

Holy Bible

Aionian Edition®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible

AionianBible.org

Bibla e parë e Shenjtë në botë e papërktuer
100% falas për të kopjuar dhe shtypur
e njojur edhe si “ Bibla e Purpurt ”

Holy Bible Aionian Edition ®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Text source: eBible.org
Source copyright: Public Domain
Albanian Bible Society, 1994

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.5 on 3/27/2021

100% Free to Copy and Print
<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Parathënie

Shqiptar at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Tabela e Përbajtjes

Dhjata e Vjetër

Zanafilla	11
Eksodi	36
Levitiku	57
Numrat	73
Ligji i Përtërirë	94
Jozueu	112
Gjyqtarët	124
Ruthi	136
1 i Samuelit	138
2 i Samuelit	154
1 i Mbretërve	168
2 i Mbretërve	184
1 i Kronikave	199
2 i Kronikave	213
Esdra	231
Nehemia	236
Ester	244
Jobi	248
Psalmet	261
Fjalët e urta	291
Predikuesi	302
Kantiku i Kantikëve	306
Isaia	308
Jeremia	333
Vajtimet	361
Ezekieli	364
Danieli	389
Osea	397
Joeli	401
Amosi	403
Abdia	406
Jona	407
Mikea	408
Nahumi	411
Habakuku	412
Sofonia	413
Hagai	415
Zakaria	416
Malakia	421

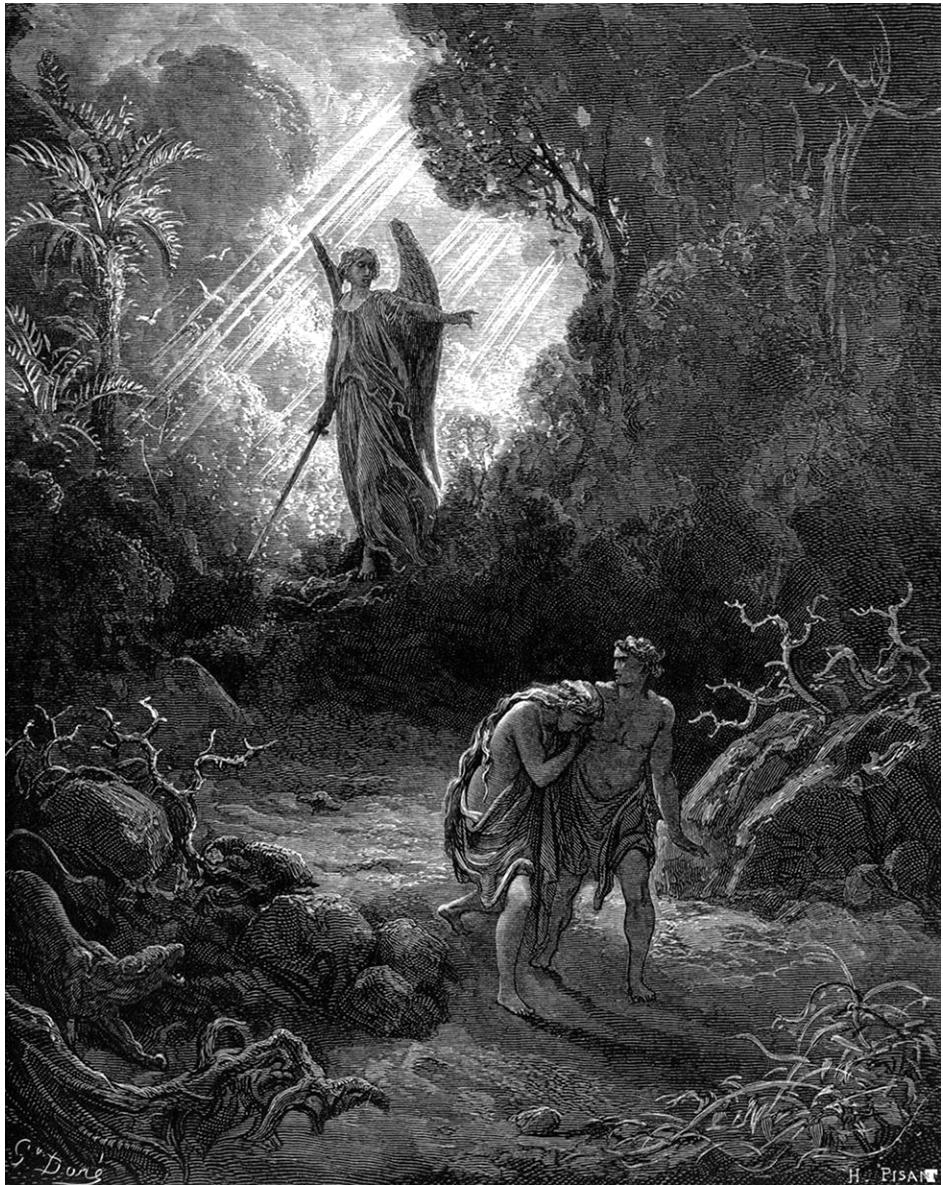
Dhjata e Re

Mateu	425
Marku	441
Luka	451
Gjoni	468
Veprat e Apostujve	481
Romakëve	497
1 e Korintasve	504
2 e Korintasve	511
Galatasve	516
Efesianëve	519
Filipianëve	522
Kolosianëve	524
1 Thesalonikasve	526
2 Thesalonikasve	528
1 Timoteut	529
2 Timoteut	531
Titi	533
Filemonit	534
Hebrenjve	535
Jakobit	540
1 Pjetrit	542
2 Pjetrit	544
1 Gjonit	546
2 Gjonit	548
3 Gjonit	549
Juda	550
Zbulesa	551

SHTOJCA

Udhëzuesi i Lexuesit
Fjalor
Hartat
Ilustime, Doré

Dhjata e Vjetër

Kështu ai e dëboi njeriun; dhe vendosi në lindje të kopshtit të Edenit kerubinët që vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese pér të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

Zanafilla 3:24

Zanafilla

1 Në fillim Perëndia krijoj qiejt dhe tokën. **2** Toka ishte pa trajtë, e zbrazet dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. **3** Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë. **4** Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau ditën nga errësira. **5** Dhe Perëndia e quajti ditën "dité" dhe errësirën "natë". Kështu erdhë mbrëmja e pastaj erdhë mëngjesi: dita e parë. **6** Pastaj Perëndia tha: "Le të jetë një kupë qellore mes ujërave, që t'i ndajë ujërat nga ujërat". **7** Dhe Perëndia krijoj kupën qellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. **8** Dhe Perëndia e quajti kupën qellore "qjell". Kështu erdhë mbrëmja, pastaj erdhë mëngjesi: dita e dytë. **9** Pastaj Perëndia tha: "Ujërat që janë nën qjellin të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera". Dhe kështu u bë. **10** Dhe Perëndia e quajti terën "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "detë". Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë. **11** Pastaj Perëndia tha: "Të mbijë toka gjelbërimin, barërat të nxjerrin farë dhe drurët frutore të japid në tokë një frut që të përbajnjë farën e tij, secili simbas llojit të tij". Dhe kështu u bë. **12** Dhe toka prodhoi gjelbërim, barëra që e bënin farën simbas llojit të tyre dhe drurë që mbanin fruta me farën e tyre brenda, secili simbas llojit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **13** Kështu erdhë mbrëmja, pastaj erdhë mëngjesi: dita e tretë. **14** Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupën qellore pér të ndarë ditën nga nata; dhe të shërbejnë si shenja, pér të dalluar stinët, ditët dhe vitet; **15** dhe të shërbejnë si ndriçues në kupën qellore pér të ndriçuar tokën". Dhe kështu u bë. **16** Perëndia krijoj pastaj dy ndriçues të mëdhenj: ndriçuesin e madhë pér qeverisjen e ditës dhe ndriçuesin e vogël pér qeverisjen e natës; ai krijoj gjithashtu yjet. **17** Dhe Perëndia i vendosi në kupën qellore pér të ndriçuar tokën, **18** pér të qeverisur ditën dhe natën dhe pér ta ndarë ditën nga errësira. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **19** Kështu erdhë mbrëmja dhe erdhë mëngjesi: dita e katërt. **20** Pastaj Perëndia tha: "Të mbushen ujërat nga një numër i madh qeniesh të gjalla dhe të fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nëpër hapësirën e madhe të kupës qellore". **21** Kështu Perëndia krijoj kafshët e mëdha ujore dhe të gjitha gjallesat që lëvizin dhe që mbushin ujërat, secili simbas llojit të vet, e çdo shpend fluturues simbas llojit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **22** Dhe Perëndia i bekoi duke thënë: "Të jeni të frytshém, shumézoni dhe mbushni ujërat e deteve, e zogjtë të shumëzohem mbi tokë". **23** Kështu erdhë mbrëmja dhe pastaj mëngjesi: dita e pestë. **24** Pastaj Perëndia tha: "Të prodhojë toka qenie të gjalla sipas llojit të tyre: kafshë, rrëshqanorë dhe bisha të tokës, simbas llojit të tyre". Dhe kështu u bë. **25** Dhe Perëndia bëri egërsirat e tokës sipas llojit të tyre, kafshët simbas llojit të tyre dhe të gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojit të tyre. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **26** Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriu sipas shëmbëllityrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qjellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe". **27** Kështu Perëndia krijoj njeriu simbas shëmbëllityrës së vet, simbas shëmbëllityrës së Perëndisë; Ai krijoj mashkullin e femrën. **28** Dhe Perëndia i bekoi; dhe Perëndia u tha atyre: "Të jeni të frytshém dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qjellit dhe mbi çdo qenie që lëviz mbi tokë". **29** Dhe Perëndia tha: "Ja unë po ju jep çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë të ketë fruta që përbajnjë farë; kjo do t'ju shërbejë si ushqim". **30** Dhe çdo kafshë të tokës, çdo zogu të qjellit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dhe ka në vetvete një frysme jete, unë i jep çdo bar të gjelbër si

ushqim". Dhe kështu u bë. **31** Atëherë Perëndia shikoi të gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë. Kështu erdhë mbrëmja dhe pastaj erdhë mëngjesi: dita e gjashtë.

2 Kështu përfunduan qjelli dhe toka si dhe téré ushtria e tyre. **2** Ndërkajq ditën e shtatë Perëndia mbaroi veprën që kishte kryer dhe ditën e shtatë u çlodh nga gjithë vepra që kishte kryer. **3** Dhe Perëndia bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi, sepse atë ditë Perëndia u çlodh nga gjithë vepra që kishte krijuar dhe kryer. **4** Këto janë origjina e qjellit dhe e tokës kur u krijuan, ditën që Zoti Perëndi krijoj tokën dhe qjellin. **5** Nuk kishte ende mbi tokë asnjë shkrurëz në fushë dhe asnjë bar nuk kishte mbirë ende në fushë, sepse Zoti Perëndi nuk kishte hedhur asnjë shi mbi tokën dhe nuk ekzistonte njeriu pér të punuar tokën. **6** Por nga toka ngjitej një avull që ujiste téré sipërfaqen e tokës. **7** Atëherë Zoti Perëndi formoi njeriu nga pluhuri i tokës, i fryu në vrimat e hundës një frysme jete, dhe njeriu u bë një qenie e gjallë. **8** Pastaj Zoti Perëndi mbollji një kopshët në Eden, në lindje, dhe vendosi në të njeriu që kishte formuar. **9** Pastaj Zoti Perëndi bëri që të mbijinë nga toka lloj-lloj pemësh të këndshme nga pamja dhe që jepnin fruta të mira pér t'u ngrënë; në mes të kopshët gjendeshin edhe pema e jetës dhe pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes. **10** Një lumë dilte nga Edeni pér të ujitur kopshëtin dhe ndahej në katër rjedha uji. **11** Emri i lumit të parë eshtë Pishon; eshtë ai që rrëthon téré vendin e Havilahut, ku ka florë; **12** dhe florirë i këtij vendi eshtë i mirë; aty gjenden gjithashtu bdeli dhe guri i onksit. **13** Emri i lumit të dytë eshtë Gihon, dhe ai rrëthon téré vendin e Kushit. **14** Emri i lumit të tretë eshtë Tigri, dhe eshtë ai që rrjedh në lindje të Asirisë. Lumi i katërt eshtë Eufrati. **15** Zoti Perëndi e mori pra njeriu dhe e futi në kopshët e Edenit, me qëllim që ta punonte dhe ta ruante. **16** Dhe Zoti Perëndi e urdhëroi njeriu duke i thënë: "Ha bile lirisht nga çdo pemë e kopshët; **17** por mos ha nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, sepse ditën që do të hash prej saj kë pér të vdekur me siguri". **18** Pastaj Zoti Perëndi tha: "Nuk eshtë mirë që njeriu të jetë vetëm; unë do t'i bëj një ndihmë që i leverdis". **19** Dhe Zoti Perëndi formoi nga dheu téré kafshët e fushës dhe téré zogjtë e qjellit dhe i çoi te njeriu pér të parë si do t'i quante; dhe sidon që njeriu t'i quante qeniet e gjalla, ai do të ishte emri i tyre. **20** Dhe njeriu u vuri emra téré bagëtisë, zogjve të qjellit dhe çdo kafshe të fushave; por pér njeriu nuk u gjend asnjë ndihmë e përshtatshme pér të. **21** Atëherë Zoti Perëndi e futi në një gjumë të thellë njeriu, të cilin e zuri gjumi; dhe mori një nga brinjët e tij dhe e mbylli mishin në atë vend. **22** Pastaj Zoti Perëndi me brinjën që i kishte hequr njeriu formoi një grua dhe e çoi te njeriu. **23** Dhe njeriu tha: "Kjo së fundi eshtë kocka e kockave të mia dhe mish i mishit tim. Ajo do t'qehet grua sepse eshtë nxjerrë nga burri". **24** Pér kétë arsyse njeriu do të braktisë babanë dhe nénén e tij dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe do të jenë një mish i vetëm. **25** Dhe burri e gruaja e tij ishin që të dy lakuriq dhe nuk kishin turp prej kësaj.

3 Por gjarpri ishte më dinaku ndër të gjitha bishat e fushave që Zoti Perëndi kishte krijuar, dhe i tha gruas: "A ka thënë me të vërtetë Perëndia: "Mos hani nga të gjitha pemët e kopshët?"". **2** Dhe gruaja iu përgjegj gjarpit: "Nga fruti i pemëve të kopshët mund të hamë; **3** por nga fruti i pemës që eshtë në mes të kopshët Perëndia ka thënë: "Mos hani dhe mos e prekni, ndryshe do të vdisin!"". **4** Atëherë gjarpri i tha gruas: "Ju s'keni pér të vdekur aspak; **5** por Perëndia e di që ditën që do t'i hani, sytë tuaj do të hapen dhe do t'i jeni në gjendje si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen". **6** Dhe gruaja pa që pema ishte e mirë pér t'u ngrënë, që ishte e këndshme pér sytë dhe që pema ishte i dëshirueshme pér ta bérë të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruti i saj, e hëngri dhe

i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe hëngri edhe ai. 7 Atëherë iu hapën sytë të dyve dhe e panë që ishin lakuriq; kështu ata qepén gjethje fiku dhe bënë breza pér t'u mbuluar. 8 Pastaj dégjuan zérin e Zotit Perëndi që shëtiste në kopshët në filladın e ditës; dhe burri e grua ja e tij u fshehën nga prania e Zoti Perëndi midis pemëve të kopshët. 9 Atëherë Zoti Perëndi thirri njeriun dhe i tha: "Ku je?". 10 Ai u përgjigji: "Dëgjoja zérin tênd në kopshët, dhe patë frikë sepse isha lakuriq dhe u fsheha". 11 Dhe Perëndia i tha: "Kush të tregoi se ishe lakuriq? Mos vallë ke ngrënë nga pema që unë të kisha urdhëruar të mos haje?". 12 Njeriu u përgjigji: "Gruaja që ti më vure pranë më dha nga pema dhe unë e hëngra". 13 Dhe Zoti Perëndi i tha gruas: "Pse e bëre këtë?". Gruaja u përgjigji: "Gjarpri më mashtroi dhe unë hëngra prej saj". 14 Atëherë Zoti Perëndi i tha gjarprit: "Me qenë se bëre këtë gjë, qofsh i mallkuar ndër gjithë kafshët dhe tërë bishat e fushave! Ti do të ecësh mbi barkun tênd dhe do të hash pluhur gjithë ditët e jetës sate. 15 Dhe unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën tênde, dhe ti do të plagosësh thembrën e farës së saj". 16 Gruas i tha: "Unë do të shumëzoj në masë të madhe vuajtjet e tua dhe barrët e tua; me vuajtje do të lindesh fëmijë; dëshirat e tua do të drejtohen ndaj burrit tênd dhe ai do të sundojë mbi ty". 17 Pastaj i tha Adamit: "Me qenë se dëgjoje zérin e gruas sate dhe hëngre nga pema pér të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: "Mos ha prej saj", toka do të jetë e mallkuar pér shkakun tênd, ti do të 18 Ajo do të prodhohet gjemba dhe bimë gjembore, dhe ti do të hash barin e fushave; 19 do të hash bukën me djersën e ballit, deri sa të rikthehesht në dhe sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të rikthehesht". 20 Dhe burri i vuri gruas së tij emrin Evë, sepse ajo qe nëna e tërë të gjallëve. 21 Pastaj Zoti Perëndi i bëri Adamit dhe gruas së tij tunika prej lëkure dhe i veshi. 22 Dhe Zoti Perëndi tha: "Ja, njeriu u bë si një prej nesh, sepse njeh të mirën dhe të keqen. Dhe tanë nuk duhet t'i lejohet të shtrijë dorën e tij pér të marrë edhe nga pema e jetës kështu që, duke ngrënë nga ajo, të jetojë pér gjithnjë". 23 Prandaj Zoti Perëndi e dëboi njeriun nga kopshët i Edenit, me qëllim, që të punonte tokën nga e cila kishte dalë. 24 Kështu ai e dëboi njeriun; dhe vendosni në lindje të kopshët të Edenit kerubinët që vërtisnin nga qdo anë një shpatë flakëruesë pér të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

4 Por Adami njohu Evën, gruan e tij, e cila u ngjiz dhe lindi Kainin, dhe ai tha: "Fitova një burrë nga Zoti". 2 Pastaj lindi Abeli, vëllai i tij. Dhe Abeli u bë bari kopshë, ndërsa Kaini u bë punonjës i tokës. 3 Me kalimin e kohës, Kaini i bëri një ofertë frutash të tokës Zotit; 4 por Abeli i ofroi edhe atë parëlindurit e kopesës së tij dhe yndyrën e tyre. Dhe Zoti e çmoi Abelin dhe dhuratën e tij, 5 por nuk çmoi Kainin dhe oferten e tij. Dhe kështu Kaini u pezmatua shumë dhe fytyra e tij mori një pamje të dëshpëruar. 6 Atëherë Zoti i tha Kainit: "Pse je pezmatuar dhe pse fytyra jote është dëshpëruar? 7 Në rast se bën mirë a nuk do të pranohesh? Por në qoftë se bën keq, mëkatë po të ruan te porta dhe dëshirat e tij drejtohen ndaj teje; por ti duhet ta sundosh". 8 Dhe Kaini foli me të vëllanë, Abelin; kur u gjendën në fushë, Kaini u ngrit kundër vëllait të tij Abelin dhe e vras. 9 Atëherë Zoti i tha Kainit: "Ku është vëllait yt Abeli?". Ai u përgjegj: "Nuk e di; mos jam unë rojtari i vëllait tim?". 10 Zoti i tha: "Çfarë ke bërë? Zëri i gjakut të vëllait tênd më vëngon nga toka. 11 Dhe ti tanë je më i mallkuar se toka që hapi gojën pér të marrë gjakun e vëllai tênd nga dora jote. 12 Kur të punosh tokën, ajo nuk do të të japë më prodhimet e saj, dhe ti do të jesh një endacak dhe një ikanak mbi tokë". 13 Atëherë Kaini i tha Zotit; "Ndëshkimi im është tepër i madh aq sa unë nuk mund ta duroj. 14 Ja, ti po më dëbon sot nga faqja e këtij

dheu dhe do të fshihem nga fytyra jote; dhe do të bëhem endacak dhe ikanak nëpër botë dhe do të ndodhë që të më vrasë kushdo që do të më gjejë". 15 Dhe Zoti i tha: "Prandaj, kushdo qoftë të vrasë Kainin, do të dënohet shtatë herë". Dhe Zoti vuri një shenjë mbi Kainin, me qëllim që kushdo që ta gjente të mos e vriste. 16 Atëherë Kaini u largua nga prania e Zotit dhe banoi në vendin e quajtur Nod, në lindje të Edenit. 17 Dhe Kaini njohu të shqoqen, e cila u ngjiz dhe lindi Enokun. Pastaj Kaini ndërtoi një qytet, të cilit i vuri emrin Enok, emri i të birit. 18 Dhe Enokut i lindi Iridi; Iratit i lindi Mehujaeli; Mehujaelit i lindi Methusaeli dhe Mathusaelit i lindi Lameku. 19 Dhe Lameku mori dy gra: emri i njërrës ishte Ada dhe emri i tjetrës Cilah. 20 Dhe Ada lindi Jabalin, që ishte babai i atyre që banojnë nënç qadra dhe merren me rritjen e bagëtisë. 21 Por emri i të vëllait ishte Jubal, që ishte babai i gjithë atyre që i binin qestes dhe flautit. 22 Cilah lindi edhe ajo Tubal-kainin, krijuesi i çfarëdo lloji veglash prej bronzi dhe hekuri, dhe mora e Tubal-kainit qe Naama. 23 Pastaj Lameku u tha grave të tij: "Ada dhe Cilah, dëgjoni zérin tim; gra të Lamekut, u vini re fjallëve të mia! Po, unë vrrava një njeri sepse më plagosë, dhe një të ri sepse më shkaktoi një irnim. 24 Në rast se do t'i merret hak Kainit shtatë herë, Lamekut do t'i merret hak shtatëdhjetë herë shtatë". 25 Pastaj Adami njohu përsëri gruan e tij, që lindi një djalë dhe e quajti Seth, sepse ajo tha: "Perëndia më dha një tjetër pasardhës në vend të Abelit, që u vrra nga Kaini". 26 Edhe Sethit i lindi një djalë, të cilin e quajti Enosh. Atëherë filluan të kërkojnë emrin e Zotit.

5 Ky është libri i prejardhjes së Adamit. Ditën që Perëndia krijoj njeriun e bëri të ngjashëm me Perëndinë. 2 Ai i krijoj mashkull dhe femër, i bekoi dhe u dha emrin njeri, ditën që u krijuan. 3 Adami jetoi njëqind e tridhjetë vjet dhe i lindi një djalë që i përgjiste, një lloj në shëmbelltrë të tij dhe e quajti Seth. 4 Mbas lindjes së Sethit, Adami jetoi tetëqind vjet dhe pati bij dhe bija. 5 Kështu Adami jetoi gjithsej nëntëqind e tridhjetë vjet; pastaj vdiq. 6 Sethi jetoi njëqind e pesë vjet dhe i lindi Enoshi. 7 Pas lindjes së Enoshit, Sethi jetoi tetëqind e shtatë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 8 Kështu tërë koha që Sethi jetoi qe nëntëqind e dymbëdhjetë vjet; pastaj vdiq. 9 Enoshi jetoi nëntëdhjetë vjet dhe i lindi Kenani. 10 Mbas lindjes së Kenanit, Enoshi jetoi tetëqind e pesëmbëdhjetë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 11 Kështu Enoshi jetoi gjithsej nëntëqind e pesë vjet; pastaj vdiq. 12 Kenani jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Mahalaleeli. 13 Mbas lindjes së Mahalaleelit, Kenani jetoi tetëqind e dyzet vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 14 Kështu Kenani jetoi gjithsej nëntëqind e dhjetë vjet; pastaj vdiq. 15 Mahalaleeli jetoi gjashëtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Jaredi. 16 Mbas lindjes së Jaredit, Mahalaleeli jetoi tetëqind e tridhjetë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 17 Kështu Mahalaleeli jetoi gjithsej tetëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet; pastaj vdiq. 18 Jaredi jetoi njëqind e gjashëtëdhjetë e dy vjet dhe i lindi Enoku. 19 Mbas lindjes së Enokut, Jaredi jetoi tetëqind vjet dhe pati bij dhe bija të tjerë. 20 Kështu Jaredi jetoi gjithsej nëntëqind e gjashëtëdhjetë e dy vjet; pastaj vdiq. 21 Enoku jetoi gjashëtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Methuselahu. 22 Mbas lindjes të Methuselahut, Enoku eci me Perëndinë treqind vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 23 Kështu Enoku jetoi gjithsej treqind e gjashëtëdhjetë e pesë vjet. 24 Pra Enoku eci me Perëndinë, por nuk u gjend më, sepse Perëndia e mori me vete. 25 Metuselahu jetoi njëqind e tetëdhjetë e shtatë vjet dhe i lindi Lameku. 26 Mbas lindjes së Lamekut, Metuselahu jetoi shtatëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindët bij e bija. 27 Kështu Metuselahu jetoi gjithsej nëntëqind e gjashëtëdhjetë e nëntë vjet; pastaj ai vdiq. 28 Lameku jetoi njëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindi një bir; 29 dhei i vuri emrin Noe, duke thënë: "Ky do të na

ngushëlljojë pér punën tonë dhe pér mundin e duarve tonë, pér shkak tē tokës që Zoti e ka mallkuar". 30 Pasi solli nē kétë botë Noeun, Lameku jetoi pesëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet dhe i lindën bij e bija të tjerë. 31 Kështu Lameku jetoi gjithsej shtatëqind e shtatëdhjetë e shtatë vjet, pastaj ai vdiq. 32 Noeut, nē moshën pesëqind vjeç, i lindi Semi, Kami dhe Jafeti.

6 Kur njerëzit filluan tē shumohen mbi faqen e dheut dhe u lindën atyre vajza, 2 djemtë e Perëndisë panë që vajzat e njerëzve ishin tē bukuria, dhe morën pér gra të gjitha ato që i zgjodhën vetë. 3 Dhe Zoti tha: "Fryma im nuk do tē hahet gjithnjë me njeriu, sepse nē shthurjen e tij ai nuk éshët veçse mish; ditët e tij do tē jenë, pra, njëqind e njëzet vjet". 4 Kishte gjigantë mbi tokë nē ato kohë, madje edhe më vonë, kur bijtë e Perëndisë iu afroan bijave tē njerëzve dhe këto u lindën atyre fémijë. Ata janë heronjtë që jetuan nē kohët e lashtësisë, janë njerëzit e famshëm tē këtyre kohëve. 5 Dhe tani Zoti pa që ligësia e njerëzve ishte e madhe mbi tokë dhe që tērë synimet e mendimeve tē zemrës së tyre nuk ishin gjë tjetër veçse e keqja në çdo kohë. 6 Dhe Zoti u pendua që kishte krijuar njeriu mbi tokë dhe u brengos pér këtë nē zemrë tē vet. 7 Kështu Zoti tha: "Unë do tē shfaros nga faqja e dheut njeriu që kam krijuar, duke filluar nga njeriu deri te kafshët, te rrëshqanorët, te zogjtë e qilllit, sepse pendohem që i kam krijuar". 8 Por Noeu gjeti hir nē sytë e Zotit. 9 Kjo éshët prejardhja e Noeut. Noeu ishte një njeri i drejtë dhe i patëmetë midis bashkëkohësve tē tij. Noeu eci me Perëndinë. 10 Dhe Noeu pati tre bij: Semin, Kamin dhe Jafetin. 11 Por toka ishte e korruptuar para Perëndisë dhe plot e pérplot me dhunë. 12 Tani Perëndia vështroi tokën dhe ja, ajo ishte e prishur, sepse çdo mish i tokës kishte shthurur sjelljen e tij. 13 Dhe Perëndia i tha Noeut: "Kam vendosur t'i jap fund çdo mish, sepse toka pér shkak tē njerëzve éshët plot me dhunë; ja, unë do t'i zhduk bashkë me tokën. 14 Bëj një arkë prej druri; bëj arkën me dhoma dhe lyje me bitum nga jashtë e nga brenda. 15 Por t'i do ta ndërtosh nē këtë ményrë: gjatësia e arkës do tē jetë tregind kubitë, gjerësia pesëdhjetë dhe lartësia tridhjetë. 16 Do ta bësh arkën me një dritare dhe do ta mbarosh me një kubit mbulese nga sipër; anash arkës do tē vendosësh derën dhe do ta bësh me tre kate, pra me katin e poshtëm, tē mesëm dhe tē sipërm. 17 Dhe ja, unë vet kam pér tē sjellë përbrytjen e ujërave mbi tokë, pér tē shkatërruar nën qilllin çdo mish që ka shenjë jetë; çdo gjë që ndodhet mbi tokën ka pér tē vdekur. 18 Por unë do tē caktoj besëlidhjen time me ty dhei do tē futesh nē arkën: ti, fémijët e tu, gruaja jote dhe gratë e bijve të tu. 19 Dhe nga çdo gjë që jeton prej çdo lloj mishit nū arkë dy nga çdo lloj, pér t'i ruajtur me vete gjallë bashkë me ty; dhe tē janë mashkull dhe femër. 20 Nga zogjtë, nga bagëtia dhe tē gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojtit tē tyre, dy nga çdo lloj do tē vijnë te ti, që tē ruhen gjallë. 21 Dhe merr pér vete nga çdo ushqim që hahet, grumbulloje dhe ruaje, nē ményrë që tē shërbejë si ushqim pér ty dhe pér ata". 22 Dhe Noeu veproi ashtu, bëri pikërisht tē gjitha ato që Perëndia i kishte urdhëruar.

7 Atëherë Zoti i tha Noeut: "Hyrë nē arkë bashkë me tērë familjen tënde, sepse pashë se je i drejtë para meje nē këtë brez. 2 Nga çdo lloj kafshe tē pastër merr shtatë çifte, meshkuj e femra, si dhe nga kafshët jo tē pastra një çift, mashkull dhe femër; 3 edhe nga zogjtë e qilllit merr shtatë çifte, meshkuj e femra, pér tē ruajtur gjallë farën e tyre mbi faqen e tērë dheut; 4 sepse mbas shtatë ditëve do tē bëj që tē bjerë shi mbi tokë pér dyzet ditë e dyzet net me rradhë, dhe do tē shfaros nga faqja e dheut tērë qenjet e gjallë që kam krijuar". 5 Dhe Noeu bëri pikërisht ashtu si i kishte urdhëruar Zoti. 6 Noeu ishte gjashtëqind vjeç kur mbi tokë ndodhi përbrytja e ujërave. 7 Kështu Noeu u fut nē arkë

bashkë me bijtë e tij, me tē shoqen dhe me gratë e bijve tē tij, pér shkak tē ujërave tē përbrytjes. 8 Nga kafshët e pastra dhe nga kafshët jo tē pastra, nga zogjtë e nga tē gjitha llojet që zvarriten mbi tokë, 9 erdhën dy nga dy para Noeut, nē arkë, një mashkull e një femër, ashtu si e kishte porositur Perëndia atë. 10 Në fund tē shtatë ditëve, ujërat e përbrytjes mbuluan tokën. 11 Në vitin e gjashtëqindtë tē jetës së Noeut, nē muajin e dytë dhe nē ditën e shtatëmbëdhjetë tē muajit, nē atë ditë tērë burimet e humnerës së madhe shpërthyen dhe kataraktet e qilllit u hapën. 12 Dhe ra shi mbi tokë pér dyzet ditë dhe dyzet net. 13 Po atë ditë hynë nē arkë Noeu dhe bijtë e tij Semi, Kami dhe Jafeti, gruaja e Noeut si dhe tri gratë e bijve tē tij me ta; 14 ata dhe tē gjitha bishat simbas llojtit, tērë bagëtia simbas llojtit të saj, të gjithë rrëshqanorët që zvarriten mbi tokën simbas llojtit tē tyre, tērë zogjtë simbas llojtit tē tyre, tērë zogjtë e çfarëdo lloji. 15 Ata erdhën te Noeu nē arkë, dy nga dy, prej çdo mish që ka frymë jete; 16 hynë, mashkull e femër, nga çdo mish, ashtu si Perëndia e kishte porositur Noeun; pastaj Zoti i mylli brenda. 17 Dhe përbrytja ra mbi tokë pér dyzet ditë me radhë; dhe ujërat u rritën dhe e ngritën arkën lart mbi tokë. 18 Ujërat u shtuat dhe u rritën shumë mbi tokë, arka pluskonte mbi sipërfaqen e ujërave. 19 Dhe ujërat u shtuat me forcë tē madhe mbi tokë; tē gjitha malet e larta që ndodheshin nēn tērë qilllin u mbuluan. 20 Ujërat u ngritën pesëmbëdhjetë kubitë mbi to; dhe malet u mbuluan prej tyre. 21 Kështu u shuan tē gjitha llojtit e mishit që lëviznin mbi tokë: zogjtë, bagëtia, bishat, rrëshqanorët e çdo lloji që zvarriteshin mbi tokë dhe tērë njerëzit. 22 Vdiq çdo gjë që ishte mbi tokën e thatë dhe që kishte frymë jete nē vrimat e hundës. 23 Dhe tē gjitha gjallesat që ishin mbi faqen e dheut u shfarosën: duke filluar nga njeriu deri te bagëtia, te gjarpërinjtë dhe zogjtë e qilllit; ato u shfarosën nga toka dhe shpëtoi vëtëm Noeu bashkë me ata që ishin me tē nē arkë. 24 Dhe ujërat mbuluan tokën pér njëqind e pesëdhjetë ditë.

8 Pastaj Perëndisë iu kujtua Noeu, tē gjitha gjallesat dhe tērë bagëtia që ishte me tē nē arkë; dhe Perëndia bëri që tē fryjë një erë mbi tokë dhe ujërat e ulën lartësinë e tyre. 2 Burimet e humnerës dhe kataraktet e qilllit u mylliën dhe shiu nga qilli pushoi. 3 Dhe ujërat vazhduan tē pakësohen deri nē muajin e dhjetë. Në muajin e dhjetë, ditën e parë tē muajit, u dukën majat e maleve. 6 Kështu, mbas dyzet ditësh, ndodhi që Noeu hapi dritaren që kishte bërë nē arkë, 7 dhe nisi jashtë korbin, që vazhdoi të shkojë para dhe prapa, deri sa u thanë ujërat mbi tokë. 8 Pastaj lëshoi pëllumbin pér tē parë nē se ujërat ishin pakësuar mbi sipërfaqen e tokës. 9 Por pëllumbi nuk gjeti dot vendin ku tē mbështeste këmbën e tij dhe u kthye përsëri nē arkë, sepse kishte ende ujëra mbi sipërfaqen e tērë tokës; dhe ai shtriu dorën, e kapi dhe e têrroqi brenda arkës. 10 Priti atëherë shtatë ditë tē tjerë, pastaj e dérgoi përsëri pëllumbin jashtë arkës. 11 Dhe pëllumbi u kthye tek ai aty nga mbërënia; dhe ja, ai kishte nē sqep një gjethë ulliri tē këputur, tē njomë; kështu Noeu kuptoi se ujërat ishin têrhequr nga toka. 12 Atëherë priti shtatë ditë tē tjerë, pastaj e lëshoi jashtë pëllumbin, por ky nuk u kthye më tek ai. 13 Në vitin e gjashtëqindjtë tē Noeut, gjatë muajit e parë, nē ditën e parë tē muajit, ujërat ishin tharë mbi tokë; dhe Noeu e zbuloi arkën, vështroi dhe ja që sipërfaqja e tokës ishte e thatë. 14 Dhe kështu nē muajin e dytë, nē ditën e njëzet e shtatë tē tij, toka ishte e thatë. 15 Atëherë Perëndia i foli Noeut, duke thënë: 16 "Dil nga arka ti, gruaja jote, bijtë e tu dhe gratë e bijve tē tu bashkë me ty. 17 Nxir me vete tērë kafshët që janë bashkë me ty, tē çdo mish që tē janë:

zogj, bagëti dhe tërë rrëshqanorët që zvarriten mbi tokë, me qëllim që të rriten shumë mbi tokë dhe të janë pjellorë e të shumohen mbi tokë". 18 Kështu Noeu doli me bijtë e tij, me gruan e tij dhe me gratë e bijve të tij. 19 Të gjitha kafshët, të gjithë rrëshqanorët, të gjithë zogjtë, gjithçka lëviz mbi tokë, simbas familjeve të tyre, dolën nga arka. 20 Atëherë Noeu ndërtoi një altar për Zotin, mori nga çdo lloj kafshësh dhe zogjsh të pastër dhe ofroi fli mbi altarin. 21 Dhe Zoti ndjeu një erë të këndshme dhe ai tha në zemër të vet: "Unë nuk do ta mallkoj më tokën për shkak të njeriut, sepse synimet e zemrës së njeriut janë të këqija qysh në fëmijérinë e tij; dhe nuk do të godas më çdo gjallesë, siç kam bërë. 22 Deri sa të jetë toka, nuk do të pushojnë kurre së ekzistuar mbijella dhe korria, të ftohit dhe të nxehit, vera dhe dimri, dita dhe nata.

9 Pastaj Perëndia bekoi Noeun dhe bijtë e tij dhe u tha atyre: "Qofshi frytdhënës, shumëzoheni dhe mbusheni tokën. 2 Dhe frika dhe tmerri juaj do të ushtrohet mbi të gjitha kafshët e tokës, mbi të gjithë zogjtë e qillit, mbi gjithçka që lëviz mbi tokë, si edhe mbi të gjithë peshqit e detit. Ata janë lënë në pushtetin tuaj. 3 Çdo gjë që lëviz dhe ka jetë do t'ju shërbejë si ushqim; unë ju jap tërë këto gjëra; ju jep edhe barin e gjelbër; 4 por nuk do ta hani mishin me gjallérinë e tij, domethënë me gjakun e tij. 5 Unë do të kërkoj sigurisht llogari për gjakun e jetëve tuaja dhe këtë do t'ia kërkoj çdo kafshë dhe njeriu. Do t'i kërkoj llogari për jetën e njeriut dorës së çdo vëllai të njeriut. 6 Cilido që derdh gjakun e një njeriu, gjaku i tij do të derdhet nga një njeri, sepse Perëndia e ka krijuar njeriun simbas shëmbëltirës së tij. 7 Ju, pra, jini frytdhënës dhe shumëzohuni; rituni me të madhe në tokë dhe shumohuni në të". 8 Pastaj Perëndia u foli Noeut dhe bijve të tij që ishin bashkë me të, duke thënë: 9 "Sa përmua, unë caktok besëlidhjen time me ju dhe me brezin që vjen pas jush, 10 dhe me gjithë gjallesat që janë me ju: zogj, bagëti dhe tërë kafshët e tokës që janë me ju, duke filluar nga tërë atë që kanë dalë nga arka dhe deri te tërë kafshët e tokës. 11 Unë e caktok besëlidhjen time me ju: asnjë lloj mishi nuk do të shfaroset më nga ujërat e përbrytjes, dhe nuk do të ketë më përbrytje për të shkatërruar tokën". 12 Pastaj Perëndia tha: "Kjo është shenja e besëlidhjes që unë përfundoj midis meje dhe jush, me të gjitha qeniet e gjalla që janë me ju, me të gjithë brezat e ardhshmë. 13 Unë e vendos ylberin tim në një re, dhe do të shërbejë si shenjë për besëlidhjen e përfunduar midis meje dhe tokës. 14 Dhe kur të sjell re mbi tokën, do të ndodhë që harku të shfaqet në retë; 15 dhe unë do të kujtohem për besëlidhjen time midis meje dhe jush si dha me çdo gjallesë të çfarëdo lloji mishi, dhe ujërat nuk do të shndërrohen më në një përbrytje për të shkatërruar çfarëdo lloj mishi. 16 Harku, pra, do të ndodhet në retë dhe unë do ta shikoj për të kujtuar besëlidhjen e përjetshme midis Perëndisë dhe çdo gjallese të çfarëdo mishi që ndodhet mbi tokë". 17 Dhe Perëndia i tha Noeut: "Kjo është shenja e besëlidhjes që unë kam caktuar midis meje dhe çfarëdo mishi që është mbi tokë". 18 Dhe bijtë e Noeut që dolën nga arka qenë Semi, Kami dhe Jafeti; Kami është babai i Kanaanit. 19 Këta janë tre bijtë e Noeut, dhe ata populluan tërë tokën. 20 Më vonë Noeu, që ishte bujk, filloj të mbjellë një vreshë; 21 dhe piu verë e u deh, dhe u zhvesh në mes të çadrës së tij. 22 Dhe Kami, i ati i Kanaanit, pa babanë e tij lakuriq dhe vajti t'uua thotë vëllezërvë të tij që ndodheshin jashtë. 23 Por Semi dhe Jafeti muarrën një mantel, e hodhën mbi shpatullat e tyre dhe, duke ecur së prapthi, mbuluan lakuriqësinë e babait të tyre; dhe, me qënë se fytyrat e tyre ishin kthyer nga ana tjetër, ata nuk e panë lakuriqësinë e babait të tyre. 24 Kur Noeu u zgjua nga dehja e tij, mësoi atë që i kishte bërë i biri më i vogël, dhe tha: 25 "I mallkuar qoftë Kanaani! Ai qoftë shërbyesi i shërbëtorëve të vëllezërvë të tij!". 26 Pastaj tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Semit, dhe Kanaani të jetë shërbëtor i tij. 27 Perëndia ta rritë Jafetin dhe ky të banojë në çadrat e Semit; Kanaani qoftë shërbyesi i tij!". 28 Mbës përbrytjes, Noeu jetoi treqind e pesëdhjetë vjet. 29 Kështu Noeu jetoi gjithsej nëntëqind e pesëdhjetë vjet; pastaj vdiq.

10 Këta janë pasardhésit e bijve të Noeut: Semit, Kamit dhe Jafeti; mbas përbrytjes, atyre u lindën fémijë. 2 Jafeti pati si bij: Gomerin, Magogun, Madainin, Javanin, Tubalin, Meshekun dhe Tirasin. 3 Blijtë e Gomerit qenë: Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. 4 Blijtë e Javanit qenë: Elishami, Tarshishi, Kitimi dhe Dodanimi. 5 Prej tyre rrjedhën popujt e shpërndarë në ishujt e kombeve, në vendet e tyre të ndryshme, secili simbas gjuhës së vet, simbas familjeve të tyre dhe kombeve të tyre. 6 Blijtë e Kamit qenë: Kushi, Mitsraimi, Puti dhe Kanaani. 7 Blijtë e Kushit qenë: Seba, Havilahu, Sabtahu, Raamahu dhe Sabtekahu; dhe bijtë e Raamahut qenë: Sheba dhe Dedani. 8 Kushit i lindi Nimrodi, që filloi të jetë një njeri i fuqishëm mbi tokë. 9 Ai që një gjahtar i fuqishëm para Zotit; prandaj thuhet: "Si Nimrodi, gjahtari i fuqishëm para Zotit". 10 Dhe fillimi i mbretërimit të tij që Babeli, Ereku, Akadi dhe Kalmuhi në vendin e Shinarit. 11 Nga ky vend shkoi në Asiri dhe ndërtoi Ninivën, Rehoboth-Irin dhe Kalahun; 12 midis Ninivës dhe Kalahut ndërtói Resenin (që është qyteti i madh). 13 Mitsraimit i lindëni Ludimét, Ananimét, Lehabiné, Nuftuhimét, 14 Pathrusimét, Kasluhimét (prej të cilëve dolën Filistejtë) dhe Kaftorimét. 15 Kanaanit i lindi Sidoni, i parëlinduri i tij, dhe Heti, 16 dhe Gebusejtë, Amorejtë, Girkasejtë, 17 Hivejtë, Arkejtë, Sinejtë, 18 Arvadejtë, Cemarejtë dhe Hamatheitë. Pastaj familjet e Kanaanëve u shpërndanë. 19 Dhe kufijtë e Kanaanëve shkuan nga Sidoni, në drejtim të Gerarit, deri në Gaza; dne në drejtim të Sodomës, Gomorës, Admës dhe Ceboimoit deri në Lesha. 20 Këta janë bijtë e Kamit, simbas familjeve të tyre, simbas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre, në kombet e tyre. 21 Edhe Semit, babai i të gjithë fémijëve të Eberit dhe vëlla madhor i Jafetit, i lindën bij. 22 Blijtë e Semit qenë: Elami, Asuri, Arpakshadi, Ludi dhe Arami. 23 Blijtë e Aramat qenë: Uzi, Huli, Getheri dhe Mashi. 24 Nga Arpakshadi lindi Shelahu dhe nga Shelahu Eberi. 25 Eberit i lindën dy bij; emri i njërit prej tyre ishte Peleg, sepse në ditët e tij toka u nda, dhe emri i të vëllait ishte Joktan. 26 Nga Joktani lindën Almodadi, Shelefi, Hatsarmavethi dhe Jerahu, 27 Hadorami, Uzali, Diklahu, 28 Obali, Abimaeli, Sheba, 29 Ofiri, Havilahu dhe Jobabi. Tërë këta genë bij të Joktanit. 30 Dhe vendbanimi i tyre qe mali lindor, nga Mesha deri në Sefar. 31 Këta janë bijtë e Semit, simbas familjeve të tyre, simbas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre simbas kombëve të tyre. 32 Këto janë familjet e bijve të Noeut, simbas brezave të tyre, në kombet e tyre; dhe prej tyre dolën kombet që u shpërndanë në tokë mbas përbrytjes.

11 Por tërë toka fliste të njëjtën gjuhë dhe përdortë të njëjtat fjalë. 2 Dhe ndodhi që, ndërsa po zhvendoseshin në drejtim të jugut, ata gjetën një fushë në vendin e Shinarit dhe u vendosën atje. 3 Dhe i thanë njëri tjetrit: "O burra, të bëjmë tulla dhe t'i pjekim me zjarr!". Dhe përdorën tulla në vend të gurëve dhe bitum në vend të ilaçit. 4 Dhe thanë: "O burra, të ndërtojmë për vete një qytet dhe një kullë maja e së cilës të arrijë deri në qjell, dhe t'i bëjmë një emër vetes që të mos shpërndahemi mbi faqen e tërë dheut". 5 Por Zoti zbriti për të parë qytetin dhe kullën që bijtë e njerëzve ishin duke ndërtuar. 6 Dhe Zoti tha: "Ja, ata janë një popull i vetëm dhe kanë të gjithë të njëjtën gjuhë; dhe kjo është ajo që atë filluan të bëjnë; tani asnjë nuk ka për t'i penguar ata të përfundojnë atë që kanë ndërmend të bëjnë. 7 O burra, të zgresim pra atje poshtë dhe të ngatërojmë gjuhën e tyre, në mënyrë që njëri të mos kuptojë të folurën e tjetrit". 8 Kështu Zoti i shpërndau

mbi faqen e téré dheut dhe ata pushuan së ndërtuar qytetin. **9** Prandaj këtij vendi iu dha emri i Babelit, sepse Zoti aty ngatérroi gjuhén e téré dheut dhe i shpérndau mbi téré faqen e dheut. **10** Këta janë pasardhësit e Semit. Në moshën njëqind vjeç Semit i lindi Arpakshadi, pikërisht dy vjet pas përmbytjes. **11** Mbas lindjes të Arpakshadit, Semi jetoi pesqind vjet dhe i lindën bij dhe bija. **12** Arpakshadi jetoi tridhjetë e pesë vjet dhe i lindi Shelahu. **13** Mbas lindjes së Shelahut, Arpakshadi jetoi katërqind e tre vjet dhe i lindën bij dhe bija. **14** Shelahu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Eberi. **15** Mbas lindjes së Eberit, Shelahu jetoi katërqind e tre vjet dhe i lindën bij dhe bija. **16** Eberi jetoi tridhjetë e katër vjet dhe i lindi Pelegu. **17** Mbas lindjes së Pelegut, Eberi jetoi katërqind e tridhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **18** Pelegu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Reu. **19** Mbas lindjes të Reut, Pelegu jetoi dyqind e nëntë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **20** Reu jetoi tridhjetë e dy vjet dhe i lindi Serugu. **21** Mbas lindjes të Serugut, Reu jetoi dyqind e shtatë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **22** Serugu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Nahori; **23** mbas lindjes së Nahorit, Serugu jetoi dyqind vjet dhe i lindën bij dhe bija. **24** Nahori jetoi njëzet e nëntë vjet dhe i lindi Terahu; **25** mbas lindjes së Terahut, Nahori jetoi njëqind e nëntëmbëdhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. **26** Terahu jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Abramit, Nahori dhe Harani. **27** Këta janë pasardhësit e Terahut. Terahut i lindi Abramit, Nahori dhe Harani; dhe Haranit i lindi Loti. **28** Harani vdiq në prani të Terahut, babait të tij, në vendlindjen e tij, në Ur të Kaldeave. **29** Dhe Abramit dhe Nahori morën gra: emri i gruas së Abramit ishte Saraj dhe emri i gruas së Nahorit ishte Milkah, e bija e Haranit, i ati i Milkahut dhe i ati i Iskahut. **30** Por Saraj ishte shterpë, nuk kishte fémijë. **31** Pastaj Terahu mori të birin Abram dhe Lotin, të birin e Haranit, domethënë djali i të birit, dhe Sarajn nusen e tij, gruaja e djalit të tij Abram, dhe dolën bashkë nga Ur i Kaldeave pér të vajturi në vendin e Kanaanëve; por kur arritën në Haran, ata u vendosën aty. **32** Terahu jetoi dyqind e pesë vjet, pastaj Terahu vdiq në Haran.

12 Por Zoti i tha Abramit: "Largohu nga vendi yt, nga të afërmit e tu dhe nga shtëpia e babait tенд, dhe shko në vendin që do të tregoj. **2** Unë prej teje do të bëj një komb të madh, do të tē bekoj dhe do ta bëj të madh emrin tенд, dhe ti do të jesh një bekim. **3** Dhe unë do të bekoj të gjithë atë që do të tē bekujnë dhe do të mallkoj atë që do të mallkojnë, te di do të janë të bekuar téré familjet e tokës". **4** Atëherë Abramit u nis siç i kishte thënë Zoti dhe Loti shkoi me të. Abramit ishte shtatëdhjetë e pesë vjeç kur u nis nga Harani. **5** Dhe Abramit mori me vete Sarajn, gruan e tij, dhe Lotin, birin e tē vëllait, dhe të gjithë pasurinë që kishin grumbulluar dhe personat që kishin blerë në Haran, dhe u nisën pér të vajturi në vendin e Kanaanëve. Kështu ata arritën në vendin e Kanaanit. **6** Abramit e kapërceu vendin deri te lokaliteti i Sïkemit, deri tek lisi i Morehut. Në atë kohë ndodheshin në atë vend Kanaanejtë. **7** Atëherë u shfaq Zoti përrpara Abramit dhe i tha: "Unë do t'ja jap këtë vend pasardhësve të tū". Atëherë Abramit i ndërtoi aty një altar Zotit që ishte shfaqur. **8** Së këtëjimi u zhvendos drejt malit në lindje të Bethelit dhe ngriti çadrat e tij, duke pasur Belethin në jug dhe Ainë në lindje; dhe ndërtoi aty një altar kushtruit Zotit dhe i bëri thirrje emrit të Zotit. **9** Pastaj Abramit filloj një udhëtim, duke vazhduar të zhvendoset në drejtim të Negevit. **10** Por në vend pati zi buke dhe Abramit zbriti në Egjipt pér të banuar, sepse në vendin e tij ishte zi e madhe buke. **11** Por ndodhi që kur po hynin në Egjipt ai i tha Sarajt, gruas së tij: "Ja, unë e di që ti je një grua e pashme; **12** dhe kështu kur Egjiptasit do të shohin, kanë pér të thënë: "Kjo është gruaja e tij"; do të më vrasin mua, por do të lënë të gjallë ty. **13** Të lutem thuaj që je motra ime, me qëllim që mua

të më trajtojnë mirë pér shkakun tенд, dhe jeta ime të shpëtójë pér hirin tенд". **14** Në fakt kur Abramit arri i Egjipt, Egjiptasit panë që gruaja ishte shumë e bukur. **15** E panë edhe oficerët e Faraonit dhe e lavdëruan para Faraonit; dhe gruan e çuan në shtëpinë e Faraonit. **16** Dhe ai e trajtoi mirë Abramit pér shkak të saj. Kështu Abramit i dhanë dele, buaj, gomarë, shërbyes, shërbyese, gomarica dhe deve. **17** Por Zoti e goditi Faraonin dhe shtëpinë e tij me fatkeqësira të mëdha pér shkak të Sarajt, gruas së Abramit. **18** Atëherë Faraoni thirri Abramit dhe i tha: "C'më bëre? Pse nuk më të që ajo ishte gruaja jote? Pse më the: **19** "Është motra ime"? Kësisoj unë e mora sikur të ishte gruaja ime. Ja, pra, ku është gruaja jote; merre me vete dhe nisu!". **20** Pastaj Faraoni u dha urdhër njerëzve të tij lidhur me Abramit, dhe këta e nisën atë, gruan e tij dhe gjithçka kishte.

13 Abramit, pra, u rikthyte nga Egjipti në drejtim të Negevit bashkë me gruan dhe gjithçka zotëronte. Dhe Loti ishte bashkë me të. **2** Abramit ishte shumë i pasur me bagëti, argjend dhe ar. **3** Nga Negevi ai vazhdoi udhëtimin e tij deri në Bethel, në vendin ku më parë ndodhej çadra e tij, midis Bethelit dhe Ait, **4** në vendin e altarit që kishte ndërtuar në krye, dhe aty Abramit i bëri thirrje emrit të Zotit. **5** Edhe Loti, që udhëtonte bashkë me Abramit, kishte kope bagëtish dhe çadra. **6** Dhe vendi nuk ishte në gjendje t'i mbante, po të banonin bashkë, sepse pasuritë e tyre ishin aq të mëdha sa nuk mund të qëndronin bashkë. **7** Lindi kështu një mosmarrëveshje midis barinjve të bagëtisë së Abramit dhe barinjve të bagëtisë së Lotit. Në atë kohë banonin në këtë vend Kananejtë dhe Perezejtë. **8** Dhe kështu Abramit i tha Lotit: "Nuk duhet të ketë mosmarrëveshje midis teje dhe meje, as midis barinjve të mi dhe barinjve të tu, sepse jemi vëllezër. **9** A nuk është vallë téré vendi para teje? Ndahu nga unë! Në rast se ti shkon majtas, unë kam pér të vajturi djathatas; dhe në qoftë se ti shkon djathatas, unë kam pér të vajturi majtas". **10** Atëherë Loti ngriti sytë dha pa téré fushën e Jordanit. Para se Zoti të kishte shkatëruar Sodomën dhe Gomorën, ajo ishte e tëra e ujitur deri në Coar, si kopshti i Zotit, si vendi i Egjiptit. **11** Kështu Loti zgjodhi pér vete téré fushën e Jordanit dhe filloj t'izhvendosë drejt lindjes çadrat e veta: Kështu u ndanë njëri nga tjetri. **12** Abramit banoi në vendin e Kanaanit dhe Loti në qytetet e fushës, duke arritur të ngrëjë çadrat e tij deri në Sodomë. **13** Por njerëzit e Sodomës ishin shumë të korruptuar dhe mëkatarë ndaj Zotit. **14** Dhe Zoti i tha Abramit, mbas ndarjes së Lotit prej tij: "Ço tanë sytë e tu dhe shiko nga vendi ku je drejt veriut e jugut; drejt lindjes dhe perëndimit. **15** Téré vendin që sheh, unë do të ta jep ty dhe pasardhësve të tu, pér gjithnjë. **16** Dhe do t'i bëj pasardhësit e tu si pluhurin e tokës; prandaj në se dikush mund të llogarisë pluhurin e tokës, do të mund të llogarisë edhe pasardhësit e tu. **17** Coha në këmbë, bjeri rrëth e qark vendit, sepse unë do të ta jep ty". **18** Atëherë Abramit i ngriti çadrat e tij dhe vajti të banojë në liset e Mamres, që ndodhen në Hebron; dhe aty ndërtoi një altar kushtuar Zotit.

14 Por ndodhi në kohën e Amrafelit, mbret i Shinarit, e Ariokut, mbret i Elasarit e Kedorlaomerit, mbret i Elamit dhe i Tidealit, mbret i kombeve, **2** që ata i bënë luftë Beraut, mbret i Sodomës, Birshës, mbret i Gomorës, Shinabit, mbret i Admahut, Shemeberit, mbret i Ceboimit dhe mbretit të Belës (që është Coari). **3** Téré këta të fundit u grumbulluan në luginën e Sidimit (që është Deti i Kripur). **4** Për dymbëdhjetë vjet ata genë të nënshtruar nga Kedorlaomeri, por vitin e trembëdhjetë ngriti krye. **5** Vitin e katërbëdhjetë Kedorlaomeri dhe mbretërit që ishin me të erdhën bashkë me të dhe i shpërndanë gjigantët në Ashter-Karnaim, Zuzimët në Ham, Emiimit në Shaveh-Kiriataim **6** dhe Horejtë në malet e tyre të Seirit deri në El-Paran, që ndodhet pranë

shkretëtirës. 7 Pastaj u kthyen pas dhe erdhën në En-Mishpat (që është Kadeshi), plaçkitën tërë territorin e Amalekitëve si dhe të Amoreje që banonin në Hatsacon-Tamar. 8 Atëherë mbreti i Sodomës, mbreti i Gomorës, mbreti i Admahut, mbreti i Ceboimit dhe mbreti i Belës (që është Coari) dolën dhe u rreshtuan në luftë kundër tyre, në luginën e Sidimit; 9 kundër Kedorlaomerit mbreti i Elamit, Tidealit mbreti i kombeve, Amrafelit mbreti i Shinarit dhe Ariokut mbreti i Elasarit; katër mbretërit kundër pesë. 10 Por lugina e Sidimit ishte plot me puse bitumi; dhe mbretërit e Sodomës dhe të Gomorës ua mbathën këmbëvë dhe ranë brënda tyre; dhe ata që shpëtuan, shkuan në mal. 11 Dhe kështu fituesit shtinë në dorë tërë pasuritë e Sodomës dhe të Gomorës dhe tërë ushqimet e tyre, dhe ikën. 12 Morën me vete edhe Lotin, djali i vëllait të Abramit, bashkë me pasurinë e tij, dhe ikën. Loti banonte në Sodomë. 13 Por njëri nga të ikurit erdhë dhe ia tha Abram hebreut, që banonte në lisat e Mamrës, Amoreosit, vëlla i Eshkollit dhe vëlla i Anerit, që kishin lidhur aleancë me Abramit. 14 Kur Abramit mësoi se vëllai i tij ishte zënë rob, ai armatosi njerëzit e stërvitur, shërbyes të lindur në shtëpinë e tij, gjithsej treqind e tetëmbëdhjetë veta dhe i ndoqi mbretërit deri në Dan. 15 Ai i ndau forcat e tij kundër tyre natën, dhe me shërbyesit e tij i sulmoi dhe i ndoqi deri në Hobah, që ndodhet në të majtë të Damaskut. 16 Kështu ai rimori tërë pasurinë dhe solli me vete edhe Lotin, të vëllanë, dhe tërë pasurinë e tij, si edhe gratë dhe popullin. 17 Mbas kthimit të tij nga disfata e Kedorlaomerit dhe të mbretërit që ishin me të, mbreti i Sodomës vajti ta presë në luginën e Shavehut (që është Lugina e mbretit). 18 Atëherë Melkisedeku, mbret i Salemit, i shpuri bukë dhe verë. Ai ishte prift i Shumë të Lartit Perëndi. 19 Dhe bekoi Abramit, duke thënë: "Qoftë i bekuar Abramit nga Shumë i Larti Perëndi, sundimtar i qiejve dhe i tokës! 20 Qoftë i bekuar Shumë i Larti Perëndi, që të ka dhënë në dorë armiqtë e tu!". Dhe Abramit i dha një të dhjetën e çdo gjëje. 21 Pastaj mbreti i Sodomës i tha Abramit: "Nëm personat dhe merr për vete pasuritë". 22 Por Abramit iu përgjegj mbretit të Sodomës: "Unë kam ngritur dorën time drejt Zotit, Perëndisë Shumë të Lartë, zotëruës i qiejve dhe i tokës, që nuk do të merrij asgjë nga ajo që të përket, as edhe një fije apo një lidhëse këpucësh, që qellim që ti të mos thuash: "Unë e pasurova Abramit". 24 Nuk do të marr asgjë me vete, me përashtim të atyreve që kanë ngrënë të rinjtë dhe të pjesës që u përket njerëzve që kanë ardhur me mua: Aneri, Eshkol dhe Mamreu; lëri që këta të marrin pjesën që u takon".

15 Mbas këtyre gjëjave, fjala e Zotit iu drejtua Abramit në vegim duke i thënë: "Mos ki frikë, Abram, unë jam mburoja jote, dhe shpérblimi yt do të jetë shumë i madh". 2 Po Abramit i tha: "Zot, Perëndi, çfarë do të më japësh, sepse unë jam pa fëmijë dhe trashëgimtari i shtëpisë sime është Eliezeri i Damaskut?". 3 Pastaj Abramit shtoi këto fjalë: "Ti nuk më ke dhënë asnjë pasardhës; dhe ja, një i lindur në shtëpinë time do të jetë trashëgimtari im". 4 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua duke i thënë: "Ai nuk do të jetë trashëgimtari yt, por ai që ka për të dalë nga të përbrendshmet e tua do të jetë trashëgimtari yt". 5 Pastaj e çoi jashtë dhe i tha: "Vështro me kujdes qellin dhe numrëo yjet, në rast se mund t'i numrëosh", pastaj shtoi: "Kështu kanë për të qenë pasardhësit e tu". 6 Dhe ai i besoi Zotit, që ia vuri në llogari të drejtësisë. 7 Pastaj Zoti i tha: "Unë jam Zotit që të nxori nga Uri i Kaldeasve, për të ta lënë si trashëgimi këtë vend". 8 Dhe Abramit pyeti: "Zot, Perëndi, nga mund ta dij unë që do ta kem si trashëgim?". 9 Atëherë Zoti i tha: "Sillmë një mëshqerrë trevjeçare, një dhi trevjeçare, një dash trevjeçar, një tutull dhe një pëllumb të ri". 10 Atëherë Abramit i shpuri tërë këto kafshë, i ndau më dysh dhe vendosi secilën gjysmë përballëtëjtës; por zogjtë nuk i ndau. 11

Dhe disa zogj grabitqarë zbritën mbi kafshët e vrara, por Abramit i përzuri. 12 Me perëndimin e diellit, një gjumë i rëndë e zuri Abramit; dhe ja, një llahtri dhe një errësirë e thellë e kapluan atë. 13 Atëherë Zoti i tha Abramit: "Dije me siguri që pasardhësit e tu do të qëndrojnë si të huaj në një vend që nuk do të jetë i tyre, dhe do të jenë skllevë dhe njerëz të shtypur për katërqind vjet. 14 Por unë do të gjykoj kombin shërbyesit e të cilit do të kenë qënë; pas kësaj, ata do të dalin me pasuri të mëdha. 15 Sa për ty, do të shkosh në paqe pranë prindërve të tu dhe do të varroresh pasi të kesh arritur një pleqëri të bukur. 16 Por në brezin e katërt ata do të kthehen këtu, sepse padrejtësia e Amorejeve s'ka arritur ende kulmin". 17 Por me të perënduar dielli dhe me të zbritur errësira, na del para syve një furre është që nxjerr tym dhe një pishtar i zjarrit që kalon përmes kafshëve të ndarë. 18 Po atë ditë Zoti bëri një besëlidhje me Abramit duke i thënë: "Unë u jap pasardhësve të tu këtë vend, nga përrroi i Egjiptit deri në lumin e madhi, lumin e Eufratit: 19 Kenejtë, Kenizejtë, Kadmonëjtë, 20 Hitejtë, Perezëjtë, Refejtë, 21 Amorejtë, Kanaanejtë, Girgazejtë dhe Jebuzejtë".

16 Por Saraj, gruaja e Abramit, nuk i kishte dhënë asnjë fëmijë. Ajo kishte një shërbyese egjiptase që quhej Agar. 2 Kështu Saraj i tha Abramit: "Ja, Zoti më ka ndaluar të kem fëmijë; oh, futu te shërbyesa ime, ndofta mund të kem fëmijë prej saj". Dhe Abramit dëgjoi zérin e Sarajt. 3 Kështu pra Saraj, gruaja e Abramit, mbasi ky i fundit kishte banuar dhjetë vjet në vendin e Kanaanëve, mori shërbyesen e saj Agarin, egjiptasen, dhe ia dha për grua burrit të saj Abramit. 4 Dhe ai u fut tek Agari, që mbeti me barrë; por kur u bind se kishte mbetur me barrë, ajo e shkoi me përbuzje zonjën e saj. 5 Atëherë Saraj i tha Abramit: "Përgjegjësia përfyjet që m'u bë le të bjerë mbi ty. Kam qënhun që të hodha në krahët e shërbyeses sime; por që kur e mori vesh që është me barrë, ajo më shikon me përbuzje. Zoti le të jetë gjykatzë midis meje dhe teje". 6 Abramit iu përgjegj Sarajt: "Ja, shërbyesa jote është në dorën tënde; bëj me të ç'të duash". Atëherë Saraj e trajtoi në mënyrë të ashpër dhe ajo iku nga prania e saj. 7 Por Engjelli i Zotit e gjeti pranë një burimi uji në shkretëtirë, pranë burimit në rrugën e Shurit, 8 dhe i tha: "Agar, shërbyesa e Sarajt, nga vjen dhe ku po shkon?" Ajo u përgjigji: "Po iki nga prania e zonjës sime Saraj". 9 Atëherë Engjelli i Zotit i tha: "Kthethi tek zonja jote dhe nënshtroj autoritetit të saj". 10 Pastaj Engjelli i Zotit shtoi: "Unë do t'i shumëzoj fort pasardhësit e tu aq sa të mos mund të llogariten për shkak të numrimit të tyre të madh". 11 Engjelli i Zotit i tha akoma: "Ja, ti je me barë dhe do të lindesh një djalë dhe do ta quash Ismael, sepse Zoti mori parasysh hidhërimin tênd; 12 ai do të jetë ndërmjet njerëzve si një gomari i egër; dora e tij do të jetë kundër të gjithëve dhe dora e të gjithëve kundër tij; dhe do të banojë në prani të të gjithë vëllezërve të tij". 13 Atëherë Agari thirri emrin e Zotit që i kishte folur: "Ti je El-Roi", sepse tha: "A e pashë me të vërtët atë që më shikon?". 14 Prandaj ai pus u quajt "Pusi i Lahai-Roit". Ja, ai ndodhet midis Kadeshit dhe Beredit. 15 Kështu Agari i lindi një djalë Abramit; dhe Abramit i vuri djalit që Agari kishte lindur emrin Ismael. 16 Abramit ishte tetëdhjetë e gjashtë vjeç, kur Agari lindi Ismaelin për Abramit.

17 Kur Abramit u bë nëntëdhjetë e nëntë vjeç, Zoti i doli përpara dhe i tha: "Unë jam Perëndia i plotfuqishëm; ec në praninë time dhe qëndro i ndershëm; 2 dhe unë do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje dhe do të shumoj fort". 3 Atëherë Abramit përfuli fytrën në tokë dhe Perëndia i foli, duke i thënë: "Sa për mua, ja unë po bëj një besëlidhje me ty; ti do të bëhen babai i një shumicë kombesh. 5 Dhe nuk do të quheshi më Abram, por emri yt do të jetë Abraham, sepse unë të bëj babanë e një shumice kombesh. 6 Do të të bëj shumë frytdhënës. Pastaj do

të bëj prej teje kombe dhe prej teje kanë për të dalë mbretëri. 7 Dhe do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje, si dhe me pasardhësit e tu, nga një brez në një brez tjetër; kjo do të jetë një besëlidhje e përjetshme, me të cilin unë do të marr përsipër 8 Dhe ty dhe pasardhësve të tu pas teje, do t'u jap vendin ku ti banon si një i huaj: tërë vendin e Kanaanëve, në pronësi pér gjithnjë; dhe do jem Perëndia i tyre". 9 Pastaj Perëndia i tha Abrahamin: "Nga ana jote, ti do ta respektosh besëlidhjen time, ti dhe pasardhësit e tu, nga një brez në tjetrin. 10 Kjo është besëlidhja ime që ju do të respektoni midis meje edhe jush, si dhe pasardhësve të tu pas teje: çdo mashkull që ndodhet midis jush do të rrerhpritet. 11 Dhe do të rrerhpriten në mishin e prepcut tuaj; dhe kjo do të jetë një shenjë e besëlidhjes midis meje dhe jush. 12 Në moshën tetë ditësh, çdo mashkull i juaj do të rrerhpritet, dhe kjo nga një brez në tjetrin, qoftë ai i lindur në shtëpi, qoftë ai i blerë me para nga çdo i huaj që nuk është një pasardhës i yt. 13 Do të rrerhpritet si ai që ka lindur në shtëpinë tënde, ashtu edhe ai që është blerë me para; besëlidhja ime në mishin tuaj do të jetë një besëlidhje e përjetshme. 14 Dhe mashkulli i parrethprerë, që nuk është rrerhprerë në mishin e prepcut të tij, do të hidhet Jashtë popullit të tij, sepse ka shkelur besëlidhjen time". 15 Pastaj Perëndia i tha Abrahamin: "Përsa i përkufi Sarajt, gruas sate, mos e quaj më Saraj, por emri i saj do të jetë Sara. 16 Dhe unë do ta bekoj dhe do të bëj që ajo të të japë edhe një bir; po, unë do ta bekoj dhe prej saj do të lindin kombe; mbretëri pupujsh do të dalin prej saj". 17 Atëherë Abrahami u shtri me fytyrën ndaj tokës dhe qeshi; dhe tha në zemër të tij: "A do të lindë vallë një fémijë nga një njeri njëqindvjeçar? Dhe do të lindë Sara që është nëntëdhjetë vjeç?". 18 Pastaj Abrahami i tha Perëndisë: "Vaj medet, që Ismaeli të mund të jetojë para teje!". 19 Por Perëndia u përgjegj: "Jo, por Sara gruaja jote do të lindë një bir, dhe ti do ta quash Isak; dhe unë do të caktoj besëlidhjen time me të, një besëlidhje të përjetshme me pasardhësit e tij. 20 Sa pér Ismaelin, unë ta kam plotësuar dëshirën. Ja unë do ta bekjo, do ta bëj të frytshëm dhe do ta shumoj fort. Ai do të bëhet babai i dyimbëdhjetë princërve, dhe unë do të bëj prej tij një komb të madh. 21 Por besëlidhjen time do ta përfundoj me Isakun që Sara do të lindë në këtë kohë, vitin e ardhshëm". 22 Kur mbaroi së foluri me të, Perëndia e la Abrahamin duke u ngritur lart. 23 Atëherë Abrahami mori Ismaelin, djalin e tij, të gjithë ata që kishin lindur në shtëpinë e tij dhe tërë ata që kishte blerë me paratë e veta, tërë meshkujt e shtëpisë së Abrahamin dhe, po atë ditë, 24 Por Abrahami ishte nëntëdhjetë e nëntë vjeç kur u rrerhpre dëshirës së mishin e prepcut të tij. 25 Dhe Ismaeli, biri i tij, ishte trembëdhjetë vjeç kur u rrerhpre në mishin e prepcut të tij. 26 Po atë ditë u rrerhprenë Abrahami dhe Ismaeli, biri i tij. 27 Dhe tërë njerëzit e shtëpisë së tij, qoftë ata të lindur në shtëpi, qoftë ata të blerë me para nga të huajt, u rrerhprenë bashkë me të.

18 Zoti u shfaq Abrahamin në lisat e Mamreut, ndërsa ai ishte ulur në hyrje të çadrës në zhgë të ditës. 2 Abrahami ngriti sytë dhe tre burra rrinë më këmbë pranë tij. Sa i pa, vrapoi në drejtim të tyre nga hyrja e çadrës, u përkul deri në tokë e pastaj tha: 3 "Zoti im, në rast se kam gjetur hir para teje, të lutem mos kalo pa u ndalur para shërbëtorit tênd! 4 Oh, lini që të sjellin pak ujë që të mund të lani këmbët tuaja, dhe clodhuni nën këtë pemë. 5 Unë do të shkoj të marr një copë bukë, kështu do të mund të merrni zemër, pastaj të vazhdoni rrugën, sepse pér këtë keni kaluar nga shërbyesi juaj". Ata i thanë: "Bëj siç ke thënë". 6 Atëherë Abrahami shkoi me ngut në çadër, te Sara, dhe i tha: "Merr shpejt tri masa majë mielli, gatuaj brumin dhe bëj me to kuleç". 7 Pastaj Abrahami shkoi në kopenë e baqëtive, zgjidhi

një viç të njomë dhe të mirë, ia dha një shërbyesi dhe nxito ta përgatisë. 8 Mori pastaj gjizë, qumësht dhe viçin që kishte përgatitur dhe i vuri para tyre; ndërsa ata hanin, ai qëndroi më këmbë pranë tyre poshtë pemës. 9 Pastaj ata i thanë atij: "Ku është Sara, gruaja jote?". Abrahami u përgjegj: "Është atje në çadër". 10 Dhe ai tha: "Do të kthehem me siguri vitin e ardhshëm te ti në po këtë kohë; dhe ja Sara, gruaja jote, do të ketë një djalë". Dhe Sara dëgjonte në hyrje të çadrës, që ishte prapa tij. 11 Por Abrahami dhe Sara ishin pleq, në moshë të kaluar, dhe Sara nuk kishte më të përmuajshmet e grave. 12 Prandaj Sara qeshi me veten e saj, duke thënë: "Plakë si jam, a do të kem unë gëzime të tilla, me qenë se vetë zoti im është plak?". 13 Dhe Zoti i tha Abrahamin: "Pse qeshi vallë Sara duke thënë: "A do të lind unë përnjëmend, plakë siç jam?". 14 A ka vallë diçka që është shumë e vështirë pér Zotin? Në kohën e caktuar, brenda një viti, do të kthehem te ti, dhe Sara do të ketë një bir". 15 Atëherë Sara mohoi, duke thënë: "Nuk qesha", sepse pati frikë. Por ai i tha: "Përkundrazi, ke qeshur!". 16 Pastaj ata njerëz u ngritën së andejmi dhe kthyen shikimin e tyre në drejtim të Sodomës; dhe Abrahami ecte bashkë me ta pér tu ndarë prej tyre. 17 Dhe Zoti tha: "A do t'ia fsheh unë Abrahamin atë që kam pér të bérë, 18 mbasi Abrahami duhet të bëhet një komb i madh dhe i fuqishëm dhe tek ai do të bekohen tërë kombet e tokës? 19 Unë në fakt e kam zgjedhur, me qëllim që të urdhërroj bëjtë e tij dhe shtëpinë e tij të ndjekin pas tij rrugën e Zotit, duke zbatuar drejtësinë dhe barazinë, në ményrë që Zoti të mund të plotosojë premitimet që i ka dhënë Abrahamin". 20 Dhe Zoti tha: "Me qenë se britma që ngritet nga Sodoma dhe Gomora është e madhe dhe me qenë se mëkatit i tyre është shumë i rëndë, 21 unë do të zgres pér të parë nëse kanë bérë me të vërtetë simbas britmës që ka arritur tek unë, në rast të kundërt, do ta mësoj". 22 Pastaj këta njerëz u larguan së andejmi dhe shkuant në drejtim të Sodomës, por Abrahami mbeti ende para Zotit. 23 Atëherë Abrahami u afroa dhe i tha: "Do të zhdukësh të drejtin së bashku me të paudhini? 24 Le ta zemë se ka pesëdhjetë të drejtë në qytet, ti do ta shkatërröre vendin dhe nuk do t'i falje pér hir të pesëdhjetë njerëzve të drejtë që banojnë në mes të saj? 25 Mos e bëj këtë gjë, të shkaktosh vdekjen e të drejtit bashkë me atë të paudhiti, kështu që i drejti të trajtohet si i paudhi. Larg teje një mendim i tillë! Gjykata e tërë tokës a nuk ka pér të bérë drejtësi?". 26 Zoti tha: "Në rast se gjej në qytetin e Sodomës pesëdhjetë njerëz të drejtë, unë do ta fal tërë vendin pér hir të tyre". 27 Atëherë Abrahami rifilloi dhe tha: "Ja, marr guximin t'i flas Zotit, megjithëse unë nuk jam veçse pluhur dhe hi. 28 Ta zemë se atyre pesëdhjetë të drejtëve u mungojnë pesë, a do ta shkatërröre tërë qytetin pér pesë veta më pak?". Zoti u përgjigji: "Po të gjej dyzet e pesë, nuk do ta shkatërroj". 29 Abrahami vazhdoi t'i flasë dhe tha: "Ta zemë se në qytet ndodhen dyzet?". Zoti u përgjigji: "Nuk do ta bëj pér hir të dyzetëve". 30 Atëherë Abrahami i tha: "Oh, të mos zemërohet Zoti, dhe unë do të flas. Po sikur në qytet të ketë tridhjetë prej tyre?". Zoti u përgjigji: "Nuk do ta bëj, po të gjej tridhjetë". 31 Dhe Abrahami i tha: "Ja, marr guximin t'i flas Zotit. Ta zemë se në qytet gjenden njëzet?". Zoti i përgjigji: "Nuk do ta shkatërröre pér hir të të njëzetëve". 32 Dhe Abrahami i tha: "Oh, të mos zemërohet Zoti dhe unë do të flas edhe vetëm këtë herë. Sikur në qytet të ketë dhjetë prej tyre?". Zoti u përgjegj: "Nuk do ta shkatërröre pér hir të të dhjetëve". 33 Sa mbaroi së foluri me Abrahamin, Zoti u largua. Dhe Abrahami e kthye në banesën e tij.

19 Por të dy engjëjt arritin në mbrëmje në Sodomë, ndërsa Loti ishte ulur te porta e Sodomës; sa i pa, ai u ngrit më këmbë pér t'u dalë përparrë dhe u shtrit me fytyrën në tokë, 2 dhe tha: "Zotérinjtë e mi, ju lutem, hyni në shtëpinë e shërbëtorit tuaj,

kaloni aty natën dhe lani këmbët; pastaj nesër në mëngjes mund të çoheni shpejt dhe të vazhdoni udhën tuaj". Ata u përgjigjën: "Jo; do ta kalojmë natën në sheshin". 3 Por ai ngulli këmbë aq shumë sa që ata erdhën tek ai dhe hynë në shtëpinë e tij. Ai u përgatiti një basket dhe poqi bukë pa tharm, dhe ata hëngren. 4 Por para se të shkonin në shtrat, njerëzit e qytetit, njerëzit e Sodomës, rrethuan shtëpinë; ishin të rinj e pleq, tërë popullsia e mbledhur nga çdo anë; 5 thirrën Lotin dhe i thanë: "Ku janë njerëzit që erdhën te ti sonte? Na i nxirr jashtë që të mund t'i njohim!". 6 Loti doli drejt atyre para portës së shtëpisë, e myllri portën pas tij dhe tha: 7 "Oh, vëlezëri të mi, mos u sillni kaq keq! 8 Dëgjoni, unë kam di vajza që nuk kanë njohur burrë; prandaj më lini që t'i nxjerr jashtë dhe bëni c'të domi me to; por mos u bëni asgjë këtyre burrave, sepse janë nën mbrojtjen e shtëpisë sime". 9 Por ata i thanë: "Shko tutje!". Pastaj vazhduan: "Ky erdhë këtu si i huaj, dhe déshiron të bëhet gjykates! Tani do të sillemi më keq me ty se sa me atal!". Dhe duke e shtyrë Lotin me dhunë, u afruan pér të shpërthyer derën. 10 Por ata njerëz zgjatën duart e tyre dhe e tërhoqën Lotin brenda shtëpisë bashkë me ta, dhe myllën derën. 11 Goditën verbërisht njerëzit që ishin te dera e shtëpisë, nga më i vogli deri te më i madhi, kështu që u lodhën në orvatjen pér të gjetur derën. 12 Atëherë ata njerëz i thanë Lotit: "Kë ke tjetër këtu? Nxirr nga ky vend dhëndurët e tu, bijtë dhe bijat e tua, dhe cilindë që ke në qytet, 13 sepse no bëhem gati ta shkatërrojmë këtë vend, sepse britma e banorëve të tij éshët e madhe përparrë Zotit dhe Zoti na dërgoi pér ta shkatërruar". 14 Atëherë Loti doli e u foli dhëndurëve të tij që ishin martuar me bijat e tij, dhe tha: "Çohuni, largohuni nga ky vend, sepse Zoti do ta shkatërroj qytetin". Por dhëndurët e tij patën përshtypjen se ai po bënte shaka. 15 Sa doli agimi, engjëjt e nxitën Lotin duke thënë: "Çohu, merr gruan dhe bijat e tua që gjenden këtu, që ti të mos vdesësh në dënimin e këtij qyteti". 16 Duke qenë se ai po ngurronte, ata njerëz e morën pér dore atë, të shqohen dhe dy bijat e tij, sepse Zotit i kishte ardhur mëshirë pér të, e nxorën jashtë dhe i shpëtuan jetën duke e çuar jashtë qytetit. 17 Ndërsa po i çonin jashtë, njëri prej tyre tha: "Ik shpejt pér të shpëtar jetën tênde! Mos shiko prapa e mos u ndal në asnjë vend të fushës; shpëto në mal që të mos vdesësh!". 18 Por Loti u përgjegj atyre: "Jo, zoti im! 19 Ja, shërbëtori yt gjeti hir para syve të tu dhe ti u tregove shpirtmadh ndaj meje, duke më shpëtar jetën, por unë nuk do të mund të arrij malin para se të më zërë fatkeqësia dhe unë të vdes. 20 Ja, ky qytet éshët mijaft i afërt pér ta arritur dhe éshët i vogël. Më lër, pra, të iki shpejt aty (a nuk éshët i vogël?) dhe kështu do të shpëtjoi jetën". 21 Engjelli i tha: "Unë po ta plotësoj edhe këtë kërkesë: të mos shkatërroj qytetin pér të cilin fole. 22 Shpejto, ik atje, sepse unë nuk mund të bëj asgjë para se ti të arrish atje". Për këtë arsyë ky qytet u quajt Coar. 23 Dielli po ngríhej mbi tokë kur Loti arriti në Coar. 24 Atëherë Zoti bëri që nga qelli të binte squfur dhe zjarr mbi Sodomën dhe Gomorën, nga ana e Zotit. 25 Kështu ai shkatëroi ato qytete, tërë fushën, tërë banorët e qytetit e gjithçka mbinte mbi tokën. 26 Por gruaja e Lotit solli kryet pér të shikuar prapa dhe u bë një statujë prej kripe. 27 Abrahami u ngrit herët në mëngjes dhe shkoi në vendin ku kishte qëndruar para Zotit; 28 pastaj drejtoi shikimin nga Sodoma dhe Gomora si dhe nga tërë krahina e fushës, dhe kështu pa një tym që ngríhej nga toka, si tymi i një furre. 29 Kështu ndodhi që kur Perëndia shkatëroi qytetin e fushës, Perëndisë iu kujtua Abrahami dhe e largoi Lotin nga gjëma kur shkatëroi qytetet ku Loti kishte banuar. 30 Pastaj Loti doli nga Coari dhe shkoi të banojë në mal bashkë me dy bijat e tij, sepse kishte frikë të qëndronte në Coar; dhe u vendos në një shpellë bashkë me dy bijat e tij. 31 Më e madhja i tha më të voglës: "Babai ynë éshët plak, dhe nuk ka asnjë burrë në vend që mund të bashkohet me

ne, ashtu siç ndodh mbi gjithë tokën. 32 Eja, t'i japim verë babat tonë e të shtrihemi bashkë me të; kështu do të mund t'i sigurojmë pasardhës babait tonë". 33 Kështu po atë natë i dhanë verë babait të tyre dhe e madhja u shtri bashkë me të atin, por ai nuk u kujtua as kur ajo u shtri me të, as kur u ngrit. 34 Të nesërmeni vajza më e madhe i tha më të voglës: "Ja, natën e kaluar unë rashë në shtrat bashkë me babanë tim; le të bëjmë që ai të pijtë verë edhe sonte; pastaj ti futu dhe shtrihu me të, që të mund t'i sigurojmë pasardhës babait tonë". 35 Edhe atë natë i dhanë verë babait të tyre dhe më e vogla shkoi të shtrihet bashkë me të, dhe ai nuk u kujtua as kur u shtri, as kur u ngrit. 36 Kështu dy bijat e Lotit u ngjizën nga babai i tyre. 37 Më e madhja lindi një djalë, të cilit ia vuri emrin Moab. Ky éshët babai i Moabitëve, që ekzistojnë deri në ditët tona. 38 Edhe më e vogla lindi një djalë, të cilit ia vuri emrin Ben-Ami. Ky éshët babai i Amonitëve, që ekzistojnë deri në ditët tona.

20 Abrahami u zhvendos së këtejmi duke vajtur në Negev, dhe banoi në Kadesh dhe në Shur mandej u vendos në Gerar. 2 Tani Abrahami thoshtë për Sarën, gruan e tij: "Éshët motra ime". Kështu Abimeleku, mbreti i Gerarit, dërgoi njerëz pér të marrë Sarën. 3 Por Perëndia iu shfaq Abimeleket në një éndërr nate dhe i tha: "Ja, ti je duke vdekur, pér shkak të gruas që kë marrë, sepse ajo éshët e martuar". 4 Por Abimeleku nuk i ishte afruar asaj dhe tha: "Zot, a do ta shkatërruje një komb, edhe sikur ai të ishte i drejtë? 5 Ai nuk më ka thënë: "Éshët motra ime", dhe ajo vetë ka thënë: "Éshët vellai im"? E bëra këtë gjë me ndershëmërین e zemrës sime dhe me duar tē pafajshme". 6 Dhe Perëndia i tha në éndërr: "Po, unë e di që e ke bëre këtë gjë me ndershëmërین e zemrës sate, ndaj tē ndalova të kryesh një mëkat kundër meje; ndaj nuk të lejova ta prekësh. 7 Tani ktheja gruan këtij njeriu, sepse ai éshët një profet; dhe do të lutet pér ty dhe ti ke pér të jetuar. Por, në rast se nuk ia kthen, dije që me siguri ke pér të vdekur, ti dhe tërë njerëzit e tu". 8 Kështu Abimeleku u zgjua herët në mëngjes, thirri gjithë shërbëtorët e tij dhe u tregoi tërë këto gjëra. Dhe ata njerëz i zuri një frikë e madhe. 9 Pastaj Abimeleku thirri Abrahamin dhe i tha: "Ç'na bëre? Dhe çfarë kam bëre unë kundër teje që më solle një mëkat kaq të madh si mua ashtu edhe mbretërisë sime? Ti më bëre gjëra që nuk duhesin bërë". 10 Pastaj Abimeleku i tha Abrahamin: "Çfarë mendojë të bëje duke vepruar në këtë mënyrë?". 11 Abrahami u përgjegj: "E bëra sepse thoja me veten time: "Sigurisht, në këtë vend nuk kanë frikë nga Perëndia; dhe do të më vrasin pér shkak të gruas sime". 12 Përveç kësaj ajo éshët në të vërtetë motra ime, bijë e babait tim, por jo bijë e nënës sime; dhe pastaj u bë gruaja ime. 13 Dhe kur Perëndia më çoi të brendë larg shtëpisë së babait tim, unë i thashë: "Ky éshët favori që do të më bësh; kudo që të shkojmë, dë tē thuash pér mua: Éshët vellai im". 14 Atëherë Abimeleku mori dhentë, getë, shërbyesit dhe shërbëtoret, dhe ia dha Abrahamin; dhe i kthehu gruan e tij Sara. 15 Pastaj Abimeleku tha: "Ja, vendi im tē qëndron përra; qëndro aty ku tē pëlqen". 16 Dhe Sarës i tha: "Ja, unë i dhashë vëllait tênd njëmijë copë argjendi; kjo do tē shërbejë pér tē mbuluar fyren që tē éshët bëre para të gjithë atyre që janë me ty; kështu je e përligjur para të gjithëve". 17 Atëherë Abrahami u lut Perëndisë dhe Perëndia shëroi Abimelekun, gruan e tij dhe shërbyeset e saj, dhe ato mundën të pjellin. 18 Sepse Zoti i kishte shterpëzuar plotësisht tërë shtëpinë e Abimelekut, pér shkak të Sarës, gruas së Abrahamin.

21 Zoti vizitoi Sarën, siç i kishte thënë; dhe Zoti i bëri Sarës ato që i kishte premtuar. 2 Dhe Sara u ngjiz dhe lindi një djalë me Abrahamin në pleqërinë e tij, në kohën e caktuar që Perëndia i kishte thënë. 3 Dhe Abrahami ia vuri emrin Isak birit që i kishte lindur dhe që Sara kishte pjellë. 4 Pastaj Abrahami e rrëthpreu

birin e tij Isak kur ishte tetë ditësh, ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia. 5 Por Abrahami ishte njëqind vjeç, kur i lindi biri i tij Isaku. 6 Dhe Sara tha: "Perëndia më ka dhënë që duhet pér të qeshur, kushdo që do ta dëgjojë ka pér të qeshur bashkë me mua". 7 Dhe tha gjithashtu: "Kush mund t'i thoshte Abrahamin që Sara do të mëndët fëmijë? Sepse unë i linda një djali në plegërinë e tij". 8 Kështu, pra, fëmija u rrit dhe u zvordh; dhe ditën që Isaku u zvordh Abrahami shroi një gosti të madhe. 9 Tani Sara pa që djali që i kishte lindur Abrahamin nga Agari, egjiptasja, queshte. 10 Atëherë ajo i tha Abrahamin: "Përzierë këtë shërbyese dhe birin e saj, sepse i birit i kësaj shërbyese nuk duhet të jetë trashëgimtar me birin tim, me Isakun". 11 Kjo gjë s' pëlqeu aspak Abrahamin, pér shkak të djalit të tij. 12 Por Perëndia i tha Abrahamin: "Mos u hidhëro pér shkak të djalit dhe të shërbyeses sate; dëgioj téré at që t' thotë Sara, sepse nga Isaku do të dalin pasardhës që do të mbajnë emrin ténë. 13 Edhe nga djali i kësaj shërbyeses unë do të bëj një komb, sepse është një pasardhës i yt". 14 Abrahamin u ngrit herët në mëngjes, mori bukë dhe një calik ujë dhe ia dha Agarit; vuri gjithçka mbi shpatullat e saj dhe e nisi bashkë me fëmijën. Kështu ajo u nis dhe filloj të bredhë nëpër shkretëtirën e Beer-Shebas. 15 Kur uji i calikut mbaroi, ajo e vuri fëmijën poshtë një kaçubeje. 16 Dhe shkoi e ul përballë tij, në një largësi sa një goditje me hark, sepse thoshte: "Nuk dua ta shoh fëmijën t' vdesë!" Kështu ajo u ul përballë tij, ngriti zérin dhe qau. 17 Dhe Perëndia dëgjoi zérin e djaloshit dhe engjelli i Perëndisë thirri Agarin nga qilli dhe i tha: "Çfarë ke, Agar? Mos ki frikë, se Perëndia ka dëgjuar zérin e djaloshit aty ku ndodhet. 18 Çohu, çoje djaloshin dhe mbaje fort me dorën ténë, sepse unë do të bëj prej tij një komb të madh". 19 Atëherë Perëndia ia hapi sytë dhe ajo pa një pus uji: kështu vajti të mbushë calikun me ujë dhe i dha të pijej djaloshit. 20 Dhe Perëndia qe me djaloshin; ai u rrit, banoi në shkretëtirë dhe u bë shenjëtar harku. 21 Ai banoi në shkretëtirë e Paranit dhe nëna e tij e martoi me një grua nga Egjipi. 22 Në atë kohë Abimeleku, së bashku me Pïkolin, kreu i ushtrisë së tij, i foli Abrahamin duke i thënë: "Perëndia është me ty në téré ato që bën; 23 prandaj betohu këtu në emër të Perëndisë që ti s'ke pér të gënijer as mua, as bijtë e mi, as nipërit e mi, që ti do të përdorësh ndaj meje dhe vendit ku ke banuar si i huaj po atë dashamirësi që unë kam treguar ndaj teje". 24 Abrahamin u përgjegj: "Betohem". 25 Pastaj Abrahamin e qortoi Abimelekun pér shkak të një pus uji që shërbyesit e Abimelekut e kishin shtënë në dorë. 26 Abimeleku tha: "Unë nuk e di se kush e ka bërë këtë gjë; ti vetë nuk ma ke njoftuar dhe unë vetëm sot dëgjova të flitet pér këtë ngjarje". 27 Atëherë Abrahamin mori dele dhe qe de ia dha Abimeleket; dhe të dy lidhën aleancë. 28 Pastaj Abrahamin vuri mënjanë shtatë qengja femër të kopesë. 29 Dhe Abimeleku i tha Abrahamin: "Ç'kuptim ka ajo që ke vénë shtatë qengja mënjanë?". 30 Abrahamin u përgjegj: "Ti do t'i pranosh nga dora ime këto shtatë qengja, me qëllim që kjo të më vlejë si déshmi që unë e kam hapur këtë pus". 31 Prandaj ai e quajti këtë vend Beer-Sheba, sepse aty që t' dy ishin betuar. 32 Kështu lidhën aleancë në Beer-Sheba. Pastaj Abimeleku dhe Pïkoli, kreu i ushtrisë tij, u ngritën dhe u kthyen në vendin e Filistejeve. 33 Pastaj Abrahamin mbollë një marinë në Beer-Sheba dhe aty thérirri emrin e Zotit, Perëndi i përfjetësisë. 34 Dhe Abrahamin qëndroi si i huaj shumë kohë në vendin e Filistejeve.

22 Mbas këtyre gjërave Perëndia e vuri në provë Abrahamin dhe i tha: "Abraham!" Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 2 Dhe Perëndia tha: "Merr tani birin ténë, birin ténë të vetëm, atë që ti do, Isakun, shko në vendin e Moriahve dhe sakrifikoje në një nga malet që do të tregoj". 3 Kështu Abrahamin u ngrit herët në

mëngjes, i vuri samarin gomarit, mori me vete dy shërbyes dhe të birin Isak dhe çau dru pér sakrificën; pastaj u nis drejt vendit ku i kishte thënë Perëndia të shkonte. 4 Ditën e tretë Abrahamin ngriti sytë dhe pa së largu vendin. 5 Atëherë Abrahamin u tha shërbyesve të tij: "Rrini këtu bashkë me gomarin; unë dhe djali do të shkojmë deri atje dhe do të adhurojmë; pastaj do të kthehem pranë jush". 6 Kështu Abrahamin mori drutë e sakrificës dhe i ngarkoi mbi Isakun, birin e tij; pastaj mori në dorë të vet zjarrin dhe u nisën rrugës që t' dy. 7 Dhe Isaku i foli atit të tij Abraham dhe i tha: "Ati im!". Abrahamin iu përgjegj: "Ja ku jam, biri im". Dhe Isaku tha: "Ja zjarri dhe druri, po ku është qengj pér sakrificën?". 8 Abrahamin u përgjegj: "Djali im, Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin pér sakrificën". Dhe vazhduan rrugën t' dy bashkë. 9 Kështu arritën në vendin që Perëndia i kishte treguar dhe atje Abrahamin ndërtoi altarin dhe sistemoi drutë; pastaj e lidhi Isakun, birin e tij, dhe e vendosi mbi altar sipër druve. 10 Pastaj Abrahamin shtriu dorën dhe mori thikën pér t' vrarë t' birin. 11 Por Engjelli i Zotit thirri nga qilli dhe i tha: "Abraham, Abraham!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 12 Engjelli i tha: "Mos e zgjat dorën kundër djalit dhe mos i bëj asnjë t' keqe. Tani e di mirë që ti i trembesh Perëndisë, se nuk më ke refuzuar birin ténë, t' vetmin bir që ke". 13 Atëherë Abrahamin ngriti sytë dhe shkoi; dhe ja prapa tij një dash i zënë pér brirësh në një kaçube. Kështu Abrahamin shkoi, mori dashin e tij dhe e ofroi si sakrificë në vend t' t' birit. 14 Dhe Abrahamin e quajti këtë vend Jehovah Jireh. Prandaj edhe sot e kësaj dite thuhet: "Do t' furnizohet mali i Zotit". 15 Engjelli i Zotit e thirri pér t' dytën herë Abrahamin nga qilli dhe tha: 16 "Unë betohem pér veten time, thotë Zoti, se ti e bëre këtë dhe nuk kurseve tét bir, t' vetmin bir që ke, 17 unë me siguri do t' t' bekohj fort dhe do t' shumoj pasardhësit e tu si yjet e qillit dhe si rëra që ndodhet në brigjet e detit dhe trashëgimtarët e tu do t' zotërojnë portat e armiqve të tij. 18 Dhe téré kombet e tokës do t' bekohen te pasardhësit e tu, sepse ti iu binde zérir tim". 19 Pastaj Abrahamin u kthyte te shërbejtëtor e tij, ata u ngritën dha shkuvan bashkë në Beer-Sheba. Dhe Abrahamin zuri vend në Beer-Sheba. 20 Mbas këtyre gjërave i thanë Abrahamin këtë: "Ja, Milkah i ka lindur edhe ajo bij Nahorit, vëllait ténë; 21 Uzi, dhëndri i tij i parë, Buzi vëllai i tij, Kemueli babai i Aramat, 22 Kesedi, Hazoi, Pildashi, Jidlafi dhe Bethueli". 23 Dhe Bethuelit i lindi Rebeka. Këta tetë bij Milkah i lindi nga Nahori, vëllai i Abrahamin. 24 Konkubina e tij, që quhej Reumah, lindi edhe ajo Tebahun, Gahamin, Tahashin dhe Maakahun.

23 Sara jetoi njëqind e njëzet e shtatë vjet. Këto qenë vitet e jetës së Sarës. 2 Dhe Sara vdiq në Kirjath-Arba (që është Hebroni), në vendin e Kanaanëve, dhe Abrahamin hyri aty pér t' mbajtur zi pér t' dhe pér ta vajtuar. 3 Pastaj Abrahamin u ngrit më këmbë në prani të së vdekurës dhe u foli bijve të Hethit, duke i thënë: 4 "Unë jam një i huaj midis jush dhe i ardhur midis jush; më jepni pronësinë e një varri midis jush, që t' mund t' varros t' vdekurën time dhe ta heq nga sytë e mi". 5 Dhe bijtë e Hethit iu përgjigjën Abrahamin duke i thënë: 6 "Dëgjona, o zoti im! Ti je midis nesh një princ i Perëndisë, varrose të vdekurën ténëdhe në më t' mirën nga varrezat tonë, asnjeri prej nesh s'do t' refuzojë varrin e tij, me qëllim që t' varrosësh aty t' vdekurën ténë". 7 Atëherë Abrahamin u ngriti, u përul para popullit të vendit, para bijve të Hethit, 8 dhe u foli atyre duke thënë: "Në rast se ju pëlgën që unë ta varros t' vdekurën time duke e hequr nga sytë e mi, dëgjomëni. Ndërhyni pér mua tek Efroni, bir i Zoharit, 9 që t' më jep pëshpellën e Makpelahut, që i përket dhe që ndodhet në skajin e arës së tij; por që t' më jep në pronësi me çmimin e tij t' plotë si vend varrimi midis jush". 10 Tani Efroni ndodhej në mes t' bijve të Hethit; dhe Efroni, Hiteu, iu përgjegj Abrahamin në

prani tē bijve tē Hethit, tē tē gjithë atyreve që hynin nëpër portën e qytetit tē tij, duke thënë: **11** "Jo, zoti im, dëgjomë! Unë tē fal arën dhe shpellën që ndodhet aty; po ta dhuroj në prani tē bijve tē popullit tim; po ta bëj dhuratë. Varrose tē vdekurën tēnde". **12** Atéherë Abrahami u pérkul para popullit tē vendit, **13** dhe i foli Efronit në prani tē popullit tē vendit duke thënë: "Dëgjomë, tē lutem! Unë do tē jep çmimin e arës, pranoje nga unë, kështu unë do tē mund tē varros aty tē vdekurën time". **14** Efroni iu përgjegj Abrahamin, duke i thënë: **15** "Zoti im, dëgjomë! Toka vlen katérqind monedha argjendi. Çështë kjo midis meje dhe teje? Varrose, pra, tē vdekurën tēnde". **16** Atéherë Abrahami zbatoi fjalën e Efronit; dhe Abrahami i peshoi Efronit çmimin që i kishte thënë në prani tē bijve tē Hethit: katérqind monedha argjendi, monedha që tregtarët përdornin midis ty zakonisht. **17** Kështu ara e Efronit që gjendej në Malkpelah përballë Mamres, arë me shpellën që ishte aty dhe téré drurët që ishin në arët dhe në tē gjithë kufijët përqark, **18** kaluan në pronësi tē Abrahamin, në prani tē bijve tē Hethit dhe tē tē gjithë atyre që hynin nga porta e qytetit tē Efronit. **19** Pas kësaj, Abrahami varrosoi Sarën, gruan e tij, në shpellën e arës së Makpelahut përballë Mamres (që éshtë Hebron) në vendin e Kanaanëve. **20** Kështu ara dhe shpella që gjendet aty u kaluan nga bijtë e Hethit në pronë tē Abrahamin, si vend varrimi.

24 Abrahami ishte tashmë plak dhe ishte në moshë tē kaluar; dhe Zoti e kishte bekuar Abrahamin në çdo gjë. **2** Dhe Abrahami i tha shërbyesit më tē moshuar tē shtëpisë së tij që qeveriste téré pasuritë e tij: "Vëre dorën tēnde nën kofshën time; **3** dhe unë do tē bëj që ti tē betohesh në emër tē Zotit, Perëndisë së qiejve dhe Perëndisë tē tokës, që ti nuk do t'i marrësh për grua djalit tim asnjë prej bijave tē Kanaanejeve në mes tē cilëve unë banoj; **4** por do tē shkosh në vendin tim dhe te fisi im për tē marrë një grua për djalin tim, për Isakun". **5** Shërbëtori iu përgjegj: "Ndofta ajo grua nuk dëshiron tē më ndjekë në këtë vend; a duhet që ata ço atëherë përsëri birin tēnd në vendin nga ke dalë?". **6** Atéherë Abrahami i tha: "Ruhu e mos e ço birin tim atje! **7** Zoti, Perëndia i qellit, që më hoqi nga shtëpia e atit tim dhe nga vendi ku kam lindur, më foli dhe m'u betua duke thënë: "Unë do t'uaj këtë vend pasardhësve tē tu", ai do tē dërgojë engjellin e tij para teje dhe ti do tē marrësh andej një grua për birin tim. **8** Dhe në qoftë se gruaja nuk dëshiron tē tē ndjekë, atëherë ti do tē lirohesh nga ky betim që më ke bërë; vetëm mos e kthe tim bin atje". **9** Kështu shërbëysi e vuri dorën nën kofshën e Abrahamin, zotit tē tij, dhe iu betua lidhur me këtë problem. **10** Pastaj shërbëysi mori dhjetë deve nga devetë e zotit tē tij dhe u nis, duke pasur me vete çdo lloj të mirash të zotërisë së tij. Ai e nisi rrugën dhe shkoj në Mesopotami, në qytetin e Nahorit. **11** Dhe i gjunjëzoi devetë jashtë qytetit pranë një pusi uji, aty nga mbërëmjë, në kohën kur gratë dalin për tē marrë ujë, dhe tha: **12** "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abrahamin, tē lutem bëj që sot tē kem mundësinë tē kem një takim tē lumtur, trego dashamirësi ndaj Abrahamin, zotit tim! **13** Ja, unë po rri pranë këtij burimi ujërash, ndërsa bijat e banorëve tē qytetit dalin për tē mbushur ujë. **14** Bëj që vajza së cilës do t'i them: "Ah, ule shtambën tēnde që unë tē pi" dhe që do tē më përgjigjet: "Pi, dhe kam për t'u dhënë për të pirë edhe deveve tē tu", tē jetë ajo që ti ja ke caktuar shërbësitet tēnd Isak. Nga kjo unë do tē kuptoj që ti ke treguar dashamirësi ndaj zotërisë tim". **15** Ai s'kishte mbaruar së foluri, kur, ja, doli Rebeka me shtambën në shpatullën e saj; ajo ishte e bija e Bethuelit, biri i Mikailit, gruaja e Nahorit dhe vëllai i Abrahamin. **16** Vajza ishte shumë e bukur, e virgjër dhe asnjë burrë nuk e kishte njohur kurrë. Ajo zbriti në burim, mbushi shtambën e saj dhe u ngjit përsëri lart. **17** Atéherë shërbëysi vrapoi në drejtë tē saj dhe i tha: "Lermë tē pi pak ujë nga shtamba jote". **18** Ajo u

përgjegj: "Pi, zotëria im"; pastaj shpejtoi ta ulë shtambën mbi dorë dhe i dha tē pijë. **19** Sapo mbaroi së dhëni ujë për tē pirë, tha: "Do tē mbush ujë edhe për devetë e tua, deri sa tē ngopen me ujë". **20** Me nxitim e zbrazi shtambën e saj në koritë, vrapoi përsëri te burimi për tē mbushur ujë për tē gjithë devetë e tij. **21** Ndërkao ai njeri e sodiste në heshtje, për tē mësuar në qoftë se Zoti e kishte bërë tē mbarë apo jo udhëtimin e tij. **22** Kur devetë mbaruan së piri, njeriu mori një unazë floriri për hundën që peshonte gjysmë sikli dhe dy byzlykë me një peshë prej dhjetë siklesh ari për kyçin e dorës së saj, dhe tha: **23** "Bijë e kujt je? Ma thuaj, tē lutem. A ka vend në shtëpinë e babat tēnd për ne, që ta kalojmë natën?". **24** Ajo u përgjegj: "Unë jam bijë e Bethuelit, i biri i Milkahut, që ajo i lindi në Nahor". **25** Dhe shtoi: "Tek ne ka shumë kashtë dhe forazh si dhe vend për tē kaluar natën". **26** Atéherë njeriu i pérkul, adhuroi Zotin dhe tha: **27** "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Abrahamin, zotërisë tim, që nuk ka pushuar tē jetë dashamirës dhe besnik ndaj zotërisë tim! Sa përmua, gjatë udhëtimit, Zoti më çoi në shtëpinë e vëllezërve tē zotërisë tim". **28** Dhe vajza vrapoi për t'i treguar këto gjëra në shtëpinë e nënës së saj. **29** Por Rebeka kishte një vëlla tē quajtur Labano. Dhe Labano doli me vrap Jashtë drejt burimit te ai njeri. **30** Sa pa unazën në hundë dhe byzlykët në kyçet e dorës tē së motrës dhe dégjoi fjalët që Rebeka, motra e tij, thoshte: "Kështu më foli ai njeri", iu afroa këtij njeriu, dhe ja që u gjet pranë deveve, afër burimit. **31** Dhe tha: "Hyrë, i bekuar nga Zoti! Pse rri jashtë? Unë kam përgatitur shtëpinë dhe një vend për devetë". **32** Njeriu hyri në shtëpi, dhe Labano shkarkoi devetë, u dha kashtë dhe forazh deveve dhe solli ujë që tē lante këmbët ai dhe njerëzit që ishin bashkë me tē. **33** Pastaj i vunë përpëra për tē ngrënë, por ai tha: "Nuk do tē ha deri sa tē plotësoj porosinë që më kanë dhënë". Tjetri tha: "Fol!". **34** Atéherë ai tha: "Unë jam një shërbëtor i Abrahamin. **35** Zoti e ka bekuar shumë zotërinë tim, që éshtë bërë i madh; i ka dhënë dele dhe qe, argjend dhe flori, shërbyses dhe shërbyses, deve dhe gomarë. **36** Por Sara, gruaja e zotërisë tim, i ka lindur në pleqërinë e saj një djalë zotërisë tim, i cili i ka dhënë atij gjithçka zotëron. **37** Dhe zotëria im më vuri tē betohem duke thënë: "Nuk do tē marrësh grua për djalin tim nga bijtë e Kanaanejeve, në vendin ku banoj; **38** por do tē shkosh në shtëpinë e babait tim dhe tek afëria ime dhe aty do tē marrësh një grua për birin tim". **39** Atéherë unë i thashë zotërisë tim: "Ndofta gruaja nuk do tē dojë tē më ndjekë". **40** Por ai u përgjegj: "Zoti, para tē cilit kam ecur, do tē dërgojë engjellin e tij bashkë me ty dhe do ta bëj tē mbarë udhëtimin tēnd, dhe ti do tē marrësh për birin tim një grua nga farefisi im dhe nga shtëpia e babait tim. **41** Do tē lirohesh nga betimi që më ke bërë kur tē shkosh tek afëria ime; dhe po tē jetë se nuk duan tē ta japid, do tē lirohesh nga betimi që më ke bërë". **42** Sot kam arritur tu bimbi dëshashë. "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abrahamin, në rast se tē pëlqen kështu, tē lutem bëjë tē mbarë udhëtimin që kam filluar; **43** Ja, unë po ndalem pranë burimit tē ujtit; bëj që vajza që ka për tē dalë për tē marrë ujë dhe së cilës do t'i them: "Lermë tē pi pak ujë nga shtamba jote", **44** dhe që do tē më thotë: "Pi sa ke nevojë dhe do tē marr ujë edhe për devetë e tua", le tē jetë gruaja që Zoti i ka caktuar djalit tē zotërisë tim. **45** Para se unë tē kisha mbaruar së foluri në zemrën time, doli jashtë Rebeka me shtambën e saj mbi shpatull; ajo zbriti te burimi dhe mbushi ujë. Atéherë unë i thashë: **46** "Oh, lermë tē pi!". Dhe ajo shpejtoi ta ulte shtambën nga shpatulla e saj dhe u përgjegj: "Pi dhe do t'u jep tē pinë edhe deveve tē tua". Kështu unë piva dhe ajo u dha tē pinë edhe deveve. **47** Atéherë e pyeta dhe i thashë: "Bijë e kujt je?". Ajo m'u përgjegj: "Jam bijë e Bethuelit, biri i Nahorit, që Milkah lindi". Kështu unë i vura unazën në hundë dhe byzlykët në kyçet e dorës. **48** Pastaj u përkula, adhurova

Zotin dhe e bekova Zotin, Perëndinë e Abrahamic, zotërisë tim, që më ka çuar në rrugën e drejtë për të marrë pér birin e tij bijen e vëllat të zotërisë tim. **49** Dhe tani në rast se doni të silleni me dashamirësi dhe besnikëri ndaj zotërisë tim, duhet të ma thoni; në rast se jo, ma thoni njëloj dhe unë do të kthehem djathtas ose majtas". **50** Atëherë Labano dhe Bethueli u përgjigjën dhe thanë: "Kjo varet nga Zoti; ne nuk mund të flasim as pér mirë as pér keq. **51** Ja, Rebeka eshtë këtu para teje, merre me vete, shko dhe ajo të bëhet gruaja e birit të zotërisë tënd, ashtu siç ka thënë Zoti". **52** Kur shërbëtori i Abrahamic dégjoi fjalët e tyre u përfull pér tokë përparrë Zotit. **53** Shërbëtori nxori sende të argjendtë dhe të arta si dhe rroba dhe ia dhë Rebekës; dhe u dhuroi gjithashutu sende të vlefshme vellatë dhe nënës së Rebekës. **54** Pastaj hëngreni e pinë ai dhe njerëzit që ishin bashkë me të; u ndalën vetëm atë natë. Kur u ngriten në mëngjes, shërbëtori tha: "Më lini të kthehem te zotëria im". **55** Vëllai dhe nëna e Rebekës thanë: "Lére që vajza të rrrijë disa ditë me ne, të paktën dhjetë ditë; pastaj mund të ikë". **56** Por ai u përgjegj atyre: "Mos më mbani, sepse Zoti e ka bërë të mbarë udhëtimin tim; më lini të iki, që unë të kthehem te zotëria im". **57** Atëherë ata i thanë: "Të thërrresim vajzën dhe ta pyesim atë". **58** Atëherë thrirrën Rebekën dhe i thanë: "A do të shkosh me këtë njeri?". Ajo u përgjegj: "Po, do të shkoj". **59** Kështu e lanë Rebekën, motrën e tyre, të shkojë dhe tajhen e saj të shkojë me shërbëtorin dhe njerëzit e Abrahamic. **60** Dhe e bukan Rebekën dhe i thanë: "Motra joni, ti u bëfsh nëna e mijëra mizëri njerëzish dhe pasardhësit e tu paçin në dorë portat e armiqve të tyre". **61** Atëherë Rebeka dhe shërbyeset e saj u ngriten më këmbë, hipën mbi devetë dhe shkuat pas këtij njeriu. Kështu shërbëtori mori Rebekën dhe iku. **62** Ndërkq Isaku ishte kthyer nga pus i Lahai-Roit, sepse banonte në krahinën e Negevit. **63** Isaku kishte dalë aty nga mbrëmja në fushë pér t'u menduar; dhe ai ngriti sytë dhe pa disa deve që po vinin. **64** Edhe Rebeka ngriti sytë dhe pa Isakun; atëherë zbriti me të shpejtë nga deveja, **65** dhe i tha shërbëtorit: "Kush eshtë ai njeri që vjen nga fusha drejt nesh?". Shërbëtori u përgjegj: "Eshtë zotëria im". Atëherë ajo mori vellon dhe u mbulua. **66** Pastaj shërbëtori i tregoi Isakut tërë gjérat që kishte bërë. **67** Dhe Isaku e futi Rebekën në çadrën e Sarës, nënës së tij, dhe e mori me vete; ajo u bë gruaja e tij dhe ai e dashuroi. Kështu Isaku u ngushëllua mbas vdekjes së nënës së tij.

25 Pastaj Abrahami mori një grua tjetër, që quhej Keturah. **2** Dhe kjo i lindi Zimranin, Jokshanin, Medanin, Madianin, Ishbakun dhe Shuanin. **3** Jokshant i lindi Sheba dhe Dedani. Bjtë e Dedanit ishin Asshurimi, Letushimi dhe Leumimi. **4** Bjtë e Madianit ishin Efahu, Eferi, Hanoku, Abidahu dhe Elداahu. Tërë këta ishin bjtë e Keturahut. **5** Dhe Abrahami i dha Isakut gjithçka zotëronte; **6** por bijve që Abrahami kishte pasur nga konkubinat u dha disa dhurata dhe, sa ishte ende gjallë, i dërgoi larg birit të tij Isakut, drejt lindjes, në një vend të lindjes. **7** Këto janë vitet e jetës së Abrahamic: ai jetoi gjithsej njëqind e shtatëdhjetë e pesë vjet. **8** Pastaj Abrahami dha frymën e fundit dhe vdiq në pleqëri të mbarë, i shtryrë në moshë dhe i ngopur me ditë, dhe u bashkua me popullin e tij. **9** Dhe bjtë e tij Isaku dhe Ismaelit e varrosën në shpellën e Makpelahut në arën e Efronit, biri i Zoarit, Hiteut, që ndodhet përbullë Mamres, **10** arë që Abrahami u kishte blerë bijve të Hethit. Aty u varrosën Abrahami dhe e shoqja Sara. **11** Mbës vdekjes së Abrahamic, Perëndia bekoi birin e tij Isakun; dhe Isaku qëndroi pranë pusit të Lahai-Roit. **12** Tani këta janë pasardhësit e Ismaelit, bir i Abrahamic, që egjiptasja Agar, shërbëtorja e Sarës, i kishte lindur Abrahamic. **13** Këta janë emrat e bijve të Ismaelit, simbas emrit të brezave të tyre: Nebajothi, i parëlinduri i Ismaelit; pastaj Kedari, Abdeeli, Mibsam, **14** Mishma, Dumahu, Masa, **15**

Hadari, Tema, Jeturi, Nafishi dhe Kedemahu. **16** Këta janë bijtë e Ismaelit dhe emrat e tyre, simbas fshatrave dhe fushimeve të tyre. Ata qenë dymbëdhjetë princërit e kombeve të tyre përkatës. **17** Por këto janë vitet e jetës së Ismaelit, gjithsej njëqind e tridhjetë e shtatë vjet; pastaj ai dha frymë dhe vdiq, dhe u bashkua me popullin e tij. **18** (Dhe bijtë e tij banuan nga Havilahu deri në Shur, që eshtë në lindje të Egjiptit, në drejtim të Asirisë). Ai u vendos në prani të të gjithë vëllezërve të tij. **19** Këta janë pasardhësit e Isaku, birit të Abrahamic. **20** Abrahamic i lindi Isaku; dhe Isaku ishte dyzet vjeç kur mori pér grua Rebekën, e bija e Bethuelit, Arameu i Paddan-Aranit dhe motra e Labanos, Arameut. **21** Isaku e lutti Zotin pér gruan e tij sepse ajo ishte shterpë. Zoti ia plotësoi dëshirën dhe Rebeka, gruaja e tij, u ngjiz. **22** Por fémijët shtynin njeri-tjetrin në barkun e saj dhe ajo tha: "Në qoftë se eshtë kështu (që iu përgjigji Zoti), pse gjendem unë në këto kushte?". Dhe kështu vajti të konsultohet me Zotin. **23** Dhe Zoti i tha: "Dy kombe ndodhen në barkun tênd dhe dy popuj kanë pér të dalë nga përbrendëshmet e barkut tênd. Njeri nga këta dy popuj do të jetë më i fortë se tjetri, dhe më i madhi do t'i shërbëjë më të voglit". **24** Kur erdhi koha pér të që të lindte, ajo kishte në bark dy binjakë. **25** Dhe i pari që doli Jashtë ishte i kuq; ai ishte krejt si një mantel leshtor, prandaj i vunë emrin Esau. **26** Pastaj doli vëllai i tij, i cili me dorë mbante thembrën e këmbës të Esaut; prandaj e quajtën Jakob. Por Isaku ishte shtatëdhjetë vjeç kur Rebeka i lindi. **27** Dy fémijët u rritën dhe Esau u bë një gjahtar i sprovur, një njeri fshatarak, ndërsa Jakobi ishte një njeri i qetë, që jetonte në çadra. **28** Por Isaku e donte Esau, sepse mishin e gjahut e pëllqente; Rebeka nga ana e saj e donte Jakobin. **29** Një herë që Jakobi gatoi pér vete një supë, Esau erdhi nga fusha krejt i lodhur. **30** Dhe Esau i tha Jakobit: "Të lutem, më lërë të ha pak nga kjo supë e kuqe, sepse jam i lodhur". Pér këtë arësy e quajtën Edom. **31** Por Jakobi iu përgjegj: "Më shit më parë parëbirinë tênde". **32** Esau tha: "Ja unë jam duke vdekur, ç'dobi kam nga parëbirinë?". **33** Atëherë Jakobi tha: "Më parë betomu". Dhe Esau iu betua dhe i shiti Jakobit parëbirinë e tij. **34** Pastaj Jakobi i dha Esaut bukë dhe supë me thjerrëza. Dhe ai hëngri dhe piu, pastaj u ngrit dhe iku. Kështu Esau shpërfilli parëbirinë e tij.

26 Por ndodhi një mungesë ushqimesh në vend, përvëc asaj të parës që kishte ndodhur në kohën e Abrahamic. Pastaj Isaku shkoi tek Abimelek, mbreti i Filisteive në Gerar. **2** Atëherë Zoti iu shfaq dhei i tha: "Mos zbrit në Egjpt, qëndro në vendin që do të them. **3** Qëndro në këtë vend dhe unë do të jem me ty dhe do të tē bekoj, sepse kam pér të të dhënë ty dhe pasardhësve të tū tērë këto vende dhe do ta mbaj betimin që i kam bërë Abrahamic, babait tênd, **4** dhe do t'i shumoj pasardhësit e tu si yjet e qiellit; do t'u jap atyre tērë këto vende, dhe të gjitha kombet e tokës do tē bekohen te pasardhësit e tu, **5** sepse Abrahami iu bind vullnetit tim dhe respektoi urdhërat, urdhërimet, statutet dhe ligjet e mia". **6** Kështu Isaku qëndroi në Gerar. **7** Kur njerëzit e vendit i bënин pyetjet rreth gruas së tij, ai u përgjigj: "Eshtë motra ime", sepse kishte frikë të thoshte: "Eshtë gruaja ime", sepse mendonte: "Njerëzit e vendit mund të më vrasin pér shkak të Rebekës, sepse ajo eshtë e pashme". **8** Kur kishte kaluar një kohë e gjatë në atë vend, Abimelekut, mbretit të Filisteive, i rastisi të shkojë nga dritaria dhe pa Isakun që përkëndhelte Rebekën, gruan e tij. **9** Atëherë Abimeleku thiri Isakun dhe i tha: "Ajo eshtë me siguri gruaja jote; si bëhet që ti the: "Ajo eshtë motra ime"?". Isaku iu përgjegj: "Sepse thoa: "Nuk do të doja të vdes pér shkak të saj"". **10** Abimeleku tha: "Ç'është kjo që na bëre? Ndokush nga populli mund të binte lehtë në shtrat me gruan tênde dhe ti do të na kiske ngarkuar me faj të rendë". **11** Kështu Abimeleku i dha këtë urdhër tērë popullit: "Kushdo që prek këtë njeri ose të shoqen do

të dënöhet pa tjetër me vdekje". 12 Isaku mbolli në atë vend dhe po atë vit korri një prodhim njëqind herë më të madh; dhe Zoti e bekoi. 13 Ky njeri u bë i madh dhe vazhdoi të rritet deri sa u bë jashtëzakonisht i madh. 14 Ai arriti të zotërojë kope dhënhsh dhe qesh dhe kishte një numër të madh shërbëtorësh. Kështu Filistejtë e patën zili. 15 dhe për këtë arësyte i zunë, duke i mbushur me dhe, tërë puset që shërbëtorët e babait të tij kishin hapur në kohën e Abrahamit, atit të tij. 16 Atëherë Abimeleku i tha Isakut: "Largohu nga ne, sepse ti je shumë më i fuqishëm se ne". 17 Kështu Isaku u largua që andej dhe u vendos në luginën e Gerarit, dhe aty banoi. 18 Dhe Isaku filloj të hapë puse uji që ishin hapur në kohën e Abrahamit, atit të tij, dhe që Filistejtë i kishin mbyllur mbas vdekjes së Abrahamit, dhe u vuri po ato emra që u kishte vënë babai i tij. 19 Pastaj shërbëtorët e Isakut gjermuan në luginë dhe gjetën aty një pus me ujë të freskët. 20 Por barinjtë e Gerarit u grindën me çobanët e Isakut, duke u thënë: "Uji éshët yni". Dhe ai e quajti pusin Esek, sepse ata e kishin kundërshtuar. 21 Shërbëtorët hapën pastaj një pus tjetër, por ata kundërshtuan edhe për këtë. Dhe Isaku e quajti Sitnah. 22 Atëherë ai u largua që andej dhe hapi një pus tjetër për të cilin nuk pati kundërshtim. Dhe ai e quajti atë Rehoboth, sepse ai tha: "Tani Zoti na ka vënë larg dhe ne do të kemi mbarësi në këtë vend". 23 Pastaj së këtejmi Isaku u ngjitet në Beer-Sheba. 24 Dhe Zoti u shfaq po atë natë dhe i tha: "Unë jam Perëndia i Abrahamit, babait tënd; mos kë frikë, sepse unë jam me ty; do të tē bekhoj dje do të shumoj pasardhësit e tu, për hir të Abrahamit, shërbëtorit tim". 25 Atëherë ai ndërtoi në atë vend një altar dhe përmendi emrin e Zotit, dhe po aty ai ngriti edhe çadrën e tij. Aty shërbëtorët e Isakut hapën një pus. 26 Pastaj Abimeleku nga Gerari shkoi tek ai bashkë me Ahucathin, mikun e tij, dhe me Pikolin, kreun e ushtrisë së tij. 27 Dhe Isaku u tha atyre: "Pse keni ardhur tek unë, për deri sa më urreni dhe më keni larguar prej jush?". 28 Atëherë ata u përgjigjën: "Ne e pamë qartë që Zoti éshët me ty. Kështu thamë: "Le të bëjmë një betim midis nesh, midis nesh dhe teje, dhe të përfundojmë një aleancë me ty": 29 dhe kështu tu nuk do të na bësh asnjë të keqe, ashtu si ne nuk të kemi prekur, nuk të kemi bërë veçse të mira dhe të kemi lënë të ikësh në paqe. Ti je tani i bekuar i Zotit". 30 Kështu Isaku shtroi për ta një banket dhe ata hëngrenë e pinë. 31 Të nesërmen në mëngjes u ngriten herët dhe shkëmbjen një betim. Pastaj Isaku i përcollti dhe ata ikën në paqe. 32 Po atë ditë ndodhi që shërbëtorët e Isakut erdhën për ta lajmëruar për pusin që kishin hapur duke i thënë: "Kemi gjetur uje". 33 Dhe ai e quajti atë Shibah. Për këtë arësyte qyteti mban emrin Beer-Sheba edhe sot e kësaj dite. 34 Në moshën dyzetvjeçare Esau mori për grua Juditin, të bijën e Beerit, Hiteut dhe të Basemathit, bijë e Elionit, Hiteut. 35 Këto u bënë shkas për një hidhërim të thellë të Isakut dhe të Rebekës.

27 Kur Isaku u plak dhe sytë e tij u dobësuan aq shumë sa nuk shikonte më, ai thirri të birin Esau dhe i tha: "Biri im!". 2 Esau i tha: "Ja ku jam!". Atëherë Isaku i tha: "Ja, unë jam plak dhe nuk e di në c'ditë kam për të vdekur. 3 Prandaj merr tani armët e tua, kukurën dhe harkun tênd, dil nëpër fushat dhe kap për mua kafshë gjahu; 4 pastaj më përgatit një gjellë të shijshme nga ato që më pëlqejnë dhe sillma, që unë ta ha dhe shpirti im të bekujë para se të vdes". 5 Tani Rebeka rrinte duke dëgjuar, ndërsa Isaku i fliste birit të tij Esau. Kështu Esau shkoi nëpër fusha për të gjaujtur kafshë të egra për t'ia shpënë të atit. 6 Atëherë Rebeka i foli Jakobit, birit të saj, dhe i tha: "Ja, unë dëgjoja babanë tênd që i fliste Esaut, vëllait tênd duke i thënë: 7 "Më sill gjah dhe më përgatit një gjellë të shijshme, që unë ta ha dhe të bekuj për prani të Zotit, para se të vdes". 8 Prandaj, biri im, bindju zërit tim dhe bëj atë që të urdhëroj. 9 Shko tani në kope dhe më sill dy keca të mirë; unë do të përgatis një gjellë të shijshme për babanë

tênd, nga ato që i pëlqejnë atij. 10 Pastaj ti do t'ia qosh babat tênd që ta hajë, dhe kështu ai do të bekojë para se të vdesë". 11 Jakobi i tha Rebekës, nënës së tij: "Ja, vëllai im Esau éshëtë leshtor, ndërsa unë e kam lëkurën tê lëmuar. 12 Ndofta babai im më prek me dorë; do t'i dukem atij mashtrues dhe do të têrheq mbi vete një mallkim në vend të një bekimi". 13 Por nëna e tij iu përgjegj: "Ky mallkim le tê bjerë mbi mua, biri im! Bindju vetëm asaj që të thashë dhe shko tê marrësh këcat". 14 Ai vajti pra t'i marrë dhe ia çoi nënës së tij; dhe e éma përgatiti me to një gjellë të shijshme, nga ato që i pëlqen babat tê tij. 15 Pastaj Rebeka mori rrrobat më tê bukura të Esaut, birit të saj më tê madh, që i mbante në shtëpi pranë vetes, dhe ia veshi Jakobit, birit të saj më të vogël; 16 dhe me lëkurët e kaceve veshi duart e tij dhe pjesën e lëmuar të qafës së tij. 17 Pastaj vuri në dorë të Jakobit, birit të saj, gjellën e shijshme dhe bukun që kishte përgatitur. 18 Atëherë ai shkoi tek i ati dhe i tha: "Ati im!". Isaku u përgjegj: "Ja ku jam; kush je ti, biri im?". 19 Atëherë Jakobi i tha babait të tij: "Jam Esau, i parëlinduri yt. Bëra siç më ke thënë. Tani çohu, ulu dhe fillo tê hash nga gjahu im, me qëllim që shpirti yt tê më bekojë". 20 Por Isaku i tha tê birit: "Por si bëre që e gjete kaq shpejt, biri im?". Ai u përgjegj: "Sepse Zoti, Perëndia yt, bëri që tê vijë tek unë". 21 Atëherë Isaku i tha Jakobit: "Afrohu dhe lërmë tê tê prek, biri im, për tê ditur nëse jo pikërisht biri im Esau ose jo". 22 Dhe kështu Jakobi iu afroua Isakut, babat tê tij, dhe mbasi ky e preku me dorë, tha: "Zëri éshët i Jakobit, por duart janë duart e Esaut". 23 Kështu ai nuk e njohu, sepse duart e tij ishin leshtore ashtu si duart e vëllait të tij Esau; dhe e bekoi. 24 Dhe tha: "A je ti me tê vërtetë biri im Esau?". Ai u përgjigji: "Po". 25 Atëherë Isaku i tha: "Më shërbe që tê ha nga gjahu i birit tim dhe shpirti im tê tê bekojë". Kështu Jakobi i shërbeu dhe Isaku hëngri. Jakobi i solli edhe verë dhe ai e piu. 26 Pastaj babai i tij Isaku i tha: "Tani afrohu dhe më puth, biri im". 27 Dhe ai u afroa dhe e puthi. Dhe Isaku ndjeu erën e rrabave të tij dhe e bekoi duke thënë: "Ja, era e tim biri éshët si era e një fushe, që Zoti e ka bekuar. 28 Perëndia tê dhëntë vesën e qilljet dhe pjellorinë e tokës, si edhe bollëkun e grurit dhe tê verës. 29 Të shërbeftsin popujt dhe kometb u përkulshin para teje. Qofsh pronar i vëllezërvëre tê tu dhe bëjte e nënës sat e përkulshin para teje. I mallkuar qoftë cilido tê mallkon, i bekuar qoftë cilido tê bekon!". 30 Dhe ndodhi që, pikërisht kur Isaku kishte mbaruar së bekuar Jakobin dhe ky sapo ishte larguar nga prania e të atit Isak, vëllai i tij Esau u kthyte nga gjahu. 31 Edhe ai përgatiti një gjellë të shijshme dhe ia shpuri babait të tij dhe i tha: "Çohu ati im dhe ha nga gjahu i birit tênd, me qëllim që shpirti yt tê më bekojë". 32 Isaku, babai i tij, i tha: "Kush je ti?". Ai u përgjegj: "Jam Esau, biri yt i parëlindur". 33 Atëherë Isakun e zunë ca tê dridhura shumë të fortë dhe i tha: "Kush éshët ai, pra, që gjaujti gjahun dhe ma solli? Unë i hëngra të gjitha para se të vije t'i dëhe e bekova; dhe i bekuar ka pér tê mbetur ai". 34 Me të dëgjuar faljet e të atit, Esau dha një ulurimë të fortë dhe shumë tê hidhur. Pastaj i tha tê atit: "Bekomë edhe mua, ati im!". 35 Por Isaku iu përgjigji: "Yt vëlla erdhi me mashtrim dhe mori bekimin tênd". 36 Esau i tha: "Jo më kot éshët quajtur Jakob? Ai ma zuri vendin deri tani dy herë: më hoqi parëbiminë dhe ja tani po merr bekimin tim". Pastaj shtoi: "A nuk ke ruajtur një bekim pér mua?". 37 Atëherë Isaku u përgjegj dhe i tha Esaut: "Ja, unë e bëra zotrinë tênd dhe i dhashë têrë vëllezërit e tij si shërbëtorë, dhe e pajisa me grurë dhe me verë; c'mund tê bëj pér ty, biri im?". 38 Esau i tha babait të tij: "A ke vetëm këtë bekim, ati im? Bekomë edhe mua, o ati im!". Dhe Esau ngriti zërin dhe qau. 39 Isaku, babai i tij, u përgjigj duke i thënë: "Ja, banesa jote do të privohet nga pjelloria e tokës dhe nga vesa që zbret nga lartësia e qillit. 40 Ti do tê jetosh me shpatën tênde dhe do tê jesh shërbëtori i vëllait tênd; por do tê

ndodhë që, kur do të luftosh, do ta thyesh zgjedhën e tij nga qafa jote". 41 Kështu Esau fillo i urrej Jakobin pér shkak të bekimit që i kishte dhënë i ati, dhe tha në zemër të vet: "Ditët e zisë pér babanë po afrohen; atëherë do të vras vëllanë tim Jakobin". 42 Kur i treguan Rebekës fjalët e Esaut, birit të saj më të madh, ajo dërgoi ta thërrasin birin e saj më të vogël, Jakobin, dhe i tha: "Ja, Esau, yt vëlla, ngushëllohet ndaj teje, duke menduar të të vrasë. 43 Prandaj, biri im, bindju fjalëve që të them: Çohu dhe ik shpejt në Haran te Labano, vëllai im; 44 dhe qëndro ca kohë me të, deri sa t'i kalojë zemërimi vëllait tênd, 45 deri sa mëria e vëllait tênd të largohet prej teje dhe ai të harrojë atë që i ke bërë; atëherë do të dërgojo njerëz që të të marrin prej andej. Pse duhet tju humbas që të dyre brënda një dite të vetme?". 46 Pastaj Rebeka i tha Isakut: "Jam neveritur ngajeta pér shkak të bijave të Hethit. Në rast se Jakobi merr pér grua një nga bijat e Hethit, një grua si ato të vendit, ç'më duhetjeta?".

28 Atëherë Isaku thiri Jakobin, e bekoi, i dha këtë urdhër dhe i tha: "Mos u marto me një grua nga Kanaanët. 2 Çohu, shko në Padan-Aram, në shtëpinë e Bethuelit, i ati i nënës sate, dhe merr pér grua një nga bijat e Labanos, vëllait të nënës sate. 3 Perëndia i plotfuqishém tê bekofte, tê bëftë pjellor dhe tê shumoftë, né ményrë që ti tê bëhesh një kuvend popujsh, 4 dhe tê dhëntë bekimin e Abrahamit ty dhe pasardhësve tê tu, né ményrë që ti tê jesh zot i vendit ku banon si i huaj dhe që Perëndia ia falli Abrahamit". 5 Kështu Isaku e nisi Jakobin, që shkoi në Padan-Aram te Labano, biri i Bethuelit, Arameu, i vëllai i Rebekës, nëna e Jakobit dhe e Esaut. 6 Por Esau pa që Isaku kishte bekuar Jakobin dhe e kish nisur në Padan-Aram që të merrte atje një grua por, duke e bekuar, i kishte dhënë këtë urdhër duke thënë: "Mos merr grua nga bijat e Kanaanit"; 7 dhe Jakobi i ishte bindur tê atit dhe nënës së tij, dhe ishte nisur pér në Padan-Aram. 8 Kur Esau u bind se bijat e Kanaanit shiheshin me sy të keq nga Isaku, babai i tij, 9 shkoi tek Ismaeli dhe mori Mahalathin, të bijën e Ismaelit, që ishte biri i Abrahamit, dhe motër e Nebajothit, me qëllim që ajo tê bëhej gruaja e tij, përveç grave tê tjera që kishte. 10 Dhe Jakobi u nisi Beer-Sheba dhe shkoi në drejtim të Haranit. 11 Arriti në një farë vendi dhe aty kaloi natën, sepse dielli kishte perënduar. Atëherë mori një nga gurët e atij vendi, e vuri nën krye të tij dhe aty ra në gjumë. 12 Dhe pa në ëndërr një shkallë tê mbështetur mbi tokë, maja e së cilës prekte qellin; dhe ja engjëjt e Perëndisë hipnin e zbrisnin në të. 13 Dhe ja, Zoti ndodhej në majë të saj dhe i tha: "Unë jam Zoti, Perëndia i Abrahamit, babat tênd, dhe Perëndia i Isakut; tokëm mbi tê cilën që shtrirë do tê ta jep tij dhe pasardhësve tê tu; 14 dhe pasardhësít e tu do tê janë si pluhuri tokës, dhe ti do tê shtrihesh në perëndim dhe në lindje, në veri dhe në jug; dhe têrë familjet e tokës do tê bekohen nëpërmjet teje dhe pasardhësve tê tu. 15 Dhe ja, unë jam me ty dhe do tê tê mbroj kudo që tê vesh, dhe do tê sjell përsëri në këtë vend; sepse nuk do tê braktis para se tê bëj atë që tê kam thënë". 16 Atëherë Jakobit i doli gjumi dhe tha: "Me siguri Zoti është në këtë vend dhe unë nuk e dija". 17 Dhe pati frikë e tha: "Sa i tmerrshëm është ky vend! Kjo nuk është jetër veçse shtëpia e Perëndisë, dhe kjo është porta e qillit!". 18 Kështu Jakobi u ngrit herët në mëngjes, mori gurin që kishte vënë nën krye të vet, e ngriti si një përmendore dhe derdhni vaj mbi majën e saj. 19 Dhe e quajti këtë vend Bethel, kurse më parë emri i qytetit ishte Luc. 20 Pastaj Jakobi lidhi një kusht duke thënë: "Në qoftë se Perëndia do tê jetë me mua dhe do tê më mbrojë gjatë këtij udhëtimi që jam duke bërë, në qoftë se do tê më japë bukë pér të ngrënë dhe rroba pér t'u mbuluar, 21 dhe do tê kthëhem në shtëpinë e babait tim në paqe, atëherë Zoti do tê jetë Perëndia im; 22 dhe ky gur që kam

ngritur si përmendore, do tê jetë shtëpia e Perëndisë; dhe nga të gjitha ato që do tê më japësh, unë do tê japë tê dhjetën"

29 Pastaj Jakobi u nis dhe shkoi në vendin e lindorëve. 2 Shkoi dhe pa një pus në një arë, dhe aty pranë tri kope dhensh tê mbledhura tok, sepse ai pus shërbente pér t'u dhënë ujë kopeve tê dhene; dhe rrasa mbi grykën e pusit ishte e madhe. 3 Aty mblidheshin zakonisht têrë kopetë; atëherë çobanët e hiqin rrasën nga gryka e pusit dhe u jepnën ujë dhene; pastaj e vinin përsëri rrasën në vendin e saj, në grykën e pusit. 4 Dhe Jakobi u tha atyre: "Vëllezër tê mi, nga jeni?" Ata u përgjigjën: "Jemi nga Harani". 5 Atëherë ai u tha atyre: "E njihni ju Labanon, birin e Nahorit?". Ata u përgjigjën: "E njohim". 6 Ai u tha atyre: "A është mirë ai?". Ata u përgjigjën: "Është mirë; dje ja bija e tij Rakela, e cila po vjen me dele". 7 Ai tha: "Ja, është ende ditë pér diell dhe nuk ka ardhur koha pér tê mbledhur bagëtinë; jepuni ujë deleve dhe pastaj i çoni tê kullozin". 8 Por ata u përgjigjën: "Nuk mundemi deri sa tê gjitha kopetë tê mblidhen, e tê kemi hequr rrasën nga gryka e pusit; atëherë do t'u japid ujë deleve". 9 Ai po vazhdonte tê fliste me ta kur arriti Rakela me deleat e tê atit, sepse ajo ishte një bareshë. 10 Kur Jakobi pa Rakelen, bijën e Labanos, vëllai i nënës së tij, dhe deleat e Labanos, vëlla i nënës së tij, ai u afrua, e hoqi rrasën nga gryka e pusit, dhe i dha ujë kopesë së Labanos, vëllait të nënës së tij. 11 Atëherë Jakobi puthi Rakelen, ngriti zérin dhe qau. 12 Pastaj Jakobi e njøftoi Rakelen se ishte i një gjaku me tê atin dhe ishte bir i Rebekës. Dhe ajo vrapi i t'a tregonte tê atit. 13 Sapo Labano dëgjoi lajmet e Jakobit, birit tê motrës së tij, vrapi drejt tij, e përqafoi, e puthi dhe e çoi në shtëpinë e tij. Dhe Jakobi i tregoi Labanos têrë ato gjëra. 14 Atëherë Labano i tha: "Ti je me tê vërtetë nga mishi dhe gjaku im!". Dhe ai qëndroi një muaj me tê. 15 Pastaj Labano i tha Jakobit: "Pse je fisi im duhet tê më shërbesh pa marrë asgjë? Më thuaj sa duhet tê jetë paga jote". 16 Tani Labano kishte dy bija: e madhja quhej Lea dhe e vogla Rakela. 17 Lea kishte sy tê perënduar, por Rakela ishte e hijshme dhe e pashme. 18 Prandaj Jakobi e donte Rakelen dhe i tha Labanos: "Unë do tê tê shërbej shtatë vjet pér Rakelen, bijën tênde më tê vogël". 19 Labano iu përgjigji: "Më mirë tê ta jep ty se sa një njeriu tjetër; rri me mua". 20 Kështu Jakobi shërbeu shtatë vjet pér Rakelen; dhe iu dukën pak ditë sepse e dashuronte. 21 Pastaj Jakobi i tha Labanos: "Më jep gruan time, sepse afati u mbush dhe lejo që tê bashkohem me tê". 22 Atëherë Labano mbledhi têrë burrat e vendit dhe shtroi një banket. 23 Por, kur ra mbërëmia, ai mori bijën e tij Lea dhe e çoi te Jakobi, që hyri te ajo. 24 Përveç kësaj Labano i dha shërbyesen e tij Zilpah si shërbyese të Leas, bijës së tij. 25 Të nesërmen në mëngjes, ai pa se ishte Lea. Atëherë Jakobi i tha Labanos: "Çfarë më bërë? A nuk tê kam shërbyer pér Rakelen? Pse më mashtrive?". 26 Labano u përgjegji: "Nuk është zakon tê veprohet kështu në vendin tonë, nuk mund tê japësh më tê voglën para më tê madhes. 27 Mbaro javën e kësaj dhe do tê japid edhe tjetrën, pér shërbimin që do tê më bësh pér shtatë vjet tê tjera". 28 Atëherë Jakobi bëri si i thanë dhe mbaroi javën e Leas; pastaj Labano i dha pér grua bijën e tij Rakela. 29 Përveç kësaj Labano i dha shërbyesen e tij Bilhah si shërbyese Rakelen, bijës së tij. 30 Dhe Jakobi hyri gjithashu tê Rakela dhe e dashurri atë më tepër se Lean; dhe shërbeu shtatë vjet tê tjera te Labano. 31 Zoti, duke parë që pér Lean nuk kishte dashuri, ia çeli barkun asaj, ndërsa Rakela ishte shterpë. 32 Kështu Lea u ngjiz dhe lindi një djalë që e quajti Ruben, sepse tha: "Zoti e pa trishtimin tim; prandaj tani burri im do tê më dojë". 33 Pastaj u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë dhe ajo tha: "Zoti e pa se nuk kisha dashuri, prandaj më dha edhe këtë bir". Dhe e quajti Simeon. 34 Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë, dhe tha: "Kësaj

radhe burri im do tē mē dojë, sepse i kam lindur tre bij". Prandaj u quajti Levi. 35 Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi djalë dhe tha: "Këtë radhë do tē kremitoj Zotin". Prandaj e quajti Juda. Pastaj nuk pati më fëmijë.

30 Kur Rakela pa që nuk po i bënte fëmijë Jakobit, u bë ziliqare e motrës së saj dhe i tha Jakobit: "Më bëj me fëmijë përndryshe unë po vdes". 2 Jakobi u mbush tërë inat kundër Rakelës dhe i tha: "Se mos jam unë në vend të Perëndisë që nuk tē lejon tē kesh fëmijë?". 3 Ajo u përgjegji: "Ja shërbyesa ime Bilhah; hyr tek ajo, që ajo tē lindë mbi gjunjët e mi; kështu nëpërmjet saj do tē mund tē bëhem me fëmijë". 4 Kështu ajo i dha pér grua shërbyesen e vetë Bilhah dhe Jakobi hyri tek ajo. 5 Dhe Bilhah u ngjiz dhe i dha një bir Jakobit. 6 Atëherë Rakela tha: "Perëndia më dha tē drejtë; ai dëgjoi gjithashtu zërin tim dhe më dha një bir". Prandaj i vuri emrin Dan. 7 Pastaj Bilhah, shërbyesa e Rakelës, u ngjiz përsëri dhe i lindi një bir tē dytë Jakobit. 8 Atëherë Rakela tha: "Kam luftuar shumë me motrën time dhe kam dalë fitimtare". Prandaj e quajti djalini Neftali. 9 Por Lea, duke parë që nuk po bënte më fëmijë, mori shërbyesen e saj Zilpah dhe ia dha pér grua Jakobit. 10 Kështu Zilpah, shërbyesa e Leas, i lindi një bir Jakobit. 11 dhe Lea tha: "Çfat!". Dhe i vuri emrin Gad. 12 Pastaj Zilpah, shërbëtore e Leas, i lindi Jakobit një bir tē dytë. 13 Dhe Lea tha: "Sa e lumtur jam! Sepse gratë do tē më quajnë tē lumtur". Prandaj i vuri emrin Asher. 14 Në kohën e korries së grurit, Rubeni doli dhe gjeti në fushat mandragora dhe ia coi nënës së tij, Leas. Atëherë Rakela i tha Leas: "Më jep edhe mua ca mandragora tē birit tênd!". 15 Ajo iu përgjegji: "Të duket gjë e vogël që më more burrin, dhe tani kërkon tē marrësh edhe mandragorat e djalit tim?". Rakela tha: "Mirë, pra, si shpërbëlim pér mandragorat e birit tênd, sonë ato dë tē bjerë në shtrat me ty". 16 Kur në mbrëmje Jakobi u kthye nga arat, Lea doli ta takojë dhe i tha: "Duhet tē hysh tek unë, se tē kam shtënë në dorë me mandragorat e birit tim". Kështu, atë natë, ai ra në shtrat me tē. 17 Kështu Perëndia ia plotësoi dëshirën Leas, e cila u ngjiz dhe i lindi Jakobit birit e pestë. 18 Dhe ajo tha: "Perëndia më dha shpërbëlimin që më takonte, sepse i dhashë shërbyesen time burrit tim". Dhe e quajti Isakar. 19 Pastaj Lea u ngjiz përsëri dhe i dha Jakobit një bir tē gjashtë. 20 Atëherë Lea tha: "Perëndia më ka dhënë një dhunti tē mirë; këtë radhë burri im do tē banojë me mua, sepse i kam lindur gjashtë bij". Dhe i vuri emrin Zabulon. 21 Pastaj lindi një bijë dhe e quajti Dina. 22 Perëndia u kujtua edhe pér Rakelen; dhe Perëndia ia plotësoi dëshirën dhe e bëri tē frytshme; 23 kështu ajo u ngjiz dhe lindi një djalë, dhe tha: "Perëndia e hoqi turpin tim". 24 Dhe e quajti Jozef, duke thënë: "Zoti më shoftë një bir tjetëri". 25 Mbas lindjes së Jozefit nga Rakela, Jakobi i tha Labanos: "Më lejo tē iki, që tē shkoj në shtëpinë time, në vendin tim. 26 Më jep gratë e mia dhe bijtë e mi, pér tē cilët tē kam shërbyer dhe lermë tē iki, mbasi ti e njeh mirë shërbimin që tē kam bërë". 27 Por Labano i tha: "Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, qëndro, sepse kam prekur me dorë që Zoti më ka bekuar pér shkakun tênd". 28 Pastaj tha: "Ma cakto pagesën tênde dhe unë do tē ta jap". 29 Jakobi iu përgjegji: "Ti e di si tē kam shërbyer, dhe qfarë i ka ndodhur bagëtisë sate në duart e mia. 30 Sepse ajo që tē kishte para se tē vija unë ishtë pak, por tani qështë rritur shumë; dhe Zoti tē ka bekuar kudo që kam qënë unë. Por tani kur do tē punoj edhe pér shtëpinë time?". 31 Labano tha: "Sa duhet tē tē jap?". Jakobi iu përgjigji: "Nuk duhet tē më japësh asgjë; në qoftë se ti do tē bësh atë që po tē them, dë tē mbetem këtu pér tē kullotur kopetë e tua dhe pér t'u kujdesur pér to. 32 Do tē kaloj ditën e sotme në mes tērë kopeve tē tua dhe do tē veçoj tē gjitha kafshët laramane dhe pikalarme, tē gjithë qingjat e zinj dhe tē gjitha dhittë lara-lara

ose pika-pika. Dhe këto kafshë do tē jenë pagesa ime. 33 Kështu tani e tutje ndershmëria ime do tē përgjigjet para teje pér personin tim, kur do tē vish tē kontrollosh pagesën time; çdo bagëti që nuk qështë laramane a me pika midis dhive dhe çdo qengj jo i zi do tē konsiderohet i vjedhur po tē gjendet pranë meje". 34 Labano tha: "Mirë, le tē bëhet ashtu si thua ti!". 35 Dhe po atë ditë veçoi cjepte vija-vija dhe me pika dhe tē gjitha dhittë laramane dhe pika pika, çdo bagëti që kishte një njollë tē bardhë apo çdo dele e zezë midis dheneve, dhe ua la bije tē vet. 36 Dhe Labano vendosi një distancë prej tri ditësh me këmbë midis vetes së tij dhe Jakobit; dhe Jakobi kulloste pjesën që mbeti nga kopetë e Labanos. 37 Dhe Jakobi mori disa purtekë tē njoma plipi, bajameje dhe rrapit; u bëri disa zhvoshkje, duke zbuluar tē bardhën e purtekave. 38 Pastaj i vendosi purtekat që kishte zhvoshk që tē shikoheshin nga dhentë në koritë, domethënë në vendet ku kopetë vinin pér tē pirë ujë; dhe kafshët vinin në afsh kur vinin pér tē piirë. 39 Kështu kafshët vinin në afsh përparrë purtekave dhe pilin qengja vija-vija, lara-lara dhe pika pika. 40 Pastaj Jakobi i veçonte këta qengja dhe bënte që kopetë t'i kthenin sytë nga kafshët vija-vija dhe nga tērë ato tē zeza në kopenë e Labanos. Ai formoi kështu kope tē veçanta, që nuk i bashkoi me kopetë e Labanos. 41 Por ndodhë që sa herë kafshët e fuqishme tē kopesë vinin në afsh, Jakobi i vinte purtekat në koritë para deleve, në mënyrë që këto tē hynin në afsh afër purtekave; 42 Por kur kafshët e kopesë ishin tē dobëta, nuk i vinte ato; kështu që qengjat e dobëta ishin tē Labanos dhe ata tē shëndoshë tē Jakobit. 43 Kështu ai u bë shumë i pasur dhe pati një numër të madh kopesh, shërbëtoresh, shërbëtorësh, devesh dhe gomarësh.

31 Por Jakobi dëgjoi fjalët e bijve tē Labanos që thoshin: "Jakobi mori gjithëka kishte ati ynë; dhe me atë që i përkiste atit tonë, ai krijoi gjithë këtë pasuri". 2 Jakobi vuri re edhe ftyrën e Labanos; dhe ja, ndaj tij nuk ishte si më parë. 3 Pastaj Zoti i tha Jakobit: "Kthetu në vendin e etërve tē tu dhe te fisi yt, dhe unë do tē jem me ty". 4 Atëherë Jakobi dërgoi e thirri Rakelen dhe Lean, që tē vinin në fushat pranë kopesë së tij, 5 dhe u tha atyre: "Unë e shoh që ftyra e atit tuaj ndaj meje nuk qështë si më parë; por Perëndia i atit tim ka qenë me mua. 6 Dhe ju e dini se unë i kam shërbyer atit tuaj me tērë forcën time, 7 ndërsa ati juaj më ka mashtruar dhe ka ndryshuar pagesën time dhijtë herë, por Perëndia nuk e lejoi tē më bëjë tē keq. 8 Në qoftë se ai thoshtë: "Krerët laramane do tē jenë pagesa jote", e tērë kopeja pilte qengja laramane; dhe po tē thoshtë: "Krerët vija-vija do tē jenë pagesa jote", tērë kopeja pilte qengja vija-vija. 9 Kështu Perëndia ia hoqi bagëtinë atit tuaj dhe ma dha mua. 10 Një herë, në kohën kur kopetë hynin në afsh, unë ngrita sytë dhe pashë në èndërr që cjepte që ndërzenin femrat ishin vija-vija, me pulla dhe lara-lara. 11 Dhe engjelli i Perëndisë më tha në èndërr: "Jakob!". Unë iu përgjigji: "Ja ku jam!". 12 Atëherë ai tha: "Ço tani sytë dhe shiko: tērë deshtë që ndërzenjë femrat janë vija-vija, me pulla dhe lara-lara, sepse pashë tē gjitha ato që tē punon Labano. 13 Unë jam Perëndia i Bethelit, ku ti ke vajosur një përmendore dhe më lidhe një kusht. Tani çohu, lërë këtë vend dhe kthetu në vendlindjen tênd"". 14 Rakela dhe Lea iu përgjigjën dhe i thanë: "Mos kemi ndoshta ne akoma pjesë dhe trashëgimi në shtëpinë e atit tonë? 15 A nuk na ke trajtuar si tē huaja pér arësyse se na ka shitur dhe veç kësaj ka ngrënë edhe paratë tona? 16 Të gjitha pasuritë që Perëndia i hoqi atit tonë janë tonat dhe tē bijve tanë; prandaj bëj tē gjitha ato që Perëndia tē ka thënë". 17 Atëherë Jakobi u ngrit dhe i vuri bijtë e tij duke gratë e tij mbi devetë, 18 dhe mori me vete tērë bagëtinë e tij duke marrë me vete gjithë pasurinë që kishte vënë, bagëtinë që i përkiste dhe atë që e kishteblerë në Padam-Aram, pér tē vajturi tek Isaku, në vendin e Kanaanëve. 19

Ndërsa Labano kishte vajtur të qethë dhëntë e tij, Rakela vodhi idhujt e të atit. **20** Dhe Jakobi u largua fshehurazi nga Labano, Arameu, pa i thënë se kishte ndërmend të ikte. **21** Kështu ai iku me gjithçka kishte; u ngrit, kaloi lumin dhe u drejtua pér në malin e Galaadit. **22** Ditën e tretë i treguan Labanos se Jakobi kishte iku. **23** Atëherë ai mori me vete vëllezërit e tij, e ndoqi shtatë ditë rrugë dhe e arriti në malin e Galaadit. **24** Por Perëndia iu shfaq në èndërr natën Labanos, Arameut, dhe i tha: "Ruhu e mos i fol Jakobit, as pér të mirë e as pér të keq". **25** Labano e arriti, pra, Jakobin. Tani Jakobi e kishte ngritur çadrën e tij në mal; dhe gjithashu Labano dhe vëllezërit e tij kishin ngritur çadrat e tyre mbi malin e Galaadit. **26** Atëherë Labano i tha Jakobit: "Ç'bëre duke më mashruar në këtë mënyrë dhe duke i marrë bijat e mia si robëresha lufte? **27** Pse ike dhe u largove nga unë fshehurazi, pa më lajmëruar aspak? Unë do të kisha përcjellë me gjëzim dhe me këngë, me lodër dhe qeste. **28** Dhe nuk më lejove të puth bijtë dhe bijat e mia! Ti ke vepruar pa mënd. **29** Tani unë kam në dorë t'ju bëj keq, por Perëndia i atit tënd më foli natën e kaluar, duke thënë: "Ruhu, mos t'i flasësh Jakobit as pér mirë apo pér keq". **30** Sigurisht ike, sepse kiske një dëshirë të madhe të ktheheshe përsëri në shtëpinë e atit tënd; po pse vodhë perënditë e mia?". **31** Atëherë Jakobi iu përgjegj Labanos: "Unë kisha frikë, sepse mendoja që t'i mund të më merrje me forcë bijat e tua. **32** Por kushdo qoftë ai t'i cilit do t'i gjesht perënditë e tu, ai duhet të vdesë në prani të vëllezërvë tanë; kërkoi t'i vetë atë që të përket tek unë dhe merri!". Jakobi nuk e dinte që ato i kishte vjedhur Rakela. **33** Kështu Labano hyri në çadrën e Jakobit, në çadrën e Leas dhe në çadrën e dy shërbyeseve, por nuk gjeti asgjë. Doli pastaj nga çadra e Leas dhe hyri në çadrën e Rakelës. **34** Por Rakela kishte marrë idhujt dhe i kishte vënë në samarin e deveşë, pastaj qe ulur mbi to. Labano kërkoi në tërë çadrën, por nuk gjeti asgjë. **35** Dhe ajo i tha të atit: "Mos u zemëro, zotëria im, në rast se unë nuk mund të cohem përpara teje, sepse jam me të përmuajshmet e grave". Kështu ai kërkoi, por nuk i gjeti idhujt. **36** Atëherë Jakobi u zemërua dhe u grind me Labanon; dhe Jakobi iu përgjegj dhe i tha Labanos: "Cili èshtë fajti im, cili èshtë mëkati im, që t'i të më ndjekësh me aq tèrbim? **37** Ti rrëmove në tërë gjérat e mia. Çfarë gjete nga të gjitha ato që i përkasin shtëpisë sate? Vëri këtu para vëllezërvë të mi dhe vëllezërvë të tu dhe le të vendosin ata midis nesh të dy! **38** Kam qenë njëzet vjet me ty; delet dhe dhittë e tua nuk kanë dështuar dhe unë nuk kam ngrënë deshtë e kopesë sate. **39** Unë nuk t'i kam sjellë kurrë kafshët të shqyera nga bishat; démin e kam pësuar vëtë; ti kërkoi me ngulm nga unë atë që ishte vjedhur ditën apo natën. **40** Ky ishte fati im; ditën më ligje vapa dhe natën të ftotit e madh, dhe gjumi më ikte nga sytë. **41** Kam qenë njëzet vjet në shtëpinë tënde; të kam shërbyer katërmëbëdhjetë vjet pér biyat e tua dhe gjashtë vjet pér kopenë tënde. Ti e ke ndryshuar dhjetë herë pagesën time. **42** Në qoftë se Perëndia i atit tim, Perëndia i Abrahamit dhe Tmerri i Isakut, nuk do të kishte qënë në favorin tim, ti me siguri do të më kiske kthyer duar bosh. Perëndia e pa trishtimin tim dhe mundin e duarve të mia, dhe mbrëmë dha vendimin e tij". **43** Atëherë Labano u përgjegj dhe tha: "Këto bija janë bijat e mia, këta bij janë bijtë e mi, këto kope janë kopetë e mia, dhe gjithçka të zë syri èshtë imja. Por çfarë mund t'u bëj sot këtyre bijave të mia apo bijve që ato kanë lindur? **44** Prandaj eja të bëjmë një besëlidhie midis teje dhe meje, dhe qëajo shërbeftë si dëshmi midis teje dhe meje". **45** Atëherë Jakobi mori një gur dhe e ngriti si një përmendor. **46** Pastaj Jakobi u tha vëllezërvë të tij: "Mblidhni gurë". Dhe ata morën gurë dhe bénë një tog me ta, dhe hëngërën bukë pranë këtij togu. **47** Labano e quajti atë tog Jegar-Sahadutha, ndërsa Jakobi e quajti Galed. **48** Dhe Labano tha: "Sot ky tog èshtë një

dëshmi midis teje dhe meje". Prandaj u quajt Galed, **49** edhe Mitspah, sepse Labano tha: "Zoti të mos e ndajë syrin mua dhe ty kur do të jetë e pamundur të shohim shoqi-shoqin. **50** Në rast se ti keqtrajton bijat e mia ose martohesh me gra të tjera veç bijave të mia, edhe sikur të mos ketë asnjeri me ne, kujtohu që Perëndia èshtë dëshmitar midis meje dhe teje". **51** Labano i tha gjithashu Jakobit: "Ja ky tog gurësh, dhe ja përmendorja që kam ngritur midis teje dhe meje. **52** Le të jetë ky tog një dëshmi dhe le të jetë kjo përmendorje një dëshmi që unë nuk do ta kapércej këtë tog pér të bëré keq ty, dhe që ti nuk do ta kapërcesh këtë tog dhe këtë përmendorje pér të më bëré keq mua. **53** Perëndia i Abrahamic dhe Perëndia i Nahorit, Perëndia i atit të tyre, u bëftë gjykatës midis nesh!". Dhe Jakobi u betua për Tmerrin e Isakut, atit të tij. **54** Pastaj Jakobi bëri një fili në mal dhe i ftoi vëllezërit e tij të hanin bukë. Dhe ata hëngërën bukë dhe e kaluan natën në mal. **55** Labano u ngrit herët në mëngjes, i puthi bijtë dhe bijat e tij dhe i bekoi. Pastaj Labano u nis dhe u kthye në shtëpinë e tij.

32 Ndërsa Jakobi vazhdonte rrugën e tij, i dolën përpëra engjëj e Perëndisë. **2** Mbasi i pa Jakobi, tha: "Ky èshtë fushimi i Perëndisë"; dhe e quajti atë vend Mahanaim. **3** Pastaj Jakobi dërgoi para tij disa lajmëtarë vëllait të tij Esau, në vendin e Seirit, në fushën e Edomit. **4** Dhe u dha atyre këtë urdhër duke thënë: "Do t'i thoni kështu Esaut, zotërisë tim: "Kështu thotë shërbyesi yt Jakobi: Unë kam banuar pranë Labanos dhe kam qëndruar aty deri tani; **5** kam qe, gomarë, kope, shërbyes dhe shërbyese; dhe këtë po ja tregoj zotërisë tim, pér të gjetur hir në sytë e tu"". **6** Lajmëtarët u kthyen pastaj te Jakobi, duke i thënë: "Vajtëm te vëllai yt Esau; dhe tani ai po vjen vetë që të takohet me ty dhe ka me vete katërqind burra". **7** Atëherë Jakobin e zuri një frikë e madhe dhe një ankth dhe ndau dysh njerizët që ishin me të, kopetë, bagëtinë e trashë dhe devetë, dhe tha: **8** "Në qoftë se Esau vjen kundër njerit grup dhe e sulmon, grupi që mbetet do të mund të shpëtojë". **9** Pastaj Jakobi tha: "O Perëndi i atit tim Abraham, Perëndi i atit tim Isak, o Zot, që më ke thënë: "Ktheu në vendin tênd dhe pranë fisit tênd dhe unë do të bëj të mirë", **10** unë nuk jam i denjë i të gjitha mirësive dhe i gjithë besnikërisë që ke treguar ndaj shërbyesit tênd, sepse unë e kalova këtë Jordan vetëm me shkopin tim dhe tani janë bëri dy grupe. **11** Çlirimë, të lutem, nga duart e vëllait tim, nga duart e Esaut, sepse unë kam frikë nga ai dhe druaj që ai të vijë pér të më sulmuar, pa kursyer as nénat që fémijët. **12** Dhe ti the: "Pa tjetër, unë do të të bëj mirë dhe do t'i bëj pasardhësit e tu si rëra e detit, që nuk mund të illogaritet se èshtë shumë e madhe""". **13** Kështu Jakobi e kaloi natën në atë vend, dhe nga ato që kishte nëpër duar ai zgjodhi një dhuratë pér vëllanë e tij Esau: **14** dyqind dhi, njëzet cjeq, dyqind dele dhe njëzet desh, **15** tridhjetë deve qumështore me të vegjëlit e tyre, dyzet lopë dhe dhjetë dema, njëzet gomarica dhe dhjetë mëza. **16** Pastaj ua dorëzoi shërbyesve të tij, çdo kope pér llogari të vet, dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Kalon para meje dhe lini një farë hapësire midis një kopeje dhe tjetërisë". **17** Dhe i dha urdhër të parit: "Kur vëllai im Esau do të të takojë dhe do të t' pyesë: "I kujt je ti dhe ku shkon? Të kujt janë këto kafshë para teje?", **18** ti do t'i përgjigjesh: "Janë të shërbëtorit tênd Jakobit; èshtë një dhuratë e dërguar zotërisë tim Esau; dhe ja, ai vjetë po vjen mbas nesh"". **19** Ai i dha të njëjtin urdhër të dytit, të tretit dhe gjithë atyre që ndiqnin kopetë, duke u thënë: "Në këtë mënyrë do t'i flisni Esaut kur do ta takoni; **20** dhe do t'i thoni: "Ja, shërbëtori yt Jakobi èshtë duke ardhur vetë pas nesh"". Sepse thoshto: "Unë do ta qetësoj me dhuratën që më paraprin e pastaj do të shikoj fytrën e tij; ndofta do të më presë mirë". **21** Kështu dhurata shkoi para tij, por ai e kaloi natën në fushim. **22** Por atë natë ai u ngrit, mori dy

gratë e tij, dy shërbëtoret dhe të njëmbëdhjetë fëmijët e tij dhe e kaloi vaun e lumiit Jabbok. 23 I mori me vete dhe bëri që të kalonin përruan të gjitha gjérat që zotëronte. 24 Kështu Jakobi mbeti vetëm dhe një burrë lufto me të deri në agim. 25 Kur ky burrë e pa se nuk mund ta mundte, i preku zgavrën e ijës; dhe zgavra e ijës së Jakobit u përdrohdh, ndërsa ai luftonte kundër tij. 26 Dhe ai tha: "Lërmë të shkoj, se po lind agimi". Por Jakobi iu përgjegj: "Nuk do të lë të shkosh, në rast se nuk më bekon më parë!". 27 Tjetri i tha: "Cili është emri yt?". Ai u përgjegj: "Jakob". 28 Atëherë ai i tha: "Emri yt nuk do të jetë më Jakob, por Israel, sepse ti ke luftuar bashkë me Perëndinë dhe me njerëzit, dhe ke fituar". 29 Jakobi i tha: "Të lutem, tregomë emrin tênd". Por ai iu përgjegj: "Pse e do emrin tim?". 30 Dhe kështu ai e bekoi. Atëherë Jakobi e quajti këtë vend Peniel, sepse tha: "E pashë Perëndinë ballë pér ballë dhe jeta ime u fal". 31 Mbasi ai kaloi Penielin, dielli po ngrivej; dhe Jakobi çalontë pér shkak të ijës. 32 Për këtë arësye, deri në ditën e sotme, bijtë e Izraelit nuk e hanë gilçen e kofshës që kalon nëpër zgavrën e ijës, sepse ai njeri kishte prekur zgavrën e ijës së Jakobit në pikën e gilcës së kofshës.

33 Jakobi ngriti sytë, vështroi dhe pa që po vinte Esau, që kishte me vete katërqind burra. Atëherë i ndau bijtë e tij midis Leas, Rakelës dhe dy shërbyeseve të tij. 2 Në krye vuri shërbyeset dhe bijtë e tyre, pastaj Lean dhe bijtë e saj dhe së fundi Rakelën dhe Jozefin. 3 Ai vëtë kaloi para tyre dhe u përkul deri në tokë shtatë herë deri sa arriti pranë vëllait të vet. 4 Atëherë Esau vrapi i drejt tij, e përqafoi, iu hodh në qafë dhe e puthi; dhe që të dy qanë. 5 Pastaj Esau ngriti sytë, pa gratë e fëmijët dhe tha: "Kush janë këta me ty?". Jakobi iu përgjigji: "Janë bijtë që Perëndia pati mirësinë t'i japë shërbyesit tênd". 6 Atëherë u afroan shërbyeset, ato dhe bijtë e tyre, dhe u përkulën. 7 U afroan edhe Lea dhe bijtë e saj, dhe u përkulën. Pastaj u afroan Jozefi dhe Rakela, dhe u përkulën edhe ata. 8 Esau tha: "Çfarë ke ndërmend të bësh me têrë atë grüp që takova?". Jakobi iu përgjigji: "Është pér tê gjetur hir në sytë e zotërisë tim". 9 Atëherë Esau tha: "Kam mjaft pér vete, o vëllai im; mbaj pér vete atë që është jojta". 10 Por Jakobi tha: "Jo, të lutem; në qoftë se kam gjetur hir në sytë e tu, prano dhuratën time nga dora ime, sepse kur pasqë fytyrën tênde, pér mua ishte njëlljo sikur të shikoja fytyrën e Perëndisë, dhe ti më ke pritur mirë. 11 Pranoje, pra, dhuratën që të është sjellë, sepse Perëndia është treguar shumë i mirë me mua dhe unë kam gjithçka". Dhe ngulli këmbë aq shumë, sa që Esau pranoi. 12 Pastaj Esau tha: "Le të nisemi, të fillojmë të ecim dhe unë do të shkoj para teje". 13 Por Jakobi iu përgjigji: "Zotëria im e di që fëmijët janë në moshë të vogël dhe që kam me vete dele dhe lopë qumështore; po t'i mbajmë keq qoftë edhe një ditë të vetme, têrë kafshët kanë pér tê vdekur. 14 Le të kalojë zotëria im para shërbëtorit të tij, dhe unë do ta ndjek ngadalë me hapin e kafshëve që më paraprijnë dhe me hapin e fëmijëve, deri sa të arrijë te zotëria im në Seir". 15 Atëherë Esau tha: "Më lejo të paktën të lë me ty disa nga njerëzit që janë me mua". Por Jakobi iu përgjigji: "Pse ta bëjmë këtë? Mjafton që unë të gjej hir në sytë e zotërisë tim". 16 Kështu po atë ditë Esau u rikthyë në rrugën e tij drejt Seirit. 17 Jakobi u nis në drejtim të Sukothit, ndërtoi atje një shtëpi pér vete dhe kasolle pér bagëtinë; prandaj ai vend u quajt Sukoth. 18 Pastaj Jakobi, duke u kthyer nga Padan-Arami, arriti shëndoshë e mirë në qytetin e Sikemet, në vendin e Kanaanit, ku ngriti çadrat e tij përballë qytetit. 19 Dhe bleu nga bijtë e Hamorit, at i Sikemet, pér njëqind copë paresh, pjesën e fushës ku kishte ngritur çadrat e tij përballë qytetit. 20 Pastaj aty ngriti një altar dhe e quajti El-Elohej-Izrael.

34 Por Dina, vajza që Lea i kishte lindur Jakobit, doli pér tê parë bijat e vendit. 2 Dhe Sikemi, biri i Hamorit Hiveut, princi i vendit, sa e pa e rrëmbeu, ra në shtrat me të dhe e dhunoj. 3 Dhe shpirti i tij u lidh me Dinën, të bijën e Jakobit; ai e dashuroi vajzën dhe i foli zemrës së saj. 4 Pastaj i tha të atit Hamor: "Ma jep këtë vajzë pér grua". 5 Por Jakobi dëgjoi që ai e kishte çnderuar bijën e tij Dina; por bijtë e tij ishin nëpër fushat me bagëtinë e tij, dhe Jakobi heshtë deri sa u kthyen. 6 Atëherë Hamori, ati i Sikemit, shkoi tek Jakobi pér t'i folur. 7 Sapo dëgjuan pér atë që kishte ndodhur, bijtë e Jakobit u kthyen nga fushat; ata ishin të hidhëruar dhe shumë të zemruar, sepse ai kishte kryer një veprim të turpshëm në Izrael, duke rënë në shtrat me të bijën e Jakobit, gjë që nuk duhej bërë. 8 Por Hamori u foli atyre duke thënë: "Shpirti i tim biri Sikem është lidhur me bijën tuaj, prandaj jepjani pér grua; 9 të bëjmë krushqi bashkë: na jepni bijat tuaja dhe merrni bijat tonë. 10 Kështu ju të banoni me ne dhe vendi do të jetë në dispozicionin tuaj; banoni në tê, bëni tregëti dhe blini prona". 11 Pastaj Sikemi u tha të atit dhe të vëllezërve të Dinës: "Bëni që unë të gjej hir në sytë tuaj dhe do t'ju jap çfarëdo gjë që do të më kërkoni. 12 Më caktoni madje një pajë të madhe dhe një dhuratë, dhe unë do t'ju jap sa të kërkoni, por ma jepni vajzën pér grua". 13 Atëherë bijtë e Jakobit iu përgjegjën Sikemit dhe Hamorit, të atit, dhe u folën atyre me dredhi, sepse Sikemi kishte çnderuar motrën e tyre Dina, 14 dhe u thanë atyre: "Nuk mund ta bëjmë këtë gjë, domethënë ta japid motrën tonë një njeriu të parrethprerë, sepse kjo do të ishte një turp pér ne. 15 Vetëm me këtë kusht do ta pranojmë kërkesën tuaj, domethënë po tê jetë se bëheni si ne, duke rrethprerë çdo mashkull nga ju. 16 Atëherë ne do t'ju japid bijat tonë dhe do tê marrim bijat tuaja, do tê banojmë bashkë me ju dhe do tê bëhemë një popull i vetëm. 17 Por në qoftë se nuk doni tê na dëgjoni dhe nuk dëshironi të rrethpriteni, ne do tê marrim bijën tonë dhe do tê ikim". 18 Fjalët e tyre i pëlgjen Hamorit dhe Sikemit, birit të Hamorit. 19 Dhe i riu nuk vonoi ta kryej atë gjë, sepse dante të bijën e Jakobit dhe ishte njeriu më i nduerat në têrë shtëpinë e tê atit. 20 Hamori dhe Sikemi, bir i tij, erdhën në portat e qytetit të tyre dhe u folën njerëzve të qytetit të tij, duke thënë: 21 "Këta njerëz dëshirojnë të jetojnë në page me ne; le të rrinë në vendin tonë dhe të merren me tregti, sepse vendi është mjaft i madh edhe pér ata. Ne do tê marrim bijat e tyre pér gra dhe do t'ju japid bijat tonë. 22 Por këta njerëz do tê pranojnë të banojnë me ne pér tê formuar një popull të vetëm, me tê vetmin kusht që çdo mashkull te ne tê rrethpritet, ashtu si rrethpriteni ata. 23 Bagëtia e tyre, pasuria e tyre dhe kafshët e tyre a nuk do tê bëhem ndofta një ditë tonat? Le të pranojmë kërkesën e tyre dhe ata do tê banojnë bashkë me ne". 24 Dhe të gjithë atë që dilnin nga portat e qytetit dëgjuan fjalët e Hamorit dhe të birit të tij Sikem; dhe çdo mashkull u rrethpre, têrë ata dilnin nga porta e qytetit. 25 Por ndodhi që ditën e tretë, ndërsa ata vuani, dy nga bijtë e Jakobit, Simeoni dhe Levi, vëllezër të Dinës, morën secili shpatën e vet, u vërsulën mbi qytetin që rrinte në siguri dhe vranë têrë meshkujt. 26 Vranë me shpatë edhe Hamorin dhe birin e tij Sikem, pastaj muarren Dinën nga shtëpia e Sikemit dhe ikën. 27 Bijtë e Jakobit u vërsulën mbi të vrarët dhe plaçkitën qytetin; sepse motrën e tyre e kishin çnderuar. 28 Kështu ata morën kopetë me bagëti të imët dhe të trashë, gomarët e tyre, gjithçka që ishte në qytet dhe gjithçka që ishte nëpër fushat. 29 dhe morën me vete si plaçkë têrë pasuritë e tyre, têrë fëmijët e tyre të vegjël, gratë e tyre dë gjithçka ndodhej në shtëpitë. 30 Atëherë Jakobi i tha Simeonit dhe Levit: "Ju më keni futur në telashe duke më bërë tê uryer nga banorët e vendit, Kanaanët dhe Perezejtë. Me qenë se ne jemi pakicë, ata do tê grumbullohen kundër meje dhe do tê më sulmojnë, dhe unë ashtu si shtëpia ime do tê shfarosem". 31

Por ata u përgjigjën: "A duhet ta trajtonte ai motrën tonë si një prostitutë?".

35 Perëndia i tha Jakobit: "Çohu, ngjitu në Bethel dhe vendosu aty; dhe bëj aty një altar Perëndisë që t'u shfaq, kur ikje para vëllait tënd Esau". 2 Atëherë Jakobi i tha familjes së tij dhe gjithë atyre që ishin me të: "Hiqni nga rrethi juaj perënditë e huaja, pastrohuni dhe ndërroni rrrobat tuaja; 3 pastaj të ngrihemi dhe të shkojmë në Bethel, dhe unë do t'i bëj një altar Perëndisë që plotësoi dëshirën time ditën e fatkeqësisë sime dhe që më shoqëroi në udhëtimin që kam bërë". 4 Atëherë ati i dhanë Jakobit tërë perënditë e huaja që kishin dhe varëset që mbanin në vesh; dhe Jakobi i fshehu nën lisin që ndodhet pranë Sikemit. 5 Pastaj ata u nisën dhe tmerri i Perëndisë ra mbi të gjitha qytetet rreth tyre, kështu që nuk i ndoqën bijtë e Jakobit. 6 Kështu Jakobi arriti në Luc, domethënë në Bethel, që ndodhet në vendin e Kanaanit; erdhë aty me të gjithë njerëzit që ishin me të. 7 Dhe aty ndërtoi një altar dhe këtë vend e quajti El-Bethel, sepse aty i qe çfaqur Perëndia kur po ikte para vëllait të tij. 8 Atëherë vdiq Debora, taja e Rebekës, dhe e varrosën poshtë Bethelit, në këmbët e lisit që u quajt Alon-Bakuth. 9 Perëndia iu shfaq përsëri Jakobit, kur ky po vinte nga Padam-Arami dhe e bekoi. 10 Dhe Perëndia i tha: "Emri yt eshtë Jakob; ti nuk do të quqesh më Jakob, por emri yt do të jetë Izrael". Dhe i vuri emrin Izrael. 11 Pastaj Perëndia i tha: "Unë jam Perëndia i Plotufiqishëm; ti bëhu i frytshëm dhe shumëzo; një komb, madje një tërësi kombesh do të rrjetoh prej teje, dhe disa mbretër kanë pér të dalë nga ijët e tua; 12 dhe do të t'ëtë jep ty dhe pasardhësve të tu pas teje vendin që i dhashë Abrahamit dhe Isaku". 13 Pastaj Perëndia u ngjit më lart nga ai, nga vendi ku i kishte folur. 14 Atëherë Jakobi ndërtoi një përmendore, një përmendore prej guri, në vendin ku Perëndia i kishte folur; mbi të hodhi pak verë dhe derdhë ca vaj sipër. 15 Dhe Jakobi e quajti Bethel vendin ku Perëndia i kishte folur. 16 Pastaj u nisën nga Betheli; kishte edhe një copë rrugë pér të arritur në Efratë, kur Rakela lindi. Ajo pati një lindje të vështirë; 17 dhe gjatë lindjes së vështirës mamia i tha: "Mos ki frikë, sepse edhe këtë herë ke një djalë". 18 Dhe ndërsa shpirti po e linte (sepse vdiq), i vuri emrin Ben-Oni, por i ati e quajti Beniamin. 19 Kështu Rakela vdiq dhe u varros në rrugën e Efratës (domethënë të Betlemit). 20 Dhe Jakobi ngriti mbi varrin e saj një përmendore. Dhe kjo përmendore ekziston ende sot e kësaj dite mbi varrin e Rakelës. 21 Pastaj Izraeli u nis dhe ngriti çadrën pértej Migdal-Ederit. 22 Dhe ndodhi që, ndërsa Izraeli banonitë në atë vend, Rubeni shkoi e ra në shtrat me Bilbah, konkubinën e atit të tij. Dhe Izraeli e mori vesh. 23 Biftë e Jakobit ishin dymbëdhjetë. Biftë e Leas ishin: Rubeni, i parëlinduri i Jakobit, Simeoni, Levi, Isakari dhe Zabuloni. 24 Biftë e Rakelës ishin: Jozefi dhe Beniamini. 25 Biftë e Bilahut, shërbëtorja e Rakelës, ishin: Dani dhe Neftali. 26 Biftë e Zilpahës, shërbëtorja e Leas, ishin: Gadi dhe Asheri. Këta janë bijtë e Jakobit që i lindën në Padan-Aram. 27 Pastaj Jakobi erdhë tek Isaku, i ati, në Marme, në Kirjath-Arba (domethënë në Hebron), ku Abrahami dhe Isaku kishin qëndruar ca kohë. 28 Isaku jetoi njëqind e tetëdhjetë vjet. 29 Kështu Isaku dha shpirt, vdiq dhe u bashkua me popullin e tij, ishte i plakur dhe i ngopur me ditë; dhe Esau dhe Jakobi, bijtë e tij, e varrosoën.

36 Këta janë pasardhësit e Esaut, që eshtë Edomi. 2 Esau i mori gratë e tij nga bijat e Kanaanëve: Adën, e bija e Elonit Hiteut, dhe Oholibamahën, e bija e Cibeonit Hiveut; 3 dhe Basemathin, e bija e Ismaelit dhe motra e Nebajothit. 4 Ada i lindi Esaut Elifazin; 5 Basemath i lindi Reuelin, kurse Oholibamah i lindi Jeushin, Jalamin dhe Korahin. Këta janë bijtë e Esaut që i lindën në vendin e Kanaanit. 6 Pastaj Esau mori gratë e tij, bijtë dhe bijat

e tij, gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, kopetë e tij, tërë bagëtinë e tij dhe tërë pasurinë që kishte blerë në vendin e Kanaanëve, dhe shkoi në një vend, larg vëllait të tij Jakob, 7 sepse pasuritë e tyre ishin tepër të mëdha, që atë të mund të banonin bashkë; vendi ku rinjin nuk ishte në gjendje t'i mbante pér shkak të bagëtisë së tyre. 8 Kështu Esau u vendos mbi malin e Seirit; Esau eshtë Edomi. 9 Këta janë pasardhësit e Esaut, atit të Edomitëve, në malin e Seirit. 10 Këta janë emrat e bijve të Esaut: Elifazi, i biri i Adës, gruaja e Esaut; Reueli, i biri i Bazemathës, gruaja e Esaut. 11 Biftë e Elifazit qenë: Temani, Omari, Cefoni, Gatami dhe Kenaci. 12 Tima ishte konkubina e Elifazit, i biri i Esaut. Ajo i lindi Amalekun Elifazit. Këta qenë bijtë e Adës, gruaja e Esaut. 13 Këta qenë bijtë e Reuelit: Nahathi dhe Zerahu, Shamahu dhe Micahu. Këta qenë bijtë e Basemathës, gruaja e Esaut. 14 Këta qenë bijtë e Oholibamahës, e bija e Anahut, e bija e Cibeonit, gruaja e Esaut; ajo i lindi Esaut: Jeushin, Jalami i dhe Korahun. 15 Këta qenë krerët e bijve të Esaut: bijtë e Elifazit, i parëlinduri i Esaut; kreuj Teman, kreuj Omar, kreuj Cefo, kreuj Kenaz, 16 kreuj Korah, kreuj Gatam dhe kreuj Amalek; këta qenë krerët e rrjedhur nga Elifazit në vendin e Edomit; atë qenë bijtë e Adës. 17 Këta qenë bijtë e Reuelit, i biri i Esaut: kreuj Nahath, kreuj Zerah, kreuj Shamah dhe kreuj Micah; këta qenë krerët e rrjedhur nga Reueli në vendin e Edomit; atë qenë bijtë e Basemathës, gruaja e Esaut. 18 Këta qenë bijtë e Oholibamahës, gruaja e Esaut, kreuj Jeush; kreuj Jeush, kreuj Jalam dhe kreuj Korah; atë qenë krerët e rrjedhur nga Oholibamah, e bija e Anahut dhe gruaja e Esaut. 19 Këta qenë bijtë e Esaut, që eshtë Edomi, dhe këta qenë krerët e tyre. 20 Këta qenë bijtë e Seirit, Horeut, që banonin atë vend: Lotani, Shobali, Cibeoni, Anahu. 21 Dishoni, Etseri dhe Dishani. Këta qenë krerët e Horejve, bijtë e Seirit, në vendin e Edomit. 22 Biftë e Lotanit qenë: Hori dhe Hemami; dhe motra e Lotanit qe Timna. 23 Këta qenë bijtë e Shobalit: Alvani, Manahathi, Ebali, Shefo dhe Onami. 24 Këta qenë bijtë e Cibeonit: Aja dhe Anahu. Anahu eshtë ai që zbuloi në shkretëtirë ujëra të nxehta ndërsa po kulloste gomarët e Cibeonit, atit të tij. 25 Këta qenë bijtë e Anahut: Dishoni dhe Oholibamah, e bija e Anahut. 26 Këta qenë bijtë e Dishonit: Hemdani, Eshbani, Ithrani dhe Kerani. 27 Këta qenë bijtë e Etserit: Bilhani, Zaavani dhe Akani. 28 Këta qenë bijtë e Dishanit: Utsi dhe Arani. 29 Këta qenë krerët e Horejve: kreuj Lothan, kreuj Shobal, kreuj Cibeon, kreuj Anah, 30 kreuj Dishon, kreuj Etser, kreuj Dishan. Këta qenë krerët e Horejve, krerët që atë patën në vendin e Seirit. 31 Këta qenë mbretërit që mbretëruan në vendin e Edomit, para se ndonjë mbret të sundonte mbi bijtë e Izraelit: 32 Bela, i biri i Beorit, mbretëroi në Edom, dhe emri i qytetit të tij qe Dinhbabah. 33 Bela vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Jobabi, i biri i Zerahut, nga Botlsru. 34 Jobabi vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Hushami, nga vendi i Temanitëve. 35 Hushami vdiq, dhe në vend të tij mbretëroi Hadabi, i biri i Bedadit, që mundi Madianitët në fushat e Moabit; dhe emri i qytetit të tij qe Avith. 36 Hadadi vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Samlahu, nga Masrekahu. 37 Samlahu vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Sauli nga Rohoboth, mbi Lumë. 38 Sauli vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Baal-Hanani, i biri i Akborit. 39 Baal-Hanani, i biri i Akborit, vdiq dhe në vendin e tij mbretëroi Hadari. Emri i qytetit të tij qe Pau, dhe emri i gruas së tij qe Mehatabel, e bija e Metredës dhe e Mezahabut. 40 Këto qenë emrat e krerëve të Esaut, simbas familjeve të tyre dhe territorëve të tyre, me emrat e tyre; kreuj Timnah, kreuj Alvah, kreuj Jetheth, 41 kreuj Oholibamah, kreuj Elah, kreuj Pinon, 42 kreuj Kenac, kreuj Teman, kreuj Mibcar, 43 kreuj Magdiel dhe kreuj Iram. Këta qenë krerët e Edomit simbas vendbanimit të tyre, në vendin që zotëronin. Ky qe Esau, ati i Edomitëve.

37 Por Jakobi banoj nē vendin ku i ati kishtë qëndruar, nē vendin e Kanaanëve. **2** Këta janë pasardhësit e Jakobit. Jozefi, nē moshën shtatëmbëdhjetëvjeçare, kulloste kopenë bashkë me vëllezërit e tij; i riu rrinte me bijën e Bilhahës dhe me bijtë e Zilpahës, që ishin gratë e babait të tij. Por Jozefi i tregoi të atit pér namin e keq që përhapej mbi sjelljen e tyre. **3** Por Izraeli e donte Jozefin më tepër se tërë bijtë e tij, sepse ishte biri i pleqërisë së tij; dhe i bëri një rrobe të gjatë deri te këmbët. **4** Por vëllezërit e tij, duke parë që i ati i tyre e donte më tepër nga të gjithë vëllezërit e tjerë, filluan ta urrejnë dhe nuk mund t'i flisin nē mënyrë miqësore. **5** Por Jozefi pa një èndërr dhe ua tregoi vëllezërvë të tij; dhe këta e urreyn edhe më tepër. **6** Ai u tha atyre: "Dëgjoni, ju lutem, èndrrën që passhë. **7** Ne ishim duke lidhur duajt nē mes të arës, kur papritmas duajt e mi u drejtuan që qëndruan drejt, kurse duajt tuaja u mblohdhën dhe u përkulën përpëra duajve të mi". **8** Atëherë vëllezërit e tij i thanë: "A duhet të mbretërosh ti mbi ne, ose di të na sundosh me të vërtetë?". Dhe e urreyn edhe më tepër pér shkak të èndrrave të tij dhe të fjalëve të tij. **9** Ai pa një èndërr tjetër dhe ua tregoi vëllezërvë të tij, duke thënë: "Passhë një èndërr tjetër! Dhe ja, dielli, hëna dhe njëmbëdhjetë yje përkuleshin para meje". **10** Dhe ai ia tregoi këtë èndërr atit të tij dhe vëllezërvë të tij; i ati e qortoi dhe i tha: "Ç'kuptim ka èndra që ke parë? A do të duhet që pikërisht unë, nëna jote dhe vëllezërit u t'u vijnë e të përkulemi deri në tokë para feje?". **11** Dhe vëllezërit e tij e kishin zili, por i ati e mbante përbrenda këtë gjë. **12** Ndërkag vëllezërit e Jozefit kishin vajtur pér të kullotur kopenë e atit të tyre në Sikem. **13** Dhe Izraeli i tha Jozefit: "Vëllezërit e tu a nuk janë ndofta duke kullotur kopenë nē Sikem? Eja, do të dërgoj tek ata". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **14** Izraeli i tha: "Shko të shikosh nē se vëllezërit e tu janë mirë dhe nē se kopeja shkon mirë, dhe kthehu të më japësh përgjigje". Kështu e nisi nē luginën e Hebronit dhe ai arriti nē Sikem. **15** Ndërsa ai endej nē fushë, një burrë e gjeti dhe e pyeti: "Çfarë kërkon?". **16** Ai u përgjegj: "Jam duke kërkuar vëllezërit e mi; të lutem më trego se ku ndodhën duke kullotur bagëtinë". **17** Ai burrë i tha: "Ata kanë ikur sës këtejimi, sepse i dëgjova që thonin: "Të shkjmë nē Dothan"". Atëherë Jozefi shkoi të kërkojë vëllezërit e tij dhe i gjeti në Dothan. **18** Ata e panë së largu, dhe para se t'u afrohej, komplotuan kundërt tij pér ta vrrarë. **19** Dhe i thanë njëri tjetrit: "Ja ku po vjen èndërruesi! **20** Ejani, pra, ta vrasim dhe ta hedhim nē një pus; do të themi pastaj që një kafshë e egër e hëngri; kështu do të shohim se ç'përfundim do të kenë èndërrat e tij". **21** Rubeni i dëgjoi këto dhe vendosi ta shpëtojë nga duart e tyre, dhe tha: "Nuk do ta vrasim". **22** Pastaj Rubeni shtoi: "Mos derdhni gjak, por hidheni nē këtë pus të shkretëtirës dhe mos e goditni me dorën tuaj". Thoshtë kështu pér ta shpëtar nga duart e tyre dhe pér t'ia shpënë të atit. **23** Kur Jozefi arriti pranë vëllezërvë të tij, këta e zhveshën nga veshja e tij, nga rroba e gjatë që i arrinte deri te këmbët; **24** pastaj e kapën dhe e hodhën nē pus. Por pusi ishte bosh, nuk kishte ujë brenda. **25** Pastaj u ulën pér të ngrënë; por, duke ngritur sytë, ata panë një karvan Ismaelitësh që vinte nga Galaadi me devetë e tyre të ngarkuara me erëza, balsame dhe mirrë, dhe udhëtonte pér t'i çuar nē Egjipt. **26** Atëherë Juda u tha vëllezërvë të tij: "Ç'dobi do të kemi po të vrasim vëllanë tonë dhe të fshehim gjakun e tij? **27** Ejani, t'ia shesim Ismaelitëve dhe të mos e godasë dora jonë, sepse èshtë vëllai yrë, mishi ynë". Dhe vëllezërit e tij e dëgjuan. **28** Ndërsa po katonin ata tregtarë Madianitë, ata e ngritën dhe e nxorën Jozefin Jashtë pusht dhei ta shiten Ismaelitëve pér njëzet monedha argjendi. Dhe këta e shpunë Jozefin në Egjipt. **29** Rubeni u kthyte te pusi, por Jozefi nuk ishte më nus. Atëherë ai i çorri rrobat e tij. **30** Pastaj u kthyte te vëllezërit e tij dhe tha: "Djali nuk èshtë më; po unë, ku do të shkoj unë?". **31** Kështu ata muarën rrobën e

gjatë të Jozefit, therën një cjak dhe e futën rrobën nē gjak. **32** Pastaj e qan rrobën te babai dhe i thanë: "Kemi gjetur këtë; shiko pak nëse èshtë rrobia e birit tënd". **33** Dhe ai e njohu dhe tha: "Èshtë rrobia e tim biri, e ka ngrënë ndonjë kafshë e egër; me siguri Jozefin e kanë bërë copë e çikë". **34** Atëherë Jakobi i shqeu rrobat e tij, veshi një grathore dhe mbajti zi pér birin e tij shumë ditë. **35** Dhe të gjithë bijtë dhe të gjitha bijat e tij erdhën pér ta ngushëlluar, por ai nuk pranoi të ngushëllohet dhe tha: "Unë do të zbras nē Sheol pranë birit tim pér të mbajtur zi". Kështu e qau i ati. (Sheol h7585) **36** Ndërkag Madianitët e shitën Jozefin nē Egjpt dhe ia shitën Potifarit, oficer i Faraonit dhe kapiten i rojeve.

38 Por nē atë kohë ndodhi që Juda la vëllezërit e tij dhe shkoi të rrjë me një burrë nga Adullami, që quhej Hirah. **2** Kur Juda pa vajzën e një burri Kananean të quajtur Shua e mori pér grua dhe u bashkua me të. **3** Dhe ajo u ngjiz dhe lindi një bir, që ajo e quajti Er. **4** Pastaj ajo u ngjiz dhe lindi një bir, që ai e quajti Onan. **5** Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi një bir, të cilit i vuri emrin Shelah. Juda ishte nē Kecib kur ajo lindi. **6** Pastaj Juda i dha Erit të parëlindurit të tij, një grua të quajtur Tamara. **7** Por Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i keq në sityë e Zotit dhe Zoti e bëri të vdesë. **8** Atëherë Juda i tha Onanit: "Shko te gruaja e vëllait tënd, martoju me të dhe krijoj trashëgimtarë vëllait tënd". **9** Por Onani, duke ditur se këta pasardhës nuk kishin pér të qënët të vetët, kur bashkohej me gruan e të vëllait, e hidhëte farën e tij përtokë pér të mos i dhënë pasardhës vëllait të tij. **10** Kjo nuk i pëlgju Zotit, që e bëri të vdesë edhe atë. **11** Atëherë Juda i tha Tamarës, nuses së birit të tij: "Rri si e ve në shtëpinë e atit tënd, deri sa biri im Shelah t'rititet". Sepse mendonte: "Kam frikë se edhe ai ka pér të vdekur si vëllezërit e tij". Kështu Tamara u nis dhe banoj nē shtëpinë e të atit. **12** Mbas një kohe të gjatë vdiq gruaja e Judës, që ishte e bija e Shuas; kur mbaroi zinë, Juda u ngjitet tek ata që qethnin delet e tij nē Timnah bashkë me mikun e tij Hirah, i quajtur Adullamit. **13** Këtë e mori vesh Tamara dhe asaj i thanë: "Ja, vjehrri yt po ngjitet nē Timnah pér të qethur delet e tij". **14** Atëherë ajo hoq i rrobat e saj të vejërisë, u mbulua me një vole dhuo me ubështoll e téra; pastaj u ul te porta e Enaimit, që ndodhet nē rrugët drejt Timnahut; nē fakt ajo kishte parë që Shelahu ishte rrutit më nē fund, por ajo nuk i ishte dhënë pér grua. **15** Sa e pa Juda mendoi që ajo ishte prostitutë, sepse e kishte fytyrën të mbuluar. **16** Prandaj ai iu afrua asaj nē rrugë dhe i tha: "Lërmë të hyj te ti". Në të vërtetët nuk e dinte se ajo ishte nusja e djalit të tij. Ajo iu përgjegj: "Çfarë do të më japësh pér të hyrë tek unë?". **17** Atëherë ai i tha: "Do të dërgoj një kec nga kopeja ime". Ajo e pyeti: "A më jep një peng deri sa të ma dërgosh?". **18** Ai i tha: "Çfarë pengu duhet të tij?". Ajo u përgjegj: "Vulën tênde, kordonin tênd dhe bastunin që ke nē dorë". Ai ia dha, hyri te ajo dhe ajo u ngjiz me tê. **19** Pastaj ajo u ngrit dhe iku; hoqi velin dhe veshi përsëri rrobat e saj të vejërisë. **20** Por Juda i dërgoi kecin me anë tê mikut të tij, Adulamitit, pér të rimarë pengun nga duart e asaj gruaje; po ai nuk e gjeti atë. **21** Atëherë pyeti njerëzit vendas duke thënë: "Ku èshtë ajo prostitutë që rrinte nē Enaim, nē rrugë?". Ata u përgjigjën: "Nuk ka pasur asnjë prostitutë këtu". **22** Kështu ai u kthyte te Juda dhe i tha: "Nuk ka ejta; veç kësaj vendasit më thanë: "Nuk ka pasur asnjë prostitutë këtu"". **23** Atëherë Juda tha: "Le ta mbajë, pra, pengun që i dhashë, sepse nuk duam tê mbulohemi me turp. Ja, unë i dërgova këtë kec dhe ti nuk e gjete". **24** Tre muaj më vonë erdhën dhe i thanë Judës: "Tamara, nusja e birit tênd, èshtë bërë prostitutë; dhe, nga ky shkak, ajo ka mbetur gjithashtu me barrë". Atëherë Juda u tha: "Nxirreni jashtë dhe digjeni!". **25** Ndërsa po e nxirrin jashtë, ajo i çoi fjalë të vjehrrit: "Njeriu tê cilit i përkasin këto sende, më la me barrë". Pastaj tha: "Shiko nē se mund tê

dalosh tē kujt janë këto sende: vula, kordoni dhe bastuni". 26 Juda i njohu dhe i tha: "Ajo éshëtë më e drejtë se unë, se unë nuk ia dhashë Shelahut, birit tim". Dhe ai nuk pati më marrëdhëniet me tē. 27 Kur edhi koha e lindjes, ajo kishte në bark dy binjakë. 28 Ndërsa po lindte, njeri prej tyre nxori jashtë një dorë dhe mamaia e kapi dhe i lidhi një fije të kuqe flakë, duke thënë: "Ky dol i pari". 29 Por ai e tërroqit dorën e tij, dhe ja që dol i jashtë vëllai i tij. Atëherë mamaia tha: "Si ia çave rrugën vetes?". Për këtë arësyen u quajt Perets. 30 Pastaj dol i vëllai i tij, që kishte rreth dorës fijen ngjyrë të kuqe flakë; dhe u quajt Zerah.

39 Ndërkq Jozefi u çua në Egjipt; dhe Potifari, oficeri i Faraonit dhe kapiteni i rojeve, një egjiptas, e bleu nga Ismaelit që e kishin sjellë atje. 2 Zoti qe me Jozefin, dhe ky pasurohej dhe banonte në shtëpinë e zotërisë së tij, egjiptasit. 3 Dhe zotëria e tij e pa që Zoti qe me të dhe që Zoti e silte mbarë në duart e tij gjithçka bënte. 4 Kështu Jozefi fitoi hir në sytë e atij dhe hyri në shërbimin personal të Potifarit, që e emëroi kryeadministrator të shtëpisë së tij dhe i la në dorë gjithçka zotëronte. 5 Nga çasti që e bëri kryeadministrator të shtëpisë së tij dhe për gjithçka që zotëronte, Zoti e bekoi shtëpinë e egjiptasit për shkak të Jozefit; dhe bekimi i Zotit përfshiu gjithçka ai kishte në shtëpi dhe në fushë. 6 Kështu Potifari la gjithçka kishte në dorë të Jozefit dhe nuk shqetësohej më për asgjë, përvëc ushqimit të vet. Dhe Jozefi ishte i buruk nga forma dhe kishte një pamje têrheqëse. 7 Mbas gjithë këtyre gjërave, gruaja e zotërisë së tij ia vuri sytë Jozefit dhe i tha: "Bjerë e fli me mua". 8 Por ai e refuzoi dhe i tha gruas së zotërisë së tij: "Ja, zotëria ime nuk shqetësohet për ato që ka lënë në shtëpi me mua dha ka lënë në duart e mia gjithçka zotëron. 9 Nuk ka asnëj më të madh se unë në këtë shtëpi; ai nuk më ka ndaluar asgjë veç teje, sepse je gruaja e tij. Si mund ta bëj unë këtë të keq të madhe dhe të kryej një mëkat kundër Perëndisë?". 10 Me gjithë faktin që ajo i fliste Jozefit për këtë gjë cdo ditë, ai nuk pranoi të binte në shtrat me tē dhe t'i jepet asaj. 11 Një ditë ndodhi që ai hyri në shtëpi për të bérë punën e tij, dhe nuk ndodhej në shtëpi asnjë prej shërbëtorëve. 12 Atëherë ajo e kapi nga rrobat dhe i tha: "Eja të shtrihesh me mua". Por ai ia la në dorë rraben e tij, iku duke vrapiuar jashtë. 13 Kur ajo pa që ai ia kishte lënë në dorë rraben e tij dhe kishte ikur jashtë, 14 thirri shërbëtorët e vet dhe u tha: "Shikoni, ai na solli në shtëpi një hebre për t'u tallur me ne; ai erdhi tek unë për të rënë me mua, por unë bërtita me tē madhe. 15 Me të dëgjuar që unë ngritura zérin dhe fillova të bërtas, ai la rrobën e tij pranë meje, iku dhe vrapioi jashtë". 16 Kështu ajo mbajti pranë saj rraben e tij, deri sa u kthyne në shtëpi zotëria e saj. 17 Atëherë ajo i foli në këtë ményrë: "Ai shërbëtor hebre, që ti na solle, erdhi tek unë për tē më vënë në lojë. 18 Por sa ngrita zérin dhe bërtita, ai la rraben pranë meje dhe iku jashtë". 19 Kështu, kur zotëria e saj dégjoi fjalët e gruas së vet që i fliste në këtë ményrë duke thënë: "Shërbëtori yt më ka bérë këtë gjë!", ai u inatos. 20 Atëherë zotëria e Jozefit e mori dhe e futi në burg, në vendin ku ishin mybillyr të burgosurit e mbretit. Kështu ai mbeti në atë burg. 21 Por Zoti qe me Jozefin dhe u tregua dashamirës ndaj tij, duke bérë që t'i hynte në zemër drejtoret tē burgut. 22 Kështu drejtori i burgut i besoi Jozefit tērë të burgosurit që ndodheshin në burg; dhe ai ishte përgjegjës për tē gjitha që bëheshin aty brënda. 23 Drejtori i burgut nuk kontrollonte më asgjë nga ato që i ishin besuar Jozefit, sepse Zoti ishte me tē, dhe Zoti e bënte të mbarë gjithçka që ai bënte.

40 Mbas këtyre gjërave, ndodhi që kupëmbajtësi dhe bukëpjekësi i mbretit të Egjiptit fyen zotërinë e tyre, mbretin e Egjiptit. 2 Dhe Faraoni u zemërua me tē dy oficerët e tij, kryekupëmbajtësin dhe kryebukëpjekësin, 3 dhe i futi në burg, në

shtëpinë e kreut të rojeve, në po atë burg ku ishte mybillyr Jozefi. 4 Dhe kapiteni i rojeve i la nën mbikqyrjen e Jozefit, i cili i ndihmonte. Kështu ata qëndruan në burg për një farë kohe. 5 Po atë natë, kupëmbajtësi dhe bukëpjekësi i mbretit të Egjiptit, që ishin të mybillyr në burg, panë që të dy një éndërr, secili éndrrën e tij, me një kuptim të veçantë. 6 Dhe tē nesërmën në mëngjes Jozefi erdhë tek ata dhe vuri re se ishin të shqetësuar. 7 Atëherë ai pyeti oficerët e Faraonit, që ishin me tē në burg, në shtëpinë e zotërisë së tij dhe u tha: "Pse keni sot një fytyrë kaq të trishtuar?". 8 Ata iu përgjegjën: "Kemi parë një éndërr dhe askush nuk éshët në gjëndje ta interpretojë". Atëherë Jozefi u tha atyre: "Interpretimet nuk i përkasin vallë Perëndisë? Më tregoni éndrrat, ju lutem". 9 Kështu kryekupëmbajtësi i tregoi Jozefit éndrrën e tij dhe i tha: "Në éndrrën time kisha përparrë një hardhi; 10 dhe në atë hardhi kishte tri degë, të cilat sa vunë lastarë, lulëzuan dhe dhanë vite rrushi të pjejur. 11 Tani unë kisha në dorë kupën e Faraonit; mora rrushin, e shtrydhë në kupën e Faraonit dhe e vura kupën në dorë të Faraonit". 12 Jozefi i tha: "Ky éshëtë interpretimi i éndrrës: tri degët janë tri ditë; 13 në krye të tri ditëve Faraoni do të bëj një përsëri kokën lart, do të tē rivendosë në detyrën tēnde dhe tē do t'i japësh në dorë kupën Faraonit, siç bëjë më parë, kur ishe kupëmbajtësi i tij. 14 Por më kujto mua kur tē jesh i lumtur; të lutem, trego dashamirës ndaj meje, duke i folur për mua Faraonit, dhe më nxirr nga kjo shtëpi; 15 sepse mua më sollën fshehurazi nga vendi i hebreive, dhe këtu s'kam bérë gjë për t'u futur në këtë burg të nëndheshëm". 16 kryebukëpjekësi, duke parë se interpretimi ishte i favorshëm, i tha Jozefit: "Edhe unë në éndrrën time kisha tri shporta me bukë të bardhë mbi krye; 17 dhe në shportën më të lartë kishte qdo lloj gjellësh të pjejkura në furre për Faraonin; dhe zojtitë i hanin nga shporta që kisha mbi krye". 18 Atëherë Jozefi u përgjegj dhe tha: "Ky éshëtë interpretimi i éndrrës: tri shportat janë tri ditë; 19 në krye të tri ditëve Faraoni do të tē heqë kokën nga shpatullat, do të varë në një pemë, dhe zojtitë do tē hanë mishrat e trupit tēnd". 20 Tani ditën e tretë, ditën e përvjetorit të Faraonit, ndodhi që ai shtroi një banket për të gjithë shërbëtorët e tij; dhe bëri që tē ngrinin kokën lartë si kryekupëmbajtësi dhe kryebukëpjekësi, në mes të shërbëtorëve të tij. 21 Kështu e rivendosi kryekupëmbajtësin në detyrën e tij si kupëmbajtës që t'i jepet kupën në dorë Faraonit, 22 por bëri që ta varmin kryebukëpjekësin simbas interpretimit që Jozefi u kishte dhënë. 23 Por kryekupëmbajtësi nuk u kujtua për Jozefin, por e harroi.

41 Por ndodhi që mbas dy vitesh të plota Faraoni pa një éndërr. Ai ndodhej pranë një lumi, 2 dhe ja që ndërsa po ngjiten nga lumi shtatë lopë, të hijshme e të majme, që nisën tē kullozin ndër xunkthe. 3 Pas atyre, u ngjiten nga lumi shtatë lopë tē tjera të shëmtuara dhe tē dobëta, dhe u ndalën pranë tē parave në bregun e lumi. 4 Tani lopët e shëmtuara dhe tē dobëta hëngren lopët e hijshme dhe tē majme. Pastaj Faraoni u zgjua. 5 Më pas e zuri gjumi përsëri dhe pa një éndërr tē dytë; dhe, ja, shtatë kallinj tē trashë dhe tē bukur që dilnin nga një kërcell i vetëm. 6 Pastaj, ja, shtatë kallinj tē hollë dhe tē tharë nga era lindore, që mbinin pas tyre. 7 Dhe kallinjtë e hollë gjallëtitën shtatë kallinjtë e trashë dhe tē plotët. Atëherë Faraoni u zgjua dhe, ja, ishte një éndërr. 8 Në mëngjes shpirti i tij që i trazuar, dhe dérgoi e thirri téré magjistarët dhe tē diturit e Egjiptit; pastaj Faraoni u tregoi éndrrat e tij, por asnjeri prej tyre nuk qe në gjendje tia interpretonte Faraonit. 9 Atëherë kryekupëmbajtësi i foli Faraonit duke i thënë: "Sot kujtoj gabimet e mia. 10 Faraoni ishte zemëruar me shërbëtorët e tij dhe më kishte futur në burg në shtëpinë e kreut të rojeve, mua dhe kryebukëpjekësin. 11 Po atë natë, unë dhe ai pamë një éndërr;

secili pa një èndërr që kishte kuptimin e tij. **12** Me ne ishte edhe një hebre i ri, shërbëtor i kreut të rojeve; atij i tregumat èndrrat tonë dëi ai na i interpretoi, duke i dhënë secilit interpretimin e èndrrës së tij. **13** Dhe gjérat u zhvilluan pikërisht simbas interpretimit që na kishte dhënë ai. Faraoni më rivendosi në detyrën time dëi e vari tjetrin". **14** Atëherë Faraoni dërgoi ta thërrisin Jozefin, që e nxorrën menjëherë nga burgu nëntokësor. Kështu ai u rrua, ndërroi rrobat dhe erdhë te Faraoni. **15** Dhe Faraoni i tha Jozefit: "Kam parë një èndërr dhe askush nuk është në gjëndje ta interpretojë; por kam dégjuar për ty se, kur ke dégjuar një èndërr, je në gjendje ta interpretosh". **16** Jozefi i përgjegj Faraonit duke i thënë: "Nuk jam unë, por Perëndia do të japo një përgjigje për të mirën e Faraonit". **17** Atëherë Faraoni i tha Jozefit: "Ja, në èndrrën time unë rrija në bregun e lumit, **18** kur u ngjitet nga lumi shtatë lopë të majme që të hijshme, që nisen të kullosojn ndër xunkthe. **19** Pas tyre u ngjitet shtatë lopë të tjera të dobëta, shumë të shëmtuara dëi thatime; lopë të tillë aq të shëmtuara nuk kisha parë kurrë në gjithë shtetin e Egjiptit. **20** Dhe lopët e dobëta dëi të shëmtuara i hëngrën të shtatë lopët e para të majme; **21** por edhe pasi i hëngrën, asnjieri nuk mund të dallonte që i kishin ngrënë, sepse ato ishin të shëmtuara si më parë. Kështu u zgjova. **22** Pastaj pashë në èndrrën time shtatë kallinj që dilnin nga një kërcell i vetëm, të plotë dëi të bukur; **23** dhe ja shtatë kallinj të tjera të fishkur, të hollë dëi të tharë nga era lindore, që mbinin pas të parëve. **24** Pastaj shtatë kallinjtë e hollë gjëlltin shtatë kallinjtë e bukur. Këtë gjë ua tregova magjistarëve, por asnjieri prej tyre nuk që në gjëndje të më jepet një shpjeqim". **25** Atëherë Jozefi i tha Faraonit: "Èndërrat e Faraonit janë një èndërr e njëjtë. Perëndia i tregoi Faraonit atë që po gatitet të bëjë. **26** Shtatë lopët e bukur janë shtatë vite; èshtë e njëjtë èndërr. **27** Edhe shtatë lopët e dobëta dëi të shëmtuara, që ngjiteshin pas atyre, janë shtatë vite; edhe shtatë kallinjtë bosh dëi të tharë nga era lindore janë shtatë vite zije buke. **28** Këto janë ato që i thanë Faraonit: Perëndia i tregoi Faraonit atë që po përgatitet të bëjë. **29** Ja, po vijnë shtatë vite bollëku të madh në téré vendin e Egjiptit; **30** por pas këtyre do të vinë shtatë vite zije buke dëi gjithë a bollëk dëi harrohet në vendin e Egjiptit; dëi zija dëi ligështojë vendin. **31** Dhe në vend nuk do kujtojnë më bollëkun e mëparshëm për shkak të zisë së bukës që do të vijë, sepse kjo dëi jetë shumë e rëndë. **32** Fakti që kjo èndërr i èshtë shfaqur Faraonit dy herë dëi thotë që këtë vendim e ka marrë Perëndia, dëi Perëndia do të bëjë që të ndodhë shpejt. **33** Prandaj Faraoni të kérkojë një njeri të zgjuar dëi urtë dëi ta caktojë në krye të Egjiptit. **34** Faraoni duhet të veprojë kështu: të emërojë në vend mbikqyrës për të mbledhur një të pestën e prodhimeve të vendit të Egjiptit, gjatë shtatë viteve të bollëkut. **35** Ata të grumbullojnë të gjitha ushqimet e këtyre viteve të mbarë që po vinë dëi të grumbullojnë grurin nën autoritetin e Faraonit dëi ta ruajnë përmuri furnizimin e qyteteve. **36** Këto ushqime dëi janë një rezervë për vendin në parashikim të shtatë viteve të zisë së bukës që do të bjerë në vendin e Egjiptit; kështu vendi nuk do të humbasë nga zija". **37** Kjo gjë i pëlqeu Faraonit dëi gjithë nëpunësve tij. **38** Dhe Faraoni u tha nëpunësve tij: "A mund të gjemjë një njeri si ky, tek i cili të gjendet Fryma e Perëndisë?". **39** Atëherë Faraoni i tha Jozefit: "Me qënë se Perëndia të bëri të dish të gjitha këto gjëra, nuk ka asnjieri të zgjuar dëi ditur sa ti. **40** Ti do të jesh mbi shtëpinë time dëi i téré populli im do t'u bindet urdhërave të tua; vetëm përmrundun unë dëi t'jem më i madh se ti". **41** Faraoni i tha Jozefit: "Shiko, unë të emëroj mbi gjithë shtetin e Egjiptit". **42** Pastaj Faraoni hoq i unazën nga dora e vërtetë dëi u vuri në dorë Jozefit; e veshi me rroba krejt prej liri dëi i vari në qafë një gjerdan të artë. **43** E hipi pastaj në karron e tij të dytë, dëi

para tij thërrisin: "Në gjunjë!". Kështu Faraoni e vendosi mbi téré shtetin e Egjiptit. **44** Veç kësaj Faraoni i tha Jozefit: "Faraoni jam unë, por pa ty asnjieri nuk ka për të ngritur dorën ose këmbën në téré shtetin e Egjiptit". **45** Dhe Faraoni e quajti Jozefin me emrin Cofnath-Paneah dëi i dha për grua Asenathin, të bijën e Potiferahut, prift i Onit. Dhe Jozefi u nis për të vizituar shtetin e Egjiptit. **46** Tani Jozefi ishte tridhjetë vjeç kur u paraqit para Faraonit, mbretit të Egjiptit. Pastaj Jozefi u largua nga Faraoni dëi i ra anembanë Egjiptit. **47** Gjatë shtatë viteve të bollëkut, toka prodhoi shumë; **48** dëi Jozefi grumbulloji téré ushqimet në vendin e Egjiptit gjatë atyre shtatë viteve dëi i vendosi nëpër qytetet; në çdo qytet vendosi ushqimet e territorit përreth. **49** Kështu Jozefi grumbulloji grurë, si rëra e detit, aq shumë sa pushoi së mbajturi llogari sepse sasia e grurit ishte e pallogaritshme. **50** Para se të vinte viti i zisë, Jozefi i lindën dy fëmijë që Asenathi, e bija e Potiferahut, prift i Onit, i lindi. **51** Jozefi e quajti të përelindurin Manasi, sepse tha: "Perëndia bëri që të harroj çdo shqetësim timin dëi téré shtëpinë e atit tim". **52** Të dytë i vuri emrin Efraim, sepse tha: "Perëndia më ka bëri frytdhënës në vendin e pikëllimit tim". **53** Shtatë vitet e bollëkut që qenë në shtetin e Egjiptit morën fund, **54** dëi filluan shtatë vitet e zisë, ashtu si kishte thënë Jozefi. Kishte mungesë ushqimesh në téré vendet, por në téré vendin e Egjiptit kishte bukë. **55** Pastaj téré vendi i Egjiptit filloi të vuajë nga uria, dëi populli e ngriti zërin për t'i kërkuar bukë Faraonit. Atëherë Faraoni u tha téré Egjiptasve: "Shkon tek Jozefi dëi bëni si t'ju thotë ai". **56** Zija ishte përhapur mbi sipërfaqen e téré vendit dëi Jozefi i hapi téré depot dëi u shiti grurë Egjiptasve. Por zija u bë më e rëndë në vendin e Egjiptit. **57** Kështu njerëzit e të gjitha vendeve vini në Egjipt te Jozefi për të blerë grurë, sepse zija që shtuar mbi téré tokën.

42 Por Jakobi, pasi mësoi se në Egjipt kishte grurë, u tha bijve tij: "Pse shkon si njëri-tjetrin?". **2** Pastaj tha: "Ja, dëgjova se në Egjipt ka grurë; shkon atje poshtë për të blerë grurë për ne, që të mundim të jetojmë dëi të mos vdesim". **3** Kështu dhjetë vëllezërit e Jozefit zbritën në Egjipt për të blerë grurë. **4** Por Jakobi nuk e dërgoi Beniaminin, vëllanë e Jozefit, me vëllezërit e tij, sepse thoshte: "Të mos i ngjasë ndonjë fatkeqësi". **5** Bajtë e Izraelit arritën aty, pra, për të blerë grurë, në mes të të ardhurive të tjerë, sepse në vendin e Kanaanëve mbretëronte zija. **6** Jozefi ishte qeveritar i vendit; ai u shiste grurë téré njerëzve të vendit; dëi vëllezërit e Jozefit erdhën dëi u përulën para tij me fytyrën për tokë. **7** Jozefi përvëllezërit e tij dëi i njohu, por u suall me ta si një i huaj dëi përdori fjalë të ashpra me ta, duke u thënë: "Nga vini?". Ata u përgjigjën: "Nga vendi i Kanaanit për të blerë ushqime". **8** Kështu Jozefi njohu vëllezërit e tij, por ata nuk e njohën atë. **9** Atëherë Jozefit iu kujtuan èndrrat që kishte parë rreth tyre dëi tha: "Ju jeni spinu! Kemi ardhur këtu për të parë pikat e pambrojtura të vendit!". **10** Ata u përgjegjën: "Jo, zotëria im; shërbëtorët e tu kanë ardhur për të blerë ushqime. **11** Jemi të gjithë bijtë e të njejtë njeri, jemi njerëz të ndershëm; shërbëtorët e tu nuk janë spinu!". **12** Por ai u tha atyre: "Jo, ju keni ardhur për të parë pikat e pambrojtura të vendit!". **13** Atëherë ata thanë: "Ne, shërbëtorët e tu, jemi dymbëdhjetë vëllezërit, bij të të njejtë njeri nga vendi i Kanaanit. Dhe ja, pra, më i riu èshtë sot me atin tonë, dëi njeri prej tyre nuk èshtë më". **14** Por Jozefi u tha atyre: "Cështja qëndron ashtu siç ju thashë: ju jeni spinu!. **15** Ja si do të viheni në provë: ashtu siç èshtë e vërteta që Faraoni jeton, nuk do të dilni këtej para se vëllai juaj më i vogël të vijë këtu. **16** Dërgoni njerin prej jush të marrë vëllanë tuaj; dëi ju do të qëndroni këtu në burg, që fjalët tuaja të provohen dëi të shihet nëse thoni të vërtetë; për ndryshe, ashtu siç èshtë e vërtetë që Faraoni jeton,

ju jeni spinu!”. 17 Kështu i futi bashkë në burg pér tri ditë. 18 Ditën e tretë, Jozefi u tha atyre: “Bëni këtë dhe do të jetoni; unë kam frikë nga Perëndia! 19 Në rast se jeni njerëz të ndershëm, njeri nga ju vëllëzërit të rrijet e lidhur me zinxhir në burgun tonë, dhe ju shkoni t’u çoni grurë familjeve tuaja që vdesin urie; 20 pastaj më sillni vëllanë tuaj më të vogël; kështu do të vërtetohen fjalët tuaja dhe ju nuk keni pér të vdekur”. Dhe ata vepruan kështu. 21 Atëherë i thonin njëri-tjetrit: “Ne jemi me të vërtetët faktorë ndaj vëllait tonë, sepse e pamë ankthin e shpirtit të tij kur ai na lutej, por nuk ia vumë veshin! Ja pse na ra kjo fatkeqësi!”. 22 Rubeni iu përgjegj atyre duke thënë: “A nuk ju thoha unë: “Mos kryeni këtë mëkat kundër fëmijës!”? Por ju nuk më dégujat. Prandaj tani na kerkohet llogari pér gjakun e tij”. 23 Ata nuk e dinin që Jozefi i kuptonte, sepse midis tij dhe atyre kishte një përkthyes. 24 Atëherë ai u largua nga ata dhe qau. Pastaj u kthye pranë tyre dhe u foli; mori Simeonin dhe vuri ta lidhni me zinxhir para syve të tyre. 25 Pastaj Jozefi urdhëroi të mbushnin me grurë thaçët e tyre, të vendosnin paratë e secilit në trastën e tij dhe t’u jepnin ushqime pér udhëtimin. Dhe kështu u bë. 26 Ata ngarkuan, pra, grurin mbi gomarët e tyre dhe u larguan. 27 Tani, në vendin ku po kalonin natën, njëri prej tyre hapi trastën e vet pér t’i dhënë ushqim gomarit të tij dhe pa aty brenda paratë e veta, që ishin në grykë të trastës; 28 kështu iu drejtua vëllëzërvë të tij: “Paratë e mia m'u rikthyen; ja ku janë në trastë time”. Atëherë, zemërvrarë dhe të trembur, i thonin njëri-tjetrit: “Ç’është vallë kjo që na bëri Perëndia?”. 29 Kështu arritin te Jakobi, ati i tyre, në vendin e Kanaanit dhe i treguan të gjitha ato që kishin ndodhur, duke thënë: 30 “Njeriu, që është zot i vendit, na foli ashpër dhe na trajtoi si spinu të vendit. 31 Dhe ne i thamë: “Jemi njerëz të ndershëm, nuk jemi spinu; 32 jemi dymbëdhjetë vëllëzër, bij t’ati tonë; njëri nuk është më dhe më i riu ndodhet sot me atin tonë në vendin e Kanaanit”. 33 Por ai njeri, zoti i vendit, na tha: “Nga kjo do të provoj nëse jeni njerëz të ndershëm: lini pranë meje një prej vëllëzërvë tuaj, merrni me vete ushqime pér familjen tuaj që po vdes nga uria dhe shkoni; 34 pastaj më sillni vëllanë tuaj më të vogël. Kështu do të provoj që nuk jeni spinu, por njerëz të ndershëm; unë do t’ju kthej vëllanë tuaj dhe ju do të keni mundësi të bëni tregëti këtu”. 35 Ndërsa ata po zbrazin trastat e tyre, ja që pakot e parave të secilit ishin në trastën e secilit; kështu ata dhe ati i tyre i panë pakot e parave të tyre dhe i zuri frika. 36 Atëherë Jakobi, ati i tyre, tha: “Ju më keni lënë pa bijtë e mi! Jozefi nuk është më, Simeoni nuk është më, dhe doni t’i më hiqni edhe Beniaminin! E tèrë kjo rëndon mbi mua!”. 37 Rubeni i tha të atit: “Po nuk ta ktheva, urdhëro të vriten dy bijtë e mi. Besoma mua, unë do të ta kthej!”. 38 Por Jakobi u përgjigji: “Biri im nuk ka pér të zbritur me ju, sepse vëllai i tij vdiq dhe mbeti vetëm ky: po t’i ndodhet ndonjë fatkeqësi gjatë udhëtimit, do të kallnit në varr pleqërinë time të dhembshme”. (Sheol h758)

43 Por zija ishte e madhe në vend; 2 dhe kur mbaruan së ngrënë grurin që kishin sjellë nga Egjipti, i ati u tha atyre: “Kthehuni pér të na blerë pak ushqime”. 3 Por Juda u përgjegj duke thënë: “Ai njeri na ka paralajmëruar haptas duke thënë: “Nuk keni pér ta parë fytyrën time, në qoftë se vëllai juaj nuk do të jetë me ju”. 4 Në qoftë se ti e nis vëllanë tonë me ne, ne do të zgresim dhe do të të blejmë ushqime; 5 por në rast se nuk e nis, ne nuk kemi pér të zbritur, sepse ai njeri na tha: “Nuk keni pér ta parë fytyrën time, në rast se vëllai juaj nuk do të jetë me ju!”. 6 Atëherë Izraeli tha: “Pse më dhatë këtë dhembje duke i thënë atij njeriu që kishit edhe një vëlla?”. 7 Ata iu përgjigjën: “Ai njeri na pyeti me shumë kujdes pér ne dhe farefisin tonë, duke thënë: “Gjallë është ende ati juaj? Keni ndonjë vëlla tjetër?”. Dhe ne u përgjigjëm në

bazë të këtyre pyetjeve të tij. Ku të na shkonte nga mendja që ai do të na thoshte: “Silleni këtu vëllanë tuaj?”?. 8 Pastaj Juda i tha Izraelit, atit të tij: “Lëre fëmijën të vijë me mua, dhe do të cohemë dhe do të shkojmë në mënyrë që të rrojmë dhe jo t’i vdesim, si ne ashtu dhe ti e të vegjilët tanë. 9 Unë bëhem garant pér të; do t’i kérkosh llogari dorës sime pér atë. Në rast se nuk e rikthej dhe nuk e vë para teje, do të jem faktor para teje pér gjithnjë. 10 Po t’i mos ishim vonuar, në këtë orë do të ishim kthyer pér të dytën herë”. 11 Atëherë Izraeli, ati i tyre, u tha atyre: “Po t’i jetë ashtu, vepronit në këtë mënyrë: merrni në trastat tuaja disa nga prodhimet më të mira të vendit dhe i çoni atij njeriu një dhuratë: pak balsam, 12 Merrni me vete dyfishin e parave dhe kthejani paratë që ju vunë në grykën e trastave tuaja, ndofta ka qenë një gabim. 13 Merrni edhe vëllanë tuaj, dhe çohuni dhe kthethuni tek ai njeri; 14 dhe Perëndia i plotufiqishëm t’ju bëjë të gjeni hir para atij njeriu, kështu që ai t’i lirojë vëllanë tjetër tuajin dhe Beniaminin. Sa pér mua, po t’i jetë se duhet të mbetem pa bijtë e mi, ashtu qoftë!”. 15 Ata, pra, morën me vete dhuratën si dhe dyfishin e parave dhe Beniaminin; u ngritën dhe zbritën në Egjipt dhe u paraqitën para Jozefit. 16 Kur Jozefi pa Beniaminin bashkë me ta, i tha kryeshërbëtorit të shtëpisë së tij: “Çojo këta njerëz në shtëpi, ther një kafshë dhe përgatit një banket, sepse ata do të hanë drekë bashkë me mua”. 17 Dhe ai bëri ashtu siç e urdhëroi Jozefi dhe i çoi në shtëpisë e Jozefit. 18 Por ata u trembën, pér shkak se i kishin çuar në shtëpi të Jozefit dhe thanë: “Na sollën këtu pér shkak të aty parave që na u vunë në trastat të parën herë, pér të gjetur një shkas kundër nesh, pér t’u sulur mbi ne dhe pér t’na zënë skllevrë bashkë me gomarët tonë”. 19 Pasi iu afroan kryeshërbëtorit të shtëpisë së Jozefit, folën me të te dera e shtëpisë dhe thanë: 20 “Zotëria im, ne zbritim në të vërtetë herën e parë këtu pér t’i blerë ushqime; 21 dhe ndodhi që, kur arritëm në vendin ku kaluan natën, hapëm trastat dhe, ja, paratë e secilit prej nesh ndodheshin në grykë të trastës së vet; paratë tonë me peshën e tyre të saktë; tani i kemi risjellë me vete. 22 Dhe kemi sjellë me vete para të tjerë pér t’i blerë ushqime; ne nuk e dimë kush mund t’i ketë vënë paratë tonë në trastat tonë”. 23 Por ai tha: “Qetëshuni, mos u trembeni: Perëndia juaj dhe Perëndia e atit tuaj ka vénë një thesar në trastat tuaja. Unë i pata paratë tuaja”. Pastaj u solli Simeonin. 24 Ai njeri i futi në shtëpisë e Jozefit, u dha ujë që t’i lanin këmbët dhe ushqim pér gomarët e tyre. 25 Atëherë ata përgatitën dhuratën, duke pritur që Jozefi të vinte në mesditë, sepse kishin dëgjuar që do të rrinë pér t’i ngrënë në atë vend. 26 Kur Jozefi arriti në shtëpi, ata i paraqitën dhuratën që kishin sjellë me vete në shtëpi, dhe u përkulën para tij deri në tokë. 27 Ai i pyeti si ishin dhe tha: “Ati juaj, pér t’i cilin më keni folur, a është mirë? Është ende gjallë?”. 28 Ata u përgjegjën: “Shërbëtori yt, ati ynë, është mirë; jeton ende”. Dhe e nderasi duke u përkulur. 29 Pastaj Jozefi ngriti sytë, pa vëllanë e tij Beniaminin, bir i nënës së tij, dhe tha: “Ky është vëllai juaj më i vogël pér t’i cilin më folët?”. Dhe shtoi: “Perëndia të ndihmoftë, biri im!”. 30 Atëherë Jozefi nxitoi të dalë jashtë, sepse ishte mallëngjyer thellë pér shkak të vëllait të tij, dhe kerkonte vend ku të qante. Hyri kështu atë dhomën e tij dhe aty qau. 31 Pastaj lau ftyrën dhe doli; dhe duke i dhënë zemër vetes, tha: “Shtrojeni drekën”. 32 Dreka u shtrua veçmas pér t’i, veçmas pér ata dhe pér Egjiptasit që hanin veçmas nga ai, sepse Egjiptasit nuk mund t’i hanin bashkë me Hebreit; kjo do t’i ishte një gjë e neveritshme pér Egjiptasit. 33 Kështu ata u ulën përrapa tij: i parëlinduri simbas së drejtës së tij të parëbirnisë dhe më i ri simbas moshës së tij; dhe e shikonin njëri-tjetrin me habi. 34 Dhe Jozefi urdhëroi që t’u sillnin racione nga tryeza e vet; por racioni i Beniaminit ishte pesë herë më i madh nga ai i secilit prej tyre. Dhe pinë dhe u gëzuan me të.

44

Jozefi i dha këtë urdhër kryeshërbëtorit të shtëpisë së tij: "Mbushi trastat e këtyre njerëzve me aq ushqime sa mund të mbajnë dhe vëri paratë e secilit në grykën e çdo traste. 2 Përveç kësaj vëre kupën time, kupën prej argjendi, në grykën e trastës të më të riut, bashkë me paratë e grurit të tij". Dhe ai bëri ashtu siç i tha Jozefi. 3 Në mëngjes, sa u bë ditë, i nisën ata njerëz me gomarët e tyre. 4 Sapo kishin dalë nga qyteti dhe nuk ishin akoma larg, kur Jozefi i tha kryeshërbëtorit të shtëpisë së tij: "Çohu, ndiqi ata njerëz dhe kur t'i kesh arritur, thuaju atyre: "Pse e shpërblyet të mirën me të keqe? 5 A nuk éshët ajo kupa me të cilën pi zotëria im dhe që e përdor për të parathënë të ardhmen? Keni vepruar keq duke u sjellë këshüt!". 6 Ai i arriti ata dhe u tha këto fjalë. 7 Atëherë ata i përgjegjën: "Pse zotëria im na drejtton fjalë si këto? Shërbyesit e tu duhet t'i shmangjen një qëndrimi të tillë! 8 Ja, pra, ne të kemi rikthyer nga vendi i Kanaanit paratë që kishim gjetur në grykën e trastave tonë; si mund të vidhni argjend ose florë nga shtëpia e zotërisë tênd? 9 Ai prej shërbëtorëve të tu të cilit do t'i gjendet kupa, të dënohet me vdekje; edhe gjithashu ne do të bëhemë sklllevër të zotërisë tênd". 10 Ai tha: "Mirë, pra, le të bëhet si thoni ju: ai të cilit do t'i gjendet kupa do të bëhet skllavi im dhe ju do të jeni të pafaj". 11 Kështu secili prej tyre nxitoi të ulë përtokë trastërin e vet dhe e hapi. 12 Dhe kryeshërbëtori i kontrolloi, duke filluar nga më i moshuari dhe duke mbaruar me më të riun; dhe kupa u gjet në thesis et Beniaminit. 13 Atëherë ata i shqyen rrobat e tyre, ringarkuan secili gomarin e vet dhe u kthyen në qytet. 14 Juda dhe vëllezërit e tij arritin në shtëpinë e Jozefit, që gjendej akoma aty, dhe u shtrinë përtokë para tij. 15 Dhe Jozefi u tha atyre: "Çfarë veprimi éshët ky që keni bërë? Nuk e dini që një njeri si unë éshët në gjendje të parathotë të ardhmen?". 16 Juda u përgjegji: "Ç'do t'i themi zotërisë tim? Çfarë fjalë do të përdorim ose si do të mund të justifikohemi? Perëndia ka rigitur paudhësinë e shërbëtorëve të tu. Ja, jemi sklllevër të zotërisë tim, si ne ashtu edhe ai në dorën e të cilit u gjet kupa". 17 Por Jozefi tha: "Larg meje një veprim i tillë! Njeriu, në dorën e të cilit u gjet kupa, do të jetë skllavi im; sa pér ju, kthethuni në paqe tek ati juaj". 18 Atëherë Juda u afroja Jozefit dhe i tha: "Të lutem, zotëria im, lejoje shërbëtorin tênd që t'i thotë një fjalë zotërisë tim, dhe mos u zemëro me shërbëtorin tênd, sepse ti je si Faraoni. 19 Zotëria im i pyeti shërbëtorët e tij duke thënë: "A keni ju baba apo vëlla?". 20 Dhe ne u përgjegjëm zotërisë tim: "Kemi një baba që éshët plak me një bir të ri, që i ka lindur në pleqëri; i vëllai ka vdekur, kështu ai ka mbetur i vetmi bir i nënës së tij dhe i ati e do". 21 Atëherë ti u the shërbëtorëve të tu: "Sillmani këtu që të mund ta shoh me sytë e mi". 22 Dhe ne i thamë zotërisë tim: "Fëmija nuk mund ta lërrë atin e tij, sepse po të duhej ta linte, i ati do të vdiste". 23 Por ti u the shërbëtorëve të tu: "Në rast se vëllai juaj më i ri nuk zbet bashkë me ju, ju nuk do ta shihni më fytyrën time". 24 Kështu që kur u ngjithëm përsëri te shërbëtori yt, ati im, i treguan fjalët e zotërisë tim. 25 Atëherë ati ynë tha: "Kthethuni të na blini pak ushqime". 26 Ne u përgjegjëm: "Nuk mund të zbrsim atje poshtë; do të zbrsim vetëm në rast se vjen me ne vëllai ynë më i vogël; sepse nuk mund ta shohim fytyrën e atij njeriu po të jetë se vëllai ynë më i vogël nuk éshët me ne". 27 Dhe shërbëtori yt, ati ynë, na u përgjegji: "Ju e dini që gruaja ime më lindi dy bij: 28 njëri prej tyre më la dhe unë i thashë: Me siguri ai éshët bërë copë e çikë dhe nuk e kam parë më qysht atëherë; 29 dho po të ma hiqni edhe këtë dhe i ndodh ndonjë fatkeqësi, ju do të kallni në varr pleqërinë time të dhembshme". (Sheol h7585) 30 Kështu, pra, kur të arrij te shërbëtori yt, ati im, në qoftë se fëmija nuk éshët me ne, sepse jeta e tij éshët e lidhur me atë të fémijës, 31 do të ndodh që, sa të shohë që fëmija nuk éshët me ne, ai ka pér të vdekur; dhe shërbëtorët e tu do ta kenë kallur në varr pleqërinë e shërbëtorit

tënd, të atit tonë. (Sheol h7585)

32 Tani, me qenë se shërbëtori yt éshët bërë dorëzanë pér fémijën pranë atit tim e ka thënë: "Në rast se nuk do ta rikthej do të jem pér gjithnjë fajtor ndaj atit tim", 33 lejo, pra, tani që shërbëtori yt të mbetet skllav i zotërisë tim në vend të fémijës, dësh që fémija të kthehet me vëllezërit e tij. 34 Sepse si mund të rikthehem tek ati im në qoftë se fëmija nuk éshët me mua? Ah, mos e pafsha dhembjen që do të pushtonte atin tim!".

45

Atëherë Jozefi nuk e përmbyt dot më veten para tërë të pranishmëve dhe briti: "Nxirrini jashtë të gjithë nga prania ime!". Kështu nuk mbeti asnjëri me Jozefin kur ai u tregoi vëllezërvë të tij se kush ishte. 2 Dhe qau aq fort sa që e dëgjuan edhe vet Egjiptasit, dhe ky lajm arriti edhe në shtëpinë e Faraonit. 3 Pastaj Jozefi u tha vëllezërvë të tij: "Unë jam Jozefi, a éshët ende gjallë ati im?". Por vëllezërit e tij nuk mund t'i përgjigjeshin, sepse ishin të tronditur thelli në praninë e tij. 4 Atëherë Jozefi u tha vëllezërvë të tij: "Afrohuni, pra, tek unë!". Ata i afrojn dhe ai u tha: "Unë jam Jozefi, vëllai juaj, që ju e shitët që ta çonin në Egjipt. 5 Por tani mos u trishtron dhe mos t'ju vijë keq që më shitët me qëllim që të cohesha këtu poshtë, sepse Perëndia më ka dërguar para jush pér të rruajtur jetën tuaj. 6 Në fakt u bënë do vjet që ra zija e bukës në vend; dhe do të ketë pesë vjet të tjera gjatë të cilave as do të lërohet, as do të korret. 7 Por Perëndia më ka dërguar para jush, me qëllim që të ruhet diçka mbi tokë dhe pér t'ju shpëtuar jetën me një çlirim të madh. 8 Nuk jeni ju, pra, që më dërguat këtu, por éshët Perëndia; ai më cakttoi si atë i Faraonit, si zot i krejt shtëpisë së tij dhe si qeveritar i tërë vendit të Egjiptit. 9 Nxitonit të riktheheni tek ati im dhe i thoni: "Kështu thotë biri yt Jozefi: Perëndia më ka caktuar si zot i gjithë Egjiptit; zbrit tek unë, mos u vono; 10 ti do të banosh në vendin e Goshenit dhe do jesh afér meje; ti dhe bijtë e tu, bijtë e bijve të tu, kopetë e bagëtive të imta e të trasha dhe gjithçka ti zotëron. 11 Dhe atje unë do të të ushqej, sepse do të ketë edhe pesë vjet të tjera zije, me qëllim që ti të mos katandisesh në mjerim: ti, familja jote dhe gjithçka zotëron". 12 Dhe ja, sytë tuaja dhe sytë e vëllait tim Beniaminit shohin që éshët goja ime që ju flet. 13 Tregojani, pra, atit tim tërë lavdinë time këtu në Egjipt dhe gjithçka patë, shpejtoni ta sillni atin tim këtu". 14 Pastaj u hodh në qafë vëllait të tij Beniamin dhe qau, dhe Beniamini qau i shtrënguar në qafën e tij. 15 Ai puthi gjithashut tërë vëllezërit e tij dhe qau i shtrënguar me ta. Pastaj vëllezërit e tij filluan të flasin me të. 16 Jehona e kësaj ngjarjeje u përhap në shtëpinë e Faraonit dhe njerëzit thanë: "Kanë ardhur vëllezërit e Jozefit". Kjo i pëlqeu Faraonit dhe shërbëtorëve të tij. 17 Atëherë Faraoni i tha Jozefit: "Thuaju vëllezërvë të tu: "Bëni këtë: Ngarkoni kafshët tuaja dhe shkonit; kthethuni në vendin e Kanaanit. 18 Pastaj merrni atin tuaj dhe familjet tuaja, dhe ejani tek unë; unë do të juj apërtur më t'jemi mirat e vendit të Egjiptit dhe do të hani prodhimet më t'jemi mirat e vendit të Egjiptit". 19 Ti ke urdhërin t'u thuash atyre: "Bëni këtë: Merrni me vete nga vendi i Egjiptit qerre pér t' vegjili tuaj dhe pér gratë tuaja; merrni atin tuaj dha ejani. 20 Dhe mos u shqetësoni pér orënditë shtëpiakë, sepse sendet më t' mira që ka Egjipi do t' jenë tuajt". 21 Bikitë e Izraelit vepruan kështu, dhe Jozefi u dha atyre qerre, simbas urdhërit të Faraonit, si edhe ushqime pér udhëtimin. 22 Të gjithëve u dha një pale rroba pér ndërresë pér secilin, por Beniaminit i dha treqind sikla argjendi dhe pesë ndërresa veshmbathje; 23 atit të tij i dërgoi: dhjetë gomarët përgjithës që ngarkuar me gjërat më t' mire që ka Egjipi, dhjetë gomarica t' ngarkuara me grurë, bukë dhe ushqime pér atin e tij gjatë udhëtimit. 24 Kështu i nisi vëllezërit e tij dhe, ndërsa ata po iknin, u tha: "Mos u grindni rrugës". 25 Atëherë ata u ngjiten përsëri nga Egjipi dhe arritin në vendin e Kanaanit te Jakobi, ati i

tyre. **26** Dhe i kallëzuan gjithçka, duke thënë: "Jozefi eshtë ende gjallë dhe eshtë qeveritari i gjithë shtetit të Egjiptit". Por zemra e atij nuk iu ngroh, sepse nuk u besonte atyre. **27** Po kur ata i treguan tërë fjalët që u kishte thënë Jozefi dhe kur pa qerret që Jozefi kishte dërguar për ta marrë atë, atëherë shpirti i Jakobit atit të tyre, u ringjall. **28** dhe Izraeli tha: "Mjaft; djali im Jozefi eshtë ende gjallë; unë do të shkoj ta shoh para se të vdes".

46 Izraeli, pra, u nis me të gjitha ato që kishte dhe, kur arriti në Beer-Sheba, i bëri fli Perëndisë të atit të tij Isak. **2** Dhe Perëndia i foli Izraelit në vegime nate dhe tha: "Jakob, Jakobi!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **3** Atëherë Perëndia tha: "Unë jam Perëndia, Perëndia i atit tënd; mos ki frikë të zgresësh në Egjipt, sepse aty do të të bëj një komb të madh. **4** Unë do të zgres bashkë me ty në Egjipt dhe do të bëj që sigurisht të kthehesh, dhe Jozefi do të t'i mbyllë sytë". **5** Atëherë Jakobi u nis nga Beer-Sheba dhe bijtë e Izraelit e hipën Jakobin, atin e tyre, fémijët e vegjël dhe gratë e tyre mbi qerret që Faraoni kishte dërguar për t'i mbartur. **6** Kështu ata morën me vete bagëtinë dhe sendet që kishin blerë në vendin e Kanaanit dhe erdhën në Egjipt. Eshtë përfundim që Jakobi u nis nga Beer-Sheba me tërë pasardhësit e tij. **7** Ai mori me vete në Egjipt bijtë e tij, bijtë e bijve të tij, bijat e tij dhe bijat e tij të tjerë pasardhësit e tij. **8** Këta janë emrat e bijve të Izraelit që erdhën në Egjipt: Jakobi dhe bijtë e tij. I parëlinduri i Jakobit: Rubeni. **9** Bijtë e Rubenit: Hanoku, Pallu, Hetsroni dhe Karmi. **10** Bijtë e Simeonit: Jemueli, Jamini, Ohadi, Jakini, Tsohari dhe Sauli, biri i një Kananease. **11** Bijtë e Levit: Gershomi, Kehathi dhe Merari. **12** Bijtë e Judës: Eri, Onani, Shelahu, Peretsi dhe Zerahu; (por Eri dhe Onani vdiqën në vendin e Kanaanit). Bijtë e Peretsit qenë: Hetsroni dhe Hamuli. **13** Bijtë e Isakarit: Tola, Puvahu, Jobi dhe Shimroni. **14** Bijtë e Zabulonit: Seredi, Eloni dhe Jahleeli. **15** Këta qenë bijtë që Lea i lindi Jakobit në Padan-Aram, përvëc bijës së saj Dina. Bijtë dhe bijat e saj ishin gjithsej tridhetë e tre veta. **16** Bijtë e Gadit: Tsifioni, Haxhi, Shuni, Etsboni, Eri, Arodi dhe Areli. **17** Bijtë e Asherit: Jmna, Jshua, Jshni, Beriahu dhe Serahu motra e tyre. Dhe bijtë e Beriahu: Heberi dhe Malkieli. **18** Këta qenë bijtë e Zilpahut që Labano i kishte dhënë bijës së tij Lea; dhe ajo i lindi Jakobit: gjithsej gjashtëmbëdhjetë veta. **19** Bijtë e Rakelës, gruas së Jakobit: Jozefi dhe Beniamini. **20** Dhe Jozefi në vendin e Egjiptit, i lindën Manasi dhe Efraimi. Nëna e tyre ishte Asenath, e bija e Potiferahut, prift i Onit. **21** Bijtë e Beniaminit: Belahu, Beker, Ashbeli, Gerau, Naamani, Ehi, Roshi, Mupimi, Hupimi dhe Ardi. **22** Këta qenë bijtë e Rakelës që i lindën Jakobit: gjithsej katërbëdhjetë veta. **23** Biri i Danit: Hushimi. **24** Bijtë e Neftalisë: Jahtseeli, Guni, Jetseri dhe Shilemi. **25** Këta qenë bijtë e Bilhahut, që Labano ia kishte dhënë bijës së tij Rakela dhe që kjo ia lindi Jakobit: gjithsej shtatë veta. **26** Njerëzit që erdhën me Jakobin në Egjipt, pasardhës të tij, pa llogaritur gratë e bijve të Jakobit, ishin gjithsej gjashtëdhjetë e gjashtë veta. **27** Bijtë e Jozefit, që i lindën në Egjipt, ishin dy. Tërë personat e familjes së Jakobit që erdhën në Egjipt ishin gjithsej shtatëdhjetë veta. **28** Por Jakobi dërgoi para tij Judën me qëllim që ta fuste në vendin e Goshenit. Dhe kështu ata arritën në vendin e Goshenit. **29** Atëherë Jozefi e mbrehu qerren e tij dhe mori të përpjekjet për në Goshen që të takonte Izraelin, atin e tij; sa e pa, iu hodh në qafë dhe qau gjatë i shtrënguar pas tij. **30** Dhe Izraeli i tha Jozefit: "Tani le të vdes, sepse pashë ftyrën tênde dhe ti je akoma gjallë". **31** Atëherë Jozefi u tha vëllezërve të tij dhe familjes të atit të tij: "Do të njëjtem për ta njoftuar Faraonin dhe do t'i them: "Vëllezërit e mi dhe familja e atit tim, që ishin në vendin e Kanaanit, kanë ardhur tek unë. **32** Ata janë barinj, sepse kanë qenë gjithnjë rritës bagëtish, dhe kanë sjellë me vete kopetë e tyre dhe gjithçka zotërojnë". **33** Kur

Faraoni do t'ju thërrasë dhe do t'ju thotë: "Me q'punë merreni?", ju do t'i përgjigjeni: **34** "Shërbëtorët e tu kanë qënë rritës bagëtish nga fëmijëria e deri sot, si ne ashtu dhe etërit tanë", që të keni mundësi të banoni në vendin e Goshenit. Sepse Egjiptasit ndiejnë neveri pér tê barinjtë".

47 Jozefi shkoi, pra, të njoftojë Faraonin dhe i tha: "Ati im dhe vëllezërit e mi, me gjithë kopetë e tyre, të bagëtive të imta dhe të trasha dhe me gjithçka kanë, kanë ardhur nga vendi i Kanaanit; dhe ja, tani ndodhen në vendin e Goshenit". **2** Pastaj mori pesë nga vëllezërit e tij dhe ia paraqiti Faraonit. **3** Atëherë Faraoni u tha vëllezërvë të Jozefit: "Me q'punë merreni?". Ata iu përgjigjén Faraonit: "Shërbëtorët e tu janë barinj, si ne ashtu dhe etërit tanë". **4** Pastaj i thanë Faraonit: "Kemi ardhur për të banuar në këtë vend, sepse nuk kishte më kullota për kopetë e shërbëtorëve të tu, sepse ka zi të madhe në vendin e Kanaanit. Lejona tani që shërbëtorët e tu të banojnë në vendin e Goshenit". **5** Atëherë Faraoni ia drejtoi fjalën Jozefit, duke i thënë: "Ati yt dhe vëllezërit e tu erdhën te ti; **6** vendi i Egjiptit eshtë në dispozicionin tënd; bëj që ati yt dhe vëllezërit e tu të banojnë në pjesën më të mirë të vendit; le të banojnë edhe në vendin e Goshenit. Dhe në qoftë se ti di që midis tyre ka njerëz të zotë, caktoji kryeintendentë të bagëtisë sime". **7** Pastaj Jozefi e çoi Jakobin, atin e tij, te Faraoni dhe ia paraqiti. Dhe Jakobi bekoi Faraonin. **8** Atëherë Faraoni i tha Jakobit: "Sa vjet ke që jeton?". **9** Jakobi iu përgjegj Faraonit: "Vitet e shtegtitim tím janë njëqind e tridhjetë; vitet e jetës sime kanë qenë të pakta dhe të këqija, dhe nuk e kanë arritur numrin e viteve të jetës së etërvë të më, në ditët e shtegtitim të tyre". **10** Jakobi e bekoi përsëri Faraonin dhe u largua nga prania e Faraonit. **11** Kështu Jozefi vendosi atin e tij dhe vëllezërit e tij dhe u dha atyre një pronë në vendin e Egjiptit, në pjesën më të mirë të vendit, në krahinën e Ramsesit, ashtu si kishte urdhëruar Faraoni. **12** Dhe Jozefi e mbajti me bukë të atin, të vëllezërit dhe tërë familjen e të atit duke i furnizuar sipas numrit të bijve. **13** Ndërkag që të gjithë vendin nuk kishte bukë, sepse zija e bukës ishte shumë e madhe; vendi i Egjiptit dhe vendi i Kanaanit vuani nga uria. **14** Jozefi mblohdhi tërë paratë që gjendeshin në vendin e Egjiptit dhe në vendin e Kanaanit në këmbim të grurit që ata blinin; dhe këto para Jozefi i çoi në shtëpinë e Faraonit. **15** Por kur në vendin e Egjiptit dhe në vendin e Kanaanit nuk pati më para, tërë Egjiptasit erdhën të Jozefi dhe thanë: "Na jep bukë! Pse duhet të vdesim para syve të tu? Sepse paratë tonë kanë mbaruar". **16** Jozefi tha: "Jepni bagëtinë tuaj; dhe unë do t'ju jep bukë në këmbim të bagëtisë suaj, në qoftë se i keni mbaruar paratë". **17** Atëherë ata i çuan Jozefit bagëtinë e tyre; dhe Jozefi u dha atyre bukë në këmbim të kuajve të tyre, të kopeve të tyre me dele, të qeve dhe të gomarëve. Kështu i furnizoi me bukë për atë vit në këmbim të gjithë bagëtisë së tyre. **18** Mbasi kaloi ai vit, u kthyen tek ai vitin pasues dhe i thanë: "Nuk mund t'ja fshehim zotërisë tonë që, me qenë se paratë mbaruan dhe kopetë e bagëtisë sonë janë bërë pronë e zotërisë tonë, nuk mbetet asgjë tjeter që zotëria ime mund të na marré veç trupave tonë dhe tokave tona. **19** Pse duhet të mbarojmë para syve të tu, ne dhe tokat tona? Blina ne dhe tokat tona në këmbim të bukës, dhe ne me tokat tona do të jemi sklllevrë të Faraonit; na jep të mbjellim që të mund të jetojmë dhe jo të vdesim, dhe toka të mos shndërrohet në një shkretëtirë". **20** Kështu Jozefi bleu pér Faraonin tërë tokat e Egjiptit, sepse Egjiptasit shitën secili arën e vet, me që ishin goditur rëndë nga zija e bukës. Kështu vëndi u bë pronë e Faraonit. **21** Sa pér popullin, e zhvendosi nëpër qytete, në të katër anët e Egjiptit; **22** vetëm tokat e priftërinjve nuk i bleu, sepse priftërinjtë merrnin furnizime nga Faraoni dhe rronin nga

furnizimet që u jepte Faraoni; për këtë arsyse ata nuk i shitën tokat e tyre. **23** Por Jozefi i tha popullit: "Ja, sot ju bleva ju dhe tokat tuaja për Faraonin; ja ku e keni farën; mbillni tokën; **24** në kohën e korries, të pestën pjesë do t'ia jepni Faraonit dhe katër pjesë do të jetë tuajat për të siguruar farën e arave, ushqimin tuaj dhe të personave të shtëpisë suaj dhe për ushqimin e fëmijëve tuaj". **25** Dhe ata thanë: "Ti na shpëtovet jetën! Paçim hir në sytë e zotërisë tonë, dhe ne do të jemi sklevërit e Faraonit". **26** Jozefi e bëri ligj këtë në vendin e Egjiptit, i cili vazhdon edhe sot e kësaj dite dhe sipas të cilët e pestë pjesë e korries duhet t'i jetet Faraonit. Vëtëm tokat e priftërinjve nuk u bënë pronë e Faraonit. **27** Kështu Izraeli banoi në vendin e Egjiptit, në vendin e Goshenit; aty ata patën prona, genë frytdhënës dhe u shumuan fort. **28** Jakobi jetoi në vendin e Egjiptit shtatëmbëdhjetë vjet dhe kohëzgjata e jetës së Jakobit që njëqind e dyzet e shtatë vjet. **29** Kur koha e vdekjes pëi afrohej Izraelit, ai thirri të birin Jozef dhe i tha: "Në paçaj gjetur hir në sytë e tu, vëre dorën tënde poshtë kofshës sime dhe sillu me mua me mirëdashje dhe besnikëri; të lutem, mos më varros në Egjipt! **30** Por kur do të pushoj me etërit e mi, më nxirri jashtë Egjiptit dhe më varros në varrin e tyre!". Ai u përgjigj: "Do të bëj si thua ti". **31** Atëherë Jakobi tha: "Betomu". Dhe Jozefi iu betua. Pastaj Izraeli, duke u mbështetur te koka e shtratit, ra në adhurim.

48 Mbas këtyre gjëjërave, ndodhi që i thanë Jozefit: "Ja, ati yt eshtë i sëmurë". Kështu ai mori me vete dy bijtë e tij, Manasin dhe Efraimin. **2** Kur i thanë Jakobit: "Ja, biri jo Jozefi po vjen te ti", Izraeli mblodhi tèrë forcat dhe u ul mbi shtratin e tij. **3** Atëherë Jakobi i tha Jozefit: "Perëndia i plotfuqishëm m'u shfaq në Luc, në vendin e Kanaanit, më bekoi. **4** dhe më tha: "Ja, unë do të të bëj frytdhënës, do të të shumoj, do të bëj prej teje një shumicë popujsh dhe do t'u jak këtë vend pasardhësve të tu pas teje, si pronë përfjetë". **5** Tani dy bijtë e tu, që të kanë lindur në vendin e Egjiptit para se unë të vija tek ti në Egjipt, janë të mitë. Efraimi dhe Manasi janë të mitë, ashtu si Rubeni dhe Simeoni. **6** Por bijtë që ke lindur mbas tyre do të janë të tutë; në territorin e trashëgimisë së tyre do të thirren me emrin e vëllëzërvë të tyre. **7** Sa për mua, ndërsa po kthehesha nga Padani, Rakela vdiq pranë meje gjatë udhëtimit, në vendin e Kanaanit, aty afër Efratës; dhe e varrosa atje, në rrugën e Efratës, që eshtë Betlemi". **8** Kur Izraeli pa bijtë e Jozefit, tha: "Kush janë këta?". **9** Jozefi iu përgjegj të atit: "Janë fëmijët e mi që Perëndia më ka dhënë këtu". Atëherë ai tha: "M'i afro dhe unë do t'i bekoi". **10** Tani sytë e Izraelit ishin venitur për shkak të moshës dhu nuk shihë fare. Jozefi i afroi atë dhe ai i puthi dhe i përqafoi. **11** Pastaj Izraeli i tha Jozefit: "Unë nuk mendoj të shikoja përsëri fytyrën tënde, por tani Perëndia më dha mundësinë të shikoj edhe pasardhësit e tu". **12** Jozefi i tërhoqi nga gjunjët e të atit dhe u përul me fytyrën në tokë. **13** Pastaj Jozefi i mori që të dy: Efraimin në të djathëtë tij dhe në të majtë të Izraelit, Manasin në të majtë të tij dhe në të djathëtë të Izraelit, dhe i afroi pranë atij. **14** Atëherë Izraeli zgjati dorën e tij të djathëtë dhe e vuri mbi kryet e Efraimit që ishte më i ri, dhe vuri dorën e tij të majtë mbi kryet e Manasit duke kryqëzuar duart, ndonëse Manasi ishte i parëlinduri. **15** Kështu bekoi Jozefi dhe tha: "Perëndia, para të cilët ecën etërit e mi Abrahami dhe Isaku, Perëndia që më ka ushqyer qysht prej lindjes sime deri më sot. **16** Engjëlli që më ka çliruar nga çdo e keqe, le t'i bekoi që këta fëmijët! Le të quhen me emrin tim dhe me emrin e etërvë të mi Abraham dhe Isak, dhe të shumohen fort mbi tokë!". **17** Kur Jozefi pa që i ati kishte vënë dorën e djathëtë mbi kokën e Efraimit, kjo nuk i pëlqeu; prandaj ai kapi dorën e atit të tij për ta hequr nga kryet e Efraimit dhe për ta vënë mbi kryet e Manasit. **18** Pastaj Jozefi i tha atit të tij: "Jo kështu, ati im, sepse i parëlinduri eshtë ky këtu; vëre

dorën tënde të djathëtë mbi kryet e tij". **19** Por i ati refuzoi dhe tha: "E di, biri im, e di; edhe ai do të bëhet një popull, edhe ai do të jetë i madh; megjithatë, vëllai yt më i vogël do të bëhet më i madh se ai, dhe pasardhësit e tij do të bëhen një mori kombesh". **20** Dhe atë ditë i bekoi duke thënë: "Për ty Izraeli ka për të bekuar, duke thënë: "Perëndia të të bëj si Efraimi dhe si Manasi!"". Kështu ai e vuri Efraimin para Manasit. **21** Pastaj Izraeli i tha Jozefit: "Ja, unë kam për të vdekur pas pak, por Perëndia do të jetë me ju dhe do t'ju cojë përsëri në vendin e etërvë tuaj. **22** Veç kësaj, ty po të jap një pjesë më të madhe në krahasim me vëllezërit e tu, atë që fitova nga Amorejtë me shpatën dhe harkun tim".

49 Pastaj Jakobi thirri bijtë e tij dhe tha: "Mblihduni që unë t'u njofto qfarë do t'ju ndodhë në ditët e ardhshme. **2** Mblihduni dhe dëgjoni, o bijtë e Jakobit! Dëgjoni Izraelin, atin tuaj! **3** Ruben, ti je i parëlinduri im, forca ime, filli i fuqisë sime, i dalluar për dinjitet dhe për forcë. **4** I rrëmbyer si uji, ti nuk do të kesh epërsinë, sepse hipe mbi shtratin e atit tënd dhe e përdhose. Ai hipi mbi shtratin tim. **5** Simeoni dhe Levi janë vëllezëri: shpatat e tyre janë vegla dhune. **6** Mos hyftë shpirti im në mendjen e tyre, lavdia ime mos u bashkofte me kuvendin e tyre! Sepse në mërinë e tyre kanë vrarë njerëz, në kryeneçsinë e tyre u kanë prerë lejet e këmbëvë demave. **7** Mallkuar qoftë mëria e tyre, sepse ka qënë e egër, dhe tërbimi i tyre sepse ka qënë mizor! Unë do t'i ndaj te Jakobi dhe do t'i shpërndaj te Izraeli. **8** Judë, vëllezërit e tu do të të lavdërojnë; dora jote do të jetë mbi zverkun e armiqve të tu; bijtë e atit tënd do të përkulen para teje. **9** Juda eshtë një luan i ri; ti zë fill nga preja, biri im; ai përkulet, struket si një luan, si një luaneshë; kush guxon ta zgojë? **10** Skeptri nuk do t'i hiqet Judës, as bastuni i komandimit nga këmbët e tij, deri sa t'vijë Shilohu; dhe atij do t'i binden popujt. **11** Ai e lidh gomarin e tij të vogël në pjergull dhe kërricin e gomaricës së tij në pjergullën më të mirë; i lan rrobat e tij në verë dhe mantelin e tij në gjakun e rrushit. **12** Ai i ka sytë të ndritura nga vera dhe dhëmbët e bardha nga qumëshi. **13** Zabuloni do t'je banojë në breg të deteve; dhe do t'i përbëjë një vendstrehim për anijet; kufiri i tij do të zgjatet drejt Sidonit. **14** Isakari eshtë një gomar i fuqishëm, i shtrirë nëpër vathë. **15** Ai e pa që çlodhja eshtë e mirë dhe që vendi eshtë i këndshëm; ai përkuli kurrizin për të mbajtur peshën dhe u bë një shërbëtor i punës së detyruar. **16** Dani do ta gjykojë popullin e tij, si një nga fiset e Izraelit. **17** Dani do të jetë një gjarpër në rrugë, një nepërkë nëpër shteg, që kafshon thembrat e kalit, kështu që kalorësi irrezohet së prapthi. **18** Unë pres shpëtimin tënd, o Zot! **19** Një bandë grabitësish do të sulmojë Gadin, por edhe ai do t'i sulmojë këmba këmbës. **20** Nga Asheri do t'vijë buka e shijshme dhe ai do të japë kënaqësira reale. **21** Neftali eshtë një drenushe e lénë e lirë, ai thotë fjalë të bukura. **22** Jozefi eshtë një degë e një druri frytdhënës; një degë e një druri frytdhënës që ndodhet pranë një burimi; degët e tij shtrihen mbi murin. **23** Harkëtarët e kanë provokuar, i kanë hedhur shiqjetja, e kanë ndjekur; **24** por harku i tij ka mbetur i fortë; krahët e tij janë përforcuar nga duart e të Fuqishmit të Jakobit (e atij që eshtë bariu dhe shkëmbi i Izraelit), **25** nga Perëndia e atit tënd që do të ndihmojë dhe nga Shumë i Larti që do të të bekojë me bekimet e qilljet nga lart, me bekimet e humnerës që ndodhet poshtë, me bekimet e sisëve dhe gjirit të nënës. **26** Bekimet e atit tënd ua kalojnë bekimeve të të parëve të mi, deri në majat e kodrave të përjetshme. Ata do të janë mbi kryet e Jozefit dhe mbi kurorën e atij që u nda nga vëllezërit e tij. **27** Beniamini eshtë një ujk grabitqar; në mëngjes ha gjahun dhe në mbrëmje ndan prenë. **28** Tërë këta janë dymbëdhjetë fiset e Izraelit; dhe pikërisht këtë u tha ati i tyre kur i bekoi. I bekoi duke i dhënë seceilit një bekim të veçantë. **29** Pastaj Jakobi i urdhëroi

duke thënë: "Unë jam duke u ribashkuar me popullin tim; më varrosni pranë etërve të mi në shpellën që ndodhet në arën e Efron Hiteut, **30** në shpellën që është në fushën e Makpelahut përballë Mamres, në vendin e Kanaanit, atë që Abrahami bleu në arën nga Efron Hiteu, si vendvarrim, pronë e tij. **31** Atje u varrosën Abrahami dhe Sara, gruaja e tij, aty u varrosën Isaku dhe Rebeka, e shocja, dhe aty unë varrosa Lean. **32** Ara dhe shpella që ndodhet aty u blenë nga bijtë e Hethit". **33** Kur Jakobi mbaroi së dhëni këto urdhëra bijve të tij, mblodhi këmbët në shtrat dhe vdiq; dhe u bashkua me popullin e tij.

50 Atëherë Jozefi u hodh mbi fytyrën e të atit, qau mbi të dhe e puthi. **2** Pastaj Jozefi urdhëroi mjekët që ishin në shërbim të tij të balsamosnin të atin; dhe mjekët e balsamosën Izraelin. **3** U deshën dyzet ditë, sepse e tillë ishte koha e nevojshme për balsamimin; dhe Egjiptasit e qanë shtatëdhjetë ditë. **4** Kur kaluan ditët e zisë të mbajtura për të, Jozefi foli në shtëpinë e Faraonit duke thënë: "Në qoftë se kam gjetur hirin tuaj, i thoni Faraonit këto fjalë: **5** Ati im më ka vënë të betohem dhe më ka thënë: "Ja, unë jam duke vdekur; më varros në varrin që kam gërmuar në vendin e Kanaanit". Tani, pra, më lejo të njijtem për të varrosur atin tim, pastaj do të kthehem". **6** Faraoni u përgjegj: "Ngjitu dhe varrose atin tënd ashtu si të ka vënë të betohesh". **7** Atëherë Jozefi u ngjit për të varrosur të atin; dhe me të u ngjitet téré shërbëtorët e Faraonit, të moshuarit e shtëpisë së tij dhe téré të moshuarit e vendit të Egjiptit, **8** dhe téré shtëpia e Jozefit, vëllezërit e tij dhe shtëpia e të atit. Në vendin e Goshenit lanë vetëm fëmijët e tyre të vegjël, kopetë me bagëtinë e imët dhe me bagëtinë e trashë. **9** Me të u ngjitet lart gjithashtu qerre dhe kalorës, aq sa u formua një vargan i madh njerëzish. **10** Me të arritur në lëmin e Atadit, që është përtej Jordanit, u dégjuan vajtime të mëdha dhe solemne; dhe Jozefi mbajti shtatë ditë zi për të atin. **11** Kur banorët e vendit, Kananejtë, panë zinë në lëmin e Atadit, thanë: "Kjo është një zi e madhe për Egjiptasit!". Prandaj ai vend u quajt Abel-Mitsraim dhe ndodhet përtej Jordanit. **12** Blijtë e tij bënë për të atë që ai i kishte urdhëruar. **13** Blijtë e tij e bartën në vendin e Kanaanit dhe e varrosën në shpellën e fushës së Malkpelahut, përballë Mamres, që Abrahami e kishte blerë bashkë me arën nga Efron Hiteu, si vendvarrim, pronë e tij. **14** Mbasi varrosi të atin, Jozefi u kthyte në Egjipt bashkë me vëllezërit e tij dhe me të gjithë ata që ishin ngjitur deri atje për të varrosur atin e tij. **15** Vëllezërit e Jozefit kur panë se ati i tyre vdiq, thanë: "Mos vallë Jozefi na mban inat dhe merr hak për téré të keqen që i kemi bérë?". **16** Atëherë i çuan fjalë Jozefit: "Ati yt para se të vdiste dha këtë porosi duke thënë: **17** "Këshuto do t'i thoni Jozefit: "Falu vëllezërvë të tu të keqen që të kanë bérë, mëkatin e tyre, sepse të kanë bérë keq". Falu, pra, tani krimin shërbëtorëve të Perëndisë të atit tënd". Jozefi qau kur i folën kështu. **18** Pastaj erdhën edhe vëllezërit e tij dhe u shtrinë para tij, dhe i thanë: "Ja, ne jemi shërbëtorët e tu". **19** Jozefi u tha atyre: "Mos u trembni, se mos jam unë në vend të Perëndisë? **20** Ju keni kurdisur të këqija kundër meje, por Perëndia ka dashur që t'i shërbëjë së mirës, për të kryer atë që po ndodh sot: të mbash gjallë një popull të shumtë. **21** Tani, pra, mos kini frikë; unë do të siguroj ushqimin për ju dhe për bijtë tuaj". Kështu u dha zemër dhe i foli zemrës së tyre me ëmbëlsi. **22** Kështu Jozefi banoi në Egjipt, ai dhe shtëpia e të atit, dhe jetoi njëqind e dhjetë vjet. **23** Jozefi pa bijtë e Efraimit deri në brezninë e tretë; edhe bijtë e Makirit, bir i Manasit, lindën mbi gjunjët e tij. **24** Pastaj Jozefi u tha vëllezërvë të tij: "Unë po vdes; por Perëndia do t'ju vizitojë me siguri dhe do t'ju çojë me siguri nga ky vend në vendin që i premtot me betim Abrahamin, Isakut dhe Jakobit". **25** Pastaj Jozefi i vuri të betohen bijtë e Izraelit, duke thënë: "Perëndia me siguri do t'ju vizitojë; atëherë ju do t'i hiqni kockat e mia që këtej". **26** Pastaj Jozefi vdiq

në moshën njëqind e dhjetë vjeç; e balsamosën dhe e futën në një arkivol në Egjipt.

Eksodi

1 Këta janë emrat e bijve të Izraelit që erdhën në Egjipt me Jakobin. Secili prej tyre erdhi me familjen e tij: 2 Rubeni, Simeoni, Levi dhe Juda, 3 Isakari, Zabuloni dhe Beniamini, 4 Dani dhe Naftali, Gadi dhe Asheri. 5 Tërë njerëzit që kishin dalë nga gjaku i Jakobit arrin në shqipëri. 6 Pastaj Jozefi vdiq, dhe po ashtu vdiqën tërë vëllezërit e tij dhe gjithë ai brez. 7 Dhe bijtë e Izraelit qenë frytdhënës, u shumëzuan fort dhe u bënë të shumtë, u bënë jashtëzakonisht të fortë; dhe vendi u mbush me ta. 8 Por tanë doli në Egjipt një mbret i ri, që nuk e kishte njohur Jozefin. 9 Ai i tha popullit të tij: "Ja, populli i bijve të Izraelit është më i shumtë dhe më i fortë se ne. 10 Të përdorim, pra, dinakëri ndaj tyre, me qëllim që të mos shumëzohen dhe, në rast lufte të mos bashkohen me armiqëtanë dhe të luftojnë kundër nesh, dhe pastaj të largohen nga vendi". 11 Vunë, pra, kryeintendantë të punimeve mbi ta, me qëllim që t'i shtypnin me angaritë e tyre. Kështu ata i ndërtuan Faraonit qytetet-depozitë Pitoni dhe Raamses. 12 Por sa më tepër i shtypnin, aq më shumë shtosheshin dhe përhapeshin; prandaj Egjiptasit arritin të kenë shumë frikë nga bijtë e Izraelit, 13 dhe Egjiptasit i detyruan bijtë e Izraelit tu shérbenin me ashpërsi, 14 dhe ua nxinë jetën me një skllavëri të vrazhdë, duke i futur në punimin e argjilës dhe të tullave si dhe në çdo lloj pune në arë. I detyronin t'i bënин tërë këto punë me ashpërsi. 15 Mbreti i Egjiptit u foli edhe mamiive hebre, nga të cilat njëra quhej Shifrah dhe tjetra Puah, dhe u tha: 16 "Kur do të ndihmoni gratë hebre lindëse, dhe do t'i shihni të ulura në ndenjësen e lindjes, në rast se fëmija është mashkull, vriteni; po të jetë femër, lëreni të jetojo". 17 Por mamiit patën frikë nga Perëndia dhe nuk bënë ashtu siç i kishte urdhëruar mbreti i Egjiptit, por i lanë gjallë fémijët meshkuj. 18 Atëherë mbreti i Egjiptit thirri mamiitë dhe u tha: "Pse e bëtë këtë dhe i latë gjallë fémijët meshkuj?". 19 Mamiitë iu përgjigjën Faraonit: "Sepse gratë hebre nuk janë si gratë egjiptase, por janë të fuqishme dhe lindin para se t'u vijë mamia pranë". 20 Dhe Perëndia u bëri të mirë këtyre mamiive; dhe populli u shtua dhe u bë jashtëzakonisht i fortë. 21 Kështu, duke qenë se ato mami kishin frikë nga Perëndia, ky u dha familje më vete. 22 Atëherë Faraoni i dha këtë urdhër tërë popullit të tij duke thënë: "Çdo mashkull që lind, hidheni në lumë; por lini gjallë tërë femrat".

2 Por një njeri i shtëpisë së Levit shkoi e mori për grua një bijë të Levit. 2 Dhe gruaja u ngiz dhe lindi një bir; dhe, duke parë që ishte i bukur, e mbajti fshehur tre muaj. 3 Por, kur nuk mundi ta mbante më të fshehur, mori një kanistër prej xunkthi, e leu me bitum dhe katran, vendosi në të fémijën dhe e la në kallamishtën në bregun e lumit. 4 Motra e fémijës rrinte në një farë largësie për të mësuar se çfarë do t'i ndodhë. 5 Por vajza e Faraonit zbriti për t'u larë në lumë, ndërsa shérbëtoret e saj shëtisnin buzë lumit. Ajo pa kanistrën në kallamishtë dhe dérgoi shérbëtoren e saj ta marrë. 6 E hapi dhe pa fémijën; dhe ja, i vogli po qante; asaj iu dhimbis dhe tha: "Ky është një fémijë hebre". 7 Atëherë motra e fémijës i tha bijës së Faraonit: "A duhet të shkoj të thërras një tajë nga gratë hebre që ta mëndë këtë fémijë për ty?". 8 E bija e Faraonit iu përgjegj: "Shko". Dhe vajza shkoi të thërrasë nénën e fémijës. 9 Dhe bija e Faraonit i tha: "Merre me vete këtë fémijë, mënde për mua, dhe unë do të t'jap pagën têndë". Kështu gruaja e mori fémijën dhe e mëndi. 10 Kur fémija u rrit, ajo ia coi bijës së Faraonit; ai u bë bir i saj dhe ajo e quajti Moisi, duke thënë: "Sepse unë e nxora nga uji". 11 Në ato ditë, kur Moisi ishte rritur, ndodhi që ai doli për të gjetur vëllezërit e tij dhe vuri

re se bënин punë të rënda; dhe pa një Egjiptas që po rrithë një burrë hebre, një nga vëllezërit e tij. 12 Dhe vështroi andej e këtë dhe, duke parë se nuk kishte njeri, e vrau Egjiptasin dhe e fshehu pastaj nën rërë. 13 Ditën e nesërme doli dhe pa dy burra hebrej që po grindeshin; ai i tha atij që kishte faj: "Pse e rreh shokun tënd?". 14 Por ai iu përgjigji: "Kush të ka vënë prijës dhe gjykates mbi ne? Mos do të më vrasësh sîc vrave Egjiptasin?". Atëherë Moisiu i tremb, dhe tha: "Me siguri kjo gjë dihet nga të gjithë". 15 Kur Faraoni dëgjoi të flitej për ngjarjen, kërkoi të vrasë Moisiu; por Moisiu iku nga prania e Faraonit dhe u vendos në vendin e Madianit; dhe u ul afër një pusi. 16 Por prifti i Madianit kishte shtatë bija; dhe ato erdhën për të mbushur ujë dhe për të mbushur koritat për t'i dhënë të pije kopesë së atit të tyre. 17 Por erdhën disa barinj dhe i përzunën. Atëherë Moisiu i ngrit dhe u erdhë në ndihmë, duke i dhënë të pije kopesë së tyre. 18 Kur shkuat e Reueli, ati i tyre, ai u tha: "Vallë sî u kthet qaq shpejtë sot?". 19 Ato i përgjigjën: "Një Egjiptas na lironi nga duart e barinjve; përvëç kësaj mbushi ujë për ne dhe i dha të pije kopesë". 20 Atëherë ai u tha bijave të tij: "Po ai ku është? Pse e latë këtë njeri? Thirreni, të vijë të hajë". 21 Dhe Moisiu pranoi të banojë tek ai njeri; dhe ai i dha Moisiut për grua bijën e tij, Seforën. 22 Pastaj ajo lindi një bir që ai e quajti Gershom, sepse tha: "Unë jam mik në dë të huaj". 23 Por ndodhi që, mbas një kohe të gjatë vdiq mbreti i Egjiptit, dhe bijtë e Izraelit rënkonin për shkak të skllavërisë; ata bërtiten dhe britma e tyre për shkak të skllavërisë u ngjitet deri tek Perëndia. 24 Kështu Perëndia dëgjoi rënkin e tyre, dhe Perëndisë iu kujtua besëlidhja që kishte përfunduar me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin. 25 Dhe Perëndia shkoi bijtë e Izraelit, dhe Perëndia u kujdes për ta.

3 Ndërkaoq Moisiu po kulloste kopenë e Jethros, vjehrrit të tij dhe prift i Madianit; ai e çoi kopenë matanë shkretëtirës dhe arriti në malin e Perëndisë, në Horeb. 2 Dhe Engjelli i Zotit iu shfaq në një flakë zjarri, në mes të një ferrishtjeje. Moisiu vështri dho që ferrishtja po digjel nga zjarri, por nuk konsumohet. 3 Atëherë Moisiu tha: "Tani do të zhvendosem për të parë këtë shfaqje madhështore: pse ferrishtja nuk po konsumohet!". 4 Zoti vuri re që ai ishte zhvendosur për të parë, dhe Perëndia e thirri nga mesi i ferrishtes dhe i tha: "Moisi, Moisi!". Ai u përgjigji: "Ja ku jam". 5 Perëndia tha: "Mos u afro këtu: hiq sandalet nga këmbët, sepse vendi në të cilin ndodhesh është vend i shenjëtë". 6 Pastaj tha dhe këto fjalë: "Unë jam Perëndia i atit tênd, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit". Dhe Moisiu fshehu fityrën e tij, sepse kishte frikë të shikonte Perëndinë. 7 Pastaj Zoti tha: "Sigurisht që e kam parë pikëllimin e popullit tim që ndodhet në Egjipt dhe e kam dégjuar britmën e tij për shkak të shtypësve të tij, sepse i njoh vuajtjet e tij. 8 Kështu zbrita për ta cliruar nga dora e Egjiptasve dhe për ta çuar nga ky vend në një vend të mirë dhe të hapur, në një vend ku rrjedh qumështi dhe mjalti, në vendin ku ndodhen Kananejtë, Hitejtë, Amorejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. 9 Dhe tanë, ja britma e bijve të Izraelit ka arritur deri tek unë, dhe kam parë gjithashu se si Egjiptasit i shtypin. 10 Prandaj eja dhe unë do të dérgoj te Faraoni me qëllim që ta nxjerrësh popullin tim, bijtë e Izraelit, nga Egjipti". 11 Por Moisiu i tha Perëndisë: "Kush jam unë që të shkoj te Faraoni dhe t'i nxjerr bijtë e Izraelit nga Egjipti?". 12 Perëndia tha: "Unë do të jem me ty, dhe kjo do të jetë për ty shenja që të kam dérguar unë: Kur ta kesh nxjerrë popullin nga Egjipti, ju do t'i shérbeni Perëndisë mbi këtë mal". 13 Atëherë Moisiu i tha Perëndisë: "Ja, kur të shkoj te bijtë e Izraelit dhe t'u them: "Perëndia i etërve tuaj më ka dérguar te ju", po të jetë se ata më thonë: "Cili është emri i tij?", c'përgjigje duhet t'u jap?". 14 Perëndia i tha Moisiut: "UNÉ JAM

AI QÉ JAM". Pastaj tha: "Do t'u thuash kështu bijve tē Izraelit: "UNÉ JAM-i më ka dërguar tek ju"". 15 Perëndia i tha akoma Moisiut: "Do t'u thuash kështu bijve tē Izraelit: "Zoti, Perëndia i etëre tuaj, Perëndia i Abrahamic, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit më ka dërguar tek ju. Ky éshët emri im pérjetë. Ky ka pér tē qenë gjithnjë emri im me tē cilin do tē kujtohem nga tē gjitha breznitë". 16 Shko dhe mblihdh pleqtë e Izraelit dhe u thuaj atyre: "Zoti, Perëndia i etëre tuaj, Perëndia i Abrahamic, i Isakut dhe i Jakobit m'u shfaq, duke thënë: Unë patjetër ju kam vizituar dhe kam parë atë që ju bëjnë në Egjipt; 17 dhe kam thënë: Nga shtypja e Egjiptit do t'ju çoj në vendin e Kananeje, tē Hitejve, tē Amoreje, tē Perezje, tē Hivejve dhe tē Jebusejve, në një vend ku rrjedh qumësht dhe mjalta". 18 Dhe ata do t'i binden zërit tënd; dhe ti dhe pleqtë e Izraelit do tē shkoni te mbreti i Egjiptit dhe do t'i thoni: "Zoti, Perëndia i Hebrejnje na doli pérpara; dhe tani na lér tē shkojmë dhe tē bëjmë tri ditë rrugë në shkretëtirë, që t'i bëjmë fli Zotit, Perëndisë tonë". 19 Por unë e di që mbreti i Egjiptit nuk do t'ju lejojë tē shkoni, veç po të jetë i shtrënguar nga një dorë e fuqishme. 20 Atëherë unë do tē shtrij dorën time dhe do tē godas Egjiptin me tē gjitha mrekullitë që unë do tē bëj në mes tyre; pas kësaj ai do t'ju lërë tē ikni. 21 Dhe do t'i jap këtij populli tē mira para syve të Egjiptave; dhe do tē ndodhë që kur tē niseni, nuk do tē shkoni duarbosh; 22 por qđo grua do t'i kërkojë fqinjës së saj dhe gruas që banon në shtëpinë e saj sende argjendi, sende ari dhe rroba; dhe ju do t'u vini në shtat bijve dhe bijave tuaja; kështu do t'i zhvishni Egjiptasit".

4 Moisiu u përgjigj dhe tha: "Por ja, ata nuk do tē më besojnë as do t'i binden zërit tim, sepse do tē thonë: "Zoti nuk tē éshët shfaqu!". 2 Atëherë Zoti i tha: "Ç'është ajo që ke në dorë?". Ai u përgjegj: "Një bastun". 3 Zoti tha: "Hidhe pér tokë". Ai e hodhi pér tokë, dhe ai u bë një gjarpër, para tē cilit Moisiu iku me vrap. 4 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Zgjate dorën dhe kape nga bishti". (Ai zgjati dorën dhe e mori, dhe në dorën e tij ai u bë një bastun). 5 "Këtë ke pér tē bërë", tha Zoti, "me qëllim që tē besojnë se Zoti, Perëndia i etëre tē tyre, Perëndia i Abrahamic, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit tē éshët shfaqu!". 6 Zoti i tha akoma: "Tani vêr dorën në gjirin tênd". Dhe ai vuri dorën e tij në gji dhe pastaj e têrhoqi, dhe ja, dora ishte lebrosur, e bardhë si bora. 7 Zoti i tha akoma: "Vëre përsëri dorën në gjirin tênd". Ai e vuri përsëri dorën e tij në gji dhe pastaj e têrhoqi nga gjiri, dhe ja, ajo ishte bërë njëlljo si mishi i tij. 8 "Tani ka pér tē ndodhur që, po tē jetë se nuk tē besojnë dhe nuk e dégjojnë zërin e shenjës së parë, do tē besojnë zërin e shenjës së dytë. 9 Por, në rast se ata nuk do t'u besojnë as këtyre dy shenjave dhe nuk do t'i binden zërit tênd, ti atëherë merr ujë nga lumi dhe derdhe mbi tokë tē thatë; dhe uji që do tē kesh marrë nga lumi do tē bëhet gjak mbi tokën e thatë". 10 Atëherë Moisiu i tha Zotit: "Mjerisht, o Zot, unë nuk jam njeri i gojës; nuk isha i tillë në tē kaluarën dhe nuk jam i tillë që kur i ke folur shërbëtorit tênd, sepse jam i ngathët në fjalë dhe kuvend". 11 Zoti i tha: "Kush e ka bërë gojën e njeriut, ose kush e bën njeriun tē pagojë, tē shurdhër, me sy osë të verbër? A nuk jam unë vallë, Zoti? 12 Dhe tani shko, unë do tē jem me gojën tênde dhe do tē mësoj atë që duhet tē thuash". 13 Por Moisiu tha: "Oh! Zot, dérgo mesazhin tênd nérpërmjet kujt tē duashi!". 14 Atëherë zemërimi i Zotit u ndez kundër Moisiut, dhe i tha: "A nuk éshët ndofta Aaroni vëllai yt, Leviti? Unë e di që ai flet bukur. Ja tani, ai po del tē tē takojë; sa tē tē shohë do tē ndjejë gëzim në zemër tē vet. 15 Ti do t'i flasësh dhe do t'i vësh fjalët në gojën e tij, dhe unë do tē jem me gojën tênde dhe me gojën e tij dhe do t'ju mësoj atë që duhet tē bëni. 16 Ai do tē jetë zëdhënësi yt në popull; kështu ai pér ty do tē jetë goja dhe ti pér tē do tē jesh si

Perëndia. 17 Tani merr në dorë këtë bastun me tē cilin ke pér tē bërë mrekullitë". 18 Atëherë Moisiu iku, u kthyte te Jethro, vjehri i tij, dhe i tha: "Oh, lërmë tē shkoj dhe tē kthhem te vëllezërit e mi që janë në Egjipt, pér tē parë në se ende janë gjallë". Dhe Jethro i tha Moisiut: "Shko në paqe". 19 Zoti i tha Moisiut në Madian: "Shko, kthetu në Egjipt sepse tē gjithë atë që kërkonin jetën tênde kanë vdekur". 20 Kështu Moisiu mori tē shogen dhe bijtë e tij, i hipi mbi gomar dhe u kthyte në vendin e Egjiptit. Dhe Moisiu mori në dorë bastunin e Perëndisë. 21 Zoti i tha pastaj Moisiut: "Kur tē jesh kthyer në Egjipt, do tē kujdesesh tē bësh para Faraonit têrë mrekullitë që tē kam dhëné pushtet tē kryesh; por unë do ta ngurtësjo zemrën e tij dhe ai nuk do ta lëré popullin tē shkojë. 22 Dhe ti do t'i thuash Faraonit: "Kështu thotë Zoti: Izraeli éshët biri im, i parëlinduri im". 23 Prandaj unë tē them: Lëre birin tim tē shkojë, që tē më shërbejë; por në qoftë se ti nuk e lë tē shkojë, ja, unë do tē vras birin tênd, tē parëlindurin tênd". 24 Por gjatë udhëtimit, në vendin ku kishin fushuar, Zoti shkoi tē takojë Moisiu dhe u përpooq ta bënte tē vdiste. 25 Atëherë Sefora mori një strall tē mprehtë dhe preu prepucin e birit tē saj dhe e hodhi në këmbët e Moisiut, duke thënë: "Ti pér mua je një dhëndër në gjak!". 26 Kështu Zoti i la. Atëherë ajo tha: "Ti je një dhëndër gjakatar", pér shkak tē rrethprerjes. 27 Zoti i tha Aaronit: "Shko në shkretëtirë tē takosh Moisiu". Dhe ai shkoi, e takoi atë në malin e Perëndisë e dhe puthi. 28 Dhe Moisiu i tregoi Aaronit têrë fjalët që Zoti e kishte porositor tē thoshtë, dhe têrë shenjat e mahnitshme që i kishte urdhëruar tē bënte. 29 Atëherë Moisiu dhe Aaroni shkuan dhe mblohdhën têrë pleqtë e bijve tē Izraelit. 30 Dhe Aaroni tregoi têrë fjalët që Zoti i kishte thënë Moisiut, dhe bëri mrekullitë në sy tē popullit. 31 Kështu populli i besoi. Ata kuptuan që Zoti i kishte vizituar bijtë e Izraelit dhe kishte parë dëshpërimin e tyre; dhe u përkulën dhe e adhuruan.

5 Pas kësaj, Moisiu dhe Aaroni shkuan te Faraoni dhe i thanë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Lëre popullin tim tē shkojë, me qëllim që tē kremtojë pér mua një festë në shkretëtirë"". 2 Por Faraoni u përgjigj: "Kush éshët Zoti që unë duhet t'i bindem zërit tē tij dhe ta lë Izraelin tē shkojë? Unë nuk e njoh Zotin dhe nuk kam pér ta lénë Izraelin tē shkojë". 3 Atëherë ata i thanë: "Perëndia i Hebrejnje na doli pérballë; tani na lér tē ecim tri ditë me radhë në shkretëtirë që tē bëjmë një flijim pér Zotin, që éshët Perëndia ynë, që ai tē mos na godasë me murtajë ose me shpatë". 4 Mbreti i Egjiptit u tha atyre: "Pse vallë Moisiu dhe Aaroni e largojnë popullin nga puna e tij? Kthehuni në mundimet tuaja!". 5 Faraoni tha përsëri: "Ja, tani populli i vendit éshët i shumtë, dhe ju doni që ai tē ndërpresë mundimet e tij". 6 Kështu po atë ditë Faraoni i urdhëroi shtypësit e popullit dhe kryeintendentët e tij, duke thënë: 7 "Mos i jepni më kashtë popullit pér tē bërë tulla, si më parë; le tē shkojnë ata vetë tē mbledhin kashtët! 8 Por i detyroni tē prodhojnë tē njëjtën sasi tullash që bënin më parë, pa asnjë pakësim; sepse ata janë përtacë, dhe pér këtë arsyë ata bërtasin, duke thënë: "Të shkojmë tē bëjmë fli pér Perëndinë tonë!". 9 I mbingarkoni me punë tē rendë këtë njerëz, dhe ata ta kryejnë pa u vënë veshin fjalëve mashtruese". 10 Atëherë shtypësit e popullit dhe kryeintendentët e tij dolën dhe i thanë popullit: "Kështu thotë Faraoni: "Unë nuk do t'ju jap më kashtë!. 11 Shkoni vetë ta gjeni kashtët ku mund tē jetë, sepse puna juaj nuk do tē pakësitet aspak"". 12 Kështu populli u shpërndë në tē gjithë vendin e Egjiptit, pér tē mbledhur kallamishte në vend tē kashtës. 13 Dhe kontrollorët i nxisin duke thënë: "Përfundoni punën tuaj qđo ditë si në kohën kur kishte kashtë!". 14 Dhe kryepunëtorët e skuadrave tē bijve tē Izraelit, tē caktuar mbi ta nga kontrollorët e Faraonit, i rrähën dhe i pyetën: "Pse nuk e keni

përfunduar, dje dhe sot si më parë, sasinë e caktuar të tullave?".
15 Atëherë kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit erdhën pér të protestuar te Faraoni, duke thënë: "Pse sillesh kështu me shërbëtorët e tu? **16** Nuk u jepet më kashtë shërbëtorëve të tu, dhe na thuhet: "Bëni tulla!". Dhe ja, shërbëtorët e tu i rrabin, por fajtështë i popullit tênd". **17** Atëherë ai u përgjigji: "Jeni përtacë, shumë përtacë! Për këtë arsyse thoni: "Të bëjmë fli për Zotin". **18** Shkoni, pra, të punoni! Nuk do t'ju jepet kashtë, por do të dorëzoni po atë sasi tullash". **19** Kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit u bindë se i gjitet halli, sepse u thuhej: "Mos e pakësoni në asnjë mënyrë numrin e caktuar të tullave pér çdo ditë". **20** Pastaj, si dolën nga Faraoni, takuan Moisiut dhe Aaronin, që po i prisnin, **21** dhe u thanë atyre: "Le t'i hedhë sytë Zoti mbi ju dhe le të gjykoj, sepse na keni bërë të urrej në sytë e Faraonit dhe në sytë e shërbëtorëve të tij duke vënë në duart e tyre shpatën pér të na vrarë". **22** Atëherë Moisiu u kthye te Zoti dhe i tha: "O Perëndi, pse e fute në halle këtë popull? Pse pra më dërgove? **23** Sepse, qysh prej ditës që vajta te Faraoni, pér t'i folur në emrin tênd, ai i ka bërë të keqe këtij populli dhe ti nuk e çlirove aspak popullin tênd".

6 Zoti i tha Moisiut: "Tani ke pér të parë çfarë kam pér t'i bërë Faraonit; sepse i detyruar nga një dorë e fuqishme ai do t'i lërë të shkojnë; po, i detyruar nga një dorë e fuqishme do t'i dëbojë nga vendi i tij". **2** Pastaj Zoti i foli Moisiut dhe i tha: "Unë jam Zoti, **3** dhe i jam shfaqur Abrahamin, Isakut dhe Jakobit, si Perëndi i plotfuqishëm; por ata nuk më kishin njohur kurrë me emrin tim, Zoti. **4** Kam caktuar gjithashtu besëlidhjen time me ta, duke u premtuar se do t'u jap vendin e Kanaanit, vendin ku qëndruan si të huaj. **5** Dëgjova edhe kujen e bijve të Izraelit që Egjiptasit i mbajnë në sklavëri dhe m'u kujtua besëlidhja ime. **6** Prandaj u thauq bijve të Izraelit: "Unë jam Zoti; do t'ju heq nga punët e rënda që ju kanë imponuar Egjiptasit, do t'ju çiroj nga skllavërimi i tyre dhe do t'ju çlroj me krah të shtrirë dhe ndëshkime të mëdha. **7** Do t'ju marr si popullin tim, dhe do t'jemi Perëndia juaj; dhe ju do t'mesoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju heq nga punët e rënda të imponuara nga Egjiptasit. **8** Dhe do t'ju bëj të hyini në vendin, që u betova t'i jap Abrahamin, Isakut dhe Jakobit; dhe do t'juja jap atë në trashëgimi. Unë jam Zoti". **9** Kështu u foli Moisiu bijve të Izraelit; por ata nuk ia vunë veshin Moisiut, nga shkaku i ankthit dhe i skllavërisë së rëndë. **10** Zoti i foli edhe më Moisiut, duke i thënë: **11** "Shko, foli Faraonit, mbretit të Egjiptit, që të lejojë bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i tij". **12** Por Moisiu foli përpëra Zotit dhe i tha: "Ja, bijtë e Izraelit nuk më dëgjuan; si mundet Faraoni të më dëgjojë mua, që jam i parrethprerë në buzë?". **13** Por Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit që i urdhëroi të shkonin te bijtë e Izraelit dhe te Faraoni mbreti i Egjiptit, me qëllim që t'i nxirrin bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit. **14** Këta janë kryetarët e familjeve të tyre. Bijtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit qenë: Hanoku dhe Pallu, Hetsroni dhe Karmi. Këto qenë familjet e Rubenit. **15** Bijtë e Simeonit qenë: Jemueli, Jamini, Ohadi, Jakini, Tsohari dhe Sauli, bir i Kananeases. Këto qenë familjet e Simeonit. **16** Këta janë emrat e bijve të Levit, sipas brezave të tyre: Gershomi, Kehathi dhe Merari. Levi jetoi njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. **17** Bijtë e Gershomit qenë: Libni dhe Shimej, bashkë me familjet e tyre. **18** Bijtë e Kehathit qenë: Amrami, Jitshari, Hebroni dhe Ucieli. Kehathi jetoi njëqind e tridhjetë e tre vjet. **19** Bijtë e Merarit qenë: Mahli dhe Mushi. Këto qenë edhe familjet e Levitëve sipas brezave të tyre. **20** Amrami mori pér grua Jokebedën, motrën e atit të tij; dhe ajo i lindi Aaronin dhe Moisiun. Amrami jetoi njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. **21** Bijtë e Itsharit qenë: Koreu, Nefegu dhe Zikri. **22** Bijtë e Ucielit qenë: Mishaeli, Eltsafani dhe Sitri.

23 Aaroni mori pér grua Elishebën, të bijën e Aminadabit dhe motër e Nahashonit; dhe ajo i lindi Nadabin, Abihun, Eleazarin dhe Ithamarin. **24** Blijtë e Koreut qenë: Asiri, Elkanahu dhe Abiasafi. Këto qenë familjet e Koreut. **25** Eleazari, bir i Aaronit, mori pér grua një nga bijat e Putielit; dhe ajo i lindi Fineasin. Këta qenë të parët e etërvë të Levitëve në familjet e tyre. **26** Dhe këta janë vet Aaroni dhe Moisiu, të cilëve Zoti u tha: "Nxirrini bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit, sipas rendit të tyre". **27** Këta janë ata që i folën Faraonit mbretit të Egjiptit pér të nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjipti; ata janë vetë Moisiu dhe Aaroni. **28** Por erdhì dita kur Zoti i foli Moisiut në vendin e Egjiptit, **29** kur Zoti iu drejtua Moisiut dhe i tha: "Unë jam Zoti! Thuaji Faraonit, mbretit të Egjiptit, tèrë ato që po të them". **30** Atëherë Moisiu u përgjigj kështu para Zotit: "Ja, unë jam i parrethprerë në buzë; prandaj si mund të më dëgjojë Faraoni?".

7 Zoti i tha Moisiut: "Shiko, unë po të bëj si perëndi pér Faraonin, dhe vëllai yt Aaroni do të jetë profeti yt. **2** Ti do të thuash tèrë ato që do t'ë urdhëroj unë dhe vëllai yt Aaroni do t'i flasë Faraonit, që t'i lërë të shkojnë bijtë e Izraelit nga vendi i tij. **3** Por unë do ta ngurtësoj edhe më tepër zemrën e Faraonit dhe do t'i shumëzoj shenjat dhe mrekullitë e mia në vendin e Egjiptit. **4** Prandaj Faraoni nuk do t'juva vërë veshin, dhe kështu unë do ta zgjas dorën mbi Egjipt do t'ë nxjerr nga vendi i Egjiptit radhët e mia, popullin tim, bijtë e Izraelit, duke dhënë ndëshkime të mëdha. **5** Egjiptasit do t'ë marrin vesh atëherë që unë jam Zoti, kur do të shtrij dorën time mbi Egjipt dhe do t'ë nxjerr nga mesi i tyre bijtë e Izraelit". **6** Dhe Moisiu dhe Aaroni vepruan kështu; ata bënë pikërisht ashtusiq i kishte urdhëruar Zoti. **7** Kur i folën Faraonit, Moisiu ishte tetëdhjetë vjeç dhe Aaroni tetëdhjetë e tre. **8** Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke i thënë: **9** "Kur Faraoni t'ju flasë dhe t'ju thotë: "Bëni një mrekulli", ti do t'i thuash Aaronit: "Merr bastunin tênd dhe hidhe para Faraonit, që t'ë bëhet gjarpër"". **10** Moisiu dhe Aaroni vajtën pra te Faraoni dhe vepruan ashtu, pikërisht siç i kishte urdhëruar Zoti. Aaroni e hodhi bastunin e tij përpëra Faraonit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ai u bë gjarpër. **11** Atëherë edhe Faraoni thirri të ditur dhe yshtësit; dhe magjistarët e Egjiptit me artin e tyre të fshehtë bënë edhe ata të njëjtën gjë. **12** Secili prej tyre hodhi bastunin e tij, dhe bastunët u bënë gjarpérinj; por bastuni i Aaronit i përpíu bastunët e tyre. **13** Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte thënë Zoti. **14** Zoti i tha Moisiut: "Zemra e Faraonit është ngulmuëse; **15** ai nuk pranon ta lërë populin të shkojë. Shko te Faraoni nesër në mëngjes, kur ai ka pér të dalë pér të vajtur drejt uit. Ti do t'ë qëndrosh ta presësh në breg të lumit dhe do t'ë marrësh në dorë bastunin që është shndërruar në gjarpër. **16** Dhe do t'i thuash: "Zoti, Perëndia i Hebreweve, më ka dërguar te t'i që t'ë them: Lëre popullin tim të shkojë që t'ë më shërbejë në shkretëtirë; por ja, deri tani nuk ke dëgjuar". **17** Kështu thotë Zoti: "Nga kjo do të kuptosh që unë jam Zoti; ja, me bastunin që kam në dorë unë do t'ë rrab ujërat që janë në lumë, dhe ato do t'ë shndërrohen në gjak. **18** Dhe peshqit që janë në lumë do t'ë ngordhi, lumi do t'ë mbajë erë të keqe, dhe Egjiptasve do t'u vijë ndot t'ë pinë ujin e lumi". **19** Dhe Zoti i tha Moisiut: "Thuaji Aaronit: "Merr bastunin tênd dhe shtrije dorën mbi ujërat e Egjiptit, mbi lumenjtë e tij, mbi kanalet e tij, mbi pellgjet e tij dhe mbi të gjitha depot e uit; kështu ato do t'ë bëhen gjak. Dhe do t'ë ketë gjak në të gjithë vendin e Egjiptit, si në enët prej druri ashtu dhe në enët prej guri"". **20** Moisiu dhe Aaroni vepruan ashtu, pikërisht siç i kishte urdhëruar Zoti. Kështu ai ngriti bastunin dhe rrab ujërat që ndodheshin në lumë, para syve të Faraonit dhe para syve të shërbëtorëve të tij; dhe të gjitha ujërat që ishin në lumë u shndërruan në gjak. **21** Dhe peshqit që ishin në lumë ngordhën; dhe lumi u qelb, kështu që Egjiptasit nuk mund të

pinin më ujët e lumi. Kështu pati gjak në tërë vendin e Egjiptit. **22** Por magjistarët e Egjiptit bënë të njëjtën gjë me artet e tyre të fshehta; dhe zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte thënë Zoti. **23** Pas kësaj Faraoni ktheu krahët dhe u drejtuja nga shtëpia e tij; dhe nuk i dha rëndësi as kësaj gjëje. **24** Dhe tërë Egjiptasit gërmuan në afërsi të lumi për të kërkuar ujë të pijshëm, sepse nuk mund të pinin ujin e lumi. **25** Kaluan kështu shtatë ditë, që kur Zoti kishte rrahu rumin.

8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni dhe thuaji: "Kështu thotë Zoti: Lëre popullin tim të shkojë me qëllim që të më shërbejë. **2** Dhe në qoftë se nuk pranon ta lësh të shkojë, ja, unë do ta godas gjithë vendin tënd me kamxhikun e bretkosave. **3** Kështu lumi do të mbushet me bretkosa, dhe ato do të ngjiten dhe do të hyjnë në shtëpinë tênde, në dhomën ku fle ti, mbi shtratin tênd, në shtëpitë e shërbëtorëve të tu dhe midis popullit, në furrat e tua dhe në magjet e bukës. **4** Dhe bretkosat do të vijnë kundër teje, kundër popullit tênd dhe kundër tërë shërbëtorëve të tu"". **5** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "I thuaj Aaronit: "Shtri dorën tênde me bastunin tênd mbi lumenjtë, mbi kanalet dhe pellgjet dhe bëj që të ngjiten bretkosat mbi vendin e Egjiptit". **6** Kështu Aaroni shtriu dorën e tij mbi ujërat e Egjiptit, dhe bretkosat u ngjiten e mbuluan vendin e Egjiptit. **7** Por magjistarët bënë të njëjtën gjë me artet e tyre të fshehta dhe i bënë bretkosat të ngjiten në vendin e Egjiptit. **8** Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: "Lutjuni Zotit që t'i largojë bretkosat nga unë, nga populli im, dhe unë do ta lejoj popullin të shkojë, që të bëjë fli për Zotin". **9** Moisiu i tha Faraonit: "Bëmë nderin tê më thuash kur të ndërhyj pëty, për shërbëtorët e tu dhe për popullin tênd, pranë Zotit me qëllim që ai të zhdukë bretkosat që ndodhen rreth teje dhe shtëpive të tua, dhe të mbeten vetëm në lumë". **10** Ai u përgjigji: "Nesër". Dhe Moisiu tha: "Do të bëhet siç thua ti, kështu që t'ë dish se askush nuk është si Zoti, Perëndia ynë. **11** Dhe bretkosat do të largohen nga ti, nga shtëpitë e tua, nga shërbëtorët e tu dhe nga populli yt; ato do të mbeten vetëm në lumë". **12** Moisiu dhe Aaroni dolën nga Faraoni; dhe Moisiu iu lut Zotit për bretkosat që kishte dërguar kundër Faraonit. **13** Dhe Zoti veproi sipas fjalës së Moisiut, dhe bretkosat ngordhën në shtëpitë, në oborret dhe në arat. **14** I grumbulluan pastaj në tojje dhe vendi filloj të mbajë erë të keqe. **15** Po kur Faraoni pa që kishte pak lehtësim, e ngurtësoi zemrën e tij dhe nuk i dëgjoi më, ashtu siç kishte thënë Zoti. **16** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "I thuaj Aaronit: "Zgjate bastunin tênd dhe rihi pluhurin e tokës, dha ai do të bëhet mushkonja për tërë vendin e Egjiptit". **17** Dhe ata kështu vepruan. Aaroni shtriu dorën me bastunin e tij, rrahu pluhurin e tokës dhe njerëzit e kafshët u mbuluan nga mushkonja; tërë pluhuri i tokës u shndërrua në mushkonja në të gjithë vendin e Egjiptit. **18** Magjistarët u përpqënë të bënë të njëjtën gjë me anë të arteve të tyre të fshehta për të prodhuar mushkonja, por nuk ia dolën dot. Mushkonjat mbuluan, pra, njerëzit dhe kafshët. **19** Atëherë magjistarët i thanë Faraonit: "Ky është gishi i Perëndisë". Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dëgjoi më, ashtu siç kishte thënë Zoti. **20** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Cohu herët në mëngjes dhe paraqitu tek Faraoni, kur ai del për të vajtur drejt ujit; dhe i thuaj: "Kështu thotë Zoti: Lëre popullin tim që të mund tê më shërbejë. **21** Por në rast se ti nuk e lë popullin tim të shkojë, ja unë do të dërgoj kundër teje, mbi shërbëtorët e tu, mbi popullin tênd e brenda shtëpive të tua mori mizash; shtëpitë e Egjiptasve do të janë plot me mori mizash, dhe kështu do të jetë toka mbi të cilën ndodhen. **22** Por atë ditë unë do ta veçoj vendin e Goshenit, ku banon populli im; dhe atje nuk do të ketë mori mizash, që t'ë dish që unë jam Zoti në mes të vendit. **23** Unë do të bëj një dallim midis popullit tim

dhe popullit tênd. Nesër ka për të ndodhur kjo mrekulli". **24** Dhe Zoti ashtu veproi; erdhën grumbuj të dendur mizash në shtëpinë e Faraonit dhe në shtëpitë e shërbëtorëve të tij, dhe në gjithë vendin e Egjiptit toka u shkretua nga moria e mizave. **25** Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: "Shkoni, bëni fli për Perëndinë tuaj në vend". **26** Por Moisiu u përgjigji: "Kjo s'ka si bëhet, sepse do t'i bënim Zotit, Perëndisë tonë, fli që janë të neveritshmë për Egjiptasit. Ja, duke bërë para syve të tyre fli që janë të neveritshmë për Egjiptasit, a nuk do të na vrash me gurë? **27** Do të shkojmë në shkretëtirë duke ecur tri ditë me radhë dhe do të bëjmë fli për Zotin, Perëndinë tonë, ashtu si do të na urdhërojë Ai". **28** Faraoni tha: "Unë do t'ju lë të shkoni, që të bëni fli për Zotin, Perëndinë tuaj, në shkretëtirë; vetëm, mos shkoni shumë larg. lutuni për mua". **29** Moisiu tha: "Ja, unë po dal nga ti dhe do t'i lutem Zotit dhe nesër moria e mizave do të largohet nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij; mjaftron që Faraoni të mos tallet me ne, duke e penguar popullin të shkojë e të bëjë fli për Zotin". **30** Moisiu u largua pastaj nga prania e Faraonit dhe iu lut Zotit. **31** Dhe Zoti veproi simbas fjalës së Moisiut dhe largoi morinë e mizave nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij; nuk mbeti as edhe një mizë. **32** Por edhe këtë herë Faraoni e fortësoi zemrën e tij dhe nuk e la popullin të shkojë.

9 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni dhe i thuaj: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrenjve: Lëre popullin tim të shkojë, që të mund tê më shërbejë. **2** Por në rast se nuk pranon ta lësh të shkojë dhe e mban akoma, **3** ja, dora e Zotit do të jetë mbi bagëtinë tênde, që është nëpër fusha, mbi kuajt, mbi gomarët, mbi devetë, mbi bagëtinë e trashë dhe të imët, dhe do të ketë gjëmë të madhe. **4** Por Zoti do të bëjë dallim midis bagëtisë së Izraelit dhe asaj të Egjiptit; kështu asnjë ngordhje nuk do të ketë në gjithçka që u përkët bijve të Izraelit". **5** Pastaj Zoti caktoi një afat, duke thënë: "Nesër Zoti do ta bëjë këtë në vend". **6** Dhe Zoti e bëri atë të nesërmen, dhe tërë bagëtia e Egjiptit ngordhi; por nga bagëtia e bijve të Izraelit nuk ngordhi as edhe një kokë. **7** Faraoni dërgoi njerëz për të parë, dhe ja asnjë kokë bagëtia e Izraelitëve s'kishte ngordhur. Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk e la popullin të shkojë. **8** Pastaj Zoti u tha Moisiut dhe Aaronit: "Merni ca grushe hi furre, dhe Moisiu ta shpërndajë atë drejt qellit në sytë e Faraonit. **9** Ai do të bëhet një pluhur i imët në të gjithë vendin e Egjiptit, dhe do të shkaktøjë ulcera që do të përfitojnë puçrra me qelb te njerëzit dhe te kafshët në të gjithë vendin e Egjiptit". **10** Atëherë ata morën hi furre dhe u paraqitën para Faraonit; dhe Moisiu e shpërndau drejt qellit, dhe ai shkaktoi ulcera që përfuit puçrra te njerëzit dhe te kafshët. **11** Dhe magjistarët nuk mundën të qëndronin para Moisiut për shkak të ulcerave, sepse magjistarët dhe tërë Egjiptasit ishin prekur nga ulcerat. **12** Por Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit, dhe ky nuk i dëgjoi ata, ashtu siç i kishte thënë Zoti Moisiut. **13** Pas kësaj Zoti i tha Moisiut: "Cohu herët në mëngjes, paraqitu para Faraonit dhe iu: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrenjve: Lëre popullin tim të shkojë, që të ketë mundësi tê më shërbejë. **14** Sepse këtë herë do t'i dërgoj tërë plagët e mia pikërisht mbi ty, mbi shërbëtorët e tu dhe mbi popullin tênd, që të mësosh se nuk ka asnjë të njashëm me mua në gjithë dheun. **15** Në fakt, në qoftë se tani unë do ta kisha shtrirë dorën dhe do të kisha goditur me muratjë ty dhe popullin tênd, t'i do të ishe fshirë nga faqja e dheut. **16** Por, pikërisht për këtë arsy, të kam falur, për të të treguar fuqinë time dhe që emri im të shpallet në gjithë dheun. **17** Dhe ti akoma i kundërvihesh popullit tim dhe nuk e lë të shkojë? **18** Ja, nesër në këtë orë, unë do të bëj që të bjerë një breshër aq i fortë, që Egjipti nuk e ka parë prej ditës së krijimit të tij deri tani. **19** Dhe

tani dërgo njeri që të sigurosh bagëtinë tënde dhe tërë ato që ke nëpër fusha. Sepse tërë njerëzit dhe kafshët, që ndodhen nëpër fushat dhe nuk janë çuar në shtëpi, do të goditen nga breshëri dhe do të vdesin”¹⁰. 20 Ndër shërbëtorët e Faraonit, ata që patën frikë nga fjalët e Zotit i strehuan në shtëpitë e tyre shërbëtorët dhe bagëtinë e tyre; 21 por ata që nuk i morrën parasysh fjalët e Zotit i lanë shërbëtorët dhe bagëtinë e tyre në fusha. 22 Atëherë Zoti i tha Moisiut: “Shtrije dorën drejt qjellit, që të bjerë breshër në tërë vendin e Egjiptit, mbi njerëzit, mbi kafshët dhe mbi çdo lloj bimësie të fushave në vendin e Egjiptit”. 23 Dhe Moisiu e shtriu bastunin e tij drejt qjellit; dhe Zoti dërgoi bubullimat dhe breshër, dhe zjarri ra duke goditur me rrufe në tokë; dhe Zoti bëri që të bjerë breshër mbi vendin e Egjiptit. 24 Kështu ra breshër dhe pati një zjarr të përzier me breshrin; dhe ky ishte aq i fortë, sa nuk ishte parë ndonjë herë në të gjithë vendin e Egjiptit, që ditën që ishte bërë komb. 25 Dhe breshri goditi në të gjithë vendin e Egjiptit gjithçka që ishte në fushat, si njerëzit ashtu dhe kafshët; breshri goditi çdo lloj bimësie në fushat dhe bëri copë copë çdo pemë që ndodhej në fushë. 26 Vetëm në vendin e Goshenit, ku ishin bijtë e Izraelit nuk ra breshër. 27 Atëherë Faraoni dërgoi e thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha atyre: “Këtë herë unë mëkatova; Zoti eshtë i drejtë, ndërsa unë dhe populli im jemi të këqii. 28 Lutjuni Zotit që të mbarojnë bubullimat e Perëndisë dhe breshri; unë do t'ju lë të shkoni dhe nuk do të jeni të detyruar të rrini më këtu”. 29 Moisiu i tha: “Mbasi t' dal nga qyteti, do t'i shtrij duart nga Zoti; bubullimat do të pushojnë dhe nuk do të ketë më breshër, që ti të mësosh që toka i përkrit Zotit. 30 Por unë e di që ti dhe shërbëtorët e tu, nuk do të keni frikë akoma nga Zoti Perëndi”. 31 Tani liri dhe elbi u prekën, sepse elbi ishte në kallë dhe liri kishte lulëzuar; 32 por gruri dhe gruri i fortë nuk u prekën, sepse janë të vonshëm. 33 Kështu Moisiu, pasi la Faraonin, dol nga qyteti dhe i shtriu duart drejt Zotit; atëherë bubullimat dhe breshri pushuan dhe nuk ra më shi mbi tokë. 34 Kur Faraoni pa që shiu, breshri dhe bubullimat pushuan, vazhdoi të mëkatojë dhe e ngurtësoi zemrën e tij, ai dhe shërbëtorët e tij. 35 Kështu zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i la të bijtë e Izraelit të shkojnë, ashtu si i kishte thënë Zoti nëpërmjet Moisiut.

10 Pastaj Zoti i tha Moisiut: “Shko te Faraoni; sepse e kam fortësuar zemrën e tij dhe zemrën e shërbëtorëve të tij, me qëllim që unë të mund të tregoj këto shenjat e mia në mes tyre, 2 dhe me qëllim që ti mundesh t'u tregosh bijve të tu dhe bijve të bijve të tu gjérat e mëdha që kam bërë, duke vënë në lojë Egjiptasit, dhe shenjat e mia që kam bërë midis tyre, që të dini se unë jam Zoti”. 3 Moisiu dhe Aaroni shkuant te Faraoni dhe i thanë: “Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrenjve: “Deri kur do të refuzosh të ulësh kokën para meje? Lëre popullin tim të shkoj që të mund më shërbejë. 4 Sepse po refuzove ta lësh popullin tim të shkojë, që nesër do të sjell karkaleca në territorin tënd. 5 Dhe ato do të mbulojnë faqen e dheut, kështu që asnjieri nuk do të mund ta shohë tokën; dhe ato do të përpinqë edhe atë që ka mbetur, atë që ju ka lënë breshri, dhe do të përpinqë çdo pemë që rritet për ju në fusha. 6 Dhe do t'i mbushin shtëpitë tuaja, shtëpitë e tërë shërbëtorëve të tu dhe shtëpitë e tërë Egjiptasve, diçka që as etërit e tu as etërit e etërvë të tu nuk e kanë parë kurrë, nga dita që qenë mbi dhe deri në këtë dite”¹¹. Me t'i thënë këto fjalë ktheu kurrizin dhe dolin nga prania e Faraonit. 7 Pastaj shërbëtorët e Faraonit i thanë: “Deri kur ky njeri do të jetë pengesë për ne? Léri këta njerëz të ikin, që t'i shërbejnë Zotit Perëndisë të tyre! Nuk e ke kuptuar akoma që Egjipti eshtë shkatërruar?”¹². 8 Kështu Moisiu dhe Aaroni u rikthyen te Faraoni; dhe ky u tha atyre: “Shkoni, shërbejini Zotit, Perëndisë tuaj. Por kush janë ata që do të shkojnë?”. Moisiu tha: 9 “Ne do të shkojmë me fémijët tanë

dhe me pleqtë tanë, me bijtë tanë dhe bijat tonë; do të shkojmë me kopetë tona të bagëtive të imta dhe të trasha, sepse duhet të kretnojmë një festë kushtuar Zotit”. 10 Faraoni u tha atyre: “Zoti qoftë me ju, kur unë do t'ju lë të ikni bashkë me fémijët tuaj! Por kini kujdes se mos keni qëllime të këqiaj! 11 Jo, jo! Shkoni ju, burra, t'i shërbeni Zotit; sepse kjo eshtë ajo që kérkon”. Dhe i dëbuan nga prania e Faraonit. 12 Atëherë Zoti i tha Moisiut: “Shtrije dorën tënde mbi vendin e Egjiptit përkalecat, me qëllim që ato të njigenit dhe të mbulojnë vendin e Egjiptit dhe të përpinqë tërë bimësinë e vendit, tërë ato që ka lënë breshri”. 13 Atëherë Moisiu zgjati bastunin e tij mbi vendin e Egjiptit; dhe Zoti ngriti një erë nga lindja mbi vendin tërë atë ditë dhe tërë natën; sa erdhë mëngjesi, era e lindjes solli karkalecat. 14 Dhe karkalecat u ngjitet në tërë vendin e Egjiptit dhe u ulën në tërë territorin e tij në numër të madh. Nuk kishte pasur kurrë një murtagjë të tillë karkalecësh më parë dhe nuk do të ndodhë ndonjë tjetër. 15 Ato mbuluan faqen e tërë dheut, aq sa e nxinë dheun; përpinqë tërë bimësinë e vendit dhe tërë pemët e drurëve që breshri kishte lënë; dhe nuk mbeti asgjë e blertë mbi drurët dhe shkurrezat e fushës, në tërë vendin e Egjiptit. 16 Atëherë Faraoni thirri me nxitim Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: “Unë kam mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë tuaj, dhe kundër justh. 17 Por tani të lutem, falmani mëkatin edhe një herë; dhe lutjuni Zotit, Perëndisë tuaj, që të largojë nga unë këtë mynxyrë vdekjeprurëse”. 18 Dhe Moisiu doli nga Faraoni, dhe iu lut Zotit. 19 Pastaj Zoti ngriti një erë të kundërt, një erë nga perëndimi shumë të fortë, që i largoi karkalecat dhe i hodhi në Detin e Kuq. Nuk mbeti asnjë karkalec në tërë territorin e Egjiptit. 20 Por Zoti e fortësoi zemrën e Faraonit dhe ai nuk i la bijtë e Izraelit të ikin. 21 Atëherë Zoti i tha Moisiut: “Shtrije dorën drejt qjellit, me qëllim që të jetë errësirë në vendin e Egjiptit, errësirë që të mund të preket me dorë”. 22 Dhe Moisiu e shtriu dorën e tij drejt qjellit, dhe u bë errësirë e madhe në tërë vendin e Egjiptit për tri ditë. 23 Njëri nuk shikonte tjetrin dhe asnjieri nuk lëvizi nga vendi ku ndodhej për tri ditë; por për të gjithë bijtë e Izraelit kishte dritë në banesat e tyre. 24 Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe i tha: “Shkoni, shërbejini Zotit, le të mbeten vetëm kopetë tuaja me bagëtë të imtë dhe të trashë; edhe fémijët tuaj mund të vinë me ju”. 25 Moisiu tha: “Ti duhet të na lejosh gjithashu të marrim dhe disa fli dhe olokauste, që t'a ofrojmë Zotit, Perëndisë tonë. 26 Edhe bagëtia jonë do të vijë me ne; nuk do të lëmë këtu as edhe një thua të saj, sepse do të marrim disa kërre për t'i shërbyer Zotit, Perëndisë tonë; dhe nuk e dimë me se do t'i shërbejmë Zotit, deri sa të arrjmë atje poshtë”. 27 Por Zoti e fortësoi zemrën e Faraonit dhe ai nuk deshi t'i linte të shkonin. 28 Atëherë Faraoni i tha Moisiut: “Qërohu nga unë! Ruhu se më dël përpara, sepse ditën që do të më dalësh përpara do të vdesësh”¹³. 29 Moisiu iu përgjigji: “Mirë e the; unë nuk do të dal më përpara”.

11 Pastaj Zoti i tha Moisiut: “Unë do të sjell edhe një plagë tjetër mbi Faraonin dhe Egjiptin; pas kësaj ai do t'ju lejojë të ikni prej këtej. Kur do t'ju lejojë të shkoni, ai do t'ju débojë përfundimish prej këtej. 2 Tani foli popullit në mënyrë që çdo burrë t'i kérkojë fqinj të tij dhe çdo grua fqinjës së saj sende argjendi dhe ari”. 3 Dhe Zoti e bëri popullin të ketë hir në sytë e Egjiptasve; edhe Moisiu gëzonëtë konsideratë të madhe në vendin e Egjiptit, në sytë e shërbëtorëve të Faraonit dhe në sytë e popullit. 4 Pastaj Moisiu tha: “Kështu thotë Zoti: “Aty nga mesnata, unë do të kaloj përmes Egjiptit; 5 dhe çdo i parëlindur në vendin e Egjiptit do të vdesë, nga i parëlinduri i Faraonit që rri mbi fron, tek i parëlinduri i shërbëtores që rri pas mokrës, si dhe pjellja e parë e bagëtisë. 6 Atëherë në vendin e Egjiptit do të ketë një britmë të madhe, që nuk eshtë dëgjuar kurrë më parë dhe që nuk do të dëgjohet

asnijëherë tjetër. 7 Por kundër asnijërit prej bijve të Izraelit, qofshin ata njerëz apo kafshë, asnijë qen s'ka pér të lëvizur gjuhën, me qëllim që të dini se Zoti bën dallimin midis Egjiptasve dhe Izraelit. 8 Dhe tèrë këta shërbëtorët e tu do të zbrresin tek unë dhe do të përkulen para meje, duke thënë: "Nisu, ti dhe populli yt që të ndjek nga pas!". Mbas kësaj unë do të nisem"". Dhe Moisiu u largua nga Faraoni tèrë zemërim. 9 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Faraoni nuk do t'jua vërvë veshin, me qëllim që mrekullitë e mia të shumëzohen në vendin e Egjiptit". 10 Dhe Moisiu dhe Aaroni bënë tèrë ato mrekulli para Faraonit; por Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit dhe ky nuk i la bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i tij.

12 Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit në vendin e Egjiptit, duke u thënë: 2 "Ky muaj do të jetë pér ju muaji më i rëndësishëm, do të jetë pér ju muaji i parë i vittit. 3 I toni gjithë asamblesë së Izraelit: "Ditën e dhjetë të këtij muaji, çdo burrë të marrë pér vete një qengj, sipas madhësisë së familjes të të atit, një qengj pér shtëpi. 4 Por në qoftë se shtëpia është tepër e vogël pér një qengj, le të marrë një së bashku me fqinjin më të afërt, duke llogaritur numrin e personave; ju do të përcaktioni sasinë e qengjit të nevojsjëm, në bazë të asaj që çdonjëri mund të hajë. 5 Qengji juaj duhet të jetë pa të meta, mashkull, motak; mund të merrni një qengj ose një kec. 6 Do ta ruani deri në ditën e katërmëdhjetë të këtij muaji, dhe tèrë asambleja e popullit të Izraelit do ta therë atë në të ngryrus. 7 Pastaj do të marrin nga ai gjak dhe do ta vénë mbi dy shtalkat dhe mbi arkitraun e shtëpive ku do ta hanë. 8 Do të hanë mishin e pjejkur në zjarr, po atë natë, do ta hanë atë me bukë pa maja dhe me barishte të hidhura. 9 Nuk do të hani fare mish të gjallë apo tè zier në ujë, por tè pjejkur në zjarr me kokën, këmbët dhe të brendshmet. 10 Dhe nuk do të lini asnijë mbetje deri në mëngjes; dhe q'të mbetet deri në mëngjes, do ta digjni në zjarr. 11 Do ta hani në këtë mënyrë: ijengjeshur, sandalembathur dhe me bastunin tuaj në dorë; do tè hani me nxitim: se është Pashka e Zotit. 12 Atë natë unë do të kaloj nëpër vendin e Egjiptit, dhe do të godas çdo të parëlindur në vendin e Egjiptit, qoftë njeri apo kafshë, dhe do t'i jap hakun gjithë perëndive të Egjiptit. Unë jam Zoti. 13 Dhe gjaku do të jetë pér ju një shenjë mbi shtëpitë ku ndodheni; kur unë të shoh gjakun do të kaloj tutje dhe nuk do të ketë plagë mbi ju pér t'ju zhdukur, kur tè godas vendin e Egjiptit. 14 Ajo ditë do të jetë pér ju një ditë pér t'u mbajtur mend dhe ta kremoni si festë kushtuar Zotit; do ta kremoni nëpër kohëra si ligj të përgjithshëm. 15 Për shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. Ditën e parë do të kujdeseni të higni çdo maja nga shtëpitë tuaja, sepse kushdo që do të hajë bukë të mbrijtura, nga dita e parë deri në të shtatën, do të këputet nga Izraeli. 16 Ditën e parë do të keni një mbledhje të shenjët, dhe një mbledhje të shenjët edhe ditën e shtatë. Të mos bëhet asnijë punë ato ditë; të përgatitet vetëm ajo që do të hajë secili dhe asnjë tjetër. 17 Do të kremoni, pra, festën e të ndormëve, sepse pikërisht në këtë ditë bëra të dalin radhët tuaja nga vendi i Egjiptit; do ta kremoni, pra, këtë ditë nëpër kohëra si ligj të përgjithshëm. 18 Gjatë muajit të parë, nga dita e katërmëdhjetë e muajit, në mbërëmje, deri ditën e njëzenjtë, në mbërëmje, do të hani bukë të ndorme. 19 Për shtatë ditë të mos gjendet maja në shtëpitë tuaja, sepse kushdo që do të hajë diçka të mbrijturi, do të këputet nga asambleja e Izraelit, qoftë ai i huaj apo i lindur në vend. 20 Nuk do të hani asnjë të mbrijturi; në të gjitha banesat tuaja do të hani bukë të ndorme"". 21 Moisiu, pra, thirri gjithë pleqtë e Izraelit dhe u tha atyre: "Shkonë dhe merrni qengja pér ju dhe pér familjet tuaja, dhe flioni Pashkët. 22 Pastaj do të merrni një tufëz hisopi, do ta ngjeni në gjakun që është në legen, dhe me gjakun që është në legen do të spërkatni arkitraun dhe tè dy shtalkat e dyerive; dhe asnijë prej jush nuk do të dalë nga

dera e shtëpisë së tij deri në mëngjes. 23 Sepse Zoti do të kaloj pér të goditur Egjiptasit; po, kur do të shohë gjakun mbi arkitraun dhe mbi dy shtalkat, Zoti do të kaloj më tej derës dhe nuk do ta lejojë shkattereduesin të hyjë në shtëpitë tuaja pér t'ju godit. 24 Zbatojeni, pra, këtë si një porosi të përgjithshme pér ju dhe pér bijtë tuaj. 25 Kur tè hyni në vendin që do t'ju japë Zoti, siç e ka thënë, zbatoni këtë rit. 26 Kur bijtë tuaj do t'ju pyesin: "Ç'kuptim ka ky rit pér ju?", 27 ju do t'u përgjigjeni: "Kjo është flija e Pashkës së Zotit, që kaloi tej shtëpive të bijve të Izraelit në Egjipt, kur goditi Egjiptasit dhe i fali shtëpitë tonë"". Dhe populli u përkul dhe adhuroi. 28 Atëherë bijtë e Izraelit shkuat dhe vepruan ashtu; ata bënë ashtu si i kishte urdhëruar Zoti Moisiun dhe Aaronin. 29 Prandaj ndodhi që në mesnatë Zoti goditi tèrë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, që nga i parëlinduri i Faraonit që rrinte mbi froni e tij, deri te i parëlinduri i të burgosurit që ishte në burg, si dhe qdo pjellë e parë e bagëtive. 30 Kështu Faraoni u ngrit natën, ai me gjithë shërbëtorët e tij dhe gjithë Egjiptasit; dhe u dëgjuau një klithmë e madhe në Egjipt, sepse nuk kishte shtëpi ku tè mos kishte një të vdekur. 31 Atëherë ai thirri Moisiun dhe Aaronin natën dhe u tha: "Çohuni dhe largohuni nga mesi i popullit tim, ju dhe bijtë e Izraelit; dhe shkon i t'i shërbeni Zotit, siç e keni thënë. 32 Merrni me vete kopetë e bagëtive të imta dhe të trasha, siç keni thënë, dhe shkon; dhe më bekoni edhe mua!". 33 Dhe Egjiptasit e nxisin popullin pér të shpejtuar nisjen nga vendi, sepse thonin: "Do të vedesim të gjithë". 34 Populli mori me vete brumin e bukës para se ai të vinte; i mbështollti magjet e tij me rroba trupi dhe i vuri mbi kurriz. 35 Dhe bijtë e Izraelit bënë ashtu siç i kishte thënë Moisiu dhe u kérkuat Egjiptasve sende argjendi, sende ari dhe rroba; 36 dhe Zoti bëri që Egjiptasit ta shikonin me sy të mirë popullin dhe t'i jepnin atë që kérkonte. Kështu i zhveshën Egjiptasit. 37 Bijtë e Izraelit u nisën nga Ramsesi pér në Sukoth, ishin rrëth gjashtëqind mijë njerëz më këmbë, pa llogaritur fémijët. 38 Dhe me ta iku gjithashtu një përzierje e madhe njerëzish, bashkë me kopetë e tyre të bagëtive të imta dhe të trasha, një numër i madh kafshësh. 39 Dhe ata e poqen brumin që kishin sjellë nga Egjipti, duke bërë kulecë të ndormë; në fakt brumi nuk kishte maja, sepse ata u débuan nga Egjipti dhe nuk mundën të mënojnë, as të përgatisin rezerva pér udhëtimin. 40 Koha që bijtë e Izraelit kaluan në Egjipt që katërqind e tridhjetë vjet. 41 Në fund të katërqind e tridhjetë vjetëve, pikërisht atë ditë, ndodhi që të gjitha radhët e Zotit dolën nga vendi i Egjiptit. 42 Kjo është një natë pér t'u kremluar pér nder të Zotit, sepse ai i nxori nga vendi i Egjiptit; kjo natë do të jetë një kremlimi solemn ndaj Zotit, pér të gjithë bijtë e Izraelit brez pas brezi. 43 Pastaj Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit: "Ky është rregulli i Pashkëve: asnijë i huaj nuk do të hajë; 44 por qdo skllav, i blerë me para, mbasi të jetë rrethprerë, mund të hajë. 45 Të ardhurit dhe mercenarët nuk do të hanë. 46 Qengji do të hahet vetëm në një shtëpi; asnijë pjesë të mishit të tij nuk do ta nxirri jashtë shtëpisë dhe nuk do të theyni asnijë kockë të tij. 47 Tërë asambleja e Izraelit do ta kremonjë atë. 48 Dhe kur një i huaj do të banojë me ty do të dojë të kremonjë Pashkët pér nder të Zotit, tèrë meshkujt e familjes së tij duhet të rrëthpriten më parë dhe pastaj ai le të afrohet pér të kremluar këtë ditë, ai do të konsiderohet si i lindur në vend; por asnijë i parrethprerë s'ka pér të ngrënë. 49 Do të këtë një ligj të vetëm pér atë që ka lindur në vend dhe pér të huajin që banon me ju". 50 Tërë bijtë e Izraelit vepruan në këtë mënyrë; ata bënë pikërisht atë që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut dhe Aaronit. 51 Kështu ndodhi që pikërisht atë ditë Zoti i bëri bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i Egjiptit, simbas radhëve të tyre.

13 Zoti i foli Moisiut duke i thënë: 2 "Më shenjëtë çdo të parëlindur, ai që çel barkun ndër bijtë e Izraelit, qofshin

njerëz apo kafshë; më takon mua". 3 Pastaj Moisiu i tha popullit: "Mbajeni mend këtë ditë, gjatë së cilës dolët nga Egjipti, nga shtëpia e skllavërisë; sepse Zoti ju nxori nga ky vend me dorë të fuqishme; nuk do të hahet bukë me majë. 4 Ju po dilni sot, në muajin e Abibit. 5 Atëherë pra kur Zoti do të bëjë që të hyjnë vendin e Kananejve, të Hitejve, të Amorejve, të Hivejve dhe të Jebusejve që u është betuar etërve të tu të jepë, vend ku rrjedh qumështi dhe mjalti, do të kryesh këtë rit gjatë këtij muajit. 6 Shtatë ditë me radhë do të hash bukë të ndorme; dhe ditën e shtatë do të bëhet një festë për Zotin. 7 Do të hahet bukë e ndorme gjatë shtatë ditëve; dhe nuk do të duket bukë me majë tek ju, as do të duket majë pranë teje, brenda tèrë kufijve të tu. 8 Atë ditë do t'ia shpjegosh këtë gjë birit tend, duke i thënë: "Veprohet kështu për shkak të asaj që bëri Zoti për mua kur dola nga Egjipti". 9 Dhe do të jetë për ty si një shenjë mbi dorën tênde dhe si një kujtim ndër shtyje e tu, me qëllim që ligj i Zotit të jetë në gojën tênde; sepse Zoti të bëri të dalësh nga Egjipti me dorë të fuqishme. 10 Zbatoje pra këtë rregull në kohën e caktuar, vit pas viti. 11 Kur Zoti do të ketë bërt që të hysh në vendin e Kananejve, ashtu siç të është betuar ty dhe etërve të tu, dhe do të ta ketë dhënë atë, 12 do t'i shenjtërosh Zotit têrë ata që çelin barkun dhe çdo pjellje të parë të bagëtisë që ti zoteron: meshkujt do t'i takojnë Zotit. 13 Kështu do të shpengosh çdo pjellje të parë të gomarit me një qengj; por në qoftë se nuk dëshiron ta shpengosh, atëherë theyja qafën; kështu do të shpengosh çdo të parëlindur të njeriut ndër bijtë e tu. 14 Kur në të ardhmen biri yt do t'i pyesë, duke thënë: "Çfarë do të thotë kjo?", ti do t'i përgjigjesh: "Zoti na bëri të dalim nga Egjipti, nga shtëpia e skllavërisë, me dorë të fuqishme; 15 dhe ndodhi që, kur Faraoni nguli këmbë të mos na linte të shkonim, Zoti vratë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, si të parëlindurit e njerëzve ashtu dhe të parëlindurit e kafshëve. Prandaj unë i bëj fli Zotit têrë meshkujt që çelin barkun, por shpengosh çdo të parëlindur të bijve të mi". 16 Kjo do të jetë si një shenjë mbi dorën tênde dhe një ballorë midis syve të tu, sepse Zoti na bëri të dalim nga Egjipti me dorë të fuqishme". 17 Kur Faraoni e la popullin të shkojë, Perëndia nuk e çoi nëpër rrujen e vendit të Filisteive, mejgjithëse kjo ishte më e shkurtërë, sepse Perëndia tha: "Që të mos pendohet populli, kur të shohë luftën, dhe të mos kthehet në Egjipt". 18 Por Perëndia bëri që populli të vinte një herë përqark, nëpër rrujen e shkretëtirës, drejt Detit të Kuq. Dhe bijtë e Izraelit dolën të armatosur nga vendi i Egjiptit. 19 Dhe Moisiu mori me vete eshtrat e Jozefit, sepse i kishte vënë bijtë e Izraelit të betoheshin shprehimi, duke thënë: "Me siguri Perëndia do t'ju vizitojë; atëherë i bartni me vete eshtrat e mia". 20 Kështu ata u nisën nga Sukothi dhe fushuan në Etham, buzë shkretëtirës. 21 Dhe Zoti shkonte para tyre, ditën në një kolonë resh për t'i udhëhequr në rrujen, dhe natën në një kolonë zjarri për t'u bëre atyre drithë, që të mund të ecnin ditën dñe natën. 22 Kolona e reve nuk térhqet kurrë ditën përpara popullit, as kolona e zjarrit natën.

14 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 2 "U thuaj bijve të Izraelit të kthehen prapa dhe të vendosin kampin e tyre përballë Pi-Hahirothit, midis Migdolit dhe detit, përballë Baal-Tsefonit; vendosni kampin tuaj përpara këtij vendi pranë detit. 3 Atëherë Faraoni do të thotë për bijtë e Izraelit: "Ata po enden si të humbur në vend; shkretëtira i mban të myllur". 4 Dhe unë do ta ngurtësoj zemrën e Faraonit, dhe ai do t'i ndjekë ata; por unë do të siguroj lavdi nga Faraoni dhe nga gjithë ushtria e tij, dhe Egjiptasit do të mësojnë që unë jam Zoti". Dhe ata ashtu vepruan. 5 Pastaj iu njoftua mbretit të Egjiptit që populli kishte ikur; dhe zemra e Faraonit dhe e shërbëtorëve të tij ndryshoi kundrejt popullit, dhe ata thanë: "Ç'bëmë që e lamë Izraelin të ikë nga shërbimi ynë?". 6

Kështu Faraoni bëri që të përgatitej qerrja e tij dhe mori me vete popullin e tij. 7 Mori dhe gjashtëqind qerre të zgjedhura dhe tërë qerret e Egjiptit, me luftëtarë në secilin prej tyre. 8 Dhe Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe ai i ndoqi bijtë e Izraelit, që dilin plot trimëri. 9 Egjiptasit i ndoqën; dhe tërë kuajt, qerret e Faraonit, kalorësit e tij dhe ushtria e tij i arritën kur kishin fushuar pranë detit, në afersi të Pi-Hahirothit, përballë Baal-Tsefonit. 10 Ndërsa Faraoni po afrohej, bijtë e Izraelit ngritet sytë; dhe ja, Egjiptasit marshonin prapa tyre, prandaj patën shumë frikë; dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit, 11 dhe i thanë Moisiut: "Pse, nuk kishte varre në Egjipt, që na solle të vdesim në shkretëtirë? Pse e bëre këtë gjë me ne, duke na nxjerrë nga Egjipti? 12 A nuk ishte vallë kjo për të cilën të flisnim në Egjipt, duke të thënë: "Na lér rehat, kështu do të mund t'u shërbejmë Egjiptasve"? Sepse për ne do të që më mirë t'u shërbenim Egjiptasve se sa të vdesim në shkretëtirë". 13 Por Moisiu i tha popullit: "Mos kini frikë, qëndroni dhe çlirimi do t'vijë nga Zoti, i cili do ta bëjë sot për ju; sepse Egjiptasit që shihni sot, nuk do t'i shihni më kurrë. 14 Zoti do të luftojë për ju, dhe ju do të rrini të qetë". 15 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Pse më bërtet mua? U thuaj bijve të Izraelit të shkojnë përrpara. 16 Dhe ti ço lart bastunin tênd, shtrije dorën mbi det dhe ndaje atë, në ményrë që bijtë e Izraelit të mund të kalojnë në mes të detit në të thatë. 17 Sa për mua, unë do ta ngurtësoj zemrën e Egjiptasve, dhe këta do t'i ndjekin ata. Kështu unë do të fitoj lavdi nga Faraoni, nga têrë ushtria e tij, nga qerret dhe kalorësit e tij. 18 Dhe Egjiptasit do t' dinë që unë jam Zoti, kur unë do të fitoj lavdi nga Faraoni, nga qerret e tij dhe nga kalorësit e tij". 19 Atëherë Engjelli i Perëndisë, që ecte përpara kampit të Izraelit, u zhvendos dhe shkoi e u vu prapa tyre; edhe kolona e reve lëvizti nga përpara dhe shkoi e u vu prapa tyre. 20 Dhe kështu vajti e u vendos midis fushimit të Egjiptit dhe fushimit të Izraelit; dhe reja prodhonte errësirë për njérën palë, ndërsa u jepet drithë të tjerëve natën. Kështu têrë natën kurkush nuk i afrau tetrit. 21 Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; dhe Zoti bëri që të térhqet deti nga një erë e fortë nga lindja që fryu têrë atë natë dhe e shndërroi detin në tokë të thatë; dhe ujërat u ndanë. 22 Kështu bijtë e Izraelit hyjnë në mes të detit në të thatë; dhe ujërat forminon si një mur në të djathët dhe të majtë të tyre. 23 Dhe Egjiptasit i ndoqën; dhe têrë kuajt e Faraonit, qerret e tij dhe kalorësit e tij hynë pas tyre në mes të detit. 24 Aty nga agimi i mëngjesit ndodhi që Zoti i hodhi sytë në kampin e Egjiptasve nga kolona e zjarrit dhe nga reja, dhe i dha dérmën. 25 Ai bëri të shkëputen rotat e qerreve të tyre dhe e bëri të vështirë përparimin e tyre. Kështu Egjiptasit thanë: "T'a mbathim para Izraelit, sepse Zoti lufton bashkë me ta kundër Egjiptasve". 26 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën tênde mbi detin, me qëllim që ujërat e tij të kthehen mbi Egjiptasit, mbi qerret dhe kalorësit e tyre". 27 Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; kështu në të gdhirë, deti u kthyen në vendin e tij të zakonshëm; Egjiptasit ikën para tij; dhe Zoti i përlau Egjiptasit në mes të detit. 28 Ujërat u kthyen dhe mbuluan qerret, kalorësit dhe têrë ushtrinë e Faraonit që kishin hyrnë në det për të ndjekur Izraelit; dhe nuk shpëtoi asnjë prej tyre. 29 Por bijtë e Izraelit vazhduan të ecnin në tokë të thatë në mes të detit, dhe ujërat qenë për ta si një mur, në të djathët të tyre dhe në të majtë të tyre. 30 Kështu, atë ditë, Zoti e shpëtoi Izraelin nga dora e Egjiptasve, dhe Izraeli pa mbi bregun e detit Egjiptasit e vdekur. 31 Izraeli pa fuginë e madhe që Zoti kishte treguar kundër Egjiptasve, dhe populli pati frikë nga Zoti dhe besoi te Zoti dhe te Moisiu shërbëtor i tij.

15 Atëherë Moisiu dhe bijtë e Izraelit i kënduan këtë kantik Zotit dhe folën duke thënë: "Unë do t'i këndojo Zotit, sepse u lartësua shumë; hodhi në det kuaj dhe kalorës. 2 Zoti është forca

ime dhe kantiku im, ka qënë shpëtimi im. Ky éshtë Perëndia im, unë do ta përlëvdoj; éshtë Perëndia i atit tim, unë do ta lartësoj. **3** Zoti éshtë një luftëtar, emri i tij éshtë Zoti. **4** Ai hodhi në det qerret e Faraonit dhe ushtrinë e tij, luftëtarët më të mirë të tij u mbytën në Detin e Kuq. **5** Ata mbulohen nga humnera; ranë në fund si një gur. **6** E djathata jote, o Zot, éshtë e mrekullueshme në fuqinë e saj. E djathata jote, o Zot, i dërmoi armiqjtë. **7** Me madhështinë e madhërisë sate, ti i përbys ata që ngrihen kundër teje; ti nxjer Jashtë zemërimin tënd, ai i prish ata sikur të ishin kallamishte. **8** Sa të shfrysh nga vrimat e hundëve, ujërat janë grumbulluar, valët janë ngritur si një mur, dhe dallgët janë përforuar në zemrën e detit. **9** Armiku thoshte: "Do t'i ndjek, do t'i arrij, do t' ndaj kufomat, lakkia ime do të ngopet mbi ta; do t' zhvesh shpatën time, dora ime do t'i shfarosë". **10** Po ti dërgove Jashtë fryshtë tënde dhe deti i mbuloi; u mbytën si plumbi në ujërat e fuqishme. **11** Kush barazohet me ty midis perëndive, o Zot? Kush barazohet me ty, i mrekullueshëm në shenjtëri, i madhërishëm në lëvdata, o çudibërës? **12** Ti shtrive dorën e djathët, dhe toka i gjelltit. **13** Me mëshirën tënde, ke udhëhequr popullin që e ke shpenguar; me forcën tënde e ke quar drejt banesës sate të shenjtë. **14** Popujt e kanë dëgjuar këtë dhe dridhen. Ankthi ka mbërthyer banorët e Filistinës. **15** Që tani kërret e Edomit e kanë humbur, të fuqishmit e Moabit i ka zënë frika, tërë banorët e Kanaanit po shkrihen. **16** Frika dhe tmerri do të bierë mbi ta. Falë forcës së krahut tënd do t' bëhen të palëzëshëm si guri, deri sa populli yt, o Zot, të kalojë, deri sa të kalojë populli që ti ke blerë. **17** Ti do t'i futësh dhe do t'i vendosësh në malin e trashëgimisë sate, në vendin që ke përgatitur, o Zot, pér banesën tënde, në shenjtëron që duart e tua, o Perëndi, kanë vendosur. **18** Zoti du t' mbretëroj gjithnjë, pérjetë". **19** Pasi kuajt e Faraonit me qerret e tij dhe kalorësit e tij kishin hyrë në det, dhe Zoti kishte kthyer mbi ta ujërat e detit, por bijtë e Izraelit kishin ecur në mes të detit, në të thatë. **20** Atëherë profetesha Miriam, motra e Aaronit, mori në dorë dajren, dhe të gjithë gratë e ndoqën nga pas me dajre dhe me valle. **21** Dhe Miriami u këndonte atyre: "Këndojini Zotit, sepse u lartësua shumë; hodhi në det kuajt dhe kalorës". **22** Pastaj Moisiu i nisi Izraelitët nga Deti i Kuq dhe këta u drejtuan nga shkretëtira e Shurit; ecën tri ditë në shkretëtirë dhe nuk gjetën ujë. **23** Kur arritën në Mara nuk mundën të pinë ujërat e Marës sepse ishin të hidhura; prandaj ky vend u quajt Mara. **24** Atëherë populli murmuriti kundër Moisiut, duke thënë: "C'do t' pímë?". **25** Kështu ai i bërtiti Zotit; dhe Zoti i tregoi një dru; ai e hodhi atë në ujë, dhe ujërat u bënë të ëmbla. Atje Zoti i dha popullit një ligj dhe një dekret, dhe e vuri kështu popullin në provë, **26** dhe tha: "Në qoftë se ti dëgjon me vëmëndje zërin e Zotit, Perëndisë tënd, dhe bën atë që éshtë e drejtë në sytë e tij dhe dégjon urdhërimet e tij dhe respektoton tërë ligjet e tij, unë nuk do t' jep asnjë nga ato sëmundje që u kam dhënë Egjiptasve, sepse unë jam Zoti që të shëron". **27** Kështu arritën në Elim, ku kishte dyrbëdhjetë burime ujë dhe shtatëdhjetë palma; dhe e ngritën kampin e tyre pranë ujërave.

16 Pastaj ata u nisen nga Elimi dhe tërë asambleja e bijve të Izraelit arriti në shkretëtirën e Sinit, që ndodhet midis Elimit dhe Sinat, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të dytë mbas nisjes së tyre nga vendi i Egjiptit. **2** Dhe tërë asambleja e bijve të Izraelit murmuriti kundër Moisiut dhe Aaronit në shkretëtirë. **3** Bijtë e Izraelit u thanë atyre: "Ah, le të kishim vdekur nga dora e Zotit në vendin e Egjiptit, ku leshim pranë tenxhereve me mish dhe hanim bukë sa ngopeshim! Sepse ju na çuat në këtë shkretëtirë që të vdesë ngauria tërë kjo asamble". **4** Zoti i tha Moisiut: "Ja, unë do t' bëj që t' bjerë manë mbi juve nga qilli; dhe populli do t' dalë që ditë pér t' mbledhur racionin e ditës, sepse unë

dua ta vë në provë pér të parë në se do t' ecë ose jo simbas ligjt tim. **5** Por ditën e gjashtë, kur do t' përgatisin nozullimin që duhet të çojnë në shtëpi, ai do t' jetë dyfishi i atij që mbledhin çdo ditë". **6** Atëherë Moisiu dhe Aaroni u thanë gjithë bijve të Izraelit: "Në mbërëmje do t' mësoni që Zoti éshtë ai që ju nxori nga vendi i Egjiptit; **7** dhe në mëngjes keni pér të parë lavdinë e Zotit, sepse ai i ka dëgjuar murmuritjet tuaja kundër Zotit; por ne çfarë jemi që murmurisni kundër nesh?". **8** Moisiu tha akoma: "Kjo ka pér t' ndodhur, kur Zoti do t'ju japë mish pér të ngrënë në mbërëmje dhe bukë që t' ngopeni në mëngjes, sepse Zoti i dëgjoi murmuritjet tuaja kundër tij. Po ne çfarë jemi? Murmuritjet tuaja nuk janë kundër nesh, por kundër Zotit". **9** Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Thuaji gjithë asamblesë së bijve të Izraelit: "Afrohuni para Zotit, sepse ai i dëgjoi murmuritjet tuaja)". **10** Ndërsa Aaroni i fliste tërë asamblesë së bijve të Izraelit, ata u sollën drejt shkretëtirës; dhe ja lavdia e Zotit u shfaq në re. **11** Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **12** "Unë i dëgjoja murmuritjet e bijve të Izraelit; folu atyre, duke thënë: "Në të ngrysur do t' hani mish dhe në mëngjes do t' ngopeni me bukë; dhe do t' mësoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj)". **13** Dhe kështu, aty nga mbërëmja ndodhi që shkurtat u ngritën dhe mbuluan kampin; dhe në mëngjes kishte një shtrsë vese reth kampit. **14** Pastaj shtresa e vesës u zhduk, dhe ja, mbi sipërfaqen e shkretëtirës u duk një gjë e hollë dhe e rrumbullakët, e hollë si bryma mbi tokë. **15** Kur bijtë e Izraelit e panë, i thanë njeri tjetrit: "Çfarë éshtë?", sepse nuk e dinin se çishte. Dhe Moisiu u tha atyre: "Kjo éshtë buka që Zoti iu dha pér t' ngrënë". **16** Ja çfarë ka urdhëruar Zoti: Secili të mbledhë që sa i duhet pér ushqimin e tij, një omer pér frymë, sipas numrit të personave që jeni; secili nga ju të marrë pér ata që janë në çadrën e tij". **17** Bijtë e Izraelit vepruan kështu; disa prej tyre mblohdhën më tepër dhe të tjerët më pak. **18** E matën me omerin; dhe kush kishte mbledhur shumë nuk pati tepricë; dhe kush kishte mbledhur më pak nuk pati mangut. Gjithkush mblodhi simbas nevojës së tij pér ushqim. **19** Pastaj Moisiu u tha atyre: "Asnjeri të mos e lërë të teprojë pér nesër në mëngjes". **20** Por ata nuk iu bindën Moisiut dhe disa prej tyre lanë teprica edhe pér t' nesërmën; ajo u kalb duke prodhuar krimba dhe doli një erë e keqe; dhe Moisiu u zemrëua me ta. **21** Kështu e mbledhnik që mëngjes; secili sipas nevojës së tij pér ushqim; por kur dielli bëhej i nxehët, mana e mbledhur shkrihej. **22** Kështu ditën e gjashtë mblodhën një racion të dyfishtë buke, dy omerë pér secilin prej tyre. Dhe të gjithë kërret e asamblesë erdhën pér t'ia referuar Moisiut. **23** Atëherë ai u tha: "Kjo éshtë ajo që ka thënë Zoti: Nesër éshtë një ditë soleinne pushimi, një e shtunë e shenjtë pér Zotin; piqni sot atë që duhet t' piqni dhe zieni atë që duhet t' zieni; dhe që gjë që ju tepron, vëreni mënjanë dhe ruajeni deri nesër". **24** Ata pra e ruajtën deri t' nesërmën, ashtu si kishte urdhëruar Moisiut; dhe ushqimet e ruajtura nuk lëshuan erë të keqe dhe nuk prodhuant krimba. **25** Moisiu tha: "Hajeni sot, se sot éshtë e shtuna e shenjtë e Zotit; sot nuk do ta gjeni nëpër fushat". **26** Mblidhni gjatë gjashtë ditëve; sepse ditën e shtatë nuk do ta gjeni më". **27** Dhe ditën e shtatë ndodhi që disa njerëz nga populli dolën pér t' mbledhur, por nuk e gjetën. **28** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Deri kur do t' kundërshtonit të zbatoni urdhërimet e mia dhe ligjet e mia? **29** Mos harroni që Zoti ju ka dhënë të shtunën; pér këtë arësyte ditën e gjashtë ju jep bukë pér dy ditë. Secili të qëndrojë në vendin e tij; asnjieri të mos dalë nga çadra e tij ditën e shtatë". **30** Kështu populli pushoi ditën e shtatë. **31** Dhe shtëpia e Izraelit e quajti Mana; ajo ishte e njashme me farën e koriandrit, e bardhë dhe me shijen e revanisë që bëhet me mjaltë. **32** Pastaj Moisiu tha: "Kjo éshtë ajo që Zoti ka urdhëruar: "Mbush me të një omer, me qëllim që t' ruhet pér pasardhësit tuaj, që ata t' shohin bukën që ju bëra t' hani në shkretëtirë, kur ju

nxora nga vendi i Egijpitit". 33 Moisiu i tha pastaj Aaronit: "Merr një enë, vër brenda saj një omer të plotë mane dhe vendose para Zotit, me qëllim që të ruhet pér pasardhësit tuaj". 34 Ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu, Aaroni e vendosi para Dëshmisë, që të ruhej. 35 Dhe bijtë e Izraelit hëngren manën dyzet vjet, deri sa arriën në një vend të banuar; hëngren manën deri sa arriën në kufirin e vendit të Kanaanit. 36 Omeri eshtë e dhjeta pjesë e efës.

17 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit u nis nga shkretëtira e Sinit, duke marshuar me etapa sipas urdhvare të Zotit, dhe u vendos në Redifim. Por nuk kishte ujë të pijshëm pér popullin. 2 Atëherë populli u grind me Moisiu dhe i tha: "Na jep ujë pér të pirë". Moisiu u përgjigji: "Pse grindeni me mua? Pse tundoni Zotin?". 3 Atje populli pati etje pér ujë dhe murmuriti kundër Moisiut, duke thënë: "Pse na bëre të ikim nga Egjipi që të vdesim nga etja ne, bijtë tanë dhe bagëtia jonë?". 4 Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: "Çfarë të bëj pér këtë popull? Edhe pak dhe ata do të më vrasin me gurë". 5 Zoti i tha Moisiut: "Kalo para popullit dhe merr me vete disa pleq nga Izraeli; merr në dorë edhe bastunin me të cilin rrave lumin, dhe nisu. 6 Ja, unë do të rri përparrë teje, atje mbi shkëmbin në Horeb; ti do të rrahësh shkëmbin, prej të cilit do të burojë ujë dhe populli do të pijë". Kështu bëri Moisiu para syve të pleqve të Izraelit. 7 Prandaj e quajti këtë vend Masa dhe Meriba pér shkak të grindjeve që pati me bijtë e Izraelit, dhe sepse kishin tunduar Zotin, duke thënë: "A eshtë vallë Zoti në mes nesh, apo jo?". 8 Atëherë erdhi Amaleku pér të luftuar kundër Izraelit në Refidim. 9 Dhe Moisiu i tha Jozueut: "Zgjidh pér ne disa burra dhe dil pér të luftuar kundër Amalekut; nesër do të jem në majë të kodrës me shkopin e Perëndisë në dorë". 10 Jozueu bëri ashtu siq i kishte thënë Moisiu dhe lutoi kundër Amalekut, ndërsa Moisiu, Aaroni dhe Huri u ngjitën në majë të kodrës. 11 Dhe ndodhi që, kur Moisiu ngrinte dorën e tij, Izraeli fitonte; përkundrazi, kur e ulte dorën, fitonte Amaleku. 12 Por duart e Moisiut ishin rënduar, kështu që ata morën një gur dhe ia vunë poshtë, ai u ul mbi të ndërsa Aaroni dhe Huri ia mbanin duart, njëri nga një krah, tjetri nga krahu tjetër; kështu duart e tij mbetën të palëvizura deri në perëndimin e diellit. 13 Prandaj Jozueu mundi Amalekun dhe njerëzit e tij, duke i prerë me shpatë. 14 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shkruje këtë ngjarje në një libër, që të mos harrohet kurrë, dhe njofto Jozueun që unë do ta fshij fare kujtimin e Amalekut nën qellin". 15 Moisiu ndërtoi pastaj një altar, të cilit i vuri emrin: "Zoti eshtë flamuri im"; dhe tha: 16 "Dora u ngrit kundër froni të Zotit, dhe Zoti do t'i bëjë luftë Amalekut brez pas brezi".

18 Jethro, prift i Madianit, vjehrrí i Moisiut, dëgjoi të gjitha ato që Perëndia kishte bërë pér Moisiu dhe pér Izraelin popullin e tij: si e kishte nxjerrë Zoti Izraelin nga Egjipti. 2 Atëherë Jethro, vjehrrí i Moisiut, mori Seforan, gruan e Moisiut, 3 e cila i ishte kthyer, dhe byjtë e saj, prej të cilëve njëri quhej Gershom, (sepse Moisiu kishte thënë: "Kam qenë mik në tokë të huaj") 4 dhe tjetri Eliezer (sepse ai kishte thënë: "Perëndia i atit tim ka qenë ndihmësi im dhe më ka shpëtuar nga shpata e Faraonit"). 5 Jethro, pra, vjehrrí i Moisiut, erdhi te Moisiu bashkë me bijtë e tij dhe bashkëshorten e tij, në shkretëtirë ku ishte vendosur ai, në malin e Perëndisë. 6 I kishte çuar fjalë Moisiut: "Unë, Jethro, vjehrrí yt, po vij te ti bashkë me gruan tendë dhe dy bijtë e saj". 7 Kështu Moisiu doli pér të takuar vjehrrin e tij, u përkul dhe e puthi; pyetën njëri tjetrin pér shëndetin e tyre, pastaj hynë në çadër. 8 Atëherë Moisiu i tregoi vjehrrit të tij të gjitha ato që Zoti u kishte bërë Faraonit dhe Egijptasve pér shkak të Izraelit, të gjitha fatkëqësitë e pësuarë gjatë udhëtimit, dhe si i kishte shpëtuar Zoti. 9 Dhe Jethro u gézua pér të gjitha të mirat që Zoti i kishte bërë Izraelit, duke e shpëtuar nga dora e Egijptasve. 10 Pastaj Jethro i

tha: "Bekuar qoftë Zoti, që ju çlroi nga dora e Egijptasve dhe nga dora e Faraonit, dhe çlroi popullin nga zgjedha e Egijptasve! 11 Tani e di që Zoti eshtë më i madhi nga tërë perënditë; po, ai ua vërtetoj atyre me sa krenari, kur vepruan me kryelartësi kundër Izraelit". 12 Pastaj Jethro, vjehrrí i Moisiut, mori një olokaust dhe disa fli pér t'ia ofruar Perëndisë; dhe Aaroni dhe tërë pleqtë e Izraelit erdhën të hanë me vjehrën e Moisiut përpara Perëndisë. 13 Por ndodhi që, të nesërmen, Moisiu u ul pér të gjykuar popullin; populli u mblodh rrëth Moisiut që nga mëngjesi deri në mbërëmje. 14 Kur vjehrrí i Moisiut pa të gjitha ato që ky bënte pér popullin, tha: "Çështë kjo që bën ti me popullin? Pse ulesh vetëm, dhe tërë populli të ri përqark nga mëngjesi deri në mbërëmje?". 15 Moisiu iu përgjigji vjehrrit të tij: "Sepse populli vjen tek unë pér t'u këshilluar me Perëndinë. 16 Kur ata kanë ndonjë problem, vinë tek unë, dhe unë gjykoj njërin dhe jetrin dhe u bëj të njohur kanunet e Perëndisë dhe ligjet e tij". 17 Por vjehrrí i Moisiut i tha: "Ajo që bën ti nuk shkon mirë. 18 Do të rraskapitesh më në fund, ti dhe ky popull që eshtë me ty, sepse detyra që ke marrë përsipër eshtë shumë e vështirë. Nuk mund t'ia dalësh në krye vetëm. 19 Tani dëgjomë; unë do të tij napjë këshillë dhe Perëndia qoftë me ty: përfaqësoje ti popullin përpara Perëndisë dhe paraqitura Perëndisë problemet e tyre. 20 Mësoju atyre statutet dhe ligjet dhe tregohu rrugën nëpër të cilën duhet të ecin dhe atë që duhet të bëjnë. 21 Por zgjidh në mes të tij gjithë popullit disa njerëz të aftë që kanë frikë nga Perëndia, njerëz të besuar, që e urrejnë fitimin e padrjetë dhe vendosi mbi popullin si kërë të mijërvare, kërë të qindrave, kërë të pesëdhjetrave dhe kërë të dhjetrave. 22 Dhe lejo që të janë ata që do ta gjykojnë popullin në çdo kohë; ata do të parashtrojnë çdo problem me rëndësi të madhe, ndërsa pér probleme të vogla do të vendosin vetë. Kështu do të jetë më lehtë pér ty, dhe ata do ta mbajnë peshën bashkë me ty. 23 Në qoftë se ti vepron kështu, dhe kështu të urdhëron Perëndia, mund të mbahesh; dhe tërë ky popull do të arrijë faqebardhë në vendin e caktuar pér tij". 24 Moisiu e dëgjoi zërin e vjehrrit të tij, dë bëri gjithçka që i kishte thënë. 25 Kështu Moisiu zgjodhi në tërë Izraelin disa njerëz të aftë dhe i vuri si kërë të popullit: kërë të mijërvare, kërë të qindrave, kërë të pesëdhjetrave dhe kërë të dhjetrave. 26 Kështu ata e gjykonin popullin në çdo kohë; çështjet e vështira ia parashtronin Moisiut, por çdo problem të vogël e zgjidhni vetë. 27 Pastaj Moisiu i nda nga vjehrrri i tij, i cili u kthye në vendin e vet.

19 Ditën e parë të muajit të tretë nga dalja prej vendit të Egijpitit, po atë ditë, bijtë e Izraelit arritën në shkretëtirën e Sinit. 2 Të nisur nga Refidimi, ata arritin në shkretëtirën e Sinit dhe fushunar aty; Izraeli e ngriti kampin e tij përbëllë malit. 3 Pastaj Moisiu u ngjit drejt Perëndisë; dhe Zoti i thirri nga mali, duke i thënë: "Kështu do t'i thuash shtëpisë së Jakobit dhe këtë do t'u njoftosh bijve të Izraelit: 4 "Ju e patë atë që u bëra Egijptasve, dhe si ju solla mbi krahë shqiponje pranë meje. 5 Prandaj, në qoftë se do ta dëgjoni me vëmendje zërin tim dhe zbatoni besëlidhjen time, dë t'i jeni thesari im i veçantë ndërmjet tërë popujve, sepse gjithë tokë eshtë imja. 6 Dhe do t'i jeni pér mua një mbretëri pritërinjsh dhe një komb i shenjtë. Këto janë fjalët që do t'u thuash bijve të Izraelit!". 7 Atëherë Moisiu dërgoi e thirri pleqtë e popullit, dhe u tha tërë këto fjalë që Zoti kishte urdhëruar të thoshet. 8 Dhe tërë populli u përgjigji bashkë dhe tha: "Ne do t'i bëjmë gjithçka që ka thënë Zoti". Kështu Moisiu i raportoi Zotit fjalët e popullit. 9 Dhe Zoti i tha Moisiut: "Ja, unë do t'i vij te ti në një re të dendur, me qëllim që populli të dëgjojë kur unë do t'i flas me ty, dhe të bësosj pér gjithnjë". Pastaj Moisiu i tregoi Zotit fjalët e popullit. 10 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shko te populli, shenjtëroje atë sot dhe nesër, dhe bëj që të lajë rrrobat. 11 Dhe të janë gati pér ditën e

tretë, sepse ditën e tretë Zoti do të zbesë mbi malin e Sinait para syve të tërë popullit. **12** Ti do të përcaktosh rrith e qark kufij për popullin dhe do të thuash: Ruhuni se njiteni në mal ose prekni skajet e tij. Kushdo që do të prekë malin do të dënohet me vdekje. **13** Asnjë dorë nuk do ta prekë, por do të vritet me gurë ose do të shpohet me shigjeta, qoftë njeri ose kafshë; nuk do të mbetet gjallë. Kur briri të dëgjohet shtruar, atëherë të ngjiten mbi mal". **14** Kështu Moisiu zbriti nga mali drejt popullit; shenjtëroi popullin dhe ata i lanë rrobat e tyre. **15** Pastaj i tha popullit: "Bëhuni gati brenda tri ditëve; mos iu afroni grave". **16** Ditën e tretë, sa u bë mëngjes, pati bubullima dhe vetëtima; mbi mal dolli një re e dendur dhe u dëgjuja një zë shumë i fortë borie; dhe tërë populli që ishte në kamp u drodh. **17** Pastaj Moisiu e nxori popullin nga kampi për ta çuar përballë Perëndisë; dhe ata qëndruan në këmbët e malit. **18** Mali i Sinait ishte tërë tym, sepse Zoti kishte zbritur mbi të një zjarr; tymi i tij ngrirëj si tymi i një furre, dhe tërë mali dridhej fort. **19**

Ndërsa zëri i borisë po bëhej gjithnjë më i fortë, Moisiu fliste, dhe Perëndia i përgjigjej me një zë gjëmues. **20** Zoti zbriti pra mbi malin e Sinait, në majë të tij; pastaj Zoti thirri Moisiu në majë të malit dhe Moisiu u ngjit atje. **21** Dhe Zoti i tha Moisiut: "Zbrit dhe paralajmëro popullin solemnisht, që të mos sulet drejt Zotit përtë parë, dhe kështu shumë prej tyre të gjejnë vdekjen. **22** Edhe priftërinjtë që do t'i afrohen Zotit të shenjtërohen, që Zoti të mos sulet kundër tyre". **23** Moisiu i tha Zotit: "Populli nuk mund të ngjitej mbi malin e Sinait, sepse ti na ke urdhëruar solemnisht, duke thënë: "Vërt kufi rrith malit dhe shenjtëroje"". **24** Por Zoti i tha: "Shko, zbrit poshtë; pastaj ngjitu, ti edhe Aaroni bashkë me ty; por priftërinjtë dhe populli të mos sulen përtu ngjitur te Zoti, që ai të mos u sulet atyre". **25** Kështu Moisiu zbriti te populli dhe i foli atij.

20 Atëherë Perëndia shqiptoi tërë këto fjalë, duke thënë: **2** "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpija e skllavërisë. **3** Nuk do të kesh perëndi të tjerë para meje. **4** Nuk do të bësh skulpturë ose shëmbellitë të asnjë gjëje që ndodhet aty në qiejt ose këtu poshtë në tokë ose në ujërat nën tokë. **5** Nuk do të përkulesh para tyre dhe as do t'i shërbesh, sepse unë, Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xheloz që dënon padrejtësinë e atërve mbi fëmijëve të tyre deri në brezin e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë, **6** dhe unë përdor dashamirësi përmijëra, përtë atë që më duan dhe që zbatojnë urdhërimet e mia. **7** Nuk do ta përdorësh emrin e Zotit, të Perëndisë tënd, kot, sepse Zoti nuk do të lërë të pandëshkuar atë që përdor koton emrin e tij. **8** Mbaje mend ditën e shtunë përtë shenjtëruar. **9** Do të punosh gjashtë ditë dhe në ato do të bësh të gjithë punën tênde; **10** por dita e shtatë është e shtuna, e shenjtë përt Zotin, Perëndinë tënd; nuk do të bësh në atë ditë asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as kafshët e tua, as i huaj që ndodhet brenda portave të tua; **11** sepse në gjashtë ditë Zoti krijoi qiejt dhe tokën, detin dhe gjithçka që është në to, dhe ditën e shtunë ai pushoi; prandaj Zoti e ka bekuar ditën e shabatit dhe e ka shenjtëruar atë. **12** Do të nderosh atin tënd dhe nënën tënd, me qëllim që ditët e tua të janë të gjata mbi tokën që Zoti, Perëndia yt, po të jep. **13** Nuk do të vrasësh. **14** Nuk do të shkelësh besnikérinë bashkëshortore. **15** Nuk do të vjedhësh. **16** Nuk do të bësh déshmi të rreme kundër të afërmit tënd. **17** Nuk do të déshirosh shtëpinë e të afërmit tënd; nuk do të déshirosh gruan e të afërmit tënd, as shërbëtorin e tij, as shërbëtorin e tij, as lopën e tij, as gomarin e tij, as asgjë tjeter që është e të afërmit tënd". **18** Tani tërë populli dëgjonte bubullimat, tingullin e borisë dhe shihi shkrepimat dhe malin që nxirre tym. Para kësaj pamjeje, populli dridhej dhe qëndronte larg. **19** Prandaj ata i thanë Moisiut: "Fol ti me ne dhe ne do të dëgjojmë, por të mos na

flasë Perëndia që të mos vdesim". **20** Moisiu i tha popullit: "Mos u trembni, sepse Perëndia erdhë që t'ju provojë, dhe me qëllim që frika e tij të jetë gjithmonë para jush, dhe kështu të mos mëkatoni". **21** Populli, pra, qëndronte larg, por Moisiu iu afrou errësirës së dendur ku ndodhej Perëndia. **22** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Do t'u thuash kështu bijve të Izraelit: "Ju vetë e patë që kam folur me ju nga qilli. **23** Nuk do të bëni perëndi të tjetra afër meje; nuk do të bëni perëndi prej argjendi ose prej ari. **24** Do të bësh përmua një altar prej dheu dhe mbi të do të ofrosh olokaustet e tua, flitë e tua të falënderimit, delejt dhe qetë e tua; në çdo vend ku do të bëj që emri im të kujtohet, do të vij te ti dhe do të bëkoj. **25** Dhe në rast se do të ndërtosh përmua një altar me gurë, nuk do ta ndërtosh me gurë të latuar; sepse duke ngritur mbi ti daltën do t'i ndotësh. **26** Dhe nuk do të ngjitesh në altarin tim me anë shkallaresh, me qëllim që mbi të të mos zbulohet lakuriqësia jote"".

21 "Tani këto janë ligjet që do t'u vësh para tyre: **2** Në rast se blen një skllav hebre, ai do të të shërbejë gjashë vjet; por vitin e shtatë do të shkojë i lirë, pa paguar asgjë. **3** Në rast se ka ardhur vëtëm, do të shkojë vëtëm; po të kishte grua, e shoqja do të shkojë bashkë me të. **4** Në qoftë se zotëria e tij i jep grua dhe kjo i lind bij e bija, gruaja dhe fëmijët e saj do të janë të zotërisë, dhe ai do të shkojë vëtëm. **5** Por në qoftë se skllavi thotë haptazi: "Unë e dua zotërinë time, gruan time dhe fëmijët e mi, dhe nuk dua të shkoj i lirë", **6** atëherë pronari e tij do t'i afrojë Perëndisë dhe do ta avitë te dera ose te shtalka; pastaj pronari e tij do t'i shpojë veshin me një fëndyell; dhe ai do t'i shërbejë përgjithnjë. **7** Në rast se dikush shet bijën e tij si shërbëtore, ajo nuk i pëlqen zotërisë së saj, që e kishte marrë përvete, ai do ta lërë të shpengohet; por nuk do të ketë të drejtët tua shesë njerëzve të huaj, sepse kjo do t'ishte ta trajtosh me mashtrimi. **9** Dhe në qoftë se e marton me birin e tij, do ta trajtojë në bazë të së drejtës të të bijave. **10** Në rast se merr një grua tjetër, ai nuk do të pakësojë ushqimin dhe veshmbathjen e saj, as edhe bashkëbanimin e saj. **11** Në rast se nuk bën këto tri gjëra përtë, ajo do të shkojë pa dhënë asgjë, pa paguar çmim. **12** Kush rreh një njeri dhe përtë këtë shkak ky vdes, do të dënohet me vdekje. **13** Në qoftë se nuk i ka ngritur kurrrafë prite, por Perëndia ka bërë që t'i bjerë në dorë, unë do të caktoj një vend ku ai mund të gjëjë strehë. **14** Në qoftë se ndokush vepron me paramendim kundër të afërmit të tij përt ta vrarë me mashtrim, ti do ta shkëputësh edhe ngjali altari im, përtë siguruar vdekjen e tij. **15** Kush rreh atin ose nënën e tij do të dënohet me vdekje. **16** Kush rrëmben një njeri dhe e shet, ose gjendet në duart e tij, do të dënohet me vdekje. **17** Kush mallkon të atin ose të ëmën do të dënohet me vdekje. **18** Në qoftë se dy njerëz zihen dhe njëri prej tyre godet tjetrin me gur ose me grusht dhe ky nuk vdes, por duhet të qëndrojë në shtrat, **19** dhe në se pastaj ngritet dhe ecën jaشتë duke u mbështetur me bastun, ai që e ka goditur do të nxirret i pafajshëm; do ta zhëdëmtojë vëtëm përt kohën e humbur dhe do ta kurojë deri në shërim të plotë. **20** Në qoftë se dikush rreh skllavin ose skllaven e tij me bastun, dhe ai ose ajo i vdesin në dorë, zotëria do të dënohet; **21** por në rast se mbijeton një ose dy ditë, nuk do të dënohet, sepse është pronë e tij. **22** Në rast se disa grinden dhe rrabin një grua me barrë aq sa ajo të dështojë, por nuk pëson déme të tjerë, rrahësi do të gjobitet aq sa t'i kërkojë bashkëshorti i gruas; ai do të paguajë zhëdëmtimin simbas përcaktimit të gjykatzëve; **23** por po të jetë se rrjedh ndonjë dëm, do të japësh jetë përtjetë, **24** sy përt sy, dhëmb përt dhëmb, dorë përt dorë, këmbë përt këmbë, **25** djegje përt djegje, plagë përt plagë, mbretje përt mbretje. **26** Në rast se

dikush godet syrin e skllavit ose tē skllaves sē tij dhe ai humbet, do t'i lërë tē shkojnë tē lirë si kompensim pér syrin e humbur. 27 Dhe nē rast se shkakton rënien e një dhëmbi skllavit ose skllaves sē tij, do t'i lërë tē shkojnë tē lirë si kompensim pér dhëmbin e humbur. 28 Nē rast se një ka godet pér vdekje me brirët e tij një burrë ose një grua, kau duhet tē vritet me gurë dhe mishi i tij nuk do tē hahet; por i zoti i kaut do tē konsiderohet i pafajshëm. 29 Por nē qoftë se kau e kishte zakon prej kohësh tē plagoste me brirët e tij dhe i zoti ishte paralajmëruar, por nuk e kishte mbajtur tē myllur, dhe kau pastaj vret një burrë o një grua, kau do tē vritet me gurë dhe i zoti gjithashtu do tē vritet. 30 Nē qoftë se i caktuhet një çmim pér shpengim, ai duhet tē jaپë pér tē shpenguaj jetën e tij aq sa i kanë caktuar. 31 Nē qoftë se kau godet një bir ose një bijë, do tē veprohet ndaj tij sipas po këtij ligji. 32 Nē qoftë se kau godet një skllav ose një skllave, i zoti i kaut do t'i paguajë tē zotit tē skllavit tridhjetë sikla argjendi dhe kau do tē vritet me gurë. 33 Nē qoftë se dikush hap një gropë, ose dikush gërmron një gropë dhe nuk e mbulon, dhe një ka ose një gomar bien brenda, 34 pronari i gropës do ta paguajë zhëmtimin; ai do t'i paguajë me para pronarit vlefëtëne kafshës dhe kafsha e ngordhur do tē jetë e tij. 35 Nē qoftë se kau i një njeriu godet pér vdekje kaun e një tjetri, do tē shitet kau i gjallë dhe do tē ndahet çmimi i tij; edhe kau i ngordhur do tē ndahet midis tyre. 36 Por nē qoftë se dihet se ky ka e kishte zakon prej kohe të godiste me brirët, dhe i zoti nuk e ka mbajtur tē myllur, ky do tē paguajë ka pér ka dhe kafsha e ngordhur do tē jetë e tij".

22 "Nē rast se ndokush vjedh një ka a një dele dhe i vret ose i shet, do tē kthejë pesë qe pér kaun dhe katër dele pér delen. 2 Nē rast se vjedhesi, i kapur kur po bën një thyerje, rrihet dhe vdes, pronari nuk është fajtor pér vrasjen e tij. 3 Nē rast se dielli ishte ngritur kur ndodhi ngjarja, ai është fajtor pér vrasjen. Hajduti duhet ta lajë démin; dhe po tē jetë se nuk ka me se ta lajë, shitet pér vjedhjen e kryer prej tij. 4 Nē rast se gjëja e vjedhur, qoftë ka ose gomar ose dele, gjendet e gjallë në duart e tij, do tē kthejë dyfishin e saj. 5 Nē rast se ndokush démon një arë ose një vresht, duke i lëshuar kafshët e tij tē kullozin në arën e një tjetri, do ta lajë démin e bërë me atë që ka më të mirë në arën dhe nē vreshtin e tij. 6 Nē rast se një zjarr pérhapet dhe shtrihet deri te ferrat kështu që digjet gruri në duaj ose gruri në këmbë ose ara, ai që ka ndezur zjarrin do ta lajë démin. 7 Nē rast se dikush i jep fqinjitet tē vet para ose sende pér ruajtje, dhe këto vidhen nga shtëpia e këtij, nē rast se gjendet vjedhesi, ai do tē kthejë dyfishin. 8 Nē rast se nuk gjendet vjedhesi, i zoti i shtëpisë do tē dérgohet para Peréndisë pér t'u betuar se nuk ka vënë dorë mbi pasurinë e fqinjitet tē tij. 9 Pér çfarëdo lloj krimi, fjala vjen qoftë edhe pér një ka, një gomar, një dele, një veshje apo çfarëdo sendi tē humbur që një tjetër thotë se është i tij, çështja e tē dy palëve do tē shstrohet para Peréndisë; ai që Peréndia do tē dénojë, do t'i kthejë dyfishin fqinjitet tē tij. 10 Nē qoftë se ndokush i jep pér ruajtje fqinjitet tē tij një gomar, një ka, një dele apo çfarëdo lloj tjetër kafshe, dhe kjo ngordh ose plagoset ose dha merret pa e parë njeri, 11 tē dy palët do tē betohen para Zotit pér tē mësuar nē se marrësi nē dorëzim nuk ka vënë dorë mbi pasurinë e fqinjitet tē tij. I zoti i gjësë do tē pranoxë betimin, dhe tjetri nuk do tē jetë i detyruar tē lajë démet. 12 Por nē qoftë se gjëja i është vjedhur, ai duhet ta lajë démin që ka pësuar i zoti. 13 Nē qoftë se kafsha është shqyer, do ta cojë si provë, dhe nuk do tē jetë i detyruar tē dëmshpërbleshë kafshën e shqyer. 14 Nē qoftë se dikush merr hua nga fqinji i tij një kafshë, dhe kjo plagoset apo ngordh kur i zoti nuk është i pranishëm, ai duhet tē dëmshpërbleshë démin. 15 Nē qoftë se i zoti është i pranishëm, nuk do tē dëmshpërbleshë démin; nē qoftë se

kafsha është marrë me qira, ajo përfshihet nē çmimin e qirasë. 16 Nē qoftë se dikush mashtron një vajzë ende tē pafejuar dhe bie nē shtrat me tē, duhet tē paguajë pér pajën e saj dhe ta marrë pér grua. 17 Nē qoftë se ati refuzon prerazi t'ia japë, ai do tē paguajë shumën e kérkuar pér pajën e vajzave tē virgjëra. 18 Nuk do ta lësh tē jetojë shtrigë. 19 Kush çiftëzohet me një kafshë do tē dénohet me vdekje. 20 Kush i bën flimje një perëndie tjetër, veç Zotit, do tē shfaroset. 21 Mos keqtrajto tē huajin dhe mos e mundo, sepse edhe ju ishit tē huaj nē vendin e Egjiptit. 22 Nuk do tē mundosh asnjë grua tē ve, as asnjë jetim. 23 Nē rast se i mundon ata nē një farë mënyre dhe ata bërtasin nē drejtimin tim, unë do tē dëgjoj pa tjetër britmën e tyre; 24 do tē zemërohem dhe do t'ju vras me shpatë; gratë tuaja do tē mbeten tē veja dhe bijtë tuaj jetimë. 25 Nē rast se ti i jep para hua dikujt nga populli yt, të varfrin që është me ty, nuk do ta trajtosh si fajdexhi; nuk do t'i imponosh asnjë kamatë. 26 Nē qoftë se merr peng robën e fqinjitet tēnd, do t'ia kthesë para se tē perëndojë dielli, 27 sepse ajo është e vëtmja mbulesë e tij dhe veshja me tē cilën mbështjell trupin. Me se tjetër mund tē flinte ai? Dhe po tē ndodhë që ai tē më drejtohet mua, unë do ta dëgjoj, sepse jam mëshirëplotë. 28 Mos blasfemo Peréndinë dhe mos mallko princi e popullit tēnd. 29 Mos ngurro tē më japhësh detyrimin nga korria jote dhe nga ajo që rrjedh nga mokrrat e tua. Do tē më japhësh tē parëlindurin e bijve tē tu. 30 Do tē veprosh njëlljo me lopën dhe me delen tēnd: pjella e tyre e parë do tē rrjë shtatë ditë pranë nënës; ditën e tetë do tē ma japhësh mua. 31 Ju do tē jeni pér mua njerëz tē shenjtë; nuk do tē hani mish tē asnjë kafshe tē shqyer nē fusha; hidhuani atë qenve".

23 "Nuk do tē hapësh asnjë fjälë tē rreme dhe nuk do t'i japhësh asnjë ndihmë tē pabesit pér t'u bérë dëshmitar i anshëm. 2 Nuk do tē shkosh pas shumicës pér tē bérë tē kegen; dhe nuk do tē dëshmosh nē një çështje gjyqësore duke u radhitor nga ana e shumicës pér tē prishur drejtësinë. 3 Nuk do tē favorizosh as tē varfrin nē gjyqin e tij. 4 Nē rast se takon kaun e armikut tēnd ose gomarin e tij që ka humbur rrugën, do t'ia kthesë atij. 5 Nē rast se sheh gomarin e atij që tē urren tē shtrirë pér tokë nën barrën, ruhu se e braktis, por ndihmo tē zotin ta zgjidhë. 6 Mos shkel tē drejtën e tē varfrit tēnd nē gjyqin e tij. 7 Shmangu nga çdo pavërtëtesi; mos vrit tē pafajshmin dhe tē drejtin, sepse unë nuk do ta fal tē ligun. 8 Mos prano asnjë dhuratë, sepse dhurata verbon atë që sheh dhe prapëson fjälët e njerëzve tē drejtë. 9 Mos shtyp tē huajin, sepse ju e njihni shpirtin e tē huajt, sepse keni qenë tē huaj nē vendin e Egjiptit. 10 Gjashtë vjet me radhë do tē mbjellësh tokën tēnd dhe do tē korrësh frytet e saj; 11 por vitin e shtatë do ta lësh tē pushojë dhe ajo do tē mbetet djerr, me qëllim që ta gëzojnë tē varfrit e popullit tēnd; dhe gjëja e fshatit do tē hajë atë që kanë pér tē lénë ata. Po ashtu do tē veprosh me vreshtin tēnd dhe ullinjtë e tu. 12 Gjashtë ditë do tē bësh punën tēnd por ditën e shtatë do tē pushosh, me qëllim që kau yt dhe gomari yt tē mund tē pushojnë, dhe biri i shërbëtoret sate dhe i huaji tē mund ta marrin veten. 13 Do t'u kuştoni kujdes têrë gjérave që ju kam thënë dhe nuk do ta shqiptoni emrin e perëndive tê tjerë; tē mos dëgjohet tê dalë nga goja juaj. 14 Tri herë nē vit do tē më kremtosh një festë. 15 Do tē kremtosh festën e tē ndormëve. Shtatë ditë do tē hash bukë pa maja, siç tē kam urdhëruar, nē kohën e caktuar nē muajin e Abibit, sepse nē atë muaj t'i dole nga Egjipi; dhe askush nuk do tē paraqitet para meje duarbosh. 16 Do tē kremtosh edhe festën e korjes, tē prodhimit tē hershëm tē punës sate, tē asaj që ke mbjellë në arë; si dhe festën e tē vjelave, nē fund tē vitit, kur do tē mbledhësh nga arat frytet e punës sate. 17 Tri herë nē vit têrë meshkujt do tē paraqitet para Peréndisë, Zotit. 18 Nuk do tē ofrosh gjakun e flisë sime bashkë

me bukën e mbrujturi; dhe yndyra e flive të festës sime nuk do të taprojë deri në mëngjes. **19** Do të qosh në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tênd, të parat fruta të tokës. Nuk do ta ziesh kecin me qumështin e nënës së tij. **20** Ja, pra, unë po dérgoj një Engjell para teje që të ruajë gjatë rrugës, dhe të të futë në vendin që kam përgatitur. **21** Ki kujdes para tij dhe bindju zërith tij; mos ngri krye kundër tij, sepse ai nuk do t'i falë shkeljet tuaja, sepse emri im gjendet në të. **22** Por në qoftë se i bindesh plotësisht zërith tij dhe bën të gjitha ato që do të them, unë do të jem armiku i armiqve të tu dhe kundërshtari i kundërshtarëve të tu; **23** sepse Engjelli im do të shkojë para teje dhe do të futë në vendin e Amoreje, të Hiteje, të Perezeje, të Kananeje, të Hiveje dhe të Jebuseje, dhe unë do t'i shfaros ata. **24** Nuk do përkulesh para përendive të tyre, dhe nuk do t'u shërbesh. Nuk do të bësh atë që bëjnë ato; por do t'i shkatërrosh plotësisht dhe do të thyesh shyllat e tyre. **25** Shërbejini Zotit, Perëndisë tuaj, ai do të bekojë bukën tênde dhe ujin tênd; dhe unë do të largoj sëmundjen nga ti. **26** Në vendin tênd nuk do të ketë asnjë grua që të dështojë, asnjë grua shterpë. Unë do ta plotësoj numrin e ditëve të tua. **27** Unë do të dérgoj para teje tmerrin tim dhe do t'i jap dérmën çdo populli pranë të cilët do të arrish, do të bëj që të gjithë armiqtë e tu të të kthejnë kurrizin. **28** Dhe do të dérgoj para teje grerëza, që do t'i përzënë Hivejtë, Kananejtë dhe Hitejtë para syve të tu. **29** Nuk do t'i përzë ata para teje brenda një viti, me qëllim që vendi të mos kthehet në një shkrerëtirë dhe kafshët e fushave të mos shumëzohen kundër teje. **30** Do t'i përzë para teje pak e nga pak, në ményrë që ti të rritesh në numrë dhe të shtiesh në dorë vendin. **31** Dhe unë do t'i caktoj kufijtë e tu nga Deti i Kuq në detin e Filisteje dhe nga shkretëtira deri te Lumi; sepse unë do t'i lë në duart e tua banorët e vendit dhe ti do t'i débosh para syve të tu. **32** Nuk do të lidhësh asnjë aleancë me ta, as edhe me përenditë e tyre. **33** Ata nuk do të banojnë në vendin tênd, që të mos të bëjnë të mëkatosh kundër meje: ti do t'u shërbeje përendive të tyre, dhe kjo do të ishte një lak".

24 Pastaj Perëndia i tha Moisiut: "Ngjitu te Zoti, ti dhe Aaroni, Nadabi dhe Abihu si dhe shtatëdhjetë nga pleqtë e Izraelit, dhe adhuroni nga larg; **2** pastaj Moisiu do t'i afrohet Zotit; por të tjerët nuk do t'i afrohen, as populli nuk ka pér t'u ngjitur bashkë me atë". **3** Atëherë Moisiu erdhë dhe i tregoi popullit tërë fjälët e Zotit dhe tërë ligjet. Dhe gjithë populli u përgjigj me një zë dhe tha: "Ne do të bëjmë tërë gjérat që Zoti ka thënë". **4** Dhe Moisiu i shkroi tërë fjälët e Zotit; pastaj u ngrit herët në mëngjes dhe ngriti në këmbët e malit një altar dhe dymbëdhjetë shylla pér të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. **5** Pastaj dérgoi bij të rinj të Izraelit pér të ofruar olokauste dhe pér të fljuar dema të rinj si theror falënderimi ndaj Zotit. **6** Dhe Moisiu mori gjysmën e gjakut dhe e vuri në legenë; dhe gjysmën tjetër të gjakut e shpërndau mbi altar. **7** Pastaj mori librin e besëlidhjes dhe ia leksi popullit, i cili tha: "Ne do të bëjmë tërë ato që ka thënë Zoti, dhe do t'i bindemi". **8** Pastaj Moisiu mori gjakun, spërkti popullin me të dhe tha: "Ja gjaku i besëlidhjes që Zoti ka lidhur me ju sipas tërë këtyre fjalëve". **9** Pastaj Moisiu dhe Aaroni, Nadabi dhe Abihu dhe shtatëdhjetë nga pleqtë e Izraelit u ngjitet, **10** dhe panë Perëndinë e Izraelit. Nën këmbët e tij ishte si një dysheme e punuar me safir, e qartë si qelli vetë. **11** Por ai nuk e shtriu dorën kundër kërrevë të bijve të Izraelit; dhe ata e panë Perëndinë, dhe hëngrën dhe pinë. **12** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ngjitu tek unë në mal dhe qëndro aty; dhe unë do të jap disa pllaka prej guri, ligjin dhe urdhërimet që kam shkruar, me qëllim që ti t'ua mësosh atyre". **13** Pas kësaj Moisiu u ngrit bashkë me Jozueun zbatuesin e tij; dhe Moisiu u ngjitet në malin e Perëndisë. **14** Por pleqve u tha: "Na prisni këtu,

deri sa të kthehem i tek ju. Ja, Aaroni dhe Huri janë me ju; kushdo që ka probleme le t'u drejtohet atyre". **15** Moisiu, pra, u ngjitet në mal dhe reja e mbuloi përsëri malin. **16** Tani lavdia e Zotit mbeti në malin e Sinait dhe reja e mbuloi atë gjashtë ditë; ditën e shtatë Zoti thirri Moisiut nga mesi i resë. **17** Dhe pamja e lavdisë së Zotit dukej në sytë e bijve të Izraelit si një zjarr që digjët në majën e malit. **18** Kështu Moisiu hyri në mes të resë dhe u ngjitet në mal; dhe Moisiu mbeti në mal dyzet ditë dhe dyzet net.

25 Zoti i foli Moisiut duke thënë: "U thuaj bijve të Izraelit që të më bëjnë një ofertë; do ta pranoni ofertën nga çdo njeri që e bën i shtyrë nga zemra e tij. **3** Dhe kjo eshtë oferta që do të pranoni prej tyre: ar, argjend dhe bronz; **4** stofa me ngjyrë vjollce, të purpurt, të kuqe flakë; li të hollë dhe lesh dhie; **5** lëkura dashi të ngjyrosura në të kuq, lëkurë baldose dhe dru akacie; **6** vaj pér drithën e shandanit, aroma pér vajin e vajosjes dhe pér temianin erëmirë; **7** gurë oniks i dha gurë pér të ngallimuar në petkun e priftërinjve dhe në gjoksore. **8** Le të më bëjnë një shenjtërore, që unë të banoj në mes tyre. **9** Ju do ta bëni atë sipas tërë asaj që unë do t'u tregoj, si pér modelin e tabernakullit ashtu edhe pér modelin e të gjitha ordinave. **10** Do të bëjnë, pra, një arkë prej druri të akacies, i gjatë dy kubitë e gjysmë, i gjirë një kubit e gjysmë dhe i lartë një kubit e gjysmë. **11** Do ta veshësh nga brenda dhe nga jashtë; me ar safi dhe sipër do t'i bësh një kurorë ari, që t'i sillët përqark. **12** Do të shkrish pér të katër unaza ari dhe do t'i vësh në katër këmbët e saj: dy unaza nga një anë dhe dy unaza nga ana tjetër. **13** Do të bësh edhe disa shtiza prej druri të akacies dhe do t'i veshësh me ar. **14** Pastaj do t'i kalosh shtizat nëpër unazat e arkës, pér ta mbajtur. **15** Shtizat do të qëndrojnë në unazat e arkës; nuk do t'i hiqen prej asaj. **16** Dhe në arkë do të vësh Dëshminë që do t'i tjerë. **17** Do të bësh edhe një pajtues prej arë safi; gjatësia e tij do të jetë dëgjim e kubitë e gjysmë, dhe gjerësia e tij një kubit e gjysmë. **18** Do të bësh pastaj dëgjim e kubitë e gjysmë; këta do të punohen me çekiqi në të dy skajet e pajtuesit; **19** bejë një kerubin në një nga skajet dhe një kerubin në skajin tjetër; kerubinët do t'i bëni prej një cope të vetme me pajtuesin në skajet e tij. **20** Dhe kerubinët do t'i kenë krahët e hapura me drejtëim lart, në ményrë që të mbulojnë pajtuesin me krahët e tyre; do të kenë drejtëim nga njëri tjetri, ndërsa fytrat e kerubinëve do të janë të kthyerë në drejtum të pajtuesit. **21** Do ta vësh pastaj pajtuesin lart, mbi arkën; dhe në arkë do të futësh Dëshminë që do t'i tjerë. **22** Aty unë do t'i takoj, nga lart, mbi pajtuesin, midis dy kerubinëve që janë mbi arkën e dëshmisë, do t'i njoftoj tërë urdhërat që do t'i tjerë. **23** Do t'i bësh gjithashu katër unaza ari dhe do t'i vësh unazat në katër qoshet, që ndodhen në katër këmbët e tryezës. **27** Unazat do të janë pranë buzës pér të kaluar shurfat e caktuara që do ta mbajnë tryezën. **28** Shurfat do t'i bësh me dru të akacies dhe do t'i veshësh me ar; ato do të shërbejnë pér ta mbajtur tryezën. **29** Do t'i përgatishës edhe pjatat e tij, gotat e tij, kupat e tij dëgjim e tij me të cilët bëhen libacionet; dhe do t'i bësh me ar safi. **30** Dhe do t'i vësh mbi tryezë bukën e paraqitjes, që do t'i rrijë vazhdimit para meje. **31** Do t'i përgatishës një shandan prej arë safi; shandani, këmbë dhe trungu i tij do t'i punohen me çekiqi; kupat, mollët dhe lulët e tij do t'i janë një copë. **32** Nga anët e tij do t'i dalin gjashtë krahë: tre krahë nga njëra anë e shandanit dhe tre krahë nga ana tjetër e tij; **33** mbi njérin krah do t'i modelohen tri kupa në formë të bajames, me

një mollë dhe një lule, dhe mbi krahun tjetër tri kupa në formë të bajames, me një mollë dhe një lule. Kështu do të veprohet për gjashtë krahët që dalin nga shandani. **34** Në trungun e shandanit do të ketë katër kupa në formë të bajames, me mollët dhe lulet e tyre. **35** Do të ketë një mollë poshtë dy krahëve të parë që dalin prej tij, një mollë poshtë dy krahëve të tjerë që dalin jashtë tij, dhe një mollë poshtë dy krahëve të fundit që dalin prej shandanit; kështu do të bëhet për të gjashtë krahët që dalin nga shandani. **36** Këto mollë dhe këta krahë, do të përbëjnë tèrësinë, shandani do të jetë prej ari safi dhe i punuar me çekic. **37** Do të bësh edhe shtatë llambat e tij, të cilat duhet të vendosin në ményrë që të ndriçojnë pjesën e përparme të shandanit. **38** Dhe tërë veglat për të lëvizur qiririn dhe mbajtësin e tij do të janë prej ari safi. **39** Shandani dhe veglat e tij do të bëhen me një talent prej ari të papërzier. **40** Dhe shiko të bësh çdo gjë simbas modelit që t'u tregua në mal".

26 "Do të bësh pastaj tabernakullin me dhjetë pëlhura prej liri të hollë të përdredhur, me fije ngjyrë vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, së bashku me kerubinë të punuar artistikisht. **2** Gjatësia e çdo pëlhure do të jetë njëzet e tetë kubitë dhe gjérësia e çdo pëlhurë katër kubitë; të gjitha pëlhurat do të kenë po atë masë. **3** Pesë pëlhura do të bashkohen midis tyre dhe pesë pëlhurat e tjera do të bashkohen gjithashtu midis tyre. **4** Do të bësh sythe ngjyrë vjollce mbi buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së parë; të njëjtën gjë do të bësh në buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së dytë. **5** Do të bësh pesëdhjetë sythe mbi pëlhurën e parë dhe pesëdhjetë sythe mbi buzën e pëlhurës së jashtme: këto sythe do të korrespondojnë me njëri-tjetrin. **6** Dhe do të bësh pesëdhjetë kapëse ari dhe do t'i bashkosh pëlhurat njëra me tjetrën me anë të kapëseve, në ményrë që tabernakulli të formojë një të tërë. **7** Do të bësh gjithashu pëlhurë me lesh dhie, që të shërbejnë si çadër mbi tabernakullin: do të bësh njëmbëdhjetë pëlhura të tillë. **8** Gjatësia e çdo pëlhure do të jetë tridhjetë kubitë dhe gjérësia e çdo pëlhure katër kubitë; të njëmbëdhjetë pëlhurat do të kenë të gjitha po atë mase. **9** Do të bashkosh pesë pëlhurat midis tyre, dhe gjashtë të tjerat midis tyre; do ta ripalosësh mbi vetveter pëlhurën e gjashtë në pjesën e përparme të çadrës. **10** Do të bësh gjithashu pesëdhjetë sythe mbi buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së parë dhe pesëdhjetë sythe në buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së dytë pëlhurave. **11** Do të bësh edhe pesëdhjetë kapëse prej bronzi dhe do t'i futësh kapëset në sythet, duke e bashkuar kështu çadren në ményrë që të formojnë një të tërë. **12** Nga pjesa që tepron nga pëlhurat e çadrës, gjysma e pëlhurës së tepërt do të bjerë mbi pjesën e poshtme të tabernakullit; **13** dhe kubiti nga një anë dhe kubiti nga ana tjetër që janë të tepërt në gjatësinë e pëlhurave të çadrës, do të bien mbi të dy anët e tabernakullit, njëri nga një krah dhe tjetri në krahun tjetër për ta mbuluar atë. **14** Do të bësh gjithashu një mbulesë për çadrën me lëkura dashi të ngjyrosura në të kuq, dhe mbi këtë një tjetër mbulesë me lëkura baldose. **15** Do të bësh për tabernakullin disa dérrasa prej druri të akacies, të vendosura më këmbë. **16** Gjatësia e një dérrase do të jetë dhjetë kubitë dhe gjérësia e saj një kubitë e gjysëm. **17** Çdo dérrasë do të ketë dy kllapa për të bashkuar një dérrasë me tjetrën; kështu do të veprosh për të gjitha dérrasat e tabernakullit. **18** Do të bësh kështu dérrasat e tabernakullit, njëzet dérrasa për anën jugore. **19** Do të vësh dyzet baza argjendi poshtë njëzet dérrasave: dy baza poshtë secilës dérrasë për të dy kllapat e veta. **20** Do të bësh edhe njëzet dérrasa për krahun e dytë të tabernakullit, për anën e tij veriore, **21** dhe dyzet bazat e tyre prej argjendi, dy baza nën çdo dérrasë. **22** Për krahun e pasmë të tabernakullit, në drejtëm të perëndimit, do të bësh gjashtë dérrasa. **23** Do të bësh edhe dy dérrasa për

të dy qoshet e pasme të tabernakullit. **24** Ato do të çiftëzohen poshtë dhe do të bashkohen lart me një unazë. Kështu ka për të ndodhur me të dyja dérrasat, që ndodhen në të dy qoshet. **25** Do të ketë, pra, tetë dérrasa me bazat e tyre prej argjendi: gjashtëmbëdhjetë baza, dy baza poshtë çdo dérrase. **26** Do të bësh edhe disa traversa prej druri të akacies: pesë për dérrasat e njërsës anë të tabernakullit, **27** pesë traversa për dérrasat e anës tjetër të tabernakullit dhe pesë traversa për dérrasat e pjesës së pasme të tabernakullit, në drejtëm të perëndimit. **28** Traversa qëndrore, në mes të dérrasave, do të kalojë nga njëra anë në tjetrën. **29** Do t'i veshësh me ar dérrasat dho do t'i bësh prej ari unazat e tyre nëpër të cilat do të kalojnë traversat, dho do t'i veshësh me ar traversat. **30** Do ta ngresh tabernakullin me trajtën e përpiktë që t'u tregua në mal. **31** Do të bësh një vel me fije në ngjyrë vjollce, të purprt, flakë të kuqe dhe me li të hollë dhe të përdredhur, të stolisur me kerubinë të punuar artistikisht, **32** dho do ta varësh në katër shtylla prej akacieje të veshura me ar, me grremcat e tyre të arta të vëna mbi baza argjendi. **33** Do ta varësh velin në kapëset; dho aty, në anën e brendshme të velit, do të futësh arkën e dëshmisë; veli do t'ju shërbejë si ndarës midis vendit të shenjtë dhe vendit shumë të shenjtë. **34** Pastaj do ta vësh pajtuesin mbi arkën e dëshmisë në vendin shumë të shenjtë. **35** Jashtë velit do të vësh përkundrazi tryezën, ndërsa shandani do të shkojë përballë tryezës në krahun jugor të tabernakullit, dho do a vendosësh tryezën në krahun verior. **36** Do të bësh gjithashu për hyrjen e çadrës një perde me fije në ngjyrë vjollce, të purprt, flakë të kuqe dhe prej liri të përdredhur, puna e një qëndistari. **37** Do të bësh gjithashu pesë shtylla akacieje për perden dho do t'i veshësh me ar; grremcat e tyre do të janë prej ari dhe do të shkrish për to pesë baza prej bronzi".

27 "Do të bësh edhe një altar prej druri të akacies, i gjatë pesë kubitë dhe i gjerë pesë kubitë; altari do të jetë kator dho do të ketë tre kubitë lartësi. **2** Në katër qoshet e tij do të bësh brinj, që do të formojnë një tërësi me të; dho do ta veshësh atë me bronz. **3** Do të bësh edhe enët e tij për të mbledhur hirin, lopatëzat e tij, legenët e tij, pirunjët e tij dho mangallët e tij; të gjitha veglat e tij do t'i bësh prej bronzi. **4** Do t'i bësh gjithashu një grilë prej bronzi në formë rrjete dho mbi rrjetë, në katër qoshet e tij, do të bësh katër unaza prej bronzi; **5** dho do ta vësh nën kornizën e altarin, në pjesën e poshtme, në ményrë që rrjetë të ndodhet në gjysmën e lartësisë së altarin. **6** Do të bësh edhe disa shufra për altarin, shufra me drurin e akacies, dho do t'i veshësh me bronz. **7** Shufrat do të kalojnë nëpër unazat; dho shufrat do të janë në të dy anët e altarin, kur ky do të duhet të bartet. **8** Do ta bësh me dérrasa dho bosh nga brenda; duhet ta bësh ashtu siç t'u tregua në mal. **9** Do të bësh edhe oborrin e tabernakullit; nga ana e jugut, oborri do të ketë perde prej liri të hollë të përdredhur, me një gjatësi prej njëqind kubitësh nga një anë, **10** dho njëzet shtylla me njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremcat e shtyllës dho shtizat e tyre do të janë prej argjendi. **11** Kështu edhe në gjatësinë nga ana e veriut, do të ketë perde me një gjatësi prej njëqind kubitësh, me njëzet shtylla dho njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremcat e shtyllave dho të janë prej argjendi. **12** Dhe për gjérësinë e oborrit nga ana e perëndimit, dho ketë pesëdhjetë kubitë perdeshi dho dhjetë shtyllat dho dhjetë bazat e tyre. **13** Nga ana lindore gjérësia e oborrit do të jetë gjithashu pesëdhjetë kubitë. **14** Nga një anë e portës së hyrjes do të ketë pesëmbëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dho tri bazat e tyre; **15** dho nga ana tjetër do të ketë gjithashu pesëmbëdhjetë kubitë perde me tri shtyllat dho tri bazat e tyre. **16** Për portën e hyrjes në oborr do të ketë një perde prej njëzet kubitësh, me fill ngjyrë vjollce, të purprt, flakë të

kuqe dhe prej liri tē hollë tē përdredhur, punë e një qëndistari, me katër shtyllat dhe katër bazat e tyre. **17** Térë shtyllat rrëth oborrit do tē bashkohen me shtiza argjendi; grremcat e tyre do tē janë prej argjendi dhe bazat e tyre prej bronzi. **18** Gjatësia e oborrit do tē jetë njëqind kubitë, gjersësia pesëdhjetë kubitë dhe lartësia pesë kubitë, me perde prej liri tē hollë tē përdredhur dhe me bazat prej bronzi. **19** Të gjitha veglat e caktuara pér shërbimin e tabernakullit, téré kunjat e tij dhe téré kunjat e oborrit do tē janë prej bronzi. **20** Do tē urdhërash bjtë e Izraelit që tē sjellin vaj ulliri safi prej ullinjsh tē shtypur, pér drithën e shandanit pér t'i mbajtur vazhdimisht tē ndezura llambat. **21** Në çadrën e mbledhjes, jashtë veit që ndodhet përparrë dëshmisë, Aaroni dhe bijtë e tij do t'i mbajnë llambat tē ndezura, në mënyrë që tē digjen nga mbrëmja deri në mëngjes para Zotit. Kjo do tē jetë një rregull e përherershme midis bijve tē Izraelit pér tē gjithë brezat e ardhshém".

28 "Pastaj afro pranë vetes sate Aaronin, tét vëlla, dhe bijtë e tij së bashku me tē, nga gjiri i bijve tē Izraelit, që tē më shërbijnë mua si prift; e kam fjälën pér Aaronin, Nadabin, Eleazarin dhe Ithamarin, bij tē Aaronit. **2** Dhe do t'i bësh Aaronit, vëllait ténë, rroba tē shenjta, pér t'i dhënë ndër e hijeshi. **3** Do tē flasësh me tē gjithë personat e aftë, që i kam mbushur me frymën e diturisë, dhe ata t'i bëjnë rrobat e Aaronit pér ta shenjtëruar, me qëllim që tē më shërbijnë mua si prift. **4** Dhe këto janë rrobat që do tē bëjnë: një pektoral, një efod, një mantel, një tunikë e thurur me shtiza, një çallmë dhe një brez. Do tē bëjnë, pra, rroba tē shenjta pér Aaronin, vëllanë ténë dhe pér bijtë e tij, me qëllim që tē më shërbijnë mua si prift; **5** ata do tē përdorin ar dhe fill ngjyrë vjollce, tē purprt, flakë tē kuqe dhe li tē hollë. **6** Do ta bësh efodin me ar dhe fill ngjyrë vjollce, tē purprt, tē kuqe flakë si dhe me fill liri tē hollë dhe tē përdredhur, tē punuar artistikisht. **7** Në do skajet e tij do tē ketë tē lidhura dy supore, me qëllim që tē mbahet si një e téré. **8** Brezi i punuar artistikisht, që ndodhet mbi efodin, do tē ketë po atë punë tē efodit: prej ari dhe me fije ngjyrë vjollce, tē purprt, me flakë tē kuqe dhe prej liri tē hollë tē përdredhur. **9** Pastaj do tē marrësh dy gurë oniks i dha do tē gdhendësh mbi ta emrat e bijve tē Izraelit: **10** gjashtë nga emrat e tyre mbi një gur dhe gjashtë emrat e tjerë mbi gurin tjetër, sipas radhës së tyre tē lindjes. **11** Do tē gdhendësh mbi këta gurë emrat e bijve tē Izraelit ashtu siç bën prerësi i gurit në gdhendjen e një vule; do t'i futësh në rrathë ari. **12** Do t'i vësh tē dy gurët mbi supet e efodit, si gurë kujtimore pér bijtë e Izraelit; dhe Aaroni do t'i çojë emrat e tyre si një kujtim para Zotit mbi dy shtyllat e tij. **13** Do tē bësh gjithashtu rrathë ari **14** dhe do zinxhirë prej ari safi, tē thurur si një litar, dhe do tē vësh në rrathët zinxhirët e thurur në këtë mënyrë. **15** Do tē bësh gjithashtu pektoralin e gjykimit, tē punuar në mënyrë artistike; do ta bësh punën si pér efodin: prej ari, me fill ngjyrë vjollce, tē purprt dhe flakë tē kuqe, si dhe më li tē hollë tē përdredhur. **16** Do tē jetë katror dhe i palosur më dysh; do tē jetë një pëllëmbë i gjatë dhe një pëllëmbë i gjerë. **17** Dhe do tē ngallmosh katër radhë gurësh: në radhën e parë një sardonio, një topaz dhe një smerald; **18** në radhën e dytë: një bruz, një safir dhe një diamant; **19** në radhën e tretë: një hiacint, një agat dhe një ametist; **20** në radhën e katërt: një grisolist, një oniks dhe një diaspër. Këta gurë do tē ngallmohen në rrathët e tyre të artë. **21** Dhe gurët do t'u korrespondojnë emrave të bijve tē Izraelit: dymbëdhjetë, simbas emrave tē tyre, tē gdhendur si vula, secula me emrin e fisieve tē Izraelit. **22** Do tē bësh gjithashtu mbi pektoral zinxhirë tē vegjël prej ari safi tē thurur si kordonë. **23** Pastaj do tē bësh mbi pektoral dyj unaza prej ari, dhe do t'i vësh tē dy unazat në dy skajet e pektoralit; **24** Pastaj do t'i fiksosh dy kordonat prej ari në dy unazat në skajet e pektoralit; **25** dhe dy majat e tjera tē dy kordonëve do

t'i lidhësh me tē dy rrathët dhe do t'i vendosësh mbi dy supet e efodit, nga përrpara. **26** Do tē bësh edhe dy unaza ari dhe do t'i vendosësh në dy skajet e pektoralit, mbi palën e tij, që ndodhet në pjesën e brendshme tē efodit. **27** Do tē bësh dy unaza tē tjera ari dhe do t'i vendosësh mbi tē dy supet e efodit poshtë, në pjesën e përparme pranë pikës së bashkimit, mbi brezin e punuar artistikisht tē efodit. **28** Dhe pektoralit do tē fiksohet me anë tē dy unazave tē tij në unazat e efodit me një kordon ngjyrë vjollce, në mënyrë që pektoralit tē ndodhet mbi brezin e punuar artistikisht tē efodit dhe të mos shkëputet dot prej këtij tē fundit. **29** Kështu Aaroni do t'i çojë emrat e bijve tē Izraelit tē skalitur në pektoralin e gjykimit, mbi zemrën e tij, kur do tē hyjë në shenjtërore, në kujtim tē përjetshëm përparrë Zotit. **30** Do tē vësh mbi pektoralin e gjykimit Urim-in dhe Thumim-in; dhe do tē janë mbi zemrën e Aaronit kur tē paraqitet përparrë Zotit. Kështu Aaroni do tē çojë gjykimin e bijve tē Izraelit mbi zemrën e tij para Zotit, vazhdimisht. **31** Do tē bësh edhe mantelin e efodit, krejt në ngjyrë vjollce. **32** Në mes tē tij do tē ketë një hapje pér tē kaluar kokën; rrëth e qark kësaj hapjeje do tē ketë një buzë prej stofi tē punuar, si hapja e një parzmoreje, me qëllim që tē mos shqyhet. **33** Rrëth e qark kësaj buze tē mantelit do tē bësh disa shegë ngjyrë vjollce, tē purprt dhe flakë tē kuqe, dhe rrëth tyre, zile ari; **34** një zile ari dhe një shegë, një zile ari dhe një shegë, rrëth e qark, mbi buzën e mantelit. **35** Aaroni do ta përdorë pér tē kryer shërbimin; dhe tingulli i saj do tē dégjohet kur tē hyjë në vendin e shenjtë përparrë Zotit dhe kur tē dalë andej, me qëllim që ai tē mos vdesë. **36** Do tē bësh edhe një pllakë prej ari safi dhe mbi tē do tē gdhendësh, ashtu siç bëhet mbi një vulë, fjalët: SHENJTÉRI ZOTIT. **37** Do t'i lidhësh asaj një rrip ngjyrë vjollce, pér ta bashkuar me çallmën; ajo duhet tē ndodhet në pjesën e përparme tē çallmës. **38** Kështu do tē qëndrojnë mbi ballin e Aaronit, dhe Aaroni do tē mbajë fajin tē shoqëruar me gjérat e shenjta tē paraqitura nga bijtë e Izraelit, në çdo lloj ofertash tē shenjta; ajo do tē rrijë vazhdimisht mbi ballin e tij, në mënyrë që ato tē janë tē mirëpritura nga Zoti. **39** Do tē endësh gjithashtu tunikën prej liri tē hollë, tē punuar me shtiza; do tē bësh një çallmë prej liri tē hollë dhe një brez, një punë qëndristari. **40** Pér bijtë e Aaronit do tē bësh disa tunika, breza dhe mbulesa koke, me qëllim që t'u japësh atyre nder dhe hijeshi. **41** Me ato do tē veshësh më vonë vëllanë ténë Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të; ti do t'i vajosësh, do t'i shugurosh dhe do t'i shenjtërosh, që tē më shërbijnë si priftërinj. **42** Do t'u bësh gjithashtu disa pantallona prej liri pér tē mbuluar lakuqësinë e tyre; ato do tē shkojnë nga ijët deri te kofshët. **43** Aaroni dhe bijtë e tij do t'i veshin kur tē hyjnë në çadrën e mbledhjeve, ose kur t'i afrohen altarit pér tē bërer shërbimin në vendin e shenjtë, me qëllim që mos bëhen fajtorë dhe tē mos vdesin. Ky është një statut i përjetshëm pér tē dhe pér trashëgimtarët e tij".

29 "Kjo është ajo që do tē bësh pér t'i shuguruar në mënyrë që tē më shërbijnë si priftërinj. Merr një dem tē vogël dhe dy desh pa tē meta, **2** disa bukë pa maja, ëmbëlsira pa maja tē zëna me vaj dhe revani pa maja tē lyer me vaj; (do t'i bësh me majë mielli tē grurit). **3** Do t'i vësh në një shportë dhe do t'i qosh bashkë me demin e vogël dhe dy deshtë. **4** Do ta afrosh Aaronin dhe bijtë e tij në hyrjen e çadrës së mbledhjes dhe do t'i lash me ujë. **5** Pastaj do tē marrësh rrobat dhe do ta riveshësh Aaronin me tunikën, me mantelin e efodit, me efodin dhe me pektoralin, dhe do t'i ngjeshësh brezin e punuar artistikisht tē efodit. **6** Do t'i vësh mbi krye çallmën dhe mbi çallmën do tē vësh diademën e shenjtë. **7** Pastaj do tē marrësh vajin e vajosjes, do ta derdhësh mbi kryet e tij dhe do ta vajosësh. **8** Pastaj do t'i afrosh bijtë e tij dhe do t'u riveshësh tunikat. **9** Do t'u ngjeshësh Aaronit dhe bijve tē tij

brezat dhe do tē vēsh mbi ta mbulesa kokash; priftëria do t'iū përkasë atyre pér gjithë jetën. Kështu do tē shugurosh Aaronin dhe bijtë e tij. **10** Pastaj do tē afrosh demin e vogël para çadrës së mbledhjes; dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē vénë duart e tyre mbi kokén e demit tē vogël. **11** Dhe do ta theresh demin e vogël para Zotit, nē hyrje tē çadrës së mbledhjes. **12** Do tē marrësh pastaj gjakun e demit tē vogël dhe do ta vēsh me gishtin tēnd mbi brirët e altarit, dhe gjithë mbetjen e gjakut do ta derdhësh nē këmbët e altarit. **13** Do tē marrësh gjithashtu gjithë dhjamin që mbulon zorrët, bulén e ngjitur me mëlcinë dhe dy veshkat me dhjamin që kanë sipër, dhe do t'i tymosësh mbi altarin. **14** Por mishin e demit tē vogël, lëkurën dhe flliçësirat e tij do t'i djegësh me zjar jashët kampit: ky èshtë një flijim pér mëkatin. **15** Pastaj do tē marrësh nje nga deshtë dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē vénë duart e tyre mbi kokén e dashit. **16** Pastaj do ta theresh dashin, do tē marrësh gjakun e tij dhe do ta spérkatësh përrreth altarit. **17** Pas kësaj do ta ndash nē copa dashin, do tē lash zorrët dhe këmbët e tij, dhe do t'i vēsh bashkë me copat e tij dhe me kokën e tij. **18** Pastaj do ta tymosësh téré dashin mbi altar: ky èshtë një olokaust pér Zotin; èshtë një erë e këndshme, një flijim i bérë me anë tē zjarrit pér Zotin. **19** Pastaj do tē marrësh dashin tjetër, dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē vénë duart e tyre mbi kokén e dashit. **20** Do ta theresh dashin, do tē marrësh prej gjakut tē tij dhe do ta vēsh mbi bulén e veshit tē djathtë tē Aaront dhe mbi bulén e veshit tē djathtë tē bije tē tij, mbi gishtin e madh tē dorës së tyre tē djathtë dhe mbi gishtin e trashë tē këmbës së tyre tē djathtë, dhe do ta spérkatësh gjakun rreth e qark altarit. **21** Do tē marrësh pastaj nga gjaku që èshtë mbi altar dhe nga vaj i vajosjes dhe do tē spérkatësh Aaronin dhe rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e tyre. Kështu do tē shenjtërohet ai dhe rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e tyre bashkë me tē. **22** Do tē marrësh edhe dhjamin e dashit, dhjamin e bishtit, dhjamin që mbulon zorrët, bulén e mëlcisë, dy veshkat dhe dhjamin që èshtë mbi tō dhe kofshën e djathtë, (sepse èshtë një dash shenjtërimi); **23** do tē marrësh edhe një bukë, një èmbëlsirë me vaj dhe një revani nga shporta e bukës së ndorme, që èshtë para Zotit, **24** dhe tē gjitha këto gjëra do t'i vêsh nē duart e Aaront dhe nē duart e bijve tē tij, dhe do t'i tundësh si një ofertë e bérë përrpara Zotit. **25** Pastaj do t'i marrësh nga duart e tyre dhe do t'i tymosësh mbi altarin, mbi olokaustin, si një erë e këndshme përrpara Zotit; èshtë një flijim i bérë me anë tē zjarrit Zotit. **26** Pas kësaj do tē marrësh gjoksin e dashit tē përdorur pér shugurimin e Aaronit dhe do ta tundësh si një ofertë e lëvizur përrpara Zotit; dhe kjo do tē jetë pjesa e jote. **27** Dhe nga dashi i përdorur pér shenjtërim do tē ruash gjoksin e ofertës së lëvizur dhe kofshën e ofertës së ngritur, që u takojnë Aaronit dhe bijve tē tij. **28** Ai do tē jetë nga ana e bijve tē Izraelit pér Aaronin dhe bijtë e tij një regull i përhershëm, sepse èshtë një ofertë lartësimi. Do tē jetë një ofertë lartësimi nga ana e bijve tē Izraelit që èshtë marrë nga fitët e tyre tē falënderimit, oferta e tyre pér lartësim te Zoti. **29** Dhe rrobat e shenjta tē Aaront do t'u kalojnë bijve tē tij mbas tij, me qëllim që tē vajosen dhe tē shenjtërohen tek ata. **30** Ai bir që bëhet prift nē vend tē tij do t'i veshë ato pér shtatë ditë, kur do tē hyjë nē çadrën e mbledhjes pér tē kryer shërbesën nē vendin e shenjtë. **31** Pastaj do tē marrësh dashin e shenjtërimit dhe do ta gatuash mishin e tij nē një vend tē shenjtë; **32** dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē hanë, nē hyrje tē çadrës së mbledhjes, mishin e dashit dhe bukën që èshtë nē shportë. **33** Do tē hanë gjérat që kanë shërbyer pér tē bérë shlyerjen pér t'u shuguruar dhe shenjtëruar; por asnjë i huaj nuk do tē hajë prej tyre, sepse janë gjëra tē shenjta. **34** Dhe nē goftë se tepron mish i shenjtërimit ose bukë deri nē mëngjes, do tē djegësh atë që mbetet nē zjarr; nuk do ta hahet, sepse èshtë e shenjtë. **35** Do tē bësh, pra, pér

Aaronin dhe pér bijtë e tij tē gjitha ato që tē kam urdhëruar: do t'i shenjtërosh brenda shtatë ditëve. **36** Dhe çdo ditë do tē ofrosh një dem tē vogël, si flijim pér mëkatin, pér tē larë fajin që ke bëre dhe do ta vajosësh pér ta shenjtëruar. **37** Pér shtatë ditë do tē bësh shlyerjen e fajit pér altarin dhe do ta shenjtërosh; altari do tē jetë një vend shumë i shenjtë: çdo gjë që do tē prekë altarin do tē jetë e shenjtë. **38** Kjo èshtë ajo që do tē ofrosh mbi altar: dy qengja motakë çdo ditë, pér gjithnjë. **39** Njérin prej qengjave do ta ofrosh nē mëngjes dhe tjetrin nē tē ngrysur. **40** Me qengjin e parë do tē ofrosh një tē dhjetën e efës tē majës së miellit tē brumosur me një cerek hine vajj thjesht ulliri, dhe një libacion me një cerek hine verë. **41** Qengjin e dytë do ta ofrosh nē tē ngrysur; do ta shoqërosh me tē njëjtin blatim dhe me tē njëjtin libacion tē mëngjesit; èshtë një flijim parfumi të këndshém i ofruar nëpërmjet zjarrit pér Zotin. **42** Do tē jetë një olokaust i përjetshém pér gjithë brezat e ardhshém, tì ofruar nē hyrje tē çadrës së mbledhjes, përrpara Zotit, kur unë do t'ju takoj pér tē folur me ty. **43** Dhe atje do tē takohem me bijtë e Izraelit; dhe çadra do tē shenjtërohet nga lavdia ime. **44** Kështu unë do tē shenjtëroj çadrën e mbledhjes dhe altarin; do tē shenjtëroj gjithashtu Aaronin dhe bijtë e tij, që tē më shërbijnë si priftërinj. **45** Do tē banoj nē mes tē bijve tē Izraelit dhe do tē jem Perëndia i tyre. **46** Dhe ata do tē mësojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre, që i nxori nga vendi i Egjiptit pér tē banuar midis tyre. Unë jam Zoti, Perëndia i tyre".

30 "Do tē bësh edhe një altar pér tē djegur temjanin; dhe do ta një kubit i akacies. **2** Do tē jetë një kubit i gjatë dhe një kubit i gjerë; do tē jetë katror dhe do tē ketë një lartësi dë kubitësh; brirët e tij do tē përbëjnë një pjesë tē vetme me tē. **3** Do ta veshësh me ar safi: pjesën e tij tē sipërme, anët e tij rreth e qark dhe brirët e tij; do tē bësh edhe një kurorë ari. **4** Do t'i bësh edhe dy unaza ari nën kurorë, nē tē do krahët e tij; do t'i vêsh nē tē dy krahët e tij pér tē kaluar shtizat, tì cilat shërbijnë pér ta mbartur. **5** Shtizat do tē bëhen me druri tē akacies dhe do t'i veshësh me ar. **6** Do ta vendosësh altarin përrpara velit që ndodhet përrpara arkës së dëshmisë, përballë pajtuesit që ndodhet mbi dëshminë, ku unë do tē tē takoj. **7** Mbi tē Aaroni do tē djegë temjan tē parfumuar; do ta djegë çdo mëngjes, kur rregullon llambat. **8** Kur Aaroni ndez llambat nē tē ngrysur, do tē djegë temjanin: një temjan i vazhdueshém përrpara Zotit, pér brezat e ardhshém. **9** Nuk do tē ofroni mbi tē as temjan tē huaj, as olokaust, as blatim; dhe mbi tē nuk do tē derdhni libacione. **10** Dhe Aaroni do tē bëjë një herë nē vit shlyerjen e mëkatin mbi brirët e tij; me gjakun e flisë së shlyerjes së mëkatin do tē bëjë mbi tē shlyerjen një herë nē vit, brez pas brezi. Do tē jetë gjë shumë e shenjtë, e shenjtë pér Zotin". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **12** "Kur do tē bësh illogarinë e bijve tē Izraelit, pér regjistrimin e tyre, secili do t'i japë Zotit shpengimin e jetës së tij, kur do tē numërohen, me qëllim që tē mos goditen nga ndonjë plagë, kur do tē bësh regjistrimin e tyre. **13** Kjo èshtë ajo që do tē japë secili nga ata që paguajnë takës: gjysmë sikli, simbas siklit tē shenjtërores, (sikli èshtë baras me njëzet gere), një gjysmë sikli do tē jetë oferta që duhet t'i bëhet Zotit. **14** Kushdo që do tē përfshihet nga regjistrimi, njëzet vjeç e lart, do t'i japë Zotit këtë ofertë. **15** I pasuri nuk do tē japë më tepër, as i varfëri më pak se gjysmë sikli, kur do t'i bëhet kjo ofertë Zotit pér tē shlyer fajet e jetës suaj. **16** Do tē marrësh, pra, nga djemtë e Izraelit këto tē holla tē shërbimit dhe do t'i përdorësh pér shërbimin e çadrës së mbledhjes: kjo do tē jetë pér bijtë e Izraelit një kujtim para Zotit pér tē bérë shlyerjen pér jetën tua". **17** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **18** "Do tē bësh edhe një legen prej bronzi, me bazën e tij prej bronzi, pér t'u larë; do ta vendosësh midis çadrës së mbledhjes dhe altarin dhe do tē vêsh

edhe ujë. **19** Dhe aty Aaroni dhe bijtë e tij do të lajnë duart dhe këmbët. **20** Kur do të hyjnë në çadrën e mbledhjes, do të lahen me ujë, që të mos vdesin; kështu edhe kur do t'i afrohen altarit për të shérbyer, për të tymosur një ofertë të bërë Zotit me anë të zjarrit. **21** Do të lajnë duart dhe këmbët e tyre, që të mos vdesin. Ky do të jetë një rregull i përfjetshëm, për atë dhe për pasardhësit e tij, brez pas brezi". **22** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **23** "Gjej edhe aromat më të mira: pesqind sikla mirrë të lëngët, dyqind e pesëdhjetë, domethënë gjysma, cinnamon aromatik dhe dyqind e pesëdhjetë kanellë aromatike, **24** pesqind sikla, në bazë të siklit të shenjtërores, kasicë dhe një hin vaj ulliri. **25** Me këto të përgatitësh një vaj për vajosjen e shenjtë, një parfum të prodhuar me artin e parfumierit: ky do të jetë vaj i vajosjes së shenjtë. **26** Me të do të vajosësh çadrën e mbledhjes dhe arkën e dëshmisë, **27** tryezën dhe të gjitha veglat e tij, shandanin dhe të gjitha përdorëset e tij, altarin e temjanit, **28** altarin e olokauste dhe të gjitha përdorëset e tij, legenen dhe bazën e tij. **29** Do të shenjtërosh kështu këto gjëra dhe do të janë shumë të shenjta; të gjitha sendet që u përkasin, do të janë të shenjta. **30** Do të vajosësh edhe Aaronin dhe bijtë e tij dhe do t'i shenjtërosh, me qëllim që të më shërbejnë si priftërinj. **31** Pastaj do t'u flasësh bijve të Izraelit, duke u thënë: "Ky do të jetë për mua një vaj për vajosjen e shenjtë, brez pas brezi. **32** Nuk do ta derdhni mbi mish njeriu dhe nuk do të përgatisni tjetër po ashtu; ai eshtë i shenjtë, do të jetë i shenjtë edhe për ju. **33** Kushdo që përgatit të ngjashëm, apo kushdo që e vë mbi një të huaj, do të shfaroset nga populli i tij"». **34** Zoti i tha akoma Moisiut: "Gjej disa aroma, storaks, guaska erëmira, galban, aroma me temjan të kulluar, në doza të barabarta; **35** do të përgatitësh me to një parfum simbas artit të parfumierit, një parfum të kripur, të pastër dhe të shenjtë; **36** do ta kthesi një pjesë të tij në pluhur shumë të hollë dhe do të vendosësh pak nga ai përpëra dëshmisë në çadrën e mbledhjes, ku unë do të të takoj: ai do të jetë për ju një gjë shumë e shenjtë. **37** Por nga temjani që ke për të bërë, nuk do të përgatisni përveten tuaj me të njëjtën përbërje; kjo do të jetë për ty një gjë e shenjtë kushtuar Zotit. **38** Kushdo që do të përgatisë një temjan të këtij lloji, do të shfaroset nga populli i tij".

31 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Shiko, unë e thirra me emër Betsealeelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës; **3** dhe e mbusha me Frymën e Perëndisë, me dituri, me zgjuarësi, me njohuri dhe çdo shkathësi, **4** që të jetë i aftë të përgatisë vizatime artistike, të punojë arin, argjendin dhe bronzin, **5** për të gdhendur gurë për t'u ngallmuar, për të punuar drurin dhe për të kryer çdo lloj punimesh. **6** Dhe ja, i dhashë për shok Oholiabin, të birin e Ahisamakut, nga fisi i Danve; dhe shtiva dituri në mendjen e të gjithë njerëzve të shkathët, me qëllim që të mund të bëjnë të gjitha ato që të kam urdhëruar: **7** çadrën e mbledhjes, arkën e dëshmisë dhe pajtuesin që ndodhet mbi të, dhe të gjitha orënditë e çadrës, **8** tryezën dhe orënditë e saj, shandanin prej ari safi dhe të gjitha pjesët e tij, altarin e temjanit, **9** altarin e olokauste dhe tërë veglat e tij, enës e madhe dha bazën e saj, **10** dhe rrobat e endura hollë me mjeshtëri, rrobat e shenjta për priftin Aaron dher rrobat e bijve të tij për të shérbyer si priftërinj, **11** vajin për vajosje dhe temjanin e parfumuar përvendin e shenjtë. Ata do të veprojnë simbas të gjithë urdhreve që të kam dhënë ty". **12** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **13** "Fol edhe me bijtë e Izraelit, duke u thënë: Tregoni kujdes të madh për të respektuar të shtuat e mia, sepse eshtë një shenjë midis meje dhe jush për të gjithë brezat tuaj, në mënyrë që të njihni se unë jam Zoti që ju shenjtëron. **14** Do të respektoni, pra, të shtunën, sepse eshtë përvjetore që të mos vdesin; kush e përdhos atë, do të dënohet me vdekje; kushdo që bën atë dëtitë ndonjë punë, do të shfaroset nga gjiri i

popullit të tij. **15** Do të punohet gjashtë ditë; por dita e shtatë eshtë e shtuna e pushimit, e shenjtë për Zotin; kushdo që do të bëjë ndonjë punë ditën e shtunë do të dënohet me vdekje. **16** Andaj bijtë e Izraelit do ta respektojnë të shtunën, duke e kremtuar atë brez pas brezi, si një besëlidhje të përfjetshme. **17** Ajo eshtë një shenjë e përfjetshme midis meje dhe bijve të Izraelit, sepse në gjashtë ditë Zoti bëri qielin dhe tokën, dhe ditën e shtatë pushoi dhe u shlodh". **18** Kur Zoti mbaroi së foluri me Moisiut në malin Sinai, i dha dy pllaka të dëshmisë, pllaka guri, të shkruara me gishtin e Perëndisë.

32 Por populli, duke parë që Moisiu po vononte të zbriste nga mali, u mblohdh rrëth Aaronit dhe i tha: "Hajt tanë, na bëj një perëndi të shkojë para nesh, sepse sa për Moisiu, njeriu që na nxori nga vendi i Egjiptit, nuk dimë çfarë i ka ndodhur". **2** Aaroni iu përgjigji atyre: "Hiqni unazat prej ari që janë në veshët e grave tuaja, të bijve tuaj, dhe të bijave tuaja dhe m' i sillni mu". **3** Kështu tërë populli hoqi unazat prej ari që kishin në veshët dhe ia çoi Aaronit, **4** i cili i mori nga duart e tyre dhe, mbasi i modeloi me daltë, bëri një viç prej metali të shkrirë. Atëherë ata thanë: "O Izrael, ky eshtë perëndia yt që të nxori nga vendi i Egjiptit". **5** Kur Aaroni pa këtë, ngriti një altar përpëra tij dhe vuri kasnecë që thanë: "Nesër do të jetë festë për ndër të Zotit". **6** Të nesërmen ata u ngritën herët, ofruan olokauste dhe çuan fli falënderimi; populli u ul për të ngrënë e për të pirë, pastaj u ngrit për të dëfryer. **7** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Tani shko, zbrit, sepse populli yt, që ti nxore nga vendi i Egjiptit, eshtë korruptuar; **8** u larguan shpejt, janë përdalë nga rruga që unë e kisha urdhëruar të ndiqte; bëri një viç prej metali të shkrirë, u përkul para tij, i ofroi flitime dhe tha: "O Izrael, kjo eshtë perëndia jote që të nxori nga vendi i Egjiptit"». **9** Zoti i tha akoma Moisiut: "E pashë këtë popull, dhe ja, eshtë një popull me qafë të fortë. **10** Më lër, pra, të veproj, në mënyrë që zemërimi im të ndizet kundër tyre dhe t'i konsumoj; por nga ti do të bëj një komb të madh". **11** Atëherë Moisiu e lutti Zotin, Perëndinë e tij, dhe i tha: "Pse, o Zot, zemërimi yt duhet të ndizet kundër popullit tënd që e nxore nga vendi i Egjiptit me fuqi të madhe dhe me dorë të fortë? **12** Pse duhet që Egjiptasit të thonë: "Ai i nxori për t'ju bërë të keq, që të vriten mbi malet dhe për t'i shfarosur nga faqja e dheu"? Hiq dorë nga zemërimi yt i zjarrt dhe nga qëllimi yt për t'i bërë keq popullit tënd". **13** Kujto Abrahamin, Isakun dhe Izraelin, shérbëtorë të tu, të cilëve u je betuar mbi veten tênde, duke u thënë atyre: "Unë do të shumëzoj pasardhësit tuaj si yjet e qilljet dhe do t'u jap pasardhësve tuaj tërë atë vend për t'i cilin të folia, dhe ata do ta zoterojnë përfjetë". **14** Kështu Zoti ndryshoi mendim lidhur me të keqen që kishte thënë se do t'i bënte popullit të tij. **15** Atëherë Moisiu i kthyte dhe zbriti nga mali me dy pllakat e dëshmisë në duar, pllaka të shkruara nga të dy anët, si përpëra ashtu edhe prapa. **16** Plakat ishin vepër e Perëndisë dhe shkrimi i tyre ishte shkrimi i Perëndisë, i gdhendur mbi pllakat. **17** Por Jozueu, duke dëgjuar britmën e popullit që bërtiste, i tha Moisiut: "Ka një zhurmë lufte në kamp". **18** Por ai u përgjigji: "Kjo nuk eshtë as një britmë fitoreje, as një britmë humbieje; britma që unë dëgjoj eshtë e njerëzve që këndojnë". **19** Si iu afrau kampit, pa viçin dhe vallet; atëherë Moisiu u ndez nga zemërimi dhe ai i hodhi pllakat nga duart e tij dhe i theu në këmbët e malit. **20** Pastaj mori viçin që ata kishin bërë, e dogji në zjarr dhe e bëri pluhur; pastaj e përhapi pluhurin në ujë dhe ia dha për të pirë bijve të Izraelit. **21** Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Çfarë të ka bërë ky popull, të cilin e ke ngarkuar me një mëkat kaq të madh?". **22** Aaroni u përgjigji: "Zemërimi i zotërisë sime të mos ndizet, ti vetë e njeh këtë popull dhe e di që ai eshtë i prirur ndaj së keqes. **23** Ata më kanë thënë: "Na bëj një perëndi që të shkojë para nesh, sepse Moisiut, njeriu që na nxori nga vendi i Egjiptit, nuk dimë se çfarë i ka ndodhur".

24 Atéheré unë u thashë atyre: "Kush ka ar të mos e mbajë me vete". Kështu ata ma dhanë mua dhe unë e hodha në zjarr, dhe na doli ky viç". **25** Kur Moisiu pa që populli ishte pa fr (dhe Aaroni e kishte lënë të shfrenohet duke e ekspozuar në turpin e armiqve të tij), **26** u ndal në hyrje të kampit dhe tha: "Kushdo që éshët me Zotin, le të vijë tek unë!". Dhe të gjithë bijtë e Levit u mblohdhën pranë tij. **27** Dhe ai u tha atyre: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Secili prej jush të vërë shpatën në krahun e tij, kaloni dhe rikaloni nga një hyrje e kampit në tjetrën, secili të vrasë vëllanë e tij, mikun e tij, fqinj e tij""'. **28** Bajtë e Levit bénë ashtu siç u kishte thënë Moisiu, dhe atë ditë ranë rrëth tre mijë njerëz. **29** Pastaj Moisiu tha: "Shenjtërohuni sot Zoti, që ai t'ju ja pënjë bekim, sepse secili prej jush ka qénë kundër birit të tij dhe vëllait të tij". **30** Të nesërmen Moisiu i tha popullit: "Ju keni bérë një mëkat e madh; por tanë unë do të ngjitet tek Zoti; ndofto do të mund të bëj shlyerjen pér mëkatin tua". **31** Moisiu i kthye, pra, te Zoti dhe tha: "Medet, ky popull ka kryer një mëkat të madh dhe ka bérë pér vete një perëndi prej ari. **32** Megjithatë tani, të lutem, falua mëkatin e tyre; përndryshe, më fshi nga libri yt që ke shkruar!". **33** Por Zoti iu përgjegj Moisiu: "Atë që ka bérë mëkat kundër meje, atë do ta fshij nga libri im! **34** Tani shko, çoje popullin ku të kam thënë. Ja, Engjelli im do të shkoj para teje, por ditën që do të vij pér t'i dënuar, do t'i dënoj pér mëkatin e tyre". **35** Kështu Zoti goditi popullin, sepse kishte bérë viçin që Aaroni kishte modeluar.

33 Zoti i tha Moisiu: "Shko, ngjitu që këtej, ti së bashku me popullin që nxore nga vendi i Egjiptit, drejt vendit, që u premtova me betim Abrahamicit, Isakut dhe Jakobit, duke u thënë: "Unë do t'uja pasardhësve të tu". **2** Unë do të dérgoj një Engjell para teje dhe do t'i déboj Kananejtë, Amorejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. **3** Ngjitu drejt vendit ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, sepse unë do të ngjitesha edhe pér një qast të vetëm në mesin tënd, do të të konsumoja! Prandaj tanë hiqi stolitë e tua dhe kështu unë do të di çfarë duhet të bëj me ty". **6** Kështu bijtë e Izraelit i hoqën stolitë e tyre, që nga nisja e tyre nga mal i Horeb e tutje. **7** Pastaj Moisiu mori çadrën dhe e ngriti jaشتë kampit, larg tij dhe e quajti tenda e mbledhjes; kushdo që kërkonte Zotin, dilte drejt çadrës së mbledhjes, që ndodhet jaشتë kampit. **8** Kur Moisiu dilte pér të shkuar në çadër, tërë populli ngrivej, dhe secili rrinte më këmbë në hyrje të çadrës së vet dhe ndiqte me sy Moisiun, deri sa ai të hynte në çadër. **9** Dhe kur Moisiu hynte në tendë, shtylla e resë zbriste dhe ndalej në hyrje të saj, dhe Zoti fliste me Moisiun. **10** Tërë populli e shihte shtyllën e resë së ndaluar në hyrjen e çadrës; kështu tërë populli ngrivej dhe secili pérkulej në hyrje të çadrës së vet. **11** Kështu Zoti fliste me Moisiun ballë pér ballë, ashtu si një njeri flet me mikun e tij; pastaj Moisiu kthehet në kamp. Por Jozueu, bin i Nunit, zbatuesi i tij i ri, nuk largohej nga çadra. **12** Pastaj Moisiu i tha Zotit: "Pa shiko, ti më tha: "Bëj që ky popull tē ngjitet". Por ti nuk më ke thënë cilin do të dérgosh me mua. Megjithatë ke thënë: "Unë tē njoh personalisht që ke gjetur hir në sytë e mi". **13** Prandaj tani, që më ke me sy të mirë, më bëj të njohura rrugët e tua, që të kem mundësi të njoh dhe të fitoj hir në sytë e tu. Merr parasysh gjithashtu se ky komb éshët populli yt". **14** Zoti i përgjigj: "Prania ime do të shkojë me ty, dhe unë do të tē jep pushim". **15** Atéherë Moisiu i tha: "Në qoftë se prania jote nuk vjen me mua, mos na nis që këtej. **16** Si do të mund të njihet tani që unë dhe populli yt, kemi gjetur hir në sytë e tu? Ndofto

kjo ndodh sepse ti vjen me ne? Kështu unë dhe populli yt do të dallohem i nga tèrë popuj që jetojnë mbi faqen e dheut". **17** Zoti i tha Moisiu: "Do ta bëj edhe këtë gjë që ke kërkuar, sepse ti ke gjetur hir në sytë e mi dhe tē njoh personalisht". **18** Atéherë Moisiu tha: "Tregomë lavdinë tèndel". **19** Zoti iu përgjigj: "Unë do të bëj që të kalojë para teje gjithë mirësia ime dhe do tē shpall emrin e Zotit para teje. Do tē fal atë që dë tē fal dhe do tē mëshiroj atë që do tē mëshiroj". **20** Dhe tha akoma: "Ti nuk mund tē shikosh fytyrën time, sepse asnëj njeri nuk mund tē më shikojë dhe tē jetoje". **21** Pastaj Zoti tha: "Ja një vend afér meje; ti do tē rrish mbi shkëmbin; **22** dhe ndërsa do tē kalojë lavdia ime, unë do tē vë në një tē çarë tē shkëmbit dhe do tē mbuloj me dorën time, deri sa tē këm kaluar; **23** pastaj do ta tērrheq dorën dhe ti do tē më shikosh nga kurrizi; por fytyra ime nuk mund tē shihet".

34 Zoti i tha Moisiu: "Preji dy pllaka guri ashtu si tē parat; dhe unë do tē shkruaj mbi pllakat fjalët që ishin mbi pllakat e para që theve. **2** Kështu jì gati në mëngjes dhe ngjitu në mëngjes në malin Sinai, dhe qëndro aty afér meje në majë tē malit. **3** Askush tē mos ngjitet bashkë me ty dhe tē mos duket asnieri në tērë malin; as kope me baqëti tē imët a tē trashë përreth këtij mali". **4** Kështu Moisiu preu dy pllaka guri, si tē parat; u ngrit herët në mëngjes dhe u ngjitet në malin Sinai ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti, dhe mori në dorë tē dyja pllakat prej guri. **5** Atéherë Zoti zbriti në renë dhe u ndal aty pranë tij, dhe shpallli emrin e Zotit. **6** Dhe Zoti kaloj pranë tij dhe thirri: "Zoti, Perëndia i përjetshëm, i mëshirëshëm dhe i dhembshur, i ngadalshëm në zemërim, i pasur në mirësi dhe në besnikëri, **7** që përdor mëshirësh pér mijëra njerëz, që fal padrejtësinë, shkeljet dhe mëkatin por nuk e lë tē pandeshkuar fajtorin, dhe që viziton padrejtësinë e etërvë mbi bijtë dhe mbi bijtë e bijve deri në brezin e tretë dhe tē katërt". **8** Dhe Moisiu nxitoi tē përkulet deri në tokë, dhe adhuroi. **9** Pastaj tha: "O Perëndi, në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, eja në mes nesh, sepse ky éshët një popull me qafë tē fortë; na fal padrejtësinë tonë dhe mëkatin tonë, dhe na merr si trashëgiminë tēnde". **10** Zoti u përgjigj: "Ja, unë po bëj një besëlidhje: Do tē bëj para gjithë popullit mrekulli, që nuk janë bérë kurre mbi tē gjithë dheun dhe në asnëj komb tjetër; dhe tērë populli në mes tē tē cilët **11** Kqyr atë që po tē urdhëroj sot: Ja unë do t'i déboj para teje Amorejtë, Kananejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. **12** Ruhu se bën ndonjë aleancë me banorët e vendit në tē cilin ke pér tē vajtur, me qëllim që tē mos jetë një grackë pér ty; **13** por rrëzo altarët e tyre, copëto shtyllat e tyre tē shenjta dhe rrëzo shëmbilltyrat e tyre, **14** (sepse nuk do t'i përulesh një perëndi tjetër, sepse Zoti, emri i tē cilët éshët "Xhelozî", éshët një Perëndi xheloz). **15** Mos bëj asnëj aleancë me banorët e vendit sepse, kur ata kurvërohen te idhujt e tyre dhe ofrojnë fli idhujve tē tyre, ndokush prej tyre tē fton dhe ti ha nga flitë e tyre, **16** dhe merr nga bijat e tyre pér bijtë e tu, dhe vajzat e tyre tē kurvërohen te idhujt e tyre dhe t'i shtyjnë bijtë e tu tē kurvërohen te idhujt e tyre. **17** Nuk do tē bësh idhull me metal tē shkrirë. **18** Do tē kremtosh festën e tē ndormeve. Shtatë ditë me radhë do tē hashi bukë pa maja, ashtu siç tē kam urdhëruar nё kohën e caktuar, nё muajin e Abibit, sepse nё muajin e Abibit ti ke dalë nga Egjipti. **19** Kushdo që çel barkun éshët imi; éshët imja çdo pjellë e parë mashkull tē tē gjithë bagëtisë sate, qoftë e trashë ose e imët. **20** Do tē shpengosh me një qengj pjellën e parë mashkull tē gomarit; po tē jetë se nuk do ta shpengosh, do t'i thyesh qafën. Do tē shpengosh edhe çdo tē parëlindur tē bijve tē tu. Asnieri nuk do tē paraqitet para meje duarbosh. **21** Do tē punosh gjashtë ditë; por ditën e shtatë do tē pushosh: do tē pushosh edhe nё kohën e lërimt dhe tē korries. **22** Do tē kremtosh festën e javëve, domethënë, tё prodhimit tē parë

të korries së grurit dhe festën e të vjelave në fund të vitit. **23** Tri herë në vit do të paraqitet çdo mashkull i juaj para Perëndisë, Zotit, Perëndisë të Izraelit. **24** Sepse unë do të déboj kombe para teje dhe do të zgjeroj kufijtë e tu, dhe askush nuk do të déshiroj vendin tênd, kur do të njithesh tri herë në vit, për të dalë përparrë Zotit, Perëndisë tênd. **25** Nuk do të ofrosh me bukë të mbrujtur gjakun e viktimitë së flijuar përmja; flia e festës së Pashkës nuk do të lihet deri në mëngjes. **26** Do të çosh në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tênd, prodhimet e para të fryteve të tokës sate. Nuk do ta gatuash kecini në qumështin e nënës së tij". **27** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shkruaj këto fjalë, sepse mbi bazën e këtyre fjalëve kam përfunduar një aleancë me ty dhe me Izraelin". **28** Kështu Moisiu mbeti aty me Zotin dyzet ditë dhe dyzet net; nuk hëngri bukë as piu ujë. Dhe Zoti shkroi mbi plakat fjallët e besëlidhjesh, dhjetë urdhërimet. **29** Por Moisiu, kur zbriti nga mal i Sinait (duke zbritur nga mal) Moisiu kishte në dorë dy plakat e déshmisi, nuk e dinte që lëkura e ftyrës së tij që bërrë rrëzëllye, sepse kishte qenë të fliste me Zotin. **30** Kështu, kur Aaroni dhe tërë bijtë e Izraelit panë Moisiun, ja, që lëkura e ftyrës së tij ishte rrëzëllye dhe ata kishin frikë t'i afroheshin atij. **31** Por Moisiu i thirri dhe Aaroni dhe tërë kererët e asamblesë u rikthyen tek ai, dhe Moisiu u foli atyre. **32** Pastaj, tërë bijtë e Izraelit u afroan, dhe ai i urdhëroi të bënин të gjitha ato që Zoti i kishte thënë në malin Sinai. **33** Mbasë Moisiu mbaroi së foluri me ta, vuri një vel mbi ftyrën e tij. **34** Por kur Moisiu hynte përparrë Zotit për të biseduar me atë, hiqte velin deri sa të dilte jashtë; duke dalë jashtë, u tregonte bijtë e Izraelit ato që e kishin urdhëruar të bënte. **35** Bijtë e Izraelit, duke parë ftyrën e Moisiut, shihnin se lëkura e tij rrëzëllente; pastaj Moisiu vinte përsëri velin mbi ftyrën e tij, deri sa hynte të fliste me Zotin.

35 Moisiu thirri asamblenë e bijve të Izraelit dhe u tha atyre: "Këto janë gjërat që Zoti më ka urdhëruar të bëj. **2** Do të punohet gjashtë ditë, por dita e shtatë do të jetë për ju një ditë e shenjtë, një e shtunë pushimi, e shenjtëruar ndaj Zotit. Kushdo që bën ndonjë punë atë ditë do të dënohet me vdekje. **3** Nuk do të ndizni zjarr në asnjë prej banesave tuaja ditën e shtunën". **4** Pastaj Moisiu i foli tërë asamblesë së bijve të Izraelit dhe tha: "Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: **5** "Merrni ndërmjet jush një ofertë për Zotin; kushdo që ka zemër bujare do t'i çojë një ofertë Zotit; ar, argjend dhe bronz, **6** stofa ngjyrë vjollce, të purpurt ose flakë të kuqe, li të hollë dhe lesh dhi, **7** lëkura dashi të ngjyera në të kuq, lëkura baldose dhe dru të akacies, **8** vaj për ndricim të shandanit dhe aroma për vajin e vajosjes dhe për temjanin aromatik, **9** gurë onksi dhe gurë për t'u ngallmuar mbi efodin dhe pektoralin. **10** Kushdo ndërmjet jush që është i aftë, le të vijë dhe të bëjë tërë ato gjëra që Zoti ka urdhëruar: **11** tabernakullin, çadrën e tij dhe mbulesën, kapëset, drerasat, traversat, shyllat dhe bazat e tij, **12** arkën, shtizat e saj, pajtuesin dhe velin e mbulesës së arkës, **13** tryezën dhe shtizat e saj, tërë veglat e saj dhe bukën e paraqitjes; **14** shandanin për dritë dhe veglat e tij, llambat e tij dhe vajin për ndricim të shandanit; **15** altarin e temjanit dhe shtizat e tij, vajin e vajosjes, temjanin aromatik dhe perden e hyrjes në tabernakull, **16** altarin e olokausteve me grilën e tij prej bronzi, shtizat dhe tërë veglat e tij, legenin dhe bazën e tij, **17** perdet e oborrit, shyllat e tij dhe bazat e tyre, dhe perdra e hyrjes në obor; **18** kunjat e tabernakullit, kunjat e oborrit dhe litarët e tyre; **19** rrobat e punuara hollë për të bëré shërbimin në vendin e shenjtë, rrobat e shenjtë për priftin Aaron dhe rrobat e bijve të tij që të shërbijnë si priftërin"¹⁰. **20** Atëherë gjithë asambleja e bijve të Izraelit u largua nga prania e Moisiut. **21** Kështu tërë ata që ishin të shtyrë nga zemra e tyre dhe tërë ata që ishin të shtyrë nga fryma e tyre, erdhën për t'i sjellë ofertën e tyre Zotit për veprën e

çadërës së mbledhjes, për të gjitha shërbimet e tij dhe për rrobat e shenjtë. **22** Erdhën burra dhe gra, ata që kishin zemër bujare, dhe sollën me vete kapëse, vathë, unaza me vulë dhe byzylkë, Iloj Iloj xhevahiresh prej ari; gjithkush i solli ndonjë ofertë prej ari Zotit. **23** Dhe të gjithë ata që kishin stofa ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe, ose li të hollë, apo lesh dhi, ose lëkura dashi me ngjyrë të kuqe, ose lëkurë baldose, i sollën. **24** Kushdo që mund të bënte një ofertë prej argjendi o prej bronzi, e solli ofertën e shenjtëruar për Zotin; dhe kushdo që kishte dru prej akacieje për ndonjë punë të caktuar për shërbimin, e solli. **25** Të gjitha gratë e zonja torën me duart e tyre dhe prunë fillin ngjyrë vjollcë, të purpurt dhe flakë të kuqe, si dhe li të hollë. **26** Dhe të gjitha gratë që ishin të shtyrë nga zemra e tyre dhe kishin zhđervelltësi, torën lesh dhi. **27** Krerët e popullit sollën gurë onksi dhe gurë për t'u ngallmuar në efodin dhe në pektoralin, **28** aroma dhe vaj për ndricim të shandanit, vaj për vajosjen dhe për temjanin aromatik. **29** Të gjithë bijtë e Izraelit, burra e gra, që ishin të shtyrë nga zemra për t'i çuar diçka për tërë veprën që Zoti kishte urdhëruar të bënët me anë të Moisiut, i çuan Zotit oferta vullnetare. **30** Moisiu u tha bijve të Izraelit: "Shikoni, Zoti i thirri me emër Betsaleelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës, **31** dhe e mbushi me Frymën e Perëndisë, me dituri, me zgjuarsi, me njohuri dhe me gjithfarë aftësish, **32** që të mund të krijojë vizatime artistike, të punojë arin, argjendin dhe bronzin, **33** të gdhendë gurë për t'u ngallmuar, për të punuar drurin dhe për të kryer çdo Iloj punimi artistik. **34** I ka shtënë gjithashtu në zemër aftësinë për të mësuar të tjerët, atij dhe Oholabitet, birit të Ahisamakut, nga fisi i Danve. **35** I mbushi me diturinë e zemrës për të kryer gjithfarë punimesh të gdhendësit, të vizatuesit, të qëndistarit dhe të endësit, në ngjyrë vjollce, të purpurt, flakë të kuqe, dhe prej liri të hollë, i aftë për të kryer çdo Iloj punimi dhe për të krijuar vizatime artistike.

36 Tani Betsaleeli dhe Oholabi si dhe të gjithë njerëzit e aftë, të cilët Zoti i ka pajisur me dituri dhe zgjuarsi për të kryer të gjitha punimet për shërbimin e shenjtërores, kanë për të vepruar sipas urdhavrave të Zotit". **2** Moisiu thirri, pra, Betsaleelin dhe Oholabin dhe të gjithë njerëzit e urtë nga zemra, të cilët shtyhesin nga zemra për t'i hyrë punës dhe për ta kryer atë. **3** Dhe ata morën nga Moisiu të gjitha ofertat e sjella nga bijtë e Izraelit për punimet për ndërtimin e shenjtërores dhe kryerjen e tyre. Por çdo mëngjes bijtë e Izraelit vazhdonin t'i sillnin Moisiut oferta vullnetare. **4** Atëherë të gjithë njerëzit e aftë që kryen punime të çfarëdo Iloji në shenjtërore, duke lënë secili punën që bënte, erdhën **5** dhe i folën Moisiut, duke thënë: "Populli po sjell shumë më tepër nga sa nevojitet për të kryer punimet që Zoti ka urdhëruar të bëhen". **6** Atëherë Moisiu dha këtë urdhër që u shpall nëpër kamp, duke thënë: "Asnjë burrë dhe asnjë grua të mos bëjë më ndonjë ofertë për shenjtëroren". Kështue ndaluan popullin të silit të jetë material. **7** Sepse materiali që kishin mjaftonte për të gjitha punimet që kishin për të bëré, madje tepronë. **8** Tërë njerëzit e aftë, midis atyre që punonin për ndërtimin e tabernakullit, bënë dhjetë pëlhura prej liri të hollë të përdredhur dhe me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe; ai i bëri me kerubinë të punuar artistikisht. **9** Çdo pëlhurë kishte një gjatësi dhe një gjëreshi prej katër kubitësh; të gjitha pëlhurat kishin të njëjtën masë. **10** Ai bashkoi pesë pëlhura, dhe bashkoi gjithashut pesë pëlhurat e tjera. **11** Dhe bëri sythe ngjyrë vjollce mbi buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së parë të pëlhurave; bëri të njëjtën gjë në buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së dytë. **12** Ai bëri pesëdhjetë sythe mbi buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së dytë; syhet korrespondonin njëri me tjetrin. **13** Dhe bëri edhe pesëdhjetë kapëse ari dhe

bashkoi pëlhurat njérën me tjetrën me anë të kapëseve; kështu tabernakulli përbënte një të téré. 14 Ai bëri gjithashtu pëlhura me leshin e dhive, që të shërbenin si çadra mbi tabernakullin; ai bëri njëmbëdhjetë nga këto pëlhura. 15 Çdo pëlhurë kishte një gjatësi prej tridhjetë kubitësh, dhe një gjerësi prej katër kubitësh; të njëmbëdhjetë pëlhurat kishin të njëjtën masë. 16 Ai bashkoi pesë pëlhura nga njëra anë dhe gjashëtë pëlhura nga ana tjetër. 17 Bëri gjithashtu pesëdhjetë sythe mbi buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së parë të pëlhurave dhe pesëdhjetë sythe mbi buzën e perdes së jashtme të serisë së dytë. 18 Dhe bëri pesëdhjetë kapëse prej bronzi për ta bashkuan çadrën, me qëllim që të përbënte një të téré. 19 Bëri gjithashtu për çadrën një mbulesë me lëkura dashi të ngjyera me të kuq, dhe mbi të një mbulesë me lëkura baldosash. 20 Pastaj bëri për tabernakullin dérrasat prej druri të akacies, të vendosura më këmbë. 21 Gjatësia e një dérrase ishte dhjetë kubitë dhe gjerësia e saj një kubit e gjysmë. 22 Çdo dérrasë kishte dy kllapa për të bashkuan njérën dérrasë me tjetrën; kështu ai veproi për të gjitha dérrasat e tabernakullit. 23 Pastaj ai bëri dérrasat për tabernakullin: njëzet dérrasa për krahun jugor; 24 dhe bëri dyzët baza prej argjendi nën njëzet dérrasat: dy baza poshtë çdo dérrase për të dy kllapat e veta. 25 Dhe për anën e dytë të tabernakullit, anën veriore, ai bëri njëzet dérrasa, 26 me dyzet bazat e tyre prej argjendi, dy baza nën çdo dérrasë. 27 Për pjesën e pasme të tabernakullit, në drejtim të perëndimit, ai bëri gjashëtë dérrasa. 28 Bëri gjithashtu dy dérrasa për të dy qoshet e pasme të tabernakullit. 29 Këto çiftoheshin poshtë dhe ishin bashkuar lart me një unazë. Kështu veproi për të dy dérrasat, që ndodheshin në të dy qoshet. 30 Kiske, pra, tetë dérrasa me bazat e tyre prej argjendi: gjashëtëdhjetë baza, dy baza nën çdo dérrasë. 31 Bëri gjithashtu disa traversa prej druri të akacies: pesë për dérrasat e njërit krah të tabernakullit, 32 pesë traversa për dérrasat e krahut tjetër të tabernakullit, dhe pesë traversa për dérrasat e pjesës së pasme të tabernakullit, në perëndim. 33 Pastaj bëri që traversa e qendrës të kalonte në mes të dérrasave, nga njëra anë në tjetrën. 34 I veshi pastaj dérrasat me ar dhe i bëri prej ari unazat e tyre nga do të kalonin traversat, dhe i veshi me ar traversat. 35 Bëri gjithashtu velin me fill ngjyrë vjollce, të purpur dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur me kerubinë të punuar artistikisht; 36 Bëri për të katër shtylla prej druri të akacies me grremçat e tyre prej ari; dhe shkru është shtyllat katër baza prej argjendi. 37 Dhe bëri për hyrjen e çadrës një perde prej filli ngjyrë vjollce, të purpur dhe flakë të kuqe, dhe prej liri të hollë të përdredhur, shkurt puna e një qëndistar. 38 Bëri gjithashtu pesë shtyllat e saj së bashku me grremçat e tyre i veshi me ar kapitelet dhe dérrasat e tyre; por pesë bazat e tyre ishin prej bronzi.

37 Pastaj Betsaleeli bëri arkën prej druri të akacies, ajo ishte e gjatë dy kubitë e gjysmë, e gjerë një kubit dhe e lartë një kubit e gjysmë. 2 E veshi me ar safi nga brenda dhe nga jashtë, dhe i bëri një kurorë që i vinte rrotull. 3 Shkru për këtë qëllim katër unaza prej ari dhe i vuri në katër këmbët e saj: dy unaza nga njëra anë dhe dy unaza nga ana tjetër. 4 Bëri edhe disa shtiza me dru akacieje dhe i veshi me ar. 5 Pastaj i kaloi shtizat nëpër unazat, që ishin anëve të arkës dhe që shërbenin për ta mbartur atë. 6 Bëri edhe një pajtues prej ari safi, të gjatë dy kubitë e gjysmë dhe të gjerë një kubit e gjysmë. 7 Bëri edhe dy kerubinë prej ari; këto u punuan me cekic në të dy skajet e pajtuesit: 8 një kerubin në njërin skaj dhe një kerubin në skajin tjetër; kerubinët i bëri njësh me pajtuesin në të dy skajet e tij. 9 Kerubinët i kishin krahët e hapura lart, në ményrë që të mbulonin pajtuesin me krahët e tyre; ishin kthyer njëri ndaj tjetrit, ndërsa fyrrat e kerubinëve ishin kthyer nga pajtuesi. 10 Bëri edhe tryezën me dru të akacies me gjatësi dy kubitë, gjerësi një kubit dhe një lartësi një kubit e gjysmë. 11 E

veshi me ar safi dhe i bëri rreth e rrotull një kurorë prej ari. 12 Dhe i bëri rreth e qark një buzë të lartë sa pëllëmba e dorës dhe rreth e rrotull kësaj buze bëri një kurorë prej ari. 13 Dhe për këtë qëllim derdhi katër unaza ari dhe i vuri unazat në të katër qoshet, që janë në katër këmbët e tryezës. 14 Unazat ishin afër buzës për të kaluar nëpër to shtizat e caktuara për të mbartur tryezën. 15 I bëri shtizat me dru të akacies dhe i veshi me ar; ato do të shërbenin për ta mbartur tryezën. 16 I bëri edhe orenditë që do të viheshin mbi tryezë prej ari safi: pjatat e tij, gotat e tij, filxhanët e tij, kupat e tij me të cilët bëhen libacionet. 17 Edhe shandanin e bëri me ar safi; e punuan me cekic; këmba, trungu, kupat, mollët dhe lulet e tij përbënin të gjitha një terësi të vetme. 18 Nga anët e tij dilin gjashëtë krahë: tre krahë të shandanit nga një anë dhe tre krahë të shandanit nga ana tjetër; 19 mbi njërin krah kishte tri kupa në formë bajameje, me një mollë dhe një lule; në krahun tjetër tri kupa në formë të bajames me një mollë dhe një lule. E njëjtë gjë ndodhë për të gjashëtë krahët që dilin nga shandanin. 20 Dhe në trungun e shandanit kishte katër kupa në formë të bajames, me mollët dhe lulet e tyre. 21 Kiske një mollë poshtë dy krahëve të para që dilin prej tij, një mollë poshtë dy krahëve të tjerë që dilin prej tij, dhe një mollë poshtë dy krahëve të fundit që dilin prej tij; kështu ishte për të gjashëtë krahët që dilin nga shandanin. 22 Këto mollë dhe këto krahë përbënin një të téré të vetme me shandanin; gjithçka ishte prej ari safi të punuar me cekic. 23 Ai i bëri gjithashtu shtatë llambat e tij, zbrazësit dhe mbajtësit e tyre, me ar safi. 24 Për të bëré shandanin dhe të gjitha pjesët e tij përdori një talent ari të pastër. 25 Pastaj bëri altarin e temjanit me dru të akacies; ishte i gjatë një kubit dhe i gjerë një kubit; ishte katror dhe kiske një lartësi prej dy kubitësh; brirët e tij përbënin një të téré të vetme me të. 26 E veshi me ar safi: pjesën e tij të sipërme, anët e tij rreth e qark dhe brirët e tij; dhe i bëri rreth e rrotull një kurorë prej ari. 27 I bëri edhe dy unaza ari, nën kurorë, në të dy krahët e tij; i vuri në të dy krahët për të kaluar shtizat. Këto shtiza shërbenin për ta mbartur atë. 28 Dhe i bëri shtizat prej druri të akacies dhe i veshi me ar. 29 Pastaj përgatitë vajin e shenjtë për vajosjen dhe temjanin aromatik, të pastër, simbas artit të parfumierit.

38 Pastaj bëri altarin e olokausteve prej druri të akacies, i gjatë pesë kubitë dhe i gjerë po pesë kubitë; ishte katror dhe i lartë tre kubitë. 2 Në të katër qoshet e tij bëri disa brirë, që përbënin një të téré me të, dhe i veshi me bronzi. 3 Bëri gjithashtu të gjitha përdorëset e altarit: enët për hirin, lopatat e vogla, legenan, mashat dhe mangallet; të gjitha veglat e tij i bëri prej bronzi. 4 Dhe bëri për altarin një grilë prej bronzi në formën e një rrjete nën kornizën, në pjesën e poshtme në ményrë që rrjeta të ndodhet në gjysmën e lartësisë së altarit. 5 Derdhi katër unaza për të katër cepat e grilës prej bronzi, me qëllim që të kalonin shtizat. 6 Pastaj i bëri shtizat prej druri të akacies dhe i veshi me bronzi. 7 Pas kësaj i kaloi shtizat nëpër unazat që ndodheshin anëve të altarit, me të cilat do të mbartej; e ndërtoi me dérrasa dhe bosh nga brenda. 8 Pastaj bëri leginen prej bronzi dhe bazën e tij prej bronzi, duke përdorur pasqyrat e grave që vinin për të bëré shërbime në hyrje të çadrës së mbledhjes. 9 Pastaj bëri oborrin: nga ana e Negevit, në drejtim të jugut, perdet e oborrit ishin prej liri të hollë të përdredhur dhe me një gjatësi prej njëqind kubitësh, 10 dhe kishin njëzet shtyllat e tyre dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremçat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. 11 Në krahun verior kiske njëqind kubitë perde me njëzet shtyllat e tyre dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremçat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. 12 Në krahun perëndimor kiske pesëdhjetë kubitë perde me dhjetë shtyllat dhe dhjetë bazat e tyre; grremçat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. 13 Përrpara, nga ana e lindjes, kiske pesëdhjetë kubitë: 14 nga njëri

krah kishte pesëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre; **15** dhe nga ana tjetër (si këtë ashtu dhe matanë portës së hyrjes në oborr) kishte pesëmbëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre. **16** Të gjitha perdet rreth oborrit ishin prej liri të hollë të përdredhur; **17** bazat e shtyllave ishin prej bronzi, grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi, kapitelet e shtyllave ishin të veshura me argjend dhe të gjitha shtyllat e oborrit ishin të lidhura me disa shtiza argjendi. **18** Perdja për hyrjen në oborr ishte e qëndisur, me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe të kuq të ndezur, dhe me li të përdredhur; kishte një gjatësi prej njëzet kubitësh, një lartësi prej pesë kubitësh, dhe korrespondonte me perdet e oborrit. **19** Kishte katër shtylla me katër bazat e tyre prej bronzi; grremcat e tyre ishin prej argjendi dhe kapitelet e tyre dhe shtizat e tyre ishin të veshura me argjend. **20** Të gjitha kunjat e tabernakullit dhe të rrethojës së oborrit ishin prej bronzi. **21** Kjo éshtë lista e sendeve të tabernakullit, të tabernakullit të déshmisë, që u renditen me urdhër të Moisiut, pér shërbimin e Levitëve, nën drejtimin e Ithamarit, birit të priftit Aaron. **22** Betsaleeli, bir i Urit, bir i Hurit, nga fisi i Judës, bëri të gjitha ato që i kishte urcheruar Zoti Moisiut, **23** duke pasur me vete Oholiabin, birin e Ahisamakut, nga fisi i Danit, gdhendës, vizatues dhe qëndistar i stofave ngjyrë vjollcë, të purpurt, të kuqe të ndezur dhe prej liri të hollë. **24** Gjithë ari i përdorur për të gjitha punimet pér vendin e Shenjtë, domethënë ari i ofertave, ne njëzet e nënëtalente dhe shtatëqind e tridhjetë sikla, simbas siklit të Shenjtërores. **25** Dhe argjendi, që u mbledh me rastin e regjistrimit të asamblesë, ishte njëqind talente dhe një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla, simbas siklit të Shenjtërores: **26** një beka pér frymë, (domethënë një gjysmë sikla, simbas siklit të Shenjtërores), pér qdo burrr që e kapte regjistrimi, nga mosha njëzet vjeç e lart, pra, gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë burra. **27** Njëqind talentet prej argjendi shërbyen pér të shkrirë bazat e Shenjtërores dhe bazat e velit: njëqind baza për njëqind talentet, një talent për bazë. **28** Dhe me një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla ai bëri grremcat për shtyllat, i veshi kapitelet e tyre dhe bëri shtizat për shtyllat. **29** Bronzi i ofertave arrinte në shtatëdhjetë talente dhe dy mijë e katërgind sikla. **30** Dhe me këtë ai bëri bazat e hyrjes së çadrës së mbledhjes, altarin prej bronzi dhe me grilën e tij dhe me të gjitha orënditë e altarit, **31** bazat e oborrit, bazat e hyrjes në oborr, të gjithë kunjat e tabernakullit dhe të gjithë kunjat e rrethimit të oborrit.

39 Pastaj me stofa ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, bëri rroba të punuara mirë për të shërbyer në Shenjtërore, dhe bënë rrobat e Shenjtë pér Aaronin, ashtu siç e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **2** Ai bëri efodin prej ari e me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur. **3** Dhe e rrahën arin në peta dhe e prenë në fije, përt a endur në stofën ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe dhe në lirin e hollë të përdredhur: puna e një artizani të shkathët. **4** I bënë edhe suporet e bashkuara; kështu efodi mbahej tok në të dy skajet e tij. **5** Dhe brezi i punuar artistikisht që ishte mbi efodin pér ta lidhur kishte po atë përgatitje: me ar, me fije, ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur, ashtu si e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **6** Pastaj i punuan gurët e oniksit, që u ngallmuan në rrathë ari, dhe që u gdhendës, ashtu siç gdhenden vlat e vogla, me emrat e bijve të Izraelit. **7** Ai pastaj i vuri mbi suporet e efodit, si Gurë pér të përkujtar bijtë e Izraelit ashtu siç e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **8** Pastaj ai bëri pektoralin e punuar artistikisht, ashtu si puna e efodit: me ar, me fill ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, si dhe me li të hollë të përdredhur. **9** Pektorali kishte formë katrore; e bënë të palosur më dysh, të gjatë sa pellëmba dhe të

gjerë po aq, kur ishte i palosur më dysh. **10** Dhe u ngallmuan katër radhë gurësh; në radhën e parë: një sardon, një topaz dhe një smerald; **11** në radhën e dytë: një rubin, një safir dhe një diamant; **12** në radhën e tretë: një hiacint, një agat dhe një ametist; **13** në radhën e katërt: një grizolit, një oniks dhe një diaspër. Këta gurë ishin futur në rrathët e tyre prej ari. **14** Gurët u korrespondonin emrave të bijve të Izraelit: dumbëdhjetë, simbas emrave të tyre të gdhendur si vula, secili me emrin e njërit nga dumbëdhjetë fiset. **15** Mbi pektoralin bënë gjithashtu zinxhirë prej ari safi, të lidhur si kordonë. **16** Bënë edhe dy rrathë të artë dhe dy unaza të arta, dhe i vunë dy unazat në dy skajet e pektoralit. **17** Pastaj i fiksuan të dy kordonët e artë mbi të dy unazat, në skajet e pektoralit; **18** pas kësaj fiksuan dy majat e dy kordonëve në të dy rrathët dhe i vendosën mbi dy suporet e efodit, në pjesën e përparme të tij. **19** Bënë gjithashtu dy unaza ari dhe i vunë në dy skajet e pektoralit, në buzën e tij, që ndodhet në pjesën e brendshme të efodit. **20** Bënë gjithashtu dy unaza të tjera ari dhe i vunë mbi dy suporet e efodit poshtë, nga përpara, pranë pikës së bashkimit, mbi brezin e punuar artistikisht të efodit. **21** Pastaj i lidhën unazat e pektoralit me unazat e efodit me një kordon ngjyrë vjollce, me qëllim që pektoralit të rrinte mbi brezin e punuar artistikisht të efodit, dhe të mos shkëputej prej këtij të fundit, ashtu si e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **22** Ai bëri gjithashtu mantelin e efodit, i téri ngjyrë vjollce, një punim prej endësi. **23** Në mes të mantelit kishte një hapje, përt futur kokën; rreth e qark hapjes kishte një buzë stofë të punuar, ashtu si hapja e një parzmoreje, me qëllim që të mos shqyhej. **24** Mbi buzën e mantelit bënë disa shegë në ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, me fill të përdredhur. **25** Dhe bënë disa zile prej ari të pastër; dhe i vunë në mes të shegëve në buzën e mantelit, rreth e qark shegëve; **26** një zile dhe një shegë, një zile dhe një shegë, rreth e përqark, mbi buzën e mantelit, përt bërë shërbimin, ashtu siç e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **27** Ata bënë edhe tunikat prej liri të hollë; një punë prej endësi, përt Aaronin dhe bijtë e tij, **28** çallima prej liri të hollë, zukurimin e mbulesave të kokës prej liri të hollë dhe pantallaton prej liri të hollë të përdredhur, **29** dhe brezin prej liri të hollë të përdredhur, në ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, një punë prej qëndistarit, ashtu siç e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **30** Pastaj bënë pilakén e diadémës së Shenjtë prej ari safi dhe gdhendës mbi të si mbi një vulë fjalët: SHENJTÉRI ZOTIT. **31** Dhe mbërtheny në të një kordële ngjyrë vjollce përt ta lidhur në majë të çallmës, ashtu si e kishte urcheruar Zoti Moisiu. **32** Kështu përfundoi téré puna e tabernakullit dhe e çadrës së mbledhjes. Biftë e Izraelit vepruan sipas të gjitha urdhreve që Zoti i kishte dhënë Moisiut; ata vepruan në këtë mënyrë. **33** Pastaj i çuan Moisiut tabernakullin, çadrën dhe téré veglat e saj, kapëset, dërrasat, traversat, shtyllat dhe bazat e tyre. **34** Mbulesën me lëkura dashi të ngjyra në të kuq, mbulesën me lëkura baldose dhe velin e perdes, **35** arkén e déshmisë me shtizat e saj dhe pajtuesin, **36** tryezën me të gjitha veglat e saj dhe bukën e paraqitjes, **37** shandani prej ari safi me llambat e tij (llambat e vendosura në rregull), të gjitha orënditë e tij dhe vajin përt dritën e shandanit, **38** altarin prej ari, vajin e vajosjes, temjanin e parfumuar dhe perden përt hyrjen e çadrës, **39** altarin prej bronzi, grilën e tij prej bronzi, shtizat e tij dhe të gjitha veglat e tij, legenin me bazën e tij, **40** perdet e oborrit, shtyllat e tij me të gjithë bazat, perden përt hyrjen e oborrit, kordonët e oborrit, kunjat e tij dhe të gjitha veglat përt shërbimin e tabernakullit, përt çadrën e mbledhjes, **41** rrobat e punuara mirë përt të shërbuer në Shenjtërore, rrobat e Shenjtë përt priftin Aaron dhe rrobat e bijve të tij përt shërbuer si priftërinj. **42** Biftë e Izraelit e kryen téré punën, sipas të gjitha porosive që Zoti i kishte dhënë Moisiut. **43** Moisiu, pra, shqyrtoi

tërë punën; dhe ja, ata e kishin kryer simbas urdhrale të Zotit; ata e kishin bërë kështu. Kështu Moisiu i bekoi.

40 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke thënë: **2** “Ditën e parë të muajit tē parë do të ngresh tabernakullin, çadrën e mbledhjes. **3** Do të vendosësh atje arkën e dëshmisë dhe do ta fshehësh arkën me një vel. **4** Do të sjellësh brenda tryezën dhe do të vendosësh mbi tē gjérat që duhen; do të sjellësh gjithashtu shandanin dhe do të ndezësh llambat e tij. **5** Do të vendosësh altarin e artë për temjanin përpara arkës së dëshmisë, dhe do të vësh perden në hyrje tē tabernakullit. **6** Do ta vësh altarin e olokausteve para hyrjes së tabernakullit, të çadrës së mbledhjes. **7** Do ta vendosësh legenin midis çadrës së mbledhjes dhe altarit dhe do të vësh ujë në tē. **8** Do t'i vendosësh perdet e oborrit rreth e qark dhe do të vësh një perde në hyrje tē oborrit. **9** Pastaj do të marrësh vajin e vajosjes dhe do të vajosh tabernakullin dhe tërë gjérat që ndodhen aty, dhe do ta shenjtërosh me tē gjitha veglat e tij; dhe do të jetë i shenjtë. **10** Do të vajosh altarin e olokausteve dhe tërë orënditë e tij; do të shenjtërosh kështu altarin dhe altari do të jetë shumë i shenjtë. **11** Do të vajosh edhe legenin me tē gjithë bazën e tij dhe do ta shenjtërosh. **12** Pastaj do të afrosh Aaronin dhe bijtë e tij në hyrje tē çadrës së mbledhjes dhe do t'i lash me ujë. **13** Do ta veshësh Aaronin me rrobat e shenjta, do ta vajosh dhe do ta shenjtërosh, që tē më shërbejë si prift. **14** Do të afrosh edhe bijtë e tij dhe do t'i veshësh me tunika, **15** do t'i vajosh ashtu si do të kesh vajuar atin e tyre, që tē më shërbejnë si priftërin; vajisja e tyre do t'u japë priftëri përfjetë, brez pas brezi”. **16** Moisiu ashtu veproi; bëri pikërisht tē gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar. **17** Kështu ditën e parë të muajit tē parë tē vitit tē dytë, u ndërtua tabernakulli. **18** Moisiu e ngriti tabernakullin, hodhi bazat e tij, sistemoi dérrasat e tij, i vuri traversat e tij dhe ngriti shtyllat e tij. **19** Mbi tabernakullin shtriu perden dhe mbi këtë vendosi mbulesën e çadrës, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **20** Pastaj mori dëshminë dhe e vendosi brenda arkës, u vuri shtizat unazave të arkës, dhe e vuri pajtuesin mbi arkë; **21** e coi arkën në tabernakull, e vari velin e perdes dhe kështu fshehu arkën e dëshmisë, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **22** Vendosi gjithashtu tryezën në çadrën e mbledhjes, në krahun verior tē tabernakullit, jashtë velit. **23** Vendosi sipër me rregull bukën përpara Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **24** Pastaj vuri shandanin në çadrën e mbledhjes, përballë tryezës, nga ana jugore e tabernakullit; **25** dhe ndezi llambat përpara Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **26** Pastaj vuri altarin e artë në çadrën e mbledhjes, përparrë velit, **27** dhe mbi tē dogji temjanin e parfumuar, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **28** Vuri gjithashtu perden në hyrje tē tabernakullit. **29** Pastaj vendosi altarin e olokausteve në hyrje tē tabernakullit, të çadrës së mbledhjes, dhe mbi tē ofroi olokaustin dhe blatin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **30** Pastaj vuri legenin midis çadrës së mbledhjes dhe altarit dhe e mbushi me ujë për t'u larë. **31** Dhe me këtë ujë, Moisiu, Aaroni dhe bijtë e tij lanë duart dhe këmbët; **32** kur hynin në çadrën e mbledhjes dhe kur i afroheshin altarit, ata laheshin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **33** Ndërtói gjithashtu oborrin rreth tabernakullit dhe altarit dhe vuri perden në hyrje tē oborrit. Kështu Moisiu e përfundoi punën e tij. **34** Atëherë reja e mbuloi çadrën e mbledhjes dhe lavdia e Zotit e mbushi tabernakullin. **35** Dhe Moisiu nuk mundi tē hyjë në çadrën e mbledhjes, sepse reja e kishte mbuluar nga sipër dhe lavdia e Zotit mbushtë tabernakullin. **36** Në tē tëra zhvendosjet e tyre, kur reja ngrivej mbi tabernakullin, bijtë e Izraelit niseshin; **37** por në rast se reja nuk ngrivej, nuk niseshin deri ditën që ajo tē ngrivej. **38** Sepse reja e Zotit qëndronte mbi tabernakullin gjatë ditës, dhe natën mbi tē qëndronte një zjarr,

para syve të tē gjithë shtëpisë së Izraelit, gjatë gjithë zhvendosjeve së tyre?

Levitiku

1 Zoti thirri Moisiun dhe i foli nga çadra e mbledhjes, duke thënë:

2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur dikush nga ju sjell një ofertë pér Zotin, sillni si fli tuijën një kafshë të marrë nga kopeja e bagëtisë së trashë ose të imët. **3** Në rast se oferta e tij është një olokaust i një koke bagëtë nga kopeja, le të ofrojë një mashkull pa të meta; ta çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes me vullnetin e tij përparrë Zotit. **4** Do të vërë pastaj dorën e tij mbi kokën e olokaustit, që do të pranohet në vend të tij, pér të shlyer dënimin në vend të tij. **5** Pastaj do të therë demin e vogël para Zotit; dhe priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të sjellin gjakun dhe do ta spërkasin rreth e qark altarit, që ndodhet në hyrje të çadrës së mbledhjes; **6** do ta rjepë olokaustin dhe do ta presë në copa. **7** Dhe bijtë e priftit Aaron do të vënë zjarr mbi altar dhe do të sistemojnë drutë mbi zjarrin. **8** Pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të vendosin copat, kokën dhe dhjamin mbi drutë e vëna mbi zjarrin që gjendet mbi altarin; **9** por do t'i lajnë me ujë zorrët dhe këmbët, dhe prifti do të tymosë çdo gjë mbi altar, si një olokaust, një flijim që është bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **10** Në qoftë se oferta e tij është një olokaust nga kopeja: dele ose dhi, të ofrojë një mashkull pa të meta. **11** Do të therë nga krahu verior i altarat, përparrë Zotit; dhe priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të spërkasin gjakun e tij rrith e qark altarit. **12** Pastaj do ta presë në copa bashkë me kokën dhe dhjamin e tij, dhe prifti do t'i vërë mbi drutë që ndodhen mbi zjarrin që është mbi altar; **13** por do t'i lajë zorrët dhe këmbët me ujë, dhe prifti do të paraqesë çdo gjë dhe do ta tymosë mbi altar. Ky është një olokaust, një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **14** Në qoftë se ofrimi i tij pér Zotin është një olokaust zogjish, të sjellë tutuj ose pellumbata të rinj. **15** Prifti do t'i paraqesë në altar, do t'u këpuse kokën, do t'i tymosë këto mbi altar, dhe gjaku i tij do t'i rrjedhë mbi një krah të altarat. **16** Pastaj do t'u heqë gushën me gjithë puplat dhe do t'i hedhë pranë altarat, në drejtim të lindjes, në vendin e hirit. **17** Do t'i theyejë pastaj duke i mbajtur nga krahët, por pa i ndarë në dy pjesë, dhe prifti do t'i tymosë mbi altar, mbi drutë e vëna mbi zjarr. Ky është një olokaust, një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin".

2 "Kur dikush i sjell si fli Zotit një blatim, oferta e tij të jetë nga maja e mielli; le të derdhë vaj mbi të dhe t'i vërë temjan siipër. **2** Do t'ia çojë priftërinjtë, bijve të Aaronit; prifti do të marrë prej saj një grusht majë mielli dhe vaj me gjithë temjanin dhe do ta tymosë mbi altar si kujtim. Është një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **3** Ajo që mbetet nga blatimi do të jetë pér Aaronin dhe bijtë e tij; është një gjë shumë e shenjtë e bërë me zjarr pér Zotin. **4** Kur çon si fli një blatim ushqimështë pjetkura në furrë, do të jetë me kulaç prej maje mielli, pa maja, të zëna me vaj dhe me revani pa maja të lyer me vaj. **5** Por në qoftë se ofrimi jote është një blatim ushqimëtë pjetkura në skarë, do të jetë prej majës së miellit të përzier me vaj dhe pa maja. **6** Do ta ndash në copa dhe do të derdhës vaj mbi të; është një blatim ushqimor. **7** Por në rast se flija jote është një blatim ushqimëtë i gatuar në tigan, do të jetë prej majës së miellit me vaj. **8** Do t'i çosh Zotit blatimin ushqimor të përgatitur me këto gjëra; do t'i paraqitet priftit, që do ta çojë në altar. **9** Prifti do të marrë nga blatimi pjesën që do të shërbejë si kujtim dhe do ta tymosë mbi altar. Është një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **10** Ajo që mbetet nga blatimi i ushqimit do të jetë pér Aaronin dhe bijtë e tij; është një gjë shumë e shenjtë ndër flijimet e bëra me zjarr pér Zotin. **11** Çdo blatim ushqimor që do t'i çoni Zotit do të jetë pa maja, sepse nuk do të tymosni asnjë që përmban maja ose mjaltë, si flijim që bëhet me zjarr pér Zotin. **12** Mund t'ia çoni Zotit si një blatim të

prodhimeve të para, por ato nuk do të vihen mbi altarin si oferta me erë të këndshme. **13** Çdo blatim ushqimor që do të ofrosh, do ta ndreqësh me kripë; nuk do ta lësh mangut kripën nga blatimet e tua, sipas besëlidhjes me Perëndinë. Mbi të gjitha ofertat e tua do të ofrosh kripë. **14** Në rast se i ofron Zotit një blatim ushqimesh nga prodhimet e tua të para, do të ofrosh si blatim ushqimor të prodhimeve të tua të para kallinj të thekur në zjarr, kokrra gruri të shtypura nga kallinj të plotë. **15** Dhe do të vësh mbi to vaj dhe temjan; është një blatim ushqimor. **16** Pas kësaj prifti do të tymosë si kujtim një pjesë të grurit dhe një pjesë të vajit, së bashku me téré temjanin. Është një flijim i bërë me zjarr pér Zotin".

3 "Kur një njeri ofron një flijim falënderimi, po të jetë se ofron një bagëti të trashë të marrë nga kopeja, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa të meta përparrë Zotit. **2** Do të vërë dorën mbi kokën e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të shpérndajnë gjakun rrith e qark mbi altarin. **3** Nga ky flijim falënderimi do të paraqesë, si flijim të bërë me zjarr pér Zotin, dhjamin që mbulon zorrët dhe të gjithë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, **4** të dy veshkat dhe dhjamin që është mbi ato rrith ijeve, por do të shkëpusë bulën e majmë të mëlcisë mbi veshkat. **5** Pas kësaj bijtë e Aaronit do ta tymosin në altarin mbi olokaustin, që ndodhet mbi drutë e vëna mbi zjarr. Është një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **6** Në rast se oferta e tij, si flijim falënderimi pér Zotin, është një bagëti e imët, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa të meta. **7** Në rast se paraqet si flijim e tij një qengj, do ta ofrojë përparrë Zotit. **8** Do të vërë dorën e tij mbi kokën e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do të shpérndajnë gjakun rrith e qark mbi altarin. **9** Nga flijimi i falënderimit do të paraqitet, si flijim i bërë me zjarr pér Zotin, dhjami i tij; ai do të shkëpusë téré bishtin e majmë afër shtyllës kurzore, dhjami që mbulon zorrët dhe të gjithë dhjami që rri ngjitur me zorrët, **10** të dy veshkat dhe dhjamin që është mbi to rrith ijeve, por do të shkëpusë bulën e majmë të mëlcisë mbi veshkat. **11** Pastaj prifti do ta tymosë mbi altarin si ushqim. Është një ofertë e bërë me zjarr pér Zotin. **12** Në rast se oferta e tij është një dhi, do ta ofrojë para Zotit. **13** Do të vërë dorën e tij mbi kokën e saj dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do të shpérndajnë gjakun rrith e qark mbi altarin. **14** Prej saj do të paraqesë, si flijim të bërë me zjarr pér Zotin, dhjamin që mbulon zorrët dhe téré dhjami që rri ngjitur me zorrët, **15** të dy veshkat dhe dhjami që është mbi to rrith ijeve, por do të shkëpusë bulën e majmë të mëlcisë mbi veshkat. **16** Pastaj prifti do t'i tymosë mbi altar si ushqim. Është një ofertë e bërë me zjarr me erë të këndshme. E téré yndryra i përkërt Zotit. **17** Ky është një ligj i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj, në tē gjitha vendet ku do tē banoni: nuk do tē hanë as yndyrë, as gjak".

4 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në rast se dikush kryen mëkat nga padituria kundër çarëdo urdhërimi, duke bërë diçka që nuk duhet tē bënte, **3** në rast se mëkaton prifti që ka qënë vajuar, duke e bërë kështu popullin fajtor, t'i ofrojë Zotit pér mëkatin e kryer një dem tē vogël pa tē meta, si flijim pér mëkatin. **4** Do ta çojë demin e vogël në hyrje të çadrës së mbledhjes përparrë Zotit; do tē vërë dorën e tij mbi kokën e demit tē vogël dhe do ta therë demin e vogël përparrë Zotit. **5** Pastaj prifti që ka qënë vajosur do tē marrë gjak nga demi i vogël dhe do t'a çojë atë në çadrën e mbledhjes; **6** prifti do tē ngjyejë gishtin e tij në gjak dhe do tē spërkaësë pak nga ky gjak shtatë herë para Zotit, përballë velit të shenjtërores. **7** Pastaj prifti do tē vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarat tē temjanit të

parfumuar para Zotit, që ndodhet në çadrën e mbledhjes; do të derdhë mbetjen e gjakut të demit të vogël mbi bazën e altarit të olokausteve, që ndodhet në hyrje të çadrës së mbledhjes. **8** Do të heqë prej tij tërë dhjamin e flisë së mëkatit të demit të vogël: dhjamin që mbulon zorrët dhe tërë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, **9** të dy veshkat dhe dhjamin që ndodhet mbi ta rrëth ijeve, por do të shkëputë bulën e majme të mëlcisë mbi veshkat, **10** ashtu siç veprohet pér demin e vogël të flijimit të falënderimit; pastaj prifti do t'i tymosë ato mbi altarin e olokausteve. **11** Por lëkurën e demit të vogël dhe tërë mishin e tij, së bashku me kokën e tij, këmbët e tij, zorrët e tij dhe flliqësirat e tij. **12** gjithë demin e vogël, do ta cojë jashtë kampit, në një vend të pastër, ku hidhet hiri; dhe do ta djeqë mbi dru me zjarr; do të digjet aty ku hidhet hiri. **13** Në rast se gjithë asambleja e Izraelit kryen mëkat nga padituria, dhe kjo gjë mbahet e fshehtë nga sytë e asamblesë, ajo ka bërë diçka që Zoti e ka ndaluar të bëhet dhe kështu éshtë bërë fajtor; **14** kur mëkatit i bëre do të bëhet i njohur, asambleja do të ofrojë si fli pér mëkatin një dem të vogël dhe do ta cojë pérpara çadrës së mbledhjes. **15** Pleqtë e asamblesë do të vënë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël pérpara Zotit; pastaj demi i vogël do të theret pérpara Zotit. **16** Pastaj prifti që ka qénë vajuar do të sjellë pak gjak nga demi i vogël në çadrën e mbledhjes; **17** pas kësaj prifti do të ngjyejë gishtin e tij në gjak dhe do ta spërkasë atë shtatë herë pérpara Zotit, pérballë velit. **18** Do të vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarit që éshtë pérpara Zotit, në çadrën e mbledhjes; dhe do të derdhë mbetjen e gjakut në bazën e altarit të olokaustit, që éshtë në hyrjen e çadrës së mbledhjes. **19** Së këtejmi do të heqë tërë dhjamin dhe do ta tymosë mbi altar. **20** Do të veprojë me këtë dem të vogël ashtu siç pat vepruar me demin e vogël të ofruar pér mëkatin; do të bëjë të njëjtën gjë. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér anëtarët e asamblesë dhe këta do të janë të falur. **21** Pastaj do ta cojë demin e vogël jashtë kampit dhe do ta djeqë ashtu siç ka djequr demin e parë të vogël. Ky éshtë flijimi i mëkatit pér asamblenë. **22** Në rast se një ndër krejtë ka kryer një mëkat dhe nga padituria ka bërë një nga gjerat që Zoti, Perëndia e tij, e ka ndaluar të bëhet, duke u bërë, pra, fajtor, **23** kur ai bëhet i vetëdijshëm pér mëkatin që ka kryer, do të cojë si ofertë të tij një cjak mashkull, pa të meta. **24** Do të vërë dorën mbi kokën e cjakit dhe do ta therë në vendin ku theren olokaustet pérpara Zotit. Éshtë një flijim pér mëkatin. **25** Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij pak gjak nga flijimi pér mëkatin dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokausteve, dhe do të derdhë gjakun e cjakit mbi bazën e altarit të olokaustit; **26** pastaj do të tymosë tërë dhjamin e tij mbi altar, si dhjamin e flijimit të falënderimit. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér atë, dhe mëkatit do t'i falet. **27** Në rast se dikush nga populli kryen një mëkat nga padituria kundër çfarëdo urdhërimi të Zotit, duke bërë një diçka që nuk duhet të bënte, duke u bërë, pra, fajtor, **28** kur ai bëhet i vetëdijshëm pér mëkatin që ka kryer, do të sjellë si ofertë një dhi femër, pa të meta, pér mëkatin e kryer. **29** Do të vërë dorën mbi kokën e flisë pér mëkatin dhe do ta therë flinë pér mëkatin në vendin e olokaustit. **30** Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij pak nga gjaku i tij dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokaustit, dhe do të derdhë mbetjen e gjakut të tij mbi bazën e altarit. **31** Do të marrë tërë dhjamin e tij, ashtu si mori dhjamin nga flijimi i falënderimit; pastaj prifti do ta tymosë atë mbi altar si një erë të këndshme pér Zotin. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen dhe ai do të falet. **32** Në qoftë se ai sjell një qengj si fli të tij pér mëkatin, duhet të sjellë një femër pa të meta. **33** Do të vërë dorën mbi kokën e flisë pér mëkatin dhe do ta therë si fli pér mëkatin në vendin ku theren olokaustet. **34** Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij pak gjak nga gjaku i flisë pér mëkatin dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokaustit, dhe do të derdhë mbetjen e gjakut të tij mbi

bazën e altarit. **35** Do të marrë tërë dhjamin, siç merret dhjami i qengjit të flijimit të falënderimit; pastaj prifti do ta tymosë mbi altar, mbi flijimet e bëra me zjarr pér Zotin. Kështu prifti do të kryejë shlyerjen pér shkak të mëkatit që ka kryer, dhe ai do të jetë falur".
5 "Në qoftë se dikush kryen një mëkat, pasi të jetë betuar botërisht se do të déshmojë, kur ai éshtë déshmitar, sepse e ka parë faktin ose i éshtë bérë i njohur, po të jetë se nuk e kallézon, do të mbajë fajin. **2** Ose kur dikush prek diçka të papastër, qoftë edhe në mënyrë të pandërgjegjshme, si kërmën e një kafshe të papastër ose kërmën e një kafshe shtëpiakë të papastër apo kërmën të një rrëshqanor të papastër, do të mbetet ai vetë i papastër dhe fajtor. **3** Ose kur prek një papastërti njerëzore, qoftë edhe në mënyrë të pandërgjegjshme, çfarëdo gjë me anë të të cilët njeriu bëhet i papastër kur e pranon, éshtë fajtor. **4** Ose në se dikush në mënyrë të pandërgjegjshme, duke folur pa u menduar thellë me buzët e tij, betohet se do të bëjë një të mirë apo një të keqe, çfarëdo gjë që një njeri mund të thotë me mëndjelehtësi me një betim, kur e pranon gabimin, éshtë fajtor pér secilën nga këto gjëra. **5** Prandaj në se dikush éshtë bërë fajtor në një nga këto gjëra, do të pranojë mëkatin që ka kryer; **6** do t'i cojë pra Zoti, si fli t'i fajt të tij pér mëkatin që ka kryer, një femër të kopesë, një dele apo një dhi, si flijim pér mëkatin; dhe prifti do të bëjë pér të shlyerjen pér shkak të mëkatit të tij. **7** Në qoftë se nuk ka mjetet pér të siguruar një dele, do t'i cojë Zoti, si fli pér mëkatin e kryer, dy tutuj ose dy pëllumba të rinj: njérin si flijim pér mëkatin dhe jetrin si olokaust. **8** Do t'a cojë priftit, i cili do të ofrojë së pari atë të mëkatit; do t'i këpusë kokën pranë qafës, por pa e ndarë plotësisht; **9** pastaj do të spërkasë pak gjak të flijimit pér mëkatin mbi faqen e altarit, dhe mbetja e gjakut do të derdhet në bazën e altarit. Ky éshtë një flijim pér mëkatin. **10** Me zugon tjeter do të bëjë një olokaust, simbas normave të caktuar. Kështu prifti do të bëjë pér atë person shlyerien e mëkatit që ka kryer, dhe ai do t'i falet. **11** Por në rast se i mungojnë mjetet pér të siguruar dy tutuj ose dy pëllumba të rinj, atëherë kush ka mëkatuar do të sjellë si ofertë të dhjetën pjesë të një efe në majë mielli, si flijim pér mëkatin; nuk do të vërë mbi të as vaj as temjan, sepse éshtë një flijim pér mëkatin. **12** Do ta cojë miellin te prifti dhe ky do të marrë një grusht prej tij si kujtim, dhe do ta tymosë mbi altarin sipër flijimeve të bëra me zjarr pér Zotin. Éshtë një flijim pér mëkatin. **13** Kështu prifti do të shlyejë pér të mëkatin që ai ka kryer në një nga kota gjëra, dhe ai do t'i jetë falur. Mbetja do t'i takojë priftit, si në blatinim e ushqimit". **14** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **15** "Në qoftë se dikush kryen ndonjë shkelje dhe mëkaton nga padituria kundër gjërrave të shenjtë të Zotit, atëherë do t'i cojë Zotit ofertën e tij pér shkeljen, një dash pa të meta të marrë nga kopeja, të cilin ti e çmon në sikla argjendi, simbas siklit të shenjtërores, si ofertë pér shkeljen. **16** Dhe do ta lajë dëmin e shkaktuar ndaj gjësë së shenjtë, duke shtuar një të pestën e vlerës, dhe do t'a japë priftit; kështu prifti do të bëjë pér të shlyerjen me dashin e ofertës pér shkeljen, dhe shkelja do t'i falet. **17** Në qoftë se dikush mëkaton dhe, në mënyrë të pandërgjegjshme, kryen një diçka që Zoti ka ndaluar të bëhet, éshtë gjithashtu fajtor dhe i detyruar të vuajë denimin. **18** Ai do t'i sjellë priftit si ofertë pér shkeljen, një dash pa të meta, të marrë nga kopeja, sipas vlerësimit tënd. Kështu prifti do të bëjë pér të shlyerjen pér mëkatin e tij nga padituria, të cilin e ka kryer në mënyrë të pandërgjegjshme dhe ky do t'i jetë falur. **19** Kjo éshtë një ofertë pér shkeljen; ai éshtë me siguri fajtor pérpara Zotit".

6 Zoti i foli Moisiut, duke thënë: **2** "Në qoftë se dikush mëkaton dhe bën një shkelje kundër Zotit, duke u sjellë në mënyrë të gjenjeshtërt me fqinjin e tij lidhur me një depozitë, ose me një

peng apo pér një vjedhje, ose ka mashtruar fqinjin e tij, 3 o sepsë ka gjetur një gjë të humbur dhe ka gënjer lidhur me të dhe është betuar në mënyrë të rreme, pér çfarëdo gjë njeriu mund të mëkatojë në veprimet e tij, 4 atëherë, në qoftë se ka mëkatuar dhe është fajtor, ai duhet të rikthej atë që ka vjedhur, apo gjënë e zhvatur me mashtrim, ose depozitën që i është besuar apo sendin e humbur që ka gjetur, 5 ose të gjitha ato pér të cilat është betuar në mënyrë të rreme. Jo vetëm do t'i kthejë plotësisht, por do t'u shtojë një të pestën dhe do t'ia dorëzojë të zotit në po atë ditë të ofertës së tij pér shkeljen. 6 Pastaj do t'i sjellë priftit ofertën e tij pér shkeljen përparrë Zotit: një dash pa të meta, të marrë nga kopeja sipas vlerësimit tend, si ofertë pér shkeljen. 7 Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér të përparrë Zotit, dhe do t'i falet çdo faj pér të cilin është bërë fajtor". 8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 9 "Jepu këtë urdhër Aaronit dhe bijve të tij, dhe u thuaj atyre: Ky është ligji i olokaustit. Olokausti do të mbetet mbi mangallin sipër altarit tërë natën, deri në mëngjes; dhe zjarri i altarit do të mbahet i ndezur. 10 Prifti do të veshë tunikën e tij prej liri dhe do të veshë mbi trup pantallonat; dhe do të mbledhë hirin e olokaustit, që zjarri ka konsumuar mbi altar, dhe do ta vendosë pranë altarit. 11 Pastaj do të heqë rrrobat e tij dhe do të veshë të tjera, dhe do ta çojë hirin jashtë kampit në një vend të pastër. 12 Zjarri mbi altar do të mbahet i ndezur dhe nuk do të lihet të shuhet; prifti do të djegë dru mbi të qëndrë mëngjes, do të vendosë sipër olokaustit dhe do të tymosë sipër dhjimin e flijimeve të falënderimit. 13 Zjarri duhet të digjet vazhdimisht mbi altarin dhe nuk duhet të shuhet. 14 Ky është ligji i blatinit të ushqimit. Bjtë e Aaronit do ta paraqesin përparrë Zotit përballë altarat. 15 Njëri prej tyre do të marrë nga ai një grusht maje mielli me vajin e tij dhe me gjithë temjanin që ndodhet mbi blatinin e ushqimit dhe do ta tymosë mbi altar me erë të këndshme, si një kujtim pér Zotin. 16 Aaronit dhe bijtë e tij do të hanë atë që ka pér të mbetur; do të hahet pa maja në vend të shenjtë; ata do ta hanë në oborrin e çadrës së mbledhjes. 17 Të mos piqet me maja; është pjesa që u dhashë atyre nga flijimet e mia të bëra me zjarr. Është gjë shumë e shenjtë, ashtu si flijimi pér mëkatin dhe si flijimi pér shkeljen. 18 Çdo mashkull ndër bijtë e Aaronit do të mund të hajë. Është një ligji i përjetshëm pér gjithë brezat tuaj, që lidhet me flijimet e bëra me zjarr pér Zotin. Kushdo që prek këto gjëra duhet të jetë i shenjtë. 19 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 20 "Kjo është oferta që Aaroni dhe bijtë e tij do t'i bëjnë Zotit ditën në të cilën janë vaujar: një e dhjeta e efës maje mielli, si blatin i zakonshëm i ushqimit, gjysmën në mëngjes dhe gjysmën në mbrëmje. 21 Ajo do të përgatitet me vaj mbi një skarë; do ta çosh të përzier mirë dhe do të ofrosh copat e pjekura të blatinit të ushqimit, si erë e këndshme pér Zotin. 22 Prifti, njërit prej bijve të tij që është vaujar pér t'i zënë vendin, do t'i bëjë këtë ofertë; sipas ligjit të përjetshëm, do të tymoset e tëra. 23 Çdo blatin i ushqimit të priftit do të tymoset i téri; ai nuk do të hahet". 24 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 25 "Folu Aaronit dhe bijve të tij dhe u thuaj atyre: Ky është ligji i flijimit pér mëkatin. Në vendin ku theret olokausti, të theret flia pér mëkatin përparrë Zotit. Është gjë shumë e shenjtë. 26 Prifti që e ofron pér mëkatin, do ta hajë; duhet të hahet në një vend të shenjtë, në oborrin e çadrës së mbledhjes. 27 Kushdo që prek mishin e saj bëhet i shenjtë; dhe në qoftë se pak nga gjaku i tij bie mbi një robe, ajo duhet të lahet në vend të shenjtë. 28 Por ena prej balte në të cilën është pjekur do të thyhet; dhe në rast se është pjekur nën një enë prej bronzi, kjo do të ferkohet mirë dhe do të shpëlhet me ujë. 29 Çdo mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë prej tij; është gjë shumë e shenjtë. 30 Por nuk do të hahet asnjë flë pér mëkatin, gjaku i së cilës është çuar në çadrën e mbledhjes pér të shlyer mëkatin në shenjtërorë. Ajo do të digjet me zjarr".

7 "Ky është ligji i ofertës pér shkeljen, (është gjë shumë e shenjtë). 2 Në vendim ku theret olokausti, do të theret flia pér shkeljen; dhe gjaku i saj do të spërkatet rreth e qark altarit. 3 Prej saj do tē paraqitet téré dhjami: do tē hiqet bishtë i majnë, dhjami që mbulon zorrët, 4 tē dy veshkat, dhjami që është mbi to rreth ijeve dhe bula e dhjamur e mëlcisë së zezë mbi veshkat. 5 Pastaj prifti do t'i tymosë mbi altar, si një flijim i bërrë me zjarr pér Zotin. Ky është një flijim pér shkeljen. 6 Çdo mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë nga ajo; do tē hahet në vend të shenjtë; është gjë shumë e shenjtë. 7 Flijimi pér shkeljen është si flijimi i mëkatit; i njëjtë ligi vlen pér tē dy rastet; flia me të cilën prifti bën shlyerjen i takon atij. 8 Dhe prifti, që ofron olokaustin e dikujt, do tē marrë pér vete lëkurën e olokaustit që ka ofruar. 9 Kështu çdo blatin i ushqimit i pjekur në furre, apo i përgatitur në tigan ose mbi skarë, do tē jetë i priftit që e ka ofruar. 10 Dhe çdo blatin i ushqimit i përzier me vaj ose i thatë i përket téré bijve të Aaronit, si pér njeri si pér tjetrin. 11 Ky është ligji i flijimit të falënderimit, që do t'i çohet Zotit. 12 Në qoftë se dikush e ofron pér dhënie hiri, do tē ofrojë me flijimin e dhënies së hirit kulaç pa maja të përzier me vaj, revani pa maja të përzier me vaj dhe kulaç me majë mielli të përzier me vaj. 13 Bashkë me kulaçët e bukës pa maja, si ofertë të tij do të paraqëse, me flijimin e dhënies së hirit, flijimin e tij të falënderimit. 14 Nga çdo ofertë ai do tē ofrojë një kulaç si një blatin të lartë pér Zotin; ai do tē jetë i priftit që ka spërkatur gjakun e flijimit të falënderimit. 15 Mishi i flijimit të dhënies së hirit i paraqitur si falënderim do tē hahet po atë ditë gjatë së cilës ofrohet; nuk do tē lihet asgjë prej tij deri në mëngjes. 16 Por në qoftë se flijimi që dikush ofron është një kushtim ose një ofertë spontane, do tē hahet ditën në të cilën paraqitet flijimi; ajo që tepron duhet të hahet tē nesërmen. 17 Por ajo që mbetet nga mishi i flijimit do tē digjet me zjarr ditën e tretë. 18 Në qoftë se në ditën e tretë hahet nga mishi i flijimit të falënderimit, ai nuk do tē pranohet dhe nuk do t'i llogaritet; do tē jetë një veprim i neveritshëm; dhe ai që ha, do tē mbajë fajin e mëkatit të tij. 19 Mishi, që prek çfarëdo gjë të papastëru nuk do tē hahet; do tē digjet me zjarr. Sa pér mishin tjetër, kushdo që është i pastër do tē mund të hajë nga ai. 20 Por personi, që duke qenë i papastër, ha mish nga flijimi i falënderimit që i përket Zotit, do tē shfaroset nga populli i tij. 21 Përveç kësaj në se dikush prek çfarëdo gjë të papastër (një papastërti njerëzore, një kafshë të papastër ose çfarëdo gjë të neveritshme dhe tē ndyrë) dhe ha mish nga flijimi i falënderimit që i përket Zotit, ai do tē shfaroset nga populli i tij". 22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 23 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Nuk do tē hani asnjë yndyrë tē lopës apo tē deles apo tē dhisë. 24 Dhjami i një kafshe që ka ngordhur në mënyrë të natyrshme dhe dhjami i një kafshe të shqyer mund të shërbejë pér çdo përdorim tjetër, por nuk do tē hani aspak; 25 sepse kushdo që në fakt ha dhjimin e një kafshe që ofrohet si flijim i bërrë me zjarr pér Zotin, ai që ha nga ky mish do tē shfaroset nga populli i tij. 26 Përveç kësaj nuk do tē hani asnjë gjak, as tē zogjive, as tē katërkëmbëshve, në asnjë nga banesat tuaja. 27 Kushdo që ha çfarëdo lloj gjaku, do tē shfaroset nga populli i tij". 28 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 29 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kush i ofron Zotit flijimin e tij të falënderimit do t'a çojë ofertën e tij Zotit, duke e hequr nga flijimi i tij i falënderimit. 30 Do t'i çojë me duart e tij ofertat e bëra me zjarr pér Zotin; do tē çojë dhjimin bashkë me gjoksin, pér tē tundur gjoksin si ofertë e tundur përparrë Zotit. 31 Prifti do ta tymosë dhjimin mbi altar, ndërsa gjoksi do tē jetë i Aaronit dhe i bijve të tij. 32 Do t'i jepni priftit gjithashtu, si një ofertë të lartë, kofshén e djathtë të flijimeve tuaja të falënderimit. 33 Ai nga bijtë e Aaronit që ofron gjakun dhe dhjimin e flijimeve të falënderimit do tē ketë, si pjesë të tij,

kofshén e djathët. 34 Sepse nga flitë e falënderimit të ofruara nga bijtë e Izraelit unë marr gjoksin e ofertës së tundur dhe kofshén e ofertës së lartë, dhe ua jep priftit Aaron dhe bijve të tij, si një detyrim i përvjetshëm nga ana e bijve të Izraelit". 35 Kjo është pjesa e caktuar e Aaronit dhe bijve të tij nga flijimet e bëra me zjarr për Zotin, ditën që do të paraqiten për t'i shërbyer Zotit si priftërinj. 36 Këtë ka urdhëruar Zoti për bijtë e Izraelit t'u jepnin atyre ditën që i vajosi, si një ligj i përvjetshëm brez pas brezi. 37 Ky është ligji i olokaustit, i blatimit të ushqimit, i flijimit për mëkatin, i flijimit për shkeljen, i shenjtërimit dhe i flijimit të falënderimit, 38 ligji që Zoti i dha Moisiut mbi malin Sinai, ditën që i urdhëroi bijtë e Izraelit t'i paraqisnin ofertat e tyre Zotit në shkretëtirën e Sinait.

8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 2 "Merr Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të, rrobot, vajin e vajosjes, demin e vogël të flijimit për mëkatin, dy deshtë dhe shportën e bukëve të ndorme, 3 dhe mbledhje gjithë asamblenë në hyrje të çadrës së mbledhjes". 4 Atëherë Moisiu bëri ashtu si e kishte urdhëruar Zoti, dhe asambleja u mblohdh në hyrje të çadrës së mbledhjes. 5 Dhe Moisiu i tha asamblesë: "Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar të bëhet". 6 Pastaj Moisiu e afroj Aaronin dhe bijtë e tij dhe i lau me ujë. 7 Pastaj i veshi Aaronit tunikën, i ngjeshi brezin, i veshi mantelin, i vendosi efodin, ihe i ngjeshi brezin e punuar artistikisht nga efodi me të cilin i fiksoi në trup efodin. 8 I vuri gjithashtu pektoralin dhe mbi të vendosi Urim-in dhe Thumim-in. 9 Pastaj i vuri çallmén mbi krye dhe në pjesën e përparme të çallmës vendosi pllakën e artë, diademën e shenjtë, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 10 Pastaj Moisiu mori vajin e vajosjes, vajosi tabernakullin dhe të gjitha gjérat që ndodheshin aty, duke i shenjtëruar në këtë ményrë. 11 Me pak vaj spërkati shtatë herë altarin, vajosi altarin dhe tërë pajisjet e tij, si dhe legenen dhe bazën e tij, për t'i shenjtëruar. 12 Pas kësaj derdhë pak nga vaji i vajosjes mbi kokën e Aaronit dhe e vajosi për ta shenjtëruar. 13 Pastaj Moisiu i afroj bijtë e Aaronit, i veshi me tunika, iu ngjeshi breza dhe u vuri mbulesa të kokës, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. 14 Pastaj afroj demin e vogël të flijimit për mëkatin dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël të flijimit për mëkatin. 15 Pastaj Moisiu e theri, mori gjak prej tij, e vuri me gisht mbi brirët e altarit rreth e qark dhe e pastroi altarin; pastaj derdhë gjakun në bazën e altarit dhe e shenjtëroi përmes mbi tê shlyerjen. 16 Pastaj mblohdhi gjithë dhjamin që ishte mbi zorrët, bulën e majme të mëlcisë dhe të dy veshkat me dhjimin e tyre, dhe Moisiu i tymosi mbi altar. 17 Por demin e vogël, lëkurën e tij, mishin dhe fëllëncisërat e tij i dogji me zjarr jashëtë kampit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. 18 Pastaj paraqiti dashin e olokaustit dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e dashit. 19 Moisiu e theri dhe spërkati gjakun rreth e qark altarit. 20 Pastaj e preu dashin në copa dhe Moisiu tymosi kokën, copat dhe dhjimin. 21 Pasi i lau zorrët dhe këmbët me ujë, Moisiu e tymosi tërë dashin mbi altar. Ishte një olokaust me një erë të këndshme, një flijim i bëre me zjarr për Zotin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. 22 Pastaj paraqiti dashin e dytë, dashin e shenjtërimit, dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e dashit. 23 Pastaj, pra, e theri, mori pak nga gjaku i tij dhe e vuri në skajin e veshit të djathët të Aaronit dhe mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathët dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathët. 24 Pastaj Moisiu i afroj bijtë e Aaronit dhe vuri pak gjak në skajin e veshit të tyre të djathët, mbi gishtin e madh të dorës së tyre të djathët dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathët; dhe Moisiu spërkati mbetjen e gjakut rreth e qark mbi altar. 25 Pastaj mori dhjimin, bishtin e majmë, tërë dhjimin që ishte mbi zorrët, bulën e majme të mëlcisë, të dy veshkat dhe dhjimin e tyre, dhe kofshén e

djathët; 26 dhe nga shporta e bukëve të ndorme, që ndodhej para Zotit mori një kulaç pa maja, një kulaç buke me vaj dhe një revani, dhe i vuri mbi dhjamin dhe mbi kofshén e djathët. 27 Pastaj i vuri tërë këto gjëra në duart e Aaronit dhe në duart të bijve të tij dhe i tundi si ofertë e tundur përparrë Zotit. 28 Pastaj Moisiu i mori nga duart e tyre dhe i tymosi mbi altarin sipër olokaustit. Ishte një flijim shenjtërimi me erë të këndshme, një flijim i bëre me zjarr për Zotin. 29 Pastaj Moisiu mori gjoksin dhe e tundi si një ofertë të tundur përparrë Zotit; kjo ishte pjesa e dashit të shenjtërimit që i takoi Moisiut, si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 30 Moisiu mori pastaj ca vaj të vajosjes dhe ca gjak që ndodhej mbi altar dhe i spërkati mbi Aaronin, mbi rrobot e tij, mbi bijtë e tij dhe mbi rrobot e bijve të tij me të; kështu shenjtëroi Aaronin, rrobot e tij, bijtë e tij dhe rrrobat e bijve të tij me të. 31 Pastaj Moisiu i tha Aaronit dhe bijve të tij: "Piqeni mishin në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe hajeni aty me bukën që është në shportën e shenjtërimit, siç kam urdhëruar, duke thënë: "Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë". 32 Atë që tepron nga mishi dhe nga buka do ta digjini me zjarr. 33 Shtatë ditë me radhë nuk do të dilni nga hyrja e çadrës së mbledhjes, deri sa të plotësohen ditët e shenjtërimit tuaj, sepse do të nevojiten shtatë ditë përmes plotësuar shenjtërimin tuaj. 34 Ashtu siç është vepruar në këtë ditë, kështu ka urdhëruar Zoti të bëhet përmes mëkatin dhe rrrobat e bijve të tij me të. 35 Do të qëndroni pra shtatë ditë në hyrje të çadrës së mbledhjes, ditë e natë, dhe do të respektoni urdhërimin e Zotit, që të mos vdissni; sepse kështu më kishte qenë urdhëruar". 36 Kështu Aaroni dhe bijtë e tij bënë tërë ato gjëra që Zoti kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

9 Ndodhi në ditën e tetë që Moisiu thirri Aaronin, bijtë e tij dhe pleqtë e Izraelit, 2 dhe i tha Aaronit: "Merr një viç përflyjmë përmes mëkatin dhe një dash përmes olokaustit, që të dy pa të meta, dhe ofroji para Zotit. 3 Pastaj do t'u flasësh bijve të Izraelit, duke u thënë: Merrni një cjak përflyjmë përmes mëkatin, një viç dhe një qengj, që të dy motakë, pa të meta, përmes olokaustit, 4 një dem të vogël dhe një dash përflyjmë e falënderimit, përmes flijuar përparrë Zotit, dhe një ofertë ushqimesh, të përziera me vaj, sepse sot Zoti do t'ju shfaqet". 5 Dhe kështu ata sollën përparrë çadrës së mbledhjes atë që Moisiu kishte urdhëruar; dhe tërë asamblea u afroa dhe qëndroi në këmbë përparrë Zotit. 6 Atëherë Moisiu tha: "Kjo është ajo që Zoti ju ka urdhëruar; bëjeni dhe lavdia e Zotit do t'ju shfaqet". 7 Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Afroju altarit; paraqit flijimin tênd përmes mëkatin dhe olokaustin tênd, dhe bëj shlyerjen për vete dhe për popullin; paraqit gjithashtu ofertën e popullit dhe bëj shlyerjen për ata, siç ka urdhëruar Zoti". 8 Kështu Aaroni iu afroa altarit dhe theri vijin e flijimit përmes mëkatin, që e kishte për vete. 9 Pastaj bijtë e tij i paraqitën gjakun dhe ai ngjeu gishtin e tij në gjak dhe e vuri atë mbi brirët e altarit, dhe derdhë mbetjen e gjakut në bazën e altarit; 10 por dhjimin, veshkat dhe bulën e majme të mëlcisë të flijimit përmes mëkatin, i tymosi mbi altar ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. 11 Mishin dhe lëkurën përkundrazi i dogji jashëtë kampit. 12 Pastaj theri olokaustin; bijtë e Aaronit i dhanë gjakun dhe ai e spërkati rreth e qark mbi altarin. 13 Pastaj i dhanë olokaustin e bëre copë-copë dëkojnë; dhe ai i tymosi mbi altar. 14 Lau zorrët dhe këmbët dhe i tymosi bashkë me olokaustin mbi altar. 15 Pastaj paraqiti ofertën e popullit. Mori cjakin, që ishte flia përmes mëkatin e popullit, e theri dhe e ofroi përmes mëkatin, si ofertë të parë. 16 Pastaj paraqiti olokaustin dhe e ofroi sipas rregullit të caktuar. 17 Paraqiti pas kësaj blatimin e ushqimit; mori një grusht prej tij dhe i tymosi mbi altar, përvëç olokaustit të mëngjesit. 18 Theri edhe demin e vogël dhe dashin, si flijim falënderimi për popullin. Bijtë e Aaronit i dhanë gjakun dhe ai e spërkati rreth e qark mbi altarin. 19 I paraqitën dhjimin e kaut, të dashit, bishtin e majmë, dhjimin që mbulon zorrët, veshkat dhe bulën e majmë të

mëlçisë; **20** vunë dhjamin mbi gjokset, dhe ai tymosi dhjamin mbi altar; **21** por gjokset dhe kofshën e djathtë Aaroni i tundi përpara Zotit si ofertë e tundur, sipas mënyrës që kishte urdhëruar Moisiu. **22** Pastaj Aaroni ngriti duart e tij drejt popullit dhe e bekoi; mbasi bëri fljimin për mëkatin, olokaustin dhe fljimin e falenderimit, zbriti nga altari. **23** Pastaj Moisiu dhe Aaroni hynë në çadrën e mbledhjes; pastaj dolën dhe bekuan popullin. Atëherë lavdia e Zotit iu shfaq tërë popullit. **24** Pastaj një zjarr doli nga prania e Zotit dhe konsumoi mbi altar olokaustin dhe dhjamin; tërë populli e pa, shpërtheu në britma gëzimi dhe u përul me fytyrë për tokë.

10 Pastaj Nadabi dhe Abihu, bij të Aaronit, morrën secili temjanicën e vet, i vunë brenda zjarr, vendosën mbi të temjanin dhe ofruan para Zotit një zjarr të palejueshém, që ai nuk ua kishte urdhëruar. **2** Atëherë një zjarr doli nga prania e Zotit dhe i përipiu ata; dhe ata vdiqen përpara Zotit. **3** Prandaj Moisiu i tha Aaronit: "Kjo eshtë ajo për të cilën foli Zoti, duke thënë: "Unë do të jem shenjtëruar nga ata që më afrohen mua dhe do të jem përlavdëruar përparrë tërë popullit". Dhe Aaroni heshti. **4** Pastaj Moisiu thirri Mishaelin, bij të Uzielit, ungi i Moisiu, dhe u tha atyre: "Afrohuni dhe largoni vëllezërit tuaj nga pjesa e përparme e shenjtërores, jashtë kampit". **5** Kështu ata u afroan dhe i larguan ata të veshur me tunikat e tyre, jashtë kampit, siç kishte thënë Moisiu. **6** Pastaj Moisiu u tha Aaronit, Eleazarit dhe Ithamarit, bij të tij: "Mos e zbuloni kokën tuaj dhe mos i grisni rrrobat tuaja që të mos vdisni, dhe që Zoti të mos zëmërohet kundër tërë asamblesë; por vëllezërit tuaj, e tërë shtëpia e Izraelit, të mbajnë zì për zjarrin që ka ndezur Zoti. **7** Mos u largoni nga hyrja e çadrës së mbledhjes që të mos vdisni, sepse vaji i vajosjes së Zotit eshtë mbi ju". Dhe ata bënen ashtu si kishte thënë Moisiu. **8** Zoti i foli akoma Aaronit, duke thënë: **9** "Mos pini verë as pije dehëse as t'i as bijtë e tu, kur do të hyni në çadrën e mbledhjes, që të mos vdisni; do të jetë një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaj, **10** me qëllim që të mundni të dalloni midis të shenjtit dhe profanit, midis të papastrit dhe të pastrit, **11** dhe të mundni t'u mësoni bijve të Izraelit të gjitha ligjet, që Zoti u ka dhënë atyre me anë të Moisiu". **12** Pastaj Moisiu i tha Aaronit, dhe Eleazarit dhe Ithamarit, bijve që i kishin mbetur Aaronit: "Merrni blatinim e ushqimet që tepron nga fljimet e bëra me zjarr për Zotin dhe hajeni pa maja pranë altarat, sepse eshtë gjë shumë e shenjtë. **13** Do ta hani në vend të shenjtë, sepse eshtë pjesa që të përkert ty dhe bijve të tu nga fljimet e bëra me zjarr për Zotin, sepse kështu më ishte urdhëruar. **14** Gjoksint dhe kofshën e ofertës së tundur do t'i hani t'i dhe bijtë e tu dhe bijat e tua bashkë me ty, në një vend të pastër, sepse janë pjesa që të përkert ty dhe bijve të tu, dhe që ju eshtë dhënë juve nga fljimet e falenderimit të bijve të Izraelit. **15** Bashkë me ofertat e dhjamatit të bëra me zjarr, do të cohen kofsha e ofertës së lartë dhe gjoksi i ofertës së tundur para Zotit; edhe kjo të përkert ty dhe bijve të tu, si një statut i përhershëm, si ka urdhëruar Zoti". **16** Pastaj Moisiu hetoi me kujdes për cijapin e fljimit për mëkatin; dhe ja, ishte djegur; prandaj u zemrëua kundër Eleazarit dhe kundër Ithamarit, bijtë e Aaronit që kishin mbetur, duke thënë: **17** "Pse nuk e hëngërët fljimin për mëkatin në vend të shenjtë, sepse eshtë gjë shumë e shenjtë, dhe Zoti ua ka dhënë me qëllim që të sillni padrejtësinë e asamblesë, që të bëni shlyerjen për ta përparrë Zotit? **18** Dhe ja, gjaku i flisë nuk u qua brenda vendit të shenjtë; ju duhet ta kishit ngrënë në vend të shenjtë, si kisha urdhëruar". **19** Aaroni i tha pastaj Moisiu: "Ja, sot ata më kanë ofruar fljimin e tyre për mëkatin dhe olokaustin e tyre përparrë Zotit, dhe më kanë ndodhur gjëra tilla; po të kisha ngrënë sot viktimi e fljimit për mëkatin, a do t'i pëlgente kjo syve të Zotit?". **20** Kur Moisiu i dëgjoi këto, mbeti i kënaqur.

11 Pastaj Zoti i foli Moisiu dhe Aaronit, duke u thënë atyre: **2** "Foluni bijve të Izraelit dhe u thoni: Këto janë kafshët që do të mund të hani nga tërë kafshët që janë mbi tokë. **3** Mund të hani qđo kafshë dythundrake që e ka këmbën të ndarë dhe ripërtypet. **4** Por nga ripërtypësit dhe nga dythundrakët nuk do të hani këto: devenë sepse përtypet, por nuk eshtë dythundrake; për ju eshtë e papastër; **5** baldosën, sepse ripërtypet, por nuk eshtë dythundrake; për ju eshtë e papastër; **6** lepurin, sepse ripërtypet, por nuk eshtë dythundrak; për ju eshtë i papastër; **7** derrin, sepse eshtë dythundrak dhe e ka këmbën të ndarë, por nuk eshtë ripërtypës; për ju eshtë i papastër. **8** Nuk do të hani nga mishni i tyre dhe nuk do të prekni trupat e tyre të pajetë; për ju janë të papastër. **9** Midis gjithë kafshëve që ndodhen në ujë mund të hani këto: mund të hani të gjithë ato që kanë pendë e luspa në ujë, si në dete ashtu dhe në lumenj. **10** Por të gjitha ato që nuk kanë as pendë as luspa, si në dete, ashtu dhe në lumenj, tërë ato që lëvizin në ujë dhe të gjitha ato që jetojnë në ujë janë të neveritshmë për ju. **11** Do të janë të neveritshmë për ju; nuk do të hani mishin e tyre dhe do keni neveri për trupin e tyre të pajetë. **12** Çdo gjë që në ujë nuk ka pendë dhe luspa do të jetë e neveritshmë për ju. **13** Midis zogjive do të keni neveri këta; nuk duhet t'i hani, sepse janë të neveritshmë: shqiponjën, shqiponjën e detit dhe fajkuant peshkatar; **14** qiftin dhe çdo lloj fajkoi; **15** çdo lloj korbi; **16** strucin, hutén, pulëbardhén dhe çdo lloj krahathetë; **17** bufin, karabullakun e detit, ibisin; **18** mijellmën, pelikanin, hutén; **19** lejlekun, çdo lloj çafke, pupëzen dhe lakuriqin e natës. **20** Do të keni neveri për çdo insekt me krahë që ecën me katër këmbë. **21** Por nga të gjitha insektet me krahë që ecin me katër këmbë, mund të hani ato që i kanë kofshët mbi këmbët për të kërcyer në tokë. **22** Nga këta mund të hani çdo lloj karkaleci, çdo lloj bulku dhe çdo lloj akridi. **23** Çdo lloj tjetër insekti me krahë që ka katër këmbë do të jetë i neveritshmë për ju. **24** Këto kafshë do t'ju bëjnë të papastër; kushdo që prek trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **25** Kushdo mbart trupat e tyre të pajetë, do të lajë rrrobat dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **26** Çdo kafshë dythundrake që nuk e ka këmbën të ndarë dhe nuk ripërtypet eshtë e papastër për ju; kushdo që do ta prekë do të bëhet i papastër. **27** Ndër të gjitha kafshët katérkëmbësë, ata që ecin mbi shputën e këmbëve janë të papastër për ju; kushdo që prek trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **28** Kushdo që transporton trupin e tyre të pajetë do të lajë rrrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Për ju ata janë të papastër. **29** Ndër kafshët që zvarriten mbi tokë, këta janë të papastër për ju: urithi, miu dhe çdo lloj hardhje, **30** gekoja, varani, hardhuca, kërmilli dhe kameleoni. **31** Këto kafshë midis tërë atyre që zvarriten janë të papasta për ju; kushdo që i prek kur kanë ngordhur, do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **32** Çdo gjë mbi të cilën një prej tyre bie kur kanë ngordhur do të jetë e papastër; qoftë kjo një vegël prej druri, apo rroba, apo lëkurë, apo thes apo çfarëdo sendi tjetër i përdorur për punë, duhet të futet në ujë dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje; pastaj do të jetë i pastër. **33** Çdo enë prej argjile brenda të cilës një prej tyre bie, do ta thyen; dhe gjithçka që ndodhet në të do të jetë i papastër. **34** Çdo ushqim që hahet mbi të cilën bie uji i kësaj ene do të bëhet i papastër; dhe çdo gjallënjkë që mund të merret prej tij do të jetë e papastër. **35** Çdo gjë mbi të cilën bie një pjesë e trupit të tyre të ngordhur, qoftë furra apo furnela, do të copëtohet; ata janë të papastër dhe do të konsiderohen të papastër nga ana juaj. **36** Por një burim apo një cisternë, ku mblidhet uji do të jetë i pastër, por çdo gjë që prek trupat e tyre të pajetë do të jetë e papastër. **37** Dhe në rast se një pjesë e trupave të tyre të pajetë bie mbi çfarëdo lloj fare që të mbillet, kjo do të mbetet e pastër; **38** por në rast se vihet ujë

mbi farën dhe një pjesë e trupave të pajetë të tyre bie mbi të, ajo éshëtë e papastër pér ju. **39** Në rast se ngordh një kafshë që ju lejohet ta hani, ai që do të prekë trupin e pajetë të saj do të jetë i papastër deri në mbërëmje. **40** Ai që ha nga ky trup i ngordhur do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje; po kështu ai që transporton këtë trup të ngordhur do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje. **41** Cdo gjë që hiqet zvarrë mbi tokë éshëtë një gjë e neveritshmë; nuk duhet ta hani. **42** Ndër të gjitha kafshët që hiqen zvarrë mbi tokë, nuk do të hani asnjëren prej atyre që ecin mbi bark, që lëvizin me katër këmbë, ose të atyre që kanë shumë këmbë, sepse kjo éshëtë e neveritshmë. **43** Mos u bëni të neveritshmë me asnjë nga këto kafshë që zvarriten; mos u bëni të papastër me to, në mënyrë që të ndotet. **44** Sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj; shenjtërohuni, pra, dhe jini të shenjtë, sepse unë jam i shenjtë; mos u infektioni me asnjë prej këtyre kafshëve që zvarriten mbi tokë. **45** Sepse unë jam Zoti që ju bëri të dilni nga vendi i Egjiptit, pér të qënë Perëndia juaj; jini pra të shenjtë sepse unë jam i shenjtë. **46** Ky éshëtë ligji përkatës i katérkëmbëshve, zogjive dhe i cdo qënieje të gjallë që lëviz në ujë, dhe i cdo qënieje që hiqet zvarrë mbi tokë, **47** me qëllim që të dini të dalloni midis asaj që éshëtë e pastër dhe asaj që éshëtë e papastër, dhe midis kafshës që mund të hahet dhe të asaj që nuk duhet të hahet".

12 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **2** "Folu kështu bijve të Izraelit: Në qoftë se një grua mbetet me barrë dhe lind një mashkull, do të jetë e papastër pér shtatë ditë, do të jetë e papastër si në ditët e zakoneve të saj. **3** Ditën e tetë do të rrëthpritet mishi i prepcit të djalit. **4** Pastaj ajo do të rrijë akoma tridhjetë e tre ditë pér të pastruar gjakun e saj; nuk do të prekë asnjë send të shenjtë dhe nuk do të hyjë në shenjtëron, deri sa të plotësohen ditët e pastrimit të saj. **5** Por në rast se lind një vajzë, ajo do të jetë e papastër dy javë si në kohën e zakoneve të saj; dhe do të rrijë gjashëtëdhetë ditë pér t'u pastruar nga gjaku. **6** Kur të plotësohen ditët e pastrimit të saj, pavarësisht në se éshëtë fjala pér një djalë apo vajzë, do të çojë priftit, në hyrje të çadrës së mbledhjes, një qengj motak si olokaust dhe një pëllumb të ri o një tutull, si flijim pér mëkatin. **7** Pastaj prifti do t'i ofrojë para Zotit dhe do të bëjë shlyerjen pér të; dhe ajo do të jetë pastruar nga rrjedha e gjakut të saj. Ky éshëtë ligji pér gruan që lind një mashkull apo një femër. **8** Dhe në rast se i mungojnë mjetet pér të ofruar një qengj, do të marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinx, njërin si olokaust dhe tjetrin si flijimin e mëkatit. Prifti do të bëjë shlyerjen pér të, dhe ajo do të jetë e pastër".

13 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: **2** "Kur një njeri ka mbi lëkurën e trupit të tij një énije apo një kore ose një njollë të shndritshme, dhe bëhet mbi lëkurën e trupit të tij një shenjtë e plagës së lebrës, ai do t'i çohet priftit Aaron apo njërit prej bijve të tij priftërinj. **3** Prifti do të shqyrtojë plagën mbi lëkurën e trupit; në qoftë se qimja e plagës éshëtë bërrë e bardhë dhe plaga duket më e thellë se lëkura e trupit, kemi të bëjmë me plagë të lebrës; prifti, pasi ta shqyrtojë, do ta shpallë të papastër atë njeri. **4** Por në qoftë se njolla e shndritshme mbi lëkurën e trupit éshëtë e bardhë dhe nuk duket se éshëtë më e thellë se lëkura, dhe qimja e saj nuk éshëtë bërrë e bardhë, prifti do ta izolojë pér shtatë ditë atë që ka plagën. **5** Ditën e shtatë, prifti do ta ekzaminojë përsëri; dhe në qoftë se plaga duket se éshëtë ndalur dhe nuk éshëtë përhapur mbi lëkurë, prifti do ta izolojë edhe shtatë ditë të tjera. **6** Prifti do ta shqyrtojë përsëri ditën e shtatë; dhe, po të shikojë që plaga éshëtë zgogëtar dhe nuk éshëtë përhapur mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të pastër: ishte vetëm një puçerr me qelb. Ai do të lajë rrobat e tij

dhe do të jetë i pastër. **7** Por në rast se puçrra éshëtë zgjeruar mbi lëkurën pasi ai u paraqit priftit pér t'u shpallur i pastër, ai do të kontrollohet përsëri nga prifti; **8** prifti do ta kontrollojë; dhe në rast se shikon që puçrra éshëtë zgjeruar mbi lëkurë, prifti do ta shpallë atë të papastër; éshëtë lebrë. **9** Kur te një njeri shfaqet një plagë e lebrës, ai do t'i çohet priftit. **10** Prifti do ta ekzaminojë; dhe në qoftë se énija mbi lëkurë éshëtë e bardhë dhe e ka zbardhur qimen, dhe në énije ka pak mish të gjallë, **11** kemi një lebër kronike mbi lëkurën e trupit të tij dhe prifti do ta shpallë atë të papastër; nuk do ta izolojë, sepse éshëtë i papastër. **12** Por në qoftë se lebra përhapet edhe më mbi lëkurë në mënyrë që të mbulojë téré lëkurën e atij që ka plagën, nga koka deri te këmbët, kudo që shikon prifti, **13** prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se lebra ka mbuluar téré trupin e tij, do ta shpallë të pastër atë që ka plagën; éshëtë bërrë i téri i bardhë, pra, éshëtë i pastër. **14** Por ditën që do të dalë mbi të mish i gjallë, ai do të shpallet i papastër. **15** Kur prifti ka pér të parë mishin e gjallë, do ta shpallë atë të papastër; mishi i gjallë éshëtë i papastër; éshëtë lebër. **16** Por në rast se mishi i gjallë ndryshon përsëri dhe bëhet i bardhë, ai duhet të shkojë te prifti; **17** dhe prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se plaga éshëtë bërrë e bardhë, prifti do të shpallet të pastër atë që ka plagën; ai éshëtë i pastër. **18** Kur mbi lëkurën e trupit zhvillohet një ulcerë, dhe ajo éshëtë shëruar, **19** dhe në vendin e ulcerës formohet një énije e bardhë ose një njollë e shndritshme e bardhë-kuqalashe, kjo duhet t'i tregohet priftit. **20** Prifti do ta ekzaminojë; në qoftë se njolla duket më e thellë se lëkura dhe qimja e saj éshëtë bërrë e bardhë, prifti do ta shpallë atë të papastër; éshëtë plagë lebre që ka shpërthyer në ulcerë. **21** Por në rast se prifti, duke e ekzaminuar, sheh që në njollë nuk ka qime të bardha dhe që ajo nuk éshëtë më e thellë se lëkura dhe éshëtë pakësuar, ai do ta izolojë shtatë ditë. **22** Në rast se njolla zgjerohet mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të papastër; éshëtë një plagë lebre. **23** Por në rast se njolla ka mbetur në vend dhe nuk éshëtë zgjeruar, ajo éshëtë mbresë e ulcerës dhe prifti do ta shpallë të pastër. **24** Në rast se dikush pëson mbi lëkurën e tij një djegje të shkaktuar nga zjarri, dhe mishi i gjallë i djegies bëhet një njollë e shndritshme, e bardhë-kuqalashe, ose e bardhë, **25** prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se qimja e njollës éshëtë bërrë e bardhë dhe njolla duket më e thellë se lëkura, éshëtë lebër që ka shpërthyer në djegien. Prifti do ta shpallë të papastër; éshëtë plagë lebre. **26** Por në rast se prifti, duke shqyrtuar, sheh që nuk ka qime të bardhë në njollë dhe që kjo nuk éshëtë më e thellë se lëkura, por éshëtë pakësuar, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë njeri. **27** Ditën e shtatë, prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se njolla éshëtë përhapet edhe më mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të papastër; éshëtë plagë lebre. **28** Në qoftë se njolla e shndritshme ka mbetur përkundrazi në të njëjtin vend dhe nuk éshëtë përhapur mbi lëkurë, por éshëtë pakësuar, éshëtë një énije shkaktuar nga djegja; prifti do ta shpallë të pastër, sepse éshëtë mbresa e djegies. **29** Kur një burrë apo një grua ka një plagë në kokë apo në mjekër, **30** prifti do të ekzaminojë plagën; në rast se duket më e thellë se lëkura dhe në të ka qime të verdha dhe të holla, prifti do ta shpallë atë të papastër; éshëtë qere, domethënë lebër e kokës apo e mjekrës. **31** Në qoftë se përkundrazi prifti shqyrtan plagën e qeres, dhe kjo nuk duket më e thellë se lëkura dhe në të nuk ka qime të zeza, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë që ka plagën e qeres. **32** Ditën e shtatë prifti do të kontrollojë plagën dhe, po të jetë se qerja nuk éshëtë përhapur dhe nuk ka nё t' qime të verdha, dhe qerja nuk duket më e thellë se lëkura, **33** ai person do të rruhet, por nuk do të rruajë pjesën e prekuri nga qerja; dhe prifti do ta izolojë shtatë ditë të tjera atë që ka qeren. **34** Ditën e shtatë prifti do të kontrollojë qeren; dhe në qoftë se qerja nuk éshëtë përhapur mbi lëkurë dhe nuk duket më e thellë se lëkura, prifti

do ta shpallë të pastër; ai do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i pastër. 35 Por në qoftë se, pasi është shpallur i pastër, qerja është përhapur mbi lëkurë, 36 prifti do ta kontrollojë atë; në qoftë se qerja është përhapur mbi lëkurë, prifti nuk duhet të kërkojë qimen e verdhë; ai është i papastër. 37 Por në qoftë se qerja duket se është ndaluar dhe në të janë rritur qime të zeza, qerja është shëruar; ai është i pastër dhe prifti do ta shpallë të pastër. 38 Në rast se një burrë apo një grua ka mbi lëkurën e trupit të tij njolla të shndritshme, veçanërisht njolla të shndritshme bardhoshe, 39 prifti do t'i shqyrtojë; dhe në qoftë se njollat e shndritshme mbi lëkurën e trupit të tyre kanë një ngjyrë të bardhë të zbehtë, është një erupsiun të lëkureës; ai është i pastër. 40 Në rast se një njeriu i bien flokët e kokës, është tullac, por është i pastër. 41 Në rast se i bien flokët mbi ballë, është tullac mbi ballë, por i pastër. 42 Por në rast se në pjesën tullace të kokës ose të ballit shfaqet një plagë e bardhë-kugalashe, është lebër, që ka shpérthyer mbi kokë apo mbi ballë. 43 Prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se ënjtja e plagës mbi pjesën tullace të kokës apo të ballit është e bardhë-kuqalashe, njëloj si lebra mbi lëkurën e trupit, 44 është lebroz; është i papastër, dhe prifti do ta shpallë atë të papastër, për shkak të plagës mbi kokën e tij. 45 Lebrozi, i prekur nga kjo plagë, do të veshë rroba të grisura dhe do ta mbajë kokën të zbuluar; do të mbulojë mjekrën e tij dhe do të bërtasë: "papastër, papastër". 46 Do të jetë i papastër tërë kohën që do të ketë plagën; është i papastër; do të jetojë vetëm; do të banojë jashtë kampit. 47 Në qoftë se ka një plagë lebre mbi një palë rroba, qoftë rrobbë lesi apo një rrobbë liri, 48 një stofë o një punë me shtiza, prej liri ose leshi, në lëkurë apo në çfarëdo sendi prej lëkure, 49 në se plaga është e gjelbëruar ose kuqalashe mbi rrobat apo mbi lëkurën, mbi stofin ose mbi punën e bërë me shtiza, ose mbi çfarëdo tjetër sendi të punuar me lëkurë, është plagë lebre, dhe do t'i tregohet priftit. 50 Prifti do të shqyrtojë plagën dhe do të izolojë shtatë ditë atë që ka plagën. 51 Ditet e shtatë do të ekzaminojë plagën; dhe në qoftë se plaga është përhapur mbi rrobat, o mbi stofën, o mbi trikotazhin, o mbi lëkurën apo mbi çfarëdo sendi të punuar me lëkurë, është një plagë lebre të keqe; është një gjë e papastër. 52 Ai do t'i djegë këto rroba o stofin ose trikotazhin prej leshi a prej liri ose çfarëdo sendi të bërë me lëkurë, mbi të cilin ndodhet plaga, sepse është një lebër e keqe; do të digjen në zjarr. 53 Por në rast se prifti ekzaminon plagën, dhe kjo nuk është përhapur mbi rrobat o mbi stofin, o mbi trikotazhin ose mbi çdo send prej lëkure, 54 prifti do të urdhërojë që të lahet sendi mbi të cilin është kjo plagë, dhe do ta izolojë personin për shtatë ditë të tjera. 55 Prifti do të ekzaminojë plagën, mbasi të jetë larë; në qoftë se plaga nuk ka ndryshuar ngjyrë, edhe sikur të mos jetë përhapur, është gjë e papastër; do ta djegësh në zjarr; ajo vazhdon të hajë nga brenda apo nga jashtë. 56 Në qoftë se prifti e ekzaminon dhë plaga, pasi është larë, është pëmirësuar, do ta shkulë nga rrobat, a nga lëkura, a nga stofi apo nga trikotazhi. 57 Por në rast se duket ende mbi rrobat, stofin, trikotazhin, ose mbi çdo send tjetër prej lëkure, është një e keqe që po përhapet; do të djegësh me zjarr sendin mbi të cilin ndodhet plaga. 58 Rrobat, o stofi, o trikotazhi ose çdo send tjetër i bërë me lëkurë që ke larë dhe nga i cili është zhdukur plaga, do të lahet një herë të dytë dhe do të jetë i pastër. 59 Ky është ligji për plagën e lebrës mbi një palë roba leshi ose prej liri, mbi stofin apo trikotazhi ose çfarëdo sendi të bërë prej lëkure, për ta shpallur të pastër apo për ta shpallur të papastër".

14 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Ky është ligji lidhur me lebrozin për ditën e pastrimit të tij. Ai do t'i çohet priftit. 3 Prifti do të dalë nga kampi dhe do ta vizitojë atë dhe në qoftë se plaga e lebrës i është shëruar të lebrosurit, 4 prifti do të urdhërojë

të merren për atë që do të pastrohen dy zogj të gjallë dhe të pastër, dru kedri, nga skarlati dhe hisopi. 5 Prifti do të urdhërojë që të theret një nga zogjtë në një enë prej argjili me ujë të rrjedhshëm. 6 Pastaj do të marrë zogun e gjallë, drurin e kredit, skarlatini dhe hisopin, dhe do t'i zhytë, me zogun e gjallë, në gjakun e zogut të therur në ujë të rrjedhshëm. 7 Do ta spërkatë pastaj shtatë herë mbi atë që duhet të pastrohen nga lebra; di ta shpallë atë të pastër dhe do ta lërë të shkojë të lirë zogun e gjallë nëpër fusha. 8 Ai që duhet të pastrohen do të lajë rrobat e tij, do të rruajë tërë qimet e tij, do të lahet në ujë dhe do të jetë i pastër. Pas kësaj mund të hyjë në kamp, por do të qëndrojë shtatë ditë jashtë çadrës së tij. 9 Ditet e shtatë do të rruajë tërë qimet e kokës së tij, të mjekrës së tij dhe të vetullave të tij; do të rruajë shkurt të gjitha qimet e tij. Do të lajë rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë dhe do të jetë i pastër. 10 Ditet e tetë do të marrë rreth qengjës pa t' meta, një qengj femër njëvjeçar pa t' meta, tri të dhjeta efe majë mielli, të përziera me vaj, si një ofertë ushqimi, dhe një log vaj; 11 dhe prifti që kryen pastrimin do të paraqesë atë që duhet të pastrohen dhe të gjitha këto gjëra para Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes. 12 Pastaj prifti do të marrë një qengj dhe do ta ofrojë si flijim riparimi, me logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e tundur para Zotit. 13 Do ta therë pastaj qengjin në vendin ku theren flijimet për mëkatin dhe olokaustet, në vendin e shenjtë, sepse si flijim riparimi i përket priftit, kështu është flijimi për mëkatin; është gjë shumë e shenjtë. 14 Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi i riparimit dhe do ta vërë në skajin e veshit të djathë të atij që duhet të pastrohen, mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathë. 15 Pastaj prifti do të marrë pak vaj nga logu dhe do ta derdhë mbi pellëmbën e dorës së tij të majtë; 16 pastaj prifti do të ngjyjejë gishtin e dorës së tij të djathë në vajin që ka në dorën e majtë dhe me gishtin do të spërkatë shtatë herë pak vaj përrpara Zotit. 17 Dhe nga mbetja e vajit që ka në dorë, prifti do të vërë pak në skajin e veshit të djathë të atij që duhet të pastrohen, mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathë. 18 Mbetjen e vajit që ka në dorë, prifti do ta vërë mbi kokën e atij që duhet të pastrohen; kështu prifti do të bëjë për të shlyerjen përrpara Zotit. 19 Pastaj prifti do të ofrojë flijimin për mëkatin dhe do të bëjë shlyerjen për atë që do të pastrohen nga papastërtia e tij; pas kësaj do të therë olokaustin. 20 Prifti do të ofrojë olokaustin dhe blatin e ushqimit mbi altar; kështu ai do të ketë mundësi të bëjë për të shlyerjen dhe ai do të jetë i pastër. 21 Në rast se ky person është i varfër dhe nuk mund t'i sigurojë këto gjëra, do të marrë vetëm një qengj për ta ofruar si flijim për shkeljen e kryer, si një ofertë e tundur, për të bërë shlyerjen 22 dhe do turtuj apo dy pellumbë të rinj, sipas mundësive të tij; njëri do të jetë për flijimin për mëkatin dhe tjetri për olokaustin. 23 Ditet e tetë do t'i çojë, për pastrimin e tij, këto gjëra priftit në hyrje të çadrës së mbledhjes përrpara Zotit. 24 Dhe prifti do të marrë qengjin e flijimit për shkeljen dhe logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e tundur përrpara Zotit. 25 Pastaj do të therë qengjin e flijimit për shkeljen e kryer. Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi për shkeljen dhe do ta vërë në skajin e veshit të djathë të atij që do të pastrohen mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathë. 26 Prifti do të derdhë pak vaj mbi pellëmbën e dorës së tij të majtë. 27 Dhe me gishtin e dorës së tij të djathë, prifti do të spërkasë shtatë herë pak nga vaji që ka në dorën e tij të majtë përrpara Zotit. 28 Pastaj prifti do të vërë pak nga vaji që ka në dorë mbi skajin e veshit të djathë të atij që duhet të pastrohen, mbi gishtin e tij të madh të dorës së djathë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathë, në vendin ku ka vënë gjakun e flijimit

të shkeljes. 29 Mbetjen e vajit që ka në dorë, prifti do ta vërë mbi kokën e atij që do të pastrohet, pér të bérë shlyerjen pér atë përparrë Zotit. 30 Pastaj do të ofrojë një nga turtujt a një nga të dy pëllumbat e rinx, sipas mundësive të tij; 31 do të ofrojë atë që ka mundur të sigurojë, njérin si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust, bashkë me blatimin e ushqimit; kështu prifti do të bëjë shlyerjen përparrë Zotit pér atë që do të pastrohet. 32 Ky èshtë ligji pér atë që èshtë prekur nga plaga e lebrës dhe nuk ka mjetet pér të siguruar atë që kërkohet pér pastrimin e tij". 33 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: "Kur do të hyni në vendin e Kanaanit që unë ju jap në pronësi, në rast se dërgoj plagën e lebrës në një shtëpi të vendit që èshtë prona juaj, 35 i zoti i shtëpisë do të shkoj t'a deklarojë priftit, duke thënë: "Më duket se ka një farë plage në shtëpinë time". 36 Atëherë prifti do të urdhërjoj që të zbraset shtëpia para se ai të hyjë pér të shqyrtuar plagën, me qëllim që gjithçka që ndodhet në shtëpi të mos bëhet e papastëri. Pastaj prifti do të hyjë pér të ekzaminuar shtëpinë. 37 Do të ekzaminojë pastaj plagën; në qoftë se plaga që ndodhet mbi muret e shtëpisë ka disa zgavra të gjelbëra apo të kuqërrreme që duken më të thella se sipërfaqja e mureve, 38 prifti do të dalë nga shtëpia, te porta dhe do ta mbyllë shtëpinë pér shtatë ditë. 39 Ditën e shtatë prifti do të kthehet dhe do ta ekzaminojë shtëpinë; në rast se plaga èshtë përhapur në muret e shtëpisë, 40 prifti do të urdhërjoj që të hiqen gurët mbi të cilët ndodhet plaga dhe t'i hedhin në një vend të papastëri jashtë qytetit. 41 Pastaj do të urdhërjoj që të kruhet pjesa e brendshme e shtëpisë rreth e qark, dhe do ta hedhin suvanë që kanë rrézuar jashtë qytetit, në vend të papastëri. 42 Pastaj do të marrin gurët të tjerë dhe do t'i vënë në vendin e të parëve, dhe do të marrin gëlgjere tjetër pér të suvatuar shtëpinë. 43 Por në rast se plaga shpërthen përsëri në shtëpi, mbasi janë hequr gurët dhe mbasi shtëpia èshtë kruar dhe èshtë suvatuar përsëri, 44 prifti do të hyjë pér të kontrolluar shtëpinë; në qoftë se plaga èshtë e përhapur në shtëpi, kemi një lebët të keqe në shtëpi; kjo èshtë e papastëri. 45 Prandaj do ta shembë shtëpinë dhe do t'i çojë gurët, lëndën e drurit dhe suvanë jashtë qytetit, në një vend të papastëri. 46 Përveç kësaj kushdo që hyn në shtëpi gjatë gjithë kohës që mbeti e myllur, do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 47 Kush fle në shtëpi, do të lajë rrobat e tij; po kështu ai që ha në shtëpi do të lajë rrobat e tij. 48 Por në qoftë se prifti hyn në shtëpi dhe e kontrollon, dhe plaga nuk èshtë përhapur në shtëpi pasi èshtë suvatuar, prifti do ta shpallë atë të pastër, sepse plaga èshtë shëruar. 49 Pastaj, pér të pastruar shtëpinë, do të marrë dy zogj, dru kedi, skarlat dhe hisop; 50 do të therë pastaj një nga zogjtë në një enë argjili me ujë të rrjedhshëm; 51 dhe do të marrë drurin e kedit, hisopin, skarlatin dhe zugun e gjallë, dhe do t'i zhytë në gjakun e zogut të therur dhe në ujë të rrjedhshëm, dhe do ta spërkatë shtëpinë shtatë herë. 52 Kështu do ta pastrojë shtëpinë me gjakun e zogut, me ujin e rrjedhshëm, me zugun e gjallë, me drurin e kedit, me hisopin dhe me skarlatin; 53 por do ta lërë zugun të ikë i lirë jashtë qytetit, nëpër fusha; kështu do të bëjë shlyerjen, pér shtëpinë, dhe kjo do të jetë e pastër. 54 Ky èshtë ligji pér çdo plagë të lebrës dhe të qeres, 55 pér lebrën e rrobave dhe të shtëpisë, 56 pérënjet, puçrat me qelb dhe njollat e shndritshme, 57 pér të mësuar kur një gjë èshtë e papastëri dhe kur èshtë e pastër. Ky èshtë ligji pér lebrën".

15 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 2 "Foluni bijve të Izraelit dhe u thoni atyre: Kushdo që ka një fluks nga trupi i tij, ky fluks èshtë i papastëri. 3 Papastëria e tij èshtë produhr nga fluksi: ai èshtë i papastëri për sa kohë fluksi i trupit të tij èshtë ende në veprim, ashtu edhe kur fluksi në trupin e tij èshtë ndaluar. 4 Çdo shtrat mbi të cilin shtrihet ai që ka fluksin do të jetë i papastëri; po ashtu do të jetë e papastëri çdo gjë mbi të

cilën ai ulët. 5 Kushdo që prek shtratin e tij do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet me ujë, dhe ka pér të qënë i papastëri deri në mbrëmje. 6 Kush ulet mbi çfarëdo gjëje mbi të cilin èshtë ulur ai që ka fluksin, do të lajë rrobat e tij dhe veten me ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 7 Kush prek trupin e atij që ka fluksin, do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 8 Në qoftë se ai që ka fluksin pështyn mbi dikë që èshtë i pastëri, ky do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 9 Çdo shalë mbi të cilin hipën ai që ka fluksin do të jetë e papastëri. 10 Kushdo që prek çfarëdo gjëje që ka qenë nën të, do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. Kushdo që trasporton këto sende do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet me ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 11 Kushdo që prek atë që ka fluksin, pa i larë duart, duhet të lajë rrobat e tij dhe të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 12 Ena prej balte, e prekur nga ai që ka fluksin, do të thyhet; dhe çdo enë prej druri do të lahet në ujë. 13 Kur ai që ka fluksin èshtë pastruar nga fluksi i tij, do të numërojë shtatë ditë pér pastrimin e tij; pastaj do të lajë rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë të rrjedhshëm, dhe do të jetë i pastëri. 14 Ditën e tetë do të marrë dy turtuj ose dy pëllumbat të rinx dhe do të vijë përparrë Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes, dhe do t'a japë priftit. 15 Prifti do t'i ofrojë: njérin si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust; kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér të përparrë Zotit, pér shkak të fluksit të tij. 16 Në rast se një njeri ka një lëshim fare, ai do të lajë tërë trupin e tij në ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 17 Çdo rrobë dhe çdo lëkurë mbi të cilat ka farë do të lahet me ujë, dhe do të jetë e papastëri deri në mbrëmje. 18 Në rast se një burrë bie në shtrat me një grua dhe ka një lëshim fare, do të lahen që të dy me ujë dhe do të janë të papastëri deri në mbrëmje. 19 Në qoftë se një grua ka një fluks në trupin e saj, dhe ky èshtë një fluks gjaku, papastëria e saj do të zgjasë shtatë ditë; kushdo që e prek atë do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 20 Çfarëdo gjë mbi të cilin ajo shtrihet gjatë papastërisë së saj, do të jetë e papastëri; çfarëdo gjë mbi të cilën ulet, do të jetë e papastëri. 21 Kushdo që prek shtratin e saj do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 22 Kushdo që prek çfarëdo gjë mbi të cilën ajo èshtë ulur, do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë; do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 23 Kur ajo èshtë ulur mbi shtrat ose mbi çfarëdo gjë tjetër, kur dikush e prek atë do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 24 Në rast se një burrë bie në shtrat me të, papastëria e saj kalon mbi të dhë ai do të jetë i papastëri pér shtatë ditë; dhe çdo shtrat mbi të cilin ai shtrihet, do të jetë i papastëri. 25 Në qoftë se një grua ka një fluks gjaku prej disa ditësh jashtë kohës së papastërisë së zakoneve, ose fluksi vazhdon të kohës së duhor, ajo do të jetë e papastëri pér gjithë ditët e fluksit të papastëri, ashtu si èshtë në ditët e papastërisë së saj të zakoneve. 26 Çdo shtrat mbi të cilin shtrihet gjatë ditëve të fluksit të saj, do të jetë pér të si shtrati i zakoneve të saj; dhe çdo gjë mbi të cilën ajo ulet do të ketë po atë papastëri të zakoneve të saj. 27 Kushdo që prek këto gjëra do të jetë i papastëri; do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë; do të jetë i papastëri deri në mbrëmje. 28 Por pas pastrimit të saj nga fluksi, do të numërojë shtatë ditë, dhe pastaj do të jetë e pastëri. 29 Ditën e tetë do të marrë dy turtuj ose dy pëllumbat të rinx dhe do t'a çojë priftit në hyrje të çadrës së mbledhjes. 30 Prifti do t'o ofrojë njérin prej tyre si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust; prifti do të kryejë pér të shlyerjen, përparrë Zotit, të fluksit që e bënte të papastëri. 31 Kështu do t'i mbani të ndarë bijtë e Izraelit nga ajo që i ndot, që të mos vdesin pér shkak të papastërisë së tyre, duke ndotur tabernakullin tim që ndodhet midis tyre. 32 Ky èshtë ligji pér atë që ka një fluks dhe pér atë që ka një lëshim fare,

gjë që e bën të papastër, 33 dhe për gruan që vuan për shkak të zakoneve të saja periodike, për burrin ose gruan që ka një flukus dhe për burrin që bie në shtrat me një grua të papastër".

16 Zoti i foli Moisiut mbas vdekjes së dy bijve tē Aaronit, që vdiqén kur u paraqitén para Zotit me zjarr tē ndaluar. **2** Zoti i tha Moisiut: "Foli Aaronit, vélleit tēnd, dhe thuajt tē mos hyjé nē çfarédo kohe nē shenjtéreore, pértej perdes, pérpara pajtuesit që ndodhet mbi arké, që tē mos vdesé, sepse uné do tē shfaqmē nē rené mbi pajtuesin. **3** Aaroni do tē hyjé nē shenjtéreore nē kétē ménryr; do tē marré njé dem tē vogél pér flijim pér mékatin dhe njé dash pér olokaustin. **4** Do tē veshé tunikén e shenjté prej liri dhe do tē mbajé mbi trupin e tji pantallona prej liri; do tē ngjeshé brezin prej liri dhe do ta vérē mbi koké çallmén prej liri. Kéto jané veshjet e shenjta; ai do t'i veshé pasi ta keté laré trupin me ujé. **5** Nga asambleja e bijve tē Izraelit do tē marré dy cjepl pér flijim e mékatin dhe njé dash pér olokaustin. **6** Aaroni do tē ofrojé demin e vogél pér flijim e mékatin, që e ka pér vete, dhe do tē béisj shlyerjen pér vete dhe pér shtépiné e tij. **7** Pastaj do t'i marré tē dy cjepté dhe do t'i paraqesé pérpara Zotit nē hyrje tē çadrés së mbledhjes. **8** Aaroni do t'i hedhé nē short dy cjepté: njéri prej tyre do tē caktóthet pér Zotin dhe tjetro dō tē shérbejé si cjap pér shlyerjen e fajit. **9** Aaroni do tē afrojé cjapin e caktuar pér Zotin dhe do ta ofrojé si flijim pér mékatin; **10** por cjapi i caktuar si cjap fajshlyes do tē paraqitet i gjallé para Zotit, me qéllim që mbi tē béisj shlyerja dhe pér ta çuar pastaj nē shkretétiré si cjap fajshlyes. **11** Aaroni do tē ofrojé, pra, demin e vogél tē flijimit pér mékatin dhe do tē béisj shlyerjen pér vete dhe pér shtépiné e tij; dhe do ta theré demin e vogél tē flijimit pér mékatin pér vete. **12** Pastaj do tē marré njé temjanicé plot me qymyré tē ndezur tē marré nga altari pérpara Zotit dhe do t'i keté duart e tij tē mbushura me temjan tē parfumuar nē pluhur, dhe do tē cojé çdo gjé matané velit. **13** Do ta vérē temjanin mbi zjarr pérpara Zotit, me qéllim që reja e temjanit tē mbulojé pajtuesin që eshté mbi dëshminé; kështu ai nuk do tē vdesé. **14** Pastaj do tē marré ca gjak tē demit tē vogél dhe do ta spérkaté me gishtin e tij mbi pajtuesin nga ana lindore, do tē spérkaté shtaté heré edhe pak gjak me gishtin e tij pérpara pajtuesit. **15** Pastaj do tē theré cjapin e flijim pér mékatin, që eshté pér popullin, dhe do tē cojé gjakun e tij matané velit; dhe do tē béisj me kétē gjak até që ka béisj me gjakun e demit tē vogél; do ta spérkaté mbi pajtuesin dhe para pajtuesit. **16** Kështu do tē béisj shlyerjen pér shenjtéreoren, pér shkak tē papastértive tē bijve tē Izraelit, tē shkeljeve tē tyre dhe tē tē gjitha mékateve tē tyre. Do tē veprojé nē tē njéjtén ménryr pér çadrén e mbledhjes, që mbetet midis tyre, nē mes tē papastértive tē tyre. **17** Në çadrén e mbledhjes, kur ai do tē hyjé nē shenjtéreoren pér tē béisj shlyerjen, nuk do tē keté njeri, deri sa ai tē keté dalé dhe tē keté béisj shlyerjen pér veten, pér shtépiné e tij dhe pér tēr asambléen e Izraelit. **18** Ai do tē dalé drejt altarit që ndodhet para Zotit dhe do tē béisj shlyerjen pér tē: do tē marré ca gjak nga demin i vogél dhe ca gjak nga cjapi dhe do ta vérē mbi briréti e altari rreth e qark. **19** Pastaj do tē spérkaté ca gjak mbi tē me gishtin e tij shtaté heré me radhë; kështu do ta pastrojé dhe do ta shenjtérojé nga papastértive e bijve tē Izraelit. **20** Kur tē keté mbaruar së kryeri shlyerjen pér shenjtéreoren, pér çadrén e mbledhjes dhe pér altarin, do tē afrojé cjapin e gjallé. **21** Aaroni do tē vendosé tē dyja duart e tij mbi kokén e cjapit tē gjallé dhe do tē rréfejé mbi tē teré padrejtésité e bijve tē Izraelit, tē gjitha shkeljet e tyre, tērér mékatev e tyre, dhe do t'i vérē mbi kokén e cjapit; pastaj do ta cojé nē shkretétiré me ané tē njé njeriu tē zgjedjien enkas. **22** Cjapi do tē mbarté mbi vete nē toké tē vetmuar tē gjitha padrejtésité e tyre dhe ari nieri do ta léré tē shkhojé nē shkretétiré.

23 Pastaj Aaroni do të hyjë në çadrën e mbledhjes, do të zhveshë rrobot e tij prej liri që kishte veshur për të hyrë në shenjtërore dhe do t'i lërë aty. **24** Do të lajë trupin e tij me ujë në një vend të shenjtë, do të veshë rrobot e tij dhe do të dalë për të ofruar olokaustin e tij dhe olokaustin e popullit, dhe do të bëjë shlyerjen për vete dhe për popullin. **25** Pastaj do të tymosë mbi altar dhjamin e flijimit për mëkatin. **26** Ai që e ka lëshuar cijapin, e zgjedhur si cijap fajsjlyses, do të lajë rrobot e tij dhe trupin e tij me ujë dhe, mbas kësaj mund të kthehet në kamp. **27** Do të çohen pas kësaj jashtë kampit demi i vogël i flijimit për mëkatin dhe cijapi i flijimit për mëkatin, gjaku i të cilit është çuar në shenjtërore për të bërë shlyerjen; dhe do të djegin në zjarr lëkurët, mishin dhe ndyrësitet e tyre. **28** Pastaj ai që i dieg do të lajë rrobot dhe trupin e tij me ujë; pas kësaj, ai mund të kthehet në kamp. **29** Ky do të jetë për ju një ligj i përjetshëm: në muajin e shtatë, ditën e dhjetë të muajit, do të përulni shpirtrat tuaj dhe nuk do të kryeni asnjë punë, as ai që ka lindur në vend as i huaji që banon midis jush. **30** Sepse atë ditë prifti do të bëjë shlyerjen për ju, për t'ju pastruar, me qëllim që tëjeni të pastruar nga téritë mëkata tuaja përpëra Zotit. **31** Është për ju një e shtunë madhështore pushimi dhe ju do të përulni shpirtrat tuaj; është një ligj i përjetshëm. **32** Prifti, që është vajosur dhe që është shenjtëuar për të shërbyer si prift në vend të atit të tij, do të bëjë shlyerjen dhe do të veshë rrobot prej liri, rrobot e shenjta. **33** Ai do të bëjë shlyerjen për shenjtëroren e shenjtë; do të bëjë shlyerjen për çadrën e mbledhjes dhe për altarin, do të bëjë njëkohësisht shlyerjen për priftërinjët dhe për téré përpollin e asamblesës. **34** Ky do të jetë për ju një ligj i përjetshëm, për të shlyer mëkata e bijve të Izraelit për të gjitha mëkata e tyre, një herë në vit". Dhe Moisiu bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti.

17 Zoti i foli akoma Moisiat, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit, bijve tê tj dhe tê gjithë bijve tê Izraelit dhe u thuaj atyre: Kjo eshtë ajo që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: **3** Kushdo nga shtëpia e Izraelit ther një ka ose një qengj apo një dhi brenda kampit, ose jashtë kampit, **4** dhe nuk e çon në hyrjen e çadrës së mbledhjes për ta paraqitur si një ofertë për Zotin përpëra tabernakullit të Zotit, do të mbaqet si fajtor gjaku; ka derdhur gjak dhe ky njeri do të shfaroset në mes të popullit tê tij; **5** dhe kjo me qëllim që bijtë e Izraelit, në vend që të flilojnë flitë e tyre në fusha, tia çojnë Zotit në hyrje tê çadrës së mbledhjes, priftit, dhe t'ia ofrojnë Zotit si flujm falënderimi. **6** Prifti do të spërkarës gjakun mbi altarin e Zotit, në hyrje tê çadrës së mbledhjes, dhe do të tymosë dhjamin me erë shumë tê këndshme për Zotin. **7** Ata nuk do t'i ofrojnë më flijimet e tyre demonëve, prapa të cilëve janë poshtëruar. Ky do të jetë për ta një ligj i përgjithshëm, për gjithë brezat e tyre. **8** U thuaj akoma: "Clido burri i shtëpisë së Izraelit ose nga tê huajt që banojnë midis jush tê ofrojë një olokaust apo një flujm, **9** dhe po të mos e çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes për t'ia ofruar Zotit, ky njeri do të shfaroset në mes të popullit tê tij. **10** Në rast se dikush nga shtëpia e Izraelit apo nga tê huajt që banojnë midis jush ha çfarëdo lloj gjaku, unë do ta kthej fytyrën time kundër atij që ha gjak dhe do ta shfaroset në mes të popullit tê tij. **11** Sepse jeta e mishit eshtë në gjak. Prandaj ju kam urdhëruar ta vini mbi altar për të bërë shlyerjen për jetën tuaj, sepse eshtë gjaku që bën shlyerjen e fajit për jetën. **12** Prandaj u kam thënë bijve tê Izraelit: asnjëri prej jush nuk ka për tê ngrënë gjak; as i huaji që banon midis jush nuk ka për tê ngrënë gjak". **13** Dhe në qoftë se ndonjë prej bijve tê Izraelit ose tê huajve që banojnë midis jush zë në gjah një kafshë ose një zog që mund tê hahet, do të derdhë gjakun e tij dhe do ta mbulojë me dhe; **14** sepse eshtë jeta e cdo mishi; gjaku i tij mban jetën e tij. Prandaj u kam thënë bijve tê Izraelit: "Nuk do tê hanë gjakun e asnjë mishë, sensë jeta e cdo mishi eshtë

gjaku i tij; kushdo që do ta hajë do të shfaroset". **15** Dhe çfarëdo personi, qoftë i lindur në vend apo i huaj, që ha një kafshë të ngordhur në mënyrë natyrale apo të shqyer, do të lajë rrobat dhe do të lahet vetë me ujë, dhe ka pér t' qenë i papastër deri në mbërëmje; pastaj do të jetë i pastër. **16** Por në rast se nuk lan rrobat e tij dhe nuk lan trupin e tij, do të mbajë fajin e paudhësisë së tij".

18 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **3** Nuk do të bëni siç bëjnë në vendin e Egjiptit, ku keni banuar, dhe nuk do të bëni siç bëjnë në vendin e Kanaanit ku po ju çoj; ju nuk do të ndiqni zakonet e tyre. **4** Do të zbatoni dekretet e mia dhe do të respektoni statutet e mia, duke iu përbajturi atyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **5** Do të respektoni statutet dhe dekretet e mia, me anën e të cilave, kushdo që i zbaton në praktikë, ka pér t' jetuar. Unë jam Zoti. **6** Asnjë nga ju nuk do t'i afrohet ndonjë të afërmi nga gjaku pér t' zbuluar lakuriqësinë e tij. Unë jam Zoti. **7** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e atit tënd apo lakuriqësinë e nënës sate; ajo éshëtë nëna jote; nuk do të zbulosh lakuriqësinë e saj. **8** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e gruas së atit tënd; ajo éshëtë lakuriqësia e atit tënd. **9** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e motrës sate, bijë e atit tënd ose bijë e nënës sate, qoftë e lindur në shtëpi ose jaشتë saj. **10** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e bijës së birit tënd apo t' bijës së bijës sate, sepse lakuriqësia e tyre éshëtë vetë lakuriqësia jote. **11** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e bijës së gruas të atit tënd, e lindur nga ati yt; éshëtë motra jote; mos zbulo lakuriqësinë e saj. **12** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e motrës së atit tënd; éshëtë një e aférme e ngushtë e atit tënd. **13** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate, sepse éshëtë një e aférme e ngushtë e nënës sate. **14** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e vëllait të atit tënd; nuk do t'i afrohesh gruas së tij; ajo éshëtë halla jote. **15** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e nuses së birit tënd; ajo éshëtë gruaja e djalit tënd; mos zbulo lakuriqësinë e saj. **16** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e gruas së vëllait tënd; éshëtë lakuriqësia e vëllait tënd. **17** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e një gruaje dhe të bijës së saj; nuk do të marrësh bijën e birit t' saj, as bijën e bijës së saj pér t' zbuluar lakuriqësinë; janë të aférmen t' ngushtë t' saj; éshëtë një incest. **18** Nuk do të marrësh një grua bashkë me të motrén pér ta bérë shemër, duke zbuluar lakuriqësinë e saj ndërsa tjetra éshëtë akoma gjallë. **19** Nuk do t'i afrohesh një gruaje pér t' zbuluar lakuriqësinë e saj në periudhën e papastërtisë së saj të shkaktuar nga zakonet. **20** Nuk do të kesh marrëdhënie seksuale me gruan e fqinj tënd pér t'u ndotur me të. **21** Nuk do t' lejosh që asnjë prej trashëgimtarëve të tu t'i ofrohet Molekut; dhe nuk do të përdhosësh emrin e Perëndisë tënd. Unë jam Zoti. **22** Nuk do të kesh marrëdhënie seksuale me një burrë, ashtu si bëhet me një grua; éshëtë një gjë e neveritshmë. **23** Nuk do të bashkohesh me asnjë kafshë duke u ndotur me të; gjithashtu asnjë grua të mos i afrohet një kafshe pér t'u bashkuar me të; éshëtë një degjenerim i neveritshmë. **24** Mos u ndotni me asnjë nga këto gjëra, sepse me gjithë këto gjëra janë ndotur komet që po bëhem gati t'i pérzë përparrja. **25** Vendit éshëtë ndotur; prandaj unë do ta dënoj pér paudhësinë e tij, dhe vendi do të vjellë banorët e tij. **26** Ju, pra, do të respektoni statutet dhe dekretet e mia dhe nuk do të kryeni asnjë nga ato gjëra të neveritshmë, as ai që ka lindur në vend ashtu edhe i huaj që banon midis jush, **27** (sepse të gjithë këto gjëra të neveritshmë i kanë bérë banorët e vendit që ishin para jush, dhe vendi éshëtë ndotur), **28** që edhe ju, po t' jetë se e ndotni, vendi të mos ju vjellë ashtu si ka vjellë kombin që ishte para jush. **29** Sepse cilido që kryen ndonjë prej këtyre gjërave të neveritshmë, personat që i kryejnë do të shfarosen në mes të tyre. **30** Do të respektoni, pra, urdhërimet e mia, nuk do të ndiqni

asnë nga zakonet e neveritshmë që janë para jush dhe nuk do të ndoteni me to. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

19 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli téré asamblesë së bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Jini të shenjtë, sepse unë Zoti, Perëndia juaj, jam i shenjtë. **3** Secili prej jush të respektojë nënën dhe atin e tij, po kështu të respektojë të shtunat e mia. Unë jam Zoti Perëndia juaj. **4** Mos iu drejtoni idhujve dhe mos bëni perëndi me metal të shkrirë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **5** Kur t'i ofroni një fljim falënderimi Zotit, do ta ofroni në mënyrë që t' pëlqehet. **6** Do të hahet po atë ditë që o e ofroni dhe ditën vijuese; dhe në rast se mbetet diçka deri në ditën e tretë, do ta digjini me zjarr. **7** Në rast se hahet ndonjë pjesë e tij ditën e tretë éshëtë një gjë e neveritshmë; fljimi nuk do të pëlqehet. **8** Prandaj kushdo që e ha do të rëndohet me fajin e paudhësisë së tij, sepse ka përdhosur atë që éshëtë e shenjtë pér Zotin; ky njeri do të shfaroset në mes të popullit t' tij. **9** Kur do të korrii tokat tuaja, nuk do të korrësh deri në cepat e arës sate dhe nuk do të mbledhësh kallintjë që kanë mbetur pas korrijes sate; **10** dhe në vreshtin tënd nuk do të kthehesh prapë, as do të mbledhësh bistakët e mbetur nga vreshtit yt; do t'i lësh përtë varfrin dhe pér t' huajin. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **11** Nuk do t' te vidhni, nuk do t' gjenjeni dhe nuk do t' mashtroni njëri-tjetrin. **12** Nuk do t' bëni betim t' rremë në emrin tim, nuk do t' përdhosni emrin e Perëndisë tuaj. Unë jam Zoti. **13** Nuk do t' mundosh fqinjin tënd dhe as do ta vjedhësh; meditën e punëtorit mos e mbaj te ti deri në mëngjesin vijues. **14** Nuk do t' mallkosh t' shurdhërin dhe nuk do t' vësh asnjë pengesë para t' verbit, por do t' kesh frikë nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. **15** Nuk do t' bësh padrejtësi gjatë gjykimit; nuk do t' tregohesh i anshëm me t' varférin as do t' nderosh personat e fuqishëm; por do t' gjykosh t' aférmin tënd me drejtësi. **16** Nuk do t' shkosh e t' sillesh duke shipur nëpër popullin tënd, as do t' mbash qëndrim kundër jetës t' aférmit tënd. Unë jam Zoti. **17** Nuk do t' uresh vëllanë tënd në zemrën tënde; qorto gjithashtu fqinjin tënd, por mos u ngarko me asnjë mëkat pér shkak t' tij. **18** Nuk do t' hakmerresh dhe nuk do t' mbash méri kundër bijve të popullit tënd, por do ta duash t' aférmin tënd si veten tënde. Unë jam Zoti. **19** Të respektoni statutet e mia. Nuk do t' bashkosh kafshë t' llojeve të ndryshme; nuk do t' mbjellësh arën tënde me lloje të ndryshme farërash, nuk do t' veshësh asnjë palë rroba t' endura me materiale të ndryshme. **20** Në qoftë se dikush ka marrëdhënie seksuale me një grua që éshëtë skllave e premtuar një njeriu, por që nuk éshëtë shpenguar dhe nuk ka fituar lirinë, do t' dënohen që t' dy, por nuk do t' dënohen me vdekje, sepse ajo nuk ishte e lirë. **21** Burri do t'i çojë Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhjes, një dash si fli pér shkeljen; **22** dhe me dashin e fljimit pér shkeljen prifti do t' bëjë pér t' shlyerjen përparrja Zotit pér mëkatin që ai ka kryer; dhe mëkati që ai ka kryer do t'i falet. **23** Kur të hyini në vendin tuaj dhe të keni mbjellë lloj-lloj drurësh frutorë, do t'i konsideroni frutat e tyre si të parrethprera; pér tre vjet do t' janë pér ju si të parrethprera; prandaj nuk duhet të hahen. **24** Por vitin e katërtë t' gjitha frutat e tyre do t' janë t' shenjtëruara, do t' janë pér lavdinë e Zotit. **25** Vitin e pestë do t' hani frutat e tyre, me qëllim që prodhim i tyre t' mund t' rritet. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **26** Nuk do t' hani asnjë që përmban gjak. Nuk do t' zbatoni asnjë lloj shortarje ose magjje. **27** Nuk do t'i prisni rrumbullak flokët anëve të kokës, as do t' shkurtos fundin e mjekrés sate. **28** Nuk do t' bëni asnjë prerje në mishin tuaj pér një t' vdekur, nuk do t' bëni asnjë tatuzazh mbi trupin tuaj. Unë jam Zoti. **29** Mos e ndot bijën tënde duke e bérë kurvë, që vendi të mos jetep pas kurvërisë dhe të mos mbushet me propesi. **30** Të respektoni të shtunat e mia

dhe do tē keni respekt pér shenjtēoren time. Unē jam Zoti. 31 Mos iu drejtoni mediumeve dhe magjistaréve; mos u konsultoni pér tē mos u ndotur me anē tē tyre. Unē jam Zoti, Perēndia juaj. 32 Çohu né këmbé para atij qé ka kokén tē zbardhur, nderoje plakun dhe ki friké nga Perēndia yt. Unē jam Zoti. 33 Kur njé i huaj banon bashké me ju né vendin tuaj, mos e trajtoni keq. 34 Tē huajin qé banon midis jush ta trajtoni njelloj si ai qé ka lindur midis jush; ti do ta duash si veten tēnde, sepse edhe ju ishit tē huaj né vendin e Egijiptit. Unē jam Zoti, Perēndia juaj. 35 Nuk do tē bénii padrejtési né gijkime, pérsa u pérket masave tē gjatésisé, té peshés dhe tē kapacitetit. 36 Do tē keni peshore tē sakta, pesta tē sakta, efa tē sakta, hin tē sakta. Une jam Zoti, Perēndia juaj qé ju nxori nga vendi i Egijiptit. 37 Do tē respektoni, pra, tē gjitha statutet dhe dekretet e mia dhe do t'i vini né zbatim. Unē jam Zoti.

20 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thēnē: "Do t'u thaush bije tē Izraelit: Cilido nga bijtē e Izraelit ose nga tē huajt qé banojné né Izrael do qé t'i japé Molekut ndonjé nga trashégimtarét e tij, do tē dénohet me vdekje; populli i vendit do ta vrasé me guré. 3 Unē vet do ta kthej ftyrén time kundér kétij njeriu dhe do ta shfaros né mes tē popullit tē tij, sepse i ka dhéné Molekut disa nga trashégimtarét e tij pér tē ndotur shenjtēoren time dhe pér tē pérhdhosur emrin tim tē shenjtē. 4 Dhe nē rast se populli i vendit mbyll syté para kétij njeriu, kur ai i jep trashégimtarét e tij Molekut, dhe nuk do tē dēnon me vdekje, 5 do tē jem uné qé do ta kthej ftyrén time kundér kétij njeriu dhe kundér familjes sē tij, do ta shfaros né mes tē popullit tē tij atē dhe tērē ata qé kurvérohen me tē, duke u shitur para Molekut. 6 Dhe nē rast se njé person u drejtohet mediumeve dhe magjistaréve pér t'u kurvēuar pas tyre, unē do ta kthej ftyrén time kundér kétij personi dhe do ta shfaros né mes tē popullit tē tij. 7 Shenjtērohuni, pra, dhe qofshi tē shenjtē, sepse unē jam Zoti, Perēndia juaj. 8 Respektoni statutet e mia dhe i vini né zbatim. Unē jam Zoti qé ju shenjtēron. 9 Kushdo qé mallkon tē atin ose tē émén, do tē dénohet me vdekje, sepse ka mallkuar tē atin o tē émén; gjaku i tij do tē bjeré mbi tē. 10 Nē rast se ndonjéri shkel kurorēn me gruan e njé tjetri, né qofté se shkel kurorēn me gruan e fqinjít tē tij, shkelési dhe shkelésja e kurorés do tē dénohen me vdekje. 11 Nē qofté se dikush bie né shtrat me gruan e atit tē tij, ai zbulon lakuriqésiné e tē atit; prandaj qé tē dy do tē dénohen pa tjetér me vdekje; gjaku i tyre do tē bjeré mbi ta. 12 Nē rast se dikush bie né shtrat me nusen e birit tē tij, qé tē dy do tē dénohen me vdekje; kané kryer njé degjenerim tē neveritshém; gjaku i tyre do tē bjeré mbi ta. 13 Nē qofté se dikush ka marrédhène seksuale me njé burré ashtu si ato qé bēhen me njé grua, qé tē dy kané kryer njé degjenerim tē neveritshém, do tē dénohen pa tjetér me vdekje; gjaku i tyre do tē bjeré mbi ta. 14 Nē qofté se dikush merr pér grua bijén dhe nénén e saj, kemi njé incest; do tē digjen né zzari si ai ashtu dhe ato, me qéllim qé tē mos keté incest midis jush. 15 Nē rast se njé burré bashkohet me njé kafshé, ai do tē dénohet me vdekje; do tē vritet edhe kafsha. 16 Nē rast se njé grua i afrohet njé kafshe pér t'u bashkuar me tē, do tē vrasésh gruan dhe kafshén; do tē dénohen pa tjetér me vdekje; gjaku i tyre do tē bjeré mbi ta. 17 Nē qofté se dikush merr motrén e vet, bijén e atit tē tij ose bijén e nénén sē tij dhe sheh lakuriqésiné e saj dhe ajo sheh lakuriqésiné e tij, kyo éshthé njé turp; tē dy do tē shfarosen né syté e bijve tē popullit tē tyre; ai ka zbuluar lakuriqésiné e motrés sē vet; do tē mbajé dénimin e paudhésisé sē tij. 18 Nē rast se dikush bie né shtrat me njé grua gjaté kohés sē zakoneve tē saj dhe zbulon lakuriqésiné e saj, ai ka zbuluar fluksin e saj dhe ajo ka zbuluar fluksin e gjakut tē vet; qé tē dy do tē shfarosen né mes tē popullit tē tyre. 19 Nuk do tē zbulosh lakuriqésiné e motrés sē nénén sate ose tē motrés

sé atit tēd, sepse né kétē ményré zbulohet lakuriqésia e njé tē afermi tē njé gjaku; qé tē dy do tē mbajné dénimin e paudhésisé sē tē. 20 Nē qofté se dikush bie né shtrat me gruan e ungjít tē tij, ai zbulon lakuriqésiné e ungjít tē tij; qé tē dy do tē mbajné dénimin pér mékatin e tē; do tē vdesin pa fémijé. 21 Nē qofté se dikush merr gruan e vällait tē tij, kyo éshthé njé gjé e papastér; ai ka zbuluar lakuriqésiné e vällait tē tij; nuk do tē kenié fémijé. 22 Do tē respektoni, pra, tē gjitha statutet dhe dekretet e mia dhe do t'i vini né zbatim, me qéllim qé vendi ku po ju poj tē banoni tē mos ju vjellé jashté. 23 Dhe nuk do tē ndiqni zakonet e kombeve qé uné po během gati t'i pérzé pérpara jush; ata i kané bérē tērē kétó gjéra, prandaj uné i urej. 24 Por juve ju thashé: Ju do tē shtni né doré vendin e tyre; do t'ju jap si proné; éshthé njé vend ku rrjedh qumésh dhe mjalté. Unē jam Zoti, Perēndia juaj, qé ju ka ratéheta popujt e tjeré. 25 Do tē dalloni, pra, kafshé e pastra nga ato tē papasta, zogjté e pastér nga ata tē papastér, dhe nuk do běheni tē neveritshém duke ngréné kafshé, zogj o çfarédo gjé qé hiqet zvarré mbi toké dhe qé uné i kam veçuar pér ju si tē papasta. 26 Dhe do tē jeni tē shenjtē pér mua, sepse uné, Zoti, jam i shenjtē, dhe ju kam ndaré nga popujt e tjeré me qéllim qé tē jeni tē mité. 27 Nē qofté se njé burré apo njé grua éshthé medium apo magjistar, ata do tē dénohen pa tjetér me vdekje; do t'i vrissni me guré; gjaku i tyre do tē bjeré mbi ta".

21 Zoti i tha akoma Moisiut: "Folu priftérinje, bijve tē Aaronit, dhe u thuaj: Asnjé prift tē mos ndotet pér njé tē vdekur né mes tē popullit tē tij, 2 veç se po tē jeté njé i aferm i tij i njé gjaku: néna, ati, biri, bija, vällai 3 dhe motra e tij ende e virgjér qé jeton me tē, dhe qé nuk éshthé martuar ende; pér até mund tē ndotet. 4 Duke qéné njé udhéeheqés né mes tē popullit tē tij, nuk do tē ndotet duke pérhdhosur veten e tij. 5 Priftérinje tuk do tē bějnē tonsurén mbi kokén e tyre, nuk do tē rrujnē mjekränen e tyre dhe nuk do tē bějnē prerje mbi mishin e tyre. 6 Do tē jené tē shenjtē pér Perēndia e tyre dhe nuk do tē pérhdhosin emrin e Perēndisé sē tē, sepse i ofrojné fljime Zotit, tē pérqatitura me zjarr dhe bukén Perēndisé sē tē; prandaj do tē jené tē shenjtē. 7 Nuk do tē marrin pér grua njé kurvē, as edhe njé grua faqenxiré; nuk do tē marrin njé grua tē ndaré nga burri, sepse jané tē shenjtē ndaj Perēndisé sē tē. 8 Ti do ta konsiderosh priftin tē shenjtē, sepse ai i ofron bukén Perēndisé tēnd; ai ka pér tē qéné i shenjtē pér ty, sepse uné, Zoti qé ju shenjtēroj, jam i shenjtē. 9 Nē rast se bija e njé prifti humb nerden duke u běrē kurvē, ajo turpérn tē atin: ajo do tē digjet me zjarr. 10 Por ai qé éshthé kyeprift midis véllezérve tē tij, mbi kokén e tē cilit éshthé vénē vaji i vajosjes dhe qé éshthé shenjtēruar pér tē veshur rrobat e shenjtja, nuk do tē zbulojé kokén dhe nuk do tē shqyejé rrobat. 11 Nuk do t'i afrohet asnjé kufome; nuk do tē ndotet as pér tē atin, as pér tē émén. 12 Nuk do tē dalé nga shenjtērojra dhe nuk do tē pérhdosé shenjtēoren e Perēndisé sē tij, sepse shenjtērimi i vajosjes nga ana e Perēndisé éshthé mbi tē. Unē jam Zoti. 13 Do tē marré pér grua njé virgjéreshé. 14 Nuk do tē marré as grua tē ve, as tē ndaré nga burri, as grua faqenxiré, as kurvē; por do tē marré pér grua njé virgjéreshé nga populli i tij. 15 Nuk do tē turpérōjé trashégimtarét e tij né mes tē popullit; sepse uné jam Zoti qé ju shenjtēron". 16 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thēnē: "Foli Aaronit dhe i thuaj: Né brezat e ardhshém asnjé burré nga fisi yt, qé ka ndonjé gjymtim, nuk do tē mund tē afrohet pér tē ofruar bukén e Perēndisé sē tij. 18 Sepse asnjé njeri qé ka ndonjé gjymtim, nuk do tē mund tē afrohet: as i verbri, as i çali as ai qé ka njé ftyrē tē pérçudnuar, ose ka njé gjymtyrē tē deformuar, 19 njé thyerje tē kembés apo tē dorés, 20 as gungaçi as shkurtabiqi as ai qé ka njé njollé né sy apo njé ekzemé, a zgjeban apo herdhet tē shtypura. 21 Asnjé burré nga

fisi i priftit Aaron që ka ndonjë gjyntim nuk do të afrohet për t'i ofruar flujimet e bëra me zjarr Zotit. Ka një gjyntim; të mos afrohet për të ofruar bukën e Perëndisë së tij. 22 Ai do të mund të hajë bukën e Perëndisë së tij, gjëra shumë të shenjtë dhe gjëra të shenjtë; 23 nuk do t'i afrohet velit as edhe altarit, sepse ka një gjyntim. Nuk do të përdhosë vendet e mia të shenjtë, sepse unë jam Zoti që i shenjtëroj". 24 Dhe Moisiu ia tha këto gjëra Aaronit, bijve të tij dhe gjithë bijve të Izraelit.

22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu Aaronit dhe bijve të tij që të heqin dorë nga gjérat e shenjtë që më janë shenjtëruar nga bijtë e Izraelit dhe të mos përdhosin emrim tim të shenjtë. Unë jam Zoti. 3 U thuaj atyre: "Cilido burri i fisit tuaj që në brezat e ardhshme do t'u afrohet në gjendje papastërtie gjéravë të shenjtë, që bijtë e Izraelit ia kanë shenjtëruar Zotit, do të shfaroset nga prania ime. Unë jam Zoti. 4 Asnjë burri nga fisi i Aaronit, i sémurë nga lebra ose me flaks qoftë, nuk do të hajë gjëra të shenjtë deri sa të bëhet i pastër. Gjithashtu ai që prek çfarëdo gjë që është bërë e papastër nga kontakti me një kufomë, apo ai që ka pasur një lëshim fare, 5 ose ai që ka prekur një zvarranik që e ka bërë të papastër, ose një njeri që i ka komunikuar një papastërti të çfarëdo lloji, 6 personi që ka prekur këto gjëra do të jetë i papastër deri në mbërëmje dhe nuk ka për të ngrënë gjëra të shenjtë para se të ketë larë trupin e tij me ujë; 7 mbas perëndimit të diellit do të jetë i pastër dhe do të mund të hajë gjëra të shenjtë, sepse janë ushqimi i tij. 8 Prifti nuk do të hajë mish kafshe të ngordhur në ményrë të natyrshme apo të shqyer, për të mos u bërë i papastër. Unë jam Zoti. 9 Priftërinjtë do të respektojnë, pra, atë që kam urdhëruar, përndryshe do të mbajnë dënimin e mëkatit të tyre dhe do të vdesin sepse kanë përdhosur gjérat e shenjtë. Unë jam Zoti që i shenjtëroj. 10 Asnjë i huaj nuk do të hajë gjëra të shenjtë; as një mik i priftit, as një rrogtar nuk do të mund të hajë gjérat e shenjtë. 11 Por në rast se prifti ble një person me paratë e tij, ky do të mund të hajë nga ky ushqim ashtu si edhe ata që kanë lindur në shtëpinë e tij; këta mund të hanë nga ushqimi i tij. 12 Bija e priftit që është martuar me një të huaj nuk do të hajë gjëra të shenjtë të ofruara për ngritje. 13 Por në qoftë se bija e priftit ka mbetur e ve, apo është ndarë nga burri dhe nuk ka fëmijë, dhe është kthyer të rrijë me të atin ashtu si kur ishte e re, do të mund të hajë nga buka e atit të saj; po asnjë i huaj nuk do ta hajë atë. 14 Në qoftë se dikush ha gabimisht një gjë të shenjtë, do t'i japë priftit gjënjë e shenjtë, duke i shtuar një të pestën. 15 Priftërinjtë nuk do të përdhosin, pra, gjérat e shenjtë të bijve të Izraelit, që ata i ofrojnë Zotit për ngritje. 16 dhe nuk do të bëjnë që ata të mbajnë dënimin e mëkatit për të cilin do të bëhenjë fajtorë, duke ngrënë gjérat e tyre të shenjtë; sepse unë, Zoti, i shenjtëroj""". 17 Zoti i foli akoma Moisiut duke i thënë: 18 "Folu Aaronit, bijve të tij dhe gjithë bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kushdo nga shtëpia e Izraelit ose nga të huajt në Izrael, që paraqet si olokaust për Zotin një ofertë përfundimtare që çfarëdo kushti ose çfarëdo dhurate sipas dëshirës; 19 për të qënë i mirëpritur, do t' ofrojë një mashkull, pa të meta, të marrë nga qëtë, nga dhentë apo nga dhitë. 20 Nuk do të ofroni asgjë që ka një të metë, sepse nuk do të ishte e përgjyer. 21 Kur dikush i ofron Zotit një flijim falënderimi, që është marrë nga kopeja apo nga tufa, qoftë për të përmbushtur një kusht, qoftë si ofertë vullnetare, viktima për t'u përgjyer duhet të jetë e përsosur; nuk duhet të ketë asnjë të metë. 22 Nuk do t'i ofroni Zotit një viktimë të verbër, të çalë apo të gjyntuar, apo që ka ulcera, ekzemë ose zgjebë; dhe nuk do të bëni mbi altar flijime me zjarr për Zotin. 23 Do të mund të paradesësh si ofertë vullnetare një ka ose një dele që ka një këmbë shumë të gjatë apo shumë të shkurtër; por si kusht nuk do të ishte i mirëpritur. 24 Nuk do t'i

ofrosh Zotit asnjë kafshë me herdhe të vrara, a të shtypura, të këputura apo të prera; flijime të tillë nuk do të bëni në vendin tuaj. 25 Nuk do pranon nga i huaji asnjë nga këto viktima për ta ofruar si bukë të Perëndisë tuaj, sepse në to ka gjyntime dhe të meta; nuk do të pëlgjeshin për ju. 26 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 27 "Kur do të lindë një viç, a një qengj a një kec, do ta lini shtatë ditë me të ëmën; nga dita e tetë e tutje do të pëlgjetet si flijim i bërë me zjarr për Zotin. 28 Nuk do të therni një lopë apo një dele me gjithë të voglin e saj në të njëjtën ditë. 29 Kur do t'i ofroni Zotit një flijim falënderimi, paraqiteni në ményrë që të pëlgjetet. 30 Viktima do të hahet po atë ditë; nuk do të lini asgjë deri në mëngjes. Unë jam Zoti. 31 Do të respektoni, pra, urdhërimet e mia dhe do t'i vini në zbatim. Unë jam Zoti. 32 Nuk do të përdhosni emrin tim të shenjtë, por do të shenjtërohem në mes të bijve të Izraelit. Unë jam Zoti që ju shenjtëron, 33 që ju nxori nga vendi i Egjiptit për t'qenë Perëndia juaj. Unë jam Zoti".

23 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Ja festat e Zotit, që ju do t'i shpallni si mbledhje të shenjtë. Festat e mia janë këto: 3 Do të punohet gjashtë ditë, por dita e shtatë është një e shtunë pushimi dhe mbledhjeje të shenjtë. Atë ditë nuk do të bëni asnjë punë; është e shtuna e shenjtëruar Zotit në të téra vendet ku do të banoni. 4 Këto janë festat e Zotit, mbledhjet e shenjtë që ju do t'i shpallni në kohën e tyre. 5 Muajin e parë, ditën e katërmëbëdhjetë të muajit, midis dy mbërëmjeve, bien Pashkët e Zotit; 6 dhe ditën e pesëmbëdhjetë të po atij muaji bie festa e bukës së ndorme për nder të Zotit; për shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. 7 Ditën e parë do të bëni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rëndë; 8 dhe përshtatë ditë do t'i ofroni Zotit flijime të bëra me zjarr. Ditën e shtatë do të bëhet një mbledhje e shenjtë; gjatë asaj dite nuk do të bëni asnjë punë të rëndë". 9 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 10 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyri në vendin që unë po ju jep dhe do të kryeni të korrat, do t'i çoni priftit një demet si prodhim i parë i korries suaj; 11 Ai do ta tundë demetin përrpara Zotit për ju, me qëllim që të pëlgjetet; prifti do ta tundë një ditë pas së shtunës. 12 Ditën gjatë së cilës do të tundni demetin, do t'i ofroni një qengj motak, pa të meta, si olokaust për Zotin. 13 Blatimi i ushqimit që do ta shoqërojë do të jetë dy të dhjeta të efës majë mielli të përzier me vaj, si flijim i bërë me zjarr, me një erë të këndshme për Zotin; libacioni do të jetë një cerek hin verë. 14 Nuk do të hani as bukë, as grurë të pjekur, as kallëza të freskëta, deri në atë ditë, deri sa të mos keni çuar ofertën e Perëndisë tuaj. Ky është një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaja, në të gjitha vendet ku do të banoni. 15 Nga dita pas së shtunës, domethënë nga dita që keni çuar demetin e ofertës së tundur, do të numëroni shtatë të shtuna të plota. 16 Do të numëroni pesëdhjetë ditë deri në ditën pas së shtunës së shtatë, pastaj do t'i ofroni Zotit një blatim të ri ushqimi. 17 Do të çoni në banesat tuaja dy bukë për një ofertë të tundur prej dy të dhjeta të efës majë mielli; ato do të jetë pjekur me majë, si prodhime të para të ofruara për Zotin. 18 Së bashku me këto bukë do të ofroni shtatë qengja motakë pa të meta, një dem të vogël dhe dy desh; ato do t'jenë një olokaust për Zotin së bashku me blatimet e tyre ushqimore dhe me libacionet e tyre; do të jetë një flijim me erë të këndshme i bërë me zjarr për Zotin. 19 Pastaj do të ofroni një cjak si fli për mëkatin dhe dy qengja motakë si flijim falënderimi. 20 Prifti do t'i tundë bashkë me bukën e prodhimit të parë dhe me dy qengjat, si ofertë e tundur përrpara Zotit; ata do t'i shenjtërohen Zotit dhe do t'i takojnë priftit. 21 Po atë ditë do të shpallni një mbledhje të shenjtë. nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rëndë. Është një ligj i përjetshëm për të

gjithë brezat tuaj, në të gjitha vendet ku do të banoni. **22** Kur do të korrni të mbjellat e tokës suaj, nuk do të korrni deri në cepat e arës sate dhe nuk do të mblidhni kallinjtë që kanë mbetur pas; do t'i lini pér të varfrin dhe pér të huajin. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". **23** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **24** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Në muajin e shtatë, ditën e parë të muajit do të bëni një pushim solemn, një kremitim festiv të njoftuar me buri, një mbledhje të shenjtë. **25** Nuk do të bëni në atë ditë asnjë punë të rëndë dhe do t'i ofroni Zotit disa flijime të bëra me zjarr". **26** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **27** "Dita e dhjetë e këtij muaji të shtatë do të jetë dita e shlyerjes së mëkateve. Do të ketë pér ju një mbledhje të shenjtë; do të përluni shpirtin tuaj dhe do t'i ofroni Zotit një flijim të bëre me zjarr. **28** Gjatë kësaj dite nuk do kryeni asnjë punë, sepse është dita e shlyerjes pér ju përparrë Zotit, Perëndisë tuaj. **29** Sepse çdo njeri që në këtë ditë nuk përuer, do të shfaroset në mes të popullit të tij. **30** Dhe çdo person që gjatë kësaj dite do të bëjë çfarëdo pune, unë, këtë person do ta shfaros në mes të popullit të tij. **31** Nuk do të kryeni asnjë punë. Éshtë një ligj i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj, në të gjitha vendet ku do të banoni. **32** Do të jetë pér ju një e shtunë pushimi, gjatë së cilës do të përluni shpirtin tuaj; ditën e nëntë të muajit, nga mbërëmjë deri në mbërëmjën vijuese, do të kremoni të shtunën tuaj". **33** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **34** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji të shtatë do të jetë festa e kasolleve pér shtatë ditë, pér nder të Zotit. **35** Ditën e parë do të bëhet një mbledhje e shenjtë; nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë të rëndë. **36** Shtatë ditë me radhë do t'i ofroni Zotit një flijim të bëre me zjarr. Ditën e tetë do të keni një mbledhje të shenjtë dhe do t'i ofroni Zotit një flijim të bëre me zjarr. Éshtë dita e kuvendit madhështor, nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë të rëndë. **37** Këto janë festat e Zotit që ju do t'i shpalni si mbledhje të shenjtë, pér t'i ofruar Zotit një flijim të bëre me zjarr, një olokaust dhe një blatim ushqimi, një viktimë dhe libacione, çdo gjë në ditën e caktuar, **38** përvëc të shtunave të Zotit, përvëc dhuratave dhe kushteve tuaaja sipas dëshirës që do t'i paraqisni Zotit. **39** Përvëç kësaj ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të shtatë, kur të keni vjelur prodhimet e tokës, do të kremoni një festë pér Zotin shtatë ditë me radhë; dita e parë do të jetë një ditë pushimi dhe dita e tetë do të jetë gjithashu një ditë pushimi. **40** Ditën e parë do t'i mblidhni frutat e drurëve madhështorë: degë palme, degë me gjethë të dendura dhe shelqje përrënjos, dhe do t'i gëzoheni përparrë Zotit, Perëndisë tuaj, shtatë ditë me radhë. **41** Do ta kremoni këtë festë pér nder të Zotit shtatë ditë pér çdo vit. Éshtë një ligj i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj. Do ta kremoni muajin e shtatë. **42** Do të banoni në kasolle shtatë ditë me radhë; të gjithë ata që kanë lindur në Izrael do t'i banojnë në kasolle, **43** me qëllim që pasardhësitet tuaj të dinë që unë i kam detyruar bijtë e Izraelit të banojnë në kasolle, kur i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". **44** Kështu Moisiu i njoftoi bijve të Izraelit festat e Zotit.

24 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Urdhëro bijtë e Izraelit të të sjellin vaj të pastër ullinjsh të shypur pér ditën e shandanit, pér t'i mbajtur llambat vazhdimisht të ndezura. **3** Në çadrën e mbledhjës, jashtë velit që éshtë përparrë dëshmisë, Aaroni do t' kujdeset pér vazhdimësinë nga mbërëmjëa deri në mëngjes para Zotit. Éshtë një ligj i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj. **4** Ai do të kujdeset pér llambat e shandanit prej florri të pastër që janë para Zotit, pér vazhdimësinë. **5** Do t'i marrësh majë mielli dhe me të do t'i pjkësh dymbëdhjetë kulaç; çdo kulaç do të jetë dy të dhjetat e efës. **6** Do t'i vendosësh në dy radhë, gjashtë në çdo radhë, mbi tryzen prej ari të pastër, përparrë Zotit. **7** Dhe në çdo radhë do t'i vësh temjan të pastër, i cili ka pér të qenë një

kujtim mbi bukën, si një flijim i bëre me zjarr pér Zotin. **8** Çdo të shtunë ai do t'i vendosë bukët përparrë Zotit, në vazhdimësi; ato do të merren nga bijtë e Izraelit; kjo éshtë një besëlidhje e përjetshme. **9** Bukët i përkasin Aaronit dhe bijve të tij, dhe këta do t'i hanë në një vend të shenjtë, sepse do të janë një gjë shumë e shenjtë pér atë midis flijimeve të bëra me zjarr para Zotit. Éshtë një ligj i përjetshëm". **10** Ndërkëq biri i një gruaje izraelite dhe i një egjiptasi doli në mes të bijve të Izraelit; dhe ndërmjet djalit të gruas izraelite dhe një izraeliti plasi një grindje. **11** Biri i izraelites blasfemoi emrin e Zotit dhe e mallkoi atë; kështu e çuan te Moisiu. (Nëna e tij quhej Shelomith, ishte e bija e Dibrit, nga fisi i Danve). **12** E futën në burg, deri sa t'u tregohëj vullneti i Zotit. **13** Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **14** "Çoje atë blasfemues jashtë kampit; të gjithë ata që e kanë dëgjuar të vënë duart e tyre mbi kokën e tij dhe gjithë asambleja ta vrasë me gurë. **15** Pastaj foli bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: "Kushdo që mallkon Perëndinë e tij, do të mbajë fajin e mëkatit të tij. **16** Dhe kushdo që e shan emrin e Zotit do të dënohet me vdekje; tërë asambleja do ta vrasë me gurë. I huaj apo i lindur në vend, ai që blasfemon emrin e Zotit do të dënohet me vdekje. **17** Kush ia heq jetën një njeriu, do të vritet. **18** Kush rreh pér vdekje një kafshë, do ta paguajë: jetë pér jetë. **19** Kur dikush i shkakton një dëmtim fqinj të tij, ai do të pësosjë po atë që i ka bërit tjetrit; **20** thyerje pér thyerje, sy pér sy, dhëmb pér dhëmb; ai do të pësosjë po atë gjyntim që u ka shkaktuar të tjerëve. **21** Kush rreh pér vdekje një kafshë, do ta paguajë; por ai që ia heq jetën një njeriu do të vritet. **22** Do të keni të njëjtin ligj pér të huajin dhe pér atë që ka lindur në vend; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj". **23** Pastaj Moisiu i foli bijve të Izraelit, të cilët e çuan jashtë kampit atë blasfemues dhe e vrancë me gurë. Kështu bijtë e Izraelit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu.

25 Zoti i foli akoma Moisiut në malin Sinai, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të hyni në vendin që unë po ju jap, toka do të respektojë një të shtunë pushimi pér Zotin. **3** Gjashtë vjet me radhë do t'i mbjellësh arën tênde, gjashtë vjet me radhë do t'i krasitësh vreshtin tênd dhe do t'i mbledhësh prodhimet; **4** por viti i shtatë do të jetë një e shtunë pushimi pér tokën, një e shtunë pér nder të Zotit; nuk do t'i mbjellësh as arën tênde, as do t'i krasitësh vreshtin tênd. **5** Nuk do t'i korrësh atë që rritet vetveti në prodhimin tênd dhe nuk do t'i vjelësh rrushin e vreshtit të pakrasit; do t'i jetë një vit pushimi pér tokën. **6** Atë që toka do t'i prodrojë gjatë pushimit të saj do t'i shërbejë si ushqim pér ty, pér shërbejtorin ose shërbejoren, pér punëtorin tênd dënde pér të huajin, me një fjalë pér atë që banojnë me ty, **7** pér bagëtinë dhe kafshët që ndodhen në vendin tênd; tërë prodhimi i saj do t'i shërbejë si ushqim i tyre. **8** Gjithashtu do t'i llogaritësh pér vete shtatë të shtuna vitesh: shtatë herë shtatë vjet; këto shtatë javë vitesh do t'i bëjnë pér ty një periudhë prej dyzet e nëntë vjetësh. **9** Ditën e dhjetë të muajit të shtatë do t'i biesh burisë; ditën e shlyerjes do t'i bëni që të bjerë buria në të gjithë vendin. **10** Dhe do t'i shenjtëroni vitin e pesëdhjetë dhe do shpalni në vend lirinë pér të gjithë banorët e tij. Do t'i jetë pér ju një jubile; secili prej jush do t'i kthehet në pronën e vet dështë se secili prej jush do t'i kthehet në familjen e vet. **11** Viti i pesëdhjetë do t'i jetë pér ju një jubile; nuk do t'i mbillni dhe nuk do t'i korri atë që rritet vetu dhei nuk do t'i vilni vreshtat e pakrasit. **12** Sepse éshtë jubileu; ai do t'i jetë i shenjtë pér ju; do t'i hani prodhimet që ju japid arat. **13** Në këtë vit të jubileut secili do t'i kthehet në pronën e vet. **14** Në rast se i shisni diçka fqinj tuaj, ose blini diçka nga fqinji juaj, nuk do t'i bëni asnjë të padrejtë njëri tjetrit. **15** Do t'i blesh nga fqinji yt në bazë të numrit të viteve që kanë kaluar mbas jubileut, dhe ai do t'i shesë në bazë të numrit të viteve të korrjes. **16** Sa më tepër vite

mbeten, aq më tepër do ta ngresh çmimin; sa më pak vite mbeten, aq më shumë do ta ulësh çmimin; sepse ai të shet në bazë të numrit të korjeve. **17** Asnjë nga ju të mos dëmtojë fqinjin e tij, por të keni frikë nga Perëndia juaj; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. **18** Ju do të vini në zbatim statutet e mia, dë respektoni dekretet e mia dhe do t'i zbatoni; kështu do të banoni të sigurt në vendin tuaj. **19** Toka do të prodhojë frytet e saj dhe ju do t'i hani sa të ngopeni, dhe do të banoni të sigurt në të. **20** Por në rast se thoni: "Çfarë do të hamë vitin e shtatë, po nuk mbollëm dhe nuk korrëm prodhimet tonë?". **21** Unë kam urdhëruar që bekimi im të vijë mbi ju vitin e gjashtë, dhe ai do t'ju japë një korri që do t' mjaftojë për tre vjet. **22** Kështu vitin e tetë do të mbillni dhe do të hani nga korria e vjetër deri në vitin e nëntë; do të hani nga korria e vjetër deri sa të vijë e reja. **23** Tokat nuk do të shiten për gjithnjë, sepse toka është imja; sepse ju jeni të huaj dhe qiramarrës tek unë. **24** Prandaj në të gjithë vendin që keni pronë do të jepni të drejtën e shpengimit të tokës. **25** Në qoftë se yt vëllai bëhet i varfër dhe shet një pjesë të pronës së tij, ai që ka të drejtën e shpengimit, i afërti i tij më i ngushtë, do të vijë dhe do të shpengojë atë që vëllai i tij ka shitur. **26** Dhe në qoftë se dikush nuk ka njeri që të mund ta shpengojë pronën e tij, por arrin të gjejë vetë shumën e nevojshtë për shpengimin, **27** do të numrrojë vitet që kaluan dhe do t'i japë blerësit shumën e viteve që mbeten akoma, dhe do të rifitojë kështu pronën e tij. **28** Por në qoftë se nuk është në gjendje ta shpengojë pronën e tij, ajo që ka shitur do të mbetet në dorë të blerësit deri në vitin e jubileut; atë vit do të shpengohet dhe do të kthehet në zotërim të tij. **29** Në rast se dikush shet një shtëpi në një qytet të rrethuar me mure, ai ka të drejtë ta shpengojë gjatë një viti të térë mbas shitjes se saj; e drejta e riblerjes zgjat një vit të térë. **30** Por në qoftë se shtëpia që ndodhet në qytetin e rrethuar me mure nuk është riblerë para se të ketë kaluar një vit i térë, ajo do të mbetet për gjithnjë pronë e blerësit dhe e trashëgimtarëve të tij; nuk do të shpengohet me rastin e jubileut. **31** Shtëpitë e fsħatrave të parrethuara me mure do të konsiderohen përkundrazi si tokë bujqësore; mund të shpengohen dhe me rastin e jubileut do të jenë të shpenguara. **32** Përsë a përkert qyteteve të Levitëve, Levitët do të mund të riblejnë gjithnjë shtëpitë e qyteteve që ishin pronë e tyre. **33** Në rast se pastaj dikush ble një shtëpi nga Levitët, shtëpia e shitura në qytet që është pronë e tyre do të shpengohet vitin e jubileut, sepse shtëpitë e qyteteve të Levitëve janë pronë e tyre, në mes të bijve të Izraelit. **34** Por tokat e kullotës të qyteteve të tyre nuk mund të shiten, sepse janë pronë e përfjetshme e tyre. **35** Në rast se vëllai i varfërohet dhe ndodhet ngushtë në mes tuaj, ti do ta përkrahësh si të huaj dhe si mik që të mund të jetojë pranë teje. **36** Mos nxirr nga ai asnjë përfitim ose dobi; por kifikë nga Perëndia yt, dhe vëllai yt do t' jetojë pranë teje. **37** Nuk do t'i japësh hua paratë e tua me kamatë, as do t'i japësh ushqimet e tua për të nxjerrë ndonjë përfitim. **38** Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit që t'ju jap vendin e Kanaanit dhe që të jem Perëndia juaj. **39** Në rast se vëllai yt që jeton pranë teje bëhet i varfër dhe shitet te ti, nuk do ta detyrosh të të shérbejë si skllav, **40** por do të rrjë pranë teje si argat dhe si mik; do të të shérbejë deri në vitin e jubileut. **41** Atëherë do të largohet prej teje, ai dhe bijtë e tij, dhe do të kthehet në familjen e tij; kështu do të rifitojë pronën e etërve të tij. **42** Sepse ata janë shérbetörët e mi, që unë i kam nxjerrë nga vendi i Egjiptit; nuk duhet, pra, të shiten si shiten sklevërit. **43** Nuk do ta sundosh me ashpërsi, por të kesh frikë Perëndinë tënd. **44** Sa për skllavin dhe skllaven që mund të kesh, do t'i marrësh nga kombet që ju rrethojnë; prej tyre do të blihi skllavin dhe skllaven. **45** Mund të blihi gjithashtu sklevëri ndër bijtë e të huajve që jetojnë midis jush dhe midis familjeve të tyre që gjenden midis jush dhe që kanë lindur në vendin tuaj; ata do të

janë pronë e juaj. **46** Dhe mund t'u lin si trashëgim bijve tuaj pas jush, si pronë e tyre; mund t'i shfrytëzoni si sklevëri për gjithnjë; por, sa për vëllezërit tuaj, bijtë e Izraelit, askush nuk do të sundojë mbi tjetrin me ashpërsi. **47** Në rast se një i huaj që jeton pranë teje pasurohet dhe vëllai yt që jeton pranë tij varfërohet, dhe i shitet të huajit ose mikut që ndodhet pranë teje, ose dikujt nga familja e të huajit, **48** pas shitjes së tij, mund të blihet përsëri; mund ta riblejë një nga vëllezërit e tij. **49** Mund ta riblejë ungji i tij ose biri i ungjit të tij; mund të riblihet nga një i afërt i po atij gjaku; ose po të ketë mjetet, mund të shpengohet vet. **50** Do të bëjë llogarinë me blerësin e tij, qysh prej vitt që u shit atij deri në vitin e jubileut; dhe çmimi që do t' paguhet do të llogaritet në bazë të numrit të viteve, duke i vlerësuar ditët e tij si ato të një argati. **51** Në qoftë se mbeten akoma shumë vjet, do ta paguajë shpengimin e tij në bazë të numrit të tyre dhe çmimit me të cilin që blerë; **52** po të jetë se mbeten vetëm pak vite për të arritur në jubile, do ta bëjë llogarinë me blerësin e tij dhe do ta paguajë çmimin e shpengimit të tij në bazë të pak viteve që kanë mbetur. **53** Si argat le të mbetet bashkë me të zotin një vit pas tjetrit, por ky nuk do ta trajtojë me ashpërsi përparrë syve të tua. **54** Dhe po nuk u shpenguia me asnjë nga këto mënyra, do të lihet i lirë në vitin e jubileut, ai dhe bijtë e tij. **55** Sepse bijtë e Izraelit janë shérbetörët e mi; janë shérbetörët e mi, që i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

26 "Nuk do të bëni idhuj, nuk do të ngrini figura të gdhendura ose ndonjë kolonë dhe nuk do të vendosni në vendin tuaj asnjë gur të stolisur me figura, me qëllim që të përulen para tij; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. **2** Do të respektoni të shtuat e mia dhe do të respektoni shenjtëronen time. Unë jam Zoti. **3** Në rast se silleni simbas statuteve të mia, në se respektoni urdhrat e mia dhe i zbatoni në praktikë, **4** unë do t'ju jap shirat simbas stinëve, toka do të japë prodhimin e saj dhe drurët e fshatit do të japid frytet e tyre. **5** Të shirat do të vazhdojnë deri në kohën e vjeljes së rurushit dhe vjelja e rrushit do të vazhdojnë deri në kohën e mbjelljeve; do të hani bukën tuaj sa të ngopeni dhe do të banoni të sigurt në vendin tuaj. **6** Unë do të bëj që të mbretërojë paqja në vend; do të bini në shtrat dhe askush nuk ka për t'ju trembur; do të zhduk nga vendi juaj kafshët e këqia dhe shpata nuk ka për të kaluar nëpër vendin tuaj. **7** Ju do t'i ndiqni armiqëtë tuaj dhe ata do të bien para jush të shpuar tej për tej nga shpata. **8** Pesë prej jush do të ndjekin njëqind prej tyre, dhe njëqind prej jush do të ndjekin dhjetë mijë prej tyre, dhe armiqëtë tuaj do të bien para jush të shpuar tej për tej nga shpata. **9** Unë do të kthehem nga ju, do t'ju bëj pjellorë dhe do t'ju shumzoi, dhe kështu do të vërtetoj besëlidhjen time me ju. **10** Ju do të hani nga prodhimi i vjetër, i ruajtur për një kohë të gjatë dhe do ta hiqni atë për t'i bérë vend prodhimit të ri. **11** Unë do ta vendos banesën time midis jush dhe nuk do t'ju përzë. **12** Do të eci midis jush dhe do të jem Perëndia juaj, dhe ju do të jeni populli im. **13** Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit, që të mos ishit më skllavërit e tij; e kam thyer zgjedhun tuaj dhe kam bérë që të ecni me kokën lart. **14** Por në rast se nuk më dégjoni dhe nuk zbatoni në praktikë të gjitha urdhërimet e mia, **15** në rast se përcëmoni statutet e mia dhe shpirti juaj hedh poshtë dekretet e mia, duke mos zbatuar në praktikë të gjithë urdhërimet e mia, duke shkelur besëlidhjen time, **16** edhe unë do ta bëj këtë për ju: do të çoj kundër jush tmerrin, ligështimin dhe ethet, të cilët do të konsumojnë sytë tuaj dhe do ta bëj jetën tuaj të meket; dhe do ta mbillni kot farën tuaj, sepse do ta hanë armiqëtë tuaj. **17** Do ta kthej ftyrën time kundër jush dhe armiqëtë tuaj do t'ju mundin; do të sundoheni prej atyre që juurrejnë dhe do t'ua mbathni këmbëve pa qenë të ndjekur nga askush. **18** Dhe në qoftë se edhe mbas késaj nuk më dégjoni, unë

dō t'ju dēnoj shtatē herē mē tepēr pēr mēkatet tuaja. **19** Do ta thyej kryelartēsinē e forcēs suaj, do ta bēj qjellin tuaj si hekur dhe tokēn tuaj si bakēr. **20** Forca juaj do tē konsumohet mē kot, sepse toka juaj nuk do tē jāpē mē prodhimet e saj, dhe drurēt e fushēs nuk do tē jāpin mē frutat e tyre. **21** Dhe nē rast se silleñi si armiq tē mi dhe nuk doni tē mē dēgjoni, unē do t'ju godas shtatē herē mē tepēr me plagē, simbas mēkateve tuaja. **22** Do tē dērgoj kundēr jush bishat e fushēs, qē do tē rrēmbejnē fēmijēt tuaj, do tē shfarosin bagëtinē tuaj, do t'ju pakēsojnē shumē dhe do t'i bējnē tē shkretä rruqēt tuaja. **23** Dhe nē se, me gjithē kēto gjéra, nuk do tē ndreqeni pēr t'u kthyer tek unē, por me sjelljen tuaj **24** silleñi si armiq tē mi, edhe unē do tē bēhem armiku juaj, dhe do t'ju godas shtatē herē mē tepēr pēr mēkatet tuaja. **25** Dhe do tē sjell kundēr jush shpatēn qē do tē kryejē hakmarrjen e besēlidhjes sime; ju do tē mblidhienē nē qytetet tuaja, por unē do tē dērgoj nē mes jush murtajen dhe do tē binj nē duart e armikut. **26** Kur do t'ju heg bukēn e gojēs, dhjetē gra do tē pjekin bukēn tuaj nē tē njējtēn furrē dhe do tē racionojē bukēn tuaj, duke e shpērndarē me peshē; ju do tē hani, por nuk do tē ngopeni. **27** Dhe nē se, me gjithē kētē nuk do tē mē dēgjoni, por do tē silleñi si armiq tē mi, **28** edhe unē do tē bēhem armiku i juaj plot mēri dhe do t'ju dēnoj shtatē herē mē shumē pēr mēkatet tuaja. **29** Do tē hani mishin e bijve tuaj dhe do tē hani mishin e bijave tuaja. **30** Unē do tē shkatērroj vendet tuaja tē larta, do tē rrēzoj idhujtē tuaj dhe do t'i hedh kufomat tuaja mbi gērmadhat pa jetē tē idhujve tuaj; dhe do t'ju urej. **31** Do t'i katandis qytetet tuaja nē shkretētira, do tē shkretoj vendet tuaja tē shenjta dhe nuk do tē thith mē erēn e kēndshme tē parfumeve tuaja. **32** Do tē shkretoj vendin; dhe armiqte tuaj qē banjojnē nē tē do tē mbeten tē habitur. **33** Do t'ju shpērndaj midis kombeve dhe do tē nxjerr shpatēn kundēr jush; vendi juaj do tē shkretohet dhe qytetet tuaja do tē jenē tē shkretuara. **34** Atēherē toka do tē gézojē tē shtunat e saj pēr gjithē kohēn qē do tē jetē e shkretuar dhe ju do tē jeni nē vendin e armiqve tuaj; kēshtu toka do tē pushoje dhe do tē gézojē tē shtunat e saj. **35** Pēr gjithē kohēn qē do tē mbeten e shkretuar do tē gézojē pushimin qē nuk pati nē tē shtunat tuaja, kur banonit nē tē. **36** Atyre prej jush qē do tē shpētojnē do t'u kall nē zemēr tmerrin nē vendin e armiqve tē tyre; fēfērima e njē gjethi qē lēviz do t'i bējē qē t'u ambatin kēmbēve; do tē turren ashtu siç iket pērpara shpatēs dhe do tē bien pa i ndjekur askush. **37** Do tē pērplasen njéri me tjetrin, ashtu si pērpara shpatēs, pa i ndjekur askush; dhe nuk do tē mund tē qēndroni pērpara armiqve tuaj. **38** Do tē shuheni midis kombeve dhe vendi i armiqve tuaj do t'ju għellit. **39** Ata prej jush qē do tē mbijetojnē do tē pērgjērohen pēr shakak tē paudhēsisē sē tyre nē vendin e armiqve; edhe do tē pērgjērohen gjithashtu pēr shakak tē paudhēsisē sē etērve tē tyre. **40** Por nē se do tē pranojnē paudhēsinē e tyre dha paudhēsinē e etērve tē tyre nē shkeljet qē kanē kryer kundēr meje dhe gjithashtu sepse janē sjellē si armiq tē mi, **41** sa qē mē kanē shtyrē tē bēhem armik i tyre dhe t'i coj nē vendin e armiqve tē tyre; nē rast se zemra e tyre e parrethrprerē do tē pērulet dhe do tē pranojē ndēshkimin e paudhēsisē sē tyre, **42** atēherē unē do tē kujtohem pēr besēlidhjen time tē lidhur me Jakobin, do tē kujtohem pēr besēlidhjen time tē lidhur me Isakun dhe pēr besēlidhjen time me Abrahamin dhe do tē kujtohem pēr vendin; **43** sepse vendi do tē brakkitet prej tyre dhe do tē gézojē tē shtunat e tij, ndersa do tē jetē i shkretuar pa ta; kēshtu ata do tē pranojnē ndēshkimin e paudhēsisē sē tyre pēr faktin se kanē pērċmuar dekretet e mia dha kanē kundērshtuar statutet e mia. **44** Megħiġitathek kur do tē ndodhen nē vendin e armiqve tē tyre, unē nuk do t'i pērċmoj dhe nuk do t'i urej aq sa t'i asgħejos kreatj dhe tē prish besēlidhjen time qē kam lidhur me ta; unē jam Zoti, Perēndia i tyre; **45** por pēr dashuri ndaj tyre do tē kujtohem pēr besēlidhjen

e lidhur me stērgjyshērit e tyre, qē i nxora nga vendi i Egijipt para syve tē kombeve pēr tē qēnē Perēndia i tyre. Unē jam Zoti". **46** Kēto janē statutet, dekretet dhe lijet qē Zoti vendosi midis tij dhe bijve tē Izraelit, mbi malin Sinai me anē tē Moisiut.

27 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thēnē: **2** "Folu bijve tē Izraelit dhe u thuaż atyre: Kur njē njeri lidh njē kusħt tē rēndišiħem pēr t'i shenjteruar Zotit njē person dhe mendon t'i japoq njiż barasvler, **3** nē rast se vleresimi yt ka tē bējē me njē mashkull njēżet vjeċ e lart, deri nē għashtedhjiet vjeċ, atēherē vleresimi yt do tē jetē pesēdħejtē sikla argjendi, simbas sklit tē shenjterores. **4** Po tē jetē se ka tē bējē me njē grua, vleresimi yt do tē jetē tridħejtē sikla. **5** Pēr ata qē janē pesē vjeċ e lart, deri njēżet vjeċ, vleresimi yt do tē jetē njēżet sikla pēr njē mashkull dhe dhjetē sikla pēr njē femer. **6** Nga njē muajsh e lart deri nē pesē vjeċ, vleresimi yt do tē jetē pesē sikla argjendi pēr njē mashkull dhe tri sikla argjendi pēr njē femer. **7** Nga għashtedħejtē vjeċ e lart vleresimi yt do tē jetē pesēbħedħejtē sikla pēr njē mashkull dhe dhjetē sikla pēr njē femer. **8** Por nē se ai eshtē teprē i varfär pēr tē paguar shumēn e kerkuar nga vleresimi, atēherē do tē paraqitet para prifit dhe ky do tē bējē vleresimin. Prifti do ta bējē vleresimin duke pasur parasysh mjetet qē ka aij qē ka lidhur kushtin. **9** Nē rast se eshtē puna pēr kafshē qē mund t'i paraqitet si ofert Zotit, qđo kafshē o fruar Zotit do tē jetē gjē e shenjte. **10** Ai nuk do tē mund as ta zēvendēsoj, as ta kēmbnej, as njē tē mirē me njē tē keqe, as njē tē keqe me njē tē mirē; por, edhe sikur tē kēmbente njē kafshē me njē tjetē, qē tē dyja do tē jenē gjē e shenjte. **11** Por nē qoħt se eshtē puna pēr njē kafshē tē papastēr, qē mund t'i ofroħet Zotit, atēherē ai do ta paraqes ġafraf kafshēn para prifit; **12** dhe prifti do tē bējē vleresimin, qoħtē kafsha e mirē apo e keqe; qfarēdo vleresimi tē bējē prifti, ai do tē vlej. **13** Por nē qoħt se dikush dēshiron ta shpengojē, duħet t'i shtoġej njiż tē pesten e vleresimit. **14** Nē rast se dikush shenjteron sħtepiñē e tij pēr ta bērē gjē tē shenjte pēr Zotin, prifti do tē bējē vleresimin, qoħtē ajo e mirē apo e keqe; qfarēdo vleresimi tē bējē prifti ai do tē vlej. **15** Dhe nē se ai qē ka shenjteruar sħtepiñē e tij dēshiron ta shpengojē, duħet t'i shtoġej njiż tē pesten e vleresimit dhe ajo do tē bēħet e tij. **16** Nē qoħt se dikush i shenjteron Zotit njē arē, pronē e tij, vleresimi i saj do tē bēħet nē bazē tē farés sē nevojshme pēr tē: pesēdħejtē sikla argjendi pēr njē omer farē elbi. **17** Nē rast se i shenjteron arēn e tij nga viti i jubileut, qmimi dō tē mbeten ai i caktuar nga vleresimi; **18** por nē rast se i shenjteron arēn e tij pas jubileut, prifti do tē vleresoj ġimmin e saj dukk llogarit vitet qē mbeten deri nē jubile, duke pasur parasysh vleresimin tēnd. **19** Dhe nē qoħt se ai qē ka shenjteruar arēn do ta shpengojē, duħet t'i shtoġej njiż tē pesten vleresimit tēnd dhe ajo do tē mbeten e tij. **20** Por nē rast se nuk dēshiron ta shpengojē arēn e tij ose ia ka shiur njē tjetri, nuk do tē mund ta shpengojē mē; **21** dhe ara, kur shpengohet nē jubile, do tē jetē e shenjte pēr Zotin si njē arē qē i eshtē caktuar Perēndisē, dhe do tē bēħet pronē e prifti. **22** Nē rast se dikush i shenjteron Zotit njē arē tē blerē prej tij dhe qē nuk bēn pjesē nē pronēn e tij, **23** prifti do tē caktnej vleresimin e tij pēr tē deri nē vitin e jubileut, dhe ai person do tē paguajej po atē ditē qmimin e caktuar, si njē gjē tē shenjte pēr Zotin. **24** Vitin e jubileut ara do t'i kthehet atij qē i qe blerē dha pasurisē sē cilieg ajo bēntie pjesē. **25** Tē gjitha vleresimet e tua do tē bēħen nē sikla tē shenjterores; njē sikel vlen njēżet gere. **26** Por asnjeri nuk mund t'i shenjterojē pjelljet e para tē baġetis, sepse si tē parëlindur i pērkasin Zotit; qoħtē ka apo qengi, ai i takon Zotit. **27** Nē rast se eshtē puna pēr njē kafshē tē papastēr, do ta shpengojē simbas qmimit tē caktuar nga vleresimi, duke i shtuar njē tē pesten; nē rast se nuk shpengohet, do tē shitet me

çmimin e caktuar simbas vlerësimit tënd. **28** Megjithatë nuk do të mund të shitet a të shpengohet asgjë nga ato që i janë caktuar Zotit dhe që dikush ka caktuar pér Zotin, midis tërë gjërave që i përkasin, qoftë një person, një kafshë o një copë toke nga pasuria e tij; çdo gjë e caktuar Perëndisë është një gjë shumë e shenjtë pér Zotin. **29** Asnjë person i caktuar të shfaroset nuk mund të shpengohet; ai duhet të vritet. **30** Çdo e dhjetë e tokës, qoftë nga prodhimet e tokës, qoftë nga pemët e drurëve, i takon Zotit; është një gjë e shenjtëruar Zotit. **31** Në se dikush do të shpengojë një pjesë të së dhjetës së vet, do t'i shtojë një të pestën. **32** Dhe pér të dhjetën e bagëtive të trasha dhe të imta, koka e dhjetë e të gjitha kafshëve që kalojnë nën shufrën do t'i shenjtërohet Zotit. **33** Nuk do të bëjë dallim midis së mirës dhe të keqes, as do të bëjë këmbime; dhe po të këmbejë njërin me tjetrën, të dyja do të janë gjë e shenjtë; nuk do të mund të shpengohen. **34** Këto janë urdhërimet që Zoti i dha Moisiut pér bijtë e Izraelit në malin Sinai.

Numrat

1 Zoti i foli akoma Moisiut në shkretëtirën e Sinait, në çadrën e mbledhjes, ditën e parë të muajit të dytë, gjatë viti të dytë nga dalja e tyre nga vendi i Egjiptit, dhe i tha: **2** "Bëni regjistrimin e gjithë asamblesë së bijve të Izraelit në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar një pér një emrat e çdo mashkulli. **3** Nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që në Izrael mund të shkojnë në luftë; ti dhe Aaroni do t'i regjistroi, grup pas grupi. **4** Dhe me ju do të jetë një burrë pér çdo fis, një që të jetë i pari i shtëpisë së atit të tij. **5** Këta janë emrat e pasur që do të jenë me ju. nga Ruben, Elitsur, bir i Shedeurit; **6** noga Simeoni, Shelumiell, bir i Tsurishadait; **7** noga Juda, Nahshoni, bir i Aminadabit; **8** noga Isakari, Nethaneeli, bir i Tsuarit; **9** noga Zabuloni, Eliabi, bir i Helonit; **10** noga bijtë e Jozefit, pér Efraimin, Elishama, bir i Amihudit; pér Manasën, Gamalieli, bir i Pedahtsurit; **11** noga Beniamini, Abidani, bir i Gideonit; **12** noga Dani, Ahiezeri, bir i Amishadaidit; **13** noga Asheri, Pagjeli, bir i Okranit; **14** noga Gadi, Eliasafi, bir i Deuelit; **15** noga Neftali, Ahira, bir i Enabit". **16** Këta janë ata që u zgjodhën nga asambleja, prijësit e fiseve të etërve të tyre, kërët e divizionave të Izraelit. **17** Moisiu dhe Aaroni morën, pra, këta burra që ishin caktuar me emër, **18** dhe thirrën tërë asambllenë, ditën e parë të muajit të dytë; ata u treguan fisin e tyre, në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar personat me moshë njëzet vjeç e lart, një pér një. **19** Ashtu si Zoti pat urdhëruar Moisiun, ai bëri regjistrimin e tyre në shkretëtirën e Sinait. **20** Nga bijtë e Rubenit, i parëlinduri i Izraelit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar emrat e të gjithë meshkujve, një pér një, nga mosha njëzet vjeç e lart, téré ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **21** ata që u regjistruan nga fisë i Rubenit ishin dyzet e gjashtë mijë e pesëqind. **22** Nga bijtë e Simeonit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, ata që u regjistruan duke numëruar emrat e të gjithë meshkujve, një pér një, nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **23** ata që u regjistruan nga fisë i Simeonit ishin pesëdhjetë e nentë mijë e treqind. **24** Nga bijtë e Gadit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke numëruar emrat e atyre që ishin njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **25** ata që u regjistruan nga fisë i Gadit ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. **26** Nga bijtë e Judës, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat e tyre nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **27** ata që u regjistruan nga fisë i Judës ishin shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. **28** Nga bijtë e Isakarit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **29** ata që u regjistruan nga fisë i Isakarit ishin pesëdhjetë e katër mijë e katërqind. **30** Nga bijtë e Zabulonit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre duke i numëruar nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **31** ata që u regjistruan nga fisë i Zabulonit ishin pesëdhjetë e shtatë mijë e katërqind. **32** Ndër bijtë e Jozefit: noga bijtë e Efraimit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë pér të shkuar në luftë: **33** ata që u regjistruan nga fisë i Efraimit ishin dyzet mijë e pesëqind. **34** Nga bijtë e Manasit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha

njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **35** ata që u regjistruan nga fisë i Manasit ishin tridhjetë e dy mijë e dyqind. **36** Nga bijtë e Beniaminit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **37** ata që u regjistruan nga fisë i Beniaminit ishin tridhjetë e pesë mijë e katërqind. **38** Nga bijtë e Danit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **39** ata që u regjistruan nga fisë i Danit ishin gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **40** Nga bijtë e Asherit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **41** ata që u regjistruan nga fisë i Asherit ishin dyzet e një mijë e pesëqind. **42** Nga bijtë e Neftalit, trashëgimtarët e tyre në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që ishin të aftë të shkonin në luftë: **43** ata që u regjistruan nga fisë i Neftalit ishin pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **44** Këta ishin të regjistruar nga Moisiu dhe Aaroni, së bashku me dymbëdhjetë burrat, prijës të Izraelit, secili përfaqësues i shtëpisë së atit të tij. **45** Kështu téré bijtë e Izraelit që u regjistruan në bazë të shtëpive të etërve të tyre, nga mosha njëzet vjeç e lart, domethënë téré njerëzit që në Izrael ishin të aftë të shkonin në luftë, **46** të gjithë ata që u regjistruan ishin gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. **47** Por Levitët nuk u regjistruan bashkë me të tjerët, simbas fisit të etërve të tyre, **48** sepse Zoti i kishte folur Moisiut, duke i thënë: **49** "Vetem në fisin e Levit nuk do të bësh regjistrimin dhe nuk do të llogaritësh numrin e tyre me bijtë e Izraelit; **50** por besoju Levitëve kujdesin pér tabernakullin e dëshmisë, pér të gjitha orënditë e tij dhe pér çdo gjë që i përket. Ata do të mbartin tabernakullin dhe téré orënditë e tij, do të bëjnë shërbimin dhe do të fushojnë rreth tabernakullit. **51** Kur tabernakulli duhet të zhvendoset, Levitët do ta bëjnë pjesë-pjesë; kur tabernakulli duhet të ndalet, ata do ta ngrenë; dhe i huaj që do të afrohet do të dënohenet me vdekje. **52** Bijtë e Izraelit do t'i ngrenë çadrat e tyre secili në kampin e vet, secili pranë flamurit të vet, simbas renditjes së tyre. **53** Por Levitët do t'i ngrenë çadrat e tyre rreth tabenakullit të dëshmisë me qëllim që mëria ime të mos bjerë mbi asambllenë e bijve të Izraelit; kështu Levitët do të kujdesen pér tabernakullin e dëshmisë". **54** Bijtë e Izraelit iu binden gjithçkaje që Zoti kishte urdhëruar Moisiun, dhe kështu bënë.

2 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: **2** "Bijtë e Izraelit do t'i vendosen secili pranë flamurit të vet nén shenjat e shtëpisë së etërve të tyre; do t'i vendosen rrëth e rrotull çadrës së mbledhjes, por në një farë largësie prej saj. **3** Në krahun lindor, ndaj diellit që po ngritet, do t'i vendoset flamuri i kampit të Judës simbas renditjes së tij; prijësi i bijve të Efraimit éshëtë Nashoni, bir i Aminadabit; **4** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. **5** Pranë tij do t'i vendoset fisë i Isakarit; prijësi i bijve të Isakarit éshëtë Nethaneeli, bir i Tsuarit; **6** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëqind e katër mijë e katërqind. **7** Pastaj do t'i vijë fisë i Zabulonit; prijësi i bijve të Zabulonit éshëtë Eliabi, bir i Helonit; **8** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e shtatë mijë e katërqind. **9** Të gjithë ata që u regjistruan në kampin e Judës, simbas ndarjeve të tij, ishin njëqind e tetëdhjetë e gjashtë mijë e katërqind. Ata do ta fillojnë marshimin të parët. **10** Në krahun jugor do t'i vihet flamuri i kampit të Rubenit simbas renditjes së ushtarëve të tij; dhe prijësi i bijve të Rubenit éshëtë Elitsuri, bir i Shedeurit; **11** dhe ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e gjashtë mijë e

pesëqind. **12** Pranë tij do të vendoset fisi i Simeonit; dhe prijesi i bijve të Simeonit eshtë Shelumjeli, bir i Tsurishadait; **13** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e nëntë mijë e treqind. **14** Pastaj do të vijë fisi i Gadit; prijesi i bijve të Gadit eshtë Eliasafi, bir i Reuelit, **15** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. **16** Tërë ata që janë regjistruar në kampin e Rubenit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e pesëdhjetë e një mijë e katërqind e pesëdhjetë. Këta do ta fillojnë marshimin të dytë. **17** Pastaj do të niset përmarshim çadra e mbledhjes bashkë me kampin e Levitëve në mes të kampeve të tjera. Do ta fillojnë marshimin në po atë rend të sistemimit të tyre, duke qëndruar secili në vendin e tij, pranë flamurit të vet. **18** Në krahun perëndimor do të jetë flamuri i kampit të Efraimit simbas renditjes së tij, prijesi i bijve të Efraimit eshtë Elishama, bir i Amihudit; **19** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet mijë e pesëqind. **20** Pranë tij do të zërë vend fisi i Manasit; prijesi i bijve të Manasit eshtë Gamalieli, bir i Pedahsrit; **21** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin tridhjetë e dy mijë e dyqind. **22** Pastaj do të vijë fisi i Beniaminit; prijesi i bijve të Beniaminit eshtë Abidan, bir i Gideonit; **23** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin tridhjetë e pesë mijë e katërqind. **24** Të gjithë ata që janë regjistruar në kampin e Efraimit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e tetë mijë e njëqind. Këta do ta fillojnë marshimin të tretë. **25** Në krahun perëndimor do të jetë flamuri i kampit të Danit simbas renditjes së tij; prijesi i bijve të Danit eshtë Ahiezeri, bir i Amishadait; **26** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **27** Pranë tij do të zërë vend fisi i Asherit; prijesi i bijve të Asherit eshtë Pagieli, bir i Okranit; **28** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e një mijë e pesëqind. **29** Pastaj do të vijë fisi i Neftalit; prijesi i bijve të Neftalit eshtë Ahira, bir i Enanit; **30** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **31** Të gjithë ata që u regjistruan në divizionin e Danit, ishin njëqind e pesëdhjetë e shtatë mijë e gjashtëqind. Ata do të nisen përmarshim të fundit, pranë flamujve të tyre". **32** Këta janë bijtë e Izraelit që u regjistruan në bazë të shtëpive të etërve të tyre. Të gjithë ata që u regjistruan në kampet e ndryshme simbas divizioneve të tyre ishin gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. **33** Por Levitët nuk u regjistruan me bijtë e Izraelit, sepse kështu e kishte urdhëruar Zoti Moisiut. **34** Bijtë e Izraelit iu bindën të gjitha urdhavrave që Zoti i kishte dhënë Moisiut: kështu ata fushuan pranë flamurëve të tyre dhe kështu e nisnin marshimin, secili simbas familjeve së tij dhe simbas shtëpisë së etërve të tij.

3 Këta janë pasardhësit e Aaronit dhe të Moisiut në kohën kur Zoti i foli Moisiut në malin Sinai. **2** Këta janë emrat e bijve të Aaronit: Nadabi, i parëlinduri, Abihu, Eleazari dhe Ithamari. **3** Këta janë emrat e bijve të Aaronit, të vajosur si priftërinj, që ai i shenjtëroi përmes shërbimit të tij. **4** Nadabi dhe Abihu vdiqën para Zotit, kur ofruan një zjarr të palejueshëm para Zotit në shkretëtirën e Sinait; ata nuk patën bij. Kështu Eleazari dhe Ithamari shërbyen si priftërinj në prani të Aaronit, atit të tyre. **5** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: "Afro fisin e Levitëve dhe paraqite para priftit Aaron, që të vihet në shërbim të tij. **7** Ata do të zbatojnë të gjitha udhëzimet e tij dho të kryejnë të gjitha detyrat që lidhen me tërë asamblenë para çadrës së mbledhjes, duke kryer shërbimin e tabernakullit. **8** Do të kujdesen përmes të gjitha orënditë e çadrës së mbledhjes dho të përmbushin të gjitha detyrat e bijve të Izraelit, duke kryer shërbimin e tabernakullit. **9** Levitët do t'ua japësh Aaronit dhe bijve të tij; ata duhet t'u jepen plotësisht nga gjiri i bijve të Izraelit. **10** Ti do të vendosësh Aaronin dhe bijtë e tij në mënyrë që ata të kryejnë funksionet e priftërisë së

tyre; por çdo i huaj tjetër që afrohet do të dënohet me vdekje". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: "Ja, unë i mora Levitët nga gjiri i bijve të Izraelit në vend të çdo të parëlinduri që çel barkun e nënës midis bijve të Izraelit; prandaj Levitët do tëjen të mitë, **13** sepse çdo i parëlindur eshtë im; ditën që godita të gjithë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, unë ia shenjtërova vetvetes të gjithë të parëlindurit në Izrael, goftë të njerëzve, goftë të kafshëve; ata do të janë të mitë. Unë jam Zoti. **14** Pastaj Zoti i foli Moisiut në shkretëtirën e Sinait, duke i thënë: "Bëj regjistrimin e bijve të Levit në bazë të shtëpive të etërve të tyre dhe të familjeve të tyre; do të bësh regjistrimin e të gjithë meshkujve një muajsh e lart". **16** Kështu Moisiut bëri regjistrimin simbas urdhërit të Zotit ashtu siç ishte urdhëruar. **17** Këta janë bijtë e Levit, simbas emrave të tyre: Gershon, Kehat dhe Merari. **18** Këta janë emrat e bijve të Gershonit, simbas familjeve të tyre: Libni dhe Shime; **19** bijtë e Kehathit, simbas familjeve të tyre, ishin Amrami, Itsehari, Hebronit dhe Uzieli; **20** bijtë e Merarit, simbas familjeve të tyre, ishin Mahli dhe Mushi. Këto janë familjet e Levitëve, në bazë të shtëpive të etërve të tyre. **21** Nga Gershoni rrjedhin familja e Libnitëve dhe familja e Shimetëve; këto janë familjet e Gershonitëve. **22** Ata që u regjistruan, duke numëruar tërë meshkujt e moshës një muajsh e lart, ishin shtatë mijë e pesëqind. **23** Familjet e Gershonitëve duhet të zinin vend prapa tabernakullit, në drejtim të perëndimit. **24** I pari i shtëpisë së etërve të Gershonitëve ishte Efraimi, bir i Laelit. **25** Detyrat e bijve të Gershonit të nçadrën e mbledhjes kishin të bënin me tabernakullin, me çadrën e mbulesën e saj, me perden e hyrjes në çadrën e mbledhjes, **26** me perdet e oborrit, me perden në hyrjen e oborrit rrëth tabernakullit dhe rrëth altarat dhe litarët e tij përmes tërë shërbimin që u takonte. **27** Nga Kehathi rrjedhin familja e Amramitëve, familja e Itseharit, familja e Hebronitëve dhe familja e Uzielitëve; këto janë familjet e Kehathitëve. **28** Duke numëruar tërë meshkujt që ishin në moshë një muajsh e lart, kishte tetë mijë e gjashtëqind vetë, që kujdeseshin përmes shenjtëroren. **29** Familjet e bijve të Kehathit duhet të zinin vend në krahun jugor të tabernakullit. **30** I pari i shtëpisë së etërve të Kehathit ishte Eltsafani, bir i Uzelit. **31** Detyrat e tyre kishin të bënin me arkën, me tryezën, me shandanin, me altarët dhe me orënditë e shenjtërore me të cilat ata kryein shërbimin, me velin dhe gjithë punën që lidhet me këto gjëra. **32** Princi i princave të Levitëve ishte Eleazari, bir i priftit Aaron; ai mbikqyrte ata që kujdeseshin përmes shenjtëroren. **33** Nga Merari rrjedhin familja e Mahilitëve dhe familja e Mushitëve; këto janë familjet e Merarit. **34** Ata që u regjistruan, duke numëruar tërë meshkujt nga mosha një muajsh e lart, ishin gjashtë mijë e dyqind. **35** Prijesi i shtëpisë së etërve të familjeve të Merarit ishte Tsurieli, bir i Abihailit. Ata duhet të zinin vend në krahun verior të tabernakullit. **36** Detyrat e caktuara përmes tërës së gjithës së shtëpisë së etërve të familjeve të Merarit kishin të bënin me dërrasat e tabernakullit, me traversat e tij, me shtyllat dhe bazat e tyre, me tërë veglat e tij dho pëncën që ka të bëjë me këto gjëra, **37** me shtyllat e oborrit rrëth e qark, me bazat e tyre, me kunjat dhe me litarët e tyre. **38** Përpëra tabernakullit, në krahun e tij lindor, përballë çadrës së mbledhjes, nga ana lindjes së diellit, duhet të zinin vend Moisiut, Aaroni dhe bijtë e tij; ata kujdeseshin përmes shenjtëroren duke plotësuar detyrat e bijve të Izraelit; por çdo i huaj tjetër që do të afrohet, do të dënohet me vdekje. **39** Tërë Levitët e regjistruar nga Moisiut dhe Aaroni në bazë të familjeve të tyre simbas urdhërit të Zotit, të gjithë meshkujt që nga mosha një muajsh e lart ishin njëzet mijë. **40** Pastaj Zoti i thë: "Bëj regjistrimin e të gjithë të parëlindurve meshkuj ndër bijtë e Izraelit nga mosha një muajsh e lart dho llogarit edhe emrat e tyre. **41** Do t'i marrësh Levitët përmes mua, unë jam Zoti, në vend të të gjithë të parëlindurve ndër bijtë e Izraelit dho bagëtinë e Levitëve në vend të të parëlindurve ndër

bagëtitë e bijve të Izraelit". **42** Kështu Moisiu bëri regjistrimin e të gjithë të parëlindurve ndër bijtë e Izraelit, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti. **43** Të gjithë të parëlindurit meshkuj që u regjistruan duke numëruar emrat e tyre nga mosha një muajsh e lart, ishin njëzet e dy mijë e dyqind e shtatëdhjetë e tre. **44** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **45** "Merr Levitët në vend të të gjithë të parëlindurve të Izraelit, dhe bagëtinë e Levitëve në vend të bagëtisë së tyre; Levitët do të janë të mitë. Unë jam Zoti. **46** Për shpengimin e dyqind e shtatëdhjetë e tre të parëlindur të Izraelit që e kalonjë numrin e Levitëve, **47** do të marrësh pesë sikla pë frymë, simbas siklit të shenjtërores; sikli ka njëzet gëre. **48** Paratë do t'ia japësh Aaronit dhe bijve të tij për të shpenguara ata që e kalonjë numrin e tyre". **49** Kështu Moisiu mori paratë e shpengimit nga ata që e kalonin numrin e të parëlindurve të shpenguara nga Levitët; **50** mori paratë e të parëlindurve të bijve të Izraelit; një mijë e treqind e gjashtëdhjetë e pesë sikla, simbas siklit të shenjtërores. **51** Pastaj Moisiu paratë e atyre që ishin shpenguara ia dha Aaronit dhe bijve të tij, simbas urdhërit të Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun.

4 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: **2** "Numëroni bijtë e Kehathit, midis bijve të Levit, në bazë të familjeve të tyre dhe të shtëpive të etërve të tyre, **3** nga mosha tridhjetë vjeç e lart deri në moshën pesëdhjetë vjeç, të të gjithë atyre që hyjnë në shërbim për të punuar në çadrën e mbledhjes. **4** Ky është shërbimi i bijve të Kehathit në çadrën e mbledhjes, që ka të bëjë me gjérat shumë të shenjta. **5** Kur kampi duhet lëvizur, Aaroni dhe bijtë e tij do të vinë për të hequr velin e ndarjes dhe do të mbulojnë me të arkën e dëshmisi; **6** pastaj do të vénë mbi të një mbulesë prej lëkure të baldosës, do të shtrijnë mbi të një cohë krejt ngjyrë vjollce dhe do të fusin në të shtizat e saj. **7** Do të shtrijnë një cohë ngjyrë vjollce mbi tryezën e bukëve të paraqites dhe do të vénë mbi të pjatat, gotat, legenët dhe kupat e libacioneve; mbi të do të jetë edhe buka e përjetshme. **8** Mbi këto gjëra do të shtrijnë një cohë të kuqe të ndezur dhe mbi të një mbulesë prej lëkure të baldosës, dhe do të fusin në të shtizat. **9** Pastaj do të marrin një mbulesë ngjyrë vjollce, me të cilën do të mbulojnë shandanin e ndricimit, llambat e tij dhe gërshtëret e tij, të gjitha enët e vajit të caktuara për shërbimin; **10** pastaj do të vénë shandanin me të gjithë veglat e tij në një mbulesë prej lëkure të baldosës dhe do ta vendosin mbi një bartinë. **11** Do të shtrijnë mbi altarin prej ari një pëlburë ngjyrë vjollce dhe mbi të një mbulesë prej lëkure të baldosës dhe do të futin në të shtizat. **12** Pastaj do të marrin të gjitha veglat e shërbimit që përdoren në shenjtëronë, do t'i fusin në një cohë ngjyrë vjollce, do t'i mbështjellin me një mbulesë prej lëkure të baldosës dhe do t'i vendosin mbi një bartinë. **13** Pastaj do të heqin hirin nga altari dhe do të shtrijnë mbi të një cohë të kuqe; **14** mbi të do të vendosen të gjitha veglat që përdoren për shërbimin e tij, mangallet, mashat, lopatëzat, legenat, të gjitha veglat e altarat; do të shtrijnë mbi të një mbulesë prej lëkure të baldosës dhe do të futin në të shtizat. **15** Pasi që Aaroni dhe bijtë e tij të kenë mbaruar së mbuluar shenjtëronen dher tërë orënditë e saj, kur kampi është bërrë gati të niset, bijtë e Kehathit do të vijnë për t'i mbartur, por ata nuk do të prekin gjérat e shenjta, që të mos vdesin. Këto janë gjérat nga çadra e mbledhjes të cilat bijtë e Kehathit duhet të trasportojnë. **16** Eleazari, bir i priftit Aaron, do të ngarkohet me vajin e shandanit, me temjanin aromatik, me ofertën e përjetshme të ushqimit dhe të vajit të vajosjes; ai do të ngarkohet edhe me tërë tabernakullin dhe tërë gjérat që përmban ai, me shenjtëronen dhe pajisjet e saj". **17** Pastaj Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: **18** "Kini kujdes që klani i familjeve të Kehathitëve të mos shfaroset në mes të Levitëve; **19** bëni, pra, këtë për ta, me qëllim që ata të jetojnë dhe të mos vdesin kur u afrohen gjérave shumë

të shenjta: Aaroni dhe bijtë e tij do të hyjnë dhe do t'i caktojnë secilit shërbimin e tij dhe detyren e tij. **20** Por ata nuk do të hyjnë për të parë në kohën kur gjérat e shenjta po mbulohen, që të mos vdesin". **21** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **22** "Numëro edhe bijtë e Gershonit, në bazë të shtëpive të etërve të tyre dhe të familjeve të tyre. **23** Do ta bësh regjistrimin nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç të të gjithë atyre që hyjnë për të bërrë shërbimin, për të punuar në çadrën e mbledhjes. **24** Kjo është detyra e familjeve të Gershonitëve, shërbimi që duhet të kryejnë dhe gjérat që duhet të sjellin: **25** do të bartin pëlburat e tabernakullit dhe çadrën e mbledhjes, mbulesën e saj, mbulesën prej lëkure të baldosës që është sipër dhe perden në hyrje të çadrës së mbledhjes, **26** perdet e oborrit me perden për hyrjen në oborr, perdet që janë rreth tabernakullit dhe altarit, litarat e tyre dë të gjitha veglat e caktuara për shërbimin e tyre; ç'të jetë e nevojshme të bëhet ata do ta bëjnë. **27** Tërë shërbimi i bijve të Gershonitëve, të gjitha gjérat që duhet të bartin dhe të gjitha gjérat që duhet të kryejnë, do të bëhen me urdhërit të Aaronit dhe të bijve të tij; ju do t'u ngarkoni atyre përgjegjësinë për tërë gjérat që duhet të bartin. **28** Ky është shërbimi i familjeve të Gershonitëve në çadrën e mbledhjes; dë detyrat e tyre do t'i kryejnë nën urdhrat e Ithamarit, birit të priftit Aaron. **29** Do të bësh regjistrimin e bijve të Merarit në bazë të familjeve të tyre dë shtëpive të etërve të tyre; **30** do të bësh regjistrimin nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç të të gjithë atyre që hyjnë në çadrën e mbledhjes për të kryer shërbime. **31** Kjo është ajo që i është besuar përgjegjësisë së tyre në pajtim me gjithë shërbimin e tyre në çadrën e mbledhjes; dërrasat e tabernakullit, traversat, shtyllat dhe bazat e tij, **32** shtyllat që ndodhen rreth e rrotull oborrit, bazat e tyre, kunjat e tyre, litarët e tyre, me të gjitha veglat e tyre dë tërë shërbimet që këto gjëra përbajnë; dë do t'i caktioni secilit personalist objektet që duhet të mbajë. **33** Ky është shërbimi i familjeve të bijve të Merarit, në pajtim me detyrat e tyre në çadrën e mbledhjes, nën urdhërat e Ithamarit, birit të priftit Aaron". **34** Moisiu, Aaroni dhe prijësit e asamblës kryen, pra, regjistrimin e bijve të Kehathitëve në bazë të familjeve të tyre dë shtëpive të etërve të tyre, **35** e të gjithë atyre që nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri pesëdhjetë vjeç hynin për të shërbyer në çadrën e mbledhjes. **36** Ata që u regjistruan simbas familjeve të tyre ishin dy mijë e shtatëqind e pesëdhjetë. **37** Këta qenë ata që u regjistruan nga familjet e Kehathitëve, të gjithë ata që shërbën në çadrën e mbledhjes; Moisiu dhe Aaroni bënë regjistrimin e tyre simbas urdhrit që Zoti kishte dhënë me anë të Moisiut. **38** Ata që u regjistruan nga bijtë e Gershonit në bazë të familjeve të tyre dë shtëpive të etërve të tyre, **39** nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç, tërë ata që hynin për të shërbyer në çadrën e mbledhjes; **40** ata që u regjistruan në bazë të familjeve të tyre dë shtëpive të etërve të tyre, ishin dy mijë e gjashtëqind e tridhjetë. **41** Këta qenë ata që u regjistruan nga familjet e Gershonit, të gjithë ata që bënë shërbim në çadrën e mbledhjes; Moisiu dhe Aaroni kryen regjistrimin e tyre simbas urdhrit të Zotit. **42** Ata që u regjistruan nga familjet e bijve të Merarit në bazë të familjeve të tyre dë shtëpive të etërve të tyre, **43** nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç, tërë ata që hynin për të shërbyer në çadrën e mbledhjes; **44** ata që u regjistruan simbas familjeve të tyre ishin tre mijë e dyqind. **45** Këta janë ata që u regjistruan nga familjet e bijve të Merarit; ata që u regjistruan nga Moisiu dhe Aaroni, simbas urdhërit të Zotit të dhënë me anë të Moisiut. **46** Të gjithë ata që u regjistruan nga Levitët, që Moisiu, Aaroni dhe prijësit e Izraelit i regjistruan, në bazë të familjeve të tyre dë shtëpive të etërve të tyre, **47** nga mosha tridhjetë vjeç e lart deri në moshën pesëdhjetë

vjeç, tërë ata që hyjin për të shërbyer dhe për të mbajtur pesha në çadren e mbledhjes; **48** ata që u regjistruan ishin tetë mijë e pesëqind e tetëdhjetë. **49** Ata u regjistruan, simbas urdhrit të Zotit për Moisiun, secili në bazë të shërbimit që duhet të bënte dhe të asaj që duhet të mbante. Kështu ata u regjistruan nga ai, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun.

5 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "Urdhëroj bijtë e Izraelit të nxjerrin jashtë Kampit çdo lebrot, këdo që ka një flukus ose është i papastër nga kontakti që ka pasur me një trup të vdekur. **3** Dëboni jashtë Kampit qoftë meshkujt, qoftë femrat; do t'i dëboni jashtë Kampit për të mos ndotur kampin në mes të të cilin unë banoj". **4** Dhe bijtë e Izraelit vepruan ashtu dhe i nxorën jashtë Kampit. Ashtu si i kishte folur Zoti Moisiut, kështu vepruan bijtë e Izraelit. **5** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **6** "Thuaju bijve të Izraelit: Kur një burrë apo një grua bën cfarëdo lloj fyerje kundër një njeriu, duke vepruar kështu kryen një mëkat kundër Zotit, dhe ky person bëhet fajtor; **7** ai do ta njohë fyerjen që ka bërë dhe do të shpërblejë plotësisht dëmin bërë, duke i shtuar një të pestën dhe duke ia dhënë personit që ka fyer. **8** Por në rast se ky nuk ka ndonjë të afërm person të një gjaku të cilin mund t'i bëhet shpërblimi për fyerjen e kryer, shpërblimi do t'i shkojë Zotit për priftin, veç dashit fajshlyes, me të cilin do të bëhet shlyeria për të. **9** Çdo ofertë e ngritur e cfarëdo gjëje të shenjtëruar që bijtë e Izraelit i paraqesin priftit, do t'i përkasë këtij. **10** Sendet që dikush shenjtëron do tëjenë të priftit; atë që dikush i jep priftit, do t'i përkasë këtij". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **12** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në qoftë se një grua i dredhon burrit të saj dhe kryen një pabesi kundrejt tij, **13** dhe një burrë ka marrëdhënie seksuale me të, por kjo gjë është bërë fshehurazi nga burri i saj; kur fëlliqësia e saj mbetet e fshehtë, sepse nuk ka asnjë dëshmitar kundër saj dhe nuk është kapur në flagracë, **14** në qoftë se një ndjenjë zilie e zë dhe bëhet xheloz për gruan e tij që është fëlliqur; ose në qoftë se një ndjenjë zilie e zë dhe ai bëhet xheloz për gruan e tij edhe sikur ajo të mos jetë fëlliqur, **15** burri do ta çojë gruan e tij te prifti dhe do t'i japë atij një ofertë për atë: një të dhjetën e një efe miell elbi; nuk do t'i derdhë sipër vaj ulliri as do t'i vërë sipër temjan, sepse është një blatim ushqimor për xheloz, një blatim përkujtimor, i caktuar për të kujtuar një faj. **16** Prifti do ta afrojë gruan dhe do ta mbajë më këmbë përpëra Zotit. **17** Pastaj prifti do të marrë ujë të shenjtë nga një enë prej dheu; do të marrë gjithashutu ca pluhur që ndodhet mbi dyshemenë e tabernakullit dhe do ta hedhë në ujë. **18** pastaj prifti do ta mbajë në këmbë gruan para Zotit, do t'i zbulojë kokën dhe do të vërë në duart e saja blatin përkujtimor, që është blatimi ushqimor për xhelozinë, ndërsa prifti do të mbajë në dorë ujin e hidhur që sjell mallkimin. **19** Pastaj prifti do ta vërë gruan të betohet dhe do t'i thotë: "Në qoftë se asnjë burrë s'ka rënë në shtrat me ty dhe nuk je larguar nga rruga e drejtë për t'u fëlliqur, ndërsa ishe e martuar me burrin tênd, je e përjashtuar nga qdo efekt i démhshëm i këtij uji të hidhur që sjell mallkimin. **20** Por në se ti je shthurur, ndërsa ishe e martuar me burrin tênd, dhe je fëlliqur me një burrë që nuk është bashkëshorti yt ka pasur marrëdhënie seksuale me ty", **21** atëherë prifti do ta vërë gruan të betohet me një betim mallkimi dhe do t'i thotë: "Zoti të bëftë objekt mallkimi dhe nëmë midis popullit tênd, kur do të bëjë të të dobësohen ijet dhe të fryhet barku yt; **22** dhe ky ujë që sjell mallkimin hyftë në zorrët e tua, të bëftë të fryhet barku yt dhe dobësoftë ijet e tua!". Dhe gruaja do t'i thotë: "Amen! Amen!". **23** Pastaj prifti do t'i shkruajë këto mallkime mbi një rrotull dhe do t'i zhdukë në ujin e hidhur. **24** Pas kësaj do t'i japë gruas për të përfi ujë të hidhur që sjell mallkimin dhe ky ujë që sjell mallkimin do t'i hyjë në të për të prodhuar hidhërim; **25**

pastaj prifti do t'i marrë nga duart e gruas blatin për ushqimt për xhelozinë, do ta tundë blatin para Zotit dhe do t'i ofrojë në altar; **26** prifti do t'i marrë nga duart e gruas një grusht të blatin ushqimor si kujtim dhe do ta tymosë mbi altar; pastaj do t'i japë gruas ujë për të pirë. **27** Mbasi përfisë së ujti, do t'i ndodhë që, në se ajo është fëlliqur dhe ka kryer një pabesi ndaj burrit të saj, ujji që sjell mallkimin do t'i hyjë në trupin e saj për të prodhuar hidhërim; barku i saj do t'i fryhet, ijët e saj do t'i dobësohen dhe ajo grua do t'i bëhet një mallkim në mes të popullit të saj. **28** Por në qoftë se gruaja nuk është fëlliqur dhe është e pastër, ajo do t'i njihet si e pafajshme dhe do t'i ketë fémijë. **29** Ky është ligji për xhelozinë, në rastin kur gruaja, duke qenë e martuar me një burrë, merr rrugë të keqe dhe fëlliqet, **30** ose në rastin kur ndjenja e xhelozisë e zë një burrë dhe ky bëhet xheloz për gruan e tij; ai do t'i paraqesë gruan e tij para Zotit dhe prifti do t'i zbatojë me të plotësisht këtë ligji. **31** Bashkëshorti nuk do t'i ketë asnjë faj, por e shoqja do t'i marrë dënimin e paudhësisë së saj".

6 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur një burrë a një grua do t'i lidhin një kusht të vëçantë, kushtin e naziretit, për t'u shenjtëruar Zotit, **3** do t'i heqin dorë nga vera dhe nga pije të tjera që t'i dehin, nuk do t'i pinë uthull të bërë nga vera, as uthull të përgatitur me pije dehëse; nuk do t'i pinë asnjë lëng rrushi dhe nuk do t'i hanë rrush, as t'i freskët as t'i thatë. **4** Gjatë gjithë kohës së shenjtërimit të tij, ai nuk do t'i hajë asnjë prodhim të vreshtit, as kokrat as lëkurën e rrushit. **5** Gjatë gjithë kohës së kushtit të shenjtërimit, brisku nuk do t'i kalojë mbi kokën e tij; deri sa t'i mbushen ditët për t'i cilët iu shenjtëruar Zotit do t'i jetët i shenjtë; do t'i lërë flokët e tij t'i rriten të gjatë mbi kokën e tij. **6** Për gjithë kohën që i është shenjtëruar Zotit nuk do t'i afrohet ndonjë trupi të vdekur; **7** as sikur t'i ishte i atip apo e éma, i vëllai ose e motra, ai nuk do t'i ndotet për ta kur vdesin, sepse mban mbi krye shenjën e shenjtërimit të tij Perëndisë. **8** Për gjithë kohën e shenjtërimit të tij, ai do t'i jetët i shenjtë për Zotin. **9** Në rast se dikush vdes papritmas afér tij dhe koka e tij e shenjtëruar mbetet e ndotur, ai do ta rruajë kokën ditën e pastrimit të tij; do ta rruajë ditën e shtatë; **10** ditën e tetë do t'i çojë dy tutuj ose dy pëllumbë të rinj priftit, në hyrje të çadrës së mbledhjes. **11** Prifti do t'i ofrojë njérin prej tyre si flijim për mëkatin dhe tjetrin si olokaust dhe do t'i bëjë shlyerjen për të, sepse ka mëkatuar për shkak të trupit të vdekur; do t'i atë ditë do t'i shenjtërojë kokën e tij. **12** Do t'i shenjtërojë përsëri Zotit ditët e naziretit të tij dhe do t'i çojë një qengj motak si fli shlyerje; por ditët e mëparshme nuk do t'i llogariten më, sepse nazireati t'i tij është ndotur. **13** Ky është ligji i naziretit: kur ditët e shenjtërimit të tij do t'i plotësohen, atë njeri do ta sjellin në hyrjen e çadrës së mbledhjes; **14** dhe ai do t'i paraqesë ofertën e tij Zotit: një qengj mashkull motak pa të meta për olokaustin, një qengj femër motak pa të meta për flijimin për mëkatin dhe një dash pa të meta për flijimin e falënderimit; **15** një shportë me bukë të ndorme të përgatitura me majë mielli, me kuleç të zëna me vaj, një revani pa maja të lyer me vaj, me ofertat e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre. **16** Prifti do t'i paraqesë këto gjëra përpëra Zotit dhe do t'i ofrojë flijimin e tij për mëkatin dhe olokaustin e tij; **17** do t'i ofrojë dashin si flijim falënderimi ndaj Zotit, bashkë me shportën e bukëve të ndorme; prifti do t'i ofrojë gjithashu blatin e tij ushqimor dhe libacionin e tij. **18** Nazireu do t'i rruajë kokën e tij të shenjtëruar në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe do t'i marrë flokët e kokës së tij të shenjtëruar dhe do t'i vërë mbi zjarrin që është nën flijimin e falënderimit. **19** Prifti do t'i marrë shpatullën e pjekur të dashit, një kulaç pa maja nga shporta dhe një revani pa maja dhe do t'i vërë në dorë të nazireut, mbasi kë t'ketë rruar

kokën e tij të shenjtëruar. **20** Prifti do t'i tundë si oferta para Zotit; është një gjë e shenjtë që i përket priftit, bashkë me gjoksin e ofertës së tundur dhe me kofshën e ofertës së ngritur. Pas kësaj nazireu do të mund të pijë verë. **21** Ky është ligji për nazireun që i ka premtuar Zotit një ofertë për shenjtërimin e tij, veç atyre që mjetet e tij do t'i lejojnë të bëjë. Në bazë të kushtit të lidhur, ai duhet të sillet në pajtim me ligjin e shenjtërimit të tij". **22** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **23** "Folu Aaronit dhe bijve të tij, dhe u thuaq atyre: Ju do t'i bekoni kështu bijtë e Izraelit, duke u thënë: **24** "Zoti të bekojë dhe të të ruajë! **25** Zoti të bëjë që të shkëlqejë fytyra e tij mbi trupin tënd dhe të tregohet i mbarë me ty! **26** Zoti të kthejë fytyrën e tij mbi ty dhe të t' sjellë paqe!". **27** Kështu do ta vënë emrin tim mbi bijtë e Izraelit dhe unë do t'i bekoj".

7 Kur Moisiu mbaroi ndërtimin e tabernakullit, e vajosi dhe e shenjtëroi me gjithë pajisjet e tij, ai vajosi gjithashtu altarin dhe të gjitha orendentë e tij; kështu ai i vajosi dhe i shenjtëroi. **2** Pastaj prijesit e Izraelit, të parët e shtëpive të etërve të tyre, që ishin prijesit e fiseve dhe ishin në krye të atyre që u regjistruan, paraqitën një ofertë **3** dhe e çuan ofertën e tyre para Zotit: gjashtë qerre të mbuluar dhe dymbëdhjetë qe, një qerre për çdo dy prijes dhe një ka për secilin prej tyre; dhe i ofruan para tabernakullit. **4** Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **5** "Prano këto gjëra prej tyre për t'i përdorur në shërbim të çadrës së mbledhjes, dhe do t'ua jepesh Levitëve, secilit simbas shërbimit që ka". **6** Moisiu mori, pra, qerret dhe qetë dhe ua dha Levitëve. **7** Dy qerre dhe katër qe ua dha bijve të Gershonit simbas shërbimit të tyre; **8** katër qerre dhe tetë qe ua dha bijve të Merarit simbas shërbimit të tyre, nën mbikqyrjen e Ithamarit, birit të priftit Aaron; **9** por bijve të Kehathit nuk u dha asgjë, sepse ishin ngarkuar me shërbimin e objekteve të shenjta, që ata i mbanin mbi shpatullat. **10** Prijesit e paraqitën ofertën e tyre për kushtimin e altarit, ditën kur u vajos; kështu prijesit paraqitën ofertën e tyre para altarit. **11** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Prijesit do ta paraqesin ofertën e tyre një në ditë pér kushtimin e altarit". **12** Ai që e paraqiti ofertën e tij ditën e parë ishte Nahshoni, bir i Aminadabit, nga fisi i Judës; **13** ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **14** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **15** një dem të vogël, një dash, një qengj motak si olokaust, **16** një dhi si flijim pér mëkatin **17** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Nahshonit, djalit të Aminadabit. **18** Ditën e dytë erdhë oferta e Nethaneelit, birit të Tsuarit, pricnt të Isakarit. **19** Ai paraqiti si ofertë të tij një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **20** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **21** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **22** një kec si flijim pér mëkatin **23** dhe, si flijim falënderimi dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Nethaneelit, birit të Eliabit, birit të Tsuarit. **24** Ditën e tretë ishte radha e Eliabit, birit të Helonit, prijesit të bijve të Zabulonit. **25** Oferta e tij qe një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen i vogël shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor; **26** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **27** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **28** një kec si flijim pér mëkatin **29** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Eliabit, birit të Helonit. **30**

Ditën e katërt ishte radha e Elitsurit, birit të Rubenit. **31** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **32** një kupë ari prej dhjetë siklash të mbushur me temjan, **33** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **34** dhe një kec si flijim pér mëkatin **35** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e paraqitur nga Elitsuri, bir i Shedeurit. **36** Ditën e pestë qe radha e Shelumieli, birit të Tsurishadait, prijesit të bijve të Simeonit. **37** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **38** një kupë ari prej dhjetë siklash të mbushur me temjan, **39** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **40** një kec si flijim pér mëkatin **41** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo ishte oferta e bërë nga Shelumieli, bir i Curishadait. **42** Ditën e gjashtë ishte radha e Eliasafit, bir i Deuelit, prijesit të bijve të Gadit. **43** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; si pjata ashtu dhe legeni ishin mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **44** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **45** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **46** një kec si flijim pér mëkatin **47** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Eliasafi, bir i Deuelit. **48** Ditën e shtatë qe radha e Elishamit, birit të Amihudit, prijesit të bijve të Efraimit. **49** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **51** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **52** një kec si flijim pér mëkatin, **53** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Elishama, bir i Amihudit. **54** Ditën e tetë ishte radha e Gamalielit, birit të Pedahsurit, prijesit të bijve të Manasit. **55** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **56** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **57** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **58** një kec si flijim pér mëkatin **59** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Gamalieli, bir i Pedahsurit. **60** Ditën e nëntë i erdhë radha Abidanit, birit të Gideonit, prijesit të Beniaminit. **61** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklave të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **62** një kupë ari prej dhjetë siklash të mbushur me temjan, **63** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **64** një kec si flijim pér mëkatin **65** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Abidanit, birit të Amishadait, prijesit të bijve të Danit. **66** Ditën e dhjetë i erdhë radha Ahiezerit, birit të Amishadait, prijesit të bijve të Danit. **67** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; që të dy i ishin mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimor, **68** një kupë ari prej dhjetë siklash e

mbushur me temjan, **69** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **70** një kec si flijim pér mëkatin **71** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjeq dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Ahiezerit, birit tē Amishadait. **72** Ditën e njëmbëdhjetë i erdhë radha Pagieliit, birit tē Okranit, prijësit tē bijve tē Asherit. **73** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit tē shenjtërores; që tē dy ishin mbushur me majë mielli tē përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **74** një kupë ari prej dhjetë siklash mbushur me temjan, **75** një dem tē vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **76** një kec si flijim pér mëkatin **77** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjeq dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Pagieliit, birit tē Okranit. **78** Ditën e njëmbëdhjetë i erdhë radha Ahirit, birit tē Enanit, prijësit tē bijve tē Neftalit. **79** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi shtatëdhjetë siklash, simbas siklit tē shenjtërores, që tē dy ishin mbushur me majë mielli tē përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **80** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **81** një dem tē vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **82** një kec si flijim pér mëkatin **83** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjeq dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Ahirit, birit tē Enanit. **84** Këto ishin dhuratat pér kushtimin e altarit që u bënë nga prijësit e Izraelit kur altari u vajos: dymbëdhjetë pjata argjendi, dymbëdhjetë legena argjendi, dymbëdhjetë kupa ari; **85** çdo pjatë argjendi peshonte njëqind e tridhjetë sikla dhe çdo legen argjendi shtatëdhjetë sikla; shuma e argjendit që pérmbanin enët arrinte dy mijë e katërqind sikla, simbas siklit tē shenjtërores; **86** të dymbëdhjetë kupat prej ari tē mbushura me parfum peshonin dhjetë sikla secila, simbas siklit tē shenjtërores; gjithë ari i kupave peshonte njëqind e njëzet sikla. **87** Shuma e kafshëve pér olokaustin ishte dymbëdhjetë dema tē vegjël, dymbëdhjetë desh, dymbëdhjetë qengja motakë bashkë me blatimet e ushqimit dhe dymbëdhjetë keca si flijim pér mëkatin. **88** Shuma e kafshëve si flijim falënderimi ishte njëzet e katër dema tē vegjël, gjashtëdhjetë desh, gjashtëdhjetë cjeq dhe gjashtëdhjetë qengja motakë. Këto ishin dhuratat pér kushtimin e altarit pas vajosjes së tij. **89** Dhe kur Moisiu hynte në çadrën e mbledhjes pér tē folur me Zotin, dégjonte zérin e tij që i fliste nga pjesa e sipërmë e pajtuesit që ndodhet mbi arkën e dëshmisë midis dy kerubinëve; kështu i fliste Zoti.

8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit dhe i thuaq: Kur do tē vendosësh llambat, shtatë llambat duhet tē ndriçojnë pjesën e përparme tē shandanit". **3** Dhe Aaroni veproi kështu: i vendosi llambat në ménryt që tē ndriçonin pjesën e përparme tē shandanit, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **4** Shandani ishte ndërtuar kështu: ishte prej ari tē rrahu; ishte punuar me çekiq nga këmba e tij deri tek lulet e tij. Moisiu e kishte bërë shandanin simbas modelit që i kishte treguar Zoti. **5** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **6** "Merr Levitët ndër bijtë e Izraelit dhe pastroji. **7** Do tē veprosh kështu pér t'i pastruar: do tē spërkatësh ujë mbi ta pér t'i pastruar; pastaj do tē heqin një brisk mbi tērë trupin e tyre, do tē lajnë rrobat e tyre dhe do tē pastrohen. **8** Pastaj do tē marrin një dem tē vogël me blatinë e ushqimit prej majë mielli tē përzier me vaj ndërsa ti do tē marrësh një dem tjetër si flijim pér mëkatin. **9** Do t'i afrosh Levitët përpëra çadrës së mbledhjes dhe do tē thérrasësh téré asamblënë e bijve tē Izraelit. **10** Kështu do t'i afrosh Levitët përpëra Zotit dhe bijtë e Izraelit do tē vënë duart e tyre mbi Levitët; **11** pastaj Aaroni do t'i paraqesë Levitët si ofertë tē tundur para Zotit nga ana e bijve tē Izraelit, me qëllim që tē kryejnë shërbimin e Zotit. **12** Pastaj Levitët do tē vënë duart e tyre mbi kokën e demave tē vegjël, dhe ti do tē

ofrosh njërin prej tyre si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust pér Zotin, pér tē bërë shlyerjen pér Levitët. **13** Do t'i mbash më këmbë Levitët përpëra Aaronit dhe para bijve tē tij dhe do t'i paraqitësh si një ofertë tē tundur pér Zotin. **14** Kështu do t'i ndash Levitët nga gjiri i bijve tē Izraelit dhe Levitët do tē janë tē mitë. **15** Pas kësaj Levitët do tē hyjnë në çadrën e mbledhjes pér tē kryer shërbimin; kështu ti do t'i pastrosh dhe do t'i paraqitësh si një ofertë tē tundur, **16** sepse më janë dhënë plotësisht nga gjiri i bijve tē Izraelit; unë i mora pér vete, në vend tē tē gjithë atyre që çelin barkun e nënës, në vend tē tē parëlindurve tē tē gjithë bijve tē Izraelit. **17** Sepse tē gjithë tē parëlindurit e bijve tē Izraelit, si tē njerëzve ashtu dhe tē kafshëve, më takojnë mua; i shenjtërova pér vete ditën që godita tērë tē parëlindurit në vendin e Egjiptit. **18** Mora Levitët në vend tē tē gjithë tē parëlindurve tē bijve tē Izraelit. **19** Dhe i dhurova Aaronit dhe bijve tē tij Levitët nga gjiri i bijve tē Izraelit me qëllim që tē kryejnë shërbimin e bijve tē Izraelit në çadrën e mbledhjes dhe që tē bënë shlyerjen pér bijtë e Izraelit, që tē mos ndodhë asnjë fatkeqësi midis bijve tē Izraelit kur i afrohen shenjtërores". **20** Kështu vepruan Moisiu, Aaroni dhe tērë asambleja e bijve tē Izraelit me Levitët; bijtë e Izraelit u bënë Levitëve tē gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut lidhur me ta. **21** Dhe Levitët u pastruan dhe i lanë rrobat e tyre; pastaj Aaroni i paraqiti si një ofertë tē tundur përpëra Zotit dhe bëri shlyerjen pér ta, pér t'i pastruar. **22** Pas kësaj Levitët hynë në çadrën e mbledhjes pér tē bërë shërbimin e tyre në prani tē Aaronit dhe tē bijve tē tij. Ata u bënë Levitëve atë që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut lidhur me ta. **23** Pastaj Zoti i foli Moisiut duke i thënë: **24** "Kjo èshtë ajo që u takon Levitëve; nga mosha njëzet e pesë vjeç e lart Leviti do tē hyjnë në çadrën e mbledhjes pér tē kryer shërbimet e rastit; **25** në moshën pesëdhjetë vjeç do ta ndërpresë këtë shërbim dhe nuk do tē shërbejë më. **26** Do tē mund tē ndihmojë vëllezërit e tij në çadrën e mbledhjes, ndërsa këta kryejnë detyrat e tyre; por ai vetë nuk do tē kryejnë asnjë shërbim. Kështu do tē veprosh me Levitët lidhur me detyrat e tyre".

9 Zoti i foli akoma Moisiut, në shkretëtirën e Sinait, muajin e parë tē vitit tē dytë që kur kishin dalë nga vendi i Egjiptit, duke i thënë: **2** "Bijtë e Izraelit do ta festojnë Pashkën në kohën e caktuar. **3** Do ta kremoni në kohën e caktuar, ditën e katërbëdhjetë tē këtij muaji, në tē ngrysur; do ta kremoni simbas tē gjitha statuteve dhe dekreteve tē saj". **4** Kështu Moisiu u foli bijve tē Izraelit me qëllim që tē kremonin Pashkën **5** ditën e katërbëdhjetë tē muajit tē parë në tē ngrysur, në shkretëtirën e Sinait; bijtë e Izraelit vepruan simbas urdhavrave tē dhëna Moisiut nga Zoti. **6** Por kishte disa njerëz që ishin tē papastër sepsë kishin prekur trupin e vdekur tē një personi dhe nuk mund ta kremonin Pashkën atë ditë. Por këta njerëz u paraqitën po atë ditë përpëra Moisiut dhe Aaronit, **7** dhe i thanë Moisiut: "Ne jemi tē papastër sepsë kemi prekur trupin e vdekur tē një personi; pse vallë na pengohet tē paraqesim ofertën e Zotit në kohën e duhur, në mes tē bijve tē Izraelit". **8** Moisiu i përgjegj atyre: "Prisni që tē dégjoj qfarë do tē urdhërojë Zoti lidhur me ju". **9** Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: **10** "Foli bijve tē Izraelit dhe u thuaq atyre: Në rast se dikush nga ju ose nga trashëgimtarët tuaj èshtë i papastër pér shkak tē një trupi tē vdekur, apo gjendet larg në udhëtim, do ta kremonjë njëlloj Pashkën pér ndër Zotit. **11** Do ta kremonjë ditën e katërbëdhjetë tē muajit tē dytë në tē ngrysur; do tē hanë bukë tē ndorme dhe barishtë tē hidhura; **12** nuk do tē lënë asnjë tepricë deri në mëngjes dhe nuk do tē thyejnë asnjë kockë. Do ta kremonjë simbas tē gjitha statuteve tē Pashkës. **13** Por ai që èshtë i pastër dhe nuk èshtë në udhëtim, në rast se nuk e kremon Pashkën, do tē shfaroset në mes tē popullit tē tij, sepsë nuk i paraqiti ofertën në kohën e

duhur Zotit; ky njeri do tē mbajë dënimin e mëkatit tē tij. **14** Në rast se një i huaj që banon në mes jush kremon Pashkën e Zotit, ai duhet ta bëjë mbas statutave dhe dekreteve të Pashkës. Ju do tē keni një statut të vetëm pér të huajin dhe pér atë që ka lindur në vend". **15** Por ditën në të cilën tabernakulli u ngrit, reja mbuloi tabernakullin, perden e dëshmisë; dhe që nga mbrëmja deri në mëngjes reja mbi tabernakullin kishte marrë një pamje zjarri. **16** Kështu ndodhë gjithnjë: reja e mbulonte tabernakullin gjatë ditës dhe natën kishte pamjen e një zjarri. **17** Sa herë që reja ngrivej mbi çadrén, bijtë e Izraelit niseshin pér rrugë pas kësaj; dhe aty ku ndalej reja, aty bijtë e Izraelit vendosnë kampin e tyre. **18** Me urdhër të Zotit bijtë e Izraelit nisin ecjen e tyre dhe me urdhër të tij fushonin; rrinin në kampin e tyre aq kohë sa qëndronte reja mbi tabernakull. **19** Kur reja qëndronte pér shumë ditë mbi tabernakullin, bijtë e Izraelit respektonin urdhrin e Zotit dhe nuk lëviztin. **20** Por në rast se reja ndalej vetëm pak ditë mbi tabernakullin, me urdhër të Zotit ata qëndronin në kampin e tyre dhe me urdhër të Zotit niseshin pér rrugë. **21** Në rast se reja ndalej vetëm nga mbrëmja deri në mëngjes, kur ajo ngrivej në mëngjes, ata niseshin pér rrugë; si ditën ashtu dhe natën, kur reja ngrivej, ata viheshin në lëvizje. **22** Në qoftë se reja qëndronte e palëvishme mbi tabernakullin dy ditë, një muaj apo një vit, bijtë e Izraelit qëndronin në kampin e tyre dhe nuk lëviztin; por kur ajo ngrivej, ata nisnin udhëtimin. **23** Me urdhër të Zotit fushonin dhe me urdhër të tij viheshin në lëvizje; respektonin urdhrin e Zotit, simbas asaj që ai kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

10 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë **2** "Bëj dy bori prej argjendi; do t'i bësh me argjend të rrahir; do t'i përdorësh pér të thirr asamblejen dhe pér të lëvizur fushimet. **3** Nën tingullin e të dyjave gjithë asambleja do të mblidhet pranë teje, në hyrje të çadrës së mbledhjes. **4** Nën tingullin e njerëz bori, prijësit, kërët e divizioneve të Izraelit do të mblidhen pranë teje. **5** Kur do t'i bini alarmit pér herë të parë, ata që janë në lindje do të vihen në lëvizje. **6** Kur do t'i bini alarmit pér herë të dytë, ata që janë në jug do të vihen në lëvizje; duhet t'i bini alarmit që të vihen në lëvizje. **7** Kur duhet të mblidhet asambleja do t'i bini borisë, pa i rënë alarmit. **8** Do t'u bien borivë bijtë e Aaronit, priftërinjtë; ky do tē jetë një statut i përfjetshëm pér ju dhe pér trashëgimtarët tuaj. **9** Kur në vendin tuaj do të shkoni në luftë kundër armikut që ju shtyp, do t'i bini alarmit me boritë; kështu do të kujtoheni përparrë Zotit Perëndisë tuaj, dhe do t'ë çlironeni nga armiqët tuaj. **10** Po kështu në ditët tuaja të gëzimit, në festat tuaja të caktuara dhe në fillim të muajve tuaj të parë, do t'u bini borivë me rastin e olokausteve dhe të flijimeve tuaja të falenderimit; dhe kështu ato do të bëjnë që të kujtoheni përparrë Perëndisë tuaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". **11** Por ndodhi që në vitin e dytë, në muajin e dytë, ditën e njëzetë të muajit, reja u ngrit mbi tabernakullin e dëshmisë. **12** Dhe bijtë e Izraelit u nisën pér rrugë, duke lënë shkretëtirën e Paranit. **13** Kështu u nisën pér rrugë herën e parë simbas urdhrit që Zoti kishte dhënë me anë të Moisiut. **14** I pari lëvizti flamuri i kampit të bijve të Judës, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divizionin e Judës e komandonte Nahshoni, bir i Aminadabit. **15** Nethaneeli, bir i Tsuarit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Isakarit, **16** ndërsa Eliabi, bir i Helonit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Zabulonit. **17** Pastaj u çmontua tabernakulli dhe bijtë e Merarit dhe të Gershonit u nisën pér rrugë, duke transportuar tabernakullin. **18** Pastaj u vu në lëvizje flamuri i kampit të Rubenit, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divizionin e Rubenit e komandonte Elitsuri, bir i Shedeurit. **19** Shelumieli, bir i Tsurishadait, komandonte divizionin e fisit të bijve të Simeonit, **20** ndërsa Eliasafi, bir i

Deuelit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Gadit. **21** Pastaj u vunë në lëvizje Kehathitët, duke transportuar sendet e shenjta; ata do ta ngrinin tabernakullin para ardhjes së tyre. **22** Pas kësaj u nis flamuri i kampit të bijve të Efraimit, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divizionin e Efraimit e komandonte Elishama, bir i Amihudit. **23** Gamalieli, bir i Pedahtsurit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Manasit, **24** ndërsa Abidan, bir i Gideonit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Beniaminit. **25** Pastaj filloj të lëvizë flamuri i kampit të bijve të Danit, i ndarë simbas formacioneve të tij, që përbënte praparojën e të gjitha kampeve. Divizioni i Danit komandohej nga Ahiezieri, bir i Amishadait. **26** Pagjelli, bir i Okranit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Asherit, **27** ndërsa Ahira, bir i Enanit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Neftalit. **28** Kjo ishte radha e marshimit të bijve të Izraelit, simbas divizioneve të tyre. Kështu u vunë në lëvizje. **29** Por Moisiu i tha Hobabit, birit të Reuelit, Madianitit, vjehri i Moisiut: "Ne po vihem i në marshim drejt vendit pér të cilin Zoti ka thënë "Unë do t'juap". Eja me ne dhe do të bëjmë të mira, **30** Hobabi iu përgjegj: "Unë nuk do t'vij, por do të kthehem në vendin tim te t'afërimt e mi". **31** Atëherë Moisiu i tha: "Mos na lërrë, sepse ti e di ku duhet të fushojmë në shkretëtirë dhe ti do të jesh si sytë pér ne. **32** Në qoftë se vjen me ne, çdo të mirë që do të na bëjë Zoti, ne do të ta bëjmë ty". **33** Kështu u nisën nga malii i Zotit dhe ecën tri ditë; dhe arkë e besëlidhjes së Zotit shkoj para tyre gjatë një udhëtimi prej tri ditësh, pér të gjetur një vend ku ata t'pushonin. **34** Dhe reja e Zotit qëndronte mbi ta gjatë ditës, kur niseshin nga kampi. **35** Kur nisej arkë, Moisiu thoshte; "Cohu, o Zot, me qëllim që të shkatërrohen armiqët e tu dhe t'ikin me vrapi para teje ata që të urrejnë!". **36** Dhe kur ndalej, thoshte: "Kthethu, o Zot, pranë morisë së madhe të njerëzve të Izraelit!".

11 Por populli u ankua dhe kjo nuk tingëlloi mirë në veshët e Zotit; sa e dëgjoi, Zoti u zemërua, dhe zjarri i tij shpërtheu midis tyre dhe shkatërrroi skajin e kampit. **2** Atëherë populli i bërtiti Moisiut; Moisiu iu lut Zotit dhe zjarri u shua. **3** Kështu ky vend u quajt Taberë, sepse zjarri i Zotit ishte ndezur midis tyre. **4** Dhe fundërrinë heterogjene që ishte midis popullit e pushtoi një lakmi e madhe; edhe bijtë e Izraelit filluan të ankohen dhe të thonë: "Kush do të na japo mish pér të ngrënë? **5** Nuk i harrojmë peshqit që i hanim falas në Egjipt, kastravëcat, pjeprat, preshtë, qepët dhe hudhrat. **6** Por tani e tërë qenia jonë ka shteruar; para syve tanë nuk ka asgjë tjetër veç kësaj mane". **7** Mana i njigjante farës së koriandrit dhe kishte pamjen e bdelit. **8** Populli shkonte rrëth e rrötull pér ta mbledhur; pastaj e bënte miell me mokrat ose e shtypne në havan, e zinte në një tenxhere ose përgatiste kuleç, të cilët kishin shijen e kuleçëve me vaj. **9** Kur binte vesa mbi kamp natën, binte mbi të edhe mana. **10** Por Moisiu dëgjoi popullin që ankohej, në të gjitha familjet e tij, secili në hyrje të çadrës së vet; zemërimi i Zotit shpërtheu me të madhe dhe kjo nuk i pëlqeu aspak edhe Moisiut. **11** Atëherë Moisiu i tha Zotit: "Pse e trajtove kaq keq shërbëtorin tênd? Pse nuk gjeta hir para syve të tu pér ta vënë barrén e gjithë këtë popull? Mos vallë kam qenë unë që e kam nxjerrë në dritë, që ti të më thuash: "Mbage në prehrin tênd, ashtu si taja mban fëmijën që pi sisë, deri në vendin që ti u ke premtuar me betim etërvë të tij"? **13** Ku mund të gjej mish pér t'i dhënë têrë këtij populli? Sepse vazhdon tê qajë para meje, duke thënë: "Na jep mish pér të ngrënë!". **14** Unë nuk mund ta mbaj vetëm têrë këtë popull; eshtë një barrë shumë e rëndë pér mua. **15** Në qoftë se kjo eshtë mënyra me të cilën ti dëshiron të më trajtosh, të lutem, më vrit menjëherë po të kem gjetur hir para syve të tu; por mos lejo që unë të shoh fatkeqësinë time!". **16** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Mblidhmë shtatëdhjetë njerëz nga pleqtë e Izraelit, që ti

i njeh si pleq tē popullit dhe funksionarë tē tij; sill niç çadrën e mbledhjes dhe tē rrinë aty me ty. **17** Unë do tē zbres dhe aty do tē flas me ty; do tē marr pastaj nga Fryma që éshëtë mbi ty dhe do t'uua kaloj atyre, me qëllim që ta mbajnë bashkë me ty barrën e popullit, dhe tē mos e mbash ti vetém. **18** Pastaj do t'i thuash popullit: Shenjtërohuni pér nesër, dhe do tē hani mish, sepse keni qarë në veshët e Zotit, duke thënë: "Kush do tē na japë mish pér tē ngrënë? Ishim kaq mirë në Egjipt!". Prandaj Zoti do t'ju japë mish dhe ju do ta hani. **19** Dhe do ta hani jo pér një ditë, jo pér dy ditë, jo pér pesë ditë, jo pér dhjetë ditë, jo pér njëzet ditë. **20** por pér një muaj tē téré, deri sa t'ju dalë nga hunda dhe t'ju shkaktojë neveri, sepse keni hedhur poshtë Zotin dhe keni qarë para tij, duke thënë: "Pse vallë dolëm nga Egjipt?". **21** Atëherë Moisiu tha: "Ky popull, në mes tē cilit ndodhem, ka gjashtëqind mijë tē rritur, dhe ti ke thënë: "Unë do t'u jaq mish dhe ata do tē hanë mish një muaj tē téré!". **22** Mos duhen therur kope tē téra bagëtish tē trasha dhe tē imta që tē kenë mjaft mish? Apo duhet mbledhur pér ta gjithë peshku i detit që ta kenë një sasi të mjaftueshme?". **23** Zoti iu përgjegj Moisiut: "Krahu i Zotit éshëtë shkurtuar ndofta? Tani do tē shikosh në se fjalë ime do tē shkojë në vend apo jo". **24** Pastaj Moisiu doli dhe i njoftoi popullit fjalët e Zotit; mblodhi pastaj shtatëdhjetë njerëz pleq tē popullit dhe i vendosni rreth e qark çadrës së mbledhjes. **25** Atëherë Zoti zbriti në renë dhe i foli atij, mori nga Fryma që qëndronte mbi tē dhe e coi mbi tē shtatëdhjetë pleqtë; por kur Fryma u vu mbi ta, ata bënë profeci, me gjithë se më vonë nuk bënë më. **26** Por dy njerëz, njëri quhej Eldad dhe tjetri Medad, kishin mbetur në kamp; dhe Fryma u vu edhe mbi ta; këta ishin ndër tē regjistruarit, por nuk kishin dalë pér tē shkuan në çadër; megjithatë bënë profeci në kamp. **27** Një djalë shkoi me vrap t'ia referojë këtë gjë Moisiut dhe i tha: "Eldadi dhe Medadi po bëjnë profeci në kamp". **28** Atëherë Jozueu, bir i Nunit dhe shërbëtor i Moisiut, një nga tē rinxjtë e tij, filloj tē thotë: "Moisi, imzot, bëj që tē heqin dorë!". **29** Por Moisiu iu përgjegj: "Ndofta je xheloz pér mua? Ah, le tē ishin tē gjithë profetët në popullin e Zotit dhe dhëntë Zoti që Fryma e tij tē vihet mbi tai!". **30** Pastaj Moisiu i kthe në kamp bashkë me pleqtë e Izraelit. **31** Atëherë u ngrit një erë me urdhër tē Zotit dhe solli shkurtar nga ana e detit, dhe i la tē binin pranë kampit, një ditë ecjeje nga një anë dhe një ditë ecjeje nga ana tjetër rreth e qark kampit, me **32** Populli mbiati në këmbë gjithë atë ditë, téré natën dhe téré ditën vijuese, dhe mblodhi shkurtat. (Ai që mblodhi më pak pati dhjetë homer); dhe i shtrinë rreth e qark kampit. **33** Kishin akoma mishin ndër dhëmbë dhe nuk e kishin përtypur akoma, kur zemërimi i Zotit kundër popullit u ndez dhe ai e goditi popullin me një plaqë shumë tē rëndë. **34** Kështu ky vend u quajt Kibroth-Hataavah sepse aty u varrosen njerëzit që ishin dhënë pas epsheve. **35** Nga Kibroth-Hataavah populli u nis pér në Haltseroth dhe u ndal në kétë vend.

12 Miriam dhe Aaroni iu kundërvunë Moisiut me fjalë pér shkak tē gruas etiopase me tē cilën qe martuar; në fakt ai qe martuar me një grua etiopase. **2** Dhe i thanë: "Mos vallë Zoti ka folur vetém me anë tē Moisiut? A nuk ka folur ai edhe nëpërmjet nesh?". Dhe Zoti dëgjoi. **3** (Sepse Moisiu ishte një njeri shumë zemërbutë, më tepër se kushdo mbi faqen e dheut). **4** Zoti u tha menjëherë Moisiut, Aaronit dhe Miriamit: "Ju tē tre dilni dhe shkoni në çadrën e mbledhjes". Kështu ata tē tre dolën. **5** Atëherë Zoti zbriti në një kolonë reje, u ndal në hyrjen e çadrës dhe thirri Aaronin dhe Miriamin; që tē dy i erdhën përrpara. **6** Pastaj Zoti tha: "Dégjoni tani fjalët e mia! Në se ka një profet midis jush, unë, Zoti i bëhem i njohur atij në vegim, flas me tē në ëndërr. **7** Por nuk veproj kështu me shërbëtorin tim Moisi, që éshëtë besnik në téré shtëpinë time. **8** Me tē unë flas sy pér sy, duke bërë që ai tē më

shohë, dhe jo me shprehje tē errëta; dhe ai sodit dukjen e Zotit. Pse nuk keni pasur frikë tē flisni kundër shërbëtorit tim, kundër Moisiut?". **9** Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër tyre, pastaj ai u largua. **10** Kur reja u têrhoq nga pjesa e sipërme e çadrës, Miriami ishte bérë lebroze e bardhë si borë; Aaroni e shkoi Miriamin, dhe ja, ajo ishte lebroze. **11** Aaroni i tha Moisiut: "O zoti im, mos na ngarko me fajin që kemi kryer nga budallallëku dhe mëkatin që kemi bérë. **12** Mos lejo që ajo tē jetë si një e vdekur, mishi i së cilës éshëtë gjysmë i konsumuar kur del nga barku i nënës së saj!". **13** Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: "Shëroje, o Perëndi, tē lutemi!". **14** Atëherë Zoti iu përgjegj Moisiut: "Po ta kishte pështyrë i ati në fytyrë, nuk do tē ishte ndofta e turpëruar shtatë ditë? Izolojeni, pra, jaشتë kampit shtatë ditë; pastaj pranojeni përsëri". **15** Miriamin e izoluan jaشتë kampit pér shtatë ditë; dhe populli nuk e filloi marshimin e tij deri sa Miriamin tē ripranohej në kamp. **16** Pastaj populli u nis nga Hatserothi dhe ngriti kampin e tij në Paran.

13 Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "Dërgo njerëz tē kqyrin vendin e Kanaanit që unë po u jap bijve tē Izraelit. Do tē dërgoni një nga çdo fis i têrëve tē tyre; tē gjithë tē janë nga pricant e tyre". **3** Kështu Moisiu i nisi noga shkretëtira e Paranit, simbas urdhrit tē Zotit; tē gjithë këta ishin kërë tē bijve tē Izraelit. **4** Këta ishin emrat e tyre: Shamua, bir i Zakurit, pér fisin e Rubenit; **5** Shafati, bir i Horit, pér fisin e Simeonit; **6** Kalebi, bir i Jefunehut, pér fisin e Judës; **7** Igali, bir i Jozefit, pér fisin e Isakarit; **8** Hoshea, bir i Nunit, pér fisin e Efraimit; **9** Patti, bir i Rafut, pér fisin e Beniaminit; **10** Gadieli, bir i Sodit, pér fisin e Zabulonit; **11** Gadi, bir i Susit, pér fisin e Jozefit, domethënë pér fisin e Manasit; **12** Amieli, bir i Gemalit, pér fisin e Danit; **13** Seturi, bir i Mikaelit, pér fisin e Asherit; **14** Nahbi, bir i Vofsit, pér fisin e Neftalit; **15** Geueli, bir i Makit, pér fisin e Gadit. **16** Këto janë emrat e personave që Moisiu dërgoi pér tē vëzhguar vendin. Moisiu i vuri Hosheas, birit tē Nunit, emrin e Jozueut. **17** Moisiu, pra, i dërgoi pér tē vëzhguar vendin e Kanaanit dhe u tha atyre: "Ngjituni që këtë në Negev dhe pastaj në krahinën malore, **18** pér tē parë si éshëtë vendi, në qoftë se populli që banon aty éshëtë i fortë apo i dobët, i pakët në numër apo i shumtë; **19** si éshëtë vendi ku banon, i mirë apo i keq, si janë qytetet në tē cilat jeton, a ka kampe ose vende tē fortifikuara; **20** dhe si éshëtë toka, pjellorre apo e varfér, në rast se ka pemë ose jo. Bëhuni trima dhe sillni frysht qya ky vend". Ishte koha kur kishte filluar tē pikej rrushi. **21** Ata u ngjitet, pra, dhe vëzhguan vendin e Tsinit deri në Rehob, duke hyrë në tē nga ana e Hamathit. **22** U ngjitet përmes Negevit dhe shkuan deri në Hebron, ku ishin Ahimani, Sheshai dhe Talmai, pasardhës tē Anakut. (Hebronin e kishin ndërtuar shtatë vjet para Tsoanit në Egjipt). **23** Arritën pastaj deri në lugjinët e Eshkolit, ku prenë një degë me një vite rrushi, që e mbanin që tē dy me një purtekë; dhe morën gjithashtu shegë dhe fiq. **24** Ky vend u quajt lugina e Eshkolit, pér shkak tē viles së rrushit që bijtë e Izraelit prenë aty. **25** Mbas dytët ditësh ata u kthyen nga vëzhgimi i vendit, **26** dhe shkuan tē takojnë Moisiun, Aaronin dhe téré asamblënë e bive tē Izraelit në shkretëtirën e Paranit, në Kadesh; para tyre dhe téré asamblesë paraqitën një raport dhe u treguan pemët e vendit. **27** Kështu para tij reportuan duke thënë: "Ne arritim në vendin ku na dërgove; aty rrjedh me tē vërtetë qumësht dhe mjalte, dhe këto janë pemët e tij". **28** Por populli që banon në kétë vend éshëtë i fortë, qytetet janë tē fortifikuara dhe shumë tē mëdha; dhe aty pamë edhe pasardhësit e Anakut. **29** Amalekitët banojnë në krahinën e Negevit; Hitejtë, Gebusejtë dhe Amorejtë banojnë përkundrazi në krahinën malore, ndërsa Kananejtë banojnë pranë detit dhe gjatë Jordanit". **30** Atëherë Kalebi e qetësoi popullin që murmuriste kundër Moisiut dhe tha: "Le tē ngjitemi menjëherë dhe

ta pushtojmë vendin, sepse këtë mund ta bëjmë me siguri". **31** Por njerëzit që kishin shkuar me të thanë: "Nuk mund të sulemi kundër këtij populli, sepse është më i fortë se ne". **32** Kështu i paraqitën një informacion të keq për vendin që kishin vëzhguar duke thënë: "Vendi që kemi pëershkuar për ta vëzhguar është një vend që i hanorët e tij; dhe të gjithë njerëzit që kemi parë në të janë njerëz me shtat të lartë. **33** Përveç kësaj aty pamë gjigantë (pasardhësit e Anakut rrjedhin nga gjigantët), përballë të cilëve na dukej se ishim karkaleca, dhe kështu duhet t'u dukeshim atyre".

14 Atëherë tërë asambleja ngriti zérin dhe filloj të bërtasë; dhe atë natë populli qau. **2** Dhe të gjithë bijtë e Izraelit murmurisnin kundër Moisiut dhe kundër Aaronit dhe tërë asambleja u tha atyre: "Sikur të kishim vdekur në vendin e Egjiptit ose të kishim vdekur në këtë shkretëtirë! **3** Pse Zoti na çon në këtë vend që të biem nga goditja e shpatave? Gratë dhe fémijët tanë do të bëhen pre e armikut. A nuk do të ishtë më mirë për ne të kthehem i në Egjipt?". **4** Dhe i thanë njëri tjetrit: "Të zgjedhim një kryetar dhe t' kthehem i në Egjipt!". **5** Atëherë Moisiu dhe Aaroni ranë përmbyt përparrë tërë asamblesë së mbledhur të bijve të Izraelit. **6** Jozueu, bir i Nunit, dhe Kaleb, bir i Jenufehut, që ishin ndër ata që kishin vëzhguar vendin, grisën rrrobat e tyre, **7** dhe i folën kështu asamblesë së bijve të Izraelit: "Vendi që kemi pëershkuar për ta vëzhguar është një vend i mirë, shumë i mirë. **8** Në rast se Zoti kënaqet me ne, do të na çojë në këtë vend dhe do të na japë neve, "një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë". **9** Vetëm mos ngrini krye kundër Zotit dhe mos kini frikë nga populli i vendit, sepse ai do të jetë ushqimi ynë; mbrojtja e tyre është larguar nga ata dhe Zoti është me ne; mos kini frikë nga ata". **10** Atëherë tërë asambleja foli për t'i vrrarë me gurë; por lavdia e Zotit iu shfaq në çadrën e mbledhjes tërë bijve të Izraelit. **11** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Deri kur do të më përcëmojë ky popull? Dhe deri kur do të refuzojnë të besojnë pas gjithë atyre mrekullive që kam bërë në mes të tyre? **12** Unë do ta godas me murtajë dhe do ta shkatërroj, por do të bëj prej teje një komb më të madh dhe më të fuqishëm se ai". **13** Moisiu i tha Zotit: "Por do ta dégjojnë Egjiptasit, nga mesi i të cilëve e ke ngritur këtë popull përfundimisht". **14** dhe do t'ia bëjnë të ditur banorëve të këtij vendi. Ata kanë dégjuar që ti, o Zot, je në mes të këtij populli, i shfaqesh atij sy përsy, që reja jote qëndron mbi ta dha që ecën para tyre ditën në një kolonë reje dhe natën në një kolonë të zjarrë. **15** Tani në se e bën këtë popull përvdesë si një njeri të vetëm, komet që kanë dégjuar namin tënd do të flasin, duke thënë: **16** "Me qenë se Zoti nuk ka qenë i zoti ta futë këtë popull në vendin që ishtë betuar t'i jepet, e vrau në shkretëtirë". **17** Por tani, të lutem, le të shfaqet fuqia e Zotit tim në madhështinë e saj, ashtu si fole duke thënë: **18** "Zoti është i ngadalë në zemërim dhe i madh në mëshirë; ai fal padrejtësinë dhe mëkatin, por nuk lë pa ndëshkuar fajtorin, duke dënuar paudhësinë e etërve te bijtë, deri në brezin e tretë ose të katërt". **19** Fale paudhësinë e këtij populli, me madhështinë e mëshirës sate, ashtu siç e ke falur këtë popull nga Egjipti deri këtu". **20** Atëherë Zoti tha: "Unë fal, ashtu si kërkove ti; **21** por, ashtu siç është e vërtetë që unë jetoj, e gjithë toka do të jetë plot me lavdinë e Zotit, **22** dhe tërë këta njerëz që kanë parë lavdinë time dhe mrekullitë që kam bërë në Egjipt e në shkretëtirë, dhe më kanë tunduar dhjetë herë dhe nuk e kanë dégjuar zérin tim, **23** me siguri nuk kanë për ta parë vendin që u betova t'u jap etërve të tyre. Askush nga ata që më kanë përcëmuar nuk ka për ta parë; **24** por shërbëtorin tim Kaleb, duke qenë se veproi i shtyrë nga një frymë tjetër e më ka ndjekur plotësisht, unë do ta fus në vendin ku ka shkuar; dhe pasardhësit e tij do ta zotërojnë. **25** Amalekitët dhe Kananejtë banojnë në luginë, nesër kthehuni prapa dhe nisuni drejt shkretëtirës, në drejtim të Detit të Kuq". **26** Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u

thënë: **27** "Deri kur do të duroj këtë asamble të keqe që murmurit kundër meje? Unë dëgjova murmuritet që bëjnë bijtë e Izraelit kundër meje. **28** U thuaj atyre: Ashtu siç është e vërtetë që unë jetoj, thotë Zoti, unë do t'ju bëj atë që kam dégjuar prej jush. **29** Kufomat tuaja do të bien në këtë shkretëtirë; ju të gjithë që jeni regjistruar, nga mosha njëzet vjeç e lart, dhe që keni murmurit kundër meje, **30** nuk do të hyni me siguri në vendin ku u betova se do të banoni, me përjashtim të Kalebit, birit të Jefunehut, dhe të Jozueut, birit të Nunit. **31** Të vegjlit tuaj përkundrazi, që ju thatë se do të ishi i viktima të armiqve, do t'i fus; dhe ata do të njohin vendin që ju keni përcëmuar. **32** Por sa për ju, kufomat tuaja do të bien në këtë shkretëtirë. **33** Dhe bijtë tuaj do të kullozin kopetë në shkretëtirë dyzet vjet me radhë dhe do të mbajnë ndëshkimin për pabesitë tuaja, deri sa të treten kufomat tuaja në shkretëtirë. **34** Në bazë të numrit të ditëve që keni përdorur për të vëzhguar vendin, domethënë dyzet ditë, pér çdo ditë do të mbani fajin tuaj një vit, gjithsej, pra, dyzet vjet; dhe kështu do të kuptoni se ç'do të thotë që unë jam tèrhequr nga ju. **35** Unë, Zoti, fola; me siguri, kështu do të veproj kundër gjithë kësaj asambleje të keqe që u mblohdh kundër meje; në këtë shkretëtirë do të treten dhe këtu do të vdesin". **36** Njerëzit që Moisiu kishte dérguar për të vëzhguar vendin, mbas kthimit të tyre e kishin shtyrë tërë asamblenë të murmuriste kundër tij, duke paraqitur një raport të këp përvendin, **37** ata njerz, që kishin përpiluar raportin e keq përvendin, vdiqën nga një plaqë përparrë Zotit. **38** Por Jozueu, bir i Nunit, dhe Kaleb, bir i Jefunehut, mbetën të gjallë midis gjithë atyre që kishin shkuar të vëzhgonin vendin. **39** Atëherë Moisiu i njoffoi këto fjalë tërë bijve të Izraelit, dhe populli ndjeu një dhimbje të thellë. **40** U ngritën herët në mëngjes dhe u ngjiten në majë të malit, duke thënë: "Ja ku jemi; ne do të ngjitemi në vendin për të cilin na foli Zoti, sepse kemi mëkatuar". **41** Por Moisiu tha: "Ps e shkelni urdhrin e Zotit? Nuk ka për t'ju dalë mbarë. **42** Mos u ngjitti, sepse do t'ju mundin armiqët tuaj, Zoti nuk është në mes jush. **43** Para jush në fakt ndodhen Amalekitët dhe Kananejtë, dhe ju do të rrëzoheni nga shpatat e tyre; sepse jeni larguar nga rruga e Zotit, Zoti nuk do të jetë me ju". **44** Me gjithë atë patën guximin të ngjiten në majë të malit; por arka e besëlidhjes së Zotit dhe Moisiu nuk lëvizën nga mesi i kampit. **45** Atëherë Amalekitët dhe Kananejtë, që banonin mbi këtë mal, zbritën poshtë, i theyn dhe i vunë përparrë deri në Hormah.

15 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli bijve të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyni në vendin ku duhet të banoni dhe që unë ju jap, **3** do t'i ofroni Zotit një flijim të bërë me zjarr, një olokaust apo një flijim për kryerjen e një kushti apo si ofertë vullnetare ose në festat tuaja të caktuara, pér t'i bërë një erë të këndshme Zotit me një kafshë, të marrë nga kopeja e kafshëve të trasha a të imta, **4** ai që do të paraqesë ofertën e tij Zotit, do t'eo frojë si blatim ushqimor një të dhjetën e efas majë mielli të përzier me një çerek hini vaji; **5** gjithashu do t'i cosh një libacion prej një çerek hini verë së bashku me olokaustin ose flijimin, pér çdo qengj. **6** Në qoftë se bëhet fjalë për një dash, do të cosh si blatim ushqimi dy të dhjetë efe majë mielli të përzier me një të tretë hini vaji, **7** dhe do të bësh një libacion vere prej një të tretë hini si një ofertë me erë të këndshme për Zotin. **8** Por në rast se në vend të olokaustit ose të flijimit çon një dem të vogël, pér kryerjen e një kushti apo të një flijimi falënderimi për Zotin, **9** së bashku me demin e vogël do të ofrohet, si blatim i ushqimit, majë mielli në një sasi tre të dhjetë të efas përzier me gjysmë hini vaji; **10** dhe do të cosh si libacion gjysmë hini verë; është një flijim që bëhet me zjarr, me një erë të këndshme për Zotin. **11** Kështu do të veprohet për çdo dem të vogël, pér çdo dash, pér çdo qengj ose

kec, simbas numrit që përgatitni. **12** Do të veproni kështu pér çdo kafshë që do të sillni. **13** Të gjithë ata që kanë lindur në vend do veprojnë kështu, kur do t'i ofrojnë një flimj me zjarr, me erë të këndshme Zotit. **14** Dhe në se një i huaj që banon me ju ose kushdo jetër që të ndodhet me ju në brezat e ardhshëm, déshiron të ofrojë një flimj të bërrë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin, do të veprojë si ju. **15** Do të ketë një statut të vetëm pér gjithë asamblenë, pér ju dhe pér të huajin që banon midis jush; do të jetë një statut i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj; ashtu siç jeni ju, ashtu do të jetë edhe i huaj përpëra Zotit. **16** Do të jetë po ai ligj dhe po ai dekret pér ju dhe pér të huajin që banon me ju". **17** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do t' arrini në vendin ku po ju qoj unë, **18** dhe do të hanë bukën e vendit, do t'i paraqisni Zotit një ofertë të lartë. **20** Nga prodhimi i parë i brumit tuaj do të paraqisni një kulaç si ofertë e lartë; do ta paraqisni si një ofertë e lartë e lëmit. **21** Nga prodhimi i parë i brumit tuaj do t'i jepni Zotit një ofertë të lartë pér gjithë brezat tuaj. **22** Në qoftë se keni kryer një mëkat nga padituria dhe nuk keni respektuar të gjitha këto urdhërimë që Zoti i ka dhënë Moisiut, **23** të gjitha ato që Zoti ka urdhëruar me anë të Moisiut, nga dita që Zoti ju ka dhënë urdhra dhe më vonë pér të gjitha brezat tuaj, **24** në qoftë se mëkatështë kryer nga padituria, pa u marrë vesh nga asambleja, gjithë asambleja do të ofrojë një dem të vogël si olokaust me erë të këndshme pér Zotin së bashku me blatinim e tij të ushqimit dhe libacionin e tij simbas asaj që eshtë dekretuar, si dhenjë kec si flimj pér mëkatin. **25** Kështu prifti do t' bëjë shlyerjen pér të gjithë asamblenë e bijve të Izraelit dhe ky mëkat do t'u falet, sepse eshtë një mëkat i kryer nga padituria, dhe ata kanë sjellë ofertën e tyre, një flimj i bërrë me zjarr pér Zotin, dhe flimi i tyre pér mëkatin, pér mëkatin e tyre nga padituria përpëra Zotit. **26** Do t'i falet tërë asamblësë së bijve të Izraelit dhe të huajt që banon midis tyre, sepse tërë populli e kreu këtë mëkat nga padituria. **27** Në qoftë se eshtë një person i vetëm që kryen mëkatin nga padituria, ai të ofrojë një dhi motake si flimj pér mëkatin. **28** Dhe prifti do t' bëjë shlyerjen përpëra Zotit pér personin që ka mëkatuar nga padituria, kur e ka bërrë pa njohjen e duhor; prifti do t' bëjë shlyerjen pér t' dhe mëkat do t'i falet. **29** Si përti ata që kanë lindur në vend midis bijve të Izraelit ose pér një të huaj që banon midis jush, do të keni një ligj të vetëm pér atë që mëkaton nga padituria. **30** Por ai që kryen një mëkat me qëllim, qoftë i lindur në vend apo i huaj, fyen Zotin; ky njeri do të shfaroset në mes të popullit të tij. **31** Sepse ka përcëmuar fjalën e Zotit dhe ka dhunuar urdhërimet e tij; ky njeri duhet të shfaroset, do të mbajë barrën e paudhësisë së tij". **32** Ndërsa bijtë e Izraelit ishin në shkretëtirë, gjetën një njeri që mblidhte dru ditën e shtunë. **33** Ata që e gjetën duke mbledhur dru, e quan te Moisiu, tek Aaroni dhe para tërë asamblësë. **34** Dhe e futën në burg, sepse nuk ishte përcaktuar akoma se ç'duhet t'i bënin. **35** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ky njeri duhet t' vritet; e tërë asambleja do ta vrasë me gurë jashtë kampit". **36** Kështu tërë asambleja e coi jashtë kampit dhe e vrau me gurë; dhe ai vdq, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Qëllimi i thekëve në rrobat **37** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **38** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre që t' bëjnë brez pas brezi thekë në cepat e rrobaive të tyre dhe t' vénë në çdo cep një kordon në ngjyrë manushaqeje. **39** Do të jetë një thek të cilin do ta shikoni pér t' kujtuar të gjitha urdhërimet e Zotit dhe pér t'i zbatuar, dhe jo pér t' ndjekur zemrën tuaj dhe sytë tuaja që ju qojnë në kurvërim. **40** Kështu do t' kujtoni të gjitha urdhërimet e mia dhe do t'i zbatoni në praktikë, dhe do t' jeni të shenjtë pér Perëndinë tuaj. **41** Unë jam Zoti, Perëndia juaj që ju nxori nga vendi i Egjiptit pér t' qenë Perëndia juaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

16 Koreu, bir i Itsharit, bir i Kehathit, bir i Levit, tok me Dathanin dhe Abiram, birin e Eliabit, dhe me Onin, birin e Pelethit, bij të Rubenit, **2** u ngriten para Moisiut, së bashku me disa bij të tjerë të Izraelit, dyqнд e pesëdhjetë prijes të asamblesë, anëtarët të emëruar të këshillit, njerz që u shkonte fjalë. **3** Ata u mbledhën kundër Moisiut dhe Aaronit, dhe u thanë: "Mjaft më me ju, sepse tërë asambleja eshtë e shenjtë, secili nga anëtarët e tij, dhe Zoti eshtë në mes tyre; pse, pra, ngriheni mbi asamblenë e Zotit". **4** Me të dëgjuar këto fjalë, Moisiu ra përblys me fytyrën pér tokë; **5** pastaj i foli Koreut dhe gjithë njerzëvë të tij, duke u thanë: "Nesër në mëngjes Zoti do të tregojë kush eshtë i tij dhe kush eshtë i shenjtë, dhe ai do ta afrojë pranë vetes; do të afrojë pranë vetes atë që ai ka zgjedhur. **6** Bëni kështu: merrni temjanica, ti Kore, dhe gjithë njerzët e tu; **7** nesër i mbushni me zjarr dhe u hidhni sipër temjan para Zotit; dhe ai që Zoti do t' ketë zgjedhur do të jetë i shenjtë. E kaluat masën, o bij të Levit!". **8** Pastaj Moisiu i tha Koreut: "Tani dëgjoni, o bij të Levit! **9** A eshtë gjë e vogël pér ju që Perëndia i Izraelit ju ka ndarë nga asambleja e Izraelit dhe ju ka afruar ndaj vetes që të kryeni shërbimin e tabernakullit të Zotit dhe që t' rrini përpëra asamblësë dhe t'u shërbeni atyre? **10** Ai ju ka afruar ndaj vetes ty dhe të gjithë vëllezërit e tu, bij të Levit bashkë me ty. Po tani kérkon të kesh edhe priftërinë? **11** Për këtë arsy e edhe tërë njerzët e tu jeni mbledhur kundër Zotit. Dhe kush eshtë Aaroni që t' murmurisni kundër tij?". **12** Atëherë Moisiu dërgoi të thërrasin Datinan dhe Abiram, bij të Eliabit; por ata thanë: "Ne nuk do t' njigjetimi. **13** A eshtë vallë gjë e vogël që na nxore nga një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, pér të na lénë të vdesim në shkretëtirë, me qëllim që ti të sundosh mbi ne? **14** Përveç kësaj nuk na çove në një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë dhe nuk na ke lénë si trashëgim fusha dhe vreshta! Dëshiron ti t'u nxjerrësh sítë këtyre njerzëve? Nuk do t' njigjetimi". **15** Atëherë Moisiu u zemërua shumë dhe i tha Zotit: "Mos prano blatimin e tyre; unë nuk kam marrë prej tyre as edhe një gomar dhe nuk u kam bërë atyre asnjë padrjetësi". **16** Pastaj Moisiu i tha Koreut: "Ti dhe gjithë njerzët e tui paraqituni nesër para Zotit, ti dhe ata bashkë me Aaronin; **17** dhe secili prej jush të marrë temjanicën e tij, t'i shtjerë temjan dhe secili të sjellë temjanicën e tij para Zotit, dë t' jenë dyqнд e pesëdhjetë temjanica. Edhe ti dhe Aaroni do t' merrni secili temjanicën e tij". **18** Dhe kështu secili mori temjanicën e tij, e mbushi me zjarr, vuri përsipër temjan dhe qëndroi në hyrjen e çadrës së mbledhjes bashkë me Moisiu dhe Aaronin. **19** Koreu thirri tërë asamblenë kundër tyre në hyrje të çadrës së mbledhjes; dhe lavdia e Zotit u shfaq para tërë asamblësë. **20** Atëherë Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke i thënë: **21** "Ndhuni nga kjo asamble dhe unë do t'i zhduk në një çast". **22** Por ata ranë përblys me fytyrën pér tokë dë t' zhduk në një çast". **23** Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **24** "Foli asamblësë dhe u thua": "Largohuni nga afërsia e banesës së Koreut, të Dathanit dhe të Abiramit". **25** Pastaj Moisiu u ngrit dhe shkoi te Datani dhe Abiramit; atë e ndoqën pleqtë e Izraelit. **26** Pas kësaj i foli asamblësë duke thënë: "Largohuni nga çadrat e këtyre njerzëve të këqij, dhe mos prekni asjgj që u përkët atyre që t' mos treteni në të gjitha mëkatet e tyre". **27** Kështu ata u larguan nga afërsia e banesës së Koreut, të Dathanit dhe të Abiramit. Datani dhe Abiram dolën dhe u ndalën në hyrje të çadrave të tyre bashkë me gratë e tyre, me bijtë e tyre dhe me të vegjilit e tyre. **28** Atëherë Moisiu tha: "Nga kjo do t' mësoni që Zoti më ka dërguar pér t' bërrë tërë këto vepra dhe se nuk kam vepruar me kokën time. **29** Në qoftë se këta njerzëz vdesin si vdesin gjithë njerzët, në qoftë se fati i tyre eshtë fati i përbashkët i të gjithë njerzëve, Zoti nuk më ka dërguar; **30** por në qoftë se Zoti

bën diçka të re, në qoftë se tokë hap gojën e saj dhe gjëlltit ata dhe çdo gjë që ata kanë, dhe ata zgresin të gjallë në Sheol, atëherë dë të pranon që këta njerëz kanë përcimuar Zotin. (*Sheol h7585*) 31 Por ndodhi që, posa mbaroi shqiptimi i këtyre fjalëve, dheu u çà poshtë tyre, 32 tokë hapi gojën e saj dhe i gjëlltit me gjithë familjet e tyre, me të gjithë njerëzit që mbanin anën e Koreut, me të gjitha pasuritë e tyre. 33 Kështu zbritën të gjallë në Sheol; tokë u mbyll mbi ta dhe ata u zhdukën nga asambleja. (*Sheol h7585*) 34 Tërë Izraeli që ndodhej rreth tyre, duke dëgjuar brëmat e tyre ua mbathi këmbëvë, sepse thoshte: "Të mos na gjelltisë tokë edhe nel!". 35 Dhe një zjarr dolri nga prania e Zotit dhe gjëlltit dyqind e pesëdhjetë veta që ofronin temjanin. 36 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 37 "I thuaj Eleazarit, birit të priftit Aaron, të nxjerrë jashtë temjanicat nga zjarri, sepse ato janë të shenja dhe ta hedhi zjarrin larg; 38 dhe nga temjanicat e atyre që kanë kryer mëkate duke vënë në rrrezik jetën e tyre, të bëhen aq petëza të rrahura për të veshur altarin, sepse i kanë paraqitur para Zotit dhe për këtë arësy janë të shenja; dhe do të shérbejnë si një qortim përbijetë e Izraelit". 39 Kështu prifti Eleazar mori temjanicat prej bronzi të paraqitura prej atyre që ishin djegur, dhe bëri petëza për të veshur altarin, 40 me qëllim që t'u shérbenin si kujtim bijve të Izraelit, dhe asnjë i huaj që nuk ishte nga fisi i Aaronit të afrohej për të ofruar temjan para Zotit dhe të mos pésonte fatin e Koreut dhe të njerëzve të tij, ashtu si Zoti i kishte thënë me anë të Moisiut. 41 Të nesërmen gjithë asambleja e bijve të Izraelit murmuriut kundër Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: "Ju keni bërë të vdesë populli i Zotit". 42 Por ndodhi që, ndërsa asambleja po mblidhet kundër Moisiut dhe Aaronit, ata u kthyen nga çadra e mbledhjes; dhe ja, reja e mbulonte atë dhe u shfaq lavdia e Zotit. 43 Atëherë Moisiut dhe Aaroni shkuan përparrë çadrës së mbledhjes. 44 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 45 "Largohuni nga kjo asamble dhe unë do t'i zhduk në një çast". Dhe ata ranë përmbyss me fytyrën përtokë. 46 Kështu Moisiut i tha Aaronit: "Merr temjanicën, vërt brenda saj zjarr të marrë nga altari, vendos mbi të temjan dhe çoje shpejt në mes të asamblesë, dhe bëj shlyerjen e fajit përtak, sepse ka shpértyher zemërimi i Zotit, dhe plaga ka filluar". 47 Atëherë Aaroni mori temjanicen, ashtu siç kishte thënë Moisiut, dhe vrapi është mes të asamblesë; dhe ja, fatkeqësia kishte filluar në mes të popullit; kështu ai vuri temjanin në temjanicën dhe bëri shlyerjen përfundit. 48 Dhe u ndal midis të gjallëve dhe të vdekurve, dhe fatkeqësia u ndal. 49 Ata që vdiqën nga fatkeqësia ishin katërbëdhjetë mijë e shtatëqind veta, përvëç atyre që kishin vdekur përfundit e Koreut. 50 Kështu Aaroni u kthye te Moisiut në hyrje të çadrës së mbledhjes, sepse fatkeqësia ishte ndalur.

17 Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu bijve të Izraelit dhe bëj që të jepin shufra, një për çdo shtëpi të etërve të tyre, domethënë dymbëdhjetë shufra nga të gjithë prijësit e tyre simbas shtëpive të etërve të tyre; do të shkruash emrin e seceilti mbi shufrën e tij; 3 dho dë shkuash emrin e Aaronit mbi shufrën e Levit, sepse do të ketë një shufër për çdo kryetar të shtëpive të etërve të tyre. 4 Pastaj do t'i vësh në çadrën e mbledhjes, përparrë dëshmisë, ku unë takohem me ju. 5 Dhe do të ndodhë që shufra e njeriut që unë zgjidh, do të lulëzojë dhe unë do të bëj që të pushojnë murmuriut e bijve të Izraelit kundër jush". 6 Kështu Moisiut u foli bijve të Izraelit dhe të gjithë prijësit e tyre i dhanë se cilësi një shufër, simbas shtëpive të etërve të tyre, domethënë dymbëdhjetë shufra; dhe shufra e Aaronit ishte midis shufrave të tyre. 7 Pastaj Moisiut i vuri këto shufra përparrë Zotit në çadrën e dëshmisë; 8 Të nesërmen Moisiut hyri në çadrën e dëshmisë; dhe ja, shufra e Aaronit përfundit e Levit kishte lulëzuar; kishte nxjerrë lastarë, kishte celur lule dhe kishte

prodhuar bajame. 9 Atëherë nxori tërë shufrat jashtë pranisë së Zotit, përparrë të gjithë bijve të Izraelit; dhe ata i panë dhe secili mori shufrën e vet. 10 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ktheja shufrën Aaronit përparrë çadrës së dëshmisë, me qëllim që të ruhet si një shenjë qortimi përbashkët, me qëllim që të marrin fund murmuriut e tyre kundër meje dhe ata të mos vdesin". 11 Moisiu veproi ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti. 12 Brijtë e Izraelit i folën pastaj Moisiut, duke i thënë: "Ja, po vdesim, kemi marrë fund, të gjithë kemi marrë fund! 13 Kushdo që i afrohet tabernakullit të Zotit, vdes; duhet të vdesim të gjithë".

18 Pastaj Zoti i tha Aaronit: "Ti, bijtë e tu, dhe shtëpia e atit tënd bashkë me ty, do të mbanë barrën e paudhësive të kryera kundër shenjërores, dhe ti e bijtë e tu do të mbanë barrën e paudhësive të kryera gjatë ushtrimit të priftërisë suaj. 2 Do të afrosh gjithashtu vëllezërit e tu, fisin e Levit, fisin e atit tënd, me qëllim që t'ë bashkohen me ty dhe të shérbejnë, kur ti dhe bijtë e tu do të jeni para çadrës së dëshmisë. 3 Ata do të shérbejnë ty dhe do të kryejnë tërë detyrat e çadrës; por nuk do t'u afrohen orendive të shenjërores dhe altarit, përndryshe do të vdisni së bashku, ti dhe ata. 4 Ata do të bashkohen me ty dhe do t'u kryejnë të gjitha detyrat e çadrës së mbledhjes që lidhen me punën në çadër, por asnjë i huaj nuk do t'ju afrohet juve. 5 Ju do të kryeni, pra, shérbinin e shenjërores dhe të altarit, që të mos ketë më zemërim kundër bijve të Izraelit. 6 Ja, unë vetë mora vëllezërit tuaj, Levitë, nga mesi i bijve të Izraelit; ata ju janë dhënë dhuratë nga Zoti për kryer shérbinet e çadrës së mbledhjes. 7 Por ti dhe bijtë e tu do të ushtron priftërinë tuaj për të gjitha gjërat që kanë të bëjnë me altarin dhe që ndodhen matanë velit; dhe do t'kryeni shérbinin tuaj. Unë ju jep priftërinë tuaj si një dhuratë për shérbinin, por i huaji që do të afrohet do t'vritet". 8 Pastaj i foli akoma Aaronit, duke i thënë: "Ja, unë të besoj kujdesin e ofertave të mia të larta, të të gjitha gjëra e shenjëruara të bijve të Izraelit; ti jep ty dhe bijve të tu si një statut të përfjetshëm për shkak të vajosjes suaj. 9 Kjo do të të takojë nga gjërat shumë të shenja të pakonsumuara në zjarr; të gjitha ofertat e tyre, domethënë çdo blatim ushqimor, çdo flujim përmëkatin dhe çdo flujim për shkeljen e bëret që do të më paraqesin, janë gjëra shumë të shenja që të përkasin ty dhe bijve të tu. 10 Do t'i hash në vend shumë të shenjët; do t'i hajë çdo mashkull; do t'jenë përtak që bijtë e Izraelit do të paraqesin përgjigje dhe të gjitha ofertat e tyre të tundura; unë t'i jep ty, bijve të tu dhe bijave të tua, si një statut i përfjetshëm. Kushdo që është i pastër në shtëpinë tënde mund t'i hajë. 12 Pjesa më e mirë e vajit, e mustit dhe e grurit, prodhimet e para që i jepin Zotit, unë t'i jep ty. 13 Prodhimet e para të të gjitha gjëra e shenjëruara në Izrael do t'jetë jetë. 14 Çdo gjë e shenjëruar në Izrael do t'i ofrojné Zotit, qoftë të njerëzve ashtu dhe të kafshëve, do t'jetë jetë; por me siguri do të shpengosh përlindurin e njeriut dhe do të shpengosh përlindurin e parë të kafshëve të papasta. 16 Dhe ata që duhet të shpengosh, do t'i shpengosh në moshën një muajsh, simbas vlerësimt tênd, përsesikla argjendi, simbas siklit të shenjërores, që është njëzet gë. 17 Por nuk do të shpengosh përlindurin e parë të lopës, të deles dhe të dhisë; janë gjëra të shenja; do të spërkatësh gjakun e tyre mbi altarin dhe do të tymosësh dhjamin e tyre si flujim i bëret me zjarr, me erë të këndshme përfundit. 18 Mishi i tyre do t'jetë jetë; do t'jetë jetë t'i gjoksi i ofertës së tundur ashtu dhe kofsha e djathë. 19 Unë t'i jep ty, bijve dhe bijave të tua bashkë me ty, si statut të përfjetshëm, të gjitha ofertat e larta të gjëra e shenja që bijtë e Izraelit i paraqesin Zotit. Është një

beslidhje e kripës dhe e përjetshme përpara Zotit, për ty dhe për pasardhësit e tu". **20** Zoti i akoma Aaronit: "Ti nuk do të kesh asnjë trashëgimi në vendin e tyre dhe nuk do të kesh pjesë në mes tyre; unë jam pjesa jote dhe trashëgimia jote në mes të bijve të Izraelit". **21** Ja, bijve të Levit unë u lë si trashëgim tê gjitha të dhjetat në Izrael në këmbim të shërbimit që kryejnë, shërbimin e çadrës së mbledhjes. **22** Dhe bijtë e Izraelit nuk do t'i afrohen më çadrës së mbledhjes, përndryshe do të ngarkoheshin me një mëkat dhe do të vdisnin. **23** Shërbimin në çadrën e mbledhjes do ta bëjnë vetëm Levit; dhe këta do të mbajnë barrën e paudhësive të tyre; do të jetë një statut i përjetshëm për gjithë brezat tuaj; dhe nuk do të kenë asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit"; **24** sepse unë u jap si trashëgimi Levitëve të dhjetat që bijtë e Izraelit do t'i paraqesin Zotit si një ofertë të lartë; prandaj u thashë atyre: "Nuk do të kenë asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit"! **25** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **26** "Folu Levitëve dhe u thuaj atyre: Kur do të merrni nga bijtë e Izraelit të dhjetat që unë ju jap nga ana e tyre si trashëgiminë tuaj, do t'i bëni një ofertë të lartë Zotit, një të dhjetën e së dhjetës; **27** dhe oferta juaj e lartë do t'ju llogaritet si gruri që vjen nga lëmi dhe si bollëku i mushtit të butit. **28** Kështu edhe ju do t'i bëni një ofertë të lartë Zotit nga të gjitha të dhjetat që do të merrni nga bijtë e Izraelit, dhe nga ato do të jepni ofertën e lartë të Zotit priftit Aaron. **29** Nga të gjitha gjérat që ju kanë dhuruar, do t'i ofroni ofertën e lartë Zotit, nga pjesa më e mirë, pjesën e shenjtëruar. **30** Prandaj do t'u thuash atyre: "Kur të keni ofruar më të mirën, ajo që mbetet do t'u llogaritet Levitëve si prodhim i lëmit dhe si prodhim i mushtit të butit. **31** Mund ta hani në çfarëdo vend, ju dhe familja juaj, sepse është shpërblimi juaj për shërbimin tuaj në çadrën e mbledhjes. **32** Kështu nuk do të jeni fajtorë të asnjë mëkat, sepse keni ofruar gjérat më të mira; por nuk do të përdhosni gjérat e shenjtë të bijve të Izraelit, përndryshe do të vdisni"!.

19 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: **2** "Ky është statuti i ligjit që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: "U thuaj bijve të Izraelit që të sjellin një mëshqerrë të kuqe, pa të meta dhe mbi të cilën nuk është vënë asnjë zgjedhë. **3** Do t'ia jepni priftit Eleazar, që do ta çojë jashtë kampit dhe do ta therë në praninë tuaj. **4** Prifti Eleazar do të marrë me gjisht pak gjak të saj dhe do ta spërkasë shtatë herë përpara çadrës së mbledhjes; **5** pastaj do t'i vijet zjarrri mëshqerrës para syve të tij; lëkura e saj, mishi i saj, gjaku i saj dhe ndyrësirat e saj do të digjen. **6** Pastaj prifti do t'i marrë dru këndi, hisop i dhe copë të kuqëremtë dhe do t'i hedhë në mes të zjarrit që po djeg mëshqerrën. **7** Pastaj prifti do t' lajë rrobat e tij dhe trupin me ujë dhe do t' kthehet në kamp; prifti do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **8** Edhe ai që ka djegur mëshqerrën do t' lajë rrobat e tij dhe trupin me ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **9** Një njeri i pastër do të mbledhë hirin e mëshqerrës dhe do ta depozitojë jashtë kampit në një vend të pastër, ku do të ruhet për asamblenë e bijve të Izraelit si një pastrim: shërbën për t'u pastruar nga mëkat. **10** Dhe ai që ka grumbulluar hirin e mëshqerrës, duhet të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Ky do të jetë një statut i përjetshëm për bijtë e Izraelit dhe për të huajin që banon midis tyre. **11** Kush prek një trup të vdekur të çfarëdo personi do të jetë i papastër shtatë ditë. **12** Ai do t' pastrohet me atë ujë ditën e tretë dhe të shtatë, dhe do të jetë i pastër; por në rast se nuk pastrohet ditën e tretë dhe të shtatë, nuk do të jetë i pastër. **13** Kushdo që prek trupin e një personi të vdekur dhe nuk pastrohet, ndot banesën e Zotit, ky person do të shfarojet nga gjiri i Izraelit. Me qenë se uji i pastrimit nuk u spërkat mbi të, ai është i papastër; papastërtia e tij është akoma mbi të. **14** Ky është një ligj për atë që

vdes në një çadër: kushdo që hyn në çadër dhe kushdo që është në çadër do të janë të papastër për shtatë ditë. **15** Dhe çdo enë e hapur, mbi të cilën nuk është vënë kapaku, do të jetë e papastër. **16** Kushdo që në fushe prek një person të vrarë me shpatë ose që ka pësuar vdekje të natyrshme, ose prek një kockë njeriu ose një varr, do të jetë i papastër për shtatë ditë. **17** Dhe për një person të papastër do të merret hiri i viktumës së djegur për ta pastruar nga mëkat dhe nga një enë do të derdhet mbi të ujë i rrjedhshëm; **18** pastaj një njeri i pastër do të marrë hisop, do ta fusë në ujë dhe do të spërkatë çadrën, të gjitha veglat, tërë personat që ndodhen aty dhe atë që ka preku një kockë, ose të vrarin ose të vdekurin nga vdekja e natyrshme ose varrin. **19** Njeriu i pastër do të spërkatë të papastrin ditën e tretë e shtatë; ditën e shtatë njeriu i papastër do të pastrohet; do të lajë rrobat dhe veten e tij me ujë, dhe në mbrëmje do të jetë i pastër. **20** Por ai që është i papastër dhe nuk pastrohet, do të shfarojet në mes të asambleës, sepse ka ndotur shenjtëronen e Zotit; uji i pastrimit nuk është spërkatur mbi të; ai është i papastër. **21** Ky do të jetë një statut i përjetshëm. Ai që spërkat ujin e pastrimit do të lajë rrobat e tij, dhe ai që prek ujin e pastrimit do të jetë i papastër deri në mbrëmje. **22** Çdo gjë që prek personi i papastër do të jetë e papastër; dhe personi që prek atë do të jetë i pastër deri në mbrëmje"!.

20 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit arriu në shkretëtirën e Sinit në muajin e parë dhe populli qëndroi në Kadesh. Këtu vdiq dhe u varros Miriami. **2** Por mungonte uji për asamblenë, prandaj u mblodhën kundër Moisiut dhe Aaronit. **3** Kështu populli u grind me Moisiu dhe i foli, duke i thënë: "Të kishim vdekur kur vdiqen vllëzërit tanë para Zotit! **4** Pse e cuat asamblenë e Zotit në këtë shkretëtirë që të vdesim, ne dhe bagëtia jone? **5** Dhe pse na bëtë të dalim nga Egjipti për të na sjellë në këtë vend të keq? Nuk është një vend që prodhon grurë, fiq, rrush ose shegë dhe mungon uji për të pirë". **6** Atëherë Moisiu dhe Aaroni u larguan nga asambleja për të vajturi në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe ranë përbymes me fytyrën për tokë; dhe lavdia e Zotit u shfaq atyre. **7** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **8** "Merr bastunin; ti dhe vëllai yt Aaron thirrni asamblenë dhe para syve të tyre i flisni shkëmbit, dhe ai do të jepë ujin e tij; kështu do të nxjerrësh për ta ujë nga shkëmbi dhe do t'u japësh të pinë njerëzvë dhe bagëtisë së tyre". **9** Moisiu mori, pra, bastunin që ishte përpara Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti. **10** Kështu Moisiu dhe Aaroni thirrén asamblenë përpëra shkëmbit dhe Moisiu u tha atyre: "Tani dëgjoni, o rebelë; a duhet të nxjerrim ujë për ju nga ky shkëmb!". **11** Pastaj Moisiu ngrit dorën, goditi shkëmbin me bastunin e tij dy herë dhe prej tij doli ujë me bollëk; kështu asambleja dhe bagëtia pinë ujë. **12** Atëherë Zoti u tha Moisiut dhe Aaronit: "Me qenë se nuk më besuat për të më mbuluar me lavdi para syve të bijve të Izraelit, ju nuk do ta futni këtë asamble né vendin që unë u dhashë atyre". **13** Këto janë ujërat e Meribës ku bijtë e Izraelit u grindën me Zotin, dhe ky u tregua i Shenjtë në mes tyre. **14** Pastaj Moisiu dërgoi lajmëtarë në Kadesh te mbreti i Edomit për t'i thënë: "Kështu thotë Izraelli, vëllai yt: Ti i njeh të gjitha fatkeqësítë që kemi pësuar, **15** si zbritëri etërit tanë në Egjipt dhe ne qëndruam një kohë të gjatë në atë vend, dhe Egjiptasit na keqtrajtuam ne dhe etërit tanë. **16** Por, kur i thirrëm Zotit, ai e dëgjoi zérin tonë dhe dërgoi një Engjëll dhe na nxori nga Egjipti; dhe tani jemi në Kadesh, një qytet në afersi të kufijve tuaj. **17** Po na lejo të kalojmë nëpër vendin tênd; ne nuk do të shkelim as arat as vreshatat tuaja, nuk do t' pijnë ujin e puseve; do të ndjekim rruqën mbretërore, pa u kthyer as djalthas as majtas, deri sa të kalojmë kufijtë e tu". **18** Por Edomi iu përgjigji: "Ti nuk do të kalosh nëpër territorin tim, përndryshe do të kundërvihem me shpatë". **19** Biftë e Izraelit i thanë: "Ne do të

ngjitemi nga rruga kryesore; dhe në rast se ne dhe bagëtia jonë do të pimë nga uji yt, do të ta paguajmë; na lejo vetëm të kalojmë më këmbë dhe asgjë më tepër". 20 Por ai u përgjigj: "Nuk do të kaloni!". 21 aaa part missing Dhe Edomi refuzoi të lejojë kalimin e Izraelit nëpër territor e tij; kështu Izraeli u largua prej tij. 22 Atëherë bijtë e Izraelit, tërë asambleja u nisën nga Kadeshi dhe arritin në malin Hor. 23 Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit në malin Hor, në kufijtë e vendit të Edomit, duke thënë: 24 "Aaroni po bashkohet me popullin e tij, dhe nuk ka për të hyrë në vendin që u kam dhënë bije të Izraelit, sepse keni ngritur krye kundër urdhrit tim në ujërat e Meribës. 25 Merr Aaronin dhe Eleazarin, birin e tij, dhe çoli lart, në malin e Horit. 26 Zhvishe Aaronin nga rrrobat e tij dhe vishja të birit, Eleazarit; dhe aty Aaroni do të bashkohet me popullin e tij dhe do të vdesë". 27 Moisiu bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti; dhe ata hipën mbi malin e Horit para syve të të gjithë asamblesë. 28 Moisiu ia zhveshi rrrobat Aaronit dhe ia veshi Eleazarit, birit të tij; dhe Aaroni vdiq aty, në majë të malit. Pastaj Moisiu dhe Eleazar zbritën nga mali. 29 Kur tërë asambleja pa që Aaroni kishte vdekur, e tërë shtëpia e Izraelit e qau Aaronin për tridhetë ditë.

21 Kur mbreti Kananeas i Aradit, që banonte në Negev, dégjoi që Izraeli po vinte nga rruga e Atharimit, luftoi kundër Izraelit dhe zuri disa robër. 2 Atëherë Izraeli i lidhi një kusht Zotit dha tha: "Në rast se ti ma shfie në dorë këtë popull, unë do të shkatërroj têrësisht qytetet e tyre". 3 Zoti e dégjoi zérin e Izraelit dhe ia shfiu në dorë Kananejtë; dhe ai i shkatërrroi plotësisht ata bashkë me qytetet e tyre, dhe ky vend u quajt Hormah. 4 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën nga mali i Horit, dhe u drejtuan nga Deti i Kuq, për t'i ardhur qark vendit të Edomit; dhe populli u dëshpërua për shkak të rrugës. 5 Populli, pra, foli kundër Perëndisë kundër Moisiut, duke thënë: "Pse na nxorët nga Egjipti që të vedesim në këtë shkretëtirë? Sepse këtu nuk ka as bukë as ujë, na vjen neveri për këtë ushqim të keq". 6 Atëherë Zoti dërgoi midis popullit gjarpérini flakërues, të cilët kafshonin njerëzit, dhe shumë Izraelitë vdiqën. 7 Dhe kështu populli shkoi te Moisiu dhe i tha: "Kemi mëkatuar, sepse kemi folur kundër Zotit dhe kundër teje; lutju Zotit që të largojë nga ne këta gjarpérin" Dhe Moisiu u lut për popullin. 8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Bëj një gjarpér flakërues dhe vëre mbi një shtizë; kështu çdo njeri që do të kafshohet prej tij dhe do ta shikojë, ka për të jetuar". 9 Moisiu bëri atëherë një gjarpér prej bronzi dhe e vuri mbi një shtizë, dhe ndodhte që, kur një gjarpér kafshonte dikë, në rast se ky shikonte gjarprin prej bronzi, ai vazhdonte të jetonte. 10 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën dhe u vendosën në Oboth. 11 Pasi u nisën nga Obothi, u strehuan në Ije-Abarim, në shkretëtirën përballë Moabit, nga ana ku lind dielli. 12 U nisën që këtë dje u vendosën në luginën e Zeredit. 13 Pastaj u nisën që këtë dje u vendosën në krahun tjetër të Arnonit, që rjedh në shkretëtirë dhe vjen nga kufijtë e Amorejve; sepse Arnoni është kufiri i Moabit, midis Moabit dhe Amorejve. 14 Për këtë në Librin e Luftrave të Zotit thuhet: "Vaheb në Sufah, luginat e Arnonit 15 dhe tatëpjeta e luginave që shkon deri në banesat e Arit dhe që mbështetet në kufirin e Moabit". 16 Dhe që këtë shkuat në Beer, që është pusi për të cilin Zoti i pat thënë Moisiut: "Mblidhe popullin dhe unë do t'i jep ujë". 17 Atëherë Izraeli këndoi këtë himn: "Buro o pus! I këndoni atij! 18 Pusit, ujin e të cilët princët e kanë kërkuar dhe fisnikët e popullit e kanë gërmuar, duke u mbështetur në fjalën e ligjvénësve, me bastunët e tyre". Pastaj nga shkretëtira shkuat në Matanah; 19 nga Matanahu në Nahaniel; dhe nga Nahanieli në Bamoth, 20 dhe nga Bamothi në luginën që ndodhet në fushën e Moabit, në drejtim të lartësisë së Pisgahut që sundon shkretëtirën. 21 Pastaj Izraeli dërgoi lajmëtarë të tij te Sihoni, mbret i Amorejve, për t'i thënë: 22

"Na lejoni të kalojmë nëpër vendin tênd; ne nuk do të hyjmë nëpër arat ose nëpër vreshtat, nuk do pimë ujin e puseve; do të ndjekim rrugën Mbretërore deri sa t'i kalojmë kufijtë e tu". 23 Por Sihoni nuk e lejoi Izraelin të kalonte nëpër territorin e tij; për më tepër Sihoni mbledhi njerëzit e tij dhe doli kundër Izraelit në shkretëtirë; arriti në Jahats dhe luftoi kundër Izraelit. 24 Izraeli e mundi, duke e kaluar në majën e shpatës, dhe pushtoi vendin e tij nga Arnoni deri në Jakob, deri në kufijtë e bijve të Amonit, sepse kufiri i bijve të Amonit ishte i fortë. 25 Kështu Izraeli pushtoi tërë ato qytete dhe banoi në të gjitha qytetet e Amorejve, në Heshbon dhe në të gjitha qytetet e territorit të tyre, 26 sepse Heshboni ishte qyteti i Sihonit, mbretit të Amorejve, i cili i kishte bërë lufte mbretit të mëparshëm të Moabit dhe i kishte hequr nga dora tërë vendin e tij deri në Arnon. 27 Prandaj poetët thonë: "Ejani në Heshbon! Qyteti i Sihonit duhet të rindërtohet dhe të fortifikohet! 28 Sepse një zjarr ka dalë nga Heshboni, një flakë nga qyteti i Sihonit; kjo ka përpire Arin e Moabit, zotërit e lartësisë të Arnonit. 29 Mjerë tи, o Moab! Je i humbur, o popull i Kemoshit! Bijtë e tij kanë marrë arratinë dhe bijat e tij i janë dhënë si skllave Sihonit, mbretit të Amorejve. 30 Por ne i qëlluum me shigjet; Heshboni është shkatërruar deri në Dibon. Kemi shkretuar gjithshka deri në Nofah, që ndodhet pranë Medebas". 31 Kështu Izraeli u vendos në vendin e Amorejve. 32 Pastaj Moisiu dërgoi njerëz për të vëzhguar Jaazerin, dhe kështu Izraelitët pushtuan qytetet e territorit të tij dhe përzunë Amorejtë që ndodheshin aty. 33 Pastaj ndryshuan drejtum dhe u njitën në rrugën e Bashanit; dhe Ogu, mbreti i Bashanit, doli kundër tyre me gjithë njerëzit e tij për t'u ndeshur në Edrej. 34 Por Zoti i tha Moisiut: "Mos ki frikë nga ai, sepse unë e lë në duart e tua me gjithë njerëzit e tij dhe vendin e tij; trajtoje ashtu siç ke trajtuar Sihonin, mbretin e Amorejve që banonte në Heshbon. 35 Kështu Izraelitët e mundën atë, bijtë e tij dhe tërë popullin e tij, deri sa nuk mbeti asnjë i gjallë, dhe pushtuan vendin e tij.

22 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën dhe ngriten kampin e tyre në fushat e Moabit, matanë Jordanit, në bregun e kundërt të Jerikos. 2 Por Balaku, bir i Tsiporit, pa të gjitha ato që Izraeli u kishte bërë Amorejve; 3 dhe Moabi pati një frikë të madhe nga ky popull, që ishte kaq i madh; Moabin e zuri një frikë e madhe për shkak të bije të Izraelit. 4 Kështu Moabi u tha pleqe të Madianit: "Tani kjo turmë do të gllabërojë gjithçka që kemi rrësh nesh, ashtu si kau përlan barin e fushave". Balaku, bir i Tsiporit, ishte në atë kohë mbreti i Moabit. 5 Ai i dërgoi lajmëtarë Balaamit, birit të Beorit, në Pethori që është pranë Lumit, në vendin e bijve të popullit të tij, për ta thirrur dhe për t'i thënë: "Ja, një popull ka dalë nga Egjipti; ai mbulon faqen e dheut dhe është vendosur përballë meje. 6 Eja, pra, të lutem, dhe mallkoje për mua këtë popull, sepse është tepër i fuqishëm për mua; ndofta do t'ia dal ta mund dhe ta dëboj nga vendi im; sepse unë e di mirë që ai që ti bekoni është i bekuar dhe ai që ti mallkon është i mallkuar". 7 Atëherë pleqtë e Moabit dhe pleqtë e Madianit u nisën duke mbajtur në dorë shpërbirimin e shortarit dhe, kur arritin te Balaami, i treguan fjalët e Balakut. 8 Por Balaami u tha atyre: "Kalojeni natën këtu dhe do t'ju njoftoj përgjigjen që Zoti do t' më jape". Kështu princët e Moabit mbetën me Balaamin. 9 Atëherë Perëndia i shkoi Balaamit dhe i tha: "C'janë këta njerëz që janë me ty?". 10 Dhe Balaami u përgjegj Perëndisë: "Balaku, bir i Tsiporit, mbret i Moabit, më ka quar fjalë: 11 "Ja, populli që ka dalë nga Egjipti mbulon faqen e dheut; prandaj eja dhe mallkoje për mua; ndofta do t'ia dal ta mund dhe ta dëboj""". 12 Dhe Perëndia i tha Balaamit: "Ti nuk do të shkosh me ta, nuk do ta mallkosh atë popull, se është një popull i bekuar". 13 Kështu Balaami u ngrit në mëngjes dhe u tha princërvë të Balakut: "Kthehuni në vendin tuaj, sepse Zoti nuk

më dha leje tē vij me ju". 14 Pas kësaj princët e Moabit u ngritën, u kthyen te Balaku dhe thanë: "Balaami nuk pranoi tē vijë me ne". 15 Atëherë Balaku dërgoi përsëri disa princa, në një numër më të madh dhe më të rëndësishëm në krahasim me të parët. 16 Ata erdhën te Balaami dhe i thanë: "Kështu thotë Balaku, bir i Tsiporit: "Asgjë nuk duhet tē tē ndalë tē vish tek unë, 17 sepse unë do tē tē mbush me nderime dhe do tē bëj tē gjitha ato që do tē më thuash ti; eja, pra, tē lутем, dhe mallkoje këtë popull pér mua"". 18 Por Balaami u përgjegj dhe u tha shërbëtorëve të Balakut: "Edhe sikur Balaku tē më jepet shtëpinë e tij tē mbushur me argjend dhe me ar, nuk mund tē shkel urdhrin e Zotit, Perëndisë tim, pér tē kryer veprime tē vogla apo tē mëdha. 19 Prandaj, ju lutem, rinni këtu këtë natë, nō mënryr që tē mësos qçfarë do tē më thotë tjetër Zoti". 20 Dhe Perëndia i shkoi atë natë Balaamit dhe i tha: "Në rast se këta njerëz kanë ardhur tē tē thérresin, çohu dhe shko me ta; por do tē bësh vetëm ato gjëra që unë do tē them". 21 Kështu Balaami u çua nē mëngjes, shaloj gomaricën e tij dhe shkoi bashkë me princat e Moabit. 22 Por zemërimi i Perëndisë u ndez sepse ai ishte nisur; dhe Engjelli i Zotit i doli rrugës si armik kundër tij. Ai i kishte hipur gomaricës së tij dhe kishte me vete dy shërbëtorë. 23 Gomarica pa Engjellin e Zotit që rrinte nē rrugë me shpatën e tij tē zhveshur nē dorë, doli nga rruga dhe hyri nëpër ara. Atëherë Balaami e rrahu gomaricën pér ta kthyer përsëri nē rrugë. 24 Por Engjelli i Zotit u ndal nē një shteg tē ngushtë midis vreshave, ku kishte një mur nga një anë dhe një mur nga ana tjetër. 25 Kur gomarica pa Engjellin e Zotit, u shtrëngua pas murit dhe e shtypi këmbën e Balaamit pas murit; kështu Balaami e rrahu përsëri. 26 Atëherë Engjelli i Zotit shkoi tutje dhe u ndal nē një vend tē ngushtë, ku nuk mund tē lëvizje as djathtas as majtas. 27 Gomarica pa Engjellin e Zotit dhe u shtrëngua pas murit; zemërimi i Balaamit u sh tua dhe ai rrahu gomaricën me bastunin e tij. 28 Atëherë Zoti ia çeli gojën gomaricës që i tha Balaamit: "Çfarë tē kam bërë që më rreh nē këtë mënryr tri herë me radhë?". 29 Dhe Balaami iu përgjegj gomaricës: "Pse je tallur me mua; sikur tē kisha një shpatë nē dorë, tani do tē tē vrisja". 30 Gomarica i tha Balaamit: "A nuk jam vallë gomarica me tē cilën ke udhëtuar gjithnjë deri më sot? Mos vallë jam mësuar tē sillem kështu me ty?". Ai u përgjegj: "Jo". 31 Atëherë Zoti ia hapi sytë Balaamit dhe ai pa Engjellin e Zotit që rrinte nē rrugë me shpatën e tij tē zhveshur nē dorë. Dhe Balaami u përkul dhe ra përmbyss me fytyrën pér tokë. 32 Engjelli i Zotit i tha: "Pse e rrahe plot tri herë gomaricën tênde? Ja, unë kam dalë si armiku yt, sepse rruga që ndjek ti nuk pajtohet me vullnetin tim; 33 gomarica më pa dhe më ka evituar plot tri herë; në rast se nuk do tē më kishte evituar, me siguri do tē tē kisha vrarë duke e lënë atë tē gjallë". 34 Atëherë Balaami i tha Engjellit të Zotit: "Unë kam bërë mëkat, sepse nuk e dija që ti rrjë nē rrugë kundër meje; prandaj tani, në se ajo që po bëj nuk tē pëlqen, atëherë unë do tē tē kthehem prapa". 35 Por Engjelli i Zotit i tha Balaamit: "Shko, pra, me këta njerëz; por do tē thuash vetëm ato gjëra që do tē tē them unë". Kështu Balaami shkoi me princat e Balakut. 36 Kur Balaku dëgjoi që Balaami po vinte, shkoi ta takojë në qytetin e Moabit që ndodhet nē kufirin e shënuar nga Arnoni, nē skajin e fundit të territorit tē tij. 37 Kështu Balaku i tha Balaamit: "A nuk tē kisha dërguar tē tē thërrisia me urgjencë? Pse nuk erdhë tek unë? A nuk jam vallë nē gjendje tē tē nderoj?". 38 Balaami iu përgjegj Balakut: "Ja, erdha te ti; por tani a mund tē them diçka? Fjalën që Perëndia do tē më vërt nō gojën time, atë do tē them unë". 39 Balaami shkoi bashkë me Balakun dhe arritën nē Kirjath-Hutsot. 40 Pastaj Balaku iflloji që dhe dele dhe u dërgoi disa prej tyre Balaamit dhe prijësive që ishin me tē. 41 Në mëngjes Balaku mori Balaamin dhe u ngjit nē Bamoth Baal, dhe këtej ai pa pjesën skajore tē popullit.

23 Pastaj Balaami i tha Balakut: "Më ndërto këtu shtatë altarë dhe më përgatit këtu shtatë dema dhe shtatë desh". 2 Balaku bëri ashtu siç i kishte thënë Balaami, pastaj Balaku dhe Balaami ofruan një dem tē vogël dhe një dash mbi secilin altar. 3 Pastaj Balaami i tha Balakut: "Qëndro pranë olokaustit tênd dhe unë do tē shkoj; ndofta Zoti do tē vijë tē takohet me mua; dhe atë që ka pér tē më treguar do tē ta njoffo". Kështu ai shkoi nē një bregore tē zhveshur. 4 Dhe Perëndia i doli përparrë Balaamit, dhe Balaami i tha: "Unë kam përgatitur shtatë altarë dhe kam ofruar nga një dem tē vogël dhe nga një dash pér çdo altar". 5 Atëherë Zoti i vuri një mesazh nē gojë Balaamit dhe i tha: "Kthetu te Balaku dhe foli kështu". 6 U kthye tek ai, dhe ja, ai qëndronte pranë olokaustit, ai dhe tē gjithë prijësitet e Moabit. 7 Atëherë Balaami shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Balaku, mbret i Moabit, më ka sjellë nga Arami, nga malet e Lindjes: "Eja, mallkoi pér mua Jakobin, eja dhe padit Izraelin!". 8 Si mund tē mallkoj atë që Zoti nuk e ka mallkuar? Si mund tē padis atë që Zoti nuk e ka paditur? 9 Unë e shoh nga maja e shkëmbinjve dhe e sodis nga lartësitë; ja, është një popull që qëndron vetëm dhe nuk është përfshirë nē gjirin e kombeve. 10 Kush mund tē llogarisë pluhurin e Jakobit apo tē numërojë çerekun e Izraelit? Vdeksha unë si njérizit e drejtë dhe qoftë fundi im i njëlljtë me atë tē tyren!". 11 Atëherë Balaku i tha Balaamit: "Ç'më bëre? Të mora që tē mallkosh armiqët e mi, kurse ti i bekove me tē madhe". 12 Por ai u përgjigj dhe tha: "A nuk duhet tē kujdesem unë tē them me tē shpejtë atë që Zoti më nē gojë?". 13 Pastaj Balaku i tha: "Eja, pra, me mua nē një vend tjetër, prej ku mund ta shikosh, megjithëse ke pér tē parë vetëm skajin e tij dhe nuk e ke pér ta parë tē terti, dhe që andej do ta mallkosh pér mua". 14 Kështu e çoi nē kampin e Tsosimit, nē majë tē Pisgahut; aty ndërtoi shtatë altarë dhe ofroi një dem tē vogël dhe një dash mbi çdo altar. 15 Balaami i tha pastaj Balakut: "Qëndro këtu pranë olokaustit tênd dhe unë do tē shkoj tē takohem me Zotin atje lart". 16 Dhe Zoti i doli përparrë Balaamit, i vuri një mesazh nē gojë dhe i tha: "Kthetu te Balaku dhe foli kështu". 17 Kështu u kthye tek ai, dhe ja, që ai rrinte pranë olokaustit tē tij me prijësitet e Moabit. Balaku i tha: "Çfarë ka thënë Zoti?". 18 Atëherë Balaami shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Çohu, Balak, dëgjo! Rri veshgrehur, bir i Tsiporit! 19 Perëndia nuk është një njeri, që mund tē gënjejë, as edhe bir njeriu që mund tē pendohet. Kur ka thënë një gjë, nuk do ta bëjë? Ose kur ka shpallur një gjë, nuk do ta kryejë? 20 Ja, unë mora urdhrin që tē bekoj; po, ai ka bekuar dhe unë nuk do ta heq bekimin e tij. 21 Ai nuk ka vërejtur paudhësi te Jakobi dhe nuk ka parë përdhosje tek Izraeli. Zoti, Perëndia i tij, është me tē, dhe klithma e një mbreti është midis tyre. 22 Perëndia, që e nxori nga Egjipi, është pér tē si brirët e fuqishëm tē buallit. 23 Nuk ka magji kundër Jakobit, nuk ka shortari kundër Izraelit. Tani duhet tē them c'ka bërë Perëndia me Jakobin dhe Izraelin. 24 Ja, një popull do tē ngrihet si një luaneshë dhe si një luan; dhe nuk do tē mblidhet para se tē ketë gjelltitur prenë dhe tē ketë pirë gjakun e atyre që ka vrasë". 25 Atëherë Balaku i tha Balaamit: "Mos e mallko aspak, por as mos e beko". 26 Por Balaami iu përgjigj dhe i tha Balakut: "A nuk tē kam thënë vallë që unë do tē bëj terti ato që do tē thoshte Zoti?". 27 Pastaj Balaku i tha Balaamit: "Eja me mua, unë do tē tē çoj nē një vend tjetër; ndofta do t'i pëlqejë Perëndisë që t'i ta mallkosh pér mua që andej". 28 Kështu Balaku e çoi Balaamin nē majë tē Peorit, që sundon shkretëtirën. 29 Dhe Balaami i tha Balakut: "Më ndërto këtu shtatë altarë dhe më përgatit këtu shtatë dema tē vegjel dhe shtatë desh". 30 Dhe Balaku bëri ashtu siç i kishte thënë Balaami, dhe ofroi një dem tē vogël dhe një dash mbi çdo altar.

24 Kur Balaami u bind se në sytë e Zotit ishte një gjë e mirë tē bekoje Izraelin, nuk përdori si herët e tjera magjinë, por ktheu ftyrën nga shkretëtira. **2** Dhe, me sytë e ngritur, Balaami pa Izraelin që kishte fushuar sipas fiseve, dhe Fryma e Perëndisë e mbuloi atë. **3** Atëherë shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Kështu thotë Balaami, bir i Beorit, kështu thotë njeriu, sytë e tē cilit janë hapur, **4** kështu thotë ai që dëgjon fjalët e Perëndisë, ai që kundron vizionin e tē Plotfuqishmit, ai që rrëzohet, por sycelë: **5** "Sa tē bukura janë çadrat e tua, o Jakob, banesat e tua o Izrael! **6** Ato shtrihen si lugina, si kopshtë gjatë një lumi, si aloe që Zoti ka mbjellë, si keda pranë ujërave. **7** Do tē derdhë ujë nga kovat e tij, pasardhësit e tij do tē banjojnë pranë ujërave të shumta, mbreti i tij do tē ngritet më lart se Agagu dhe mbretëria e tij do tē lartësohet. **8** Perëndia, që e nxori nga Egjipti, është pér tē si briët e fuqishëm tē bualit. Ai do tē gëltisë kombet armike pér tē, do tē copojtë kockat e tyre dhe do t'i shpojë tej pér tej me shigjetat e tij. **9** Ai përkulet, mblidhet kruspull si një luan dhe si një luaneshë; kush do tē guxojë ta pojë? Qoftë i bekuar ai që tē bekon dhe qoftë i mallkuar ai që tē mallkon!". **10** Atëherë zemërimi i Balakut u ndez kundër Balaamit; kështu ai rrahu duart dhe Balaku i tha Balaamit: "Unë tē thirra pér tē mallkuar armiqëtë e mi, kurse ti i bekove tri herë me radhë. **11** Tani ik në shtëpinë tênde! Kisha thënë se do tē tē mbushja me nnderime; por ja, Zoti nuk ka lejuar t'i marrësh". **12**

Balaami i përgjigj kështu Balakut: "A nuk u kisha folur lajmëtarëve që më kishe dérguar, duke u thënë: **13** "Edhe sikur Balaku tē më jepet shtëpinë e tij plot me argjend dhe me ar, nuk mund tē shkel urdhrat e Zotit pér tē bérë tē mirë ose tē keq me nismën time, por duhet tē themi atë që Zoti do tē thotë"? **14** Dhe ja, tani do tē kthehem te populli im; eja, unë do tē njoftoj atë që ky popull do t'i bëjë popullit tênd në ditët e fundit". **15** Atëherë ai shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Kështu thotë Balaami, bir i Beorit; kështu thotë njeriu sytë e tē cilit janë hapur, **16** kështu thotë ai që dëgjon fjalët e Zotit, që njeh shkencën e tē Lartit, që sodit vizionin e tē Plotfuqishmit, ai që bie por sycelë: **17** E shoh, por jo tani; e sodis, por jo afër: një yll do tē dalë nga Jakobi dhe një skeptër do tē ngritet nga Izraeli, i cili do ta shtypë Moabin fund e krye dha do tē rrëzojë têrë bijtë e Shethit. **18** Edomini do tē bëhet pronë e tij, po ashu edhe Seiri, armiku i tij, do tē bëhet pronë e tij; Izraeli do tē kryejë trimërrira. **19** Nga Jakobi do tē dalë një sundues që do tē shfarsosë ata qytetarë që kanë mbijetuar. **20** Pastaj shikoi nga ana e Amalekut dhe shqiptoi orakullin e tij, duke u thënë: "Amaleku ishte i pari i kombeve, por fundi i tij do tē kulmojë në shkatërrim". **21** Shikoi edhe nga Kenejtë dhe shqiptoi orakullin e tij, duke u thënë: "Banesa jote është e fortë dhe foletë jote është vendosur në shkëmb; **22** megjithatë Keneu do tē shkretetohet, pér deri sa Asiri do tē tē pojë në robëri". **23** Pastaj shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Medet! Kush do tē mbetet gjallë kur Zoti ta ketë kyer këtë? **24** Por anije do tē vinë nga Kitimi, do tē poshtërojnë Asurin dhe Eberin, dhe ai do tē shkatërrohet gjithashu". **25** Pastaj Balaami u ngrit, u nis dhe u kthye në shtëpinë e tij, edhe Balaku iku në rrugën e tij. e Moabit

25 Ndërsa Izraeli ndodhej në Shitim, populli filloj tē shthurret me bijat e Moabit. **2** Ato e ftuan popullin të kryejë fljime pér perënditë e tyre dhe populli hëngri dhe ra përmbyt përparrë perëndive tē tyre. **3** Kështu Izraeli u bashkua me Baal-Peorin, dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit. **4** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Merr tē gjithë kërët e popullit, vriti e vari para Zotit përashtat, në diell me qëllim që zemërimi i zjarrët i Zotit tē largohet nga Izraeli". **5** Kështu u foli Moisiu gjykatësve të Izraelit: "Se cilë nga ju tē vrasë ata njerëz tē tij që janë bashkuar me Baal-Peorin". **6** Dhe ja, që një nga bijtë e Izraelit erdhi dhe u paraqiti vëllezërvë tē tij një grua madianite, para syve tē Moisiut dhe tērë asamblesë

së bijve tē Izraelit, ndërsa këta po qarin në hyrjen e çadrës së mbledhjes. **7** Duke parë këtë skenë, Finehasi, bir i Eleazarit, që ishte bir i priftit Aaron, u ngrit në mes tē asamblesë dhe mori në dorë një shitzë, **8** ndoqi pastaj burrin e Izraelit në alkovën e tij dhe i shpoi që tē dy, burrin e Izraelit dhe gruan, në pjesën e poshtme tē barkut. Kështu u ndal fatkeqësia në mes tē bijve tē Izraelit. **9** Nga kjo fatkeqësi vdiqën njëzet e katër mijë veta. **10** Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **11** "Finehasi, bir i Eleazarit, që ishte bir i priftit Aaron, e largoi zemërimin tim nga bijtë e Izraelit, sepse ai ishte i frymëzuar nga po ajo xhelozia ime; kështu në xhelozinë time nuk i kam shfarosur bijtë e Izraelit. **12** Prandaj i thuaj: "Ja, unë po lidh një aleancë pageje me tē. **13** që do tē jetë pér tē dhe pér pasardhësit pas tij besëlidhja e një priftërie tē pérjetshme, sepse është treguar i zellshëm pér Perëndinë e tij dhe ka kryer shlyerjen e fajit pér bijtë e Izraelit". **14** Burri i Izraelit, që u vra bashkë me gruan madianite, quhej Zimri, bir i Salut, i pari i një shtëpie patriarkale të Simeonitëve. **15** Dhe gruaja që u vra, Madianita, quhej Kozbi, bijë e Tsuri, që ishte i pari i një shtëpie patriarkale në Madian. **16** Pastaj Zoti i foli Moisiut duke i thënë: **17** "Bjeruni Madianitëve dhe i sulmoni, **18** sepse ju kanë rënë më qafë me dredhëtë e tyre dhe ju kanë mashtruar në rastin e Peorit dhe në atë tē Kozbit, bijë e një princi të Madianit, motër e tyre, që u vra ditën e fatkeqësies pér çështjen e Peorit".

26 Pas fatkeqësisë, ndodhi që Zoti u foli Moisiut dhe Eleazarit, birit tē priftit Aaron, duke u thënë: **2** "Bëni regjistrimin e tērë popullsisë së bijve tē Izraelit, nga mosha njëzet e një vjeç e lart, në bazë tē shtëpive tē etërve tē tyre, tē tē gjithë atyre që në Izrael mund tē shkojnë në lutje". **3** Kështu Moisiu dhe prifti Eleazar u folën atyre në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun e kundërt të Jerikos, duke u thënë: **4** "Të bëhet regjistrimi i njerëzve nga mosha njëzet e një vjeç e lart ashtu si e ka urdhëruar Zoti Moisiu dhe bijtë e Izraelit, kur dolën që vendi i Egjiptit". **5** Rubeni ishte i parëlinduri i Izraelit. Bijtë e tij qenë: Hanoku, prej tē cilit rrjedh familia e Hanokitëve; Palu, prej tē cilit rrjedh familia e Paluitëve; **6** Hetsroni, prej tē cilit rrjedh familia e Hetsronitëve; Karmi, prej tē cilit rrjedh familia e Karmitëve. **7** Këto janë familjet e Rubenitëve; ata që u regjistruan në radhët e tyre qenë dyzet e tre mijë e shtatëqind e tridhjetë veta. **8** I biri i Palus ishte Eliabi. **9** Djemtë e Eliabit qenë Nemueli, Dathani dhe Abiram. Këta janë po ai Datham dhe ai Abiram, anëtarë tē këshillit, që ngritën krye kundër Moisiut dhe Aaronit së bashku me njerëzit e Koreut, kur ngritën krye kundër Zotit: **10** dhe tokë hapi gojën e saj dhe i gjelltit bashkë me Koreun, kur këta njerëz vdiqën dhe zjarri përipi dyqind e pesëdhjetë njerëz në shenjë qortimi. **11** Por bijtë e Koreut nuk vdiqën. **12** Bijtë e Simeonit simbas familjeve tē tyre qenë: nga Nemueli, familja e Nemuelitëve; nga Jamini, familja e Jaminitëve; nga Jakini, familja e Jakinitëve; **13** nga Zerahu, familja e Zerahitëve; nga Sauli, familja e Saulitëve. **14** Këto janë familjet e Simeonitëve: njëzet e dy mijë e dyqind veta. **15** Bijtë e Gadit simbas familjeve tē tyre qenë: nga Tsetoni, familja e Tsetonitëve; nga Hagi, familja e Hagitëve; nga Shuni, familja e Shunitëve; **16** nga Ozni, familja e Oznitëve; nga Eri, familja e Eritëve; **17** nga Arodi, familja e Aroditëve; nga Areli, familja e Arelitëve. **18** Këto janë familjet e bijve të Gadit, në bazë tē regjistrimit: dyzet mijë e pesëqind veta. **19** Bijtë e Judës ishin: Eri dhe Onani; por Eri dhe Onani vdiqën në vendin e Kanaanit. **20** Bijtë e Judës simbas familjeve tē tyre qenë: nga Shelahu, familja e Shelanitëve; nga Peretsi, familja e Peretsitëve; nga Zerahu, familja e Zerahitëve. **21** Bijtë e Peretsit qenë: nga Hetsroni, familja e Hetsronitëve; nga Hamuli, familja e Hamulitëve. **22** Këto janë familjet e Judës në bazë tē regjistrimit: shtatëdhjetë e gjashtë mijë e pesëqind veta.

23 Bjtë e Isakarit simbas familjeve të tyre ishin: nga Tola, familja e Tolaitëve; nga Puvahu, familja e Puvitëve; **24** nga Jashubi, familja e Jashubitëve; nga Shimroni, familja e Shimronitëve. **25** Këto janë familjet e Isakarit në bazë të regjistrimit: gjithsej gjashtëdhjetë e katër mijë e treqind. **26** Bjtë e Zabulonit simbas familjeve të tyre qenë: nga Seredi, familja e Sarditëve; nga Eloni, familja e Elonitëve; nga Jahleeli, familja e Jahlelitëve. **27** Këto janë familjet e Zabulonitëve në bazë të regjistrimit: gjithsej gjashtëdhjetë mijë e pesqind. **28** Bjtë e Jozefit simbas familjeve të tyre qenë: Manasi dhe Efraimi. **29** Bjtë e Manasit qenë: nga Makiri, familja e Makiritëve. Makirit i lindi Galaadi; nga Galaadi rrondhi familja e Galaaditëve. **30** Këta janë bjtë e Galaadit: nga Jezeri, familja e Jezeritëve; nga Heleku, familja e Helekëtëve; **31** nga Asrieli, familja e Asriletëve; nga Shekemi, familja e Shekemitëve; **32** nga Shemida, familja e Shemidaitëve; nga Feheri, familja e Feheritetëve. **33** Por Tselofehadi, bir i Heferit, nuk pati meshkuj, por vetëm vajza; dhe emrat e vajzave të Tselihadit qenë: Mahlah, Noah, Hoglah, Milkah dhe Thirtsah. **34** Këta janë familjet e Manasit; ata që u regjistruan qenë pesëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **35** Këta janë bjtë e Efraimit simbas familjeve të tyre; nga Shuthelahu, familja e Shuthelahitëve; nga Beker, familja e Beckeritëve; nga Tahani, familja e Tahaniitëve. **36** Këta janë bjtë e Shuthelahut: nga Efrani, familja e Efranitëve. **37** Këta janë familjet e bijve të Efraimit në bazë të regjistrimit: gjithsej tridhjetë e dy mijë e pesqind. Këta janë bjtë e Jozefit simbas familjeve të tyre. **38** Bjtë e Beniaminit simbas familjeve të tyre qenë: nga Bela, familja e Belaitëve; nga Ashbeli, familja e Ashbelitëve; nga Ahiram, familja e Ahiramitëve; **39** nga Shufami, familja e Shufamitëve; nga Hufami, familja e Hufamitëve. **40** Bjtë e Belas qenë: Ardi dhe Naamani; nga Ardi rrjedh familja e Arditëve; nga Naamani, familja e Naamitëve. **41** Këta janë bjtë e Beniaminit simbas familjeve të tyre. Ata që u regjistruan ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind. **42** Këta janë bjtë e Danit simbas familjeve të tyre: nga Shuhami, familja e Shuhamitëve. Këta janë bjtë e Danit simbas familjeve të tyre. **43** Shuma e familjeve të Shuhamitëve në bazë të regjistrimit ishte gjashtëdhjetë e katër mijë e katërqind. **44** Bjtë e Asherit simbas familjeve të tyre qenë: nga Jimna, familja e Jimnitëve; nga Jishvi, familja e Jishvitetëve; nga Beriahu, familja e Beriahitetëve. **45** Nga bjtë e Beriahut: nga Heberi, familja e Heberitëve; nga Malkiel, familja e Malkialitëve. **46** Bija e Asherit quhej Serah. **47** Këta janë familjet e bijve të Asherit në bazë të regjistrimit: pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **48** Bjtë e Neftalit simbas familjeve të tyre qenë: nga Jahtseeli, familja e Jahtseelitëve; nga Guni, familja e Gunitëve; **49** nga Jetseri, familja e Jetseritëve; nga Shilemi, familja e Shilemitëve. **50** Këta janë familjet e Neftalit simbas familjeve të tyre. Ata që u regjistruan qenë dyzet e pesë mijë e katërqind. **51** Ata që u regjistruan nga bjtë e Izraelit qenë: gjashëqind e një mijë e shtatëqind e tridhjetë veta. **52** Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **53** "Vendi do të ndahet midis tyre si trashëgimi, simbas numrit të personave. **54** Atyre që janë më të shumtë do t'u japësh në trashëgimi një pjesë më të madhe; atyre që janë në numër më të vogël do t'u japësh një pjesë më të vogël; secili do të marrë pjesën e tij në bazë të regjistrimit. **55** Por ndarja e vendit do të bëhet me short; ata do të marrin trashëgiminë e tyre në bazë të emrave të fiseve atërorë. **56** Ndarja e trashëgimisë do të bëhet me short midis të gjitha fiseve të mëdha ose të vogla. **57** Dhe këta qenë ata që u regjistruan nga Levitët, simbas familjeve të tyre: nga Gershoni, familja e Gershonitëve; nga Kohathi, familja e Kohahitëve; nga Merari, familja e Meraritëve. **58** Këto janë familjet e Levit: familja e Libnitëve, familja e Hebroniitëve, familja e Mahilitëve, familja e Mushitëve, familja e Korahitetëve. Dhe Kohahit i lindi Amrami. **59** Gruaja e Amramit quhej Jokebed; ishte bijë

e Levit dhe i kishte lindur Levit në Egjipt; në Amram ajo lindi Aaronin, Moisiu dhe Miriam, motrën e tyre. **60** Aaronit i lindën Nadabi dhe Abihuri, Eleazari dhe Ithamari. **61** Por Nadabi dhe Abihu vdiqën kur i paraqitën Zotit një zjarr të palejueshëm. **62** Ata që u regjistruan në radhët e tyre qenë njëzet e tre mijë veta; të gjithë ishin meshkuj me moshë një muajsh e lart. Ata nuk u regjistruan bashkë me bjtë e tjerë të Izraelit, sepse atyre nuk iu dha asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit. **63** Këta janë ata që u regjistruan nga Moisiu dhe nga prifti Eleazar, që regjistruan bjtë e Izraelit në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos. **64** Midis tyre nuk kishte asnjë nga ata që u regjistruan nga Moisiu dhe nga prifti Aaron, kur ato regjistruan bjtë e Izraelit në shkretëtirën e Sinait, **65** sepse Zoti pat thënë pér ata: "Ata do të vdesin, do të vdesin në shkretëtirë". Dhe prej tyre nuk mbeti as edhe një, me përfashitëm të Kalebit, birit të Jenufehut, dhe të Jozueut, birit të Nunit.

27 Pastaj u afroan bijat e Tselofehadit, birit të Heferit, bir i Galaadit, bir i Makirit, bir i Manasit, i familjeve të Manasit, birit të Jozefit; dhe këto janë emrat e bijave: Mahlah, Noah, Hoglah, Milkah dhe Thirtsah, 2 dhe ato u paraqitën para Moisiut, para priftit Eleazar, prijësve dhe tërë asambleasë në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe thanë: **3** "Ati ynë vdiq në shkretëtirë, por nuk bënte pjesë në grupin e atyre që u mblohdhën kundër Zotit, në grupin e Koreut, por vdiq pér shkak të mëkatit të tij pa patur bij. **4** Pse duhet të humbasë emri i atit tonë në mes të familjes së tij nga që nuk pati bij? Na jep, pra, një pronë në mes të vëllezërve të atit tonë". **5** Atëherë Moisiu i shtroi rastin e tyre para Zotit. **6** Dhe Zoti i foli Moisiut duke i thënë: **7** "Bijat e Tselofehadit kanë hak. Po, do t'u japësh atyre si trashëgimi një pronë midis vëllezërve të atit të tyre dhe do t'u kalosh atyre trashëgiminë e atit të tyre. **8** Do t'u flasësh gjithashtu bijve të Izraelit dhe do t'u thash: "Kur një njeri vdes pa lënë ndonjë bir, trashëgiminë e tij do t'ià kaloni bijës së tij. **9** Në qoftë se nuk ka asnjë bijë, trashëgiminë e tij do t'ua jepni vëllezërve të tij. **10** Në rast se nuk ka vëllezër, trashëgiminë e tij do t'ua jepni vëllezërve të atit të tij. **11** Dhe në rast se ai nuk ka asnjë vëlla, trashëgiminë e tij do t'ià jepni fisit më të afërt të familjes së tij; dhe ai do ta zotërojë". Kjo do të jetë pér bjtë e Izraelit një formë e sé drejtës, ashtu si e ka urdhëruar Zoti Moisiu. **12** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ngjitu mbi malin e Abarimit dhe sodit vendin që unë po ju jep bijve të Izraelit. **13** Mbasai ta kesh parë, edhe ti do të bashkohesh me popullin tënd, ashtu siç u bashkua Aaroni, vellai yt, **14** sepse ngritet krye kundër urdhrit tim në shkretëtirën e Tsinit kur asambleja kundërshtoi, dhe nuk më shenjtëruat në ujërat para syve të tyre". (Këto janë ujërat e Meribës në Kadesh, në shkretëtirën e Sinit). **15** Pastaj Moisiu i foli Zotit, duke i thënë: **16** "Zoti, Perëndia i frymëve të qdo mishi, le të caktojë mbi këtë asamble një njeri. **17** që të hyjë dhe të dalë para tyre, dhe t'i bëjë të hyjnë e të dalin, në ményrë që asambleja e Zotit të mos jetë si një kope pa barë". **18** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Merr Jozueun, djalin e Nunit, njeriun brenda të cilës eshtë Fryma, dhe vërr dorën tënde mbi të; **19** pastaj do ta paraqitësh para priftit Eleazar dhe para tërë asamblesë dhe do t'i jepësh disa urdhra në prani të tyre, **20** dhe do t'a bësh pjesëmarrës të autorititet tënd me qëllim që tërë asambleja e bijve të Izraelit t'i bindet. **21** Ai do të paraqitet përpëra priftit Eleazar, i cili do të kërkojë pér të mendimin e shprehur nga Urimi përpëra Zotit; me urdhër të tij do të hyjnë dhe do të dalin, ai dhe tërë bjtë e Izraelit, tërë asambleja". **22** Moisiu, pra, bëri ashtu si i kishte urdhëruar Zoti; mori Jozueun dhe paraqiti përpëra priftit Eleazar dhe tërë asamblesë; **23** pastaj vuri duart e tij mbi të dhe i dha urdhra ashtu si i kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut.

28 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Jepu këtë urdhër bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Do të kujdeseni të më paraqisni në kohën e caktuar ofertën time, me ushqimin e flijimeve të mia të përgatitur me zjarr, me erë të këndshme pér mua. 3 Dhe do t'u thuash atyre: Ky është flijimi i bérë me zjarr, që do t'i ofroni Zotit: dy qengja motakë pa të meta, si olokaust i përjetshém. 4 Një qengji do ta ofrosh në mëngjes, ndërsa qengjin tjetër në të ngrysur; 5 dhe, si blatin i ushqimit, një të dhjetë efe majë mielli të përzier me një çerek hini vajti të papërzier. 6 Është një olokaust i përjetshém, i vendosur në malin Sinai, një flijim i bérë me zjarr dhe me erë të këndshme pér Zotin. 7 Libacioni i tij do të jetë një çerek hini pér çdo qengji; do t'ia derdhesh libacionin e pijeve dehëse Zotit në vendin e shenjtë. 8 Qengjin tjetër do ta ofrosh në të ngrysur; do ta ofrosh si blatin e ushqimit të mëngjesit dhe libacionin; është një flijim i bérë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. 9 Ditën e shtunë do të ofroni dy qengja motakë, pa të meta dhe, si blatin i ushqimit, dy të dhjeta majë mielli të përziera me vaj bashkë me libacionin. 10 Është olokausti i së shtunës, pér çdo të shtunë, përvëç olokaustit të përjetshém dhe libacionit. 11 Në fillim të muajve tuaj do t'i ofroni si olokaust Zotit dy dema të vegjël, një dash, shtatë qengja motakë pa të meta. 12 Dhe tre të dhjeta majë mielli të përzier me vaj, si blatin i ushqimit pér çdo dem të vogël, dy të dhjeta lule mielli të përzier me vaj, si blatin i ushqimit pér dashin, 13 dhe një të dhjetë majë mielli të përzier me vaj si blatin i ushqimit pér çdo qengji. 14 Është një olokaust me erë të këndshme, një flijim i bérë me zjarr pér Zotin. 14 Libacionet do të janë gjysmë hin vere pér çdo dem të vogël, një e treta e hinit pér çdo dash dhe një e katërtë e hinit pér çdo qengji. Ky është olokausti i çdo muaji, pér të gjithë muajt e vitit. 15 Dhe do t'i ofrohet Zotit një kec si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém dhe libacionit. 16 Ditën e katërmëbëdhetë të muajt të parë do të jetë Pashka pér nder të Zotit. 17 Dhe ditën e pesëmbëdhetë të atij muaji do të jetë festë. Shtatë ditë me radhë do të hahet bukë e ndorme. 18 Ditën e parë do të mbahet një mbledhje e shenjtë; nuk do t' bëni asnjë punë të rëndë; 19 por do t'i ofroni si flijim të bérë me zjarr një olokaust Zotit: dy dema të vegjël, një dash dhe shtatë qengja motakë, të cilët nuk duhet të kenë të meta, 20 së bashku me blatin e ushqimit me majë mielli të përzier me vaj; do të ofroni tre të dhjeta pér çdo dem të vogël dhe dy të dhjeta pér një dash; 21 Do të ofroni një të dhjetë pér secilin nga shtatë qengjat, 22 dhe do të ofroni një cjp si flijim pér mëkatin, pér të bérë shlyerjen pér ju. 23 Do të ofroni këto flijime përvëç olokaustit të mëngjesit, që është një olokaust i përjetshém. 24 Kështu do të ofroni çdo ditë, pér shtatë ditë me radhë, ushqimin e flijimit të përgatitur me zjarr, me një erë të këndshme pér Zotin. Do të ofrohet, përvëç olokaustit të përjetshém, bashkë me blatin e tij. 25 Ditën e shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do t' bëni asnjë punë të rëndë. 27 Atëherë do të ofroni si olokaust me erë të këndshme pér Zotin dy dema të vegjël, një dash dhe shtatë qengja motakë, 28 me blatin e tyre ushqimor të përbërë nga majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta pér çdo dem të vogël, dy të dhjeta pér dashin, 29 dhe një të dhjetë pér secilin nga shtatë qengjat; 30 do të ofroni edhe një kec pér të kryer shlyerjen pér ju. 31 Do të ofroni këto flijime, veç olokaustit të përjetshém me blatin e tyre të ushqimit dhe libacionet e tyre. Duhet të jenë kafshë pa të meta.

29 Në muajin e shtatë, ditën e parë të muajit do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do t' bëni asnjë punë të rëndë; do të jetë pér ju dita e rënies së borive. 2 Do të ofroni si olokaust,

me erë të këndshme pér Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë pa të meta, 3 bashkë me blatin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tri të dhjeta pér demin e vogël, dy të dhjeta pér dashin, 4 dhe një të dhjetë pér secilin nga shtatë qengjat; 5 dhe një kec, si flijim pér mëkatin, pér të bérë shlyerjen pér ju, 6 përvëç olokaustit mujor me blatin e tij ushqimor, olokaustit të përjetshém me blatin e tij ushqimor, simbas normave të caktuara. Do të jetë një flijim i bérë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. 7 Ditën e dhjetë të këtij muaji të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë dhe do të përuani shpirtërat tuaja; nuk do t' bëni asnjë punë, 8 dhe do të ofroni si olokaust me erë të këndshme pér Zotin një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, që duhet t'jenë pa të meta, 9 me blatin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta pér demin e vogël, dy të dhjeta pér dashin, 10 një të dhjetë pér secilin nga të shtatë qengjat, 11 dhe një kec si flijim pér mëkatin, përvëç flijimit pér shlyerjen e fajti, olokaustit të përjetshém me blatin e tij dhe libacionet e tyre. 12 Ditën e pesëmbëdhetë të muajit të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do t' bëni asnjë punë të rëndë dhe do të kremoni një festë pér Zotin shtatë ditë me radhë. 13 Do të ofroni si olokaust, me erë të këndshme pér Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, që nuk duhet t'kenë të meta; 14 me blatin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta pér secilin nga trembëdhetë demat e vegjël, dy të dhjeta pér secilin nga dy deshtë, 15 një të dhjetë pér secilin nga katërmëbëdhetë qengjat, 16 dhe një kec si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém, blatin të tij dhe libacionit. 17 Ditën e dytë do të ofroni dymbëdhetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërmëbëdhetë qengja motakë pa të meta, 18 me blatin e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, 19 dhe një kec si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém, blatin të tij ushqimor dhe libacioneve të tyre. 20 Ditën e tretë do të ofroni njëmbëdhetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërmëbëdhetë qengja motakë, pa të meta, 21 bashkë me blatin e tyre ushqimore dhe libacionet pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, 22 dhe një cjp si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém, blatin të tij të ushqimit dhe libacionit të tij. 23 Ditën e katërt do të ofroni dhjetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërmëbëdhetë qengja motakë, pa të meta, 24 bashkë me blatin e tyre të ushqimit dhe të libacioneve pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre simbas normave të caktuara, 25 dhe një kec, si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém, blatin të tij të ushqimit dhe libacionit të tij. 25 Ditën e pestë do të ofroni nentë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërmëbëdhetë qengja motakë, pa të meta, 27 me blatin e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, 28 dhe një cjp, si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém, blatin të ushqimit dhe të libacionit të tij. 29 Ditën e gjashtë do të ofroni tetë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërmëbëdhetë qengja pa të meta, 30 me blatin e tyre të ushqimit dhe me libacionet e tyre pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, 31 dhe një cjp, si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshém, blatin të tij të ushqimit dhe libacionit të tij. 32 Ditën e shtatë do të ofroni shtatë dema të vegjël, dy deshtë dhe katërmëbëdhetë qengja motakë, pa të meta, 33 bashkë me blatin e ushqimor dhe të libacioneve të tyre pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, 34 dhe një cjp, si flijim pér

mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatimit të tij të ushqimit dhe libacionit të tij. **35** Ditën e tetë do të keni një asamble soleme; nuk do të kryeni atë ditë asnjë punë të rëndë. **36** dhe do të ofroni si olokaust, si flijim të përjetshëm të bërë me zjarr me erë të këndshme për Zotin, një deme të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, pa të meta, **37** me blatin e tyre të ushqimit dhe me libacionet e tyre për demin e vogël, për dashin dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **38** dhe një çjap, si flijim për mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatimit ushqimor të tij dhe libacionit të tij. **39** Këto janë flijimet që do t'i ofroni Zotin në festat tuaja të caktuara (përvëç ofertave për kushtet tuaja dhe ofertave tuaja vullnetare), si olokaustet dhe blatimet tuaja dhe si libacione dhe flijime tuaja të falenderimit". **40** Dhe Moisiu u referoi bijve të Izraelit të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar.

30 Pastaj Moisiu u foli prijesve të fiseve të bijve të Izraelit, duke u thënë: "Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar: **2** "Kur dikush lidh një kusht me Zotin ose lidh një detyrim duke u betuar, nuk do ta shkelë fjälën e tij, por do të bëjë gjithçka ka dalë nga goja e tij. **3** Kur një femër lidh një kusht me Zotin dhe lidh një detyrim ndërsa është ende në shtëpinë e të atit, gjatë rinisë së saj, **4** në qoftë se i ati, duke mësuar kushtin e saj dhe detyrimin me të cilin është lidhur, nuk thotë asgjë lidhur me këtë, tërë kushtet e saj do të janë të vlefshme dhe do të mbeten të vlefshme tërë detyrimet me të cilat është lidhur. **5** Por në qoftë se i ati, ditën që e mëson, i kundërvihet asaj, të gjitha kushtet e saj dhe të gjitha detyrimet me të cilat është lidhur, nuk do të janë të vlefshme; dhe Zoti do ta falë, sepse i ati iu kundërvu. **6** Por në qoftë se ajo martohet ndërsa është e lidhur me kushtet ose ka një detyrim të lidhur në mënyrë të paarsyeshme me buzët e sajë, **7** dhe në qoftë se bashkëshorti i saj e di dhe ditën që e merr vesh nuk thotë asgjë lidhur me të, kushtet e saj do të mbeten të vlefshme njëlljo si detyrimet me të cilat ajo është lidhur. **8** Por në qoftë se bashkëshorti i saj, ditën që e mëson, i kundërvihet, ai do të anulojë kushtin që ajo ka lidhur dhe detyrimin që ka marrë në mënyrë të paarsyeshme me buzët e saj; dhe Zoti do ta falë. **9** Por kushti i një gruaje të ve ose e një gruaje të ndarë, cilid qoftë detyrimi me të cilin është lidhur, do të mbeten i vlefshëm. **10** Në qoftë se ajo lidh një kusht në shtëpinë e bashkëshortit të saj, ose merr përsipër një detyrim me betim, **11** dhe i shoqi e ka marrë vesh, në qoftë se i shoqi nuk thotë asgjë lidhur me këtë dhe nuk i kundërvihet, të gjitha kushtet e saj do të mbeten të vlefshme ashtu si edhe detyrimet që ka marrë përsipër. **12** Por në qoftë se i shoqi i anulon ditën që i ka marrë vesh të gjitha ato që kanë dalë nga buzët e saj, qofshin kushtet apo detyrimet me të cilat është lidhur; këto nuk do të janë të vlefshme, bashkëshorti i saj i ka anuluar dhe Zoti do ta falë. **13** Bashkëshorti mund të konfirmojë dhe të anulojë çfarëdo kushti dhe çfarëdo betimi që lidh gruan e tij, që synon ta mundojë personin e saj. **14** Por në qoftë se bashkëshorti, çdo ditë që kalon, nuk thotë asgjë lidhur me këtë, ai konfirmon në këtë mënyrë tërë kushtet dhe detyrimet me të cilat ajo është lidhur; i konfirmon sepse nuk ka thënë asgjë lidhur me to ditën që i ka marrë vesh. **15** Por në qoftë se i anulon mbasi i ka marrë vesh, do të mbajë peshën e mëkatit të bashkëshortes së tij". **16** Këto janë statutet që Zoti i ka dhënë me porosi Moisiut lidhur me marrëdhëniet, midis bashkëshortit dhe bashkëshortes, midis atit dhe bijës, kur ajo është akoma vajzë në shtëpinë e atit të saj.

31 Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: "Merrua hakun bijve të Izraelit kundër Madianitëve; **2** pas kësaj do të bashkohesh me popullin tênd". **3** Atëherë Moisiu i foli popullit, duke thënë: "Disa njerëz ndër ju të armatosen për luf të dhe të marshojnë kundër Madianit për të kryer hakmarrjen e Zotit mbi

Madianin. **4** Do të dërgoni në luf të një mijë burra nga çdo fis, nga të gjitha fiset e Izraelit". **5** Kështu u rekrutuan ndër divizionet e Izraelit një mijë burra nga çdo fis, domethënë dympëdhjetë mijë burra, të armatosur për luf. **6** Pastaj Moisiu i nisi përluftë, njëmijë njerëz nga çdo fis, së bashku me Finehasin, birin e priftit Eleazar, që kishte në dorë veglat e shenjtë dhe boritë e alarmit. **7** Dhe luftuan kundër Madianit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu, dhe vranë tërë meshkujt. **8** Bashkë me viktimat që ata bënë, ata vranë edhe mbretërit e Madianit: Evin, Rekemin, Tsurin, Hurin dhe Reban, pesë mbretërit e Madianit; vranë gjithashtu me shpatë Balaamin, birin e Beorit. **9** Bijtë e Izraelit zunë robinja edhe të gjitha gratë e Madianit dhe fëmijët e tyre, rrëmbyen tërë bagëtinë e tyre, tërë kopetë e tyre dhe tërë pasuritë e tyre; **10** pastaj u vunë zjarrin të gjitha qyteteve ku ata banonin dhe të gjitha kalave të tyre, **11** dhe morën gjithë plackën e lufës dhe tërë prenë, njerëz dhe kafshë: **12** pastaj i quan të burgosurit, prenë dhe plackën e lufës Moisiut, priftit Eleazar dhe asamblesë së bijve të Izraelit, që ishin vendosur në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos. **13** Moisiu, prifti Eleazar dhe të gjithë prijesit e asamblesë dolën për t'i takuar jashtë kampit. **14** Por Moisiu u zemërua me komandantët e ushtrisë, me krerët e mijësheve dhe të qindësheve, që po ktheheshin nga kjo fushatë lufte. **15** Moisiu u tha atyre: "Keni lënë gjallë të gjitha gratë? **16** Të nxitura nga Balaami, ato i shtnë bijtë e Izraelit të mëkatojnë kundër Zotit, në ngjarjen e Peorit, kur shpërtheu fatkeqësia në asamblenë e Zotit. **17** Prandaj vrissni çdo mashkull nga fëmijët dhe vrissni çdo grua që ka marrëdhënies seksuale me një burrë, **18** por ruajini të gjallë përv te të gjitha vajzat që nuk kanë pasur marrëdhënies seksuale me burra. **19** Ju do të qëndroni jashtë kampit shtatë ditë; kushdo që ka vrarë dikë dhe kushdo që ka prekur një person të vrarë, do të pastrohet ditën e tretë dhe ditën e shtatë; ky rregull vlen si për ju ashtu dhe përobërit tuaj. **20** Do të pastroni gjithashtu çdo rrobë, çdo send prej lëkure, çdo punë të bërë me leshin e dhisë dhe çdo vegël prej druri". **21** Pastaj prifti Eleazar u tha ushtarëve që kishin shkuan në luf: "Kjo është rregulla e ligjit që Zoti i ka përcaktuar Moisiut: **22** vetëm arin, argjendin, bronzin, hekurin, kallajin dhe plumbin, **23** çdo gjë që i reziston zjarrit, do ta kaloni nëpër zjarr dështatë, do të bëhet i pastër; por do të pastrohen edhe me ujin e pastrimit kundër papastërtisë; ndërsa tërë gjérat që nuk mund t'i rezistojnë zjarrit, do t'i trajtoni me ujë. **24** Dhe ditën e shtatë do të lani rrobat tuaja dhe do të jeni të pastër; pas kësaj mund të hyni në kamp". **25** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **26** "Ti, me gjithë priftin Eleazar dhe me kryefamiljarët e asamblesë, illogaritë tërë plackën e zënë, njerëzit dhe bagëtinë; **27** dhe ndajë plackën midis atyre që kanë marrë pjesë në luf të që kanë vajtur të luftojnë dhe gjithë asamblesë. **28** Do të marrësh nga lufteturët që kanë vajtur të luftojnë një haraq për Zotin; domethënë një të pesëqindtë e personave, të bagëtive të imta dhe të trasha dhe të gomarëve. **29** Do të marrësh nga gjysma e tyre dhe do t'ia japësh priftit Eleazar si një ofertë për Zotin. **30** Dhe nga gjysma që u takon bijve të Izraelit do të marrësh një të pesëdhjetën e personave, të bagëtisë së imët dhe të trashë dhe nga gomarët do t'u japësh Levitëve, që kanë përgjegjësinë e tabernakullit të Zotit". **31** Dhe Moisiu e prifti Eleazar vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **32** Dhe placka që mbetej nga plackitja e kryer nga lufteturët përbëhej nga gjashëqind e shtatëdhjetë e pesë mijë dele, **33** shtatëdhjetë e dy mijë lopë, **34** gjashtëdhjetë e një mijë gomarë, **35** dhe tridhjetë e dy mijë persona gjithsej, domethënë grë që nuk kishin pasur marrëdhënies seksuale me burra. **36** Gjysma, domethënë pjesa për ata që kishin shkuan në luf, ishte treqind e tridhjetë e shtatë mijë e pesëqind dele, **37** nga të cilat gjashëqind e shtatëdhjetë e pesë për haraçin e Zotit; **38** tridhjetë e gjashtë mijë lopë, nga

të cilat shtatëdhjetë e dy për haraçin e Zotit; **39** tridhjetë mijë e pesëqind gomarë, nga të cilët gjashëdhjetë e një për haraçin e Zotit; **40** dhe gjashtëmbëdhjetë mijë persona, nga të cilët tridhjetë e dy për haraçin e Zotit. **41** Kështu Moisiu i dha haraçin, që ishte oferta e ngritur e Zotit, priftit Eleazar, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti. **42** Gjysma që u përkiste bijve të Izraelit, që Moisiu kishte ndarë nga pjesa që u takonte njerëzve që kishin shkuan në luftë, **43** gjysma që i përkiste asamblesë, ishte treqind e tridhjetë e shtatë mijë e pesëqind dele, **44** tridhjetë e gjashtë mijë lopë, **45** tridhjetë mijë e pesëqind gomarë, **46** dhe gjashtëmbëdhjetë mijë persona. **47** Nga gjysma që u përkiste bijve të Izraelit, Moisiu mori një të pesëdhjetën e njerëzve dhe të kafshëve, dhe ua dha Levitëve të cilët kanë përgjegjësinë e tabernakullit të Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **48** Komandantët e mijësheve të ushtrisë, kërët e mijësheve dhe të qindësheve, iu afroan Moisiut; **49** dhe ata i thanë Moisiut: "Shërbëtorët e tu kanë bërë illogarinë e luftëtarëve që ishin nën urdhuratona, dhe nuk mungonte asnjëri prej tyre. **50** Prandaj ne po sjellim, si ofertë për Zotin, sendet e arit që secili ka gjetur: zinxhirë, byzylikë, unaza, vathë dhe gjerdanë për të bërë shlyerjen për ne përpara Zotit. **51** Kështu Moisiu dhe prifti Eleazar morën nga duart e tyre tërë objektet e punuara. **52** Tërë ari i ofertës që ata i paraqitën Zotit nga ana e kërëve të mijësheve dhe nga ana e kërëve të qindësheve, peshonte gjashtëmbëdhjetë mijë e shtatëqind e pesëdhjetë sikla. **53** (Njerëzit e ushtrisë mbajtën për vete plackën që kishin siguruar). **54** Moisiu dhe prifti Eleazar morën pastaj arin nga kërët e mijësheve dhe të qindësheve dhe e çuan në çadërën e mbledhjes, si kujtim i bijve të Izraelit përpara Zotit.

32 Blijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit kishin një sasi jashtëzakonisht të madhe bagëtish; dhe kur panë që vendi i Jazerit dhe vendi i Galaadit ishin një tokë e përshtatshme për të rritur bagëti, **2** bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit erdhën për të folur me Moisiun, me priftin Eleazar dhe me prijësit e asamblesë, dhe thanë: **3** "Atarothi, Diboni, Jaazeri, Nimrahu, Heshboni, Elealehu, Sebami, Nebo dhe Beoni, **4** vendi që Zoti ka goditur para asamblesë së Izraelit, éshët një vend i përshtatshëm për të rritur bagëti, dhe shërbëtorët e tu kanë bagëti". **5** Ata thanë akoma: "Në rast se kemi gjetur hirin tênd, jepua këtë vend shërbëtorëve të tu në pronësi dho mos na bëj të kalojmë Jordanin". **6** Por Moisiu iu përgjegj bijve të Gadit dhe bijve të Rubenit: "A duhet të shkojnë në luftë vllëzërit tuaj, ndërsa ju po rrini këtu? **7** Pse duhet të demoralizoni zemrat e bijve të Izraelit që të hyjnë në vendin që u ka dhënë Zoti? **8** Kështu vepruan etërit tuaj kuri i nisa nga Kadesh-Barneu për ta vëzhguar vendin. **9** U ngjitet deri në luginën e Eshkolit; dhe, pasi e panë vendin, i demoralizuan zemrat e bijve të Izraelit, dhe kështu këta nuk hyjnë në vendin që Zoti u kishte dhënë. **10** Kështu zemërimi i Zotit u ndez atë ditë dhe ai u betua, duke thënë: **11** "Me siguri asnjë nga njerëzit, që kanë ardhur nga vendi i Egjiptit në moshën njëzet e një vjeç e lart nuk do ta shohë kurrë vendin që jam betuar t'u jep Abrahamit, Isaut dhe Jakobit, sepse ata nuk më kanë ndjekur plotësisht, **12** me përjashtim të Kalebit, birit të Jenufeut, i quajtur Kenueut, dhe të Jozueut, birit të Nunit, sepse këta e kanë ndjekur plotësisht Zotin". **13** Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit; dhe ai bëri të enden dyzet vjet në shkretëtirë, deri sa mbaroi gjithë brezi që kishte bërë të këqia para Zotit. **14** Dhe ja, ju po zini vendin e etërve tuaj, një farë mëkatarësh, për të rritur edhe më zemërimin e zjarrtë të Zotit kundër Izraelit. **15** Sepse, po të refuzoni të shkoni pas tij, ai do të vazhdojë ta lërë Izraelin në shkretëtirë, dhe ju do të shkaktoni humbjen e tërë këtij populli". **16** Atëherë ata iu afroan Moisiut dhe i thanë: "Ne do të ndërtojmë këtu vathë për bagëtinë tonë dhe qytete për të vegjlit tanë; **17** por ne jemi gati të marshojmë me armë në

krye të bijve të Izraelit, deri sa t'i çojmë në vendin e tyre; ndërkaq të vegjlit tanë do të banojnë në qytetet e fortifikuara për shkak të banorëve të vendit. **18** Nuk do të kthehem i në shtëpitë tona derisa secili nga bijtë e Izraelit të ketë shtënë në dorë trashëgiminë e tij, **19** sepse nuk do të pranojë asnjë trashëgimi bashkë me ta matanë Jordanit dhe më tutje, sepse trashëgimia jonë na ra nga kjo anë e Jordanit, në drejtum të lindjes". **20** Atëherë Moisiu u tha atyre: "Në rast se bëni këtë, në rast se armatoseni përfundit para Zotit, **21** dhe tërë njerëzit e armatosur kalonjë Jordanin para Zotit, deri sa ai t'i ketë débuar armiqëtë e tij nga prania e tij. **22** dhe toka të jetë nënshtuar para Zotit dhe mbas kësaj ju ktheheni prapa, atëherë nuk do të jeni fajtorë para Zotit dhe para Izraelit, dhe ky vend do të jetë prona juaj para Zotit. **23** Dhe në qoftë se nuk vepronit kështu, atëherë do të mëkatoni kundër Zotit; dhe të jeni t'i sigurt që mëkatni juaj do t'ju gjejë. **24** Ndërtori qytete për të vegjlit tuaj dhe vathë për kopetë tuaja, dhe bëni atë që goja juaj ka thënë". **25** Dhe bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit i folën Moisiut duke i thënë: "Shërbëtorët e tu do të bëjnë ashtu si urdhëron zotëria im. **26** Të vegjlit tanë, bashkëshortet tona, kopetë tona dhe tërë bagëtia jonë do të mbeten këtu në qytetet e Galaadit; **27** por shërbëtorët e tu, tërë njerëzit e armatosur përfundit, do ta kalonjë Jordanin përfundit e luftuar para Zotit ashtu siç thotë zotëria ime". **28** Atëherë Moisiu u dha porosi për ta priftit Eleazar, Jozueut, birit të Nunit, dhe kryefamiljarëve të fiseve të bijve të Izraelit. **29** Moisiu u tha atyre: "Në rast se bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit e kalonjë Jordanin bashkë me ju, tërë njerëzit e armatosur përfundit e luftuar para Zotit, dhe vendi do të nënshtrohet para jush, do t'u jepni atyre si pronë vendin e Galaadit. **30** Por në rast se nuk e kalonjë Jordanin të armatosur bashkë me ju, do të kenë prona në mes jush në vendin e Kanaanit". **31** Atëherë bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit u përgjigjën duke thënë: "Do të veprojmë ashtu si u ka thënë Zoti shërbëtorëve të tu. **32** Do ta kalojmë Jordanin të armatosur para Zotit në vendin e Kanaanit, me qëllim që zotërimi i trashëgiminës sonë të mbetet nga kjo anë e Jordanit". **33** Moisiu u dha kështu bijve të Gadit, bijve të Rubenit dhe gjysmës së fisit të Manasit, birit të Jozefit, mbretërinë e Sihonit, mbretit të Amorejeve, dhe mbretërinë e Ougut, mbretit të Bashabit, vendin me qytetet përreth. **34** Kështu bijtë e Gadit ndërtuan Dibonin, Atarothin, Aroerin, **35** Atroth-Shofanin, Jaazerin, Jogbehahun, **36** Beth-Nimrahun dhe Beth-Aranin, qytete të fortifikuara, dhe vathë përfundit e bagëtive. **37** Bijtë e Rubenit ndërtuan Heshbonin, Elealehun, Kirjathaimin, **38** Neboh dhe Baal-Meonin (emrat e tyre janë ndryshuar) dhe Sibmahun; dhe u vunë emra të tjera qytetet që ndërtuan. **39** Dhe bijtë e Makirit, birit të Manasit, shkuhan në vendin e Galaadit, e pushtuan dhe shpronësan Amorejtë që banonat aty. **40** Kështu Moisiu i dha Galaaadin Makirit, birit të Manasit, i cili u vendos aty. **41** Jairi, biri i Manasit, shkoi dhepushtoi fshatrat e tyre dhe i quajti Havoth-Jair. **42** Nobahu përkundrazi shkoi dhe pushtoi Kenathin me lagjet e tij të jashtme; dhe e quajti Nobah simbas emrit të tij.

33 Këto janë etapat e bijve të Izraelit që dolën nga vendi i Egjiptit, simbas formacioneve të tyre, nën udhëheqjen e Moisiut dhe të Aaronit. **2** Moisiu shënoi me shkrim vendet e tyre të njisjes, për çdo etapë, sipas urdhavrave të Zotit; dhe këto janë etapat e tyre, në bazë të vendnisjeve të tyre. **3** U njisën nga Ramesesi në muajin e parë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të parë. Një ditë pas Pashkës bijtë e Izraelit u njisën me plot vetëbesim, para syve të të gjithë Egjiptasve, **4** ndërsa Egjiptasit varrosnin tërë të parëlindurit e tyre që Zoti kishte goditur midis tyre. Zoti kishte zbatuar gjykimin e tij edhe mbi perënditë e tyre. **5** Kështu, pra, bijtë e Izraelit u njisën nga Ramesesi dhe e ngriten kampin e tyre në

Sukoth. **6** U nisen nga Sukothi dhe fushuan ne Etham, qe ndodhet ne skaj te shkretetiresh. **7** U nisen nga Ethami dhe u kthyen ne drejtim te Pi-Hahirohit qe ndodhet perballer Baal-Tsefonit, dhe e ngriten kampin perpara Migdolit. **8** U nisen nga Hahirothi, kalan detin ne drejtim te shkretetiresh, ecen tri ditit ne shkretetiresh e Ethamit dhe e ngriten kampin e tyre ne Mara. **9** U nisen nga Mara dhe arriten ne Elim; ne Elim kishte dymbedhjet burime uji dhe shtatdedhjet palma; dhe fushuan aty. **10** U nisen nga Elimi dhe fushuan pran e Detit te Kuq. **11** U nisen nga Deti i Kuq dhe fushuan ne shkretetiresh e Sinit. **12** U nisen nga shkretetira e Sinit dhe ngriten kampin e tyre ne Dofkah. **13** U nisen nga Dofkahu dhe fushuan ne Alush. **14** U nisen nga Alushi dhe e ngriten kampin e tyre ne Refidim, ku nuk kishte uje pere te pire popullin. **15** U nisen nga Refidimi dhe fushuan ne shkretetiresh e Sinait. **16** U nisen nga shkretetira e Sinait dhe u vendosen ne Kibroth-Hataavah. **17** U nisen nga Kibroth-Hataavahu dhe fushuan ne Hatseroth. **18** U nisen nga Hatserothi dhe fushuan ne Rithmah. **19** U nisen nga Rithmahu dhe fushuan ne Rimon-Perets. **20** U nisen nga Rimon-Peretsi dhe fushuan ne Libnah. **21** U nisen nga Libnahu dhe fushuan ne Risah. **22** U nisen nga Risahu dhe fushuan ne Kehelathah. **23** U nisen nga Kehelathahu dhe fushuan ne malin Shefer. **24** U nisen nga mali Shefer dhe fushuan ne Haradah. **25** U nisen nga mali i Haradahut dhe fushuan ne Makeloth. **26** U nisen nga Makelothi dhe fushuan ne Tahath. **27** U nisen nga Tahahu dhe fushuan ne Terah. **28** U nisen nga Terahu dhe fushuan ne Mithkah. **29** U nisen nga Mithkahu dhe fushuan ne Hashmonah. **30** U nisen nga Hashmonahu dhe fushuan ne Mozeroth. **31** U nisen nga Mozerothi dhe fushuan nga Bene-Jaakan. **32** U nisen nga Bene-Jaakani dhe fushuan ne Hor-Hagidgad. **33** U nisen nga Hor-Hagidgadi dhe fushuan ne Jotbathah. **34** U nisen nga Jotbathahu dhe fushuan ne Abronah. **35** U nisen nga Abronahu dhe fushuan ne Etsion-Geber. **36** U nisen nga Etsion-Geberi dhe fushuan ne shkretetiresh e Sinit, domethene ne Kadesh. **37** Pastaj u nisen nga Kadeshi dhe fushuan ne malin Hor, ne kufi te vendit te Edomit. **38** Pastaj prifti Aaron u ngjit ne malin Hor me urdhher te Zotit dhe vdig aty ne vitin e dyzet e prej kohes kur bijte e Izraelit kishin dalne nga vendi i Egijiptit, diten e parre te muajt tpe pest. **39** Aaroni ishte njeqind e njerezet e tre vjeç kur vdig ne malin Hor. **40** Mbreti i Aradit, Kananeu, qe banonte ne Negev, ne vendin e Kanaanit, degjoi se arriten bijte e Izraelit. **41** Keshtu ata u nisen nga mali Hor dhe fushuan ne Tsalmoneh. **42** U nisen nga Tsalmoneh dhe fushuan ne Punon. **43** U nisen nga Punoni dhe fushuan ne Oboth. **44** U nisen nga Obothi dhe fushuan ne Ije-Abarim, ne kufi me Moabin. **45** U nisen nga Ije-Abarimi dhe fushuan ne Dibon-Gad. **46** U nisen nga Dibon-Gadi dhe fushuan ne Almon-Diblathaim. **47** U nisen nga Almon-Diblathaimi dhe fushuan ne malet e Abarimit, perballer Nebit. **48** U nisen nga malet e Abarimit dhe fushuan ne fushat e Moabit, pran e Jordanit, mbi bregun perballer Jerikos. **49** Fushuan pran e Jordanit, nga Beth-Jeshimoth deri ne Abel-Shitim, ne fushat e Moabit. **50** Pastaj Zoti i foli Moisiut, ne fushat e Moabit, pran e Jordanit mbi bregun perballer Jerikos, dhe i tha: **51** "Folu bijve te Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur te kaloni Jordanin, pere te hyre ne vendin e Kanaanit, **52** do te deboni te gjitha figurat e tyre dhe te tera statujat e tyre prej metali te shkrir, do te rrnoni te gjitha vendet e larta te tyre. **53** Do ta shtiny ne dorë vendin dhe do te vendoseni ne te, sepsje ju kam dhene ne pronesi. **54** Do ta ndani me short vendin, simbas familjeve tuaja. Familjeve me te medha do tu jepni nje pjesë me te madhe, dhe me te voglave nje pjesë me te vogeli. Secili do te marrë atje qe do te i bjerje me short; ndarjet do te bëhen ne bazë te fiseve te eterve tuaj. **55** Por ne rast se nuk i deboni banorët e vendit, ata qe do te lini do te jenë si hala ne sy dhe do tju

shqetesojnë ne vendin qe do te banoni. **56** Dhe do te ndodhë qe unë tju trajto ashtu sic kisha menduar t'i trajto ata".

34 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thenë: **2** "Urdhëro bijte e Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do te hyni ne vendin e Kanaanit, ky eshtë vendi qe ju takon si trashëgimi, vendi i Kanaanit me këta kufij te veçantë: **3** Kufiri juaj jugor do te fillojë ne shkretetiresh e Tsinit, gjatë kufirit te Edomit; kështu kufiri juaj do te shtrihet nga skaji i Detit te Kripur ne drejtim te lindjes; **4** kufiri juaj do te shkojë pastaj nga e përpjcta e Akrabimit, do te kalojë neper Tsin dhe do te shtrihet ne jug te Kadesh-Barneas; do te vazhdojë pastaj ne drejtim te Hatsar-Adarit dhe do te kalojë neper Atmoni. **5** Nga Atmoni kufiri do te kthejë deri ne përroin e Egijpit dhe do te përfundojë ne det. **6** Kufiri juaj ne perëndim do te jetë Deti i Madh; ky do te jetë kufiri juaj perëndimor. **7** Ky do te jetë kufiri juaj verior: duke u nisur nga Deti i Madh do te caktoni kufirin tuaj deri ne malin Hor; **8** nga mali Hor do te caktoni kufirin tuaj deri ne hyrje te Hamathit, dhe skaji i kufirit do te jetë ne Tsedad; **9** kufiri do te vazhdojë pastaj deri ne Zifron dhe do te mbaroje ne Hatsar-Enan; ky do te jetë kufiri juaj verior. **10** Do ta vijezoni kufirin tuaj lindor nga Hatsar-Enani deri ne Shefam; **11** kufiri do te zgresë nga Shefami ne drejtim te Riblahut, ne lindje te Ainit; pastaj kufiri do te zgresë dhe do te shtrihet deri sa te arrijë bregun lindor te detit te Kinerethit; **12** pastaj kufiri do te zgresë ne drejtim te Jordanit, pere te arritur deri ne Detin e Kripur. Ky do te jetë vendi juaj me kufijte e tij rrreth e qark". **13** Kështu Moisiu u njoftoi këte urdhër bijve te Izraelit dhe u tha atyre: "Ky eshtë vendi qe do te merrni si trashëgimi duke hedhur short, dhe qe Zoti ka urdhëruar t'u jepet neñtë fiseve e gjysmë, **14** sepse fisi i bijve te Rubenit, ne bazë te shtepive te eterve te tyre, dhe fisi i bijve te Gadit, ne bazë te shtepive te eterve te tyre, dhe gjysma e fisit te Manasit e kanë marrë trashëgiminë e tyre. **15** Këto dy fise e gjysmë e kanë marrë trashëgiminë e tyre ne lindje te Jordanit, mbi bregun perballer Jerikos, ne drejtim te lindjes". **16** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thenë: **17** "Këta janë emrat e burrave qe do te kryejnë ndarjen e vendit midis jush: prifti Eleazar dhe Jozueu, bir i Nunit. **18** Do te merrni edhe një prijesi nga çdo fis, pere te berë ndarjen e vendit. **19** Këta janë emrat e burrave: Kalebi, bir i Jefunehet, nga fisi i Judës; **20** Shemueli, bir i Amihudit, nga fisi i bijve te Simeonit; **21** Elidadi, bir i Kisonit, nga fisi i Beniaminit; **22** prijesi Buki, bir i Joglit, nga fisi i bijve te Danit; **23** prijesi Haniel, bir i Efodit, pere bijte e Jozefit, nga fisi i bijve te Manasit; **24** prijesi Kemuel, bir i Shiftanit, pere fisin e bijve te Efraimit; **25** prijesi Elitsafan, bir i Parnakut, pere fisin e bijve te Zabulonit; **26** prijesi Paltiel, bir i Azanit, pere fisin e bijve te Isakarit; **27** prijesi Ahihud, bir i Shelomit, pere fisin e bijve te Asherit; **28** dhe prijesi Pedahel, bir i Amihudit, pere fisin e bijve te Neftalit". **29** Këta janë burrat të cilët Zoti i urdhëroi t'u jepin trashëgiminë bijve te Izraelit ne vendin e Kaninanit.

35 Zoti i foli akoma Moisiut ne fushat e Moabit pran e Jordanit, ne bregun perballer Jerikos, dhe i tha: **2** "Urdhëro bijte e Izraelit qe, nga trashëgimia qe do te zoterojnë, t'u jepni Levitëve disa qytete pere te banuar, do t'u jepni gjithashtu kullota rrreth qyteteve. **3** Dhe ata do te kenë qytete pere te banuar, ndërsa kullotat do t'u shërbejnë pere bagëtinë e tyre dhe pere te gjitha kafshët e tyre. **4** Kullotat e qyteteve qe do t'u jepni Levitëve do te shtrihen nga muret e qyteteve e tutje, një mijë kubitë, rrreth e qark. **5** Do te masni, pra, jashtë qytetit dy mijë kubitë nga ana e lindjes, dy mijë kubitë nga ana e jugut, dy mijë kubitë nga ana perëndimore dhe dy mijë kubitë nga ana viore; qyteti do te ndodhet ne mes. Këto janë tokat pere kullotë rrreth qyteteve qe do t'u përkasin Levitëve. **6** Ndër qyetet qe do t'u jepni Levitëve do te caktoni qytete strehimi, ne te cilat mund te gjejë strehim ai qe ka

vrarë dikë; dhe këtyre qyteteve do t'u shtoni dyzet e dy qytete të tjetra. 7 Gjithsej qytet që do t'u jepni Levitëve do të jenë, pra, dyzet e tetë bashkë me tokat pér kullotë. 8 Qytet që do t'u jepni Levitëve do të rrjedhin nga pronësia e bijve të Izraelit; nga fiset më të mëdha do të merrni më shumë, nga fiset më të vogla do të merrni më pak; çdo fis do t'u japë Levitëve ndonjë nga qytetet e tij, në përpjestim me trashëgiminë që do t'i takojë". 9 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 10 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur të kaloni Jordanin pér të hyrë në vendin e Kanaanit, 11 do të caktioni disa qytete që do të jenë pér ju qytete strehimi, ku mund të ikë vrasësi që ka vrarë dikë pa dashje. 12 Këto qytete do t'ju shërbejnë si vende strehimi kundër hakmarrësve, që vrasësi të mos vritet para se të ketë dalë në gjyq përparrë asamblesë. 13 Nga qytetet që do t'jepni, gjashtë do të jenë, pra, qytete strehimi. 14 Do t'jepni trie qytete në pjesën në lindje të Jordanit dhe trie qytete në vendin e Kanaanit; këto do të jenë qytete strehimi. 15 Këto gjashët qytete do të shërbejnë si vende strehimi pér bijtë e Izraelit, pér të huajin dhe pér atë që banon midis jush, me qëllim që ai që ka vrarë dikë pa dashje të mund të strehohet. 16 Por në rast se dikush godet një tjetër me një vegël hekuri dhe ky vdes, ai person éshtë vrasës dhe si i tillë do të vritet. 17 Dhe në rast se e godet me një gur që kiskestë në dorë, që mund të shkaktojë vdekjen, dhe i godituri vdes, ai person éshtë vrasës; vrasësi do të vritet. 18 Ose në rast se godet me një vegël druri që kiskestë në dorë, dhe që mund të shkaktojë vdekjen, dhe i godituri vdes, ky person éshtë vrasës; vrasësi do të vritet. 19 Do të jetë vetë hakmarrësi i gjakut ai që do ta vrasë vrasësin; kur do ta takojë, do ta vrasë. 20 Në rast se dikush i jep një të shtyrë një personi tjetër sepse e urren apo e qëllon me diçka me dashje, dhe ai vdes, 21 ose e godet pér armiqësi me dorën e vet dhe ai vdes, ai që ka goditur do të vritet; ai éshtë vrasës; hakmarrësi i gjakut do ta vrasë vrasësin kur do ta takojë. 22 Por në rast se në një moment i jep një të shtyrë pa armiqësi, ose e qëllon me diçka, por pa dashje, 23 ose, pa e parë, shkakton që t'i bjerë mbi trup një gur që mund të shkaktojë vdekjen, dhe ai vdes, pa qenë ai armiku i tij ose që kërkon të keqen e tij, 24 atëherë asambleja do të gjykojë midis atij që ka goditur dhe hakmarrësi të gjakut në bazë të këtyre rregullave. 25 Asambleja do ta lironjë vrasësin nga dora e hakmarrësit të gjakut dhe do ta lejojë të shkojë në qytetin e strehimit ku kiskeste ikur, dhe ai do të banojë atje deri sa të vdesë kryeprifti që éshtë vajosur me vaj të shenjtëruar. 26 Por në rast se vrasësi në çfarëdo kohe del jashtë kufijve të qytetit të strehimit ku kiskeste ikur, 27 dhe hakmarrësi i gjakut e gjen vrasësin jashtë kufijve të qytetit të strehimit dhe e vret, hakmarrësi i gjakut nuk do të jetë fajtor pér gjakun e derdhur, 28 sepse vrasësi duhet të kiskeste mbetur në qytetin e tij të strehimit deri sa të vdiste kryeprifti; mbas vdekjes së kryepriftit, vrasësi mund të kthehet në tokën që éshtë pronë e tij. 29 Këto le t'ju shërbejnë si irregulla të së drejtës pér të gjithë brezat tuaja, kudo që të banoni. 30 Në qoftë se dikush vret një person, vrasësi do të vritet në bazë të deponimit të dëshmitarëve; por nuk do të dënohet askush në bazë të deponimit të një dëshmitarit të vetëm. 31 Nuk do t'u pranoni asnjë çmim pér shpengimin e jetës së një vrasësi që éshtë dënuar me vdekje, sepse ai duhet të vritet. 32 Nuk do t'u pranoni asnjë çmim pér shpengimin e një vrasësi që ka ikur në qytetin e tij të strehimit, me qëllim që të kthehet të banojë në tokën e tij para vdekjes së kryepriftit. 33 Nuk do t'u ndotni vendin ku jetoni, sepse gjaku ndot vendin; nuk mund të bëhet asnjë shlyerje pér vendin, pér gjakun që éshtë derdhur në të veçse me anë të gjakut të atij që e ka derdhur. 34 Nuk do t'u ndotni, pra, vendin ku banoni, dhe në mes të cilit banoj edhe unë, sepse unë jam Zoti që banon midis bijve të Izraelit.

36 Kryefamiljarët e bijve të Galaadit, birit të Makilët, bir i Manasit, të familjeve të bijve të Jozefit, u ngriten më këmbë dhe i dolën përparrë Moisiut dhe prijesve, kryefamiljarëve të bijve të Izraelit, 2 dhe thanë: "Zoti ka urdhëruar zotërinë time t'u japë në trashëgimi me short vendin e bijve të Izraelit; zotëria ime ka marrë gjithashtu urdhërin e Zotit t'u japë trashëgiminë e vëllait tonë Tselofehad bijave të tij. 3 Në qoftë se ato martohen me një nga bijtë e fiseve të tjetra të Izraelit, trashëgimia e tyre do të hiqet nga trashëgimia e etërve tanë dhe do t'i shtohet trashëgimisë së fisit në të cilin do të hyjnë; kështu do të hiqet nga trashëgimia që na rë short. 4 Kur të vijë jubileu i bijve të Izraelit, trashëgimia e tyre do t'i shtohet trashëgimisë së fisit të cilin i përkasin tan; kështu trashëgimia e tyre do të hiqet nga trashëgimia e fisit të etërve tanë". 5 Atëherë Moisiu urdhëroi bijtë e Izraelit simbas posorës që kiskeste nga Zoti, duke thënë: "Fisi i bijve të Jozefit e ka mirë. 6 Kjo éshtë ajo që Zoti urdhëron lidhur me bijat e Tselofehadit: "Ato mund të martohen me cilindo që u duket i përshtatshëm, mjafon që të martohen në një familje që bën pjesë në fisin e etërve të tyre". 7 Kështu trashëgimia e bijve të Izraelit nuk do të kalojë nga një fis në tjetrin, sepse çdo bir i Izraelit do t'u ruanjë trashëgiminë e etërve të tij. 9 Në këtë mënyrë asnjë trashëgimi nuk do të kalojë nga një fis në tjetrin, por secili fis i bijve të Izraelit do të mbetet i lidhur me trashëgiminë e tij". 10 Bijat e Tselofehadit vepruan ashtu si e kiskeste urdhëruar Zoti Moisiu. 11 Mahlah, Thirtsah, Hoglah, Milkah dhe Noah, bija të Tselofehadit, u martuan me bijtë e ungjërvë të tyre; 12 u martuan në familjet e bijve të Manasit, birit të Jozefit, dhe trashëgimia e tyre mbeti në fisin e familjes së tyre. 13 Këto janë urdhërimet dhe dekretet që Zoti u dha bijve të Izraelit me anë të Moisiut në fushat e Moabit pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos.

Ligji i Përtërirë

1 Këto janë fjalët që Moisiu i drejtoi Izraelit matanë Jordanit, në shkretëtirë, në Arabah, përballë Sufit, midis Paranit, Tofelit, Labanit, Hatserothit dhe Zahabit. **2** Ka njëmbëdhjetë ditë rrugë nga malii Horeb, duke ndjekur rrugën e malit Seir, deri në Kades-Barnea. **3** Në vitin e dyzetë në muajin e njëmbëdhjetë, ditën e parë të muajit, Moisiu u foli bije të Izraelit, simbas porosive që i kishte dhënë Zoti, **4** mbas mundjes së Sihonit, mbretit të Amorejeve që banonte në Heshbon, dhe të O gut, mbretit të Bashanit që banonte në Ashtarot dhe në Edrej. **5** Matanë Jordanit, në vendin e Moabit, Moisiu filloj ta shpjegoj që këtë ligj, duke thënë: **6** "Zoti, Perëndia ynë, na foli në Horeb dhe na tha: "Ju keni indenjur mjaft afër këtij malit; **7** çoni çadrat, vihu në lëvizje dhe shkoni në drejtim të krahinës malore të Amorejeve dhe në drejtim të të gjitha vendeve të afërtë me Arabahun, në krahinën malore dhe në ultësirën, në Negev e në bregun e detit, në vendin e Kananeje dhe në Liban, deri në lumin e madh, në lumin e Eufratit. **8** Ja, unë e vura vendin para jush; hyni dhe shtjireni në dorë vendin që Zoti ishte betuar t'ua jepite etërve tuaj, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, atyre dhe pasardhësve të tyre mbas tyre""". **9** Në atë kohë unë ju foli dha ju thashë: "Unë nuk mund ta mbaj i vetëm barrën që përfaqësoni ju të térë. **10** Zoti, Perëndia juaj, ju ka shumuar, dha ja, sot jeni në numrë të madh si jyet e qelliit. **11** Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju bëftë njëmijë herë më të shumtë, dhe ju bekofte ashtu si ju ka premtuar! **12** Por si mundem unë, duke qenë i vetëm, të mbaj barrën tuaj, peshën tuaj dhe grindjet tuaja? **13** Zgjidhni nga fiset tuaja burra të urtë, me gjykim e me përvojë, dhe unë do t'i bëj prijës tuaj". **14** Dhe ju m'u përgjigjet, duke thënë: "Ajo që ti propozon të bësh èshtë e mirë". **15** Atëherë mora prijësit e fiseve tuaja, njerëz të urtë dhe me përvojë, dhe i caktova si prijës tuaj, prijës të mijërate, të qindrave të pesëdhjetëve, të dhjetrave, dhe oficerë të fisete tuaja. **16** Në atë kohë u dhashë këtë urdhër gjykateshë tuaj, duke u thënë: "Dëgjoni dhe gjykon me drejtësi grindjet midis vëllezërvë tuaj, midis një njeriu dhe të vëllait ose të huajt që ndodhet pranë tij". **17** Në gjykimet tuaja nuk do të keni konsiderata personale; do të dëgjoni si të madhin ashtu edhe të voglin; nuk do të keni frikë nga asnjeri, sepse gjykim i përkët Perëndisë; çështjen që èshtë shumë e vështirë për ju do të ma paraqisni mua, dhe unë do ta dëgjoj". **18** Në atë kohë unë ju urdhërova të gjitha gjérat që duhet të bënët". **19** "Pastaj u nisëm nga mal i Horebit dhe pëershkuam gjithë atë shkretëtirë të madhe dhe të tmerrshme që keni parë, duke u drejtuar nga krahina malore e Amorejeve, ashtu si na kishte urdhëruar Zoti, Perëndia ynë, dhe arritën në Kades-Barnea. **20** Atëherë ju thashë: "Keni arritur në krahinën malore të Amorejeve, që Zoti, Perëndia ynë, na jep. **21** Ja, Zoti, Perëndia ynë, e ka vënë vendin para teje, ngjitu dhe shtjire në dorë, ashtu si të ka thënë Zoti, Perëndia i etërve të tu; mos ki frikë dhe mos u ligësho". **22** Atëherë ju, të gjithë ju, u afroat pranë meje dhe më thashë: "Të dérgojmë disa njerëz para nesh që të vëzhgojnë vendin për ne dhe të na tregojnë rrugën nérpët të cilën ne duhet të ngjitemi dhe qytetet në të cilat duhet të hyjmë". **23** Ky propozim më pëlqeu, kështu mora dymbëdhjetë njerëz nga radhët tuaja, një për çdo fis. **24** Dhe ata u nisën, u ngjiten drejt maleve, arritën në luginën e Eshkolit dhe vëzhguan vendin. **25** Morën me vete disa fruta të vendit, na i sollarën dhe na paraqitën raportin e tyre, duke thënë: "Vendi që po na jep Zoti, Perëndia ynë, èshtë i mirë""". **26** "Por ju nuk deshët të ngjiteni dhe ngritët krye kundër urdhërit të Zotit, Perëndisë tuaj; **27** dhe murmuritët në çadrat tuaja dha thatë: "Zoti na urren, për këtë arsyë na nxori nga vendi i Egjiptit për të na dorëzuar në duart e Amorejeve dhe për të na shkatërruar. **28** Ku

mund të shkojmë? Vëllezërit tonë na pezmatuan zemrën duke na thënë: Èshtë një popull më i madh dhe më shtatartë se ne; qytetet janë të mëdha dhe të fortikuara deri në qjell; pamë bie edhe bijtë e Anakimit". **29** Atëherë unë ju thashë: "Mos u trembi dhe mos kini frikë nga ata. **30** Zoti, Perëndia juaj, që shkon para jush, do të luftojë ai vetë për ju, ashtu si ka bërë para syve tuaj në Egjipt **31** dhe në shkretëtirë, ku ke parë se si Zoti, Perëndia yt, të ka shpënë ashtu si një njeri çon fémijën e tij, gjatë gjithë rrugës që keni përshkuar deri sa arritët në këtë vend". **32** Megjithatë ju nuk patë besim tek Zoti, Perëndia juaj, **33** që shkonte në rrugë para jush për t'ju qjetur një vend ku të ngrinit çadrat, me zjarrin e natës dhe me renë e ditës, për t'ju treguar cilën rrugë duhet të ndiqnit. **34** "Kështu Zoti dëgjoi fjalët tuaja, u zemërua dhe u betua duke thënë: **35** Me siguri, asnjë nga njerëzit e këtij brezi të keq nuk do ta shohë vendin e mirë që jam betuar t'u jap etërve tuaj, **36** me përashtim të Kalebit, birit të Jenufehut. Ai do ta shohë; atij dhe bijve të tij do t'u jap tokën që ai ka shkelur, sepse i ka shkuar pas Zotit plotësisht". **37** Edhe kundër meje Zoti u zemërua përfajin tuaj dhe tha: "As ti nuk ke për të hyrë; **38** por Jozue, bir i Nunit, që qëndron para teje, ka për të hyrë; përforcoje, se ai do ta bëjë Izraelin ta zotërojë vendin. **39** Fémijët tuaj, që ju thatë se do të bëhem pre e armiqë, që sot nuk njojin as të mirën as të keqen, janë atë që do të hyjnë; do t'juja atyre vendin dhe ata do ta zotërojnë. **40** Ju kthehuni prapa dhe shkoni nga shkretëtira, në drejtim të Detit të Kuq". **41** Atëherë ju u përgjigjet, duke më thënë: "Kemi mëkattuar kundër Zotit. Ne do të ngjitemi dhe do të luftojmë pikërisht ashtu si ka thënë Zoti, Perëndia ynë". Dhe secili prej jush ngjeshi armët dhe filloj me guxim të ngjitet në drejtim të krahinës malore. **42** Dhe Zoti më tha: "U thuaj atyre: Mos u ngjiteti dhe mos luftoni, sepse unë nuk jam midis jush, dhe ju do të mundeni nga armiqët tuaj". **43** Unë jua thashë, por ju nuk më dëgjuat; bile ngritët krye kundër urdhrit të Zotit, u sollet me mendjemadhësi dhe u ngjitet drejt krahinës malore. **44** Atëherë Amorejtë, që banojnë në këtë krahinë malore, dolën kundër jush, ju ndoqën si bëjnë bletet dhe ju prapsën nga Seiri deri në Hormah. **45** Pastaj ju u kthyet dhe filluat të qani përpëra Zotit; por Zoti nuk mori parasysh ankimet tuaja dhe nuk ju dëgjoi. **46** Kështu mbetët shumë ditë në Kades, gjithë kohën që qëndruat atje".

2 "Pastaj u kthyem prapa dhe u nisëm nëpër shkretëtirë në drejtim të Detit të Kuq, ashtu si më pati thënë Zoti, dhe u sollett rreth malit Seir për një kohë të gjatë. **2** Pastaj Zoti më foli duke thënë: **3** "Jeni sjellë mjaft rreth këtij mali; ktheshuni nga veriu. **4** Dhe urdhëron popullin duke i thënë: Jeni duke kaluar kufirin e bijve të Ezaut, vëllezërvë tuaj, që banojnë në Seir; ata do të kenë frikë nga ju; prandaj hapni sytë; **5** mos i provokoni, sepse nuk do t'ju jep asnjë nga vendi i tyre, as aq sa mund të shkelë një këmbë, sepse malin e Seirit ia kam dhënë Ezaut, si pronë të tij. **6** Do të blini me para prej tyre ushqimet që do të hani dhe do të blini gjithashtu me para ujin që do të pini. **7** Sepse Zoti, Perëndia yt, të ka bekuar në gjithë punën e duarve të tua; èshtë kujdesur për udhëtimin tënd nëpër shkretëtirën e madhe. Zoti, Perëndia yt, ka qenë me ty gjatë këtyre dyzë viteve dhe asnjë nuk të ka munguar". **8** Kështu kaluan përqej bijve të Ezaut, vëllezërvë tanë, që banonin në Seir dhe, duke evituar rrugën e Arabahut, si dhe Eliathin dhe Etsion-Geberin, u tërhoqen dhe vazhduan duke kaluar nëpër shkretëtirën e Moabit. **9** Pastaj Zoti më tha: "Mos sulmo Moabin dhe mos lufto kundër tij, sepse nuk do të jep asnjë pjesë të vendit të tyre si trashëgimi, duke qenë se u kam dhënë Arin si pronë pasardhësve të Lotit. **10** (Në kohët e kaluara këtu banonin Emimët, një popull i madh, i shumtë dhe trupmadh si Anakimët. **11** Edhe këta konsideroheshin gjigantë, ashtu si

Anakimët; por Moabitët i quanin Emimë. **12** Seiri banohej në fillim nga Horejtë; por pasardhésit e Ezaut i débuan, i shkatëruan dhe u vendosën në vendin e tyre, ashtu si ka bërë Izraeli në vendin që zotëron dhe që i ka dhënë Zoti). **13** Tani cohuni dhe kaloni përoin e Zeredit". Kështu ne kapércyem përoin e Zeredit. **14** Koha e nevojshme për të arritur nga Kadesh-Barnea deri në kalimin e përrito të Zeredit, ishte tridhjetë e tetë vjet, deri sa tërë brezi i luftëtarëve të zhdukej plotësisht nga kampi, ashtu si u qe betuar atyre Zoti. **15** Në fakt dora e Zotit qe kundër tyre për t'i asgjësuar nga kampi, deri sa të zhdukeshin. **16** Kështu, kur luftëtarë i fundit vdiq në mes të popullit, **17** Zoti më foli duke thënë: "Sot ti po bëhenë gati të kalosh kufirin e Moabit në Ar; **18** por duke iu afruar bijve të Amonit, mos i sulmo dhe mos i shpall lutfë, sepse unë nuk do të jap asnjë pjesë të vendit të bijve të Amonit si trashëgimi, sepse ua kam dhënë bijve të Lotit si pronë të tyre". **20** (Edhe konsiderohej si një vend gjigantësh; në kohërat e kaluara këtu banonin gjigantë; por Amonitët i quanin Zamzumimë, **21** një popull i madh, i shumtë dhe shtatlarë si Anakimët; por Zoti i shkatërrroi para Amonitëve, që i débuan dhe u vendosën në vendin e tyre, **22** ashtu si kishte vepruar Zoti me pasardhésit e Ezaut që banonin në Seir, kur shkatërroi Horejtë përparrë tyre. Ata i débuat dhe u vendosën në vendin e tyre deri në ditëtona. **23** Edhe Avejtë, që banonin në fshatrat deri në Gaza, u shkatëruan nga Kaftorejtë, që kidhin ardhur nga Kaftori, të cilët u vendosën në vendin e tyre). **24** "Cohuni, vihuni në marshim dhe kaloni përoin Arnon; ja, unë po e kaloj nën pushtetin tênd Sihonin, Amoreun, mbretin e Heshbonit, dhe vendin e tij; fillo ta shtiesh atë në dorë dhe shpalli lutfë. **25** Sot do të filloj t'u kall frikën dhe terrorin tênd popujve nën tërë qejt, të cilët do të dëgjojnë të flitet për ty, do të dridhen dhe do t'i zérë ankthi nga shkaku yt. **26** Atëherë nga shkretëtira e Kedemothit i dërgova lajmëtarë Sihonit, mbretit të Heshbonit, me propozime paqësore, për t'i thënë: **27** Lërmë të kaloj nëpër vendin tênd; unë do të shkoj nëpër rrugën Mbretërore, pa u kthyer as djathas as majtas. **28** Ti do të më shesësh me para ushqimet që do të ha dhe do të më japësh me para ujin që do të pi; më lejo vetëm të kaloj me këmbë. **29** (ashtu si kanë bërë për mua pasardhésit e Ezaut që banojnë në Seir dhe Moabitët që banojnë në Ar), deri sa unë të kem kaluar Jordanin për të hyrë në vendin që Zoti, Peréndia ynë, na dha". **30** Por Sihoni, mbret i Heshbonit, nuk deshi të na linte të kalonim nëpër territorin e tij, sepse Zoti, Peréndia yt, i kishte ngurtësuar frymën dhe e kishte bërë kryneç, për të ta dhënë në duart e tua, siç është pikërisht sot. **31** Dhe Zoti më tha: "Shiko, kam filluar të kaloj nën pushtetin tênd Sihonin dhe vendin e tij; fillo ta pushtosh, që ti të bëhenë zotëruesi i vendit të tij". **32** Atëherë Sihoni doli kundër nesh me gjithë njerëzit e tij, për t'u ndeshur në Jahats. **33** Por Zoti, Peréndia ynë, na e dha në dorë, dhe ne e mundum atë, bijtë e tij dhe tërë njerëzit e tij. **34** Në atë kohë pushtuan tërë qytetet e tij dhe shfarosëm burrat, gratë dhe fëmijët e çdo qyteti; nuk lamë gjallë asnjë. **35** Morën si plaçkë vetëm bagëtinë dhe plaçkën e qyteteve që kishim pushtuar. **36** Nga Aroeri, që ndodhet në brigjet e përrito Arnon dhe nga qyteti që është në luginë, deri në Galaad, nuk pati asnjë qytet që të ishte shumë i fortë për ne; Zoti Peréndia ynë, na i dha të gjitha në dorën tonë. **37** Por nuk iu afrove vendit të bijve të Amonit, dhe asnjë vendi anës përrito Jabok, as qyteteve të vendit malor dhe tërë qëndrave që Zoti, Peréndiai ynë, na kishte ndaluar të sulmonim.

3 "Pastaj u kthyem dhe u ngjitimë nëpër rrugën e Bashanit; dhe Ogu, mbret i Bashanit, me gjithë njerëzit e tij, na doli kundër për t'u ndeshur në Edrej. **2** Por Zoti më tha: "Mos ki frikë nga ai, sepse unë do ta jap atë në duart e tua, tërë njerëzit e tij dhe vendin e tij; do t'i bësh atij atë që i bëre Sihonit, mbretit të

Amoreje, që banonte në Heshbon". **3** Kështu Zoti, Peréndia ynë, na dha në dorë edhe Ogu, mbretin e Bashanit, me gjithë njerëzit e tij; dhe ne e mundëm atë pa lënë gjallë asnjë. **4** Në atë kohë pushtuan tërë qytetet e tij; nuk pati qytet që nuk ra në dorën tonë: gjashtëdhjetë qytete, tërë krahina e Argobit, mbretëria e Ogu në Bashan. **5** Tërë këto qytete ishin të fortifikuara me mure të larta, porta dhe shufra hekuri, pa llogaritur një numër të madh fshatash. **6** Ne vendosëm t'i shfarojm, ashtu si kishim vepruar me Sihonin, mbretin e Heshbonit, duke shkatërruar plotësisht tërë qytetet, duke shfarosur burrat, gratë dhe fëmijët. **7** Por mbajtëm si plaçkë tërë bagëtinë dhe plaçkët e qyteteve të tyre. **8** Në atë kohë, pra, morën nga duart e dy mbretërvë të Amoreje vendin që ndodhet matanë Jordanit, nga përoi i Armonit deri në malin e Hermonit, **9** (Hermoni quhet Sirion nga Sidonit dhe Senir nga Amorejtë), **10** të gjithë qytetet e fushës, tërë Galaadin, tërë Bashanin deri në Salkah dhe në Edrej, qytete të mbretërisë së Ogu në Bashan. **11** Sepse Ogu, mbret i Bashanit, ishte i vetmi që kishte mbetur gjallë nga fisi i gjigantëve. Ja, shtratin i tij ishte një shtrat prej hekuri (a nuk ndodhet sot ndofta në Rabah të Amonitëve?). Ai është i gjatë nëntë kubitë dhe i gjatë katër kubitë, simbas kubitit të njeriut. **12** Në atë kohë ne pushtuan këtë vend; unë u dhashë Rubenitëve dhe Gaditëve territorin e Aroerit, gjatë përrito Arnon deri në gjysmën e krahinës malore të Galaudit së bashku me qytetet e tij; **13** dhe i dhashë gjysmës së fisit të Manasit mbetjen e Galaudit dhe tërë Bashanin, mbretërinë e Ogu (tërë krahinën e Argobit me gjithë Bashanin, që quhej vendi i gjigantëve). **14** Jairi, bir i Manasit, mori tërë krahinën e Argobit, deri në kufijë e Geshuritëve dhe të Maakathitëve; dhe u vuri emrin e tij lagjeve të Bashanit, që edhe sot quhen qytetet e Jairit). **15** Dhe i dhashë Makirin Galaadit. **16** Rubenitëve dhe Gaditëve u dhashë territorin e Galaudit deri në përroin e Armonit, bashkë me gjysmën e lumi të që shërben si kufi, dhe deri në lumin Jabok, që është kufiri i bijve të Amonit, **17** dhe Arabahun, me Jordanin si kufi, nga Kinerethi deri në bregun lindor të detit të Arabahut poshtë shpatëve të Pisaghut. **18** Në atë kohë unë iu dhashë këtë urdhër, duke thënë: "Zoti, Peréndia juaj, ju ka dhënë këtë vend që ta zotëroni. Ju të gjithë, njerzë trima, do të kaloni Jordanin të armatosur, në krye të bijve të Izraelit, të vëllezërve tuaj. **19** Por bashkëshortet tuaja, të vegjilët dhe bagëtia juaj (e di që keni shumë bagëti) do të mbeten në qytetet që ju kam dhënë, **20** për deri sa Zoti t'i lërë vëllezërit tuaj të clodhen, ashtu siç bëri me juve, dhe të shtien edhe ata në dorë vendin që Zoti, Peréndia juaj, u jep atyre matanë Jordanit. Pastaj secili ka për t'u kthyer në trashëgiminë që ju dhashë". **21** Në atë kohë urdhërova gjithashtu Jozueun, duke thënë: "Sytë e tu kanë parë të gjitha ato që Zoti, Peréndia juaj, u ka bërë këtyre dy mbretërvë; në të njëjtën mënyrë do të veprojë Zoti në të gjitha mbretëritë që do të përskosh". **22** Mos kini frikë prej tyre, sepse Zoti, Peréndia juaj, ka për të luftuar ai vetë për ju". **23** Në të njëjtën kohë unë iu luta Zotit, duke i thënë: **24** O Zot, O Zot, ti ke filluar t'i tregosh shërbëtorit tênd madhështinë tênde dhe dorën e fuqishme që ke; sepse cila është peréndia në qill apo në tokë që mund të kryejë veprat dhe mrekulli si ato që bën ti? **25** Prandaj më ler të kaloj Jordanin për të parë vendin e bukur që është matanë tij, krahinën e bukur malore dhe Libanin". **26** Por Zoti u zemrëua me mua, për shkakun tuaj, dhe nuk e plotësoi dëshirën time. Kështu Zoti më tha: "Mjatt me kaq; mos më fol më për këtë gjë. **27** Ngjitu në majën e Pisaghut, hidh sytë nga peréndimi, nga veriu, nga jugu dhe nga lindja dhe sodit me sytë e tu, sepse ti nuk do ta kalosh këtë Jordan. **28** Por jepi urdhër Jozueut, përforcoje dhe jepi zemër, sepse ai do ta kalojë Jordanin në krye të këtij populli dhe do ta bëjë Izraelin zot të vendit që ke për të parë". **29** Kështu u ndalëm në luginën përballë Beth-Peorit".

4 "Tani, pra, o Izrael, dëgjo statutet dhe dekretet që po ju mësoj, që t'i zbatoni në praktikë, të jetoni dhe të shtini në dorë vendin që Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju jep. **2** Nuk do t'i shtoni asgjë atyre që unë ju urdhëroj dhe nuk do t'u higni asgjë, por zotohuni të zbatoni urdhrat e Zotit, Perëndisë tuaj, që unë ju porosis. **3** Sytë tuaj panë atë që Zoti bëri në Baal-Peur; sepse Zoti, Perëndia juaj, shkatërrroi para jush të gjithë ata që kishin shkuar pas Baal-Peurit; **4** por ju që i qëndruat besnikë Zotit, Perëndisë tuaj, sot jeni të gjithë të gjallë. **5** Ja, unë ju mësova statutet dhe dekretet, ashtu si Zoti, Perëndia im, më ka urdhëruar, me qëllim që t'i zbatoni në vendin në të cilin po hyni për ta shtënë në dorë. **6** Do t'i respektoni, pra, dhe do t'i zbatoni në praktikë; sepse kjo do të jetë ditura dhe zgjuarsa juaj në sytë e popujve, të cilët, duke dëgjuar të flitet për të gjitha këto statute, kanë për të thënë: "Ky komb i madh është një popull i ditur dhe i zgjuari!". **7** Cili komb i madh ka në fakt Perëndinë aq pranë vetes, si Zoti Perëndinë tonë, që është pranë nesh sa herë e kërkjmë! **8** Cili komb i madh ka statute dhe dekrete të drejta si gjithë ky ligj që po ju vë përpara sot? **9** Vëtëm kini kujdes për veten tuaj dhe tregohuni të zellshëm për shpirtin tuaj, në mënyrë që të mos harroni gjérat që sytë tuaj kanë parë dhe këto të mos largohen nga zemra juaj për të gjitha ditët e jetës suaj. Por ua mësoni bijve tuaj dhe bijve të bijve tuaj, **10** veçanërisht për ditën gjatë së cilës jeni paraqitur para Zotit, Perëndisë tuaj në Horeb, kur Zoti më tha: "Më mblidhi popullin dhe ai të dëgjojë fjalët e mia, që të mësojnë të më kënë frikë gjatë të gjitha ditëve që do të jetojnë mbi tokë dhe t'ua mësojnë bijve të tyre". **11** Atëherë ju u afrohat dhe u ndalët në këmbët e malit; dhe malii digjë nga flakët që ngriheshin në mes të qelliut, dhe ishte rrëthuar nga terrina, nga re dhe nga një errësirë e dëndur. **12** Dhe Zoti ju foli nga mesi i zjarrit; ju dëgjuat tingëllimin e fjalëve, por nuk patë asnjë figurë; dëgjuat vetëm një zë. **13** Kështu ai ju shpallo besëlidhjen e tij, që ju porositi të respektoni, domethënë të dhjetë urdhërimet; dhe i shkroi mbi dy pilaka prej guri. **14** Dhe mua, në atë kohë, Zoti më urdhëroi t'ju mësoj statutet dhe dekretet, që t'i zbatoni në vendin ku jeni duke hyrë për t'u bërë zotër të tij. **15** Me genë, pra se nuk patë asnjë figurë ditën që Zoti ju foli në Horeb nga mesi i zjarrit, tregoni kujdes të veçantë për shpirtërat tuaja, **16** me qëllim që të mos shturenë dhe të mos gdhendni ndonjë shëmbëlltyrë, në trajtën e ndonjë figure: paraqitjen e një burri apo të një gruaje, **17** paraqitjen e një kafshe që është mbi tokë, paraqitjen e një zogu që fluturon në quell, **18** paraqitjen e çdo gjëje që zvarritet mbi dhe, paraqitjen e një peshku që noton në ujërat poshtë tokës; **19** sepse duke ngritur sytë në quell dhe duke parë diellin, hënën, yjet, të tëra, domethënë tërë ushtrinë qelllore, ti të mos nxitesh të biesh përbëmby përparrë këtyre gjérave dhe t'u shërbesh, gjérave që Zoti, Perëndia yt, u ka dhënë tërë popujve që ndodhen nën të gjithë qiejtë; **20** por Zoti ju mori dhe ju nxori nga furra e hekurt, nga Egjipti, për të qenë populli i tij, trashëgimia e tij, ashtu siç jeni sot. **21** Zoti u zemërua me mua për shkakun tuaj, dhe u betua që nuk do ta kaloja Jordanit dhe nuk do të hyja në vendin e mirë që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi. **22** Kështu unë do të vdes në këtë vend pa kaluar Jordanin; ju do ta kaloni dhe do të shtini në dorë atë vend të mirë. **23** Ruhuni se harroni besëlidhjen që Zoti, Perëndia juaj, ka lidhur me ju, dhe bëni ndonjë shëmbëlltyrë të gdhendur në trajtën e çfarëdo gjëje që Zoti, Perëndia yt, e ka ndaluar. **24** Sepse Zoti, Perëndia yt, është një zjarr që të konsumon, një Zot ziliqar. **25** Kur të kesh pjellë bij dhe bij të bijve të tu, dhe të keni banuar për një kohë të gjallë në atë vend, në rast se shturenë dhe sajoni shëmbëlltyra të gdhendura në trajtën e çfarëdo gjëje, dhe bëni të keqen në sytë e Zotit, Perëndisë tuaj, për ta ngacmuar, **26** unë thérres sot për të dëshmuar kundër jush qellin dhe tokën, se ju do të zhdukeni

shpejt plotësisht nga vendi ku shkoni për t'u bërë zotër të tij, duke kaluar Jordanin. Ju atje nuk do t'i zgjatni ditët tuaja, por do të shkatërroheni plotësisht. **27** Dhe Zoti do t'ju shpërndajë midis popujve, dhe nuk do të mbetet nga ju veçse një numër i vogël njerëzish midis kombeve ku do t'ju cojë Zoti. **28** Dhe atje do t'u shërbeni perëndive prej druri e prej guri, të bëra nga dora e njeriut, që nuk shohin, nuk dëgjojnë, nuk hanë dhe nuk nuhasin. **29** Por aty do të kërkosh Zotin, Perëndinë tënd; dhe do ta gjesht, në rast se do ta kërkosh me gjithë zemër dhe me gjithë shpir. **30** Kur do të jesh në ankth dhe do të kenë ndodhur tërë këto gjëra, në kohën e fundit, dëshërohet që t'i kthehesht tek Zoti, Perëndia yt, dhe do ta dëgjosh zérin e tij; **31** (sepse Zoti, Perëndia yt, është një Zot mëshirëplotë); ai nuk të ka braktisur dhe nuk do të të shkatërrojë, nuk do të harrojë besëlidhjen për të cilën iu betua etërve të tu. **32** Pyet gjithashtu kohërat e lashta, që kanë qenë para teje, nga dita që Perëndia krijoi njeriun në tokë, dhe pyet nga një anë e qelliut në tjetërën në se ka pasur ndonjë herë një gjë aq të madhe si kjo ose në se është dëgjuar një gjë e tillë si kjo. **33** A ka pasur vallë ndonjë popull që të ketë dëgjuar zérin e Perëndisë të flasë nga mesi i zjarrit, siç e dëgjove ti, dhe të ketë mbetur gjallë? **34** A ka pasur vallë ndonjë Perëndi që ka provuar të shkojë e të marrë për vete një komb në mes mës të një kombi tjetër me anë provash, shenjash, mrekullish dhe betejas, me dorë të fuqishme, me krahi të shtrirë dhe me ankthe të mëdha terrori, siç bëri për ju Zoti, Perëndia juaj, në Egjipt para syve tuaj? **35** Të tëra këto të janë treguar, në mënyrë që të pranosh se Zoti është Perëndi dhe që nuk ka asnjë tjetër veç tij. **36** Nga qelli bëri që të dëgjosh zérin e tij që të mësojë; dhe mbi tokë të bëri të shikosh zjarrin e tij të madh dhe dëgjove fjalët e tij në mes të zjarrit. **37** Dhe nga që i deshi etërit e tu, ai zgjodhi pasardhësit e tyre dhe i nxori nga Egjipti në prani të tij, me anë të fuqisë së tij të madhe. **38** duke dëbuar para teje kombe më të mëdha dhe më të fuqishme se ti, me qëllim që ti të hyje dhe ta merrje si trashëgimë vendin e tyre. **39** Mëso, pra, sonte dhe mbaje në zemrën tênde që Zoti është Perëndi atje lart në qiejt dhe këtu poshtë në tokë, dhe se nuk ka asnjë tjetër. **40** Respektuo pra statutet dhe urdhërimet e tij që unë po të sapot, që të jetosh në begati ti dëbijtë e tu mbas teje dhe të zgjatësht ditet e tua në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep për gjithnjë". **41** Atëherë Moisiu veçoj tri qytete matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, **42** në të cilët mund të strehohet vrasësi që kishtë vrarë të afërmën e tij padashur, pa e uryer më parë, dhe me qëllim që të ruante jetën e tij duke u strehuar në njerin prej këtyre qyteteve: **43** Betseri në shkrëtëriten e krahinës fushore për Rubenitet, Ramothi në Galaad për Gaditet dhe Golani në Bashan për Manasitet. **44** Ky është ligji që Moisiu u paraqiti bijve të Izraelit. **45** Këto janë regulat, statutet dëshërohet që Moisiu u dha bijve të Izraelit kur dolën nga Egjipti, **46** matanë Jordanit, në luginë përballë Beth-Peorit, në vendin e Sihonit, mbretit të Amorejeve, që banonte në Heshbon, dhe që Moisiu dhe bijtë e Izraelit i mundën kur dolën nga Egjipti. **47** Ata shtitnë në dorë vendin e tij dhe vendin e Ougut, mbretit të Balshanit, dy mbretërit të Amorejeve, që banonin matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, **48** nga Aroreri, që ndodhet në brigjet e përroit Arnon, deri në malin Sion, (domethënë mal i Hermonit), **49** bashkë me gjithë fushën matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, deri në detin e Arabahut, poshtë shpateve të Pisgahut.

5 Moisiu mbledhi têrë Izraelin dhe i tha: "Dëgjo, Izrael, statutet dëshërohet që unë shpallot në veshët e tu me qëllim që ti t'i mësos dhe të zotoshesh t'i zbatosh. **2** Zoti, Perëndia ynë, lidhi një besëlidhje me ne në Horeb. **3** Zoti e lidhi këtë besëlidhje jo me etërit tanë, por me ne që jemi këtë të gjithë të gjallë. **4** Zoti ju foli në sy në mal, nga mesi i zjarrit. **5** Unë ndodhesha atëherë midis Zotit dëshmuar kundër jush qellën e tij, sepse ju patët frikë nga

zjarri dhe nuk u njitjet në mal. Ai tha: 6 "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që të ka nxjerr nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e sklavërisë. 7 Nuk do të kesh perëndi të tjera përpara meje. 8 Nuk do të bësh asnjë skulpturë apo shëmbëlltyrë të gjërave që janë atje lart në qiel, këtu poshtë në tok apo në ujërat poshtë tokës. 9 Nuk do të biesh përbys para tyre dhe nuk do t'u shërbesh, sepse unë, Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xhelos që dënon paudhësinë e etërve ndaj bijve deri në brezin e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë, 10 por tregohem i dashur ndaj mijëra njerëzish që më duan dhe respektojnë urdhërimet e mia. 11 Nuk do ta përdorësh më kot emrin e Zotin, Perëndisë tênd, sepse Zoti nuk ka pér ta lënë tê padënuar atë që përdor emrin e tij kot. 12 Respekto ditën e shtunë pér tê shenjtëtar, ashtu siç tê ka porositur Zoti, Perëndia yt. 13 Do tê punosh gjashtë ditë dhe gjatë këtyre ditëve do tê bësh çdo punë tênde, 14 por dita e shtatë është e shtuna, e shenjtë pér Zotin, Perëndinë tênde; nuk do tê bësh gjatë kësaj dite asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori, as shërbëtorja, as kau, as gomari, asnjë nga kafshët e tua, dhe tê huajt që ndodhen brenda portave tê shtëpisë sate, me qëllim që shërbëtori dhe shërbëtorja jote tê çlodhen si ti. 15 Dhe mos harro që ke qenë skllav në vendin e Egjiptit dhe që Zoti, Perëndia yt, tê nxori që andej me një dorë tê fuqishme dhe vepruese; prandaj Zoti, Perëndia yt, tê urdhëron tê respektosh ditën e shtunë. 16 Do tê nderosh atin dhe nénën tênde ashtu si tê ka urdhëruar Zoti, Perëndia yt, që tê jetosh gjatë dhe të gëzosh begatiqë në tokën që Zoti, Perëndia yt, po tê jep. 17 Nuk do tê vrasësh. 18 Nuk do tê shkelësh besnikérinë bashkëshortore. 19 Nuk do tê vjedhësh. 20 Nuk do tê bësh dëshmi tê rreme kundër tê afërmít tênd. 21 Nuk do tê dëshirosh gruan e tê afërmít tênd, nuk do tê dëshirosh shtëpinë e tê afërmít tênd, as arën, as shërbëtorin, as shërbëtoren, as kaun, as gomarin dhe asnjë send që janë pronë e tij". 22 Këto fjalë tha Zoti përpara têrë asambleës tuaj, nga mesi i zjarrit, tê resët dhe tê errësirës së dendur, me zë tê fortë; dhe nuk shtoi tjetëri. I shkroi mbi dy plakata prej guri dhe mi dha mua. 23 Kur ju dégjuat zérin në mes tê errësirës, ndërsa mali ishte têrë flakë, ju m'u afruat, gjithë prijësit e fiseve dhe pleqtë tuaj, 24 dhe thatë: "Ja, Zoti, Perëndia ynë, na tregoi lavdinë dhe madhërinë e tij, dhe ne dégjuam zérin e tij nga mesi i zjarrit; sot kemi parë që Perëndia mund tê flasë me njeriuun dhe ky tê mbetet i gjallë. 25 Po pse duhet tê vdesim? Ky zjarr i madh në tê vërtetë do tê na gllabëroj; në rast se vazhdojmë tê dégjojmë akoma zérin e Zotit, tê Perëndisë tonë, ne kemi pér tê vdekur. 26 Sepse, midis gjithë njerëzve, kush është ai që, si ne, ka dégjuar zérin e Perëndisë tê gjallë tê flasë në mes tê zjarrit dhe ka mbetur i gjallë? 27 Afrohi t'i dëgjo tê gjitha ato që Zoti, Perëndia ynë, do tê t' thotë, dhe ne do ta dégjojmë dhe do tê bëjmë ato që kérkon ai". 28 Zoti dégjoi tingullin e fjalëve tuaja ndërsa më flisnit; kështu Zoti më tha: "Unë dégjova tingullin e fjalëve që ky popull tê drejtoi; çdo gjë që ata thanë është mirë. 29 Ah, sikur tê kishin gjithnjë një zemër tê tillë, tê më kishin frikë dhe tê respektokin têrë urdhërimet e mia, që tê rronin gjithnjë në begati ata dhe bijtë e tyre! 30 Shko dhe u thuaj: Kthethuni në çadrat tuaja. 31 Por ti qëndro këtu me mua dhe unë do tê tê tregoj têrë urdhërimet, têrë statutet dhe dekretet që do t'u mësosh atyre, me qëllim që t'i zbatojnë në vendin që unë po u jap si trashëgimi". 32 Kini pra kujdes tê bëni atë që Zoti, Perëndia juaj, ju ka urdhëruar; mos u shmangni as djatħtas, as majas; 33 ecni tê têrë në rrugën që Zoti, Perëndia juaj, ju ka caktuar, që tê jetoni, tê keni mbarësi dhe tê zgjatni ditët tuaja në vendin që do tê pushton!".

6 Ky është urdhërimi, statutet dhe dekretet që Zoti, Perëndia juaj, ka urdhëruar t'ju mësojë, pér t'i zbatuar në vendin në tê cilin po hyni pér ta marrë në zotërim; 2 me qëllim që tê kesh frikë nga

Zoti, Perëndia yt, tê respektosh gjatë gjithë ditëve tê jetës sate, ti, yt bir dhe djali i birit tênd, tê tëra statutet dhe tê gjitha urdhërimet e tij që unë po tê jap, dhe me qëllim që ditët e jetës sate tê zgjaten. 3 Dëgjo, pra, Izrael, dhe ki kujdes t'i zbatosh në praktikë, me qëllim që tê njohësh begatinë dhe tê shumëzohesh me tê madhe në vendin ku rrjedh qumësht dhe mjalt, ashtu si tê ka thënë Zoti, Perëndia i etërvë tê tu. 4 Dëgjo, Izrael, Zoti, Perëndia ynë, është një i vetëm. 5 Ti do ta duash, pra, Zotin, Perëndinë tênd, me gjithë zemër, me gjithë shpirt dhe me têrë forcën tênde. 6 Dhe këto fjalë që sot po tê urdhëroj do tê mbeten në zemrën tênde; 7 do t'u ngulitësh bijve tê tu, do tê flasësh pér to kur rri ulur në shtëpinë tênde, kur ecën rrugës, kur ke rënë në shtrat dhe kur çohesh. 8 Do t'i lidhësh si një shenjë në dorë, do têjen si shirita midis syve, 9 dhe do t'i shkrush mbi plakat e shtëpisë sate dhe mbi portat e tua. 10 Kur pastaj Zoti, Perëndia yt, do tê fusë në vendin pér tê cilin iu betua etërvë tê tu, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, tê tê japë qytete tê mëdha dhe tê bukurë që t'i nuk i ke ndërtuar, 11 dhe shtëpi plot me tê mira që t'i nuk i ke mbushur, puse tê çelur që t'i nuk i ke gërmuar, vreshta dhe ullishtë që t'i nuk i ke mbjellë; kur tê kesh ngrënë dhe tê jesh ngopur, 12 ki kujdes tê mos harrosh Zotin që tê nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e sklavërisë. 13 Do tê kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i shërbesh dhe do tê betohesh pér emrin e tij. 14 Nuk do tê shkoni pas perëndive tê tjera midis perëndive të popujve që ju rrethojnë, 15 (sepse Zoti, Perëndia yt, që ndodhet në mes teje, është një Perëndi ziliqar); përndryshe zemërimi i Zotit, Perëndisë tênd, do tê ndizje kundër teje dhe do tê bënte që t'i zhdukesh nga faqja e dheut. 16 Nuk do tê tundoni Zotin, ashtu si u përpogët në Masa. 17 Do tê respektoni me kujdes urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj, rregullat dhe statutet e tij që ai ju ka urdhëruar. 18 Prandaj do tê bësh atë që është e drejtë dhe e mirë në sytë e Zotit, që t'i përparosh dhe tê hysh e tê pushtosh vendin e mirë që Zoti iu betua t'u japë etërvë tê tu, 19 duke dëbuar têrë armiqtë e tu, ashtu siç kishte premtuar Zoti. 20 Kur në tê ardhmen biri yt do tê të pyesë: "Çfarë kuptimi kanë këto rregulla, statute dhe dekrete, që Zoti, Perëndia ynë, ju ka urdhëruar?", 21 ti do t'i përgjigjesh birit tênd: "Ishim sklelevr tê Faraonit në Egjipt dhe Zoti na nxori nga Egjipti me një dorë tê fuqishme 22 Përvëc kësaj Zoti veproi para syve tona, kreu mrekulli tê mëdha dhe tê tmerrshme kundër Egjiptit, Faraonit dhe gjithë shtëpisë së tij. 23 Dhe na nxori që andej pér tê na çuar në vendin që u ishte betuar t'u jepte etërvë tanë. 24 Kështu Zoti na urdhëroi tê zbatonim në praktikë tê gjitha këto statute duke pasur frikë nga Zoti, Perëndia ynë, që tê kemi gjithnjë mirëqënie dhe që atë na mbante tê gjallë, siç po ndodh tanë. 25 Dhe kjo do tê jetë drejtësia jonë në rast se kujdesemi tê zbatojmë në praktikë têrë urdhërimet e Zotit, Perëndisë tonë, ashtu siç na ka urdhëruar".

7 "Kur Zoti, Perëndia yt, do tê fusë në vendin ku ti po hyn pér ta zotëruar atë, dhe kur tê ketë dëbuar para teje shumë kombe: Hitejtë, Grgashejtë, Amorejtë, Kananejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Gebusejtë, 2 dhe kur Zoti, Perëndia yt, t'i ketë lënë në pushtetin tênd, ti do t'i mundësh dhe do tê vendosësh shfarojen e tyre, nuk do tê bësh asnjë aleanç me ta dhe nuk do tê tregosh asnjë mësirë ndaj tyre. 3 Nuk do tê lidhësh martesë me ta. Nuk do t'u japësh bijat e tua bijve tê tyre dhe nuk do tê marrësh bijat e tyre pér bijtë e tu, 4 sepse do t'i largonin bijtë e tu nga unë pér t'u shërbyer perëndive tê tjera, dhe zemërimi i Zotit do tê ndizje kundër jush dhe do t'ju shkatërronte menjéherë. 5 Por me ta do tê silleni kështu: do tê shkatërroni altarët e tyre, do tê copëtoni kolonat e tyre tê shenjta, do tê rrëzoni Asherimet e tyre dhe do t'u vini flakën shëmbëlltyrave tê tyre tê għopardura. 6 Me qenë se ti je një popull që je shenjtëruar tek Zoti, Perëndia yt; Zoti, Perëndia yt, tê ka zgħedjur pér tê genë thesari i tij i veċċant midis têrë popujve

që ndodhen mbi faqen e dheut. **7** Zoti nuk e ka vënë dashurinë e tij mbi ju, as nuk ju ka zgjedhur, sepse nuk ishit më të shumtë nga asnjë popull tjetër; ju ishit në fakt më i vogli i të gjithë popujve; **8** por sepse Zoti ju do dhe ka dashuri të mbajë betimin që u ka bërë etërve tuaj, ai ju nxori me një dorë të fuqishme dhe ju shpëtoi nga shtëpia e skllavërisë, nga dora e Faraonit, mbretit të Egjiptit. **9** Prano, pra, që Zoti, Perëndia yt, eshtë Perëndia, Perëndia besnik që respekton besëlidhjen e tij dhe tregohet i mbarë deri në brezin e njëmijtë ndaj atyre që e duan dhe që zbatojnë urdhërimet e tij, **10** por u përgjigjet menjëherë atyre që eurrejnë, duke i zhdukur; ai nuk vonon, por do t'u përgjigjet menjëherë atyre që eurrejnë. **11** Prandaj respekto urdhërimet, statutet dhe dekretet që po të jap sot, duke i zbatuar në praktikë. **12** Kështu, në rast se ju keni parasysh këto ligje, i respektoni dhe i zbatoni në praktikë, Zoti, Perëndia juaj, do ta mbajë besëlidhjen me ju dhe dashamirësinë për të cilën u eshtë betuar etërve tuaj. **13** Ai do t'ë dojë, do t'ë bekojë dhe do t'ë shumëzojë, do t'ë bekojë frytin e gjith tênd dhe frytin e tokës sate, grurin tênd, mushtin dhe vajin tênd, pjelljet e lopëve dhe t'ë deleve t'ë tua në vendin që u betua t'u jepë etërve t'ë tu. **14** Ti do t'ë jesh më i bekuar i të gjithë popujve dhe nuk do t'ë ketë midis teje asnjë burrë apo grua shterpë, as edhe midis bagëtisë sate. **15** Zoti do t'ë largojë nga ti çfarëdo lloj sëmundje, nuk do t'ë dërgojë mbi ty asnjë të keqe vdekjeprurëse të Egjiptit që ke njohur, por do t'i dërgojë mbi të gjithë ata që t'ë urejnë. **16** Do t'ë shfaroësh, pra, t'ë gjithë popujt që Zoti, Perëndia yt, po t'ë jep në pushtetur tênd; syri yt nuk duhet t'ë ketë mëshirë përt a dha mos u shërbe perëndive të tyre, sepse ky do t'ë ishte një kurth përt. **17** Në zemrën tênde mund t'ë thuash: "Këta kombe janë më t'ë mëdhenj se unë, si do t'ë arrij unë t'i dëboj?". **18** Mos ki frikë prej tyre, por kujto atë që Zoti, Perëndia yt, i bëri Faraonit dhe t'ë gjithë Egjiptasë; **19** kujto provat e mëdha që pe me sytë e tu, shenjat dhe mrekullitë e dorës së fuqishme dhe t'ë krahut të shtrirë me t'ë cilët Zoti, Perëndia yt, t'ë nxori nga Egjipti; kështu do t'ë veprojë Zoti, Perëndia yt, me t'ë gjithë popujt nga t'ë cilët ke frikë. **20** Përveç kësaj, Zoti, Perëndia yt, do t'ë qojet kundër tyre grerat, deri sa ata që kanë mbetur dhe ata që janë fshehur nga frika jote t'ë kenë vdekur. **21** Mos ki frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, eshtë në mes jush, një Perëndi i madh dhe i tmerrshëm. **22** Zoti, Perëndia yt, do t'i dëbojë pak e nga pak këto kombe para teje; ti nuk do t'ë arrish t'i zhdukësh menjëherë, sepse përndryshe bishat e fushës do t'ë shtoheshin shumë kundër teje; **23** por Zoti, Perëndia yt, do t'i vërrë nën pushtetin tênd, dhe do t'i hutojë shumë deri sa t'ë shfaren. **24** Do t'ë jepë në duart e tua mbretërit e tyre dhe t'ë do t'ë zhdukësh emrat e tyre nën qiejtë; askush nuk mund t'ë rezistojë para teje, deri sa t'i kesh shfaronur. **25** Do t'u vësh flakën shëmbëlltyrave të gdhendura të perëndive të tyre; nuk do t'ë dëshirosh arin dhe ariqendin që ndodhet mbi do t'ë nuk do t'ë marrësh përvete, përndryshe do t'ë biesh në kurth, sepse kjo eshtë një gjë e neveritishme përt Zotin, Perëndinë tênd; **26** dhe nuk do t'ë futësh gjëra t'ë neveritishme në shtëpinë tênde, sepse do t'ë dënohesh me shkatërrim ashtu si ato gjëra; do ta urresh dhe do t'ë kesh neveri plotësisht, sepse eshtë një gjë e caktuar përt t'ë shkatërruar.

8 "Kini kujdes t'ë zbatoni në praktikë t'ë gjitha urdhërimet që po ju jep sot, me qëllim që t'ë jetoni, t'ë shumëzoheni dhe t'ë pushtonit vendin që Zoti u betua t'u jepë etërve tuaj. **2** Kujto gjithë rrugën që Zoti, Perëndia yt, t'ë ka bërë t'ë përskosh në këtë dyzetë vjet në shkretëtirë që t'ë ulësh kokën dhe t'ë vihesh në provë, përt t'ë ditur çfarë kishte në zemrën tênde dhe në se do t'ë respektoje apo jo urdhërimet e tij. **3** Kështu, pra, ai t'ë bëri t'ë ulesh kokën, t'ë provosh urinë, pastaj t'ë ka ushqyer me manna që t'ë nuk e njihje dhe as t'ë etërte t'ë tu s'ë kishin njohur kurrë, me qellim që t'ë kuptosh se

njeriu nuk rron vetëm me bukë, por rron me cdo fjalë që del nga goja e Zotit. **4** Petkat e tua nuk t'ë janë konsumuar mbi trup dhe këmba jote nuk eshtë enjur gjatë këtyre dyzet viteve. **5** Prano, pra, në zemrën tênde se, ashtu si njeriu korigjon birin e vet, ashtu Zoti Perëndia, yt, t'ë korigjon ty. **6** Prandaj zbato urdhërimet e Perëndisë, t'ë Zotit tênd, duke ecur në rrugët e tij dhe duke ia pasur frikën; **7** sepse, Zoti Perëndia yt, po t'ë bën t'ë hysh në një vend t'ë mirë, një vend me rrjedha uji e me burime që dalin nga luginat dhe nga malet; **8** një vend me grurë dhe elb, me vreshta, me fiq dhe shqëgë, një vend me ullinj që janë vaj dhe me mjaltë; **9** një vend ku do t'ë hash bukë sa t'ë duash, ku nuk do t'ë mungojë kurrgjë; një vend ku gurët janë hekur dhe ku do t'ë rrëmoshi bakë nga malet. **10** Do t'ë hash, pra, dhe do t'ë ngopesh, dhe do t'ë bekosh, Zotin Perëndinë tênd, përt shkak t'ë vendit t'ë bukur që t'ë ka dhënë. **11** Ruhu mirë t'ë mos harrosh Zotin, Perëndinë tênd, duke shtuar përt t'ë mos zbatuar urdhërimet e tij, dekretet e tij, statutet e tij që sot do t'ë japo; **12** e t'ë mos ndodhë që, pasi t'ë kesh ngërënë deri sa t'ë ngopesh dhe t'ë kesh ndërtuar dhe banuar shtëpi t'ë bukur, **13** pasi t'ë kesh parë t'ë shtohet bagëtia jote e trashë dhe e imët t'ë shtohet, argjendi dhe ari yt, dhe t'ë rriten t'ë mirat e tua, **14** zemra jote t'ë lartohet dhe t'ë harrosh Zotin, Perëndinë tênd, që t'ë nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë; **15** që t'ë ka sjellë nëpër këtë shkretëtirë t'ë madhe dhe t'ë tmerrshme, vend gjarprinjë veprues dhe akrepash, tokë e thatë pa ujë; që nxori ujë përt t'ë shkëmbijtë shumë t'ë fortë; **16** dhe që në shkretëtirë t'ë ka ushqyer me manë t'ë cilët etërte t'ë tuk nuk e njihni, përt t'ë përlur dhe përt t'ë vënë në provë dhe s'ë fundi përt t'ë bërë t'ë mirë. **17** Ruhu, pra, t'ë thuash në zemrën tênde: "Forca ime dhe fuqia e dorës sime m'i kanë siguruar këto pasuri". **18** Por kujto Zotin, Perëndinë tênd, sepse ai t'ë jep forcën përt t'ë fituar pasuri, përt t'ë ruajtur besëlidhjen përt t'ë cilën. Ai iu betua etërve t'ë tu, ashtu siç eshtë në fuqi sot. **19** Por në qoftë se t'ë harron Zotin, Perëndinë tênd, përt t'ë shkak pas perëndive t'ë tjera dhe përt t'ë shërbyer dhe përt t'ë rënë përbmys para tyre, unë sot shpall solemnisht para jush do t'ë vdësni me siguri. **20** Do t'ë vdësni si kombet që Zoti zhduk para jush, sepse nuk e keni dëgjuar zérin e Zotit, Perëndisë tuaj".

9 "Dëgio, o Izrael! Sot ti do t'ë kalosh Jordanin përt t'ë hyrë dhe përt t'ë pushtuar kombe më t'ë mëdha dhe më t'ë fuqishme se t'i, qytete t'ë mëdha dhe t'ë fortifikuara deri në qjell, **2** një popull t'ë madh dhe me shhat t'ë lartë, pasardhësit e Anakimëve që t'ë i njeh, dhe përt t'ë cilët ke dëgjuar t'ë thonë: "Kush mund t'i përballojë pasardhësit e Anakut?". **3** Dije, pra, që sot Zoti, Perëndia yt, eshtë ai që do t'ë marsojë para teje si një zjarr gilabëruës; ai do t'i shkatërrojë dhe do t'i rrëzojë para teje; kështu ti do t'i përzësh dhe do t'i vrasësh shpejt, ashtu si t'ë ka thënë Zoti. **4** Kur Zoti, Perëndia yt, do t'i ketë débuar para teje, mos thuaj në zemrën tênde: "Eshtë përt shkak t'ë drejtësisë sime që Zoti më dha në zotërim këtë vend". Eshtë përkundrazi ligësia e këtyre kombeve që e shtyu Zotin t'i dëbojë para teje. **5** Jo, nuk eshtë as nga drejtësia jote as nga ndershmëria e zemrës sate, që t'ë hyn përt t'ë pushtuar vendin e tyre, por nga ligësia e këtyre kombeve që Zoti, Perëndia yt, po i débon para teje, dhe përt t'ë mbajtur fjalën e dhënë etërve t'ë tu, Abrahamic, Isakut dhe Jakobit. **6** Dije, pra, që nuk eshtë përt shkak t'ë drejtësisë sate që Zoti, Perëndia yt, t'ë jep në zotërim këtë vend t'ë mirë, sepse ti je një popull kokëfortë. **7** Kujtohu dhe mos harro si e ke provokuar zemrëmin e Zotit, Perëndisë tênd, në shkretëtirë. Prej ditës që keni dalë nga vendi i Egjiptit, deri në arritjen në këtë vend, keni mbajtur një qëndrim prej rebeli, ndaj Zotit. **8** Edhe në Horeb provokuat zemrëmin e Zotit; dhe Zoti u zemrëua kundër jush aq sa donte t'ju shkatërronte. **9** Kur u njigja në mal përt t'ë marrë pllakat prej guri, pllakat e besëlidhjes që Zoti kishte lidhur me ju, unë mbeta në mal dyzet ditë dhe dyzet net, pa

ngrënë bukë dhe pa pirë ujë, 10 dhe Zoti më dha dy pllaka guri, të shkuara me gishtin e Perëndisë, mbi të cilat ishin tèr fjalët që Zoti ju kishte thënë në mal, në mes të zjarrit, ditën e asamblesë. 11 Dhe pas dyzet ditëve dhe dyzet netve Zoti më dha dy pllaka prej guri, pllakat e besëlidhjes. 12 Pastaj Zoti më tha: "Çohu, zbrit me të shpejtë që këtej, sepse populli yt që ti nxore nga Egjipti është shthurur; kanë devjuar shpejt nga rruga që unë u kisha urdhëruar atyre të ndiqnin dhe kanë krijuar një shëmbelltyrë prej metali të shkrirë". 13 Zoti më foli akoma, duke thënë: "Unë e pashë këtë popull; ja ai është një popull kokëfortë; 14 lë që ta shkatërroj dhe të fshij emrin e tij nën cjejt, dhe do të bëj ty një komb më të fuqishëm dhe më të madh se ai". 15 Kështu u ktheva dhe zbrita nga mali, ndërsa mali digjel nga zjarri; dhe pyllat e besëlidhjes ishin në duart e mia. 16 Shikova, dhe ja, ju kishit mëkattuar kundër Zotit, Perëndisë tuaj, dhe kishit bérë një vici prej metali të shkrirë. Kishit lénë shumë shpejt rrugën që Zoti ju kishte urdhëruar të ndiqnit. 17 Atëherë i kapa dy pllakat, i flaka me duart e mia dhe i copëtova para syve tuaja. 18 Pastaj u shtriva përpara Zotit, si herën e parë, dyzet ditë dhe dyzet net me radhë; nuk hëngra bukë as piva ujë për shkak të mëkateve që kishit kryer, duke bérë atë që është e keqe për sytë e Zotit, për të provokuar zemërimin e tij. 19 Sepse unë kisha frikë nga zemërimi dhe nga tèrbimi me të cilët Zoti ishte ndezur kundër jush, aq sa dëshëronte shkatërrimin tuaj. Por Zoti edhe këtë herë më dëgjoi. 20 Dhe Zoti u zemërua shumë gjithashtu kundër Aaronit, aq sa donte ta shkatërronte atë; kështu atë herë unë u luta edhe për Aaronin. 21 Pastaj mora objektin e mëkatin tuaj, viciq që kishit bérë, e dogja në zjarr, e copëtova dhe e thërmova në copa shumë të vogla, deri sa e katandisa në pluhur të hollë, dhe e hodha pluhurin në përruan që zbret nga mali. 22 Edhe në Taberah, në Masa dhe në Kibroth-Atavah ju provokuat zemërimin e Zotit. 23 Kur pastaj Zoti ju nisi jashtë Kadesh-Barneas duke thënë: "Njigjuni dhe shtini në dorë vendin që ju dhashë", ju ngritët krye kundër Zotit, Perëndisë tuaj, nuk i besuat dhe nuk iu bindet zërit të tij. 24 U bëtë rebelë kundër Zotit, qysh nga dita që ju kam njojur. 25 Kështu mbeta përbmys para Zotit dyzet ditë dhe dyzet net; dhe e bëra këtë sepse Zoti kishte thënë se donte t'ju shkatërronte. 26 Dhe iu luta Zoti, dhe i thashë: "O Zot, o Zot, mos e shkatërron popullin tënd dhe trashëgiminë tënde, që i keçliruar me madhështinë tënde, qì i nxore nga Egjipti me një dorë të fuqishme. 27 Kuito shërbëtorët e tu: Abrahamin, Isakun dhe Jakobin; mos shiko kokëfortësinë e këtij populli, ligësinë ose mëkatin e tij, 28 me qëllim që vendi prej ku i nxore të mos thotë: Me qënë se Zoti nuk ishte në gjendje t'i fuste në tokën që u kishte premtuar dhe me qenë se i urrente, i nxori që të vdesin në shkretëtirë. 29 Megjithatë ata janë populli yt dhe trashëgimia jote, që ti nxore nga Egjipti me fuqinë tënde të madhe dhe me krahun tënd të shtrirë".

10 "Në atë kohë Zoti më tha: "Pre dy pllaka prej guri të njëllota me të parat dhe ngjitu tek unë në mal; bëj një arkë prej druri. 2 Unë do të shkuraj mbi pllakat fjalët që ishin mbi pllakat e para që ti copëtovë, dhe ti do t'i vësh në arkë". 3 Kështu bëra një arkë prej dru akacije dhe preva dy pllaka prej guri të njëllota me të parat; pastaj u ngjita në mal me dy pllakat në dorë. 4 Dhe Zoti shkroi mbi pllakat atë që kishte shkuar herën e parë, domethënë dhjetë urdhërimet që Zoti kishte shpalur për ju në mal, në mes të zjarrit, ditën e asamblesë. Pastaj Zoti m'i dorëzoi mua. 5 Atëherë u ktheva dhe zbrita nga mali; i vura pllakat në arkën që kisha bérë; dhe ato ndodhen aty, ashtu si më kishte urdhëruar Zoti. 6 (Bijtë e Izraelit u nisën nga puset e bijve të Jakaanit në drejtim të Moserahut. Aty vdiq Aaroni dhe aty u varros; dhe Eleazari bir i tij, u bë prift në vend të tij. 7 Që andej u nisën në drejtim të

Gudgodahut dhe nga Gudgodahu për në Jotbathah, vendi me rrjedha ujore. 8 Në atë kohë Zoti veçoi fisin e Levit për ta mbartur arkën e besëlidhjes së Zotit, për të qenë përparrë Zotit dhe për t'i shërbyer, si dhe për të bekuar në emër të tij deri ditën e sotme. 9 Prandaj Levi nuk ka pjesë, as trashëgimia me vëllezerit e tij; Zoti është trashëgimia e tij, ashtu si Zoti, Perëndia yt, u kishte premtuar). 10 Unë mbeta në mal dyzet ditë e dyzet net me radhë si herën e parë; Zoti më dëgjoi edhe këtë herë dhe nuk pranoi të të shkatërroj. 11 Atëherë Zoti më tha: "Çohu, nis rrugën në krye të popullit, që ata të futen e të pushtojnë vendin që jam betuar t'u jap etërvë të tyre". 12 Dhe tani, o Izrael, çfarë kërkon nga ti Zoti, Perëndia yt? Të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, të ecësh në tèrë rrugët e tij, ta duash dhe t'i shërbesh Zotit, Perëndisë tënd, me gjithë zemër e me gjithë shpirt, 13 dhe të respektosh për të mirën tênde të gjitha urdhërimet dhe statutet e Zotit që sot të urdhëroj. 14 Ja, Zotit, Perëndisë tënd, i përkasin cjejtë, cjejtë e cjejeve, toka dhe gjithçka ajo përmban; 15 por Zoti u fali dashurinë e tij vetëm etërvë të tu dhe i deshi atë; dhe mbas tyre midis tèrë popujve zgjodhi pasardhësit e tyre, domethënë ju, ashtu siç po ndodh sot. 16 Prandaj do të rrethpritni prepucin e zemrës suaj dhe nuk do ta fortësoni më qafën tuaj; 17 sepse Zoti, Perëndia juaj, është Perëndia i perëndive, Zotëria i zotërive, Perëndia i madh, i fortë dhe i tmerrshëm që nuk është fare i anshëm dhe nuk pranon dhurata, 18 që u siguron drejtësi jetimëve dhe të vejave, që e do të huajn dhe i jep bukë dhe veshje. 19 Duajeni, pra, të huajin, sepse edhe ju ishit të huaj në vendin e Egjiptit. 20 Do të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i shërbesh atij, do të jesh lidhur ngushtë me të dhe do të betohesh me emrin e tij. 21 Ai është lavdia jote, ai është Perëndia yt, që ka bérë për ty ato gjëra të mëdha dhe të tmershme që sytë e tua i kanë parë. 22 Etërit e tu zbritën në Egjipt në një numër që nuk i kapërxente të shtatëdhjetë personat; dhe tani Zoti, Perëndia yt, të ka shumëzuar si yjet e qelliit.

11 "Duaje, pra, Zotin, Perëndinë tënd, dhe respekto gjithnjë rregullat e tij, statutet e tij, dekretet e tij dhe urdhërimet e tij. 2 Pranoni sot (sepse nuk u flas bijve tuaj që nuk e kanë njojur e kanë parë disiplinën e Zotit, Perëndisë tuaj), madhështinë e tij, dorën e tij të fuqishme dhe krahun e shtrirë, 3 shenjat e tij dhe veprat e tij që ka bérë në Egjipt kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kundër vendit të tij. 4 Atë që u bëri ushtrisë së Egjiptit, kuajve të saj dhe gerreve të saj, duke derdhur mbi të ujërat e Detit të Kuq ndërsa ata po ju ndiqnin, dhe si i shkatërroi Zoti për gjithnjë; 5 atë që bérë për ju në shkretëtirë, deri sa të arrinë në këtë vend; 6 dhe atë që u bëri Dathanit dhe Abiramit, bijve të Eliabit, birit të Rubenit; si e hapi gojën toka dhe i gjëlliti me gjithë familjet e tyre, me çadrat e tyre dhe me çdo gjë të gjallë që i pasonte, në mes të gjithë Izraelit. 7 Por sytë tuaja panë gjérat e mëdha që Zoti ka kryer. 8 Respektoni, pra, tèrë urdhërimet që unë po ju jap sot, që të jeni të fortë dhe të mundni të pushtonit vendin që po bëheni gati të zotëroni, 9 dhe me qëllim t'i zgjatni ditët tuaja në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë tuaj dhe pasardhësve të tyre, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaftë. 10 Mbasit vendi në të cilin jeni duke hyrë për ta pushtuar nuk është si vendi i Egjiptit prej të cilit keni dalë, ku mbillnit farën tuaj dhe pastaj e vaditnit me këmbën tuaj si një kopshët perimesh; 11 por vendi ku jeni duke hyrë për ta pushtuar është një vend me male dhe lugina, që thih ujin e shiu që vjen nga qelli; 12 një vend për të cilin Zoti, Perëndia yt, ka kujdes dhe mbi të cilin i janë drejtuar vazhdëmisht sytë e Zotit, Perëndisë tënd, fillimi i viti deri në mbarim të tij. 13 Por në rast se do t'i bindeni me kujdes urdhërimeve të mia që ju jap sot, duke dashur Zotin, Perëndinë tuaj, dhe duke i shërbyer me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, 14 do të ndodhë që unë do t'i jap vendit

tuaj shiun në kohën e duhur, shiun e parë dhe shiun e fundit, që ti të mbledhësh grurin, verën dhe vajin tënd; **15** dhe do të bëj që të rriet edhe bari në fushat e tua pér baqëtinë tënde, dhe ti do të hash dhe do të ngopesh. **16** Kini kujdes që zemra juaj të mos mashrohet dhe të mos largoheni nga rruga e drejtë, duke shërbyer dhe u përulur para perëndive të tjera; **17** sepse në këtë rast do të ndizet zemërimi i Zotit dhe ai do të myllë qiejtë dhe nuk do të ketë më shi, toka nuk do të japë prodhimet e saj dhe ju do të vdisni shpejtë në vendin e mirë që Zoti po ju jep. **18** Do t'i shtiny këto fjallë në zemrën dhe në mëndjen tuaj, do t'i lidhni si një shenjë në dorë dhe do të jenë si ballore midis syve; **19** do t'uua mësosh bijve tuaj, duke u folur pér to kur rri uluri në shtëpinë tënde, kur ecnën rrugës, kur rri shtrirë dhe kur çohesh; **20** do t'i shkruash në shtalkat e shtëpi tënde dhe mbi portat e tua, **21** me qëllim që ditet tuaja dhe ditët e bijve tuaj, në vendin që Zoti éshtë betuar t'u japë etérve tuaj, të jenë të shumta si ditët e qjellit mbi tokë. **22** Sepse, duke respektuar me kujdes të gjitha urdhërimet që unë ju urdhëroj të zbatoni në praktikë, duke dashur Zotin, Perëndinë tuaj, duke ecur në të gjitha udhët e tij dhe duke qenë të lidhur ngushtë me të, **23** Zoti do të débojë para jush të gjitha kombet dhe ju do të shtiny në dorë kombe më të mëdha dhe më të fuqishme se ju. **24** Çdo vend që do të shkelë këmba juaj, do të jetë juaj; kufijtë tuaj dë shtrihen nga shkretëtira deri në Liban, dhe nga lumi, lumi Eufrat, deri në detin perëndimor. **25** Askush nuk do të jetë në gjendje t'ju bëj ballë; Zoti, Perëndia juaj, ashtu siç ju tha, do të përhapë frikit dhe tmerrin pér ju në të gjithë vendin që ju do të shkelni. **26** Shikoni, unë vë sot para jush bekimin dhe mallkimin; **27** bekimin në rast se u bindeni urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tuaj, që sot ju përcaktoj; **28** mallkimin, në rast se nuk u bindeni urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tuaj, dhe largoheni nga rruga që ju përcaktoj sot, pér të ndjekur perëndi të tjerë që nuk i keni njojur kurrë. **29** Dhe kur Zoti, Perëndia juaj do të ketë futur në vendin që ti shkon të pushtosh, ti do ta vësh bekimin në malin Gerizim dhe mallkimin në malin Ebal. **30** A nuk janë atë matanë Jordanit, në perëndim të rrugës ku dielli perëndon; në vendin e Kananeje që banojnë në Arabah, përballë Gilgalit, pranë lisit të Morehut? **31** Sepse ju po gatiteni të kaloni Jordanin pér të hyrë dhe pér të pushtuar vendin që Zoti, Perëndia juaj, po ju jep; ju do ta zotëroni dhe do të banoni në të. **32** Kini kujdes, pra, të zbatoni të gjitha statutet dhe dekretet, që unë shtroj sot para jush".

12 "Këto janë statutet dhe dekretet që duhet të keni kujdes të respektimi në vendin që Zoti, Perëndia i etërvë të tu, të ka dhënë si trashëgimi pér të gjitha ditët që do të jeton mbi tokë. **2** Do të shkatërroni tërësisht të gjitha vendet ku kombet që jeton duke përzënë u shërbejnë perëndive të tyre; mbi malet e larta, mbi kodrat dhe nën çdo pemë që gjelbëron. **3** Do të rrënoni altarët e tyre, do të copëtoni kolonat e tyre të shenjta, do t'u vini flakën Asherimëve të tyre, do të rrëzoni shëmbëltyrat e gdhendura të perëndive të tyre, do të zhdukni emrin e tyre nga këto vende. **4** Nuk do të veproni këshfu me Zotin, Perëndinë tuaj, **5** por do ta kërkoni në vendin që Zoti, Perëndia juaj, do të zgjedhë midis tërë fiseve tuaj, pér t'iu vënë emrin e tij si banesë e tij; dhe aty do të shkoni; **6** aty do të çoni olokaustet dhe flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, ofertat e larta të duarve tuaja, ofertat tuaja të kushtimit dhe ofertat vullnetare, si dhe të parëlidurit e bagëtive të trasha dhe të imta; **7** dhe aty do të hani përparrë Zotit, Perëndisë tuaj, dhe do të gjozheni, ju dhe familjet tuaja, pér të gjitha ato që keni shtëninë në dorë dhe pér të cilat Zoti, Perëndia juaj, do t'ju bekojë. **8** Nuk do të veproni ashtu siç vepromjë sot këtu, ku secili bën të gjitha ato që i duken të drejta në sytë e tij, **9** sepse nuk keni hyrë akoma në pushimin dhe në trashëgiminë që Zoti, Perëndia juaj, ju jep. **10**

Por ju do të kaloni Jordanin dhe do të banoni në vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep në trashëgimi; dhe ai do t'ju jepë pushim nga të gjithë armiqëtë tuaj që ju rrrethojnë dhe ju do të keni një banim të sigurt. **11** Atëherë do të ketë një vend ku Zoti, Perëndia juaj, do të zgjedhë pér të venduar emrin e tij dhe aty do të çoni téré ato që unë ju urdhëroj: olokaustet tuaja, flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, ofertat e larta të duarve tuaja dhe të gjitha ofertat e zgjedhura që i keni premtuar si kusht Zotit. **12** Dhe do të gjëzoheni përparrë Zotit, Prëndisë tuaj, ju, bijtë dhe bijat tuaja, shërbëtorët dhe shërbëtoret tuaja, dhe Leviti që do të banojë brenda portave tuaja, sepse ai nuk ka as pjesë, as trashëgimi midis jush. **13** Ki kujdes të mos ofrosh olokaustet e tua në çdo vend që sheh; **14** por në vendin që Zoti do të zgjedhë në një nga fiset e tua, atje do të ofrosh olokaustet e tua dhe aty do të bësh çdo gjë që unë të urdhëroj. **15** Por sa herë që të duash, mund të vrasësh kafshë dhe të hash mishin e tyre në të gjitha qytetet, simbas bekimit që të ka bërë Zoti; atë mund ta hanë si i papastri, ashtu dhe i pastri, siç bëhet me mishin e gazelës dhe të drerit; **16** por nuk do të hani gjakun e tyre; do ta derdhni mbi tokë siç derdhet uji. **17** Brenda qyteteve të tua nuk mund të hash të dhjetat e grurit tënd, të mushtit tënd, të vajit tënd, as pjellën e parë të bagëtive të tua të trasha dhe të imta, as atë që ke premtuar si zotim as në ofertat e tua vullnetare, as në ofertat e larta të duarve të tua. **18** Por do t'i hash përparrë Zotit, Perëndisë tënd, në vendin që Zoti, Perëndia yt, ka pér të zgjedhur, ti, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtoria jote, dhe Leviti që do të banojë brenda portave të tua; dhe do të gjëzosh përparrë Zotit, Perëndisë tënd, çdo gjë mbi të cilën ti vë dorë. **19** Ki kujdes të mos shpërfillësh Levitin, deri sa të jetosh në atë vend. **20** Kur Zoti, Perëndia yt, do t'i zgjerojë kufijtë e tu, ashtu si të ka premtuar, dhe ti do të thush: "Do të ha mish", sepse ke déshirë të hash mish, do të mund të hash mish sa herë që e déshiron. **21** Në qoftë se vendi që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pér të venduar emrin e tij do të jetë larg teje, mund të vrasësh kafshë nga bagëtia e trashë dhe e imët, ashtu si të kam urdhëruar; dhe mund të hash brenda portave të tua sa herë të duash. **22** Vëtëm do ta hash ashtu siç hahet mish i gazelës dhe i drerit; do të mundë ta hajë si i papastri ashtu edhe i pastri. **23** Por ruhu se ha gjakun, sepse gjaku éshtë jeta; dhe ti nuk do ta hash jetën bashkë me mishin. **24** Nuk do ta hash, por do ta derdhësh pér tokë ashtu siç bëhet me ujin. **25** Nuk do ta hash me qëllim që të përparosh ti dhe bijtë e tu mbas teje, pse keni bërë një gjë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit. **26** Por gjérat e shenja që ke pér të ofruar dhe ato të premtuara si kusht, do t'i marrësh dhe do të shkosh në vendin që ka zgjedhur Zoti, **27** dhe do të ofrosh olokaustet e tua, të plota, mishin dhe gjakun mbi altarin e Zotit, Perëndisë tënd; gjaku i flijimeve të tua përkundrazi do të shpërndahet mbi altarin e Zotit, Perëndisë tënd, dhe ti do të hash mishin e tyre. **28** Ki kujdes dhe bindju të gjitha fjallëve që të urdhëroj, që të përparosh ti dhe bijtë e tu pas teje, pse keni bërë atë që éshtë e mirë dhe e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë tënd. **29** Kur Zoti, Perëndia yt, do të ketë shfarosur para teje kombet që ti shkon pér t'i shpronësuar, dhe kur t'i kesh shpronësuar dhe të banosh në vendin e tyre, **30** ruhu të mos biesh në kurthin e ngritur, duke ndjekur shembullin e tyre, pasi ata janë shkatërruar para teje, dhe të informohesh mbi perënditë e tyre, duke thënë: "Si u shërbenin këto kombe perëndive të tyre? Edhe unë do të veproj këshfu". **31** Ti nuk do të veproj këshfu me Zotin, me Perëndinë tënd, sepse ata me perënditë e tyre kanë bërë téré ato gjëra të neveritshme pér Zotin dhe që ai i urren; kanë djegur madje në zjarr bijtë dhe bijat e tyre pér ndër të perëndive të tyre. **32** Do të kujdeseni të zbatoni në praktikë téré gjérat që ju urdhëroj; nuk do t'u shtonni as do t'u hiqni asgjë".

13 "Në rasat se midis jush del një profet apo një èndërrimtar dhe ju propozon një shenjë apo një mrekulli, 2 dhe shenja apo mrekullia pér të cilën ju foli realizohet dhe ai thotë: "Le të shkojmë pas perëndive të tjera që ti nuk i ke njohur kurri dhe le t'u shérbejmë". 3 Ti nuk do të dégjosh fjalët e këtij profeti apo të këtij èndërrimtar, sepse Zoti, Perëndia tuaj, ju vë në provë pér të ditur në se e doni Zotin, Perëndinë tuaj, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirë. 4 Do të shkoni pas Zotit, Perëndisë tuaj, do të keni frikë nga ai, do të respektoni urdhërimet e tij, do t'i bindeni zërit të tij, do t'i shérbeni dhe do të jeni të lidhur ngushtë me të. 5 Por ai profet ose ai èndërrimtar do të vritet, sepse ka folur në ményrë që t'ju largojë nga Zoti, Perëndia tuaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit dhe ju çlroi nga shtëpia e skllavërisë, pér t'ju qar Jashtë rrugës në të cilën Zoti, Perëndia yt, të ka urdhëruar të ecësh. Në këtë ményrë do të shkulësh të kegen nga gjiri yt. 6 Në rast se vëllai yt, bir i nënës sate, biri yt ose bija jote, gruaja që prehet mbi gjirin tënd apo shoku që ti e do si shpirtin tënd të nxít fshehtazi, duke thënë: "Shkojmë t'u shérbejmë perëndive 7 hyjnive të popujve që ju rrrethojnë, që janë pranë apo larg teje, nga një skaj i tokës deri në skajin tjetër të tokës, 8 mos iu nënshtro atij dhe mos e dégio; syri yt nuk duhet të ketë mësirë pér të; mos e kurse, mos e fsheh. 9 Por ti duhet ta vrasësh; dora jote të jetë e para që të ngrihet kundër tij, pér ta vrarë; pastaj le të vijë dora e gjithë popullit. 10 Ti do ta vrasësh me gurë dhe ai do të vdesë, sepse ka kërkuar të të largojo nga Zoti, Perëndia yt, që t'ë nxori nga Egjipti, nga shtëpia e skllavërisë. 11 Kështu téré Izraeli do ta dégjoiqë këtë nojtarje dhe do të ketë frikë, e nuk ka pér të kryer më asnjë veprim të keq si ky né gjirin tënd. 12 Në qoftë se një ndër qytetet e tua që Zoti, Perëndia yt, të jep pér të banuar, dégjon të thuhet 13 që njerëz të çoroditurt kanë dalë nga gjiri juaj dhe kanë mashtruar banorët e qytetit të tyre duke thënë: "Shkojmë t'u shérbejmë perëndive të tjera", që ju nuk i keni njohur kurri. 14 ti do të bësh hetime, kérkimë dhe do të marrësh me kujdes në pyetje; dhe në qoftë se èshtë e vërtetë dhe e sigurt që ky veprim i neveritshëm èshtë kryer me të vërtetë né gjirin tënd. 15 atëherë do të vrasësh me shpatën tênde banorët e atij qyteti, duke vendosur shfarosjen e tij dhe gjithqë që ndodhet në të; do t'i vrasësh edhe bagëtinë e tij. 16 Pastaj do të mbledhësh téré plaçkën e tij në mes të sheshit dhe do ta djegësh me zjarr qytetin dhe téré plaçkën e tij pérpara Zotit, Perëndisë tuaj; ajo do të mbetet një grumbull gërmadhash pér gjithnjë dhe nuk do të rindërtohet më kurrë. 17 Prandaj asgjë nga ato që janë caktuar të shkatërrohen të mos ju njitet në dorë, me qëllim që Zoti të heqë dorë nga zjarri i zemërimit të tij dhe të tregohet i dhimshur t'i vijë keq pér ty dhe të shumëzojë, ashtu siç u èshtë betuar etërve tuaj, 18 sepse ti e dégjove zérin e Zotit, Perëndisë tênd, duke respektuar të gjitha urdhërimet e tij që po të përcakton sot duke bëré atë që èshtë e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë tuaj".

14 "Ju jeni bijtë e Zotit, Perëndisë tuaj; nuk do të bëni asnjë prerje dhe nuk do të rruehi midis syve pér një të vdekur; 2 sepse ti je një popull i shenjtë pér Zotin, Perëndinë tênd, dhe Zoti tê ka zgjedhur pér të qenë një popull i tij, një thesar i veçantë ndër të gjithë popujt që janë mbi faqen e dheut. 3 Nuk do të hash asgjë t'i neveritshme. 4 Këto janë kafshët që mund të hanit: lopa, delja, dhia, 5 dreri, gazela, dhia e egër, stambeku, antilopa dhe kaprolli. 6 Mund tê hanit qdo kafshë që e ka thundrën tê ndarë, dhe që përtypet midis kafshëve. 7 Por nga ato që vetëm përtypen dhe që kanë vetëm thundrën tê ndarë nuk do të hanit devënë, lepurin dhe baldosën, që përtypen por nuk e kanë thundrën tê ndarë; pér ju janë tê papastrë; 8 edhe derri, që e ka thundrën tê ndarë por nuk përtypet, èshtë i papastër pér ju. Nuk do të hanit mishin e tyre dhe nuk do të prekni trupat e tyre tê vdekur. 9 Ndër tê

gjitha kafshët që rojnjë në ujë, mund tê hanit tê gjitha ato që kanë pendë dhe luspa; 10 por nuk do të hanit asnjë nga ato që nuk kanë pendë dhe luspa; janë tê papastrë pér ju. 11 Mund tê hanit çdo zog tê pastër; 12 por nuk do të hanit këto: shqiponjën, shqiponjën e detit dhe fajkuar e detit, 13 qiftin, fajkuar dhe çdo lloj zhgabë, 14 çdo lloj korbi, 15 strucin, kukuvajkën mjekroshe, pulëbardhën dhe çdo lloj krahatatë, 16 bufin, ibisin, mjellmën, 17 pelikanin, martin peshkatarin, kormoranin, 18 lejlekun, çdo lloj gate, pupëzën dhe lakuriqin e natës. 19 Çdo insekt që fluturon èshtë i papastër pér ju; nuk do ta hanit. 20 Por mund tê hanit çdo zog që èshtë i pastër. 21 Nuk do të hanit asnjë kafshë që ka ngordhur në ményrë të natyrshme; mund t'uaj jepni të huajve që janë brenda portave tuaja që t'i hanë ose mund t'uaj shisni një të huaji, sepse ti je një popull që i je shenjtëruar Zotit, Perëndisë tênd. Nuk do ta gatuash kecin bashkë në qumështin e nënës së tij. 22 Do të zotohesh tê japësh tê dhjetën e asaj që mbijell dhe që tê prodhon ara çdo vit. 23 Do të hash pérpara Zotit, Perëndisë tênd, në vendin që ai ka zgjedhur si vendbanim pér emrin e tij, të dhjetën e grurit tênd, të mushtit tênd, të vajit tênd, dhe pjelljen e parë tê tufave tê bagëtive tê trasha dhe tê imta, në ményrë që ti tê mësosh tê kesh gjithnjë frikë nga Zoti, Perëndia yt. 24 Por në rast se rruga èshtë shumë e gjatë pér ty dhe nuk mund t'i qosh deri atje tê dhjetat, sepse vendi që Zoti, Perëndia yt, ka caktuar pér të vendosur emrin e tij èshtë shumë larg nga ty, kur Zoti, Perëndia yt, do tê ketë bekuar, 25 atëherë do t'i këmbesh ato me para dhe me paratë në dorë do tê shkosh në vendin që ka zgjedhur Zoti, Perëndia yt; 26 dhe do t'i përdorësh këto para pér të blerë tê gjitha ato që dëshiron zemra jote: lopë, dele, verë, pije dehëse, ose çfarëdo gjë që dëshiron zemra jote; dhe aty do të hash pérpara Zotit, Perëndisë tênd, dhe do tê gézohesh ti bashkë me familjen tênde. 27 Përveç kësaj nuk do tê lesh pas dore Levitin, që banon brenda portave të tua, sepse ai nuk ka pjesë as trashëgimi me ty. 28 Në fund tê çdo tre viteve, do tê vësh ménjanë tê gjitha tê dhjetat e prodhimeve të tua tê vitit të tretë, dhe do t'i vendosësh brenda portave të tua; 29 dhe Leviti, që nuk ka pjesë as trashëgimi me ty, dhe i huaji, jetimi dhe e veja që gjenden brenda portave të tua, do tê vinë, do tê hanë dhe do tê ngopen, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, tê të bekojë në çdo punë që do tê zërë dora".

15 "Në mbarim tê çdo shtatë viteve do tê bësh faljen e borxheve. 2 Dhe kjo do tê jetë forma e faljes: Çdo huadhënës do tê falë atë që i ka dhënë hua tê afërimt tê tij; nuk do tê kérkojë kthimin e saj nga i afërimi dhe nga vëllai tij, sepse èshtë shpallur falja e borxheve nga Zoti. 3 Mund ta kérkosh borxin nga i huaji; por do t'i falësh vëllait tênd atë që ai tê ka marrë hua. 4 Nuk do tê ketë asnjë nevojtar midis jush, sepse Zoti do tê bekojë me tê madhe në vendin që Zoti, Perëndia yt, po tê jep si trashgimi, që ti ta zotërosh, 5 por vetëm me kusht që ti t'i bindesh me zell zërit tê Zotit, Perëndisë tênd, duke pasur kujdes tê zbatosh në praktikë tê gjithja këta urdhërimet, që sot tê cakton. 6 Sepse Zoti, Perëndia yt, do tê tê bekojë siç tê ka premtuar; atëherë do t'u japësh hua shumë kombe, por ti nuk do tê kérkosh hua; do tê sundosh mbi shumë kombe, por ato nuk do tê sundojnë mbi ty. 7 Në rast se ke ndonjë vëlla nevojtar midis jush, midis ndonjë prej qyteteve që Zoti, Perëndia yt, po tê jep, nuk do tê fortësosh zemrën dhe nuk do tê myllësh dorën para vëllait tênd nevojtar; 8 por do t'i hapësh me zemërgjerësi dorën tênde dhe do t'i japësh hua që sa i nevojitet pér t'i përballuar nevojat që ka. 9 Ki kujdes që tê mos ketë asnjë mendim tê keq në zemrën tênde, i cili tê bëjë tê thuash: "Viti i shtatë, viti i familjës, èshtë afër", dhe ta shikosh me sy tê keq vëllanë tênd nevojtar dhe tê mos i japësh asgjë; ai do të bërtiste kundër teje para Zotit dhe ti do të mëkatoje. 10 Jepi me

bujari dhe zemra jote tē mos trishtohet kur i jep, sepse pikërisht pér këtë Zoti, Peréndia yt, do tē bekøjë nē çdo punë tēnden dhe nē çdo gjë qđ do tē zërë dora. **11** Sepse nevojtarët nuk do tē mungojnë kurrë nē vend, prandaj unë po tē jep këtë urdhërim tēnd dhe tē them: "Hapja me bujari dorën tēnde vëllait tēnd, tē varfërit tēnd dhe nevojtarit nē vendin tuaj". **12** Në rast se një vëlla apo një motër hebre shitet te ti, do tē tē shërbëje gjashtë vjet; por vitin e shtatë do ta lësh tē ikë i lirë. **13** Dhe kur do ta lësh tē ikë i lirë, nuk do ta lësh tē shkojë duarbosh; **14** do t'i japësh bujarisht dhurata nga kopeja jote, nga lëmi dhe nga hambari yt; do ta bësh pjestar tē bekimeve me tē cilat Zoti, Peréndia yt, tē ka mbushur; **15** dhe nuk do tē harrosh se ke qenë skllav nē vendin e Egjiptit dhe se Zoti, Peréndia yt, tē ka liruar; prandaj sot tē urdhëroj këtë. **16** Por nē rast se ai tē thotë: "Nuk dua tē largohem prej teje", sepse tē do ty dhe shtëpinë tēnde, sepse ka mbarësi bashkë me ty, **17** atëherë do tē marrësh një fëndylli, do t'i shposh veshin kundrë portës dhe ai do tē jetë skllavi yt pér gjithnjë. Po ashtu do tē veprosh me skllaven tēnde. **18** Nuk duhet tē tē duket e vështirë ta nisësh tē lirë, sepse tē ka shërbyer gjashtë vjet me gjysmën e pagës sē një argati; dhe Zoti, Peréndia yt, do tē bekøjë tē gjitha veprimet e tua. **19** Do t'i shenjtërosh Zotit, Peréndisë tēnd, tērë pjelljet e para meshkuj tē bagëtive tē tua tē trasha dhe tē imta. Nuk do tē bësh asnjë punë me pjelljen e parë tē lopës sate dhe nuk do tē qethësh pjelljen e parë tē deles sate. **20** Do t'i hash çdo vit, tē dhe familia jote, përpjara Zotit, Peréndisë tēnd, nē vendin qđ Zoti ka zgjedhur. **21** Por nē qoftë se kafsha ka ndonjë tē metë, nē rast se eshtë e çalë, e verbër, apo ka ndonjë tē metë tjetër tē rëndë, nuk do t'i fllojsh Zotit, Peréndisë tēnd; **22** do ta hash brenda portave tē tua; tē papastrin dha tē pastrin mund ta hanë njëlljo sikur tē ishte një gazelë apo një dre. **23** Por nuk do tē hash gjakun e tyre; do ta derdhësh nē tokë si uji".

16 "Respektu muajin e Abibit dhe kremito Pashkën pér nder tē Zotit, Peréndisë tēnd, sepse nē muajin e Abibit Zoti, Peréndia yt, tē nxori nga Egjipti, gjatë natës. **2** Do t'i bësh fli, pra, Pashkën e Zotit, Peréndisë tēnd, me bagëti tē trasha dhe tē imta, nē vendin qđ Zoti ka zgjedhur pér tē ruajtur emrin e tij. **3** Dhe nuk do tē hash bashkë me tē bukë tē mbrruitur; shtatë ditë do tē hash bukë tē ndorme (sepse dole me nxitim nga vendi i Egjiptit), me qëllim qđ ta kujtosh ditën qđ dole nga Egjipti tērë ditët e jetës sate. **4** Nuk do tē shihet maja pranë teje, brenda tērë kufijve tē tua, pér shtatë ditë me radhë; dhe nuk do tē mbetet asnjë qđ mihi qđ fllojve mbërëmjen e ditës sē parë pér gjithë natën dari nē mëngjes. **5** Nuk do tē mund ta fllojsh Pashkën nē çfarëdo qyteti qđ Zoti, Peréndia yt, tē jep, **6** por do ta fllojsh Pashkën vetëm nē vendin qđ Zoti, Peréndia yt, ka zgjedhur pér tē ruajtur emrin e tij; do ta fllojsh nē mbërëmje, nē perëndimi tē diellit, nē orën qđ dole nga Egjipti. **7** Do ta pjekësh viktiminë dhe do ta hash nē vendin qđ Zoti, Peréndia yt, ka zgjedhur; dhe nē mëngjes do tē largohesh dhe do tē kthehesh nē çadrat e tua. **8** Gjashtë ditë me radhë do tē hash bukë tē ndorme; dhe ditën e shtatë do tē mbahet një asamble solemne pér nder tē Zotit, Peréndisë tēnd; tì nuk do tē bësh gjatë kësaj dite asnjë punë. **9** Do tē numërosh shtatë javë; filla tē numërosh shtatë javë nga koha qđ fillon tē korrësh grurin; **10** pastaj do ta kremitosh festën e Javëve pér nder tē Zotit, Peréndisë tēnd, duke bëré ofertat e tua vullnethare dhe kjo nē masén qđ Zoti, Peréndia yt, tē bekon. **11** Dhe do tē gézosh përpjara Zotit, Peréndisë tēnd, tì, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote, Leviti qđ ndodhet brenda portave tē tua, dhe i huaji, jetimi dhe e veja qđ ndodhen nē mes teje, nē vendin qđ Zoti, Peréndia yt, ka zgjedhur pér tē ruajtur emrin e tij. **12** Do tē kujtosh qđ ke qenë skllav nē Egjipt dhe do tē kujdesesh t'i zbatosh nē

praktikë këto statute. **13** Do tē kremitosh festën e Kasolleve shtatë ditë me radhë, mbasi tē kesh mbledhur prodhimin e lëmit dhe tē fushës sate; **14** dhe do tē gézohesh nē festën tēnde, tì, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote, dhe Leviti, i huaji, jetimi dhe e veja qđ ndodhen brenda portave tē tua. **15** Do tē kremitosh një festë pér shtatë ditë me radhë pér nder tē Zotit, Peréndisë tēnd, nē vendin qđ Zoti ka zgjedhur, sepse Zoti, Peréndia yt, do tē bekøjë tē gjitha tē korrat e tua dhe tērë punë e duarve tē tua, dhe tì do tē jesh shumë i kënaqr. **16** Tri herë nē vit çdo mashkull i tì do t'i paraqitet Zotit, Peréndisë tēnd, nē vendin qđ ai ka zgjedhur, nē festën e bukëve nē festën tē ndorme, nē festën tē Javëve dhe tē Kasolleve; asnjeri prej tyre nuk do tē paraqitet para Zotit duarbosh. **17** Por secili do tē japë nga pjesa e tij simbas bekimit qđ Zoti, Peréndia yt, tē ka dhënë. **18** Do t'i caktosh gjykatës dhe zyrtarë brenda portave tē tua pér çdo fis tēndin, nē tē gjitha qytet qđ Zoti, Peréndia yt, tē jep; dhe ata do ta gjykoijn popullin me vendime tē drejta. **19** Nuk do ta prishësh drejtësinë, nuk do tē tregohesh i anshëm dhe nuk do tē pranosh dhurata, sepse dhurata i verbon sytë e njerëzve tē urtë dhe korrupton fjalët e njerëzve tē drejtë. **20** Do t'i zbatosh plotësish drejtësinë, nē mënyrë qđ tì tē jetosh dhe tē zotërosh vendin qđ Zoti, Peréndia yt, po tē jep. **21** Nuk do tē ngresh pér ty asnjë Asherah, me asnjë lloj druri pranë altarit qđ do t'i ndërtosh Zotit, Peréndisë tēnd; **22** dhe nuk do tē ngresh asnjë shtyllë tē shenjtë, qđ Zoti, Peréndia yt, urren".

17 "Nuk do t'i fllojsh Zotit, Peréndisë tēnd, ka, dele ose dhi qđ kanë ndonjë tē metë ose gjymit, sepse kjo do t'i ishte një gjë e neveritshme pér Zotin, Peréndinë tēnd. **2** Në rast se gjendet midis teje, nē një nga qytetet qđ Zoti, Peréndia yt, po tē jep, një burrë apo një grua qđ bëni atë qđ eshtë e keqe pér sytë e Zotit, Peréndisë tēnd, duke shkelur besëlidhjen e tij, **3** dhe qđ shkon t'u shërbëj perëndive tē tjerë dha bie përmbyss para tyre, para diellit, hënës apo tērë ushtrisë qellore, gjë qđ unë nuk tē kam urdhëruar, **4** dhe qđ tē eshtë referuar dha qđ ke dégjuar tē flitet pér tē, atëherë hetoje me kujdes; dhe nē qoftë se eshtë e vërtetë dhe e sigurtë se ky akt i neveritshëm eshtë kryer nē Izrael, **5** do ta çosh nē portat e qytetit tēnd atë burrë ose grua qđ ka kryer këtë veprim tē keq, dhe do ta vrasësh me gurë atë burrë ose atë grua; dhe kështu ata do tē vdesin. **6** Ai qđ duhet tē vdesë do tē dénohet me vdekje me deponimin e dy apo tri déshmitarëve, por nuk do tē dénohet me vdekje askush me deponimin e një déshmitari tē vetëm. **7** Dora e déshmitarëve do tē jetë e para qđ do tē ngritet kundrë tij pér t'i shkaktuar vdekjen; pastaj do tē ngritet dora e tē gjithë popullit; kështu do tē çrënjosësh tē keqen nga gjiri yt. **8** Në rast se tē paraqitet një rast shumë i vështirë pér t'u gjykuar, midis vrasësve, midis një padie e tjetrës, midis një plagosjeje e tjetrës, grindje brenda portave tē shtëpisë sate, atëherë do tē **9** dhe do tē takohesh me priftërinjtë levitikë dhe me gjykatësit nē funksion nē atë kohë dhe do tē këshillohesh me ta; atëherë ata do tē shpalin vendimin e gjyqit; **10** dhe tì do t'i përbahesh vendimit qđ ata tē kanë treguar nē vendin ku Zoti ka zgjedhur dhe do tē kujdesesh bësh tē gjitha atë qđ tē kanë mësuar. **11** Do t'i përbahesh ligjit qđ tē kanë mësuar dhe vendimit qđ tē kanë deklaruar; nuk do tē shmhangesh nga vendimi qđ tē kanë treguar as djathtas, as majtas. **12** Por njeriu qđ do tē veprojë me mendjemadhësi dhe nuk do ta dégojje priftin qđ ndodhet atë pér t'i shërbëtor Zotit, Peréndisë tēnd, ose gjykatësit, ky njeri ka pér tē vdekur; kështu do tē shkulësh tē keqen nga Izraeli; **13** tērë populli do tē mësojë kësisoj atë qđ ndodhi, do tē ketë frikë dhe nuk do tē veprojë me mendjemadhësi. **14** Kur do tē hysh nē vendin qđ Zoti, Peréndia yt, po tē jep dhe do ta shtiesh nē dorë dhe do tē banosh atje, nē rast se tē thuash: "Dua tē caktoj mbi mua një mbret ashtu si tērë

kombet që më rrrethojnë", 15 do të caktosh mbi ty mbretin që Zoti, Perëndia yt, ka për të zgjedhur. Do të caktosh mbi ty një mbret të zgjedhur midis vëllezërve të tu; nuk mund të caktosh mbi ty një të huaj që të mos jetë vëllai yt. 16 Por ai nuk duhet të ketë një numër të madh kuajsh, as ta kthejë popullin në Egjipt për të shtënët në dorë një numër të madh kuajsh, sepse Zoti ju ka thënë: "Nuk do të ktheheni më në atë rrugë". 17 Nuk duhet të ketë një numër të madh grash, me qëllim që zemra e tij të mos shthuret; dhe nuk duhet të grumbullojë për vete një sasi të madhe argjendi dhe ari. 18 Përveç kësaj, kur të ulet mbi froni më brendësish së tij, do të shkruajë përveten e tij në një libër një kopje të këtij ligji, simbas kopjes së priftërinxje levitikë. 19 Do ta mbajë pranë vetes këtë libër dhe do ta lexojë qdo ditë të jetës së tij, që të mësojë të ketë frikë nga Zoti, Perëndia i tij, dhe të zbatojë në praktikë të gjitha fjalët e këtij ligji dhe të këtyre statuteve, 20 me qëllim që zemra e tij të mos ngrihet mbi vëllezërit e tij dhe të mos shmanget nga ky urdhërim as djathtas, as majtas, dhe të zgjasë kështu ditët e mbretërimit të tij, ai vetë dhe bijtë e tij, në mes të Izraelit".

18 "Tërë priftërinxje levit, tërë fisi i Levit, nuk do të kenë pjesë as trashëgimi në Izrael; do të jetojnë me flijimet e bëra me zjarr pér Zotin, trashëgimi e tij. 2 Nuk do të kenë asnjë trashëgimi nga vëllezërit e tyre; sepse Zoti është trashëgimia e tyre, ashtu siç ua ka thënë. 3 Kjo është ajo që i detyrohet priftit populli, ata që ofrojnë një flijim, qoftë një lopë, një dele apo një dhi; ata do t'i japid priftit shpatullat, nofullat dhe plëndësin. 4 Do t'i japësh prodhimin e parë të grurit tênd, të mushitit tênd dhe të vajit tênd, si dhe qethjen e parë të dhene të tua; 5 sepse Zoti, Perëndia yt, e ka zgjedhur midis gjithë fiseve të tu për të kryer shërbimin në emër të Zotit, atë vetë dhe bijtë e tij pér gjithnjë. 6 Por në rast se në Levit, që ka ardhur nga një prej qyteteve të tua të gjithë Izraelit, ku ai banonte, vjen me gjithë dëshirën e zemrës së tij në vendin e zgjedhur nga Zoti, 7 atëherë ai do të mund të shërbejë në emër të Zotit, Perëndisë së tij, ashtu si gjithë vëllezërit e tij Levitë që ndodhen aty përrapa Zotit. 8 Ata do të marrin pér mbajtjen e tyre pjesë të barabarta, përveç parave nga shitja e pasurisë së tyre. 9 Kur do të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, po t'je, nuk do të mësosht te shkosh pas veprave të neveritshmë të këtyre kombeve. 10 Të mos gjendet midis teje ndonjë që e kalon binin ose bijën e vet nëpër zjarr, as ndonjë që praktikon shortarinë, bën parashikime, interpretion shenjat dhe merret me magji, 11 as ai që përdor yshqje, as mediume që konsultojnë fyrmat, as magjistarë, as ai që ndjell të vdrekurit, 12 sepse të gjithë ata që merren me këtë punë neveriten nga Zoti; dhe pér shkak të kësaj neverie, Zoti është duke i përzënë para teje. 13 Ti do të jesh i përkryer para Zotit, Perëndisë tênd; 14 sepse komet, që ti do të dëbosh, i kanë dëgjuar shortarët dhe magjistarët; kurse ty, Zoti, Perëndia yt, nuk të ka lejuar të vaprosht kështu. 15 Zoti, Perëndia yt, do të krijojë për ty një profet si unë në mes teje dhe vëllezërvë të tu; atë keni pér ta dëgjuar, 16 në bazë të gjithë atyre gjëra që i kërkove Zotin, Perëndinë tênd, në Horeb, ditën e asambleës, kur the: "Të mos dëgjoj më zërin e Zotit, Perëndisë tim, dhe të mos shoh më këtë zjarr të madh, që unë të mos vdes". 17 Dhe Zoti më tha: "Atë që thanë, është mirë; 18 unë do të nxjerr pér ta një profet nga gjiri i vëllezërvë të tyre dhe do të vë në gojnë e tij fjalët e mia, dhe ai do t'u thotë atyre të gjitha ato që unë do t'i urdhëroj. 19 Dhe do të ndodhë që në se dikush nuk i dëgjon fjalët e mia që ai thotë në emrin tim, unë do t'i kérkoj llogari. 20 Por profeti që pretendon të thotë në emrin tim një gjë për të cilën unë e kam urdhëruar ta thotë ose që flet në emër të perëndive të tjera, ai profet do të vritet". 21 Dhe në se ti thua në zemrën tênde: "Si do të bejmë për të dalluar fjalën që Zoti nuk ka thënë?". 22 Kur profeti flet në emër të Zotit dhe kjo gjë nuk ndodh dhe nuk realizohet, kemi të

bëjmë me një gjë që Zoti nuk e ka thënë; e ka thënë profeti me mendjemadhësi; mos ki frikë prej tij".

19 "Kur Zoti, Perëndia yt, të ketë shfarosur kombet e vendeve që të jep dhe ti i kesh dëbuar dhe të banosh në qytetet dhe shtëpitë e tyre, 2 do të veçosh tri qytete, në mes të vendit, që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi. 3 Do të përgatësish rrugë dhe do ta ndash në tri pjesë vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, me qëllim që çdo vrasës të mund të strehohet në tê. 4 Dhe ky është rregulli përvrasësin që strehohet aty, që të shpëtojë jetën e tij: kushdo që ka vrarë të afërmën e tij pa dashje, pa e uryer më parë. 5 Kështu, kur dikush shkon me shokun e tij në pyll pér të prerë dru dhe, ndërsa i bie një druri me sépatë, sépata del nga bishti dhe godet shokun që pastaj vdes, ai person do të strehohet në një nga këto qytete dhe do ta shpëtojë jetën; 6 sepse hakmarrësi i gjakut, ndërsa zemërimi i vlon në zemër, të mos e ndjekë vrasësin dhe ta arrijë, kur rruga është shumë e gjatë, dhe ta vrasë edhe pse nuk e meriton vdekjen, sepse në të kaluarën nuk e kishte uryer shokun e tij. 7 Prandaj të urdhëroj në këtë mënyrë: "Veço tri qytete". 8 Në rast se më pas Zoti, Perëndia yt, zgjeron kufijtë e tu, ashtu si u është betuar etërvë të tu dhe ta jep têrë vendin që u kishte premtuar t'ujepte etërvë të tu, 9 në rast se ti respekton këto urdhra që unë të jep sot, duke e dashur Zotin, Perëndinë tênd, dhe duke ecur gjithnjë në rrugët e tij, atëherë do t'u shtosht tri qytete të tjera tri të parave, 10 me qëllim që të mos derdhet gjak i pafajshëm në mes të vendit që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi dhe ti të mos bëhesh fajtor pér vrasje. 11 Por në rast se një njeri urren të afërmën e tij, i zë pritet, e sulmon dhe e plagos pér vdekje, dhe pastaj strehohet në një nga këto qytete, 12 pleqtë e qytetit të tij do të dërgojnë ta marrin që andej dhe do t'iadorezoinë hakmarrësit të gjakut që të vritet. 13 Syri yt nuk do të ketë mëshirë pér tê, por do t'i heqësh Izraelit fajin që ka derdhur gjak të pafajshëm, dhe kështu do të kesh mbarësi. 14 Nuk do të lëvizësh kufijtë e të afërmët tênd, tê vendosura nga pasardhësit në trashëgiminë që do t'i gëzosh në vendin që Zoti, Perëndia yt, tê jep në zotërim. 15 Një dëshmitar i vetëm nuk mjafton pér tê akuzuar dikë pér çfarëdo krimi apo mëkatë të kryer; fakti do t'i përcaktohet me deponimin e dy ose tre dëshmitarëve. 16 Në rast se kundër dikujt ngrihet një dëshmitar i rremë dhe e akuzon pér një krim, 17 atëherë dy njerëzit midis të cilëve zhvillohet mosmarrëveshja do të paraqiten përrapa Zotit, përrapa priftërinxje dhe gjykatesës në funksion ato ditë. 18 Gjykatesi do ta hetojë me kujdes çështjen; dhe në rast se del që ai dëshmitar është një dëshmitar i rremë, që ka deponuar gënjeshtura kundër vëllait, 19 atëherë do t'i bëni atij atë që kishte ndër mënd t'i bënte vëllait të tij. Kështu do ta shkulni të keqen nga mesi juaj. 20 Të tjerët do ta mësojnë dhe do të trëmben, dhe qysht atëherë nuk do të kryhet më në mes tuaj një veprim aq i keq. 21 Syri yt nuk do të ketë mëshirë, por do t'i përmbahet rregullit jetë pér jetë, sy pér sy, dhëmb pér dhëmb, dorë pér dorë, këmbë pér këmbë".

20 "Kur të shkosh në lufte kundër armiqve të tu dhe të shikosh kuaj, qerre dhe njerëz në një numër më të madh se ato që ke ti, mos k'i frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, që të bëri të njigjetesh nga vendi i Egjiptit, është me tij. 2 Kështu, në çastin kur do t'i jeni duke filluar betejën, prifti do të dalë përrapa dhe do t'i flasë popullit. 3 dhe do t'i thotë: "Dëgio, Izrael! Sot jeni gatitur pér t'u ndeshur me armiqëtë tuaj; zemra juaj të mos ju ligështohet; mos kini frikë, mos e humbni dhe mos u tremboj para tyre, 4 sepse Zoti, Perëndia juaj, është ai që ecën me ju pér t'i luftuar pér ju kundër armiqve tuaj dhe pér t'ju shpëtar". 5 Pastaj oficerët do t'i flasin popullit, duke thënë: "A ka njeri që ka ndërtuar një shtëpi

të re dhe ende nuk e ka përvuar? Le të shkojë dhe të kthehet në shtëpinë e tij, që të mos vdesë gjatë betejës dhe një tjetër të përurojë shtëpinë e tij. **6** A ka njeri të ketë mbjellë një vresh dhe të mos ketë shijuar akoma frutet e tij? Le të shkojë e të kthehet në shtëpi të tij, që të mos vdesë gjatë betejës dhe një tjetër të gëzojë frytet e tij. **7** A ka njeri që është fejuar me një femër dhe nuk e ka marrë akoma me vete? Le të shkojë dhe të kthehet në shtëpi të tij, që të mos vdesë në betejë dhe një tjetër ta marrë atë". **8** Pastaj oficerët do t'i flasin akoma popullit, duke i thënë: "A ka ndonjë që ka frikë dhe të cilin i mungon guximi? Le të shkojë dhe të kthehet në shtëpi të tij, që guximi i vëlezërvë të tij të mos mehet ashtu si i ndodhi atij". **9** Kur oficerët të kenë mbaruar së folur popullit, do të caktojnë komandantë e trupave të popullit. **10** Kur t'i afrohesh një qyteti për ta sulmuar, do t'i ofrosh së pari paqen. **11** Në qoftë se pranon ofertën tënde të pages dhe t'i hap dyert e tij, tërë populli që ndodhet aty ka pér të paguar haraçin dhe do të shërbejë. **12** Por në rast se nuk do të bëjë paqe me ty dhe kërkon lutfë kundër teje, atëherë ti do ta rrethosh. **13** Kur më vonë Zoti, Perëndia yt, do të ta japë në dorë, do të vrasësh me shpatë tërë meshkujt e tij, **14** por gratë, fëmijët, bagëtinë dhe të gjitha ato që ndodhen në qytetet, tërë prenë e tij, do t'i marrësh si plaqëtë tënde; dhe do të hash plaqëtë e armiqe të tu që Zoti, Perëndia yt, të ka dhënë. **15** Kështu do të vepros hënë të gjitha qytetet që janë shumë larg nga ti dhe që nuk janë qytete të këtyre kombeve. **16** Por nga qytetet e këtyre popujve që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, nuk ke pér të lénë asnjë që merr frymë; **17** por do të vendosësh shfarosjen e plotë të tyre, domethënë të Hitejve, të Amorejve, të Kananejve, të Perezejve, të Hivejve dhe të Jebusejve, ashtu si të ka urdhëruar Zoti, Perëndia yt, **18** me qëllim që ata të mos ju mësojnë të imitonit tërë ndyrësirat që bëjnë pér perënditë e tyre, dhe ju të mos mëkatoni kundër Zotit, Perëndisë tuaj. **19** Kur të rrethosh një qytet pér një kohë të gjatë, duke luftuar kundër tij, pér ta shtënë në dorë, nuk do të shkatërrosh drurët frutorë me goditje të sépatës, do të hash frutat e tyre dhe nuk do t'i rrëzosh; sepse vallë druri i fushës a është njeri që ti ta përdorësh në rrëthimin? **20** Por mund të shkatërrosh dhe të rrëzosh gjithë drurët që ti e di që nuk janë frutorë, pér të ndërtuar veprë rrëthimi kundër qytetit që të lufton, deri sa ai të bjerë".

21 "Në rast se në vendin që Zoti, Perëndia yt, është duke të dhënë, gjindet një i vrarë, i shtrirë në një fushë, dhe nuk dihet se kush e ka vrarë, **2** pleqtë dhe gjykatesit e tu do të dalin dhe do të masin largësinë midis të vravit dhe qytetëve që ndodhen rrëth e rrotull. **3** Pastaj pleqtë e qytetit më të afërt me të vrarin do të marrin një mëshqerrë që nuk ka punuar akoma dhe as nuk është mbrehur. **4** Pleqtë e atij qyteti do ta zgresin mëshqerrën pranë një rrjedhe uji, në një vend as të lëruar as të mbjellë, dhe aty afërt rrjedhes së ujit do t'a thyejë qafën mëshqerrës. **5** Pastaj do të afrohen priftërinjët, bij të Levit, sepse Zoti, Perëndia yt, i ka zgjedhur pér të shërbyer dhe pér të dhënë bekimin në emër të Zotit, dhe fjala e tyre duhet të zgjidhë çdo mosmarrëveshje dhe çdo démtim trupor. **6** Atëherë tërë pleqtë e qytetit, që është më afërt me të vrarin, do të lajnë duart mbi mëshqerrén së cilës i është thyer qafa pranë rrjedhes së ujit; **7** dhe, duke marrë fjalën, do të thonë: "Duart tona nuk e kanë derdhur këtë gjak, as sytë tona s'e kanë parë. **8** O Zot, fale popullin tënd Izrael që ti ke cliruar, dhe mos i ngarko fajin e gjakut të pafajshëm popullit tënd Izrael". Dhe ai gjak do t'u falet atyre. **9** Kështu ti do të heqësh gjë vetja jote fajin e gjakut të pafajshëm, duke bërë atë që është e drejtë në sytë e Zotit. **10** Kur të shkosh në lutfë kundër armiqe të tu dhe Zoti, Perëndia yt, të t'i japë në dorë dhe ti t'i zësh robër, **11** në rast se shëh midis robërve një grua të pashme dhe të pëlqen aq sa të

duash ta bësh bashkëshorten tënde, **12** do ta çosh në shtëpinë tënde, dhe ajo do të rrujuaj këkën dhe do të presë tonjtë, **13** do të heqë rrobat e robinjës, do të banojë në shtëpinë tënde dhe do të mbajë zë një muaj të téré pér të atin dhe pér të émën, pastaj ti do të hysh te ajo dhe do të jesh bashkëshorti i saj dhe ajo do të jetë bashkëshortja jote. **14** Në qoftë se më vonë nuk të pëlqen më, do ta lësh të shkojë ku të dojë, por nuk mund ta shesësh pér para as ta trajtosh si skllave, sepse ti e ke poshtëuar. **15** Në qoftë se një burrë ka dy gra, dhe njerëz e dashuron dhe tjetërën e urren, dhe si e dashurura ashtu dhe ajo e uryera i kanë lindur fëmijë, në rast se i parëlinduri është fëmija e gruas së uryrer, **16** ditën që u lë me testament pasurin që zoteron bijve, nuk mund t'i shënojë të drejtën e paralindjes djalit të gruas që dashuron duke e preferuar nga djali i gruas që urren që është i parëlinduri; **17** por do të njohë si të parëlindur djalin e gruas së uryrer, duke i dhënë një pjesë të dysfishtë të të gjitha atyre që zoteron; sepse ai është prodhimi i parë i fuqisë së tij dhe atij i përket e drejta e paralindjes. **18** Në qoftë se një burrë ka një fëmijë kokëfortë dhe rebel që nuk i bindet as zërit të babait, as atij të nënës dhe me gjithëse e kanë ndëshkuar, nuk u bindet atyre, **19** i ati dhe e éma do ta marrin dhe do ta çojnë te pleqtë e qytetit të tij, në portën e vendit ku banon, **20** dhe do t'u thonë pleqve të qytetit: "Ky biri ynë është kokëfortë dhe rebel; nuk do t'i bindet zërit tonë; është grykës dhe pjanec". **21** Atëherë tërë banorët e qytetit të tij do ta vrasin me gurë dhe ai ka pér të vdekur, kështu do të shrrënjosësh të keqen nga mesi yt, tërë Izraeli do mësojë dhe do të ketë frikë. **22** Në rast se dikush ka kryer një krim që meriton vdekjen dhe ka pësuar vdekjen, dhe ti e ke varur në një dru, **23** kufoma e tij nuk do të rrrijë tërë natën mbi pemën, por do ta varrosësh po atë ditë; sepse ai që rri varur është i mallkuar nga Perëndia, dhe ti nuk do ta ndotësh tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi".

22 "Në qoftë se shikon kaun ose delen e vëllait tënd që e kanë humbur rrugën, ti nuk do të bësh sikur nuk i ke parë, por do ta marrësh përsipër t'a çosh përséri vëllait tënd. **2** Dhe në qoftë se vëllai yt nuk banon afër teje dhe ti nuk e njeh, do ta çosh kafshën në shtëpinë tënde deri sa yt vëlla të fillojë ta kërkøjë; dhe atëherë do t'a kthesht. **3** Në të njëjtën mënyrë do të veprosht me gomarin, rrobat dhe çfarëdo send tjetër që yt vëlla ka humbur dhe ti ke gjetur; ti nuk do të bësh sikur nuk i ke parë. **4** Në qoftë se ti shikon gomarin e vëllait tënd apo kaun e tij të rrëzuar gjatë rrugës, ti nuk do të bësh sikur nuk i ke parë, por do të ndihmosh tët vëlla pér t'i ngritur. **5** Graua nuk do të veshë rroba burash, as burri nuk ka pér të veshur rroba grash, sepse kushdo që bën gjëra të tilla neveritet nga Zoti, Perëndia yt. **6** Në rast se rrugës të rastis të gjesh mbi një dru ose pér tokë një folë zogu me gjithë të vegjilët ose me vezët dhe nënën që ngroh të vegjilët apo vezët, nuk ke pér të marrë nënën me të vegjilët; **7** do të lesi nënën të ikë dhe do të marrësh pér vete të vegjilët, që ti t'kesh mbarësi dhe të zgjatësh ditët e tua. **8** Kur të ndërtosh një shtëpi të re do të ngresh një parapet rrëth çatisë së saj pér të mos têrhequr një faj gjaku mbi shtëpinë tënde, në rast se dikush rrëzohet nga çatia. **9** Nuk do të mbjellësh në vreshtin tënd farëra të llojeve të ndryshme, me qëllim që prodhimi i asaj që ke mbjellë dhe renta e vreshtit të mos preken. **10** Nuk do t'punoш njëkohësisht me një ka dhe një gomar. **11** Nuk do t'vëshësh rroba të bëra me një stof t'përzierë leshi dhe liri. **12** Nuk do t'vësh theka në katër cepat e mantelit me të cilin mbulohesh. **13** Në qoftë se një burrë martohet me një grua, hyn tek ajo dhe pastaj fillon ta urejë, **14** dhe e padit pér gjëra të turpshme dhe i nxjerr një nam të keq, duke thënë: "Mora këtë grua, por kur iu afrova nuk gjeta tek ajo shenjat e virgjërisë", **15** babai dhe nëna e së resë do të marrin shenjat e

virgjërisë së saj dhe do t'ua tregojnë pleqve të qytetit, te porta; **16** dhe babai i së resë do t'u thotë pleqve: "Unë ia dhashë time bijë pér grua këtij burri, por ai filloj ta urejë, **17** dhe tanj e akuzon pér grjëra të turpshme, duke thënë: Nuk gjeta tek jote bijë shenjat e virgjërisë; por këto janë shenjat e virgjërisë të bijës sime". Dhe do të shpalosin çarçafin pérpara pleqve të qytetit. **18** Atëherë pleqtë e atij qyteti do të marrin bashkëshortin dhe do ta dénojnë me rrahje; **19** dhe duke qenë se i ka hapur një nam të keq një virgjëreshe të Izraelit, do t'i vënë një gjobë prej njëqind siklash argjendi, që do t'ia japid të atit të së resë; kështu ajo do të mbetur bashkëshorte e tij dhe ai nuk do të mund ta përzërë deri sa të rrojë. **20** Por në qoftë se vërtetohet fakti dhe tek e reja nuk janë gjetur shenjat e virgjërisë, **21** atëherë do ta nxjerrin të renë te pragu i shtëpisë së babait të saj dhe njerëzit e qytetit të saj do t'a vrasin me gurë, dhe ajo ka pér të vdekur, sepse ka kryer një vepër të turpshme në Izrael, duke u bërë kurvë në shtëpinë e atit të saj. Kështu do të shkulësh të keqen nga gjiri juaj. **22** Në rast se një burrë gjendet në shtrat me një grua të martuar, do të vriten që të dy, si burri që ka rënë me gruan dhe gruaja. Kështu do të shkulësh të keqen nga gjiri i Izraelit. **23** Kur një vajzë e virgjër éshët e fejuar, dhe një burrë e gjen në qytet dhe bie në shtrat me të, **24** që të dy do t'i çoni në portën e atij qyteti dhe do t'i vrithni me gurë, dhe ata do të vdesin: vajza sepse, ndonëse ishte në qytet, nuk bërtiti, dhe burri sepse ka çnderuar gruan e të afërmittë tij. Kështu do ta shkulësh të keqen nga gjiri yt. **25** Por në rast se burri gjen një vajzë të fejuar, në arë, dhe dhunon dhe shtrihet me të, atëherë do të vritet vetëm burri që éshët shtrirë me të; **26** por nuk do t'i bësh asgjë vajzës; kjo nuk ka asnjë mëkat që meriton vdekjen, sepse ky rast éshët si ai kur një njeri ngritet kundër të afërmittë tij dhe e vret; **27** në fakt ai e gjeti në arë; vajza e fejuar ka bërtitur, por nuk kishte njeri që ta shpëtonte. **28** Në rast se një burrë gjen një vajzë të virgjër që nuk éshët e fejuar, e merr dhe bie në shtrat me të, dhe kapen në flagancë, **29** burri që éshët shtrirë me të do t'i japë atit të vajzës pësëdhjetë sikla argjendi dhe ajo do të bëhet bashkëshortja e tij, sepse e ka çnderuar dhe nuk mund ta përzërë sa të jetë gjallë. **30** Asnjeri nuk ka pér të marrë gruan e atit tij, as ka pér të ngritur skajin e mbulesës së atit tij".

23 "Ai që éshët tredhur me anë të shtypjes apo të gjymtimit, nuk ka pér të hyrë në asamblënë e Zotit. **2** Një kopil nuk do të hyjë në asamblënë e Zotit; asnjë nga pasardhësit e tij, qoftë edhe ata të brezit të dhjetë, s'ka pér të hyrë në asamblënë e Zotit. **3** Amoniti dhe Moabiti nuk do të hyjnë në asamblënë e Zotit, asnjë nga pasardhësit e tyre, as edhe në brezin e dhjetë, nuk kanë pér të hyrë kurrë në asamblënë e Zotit, **4** sepse nuk ju pritën në rrugë me bukë dhe me ujë kur dolët nga Egjipti dhe sepse rekrutuan kundër jush Balaamin, birin e Beorit nga Pethori i Mesopotamisë, pér t'ju mallkuar. **5** Megjithatë Zoti, Perëndia yt, nuk deshi të dëgjojë Balaamin; por Zoti, Perëndia yt, e ndërroi pér ty mallkimin në bekim, sepse Zoti, Perëndia yt, të do. **6** Nuk do t'u kërkosh kurrë as paqen, as begatinë e tyre deri sa të jetosh. **7** Nuk do të uresh Idumeon, sepse t'i ishte i huaj në vendin e tij, **8** bijtë që do t'u lindin atyre, në brezin e tretë, do të mund të hyjnë në asamblënë e Zotit. **9** Kur të dalësh me ushtrinë kundër armiqve të tu, ruhu nga çdo gjë e keqe. **10** Në rast se dikush në mes teje éshët i papastër nga një ngjarje e natës, ka pér të dalë nga kampi dhe nuk do të kthehet më; **11** në mbrëmje do të lahet me ujë dhe pas perëndimit të diellit do të mund të kthehet në kamp. **12** Do të kesh edhe një vend jashtë kampit, dhe do të shkosh atje pér nevojat e tua; **13** dhe midis veglave të tua do të kesh edhe një kunj dhe kur të shkosh pér t'u mbledhur kruspull përashta, me të do të gërmosh një gropë dhe pastaj do të mbulosh jashtëqitjet e tua. **14** Me qenë

se Zoti, Perëndia yt, ecën në mes të kampit tënd që të bëjë të lirë dhe që të jepë në dorë armiqët e tu; prandaj kampi yt do të jetë i shenjtë që Zoti të mos shohë në gjirin tënd asnjë paturpësi dhe të largohet prej teje. **15** Nuk do t'i dorëzosh pronarit të tij skllavin që i ka ikur pér t'u strehuar pranë teje. **16** Ai do të banojë me ty, në mes jush, në vendin që ka zgjedhur, në atë qytetin tënd që do t'i duket më i mirë; dhe nuk do ta ngacmosh. **17** Nuk do të ketë asnjë grua që të merret me kurvëri midis bijave të Izraelit, nuk do të ketë asnjë burrë që të merret me kurvëri midis bijve të Izraelit. **18** Në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tënd, nuk do të çosh shpërbëlimin e një kurve as çmimin e një qeni, pér asnjë kusht, sepse këto dy gjëra janë një ndyrësi pér Zotin, Perëndinë tënd. **19** Vëllait mund nuk do t'i japësh hua me kamatë: interes pér të holla, interes pér ushqime ose çfarëdo gjë tjetër që huazohet me interes. **20** Të huajt mund t'i japësh hua me kamatë, por jo vëllait tënd, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, të të bekojë në të gjitha gjërat mbi të cilat do të vësh dorë në vendin ku je duke hyrë pér ta pushtuar. **21** Kur lidh një kusht me Zotin, Perëndinë tënd, nuk do të vonosh ta kryesh, sepse i Zoti, Perëndia yt, do të të kërkojë me siguri llogari dhe ti do të ishe fajtor; **22** por në rast se ti nuk lidh kushte, nuk kryen mëkat. **23** Mbajte fjalën që ka dalë nga goja jote, sepse ke marrë përsipër në ményrë të neveritshme përparrë Zotin, Perëndisë tënd, atë që ke premtuar me gojën tënde. **24** Kur hyn në vreshtin e të afërmittë tënd, mund të hash rrush sa të ngopesh, por nuk do vësh rrush në shportën tënde. **25** Kur hyn në arën e grurit të afërmittë tënd, mund të mbjellësh kalljin; por nuk do të përdorësh drapërin në arën e grurit të afërmittë tënd".

24 "Kur një njeri merr një grua dhe martohet me të, dhe më vonë ndodh që ajo nuk e kënaq më, sepse ai ka gjetur në të diçka të turpshme, le të shkruejë një shkresë ndarjeje, t'ia japë në dorë dhe ta débojë nga shtëpia e saj; **2** në qoftë se ajo del nga shtëpia e saj dhe bëhet bashkëshorte e një burri tjetër, **3** në rast se bashkëshorti i fundit fillon ta urejë, ai shkruan pér të një shkresë ndarjeje, ia jep në dorë dhe e débon nga shtëpia e tij, ose në se bashkëshorti i fundit që e kishte marrë pér grua vdes, **4** burri i parë që e kishte dëbuar nuk do të mund ta marrë përsëri pér grua, pasi ajo éshët ndotur, sepse kemi të bëjmë me një akt të neveritshëm në sytë e Zotit; dhe ti nuk do ta njollësësh me mëkat vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi. **5** Në qoftë se një njeri éshët i porsamtuar, ai nuk do të shkojë në luftë dhe nuk do t'i ngarkohen detyra; ai do të jetë i lirë në shtëpinë e tij pér një vit dhe do të bëjë të lumtur gruan me të cilën éshët martuar. **6** Asnjeri nuk do të marrë peng gurin e mokrës së poshtime apo atë të sipërme, sepse do të ishte njëlljo siur të merrte peng jetën e dikujt. **7** Në rast se kapet një njeri duke rrëmbyer një nga vëllezerit e tij ndër bijtë e Izraelit, dhe e trajton keq dhe e shet, ai rrëmbyes do të vritet; kështu do ta shkulësh të keqen nga gjiri yt. **8** Në raste lebre trego kujdes të madh dhe bëj gjithçka t'ju mësojnë priftërinjtë levitë; do të keni kujdes të vepronit ashtu sic i kam urdhëruar. **9** Mbaj mend atë që Zoti, Perëndia yt, i bëri Miriamit gjatë udhëtimit, mbas daljes suaj nga Egjipti. **10** Kur i jep huaja diçka të afërmittë tënd nuk do të hysh në shtëpinë e tij pér të marrë pengun e tij; **11** do të rrish Jashtë saj, dhe njeriu të cilit i ke dhënët huad do të sjellë jashtë pengun. **12** Dhe në rast se ai njeri éshët i varfér, nuk do të shkosh të flesh duke pasur akoma pengun e tij. **13** Duhet t'ia kthesht pengun në perëndim të diellit, në ményrë që ai t'flerë në mantelin e tij dhe të të bekojë; dhe kjo do të vihet në llogarinë e drejtësisë para syve të Zotit, Perëndisë tënd. **14** Nuk do t'i hash hakun argatit të varfér dhe nevojtar, qoftë ai një nga vëllezerit e tu apo një nga të huajt që banojnë në vendin tënd, brenda portave të tua; **15** do t'i japësh pagën e tij po atë ditë, para se të perëndojë dielli, sepse ai éshët i varfér dhe kjo éshët dëshira

e tij; kështu ai nuk do të bërtasë kundër teje para Zotit dhe ti nuk do të kesh mëkat. **16** Nuk do të dënohen me vdekje etërit pér bijtë e tyre, as do të vriten bijtë pér etërit e tyre; secili do të dënohet me vdekje pér mëkatin e vet. **17** Nuk do të cënosh të drejtën e të huajt o të jetimit dhe nuk do të marrësh peng rrobat e gruas së ve; **18** por do të kujtosh se ke qenë skllav në Egjipt dhe se të ka liruar Zoti, Perëndia yt; prandaj të veprosh në këtë ményrë. **19** Kur korr në arën tënde dhe harron aty një demet, nuk do të kthehesh prapa pér ta marrë; do të jetë pér të huajin, pér jetimin dhe gruan e ve, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, të të bekojë në tërë veprën e duarve të tua. **20** Kur do të shkundësh kokrrat e ullinjeve të tua, nuk do të kthehesh në degët e tyre; ullinjtë që kanë mbetur do të jenë pér të huajin, pér jetimin dhe pér gruan e ve. **21** Kur të vjelësh vreshtin tênd, nuk do të kalosh një herë të dytë; vilet e mbeturdo të jenë pér të huajin, pér jetimin dhe pér gruan e ve. **22** Dhe do të kujtosh se ke qenë skllav në vendin e Egjiptit; prandaj të urdhëroj të veprosh në këtë ményrë”.

25 “Në rast se fillon një grindje midis burrave dhe ata paraqiten në gjyq, gjykatisë do t'i gjykojnë duke i dhënë pafajësinë të pafajshmit dhe duke dënuar fajtorin. **2** Pastaj në se fajtori meriton të rrihet, gjykatisë do t'u urdhërojë që ta shtrijenë pér tokë dhe ta rrabin në prani të tij, me një numër goditjesim bashta shkallës së fajtit të tij. **3** Mund t'i jepen dyzet goditje, por jo më tepër, sepse, duke e kaluar këtë masë dhe duke e rrahir me një numër më të madh goditjes, yt vëlla të mos përcmohet në sytë e tu. **4** Nuk do t'i vësh turizën kaut që shin grurin. **5** Në rast se disa vëllezërbanojnë bashkë dhe njeri prej tyre vdes pa lënë fémijë, gruaja e të ndjerit nuk do të martohet me një të huaj jashtë familjes; i kunitati do të hyjë tek ajo dho da ta marrë **6** dhe i parëlinduri që ajo do të lindë do t'u marrë emrin e vëllait të vdekur, me qëllim që emri i tij të mos fshihet në Izrael. **7** Por në rast se ai burrë nuk dëshiron të marrë të kunitatën, kjo do të ngjitet në portën e pleqeve dhe do të thotë: “Im kunit nuk pranon ta ngrerë emrin e vëllait të tij në Izrael; ai nuk dëshiron të kryejë ndaj meje detyrën e kunitati”. **8** Atëherë pleqtë e qytetit të tij do ta thërrasin dhe do t'i flasin; dhe në qoftë se ai ngul këmbë dhe thotë: “Nuk dua ta marr”, **9** atëherë kunitata e tij do t'i afrohet në prani të pleqeve do t'i heqë sandalën nga këmbë, do ta pështyjë në fytyrë dhe do t'i thotë: “Këtë do të pésojë ai që nuk dëshiron të ndërtojë shtëpinë e vëllait të tij”. **10** Dhe emri i tij në Izrael do të jetë: “Shtëpia e atij të cilit është hequr sandalja”. **11** Në rast se dy burra kanë një grindje midis tyre, dhe gruaja e njerit afrohet pér të liruar të shoqin nga duart e atij që e rreh, shtrin dorën dhe e kap nga organet gjenitale, asaj do t'i pritet dora; **12** syri yt nuk do të ketë mëshirë pér të. **13** Nuk do të kesh në thesin tênd dy pesha, një të madhe dhe një të vogël. **14** Nuk do të kesh në shtëpi dy masa, një të madhe dhe një të vogël. **15** Do të kesh një peshë të saktë dhe të drejtë, do të kesh një masë të saktë dhe të drejtë, me qëllim që ditët e tua të zgjaten në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep. **16** Sepse të gjithë ata që kryejnë vepprime të tillë, të gjithë ata që sillen në ményrë jo të drejtë, urrehej nga Zoti, Perëndia yt. **17** Kujto atë që të bëri Amaleku gjatë rrujës, kur dolët nga Egjipi; **18** ai të doli përballë rrujës, duke sulmur nga prapa rreth do të dobëtit që ishin të fundit, kur ti ishe i lodhur dhe i mbaruar, dhe nuk pati fare frikë nga Perëndia. **19** Kur, pra, Zoti, Perëndia yt, do të sigurojë qetësi nga armiqtë e tu rreth e përqark vendit që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi pér ta pushtuar, do të fshish kujtimin e Amalekut nën qjellin; mos e harro!”.

26 “Kur të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, dhe ta shtiesh në dorë dhe të banosh në të, **2** do të marrësh disa nga prodhimet e para të të gjitha prodhimeve të tokës të mbledhura nga ti në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të

jep, do t'i vësh në një shportë dhe do të shkosh në vendin që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pér të ruajtur emrin e tij. **3** Pastaj do t'i paraqitesh priftit në funksion ato ditë dhe do t'i thuash: “Unë i deklaroj sot Zotit, Perëndisë tênd, që kam hyrë në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë tanë”. **4** Atëherë prifti do të marrë shportën nga duart e tua dhe do ta vërt përparrë altarit të Zotit, Perëndisë tênd; **5** dhe ti do t'u përgjigjesh duke thënë para Zotit, Perëndisë tênd: “Ati im ishte një Arameo para se të vdesë; ai zbriti në Egjipt dhe banoi aty si i huaj me pak njerëz; aty u bë një komb i madh, i fuqishëm dhe i shumtë. **6** Por Egjiptasit na trajtuan keq, na shtypën dhe na imponuan një skllavëri të rëndë. **7** Atëherë bërtitëm dhe Zoti, Perëndia i etërvë tanë, e degjoi zérin tonë, pa dëshpërimin tonë, punën tonë të rëndë dhe shtypjen tonë. **8** Kështu Zoti na nxori nga Egjipti me një dorë të fuqishme dhe me krah të shtrirë, me gjëra të tmerrshme e me mrekulli dhe me shenja; **9** pastaj na solli këtu dhe na dha këtë vend, ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. **10** Dhe ja tani unë solla prodhimet e para të tokës që ti, o Zot, më ke dhënë!”. Do t'i vendosësh para Zotit, Perëndisë tênd, dhe do të biesh përbëms përparrë Zotit, Perëndisë tênd; **11** dhe do t'u gëzoheni, ti, Leviti dhe i huaji që ndodhet në radhët e tua pér të mirat që Zoti, Perëndia yt, të ka dhënë ty dhe shtëpisë sate. **12** Kur të kesh mbaruar së dhëni têrë tê dhjetat e të ardhurave të tua në vitin e tretë, viti i tê dhjetave, dhe ua ke dhënë Levitit, të huajit, jetimit dhe gruas së ve, me qëllim që t'i hanë brenda portave të tua dhe të ngopen, **13** do t'u thush përparrë Zotit, Perëndisë tênd: “Unë kam hequr nga shtëpia ime atë që éshtë shenjtëruar dhe ua kam dhënë Levitit, të huajit, jetimit dhe gruas së ve, në bazë të të gjitha gjërvave që më ke urdhëruar; nuk kam shkelur as kam harruar asnjë nga urdhurat e tua. **14** Nuk i hëngra gjatë zisë sime, nuk mora prej tyre kur isha i papastër dhe nuk ua ofrova të vdekurve; iu binda zërit të Zotit, Perëndisë tim, dhe veprova në bazë të të gjitha gjërvave që më ke urdhërar. **15** Kthe ndaj nesh vështrimin tênd nga banesa jote e shenjtë, nga qjelli, dhe boko popullin tênd të Izraelit dhe vendin që na ke dhënë, siç iu betove etërvë tanë, një vend ku rrjedh qumësht e mjaltë. **16** Sot Zoti, Perëndia yt, të urdhëron tê zbatosh në praktikë këto statute dhe dekrete; ki kujdes që t'i zbatosh me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. **17** Ti sot deklarove që Zoti éshtë Perëndia yt, që do t'u ecësh në rrujët e tij dhe do t'u respektosh statutet, urdhërimet dhe dekreteret e tij, dhe do t'i bindesh zërit të tij. **18** Sot Zoti ka deklaruar gjithashtu që ti je popull i tij, një thesar i veçantë, siç të ka thënë, me qëllim që ti t'u respektosh të githa urdhërimet e tij, **19** dhe ti t'u mund t'u lartësosh mbi të gjitha kombet që ai ka bërë pér lavdi, famë dhe zulmë dhe që ti t'u jesh një popull i shenjtëruar pér Zotin, Perëndinë tênd, ashtu siç e ka thënë ai”.

27 Atëherë Moisiu dhe pleqtë e Izraelit i dhanë popullit këtë urdhër: “Respektoni të gjitha urdhërimet që po ju caktoj sot. **2** Ditën që do t'u kaperceni Jordanin pér të hyrë në vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep, do t'u ngresh pér vete gurë të mëdhenj dhe do t'i lyesh me gëlgjere. **3** Pastaj do t'u shkrush mbi ta tërë fjalët e këtij ligji, kur të kapercesh Jordanin pér të hyrë në vendin që Zoti, Perëndia yt, tê jep, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, ashtu si të ka thënë Zoti, Perëndia i etërvë tê tui. **4** Kështu, pra, kur të kaloni Jordanin, do t'u ngrini në malin Ebal këta gurë, që sot ju urdhëroj, dhe do t'i lyeni me gëlgjere. **5** Aty do t'i ngresh edhe një altar Zotit, Perëndisë tênd, një altar gurësh, mbi të cilët nuk do t'u përdorësh vegël hekuri. **6** Do t'u ofrosh flujme falenderimi, dhe aty do t'u hash dhe do t'u gëzohesh përparrë Zotit, Perëndisë tênd. **8** Dhe do t'u shkrush mbi këta gurë tërë fjalët e këtij ligji me gërmë shumë të qarta”. **9** Pastaj Moisiu dhe priftërinjët levitë i folën têrë

Izraelit, duke thënë: "Mbjaj qetësi dhe dëgjo, o Izrael! Sot je bërë populli i Zotit, Perëndisë tênd. **10** Do t'i bindesh, pra, zërit të Zotit, Perëndisë tênd, dhe do t'i zbatosh në praktikë uredhërimet dhe ligjet që sot të uredhëroj". **11** Po atë ditë Moisiu i dha këtë uredhër popullit, duke i thënë: **12** "Ja ata do të rrijnë në malin Gerizim për të bekuar popullin kur të keni kapërcyer Jordanin: Simeoni, Levi, Juda, Isaakari, Jozefi dhe Beniamini; **13** dhe ja ata që do të rrijnë në malin Ebal për të shqiptuar mallkimin: Rubeni, Gadi, Asheri, Zabuloni, Dani dhe Neftali. **14** Levitët do të flasin dhe do t'u thonë me zë të lartë gjithë burrave të Izraelit. **15** "Mallkuar qoftë ai njëri që bën një shëmbëlltyrë të gdhendur o prej metalit të shkrirë, gjë e neveritshme për Zotin, vepër e duarve të një artizani, dhe e vendos në një vend sekret!". Dhe tërë populli do të përgjigjet dhe do të thotë: "Amen". **16** "Mallkuar qoftë ai që përmçmon atin os nënën e tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **17** "Mallkuar qoftë ai që zhvendos kufijtë e të afërmit të tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **18** "Mallkuar qoftë ai që i humb rrugën të verbërit!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **19** "Mallkuar qoftë ai që cënón të drejtën e të huajt, të jetimit dhe të gruas së vel!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **20** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me gruan e atit të tij; sepse ka ngritur cepin e mbulesës së atit të tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **21** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me çfarëdo kafshë!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **22** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me motrën e tij, me bijën e atit të tij ose me bijën e nënës së tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **23** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me vjehrrën e tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **24** "Mallkuar qoftë ai që vret të afërmin e tij në ményrë të fshehtë!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **25** "Mallkuar qoftë ai që pranon një dhuratë për të goditur për vdekje një të pafajshëmi!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **26** "Mallkuar qoftë ai që nuk u përbahet fjalëve të këtij ligji për t'i zbatuar në praktikë!". Tërë populli do të thotë: "Amen".

28 "Tani, në rast se ti i bindesh me zell zërit të Zotit, Perëndisë tênd, duke pasur kujdes të zbatosh tërë uredhërimet e tij që sot unë po të uredhëroj, do të ndodhë që Zoti, Perëndia yt, do të të lartësojë mbi të gjitha kombet e dheut; 2 të gjitha këto bekime do të bien mbi ty dhe do të zënë, në rast se dégjon zérin e Zotit, Perëndisë tênd: **3** Do t'i jesh i bekuar në qytete dhe në fshatra. **4** I bekuar do të jetë edhe fryti i barkut tênd, fryti i tokës dhe i bagëtisë sate, pjelljet e lopëve të tua dhe fryti i deleve të tua. **5** Të bekuaru do të jenë shporta dhe magjia jote. **6** Do t'i jesh i bekuar kur hyn dhe i bekuar kur del. **7** Zoti do të veprojë në ményrë që armiqte e tu, që ngrini kundër teje, të munden para teje; do të dalin kundër teje nëpër një rrugë, por do të ikin para teje nëpër shtatë rrugë. **8** Dhe Zoti do ta uredhërojë bekimin të ndodhet mbi ty në hambaret e tua dhe mbi të gjitha ato gjëra ku ti do të vësh dorë; dhe do të t'i bekojë në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep. **9** Zoti do të të vendosë në ményrë që të jesh për t'i një popull i shenjë, ashtu si të éshi betuar, në qoftë se do të respektosh uredhërimet e Zotit, Perëndisë tênd, dhe do të ecësh në rrugët e tij; **10** kështu tërë popujt e dheut do të shohin që ti je i thirrur me emrin e Zotit, dhe do të kënë frikë prej teje. **11** Zoti, Perëndia yt, do t'i mbushë me të mira, me frytin e barkut tênd, me frytin e bagëtisë sate dhe me frytin e tokës sate në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve të tu. **12** Zoti do të hapë për ty qilllin, thesarin e tij të mirë, për t'i dhënë tokës sate shiu në kohën e duhur dhe për t'i bekuar veprën e duarve të tua; ti do t'u japësh hua shumë kombeve, por nuk do të marrësh asgjë hua. **13** Zoti do t'i bëjë që të jesh koka dhe jo bishtë, dhe do të jesh gjithnjë lart dhe kurrë poshtë, në rast se u bindesh uredhërimeve të Zotit, Perëndisë tênd, që sot të

urdhëron t'i respektosh dhe t'i zbatosh në praktikë. **14** Kështu nuk do të shmangesh as djathas, as majtas nga asnjë prej fjalëve që sot ju uredhëroj, për t'i shkuar pas perëndive të tjera dhe për t'u shërbyer atyre. **15** Por në rast se nuk i bindesh zërit të Zotit, Perëndisë tênd, për t'i respektuar me kujdes të gjitha uredhërimet dhe të gjitha statutet e tij që sot të uredhëroj, do të ndodhë që të gjitha këto mallkime do të bien mbi ty dhe do t'i gjejnë. **16** Do t'i jesh i mallkuar në qytet dhe do t'i jesh i mallkuar në fshat. **17** Të mallkuara do të jenë shporta jote dhe magjia jote. **18** I mallkuar do të jetë fryti i barkut tênd, fryti i tokës sate, pjelljet e lopëve të tua dhe fryti i deleve të tua. **19** Do t'i jesh i mallkuar kur hyn dhe i mallkuar kur del. **20** Zoti do t'i dërgoje kundër teje mallkimin, rrëmujën dhe mosmiratimin për çdo gjë mbi të cilën do të vësh dorë dhe që do t'i bësh, deri sa t'i shkatërrohesh dhe të vdesësh shpejt, për shkak të ligësisë së veprimeve të tua në të cilat më ke braktisur. **21** Zoti do t'i bëjë që të zërë murtaja, deri sa të konsumohesh prej saj në vendin ku je duke hyrë për ta pushtuar. **22** Zoti do t'i godasë me ligështim, me ethe, me mahisje, me vapë djegëse, me shpatë, me plasje dhe vrug, që do t'i ndjekin deri në shkatërrimin tênd. **23** Qielli mbi kokën tênde do të jetë prej bakri dhe toka poshtë teje do t'i jetë prej hekuri. **24** Zoti do ta kthejë shiu e vendit tênd në rërë dhe pluhur, që do t'i bien mbi ty deri sa t'i shkatërrohesh. **25** Zoti do t'i tê braktisë në disfatë dhe në masakër para armiqve të tu; do t'i dalësh kundër tyre nga një rrugë dhe do t'i largohesh prej tyre duke ua mbathur nëpër shtatë rrugë; dhe kështu do t'i bëhesh një objekt urejjeje nga ana e të gjitha mbretërvise të dheut. **26** Kufomat e tua do t'u shërbejnë si ushqim têrë zogjive të qiliell dhe kafshëve të tokës, dhe askush nuk ka për t'i përzënë. **27** Zoti do t'i tê godasë me ulcerën e Egjiptit, me hemorroidet, me zgjebën dhe me qerren, sëmundje nga të cilat nuk do t'i mund t'i shërohesh. **28** Zoti do t'i tê godasë me marrëzinë, me verbérinë dhe me shushatjen e zemrës; **29** dhe do t'i ecësh me tahminë mes të ditës, ashtu si ecën i verbëri në errësirë; nuk do t'i kesh mbarësi në rrugët e tua, por do t'i jesh vetëm i shtypur dhe i zhveshur vazhdimiشت pa pasur ndihmën e askujt. **30** Do t'i fejohesh me një femër, por një burrë tjetër do t'i bjerë në shtrat me të; do t'i ndërtosh një shtëpi, por nuk do t'i banosh në të; do t'i mbjellësh një vresht, por nuk do t'i mbledhësh rrushin e tij. **31** Kau yt do t'i vritet para syve të tu, por t'i nuk do t'i hash mishin e tij; gomarin tênde do t'i ta marrin në praninë tênde dhe nuk do t'i ta kthejnë; delet e tua do t'u japid armiqve të tu dhe askush nuk do t'i tê ndihmojë. **32** Bijtë e tua dhe bijat e tua do t'i jepen një popull tjetër; sytë e tua do t'i shikojnë dhe do t'i përgjerojen têrë ditën nga dëshira për t'i parë, dhe dora jote do t'i jetë pa fuqi. **33** Një popull që t'i nuk e ke njohur, do t'i hajë frysht e tokës sate dhe të gjithë mundit tênd, dhe pa tjetër do t'i jesh i shtypur dhe i dërmuar vazhdimişt. **34** Do t'i çmëndesh para pamjes që do t'i shohin sytë e tua. **35** Zoti do t'i tê godasë në gjunjët dhe në kofshët me një ulcer të keqe, nga e cila nuk do t'i mund t'i shërohesh, nga tabani i këmbëve deri në majë të kokës. **36** Zoti do t'i tê cojë ty dhe mbretin tênd, që e ke vënë mbi ty, në një komb që as ti, as etërit e tua, nuk e keni njohur; dhe atje do t'u shërbeni perëndive të tjera prej druri dhe prej guri; **37** dhe do t'i bëhesh objekt habie, proverbë dhe tallaje në mes tërë popujve pranë të cilëve do t'i cojë Zoti. **38** Do t'i qosh shumë farë në arë por do t'i korresh pak, sepse karkaleci do t'i gllabërojë. **39** Do t'i mbjellësh vreshta, do t'i punosh, por nuk do t'i pish verë as do t'i mbledhësh rrush, sepse krimbi do t'i hajë. **40** Do t'i kesh ulljin në të gjithë territorin tênd, por nuk do t'i lyesh me vaj, sepse ulljinë e tua do t'i bien. **41** Do t'i lindin bij dhe bija, por nuk do t'i jenë të tutë, sepse do t'i shkojnë në skllavëri. **42** Tërë pemët e tua dhe frysht e tokës sate do t'i jenë pre nga karkalecit. **43** I huaji që

ndodhet nē mes teje do tē ngrihet gjithnjē e mē lart mbi ty dhe ti do tē biesh gjithnjē e mē poshtē. **44** Ai do tē tē japē hua, por ti nuk do t'i japēsh hua atij; ai do tē jetē koka dhe ti bishti. **45** Tē gjitha kēto mallkime do tē bien mbi ty, do tē tē ndjekin dhe do tē zénē deri sa tē shkatérrohesh, sepse nuk iu binde zérít tē Zotit, Peréndisë tēnd, duke respektuar urdhérimet dhe statutet qē ait tē ka urdhéruar. **46** Ato do tē janē si njē shenjē dhe si njē mrekulli pérty dhe pasardhésit e tu, pér gjithnjē. **47** Sepse nuk i ke shérbyer Zotit, Peréndisë tēnd, me gëzim dhe hare nē zemér pér bollékuun nē çdo gjé, **48** do t'u shérbesh armiqve tē tu qē Zotit do tē dérgojé kundr teje, nē njē gjendje urije, etjeje, lakuriqésis dhe mungese tē çdo gjej; dhe ai do tē vêré njē zgjedhé tē hekurt rreth qafés sate deri sa tē tē shkatérrojē. **49** Zotit do tē sjellé kundér teje nga larg, nga skajet e dheut, njē komb tē shpejtē, si shqiponja qē fluturon, njē komb għujien tē cilit nuk do ta kuptosh, **50** njē komb me njē pamje tē egér qē nuk do tē respektnej plakun dhe nuk do tē ketē mēshiré pér tē voglin, **51** dhe do tē hajē frytin e baġetisë sate dhe prodhimin e tokés sate, deri sa tē shkatérrohesh; dhe nuk do tē lérē as gruré, as musht, as vaj as pjelljet e lopvē tē tua ose pjelljet e de leve tē tua, deri sa tē tē ketē shkatérruar. **52** Dhe do tē rrethojē nē tē gjitha qytetet e tua, deri sa tē rrézohen nē tē gjithé vendin muret e larta dhe tē fortifikuara tē cilat kishte besim. Do tē rrethojē nē tē gjitha qytetet e tua, nē tē gjithé vendin qē Zotit, Peréndia yt, tē ka dhénē. **53** Pérveç késaj gjaté rrethimit dhe nē fatkeqésin nē tē cilén do tē katandisé armiku yt, do tē hash frytin e barkut tēnd, mishin e bijve dhe tē bijave tē tua, qē Zotit, Peréndia yt, tē ka dhénē. **54** Njeriu mē zemérbuté dhe mē delikat do tē ketē njē zemér kaq keqdashése ndaj vällait tē tij, ndaj gruas qē pushon mbi kraharorin e tij e ndaj fémijéve qē ka akoma, **55** sa tē mos i japē asnjerit prej tyre mishin e bijve tē tij, qē ai do tē hajē pér vete, sepse nuk do t'i mbetet asgjé gjaté rrethimit dhe nē mjerimin nē tē cilin do ta katandisín armiqté e tu nē tē gjitha qytetet e tua. **56** Gruaja mē zemérbuté dhe delikate midis jush, qē pér delikatesen dhe elegancen e saj do tē kishte guxuar tē vendoste tabanin e kembés nē toké, do tē ketē njē zemér keqbérëse ndaj burrit qē pushon mbi gjirin e saj, ndaj djalit dhe vajzés sē saj, **57** ndaj placentés qē del noga borku i saj dhe ndaj fémijéve qē lind, sepse ajo do t'i hajē fsheħurazi, pér shħak se çdo gjé mungon gjaté rrethimit dhe pér shħak tē mjerimit tē madh qē do tē pēsosh nga armiqté e tu nē tē gjitha qytetet e tua. **58** Po tē mos kesh kujdes tē zbatosh nē praktiké tē gjitha fjalét e kētij ligji, qē janē shkruar nē kētē libér, duke pasur friké nga ky emér i lavdišhem dhe i tmerrshém, Zotit, Peréndia yt, **59** atéheré Zotit do tē lēshojē mbi ty dhe mbi pasardhésit e tu mjerime tē papershkrueshme, tē mēdha dhe tē zgħajra, si dhe sémundje tē kēqja dhe tē qändrueshme; **60** pérveç késaj do tē kħejjé mbi ty tē gjitha sémundjiet e Egijipit, naga tē cilat kishe friké, dhe ato do tē tē njitten. **61** Edhe tē gjitha sémundjiet dhe tērē fatkeqésit e pashkruara nē librin e kētij ligji, Zotit do t'i sjellé mbi ty, deri sa tē shkatérrohesh. **62** Késhtu do tē mbeteni pak, mbasi keni qené shumé si yjet e qillit, sepse nuk i je bindur zérít tē Zotit, Peréndisë tēnd. **63** Dhe do tē ndodh qē, ashtu si Zotit ndjente kēnaqési t'ju bēnte tē miré dhe t'ju shumézonte, po késhtu Zotit do tē ndjejé kēnaqési duke ju zhdukur dhe shkatérruar; dhe do t'ju rrémbnejnē nga vendi ku po hyni pér ta pushtar. **64** Zotit do tē tē shpērndajé midis tērē popuve, nga njeri skaj i tokés nē tjetrin; dhe atje ti do t'u shérbesh peréndive tē tiera, qē as ti as etérít e tu nuk i keni njohur kurré, peréndi prej druri dhe prej guri. **65** Dhe midis atyre kombeve nuk do tē għejx preħżeġ dhe vendu ku tē pushojnē tabanet e kembévé tē tua; aty Zotit do tē tē japē njē zemér tē drithéruar, sy pérġġjures dhe ankh tħixx spirt. **66** Jeta jôte do tē qändrojé pérparha pezzull nē pasiguri; do tē dridħesh natēn dhe ditēn dhe nuk do tē

kesh asnjé siguri pér qenien tēnde. **67** Nē mēngjes do tē thuash: "Ah, tē isħte mbrēmje!", dhe nē mbrēmje do tē thuash: "Ah, tē isħte mēngjes!", pér shħak tē llahtarés qē do tē mbusħe zemrēn tēnde dhe tē pamjes qē do tē shohin sytē e tu. **68** Dhe Zotit do tē kħejjé nē Egijipt me anije, nēpér rrugġen qē tē pata thén: "Nuk do ta shohesh mē kurré!". Dhe aty do t'ju ofrojnē armiqve tuaj pér tju shiur si skllevér dhe si skllave, por askush nuk do t'ju bleje".

29 Kēto janē fjalét e besélidhjies qē Zotit i urdhéroi Moisiut tē perfundone me biji tē e Izraelit nē vendin e Moabit, pérveç besélidhjies qē kishte bérre me ta nē malin Horeb. **2** Moisiu thirri tē Izraelin dhe u tha atyre: "Ju keni paré tē gjitha ato qē i ka bérre Zotit nē Egijipt para syve tuaj Faraonit, tē gjithé sherbētorëve tē tij dhe tērē vendit; **3** sytē tuaj kané paré mjerimet e mēdha, shenjat dhe mrekullit e mēdha; **4** por deri sot Zotit nuk ju ka dhénē zemér pér tē kuptuar, sy pér tē paré dhe veshé pér tē dégħiwar. **5** Unē ju kam udhhequr dyżet vjet nē shkretētir; rrobat tuaja nuk ju janē prishur nē trup, sandalet tuaja nuk iu janē konsumar nē kembēt tuaja. **6** Nuk keni ngrēnne bukē dhe nuk keni pire veré as pijs dehse, me qellim qē tē nihniq qē unē jam Zotit, Peréndia juu. **7** Kur arriett nē kētē vendi, Sihoni, mbret i Heshbonit, dhe Ogu, mbret i Bashanit, dolēn kundér nesh pér tē luftuar, por ne i mundem, **8** pusħtuu vendin e tyre dha i dhamé nē trashiegħimi Rubenitēve, Gaditēve dha gjysmēs sē fisit tē Manasit. **9** Respektoni, pra, fjaliet e késaj besélidhje dha zbatojeni nē praktiké, me qellim qē tē keni mbarəsi nē çdo gjé qē benni. **10** Sot tē gjithé ju ndodheni para Zotit, Peréndisë tuaj: krerét tuaj, fiset tuaja, pleqtē tuaj, zyrtarét tuaj, tērē nerexit e Izraelit, **11** fémijétt tuaj, graté tuaja dhe i huaj qē ndodhet nē mes tē kampit tēnd, duke filluuar nga i qé čan druté deri tek aq qē nxjerr ujji tēnd, **12** pér tē hyrē nē besélidhjien e Zotit, Peréndisë tēnd, dhe né betimin e tij qē Zotit, Peréndia yt, benn sot me ty, **13** pér tē tē vendosur sot si popull tē tij dhe pér tē qēnē Peréndia yt, ashtu si tē tha dha si iu betua etérve tē tu, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit. **14** Unē e bēj kētē besélidhje dha kētē betim jo vettem me ju, **15** por edhe me ata qē janē sot para Zotit, Peréndisë tonné, dhe me ata qē sot nuk janē kētu me ne. **16** (Sepse ju e dini qē kemi banuar nē vendin e Egijiptit dha kemi kaluar nē mes tē kombeve, qē u keni rēnē mes pér mes; **17** dhe keni paré gjerat e tyre tē neverihsme, idhuj tē tyre prej druri, guri, argjendi dha ari, qē ndodhen nē mes tyre). **18** Tē mos ketē midis jush burrē a grua, familje a fis zemra e tē cil tē largħoġha nō Zotit, Peréndia ynē, dha tē shkoj tē tħarrab pérdivi tē kētyre kombeve, nuk duhet tē kētē midis jush asnjé rēnje qē prodhon helmin dha pelin; **19** tē mos ndodh qē dikush, duke dégħiwar fjalét e kētij betimi, tē vetebekohet nē zemér tē tij, duke thén: "Do tē kem paqe, edhe sikur tē eci me kokförtésin e zemrēs sime", ashtu si i dehuri tē mund tē pérfshihej tē pérkorin. **20** Por Zotit nuk mund ta falé kurré; por né kētē rast zemérmi i Zotit dha zilia e tij do tē ndizien kundér tij dha tē gjitha mallkimet qē janē shkruar nē kētē libér do tē bien mbi tē, dha Zotit do ta fshijé emrin e tij poshtē qillit; **21** Zotit do ta veċoġi pér ta shkatérruar naga tē gjitha fiset e Izraelit, simbas tē gjitha mallkimev tē besélidhjies sē shkruar nē kētē libér tē ligjt. **22** Késhtu brezi i ardħshem i bijve tuaj qē do tē dalé pas jush dha i huaj qē do tē vijé naga njē vend i largħet, duke paré mjerimet dha lēngat qē Zotit u ka dhénē, do tē thón: **23** "Tērē toka ēshté squfur, kripé, żjarmi; nuk ēshté mbjellé, nuk prodhon mē asgjé dha nē tē nuk mritet asnjé bar, ashtu si pas shkatérmit tē Sodomës, tē Gomorrës, tē Admahut dha tē Tseboim, qē Zotit shkatérroi għajnej zemrēmit dha tērbim tē tij". **24** Po, tē gjitha kombet do tē thón: "Pse Zotit e trajtoi késhtu kētē vend? Pse ky zemrēm kaq i madh?". **25** Atéheré do tē pérġġijien: "Sepse kané braktisur besélidhjien e Zotit, Peréndisë sē etérve tē tyre, qē ai

lidhi me ta kur i nxori nga vendi i Egjiptit; **26** sepse ata shkuan tu shérbejnë perëndive të tjera dhe ranë përbys përpara tyre, perëndi që ata nuk i njihni dhe që Zoti nuk u kishte dhënë atyre. **27** Për këtë arësyte u ndez zemërimi i Zotit kundër këtij vendi, me qëllim që të gjitha mallkimet e shkruara në këtë libër të binin mbi të; **28** dhe Zoti i shkëputi nga vendi i tyre me zemërim, me tèrbim dhe me indinjatë të madhe dhe i hodhi në një vend tjetër, siç po ndodh sot". **29** Gjérat e fshehta i përkasin Zotit, Perëndisë tonë, por gjérat e shfaqura janë pér ne dhe pér bijtë tanë pér gjithnjë, me qëllim që të zbatojmë në praktikë tèrë fjalët e këtij ligji".

30 "Kështu, kur të të kenë rënë në kurriz tèrë këto gjëra, bekimi dhe mallkimi që unë të kam vénë përpara, dhe ti do t'ua kujtosh të gjitha kombeve në mes të të cilëve Zoti, Perëndia yt, do të të ketë dëbuar, **2** dhe kur të kthehesht tek Zoti, Perëndia yt, dhe t'i bindesh zërit të tij, ti dhe bijtë e tu, me gjithë zemër e më gjithë shpir, duke respektuar tèrë ato që po t'ë urdhëroj sot, **3** Zoti, Perëndia yt, do të të kthejë nga skllavëria, do të ketë mëshirë për ty dhe do të mbledhë përsëri nga radhët e të gjithë popujve, ndër të cilët Zoti, Perëndia yt, të kishite shpërndarë. **4** Edhe sikur të kesh qenë përzënë në skajin e qillit, Zoti, Perëndia yt, do të mbledhë dhe do të marrë që andej. **5** Zoti, Perëndia yt, do të të rikthejë në vendin që etërit e tu kanë zotëruar dhe ti do ta zotërosh atë; dhe ai do të të bëjë të mira dhe do të të shumëzojë më tepër se etërit e tu. **6** Zoti, Perëndia yt, do ta rrëthpresë zemrën tënde dhe zemrën e pasardhësve të tu, që t'i duash Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemër e me gjithë shpir, dhe kështu t'i jetosh. **7** Dhe Zoti, Perëndia yt, do t'i lëshojë tèrë këto mallkime mbi armiqtë e tu dhe mbi tèrë ato që të urrejnë dhe të kanë persekuatuar. **8** Ti përkundrazi do t' kthehesht dhe do t'i bindesh zërit të Zotit dhe do të zbatosh në praktikë të gjitha urdhërimet që të porosit sot. **9** Zoti, Perëndia yt, do të sjellë shumë mbarësi në gjithë veprën e duarave të tua, në frytin e barkut tënd, në frytin e bagëtisë sate dhe në frytin e tokës sate; sepse Zoti do të kënaqet përsëri duke të bërë të mirën, ashtu si u kënaq kur ua bëri etërvë të tu, **10** sepse do t'i bindesh zërit të Zotit, Perëndisë tënd, duke respektuar urdhërimet dhe statutet e tij që janë shkruar në këtë libër të ligjt, sepse do të jesh rikthyer tek Zoti, Perëndia yt, me gjithë zemër dhe me gjithë shpir. **11** Ky urdhërim që të jep sot nuk është shumë i vështirë për ty, as shumë larg teje. **12** Nuk është në qill, që t'i thuash: "Kush do të ngjitet në qill që të na e sjellë dhe ta dégjojmë, me qëllim që ta zbatojmë në praktikë?". **13** Dhe nuk është matanë detit që t'i thuash: "Kush do të kalojë pér ne matanë detit që të na e sjellë dhe ta dégjojmë, në mënyrë që ta zbatojmë në praktikë?". **14** Por fjalë është shumë afër teje; është në gojën tënde dhe në zemrën tënde, që t'i ta zbatosh në praktikë. **15** Shiko, unë vë sot para teje jetën dhe të mirën, vdekjen dhe të keqen; **16** prandaj unë të urdhëroj ta duash Zotin, Perëndinë tënd, të ecësh në rrugët e tij, të respektosh urdhërimet, statutet dhe dekreteret e tij, që t'i jetosh dhe të shumëzohesh; dhe Zoti, Perëndia yt, do të të bekojë në vendin që t'i po shkon pér ta pushtuar. **17** Por në qoftë se zemra jeton shikon gjitet dhe ti nuk bindesh dhe e lë veten të biesh përbys para perëndive të tjera dhe t'u shérbesh atyre, **18** unë ju deklaroj sot që me siguri keni pér t'u zhdukur, që nuk do t'i zgjatni ditët tuaja në vendin ku po gatiteni të hyni pér ta pushtuar, duke kaluar Jordanin. **19** Unë marr sot si dëshmitarë kundër teje qillin dhe tokën, që unë të kam vénë përpara jetës dhe vdekjes, bekimit dhe mallkimit; zgjidh, pra, jetën që të mund të jetoni ti dhe pasardhësit e tu, **20** dhe të mund ta duash Zotin, Perëndinë tënd, t'i bindesh zërit të tij dhe të qendrosh i lidhur ngushtë me të, sepse ai është jeta jote dhe gjatësia e ditëve të tua, kështu që t'i mund të jetosh në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë të tu: Abrahamit, Isakut dhe Jakobit".

31 Moisiu shkoi dhe u drejtoi edhe këto fjalë tèrë Izraelit, **2** dhe u tha banorëve të tij: "Unë jam sot njëqind e njëzet vjeç, nuk mundem më të hyj dhe të dal; përvëç kësaj Zoti më ka thënë: "Ti nuk do ta kalosh Jordanin". **3** Zoti, Perëndia yt, do të kalojë ai vetë para teje, dhe do të shkatërrojë para teje këto kombe, dhe ti do t'i shpronësosh; vetë Jozueu do të kalojë para teje, siç e ka thënë Zoti. **4** Dhe Zoti do t'u bëjë atyre atë që u bëri Sihonit dhe O gut, mbretit të Amorejeve, dhe vendit të tyre, kur i shkatërrroi. **5** Zoti do t'i kalojë në pushtetin tuaj dhe ju do t'i trajtoni sipas të gjitha urdhërave që ju kam dhënë. **6** Tregohuni të fortë dhe trima, mos kini frikë, mos u trembni prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, është ai vetë që ecën me ty; ai nuk do të të lërë dhe nuk ka pér të braktisur". **7** Pastaj Moisiu thirri Jozueun dhe i tha në prani të të gjithë Izraelit: "Qofsh i fortë dhe trim, sepse ti do të hysh bashkë me këtë popull në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë të tyre, dhe ti do t'uua japësh atyre si trashëgimi". **8** Përvëç kësaj Zoti vetë ecën para teje; ai do të jetë me ty; nuk do të të lërë dhe s'ka pér të braktisur; mos u tremb dhe mos u tmerro". **9** Kështu Moisiu e shkrojti këtë ligj dhe ia dorëzoi priftërinjve, bijve të Levit, që mbajnë arkën e besëlidhjes të Zotit dhe të gjithë pleqve të Izraelit. **10** Pastaj Moisiu i urdhëroi ata, duke thënë: "Në fund të çdo shtatë vjetve, në kohën e caktuar si vit i faljes, në festën e Kasolleve, **11** kur tèrë Izraeli do të vijë të paraqitet përpara Zotit, Perëndisë tënd, në vendin që ai ka zgjedhor, dët e lexosh këtë ligj para tèrë Izraelit, në veshët e tèrë izraelitëve. **12** Do të mbledhës popullin, burra, gra, fëmijë dhe të huajin që ndodhet brenda portave të tua, që të dégjojnë dhe të mësosin të kenë frikë nga Zoti, Perëndia juaj, dhe të kenë kujdes të zbatojnë në praktikë tèrë fjalët e këtij ligji, **13** kështu që bijtë e tyre që akoma nuk e njohin, të dégjojnë Zotin, Perëndinë tuaj, dhe të kenë frikë prej tij, pér të gjithë kohën që do të jetoni në vendin që ju po hyni ta pushton, duke kaluar Jordanin". **14** Pastaj Zoti i tha Moisit: "Ja, dita e vdekjes sate po afrohet; thirri Jozueun dhe paraqituni në çadrën e mbledhjes me qëllim që të mund t'i jap urdhurat e mia". Moisiu dhe Jozue shkuan, pra, të paraqiten në çadrën e mbledhjes. **15** Dhe Zoti u paraqit në çadër në një shtyllë reje; dhe shtylla e resë u ndal në hyrjen e çadërs. **16** Dhe Zoti i tha Moisit: "Ja, ti do të shkosh të flesh bashkë me etërit e tu; dhe ky popull do të çohet dhe do të kurvërohet duke shkuar pas perëndive të huaja të vendit në mes të të cilët po shkon; dhe do të më braktisë mua dhe do të shkelë besëlidhjen që kam lidhur me të. **17** Dhe atë ditë zemërimi im do të ndizet kundër tyre; unë do t'i braktis dhe do t'u fsheh fytyrën time, dhe do të përpilen. Shumë të këqia dhe fatkeqësi do t'u bien përsipër; dhe atë ditë ata do të thonë: "Këto të këqia na kanë zënë ndofta sepse Perëndia ynë nuk është në mes nesh?". **18** Atë ditë unë do ta fsheh me siguri fytyrën time pér shkak të tere të këqia që ata kanë bërit, duke iu drejtuar perëndive të tjera. **19** Tani shkruajeni pér ju këtë kantik dhe mësojanit bijve të Izraelit; vëreni në gojën e tyre, me qëllim që ky kantik të më shérbejë si dëshmi kundër bijve të Izraelit. **20** Kur t'i kem futur në vendin, që u premtova etërvë të tyre me betim, aty ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, dhe ata të kenë ngrënë, të jenë ngopur dhe të kenë vénë dhjamë, atëherë do t'u drejtohen perëndive të tjera pér t'i shérbyer, dhe do të përcëmojnë dhe do të shkelin besëlidhjen time. **21** Atëherë do të ndodhë që kur shumë të këqia dhe fatkeqësi do t'u kenë zënë, ky himn fetar do të dëshmojë kundër tyre, sepse ai nuk do të harrohet dhe do të mbetet mbi buzët e pasardhësve të tyre; unë njoh në fakt qëllimet e tyre, edhe para se t'i kem futur në vendin që u kam premtuar me betim". **22** Kështu Moisiu e shkrojti atë ditë këtë kantik dhe ua mësoi bijve të Izraelit. **23** Pastaj i dha urdhërat e tij Jozueut, birit të Nunit dhe i tha: "Të jesh i fortë dhe trim, sepse ti do t'i futësh bijtë e Izraelit në vendin që u kam

premtuar me betim; dhe unë do të jem me ty". 24 Kur Moisiu mbaroi së shkruari në një libër tërë fjalët e këtij ligji, 25 u dha këtë urdhër Levitëve që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit, duke thënë: 26 "Merreni këtë libër të ligjtit dhe vendoseni në arkën e besëlidhjes të Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që të mbetet si një dëshmi kundër teje; 27 sepse unë e njoh frymën tëndë rebele dhe fortësinë e qafës sate. Ja, sot kur akoma jam i gjallë midis jush, ju u bëtë rebelë kundër Zotit; aq më tepër do të bëheni mbas vdekjes sime! 28 Mblidhni pranë meje të gjithë pleqtë e fiseve tuaja dhe zyrtarët tuaj, me qëllim që të dégjojnë këto fjalë dhe unë të thërras të dëshmojnë kundër tyre qellin dhe tokën. 29 Sepse unë e di që, mbas vdekjes sime, do të korruptoheni plotësisht dhe do të largoheni nga rruga që ju kam urdhëruar, dhe ditët e fundit do të goditeni nga fatkeqësia, sepse keni për të bërë atë që është e keqe për sytë e Zotit, duke provokuar indinjatën e tij me veprën e duarve tuaja". 30 Kështu Moisiu, në veshët e të gjithë asambleës së Izraelit, shqiptoi fjalët e këtij kantiku deri në fund.

32 "Dëgjoni, o qiej, dhe unë do të flas; dhe dëgioj, o tokë, fjalët e gojës sime. 2 Mësimi im do të zgresë si shiu, fjalë ime do të pikojë si vesë, si shiu i imët mbi barin e njomë dhe si një rrebesch mbi drurët e vegjël, 3 sepse unë shpall emrin e Zotit. Lëvdoni Perëndinë tonë! 4 Ai është Shkëmbi, vepra e tij është e përsosur, sepse në të gjitha rrugjet e tij ka drejtësi. Është një Perëndi që nuk e njeh padrejtësinë; ai është i drejtë dhe i mirë. 5 Por ata janë korruptuar; nuk janë bij të tij, për shkak të fajit të tyre, janë një brez i shrëmbër dhe i degjeneruar. 6 Kështu doni ta shpërbleni Zotin, o popull i pamend dhe i marrë? A nuk është ai ati yt që të ka blerë? A nuk është ai që të ka bërë dhe të ka vendosur? 7 Kujto ditët e lashtësisë, ki parasysh vitet e shumë kohërave të shkuara, pyet atin tënd, dhe ai do të ta trejgoj, pyet pleqtë e tu dha ata do të ta thonë. 8 Kur Shumë i Larti u dha kombeve trashëgiminë e tyre, kur ndau bijtë e Adamit, ai përcakttoi kufijtë e popujve, në bazë të numrit të bijve të Izraelit. 9 Me qenë se pjesa e Zotit është populli i tij, Jakobi është pjesa e trashëgimisë së tij. 10 Ai e gjeti në një tokë të shkretë, në një vetmi të helmuar dhe të mjerë. Ai e rrethoi, u kujdes për të dhe e ruajti si bebja e syrit të tij. 11 Ashtu si një shqiponjë nxit zogjtë e saj, fluturon mbi të vegjëlit e saj, shtrin krahet e saj, i merr dhe i mbart mbi krahet e saj. 12 Zoti e drejtoi vetë, dhe asnjë perëndi e huaj nuk ishte me të. 13 Ai e bëri të ngasë me kalë mbi lartësitë e tokës, me qëllim që të hante prodhimin e fushave; e bëri të thithë mjaltin nga shkëmbi dhe vajin nga shkëmbi e strallit, 14 ajkën e lopëve dhe qumështin e deleve me gjithë yndyrën e qengjave, deshtë e Bashanit dhe cjeptë me majën e miellit të grurit; dhe ti ke pirë verën, gjakun e rrushit. 15 Por Jeshuruni u majm dhe kundërshtoi (je bërë i majmë, i trashë dhe i dhjamur); braktisi Perëndinë që e ka bërë dhe përcroi Shkëmbin e shpëtimit të tij. 16 Ata nxitën smirën e tij me perëndi të huaja, provokuan zemërimin e tij me veprime të neveritshmë. 17 U kanë bërë flijime demonëve që nuk janë Perëndi, perëndive që nuk njihnin, perëndive të reja, të shfaqura kohët e fundit, që etërit tuaj nuk ua kishin frikën. 18 Ke lënë pas dore Shkëmbin që të ka pjellë dhe ke harruar Perëndinë që të ka formuar. 19 Por Zoti e pa këtë dhei i hodhi poshtë, për shkak të provokimit të bijve të tij dhe të bijave të tij, 20 dha të: "Unë do t'u fsheh atyre fityrën time dhe do të shoh cili do të jetë fundi i tyre, sepse janë një brez i degjeneruar, bij tek të cilët nuk ka fare besnikeri. 21 Ata më kanë bërë ziliqar me atë që nuk është Perëndi, kanë provokuar zemërimin tim me idhujt e tyre të kotë; dhe unë do t'i bëj ziliqarë me njerëz që nuk janë një popull, do të ngacmoj smirën e tyre me një komb që s'është në vete. 22 Sepse një zjarr është ndezur gjatë zemërimit tim dhe ka për të djequr pjesët më të thella të

Sheolit; do të gjallabërojë tokën dhe prodhimet e saj dhe do t'u vërë zjarrin themeleve të maleve. (Sheol h7585) 23 Unë do të mblesh mbi ta mjerime, do t'i mbaroj shigjetat e mia kundër tyre. 24 Ata do të veniten nga uria, do të përpihen nga një vapë djegëse dhe nga një murtajë e tmerrshme; do të dérgoj kundër tyre dhëmbët e kafshëve të egra, me helmin e gjarpërinje që hiqen zvarrë nérpluhur. 25 Nga jashtë shpata do t'i privojë nga fémijët, nga brenda terrori, duke shkaktuar njëkohësisht vdekjen e të riut dhe të virgjëreshës, të foshnjës së gjirit dhe të plakut të thinjur. 26 Unë kam thënë: "Do t'i fshij një herë e mirë, do të zhduk kujtimin e tyre në mes të njerëzve", 27 por i trembem provokimit të armikut, sepse kundërshtarët e tyre, duke interpretuar keq situatën, mund të thonë: "Triumfoi dora jonë dhe jo Zoti i cili ka bërë tërë këto gjëra!". 28 Sepse janë një komb që ka humbur gjykimin dhe nuk ka në ta asnjë zgjuarësi. 29 Po të ishin të urtë do ta kuptonin këtë, do të merrnin parashysh fundin që i pret. 30 Si do të mundte një person i vetëm të ndiqte një mijë e dyqind veta dhe, dy persona të bënin të ikin dhjetë mijë veta, po të mos i kishte shitur Shkëmbi dhe po të mos i kishte dorëzuar Zoti tek armiku? 31 Sepse shkëmbi i tyre nuk është si Shkëmbi ynë; vetë armiqtë tanë janë gjykatisët e tyre; 32 por hardhia e tyre vjen nga hardhia e Sodomës dhe nga fushat e Gomorës; rrushi i tyre është i helmatisur dhe vilet e rrushit të tyre janë të hidhura; 33 vera e tyre është një helm gjarpërinjsh, një helm mizor gjarpërinjsh helmonjës. 34 E tërë kjo a nuk është ruajtur vallë pranë meje, e vulosur në thesaret e mia? 35 Mua më përket hakmarria dhe shpërbilimi; do të vijë koha dhe do t'u merren këmbët! Sepse dita e gjëmës së tyre është e afërt, dhe gjérat e përgatitura për ta shpejtohen të vijnë. 36 Po, Zoti do të gjykojë popullin e tij, por do t'i vijë keq për shërbëtorët e tij kur të shohë që fuqia e tyre është zhdukur dhe që nuk mbetet më asnjeri, as skillav as i lirë. 37 Atëherë ai do të thotë: "Ku janë perënditë e tyre, shkëmbi në të cilin gjeten strehë, 38 që hanin yndyrën e flijimeve të tyre dhe pinin verën e libacioneve të tyre? Le të ngrihen për t'i ndihmuar dhe për qenë strehimi juaj". 39 Tani e shikoni që unë jam Ai dhe që nuk ka Perëndi tjetër përbri meje. Unë të bëj që të vdeshë dhe të jetosh, unë të plagos dhe të shëroj, dhe nuk ka njeri që mund të lirojë nga dora ime. 40 Po, unë ngre dorën time në drejtim të qellit dhe them: Unë jetoj për gjithnjë, 41 kur të mpreh shpatën time dhe dora ime të përgatitet të gjykojë, dë tħakmerrem me armiqtë e mi dhe do tē shpërbilej ata që më urejnë. 42 Do t'i deh me gjak shigjetat e mia dhe shpata ime do tē gëlltisë mishin, bashkë me gjakun e të vrarëve dhe të robërvë, tē krerëve flokëgjatë tē armikut. 43 Gézohuni, o kombe, bashkë me popullin e tij, sepse Zoti merr hak për gjakun e shërbëtorëve të tij, merr hak kundër kundërshtarëve të tij, por do tē ketë mëshirë për tokën dhe për popullin e tij". 44 Kështu Moisiu erdhì bashkë me Jozueun, birin e Nudit, dhe shqiptoi tërë fjalët e këtij kantiku në veshët e popullit. 45 Kur Moisiu mbaroi së shqiptuari tërë këto fjalë para tërë Izraelit, 46 u tha atyre: "Merrini me zemër tërë fjalët e tij, që atë tē kenë kujdes tē zbatojnë në praktikë tërë fjalët e këtij ligji. 47 Sepse kjo nuk është një fjalë pa vlerë për ju, por është jeta juaj; dhe me këtë fjalë do të zgjasni ditët tuaja në vendin ku po hyni për ta pushtuar, duke kapέrcyer Jordanin". 48 Po atë ditë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 49 "Ngjitu mbi malin e Abarimëve, mbi malin e Nebos, që ndodhet në vendin e Moabit, në bregun e kundërt të Jerikos, dhe vështro vendin e Kanaanit, që unë ju jap bijve të Izraelit. 50 Ti ke për të vdekur në malin mbi të cilin po njigjetesh dhe do tē bashkohesh me popullin tënd, ashtu si Aaron, vëllai yt, ka vdekur mbi malin e Horit dhe u bashkua me popullin e tij, 51 sepse u treguat tē pabesë me mua në mes tē bijve të Izraelit, në ujërat e Meribës në Kadesh, në shkretëtirën e Tsinit, dhe sepse

nuk më shenjtëruat në mes të bijve të Izraelit. 52 Ti do ta shikosh vendin para teje, por atje, në vendin që unë ju jap bijve të Izraelit, ti nuk ke pér të hyrë".

33 Ky është bekimi me të cilin Moisiu, njeri i Perëndisë, bekoi bijtë e Izraelit, para se të vdiste. 2 Dhe u tha: "Zoti erdhi nga Sinai dhe u ngrit mbi ta në Seir; u paraqit në madhështinë e tij nga malin Paran, arriti nga mesi i një morie shenjtorësh; nga e djathta e tyre dilte pér ta një ligj i zjarrtë. 3 Me siguri ai i do popujt; të gjithë shenjtorët e tij janë në duart e tua; ata janë ulur në këmbët e tua, secili i dëgjon fjalët e tua. 4 Moisiu na ka urdhëruar një ligj, një trashëgimi të asamblesë së Jakobit. 5 Ai ka genë mbret në Jeshuruni, kur mbildheshin kërët e popullit, tërë fiset e Izraelit tok. 6 Rroftë Rubeni dhe mos vdektë; por njerëzit e tij mbeteshin pak". 7 Judës përkundrazi i tha këto: "Dëgio, o Zot, zërin e Judës dhe ktheje tek populli i tij; dora e tij lufton pér çështjen e tij; bëhu ti një ndihmës i tij kundër armiqve të tij. 8 Pastaj pér Levin tha: "Thumimët dhe Urimët e tu i përkasin njeriut tënd besimtar, që ti provo në Masa dhe me të cilin je grindur në ujërat e Meribës. 9 Ai thotë pér të atin dhe pér të emën: "Unë nuk i kam parë"; ai nuk i njohu vëllezërit e tij dhe nuk njohu bijtë; sepse Levitët kanë respektuar fjalën tênde dhe kanë ruajtur besëlidhjen tênde. 10 Ata u mësojnë dekretet e tua Jakobit dhe ligjin tênd Izraelit; vënë temjanin para teje dhe tërë olokaustin mbi altarin tênd. 11 O Zot, beko forcën e tij dhe prano veprën e duarve të tij. Shpo tej e përtjetë ata që ngrejnë krye kundër atij dhe që e urrejnë, me qëllim që të mos ngrihen më". 12 Përsa i përket Beniaminit, ai tha: "I dashuri i Zotit do të banojë me siguri pranë tij. Zoti do ta mbrojë vazhdimisht dhe do të banojë në krahët e tij". 13 Përsa i përket Jozefit, ai tha: "Vendi i tij qoftë i bekuar nga Zoti me dhurata të çmuara të qellit, me vesën, me ujërat e humnerës që ndodhet poshtë, 14 me frytet e çmuara të diellit, me prodhimet e çmuara të çdo muaji, 15 me prodhimet më të mira të maleve të lashta, me dhuratat e çmuara të kodrave të përfjetshme, 16 me dhuratat e çmuara të tokës dhe të tij gjitha gjëra që ajo përmban. Favori i atij që ishte në ferrishte të bjerë mbi kryet e Jozefit, mbi majën e kokës së atij që është zgjedhur ndërmjet vëllezërvë të tij! 17 Madhështia e tij është si ajo e demit të tij të parëlindur, brirët e tij janë si brirët e një bualli. Me to do të shpojë tërë popujt, deri në skajet e dheut. Këto janë moritë e Efraimit. Këto janë mijërat e Manasit". 18 Përsa i përket Zabulonit, ai tha: "Gëzoje, Zabulon, daljen tênde, dhe ti Isakar, ndejtjen në çadrat e tua! 19 Ata do të thërrasin popujt në mal aty do të ofrojnë flitime drejtësie; sepse ata do të thithin bollëkun e detrave dhe thesaret e fshehura në rërë". 20 Përsa i përket Gadit, ai tha: "I bekuar qoftë ai që e shtrin Gadin. Ai rri shtrirë si një luaneshë dhe copëton krahë dhe kafkë. 21 Ai shtie në dorë pjesën e parë pér veten e tij, sepse aty ishte pjesa e parë e rezervuar e udhëheqësit; ai erdhë me kërët e popullit dhe zbatoi drejtësinë e Zotit dhe dekretet e tij me Izraelin". 22 Përsa i përket Danit, ai tha: "Dani është një luan i vogël, që hidhet nga Bashani". 23 Përsa i përket Neftalit, ai tha: "O Neftali, i ngopur me favore dhe i mbushur me bekime të Zotit, pushto perëndimin dhe jugun". 24 Përsa i përket Asherit, ai tha: "Më i bekuary nga tërë bijtë qoftë Asheri! Le të jetë i preferuari i vëllezërvë të tij dhe të zhysë këmbën e tij në vaj. 25 Sandalet e tij të janë prej hekuri dhe prej bronzi, dhe forca jote të vazhdojë sa janë ditët e tua. 26 Askush nuk është barabar me Perëndinë e Jeshurunit, që shkon me kalë nëpër qiejtë në ndihmën tênde dhe shkon mbi retë me madhështinë e tij. 27 Perëndia i kohëve të lashta është streha jote dhe poshtë teje ndodhen krahët e tij të përfjetshëm. Ai do ta dëbojë armikun para teje dhe do të thotë: "Shkatërroje!". 28 Atëherë Izraeli do ta ndiejë veten të sigurtë, në një vend gruri dhe

mushti; dhe qelli i tij di të japë vesë. 29 Ti je i lumtur, o Izrael! Kush është barabar me ty, o popull i shpëtuar nga Zoti? Ai është mburoja që të ndihmon dhe shpata e lavdisë sate. Armiqtë e tu do të të nënshtronen dhe ti do të shkelësh vendet e tyre të larta".

34 Pastaj Moisiu u ngjit nga fusha e Moabit në Malin Nebo, në majën e Pisgahut, që ndodhet në bregun e kundërt të Jerikos. Dhe Zoti i tregoi tërë vendin e Galaadit deri në Dan, 2 tërë Naftalin, vendin e Efraimit dhe të Manasit, tërë vendin e Judës deri në detin perëndimor, 3 Negevin dhe fushën e luginës të Jerikos, qytet i palmave, deri në Tsoar. 4 Zoti tha: "Ky është vendi që u premtova me betim Abrahamic, Isakut dhe Jakobit, duke u thënë: "Unë do t'uap pasardhësve tua". Ti e pe me sytë e tua, por nuk do të hysh në të!". 5 Kështu Moisiu, shërbëtori i Zoit, vdiq aty, në vendin e Moabit, simbas fjalës së Zotit. 6 Dhe Zoti e varrosi në luginën e vendit të Moabit, përballë Beth-Peorit; dhe askush nuk e ka mësuar deri më sot vendin e varrit të tij. 7 Moisiu ishte njëqind e njëzet vjeç kur vdiq; shikimi i tij nuk ishte dobësuar dhe fuqia e tij nuk i që mpakur. 8 Blijtë e Izraelit e qanë në fushat e Moabit tridhjetë ditë; pastaj ditët e zisë dhe të vajtimit pér Moisiun morën fund. 9 Atëherë Jozueu, bir i Nunit, u mbush me frymën e diturisë, sepse Moisiu kishte vënë duart mbi të; kështu bijtë e Izraelit iu bindën atij dhe vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Moisiun Zoti. 10 Nuk dol më në Izrael një profet i njashëm me Moisiun, me të cilin Zoti fliste sy pér sy, 11 në të gjitha shenjat dhe mrekullitë që Zoti e dërgoi të bënte në vendin e Egjiptit para Faraonit, para tërë shërbëtorëve të tij dhe tërë vendit të tij, 12 në të gjithë madhështinë e fuqisë dhe në të gjitha gjërat e mëdha dhe të tmerrshme që Moisiu kreu përparrë syve të tij gjithë Izraelit.

Jozueu

1 Mbas vdekjes së Moisiut, shërbëtorit të Zotit, ndodhi që Zoti i foli Jozueut, djalit të Nunit, që i shërbente Moisiut, dhe i tha: **2** "Moisiu, shërbëtori im, vdiq; prandaj çohu, kalo Jordanin, ti dhe gjithë ky popull, dhe shko në atë vend që unë u jap atyre, bijve të Izraelit. **3** Unë ju kam dhënë çdo vend që tabani i këmbës suaj ka pér të shkelur, siç i thashë Moisiut. **4** Territori yt do të shtrihet nga shkretëtira dhe nga Libani deri në lumin e madh, në lumin e Eufratit, nga tërë vendi i Hiteve deri në Detin e Madh, në perëndim. **5** Askush nuk do të mund të të kundërshtojë gjatë tërë ditëve të jetës sate; ashtu siç kam qenë me Moisiun, këshuto do të jem me ty; nuk do të tē lë, as nuk do të braktis. **6** Ji i fortë dhe trim, sepse ti do të bësh që ky popull të zotërojë vendin që u betova tu u jap etërve të tyre. **7** Vetëm tregohu i fortë dhe shumë trim, duke u përpjekur të veprosh simbas tërë ligjit që Moisiu, shërbëtori im, të ka urdhëruar; mos u shmang prej tij as djathas, as majtas, që të kesh mbarësi kudo që të shkosh. **8** Ky libër i ligjit mos u ndaftë kurrë nga goja jote, por mendohu pér të ditë e natë, duke kërkuar të veprosh simbas të gjitha atyre që janë shkruar, sepse atëherë do të kesh sukses në veprimet e tua, atëherë do të përparosh. **9** A nuk të urdhërova unë? Ji i fortë dhe trim; mos kifrikë dhe mos u theyej, sepse Zoti, Perëndia yt, èshtë me ty kudo që të shkosh". **10** Atëherë Jozueu urdhëroi oficerët e popullit, duke u thënë: **11** "Kalonji përmes kampit dhe jepini popullit këtë urdhë, duke i thënë: Siguron rezerva ushqimore, sepse brenda tri ditëve do të kaloni Jordanin pér të vajturi të pushtonit vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep si trashëgimi". **12** Jozueu i foli gjithashtu Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit, duke u thënë: **13** "Mban mend fjalën që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju urdhëroi kur ju tha: "Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë pushim dhe ju ka dhënë këtë vend. **14** Gratë tuaja, të vegjilit tuaj, dhe bagëtia juaj do të mbeten në vendin që Moisiu ju ka dhënë nga kjo anë e Jordanit; por ju, tërë luftëtarët tuaj trima do të kaloni të armatosur para vëllezërvje tuaj dhe do t'i ndihmoni, **15** derisa Zoti t'u ketë dhënë pushim vëllezërvje tuaj ashu si juve, dhe ta kenë shtëninë në dorë vendin që Zoti, Perëndia juaj, u jep atyre. Atëherë mund të ktheheni pér të pushtuar vendin që ju përket, dhe që Moisiu, shërbëtor i Zotit, ju ka dhënë këtë Jordanit në drejtim të Lindjes""". **16** Atëherë ata iu përgjigjën Jozueut, duke i thënë: "Ne do të bëjmë të gjitha ato që ti na urdhëron dhe do të shkojmë kudo që të na çosh". **17** Ashtu siç i jemi bindur pér çdo gjë Moisiu, kështu do të të bindemi ty. Vetëm me ty qoftë Zoti, Perëndia yt, ashtu siç ka qenë me Moisiun! **18** Kushdo që ngre krye kundër urdhreve të tua, dhe nuk u bindet fjalëve të tua, do të vritet. Vetëm ji i fortë dhe trim!".

2 Jozueu, bir i Nunit, dérgoi dy burra te Shitim i pér të vëzhguar fshehurazi, duke u thënë: "Shkon, kontrolloni vendin dhe Jerikon". Kështu ata shkuan dhe hynë në shtëpinë e një prostitute, të quajtur Rahab, dhe aty banuan. **2** Këtë gjë ja referuan mbretit të Jerikos, duke i thënë: "Ja, disa bij të Izraelit erdhën këtu sonte natën pér të vëzhguar vendin". **3** Atëherë mbreti i Jerikos dérgoi t'i thotë Rahabit: "Nxirri Jashtë njerézit që kanë ardhur te t'i kanë hyrë në shtëpinë tënde, sepse ata kanë ardhur pér të vëzhguar tërë vendin". **4** Por gruaja i mori dy burrat dhe i fshehu; pastaj tha: "Èshtë e vërtetë, këta njerëz erdhën tek unë, por nuk dija nga ishin. **5** Në çastin kur mbylej porta e qytetit, kur ishte errësuar, ata burra dolën; nuk e di se ku shkuau; ndiqini menjëherë, sepse mund t'i arrini". **6** (Ajo përkundrazi i kishte hipur mbi çati dhe i kishte fshehur midis kërcëjeve të lirit, që i kishte shtrirë mbi shtrat). **7** Atëherë ata i ndoqën në rrugën e Jordanit, në drejtim të vahut të lumit; dhe sapo dolën ndjekësit, porta u mbyll. **8** Por para se t'i

zinte gjumi spinët, Rahabi u ngjit pranë tyre në çati, **9** dhe u tha atyre burrave: "Unë e di që Zoti ju ka dhënë vendin, që tmerri juaj na ka zënë, dhe që të gjithë banorët e vendit dridhen nga frika para jush. **10** Sepse ne kemi dëgjuar si i thau ujërat e Detit të Kuq Zoti përparrë jush kur dolët nga Egjipti, dhe atë që ju u bëtë dy mbretërvë të Amorejve, matanë Jordanit, Sihonit dhe Ogut, që vendosët t'i shfarosni. **11** Duke dëgjuar këto gjëra zemra jonë u mpak, pér shkakun tuaj askujt nuk i mbeti asnjë fije trimërie, sepse Zoti, Perëndia juaj, èshtë Perëndi atje lart në qiejt dhe këtu poshtë në tokë. **12** Prandaj, ju lutem, betohuni në emër të Zotit që, ashtu si kam treguar dhembshuri ndaj jush, edhe ju do të tregoni po atë dhembshuri ndaj shtëpisë së atit tim; më jepni, pra, një shenjë të sigurt, **13** që do t'i linj të gjallë atin tim, nënën time, vëllezërit dhe motrat e mia dhe të gjitha gjérat që u përkasin atyre, dhe që do të shpëtoni jetën tonë nga vdekja". **14** Ata burra iu përgjigjën: "Jeta jonë pér atë tuajën, mjaf që të mos e tregoni çështjen tonë; dhe kur Zoti do të na japë vendin, ne do të të trajtojmë me mëshirë dhe me shpirtirësi". **15** Atëherë ajo i zbriti nga dritaria me një litar, sepse shtëpia e saj ndodhej mbi muret e qytetit, dhe ajo banonte mbi muret. **16** Dhe u tha atyre: "Shkon i nё drejtim të malit, që ndjekësit tuaj tё mos ju gjejnë; dhe qëndroni tri ditë të fshehur atje, deri sa të kthehen ndjekësit tuaj; pastaj do të vazhdoni rrugën tuaj". **17** Atëherë ata burra i thanë: "Ne do të çlirohem i nga betimi që na detyrore të bëjmë, **18** po të jetë se, kur të hyjmë nё këtë vend, tи nuk ngjitet nё dritaren nga e cila po na zbat këtë kordon tё hollë me njyrë tё kuperrem. **19** Por nё rast se dikush del jashtë pragut të shtëpisë sate, gjaku i tij do të bjerë mbi krye të vet, dhe ne nuk do të kemi faj pér këtë; por gjaku i kujtio qoftë që do të jetë me ty nё shtëpi do të bjerë mbi kokën tonë, nё qoftë se dikush i prek me dorë. **20** Por nё rast se ti tregon punën tonë, ne do të çlirohem i nga betimi që na ke detyruar të bëjmë". **21** Ajo tha: "U bëftë ashtu si thatë ju". Pastaj u nda me ta dhe ata ikën. Ajo lidhi nё dritare kordonin e hollë tё kuperrem. **22** Ata ikën, pra, dhe shkuan nё mal ku ndenjën tri ditë, deri sa u ktheyen ndjekësit; ndjekësit i kishin kërkuar gjatë gjithë rrugës, por pa i gjetur dot. **23** Kështu tё dy burrat u ktheyen, zbritën nga mali, kaluan Jordanin dhe erdhën te Jozueu, bir i Nunit, dhe i treguan të gjitha ato që kishin kaluar. **24** Dhe i thanë Jozueut: "Me siguri Zoti na e ka lënë nё duart tona tërë vendin; që tani tërë banorët e vendit dridhen nga frika para nesh".

3 Jozueu u ngrit herët nё mëngjes; ai dhe tërë bijtë e Izraelit u nisën pastaj nga Shitim dhe arritin nё Jordan; u ndalen aty para se ta kalojnë. **2** Mbas tri ditëve, oficerët kaluan nëpër tërë kampin, **3** dhe i dhanë popullit këtë urdhë, duke i thënë: "Kur të shihni arkën e besëlidhjes të Zotit, Perëndisë tuaj, të mbajtur nga priftërinjtë levitë, do të niseni nga vendi juaj dhe do ta ndiqni. **4** Midis jush dhe arkës do të ketë një largësi prej rrëth dy mijë kubitësh. Mos iu afroni asaj, me qëllim që të nijhni rrugën nëpër të cilën duhet të shkon, sepse deri tani nuk keni kaluar kurrë nëpër këtë rrugë". **5** Dhe Jozueu i tha popullit: "Shenjtërohuni, sepse nesër Zoti ka pér të bëré mrekulli midis jush". **6** Pastaj Jozueu u foli priftërinjve, duke u thënë: "Merrni arkën e besëlidhjes dhe kaloni përpara popullit". Kështu ata morën arkën e besëlidhjes dhe ecën para popullit. **7** Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Sot do t'i filloj të bëj të madh nё sytë e të gjithë Izraelit, me qëllim që të kuptojnë se ashtu siç kam qenë me Moisiun, kështu do të jem edhe me ty. **8** Prandaj ti jepu këtë urdhë priftërinjve që mbajnë arkën e besëlidhjes, duke u thënë: "Kur të arrini nё breg të Jordanit, do të ndaleni nё Jordan""". **9** Jozueu u tha atëherë bijve të Izraelit: "Afrohuni dhe dégjoni fjalët e Zotit, Perëndisë tuaj". **10** Pastaj

Jozueu tha: "Nga kjo do tē njihni qē Zoti i gjallë është midis jush dhe qē me siguri ka pér tē dëbuar para jush Kananejtë, Hitejtë, Hivejtë, Perezejtë, Grgasejtë, Amorejtë dhe Jebusejtë; **11** ja, arka e besëlidhjes së Zotit tē tē gjithë dheut po bëhet gati tē kalojë para jush nē lumin Jordan. **12** Merrni, pra, dymbëdhjetë burra nga fiset e Izraelit, një pér çdo fis. **13** Dhe ka pér tē ndodhur qē, porsa tabanët e këmbëvë tē priftërinjve qē mbajnë arkën e Zotit, Zot i gjithë tokës, do tē takojnë nē ujërat e Jordanit, ujërat e Jordanit do tē ndahen, dhe ujërat qē zbrisin nga lart do tē ndalen tok". **14** Kështu, kur populli ngriti çadrat pér tē kaluar Jordanin, priftërinjtë qē mbanin arkën e besëlidhjes ecnë përparrë popullit. **15** Sapo ata qē mbanin arkën arritin në Jordan dhe këmbët e priftërinjve qē trasportonin arkën u zhytën nē ujërat e bregut tē tij (Jordanë është i mbushur plot deri nē brigjet e tij gjatë tērë kohës së korrijes), **16** ujërat qē zbrisin nga sipër u ndalen dhe u ngriten tok shumë më lart se Adami, qyteti qē ndodhet pranë Tsartanit; kështu qē ujërat qē zbrisin nē drejtim tē detit tē Arabahut, Detit tē Kripur, u ndanë tērësisht prej tyre; dhe populli i kaloi përballë Jerikos. **17** Priftërinjtë qē mbanin arkën e besëlidhjes tē Zotit u ndalën nē vend tē thatë nē mes tē Jordanit, ndërsa tērë Izraeli po kalonte nē tē thatë, deri sa tērë populli mbaroi së kapërcyeri Jordanin.

4 Kur tērë populli mbaroi së kapërcyeri Jordanin, Zoti i foli Jozueut, duke i thënë: **2** "Merrni nga radhët e popullit dymbëdhjetë burra, një pér çdo fis, **3** dhe u jepni këtë urdhë, duke thënë: "Merrni dymbëdhjetë gurë qē këtej, nē mes tē Jordanit, pikërisht nē vendin ku u ndalën këmbët e priftërinjve, i merrni, me vete matanë lumi tē vendosni nē vendin ku do tē strehoheni sonte"". **4** Atëherë Jozueu thirri dymbëdhjetë burrat qē kishte zgjedhur ndëri bijtë e Izraelit, një pér çdo fis, **5** dhe u tha atyre: "Kaloni para arkës së Zotit, Perëndisë tuaj, nē mes tē Jordanit, dhe secili prej jush tē mbajë nê kurrit një gur, simbas numrit tē fiseve të bijve tē Izraelit, **6** me qëllim qē kjo tē jetë një shenjë midis jush. Kur nē tē ardhmen bijtë tuaj do tju pyesin, duke thënë: "Çjanë pér ju këta gurë?", **7** ju do t'u përgjigjeni kështu: "Ujërat e Jordanit u ndanë para arkës së besëlidhjes tē Zotit; kur ajo kaloi Jordanin, ujërat e tij u ndanë dhe këta gurë do tē janë pér bijtë e Izraelit një kujtim pér jetë"". **8** Bijtë e Izraelit bënë pikërisht ashtu si i kishte urdhëruar Jozueu: morën dymbëdhjetë gurë nē mes tē Jordanit, ashtu si e kishte porositur Zoti Jozueun, nē bazë tē numrit tē fiseve tē Izraelit, dhe i morën me vete matanë lumi tē vendin ku do tē kalonin natën, dhe i vendosën aty. **9** Jozueu ngriti gjithashut dymbëdhjetë gurë nē mes tē Jordanit, nē vendin ku i shin ndalur këmbët e priftërinjve qē mbanin arkën e besëlidhjes; dhe aty kanë mbetur deri më sot. **10** Priftërinjtë qē mbanin arkën u ndalën nē mes tē Jordanit deri sa u plotësua tērësisht ajo qē i kishte urdhëruar Zoti Jozueut t'i thoshte popullit, nē bazë tē tē gjithë atyre qē Moisiu i kishte urdhëruar. **11** Kur tērë populli mbaroi së kaluari, arka e Zotit dhe priftërinjtë kaluan nē prani tē popullit. **12** Bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit tē Manasit kaluan tē armatosur nē krye tē bijve tē Izraelit, ashtu siç u kishte thënë Moisiu. **13** Reth dyzet mijë njérëz me veshevje lufte kaluan para Zotit nē fushat e Jerikos, gati pér tē luftuar. **14** Po atë ditë, Zoti e bëri tē madh Jozueun nê sytë e tērë Izraelit, dhe banorët e tij patën frikë nga ai ashtu si patën frikë nga Moisiu gjatë gjithë ditëve tē jetës së tij. **15** Pastaj Zoti i foli Jozueut dhe i tha: **16** "Urdhëro priftërinjtë qē mbajnë arkën e Dëshmisë tē dalin nga Jordan". **17** Atëherë Jozueu urdhëroi priftërinjtë duke u thënë: "Dilni nga Jordan". **18** Dhe ndodhi qē kur priftërinjtë qē mbanin arkën e besëlidhjes së Zotit, dolën nga Jordani dhe tabanët e këmbëvë tē tyre shkelën tokën e thatë, ujërat e Jordanit u kthyen nē vendin e tyre dhe filluan tē rjedhin si më parë nē lartësinë e

brigjeve tē tij. **19** Populli doli nga Jordani ditën e dhjetë tē muajit tē parë dhe ngriti kampin e tij nē Gilgal, nē skajin lindor tē Jerikos. **20** Ata dymbëdhjetë gurë qē i kishin marrë nga Jordani, Jozueu i çoi nē Gilgal. **21** Pastaj u foli bijve tē Izraelit dhe u tha atyre: "Kur nē tē ardhmen bijtë tuaj do t'i pyesin etërit e tyre duke thënë: "Çjanë këta gurë?", **22** ju do t'u bëni tē ditur bijve tuaj, duke thënë: "Izraeli e kaloi këtë Jordan nē tē thatë, **23** sepse Zoti, Perëndia juaj, i thau ujërat e Jordanit para jush deri sa tē kalonit, ashtu si Zoti, Perëndia juaj, veproi nē Detin e Kuq, tē cilin e thau para nesh deri sa tē kalonit, **24** me qëllim qē téré popujt e tokës tē pranoinj qē Zoti ka dorë tē fuqishme, dhe qē ju tē keni gjithnjë frikë nga Zoti, Perëndia juaj". i Pashkës

5 Kur tē gjithë mbretërit e Amorejeve qē ndodheshin matanë Jordanit nē drejtim tē perëndimit dhe tērë mbretërit e Kananejeve qē i shin pranë detit mësuan qē Zoti kishte tharë ujërat e Jordanit para bijve **2** Në atë kohë Zoti i tha Jozueut: "Bëj thika prej guri dhe fillo përsëri tē rrëthpresësh bijtë e Izraelit". **3** Kështu Jozueu bëri thika prej guri dhe rrëthpreu bijtë e Izraelit mbi kodrinën e Haaralothit. **4** Kjo qe arsyja pér tē cilin Jozueu i rrëthpreu, i tērë populli qē kishte dalë nga Egjipti, meshkujt, tērë burrat luftëtarë, kishin vdekur nē shkretëtirë gjatë rrugës, mbasi kishin dalë nga Egjipti. **5** Ndërsa tērë populli qē kishte dalë nga Egjipti ishte rrëthprerë, tērë populli qē kishte lindur nē shkretëtirë gjatë rrugës mbas daljes nga Egjipti, nuk ishte rrëthprerë. **6** Në fakt bijtë e Izraelit kishin ecur dyzet vjet nëpër shkretëtirë deri sa tērë populli, domethënë luftëtarët qē kishin dalë nga Egjipti, u shkatërruan, sepse nuk i shin bindur zërit tē Zotit. Atyre Zoti u ishte betuar qē nuk do t'u tregonte vendin qē do t'u jepte etërvë tē tyre, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. **7** Kështu Jozueu i rrëthpreu bijtë e tyre, qē Perëndia i kishte vënë nē vend tē tyre, sepse i shin tē parrethprerë, sepse nuk i shin rrëthprerë gjatë rrugës. **8** Kur mbaroi rrëthprerja e tērë meshkujve, ata qëndruan atje ku i shin, nē kamp, deri sa u shëruan. **9** Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Sot ju hoqa turpërimin e Egjiptit", dhe ai vend u quajt Gilgal deri nē ditët e sotme. **10** Bijtë e Izraelit e ngriten kampin e tyre nē Gilgal dhe e kremtuan Pashkën ditën e katërmëdhjetë tē muajit, nē tē ngrysur, nē fushat e Jerikos. **11** Të nesërmen e Pashkës hëngren prodhime tē vendit, bukë tē ndorme dhe grurë tē pjejur po atë ditë. **12** Të nesërmen hëngren prodhime tē vendit, mana mbaroi; kështu bijtë e Izraelit nuk patën më manë, por atë vit hëngren frytet e vendit tē Kanaanit. **13** Por ndodhi qē, ndërsa Jozueu ishte afër Jerikos, ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri i gjendronte përparrë, me nđorë një shpatë tē zhveshur. Jozueu i doli përballë dhe i tha: "A je ti pér ne o pér armiqë tanë?". **14** Ai u përgjigji: "Jo, unë jam kreu i ushtrisë së Zotit; sapo kam arritur nē këtë cast". Atëherë Jozueu ra përbëmbyss para tij dhe tha: "Çfarë déshiron t'i thotë Zotëria ime shërboërit tē tij?". **15** Kreu i ushtrisë së Zotit i tha Jozueut: "Zbatch sandalet, sepse vendi ku je është i shenjëtë". Dhe Jozueu veproi ashtu.

6 Jeriko ishte i mybillyr dhe i mbrojtur mirë nga frika e bijve tē Izraelit; askush nuk dilit dhe askush nuk hynte nē tē. **2** Zoti i tha Jozueut: "Shiko, unë tē kam dhënë nē dorë Jerikon, mbretin e tij dhe luftëtarët e tij trima. **3** Ju tē gjithë, luftëtarët, do tē marshoni rrëth qytetit, do tē silleni një herë rrëth tij. Kështu do tē bëni gjashëtë ditë me radhë. **4** Shtatë priftërinj do tē çojnë përparrë arkës shtatë bori prej briri tē dashit; por ditën e shtatë do tē silleni rrëth qytetit shtatë herë dhe priftërinjtë do t'u bien borive. **5** Kur ata t'u bien pa pushim brirëve tē dashit dhe ju tē djegjoni zérin e borisë, tērë populli do tē bëjë një ulurimë tē madhe; atëherë muret e qytetit do tē shemben dhe populli do tē ngjitet, gjithsekush drejt, përparrë. **6** Kështu Jozueu, bir i Nunit, thirri priftërinjtë dhe

u tha atyre: "Merrni arkën e besëlidhjes dhe shtatë priftërinj të mbajnë shtatë bori prej briri të dashit përpara arkës së Zotit". 7 Pastaj i tha popullit: "Shkoni përpara dhe marshoni rrëth qytetit, njerëzit e armatosur të ecin përpara arkës së Zotit". 8 Kështu, kur Jozueu mbaroi së foluri popullit, shtatë priftërinjtë që mbanin shtatë bori prej briri të dashit përpara Zotit nisën të marshojnë dhe u ranë borive; dhe arka e besëlidhjes së Zotit i ndiqte nga pas. 9 Njerëzit e armatosur marshonin përpara priftërinjve që u binin borive, kurse praparajo vinte pas arkës; gjatë marshimit priftërinjtë u binin borive. 10 Jozueu kishte urdhëruar popullin, duke u thënë: "Mos bërtitni, të mos dëgjojet as zëri juaj dhe të mos dalë asnjë fjalë nga goja juaj, deri ditën kur do tju them: "Bërtisni". Atëherë do të bërtisni". 11 Kështu arka e Zotit u solt rrëth qytetit një herë; pastaj u kthyen në kamp dhe aty e kaluan natën. 12 Jozueu u ngrit herët në mëngjes, dhe priftërinjtë morën arkën e Zotit. 13 Shtatë priftërinjtë, që mbanin shtatë boritë prej briri të dashit përpara arkës së Zotit, shkonin përpara dhe u binin borive. Njerëzit e armatosur marshonin para tyre, kurse praparajo vinte mbas arkës së Zotit; gjatë marshimit priftërinjtë u binin borive. 14 Ditën e dytë marshuan vetëm një herë rrëth qytetit dhe pastaj u kthyen në kamp. Kështu vepruan gjashtë ditë me radhë. 15 Por ditën e shtatë u ngriten herët, në agim, dhe marshuan rrëth qytetit në të njëjtën mënyrë shtatë herë; vetëm atë ditë marshuan shtatë herë rrëth qytetit. 16 Herën e shtatë, kur priftërinjtë u ranë borive, Jozueu i tha popullit: "Bërtisni, sepse Zoti ju dha qytetin! 17 Qyteti do të shfaroset, a dhe çdo gjë që është në tē. Vetëm prostituta Rehab do të shpëtoj, ajo dhe gjithë ata që janë bashkë me të në shtëpi, sepse ajo fshehu vëzhguesit që ne kishim dërguar. 18 Por ju kini shumë kujdes lidhur me atë që është caktuar të shfaroset, që të mos jeni ju vetë të mallkuar, duke marrë diçka që është caktuar të shfaroset, dhe ta bëni kështu kampin e Izraelit të mallkuar, duke tërhequr mbi të fatkeqësi. 19 Por i gjithë argjendi, ari dhe sendet prej bronzi dhe hekuri i shenjtërohen Zotit; do të hyjnë në thesarin e Zotit". 20 Populli, pra, bërtiti kur priftërinjtë u ranë borive; dhe ndodhi që, kur populli dëgjoi tingullin e borive, nxori një britmë të madhe dhe muret u rrëzuan duke u shëmbr. Populli u ngjit në qytet, secili drejt, përpara, dhe e shtiu në dorë atë. 21 Dhe shfarosën gjithçka ishte në qytet, duke vrarë me shpatë burra e gra, fëmijë dhe pleq e madje qe, dele dhe gomarë. 22 Pastaj Jozueu u tha dy burrave që kishin vëzhguar vendin: "Shkoni në shtëpinë e asaj prostitute dhe nxirri jaشتë gruan dhe tërë ato gjëra që i përkasin asaj, siç i jeni betuar". 23 Atëherë të rintjtë që kishin vëzhguar vendin shkuan dhe nxorën jaشتë Rahabin, të atin, të emën, të vëllezërit dhe gjithçka i përkiste asaj; kështu nxorën jaشتë të gjithë të afërmët e saj dhe i lanë jaشتë kampit të Izraelit. 24 Pastaj i vunë zjarrin qytetit dhe tërë gjërat që ai përbante; morën vetëm argjendin, arin dhe sendet prej bronzi e hekuri, që i vunë në thesarin e shtëpisë së Zotit. 25 Por Jozueu e la të gjallë prostitutën Rahab, familjen e atit të saj dhe gjithçka që i përkiste; kështu që ajo banoi në mes të Izraelit deri sot, sepse ajo kishte fshehur zbuluesit që Jozueu kishte dërguar për të vëzhguar Jerikon. 26 Atë ditë Jozueu u betua duke thënë: "Qoftë i mallkuar para Zotit ai njeri që do të ngritet të rindërtojë qytetin e Jerikos! Ai do të hedhë themelët mbi të parëlinjurin e tij, dhe do t'i lartojë portat mbi birin e tij më të vogël". 27 Zoti ishte me Jozueun, dhe fama e tij u përhap në të gjithë vendin.

7 Por bijtë e Izraelit kryen një shkelje rrëth gjëratë tē caktuara për shfarosje, sepse Akani, djali i Karmit, i Zabdiut, birit të Zerahut, nga fisi i Judës, mori disa sende tē caktuara për shfarosje, 2 Ndërkaj Jozueu dërgoi njerëz nga Jeriko në Ai, që është afër Beth-Avenit, i cili ndodhet në lindje të Bethelit, dhe u tha atyre:

"Ngjiturit për të vëzhguar vendin". Kështu njerëzit u ngjiten për të vëzhguar Ain. 3 Pastaj u kthyen tek Jozueu dhe i thanë: "Nuk është e nevojsme tē ngjitet tērë populli; por le të ngjitet dy mijë a tre mijë burra për tē sulmuar Ain; mos e lodh tērë popullin, sepse ata tē Ait janë tē paktë nē numr". 4 Kështu u ngjiten rrëth tre mijë burra tē zgjedhur nga radhët e popullit, por para burrave tē Ait, ua mbathën këmbëvë. 5 Dhe burrat e Ait vranë rrëth tridhjetë e gjashtë prej tyre; i ndoqën nga porta e qytetit deri në Shebarim, duke i goditur nē tatëpjetë. Dhe zemra e popullit u ligështua, u bë si uji. 6 Jozueu i grisi atëherë rrobat e tij dhe ra përbëmby me fytyrë për tokë, përpara arkës së Zotit deri nē mbërëmje, ai dhe pleqtë e Izraelit, dhe hodhën pluhur mbi kokën e tyre. 7 Pastaj Jozueu tha: "O Zot, o Zot, pse bëre që ky popull tē kalojë Jordanin dhe tē bjerë nē duart e Amorejët për t'u vrarë? Ah, sikur tē ishim kënaqur duke qëndruar këtej Jordanit! 8 O Zot, c'mund tē them pasi Izraeli i ktheu kurrizin armikut tē tij? 9 Kananejtë dhe tērë banorët e vendit do ta marrin vesh, do tē na rrethojnë dhe do tē zhdukin emrin tonë nga faqja e dheut; çfarë do tē bësh ti atëherë për emrin tēnd tē madh?". 10 Por Zoti i tha Jozueut: "Çohu! Pse rri përbëmby me fytyrë për tokë? 11 Izraeli ka mëkatuar; ata kanë shkelur besëlidhjen që u kisha porositur, kanë marrë madje gjëra tē caktuara që tē shfarosen, kanë vjedhur dhe kanë gjenjyer; dhe pastaj i kanë vënë midis plaçkave të tyre. 12 Prandaj bijtë e Izraelit nuk mund t'iu bëjnë ballë armiqë të tyre, dhe kanë kthyer kurrizin para tyre, sepse janë bërë ata vetë të mallkuar. Unë nuk do tē jem më me ju, nē rast se nuk shkatërroni gjérat e caktuara që tē shfarosen midis jush. 13 Çohu, shenjtëro popullin dhe i tha: "Shenjtërohuni për nesër, sepse kështu ka thënë Zoti, Perëndia i Izraelit: "O Izrael, nē gjirin tēnd ka gjëra tē caktuara për t'u shkatërruar. Ti nuk do tē mund t'u bësh ballë armiqë të tu, për deri sa nuk ke hequr gjérat e caktuara për shkatërrim midis jush. 14 Nesër nē mëngjes, pra, do tē paraqiteni, fis më fis, dhe fisi, që Zoti do tē caktojë do tē paraqitet, familje më familje, dhe familia që Zoti do tē caktojë do tē shkojë shtëpi më shtëpi, dhe shtëpia që Zoti do tē caktojë ka për t'u paraqitur me tē gjithë njerëzit e saj. 15 Dhe atij që do t'i gjendet gjëra tē caktuara tē shfarosen do t'i vihet flaka, atij vët dhe gjithçka që i përket, sepse ka shkelur besëlidhjen e Zotit dhe ka kryer një gjë të keqe nē Izrael"". 16 Jozueu, pra, u ngrit herët nē mëngjes dhe e renditi Izraelin simbas fiseve tē tij; dhe u caktua fisi i Judës. 17 Pastaj afroi familjet e Judës, dhe u caktua familia e Zarhitëve. Pastaj afroi familjen e Zarhitëve, person mbas personi, dhe u caktua Zabdi. 18 Pastaj afroi shtëpinë e Zabdit, person për person, dhe u caktua Akani, bir i Karmit, i Zabdit, birit të Zerahut, nga fisi i Judës. 19 Atëherë Jozueu i tha Akanit: "Biri im, tē lutem, mbushe me lavdi Zotin, Perëndinë e Izraelit, rrëfeji atij dhe më thau atë që ke bërë; mos ma fshih". 20 Akani iu përgjigj Jozueut dhe i tha: "Në tē vërtetë jam unë që kam mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë së Izraelit, dhe ja c'kam bërë. 21 Kur pashë midis plaçkës një mantel tē bukur tē Shinarit, dyqind sikla argjendi dhe një shufër ari që peshon pesëdhjetë sikla, pata një déshirë tē madhe për to dhe i mora; dhe ja, i kam fshehur nē tokë nē mes tē çadrës sime; dhe argjendi është poshtë". 22 Atëherë Jozueu dërgoi lajmëtarët që vrapuan në çadër; dhe ja, plaçka ishte fshehur në çadrën e tij, dhe argjendi ndodhej poshtë. 23 Ata e morën nga çadra, ia quan Jozueut dhe tërë bije tē Izraelit, dhe e vendosën përpara Zotit. 24 Atëherë Jozueu, dhe tërë Izraeli bashkë me të, mori Akanin, birin e Zerahut, argjendin, mantelin, shufrën prej ari, bijtë dhe bijat e tij, qetë e tij, gomarët e tij, delet e tij dë tē gjithë gjërat që i përkisin, dhe i ngjiti nē luginën e Akorit. 25 Dhe Jozueu tha: "Pse na vure nē telashe? Zoti do tē vërë nē telashe ty sot!". Dhe i tërë Izraeli e vrua me gurë; dhe mbasi e vranë me gurë, e dogjën nē zjarr. 26

Pastaj ngritën mbi tē një grumbull tē madh gurësh, që ekziston edhe sot. Kështu Zoti u qetësua nga rrëmbimi i zemërimit tē tij. Prandaj ky vend quhet edhe sot lugina e Akorit.

8 Pastaj Zoti i tha Jozueut: "Mos ki frikë dhe mos u tmerro. Merr tē gjithë luftëtarët e tu dhe nisu dhe sulmo Ain. Shiko, unë po tē jap nē dorë mbretin e Ait, popullin e tij, qytetin e tij dhe vendin e tij. **2** Dhe do t'u bësh Ait dhe mbretit tē tij ato që u ke bërë Jerikos dhe mbretit tē tij; do tē merrni pér vete vetëm plaçkën dhe bagëtinë e tij. Zëri një pritë qytetit nē pjesën e prapme tē tij. **3** Kështu Jozueu dhe tē gjithë luftëtarët e tij u ngritën më këmbë pér tē sulmuar Ain. Ai zgjodhi tridhjetë mijë njerëz, luftëtarë trima, dhe i nisi natën, **4** duke u dhënë këtë urdhë: "Ja, ju do tē rrini nē pritë kundër qytetit, duke qëndruar prapa tij; mos u largoni shumë nga qyteti, por rrini gjithnjë nē gatishmöri. **5** Pastaj unë dhe tērë njerëzit që janë me mua do t'i afrohemë qytetit; dhe kur ata do tē dalin kundër nesh si herën e parë, ne do tē ikim para tyre. **6** Ata do tē dalin pér tē na ndjekur deri sa t'i kemi têrhequr larg qytetit, sepse do tē thonë: "Ikin me vrap para nesh si herën e parë". Dhe, ndërsa ne do tē ikim me vrap para tyre, **7** ju do tē dilni nga prita dhe do tē pushtonji qytetit, sepse Zoti, Perëndia juaj, do ta japë nē duart tuaja. **8** Me ta pushtuar qytetin, do t'i vini flakën; do tē bëni atë që ka urdhëruar Zoti. Kini mendjen, ky është urdhri që ju jap". **9** Kështu Jozueu i nisi; ata shkuan nē vendin e pritës dhe u ndalén midis Bethelit dhe Ait, nē krahun perëndimor tē Ait; por Jozueu mbeti atë natë nē mes tē popullit. **10** Jozueu u ngrit herët nē mëngjes, kaloi nē paradë popullin dhe u ngjit bashkë me pleqtë e Izraelit nē krye tē popullit kundër Ait. **11** Tērë luftëtarët që ishin me tē u ngjithën dhe u afrojan; kështu arritën pérballë qyteti dhe fushuan nē veri tē Ait. Midis tyre dhe Ait kishte një lugjnë. **12** Atëherë ai mori rreth pesëmijë njerëz dhe i vuri nē pritë midis Bethelit dhe Ait, nē perëndim tē qytetit. **13** Pasi populli zuri pozicion, kampi qendor ishte nē pritë nē perëndim tē qytetit, Jozueu atë natë pérparoi nē mes tē lugjnës. **14** Kur mbreti i Ait pa këtë gjë, njerëzit e qytetit u ngritën herët me ngut nē mëngjes dhe dolën pér tē luftuar kundër Izraelit: mbreti dhe tērë populli i tij, nē pozicionin e caktuar pérballë Arabahut; por mbreti nuk e dinte që i kishin zënë pritë nē pjesën prapa qytetit. **15** Atëherë Jozueu dhe i tērë Izraeli, duke u shtirur sikur ishin mundur para tyre, ua mbathën këmbëve nē drejtëm tē shkretëtirës. **16** I tērë populli që ndodhej nē qytet u thirr tē mblidhjet pér t'i ndjekur; kështu e ndoqën Jozueun dhe shkuan larg qytetit. **17** S'mbetti burrë nē Ait dhe nē Bethel pa dalë pas Izraelit. E lanë kështu qytetin tē hapur dhe iu vunë pas Izraelit. **18** Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Shtrije shtizën që ke nē dorë nē drejtëm tē Ait, sepse unë do tē ta dorëzoj nē dorë". Dhe Jozueu e shtriu shtizën që kishte nē dorë nē drejtëm tē qytetit. **19** Me tē shtrirë dorën, burrat që ishin nē pritë u ngritën me tē shpejtë nga vendi i tyre, hynë nē qytet, e zunë dhe nxituan t'i vënë flakën. **20** Kur njerëzit e Ait shikuani prapa, ja, ata panë tymin e qytetit që ngjitej nē qjell; dhe nuk patën asnjë mundësi tē iknin as nga një anë, as nga ana tjetër, sepse populli që ikte me vrap nē drejtëm tē shkretëtirës u kthyen kundër atyre që e ndiqnin. **21** Kështu, kur Jozueu dhe i tērë Izraeli panë që njerëzit e pritës e kishin pushtuar qytetin dhe që tysi i tij ngrivej lart, u kthyen prapa dhe mundën njerëzit e Ait. **22** Edhe tē tjetër dolën nga qyteti kundër tyre; kështu ata tē Ait u gjendën tē zënë nē kurth nē mes tē forcave tē Izraelit, duke pasur nga një anë njerëz palë, nga ana tjetër palën tjetër; dhe i mundën deri sa nuk mbeti asnjë i gjallë apo ikanak. **23** Por mbretin e Ait e zunë tē gjallë dhe e çuan tek Jozueu. **24** Kur Izraeli mbaroi së vrari tērë banorët e Ait nē fushë dhe nē shkretëtirë ku ata e kishin ndjekur, dhe u therën tē gjithë deri sa u shfarosën tē tērë, gjithë Izraeli u kthyen nē

drejtëm tē Ait dhe i ra me shpatë. **25** Tērë ata që u vranë atë ditë, burra dhe gra, ishin dymbëdhjetë mijë veta, tē gjithë banorë tē Ait. **26** Jozueu nuk e uli dorën që mbante shtizën, deri sa i shfarosi tē gjithë banorët e Ait. **27** Izraeli mori pér vete vetëm bagëtinë dhe plaçkën e atij qyteti, simbas urdhrit që Zoti i kishte dhënë Jozueut. **28** Kështu Jozueu i vuri flakën Ait dhe e katandisi nē një grumbull gjermadhash pér gjithnjë, një vend tē shkretuar deri ditën e sotme. **29** Pastaj e vari mbretin e Ait nē një dru dhe e la atje deri nē mbrëmje; nē perëndim tē diellit, Jozueu urdhëroi që kufoma e tij tē ulej nga druri, tē hidhej nē hyrje tē portës së qytetit dhe mblohdhën mbi tē një numër tē madh gurësh, që shihen edhe sot. **30** Atëherë Jozueu ndërtoi një altar pér Zotin, Perëndinë e Izraelit, nē malin Ebal, **31** ashtu si Moisiu, shërbëtor i Zotit, u kishte urdhëruar bije tē Izraelit, siç shkruehet nē librin e ligjtit tē Moisiut, u ngrit një altar gurësh tē palatuar mbi tē cilët askush nuk kish kaluar, ndonjë vegël tē hekur; pastaj mbi tē bënë oloukauste pér Zotin dhe fijime falënderimi. **32** Aty Jozueu shkroi mbi gurë një kopje tē ligjtit, që Moisiu pati shkruar nē prani tē bije tē Izraelit. **33** I tērë Izraeli, si tē huajt ashtu edhe ata që kishin lindur izraelitë, pleqtë, oficerët dhe gjykatësит e tij, rrinë më këmbë nē tē dyja anët e arkës, pérballë priftërinx levitë që mbartuin arkën e besëlidhjes së Zotit, gjysma pérballë malit Gerizim dhe gjysma tjeter pérballë malit Ebal, ashtu si Moisiu, shërbëtor i Zotit, kishte urdhëruar më parë, pér tē bekuar popullin e Izraelit. **34** Pas kësaj, Jozueu lexoi tērë fjalët e ligjtit, bekimit dhe mallkimet, ashtu si shkruehet nē librin e ligjtit. **35** Nga tē gjitha ato që kishte urdhëruar Moisiu, Jozueu nuk la pa lexuar asnjë fjalë pérpara gjithë asambleës së Izraelit, duke pérfsirë gratë, fëmijët dhe tē huajt që banonin nē mes tyre.

9 Me tē mësuar këto gjëra, tērë mbretërit që ndodheshin këtë Jordanit, nē krahinën malore, nē fushat dhe gjatë bregut tē Detit tē Madh nē drejtëm tē Libanit, Hiteu, Amoreu, Kananeu, Perezeu, Hiveu dhe Jebuseu. **2** U mblohdhën bashkë nē besëlidhje midis tyre pér tē luftuar kundër Jozueut dhe Izraelit. **3** Por kur banorët e Gabaonit mësuan atë që Jozueu kishte bërë nē Jeriko dhe nē Ai, **4** vepruan me dinakëri dhe u nisën gjoja si ambasadorë; ata ngarkuan mbi gomarët e tyre thasë tē vjetra tē konsumuara dhe kacekë tē vjetët tē shqyer dhe tē aruan pér tē transportuar verën, **5** dhe mbathën sandale tē vjetra dhe tē grisura dhe veshën trupin me robra tē përdorura; dhe e gjithë buka e tyre ishte e fortë dhe e thërmuar. **6** U paraqitën kështu para Jozueut nē kampin e Gigalit dhe i thanë atij dhe tērë njerëzve tē Izraelit: "Ne kemi ardhur nga një vend i largët; prandaj bëni aleancë me ne". **7** Por njerëzit e Izraelit u përgjigjën kështu Hiveje: "Ndoshta banoni nē mes nesh; si mund tē lidhim aleancë me ju?". **8** Ata i thanë Jozueut: "Ne jemi shërbëtorë tē tul!". Jozueu u tha atyre: "Kush jeni dhe nga vini?". **9** Atëherë ata u përgjigjën: "Shërbëtorët e tu kanë ardhur nga një vend shumë i largët, pér shkak tē emrit tē Zotit, Perëndisë tēnd, sepse kemi dëgjuar tē flitet pér tē dhe pér tē gjitha ato që ka bërë nē Egjipt, **10** ashtu edhe pér tē gjitha ato që u ka bërë dëgjuar tē Amoreje matanë Jordanit, Sihonit, mbretit tē Heshbonit, dhe Ogut, mbretit tē Bashanit, që banonte nē Ashtaroth. **11** Prandaj pleqtë tanë dhe tē gjithë banorët e vendit tonë na thanë: Merrni nozullime me vete pér udhëtimin, u dilni pérpara dhe u thoni: "Ne jemi shërbëtorët tua; bëni, pra, aleancë me ne". **12** Kjo është buka jonë që morëm tē ngohtë me vete si rezervë nga shtëpitë tona ditën që u nisëm pér tē ardhur tek ju, dhe tani është bërë e fortë dhe e thërmuar; **13** dhe këta janë calikët e verës që ishin tē rinj kur i mbushëm dhe ja, ku janë prishur; dhe ja, rrobat dhe sandalet tona, që janë ngrënë pér shkak tē udhëtimit shumë tē gjatë". **14** Atëherë njerëzit e Izraelit morën disa nga nozullimet e tyre, por pa u konsultuar me Zotin. **15** Kështu Jozueu lidhi paqe me ta dhe nënshkroi një besëlidhje në

bazë të së cilës ata mbeteshin të gjallë; dhe kërët e asamblesë u detyruan të betohen për këto gjëra. **16** Por tri ditë pas nënshkrimit të besëlidhjes mësuant se ata ishin fqinj të tyre dhe banonin në mes tyre. **17** Atëherë bijtë e Izraelit u nisën dhe ditën e tretë arritën në qytetet e tyre; qytetet e tyre ishin Gabaoni, Kefirahu, Beerothi dhe Kiriath-Jearimi. **18** Por bijtë e Izraelit nuk i vranë, sepse kërët e asamblesë u ishin betuar atyre në emër të Zotit, Perëndisë së Izraelit. Mirëpo tërë asambleja murmurit kundër kërëve. **19** Atëherë kërët i thanë tërë asamblesë: "Ne u jemi betuar atyre në emër të Zotit, Perëndisë së Izraelit; prandaj nuk mund t'i ngasim. **20** Këtë do t'u bëjmë atyre: do t'i lëmë të gjallë që të mos tërheqim zemërimin e Zotit, për shkak të betimit që u kemi bërë atyre". **21** Kërët u thanë atyre: "Le të jetojnë, pra, por do të punojnë si dravarë dhe do të bartin ujë për gjithë asamblën, siç u kishin thënë kërët". **22** Pastaj Jozueu i thirri doli me ta, duke thënë: "Pse na gjenijet duke thënë: "Ne banojmë shumë larg nga ju, kurse ju banoni në mes nesh?" **23** Prandaj tanjani jeni të mallkuar, dhe do të jeni gjithnjë sklllevr, druvaret o bartës të ujtit për shëpinë e Perëndisë tim". **24** Atëherë ata iu përgjigjën Jozueut dhe thanë: "Shërbëtorëve të tu u qe thënë qartë që Perëndia yt, Zoti, kishte urdhëruar shërbëtorin e tij Moisiun t'ju jepte tërë vendin dhe të shfaroste para jush tërë banorët e tij. Prandaj ne na hyri një frikë e madhe për jetën tonë nga shkaku juaj, dhe kemi vepruar në këtë mënyrë. **25** Dhe ja, tanjani jemi në dorën ténë; bëna atë që të duket e mirë dhe e drejtë". **26** Jozueu i trajtoi, pra, në këtë mënyrë: i liroi nga duart e bijve të Izraelit, me qëllim që këta të mos i vrisnin; **27** por po atë ditë i caktoi që të jenë druvaretë dhe bartës të ujtit për asamblën dhe për altarin e Zotit, në vendin që ai do të zgjidhte deri në ditën e sotme.

10 Kur Adoni-Tsedek, mbret i Jeruzalemit, mësoi që Jozueu kishte pushtuar Ain dhe kishte vendosur shfarosjen e tij, dhe kishte bërë në Ai dhe kundër mbretit të tij po atë që kishte bërë në Jeriko kundër **2** u frikësuai shumë, sepse Gabaon ishte një qytet i madh, si një qytet mbretëror dhe ishte më i madh se Ai; tërë banorët e tij ishin trima. **3** Prandaj Adoni-Tsedek, mbret i Jeruzalemit, dërgoi t'u thotë sa vijon Hohamit, mbretit të Hebronit, Pramit, mbretit të Jarmuthit, Jafias, mbretit të Lakishit dhe Debirit, mbretit të Eglonit: **4** "Ngjiteti tek unë dhe më ndihmoni të sulmoj Gabaonin, sepse ka bërë paqe me Jozueun dhe me bijtë e Izraelit". **5** Kështu pesë mbretërit e Amorejeve, mbreti i Jeruzalemit, mbreti i Herbonit, mbreti i Jarmuthit, mbreti i Lakishit dhe mbreti i Eglonit, u mblohdhën, u ngjittën me të gjithë ushtirët e tyre, ngritën kampin e tyre përballë Gabaonit dhe e sulmuani. **6** Atëherë Gabaonit i quan fjalë Jozueut, që ndodhej në kampin e Gilgalit: "Mos u mohu ndihmën shërbëtorë të tu; nxito të ngjitesh te ne, na shpëto dhe na ndihmo, sepse të gjithë mbretërit e Amorejeve që banojnë në krahinën malore janë mbledhur kundër nesh". **7** Kështu Jozueu u ngjit në Gilgal, ai vetë me gjithë luftëtarët, të gjithë luftëtarët trima. **8** Zoti i tha Jozueut: "Mos ki frikë nga ata, sepse i kam lënë në duart e tua; asnjë prej tyre nuk do të jetë në gjendje të të rezistojë". **9** Kështu Jozueu u lëshua mbi ta papritmas, sepse kishte marshuar tërë natën nga Gilgal. **10** Kështu Zoti i theu para Izraelit, u shkaktoi një disfatë të madhe pranë Gabaonit, i ndoqi nëpër rrugën që ngjitet në Beth-Horon dhe i mundi deri në Azekah dhe Makedah. **11** Ndërsa iknini përparrë Izraelit dhe ndodheshin në tatëpjetëtë e Beth-Horonit, Zoti hodhi kundër tyre nga qilli gurë të mëdhenj deri në Azekah, dhe ata vdiqën; ata që vdiqën nga breshëri i gurëve ishin më shumë se ata që bijtë e Izraelit vranë me shpatë. **12** Ditën që Zoti i dorëzoi Amorejtë në duat e bijve të Izraelit, Jozueu i foli Zotit dhe në prani të Izraelit tha: "O Diell, ndalu mbi Gabaonin, dhe ti, hënë, në luginën e Ajalonit!". **13**

Kështu dielli u ndal dhe hëna qëndroi në vend deri sa mbaroi hakmarrja e popullit kundër armiqve të tij. A nuk është shkruar kjo në librin e të Drejtit? Kështu dielli u ndal në mes të qillit dhe nuk u nxitua të perëndojej pothuajse një ditë të téré. **14** Dhe nuk pati kurrë, as më parë dhe as më vonë, një ditë si ajo kur Zoti plotësoi dëshirën e zërit të një njeriu, pse Zoti luftoi për Izraelin. **15** Pastaj Jozueu dhe i téré Izraeli bashkë me të u kthyen në kampin e Gilgalit. **16** Por ata pesë mbretëri kishin ikur me vrap dhe ishin fshehur në shpellën e Makedahut. **17** Këtë ia thanë Jozueut: "Pesë mbretërit u gjetën të fshehur në shpellën e Makedahut". **18** Atëherë Jozueu tha: "Rrukullisni gurë të mëdhenj te hyrja e shpellës dhe vini njerëz që t'i ruajnë. **19** Ju ndërkq mos u ndalni, por ndiqni armiqtë tuaj dhe goditni papavapit e tij; mos i lejoni të hyjnë në qytetet e tyre, sepse Zoti, Perëndia juaj, i ka lënë në duart tuaja". **20** Kur Jozueu dhe bijtë e Izraelit mbaruan së shfarosuri armiqtë e tyre me një kërdi të madhe deri sa i zhdukën krejt, dhe ata që shpëtuan kërkuan strehë në qytetet e fortifikua, **21** tërë populli u kthyte shëndoshë e mirë pranë Jozueut në kampin e Makedahut. Askush nuk guxoi të flasë kundër ndonjërit prej bijve të Izraelit. **22** Atëherë Jozueu ta: "Hapni hyrjen e shpellës, nxirri ijashtë saj të pesë mbretërit dhe m'i sillni". **23** Kështu vepruan; nxorën nga shpellës pësë mbretërit dhe i quan tek ai, domethënë mbreti i Jeruzalemit, mbreti i Hebronit, mbreti i Jarmuthit, mbreti i Lakishit dhe mbreti i Eglonit. **24** Kur u nxorën ijashtë këta mbretërit dhe u quan tek Jozueu, ky thirri tërë njerëzit e Izraelit dhe u tha kërëve të luftëtarëve që kishin shkuar bashkë me të: "Afrohuni dhe vini këmbët tuaja mbi qafën e këtyre mbretërvë". Ata u afroan dhe vunë këmbët e tyre mbi qafën e tyre. **25** Pastaj Jozueu u tha: "Mos kini frikë, mos u tmerroni, tregohuni të fortë dhe trima, sepse kështu do të veprojë Zoti me të gjithë armiqtë tuaj kundër të cilëve duhet të luftoni". **26** Pas kësaj Jozueu i rrahu dhe i bëri të vdesin, pastaj i vari në pesë pemë, ku mbetën të varur deri në mbërëmje. **27** Në perëndim të diellit, Jozueu urdhëroi t'i ulin nga drurët dhe t'i hidhni në shpellën ku ishin fshehur; pastaj në hyrje të shpellës vunë gurë të mëdhenj, që kanë mbetur aty deri sot. **28** Po atë ditë Jozueu mori Makedahun dhe i vrau me shpatë të gjithë bashkë me mbretin e tij; vendosi t'i shfarosë të gjithë personat që gjendeshin aty; nuk la asnjë të gjallë dhe e trajtoi mbretin e. **29** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Makedahu në Libnah dhe e sulmuani këtë vend. **30** Zoti e dha edhe këtë qytet me gjithë mbretin e tij në duart e Izraelit; dhe Jozueu i vrau me shpatë të gjithë banorët e tij; nuk la asnjë njeri të gjallë dhe e trajtoi mbretin ashtu si kishte trajtuar mbretin e Jerikos. **31** Pastaj Jozueu, dhe tërë Izraeli bashkë me të, kaloi nga Libnahu në Lakish; vendosi kampin e vet kundër tij dhe e sulmoi. **32** Dhe Zoti e dha Lakishin në duart e Izraelit, që e pushtoi ditën e dytë dhe vrau me shpatë të gjithë personat që gjendeshin aty, pikërisht ashtu si kishte vepruar në Libnah. **33** Atëherë Horami, mbreti i Gezerit, shkoi në ndihmë të Lakishit; por Jozueu e mundi atë dhe popullin e tij dhe nuk la asnjë të gjallë. **34** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Lakishi në Eglon; e ngritën kampin e tyre kundër tij dhe e sulmuani këtë. **35** E pushtuan po atë ditë dhe i vranë banorët me shpatë. Po atë ditë Jozueu vendosi të vritesin gjithë personat që gjendeshin në vend, ashtu si kishte vepruar në Lakish. **36** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Egloni në Hebron dhe e sulmuani këtë. **37** E pushtuan dhe vranë me shpatë mbretin e tij, të gjitha qytetet dhe tërë personat që gjendeshin aty, nuk lanë asnjë njeri të gjallë, pikërisht ashtu si kishin vepruar në Eglon; por aty vendosi të shfarosën të gjithë personat që gjendeshin në vend. **38** Pastaj Jozueu dhe i téré Izraeli bashkë me të u kthyen në drejtim të Debirit dhe e sulmuani. **39** Shtinë në dorë mbretin dhe të gjithë qytetet e tij; i vranë me shpatë dhe shfarosën të

gjithë njerëzit që gjendeshin në vend; nuk mbeti asnjë i gjallë. Ai e trajtoi Debirin dhe mbretin e tij ashtu si kishte trajtuar Hebronin, Libnahun dhe mbretin e tij. **40** Jozueu goditi, pra, gjithë vendin, krahinën malore, Negevin, ultësirën, shpatet e maleve, gjithë mbretër e tyre; vendosi të shfarosë çdo gjë të gjallë, ashtu si kishte urdhëruar Zoti, Perëndia i Izraelit. **41** Kështu Jozueu i mundi nga Kades-Barnea deri në Gaza dhe nga tërë vendi i Gosenit deri në Gabaon. **42** Në një herë të vetme Jozueu kapi tërë ata mbretër dhe vendet e tyre, sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, luftonte për Izraelin. **43** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të u kthyni në kampin e Gilgalit.

11 Kur Jabini, mbret i Hatsorit, i mësoi këto ngjarje, u dërgoi lajmëtarë Johabit, mbretit të Madonit, mbretit të Shimronit dhe atij i Akshafit, **2** mbretërvë që ndodheshin në veri të zonës malore, në Arabah, në jug të Kinerethit, në ultësirën dhe mbi lartësitë e Dorit, në perëndim, **3** Kananeje që ishin në lindje dhe në perëndim, Amorejive, Hitejve, Perezejve dhe Jebusejve në krahinën malore, Hivejve në këmbët e malit Hermon në vendin e Mitspahut. **4** Kështu ata dolën, ata vetë me tërë ushtritë e tyre, një turmë shumë e madhe si rrëra që është mbi bregun e detit dhe me kuaj e qerre në një numër shumë të madh. **5** Kështu tërë këta mbretëri u bashkuan dhe erdhën në afersësi e ujërave të Meromit për të ngritur një kamp të përbashkët dhe për të luftuar kundër Izraelit. **6** Por Zoti i tha Jozueut: "Mos u tumb nga ata, sepse nesër në këtë orë ke për t'i parë të gjithë të vrarë para Izraelit. Do të presësh leqet e këmbëve të kuajve të tyre dhe do të djegësh qerret e tyre". **7** Jozueu, pra, dhe gjithë luftëtarët bashkë me të, marshuan papritmas kundër tyre afër ujërave të Meromit dhe i sulmuuan; **8** dhe Zoti i dha në duart e Izraelitëve, të cilët i mundën dhe i ndoqën deri në Sidonin e madh, deri në ujërat e Misrefothit dhe në luginën e Mitspahut, në drejtim të lindjes; i mundën deri në atë pikë sa nuk lanë të gjallë asnjë prej tyre. **9** Jozueu i trajtoi si i kishte thënë Zoti preu leqet e këmbëve të kuajve të tyre dhe ua dogji qerret. **10** Në po atë periudhë Jozueu i kthye dhe pushtoi Hatsorin, vrau mbretin e tij me shpatë, sepse në të kaluarën Hatsori kishte qenë kryeqyteti i tërë këtyre mbretërive. **11** Vrau me shpatë tërë njerëzit që gjendeshin aty, duke vendosur shfarosjen e tyre; pastaj i vuri flakën Hatsorit. **12** Kështu Jozueu pushtoi tërë qytetet e këtyre mbretërive, zuri mbretërit e tyre dhe i vrau me shpatë, duke vendosur shfarosjen e tyre, ashtu si kishte urdhëruar Moisiut, sherbëtori i Zotit. **13** Por Izraeli nuk u vuri flakën asnjëri prej qyteteve që ngriheshin në kodrinat, me përjashtim të Hatsorit, i vetmi qytet që Jozueu dogji. **14** Blijtë e Izraelit morën për vete tërë plaçkën e këtyre qyteteve dha bagëtinë, por vranë tërë njerëzit dhe nuk lanë shprt të gjallë. **15** Ashtu si i kishte urdhëruar Zoti Moisiut, sherbëtorin e tij, kështu Moisiu urdhëroi Jozueun, dhe ky nuk la pas dore asnjë nga tërë ato që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut. **16** Kështu Jozueu shtiu në dorë tërë atë vend, krahinën malore, tërë Negevin, tërë vendin e Goshenit, ultësirën, Arabahun, krahinën malore të Izraelit dhe ultësirat e tij, **17** nga mali Holak, që ngrihet në drejtim të Seirit, deri në Baal-Gad në luginën e Libanit në këmbët e malit Hermon; zuri tërë mbretërit e tyre, i goditi dhe i vrau. **18** Jozueu luftoi gjatë kundër të gjithë këtyre mbretëreve. **19** Nuk pati qytet që të bënte page me bijtë e Izraelit, me përjashtim të Hivejve që banonin në Gabaon; i pushtuan të gjitha me luftë. **20** Në fakt ishte Zoti vetë që fortësonte zemrën e tyre që të bënin luftë kundër Izraelit, me qëllim që Izraeli të vendoste shfarosjen e tyre pa asnjë mëshirë për ta, por t'i zhdukte nga faqja e dheut ashtu si i kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **21** Po në këtë periudhë Jozueu u nis në marshim dhe shfari Anakitët e krahinës malore, ata të Hebronit, të Debirit, të Anabit, të gjithë krahinës malore të

Judës dhe të të gjithë krahinës malore të Izraelit; Jozueu vendosi shfarosjen e tyre të plotë bashkë me qytetet e tyre. **22** Nuk mbetën më Anakitë në vendin e bijve të Izraelit; mbetën disa prej tyre vetëm në Gaza, në Gath dhe në Ashod. **23** Kështu Jozueu shtiu në dorë tërë vendin, pikërisht ashtu siç i kishte thënë Zoti Moisiut; Jozueu ia la pastaj si trashëgim Izraelit, simbas ndarjeve të tyre në fise. Dhe kështu vendi pati një pushim nga lufta.

12 Këta janë mbretërit e vendit të mundur nga bijtë e Izraelit, që pushtuan territorin e tyre matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, nga përrroi Arnon deri në malin Hermon dhe tërë Arabahun lindor; **2** Sihoni, mbret i Amorejive, që banonte në Heshbon dhe sundonte nga Aroeri, që gjendet mbi brigjet e lumit të Harnonit, nga gjysma e lumit dhe nga gjysma e Galaadit deri në lumin Jakob, që është kufi me bijtë e Anonit; **3** dhe në pjesën lindore të Arabahut nga deti i Kinerethit deri në detin e Arabahut, nga Deti i Kripur deri në Beth-Jeshimoth, dhe në jug deri në shpatet e Pisgahut. **4** Pastaj territori i O gut, mbretit të Bashanit, një nga gjigantët që kishin shpëtuar dhe që banonte në Ashtaroth dhe në Edrej, **5** dhe që sundonte mbi malin Hermon, mbi Salkahun, mbi tërë Bashanin deri në kufirin e Geshuritëve dhe Maakathitëve, dhe mbi gjysmën e Galaadit deri në kufirin e Sihonit, mbretit të Heshbonit. **6** Moisiu, sherbëtori i Zotit, dhe bijtë e Izraelit i mundën; pastaj Moisiu, sherbëtori i Zotit ua dha në zotërim vendin e tyre Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit. **7** Këta janë përkundrazi mbretërit e vendit që Jozueu dhe bijtë e Izraelit i mundën këtë Jordanit, në perëndim, nga Baal-Gadi në luginën e Libanit deri në malin Halak që ngrihet mbi Seir, vend në Jozueu. **8** Në krahinën malore, në ultësirën, në Arabah, në shpatet e maleve, në shkretëtirë dhe në Negev; vendi i Hitejve, i Amorejive, i Kananeje, i Perezejve, i Hivejve dhe i Jebusejve; **9** mbreti i Jerikos, një; mbreti i Ait, afër Bethelit, një; **10** mbreti i Jeruzalemit, një; mbreti i Hebronit, një; **11** mbreti i Jarmuthit, një; mbreti i Lakishtit, një; **12** mbreti i Eglonit, një; mbreti i Gezerit, një; **13** mbreti i Debirit, një; mbreti i Gederit, një; **14** mbreti i Hormahut, një; mbreti i Aradit, një; **15** mbreti i Libnahut, një; mbreti i Adulamit, një; **16** mbreti i Makedahut, një; mbreti i Bethelit, një; **17** mbreti i Tapuahut, një; mbreti i Heferit, një; **18** mbreti i Afekut, një; mbreti i Sharonit, një; **19** mbreti i Madonit, një; mbreti i Hatsorit, një; **20** mbreti i Shirom-Meronit, një; mbreti i Akshafit, një; **21** mbreti i Taanakut, një; mbreti i Megidos, një; **22** mbreti i Kedeshit, një; mbreti i Jokneamit, në Karmel, një; **23** mbreti i Dorit, mbi lartësinë e Dorit, një; mbreti i popujve të Gilgalit, një; **24** mbreti i Tirtsahut, një. Gjithsej tridhjetë e një mbretë.

13 Por Jozueu ishte plak dhe në moshë të shtyrë; dhe Zoti i tha: "Ti je plak dhe i shtyrë në moshë, dhe të mbetet një pjesë shumë e madhe e vendit për të pushtuar. **2** Ky është vendi që mbetet akoma: tërë territori i Filistejeve dhe gjithë ai i Geshuritëve, **3** nga Shikori që rrjedh në lindje të Egjiptit, deri në kufirin e Ekroneit nga veriu (krahinë që konsiderohet kananease), tokat e pesë princave të Filistejeve, domethënë të Gazës, të Ashdodit, të Ashkalonit, të Gathit, të Ekonit dhe të Aveje gjithashtu, **4** në jug, tërë vendi i Kananejeve, dhe Mearahu që u përkët Sidonëve deri në Afek, deri në kufirin e Amorejive; **5** vendi i Giblithëve dhe tërë Libani në drejtim të lindjes, nga Baal-Gadi në këmbët e malit Hermon deri në hyrje të Hamathit; **6** tërë banorët e krahinës malore të Libanit deri në ujërat e Misrefothit, dhe gjithë Sidonët. Unë do t'i déboj para bijve të Izraelit; ti ndërkaj ndaje me short vendin midis Izraelitëve si trashëgimi, ashtu si të kam urdhëruar. **7** Ndaje, pra, këtë vend si trashëgimi midis nënët fiseve dhe gjysmës së fisit të Manasit". **8** Rubenitë dhe Gaditët, bashkë me gjysmën e fisit tjetër, kanë marrë trashëgiminë e tyre, që Moisiu u dha

atyre matanë Jordanit, në lindje, ashtu siç ua kishte dhënë Moisiu, shërbëtor i Zotit; **9** nga Aroeri që ndodhet në brigjet e përrito Arnon dhe nga qyteti që është në mes të luginës, tërë rrafshnaltën e Medebas deri në Dibon; **10** tërë qytetet e Sihonit, mbretit të Amorejeve, që mbretëronte në Heshbon, deri në kufirin e bijve të Amonit; **11** Galaadin, territorin e Geshuritëve dhe të Maakathitëve, tërë malin Hermon dhe tërë Bashanan deri në Salkah; **12** tërë mbretërinë e Ogut, në Bashan, që mbretëronte në Ashtaroth dhe në Edrei dhe ishte i vetmi gjigant i mabetur gjallë. Në fakt Moisiu i kishte mundur dhe débuar. **13** Por bijtë e Izraelit nuk i përzunë Geshuritë dhe Maakathitë; kjo është arësyja pse Geshuritë dhe Maakathitë banojnë në mes të Izraelit deri në ditët e sotme. **14** Vetëm fisisë të Levit, Moisiu kishte dhënë asnjë trashëgim; flijimet e bëra me zjarr përnder të Zotit, Perëndisë së Izraelit, përfaqësonin trashëgiminë e tij, ashtu si u kishte thënë ai. **15** Kështu Moisiu i kishte dhënë fisisë të bijve të Rubenit pjesën që u përkiste, simbas familjeve të tyre; **16** territori i tyre niste nga Aroeri që ndodhet mbi brigjet e përrito Arnon dhe nga qyteti që gjendet në mes të luginës, tërë rrafshnalta pranë Medebës, **17** Heshboni dhe tërë qytetet e tij që ndodhen në rrafshnaltën: Diboni, Bamoth-Baali, Beth-Baal-Meoni, **18** Jahtsahu, Kedemothi, Mefathë, **19** Kirjathaimi, Sibmahu, Tsereth-Hashahari mbi malin e luginës, **20** Beth-Peori, shpatet e Pisgahut dhe Beth-Jeshimothi; **21** të gjitha qytetet e rrafshnaltës dhe tërë mbretëria e Sihonit, mbretit të Amorejeve që mbretëronte në Heshbon, të cilin Moisiu e mundi me prinçat e Madianit: Evi, Rekem, Tsur, Hur dhe Reba, princa vasalë të Sihonit, që banonin në atë vend. **22** Bijtë e Izraelit vranë gjithashut me shpatë Balaamin, birin e Beorit, shortarin, bashkë me të tjérët që u vranë në radhët e Madianitëve. **23** Territori i bijve të Rubenit kufizohej me Jordanin. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Rubenit në bazë të familjeve të tyre, së bashku me qytetet dhe fshatrat e tyre. **24** Moisiu i kishte dhënë gjithashut fisisë të Gadit, bijve të Gadit, pjesën e tyre, simbas familjeve të tyre. **25** Territori i tyre përfshinte Jazerin, të gjitha qytetet e Galaadit, gjysmën e vendit të bijve të Amonit deri në Aroer, që ngrihet përballë Rabahut, **26** dhe nga Heshboni deri në Ramath-Mitspah dhe Betonim, dhe nga Mahanaimi deri në kufirin e Debirit, **27** dhe në luginë, Beth-Harami, Beth-Nimrahi, Sukothi dhe Tsafoni, pjesa që mbeti nga mbretëria e Sihonit, mbretit të Heshbonit, që ka Jordanin për kufi, deri në skajin e Detit të Kinerethit, matanë Jordanit, në drejtëm të lindjes. **28** Kjo qe trashëgimia e bijve të Gadit, simbas familjeve të tyre, me qytetet dhe fshatrat e tyre. **29** Moisiu i kishte dhënë gjithashut gjysmës së fisisë të Manasit, bijve të Manasit, pjesën e tyre, simbas familjeve të tyre. **30** Territori i tyre përfshinte Mahanaimin, tërë Bashanan, tërë mbretërinë e Ogut, mbretit të Bashanit, tërë fshatrat e Jairit që ndodhen në Bashan, gjithsej shtatëdhjetë qytete. **31** Gjysma e Galaadit, Ashtarothit dhe Edreit, qytete të mbretërisë së Ogut në Bashan, kalanu në dorë të bijve të Makirit, birit të Manasit, simbas familjeve të tyre. **32** Këto janë pjesët që Moisiu u kishte ndarë si trashëgimi në fushat e Moabit, matanë Jordanit, në bregun përballë Jerikos, në lindje. **33** Por fisisë të Levit Moisiu nuk i la asnjë trashëgimi; Zoti, Perëndia i Izraelit, ishte trashëgimia e tij, ashtu siç u kishte thënë ai vetë.

14 Këto janë territorët që bijtë e Izraelit morën si trashëgimi në vendin e Kanaanit, dhe që prifti Eleazar, Jozueu, birit i Nunit, dhe kryetarët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit u ndanë atyreve si trashëgimi. **2** Trashëgimia e tyre u vendos me short, ashtu si u kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut nëntë fiseve dëgjysmës së fisisë, **3** sepse dy fiseve të tjera dëgjysmës së fisisë, Moisiu u kishte dhënë trashëgiminë e tyre matanë Jordanit; por nuk u kishte dhënë asnjë trashëgimi Levitëve, **4** sepse bijtë e Jozefit formonin fise, atë të Manasit dhe atë të Efraimit;

Levitëve nuk iu dha asnjë pjesë në vend, por vetëm disa qytete për të banuar bashkë me kullota për bagëtinë e tyre dë pasuritë që kishin. **5** Bijtë e Izraelit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu dhe u ndanë vendin. **6** Atëherë bijtë e Judës u paraqiti para Jozueut në Gilgal; dhe Kalebi, birit i Jefunehut, Kenizeu, i tha: "Ti e di atë që Zoti i tha Moisiut, njeriu të Perëndisë, lidhur me mua dë me ty në Kadesh-Barnea. **7** Unë isha dyzet vjeç kur Moisiu, shërbëtori i Zotit, më dërgoi në Kadesh-Barnea për të vëzhguar vendin; unë i paraqita një raport ashtu si ma thoshtë zemra. **8** Ndërsa vëllezërit e mi që kishin ardhur me mua e shkurajuan popullin, unë ndoqa plotësisht Zotin, Perëndinë tim. **9** Atë ditë Moisiu bëri këtë betim: "Toka që ke shkelur me këmbë do të jetë trashëgimia jote dë me bijve të tu për gjithnjë, sepse ke ndjekur plotësisht Zotin, Perëndinë tim". **10** Dhe ja, tani Zoti më ka ruajtur të gjallë, siç e kishte thënë, këto dyzët e pesë vjet që kur Zoti i tha këto fjallë Moisiut, ndërsa Izraeli endej nëpër shkretëtirë; dë ja, sot u bëra tetëdhjetë e pesë vjeç. **11** Por sot jam akoma i fortë si ditën që Moisiu më nisi; po atë fuqi që kisha atëherë e kam edhe tani, qoftë për të luftuar, qoftë për të shkuar dë për të ardhur. **12** Prandaj ma jep këtë mal për të cilin foli Zoti atë ditë; sepse ti vetë e dégjove atë ditë që aty ishin Anakimët dë kishte qytete të mëdha dë fortifikura. Në rast se Zoti do të jetë me mua, unë do t'i déboj, ashtu si ka thënë Zoti". **13** Atëherë Jozueu ebekoi dë i dha si trashëgimi Hebronin Kalebit, djalit të Jefunehut. **14** Për këtë arësyë Hebroni ka mbetur pronë e Kalebit, birit të Jefunehut, Kenizeu, deri në ditën e sotme, sepse ai ka ndjekur plotësisht Zotin, Perëndinë e Izraelit. **15** Më parë Hebroni quhej Kirjath-Arba, Arba pati qenë njeriu më i madh në radhët e Anakimëve. Dhe vendi nuk pati më luftë.

15 Pjesa që iu dha me short fisisë të bijve të Judës, simbas familjeve të tyre, shtripej deri në kufirin e Edomit, në shkretëtirët e Tsinit, në skajin jugor. **2** Kufiri i tyre jugor fillonte në skajin e Detit të Kripur, nga kepi që drejtobet në jug, **3** dë zgjatej në jug në drejtëm të përpjetës së Akrabimit, kalonte nëpër Tsin, pastaj ngjitej në drejtëm të Adarit dhe kthente nga ana e Karkaas; **4** kalonte pastaj nga Atsmoni dë vazhdontë deri në përruan e Egjiptit, dë mbaronte në det. "Ky do të jetë", tha Jozueu, "kufiri juaj në jug". **5** Kufiri në lindje ishte Deti i Kripur deri në grykëderdhjen e Jordanit. Kufiri verior fillonte me mëngën e detit pranë grykëderdhjes së Jordanit; **6** pastaj kufiri ngjitej në drejtëm të Beth-Oglahut, kalonte në veri të Beth-Arabahut dë ngjitej deri në gurin e Bohanit, birit të Rubenit. **7** Pastaj nga Luginë e Akorit kufiri ngjitej në Debir, kththej prapa në veri në drejtëm të Gilgalit, që ndodhet përballë së përpjetës së Adumumit, në jug të luginës; pastaj kufiri kalonte në ujërat e En-Shemeshit dë mbaronte në En-Roguel. **8** Kufiri pas kësaj ngjitej nëpër luginë e birit të Hinonit deri te shpatet jugore të qytetit të Jebuseje (që është Jeruzalem). Pastaj kufiri ngjitej deri në majën e malit që ndodhet përballë luginës së Hinomit në perëndim, që mbetet në skajin e luginës të Refaimit në veri. **9** Nga maja e malit kufiri shtripej deri në burimin e ujërave të Netfoahut, vazhdontë në drejtëm të qyteteve të malit Efron dë pastaj kthente deri në Baalah, që është Kirjath-Jearimi. **10** Nga Baalah kufiri kthente pastaj në perëndim të malit Seir, kalonte mbi faqen veriore të malit Jearim (që është Kesalon), zbriste në Beth-Shemesh dë kalonte nëpër Timah. **11** Pastaj kufiri arrinte anën veriore të Ekonrit, kthente nga Shikroni, kalonte nëpër malin e Baalahut, shtripej deri në Jabneel dë mbaronte në det. **12** Kufiri në perëndim ishte Deti i Madh. Këta ishin rrëth e qark kufitë e bijve të Judës simbas familjeve të tyre. **13** Kalebit, birit të Jefunehut, Jozueu i dha një pjesë në mes të bijve të Judës, ashtu siç e kishte porositur Zoti;

Kirjath-Arba, që është Hebron (Arba ishte ati i Anakut). **14** Dhe Kalebi déboi që andej tre djemtë e Anakut, Sheshain, Ahimanin dhe Talmain, pasardhës të Anakut; **15** Që këtë ai u ngrit kundër banorëve të Debirit (që më parë quhej Kirjath-Sefer). **16** Dhe Kalebi tha: "Atij që do të sulmojë Kirjath-Seferin dhe do ta shtjerë në dorë, unë do t'i jap për grua vajzën time Aksah". **17** Atëherë Othnieli, bir i Kenazit, vellai i Kalebit, e shiu në dorë, dhe Kalebi i dha për grua bijën e tij Aksah. **18** Kur ajo erdhë të banojë me të, i mbushi mendjen Othnielit t'i kérkonte atit të saj një fushë. Atëherë ajo zbriti nga gomari dhe Kalebi i tha: "Çfarë do?". **19** Ajo iu përgjigji: "Më bëj një dhuratë; mbasi më ke dhënë tokë në Negev, më jep edhe burime ujore". Kështu ai i dhuroi burimet e sipërme dhe burimet e poshtme. **20** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Judës, simbas familjeve të tyre; **21** qytetet e vendosura në skajin e fisit të bijve të Judës, në drejtim të kufirit të Edomit, në Negev ishin: Kabtseeli, Ederi dhe Jaguri, **22** Kinahu, Dimonahu, Adadahu, **23** Kadeshi, Hatsori, Ithnami, **24** Zifi, Telemi, Bealothi, **25** Hatsor-Hadattahu, Kerioth-Hetsroni (domethënë në Hatsori), **26** Amami, Shema, Moladahu, **27** Hatsar-Gadahu, Heshmoni, Beth-Peleti, **28** Hatsar-Shuali, Beer-Sheba, Bizjotjhahu, **29** Baala, Ijimi, Etsemi, **30** Eltoladi, Kesili, Hormahu, **31** Tsiklagu, Madmanahu, Sansanahu, **32** Lebaothi, Shilhimi, Aini, Rimoni; gjithsej njëzet e nëntë qytete me fshatrat e tyre. **33** Në ultësirë: Eshaoli, Tsoreahu, Ashnahu, **34** Zanoahu, En-Ganimi, Tapuahu, Enami; **35** Jarmuthi, Adulami, Sosohu, Azekahu, **36** Shaaraimi, Adithami, Gederahu dhe Gederothaimi: katërmëbëdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre; **37** Tsenani, Hadashahu, Migdal-Gadi, **38** Dileani, Mitspahu, Joktheeli, **39** Lakishi, Bokskathi, Egloni, **40** Kaboni, Lahmasi, Kitlishi, **41** Gederothi, Beth-Dagoni, Naamahu dhe Makedahu; gjashtëmbëdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre; **42** Libnahu, Etheri, Ashani; **43** Jiftahu, Ashna, Netsibi; **44** Kejlahu, Akzibi dhe Mareshahu: nëntë qytete me fshatrat e tyre; **45** Ekroni me qytetet dhe fshatrat e tij; **46** nga Ekroni deri në det, çdo gjë që ishte afër Ashdotit me fshatrat e tyre; **47** Ashdoti me gjithë qytetet dhe fshatrat e tij; **48** Gaza me qytetet dhe fshatrat e tij deri në përruin e Egjiptit dhe në detin e Madh me bregun e tij. **49** Në zonët malore: Shanoi, Jatiri dhe Sokohu, **50** Danahu, Kirjath-Sanahu, domethënë Debiri, **50** Anabi, Esthemothi, Animi, **51** Gosheni, Holoni dhe Gilohu: njëmbëdhjetë qytete bashkë me fshatrat e tyre; **52** Arabi, Dumahu, Esheani, **53** Janumi, Beth-Tapuahu, Afekahu, **54** Humtahu, Kirjath-Arba (domethënë Hebron) dhe Tsiori: nëntë qytete me gjithë fshatrat e tyre; **55** Maoni, Karmeli, Zifi dhe Jutahu, **56** Jizreeli, Jokdeami, Zanoahu, **57** Kaini, Gibeahu dhe Timnahu: dhjetë qytete me fshatrat e tyre; **58** Halhuli, Beth-Tsuri, Gedori, **59** Maarahi, Beth-Anothi dhe Eltekonii: gjashtë qytete me fshatrat e tyre; **60** Kirjath-Baal (domethënë Kirjath-Jearimi) dhe Rabahu: dy qytete bashkë me fshatrat e tyre. **61** Në shkretëtirë: Beth-Arabah, Midini, Sekakahu, **62** Nibshani, qyteti i kripës dhe Engedi: gjashtë qytete me fshatrat e tyre. **63** Përsa u përkët Jebusejve që banonin në Jeruzalem, bijtë e Judës nuk mundën t'i débojnë; kështu që Jebusejtë kanë banuar në Jeruzalem bashkë me bijtë e Judës deri në ditën e sotme.

16 Pjesa që iu dha me short bijve të Jozefit shtrihej nga Jordani pranë Jerikos, në drejtim të ujërave të Jerikos në lindje, deri në shkretëtirë që njitet nga Jeriko në Bethel nëpër krahinën malore. **2** Kufiri vijonte pastaj nga Betheli në Luc dhe kalonte në Ataroth nëpër kufirin e Arkejve, **3** dhe zbriste në perëndim në drejtim të kufirit të Jafleteve deri në kufirin e Beth-Horonit të poshtëm dhe deri në Gezer, duke mbaruar në det. **4** Kështu bijtë e Jozefit, Manasi dhe Efraimi, patën secili trashëgiminë e vet. **5** Këto qenë kufijtë e bijve të Efraimit, simbas familjeve të tyre. Kufiri

i trashëgimisë së tyre, në lindje, ishte Atrothi deri në Beth-Horonin e sipërm; **6** kufiri shtrihej deri në det në veri të Mikmethathit, pastaj kthente nga Indja deri në Tanaath-Shiloh dhe i kalonte përparrë në lindje të Janoahut. **7** Nga Janoahu zbriste pastaj në Ataroth dhe Naarah dhe zgjatej deri në Jeriko, për të mbaruar në Jordan. **8** Nga Tapuah kufiri shtrihej në perëndim deri në përruan Kanah dhe mbaronte në det. Kjo qe trashëgimia e fisit të Efraimit, simbas familjeve të tyre, **9** bashkë me qytetet e rezervuara përbijtë e Efraimit në mes të trashëgimisë së bijve të Manasit, të gjitha qytetet bashkë me fshatrat e tyre. **10** Por ata nuk i dëbuant Kananejtë që banonin në Gezer; kështu Kananejtë kanë banuar në mes të Efraimit deri ditën e sotme, por u bënë skllavër.

17 Kjo qe pjesa që i ra me short fisit të Manasit, sepse ai ishte i parëlinduri i Jozefit, Maikrit, të parëlindurit të Manasit dhe atë i Galaadit, iu caktua Galaadi dhe Bashani, sepse ishte luftëtar. **2** Ju dha me short gjithashtu një pjesë bijve të tjerë të Manasit, simbas familjeve të tyre: bijve të Abiezerit, bijve të Helekut, bijve të Asrilet, bijve të Heferit, bijve të Shemidit. Këta ishin fémijet meshkuj të Manasit, birit të Jozefit, simbas familjeve të tyre. **3** Tselofehadi, bir i Heferit, bir i Galaadit, bir i Makrit, bir i Manasit, nuk pati djem, por vetëm vajza, të cilat quhenin Mahlah, Noah, Higlah, Milkah dhe Tirtsah. **4** Ato u paraqitën para priftit Eleazar, para Jozueut, birit të Nunit, dhe para princave, duke thënë: "Zoti urdhëroi Moisiun që të na japo një trashëgimi në mes të véllezërvë tanë". Dhe Jozueu u dha një trashëgimi në mes të véllezërvë të atit të tyre, simbas urdhrit të Zotit. **5** Kështu i ranë dhjetë pjesë Manasit, përvëç vendit të Galaadit dhe të Bashanit që ndodheshin matanë Jorditan; **6** në fakt bijat e Manasit morën një trashëgimi në mes të bijve të tij, dhe vendi i Galaadit iu caktua bijve të tjerë të Manasit. **7** Kufiri i Manasit shtrihej nga Asheri në Mikmethah, që ndodheshin përballë Sikemit, pastaj kthente nga e djathta në drejtim të banorëve të En-Tapuahut. **8** Vend i Tapuahut i përkiste Manasit; por Tapuahu në kufi të Manasit ishte pronë e bijve të Efraimit. **9** Pastaj kufiri zbriste në përruan Kanah, në jug të përroit; këto qytete që ishin pronë e Efraimit ngriheshin në mes të qyteteve të Manasit; por kufiri i Manasit ndodhej në krahun verior të përroit dhe mbaronte në det. **10** Territori në jug i përkiste Efraimit, kurse ai në veri ishte pronë e Manasit, dhe deti ishte kufiri i tyre; në veri kufizoheshin me Asherin dhe në lindje me Isakarin. **11** Përvëç kësaj, në territorin e Isakarit dhe në atë të Asherit Manasi zotëronte: Beth-Shean me fshatrat e tij, Ibleam me fshatrat e tij, banorët e Dorit me fshatrat e tij, banorët e En-Dorit me fshatrat e tij, banorët e Tanaakut me fshatrat e tij, banorët e Megidos me fshatrat e tij, tri krahina kodrinore. **12** Por bijtë e Manasit nuk mundën t'i pushtojnë ato qytete, sepse Kananejtë ishin të vendosur të rinjin në atë vend. **13** Por bijtë e Izraelit u bënë të fortë, nënshtuan Kananejtë dhe i robëruan, por nuk i dëbuant krejt. **14** Atëherë bijtë e Jozefit i folën Jozueut dhe i thanë: "Pse na dhe si trashëgimi vetëm një pjesë, vetëm një hise, kur ne jemi një popull i madh që Zoti i ka bekuar deri sot?". **15** Jozueu u tha atyre: "Në rast se jeni një popull i madh në numër, shkonë në pyll dhe hapni tokë të re që të keni tokë në vendin e Perezejeve dhe të gjigantëve, sepse krahina malore e Efraimit është tepër e paktë përfju". **16** Por bijtë e Jozefit iu përgjigjën: "Krahina malore nuk na mjafton; dhe të gjithë Kananejtë që banonin në krahinën fushore kanë qerre të hekurta, si atë që janë në Beth-Shean dhe në fshatrat e tij, ashtu dhe ata që banonin në luginën e Jizreelit". **17** Atëherë Jozueu i foli shtëpisë së Jozefit, Efraimit dhe Manasit, dhe tha: "Ti je një popull i madh në numër dhe ke një forcë të madhe; nuk do të kesh vetëm një pjesë, **18** por edhe krahina malore do të jetë jofta; ndonëse është pyll, ti do ta shpyllëzosh dhe do të

jetë jotja deri në skajet e tij më të largëta, sepse ti do t'i dëbosh Kananejtë me gjithëse kanë qerre të hekurta dhe janë të fortë".

18 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit u mblohdh në Shiloh, dhe aty ngriten çadrën e mbledhjes. Vend i ishte nënshtruar atyre. **2** Por kishte midis bijve të Izraelit shtatë fise, që nuk e kishin marrë akoma trashëgiminë e tyre. **3** Kështu Jozueu u tha bijve të Izraelit: "Deri kur nuk do të kujdeseni të shkoni të merrni vendin që Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju ka dhënë? **4** Zgjidhni midis jush tre burra pér çdo fis dhe unë do t'i nis. Ata do të ngrinen, do ta përshkojnë vendin, do të bëjnë përshkrimin e tij në bazë të pjesës së tyre të trashëgiminës dhe pastaj do të kthehen tek unë. **5** Ata do ta ndanë në shtatë pjesë: Juda do të mbetet në territorin e tij në jug dhe shtëpia e Jozefit në territorin e tij në veri. **6** Ju do të bëni, pra, përshkrimin e vendit në shtatë pjesë; do ta sillni tek unë dhe unë do të hedh shortin pér ju këtu, para Zotit, Perëndisë tonë. **7** Por Levitët nuk duhet të kenë asnjë pjesë në mes tuaj, sepse priftëria e Zotit eshtë trashëgimia e tyre; dhe Gadi, Rubeni dhe gjysma e fisit të Manasit kanë marrë trashëgiminë e tyre matanë Jordanit në lindje, që Moisiu, shërbëtori i Zotit, u ka dhënë atyre". **8** Ata njerëz, pra, u ngriten dhe u nisën; dhe Jozueu i urdhëroi ata që niseshin pér të përshkuar vendin, duke u thënë: "Shkoni, përshkon vendin dhe bëni përshkrimin e tij; pastaj kthehuun tek unë, dhe këtu unë do të hedh shortin pér ju para Zotit në Shiloh". **9** Kështu ata njerëz u nisën, e përshkuuan vendin dhe bënen në një libër përshkrimin e shtatë pjesëve të tij simbas qyteteve; pastaj u ktheyen tek Jozueu në kampin e Shilohut. **10** Atëherë Jozueu hodhi shortin pér ta në Shiloh para Zotit dhe e ndau vendin midis bijve të Izraelit, simbas ndarjeve të tyre. **11** U hodh në short pjesa e fisit të bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre; territori që u ra në short kishte kufijtë e tij midis bijve të Judës dhe bijve të Jozefit. **12** Nga ana veriore kufiri i tyre fillonte me Jordanin, ngjitej në shpatin në veri të Jerikos, kalonte krahinën malore në drejtim të perëndimit dhe mbaronte në shkretëtirën e Beth-Avenit. **13** Që andej kufiri ngjitej në Luc, mbi shpatin në jug të Ludit (që eshtë Betheli); pastaj zbriste në Ataroth-Adar, pranë malit që ndodhet në jug të Beth-Horonit të poshtëm. **14** Pastaj kufiri shtrihej, duke kthyer në krahun perëndimor drejt jugut të malit që nrihej përballë Beth-Horonit, në jug, dhe mbaronte në Kirjath-Baal (që eshtë Kiriath-Jearimi), qytet i bijve të Judës. Ky ishte krahun perëndimor. **15** Ana jugore fillonte në skajin e Kiriath-Jearimit. Kufiri zgjatej në drejtim të perëndimit deri sa prekte burimin e ujërave të Neftoahut; **16** pastaj kufiri zbriste në skajin e malit që ndodhet përballë luginës së birit të Hinomit, që eshtë në luginët e gjigantëve, në veri, dhe zbriste nëpër luginën e Hinomit, në anën jugore të qytetit të Jebuzejeve, deri në En-Rogel. **17** Pastaj kthente në drejtim të veriuut dhe arrinte në En-Shemesh; shtrihej në drejtim të Gellolit, që ndodhet përballë së përpjëtes të Adumimit, dhe zbriste në gurin e Bohanit, birit të Rubenit; **18** pas kësaj kalonte në shpatin verior përballë Arabahut dhe zbriste në drejtim të tij. **19** Kufiri kalonte pastaj nga shpati verior i Beth-Hoglalut dhe mbaronte në kepin verior të Detit të Kripur, në skajin jugor të Jordanit. Ky ishte kufiri në jug. **20** Jordani shërbente si kufi nga ana lindore. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Beniaminit në bazë të kufijve rreth e qark, simbas familjeve të tyre. **21** Qytetet e fisive të bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre, ishin Jeriko, Beth-Hoglahu, Emek-Ketsitsi, **22** Beth-Arabahu, Tsemaraimi, Betheli, **23** Avimi, Parahu, Ofrahu, **24** Kefar-Haamoni, Ofni dhe Geba: dymbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre; **25** Gabaoni, Ramahu, Beerothi, **26** Mitspehu, Kefirahu, Motsahu, **27** Rekemi, Irpeeli, Taralahu, **28** Tselahu, Efeli, Gebusi (që eshtë Jeruzalemi), Gibeathi dhe Kirjathi:

katërmëbdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre. Kjo që trashëgimia e bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre.

19 Pjesa e dytë që u hodh me short i takoi Simeonit, fisit të bijve të Simeonit simbas familjeve të tyre. Trashëgimia e tyre ndodhej në mes të trashëgimisë së bijve të Judës. **2** Trashëgimia e tyre përfshinte Beer-Sheban (Sheban), Moladahun, **3** Hatsar-Shualin, Balahun, Etsemir, **4** Eltoladin, Bethulin, Hormahun, **5** Tsiklagun, Beth-Markabothin, Hatsar-Susahin, **6** Beth-Lebaothin dhe Sharuhenis: trembëdhjetë qytete me fshatrat e tyre; **7** Ainin, Rimonin, Etherin dhe Ashanin: katër qytete me fshatrat e tyre, **8** dhe të gjitha fshatrat që ndodheshin rreth këtyre qyteteve, deri në Baalath-Beer, Ramah të Negevit. Kjo përfaqësonte trashëgiminë e fisit të bijve të Simeonit, simbas familjeve të tyre. **9** Trashëgiminë e bijve të Simeonit e morën bijtë e Judës, sepse pjesa e bijve të Judës ishte tepër e madhe pér ata; kështu bijtë e Simeonit e patën trashëgiminë e tyre në mes të trashëgimisë së bijve të Judës. **10** Pjesa e tretë që u hodh me short u ra bijve të Zabulonit, simbas familjeve të tyre. Territori i trashëgimisë së tyre shtrihej deri në Sarid. **11** Kufiri i tyre ngjitej në perëndim të drejtim të Maralahut dhe arrinte në Dabesheth dhe pastaj në përuan që rjedh përballë Jokneamit. **12** Nga Saridi kthente në lindje në drejtim të lindjes, deri në kufirin e Flakëve të Taborit, pastaj shtrihej në drejtim të Daberathit, duke arritur deri në Jafia. **13** Që këtej kalonte në lindje në Gath-Hefer dhe Eth-Katsin, pastaj shtrihej deri në Rimon dhe arrinte në Neath. **14** Pas kësaj kufiri kthente në drejtim të veriuut nga ana e Hanathonit dhe mbaronte në luginën e Jiftah-Elit. **15** Ai përfshinte gjithashtu Katahun, Nahalalin, Shimronin, Idalahin dhe Betlemin: dymbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre. **16** Kjo qe trashëgimia e bijve të Zabulonit, simbas familjeve të tyre, këto qytete bashkë me fshatrat e tyre. **17** Pjesa e katërt që u hodh me short i ra Isakarit, bijve të Isakarit, simbas familjeve të tyre. **18** Territori i tyre shkonte deri në Jezreel, Kesulloth, Shunem, **19** Hafaraim, Shion, Anaharath, **20** Rabith, Kishion, Abets, **21** Remeth, En-Ganim, En-Hadah dhe Beth-Patsets. **22** Pastaj kufiri arrinte deri në Tabor, Shahatsimah dhe Beth-Shemesh, dhe mbaronte në Jordan: gjashtëmbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre. **23** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Isakarit, simbas familjeve të tyre, qytetet bashkë me fshatrat e tyre. **24** Pjesa e pestë që u hodh me short u ra bijve të Asherit, simbas familjeve të tyre. **25** Ky territor përfshinte Helkathin, Halin, Betenin, Akshafin, **26** Alamelekun, Amadin dhe Mishalin. Kufiri i tyre arrinte, në drejtim të perëndimit, malin Karmel dhe Shihor-Libnathin. **27** Pastaj kthente nga lindja, në drejtim të Beth-Dagonit, arrinte në Zabulon dhe në luginën e Jiftah-Elit në veri të Beth-Emekut dhe të Nejelit, dhe zgjatej në drejtim të Kabulit në të majtë, **28** dhe në drejtim të Ebrorit, Rehobit, Hamonit dhe Kanahut deri në Sidonin e Madh. **29** Pastaj kufiri kthente në drejtim të Ramahut deri në qytetin e fortifikuar të Tirit, kthente nga ana e Hosas dhe mbaronte në det nga ana e territorit të Akzibit. **30** Ai përfshinte gjithashtu Umahun, Afekun dhe Rehobin: njëzet e dy qytete me fshatrat e tyre. **31** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Asherit, simbas familjeve të tyre, këto qytete bashkë me fshatrat e tyre. **32** Pjesa e gjashtë që u hodh me short u ra bijve të Neftalit, simbas familjeve të tyre. **33** Kufiri i tyre shtrihej nga Helefë, nga lisit në Zaananim, nga Adami-Nekebi dhe Jabneeli deri në Lakum dhe mbaronte në Jordan. **34** Pastaj kufiri kthente në perëndim të drejtim të Aznoth-Taborit, dhe që këtej vazhdonte deri në Hukok; arrinte në Zabulon nga ana e jugut, në Asher nga perëndimi dhe në Juda të Jordanit nga ana e lindjes. **35** Qytetet e fortikuara ishin: Tsidimi, Tseri, Hamathi, Rakathi, Kinerethi, **36** Adamahu, Ramahu, Hatsori, **37** Kedeshi, Edrei, En-Hatsori, **38** Jironi, Migdal-Eli, Horemi, Beth-Anathi dhe

Beth-Shemeshi: nëntëmbëdhjetë qytete bashkë me fshatrat e tyre. **39** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Neftalit, simbas familjeve të tyre, qytetet me fshatrat e tyre. **40** Pjesa e shtatë që u hodh me short i ra fisit të bijve të Danit, simbas familjeve të tyre. **41** Territorri i trashëgimisë së tyre përfshinte Tsorahun, Eshtaolin, Ir-Shemeshin, **42** Shaalabinin, Aijalonin, Jithlahun, **43** Elonin, Timnathahun, Ekonin, **44** Eltekehun, Gibethonin, Baalathin, **45** Jehudin, Bene-Berakun, Gath-Rimonin, **46** Me-Jarkon dhe Rakonin me territorin që shtrihet përparrë Jafos. **47** Por territori i bijve të Danit u shtrihet këtyre kufijve, sepse bijtë e Danit shkuan pér të luftuar kundër Leshemit; e pushtuan dhe vrarën me shpatë banorët e tij; këshut e pushtuan, u vendosën aty dhe i vunë emrin Dan, nga emri i atit të tyre. **48** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Danit, simbas familjeve të tyre, këto qytete me fshatrat e tyre. **49** Kur bijtë e Izraelit përfunduan ndarjen e trashëgimisë së vendit simbas kufijve të tij, i dhanë Jozueut, birit të Nunit, një trashëgimi në mes të tyre. **50** Simbas urdhrit të Zotit, i dhanë qytetin që ai kérkoi, Timnath-Serahun, në krahinën malore të Efraimit. Ai ndërtoi qytetin dhe banoi në të. **51** Këto janë trashëgimitë që prifti Eleazar, Jozueut, bir i Nunit, dhe kryetarët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit ndanë me short në Shiloh, përparrë Zotit, në hyrje të çadërs së mbledhjes. Kështu ata përfunduan ndarjen e vendit.

20 Pastaj Zoti i foli Jozueut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: "Vendosuni në qytetet e strehimit, pér të cilat ju fola me anë të Moisiut, **3** me qëllim që të mund të strehohet vrasësi që ka vrarë dikë pa dashje dhe pa paramendim; ato do të shërbijnë si vend strehimi pér t'i shpëtuar hakmarrësit të gjakut. **4** Kur vrasësi do të ikë në një nga këto qytete, do të ndalet në hyrje të portës së qytetit dhe do t'u parashtrojë rastin e tij pleqe të atij qyteti; këta do ta presin në qytetin e tyre, do t'i gjejnë vend dhe ai do të banojë me ta. **5** Në rast se hakmarrësi i gjakut do ta ndjekë, ata nuk do t'ia dorëzojnë vrasësin, sepse ai ka vrarë të afërmën e tij pa paramendim, pa e urryer më parë. **6** Vrasësi do të qëndrojë në atë qytet deri sa, me vdekjen e kryepërfitit që do të jetë në funksion ato ditë, do të dalë në gjyq para asamblesë. Atëherë vrasësi mund të kthehet dhe të hyjë në qytetin e tij dhe në shtëpinë e tij, në qytetin nga i cili kishte ikur". **7** Ata, pra, caktuan Kedeshin në Galile, në zonën malore të Neftalit, Sikemin në krahinën malore të Efraimit dhe Kiriath-Arbën (që është Hebron), në krahinën malore të Judës. **8** Dhe matanë Jordanit, në lindje të Jerikos, caktuan Betserin në shkretëtirën e rrashfaltës të fisit të Rubenit, Ramothin në Galaad të fisit të Gadit dhe Golanim në Bashan të fisit të Manasit. **9** Këto ishin qytetet që iu caktuan tërë bijve të Izraelit dhe të huajt që bëanonte midis tyre, në ményrë që kushdo që kishte vrarë dikë pa dashje të mund të strehej që dë mos vritej nga hakmarrësi i gjakut, para se të dilte përparrë asamblesë.

21 Kryetarët e familjeve të Levitëve u paraqitën para priftit Eleazar, Jozueut, birit të Nunit, dhe kryetarëve të familjeve të fiseve të bijve të Izraelit, **2** dhe u folën në Shilon, në vendin e Kanaanit, duke u thënë: "Zoti urdhëroi, me anë të Moisiut, që të na jepeshin disa qytete për të banuar me kullota pér baqëtinë tonë". **3** Kështu bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve, duke i marrë nga trashëgimia e tyre, qytetet që vijojnë bashkë me toka pér kullotë, simbas urdhrit të Zotit. **4** U hodh shorti pér familjet e Kehathitëve; dë bijve të priftit Aaron, që ishin Levitë, u ranë në short trembëdhjetë qytete nga fisi i Judës, nga fisi i Simeonit dhe nga fisi i Beniaminit. **5** Bijve të tjerë të Kehathit u ranë në short dhjetë qytete nga familjet e fisit të Efraimit, nga fisi i Danit dhe nga gjysma e fisit të Manasit. **6** Bijve të Gershonit u ranë në short trembëdhjetë qytete nga fisi i Isakarit, nga fisi i Neftalit dhe

nga gjysmë fisi i Manasit në Bashan. **7** Bijve të Merarit, simbas familjeve të tyre, u ranë dymbëdhjetë qytete nga fisi i Rubenit, nga fisi i Gadit dhe nga fisi i Zabulonit. **8** Bijtë e Izraelit ua dhanë, pra, me short këto qytete me gjithë kullotat e tyre Levitëve, ashtu si kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut. **9** Kështu ata dhanë, duke i marrë nga fisi i bijve të Judës dhe nga fisi i bijve të Simeonit, qytetet e përmendura këtu, **10** që ranë në dorë të bijve të Aaronit që u përkisnin familjeve të Kehathitëve, bij të Levit, sepse hiseja e parë që u hodh me short u ra atyre. **11** Ata morën, pra, Kirjath-Arbën, domethënë Hebronit (Arba ishte ati i Anakut), në krahinën malore të Judës, me tokat e saj pér kullotë reth e qark; **12** por territori e qytetit dhe fshatrat e tij ia dhanë Tsalebit, birit të Jenufehut, si pronë të tij. **13** Përveç kësaj u dhanë bijve të priftit Aaron Hebronin (si qytet strehimi pér vrasësin) me të gjitha tokat pér kullotë, Libnahun me tokat pér kullotë, **14** Jatirin me tokat pér kullotë, Eshmoala me tokat pér kullotë, **15** Holonin me tokat pér kullotë, Debirin me tokat pér kullotë, **16** Ainin me tokat e tij pér kullotë, Jutahun me tokat e tij pér kullotë dhe Beth-Shemeshin me tokat e tij pér kullotë: Jutahun me tokat e tij pér kullotë: nëntë qytete që u morën nga këto dy fise. **17** Nga fisi i Beniaminit, Gabaonin me tokat e tij pér kullotë, Gebën me tokat e tij pér kullotë, **18** Anatothin me tokat e tij pér kullotë dhe Almonin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete. **19** Shuma e qyteteve të priftërinjve, bij të Aaronit, ishte trembëdhjetë qytete me tokat e tyre pér kullotë. **20** Familjeve të bijve të Kehathitëve, domethënë Levitëve që mbeteshin, bij të Kehathit, u ranë qytete që u morën nga fisi i Efraimit. **21** Atyre iu dha Sikemi (si qytet pér strehimin e vrasësit) me gjithë tokat pér kullotë në krahinën malore të Efraimit, Gezeri me gjithë tokat pér kullotë, **22** Kibtsaimi me tokat e tij pér kullotë dhe Beth-Horoni me tokat e tij pér kullotë: katër qytete. **23** Nga fisi i Danit: Eltekehu me tokat pér kullotë, Gibethoni me gjithë tokat pér kullotë, **24** Aijalonini me gjithë tokat pér kullotë, Gath-Rimonin me gjithë tokat pér kullotë: katër qytete. **25** Nga gjysma e fisit të Manasit: Taanaku me tokat e tij pér kullotë, Gath-Rimonin me tokat e tij pér kullotë: dy qytete. **26** Të gjitha këto dhjetë qytete me tokat e tyre pér kullotë u ranë familjeve të bijve të tjerë të Kehathit. **27** Bijve të Gershonit, që u përkisnin familjeve të Levitëve, u dhanë, duke i marrë nga gjysma e fisit të Manasit, Golanin në Bashan (si qytet pér strehimin e vrasësit), me gjithë tokat pér kullotë, dhe Beeshterahum me tokat e tij pér kullotë: dy qytete; **28** nga fisi i Isakarit, Kishionin me tokat e tij pér kullotë, Daberathin me tokat e tij pér kullotë, **29** Jarmuthin me tokat e tij pér kullotë, En-Ganimin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; **30** nga fisi i Asherit, Mishalin me tokat e tij pér kullotë, Abdonin me tokat e tij pér kullotë, **31** Helkathin me tokat e tij pér kullotë dhe Rehobin, me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; **32** dë nga fisi i Neftalit, Kadeshin në Galile (si qytet strehimi pér vrasësin), me gjithë tokat e tij pér kullotë, Hamoth-Dorin me tokat e tij pér kullotë, dhe Kartanin me tokat e tij pér kullotë: tri qytete. **33** Shuma e qyteteve të Gershonitëve, simbas familjeve të tyre, ishte trembëdhjetë qytete me tokat e tyre pér kullotë. **34** Familjeve të bijve të Merarit, domethënë Levitëve të tjerë, u dhanë, duke i marrë nga fisi i Zabulonit, Jokneamin me tokat e tij pér kullotë, Kartahin me tokat e tij pér kullotë, **35** Dimnahun me tokat e tij pér kullotë dhe Nahalalin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; **36** nga fisi i Rubenit, Betserin me tokat e tij pér kullotë, Jatsahun me tokat e tij pér kullotë, **37** Kedmothin me tokat e tij pér kullotë dhe Mefaathin me tokat e tij pér kullotë: katër qytete; **38** dë nga fisi i Gadit, Ramothin në Galaad (si qytet strehimi pér vrasësin), me tokat e tij pér kullotë, Mahanaimin me tokat e tij pér kullotë, **39** Heshbonin me tokat e tij pér kullotë dhe Jazerin me tokat e tij pér kullotë: gjithsej katër qytete. **40** Shuma e qyteteve që iu dhanë me short bijve të Merarit, simbas familjeve të tyre që përbënin

familjet e Levitëve të tjerë, ishin dymbëdhjetë qytete. **41** Shuma e qyteteve të Levitëve në mes të zotërimeve të bijve të Izraelit ishte dyzet qytete me tokat e tyre pér kullotë. **42** Secili nga këto qytete kishte rreth e qark toka pér kullotë; e njëjtë gjë ishte në qdo qytet. **43** Kështu Zoti i dha Izraelit téré vendin që ishte betuar t'ua jepte etërve të tyre, dhe bijtë e Izraelit e pushtuan dhe banuan në të. **44** Zoti u siguroi pushim rreth e qark, siç u ishte betuar etërve të tyre; asnjë nga armiqtë e tyre nuk mundi t'u bëjë ballë; Zoti i dorëzoi téré armiqtë në duart e tyre. **45** Nuk ra pér tokë asnjë nga fjalët që Zoti i pati thënë shtëpisë së Izraelit; të téra u vërtetuan.

22 Pastaj Jozueu thirri Rubenitet, Gaditët dhe gjysmën e fisit të Manasit dhe u tha atyre: **2** "Ju keni zbatuar të gjitha ato që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju kishte urdhëruar dhe ijeni bindur zërit tim lidhur me ato që ju kam porositur. **3** Ju nuk keni braktisur vëllezërit tuaj gjatë kësaj kohe të gjatë deri më sot dhe keni zbatuar urdhurat që Zoti, Perëndia juaj, ju ka porositur. **4** Dhe tanë që Zoti, Perëndia juaj, i ka lënë të pushojnë vëllezërit tuaj, ashtu siç u kishte premtuar, kthehuni dhe shkoni në çadrat tuaja në vendin që ju pérket, dhe që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju ka caktuar matanë Jordanit. **5** Vetëm kini kujdes të zbatoni urdhërimet dhe ligjin që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju ka dhënë, duke e dashur Zotin, Perëndinë tuaj, duke ecur në të gjitha rrugët e tij, duke zbatuar të gjitha urdhërimet e tij, duke qendruar sa më afér tij dhe duke i shërbyer me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt". **6** Pastaj Jozueu i bekoi dhe u dha urdhër të largohen, dhe ata u kthyen në çadrat e tyre. **7** Moisiu i kishte dhënë gjysmës së fisit të Manasit një trashëgimi në Bashan, kurse Jozueu i dha gjysmës tjetër një trashëgimi midis vëllezërvë të tyre, nga kjo anë e Jordanit, që perëndimi. Kështu, kur Jozueu i ktheu në çadrat e tyre, i bekoi, **8** dhe u foli atyre, duke thënë: "Ju po ktheheni në çadrat tuaja me pasuri të mëdha, me një numër të madh bagëtish, me argjend, me flori, me bronz, me hekur e një numër të madh rrrobash; ndani me vëllezërit plaçkën e armiqe tuaj". **9** Kështu bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit u kthyen, duke i lënë bijtë e Izraelit në Shilon, në vendin e Kanaanit, pér të shkuar në vendin e Galaadit, pronë e tyre dhe që e kishin marrë simbas urdhrit të dhënë nga Zoti me anë të Moisiut. **10** Pasi arritën në brigjet e Jordanit që ndodhet në vendin e Kanaanit, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit ndërtuan një altar, pranë Jordanit, një altar me pamje të madhërishme. **11** Bijtë e Izraelit dërguan se thuhet: "Ja, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit kanë ndërtuar një altar në kufijtë e vendit të Kanaanit, në brigjet e Jordanit, në anën e pushtuar nga bijtë e Izraelit". **12** Kur bijtë e Izraelit e mësuant këtë gjë, téré asambleja e bijve të Izraelit u mblohdh në Shilon pér të bérë luftë kundër tyre. **13** Atëherë bijtë e Izraelit u dërguan bijve të Rubenit, bijve të Gadit dhe gjysmës së fisit të Manasit, në vendin e Galaadit, Finehasin, birin e priftit Eleazar, **14** dhe bashkë me të dhjetë princa, një princ pér qdo shtëpi atërorë të fiseve të ndryshme të Izraelit; secili prej tyre ishte kreu i një shtëpie atërorë midis ndarjeve të Izraelit. **15** Ata shkuan te bijtë e Rubenit, te bijtë e Gadit dhe te gjysma e fisit të Manasit në vendin e Galaadit dhe folën me ta, duke thënë: **16** "Kështu thotë téré asambleja e Zotit: "C'është kjo shkelje që keni kryer kundër Perëndisë së Izraelit, duke mos e ndjekur më sot Zotin, duke ndërtuar një altar pér të ngritur krye sot kundër Zotit? **17** Mos qe vallë gjë e vogël paudhësia e Peorit, nga e cila nuk jemi larë ende deri më sot dhe që solli një fatkeqësi mbi asamblenë e Zotit, **18** që ju shqyn sot të mos e ndiqni Zotin? Sepse, po të jetë se sot ngroni krye kundër Zotit, nesë ai do të zemërohet kundër téré asamblesë së Izraelit. **19** Në qoftë se e konsideroni të papastër vendin që zotëroni, mund të kaloni në vendin që është pronë e Zotit, ku ndodhet tabernakulli i Zotit, dhe

të banoni midis nesh; por mos ngrini krye kundër Zotit dhe kundër nesh, duke ndërtuar një altar pérveç atij të Zotit, Perëndisë tonë. **20** Kur Akani, bir i Zerahut, kreu një shkelje në gjérat e caktuara të shfarosen, a nuk tërhoqi vallë zémërimin e Zotit mbi gjithë asamblenë e Izraelit? Dhe ai njeri nuk qe i vetmi që gjeti vdekjen në paudhësinë e tij". **21** Atëherë bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit u përgjegjën dhe u thanë krerëve të ndarjeve të Izraelit: **22** "Zoti Perëndia i perëndive, Zoti Perëndia i perëndive! Ai e di, bile edhe Izraeli do ta mësojë. Në qoftë se e bëmë pér rebelin ose pér mosbesnikëri ndaj Zotit, mos na kurseni në këtë ditë. **23** Në rast se kemi ndërtuar një altar pér të mos e ndjekur më Zotin ose pér të ofruar mbi të olokaustet apo blatime ushqimore, ose pér të bérë mbi të flijime falënderimi, le të na kérkojë llogar vëtë Zoti! **24** Por në të vërtetë ne e bëmë këtë me frikë, pér një arësy, duke menduar që në të ardhmen pasardhësit tuaj mund t'u thonin pasardhësve tanë: "Çfarë ju lidh me Zotin, Perëndinë e Izraelit? **25** Zoti e ka vënë Jordanin si kufi midis jush dhe nesh, o bij të Rubenit, o bij të Gadit; ju nuk keni asnjë pjesë te Zoti". Kështu pasardhësit tuaj mund t'i largojnë pasardhësit tanë nga frika e Zotit. **26** Prandaj thamë: "Le të ndërtojmë një altar, jo pér olokauste as pér flijime, **27** por që të shërbejë si dëshmi midis jush dhe nesh dhe midis pasardhësve tanë pas nesh, në mënyrë që të mund të kryejmë shërbimin e Zotit përpëra tij, me olokaustet tona, flijimet tona dhe ofertat tona të falënderimit, me qëllim që pasardhësit tuaj të mos u thonë një ditë pasardhësve tanë: Ju nuk keni asnjë pjesë tek Zoti". **28** Prandaj thamë: Në rast se ndodh që një ditë të na thonë këtë neve ose pasardhësve tanë, atëherë do të përgjigjemi: Shikoni formën e altarat të Zotit që ndërtuan etërit tanë, jo pér olokauste as pér flijime, por që të shërbejë si dëshmitar midis nesh dhe jush. **29** Nuk na ka shkuar mendja të ngremë krye kundër Zotit dhe as të heqim dorë nga bindja ndaj Zotit, duke ndërtuar një altar pér olokaustet, pér blatimet e ushqimit ose pér flijimet, pérveç altarat të Zotit, Perëndisë tonë, që ndodhet përpëra tabernakullit të tij". **30** Kur prifti Finehas dhe priftat e asamblesë, krerët e ndarjeve të Izraelit që ishin me të, dëgjuan fjalët që thanë bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe bijtë e Manasit, mbeten të kënaqr. **31** Atëherë Finehasi, bir i priftit Eleazar, u tha bijve të Rubenit, të Gadit dhe të Manasit: "Sot pranojmë që Zoti është midis nesh, sepse ju nuk keni kryer këtë shkelje ndaj Zotit; kështu i keni shpëtuar bijtë e Izraelit nga dora e Zotit". **32** Pastaj Finehasi, bir i priftit Eleazar dhe priftat i lanë bijtë e Rubenit dhe të Gadit, dhe vendin e Galaadit, dhe u kthyen në vendin e Kanaanit pranë bijve të Izraelit, të cilëve u treguan ngjarjen. **33** Kjo gjë u pëlqeu bijve të Izraelit, dhe bijtë e Izraelit bekuar Perëndinë, dhe nuk folën më të shkojnë pér të luftuar kundër bijve të Rubenit dhe të Gadit dhe të shkatërronin vendin në të cilin atë banonin. **34** Dhe bijtë e Rubenit dhe të Gadit e quajtën "Dëshmita" këtë altar, sepse thanë: "Ai është dëshmitar midis nesh që Zoti është Perëndia".

23 Shumë kohë mbas pushimit që Zoti i kishte siguruar Izraelit nga të gjithë armiqtë që e rrëthonin, Jozueu, tanimë i plakur dhe me moshë të shtryrë, **2** mblodhi téré Izraelin, pleqtë e tij, kërët, gjykatësit dhe oficerët e tij, dhe u tha: "Unë jam plak dhe i shtryrë në moshë, **3** Ju i patë të gjitha ato që Zoti, Perëndia juaj, u ka bérë të gjitha kombeve, pér shkakun tuaj, sepse ka genë vetë Zoti, Perëndia juaj, që ka luftuar pér ju. **4** Dhe ja, unë kam ndarë midis jush me short, si trashëgimi pér fiset tuaja, kombet që mbeten, bashkë me téré kombet që kam shfrosur, nga Jordani deri në Detin e Madh, në perëndim. **5** Dhe Zoti, Perëndia juaj, do t'i dëbojë ai vetë para jush; kështu ju do të shtiny në dorë vendin e tyre, ashtu si ju ka premtuar Zoti, Perëndia juaj. **6** Jini, pra, shumë të vendosur në zbatimin dhe vënien në praktikë të ligjit të Moisiut,

pa u shmangur as djathas as majtas, 7 pa u përzier me kombet që mbeten midis jush; nuk do të përmendni as emrin e perëndive të tyre dhe nuk do të betoheni pér ta; nuk do t'i shérbeni dhe nuk do të bini përbys para tyre; 8 por do të lidheni ngushtë me Zotin, Perëndiné tuaj, siç keni bérë deri sot. 9 Në fakt Zoti ka dëbuar para jush kombe të mëdhenj dhe të fuqishëm; dhe askush nuk ka mundur t'ju bëjë ballë deri më sot. 10 Një i vetëm nga ju do të ndjekë njëmijë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia juaj, është ai që lufton pér ju, siç e ka premtuar. 11 Tregoni, pra, kujdes të madh pér shpirrat tuaj, pér ta dashur Zoti, Perëndiné tuaj. 12 Por në rast se i shmangeni dhe bashkoheni me mbeturinat e këtyre kombeve që kanë mbetur midis jush dhe bashkoheni me anë martesash me ta dhe pérziheni me ta dhe ata me ju, 13 dijeni me siguri që Zoti, Perëndia juaj, nuk ka pér të vazhduar t'i débojë këto kombe para jush; por ata do të bëhen pér ju një kurth, një kamzhik në ijtët tuaja dhe hala në sytë tuaja, deri sa ju të zhdukeni nga ky vend i mirë që Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë. 14 Dhe ja, unë po iki sot në rrugën e gjithë botës; pranoni, pra, me gjithë zemër e me gjithë shpir që nuk ka rënë pér tokë asnjë nga fjalët e mira që Zoti, Perëndia juaj, ka thënë lidhur me ju; të téra u vërtetuan pér ju; as edhe një nuk ra pér tokë. 15 Dhe ka pér të ndodhur që, ashtu si pér të gjitha gjérat e mira që Zoti, Perëndia juaj, ju kishte premtuar ju kanë dalë, kështu Zoti do të sjellë mbi ju tërë fatkeqësitet, deri sa t'ju zhdukë nga ky vend i mirë që Perëndia juaj, Zoti ju ka dhënë. 16 Në rast se shkelni besëlidhjen që Zoti, Perëndia juaj, ju ka urdhëruar, dhe shkon i tu shérbeni perëndive të tjera dhe bini përbys para tyre, atëherë zemërimi i Zotit do të ndizet kundër jush dhe ju do të zhdukeni shpejt nga vendi i mirë që Ai ju ka dhënë".

24 Pastaj Jozueu mblohti të gjitha fiset e Izraelit në Sikem, dhe thirri pleqtë e Izraelit, kërret, gjykatësit dhe oficerët e tij, që u paraqitën përpara Perëndisë. 2 Dhe Jozueu i tha tërë popullit: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: "Në kohërat e kaluara, etërit tuaj, si Terahu, atti i Abrahamit dhe i Nahorit, banonin matanë lumit dhe u shérbenin perëndive të tjera. 3 Unë mora atin tuaj Abrahamin nga ana tjetër e lumi, e bëra të kalojë nëpër gjithë vendin e Kanaanit, shumëzova pasardhësit e tij dhe i dhashë Isakun. 4 Isakut i dhashë Jakobin dhe Esau; Esaut i dhashë si trashëgimi malin e Seirit; por Jakobi dhe bijtë e tij zbritën në Egjipt. 5 Pastaj dërgova Moisiun dhe Aaronin dhe godita Egjiptin me atë që bëra në mes të tij; pastaj ju nxora jashtë. 6 Kështu nxora nga Egjipti etërit tuaj, dhe ju arritët në det. Egjiptasit i ndoqën etërit tuaj me qerre dhe me kalorës deri në Detin e Kuq. 7 Por ata i klithën Zotit, dhe ai vendosi një errësirë të dendur midis jush dhe Egjiptasve; pastaj hodha mbi ta detin, që i mbuloi; dhe sytë tuaj panë atë që u bëra Egjiptasve. Pastaj qëndruat pér një kohë të gjatë në shkretëtirë. 8 Unë ju çova në vendin e Amorejeve, që banonin matanë Jordanit; ata luftuan kundër jush dhe unë jua dhashë në dorë; ju pushtuat vendin e tyre dhe unë i shpartallova para jush. 9 Pastaj Balaku, bir i Tsiporit, mbret i Moabit, u ngrit pér të luftuar Izraelin; dhe dërgoi të thërrasë Balaamin, djalin e Beorit, që t'ju mallkonte; 10 por unë nuk desha të dégjoj Balaamin; prandaj ai ju bekoi me të madhe, dhe ju çlirova nga duart e Balakut. 11 Kaluat pastaj Jordanin dhe arritët në Jeriko; banorët e Jerikos luftuan kundër jush; kështu bënë Amorejtë, Perezjtë, Kananejtë, Hitejtë, Grgasejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë; por unë jua dorëzova në dorë. 12 Dhe çova para jush grerëzat, që i bënë të ikin para jush, ashtu si kishte ndodhur me dy mbretërit e Amorejeve; por kjo nuk ishte meritë e shpatës ose e harkut tënd. 13 Dhe ju dhashë një tokë pér të cilën nuk kishit punuar dhe qytete që nuk i kishit ndërtuar, dhe ju banuat në to; dhe tanë hani frytin e

vreshtave dhe të ullishteve që nuk keni mbjellë". 14 Prandaj tanë t'i kini frikën Zotit dhe shérbejeni me ndershmëri dhe besnikëri; hiqni perënditë të cilëve u shérbyen etërit tuaj matanë lumi dhe në Egjipt, dhe vihuni në shérbin të Zotit. 15 Dhe në rast se ju duket një gjë e keqe t'i shérbeni Zoti, zgjidhni sot kujt doni t'i shérbeni, o perënditë të cilëve u shérbyen etërit tuaj matanë lumi, o perënditë e Amorejeve, në vendin e të cilëve. 16 Atëherë populli u përgjigj dhe tha: "Larg qoftë që ne të braktisim Zotin pér t'u shérbyer perëndive të tjera! 17 Sepse Zoti, Perëndia ynë, është ai që na nxori ne dhe etërit tanë nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë, që ka bërë mrekullira të mëdha para syve tanë dhe që na ka mbrojtur gjatë gjithë rrugës që bëmë dhe midis gjithë popujve në mes të të cilëve kemi kaluar; 18 dhe Zoti ka dëbuar para nesh tërë popujt dhe Amorejtë që banonin në këtë vend; prandaj ne do t'i shérbejmë Zotit, sepse ai është Perëndia ynë". 19 Por Jozueu i tha popullit: "Ju nuk mund t'i shérbeni Zotit, sepse ai është një Perëndi i shenjtë, një Perëndi ziliqar; ai nuk do t'i falë shkeljet dhe mëkatet tuaja. 20 Kur ta braktisni Zotin dhe t'u shérbeni perëndive të huaja, ai do të kthehet pér t'ju bëré keq dhe pér t'ju konsumuar pas aq të mirave që ju ka bëré". 21 Dhe populli i tha Jozueut: "Jo, ne do t'i shérbejmë Zotit". 22 Atëherë Jozueu i tha popullit: "Ju jeni dëshmitarë kundër vvetes, pse keni zgjedhur pér vete Zotin pér t'i shérbej". Ata iu përgjigj: "Jemi dëshmitarë!". 23 Jozueu tha: "Hiqni, pra, perënditë e huaja që janë në mes tuaj dhe përuleni zemrën tuaj Zoti, Perëndisë së Izraelit!". 24 Populli u përgjigj Jozueut: "Ne do t'i shérbejmë Zotit, Perëndisë tonë, dhe do t'i bindemi zërët të tij". 25 Kështu Jozueu lidhi atë ditë një besëlidhje me popullin, dhe i dha statutet dhe dekretet në Sikem. 26 Pastaj Jozueu shkroi këto gjëra në librin e ligjit të Perëndisë; dhe mori një gur të madh dhe e vendosi aty, poshtë lisit, pranë shenjtërores së Zotit. 27 Jozueu i tha pastaj tërë popullit: "Ja, ky gur do të jetë një dëshmitar kundër nesh, sepse ai i dégjoj tërë fjalët që na tha Zoti; ai, pra, do të shérbejë si dëshmitar kundër jush, me qëllim që të mos e mohoni Perëndinë tuaj". 28 Pastaj Jozueu e ktheu popullin në vendin ku ishte më parë, secili në trashëgiminë e vet. 29 Pas këtyre gjërave Jozueu, bir i Nunit dhe shérbejtë i Zotit, vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç, 30 dhe e varrosën në territorin e pronës së tij në Timnath-Serah, që ndodhet në krahinën malore të Efraimit, në veri të malit Gaash. 31 Izraeli i shérbeu Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqve që jetuan pas Jozueut dhe që dinin tërë veprat që Zoti kishte bërë pér Izraelin. 32 Eshtrat e Jozefit, që bijtë e Izraelit kishin sjellë nga Egjipti, i varrosën në Sikem, në pjesën e arës që Jakobi ua kishte blerë bijve të Hamorit, attit të Sikemit, pér njëqind pjesë argjendi, dhe që ishte pronë e bijve të Jozefit. 33 Pastaj vdiq edhe Eleazari, bir i Aaronit, dhe e varrosën në malin, që ishte pronë e birit të tij Finehas dhe që ia kishin dhënë në krahinën malore të Efraimit.

Gjyqtarët

1 Mbás vdekjes së Jozueut, bijtë e Izraelit konsultuan Zotin, duke thënë: "Kush prej nesh ka pér të vajturi i pari të luftojë kundër Kananejtë?". **2** Zoti u përgjegji: "Do té shkojë Juda; ja, vendin ia kam dhënë në duart e tij". **3** Atëherë Juda i tha Simeonit, vëllait të tij: "Eja me mua në vendin që më ra me short dhe do të luftojmë kundër Kananejtë; pastaj edhe unë do tē vij në vendin që rë ta ty me short". Dhe Simeoni u nis me të. **4** Juda, shkoi, pra, dhe Zoti u la në dorë Kananejtë dhe Perezejtë; dhe në Bezek vranë dhjetë mijë burra. **5** Dhe në Bezek gjetën Adoni-Bezekun dhe e sulmuant; mundën Kananejtë dhe Perezejtë. **6** Adoni-Bezeku ia mbathi, por ata e ndoqën e zunë dhe i prenë gishtërinjtë e mëdhenj të duarve dhe të këmbëve. **7** Atëherë Adoni-Bezeku tha: "Shtatëdhjetë mbrëtër me gishtërinjtë e mëdhenj të duarve dhe të këmbëve të prerë mblidhmin ato që mbeteshin në tryezën time. Perëndia më ktheu atë që kam bërë". E çuan pastaj në Jeruzalem ku vdiq. **8** Biftë e Judës sulmuant Jeruzalemin dhe e morën; i vranë me shpatë banorët e tij dhe i vunë flakën qytetit. **9** Pastaj bijtë e Judës zbritën të luftojnë Kananejtë, që banonin në krahinë malore, në Negev dhe në ultësirë. **10** Juda marshoi pastaj kundër Kananejtë që banonin në Hebron (emri i të cilit më parë ishte Kirjath-Arba) dhe mundi Seshain, Ahimanin dhe Talmain. **11** Që këtej marshoi kundër banorëve të Debirrit (që më parë quhej Kirjath-Sefer). **12** Atëherë Kalebi tha: "Atij që do të sulmojë Kirjath-Seferin dhe do ta shtjerë në dorë, unë do t'i jap pér grua bijën time Aksah". **13** E pushtoi Otnieli, bir i Kenazit, vëllai i vogël i Kalebit, dhe ky i dha pér grua bijën e tij Aksah. **14** Kur ajo erdhë të banojë me të, e bindi t'i kérkojë të atit të saj një fushë. Sapo ajo zbriti nga gomari, Kalebi e pyeti: "Çfarë kérkon?". **15** Ajo u përgjegji: "Më bëj një dhuratë, me qenë se ti më dohë toka në Negev, më jep edhe disa burime ujore". Atëherë ai i dhuroi burimet e sipërme dhe ato të poshtme. **16** Atëherë bijtë e Keneos, vjeçhrit të Moisiut, shkuant nga qyteti i palmave bashkë me bijtë e Judës në shkretëtirën e Judës, që ndodhet në Negev, afér Aradit; shkuant dhe u vendosën midis popullit. **17** Pastaj Juda u nis bashkë me vëllanë e tij Simeon dhe mundi Kananejtë që banonin në Tsefath dhe vendosën shfarosjen e tyre; pér këtë arsy qyteti u quajt Hormah. **18** Juda mori edhe Gazën me territorin e saj, Askalonin me territorin e tij dhe Ekrônin me territorin e tij. **19** Kështu Zoti mbajti anën e Judës, që dëboi banorët e krahinës malore, por nuk mundi të débojë banorët e fushës, sepse kishin qerre të hekurta. **20** Pastaj i dhënë Hebronin Kalebit, ashtu si kishte thënë Moisiu; dhe ai i dëboi tre bijtë e Anakut. **21** Biftë e Beniaminit nuk arritën t'i débojnë Jebusejtë që banonin në Jeruzalem; kështu Jebusejtë kanë banuar bashkë me bijtë e Beniaminit në Jeruzalem deri në ditën e sotme. **22** Edhe shtëpia e Jozefit u ngrit gjithashtu kundër Bethelit, dhe Zoti që me ta. **23** Shtëpia e Jozefit dërgoi njerëz pér të vëzhguar në Bethel (qytet që më parë quhej Luc). **24** Zbuluesit panë një burrë që dilte nga qyteti dhe i thanë: "Tregona rrugën pér të hyrë në qytet dhe ne do të tregohemi të mëshirshëm me ty". **25** Ai u tregoi rrugën pér të hyrë në qytet, dhe ata i vranë me shpatë banorët e qytetit, por e lanë të shkojë atë burrë me gjithë familjen e tij. **26** Ai shkoi në vendin e Hitejve dhe ndërtoi aty një qytet që e quajti Luc, emër që mban edhe sot e kësaj dite. **27** Manasi përkundrazi nuk i dëboi banorët e Beth-Sheanit dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Tanaakut dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Dorit dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Ibleamit dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Megidos dhe të fshatrave të tij kufitarë, sepse Kananejtë ishin të vendosur të qëndronin në atë vend. **28** Më vonë, kur Izraeli u bë i fortë, i nënshroi Kananejtë dhe i bëri

skllevër, por nuk i dëboj krejt. **29** As Efraimi nuk i dëboi Kananejtë që banonin në Gezer; kështu Kananejtë banuan në Gezer në mes të tyre. **30** As Zabuloni nuk i dëboi banorët e Kitronit dhe ata të Nahalolit; kështu Kananejtë banuan në mes të tyre, por iu nënshruan skllavërisë. **31** As Asheri nuk i dëboi banorët e Akosit, as banorët të Sidonit, as ata të Ahlabit, të Akzibit, të Helbahut, të Afikut dhe të Rehobit; **32** kështu bijtë e Asherit u vendosën në mes të Kananejtë që banonin në këtë vend, sepse nuk i dëbuan. **33** As Neftalsi nuk i dëboi banorët e Beth-Shemeshit dhe ata të Beth-Anathit, dhe u vendos në mes të Kananejtë që banonin në këtë vend; por banorët e Beth-Shemeshit dhe të Beth-Anathit iu nënshruan skllavërisë. **34** Amorejtë i detyruan bijtë e Danit të qëndronin në krahinën malore dhe nuk i lanë të zbrisin në luginë. **35** Amorejtë ishin të vendosur të qëndronin në malin Heres, në Ajalon dhe në Shaal-Bim; por kur dora e shtëpisë së Jozefit u fuqizua, ata iu nënshruan skllavërisë. **36** Kufiri i Amorejeve shtrihet nga e përpjeta e Akrabit, nga Sela e lart.

2 Por Engjelli i Zotit u ngjit nga Gilgali në Bokim dhe tha: "Unë ju nxora nga Egjipi dhe ju cova në vendin që isha betuar t'u jepja etërve tuaj. Kisha thënë gjithashtu: "Nuk do ta prish kurrë besëlidhjen time me ju. **2** Por ju nuk do tē lidhni asnjë aleancë me banorët e këtij vendi dhe do tē shembni altarët e tyre". Por ju nuk iu bindët zërit tim. Pse e bëtë këtë? **3** Kështu unë po ju them tani: Unë nuk do t'i dëboj para jush; por ata do tē jenë si gjemba në jetet tuaja, dhe perënditë e tyre do tē jenë pér ju si një lak". **4** Sapo Engjelli i Zotit mbaroi së thënë këto fjalë tërë bijve të Izraelit, populli ngriti zërin dhe filloj të qajë. **5** Prandaj ky vend u quajt Bokim dhe u bënë flujime pér Zotin. **6** Jozueu i dha urdhër popullit të largohet dhe bijtë e Izraelit shkuant secili në trashëgiminë e tij pér të marrë në zotërim vendin. **7** Populli i shërbeut Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqe që jetuan pas Jozueut, dhe që kishin parë të gjitha veprat e mëdha që Zoti kishte bëré pér Izraelin. **8** Pastaj Jozueu, bir i Nunit dhe shërbëtor i Zotit, vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç, **9** dhe e varrosën në territorin e trashëgimisë së tij në Timath-Heres, në krahinën malore të Efraimit, në veri të malit Gaash. **10** Kur tërë ai brez u bashkua me etërët e vet, mbas atij doli një brez i ri që nuk e rjihet Zoti, as veprat që kishte bëré pér Izraelin. **11** Biftë e Izraelit bënë atë që ishte keq në sytë e Zotit dhe u vunë në shërbim të Baalit; **12** ata braktisën Zotin, Perëndinë e etërve të tyre, i cili i kishte nxjerrë nga Egjipi, dhe adhuruan perëndi të tjera ndërmjet perëndive të popujve që i rrëthonin, ranë përmbyss para tyre dhe kështu provokuan zemërimin e Zotit; **13** ata brakisën Zotin dhe u vunë në shërbim të Baalit dhe të Ashtarothit. **14** Dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit dhe e dha në dorë të kusarëve që e zhveshën; dhe ai i shiti në duart e armiqve të tyre që ndodheshin rrëth e qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. **15** Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u silitte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. **16** Pastaj Zoti nxirre gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. **17** Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përrapa perëndive të tjera dhe binin përmbyss para tyre. Ata braktisën shpejt rrugën e ndjekur nga etërët e tyre, të cilët i shish bindur urdhavrave të Zotit; por ata nuk vepruan ashtu. **18** Kur Zoti u nxirre gjyqtarë, Zoti ishte me gjyqtarin dhe i lironët nga dora e armiqve të tyre gjatë gjithë jetës së gjyqtarit; sepse Zoti prekej nga vajtimet e tyre të shkaktuara nga ata që i shtypnir dhe i mundonin. **19** Por kur gjyqtari vdiste, ata vazhdonin të korruptoheshin më shumë se etërët e tyre, duke ndjekur perëndi të tjera dhe duke rënë përmbyss para tyre; dhe nuk hiqnin dorë aspak nga veprat e tyre dhe nga sjellja e tyre

kokëforte. 20 Prandaj mëria e Zotit u ndez kundër Izraelit, dhe ai tha: "Duke genë se ky komb ka shkelur besëlidhjen që unë kisha përfunduar me etërit e tyre dhe ata nuk i janë bindur zërit tim, 21 edhe unë nuk do të déboj më para tyre asnjë prej kombeve që Jozueu la kur vdiq; 22 kështu me anë tyre do të vë në provë Izraelin pér të parë në se do t'i përbahen rrugës së Zotit dhe do të ecin në të siç bënët etërit e tyre, ose jo". 23 Prandaj Zoti i la këto kombe të qëndrojnë aty pa i débuar menjëherë, dhe nuk i dha në duart e Jozueut.

3 Këto janë kombet që Zoti la me qëllim që me anë të tyre të vinte në provë Izraelin, domethënë tërë ata që nuk kishin njohur luftërat e Kanaanit: 2 (kjo kishte si qëllim të vetëm t'u bënte të njohur dhe t'u mësonte bijve të Izraelit luftën, të paktën atyre që nuk e kishin njohur më parë) 3 pesë pricat e Filisteje, tërë Kananejtë, Sidonitet dhe Hivejtë që banonin në malin e Libanit, nga mali i Baal-Hermonit deri në hyrje të Hamathit. 4 Këto kombe u lanë pér të vënë në provë Izraelin, pér të parë në se ata do t'u bindeshin urdhërimëve që Zoti u kishte dhënët etërvë të tyre me anë të Moisiut. 5 Kështu bijtë e Izraelit banuan në mes të Kananejeve, të Hitejeve, të Amoreje, të Perezejeve, të Hivejeve dhe të Jebusejeve; 6 u martuan me bijat e tyre dhe u dhanë bijat e veta pér gra bijve të tyre, dhe u shërbyen perëndive të tyre. 7 Kështu bijtë e Izraelit bënë atë që është e keqe në sytë e Zotit; e harruan Zotin, Perëndinë e tyre, dhe i shërbyen Baalit dhe Asherothit. 8 Prandaj zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit, dhe ai i dorëzoj në duart e Kushan-Rishathaimit pér tetë vjet me radhë. 9 Pastaj bijtë e Izraelit i klithën Zotit dhe Zoti u dha një çlirimtar, Othnielin, birin e Kenazit, vëllai i vogelit i Kalebit; dhe ky i çlroi. 10 Fryma e Zotit ishte imbi tê, dhe ai ishte gjyqtar i Izraelit; dol pér të luftuar dhe Zoti i dha në dorë Kushan-Rishathaimin, mbretin e Mesopotami, dhe dora e tij qe e fuqishme kundër Kushan-Rishathaimit. 11 Vendi pati paqe pér dyzet vjet me radhë; pastaj Othnieli, bir i Kenazit, vdiq. 12 Por bijtë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që është e keqe në sytë e Zotit; atëherë Zoti e bëri të fortë Eglonit, mbretin e Moabit, kundër Izraelit, sepse ata kishin bëré atë që ishte e keqe në sytë e Zotit. 13 Egloni mblohdhi rreth vetes bijtë e Amonit dhe të Amalekut, dhe u nis e mundi Izraelin; dhe pushtoi qytetin e palmave. 14 Kështu bijtë e Izraelit u bënë shërbëtorë të Eglonit, mbretit të Moabit, pér tetëmbdhjetë vjet. 15 Por bijtë e Izraelit i klithën Zotit dhe Zoti u dha atyre një çlirimtar, Ehudin, birin e Gerit, Beniaminitin, që ishte mëngjarash. Bijtë e Izraelit i dërguan nëpërmjet tij haraçin e tyre Eglonit, mbretit të Moabit. 16 Ehudi bëri një shpatë me dy tehe, të gjatë një kubitë; e ngjeshi në brez poshtë veshjes, në krahun e djathtë. 17 Pastaj i çoi haraçin Eglonit, mbretit të Moabit, që ishte një njeri shumë i trashë. 18 Kur mbaroi paraqitura e haraçit, ai ktheu në shtëpi njerëzit që kishin sjellë haraçin. 19 Por ai vëtë, nga vendi i idhujve pranë Gilgalit, u kthye prapa dha tha: "O mbret, kam diçka që dua të të them fsheherazi". Mbreti i tha: "Heshtrni!". Dhe të gjithë ata që e shoqëronin dolën jashtë. 20 Atëherë Ehudi iu afraua mbretit (që ishte ulur vetëm në fresh, në sallënn lart). Ehudi i tha: "Kam një falë pér të thënë nga ana e Zotit". Kështu mbreti u ngrit nga froni i tij; 21 atëherë Ehudi zgjati dorën e majtë, nxori shpatën nga krahu i djathtë dhe ia futti në bark. 22 Edhe doreza e shpatës u fut pas presës dhe dhjami u mbyll pas presës sepse ai nuk e tërhoqi shpatën nga barku i mbretit; dhe zorrët e tij dolën jashtë. 23 Pastaj Ehudi dolli në portik, dhe mbylli me çelës dyert e sallës së sipërme. 24 Kur doli; erdhën shërbëtorët pér të parë, dhe ja, dyert e sallës së sipërme ishin myllur me çelës; kështu ata thanë: "Me siguri ai bën nevojën e tij në dhomëzën e sallës së freskët". 25 Dhe priten aq sa e ndjenë veten të shushatur; por duke genë se nuk po hapeshin portat e sallës, ata muarrën celsin dhe hapën;

dhe ja, zotëria e tyre rrinte shtrirë në tokë: ai kishte vdekur. 26 Ndërsa ata ngurronin, Ehudi pati kohë të ikte, kaloi matanë vendit të idhujve dhe shpëtoi duke arritur në Seirah. 27 Me të arritur, i ra borisë në krahinën malore të Efraimit, dhe bijtë e Izraelit zbritën bashkë me të nga krahina malore, dhe ai u vu në krye të tyre. 28 Dhe u tha atyre: "Ejani pas meje, sepse Zoti ju ka dhënët në dorë Moabitët, armiqtë tuaj". Ata zbritën pas tij, zunë vatë e Jordanit që cojnë në Moab, dhe nuk lanë të kalojë asnjeri. 29 Në atë kohë mundën rreth dhjetë mijë Moabitë, të gjithë të fortë dhe trima; nuk shpëtoi as edhe një. 30 Kështu atë ditë Moabi u poshtërua nga dora e Izraelit, dhe vendi pati paqe tetëdhjetë vjet me radhë. 31 Mbas Ehudit, erdhë Shangari, bir i Anathit. Ai mundi gjashtëqind Filistej me një hosten qesh; edhe ai çlroi Izraelin.

4 Pas vdekjes së Ehudit, bijtë e Izraelit rifilluan të bëjnë atë që ishte e keqe në sytë e Zotit. 2 Dhe Zoti i dha në duart e Jabinit, mbretit të Kanaanit, që mbretëronte në Hatsor. Komandanti i ushtrisë së tij ishte Sisera, që banonte në Harosheth të kombeve. 3 Dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit, sepse Jabini kishte nëntëqind qerre të hekurtë dhe prej njëzet vjetve shptyte rëndë bijtë e Izraelit. 4 Në atë kohë gjyqtare e Izraelit ishte një profete, Debora, gruaja e Lapidothit. 5 Ajo e kishte zakon të ulej nén palmën e Deboras, midis Ramahit dhe Bethelit, në krahinën malore të Efraimit, dhe bijtë e Izraelit vini tek ajo pér të kërkuar të drejtë. 6 Ajo dérgoi të thërrasë Barakun, birin e Abinoamit, nga Kedeshi i Neftalit, dhe i tha: "A nuk të ka urdhëruar Zoti, Perëndia i Izraelit: "Shko, marsho mbi malin Tabor dhe merr me vete dhjetë mijë burra nga bijtë e Neftalit dhe të Zabulonit. 7 Unë do të têrheq në drejtimin tênd, në përruan Kishon, Siseran, komandantin e ushtrisë së Jabinit, me gjithë qerret dhe trupat e tij të shumta, dhe do të ta dorëzoj në dorën tênde?"". 8 Baraku iu përgjegji: "Në rast se vjen me mua, unë do të shkoj; por në qoftë se ti nuk vjen me mua, nuk kam pér të shkuar". 9 Ajo tha: "Do të vij me siguri me ty; megjithatë në rrugën që je duke ndërmarrë nuk ke pér të siguruar asnjë lavdi pér vete, sepse Zoti do ta dorëzojë Siseran në duart e një gruaje". Pastaj Debora u ngrit dhe shkoi me Barakun në Kadesh. 10 Baraku thirri Zabulonin dhe Neftalin në Kedesht; ai lëvizti në krye të dhjetë mijë burrave, dhe Debora shkoi bashkë me të. 11 Heberi, Keneu, ishte ndarë nga Kenejtë, pasardhës të Hobabit, vjehrrit të Moisiut, dhe i kishte ngritur çadrat e tij në lisin e Tsaanaimit, që ndodhet pranë Kedeshit. 12 Siseras i thanë që Baraku, bir i Abinoamit, ishte ngjitur në malin Tabor. 13 Kështu Sisera rreshtoi têrë qerret e tij, njëqind qerre të hekurtë, dhe têrë njëzet që ishin me të, nga Haroshethi i kombeve deri në përruan e Kishonit. 14 Atëherë Debora i tha Barakut: "Çohu, sepse kjo është dita që Zoti e dorëzoj Siseran në dorën tênde. A nuk ka dalë vallë, Zoti para teje?". Kështu Baraku zbriti nga mali Tabor, i pasuar nga dhjetë mijë burra. 15 Zoti e mundi Siseran, të gjitha qerret dhe têrë ushtrinë e tij, që u shfaros me shpatë përpëra Barakut; por Sisera zbriti nga qerria dhe iku me këmbë. 16 Por Baraku i ndoqi qerret dhe ushtrinë deri në Harosheth të kombeve; dhe têrë ushtria e Siseras u shkatërrua nga goditjet me shpatë; nuk shpëtoi as edhe një njeri. 17 Ndërkqas Sisera kishte ikur më këmbë në drejtim të çadrës së Jaelës, gruas së Heberit, Keneut, sepse mbretëronte paqja midis Jabinit, mbretit të Hatsorit, dhe shtëpisë së Heberit, Keneut. 18 Atëherë Jaela doli pér të pritur Siseran dhe i tha: "Hyrë, zotëria ime, hyrë tek unë; mos kë frikë". Kështu ai hyri tek ajo në çadër, dhe ajo e mbuloi me një mbulesë. 19 Pastaj ai i tha: "Më jep pak ujë pér të pirë se kam etje". Kështu ajo hapi calikun e qumështit dhe i dha pér të pirë; pastaj e mbuloi. 20 Ai i tha: "Qëndro në hyrje të çadrës; dhe në rast se vjen dikush dhe të pyet: "A ka njeri këtu?", ti do të thuash: "Nuk ka njeri"". 21 Atëherë

Jaela, gruaja e Heberit, mori një kunj të çadërës dhe një çekiqi, iu afroa ngadalë atij dhe i nguli në témth kunjin, që u fut në tokë. Atë e kishte zënë një gjumë i thellë; ishte i sfilitur; dhe kështu vdiq. 22 Por ja, ndërsa Baraku ndiqte Siseran, Jaela doli pér ta takuar dhe i tha: "Eja me mua dhe do të tregojë njeriun që kérkon". Ai hyri në çadërën e saj dhe ja, Sisera dergjoi i vdekur me kunjin në témthat. 23 Kështu atë ditë Perëndia e poshtëroi Jabin, mbretin e Kanaanit, përpala bijve të Izraelit. 24 Dora e bijve të Izraelit u bë gjithnjë më e rëndë mbi Jabin, mbretin e Kanaanit, deri sa arritën ta shkatërronin plotësisht Jabin, mbretin e Kanaanit.

5 Atë ditë Debora këndoi këtë kantik me Barakun, birin e Abinoamit, duke thënë: 2 "Me qenë se kërët kanë marrë komandën në Izrael, me qenë se populli eshtë ofruar spontanisht, bekoni Zotin! 3 Dëgjoni, o mbretëri! Vini veshë, o princ! Unë, pikërisht unë, do t'i këndoij Zotit, do të këndoij lavdinë e Zotit, Perëndisë së Izraelit. 4 O Zot, kur dole nga Seiri, kur po kapërceje fushat e Edomit, toka u drodh dhe pikoi nga qiejte; po, pikoi ujë nga retë. 5 Malet u shkrinë para Zotit, vetë Sinai u drodh para Zotit, Perëndisë të Izraelit. 6 Në kohën e Shamgarit, birit të Anathit, në kohën e Jaëles rrugët ishin të shkreta, dhe kalimtarët ndiqnin shtigje dredha-dredha. 7 Mungonin kërët në Izrael; po, mungonin, deri sa nuk dola unë, Debora, si nënë në Izrael. 8 Ata zgjidhnin perëndi të tjera, kur lufta ishte te pragu. Nuk shihej asnjë mburojë apo shtizë midis dyzet mijë burrave të Izraelit. 9 Zemra ime eshtë me ata udhëheqës të Izraelit që u ofruan spontanisht në mes të popullit. Bekoni Zotin! 10 Ju që shkoni hipur mbi gomarë të bardha, ju që rrini ulur mbi qilima të shtrjetë, dhe ju që ecni nëpër rrugë, këndon! 11 Larg britmave të harkëtarëve, larg koritave, të kremitojnë veprat e drejtë të Zotit, veprat e drejtë pér kërët e tij në Izrael! Atëherë populli i Zotit zbriti në portat. 12 Zgjohu, zgjohu, o Debora! Zgjohu, zgjohu, dhe merrja një këngë! Çohu, o Barak, dhe çoji larg robërit e tu, o bir i Abinoamit! 13 Atëherë iu dha qeverimi mbi fisnikët e popullit atyre që kishin mbetur; Zoti ma dha mua qeverimin midis të fuqishmëve. 14 Nga Efraimi erdhën ata që i kishin rrënjet tek Amaleku; në suitën tënë, Benjamin, midis njerzëve të tu; nga Makir i zbritën disa kërët dhe nga Zabuloni ata që mbajnë shkopin e komandimit. 15 Princat e Isakarit erdhën me Deborah; ashtu siç ishte Isakari, kështu qe edhe Baraku; ata u hodhën në luginë në gjurmët e saj. Ndërsa divizionet e Rubenit, të mëdha ishin vendimet e zemrës! 16 Pse mbete ti midis të ngujuarve pér të dégjuar fyellin e barinjve? Midis divizioneve të Rubenit, të mëdha ishin vendimet e zemrës! 17 Galaadi ndaloj matanë Jordanit; po Dani pse mbeti mbi anijet? Asheri u vendos pranë bregut të detit dhe mbeti në portet e tij. 18 Zabuloni eshtë një popull që ka vënë në rrezik jetën e tij deri në vdekje, po kështu edhe Neftali në zonat e larta të fushës. 19 Mbretërit erdhën dhe luftuan; atëherë luftuan mbretërit e Kanaanit dhe të Taanakit, pranë ujëravës të Megidos; por nuk suallën asnjë plackë prej argjendi. 20 Nga qelli luftuan yjet, gjatë lëvizjes së tyre luftuan kundër Siseras. 21 Përoi Kishon i përbësby, përoi i vjetër, përoi i Kishonit. Shpirti im, vepro me forcë! 22 Atëherë thundrat e kuajve trokellinën me forcë në galop, në galopin e pitokëve të tyre. 23 "Mallkoni Merozin", tha Engjelli i Zotit, "mallkoni, mallkoni banorët e tij, sepse nuk i shkuani në ndihmë Zotit, në ndihmë të Zotit në mes të trimave të tij!". 24 E bekuar qoftë midis grave Jaela, gruaja e Heberit, Keneut! Qoftë e bekuar midis grave që banojnë në çadra! 25 Ai kérkoi ujë dhe ajo i dha qumësh; në një kupë princash i ofroi ajkë. 26 Me një dorë kapi kunjin dhe me dorën e djathtë çekiqin e artizanëve; e goditi Siseran, i çau kokën dhe ia shpofi tejpërtëjt témthat. 27 Te këmbët e saj ai u këput, ra dhe u dergj pa shpiti; në këmbët e saj u këput dhe ra; aty ku u këput, aty ra i vdekur. 28 E éma e Siseras shkoi nga dritarja dhe thirri nga hekurat e

saj: "Pse qerrja jote po vonon aq shumë të vijë? Pse ecin kaq ngadalë qerret e tij?". 29 Gratë e saj më të urta iu përgjegjën, dhe ajo përsëriti me vete fjalët e saj: 30 "Ata kanë gjetur plackë dhe janë duke e ndarë në pjesë. Për qdo burrë një ose dy vajza; pér Siseran një plackë me rroba shumëngjyrëshe, një plackë me rroba shumëngjyrëshe dhe të qëndisura, me rroba shumëngjyrëshe dhe të qëndisura nga të dy anët pér shpatullat e atyre që bartin tutje plackën". 31 Kështu u zhdukshin të gjithë armiqëtë e tu, o Zot! Por ata që të duan qofshin si dielli, kur lind me gjithë forcën e tij!. Pastaj vendi pati qetësi pér dyzet vjet me radhë.

6 Blijtë e Izraelit bënë atë që eshtë e keqe në sytë e Zotit dhe Zotit i dha në duart e Madianit shtatë vjet me radhë. 2 Dora e Madianit u bë e fortë kundër Izraelit; nga frika e Madianitëve, bijtë e Izraelit bënë shpellë në male, si dhe guva dhe fortesa. 3 Kur Izraeli mbaronte së mbjelluri, Madianitët bashkë me Amalekitët dhe bijtë e lindjes niseshin kundër tij, 4 e ngrinë kampin e tyre kundër Izraelitëve, shkatërronin të gjitha prodhimet e vendit deri në Gaza dhe nuk linin në Izrael as mijete jetesë, as dhen, as lopë, as gomarë. 5 Sepse niseshin me bagëtinë e tyre dhe me çadrat e tyre, dhe arrinë të shumtë si karkalecat; ata dhe devetë e tyre ishin të panumërt dhe vinin në vend pér ta shkatërruar. 6 Kështu Izraeli u katandis në një varfëri të madhe pér shkak të Madianit, dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit. 7 Kur bijtë e Izraelit e thirrën Zotin pér shkak të Madianit, 8 Zoti u dërgoi bijve të Izraelit një profet, që u tha atyre: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë ju nxora nga Egjipti dhe nga shtëpia e skllavërisë; 9 ju çlirona nga dora e Egjiptasve dhe nga dora e të gjithë atyre që ju shtypin; i dëbova para jush dje ju dhashë vendin e tyre, 10 dhe ju thashë: "Unë jam Zoti, Perëndia i juaj; mos kini frikë nga perënditë e Amorejeve në vendin e të cilëve banon"; por ju nuk ma keni dégjur fjalën". 11 Pastaj erdhë Engjelli i Zotit dhe u ul nën lisin e Ofrahut, që i përkiste Joashit, Abiezeritit, ndërsa biri tij Gedeoni shtinte grurin në një vend të ngushtë pér ta shpëtuar nga Madianitët. 12 Engjelli i Zotit iu shfaq dhe i tha: "Zoti eshtë me ty, o luftëtar trim!". 13 Gedeoni iu përgjegj: "Imzot, në rast se Zoti eshtë me ne, atëherë pse na ndodhën tërë këto? Ku janë mrekullitë që na kanë treguar etërit tanë duke thënë: "A nuk na nxori Zoti nga Egjipti?". Por tani Zoti na ka braktisur dhe na ka lënë në duart e Madianit". 14 Atëherë Zoti iu drejtua atij dhe i tha: "Shko me këtë fuqi që ke dhe shpëtoje Izraelin nga dora e Madianit. A nuk jam unë që po të dërgo?". 15 Ai i përgjegj: "O Imzot, si mund ta shpëtoj Izraelin? Ja, familja ime eshtë më e dobëta e Manasit, dhe unë jam më i vogli në shtëpinë e atit tim". 16 Zoti i tha: "Por unë do të jem me ty dhe ti ke pér t'i mundur Madianitët sikur ata të ishin një njeri i vetëm". 17 Atëherë Gedeoni i tha: "Në rast se kam gjetur hirin tënd, më jep një shenjë se je ti ai që flet me mua. 18 Mos u largo, pra, që këtë para se të kthehem te ti, të të sjell blatinim e ushqimit dhe të ta vë përpëra". Zoti tha: "Do të pres sa të kthehesh ti". 19 Atëherë Gedeoni hyri në shtëpi dhe përgatiti një kec dhe kuleç pa maja me një efa miell; e vuri mishin në një shportë dhe lëngun në një kusi, ia çoi atij nën lisin dhe ia ofroi. 20 Engjelli i Zotit i tha: "Merre mishin dhe kuleçet pa maja, vendosi mbi këtë shkëmb dhe derdh mbi të lëngun e mishit". Dhe ai veproi kështu. 21 Atëherë Engjelli i Zotit shtriu majën e bastunit që kishte në dorë dhe preku mishin dhe kuleçet pa maja; e nga shkëmbi u ngrit një flakë që dogji mishin dhe kuleçet pa maja; pastaj Engjelli i Zotit u zhduk nga sytë e tij. 22 Kështu Gedeoni e kuptoi se kishte të bënte me Engjellin e Zotit dhe tha: "Vaj medet, o Zot, o Zot! Sepse e pashë Engjellin e Zotit sy në sy!". 23 Zoti i tha: "Paqja qoftë me ty, mos ki frikë, s'ke pér të vdekur!". 24 Atëherë Gedeoni ndërtoi një altar pér Zotin dhe e quajti "Jehovah Shalom". Ai gjendet edhe sot në Ofrahun e Abiezeritëve. 25 Po atë natë Zoti i tha: "Merr demin e

atit tënd dhe demin e dytë shtatëveçar, shemb altarin e Baalit që i përket atit tënd, dhe rrëzo Asheruhun që i qendron afër; **26** pastaj ndërtó një altar pér Zotin, Perëndinë tënd, në majë të këtij shkëmbi simbas rregullit të caktuar; pastaj merr demin e dytë dhe ofroje si olokaust mbi lëndën e drurit të Asheruhut që do të kesh rrëzuar". **27** Atëherë Gedeoni mori dhjetë burra në mes të shërbëtorëve të tij dhe veproi ashtu siç i kishte thënë Zoti; por me qenë se kishte frikë nga shtëpia e atit të tij dhe nga njerëzit e qytetit, në vend që ta bënte këtë punë ditën, e bëri natën. **28** Kur të nesërmen në mëngjes njerëzit e qytetit u ngritën, panë që altari i Baalit ishte shembur, që Asherahu që ndodhej pranë tij ishte rrëzuar dhe që demi i dytë ishte ofruar si olokaust mbi altarin që ishte ndërtuar. **29** Dhe i thanë njeri tjetrit: "Kush e bëri këtë?". Kur pastaj u informuan dhe pyetën, atyre u thanë: "Gedeoni, bir i Joashit, e bëri këtë". **30** Atëherë njerëzit e qytetit i thanë Joashit: "Nxirr jashtë birin tênd dhe tê dénohet me vdekje se ka shembur altarin e Baalit dhe ka rrëzuar Asheruhun që ndodhej pranë tij". **31** Joashi iu përgjegj të gjithë atyre që ishin ngritur kundër tij: "Ju domi ta mbroni çështjen e Baalit ose ta ndihmoni atë? Ai që do të kërkojë të mbrojë çështjen e tij do të vritet para mëngjesit të ditës së nesërme. Në rast se ai është zoti, le ta mbrojë vetë çështjen e tij, sepse i kanë shembur altarin e tij". **32** Prandaj atë ditë Gedeoni u mbiquajt Jerubaal, sepse u tha: "Le të jetë Baali që të lutojë kundër tij, sepse ai ia ka shembur atij altarin". **33** Tërë Madianitë, Amalekitë dhe bijtë e lindjes u mblodhën, kaluan Jordanin dhe ngriten kampin e tyre në luginën e Jizreelit. **34** Por Fryma e Zotit depërtoi te Gedeoni që i ra borisë; dhe Abiezterit u thirrën që t'i shkonin pas. **35** Ai dërgoi lajmëtarë edhe në tërë Manasin, i cili u thirr gjithashtu që t'i shkonte pas; dërgoi lajmëtarë edhe te fiset e Asherit, të Zabulonit dhe të Neftalit, të cilët u nisën pér të takuar të tjerët. **36** Pastaj Gedeoni i tha Perëndisë: "Në rast se ke ndër mend ta shpëtosh Izraelin me dorën time, sîc ke thënë, **37** ja, unë do të vë një gëzof me lesh te lëmi: në rast se do të ketë vesë vetëm mbi gëzofin dhe gjithë vendi rrëth e qark do të mbetet i thatë, atëherë do të kuptoj se ke ndërmend ta shpëtosh Izraelin me dorën time, ashtu si ke thënë". **38** Dhe kështu ndodhi. Të nesërmen në mëngjes Gedeoni u ngrit herët, shtrydhë gëzofin dhe prej tij doli një kupë plot me ujë. **39** Por Gedeoni i tha akoma Perëndisë: Mos u ndeztë zemërimi yt kundër meje; unë do të flas edhe një herë. Më lër ta bëj provën edhe një herë tjetër vetëm. Le të mbetet i thatë vetëm gëzofin dhe të ketë vesë mbi të gjithë vendin rrëth e qark". **40** Dhe Perëndia veproi ashtu atë natë; vetëm gëzofin mbeti i thatë, dhe pati vesë mbi të gjithë tokën rrëth e qark.

7 Jerubaali, pra, (domethënë Gedeoni) dhe gjithë njerëzit që ishin me të u ngritën herët në mëngjes dhe fushuan pranë burimit të Harodit. Kampi i Madianit ndodhej në veri të tyre, pranë kodrës së Morehut, në luginë. **2** Atëherë Zoti i tha Gedeonit: "Për mua njerëzia që është me ty është tepër e madhe, që unë të jap Madianin në duart e tij; Izraeli do të mund të mburrej para meje duke thënë: "Është dora ime që më ka shpëtuar". **3** Prandaj shpalii tërë popullit, duke i thënë: "Ai që ka frikë dhe dridhet, le të kthehet prapa dhe të largohet nga mali i Galadit". Atëherë u kthyen prapa njëzet e dy mijë burra dhe mbetën në vend dhjetë mijë. **4** Zoti i tha Gedeonit: "Njerëzit janë përsëri shumë; bëj të zbrresin në ujë dhe atje do t'i vë në provë pér ty. Ai pér të cilin do të them: "Ky të vijë me ty", ka pér të ardhur me ty; dhe ai pér të cilin do të them: "Ky mos të vijë me ty, nuk ka pér të ardhur". **5** Gedeoni i vuri njerëzit të zbrisnin në ujë; dhe Zoti tha: "Tërë ata që do të lëpjinë ujin me gjuhë, ashtu siç e lëpinë qeni, do t'i vësh mënjanë; dhe kështu do të veprosh edhe me të gjithë ata që do të gjunjëzohen pér të pirë ujë". **6** Numri i atyre që lëpinë ujin duke

e çuar në gojë me dorë arriti në treqind veta; gjithë të tjerët u gjunjëzuan pér të pirë ujë. **7** Atëherë Zoti i tha Gedeonit: "Me anë të treqind burrave që lëpinë ujin unë do t'ju shpëto dhe do t'i jap Madianitët në duart e tua. Gjithë të tjerat le të kthehen në shtëpitë e tyre". **8** Atëherë treqind burrat morën në duart e tyre ushqimet dhe boritë e tyre; kështu Gedeoni i ktheu tërë burrat e tjerë të Izraelit, secilin në çadrën e tij, por mbajti me vete treqind burrat. Kampi i Madianit gjendej poshtë tij, në luginë. **9** Po atë natë Zoti i tha Gedeonit: "Çohu dhe bjeri kampit, sepse unë ta kam lënë ty në dorë. **10** Por në rast se ke frikë ta bësh, zbrit në kamp me Purahun, shërbëtorin tênd, **11** dhe do të dëgjosh çfarë thonë; mbas kësaj, duart e tua do të forcohen dhe do të jesh në gjendje të sulmosh kampin". Ai zbriti, pra, deri në pozicionet e përparrara të kampit bashkë me Purahun, shërbëtorin e tij. **12** Por Madianitët, Amalekitët dhe tërë bijtë e lindjes ishin shpërndarë në luginë si një mori karkalecash dhe devetë e tyre të panumërtë ishin si rrëna që ndodhet mbi bregun e detit. **13** Kur arriti Gedeoni, një burrë po i tregonte një shoku të vet një èndërr që kishte parë dhe thoshte: "Sapo pashtë një èndërr; më dukej sikur kisha përparrë një bukë prej elbi që rrokullisej në drejtim të kampit të Madianit, arrinte në çadrë dhe e godiste duke e përmbysur dhe duke e rrëzuar". **14** Atëherë shoku i tij iu përgjegj dhe i tha: "Kjo nuk është tjetër veçse shpata e Gedeonit, birit të Joashit, burrë i Izraelit; në duart e tij Perëndia e ka lënë Madianin dhe tërë kampin". **15** Mbasi dëgjoi tregimin e èndrrës dhe interpretimin e saj, Gedeoni ra përmbyss në shenjë adhurimi; pastaj u kthye në kampin e Izraelit dhe tha: "Çohuni se Zoti ka dhënë në duart tuaja kampin e Madianit". **16** Pastaj i ndau të treqind burrat në tre grupe dhe i dorëzoi secilit prej tyre bori dhe enë boshe me nga një pishtar brenda; **17** dhe u tha: "Shikomëni mua dhe veproni ashtu si do të veproj unë; kur të kem arritur në kufijë e kampit, ju do të veproni pikërisht si unë. **18** Kur do t'i bie borisë, unë dhe të gjithë ata që janë me mua, edhe ju do t'i bini borive rrëth e qark gjithë kampit dhe do të bërtisni: "Për Zotin dhe për Gedeonin". **19** Gedeoni dhe njëqind burrat që ishin me të arritin në buzë të kampit në prag të mesnatës, fill pas ndërrimit të rojeve. Ata u ranë borive dhe theyn enët që mbanin në dorë. **20** Atëherë të tre grupimet u ranë borive dhe theyn enët duke mbajtur me dorën e majtë pishtarët dhe me atë të djathtë boritë, dhe filluan të bërtisnin: "Shpata e Zotit dhe e Gedeonit". **21** Secili prej tyre qëndroi në vendin e tij rrëth kampit; e tërë ushtria armike përkundrazi filloj të rendë, të bërtasë dhe të ikë me vrap. **22** Ndërsa treqind burrat u binin borive, Zoti e ktheu shpatën e secilit kundër shokut të tij në tërë kampin. Ushtria armike ia mbathi në Beth-Shitah në drejtim të Tserahut, deri në buzë të Abel-Meholahut pranë Tabathit. **23** Atëherë Izraelitët e Neftalit, të Asherit dhe të tërë Manasit u mblodhën dhe i ndoqën Madianitët. **24** Gedeoni dërgoi pastaj lajmëtarë në të gjithë krahinë malore të Efraimit pér të thënë: "Zbirni kundër Madianitëve dhe shtinytë në dorë vatë e lumenjve deri në Beth-Barah dhe në Jordan". Kështu tërë burrat e Efraimit u mblodhën dhe zunë vatë e lumenjve deri në Beth-Barah dhe në Jordan. **25** Dhe zunë dy princa të Madianit, Orebin dhe Zeebin; Orebin e vrancë në shkëmbin e Orebit dhe Zeebin në grykën e Zeebit. I ndoqën Madianitët dhe ia quan kokat e Orebit dhe të Zeebit Gedeonit në krahan tjetër të Jordanit.

8 Burrat e Efraimit i thanë Gedeonit: "Pse je sjellë në këtë mënyrë me ne, duke mos na thirrur kur shkove të luftosh kundër Madianit?". Dhe patën një grindje të ashpër me të. **2** Ai iu përgjegj atyre: "Por çfarë kam bërë unë kundër jush? Qëmtimi i Efraimit nuk vlen vallë më tepër se sjellja e Abiezterit? **3** Perëndia ju dha në dorë princat e Madianit, Orebin dhe Zeebin; çfarë mund të bëja pér ju?". Kur tha këto fjalë, zemërimi i tyre kundër tij u fashit. **4** Gedeoni arriti pastaj në Jordan dhe e kaloi atë me të treqind burrat

që ishin me të; megjithëse të lodhur ata vazhdonin ta ndiqni armikun. 5 Atyre të Sukothit u tha: "Ju lutem, u jepni bukë njerëzve që më vijnë pas, sepse janë të lodhur, dhe unë jam duke ndjekur Zebahun dhe Tsalmunain, mbretër të Madianit". 6 Por kërët e Sukothit u përgjegjën: "Mos valle Zebahu dhe Tsalmunai janë në dorën tênde, që ne të duhet t'i japim bukë ushtrisë tênde?". 7 Atëherë Gedeoni tha: "Për këtë, kur Zoti të më japo në dorë Zebahun dhe Tsalmunain, do të copëtoj trupin tuaj me gjembut, dhe me ferrat e shkretëtirës. 8 Që andej shkoi në Penuel dhe u foli në të njëjtën mënyrë banorëve të tij; burrat e Penuelit iu përgjigjën në të njëjtën mënyrë si ata të Sukothit. 9 Kështu ai u foli edhe burrave të Penuelit, duke u thënë: "Kur të kthehem në paqe, do të rrëzoj këtë kala". 10 Zebahu dhe Tsalmunai ndodheshin në Karkon me gjithë ushtrinë e tyre prej rreth pesëmbëdhjetë mijë burrash, ajo që mbetej nga têrë ushtria e bijve të lindjes, sepse njëqind e njëzet mijë njerëz që mbanin shpatë e kishin vrarë. 11 Gedeoni shkoi nëpër rrugët e atyre që banonin në çadra, në lindje të Nobahut dhe të Jögbehahut, dhe mundi ushtrinë që e pandehte veten në siguri. 12 Dhe Zebahu dhe Tsalmunai ikën me vrap; por ai i ndoqi dhe i zuri të dy mbretërit e Madianit, Zebahun dhe Tsalmunain, dhe e shpartalloi têrë ushtrinë. 13 Pastaj Gedeoni, bir i Joashit, u kthye në fushën e betejës nëpër të përpjetën e Heresit. 14 Kapi një të ri nga njerëzit e Sukothit dhe e mori në pyetje, dhe ky i dha me shkrim emrat e kërëvë dhe të pleqve të Sukothit, gjithsej shtatëdhjetë e shtatë burra. 15 Pastaj shkoi te njerëzit e Sukothit dhe tha: "Ja, Zebahu dhe Tsalmunai, në lidhje me të cilët jeni tallur me mua, duke thënë: "Mos valle Zebahu dhe Tsalmunai janë në dorën tênde, që ne të duhet t'u japim bukë njerëzve të tu të lodhur?"". 16 Mori pastaj pleqtë e qytetit dhe me gjembut, dhe ferrat e shkretëtirës u dha një mësim burrave të Sukothit. 17 Rrëzoj gjithashtu kalanë e Penuelit dhe vrau njerëzit e qytetit. 18 Pastaj u tha Zebahut dhe Tsalmunait: "Si ishin njerëzit që keni vrarë në Tabor?". Ata u përgjigjën: "Ishin si ti; secili prej tyre kishte pamjen e birit të një mbretit". 19 Ai vazhdoi: "Ishin vëllezërit e mi, bij të nënës sime; ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, po të mos i kishit vrarë, unë nuk do tju vrisja!". 20 Pastaj i tha Jetherit, birit të tij të parë: "Çohu dhe vriti!". Por i ri nuk e nxori shpatën, sepse kishte frikë, ishte ende i ri. 21 Atëherë Zebahu dhe Tsalmunai thanë: "Çohu ti vetë dhe na godit, sepse si të jetë burri ashtu është edhe forca e tij". Kështu Gedeoni u ngrit dhe vrau Zebahun dhe Tsalmunain, dhe shtiu në dorë gjysmëhënënat që devetë e tyre mbanin në qafë. 22 Atëherë burrat e Izraelit i thanë Gedeonit: "Mbretëro mbi ne ti, biri yt dhe i biri i birit tênd, sepse na ke ciruar nga sundimi i Madianit". 23 Por Gedeoni u përgjegj: "Unë nuk do të mbretëroj mbi ju, as edhe biri im!". 24 Pastaj Gedeoni u tha: "Por dua t'ju kërkoj diçka: secili prej jush të më japo vathët e plaqës së tij". Ata kishin vathët prej ari sepse ishin Ismaelibët. 25 Ata u përgjigjën: "Ne i japim me gjithë qejf!". Kështu ata shtrinë një mantel dhe secili hodhi vathët e plaqës së tij. 26 Pesha e vathëve prej ari që ai kishte kërkuar ishte njëmijë e shtatëqind sikla ari, përvëç gjysmëhënëzave, varëseve dhe rrobave të purpurtë që vishnin mbretërit e Madianit, përvëç qaforeve që devetë e tyre mbanin në qafë. 27 Pastaj Gedeoni me to bëri një efod, dhe e vendosi në Ofrah, në qytetin e tij; tërë Izraeli shkoi atje dhe u kurvëra me të dhe kështu u shndërrua në një lak për Gedeonin dhe shtëpinë e tij. 28 Kështu Madiani u poshtërua përparrë bijve të Izraelit dhe nuk ngriti më kokë; dhe vendi pati paqe dyzet vjet me radhë, gjatë gjithë jetës së Gedeonit. 29 Pastaj Jerubaali, bir i Joashit, u kthye të banojë në shtëpinë e tij. 30 Gedeoni pati shtatëdhjetë fëmijë që dolën nga ijet e tij, sepse pati shumë gra. 31 Por konkubina e tij që banonte në Sikem, i lindi edhe ajo një djalë, të cilët i vuri emrin Abimelek. 32 Pastaj Gedeoni, bir i Joashit,

vdiq n̄i pleqëri té mbarë dhe u varros n̄e varrin e Joashit, té atit té tij, n̄e Ofrah té Abiezeritëve. 33 Pas vdékjes së Gedeonit, bijtë e Izraelit filluan pérseri té kurvëróhen pérpara Baalit dhe zgjodhën Baal-Berithin si zot të tyre. 34 Bijtë e Izraelit nuk u kujtuan fare pér Zotin, Peréndinë e tyre, që i kishte cliruar nga té gjithë armiqët që i rrethonin, 35 dhe nuk u treguan fare mirënjojhës ndaj shtëpisë së Jerubaalit (domethënë té Gedeonit) pér gjithë ato té mira që i kishte bërë Izraelit.

9 Abimeleku, bir i Jerubaalit, shkoi nē Sikem te véllezérít e nénés sē tij dhe foli me ta dhe me gjithé familjen e atit tē nénés sē tij, duke théné: **2** "U thoni gjithé banorëve té Sikemit: "C'ështé mē e mirë pér ju, qé té gjithé shtatédhjeté bijtē e Jerubaalit té mbretérojnë mbi ju, apo té mbretérojë mbi ju vetém njé?". Dhe mos harroni qé unë rrjedh nga kocka dhe mishu juaj". **3** Véllezérít e nénés sē tij i pérhapén këto fjalë té tij téré banorëve té Sikemit; dhe zemra e tyano nē dobi te Abimeleket, sepsse thanë: "Eshté vellai ynë". **4** Këshu i dhanë shtatédhjeté sikla argjendi, qé i térhoqén nga tempulli i Baal-Berithit, me té cilat Abimeleku rekrutoi njerëz pa kurrfarë vlere, por trima; dhe ata i shkuan pas. **5** Pastaj ai shkoi nē shtépinë e atit tē tij nē Ofrah dhe vrou mbi po atë gur véllezérít e tij, té shtatédhjeté bijtē e Jerubaalit. Por Jothami biri më i vogël i Jerubaalit, shptói sepsse ishste fsheher. **6** Atéheré téré banorët e Sikemit dhe téré shtépinë e Milos u mblohdën dhe shkuan ta shpallin mbret Abimelekun, pranë lisit té monumenti qé gjendet nē Sikem. **7** Kur Jothami u informua pér këtë gjë, shkoi dhe zuri në majën e malit Gerezim dhe, duke ngritur zérin, thirri: "Dëgjomëni, banorë té Sikemit, dhe Peréndia té mund tju dëgjojë! **8** Një ditë drurët u nisën pér tē vajosur një mbret qé té mbretéronte mbi ta; dhe i thanë ullirit: "Mbretëro mbi ne". **9** Por ulliri u përgjegj me këto fjalë: "A duhet té heq dorë nga vaji im metë cilin Peréndia dhe njerëzit nderohen, dhe té shkoj té shqetësohem pér drurët?". **10** Atéheré drurët i thanë fikut: "Eja ti té mbretérosh mbi ne". **11** Por fiku iu përgjegj atyre: "A duhet té heq dorë nga émbëlsia ime dha nga fruti im shumë i shishëm dhe té shkoj té shqetësohem pér drurët?". **12** Atéheré drurët i drejtuan hardhi: "Eja ti té mbretérosh mbi ne". **13** Por hardhia u përgjegj këshu: "A duhet té heq dorë nga vera ime e émbël qé gézon Peréndinë dhe njerëzit, dhe té shkoj té shqetësohem pér drurët?". **14** Atéheré téré drurët i thanë ferrës: "Eja ti té mbretérosh mbi ne". **15** Ferra iu përgjegj me këto fjalë drurëve: "Në rast se doni me té vërtetë té më vajosni si mbret pér tē sunduar mbi ju, ejani té strehoheni nén hijen time; pérndryshe daltë një zjarr nga ferra dhe pérpitfté kedrat e Libanit!". **16** Por ju nuk u suallët me besnikéri dhe me ndershëmëri duke e shpallur mbret Abimelekun, nuk mbajtët një qëndrim té mirë ndaj Jerubaalit dhe shtëpisë së tij dhe nuk e keni trajtuar si e meritonte, **17** sepse im atë ka luftuar pér ju, ka rezrikuar jetën e vet dhe ju ka cliruar nga sundimi i Madianit. **18** Kurse sot ju keni ngritur krye kundër shtëpisë së atit tim, keni vrarë té shtatédhjeté bijtë e tij mbi po atë gur dhe keni shpallur mbret té Sikemitëve Abimelekun, birin e sherbëtores, sepsse është vellai juaj. **19** Në rast se sot keni vepruar me besnikéri dhe ndershëmëri ndaj Jerubaalit dhe shtëpisë së tij, atéheré e gézofshi Abimelekun dhe ai u gézoftë me ju! **20** Por në rast se punët nuk janë këshu, le të dalë nga Abimeleku një zjarr qé të gllabërojë banorët e Sikemit dhe shtëpinë e Milos, dhe le të dalë nga banorët e Sikemit dhe nga shtëpitë e Milos një zjarr qé të gllabërojë Abimelekun". **21** Pastaj Jothemi iku, ia mbathi dhe shkoi té banojë né Beer nga frika e vëllait té tij Abimelek. **22** Abimeleku sundoi tre vjet mbi Izraelin. **23** Pastaj Peréndia dërgoi një frymë té keq midis Abimelekut dhe banorëve té Sikemit, dhe banorët e Sikemit e tradhtuan Abimelekun, **24** me qëllim qé dhuna e ushtruar kundër té shtatédhjetë bijve té Jerubaalit té zgjidhej

dhe gjaku i tyre tē binte mbi vëllanë e tyre Abimelek, që i kishte vrarë dhe mbi banorët e Sikemit, që e kishin ndihmuar tē vriste vëllezërit e tij. **25** Banorët e Sikemit vunë njerëz nē pritë kundër tij nē majën e maleve, dhe këta plaçkitën téré ata që kalonin nē rrugë afër tyre. Abimeleku u informua pér kétë. **26** Pastaj Gaali, bir i Ebedit, dhe vëllezërit e tij erdhën dhe u transferuan nē Sikem, dhe banorët e Sikemit krijuan besim tek ai. **27** Ata dolën nē ara, mblođhën rrushin nē vreshtat e tyre, e shtypën dhe bénë festë. Pastaj hynë nē shtëpinë e zotit tē tyre, hëngrën, pinë dhe mallkuan Abimeleku. **28** Gaali, bir i Ebedit, tha: "Kush éshëtë Abimeleku dhe çfarë përfaqëson Sikemi, pse duhet t'i shërbjmë? A nuk éshëtë valle bir i Jerubaalit, dhe a nuk éshëtë Zebuli mëkembësi i tij? Më mirë u shërbeni njerëzve të Hamorit atit tō Sikemit! Po pse u dashka që ne t'i shërbjmë kétij njeriu? **29** Po ta kisha kétë popull nén urdrurat e mia, unë do ta kisha dëbuar Abimeleku!". Pastaj i tha Abimeleku: "Forcoje ushtrinë ténë dhe më dil pérparal!". **30** Kur Zebuli, qeveritar i qytetit, dëgjoi këto fjalë tē Gaalit, birit tē Ebedit, u zemërua shumë, **31** dhe i dërgoi fshehurazi lajmëtarë Abimeleket pér t'i thënë: "Ja, Gaali, bir i Ebedit, dhe vëllezërit e tij kanë ardhur nē Sikem; ata po e ngrenë qytetin kundër teje. **32** Prandaj çohu natën, ti dhe njerëzit e tu, dhe zérù pritë nē fushë; **33** dhe nesëri nē mëngjes, sa tē lindë dielli do tē ngrihesh dhe do t'i sulesh qytetit. Kur pastaj Gaali me gjithë njerëzit që janë me tē do tē dalë kundër teje, ti do t'i bësh atë që beson se éshëtë më e përshtatshme" **34** Abimeleku dhe téré njerëzit që ishin me tē u ngritën natën dhe zunë një pritë kundër Sikemit, tē ndarë nē katër grupe. **35** Kur Gaali, bir i Ebedit, doli he u ndal nē hyrjen e portës së qytetit, Abimeleku doli nga prita me gjithë njerëzit që ishin me tē. **36** Duke i parë ata njerëz, Gaali i tha Zebulit: "Ja, disa njerëz që zgresin nga maja e maleve". Por Zebuli iu përgjegj: "Hijet e maleve tē duken ty si njerëz". **37** Gaali nisi përsëri tē flasë, duke thënë: "Shiko, ka njerëz që zgresin nga majat e lartësive të vendit, dhe një grup tjeter po vjen nga rruga e lisit tē shortarëve". **38** Atëherë Zebuli i tha: "Ku e ke kapadaillekun, kur thoje: "Kush éshëtë Abimeleku, pse duhet t'i shërbjmë?". A nuk éshëtë ky popull që ti përcimoje? Dil, pra, përparrave dhe lufto kundër tij". **39** Atëherë Gaali doli në krye tē banorëve të Sikemet dhei i nisi betejën kundër Abimeleku. **40** Por Abimeleku e ndoqi dhe ai iku me vrap para tij, shumë njerëz ranë pér tokë tē plagosur pér vdekje deri nē hyrje tē portës. **41** Abimeleku u ndal pastaj nē Arumah, dhe Zebuli déboi Gaalin dhe vëllezërit e tij, që nuk qëndruan dot më nē Sikem. **42** Të nesërmënën populli i Sikemit doli nëpër fusha; Abimeleku u informua pér kétë. **43** Atëherë ai mori njerëzit e tij, i ndau nē tre grupe dhe zuri pritë nē fusha; kur pa që populli po dilte nga qyteti, ai u hodh kundër tij dhe bëri kërdinë. **44** Pastaj Abimeleku dhe njerëzit që ishin me tē u sulën përparrave dhe zunë hyrjen e portës së qytetit, kurse dy grupet e tjerë u sulën mbi téré atë që ishin nëpër fusha dhe bénë kërdinë. **45** Abimeleku e pushtoi me sulm po atë ditë qytetin dhe vrau popullin që gjendej nē tē; pastaj e sheshoi qytetin dhe aty hodhi kripë. **46** Kur tē gjithë banorët e kalasë së Sikemit dëgjuan këtë ngjarje, u têrhoqën nē kullën kryesore tē tempullit tē perëndisë Berith. **47** Kështu i thanë Abimeleku që téré banorët e kalasë së Sikemit ishin mbledhur bashkë. **48** Atëherë Abimeleku u ngjit nē malin Tsalmor, ai vetë bashkë me njerëzit e tij; pastaj Abimeleku kapi një sëpatë, preu degën e një druri, e ngriti dhe e vuri mbi shpatullat e tij; padstaj u tha njerëzve që ishin me tē: "Atë që patë që unë bëra, bëjeni shpejt edhe ju!". **49** Kështu secili prej tyre preu një degë dhe shkoj pas Abimeleku; i vendosën degët përballë kullës kryesore dhe e dogjën atë. Kështu gjetën vdekjen gjithë njerëzit e kalasë së Sikemit, pothuajse një mijë veta, gra e burra. **50** Pastaj Abimeleku shkoj nē Thebets, e rrethoi dhe e pushtoi. **51** Në mes tē qytetit kishte një kullë tē fortifikuar,

ku ishin strehuar téré njerëzit e qytetit, gra e burra; u mbyllën brenda dhe hipën mbi çatinë e kullës. **52** Kështu Abimeleku arriti nē këmbët e kalasë dhe e sulmoi; iu afrou pastaj portës së kalasë pér t'i vënë flakën. **53** Por një grua hodhi poshtë pjesën e sipërme të një mokre mbi kokën e Abimeleket dhe i theu kafkën. **54** Ai thirri menjëherë tē riun që i mbante armët dhe i tha: "Nxirre shpatën dhe më vrit, që tē mos thonë: "E vrau një grua!"". Kështu i riu e shpoi tejembanë dhe ai vdiq. **55** Kur Izraelitët panë që Abimeleku kishte vdekur, secili u kthy nē shtëpinë e tij. **56** Kështu Perëndia ia shkarkoi Abimeleket tē keqen që kishte bëré kundër atit tē tij, duke vratë shtatëdhjetë vëllezërit e tij. **57** Perëndia bëri që tē binte mbi kokën e njerëzve të Sikemit téré e keqja e bëré; kështu kundër tyre u realizua mallkimi i Jothamit, birit tē Jerubaalit.

10 Pas Abimeleket doli pér tē shpëtuar Izraelin, Tola, bir i

Puahut, biri i Dodit, njeri i Isakarit. Ai banonte nē Shamir, nē krahinët malore tē Efraimit; **2** që gjyqtar i Izraelit pér njëzet e tre vjet me radhë; pastaj vdiq dhe e varrosoën nē Shamir. **3** Mbasi tē doli Jairi, Galaadit, që që gjyqtar i Izraelit njëzet e dy vjet me radhë. **4** Ai kishte tridhjetë bij që u hipni tridhjetë gomaricave dhe kishin tridhjetë qytete, që quhen edhe sot fshatrat e Jairit dhe ndodhen nē vendin e Galaaudit. **5** Pastaj Jairi vdiq dhe u varros nē Kamon. **6** Pastaj bijtë e Izraelit filluan përsëri tē bëjnë atë që éshëtë e keqe pér syltë e Zotit dhe u shërbyen Baalit dhe Ashtarotit, perëndive tē Sirisë, perëndive tē Sidonit, perëndive tē Moabit, perëndive tē Kështu zemërimi i Zotit kundër Izraelit u ndez dhe ai i dorëzoj nē duart e Filistejeve dhe nē duart e bijve tē Amonit. **8** Atë vit ata u ranë më qafë dhe shtypën bijtë e Izraelit; gjatë tetëmbëdhjetë vjetve me radhë ata shtypën téré bijtë e Izraelit që ndodheshin matanë Jordanit, nē vendin e Amorejeve, nē Galaaudit. **9** Pastaj bijtë e Amonit kaluan Jordanin pér tē luftuar edhe kundër Judës, kundër Beniaminit dhe kundër shtëpisë së Efraimit; dhe Izraeli u ndodh nē një situatë shumë fatkeq. **10** Atëherë bijtë e Izraelit i klithën Zotit, duke i thënë: "Kemi mëkatuar ndaj teje, sepse kemi braktisur Perëndinë tonë dhe i kemi shërbyer Baalit". **11** Zoti u tha bijve tē Izraelit: "A nuk ju çlirova unë nga Egjiptasit, nga Amorejtë, nga bijtë e Amonit dhe nga Filistejtë? **12** Kur ata tē Sidonit, Amalekit dhe Maonitët ju shtypni dhe ju bëtë thirrje, a nuk ju çlirova nga duart e tyre? **13** Megjithatë ju më braktisët dhe u vutë nē shërbim tē perëndive tē tjerë; prandaj unë nuk do t'ju çliroj më. **14** Shkon, pra, t'u thërrisni perëndive që keni zgjedhur; le t'ju shpëtojnë ato në kohën e fatkeqësive tuaja!". **15** Bijtë e Izraelit i thanë Zotit: "Kemi mëkatuar; bëna çfarë tē duash, por na çlroj sot, të lutemi shumë". **16** Atëherë hoqën nga mjedisi i tyre perënditë e huaja dhe i shërbyen Zotit që u trishtua pér vuajtjet e Izraelit. **17** Pastaj bijtë e Amonit u mblođhën dhe ngritën kampin e tyre nē Galaaudit; e amonit u mblođhën dhe ngritën kampin e tyre nē Mitspah. **18** Populli, domethënë princat e Galaaudit i thanë njeri jetrit: "Kush do tē jetë njeriu që do tē fillojë tē luftojë kundër bijve tē Amonit? Ai do tē jetë kreu i tē gjithë banorëve tē Galaaudit".

11 Jefteu, Galaaditi, ishte një njeri i fortë dhe trim, bir i një

prostitute dhe i Galaaudit. **2** Bashkëshortja e Galaaudit i lindi bij tē tjerë; kur bijtë e gruas së tij arritin nē moshën madhore, ata e débuat Jefteun dhe i thanë: "Ti nuk do tē kesh trashëgimi nē shtëpinë e atit tonë, sepse je biri i një gruaje tjetër". **3** Atëherë Jefteu iku larg vëllezërvë tē tij dhe u vendos nē vendin e Tobit. Rreth Jefteut u mblođhën njerëz pa asnjë vlerë, që kryenin sulme bashkë me tē. **4** Pas një farë kohe bijtë e Amonit i shpallën luftë Izraelit. **5** Kur bijtë e Amonit filluan luftën kundër Izraelit, pleqtë e Galaaudit shkuant ta kërkojnë Jefteun nē vendin e Tobit; **6** dhe i thanë Jefteut: "Eja me ne dhe bëhu kapidanin ynë, pér tē luftuar kundër bijve tē Amonit". **7** Por Jefteu iu përgjegj pleqve tē Galaaudit

duke thënë: "A nuk më keni urryer dhe dëbuar nga shtëpia e atit tim? Pse vini tani tek unë kur jini keq?". 8 Pleqtë e Galaadit i thanë Jefteut: "Pikërisht për këtë jemi kthyer tani te ti, me qëllim që ti të vish me ne për të luftuar kundër bijve të Amonit, dhe të vihesh në krye të gjithë banorëve të Galaadit". 9 Atëherë Jefteu iu përgjegj pleqe të Galaadit: "Në qoftë se më ktheni tek ju për të luftuar kundër bijve të Amonit, dhe Zoti i lë në pushtetin tim, unë do të bëhem komandanti juaj". 10 Pleqtë e Galaadit i thanë Jefteut: "Zoti le të jetë dëshmitar midis nesh, në rast se nuk veprojmë ashtu si ke thënë ti". 11 Pastaj Jefteu shkoi tek pleqtë e Galaadit dhe populli e zgjodhi komandant dhe udhëheqës të tij; dhe Jefteu përsëri para Zotit në Mitspah tërë fjalët që pati thënë më parë. 12 Pastaj Jefteu i dërgoi lajmëtarë mbretit të bijve të Amonit për t'i thënë: "Çfarë ka midis teje dhe meje, që ti të vish e të bësh luftë në vendin tim?". 13 Mbreti i bijve të Amonit u përgjegj me këto fjalë lajmëtarëve të Jefteut: "Sepse, kur Izraeli doli nga Egjipti, ai pushtoi vendin tim, nga Arnoni deri në Jabok dhe në Jordan. Tani, pra, m'i kthe këto toka në mënyrë miqësore". 14 Jefteu i dërgoi përsëri lajmëtarë mbretit të bijve të Amonit për t'i thënë: 15 "Kështu thotë Jefteu: Izraeli nuk shtiu në dorë as vendin e Moabit, as vendin e bijve të Amonit; 16 por kur Izraeli doli nga Egjipti dhe kapërcëve shkretëtirën deri në Detin e Kuq dhe arriti në Kadesh, 17 i dërgoi lajmëtarë mbretit të Edomit për t'i thënë: "Të lutem më lër të kaloj nëpër vendin tênd"; por mbreti i Edomit nuk pranoi. I dërgoi lajmëtarë edhe mbretit të Moabit, por edhe ky nuk pranoi. Kështu Izraeli mbeti në Kadesh. 18 Duke ecur pastaj nëpër shkretëtirë, shkoi rreth vendit të Edomit dhe vendit të Moabit e arriti në lindje të vendit të Moabit; dhe ngriti kampin e tij matanë Arnonit, pa hyrë të territorin e Moabit, sepse Arnoni përfaqëson kufirin e Moabit. 19 Pastaj Izraeli i dërgoi lajmëtarë Sihonit, mbretit të Amorejve, dhe të Heshbonit, dhe i tha: "Të lutemi, na lër të kalojmë nëpër vendin tênd për të arritur në tonin". 20 Por Sihoni nuk pati besim ta lërë të kalojë Izraelin nëpër territorin e tij; përkundrazi Sihoni i mblohdhi gjithë njerëzit e tij të cilët u vendosën në Jahats dhe lutoi kundër Izraelit. 21 Por Zoti, Perëndia i Izraelit e dha Sihonin dhe gjithë njerëzit e tij në duart e Izraelit, që i mundi; kështu Izraeli pushtoi tërë vendin e Amorejve, që banonin në atë krahinë; 22 pushtoi tërë territorin e Amorejve, nga Arnoni në Jabok dhe nga shkretëtira deri në Jordan. 23 Dhe tani që Zoti, Perëndia i Izraelit, ka dëbuar Amorejtë përparrë popullit të Izraelit, ti dëshëron të zotërosh vendin e tyre? 24 A nuk zotëron ti atë që Kemoshi, zoti yt, të ka dhënë në zotërim? Kështu edhe ne do të zotërojmë vendin e atyre që Zoti ka dëbuar para nesh. 25 Mos je ti, vallë, më i mirë se Balaku, bir i Tsiporit dhe mbret i Moabit? A pati ndofta mosmarrëveshje me Izraelin, apo i bëri luftë? 26 Kaluan tregind vjet që Izraeli banon në Heshbon dhe në fshatrat e tij përrëth, në Aroer dhe në fshatrat e tij përrëth dhe në të gjitha qytetet mbi brigjet e Arnonit; pse nuk ja keni marrë gjatë kësaj kohe? 27 Prandaj unë nuk të kam bërë asnjë padrejtësi dhe ti sillesh keq me mua duke më bërë luftë. Zoti, gjyqtari, le të vendosë sot drejtësinë midis bijve të Izraelit dhe bijve të Amonit!". 28 Por mbreti i bijve të Amonit nuk mori parasysh fjalët që Jefteu i kishte dërguar. 29 Atëherë Fryma e Zotit erdhë mbi Jefteun dhe ai kaloi nëpër Galaadin dhe Manasin, arriti në Mitspah të Galaadit dhe që këtë lëvizë kundër bijve të Amonit. 30 Jefteu lidhi një kusht me Zotin dhe tha: "Në rast se ti më jep në duart e mia bijtë e Amonit, 31 çfarë të dalë nga dyert e shtëpisë sime për të më pritur kur të kthehem fitimtar nga bijtë e Amonit, do t'i përkasë Zotit dhe unë do t'ia ofroj si olokaust". 32 Kështu Jefteu marshoi kundër bijve të Amonit për t'u bërë luftë, dhe Zoti ia dha në dorë. 33 Ai i mundi duke bërë një masakër të madhe, nga Aroeri deri në drejtim të Minithit (duke u marrë njëzet qytete) dhe deri në Abel-Keramim. Kështu bijtë e Amonit u poshtëruan

përparrë bijve të Izraelit. 34 Pastaj Jefteu u kthyte në shtëpinë e tij, në Mitspah; dhe ja që i doli për ta pritur e bija me dajre dhe vaj. Ajo ishte bija e vetme e tij, sepse ai nuk kishte djem ose vajza të tjera. 35 Sa e pa, grisi rrrobat e tij dhe tha: "Oh, bija ime, ti po më bën shumë fatkeq, ti po më sjell mjerim! Unë i kam dhënë fjalën Zotit dhe nuk mund të tertiqem". 36 Ajo i tha: "O atë, në rast se i ke dhënë fjalën Zotit, vepro me mua simbas fjalëve që kanë dalë nga goja jote, sepse Zoti ta mori hakun me armiqëtë e tu, bijtë e Amonit". 37 Pastaj i tha t'i atit: "Të më lejohet kjo e drejtë: lermë t'i lirë dy muaj, në mënyrë që të sillem nëpër male duke qarë virgjérinë time me shoqet e mia". 38 Ai u përgjegj: "Shko!". Dhe e la të shkonte për dy muaj. Kështu ajo shkoi me shoqet e saj dhe qau ndër male virgjérinë e saj. 39 Mbas dy muajsh ajo u kthye tek i ati; dhe ai veproi me të simbas kushtit që kishte lidhur. Ajo nuk kishte njohur burrë. Kështu u bë zakon në Izrael 40 që bijat e Izraelit të shkojnë qđo vit e të qajnë bijën e Jefteut, Galaaditit, katër ditë me radhë.

12 Njerëzit e Efraimit u mblohdën, kaluan në Tsafon dhe i thanë Jefteut: "Pse shkove të luftosh kundër bijve të Amonit dhe nuk na thirre të vinin bashkë me ty? Ne do t'i vëmë zjarrin shtëpisë sate bashkë me ty brenda". 2 Jefteu iu përgjegj atyre: "Unë dhe populli im kemi pasur një grindje të madhe me bijtë e Amonit; dhe kur ju kërkova ndihmë nuk më liruat nga duart e tyre. 3 Kështu, duke parë se nuk më vinit në ndihmë, vura në rrezik jetën time dhe marshova kundër bijve të Amonit, dhe Zoti m'i dha në duart e mia. Pse, pra, jeni ngritur sot kundër meje për të më luftuar?". 4 Pastaj Jefteu mblohdhi tërë njerëzit e Galaadit dhe u ndesh me Efraimin; dhe njerëzit e Galaadit e mundën Efraimin, sepse këta thonin: "Ju Galaaditit jeni ikanakë të Efraimit në mes të Efraimit dhe në mes të Manasit". 5 Njerëzit e Galaadit zunë vatë e Jorditan para se të arrinin ata të Efraimit; kështu kur ndonjë nga ikanakët e Efraimit thoshte: "M lini të kaloj", njerëzit e Galaadit e pyesnin: "A je ti një Efraimit?". Në rast se ai përgjigjej: "Jo", Galaaditit i thonin: 6 "Atëherë thuaj Shibleth; në rast se ai thoshte "Shiboleth", sepse nuk mund ta shqiptonte si duhet, e kapnini dhe e vrissin pranë vaut të Jorditan. Në atë kohë u vranë në këtë mënyrë dyzet e dy mijë njerëz të Efraimit. 7 Jefteu ushtroi funksionin e gjyqtarit gjashtë vjet me radhë. Pastaj Jefteu, Galaaditi, vdiq dhe u varros në një nga qytetet e Galaadit. 8 Mbas tij gjyqtarit i Izraelit u bë Ibtsani nga Betlemi. 9 Ai pati tridhjetë bij; mortai tridhjetë bijat e tij dhe solli nga jashtë tridhjetë vajza për bijtë e tij. Qe gjyqtar i Izraelit shtatë vjet me radhë. 10 Pastaj Ibtsani vdiq dhe u varros në Betlem. 11 Mbas tij gjyqtarit i Izraelit u bë Eloni, Zabulonit; qe gjyqtar i Izraelit dhjetë vjet me radhë. 12 Pastaj Eloni, Zabulonit, vdiq dhe e varrosën në Ajalon, në vendin e Zabulonit. 13 Mbas tij qe gjyqtar i Izraelit Abdoni, bir i Hilelit, Pirathonit. 14 Ai pati dyzet bij dhe tridhjetë nipa, që u hipnin shtatëdhjetë gomarëve të vegjël. Ai qe gjyqtar i Izraelit tetë vjet me radhë. 15 Pastaj Abdoni, bir i Hilelit, Pirathonit, vdiq dhe e varrosën në Pirathon, në vendin e Efraimit, në krahinën malore të Amalekut.

13 Bijtë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që është e keqe për sytë e Zotit, dhe Zoti i dha në duart e Filisteive për dyzet vjet. 2 Ishte një njeri nga Tsorahu, prej familjes së Danitëve, që quhej Manoah; gruaja e tij ishte shterpë dhe nuk kishte fëmijë. 3 Engjelli i Zotit iu shfaq kësaj gruaje dhe i tha: "Ja, ti je shterpë dhe nuk ke fëmijë, por ke për të mbetur me barrë dhe do të pjellësh një fëmijë. 4 Prandaj ruhu se pi verë o pije dhësë, dhe mos ha asnjë gjë të papastër. 5 Sepse ti do të mbetesh me barrë dhe do të pjellësh një djalë, mbi kokën e tij cilët nuk do të kalojë brisku, sepse fëmija do të jetë një Nazireo kushtuar Perëndisë që në barkun e nënës së tij, ai do të fillojë ta çlrojë Izraelin nga

duart e Filistejve". 6 Atéherë gruaja shkoi t'i thotë bashkëshortit të saj: "Një njeri i Perëndisë erdhi tek unë; pamja e tij ishte si ajo e Engjëllit të Perëndisë, me të vërtetë e frikshme. Unë nuk e pyeta se nga vinte, dhe ai nuk më tha emrin e tij; 7 por më tha: "Ja, ti do të mbetesh me barrë dhe do të pellësh një djalë; prandaj tanë mos pi verë as pije dehëse, dhe mos ha asgjë të papastër, sepse fëmija do të jetë një Nazireo i kushtuar Perëndisë që në barkun e nënës së tij deri në ditën e vdekjes së tij"". 8 Atéherë Manoahu iu lut me të madhe Zotit dhe i tha: "O Zot, të lutem që njeriu i Perëndisë i dërguar prej teje të kthehet përsëri pranë nesh dhe të na mësojë se çfarë duhet të bëjmë me fëmijën që ka pér të lindur". 9 Perëndia e dégjoi zérin e Manoahut; dhe Engjëlli i Perëndisë u kthye përsëri te gruaja, ndërsa ajo ndodhej në arë, por burri i saj Manoah nuk ishte me të. 10 Dhe gruaja me të shpejtë shkoi të informojë bashkëshortin e saj dhe i tha: "Ja, m'u shfaq ai burrë, që erdhi tek unë pardje". 11 Atéherë Manoahu u ngrit dhe ndoqi gruan e tij dhe, kur arritin tek ai njeri, i tha: "Ti je ai njeri që i foli kësaj gruaje?". Ai u përgjegj: "Jam unë". 12 Por Manoahu tha: "Kur të realizohet fjalë jote, cili duhet të jetë stili i jetës së djalit dhe çduhet të bëj?". 13 Engjëlli i Zotit iu përgjegj Manoahut: "Gruaja duhet të ketë kujdes pér të gjitha ato që i thashë. 14 Të mos hajë asnjë nga prodhimet e rrushit, të mos pijë verë a pije dehëse, dhe të mos hajë asnjë gjë të papastër; të ketë parasysh të gjitha porositet që i kam urdhëruar". 15 Atéherë Manoahu i tha Engjëllit të Zotit: "Na lejo të mbajmë dhe të përgatimis një kec!". 16 Engjëlli i Zotit iu përgjegj Manoahut me këto fjalë: "Edhe sikur të më mbash nuk do ta ha ushqimin tênd; por në rast se ti dëshiron të bësh një olokaust, ofroja Zotit". (Manoahu nuk e dinte se ai ishte Engjëlli i Zotit). 17 Pastaj Manoahu i tha Engjëllit të Zotit: "Cili është emri yt që të realizohen fjalët e tua, ne të kemi mundësi të të nderojmë?". 18 Engjëlli i Zotit iu përgjegj: "Pse vallë kérkon të mësosh emrin tim? Ai është i mrekullueshëm". 19 Kështu Manoahu mori kecin dhe blatinim e ushqimit dhe ia ofroi Zotit mbi gurin. Atéherë Engjëlli bëri një mrekulli, ndërsa Manoahu dhe e shoqja shikonin; 20 ashtu si flaka ngjitej nga altari në qjell, Engjëlli i Zotit u ngjit me flakën e altarit. Duke parë këtë, Manoahu bashkë me gruan e tij ranë përbys pér tokë. 21 Engjëlli i Zotit nuk iu shfaq më as Manoahut, as bashkëshortes së tij. Atéherë Manoahu kuptoi se ai ishte Engjëlli i Zotit. 22 Manoahu i tha pastaj bashkëshortes së tij: "Ne me siguri do të vdesim, sepse pamë Perëndin". 23 Por e shoqja i tha: "Po të kishte dashur me të vërtetë vdekjen tonë, Zoti nuk do të kishte pranuar nga duart tona olokaustin dhe blatinim e ushqimit, as do të na kishte treguar téré këto gjëra, dhe tanë nuk do të bënte që të dégjonim gjëra si këto". 24 Pastaj gruaja lindi një djalë të cilët ia vunë emrin Sanson. Fëmija u rrit dhe Zoti e bekoi. 25 Fryma e Zotit filloj të lëvizë mbi të në kampin e Danit, midis Tsorahut dhe Eshtaoit.

14 Sansoni zbriti në Timnah dhe aty pa një grua midis bijave të Filistejve. 2 Kur u kthye në shtëpi, foli pér të me të atin dhe të ëmën, duke u thënë: "Pashë në Timnah një femër midis bijave të Filistejve; ma merrni pér grua". 3 Babai dhe nëna e tij i thanë: "A nuk ka vallë një grua midis bijave të véllezërvë të tu në gjithë popullin tonë, që ti të shkosh të marrësh një grua midis Filistejve të parrethprerë?". Por Sansoni iu përgjegj atit të tij me këto fjalë: "Merrma atë, sepse më pëlgën". 4 Por i ati dhe e éma nuk e dinin se kjo vinte nga Zoti dhe që Sansoni kérkonte një rast kundër Filistejve. Në atë kohë, Filistejtë sunodin në Izrael. 5 Pastaj Sansoni zbriti me të atin dhe me të ëmën në Timnah; sapo arritin në vreshtat e Timnahut, një luan i vogël u doli përrpara duke ulëritur. 6 Atéherë Fryma e Zotit zbriti në ményrë të fuqishme mbi të dhe ai, pa pasur asgjë në dorë, e shqeu luanin, ashtu si shqyhet

një kec; por nuk i tha asgjë atit dhe nënës së tij pér atë që kishte bërë. 7 Pastaj zbriti dhe i foli gruas, dhe ajo i pélqeuan Sansonit. 8 Mbas disa ditësh ai u kthye pér ta marrë me vete dhe dolin nga rruga pér të parë skeletin e luanit; dhe ja, në trupin e luanit kishte një mori bletësh dhe mjaltë. 9 Ai mori pak mjaltë në dorë dhe filloj ta hajë ndërsa po ecte; kur arriti tek i ati dhe tek e éma, u dha edhe atyre dhe ata e hëngren; por nuk u tha që e kishte marrë mjaltin nga trupi i luanit. 10 Pastaj i ati zbriti tek ajo grua, dhe aty Sansoni shtroi një gasti siç e kishin zakon të rintjtë. 11 Dhe ndodhi që, kur njérizit e panë vendit, ata morën tridhjetë shokë, që të rrin bashkë me të. 12 Sansoni u tha atyre: "Unë do t'ju propozoj një gjëzë; në rast se ju arrini të gjeni shpjegimin e saj të ma njoftoni brenda shtatë ditëve të gostisë, do t'ju jap tridhjetë tunika dhe tridhjetë ndërresa rrobash; 13 por në rast se nuk mund të ma shpjegoni, do të më jepni mua tridhjetë tunika dhe tridhjetë ndërresa rrobash". 14 Ata iu përgjegj: "Propozo gjëzën tênde, që ta dégjojmë". Ai u tha atyre: "Nga gllabëruesi doli ushqimi, dhe nga i forti doli e émbla". Tri ditë me radhë ata nuk arritin ta shpjegojnë gjëzën. 15 Ditën e shtatë i thanë bashkëshortes së Sansonit: "Mbushja mendjen burrit tênd që të na shpjegojë gjëzën; ndryshe do të të djegim ty dhe do t'i vëmë flakën shtëpisë së atit tênd. A na keni ftuar pér të na zhveshur? Vallë a s'është ashtu?". 16 Gruaja e Sansonit qau para tij dhe i tha: "Ti ke vetëm urejje ndaj meje dhe nuk më do; ti u propozovë një gjëzë bijve të popullit tim, por nuk ia shpjegova as atit tim; as nënës sime, pse duhet të ta shpjegoj ty?". 17 Ajo qau para tij gjatë shtatë ditëve të festës. Kështu ditën e shtatë Sansoni ia shpjegoi, sepse e mërziste; pastaj ua shpjegoi gjëzën bijve të popullit të saj. 18 Njerizit e qytetit, ditën e shtatë, para se të perëndonte dita, i thanë Sansonit: "A ka gjë më të ëmbël se mjalti? A ka gjë më të fortë se luani?". Dhe ai u përgjegj atyre: "Po të mos kishit lëruar me mëshqerrën time, nuk do ta kishit zgjidhur gjëzën time". 19 Atéherë Fryma e Zotit erdhi mbi të në ményrë të fuqishme, dhe ai zbriti deri në Ashkelon, vrau tridhjetë njérizit nga atë, mori plaqat e tyre dhe u dha ndërrasat e rrobave atyre që e kishin shpjeguar gjëzën. Kështu zemërimi i tij u ndez; pastaj ai u ngjit përsëri në shtëpinë e të atit. 20 Por gruan e Sansonit ia dhanë shokut të tij, që kishte qenë shoku i tij më i mirë.

15 Mbas një farë kohe, kur korret gruri, Sansoni shkoi të vizitojë të shoqen, duke pasur me vete një kec, dhe tha: "Dua të hyj në dhomë te gruaja ime". Por i ati i saj nuk e lejoi të hyjë, 2 dhe i tha: "Mendoja pikërisht që ti e urren, prandaj ia dhashë shokut tênd; a nuk është më e bukur motra e saj më e vogël? Merre, pra, në vend të saj". 3 Sansoni iu përgjegj atyre: "Këtë herë nuk do të kem asnjë faj ndaj Filistejve në rast se do t'u bëj ndonjë të keqë". 4 Kështu Sansoni shkoi dhe kapi treqind dhelpra; pastaj mori pishtarë, i ktheu dhelprat bisht më bisht dhe i vuri nga një pishtar midis dy bishtave. 5 Pastaj ndezi pishtarët dhe i la dhelprat të iknini nëpër fushat e grurit të Filistejve, dhe dogji demeton dhe grurin akoma në këmbë madje edhe vreshtat dhe ullishtat. 6 Atéherë Filistejtë pyetën: "Kush e bëri këtë?". Muarrën këtë përgjigje: "Sansoni, dhëndri i burrit të Timnahut, sepse ky mori gruan dhe ia dha si bashkëshorte shokut të tij". Kështu Filistejtë u ngriten dhe i vunë flakën asaj dhe atit të saj. 7 Sansoni u tha atyre: "Me genë se keni bërë këtë gjë, unë do të hakmerrem sigurisht kundër jush dhe pastaj do t'ri". 8 Kështu i goditi në ményrë të pamëshirshme, duke bërë kërdi të madhe. Pastaj zbriti dhe qendroi në shpellën e shkëmbit të Etamit. 9 Atéherë Filistejtë dolën, ngriten kampin e tyre në Juda dhe u shtrinë deri në Lehi. 10 Njerizit e Judës u thanë atyre: "Pse dolët kundër nesh?". Ata iu përgjigj: "Dolëm pér të kapur Sansonin dhe pér t'i bërë atij

atë që ai na ka bërë neve". **11** Atéherë tre mijë burra të Judës zbritën në shpellën e shkëmbit të Etamit dhe i thanë Sansonit: "Nuk e di që Filistejtë na sundojnë? Çfarë na bëre kështu?". Ai u përgjegj kështu: "Atë që më bënë mua, unë ua bëra atyre". **12** Ata i thanë: "Ne kemi zbritur që të kapim dhe të të dorëzojmë në duart e Filistejeve". Sansoni u përgjegj: "Betoħuni që ju nuk do të më vrismi". **13** Atéherë ata i folën duke thënë: "Jo, vetëm do të të lidhim dhe do të të dorëzojmë në duart e tyre; por me siguri nuk do të të vrasim". Kështu e lidhën me dy litarë të rinx dhe e nxorën nga shpella. **14** Kur arriti në Lehi, Filistejtë i dolën përpëra me klithma gëzimi; por Fryma e Zotit erdhë fuqishëm mbi të dha litarët që kishte në krahe bënë si fije liri që digjen; dhe lidhjet i ranë nga duart. **15** Gjeti pastaj një nofull gomari akoma të freskët, shtriu dorën dhe e kapi; me të vrua një mijë njerëz. **16** Atéherë Sansoni tha: "Me një nofull gomari, pирgje mbi pирgje! Me një nofull gomari vrava një mijë njerëz". **17** Kur mbaroi së foluri hodhi nofullën dhe e quajti atë vend Ramath-Lehi. **18** Pastaj pati një etje të madhe dhe kërkoi ndihmën e Zotit, duke thënë: "Ti lejove këtë çlirim të madh me dorën e shërbëtorit tënd, por a duhet të vdes unë tanë nga etja dhe të bie në duart e atyre që nuk janë rrëthprerë?". **19** Atéherë Perëndia çau shkëmbin e lugët që ndodhet në Lehi dhe doli ujë prej tij. Ai piu ujë, fryma i tij u gjallërua dhe ai mori jetë. Prandaj e quajti këtë burim En-Hakore; ajo ekziston në Lehi edhe sot. **20** Sansoni qe gjyqtar i Izraelit për njëzet vjet në kohën e Filistejeve.

16 Pastaj Sansoni shkoi në Gaza dhe aty pa një prostitutë, dhe hyri tek ajo. **2** Kur u thanë atyre të Gazës: "Sansoni erdhë këtu", ata rrethuan vendin dhe qëndruan në pritë téré natën pranë portës së qytetit, duke mbajtur heshtje të plotë, dhe thanë: "Në të gdhirë do ta vrasim". **3** Sansoni ndejeti shtrirë deri në mesnatë; pastaj në mesnatë u ngriti, kapi kanatet e portës së qytetit dhe dy shtalkat e saj i shkuli nga vendi bashkë me shufrat prej hekurit, i ngarkoi mbi kurrriz dhe i çoi në majë të malit që ndodhet përballë Hebronit. **4** Mbas kësaj ra në dashurë me një grua nga lugina e Sorekut, që quhej Delilah. **5** Atéherë princat e Filistejeve shkuant tek ajo dhe i thanë: "Bëje pér vete dhe zbulo ku qëndron téré ajo forcë e madhe e tij, në ményrë që ta mposhtim pér ta lidhur dhe pér ta nënshtuar; pastaj do të të japid secili një mijë e njëqind sikla argjendi. **6** Kështu Delilah i tha Sansonit: "Më thuaj të lutem, ku qëndron forca jote e madhe dhe né çfarë ményre mund të lidhin që të të nënshtrojnë". **7** Sansoni iu përgjegj: "Në rast se më lidhin me shtatë tela të freskëta, jo akoma të thara, të harkut, unë do të bëhem i dobët dhe do të jem si gjithë burrat e tjerë". **8** Atéherë princat e Filistejeve i suallën shtatë tela të freskëta harku, jo akoma të thata, dhe ajo e lidhi me këto tela. **9** Mirëpo kishte njerëz që rrinin në pritë pranë saj, në një dhomë të brëndshme. Ajo i tha: "Sansone, Filistejtë i ke mbi kokë!". Por ai i këputi litarët, ashtu si këputet një fije shtupe kur ndjenj zjarrin. Kështu e fshehta e forcës së tij mabeti e panjohur. **10** Pastaj Delilah i tha Sansonit: "Ja, je tallur me mua dhe më ke treguar gjenieshtra; por tanë, të lutem, më thuaj se me çfarë gjë mund të lidhesht". **11** Ai iu përgjegj: "Në qoftë se më lidhin me litarë të rinx që nuk kanë qenë përdorur kurrrë, unë do të bëhem i dobët dhe do të jem si çfarëdo burrë tjetër". **12** Prandaj Delilah mori litarë të rinx, e lidhi dhe i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Dhe kishte njerëz në pritë në dhomën e brendshme. Ai i këputi litarët që kishte në krahe si të ishin penj. **13** Atéherë Delilah i tha Sansonit: "Deri tanë je tallur me mua dhe më ke thënë gjenieshtra; tregonë me se mund të lidhesh". Dhe ai iu përgjegj: "Mjafton të thurësh shtatë gërshtat e kokës sime me majën e tezgjahut". **14** Ajo i thuri dhe i fiksoi në shulin e tezgjahut pastaj i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Por ai u zgjua nga gjumi dhe shkuli shulin nga tezgjahut dhe nga maja. **15** Atéherë

ajo i tha: "Si mund të më thuash: "Të dua", kur zemra jote nuk eshtë me mua? Tri herë me radhë je tallur me mua dhe nuk më ke treguar ku qëndron forca jote e madhe". **16** Tani, me qenë se ajo e bezdiste çdo ditë me fjalët e saj dhe e nxiste me ngulm, ai u zemërua pér vdekje, **17** dhe ia celi asaj téré zemrën, duke i thënë: "Kurrë nuk ka kaluar brisku mbi kokën time, sepse jam një Nazireo i Perëndisë, qysh në barkun e nënës sime; po të rrushesha, forca ime do të ikte, do të bëhesha i dobët dhe i njeljotë si gjithë burrat e tjerë". **18** Kur Delilah u bind që ai ia kishte celur plotësish zemrën, dérgoi të thërrasin princat e Filistejeve dhe u dérgoi këto fjalë: "Ejani lart këtë radhë se ai ma hapi téré zemrën e tij". Atéherë princat **19** Pastaj ajo e vuri në gjumë mbi gjunjët e saj, thirri një njeri që i rovi të shtatë gërshtatet të kokës së Sansonit; pastaj filloj i traftoj keq, dhe fuqia e tij e la. **20** Atéherë ajo i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Ai u zgjua nga gjumi dhe tha: "Unë do t'ia dal si herët e tjera, do të shpenghem". Por nuk e dinte që Zoti e kishte braktisur. **21** Dhe Filistejtë e zunë dhe i nxorën sytë; e zbritën në Gaza dhe e lidhën me zinxhirë prej bronzi. Dhe e vunë të trottullojë mokrën në burg. **22** Ndëkaq flokët e kokës, mbasi u rruan, filluan përsëri të rriten. **23** Princat e Filistejeve u mblohdhën pér t'i paraqitur një flimj të madh Dagonit, perëndisë së tyre, dhe pér t'u gëzuar. Ata thonin: "Perëndia ynë na ka dhënë në dorë Sansonin, armikun tonë". **24** Kur populli e pa, filloj i tē lavdërojë perëndinë e vet dhe t'hothet: "Perëndia ynë na dha në dorë armikun tonë, atë që shkatëronte vendin tonë dhe që ka vrarë aq shumë njerëz tanë". **25** Kështu në gjëzimin e zemrës së tyre, ata thanë: "Silleni Sansonin që të défrehemë me tél". E nxorrën Sansonin nga burgu dhe ai bëri karagjozllëqe para tyre. Pastaj e vunë midis shtyllave. **26** Atéherë Sansoni i tha fémijës, që e mbante prej dore: "Lërmë tē prek shtyllat mbi tē cilat qendron shtëpia, **27** që tē mund tē mbështetem në tó". Shtëpia ishte pot me burra dhe gra; aty ndodheshin téré princat e Filistejeve, dhe mbi çati tre mijë veta, burra e gra, që shikonin Sansonin ndërsa ky bënte palacon. **28** Atéherë Sansoni kërkoi ndihmën e Zotit dhe tha: "O Zot, o Zot, të lutem mos më harro! Më jep forcën e nevojshe pér këtë herë vetëm, o Perëndi që tē hakmerrem me Filistejtë me një goditje të vetme, pér shkak të humbjës së dy syve tē mi". **29** Pastaj Sansoni kapi dy shtyllat qendrone, që mbanin tempullin, dhe u mbështet tek ato, tek njera me dorën e djathë dhe tek tjetra me dorën e majtë; **30** pastaj Sansoni tha: "Le tē vdes bashkë me Filistejtë!". U përkul pastaj me tē gjithë forcën e tij, dhe shtëpia u shemb mbi princat dhe mbi gjithë popullin që ndodhej brenda; dhe qenë më shumë ata që ai vrua duke vdekur se ata që kishte vrarë kur që gjallë. **31** Pastaj vëllezërit e tij dhe téré shtëpia e atit të tij zbritën dhe e morën; dhe e quan ta varrosin midis Tsorahut dhe Eshtailit, në varrin e Manoahut, të atit të tij. Ai qe gjyqtar i Izraelit njëzet vjet me radhë.

17 Në krahinën malore të Efraimit ishte një njeri që quhej Mikah. **2** Ai i tha nënës së tij: "Një mijë e njëqind siklat prej argjendi që tē kanë marrë dhe pér tē cilat ke thënë një mallkim, që e dégjova me veshët e mi, ja, i kam unë; ato para i kisha marrë unë". Nëna e tij tha: "Im bir qoftë i bekuar nga Zoti!". **3** Kështu ai ia ktheu nënës së tij të një mijë e njëqind siklat prej argjendi dhe e éma tha: "Unë ia shenjtëroj plotësish nga dora ime këtë argjend Zotit pér birin tim, pér ta bërë një shëmbëltirë të ghendur dhe një figurë me derdhje prandaj po ta kthej tanë". **4** Pas kthimit të argjendit nënës së tij, e éma mori dyqind sikla argjendi dhe ia dha shkrirësit, i cili bëri një shëmbëltirë të ghendur dhe një figurë me derdhje metal; dhe këto u vendosën në shtëpinë e Mikahut. **5** Kështu ky njeri, Mikahu, pati një shtëpi perëndish; bëri një efod dhe një shtëpi idhujsh, dhe shenjtëroi një nga bijtë e tij që

i sherbente ai prift. **6** Në atë kohë nuk kishte mbret në Izrael; secili bënte atë që i dukej e drejtë në sytë e tij. **7** Ishte një i ri nga Betlemi i Judës, nga familia e Judës, i cili ishte Levit dhe banonte në atë vend si i huaj. **8** Ky njeri u nis nga qyteti i Betlemit të Judës për t'u vendosur aty ku mund të gjente një vend; duke ecur arriți në krahinën malore të Efraimit, në shtëpinë e Mikahut. **9** Mikahu e pyeti: "Nga po vjen?". Ai u përgjegj: "Jam një Levit nga Betlemi i Judës dhe jam duke kërkuar një vend ku mund të vendosem". **10** Mikahu i tha: "Rri me mua, dhe bëhu ati dhe prifti im; do të t'ë jap dhjetë sikla argjendi qđo vit, rroba dhe ushqim". Atëherë Leviti hyri. **11** Kështu Leviti pranoi të rrinte me atë njeri, që e trajtoi të riun sikur të ishte një nga bijtë e tij. **12** Mikahu e shenjtëroi Levitin; i riu i shërbeu si prift dhe u vendos në shtëpinë e Mikahut. **13** Pastaj Mikahu i tha: "Tani e di që Zoti do të më bëjë të mira, sepse kam një Levit që më shërben si prift".

18 Në atë kohë nuk kishte mbret në Izrael; po në këtë kohë fisi i Danitëve kërkonte për vete një territor për t'u vendosur, sepse deri në ato ditë nuk i ishte aktuar asnjë trashëgimi midis fiseve të Izraelit. **2** Bijtë e Danit dërguan, pra, te Tsroruhu dhe te Eshtaoi pesë burra trima, që përfaqësonin térit fisin e tyre, për t'ë vëzhguar dhe për t'ë kontrolluar vendin; dhe u thanë atyre: "Shkoni të vëzhgoni vendin!". Kështu ata arritën në krahinën malore të Efraimit, në shtëpinë e Mikahut, dhe e kaluan natën aty. **3** Ndërsa ishin pranë shtëpisë së Mikahut, njohën zërin e të riut Levit; atëherë ata hynë në shtëpi dhe e pyetën: "Kush të solli këtu? Çfarë bën në këtë vend? Çfarë ke ti këtu?". **4** Ai u përgjegj: "Mikahu më ka bërë këtë dhe atë; më mori në shërbim të tij dhe unë jam prift i tij". **5** Atëherë ata i thanë: "Pyet, pra, Perëndinë që të dimë në se rruga që kemi nisur do të jetë e mbarë". **6** Prifti iu përgjegj: "Shkoni në paqe; rruga që bëni kryhet nën shikimin e Zotit". **7** Kështu të pesë burrat u nisën dhe arritën në Laish, panë që populli që banonte aty bënte një jetë të sigurt, simbas zakoneve të atyre të Sidonit, një jetë të qetë dhe të sigurt, sepse nuk kishte njeri. **8** Pastaj u kthyen te vëllezërit e tyre në Tsroruhu dhe në Eshtao; dhe vëllezërit i pyetën ata: "Çfarë thoni?". **9** Ata u përgjigj: "Le të ngrihemi dhe të sulemi kundër atyre njerëzve, sepse kemi parë vendin dhe është me të vërtetë i mrekullueshëm. Pse mbanë një qëndrim jo aktiv? Mos nguroni të lëvizni për ta pushtuar vendin! **10** Kur të arrini, keni për t'ë gjetur një popull të sigurt dhe një vend të gjërë, sepse Perëndia ka dhënë në duart tuaja; është një vend ku nuk mungon asgjë nga ajo që është mbi tokë". **11** Atëherë gjashqëind burra të familjes së Danitëve u nisën nga Tsroruhu dhe nga Eshtoali, të armatosur mirë për luftë. **12** Ata u ngjitën dhe ngritën kampin e tyre në Kirjath-Jearim, në Jude; (prandaj ky vend, që ndodhet prapa Kiriath-Jearim, quhet edhe sot e kësaj dite kampi i Danit). **13** Që këtej kaluan në krahinën malore të Efraimit dhe arritën në shtëpinë e Mikahut. **14** Atëherë të pesë burrat, që kishin shkuar të vëzhdagonin vendin e Laishit, filluan t'u thonë vëllezërvë e tyre: "A e dini ju që në këto shtëpi ka një efod, një shtëpi idhujsh, një shëmbëlltyrë të gdhendur. **15** Kështu ata u drejtuan nga ajo anë, arritën në shtëpinë e Levitit të ri, në banesën e Mikahut, dhe pëershëndetën. **16** Ndërsa të gjashqëind burrat e bijve të Danit, të armatosur mirë për luftë, rrinin para portës, **17** pesë burrat që kishin vajtur të vëzhdagonin vendin u ngjitën lart, hynë në shtëpi, morën shëmbëlltyrën e gdhendur, efodin, shtëpinë e idhujve dhe figurën prej metalli të shkrirë. Prifti rrinte para portës bashkë me gjashqëind njerëzit e armatosur mirë për luftë. **18** Kur këta hynë në shtëpinë e Mikahut dhe morën shëmbëlltyrën e gdhendur, efodin, shtëpinë e idhujve dhe figurën prej metalli të shkrirë, prifti u tha atyre: "Ç'po bëni kështu?". **19** Ata u përgjegjën: "Hesht, vëre dorën mbi gojë, eja me ne, dhe do të

jesht për ne një atë dhe një prift. C'është më mirë për ty, të jesh prifti i shtëpisë së një njeriu të vetëm apo të jesh prifti i një fisi ose të një familjeje në Izrael?". **20** Kështu prifti ndjeu një gjëzim në zemrën e tij, mori efodin, shtëpinë e idhujve dhe shëmbëlltyrën e gdhendur dhe u bashkua me ata njerëz. **21** Atëherë rifilluan marshimin, duke vënë para fëmijët, bagëtinë dhe orenditë. **22** Kur ishin larguar nga shtëpia e Mikahut, burrat që banonin në shtëpitë afër asaj të Mikahut u mblodhën dhe ndoqën bijtë e Danit. **23** Kur bërtitën pastaj bijve të Danit. Këta u kthyen dhe i thanë Mikahut: "Çfarë ke që ke mbledhur këta njerëz?". **24** Ai u përgjegj: "Morët me vete perënditë që i kisha bërë unë dhe priftin, dhe ikët. Tani c'më mbetet? Si mund të më thoni: "Çfarë ke?". **25** Bijtë e Danit i thanë: "Bëj që zëri yt të mos dëgjohet më prapa nesh, sepse njerëz të zemëruar mund të hidhen mbi ju, dëhi do të humbje jetën tënë dhe atë të familjes sate!". **26** Bijtë e Danit e vazhduan rrugën e tyre; dhe Mikahu, kur pa se ata ishin më të fortë se ai, u kthyte dhe shkoi në shtëpinë e tij. **27** Kështu ata, mbasi morën gjérat që kishte bërë Mikahu dhe priftin që kishte në shërbim të tij, arritën në Laish, ku jetonte një popull që rinte i qetë dhe i sigurtë; e vranë me shpatë dhe i vunë flakën qytetit. **28** Nuk pati asnjë që ta çlironte, sepse ndodhej larg Sidonit, dhe banorët e tij nuk mbanin marrëdhënie me njerëz të tjerë. Ai ndodhej në luginën që zgjatej në drejtim të Beth-Rehobit. Pastaj Danitet e rindërtuan qytetin dhe banuan në të, **29** e quajtën Dan, nga emri i Danit, ati i tyre, që ishte bir i Izraelit; por më parë qyteti quhej Laish. **30** Pastaj bijtë e Danit ngritën për vete shëmbëlltyrën e gdhendur; dhe Jonathani, bir i Gershomit, bir i Manasit, dhe bijtë e tij u bënë priftërinj të fiseve të Danitëve deri ditën e robërimit të banorëve të vendit. **31** Kështu ngritën për vete shëmbëlltyrën e gdhendur nga Mikahu, gjatë gjithë kohës që shtëpia e Perëndisë mbeti në Shiloh.

19 Në atë kohë, kur nuk kishte mbret në Izrael, një Levit, që banonte në pjesën më të lartë të krahinës malore të Efraimit, mori si konkubinë një grua nga Betlemi i Judës. **2** Kjo konkubinë kreu një shkelje të kurorës kundër tij dhe e la për t'u kthyer në shtëpinë e atit të saj në Betlem të Judës, ku qendroi katër muaj. **3** Burri i saj u ngrit dhe shkoi te ajo për t'i folur zemrës së saj dhe për ta kthyer në shtëpi. Ai kishte marrë me vete shërbëtorin e tij dhe dy gomarë. Kështu ajo e çoi në shtëpinë e atit të saj; sa e pa, i ati i së resë e priti tërë gjëzim. **4** Vjehrri i tij, i ati i së resë, e mbajti dhe ai qëndroi tri ditë me të; kështu hëngjën e pinë, dhe e kaluan natën aty. **5** Ditet e katërt u ngritën herët në mëngjes dhe Leviti po bëhej gati të nisej, por i ati i vajzës së re i tha dhëndrit të tij: "Ha dicë që të mbahesh, pastaj shkoni". **6** Kështu u ulën bashkë, hëngjën dhe pinë njeri afër tjetrit. Pastaj i ati së resë i tha burrit të saj: "Të lutem, prano ta kalosh natën këtu, dhe zemra jote të gëzohet". **7** Ai u ngrit për t'ë ikur, por i vjehrri nguli këmbë aq shumë sa që ai vendosi ta kalojë natën aty. **8** Ditet e pestë ai u ngrit herët në mëngjes që të ikte; dhe i ati i së resë i tha: "Të lutem, ngrohe zemrën". Kështu u ndalën deri në pasdite dhe që të dy hëngjën. **9** Kur ai njeri u ngrit për t'ë ikur bashkë me konkubinën e tij dhë shërbëtorin e tij, i vjehrri, i ati i së resë, i tha: "Ja, ka filluar të eret; të lutem kaloje natën këtu; shiko, dita është duke mbaruar; kaloje natën dhe zemra jote të gëzohet; nesër do të niseni herët dhe do të arrini në shtëpi". **10** Por ai njeri nuk deshi ta kalojë natën aty; kështu u ngrit, u nis dhe arriti përballë Jebusit, që është Jeruzalemi, me dy gomarët e tij të shaluar dhe me konkubinën e tij. **11** Kur arritën pranë Jebusit, dita kishte kaluar tërësisht; shërbëtori i tha zotit të tij: "Eja, të lutem, të hyjmë në këtë qytet të Jebuseje dhe ta kalojmë natën aty". **12** I zoti iu përgjegj: "Jo, nuk do të hyjmë në një qytet të huajsh që nuk janë bij të Izraelit, por do të shkojmë deri në Gibeah". **13** Pastaj i

tha sherbëtorit tē tij: "Eja, tē arrijmë nē një nga këto vende dhe ta kalojmë natën nē Gibeah ose nē Ramah". **14** Kështu shkuan tutje dhe e vazhduan udhëtimin; dhe dielli perëndoi mbi ta pranë Gibeahut, që është pronë e Beniaminit. **15** Aty u kthyen pér tē hyré dhe pér tē kaluar natën nē Gibeah. Kështu Leviti hyri dhe u ndal nē sheshin e qytetit; por askush nuk i priti pér tē kaluar natën nē shtëpinë e tij. **16** Pikërisht nē atë kohë një plak po kthehej nē mbrëmje nga puna e tij nē ara; ai ishte nga krahina malore e Efraimit dhe banonte si i huaj nē Gibeah, por njerëzit e vendit ishin Beniaminitë. **17** Me tē ngritur sytë, pa kalimtarin nē sheshin e qytetit. Plaku i tha: "Ku po shkon dhe nga po vjen?". **18** Leviti iu përgjegj: "Po shkojmë nga Betlemi i Judës nē drejtim tē pjesës më tē largët tē krahinës malore tē Efraimit. Unë jam që andej dhe kisha vajtur në Betlem tē Judës; tani po shkoj nē shtëpinë e Zotit, por nuk ka njeri që tē më presë nē shtëpinë e tij. **19** Megjithatë ne kemi kashtë dhe bar pér gomarët tanë dhe bukë e verë pér mua, pér sherbëtoren tënde dhe pér djalin që është bashkë me sherbëtorin tënd; nuk na mungon asgjë". **20** Plaku i tha: "Paqja qoftë me ty! Megjithatë më lejo tē kujdesem pér çdo nevojë që ke; por ti nuk duhet ta kalosh natën nē shesh". **21** Kështu e coi nē shtëpinë e tij dhe u dha ushqim gomarëve; udhëtarët lanë këmbët, pastaj hëngren dhe pinë. **22** Ndërsa po kënaqeshin, disa njerëz tē qyteti, njerëz tē këqip rrethuan shtëpinë i ranë portës dhe i thanë tē zotit plak të shtëpisë: "Nxirre jashtë atë njeri që ka hyré nē shtëpinë tënde, sepse duam ta njohim!". **23** Por i zoti i shtëpisë me tē dalë jashtë, u tha atyre: "Jo, vëllezërët e mi, mos u sillni nē mënyrë kaq tē keqe; ky njeri erdhë nē shtëpinë time, prandaj mos kryeni një poshtërsi tē tillë! **24** Ja ku janë këtu vajza ime e virgjër dhe konkubina e këtij njeriu; unë do t'i nxjerr jashtë, poshtërojini dhe bëni atë që mendoni; por mos kryeni kundër këtij njeriu një turp tē tillë!". **25** Por ata njerëz nuk e dëgjuan. Atëherë ai burrë mori konkubinën e tij dhe ua nxori atyre; ata e njobhën dhe e përdorën tërë natën deri në mëngjes; e lanë tē ikë vetëm kur filloj tē zbardhë dita. **26** Ndaj tē ghaliq kjo grua erdhë e u rrëzua para portës së shtëpisë tē njeriut pranë tē cilët rrinte burri i saj dhe mbeti aty deri sa u bë ditë. **27** Në mëngjes burri i saj u ngrit, hapi portën e shtëpisë dhe doli pér tē vazhduar udhëtimin e tij; dhe ja, konkubina e tij rrinte shtrirë te porta e shtëpisë me duart nē pragun e saj. **28** Ai i tha: "Çohu dhe eja tē shkojmë!". Por nuk mori asnjë përgjigje. Atëherë burri e ngarkoi mbi gomarin dhe u nisën pér t'u kthyer nē shtëpinë e vet. **29** Me tē arritur nē shtëpi, kapi një thikë, mori konkubinën e tij dhe e preu, gjymtyrë pér gjymtyrë, nē dymbëdhjetë copa, që i shpërndau nē gjithë territorin e Izraelit. **30** Kushdo që e pa këtë tha: "Nuk ka ndodhur kurrë dhe nuk është parë asnjë herë një gjë e tillë, qysh prej kohës që bijtë e Izraelit dolën nga vendi i Egjiptit e deri sot! Mbajeni parasysh këtë gjë; këshillohuni dhe flisni".

20 Atëherë tërë bijtë e Izraelit lëvizën, nga Dani deri nē Beer-Sheba dhe nē vendin e Galaadit, dhe asambleja u mblohd si një njeri i vetëm përpëra Zotit nē Mitspah. **2** Kërët e tërë popullit, e gjithë fiseve tē Izraelit u paraqitën përpëra asamblesë së popullit tē Perëndisë; ishin katërqind mijë këmbësorë, tē aftë tē përdornin shpatën. **3** (Dhe bijtë e Beniaminit dëgjuan që bijtë e Izraelit ishin njigjur nē Mitspah). Atëherë bijtë e Izraelit thanë: "Na tregoni, si u krye ky krim?". **4** Atëherë Leviti, burri i gruas që ishte vrarë, u përgjegj: "Unë kisha hyré bashkë me konkubinën time nē Gibeah tē Beniaminit pér tē kaluar natën. **5** Por banorët e Gibeahut u ngriten kundër meje dhe rrethuan natën shtëpinë nē tē cilën ndodhesha, dhe kjo pér tē më vrarë; por ata dhunuan përkundrazi konkubinën time dhe ajo vdiq. **6** Kështu unë mora konkubinën time, e preva copë-copë, dhe e dërgova nëpër gjithë

territorin e trashëgimisë së Izraelit, sepse këta kryen një krim dhe një poshtërsi nē Izrael. **7** Dhe ja, tani tërë ju, o bij tē Izraelit, jepni mendimin dhe këshillën tuaj". **8** Atëherë tërë populli u ngrit si një njeri i vetëm, duke thënë: "Asnjë prej nesh nuk do tē kthehet nē qadrën e tij, asnjë prej nesh nuk do tē kthehet nē shtëpinë e tij. **9** Dhe tani, ja se c'do t'i bëjmë Gibeahut: do tē shkojmë kundër tij duke hedhur me short, **10** dhe do tē marrim nga tē gjitha fiset e Izraelit dhjetë njerëz mbi njëqind, njëqind mbi një mijë dhe një mijë mbi dhjetë mijë, tē cilët do tē shkojnë tē kërkojnë ushqime pér popullin, me qëllim që duke shkuar kundër Gibeahut tē Beniaminit tē mund t'ia lajmë tē gjitha poshtërsit që ka kryer nē Izrael". **11** Kështu tërë burrat e Izraelit u mblohdhën kundër atij qyteti, tē bashkuar si një njeri i vetëm. **12** Fiset e Izraelit dérguan pastaj njerëz nē gjithë fisin e Beniaminit pér t'i thënë: "C'është ky krim që është kryer ndër ju? **13** Prandaj na dorëzonati a njerëz, ata kriminel që janë nē Gibeah, që t'i vrasim dhe tē heqim tē keqen nga Izraeli". Por bijtë e Beniaminit nuk pranuan tē dëgjojnë zërin e vëllezërvë tē tyre, tē bijve tē Izraelit. **14** Bijtë e Beniaminit madje u mblohdhën nga qytetet e tyre nē Gibeah pér tē luftuar kundër bijve tē Izraelit. **15** Atë ditë bijtë e Beniaminit tē thirrur nga qytetet e tyre pér t'u mbledhur ishin njëzet e gjashtë mijë burra tē aftë pér tē përdorur shpatën, pa llogaritur banorët e Gibeahut, që arrin nē shtatëqind burra tē zgjedhur. **16** Midis tërë këtyre njerëzve kishte shtatëqind burra tē zgjedhur, që ishin mëngjarash. Tërë këta ishin tē aftë tē hidhnik një gur me hoben kundër një fije floku, pa gabuar goditjen. **17** Njerëzit e Izraelit tē thirrur pér t'u mbledhur, pa përfshirë ata tē Beniaminit, ishin katërqind mijë burra tē aftë pér tē përdorur shpatën, tē gjithë luftëtarë. **18** Kështu bijtë e Izraelit lëvizën, u ngjitet nē Bethel dhe konsultuan Perëndinë, duke thënë: "Kush prej nesh do tē nisë i pari luftën kundër bijve tē Beniaminit?". Zoti u përgjegj: "Juda do tē fillojë i pari". **19** Të nesëmen nē mëngjes bijtë e Izraelit u nisën dhe e ngriten kampin e tyre kundër Gibeahut. **20** Njerëzit e Izraelit dolën kështu pér tē luftuar kundër Beniaminit dhe u rreshtuan pér betejë kundër luftëtarëve tē tij pranë Gibeahut. **21** Atëherë bijtë e Beniaminit dolën nga Gibeahu dhe po atë ditë shtrinë tē vdekur pér tē njëzet e dy mijë burra tē Izraelit. **22** Por populli, burrat e Izraelit, morën zemër përsëri dhe u rreshtuan përsëri pér betejë nē po atë vend ku ishin rreshtuar ditën e parë. **23** Atëherë bijtë e Izraelit shkuan dhe qanë përpëra Zotit deri nē mbrëmje, dhe u konsultuan me Zotin, duke thënë: "A duhet ta vazhdoj luftën kundër bijve tē Beniaminit, vëllait tim?". Zoti iu përgjegj: "Suluni kundër tyre". **24** Bijtë e Izraelit u ndeshën pér herë tē dytë me bijtë e Beniaminit. **25** Beniaminit dolën pér herë tē dytë nga Gibeahu kundër tyre dhe shtrinë pér tokë tetëmbëdhjetë mijë burra tē tjerë nga bijtë e Izraelit, tē gjithë tē aftë tē përdornin shpatën. **26** Atëherë tërë bijtë e Izraelit, domethënë tërë populli, u ngjitet nē Bethel dhe qanë; mbetën aty përpëra Zotit dhe agjéruan atë ditë deri nē mbrëmje, dhe ofruan olokauste dhe fljime falenderimi përpëra Zotit. **27** Pastaj bijtë e Izraelit u konsultuan me Zotin (arka e besëlidhjes së Perëndisë ndodhej aty nē atë kohë, **28** dhe Finehasi, bir i Eleazarit, bir i Aaronit, sherbente nē atë kohë para saj) dhe thanë: "A duhet tē vazhdojë akoma tē dal pér tē luftuar kundër bijve tē Beniaminit, vëllait tim, apo duhet tē heq dorë nga një gjë e tillë?". Zoti u përgjegj: "Suluni, sepse nesër do t'i jap nē duart tuaja". **29** Kështu Izraeli zuri një pritë rreth e rrotull Gibeahut. **30** Bijtë e Izraelit u vërsulën pér tē tretën herë kundër bijve tē Beniaminit, dhe u rreshtuan pér betejë nē afersi tē Gibeahut si herët e tjerë. **31** Bijtë e Beniaminit dolën kundër popullit dhe armiqtë e tjerë që t'ërhoqën larg qytetit; dhe filluan tē godasin dhe tē vrasin, si herët e tjerë, disa nga populli i Izraelit nëpër rrugët (nga tē cilat njera shkon nē Bethel dhe tjetra nē Gibeah), dhe nē fshatrat; ata vranë

rreth tridhjetë veta. **32** Kështu bijtë e Beniaminit thanë: "Ja ku janë, të mundur para syve tona si herën e parë!". Por bijtë e Izraelit thanë: "Të ikim dhe t'i têrheqim larg qytetit, mbi rrugët kryesore!". **33** Atëherë têrë njerëzit e Izraelit lëvzën nga pozicionet e tyre dhe u rreshtuan pér betejë né Baal-Thamar; ndërkaq njerëzit e Izraelit që ishin né pritet dolën nga vëndet e tyre të fshehta né fushën e Gibeahut. **34** Dhjetë mijë burra të zgjedhur në të gjithë Izraelin u vërsulën kundër Gibeahut; Beteja qe e ashpër, por Beniaminitët nuk e shihnin katastrofën që po u afrohej. **35** Kështu Zoti mundi Beniaminin para Izraelit; dhe bijtë e Izraelit vranë atë ditë njëzet e pesë mijë e njëqind burra të Beniaminit, të gjithë të zotë të përdorin shpatën. **36** Kështu bijtë e Beniaminit e kuptuan se ishin mundur. Izraelitet i kishin lëshuar terren Beniaminit, sepse kishin besim te njerëzit që kishin zënë pritet né afersi të Gibeahut. **37** Njerëzit e pritës u hodhën menjëherë mbi Gibeahut; ata ecën përpara dhe vranë me shpatë gjithë banorët e qytetit. **38** Midis njerëzve të Izraelit dhe atyre që kishin ngritur priten ishte caktuar një sinjal; këta të fundit duhet të bënin që të ngrivej një re e madhe tymi nga qyteti. **39** Njerëzit e Izraelit, pra, kishin kthyer krahët gjatë luftimit; dhe ata të Beniaminit kishin filluar të godisin dhe të vrissin rreth tridhjetë njerëz të Izraelit. Në fakt ata thonin: "Me siguri ata janë plotësisht të mundur para nesh si në betejën e parë!". **40** Por kur sinjali i kolonës së tymit filloj të ngrihet nga qyteti, ata të Beniaminit u kthyen prapa dhe ja, têrë qyteti ishte pushtuar nga flaka që po ngrivej né qjell. **41** Atëherë njerëzit e Izraelit u kthyen dhe njerëzit e Beniaminit i zuri një frikë e madhe, duke parë gjëmén e madhe që u kishte rënë. **42** Prandaj filluan të ikin përpresa njerëzve të Izraelit në drejtum të shkretëtirës, por pa arritur t'ishmangjen betejës; dhe ata që dilnin nga qyteti u vërsulën né mes tyre dhe i masakruan. **43** I rrethuan Beniaminitët, i ndoqën pa pushim dhe i luftuan deri përballë Gibeahut nga ana lindore. **44** Beniaminitët humbën tetëmbëdhjetë mijë njerëz, të gjithë burra trima. **45** Ata që mbeten gjallë kthyen kurrizin dhe ua mbathën né drejtum të shkretëtirës, të shkëmbit të Rimonit; dhe ata zunë rrugës pesë mijë prej tyre i ndoqën deri né Gidon dhe vranë dy mijë të tjerë. **46** Kështu numri i përgjithshëm i Beniaminitëve që u vranë atë ditë ishte njëzet e pesë mijë veta, të gjithë të zotë të përdorin shpatën, têrë njerëz trima. **47** Gjashtëqind burra, që kishin kthyer kurrizin dhe kishin ikur né shkretëtirë né drejtum të shkëmbit të Rimonit, mbeten aty katër muaj. **48** Pastaj Izraelitet u kthyen kundër bijve të Beniaminit dhe vranë me shpatë têrë banorët e qytetit, duke përfshirë edhe bagëtinë e gjithçka gjenin; u vunë flakën edhe têrë qyteteve që u dilnin përpara.

21 Por njerëzit e Izraelit ishin betuar né Mitspah, duke thënë: "Asnjë nga ne nuk do t'ja japë bijën e tij pér grua një Beniaminiti". **2** Pastaj populli erdhë në Bethel, ku qëndroi deri né mbrëmje përpresa Perëndisë; dhe ngriti zérin dhe qau me të madhe, **3** duke thënë: "O Zot, Perëndi i Izraelit, pse ndodhi kjo né Izrael, që sot të mungojë një fis né Izrael?". **4** Të nesërmën populli u ngrit herët në mëngjes, ndërtoi né atë vend një altar dhe ofroi olokauste dhe flijime falenderimi. **5** Pastaj bijtë e Izraelit thanë: "Cili nga fiset e Izraelit nuk ka dalë né asambla para Zotit?". Sepse kishin bërë një betim solemn kundër kujtdo që nuk kishte dalë përpresa Zotit né Mitspah, duke thënë: "Ai njeri do t'vritet". **6** Bijtë e Izraelit ishin të hidhëruar pér Beniaminin, vëllanë e tyre, dhe thonin: "Sot u zhduk një fis i Izraelit. **7** Si do të bëjmë t'u gjejmë gra atyre që shpëtuan, sepse jemi betuar né emër të Zotit të mos u japid atyre pér grua asnjë prej vajzave tona?". **8** Pastaj thanë: "Cili eshtë midis fiseve të Izraelit ai që nuk ka dalë para Zotit né Mitspah?". Dhe ja që asnjieri nga Jubesi i Galaadit nuk kishte ardhur né kamp pér asamblenë; **9** né fakt u kalua né revistë populli, u vu re që né

gjirin e tij nuk kishte asnjë nga banorët e Jubesit të Galaadit. **10** Atëherë asambleja dërgoi atje dymbëdhjetë mijë burra nga më trimat dhe u dha këtë urdhër, duke thënë: "Shkoni dhe vrissni me shpatë banorët e Jubesit të Galasadit, duke përfshirë gratë dhe fémijet. **11** Do të veproni kështu: do të shfarosni çdo mashkull dhe çdo grua që ka pasur marrëdhëniet seksuale me një burrë". **12** Ata gjetën midis banoëve të Jubesit të Galaadit katërqind vajza që nuk kishin pasur marrëdhëniet seksuale me burra, dhe i çuan né kamp, né Shilon, që ndodhet né vendin e Kanaanit. **13** Atëherë têrë asambleja dërgoi lajmëtarë pér të folur me bijtë e Beniaminit, që ndodheshin né shkëmbin e Rimonit, dhe pér t'u shpallur pagën. **14** Kështu Beniaminitët u kthyen dhe muarën ato gra që nuk ishin vrarë né Jubes të Galaadit; por nuk pati mjaft pér të gjithë. **15** Populli ishte i hidhëruar për ato që i kish bërë Beniaminit, sepse Zoti kishte hapur një të çarë midis fiseve të Izraelit. **16** Atëherë pleqtë e asamblesë thanë: "Si do të bëjmë t'u gjejmë gra atyre që kanë mbetur gjallë, mbasi gratë beniaminate janë vrarë?". **17** Pastaj thanë: "Njerëzit e Beniaminit që kanë mbetur gjallë duhet të kenë një trashëgimi, me qëllim që të mos zhdukjet një fis né Izrael. **18** Por ne nuk mund t'u japid atyre pér bashkëshorte bijat tona", me qenë se bijtë e Izraelit ishin betuar, duke thënë: "I mallkuar qoftë ai që do t'i japë një grua Beniaminit!". **19** Atëherë thanë: "Ja, çdo vit bëhet një festë pérnder të Zotit né Shiloh, që ndodhet në veri të Bethelit, në lindje të rrugës që ngjitej nga Betheli në Sikem, dhe në jug të Lebonahut". **20** Kështu u dhanë këtë urdhër bijve të Beniaminit, duke u thënë: "Shkoni dhe fshihuni né vreshtat, **21** dhe rinji e shikon; kur vajzat e Shilohut do të dalin pér të hedhur valle né kor, ju do të dilni nga vreshtat, dhe secili do të rrëmbejë gruan e tij midis vajzave të Shilohut; pastaj do të shkoni né vendin e Beniaminit. **22** Kur etërit o vëllezërit e tyre do të vinë te ne pér të protestuar, ne do t'u themi: "Na i jepni, ju lutem, sepse né këtë lutët nuk kemi zënë një grua për secilin prej tyre; por né rast se nuk ua jepni atyre as né këtë rast, ju do të jeni fajtorë"". **23** Bijtë e Beniaminit vepruan kështu: morën gra simbas numrit të tyre, midis valltareve; i rrëmbyen, pastaj u nisën dhe u kthyen né trashëgiminë e tyre, i rindërtuan qytetet dhe banuan né to. **24** Në njëjtën kohë bijtë e Izraelit u nisën që andej, secili shkoi né fisin dhe né familjen e tij, e që andej secili u kthye né trashëgiminë e tij. **25** Në atë kohë nuk kishte asnjë mbret né Izrael; secili bënte atë që i dukej e drejtë né sytë e tij.

Ruthi

1 Në kohën kur qeverisnin gjyqtarët, vendin e pllakosi zia, dhe një njeri nga Betlemi i Judës shkoi të banojë në vendin e Moabit me gjithë gruan dhe dy bijtë e tij. **2** Emri i burrit ishte Elimelek, emri i gruas së tij Naomi dhe emri i dy bijve të tij Mahlon dhe Kilion, Efratej nga Betlemi i Judës. Ata shkuant në vendin e Moabit dhe u vendosën aty. **3** Pastaj Elimeku, burri i Naomit, vdiq dhe ajo mbeti me dy bijtë e saj. **4** Këta u martuan me gra moabite, nga të cilat njëra quhej Orpah dhe tjetra Ruth; dhe banuan aty rrëth dhjetë vjet. **5** Pastaj edhe Mahloni dhe Kilioni vdiqën që të dy, dhe kështu ajo grua mbeti pa dy djemtë e saj dhe pa burrin. **6** Atëherë u ngrit me gjithë nuset e saj për t'u kthyer nga vendi Moabit, sepse kishte dëgjuar të thuhet që Zoti e kishte vizituar popullin e vet dhe i kishte dhënë bukë. **7** Ajo u nis, pra, me të dy nuset e saj nga vendi në të cilin rrinte, dhe filloi të ecë për t'u kthyer në vendin e Judës. **8** Por Naomi u tha dy nuseve të saj: "Shkon, kthethuni çdo njëra në shtëpinë e nënës së saj; Zoti qoftë i mirë me ju, ashtu si ju keni qenë të mira me ata që kanë vdekur dhe me mua! **9** Zoti ju bëftë të gjeni getësi çdo njëra në shtëpinë e burrit të sajë!". Pastaj ajo i puthi dhe ato filluan të qajnë me zë të lartë, **10** dhe i thanë: "Jo, ne do të kthhemë me ty pranë popullit tendif". **11** Por Naomi u përgjegji: "Kthethuni bijat e mijë! Pse të vini me mua? Mos kam në barkun tim fémijë që mund të bëhen bashkëshortët tuaj? **12** Kthethuni mbrapa, bijat e mijë, shkon, sepse unë jam shumë e vjetër për t'u martuar prapë; edhe sikur të thoja: "Kam akoma shprese", edhe sikur të martoheshë sonte dhe të lindja djem, **13** a do të prisnit ju sa të rriteshin? A do të hiqnit dorë nga martesa për këtë shkak? Jo, bijat e mijë, sepse kushtet në të cilat ndodhem janë më të hidhura nga tuajat, sepse dora e Zotit eshtë shtrirë kundër meje". **14** Atëherë ato e ngritën zërin dhe qanë përsëri; pastaj Orpahu puthi vjehrrën, por Ruthi nuk i ndahej tendif. **15** Atëherë Naomi i tha Ruthit: "Ja, kuna jote u kthye te populli i vet dhe te perënditë e saj; ktheu mbrapa edhe ti, ashtu si kunkata jote!". **16** Por Ruthi u përgjegji: "Mos ngul këmbë me mua që unë të braktis dhe të mos të të ndjek më, sepse kudo që të shkosh ti do të shkoj edhe unë, dhe kudo që të rish ti do të rri edhe unë; populli yt do të jetë populli im, Perëndia yt do të jetë edhe Perëndia im; **17** aty ku të vdesësh ti do të vdes edhe unë, dhe atje do të më varrosin. Kështu të veprojë me mua Zoti, bile edhe më keq, në rast se veç vdekjes ndonjë gjë tjetër do të më ndajë prej teje!". **18** Kur Naomi e kuptoi që Ruthi ishte e vendosur ta ndiqte, nuk i foli më. **19** Kështu e bënë rrugën bashkë deri sa arritën në Betlem. Kur arritën në Betlem, tërë qyteti ziente për shkak të tyre. Gratë thonin: "Kjo eshtë Naomi?". **20** Ajo i përgjegj atyre: "Mos më quani Naomi; thirmëni Mara, sepse i Plotfuqishmi më ka mbushur me hidhërim. **21** Unë u nisa në bollek dhe Zoti më ktheu në shtëpi të zhveshur nga çdo gjë. Pse të më quani Naomi, kur Zoti ka déshmuan kundër meje dhe i Plotfuqishmi më ka bërë fatkeqe?". **22** Kështu Naomi u kthye bashkë me Ruthin, nusen e saj, që kishte ardhur nga vendi i Moabit. Ato arritën në Betlem kur kishte filluar korrija e elbit.

2 Naomi kishte një fis të burrit të saj, një njeri të fuqishëm dhe të pasur, nga familja e Elimelekut, që quhej Boaz. **2** Ruthi, Moabitja, i tha Naomit: "Lermë të shkoj nëpër ara e të mbledh kallinj prapa atij në shtëpi e të cilin do të gjej hir". Ajo i përgjegji: "Shko, bija ime". **3** Kështu Ruthi shkoi dhe nisi të mbledhë kallinjtë prapa korrires; dhe i rastisë të ndodhej në pjesën e arës që ishte pronë e Boazit, i cili i përkiste familjes së Elimelekut. **4** Por ja, që Boazi erdhë në Betlehem dhe u tha korrires: "Zoti qoftë me ju!". Ata u përgjigjën: "Zoti të bekoftë!". **5** Pastaj Boazi i tha sherbëtorit

të tij të caktuar të mbikqyrë korrisët: "E kujt eshtë kjo vajzë?". **6** Sherbëtori i caktuar të mbikqyrë korrisët u përgjigji: "Eshtë një vajzë moabite, që eshtë kthyer me Naomi nga vendi i Moabit. **7** Ajo na tha: "Ju lutem, më linj të mbledh kallinjtë midis demeteve prapa korrires". Kështu ajo erdhë dhe qëndroi nga mëngjesi deri tanë; pushoi vetëm një çast në shtëpi". **8** Atëherë Bozai i tha Ruthit: "Dëgjo, bija ime, mos shko në ndonjë arë tjetër për të mbledhur kallinjtë që kanë mbetur, mos u largo që këtë, por rri me sherbëtoret e mia. **9** Mbaj sytë në arën që po korrin dhe shko prapa korrires. A nuk i kam urdhëruar shërbyesit e mi të mos të tē bezdisin? Kur ke etje, shko atje ku janë shtambat, për të piër ujin që kanë nxjerri sherbëtoret". **10** Atëherë Ruthi u shtri përdhe, duke rënë përbmys me fytyrën për tokë dhe i tha: "Për çfarë arësy kam gjetur kaq hir në shtëpi e tu, sa ti të kujdesesh për mua që jam një e huaj?". **11** Boazi iu përgjegji duke thënë: "Më kanë treguar të gjitha ato që ti ke bérë për vjehrren tênde mbas vdekjes së burrit tênd, dhe si ke lënë atin tênd, nënën tênde dhe vendlindjen tênde, për të jetuar me një popull që nuk e njihje më parë. **12** Zoti të shpërblefët për ato që ke bérë dhe shpërblimi yt të jetë i plotë nga ana e Zotit, Perëndisë së Izraelit, nën krahët e të cilët erdhë të strehoshë!". **13** Ajo i tha: "Le të arrij të më shikosh me sy të mirë, o imzot, sepse ti më ke ngushëlluar dhe i ke folur zemrës së sherbëtore sate, megjithëse unë nuk jam as së një nga sherbëtoret e tua". **14** Në kohën e drekës Boazi i tha: "Eja këtu, ha bukë dhe ngjyjeje kafshatën tênde në uthull". Kështu ajo u ul midis korrires. Boazi i ofroi grurë të pjekur, dhe ajo hengri sa u ngop dhe vuri ménjanë tepricat. **15** Pastaj u ngrit për të vazhduar mbledhjen e kallinjë që kishin mbetur, dhe Boazi u dha këtë urdhër sherbëtorevë të tij duke thënë: "Lëreni të vazhdojë të mbledhë kallinjtë edhe midis duajve dhe mos e qortoni; **16** përvëç kësaj lini që të bien për të kallinj nga dorëza dhe mos i merrni, me qëllim që t'i mbledhë ajo, dhe mos i bërtisin". **17** Pastaj ajo vazhdoi të mbledhë kallinj në arë deri në mbrëmje, pastaj shiu atë që kishte mbledhur dhe siguroi potuaj një efë elbi. **18** E ngarkoi në kurriz, hyri në qytet dhe e vjehrra pa atë që kishte mbledhur. Pastaj Ruthi nxori atë që kishte tepruar nga ushqimi pasi ajo ishte ngopur dhe ia dha. **19** E vjehrra e pyeti: "Ku i ke mbledhur kallinjtë sot? Ku ke punuar? Bekuar qoftë ai që tregoi kujdes për ty!". Kështu Ruthi i tregoi së vjehrës pranë kujt kishte punuar dhe shtoi: "Njeriu pranë të cilët punova sot quhet Boaz". **20** Naomi i tha nuses: "Qoftë i bekuar nga Zoti ai që nuk e ka hequr mirësinë e tij nga të gjallët dhe të vdekurit". Dhe shtoi: "Ky njeri eshtë një i afërti ynë i ngushtë, një njeri që ka të drejtë të na shpengojë". **21** Atëherë Ruthi, Moabitja, tha: "Më tha edhe: "Rri me sherbëtoret e mi, deri sa të kenë mbaruar korrien time"". **22** Naomi i tha Ruthit, nuses së saj: "E mira eshtë që ti të shkosh, bija ime, me sherbëtoret e tij dhe mos të t'gjijnë në një arë tjetër". **23** Kështu ajo mbeti duke mbledhur kallinj me sherbëtoret e Boazit deri në fund të korrijes së elbit dhe të grurit. Dhe banonte bashkë me të vjehrrën.

3 Pastaj Naomi, e vjehrra, i tha: "Bija ime, a nuk do të kërkoj unë një vend paqeje për ty, që ti të jesh e lumtur? **2** Boazi, me sherbëtoret e të cilët ti ke qenë, a nuk eshtë vallë fisi ynë? Ja, sonte ai duhet të shohë elbin në lëmë. **3** Prandaj lahu, lyeju me vaj, vish rrobat më të mira që ke dhe zbrit në lëmë; por bëj që ai të mos të njohë deri sa të ketë mbaruar së ngrënë e së piri. **4** Kur të shkojë të shtrihet, qyrr vendin ku shtrihet; pastaj shko aty, zbulo këmbët e tij dhe shtriu edhe ti. Dhe ai do të thotë atë që duhet të bësh". **5** Ruthi iu përgjegji: "Do të bëj të gjitha ato që më the". **6** Kështu zbriti në lëmë dhe bëri të gjitha ato që i kishte porositur e vjehrra. **7** Boazi hengri e piu dhe me zemër të gëzuar shkoi të shtrihet pranë grumbullit të grurit. Atëherë ajo erdhë ngadalë, i zbuloi këmbët dhe

u shtri. **8** Aty nga mesnata ai u zgjua përnjëherësh dhe u kthye; ja, një grua ishte shtrirë te këmbët e tij. **9** "Kush je ti?", i tha. Ajo u përgjigji: "Jam Ruthi, shërbëtorja jote; shtrije skajin e mantelit tënd mbi shërbëtoren tënd, sepse ti gjzon të drejtën e shpengimit". **10** Ai tha: "Qofsh e bekuar nga Zoti bija ime! Mirësia që tregove këtë herë të fundit ia kalon së parës, sepse nuk ke rendur pas të rinjve, të varfër a të pasur. **11** Prandaj tani mos ki frikë, bija ime; unë do të bëj pér ty gjithçka që më kërkon, sepse të gjithë njerëzit e qytetit tim e dinë që ti je një grua e virthshme. **12** Është e vërtetë që unë gëzoj të drejtën e shpengimit; por është një që është fis më i afërt se unë. **13** Kaloje këtu natën; dhe nesër në mëngjes, në rast se ai do të kërkoj të drejtën e tij ndaj teje, mirë, pra le ta bëjë; por në rast se nuk e kërkon të drejtën e tij mbi ty, unë do të kërkoj që të vlejë e drejta ime dhe do të shpengoj ashtu siç është e vërtetë që Zoti iron! Rri shtrirë deri në mëngjes". **14** Kështu ajo qëndroi shtrirë në këmbët e tij deri në mëngjes; por ungrit përrpara se një njeri të njohë tjetrin, sepse ai i kishte thënë: "Asnjeri nuk duhet ta dijë që kjo grua erdhë në lëmë!". **15** Pastaj shtoi: "Sill mantelin që ke veshur dhe mbaje". Ajo e mbajti dhe ai derdhë mbi të gjashtë masa elbi, pastaj ia vuri mbi kurriz; pas kësaj ajo u kthye në qytet. **16** Kështu u kthye tek e vjehrra, që i tha: "Ti je bija e ime?". Atëherë ajo i tregoi të gjitha ato që ai burrë kishte bërë pér të, **17** dhe shtoi: "Më dha edhe këto gjashtë masa elbi, sepse më tha: "Nuk duhet të kthehesh te vjehrra jote duar bosh"". **18** Naomi i tha: "Qëndro këtu, o bija ime, deri sa të mësoshi si ka pér të mbaruar kjo çështje, sepse ai burrë nuk do të rrrijë deri sa ta ketë sistemuar sot çështjen".

4 Boazi shkoi te porta e qytetit dhe u ul aty. Dhe ja, po kalonte ai që kishte të drejtën e shpengimit dhe pér të cilin Boazi kishte folur. Boazi i tha: "O ti biri i filanit, afrohu dhe ulu këtu". Ai u afrua dhe u ul. **2** Boazi mori atëherë dhjetë burra nga pleqtë e qytetit dhe u tha atyre: "Uluni këtu". Ata u ulën. **3** Pastaj Boazi i tha atij që kishte të drejtën e shpengimit: "Naomi, që u kthye nga vendi i Moabit, ka shitura pjesën e tokës që i përkiste vëllait tonë Elimelek. **4** Mendova të tē informoj dhe të tē them: "Blijë në prani të banorëve të vendit dhe të pleqve të popullit tim. Në rast se do ta shpengosh, shpenguje; por në rast se nuk ke ndër mend ta shpengosh, ma thuaj që ta di edhe unë; sepse asnjeri veç teje nuk gjzon të drejtën e shpengimit, dhe pas teje vij unë"". Ai u përgjegj: "Do të kërkoj të drejtën time". **5** Atëherë Boazi tha: "Ditën që do ta blesh arën nga dora e Naomit, ti do ta blesh edhe nga Ruthi, Moabitja, bashkëshortja e të ndjerit, pér ta ringjallur emrin e të ndjerit në trashëgiminë e tij". **6** Ai që gjëzonit të drejtën e shpengimit u përgjegj: "Unë nuk mund ta shpengoj pér vete, sepse do të shkatërroj trashëgiminë time; shpengo ti atë që duhet të shpengoja unë, sepse unë nuk mund ta shpengoj". **7** Ky ishte zakoni në kohërat e kaluara në Izrael lidhur me të drejtën e shpengimit dhe të ndryshimit të pronësisë: personi hiqte sandalen dhe ja jepet tjetrit; kjo ishte mënyra e dëshmisë në Izrael. **8** Kështu ai që gjëzonit të drejtën e shpengimit i tha Boazit: "Blijë ti vetë", dhe hoqi sandalen. **9** Atëherë Boazi u tha pleqve dhe tërë popullit: "Ju sot jeni dëshmitarë që unë bleva sot në duart e Naomit të gjitha ato që ishin pronë e Elimelekut, të Kilionit dhe të Mahlonit. **10** Gjithashtu bleva pér grua Ruthin, Moabitën, bashkëshorten e Mahlonit, pér ta ringjallur emrin e të ndjerit në trashëgiminë e tij, me qëllim që emri i të ndjerit të mos shuhet midis vëllezërve të tij dhe në portën e qytetit të tij. Ju sot jeni dëshmitarë të këtij fakti. **11** Atëherë tërë populli që ndodhej te porta dhe pleqtë u përgjigjën: "Ne jemi dëshmitarë të kësaj ngjarjeje. Zoti e bëftë gruan që hyn në shtëpinë tënde si Rakelen dhe si Lean, dy gratë që ngritën shtëpinë e Izraelit. Paç pushtet në Efrathah dhe u bëfsh i famshëm në Betlem. **12** Shtëpia jote u bëftë si shtëpia e Peretsit,

që Tamara i lindi Judës, pér shkak të pasardhësve që Zoti do të tē jep nga kjo e re". **13** Kështu Boazi e mori Ruthin, që u bë bashkëshortja e tij. Ai hyri tek ajo dhe Zoti i dha mundësinë të lindë, dhe ajo lindi një djalë. **14** Atëherë gratë i thanë Naomit: "Bekuar qoftë Zoti, që sot nuk të la pa një shpëtimtar. Emri i tij u bëftë i famshëm në Izrael! **15** Pastë mundësi ai të rimëkëmbë jetën tënde dhe u bëftë mbështetja e pleqërisë sate, sepse e ka lindur nusja jote që të do dhe që vlen pér ty më tepër se shtatë bij". **16** Pastaj Naomi e mori fëmijën, e vuri në gjirin e saj dhe u bë taja e saj. **17** Fqinjët i vunë një emër dhe thonin: "I lindi një djalë Naomit!". E quajtën Obed. Ai qe ati i Isait, ati i Davidit. **18** Ja pasardhësit e Peretsit: Peretsit i lindi Hetsroni; **19** Hetsronit i lindi Rami; Ramit i lindi Aminadabi; **20** Aminadabit i lindi Nahshoni; Nahshoni i lindi Salmoni; **21** Salmonit i lindi Boazi; Boazit i lindi Obedi; **22** Obedit i lindi Isai dhe Isait i lindi Davidi.

1 i Samuelit

1 Ishte një njeri nga Ramathaim-Tsosfini, nga zona malore e Efraimit, që quhej Elkanah; ishte bir i Jerohamit, bir i Elihit, bir i Tohut dhe bir i Efraimitit Tsuf. **2** Ai kishte dy gra: e para quhej Ana dhe tjetra Penina. Penina kishte fëmijë, kurse Ana nuk kishte. **3** Çdo vit ky njeri nisej nga qyteti i tij pér të adhuruar dhe pér t'i ofruar flijime Zotit të ushtërvive në Shiloh, ku gjendeshin dy bijtë e Efraimit, Hofni dhe Finehasi, priftërinj të Zotit. **4** Kur i vinte dita Elkanahut të ofronte flijimin, ai kishte zakon t'u jepte pjesën që u takonte gruas së tij Penina dhe pjesët gjithë bijve dhe bijave të tij; **5** por Anës i jepte një pjesë të dyfishtë, sepse e donte Anën, me gjithësé Zoti ia kishte mbyllur barkun. **6** Por shemra e saj e ngacmonte vazhdimisht pér ta zémëruar, sepse Zoti ia kishte mbyllur barkun. **7** Kështu ndodhë çdo vit; sa herë që Ana nqijte në shtëpinë e Zotit, Penina e ngacmonte; prandaj ajo qante dhe nuk hante më. **8** Atëherë burri i saj Elkanahu i tha: "Ana, pse qan? Pse nuk ha? Pse éshëtë trishtuar zemra jote? A nuk jam unë pér ty më i mirë se dhjetë fëmijë?". **9** Pasi hëngjënë dhe pinë në Shiloh, Ana u ngriti. Prifti Eli ishte ulur mbi ndenjësen që ndodhet në hyrje të tabernakullit të Zotit. **10** Në trishtimin e shpirtit të saj i lutej Zotit duke qarë me dënësë. **11** Pastaj lidhi një kusht, duke thënë: "O Zoti i ushtrive, në se vërtëtë interesohesh pér fatkeqësinë që i ka rënë sherbëtore sate, në se ti më mban mend mua dhe nuk e harron sherbëtoren tênde, por déshiron t'i japësh sherbëtore sate një fëmijë mashkull, unë do t'ja jap Zotit pér të gjithja ditët e jetës së tij dhe brisku nuk ka pér të kaluar mbi kokën e tij". **12** Ndërsa ajo e zgjaste lutjen e saj përpëra Zotit, Eli shikonte me kujdes gojën e saj. **13** Ana fliste në zemër të saj; vetëm buzët i lëviznin, por zëri saj nuk dégojhej; pikërisht pér këtë Eli mendonte që ishte e dehur. **14** Kështu Eli i tha: "Deri kur do të jesh e dehur? Të daltë pija!". **15** Por Ana u përgjegj dhe tha: "Jo, imzot, unë jam një grua e vratë në frym dhe nuk kam pirë as verë, as pije të tjera dehëse, por isha duke hapur zemrën time para Zotit. **16** Mos mendo se sherbëtoria jote éshëtë një grua e çorodit, sepse ka qënë dhëmbja dhe hidhërimi i pamasë që më shtynë të flas deri tanë". **17** Atëherë Eli u përgjegji: "Shko në paqe dhe Perëndia i Izraelit të dhëntë atë që i kërkove". **18** Ajo u përgjegji: "Sherbëtoria jote pastë gjetur hirin në sytë e tu". Kështu gruaja iku në rrugën e saj, nisi të ushqehet dhe pamja e saj nuk ishte më e trishtuar. **19** Ata u ngritën herët në mëngjes dhe ranë përbmys përpëra Zotit; pastaj i nisën dhe u kthyen në shtëpinë e tyre në Ramah. Elkanahu njuhnu Anën, bashkëshorten e tij, dhe Zoti u kujtua pér të. **20** Në kohën e caktuar, Ana mbeti me barrë dhe lindi një djalë të cilit ia vunë emrin Samuel, duke thënë: "Sepse ia kërkova Zoti". **21** Atëherë burri i saj Elkanahu u ngjiti me gjithë familjen e tij pér t'i ofruar Zotit flijimin vjetor dhe pér të plotësuar kushtin e lidhur. **22** Por Ana nuk u ngjiti, sepse i tha burrit të saj: "Unë nuk do të ngjitem deri sa fëmija të jetë zvjerdhur; atëherë do ta coj me qëllim që ta paraqes para Zotit dhe të mbetet pranë tij pér gjithnjë". **23** Burri i saj, Elkanahu, iu përgjegji: "Bëj si të tē duket më mirë; qëndro deri sa të tē jetë zvjerdhur, mjaft që Zoti ta mbajë fjalën!". Kështu gruaja mbeti në shtëpi dhe i dha gjë birit të saj deri sa ky u zvordh. **24** Mbasi e zvordhi e mori me vete, bashkë me tri dema të vegjël, një efë mielli dhe një calik verë; dhe i çoi në shtëpinë e Zotit në Shiloh. Djali ishte akoma shumë i vogël. **25** Pastaj ata flijuan një denë dhe ia çuan djalin Elit. **26** Ana i tha: "Imzot! Ashtu siç éshëtë e vërtëtë që jeton shpirti yt, o imzot, unë jam ajo grua që rrinte këtu, afër teje, dhe i lutej Zotit. **27** Jam lutar pér të pasur këtë djalë, dhe Zoti më dha atë që i kisha kërkuar. **28** Prandaj

edhe unë ia fal Zotit; deri sa të rrojë, ai do t'i kushtohet Zotit". Dhe aty ranë përbmys para Zotit.

2 Atëherë Ana u lut dhe tha: "Zemra ime ngazëllonet në Zotin, forca ime ngrihet tek i Zoti; goja ime hapet kundër armiqve të mi, sepse gjëzohem nga shpëtimi yt. **2** Nuk ka asnjë të shenjtë si Zoti, sepse nuk ka asnjë tjetër vëç teje, nuk ka asnjë shkëmb si Perëndia ynë. **3** Mos vazhdoni të flisni me aq mburje; të mos dalin fjalë arrogante nga goja juaj, sepse Zoti éshëtë Perëndia i njohjes dhe ai i peshon veprimet. **4** Dhe harqet e të fuqishmëve thyhen, ndërsa të dobëtit janë pajisur me forcë. **5** Ata që ishin të ngopur shkojnë si punëtorë ditorë pér një copë bulkë, ndërsa ata që ishin të uritur nuk vuajnë më nga uria. Madje edhe ajo që ishte shterpë, ka pjellë shtatë herë, ndërsa ajo që ka shumë fëmijë éshëtë dobësuar. **6** Zoti të bën të vdesësh dhe të bën të jetosh; të zurret në Sheol dhe të ngjitet që andej. (**Sheol h7585**) **7** Zoti të varfëron dhe të pasuron, ai të poshtëron dhe ai të lartëson. **8** Ai e ngre të mjerin nga pluhuri dhe e heq të varfërin nga plehrat, në mënyrë që të ulet me pricnat dhe të trashëgojnë një fron lavdie; sepse shyllat e dheut i përkasin Zotit, dhe mbi to ai ka mbështetur botën. **9** Ai ruan rrugën që bejnë shenjorët e tij, por të pafetë do të vdesin në errësirë, sepse njeriu nuk do të mbizotërojë me anë të forcës. **10** Kundërshtarët e Zotit do të copëtohen; ai do të gjëmojë kundër tyre nga qilli. Zoti do të gjykojë popujt deri në skajet e tokës, do t'i japë forcë mbretit të tij dhe do ta lartojë forcën e të vajosurit të tij". **11** Pastaj Elkanahu u kthyen në shtëpinë e tij në Ramah, dhe fëmija qendroi që t'i shërbejë Zoti në prani të priftit Eli. **12** Bajtë e Elit ishin njerëz të këqij; nuk e njihin Zoti. **13** Dhe ja si silleshin këta priftërinj me popullin; kur dikush ofronte një flijim, sherbëtori i priftit vinte, kur mishi ziente, me një pirun me tri maja në dorë, **14** dhe e fuste në tenxhere, në kazan apo në kusi, dhe tërë atë që piruni i madh tërhiqte sipër prifti e mbante pér vete. Kështu vepronin me tërë Izraelitët që shkronin në Shiloh. **15** Edhe para se të digjinin dhjimin, sherbëtori i priftit vinte dhe i thoshtes atij që bënte flijimin: "Më jep mish pér ta pjejur pér priftin, sepse ai nuk do të pranojë prej teje mish të pjejur, por mish të gjallë". **16** Dhe në qoftë se njeriu i thoshte: "Më parë të tymoset dhjami, pastaj të marrësh sa të duash", ai përgjigje: "Jo, duhet të ma japësi tani; përndryshe do ta marr me forcë". **17** Prandaj mëkat i dy të rinjve ishte shumë i madh përpëra Zotit, sepse ata përcmonin ofertat që i bëhen Zoti. **18** Por Samuelli kryente shërbimin para Zotit, megjithëse akoma fëmijë, dhe ishte mbështjellë me një efod prej liri. **19** E éma i përgatiste një veshje të vogël dhe ia konte çdo vit kur nqijtej me burrin e saj pér të ofruar flijimin vjetor. **20** Atëherë Eli bekonte Elkanahun dhe bashkëshorten e tij, duke thënë: "Zoti të dhëntë fëmijë të tjerë nga kjo grua, me kërkësën që ajo i ka bërë Zoti!". Pastaj ata ktheshin në shtëpinë e tyre. **21** Kështu Zoti vizitoi Anën, dhe kjo mbeti me barrë dhe lindi tre djem dhe dy vajza. Ndërkqaj djali Samuel po rritej pranë Zotit. **22** Por Eli ishte shumë plak dhe dégojë të gjitha ato që bijtë e tij i bënин gjithë Izraelit dhe si ata binin në shtrat me gratë që kryenin shërbimin në hyrje të çadërës së mbledhjes; **23** dhe u tha atyre: "Pse bënë gjëra të tillë? Sepse dégoj nga téré populli pér veprimet tuaja të këqija. **24** Mos, bajtë e mi, sepse zérat që dégoj pér tu nuk janë aspak të mira; ju e shtyon popullin e Zotit të mëkatojë. **25** Në rast se një njeri mëkaton kundër një njeriu tjetër, Perëndia e gjykon, por në rast se një njeri mëkaton kundër Zotit, kush do të ndërhyjë pér të?". Por ata nuk e dégjuan zérin e atit të tyre, sepse Zoti déshironte të vdisnin. **26** Ndërkqaj fëmija Samuel po rritej në shtat dhe në mirëdashjen e Zotit dhe të njerëzve. **27** Një njeri i Perëndisë erdhi tek Eli dhe i tha: "Kështu flet Zoti: A nuk u shfaqa në shtëpinë e atit tênd, kur në Egjipt ata ishin skllevër të shtëpisë

së Faraonit? **28** Nuk e kam zgjedhur unë midis gjithë fiseve të Izraelit, që të jetë prifti im, të ngjitet te altari im, të djegë temjanin dhe të veshë edofin para meje? Dhe a nuk kam qenë unë ai që i dha shtëpisë së atit tênd térijmet e djegura tê bijve të Izraelit tê bëra me zjarr? **29** Pse pra i pérçmoni flijimet dhe blatimet e mia që kam urdhëruar të bëhen në banesën time, dhe pse nderoni më tepër fëmijët tuaj se mua, duke u trashur me pjesën më të mirë të blatimeve të Izraelit, të popullit tim? **30** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë kisha shpallur që shtëpia jote dhe shtëpia e atit tênd do të kishin ecur gjithnjë para meje, por tanë Zoti thotë: Qoftë larg meje kjo gjë; sepse unë nderoj ata që më nderojnë, por ata që më pérçmojnë do të pérçmohen gjithashtu nga ana ime. **31** Ja, po vijnë ditët kur unë do të shkatërroj forcën tênde dhe forcën e shtëpisë së atit tênd në ményrë që të mos ketë më asnjë plak në shtëpinë tênde. **32** Dhe ke pér të parë mjerimin e banesës sime, ndonëse dhe Perëndia i ka bërë aq të mira Izraelit, nuk do të ketë kurrë më asnjë plak në shtëpinë tênde. **33** Por ai nga të tutë që nuk kam pér të hequr nga altari im do të konsumojë sytë e tu dhe do ta mbushë me trishtrim zemrën tênde; dhe têrë pasardhësit e shtëpisë sate do të vdesin në lulen e rinisë. **34** Do të tê shërbetë si shenjë ajo që ka pér t'u ndodhur dy bijve tê tu, Hofnit dhe Finehasit; që të dy do të vdesin në njëjtën ditë. **35** Por unë do të zgjedh pér vete një prift besnik, që ka pér të vepruar simbas asaj që ndej në zemrën dhe në shpirtin tim; unë do t'i ndërtoj një shtëpi tê qendrueshme, dhe ai ka pér të ecur gjithmonë para të vajosurit tim. **36** Dhe kushdo që ka pér të mbetur në shtëpinë tênde do të vijë të pérulet para tij pér një monedhë argjendi dhe një copë buke, dhe do të thotë: "Më prano, të lutem, në një nga detyrat priftërore, që të mund të ha një copë bukë".

3 Samueli i ri i shërbente Zotit në prani tê Eliut. Fjala e Zotit ishte e rrallë në ato ditë, dhe nuk kishte ndonjë zbulesë tê gjerë. **2** Në atë kohë Eli rrinte shtrirë në vendin e tij tê zakonshëm (tani shikimi i tij kishte filluar tê errësohej dhe ai nuk mund të shikonte). **3** Llampa e Perëndis nuk ishte shuar akoma dhe Samueli ishte shtrirë në tabernakullin e Zotit, ku gjendej edhe arka e Perëndisë. **4** Atëherë Zoti thirri Samuelin që u përgjegj: "Ja ku jam!". **5** Pastaj vrapoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Ai u përgjegj: "Unë nuk tê kam thirrur, shko tê flesh". Kështu ai vajti tê flerë. **6** Zoti e thirri përsëri Samuelin. Dhe Samueli u ngrit, shkoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Por ai u përgjegj: "Biri im, unë nuk tê kam thirrur; shko tê flesh". **7** (Por Samueli nuk e njihte akoma Zotin, dhe fjala e tij nuk i ishte shfaqur akoma). **8** Zoti e thirri përsëri pér të tretën herë Samuelin. Kështu ai u ngrit, shkoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Atëherë Eli kuptoi që Zoti e thërriste tê riun. **9** Prandaj Eli i tha Samuelit: "Shko e bjer dhe, në qoftë se të thérret rapaprë, dë t'huash: "Folë, o Zot, sepse shërbëtori yt tê dégjon!"". Kështu Samueli vajti tê shtrihet në vendin e tij. **10** Pastaj Zoti erdhë, u vendos aty afér dhe thirri si herët e tjera: "Samuel, Samuel!". Samueli u përgjegj: "Folë, sepse shërbëtori yt tê dégjon!". **11** Atëherë Zoti i tha Samuelit: "Ja, jam duke bërë në Izrael një gjë që do të shungullojë veshët e kujtido që ka pér ta dégjuar. **12** Atë ditë unë do të kryej kundër Eliut tê gjitha ato që thashë lidhur me shtëpinë e tij, nga fillimi deri në fund. **13** Po i deklaroj që jam bërë gati tê ndëshkoj shtëpinë e tij pér gjithnjë, pér shkak tê paudhësisë që e karakterizon, sepse bijtë e tij janë bërë të neveritshëm dhe ai nuk i ka frenuar. **14** Prandaj unë i betohem shtëpisë së Eli që paudhësia e shtëpisë së Eliut nuk do të shlyhet kurrë me flijime dhe me blatime". **15** Samuell mbeti i shtrirë deri në mëngjes, pastaj hapi dyert e shtëpisë së Zotit. Ai kishte frikë t'i tregonte Eliut vegimin e tij. **16** Por Eli thirri Samuelin, duke thënë: "Samuel, biri im!". Ai u përgjegj: "Ja ku

jam". **17** Ai tha: "Çfarë të tha? Të lutem, mos më fshih asnjë. Perëndia veproftë ashtu me ty, madje edhe më keq, në rast se ti më fsheh diçka nga tê gjitha ato që tê tha". **18** Samueli ia tregoi atëherë tê gjitha, pa i fshehur asnjë. Dhe Eli tha: "Ai është Zoti; le tê bëjë atë që i pélqen atij". **19** Ndërkak Samueli rritej; dhe Zoti ishte me të dhe nuk la tê shkonin kot asnjë nga fjalët e tij. **20** Têrë Izraeli, nga Dani deri tek Beer-Sheba, mësoi që Samueli ishte bërë profet i Zotit. **21** Zoti vazhdonte t'i shfaqej në Shiloh, sepse në Shiloh Zoti i shfaqej Samuelit me anë të fjalës së vet.

4 Fjala e Samuelit i drejtëhej têrë Izraelit. Izraeli doli tê luftojë kundër Filisteive dhe ngriti kampin e tij pranë Eben-Ezerit, ndërsa Filistejtë u vendosën pranë Afekut. **2** Pastaj Filistejtë u renditën pér betejë kundër Izraelit; filloj një betejë e madhe, por Izraeli u mund nga Filistejtë, tê cilët vrancë në fushën e betejës rrëth katër mijë veta. **3** Kur populli u kthyte në kamp, plegtë e Izraelit thanë: "Pse Zoti na mundi sot përparrë Filisteive? Të shkojmë tê marrim në Shiloh arkën e besëlidhjes së Zotit, në ményrë që të ndodhet në mes nesh dhe të na shpëtojë nga duart e armiqve tanë!". **4** Kështu populli dërgoi në Shiloh njerz që të merrin që anđe arkën e besëlidhjes së Zotit tê ushtërvive, që ulët midis kerubinëve; dhe dy bijtër e Elit, Hofni dhe Finehasi, ishin aty me arkën e besëlidhjes së Perëndisë. **5** Kur arka e besëlidhjes së Zotit hyri në kamp, i gjithë Izraeli shpërtheu në një britmë gézimi aq të fuqishme sa vetë toka e drodh. **6** Filistejtë, duke dëgjuar buçimën e asaj britme, thanë: "Çfarë kuptimi ka buçima e kësaj britme tê madhe në kampin e Hebrejnive?". Pastaj mësuant që arka e Zotit kishte arritur në kamp. **7** Kështu Filistejtë u trembën, sepse thonin: "Perëndia erdhë në kamp". Dhe thirrën: "Mjerë ne! Një gjë e tillë nuk ka ndodhur kurrë më parë. **8** Mjerë ne! Kush do të na shpëtojë nga duart e këtyre perëndive të fuqishme? Këto janë perënditë që i goditën Egjiptasit me Iloj Iloj plagët në shkretëtirë. **9** Qëndroni tê fortë dhe silluni si burra, o Filiste, që të mos bëheni sklllevër tê Hebrejnive, ashtu si ata qenë sklllevërit tuaj. Silluni si burra dhe luftoni!". **10** Kështu Filistejtë luftuan dhe Izraeli u mund; dhe gjithkush vrapoi te çadra e vet. Masakra qe me të vërtetë e madhe; Izraeli humbi tridhjetë mijë këmbësorë. **11** Edhe arka e Perëndisë u morr dhe dy djemtë e Elit, Hofni dhe Finehasi, vdiqën. **12** Një njeri i Beniaminit vrapoi nga fusha e betejës dheri po atë ditë në Shiloh, me rroba tê grusira dhe kokën tê mbuluar me dhe. **13** Kur arriti, ja, Eli ishte ulur mbi ndenjësen e tij në anë të rrugës, duke shikuar, sepse zemra e tij dridhjet pér arkën e Perëndisë. Sapo ai njeri hyri në qytet dhe njøftoi pér atë që kishte ndodhur, një britmë u ngrit nga têrë qyteti. **14** Kur dégjoi zhurmëna e britmave, Eli tha: "Ç'kuptim ka zhurma e kësaj rrëmuje?". Pastaj ai njeri erdhë me të shpejtë pér t'i treguar Elit atë që kishte ndodhur. **15** Eli ishte nëntëdhjetë e tetë vjeç; shikimi i tij që errësuar aq sa që ai nuk shikonte më. **16** Njeriu i tha Elit: "Jam ai që ka ardhur nga fusha e betejës. Sot kam ikur me vrap nga fusha e betejës". Eli tha: "Si vajtë punët, biri im?". **17** Atëherë lajmëtarë i përgjegj dhe tha: "Ilezraeli i mbathë përparrë Filisteive dhe u bë një masakër e madhe në popull; edhe dy djemtë e tu, Hofni dhe Finehasi, vdiqën, dhe arka e Perëndisë u mor". **18** Sa u zu në gojë arka e Perëndisë, Eli ra nga ndenjësja prapa, përbri derës, theu qatën dhe vdiq, sepse ishte plak dhe i rënduar. Qe gjyqtar i Izraelit dyzet vjet me radhë. **19** E reja e tij, gruaja e Finehasit, ishte me barrë dhe në prag tê lindjes; kur dégjoi lajmin që arka e Perëndisë ishte kapur dhe vjehri i saj dhe i shoqi kishin vdekur, u kërrus dhe lindi, sepse e zunë dhimbjet. **20** Në çastin kur ishte duke vdekur, gratë që kujdeseshin pér të i thanë: "Mos u tremb, sepse ke lindur një djale". Por ajo nuk u përgjegj dhe nuk u kushtoi vëmëndje fjalëve tê tyre, **21** por ia vuri emrin lkabod fëmijës, duke thënë: "Lavdia u largua nga Izraeli", sepse arka e Perëndisë ishte marr pér shkak

të vjehrri të saj dhe të burrit të saj. 22 Ajo tha: "Lavdia është larguar nga Izraeli, sepse arka e Perëndisë është mar".

5 Atëherë Filistejtë e morën arkën e Perëndisë dhe e mbartën nga Eben-Ezeriu në Ashdod; 2 pastaj Filistejtë e morën arkën e Perëndisë, e çuan në tempullin e Dagonit dhe e vendosën pranë Dagonit. 3 Të nesërmen banorët e Ashdodit u ngritën herët, por Dagoni qe rrëzuar me fytyrë pér tokë pérpara arkës së Zotit. Kështu e morën Dagonin dhe e vuñë përséri në vendin e tij. 4 Të nesërmen u ngritën herët, dhe ja Dagoni qe rrëzuar përséri me fytyrën pér tokë pérpara arkës së Zotit, kurse koka e Dagonit dhe të dy pëllëmbët e duarve të tij u gjetën të prera mbi prag; nga Dagoni kishte mbetur vetëm trungu. 5 Prandaj, deri ditën e sotme, priftërinjtë e Dagonit dhe téré atë që hyjnë në tempullin e Dagonit nuk vénë këmbë mbi pragun e Dagonit në Ashdod. 6 Pastaj dora e Zotit rëndoi mbi banorët e Ashdodit dhe i shkrotoi, i goditi me hemoroide Ashdodin dhe territorin e tij. 7 Kur banorët e Ashdodit panë që punët shkonin në atë ményrë, ata thanë: "Arka e Perëndisë tē Izraelit nuk duhet tē mbetet në mes nesh, sepse dora e tij ka qenë e réndë me ne dhe me Dagonin, perëndinë tonë". 8 Kështu ata mblohdhën pranë tyre téré pincat e Filistejeve dhe thanë: "Çfarë duhet tē bëjmë me arkën e Perëndisë tē Izraelit?". Pincat u përgjegjën: "Të mbartet arka e Perëndisë tē Izraelit në Gatha". 9 Kështu arka e Perëndisë tē Izraelit u mbart aty. Por mbas transportimit tē saj, dora e Zotit u kthyte kundër atij qyteti, duke i shkaktuar një lemeri të madhe; dhe Zoti i goditi njerëzit e qytetit, tē mëdhenj e tē vegjël, me një epidemi hemoroidesh. 10 Atëherë arkën e Perëndisë e dérguan në Etron. Por, sapo arka e Perëndisë arriti në Etron, banorët e Etronit protestuan duke thënë: "Kanë sjellë arkën e Perëndisë tē Izraelit te ne, që tē vdesim ne dhe populli ynë!". 11 Kështu mblohdhën téré pincat e Filistejeve dhe u thanë: "Largojeni arkën e Perëndisë tē Izraelit; ajo tē kthehet në vendin e saj, që tē mos shkaktojë vdekjen tonë dhe tē popullit tonë!". Në fakt ishte përhapur një lemeri vdekjeprurëse në tē gjithë qytetin, sepse dora e Perëndisë rëndonte shumë mbi tē. 12 Ata që nuk vdisin prekeshin nga hemoroide, dhe britmat e qytetit njiteshin deri në quell.

6 Arka e Zotit mbeti shtatë muaj në vendin e Filistejeve. 2 Pastaj Filistejtë mblohdhën priftërinjtë dhe shortarët dhe thanë: "Ç'duhet tē bëjmë me arkën e Zotit? Na trego ményrën që duhet tē përdorim pér ta kthyer përséri në vendin e saj". 3 Atëherë ata u përgjegjën: "Në qoftë se e ktheni arkën e Perëndisë së Izraelit, mos e ktheni bosh, por dërgoni me tē tē paktën një ofertë zhëmëtimi; atëherë do tē shëroheni dhe do tē mësoni pse dora e tij nuk ju ndahej". 4 Ata pyetën: "Çfarë oferte zhëmëtimi do t'i dérgojmë neve?". Ata u përgjegjën: "Pesë hemoroide ari dhe pesë minj ari simbas numrit tē princave të Filistejeve, sepse e njëjtë plagë ka goditur ju dhe pincat tuaj. 5 Bëni, pra, disa figura tē hemoroideve dhe tē minjve tuaj që shkatërronjë vendin, dhe i thurmi lavdi Perëndisë së Izraelit; ndofta ai do a zbusë dorën e tij mbi ju, mbi perënditë tuaj dhe mbi vendin tuaj. 6 Pse, vallë, e ngurtësoni zemrën tuaj ashtu si Egjiptasit dhe Faraoani ngurtësuan zemrën e tyre? Kur kreuj gjëra tē fuqishme midis tyre, nuk i lanë tē shkojnë, dhe kështu ata mundën tē shkojnë? 7 Bëni, pra, një qerre tē re, pastaj merrni dy lopë qumëshore mbi tē cilat nuk është vénë kurrë zgjedha dhe i mbrihni lopët në qerre, por i çoni viçat e tyre në stallë larg tyre. 8 Pastaj merrni arkën e Zotit dhe vendoseni mbi qerre; dhe punimet prej ari që i çoni Zotit si ofertë zhëmëtimi i vini në një shportë pranë saj. 9 Dhe rrini e shikoni, në rast se ngjitet nëpër rrugën që tē çon në territorin e tij, në Beth-Shemesh, është Zoti që na ka bërë këtë tē keqe tē madhe; ndryshe do tē tē mësojmë që nuk ka qenë dora e tij që na ka goditur, por kjo ka ndodhur rastësish". 10

Ata, pra, vepruan kështu: morën dy lopë qumëshore, i mbrehën në qerre dhe mbyllën viçat në stallë. 11 Pastaj vendosën mbi qerre arkën e Zotit dhe shportën me minjtë prej ari dhe figurat e hemorroideve. 12 Atëherë lopët u nisën pikërisht në drejtim të Beth-Shemeshit, duke ndjekur gjithnjë atë rrugë dhe duke pëllitur ndërsa po ecnin, pa u kthyer as djathas, as majtas. Princat e Filistejeve i ndoqën deri në kufirin e Beth-Shemeshit. 13 Banorët e Beth-Shemeshit ishin duke korrur gruin në lugine; duke ngritur sytë, panë arkën dhe u gëzuan qe e panë. 14 Qerria, pasi arriti në Kampin e Jozueut në Beth-Shemesh, u ndal aty. Aty kishte një gur tē madh; kështu ata çanë lëndën e drurit tē qerres dhe i ofruan lopët si olokauste tē Zotit. 15 Levitët hoqen arkën e Zotit dhe shportën që i rrinte pranë dhe në tē cilën gjendeshin sendet prej ari, dhe i vendosën mbi një gur tē madh. Po atë ditë njerëzit e Beth-Shemeshit ofruan dhe i bënë flimje Zotit. 16 Mbas pesë princat e Filistejeve panë këtë gjë, po atë ditë u kthyen në Etron. 17 Këto janë hemorroidet prej ari që Filistejtë i dërguan Zotit si ofertë zhëmëtimi; një pér Ashdodin, një pér Gazën, një pér Askalonin, një pér Gathin, një pér Etronin; 18 dhe minjtë prej ari simbas numrit tē tē gjitha qyteteve të Filistejeve që u përkisnin pesë princëve, nga qytetet e fortifikuara deri në fshatrat e fushës, deri në gurin e madh e mbi tē cilin u vendos arka e Zotit dhe që qëndron deri në ditën e sotme në fushën e Jozueut, Bethshemshit. 19 Zoti goditi disa njerëz tē Beth-Shemeshit, sepse kishin shikuar brenda arkës së Zotit; ai goditi shtatëdhjetë njerëz tē popullit. Populli mbajti zi pér ta, sepse Zoti e kishte prekur me një fatkeqësi tē madhe. 20 Njerëzit e Beth-Shemeshit thanë: "Kush mund tē rezistojë përmposht Zotit, këtij Perëndie tē shenjtit? Nga kush do tē ngjitet arka, kur tē niset nga ne?". 21 Kështu u dërguan lajmëtarë banorëve të Kiriath-Jearimit pér t'u thënë: "Filistejtë e kanë kthyer arkën e Zotit; zbrisni dhe çojeni lart te ju".

7 Atëherë njerëzit e Kiriath-Jearimit erdhën, e çuan lart arkën e Zotit dhe e vendosën në shtëpinë e Abinadadit në kodër, dhe shenjtëruan tē birin Eleazarin që tē ruante arkën e Zotit. 2 Shumë kohë kishte kaluar nga dita që arka ishte vendosur në Kiriath-Jearim; kishin kaluar njëzet vjet dhe téré shtëpia e Izraelit i ankohej Zotit. 3 Atëherë Samueli i foli téré shtëpisë së Izraelit, duke thënë: "Në rast se ktheheni tek Zoti me gjithë zemër, hiqni nga gjiri juaj perënditë e huaja dhe Ashtarithin dhe mbanit zemrën tuaj tek Zoti dhe. 4 Kështu bijtë e Izraelit hoqin ménjanë Baalët dhe Ashtarothët dhe i shërbyen vetëm Zotit. 5 Pastaj Samueli tha: "Mblidhni téré Izraelin në Mitspah dhe unë do t'i lutem Zotit pér ju". 6 Kështu ata u mblohdhën në Mitspah, morën ujë dhe e derdhën pérpara Zotit; pastaj po atë ditë agjéruan dhe atje thanë: "Kemi mëkatuar kundër Zotit". Samueli i gjykoj bijtë e Izraelit në Mitspah. 7 Kur Filistejtë mësuan që bijtë e Izraelit ishin mbledhur në Mitspah, pincat e Filistejeve u nisën kundër Izraelit. Kur bijtë e Izraelit dëgjuan këtë patën frikë nga Filistejtë. 8 Atëherë bijtë e Izraelit i thanë Samuelit: "Mos e ndërpëre klithmën têndë pér neve tek Zoti, që ai tē na shpëtójë nga duart e Filistejeve". 9 Kështu Samueli mori një qengj përs dhe e ofroi terësish si olokaust Zotit; Samueli i thirri Zotit pér Izraelin dhe Zoti ia plotësoi kérkesën. 10 Ndërsa Samueli ofronte olokaustin, Filistejtë u afroan pér tē sulmuan Izraelin; por Zoti bulbuloi me buçimë tē madhe kundër Filistejeve dhe i ngatërrroi deri në atë pikë sa u mundën para Izraelit. 11 Njerëzit e Izraelit dolën nga Mitspahu, i ndoqën Filistejtë dhe i mundën deri poshtë Beth-Karit. 12 Atherë Samueli mori një gur e ngriti midis Mitspahut dhe Shenit dhe e quajti Eben-Ezer, duke thënë: "Deri këtu Zoti na ka ndihmuar". 13 Kështu Filistejtë u poshtëruan dhe nuk u kthyen më tē shkelin territorin e Izraelit; dhe dora e Zotit u ngrit kundër Filistejeve gjatë gjithë kohës së Samuelit.

14 Edhe qytetet që Filistejtë i kishin marrë Izraelit iu kthyen Izraelit, nga Ekroni deri në Gath. Izraeli çlroi territorin e tij nga duart e Filistejeve. Dhe u vendos paqja midis Izraelit dhe Amorejve. **15** Samueli qe gjykatës i Izraelit gjatë gjithë jetës së tij. **16** Çdo vit ai i binte përqark Bethelit, Gilgalit dhe Mitsaphut dhe ushqirte funksionin e gjyqtarit të Izraelit mbi tërë këto vende. **17** Pastaj kthehej në Ramah, sepse aty ishte shtëpia e tij. Aty e gjykonte Izraelin dhe po aty ngriti një altar për Zotin.

8 Kur Samueli u plak emëroi bijtë e tij si gjyqtarë të Izraelit. **2** I parëllinduri i tij quhej Joel dhe i dyti Abiah; ata ushtronin funksionin e gjyqtarit në Beer-Sheba. **3** Por bijtë e tij nuk ndoqën shembellin e tij, u larguan nga rruga e drejtë duke siguruar fitime të palejueshme, pranuan dhurata dhe e prishnin drejtësinë. **4** Atëherë tërë pleqtë e Izraelit u mblohdhën, erdhën te Samueli në Ramah, **5** dhe i thanë: "Ja, tani je plakur dhe bijtë e tu nuk ndjekin gjurmët e tua; prandaj cakto mbi ne një mbret që të na qeverisë ashu siç ndodh në të gjitha kombet". **6** Por kjo nuk i pëlqeu Samuelit, sepse ata kishin thanë: "Na jep një mbret që të na qeverisë". Prandaj Samueli u lut Zotit. **7** Dhe Zoti i tha Samuelit: "Dëgjo zérin e popullit për të gjitha ato që të thotë, sepse ata nuk të kanë hedhur poshtë ty, por kanë hedhur poshtë mua, me qëllim që unë të mos mbretëroj mbi ta". **8** Sillen me ty, ashty siç kanë bërë gjithnjë nga dita që i nxora nga Egjipti e deri më sot: më kanë braktisur për t'u shërbyer perëndive të tjera. **9** Tani, pra, dëgjo kërkësen e tyre, por lajmëroi solemnisht dhe shpalju të drejtat e mbretit që do të sundojë mbi ta". **10** Kështu Samueli i tregoi tërë fjalët e Zotit drejtuar popullit që i kërkonte një mbret. **11** Dhe tha: "Këto do të janë të drejtat e mbretit që do të mbretërojë mbi ju. Ai do t'i marrë bijtë tuaj dhe do t'i caktøjë në qerret e tij, me qëllim që të bëhen kalorës tij dhe të vrapojnë përparrë qerreve; **12** për t'i bërë ata kapidanë të mijëshëvë dhe të pesëdhjetëshëvë, për t'i vénë ata t'i lërojnë arat, t'i korrin të lashtat, t'i prodhojnë armë lutje dhe vegla për qerret e tij. **13** Do të marrë bijt tuaja për t'i bërë parfumiere, gjellbërëse dhe furttare. **14** Do të marrë arat tuaja, vreshtat dhe ullishtet tuaja; më të mirat që keni, për t'ua dhënë eunukëve dhe shërbëtorëve të tij. **15** Do të marrë të dhjetën e farërave dhe të vreshtave tuaja për t'ua dhënë eunukëve dhe shërbëtorëve të tij. **16** Do të marrë shërbëtorët, shërbëtorët, të rinjtë tuaj më të mirë dhe gomarët që keni për t'i përdorur në punimet e tij. **17** Do të marrë edhe të dhjetën e kopeve tuaja, dhe ju do të jeni sklevërit e tij. **18** Atë ditë ju do t' ulërini për shkak të mbretit që keni për vete, por Zoti nuk do t'ju përgjigjet". **19** Me gjithatë populli nuk deshi t'i dëgjojë fjalët e Samuelit dhe tha: "Jo, do të kemi një mbret mbi ne. **20** Kështu do të jemi edhe ne si gjithë kombet; mbreti ynë do të na qeverisë, do të na dalë në krye dhe do të luftojë në betejat tonë". **21** Samueli i dëgjoi tërë fjalët e popullit dhe ia tregoi Zotit. **22** Zoti i tha Samuelit: "Dëgjoje kërkësen e tyre dhe cakto një mbret mbi ta". Atëherë Samueli u tha njérëzve të Izraelit: "Seçili të kthehet në qytetin e tij".

9 Kishte një njeri të Beniaminit, që quhej Kish, ishte bir i Abielit, bir i Tserorit, bir i Bekorathit, bir i Afiahut, bir i një Beniaminiti, një njeri i fortë dhe trim. **2** Ai kishte një djalë të quajtur Saul, i ri dhe i bukur, ndër bijtë e Izraelit nuk kishte asnjë më të bukur se ai; që nga supet e lart, ai ua kalonte, për shtat, gjithë njerëzve të tjerë. **3** Gomarët e Kishit, atit të Saulit, kishin humbur; Kishi i tha të birit, Saulit: "merri me vete një nga shërbëtorët, çohu dhe shko të kërkosh gomarët". **4** Kështu ai kaloi nëpër krahinën malore të Efraimit dhe pëershkoi vendin e Shalishas, pa i gjetur; pastaj kaloi nëpër vendin e Shaalimit, por nuk ishin as aty; pëershkuan pastaj vendin e Beniaminitëve, por nuk i gjetën as aty. **5** Kur arritin në vendin e Tsufit, Sauli i tha shërbëtorit të tij që ishte me të: "Çohu,

të kthehem, që të mos ndodhë që im atë të heqë mendjen nga gomaret dhe të fillojë të shqetësohet për ne". **6** Shërbëtori i tha: "Ja, në këtë qytet jeton një njeri i Perëndisë, që e nderojnë shumë; tërë ato që ai thotë, realizohen pa tjetër. Tani le të shkojmë atje; ndofta do të na tregojë rrugën që duhet të ndjekim". **7** Sauli i tha shërbëtorit të tij: "Por ja, në qoftë se shkojmë, çfarë t'i cojmë njeriut të Perëndisë? Sepse buka e thasëve tanë ka mbaruar dhe nuk kemi asnjë dhuratë për t'i çuar njeriut të Perëndisë. Çfarë kemi me vete?". **8** Dhe shërbëtori iu përgjegj Saulit, duke thënë: "Ja, unë kam në dorë një çerek sikli prej argjendi; do t'ia jap njeriut të Perëndisë dhe ai do të na tregojë rrugën që duhet të ndjekim". **9** (Në të kaluarën në Izrael, kur dikush shkonte për t'u këshilluar me Perëndinë, thoshte: "Çohu të shkojmë te shikuesi", sepse profeti i sotëm në të kaluarën quhej shikues). **10** Atëherë Sauli i tha shërbëtorit të tij: "Mirë e the. Çohu të shkojmë!". Dhe u drejtuan nga qyteti ku gjendej njeriut i Perëndisë. **11** Ndërsa merrni të përpjetyen që të çon në qytet, takuan rrugës dy vajza që kishin dalë për të mbushur ujë dhe i pyetën ato: "Këtu është shikuesi?". **12** Ato u përgjigjën duke thënë: "Po, ja ku është pak përparrë jush, nxiton. Sot erdhë në qytet, sepse sot populli duhet të bëjë një flim në vendin e lartë. **13** Sa të hyni në qytet, do ta gjemi me siguri para se të njigjet në vendin e lartë për të ngrënë. Populli nuk do të hajë deri sa ai të mbërrijë, sepse ai ka për të bekuar flimin; pastaj të fuarit do të fillojnë të hanë. Prandaj ngjiteti lart, sepse tani do ta gjeni". **14** Kështu u ngjitet në qytet; ndërsa ata hynin në qytet, Samueli dilit në drejtum të tyre për t'u ngjitur në vendin e lartë. **15** Por një ditë para arritjes së Saulit, Zoti e kishte lajmëruar Samuelin duke thënë: **16** "Nesër në këtë orë do të dërgoj një njeri nga vendi i Beniaminit, dhe ti do ta vajosësh si udhëheqës të popullit tim të Izraelit. Ai do ta shpëtojë popullin tim nga duart e Filistejeve, sepse pasqë mjerimin e popullit tim, sepse britmat e tij arritën deri tek unë". **17** Kur Samueli pa Saulin, Zoti i tha: "Ky është njeriu për të cilin të foli; ai do të mbretërojë mbi popullin tim". **18** Pastaj Sauli iu afroa Samuelit në mes të portës dhe i tha: "Tregomë të lutem, ku është shtëpia e shikuesit". **19** Samueli u përgjegj Saulit dhe i tha: "Jam unë shikuesi. Ngjitu para meje në kodër; sot do të hani me mua. Nesër në mëngjes do të lë të shkosh dhe do të tregoj tërë ato që ke në zemër. **20** Përsa u përkët gomarëve të tu që të kanë humbur tri ditë më parë, mos u mërzit se i kanë gjetur. E kujt i drejtobet gjithë dëshira e Izraelit, veçse ty dhe tërë shtëpisë së atit tênd?". **21** Sauli, duke u përgjegj, tha: "A nuk jam unë një Beniaminit, një nga fiset më të vogla të Izraelit? Dhe familia ime a nuk është, vallë më e vogla e gjithë familjeve të fisit të Beniaminit? Pse më flet, pra, në këtë mënyrë?". **22** Atëherë Samueli mori Saulin dhe shërbëtorin e tij, i futi në sallë dhe i uli në krye të tryezës të të ftuarve që ishin rreth tridhjetëve e pesë veta. **23** Pastaj Samueli i tha gjellbërës: "Sill pjesën që të dhashë dhe për të cilën të thashë: "Vëre mënjanë"". **24** Gjellbërësi mori atëherë kofshën dhe atë që i ngjitej asaj, dhe ia vuri përparrë Saulit. Pastaj Samueli tha: "Ja, ajo që u mbajt rezervë, u vu mënjanë për ty; haje se është ruajtur apostafat për ty kur ftova popullin". Kështu atë ditë Sauli hëngri bashkë me Samuelin. **25** Pastaj zbritën nga vendi i lartë në qytet dhe Samueli foli me Saulin mbi taracë. **26** Të nesërmen u ngriten herët, në të gdhirë. Samueli e thirri Saulin në taracë, duke i thënë: "Çohu, dhe unë do t' le të shkosh". Sauli u ngrit dhe që të dy, ai dha Samueli, dolën jashët. **27** Kur zbritën në periferi të qytetit, Samueli i tha Saulit: "Thuaji shërbëtorit të kalojë por nesh dhe të shkojë përparrë, por ti ndaluj një çast, në mënyrë që të kem mundësi të të njoftoj fjalën e Perëndisë".

10 Atëherë Samueli mori një enë të vogël me vaj dhe e derdhi mbi kokën e tij; pastaj e puthi dhe tha: "A nuk të ka vajosur

Zoti si kreu i trashëgimisë së tij? 2 Sot, kur të ikesh nga unë, do të gjesh dy njerëz pranë varrit të Rakelës në kufirin e Beniaminit, në Tselsah. Ata do të thonë: Gomaret që shkove të kërkosh k u gjetën; tanë yt atë nuk shqetësohet pér gomaret, por pér ju, dhe thotë: "Çfarë duhet të bëj pér birin tím?". 3 Pastaj ti do ta kalosh atë vend dhe do të arrish në lisin e Taborit; aty do të takosh tre njerëz që shkojnë pér të adhuruar Perëndinë në Bethel: njëri do të mbajë tre keca, tjetri tri bukë dhe i treti një calik me verë. 4 Ata do të të përshtëdetin dhe do të të japid dy bukë, që do t'i marrësh nga duart e tyre. 5 Pastaj ti do të arrish në kodrinën e Perëndisë, ku gjendet garnizoni i Filistejeve; dhe këtu, duke arritur në qytet, do të takosh një grup profetesh që do të zgresin nga vendi i lartë, të paraprirë nga një harpë, një dajre, një fyell dhe një qeste, dhe që do të bëjnë profeci. 6 Atëherë Fryma e Zotit do të të ngarkojë të bësh profeci me ta, dhe do të shndërrohesh në një njeri tjetër. 7 Kur këto shenja do të realizohen, bëj atë që rasti kërkon, sepse Perëndia éshët me ty. 8 Pastaj ti do të zgresësh para meje në Gilgal: dhe ja, unë do të zgres te ti pér të ofruar olokauste dhe pér të kryer flijime falenderimi. Ti do të presësh shtatë ditë deri sa unë t'vij te ti dhe të them çfarë duhet të bësh". 9 Sapo ktheu kurizin pér të lénë Samuin, Perëndia ia ndërroi zemrën në një tjetër, dhe tërë ato shenja u realizuan po atë ditë. 10 Sapo arritën atje në kodër, një grup profetesh i dol përparrë; atëherë ai u ngarkua nga Fryma e Perëndisë dhe filloi të bëjë profeci në mes tyre. 11 Atëherë tërë ata që e kishin njohur më parë, duke parë që profetizonte bashkë me profetët, i thonin njerë tjetrit: "Çfarë i ka ndodhur birit të Kishit? Éshët edhe Sauli midis profetëve?". 12 Pastaj një vendas u përgjegj, duke thënë: "Po kush éshët ati i tyre?". Për këtë arësy u bë proverb thënë: "Éshët edhe Sauli midis prefetëve?". 13 Me të mbaruar profecitë, Sauli u drejtua në vendin e lartë. 14 Pastaj ungji i Saulit e pyeti atë dhe shërbëtorin e tij: "Ku keni vajtur?". Ai u përgjegj: "Të kérkojmë gomaret, por, duke parë se nuk ishin, shkuam te Samuelli". 15 Ungji i Saulit shtoi: "Më trego, të lutem, çfarë ju tha Samuelli". 16 Kështu i përgjegj Sauli ungjti të tij: "Ai na siguroi që gomaret i kishin gjetur". Por nuk tha asnjë lidhur me atë që Samuelli kishte thënë pér mbretërinë. 17 Pastaj Samuelli mblohd popullin para Zotit në Mitspah, 18 dhe u tha bije të Izraelit: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Unë e nxora Izraelin nga Egjipti dhe ju çlirona nga duart e Egjiptave dhe nga duart e të gjitha mbretërvë që ju shtypnini". 19 Por sot ju keni hedhur poshtë Perëndinë tuaj që ju ka shpëtar nga fatkeqësitet dhe mundimet tuaja dhe i thoni: "Cakto një mbret mbi ne!". Prandaj paraqituni para Zotit sipas fiseve dhe sipas mijëshëve". 20 Pastaj Samuelli afroi tërë fiset e Izraelit, dhe u zgjodh fisi i Beniaminit. 21 Pas kësaj afroi fisin e Beniaminit sipas familjeve të tij dhe u zgjodh familia e Mattrit. Pastaj u zgjodh Sauli, bir i Kishit; e kërkuan, por nuk e gjetën. 22 Atëherë u këshilluan përsëri me Zotin: "A ndodhet tanimë këtu?". Zoti u përgjegj: "Ja ku éshët fshehor midis bagazheve". 23 Vrapuan ta nxjerrin që andej; kështu ai u paraqiti para popullit, dhe ishte më i lartë se gjithë njerëzit nga supi e lart. 24 Pastaj Samuelli i tha tërë popullit: "E shihni atë që ka zgjedhur Zoti? Nuk ka asnjë si ai në tërë popullin. Kështu tërë populli lëshoi britma gjëzimi dhe thirri: "Rroftë mbreti!". 25 Atëherë Samuelli i paraqiti popullit të drejtat e mbretërisë dhe i shkroi në një libër, që vendosi përparrë Zotit. Pas kësaj Samuelli ktheu tërë popullin, secili shkoi në shtëpinë e tij. 26 Edhe Samuelli shkoi në shtëpinë e tij në Gibeah, dhe me të shkuan njerëz trima, të cilëve Perëndia u kish prekur zemrën. 27 Por disa njerëz që nuk vlenin asnjë thanë: "Si mund të na shpëtojë ky njeri?". Kështu e përcuan dhe nuk i bënë asnjë dhuratë. Por ai nuk tha asnjë fjalë.

11 Pastaj Amoniti Nahash shkoi të ngrejë kampin kundër Jabeshit të Galaudit. Atëherë tërë ata të Jabeshit i thanë Nahashit: "Lidh aleancë me ne dhe ne do të të shërbejmë". 2 Amoniti Nahash iu përgjegj kështu: "Unë do të bëj aleancë me ju me këtë kusht: tju nxjeri syrin e djathtë të gjithëve pér të poshtëruar tërë Izraelin. 3 Pleqtë e Jabeshit i thanë: "Na jep shtatë ditë kohë që të dérgojmë lajmëtarë në tërë territorin e Izraelit; dhe në qoftë se nuk vjen asnieri pér të na shpëtuar, do të dorëzohemi në duart e tua". 4 Kështu lajmëtarët arritën në Gibeah të Saulit dhe i njoftu këto fjälë para popullit; atëherë tërë populli ngriti zérin dhe qau. 5 Ndërkaq Sauli po kthehej nga fshati pas qeve të tij. Dhe Sauli tha: "Çfarë ka populli që qan?". I njoftoi atëherë fjälë e njerëzve të Jabeshit. 6 Me të dégjuar këto fjälë, Fryma e Perëndisë përfshiu Saulin, zemërimi i të cilit u rrít me të madhe. 7 Ai mori një pendë qesh, i preu qetë copë-copë dhe i drëgoi në të gjithë territorin e Izraelit me anë të lajmëtarëve, duke thënë: "Kështu do të trajtohen qetë, e atij që nuk do të ndjekë Saulin dhe Samuelin". Tmerri i Zotit zuri popullin dhe ai u ngrit si një njeri i vetëm. 8 Sauli i kaloi në revistë në Bezek, dhe ishin treqind mijë bij të Izraelit dhe tridhjetë mijë burra të Judës. 9 Pastaj u thanë lajmëtarëve që kishin ardhur: "Kështu do t'u thoni njerëzve të Jabeshit nga Galaadi: "Nesër, kur dielli t'illojë të ngrohë, do të çlironi!"". Lajmëtarët shkuan t'ua njoftojnë këtë njerëzve të Jabeshit, të cilët u gëzuan. 10 Atëherë njerëzit e Jabeshit u thanë Amonitëve: "Nesër do të vimë tek ju dhe do të bëni q'të doni me ne". 11 Të nesërmën, Sauli e ndau popullin në tre grupe, të cilët hyjnë në mes të kamptit armik para mëngjesit dhe i grinë Amonitët deri në zheg të ditës. Ata që shpëtuan u shpërndanë dhe nuk mbetën as dy veta bashkë. 12 Populli i tha atëherë Samuelet: "Kush ka thënë: "A duhet të mbretërojë Sauli mbi ne?". Na i jepni këta njerëz dhe ne do t'i vrasisim". 13 Por Sauli u përgjegj: "Asnieri nuk do të vritet në këtë ditë, sepse sot Zoti ka realizuar një çlirim të madh në Izrael". 14 Pastaj Samuelli i tha popullit: "Ejani, shkojmë në Gilgal dhe aty ta përtërijmë mbretërim". 15 Kështu tërë populli shkoi në Gilgal dhe aty përparrë Zotit në Gilgal e caktuan Saulin mbret. Aty përparrë Zotit ofruan flijime falenderimi; dhe po aty Sauli dhe tërë njerëzit e Izraelit u gëzuan shumë.

12 Atëherë Samuelli i tha tërë Izraelit: "Ja, unë ju dégjoja pér të gjitha ato që më thatë dhe vura një mbret mbi ju. 2 Dhe tani ja, mbreti që do të shkojë para jush. Unë tashmë jam plak dhe i thinjur, dhe bijtë e mij janë midis jush, unë kam ecur para jush qysħ nga rinia imé deri më sot. 3 Ja ku jam, dëshmoni kundër meje përparrë Zotit dhe përparrë atij që éshët vajosur: Kujt i kam marrë kaun? Kujt i kam marrë gomarin? Kujt i kam ngrënë hakun? Cilin kam shtypur? Nga duart e kujt kam pranuar ndonjë dhuratë që më ka zënë sytë? Unë do t'jua kthej". 4 Ata iu përgjegjën: "Ti nuk na ke ngrënë hakun, nuk na ke shtypur dhe nuk ke marrë asnjë nga duart e askujt". 5 Ai u tha atyre: "Zoti éshët dëshmitar kundër jush dhe i vajosuri i tij éshët dëshmitar në këtë ditë, që nuk gjetët asnjë në duart e mia". Ata iu përgjegjën: "Po, ai éshët dëshmitar!". 6 Atëherë Samuelli i tha popullit: "Éshët Zoti që i vendosi Moisiun dhe Aaronin, dhe që i nxori etërit tuaj nga Egjipti. 7 Prandaj paraqituni që unë të kem mundësi para Zotit të vë né dukje bashkë me ju veprat e drejtja që Zoti ka kryer pér ju dhe pér etërit tuaj. 8 Pas vajtës së Jakobit në Egjipt dhe mbas thirrjeve të etërve tuaj drejtuar Zotit, Zoti dërgoi Moisiun dhe Aaronin që i nxorën etërit tuaj nga Egjipti dhe i bëri të banojnë në këtë vend. 9 Por ata e harruan Zotin, Perëndinë e tyre, dhe ai i shiti në duart e Siseras, komandant të ushtrisë së Hatsorit, dhe në pushtetin e Filistejeve dne të mbretit të Moabit, të cilët u shpallën luftë atyre. 10 Atëherë i thirrën Zotit dhe i thanë: "Kemi mëkatuar, sepse kemi braktisur Zotin dhe u kemi shërbyer Baalëve dhe Ashtarothëve; por

tani na çlro nga duart e armiqve tanë dhe ne do të të shérbejmëty". 11 Dhe kështu Zoti dërgoi Jerubaalin, Bedarin, Jeftin dhe Samuin, dhe ju çlroi nga duart e armiqve tuaj që ndodheshin rreth e rotull, dhe ju jetuat në siguri. 12 Por kur patë që Nabashi, mbret i bijve të Amonit, filloj të lëvizë kundër jush, më thatë: "Jo, një mbret duhet të sundojë mbi ne", pikërisht kur Zoti, Perëndia juaj, ishte mbreti juaj. 13 Ky është, pra, mbreti që keni zgjedhur dhe keni kërkuar; ja, Zoti ka vënë një mbret mbi ju. 14 Në qoftë se keni frikë nga Zoti, i shérbeni dhe dëgjoni zërin e tij, dhe nuk ngrini krye kundër urdhërimeve të Zotit, atëherë ju dhe mbreti që mbretëron mbi ju do të ndiqni Zotin, Perëndinë tuaj. 15 Por në rast se nuk i bindeni zërit të Zotit dhe kundërshtoni urdhërimet e tij, atëherë dora e Zotit do të ngritet kundër jush, ashtu si është ngritur kundër etërve tuaj. 16 Prandaj tani ndaluni dhe shikoni këtë gjë të madhe që Zoti do të bëjë para syve tuaj. 17 A nuk jemi vallë në kohën e korrijes së grurit? Unë do të kërkoj ndihmën e Zotit dhe ai do të dërgojë bubullima dhe shi; kështu do të kuptoni dhe do të shihni se e keqja që keni bërë duke kërkuar një mbret për ju, është e madhe në sytë e Zotit". 18 Atëherë Samuelli kërkoi ndihmën e Zotit dhe ai dërgoi atë ditë bubullima dhe shi; dhe tërë populli pati një frikë të madhe nga Zoti dhe nga Samuelli. 19 Pastaj tërë populli i tha Samuelli: "Lutju Zotit, Perëndisë tênd, për shérbétorët e tu, që të mos vdesin, sepse tërë mëkateve tonë a kemi shtuar të keqen e kërkimit të një mbreti për ne". 20 Samuelli i përgjegj popullit: "Mos u frikësoni; edhe se keni bërë gjithë këtë të keqe, mos lini së ndjekuri Zotin, por shérbejini Zotit me të gjithë zemrën tuaj. 21 Mos u largoni për të ndjekur gjëra të kota, që nuk vlefjnë as çlirjonë, sepse janë gjëra të kota. 22 Sepse Zoti nuk do ta braktisë popullin e tij, për hir të tij të madh, sepse i pëlqeu Zotit t'ju bëjë popullin e vet. 23 Sa për mua, mos ndodhët kurrë që unë të mëkatoj kundër Zotit duke hequr dorë nga lutjet për ju; përkundrazi, do t'ju tregoj rrugën e mirë dhe të drejtë. 24 Vëtëm kini frikë nga Zoti dhe i shérbeni besnikërisht me gjithë zemrën; mban parasysh gjérat e mëdha që ka bërë për ju. 25 Por në rast se vazhdoni të bëni të keqen, si ju ashtu dhe mbreti juaj do të flakeni tutje".

13 Sauli ishte tridhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë; dhe mbasi mbretëroi dy vjet mbi Izraelin, 2 ai zgjodhi tre mijë ushtarë të Izraelit; dy mijë rrinin me të në Mikmash dhe në krahinën malore të Betelit; dhe një mijë me Jonathanin në Gibeah të Beniaminit; e ktheu prapa pjesën tjetër të popullit, secili shkoi në çadrën e vet. 3 Jonathan i mundi garnizonin e Filisteive që ndodhet në Geba, dhe Filistejtë e mësuan këtë ngjarje; Atëherë Sauli urdhëroi që t'u binin borivë në tërë vendin, duke thënë: "Le ta dijnë Hebrejnët!". 4 Dhe në tëtë Izraelin filluan të thonë: "Sauli mundi garnizonin e Filisteive dhe Izraeli tani urehet nga Filistejtë". Kështu populli u thirr në Gilgal për të shkuar pas Saulit. 5 Edhe Filistejtë u mblohdhën për të luftuar kundër Izraelit, me tridhjetë mijë qerre, gjashtë mijë kalorës dhe shumë njerëz, si rrëra në bregun e detit. Ata u nisën pra, dhe u vendosën në Mikmash, në lindje të Beth-Avenit. 6 Kur Izraelitët e panë se ishin në rrezik (pse populli u gjend gjugnushtë), u fshehën në shpellë, në gëmusha, ndër shkëmbinj, në guva dhe në hauze. 7 Disa Hebrejn kaluan Jordanin për të vajtur në vendin e Gadit dhe të Galaaudit. Sauli ishte akoma në Gilgal dhe tërë populli shkonte pas tij duke u dridhur. 8 Ai priti shtatë ditë simbas kohës së caktuar nga Samuelli; por Samuelli nuk po vinte në Gilgal dhe populli kishte filluar të shpërndaja larg tij. 9 Atëherë Sauli tha: "Më sillni olokaustin dhe fljimet e falenderimit". Pastaj ofroi olokaustin. 10 Sapo kishte mbaruar së ofruari olokaustin, kur erdi Samueli; dhe Sauli i dol përpëra për ta përshtendetur. 11 Por Samuelli i tha: "Çfarë bëre kështu?". Sauli u përgjegj: "Kur pasë që populli po shpërndaja larg meje, që ti nuk kishe arritur

ditën e caktuar dhe që Filistejtë po mblidheshin në Mikmash, thashë me vete: 12 "Tani Filistejtë do të më sulen në Gilgal dhe unë akoma nuk i jam lutar Zotit". Prandaj e mblodha veten dhe ofrova olokastin". 13 Atëherë Samuelli i tha Saulit: "Ti ke vepruar pa mend; nuk ke respektuar urdhërimin që Zoti, Perëndia yt, të kishte dhënë. Në fakt Zoti do të vendoste për gjithnjë mbretërinë tênde mbi Izraelin. 14 Tani përkundrazi mbretëria jote nuk ka për të vazhduar, Zoti ka kërkuar një njeri simbas zemrës së tij, dhe Zoti e ka caktuar princ të populli të tij, sepse ti nuk ke respektuar atë që Zoti të pati urdhëruar". 15 Pastaj Samuelli u ngrit dhe u ngjit nga Gilgali në Gibeah të Beniaminit, dhe Sauli kaloi në revistë popullin që gjendej me të; ishin rreth gjashët qind veta. 16 Sauli, Jonathan, bir i tij, dhe njerëzit që mbetën me ta qëndruan në Gibeah të Beniaminit, ndërsa Filistejtë ishin vendosur në Mikmash. 17 Pastaj nga kampi i Filisteive dolën disa cuba, të ndarë në tri grupe: njeri grup mori udhën në drejtim të Ofrahut, drejt vendit të Shualit; 18 një grup tjetër u fut në rrugën e Beth-Horonit; grupi i tretë mori rrugën e kufirit që sundon luginën e Tseboimit, në drejtim të shkretëtirës. 19 Në tërë vendin e Izraelit nuk gjaje as edhe një kovaç, sepse Filistejtë thonin: "Hebrejnët të mos prodhojnë shpata ose shtiza". 20 Kështu tërë Izraelitët shkonin te Filistejtë për të mprehur kush plorin, kush sépatën, kush belin. 21 Çmimi për mpreshje ishte një pim për belin, për sépatën, përfurkun, për rregullimin e hostenëve. 22 Kështu ditën e betejës nuk shihje as shpatë, as shtizë në duart e tërë njerëzve që ishin me Saulin dhe me Jonathanin, ato i kishin vetëm Sauli dhe Jonathani, bir i tij. 23 Garnizoni i Filisteive doli pastaj dhe u drejtua nga qafa e Mikmashit.

14 Një ditë ndodhi që Jonathani, bir i Saulit, i tha shqyrtarit të tij të ri: "Eja, shkojmë drejt pozicioneve të Filisteive, që ndodhen në anën tjetër". Por nuk i tha asgjë të atti. 2 Sauli rintë atëherë në skajin e Gibeahut nën shegën që është në Migron, dhe njerëzit që ishin me të arrinin në rreth gjashët qind veta. 3 Ahijahu, bir i Ahitubit, vëllai i Iakobudit, birit të Finehasit, birit të Elit, prift i Zotit, në Shiloh kishte veshur efodin. Por populli nuk e dinte që Jonathani kishte ikur. 4 Ndërmjet kalimeve nëpër të cilat Jonathani kérkonte të arrinte në pozicionin e Filisteive, kishte një shkëmb që ngrinë nga një anë dhe një shkëmb që ngrinë nga ana tjetër; njëri quhej Botsets dhe tjetri Seneh. 5 Njeri nga shkëmbinjtë ngrinë në veri, përballë Mikmashit dhe tjetri në jug, përballë Gibeahut. 6 Jonathan i tha shqyrtarit të ri: "Eja, shkojmë drejt pozicioneve të këtreyt përparëtë; ndofta Zoti ka për të vepruar në favorin tonë, sepse asgjë nuk e pengon Zotin të sigurojë shpëtimin me shumë ose me pak njerëz". 7 Shqyrtari i tij iu përgjegj: "Bëj ç'ke për zemrën; shko përpëra; jam gati të shkoj me ty ku ta dëshirojë zemra jote". 8 Atëherë Jonathani tha: "Ja, ne do të shkojmë drejt atyre njerëzve dhe do t'i bëjë që t'na shohin. 9 Po të na thonë: "Ndaluni deri sa t'ju arrijmë", ne do të qëndrojmë në vend dhe nuk do të shkojmë tek ata; 10 por në rast se na thonë: "Ejani te ne", ne do të shkojmë, sepse Zoti i ka dhënë në duart tonë; dhe kjo do të na shérbejë si shenjë". 11 Kështu të dy u panë nga garnizoni i Filisteive; dhe Filistejtë thanë: "Ja Hebrejnët që po dalin nga shpellat ku ishin fshehur". 12 Pastaj njerëzit e garnizonit iu kthyen Jonathanit dhe shqyrtarit të tij dhe thanë: "Ejani te ne se kemi diçka për t'ju thënë". Atëherë Jonathani i tha shqyrtarit të tij: "Eja pas meje, sepse Zoti i ka dhënë në duart e Izraelit". 13 Jonathan i u ngjit duke u kacavarur me duar dhe me këmbë, i ndjekur nga shqyrtari i tij. Filistejtë binin përpëra Jonathanit, dhe shqyrtari pas tij i vriste. 14 Kjo që masakra e parë e kryer nga Jonathanit dhe nga shqyrtari i tij; në të humbën jetën rreth njëzet veta, në një sipërfaqe prej rreth gjysmë jugeri tokë. 15 Tmerri u përhap në kamp, në fshatra dhe në gjithë popullin; edhe garnizoni dhe cubat

u trembën gjithashtu; bile edhe toka u drodh dhe u shndërrua kështu në një llahtarë të Perëndisë. **16** Rojet e Saulit në Gibeah të Beniaminit vështruan dhe panë që turma po shpërndahej dhe po ikte sa andej këtej. **17** Atëherë Sauli u tha njerëzve që ishin me të: "Bëni apelin për të parë se kush ka iku nga ne". U bë apeli, dhe ja, mungonin Jonathanit dhe shqyrta i tij. **18** Atëherë Sauli i tha Ahijaut: "Afroje arkën e Perëndisë!" (sepse në atë kohë arka e Perëndisë ishte me bijtë e Izraelit). **19** Ndërsa Sauli fliste me priftin, rrëmuja në kampin e Filisteive vazhdonte të shtohej; kështu Sauli i tha priftit: "Hiq dorën tênde!". **20** Pastaj Sauli dhe tërë populli që ishte me të u mblodhën dhe lëvizën drejt vendit të betejës; dhe ja që shpata e secilit drejtës kundër shokut të tij dhe rrëmuja ishte shumë e madhe. **21** Vetë Hebrejtë, të cilët prej pak kohe gjendeshin me Filistejtë dhe ishin ngjitur bashkë me ta në kamp nga krahina përhersh, u bashkuan me Izraelitet që ishin me Saulin dhe Jonathanin. **22** Po kështu tërë Izraelitet që ishin fshehur në zonën malore të Efraimit, kur mësuan që Filistejtë po ia mbathnin, filluan edhe ata t'i ndjekin duke marrë pjesë në betejë. **23** Kështu atë ditë Zoti e shpëtoi Izraelin dhe beteja u shtria deri në Beth-Aven. **24** Por atë ditë njerëzit e Izraelit ishin të rraskapitur, sepse Sauli e kishte vënë popullin të betohej: "I mallkuar qoftë ai që do të prekë ushqim para mbërmbëjës, para se të hakmerrem me armiqtë e mi". **25** Tërë populli hyri në një pyll, ku kishte mjaltë për tokë. **26** Me të hyrë populli në pyll, ai pa mjaltin që kullonte; por askush nuk e coi dorën në gojë, sepse populli kishte frikë nga betimi që kishte bërë. **27** Por Jonathan nuk e kishte dëgjuar atin e tij kur ai e kishte vënë popullin të betohej; prandaj zgjati majën e bastunit që kishte në dorë, e ngjue në hojet e mjaltit dhe e coi në gojë; kështu shikimi i tij u bë më i quartë. **28** Njeri nga populli mori fjalën dhe tha: "Ati yt e ka vënë enkas popullin ta bëjë këtë betim, duke thënë: "Mallkuar qoftë ai njeri që do të prekë ushqim sot", megjithëse populli ishte i rraskapitur". **29** Atëherë Jonathanit tha: "Ati im i solli dëm vendit; unë shijoja pak nga ky mjaltë dhe shikimi im u bë më i quartë. **30** Sa më mirë do të kishte qenë sikur populli të kishte ngrënë sot lirisht plaqëken që gjeti te armiqtë! A nuk do të kishte pasur një masakr më të madhe të Filistejeve?". **31** Po atë ditë ata i mundën Filistejtë nga Mikmashi deri në Ajalon, por populli ishte tepër i lodhur. **32** Kështu populli u hodhi mbi plaqëken, rrëmbeu dele, lopë dhe viçë dhe i theri për tokë; dhe populli i hëngri me gjithë gjakun e tyre. **33** Këtë ia treguan Saulit dhe i thanë: "Ja, populli po mëkaton kundër Zotit duke ngrënë mish me gjithë gjakun". Ai tha: "Ju keni kryer një shkelje; rrukullisni menjëherë një gur të madh pranë meje". **34** Pastaj Sauli urdhëroi: "Shpërndahuni midis popullit dhe i thoni: "Secili të sjellë këtu tek unë lopën dhe delen e tij; i thermi këtu dhe pastaj i hani, por mos mëkatoni ndaj Zotit, duke ngrënë mish me gjithë gjakun e tij". Kështu gjithkush nga populli solli me vete lopën e tij dhe i theri në atë vend. **35** Sauli ndërtoi pastaj një altar kushtuar Zotit; ky ishte altar i parë që ai i ndërtói Zotit. **36** Pastaj Sauli tha: "Të zgresim natën për të ndjekur Filistejtë dhe t'i zhveshim deri në dritën e mëngjesit; dhe të mos lëmë asnjë prej tyre të gjallë". Populli u përgjegj: "Vepro si të të duket më". **37** Kështu Sauli e pyeti Perëndinë: "A duhet të zgresim për të ndjekur Filistejtë? A do t'i lësh në duart e Izraelit?". Por Perëndia nuk dha asnjë përgjigje. **38** Atëherë Sauli tha: "Afhuni këtu, ju gjithë kërë të popullit, pranoni dhe shikoni mëkatin e kryer sot, **39** sepse, ashtu siç është e vërtetë që Zoti, shpëtimtari i Izraelit, jeton edhe sikur të gjendej te Jonathan, biri im, ai duhet të vdesë". Por asnjeri nga tërë populli nuk u përgjegj atij. **40** Atëherë ai i tha gjithë Izraelit: "Ju qëndroni në një anë, dhe unë dhe biri im Jonathan do të qëndrojmë nga ana jtetë". Populli u përgjegj Saulit: "Bëj atë që të duket më mirë". **41** Prandaj Sauli i tha Zotit: "O Perëndi i Izraelit, na jep përgjigjen e

drejtë". Kështu u caktuan Jonathanit dhe Saulit dhe populli jo. **42** Pastaj Sauli tha: "Hidhni short midis meje dhe Jonathanit, birit tim". Kështu u caktua Jonathanit. **43** Atëherë Sauli i tha Jonathanit: "Më trego ç'ke bërrë". Jonathanit i tha: "Kam provuar pak mjaltë me majën e bastunit që kisha në dorë; ja, ku jam, kam për të vdekur!". **44** Sauli tha: "Perëndia e bëftë këtë dhe bile më keq, sepse ti ke për të vdekur me siguri, o Jonathan!". **45** Po populli i tha Saulit: "A duhet të vdesë Jonathanit që ka sjellë këtë çlirim të madh në Izrael? Mos ndodhët kurrë! Ashtu siç është e vërtetë që Zoti jeton, nuk ka për të rënë në tokë as edhe një fije floku nga koka e tij, sepse sot ai ka vepruar bashkë me Perëndinë!". Kështu populli e shpëtoi Jonathanin dhe ai nuk vdiq. **46** Pastaj Sauli u kthyte nga ndjekja e Filisteive dhe Filistejtë u kthyte në vendin e tyre. **47** Kështu Sauli e forcoi mbretërinë e Izraelit dhe luftoi kundër gjithë armiqë që ndodheshin rrëth e qark: Moabit, bijve të Amonit, Edomit, mbretërvë të Tsobabut dhe Filisteive; ai korripte fitore nga çdo anë që të kthehej. **48** Kreu veprat trimërie, mundi Amalekitët dhe çlroi nga duart e atyre që e plaçkitin. **49** Bjtë e Saulit ishin Jonathani, Jishuji dhe Malkishuhu; dy bijat e tij quheshin Merab, më e madhja, dhe Mikal më e vogla. **50** E shoqja e Saulit quhej Ahinoam, ishe bija e Ahimaazit; emri i komandanit të ushtrisë së tij ishte Abner, bir i Nrerit, ungji i Saulit. **51** Kishi, ati i Saulit, dhe Neri, ati i Abnerit, ishin bijtë e Abielit. **52** Gjatë gjithë jetës së Saulit pati një luftë të pamëshirshme kundër Filistejeve; çdo njeri të fortë dhe çdo të ri trim që Sauli shikonte, i merrte me vete.

15 Pastaj Samuelli i tha Saulit: "Zoti më ka dërguar që të të vajos mbret mbi popullin tênd, mbi Izraelin; tani dëgio fjalët e Zotit. **2** Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë do ta dënoj Amalekun për atë që i bëri Izraelit kur i preu rrugën, ndërsa po dilte nga Egjipti. **3** Tani shko, godit Amalekun dhe caktuo shfarosjen e të gjitha gjéravë që ai ka pa pasur fare mëshirë për të, por vrit burra dhe gra, fémijë dhe foshnjë gjiri, lopë e dhen, deve dhe gomarë". **4** Sauli thirri popullin dhe kaloi në parakalim në Telaim; dyqind mijë këmbësorë dhe dhjetë mijë njerëz të Judës. **5** Sauli erdhë në qytetin e Amalekut dhe zuri pritë në luginë. **6** pastaj Sauli u tha Kenejeve: "Shkoni, têrhiquni, dilni jashtë Amalekitëve, që të mos ju shkatërrojë bashkë me ta, sepse ju u treguat të mëshirshëm me të gjithë bijtë e Izraelit kur po dilnin nga Egjipti". Kështu Kenejtë u têrhoqën nga radhët e Amalekitëve. **7** Sauli i mundi Amalekitët nga Havilah deri në Shur, që ndodhet përballë Egjiptit. **8** Ai e zuri të gjallë Agagun, mbretin e Amalekitëve, dhe vendosi shfarosjen e të gjithë popullit, duke i vrarë me shpatë. **9** Por Sauli dëhe populli kursyen Agagun dhe pjesën më të mirë të deleve dhe të lopëve, të kafshëve të majme, të qengjave dhe të kafshëve më të mira, duke mos vendosur shkatërrimin e tyre; por vendosën zdhukjen e tërë sendeve që ishin të një cilësie të dobët dhe pa asnjë vlerë. **10** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Samuelli, duke i thënë: **11** "Unë jam penduar që e kam bërrë Saulin mbret, sepse ai është larguar nga unë dhe nuk ka zbatuar urdhërët e mia". Samuelli u trishtua dhe i klithi têrë natën Zotit. **12** Në mëngjes herët Samuelli u ngriti për t'i dalë përpëra Saulit; por erdhën t'i thonë Samuelli: "Sauli ka shkuar në Karmel, dhe i ka ngritur vetes një monument; pastaj është kthyer duke kaluar tutje dhe ka zbritur në Gilgal". **13** Atëherë Samuelli shkoi te Sauli dhe ky i tha: "Qofsha i bekuar nga Zoti! Unë e kam zbatuar urdhrin e Zotit". **14** Por Samuelli tha: "Ç'është kjo bleqërimë dhensch që më vjen në vesh dhe kjo pëllitje lopësh që po dégoj?" **15** Sauli u përgjegj: "Këto janë kafshë që ua kemi marrë Amalekitëve, sepse populli kurseu pjesën më të mirë të deleve dhe të lopëve për t'i ofruar si flijime Zotit, Perëndisë tênd; por pjesën tjetër e kemi caktuar të shfaroset". **16** Atëherë Samuelli i tha Saulit: "Mjaft! Unë do të të tregoj atë që më tha Zoti

sonte!". Saul i tha "Folë". 17 Kështu Samueli tha: "A nuk është vallë e vërtetë që kur ishe i vogël në sytë e tu ishe bërë kreu i fiseve të Izraelit, dhe që Zoti të ka vajosur mbret të Izraelit? 18 Zoti të kishte ngarkuar një mision, duke thënë: "Shko, vendos shfarosjen e mëkatarëve Amalekitë dhe lufto kundër tyre deri sa të shfarosen". 19 Pse, pra, nuk iu binde zërit të Zotit, por u hodhe mbi plaçkën dhe bëre atë që është e keqe në sytë e Zotit?". 20 Saul i tha Samuelit: "Por unë iu binda zërit të Zotit, plotësosa misionin që Zoti më kishte ngarkuar, solla Agagun, mbretin e Amalekut, dhe caktova pér shfarosje Amalekitët. 21 Por populli mori gjérat më të mira që duhet të ishin shfarosur, për t'i bërë fljime Zotit, Perëndisë tënd, në Gilgal". 22 Samueli i tha: "Ndoshta i pëlqejnë Zotit olokaustet dhe fljimet si bindje ndaj zërit të Zotit? Ja, bindja është më e mirë se fljimi; dhe të dégjosh me kujdes është më mirë se dhjami i deshve. 23 Sepsë rebelimi është si mëkati i shortarës dhe kryençësia është si kulti i idhujve dhe i perëndive shtëpiake. Duke qenë se ke hedhur poshtë fjalën e Zotit, edhe ai të ka hedhur poshtë si mbret". 24 Atëherë Saul i tha Samuelit: "Kam mëkatuar sepse kam shkelur urdhrin e Zotit dhe fjalët e tua, dhe kjo sepse kisha frikë nga populli dhe dégjova zérin e tij. 25 Por tani, të lутем, falma mëkatin tim dhe kthehu me mua, që unë të mund të bie përbys para Zotit". 26 Por Samueli iu përgjegji Saulit: "Unë nuk do të kthehem me ty, sepse ke hedhur poshtë fjalën e Zotit dhe Zoti të ka hedhur poshtë ty, që ti të mos jesh më mbret mbi Izraelin". 27 Ndërsa Samueli po kthehet pér t'ikur, Sauli i kapi skajin e mantelit të tij që u gris. 28 Atëherë Samueli i tha: "Zoti hoqi sot nga duart e tua mbretërini e Izraelit dhe ia dha një tjeteri, që është më i mirë se ti. 29 Lavdia e Izraelit nuk do të gjenjëj, dhe nuk do të pendohet, sepse ai nuik është njeri që pendohet". 30 Atëherë Sauli tha: "Kam mëkatuar, por tani më ndero, të lутем, para pleqve të popullit tim dhe përparrë Izraelit; kthehu me mua, që të bie përbys përparrë Zotit, Perëndisë tënd". 31 Kështu Samueli u kthy me Saulin, dhe Sauli ra përbys përparrë Zotit. 32 Pastaj Samueli tha: "Më sillni Agagun, mbretin e Amalekitëve". Agagu shkoi tek ai me qejf. Agagu thoshte: "Me siguri hidhërimi i vdekjes ka kaluar". 33 Samueli i tha: "Ashtu si shpata i la pa fémijë gratë, kështu edhe nëna jote do të mabetet pa të birin midis grave". Pastaj Samueli e preu copë-copë Agagun përparrë Zotit në Gilgal. 34 Pastaj Samueli shkoi në Ramah dhe Sauli shkoi në shtëpinë e tij, në Gibeahun e tij. 35 Samueli nuk shkoi për ta parë më Saulin deri ditën e vdekjes së tij, sepse Samueli mbante zi për Saulin; dhe Zoti u pendua që e kishte bërë Saulin mbret të Izraelit.

16 Zoti i tha Samuelit: "Deri kur do të mbash zi për Saulin, kurse unë e kam hedhur poshtë që mos mbretërojë mbi Izrael? Mbushe me vaj bririn tênd dhe nisu; po të dérgoj tek Isai, Betlemit, sepse kam zgjedhur një mbret midis bijve të tij". 2 Samueli u përgjigji: "Si mund të shkoj? Sauli ka pér ta mësuat dhe do të më vrasë". Zoti tha: "Do të marësh me vete një mëshquerre dhe do të thash: "Kam ardhur pér t'i ofruar një fljim Zotit". 3 Do të ftoş Isain në ceremoninë e fljimit, unë do të të tregoj atë që duhet të bësh, dhe ti ke pér të vajosur atë që do të të them unë". 4 Kështu Samueli bëri atë që e kishte thënë Zoti dha shkoi në Betlem; pleqtë e qyjetit i dolën përparrë duke i dridhur dhe i thanë: "Po na vjen në mënyrë paqësore?". 5 Ai u përgjegj "Vij në mënyrë paqësore; kam ardhur pér t'i ofruar një fljim Zotit; pastrohuni dhe ejani me mua në fljim". Vuri të pastrohen edhe Isain dhe bijtë e tij dhe i ftoi në fljim. 6 Kur ata arritën, ai ia vuri syrin Eliabit dhe tha: "Me siguri i vajosuri i Zotit është para tij". 7 Por Zoti i tha Samuelit: "Mos ia shiko as pamjen as shtatgjatësinë, sepse unë e kam refuzuar, sepse Zoti nuk shikon si shikon njeriu, njeriu shikon pamjen, kurse Zoti shikon zemrën". 8 Atëherë Isai thirri

Abinadabin dhe e bëri të kalojë përparrë Samuelit; por Samueli tha: "Zoti nuk zgjodhi as këtë". 9 Pastaj Isai bëri të kalojnë shtatë nga bijtë e tij përparrë Samuelit; por Samueli i tha Isait: "Zoti nuk zgjodhi asnjë prej tyre". 11 Pastaj Samueli i tha Isait: "A janë këtu téré bijtë e tu?". Ai u përgjigji: "Mungan më i riu që tani është duke kullotur dele". Samueli i tha Isait: "Dërgo ta sjellin, sepse nuk do të shtrohemë në tryezë para se ai të vijë këtu". 12 Atëherë ai dérgoi njerz ta marrin. Davidi ishte kuqalash, me sy të bukur dhe pamje të hijshme. Dhe Zoti tha: "Ngrihu, vajose se ai është". 13 Atëherë Samueli mori bririn e vajit dhe e vajosi para vëllëzërvë të tij; që nga ajo ditë Fryma e Zotit zbriti te Davidi. Pastaj Samueli u ngrit dhe shkoi në Ramah. 14 Fryma e Zotit ishte larguar nga Sauli dhe një frym i keq e territorizote nga ana e Zotit. 15 Shërbëtorët e Saulit i thanë "Ja, një frym i keq të shqetëson nga ana e Perëndisë". 16 Zoti ynë të urdhërojë, pra, që shërbëtorët e tu që rinë përparrë teje të gjenjë një njeri që i bie mirë harpës; kur pastaj fryma e keq nga ana e Perëndisë do të të zotërojë, ai do t'i bjerë harpës dhe ti do ta ndjesh veten mirë". 17 Sauli u tha shërbëtorëve të tij: "Më gjeni një njeri që i bie mirë dhe ma sillni". 18 Atëherë një nga shërbëtorët filloi të thotë: "Ja, unë pashë një nga bijtë e Isait, Betlemit, që i bie mirë dhe që është një njeri i fortë dhe trim, i shkathët në luftim, gojëtar i hijshëm; dhe Zoti është me të". 19 Sauli, pra, i dérgoi lajmëtarët Isait pér t'i thënë: "Më dérgo birin tênd Davidin, që është me kopenë". 20 Atëherë Isai mori një gomar të ngarkuar me bukë, një calik me verë, një kdeh ia dérgoi Saulit me anë të Davidit, birit të tij. 21 Davidi arriti te Sauli dhe hyri në shërbim të tij; Saulit i hyri në zemër dhe e bëri shqyrtar të tij. 22 Sauli dérgoi pastaj t'i thonë Isait: "Të lutem, lëre Davidin në shërbimin tim, sepse ai gjeson hirin tim". 23 Kur fryma e keq nga ana e Perëndisë sundonte mbi Saulin, Davidi merrte harpën dhe i binte; atëherë Sauli e ndjente veten të qetësuar dhe më mirë dhe fryma e keqe largohej prej tij.

17 Filistejtë i mblodhën trupat e tyre pér luftë; u mblodhën në Sokoh, që është pronë e Judës, dhe e ngriten kampin e tyre në Efes-Damim midis Sokohut dhe Azekahut. 2 Edhe Sauli dhe njerzit e Izraelit u mblodhën dhe e ngriten kampin e tyre në luginën e Terebintos, dhe u rreshtuan pér betejë kundër Filistejeve. 3 Filistejtë ndodheshin në mal nga një anë dhe Izraeli ishte në mal nga ana tjeter, dhe midis tyre ndodhej lugina. 4 Nga kampi i Filistejeve doli një kampion i quajtur Goliath, nga Gathi, i lartë gjashtë kubitë dhe një pellëmbë. 5 Kishte në kokë një helmetë prej bronzi, ishte veshur me një parzmorre, pesha e të cilët ishte pesë mijë sikla bronzi; 6 në këmbë kishte këmbor prej bronzi dhe mbi sup mbante një ushtë prej hekur. 7 Maja e ushtës së tij ishte si shuli i një endësi dhe peshonte gjashtë qind sikla argjendi: para tij ecte shqytari i tij. 8 Ai u ndal dhe u thirri grupeve të ushtarëve të Izraelit: "Pse keni dalë pér t'u radhitur në formacion beteje? A nuk jam unë një Filiste dhe ju shërbëtorë të Saulit? Zgjidhni një burrë që të dalë kundër meje. 9 Në rast se do të jetë në gjendje të luftojë me mua dne të më vrasë, ne do të jemi shërbëtorët tuaj; por në rast se dal unë fitues dhe e vras, atëherë ju do të jeni shërbëtorët tanë dhe do të na shërbeni". 10 Pastaj Filisteu shtoi: "Unë sot po sfidoj trupat e Izraelit: "Më jepni një burrë dhe do të luftojmë!". 11 Kur Sauli dhe téré Izraeli dégjuan këto fjalë të Filisteut, mbeten të shtangur dhe u hyri një frikë e madhe. 12 Davidi ishte biri i atij Efrateut të Betlemit të Judës, që mbante emrin Isai dhe kishte tetë bij. Në kohën e Saulit, ky njeri ishte i plakur dhe i shtyrë në moshë. 13 Tre bijtë më të mëdhenj të Isait kishin shkuar në luftë me Saulin: emrat e tre bijve të tij që kishin shkuar në luftë ishin: Eliabi, i parëllinduri, Abinadabi i dyti dhe Shamahu i treti.

14 Davidi ishte më i riu dhe tre më të mëdhenjtë kishin shkuar pas Saulit. **15** Davidi përkundrazi shkonte dhe vinte nga Sauli për të kullotur kopenë e atit të tij në Betlem. **16** Filisteu u dilte përpara në mëngjes dhe në mbrëmje, dhe vazhdoi të dalë dyzet ditë me radhë. **17** Isai i tha Davidit, birit të tij: "Merr pér véllezérët e tu një efë nga ky grurë i pjetur dhe dhjetë bukë dhe cojë shpejt véllezërve të tu në kamp. **18** Dërgo edhe këto dhjetë forma djathi komandantit të mijëshës së tyre; shiko si janë véllezérët e tu dhe më sill një peng nga ana e tyre. **19** Sauli me gjithë véllezérët e tu dhe gjithë burrat e Izraelit janë në luginën e Terebinjt pér të luftuar Filistejtë". **20** Kështu Davidi u ngriti herët në mëngjes, ia la delet e tij një rojtar, mori ngarkesën e tij dhe u nis ashtu siç e kishte urdhëruar Isa. Arriti në kampin e qerreve, kur ushtria po dilte pér t'u radhitur në formacion beteje dhe lëshonte britma lufte. **21** Izraelitët dhe Filistejtë ishin radhitur pér betejë, një ushtri kundër tjetrës. **22** Davidi, pasi la ngarkesën e tij në duart e rojtarit të bagazheve, vrapiqi në drejtim të grupimeve të betejës; me të arritur në vend, pyeti véllezérët e tij si ishin. **23** Ndërsa po fliste me ata, ja ku doli nga radhët e Filistejeve ai kampion, Filisteu i Gathit, që mbante emrin Goliath dhe përsëriti po ato fjalë; dhe Davidi i dëgjoi. **24** Tërë njerëzit e Izraelit, me ta parë atë njeri, ikën para tij dhe u hyri një frikë e madhe. **25** Njerëzit e Izraelit thonin: "E keni parë këtë njeri që shkon përpara? Ai shkon përpara pér të vënë në provë sedrën e Izraelit. Ai që do ta vrasë, kushdo qoftë, do të shpërblëhet me pasuri të mëdha nga mbreti, ky do t'i jepë pér grua të bijën dhe do të përjashtojë nga çdo haraqë shtëpinë e atit të tij në Izrael". **26** Atëherë Davidi, duke iu drejtuar njerëzve që ishin pranë tij, tha: "Çfarë do t'i bëjnë atij burri që do të vrasë këtë Filiste dhe do ta largojë turpin nga Izraeli? Po kush është ky Filiste, i parrethprerë, që guxon të poshtojë ushtrinë e Perëndisë të gjallë?". **27** Njerëzit iu përgjegjën me po ato fjalë, duke thënë: "Kështu do të bëhet me atë që do ta vrasë". **28** Eliabi, vëllai i tij më i madh, e dégjoi ndërsa fliste me ata njerëz; kështu Eliabi u zemrëua me Davidin dhe tha: "Pse erdhe këtu? Kujt ia le ato pak dele në shkretëtirë? Unë e njoh krenarinë tênde dhe ligësinë e zemrës sate, ke zbritur këtu pér të parë betejën?". **29** Davidi u përgjegji: "Q' kam bërët unë tan? Nuk ishte veçse një pyetje e thjeshtë!". **30** Duke u larguar prej tij, iu drejtua një tjetri dhe i bëri po atë pyetje; dhe njerëzit i dhanë po atë përgjigje të mëparshme. **31** Sa dégjuan fjalët që Davidi kishte thënë, ia treguan Saulit dhe ky dérgoi njerëz që ta thérresin. **32** Davidi i tha Saulit: "Asnjieri të mos ligështohet pér shkak të tij! Shërbëtori yt do të shkojë të luftojë me këtë Filiste". **33** Sauli i tha Davidit: "Ti nuk mund të shkosh të luftosh kundër këtij Filisteu, sepse ti je akoma djalosh, ndërsa ai është një luftëtar qynë në të ritë e tij". **34** Por Davidi iu përgjegji Saulit: "Shërbëtori yt kulloste kopenë e atit të tij; kur një luan ose një ari vinte pér të rrëmbyer një dele nga kopeja, **35** unë e ndiqja, e godisja dha ia rrëmbeja nga goja; në qoftë se ai kthehej kundër meje, unë e kapja nga krifa, e godisja dha e vrisja. **36** Po, shërbëtori yt ka vraë luanin dhe ariun; dhe ky Filiste i parrethprerë do të pësojë të njëjtin fat, sepse ka fyer ushtrinë e Perëndisë të gjallë". **37** Davidi shtoi: "Zoti që më shpëtoi nga kthethrat e luanit dhe nga panxha e ariut, do të më shpëtojë edhe nga dora e këtij Filisteu". Atëherë Sauli i tha Davidit: "Shko dhe Zoti qoftë me ty". **38** Pastaj Sauli e veshi Davidin me armaturën e tij, i vuri në kokë një përkrenare prej bronzi dhe i veshi parzmoren. **39** Pastaj Davidi ngjeshi shpaten e Saulit mbi armaturën dhe u përpaoq të ecë, sepse nuk ishte mësuar. Por Davidi i tha Saulit: "Unë nuk mund të eci me këtë armaturë, sepse nuk jam mësuar me të". Dhe kështu Davidi e hoqi nga trupi i tij. **40** Pastaj mori në dorë shkopin e tij, zgjodhi pesë gurë të lëmuar në përrua, i vuri në torbën e bariut, në një thes të vogël që kishte me vete; pastaj me hobenë në dorë

u nis kundër Filisteut. **41** Edhe Filisteu përparoi duke iu afroj gjithnjë e më tepër Davidit, ndërsa shqyrtari i tij e paraprinte. **42** Filisteu shkonte me kujdes dhe, me të parë Davidin, e përcmoi sepse ishte vetëm një i ri, kuqalash dhe i hijshëm. **43** Filisteu i tha Davidit: "Mos jam vallë një qen që po del kundër meje me shkop në dorë?". Dhe Filisteu e mallkoi Davidin në emër të perëndive të tij. **44** Pastaj Filisteu i tha Davidit: "Eja këtu, dhe unë do t'ia jap mishin tênd shpendëve të qjellit dhe kafshëve të fushave". **45** Atëherë Davidi iu përgjegj Filisteut: "Ti po më vjen me shpatë, me shtizë dhe me ushtë; kurse unë po të dal në emër të Zotit të ushtërive, Perëndisë të ushtrisë së Izraelit që ti ke fyer. **46** Pikërisht sot Zoti do të të dorëzojë në duart e mia; dhe unë do të të rrëzoj, do të pres kokën tênde dhe do t'u jap pikërisht sot kufomat e ushtrisë së Filistejeve shpendëve të qjellit dhe bishave të tokës, me qëllim që gjithë dheu të mësojë se ka një Perëndi në Izrael. **47** Atëherë gjithë kjo turmë do të mësojë që Zoti nuk të shpëton me anë të shpatës as me anë të shtizës; sepse përfundimi i betejës varet nga Zoti, dhe ai do t'ju dorëzojë në duart tonë". **48** Kur Filisteu lëviz i dha shkoi përpara pér t'u ndeshur me Davidin, edhe Davidi nxitoi menjëherë drejt mejdianit, ballë Filisteut; **49** vuri dorën në thes, nxori prej tij një gur, e hodhi me hobenë dhe e goditi në ballë Filisteun; guri iu fut në ballë dhe ai ra me fytyrë pér tokë. **50** Kështu Davidi me një hobe dhe një gur mundi Filisteun; e goditi dhe e vrau, megjithëse Davidi nuk kishte asnjë shpatë në dorë. **51** Pastaj Davidi vrapi, u hodh mbi Filisteun, ia mori shpatën dhe e vrau duke i prerë me të kokën. Kur Filistejtë e panë që heroi i tyre vdiq, ikën me vrap. **52** Atëherë njerëzit e Izraelit dëtë Judës u ngritën, duke lëshuar britma lufte, dhe i ndoqën Filistejtë deri në hyrjen e luginës dhe në portat e Ekrone. Filistejtë e plagosur pér vdekje ranë në rrugën e Shaarimit, deri në Gath dhe në Ekon. **53** Kur bijtë e Izraelit u kthyen nga ndjekja e Filistejeve, plaçkitën kampin e tyre. **54** Pas kësaj Davidi mori kokën e Filisteut dhe e çoi në Jeruzalem, por armët e tij i vendosi në çadrën e tij. **55** Kur Sauli kishte parë Davidin që po dilte kundër Filisteut, kishte pyetur komandanit e ushtrisë së tij, Abnerin: "Abner, bir i kujt është ky i ri?". Abneri iu përgjegj: "Ashtu siç është e vërtetë që ti rron, o mbret, nuk e di". **56** Atëherë mbreti tha: "Merr informata mbi prindërit e këtij djaloshi". **57** Kur Davidi u kthyte nga vrasja e Filisteut, Abneri e mori dhe e çoi përparea Saulit, ndërsa ai mbante akoma në dorë kokën e Filisteut. **58** Sauli i tha: "O i ri, bir i kujt je?". Davidi u përgjegji: Jam bir i shërbëtorit tênd, Betlemitit Isai".

18 Kur mbaroi së foluri me Saulin, shpirti i Jonathanit mbeti i lidhur me shpirtin e Davidit, dhe Jonathani e deshi si shpirtin e vet. **2** Po atë ditë Sauli e mori me vete dhe nuk e lejoj të kthehet në shtëpinë e atit të tij. **3** Kështu Jonathani lidhi një besolidhje me Davidin, sepse e donte si shpirtin e vet. **4** Pastaj Jonathani hoqi mantelin që kishte veshur dha ia dha Davidit, dhe i shtoi gjithashtu rrobat, shpatën, harkun dhe brezin e tij. **5** Davidi shkonte kudo që Sauli e dérgonte dhe dilte me sukses. Kështu Sauli e vuri në krye të luftëtarëve dhe shihej me sy të mirë nga gjithë populli, madje edhe nga shërbëtorët e Saulit. **6** Gjatë kthimit të tyre, kur Davidi po kthehej nga vrasja e Filisteut, gratë e të gjitha qytetëve të Izraelit i dolën para mbretit Saul, duke kënduar dhe hedhur valle me dajre, me thirrje gëzimi dhe me vegla muzikore. **7** Kështu gratë u përgjigjeshin njera tjetrës duke kënduar, dhe thosnin: "Sauli vran mijëshn e tij dhe Davidi dhjetëmijëshn e tij. **8** Kjo gjë e pezmatoi shumë Saulin dhe këto fjalë nuk i pëlqyen; ai tha: "Davidit i njohin dhjetë mijë dhe mua vëtëm një mijë. Tani nuk i mungon veçse mbretërial". **9** Kështu nga ajo ditë Sauli e shkoi me zili Davidin. **10** Të nesërmen një frym i keq nga ana e Perëndisë e zotëroi Saulin që sillej si një i marrë në mes të shtëpisë, kurse Davidi i

binte harpës me dorën e tij si ditët e tjera dhe Sauli mbante në dorë shitzën. **11** Kështu Sauli e vërtiti shtizën, duke thënë: "Do ta gozhdoj Davidin në mur!". Por Davidi iu shmang goditjes dy herë. **12** Sauli kishte frikë nga Davidi, sepse Zoti ishte me të dhe e kishte braktisur Saulin. **13** Prandaj Sauli e largoi nga vetja dhe e bëri komandan të një mijë njerëzve; dhe ai shkonte e vinte në krye të popullit. **14** Davidit i shkonin mbarë të gjitha veprat, dhe Zoti ishte me të. **15** Sauli, duke parë që atij i shkonte shumë mbarë çdo gjë, kishte frikë prej tij; **16** por tërë Izraeli dhe Juda e donin Davidin, sepse shkonte e vinte në krye të tyre. **17** Pastaj Sauli i tha Davidit: "Ja Merabi, bija ime më e madhe; do të ta jap për grua; u bëfsh përmua një bir trim dhe març pjesë në betejat e Zotit". Sauli mendonte kështu: "Të mos jetë dora ime ta godasë, por dora e Filisejeve". **18** Por Davidi iu përgjegj Saulit: "Kush jam unë dhe qfarë është jeta ime dhe familia e atit tim në Izrael, që unë të bëhem dhëndri i mbretit?". **19** Kur erdhë çasti për t'ia dhënë Davidit Merabin, bijen e Saulit, atë ia dhanë për grua Meholathit Adriel. **20** Por Mikal, bija e Saulit, e dashuronte Davidin; këtë ia njoftuan Saulit dhe kjo gjë i pëlqeu. **21** Kështu Sauli mendoi: "Do t'ia jap, në mënyrë që ky të jetë një lak pér të dhe ai të bjerë në duart e Filistejeve". **22** Pas kësaj Sauli i urdhëroi shërbëtorët e tij: "Bisedoni fshehu razi me Davidin dhe i thoni: "Ja, mbreti është kënaqur nga ti dhe të gjithë shërbëtorët e tij të duan, prandaj bëhu dhëndri i mbretit?". **23** Shërbëtorët e Saulit ia çuan këto fjalë Davidit. Por Davidi u përgjegj: "Ju duket gjë e vogël të bëhesh dhëndri i mbretit? Unë jam një njeri i varfër dhe nga shtresë e ulët". **24** Shërbëtorët i njoftuan Saulit: "Davidi u përgjegj, në këtë mënyrë". **25** Atëherë Sauli tha: "Do t'i thoni kështu Davidit: "Mbreti nuk dësheron asnjë prikë, por njëqind lafsha të Filisejeve për t'u hakmarrë me armiqëtë e mbretit"". Sauli kurdiste komplete për të shkaktuar vdekjen e Davidit me anë të Filistejeve. **26** Kur shërbëtorët i njoftuan Davidit këto fjalë, Davidit iu duk gjë e mirë të bëhej dhëndëri i mbretit. Ditet e caktuara nuk kishin kaluar akoma, **27** kur Davidi u ngrit dhe iku me njerëzit e tij, dhe vrau dyqind veta nga Filistejtë. Pastaj Davidi solli lafshat e tyre dhe dorëzoj mbretit këtë sasi të saktë për t'u bërë dhëndëri i tij. Atëherë Sauli i dha të bijën Mikal pér grua. **28** Kështu Sauli e pa dhe e kuptoi që Zoti ishte me Davidin; dhe Mikal, bija e Saulit, e donte. **29** Sauli pati edhe më tepër frikë nga Davidi dhe mbeti armiku i tij gjatë gjithë ditëve që jetoi. **30** Pastaj princat e Filistejeve dolën për të luftuar por, sa herë që dilnin, Davidi ia dilte më mirë se të gjithë shërbëtorët e Saulit; kështu emri i tij u bë shumë i famshëm.

19 Sauli i foli birit të tij Jonathan dhe të gjithë shërbëtorëve të tij që të vrirë Davidi. Por Jonathan, bër i Saulit, ndiente një dashuri të madhe pér Davidin. **2** Kështu Jonathan i informoi Davidin, duke i thënë: "Sauli, ati im, kërkon të shkaktojë vdekjen tënde; prandaj nesër në mëngjes ruhi, rrë ni një vend të fshehtë dhe fshiu. **3** Unë do të dal dhe do të qëndroj pranë atit tim në fushën ku ndodhesh tij, dhe do t'i flas për ty atit tim. Do të shoh ç'ka për të ndodhur dhe do të njofjo!". **4** Kështu Jonathan i foli Saulit, atit të tij, në favor të Davidit dhe i tha: "Mbreti të mos bëj mëkat në dëm të shërbëtorit të tij, në dëm të Davidit, sepse ai nuk ka kryer mëkate kundër teje, dhe veprat e tij kanë qenë shumë të vlefshme. **5** Ai ka vënë në rrezik jetën e tij, kur vrau Filisteun, dhe Zoti ka kryer një qëllim të madhi pér gjithë Izraelin. Ti e ke parë dhe je gëzuar; pse duhet të mëkatosh kundër gjakut të pafajshëm, duke shkaktuar vdekjen e Davidit pa shkak?". **6** Sauli dëgjoi zërin e Jonathanit dhe u betua: "Siç është e vërtetë që Zoti rron, ai nuk ka për të vdekur!". **7** Atëherë Jonathan iu thirri Davidin dhe i njoftoi tërë këto gjëra. Pastaj Jonathan e shpuri përsëri Davidin te Sauli dhe ai qëndroi në shërbim të tij si më parë. **8** Filloj përsëri lufta;

kështu Davidi doli të luftojë kundër Filistejeve dhe i mundi keq; ata ia mbathën para tij. **9** Por një frym i keq nga ana e Zotit e pushtoi Saulin, ndërsa rrinte në shtëpinë e tij me shtizë në dorë dhë Davidi i binte harpës. **10** Sauli u orvat të gozhdonë Davidin në mur me shtizën e tij, por Davidi iu shmang Saulit, dhe ky e nguli shtizën e tij në mur. Davidi iku po atë natë dhe shpëtoi nga reziku. **11** Atëherë Sauli dërgoi lajmëtarë në shtëpi të Davidit për ta përgjuar dhe për ta vrarë të nesërmen në mëngjes; por Mikal, bashkëshortja e Davidit, e njoftoi për këtë gjë, duke thënë: "Në rast se sonte **12** Kështu Mikal e zbriti Davidin nga dritarja dhe ai iku; ia mbathi me vrap dhe shpëtoi. **13** Pastaj Mikal mori idhullin e shtëpisë dhe e vuri në shtrat, në vend të kokës vuri një mbulesë prej leshi të dhisë dhe e mbuloi me një pélhurë. **14** Kur Sauli dërgoi lajmëtarët e tij për të marrë Davidin, ajo tha: "Është i sémurë". **15** Atëherë Sauli dërgoi përsëri lajmëtarë për të parë Davidin dhe u tha atyre: "Ma sillni me shtratin e tij që unë të shkaktoj vdekjen e tij". **16** Kur arritin lajmëtarët, në shtrat ishte idhulli i shtëpisë, me një mbulesë prej leshi të dhisë në vend të kokës. **17** Atëherë Sauli i tha Mikalit: "Pse më mashtrove në këtë mënyrë dhe bëre të ikë armiku im, duke e lejuar të shpëtojë?". Mikal iu përgjegj Saulit: "Ai më tha: "Lermë të ikj, përndryshe të vrava"". **18** Davidi iku, pra, dhe shpëtoi kokën; shkoi te Samueli në Ramah dhe i tregoi të gjitha ato që i kishte bërë Sauli. Pas kësaj ai dhe Samueli vajtjet e banjonë në Najoth. **19** Këtë gjë ia njoftuan Saulit, i cili tha: "Davidi është në Najoth të Ramahut". **20** Atëherë dërgoi lajmëtarë për të marrë Davidin; por kur këta panë asamblënë e profetëve që profetizonin, nën kryesinë e Samuelist, Fryma e Perëndisë i përshkoi lajmëtarët e Saulit që filluan edhe ata të bëjnë profeci. **21** Këtë ngjarje ia njoftuan Saulit që dërgoi lajmëtarë të tjerë, të cilët gjithashtu filluan të bëjnë profeci. Sauli dërgoi përsëri lajmëtarë për të tretën herë, por edhe këta filluan të bëjnë profeci. **22** Atëherë shkoi vetë në Ramah dhe, kur arritin në hauzin e madh që ndodhet në Seku, pyeti: "Ku janë Samuelli dhe Davidi?". Dikush iu përgjegj: "Ja, ndodhen në Najoth të Ramahut". **23** Kështu ai shkoi vetë atje, në Najoth të Ramahut, por edhe ai u përshkua nga Fryma e Perëndisë, dhe e vazhdoi udhëtimin e tij duke bërë profeci deri sa arriti në Najoth të Ramahut. **24** Edhe ai i hodhi rrrobat e tij dhe bëri profeci përparrë Samuelist, dhe qendroi i shtrirë lakuq i për tokë tërë atë ditë dhe tërë atë natë. Prandaj thuhet: "Edhe Sauli figuron midis profetëve?".

20 Davidi iku nga Najothi i Ramahut, shkoi te Jonathani dhe i tha: "Qfarë kam bërë? Cili është faj i mëdha që unë gjithë mëkatim kundër atit tënd, që ai kërkon jetën time?". **2** Jonathani iu përgjegj: "Mos ndodhët kurrë! Ti nuk ke për të vdekur; ja im atë nuk bën asnjë veprim të madhi apo të vogël pa më njoftu mua. Pse im atë të ma fshihet këtë gjë? Nuk është e mundur". **3** Davidi u betua përsëri dhe tha: "Yt atë e di me siguri që unë gjëzoj hirin tênd dhe do të ketë thënë: "Jonathani të mos e dijë këtë, që të mos hidhërohet". Por sic është e vërtetë që Zoti jeton, dhe që rrón shpirti yt, mua nuk më ndan nga vdekja vecse një hap". **4** Jonathani i tha Davidit: "Qfarëdo gjë që të më kërkosh, unë do ta bëj për ty". **5** Davidi iu përgjegj Jonathani: "Ja, nesër fillon hënë e re dhe unë duhet të ulem në tryezë me mbretin, por të më lër të shkoj dhe unë do të fshihem në fshatrat deri në mbrëmjen e ditës së tretë. **6** Në qoftë se atit tênd i bie në sy mungesa ime, ti do t'i thuash: "Davidi më është lutur me insistim të hidhet për pak kohë deri në Betlem, në qytetin e tij, sepse aty kremtohet flijimi për tërë familjen e tij". **7** Në qoftë se thotë: "Mirë", shërbëtori yt ka për të shpëtuar. Por në rast se zemërohet, dije se ka vendosur të ma bëj të keqen. **8** Tregohu, pra, i mëshirshëm me shërbëtorin tênd, sepse e ke bërë të lidhet në një besëlidhje të Zotit me ty; por në

rast se kam ndonjë faj, vritmë ti. Pse duhet të më çosh tek ati yt?". 9 Jonathani tha "Larg qoftë ky mendim! Po ta dija që im atë ka vendosur të ta bëjë të keqen, nuk do të ta tregoja ty?". 10 Davidi i tha Jonathani: "Kush do të më njoffojë në se yt atë të përgjigjet rëndë?". 11 Jonathani i tha Davidit: "Eja, të dallim ndër fusha!". Kështu që të dy dolën jashtë, në fushë. 12 Atëherë Jonathani i tha Davidit: "Paça dëshmitar Zotin, Perëndinë e Izraelit! Nesër ose pasnesër, në këtë orë, do të hetoj qëllimet e atit tim, për të parë në se ai e shikon me sy të mirë Davidin, dhe po të mos dërgoj njeri të të njoffojë, 13 Zoti le t'i bëjë këtë gjë Jonathani, madje edhe më keq. Në qoftë se përkundrazi im atë ka ndërmend të të bëjë një të keqe, unë do të të njoffoj dhe do të lë të shkosh me qëllim që t'i të shkosh në paqe; dhe Zoti qoftë me ty, ashu siç ka genë me atin tim! 14 Deri sa të jem gjallë, a nuk do të përdorësh ndaj meje mirësinë e Zotit, me qëllim që mos vritem?". 15 Por nuk do të heqësh dorë kurrë të përdorësh mirësinë ndaj shtëpisë sime, as atëherë kur Zoti të ketë shfarsosur nga faqja e dheut tërë armiqtë e Davidit". 16 Kështu Jonathani lidhi një besëlidhje me shtëpinë e Davidit, duke thënë: "Zoti t'u kérkojë llogari armiqve të Davidit për gjakun!". 17 Për hir të dashurisë që kishte përtë, Jonathani e vuri përsëri Davidin të betohet, sepse ai e donte si shpirtin e vet. 18 Pastaj Jonathani i tha: "Nesër fillon hëna e re dhe mungesa jote do të bjerë në sy, sepse vendi yt do të mbetet bosh. 19 Do të lësh të kalojmë tri ditë, pastaj do të zbrësesh me të shpejtë dhe do të shkosh në vendin ku u fshehe ditën e ngjarjes, dhe do të rrish pranë gurit të Ezelit. 20 Unë do të hedh tri shigjetë përbër gurit sikur të gjuaja në shenjë. 21 Pastaj do të dërgoj një djalosh, duke i thënë: "Shko të kérkosh shtigjetë". Në rast se i them djaloshit: "Shiko, shigjetat janë nga ana jote, prandaj merri!" atëherë eja sepse, ashtu si Zoti jeton, punët të ecin mbarët y dhe nuk ka asnjë rrezik. 22 Në qoftë se përkundrazi i them djaloshit: "Shiko, shigjetat janë matanë teje", atëherë shko, sepse Zoti të bën të ikësh. 23 Sa përgjérat për të cilat kemi folur midis nesh, ja, Zoti qoftë dëshmitar midis teje dhe meje për gjithnjë". 24 Kështu Davidi u fsheh nëpër arë; kur filloi hëna e re, mbreti u ul përtë ngrënë. 25 Mbreti u ul në karrigen e tij, si herët e tjera, në karrigen pranë murit; Jonathani u ul përballë tij. Abneri u ul pranë Saulit, por vendi i Davidit mbeti bosh. 26 Megjithatë Sauli nuk tha asgjë atë ditë, sepse mendonte: "Do t'i ketë ndodhur dikë; nuk do të jetë i pastër; me siguri ai nuk është i pastër". 27 Por të nesërmën, ditën e dytë të hënës së re, vendi i Davidit ishte akoma bosh. Atëherë Sauli i tha Jonathani, birit t' tij: "Pse biri i Isait nuk erdhì përtë ngrënë as dje, as sot?". 28 Jonathani iu përgjegj Saulit: "Davidi më kérkoi me insistim ta lë të shkojë në Betlem; 29 dha tha: "Të lutem lermë të shkoj, sepse kemi në qytet një flijim në familje, dhe vëllai im më ka detyruar të marr pjesë në të; tani, pra, po të gëzoj hirin tënd, të lutem, lermë të hidhem shpejt përtë parë vëllezërit e mi". Për këtë arësyse nuk erdhì në tryezën e mbretit". 30 Atëherë zemërimi i Saulit u ndez kundër Jonathani dhe i tha: "O bir i çordituar dhe rebel, vallë nuk e di unë që t'i mban anën e birit të Isait, për turpin tënd dhe për turpin e lakuriqësisë të nënës sate? 31 Sepse për deri sa biri i Isait do të jetojë mbi tokë, nuk do të ketë qëndrueshmëri as përt ty, as për mbretërinë tënde. Prandaj dërgo ta marrin dhe sille tek unë, sepse ai duhet të vdesë. 32 Jonathani iu përgjegj Saulit, atit t' tij duke i thënë: "Pse duhet të vdesë? Çfarë ka bërë?". 33 Atëherë Sauli e vërtiti ushtën kundër tij përt ta vratë. Jonathani e kuptoi që vrasja e Davidit ishte dikë e vendosur nga ana e të atit. 34 Kështu Jonathani u ngrit i zemëruar nga treza që nuk hëngj gjë as ditën e dytë të hënës së re, mbasi ishte i hidhëruar për Davidin, sepse i ati e kishte trajtuar në ménrytë turpshme. 35 Të nesërmën në mëngjes, Jonathani doli në fushë në vendin e caktuar me Davidin, duke pasur me vete një djalosh. 36 Ai i tha

djaloshit: "Vrapo të më sjellësh shigjetat që unë gjua". Ndërsa djaloshi vraponte, ai hodhi një shigjetë që kaloi përtë tij. 37 Kur djaloshi arriti në vendin ku ndodhë shigjeta që Jonathani kishte hedhur, Jonathani i bërtiti nga prapa: "Shigjeta, vallë ka rënë matanë teje?". 38 Pastaj Jonathani i bërtiti akoma djaloshit: "Vepro shpejt, mbaro punë, mos u ndal!". Kështu djaloshi i Jonathani mblohdhi shigjetat dhe u kthye tek i zoti. 39 Por djaloshi nuk e dinte asgjë; vetëm Jonathani dhe Davidi e dinin si qëndronte çështja. 40 Pastaj Jonathani ia dha armët e tij djaloshit dhe i tha: "Nisu, coji në qytet". 41 Me t'u nisur djaloshi, Davidi u ngrit nga krahu jugor, ra përmbyss tri herë me fytyrë përt tokë; pastaj të dy puthen me njeri tjetrin dhe qanë bashkë; por Davidi qau më tepër. 42 Pastaj Jonathani i tha Davidit: "Shko në paqe, tanë që në të dy jemi betuar në emër të Zotit; Zoti le t' jetë përgjithmonë dëshmitar midis meje dhe teje dhe ndërmjet pasardhësve të tu u pasardhësve të mi". Pastaj Davidi u ngrit dhe iku; dhe Jonathani u kthye në qytet.

21 Pastaj Davidi shkoi në Nob tek prifti Ahimelek; Ahimelek i doli përparrë Davidit duke u dridhur dhe i tha: "Pse je vetëm dhe nuk ka njeri me ty?". 2 Davidi iu përgjegj priftit Ahimelek: "Mbreti më urdhëroi dikë dhe më tha: "Asnjëri të mos dijë kurrgjë për çështjen pëtë cilën po të dérgoj dhe përt atë që të kam urdhëruar". Njerëzti e mi i kam drejtuar në filan vend. 3 Dhe tani çfarë ke në dorë? Më jep pesë bukë ose çfarë të kesh". 4 Prifti iu përgjegj Davidit, duke thënë: "Nuk kam bukë të zakonshme, ka vetëm bukë të shenjtëruar, me kusht që burrat e tu t'u janë përbmajtur së paku kontakteve me gratë". 5 Davidi iu përgjegj priftit: "Këmë mbetur pa gra, qysh se jemi nisur, tri ditë më parë; enët e njerëzve të mi janë të pastra; në fakt edhe buka është e zakonshme, megjithëse sot është shenjtëruar në enët". 6 Kështu prifti i dha bukën e shenjtëruar, sepse aty nuk kishte tjetër bukë veç asaj të paraqitjes, që ishte hequr nga prania e Zotit, përt ta zëvendësuar me bukë të ngrrohtë në çastin kur hiqet. 7 Atë ditë ndodhë aty një nga shërbëtorët e Saulit, që qëndronte para Zotit; quhej Doeg, Edomiti, kryebariu i Saulit. 8 Davidi i tha Ahimelekut: "Mos ke rastësish për kollaj ndonjë shtizë a një shpatë? Mbas unë nuk kam marrë me vete as shpatën, as armët e mia, sepse detyra e ngarkuar nga mbreti ishte urgjente". 9 Prifti u përgjegj: "Është shpatë e Goliathit, Filisteut, që ti vrave në luginët e Terebintos; është aty prapa efodit, e mbështjellë me një pëlhurë; në rast se e do, merre, sepse këtu nuk kemi tjetër veç kësaj". Davidi tha: "Asnjë nuk ia kalon asaj; nëma!". 10 Atë ditë Davidi u ngrit dhe iku nga prania e Saulit; ai shkoi në Akishi, të mbreti i Gathit. 11 Shërbëtorët e Akishi i thanë: "A nuk është ky Davidi, mbreti i vendit? A nuk këndonin në kor përt të nё valle, duke thënë: "Sauli ka vrarë një mijë të tij dhe Davidi dhjetë mijë të tij?". 12 Davidi i mbajti në zemër këto fjalë dhe pati frikë të madhe nga Akishi, mbret i Gathit. 13 Kështu ndërrroi ménryrën e sjelljes së tij para tye dhe e hiqte veten si të marrë në duart e tyre; bënte shkaravina mbi kanatet e dyverje dhe lëshonte jargë mbi mjekrën e tij. 14 Atëherë Akishi u tha shërbëtorëve të tij: "Ja, e shikoni, ky është i marrë; pse ma keni sjellë? 15 Mos vallë më mungojnë të marrët, dhe ju më sillni këtë përt bërë të marrin në praninë time? Ai nuk ka përt hyrë në shtëpinë time!".

22 Pastaj Davidi u nis që andej dhe u strehua në shpellën e Adulamit; kur vëllëzërit e tij dëri shtëpija e atit të tij e mësuan, zbritën aty poshtë tek ai. 2 Dhe tërë ata që hasnin vështirësi, që kishin borxhe o që ishin të pakënaqur u mblohdhën pranë tij dhei ai u bë kreu i tyre. Ishin me të rrëth katërqind veta. 3 Që andej Davidi shkoi në Mitspah të Moabit dhe i tha mbretit të Moabit: "Lejo që ati dhe nëna ime të vijnë dhe të banojnë me ju, deri sa unë të mësoj se çfarë do të bëjë Perëndia përt mua". 4

Kështu ai i çoi para mbretit të Moabit, dhe ata qëndruan me të tèrë kohën që Davidi ndodhej në fortësë. **5** Pastaj profeti Gad i tha Davidit: "Mos qëndro më në fortësë, por nisu dhe shko në vendin e Judës". Atëherë Davidi u nis dhe shkoi në pyllin e Herethit. **6** Kur Sauli mësoi që Davidi dhe njërit që ishin me të qenë zbuluar (Sauli ndodhej atëherë në Gibeath poshtë nën drurin e marinës në Ramah, me ushtën e tij në dorë dhe të gjithë shërbëtorët e tij e rrerthonin). **7** Sauli u tha shërbëtorëve që i rrinrin rrëth e qark: "Më dégjonini tani, Beniaminitë! Biri i Isait do t'ju japë juve ara dhe vreshta. Do t'ju bëjë të gjithëve komandantë të mijëshëvë dhe qindëshëvë? **8** Të gjithë ju keni komplotuar, dhe asnjë nga ju nuk më ka informuar për besëlidhjen, që im bir ka lidhur me birin e Isait; dhe nuk ka asnjë prej jush që t'i vijë keq përmua dhe të më njoftojë që im bir ka ngritur kundër meje shërbëtorin tim që t'më kurdisë kurthe siç bën sot?". **9** U përgjegj atëherë Idumei Doeg, që rrinte në krye të shërbëtorëve të Saulit, dhe tha: "Unë e pashë birin e Isait kur erdhë në Nob tek Ahimeleku, bir i Ahitubit; **10** ky është këshilluar me Zotin lidhur me të, i dha ushqime dhe i dorëzoi shpatën e Filisteut Goliat". **11** Atëherë mbreti dérgoi të thërrasin priftin Ahimelek, birin e Ahitubit, dhe tèrë shtëpinë e atit të tij, priftérinjtë që ishin në Nob; dhe ata erdhën të gjithë te mbreti. **12** Sauli tha: "Tani dëgjo, o bir i Ahitubit!". Ai u përgjegj: Ja ku jam, o imzot". **13** Sauli i tha: "Pse ti dhe biri i Isait keni komplotuar kundër meje, duke i dhënë bukë dhe një shpatë, dhe ja këshilluar me Perëndinë lidhur me të, me qëllim që të ngritet kundër meje dhe të më kurdisë kurthe siç bën sot?". **14** Atëherë Ahimeleku iu përgjegj mbretit, duke thënë: "Po midis gjithë shërbëtorëve të tu kush është besnik si Davidi, dhëndëri i mbretit, i gatshëm nën urdhrat e tua dhe i nderuar në shtëpinë tênde? **15** Vallë sot kam filluar të këshillohem me Perëndinë përmë? Mos qoftë kurrë, që mbreti të akuzojë përmë gjëra të tillë shërbëtorin e tij apo dikë nga shtëpia e atit tim, sepse shërbëtori yt nuk diante asnjë nga tèrë kjo, as pak e as shumë". **16** Mbreti tha: "Ti me siguri ke përmë vdekur, Ahimelek, ti dhe tèrë shtëpia e atit tênd!". **17** Atëherë mbreti urdhëroi rojet që e rrerthonin: "Kthehuni dhe vritni priftérinjtë e Zotit, sepse edhe ata mbajnë anën Davidit dhe e dinin që ai kishte ikur, por nuk më njoftuan". Por shërbëtorët e mbretit nuk deshën të zgjatnin duart përmë goditur priftérinjtë e Zotit. **18** Atëherë mbreti i tha Doegut: "Kthehu ti dhe godit priftérinjtë!". Kështu Idumei Doeg u kthye dhe goditi priftérinjtë; atë ditë vrau tetëdhjetë e pesë persona që mbanin efodin prej liri. **19** Sauli goditi gjithashtu me shpatë Nobin, qytetin e priftérinjve, burrat, gratë, të vegjilët, foshnjat e gjirit, lopët, gomarët dhe dele; i vrau të gjithë me shpatë. **20** Megjithatë një nga bijtë e Ahimelekut, bir i Ahitubit, i quajtur Abiathar, shpëtoi dhe u strehua pranë Davidit. **21** Abiathari i njoftoi Davidit që Sauli kishte vrarë priftérinjtë e Zotit. **22** Davidi i tha Abiatharit: "Unë e dija mirë atë ditë që idumei Doeg, i cili ndodhej aty, pa dyshim do ta lajmëronte Saulin. Unë jam shkaktari i vdekjes të gjithë personave të shtëpisë së atit tênd". **23** Rri me mua, mos kë frikë; ai që kërkon jetën time kërkon edhe tênd; por me mua do të jesh i sigurt.

23 Pastaj i thanë Davidit: "Ja, Filistejtë janë duke luftuar kundër Kejlahut dhe po plaçkisnin lëmenjtë". **2** Kështu Davidi u këshilla me Zotin, duke thënë: "Të shkoj unë t'mi mund këta Filistejtë?". Zoti iu përgjegj me këto fjalë Davidit: "Shko, mundi Filistejtë dhe shpëto Kejlahun". **3** Por njërit e Davidit i thanë: "Ja, ne na ka zënë frika që këtu në Jude, si do të bëhet pastaj në rast se shkojmë në Kejlah kundër trupave të Filistejtë?". **4** Davidi u këshilla përsëri me Zotin dhe Zoti iu përgjegj dhe i tha: "Çohu, zbrit në Kejlah, sepse unë do t'i jap Filistejtë në duart e tua". **5** Atëherë Davidi shkoi me njërit e tij në Kejlah, luftoi kundër

Filistejeve, ua mori bagëtinë dhe bëri kërdi të madhe në radhët e tyre. Kështu Davidi çlroi banorët e Kejlahut. **6** Kur Abiathari, bir i Ahimelekut, u strehua pranë Davidit në Kejlah, solli me vete edhe efodin. **7** Sauli e njoftuan që Davidi kishte arritur në Kejlah. Atëherë Sauli tha: "Perëndia e ka dorëzuar në duart e mia, sepse vajti të mbyllët në një qytet që ka porta dhe shule". **8** Sauli mblodhi tèrë popullin përmë luftë, përmë zbritur në Kejlah dhe përmë rrëthuar Davidin dhe njërit e tij. **9** Kur Davidi mësoi që Sauli po kurdiste të keqen kundër tij, i tha priftit Abiathar: "Sille këtu efodin". **10** Pastaj Davidi tha: "O Zot, Perëndi i Izraelit, shërbëtori yt e ka kuptuar qartë që Sauli kërkon të vijë në Kejlah përmë shkatërruar qytetin përmë shkakun tim. **11** Kërret e Kejlahut a do të më dorëzojnë në duart e tij? A do të zbrësë Sauli si ka dégjua shërbëtori yt? O Zot, Perëndi i Izraelit, bëja të ditur shërbëtorit tênd!". Zoti u përgjegj: "Ka përmë zbritur". **12** Davidi pyeti akoma: "Kërret e Kejlahut a do të më dorëzojnë mua dhe njërit e mi në duart e Saulit?". Zoti u përgjegj: "Do t'ju dorëzojnë". **13** Atëherë Davidi dhe njërit e tij, rrëth gjashtëqind veta, dolën nga Kejlahu dhe brodhën sa andej e këtej. Kur Sauli u njoftua që Davidi kishte ikur nga Kejlahu, ai hoqi dorë nga fushata e tij. **14** Davidi banoj në fortesa të shkretëtirës dhe qëndroi në krahinën malore të shkretëtirës së Zifit. Sauli e kërkonte vazhdimi, por Perëndia nuk ia dorëzoi në dorë. **15** Davidi, duke ditur që Sauli ishte nisur përmë ta vrarë, mbeti në shkretëtirët e Zifit, në pyll. **16** Atëherë Jonathani, bir i Saulit, u ngriti dhe shkoi te Davidi në pyll; dhe e ndihmoi të gjiej forcë te Perëndia. **17** Pastaj i tha: "Mos kë frikë, sepse Sauli, ati im, nuk do të arrijë të të shtjerë në dorë; ti do të mbretërosh mbi Izraelin dhe unë do të jem i dyti pas teje. Vëtë Sauli, ati im, e di këtë". **18** Kështu tè dy bënë një besëlidhje para Zotit; pas kësaj Davidi mbeti në pyll, kurse Jonathani shkoi në shtëpinë e tij. **19** Pastaj Zifejtë shkuan te Sauli në Gibeath dhe i thanë: "A nuk rri Davidi i fshehur në fortesa në pyll, mbi kodrën e Hakilahut që ndodhet në jug të shkretëtirës? **20** Prandaj, o mbret, zbrit, sepse gjithë dëshira e shpirtit tê është të zbrësësh; do të mendojmë në ta dorëzojmë në duart e mbretit". **21** Sauli tha: "Qofshi të bekuar që Zoti, sepse ju ka ardhur keq përmua! **22** Shkonit, ju lutem, dhe sigurohuni më mirë përmë t'ë njojur dhe përmë t'ë parë vendin ku strehohet, dhe kush e ka parë atje, sepse më thonë që ai është shumë dinak. **23** Përpinqi të njihni të gjitha vendet e fshehta ku strehohet; pastaj kthethuni tek unë me lajme të sigurta dhe unë do të vij me ju. Kështu, në qoftë se ai është në atë vend, unë do ta kërkoj midis të gjithë mijërave të Judës". **24** Atëherë ata u ngriten dhe shkuan në Zif, përpëra Saulit; por Davidi dhe njërit e tij ishin në shkretëtirët e Maonit, në Arabah, në jug të shkretëtirës. **25** Kur Sauli dhe njërit e tij shkuan ta kërkojnë, Davidin e kishin lajmëruar; prandaj ai zbriti te shkëmbi dhe mbeti në shkretëtirët e Maonit. Kur e mori vesh Sauli, e ndoqi Davidin në shkretëtirët e Maonit. **26** Sauli ecetë mbi një anë të malit, ndërsa Davidi me gjithë njërit e tij ecin në anën tjetër. Kur Davidi po shpejtonje marshimin e tij përmë shpëtar Saulit, ndërsa Sauli dhe njërit e tij ishin duke rrëthuar Davidin dhe njërit e tij përmë kapur, **27** arriti te Sauli një lajmëtar që tha: "Shpejtohu të vish, sepse Filistejtë kanë pushtuar vendin". **28** Kështu Sauli nuk e ndoqi më Davidin dhe shkoi të përballojë Filistejtë; prandaj ky vend u quajt "shkëmbi i ndarjes". **29** Pastaj që andej Davidi shkoi përmë t'u vendosur në fortesa e En-Gedit.

24 Kur Sauli u kthye nga ndjekja e Filistejeve, i njoftuan sa vijon: "Ja, Davidi është në shkretëtirët e En-Gedit". **2** Atëherë Sauli mori tre mijë njërit të zgjedhur nga tèrë Izraeli dhe shkoi të kërkojë Davidin dhe njërit e tij përbalë shkëmbinjve të dhive të egra. **3** Me të arritur në vathët e deleve gjatë rrugës, ku ndodhet një shpellë, Sauli hyri brenda saj përmë bëret një nevojë natyratë. (Davidi dhe njërit e tij ishin në fund të shpellës). **4** Njërit e tij

Davidit i thanë: "Kjo është dita gjatë së cilës Zoti të thotë: "Ja, unë po ta dorëzoj në dorën tënde armikun tënd; bëj me të q'të duash"". Atëherë Davidi u ngrit dhe pa u diktuar preu një cep të mantelit të Saulit. 5 Por pas kësaj Davidit i rrahu zemra, sepse i kishte prerë cepin e mantelit Saulit. 6 Kështu u tha njerëzve të tij: "Të më ruajë Zoti nga kryerja e një veprimi të tillë kundër zotërisë sime, kundër të vajosurit të Zotit, nga shtrirja e dorës sime kundër tij, sepse është i vajosuri i Zotit". 7 Me këto fjalë Davidi i ndali njerëzit e tij dhe nuk i la të hidhen kundër Saulit. Pastaj Sauli u ngrit, doli nga shpella dhe vazhdoi rrugën e tij. 8 Pas kësaj edhe Davidi u ngrit, doli nga shpella dhe i thirri Saulit, duke thënë: "O mbret, o imzot!". Atëherë Sauli u ktheje, dhe Davidi uli fytyrën për kohë dhe përul. 9 Davidi i tha Saulit: "Pse dégjon fjalët e njerëzve që thonë: "Davidi kërkon t'pët bëj keq?". 10 Ja, sot sytë e tu panë që sot Zoti të kishte dorëzuar në duart e mia në atë shpellë; dikush më tha të t'vras, por unë t'kurseva dhe thashë: "Nuk do ta shtrij dorën kundër zotërisë tim, sepse është i vajosuri i Zotit". 11 Veç kësaj, o ati im, shiko në dorën time cepin e mantelit tënd. Në rast se kam prerë cepin e mantelit tënd dhe nuk të kam vrarë, mund të kuptosh dhe t'bindesh që nuk ka në veprimet e mia ligësi, as rebelim dhe se nuk kam mëkatuar kundër teje; por ti po më kurdis gracka për t'ë më hequr jetën! 12 Zoti le t'ë vendosë midis teje dhe meje dhe Zoti le t'ë më marrë hakun kundër teje; sepse unë nuk do ta ngre dorën kundër teje. 13 Ashtu si thotë proverbi i lashtë: "Ligësia vjen nga t'liqtë". Por unë nuk do ta shtrij dorën time kundër teje. 14 Kundër kujt ka dalë mbreti i Izraelit? Cilin je duke persektuar? Një qen t'ë ngordhur, një plesht? 15 Zoti le t'ë jetë gjykatës dhe le t'ë sigurojë drejtësi midis meje dhe teje; t'ë ketë mundësinë të shohë dhe t'ë mbrojë çështjen time, t'ë më japë hak, duke më liruar nga duart e tua". 16 Kur Davidi mbaroi së thënë këto fjalë Saulit, ky i tha: "Ky është zëri yt, biri im David?". Dhe Sauli ngriti zërin dhe filloj t'ë qajë. 17 Pastaj i tha Davidit: "Ti je më i drejtë se unë, sepse më ke bërë t'ë mira, kurse unë t'ë kam bërë t'ë këqija. 18 Ti sot tregove qe ja sjellë mirë me mua, sepse Zoti më kishte lënë në duart e tua, por ti nuk më vrate. 19 Kur, pra, një njeri takon armikun e tij dhe e lë t'ë shkojë në paqe? Zoti t'ë dhëntë t'ë mira për atë që më ke bërë sot. 20 Tani e di me siguri që t'i do t'ë mbretërosh dhe që mbretëria e Izraelit do t'ë jetë e qëndrueshme në duart e tua. 21 Prandaj betomu në emër të Zotit që nuk do t'i vrasësh pasardhësit e mi pas meje dhe nuk do ta fshish emrin tim nga shtëpia e atit tim". 22 Davidi iu betua Saulit. Pastaj Sauli shkoi në shtëpinë e tij, ndërsa Davidi dhe njerëzit e tij u ngjithën në fortësë.

25 Pastaj Samuelli vdiq, dhe t'ëre Izraeli u mblodh dhe e quau, e varrosën në shtëpinë e tij në Ramah. Atëherë Davidi u ngrit dhe zbriti në shkretëtirën e Paranit. 2 Në Maon jetonte një njeri pronat e të cilët ndodheshin në Karmel; ky njeri ishte shumë i pasur; kishte tre mijë dele dhe një mijë dhi, dhe ndodhej në Karmel për t'ë qethur delet e tij. 3 Ky njeri quhej Nabal dhe gruaja e tij Abigail; ajo ishte një grua me gjykim të shëndoshë dhe e hijshme, por burri i saj ishte i ashpër dhe i keq në veprimet e tij; ai rridhëte nga Kalebi. 4 Kur Davidi mësoi në shkretëtirë që Nabal ishte duke qethur delet e tij, 5 dërgoi dhjetë të rinx; Davidi u tha t'rinje: "Ngjiteti në Karmel, shkoni tek Nabal dhe pyeteni nga ana ime në se është mirë, 6 dhe i thoni kështu: "Shëndet! Paqë ty, paqë shtëpisë sate dhe paqë çdo gjëje që t'ë përket! 7 Mësova që te ti ndodhen qethësit; kur barinjtë e tu ndodheshin te ne, nuk u kemi bërë asnjë t'keqe, dhe nuk u ka munguar gjë gjatë kohës që kanë qenë në Karmel. 8 Pyet shërbëtorët e tu dhe do t'ë ta thonë. Paçin hirin t'ënd këta t'ë rinx, sepse kemi ardhur në një ditë gjëzimi; jepu, t'ë lutem, shërbëtorëve t'ë tu dhe birit t'ënd David

c'të kesh mundësi""". 9 Kështu të rinjtë e Davidit shkuan dhe i njoftuan Nababit t'ërë këto fjalë në emër të Davidit, pastaj priten. 10 Por Nabali iu përgjegj shërbëtorëve të Davidit, duke thënë: "Kush është Davidi dhe kush është biri i Isait? Sot ka shumë shërbëtorë që largohen nga zotërinjtë e tyre. 11 Do t'ë marr, pra, bukën time, ujin tim dhe mishin e kafshëve që kam vrarë për qethësit e mi, për t'ua dhënen njerëzve që unë nuk di se nga vijnë?". 12 Kështu të rinjtë e Davidit morën përsëri rrugën e tyre, u kthyen dhe shkuan t'ë njoftojnë t'ërë këto fjalë. 13 Atëherë Davidi u tha njerëzve të tij: "Secili do t'ë ngjesh shpatën". Kështu secili ngjeshi shpatën e tij dhe Davidi ngjeshi t'ë vetën; rrëth katërqind veta shkuan pas Davidit dhe dyqind mbetën me placat. 14 Por një nga shërbëtorët e lajmëroi Abigailin, gruan e Nababit, duke thënë: "Ja, Davidi ka dërguar lajmëtarë nga shkretëtira për t'ë përshtëndetur zotin tonë, por ai i ka fyer. 15 Mirépo këta njerëz janë sjellë shumë mirë me ne, nuk na kanë bërë asnjë t'keqe dhe nuk ka munguar asnjë në kohën që kemi bredhur bashkë me ta nëpër fusha. 16 Ata kanë genë për ne një mur mbrojtjeje natën e ditën për gjithë kohën që kemi kullotur bashkë me ta kopenë tonë. 17 Dije dhe shiko atë që duhet t'ë bësh, sepse ka për t'i ngjarë ndonjë fatkeqësi zotit tonë dhe t'ë shtëpisë së tij; ai është një njeri aq i keq, sa nuk mund t'i flasësh". 18 Atëherë Abigaili mori me nxitim dyqind bukë, dy calikë verë, pesë dele t'ë gatuara, pesë masa gruri t'ë pjejur, njëqind vile rrush të tathë dë dyqind bukë fiku dhe i ngarkoi mbi gomarë. 19 Pastaj u tha shërbëtorëve t'ë saj: "Shkoni para meje, unë do t'ju ndjek". Por nuk i tha shërbëtorëve t'ë saj: "20 Ndërsa ajo po zbriste hipur mbi gomar nëpër një shteg të fshehur nga mali, Davidi dhe njerëzit e tij zbrisnin në drejtum t'ë saj, dhe ajo i ndeshi ata. 21 Davidi kishte thënë: "Kam ruajtur më kot t'ërë ato që ai njeri kishte në shkretëtirë. Nuk i ka dalë mangut kurrë asnjë nga t'ërë ato që kishte, por ai ma ktheu t'ë mirën me t'ë keqe. 22 Kështu ua bëftë Perëndia armiqve të Davidit, madje edhe më keq, në rast se nga t'ë gjitha ato që ai zotëron kam për t'ë lënë t'ë gjallë një mashkull t'ë vetëm deri në mëngjes". 23 Kur Abigaili pa Davidin, zbriti shpejt nga gomari dhe ra përmbysh me fytyrën për tokë përparr Davidit. 24 Kështu u shtri që këmbët e tij dhe tha: "O imzot, mbi mua, vetëm mbi mua bie faj! Por lejo shërbëtorët t'ëndë t'ë flasë, dhe ti dëgjo fjalët e saj. 25 Të lutem, mos ia vërre atij njeriu t'ë neveritshëm, Nababit, sepse ai është pikërisht ashtu si e ka emrin, ai quhet Nabali dhe karakterizohet nga budallallëku; por unë, shërbëtorja jote, nuk i kam parë t'ë rinjtë e dërguar nga zotëria im. 26 Kështu, pra, imzot, ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron dhe që shpirti yt jeton, Zoti t'ë ka penguar t'ë derdhësh gjak dë t'ë vendosësh drejtësi me duart e tua. Armiqtë e tu dhe ata që duan t'i bëjnë keq zotërisë sime qofshin si Nabali! 27 Dhe tani kjo dhuratë që shërbëyesja jote i ka sjellë zotërisë sime, t'u jepet t'ë rinjve që ndjekin zotërimin tim. 28 Por falja fajin shërbëtorët sate; me siguri Zoti do ta bëjë t'ë qëndrueshme shtëpinë e zotërisë tim, sepse zotëria im lufton në betejat e Zotit, dhe gjatë t'ërë kohës së jetës sate nuk është gjetur asnjë e keqe te ti. 29 Në rast se del dikush që t'ë t'ë persektujë dhe t'ë kérkojë jetën t'ënde, jeta e zotërisë sim do t'ë ruhet në peshtafin e jetës pranë Zotit, Perëndisë t'ënd, ndërsa jetën e armiqve t'ë tu Zoti do ta flakë si nga zgavra e një hobëje. 30 Kështu, kur Zoti t'i ketë bërë zotërisë tim t'ë mirat që i ka premtuar dhe t'ë ketë vënë në krye t'ë Izraelit, 31 kjo gjë nuk do t'ë jetë dhimbje për ty, as edhe një brejtje e ndërrgjegjës së zotërisë tim; domethënë t'ë ketë derdhur gjak pa shkak dhe t'ë ketë marrë hak me vetëgjyqësi. Por kur Zoti do t'i bëjë t'ë mirat zotërisë tim, kujto shërbëtorët t'ëndë". 32 Atëherë Davidi i tha Abigailit: "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, që sot t'ë dërgoi ballë meje! 33 E bekuar goftë këshilla jote dhe e bekuar qofsh ti që më pengove sot t'ë derdh gjak dhe t'ë vendos drejtësinë me duart e

mia! **34** Sepse, sigurisht, ashtu siç éshtë e vërtetë që rron Zoti, Perëndia i Izraelit, që më ka penguar të të bëjë të keqen, po të mos ishe nxuitar të më dilje përpëra, në të gdhirë të ditës Nabalin nuk do t'i kishte mbetur asnjë njeri i gjallë". **35** Kështu Davidi mori nga duart e saj ato që ajo kishte sjellë dhe i tha: "Kthethu në paqe në shtëpinë tënde; shiko, unë dëgjova zérin tênd dhe pata respekt për personin tênd". **36** Abigail u kthye pastaj te Nabali; ai kishte shtruar banket në shtëpinë e tij, një banket prej mbreti. Nabali e kishte zemrën të gëzuar, ishte i dehur xurxull; prandaj ajo nuk i tha asgjë, as pak as shumë, deri sa gdhiu. **37** Por të nesërmen në mëngjes, kur efekti i verës kishte kaluar, gruaja i tregoi Nabalin këto gjëra; atëherë zemra iu ligështua dhe ai mbeti si një gur. **38** Rreth dhjetë ditë më vonë Zoti e goditi Nabalin dhi ari vdiq. **39** Kur mësoi që Nabali kishte vdekur, Davidi tha: "Qoftë i bekuar Zoti, që më dha hak për fyerjen e rëndë të Nabalin dhe nuk e lejoi shërbëtorin e tij të kryej ndonjë të keqe! Zoti bëri që të bjerë mbi kokën e tij ligësia e Nabalin". Pastaj Davidi dërgoi një njeri të flasë me Abigailin, me qëllim që ajo të bëhej bashkëshortja e tij. **40** Shërbëtorët e Davidit erdhën te Abigaili në Karmel dhe i folën kështu, duke thënë: "Davidi na ka dërguar te ti, sepse déshiron tê marrë përmbyt". **41** Atëherë ajo u ngrit në këmbë, ra përmbyt me fyrrën pët tokë dhe tha: "Ja, t'u bëftë shërbëtorja jote skllave, që t'u lajë këmbët shërbëtorëtë të zotërisë tim". **42** Pastaj Abigaili u ngrit me nxitim, hipi mbi një gomar dhe, e ndihmuar nga pesë vajza, ndoqi lajmëtarët e Davidit dhe u bë bashkëshortja e tij. **43** Davidi mori edhe Ahinoamin e Jezeelit, dhe që të dyja u bënë bashkëshorte tê tij. **44** Por Sauli ia kishte dhënë vazjén e tij Mikal, që ishte gruaja e Davidit, Paltit, birit tê Lashit, që ishte nga Galimi.

26 Zifejtë erdhën te Sauli në Gibeah dhe i thanë: "Mos éshtë fshehur Davidi në kodrën e Hakilahut në kufi me shkretëtirën?". **2** Atëherë Sauli u ngrit dhe zbriti në drejtëm të shkretëtirës së Zifit, duke pasur me vete tre mijë njerëz të zgjedhur të Izraelit, për të kërkuar Davidin në shkretëtirën e Zifit. **3** Sauli e ngriti kampin e tij në kodrën e Hakilahut, që ndodhet në kufi me shkretëtirët pranë rrugës, ndërsa Davidi gjendej në shkretëtirë. Kur e kuptoi që Sauli vinte përtak kërkuar në shkretëtirë. **4** Davidi dërgoi disa spinë dë mësoi që Sauli kishte arritur kampin. Davidi vrojtoi vendin ku ishin shtrirë Sauli dhe Abneri, bir i Nerit, komandant i ushtrisë së tij. Sauli ishte shtrirë në kampin e qerreve dhe njerëzit tij ishin rreth tij. **6** Davidi iu drejtua pastaj Hiteut Alimelek dhe Abishait, birit tê Tserujahut dhe vëlla i Joabit; dhe u tha atyre: "Kush do tê vijë me mua te Sauli në kamp?". Abidhai u përgjegj: "Do tê vij unë bashkë me ty". **7** Kështu Davidi dhe Abishai arritin natën te këta njerëz; dhe ja që Sauli rrinte shtrirë i përgjumur në kampin e qerreve, me shtizën e tij të ngulur në tokë, nga ana e kokës, kurse Abneri dhe njerëzit e tij po flin rreth tij. **8** Atëherë Abishai i tha Davidit: "Sot Perëndia tê ka dhënë në dorë armikun tênd; prandaj, të lutem, më lejo ta godas me shtizë dhe ta mbërthej në tokë me një tê rënë tê vetme; nuk do tê ketë nevojë për një goditje tê dytë". **9** Por Davidi i tha Abishait: "Mos e vrit; kush me tê vërtetë mund tê ngrejë dorën kundër tê vajosurit të Zotit pa u bërë faktor?". **10** Pastaj Davidi shtoi: "Ashtu siç éshtë e vërtetë që Zoti rron, vetëm Zoti do ta godasë; o sepse do t'i vijë dita dhe ka përtë vdekur, o sepse do tê shkojë tê luftojë dhe do tê vritet. **11** Zoti tê më ruajë që tê mos e shtyj dorën kundër tê vajosurit të Zotit! Tani, të lutem merre shtizën që éshtë pranë kokës së tij dhe enën e ujit dhe tê ikim". **12** Kështu Davidi mori shtizën dhe kanën e ujt që ishte pranë kokës së Saulit dhe iku. Asnjeri nuk pa gjë, asnjeri nuk vuri re, asnjeri nuk u zgjua; të gjithë flinin, sepse një gjumë i thelli i dërguar nga Zoti i kishte zënë. **13** Pastaj Davidi kaloi në krahun e kundërt dhe u ndal larg, në

majën e malit; kishte një lartësi tê madhe midis tyre. **14** Atëherë Davidi u thirri njerëzëve të Saulit dhe të Abnerit, birit tê Nerit, dhe u tha: "Abner, nuk po përgjigjesh?". Abneri u përgjegj dhe tha: "Kush je ti që po i bërtet mbretit?". **15** Davidi i tha kështu Abnerit: "A nuk je një njeri trim? Dhe kush éshtë baraz me ty në Izrael? Pse, pra, nuk e ruanje mirë mbretin, zotërinë tênde? Njëri nga populli erdhë në fakt për tê vrarë mbretin, zotërinë tênde. **16** Ajo që ke bërë nuk éshtë aspak e mirë. Ashtu siç éshtë e vërtetë që Zoti rron, ju meritoni vdekjen, sepse nuk e keni ruajtur mirë zotërinë tuaj, të vajosurin e Zotit! Dhe tani shiko ku éshtë shtiza e mbretit dhe kana e ujit që ishte pranë kokës së tij!". **17** Sauli njoħu zérin e Davidit dha tha: "A éshtë zéri yt, o biri im David?". Davidi u përgjegj: "Éshtë zéri im, o mbret, o imzot!". **18** Pastaj shtoi: "Pse zotëria im e persekuton shërbëtorin e tij? C'kam bërë? Çfarë tê keqe kam kryer?". **19** Prandaj tani, të lutem, dëgio, o mbret, o imzot, fjalët e shërbëtorit tênd. Në rast se Zoti tê nxit kundër meje, ai le tê pranojë një blatim! Por në rast se janë njerëz, qofshin tê mallkuar përpëra Zotit, sepse sot më kanë përzënë që tê më pengonin tê merrij pjesën në trashëgiminë e Zotit, duke më thënë: "Shko t'u shérbesh perérindive tê tjera". **20** Tani, pra, gjaku im mos rëntët në tokë larg pranisë tê Zotit! Sepse mbreti i Izraelit doli pët tê kërkuar një plesht, ashtu si gjuajnë një thëllëzë nëpër male". **21** Atëherë Sauli tha: "Kam mëkatuar; ktheu, biri im David, sepse nuk do tê bëj më asnjë tê keqe, sot jeta ime ishte e çmuar në sytë e tua; ja, kam vepruar si një budalla dhe kam gabuar rëndë". **22** Davidi u përgjegj: "Ja, shtiza e mbretit; le tê vijë këtu një nga tê rinjte e ta marrë. **23** Zoti do t'i japë secilit simbas drejtësisë dhe besnikërisë së tij; sot në fakt Zoti tê kishte dhënë në duart e mia, por unë nuk desha tê shtrija dorën time kundër tê vajosurit tê Zotit. **24** Ashtu si sot jeta jote ka qenë e çmuar në sytë e mi, kështu ka pët tê qenë e çmuar jeta ime në sytë e Zotit; dhe ai tê më largojë çdo fatkeqesi". **25** Atëherë Sauli i tha Davidit: "Qofsh i bekuar, biri im David. Ti do tê bësh veprë tê mëdha dhe ke përtë dalë me siguri fitimtar". Kështu Davidi vazħdoi irrugën e tij dhe Sauli u kthye në shtëpinë e vet.

27 Davidi tha në zemër tê tij: "Një ditë ose një tjetër unë do tê vritem nga dora e Saulit; prandaj nuk ka asgjë më tê mirë për mua se sa tê shpëtój kokën në vendin e Filisteive; kështu Sauli do tê heqë **2** Prandaj Davidi u ngrit dhe shkoi, bashkë me gjashtëqind njerëzit që kishte me vete, te Akishi, bir i Maokut, mbret i Gathit. **3** Kështu Davidi qëndroi me Akishin në Gath, ai vëtë dhe njerëzit e tij, secili me familjen e vet; Davidi me dy bashkëshortet e tij: Jezreelitja Ahinoama dhe Karmelitja Abigail, që kishte qenë gruaja e Nabalin. **4** Pastaj i njoftuan Saulit që Davidi kishte ikur në Gath, dhe ai nuk e kërkoi më. **5** Davidi i tha Akishit: "Në rast se gëzoj hirin tênd, tê më jepet një vend në një qytet tê fushës ku unë tê mund tê banoj. Pse duhet që shërbëtori tê yte banojë me ty në qytetin mbretëror?". **6** Kështu atë ditë Akishi i dha Tsiklagun; për këtë arësyte Tsiklagu u ka përkitur mbretërvë të Judës deri ditën e sotme. **7** Davidi qëndroi në vendin e Filisteive një vit e katër muaj. **8** Davidi dhe njerëzit e tij niseshin dhe bënин plaçkitje në vendin e Geshuritëve, të Girzitëve dhe të Amalekitëve; këto popullata banonin prej kohëve tê vjetra në këtë vend duke u shtrirë nga Shuri deri në vendin e Egjiptit. **9** Davidi e shkretonte vendin dhe nuk linte gjallë as burra as gra; pastaj merrete dele, lopë, gomarë, deve dhe rroba, dhe kthehej dhe shkonte tek Akishi. **10** Kur Akishi e pyeste: "Ku keni plaçkitur sot?", Davidi i përgjigjej: "Kundër jugut tê Judës, kundër jugut tê Keneje". **11** Davidi nuk linte gjallë as burra as gra, sepse mund tê çonin lajme, dhe thoshte: "Mund tê japim njofitme mbi ne dhe tê thonë: "Kështu ka bërë Davidi"". Kështu veproi ai gjatë

gjithë kohës që qëndroi në vendin e Filistejeve. **12** Kështu Akishi i besonte Davidit dhe thoshte: "Ai u bë i urejtshëm nga populli i Izraelit dhe kështu do të jetë gjithmonë shërbëtori im".

28 Ato ditë Filistejtë mblodhën ushtrinë e tyre për të luftuar Izraelin. Atëherë Akishi i tha Davidit: "Dije mirë që duhet të dalësh të luftosh bashkë me mua, ti dhe njerëzit e tu". **2** Davidi iu përgjegj Akishit: "Ti me siguri ke për të parë atë që do të bëjë shërbëtori yt". Atëherë Akishi i tha Davidit: "Mirë, pra, unë do të të bëhem roje personale për gjithnjë". **3** Samueli kishte vdekur dhe gjithë Izraeli e kishte qarë, e kishin varrosur në Ramah, në qytetin e tij. Dhe Sauli kishte përzënë nga vendi mediumet dhe shortarët. **4** Kështu Filistejtë u mblodhën dhe erdhën të fushojnë në Shunem, ndërsa Sauli mblodhi tërë Izraelin dhe fushoi në Gilboa. **5** Kur Sauli pa ushtrinë e Filistejeve pati frikë dhe zemra e tij u drodh fortë. **6** Kështu Sauli i kërkoi këshillë Zotit dhe Zoti nuk iu përgjegj as me anë të ëndrrave, as nëpërmjet Urimit dhe as me anë të profetëve. **7** Atëherë Sauli u tha shërbëtorëve të tij: "Më gjeni një grua që të jetë mediume, me qëllim që unë të mund të shkoj tek ajo për t'u këshilluar". Shërbëtorët e tij i thanë: "Ja, në En-Dor ka një grua që është mediume". **8** Kështu Sauli u vesh ndryshe për të mos u njohur dhe u nis me dy burra. Arritën tek ajo grua natën dhe Sauli i tha: "Bëj një shortari për mua, të lutem, me një seancë spiritizmi dhe më thirr atë që do të them". **9** Gruaja iu përgjegj: "Ja, ti e di ç'ka bërë Sauli; ai i ka shfatosur nga vendi mediumet dhe shortarët. Pse i ngrë jetës sime, për të shkaktuar vdekjen time?". **10** Atëherë Sauli iu betua në emër të Zotit, duke thënë: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, asnjë ndëshkim nuk do të kesh për këtë!". **11** Gruaja i tha: "Cilin duhet të të nxjerr?". Ai i tha: "Më nxirr Samuelin". **12** Kur pa Samuelin, gruaja bërtiti me zë të lartë; dhe gruaja i tha Saulit: "Pse më mashtrove? Ti je Sauli!". **13** Mbreti iu përgjegj: "Mos ki frikë; çfarë shikon?". Gruaja i tha Saulit: "Shoh një qenje mbinjerëzore që ngritet nga toka". **14** Ai e pyeti: "Ç'formë ka?". Ajo u përgjegj: "Është një plak që po ngjitet dhe është mbëshqellë me një mantel". Atëherë Sauli kuptoi se ishte Samueli, u pérul me fytyrën për tokë dhe ra përbys. **15** Samueli i tha Saulit: "Pse më shqetësove duke bërë që të dal?". Sauli iu përgjegj: "Ndonhem në një ankh të madh, sepse Filistejtë më luftojnë dhe Perëndia është larguar nga unë, dhe nuk më përgjigjet **16** Samueli i tha: "Pse këshillohesh me mua, në qoftë se Zoti është larguar nga ti dhe është bërë armiku yt? **17** Zoti veproi ashtu siç kishte thënë nëpërmjet meje. Zoti e shkëputi mbretërinë nga duart e tua dhe ia dha një tetri, Davidit, **18** sepse nuk iu binde zërit të Zotit dhe nuk zbatove në jetë zemërimin e thellë të tij kundër Amalekut; për këtë arsy Zoti të bëri sot këtë gjë. **19** Zoti do ta japë edhe Izraelin bashkë me ty në duart e Filistejeve; nesër ti dhe bijtë e tu do të jeni me mua. Zoti do të japë gjithashtu ushtrinë e Izraelit në duart e Filistejeve. **20** Atëherë Sauli ra menjëherë për së gjati për tokë, sepse ishte trembur shumë nga fjalët e Samuelit; ai kishte qenë edhe më parë pa fuqi, sepse nuk kishte ngrënë tërë atë ditë dhe tërë atë natë. **21** Gruaja iu afrau Saulit dhe duke e parë të tmerruar fare, i tha: "Ja, shërbëtorja jote iu bind zërit tënd; unë vura në rrezik jetën time për t'iu bindur fjalëve që më the. **22** Prandaj dégio edhe ti zërin e shërbëtores sate dhe lermë të vë para teje një copë buke; ha, sepse kështu do të marrësh fuqi për ta rifilluar rrugën". **23** Por ai refuzoi dha të: "Nuk do të ha". Por shërbëtorët e tij bashkë me gruan ngulën këmbë dhe ai i dégoi; kështu u ngrit nga toka dhe u ul në shtrat. **24** Gruaja kishte në shtëpi një viç të majmë; e theri shpejt e shpejt, pastaj mori miellin, gatoi brumin dhe përgatiti disa bukë pa maja. **25** I vuri këto ushqime Saulit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ata i hëngrën; pastaj u ngritën dhe u nisën po atë natë.

29 Filistejtë i mblodhën tërë forcat e tyre në Afek, ndërsa Izralitët e ngritën kampin e tyre pranë burimit të Jezreelit. **2** Princat e Filistejeve ecnin me qindëshet dhe mijëshet e tyre, ndërsa Davidi dhe njerëzit e tij ecnin në praparojë me Akishin. **3** Atëherë krerët e Filistejeve thanë: "Çfarë po bëjnë kështu këta Hebrejn?". Akishi iu përgjegj krerëve të Filistejeve: "A nuk është ky Davidi, shërbëtori i Saulit, i mbretit të Izraelit, që ka genë me mua këto ditë o këto vite? Tek ai nuk kam gjetur asnjë të metë të madhe nga dita e dezertimit të tij e deri më sot". **4** Por krerët e Filistejeve u zemëruan me të dhei i thanë: "Ktheje prapa atë njeri me qëllim që të kthehet në vendin që i ke caktuar. Të mos vijë të luftojë me ne që të mos na bëhet armiku ynë gjatë betejës. Si mund ta rifitojë ai favorin e zotërisë së tij, veçse me kokën e këtyre njerëzve? **5** Nuk është ky Davidi për të cilin këndonin në kor në vallet, duke thënë: "Sauli ka vrarë mijëshen e tij dhe Davidi dhjetë mijëshen e tij?". **6** Atëherë Akishi thirri Davidin dhe i tha: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, ti je një njeri i drejtë dhe shoh me kënaqësi ecejakun tënd me mua në ushtri, sepse nuk kam gjetur asgjë të keqe që **7** Prandaj kthehu prapa dhe shko në paqe, mos bëj asgjë që nuk u pëlgjen princave të Filistejeve. **8** Davidi i tha Akishit: "Çfarë kam bërë dhe çfarë ke gjetur te shërbëtori yt prej ditës që erdhë me ty e deri më sot, që të më pengojnë të luftoj kundër armiqve të mbretit, zotërisë tim?". **9** Akishi iu përgjegj Davidit, duke thënë: "E kuption që për sytë e mi ti je i këndshëm si një engjlli i Perëndisë; por princat e Filistejeve kanë thënë: "Ai nuk duhet të marrë pjesë me ne në betejë!". **10** aaa see Prandaj çohu herët nesër në mëngjes bashkë me shërbëtorët e zotërisë tênd që kanë ardhur bashkë me ty; çohuni në mëngjes herët dhe nisuni në të gdhirë". **11** Kështu Davidi dhe njerëzit e tij u ngritën herët në mëngjes për t'u nisur dhe për t'u kthyer në vendin e Filistejeve. Filistejtë përkundrazi shkuat në Jezreel.

30 Kur Davidi dhe njerëzit e tij arritin në Tsiklag ditën e tretë, Amalekitët kishin kryer një placitje në Negev dhe në Tsiklag; kishin pushtuar Tsiklagun dhe i kishin vënë zjarrin; **2** kishin zënë robërat gratac dhe tërë atë që ndodheshin aty, të vegjël a të rritur; nuk kishin vrarë asnjeri, por i kishin marrë me vete dhe kishin shkuar. **3** Kur Davidi dhe njerëzit e tij arritin në qytet, ja, qyteti ishte shkatërruar nga zjarr, dhe gratac, bijtë dhe bijat e tyre i kishin marrë me vete si robërat. **4** Atëherë Davidi dhe tërë atë që ishin me të ngritën zérin dhe qanë, deri sa nuk patën forcë të qajnë. **5** Dy bashkëshortet e Davidit, Jezreelitja Ahinoama dhe Karmelitja Abigail, e cila kishte qënë bashkëshorte e Nabalit, figuronin gjithashtu midis robërvë. **6** Davidi ishte shqetësuar shumë se njerëzit flisnin për ta vrarë atë me gurë, sepse të gjithë e kishin shpriftin të trishtuar pér shkak të bijve dhe të bijave të tyre; por Davidi u forcuat tek Zoti, Perëndia i tij. **7** Pastaj Davidi i tha priftit Abiathar, birit të Ahimelekut: "Të lutem, më sill efodin". Abiathari i solli efodin Davidit. **8** Kështu Davidi u këshilla me Zotin dhe e pyeti: "A duhet ta ndjek këtë bandë? Do ta arrij?". Zoti iu përgjegj: "Ndiq, sepse do ta arrish me siguri dhe do të rimarrësh pa tjetër çdo gjë". **9** Kështu Davidi u nis me gjashëqind njerëzit që kishte me vete dhe arriti në përruan Besor, ku u ndalën atë që kishin mbetur prapa; **10** por Davidi vazhdoi ndjekjen me katërqind njerëz, kurse dyqind mbetën prapa, sepse ishin tepër të lodhur për të kapërcyer përruan e Besorit. **11** Gjetën në fushë një Egjiptas dhe ia çuan Davidit. I dhanë bukë për të ngrënë dhe ujë për të pirë; **12** i dhanë gjithashtu një copë bukë fiku dhe dy vile rrushi. Pasi hëngri, ai e mblodhi veten, sepse nuk kishte ngrënë bukë as nuk kishte pirë ujë tri ditë e tri netë me radhë. **13** Davidi e pyeti: "Të kujt i përket dhe nga vjen?". Ai u përgjegj: "Jam një egjiptas i ri, shërbëtor i një Amalekit; pronari im më braktisi,

sepse tri ditë më parë u sëmura. **14** Kemi bërë një plaçkitje në jug të Kerethejve, në territorin e Judës dhe në jug të Tsalebit, dhe i kemi vënë zjarrin Tsiklagut". **15** Davidi i tha: "A mund të më çosh poshtë ku ndodhet kjo bandë?". A u përgjegj: "Betomu në emër të Perëndisë që nuk do të më vrasësh dhe nuk do të më dorëzosh në duart e pronarit tim, dhe unë do të çoj poshtë, aty ku gjendet kjo bandë". **16** Dhe e çoi poshtë; dhe ja Amalekitët ishin shpërndarë në të gjithë vendin; hanin, pinin dhe bënin festë për plaçkën e madhe që kishin sjellë nga vendi i Filistejeve dhe nga vendi u Judës. **17** Davidi i sulmoi nga muzgu deri në mbërmenjen e ditës tjeter; asnjeri prej tyre nuk shpëtoi, përvèç katërqind të rinjve që u hipën deveve dhei ia mbathën. **18** Kështu Davidi rimori të gjitha ato që Amalekitët kishin marrë me vete; Davidi gjeti edhe dy gratë e tij. **19** Kështu ata nuk humbën asnjë, as të vegjilit as të rriturit, as bijtë as bijat, as plaçkat dhe as ndonjë gjë tjeter që u kishin marrë. Davidi i rimori të gjitha. **20** Kështu Davidi shiu në dorë kopetë e bagëtisë së imët dhe tuftat e bagëtisë së trashë; dhe ata që ecnir para bagëtive thonin: "Kjo është plaçka e Davidit!". **21** Pastaj Davidi arriti te dyqind njerëzit që kishin qenë tepër të lodhur për të shkuar pas Davidit që ai i kishte lënë në përruan e Besorit. Kéta i dolën para Davidit dhe njerëzve që ishin me të. Kështu Davidi iu afrau atyre dhe i përshtendeti. **22** Atëherë tërë njerëzit e këqij dhe të poshtër që kishin shkuar me Davdin filluar të thonë: "Me qenë se këta nuk erdhën me ne; nuk do t'u jipim asnjë nga plaçka që kemi shtënë në dorë, përvèç grave dhe fëmijve të seceilit; t'i marrin dhei të ikin!". **23** Por Davidi tha: "Mos u sillni kështu, o vëllezérat e mi, me atë që Zoti na ka dhënë duke na mbrojtur dhe duke vënë në duart tonë bandën që kishte ardhur kundër nesh. **24** Po kush do t'ju dëgjojë në këtë propozim? E njëjtë ka për të qenë pjesa e atij që shkon për të luftuar dhe e atij që rri pranë plaçkave; do t'i ndajmë pjesët bashkë". **25** Qysh prej asaj dite u veprua kështu; Davidi e bëri atë statut dhe normë për Izraelin deri në ditën e sotme. **26** Kur Davidi u kthye në Tsiklag, një pjesë të plaçkës ua dërgoi pleqve të Judës, miq të tij, duke thënë: "Ja një dhuratë e ardhur nga plaçka që u morëm armiqve të Zotit". **27** U dërgoi atyre të Bethelit, të Ramothit të Negevit dhe atyre të Jatirit, **28** atyre të Areorit, atyre të Sifmoothit, atyre të Eshtemoas, **29** atyre të Rakalit, atyre të qyteteve të Jerameelitëve dhe atyre të qyteteve të Keneje, **30** atyre të Hormahut, atyre të Kor-Ashanit, atyre të Athakut, **31** atyre të Hebronit dhe atyre të të gjithë vendeve nga kishte kaluar Davidi me njerëzit e tij.

31 Filistejtë u ndeshën me Izraelin dhe Izraelitët ua mbathën para Filistejeve, dhe ranë të vrarë në malin Gilboa. **2** Filistejtë ndoqën me furi Saulin dhe bijtë e tij; kështu Filistejtë vranë Jonathanin, Abinadabin dhe Malkishuahun, bij të Saulit. **3** Beteja u ashpërsa kundër Saulit; harkëtarët e arritën dhe ai u plagos rëndë prej tyre. **4** Sauli i tha shërbëtorëve të tij: "Nxirre shpatën tênde dhe më shpo me të; të mos vinë këta të parrethprerë të më shpojnë dhe të tallen me mua". Por shqyrta i tij nuk deshi ta kryejë këtë veprim, sepse e kishte zënë një frikë e madhe. Atëherë Sauli mori shpatën dhe u hodhi mbi të. **5** Kur shqyrta pa se Sauli kishte vdekur, edhe ai u hosh mbi shpatën e vet dhe vdiq me të. **6** Kështu po atë ditë vdiqën bashkë Sauli, tre bijtë e tij, shqyrta dhe tërë njerëzit e tij. **7** Kur Izraelitët që ndodheshin matanë luginës dhe matanë Jordanit panë që njerëzit e Izraelit ua kishin mbathur me vrap dhe që Sauli dhe bijtë e tij kishin vdekur, braktisën qytetet dhe ua mbathën. Atëherë erdhën Filistejtë dhe u vendosën aty. **8** Të nesërmen Filistejtë erdhën për të zhveshur të vrarët dhe gjetën Saulin dhe tre bijtë e tij të rënë në malin Gilboa. **9** I prenë kokën Saulit, e zhveshën nga armatimi i tij dhe dërguan lajmëtarët në tërë vendin e Filistejeve për ta çuar lajmin në tempullin

e idhujve të tyre dhe popullit. **10** E vendosën pastaj armaturën e tij në tempullin e Ashtarothit dhe e varën kufomën e tij në muret e Beth-Shanit. **11** Por kur banorët e Jabeshit të Galaadit mësuan atë që Filistejtë i kishin bërë Saulit, **12** tërë njerëzit trima u ngritën, ecën téré natën dhe hoqén nga muret e Beth-Shanit kufomën e Saulit dhe kufomat e bijve të tij; pastaj u kthyen në Jabesh dhe këtu i dogjën ato. **13** Pastaj muarrën kockat e tyre, i varrosën poshtë marinës në Jabesh dhe agjëruan shtatë ditë me radhë.

2 i Samuelit

1 Pas vdekjes së Saulit, Davidi u kthye nga masakra e Amalekitëve dhe u ndal dy ditë në Tsiklag. **2** Diten u tretë arriți në kampin e Saulit një burrë me rroba të grisura dhe me kokën me dhe. Sa arriți pranë Davidit, ai ra pér tokë dhe u përkul. **3** Davidi e pyeti: "Nga vjen?". Ai iu përgjigji: "Kam ikur nga kampi i Izraelit". **4** Davidi i tha: "Si u bë? Të lutem, më trego". Ai iu përgjigji: "Populli iku nga fusha e betejës dhe shumë njerëz ranë dhe vdiqën; edhe Sauli dhe biri i tij Jonatan kanë vdekur!". **5** Atëherë Davidi e pyeti të riun që i tregonte ngjarjen: "Si e di që Sauli dhe biri i tij Jonatan kanë vdekur?". **6** I riu që i tregonte ngjarjen tha: "Ndonchesha rastësisht në malin Gilboa, kur pasqë Saulin të mbështetur në shtizën e tij, ndërsa qerret dhe kalorësit e ndiqnin nga afër. **7** Ai u kthye, më pa dhe më thirri. Unë iu përgjigja: "Ja ku jam". **8** Ai më pyeti: "Kush je ti?". Unë iu përgjigja: "Jam një Amalekit". **9** Atëherë ai më tha: "Afrohu tek unë dhe më vrit, sepse një ankth i madh më ka pushtuar, por jeta éshëtë e tèra akoma tek unë". **10** Kështu iu afrova atij dhe e vrava, sepse e kuptoja që ai nuk do të mund të jetonte mbas rënies së tij. Pastaj mora diademën që kishte mbi kokë dhe byzylykun që mbante në krah, dhe i solla këtu te zotëria im". **11** Atëherë Davidi kapi rrrobat e veta dhe i grisi; po kështu vepruan tèrë njerëzit që ishin me të. **12** Kështu mbajtin zi, qanë dhe agjeron deri në mbrëmje pér Saulin, pér Jonatanin, birin e tij, pér popullin e Zotit dhe pér shtëpinë e Izraelit, sepse kishin rënë nga shpata. **13** Pastaj Davidi e pyeti të riun që i kishte treguar ngjarjen: "Nga ç'vend je?". Ai u përgjigji: "Jam biri i një të huaji, i një Amalekit". **14** Atëherë Davidi i tha: "Si nuk pate frikë të shtrish dorën pér të vrarë të vajosurin e Zotit". **15** Pastaj thirri një nga njerëzit e tij dhe i tha: "Afrohu dhe hidhu mbi tél!". Ai e goditi dhe Amalekiti vdiq. **16** Pas kësaj Davidi tha: "Gjaku yt rëntë mbi kokën tènde, sepse me gojnë tènde ke dëshmuar kundër vetes sate, duke thënë: "Unë kam vrarë të vajosurin e Zotit"! ". **17** Atëherë Davidi ia mori këtij vajtimi pér Saulin dhe Jonatanin, birin e tij, **18** dhe urdhëroi t'u mésionin bijve të Judës këngëne e harkut. Ja, ajo gjendet e shkruar në librin e të Drejtit. **19** "Madhështia e Izraelit qëndron e vrarë në lartësitë e tua! Si éshëtë e mundur që ranë trimat? **20** Mos ia njoftoni Gathit, mos e bëni të ditur nëpër rrugët e Ashkalonit, që të mos gëzohen bijat e Filisteive, që të mos ngazëllohen bijat e të parrethprerëve. **21** O male të Gilboas, mos rëntë më as vesë as shiu mbi ju, mos pastë as fusha ofertash; sepse aty u hodhi mburoja e trimave, mburoja e Saulit, sikur ky të mos ishte i vajosur. **22** Nga gjaku i të vrarëve, nga dhjami i trimave, harku i Jonatanit nuk u tërhoq kurrë dhe shpata e Saulit nuk u vërtet kurrë bosh. **23** Sauli dhe Jonatan; aq të dashur dhe të pérzermërt në jetë, nuk u ndanë në vdekjen e tyre. Ishin më të shpejtë se shqiponjat, më të fortë se luanët. **24** Bija të Izraelit, vajtoni Saulin që ju vishtë në luks me rroba flakë të kuqe, që i zbuluronte me ar veshjet tuaja. **25** Vallë, si ranë trimat në mes të betejës, si u vra Jonathani në lartësitë e tua? **26** Unë jam në ankth pér ty, o vëllai im Jonatan; ti ishe shumë i dashur pér mua, dashuria jote pér mua ishte më e mrekullueshme se dashuria e grave. **27** Vallë, si ranë trimat dhe si u shkatërruan armët e luftës?".

2 Mbas kësaj, Davidi u këshillua me Zotin, duke thënë: "A duhet të shkoj në ndonjë nga qytetet e Judës?". Zoti iu përgjigji: "Shko". Davidi e pyeti: "Ku të shko?". Zoti u përgjigji: "Në Hebron". **2** Kështu Davidi shkoi atje me dy gratë e tij, Jezreeliten Ahinoam dhe Karmeliten Abigail, që kishte qenë gruaja e Nababit. **3** Davidi coi edhe njerëzit që ishin me të, secili me familjen e tij, dhe u vendosën në qytetet e Hebronit. **4** Pastaj erdhën njerëzit e Judës

dhe e vajosën Davidin mbret të shtëpisë së Judës. Pas kësaj i thanë Davidit se qenë njerëzit e Jabeshit të Galaadit ata që kishin varrosur Saulin. **5** Atëherë Davidi u dërgoi lajmëtarë njerëzve të Jabeshit të Galaadit pët t'u thënë: "Qofshi të bekuar nga Zoti pér mirësinë që treguat ndaj Saulit, zotërisë suaj, duke e varrosur! **6** Tani Zoti tregoftë mirësi dhe besnikeri ndaj jush. Edhe unë do t'ju bëj të mirë, sepse keni bërë një gjë të tillë. **7** Prandaj le të marrin forcë duart tuaja dhe qofshi trima, sepse Sauli, zotëria juaj, vdiq, por shtëpia e Judës më ka vajosur mbret të saj". **8** Ndërkokë Abneri, bir i Nerit, komandant i ushtirisë së Saulit, mori Ish-Boshethin, birin e Saulit, dhe e coi në Mahanaim; **9** dhe e bëri mbret të Galaadit, të Ashuritëve, të Jezreelit, të Efraimit, të Beniaminit dhe pët të tèrë Izraelit. **10** Ish-Boshethi, bir i Saulit, ishte dyzet vjeç kur filloj të mbretërojë mbi Izrael dhe mbretërimi i tij vazhdoi dy vjet. Por shtëpia e Judës shkonte pas Davidit. **11** Koha që Davidi mbretëroi në Hebron mbi shtëpinë e Judës ishte shtatë vjet e gjashtë muaj. **12** Ndërkëq Abneri, bir i Nerit, dhe shërbëtorët e Ish-Boshethit, birit të Saulit, lëvizën nga Mahanaim në drejtim të Gabaonit. **13** Edhe Joabi, biri i Tserujahut dhe shërbëtorët e Davidit lëvizën dhe i takuan pranë hauzit të Gabaonit. Kështu u ndalën njera palë nga njera anë e hauzit dhe tjetra nga ana tjetër. **14** Atëherë Abneri i tha Joabit: "Le të cohen të rinjtë dhe të dalin para nesh". Joabi u përgjigji: "Po, le të cohen". **15** Kështu u ngritet dhe dolën përpëra në numër të barabartë: dymbëdhjetë pér Beniaminin dhe pér Ish-Boshethin, birin e Saulit, dhe dymbëdhjetë nga shërbëtorët e Davidit. **16** Secili kapi kundërshtarin e tij nga koka dhe i futi shpaten në ije; kështu ranë të gjithë bashkë. Ky vend u quajt pér këtë arësy e fusha e njerëzve të fortë; gjendet në Gabaon. **17** Po atë ditë u zhvillua një betejë shumë e ashpër në të cilën Abneri me njerëzit e Izraelit u mund nga shërbëtorët e Davidit. **18** Dhe aty ishin tre djemtë e Tserujahut: Joabi, Abishai dhe Asaheli; dhe Asaheli ishte i shpejtë si një gazelë fushe. **19** Asaheli filloj të ndiqte Abniderin pa u kthyer as djathas, as majtas pas Abnerit. **20** Pastaj Abneri u kthye prapa dhe tha: "Je ti, Asahel?". Ai u përgjigji: "Jam unë". **21** Abneri i tha: "Kthetu djathas ose majtas, kap një nga të rinjtë dhe merri armët!". Por Asaheli nuk deshi të hiqte dorë nga ndjekja e tij. **22** Abneri i tha përsëri Asahelit: "Hiq dorë nga ndjekja. Pse më dytron të të shtrij pér tokë? Si do të mund ta shikoj atëherë në fytyrë vëllanë tênd Joab?". **23** Por ai nuk pranoi të ndërrrojë rrugë; prandaj Abneri me pjesën e prasme të shtizës e goditi në pjesën e poshtme të barkut dhe shtiza i doli nga pas; ai ra pér tokë dhe vdiq në vend; dhe tèrë ata që kalonin nga vendi ku Asaheli kishte rënë dhe kishte vdekun ndaleshin. **24** Por Joabi dhe Abishai e ndoqën Abnerin; kur perëndoi dielli ata arritin në qafën e Amahut, që ndodhet përballë Giahut, në rrugën e shkretëtirës së Gabaonit. **25** Brijtë e Beniamnit u mbledhën pas duke formuar një grup të vetëm dhe u ndalën në majë të një kodre. **26** Atëherë Abneri thirri Joabin dhe tha: "Shpata, vallë duhet të gjallërojë gjithnjë! Nuk e di t'i që në fund do të ketë hidhërim? Vallë, kur do ta urdhërosh popullin të mos ndjekë më vëllezërit e tij?". **27** Joabi u përgjigji: "Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Perëndia jeton, po të mos kishe folur ti, populli nuk do të kishte hequr dorë nga ndjekja e vëllezërvë të tij deri në mëngjes". **28** Atëherë Joabi i ra borisë dhe tèrë populli u ndal, nuk e ndoqi më Izraelin dhe hoqë dorë nga luftimi. **29** Abneri dhe njerëzit e tij ecën gjithë atë natë nepër Abrahun, kapërcyen Jordanin, kaluan tèrë Bithronin dhe arritin në Mahanaim. **30** Edhe Joabi u kthye nga ndjekja e shërbëtorëve të Abnerit dhe mblohdhi tèrë popullin; Davidit i mungonin nëntëmbëdhjetë veta dështë e Asaheli. **31** Por shërbëtorët e Davidit kishin vrarë treqind e gjashtëdhjetë veta të Beniaminit dhe Abnerit. **32** Pastaj quan Asahelin dhe e varrosën

në varrin e atit të tij, që ndodhet në Betlem. Pas kësaj Joabi dhe njerëzit e tij ecën tërë natën dhe arritën në Hebron në të gdhirë.

3 Lufta midis shtëpisë së Saulit dhe shtëpisë së Davidit qe e gjatë. Davidi bëhej gjithnjë më i fortë, ndërsa shtëpia e Saulit dobësohej gjithnjë e më shumë. **2** Në Hebron Davidit i lindën disa djem. I parëlinduri i tij qe Amnoni, që ia lindi Jezreelita Ahinoam; **3** i dyti qe Kileabi, ia lindi Karmelita Abigail, dikur bashkëshorte e Nabait; i treti qe Absalom, bir i Maakahut, e bija e Talmait, mbret i Geshurit; **4** i katërti qe Adonijahu, bir i Hagithit; i pesti qe Shefatihu, bir i Abitalit, **5** dhe i gjashti qe Ithreami, bir i Eglahit, bashkëshorte e Davidit. Këta fëmijë i lindën Davidit në Hebron. **6** Gjatë luftës midis shtëpisë së Davidit dhe shtëpisë së Saulit, Abneri qëndroi i lidhur fort me shtëpinë e Saulit. **7** Sauli kishte pasur një konkubinë të quajtur Ritspah, bijë e Ajahut; dhe Ish-Boshethi i tha Abnerit: "Pse ke hyrë te konkubina e atit tim?". **8** Abneri u zemërua shumë nga fjalët e Ish-Boshethit dhe iu përgjigji: "Mos vallë jam një kokë qeni i Judës? Deri më sot jam treguar besnik i shtëpisë së Saulit, atit tênd, i vëllezërve dhe i mique të saj dhe nuk të kam dorëzuar në duart e Davidit, dhe pikërisht sot ti më qorton pér fajin që kam kryer me këtë grual! **9** Perëndia t'i bëjë Abnerit këtë dhe më keq në rast se nuk i bëj Davidit atë që Zoti i është betuar: **10** ta kaloj mbretërinë nga shtëpia e Saulit dhe të vendosë froni e Davidit mbi Izrael dhe mbi Judën, nga Dani deri në Beer-Sheba". **11** Ish-Boshethi nuk iu përgjigji dot as edhe me një fjalë të vetme Abnerit, sepse ia kishte frikën. **12** Atëherë Abneri i dërgoi në emër të tij lajmëtarë Davidit pér t'i thënë: "Kujt i përket vendi? Bëj aleancë me mua dhe dora ime do të jetë me ty pér të ta sjellë tërë Izraelin". **13** Davidi iu përgjigji: "Kam diçka pér të të kërkuar: Unë do të bëj aleancë me ty, por ti nuk do të ma shohësh fytrën po nuk më solle më parë Mikalin, bijën e Saulit, kur të vish të më shikosh". **14** Kështu Davidi i dërgoi lajmëtarë Ish-Boshethit, birit të Saulit, pér t'i thënë: "Ma kthe bashkëshorten time Mikal, me të cilën u fejova pér njëqind lafsha të Filisteive". **15** Ish-Boshethi dërgoi ta marrin te burri i saj Paltiel, bir i Laishit. **16** Burri i saj shkoi me të dhe e ndoqi duke qarë deri në Burim. Pastaj Abneri i tha: "Shko, kthehu prapal!". Dhe ai u kthye. **17** Pastaj Abneri u drejtoi fjalën pleqve të Izraelit, duke thënë: "Prej shumë kohe kërkoni Davidin si mbretin tuaj. **18** Tani erdhë koha të veprojmë, sepse Zoti ka folur pér Davidin, duke thënë: "Me anë të Davidit, shërbëtorit tim, unë do të shpëtoj popullin tim të Izraelit nga duart e Filisteive dhe nga tërë armiqët e tij". **19** Abneri foli edhe me ata të Beniaminit. Pastaj Abneri shkoi te Davidi në Hebron pér t'i njoftuar tërë ato që u dukën të mira Izraelit dhe gjithë shtëpisë së Beniaminit. **20** Kështu Abneri arriti te Davidi në Hebron me njëzet njerëz, dhe Davidi shtroi një banket pér Abnerin dhe për njerëzit që ishin me të. **21** Pastaj Abneri i tha Davidit: "Unë do të ngrihem dhe do të shkoj të mbledh tërë Izraelin rrëth mbretit, zotërisë tim, me qëllim që të lidhin aleancë me ty dhe ti të mund të mbretërosh mbi gjithçka dëshëron zemra jote". Pastaj Davidi u nda me Abnerin, që u largua në paqe. **22** Por ja, shërbëtorët e Davidit dhe Joabi po kthehesin nga një plackitje, duke sjellë me vete një plackë të madhe; por Abneri nuk ishte më me Davidin në Hebron, sepse ky ishte ndarë me të dhe ai kishte ikur në paqe. **23** Kur mbërritën Joabi dhe tërë ushtarët që ishin me të, dikush ia tregoi njarjen Joabit, duke thënë: "Erdhi Abneri, bir i Nerit, te mbreti; ky u nda me të dhe ai iku në paqe". **24** Atëherë Joabi shkoi te mbreti dhe i tha: "C'bëre ashtu? Ja, Abneri të erdh; pse u ndave me të dhe ai u largua? **25** Ti e di që Abneri, bir i Nerit, erdh që të të mashtrojë, që të njohë lëvizjet e tua dhe pér të mësuar tërë ato që bën ti". **26** Pasi u largua nga Davidi, Joabi dërgoi lajmëtarë pas Abnerit, të cilët e kthyen prapa nga hauzi i Sirahut pa e ditur

Davidi. **27** Kur Abneri u kthye në Hebron, Joabi e mori mënjanë në mes të portës, gjoja pér t'i folur fshehtazi, dhe këtu e goditi në bark dhe e vrau pér të marrë hakun e gjakut të Asahelit, vëllait të tij. **28** Më vonë Davidi e mësoi këtë ngjarje dhe tha: "Unë dhe mbretëria ime jemi pérjetë të pafajshém përrpara Zotit pér gjakun e Abnerit, birit të Nerit. **29** Ky gjak rëntë mbi kryet e Joabit dhe mbi tërë shtëpinë e atit të tij; mos iu ndafshin kurrë shtëpisë së Joabit ata që vuajnë nga fluksi apo nga lebra, ata që duhet të mbështeten me shkop, që vdesin nga shpata o që janë pa bukë!". **30** Kështu Joabi dhe Abishai, vëllai i tij, vranë Abnerin, sepse ky kishte vrarë Asahelin, vëllanë e tyre në Gabaon gjatë betejës. **31** Pastaj Davidi i tha Joabit dhe tërë popullit që ishte me të: "Grisni robat e trupit, mbështilluni me thaçës dhe mbani zi pér vdekjen e Abnerit". Edhe mbreti David shkoi pas arkivolit. **32** Kështu e varrosën Abnerin në Hebron, dhe mbreti ngriti zérin dhe qau përparr varrit të Abnerit; edhe tërë populli qau. **33** Mbreti ia mori një vajtimi pér Abnerin dhe tha: "A duhet të vdiste Abneri si vdes një budalla? **34** Duart e tua nuk ishin të lidhura, as këmbët e tua nuk ishin të shtrënguara me zinxhirë prej bronzi! Ti re para keqberësve". **35** Pastaj tërë populli erdhë pér të ftuar Davidin që të hante, sa ishte akoma ditë; por Davidi u betua duke thënë: "Kështu ma bëftë Perëndia madje më keq, po fut a njojë bukë apo ndonjë gjë tjeter para se të perëndojej dielli". **36** Tërë populli e kuptoi dhe e miratoi këtë gjë; çdo gjë që bënte mbreti miratohej nga tërë populli. **37** Kështu tërë populli dhe tërë Izraeli e kuptuan që qellimi i mbretit nuk ishte aspak ta vriste atë ditë Abnerin, birin e Nerit. **38** Pastaj mbreti u tha shërbëtorëve të tij: "Nuk e dini që një princ dhe një njeri i madh humbi sot jetën në Izrael? **39** Megjithëse jam vajosur mbret, unë jam ende i dobët, ndërsa këta njerëz, bijtë e Tserajahut, janë shumë më të fortë se unë. E shpagoftë Zoti keqberësin simbas të këqijave që ka bërë".

4 Kur Ish-Boshethi, bir i Saulit, mësoi që Abneri kishte vdekur në Hebron, i ranë krahët dhe i tërë Izraeli u trondit rëndë. **2** I biri i Saulit kishte dy njerëz që ishin udhëheqës ushtarakë; njeri quhej Baanah dhe tjetri Rekab; ishin bij të Rimonit prej Beerothit, nga fisi i Beniaminit. (Sepse edhe Beerothi konsiderohet si pjesë e Beniaminit, 3 megjithëse Beerothitët kanë mërguar në Gitthaim, ku kanë qëndruar deri ditën e sotme). **4** Por Jonathan, bir i Saulit, kishte një djalë sakat nga këmbët; ai ishte pesë vjeç kur erdhë nga Jezreeli lajmi i vdekjes së Saulit dhe të Jonathanit. Taja e tij e mori dhe ikip, por, duke iku më nxitim, fëmija u rrëzua dhe mbeti i çalë. Emri i tij ishte Mefibosheth. **5** Blijtë e Rimon Beerothit, Rekabi dhe Baanahu, u nisën dhe arritën në kohë të zhegut në shtëpinë e Ish-Boshethit, ndërsa ai po bënte pushimin e tij të mbasditës. **6** Hynë brenda shtëpisë sikur do të merrnin grurë dhe e goditën në bark. Pastaj Rekabi dhe vëllai i tij Baanahu u mbathën këmbëve. **7** Kur hynë në shtëpi, Ish-Boshethi rrinte shtrirë në shtrat në dhomën e tij; e goditën, e vranë dhe i prenë kokën; pastaj pasi e morën kokën, ecën tërë natën duke ndjekur rrugen në drejtim të Arabahut. **8** Kështu ia quan kokën e Ish-Boshethit Davidit në Hebron dhe i thanë mbretit: "Ja koka e Ish-Boshethit, birit të Saulit, i cili kërkonte jetën tênde; sot Zoti i ka dhënë mbretit zotërisë tim, hakmarrjen mbi Saulin dhe mbi pasardhësit e tij". **9** Por Davidi iu përgjigji Rekabit dhe Baanahut, vëllait të tij, bij të Rimon Beerothit, dhe u tha atyre: "Ashtu siç është e vërtetë që rrон Zoti, i cili më ka liruar nga çdo fatkeqësi. **10** Në rast se kam kapur dhe kam bërë që të vritet në Tsiklag atë që solli lajmin: "Ja, Sauli vdiq", megjithëse ai pandehte se më kishte sjellë një lajm të mirë dhe priste të merrte një shpërblim, **11** aq më tepër tanë që disa kriminelë kanë vrarë një njeri të drejtë në shtëpinë e tij, në shtratin e tij, a nuk duhet t'ju kërkoj llogari pér gjakun e tij nga

duart tuaja dhe t'ju zhduk nga faqja e dheut?". 12 Kështu Davidi u dha urdhër tē rinxje tē tij dhe këta i vranë; ua prenë duart dhe këmbët, pastaj i varën pranë hauzit tē Hebronit. Pas kësaj morën kokën e Ish-Boshethit dhe e varrosën nē Hebron.

5 Atëherë tërë fiset e Izraelit erdhën te Davidi nē Hebron dhe i thanë: "Ne jemi kocka dhe mishë yt. 2 Edhe nē tē kaluarën, kur Sauli mbretëronte mbi ne, ishe tì që udhëhiqë dhe e çoje nē rrugë tē drejtë Izraelin. Zoti tē ka thënë: "Ti do tē ushqesh popullin tim, Izraelin, ti do tē jesh pric që do tē sundojë mbi Izraelin"". 3 Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti nē Hebron dhe mbreti David lidhi një aleanç me ta nē Hebron para Zotit, dhe ata e vajosën Davidin mbret tē Izraelit. 4 Davidi ishte tridhjetë vjeç kur filloj tē mbretëroj dhe mbretëroi dyzet vjet. 5 Në Hebron mbretëroi shtatë vjet e gjashtë muaj mbi Judën; dhe nē Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet mbi gjithë Izraelin dhe Judën. 6 Mbreti me njerëzit e tij u nis nē drejtim tē Jeruzalemit kundër Jebusejve, që banonin nē atë vend. Këta i thanë Davidit: Nuk do tē hysh këtu, sepse tē verbërhit dhe çalamanët do tē tē sprapsin!", duke 7 Por Davidi e pushtoi qytetin e fortifikuar tē Sionit (që eshtë qyteti i Davidit). 8 Davidi tha atë ditë: "Kushdo që i mund Jebusejtë, tē arrijë deri nē kanal dhe t'i zmprapsë çalamanët dhe tē verbërit që i urren Davidi". Prandaj thonë: "I verbri dhe çalamanu nuk do tē hyjnë nē Shtepi". 9 Kështu Davidi u vendos nē qytetin e fortifikuar dhe e quajti Qyteti i Davidit. Pastaj Davidi filloj tē ndërtojë rreth e qark duke nisur nga Milo dhe nē drejtim tē pjesës së brëndshme. 10 Davidi bëhej gjithnjë më i madh Dhezoti, Perëndia i ushtrive, ishte me tē. 11 Pastaj Hirami, mbret i Tiros, i dërgoi Davidit lajmëtarë, dru kedi, zdrukthtarë dhe muratorë, që i ndërtuan një shtëpi Davidit. 12 Atëherë Davidi u bind se Zoti po e vendoste si mbret tē Izraelit dhe e lartësonë mbretërinë e tij pér dashurinë që ishte pér popullin e Izraelit. 13 Pas arritjes së tij nga Hebroni, Davidi mori konkubina dhe bashkëshorte tē tjera nga Jeruzalemi dhe kështu i lindën bij dhe bija tē tjera. 14 Këta janë emrat e bijve që i lindën nē Jeruzalem: Shamsa, Shobab, Nathan, Salomon, 15 Ibhar, Elishua, Nefeg, Jafia, 16 Elishama, Eliada, Elifelet. 17 Kur Filistejtë mësuan që Davidi ishte vajosur mbret i Izraelit, tërë Filistejtë dolën në kërkim tē Davidit. Sa e mësoi këtë, Davidi zbriti nē qytetin e fortifikuar. 18 Filistejtë arritën dhe u pérhapën nē luginët e Refaimit. 19 Atëherë Davidi u këshillua me Zotin duke i thënë: "A duhet tē dal kundër Filistejeve? A do m'i lësh nē duart e mia? Zoti i dha këtë përgjigje Davidit: "Dil, sepse pa tjetër do t'i lë Filistejtë nē duart e tua". 20 Kështu Davidi shkoi nē Baal-Peratësim, ku i mundi, dhe tha: "Zoti ka krijuar një tē çarë midis armiqe tē mi pérpara meje, si një e çarë e hapur nga ujërat". 21 Filistejtë i braktisën atje idhujt e tyre dhe Davidi dhe njerëzit e tij i morën me vete. 22 Më vonë Filistejtë dolën përsëri dhe u pérhapën nē luginën e Refaimëve. 23 Kur Davidi u këshillua me Zotin, ai i tha: "Mos u dil pérballë; merrua krahët, hidhu mbi ta pérballë Balsamit. 24 Kur tē dégjosh një zhurmë hapash nē majat e Balsamit, hidhu menjëherë nē sulm, sepse atëherë Zoti do tē dalë para teje pér tē mundur ushtrinë e Filistejeve". 25 Davidi veproi pikërisht ashtu si ishte urdhëruar Zoti dhe i mundi Filistejtë që nga Geba deri në Gezer

6 Davidi i mblodhi përsëri gjithë burrat më tē zgjedhur tē Izraelit, gjithsej tridhjetë mijë veta. 2 Pastaj u ngrit dhe shkoi me gjithë popullin që ishte me tē nga Baale e Judës, pér tē transportuar që andej arkën e Perëndisë me vete emrin e Zotit tē ushtrive, që rri midis kerubinëve. 3 Dhe e vendosën arkën e Perëndisë mbi një qerre tē re dhe e hoqën nga shtëpia e Abinabadit që ishte mbi kodër; Uzahu dhe Ahio, bij tē Abinadabit, ngisnin qerren e re. 4 Kështu e hoqën arkën e Perëndisë nga shtëpia e Abinadabit që

ishte mbi kodër, dhe Ahio ecte pérpara arkës. 5 Davidi dhe tērë shtëpia e Izraelit u binin para Zotit Iloj Iloj veglash prej druri tē selvisë, qesteve, harpave, dajreve, sistrave dhe cembaleve. 6 Kur arritën te lëmi i Nakonit, Uzahu zgjati dorën drejt arkës së Perëndisë dhe e mbajti atë, sepse qetë u penguan. 7 Atëherë zemërimi i Zotit u ndez kundër Uzahut, dhe Perëndia e goditi pér fajin e tij; ai vdiq nē atë vend pranë arkës së Perëndisë. 8 Davidi u trish tua shumë sepse Zoti ishte hapur një tē çarë nē popull, duke goditur Uzahun. Kështu ai vend u quajt Perets-Uzah edhe sot e kësaj dite. 9 Davidi pati frikë atë ditë nga Zoti dhe tha: "Si mund tē vijë tek unë arka e tē Zotit?". 10 Kështu Davidi nuk deshi ta mbartë arkën e Zotit pranë vetes së tij nē qytetin e Davidit, por e transferoi nē shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi. 11 Arka e Zotit mbeti tre muaj nē shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi, dhe Zoti bekoi Obed-Edomin dhe tērë shtëpinë e tij. 12 Atëherë i thanë mbretit David: "Zoti ka bekuar shtëpinë e Obed-Edomit dhe gjithshka që eshtë pronë e tij, pér shkak tē arkës së Perëndisë". Atëherë Davidi shkoi dhe e mbarti me gjëzim arkën e Perëndisë. 13 Kur ata që mbartnirn arkën e Zotit bënë gjashtë hapa, ai fljoj një ka dhe një viç tē majmë. 14 Davidi hidhte valle me gjithë forcat e tija pérpara Zotit, duke veshur një efod prej liri. 15 Kështu Davidi dhe tērë shtëpia e Izraelit mbartën arkën e tē Zotit me thirje gjëzimi dhe duke u rënë borive. 16 Por ndodhi që, ndërsa arka e Zotit po hynte nē qytetin e Davidit, Mikal, bija e Saulit, duke shikuar nga ditarja, pa mbretin David që po hidhej dhe kërcente pérpara Zotit dhe e pérçomë nē zemrën e saj. 17 Kështu, sollën arkën e Zotit dhe e vendosën nē vendin e saj, nē mesin e çadrës që Davidi ishte ngritur pér tē. Pastaj Davidi ofroi olokauste dhe fljime falenderimi pérpara Zotit. 18 Kur mbaroi së ofruari olokaustet dhe fljimet e falenderimit, Davidi bekoi popullin nē emër tē Zotit tē ushtrive, 19 dhe i shpérndau tērë popullit, gjithë turmës së Izraelit, burra dhe gra, secilit prej tyre nga një kulaç, nga një racion mishë dhe një sasi rrush tē thaët. 20 Ndërsa Davidi po kthehet pér tē bekuar familjen e tij, Mikal, bija e Saulit, i dolli pérpara Davidit dhë i tha: "Sa i nderuar ka qënë sot mbreti i Izraelit që u zbulua para syve tē shërbëtoreve tē. 21 Atëherë Davidi iu përgjigji Mikalit: "E bëra pérpara Zotit që më ka zgjedhur nē vend tē atit tēnd dhe tē tērë shtëpisë së tij pér tē më vendosur princ tē Izraelit, tē popullit tē Zotit; prandaj bëra festë pérpara Zotit. 22 Prandaj do ta ul veten edhe më poshtë dhe do tē bëhem më i pavlerë nē sytë e mi; por lidhur me shërbëtoret pér tē cilat më fole, unë do tē nderohem pikërisht prej tyre". 23 Mikal, bija e Saulit, nuk pati fémijë deri ditén e vdekjes së saj.

7 Ndodhi që, kur mbreti u vendos nē shtëpinë e tij dhe Zoti i siguroi paqe nga tē gjithë armiqët që e rethonin, 2 mbreti i tha profetit Nathan: "Shiko, unë banoj nē një shtëpi prej kedri, por arka e Perëndisë ndodhet poshtë një çadre". 3 Nathani iu përgjigji mbretit: "Shko, bëj gjithçka ke nē zemrë, sepse Zoti eshtë me ty". 4 Por po atë natë fjala e Zotit iu drejtua Nathanit nē këtë ményrë: 5 "Shko t'i thuash shërbëtorit tim David: Kështu thotë Zoti: "A do tē më ndërtosh një shtëpi, që unë tē banoj nē tē? 6 Sepse nuk kam banuar nē një shtëpi nga dita që kam nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjipti e deri më sot, por kam bredhur nén një çadër dhe nē një tabernakkull. 7 Kudo që kam shkuan nē mes tē gjithë bijve tē Izraelit, a i kam folur valle ndonjë fisë tē cilin e kisha urdhëruar tē ushqente popullin tim tē Izraelit, duke i thënë: Pse nuk më ndërtoni një shtëpi prej kedri?". 8 Tani do t'i thuash kështu shërbëtorit tim David; Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Unë tē mora nga vatha, ndërsa shkoje me dele, që t'i tē bëheshe udhëheqës i Izraelit, i popullit tim. 9 Kam qenë pranë teje kudo që ke shkuan, kam shfarosur tē armiqët e tu para teje dhe e bëra emrin tēnd tē madh si ai i tē

mëdhenjve që janë mbi dhe. **10** Do t'i caktoj një vend Izraelit, popullit tim, dhe do ta ngulit që ai të banojë në shtëpinë e tij dhe të mos e shqetësojë më, që njerëzit e këqinj të mos vazhdojnë ta shtypin si në të kaluarën, **11** nga dita që kam vendosur gjyqtarë mbi popullin tim të Izraelit. Do të siguroj paqe nga tërë armiqët e tu. Përvec kësaj Zoti të shpall se ka për të të ndërtuar një shtëpi. **12** Kur t'i kesh mbushur ditët e tua dhe të jesh duke pushuar bashkë me etërit e tu, unë do të ngre mbas teje pasardhësit e tu që do të dalin nga barku yt dhe do të vendos mbretërinë tënde. **13** Ai do të ndërtojë një shtëpi në emrin tim dhe unë do ta bëj të qëndrueshëm për gjithnjë froni e mbretërisë së tij. **14** Unë do të jem për të një baba dha ai një djalë për mua; kur do të bëjë ndonjë të keqe, unë do ta dënoj me shufra njeriu dhe me goditje të bijve të njerëzve, **15** por mëshira ime do të largohet, ashtu siç ia kam hequr Saulit, që e kam hequr nga detyra para teje. **16** Shtëpia jote dhe mbretëria jote do të bëhen të qëndrueshme për gjithnjë para meje, dhe froni yt do të jetë i qëndrueshëm për gjithnjë". **17** Nathani i foli Davidit duke iu përbajtura këtyre fjalëve dhe simbas vegimit të tij. **18** Atëherë mbreti David shkoi dhe u ul përparrë Zotit dhe tha: "Kush jam unë, o Zot, o Zot, dhe çfarë është shtëpia ime që më bëri të vij deri këtu? **19** Por kjo ishte akoma një gjë e vogël në shtëpi e tu, o Zot, o Zot, sepse ti ke folur edhe për shtëpinë e shërbëtorit tênd për një të ardhme të largët; dhe ky është ligji i njeriut, o Zot, o Zot. **20** Çfarë mund të të thoshte më tepër Davidi? Ti e njeh shërbëtorin tênd, o Zot, o Zot! **21** Për dashurinë e fjalës sate dhe simbas zemrës sate ke bërë tërë këto gjëra të mëdha, me qëllim që t'ia bësh të njohur shërbëtorit tênd. **22** Për këtë je i madh, o Zot, o Perëndi. Asnjeri nuk është si ti dhe nuk ka tjetër Perëndi veç teje, me sa kemi dëgjuar me veshët tonë. **23** Dhe kush është si populli yt, si Izraeli, i vetmi komb mbi dhe që Perëndia erdhë ta shpengojë përvete si popullin e tij për të bërrë emër dhe për të kryer përvye vepro të mëdha dhe të tmerrshme për tokën tênd përparrë popullit tênd, të cilin e ke shpenguar përvete nga Egjipti, nga kombet e perëndive të tyre? **24** Dhe ti ke vendosur përvete që populli yt i Izraelit, të jetë populli yt për gjithnjë; dhe ti, o Zot, je bërrë Perëndia i tij. **25** Dhe tani, o Zot, o Perëndi, fjalën që ke thënë lidhur me shërbëtorin tênd dhe me shtëpinë e tij mbaje të qëndrueshme për gjithnjë dhe vepro ashtu si ke thënë, **26** me qëllim që emri yt të lavdërohet përfjetë dhe të thuhet: "Zoti i ushtrive është Perëndia i Izraelit". Dhe shtëpia e shërbëtorit tênd David u bëftë e qëndrueshme para teje! **27** Sepse ti, o Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, ia ke treguar këtë shërbëtorit tênd, duke i thënë: "Unë do të ndërtoj një shtëpi përvye". Prandaj shërbëtori yt pati guximin të të drejtovjë këtë lutje. **28** Dhe tani, o Zot, o Zot, ti je Perëndia, fjalët e tua janë të vërteta, dhe i ke premtuar këto gjëra të bukur shërbëtorit tênd. **29** Prandaj tani prano të bekosh shtëpinë e shërbëtorit tênd, në mënyrë që ajo të qëndrojë gjithnjë para teje, sepse ti, o Zot, o Zot, ke folur, dhe si pasojë e bekimit tênd shtëpia e shërbëtorit tênd do të jetë e bekuar përfjetë!".

8 Pas këtyre gjërave, Davidi i mundi Filistejtë, i poshtëroi dhe u hoqi nga dora qytetin e tyre më të rëndësishëm. **2** Mundi edhe Moabitët dhe i mati me litar, mbasi i shtrua për tokë. Me dy litarë mati ata që duhet të vriteshin dhe me një litar të plotë ata që do të mbeteshin të gjallë. Kështu Moabitët u bënë nénshetas dhe takspagues të Davidit. **3** Davidi mundi edhe Hadadezerin, birin e Rehobit, mbret të Tsobahut, ndërsa ai shkonte të rivendoste sundimin e tij gjatë lumit Eufrat. **4** Davidi i mori njëmijë e gjashtëqind kalorës dhe njëzet mijë këmbësorë. Ai u preu gjithashtu leqet e këmbëvë tërë kuajve, por la mjaft prej tyre për njëqind qerre. **5** Kur Sirët e Damaskut erdhën për të

ndihmuar Hadadezerin, mbretin e Tsobahut, Davidi vrua njëzet e dy mijë prej tyre. **6** Pastaj Davidi vendosi garnizone në Sirinë e Damaskut dhe Sirët u bënë nénshetas dhe takspagues të Davidit; Zoti e mbronte Davidin kudo që shkonte. **7** Davidi mori monedhat prej ari që shërbëtorët e Hadadezerit kishin me vete dhe i coi në Jeruzalem. **8** Mbreti David mori edhe një sai të madhe bronzi në Betah dhe në Berothai, qytete të Hadedezerit. **9** Kur Toi, mbret i Hamathit, mësoi që Davidi kishte mundur tërë ushtrinë e Hadedezerit, **10** i dërgoi mbretit David të birin Joram, për ta përshtëdetur dhe për ta bekuar, sepse i kishte bërë lutfë Hadedezerit dhe e kishte mundur. Në fakt Hadedezeri ishte gjithnjë në lutfë me Toin; Joram kishte me vete enë argjendi, ari dhe bronzi. **11** Mbreti David iашenjtëroi edhe këto Zotit, ashtu siç i kishte shenjtëruar atij argjendin dhe arin që vinte nga kombet që kishte nénshtruar: **12** nga Sirët, nga Moabitët, nga Amonitët, nga Filistejtë nga Amalekitët dhe nga plaçka e Hadedezerit, birit të Rehobit, mbret i Tsobahut. **13** Davidi i bëri emër vetes kur u kthyte, mbasi kishte mundur tetëmbëdhjetë mijë Sirë në luginën e Kripës. **14** Vendosi garnizone edhe në Idumea; kështu tërë Idumea dhe tërë Edomitët u bënë nénshetas të Davidit; dhe Zoti e mbronte Davidin kudo që shkonte. **15** Kështu Davidi mbretëroi mbi tërë Izraelin, duke dhënë vendime dhe duke administruar drejtësinë tërë popullit të tij. **16** Joafat, bir i Tserujahut, ishte komandan i ushtrisë; Jozafat, bir i Ahiludit, ishte arkivist; **17** Tsadoku, bir i Ahitubit, dhe Ahimeleku, bir i Abietharit, ishin priftërimi; Serajahu ushtronje funksionin e sekretarit; **18** Benajahu, bir i Jehojadit, ishte kreu i Kerethejve dhe i Pelethejve, dhe bijtë e Davidit ishin ministra.

9 Davidi tha: "A ka mbetur akoma ndonjë nga shtëpia e Saulit, ndaj të cilil mund të sillem mirë për hir të Jonathanit?". **2** Kiske një shërbëtor në shtëpinë e Saulit, që quhej Tsiba, dhe atë e çuan te Davidi. Mbreti i tha: "Ti je Tsiba?". Ai u përgjigji: "Jam shërbëtori yt". **3** Pastaj mbreti pyeti: "A ka njeri tjetër të shtëpisë së Saulit, të cilil mund t'i kushtoj mirësinë e Perëndisë?". Tsiba iu përgjigji mbretit: "Është akoma një djalë i Jonatanit, që është sakat nga këmbët". **4** Mbreti i tha: "Ku është?". Tsiba iu përgjigji mbretit: "Është në shtëpinë e Makirit, birit të Amielit, në Lodebar". **5** Atëherë mbreti David dërgoi ta marre nga shtëpia e Makirit, birit të Amielit, në Lodebar. **6** Kështu Mefiboshethi, bir i Jonatanit, bir i Saulit erdhë te Davidi, ra përmbyss me fytyrën për tokë. Davidi i tha: "Mefiboshethi!". Ai u përgjigji: "ja shërbëtori yt!". **7** Davidi i tha: "Mos ki frikë, sepse kam ndër mend të sillem mirë me ty për dashurinë që kisha për Jonatanin, atin tênd; do të të kthej tërë tokat e Saulit, të parit tênd, dhe ti do të hash gjithnjë në tryezën time". **8** Mefiboshethi ra përmbyss dhe tha: "Ç'është shërbëtori yt, që ti të përfillësh një qen të ngordhur si unë?". **9** Atëherë mbreti thirri Tsiban, shërbëtorin e Saulit, dhe i tha: "Tërë ato që i përkisnin Saulit dhe tërë shtëpisë së tij, po ia jaq birit të zotërisë tênd. **10** Kështu, pra, bashkë me bijtë dhe shërbëtorët e tu, do të punosh tokën për të dhe do të mbledhësh prodhimet e saj, me qëllim që i biri i zotërisë tênd të ketë bukë për të grënë; por Mefiboshethi, bir i zotërisë tênd do të hajë gjithnjë në tryezën time". Tsiba kishte pesëmbëdhjetë bij dhe njëzet shërbëtorë. **11** Tsiba i tha mbretit: "Shërbëtori yt do të bëjë të gjitha ato që mbreti, zotëria im, i urdhëron shërbëtorit të tij". Kështu Mefiboshethi hante në tryezën e Davidit si një nga bijtë e mbretit. **12** Mefiboshethi kishte një djalë të vogël që quhej Mika; dhe tërë ata që rinin në shtëpinë e Tsibas ishin shërbëtorë të Mefiboshethit. **13** Mefiboshethi banonte në Jeruzalem, sepse hante gjithnjë në tryezën e mbretit. Ishte sakat nga të dy këmbët.

10 Mbas këtyre gjërave, mbreti i bijve të Amonit vdiq dhe biri i tij Hanun mbretëroi në vend të tij. 2 Davidi tha: "Unë dua të sillem me Hanunin, birin e Nahashit, me po atë dashamirësi që i ati tregoi ndaj meje". Këshfu Davidi dérgoi shërbëtorët e tij për ta ngushëlluar përmbrumbe e atit. Por kur shërbëtorët e Davidit arritin në vendin e bijve të Amonit, 3 kërret e bijve të Amonit i thanë Hanunit, zotërisë së tyre: "Beson me të vërtetë që Davidi të ka dérguar njerëz për ngushëllim për të nderuar atin t'ndësh? A nuk të ka dérguar përkundra shërbëtorët e tij për të vëzhguar qytetin, për të spiunuar dhe për të shkatërruar atë?". 4 Atëherë Hanuni i zuri shërbëtorët e Davidit, i detyroi të rrugnjë gjysmën e mjekrës dhe të presin për gjysmë rrobat e tyre deri në vithe, pastaj i la të shkojnë. 5 I informuar për këtë ngjarje, Davidi dérgoi disa persona për t'i takuar, sepse këta njerëz e ndjenin veten shumë të turpëruar. Mbreti dérgoi t'u thonë: "Rini në Jeriko sa t'ju ritet mjekra, pastaj do të ktheheni". 6 Kur bijtë Amonit e kuputoan që ishin bërë të urryer për Davidin, dérguan të rekrutojnë njëzet mijë këmbësorë të Sirët e Beth-Rehobit dhe të Sirët e Tsobas, një mijë njerëz të mbretit të Maakahut dhe dymbëdhjetë mijë nga njerëzit e Tobit. 7 Me të dégjuar këtë lajm, Davidi dérgoi kundër tyre Joabin me gjithë ushtrinë e njerëzve trima. 8 Bijtë e Amonit dolën dhe u renditën për betejë në hyrjen e portës së qytetit, ndërsa Sirët e Tsobas dhe të Rehobit, dhe njerëzit e Tobit dhe të Maakahut u rreshtuan në fushë të hapur. 9 Kur Joabi e kuptoi se kundër tij ishin dy fronte beteje, njeri nga përparrë dhe tjetri nga prapa, ai zgjodhi disa nga njerëzit më të mirë të Izraelit dhe i renditi për betejë kundër Sirëve; 10 Pjesën jetët të njerëzve e la në duart e vëllaijtë të tij Abishai për t'i renditur kundër bijve të Amonit. 11 Pastaj i tha: "Në qoftë se Sirët janë më të fortë se unë, ti do të më vish në ndihmë; por në qoftë se bijtë e Amonit janë më të fortë se ti, atëherë unë do të të vij në ndihmë. 12 Tregohu guximtar dhe të jemi të fortë për të mbrojtur popullin tonë dhe qytetet e Perëndisë tonë; dhe Zoti të bëjë atë që i pëlqen". 13 Pastaj Joabi me gjithë njerëzit e tij ecën përparrë për të luftuar kundër Sirëve; por këta ikën para tij. 14 Kur bijtë e Amonit panë që Sirët kishin ikur, ua mbathën edhe ata para Abishait dhe hynë përsëri në qytet. Atëherë Joabi u kthye nga ekspedita kundër bijve të Amonit dhe erdhë në Jeruzalem. 15 Kur Sirët panë që ishin mundur nga Izraeli, u mblodhën të téré. 16 Hadadezeri dérgoi lajmetarë për të sjellë Sirët që ishin matanë Lumit. Ata arritin në Helam, me komandantin e ushtrisë të Hadezerit, Shobakun, në krye. 17 Kur Davidi u njoftua për këtë gjë, mblodhi téré Izraelin, kaloi Jordanin dhe arriti në Helam. Sirët u radhitën kundër Davidit dhe nisën betejën. 18 Por Sirët ua mbathën përparrë Izraelit; dhe Davidi vrua nga Sirët njerëzit e shtatçiqind qerreve dhe dyzët mijë kalorës, goditi Shobakun, komandantin e ushtrisë së tyre, i cili vdiq në atë vend. 19 Kur téré mbretërit vasalë të Hadadezerit e panë që ishin mundur nga Izraeli, bënë paqe me Izraelin dhe iu nënshtruan atij. Këshfu Sirët patën frikë të ndihmonin akoma bijtë e Amonit.

11 Me fillimin e vtit të ri, në kohën kur mbretërit shkojnë të luftojnë, Davidi dërgoi Joabin me shërbëtorët e tij dhe me tërë Izraelin për të shkatërruar vendin e bijve të Amonit dhe për të rrethuar Rabahun; por Davidi mbeti në Jeruzalem. 2 Një mbrëmje u ngrit nga shtreti i tij dhe filloj të shëtisë në taracën e pallatit mbretëror. Nga taraca pa një grua që po bënte banjo; dhe grua ishte shumë e bukur. 3 Kështu Davidi dërgoi të kërkojë informata pér gruan; dhe i thanë: „Është Bath-Sheba, bija e Eliamit, bashkëshortja e Hiteut Uriah.“ 4 Davidi dërgoi lajmëtarë pér ta marrë; kështu ajo erdhë tek ai dhe ajo ra në shtrat me të; pastaj u pastrua nga papastërtia e saj dhe u kthye në shtëpinë e vet. 5 Gruaja mbeti me barrë dhe ia njoftoi Davidit, duke i thënë: „Jam

me barrë". 6 Atëherë Davidi dërgoi t'i thotë Joabit: "Dërgomë Hiteun Uriah". Dhe Joabi dërgoi Uriahun te Davidi. 7 Kur Uriahu arriti tek ai, Davidi e pyeti pér qejndjen shëndetsore të Joabit dhe të popullit, dhe si shkonte lufta. 8 Pastaj Davidi i tha Uriahut: "Zbrit në shtëpinë tênde dhe laji këmbët". Uriahu doli nga shtëpia e mbretit dhe i nisën një dhuratë nga ana e mbretit. 9 Por Uriahu fjeti te porta e shtëpisë së mbretit bashkë me tërë shërbëtorët e zotërisë së tij dhe nuk zbriti në shtëpinë e tij. 10 Kur e njoftuan Davidin pér këtë gjë dhe i thanë: "Uriahu nuk zbriti në shtëpinë e tij". Davidi i tha Uriahut: "A nuk vjen vallë nga një udhëtim? Pse, pra, nuk zbrite në shtëpinë tênde?". 11 Uriahu iu përgjigj Davidit: "Arka, Izraeli dhe Juda banojnë në çadra, zotëria im Jobat dhe shërbëtorët e zotërisë tim e kanë ngritur kampin e tyre në fushë të hapur. Si mund të hyj unë në shtëpinë time pér të ngrënë dhe pér të pirë? Ashtu siç është e vërtetë që ti ron dhe që rron shpirti ut, unë nuk do ta bëj këtë gjë!". 12 Atëherë Davidi i tha Uriahut: "Qëndro edhe sot këtu, nesër do të lë të shkosh". Kështu Uriahu qëndroi në Jeruzalem atë ditë dhe ditën tjeter. 13 Davidi e ftoi pastaj të hajët e të pijàt bashkë me të dhe e dehu. Por në mbrëmje Uriahu doli pér të shkuar në shtrojën e tij bashkë me shërbëtorët e zotërisë së tij dhe nuk zbriti në shtëpinë e tij. 14 Të nesërmen në mëngjes, Davidi i shkroi një letër Joabit dhe ia dërgoi me anë të Uriahut. 15 Në letër kishte shkruar kështu: "Vendoseni Uriahun në vijë të parë, ku beteja është më e ashpër, pastaj tërhiquni nga ai, me qëllim që të goditet dhe t'ë vdesë". 16 Ndërsa rrrethon qytetin, Joabi e vuri Uriahun në vendin ku e dinte se kishte njerz trima. 17 Banorët e qytetit bëhen një dalje dhe sulmuin Joabin, disa nga shërbëtorët e Davidit ranë dhe vdiq edhe Hiteu Uriah. 18 Atëherë Joabi dërgoi një lajmëtar pér t'i njoftuar Davidit tërë ngjarjet e luftës, 19 dhe i dha lajmëtarit këtë urdhër: "Kur të kesh mbaruar së treguari mbretit tërë ngjarjet e luftës, 20 në qoftë se ai zemërohet dhe të thotë: 'Pse iu afroat qytetit pér të luftuar? A nuk e dinit që do të gjuanin nga muret lart? 21 Kush e vrau Abimelekun, birin e Jerubeshethit? A nuk qe një grua që i hodhi një gur nga muret, dhe kështu ai vdiq në Thebet? Sepse ju jeni afroar te murët?', atëherë do të thuash: 'Vdiq edhe shërbëtori yt Hiteu Uriah'". 22 Kështu lajmëtarit u nis dhe, kur arriti, i tregoi Davidit të gjitha ato që Joabi e kishte ngarkuar të thoshtë. 23 Lajmëtarit i tha Davidit: "Armiqtë patën epërsi mbi ne dhe bënë një dalje kundër nesh në fushë të hapur, por ne i sprapsëm deri në hyrjen e portës; 24 atëherë harkëtarët gjuajtën mbi shërbëtorët e tu nga lartësia e mureve dhe disa shërbëtorë të mbretit vdiqën, dhe vdiq edhe shërbëtori yt, Hiteu Uriah". 25 Atëherë Davidi i tha lajmëtarit: "Do t'i thuash kështu Joabit: "Mos u hidhëro pér këtë gjë, sepse shpata ha o njerin o tjetrin; luto me forcë më të madhe kundër qytetit dhe shkatërrjo". Dhe ti jepi zemrë". 26 Kur gruaja e Uriahut dëgjoi që burri i saj kishte vdekur, ajo mbajti zë pér bashkëshortin e saj. 27 Më të mbaruar zija, Davidi dërgoi ta marrë dhe e priti në shtëpinë e tij, Ajo u bë gruaja e tij dhe i lindi një djalë. Por ajo që Davidi kishte bërë nuk i pëlqeu Zotit.

12 Pastaj Zoti i dërgoi Nathanan Davidit; dhe Nathani shkoi tek ai dhe i tha: "Na ishin dy njerëz në të njëjtin qytet, njeri i pasur dhe tjetri i varfër. 2 I pasuri kishte një numër të madh kopesh me bagëti të imët dhe të trashë; 3 por i varférri nuk kishte asnjë, veçse një qengj femër që e kishte blerë dhe ushqyer; ai ishte rritur bashkë me të dhe me fëmijët e tij, duke ngrënë ushqimin e tij, duke pirë nën kupën e tij dhe duke fjetur mbi gjirin e tij; ishte për të si bija e tij. 4 Një udhëtar arriti në shtëpinë e njeriut të pasur; ky refuzoi të merrte ndonjë bagëti nga kishte ardhur tek ai, por mori manarin e njeriut të varfër dhe e qatoi për njeriun që i kishte

ardhur” 5 Atéheré zemërimi i Davidit u rrit me tē madhe kundér këtij njeri dhe i tha Nathanit: “Ashtu siç éshtë e vërtetë që Zoti rron, ai që ka bërë këtë gjë meriton tē vdesë! 6 Ai do t'a paguajet katërfish vlerën e manarit, sepse ka bërë një gjë tē tillë dhe nuk ka pasur mëshirë”. 7 Atéheré Nathani i tha Davidit: “Ti je ai njeri! Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: “Unë tē kam vajosur mbret tē Izraelit dhe tē kam ciruar nga duart e Saulit. 8 Tē kam dhënë shtëpinë e zotërisë sate, tē kam vénë në krahët e tua gratë e zotërisë tēnd dhe tē kam dhënë shtëpinë e Izraelit dhe tē Judës; dhe nē qoftë se kjo ishte shumë pak, unë do tē tē kisha dhënë shumë gjëra tē tjera. 9 Pse, pra, ke përmuan fjalën e Zotit, duke bërë atë që éshtë e keqë për sytë e tij? Ti ke bërë tē vdesë me shpatë Hiteun Uriah, more për grua bashkëshorten e tij dhe e vrave me shpatën e bijve të Amonit. 10 Kështu, pra, shpata nuk do tē largot kurrë nga shtëpia jote, sepse ti më ke përmuan dhe ke marrë gruan e Hiteut Uriah si bashkëshorten tēndë”. 11 Kështu thotë Zoti: “Ja, unë do tē sjell kundér teje fatkeqësinë nga vetë shtëpia jote, dhe do t'i marrë gratë e tua para syve tē tu pér t'ia dhënë një tjetri, që do tē bashkohet me to ditën. 12 Sepse ti e ke bërë këtë gjë fshehuazi, kurse unë do ta bëj përpura tērë Izraelit nē ditën e diellit”. 13 Atéheré Davidi i tha Nathanit: “Kam mëkatuar kundér Zotit”. Nathani iu përgjigj Davidit: “Zoti e ka hequr mëkatin tēnd; ti nuk ke pér tē vdekur. 14 Megjithatë, duke qenë se më këto veprime u ke dhënë rastin armiqve tē Zotit tē blasfemojnë, djalj që ka lindur duhet tē vdesë”. 15 Pastaj Nathani u kthye në shtëpinë e vet. Kështu Zoti goditi fémijën që bashkëshortja e Uriahut i kishte lindur Davidit, dhe ai u sémur. 16 Atéheré Davidi iu lut Perëndisë pér fémijën dhe agjëroi; pastaj hyri në shtëpi dhe e kaloi natën i shtrirë pér tokë. 17 Pleqtë e shtëpisë së tij ngulën këmbë që ai tē ngríhei nga toka, por ai nuk deshi dhe nuk pranoj tē hante me ta. 18 Ditén e shtatë fémija vdiq dhe shérbétorët e Davidit kishin frikë t'i njoftonin që fémija kishte vdekur, sepse thonin: “Ja, kur fémija ishte akoma i gjallë, ne i kemi folur, por ai nuk i dëgjonte fjalëtona. Si tē bëjmë tanë pér t'i thënë se fémija ka vdekur? Kjo mund t'i shkaktojë ndonjë tē keqë”. 19 Kur Davidi pa që shérbétorët e tij flisin me zë tē ulët, e kuptoi se fémija kishte vdekur; prandaj Davidi u tha shérbétorëve tē tij: “Ka vdekur fémija?”. Ata u përgjigjën: “Ka vdekur”. 20 Atéheré Davidi u ngrit nga toka, u la, u vajos dhe ndërrroi rrrobat; pastaj shkoi në shtëpinë e Zotit dhe ra përbmys; pastaj u kthye në shtëpinë e tij dhe kërkoi t'i sillnin ushqim dhe hëngri. 21 Shérbétorët e tij i thanë: “Ç'bëre? Kur fémija ishte akoma gjallë t'i ke agjëruar dhe ke qarë; mbas vdekjes së fémijës, u ngrite dhe hëngre”. 22 Ai u përgjigj: “Kur fémija ishte akoma gjallë, unë agjëronja dhe qaja, sepse thoja: “Kushedi Zotit mund t'i vijë keq pér mua dhe e lë fémijën tē jetoje?”. Por tani ai ka vdekur. Pse duhet tē agjëroj? 23 Vallë, a kam mundësi t'i kthehet? Unë do tē shkoi tek ai, por ai nuk do tē kthehet tek unë!”. 24 Pastaj Davidi ngushëlloi Bath-Shebën, bashkëshorten e tij, hyri tek ajo dhe ra në shtrat me tē; kështu ajo lindi një djalj, që ai e quajti Solomon; dhe Zoti e deshi. 25 Pastaj dërgoi një mesazh me anë tē profetit Nathan që i vuri emrin Jedidiah, pér shkak tē dashurisë tē Zotit. 26 Ndërkaq Joabi lufonte kundér Rabahut tē bijve tē Amonit dhe pushtoi qytetin mbretëror. 27 Pastaj Joabi i dërgoi lajmëtarë Davidit pér t'i thënë: “Kam sulmuar Rabahun dhe kam shtënë nē dorë rezervat e tij tē ujti. 28 Prandaj tani mblidh popullin që ka mbetur, vendos kampin tēnd përballë qytetit dhe shtjere atë nē dorë, përmdryshe do ta marr unë qytetin dhe ai do tē mbajë emrin tim”. 29 Atéheré Davidi mblodhi tērë popullin, shkoi në Rabah, e sulmoi dhe e pushtoi. 30 Hoqi pastaj kurorën nga koka e mbretit tē ty; ajo peshonte një talent ari dhe kishte gurë tē çmuar, ajo u vu mbi kokën e Davidit. Ai mori me vete gjithashu nga qyteti një plaçkë tē madhe. 31 I

nxori banorët që ishin nē qytet dhe i vuri tē punonin me sharra, me lesa dhe më sëpata prej hekuri, i futi tē punojnë nē furrat e tullave; kështu béri nē tē gjitha qytetet e bijve tē Amonit. Pastaj Davidi u kthye në Jeruzalem bashkë me tērë popullin.

13 Pastaj ndodhi që Absalom, bir i Davidit, kishte një motër shumë tē bukur që quhej Tamara; por Amnoni, bir i Davidit, u dashurua me tē. 2 Amnoni u dashurua me aq pasion me motrën e tij Tamara sa ra i sémurë, sepse ajo ishte e virgjër; dhe Amnonit i dukej e vështirë t'i bënte gjë. 3 Amnoni kishte një shok, që quhej Jonadab, bir i Shimeahut, vëllait tē Davidit; Jonadabi ishte një njeri shumë dinak. 4 Ky i tha: “Pse, o bir i mbretit, vazhdon tē dobësoshesh çdo ditë që kalon? Nuk déshiron tē ma thuash?”. Amnoni iu përgjigj: “Kam rënë nē dashuri me Tamarën, motrën e vëllait tim Absalom”. 5 Atéheré Jonadabi i tha: “Rri nē shtrat dhe bëj sikur je i sémurë; kur tē vijë yt atë tē t shikojë, thuaji: “Bëj, tē lutem, që motra ime Tamara tē vijë tē më japë tē ha dhe ta përgatisë ushqimin nē praninë time, nē ményrë që unë ta shikoj dhe ta marr nga duart e saj””. 6 Kështu Amnoni ra nē shtrat dhe u shti i sémurë; kur më vonë erdhë mbreti ta shikojë, Amnoni i tha: “Lëri, tē lutem, që motra ime Tamara tē vijë dhe tē më përgatës nja dy kuleç nē praninë time; kështu do tē marr ushqim nga duart e saj”. 7 Atéheré Davidi dërgoi njeri nē shtëpinë e Tamarës pér t'i thënë: “Shko nē shtëpinë e vëllait tēnd Amnon dhe përgatiti diçka pér tē ngrënë”. 8 Tamara shkoi nē shtëpinë e vëllait tē saj Amnon, që rrinte shtrirë nē shtrat. Pastaj mori pak miell, e brumosi, përgatiti disa kuleçë para syve tē tij dhe i poqi. 9 Pastaj mori një enë me bisht dhe i derdhë kuleçët para tij, por Amnoni nuk pranoi t'i hajë dhe tha: “Nxirri Jashtë që këtej tērë njerëzit”. Tërë sa ishin dolën jashtë. 10 Atéheré Amnoni i tha Tamarës: “Ma ço ushqimin nē dhomën time dhe do ta marr nga duart e tua”. Kështu Tamara i mori kuleçët që kishte përgatitur dhe i çoj nē dhomën e Amnonit, vëllait tē saj. 11 Ndërsa po ia jepte pér tē ngrënë, ai e kapi dha i tha: “Eja, shtrihu me mua, motra ime”. 12 Ajo iu përgjigj: “Jo, vëllai im, mos më poshtëro kështu; kjo nuk bëhet nē Izrael; mos kryej një poshtërsi tē tillë! 13 Po unë ku ta çoj turpin tim? Kurse t'i do tē konsiderohesh si qeqbérës nē Izrael. Tani, tē lutem, foli mbretit dhe ai nuk ka pér tē më refuzuar ndaj teje”. 14 Por ai nuk deshi ta dëgjojë dhe, duke qenë më i fortë se ajo, e dhunoj dhe ra nē shtrat me tē. 15 Pastaj Amnoni fillojta urrejë me një urejtje shumë tē madhe, kështu që urejtja që ndjente pér tē ishte më e madhe se dashuria me tē cilën e kishte dashuruar më parë. Kështu Amnoni i tha: “Çohu, shkoi!”. 16 Por ajo iu përgjigj: “Oh, jo! Dëmi që do tē më bëje duke më përzënë do tē ishte më i madh se ai që më ke bërë deri tani”. Por ai nuk deshi ta dëgjojë. 17 Thirri, pra, shérbétorin që e ndihmone dhe i tha: “Largoje këtë larg meje dhe mbylle portën prapa saj”. 18 Ajo kishte veshur një tunikë me mëngë, sepse kështu visheshin vajzat e mbretit akoma tē virgjëra. Kështu shérbétori i Amnonit e nxori jashtë dhe mbylli derën prapa saj. 19 Tamara atéherë hodhi mbi kryet e saj, grisi tunikën më mëngë që kishte veshur, vuri dorën mbi kokë dhe iku duke ulëritur. 20 Absalom, vëllai, i tha: “Ndofta vëllai yt Amnon ka qenë me ty? Tani pér tani hesht, motra ime; ai éshtë yt vëlla; mos e lësho veteran pér këtë”. Kështu Tamara mbeti e dëshpëruar nē shtëpinë e Absalomit, vëllait tē saj. 21 Kur mbreti David i mësoi tē gjitha këto, u zemërua shumë. 22 Por Absalom nuk i drejtoi asnjë fjalë Amnonit, as pér tē mirë as pér tē keq, sepse e urrente Amnonin se kishte poshtëruar motrën e tij Tamara. 23 Dy vjet më vonë, kur Absalom kishte qethësit e bagëtive nē Baal-Hatsroit pranë Efraimit, ftoi tē gjithë bijtë e mbretit. 24 Absalom shkoi tē takohet me mbretin dhe i tha: “Shérbétori yt ka qethësit; tē lutem tē vijë edhe mbreti me gjithë shérbétorët e tij nē shtëpinë e

sherbëtorit tênd!". 25 Por mbreti i tha Absalomit: "Jo, biri im, nuk po vijmë tani të gjithë, që të mos të rëndoje". Megjithëse ai nguli këmbë, mbreti nuk desh të shkonte, por i dha bekimin e tij. 26 Atëherë Absalom i tha: "Në rast se nuk do të vish ti, të lutem, lejo Amnonin, vëllanë tim, të vijë me ne". Mbreti iu përgjigj: "Pse duhet të vijë me ty?". 27 Por Absalom nguli këmbë aq shumë sa që Davidi lejoi të shkojnë bashkë me të Amnonin dhe gjithë bijtë e mbretit. 28 Absalom u kishte dhënë këtë urdhër sherbëtorëve të tij, duke thënë: "Hapni sytë, kur Amnoni të jetë dehur nga vera dhe unë t'ju them: "Goditeni Amnonin!", ju vriteni dhe mos kini frikë. A nuk jam unë që ju urdhëroj? Bëhuni trima dhe tregohuni të forte!". 29 Kështu sherbëtorët e Absalomit vepruan kundër Amnonit, ashtu si kishte urdhëruar Absalom. Atëherë têrë bijtë e mbretit u ngritet, hipëni seçili mbi mushkën e vet dhe ua mbathën. 30 Ndërsa ishin akoma rrugës, Davidit i arriti ky lajm: "Absalom ka vrarë têrë bijtë e mbretit dhe nuk ka shpëtaruar asnjëri prej tyre". 31 Atëherë mbreti u ngrit, grisi rrobat e tij dhe u shtri pér tokë; dhe të gjithë sherbëtorët e tij, i rrinë rrotull, me rrobat e grisura. 32 Por Jonadabi, bir i Shimeahut dhe vëlla i Davidit, tha: "Të mos mendojë zotëria im që têrë të rinjtë, bijtë e mbretit, u vranë; Amnoni eshtë i vetmi që vdiq. Me urdhër të Absalomit kjo gjë u vendos që ditën që Amnoni poshtëroi motrën e tij Tamara. 33 Prandaj mbreti, zotëria im, të mos hidhërohet duke menduar se të gjithë bijtë e mbretit kanë vdekur; vetëm Amnoni ka vdekur, 34 dhe Absalom ka ikur". Ndërkaj i riun që bënte roje ngriti sytë, shikoi, dhe ja, një turmë e madhe njerëzish vinte nga rruga prapa tij, nga ana e malit. 35 Jonadabi i tha mbretit: "Ja bijtë e mbretit që po vijnë! Gjendja eshtë pikërisht ashtu siç tha sherbëtori yt". 36 Sa e mbaroi fjalën, arritin bijtë e mbretit, të cilët e ngriten zërin dhe filluan të qajnë; edhe mbreti dhe têrë sherbëtorët e tij filluan të qajnë me të madhe. 37 Absaloni kishte ikur dhe kishte shkuar te Talmai, bir i Amhudit, mbret i Geshurit. Davidi mbante zi çdo ditë pér birin e tij. 38 Kështu Absalimo ia mbathi dhe shkoi në Geshur, ku qëndroi tre vjet. 39 Mbreti David dëshironte të shkonte te Absalom, sepse ishte ngushulluar tanimë nga vdekja e Amnonit.

14 Joabi, bir i Tserujahut, vuri re që zemra e mbretit ishte e shqetësuar pér Absalomin. 2 Kështu Joabi dérgoi dikë në Tekoa dhe solli që andej një grua të urtë, së cilës i tha: "Bëj sikur mban zi dhe vish një palë rroba zije; mos u lyej me vaj, por sillu si një grua që kan prej kohe një të vdekur. 3 Shko pra te mbreti dhe foli në këtë mënyrë". Dhe Joabi e mësoi se c'duhej të thoshte. 4 Gruaja e Tekoas shkoi të flasë me mbretin, u hodh me fytyrën pér tokë, u pérul dhe tha: "Ndihmomë, o mbret!". 5 Mbreti i tha: "Çfarë ke?". Ajo u përgjigj: "Mjerësish jam e ve dhe burri më ka vdekur. 6 Sherbëtorja jote kishte dy djem, por këta patën një grindje midis tyre në arë, dhe, me qenë se nuk kishte njeri t'i ndante, njeri gioditi tjetrin dhe e vraq. 7 Tani têrë farë e fis eshtë ngritur kundër sherbëtores sate, duke thënë: "Na dorëzo atë që vrua vëllanë, që ta bëjmë të vdesë pér jetën e vëllait që ai ka vrarë dhe pér të shfarosur edhe trashëgimtarin". Në këtë mënyrë do të shuhet e vetrinj urë zjarri që më ka mbetur dhe nuk kanë pér t'i lënë burrit tim as emër as pasardhës mbi faqen e dheut". 8 Mbreti i tha grusas: "Shko në shtëpinë tênde; unë do të jep urdhrat pér çështjen tênde". 9 Gruaja e Tekoas i tha mbretit: "O mbret, zotëria ime, faji të bjerë mbi mua dhe mbi shtëpinë e atit tim, por mbreti dhe froni i tij të janë të pafaj". 10 Mbreti tha: "Në qoftë se dikush të thotë diçka, sille tek unë dhe ke pér tê parë që nuk do të të bjerë më në qafë". 11 Atëherë ajo tha: "Të mos e harrojë mbreti, të lutem, Zotin, Perëndinë tênd, në mënyrë që hakmarrësi i gjakut të mos vazhdojë të shkatërrojë dhe biri im të mos shfaroset". Ai u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron, birit tênd, nuk do ti

bjerë në tokë asnjë qime floku!". 12 Atëherë gruaja i tha: "Lejo sherbëtoren tênde t'i thotë akoma një fjale mbretit!". Ai u përgjigj: "Thuaje, pra". 13 Gruaja ia rifilloi: "Pse ke menduar një gjë të tillë kundër popullit të Perëndisë? Duke folur në këtë mënyrë në fakt mbreti eshtë deri diku fajtor, sepse mbreti nuk e kthen atë që eshtë në mërgim. 14 Ne duhet të vdesim dhe jemi si ujet që derdhet mbi tokë, që nuk mund të mblidhet; por Perëndia nuk të heq jetën, por gjen mënyrën që ai që eshtë në mërgim të mos qëndrojë larg tij. 15 Dhe tani kam ardhur të flas pér këtë gjë me mbretin, me zotërinë time, sepse populli më ka trembur; dhe sherbëtorja jote ka thënë: "Dua të flas me mbretin; ndofta mbreti do të bëj atë që sherbëtorja e tij do t'i thotë. 16 Mbreti do të dégojë sherbëtoren e tij dhe do ta çlirojë nga duart e atye që duan të më heqin mua dhe birin tim nga trashëgimia e Perëndisë". 17 Sherbëtorja jote thoshte: "Oh, fjala e mbretit, e tim zoti, më ngushelloftë, sepse mbreti, zotëria ime, eshtë si një engjell i Perëndisë që di tê dallojë të mirën dhe të keqen". Zoti, Perëndia yt, qoftë me ty". 18 Mbreti u përgjigj dhe i tha grusas: "Të lutem, mos më fshih asnjë nga ato që do të pyes. Gruaja i tha: "Le të flasë mbreti, Zotëria ime". 19 Atëherë mbreti tha: "A nuk eshtë ndoshta dora e Joabit me ty në têrë këtë çështje?". Gruaja u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që ti rron, o mbret, zotëria im, çështja eshtë pak a shumë ashtu siç e ka thënë mbreti, zotëria im; ka qenë në fakt sherbëtori yt Joabi ai që ka dhënë këto urdhëra dhe ka vënë têrë këto fjalë në gojën e sherbëtores sate. 20 Sherbëtori yt Joab e bëri këtë gjë pér tê sjellë një ndryshim në gjendjen e tanishme; por zotëria ime ka po atë dituri tê një engjelli të Perëndisë pér tê kupltuar têrë ato që ndodhin mbi dhe". 21 Atëherë mbreti i tha Joabit: "Ja, do të bëj pikërisht këtë. Shko, pra, dhe bëj që të kthehet i riu Absalom. 22 Atëherë Joabi u shtri me fytyrën pér tokë, u pérul dhe e bekoi mbretin. Pastaj Joabi tha: "Sot sherbëtori yt kupton se ka gjetur hirin tênd, o mbret, o imzot, sepse mbreti bëri atë që sherbëtori kishte kërkuar". 23 Kështu Joabi u ngrit dhe shkoi në Geshur, dhe e solli Absalomin në Jeruzalem. 24 Por mbreti tha: "Të mblidhet në shtëpinë e tij dhe të mos e shohë fytyrën time!". Kështu Absalom i têrhoq në shtëpinë e tij dhe nuk e pa fytyrën e mbretit. 25 Në tê gjithë Izraelin nuk kishte njeri që ta lavdëronin më tepër pér bukurin se sa Absalomit; nga tabanët e këmbëve deri në majën e kokës nuk kishte asnjë të metë tek ai. 26 Kur priste flokët (dhe këtë e bënte çdo vit sepse flokët i rëndonin shumë), ai i peshonte flokët e kokës së tij, ato peshonin dyqind sikla simbas masave të caktuara nga mbreti. 27 Absalomit i lindën tre djem dhe një vajzë e quajtur Tamara, që ishte e hijshme. 28 Absalom i banoi dy vjet në Jeruzalem, pa e parë fytyrën e mbretit. 29 Pastaj Absalom i thirri Joabin pér ta dérguar te mbreti, por ai nuk deshi të vinte; e dérgoi ta thërriste një herë të dytë, por ai nuk deshi të vinte. 30 Atëherë Absalom i u tha sherbëtorëve të tij: "Ja, ari e Joabit eshtë pranë arës sime dhe aty ka elb; shkoni t'i vini zjarrin!". Kështu sherbëtorët e Absalomit i vunë zjarrin arës. 31 Atëherë Joabi u ngrit, shkoi në shtëpinë e Absalomit dhe i tha: "Pse sherbëtorët e tu i vunë zjarrin arës sime?". 32 Absalom iu përgjigj Joabit: "Unë tê kisha dérguar fjalë: "Eja këtu, që tê kem mundësi tê dérgoj te mbreti pér t'i thënë: Pse jam kthyer nga Geshuri? Do tê kishte qenë më mirë pér mua të kisha mbetur atje". Tani më lejo të shoh fytyrën e mbretit. Në rast se tek unë ka ndonjë paudhësi, ai tê shkaktøjë vdekjen time". 33 Joabi shkoi atëherë te mbreti dhe ia tregoi çështjen. Ky thirri Absalomin që shkoi te mbreti dhe ra përmbyss me fytyrën pér tokë përparrë tij; dhe mbreti e puthi Absalomin.

15 Mbas kësaj Absalom gjeti një karrocë, disa kuaj dhe pesëdhjetë njerëz që tê vraponin para tij. 2 Absalom ngrivej

herët në mëngjes dhe rrinte anës rrugës që të çonte te porta e qyjetit. Kështu, në qoftë se dikush kishte ndonjë gjyq dhe shkonte te mbreti për të siguruar drejtësi, Absalom i thërriste dhe i thoshte: "Nga cili qyjet je?". Tjetri i përgjigjej: "Shërbëtori yt është nga filan fis i Izraelit". 3 Atëherë Absalom i thoshte: "Shif, argumentat e tua janë të mira dhe të drejta, por nuk ka njeri nga ana mbretit që të të dëgjoj". 4 Pastaj Absalom i shtonte: "Sikur të më bënин mua gjyqtar të vendit, kushdo që të kishte një proçes apo një çështje do të vinte tek unë dhe unë do t'i siguroja drejtësi". 5 Kur dikush afrohej për të rënë përmbysh përparrë tij, ai shtrinte dorën, e merrte dhe e putte. 6 Absalom sillej kështu me të gjithë ata të Izraelit që vinin te mbreti për të kërkuar drejtësi; në këtë mënyrë Absalom fitoi zemrën e njerëzve të Izraelit. 7 Ndonhi që, pas katër vjetve, Absalom i tha mbretit: "Të lutem, lermë të shkoi në Hebron për të përbashbur një kusht që kam lidhur me Zotin. 8 Sepse gjatë qëndrimit të një në Geshur të Sirisë, shërbëtori yt ka lidhur një kusht duke thënë: "Në rast se Zoti më kthen në Jeruzalem, unë do t'i shërbejë Zotit!". 9 Mbreti i tha: "Shko në paqe!". Atëherë ai u ngrit dhe vajti në Hebron. 10 Pastaj Absalom i dërgoi emisarë ndër të gjitha fiset e Izraelit për të thënë: "Kur të dëgjoni tingullin e borisë, do të thoni: "Absalom u shpall mbret në Hebron". 11 Me Absalomin u nisën nga Jeruzalemi dyqind njerëz si të ftuar; ata shkuan pa të keq, pa ditur gjë. 12 Absalom, ndërsa ofronte fljimet, dërgoi të thërrasë nga qyjeti i tij Gjiloh Ahithofelin, Gilonitin, këshilltarin e Davidit. Kështu komloti bëhej më i fortë, sepse populli shtohej rreth Absalomit. 13 Pastaj arriti te Davidi një lajmëtar për të thënë: "Zemra e njerëzve të Izraelit ndjek Absalomin". 14 Atëherë Davidi u tha gjithë shërbëtorëve të tij që ishin me të në Jeruzalem: "Çohuni dhe t'ia mbathim; përndryshe asnjeri prej nesh nuk ka për të shpëtuar nga duart e Absalomit. Nxiton i tekni, që të mos na kapë në befasi dhe të bjerë mbi ne shkatërrimi, dhe të mos godasë qyjetin me majën e shpatës". 15 Shërbëtorët e mbretit i thanë: "Ja, shërbëtorët e tu janë gati të bëjnë gjithçka që i pëlgjen mbretit, zotërisë tone". 16 Kështu mbreti u nis, i ndjekur nga téré shtëpia e tij, por la dhjetë konkubina për të ruajtur pallatin. 17 Mbreti u nis, i ndjekur nga téré populli, që u ndal te shtëpia e fundit. 18 Téré shërbëtorët e mbretit kalonin përparrë dhe pranë tij; téré Kerethetjë, téré Pelethejtë dhe téré Gitejtë, gjithsej gjashtëqind veta që e kishin ndjekur nga Gathi, ecnin para mbretit. 19 Atëherë mbreti i tha Itait nga Gathi: "Pse vjen edhe ti me ne? Kthehu dhe rri me mbretin, sepse ti je i huaj dhe pér më tepër i mërguar nga atdheu yt. 20 Ti ke arritur vetëm dje dhe sot do të të duhej të endesh sa andej e këtej, kur unë vetë nuk e di se ku po shkoj? Kthehu prapa dhe kthe me véllezërit e tu në mirësi dhe në besnikëri". 21 Por Itai u përgjigj mbretit duke thënë: "Ashtu siç është e vërtët që Zoti rron dhe që jeton mbreti, zotëria im, në qđo vend që të jetë mbreti, zotëria im, pér të vdekur ose pér të jetuar, aty do të jetë edhe shërbëtori yt". 22 Atëherë Davidi i tha Itait: "Shko përparrë dhe vazhdo". Kështu Itai, Giteu, shkoi tutje me gjithë njerëzit e tij dhe téré fëmijët që ishin me të. 23 Téré banorët e vendit qanin me zë të lartë, ndërsa téré populli kalonte. Mbreti kapërcuej përruan e Kidronit dhe téré populli kaloi në drejtim të shkretëtirës. 24 Dhe ja po vinte edhe Tsadoku me téré Levitët, të cilët mbanin arkën e besëlidhjes së Perëndisë. Ata e vendosën arkën e Perëndisë dhe Abiathari ofroi fljime, deri sa téré populli mbaroi daljen nga qyjeti. 25 Pastaj mbreti i tha Tsadokut: "Çoje në qyjet arkën e Perëndisë! Po të kem qjetur hirin e Zotit, ai do të më ktheje dhe do të bëjë që ta shoh përsëri qyjetin bashkë me banesën e tij. 26 Por në rast se thatë: "Nuk të pëlqej", ja ku jam, le të më bëjë atë që i pëlqen". 27 Mbreti i tha akoma priftit Tsadok: "A nuk je ti shikues? Kthehu në paqe në qyjet me dy bijtë tua: Ahimaatsin, birin tенд, dhe me Jonathanin, birin e Abiatharit. 28

Shikoni, unë do të pres në fushat e shkretëtirës, deri sa të më vijë nga ana juaj ndonjë fjålë për të më njoftuar". 29 Kështu Tsadok dhe Abiathari e cuan përsëri në Jeruzalem arkën e Perëndisë dhe qëndruan aty. 30 Davidi mori të përpjetën e malit të Ullinjve duke, duke u ngjitur, qante; ekte kokëmbuluar dhe këmbëzabur. Dhe tërë njerëzit që ishin me të ishin kokëmbuluar dhe qanin duke u ngjitur. 31 Dikush erdhë t'i thotë Davidit: "Ahithofeli figuron me Absalomin në mes të komplotistëve". Davidi tha: "O Zot, të lutem, bëji të kota këshillat e Ahithofelit". 32 Kur Davidi arriti në majë të malit; ku adhuroi Perëndinë, ja që doli përparrë Hushai, Arkiti, me rroba të grisura dhe kokën të mbuluar me dhe. 33 Davidi i tha: "Po të jetë se vazhdon rrugën me mua, do të më bëhesh barrë; 34 por në rast se kthehesh nō qyjet dë i thua Absalomit: "Unë do të jem shërbëtori yt, o mbret; ashtu si kam genë shërbëtor i atit tênd në të kalaruar, kështu do të jem shërbëtori yt"; ti do ta bësh të kotë në favorin tim këshillén e Ahithofelit. 35 Nuk do të kesh atje pranë teje priftërinjtë Tsadok dhe Abiathar? Të gjitha ato që do të dëgjosh që të thuhen nga ana e shtëpisë së mbretit, do t'u bësh tē njohura priftërinjve Tsadok dhe Abiathar. 36 Ja, ata kanë atje me vete dy bijtë e tyre, Ahimats, birin e Tsadokut, dhe Jonathanin, birin e Abiatharit; me anë të tyre do të më njoftoni të gjitha ato që do të dëgjon". 37 Kështu Hushai, miku i Davidit, u kthye në qyjet dhe Absalom hyri në Jeruzalem.

16 Davidi sapo e kishte kaluar majën e malit; kur ja, Tsiba, shërbëtor i Mefiboshethit, i dolli përparrë me gomarë me samar dhe të ngarkuar me dyqind bukë, njëqind vile rrushi të thatë, njëqind fruta vere dhe një calik me verë. 2 Mbreti i tha Tsibas: "Ç'ke ndërmënd të bësh me këto gjëra?". Tsiba iu përgjigji: "Gomarët do t'i shërbëjnë shtëpisë së mbretit për të hijur; buka dhe frutat e verës do të përdoren për të ushqyer të rinxjtë, dhe vera do të pihet nga ata që do të janë të lodhur në shkretëtirë". 3 Mbreti tha: "Ku është biri i zotërisë tênd?". Tsiba iu përgjigji mbretit: "Ja, mbeti në Jeruzalem, sepse tha: "Sot shtëpia e Izraelit do të më kthejë mbretërinë e atit tim"". 4 Atëherë mbreti i tha Tsibas: "Ja, të gjitha ato që janë pronë e Mefiboshethit janë të tua". Tsiba iu përgjigji: "Unë po bie përmbysh para teje. Paça hirin tênd, o mbret, o imzot!". 5 Kur mbreti David arriti në Bahurim, që andej doli një njeri që ishte i fisit të shtëpisë së Saulit, ai quhej Shimei dhe ishte bir i Gerit. Ai po dilit duke shqiptuar mallkime, 6 dhe hidhete gurë kundër Davidit dhe gjithë shërbëtorëve të mbretit David, ndërsa téré populli dhe téré trimat ishin radhitur në të djathtë dhe në të majtë të mbretit. 7 Ndërsa mallkonte, Shimei thoshte: "Shko, pra, shko, njeri gjakatar dhe i kobshém! 8 Zoti ka bërë që mbi kokën tênde të bjerë gjaku i shtëpisë së Saulit, në vend të cilit ti ke mbretëruar; dhe Zoti e ka dhënë mbretërinë në duart e Absalomit, birit tênd; dhe ja, tanë je bërë rob i vetë ligësisë sate, sepse je njeri gjakatar". 9 Atëherë Abishai, bir i Tserajahut, i tha mbretit: "Pse ky qen i ngordhur duhet të mallkojë mbretin, zotërinë time? Të lutem, më lër të shkoj t'i pres kokën!". 10 Por mbreti iu përgjigji: "Ç'kam të bëj unë me ju, bijtë e Tserujahut? Prandaj lëreni të mallkojë, sepse Zoti i ka thënë: "Mallko Davidin!". Dhe kush mund të thatë: "Pse silleni kështu?". 11 Pastaj Davidi i tha Abishait dhe téré shërbëorëve të tij: "Ja, im, bir, që ka dalë nga barku im, kérkon të më heqë jetën aq më shumë dhe ky Beniaminit! Lëreni të rrijë dhe të mallkojë, sepse ia ka urdhëruar Zoti. 12 Ndoshta Zoti do ta shohë hidhërimin tim dhe do të më bëjë të mira në vend të mallkimeve që më drejton sot". 13 Kështu Davidi dhe njerëzit e tij e vazhduan rrugën e tyre; edhe Shimei ekte anës së malit, përballë Davidit, dhe rrugës e mallkonte atë, i hidhte gurë dhe pluhur. 14 Mbreti dhe téré njerëzit që ishin me të arritën në vendin e caktuar të lodhur, dhe aty e morën veten. 15

Ndërkohë Absalom i dhe tërë populli, njerëzit e Izraelit, kishin hyrë në Jeruzalem; Ahithofeli ishte me të. **16** Kur Hushai, Arkiti, miku i Davidit, arriti tek Absalom, Hushai i tha Absalomit: "Rroftë mbreti! Rroftë mbreti!". **17** Absalom i tha Hushait: "Kjo është dashuria që ke pér mikun tенд? Pse nuk shkove me mikun tенд?". **18** Hushai iu përgjigji Absalomit: "Jo, unë do të jem me atë që Zoti, gjithë ky popull dhe tërë njerëzit e Izraelit kanë zgjedhur, dhe do të mbeten me të. **19** A nuk duhet vallë, të vihem në shërbim të birit të tij? Ashtu si i kam shërbyer atit tенд, në të njëjtën mënyrë do të të shërbej edhe ty". **20** Atëherë Absalom i tha Ahithofeli: "Jepni këshillën tuaj! Ç'duhet të bëjmë?". **21** Ahithofeli iu përgjigji kështu Absalomit: "Hyre te konkubinat e atit tенд që ai ka lënë pér të ruajt rëtëpiñe, kështu tërë Izraeli do të mësojë që je bërë i uryer pér atin tенд dha ata që janë me ty do të marrin guxim". **22** Ngritet pastaj një çadër mbi taracën pér Absalomin, dhes Absalom hyri te konkubinat e atit të tij në sytë e tërë Izraelit. **23** Në ato ditë, këshilla e dhënë nga Ahithofeli kishte po atë vlerë të atij që kishte konsultuar fjalën e Perëndisë. Këtë vlerë kishte çdo këshillë e Ahithofelit si pér Davidin ashtu dhe pér Absalomin.

17 Pastaj Ahithofeli i tha Absalomit: "Lermë të zgjedh dymbëdhjetë mijë njerëz, dhe të nisem që sonte e ta ndjek Davidin; **2** duke e sulmuar sa është i lodhur dhe i dobët; do ta tremb dhe gjithë njerëzit që janë me të do të ikin; kështu do të mund të godas vetëm mbretin, **3** dhe tërë popullin do ta kthej te ti. Vdekja e njeriut që ti kërkon do të favorizojë kthimin e të gjithëve; kështu tërë populli do të jetë në page". **4** Ky propozim u pëlqeu Absalomit dhe të gjithë pleqeve të Izraelit. **5** Megjithatë Absalomit tha: "Thirri edhe Arkitin Hushai dhe të dëgjojmë çfarë ka pér të thënë pér këtë çështje". **6** Kur Hushai erdhë tek Absalom, ky i tha: "Ahithofeli ka folur në këtë mënyrë; a duhet të veprojmë si ka thënë ai? Përndryshe, bëj një propozim til". **7** Hushai iu përgjigji Absalomit: "Këtë radhë këshilla e dhënë nga Ahithofeli nuk është e mirë". **8** Hushai shtoi: "Ti e njeh atin tенд dhe njerëzit e tij që janë trima dhe të egër厮ur në kulm, si një arushë në fushë së cilës ia kanë marrë këlyshët; përvëç kësaj ati yt është një luftëtar dhe nuk ka pér ta kaluar natën me popullin. **9** Me siguri në këtë orë ai është fshehur në ndonjë vrimë ose në ndonjë vend tjetër; njoft se në fillim do të hidhet mbi disa nga njerëzit e tu, kushdo që do ta mësojë ka pér të thënë: "Midis njerëzve që ndiqnin Absalomin ndodhi një masakër". **10** Atëherë edhe më trimi, edhe sikur të kishte zemër luani, do të dëshpërohej shumë, sepse tërë Izraeli e di që yt atë është trim dhen që njerëzit që e shqoqëronjë janë trima. **11** Prandaj këshilloj që i tërë Izraeli nga Dani deri në Beer-Sheba të mblidhet rrëth teje, i shumtë si rëra që ndodhet në bregun e detit, dhe që ti të marrësh pjesë personalisht në betejë. **12** Kështu do ta arrjmë në çdo vend që të ndodhet dhe do të biem mbi të ashtu si vesa bie mbi tokë; dhe nga gjithë njerëzit që janë me të nuk ka pér të shpëtuar as edhe një. **13** Në rast se têrhiqet në ndonjë qytet, tërë Izraeli do t'i çojë litarë atij qyteti dhe ne do ta têrheqim në përrua, deri sa atë të mos mbetet asnjë gur". **14** Absalom i dhe tërë njerëzit e Izraelit thanë: "Këshilla e Arkitit Hushai është më e mirë se ajo e Ahithofelit". Në të vërtëtë Zoti kishte vendosur ta bënte të kotë këshillën e mirë të Ahithofelit pér të shkatërruar Absalomin. **15** Atëherë Hushai u tha priftërinje Tsodak dhe Abiathar: "Ahithofeli ka këshilluar Absalomin dhe pëqitë e Izraelit kështu e kështu, ndërsa unë i këshillova në këtë dhe atë mënyrë. **16** Prandaj tanë dërgoni me nxitim njeri që të informoni Davidin dhe i thoni: "Mos kalo natën në fushat e shkretëtirës, por pa tjetër shko më tutje, me qëllim që mbreti dhe gjithë njerëzit që janë me të mos shfarosen". **17** Por Jonathani dhe Ahimaatsi mbetën në En-Rogel, sepse nuk mund të dukeshin që hynin në qytet; kështu një shërbëtor do të

shkonte pér t'i informuar, dhe ata do të shkonin pér të njoftuar mbretin David. **18** Por një djalë i pa dhe njoftoi Absalomin. Të dy u nisën atëherë me nxitim dhe arritën në Bahurim në shtëpinë e një njeriu që kishte në oborr një sternë dhe zbritën në të. **19** Pastaj gruaja mori një mbulesë, e shtriu mbi grykën e sternës dhe shpërndau mbi të grurë të bluar, pa u vënë re nga njeri. **20** Kur shërbëtorët e Absalomit shkuan në shtëpinë e gruas dhe pyetën: "Ku janë Ahimatsi dhe Jonathani?", gruaja u përgjigji: "Ata e kaluan rrëkenë". Ata filluan t'i kërkojnë, por nuk i gjetën dhe u kthyen në Jeruzalem. **21** Pas nisjes së këtyre të fundit, të dy dolën nga sterna dhe shkuan të njoftojnë mbretin David. Dhe i thanë Davidit: "Shpejtoni dhe kaloni menjëherë lumin, sepse kjo është ajo që Ahithofeli ka këshilluar kundër jush". **22** Atëherë Davidi u ngrit me gjithë njerëzit që ishin me të dhe kaloi Jordanin. Në të qdhirë nuk kishte mbetur as edhe një pa e kaluar Jordanin. **23** Kur Ahithofeli pa që këshilla e tij nuk ishte ndjekur, shaloj gomarën dhe shkoi në shtëpinë e vet në qytetin e tij. Vuri në rregull gjërat e shtëpisë dhe vari veten. Kështu vdiq dhe u varros në varrin e të atit. **24** Pastaj Davidi arriti në Mahanaim; dhe Absalom kaloi Jordanin me gjithë njerëzit e Izraelit. **25** Absalom kishte vënë në krye të ushtrisë Amasan në vend të Joabit. Amasan ishte bir i një burri të quajtur Jithra Izraeliti, i cili kishte pasur marrëdhënies seksuale me Abigailin, bijën e Nahashit, motër e Tserujahut, nënë e Joabit. **26** Kështu Izraeli dhe Absalom i ngritën kampin e tyre në vendin e Galaudit. **27** Kur Davidi arriti në Mahanaim, Shobi, bir i Nahashit që Rabahu dhe i bijve të Amonit, Makiri, bir i Amielit nga Lodebaru dhe Barzilai, Galaadit nga Rogelimi, **28** sollën shtretër, legena, enë prej dheu, grurë, elb, miell, grurë të pjakur, bathë, thjerrëza, perime të pjakura, **29** miell, gjalpë, dele dhe djathë lope pér Davidin dhe pér njerëzit që ishin me të, me qëllim që të hanin, sepse thonin: "Këta njerëz kanë vuajtur nga uria, nga lodhja dhe nga etja në shkretëtirë".

18 Davidi kaloi në revistë njerëzit që ishin me të dhe caktoi mbi ta komandanët të mijëshëve dhe të qindshëve. **2** Pastaj Davidi nisi përpëra një të tretën e njerëzve të tij nën komandën e Joabit, një të tretën nën komandën e Abishait birit të Tserujahut, vëlla i Joabit, dhe një të tretën nën komandën e Itait të Gathit. Pastaj mbreti i tha popullit: "Dua të vij edhe unë me ju!". **3** Por populli u përgjigji: "Ti nuk duhet të vish, sepse po të na vënë përpëra, nuk do të na jepnin rëndësi; edhe po të vdiste gjysma jonë, nuk do të na jepnin rëndësi; por ti vlen sa dhjetë mijë nga ne; është më mirë të rish gati të na ndihmosh nga qytet". **4** Mbreti u përgjigji me këto fjalë: "Do të bëj atë që ju duket më mirë". Kështu mbreti mbeti pranë portës së qytetit, ndërsa tërë populli dite në formacion nga njëqind dhe nga një mijë veta. **5** Mbreti u dha këtë urdhër Joabit, Abishait dhe Itait: "Për hirin tim, silluni me kujdes me të riun Absalom!". Tërë populli e dëgjoi kur mbreti e dha këtë urdhër të gjithë komandanët e lidhur me Absalomin. **6** Kështu ushtria doli në fushë kundër Izraelit dhe beteja u zhvillua në pyllin e Efraimit. **7** Populli i Izraelit u mund atje nga shërbëtorët e Davidit; dhe në atë vend masakra qe e madhe; atë ditë ranë njëzet mijë njerëz. **8** Beteja u shtrit në të gjithë krahinën; dhe pylli gjallabëroi më tepër njerëz nga sa kishte gjallabëruar shpata. **9** Pastaj Absalom i u ndesh me njerëzit e Davidit. Absalom i kishte hipur një mushke, e cila u fut poshtë degjëve të dendura të një lisë të madh dhe koka e Absalomit mbeti e kapur në lis, dhe ai mbeti **10** Një njeri e pa këtë gjë dhe lajmëroi Joabin, duke thënë: "E pasqë Absalomin të varur në një lis". **11** Atëherë Joabi iu përgjigji njeriut që e kishte informuar: "Ja, ti e pe? Po pse nuk e shtrive menjëherë të vdekur në tokë? Unë do të kisha dhënë dhjetë sikla argjendi dhe një brez". **12** Por ai njeri i tha Joabit: "Edhe sikur të më jepnin në dorë

një mijë sikla argjendi, unë nuk do ta shtrija dorën kundër birit të mbretit, sepse ne e kemi dëgjuar urdhrrin që mbreti të ka dhënë ty. Abishait dhe Itait, duke thënë: "Kini kujdes të mos i bëni asnjë të keqe të riut Absalom". 13 Në fakt do të kisha vepruar në ményrë jo të ndershme kundër vetë jetës sime, sepse asnjë nuk i mbahet e fshehur mbretit; edhe ti vjetë do të ishe kundër meje". 14 Atëherë Joabi tha: "Nuk dua të humb kohën me ty në këtë ményrë". Kështu mori në dorë tri shtiza dhe i futi në zemrën e Absalomit, që ishte akoma gjallë në pjesën e dendur të lisit. 15 Pastaj dhijetë shqyrtarë të rinx të Joabit e rrëthuan Absalomin, e goditën akoma dhe e mbaruan. 16 Atëherë Joabi urdhëroi që ti binin borisë, populli nuk e ndoqi më Izraelin sepsse nuk e lejoi Joabi. 17 Pas kësaj e moren Absalom, e hodhën në një gropë të madhe në pyll dhe hodhën mbi të një sasi të madhe gurësh; pastaj tërë Izraelitët ikën, secili në çadërni e vet. 18 Absalom, sa që gjallë, i kishte ngritur vetes një monumet në Luginën e Mbretit, sepsse thoshte: "Unë nuk kam djalë që të ruajkë kujtimin e emrit tim". Kështu i dha emrin e tij këtij monumenti, që edhe sot quhet "monumenti i Absalomit". 19 Ahimatsi, bir i Tsadokut, i tha Joabit: "Lermë të shkoj me vrap dhe t'i coj mbretit lajmin që Zoti i siguroi drejtësi kundër armiqve të tij". 20 Joabi iu përgjigji: "Ti nuk do ta çosh lajmin sot; do ta çosh një ditë tjetër; nuk do ta çosh lajmin sot, sepsse biri i mbretit ka vdekur". 21 Pastaj Joabi i tha Etiopasit: "Shko dhe tregojë mbretit atë që ke parë". Etiopasi u përfur po Joabit që iku me vrap. 22 Ahimatsi, bir i Tsadokut, i tha prapë Joabit: "Sido që t'ë ndodhë, të lutem, më lejo të fugoj prapa Etiopasit". Joabi i tha: "Po pse déshiron të fugosh, biri im? Sidoqoftë nuk do të kesh asnjë shpérblim përlajmin që çon". 23 Dhe tjetri tha: "Sido që t'ë ndodhë, duar të vrapoj". Joabi i tha: "Vrapo!". Atëherë Ahimatsi filloj të vrapojë nëpër rrugën e fushës dhe e kaloi Etiopasin. 24 Davidi ishte ulur midis dy profetëve; roja hipi në çatinë e portës pranë mureve; ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri vraponte krejt vetëm. 25 Roja bërtiti dhe njoftoi mbretin. Mbreti tha: "Në rast se është vetëm, sjell lajme". Dhe ai po afrohej gjithnjë e më tepër. 26 Pastaj roja pa një njeri tjetër që vraponte dhe i thirri rojes së portës: "Ja një tjetër njeri që vrapon vetëm!". Mbreti tha: "Edhe ky sjell lajme". 27 Roja shtoi: "Ménryra e të vrapuarit të t'ë parit më duket si ajo e Ahimatsit, e birit të Tsadokut!". Mbreti tha: "Është një njeri i mirë dhe vjen me lajme të bukurë". 28 Ahimatsi i bërtiti mbretit dhe tha: "Paqe!". Pastaj u shtri përpëra mbretit me fytyrën përlak e tokë dhe tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia yt, që ka lënë në pushtetin tënd njerëzit që kishin ngritur duart kundër mbretit, zotërisë tim!". 29 Mbreti tha: "A është mirë i riu Absalom?". Ahimatsi u përgjigji: "Kur Joabi dërgoi shërbëtorin e mbretit dhe mua, shërbëtorin tënd, pasqë një rrëmujë të madhe, por nuk e di përsë bëhej fjalë". 30 Mbreti i tha: "Kthehu dhe qëndro këtu". Dhe ai u kthye dhe mbeti aty. 31 Pikërsisë në atë qast arriti Etiopasi, i cili tha: "Lajme të mira, o mbret, o imzot. Zoti të ka siguruar sot drejtësi, duke të ciluar nga duart e të gjithë atyre që kishin ngritur krye kundër teje". 32 Mbreti i tha Etiopasit: "A është mirë i riu Absalom?". Etiopasi u përgjigji: "Armiqtë e mbretit, zotërisë tim, dhe tërë ata që ngriheshin kundër teje përlakët, t'ë bëre këtë keqe qofshin si ai i ri!". 33 Atëherë mbreti, duke u dridhur i téri, u ngjit në dhomën që ishte mbi portën dhe qau; dhe thoshte: "O biri im Absalom; biri im, biri im Absalom! Të kisha vdekur unë në vendin tënd, o Absalom, biri im, biri im!".

19 Pastaj i thanë Joabit: "Ja, mbreti qan dhe mban zi përlakët Absalom". 2 Kështu fitorja atë ditë u shndërrua në zi përlakët, sepse populli dëgjoi atë ditë të thuhet: "Mbreti është i dëshpëruar përlakët, që i ka vilitë t'ë tij". 3 Atë ditë populli hyri fshehurazi në qytet, ashtu si largohen fshehurazi dhe tërë turp ata që ia mbathin gjatë betejës. 4 Mbreti kishte mbuluar fytyrën dhe bërtiste me zë të lartë: "O biri im Absalom, o Absalom, biri im,

biri im!". 5 Atëherë Joabi hyri në shtëpi të mbretit dhe tha: "Ti sot mbulon me turp fytyrën e të gjithë njerëve që në këtë ditë shpëtuan jetën tênde, atë të bijve dhe të bijave të tua, jetën e bashkëshortes dhe të konkubinate të tua, 6 sepse ti dashuron ata që tëurrejnë dhe urren ata që të duan; sot ke treguar qartë që komandantët dhe ushtarët nuk kanë asnjë vlerë përlakët; dhe tani kuptoj se, po të ishte gjallë Absalom i dha ne të ishim këtë ditë të téré të vdekur, atëherë do të ishe i kënaqur. 7 Tani, pra, çohu dil dhe foli zemrës së shërbëtorëve të tu, sepse betohem në emër të Zotit se, po nuk dole, asnjeri nuk do të qëndrojë me ty këtë natë; dhe kjo do të ishte fatkeqësia më e madhe që të ka rënë që kur ishe i ri e deri më sot". 8 Atëherë mbreti u ngrit dhe u ul te porta; dhe kjo iu njoftoi tërë popullit, duke thënë: "Ja, mbreti është ulur te porta". Kështu tërë populli dolni prani të mbretit. Ndërkqat ata të Izraelit kishin ikur secili në çadërni e vet. 9 Në të gjitha fiset e Izraelit populli i tërë diskutonte dhe thoshte: "Mbreti na çlironi nga duart e armiqve tanë dhe na shpëtoi nga duart e Filisteive; dhe tani i është dashur të ikë nga vendi përlakët shhakat të Absalomit. 10 Por Absalom, të cilin ne e kishim vajosur mbret mbi ne, vdiq në betejë. Dhe tani pse nuk flisni përlakëmin e mbretit?". 11 Atëherë mbreti David dërgoi t'u thothë priftërinjve Tsadok dhe Abiathar: "Foluni pleqve të Judës dhe u thoni atyre: "Pse ju duhet të jeni të fundit përlakëmin e mbretit në shtëpinë e tij, sepse bisedat e tërë Izraelit kanë arritur deri të mbreti, pikërsisht në këtë shtëpi? 12 Ju jeni véllezër të mi, ju jeni kocka dhe mishi im. Pse duhet të jeni të fundit në kthimin e mbretit?". 13 Dhe i thoni Amasas: "A nuk jen i kocka dhe mishi im? Këtë më bëftë Perëndia, madje edhe më keq, në rast se ti nuk bëhesh përlakët shërbëtorët i ushtrisë në vend të Joabit". 14 Kështu Davidi anoi zemrën e të gjithë njerëzve të Judës, sikur të ishte zemra e një njeriu të vetëm; prandaj ata i dërguan t'i thonë mbretit: "Kthehu ti me gjithë shërbëtorët e tu". 15 Atëherë mbreti u kthye dhe arriti në Jordan; dhe ata të Judës erdhën në Gilgal përlakët i t'i dalë përpëra mbretit dhe përlakët siguruar kalimin e Jordani. 16 Beniaminiti Shimej, bir i Geras, që ishte nga Bahurimi, nxito me njerëzit e Judës t'i dalë përpëra Davidit. 17 Ai kishte me vete një mijë njerëz të Beniaminit dhe Tsiban, shërbëtorin e shtëpisë së Saulit, me pesëmbëdhjetë bijtë e tij dhe njëzet shërbëtorët e tij. Ata e kaluan Jordani para mbretit. 18 Ata kaluan me trap përlakët ta qçar matanë familjen e mbretit dhe përlakët t'ë bëre atë që u dukej e mirë përlakët. Ndërkqat Shimej, bir i Geras, ra përmbyss përpëra mbretit, në çastin kur ai kalonte Jordani, 19 Dhe i tha mbretit: "Mos më ngarko me asnjë faj, imzot, dhe harro të keqen që shërbëtori yt ka bëre ditën që mbreti, zotëria im, dilte nga Jeruzalemi; mbreti të mos e ketë parasysh. 20 Sepse shërbëtori yt pranon se ka mëkatuar. Dhe ja, sot kam genë i pari i tërë shtëpisë së Zofiqit që i dal përpëra mbretit, zotërisë tim". 21 Por Abishai, bir i Tserujahut, filloj të thotë: A nuk duhet të dënohet me vdekje Shimej, sepse ka mallkuar njeriuun e vajosur nga Zoti?". 22 Davidi tha: "Ç'marrëdhënie kam unë me ju, bijtë e Tserujahut, që sot u treguat kundërshtare të mi? A mund ta dënohet sot me vdekje dikë në Izrael? A nuk e di, vallë që sot jam mbret i Izraelit?". 23 Pastaj mbreti i tha Shimeit: "Ti nuk ka përlakët, që i ka vilitë t'ë tij". 24 Edhe Mefiboshethi, nip i Saulit, i doli përpëra mbretit. Ai nuk i kishte mjekuar këmbët, nuk e kishte rruar mjekrën dhe nuk i kishte larë rrobat nga dita që kishte iku mbreti deri në kthimin e tij në paqe. 25 Kur arriti nga Jeruzalemi përlakët t'ë takuar mbretin, ky i tha: "Pse nuk erdhe me mua, Mefibosheth?". 26 Ai u përgjigji: "Om bre, imzot, shërbëtori im më mashtroi, sepse shërbëtori yt kishte thënë: "Unë do të shaloj gomarin, do të hip mbi t'ë dhe do të shkoj me mbretin", sepse shërbëtori yt është çalaman. 27 Përveç kësaj, ai ka shpifur kundër shërbëtorit tënd pranë mbretit, zotërisë sime; por mbreti,

zotëria im, éshtë si një engjëll i Perëndisë; bëj, pra, atë që do të tē pëlqej. **28** Në fakt tërë ata të shtëpisë së atit tim nuk meritojnë tjetër gjë veç vdekjes përpara mbretit, zotërisë tim; megjithatë ti e kisha caktuar shërbëtorin tênd ndër ata që hanin në tryezën tênde. Prandaj çfarë të drejtë tjetër do të kisha pér t'i bërtir mbretit?". **29** Mbreti i tha: "Nuk éshtë nevoja të shtosh fjalë të tjera. Unë kam vendosur; Ti dhe Tsiba ndajini tokat". **30** Atëherë Mefiboshethi iu përgjigji mbretit: "Le t'i marrë të gjitha, sepse mbreti, zotëria im, u kthyen në paqe në shtëpinë e tij". **31** Edhe Galaaditë Barzilaj zbriti nga Rogelimi dhe kaloi Jordanin bashkë me mbretin, pér ta shoqëruar matanë Jordanit. **32** Barzilaj ishte shumë i vjetër, tetëdhjetë vjeç, ai e kishte furnizuar me ushqime mbretin kur ky ndodhej në Mahanaim, sepse ishte shumë i pasur. **33** Mbreti i tha Barzialit: "Eja me mua matanë lumi dhe unë do të kujdesem pér ushqimin tênd pranë meje në Jeruzalem". **34** Por Barzilaj iu përgjigji mbretit: "Sa vjet jetë më kanë mbetur akoma që unë tê shkoj me mbretin në Jeruzalem? **35** Tani unë jam tetëdhjetë vjeç; a mund tê dalloj akoma atë që éshtë e mirë nga ajo që éshtë e keqe? A mund ta shijojë akoma shërbëtori yt atë që ha o atë që pi? A mund tê dëgjojë unë akoma zérin e këngëtarëve dhe tê këngëtarave. Pse shërbëtori yt duhet t'i bëhet barrë mbretit, zotërisë tim? **36** Shërbëtori yt do të shkoj me mbretin matanë Jordanit pér një copë rrugë; po pse mbreti duhet tê ma lajë me një shperblim tê tillë? **37** Por lëre shërbëtorin tênd tê kthehet prapa dha që unë tê mund tê vdes në qytetin tim pranë varrit tê atit tim dhe tê nënës sime! Por ja shërbëtori yt Kimham; le të vijë ai me mbretin, zotërinë tim, dhe bëj pér tê atë që do të tê pëlqej". **38** Mbreti u përgjigji: "Kimhami do të vijë me mua dhe unë do tê bëj pér tê atë që do tê tê pëlqej ty; po, unë do tê bëj pér ty të gjitha ato që më kërkon". **39** Kështu têrë populli kaloi Jordanin dhe e kaloi edhe mbreti. Pastaj mbreti e puthi Barzilain dhe e bekoi, dhe ai u kthyen në shtëpinë e vet. **40** Mbreti vazhdoi rrugën në drejtim të Gilgalit, i shogëruar nga Kimhami. Tërë populli i Judës e përcollti mbretin dhe kështu bëri edhe gjysma e popullit të Izraelit. **41** Atëherë tërë Izraelitët erdhën të mbreti dhe i thanë: "Pse vëllezërit tanë, njerëzit e Judës, të kanë marreq fshehuraz dhe kanë bërtë tê kalojnë Jordanin mbreti, familia e tij dhe tê gjithë njerëzit e Davidit?". **42** Tërë njerëzit e Judës iu përgjigjën njerëzve të Izraelit: "Sepse mbreti éshtë fisi ynë i afërt. Pse zemëroheni pér këtë? Mos kemi ngrënë, vallë me shpenzimet e mbretit, ose na ka dhënë ndonjëherë dhurata?". **43** Por njerëzit e Izraelit iu përgjigjën njerëzve të Judës, duke thënë: "Ne na takojnë dhjetë pjesë tê mbretit, prandaj Davidi éshtë më tepër yni se sa juaji; pér çfarë arësyte na keni përcmuar? Nuk kemi qenë në të parët që propozuam kthimin e mbretit tonë?". Por fjalë e njerëzve të Judës ishte më e ashpër se ajo e njerëzve të Izraelit.

20 Ndodhej aty një keqbërës i quajtur Sheba, bir i Bikrit, një Beniaminit, i cili i ra borisë dhe tha: "Nuk kemi asnjë pjesë me Davidin dhe asnjë trashëgimi me birin e Isait. O Izraelitë, secili tê shkoj në çadrën e vet". **2** Kështu têrë njerëzit e Izraelit e braktisën Davidin pér tê ndjekur Shebin, birin e Bikrit. Por njerëzit e Judës mbetën tê bashkuar me mbretin e tyre dhe e shoqëruan gjë Jordanit deri në Jeruzalem. **3** Kur mbreti David hyri në shtëpinë e tij në Jeruzalem, i mori tê dhjetë konkubinat që kishte lënë pér tê ruajtur shtëpinë dhe i vendosi në një banesë tê mbikqyrur; ai i mbante ato, por nuk hynte te ato; kështu ato mbetën të mbyllura deri ditën e vdekjes së tyre, në një gjendje vejërie. **4** Pastaj mbreti i tha Amasas: "Më mblidh njerëzit e Judës brenda tri ditëve dhe ti vetë tê jesh këtu". **5** Amasa u nis, pra, pér tê mbledhur njerëzit e Judës, por vonoi tej afatit të caktuar. **6** Atëherë Davidi i tha Abishait: "Sheba, biri i Bikrit, do tê na bëjë më keq se Absalom; merr shërbëtorët e zotërisë tênd dhe ndiqe që tê mos shtjerë në

dorë qytete tê fortifikuara dhe tê na shpëtojë". **7** Nën komandën e tij shkuan njerëzit e Joabit: Kerethejtë, Pelethejtë dhe tërë njerëzit më trima; dolën nga Jeruzalemi pér tê ndjekur Sheban, birin e Bikrit. **8** Kur ata arritën pranë gurit tê madh që éshtë në Gabaon, Amasa u doli përpara. Joabi kishte veshur një uniformë ushtarake, mbi tê cilën kishte brezin me një shpatë në këllëfin e ngritur me ijet; ndërsa po ecë përpara, shpatë i ra. **9** Joabi i tha Amasas: "A je mirë, vëllai im?". Pastaj Joabi me dorën e djathtë e kapi Amasan nga mjekra pér ta puthur. **10** Amasa nuk vuri re shpatën që Joabi kishte në dorën tjetër; me tê ai e goditi në bark dhe përbrëndësat e barkut u përhapën pér tokë pa e goditur pér së dyti, dhe ai vdiq. Pastaj Joabi dhe i vëllai Abishai filluan tê ndiqnin Sheban, birin e Bikrit. **11** Ndërkaj njeri prej të rinxive të Joabit kishte mbetur pranë Amasës dhe thoshtë: "Kush e do Joabin dhe kush éshtë pér Davidin le tê shkojnë pas Joabit!". **12** Por Amasa po përpëlqite në gjak, në mes tê rugës. Kur ai njeri vuri re që têrë populli po ndalej, e têrhoqi zvarrë Amasan jashtë rrugës në një fushë dhe i hodhi sipër një mantel, sepse të gjithë ata që i afroheshin ndaleshin. **13** Kur u hoq nga rruga, të gjithë vazhduan pas Joabit pér tê ndjekur Sheban, birin e Bikrit. **14** Joabi kaloi në tê gjitha fiset e Izraelit deri në Abel dhe në Beth-Maakah. Tê gjithë Berejtë u mblohdhën dhe i shkuan pas. **15** Shkuan pastaj tê rrerhoinë Sheban në Abel të Beth-Maakahut dhe ndërtuan kundër qytetit një ledh prej dheu që ngrinej pranë mureve; têrë njerëzit që ishin me Joabin përpigeshin tê démontin muret pér t'i rrëzuar. **16** Atëherë një grua e urtë thirri nga qyteti: "Dëgjoni, dëgjoni! Ju lutem, i thoni Joabit të afrohet, sepse dua t'i flasi". **17** Kur iu afrua, grua e pyeti: "A je ti Joabi?". Ai u përgjigji: "Jam unë". Atëherë ajo i tha: "Dëgio fjalët e shërbëtores sate". Ai u përgjigji: "Po dëgioj". **18** Ajo vazhdoi: "Dikur e kishin zakon tê thonin: "Do t'i kërkjmë këshillë Abelin", sepse kështu problemi ishte i zgjidhur. **19** Jemi në një nga qytetet më paqësore e më besnikë të Izraelit; dhe ti kérkon tê shkatërosh një qytet që éshtë një nënë në Izrael. Pse kérkon tê shkatërosh trashëgiminë e Zotit?". **20** Joabi u përgjigji: "Qoftë larg, larg meje mendimi i shkatërrimit dhe i shkretimit. **21** Punët nuk qëndrojnë kështu; një njeri nga krahina malore e Efraimit i quajtur Sheba, bir i Bikrit, ka ngritur dorën kundër mbretit, kundër Davidit. Më dorëzoni vetëm atë dhe unë do tê largohem nga qyteti". Grua e i tha Joabit: "Ja, koka e tij do tê hidhet nga muri". **22** Atëherë grua e i tha: "Me urtësinë e saj, iu drejtua têrë popullit; kështu ia prenë kokën Shebas, birit të Bikrit, dhe ia hodhën Joabit. Ky urdhëroi t'i bien borisë dhe tê gjithë u larguan nga qyteti dhe secili shkoi në çadrën e vet. Pastaj Joabi u kthyen në Jeruzalem pranë mbretit. **23** Joabi ishte në krye të gjithë ushtrise së Izraelit; Benajahu, bir i Jehojudit, ndodhej në krye të Keretheve dhe tê Peletheve. **24** Adorami merrej me haraçet; Jozafati, bir i Ahiludit, ushtrone funksionin e kançelierit; **25** Sheva ishte sekretar; Tsadoku dhe Abiathari ishin priftërinj; **26** dhe Ira i Jairit ishte kryeministri i Davidit.

21 Në kohën e Davidit pati zi buke pér tre vjet me radhë; Davidi kërkoi fytyrën e Zoti dhe Zoti i tha: "Kjo ndodh pér shkak të Saulit dhe tê shtëpisë së tij gjakatare, sepse ai i ka bërë tê vdesin Gabaonitë". **2** Atëherë mbreti thirri Gabaonitë dhe u foli atyre. (Gabaonitët nuk u përkisnin bijve tê Izraelit, por ishin mbeturina të Amoreje; bijtë e Izraelit ishin betuar se do t'i kursenin, por Sauli, në zellin e tij tê madh pér bijtë e Izraelit dhe tê Judës, ishte orvatur t'i shfaroste). **3** Atherë Davidi u tha Gabaonitëve: "Çfarë duhet tê bëj pér ju dhe në c'ményrë duhet tê veproj pér tê ndreqr gabimin e bërë, me qëllim që ju tê bekoni trashëgiminë e Zotit?". **4** Gabaonitët u përgjigjën: "Ne nuk na intereson tê kemi ar apo argjend nga Sauli apo nga shtëpia e tij, as duhet tê vrsni pér ne ndonjë njeri në Izrael". Mbreti tha: "Atë që kërkoni, unë do

ta bëj për ju". 5 Ata iu përgjigjën mbretit: "Për njeriun që na ka konsumuar dhe që ka menduar të na shfarosë për të na zhdukur nga tërë territori i Izraelit, 6 të na dorëzohen shtatë burra nga trashëgimtarët e tij dhe ne do t'i varim përparrë Zotit në Gibeah të Saulit, që është i zgjedhuri i Zotit". Mbreti tha: "Do t'jua dorëzoj". 7 Mbreti e kurseu Mefoboshethin, birin e Jonathanit, bir të Saulit, për shkak të betimit të Zotit që ekzistonte midis tyre, midis Davidit dhe Jonathanit, birit të Saulit. 8 Por mbreti mori dy bijtë që Ritspah, bija e Ajahut, i kishte lindur Saulit, Armonin dhe Mefibeshethin, dhe pesë bijtë që Mikal, e bija e Saulit, i kishte lindur Adrielit nga Mehola, birit të Barzilait, 9 dhe ua dorëzoj Gabaonitëve, që i varën në mal, përparrë Zotit. Kështu u vranë në ditët e para të korrijeve, kur filloi korrra e elbit. 10 Ritspah, e bija e Ajahut, mori një mblesë të ashpër dhe e shtriu mbi shkëmb, duke qendruar aty nga fillimi i korrijes deri sa mbi ta ra shi nga qelli. Ajo nuk i lejoi shpendët e qilljet të zbrisnin. 11 Kur i treguan Davidit atë që kishte bërë Ritspah, bija e Ajahut, konkubinë e Saulit, 12 Davidi shkoi të marrë eshrat e Saulit dhe ato të Jonathanit, birit të tij, nga banorët e Jabeshit të Galaadit, që i kishin marrë me vete nga sheshi i Beth-Shanit, ku Filistejt i kishin varur kur kishin mundur Saulin në Gilboa. 13 Ai solli që andej eshrat e Saulit dhe ato të birit të tij, Jonathanit, dhe u mblohdhën edhe eshrat e atyre që ishin varur. 14 Eshrat e Saulit dhe të Jonathanit, birit të tij, u varroën në vendin e Beniaminit, në Tselah, në varret e Kishit, atit të Saulit. Kështu bënë të gjitha ato që mbreti kishte urdhëruar. Pas kësaj Perëndia dëgjoi lutjen që u bë për vendin. 15 Filistejtë i shpallën përsëri luftë Izraelit dhe Davidi zbriti me gjithë shërbëtorët e tij për të luftuar kundër Filistejeve; dhe Davidi u lodh; 16 Ishbi-Benobi, një nga pasardhësit e gjigantëve që kishte një shtizë që peshonte treqind sikla bronzi dhe mbante në brez një shpatë të re, kishte ndër mend të vriste Davidin; 17 por Abishai, bir i Tserujahut, shkoi në ndihmë të mbretit, goditi Filisteun dhe e vrau. Atëherë njerëzit e Davidit u betuan: "Ti nuk do të dalësh më me ne për të luftuar dhe nuk do ta shuash llambën e Izraelit". 18 Pas kësaj u bë një betejë tjeter me Filistejtë në Gob; atëherë Hushathit Sibekai vrau Safin, një nga pasardhësit e gjigantëve. 19 U bë një betejë tjeter me Filistejtë në Gob; dhe Elhanani, bir i Jaare-Oregimit nga Betlemi, vrau vëllanë e Goliathit nga Gathi; shkopi i shtizës së tij ishte shuli i vegjës së endësít. 20 U bë një betejë tjeter në Gath, ku ishte një njeri me shtat të lartë, i cili kishte gjashtë gishtërinj në çdo dorë dhe gjashtë gishtërinj në çdo këmbë, gjithsej njëzet e katër gishtërinj; edhe ai ishte një pasardhës i gjigantëve. 21 Ai e fuu Izraelin, por Jonathan, bir i Shimeahut, vëlla i Davidit, e vrau. 22 Këta të katër ishin pasardhësit e gjigantëve në Gath. Ata u vranë nga dora e Davidit dhe e shërbëtorëve të tij.

22 Davidi i drejtoi Zotit fjalët e këtij kantiku ditën që Zoti e çlroi nga duart e të gjithë armiqve të tij dhe nga dora e Saulit. Ai tha: "Zoti është fortesa ime, kalaja ime dhe çlirimtarë im, 3 Perëndia im, shkëmbi në të cilin strehohem, mburoja ime, fuqia e shpëtimit tim, strehimi im i lartë, streha ime. O shpëtimtarë im, ti më shpëton nga dhunai! 4 Unë i kërkoj ndihmë Zotit që meriton të lavdërohet, dhe kështu më shpëto nga duart e armiqve të mi. 5 Valët e vdekjes më kishin rrerthuar dhe përenjitet e shkatërrimit më kishin tmerruar. 6 Dhimbjet e Sheolit më kishin zënë dhe lakin e vdekjes e kisha para syve. (Sheol h7585) 7 Në ankthin tim i kërkova ndihmë Zotit dhe i klithma Perëndisë tim. Ai e dëgjoi zërin tim nga tempulli ku ndodhej dhe klithma ime arriti në veshët e tij. 8 Atëherë toka u trondit dhe u drodh, themelet e qiejve u lëkundën dhe u shkundën, sepse ai ishte tërë zemërim. 9 Një tým ngjitej nga fejzat e hundës së tij dhe një zjarr përvëlues i dilte nga goja; prej tij dlinin thëngjji. 10 Ai i uli qiejët dhe zbriti me një mjegull të dendur poshtë këmbëve të tij. 11 Ai rrinte kaluar mbi një kerubin, fluturonte dhe

dukej mbi flatrat e erës. 12 Si shatorre rrëth vetes kishte vënë terrin, errësirën e ujërave dhe retë e dendura të qellit. 13 Nga shkëlqimi që i priste dlinin thëngjji. 14 Zoti gjëmoi në qejt dhe Më i Larti bëri të dëgjohet zëri i tij. 15 Hodhi shigjetat dhe shpérndau armiqtë, hodhi shigjetat e tij dhe i shpérndau. 16 Atëherë doli shtrati i detit dhe themelet e botës u zbuluan, me qortimin e Zotit, me erën që shfrynë, fejzat e hundës së tij. 17 Ai nga lart shtriu dorën dhe më kapi, më nxori nga ujërat e mëdha. 18 Më çlroi nga armiku im i fuqishëm dhe nga ata që më urrenin, sepse ishin më të fortë se unë. 19 Ata ishin ngritur kundër meje ditën e mjerimit tim, por Zoti që përkrahësi im, 20 ai më çoi larg tyre; ai më shpëtoi sepse i pëlqej. 21 Zoti më ka shpërblyer simbas së drejtës sime dhe më ka dhënë simbas pastërtisë së duarve të mia, 22 sepse kam ndjekur rrugët e Zotit dhe nuk jam larguar pabesish nga Perëndia im. 23 Sepse kam mbajtur para vetes të gjitha ligjet e tij dhe nuk jam larguar nga statutet e tij. 24 Kam qenë i ndershëm me të dhei i jam ruajtur paudhësisë. 25 Prandaj Zoti më ka dhënë simbas së drejtës sime, simbas pastërtisë sime përparrë syve të tij. 26 Ti tregohesh i mëshirshëm me njeriun e përshtiprshëm dhe i drejtë me njeriun e drejtë; 27 ti tregohesh i pastër me njeriun e pastër dhe dinak me njeriun e çorodit. 28 Ti shpëton njerëzit e hidhëruar, por shikimi yt ndalet mbi kryelartët për t'i ulur. 29 Po, ti je drita ime, o Zot; Zoti ndriçon terrin tim. 30 Me ty mund të sulmoj një grup, me Perëndinë tim mund të kapërcej një mur. 31 Rruja e Zotit është e përsosur; fjala e Zotit është purifikuar me zjarrin. Ai është mburoja e të gjithë atyre që kanë shpresë tek ai. 32 Në fakt kush është Perëndi përvëc Zotit? Dhe kush është Kalaja përvëç Perëndisë tonë? 33 Zoti është kalaja ime e fuqishme, ai e bën të përsosur rrugën time. 34 Ai i bën këmbët e mia si ato të drerit dhe më bën të mbahem mirë në vendet e mia të larta. 35 Ai i mëson duart e mia për betejë dhe krahët e mia mund të tendosin një hark prej bronzi. 36 Ti më ke dhënë edhe mburojnë e shpëtimit tënd dhe mirësia jote më ka bërë të madh. 37 Ti i ke zgjedhur hapat e mia dhe këmbët e mia nuk kanë ngurruar në këtë rast. 38 Unë i kam ndjekur armiqtë e mi dhei i kam shkatërruar, nuk jam kthyer prapa para se t'i shfarosja. 39 I kam shkatërruar dhe shtypur, dhe ata nuk kanë mundur më të ngrishni kundër meje; ata kanë rënë nën këmbët e mia. 40 Ti më ke dhënë forcë në betejë, dhe bëre që të më përulen ata që ngriheshin kundër meje; 41 bëre që të më kthenin kurrizin armiqtë e mi përparrë meje, dhe unë zhduka ata që më urrenin. 42 Ata shikuan, por nuk pati njeri që t'i shpëtonte; i klithën Zotit, por ai nuk iu përgjigj atyre. 43 Unë i thërmova si pluhuri i tokës, i copëtova dhe i shkela si balta e rrugëve. 44 Ti më ke çliruar nga mosmarrëveshjet e popullit tim, më ke ruajtur si udhëheqës i kombeve; një popull që nuk e njihja më ka shërbyer. 45 Blijtë e të huajve më nënshtrohen mua; sa më dëgjojnë, më binden. 46 Blijtë e të huajve kanë humbur guxmin, kanë dalë duke u dridhur nga fortesarat e tyre. 47 Rroftë Zoti! Qoftë e bekuar Fortesa ime! U lartësoftë në qell Perëndia, Fortesa e shpëtimit tim! 48 Është Perëndia që hakmerret për mua, që më nënshtron popujt, 49 dhe më liron nga armiqtë e mi. Ti më larton mbi ata që ngrihen kundër meje dhe më çliron nga njeriu i furishëm. 50 Prandaj, o Zot, do të të kremitoj midis kombeve dhe do të këndojë lavdinë e emrit tênd. 51 Lirime të mëdha i siguron mbretit të tij, sillet dashamirës me të vajosurin, me Davidin dhe me pasardhësit e tij përijetë".

23 Këto janë fjalët e fundit të Davidit. Kështu thotë Davidi, bir i Isait, kështu thotë njeriu që u ngrit lart, i vajosuri i Perëndisë së Jakobit, këngëtari i ëmbëli i Izraelit: 2 "Fryma e Zotit ka folur nëpërmjet meje e fjalës e tij ka qenë mbi buzët e mia. 3 Perëndia i Izraelit ka folur, Kalaja e Izraelit më ka thënë: "Ai që

mbretëron me drejtësi mbi njerëzit, ai që mbretëron në frikën e Perëndisë, 4 është si drita e mëngjesit në të dalë të diellit, në një mëngjes pa re, ashtu si shkëlqimi mbas shiut, që bën të mbijë bari i njomë nga dheu". 5 A nuk është vallë kështu shtëpia ime përparrë Perëndisë? Sepse ai ka lidhur me mua një besëlidhje të përjetshme që parashikon çdo gjë dhe që është e sigurt. A nuk do të bëjë ai të lulëzojë shpëtimi im i plotë dhe të gjitha ato që unë dëshiroj? 6 Njerëzit e kobshëm do të hidhen tej të gjithë si gjembut, sepse nuk mund të kapen me duar. 7 Kush i prek duhet të armatoset me një hekur ose me shkopin e një ushte; ato digjen plotësisht në vend me zjar". 8 Këto janë emrat e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit: Josheb-Bashshebethi, Tahkemoniti, prijes i oficerive kryesorë. Atë e quajtën Etsenini Adino; sepse kishte vrarë tetëqind njerëz në një herë të vetme. 9 Pas tij vinte Eleazari, bir i Dodas, që ishte bir i Ahohit, një ndër tre luftëtarët trima që ishin me Davidin, kur sfiduan Filistejtë e mbledhur për të luftuar, ndërsa Izraelitët ishin tërhequr. 10 Ai u ngrit dhe i goditi Filistejtë, deri sa dora e tij e rraskapitur i ngriu me shpatën. Atë ditë Zoti korri një fitore të madhe dhe populli shkoi pas tij vetëm pér të bérë plaçkë. 11 Prapa tij vinte Shamahu, bir i Agesë, Hararitit. Filistejtë ishin mbledhur në një numër të madh në një fushë të mbjellë me thjerrëza. Populli ia kishte mbathur përparrë Filisteje, 12 por Shamahu, ishte vendosur në mes të kampit dhe e mbrojtë atë, dhe bëri kërdinë në radhët e Filistejeve. Kështu Zoti korri një fitore të madhe. 13 Tre nga tridhjetë kërkrat zbrirën në kohën e korries dhe erdhën te Davidi në shpellën e Adullamit, ndërsa një grup Filistejsh kishte ngritur kampin e tij në luginën e gjigantëve. 14 Davidi ndodhej atëherë në kala dhe kishte një garnizon Filistejsh në Betlem. 15 Davidi pati një dëshirë të madhe dhe tha: "Ah, sikur dikush të më jepet që pija ujë nga pusi i Betlemit, që është afër portës". 16 Të tre trimat çanë në mes të kampit të Filistejeve dhe morën ujë nga pusi i Betlemit, pranë portës; pastaj e morën me vete dhe ia çuan Davidit. Por ai nuk desh ta pinte, por e derdhi përparrë Zotit, 17 duke thënë: "Larg qoftë pér mua, o Zot, një veprim i tillë! A nuk u vu, vallë gjaku i njerëzve, jeta e tyre në rrezik?". Dhe nuk deshi ta pinte. Kështu vepruan ata tre trima. 18 Abishai, vëlla i Joabit dhe biri Tserujahut, ishte prijës i një treshë jetët. Ngriti ushtën e tij kundër treqind njerëzve dhe i vran; kështu u bë i famshëm në mes të treve. 19 Ishte më i dëgjuari i treshes; prandaj u bë dhe kryetari i tyre, por nuk arriti të barazohet me tre të parët. 20 Benajahu, bir i Jehojadit, bir i një trimi nga Kabtseeli, bëri trimëri të mëdha. Vrau dy heronj të Moabit, që ishin si luanë. Zbriti edhe në mes të një sterne ku vrau një luan, një ditë që binte borë. 21 Ai vrau gjithastu një Egjiptas gjigand që kishte në dorë një shtizë; por Benajahu i dol përballë me një bastun, i hoqi nga dora shtizën dhe e vrau me shtizen e tij. 22 Këto gjëra bëri Benajahu, bir i Jehojadit, dhe u bë i famshëm ndër të tre trima. 23 Ishte më i dëgjuari i të tridhjetëve, por nuk arriti të barazohet me treshen e parë. Davidi e bëri shef të truprojes së tij. 24 Pastaj vinin: Asaheli, vëlla i Joabit, njeri nga tridhjetët; Elhanani, bir i Dodos, nga Betlemi; 25 Shamahu nga Harodi; Elika nga Harodi; 26 Heleci nga Palti; Ira, bir i Ikeshit, nga Tekoa; 27 Abiezeri nga Anathothi; Mebunai nga Husha; 28 Tsalmoni nga Ahoahu; Maharai nga Netofa; 29 Helebi, bir i Baanahut (nga Netofa); 30 Benajahu nga Pirathoni; Hidai nga përrerjëtë e Gaashit; 31 Abi-Alboni nga Arbathi; Aznavethi nga Barhumi; 32 Eliahba nga Shaalboni (nga bijtë e Jasenit), Jonathan; 33 Shamahu nga Harari; Ahiam, bir i Sharit, nga Harari; 34 Elifeleti, bir i Asbasit, bir i një Maakathue; Eliami, bir i Ahihotfelit, nga Gilo; 35 Hetsrai nga Karmeli; Paarai nga Arabi; 36 Igali, bir i Nathanit, nga Tsobahu; Bani nga Gadi; 37 Tseleku, Amoniti; Naharai nga Beerothi (shqyrtar i Joabit, birit të

Tserujahut); 38 Ira nga Jetheri; Garedi nga Jetheri; 39 Uriahu, Hiteu. Gjithsej tridhjetë e shtatë veta.

24 Zemërimi i Zotit u ndez përsëri dhe ai nxiti Davidin kundër popullit, duke i thënë: "Shko të bësh regjistrimin e Izraelit dhe të Judës". 2 Kështu mbreti i tha Joabit, komandanit të ushtrisë që ishte me të: "Shko nëpër të gjitha fiset e Izraelit, nga Dani deri në Beer-Sheba, dhe bëni regjistrimin e popullsisë që unë të di munrin e saj". 3 Joabi iu përgjigji mbretit: "Zoti, Perëndia yt, ta shumëzojë popullin njëqind herë më tepër nga c'është dhe sytë e mbretit, të zotërisë tim, të mund ta shohin këtë gjë. Po pse mbreti, zotëria im, e dëshiron një gjë të tillë?". 4 Megjithatë urdhëri i mbretit iu imponua Joabit dhe kërkevë të ushtrisë. Kështu Joabi dhe kërkejt e ushtrisë u larguan nga mbreti dhe shkuan të bëjnë regjistrimin e popullsisë së Izraelit. 5 Ata kaluan Jordanin dhe ngriten kampin e tyre në Aroer, në të djathtë të qytetit që ishte në mes të luginës së Gadit dhe në drejtum të Jezerit. 6 Pastaj shkuan në Galaad dhe në vendin e Tahtim-Hodshit; pastaj vajtinë në Dan-Jaan dhe në rrëthinat e Sidonit. 7 Shkuan edhe në kalanë e Tiros dhe në të gjitha qytetet e Hivejeve dhe të Kananejeve, dhe arritën në jug të Judës, deri në Beer-Sheba. 8 Kështu përshtuan téré vendin dhe mbas nëntë muajsh e njëzet ditë u kthyen përsëri në Jeruzalem. 9 Joabi i dorëzoi mbretit shifrën e regjistrimit të popullsisë: kishte në Izrael tetëqind mijë njerëz të fortë, të aftë për të përdorur shpatën, por njerëzit e Judës ishin pësëqind mijë. 10 Por, mbasi bëri regjistrimin e popullsisë, zemra e Davidit e qortoi shumë rëndë atë dhe ai i tha Zotit: "Kam kryer një mëkat shumë të rëndë duke vepruar në këtë mënyrë; por tanë, o Zot, shlyej paudhësinë 11 Kur në mëngjes Davidi u ngrit, fjalë e Zotit iu drejta profetit Gad, shikuesit të Davidit, duke thënë: 12 "Shko e i thuaj Davidit: Kështu thotë i Zoti: "Unë të propozoj tri gjëra; zgjidh njerëzin prej tyre dhe unë do ta bëj atë pér ty".". 13 Kështu Gadi shkoi te Davidi pér t'i njofuar ngjarjen dhe i tha: "A do që të vijnë pér ty shtatë vjet zi buke në vendin ténë, apo tri vjet arratisje përparrë armiqe që të ndjekin, apo tri ditë murtaje në vendin tенд? Tani mendhu dhe shiko pak se çfarë përgjigje duhet t'i jap atij që më ka dërguar". 14 Davidi i tha Gadit: "Gjendem në një situatë téré ankth! Le të bie edhe në duart e Zotit, sepse dhembshuria e tij është e madhe, por mos rënca në duart e njerëzve!". 15 Kështu Zoti dërgoi murtajen në Izrael, nga ai mëngjes deri në kohën e caktuar. Shtatëdhjetë mijë veta të popullit vdiqën nga Dani deri në Beer-Sheba. 16 Ndërsa engjelli e shtrinte dorën mbi Jeruzalem pér ta shkatërruar, Zotit i erdhë keq pér këtë fatkeqësi dhe i tha engjelli që shfaroste popullin: "Mjaft! Tani térhique dorën!". Engjelli i Zoti ndodhej afër lëmit të Araunahut, Gebuseit. 17 Kur Davidi pa engjellin që godiste popullin, i tha Zotit: "Ja, unë kam kryer një mëkat, kam vepruar në mënyrë të padrejtë, por këto dele c'kanë bërë? Prandaj dora jote të drejtotohet kundër meje dhe kundër shtëpisë së atit tim!". 18 Atë ditë Gadi erdhë te Davidi dhe i tha: "Shko dhe ndërtó një altar pér Zotin në lëmin e Araunahut, Gebuseit". 19 Kështu Davidi shkoi, simbas fjalës së Gadit, ashtu si kishte urdhëruar Zoti. 20 Araunahu shkoi dhe dalloj mbretin dhe shërbëtorët e tij që drejtosheshin nga ai; atëherë ai dolë dhe u shtrit para mbretit me fytyrën pér tokë. 21 Pastaj Araunau tha: "Pse mbreti, zotëria im, ka ardhur te shërbëtori i tij?". Davidi u përgjigji: "Pér të blerë nga ti këtë lémë dhe pér të ndërtuar mbi të një altar pér Zotin, me qëllim që mjerimi të largohet nga populli". 22 Araunahu i tha Davidit: "Mbreti, zotëria im, le të marrë dhe të ofrojë atë që i pëlgjen! Ja qetë e olokaustit; veglat e shirjes dhe zgjedha e qeve do të shërbejë si dru. 23 O mbret, të gjitha këto gjëra Araunahu ia fal mbretit". Pastaj Araunahu i tha mbretit: "Zoti, Perëndia yt, të qoftë i mbarë!". 24 Por mbreti iu përgjigj

Araunahut: "Jo, unë do t'i blej këto gjëra nga ti me çmimin që kushtojnë, dhe nuk do t'i ofrojë Zotit, Perëndisë tim, olokauste që nuk më kushtojnë asgjë". Kështu Davidi bleu lëmin dhe qetë pér pesëdhjetë sikla argjendi. 25 Pastaj Davidi ndërtoi në atë vend një altar pér Zotin dhe ofroi olokauste dhe flijime falenderimi. Kështu Zoti mori parasysh lutjen e bërë nga vendi dhe mjerimi u largua nga populli i Izraelit.

1 i Mbretërvé

1 Tani mbreti David ishte plak dhe i shtyrë në moshë dhe, me gjithëse e mbulonin me rroba, nuk ngrohej dot. **2** Prandaj shërbëtorët e tij thanë: "Të kërkohet pér mbretin, zotërinë tonë, një vajzë e virgjër që ta ndihmojë atë, të kujdeset pér të dhe të flerë mbi gjirin e tij; kështu mbreti, zotëria jonë, do të mund të ngrohet". **3** Atëherë kërkuan në të gjithë territorin e Izraelit një vajzë të bukur dhe gjetën Abishagin, Shunamitën, dhe e çuan te mbreti. **4** Vajza ishte shumë e bukur, kujdeset pér mbretin dhe i shërbente; por mbreti nuk e rjobu. **5** Adonijahut, birit të Hagithit, i qe rritur mendja, dhe thoshtë: "Do të jem unë mbret!". Dhe gjeti qerre, kalorës dhe pesëdhjetë njerëz që të vrapon para tij. **6** (I ati i tij nuk e kishte qortuar kurrë në jetën e tij, duke i thënë: "Pse bën këshut?"). Edhe Adonijahu ishte shumë i bukur dhe kishte lindur mbas Absalomit). **7** Ai u mor vesh me Joabin, birin e Tserujahut, dhe me priftin Abiathar, të cilët i vajtën pas Adonijahut dhe e ndihmuan. **8** Por prifti Tsadok, Benajathi, bir i Jehojadit, profeti Nathan, Shimeji, Rei dhe trimat e Davidit nuk ishin me Adonijahun. **9** Adonijahu flloj dele, që dhe viçë të majmë pranë shkëmbit të Zohelit, që ndodhet afër kroit të Rogelit dhe ftoi të gjithë vëllezërit e tij, bij të mbretit, dhe të gjithë njerëzit e Judës që ishin në shërbim të mbretit. **10** Por nuk ftoi profetin Nathan, as Banajahun, as trimat, as Salomonin, vëllanë e tij. **11** Atëherë Nathani i foli Bath-Shebës, nënës së Salomonit, dhe i tha: "Nuk ke dëgjuar që Adonijahu, bir i Hagithit, është bërë mbret, dhe Davidi, zotëria ynë, nuk e di aspak?". **12** Prandaj më lejo të të jap një këshillë, që të shpëtosh jetën tënde dhe atë të birit tënd, Salomonit. **13** Shko, hyr te mbreti David dhe i thua: "O mbret, o imzot, a nuk i je betuar vallë shërbëtores sate duke thënë: Biri yt Salomoni ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim? Pse, pra, u bë mbret Adonijahu?". **14** Pastaj, ndërsa ti do të jesh akoma duke folur me mbretin, unë do të hyj pas teje dhe do të mbështes fjalët e tua". **15** Kështu Bath-Sheba hyri në dhomën e mbretit. (Mbreti ishte shumë plak dhe shërbej nga Shunamitja, Abishagai). **16** Bath-Sheba u përul dhe ra përmbyss përpëra mbretit. Mbreti i tha: "Çfarë do?". **17** Ajo iu përgjigji: "O imzot, ti i je betuar shërbëtores sate në emër të Zotit, Perëndisë tënd, duke thënë: "Biri yt Salomoni ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim". **18** Tani përkundrazi Adonijahu është bërë mbret dhe ti, o mbret, o imzot as nuk e di fare. **19** Ai ka fluar një numër të madh qesh, viçash të majmë dhe delesh; ka ftuar tërë bijat e mbretit, priftin Abiathar dhe Joabin, komandanit e ushtrisë, por nuk ka ftuar Salomonin, shërbëtorin tënd. **20** Tani sytë e tërë Izraelit janë kthyer nga ti o mbret, o imzot, që ti t'u tregosh atyre kush do të ulet në froni e mbretit, zotit tim, mbas tij. **21** Përndryshe ka pér të ndodhur që kur mbreti, zotëria ime, do të flerë me gjithë etërit e tij, unë dhe biri im Salomon do të trajtohem si fajtorë". **22** Ndërsa ajo fliste akoma me mbretin, arriti profeti Nathan. **23** Atëherë ia njoftuan mbretit ngjarjen, duke thënë: "Ja profeti Nathan!". Ky hyri në prani të mbretit dhe u shtri para tij me fytyrën pér tokë. **24** Nathani tha: "O mbret, o imzot, ndofte ke thënë: "Adonijahu do të mbretërojë pas meje dhe do të ulet mbi froni tim?". **25** Në fakt sot ai zbriti dhe flloj një numër të madh qesh, viçash të majmë dhe delesh, ftoi tërë bijëtë e mbretit, kërët e ushtrisë dhe priftin Abiathar; dhe ja tani ata po hanë e pinë përpëra tij dhe thonë: "Rroftë mbreti Adonijah". **26** Por ai nuk më ka ftuar mua, shërbëtorin tënd, as priftin Tsadok, as Benajahun, birin e Jehojadit, as Salomonin, shërbëtorin tënd. **27** Kjo, a u bë pikërisht nga mbreti, zoti im, pa i njoftuar shërbëtorit tënd kush do të ulet në froni e mbretit, të zotit tim, mbas tij?". **28** Mbreti David,

duke u përgjigjur, tha: "Thirrmëni Bath-Shebën". Ajo hyri te mbreti dhe qëndroi më këmbë para tij. **29** Mbreti u betua dhe tha: "Ashtu siç është e vërtetë që ron Zoti, i cili ka liruar jetën time nga çdo fatkeqësi, **30** unë do të bëj sot pikërisht atë që të jam betuar pér Zotin, Perëndinë e Izraelit, duke thënë: "Biri yt Salomon ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim në vendin tim". **31** Bath-Sheba u përul me fytyrën pér tokë, ra përmbyss para mbretit dhe tha: "O Zot, bëj që mbreti David të jetojë përfjetë!". **32** Pastaj mbreti David tha: "Thirrmëni priftin Tsadok, profetin Nathan dhe Benajahun, birin e Jehojadit". Ata erdhën në prani të mbretit. **33** Mbreti u tha atyre: "Merrni me vete shërbëtorët e zotit tuaj, e hipeni birin tim Salomon mbi mushkën time dhe e zbrisni në Gihon. **34** Atje prifti Tsadok dhe profeti Nathan tha vajosin mbret të Izraelit. Pastaj i bini borisë dhe thoni: "Rroftë mbreti Salomon!". **35** Do të shkoni, pra, pas tij dhe ai do të vijë të ulet mbi froni tim dhe do të mbretërojë në vendin tim, sepsë e kam bërë princ të Izraelit dhe të Judës". **36** Benajahu, bir i Jehojadit, iu përgjigji mbretit duke thënë: "Amen! Kjo është edhe dëshira e Zotit, Perëndisë së mbretit zotit tim! **37** Ashtu si ka qenë Zoti me mbretin, zotin tim, kështu qoftë me Salomonin dhe e bëftë froni tim më të madh se froni i mbretit David, i zotit tim!". **38** Atëherë prifti Tsadok, profeti Nathan, Benajahu, bir i Jehojadit, Kerethetjtë dhe Pelethetjtë, dolën e hipën Salomonin mbi mushkën e mbretit David dhe e çuan në Gihon. **39** Prifti Tsadok mori birrin e vajit nga tabernakulli dhe vajosi Salomonin. Pastaj i ranë borisë dhe tërë populli tha: "Rroftë mbreti Salomon!". **40** Pastaj tërë populli shkoi pas tij, duke u rënë fyeje dhe duke ndjerë një gëzim të madh aq sa toka dukej se po çohej nga brohoritjet e tyre. **41** Adonijahu dhe tërë të ftuarit e tij, ndërsa po mbaronin së ngrënë, dëgjuan zhurmë; dhe kur Joabi dëgjoi zérin e borisë, ai tha: "Çështë kjo zhurmë e madhe që vjen nga qyteti?". **42** Ndërsa vazhdonte të fliste, ja që arriti Jonathani, bir i priftit Abiathar. Adonijahu i tha: "Hyr, ti je një trim dhe me siguri sjell lajme të mira". **43** Jonathani iu përgjigj Adonijahut dhe tha: "Aspak! Mbret Davidi, zoti ynë, bëri mbret Salomonin. **44** Ai nisi me të priftin Tsadok, profetin Nathan, Benajahun, birin e Jehojadës, Kerethetjtë dhe Pelethetjtë, që e hipën mbi mushkën e mbretit. **45** Kështu prifti Tsadok dhe profeti Nathan e vajosën mbret në Gibon, dhe që andej janë nisur të gjithë tërë gëzim dhe tërë qyteti po zien. Kjo është zhurma që keni dëgjuar. **46** Përveç kësaj Salomoni është ulur në froni e mbetërisë. **47** Dhe shërbëtorët e mbretit kanë vajtur të urojnë mbretin David, zotërinë tonë, duke thënë: "Perëndia yt e bëftë emrin e Salomonit më të lavdishém se ytì dhe e bëftë froni e tij më të madh se ytì!". Pastaj mbreti ra përmbyss mbi shtrat, **48** dhe tha gjithashtu: "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, që sot uli një njeri mbi froni tim, duke u lejuar syve të mi ta shikojnë". **49** Atëherë tërë të ftuarve të Adonijahut u hyri tmerri, ata u ngritën dhe ikën secili në rrugën e tij. **50** Adonijahu, duke pasur frikë nga Salomoni, u ngrit dhe shkoi të kapet në brirët e altarit. **51** Këtë ia thanë Salomonit: "Ja, Adonijahu ka frikë nga mbreti Salomon dhe është kapur te brirët e altarit, duke thënë: "Mbreti Salomon të më betohet sot që nuk do ta bëjë të vdesë nga shpata shërbëtorin e tij"". **52** Salomon iu përgjigji: "Në qoftë se tregohet njeri i drejtë, nuk do ti bjerë në tokë as edhe një fije floku, por në rast se tek ai gjendet ndonjë ligësi, ai ka pér të vdekur". **53** Kështu mbreti Salomon dërgoi njerëz ta zbrisnin nga altari. Ai erdhë pastaj të bjerë përmbyss përpëra mbretit Salomon dhe ky i tha: "Shko në shtëpinë tënde".

2 Duke iu afruar Davidit dita e vdekjes, ai urdhëroi të birin Salomon, duke i thënë: **2** "Unë jam duke shkuar atje ku shkojnë tërë banorët e tokës; prandaj tregohu i fortë dhe sillu si burrë! **3** Respektuo urdhrat e Zotit, Perëndisë tënd, duke ecur në rrugët e tij,

duke zbatuar nē praktikë statutet e tij, urdhërimet e tij, dekretet e tij dhe porositë e tij, ashtu siç éshtë shkruar nē ligjin e Moisiut, me qëllim që ti t'ia dalësh mbanë nē të gjitha gjërat që do të bësh dhe nga çdo anë që të kthehet, 4 dhe me qëllim që Zoti ta plotësojë premtimin që më ka bërë kur tha: "Në qoftë se bijtë e tu do të kujdesen për të ecur para meje me të vërtetë me gjithë zemër e me gjithë shpirt, nuk do të mungojë kurrrë dikush mbi fronin e Izraelit". 5 Edhe ti e di ç'më ka bërë mua Joabi, bir i Tserujahut, dhe ç'u ka bërë dy krerëve të ushtrive të Izraelit, Abnerit, birit të Nerit, dhe Amas, birit të Jetherit, që ai i vrau; nē kohë paqeje ka derdhur gjak lufte dha ka njolllosur me gjak lufte brezin që mbante nē mes dha sandalet që mbante nē këmbë. 6 Vepro, pra me urti dhe mos lejo që flokët e tij të bardha tē zgresin nē paqe nē Sheol. (**Sheol h7585**) 7 Por trego mirësi me bijtë e Galaaditit Barzilai dha atë të jenë ndër atë që hanë nē tryezën tênde, sepse me një mirësi të njellojtë atë erdhën tek unë kur po ikja me vrap para Absalomit, vëllait tênd. 8 Ja, pranë teje éshtë edhe Shimei, bir i Beniaminit Gera, nga Bahurimi. Ai shqiptoi një mallkim tē tmerrshëm ditën që shkoja nē Mahanaim, por pastaj zbriti tē më takojë nē Jordan dhe unë iu betova nē emër tē Zotit: "Nuk do të bëj të vdesësh nga shpata". 9 Tani, pra, mos e lër tē pandëshkuar, sepse ti je njeri i urtë dhe di atë që duhet të bësh. Bëj që flokët e tij të bardha tē zgresin tē lyera me gjak nē Sheol". (**Sheol h7585**) 10 Kështu Davidin e zuri gjumi me têrit e tij dhe u varros nê qytetin e Davidit. 11 Davidi mbretëri mbi Izrael dyzet vjet, shtatë vjet në Hebron dhe tridhjetë e tre vjet nē Jeruzalem. 12 Pastaj Salomoni u ul mbi fronin e Davidit, atit tē tij, dhe mbretëria e tij u vendos nē mënyrë tē qëndrueshme. 13 Adonijahu, bir i Hagithit, shkoi te Bath-Sheba, nëna e Salomonit. Kjo i tha: "A vjen me qëllime paqësore?". Ai u përgjigji: "Po, paqësore". 14 Pastaj shtoi: "Kam diçka për tē thënë". Ajo u përgjigji: "Thuaje, pra". 15 Kështu ai tha: "Ti e di që mbretëria më takonte mua dhe që têrë Izraeli priste që unë tê mbretëroja. Por mbretëria m'u hoq dhe kaloi nê duart e vëllait tim, sepse atij ia dha Zoti. 16 Tani do tē bëj një kérkesë, mos ma hidh poshtë". Ajo u përgjigji: "Thuaje, pra". 17 Atëherë ai tha: "Të lутем, thuaji mbretit Salomon, i cili nuk tê refuzon asgjë, që tê më japë për grua Shunamiten Abishaga". 18 Bath-Sheba iu përgjigji: "Mirë! Do t'i flas mbretit nê favorin tênd". 19 Bath-Sheba shkoi, pra, te mbreti Salomon për t'i folur nê favor tē Adonijahut. Mbreti u ngrit për t'i dalë përpëra, u përul përpëra saj, pastaj u ul nê fronin e tij dhe urdhëroi që tē vinin një fron tjetër për nënën e mbretit, dhe ajo u ul nê tê djathtë tē tij. 20 Ajo tha: "Kam një kérkesë tē vogël, mos ma refuzo". Mbreti iu përgjigji: "Bëje, pra, kérkesën tênde, o nëna ime; unë nuk do ta refuzoj". 21 Atëherë ajo i tha: "Shunamita Abishag t'i jepet si grua vëllait tênd Adonijah". 22 Mbreti Salomon iu përgjigji nënës së tij, duke i thënë: "Pse kérkon Shunamiten Abishag për Adonijahut? Kérko për tē edhe mbretërinë, sepse ai éshtë vëllai im madhor; kérkoje për tê, për priftin Abiathar dhe për Joabin, birin e Tserujahut!". 23 Atëherë mbreti Salomon u betua nē emër tē Zotit, duke thënë: "Perëndia ma bëftë këtë edhe më keq nê rast se Adonijahu nuk e ka thënë këtë fjalë duke vënë nê rrezik jetën e tij". 24 Prandaj, tani, ashtu siç éshtë e vërtetë që rron Zoti, i cili më ka caktuar, ka vendosur tē uleni nê fronin e atit tim David dhe më ka themeluar një shtëpi ashtu siç kishte premtuar, sot Adonijahu do tē ekzekutohet". 25 Kështu mbreti Salomon dërgoi Benajahun, birin e Jehojadit, që u hodh mbi Adonijahun dhe ky vdiq. 26 Pastaj mbreti i tha priftit Abiathar: "Shko nê Anathoth nê arat e tua, sepse ti meriton vdekjen; por unë nuk do tē bëj që tê vdesësh sot, sepse ke i ëvar arkén e Perëndisë, Zotit, përpëra atit. 27 Kështu Salomoni largoi Abiatharin nga funksioni i priftit tē Zotit me qëllim që tê shkonte nê vend fjala që Zoti kishte shqiptuar lidhur me

shtëpinë e Elit nē Shiloh. 28 Ndërkqaj lajmi i kishte vajtur Joabit, sepse Joabi kishte ndjekur Adonijahun por nuk kishte ndjekur Absalomin. Prandaj ai u strehua nē tabernakullin e Zotit dhe u kap pas brirëve tē altarit. 29 Pastaj i thanë mbretit Salomon: "Joabi éshtë strehuar nē tabernakullin e Zotit dhe ndodhet pranë altarit". Atëherë Salomoni dërgoi Benajahun, birin e Jehojadit, duke i thënë: "Shko, godite!". 30 Kështu Benajahu hyri nē tabernakullin e Zotit dhe i tha Joabit: "Dil jashtë!". Ai u përgjigji: "Jo, dua tē vdesësh këtu!". Benajahu iu njoftoi ngjarjen mbretit, duke thënë: "Kështu foli Joabi dhe kështu m'u përgjigji". 31 Atëherë mbreti tha: "Bëj ashtu si tē ka thënë ai: godite dhe varrose; kështu do tē largosh prej meje dhe prej shtëpisë së atit tim gjakun që Joabi derdhni pa shkak. 32 Kështu Zoti do tē hedhë mbi kokën e tij gjakun që ka derdhur, duke goditur dy njerëzit më tē mirë dhe më të drejtë se ai dhe që i vrau me shpatë, pa dijeninë e atit tim David; éshtë fjalë për Abnerin, birin e Nerit, komandant i ushtrisë së Izraelit, dhe për Amasan, birin e Jetherit, komandant i ushtrisë së Judës. 33 Gjaku i tyre do tē bjerë mbi kokën e Joabit dhe mbi kokën e pasardhësve tē tij përfjetë, por do tē ketë paqe për gjithmonë nga ana e Zotit për Davidin, për pasardhësit e tij, për shtëpinë e tij dhe për fronin e tij". 34 Atëherë Benajahu, bir i Jehojadit, shkoi, e goditi dhe e vrau: dhe Joabi u varros nē shtëpinë e tij, nē shkrëtëritë. 35 Në vend tē tij mbreti caktoi si komandant tē ushtrisë Benajahun, birin e Jehojadit, dhe vuri priftin Tsadok nē vend tē Abiathar. 36 Pastaj mbreti dërgoi tē thërrasin Shimein dhe i tha: "Ndërtó një shtëpi nē Jeruzalem dhe atje do tē banosh, nuk do tē dalësh më për tē shkuar andej e këtej. 37 Ditën që ke për tē dalë dhe ke për tē kaluar përruan Kidron, dije me siguri që ke për tē vdekur; gjaku yt do tē bjerë mbi kokën tênde". 38 Shime iu përgjigji kështu mbretit: "Mirë; shërbëtori yt do tē bëjë ashtu si ka thënë mbreti, zotëria ime. Kështu Shime iu qëndroi nē Jeruzalem për një kohë të gjatë. 39 Por pas tre vjetëve ndodhi që dy shërbëtorët tē Shimeit iken pranë Akishit, birit tē Makaahut, mbretit të Gathit. Këtë gjë ia njoftuan Shimeit dhe i thënë: "Ja, shërbëtorët e tu janë nē Gath". 40 Atëherë Shime i u ngrit, shaloj gomarin e tij dhe shkoi nē Gath për tē kérkuar shërbëtorët e tij; Shimei shkoi atje dhe i ktheu shërbëtorët e tij nga Gathi. 41 Salomonit i thanë që Shimei kishte vajtur nga Jeruzalemi nē Gath dhe se që kthyer. 42 Atëherë mbreti dërgoi e thirri Shimein dhe i tha: "A nuk tē vura tē betoheshe nē emër tē Zotit dhe tē kisha paralajmëruar solemnisht, duke tē thënë: "Dije me siguri që ditën që do tē dalësh andej këtej, ke për tē vdekur". Dhe ti m'u përgjigje: "Fjala që dégjova më shkon mbarë". 43 Pse, pra, nuk e respektovte betimin që i bëre Zotit dhe urdhri që tê kishte dhënë?". 44 Mbreti i tha gjithashtu Shimeit: "Ti e gjithë tê keqen që i kë bëre Davidit, atit tim, dhe zemra jote éshtë e ndërgjegjshme për këtë, prandaj Zoti do tē bëjë që tê bjerë mbi kokën tênde ligësia jote, 45 por mbreti Salomon ka për tê qënë i bekuar dhe froni i Davidit do tê jetë i qëndrueshëm përpëra Zotit përfjetë". 46 Pastraj mbreti i dha urdhër Benajahut, birit tē Jehojadit, që doli e goditi Shimen dhe ky vdiq. Kështu mbeti e patundur mbretëria nê duart e Salomonit.

3 Pastaj Salomoni bëri krushqi me Faraonin, mbretin e Egjiptit. U martua me tê bijën e Faraonit dhe e çoi nê qytetin e Davidit, deri sa tê mbaronte së ndërtuar shtëpinë e tij, shtëpinë e Zotit dhe muret rrethuese tē Jeruzalemit. 2 Populli ofronte flijime nê vendet e larta, sepse deri nê atë ditë nuk ishte ndërtuar akoma një tempull nê emër tē Zotit. 3 Salomoni e donte Zotin dhe respektonte statutet e Davidit, atit tē tij; megjithatë ofronte flijime dhe digjite temjan nê vendet e larta. 4 Mbreti shkoi nê Gabaon për të ofruar flijime, sepse ky ishte vendi i lartë më i rëndësishëm; dhe mbi këtë altar Salomoni ofroi një mijë olokauste. 5 Në Gabaon, Zoti i doli nê

ëndërr natën Salamonit. Perëndia i tha: "Kërkö ç'te duash dhe unë do ta jap". **6** Salamoni u përgjigji: "Ti ke treguar një dashamirësi të madhe ndaj shërbëtorit tënd David, atit tim, sepse ai ecte para teje me besnikëri, me drejtësi dhe me zemër të pastër ndaj teje; ti ke vazhduar të shfaqësh ndaj tij këtë dashamirësi të madhe dhe i ke dhënë një bir që të ulet mbi froni e tij, siç po ndodh sot. **7** Tani, o Zot, Perëndia im, ti ke bëri të mbretërojë shërbëtori yt në vend të Davidit, atit tim, por unë jam veçse një fémijë dhe nuk di si të sillem. **8** Përveç kësaj shërbëtori yt është në mes të popullit që ti ke zgjedhur, një popull i madh, tepër i shumtë për t'u numëruar dhe llogaritur. **9** Jepi, pra, shërbëtorit tënd një zemër të zgjuar, në mënyrë që të administrojë drejtësinë për popullin tënd dhe të dallojë të mirën nga e këcja. Kush në fakt mund të administrojë drejtësinë për popullin tënd kaq të madh?". **10** I pëlqeu Perëndisë që Salomoni bëri këtë kërkësë. **11** Atëherë Perëndia i tha: "Me qenë se kërkove këtë dhe nuk kërkove përvete as jetë të gjatë, as pasuri, as vdekjen e armiqve të tu, por ke kërkuar zgjuarsi përtë kuptuar atë që është dhe drejtë, **12** ja, unë po bëj atë që ti ke kërkuar: po të jep një zemër të urtë dhe të zgjuar, sa nuk ka pasur asnjëri para teje dhe nuk ka përtë dalë askush si ti mbas teje. **13** Po të jep edhe atë që nuk ke kërkuar: pasuri dhe lavdi, këshu që midis mbretërvës nuk do të ketë asnjë si ti, përtë gjitha ditët e jetës sate. **14** Në rast se ti ecën në rrugët e mia duke iu bindur statutet dhe urdhërimet e mia, ashtu si bëri Davidi, ati yt, unë kam përti t'i zgjatur ditët e tua". **15** Salomoni u zgjua, dha ja, ishte në ëndërr. Atëherë ai u kthye në Jeruzalem, paraqit para arkës së besëlidhjes të Zotit, ofroi olokauste dhe fljime falënderimi, dhe shtroi një banket përtë tërë shërbëtorët e tij. **16** Pastaj erdhën te mbreti dy prostituta dhe u paraqitën para tij. **17** Një nga tē dy gratë tha: "O imzot, kjo grua dhe unë banojmë në tē njëjtën shtëpi; unë linda kur ajo ishte akoma në shtëpi. **18** Tri ditë pasi linda unë, lindi edhe kjo grua; dhe nuk kishte njeri tjetër në shtëpi përveç ne të dyave. **19** Djali i kësaj gruaje vdiq natën, sepse ajo kishte rënë në shtrat sipër tij. **20** Atëherë ajo u ngrit në mes të natës, mori djalin tim nga krahu im, ndërsa shërbëtorja jote po flinte, dhe e vuri mbi gjirin e saj, dhe mbi gjirin tim vendosi djalin e saj të vdekur. **21** Kur në mëngjes u ngrita përti thënë gji djalit tim, pashë që kishte vdekur; por kur e kqyra me kujdes në mëngjes, pashë që nuk ishte djali që kisha lindur". **22** Atëherë gruaja tjetër tha: "Nuk është e vërtetë; djali im është ai që jeton, dhe yt është ai i vdekur". Por e para nguli këmbë: "Nuk është e vërtetë; yt bir është ai i vdekur dheni imi është ai i gjallë". Këshu gruaja tjetër tha: "Nuk është e vërtetë; dheni im i gjallë është imi". **24** Atëherë mbreti urdhëroi: "Më sillni një shpatë!". Këshu sollën një shpatë para mbretit. **25** Pastaj mbreti urdhëroi: "Ndajeni fémijën e gjallë në dy pjesë dhe jepini gjysmën njérës dhe gjysmën tjetrës". **26** Atëherë gruaja e fémijës së gjallë, që e donte shumë fémijën e vet, i tha mbretit: "Imzot, jepjani asaj fémijën e gjallë, por mos e vrismi". Tjetra përkundrazi thoshte: "Të mos jetë as imi, as yt; por ndaheni!". **27** Atëherë mbreti u përgjigji duke thënë: "Jepini së parës fémijën e gjallë dheni mos e vrismi, sepse ajo është nëna e fémijës". **28** Tërë Izraeli e mësoi vendimin që u dha nga mbreti dhe patën frikë nga mbreti sepse shihnin që dituria e Perëndisë ishte tek ai për të ushtruar drejtësinë.

4 Mbreti Salomon mbretëronte mbi tërë Izraelin. **2** Këta ishin funksionarët e tij të lartë: Azariahu, bir i priftit Tsadok, **3** Elihorefi dhe Ahijahu, bij të Shishas, ishin sekretarë; Jozafati, bir i Ahiludit, ishte kancelier; **4** Benajahu, bir i Jehoadit, ishte komandant i ushtrisë; Tsadoku dhe Abiathari ishin priftërinjtë; **5**

Azariahu, bir i Nathanit, ishte krytar i prefektëve; Zabudi, bir i Nathanit, ishte prift dhe këshilltar personal i mbretit. **6** Ahishari ishte maxhordom dhe Adinorami, bir i Abdas, ishte caktuar për haraçet. **7** Salomoni kishte dymbëdhjetë prefektë të të gjithë Izraelin, të cilët kujdeseshin përmajtjen e mbretit dhe të shtëpisë së tij; secili prej tyre ishte ngarkuar përtu kujdesur për një muaj në vit. **8** Këto janë emrat e tyre: Ben-Hur në krahinën malore të Efraimit; **9** Ben-Dekjer në Makats, Shaalbim, Beth-Shemesh dhe Elon të Beth-Hananit; **10** Ben-Hesed në Aruboth; Sokothi dhe tërë vendi i Heferit ishin pronë e tij; **11** Ben-Abinabadi, në gjithë krahinën e Dorit; Taftatha, bijë e Salomonit, ishte gruaja e tij; **12** Baana, bir i Ahiludit, kishte Taanakun, Megidon dhe tërë Beth-Shenin, që është pranë Tsarethanit, poshtë Jizreelit, dhe që shtrihet nga Beth-Sheani deri në Abel-Meholahu dhe matanë Jokneamit. **13** Ben-Geber, në Ramoth të Galaadit, kishte fshatrat e Jairit, birit të Manasit, në Galaad, si edhe Argobin në Bashan, gjashtëdhjetë qytete të mëdha me mure dhe shule prej bronzi; **14** Ahinadabi, bir i Idos, në Mahanaim; **15** Ahimatsi, në Neftali; edhe ai kishte përgjithës Basmethin, një nga bijat e Salomonit; **16** Banahun, bir i Hushait, në Asher dhe në Aloth; **17** Jozafati, bir i Parnahut, në Isakar; **18** Shimei, bir i Elahut, në Beniamin; **19** Geberi, bir i Urit, në vendin e Galaadit, në vendin e Sihonit, mbretit të Amoreje, dhe të O gut, mbretit të Bashanit; ai ishte i vetmi prefekt që ishte në vend. **20** Juda dhe Izraeli ishin të shumtë si rëra që është në bregun e detit. Ata hanin dhe pinin me gaz. **21** Këshu Salomoni sundone mbi gjithë mbretërinë nga Lumi deri në vendin e Filistejeve dhe në kufijtë e Egjiptit. Këta i sillnin haraçet dhe i shërbyen tërë ditët e jetës së tij. **22** Furnizimi ditor i ushqimeve për Salomonin përbëhej nga tridhjetë kore lule dielli dhe gjashtëdhjetë kore mielli të zakonshëm, **23** dhjetë që të majmë, njëzet që të kullotës dhe njëqind dele pa llogaritur drerët, gazelat, kapronjtë dhe shpendët e majmë. **24** Ai sundonte gjithë vendin nga kjo anë e Lumin, nga Tifshu deri në Gaza, mbi tërë mbretërit nga kjo anë e Lumin, dhe jetonte në paqe me të gjithë shtetet kuftare që ishin rrëth e qark. **25** Juda dhe Izraeli, nga Dani deri në Beer-Sheba, jetuan të sigurtë, secili nën pjergullin dhe fikun e tij, tërë kohën që mbretëroi Salomoni. **26** Salomoni kishte gjithashtu dyzet mijë stalla kuajsh për qerret e tij dhe dymbëdhjetë mijë kalorës. **27** Këta prefektë, secili në muajin e tij, merreshin me mbajtjen e mbretit Salomon dhe të gjithë atyre që pranoheshin në tryezën e tij; dhe nuk linin t'u mungonte asgjë. **28** Sillnin edhe elbin dhe kashtën për kuajt dhe mushkat në vendin e duhur, secili sipas urdhreve që kishte marri. **29** Perëndia i dha Salomonit dituri, zgjuarsi të madhe dhe një mëndje të hollë si rëra që është në bregun e detit. **30** Dhe dituria e Salomonit ia kaloi diturisë të të gjithë bijve të Lindjes dhe tërë diturisë të Egjiptasve. **31** Ai ishte më i ditur se çdo njeri tjetër: më tepër se Ezrahiit Ethan; më tepër se Hemani, se Kakoli dhe se Darda, bijët e Maholit; dhe fama e tij u përhap në të gjitha kombet e afërtë. **32** Shqiptoi tre mijë proverba dhe kantiket e tij genë një mijë e pesëqind. **33** Foli edhe për drurët, nga kedri i Libanit deri në isopin që mbin nga muri; foli gjithashtu përfshikët, përzogjtë, përrëshqanorët dhe përpeshqit. **34** Nga të gjithë popujt vinin njerëz përtë dégjuar diturinë e Salomonit; ata ishin të dérguar nga tërë mbretërit e dheut që kishin dégjuar të flitej përturinë e tij.

5 Kur Hirami, mbret i Tiro, mësoi që Salomoni ishte vajosur mbret në vend të atit të tij, dérgoi shërbëtorët e tij, sepse Hirami kishte genë gjithnjë mik i Davidit. **2** Atëherë Salomoni dérgoi t'i thotë Hiramit: **3** "Ti e di që ati im David nuk ka mundur të ndërtojë një tempull në emër të Zotit, Perëndisë të tij, për shkak të lufrave të ndërmarrja nga çdo anë kundër tij, deri sa Zoti i vuri armiqtë e tij nën shputën e këmbëve të tij. **4** Por tani Zoti, Perëndia im, më ka dhënë paqe rrëth e qark; dhe nuk kam më kundërshtarë, as ndonjë

fatkeqësi. 5 Prandaj tani kam ndërmend të ndërtoj një tempull në emër të Zotit, Perëndisë tim, sipas premtimit që i bëri Zoti atit tim David, kur i tha: "Yt bir, që unë do të vendos mbi froni tênd, ka pér të qenë ai që do të ndërtoj një tempull në emrin tim". 6 Jep urdhër, pra, që të priten për mua kedrat e Libanit. Shërbëtorët e mi do të punojnë me shërbëtorët e tu, dhe si pagë unë do t'u jap shërbëtorëve të tu tërë ato që do të më kerkosh ti. Ti e di mirë që ndër ne nuk ka njeri që di t'i presë drurët si ata të Sidonit". 7 Kur Hirami i dëgjoi fjalët e Salomonit, u gëzua së tepërmë dhe tha: "Qoftë i bekuar sot Zoti, që i ka dhënë Davidit një bir të urtë pér të mbretëruar mbi këtë popull të madh". 8 Pastaj Hirami dërgoi t'i thotë Salomonit: "E shqyrtova me kujdes mesazhin që më çove. Unë do të bëj të gjithja ato që dëshiron ti lidhur me lëndën e kredit dhe të qiparisë. 9 Shërbëtorët e mi do t'i sjellin nga Libani deri në det do e t'i transportojnë që anej me trap deri në vendin që ti do të më tregosh; pastaj do t'i shkarkojnë atje dhe ti do t'i çosh tutje. Si shpërbim, ti do të plotësosh dëshirën time, duke furnizuar me ushqime shtëpinë time". 10 Kështu Hirami e furnizoi Salomonin me tërë lëndën e kredit dhe të qiparisit që ai kishte nevojë. 11 Salomoni nga ana e tij e furnizoi Hiramin me njëzet mijë kore gruri pér të mbajtur shtëpinë e tij dhe njëzet kore vaj të pastër ulliri; Salomoni i jepet Hiramat qđo vit tërë këto gjëra. 12 Zoti i është Salomonit, ashtu siç ia kishte premtuar; kështu mbretëroi paqja midis Hiramit dhe Salomonit, dhe të dy bënë aleancë. 13 Mbreti Salomon rekrutoi njerëz pér punë të detyruar në tërë Izraelin, dhe ata që u caktuan pér punë të detyruar ishin tridhjetë mijë njerëz. 14 I dërgonte me turne në Liban nga dhjetëmijë në muaj; kalonin një muaj në Liban dhe dy muaj në shtëpitë e tyre; Adoniramis ishte drejtues i punimeve të detyruara. 15 Salomoni kishte gjithashtu shtatëdhjetë mijë njerëz që transportonin ngarkesa dhe tetëdhjetë mijë gurdhëndës në male, 16 pa illogaritur tremijë e treqind përgjegjës të caktuar nga Salomoni pér veprimtaritë e ndryshme dhe pér të mbikqyrur personat e caktuar në punimet. 17 Mbreti urdhëroi të nxirreshin gurë të mëdhenj, gurë me vlerë dhe gurë katërkëndësh pér të bërë themelet e tempullit. 18 Kështu punëtorët e Salomonit dhe punëtorët e Hiramit dhe Giblejtë nxorën gurët, dhe përgatitën lëndën e drurit dhe gurët pér ndërtimin e tempullit.

6 Në vitin katërqind e tetëdhjetë mbas daljes së bijve të Izraelit nga vendi i Egjiptit, në vitin e katërt të mbretërimit të tij mbi Izrael, në muajin e Zivit, që është muaji i dytë, Salomoni filloj të ndërtoj shtëpinë e Zotit. 2 Tempulli që ndërtoi mbreti Salomon pér Zotin ishte gjashtëdhjetë kubitë i gjatë, njëzet i gjerë dhe tridhjetë i lartë. 3 Portiku përpërra tempullit ishte njëzet kubitë i gjatë, i barabartë, pra, me gjerësinë e tempullit, dhe gjersësia e tij shtrihet dhjetë kubitë nga fasada e tempullit. 4 Në tempull vuri dritare me hekura. 5 Pranë murit të tempullit ai ndërtoi dhoma që rrerthonin tërë murin e tempullit, si vendin e shenjtë ashtu dhe vendin shumë të shenjtë; kështu ai bëri dhoma anësore rrëth e qark. 6 Dhomat e katit të parë ishin të gjera pesë kubitë, ato të katit të mesëm gjashtë kubitë dhe ato të katit të tretë shtatë kubitë; në fakt ai kishte ndërtuar dalje rrëth e rrotull mureve të tempullit, në mënyrë që trarët e mbështetjetës të mos futeshin në muret e tempullit. 7 Për ndërtimin e tempullit u përdorën gurë që ishin latuar në gurore; kështu gjatë ndërtimit të tempullit nuk u dëgjuau zhurma e çekiqit, e sëpatës ose e ndonjë vegle tjeter prej hekuri. 8 Hyrja e katit të parë gjendej në krahun e djathtë të tempullit; kështu me anë të një shkalle në trajtë spirale hipje në katin e mesëm, dhe nga katit i mesëm në të tretin. 9 Mbas përfundoj ndërtimin e tempullit, Salomoni e mbuloi me travêr dhe me dërrasa kredit. 10 Ndërtoi katet anësore me dhoma rrëth e qark tempullit, secili i lartë pesë kubitë, dhe i lidhi me tempullin me trarë kredit. 11 Fjala e Zotit iu drejtua Salomonit, duke i thënë: 12 "Për këtë tempull që po më

ndërtón, në qoftë se ti u përmbahesh statuteve të mia, zbaton në praktikë dekretet e mia dhe u bind të gjitha urdhërimëve të mia duke ecur në to unë do të përbush me ty premtimin që i dhashtë Davidit, atit tênd: 13 do të banoj në mes të bijve të Izraelit dhe nuk do ta braktis popullin tîr të Izraelit". 14 Kështu Salomoni ndërtoi tempullin dhe e përfundoi. 15 Pastaj ndërtoi muret ndarës të tempullit me dërrasa të kredit; dhe nga dyshemeja e tempullit deri në tavan e veshi nga brenda me dru; pastaj e mbuloi dyshemenë e tempullit me dërrasa qiparisi. 16 Veshi gjithashtu me dërrasa krediti një hapësirë prej njëzet kubitësh në fund të tempullit, nga dyshemeja deri në tavan; dhe këtë hapësirë të brendshme e rezervoi si shenjtërore, si një vend shumë të shenjtë. 17 Shtëpia, domethënë tempulli, përpërra vendit shumë të shenjtë ishte e gjatë dyzet kubitë. 18 Pjesa e brendshme e tempullit ishte prej krediti të gdhendur me sfera dhe me lule të çelura; çdo gjë ishte prej krediti dhe nuk dukej asnjë gur. 19 Salomoni e përgatiti vendin shumë të shenjtë në pjesën e brendshme të tempullit, për të vënë aty arkën e besëlidhjes të Zotit. 20 Vendit shumë i shenjtë ishte njëzet kubitë i gjatë, njëzet kubitë i gjerë dhe njëzet kubitë i lartë. Salomoni e veshi me ar të kulluar; dhe e veshi altarin me kedër. 21 Kështu Salomoni e veshi pjesën e brendshme të tempullit me ar të kulluar, shtriu zinxhira ari përpërra vendit shumë të shenjtë dhe e veshi me ar. 22 Veshi me ar tërë tempullin deri sa mbaroi së ndërtuar i veshi me ar gjithashtu tërë altarin që i takonte vendit shumë të shenjtë. 23 Në pjesën e brendshme të vendit shumë të shenjtë bëri dy kerubinë me dru ulliri, që ishin dhjetë kubitë i lartë. 24 Krahu i një kerubini ishte pesë kubitë dhe tjetri ishte gjithashtu pesë kubitë; kishte, pra, dhjetë kubitë nga maja e një krahut deri te maja e tjetrit. 25 Edhe kerubini tjetër ishte dhjetë kubitësh; të dy kerubinët kishin po ato përmasa dhe po atë formë. 26 Lartësia e një kerubini ishte dhjetë kubitë po kështu edhe ajo e kerubinit tjetër. 27 Salomoni i vendosi kerubinët në mes të vendit shumë të shenjtë. kerubinët i kishin krahët të hapur; krahut i të parit prekte njërin mur ndarës dhe krahut i të dytë prekte murin tjetër; krahët e tyre të brendshme takoheshin në mes të shtëpisë. 28 Pastaj i veshi me ar kerubinët. 29 Pastaj riprodhoi mbi të gjitha muret ndarës të tempullit, rrëth e qark, figura në reliiev kerubinësh, palma dhe lule të çelura, si brenda ashtu dhe jashtë. 30 Pastaj veshi me ar dyshemenë e tempullit, si nga brenda ashtu dhe nga jashtë. 31 Për të hyrë në vendin tepër të shenjtë bëri një portë me dy kanate me dru ulliri; arkitravi dhe shtalkat zinin një të katërtën e murit. 32 Të dy kanatet ishin me dru ulliri. Mbi to gdhendi figura kerubinësh, palma dhe lulesh të çelura, i veshi me ar, që e shtrirë arin mbi kerubinët dhe mbi palmash. 33 Për portën e tempullit bëri gjithashtu shtalka me dru ulliri, që zinin një të katërtën e gjersësise së murit, 34 dhe dy kanate me dru qiparisi; çdo kanat përbëhet nga dy pjesë që hapeshin dëmbylleshin. 35 Mbi to gdhendi kerubinë, palma dhe lule të çelura dhe i veshi me ar, që e shtriu me saktësi mbi skulpturat. 36 Pastaj ndërtoi oborrin e brendshëm me tri radhë gurësh katërkëndësh dhe një radhë trarësh kredit. 37 Vitin e katërt, në muajin e Zivit, u hodhën themelet e shtëpisë të Zotit; 38 vitin e njëmbëdhjetë, në muajin e Bulit, që është muaji i tetë, tempulli u mbarua në të gjitha pjesët e tij, sipas vizatimeve të dhëna. Kështu Salomonit iu deshën shtatë vjet pér ta ndërtuar.

7 Por Salomonit iu deshën trembëdhjetë vjet pér të ndërtuar shtëpinë e tij; kështu ai përfundoj tërë shtëpinë e tij. 2 Ai ndërtoi shtëpinë e "Pyllit të Libanit", e gjatë njëqind kubitë, e gjerë pesëdhjetë e lartë tridhjetë; ajo mbështetej mbi katër radhë shtyllash kredit, mbi të cilat mbështeteshin trarët e kredit. 3 Një tavan prej krediti mbulonte dhomat që mbështeteshin mbi shtyllat, dhe që ishin gjithashtu dyzet e pesë, pesëmbëdhjetë pér çdo radhë. 4 Kishte tri radhë dritaresh, të kundërvëna njëra me tjetren

në tri plane të ndryshme. **5** Të gjitha portat me shtalkat e tyre dhe arkitarët e tyre ishin katërkëndëshe dhe dritaret i kundërviheshin njëra tjetër në tre plane të ndryshme. **6** Ai ndërtoi edhe portikun e shtyllave, i gjatë pesëdhjetë kubitë dhe i gjerë tridhetë; në pjesën e përparme kishte një hajat, me shtyla që ishte i mbuluar me çati. **7** Pastaj ndërtoi portikun e fronit ku admnistronte drejtësia, i quajtur "Portiku i gjykit"; dhe e mbuloi me kedër nga dyshemeja në tavan. **8** Shtëpia ku ai banonte, e ndërtuar në të njëjtën mënyrë, kishte përkundrazi një oborr tjeter në pjesën e brendshme të portikut. Salomon bëri gjithashtu një shtëpi me një portik të njashëm me këtë për bijën e Faraonit, që kishte marrë përmirë. **9** Të gjitha ndërtimet ishin me gurë të zgjedhur, të prerë sipas masës me sharrë nga brenda dhe nga jashtë nga themellet deri në kornizat, dhe nga jashtë deri në oborrin më të madh. **10** Edhe themellet ishin me gurë të zgjedhur, me gurë të mëdhenj, disa dhjetë kubitësh dhe të tjérë tetë kubitësh. **11** Mbi to kishte gurë të zgjedhur, të prerë me masë, dhe dru kedri. **12** Oborri i madh kishte rreth e qark tri radhë gurësh të latuar dhe një radhë trarësh prej kedri, ashtu si oborri i brendshëm i shtëpisë të Zotit dhe si portiku i tempullit. **13** Mbreti Salomon solli nga Tiro Hiramin, **14** bërin e një të veje nga fisi i Neftalit; i ati ishte nga Tiro dhe punonte bronzin; ishte tërë dituri, zguarsi dhe shkathësi përfshirë që përfshirë punim bronzi. Ai vajti te mbreti Salomon dhe kreu të gjitha punimet që i caktuan. **15** Derdhi dy shtylla prej bronzi. Secila kishte një lartësi prej tetëmbëdhjetë kubitësh dhe një rreth prej dymbëdhjetë kubitësh. **16** Bëri edhe dy kapitele prej bronzi të derdhur përfshirë të vënë në majë të shtyllave; një kapitel ishte i lartë pesë kubitë dhe pesë kubitë ishte gjithashtu lartësia e kapitelit të dytë. **17** Pastaj bëri një rrijetëz me kurora në formë të zinxhirësh përfshirë kapitelet që ishin në majë të shtyllave, shtatë përfshirë kapitelet dhe shtatë përfshirë kapitelin tjeter. **18** Kështu bëri shtyllat e dy radhëve të shqegës rreth e qark rrijetëzës, përfshirë mbuluar kapitelet që ishin në majë e shtyllave; bëri të njëjtën gjë përfshirë secilin nga kapitelet. **19** Kapitelet që ishin në majë të shtyllave në portik kishin formën e zambakut dhe qenë katër kubitësh. **20** Përveç kësaj mbi kapitelet në majë të të dy kolonave, mbi pjesën e mysët afër rrijetëzës, kishte dyqind shqegë të vëna me radhë rreth e qark. **21** Pastaj vendosi shtyllat në portikun e tempullit; vendosi shtyllën në të djathtë dhe e quajti Jakin, pastaj vendosi shtyllën në të majtë dhe e quajti Boaz. **22** Në majë të shtyllave kishte një punim në formë zambaku. Kështu mbaroi punimi i shtyllave. **23** Pastaj bëri detin me metal të shkrirë, në formë rrethore, që nga një buzë në buzën tjeter kishte një gjatësi prej dhjetë kubitësh; lartësia e tij ishte pesë kubitë dhe rrethi ishte tridhjetë kubitë. **24** Nën buzë dhe rreth e qark detit kishte kolokuintide zburuese, dhjetë në çdo kubit; kolokuintdet zburuese ishin vendosur në dy radhë dhe ishin bërë me derdhje. **25** Deti mbështetet mbi dymbëdhjetë qe, prej të cilëve të shikonin nga veriu, tre nga perëndimi, tre nga jugu dhe tre nga lindja; deti ishte vënë mbi ta dhe pjesët e tyre të prapme ishin të kthyera nga brenda. **26** Ai kishte trashësinë e një pëllëmbe; buza e tij ishte si buza e një kupe, si lulja e një zambaku: ai përbante dy mijë bate. **27** Bëri gjithashtu dhjetë qerrëza prej bronzi, secila e gjatë katër kubitë, e gjerë katër kubitë dhe e lartë tre kubitë, **28** qerrëzat ishin ndërtuar si vijon: kishin panele anësore dëshmorët mbylleshin me anë të kornizave. **29** Mbi panelet, që ishin midis kornizave, ishin përfytyruar luanë, që dhe kerubinë. Mbi kornizat mbështetet një piedestal, ndërsa sipër dhe poshtë luanëve dhe qeve kishte kurora në formë vargjesh zburuese. **30** Çdo qerre e vogël kishte katër rrota prej bronzi me boshet gjithashtu prej bronzi; katër këmbët e tyre kishte disa spaleta poshtë vazos, dhe spaletat ishin bërë me derdhje, me kurora në anët e secilës prej tyre. **31** Hapja e saj, në pjesën e brendshme të kurorës dhe në pjesën e saj të lartë, ishte e

rrumbullakët; ishte e thellë një kubit, kishte formën e një piedestali dhe një diametër prej një kubit e gjysmë; edhe rreth hapjes kishte skulptura, por panelet ishin katorrë dhe jo të rrumbullakët. **32** Katër rrotat ishin nën panelet dhe boshet e rotave ishin fiksuar në bazë. Lartësia e çdo rrote ishte një kubit e gjysmë. **33** Punimi i rotave ishte si ai i një qerre. Boshtet, rrathët, rrrezet dhe bucetal ishin të gjitha prej bronzi të derdhur. **34** Në të katër qoshet e çdo qerreje kishte katër spaleta, që përbënë një të tërë me vetë qerren. **35** Në majë të qerres kishte një mbajtëse të rrumbullakët, e cila ishte gjysmë kubit e lartë; dhe në majë të qerres, kornizat dhe panelet e saj përbënë një tërësi me të. **36** Mbi sipërfaqen e kornizave dhe të paneleve të saj, Hirami ghendhi kerubinë, luanë dhe palma, sipas hapësirave të lira, dhe kurora rreth e qark. **37** Kështu ai veproi me të dhjetë qerret, që u derdhën të gjitha njëlljo me po ato madhësi dhe po atë formë. **38** Pastaj përgatiti dhjetë enë prej bronzi, seila prej tyre përmante dyzet bate dhe ishte katër kubitësh; dhe çdo enë mbështetet mbi njëren nga dhjetë qerret. **39** Ai i vendosi qerret pesë nga ana e djathtë e tempullit dhe pesë nga ana e majtë e tij, dhe e vuri detin në krahun e djathtë të tempullit, nga ana jug-lindore. **40** Hirami bëri enët, lopatëzat dhe kupat. Kështu Hirami përfundoi çdo punë që duhet të bënte përmbrëtin Salomon në shtëpinë e Zotit: **41** dy shtylla, dy kapitele me vazo në majë të shtyllave, dëri rrijetëzës përfshirë mbuluar dy kapitele me vazo në majë të shtyllave, **42** katërqind shegë përfshirë rrijetëzat (dy radhë shqegësh përfshirë që dëri rrijetëz përfshirë mbuluar dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave), **43** dhjetë qerrëza, dhjetë enë mbi qerret, **44** deti, një i vetëm, dhe dymbëdhjetë qe poshtë detit, **45** vazot, lopatëzat, enët. Të gjitha këto vegla, që Salomon vuri Hiramin t'i bëjë përshtëpinë e Zotit, ishin prej bronzi të lëmuar. **46** Mbreti i shkrua në fushën e Jordanit në një tokë argjilore, midis Sukothit dhe Tsarethanit. **47** Salomon nuk u kujdes t'i peshojë tërë këto vegla, sepse ishin shumë; pesha e bronxit nuk u përcaktua. **48** Salomon bëri që të prodhohen tërë orënditë e shtëpisë të Zotit: altari prej ari, tryezë prej ari mbi të cilën vîhesin bukët e paraqitjes; **49** shandanët prej ari të kulluar, pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë përparrë vendit shumë të shenjtë, me lulet, me llambat dhe me gëershërat prej ari; **50** kupat, thikat, vazot e mëdha, lugët dhe mangallët prej ari të kulluar; dhe menteshat prej ari të portave të shtëpisë së brendshme (domethënë të vendit shumë të shenjtë) dhe portat në hyrje të vetë tempullit. **51** Kështu përfundoi tërë puna që mbreti Salomon kishte bërë përshtëpinë e Zotit. Pastaj Salomon solli argjendin, arin dhe veglat, të cilat i kishte shenjtëruar Davidi, ati i tij, dhe i vendosi në thesaret e shtëpisë të Zotit.

8 Atëherë Salomon mblohdhi në prani të tij në Jeruzalem pleqtë e Izraelit dhe tërë krerët e fiseve, prijësit e familjeve të Izraelit, përfshirë të çuar arkën e besëlidhjes të Zotit në qytetin e Davidit, domethënë në Sion. **2** Tërë burrat e Izraelit u mblohdhën rreth e qark mbretit Salomon përfshirë festën në muajin e Ethanimit, që është muaji i shtatë. **3** Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën dhe priftërinjtë morën arkën; **4** dhe çuan lart arkën e Zotit, çadrenë e mbledhjeve dhe tërë orënditë e shenjtë që ishin në çadër. Priftërinjtë dhe Levitët i mbartën këto gjëra. **5** Mbreti Salomon dhe tërë asambleja e Izraelit, e mbledhur rreth tij, u mblohdhën bashkë me të përparrë arkës dhe fljunan një numër aq të madh delesh dhe qesh, që nuk mund të numërohen si ato që i llogariteshin. **6** Pastaj priftërinjtë e çuan arkën e besëlidhjes të Zotit në vendin e saj, në shenjtëoren e tempullit, në vendin shumë të shenjtë, nën krahët e kerubinëve. **7** Në fakt kerubinët i shtririn krahët e tyre mbi vendin e arkës dhe mbulonin nga lart arkën dhe shufrat e saj. **8** Shufrat ishin aq të gjata sa që skajet e tyre dukeshin nga vendi i shenjtë, përparrë shenjtërores, por nuk dukeshin nga jashtë. Ato kanë mbetur atje

deri nē ditēn e sotme. **9** Nē arkē nuk kiske tjetēr veç dy plakave prej guri qē Moisiu kiske depozituar nē malin Horeb, kur Zoti béri njé besélidhja me bijtē e Izraelit, pas daljes sē tyre nga vendi i Egijiptit. **10** Por ndodhi qē, ndërsa priftérinjtë po dilin nga vendi i shenjtë, reja e mbushi shtépinë e Zottit, **11** dhe priftérinjtë nuk mundën tē qëndrojnë pér tē shérbyer pér shkak tē resë, sepse ladvia e Zotit mbushte shtépinë e tij. **12** Atéherë Salomoni tha: "Zoti ka thénë se do tē banojë nē një re tē dendur. **13** Unë kam ndërtuar pér ty njé shtépi madhështore, një vend ku ti do tē banosh pér gjithnjë". **14** Pastaj mbreti u kthyte dhe bekoi tére asamblénë e Izraelit, ndërsa tére asambleja e Izraelit rrinte nē kembë. **15** Dhe tha: "Ibekuar qoftë Zoti, Peréndia i Izraelit, qē i ka premtuar me gojén e tij atit tim David dhe qē e ka mbajtur premtimin e dhënë me anë tē fuqisë sē tij, duke thénë: **16** "Nga dita qē nxora popullin tim tē Izraelit nga Egijpti, unë nuk kam zgjedhur asnjë qytet midis tére fiseve tē Izraelit pér tē ndërtuar njé shtépi, ku emri im tē qëndronte, por kam zgjedhur Davidin qē tē mbretërojë mbi popullin tim tē Izraelit". **17** Por Davidi, ati im, e kiske nē zemër tē ndértonte njé shtépi nē emrë tē Zotit, Peréndisë tē Izraelit; **18** por Zoti i tha Davidit, atit tim: "Ti ke pasur nē zemër tē ndértosh njé shtépi nē emrin tim, dhe bëre mirë tē kesh një gjej tē tillë nē zemër; **19** por nuk do tē jesh ti qē do tē ndértosh tempullin, do tē jetë përkundrazi biri yt qē do tē dalë nga barku yt; do tē jetë ai qē do tē ndértøjë tempullin nē emrin tim". **20** Kështu Zoti e mbajti fjalën qē kiske thénë; dhe unë zura vendin e Davidit, atit tim, u ula mbi fronin e Izraelit, ashtu si kiske thénë Zoti, dhe ndértova tempullin nē emrë tē Zotit, Peréndisë tē Izraelit. **21** Atje kam përgatitur një vend pér arkën, nē tē cilën ndodhet besélidhja e Zotit, qē ai lidhi me etërit tanë kur i nxori nga vendi i Egijiptit". **22** Pastaj Salomoni u vendos para altarit tē Zotit, përballë tére asamblesë sē Izraelit, shtriu duart nē drejtum tē qillit **23** dhe tha: "O Zot, Peréndia i Izraelit, nuk ka asnjë Peréndi tē njashém me ty as atje lart nē qjell, as këtu poshtë nē tokë! Ti e ruan besélidhjen dhe tregohesh shpirtmadh me shérbëtorët e tu qē ecin para teje me gjithë zemër. **24** Ndaj shérbëtorit tēnd David, atit tim, ti mbajte atë qē i kiske premtuar; po, sot ke kryer me dorën tēnde atë qē kiske premtuar me gojén tēnde. **25** Tani, pra, o Zot, Peréndia i Izraelit, mbaje premtimin qē i kiske bérë Davidit, atit tim, duke thénë: "Ty nuk do tē mungoje asnjéri nga ata qē ulen para teje mbi fronin e Izraelit, néqoftëse bijtë e tu tē kenë kujdes sjelljen e tyre dhe tē ecin para meje si ke ecur ti". **26** Prandaj tē lutem tani, o Peréndia i Izraelit, tē plotësosh fjalën qē i ke thénë shérbëtorit tēnd David, atit tim! **27** Po a éshët e vërtetë qē Peréndia banon mbi tokë? Ja, qiejt dhe qiejt e qiejve nuk mund tē tē nxënë dhe aq më pak ky tempull qē kam ndërtuar! **28** Megjithatë o Zot, Peréndia im, dëgjo me vëmendje lutjen e shérbëtorit tēnde dë kérkesën e tij, duke dëgjuar thirrjen dhe lutjen qē shérbëtori yt larton sot para teje. **29** Sytë e tu u drejtofshin natë e ditë nē këtë tempull, drejt vendit pér tē cilin ke thénë: "Aty do tē jetë emri im", pér tē dëgjuar lutjen qē shérbëtori yt do tē bëjë duke t'u drejtuar nga ky vend. **30** Dëgjo lutjen e shérbëtorit tēnd dhe tē popullit tēnd tē Izraelit kur do tē tē luten duke t'u drejtuar nga ky vend. Dëgjo nga vendi ku ti banon nē qiejt; dëgjo dhe fal. **31** Në qoftë se dikush mëkatuar kundër tē aférmit té tij dhe, duke qenë i detyruar tē betohet, vjen tē betohet para altarit tēnd nē këtë tempull, **32** ti dëgjoje nga qjelli, ndërrhy dhe gjyko shérbëtorët e tu; dëno fajtorin, duke bérë që tē bjerjë mbi kokën e tij sjellja e tij dhe shpalle tē drejtë tē pafajshmin duke i dhënë atë qē i takon sipas së drejtës së tij. **33** Kur populli yt i Izraelit do tē mundet para armikut sepse ka mëkatuar kundër teje, nē rast se kthehet te i tē lavdérion emrin tēnd, nē rast se tē lutet dhe tē stërlutet nē këtë tempull, **34** ti dëgjoje nga qjelli dhe fale mëkatin e popullit tēnd tē Izraelit, dhe ktheje nē vendin qē u ke

dhenë etërvë tē tyre. **35** Kur qjelli do tē mbyllt dhe nuk do tē ketë më shi sepse kanë mëkatuar kundër teje, nē qoftë se luten duke t'u drejtuar nga ky vend, nē qoftë se lavdërojnë emrin tēnd dhe heqin dorë nga mëkatin i tyre sepse i ke dëshpëruar shumë, **36** ti dëgjoji nga qjelli, fale mëkatin e shérbëtorëve tē tē popullit tēnd tē Izraelit, duke u treguar rrugën e mirë nëpër tē cilën duhet tē ecin, dhe dërgo shiu mbi tokën qē i ke dhënë si trashëgimi popullit tēnd. **37** Kur vendi tē preket nga zia e bukës ose murtauja, nga ndryshku apo nga bloza, nga një dyndje karkalecash dhe krimbash, kur armiku tā rrethojë popullin tēnd nē vendin e qyteteve tē tua, kur tē pëllcasë një fatkeqësi apo një epidemi çfarëdo, **38** çdo lutje, çdo kërkësë qē do tē tē drejtobet nga çfarëdo personi apo nga tērë populli yt i Izraelit, kur secili tē ketë pranuar plagën e zemrës së tij dhe tē ketë shtrirë duart nē drejtum tē këtij tempulli, **39** ti dëgjoje nga qjelli, nga vendbanimi yt, dhe fal, ndërrhy dhe jepi seciliti sipas sjelljen sē tij, ti qē njeh zemrën e secilit; (nē tē vërtetë vetëm tē ua njeh zemrën gjithë bijve tē njerëzve), **40** me qëllim qē ata tē kenë frikë prej teje tére kohën qē do tē jetojnë nē vendin qē u ke dhënë etërvë tanë. **41** Edhe i huaji, qē nuk i përket popullit tēnd tē Izraelit, kur tē vijë nga një vend i largët pér shkak tē emrit tēnd, **42** (sepse do tē dëgjojet tē flitet pér emrin tēnd tē madh, pér dorën tēnde tē fuqishme dhe pér krahun tēnd tē shtrirë) kur tē vijë tē tē lutet duke t'u drejtuar nga ky tempull, **43** ti dëgjo nga qjelli, nga vendbanimi yt, dhe jepi tē huajt tére ato qē kérkon, me qëllim qē tére popujt e dheut tē njohin emrin tēnd dhe kështu tē kenë frikë prej teje, ashtu siç bën populli yt i Izraelit, dhe tē dinë qē emri yt përmëndet nē këtë tempull qē kam ndërtuar. **44** Kur populli yt tē dalë nē luftë kundër armikut tē tij, duke ndjekur rrugën qē i tregove, nē rast se i luten Zotit dhe duke iu drejtuar qytetit tē zgjedhur prej teje dhe tempullit qē ndértova nē emrin tēnd, **45** dëgjo nga qjelli lutjen dhe kërkësën e tyre dhe përkrahe çështjen e tyre. **46** Kur tē mëkatojnë kundër teje (sepse nuk ka njeri qē nuk mëkaton) dhe ti, i zemëruar me ta, do t'i braktisësh nē dorë tē armikut dhe ai do t'i shpërgulë nē vendin e tij, afér apo larg, **47** nē rast se nē vendin ku janë shpërgulur vijnë nē vete, nē rast se kthehet te i tē lutet nga vendi ku i kanë prurë si robër dhe thonë: "Kemi mëkatuar, kemi vepruar nē mënyrë tē padrjetë, kemi bérë tē keqen", **48** nē rast se kthehet nga ana jote me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt nē vendin e armiqve qē i kanë shpërgulur dhe tē luten duke u kthyer nga vendi qē ti u ke dhënë etërvë tē tyre, nga qyteti qē ti ke zgjedhur dhe nga tempulli qē unë kam ndërtuar nē emrin tēnd, **49** ti dëgjo nga qjelli, nga vendbanimi yt, lutjen dhe kërkësën e tyre dhe përkrahe çështjen e tyre, **50** dhe fale popullin tēnd qē ka mëkatuar kundër teje pér tē gjitha shkeljet qē ka bérë kundër teje dhe bëj qē tē gjejnë mëshirë pranë atyre qē i kanë shpërgulur, me qëllim qē këta tē fundit tē tregohen tē mëshirshëm me ta, **51** (sepse ata janë populli yt dhe trashëgimia jote, ata qē nxore nga Egijpti, nga një furrë hekuri). **52** Mbajti sytë e hapur ndaj lutjes sē shérbëtorit tēnd dhe lutjes sē popullit tēnd tē Izraelit, nē mënyrë qē tē plotësosh têrësish gjithë ato qē tē kérkojnë, **53** sepse ti i ke veçuar nga tē gjithë popujt e tokës qē tē janë trashëgimia jote, sipas atyre qē ke shpallur me anë tē shérbëtorit tēnd Moisi, ku nxore nga Egijpti etërit tanë, o Zot, o Zot!". **54** Kur Salomoni mbaroi sē drejtuarit Zotit tére këtë lutje dhe kërkësë, ai u ngrit para altarit tē Zotit ku ishte gjunjëzuar me duart e shtrira nē drejtum tē qillit. **55** Pastaj u ngrit dhe bekoi tére asamblénë e Izraelit me zë tē lartë, duke thénë: **56** "Ibekuar qoftë Zoti, qē i dha paqe popullit tē Izraelit, sipas gjithë atyre premtimeve qē kiske bérë; as edhe një fjalë e vëmete nuk mbeti pa u zbatuar nga tē gjithë premtimet e bëra prej tij me anë tē shérbëtorit tē tij Moisi. **57** Zoti, Peréndia ynë, qoftë me ne ashtu siç ka qenë me etërit tanë; mos na lëntë dhe mos na braktistë, **58**

por t'i kthejë zemrat tonia nga ai, me qëllim që ne të ecim në të gjitha rrugët e tij dhe t'u bindeni urdhërimet e tij, statutet e tij dhe dekretet e tij që u ka parashtruar etërvë tanë. **59** Këto fjalë, që i kam drejtuar si lutje Zotit, mbetshin pranë Zotit, Perëndisë tonë, ditë e nata, me qëllim që Ai të përkrahë çështjen e shërbëtorit të tij dhe çështjen e popullit të tij, sipas nevojës së përditshme, **60** me qëllim që tërë popujt e dheut të pranojnë që Zoti është Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër veç tij. **61** Le të jetë, pra, zemra juaj e dhënë plotësisht Zotit, Perëndisë tonë, për të ndjekur statutet e tij dhe për të respektuar urdhërimet e tij, si po bëni sot!". **62** Pastaj mbreti dhe tërë Izraeli bashkë me të ofruan flimi përpara Zotit. **63** Salomoni filjo si flijim falënderimi, që ai i ofroi Zotit, njëzet e dy mijë lopë dhe njëqind e njëzet mijë dele. Kështu mbreti dhe tërë bijtë e Izraelit ia kushtuan shtëpinë e Zotit. **64** Po atë ditë mbreti shenjtëroi pjesën qendrore të oborrit, që ndodhet përpara shtëpisë të Zottit; në fakt atje ai ofroi olokauste, blatimet ushqimore dhe dhjamicë flijimeve të falënderimit, sepse altari prej bronzi, që ndodhet përpara Zotit, ishte tepër i vogël për të nxënë olokaustet, blatimet e ushqimit dhe dhjamicë flijimeve të falënderimit. **65** Në atë kohë Salomoni kremitoi një festë përpara Zotit, Perëndisë tonë, dhe tërë Izraeli që bashkë me të. Me të u bashkua një kuvend i madh njerëzish, të ardhur nga rrethet e Hamathit deri në perruan e Egjiptit, për shtatë ditë dhe për shtatë ditë të tjera, gjithsej për katërmëbëdhjetë ditë. **66** Ditën e tetë ai e shpërndau popullin, dhe ata që ishin mbledhur e bekuan mbretin dhe u ktheyen në çadrat e tyre të gjëzuar dhe me zemër të kënaqur për tëtë të mirat që Zoti u kishte bërë shërbëtorit të tij David dhe Izraelit, populit të tij.

9 Mbas përfundimit nga ana e Salomonit të ndërtimit të shtëpisë të Zottit, të pallatit mbretëror dhe të gjitha gjérave që Salomoni dëshironte dhe kishte ndërmend të bënte, **2** Zoti iu shfaq një herë të dytë Salomonit, ashtu siç i qe shfaqur në Gabaon, **3** dhe Zoti i tha: "Unë e përmbusha lutjen tënde dhe kërkesën që bëre para meje; kam shenjtëruar këtë tempull që ti ke ndërtuar për t'i vënë emrin tim për gjithnjë; aty do të jenë për gjithnjë sytë dhe zemra ime. **4** Sa për ty, në qoftë se do të ecësh para meje ashtu si ka ecur Davidi, ati yt, me ndershëmëri zemre dhe me drejtësi, duke bërë tërë gjérat që të kam urdhëruar, dhe në rast se do të respektosh statutet dhe dekretet e mia, **5** unë do ta bëj të qëndrueshmëronin e mbretërisë sate mbi Izrael për gjithnjë, ashtu siç ia kisha premtuar Davidit, atit tênd, duke thënë: "Nuk të ka për të tunguar kurrë një njeri për t'u ulur mbi froni e Izraelit". **6** Por në rast se ju ose bijtë tuaj do të largohen nga unë dhe nuk do të zbatoni urdhërimet dhe statutet e mia që kam vënë para jush dhe do të shkonit t'u shërbeni perëndive të tjera dhe të bini përbys para tyre, **7** unë do ta zhduk Izraelin nga faqja e vendit që i kam dhënë dhe nuk do të jem i pranishëm në tempullin që kam shenjtëruar në emrin tim; kështu Izraeli do të bëhet gazi dhe talija e tërë popujve. **8** Dhe ky tempull, megjithëse kaq i madhërishëm, do të jetë një vend i shkretë; kushdo që do t'i kalojë afër do të mbetet i habitur dhe do të fërshëllejë, dhe ka për të thënë: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë vend dhe këtë tempull?". **9** Atëherë do t'i përgjigjen: "Sepse kanë braktisur Zotin, Perëndinë e tyre, që i nxori etërit e tyre nga vendi i Egjiptit dhe janë dhënë pas perëndive të tjera, janë përkulur para tyre dhe u kanë shërbyer; për këtë arsyse Zoti ka sjellë mbi ta tërë këtë fatkeqësi". **10** Njëzet vjet pasi Salomoni kishte ndërtuar dy ndërtesat, shtëpinë e Zottit dhe pallatin mbretëror, **11** (Hirami, mbret i Tiro, e kishte furnizuar Salomonin me gjithë drurin e kredit dhe të qiparisit dhe me arin që dëshironte), mbreti Salomon i dha Hiramit njëzet qytete në vendin e Galileës. **12** Hirami erdhë nga Tiro për të parë qytetet që i kishte dhënë Salomoni, por nuk i pëlqyen; **13** dhe tha: "Ç'qytete janë këto që më ke dhënë, o vëllai

im?". Dhe i quajti "vendi i Kabulit", emër që përdoret edhe sot e kësaj dite. **14** Pastaj Hirami i dërgoi mbretit njëqind e njëzet talente ari. **15** Ky është raporti i punës së detyruar që mbreti Salomon rekrutoi për të ndërtuar shtëpinë e Zotit, shtëpinë e tij, Milon, muret e Jeruzalem, Hatsorin, Megidon dhe Gezerin. **16** (Faraoni, mbret i Egjiptit, kishte dalë dhe kishte pushtuar Gezerin, i kishte vënë flakën dhe kishte vrarë Kananejtë që banonin në qytete; pastaj ia kishte dhënë si prikë vajzës së tij, bashkëshortes së Salomonit). **17** Pastaj Salomoni rindërtói Gezerin, Beth-Horonin e poshtëm, **18** Baalathin dhe Tadmorin në pjesën e shkretë të vendit, **19** të gjitha qytetet e furnizimit që i përkisn Salomonit, qytetet për qerret e tij, qytetet për kalorësit e tij, të gjitha atë që i pëlqyen Salomonit të ndërtojë në Jeruzalem, në Liban dhe në tërë vendin ku sundonte. **20** Tërë njerëzit që mbeten nga Amorejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë, që nuk ishin bëj të Izraelit, **21** domethënë pasardhësit e tyre që kishin mbetur pas tyre në vend dhe që Izraelitët nuk kishin arritur t'i shfarosnin, Salomoni i rekrutoi për punë të detyruar deri në ditën e sotme. **22** Por nga bijtë e Izraelit, Salomoni nuk përdori asnjë për punë të detyruar; ata ishin përkundrazi luftëtarët e tij, shërbëtorët e tij, ministrat e tij, princat e tij, kapedanët e tij, komandanët e qerreve dhe e kalorësve të tij. **23** Shefat e nëpunësve që drejtoton punimet e Salomonit ishin pesëqind e pesëdhjetë veta; ata mbikqyrin njerëzit që kryein punimet. **24** Mbas kalimit të vajzës së Faraonit nga qyteti i Davitit në shtëpinë që Salomoni i kishte ndërtuar, ky u mor me ndërtimin e Milos. **25** Tri herë në vit Salomoni ofronte olokauste dhe flijime falënderimi mbi altarin që kishte ndërtuar për Zotin dhe digjite temjan mbi altarin që ndodhej para Zotit. Kështu e mbaroi tempullin. **26** Mbreti Salomon ndërtói edhe një flotë në Etsion-Geber, në afersi të Elathit, mbi bregun e Detit të Kuq, në vendin e Edomit. **27** Hirami dërgoi mbi anijet e flotës shërbëtorët e tij, marinaret që e njihnin detin, me qëllim që të punonin me shërbëtorët e Salomonit. **28** Ata shkuan në Ofir, ku morën katërqind e njëzet talente ari dhe ia sollën Salomonit.

10 Kur mbretëresha e Shebës dëgjoi të flitet për diturinë e Salomonit për shkak të emrit të Zottit, erdhë ta vërére në provë me anë pyetjesh të vështira. **2** Ajo arriti në Jeruzalem me një suitë shumë të madhe, me deve të ngarkuara me aroma dhe me një sasi të madhe ari dhe gurësh të çmuara; pastaj shkoi te Salomoni dhe i foli atij për të gjitha gjérat që kishte në zemër. **3** Salomoni iu përgjigj të gjitha pyetjeve të saj, dënu pati asgjë që të ishte e fshehtë për mbretin dhe që ky të mos ishte në gjendje ta shpëgonte. **4** Kur mbretëresha e Shebës për gjithë diturinë e Salomonit, shtëpinë që ai kishte ndërtuar, **5** gjellët e tryezës së tij, banesat e shërbëtorëve të tij, shërbimin e kamarierëve të tij dhe rrobat e tyre, kupëmbajtësit e tij dhe olokaustet që ai ofronte në shtëpinë e Zottit, ajo mbeti pa fjalë. **6** Pastaj i tha mbretit: "Ishte e vërtetë, pra, ajo që kisha dëgjuar në vendin tim për fjalët e tua dhe diturinë tênde. **7** Por nuk u besova këtyre gjéravë deri sa nuk erdhë vetë dhe nuk i pashë me sytë e mi; e mirë, pra, as gjysmën e tyre nuk më kishin thënë. Dituria dhe begatia jote tejkalojnë famën për të cilën me kishin folur. **8** Lum njerëzit e tu, lum shërbëtorët e tu që rrinë gjithnjë përpara teje dhe dëgjojnë diturinë tênde! **9** Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia yt, që pati mirësinë të të véré mbi froni e Izraelit! Për shkak të dashurisë së tij të përjetshme për Izraelin, Zoti të ka vënë mbret për të ushtruar arsyen dhe drejtësinë". **10** Pastaj ajo i fali mbretit njëqind e njëzet talente ari dhe një sasi të madhe aromash dhe gurësh të çmuar. Nuk u quan më aq aroma sa i dha mbretëresha Sheba mbretit Salomon. **11** (Flota e Hiramit që transporon flori nga Ofiri, solli që andej një sasi të madhe dru santali dhe gurësh të çmuar; **12** me durin e santalit

mbreti bëri mbështetëse për shtëpinë e Perëndisë dhe për pallatin mbretëror si edhe qeste dhe harpa për këngëtarët. Dru santali nuk sollën më dhe nuk është parë më deri më sot. **13** Mbreti Salomon i dha mbretëreshës Sheba të gjitha gjérat që ajo i kërkoi; përvëç këtyre, Salomoni i dhe asaj shumë gjëra me bujarinë e tij të madhe mbretërore. Pastaj ajo mori përsëri rrugën dhe u kthye në vendin e saj bashkë me shërbëtorët e vet. **14** Pesha e arit që Salomoni merrete çdo vit ishte gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë talent ari, **15** përvëç atij që vinte nga tregtarët, nga lëvizja e mallrave, nga gjithë mbretërit e Arabisë dhe nga qeveritarët e vendit. **16** Mbreti Salomon dha urdhër të përgatiteshin dyqind mburoja të mëdha me flori të rrahur, duke përdorur për secilin prej tyre gjashtëqind sikla ari, **17** dhe treqind mburoja prej ari të rrahur, duke përdorur për secilën prej tyre tri mina ari; mbreti i vendosi në pallatin e "Pyllit të Libanit". **18** Gjithashtu mbreti bëri një froni të madh prej fildishi të veshur me ar të kulluar. **19** Froni kishte shtatë shkallëzëa dhe maja e tij ishte e rrumbullakët në pjesën e prapme; kishte dy krahë në anët e karriges dhe pranë dy krahëve rrinin dy luanë. **20** Dymbëdhjetë luanë qëndronin në të dy skajet e gjashtë shkallareve. Asnjë gjë e tillë nuk ishte bërë në ndonjë mbretëri. **21** Të gjitha kupat e pijeve të mbretit Salomon ishin prej ari, dhe të gjitha kupat e pallatit "Pylli i Libanit" ishin prej ari të kulluar. Asnjëra nuk ishte prej argjendi, sepse në kohën e Salomonit argjendi nuk vlente asgjë. **22** Në fakt mbreti kishte në det Flotën e Tarshishit bashkë me flotën e Hiramit; çdo tre vjet flota e Tarshishit sillte ar, argjend, fildish, majmunë dhe palloni. **23** Kështu mbreti Salomon ua kaloi në pasuri dhe dituri tërë mbretërvë të tokës. **24** Dhe tëtë bota kërkonte praninë e Salomonit për të dëgjuar diturinë që Perëndia kishte vënë në zemrën e tij. **25** Dhe secili sillte dhuratën e tij: enë argjendi, enë ari, veshje, armë, aroma, kuaj dhe mushka, një farë sasie çdo vit. **26** Salomoni grumbulloj qerre dhe kalorës; ai pati një mijë e katërqind qerre dhe dymbëdhjetë mijë kalorës, që i ndau nëpër qytetet sipas qerreve dhe në Jeruzalem afër tij. **27** Përvëç kësaj mbreti në Jeruzalem e bëri argjendin të rëndonte si gurët dhe i bëri kedrat të shumtë si fiku egjiptian i fushës. **28** Kuajt e Salomonit importoheshin nga Egjipti dhe nga Kue; tregtarët e mbretit shkonin e i merrnin në Kue me një çimi të caktuar. **29** Një qerre importohej nga Egjipti për gjashtëqind sikla argjendi dhe një kalë njëqind e pesëdhjetë. Kështu, me anë të këtyre tregtarëve, ua eksportonin gjithë mbretërvë të Hiteive dhe mbretërvë të Sirisë.

11 Por mbreti Salomon, veç bijës së Faraonit, dashuroi shumë gra të huaja, moabite, amonite, idumeje, sidonie dhe hiteje, **2** që u përkisnin popujve për të cilët Zoti u kishte thënë bijve të Izraelit: "Ju nuk do të lidhni martesë me ta, as ata me ju, sepse ata do ta kthejnë me siguri zemrën tuaj nga perënditë e tyre". Por Salomoni u bashkua me këto gra nga dashuria. **3** Ai pati si bashkëshorte shtatëqind princesha dhe treqind konkubina; dhe bashkëshortet e tij ia çoroditën zemrën. **4** Kështu, kur Salomoni u plak, bashkëshortet e tij ia kthyen zemrën në drejtim të perëndive të tjerë; dhe zemra e tij nuk i përkiste plotësisht Zotit, Perëndisë të tij, ashtu si zemra e Davidit, atit të tij. **5** Salomoni ndoqi, pra, Ashtorethin, perëndeshën e Sidonëve, dhe Milkomin, të neveritshmin e Amonitëve. **6** Kështu Salomoni bëri atë që ishtë e keqe në sytë e Zotit dhe nuk e ndoqi tërësisht Zotin, ashtu si kishte bërë i ati David. **7** Atëherë Salomoni ndërtói mbi malin përballë Jeruzalemit një vend të lartë për Kemoshin, të neveritshmin e Moabit, dhe për Molekun, të neveritshmin e bijve të Amonit. **8** Kështu bëri për të gjitha bashkëshortet e huaja të tij që digjinin temjan dhe u ofronin fljime perëndive të tyre. **9** Prandaj Zoti u zemrëua me Solomonin, sepse zemra e tij që larguar nga Zoti, Perëndia i Izraelit, që i ishte shfaqur dy herë, **10** dhe lidhur me këtë

e kishte urdhëruar të mos shkonte pas perëndive të tjerë; por ai nuk respekttoi atë që Zoti e kishte urdhëruar. **11** Prandaj Zoti i tha Salomonit: "Me qenë se kë bërë këtë gjë dhe nuk ke respektuar besëlidhjen time dhe statutet e mia që të kisha urdhëruar, unë do të ta heq mbretërinë nga dora dhe do t'ja jap shërbëtorit tенд. **12** Megjithatë, për dashurinë që ndiej për Davidin, atin tенд, këtë nuk do ta bëj gjatë jetës sate, por do ta heq nga duart e birit tенд. **13** Por nuk do t'i marr tërë mbretërinë, do t'i lë birit tенд një fis, për dashurinë që ndiej për Davidin, shërbëtorin tim, dhe për hir të Jeruzalemit që kam zgjedhur". **14** Zoti ngriti kundër Salomonit një armik, Hadadin, Idumeon, që ishte një pasardhës i mbretit të Edomit. **15** Kur Davidi kishte vajtur të luftonte në Edom, dhe kur Joabi, komandant i ushtrisë, kishte dalë për të varrosur të vdekurit, mbasi kishte vrarë tërë meshkuj që ishin në Edom, **16** (Joabi, pra, më gjithë Izraelin kishte mbetur atje gjashtë muaj deri sa i shfatosi gjithë meshkujti në Edom), **17** ndodhi që Hadadi arriti të ikë bashkë me disa Idumej në shërbim të atit të tij, për të vajturi në Egjipt. Atëherë Hadadi ishte djalosh. **18** Ata u nisën nga Madiani dhe shkuan në Paran; morën pastaj me vete njerëz nga Parani dhe arritin në Egjipt te Faraoni, mbret i Egjiptit, i cili i dha Hadadit një shtëpi, i siguroi ushqim dhe i dha madje edhe toka. **19** Hadadi i fitoi zemrën Faraonit deri në atë pikë sa ai i dha për grua motrën e bashkëshortes së tij, motrën e mbretëreshës Tahpenes. **20** Motra e Tahpenes i lindi djalin Genubath, që Tahpenes rriti në shtëpinë e Faraonit; dhe Genubathi mbeti në shtëpinë e Faraonit midis bijve të Faraonit. **21** Kur Hadadi në Egjipt mësoi që Davidi ishte shtrirë pranë etërve të tij në një gjumë të rëndë dhe që Joabi, komandant i ushtrisë kishte vdekur, Hadadi i tha Faraonit: "Më ler të iki, dhe të shkoj në vendin tim". **22** Faraoni iu përgjigji: "Çfarë të mungon tek unë që kërkon të shkosh në vendin tенд?". Ai i tha: "Asgjë, megjithatë më lër të shkoj". **23** Perëndia ngriti kundër Salomonit një armik tjeter, Rezonin, birin e Eliadahut, që kishte ikuar nga zotëria e tij, Hadadezeri, mbret i Tsobahut. **24** Ai mblodhi rrëth tij disa njerëz dhe u bë kryetari i një bande grabitësish, kur Davidi kishte masakruar ata të Tsobahut. Pastaj ata shkuan në Damask, u vendosën atje dhe mbretëruan në Damask. **25** Rezon i që armik i Izraelit gjatë gjithë kohës së Salomonit (përveç së keqes që bëri Hadadi). Kishtë neveri për Izraelin dhe mbretëroi në Siri. **26** Edhe Jeroboami, shërbëtor i Salomonit, ngriti krye kundër mbretit. Ai ishte bir i Nebatit, Efrateut të Tseredës, dhe kishte nënë një të ve me emrin Tseruah. **27** Arsyja pse ngriti krye kundër mbretit ishte kjo: Salomoni, duke ndërtuar Milon, kishte myllur të çarën e qytetit të Davidit, atit të tij. **28** Jeroboami ishte një njeri i fortë dhe trim; dhe Salomoni, duke parë se si punonte ky i ri, i besoi mbikqyrjen e të gjithë atyre që merreshin me punimet e shtëpisë së Jozefit. **29** Në atë kohë, ndërsa Jeroboami po dilte nga Jeruzalemi, profeti Ahijahu nga Shilohu, që kishte veshur një mantel të ri, e takoi rrugës; dhe ishin ata të dy vetëm në fushë. **30** Ahijahu mori mantelin e ri që vishtë dhe e grisi në dymbëdhjetë pjesë; **31** pastaj i tha Jeroboamit: "Merr për vete dhjetë pjesë, sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do ta heq mbretërinë nga duart e Salomonit dhe do të të jap ty dhjetë fise, **32** (por atij do t'i mbetet një fis për hir të Davidit, shërbëtorit tim, dhe për hir të Jeruzalemit, për qytetin që kam zgjedhur midis gjithë fiseve të Izraelit), **33** sepse ata më kanë braktisur dhe kanë rënë përmbyss përparrë Ashtorethit, perëndeshës së Sidonitëve, përparrë Kemoshit, perëndisë së Moabit, dhe përparrë Milkomin, perëndisë së bijve të Amonit, dhe nuk kanë ecur në rrugët e mia për të bërë atë që është e drejtë në sytë e mi dhe për të respektuar statutet dhe dekretet e mia, ashtu si bëri ati i tij, Davidi. **34** Megjithatë nuk do t'heq nga duart e tij tërë mbretërinë, sepse e kam caktuar princ për të gjithë kohën e jetës së tij, për dashurinë

që ndjej pér Davidin, shérbétorin tim, që unë kam zgjedhur dhe që ka respektuar urdhérimet dhe statutet e mia. **35** Por do tē heq mbretérinë nga duart e tē birit, dhe do tē tē jep ty dhjetë fise; **36** birit tē tij do t'i lë një fis, me qëllim që Davidi, shérbétori im, tē ketë gjithmonë një llambë para meje në Jeruzalem, qyjet që kam zgjedhur pér t'i vënë emrin tim. **37** Kështu do tē tē marr ty dhe ti do tē mbretërosh mbi gjithçka dëshiron zemra jote, dhe do tē jesh mbret i Izraelit. **38** Në rast se dëgjon me kujdes të gjitha ato që po tē urdhéroj dhe ecën në rrugët e mia, dhe bën atë që éshtë e drejtë në sytë e mi, duke respektuar statutet dhe urdhérimet e mia, ashtu siç veproi Davidi, shérbétori im, unë do tē jem me ty dhe do tē ndërtoj një shtëpi të qëndrueshme, ashtu si ja ndërtova Davidit, dhe do tē tē jep Izraelin; **39** pér këtë do tē poshtëroj pasardhësit e Davidit, por jo pér gjithnjë". **40** Prandaj Salomoni kérkoi tē shkaktonte vdekjen e Jeroboamit; por Jeroboami u ngrit dhe iku në Egjipt pranë Shishakut, mbretit të Egjiptit, dhe qëndroi në Egjipt deri sa vdiq Salomoni. **41** Pjesa tjeter e bëmave të Salomonit, gjithë ato që bëri dhe dituria e tij a nuk janë vallë tē shkruara në librin e bëmave të Salomonit? **42** Salomoni mbretëroi në Jeruzalem mbi të gjithë Izraelin dyzet vjet. **43** Pastaj Salomonin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros në qyjetin e Davidit, atit tē tij; në vend tē tij mbretëroi i biri, Roboami.

12 Roboami shkoi në Sikem, sepse téré Izraeli kishte ardhur aty pér ta bérë mbret. **2** Kur Jeroboami, bir i Nebatit, e mësoi këtë (ai ishte në Egjipt, ku kishte ikur larg pranisë së mbretit Salomon), dhe Jeroboami jetonte në Egjipt. **3** Atéherë dërguan ta thërrasin. Kështu Jeroboami dhe téré asambleja e Izraelit erdhën t'i flasin Roboamit dhe i thanë: **4** "Yt atë e ka bérë zgjedhën tonë tē rende; tani ti lehteso skillavérinë e ashprët tē atit tенд dhe zgjedhën e rendë që na ka imponuar dhe ne do tē tē shérbejmë". **5** Ai iu përgjigj atyre: "Shkoni dhe kthehuni tek unë pas tri ditëve". Dhe populli iku. **6** Atéherë mbreti Roboam u këshillua me pleqtë që kishin genë në shérbim tē atit tē tij, Salomonit, kur ishte i gjallë, dhe u tha: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjim këtij populli?". **7** Ata iu përgjigjën, duke thënë: "Në rast se sot ti do tē bëhesh shérbétor i këtij populli dhe do t'i shérbesh, në rast se do tē tregohesh mirëdashës me ta dhe do t'u thuash fjalë tē mira, ata do tē jenë shérbétorë tē tui pérjetë". **8** Por Roboami hodhi poshtë këshillén që i dhanë pleqtë dhe u këshillua me tē rinjtë që ishin rritur me tē dhe ishin në shérbim tē tij, **9** dhe u tha atyre: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjim këtij populli që më foli, duke më thënë: "Lehteso zgjedhën që na ka vënë yt atë?". **10** Atéherë tē rinjtë që ishin rritur me tē iu përgjigjën, duke thënë: "Kështu do t'i përgjigjesh këtij populli që tē éshtë drejtuar ty duke tē thënë: "Yt atë e ka bérë tē rendë zgjedhën tonë; tani ti lehtesoje atë". Kështu do t'u thuash atyre: "Gishti im i vogël éshtë më i trashë nga brinjët e atit tim; **11** prandaj, në qoftë se im atë ju ka ngarkuar me një zgjedhë tē rendë, unë do ta bëj atë edhe më tē rendë; në qoftë se im atë ju ka dënuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik". **12** Tri ditë më vonë Jeroboami dhe téré populli erdhën te Roboami, ashtu si kishte urdhëruar mbreti, duke thënë: "Kthehuni tek unë pas tri ditëve". **13** Mbreti iu përgjigj ashprë popullit, duke mos pranuar këshillën që i kishin dhënë pleqtë; **14** përkundrazi i foli popullit sipas këshillës së tē rinxje, duke thënë: "Im atë e ka bérë tē rendë zgjedhën tuaj; por unë do ta bëj edhe më tē rendë; im atë ju ka dënuar me fshikull, kurse unë do t'ju dënoj me kamxhik". **15** Kështu mbreti nuk mori parasysh kérkesën e popullit, sepse rrjedha e ngjarjeve varej nga Zoti, në ményrë që tē përmbushej fala që Zoti i kishte drejtuar Roboamit, birit tē Nebatit, me anë tē Ahijahut nga Shiloh. **16** Kur téré Izraeli pa që mbreti nuk e dëgjonte, iu përgjigj atij duke i thënë: "Çfarë pjese kemi ne me

Davidin? Nuk kemi asnjë trashëgimi me tē birin e Isait! Në çadrat e tua, o Izrael! Tani kujdesohu **17** Por mbi bijtë e Izraelit që banonin në qyjetet e Judës mbretëronte Roboami. **18** Mbreti Roboam dërgoi Adoramin, tē ngarkuarin me haraçet, por téré Izraeli e qëlloi me gurë dhe ai vdiq. Atéherë mbreti Roboam shpejtoi tē hipë mbi një qerre pér tē ikur në Jeruzalem. **19** Kështu Izraeli ngriti krye kundër shtëpisë së Davidit deri në ditën e sotme. **20** Kur téré Izraeli dégioj që Jeroboami ishte kthyer, dërgoi ta thërrasë dhe tē paraqitej përpëra asamblesë dhe, e bëri mbret mbi téré Izraelin. Asnjeri nuk e ndoqi shtëpinë e Davidit, me përashtim tē tē vetmit fis tē Judës. **21** Roboami, me tē arritur në Jeruzalem, mblodhi téré shtëpinë e Judës dhe fisin e Beniaminit, njëqind e tetëdhjetë mijë luftëtarë tē zgjedhur pér tē luftuar kundër shtëpisë së Izraelit dhe pér t'i kthyer kështu mbretërinë Roboami, birit tē Salomonit. **22** Por fjala e Peréndisë iu drejtua Shemajahut, njeriut të Peréndisë, duke i thënë: **23** "Folë me Roboamin, birin e Salomonit, mbret tē Judës, me téré shtëpinë e Judës dhe tē Beniaminit dhe pjesës tjeter tē popullit, dhe u thuaj atyre: **24** Kështu flet Zoti: "Mos dilni tē luftoni kundër véllezërvë tuaj, bijve tē Izraelit! Secili tē kthehet në shtëpinë e tij, sepse kjo gjë vjen nga unë". Ata iu bindën fjalës tē Zoti dhe u kthyen prapa, sipas fjalës tē Zotit. **25** Pastaj Jeroboami ndërtói Sikemin në zonën malore të Efraimit dhe u vendos aty; pastaj doli që andej dhe ndërtói Penuelin. **26** Jeroboami tha në zemër tē vet: "Tani mbretëria do t'i kthehet me sa duket shtëpisë së Davidit. **27** Në rast se ky popull shkon në Jeruzalem pér t'i ofruar flijime në shtëpinë e Zotit, zemra e këtij populli do tē kthehet përsëri nga zotëria e tij, nga Roboami, mbret i Judës; kështu do tē më vrasin dhe do tē kthehen nga Roboami, mbret i Judës". **28** Mbas i këshillua, mbreti bëri dy viça prej ari dhe i tha popullit: "Éshtë shumë pér ju tē shkoni deri në Jeruzalem! O Izrael, ja ku janë perénditë e tua që tē kanë nxjerrë nga vendi i Egjiptit!". **29** Pastaj vendosi njeriut prej tyre në Bethel dhe tjetrin në Dan. **30** Ky ishte shkaku i mëkatit, sepse populli shkonte deri në Dan pér tē rënë përbys përpëra një viçi. **31** Ai ndërtói edhe tempuj mbi vendet e larta dhe bëri priftërinj duke i marrë nga tē gjitha shtresat, por që nuk ishin bijtë Levit. **32** Jeroboami caktoj një festë në muajin e tetë, ditën e pesëmbëdhjetë tē muajit, tē njëllotjë me festën që kremltohej në Judë dhe ofroi flijime mbi altarin. Kështu veproi në Bethel pér tē flijuar viçat që ai kishte bérë; dhe në Bethel vendosi priftërinjtë e vendeve tē larta që kishte ngritur. **33** Ditën e pesëmbëdhjetë tē muajit tē tetë, muaj i zgjedhur nga ai vetë, Jeroboami u ngjit në altarin që kishte ndërtuar në Bethel; caktoj një festë pér bijtë e Izraelit dhe u ngjit në altar pér tē djegur temjan.

13 Dhe ja, një njeri i Peréndisë arriti nga Juda në Bethel me urdhër tē Zotit, ndërsa Jeroboami qëndronte pranë altarit pér tē djegur temjan. **2** Me urdhër tē Zotit klithi kundër altarit dhe tha: "Altar, altar, kështu thotë Zoti: "Ja, në shtëpinë e Davidit do tē lindë një djalë, i quajtur Jozia, i cili ka pér tē flijuar mbi ty priftërinjtë e vendeve tē larta dhe do tē djegë mbi ty kocka njerézore"". **3** Po atë ditë dha një shenjë tē mrekullueshme, duke thënë: "Kjo éshtë shenja pér tē cilën foli Zoti; ja, altari do tē çahet dhe hiri që éshtë mbi tē do tē shpérndahet". **4** Kur mbreti Roboam dëgjoi fjalët që njeri i Peréndisë kishte shqiptuar kundër altarit në Bethel, shtriu dorën nga altari dhe tha: "Kapeni!". Por dora që Jeroboami kishte shtrirë kundër tij u tha dhe nuk mundi më ta téreheq. **5** Përveç kësaj, altari u çà dhe hiri i tij u shpérnda, sipas shenjës që njeri i Peréndisë kishte dhënë me urdhër tē Zotit. **6** Atéherë mbreti iu drejtua njeriut tē Zotit dhe i tha: Oh, lutu shumë Zotit, Peréndisë tенд, dhe lutu pér mua, deri sa tē më ripërtërihet dora". Njeriut i Peréndisë iu lut shumë Zotit dhe mbretit iu ripërtëri dora, ashtu siç ishte më parë. **7** Atéherë mbreti i tha njeriut tē Peréndisë: "Eja në

shtipi bashkë me mua që ta marrësh veten; do të të bëj edhe një dhuratë". 8 Por njeriu i Perëndisë iu përgjigj mbretit: "Edhe sikur të më jepje gjysmën e shtëpisë sate, unë nuk do të vija me ty dhe as do të haja bukë e as do të pija ujë në këtë vend, 9 sepse kështu më ka urdhëruar Zoti: "Ti nuk do të hash bukë as do të pish ujë dhe nuk do të kthehesh nga rruga që ke përshkuar kur shkove". 10 Kështu ai shkoi nëpër një rrugë tjeter dhe nuk u kthye nëpër rrugën që kishte përshkuar kur vajti në Bethel. 11 Në Bethel banonte një profet plak; bijtë e tij shkuant e treguan téré atë që njeriu i Perëndisë kishte bérë atë ditë në Bethel dhe i treguan atit të tyre fjalët që ai i kishte thënë mbretit. 12 I ati i pyeti ata: "Nëpër çfarë rruge iku?". Qështë e vërteta, bijtë e tij e kishin parë nëpër çfarë rruge kishte shkuar njeriu i Perëndisë i ardhur nga Juda. 13 Atëherë ai u tha bijve të tij: "Më shalonin gomarin". I shluan gomarin dhe ai hipi mbi të; 14 e ndoqi njeriu i Perëndisë dhe e gjeti ulur nén një lis dhe i tha: "A je ti njeriu i Perëndisë që ka ardhur nga Juda?". Ai iu përgjigji: "Jam unë". 15 Atëherë profeti plak i tha: "Eja në shtëpinë time për të ngrënë diçka". 16 Por ai u përgjigji: "Nuk mund të kthehem prapa as të vij me ty, nuk mund të ha bukë dhe të pi ujë me ty në këtë vend, 17 sepse Zoti më ka thënë: "Ti atje nuk do të hash bukë as do të pish ujë, dhe nuk do të kthehesh nëpër rrugën e përshkuar kur shkove". 18 Tjetri i tha: "Edhe unë jam profet si ti; dhe një engjell më ka folur nga ana e Zotit, duke thënë: "Merre me vete në shtëpinë tênde që të hajë bukë dhe të pijë ujë". Por ai gjenjente. 19 Kështu njeriu i Perëndisë u kthye prapa bashkë me të dhe hëngri bukë në shtëpinë e atij dhe piu ujë. 20 Ndërsa ishin ulur në tryezë, fjalë e Zotit iu drejtua profetit që e kishte kthyer prapa; 21 dhe ai i thirri njeriut të Perëndisë të ardhur nga Juda, duke thënë: "Kështu flet Zoti: "Me qenë se nuk iu binde urdhërit të Zotit dhe nuk respektovë porosinë e Zotit, Perëndisë tênd, që të kishte dhënë, 22 por u ktheve prapa dhe hëngre bukë e pive ujë në vendin që Zoti të pati thënë: "Mos ha bukë e mos pi ujë", kufoma jote nuk ka për të hyrë në varret e prindërve të tu". 23 Kur mbaroi së ngrënë dhe së piri, profeti që e kishte kthyer prapa i shaloj gomarin. 24 Kështu ai u nis, por një luan i dol rrugës dhe e vrau. Kufoma e tij u hodh në mes të rrugës, ndërsa gomari i qëndronte afër dhe vëtë luani mbeti pranë kufomës. 25 Disa njeréz kaluan andej dhe panë kufomën të hedhur në rrugë dhe luani që rrinte afër kufomës; ata shkuant dhe e treguan këtë gjë në qytetin ku banonte profeti plak. 26 Sa e dëgjoi profeti që e kishte kthyer prapa, ai tha: "Është njeriu i Perëndisë, që nuk iu bind urdhërit të Zotit; për këtë arësye Zoti e ka lënë në kthethrat e një luani, që e ka shqyer dhe vrarë, sipas fjalës që kishte thënë Zoti". 27 Pastaj iu drejtua bijve të tij dhe u tha: "Më shalonin gomarin". Ata ia shluan. 28 Kështu ai u nis dhe e gjeti kufomën të hedhur në mes të rrugës, ndërsa gomari dhe luani rrinin afër kufomës; luani nuk e kishte ngrënë kufomën as kishte shqyer gomarin. 29 Profeti mori kufomën e njeriut të Perëndisë, e ngarkoi mbi gomarin dhe u kthye; kështu profeti plak u kthye në qytet për ta vajtuar dhe për ta varrosur. 30 E vendosi kufomën në varrin e tij; dhe filluan ta qajnë, duke thënë: "Oh, vëllai im!". 31 Mbas varrimit, profeti plak u tha bijve të tij: "Kur të vdes unë, më varrosoi në varrin e njeriut të Perëndisë; m'i vini kockat pranë kockave të tij. 32 Sepse me siguri do të vërtetohet fjalë e thënë prej tij me urdhër të Zotit kundër altarit të Bethelit dhe kundër tërë shenjtërorëve të vendeve të larta në qytetet e Samarisë". 33 Mbas kësaj ngjarjeje, Jeroboami nuk u tërroq nga rruga e tij e keqe, por bëri priftërinj të tjerë për vendet e larta, duke i marrë nga çdo shtresë personash; kushdo që e déshironë, shenjtërohej prej tij dhe bëhej prift i vendeve të larta. 34 Ky që mëkati i shtëpisë së Jeroboamit, që shkaktoi shkatërrimin e saj dhe shfarosjen e saj nga facja e dheut.

14 Në atë kohë Abijahu, bir i Jeroboamit, u sëmur. 2 Jeroboami i tha bashkëshortes së vet: "Çohu, të lutem, ndërro petkat që të mos dihet se je gruaja e Jeroboamit, dhe shko në Shiloh. Atje është profeti Ahijah, që ka parashikuar se unë do të bëhesha mbret e këtij populli. 3 Merr me vete dhjetë bukë, disa kulec dhe një enë me mjaltë dhe shko tek ai; ai do të të thotë se ç'ka për të ndodhur me fémijën". 4 Gruaja e Jeroboamit veproi në këtë mënyrë: u ngrit, shkoi në Shiloh dhe arriti në shtëpinë e Ahijahut. Ahijahu nuk shikonte dot sepse sytë i qenë errur nga pleqëria. 5 Zoti i kishte thënë Abijahut: "Ja, gruaja e Jeroboamit është duke ardhur për t'u këshilluar me ty për të birin që është i sémurë. Ti do të thuash kështu e kështu. Kur do të hyjë, ajo do të shthitet se është një grua tjetër". 6 Sapo Ahijahu dëgjoi zhurmën e hapave të saj kur po hynte nga porta, ai tha: "Hyr, o bashkëshorte e Jeroboamit. Pse bën sikur je një person tjetër? Unë duhet të tapaj lajme të këqija. 7 Shko dhe i thuaj Jeroboamit: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë të kam ngritur nga gjiri i popullit dhe të kam bérë princ të popullit tim të Izraelit, 8 e rrëmbeva mbretërinë nga duart e shtëpisë së Davidit dhe ta dhashë ty, por ti nuk ke qenë si shërbëtori im Davidi që ka respektuar urdhërimet e mia dhe më ka ndjekur me gjithë zemër, duke bérë ato që ishin të drejta në sytë e mia; 9 ti ke vepruar më keq nga të gjithë atë që qenë para teje, sepse ke arritur të sajosh perëndi të tjerë dhe shëmbëlltyra me derdhje për të provokuar zemërimin tim, dhe më ke hedhur prapa krahëve. 10 Prandaj, ja, unë do të dërgoj fatkeqësinë mbi shtëpinë e Jeroboamit dhe do të shfaros nga shtëpia e tij qđo mashkull në Izrael, qoftë skllav apo i lirë, dhe do ta fshij plotësisht shtëpinë e Jeroboamit, ashtu si fshihen plehrat deri sa të zdhuken tërësisht. 11 Ata të shtëpisë së Jeroboamit që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë; dhe ata që do të vdesin nëpër ara, do t'i hanë shpendët e qillit; sepse kështu ka folur Zoti. 12 Prandaj çohu dhe shko në shtëpinë tênde; sa të hysht në qytet, fémija ka për të vdekur. 13 Tërë Izraelit do ta vajtojë dhe do ta varrosoë. Ai do të jetë i vërtmi nga shtëpia e Jeroboamit që do të varroset, sepse është i vërtmi nga shtëpia e Jeroboamit tek i cili u gjet diçka e mirë dhe që i pëlqen Zoti, Perëndisë të Izraelit. 14 Zoti do të vendosë mbi Izraelin mbretin e tij, që po atë ditë do të shfarosë shtëpinë e Jeroboamit. Ç'po them kështu. Kjo po ndodh që tani. 15 Zoti do të shfryjë mbi Izraelin si mbi kallamishtet e ujit, do ta shrrënjosë Izraelin nga kjo tokë e mirë që u kishte dhënë etërve të tij dhe do t'i shkoqë atë matanë Lumit, sepse kanë bérë Asherimët e tyre, duke shkaktuar zemërimin e Zotit. 16 Ai do ta braktisë Izraelin për shkak të mëkateve të Jeroboamit, sepse ai ka kryer mëkate dhe ka bérë që të mëkatojë edhe Izraeli". 17 Pastaj gruaja e Jeroboamit u ngrit dhe u nis, arriti në Tirtsah; me të arritur në pragun e shtëpisë, fémija i vdiq. 18 E varrosoën dhe tërë Izraeli e qu, sipas fjalës që Zoti kishte thënë me anë të profetit Ahijah, shërbëtorit të tij. 19 Bëmatë e tjerë të Jeroboamit, si luftoi dhe si mbretëroi, janë shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit. 20 Kohëvazhdimi i mbretërisë së Jeroboamit që njëzet e dy vjet; pastaj atë e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Nadabi. 21 Roboami, bir i Salomonit, mbretëroi në Judë. Ai ishte dyzet e një vjeç kur u bë mbret dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem, në qytetin që Zoti kishte zgjedhur nga têrë fiset e Izraelit. 22 Ata të Judës bënë atë që është e keqë në sytë e Zotit; dhe me mëkaten që bënë shkaktuan xhelozinë e Zotit më tepër nga ç'kishin bérë etërit e tyre. 23 Edhe ata ndërtuan vendë të larta, shtylla dhe Asherime në të gjitha kodrat e larta dhe poshtë çdo druri të gjelbër. 24 Përveç kësaj, kishte në vend njeréz që jepeshin mbas kurvërisë së shenjtë. Ata merreshin me të gjitha gjérat e neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit. 25 Në vitin

e pestë tē mbretit Roboam, mbreti i Egjiptit Sishak doli kundër Jeruzalem, 26 dhe mori me vete thesaret e shtëpisë tē Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror; mori me vete çdo gjë, duke përfshirë shqytat e arta që Salomon i kishte bërë. 27 Në vend tē tyre mbretit Roboam dha urdhër tē bëheneshin shqyta prej bronzi dhe ua dorëzoit komandantëve tē rojeve që ruanin hyrjen e pallatit mbretëror. 28 Sa herë që mbreti hynte nē shtëpinë e Zotit, rojet i çonin nē sallën e rojeve. 29 Pjesa tjeter tē bëmave tē Roboamit dhe tē gjitha ato që ai bëri a nuk janë tē shkrura vallë nē Kronikat e mbretërvë tē Judës? 30 U bë një luftë e pandërpërë midis Roboamit dhe Jeroboamit. 31 Pastaj Roboamin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta nē qytetin e Davidit. E éma quhej Naamaha, ishte Amonite. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Abijami.

15 Në vitin e tetëmbëdhjetë tē mbretërisë së Jeroboamit, birit tē Nebatit, Abijami filloj tē mbretërojë mbi Judën. 2 Ai mbretëroi tre vjet nē Jeruzalem. E éma quhej Maakah dhe ishte bijë e Abishalomit. 3 Ai kreu mëkatet që i ati kishte bérë para tij dhe zemra e tij nuk iu shenjtërua plotësisht Zotit, Perëndisë tē tij, ashtu si zemra e Davidit, atit tē tij. 4 Megjithatë për dashurinë që ushqente për Davidin, Zoti, Perëndia i tij, i la një llambë nē Jeruzalem, dhe e ngriti tē birin mbas tij dhe e bëri tē qendrueshmë Jeruzalemin, 5 sepse Davidi kishte bérë atë që éshtë e drejtë nē sytë e Zotit dhe nuk ishte larguar nga ajo që Zoti i kishte urdhëruar tē bënte gjatë gjithë kohës së jetës së tij, me përjashtim tē rastit tē Uriahut, Hiteut. 6 Midis Roboamit dhe Jeroboamit pati luftë sa qe gjallë Roboami. 7 Pjesa tjeter tē bëmave tē Abijamit dhe tē gjitha ato që ai bëri a nuk janë tē shkrura vallë nē librin e Kronikave tē mbretërvë tē Judës? Pati luftë midis Abijamit dhe Jeroboamit. 8 Pastaj Abijamin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën nē qytetin e Davidit. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Asa. 9 Në vitin e njëzet tē mbretërisë së Jeroboamit, mbretit tē Izraelit, Asa filloj tē mbretërojë nō Judë. 10 Ai mbretëroi dyzet e një vjet nē Jeruzalem. E éma quhej Maakah dhe ishte bijë e Abishalomit. 11 Asa bëri atë që éshtë e drejtë nē sytë e Zotit, ashtu si i ati Davidi. 12 Eliminoi nga vendi ata që merreshin me kurvëri tē shenjtë dhe tērë idhujtë e krijuar nga etërit e tij. 13 Hoqi nga posti i mbretëreshës nënën e tij Maakah, sepse ajo kishte bérë një idhull tē neveritshëm tē Asherahut; Asa e rrëzoit atë idhull tē neveritshëm dhe e dogji pranë përritoit Kidron. 14 Por vendet e larta nuk u eliminuan; megjithatë zemra e Asas mbeti plotësisht e shenjtëruar Zotit gjatë gjithë jetës së tij. 15 Ai solli nē shtëpinë e Zotit gjérat e shenjtëruar nga i ati dhe gjérat që ai vetë i kishte shenjtëruar: argjendin, arin dhe enët. 16 Pati luftë midis Asas dhe Baashas, mbretit tē Izraelit, gjatë gjithë jetës së tye. 17 Baasha, mbret i Izraelit, doli kundër Judës dhe ndërtoi Ramahun, me qëllim që tē pengonte këdo që tē shkonte ose tē vinte nga Asa, mbret i Judës. 18 Atëherë Asa mori tērë argjendin dhe arin që kishte mbetur nē thesaret e shtëpisë tē Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror dhe ua dorëzoit sherbëtorëve tē tij; mbreti Asa i dërgoi pastaj te Ben-Hadadi, bir i Tabrimonit, që ishte bir i Hezionit, mbretit tē Sirisë, që banonte nē Damask, për t'i thënë: 19 "Le tē ketë aleancë midis teje dhe menjë ashtu si ka pasur midis atit tim dhe atit tênd. Ja, unë po tē dërgoj një dhuratë ari dhe argjendi; shko dhe priske aleancën tênde me Baasham, mbretin e Izraelit, me qëllim që ai tē têrhiqet nga unë". 20 Ben-Hadadi dëgjoi këshillat e mbretit Asa dhe dërgoi komandantë e ushtrisë së tij kundër qytetit tē Izraelit; pushtoi Ijoin, Danin, Abel-Beth-Maakahun dhe tērë krahinën e Kinerothit me gjithë vendin e Neftalit. 21 Sapo Baasha e mësoi këtë lajm, ndërprenë ndërtimin e Ramahut dhe qëndroi nē Tirtsah. 22 Atëherë mbreti Asa thirri tērë ata tē Judës, pa përjashtuar asnjë; ata morën nga Ramahut dhe lëndën që Baasha kishte përdorur për tē ndërtuar, dhe

me këto materiale mbreti Asa ndërtoi Geban e Beniaminit dhe Mitspahun. 23 Pjesa tjeter tē bëmave tē Asas, tē gjitha trimëritë e tij, tē gjitha ato që bëri dhe qytetet që ndërtoi a nuk janë vallë tē shkrura nē librin e Kronikave tē mbretërvë tē Judës? Por nē pleqëri ai vuante nga një dhimbje te këmbët. 24 Pastaj e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me ta nē qytetin e Davidit, atit tē tij. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Jozafati. 25 Nadabi, bir i Jeroboamit, filloj tē mbretërojë mbi Izrael vitin e dytë tē Asas, mbretit tē Judës, dhe mbretëroi nē Izrael dy vjet. 26 Ai bëri atë që éshtë e keqe nē sytë e Zotit dhe ndoqi rrugët e atit tē tij dhe mëkatin nē tē cilin e kishte futur Izraelin. 27 Pastaj Baasha, bir i Ahijahut, nga shtëpia e Isakarit, komplotoi kundër tij dhe e vrau nē Gibethon që u përkiste Filestivej, ndërsa Nadabi dhe tērë Izraeli kishtin rethuar Gibethonin. 28 Baasha e vrau nē vitin e tretë tē Asas, mbretit tē Judës, dhe mbretëroi nē vend tē tij. 29 Me t'u bérë mbret, ai shfarosi tērë shtëpinë e Jeroboamit; nga Jeroboami s'la tē gjallë asnjë, për e shfarosi krejt shtëpinë e tij, sipas fjals që kishte thënë Zoit me anë tē sherbëtorit tē tij Ahijah, Shilonitit, 30 për shkak tē mëkateve tē Jeroboamit, tē kryera nga ai dhe që Izraeli i kreu me nxitjen e tij, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë tē Izraelit. 31 Pjesa tjeter tē bëmave tē Nadabit dhe tē gjitha atë që ai bëri a nuk janë vallë tē shkrura nē librin e Kronikave tē mbretërvë tē Izraelit? 32 Pati luftë midis Asas dhe Baashas, mbretit tē Izraelit, gjatë gjithë kohës së jetës së tyre. 33 Vitin e tretë tē sundimit tē Asas, mbretit tē Judës, Baasha, bir i Ahijahut, filloj tē mbretërojë mbi tērë Izraelin nē Tirtsah; dhe mbretëroi njëzet e katër vjet. 34 Ai bëri atë që éshtë e keqe nē sytë e Zotit dhe vazhdoi rrugët e Jeroboamit dhe mëkatin që ky e kishte shtryrë Izraelin tē kryente.

16 Pastaj fjalë e Zotit iu drejtua Jehuhit, birit tē Hananit, kundër Baashas, duke thënë: 2 "Të kam ngritur nga pluhuri dhe tē kam bérë princ të popullit tim Izraelit, por ti ke ndjekur rrugën e Jeroboamit dhe kë bérë tē mëkatojë popullin tim tē Izraelit, duke provokuar zemërimin tim me mëkatet e tij; 3 prandaj do tē zhduk Baashan dhe shtëpinë e tij dhe do ta bëj me shtëpinë tênde atë që kam bérë me shtëpinë e Jeroboamit, birit tē Nebatit. 4 Ata tē Baashas që do tē vdesin nē qytet do t'i hanë qentë, dhe ata që do tē vdesin nē ara do t'i hanë shpendët e qellit". 5 Pjesa tjeter tē bëmave dhe tē trimëritë a nuk janë vallë tē shkrura nē librin e Kronikave tē mbretërvë tē Izraelit? 6 Pastaj Baashan e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën nē Tirtsah. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Elahu. 7 Përvëc kësaj fjalë e Zotit iu drejtua me anë tē profetit Jehu, birit tē Hananit, kundër Baashas dhe kundër shtëpisë së tij për gjithë tē këqijat që Baasha kishte bérë nē sytë e Zotit, duke shkaktuar zemërimin e tij me veprat e kryera nga dora e tij, duke u bérë si shtëpia e Jeroboamit, edhe sepse e kishte vrarë atë. 8 Në vitin e njëzet e gjashtë tē Asas, mbretit tē Judës, Elahu, bir i Baashas, filloj tē mbretërojë mbi Izraelin nē Tirtsah dhe qëndroi nē fron dy vjet. 9 Zimri, sherbëtori i tij, komandant i gjysmës së qerreve tē tij, komplotoi kundër tij. Ndërsa ai ndodhej nē Tirtsah, duke piët dë duke u dehur nē shtëpinë e Artsas, prefektit tē pallatit tē Tirtsahut, 10 Zimri hyri, e goditi dhe e vrau nē vitin e njëzet e shtatë tē Asas, mbretit tē Judës, dhe mbretëroi nē vend tē tij. 11 Kur filloj tē mbretërojë, sapo u ul nē fron, shkatteredoi tērë shtëpinë e Baashas; nuk la tē gjallë as edhe një mashkull midis kushërinjve tē afërt tē tij dhe miqve. 12 Kështu Zimri shfarosi tērë shtëpinë e Baashas, sipas fjals së Zotit tē drejtuar kundër Baashas me anë tē profetit Jehu, 13 për shkak tē mëkateve tē Baashas dhe tē mëkateve tē birit tē Elah, që ata vetë kishin kryer dhe që kishin bérë t'i kryente Izraeli, duke nxitit zemërimin e Zotit, Perëndisë tē Izraelit, me idhujt e tyre. 14 Pjesa

tjetër e bëmave të Elahut dhe tërë atë që ai bëri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? 15 Në vitin e njëzet e shtatë të Asas, mbretit të Judës, Zimri mbretëroi shtatë ditë në Tirtsah. Populli kishte fushuar kundër Gibethonit, që u përkiste Filistejeve. 16 Kështu populli që kishte ngritur kampin dëgjoi të thuhet: "Zimri ka komplotuar, madje ka vrarë mbretin!". Po atë ditë në kamp tërë Izraeli bëri mbret të Izraelit, Omrin, komandantin e ushtrisë. 17 Pastaj Omri u nis nga Gibethoni dhe rrrethoi Tirtsahun. 18 Kur Zimri pa që qyteti ishte pushtuar, u tërroq në kullën e pallatit mbretëror, i vuri zjarrin pallatit mbretëror që ndodhej mbi të dhe kështu vdiq, 19 për shkak të mëkateve që kishte kryer, duke bërë aë që është e keqe në sytë e Zotit, duke ndjekur rrujen e Jeroboamit dhe duke kryer mëkatin që ky kishte bërë duke e nxirat Izraelin të mëkatoj. 20 Pjesa tjeter e bëmave të Zimrit dhe komploti që ai thuri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? 21 Atëherë populli i Izraelit u nda në dy pjesë: gjysma e popullit shkonte pas Tibnit, birit të Ginathit, për ta bérë mbret; gjysma tjeter shkonte pas Omrit. 22 Por populli që shkonte pas Omrit pati epërsi mbi popullin që ndiqte Tibnin, birin e Ginathit. Tibni vdiq dhe mbretëroi Omri. 23 Në vitin e tridhjetë e njëjtë të Asas, mbretit të Judës, Omri filloj të mbretërojë mbi Izraelin dhe mbretëroj dyndëdhjetë vjet. Gjashtë vjet mbretëroi në Tirtsah, 24 pastaj bleu nga Shemeri malin e Samarisë për të talentët argjendi; ndërtoi në mal një qyetet të cilin e quajti Samaria, nga emri i Sheremit, zotëria i malit. 25 Omri bëri atë që është e keqe për shty e Zotit dhe u suall më keq se të gjithë paraardhësit e tij; 26 ndoqi tërësisht rrujan e Jeroboamit, birit të Nebatit, dhe mëkateq që ky kishte detyruar Izraelin t'i kryejë, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, me idhujt e tij. 27 Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Omri dhe trimëritë e tij a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? 28 Pastaj Omrin e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashabi. 29 Ashabi, biri i Omrit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në vitin e tridhjetë e tetë të Asas, mbretit të Judës; dhe Ashabi, biri i Omrit, mbretëroi në Samari mbi Izraelin njëzet e dy vjet. 30 Ashabi, biri i Omrit bëri ato gjëra që shihen me sy të keq që Zoti më tepër se ata që e kishin paraprirë. 31 Përveç kësaj, sikur të ishte për të një gjë e vogël ndjekja e mëkateve të Jeroboamit; birit të Nebatit mori për grua Jezebelën, bijën e Ethbaalit, mbretit të Sidonitëve, dhe shkoi t'i shërbejë Baalit dhe të bjerë përbys para tij. 32 I ngriti pastaj një altar Baalit, në tempullin e Baalit, që kishte ndërtuar në Samari. 33 Ashabi bëri edhe një Asherah; Ashabi provokoi zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, më tepër se gjithë etërit e Izraelit që e kishin paraprirë. 34 Gjatë ditëve të sundimit të tij, Hiel nga Betheli rindërtoi Jerikon; hodhi themelejt e tij mbi Abiramin, të parëlidurin e tij, dhe ngriti portat mbi Segubin, më të riun nga bijtë e tij, sipas fjalës që Zoti kishte thënë me anë të Jozueut, birit të Nunit.

17 Elia, Tishbiti, një nga banorët e Galaadit i tha Ashabit: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia i Izraelit, në prani të të cilin unë ndodhem, nuk do të ketë as vesë as shi gjatë këtyre viteve, veçse me fjalën time". 2 Pastaj fjalë e Zotit iu drejtua atij, duke thënë: 3 "Largohu që këtej, ktheu nga lindja dhe fshihu pranë përritoj Kerith, që ndodhet në lindje të Jordanit. 4 Do të pish ujë në përrua dhe unë i kam urdhëruar korbat që të të japidin të hash atje". 5 Kështu ai u nis dhe veproi sipas fjalës të Zotit; shkoi dhe u vendos pranë përritoj Kerith, që ndodhet në lindje të Jordanit. 6 Korbat i sillnin bukë e mish në mëngjes dhe bukë e mish në mbrëmje, dhe pinte ujë në përrua. 7 Mbas një farë kohe përritoi shteroi, sepse nuk binte shi mbi vendin. 8 Atëherë Zoti i foli, duke thënë: 9 "Çohu dhe shko të vendosësh në Sarepta të

Sidonëve, sepse atje kam urdhëruar një grua të ve të të sigurojë ushqimin". 10 Ai u ngrit, pra, dhe shkoi në Sarepta; sapo arriti në portën e qytetit, ai pa një të ve që mblidhete dru. Ai e thirri dhe i tha: "Shko dhe më merr pak ujë në një enë që të mund të pi". 11 Ndërsa ajo po shkonte për të marrë ujin, ai e thirri dhe i tha: "Më sill edhe një copë bukë". 12 Ajo u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia yt, bukë nuk kam, por kam vetëm një dorë miell në një enë dhe pak vaj në një qyp; dhe tanë po mbledh dy copa dru për t'i përgatitur për vete dhe për djalin tim; do t'i hamë dhe pastaj kemi për të vdekur". 13 Elia i tha: "Mos krikë; shko dhe bëj si the; por më parë bëj një kulaç të vogël përmua dhe silima; pastaj ta bësh për vete dhe për djalin tend". 14 Sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ena e miellit nuk do të mbarojë dhe qyshi i vajit nuk do të pakështet deri ditën, që Zoti të dérgojë shiu mbi tokë". 15 Kështu ajo shkoi dhe veproi sipas fjalës së Elias; dhe kështu hengrën ajo, Elia dhe gjithë familja e saj për një kohë të gjatë. 16 Ena e miellit nuk mbaroi dhe qyshi i vajit nuk u pakësua, sipas fjalës që Zoti kishte shqiptuar me anë të Elias. 17 Mbas këtyre ngjarjeve, biri i gruas, që ishte e zonja e shtëpisë, u sëmur; sëmundja e tij që aq e rëndë, sa nuk i mbeti më frymë jete. 18 Atëherë ajo i tha Elias: "Çfarë lidhje kam me ty, o njeri i Perëndisë? Ndofta ke ardhur tek unë për të më kujtuat mëkatin që kam bërë dhe për të vrarë djalin tim". 19 Ai u përgjigji: "Më jep djalin tend". Kështu ia mori nga gjiri i saj, e cni të dhomën lart dhe e shtriu në shtratin e tij. 20 Pastaj i kërkoi ndihmë Zotit dhe tha: "O Zot, Perëndia im, mos ke goditur me fatkeqësi edhe këtë grua të ve, që më strehon, duke bërë t'i vdesë i biri?". 21 U shtri pastaj tri herë mbi fémijën dhe kërkoi ndihmën e Zotit, duke thënë: "O Zot, Perëndia im, të lutem bëj që t'i kthehet shpirti kësaj fémijë". 22 Zoti e plotësoi déshirén e shprehur në zérin e Elias; shpirti i fémijës u kthye tek ai dhe ai mori jetë përsëri. 23 Atëherë Elia mori fémijën, e zbriti nga dhoma e sipërme e shtëpisë dhe ia dha nënës së tij, duke i thënë: "Shiko, fémija jote është gjallë!". 24 Atëherë grua e tia Elias: "Tani pranoj që ti je një njeri i Perëndisë dhe që fjalë e Zotit në gojën tendë është e vërtetë".

18 Shumë kohë më vonë, gjatë vitit të tretë, fjalë e Zotit iu drejtua Elias, duke i thënë: "Shko dhe paraqitu te Ashabi dhe unë do të dérgoj shiu mbi vendin". 2 Elia shkoi të paraqitet te Ashabi. Atëherë në Samari kishte plakosur një zi e madhe e bukës. 3 Ashabi dérgoi të thërrasë Abdian, që ishte mexhordomi i tij. (Abdia kishte frikë të madhe nga Zoti; 4 kështu, kur Jezebeli shfaroste profetët e Zotit, Abdia mori njëqind profetë dhe fshehu pësëdhjetë prej tyre në një shpellë, duke i furnizuar me bukë dhe ujë). 5 Ashabi i tha Abdias: "Shko nëpër vendin në drejtim të të gjitha burimeve dhe rrjedhave ujore; ndofta do të gjejmë bar të mjaftueshëm për të mbajtur gjallë kuajt dhe mushkat dhe nuk do të detyrohem i tashim asnjë nga kafshët tonë". 6 Kështu e ndanë vendin që do të përshkohej; Ashabi shkoi vetëm nga një anë dhe Abdia vetëm nga ana tjeter. 7 Ndërsa Abdia po udhëtonë, ja ku doli përparrë Elia; Abdio e njohu dhe u shtri me fytyrë për tokë përparrë tij, duke thënë: "Ti je zotëria im Elia?". 8 Ai u përgjigji: "Jam unë; shko e i thuaj zotërisë sate: Elia është këtu". 9 Por Abdia u përgjigji: Çfarë mëkatë kam kryer që t'i dorëzon shërbëtorin tend në duart e Ashabit që ai të shkaktojë vdekjen time? 10 Ashtu siç është e vërtetë që Zoti, Perëndia yt, rron, nuk ka komb dhe mbretëri në të cilin zoti im nuk ka dérguar njerzë të të kérkojnë; dhe kur thonin: "Nuk është këtu", ai i vinte të betoheshin mbretërinë dhe kombin që nuk kishin mundur të të gjenin. 11 Dhe tanë ti tha: "Shko t'i thuash zotërisë sate: Elia është këtu!". 12 Por do të ndodh që sapo të largohem prej teje, Fryma e Zotit do të të çojë në një vend të panjohur nga unë; kështu unë do të shkoj t'ia

njoftoj Ashabit, dhe ky, duke mos tē gjetur, do tē mē vrasë. Dhe sherbëtori yt i druhet Zotit që i ri! **13** A nuk i kanë njoftuar zotërisë sime atë që unë kam bërë kur Jezebeli vriste profetët e Zotit? Si fsheha njëqind nga këta profetët të Zotit, pesëdhjetë në një shpellë dhe pesëdhjetë në një tjetër, duke i furnizuar me bukë dhe me ujë? **14** Dhe tani ti tha: "Shko t'i thuanz zotërisë sate: Elia eshtë këtu!". Por ai do tē mē vrasë". **15** Atëherë Elia u përgjigji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që rron Zoti i ushtrive në prani të tē cilit ndodhem, sot do tē paraqitem te Ashabi". **16** Abdia, pra, shkoi të kërkojë Ashabin dhe i njoftoi çështjen, dhe Ashabi i doli përrpara Elias. **17** Me ta parë Elian i tha: "Ti je pikërisht ai që e bën rrëmuajë Izraelin?". **18** Elia u përgjigji: "Nuk jam unë që e bëj rrëmuajë Izraelin, por ti dhe shtëpia e atit tênd, sepse keni braktisur urdhërimet e Zotit dhe ti ke shkuar pas Baalëve. **19** Prandaj dërgo tanit tē thërrasin têrë Izraelin pranë meje në malin Karmel, bashkë me katërqind e pesëdhjetë profetët e Baalit dhe katërqind profetët e Asherahut që hanë në tryezën e Jezebelit". **20** Kështu Ashabi dërgoi e thirri têrë bijtë e Izraelit dhe i mbledhi profetët në malin Karmel. **21** Atëherë Elia iu afroa têrë popullit dhe tha: "Deri kur do tē lëkundeni midis dy mendimeve? Në qoftë se Zoti eshtë Perëndia, shkoni pas tij; por në qoftë se përkundrazi eshtë Baali, atëherë ndiqni atë". Populli nuk tha asnjë fjalë. **22** Atëherë Elia i tha popullit: "Kam mbetur vetëm unë nga profetët e Zotit, ndërsa profetët e Baalit janë katërqind e pesëdhjetë. **23** Le tē na jepen dy dema tē rinj; ata tē zgjedhin një dem për veten e tyre, le ta copëtojnë dhe ta vënë mbi drutë pa i ndezur ato; unë do tē përgatës demin tjetër dhe do ta vendos mbi drutë pa i ndezur ato. **24** Ju do t'i bëni thirrje perëndisë suaj dhe unë do tē thérres Zotin; perëndia që do tē përgjigjet me anë tē zjarrit eshtë Perëndia". Têrë populli u përgjigji dhe tha: "E the burkur!". **25** Atëherë Elia u tha profetëve të Baalit: "Zgjidhni një dem tē ri dhe përgatiteni të parët sepse jeni më shumë; pastaj kërkoni ndihmën e perëndisë suaj, pa e ndezur zjarrin". **26** Kështu ata morën demin që u dhanë dhe e përgatitën; pastaj përmendën emrin e Baalit nga mëngjesi deri në drekë, duke thënë: "O Baal, na u përgjigji!". Por nuk u dëgjuva asnjë zë dhe asnjeri nuk u përgjigji; ndërkaq ata kërcenin rrëth altarit që kishin ndërtuar. **27** Në mesditë Elia filloj tē tallet me ta dha tha: "Ulërin më fort sepse ai eshtë zoti; ndofta eshtë duke menduar thellë, ose eshtë i zënë me punë ose udhëton, ose ka rënë në gjumë e duhet zgjuar". **28** Dhe kështu ata filluan tē ulërijnë më fort dhe tē priten me shpatë dhe shtiza sipas zakoneve që kishin, deri sa tē kullonin gjak. **29** Me tē kaluar mesdita, ata bënë profeci deri në kohën që ofrohej blatimi; por nuk u dëgjuva asnjë zë, asnjeri nuk u përgjigji dhe askush nuk u vuri veshin. **30** Atëherë Elia i tha têrë popullit: "Afrohuni pranë meje!". Kështu têrë populli iu afroa dhe ai ndreqi altarin e Zotit që e kishin prishur. **31** Pastaj Elia mori dymbëdhjetë gurë, sipas numrit të fiseve të bijve të Jakobit, të cilit Zoti i kishte thënë: "Emri yt do tē jetë Izrael". **32** Me gurët ndërtoi një altar në emër të Zotit dhe hapi një gropë rrëth tij me një kapacitet prej dy masash gruri. **33** Pastaj rregulloi drutë, copëtoi demin dhe e vuri mbi drutë. Dhe tha: "Mbushni katër enë me ujë dhe i derdhni mbi olokaustin dhe mbi drutë". **34** Përsëri tha: "Bëjeni një herë tē dytë". Dhe ata e bënë një herë tē dytë. Ai tha akoma: "Bëjeni pér tē tretën herë". Dhe ata e bënë pér tē tretën herë. **35** Uji rridhete rrëth altarit dhe ai mbushi me ujë edhe gropën. **36** Në orën që ofrohej blatimi, profeti Elia u afroa dhe tha: "O Zot, Perëndia i Abrahamic, i Isakut dhe i Izraelit, vepro në mënyrë të tillë që tē dihet që ti je Perëndi në Izrael, që unë jam sherbëtori yt që i bëra têrë këto gjëra me urdhrin tênd". **37** Përgjigjumi, o Zot, përgjigjimi, që ky popull tê pranojë që ti, o Zot, je Perëndia, dhe ke bërë tê kthehen te ti zemrat e tyre". **38** Atëherë ra zjarri i Tzotit dhe konsumoi olokaustin, drutë, gurët dhe pluhurin, si dhe thau ujin që ishte në

gropën. **39** Para kësaj pamjeje têrë populli u shtri me fytyrën pér tokë dhe tha: "Zoti eshtë Perëndia! **40** Pastaj Elia u tha atyre: "Zini Profetët e Baalit; mos lini t'ju ikë as edhe një!". Kështu ata i kapën dhe Elia i zbriti në përruan Kishon, ku i theri. **41** Pastaj Elia i tha Ashabit: "Ngjitu, ha dhe pi, sepse dégjohet që tani zhurma e një shiu tê madh". **42** Kështu Ashabi u ngjitet pér tē ngrënë dhe pér tē pirë; por Elia u ngjitet në majë të Karmelt, u përkul deri në tokë dhe vuri fytyrën midis gjunjëve, **43** dhe i tha sherbëtorit tê tij: "Tani ngjitu dhe shiko nga ana e detit". Ai u ngjitet, shkoi dhe tha: Nuk ka asgjë". Elia i tha: "Kthethu tê shikosh, shtatë herë". **44** Herën e shtatë sherbëtori tha: "Eshtë një re e vogël, e madhe si pëllëmba e një dore që ngjitet nga deti". Atëherë Elia tha: "Shko dhe i thuaq Ashabit: "Lidhi kuajt në qerre dhe zbrit para se tē zërë shiu"". **45** Brenda një kohe të shkurtër qjelli u errësua pér shkak tê revë e të erës, dhe ra një shi i madh. Kështu Ashabi hipi mbi qerre dhe shkoi në Jezreel. **46** Dora e Zotit ishte mbi Elian, që shtrëngoi ijët dhe vraptopi para Ashabit deri në hyrje tê Jezreelit.

19 Ashabi i njoftoi Jezebelit têrë ato gjëra që Elia kishte bërë dhe si kisht vrarë me shpatë têrë profetët. **2** Atëherë Jezebeli i dërgoi një lajmëtar Elias pér t'i thënë: "Perënditë tê më bëjnë kështu dhe më keq, në rast se nesër në këtë orë nuk do tē tē kem bërë ty si një nga ata". **3** Kur dégjoi këto fjalë, Elia u ngrit dhe iku pér tē shpëtuar. Arriti në Beer-Sheba, që i përket Judës, dhe la aty sherbëtorin e tij. **4** Përkundrazi u fut në shkretëtirë një ditë rugë, shkoi tē ulet poshtë një gjinestre dhe kërkoi tē vdesë, duke thënë: "Tani mjaf, o Zot! Merr jetën time, se unë nuk jam më i mirë se etërit e mi". **5** Pastaj u shtri dhe e zuri gjumi poshtë gjinestrës, por ja që një engjël e preku dhe i tha: "Çohu dhe ha". **6** Ai shkoi dhe pa pranë kokës së tij një kulaç tē pjejkur mbi gurë tē nxehjtë dhe një enë me ujë. Ai hëngri dhe piu, pastaj përsëri u shtri. **7** Engjëlli i Zotit u kthye pér herë tê dytë, e preku dhe i tha: "Çohu dhe ha, sepse rruga eshtë tepër e gjatë pér ty". **8** Ai u ngrit, hëngri dhe piu; pastaj me forcën që i dha ai ushqim eci dyzet ditë dhe dyzet netë deri sa arriti në malin e Perëndisë, në Horeb. **9** Atje hyri në një shpellë dhe aty kaloi natën. Dhe ja, fjalë e Zotit iu drejtua dhe i tha: "Ç'bën këtu Elia?". **10** Ai u përgjigji: "Më nxiti një zili e madhe pér Zotin, Perëndinë e ushtrive, sepse bijtë e Izraelit e kanë braktisur besëlidhjen tênd, kanë prishur altarët e tu. Kam mbetur vetëm unë dhe ata kërkijnë tê më vrasin". **11** Perëndia i tha: "Dil dhe ndalu mbi malin përrpara Zotit". Dhe ja, po kalonte Zoti. Një erë e fortë dhe e furishqe çante malet dha thyente shkëmbinjëtë përrpara Zotit, por Zoti nuk ishte në erë. Mbas erës ra një têrmet, por Zoti nuk ishte në têrmet. **12** Mbas têrmetit ra një zjarr, por Zoti nuk ishte në zjarr. Mbas zjarrit u dëgjuva një zë, si një shushuritje e ëmbël. **13** Sa e dégjoi këtë, Elia e mbuloi fytyrën me mantelin, doli dhe u ndal në hyrje tê shpellës; dhe ja, një zë i tha: "Ç'bën aty Elia?". **14** Ai u përgjigji: "U nxita nga një zili e madhe pér Zotin, pér Perëndinë e ushtrive, sepse bijtë e Izraelit kanë braktisur besëlidhjen tênd, kanë prishur altarët dhe kanë vrarë me shpatë profetët e tu. Kam mbetur vetëm unë dhe ata përpiken tê më vrasin". **15** Zoti i tha: "Shko, merr përsëri rrugën e kthimit deri në sherbëtorin e Damaskut; kur t' arrish aty, do ta vajosësh Hazaelin mbret tē Sirisë. **16** Do tē vajosësh gjithashtu Jehun, birin e Nimshit, mbret tē Izraelit; do tē vajosësh pastaj Eliseun, birin e Shafatit nga Abel-Melohahu, si profet në vendin tênd. **17** Kështu që ai që do tē shpëtøjë nga shpatë e Hazaelit, do tē vritet nga Jehu; dhe ai që do tē shpëtøjë nga shpatë e Jehut, do tē vritet nga Eliseu. **18** Por kam lénë në Izrael një tepricë prej shtatë mijë njerëzish; të gjithë nuk janë gjunjëzuar përrpara Baalit dhe nuk e kanë putur me buzët e tyre". **19** Elia u nis që andej

dhe gjeti Eliseun, birin e Shafatit, ndërsa lëronte me dymbëdhjetë pendë që para tij, dhe ai vetë gjendej me pendën e dymbëdhjetë. Elia i kaloi afër dhe i hodhi si përmantelin e tij. **20** Atëherë Eliseu la qetë dhe vrapi pas Elias, duke thënë: "Të lutem, më lër të shkoj të puth atin tim dhe nënën time, pastaj do të të ndjek". Elia iu përgjigji: "Shko dhe kthehu, sepse c'të kam bërë?". **21** Me t'u larguar nga ai, Eliseu mori një pendë që dhe i ofroi si fljim; me veglat e qeve poqi mishin dhe ua dhe njerëzve, që e hëngren. Pastaj u ngrit, shkoi pas Elias dhe u vu në shërbim të tij.

20 Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, mbodhi tërë ushtrinë e tij; me të ishin tridhjetë e dy mbretër me kuaj dhe qerre; pastaj u nis, rrëthoi Samarinë dhe e sulmoi. **2** Pastaj i dërgoi lajmëtarë në qytet Ashabit, mbretit të Izraelit, për t'i thënë: **3** "Kështu thotë Ben-Hadadi: "Argjendi dhe ari yt janë të mitë, po kështu bashkëshortet e tua dhe bijtë e tu më të mirë janë të mitë"". **4** Mbreti i Izraelit u përgjigji: "Eshtë ashtu si thua ti, o mbret, o imzot; unë dha têrë ato që kam jemi ti tute". **5** Lajmëtarët e kthyen përsëri dhe thanë: "Kështu flet Ben-Hadadi: "Unë të çova fjale se duhet të më japësh argjendin dhe arin tênd, gratë e tua dhe bijtë e tu; **6** por nesër, në këtë orë, do të dërgoj te ti shërbëtorët e mi, tê cilët do të bastisin shtëpinë tênde dhe shtëpinë e shërbëtorëve të tu; ata do të marrin të gjitha gjërat që janë me të shtrenjtë për ty""". **7** Atëherë mbreti i Izraelit thirri têrë pleqtë e vendit dhe u tha: "Shikoni, ju lutem, se si ky njeri kérkon shkatërimin tonë, sepse më ka dërguar të kérkojë gratë e mia dhe bijtë e mi, argjendin dhe arin tim, dhe unë nuk i kam refuzuar asgjë". **8** Têrë pleqtë dhe têrë populli thanë: "Mos e dëgjo dhe mos prano". **9** Ashabi iu përgjigji pastaj lajmëtarëve të Ben-Hadadit: "I thoni mbretit, zotit time: "Të gjitha gjërat që i kérkove shërbëtorit herën e parë do t'i bëj, por këtë nuk mund ta bëj"". Kështu lajmëtarët shkuan t'i njoftojnë përgjigjen Ben-Hadadit. **10** Atëherë Ben-Hadadi i çoi fjale Ashabit: "Perënuditë tê më bëjnë kështu dhe më keq në rast se pluhuri i Samarisë do të mjaftojë që të mbushin grushtat têrë njerëzit që më pasojnë!". **11** Mbreti i Izraelit u përgjigji: "I thoni: "Ai që ka armaturën në trup të mos lavdërohet si ai që e heq""". **12** Kur Ben-Hadadi mori këtë përgjigje, ai ndodhej bashkë me mbretërit duke pirë në çadrat, dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Bëhuni gati për mësimjë!". Kështu ata u përgatitën për të sulmuar qytetin. **13** Por ja që një profet iu afroa Ashabit, mbretit të Izraelit, dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "E shikon këtë turmë të madhe? Ja, që sot unë do ta lë në dorën tênde dhe kështu do të mësosh që unë jam Zoti""". **14** Ashabi i tha: "Me anë të kujt?". Ai u përgjigji: "Kështu thotë Zoti: "Me anë të të rinjve në shërbim të krerëve të krahinave""". Ashabi tha: Kush do ta fillojë betejën?". Profeti u përgjigji: "Ti". **15** Atëherë Ashabi kaloi në revistë të rinjtë që ishin në shërbim të krerëve të krahinave; ata ishin dyqind e tridhjetë e dy veta. Pastaj kaloi në revistë têrë popullin, têrë bijtë e Izraelit; ishin shtatë mijë veta. **16** Në mesditë bénë një dalje, ndërsa Ben-Hadadi ishte duke piré dhe duke u dehur bashkë me tridhjetë e dy mbretërit që i kishin ardhur në ndihmë. **17** Të rinjtë në shërbim të krerëve të krahinave dolën të parët. Ben-Hadadi dërgoi njerëz përf tê parë dhe ata i njoftuan: "Nga Samaria kanë dalë disa njerëz". **18** Mbreti tha: "Në rast se kanë dalë me qëllime paqësore, i zini të gjallë; në qoftë se kanë dalë përf tê luftuar, i zini gjithashtu të gjallë". **19** Kështu të rinjtë në shërbim të krerëve të krahinave dolën nga qyteti bashkë me ushtrinë që i pasonte, **20** dhe secili prej tyre vrau nga një njeri. Kështu Sirët ua mbathën këmbëve dhe Izraelitët i ndoqën; dhe Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, iku me kalë bashkë me disa kalorës. **21** Edhe mbreti i Izraelit mori pjesë në luftimet, shkëtarroi kuaj dhe qerre dhe u shkaktoi Sirëve një disfatë të madhe. **22** Atëherë profeti iu afroa mbretit të Izraelit dhe i tha: "Shko, përfcorohu dhe mendo mirë atë që duhet të bësh, sepse mbas një viti mbreti i

Sirisë do të të sulmojë". **23** Shërbëtorët e mbretit të Sirisë i thanë: "Perëndia i tyre eshtë Perëndia i maleve; prandaj ata qenë më tê fortë se ne; por në rast se ndeshemi në fushë, ne do të jemi me siguri më tê fortë". **24** Prandaj vepro kështu: têrë mbretërvë hiqua komandën që kanë dhe në vend të tyre caktuo kapelanë. **25** Mblidh një ushtri baras me atë që ke humbur, me po aq kuaj dhe qerre; pastaj do të ndeshemi në fushë dhe me siguri do të jemi më tê fortë se ata". Ai pranoi këshillën e tyre dhe veproi ashtu siç i thanë. **26** Pas një viti Ben-Hadadi kaloi në revistë Sirët dhe doli në drejtim të Afekut përf t'u mbledhur dhe u furnizuan me ushqime; pastaj u nisën kundër Sirëve dhe ngritën kampin e tyre përbalë tyre; duke shkin si dy kope të vogla dhish, ndërsa Sirët e kishin mbushur vendin. **28** Atëherë një njeri i Perëndisë iu afroa mbretit të Izraelit dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "Me qenë se Sirët kanë thënë: Zoti eshtë Perëndia i maleve dhe nuk eshtë Perëndia i luginave unë do të jap në duart e tua têrë këtë mizëri të madhe; dhe ju do të mësoni që unë jam Zoti""". **29** Shtatë ditë me radhë qëndruan në kampet e tyre njeri përbalë tjetrit, por ditën e shtatë filloi beteja dhe bijtë e Izraelit vranë brenda një dite të vetme njëqind mijë këmbësorë sirë. **30** Ata që shpëtuan ikën në qytetin e Afekut, ku muret ranë mbi njëzet e shtatë mijë prej tyre. Edhe Ben-Hadadi iku dhe shkoi në qytet përf t'u fshehur në një dhomë të brendshme. **31** Shërbëtorët e tij i thanë: "Ja, kemi dégjuar të thuhet që mbretërit e shtëpisë së Izraelit janë zemërbutë; prandaj tê veshim thasë dhe tê vëmë litarë në qafë dhe tê dalim tê presim mbretin e Izraelit; ndofta ai ka pér tê na lénë tê gjallë". **32** Kështu ata u veshën me thasë dhe vunë litarë në qafë, shkuan te mbreti i Izraelit dhe i thanë: "Shërbëtori yt Ben-Hadadi thotë: "Të lutem, lërmë tê gjallë"". Ashabi u përgjigji: "Eshtë ende gjallë? Ai eshtë vëllai im". **33** Këta njerëz e muarrën këtë si shenjë të mbarë dhe nxituan të kérkonin vërtetimin e kësaj thënë, duke thënë: "Ben-Hadadi eshtë, pra, vëllai yt!". Ai u përgjigji: "Shkoni ta merrni". Kështu Ben-Hadadi shkoi te Ashabi, që e hipë në qerren e tij. **34** Atëherë Ben-Hadadi i tha: "Unë do të tê kthej qytetet që ati im i hoqi atit tênd; dhe kështu ti do të vendosësh tregje në Damask, ashtu si kishte bërë im atë në Samari". Ashabi i tha: "Me këtë kusht do të tê lë tê ikshë", kështu Ashabi lidhi një besëlidhje me tê dhe e la tê ikë. **35** Atëherë një nga bijtë e profetëve i tha shokut të tij me urdhër të Zotit: "Më godit!". Por ky nuk pranoi ta godasë. **36** Atëherë i pari i tha: "Me qenë se nuk iu binde zërit tê Zotit, sapo tê largohesh nga unë një luan do tê tê vrasë". Kështu, me t'u larguar nga ai, doli një luan dhe e vrau. **37** Pastaj profeti gjeti një njeri dhe i tha: "Më godit!". Ky e rrahu dhe e plagosi. **38** Atëherë profeti shkoi ta presë mbretin në rrugë, duke u maskuar me një rryp pëlhure mbi sytë. **39** Kur po kalonte mbreti, i thirri dhe i tha: "Shërbëtori yt u fut në mes të betejës, kur dikush u têrhoq mënjanë dhe më solli një njeri, duke më thënë: "Ruaje këtë njeri; në rast se vritet, do ta paguash me jetën tênde ose do tê paguash një talent argjendi)". **40** Ndërsa shërbëtori yt ishte i zënë sa andej e këtej, ai person u zhduk". Mbreti i Izraelit i tha: "Ja vendimi yt; e ke shqiptuar ti vetë". **41** Atëherë ai hoqi me nxitim nga sytë rripin e përlhurës dhe mbreti i Izraelit e pa që ishte një nga profetët. **42** Pastaj profeti i tha mbretit: "Kështu thotë Zoti: "Me qenë se e le tê shpëtøjë nga dora njeriun që kisha caktuar tê shfarosej, jeta jote ka pér tu paguar pér tê tijen dhe populli yt pér popullin e tij". **43** Kështu mbreti i Izraelit u kthyte në shtëpinë e tij i hidhëruar dhe i zemëruar, dhe shkoi në Samari.

21 Mbas këtyre ngjarjeve, ndodhi që Nabothi i Jezreelit kishte një vresht në Jezreel, afër pallatit të Ashabit, mbretit të Samarisë. **2** Kështu Ashabi i foli Nabothit dhe i tha: "Më jep

vreshtin që ta bëj kopsht perimesh, sepse ndodhet afër shtëpisë sime. Në këmbim do të jap një vresht më të mirë ose, po të pëlqejë më tepër, barasvlerën në të holla". 3 Por Nabothi u përgjigj Ashabit: "Të më ruajë Zoti të t'le trashëgiminë e etërve të mi!". 4 Prandaj Ashabi u kthye në shtëpi i trishtuar dhe i zemëruar për përgjigjen që Nabothi i Jezreelit i kishte dhënë: "Nuk do të jap trashëgiminë e etërve të mi!". Ra mbi shtratin e tij, ktheu kokën mënjanë dhe nuk deshi të hante. 5 Atëherë Jezebeli, bashkëshortja e tij, iu afroa dhe i tha: "Pse e ke frymën kaq të trishtuar dhe nuk ha?". 6 Ai iu përgjigj: "Sepse fola me Nabothin e Jezreelit dhe i thashë: "Më jep me para vreshtin tênd ose, po të të pëlqejë më shumë, të t'ë jaq një vresht tjeter si këmbim". Por ai m'u përgjigj: "Nuk do të t'ë jaq vreshtin!"". 7 Atëherë gruaja e tij Jezebel i tha: "A nuk je ti që mbretëron tani mbi Izrael? Cohu, ha dhe zemra jote të gëzohet; vreshtin e Nabothit në Jezreel do të ta jap unë". 8 Kështu ajo shkroi disa letra në emër të Ashabit, i vulosi me vulën e këtij dhe ua dërgoi pleqve dhe parisë që banonin në po atë qytet me Nabothin. 9 Në letrat ajo shkruanë kështu: "Shpallni agjerimin dhe e ulni Nabothin në reshtin e parë përparrë popullit; 10 i vini përballë dy njerëz të poshtër që të deponojnë kundër tij, duke thënë: "Ti ke blasfemuar Perëndinë dhe mbretin"; pastaj çojeni jashtë, goditeni me gurë dhe kështu të vdesë". 11 Njerëzit e qytetit të Nabothit, pleqtë dhe paria që banonin në qytetin e tij vepruan ashtu si Jezebeli kishte dërguar t'u thoshte, siç ishte shkruar në letrat që u kishte drejtuar. 12 Shpallén agjerimin dhe e ulën Nabothin përparrë popullit. 13 Pastaj erdhën dy njerëz të poshtër që u ulën përballë tij; dhe këta dy të poshtër deponuan kundër Nabothit përparrë popullit, duke thënë: "Nabothi ka mallkuar Perëndinë dhe mbretin". Pastaj e quan jashtë qytetit dhe e vranë me gurë; kështu ai vdiq. 14 Pas kësaj i quan fjalë Jezebelit: "Nabothi u vra me gurë dhe vdiq". 15 Kur Jezebeli mësoi që Nabothi ishte vratë me gurë dhe kishte vdekur, i tha Ashabit: "Cohu dhe shtjere në dorë vreshtin e Nabothit në Jezreel, që ai nuk pranoi të t'ë jaqë me para, sepse Nabothi nuk jeton më, por ka vdekur". 16 Me t'ë dëgjuar Ashabi që Nabothi kishte vdekur, u ngrit dhe u nis për të shtënë në dorë vreshtin e Nabothit në Jezreel. 17 Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua Elias, Tishbitit, me këto fjalë, duke i thënë: 18 "Cohu dhe dil para Ashabit, mbretit të Izraelit, që banon në Samari; Ja, ai eshtë në vreshtin e Nabothit, ku ka shkuar përtë shtënen në dorë. 19 Do t'i flasësh kështu: Kështu thotë Zoti: "Në fillim vrave një njeri dhe pastaj i rrëmbeve pronën". Pastaj t'i thuash: Kështu thotë Zoti: "Po në atë vend ku qentë kanë lëpirë gjakun e Nabothit, ata kanë pér të lëpirë edhe gjakun tênd"". 20 Ashabi i tha Elias: "Më gjete pra, o armiku im?". Elias u përgjigj: "Po, të gjeta, sepse je shitura pér të bërrë atë që eshtë e keqë në shtëpëtye e Zotit. 21 Ja, unë do të sjell mbi ty fatkeqësinë, do t'i zhduk t'ë pasardhësit e tu dhe do të shfaros nga shtëpia e Ashabit qdë mashkull, skllav apo i lirë në Izrael. 22 Do ta bëj shtëpinë tênde si shtëpinë e Jeroboamit, birit të Nabatit, dhe si shtëpinë e Baashas, birit të Ahijahut, sepse ti ke nxitur zemërimin tim dhe e ke bërrë Izraelin të mëkatojë. 23 Edhe pér sa i përket Jezebelit, Zoti flet dhe thotë: "Qentë do ta hanë Jezebelin poshtë mureve të Jezreelit". 24 Ata të Ashabit që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë, ata që do të vdesin përkundrazi në ara do t'i hanë shpendët e qjellit". 25 Në të vërtetë nuk pati kurrë ndonjë njeri që u shit pér të bërrë atë që eshtë e keqë në shtëpëtye e Zotit si Ashabi, sepse ishte i shtyrrë nga gruaja e tij Jezebeli. 26 Ai u suall në mënyrë të neveritishme duke u dhënë pas idhujve, ashtu si kishin bërrë Amorejtë që Zoti i kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit. 27 Kur Ashabi dëgjoi këto fjalë, grisi rrobat e tij, e mbuloi trupin me një thes dhe agjeroi; binte në shtrat i mbështjellë me thesin dhe ecte si i përvaujtur. 28 Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua Elias, Tishbitit, duke i thënë: 29 "A e pe si u

poshtërua Ashabi para meje? Duke qenë se u poshtërua para meje, unë nuk do ta godas me fatkeqësinë sa eshtë i gjallë, por do të dërgoj fatkeqësinë mbi shtëpinë e tij gjatë jetës së birit të tij".

22 Kaluan tre vjet pa luftë midis Sirisë dhe Izraelit. 2 Por në vitin e tretë Jozafati, mbreti i Judës, zbriti të takohet me mbretin e Izraelit. 3 Mbreti i Izraelit u kishte thënë shërbëtorëve të tij: "Ju nuk e dini që Ramothi i Galaudit eshtë yni dhe ne po rrimë të qetë pa e rimarrë nga duart e mbretit të Sirisë?". 4 Pastaj i tha Jozafatit: "A nuk do të vije të luftoje me mua në Ramoth të Galaudit?". Jozafati iu përgjigj mbretit të Izraelit me këto fjalë: "Ki besim tek unë ashtu si te vetja jote, te njerëzit e mi si te njerëzit e tu, mbi kuajt e mi ashtu si ke besim të kuajt e tu". 5 Jozafati i tha gjithashtu mbretit të Izraelit: "Të lutem këshillohu po sot me Zotin". 6 Atëherë mbreti i Izraelit thirri profetët që ishin rreth katërqind, dhe iu tha: "A duhet të shkoj të luftoj kundër Ramothit të Galaudit, apo të heq dorë nga kjo?". Ata iu përgjigj: "Shko, sepse Perëndia do ta japë në duart e mbretit". 7 Por Jozafati tha: "A nuk ka këtu ndonjë profet tjeter të Zotit, me të cilin mund të këshillohem?". 8 Mbreti i Izraelit iu përgjigj Jozafatit: "Ka akoma një njeri, Mikajahu, bir i Imlahut, me anë të të cilët mund të këshillohesh me Zotin; por unë e urej sepse nuk profetizon kurrrë asgjë të mirë lidhur me mua, por vetëm të keqen". Jozafati u përgjigj: "Mbreti nuk duhet të flasë kështu!". 9 Atëherë mbreti i Izraelit thirri një eunuk dhe i tha: "Sill menjëherë Mikajahun, birin e Imlahut". 10 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbreti i Judës, ishin ular secili në froni e tij, të veshur me rrobat e tyre mbretërore, në lëmin që ndodhet në hyrje të portës së Samarisë; dhe t'ërë profetët profetizon para tyre. 11 Sedekia, bir i Kenaanahut, që i kishte bërrë vetes brirë prej hekurit, tha: "Kështu thotë Zoti: "Me këta brirë do të shposh tejpërtëj Sirët deri sa t'i shkatërosh plotësisht""". 12 T'ërë profetët bënин profeci të njollojtë dhe thonin: "Shko kundër Ramothit të Galaudit dho dë t'a dalësh, sepse Zoti do ta japë në duart e mbretit". 13 Lajmëtar që kishte shkuar të thirrëste Mikajahun i foli kështu dhe tha: "Ja, fjala që e profetëvë përputhen duke shpallur gjëra të mira pér mbretin; të lutem, fjala jote të jetë si ajo e secilit prej tyre, dhe shpall edhe ti gjëra të mira". 14 Por Mikajahu u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron, unë do them ato që do të më thotë Zoti?". 15 Si ariti para mbretit, mbreti i tha: "Mikajah, a duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit të Galaudit, apo duhet të heqim dorë?". Ai u përgjigj: "Shko, ti do t'a dalësh, sepse Zoti do ta japë në duart e mbretit". 16 Atëherë mbreti i tha: "Sa herë jam përgjëruar të më thuash vetëm të vërtetët në emër të Zotit?". 17 Mikajahu u përgjigj: "Pashë t'ërë Izraelin të shpërndarë nëpër male, sikur të ishin dhen pa bari; dhe Zoti ka thënë: "Ata nuk kanë më zot; secili t'khetetët në paga në shtëpinë e vet""". 18 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "A nuk të kisha thënë unë që në lidhje me mua, ai nuk do të profetizonte asgjë të mirë, por vetëm të keqe?". 19 Atëherë Mikajahu tha: "Prandaj dëgjo fjalën e Zoti. Unë e kam parë Zotin t'ë ulur mbi froni e tij, ndërsa t'ërë ushtria e qjellit i rrinte përqark në të djathtë dhe në të majtë. 20 Zoti tha: "Kush do t'a prishë mendjen Ashabit që t'ë dalë dhe t'ë vritet në Ramoth të Galaudit?". Tani dikush përgjigjet në një mënyrë dhe dikush në një tjetër. 21 Atëherë doli një frymë, që u paraqit përpëra Zotit dhe tha: "Do t'a prish mendjen unë". 22 Zoti i tha: "Në çfarë mënyre?". Ai u përgjigj: "Do t'ë dal dhe do t'ë jem fryma e gënjeshtës në gojnë e t'ërë profetëve të tij". Zoti i tha: "Do t'a dalësh me siguri ta mashtrosh; dil dhe vepro ashtu". 23 Prandaj Zoti ka vënë një frymë gënjeshtë në gojnë e të gjithë profetëve të tu; por Zoti parashikon fatkeqësira kundër teje". 24 Atëherë Sedekia, bir i Kenaanahut, u afroa dhe i ra me një shpallë Mikajahut, duke i thënë: "Nga kaloi Fryma e Zotit kur doli nga unë pér të folur me ty?". 25 Mikajahu u

përgjigj: "Do ta shohesh ditën që do të shkosh, në një dhomë të brendshme pér t'u fshehur". **26** Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Merre Mikajahun dhe çoje tek Amoni, guvernatori i qytetit dhe tek Joasi, bir i mbretit, dhe u thuaj atyre: **27** Kështu thotë mbreti: "Futeni këtë në burg dhe ushqeheni me bukë dhe me ujë hidhërimi, deri sa të kthehem shëndoshë e mirë". **28** Atëherë Mikajahu tha: "Në rasat se ti kthehesh shëndoshë e mirë, kjo do të thotë se Zoti nuk ka folur nëpërmjet meje". Dhe shtoi: "Dëgjoni, o popuj të tërë!". **29** Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, dolën, pra, kundër Ramothit të Galaadit. **30** Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "Unë do të ndëroj petkat që të mos njihem dhe pastaj do të shkoj të luftoj; por ti vish rrobat e tua mbretëoren". Kështu mbreti i Izraelit u vesh me rroba të tjera dhe shkoi të luftojë. **31** Mbreti i Sisë u kishte dhënë këtë urdhër tridhjetë e dy kapitenëve të qerreve të tij, duke thënë: "Mos luftoni kundër askujt, i madh apo i vogël qoftë; por vetëm kundër mbretit të Izraelit". **32** Kështu, kur kapitenët e qerreve panë Jozafatin, ata thanë: "Ky është me siguri mbreti i Izraelit". Dhe u kthyen nga ai pér ta sulmuar; por Jozafati lëshoi një ulërimë. **33** Kur kapitenët e qerreve e kuptuan që nuk ishte mbreti i Izraelit, hoqën dorë nga ndjekja. **34** Por një njeri lëshoi rastësisht shigjetë me harkun e tij dhe goditi mbretin e Izraelit midis sythave të parzmores të tij; prandaj mbreti i tha karrocierit: "Kthetu dhe më ço jashtë rrëmujës, sepse jam i plagosur". **35** Por beteja qe aq e ashpér atë ditë, sa që mbreti u detyrua të qëndrojë në qerren e tij përparrë Sirëve, dhe vdiq aty nga mbërëmia; gjaku i plagës kishte rjedhur në fund të qerres. **36** Kur po ngrysej, një ulërimë përshkoi radhët e ushtrisë: "Secili të kthehet në qytetin e vet, secili në fshatin e tij!". **37** Kështu mbreti vdiq dhe u çua në Samari; pastaj u bë varrimi i mbretit në Samari. **38** Pas kësaj lanë qerren dhe armët në një hauz të Samarisëç dhe qentë lëpinë gjakun e tij, sipas fjalës që kishte thënë Zoti. **39** Pjesa tjetër e bëmave të Ashabit, të gjitha ato që ai bëri, shtëpia e fildishtë që ndërtoi dhe tërë qytetet që ngriti a nuk janë të shkruara vallë në librin e Kronikave të mbretërive të Izraelit? **40** Kështu Ashabin e zuri gjumi me etërit e tij. Në vend të tij mbretëroi Ashaziahu, i biri. **41** Jozafati, bir i Asas, filloj të mbretërojë mbi Judën vitin e katërt të Ashabit, mbret i Izraelit. **42** Jozafati ishte tridhjetë e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e pesë vjet në Jeruzalem. E ëma quhej Azubah dhe ishte bijë e Shilhit. **43** Ai ndoqi tërë rrugët e Asas, atit të tij, dhe nuk u largua prej tyre, duke bërë atë që është e drejtë në sytë e Zotit. Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën; kështu populli vazhdonte të ofronte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **44** Dhe Jozafati jetonte në paqe me mbretin e Izraelit. **45** Pjesa tjetër e bëmave të Jozafatit, trimëritë e tij dhe lulrat e tij a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërice të Judës? **46** Ai zhduku nga vendi mbeturinat e atyre që merreshin me kurvëri dhe, që kishin mbetur nga koha e Asas, atit të tij. **47** Në atë kohë nuk kishte asnë mbret në Edom, por vetëm një përfaqësues i mbretit. **48** Jozafati bëri që të ndërtohen anije në Tarshish pér të vajtur në Ofir, që të kërkohet ar, por anijet nuk arritën kurrë të dalin në det, sepse u shkatërruan në Etsion-Geber. **49** Atëherë Ashaziahu, bir i Ashabit, i tha Jozafatit: "Lejo që shërbëtorët e mi të hipin mbi anijet bashkë me shërbëtorët e tu". Por Jozafati nuk pranoi. **50** Jozafatin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros bashkë me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri Jehoram. **51** Ashaziahu, bir i Ashabit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari vitin e shtatëmbëdhjetë të Jozafatit, mbretit të Judës, dhe mbretëroi dy vjet mbi Izraelin. **52** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugën e atit të tij, të nënës së tij dhe atë të Jeroboamit, birit të Nebathit, që e kishte bërë Izraelin të kryente mëkate. **53** U vu në shërbim të

Baalit dhe ra përbys përparrë tij, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i ati.

2 i Mbretërve

1 Mbas vdekjes së Ashabit, Moabi u rebelua kundër Izraelit. **2** Ashaziahu ra nga dritarja e katit të sipërm në Samari dhe u dëmtua. Atëherë dërgoi lajmëtarë tē cilëve u tha: "Shkoni tē konsultoni Baal-Zebubin, perëndinë e Ekrone, pér tē ditur nē se do ta marr veten nga kjo fatkeqësi". **3** Por një engjell i Zotit i tha Tishbitit Elia: "Çohu dhe u dil përparrë lajmëtarëve tē mbretit tē Samarës dhe u thuaj atyre: "Mos vallë nuk ka Perëndi në Izrael, që ju shkoni tē konsultheni me Baal-Zebubin, perëndinë e Ekrone? **4** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ti nuk do tē zbesësh më nga shtrati nē tē cilin ke hipur, por me siguri ke pér tē vdekur!". Pastaj Elia u largua. **5** Lajmëtarët u kthyen te Ashaziahu, që i pyeti ata: "Pse u kthyhet?". **6** Ata u përgjigjën: "Një njeri na doli përparrë dhe na tha: "Shkoni te mbreti që ju ka dërguar dhe i thoni: Kështu thotë Zoti: Mos vallë nuk ka asnjë Perëndi në Izrael që ti dërgon njerëz pér t'u konsultuar me Baal-Zebubin, perëndinë e Ekrone? Prandaj nuk do tē zbesësh nga shtrati mbi tē cilin ke hipur, por me siguri ke pér tē vdekur?". **7** Atëherë mbreti i pyeti ata: "Si ishte njeriu që ju doli përparrë dhe ju tha këto fjalë?". **8** Ata u përgjigjën: "Ishte një njeri i veshur me rroba lesni dhe me një brez prej lëkure rreth ijeve", Ashaziahu tha: "Éshtë Elia, Tishbiti!". **9** Atëherë mbreti dërgoi tek Elia një kapiten pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij; ai u ngjit tek ai dhe e gjeti Elian tē ulur nē majë tē malit. Kapiteni i tha: "O njeriu i Perëndisë, mbreti tē urdhëron tē zbesësh". **10** Elia u përgjigji dhe i tha kapitenit tē pesëdhjetësheje: "Në rast se jam një njeri i Perëndisë, tē zbesë zjarr nga qelli dhe tē zhdukë ty dhe tē pesëdhjetë njerëzit që janë me ty!". Dhe nga qelli zbriti një zjarr, që zhduku atë dhe tē pesëdhjetë njerëzit e tij. **11** Atëherë mbreti i dërgoi një kapiten tetër pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij, që u drejtua Elias dhe i tha: "O njeriu i Perëndisë, mbreti tē urdhëron tē zbesësh menjëherë". **12** Elia u përgjigji dhe u tha atyre: "Në qoftë se jam një njeri i Perëndisë, le tē zbesë zjarr nga qelli dhe tē zhdukë ty dhe pesëdhjetë njerëzit e tu". Dhe nga qelli zbriti zjarr i Perëndisë që zhduku atë dhe tē pesëdhjetë njerëzit e tij. **13** Mbreti dërgoi edhe një kapiten tē tretë pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij. Ky kapiten i tretë pesëdhjetësheje u ngjitet dhe shkoi e u shtri para Elias, duke e lutur: "O njeriu i Perëndisë, tē lutem, jeta ime e këtyre pesëdhjetë shërbëtorëve tē tu qofshin tē çmuara nē sytë e tu! **14** Ja, një zjarr zbriti nga qelli dhe zhduku dy kapitenët e parë tē pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij; por tanë jeta ime qoftë e çmuar nē sytë e tu". **15** Engjelli i Zotit i tha Elias: "Zbrit me tē dha mos kifrikë prej tij". Prandaj Elia u ngrit dhe zbriti bashkë me tē mbretin, **16** dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "Pse nuk paska nē Izrael asnjë Perëndi, me fjalët e tē cilët tē mund tē këshillohesh, që ti dërgove lajmëtarë te Baal-Zebubi, perëndi e Ekrone? Pér këtë arësye ti nuk do tē zbesësh nga shtrati nē tē cilin ke hipur, por ke pér tē vdekur me siguri!"". **17** Kështu Ashaziahu vdiq, sipas fjalës së Zotit, tē cilën e shqiptoi Elia. Me genë se nuk kishte bij, Jerohami filloj tē mbretëroj nē vend tē tij, gjatë vitit të dytë të Jerohamit, birit tē Jozafatit, mbretit tē Judës. **18** Pjesa jetër e bëmave tē kryera nga Ashaziahu a nuk éshëtë e shkruar vallë nē librin e Kronikave tē mbretërve tē Izraelit?

2 Kur Zoti deshi ta çonte nē qjell Elian nē një shakullinë, Elia u nis nga Gilgali bashkë me Eliseun. **2** Atëherë Elia i tha Eliseut: "Ndalu këtu, tē lutem, sepse Zoti më dërgoi deri nē Bethel". Por Eliseu u përgjigji: "Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti vëtë rron, unë nuk do tē lë". Kështu zbritën nē Bethel. **3** Dishepujt e profetëve që ishin nē Bethel shkuan pastaj ta takojnë Eliseun dhe i thanë: A e di që Zoti do ta çojë sot zotin tē

përmbi ty?". Ai u përgjigji: "Po, e di; heshtni!". **4** Pastaj Elia i tha: "Elise, ndalu këtu, tē lutem, sepse Zoti më dërgon nē Jeriko". Ai u përgjigji: "Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron dhe që ti vëtë rron, unë nuk do tē lë". Kështu zbritën nē Jeriko. **5** Atëherë dishepujt e profetëve që ishin nē Jeriko iu afraun Eliseut dhe i thanë: "A e di që Zoti do ta çojë sot zotin tē përmbi ty?". Ai u përgjigji: "Po, e di; heshtni!". **6** Pastaj Elia i tha: "Ndalu këtu, tē lutem, sepse Zoti më çon nē Jordan". Ai u përgjigji: "Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti rron, unë nuk do tē lë". Kështu e vazhduan rrugën bashkë. **7** Pesëdhjetë veta nga radhët e dishepujve tē profetëve shkuan pas tyre dhe u ndalën përballë tyre, nga larg, ndërsa Elia dhe Eliseu u ndalën nē bregun e Jordanit. **8** Atëherë Elia mori mantelin e tij, e mbështollti dhe rahu me tē ujërat, që u ndanë andej dhe këndej; kështu kaluan që tē dy nē tē thatë. **9** Mbas kalimit, Elia i tha Eliseut: "Kërkoi çfarë do që unë tē bëj, pér ty, para se tē më largojnë prej teje". Eliseu u përgjigji: "Të lutem, bëj që një pjesë e dyfishtë e frymës tēnde tē vijë mbi mua". **10** Elia tha: "Ti ke kërkuar një gjë tē vështirë; megjithatë, po tē më shohësh kur do tē më largojnë prej teje, kjo do tē tē jepet, pérndryshe nuk do ta kesh". **11** Ndërsa ecnin duke folur, ata u ndanë nga njeri tjetri nga një qerre e zjartë dhe nga kuaj tē zjartë, dher Elia u ngjitet nē qjell nē një shakullinë. **12** Eliseu e pa këtë dhe filloj tē bërtasë: "O ati im, o ati im, qerre e Izraelit dhe kalorësia e tij". Pastaj nuk e pa më. Atëherë kapi rrrobat e tij dhe i grisi më dysh. **13** Mblodhi pastaj mantelin e Elias që i kishte rënë nga trupi, u kthyte prapa dhe u ndal nē bregun e Jordanit. **14** Pastaj mori mantelin e Elias që i kishte rënë nga trupi, rrahu ujërat me tē dhe tha: "Ku éshëtë Zoti, Perëndia i Elias?". Kur edhe ai rrahu ujërat, këto u ndanë sa andej edhe këtë dhe Eliseu kaloi. **15** Kur dishepujt e profetëve që ishin nē Jeriko dhe ndodheshin kështu përballë Jordanit e panë Eliseun, ata thanë: "Fryma e Elias éshëtë vendosur mbi Eliseun". Pastaj i dolën përparrë, u përkulën deri nē tokë përparrë tij **16** dhe i thanë: "Ja, ka midis shërbëtorëve tē tē pesëdhjetë njerëz tē fuqishëm; léri tē shkojnë e tē kërkojnë zotin tēnde se mos Fryma e Zotit e ka marrë dhe e ka hedhur mbi ndonjë mal apo nē ndonjë luginë". Eliseu u përgjigji: "Mos dërgoni njeri!". **17** Por ata ngulën këmbë aq shumë sa ai mbeti i hutar dhe tha: "Çojini!". Atëherë ata dérguan pesëdhjetë njerëz pér tē kërkuar Elian tri ditë me radhë, por nuk e gjetën. **18** Kur ata u kthyen tek Eliseu, që ishte ndalur nē Jeriko, ai u tha atyre: "A nuk ju kisha thënë: Mos shkoni?". **19** Banorët e qytetit i thanë Eliseut: "Ja, qëndrimi nē këtë qytet éshëtë i këndshëm, siç mund ta vërë re zoti jonë, por ujërat janë tē këqija dhe vendi jopjellor. **20** Ai tha: "Më sillni një pjatë tē re dhe mbusheni me kripë". Ata ia sollën. **21** Ai shkoi te burimi i ujërave, hodhi aty kripën dhe tha: "Kështu thotë Zoti: "Unë do t'i bëj tē mbara këto ujëra, atu nuk do tē shkaktojnë më as vdekje, as shterpësi!"". **22** Kështu ujërat kanë mbetur tē mbara deri më sot, sipas fjalës që Eliseu kishte shqiptuar. **23** Që andej Eliseu u ngjitet nē Bethel. Ndërsa po ngjitej nérp rrugë dolën nga qyteti disa tē rinj dhe filluan tē tallen me tē, duke thënë: "Ngjitu, o kokë tullaci! Ngjitu, o kokë tullaci". **24** Ai u kthyte, i pa dhe i mallkoi nē emër tē Zotit, atëherë dolën nga pylli dy arinj, që i bënë copë-copë dyzet e dy nga këta tē rinj. **25** Që këtë Eliseu shkoi nē malin Karmel dhe që andej u kthyte pastaj nē Samari.

3 Jehoram, bir i Ashabit, filloj tē mbretërojë mbi Izraelin nē Samari vitin e tetëmbëdhjetë tē Jozafatit, mbretit tē Judës, dhe mbretëroi dympëdhjetë vjet me radhë. **2** Ai bëri atë që éshëtë e keqe pér sytë e Zotit, por jo si i ati i tij dhe néna e tij, sepse hoqi shtyllën e Baalit, tē ndërtuar nga i ati. **3** Megjithatë ai mbeti i lidhur me mëkatet e Jeroboamit, birit tē Nebatit, që e kishte bërë Izraelin tē mëkatojë, dhe nuk u shkëput nga ato. **4** Meshë, mbret i Moabit, ishte një rrítës dhensh dhe i paguante mbretit tē Izraelit

një haraq prej njëqind mijë qengjash dhe leshin e njëqind mijë deshve. 5 Por me vdekjen e Ashabit, mbretit të Moabit u rebelua kundër mbretit të Izraelit. 6 Atëherë mbreti Jehoram doli nga Samaria dhe kerkoi të mblidhet téré Izraeli; 7 pastaj u nis dhe i çoi fjalë Jozafatit, mbretit të Judës: "Mbreti i Moabit ka ngritur krye kundër meje; a do të vish me mua pér të luftuar kundër Moabit?". Ai u përgjigji: "Do të vij, ki besim tek unë ashtu si ke besim tek vetja jote, te populli im ashtu si te populli yt, te kuajt e mi ashtu si te kuajt e tu". 8 Pastaj pyeti: "Nëpër çfarë rruge do të shkojmë?". Jehoram i përgjigji: "Nga rruga e shkretëtirës së Edomit". 9 Kështu mbreti i Izraelit, mbreti i Judës dhe mbreti i Edomit filluan marshimin; mbasi ecën përqark shkretëtirës shtatë ditë, fillo i t'i mungojë uji ushtrisë dhe kafshëve që e ndiqnin. 10 Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Sa keq! Zoti i ka thirrur bashkë këta tre mbretërit pér t'i dorëzuar në duart e Moabit!". 11 Por Jozafati pyeti: "A ka këtu ndonjë profet të Zotit me anë të cilit mund të këshillohem me Zotin?". Njëri nga sherbëtorët e mbretit të Izraelit u përgjigji dhe tha: "Kemi këtu Eliseun, birin e Shafatit, i cili derdhetë ujë mbi duart e Elias". 12 Jozafati tha: "Fjala e Zotit është me të". Kështu mbreti i Izraelit, Jozafati dhe mbreti i Edomit zbritën drejt tij. 13 Por Eliseu i tha mbretit të Izraelit: "Ç'punë kam unë me ty? Shko te profetët e atit tênd dhe të nënës satel!". Mbreti i Izraelit iu përgjigji: "Jo, sepse Zoti i ka thirrur bashkë të këta tre mbretërit pér t'i dorëzuar në duart e Moabit". 14 Atëherë Eliseu tha: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti i ushtrive, në prani të të cilin ndodhmen unë, po të mos ishte pér respektin që kam pér Jozafatin, mbretin e Judës, nuk do të isha kujdesur aspak pér ty dhe nuk do të tē kisha begenisur as edhe me një shikim. 15 Por tanë më sillni një muzikant". Por ndodhi që, ndërsa muzikanti i binte harpës, dora e Zotit u ndodh mbi Eliseun. 16 Atëherë ai tha: "Kështu flet Zoti: "Gërmoni shumë gropë në këtë luginë". 17 Sepse kështu thotë Zoti: "Ju nuk do të shihni as erë, as shi; megjithatë kjo lugine është mbushet me ujë; dhe do të pini ju, bagëtia juaj dhe kafshët tuaja të transportit. 18 Por kjo është akoma pak në sytë e Zotit, sepse ai do t'ju japë në dorë edhe Moabin. 19 Ju do të shkatërroni të gjitha qytetet e fortifikuara dhe të gjitha qytetet më të mira, do të rrëzonin të gjithë drurët e mirë, do të zini të gjitha burimet e ujut dhe do të shkatërroni me gurë të gjitha parcelat e mira të tokës". 20 Të nesërmën, në orën në të cilën ofrohet blatimi i ushqimit, ja që erdhë uji nga ana e Edomit dhe vendi u mbush plot me ujë. 21 Tërë Moabitët, që mësuan që këta mbretërit kishin dalë pér të bërë luftë, mblodhën téré ata që ishin në gjendje të mbanin armë, të rinj dhe pleq, dhe u rreshtuan në kufi. 22 Kur u ngriten në mëngjes herët, dielli shndriste mbi ujërat; atëherë Moabitët panë para tyre ujërat tē kuqë si gjak; 23 dhe thanë: "Po ky është gjak! Me siguri këta mbretërit janë përlleshur dhe kanë vrarë njeri jetrin. Kështu, pra, o Moab, të bëjmë plackë!". 24 Kështu u sulën drejt kampit të Izraelit; por Izraelitët u ngritet dhe i vunë përpëra Moabitët, që ia mbathën para tyre. Hynë pastaj në vend dhe vazhduan t'i vrasin Moabitët. 25 Shkatëruan qytetet; çdo copë tokë të mirë e mbushën me gurë, duke hedhur secili gurin e tij; i zunë të gjitha burimet e ujut dhe prenë téré drurët e mirë. Në Kir-Hareseth mbetën vetëm gurët, por hobetarët e rrëthuan dhe e sulmuani. 26 Mbreti i Moabit, duke parë që beteja ishte tepër e fortë pér të, mori me vete shtatëqind veta që vringëllionin shpatat, pér të çarë rrugën deri te mbreti i Edomit; por nuk mundën. 27 Atëherë ai mori të parëlindurin e tij që do të mbretëronte në vend tē tij, dhe e ofroi si olokaust mbi muret. Pati atëherë një zemërim të madh kundër atyre Izraelitëve që u larguan nga ai dhe u kthyen në vendin e tyre.

4 Një grua, bashkëshortja e një dishepulli të profetëve, i thirri Eliseut duke i thënë: "Sherbëtori yt, burri im, vdiq, dhe ti e di që

sherbëtori yt kishte frikë nga Zoti; tanë huadhënësi ka ardhur 2 Eliseu i tha: "Ç'duhet tē bëj pér ty? Më thuaj, çfarë ke në shtëpi?". Ajo u përgjigji: Sherbëtorja jote nuk ka asgjë në shtëpi pérveç një ene tē vogël me vaj". 3 Atëherë ai i tha: "Shko dhe kérko hua nga gjithë fqinjët e tu disa enë boshe; dhe mos u kérko pak. 4 Kur të kthehesh, mbylli portën prapa teje dhe bijve të tu, pastaj derdh vajin në téré enët, duke vénë mënjanë ato që do të mbushen". 5 Ajo u largua prej tij dhe mbylli portën pas vetes dhe tē bijve; këta i sillnin enët dhe ajo derdhetë vajin në to. 6 Kur enët u mbushën, ajo i tha tē birit: "Silmë edhe një enë". Por ai u përgjigji: "Nuk ka më enë". Dhe vaj i ndal. 7 Atëherë ajo shkoi t'i njoftojë ngjarjen njeriut të Perëndisë, që i tha: "Shko tē shesësh vajin dhe paguaj borxhin tênd; me atë që do te trojë, ke pér tē jetuar tē dhe bijtë e tu". 8 Ndodhi që një ditë Eliseu shkoi në Shunem, ku banonte një grua e pasur, dhe kjo e detyroj tē hante pak ushqim. Kështu sa herë që ai kalonte andej, shkonte tē hante tek ajo. 9 Ajo i tha burrit tē saj: "Ja, unë jam e sigurt që ai që kalon gjithnjë te neve është një njeri i shenjtë i Perëndisë. 10 Të lutem, tē ndërtojmë një dhomë tē vogël me mur në katin e sipërm dhe tē vëmë pér tē një shtrat, një tryezë, një karrige dhe një shandan; kështu, kur tē vijë te ne, mund tē rrijë në atë dhomë". 11 Një ditë që Eliseu po kalonte andej shkoi në dhomën lart dhe u shtrit. 12 Pastaj i tha Gehazit, sherbëtorit tē tij: "Thirre këtë Shunamite". Ai e thirri dhe ajo u paraqit përrpara tij. 13 Pastaj Eliseu i tha sherbëtorit tē tij: "I thuaj kështu: "Ja, ke treguar një kujdes të veçantë pér ne; çfarë mund tē bëj pér ty? A déshiron t'i them diçka në emrin tênd mbretit apo komandantit të ushtrisë?". Ajo u përgjigji: "14 Unë jetoj në mes tē popullit tim". Atëherë Eliseu i tha: "Çfarë mund tē bëj pér tē?". Gehazi u përgjigji: "Të thuash tē vërtetën, ajo nuk ka fémijë dhe burri i saj është i vjetër". 15 Eliseu i tha: "Thirre!". Ai e thirri dhe ajo u ndal te porta. 16 Atëherë Eliseu i tha: "Në këtë stinë, mot, ti do të përqafosh një bir". Ajo u përgjigji: "Jo, imzot; o njeri i Perëndisë, mos e gënje sherbëtorët tênd!". 17 Gruaja mbeti me barrë dhe lindi një djali të vitin tjetër, në po atë stinë siç i kishte thënët Eliseu. 18 Fëmija u rrit; një ditë që kishte vajtur tek i ati bashkë me korrisët, 19 i tha tē atit: "Koka ime, koka ime!". I ati urdhëroi sherbëtorin e tij: "Çoje tek e éma!". 20 Ky e mori dhe e çoi tek e éma. Fëmija qëndroi në prehrin e saj deri në mesditë, pastaj vdiq. 21 Atëherë ajo u ngjitet, u shtrit në shtratin e njeriut të Perëndisë, mbylli portën prapa tij dhe doli. 22 Pastaj thirri burrin e saj dhe i tha: "Të lutem, më dërgo një nga sherbëtorët e tu dhe një gomare; po vrapij te njeriu i Perëndisë dhe po kthehem". 23 Ai e pyeti: "Pse déshiron tē shkosh tek ai pikërisht sot? Nuk është as dita e hënës së re, as e shtuna". Ajo u përgjigji: "Çdo gjë do tē shkoj mbarë!". 24 Pastaj vuri t'i shaljonë gomaren dhe urdhroi sherbëtorin e vet: "Më udhëhiq dhe shko përrpara; mos e ngadalëso hapin pér mua, veçse po ta urdhërova unë". 25 Kështu ajo u nis dhe shkoi te njeriu i Perëndisë, në malin Karmel. Sa e pa njeriu i Perëndisë nga larg, i tha Gehazit, sherbëtorit tē tij: "Ja, Shunamitja! 26 Të lutem, shko ta takosh dhe i thuaj: "A je mirë? A është mirë burri yt? Dhe fëmija a është mirë?". Ajo u përgjigji: "Janë mirë". 27 Kur arriti te njeriu i Perëndisë në mal, i përqafoi këmbët. Gehazi u afrau pér ta larguar, por njeriu i Perëndisë i tha: "Lére tē qetë, sepse e ka shpirtin tē trishtuar, dhe Zoti ma ka fshehu dhe nuk ma ka treguar". 28 Ajo tha: "A i kisha kerkuar, valle një bir zotit tim? A nuk tē kisha thënë valle: "Mos më gënje?". 29 Atëherë Eliseu i tha Gehazit: "Ngjeshe brezin, merr në dorë bastunin tim dhe nisu. Në qoftë se takon ndonjë njeri, mos e përshtëndet; dhe në qoftë se dikush tē përshtëndet, mos i përgjigji: do ta vendosësh bastunin tim mbi fytyrën e fémijës". 30 E éma e fémijës i tha Eliseut: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti rron, unë nuk do tē lë". Kështu Eliseu u ngrit dhe

i shkoi pas. **31** Gehazi i kishte paraprirë dhe kishte vënë bastunin mbi ftyrén e fémijës, por nuk pati as zë as përgjigje. Prandaj ai u kthye të takohet me Eliseun dhe i tregoi atë që i kishte ndodhur, duke i thënë: "Fémija nuk u zgjua". **32** Kur Eliseu hyri në shëtëpi, e pa fémijën të vdekur dhe të shtrirë në shtratin e tij. **33** Atëherë ai hyri, mbylli derën pas atyre të dyre dhe iu lut Zotit. **34** Pastaj hipi mbi shtratin dhe u shtri mbi fémijën; vuri gojën e vet mbi gojën e tij, duart e veta mbi duart e tij; u shtri mbi të dhe mishi i fémijës filloj të ngrohet. **35** Pastaj Eliseu u tërroq prapa dhe shkoi sa andej e këtë nérpës shëtëpi; pas kësaj u ngjit përsëri dhe u shtri mbi fémijën; fémija teshtiu shtatë herë dhe hapi sytë. **36** Atëherë ai thirri Gehazin dhe i tha: "Thirre Shunamitet". Ai e thirri; kur ajo arriti tek Eliseu, ky i tha: "Merre djalin tënd". **37** Ajo hyri dhe u hosh në këmbët e tij, duke u shtrirë për tokë; pastaj mori djalin e saj dhe dol. **38** Pasta Eliseu u kthye në Gilgal; kishte rënë zia e bukës në vend. Ndërsa dishepujt e profetëve ishin ulur përparrë tij, ai i tha shërbëtorit të tij: "Vërt mbi zjarr kusinë e madhe dhe përgatit një supë për dishepujt e profetit". **39** Njeri prej tyre që kishte dalë ndër fusha për të mbledhur barëra, gjeti një bimë të egër kacavarëse, prej së cilës mblodhi kolokuintdet dhe mbushi veshjen e tij me to; pastaj u kthye dhe i copëtoi në kusinë e supës, megjithëse nuk e dinte se c'ishin. **40** Pastaj ua zbrazën supën burrave që ta hanin, por ata e provuan dhe thanë: "Vdekja është në kusi, o njeri i Perëndisë", dhe nuk mundën ta hanë. **41** Eliseu urdhëroi atëherë: "Më sillni miell". E hodhi në kusi, pastaj tha: "Uzrazni njerëzvë që ta hanë". Dhe nuk kishte më asnjë të keqe në kusi. **42** Erdhi pastaj një njeri nga Baal-Shalila, që i solli njeriut të Perëndisë bukë nga korria e parë; njëzet bukë prej elbi dhe disa kalljin gruri. Eliseu tha: "Jepjua njerëzvë që ta hanë". **43** Por shërbëtori i tij u përgjigji: "Si mund ta shtroj këtë përparrë njëqind vetave?". Eliseu urdhëroi përsëri: "Jepjua njerëzvë që ta hanë, sepse kështu thotë Zoti: "Do të hanë dhe ka përtë tepruar"". **44** Kështu ai e shtroi para njerëzve, që hëngren dhe teproi sipas fjalës së Zotit.

5 Naamani, komendant i ushtrisë së mbretit të Sirisë, ishte një njeri i madh dhe shumë i çmuar në sytë e zotit të tij, sepse nepërmjet tij Zoti i kishte dhënë fitoren Sirisë; por ky njeri i madh dhe trim ishte lebroz. **2** Disa banda të Sirisë gjatë një sulmi për plaçkitje kishin marrë me vete nga vendi i Izraelit, si robinjë, një vajzë të vogël që kishte përfunduar si shërbëtore e gruas së Naamanit. **3** Ajo i tha zonjës së saj: "Po të mundte të shkonte zoti im të profeti që është në Samari, me siguri ky do ta shëronte nga lebra". **4** Kështu Naamani shkoi tek zoti e tij dhe i tregoi çështjen, duke thënë: "Vajza nga vendi i Izraelit ka thënë kështu e kështu". **5** Atëherë mbreti i Sirisë tha: "Shko, pra, unë do t'i dërgoj një letër mbretit të Izraelit". Ai, pra, u nis duke marrë me vete dhjetë talente argjendi, gjashtë mijë sikla ari dhe dhjetë palë ndërresash. **6** I çoi mbretit të Izraelit gjithashtu letrën, në të cilën thuhej: "Kur të arrijë kjo letër, dije që po të dërgo shërbëtorin tim Naaman, që ta shërosh nga lebra". **7** Mësialexoi letrën, mbreti i Izraelit grisi rrrobat e tij dhe tha: "A jam unë Perëndia, i pajisur me fuqinë të të shkaktojë vdekjen dhe ngalljen, që ai më dërgon një njeri për ta shëruar nga lebra? Prandaj shikoni, që ai tani kërkon pretekse kundër meje". **8** Kur Eliseu, njeriu i Perëndisë, mësoi që mbreti i Izraelit kishte grisur rrrobat e tij, dërgoi t'i thotë mbretit: "Pse i grise rrrobat? Le të vijë ai njeri tek unë dhe do të mësojë që ka një profet në Izrael". **9** Kështu Naamani erdhi me kuqjt dhe me qerret e tij dhe u ndal te porta e shtëpisë së Eliseut. **10** Atëherë Eliseu i dërgoi një lajmëtar për t'i thënë: "Shko të lahesht shtatë herë në Jordan dhe mishi yt do të kthehet si më parë dhe do të jesh i pastër". **11** Por Naamani u zemërua dhe iku, duke thënë: "Ja, unë mendoja: "Ai ka përtë dalë me siguri përballë

meje, do të ndalet, do të përmëndë emrin e Zotit, Perëndisë së tij, do të lëvizë dorën mbi pjesët e sëmura dhe do të më shërojë nga lebra". **12** Lumenjtë e Damaskut, Abanahu dhe Farpari, a nuk janë më të mirë se tërë ujërat e Izraelit? Nuk mund të lahesha në to dhe të bëhem i pastër?". Kështu u kthye dhe iku tërë inat. **13** Por shërbëtorët e tij iu afrojnë dhe i folën, duke i thënë: "Ati ynë, në qoftë se profeti do të kishte urdhëruar një gjë të madhe, ti a do ta kishe bërë? Aq më tepër tanë që të ka thënë: "Lahu dhe do të pastrohesh?". **14** Atëherë ai zbriti dhe u zhyt shtatë herë në Jordan, sipas fjalës së njeriut të Perëndisë, mishi i tij u bë si mishi i një fémije të vogël dhe ai pastrua. **15** Pastaj u kthye me gjithë suiten e tij të njeriu i Perëndisë, shkoi e paraqit para tij dhe tha: "Tani e pranoj që nuk ka asnjë Perëndi në gjithë dheun, përvëce se në Izrael. Prandaj tani prano një dhuratë, të lutem, nga shërbëtori yt". **16** Por ai u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, në prani të të cilët ndodhem, nuk kam përtë pranuar asnjë". Naamani ngulte këmbë që të pranonte, por ai refuzonte. **17** Atëherë Naamani tha: "Me qenë se ti nuk do, lejo që t'i jetep shërbëtorit tënd aq tokë sa mund të mbajnë dy mushka, sepse shërbëtori yt nuk do t'u ofrojë më olokauste as flijime perëndive të tjerë, por vetëm Zotit. **18** Megjithatë Zoti ta falë shërbëtorin e tij për këtë gjë: kur zoti im shkon në tempullin e Rimonit përtë adhuruar dhe mbështetet në krahun tim, edhe do të bie përmbyss në tempullin e Rimonit; Zoti ta falë shërbëtorin e tij për këtë gjë, kur unë do të bie përmbyss në tempullin e Rimonit". **19** Profeti i tha: "Shko i qetë!". Kështu u nda prej tij dhe bëri një copë rrugë të mirë. **20** Por Gehazi, shërbëtori i Eliseut, njeriut të Perëndisë, tha me veten e tij: "Ja, zoti im është sjellë tepër mirë me Naamanin, me këtë Sirian, duke mos pranuar nga dora e tij atë që ai kishte sjellë; **21** Kështu Gehazi ndoqi Naamanin; kur Naamani pa që ai vravonte prapa tij, u hodhi nga qerrja përtë i dalë përballë dhe i tha: "A shkon çdo gjë mirë?". **22** Ai u përgjigji: "Çdo gjë mirë. Zoti im më dërgon të them: "Ja, pikërisht tanë kanë ardhur tek unë nga krahina malore e Efraimit dy të rinj nga dishepujt e profetëve; të lutem, jepu atyre një talent argjendi dhe dy palë rroba"". **23** Atëherë Naamani tha: "Të lutem, prano dy talenta!", dhe insistoi me të. Pastaj lidhi dy talenta prej argjendi, në dy thasët me dy palë rroba dhe ua dorëzoj dy prej shërbëtorëve të tij, që i përballë përfshirë tij. **24** Kur arriti në kodër, mori thasët nga duart e tyre, i rivendosi në shtëpi; pastaj i ktheu prapa njerëzit, që ikën. **25** Pastaj shkoi të paraqitet përparrë zotit të tij, Eliseu i tha: "Ku ke vajtur, Gehazi?". Ai u përgjigji: "Shërbëtori yt nuk ka vajtur asgjékundi". **26** Por Eliseu i tha: "Fryma ime, vallë a nuk të ka ndjekur, kur ai njeri u kthye prapa nga qerrja e tij që të dalë përparrë? Vallë, tani është çasti përtë marrë para, përtë marrë rroba, ullishtë dhe vreshat, dele dhe lopë, skllievër dhe skllave? **27** Prandaj lebra e Naamanit do të njigjet ty dhe pasardhësve të tu përfjetë". Kështu Gehazi doli nga prania e Eliseut lebroz i téri, i bardhë si bora.

6 Dishepujt e profetëve i thanë Eliseut: "Ja, vendi ku ne banojmë me ty është tepër i vogël përtë ne. **2** Na lër të shkojmë deri në Jordan: atje secili prej nesh do të gjjejë një tra dhe do të bëjmë një vend përtë banuar". Eliseu u përgjigji: "Shkoni". **3** Njeri prej tyre tha: "Të lutem, prano të vish edhe me shërbëtorët e tu". Ai u përgjigji: "Do të vij". **4** Kështu ai shkoi me ata. Kur arritin në Jordan, filluan të presin disa drurë. **5** Ndërsa njeri prej tyre po i binte një trungu, hekuri i sépatës i ra në ujë. Ai filloj të bërtasë dhe tha: "Oh, o imzot, këtë e kisha marrëhua". **6** Njeriu i Perëndisë pyeti: "Ku ka rënë?". Ai i tregoi vendin. Atëherë Eliseu preu një copë druri, e hodhi në atë pikë dhe nxorri në sipërfaqe hekurin. **7** Pastaj tha: "Merre". Kështu ai shtriu dorën dhe e mori. **8** Ndërsa mbreti i Sirisë ishte në luftë kundër Izraelit, duke u këshilluar

me sherbëtorët e tij, ai tha: "Kampi im do të jetë në filan vend". 9 Atëherë njeriu i Perëndisë dërgoi t'i thotë mbretit të Izraelit: "Mos trego pakujdesi pér filan vend, sepse aty po zgresin Sirët". 10 Prandaj mbreti i Izraelit dërgoi njerëz në vendin që njeriu i Perëndisë i kiske treguar dhe e kiske paralajmëruar të tregohej i kujdeshëm. Kështu ai u tregua vigjilent ndaj këtij vendi dhe kjo ndodhi jo vetëm një a dy herë. 11 Shumë i tronditit në zemër të tij pér këtë gjë, mbreti i Sirisë mblodhi sherbëtorët e tij dhe u tha: "A dini të më thoni se kush nga tanët mban anën e mbretit të Izraelit?". 12 Një nga sherbëtorët e tij u përgjigji: "Asnjë, o mbret, imzot, por Eliseu, profeti që ndodhet në Izrael, i bën të njojur mbretit të Izraelit bile edhe fjalët që ti tha në dhomën e gjumi". 13 Atëherë mbreti tha: "Shkonit të shihni se ku është, që të mund të dërgo jnerëz pér ta marrë". I bënë këtë njoftim: "Ja, ndodhet në Dothan". 14 Kështu mbreti dërgoi aty kuaj, qerre dhe një ushtri të madhe; këta arritën natën dhe rrethuan qytetin. 15 Të nesërmen sherbëtorë i njeriut të Perëndisë u ngrit në mëngjes dhe doli; dhe ja, qyteti ishte rrethuar nga një ushtri me kuaj dhe kalorës. Atëherë sherbëtorë i tij i tha: "Oh, ç'do të bëjmë, imzot?". 16 Ai u përgjigji: "Mos ki frikë, sepse ata që janë me ne, janë më të shumtë se ata që janë me ta". 17 Pastaj Eliseu u lut dhe tha: "O Zot, të lutem, hap sytë e tij që të mund të shohë". Atëherë Zoti ia hapi sytë të riut dhe ai pa; dhe ja, malit ishte plot me kuaj dhe me qerre të zjarra rreth e qark Eliseut. 18 Ndërsa Sirët po zbrisin në drejtin të Eliseut, ky iu lut Zotit dhe i tha: "Të lutem, goditi këta njerëz me verbëri". Dhe ai i verboi sipas fjalës së Eliseut. 19 Atëherë Eliseu u tha atyre: "Nuk është kjo rruga dhe nuk është ky qyteti; ejani pas meje dhe unë do t'ju coj te njeriu që kërkoni". I coi pastaj në Samari. 20 Kur arritën në Samari, Eliseu tha: "O Zot, hapua sytë që të shohin". Zoti ua hapi sytë dhe ata panë; ja, ndodheshin brenda në Samari. 21 Kur mbreti i Izraelit i pa, i tha Eliseut: "O ati im, duhet t'i vras? A duhet t'i vras? 22 Ai u përgjigji: "Mos i vrit! A do të vrissje, vallë atë që ke zënë robër me shpatën dhe me harkun tënd? Vëru përparrë bukë dhe ujë, që të hanë dhe të pine dhe pastaj të kthehen te zotit të tyre". 23 Atëherë ai përgatiti pér ta një banket të madh. Pasi hëngën dhe pinë, u ndame ta dhe ata u kthyen përsëri te zotit të tyre. Kështu bandat e Sirëve nuk erdhën më të bëjnë sulme në territorin e Izraelit. 24 Mbas këtyre ngjiarjeve ndodhi që Ben Hadadi, mbret i Sirisë, mblodhi tërë ushtrinë e tij dhe u nis kundër Samarës pér ta rrethuar. 25 Në Samari ra një zi e madhe; rrethimi i Sirëve qe aq i fortë sa një kokë gomari shitej tetëdhjetë sikla argjendi dhe një çerek kabi glasash pëllumbi pesë sikla argjendi. 26 Kur mbreti i Izraelit po kalonte mbi muret, një grua i bërtiti dhe i tha: "Ndihmë, o mbret, o imzot!". 27 Ai u përgjigji: "Në rast se nuk të ndihmon Zoti, ku mund ta gjej unë ndihmën pér ty? Mos vallë me prodhimet e lëmit të de t'rottullit?". 28 Pastaj mbreti shtoi: "Çfarë ke?". Ajo u përgjigji: "Kjo grua më tha: "Më jep djalin tênd që ta hamë sot; djalin tim do ta hamë nesër)". 29 Kështu e gutam djalin tim dhe e hëngrem. Të nesërmen i thashë: "Më jep djalin tênd që ta hamë". Por ajo e fshehu djalin e saj". 30 Kur mbreti dëgjoi këto fjalë të gruas, grisi rrrobat e tij. Ndërsa kalonte mbi muret, populli shikoi, dhe ja, ai kiske një grathore mbi lëkurë. 31 Atëherë mbreti tha: "Perëndia të më bëjë këtë dhe më keq, në qoftë se sot koka e Eliseut, birit të Shafatit, ka pér të mbetur akoma mbi supet e tij!". 32 Eliseu po rrinte ulur në shtëpinë e tij dhe me të ishin ulur pleqtë. Mbreti dërgoi para tij një njeri; por para se lajmëtarë të arrinte tek ai, ai u tha pleqe: "A e shikoni se ky bir vrasësi ka dërguar një person pér t' më prerë kokën? Kini kujdes, kur t' arrije lajmëtarë, mybllini portën dhe blokojeni te porta. A nuk dëgjohet prapa tij vallë, zhurma e hapave të zotit të tij?". 33 Ndërsa ai vazhdonte të fliste akoma me

ta, ja ku zbriti tek ai lajmëtarë. Atëherë mbreti tha: "Ja, kjo fatkeqësi vjen nga Zoti; çfarë mund të shpresoj akoma unë nga Zoti?".

7 Atëherë Eliseu tha: "Dëgjoni fjalën e Zotit! Kështu thotë Zoti: "Nesër në këtë orë, në portën e Samarës një masë maje mielli do të kushtojë një sikël dhe dy masa elbi do të kushtojnë gjithashtu një sikël!". 2 Por kapiteni, në krahun e të cilët mbështetët mbreti, iu përgjigji njeriut të Perëndisë: "Ja, edhe sikur Zoti të bënte dritare në qjell, a do të ndodhë, vallë një gjë e tillë?". Eliseu u përgjigji: "Mirë, pra, ke pér ta parë me sytë e tu, por nuk do t'i hash". 3 Kiske katër lebrozë në hyrje të portës, të cilët i thanë njeri tjetrit: "Pse po rrimë ulur këtu duke pritur vdekjen? 4 Në rast se themi: "Le të hyjmë në qytet", atje sundon uria dhe aty kemi pér të vdekur; në rast se mbetemi këtu, do të vdesim njëlloj. Prandaj ejani, të shkojmë të paraqitemi te kampi i Sirëve; po të jetë se na lënë të gjallë, do të jetojmë; po të jetë se na vrasin, do të vdesim". 5 Në muzg u ngriten pér të vajtur në kampin e Sirëve; kur arritën në skajin e kampit të Sirëve, atje nuk kiske njeri. 6 Perëndia në të vërtetë kiske bërë që ushtria e Sirëve të dëgjonit një zhurmë qerresh dhe kuajsh, zhurmën e një ushtrie të madhe, dhe ata i kishin thënë njeri tjetrit: "Ja, mbreti i Izraelit ka rekrutuar kundër nesh mbretin e Hitejve dhe mbretin e Egjiptasve pér të na sulmuar". 7 Prandaj ata, në muzg, ishin ngritur dhe kishin ikur duke braktisur çadrat, kuajt dhe gomarët e tyre, tërë kampin siq ishte; kishin ikur kështu pér t' shpëtuar kokën. 8 Kur arritën në skajin e kampit, këta lebrozë hynë në një çadër, ku hëngrenë e pinë; morën me vete argjend, ar dhe rroba, dhe shkuan t'i fshehin. Pastaj u kthyen dhe hynë në një çadër tjetër; edhe anej morën shumë gjëra dhe shkuan t'i fshehin. 9 Pastaj thanë midis tyre: "Nuk veprojmë mirë kështu; kjo është ditë sihariqi, por ne nuk hapim as gojën. Në rast se presim deri në mëngjes, mund të pësojmë ndonjë ndëshkim. Prandaj tanë të nxitojmë dhe të shkojmë të njoftojmë shtëpinë e mbretit". 10 Kështu shkuan dhe thirrën rojet e qytetit, juaj njoftuaj gjendjen duke thënë: "Kemi shkuar në kampin e Sirëve dhe ja, nuk kiske njeri asa nuk dëgjohej zë njeriu; aty kiske vetëm kuaj dhe gomarë të lidhur dhe çadra të paprekura". 11 Atëherë rojet thirrën dhe e çuan lajmin brenda shtëpisë së mbretit. 12 Kështu mbreti u ngrit natën dhe u tha sherbëtorëve të tij: "Do t'ju them unë ç'na kanë bërë Sirët. Duke ditur që ne jemi të uritur dolën nga kampi pér t'u fshehur në fushë, duke thënë: "Si të dalim 13 Një nga sherbëtorët e tij u përgjigji: "Të lutem, lejo që disa njerëz të marrin pesë nga kuajt që akoma mbeten në qytet. Ja, ata do të jenë e shumta si shumica e Izraelit që ka mbetur në qytet, ose si shumica e Izraezeit që tashmë ka vdekur; t'i çojmë, pra, të shohin". 14 Morën, pra, dy qerre me kuajt e tyre dhe mbreti i dërgoi në gjurmët e ushtrisë së Sirëve, duke thënë: "Shkonit dhe shikoni!". 15 Kështu ata shkuan prapa tyre deri në Jordan; por ja, tërë rruga ishte plot me rroba dhe me armë që sirët i kishin hedhur rrugës gjatë ikjes së tyre të nxituar. Pastaj lajmëtarët u kthyen dhe ia njoftuaj gjendjen mbretit. 16 Atëherë populli doli jashtë dhe plaçkiti kampin e Sirëve; një masë maje mielli kushtonte një sikël, dhe dy masa elbi kushtonin gjithashtu një sikël, sipas fjalës së Zotit. 17 Mbreti kiske vënë si roje të portës kapitenin në krahun e të cilët mbështetët; por populli e shkeli pranë portës dhe ai vdiq, ashtu si kiske thënë njeriu i Perëndisë, kur i foli mbretit që kiske zhbitur pér ta takuar. 18 Ndodhi pikërisht ashtu si i kiske folur mbretit njeriu i Perëndisë, duke i thënë: "Nesër, në këtë orë, në portën e Samarës dy masa elbi do të kushtojnë një sikël dhe një masë maje mielli do të kushtojë gjithashtu një sikël!". 19 Kapiteni i ishte përgjigjur pastaj njeriut të Perëndisë, duke i thënë: "Ja, edhe sikur Zoti të hapë dritare në qjell, a ka pér të ndodhur një gjë e tillë?". Eliseu i kiske dhënë këtë përgjigje: "Mirë, pra, do ta

shohesh me sytë e tua, por nuk do të hash". 20 I ndodhi pikërisht kjo: populli e shkeli me këmbë pranë portës dhe ai vdiq.

8 Eliseu i tha gruas, djalin e së cilës e kishte ringjallur: "Çohu dhe shko jashtë, ti me gjithë familjen tënde, për të banuar ku të mundesh, sepse Zoti ka vendosur të plakosë zia, që do të zgjasë shtatë vjet në vend". 2 Kështu gruaja u ngrit dhe veproi sipas fjalës së njeriut të Perëndisë; iku me familjen e saj dhe banoi në vendin e Filistejeve shtatë vjet, gruaja u ktheje nga vendi i Filistejeve dhe shkoi te mbreti për t'i kërkuar shtëpinë dhe tokat e veta. 4 Mbreti ishte duke folur me Gehazin, shërbëtorin e njeriut të Perëndisë, dhe i thoshte: "Tregomë, të luten, téré veprat e mëdha që ka bërë Eliseu". 5 Pikërisht, ndërsa ai i tregonte mbretit se si Eliseu e kishte ringjallur të vdekurin, ja ku u paraqit gruaja, së cilës ai i kishte ringjallur të birin, për t'i kërkuar mbretit shtëpinë dhe tokat e veta. Atëherë Gehazi tha: "O mbret, o imzot, kjo eshtë gruaja dhe ky eshtë biri që Eliseu ka ringjallur". 6 Mbreti e pyeti gruan dhe ajo i tregoi ngjarjen; atëherë mbreti ngarkoi një funksionar, të cilit i tha: "Ktheja téré atë që i përkasin dhe të gjitha të ardhurat e tokave, nga dita e largimit të saj nga vendi ynë deri më tanë". 7 Pastaj Eliseu shkoi në Damask. Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, ishte i sémurë dhe e njoftuan: "Njeriu i Perëndisë ka ardhur deri këtu". 8 Atëherë mbreti i tha Hazaelit: "Merr me vete një dhuratë dhe shko të takosh njeriun ete Perëndisë, dhe këshillohu nëpërmet jetë mi Zotin, duke thënë: "A do të shërohem nga kjo sémundje?"". 9 Kështu Hazaeli shkoi të takohet me Eliseun duke sjellë si dhuratë gjérat më të mira të Damaskut: një ngarkesë prej dyzet devesh. Pastaj ai vajti, u paraqit tek ai dhe i tha: "Biri yt Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, më ka dërguar te ti pér të pyetur: "A do të shërohem nga kjo sémundje?"". 10 Eliseu iu përgjigji: "Shko t'i thuash: "Do të shërohesh me siguri". Por Zoti më bën të shoh se ai ka pér të vdekur me siguri". 11 Pastaj ai e ngurtësoi fytyrën me një shikim të ngulët deri sa u skuq; pastaj njeriu i Perëndisë filloj të qajë. 12 Atëherë Hazaeli pyeti: "Pse po qan zoti im?". Ai u përgjigji: "Sepse e ditë keqen që do t'u bësh bijve të Izraelit: do t'u vësh flaknë fortësave të tyre, do t'u vrasësh me shpatë të rinxitë e tyre, do t'i bësh copë-copë fëmijët e tyre dhe do t'i cash barkun grave me barrë". 13 Hazaeli tha: "Por çështë, vallë shërbëtori yt, një qen, që të bëj këtë hata?". Eliseu u përgjigji: "Zoti më bën të shoh që ti do të bëhesh mbret i Sirise". 14 Pastaj Hazaeli u largua nga Eliseu dhe u ktheje te zoti e tij, që e pyeti: "Çfarë të tha Eliseu?". Ai u përgjigji: "Më tha që do të shërohesh me siguri". 15 Të nesërmënen Hazaeli mori një bataniqe e zhyti në ujë dhe e shtriu mbi fytyrën e mbretit që vdiq. Kështu Hazaeli mbretëroi në vend të tij. 16 Vitin e pestë të Joramit, birit të Ashabit, mbret i Izraelit, Jehorami, bir i Jozafatit, mbret i Judës, filloj të mbretërojë mbi Judën. 17 Ai ishte tridhjetë e dy vjet kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tetë vjet në Jeruzalem. 18 Ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit, ashtu si kishte bërë shtëpia e Ashabit, sepse gruaja e tij ishte një bijë e Ashabit, dhe bëri atë që eshtë e keqe në sytë e Zotit. 19 Megjithatë Zoti nuk deshi ta shkatërronte Judën, pér hir të dashurisë që kishte pér Davidin, shërbëtorin e tij, sepse i kishte premtuar t'u jepte një llambë pér gjithnjë atij dhe bijve të tij. 20 Gjatë ditëve të mbretërimit të tij, Edomi ngriti krye kundër pushtetit të Judës dhe zgjodhi edhe një mbret. 21 Atëherë Joramit shkoi në Tsair me gjithë qerret e tij; pastaj natën u ngrit dhe mundi Edomitët që e kishin rrethuar dhe kapitenët e qerreve, ndërsa njerëzit mundën të ikin në çadrat e tyre. 22 Kështu Edomi ka qenë i panënshtruar ndaj pushtetit të Judës deri më ditën e sotme. Në atë kohë edhe Libnahu ngriti krye. 23 Pjesa tjetër e bëmave të Joramit dhe të gjitha ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? 24 Kështu Joramit e zuri gjumi bashkë me etërit e tij

dhe u varros bashkë me ta në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashaziahu. 25 Në vitin e dymbëdhjetë të Joramit, birit të Ashabit, mbreti i Izraelit, filloj të mbretërojë Ashaziahu, bëri i Jerohamit, si mbret i Judës. 26 Ashaziahu ishte njëzet e dy vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi një vit në Jeruzalem. E éma quhej Athaliah, ishte mbesa e Omrit, mbretit të Izraelit. 27 Ai vazhdoi rrugën e shtëpisë së Ashabit dhe bëri atë që eshtë e keqe në sytë e Zotit, ashtu si shtëpia e Ashabit, sepse ishte i lidhur me marrëdhënies krushiqe me shtëpinë e Ashabit. 28 Me Joramit, birit e Ashabit, ai shkoi të luftojë kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë, në Ramoth të Galaadit; por Sirët plagosën Joramit; 29 atëherë mbreti Joram u ktheje në Jezreel pér të mjekuar plagët që kishte marre nga Sirët në Ramah, kur luftonte kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë. Dhe Ashaziahu, bëri i Jerohamit mbret i Judës, zbriti në Jezreel pér të parë Joramit, bërin e Ashabit, sepse ky ishte i sémurë.

9 Atëherë profeti Eliseu thirri një nga dishepujt e profetëve dhe i tha: "Ngjesh brezin, merr me vete këtë enë të vogël me vaj dhe shko në Ramoth të Galaadit. 2 Kur të arrish aty, kërko të takosh Jehun, bërin e Jozafatit, që eshtë bir i Nimshit; hyrë në dhomë, merre nga mesi i véllezërvë të tij dhe çoje në një dhomë të veçantë. 3 Do të marrësh pastaj enën e vogël me vaj dhë do ta derdhësh mbi kokën e tij, duke thënë: Kështu thotë Zoti: "Unë të vajos mbret të Izraelit". Pastaj hape portën dhe mbathja pa humbur kohë". 4 Atëherë i riu, shërbëtori i profetit, u nis pér në Ramoth të Galaadit. 5 Kur arriti aty, i gjeti kapitenët e ushtarët të ulur bashkë dhe tha: "Kam një kumtesë pér ty, o kapiten". Jehu e pyeti: "Për cili prej nesh?". Ai u përgjigji: "Pér ty, kapiten". 6 Atëherë u ngrit dhe hyri në shtëpi; i riu i derdhë vajin mbi kryet, duke i thënë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Unë të vajos mbret të popullit të Zotit, të Izraelit. 7 Ti do të godasësh shtëpinë e Ashabit, zotit sate, kështu do të marr hak pér gjakun që kanë derdhur profetët, shërbëtorë të më, dhe pér gjakun e téré shërbëtorëve të Zotit, që eshtë derdhur nga dora e Jezebelit. 8 Téré shtëpia e Ashabit do të shuhet dhe unë do të shfaros nga kjo shtëpi téré meshkujt, sklllevr apo të lirë, që janë në Izrael. 9 Kështu do ta katandis shtëpinë e Ashabit si shtëpinë e Joreboamit, birit të Nebatit, dhe si atë të Baashas, birit të Ahijahut. 10 Qentë do të hanë Jezebelin në fushën e Jezreelit, dhe nuk do të ketë njeri që ta varrose". Pastaj i riu hapi portën dhe iku me vrap. 11 Kur Jehu doli nga shërbëtorët e zotit të tij, një nga këta e pyeti: "A shkon çdo gjë mirë? Pse ai i marrë erdhë te ty?". Ai u përgjigji: "Ju e njihni njeriun dhe falët e tij". 12 Por ata thanë: "S'është e vërtetë! Na e thuaj, pra!". Jehu u përgjigji: "Ai më tha kështu e ashtu, duke deklaruar: Kështu thotë Zoti: "Unë të vajos mbret të Izraelit"". 13 Atëherë ata shpejtuan të merrnin secili mantelin e tij dhe ta shtrijnë poshtë tij në po ato shkallëza; pastaj i ranë borisë dhe thanë: "Jehu eshtë mbret!". 14 Kështu Jehu, bir i Josafatit, që ishte i biri i Nimshit, kurdisi një komplot kundër Joramit. (Por Joram, me téré Izraelin, ishte duke mbrojtur Ramothin e Galaadit kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë; 15 pastaj mbreti Joram ishte kthyer nga Jezreeli pér të shpëtaruar plagët që i kishin shkaktuar Sirët ndërsa luftonte kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë). Jehu tha: "Në rast se mendoni në të njëjtën ményrë, asnjeri të mos dalë nga qyteti pér të njoftuar Jezreelin". 16 Pastaj Jehu hipi mbi një qerre dhe u nis pér në Jezreel, sepse aty ndodhej i sémurë Joramit, dhe Ashaziahu, mbret i Judës, kishte zbritur pér të vizituar Joramit. 17 Roja që rrinte mbi kullén e Jezreelit vuri re ushtrinë e madhe të Jehut që vinte dhe tha: "Shoh një grumbull të madhi!". Joram urdhëroi: "Merr një kalorës dhe çoje t'i takojë pér t'i pyetur: "A sillni paqen?"". 18 Atëherë një njeri i hipur mbi kalë u doli përparrë dhe u tha: "Kështu pyet mbreti: "A sillni paqe?"". Jehu u përgjigji: "C'të

hyn në punë paqja? Kalo prapa dhe ndiqmë". Roja njoftoi duke thënë: "Lajmëtarri arriti tek ata, por nuk po kthehet". **19** Atëherë Jorami dërgoi një kalorës të dytë, i cili me të arritur tek ata, tha: "Kështu pyet mbreti: "A sillni paqen?". Jehu u përgjigji: "Që hyn në punë paqja? Kalo prapa dhe ndiqmë". **20** Roja njoftoi duke thënë: "Lajmëtarri ka arritur tek ata, por nuk po kthehet. Mënyra e të ngarit të qerres është ajo e Jehut, birit të Nimshit, sepse e ngjet si i çmëndur". **21** Atëherë Jorami tha: "Përgatitni qerren!". Kështu i përgatitën qerren. Pastaj Jorami, mbret i Izraelit dhe Ashaziahu, mbret i Judës, dolën secili me qerren e vet për t'i dalë përpërra Jehut dhe e gjetën në fushën e Nabothit të Jezreelit. **22** Kur Jorami pa Jehun, i tha: "A sjell paqen, Jehu?". Jehu u përgjigji: "Ç'paqe mund të ketë deri sa vazhdojnë kurvërëtë e nënës sate Jezebel dhe magjitet e shumta të saj?". **23** Atëherë Jorami e ktheu drejtimit e qerres nga iku me vrap duke i thënë Ashaziahu: "Tradhëti, Ashaziah!". **24** Por Jehu e ndau harkun me të gjithë forcën e tij dhe e goditi Joramin midis shpatullave; shqiptoi i shpoi zemrën dhe ai u plandoi në qerren e tij. **25** Pastaj Jehu i tha Bidkarit, ndihmësít tij: "Merre dhe hidhe në kampin e Nabothit të Jezreelit sepse më kujtohet, kur ti dhe unë shkonim me kalë bashkë me suitén e Ashabit, atit të tij. Zoti shqiptoi kundër tij këtë orakulli: **26** "Dje me siguri pashtë gjakun e Nabothit dhe gjakun e bijve të tij", thotë Zoti, "dhe unë do të tē shpërblej në po këtë fushë", thotë Zoti! Kape, pra, dhe hidhe në fushë, sipas fjalës së Zotit". **27** Duke parë këtë, Ashaziahu, mbret i Judës, iku me vrap nëpër rrugën e shtëpisë me kopsh, por Jehu, iu ndjek prapa dhe tha: "Bjerini, edhe atij me qerre". Dhe e gjuatën në të përpjetën e Gurit, që është afër Ibleamit. Por ai iku në Megido, ku vdiq. **28** Atëherë shërbëtorët e tij e quan mbi një qerre në Jeruzalem dhe e varrosën në varrin e tij bashkë me etërit e tij, në qytetin e Davidit. **29** Ashaziahu kishte filluar të mbretëronte mbi Judë, vitin e dymbëdhjetë të Joramit, birit të Ashabit. **30** Kur Jehu arriti në Jezreel, Jezebeli e mori vesh. Atëherë filloj të zbukurojë sytë, rregulloi flokët e dolë në dritarë për të parë. **31** Ndërsa Jehu po hynte në portë, ajo i tha: "A sjell paqen, Zimri, vrasës i zotit sate?". **32** Jehu ngriti sytë nga dritarë dha tha: "Kush është me mua? Kush?". Dës se tre eunikë dolën në dritarë duke shikuar nga ai. **33** Ai tha: "Hidheni poshtë!". Ata e hodhën poshtë, dhe pak gjak i saj ra mbi murin dhe mbi kuajt; dhe Jehu kaloi mbi të. **34** Pastaj hyri brenda, hëngri dhe piu; në fund tha: "Shkoni të shihni atë grua të mallkuar dhe varrosoni, sepse është bijë mbreti". **35** Shkuan, pra, ta varroson, por gjetën prej saj vetëm kafkën, këmbët dhe pëllëmbët e duarve. **36** U kthyen t'i tregonin gjendjen Jehut, që tha: "Kjo është fjala e Zotit e shqiptuar me anë të shërbëtorit të tij Elia, Tishbitit, kur tha: "Qentë kanë për të ngrënë mishin e Jezebelit në fushën e Jezreelit; **37** kufoma e Jezebelit do të jetë në fushën e Jezreelit si pleh në sipërfaqen e tokës; kështu nuk do të mundin të thonë: Këtu prehet Jezebel!".

10 Ashabi kishte në Samari shtatëdhjetë bij. Jehu shkroi letra dhe ua dërgoi në Samari krerëve të qytetit, pleqve dhe tutorëve të bijve të Ashabit; në toshoshtë: **2** "Sa t'ju arrijë kjo letër, me qenë se keni me vete bijtë e zotit suaj dhe keni qerre dhe kuaj, një qytet të fortifikuar dhe armë, **3** zgjedhni birin më të mirë dhe më të përshtatshëm të zotit suaj, vendoseni mbi froni e atit të tij dhe luftoni për shtëpinë e zotit suaj". **4** Por ata patën shumë frikë dhe thanë: "Ja, dy mbretëri nuk mundën ta përballojnë; si mund ta përballojmë ne?". **5** Prandaj prefekti i pallatit, qeveritari i qytetit, pleqtë dhe tutorët e bijve të Ashabit dërguan t'i thonë Jehut: "Ne jemi shërbëtorët e tu dhe do të bëjmë të gjitha ato që do të na urdhërosh; nuk do të zgjedhim asnjë mbret; bëj atë që të duket më e mirë". **6** Atëherë ai u shkroi një letër të dytë, në të cilën thoshtë: "Në rast se mbani anën time dhe doni t'i bindeni zërit tim, merrni

kokat e atyre njerëzve, të bijve të zotit suaj dhe ejani tek unë në Jezreel, nesër në këtë orë". Blijtë e mbretit, gjithsej shtatëdhjetë, rinin me fisnikët e qytetit, që i edukonin. **7** Me të marrë letrën, ata morën bijtë e mbretit dhe i therën të shtatëdhjetët; pastaj i vunë në shporta kokat e tyre dhe ia çuan Jehut në Jezreel. **8** Kështu erdhë një lajmëtar për t'i njoftuar ngjarjen dhe i tha: "Kanë sjellë kokat e bijve të mbretit". Jehu u përgjigji: "Vendosini në dy grumbuj në hyrje të portës deri nesër në mëngjes". **9** Të nesërmen ai doli dhe, duke qëndruar në këmbë, i tha tërë popullit: "Ju jeni të drejtë; ja, unë kam komplotuar kundër zotërisë sime dhe e kam vrarë; po kush i ka vrarë tërë këta?". **10** Pranoni, pra, që nuk ka rënë për tokë asnjë nga fjalët e Zotit që ky ka shqiptuar kundër shtëpisë të Ashabit; Zoti në të vërtëtë ka kryer atë që kishte thënë me anë të shërbëtorit të tij Elia". **11** Kështu Jehu bëri që të vdesin tërë atë që kishin mbetur nga shtëpia e Ashabit në Jezreel, tërë të mëdenjët, miqtë dhe priftërinjtë e tij, pa lënë asnjë prej tyre. **12** Pastaj u ngrit dhe shkoi në Samari. Gjatë rrugës, me të arritur në Beth-Eked, **13** Jehu takoi vëllezërit e Ashaziahu, mbretit të Judës, dhe tha: "Kush jeni?". Ata u përgjigjën: "Jemi vëllezërit e Ashaziahu dhe po zbrsim për tē përshtëndetur bijtë e mbretit dhe bijtë e mbretëreshës". **14** Atëherë ai urdhëroi: "Kapini të gjallë!". Kështu i zunë të gjallë dhe i therën pranë pusit të Beth-Ekedit, gjithsej dyzet e dy veta: nuk kursyen as edhe një. **15** U nis që andej dhe gjeti Jehonadabin, birin e Rekabit, që u kishte dalë para; e përshtëndeti dha i tha: "A është zemra jote e drejtë ashtu siç është imja ndaj teje?". Jehonadabin u përgjigji: "Është". **16** "Eja me mua dhe do të shohësh zellin tini për Zotin!". Pastaj e mori me vete në qerren e tij. **17** Me të arritur në Samari, vrau tërë atë që kishin mbetur nga shtëpia e Ashabit në Samari, deri në shkatërimin e plotë të saj, sipas fjalës që Zoti i kishte thënë Elias. **18** Pastaj Jehu mblohti tërë popullin dhe i tha: "Ashabi i ka shërbeyer pak Baalit, por Jehu do t'i shërbuje shumë më tepër". **19** Tani thirri pranë meje tërë profetët e Baalit, tërë shërbëtorët dhe priftërinjtë e tij; të mos mungojë asnjë prej tyre, sepse duhet t'i bëj një flimi të madh Baalit; ai që do të mungojë, nuk do mbetet i gjallë". Por Jehu vepronite mashtrim për të shkatërruar adhuruesit e Baalit. **20** Pastaj Jehu urdhëroi: "Shpallni një festë solemne për ndër të Baalit!". Festa u shpall. **21** Pastaj Jehu dërgoi lajmëtarë nëpër gjithë Izraelin; kështu tërë adhuruesit e Baalit erdhën dhe nuk mungoi asnjë prej tyre; hyjnë në tempullin e Baalit dhe tempulli u mbush plot nga një anë në anën tjetër. **22** Jehu i tha rojtarit të rrobave: "Nxirri jashtë rrobat për tē gjithë adhuruesit e Baalit". Kështu atë hyjnë për t'ofruan flitime dhe olokauste. Jehu kishte vënë jashtë tempullit tetëdhjetë burra, të cilëve u kishte thënë: "Në rast se dikush lë t'ikë një njeri të vetëm nga njerëzit që kam lënë në duart tuaja, do ta paguajë me jetën e tij jetën e atij që ka ikur". **25** Kështu, sa mbaroi oferta e olokaustit, Jehu u dha këtë urdhërojë dhe kapitenëve: "Hyni, vritni dhe mos lini që asnjë t'ju ikë!". Prandaj ata i kaluan në majë të shpatës, pastaj rojet dhe kapitenë i hodhën jashtë dhe depërtuan në pjesën e brendshme të tempullit të Baalit; **26** pastaj quan jashtë shtyllat e shenjta të tempullit të Baalit dhe i dogjën. **27** Pastaj shkatëruan statujën e Baalit dhe shembën tempullin e tij, duke e katansdisur në një vend ku grumbullohen plehrat e kështu mbetet edhe sot e kësaj dite. **28** Kështu Jehu bëri që të zhduket Baali nga Izraeli; **29** mëgjithatë ai nuk u tërheq nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilët e kishte bërë të kryente mëkatet Izraelin, domethënë nga viçat e artë që ishin në Bethel dhe në Dan. **30** Prandaj Zoti i tha

Jehut: "Me qenë se ke vepruar mirë, duke bërë atë që është e drejtë në sytë e mi, dhe i ke bërë shtëpisë së Ashabit të gjitha deri që kisha në zemër, bijtë e tu do të ulen mbi fronin e Izraelit deri në brezin e katërt". **31** Por Jehu nuk u kujdesua të ndiqte me gjithë zemër ligjin e Zotit, Perëndisë së Izraelit; në fakt ai nuk u largua nga mëkatejt e Jeroboamit, me të cilat e kishte bërë Izraelin të mëkatonte. **32** Në atë kohë Zoti filloj t'i presë disa pjesë të Izraelit; në fakt Hazaeli i mundi Izraelitët gjatë gjithë kufirit të tyre: **33** nga Jordani drejt lindjes, pushtoi tërë vendin e Galaadit, Gadit, Rubenitët dhe Manasitët; nga Aroeri, që është afër përroit të Amonit, deri në Galaa dhe Bashan. **34** Pjesa tjeter e bëmave të Jehut, tërë ato që bëri dhe të gjitha trimëritë e tij a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvore të Izraelit? **35** Pastaj Jehun e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri Jehoahazi. **36** Jehu mbretëroi mbi Izraelin në Samari njëzet e tetë vjet.

11 Kur Athaliah, e éma e Ashaziahu, pa që i biri kishte vdekur, u ngrit dhe zhdukuar tërë pasardhësit mbretërorë. **2** Por Jehosheba, bija e mbretit Joram dhe e motra e Ashaziahu, mori Joasen, birin e Ashaziahu, e nxorri fshehurazi nga mesi i bijve të mbretit që ishin vrarë dhe e vuri me tajën në dhomën e shtretërve; kështu ia fshehën Athaliahut dhe nuk u vra. **3** Mbeti, pra, i fshehur gjashtë vjet në shtëpinë e Zotit me të, ndërsa Athaliah mbretëronte mbi vendin. **4** Vitin e shtatë Jehoajada dërgoi të thërrasë komandantët e qindsheve të rojeve personale dhe të rojeve dhe i solli pranë vetes në shtëpinë e Zotit; ai lidhi një besëlidhje me ta, i vuri të betohen në shtëpinë e Zotit dhe u tregoi birin e mbretit. **5** Pastaj i urdhëroi, duke thënë: "Kjo është ajo që ju do të bëni: një e treta e atyre prej jush që hyjnë në shërbim ditën e shtunë, ka për të ruajtur shtëpinë e mbretit; **6** një e treta portën e Surit dhe një e treta portën prapa rojeve. Ju do të ruani shtëpinë, duke ndaluar hyrjen në të. **7** Dy pjesët e tjera prej jush, domethënë tërë ata që e lënë shërbimin ditën e shtunë, kanë për të ruajtur shtëpinë e Zotit rreth mbretit. **8** Ju do të viheni rreth mbretit, secili me armët e tij në dorë; dhe kushdo që do të kërkojë të futet në radhët tuaja, do të vritet. Ju do të jeni me mbretin qoftë kur del, qoftë kur hyn". **9** Kështu komandantët e qindsheve vepruan pikërisht ashtu si kishte urdhëruar prifti Jehoajada. Secili mori njerëzit e tij, ata që hyjnë në shërbimin ditën e shtunë dhe ata që linin shërbimin ditën e shtunë, dhe shkuan te prifti Jehoajada. **10** Prifti u dha komandantëve të qindshëve shtizat dhe mburojat që i kishte pasur mbreti David dhe që ishin në shtëpinë e Zotit. **11** Rojet, secili me armën e tij në dorë, u vendosën në krahun jugor të tempullit deri në krahun e tij verior, pranë altarit dhe tempullit, rreth mbretit. **12** Pastaj Jehoajada e çoi jashtë birin e mbretit, i vuri mbi kokë diademën dhe i dorëzoi ligjin. E shpallën mbret dhe e vajosën; pastaj duartrokiten dhe thirrën: "Rroftë mbretit". **13** Kur Athaliahu dëgjoi zhurmën e rojeve dhe të popullit, shkoi në drejtim të popullit në shtëpinë e Zotit. **14** Vështroi dhe e pa mbretin në këmbë mbi podiumin, sipas zakonit; kapitenët dhe borianët ishin afër mbretit, ndërsa tërë populli i vendit ishte në festë dhe u binte borive. Atëherë Athaliahu grisi rrrobat e saj dhe bëriti: "Tradheti, tradheti!". **15** Por prifti Jehoajada urdhëroi komandantët e qindshëve, që komandonin ushtrinë, dhe u tha atyre: "Nxirreni jashtë nga rreshtat dhe kushdo që i shkon pas të vritet me shpatë!". Në fakt prifti kishte thënë: "Mos lejoni që ajo të vritet në shtëpinë e Zotit". **16** Kështu e kapën dhe, sa po arriti në shtëpinë e mbretit nëpër rrujanë e portës së kuajve, aty e vranë. **17** Pastaj Jehoajada bëri një besëlidhje midis Zotit, mbretit dhe popullit, me qëllim që Izraeli të ishte populli i Zotit; lidhi gjithashtu një besëlidhje midis mbretit dhe popullit. **18** Atëherë tërë populli i

vendit shkoi në tempullin e Baalit dhe e shkatërrroi; i bëri copë-copë tërë altarët dhe shëmbelltyrat e tij, vrau para altarëve Matanin, priftin e Baalit. Pastaj prifti Jehoajada vendosi roje rreth shtëpisë së Zotit. **19** Pastaj mori komandantët e qindsheve të rojeve personale të mbretit dhe të popullin e vendit; këta bënë që mbreti të zbrësë nga shtëpia e Zotit dhe, duke ndjekur rrujanë e portës së rojeve e çuan në shtëpinë e mbretit, ku ai u ul në froni e mbretërvore. **20** Kështu populli i vendit bëri festë dhe qyteti mbeti i qetë, sepse kishin vrarë me shpatë Athaliahun në shtëpinë e mbretit. **21** Joasi ishte shtatë vjeç kur filloj të mbretëroj.

12 Në vitin e shtatë të Jehut, Joasi filloj të mbetërojë dhe mbretëroi dyzet vjet në Jeruzalem. Nëna e tij quhej Tsibiah, ishte nga Beer-Sheba. **2** Joasi bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit për tërë kohën që udhëhiqej nga prifti Jehoajada. **3** Megjithatë vendet e larta nuk u ndryshuan; populli vazhdonte të bënte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **4** Joasi u tha priftërinjve: "Tërë paratë e gjërrave të shenjtëruara që çohen në shtëpinë e Zotit, paratë e vëna mënjanë, paratë e caktuara për shpencimin e vetes dhe tërë paratë që secili e ndjen në zemër t'ia çojë shtëpisë së Zotit, **5** t'i marrin priftërinjët, secili nga i njohuri i tij, dhe të ndreqin démtimet që ka pasur tempulli kudo që të ndodhen". **6** Por në vitin e njëzetetëretë të mbretit Joas priftërinjët nuk kishin ndrecurr akoma démtimet e tempullit. **7** Atëherë mbreti Joas thirri priftin Jehoajada dhe priftërinjët e tjerë dhe u tha: "Pse nuk i keni ndrecurr démtimet e tempullit? Prandaj mos merrni më para nga të njohurit tua, por u jepni për të ndrecurr démtimet e tempullit". **8** Priftërinjët pranuan të mos merrnin më para nga populli, as edhe të ndreqnin démtimet e tempullit. **9** Pastaj prifti Jehoajada mori një arkë, hapi një vrimë në kapakun e saj dhe e vendosi përbërë altarin, në krahun e djathtë të atij që hyn në shtëpinë e Zotit; priftërinjët që ruanin hyrjen vendosën aty tërë paratë e sjella në shtëpinë e Zotit. **10** Kur ata shihin që në arkë kishte shumë para, atëherë vinin sekretari i mbretit dhe kryeprifti që i vinin paratë në qese dhe numëronin paratë e gjetura në shtëpinë e Zotit. **11** Pastaj paratë që ishin peshuar i dorëzonin në duart e atyre që kryenin punë, të cilëve u ishte besuar mbikqyrja e shtëpisë së Zotit; dhe këta ua kalonin marangozëve dhe ndërtuesve që punonin në shtëpinë e Zotit, **12** muratorëve dhe gdhëndësve, për të blejë dru dhe gurë të latuar, të nevojshém për të ndrecurr démtimet e shtëpisë së Zotit dhe për të mbular të gjitha shpenzimet e bëra për ndreqjen e tempullit. **13** Por me paratë e sjella në shtëpinë e Zotit nuk u bënë, për shtëpinë e Zotit, as kupa prej argjendi, as pastures, as enë, as bori, asnjë send ari ose asnjë send argjendi; **14** paratë u jepeshin vetëm atyre që kryenin punimet, të cilët i përdornin për të restauruar shtëpinë e Zotit. **15** Përveç kësaj nuk u kërkohet asnjë illogari atyre që u ishin dorëzuar paratë, të cilat duhet t'u jepeshin zbatuesve të punimeve, sepse këta punonin me përpikmëri. **16** Paratë e fljimeve të shlyerës dhe ato të fljimeve për mëkatejt nuk coheshin në shtëpinë e Zotit; ato ishin për priftërinjët. **17** Në atë kohë Hazaeli, mbret i Sirisë, doli për të luftuar kundër Gathit dhe e pushtoi; pastaj Hazaeli e përgatit të sulmonte Jeruzalemin. Atëherë Joasi, mbret i Judës, mori tërë sendet e shenja që etërit e tij Jozafati, Jehorami dhe Ashaziahu, mbretër të Judës kishin shenjtëruar, ato që kishte shenjtëruar ai vetë dhe tërë arin që gjendej në thesarët e shtëpisë së Zotit dhe në shtëpinë e mbretit, dhe i dërgoi të gjitha Hazaelit, mbretit të Sirisë, që u tërroq në Jeruzalem. **19** Pjesa tjeter e bëmave të Joasit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvore të Judës? **20** Shërbëtorët e Joasit ngritën krye, kurdisën një komplot dhe e vranë në shtëpinë e Milos, në tatëpjetën në drejtim të Silas. **21** Jozakari, bir i Shimeathit, dhe Jehozabadi, bir i Shomerit, shërbëtorë të tij, e goditën dhe ai vdiq. E varrosën pastaj bashkë

me etërit e tij në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amatsiahu.

13 Në vitin e njëzretetretë të Joasit, birit të Ashaziahut, mbret i Judës, Jehohazi, bir i Jehut, fillo i mbretërojë mbi Izrael në Samari, dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit dhe vijoi mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilët e kishte bërë Izraelin të kryente mëkatet, dhe nuk u largua nga kjo rrugë. **3** Atëherë zemrëmi i Zotit shpértheu kundër Izraelit dhe i dorëzoi në duart e Hazaelit, mbretit të Sirisë, dhe në duart e Ben-Hadudit, birit të Hazaelit, për téré atë kohë. **4** Por Jehohazi iu lut Zotit dhe Zoti e kënaqë, sepse pa shptyjen e Izraelit dhe se si mbreti i Sirisë i shptyte. **5** Prandaj Zoti i dhë një çlirues Izraelit, dhe kështu banorët e tij mundën t'i shpëtijnë pushtitet të Sirëve; kështu bijtë e Izraelit mundën të banojnë në çadrat e tyre si në të kaluarën. **6** Megjithatë nuk u larguan nga mëkatet e shtëpisë së Jeroboamit me të cilat e kishin bërë të kryente mëkatet Izraelin, por vazhduan në këtë rrugë; bile edhe Asherahu mbeti më këmbë në Samari. **7** Nga të gjitha trupat e Jehoahazit Zoti la vetëm pesëdhjetë kalorës, dhjetë qerre dhe dhjetë mijë këmbësorë, sepse mbreti i Sirisë i kishte shkatëruar dhe katandisur në pluhur për t'u shkelur. **8** Pjesa tjeterë e bëmave të Jehoahazit, téré atë që bëri dhe téré trimëritë e tij a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit. **9** Kështu Jehoahazin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri, Joasi. **10** Në vitin e tridhjetë e shtatë të Joasit, mbretit të Judës, bir i Jehoahazit, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet. **11** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit dhe nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilat e kishte bërë të kryente mëkatet Izraelin, por vazhdoi në këtë rrugë. **12** Pjesa tjeterë e bëmave të Joasit, téré atë që bëri dhe trimëria me të cilën luftoi kundër Amatsiahut, mbretit të Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **13** Kështu Joasin e zuri gjumi me etërit e tij dhe Jeroboami u lbi mbi froni e tij. Pastaj Joasi u varros në Samari me mbretërit e Izraelit. **14** Eliseu u sëmur nga ajo sëmundje prej së cilës duhet të vdiste; prandaj Joasi, mbret i Izraelit, erdhia ta shohë dhe qau mbi të, duke thënë: "O ati im, o ati im, qerrja e Izraelit dhe kalorësia e tij!". **15** Atëherë Eliseu i tha: "Merr një hark dhe disa shigjeta", ai mori një hark dhe disa shigjeta. **16** Eliseu i tha pastaj mbretit të Izraelit: "Rroke harkun"; ai e rroku dhe Eliseu vuri duart e tij mbi duart e mbretit. **17** Pastaj tha: "Hape driten nga lindja!". Ai e hapi. Atëherë Eliseu tha: "Gjujai". Ai gjuaqti. Pas kësaj Eliseu i tha: "Shigjeta e fitores së Zotit dhe shigjeta e fitores kundër Sirëve, sepse ti do t'i mundësh Sirët në Afek deri sa t'i shfarosësh". **18** Pastaj tha: "Merri shigjetat!", dhe ai i mori. Eliseu i tha pastaj mbretit të Izraelit: "Rrihe tokën"; ai e rrahu tri herë dhe pastaj u ndal. **19** Por njeriu i Perëndisë u zemërua me të dhe i tha "Duhet ta kiske rrahir pesë ose gjashtë herë; atëherë do t'i kiske mundur Sirët deri sa t'i zhdukje fare; tanë përkundrazi do t'i mundësh Sirët vetëm tri herë". **20** Pastaj Eliseu vdiq dhe e varrosën. Në fillim të viti vijues disa banda Moabitësh pushtuan vendin. **21** Por ndodhi që, ndërsa disa varrosonin një njeri, panë një bandë plaçkitësish; kështu e hodhën njeriun në varrin e Eliseut. Sa arriti ai të prekë kockat e Eliseut, e ringjall dhe u ngrit më këmbë. **22** Hazaeli, mbret i Sirisë, e shtypi Izraelin gjatë téré jetës së Jehoahazit; **23** por Zoti i fali ata, i erdhia keq dhe u kthye me ta për shkak të besëlidhjes që kishte me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin; dhe këtë radhë nuk deshi t'i shkatërojë apo t'i largojë nga prania e tij. **24** Pastaj vdiq Hazaeli, mbret i Sirisë, dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Ben-Hadadi. **25** Atëherë Joasi, bir i Jehoahazit rimori nga duart e Ben-Hadudit, birit të Hazaelit, qytetet

që ai kishte marrë me luftë kundër Jehoahazit, atit të tij. Tri herë të mira Joasi e mundi dhe ripushtoi kështu qytetet e Izraelit.

14 Vitin e dytë të Joasit, birit të Jehoahazit, mbret i Izraelit, fillo i mbretërojë Amatsiahu, bir i Joasit, mbret i Judës. **2** Kur fillo i mbretërojë ishte njëzet e pesë vjeç, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jehoadan, ishte nga Jeruzalemi. **3** Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, por jo si Davidi, ati i tij; bëri gjithçka ashtu siç kishte vepruar Joasi, ati i tij. **4** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën; populli vazhdonte të bënte flimje dhe të digjite temjan në vendet e larta. **5** Sa fillo i ushtrojë një kontroll të treptë mbi mbretërinë, ai i vraudhët dherët e tij që kishin vrarë të atin, mbretin; **6** por nuk vraudhët e vrasësve, sipas asaj që është shkruar në librin e ligjit të Moisiut, në të cilin Zoti ka urdhëruar duke thënë: "Etërit nuk do të dënohen me vdekje për bijtë e tyre, as bijtë nuk do të vriten për etërit e tyre; secili do të dënohet me vdekje për mëkatin e vet". **7** Ai vraudhët dherët e tij që kishin vrarë të atin, mbretin; **8** por nuk vraudhët e vrasësve, sipas asaj që është shkruar në librin e ligjit të Moisiut, në të cilin Zoti ka urdhëruar duke thënë: "Etërit nuk do të dënohen me vdekje për bijtë e tyre, as bijtë nuk do të vriten për etërit e tyre; secili do të dënohet me vdekje për mëkatin e vet". **9** Ai vraudhët dherët e tij që kishin vrarë të atin, mbretin; **10** por nuk vraudhët e vrasësve, sipas asaj që është shkruar në librin e ligjit të Moisiut, në të cilin Zoti ka urdhëruar duke thënë: "Eja, të ndeshemi njeri me tjetrin në betejë". **11** Joasi, mbret i Izraelit, dërgoi t'i thonë Amatsiahu, mbretit të Judës: "Gjembji i Libanit i dërgoi fjalë kredit të Libanit: "Jepi tét bijë për grua birit tim". Por andej kaloi një kafshë e egër i Libanit dhe e shkeli gjembin. **12** Ti ke mundur Edomin dhe zemra jote të ka bërë krenar. Lavdërou megjithatë, por rri në shtëpinë tënde. Pse dëshiron një fatkeqësi, duke marrë më qafë veten dhe Judën bashkë me ty?". **13** Por Amatsiahu nuk e dëgjoi. Kështu Joasi mbret i Izraelit, doli; prandaj ai dhe Amatsiahu, mbret i Judës, u ndeshën njeri me tjetrin në Beth-Shemesh, që ishte pronë e Judës. **14** Juda u mund nga Izraeli, dhe secili prej tyre iku në çadrën e vet. **15** Në Beth-Shemesh Joasi, mbret i Izraelit, kapi Amatsiahus, mbretin e Judës, birin e Joasit, që ishte bir i Ashziahut. Pastaj shkoi në Jeruzalem ku bëri një të çarë prej katërqind kubitësh në muret e Jeruzalemit, që porta e Efraimit deri te porta e Qoshes. **16** Gjithashut mori téré arin dhe argjendin dhe téré sendet që ndodheshin në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e shtëpisë së mbretit, bashkë me njerëzit peng, dhe u kthye në Samari. **17** Pjesa tjeterë e bëmave të Joasit, trimëria e tij dhe si luftoi kundër Amatsiahus mbretit të Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **18** Kështu Joasin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros në Samari me mbretërit e Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Jeroboami. **19** Amatsiahu, bir i Joasit dhe mbret i Judës, jetoi edhe pesëmbëdhjetë vjet mbas vdekjes së Joasit, birit të Jehoahazit dhe mbret i Izraelit. **20** Pastaj e mbartën me kuaj dhe e varrosën në Jeruzalem bashkë me etërit e tij në qytetin e Davidit. **21** Atëherë téré populli i Judës mori Azariahun, që ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç, dhe e bëri mbret në vend të atit të tij Amatsiahu. **22** Mbas mbretit e zuri gjumi bashkë me etërit e tij, ai rindërtoi Elathin dhe ripushtoi Judën. **23** Në vitin e pesëmbëdhjetë të Amatsiahus, birit të Joasit dhe mbret i Judës, fillo i mbretërojë në Samari Jeroboami, bir i Joasit, mbret i Izraelit, dhe e mbajti froni dyzet e një vjet. **24** Ai bëri atë që është e keqe për sytë e Zotit; nuk u largua nga asnjë prej mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që kishte bërë të kryente mëkatet Izraelin. **25** Ai rivendosi kufijtë e Izraelit nga hyrja e Hamathit në detin e Arahahut, sipas fjalës të Zotit, Perëndisë të Izraelit, të shqiptuar nga profeti Jona, birit të Amitait, që ishte nga Gath-Heferi. **26** Në fakt Zoti kishte

parë që dëshpërimi i Izraelit ishte shumë i thellë; nuk kishte më as sklevër as të lirë, dhe nuk kishte as edhe një që t'i vinte në ndihmë Izraelit. 27 Zoti nuk kishte thënë akoma të zhdukej emri i Izraelin poshtë qillit; prandaj e shpëtoi me anë të Jeroboamit, birit të Joasit. 28 Pjesa tjeter e bëmave të Jeroboamit, tërë atë që kreu, trimëria e tij në lufët dhe si i ripushtoi Izraelit Damaskun dhe Hamathin që kishin qenë pronë e Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 29 Kështu Jeroboamini e zuri gjumi me etërit e tij, mbretërit e Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Zakaria.

15 Në vitin e njëzeteshtatë të Jeroboamit, mbretit të Izraelit, filloj të mbretërojë Azariahu, bir i Amatsiahut dhe mbret i Judës. 2 Ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi pesëdhjetë e dy vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jekoliah dhe ishte nga Jeruzalemi. 3 Ai bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashu si kishte vepruar i ati, Amatsiahu. 4 Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën nga vendi, populli vazhdonte të bënte flujme dhe të digjite temjan në vendet e larta. 5 Pastaj Zoti goditi mbretin, që u bë lebroz deri në ditën e vdekjes së tij dhe banoi në një shtëpi të izoluar; Jothami, bir i mbretit ishte mbikqyrësi i pallatit mbretëror dhe i siguronte drejtësinë popullit të vendit. 6 Pjesa tjeter e bëmave të Azariahut dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? 7 Kështu Azariahun e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në qytetin e Davitit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Jotham. 8 Vitin e tridhjetetë të Azariahut, mbretit të Judës, Zakaria, bir i Jeroboamit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe e mbajti froni gjashëtë muaj. 9 Ai bëri atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit, ashu si kishin bëre atërit e tij; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte çuar në mëkat Izraelin. 10 Pastaj Shalumi, bir i Jabeshit, kurdisi një komplot kundër tij; e goditi dhe e vrau përparrë popullit, dhe mbretëroi në vend të tij. 11 Pjesa tjeter e bëmave të Zakarisë a nuk éshtë shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 12 Kjo ishte fjala e Zotit që i kishte thënë Jehut: "Bijtë e tu do të ulen në froni e Izraelit deri në brezin e katërt". Dhe kështu ndodhi. 13 Shalumi, bir i Jabeshit, filloj të mbretërojë vitin e tridhjetëntë të Uziahut, mbretit të Judës, dhe mbretëroi plot një muaj në Samari. 14 Pastaj Menahemi, bir i Gadit, doli nga Tirtsahu dhe hyri në Samari; në Samaria goditi Shalumin, birin e Jabeshit, e vrau dhe mbretëroi në vend të tij. 15 Pjesa tjeter e bëmave të Shalumit dhe komploti që ai kurdisi a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 16 Pastaj Menahemi, duke u nisur nga Tirtsahu, goditi Tifshahun, tërë ata që gjendeshin aty dhe territorin e tij, sepse nuk i kishin hapur portat; kështu i goditi dhe u çau barkun grave me barrë. 17 Vitin e tridhjetëntë të mbretërisë së Azariahut, mbretit të Judës, Menahemi, bir i Gadit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin, dhe e mbajti froni dhjetë vjet në Samari. 18 Ai bëri atë që éshtë e keqe për sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bëre Izraelin të kryente mëkate. 19 Puli, mbret i Sirisë, erdhë kundër vendit. Atëherë Menahemi i dha Pulin një mijë talenta argjendi me qëllim që ta ndihmonte për ta bërë më të qëndrueshme mbretërinë në duart e tij. 20 Menahemi bëri që këto të holla të paguheshin nga Izraeli, nga të gjithë njerëzit e pasur, në masën pesëdhjetë sikla argjendi për frymë, për t'ia dhënë mbretit të Asirisë. Kështu mbreti i Asirisë u kthyte dhe nuk qëndroi në vend. 21 Pjesa tjeter e bëmave të Menahemit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 22 Kështu Menahemini e zuri gjumi me etërit e tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Pekahiu. 23 Në vitën e pesëdhjetë të Azariahut, mbretit të Judës, Pekahiu, bir i Menahemit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari; dhe

mbretëroi dy vjet. 24 Ai bëri atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishin bëre Izraelin të kryente mëkate. 25 Pastaj Pekahu, bir i Remaliahut, kapitenit të tij, kurdisi një komplot kundër tij dhe e goditi në Samari, në kullën e pallatit mbretëror, bashkë me Argobin dhe Arieun, duke pasur me vete pesëdhjetë burra të Galaadit. Ai vrau dhe mbretëroi në vend të tij. 26 Pjesa tjeter e bëmave të Pekahiu, dñe tē kryente mëkate. 27 Vitin e pesëdhjetëtë të Azariahut, mbretit të Judës, Pekahu, bir i Remaliahut, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe mbretëroi njëzet vjet. 28 Ai bëri atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bëre Izraelin të kryente mëkate. 29 Në kohën e Pekahiu, mbretit të Izraelit të Tiglath-Pileseri, mbret i Asirisë, dhe pushtoi Ijonin, Abel-Keth-Maakahun, Janoahun, Kedeshin, Hatsorin, Galaadin, Galilénë dhe tërë vendin e Neftalit; dhe i internoi tërë banorët e tyre në Asiri. 30 Pastaj Hosea, bir i Elahut, kurdisi një komplot kundër Pekahut, birit të Remaliahut, e goditi dhe e vrau; kështu mbretëroi në vendin e tij, vitin e njëzetë të mbretërimit të Jothamit, birit të Uziahut. 31 Pjesa tjeter e bëmave të Pekahut dñe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? 32 Vitin e dytë të mbretërisë së Pekahut, birit të Remaliahut, mbret i Izraelit, filloj të mbretërojë Jothami, bir i Uziahut, mbret i Judës. 33 Kur filloj të mbretërojë ishte njëzet e pesë vjeç, dhe mbajti froni gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jerusha; ishte bijë e Tsadokut. 34 Ai bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit; ashu si kishte vepruar Uziahu, i ati. 35 Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën nga vendi; populli vazhdonte të bënte flujme dhe të digjite temjan në vendet e larta. Ai ndërtoi portën e sipërme të shtëpisë të Zotit. 36 Pjesa tjeter e bëmave të Jothmit dñe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? 37 Në atë kohë Zoti dërgoi kundër Judës, Retsinin, mbretin e Sirisë dhe Pekahun, birin e Remaliahut. 38 Kështu Jothamin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashazi.

16 Në vitin e shtatëmbëdhjetë të Pekahiahut, birit të Remaliahut, filloj të mbretërojë Ashazi, biri i Jothamit, mbret i Judës. 2 Kur filloj të mbretërojë, Ashazi ishte njëzet vjeç dhe qëndroi në fron gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai nuk bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë të tij, ashu si kishte bëre Davidi, ati i tij; 3 por ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit dñe bëri madje të kalojë nëpër zjarr edhe të birin, sipas riteve të neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar para bijve të Izraelit; 4 përvëç kësaj bënte flujme dhe digjite temjan në vendet e larta, në kodrat dhe poshtë drurëve që gjelbëronin. 5 Atëherë Retsini, mbret i Sirisë, dhe Pekahu, bir i Remaliahut, dolën pér të luftuar kundër Jeruzalemit; rrethuan aty Ashazin, por nuk arritën ta mundin. 6 Në atë kohë Retsini, mbret i Sirisë, ripushtoi Elathin dhe përzuri Jenidjenjtë nga Elath; kështu Sirët hynë në Elath dhe kanë mbetur atje deri ditën e sotme. 7 Ashazi i dërgoi lajmëtarë Tiglath-Pileserit, mbretit të Asirëve, pér t'i thënë: "Unë jam shërbëtori dhe biri yt; dili dhe më çlro nga duart e mbretit të Sirisë dhe të mbretit të Izraelit, që janë ngritur kundër meje". 8 Ashazi mori pastaj argjendin dhe arin që ndodhetë në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e pallatit mbretëror dhe ia dërgoi si dhuratë mbretit të Asirisë. 9 Atëherë mbreti i Asirisë e dëgjoi; pastaj mbreti i Asirisë doli kundër Damaskut, e pushtoi dhe internoi banorët e tij në Kir, dhe vrau Retsinin. 10 Atëherë mbreti Ashaz shkoi në Damask pér të takuar Tiglath-Pileserin, mbretin e Asirisë; pasi pa altarin që ishte në Damask, mbreti Ashaz i dërgoi priftin Uria vizatimin dhe modelin e altarat, me gjitha hollësitë pér ndërtimin e tij. 11 Kështu prifti Uria

ndërtoi një altar, sipas porosive që mbreti Ashaz i kishte dërguar nga Damasku; prifti Uria e ndërtói para se mbreti Ashaz të kthehej nga Damasku. **12** Kur u kthye nga Damasku, mbreti pa altarin; pastaj mbreti iu afroia altarat dhe ofroi flijime mbi tē. **13** Pastaj dogji mbi tē olokaustin e tij dhe ofertën e tij ushqimore, derdhë libacionin e tij dhe spërkatë mbi altarin gjakun e flijimeve të tij të falenderimit. **14** Sa pér altarin prej bronzi që ishte pérballë Zotit, e hoqi nga vendi i tij pérballë tempullit midis altarat dhe shtëpisë të Zotit dhe e vendosi në veri të altarat. **15** Pastaj mbreti Ashaz urdhëroi priftin Uria dhe i tha: "Bëj që të tymoset mbi altar olokausti i madhi i mëngjesit dhe blatimi ushqimor i mbërëmjes, olokausti i mbretit dhe blatimi i tij ushqimor, olokaustet e téré popullit të vendit dhe libacionet e tij; dhe do të spërkatë mbi tē gjakun e olokausteve dhe téré gjakun e flijimeve; sa pér altarin prej bronzi, do tē merrem unë me tē. **16** Kështu prifti Uria bëri téré ato që mbreti Ashaz i kishte urdhëruar. **17** Mbreti Ashaz hoqi gjithashtu panelet nga qerret dhe enët e vogla, hoqi detin nga demat prej bronzi që e mbanin dhe e vendosi mbi një dysheme prej gurësh. **18** Pér shkak të mbretit të Asirisë, ai hoqi portikun e së shtnës, që kishin ndërtuar në tempull, edhe nga shtëpia e Zotit hoqi gjithashtu hyrjen e jashtme të mbretit. **19** Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Ashazi a nuk është vallë e shkruar në librën e Kronikave të mbretërvës të Judës? **20** Kështu Ashazin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ezekia.

17 Në vitin e dymbëdhjetë të Ashazit, mbretit të Judës, Hosea, bir i Elahut, filloj i mbretërojë mbi Izraelin dhe e mbajti froni nëntë vjet. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, por jo si mbretërit e Izraelit që njerë para tij. **3** Shalmaneseri, mbret i Asirisë, doli kundër tij; Hosea u bë kështu shërbëtor i tij dhe i paguante një haraq. **4** Por mbreti i Asirisë zbuloi një komplot të Hosea, sepse ky kishte dërguar lajmëtarë te So, mbret i Egjiptit dhe nuk i sillte më haraqin mbretit të Asirisë, siç bënte zakonist çdo vit. Prandaj mbreti i Asirisë e futi në burg dhe e mbante të lidhur. **5** Pastaj mbreti i Asirisë pushtoi téré vendin, doli kundër Samarisë dhe e rrëthoi gjatë tre vjetve. **6** Në vitin e nëntë të Hoseas, mbreti i Asirisë pushtoi Samarinë, i shpërguliti Izraelitët në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, si dhe në qytetet e Medit. **7** Kjo ndodhi sepse bijtë e Izraelit kishin kryer mëkate kundër Zotit, Perëndisë të tyre, që i kishte nxjerrë nga vendi i Egjiptit duke i çiruar nga pushteti i Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kishin nderuar perëndi tē tjerë; **8** kështu ata kishin ndjek zakonet e kombeve që Zoti i kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit dhe ato të futura nga mbretërit e Izraelit. **9** Bijtë e Izraelit kishin kryer gjithashtu në mënyrë të fshehtë kundër Zotit, Perëndisë të tyre, gjëra jo tē drejtë dhe kishin ndërtuar vende të larta në të gjitha qytetet e tyre, nga kullat e rojes deri në qytetet e fortifikuara. **10** Kishin ndërtuar pér veten e tyre shtylla të shenjta dhe Asherime mbi çdo kodër të lartë dhe poshtë çdo druri gjelbëruesh; **11** dhe aty, në téré vendet e larta, kishin djegur temjan, ashtu si kishin bëri kombet që Zoti kishte dëbuar përparrë tyre, dhe kishin kryer vepprime të liga, duke shkaktuar zemrimin e Zotit; **12** u kishin shërbër gjithashtu idhujve, pér të cilët Zoti u pat thënë: "Mos bëni një gjë të tillë!". **13** Megjithatë Zoti e kishte paralajmëruar Izraelin dhe Judën me anë të të gjithë profetëve dhe të shikuesve, duke thënë: "Ktheturin prapa nga rrugët tuaja të këcija dhe respektioni urdhërimet dhe statutet e mia, sipas téré ligjit që u caktova etërvë tuaj dhe që ju dërgova me anë të shërbëtorëve të mi, profetëve". **14** Por ata nuk dëgjuan çfarë thuhej dhe u bënë edhe më kokëfortë, si kishin vepruar etërit e tyre, që nuk patën besim tek Zoti, Perëndia i tyre. **15** Dhe hodhën

poshtë statutet dhe besëlidhjen që ai kishte lidhur me etërit e tyre dhe paralajmërimet që u kishte dhënë. Prandaj ndoqën gjëra të kota duke u bërë ata vetë mendjelehtë dhe shkuan pas kombeve që i rrethonin, që Zoti i kishte ndaluar t'i imitonin. **16** Kështu ata braktisën téré urdhërimet e Zotit, Perëndisë të tyre; bënë dy viça prej metali të shkrirë, bënë një Asherah, adhuruan téré ushtrinë e qiellit dhe u vunë në shërbim të Baalit; **17** kaluan nëpër zjarr bijtë dhe bijat e tyre, praktikuan shortarinë, interpretuan shenjat e këqija dhe bënë atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemrimit e tij. **18** Prandaj Zoti u zemërua shumë me Izraelin dhe e largoi nga prania e tij; mbeti vetëm fisi i Judës. **19** As Juda nuk i respektói urdhërimet e Zotit, Perëndisë të tij, por ndoqi zakonet e futura nga Izraeli. **20** Prandaj Zoti hodhi poshtë téré fisin e Izraelit, i poshtëroi dhe i braktisi në duart e cubave, deri sa i përzuri nga prania e tij. **21** Kur ai e shkëputi Izraelin nga shtëpia e Davidit, ata shpallën mbret Jeroboamin, birin e Nebatit; pastaj Jeroboami e shmangu Izraelin nga rruga e Zotit dhe e bëri tē kryente një mëkat të madh. **22** Kështu bijtë e Izraelit ndoqën téré mëkatet e kryera prej Jeroboamit dhe nuk i larguan prej tyre, **23** deri sa Zoti e largoi Izraelin nga prania e tij, ashtu si kishte thënë me anë të téré profetëve të tij, shërbëtorëve të tij; dhe Izraeli u shpërguli kështu me dhunë në vendin e Asirisë, ku ndodhet sot e kësaj dite. **24** Pastaj mbreti i Asirisë solli njerëz nga Babilonia, nga Kuthahu, nga Ava, nga Hamathi dhe nga Sefaravaimi dhe i vendosi në qytetet e Samarisë në vend të bijve të Izraelit; kështu ata futën në dorë Samarisë dhe banuan në qytetet e saj. **25** Por në fillim të ngulimit të tyre atje, ata nuk kishin frikë nga Zoti; prandaj Zoti dërgoi në mes të tyre, disa luanë, të cilët vranë disa banorë. **26** Atëherë i thanë mbretit të Asirisë: "Njerëzit që ti i ke kaluar dhe vendsur në Samari nuk njohin ligjin e Perëndisë të vendit; prandaj ai ka dërguar në mes tyre luanë që i vrasin ata, sepse nuk njohin ligjin e Perëndisë të vendit". **27** Atëherë mbreti i Asirisë dha këtë urdhë, duke thënë: "Bëni që të kthehet një nga priftërinjë që keni internuar që andej; ai tē shkojë të vendoset pranë tyre dhe t'u mësoj ligjin e Perëndisë të vendit". **28** Kështu një nga priftërinjë, që ishin internuar nga Samaria, shkoj dhe u vendos në Bethel dhe u mësoi atyre si duhet t'i druheshin Zotit. **29** Megjithatë, téré këto kombe vazhduan të bëjnë perënditë e tyre dhe i vendosën në tempujt e vendeve të larta që kishin ndërtuar Samaranit, çdo komb në qytetin ku banonte. **30** Ata të Babilonisë bënë Sukoth-Benothin, ata të Kuthit Nergalin, ata të Hamathit Ashiman; **31** ata të Avas bënë Nibhazin dhe Tartakun; dhe ata të Sefaravaimit i digjin ligjin e tyre pér nder të Adramlekut dhe Anamelekut, perëndi të Sefaravaimit. **32** Ata kishin frikë nga Zoti, por zgjodhën priftërinj të vendove të larta të ardhar nga çdo klasë dhe që ofroni flijime pér ta në tempujt e vendeve të larta. **33** Kështu ata kishin frikë nga Zoti dhe u shërbën perëndive të tyre, sipas zakoneve të kombeve nga të cilat qenë shpërgulur. **34** Edhe sot e kësaj dite vazhdojnë të ndjekin zakonet e vjetra; nuk kanë frikë nga Zoti dhe nuk veprojnë sipas statutave dhe urdhërimeve të tij dhe as sipas ligjeve dhe urdhërimeve që Zoti u kishte dhënë bijve të Jakobit, të quajtur prej tij Israel. **35** Me ta në fakt Zoti kishte vendsur dhe u kishte urdhëruar: "Mos kini frikë nga perëndi të tjerë, mos bini pérmbys para tyre, mos u shërbeni dhe mos u ofroni flijime, **36** por kini frikë nga Zoti, që ju bëri të dilni nga vendi i Egjiptit me fuçi të madhe dhe me krahun e tij të shtrirë; para tij bini pérmbys dhe atij i ofroni flijime. **37** Kini kujdes të zbatoni gjithnjë statutet, dekretet, ligjin dhe urdhërimet që ai shkroi pér ju; por mos kini frikë nga perënditë e tjerë. **38** Mos harroni besëlidhjen që kam lidhur me ju dhe mos kini frikë nga perëndi të tjerë; **39** por kini frikë nga Zoti, Perëndia juaj, dhe ai do t'ju çlirojë nga duart e téré armiqve tuaj". **40** Por ata nuk e dëgjuan

dhe vazhduan përkundrazi të ndjekin zakonet e tyre të lashta. 41 Kështu këto kombe kishin frikë nga Zoti dhe u shërbën idhujve të tyre. Edhe bijtë e tyre dhe bijtë e bijve të tyre kanë vazhduar të veprojnë deri më sot siç kanë vepruar etërit et tyre.

18 Në vitin e tretë të Hoseas, birit të Elahut, mbret i Izraelit, filloj të mbretërjë Ezekia, bir i Ashazit, mbret i Judës. 2 Ishte njëzë e pesë vjeç kur filloj të mbretërjë, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quheq Abi; ishte bijë e Zakarias. 3 Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, sipas tërë atyre që kishte bërë Davidi, ati i tij. 4 I hoqi nga vendi vendet e larta, bëri copë-copë shyllat e shenja, rëzoj Asheruhan dhe bëri copë-copë gjarpérin prej bronzi që e pat bërë Moisiu, sepse deri në atë kohë bijtë e Izraelit i kishin ofruar temjan dhe e quajti Nehushtan. 5 Ai pati besim tek Zoti, Perëndia i Izraelit; dhe mbas tij, midis tërë mbretërvë të Judës, nuk pati asnjë si ai, as edhe midis atyre që kishin qenë para tij. 6 Mbeti i lidhur me Zotin, nuk pushoi së ndjekuri gjurmët e tij dhe respekttoi urdhërimet që Zoti i kishte dhënë Moisiut. 7 Kështu Zoti mbeti pranë tij, dhe atij i dilnin mbarë të gjitha ndërmarrjet e tij. Ngriti krye kundër mbretit të Asirisë dhe nuk iu nënshtrua më; 8 mundi Filistejtë deri në Gaza dhe aty ku arrinte territori i tyre, nga kulla e rojes deri në qytetin e fortifikuar. 9 Vitin e katërt të mbretit Ezekia, që ishte viti i shtatë i Hoseas, birit të Elahut, mbret i Izraelit, Shalmaneseri, mbret i Asirisë, doli kundër Samarisë dhe e rethoi. 10 Dhe pas tre vjetve e pushtoi; vitin e gjashtë të Ezekias, që ishte viti i nëntë i Hoseut, mbretit të Izraelit, Samaria u pushtua me forcë. 11 Mbreti i Asirisë i shpërnguli pastaj Izraelitët në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, dhe në qytetet e Medasve, 12 sepse nuk i ishin bindur zërit të Zotit, Perëndisë të tyre, dhe kishin shkelur besëlidhjen e tij; tërë ato që Moisiu, shërbëtor i Zotit, kishte urdhëruar ata as e kishin dëgjuar, as e kishin vënë në praktikë. 13 Vitin e katërbëdhjetë të mbretit Ezekia, Senasheribi, mbret i Asirisë, doli kundër tërë qyteteve të fortifikuara të Judës dhe i pushtoi. 14 Atëherë Ezekia, mbret i Judës, dërgoi t'i thotë mbretit të Asirisë në Lakish: "Kam mëkatuar; tërhiqу prej meje dhe kam për të pranuar të gjitha ato që do të më caktosh". Mbreti i Asirisë i cakttoi Ezekias, mbretit të Judës, treqind talenta argjendi dhe tridhjetë talenta ari. 15 Kështu Ezekia dha tërë argjendin që gjendej në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e pallatit të mbretit. 16 Në atë kohë Ezekia hoqi nga portat e tempullit të Zotit dhe nga shtalkat arin me të cilin Ezekia, mbret i Judës, i kishte veshur dhe ia dha mbretit të Asirisë. 17 Atëherë mbreti i Asirisë i dërgoi Ezekias, nga Lakishi në Jeruzalem, Tartanin, Rabsarisin dhe Rabshakehun me një ushtri të madhe. Ata dolën dhe arritin në Jeruzalem. Kur arritin në Jeruzalem, shkuan 18 Kur thërriten mbretin, u ndalën përballë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekt i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, shkuan tek Ezekia me roba të grisura dhe i referuan fjalët e Rabshekahut.

midis shërbëtorëve më të vegjël të zotërisë sime? Megjithatë ke besim tek Egjipti për të pasur qerre dhe kalorës. 25 Tani, a kam dalë, vallë, pa Zotin kundër këtij vendi për ta shkatërruar? Zoti më ka thënë: "Dil kundër këtij vendi dhe shkatërrjo". 26 Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, Shebna dhe Joashi i thanë Rabshakehut: "Të lutem, folu shërbëtorëve të tu në gjuhën aramaike, se ne e kuptojmë; por mos na fol në gjuhën hebraike, sepse populli që éshët mbi muret dëgjoni". 27 Por Rabshakehu i përgjigj atyre në këtë mënyrë: "A më ka dérguar vallë zotëria im t'i them këto gjëra zotërisë sate dhe ty, apo më tepër njerézve që qëndrojnë mbi muret, të dënuar të hanë jashtëqitjet e tyre dhe të pinë shurrën e tyre bashkë me ju?". 28 Atëherë Rabshakehu u ngrit dhe bërtiti me zë të lartë në gjuhën hebraishtë, duke thënë: "Dërgjoni fjalën e të madhit, mbretit të Asirisë! 29 Kështu thotë mbreti: "Mos u mashtroni nga Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju shpëtojë nga duart e mia; 30 të mos ju shtyjë Ezekia të keni besim tek Zoti, duke thënë: Me siguri Zoti do të na çlirojë dhe ky qytet nuk do t'i dorëzohet mbretit të Asirisë". 31 Mos dëgjoni Ezekian, sepse kështu thotë mbreti i Asirisë: "Bëni paqe me mua dhe dorëzohuni në duart e mia, kështu secili do të hajë frutat e vreshtit dhe të fikut të tij dhe do të pijà ujin e sternës së tij, 32 deri sa të vijë unë dhe t'ju coj në një vend të njashëm me vendin tuaj, një vend që jep grurë dhe verë, një vend që ka bukë dhe vreshta, një vend me ulljin, vaj dhe mjallë; dhe ju do të jetoni dhe nuk do të vdisni". Mos dëgjoni fjalët e Ezekias, që kërkon t'ju mashtrojë, duke thënë: "Zoti do të na çlirojë". 33 A ka çliruar ndonjë prej perëndive të fiseve vendin e tij nga duart e mbretit të Asirisë? 34 Ku janë perënditë e Hamathit dhe të Arpadit? Ku janë perënditë e Sefarvaimit, të Henas dhe të Ivahut? E kanë çliruar ata vallë Samarinë nga duart e mia? 35 Kush midis tërë perëndive të këtyre vendeve ka çliruar vendin e tij nga duart e mia, që Zoti të çlirojë Jeruzalemin nga duart e mia?". 36 Por populli heshti dhe nuk u përgjigj as edhe një fjalë, sepse urdhri i mbretit ishte: "Mos i jepni përgjigje". 37 Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekt i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, shkuan tek Ezekia me roba të grisura dhe i referuan fjalët e Rabshekahut.

19 Kur mbreti Ezekia dëgjoi këto gjëra, grisi rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe hyri në shtëpinë e Zotit. 2 Pastaj dërgoi Eliakimin, prefektin e pallatit, Shebnan, sekretarin, dhe pleqtë e priftërinjve, të mbuluar me thesë, te profeti Isaia, bir i Amotsit. 3 Ata i thanë: "Kështu thotë Ezekia: "Kjo éshët një ditë ankthi, ndëshkimesh dhe turpi, sepse bijtë janë duke lindur, por nuk ka forcë për t'i pjellë. 4 Ndofta Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar tërë fjalët e Rabshakehut, që mbreti i Asirisë, zotëria e tij, ka dérguar për të fyer Perëndinë e gjallë, dhe do ta dënojë për shkak të fjalëve që Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar. Larto, pra, një lutje për atë që mbetet akoma"". 5 Kështu shërbëtorët e mbretit Ezekia shkuan tek Isaia. 6 Dhe Isaia u tha atyre: "Këtë do t'i thoni zotërisë suaj: Kështu thotë Zoti: "Mos u tremb nga fjalët që dëgjove, me të cilat shërbëtorët e mbretit të Asirisë më kanë fyer. 7 Ja, unë do të dërgoj mbi të një frymë dhe sa të dëgjojë ndonjë lajm, do të kthehet në vendin e tij; dhe në vendin e tij unë do ta bëj që të bjerë nga shpata"". 8 Kështu Rabshakehu u kthye dhe e gjeti mbretin e Asirisë që rrethonte Libnahun, sepse kishte mësuar që ai qe nisur nga Lakishi. 9 Por ai mori lajme nga Tirhakahu, mbret i Etiopisë, të cilat thonin: "Ja, ai lëvizti për të luftuar kundër teje". Atëherë i dërgoi përsëri lajmëtarët Ezekias, duke i thënë: 10 "Do t'i flisni kështu Ezekias, mbretit të Judës, duke i thënë: "Mos e lër që Perëndia yt, tek i cili ke besim, të të mashtrojë duke thënë: Jeruzalemi nuk do të jepet në duart e mbretit të Asirisë. 11 Ja, te ke dëgjuar atë që mbretërit et Asirisë u kanë bërë tërë vendeve, duke vendosur shkatërrimin e tyre. A do të shpëtoje ti vetëm? 12

A i kanë çliruar, vallë perënditë e kombeve ata që etërit e mi kanë shkatërruar: Gozanin, Haranin, Retsefin dhe bijtë e Edenit që ishin në Telasar? **13** Ku janë mbreti i Hamathit, mbret i Arpadit dhe mbreti i qytetit të Sefaravimit, të Henas dhe të Ivahut?". **14** Ezekia e mori letrën nga duart e lajmëtarëve dhe e lexoi; pastaj shkoi në shtëpinë e Zotit dhe e shtriu para Zotit. **15** Pastaj Ezekia filloj të lutet para Zotit duke thënë: "O Zot, Perëndia i Izraelit, që ulesh mbi kerubinët, ti je Perëndia, i vetmi, i të tëra mbretërive të tokës. Ti ke bërë qiejtë dhe tokën. **16** Vér veshin, o Zot, dhe dëgjo; hap sytë, o Zot, dhe shik! Dëgjo fjalët e Senakeribit, që ka dërguar këtë njeri pér t' fyer Perëndinë e gjallë! **17** Éshtë e vërtetë, o Zot, që mbretërit e Asirisë kanë shkatërruar kombet dhe vendet e larta, **18** kanë hedhur në zjarr perënditë e tyre, sepse ato ishin perëndi, por vepër e duarve të njerëzve, rru dhe gur; prandaj i shkatërruan. **19** Por tani, o Zot, na shpëto, të lutem, nga duart e tij, me qëllim që téré mbretëritë e tokës të dinë që t'i vëtem, o Zot, je Perëndia". **20** Atëherë Isaia, bir i Amotsit, dërgoi t'i thotë Ezekias: "Kështu flet Zoti, Perëndi i Izraelit: "Dëgjova lutjen që ti me drejtovë pér Senakeribin, mbretin e Asirisë. **21** Kjo éshtë fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër atij: Bija e virgjër e Sionit të përbuz dhe tallet me ty; bija e Jeruzalemit tund kokén prapa teje. **22** Cilin ke fyer dhe poshtëruar? Kundër kujt ke ngritur zérin dhe sytë me arogancë? Kundër të Shenjtët të Izraelit! **23** Me anë të lajmëtarëve të tu ke fyer Zotin dhe ke thënë: "Me morinë e qerreve të mia kam hipur në majë të maleve në skutat e Libanit. Do të rrëzoj kedrat e tij më të larta dhe qiparisat e tij më të bukur; do të arrij në strehimin e tij më të thelli, në pjesën më të harlisur të pyllit. **24** Unë kam gërmuar dhe kam pirë ujëra të huaja; me shputën e këmbëve të mia kam tharë téré lumenjtë e Egjiptit". **25** A nuk ke dëgjuar, vallë, që prej një kohe të gjatë kam përgatitur këtë gjë dhe prej kohërave të lashta e kam hartuar planin? Dhe tani e solla punën që të ndodhë kjo: që ti i katandisësh në një grumbull gërmadhash qytetet e fortifikura. **26** Prandaj banorët e tyre të cilëve u mungonte forca, ishin tmerruar dhe e kishin humbur torruan; ishin si bari i fushave, si bari i blertë, si bari mbi çatitë, që digjet para se t' sritet. **27** Por unë e di se si utesh, si del dhe si hyn dhe bile tèrbimin tенд kundër meje. **28** Me qenë se tèrbimi t' kundër meje dhe arroganca jote kanë arritur në veshët e mi, do të vë unazën time në fejzat e hundës, frerin tim te goja, dhe do të t' kthej në rrugën nëpër të cilën ke ardhur". **29** Kjo ka pér të genë shenja pér ty: Sivjet do të hani atë që rritet vetë, vitin e dytë atë që prodhon ai; por vitin e tretë do të mbillni dhe do të korrni, do të mbillni vreshta dhe do të hani frytin e tyre. **30** Pjesa tjeterë e bëmave e shtëpisë së Judës që do të shpëtoj, ka pér të vazhduar të lëshojë rrënë poshtë dhe të prodhojë fryte lart. **31** Sepse nga Jeruzalemi ka pér të dalë një pakicë dhe nga mali i Sionit ata që kanë shpëtuar. Zelli i Zotit të ushtrive do ta bëj këtë. **32** Prandaj kështu thotë Zoti pér mbretin e Asirisë: "Ai nuk ka pér të hyrë në këtë qytet as ka pér të hedur shigjeta, nuk ka pér t'i dalë përparrë me mburoja as ka pér të ndërtuar ndonjë ledh kundër tij. **33** Ai do të kthehet nëpër rrugën që ndoqi kur erdhi dhe nuk ka pér të hyrë në këtë qytet, thotë Zoti. **34** Unë do ta mbroj këtë qytet pér ta shpëtuar, pér dashurinë që kam ndaj vetes dhe pér dashurinë e Davidit, sherbëtorit tim". **35** Atë natë ndodhi që engjëlli i Zotit doli dhe vrau në kampin e Asirëve njëqind e tetëdhjetë e pesë mijë njerëz; kur njerëzit u ngritën në mëngjes, ja të gjithë ishin bërë kuforma. **36** Atëherë Senakeribi, mbret i Asirisë, ngriti çadrat, u nis e u kthye në shtëpi, dhe mbeti në Ninivë. **37** Dhe ndodhi që, ndërsa ai po adhuronte në shtëpinë perëndisë së tij Nisrok, bijtë e tij Adrameleku dhe Shareterseri e vrarë me goditje të shpatës; pastaj u strehuani në vendin e Araratit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Esarhadoni.

20 Në ato ditë Ezekia u sëmur pér vdekje. Atëherë profeti Isaia, bir i Amotsit, shkoi tek ai dhe i tha: "Kështu flet Zoti: "Regullo shtëpinë tênde, sepse ke pér t' vdekur dhe nuk ke pér t'u shëruar"". **2** Atëherë ai ktheu ftyrën nga muri dhe iu lut Zotit, duke thënë: **3** "Të lutem shumë, o Zot, mos harro si kam ecur para teje me besnikëri dhe me zemër të pastër, duke bërë atë që éshtë e mirë pér sytë e tu". Pastaj Ezekia shpërtheu në vaj. **4** Isaia nuk kishte arritur akoma në oborrin qendror, kur fjala e Zotit iu drejtua, duke i thënë: **5** "Kthehu prapa dhe i thuaç Ezekias, princit të popullit tim: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Davidit, atit tênd: Kam dëgjuar lutjen tênde dhe kam parë lotët e tu; ja, unë po të shëroj; ditën e tretë do të njitesh në shtëpinë e Zotit. **6** Do t'i shtoj pesëmbëdhjetë vjet jetës sate, do të t' ciloj ty dhe këtë qytet nga duart e mbretit të Asirisë dho do mbroj këtë qytet pér dashurinë që kam ndaj vetes dhe ndaj Davidit, sherbëtorit tim""". **7** Pastaj Isaia tha: "Merrni një jakë fiqsh". Kështu ata e morën dhe e vunë mbi ulqerën, dhe mbreti u shërua. **8** Por Ezekia i tha Isait: Cila éshtë shenja që Zoti do të më shërojë dhe që ditën e tretë do të njitem në shtëpinë e Zotit". **9** Atëherë Isaia iu përgjigji: "Kjo éshtë pér ty shenja nga ana e Zotit që Zoti do të plotësojë atë që ka thënë: A dëshiron që hieja të shkojë përparrë dhjetë shkallëza ose të kthehet prapa dhjetë shkallëza?". **10** Ezekia u përgjigji: "Éshtë lehtë pér hijen të shkojë përparrë dhjetë shkallëza. Jo! Më mirë hieja të shkojë prapa dhjetë shkallëza". **11** Atëherë profeti Isaï kërkoi ndihmën e Zotit, që bëri hijen t' kthehet prapa dhjetë shkallëzat që i kishte zënë në shkallën e Ashazit. **12** Në atë kohë Berodak-Balandani, bir i Baladanit, mbret i Babilonisë, i dërgoi letra dhe një dhuratë Ezekias, sepse kishte dëgjuar që Ezekia kishte qenë i sémurë. **13** Ezekia priti në audience të dërguarit dhe u tregoi téré shtëpinë e thesarit të tij: argjendin, arin, aromat, vajrat shumë të mira, arsenalin e tij dhe të gjitha gjërat që ndodheshin në magazinat e tij. Nuk pati asnjë në shtëpinë e tij dhe në të gjitha pronat e tij që Ezekia nuk ua tregoi atyre. **14** Atëherë profeti Isaia shkoi te mbreti Ezekia dhe i tha: "Çfarë thanë ata njerëz dhe nga kanë ardhur te ti?". Ezekia iu përgjigji: "Kanë ardhur nga një vend i largët, nga Babilonia". **15** Isaia i tha: "Çfarë kanë parë në shtëpinë tênde?". Ezekia u përgjigji: "Kanë parë të gjitha ato që ka shtëpië ime; u tregova edhe ato gjëra që janë në magazinat e mia". **16** Atëherë Isaiai i tha Ezekias: "Dëgjo fjalën e Zotit: **17** "Ja, do të vijnë ditët, kur téré ato që ka shtëpië jote dhe téré ato që etërit e tu kanë grumbulluar deri më sot, do të çohen në Babiloni; asnjë nuk do të lihet, thotë Zoti. **18** Përveç kësaj, disa nga bijtë e tu, që kanë dalë nga ti dhe që të kanë lindur, do të bëhen eunukë në pallatin e mbretit të Babilonisë""". **19** Ezekia iu përgjigji pastaj Isaia: "Fjala e Zotit që ti ke shqiptuar éshtë e mirë". Në fakt ai mendonte: "A nuk éshtë një gjë e bukur që të ketë paqe dhe siguri gjatë jetës sime?". **20** Pjesa tjeterë e bëmave të Ezekias dëgjohet që gjitha trimëritë e tij, ndërtimi i rezervuarit dhe i ujësjellësit, me anën e të cilëve pruri ujin në qytet, a nuk janë të shkruanë në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **21** Pastaj Ezekian e zuri gjumi me etërit e tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Manasi.

21 Manasi ishte dymbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe e mbajti froni pesëdhjetë e pesë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Eftsbah. **2** Ai bëri atë që ishte e keqe në sytë e Zotit, sipas zakoneve të neveritshmë të kombeve që Zoti kishte débuar para bijve të Izraelit. **3** Ai rindertoi vendë të larta që Ezekia, i ati, kishte shkatërruar; ngriti altarin e Baalit, bëri një Asherah ashtu si kishte bërë Ashabi, mbret i Izraelit; dhe adhuroi téré ushtrinë e qillit dhe u vu në shërbim t' tij. **4** Ai ngriti gjithashtu altare në shtëpinë e Zotit, lidhur me të cilën Zoti kishte thënë: "Në Jeruzalem do të vë emrin tim". **5** I ngriti altare téré ushtrisë së qillit në dy oborot e

shtëpisë të Zotit. **6** Kaloi edhe nëpër zjarr të birin, u muarr me magji dhe shortari dhe u këshillua me mediume dhe magjistarë. Bëri atë që është plotësisht e keqe në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemërimin e tij. **7** Vuri madje një shëmbëlltyrë të gdhendur të Asherahut, që kishte bërë, në tempull, lidhur me të cilin Zoti i kishte thënë Davidit dhe Salomonit, birit të tij: "Në këtë tempull dhe në Jeruzalem, që kam zgjedhur ndër gjithë fiset e Izraelit, do të vendos emrin tim përfjetë; **8** dhe nuk do të bëj që këmba e Izraelit të endet larg vendit që u kam dhënë etërve të tyre, me kusht që ata të kujdesen të zbatojnë në praktikë atë që kam urdhëruar dhe gjithë ligjin që Moisiu, shërbëtori im, u ka urdhëruar". **9** Por ata nuk e dégjuan dhe Manasi i shtyu të vepronin më keq se kombet që Zoti kishte shkaterruar para bijve të Izraelit. **10** Atëherë Zoti foli me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve, duke thënë: **11** "Meqenëse Manasi, mbret i Judës, ka kryer këto gjëra të neveritshme (ka bérë një të keqe më të madhe se ajo që kanë bérë Amoretjt, që ishin para tij, dhe me anë të idhujve të tij e ka bérë edhe Judën të kryejë mëkate), **12** kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do të sjell mbi Jeruzalemin dhe mbi Judën një fatkeqësi të tillë, sa që kushdo që ta dégjojë do t'i tronditen veshët. **13** Do të zgjas mbi Jeruzalem rripi matës të Samarisë dhe plumbçen e shtëpisë së Ashabit, dhe do ta pastrojë Jeruzalemin si pastrohet një pjatë e cila, pasi të jetë pastruar, kthehet përmbyt. **14** Kështu do të braktis mbetjen e trashëgimisë sime dhe do ta jep në duart e armiqve të tyre, dhe ata do të bëhen preja dhe plaçka e gjithë armiqve të tyre, **15** sepse kanë bérë atë që është e keqe në sytë e mi dhe kanë shkaktuar zemërimin tim nga dita që etërit e tyre dolën nga Egjipti e deri më sot". **16** Manasi derdhi gjithashtu shumë gjak të pafajshém, duke e mbushur Jeruzalemin nga njeri skaj në tjetrin, përvëç mëkatit të tij që e shtyu Judën të mëkatojë, duke bérë atë që është e keqe në sytë e Zotit. **17** Pjesa tjeter e veprave të Manasit, téré ato që kreu dhe mëkatet që béri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **18** Kështu Manasin e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën në kopshtin e pallatit të tij, në kopshtin e Uzas. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amoni. **19** Amoni ishte njëzet e dy vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbajti froni vjet në Jeruzalem. E éma quhej Meshulemeth, ishte e bija e Harutisit nga Jotbahu. **20** Ai béri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashtu si kishte vepruar i ati, Manasi. **21** Ndoqi plotësisht rrugën e ndjekur nga i ati, u shérbeu idhujve të cilëve u kishte shérbyer i ati dhe i adhuroi. **22** Braktisi Zotin, Perëndinë e etërve të tij, dhe nuk eci në rrugën e Zotit. **23** Shërbëtorët e Amonit kurdisn një komplot kundër tij dhe e vrancë mbretin në pallatin e tij. **24** Por populli i vendit vrau téré atë që kishin marrë pjesë në komplot kundër mbretit Amon dhe në vend të tij u bë mbret i biri, Josia. **25** Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Amoni a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretit të Judës? **26** aaa add Ai u varros në varrin e tij, në kopshtin e Uzas. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Josia.

22 Josia ishte tetë vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbajti froni e tij tridhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jedidah, ishte e bija e Adajahut nga Botskathi. **2** Ai béri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit dhe vazhdoi tërësisht rrugën e Davidit, atit të tij, duke mos devijuar as më të djathtë as më të majtë. **3** Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretit Josia, mbreti dérgoi në shtëpinë e Zotit Shafanin, sekretarin, birin e Aatsalahut, që ishte bir i Meshulamit, duke thënë: **4** "Shko te kryeprifti Hilkiah dhe i thuaj që të mbledhë paratë që kanë sjellë në shtëpinë e Zotit dhe ato që derëtarët kanë mbedhur nga populli. **5** T'u jepet në dorë atyre që kryejnë punën, që u është besuar mbikqyrja e shtëpisë të Zotit; dhe këta t'ua japid punëtorëve që ndodhen në shtëpinë e Zotit përfundimisht.

dëmtimet e tempullit; **6** marangozave, ndërtuesve dhe muratorëve, pér të blerë lëndën e drurit dhe gurë të latuar, të cilat nevojiten pér të ndrejqt tempullin. **7** Por mos kërkoni fare illogari pér paratë e dorëzuar në duart e tyre, sepse ata veprojnë me ndershëmëri". **8** Atëherë kryeprifti Hilkiah i tha Shafanit, sekretarit: "Cjeta në shtëpinë e Zotit librin e ligjit". Hilkiah ia dha pastaj librin Shafanit që e lexi. **9** Kështu Shafani, sekretari, shkoi te mbreti pér t'i njoftuar ngjarjen, duke i thënë: "Shërbëtorët e tu kanë mbledhur paratë e gjitura në tempull dhe i kanë dorëzuar në duart e atyre që bëjnë punën, të cilëve u është besuar mbikqyrja e shtëpisë të Zotit". **10** Shafani, sekretari, i tha gjithashtu mbretit: "Prifti Hilkiah më ka dhënë një libër". Dhe Shafani e lexi në prani të mbretit. **11** Kur mbreti dégjoi fjalët e ligjit, ai grisi rrobat e tij. **12** Pastaj mbreti urdhëroi priftin Hilkiah, Ahikamin, birin e Shafanit, Agborin, birin e Mikajahut, Shafanin, sekretarin, dhe Asajahun, shërbëtorin e mbretit: **13** "Shkoni dhe konsultohuni me Zotin pér mua për popullin dhe pér téré Judën, lidhur me fjalët e këtij libri që u gjet; sepse i madh është zemërimi i Zotit kundër nesh, sepse etërit tanë nuk iu bindën fjalëve të këtij libri dhe nuk kanë vepruar në përshtatje me të gjitha ato që janë shkruar pér ne". **14** Atëherë prifti Hilkiah, Ahikami, Akbori, Shafani dhe Asajahu shkuan te profetesha Huldah, bashkëshorte e Shalumit të Tikvahut, që ishte i biri i Harahsit, ruajtësit të rrobane, (ajo banorte në Jeruzalem, në lagjen e dytë) dëfolën me tij. **15** Ajo u përgjigji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: njoftojani atij që ju dérgoi tek unë". **16** "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do të sjell një fatkeqësi mbi këtë vend dhe mbi banorët e tij, téré fjalët e librit që mbreti i Judës ka lexuar, **17** sepse ata më kanë braktisur dhe u kanë djegur temjan perëndive të tjerë pér tē më zemëruar me të gjitha veprat e duarve të tyre. Prandaj zemërimi im u ndez kundër këtij vendi dhe nuk do të shuhet". **18** Por mbretit të Judës, që ju ka dérguar pér t'u konsultuar me Zotin, do t'i thoni kështu: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me fjalët që ti kë dégjuar, **19** sepse zemra jote u mallëngjyje dhe ti u përule përparrë Zotit kur dégjova atë që kam thënë kundër këtij vendi dhe banorëve të tij, që do të bëhen në dëshpërim dhe një mallkim, dhe grise rrobat dhe qave përparrë meje, edhe unë tē dégjova", tha Zoti. **20** "Prandaj, ja, unë do t'i bashkoj me etërit e tui dhe ty do t'i vendosin në paqe në varrin tênd; dhe sytë e tu nuk kanë pér t'i parë téré të kegen që unë do t'i sjell këtij vendi". Dhe ata ia njoftuan mbretit këtë mesazh.

23 Atëherë mbreti dérgoi njerëz pér tē mbledhur pranë vetes téré pleqtë e Judës dhe të Jeruzalemit. **2** Mbreti u njigj pastaj në shtëpinë e Zotit dhe me tē u ngjiten téré njerëzit e Judës, téré banorët e Jeruzalemit, priftërinjtë, profetët dhe téré populli, nga më i madhi deri te më i vogli; dhe ai leksi në prani të tyre téré fjalët e librit të besëlidhjes, që ishte gjetur në shtëpinë e Zotit. **3** Pastaj mbreti, duke qëndruar më këmbë mbi podium, lidhi një besëlidhje përparrë Zotit, duke u zotuar tē ndiqte Zotin, të respektonte porositë dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpir, pér tē zbatuar në praktikë fjalët e kësaj besëlidhje, të shkruara në atë libër. Téré populli e pranoi besëlidhjen. **4** Mbreti urdhëroi pastaj kryepriftin Hilkiah, priftërinjtë e rangut të dytë dhe derëtarët të çonin Jashtë tempullit të Zotit objektet që ishin ndërtuar pér Baalin, pér Asherahun dhe pér ushtrinë e qellit; **5** Ai zhduku gjithashtu priftërinjtë idhujtarë që mbretërit e Judës kishin caktuar pér tē djegur temjan në vendet e larta të qyteteve të Judës e në rrënhinat e Jeruzalemit, dhe ata që i digjin temjan Baalit, diellit, hënës, shenjave të zodiakut dhe gjithë ushtrisë së qellit. **6** E çoi Asherahun nga shtëpia e Zotit Jashtë Jeruzalemit në përruan e Kidronit; e dogji pranë përroit Kidron, e bëri hi dhe hirin e tij e hodhi mbi varret e njerëzve të popullit. **7** Shembi edhe shtëpitë e

njerzve që merreshin me kurvënин e shenjtë dhe që ndodheshin në shtëpinë e Zotit, ku gratë endnin çadra për Asherahun. **8** Solli tèrë priftërinjtë nga qytetet e Judës dhe përdhosi vendet e larta ku priftërinjtë kishin djegur temjan, nga Geba deri në Beer-Sheba. Rëzoi gjithashtu vendet e larta të portave, që ishin në hyrje të portës së Jozueut guvernator i qytetit, që ishin në të majtë të atij që hyn në portën e qytetit. **9** Megjithatë priftërinjtë e vendeve të larta nuk u ngjiten në altarin e Zotit në Jeruzalem, por hëngren bukë të ndorme në mes të vëllezërve të tyre. **10** Përveç kësaj ai përdhosi Tofethin, që ndodhej në luginën e bijve të Hinomit, me qëllim që asnjëri të mos kalonte birin apo bijën e tij nëpër zjarr për nder të Molekut. **11** Pastaj ai hoqi kuajt që mbretërit e Judës i kishin kushtuar diellit në hyrje të shtëpisë të Zotit, pranë dhomës së eunekut Nethan-Melek, që ndodhej në oborr; dhe u vuri flakën derreve të dielli. **12** Mbreti shembti altarët që ishin mbi terracën e dhomës së sipërme të Aashazit dhe që mbretërit e Judës kishin ndërtuar, si dhe altarët që Manasi kishte bërë në dy oborret e shtëpisë të Zotit, i bëri copë-copë dhe hodhi pluhurin e tyre në përruan e Kidronit. **13** Mbreti përdhosi gjithashtu vendet e larta që ishin përballë Jeruzalemit; në jug të malit të korruptimit, që Salomoni, mbret i Izraelit, kishte ndërtuar për Ashtorethin, të neveritshmin e Sidonitëve, për Kemoshin, të neveritshmin e Moabit dhe për Milkomin, të neveritshmin e bijve të Amonit. **14** Ai i bëri copë-copë edhe shtyllen e shenjtë, rëzoi Asherimet dhe mbushi vendet e tyre me kocka njerëzore. **15** Rëzoi gjithashtu altarin që ishte në Bethel dhe vendin e lartë të ndërtuar nga Jeroboami, bëri i Nebatit që e kishte bërë Izraelin të mëkatonte; e dogji vendin e lartë sa e bëri pluhur; dogji edhe Asherahun. **16** Ndërsa Josia po kthehet, pa varrezat që ishin atje mbi mal; atëherë ai dërgoi njerëz që të merrnin kockat nga varrezat dhe i dogji mbi altar, duke e ndotur, sipas fjalës të Zotit, të shqiptuar nga njeriu i Perëndisë, që kishte paralajmëruar këto gjëra. **17** Pastaj tha: "Çfarë monumenti është ai që po shoh?". Njerëzit e qytetit iu përgjigjën: "Është varri i njeriut të Perëndisë që erdhni nga Juda dhe që shpaloi kundër altarit të Bethelit këto gjëra që ti ke bërë". **18** Ai tha: "Lëreni; asnjeri të mos prekë kockat e tij!". Kështu ata i lanë kockat e tij së bashkë me kockat e profitetit që kishte ardhur nga Samaria. **19** Josia hoqi gjithashut tèrë tempujt e vendeve të larta që ishin në qytetin e Samarisë dhe që mbretërit e Izraelit kishin ndërtuar për të nxitur zemërimin e Zotit. Ai u bëri pikërisht atë që kishte bërë në Bethel. **20** Flijoj mbi altarët tèrë priftërinjtë e vendeve të larta që ishin aty dhe dogji aty kocka njerëzore. Pastaj u kthyte në Jeruzalem. **21** Mbreti i dha tèrë populit këtë urdhë: "Kremtoni Pashkën për nder të Zotit, Perëndisë tuaj, ashtu siç është shkruar në këtë libër të besëlidhjes". **22** Me siguri një Pashkë e tillë nuk ishte kremluar kështu nga koha e gjyqtarëve që e kishin qeverisur Izraelin, dhe as në tèrë kohën e mbretërvë të Izraelit dhe të mbretërvë të Judës. **23** Por në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretit Josia kjo Pashkë u kremlua për nder të Zotit në Jeruzalem. **24** Josia eliminoi edhe mediumët dhe magjistarët, hyjnëtë familjare dhe idhujt, si dhe të gjitha shkeljet e neveritshme që shiheshin në vendin e Judës dhe në Jeruzalem, për të zbatuar në praktikë fjalët e ligjit, të shkruara në librin që prifti Hilkiah kishte gjetur në shtëpinë e Zotit. **25** Para tij nuk pati asnjë mbret që, si ai, i's ishte kthyer Zoti me gjithë zemër, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcën, sipas tèrë ligjit të Moisiut; as pas tij nuk ka dalë ndonjë si ai. **26** Megjithatë Zoti nuk e fashiti zemërimin e tij të zjarrët që e kishte përfshirë kundër Judës, për shkak të gjithë provokimeve të kryera nga Manasi. **27** Kështu Zoti tha: "Do ta largoj edhe Judën nga prania ime, ashtu si largova Izraelin, dhe do ta flak këtë qytet, Jeruzalemin, që e unë kisha zgjedhur, dhe tempullin për të cilin kisha thënë: "Aty do të jetë emri im"". **28** Pjesa tjetër e bëmave të Josias dhe tèrë ato që

ka bërrë a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **29** Gjatë mbretërisë së tij, Faraoni Neko, mbret i Egjiptit, doli kundër mbretit të Asirisë në lumin Eufrat. Mbreti Josia marshoi kundër tij, por Faraoni e vraud në Meghido që në ndeshen e parë. **30** Atëherë shërbëtorët e tij e çuan të vdekur mbi një qerre nga Meghido deri në Jeruzalem, ku e varrosën në varrin e tij. Pastaj populli i vendit mori Jehoahazin, birin e Josias, e vajos i dha e bëri mbret në vend të atit të tij. **31** Jehoahazi ishte njëzet e tre vjeç kur filloj të mbretërojë dhe e mbajti froni tre muaj në Jeruzalem. E éma quhej Hamutal, ishte bija e Jeremias nga Libnah. **32** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha ashtu si kishin vepruar etërit e tij. **33** Faraoni Neko e lidhi me zinxhira në Riblah, në vendin e Hamathit, që të mos mbretëronte më në Jeruzalem, dhe i imponoi vendit një haraqë prej njëqind talentesh argjedit dhe një talent ari. **34** Pastaj Faraoni Neko bëri mbreti Eliakimin, birin e Josias, në vend të atit të tij Josia, dhe e ndërrroi emrin e tij në Jehoakimi. Pastaj mori Jehoahazin dhe shkoi në Egjipt, ku vdiq. **35** Jehoakimi i dha Faraonit argjendin dhe arin; por për të paguar paratë sipas urdhërit të Faraonit i vuri taksa vendit. Për të paguar Faraonin Neko, ai mblohti argjendin dhe arin nga populli i vendit nga secili në bazë të vlerësimit të pronave të tij. **36** Jehoakimi ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Zebidah, ishte bija e Pedaijahut të Rumahut. **37** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit në të gjitha ashtu si kishin vepruar etërit e tij.

24 Gjatë mbretërimit të tij erdhni Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, dhe Jehoakimi u bë shërbëtor i tij për tre vjet; pastaj ngriti krye kundër tij. **2** Atëherë Zoti dërgoi kundër tij banda Kaldeasish, Sirësh, Moabitësh dhe Amonitësh; i dërgoi kundër Judës për ta shkatërruar, sipas fjalës që Zoti kishte shqiptuar me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve. **3** Kjo ndodhi në Judë vetëm me urdhër të Zotit, që donte ta largonte nga prania e tij për shkak të mëkateve të Manasit, për të gjitha ato që kishte bërë, **4** por edhe për shkak të gjakut të pafajshëm të derdhur prej tij, sepse ai e kishte mbushur Jeruzalemin me gjak të pafajshëm. Për këtë arësyte Zoti nuk deshi ta falë. **5** Pjesa tjetër e bëmave të Jehoakimit dhe tèrë atë që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **6** Kështu Jehoakimin e zuri gjumi me etërit e tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Jehoakini. **7** Por mbreti i Egjiptit nuk dolni më nga vendi i tij, sepse e mbreti i Babilonisë kishte shtënë në dorë tèrë ato që ishin pronë e mbretit të Egjiptit, nga përroi i Egjiptit deri në lumin Eufrat. **8** Jehoakini ishte tetëmbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tre muaj në Jeruzalem. E éma quhej Nehusht, ishte bija e Elthanathanit nga Jeruzalemi. **9** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha, ashtu si kishte vepruar ati i tij. **10** Në atë kohë shërbëtorët e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, u vërsulën kundër Jeruzalemit dhe qyteti mbeti i rrëthuar. **11** Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, arriti para qyteti ndërsa shërbëtorët e tij po e rrëthonin. **12** Atëherë Jehoakini, mbret i Judës, i doli përparrë mbretit të Babilonisë bashkë me nënën e tij, me shërbëtorët, me kërhet dhe me eunukët e tij. Kështu mbreti i Babilonisë e bëri rob vitin e tetë të mbretërimit të tij. **13** Pastaj, ashtu si e kishte thënë Zoti, mori që anejt tèrë thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror, i bëri copë-copë të gjitha veglat prej ari që Salomoni, mbret i Izraelit, kishte bërë për tempullin e Zotit. **14** Internoi pastaj tèrë Jeruzalemin, tèrë krerët, tèrë njerëzit trima, gjithsej dhjetë mijë robër, si dhe të gjithë artizanët dhe farkëtarët; mbetën vetëm njerëzit më të varfër të vendit. **15** Kështu ai internoi Jehoakinin në Babiloni; çoi gjithashut në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni nënën e mbretit, bashkëshortet e tija, eunukët e tij dhe

fisnikët e vendit, **16** gjithë njerëzit e aftë që ishin shtatë mijë veta, artizanët dhe farkëtarët, një mijë veta, tërë njerëzit trima dhe të aftë përluftë. Mbreti i Babilonisë i internoi në Babiloni. **17** Në vendin e Jehojakinit, mbreti i Babilonisë, bëri mbret Mataniahun, ungjin e tij, të cilit i ndërroi emrin në Sedekia. **18** Sedekia ishte njëzet e një vjeç kur filloj të mbretërën dhe e mbajti fronin në Jeruzalem njëmbëdhjetë vjet. E éma quhej Hamutal, ishte bija e Jeremias nga Libnahu. **19** Ai bëri atë që éshët e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha, ashtu si kishte vepruar Jehojakimi. **20** Kjo ndodhi në Jeruzalem dhe në Judë për shkak të zemërimit të Zotit, i cili në fund i dëboi nga prania e tij. Më vonë Sedekia ngriti krye kundër mbretit të Babilonisë.

25 Vitin e nëntë të mbretërisë së tij në muajin e dhjetë, më dhjetë tē muajit, ndodhi që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, erdhi me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, ngriti kampin e tij kundër tij dhe ndërtoi pérreth vepra rrëthonjëse. **2** Kështu qyteti mbeti i rrethuar deri në vitin e njëmbëdhjetë të mbretit Sedekia. **3** Ditën e nëntë të muajit të katërt, uria ishte aq e madhe në qytet sa që nuk kishte bukë për popullin e vendit. **4** Atëherë u hap një e çarë në muret e qytetit dhe tërë luftëtarët ikën natën, nëpër rrugën e portës midis dy mureve, që ndodhej pranë kopshit të mbretit, me gjithëse Kaldeasit ishin rrëth qytetit. Kështu mbreti mori rrugën e Arabahut. **5** Por ushria e Kaldeave e ndoqi mbretin dhe e arrii në fushën e Jerikos, ndërsa tërë ushtria e tij shpërndahet larg tij. **6** Kështu ata e zunë mbretin dhe e çuan te mbreti i Babilonisë në Riblah, ku u shqiptua vendimi kundër tij. **7** Vranë pastaj bijtë e Sedekiasë në sytë e tij; pastaj i nxorën sytë Sedekias, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni. **8** Ditën e shtatë të muajit të pestë (ishte viti i nëntëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë) arriti në Jeruzalem Nebuzaradani, kapiteni i rojes personale, shërbëtor i mbretit të Babalonisë. **9** Ai dogji shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror, i vuri flakën tërë shtëpive të Jeruzalemit, domethënë tërë shtëpive të fisnikëve. **10** Kështu tërë ushtria e Kaldeave, që ishte me kapitenin e rojeve, shembli muret që rrëthonin Jeruzalemin. **11** Pastaj Nebuzaradani, kapiteni i rojeve, internoi pjesën tjetër të popullit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që ishin hedhur nga ana e mbretit të Babilonisë dhe ata që mbeten nga turma. **12** Por kapiteni i rojeve la disa nga më të varfërit e vendit të merreshin me punimin e vreshtave dhe të arave. **13** Kaldeasit i bënë copë-copë shtyllat prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, qerret dhe detin prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, dhe e çuan bronzin në Babiloni. **14** Ata muarrën edhe tiganët, lopatëzat, thikat, kupat dhe të gjitha veglat prej bronzi, që përdoreshin gjatë shërbimit të tempullit. **15** Kapiteni i rojes mori gjithashtu mangallët dhe kupat, ato gjëra që ishin prej ari dhe argjendi të pastër. **16** Sa për dy shtyllat, detin dhe qerret që Salomoni kishte ndërtuar për shtëpinë e Zotit, bronzi i tërë këtyre objekteve kishte një peshë që nuk mund të llogaritej. **17** Lartësia e një shtylle ishte tetëmbëdhjetë kubitë; mbi të kishte një kapitel prej bronzi. Lartësia e kapitelit ishte tre kubitë; rrëth e qark kapitelit kishte një rrjetëz dhe disa shegë tërësisht prej bronzi. Shtylla tjetër, me rrjetëzën ishte njëlljo si kjo. **18** Kapiteni i rojes mori Serajahun, kryepriftin, Sofonien, priftin e dyte dhe tre derëtarët. **19** Nga qyteti mori edhe një eunuk që komandonte luftëtarët; pesë nga këshilltarët personalë të mbretit që i gjetën në qytet; sekretarin e komandanit të ushtrisë që rekrutonte popullin e vendit, dhe gjashtëdhjetë veta nga populli i vendit që u gjetën në qytet. **20** Kështu Nebuzaradani, kapiteni i rojes, i mori dhe i çoi te mbreti i Babilonisë në Riblah; **21** dhe mbreti i Babilonisë urdhëroi që të vritten në Riblah, në vendin e Hamathit. Kështu Juda u internua larg vendit të tij. **22** Sa për popullin që mbeti në vendin e

Judës, që e kishte lënë Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, ky vuri në krye të tij Gedaliahun, birin e Ahikamit, që ishte bir i Shafanit. **23** Kur tërë kapitenët e trupave dhe njerëzit e tyre dégjuan që mbreti i Babilonisë kishte caktuar Gedaliahun si qeveritar, shkuan te Gedaliahu në Mitspah; ata ishin Ishmaeli, bir i Nethaniahut, Johanani, bir i Kareahut, Serajahu, bir i Tanhumethit nga Netofahu, Jaazaniahu, bir i një Maakathitit, së bashku me njerëzit e tyre. **24** Gedaliahu iu betua atyre dhe njerëzve të tyre, duke thënë: "Mos kini frikë nga shërbëtorët e Kaldeave; qëndroni në vend, i shërbeni mbretit të Babilonisë dhe do ta ndjeni veten mirë". **25** Por muajin e shtatë, Ishmaeli, bir i Nethaniahut, që ishte bir i Elishamit, nga familija mbretërore, erdhi bashkë me dhetë njerëz; këta goditën dhe vranë Gedaliahun si edhe Judejtë dhe Kaldeasit që ishin me të në Mitspah. **26** Atëherë tërë populli, nga më i vogli deri te më i madhi, dhe kapitenët e trupave u ngritën dhe shkuan në Egjipt, sepse kishin frikë nga Kaldeasit. **27** Në vitin e tridhjetë e shtatë të robërisë së Jehojakinit, mbretit të Judës, në muajin e dyshëdhjetë, ditën e njëzeteshtatë të muajit, Evlmerodaku, mbret i Babilonisë, pikërisht vitin që filloj të mbretërojë, fali Johajakinin, mbretin e Judës, dhe e nxori nga burgu. **28** I foli me dashamirësi dhe i ofroi një fron më të lartë se ata që kishin mbretërit që ishin me të në Babiloni. **29** Kështu Jehojakin ndërroi rrobat e tij prej të burgosurit dhe hëngri gjithnjë në prani të mbretit për të gjithë ditët e jetës së tij. **30** Ushqimi i tij ishte siguruar rregullisht nga mbreti, një racion në ditë, për të gjitha ditët e jetës së tij.

1 i Kronikave

1 Adami, Sethi, Enoshi, **2** Kenani, Mahalaleeli, Jaredi, **3** Enoku, Methusalehu, Lameku, **4** Noeu, Semi, Kami dhe Jafeti. **5** Blijtë e Jafetit ishin Gomeri, Magogu, Madai, Javani, Tubali, Mesheku dhe Tirasi. **6** Blijtë e Gomerit ishin Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. **7** Blijtë e Javanit ishin Elishami, Tarshishi, Kitimi dhe Dodanimi. **8** Blijtë e Kamit ishin Kushi, Mitsraimi, Puti dhe Kanaani. **9** Blijtë e Kushit ishin Seba, Havilahu, Sabtahu, Raamahut dhe Sabtekuhi. Blijtë e Raamahut ishin Sheba ded Dan. **10** Kushit i lindi Nimrodi, që filloj tê jetë një njeri i fuqishëm mbi tokë. **11** Mitsraimit i lindën: Ludimët, Anamimët, Lehabimët, Naftuhimët, **12** Pathrusimët, Kasluhimët (prej të cilëve dolën Filistejtë) dhe Kaftorimët. **13** Kanaanit i lindi Sidoni, i parëlinduri i tij, dhe Hethi, **14** Gebusejtë, Amorejtë, Girkasejtë, **15** Hivejtë, Arkejtë, Sinejtë, **16** Arvadejtë, Tsemarejtë dhe Hamatheitë. **17** Blijtë e Semit ishin Elami, Asuri, Arpakshadi, Ludi dhe Arami, Uzi, Huli, Getheri dhe Mesheku. **18** Arpakshadit i lindi Shelahu dhe Shelahut i lindi Eberi. **19** Eberit i lindën dy bij: njeri quhej Peleg, sepse në ditët e tij toka u nda, dhe i vëllai quhej Joktan. **20** Joktanit i lindi Almodali, Shelefi, Hatsarmavethi, Jerahu, **21** Hadorami, Uzali, Dikluhi, **22** Ebali, Abimaeli, Sheba, **23** Ofiri, Havilahu dhe Jobabi. Të tërë këta ishin blijtë e Joktanit. **24** Semi, Arpakshadi, Shelahu, **25** Eberi, Pelegu, Reu, **26** Serugu, Nahori, Terahu, **27** Abrami, që éshëtë Abrahami. **28** Blijtë e Abrahomit ishin Isaku dhe Ismaeli. **29** Këta janë pasardhësit e tyre: i parëlinduri i Ismaelit ishte Nebajothi; pastaj vini Kedari, Abeeli, Mibsam, **30** Mishma, Dumahu, Masa, Hadadi, Tema, **31** Jeturi, Nafishi dhe Kedemahu. Këta ishin blijtë e Ismaelit. **32** Blijtë e Keturahës, konkubinës së Abrahomit: ajo lindi Zimramin, Jokshanin, Medanin, Madianin, Ishbakun dhe Shuanun. Blijtë e Jokshanit ishin Sheba dhe Dedani. **33** Blijtë e Madianit ishin Efahu, Eferi, Hanoku, Abidahu dhe Elداahu. Të tërë këta ishin blijtë e Keturahut. **34** Abrahomit i lindi Isaku. Blijtë e Isakut ishin Esau dhe Izraeli. **35** Blijtë e Esaut ishin Elifazi, Reueli, Jeushi, Jalami dhe Korahu. **36** Blijtë e Elifazit ishin Temani, Omari, Tsefoi, Gatami, Kenazi, Timna dhe Amaleku. **37** Blijtë e Reuelit ishin Nahathi, Zerahu, Shamahu dhe Mizahu. **38** Blijtë e Seirit ishin Lotani, Shobali, Tsibeoni, Anahu, Dishoni, Etseri dhe Dishani. **39** Blijtë e Lotanit ishin Hori dhe Hemani; Timna quhej e motra e Lotanit. **40** Blijtë e Shobalit ishin Aliani, Manahathi, Ebali, Shefi dhe Onami. Ajahu dhe Anahu ishin bij tê Tsibeonit. **41** Dishoni ishte bir i Anahut. Blijtë e Dishonit ishin Hemdani, Eshbani, Ithrami dhe Kerani. **42** Blijtë e Etserit ishin Bilhani, Zaavani dhe Akani. Blijtë e Dishanit ishin Utsi dhe Arani. **43** Këta janë mbretërit që mbretëruan në vendin e Edomit para se ndonjë mbret të mbretëronte mbi blijtë e Izraelit: Bela, bir i Beorit; emri i gjetet tê tij ishte Dinhabah. **44** Kur vdiq Bela, në vend tê tij mbretëroi Jobabi, bir i Zerahut nga Botsruhu. **45** Kur vdiq Jobabi, në vend tê tij mbretëroi Hushami nga vendi i Temanitëve. **46** Kur vdiq Hushami, në vend tê tij mbretëroi Hadadi, bir i Bedadit, që mundi Madianitët në fushat e Moabit; qyeti i tij quhej Avith. **47** Kur vdiq Hadadi, në vend tê tij mbretëroi Samlahu nga Masre Kahu. **48** Kur vdiq Samlahu, në vend tê tij mbretëroi Sauli nga Rehobothi mbi Lum. **49** Kur vdiq Sauli, në vend tê tij mbretëroi Baal-Hanani, bir i Akborit. **50** Kur vdiq Baal-Hanani, në vend tê tij mbretëroi Hadabi. Emri i gjetet tê tij ishte Pan dhe e shoqja quhej Mehetaabeel; ishte bijë e Matredit, që ishte e bija e Mezahabit. **51** Pastaj vdiq Hadabi. Krerët e Edomit ishin: shefi Timnah, shefi Avlah, shefi Jetheth, **52** shefi Oholibamah, shefi Elah, shefi Pinon, **53** shefi Kenaz, shefi Teman, shefi Mibtsar, **54** shefi Magdiel, shefi Iram. Këta ishin shefat e Edomit.

2 Këta qenë blijtë e Izraelit: Rubeni, Simeoni, Levi, Juda, Isakari, **3** Zabuloni, **2** Dani, Jozefi, Beniamini, Neftali, Gadi dhe Asheri. **3** Blijtë e Judës ishin Eri, Onani dhe Shelahu; këta tê tre i lindi e bija e Shuas, Kananeasja. Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i keq në sytë e Zotit, i cili e bëri tê vdesë. **4** Tamara, nusja e të birit, i lindi Peretsin dhe Zerahus. Juda pati gjithsej pesë bij. **5** Hetsroni dhe Hamuli ishin blijtë e Peretsit. **6** Zimri, Ethani, Hemani, Kalkoli dhe Dara ishin blijtë e Zerahus; gjithsej pesë. **7** I biri i Karmit, Akani, vuri në rrrezik Izraelin, duke kryer një shkelje rrreth gjërave të caktuara të zhdukeshin. **8** Ethanit i lindi Arariahu. **9** Blijtë që i lindën Hetsronit quheshin Jerahmeel, Ram dhe Kelubai. **10** Ramit i lindi Aminadabi, Aminadabit i lindi Nahshoni, princi i bijve të Judës; **11** Nahshonit i lindi Salma; Salmas i lindi Boazi, Boazit i lindi Obedi. **12** Obedit i lindi Isai. **13** Isait i lindi Eliabi, i parëlinduri i tij, Abinadabi i dyti, Shemihu i treti, **14** Nethaneeli, i katërti, Radai i pesti, **15** Otsemi i gjashti, dhe Davidi i shtati. **16** Motrat e tyre ishin Tserujah dhe Abigail. Abishai, Joabi dhe Asaheli ishin bij tê Tserujahës; gjithsej tre. **17** Abigail i lindi Amasan, atë i të cilët ishte Jetheri, Ismaeliti. **18** Kalebi, bir i Hetsronit, pati fémijë nga gruaja e tij Azubah dhe nga Jeriotha. Blijtë e saj quheshin Jesher, Shobab dhe Ardon. **19** Pas vdekjes së Azabahut, Kalebi u martua me Efrathin që i lindi Hurin. **20** Hurit i lindi Uri dhe Urit i lindi Betsaleeli. **21** Pastaj Hetsroni hyri tek e bija e Makirit, atit tê Galaadit, me tê cilën që martuar kur ishte shtatëdhjetë vjeç; dhe ajo i lindi Segubin. **22** Segubit i lindi Jairi, tê cilit do t'i përkisnin njëzet e tre gjetet në vendin e Galaadit. **23** (Geshuri dhe Arami u morën atyre fshatrat e Jairit, Kenathin dhe fshatrat përeth, gjashëdhjetë qytete). Tërë këto ishin pronë e bijve të Makirit, atit tê Galaadit. **24** Mbas vdekjes së Hetsronit në Kaleb-Efrathah, Abiah, gruaja e Hetsronit i lindi Ashurin, atin e Tekoas. **25** Blijtë e Jerahmeelit, tê parëlindurit të Hetsronit, ishin Rami, i parëlinduri, Bunahu, Oreni, Otsemi dhe Ahijahu. **26** Jerahmeeli pati një grua tjeter, që quhej Atarah, që u bë nëna e Onamit. **27** Blijtë e Ramit, tê parëlindurit të Jerahmeelit, qenë Maatsi, Jamini dhe Ekeri. **28** Blijtë e Onamit ishin Shamai dhe Jada. Blijtë e Shamait ishin Nadabi dhe Abishuri. **29** Gruaja e Abishurit quhej Abihail dhe i lindi Ahbarin dhe Molidin. **30** Blijtë e Nadabit ishin Seledi dhe Apaimi. Seledi vdiq pa lénë fémijë. **31** I biri i Apaimit ishte Ishi; i biri i Ishit ishte Sheshani; i biri i Sheshanit ishte Ahlai. **32** Blijtë e Jadait, vëllait tê Shamait, ishin Jetheri dhe Jonathani. Jetheri vdiq pa lénë fémijë. **33** Peleti dhe Zaza ishin blijtë e Jonathanit. Këta ishin blijtë e Jerahmeelit. **34** Seshani nuk pati djem por vetëm vajza. Por Seshani kishte një skllav egjiptas tê quajturt Jarha. **35** Seshani e martoi tê bijën me Jarhén, skllavin e tij, dhe ajo i lindi Atain. **36** Atait i lindi Nathani dhe Nathanit i lindi Zabadi. **37** Zabadit i lindi Eflati; Eflalit i lindi Obedi; **38** Obedit i lindi Jehu; Jehut i lindi Azariahu; **39** Azariahut i lindi Heletsi; Heletsit i lindi Eleasahu; **40** Eleasahut i lindi Sismati; Sismati i lindi Shallumi; **41** Shallumit i lindi Jekamiahu dhe Jekamiahut i lindi Elshama. **42** Blijtë e Kalebët, vëllait tê Jerahmeelit, ishin Mesha, i parëlinduri që ishte ati i Zifit, dhe blijtë e Mareshahut, ati i Hebronit. **43** Blijtë e Hebronit ishin Korahu, Tapuahu, Rekemi dhe Shema. **44** Shemas i lindi Rahami, ati i Jorkeamit, dhe Rekemit i lindi Shamai. **45** Shamai pati si djalë Maonin, i cili ishte ati i Beth-Tsurit. **46** Efah, konkubina e Kalebët, lindi Haranin, Motsan dhe Gazezin. Haranit i lindi Gazezin. **47** Blijtë e Jahdait ishin Regemi, Jothami, Geshani, Peleti, Efahu dhe Shaafi. **48** Maakah, konkubina e Kalebët, lindi Sheberin dhe Tirhanahun. **49** Ajo lindi Shaafin, atin e Madmanahut, Shevan, atin e Makbenës dhe tê Gibeut. Vajza e Kalebët quhej Aksaha. **50** Këta qenë blijtë e Kalebët: i biri i Hurit, tê parëlindurit të Efratahut, Shobali, ati i Kirjath-Jearimit. **51** Salma, ati i Betlemit, dhe Harefi, ati i Beth-Gaderit. **52** Shobali, ati i Kirjath-Jearimit, pati si fémijë: Haroehin dhe gjysmën e Memuhothit. **53**

Familjet e Kirjath-Jearimit ishin Ithrejtë, Puthejtë, Sumathejtë dhe Misharaejtë; prej tyre rjedhin Tsorathitët dhe Eshtalotit. **54** Bjtë e Salmës ishin Bettlemi dhe Netofathei, Atroth-Beth-Joabi, gjysme e Menatheje, Tsorejtë, **55** dhe familjet e shkruesve që banonin në Jabets ishin Tirathejtë, Shimeathejtë dhe Sukathejtë. Këta ishin Kenejtë që rjedhin nga Hamathi, ati i shtëpisë së Rekabit.

3 Këta ishin bijtë e Davidit, që i lindën në Hebron; i parëlinduri ishte Amnoni, nga Ahinoami, Jezreelitja; i dyti ishte Danieli, nga Abigail, Karmelitja; **2** i treti ishte Absalom, bir i Maakahut, e bija e Talmait, mbret i Geshurit; i katërti ishte Adonijahu, bir i Haghithit; **3** i pesti ishte Shefatihu nga Abitali; i gjashtë ishte Ithreami, nga Eglahu, bashkëshortja e tij. **4** Këta të gjashtë i lindën në Hebron. Ai mbretëroi atje shtatë vjet e gjashtë muaj, kurse në Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet. **5** Këta përkundrazi i lindën në Jeruzalem; Shimea, Shobabi, Nathani dhe Salomoni, domethënë katër fémijë të lindur nga Bath-Sheba, e bija e Amielit. **6** Ishin përvëç tyre Ibhari, Elishama, Elifeleti, **7** Nogahu, Nefegu, Jafia, **8** Elishama, Eliada dhe Elifeleti, gjithsej nëntë. **9** Térë këta ishin bijtë e Davidit, pa illogaritur bijtë e konkubinave të tij. Tamara ishte motra e tyre. **10** I biri i Salomonit ishte Roboami, bir i të cilit ishte Abijahu, bir i të cilit ishte Asa, bir i të cilit ishte Jozafati, **11** bir i të cilit ishte Jorami, bir i të cilit ishte Ahaziahu, bir i të cilit ishte Joasi, **12** bir i të cilit ishte Amatsiahu, bir i të cilit ishte Azariahu, bir i të cilit ishte Jothami, **13** bir i të cilit ishte Ashazi, bir i të cilit ishte Ezekia, bir i të cilit ishte Manasi, **14** bir i të cilit ishte Amoni, bir i të cilit ishte Josia. **15** Bjtë e Josias ishin Johnani, i parëlinduri, i dyti Jehojakimi, i treti Sedekia dhe i katërti Shalumi. **16** Bjtë e Jehojakimit ishin djali i tij Jekoniah, bir i të cilit ishte Sedekia. **17** Bjtë e Jekoniahut, të të burgosurit, ishin i biri Shealtiel, **18** dhe Malkirami, Pedajahu, Shenatsari, Jekamiahu, Hoshama dhe Nedabiahu. **19** Bjtë e Pedajahut ishin Zorobabeli dhe Shime. Bjtë e Zorobabelit ishin Meshulamu, Hananiahu dhe Shelomith, motra e tyre; **20** pastaj vinin Hashubahu, Oheli, Berekiahu, Hasadiahu dhe Jushab-Hasedi, gjithsej pesë. **21** Bjtë e Hananiahut ishin Pelatisahu dhe Jeshajahu, bijtë e Refajahut, bijtë e Arnanit, bijtë e Obadiahut, bijtë e Shekaniahut. **22** Biri i Shakaniahut ishte Shemajahu. Bjtë e Shemajahut ishin Hatushi, Igali, Bariahu, Neraiahu dhe Shafati, gjithsej gjashtë. **23** Bjtë e Neariahut ishin Elioenai, Ezekia dhe Azrikami, gjithsej tre. **24** Bjtë e Elioenait ishin Hodaviahu, Eliashibi, Pelajahu, Akubi, Johanani, Delajahu dhe Anani, gjithsej shtatë.

4 Bjtë e Judës ishin Peretsi, Hetsroni, Karmi, Huri dhe Shobali. **2** Reajahut, birit të Shobalit, i lindën Ahumai dhe Lahadi. Këto ishin familjet e Tsorathejve; **3** Këta ishin bijtë e atit të Etamit: Jezreeli, Ishma dhe Idibashi; motra e tyre quhej Hatselelpuni. **4** Penueli ishte ati i Gedorit; Ezeri ishte ati i Hushahut. Këta ishin bijtë e Hurit, të parëlindurit të Efratahit, atit të Betlemiit. **5** Ashuri, ati i Tekoas, pati dë bashkëshorte, Helahën dhe Naarahën. **6** Naarahi i lindi Ahuzamin, Heferin, Tememin dhe Ahashtarini. Këta ishin bijtë e Naarahës. **7** Bjtë e Helahës ishin Tserethi, Tsohari dhe Ethnani. **8** Kotzit i lindën Anubi, Cobe-Tsobebahu dhe familjet e Aharhelit, birit të Harumit. **9** Jabetsin e nderonin më tepër se vëllezërit; e ëma i kishte vënë emrin Jabets, sepse thoshte: "E polla me dhimbje". **10** Jabetsi kërkoi ndihmën e Perëndisë të Izraelit, duke thënë: "Oh, sikur të më bekoje dë zjgieroje kufijtë e mi, dhe dora jote të ishte me mua dë të më ruante nga e keqja që të mos vuaj". Dhe Perëndia i dha atë që kishte kërkuar. **11** Kelubit, vëllait të Shulahut, i lindi Mehiti, që ishte ati i Eshtonit. **12** Eshtonit i lindën Beth-Rafa, Paseahu dhe Tehinahu, ati i Iri-Nashashit. Këta ishin burrat e Reahut. **13** Bjtë e Kenazit ishin Othnieli dhe Serajahu. Bjtë e Othnielit ishin Hathath, **14** dhe

Meonathai prej të cilët lindi Ofrahu. Serajahut i lindi Joabi, ati i banorëve të luginës së artizanëve, sepse ishin artizanë. **15** Bjtë e Kalebit, bir i Jefunehut, ishin Iru, Elahu dhe Naami. Kenazi ishte bir i Elahut. **16** Bjtë e Jehalelelit ishin Zifi, Zifahu, Tiria dhe Asareeli. **17** Bjtë e Ezrahut ishin Jetheri, Meredi, Eferi dhe Jaloni. Bashkëshortja e Meredit lindi Miriamin, Shamain dhe Ishbahun, atin e Eshtemoas. **18** (Gruaja e tij Jehudijah lindi Jeredin, atin e Gedorit, Heberin, atin e Sokohit dhe Jekuthielin, atin e Zanoahut). Këta qenë bijtë e Bithiahut, e bijës së Faraonit, që Meredi kishte marrë për grua. **19** Bjtë e gruas së Hodihajut, motër e Nahamit, ishin ati i Keliahut, Garmeui, dhe Eshtemoa, Maakathue. **20** Bjtë e Shimonit ishin Amoni, Rinahu, Benhanani dhe Tiloni. Bjtë e Ishit ishin Zohethi dhe Ben-Zohethi. **21** Bjtë e Shelahut, birit të Judës, ishin Eri, ati i Lekahut, Laadahu, ati i Mareshahut, dhe familjet e shtëpisë së punonjësve të endjes së lirit të Beth-Ashbeas. **22** Jokimi dhe njerzëja e Kozebës, Joasi dhe Safari, që sunduan në Moab, dhe Jashubi-Lehem. Por këto fakte janë të vjetra. **23** Ata ishin poçarë dë banonin në Netaim dhe në Gederah; banonin aty bashkë me mbretin dhe ishin në shërbim të tij. **24** Bjtë e Simeonit ishin Jemueli, Jamini, Jaribi, Zerahu dhe Shauli, **25** bir i të cilët ishte Shalumi, bir i të cilët ishte Mibsam, bir i të cilët ishte Mishma. **26** Bjtë e Mishmas ishin i biri Hamuel, bir i të cilët ishte Zakuri, bir i të cilët ishte Shime. **27** Shime pati gjashtëmbëdhjetë djem e gjashtë vajza; por vëllezërit e tij nuk patën shumë fémijë; dë fisë i tyre nuk u shtuat si ai i bijve të Judës. **28** Ata u vendosën në Beer-Sheba, në Moladat, në Hatsar-Shual, **29** në Bilbah, në Etsem, në Tolad, **30** në Bethuel, në Hormah, në Tsiklag, **31** në Beth-Markaboth, në Hatsar-Susim, në Beth-Biri dhe në Shaaraim. Këto ishin qytetet e tyre, deri në mbretërinë e Davidit. **32** Fshatrat e tyre ishin Etami, Aini, Rimoni, Tokeni dhe Ashani: pesë qytete, **33** si dë téré fshatrat që ishin rrëth këtyre qyteteve, deri në Baal. Këto ishin banesat e tyre, dë ata ruajtën gjenealogjinë e tyre; **34** Meshobabi, Jamleku, Joshahi, bir i Amatsiahit, **35** Joelit dë Jehu, bir i Joshibiahut, bir i Serajahut, bir i Asielit, **36** Elionei, Jaakobahu, Jeshohajai, Asajahu, Adieli, Jesimieli dhe Benajahu, **37** Ziza, bir i Shiftit, bir i Alonit, bir i Jedajahut, bir i Shimrit, bir i Shemajahut. **38** Këta, që u përmendën në emër, ishin princiç në familjet e tyre dë shtëpitë e tyre atërorë u rritën shumë. **39** Shkuan drejt hyrjes së Gedorit deri në perëndim të luginës për të kërkuar kullota për kopetë e tyre. **40** Gjetën kullota të bollshme dë të mira, dë vendi ishte i gjérë, i qetë, sepse më parë banonin aty pasuesit e Kamit. **41** Ata që u përmendën me emër, në kohën e Ezekias, mbretit të Judës, erdhën dë i sulmuant çadrat e tyre dë Menuitët, që gjendeshin aty, dë i shfarosën krejt deri në ditën e sotme; pastaj u vendosën në vendin e tyre, sepse aty kishte kullota për kopetë e tyre. **42** Pastaj disa prej tyre, pesëqind burra nga bijtë e Simeonit, shkuan në malin Seir të udhëhequr nga Pelatiahu, Neariahu dhe Uzieli, bij të Ishit. **43** Pastaj ata vrancë mbeturinat e Amalekitëve që kishtin shpëtuar dë banuar deri ditën e sotme atje.

5 Bjtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit. Ai ishte me të vërtetë i parëlinduri, por me qenë se kishte përdhosur shtratin e të atit, parëbirnia iu dha bijve të Jozefit, birit të Izraelit; kështu gjenealogjia nuk jepet në bazë të parëbirnisë. **2** Ndonëse Juda mbizotëri mbi vëllezërit e tij dë nga ai rrohdhi një shef, e drejta e parëbirnisë i takonte Jozefit. **3** Bjtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit, ishin Hanoku, Pallu, Hetsroni dhe Karmi. **4** Bjtë e Joelit ishin Shemejahu, bir i të cilët ishte Gogu, bir i të cilët ishte Shimei, **5** bir i të cilët ishte Mikahu, bir i të cilët ishte Reajahi, bir i të cilët ishte Baali, **6** bir i të cilët ishte Beerahu, që u çua në robëri nga Tilgath-Pilneseri, mbret i Asirisë. Ai ishte princ i Rubenitëve. **7**

Vëllezërit e tij, sipas familjeve të tyre, ashtu siç janë reshtuar në gjenealogjinë sipas brezave të tyre, ishin i pari Jejeli, pastaj Zakaria, **8** Bela, bir i Azazit, birit të Shemas, i cili ishte bir i Joelit, që banonte në Aroer dhe deri në Nebo dhe në Baal-Meon. **9** Dhe ata u vendosën në perëndim duke arritur deri në fillim të shkretëtirës, nga kjo anë e lumi Eufrat, sepse bagëtia e tyre ishte shumëzuar në vendin e Galaadit. **10** Në kohën e Saulit ata u shpallën luftë Hagarenëve, të cilët i mundën; pastaj u vendosën në çadrat e tyre, të ngritura në têrë pjesën në perëndim të Galaadit. **11** Bjtë e Gadit banonin përballë tyre në vendin e Bashanit, deri në Salkah. **12** Joeli ishte i pari i tyre, i dyti ishte Shafami, pastaj vinin Janai dhe Shafati në Bashan. **13** Vëllezërit e tyre, sipas shtëpisë atërorë të tyre, ishin: Mikaeli, Meshulumi, Sheba, Jorai, Jakani, Zia dhe Eberi, gjithsej shtatë. **14** Ata ishin bij të Abihailit, birit të Hurit, birit të Jaroahut, birit të Galaadit, birit të Mikaelit, birit të Jesishait, birit të Jahdos, birit të Buzit; **15** Ahî, bir i Abdielit, birit të Gunit, ishte i pari i shtëpisë së tyre prindërore. **16** Ata banonin në Galaad dhe në Bashan, në fshatrat e tij dhe në të gjitha tokat për kullotë të Sharonit deri atje ku shtriheshin. **17** Të gjitha këto toka u regjistruan në listat gjenealogjike të përpiluara në kohën e Jothamit, mbretit të Judës, dhe në kohën e Jeroboamit, mbretit të Izraelit. **18** Bjtë e Rubenit, Gaditët dhe gjysma e fisit të Manasit kishin dyzet e katër mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë njerëz trima, njerëz që mbanin mburoja dhe shpatë, përdornin harkun dhe ishin të stërvitur. **19** Ata u shpallën luftë Hagarenëve, Jeturëve, Nafishëve dhe Nodabëve. **20** Ata u ndihmuani kundër tyre, sepse gjatë betejës i thirrën Perëndisë, që e dégjoi lutjen e tyre, sepse ata kishin pasur besim tek ai; kështu Hagarenët dhe têrë ata që ishin bashkë me ta u dorëzuan në duart e tyre. **21** Pastaj ata muarrën bagëtinë e tyre: pesëdhjetë mijë deve, dyqind e pesëdhjetë mijë dele, dy mijë gomarë dhe njëqind mijë njerëz. **22** Në të vërtetë shumë njerëz ranë të vrarë, sepse këtë luftë e kishte dashur Perëndia. Ata u vendosën pastaj në vendin e tyre deri sa ranë në robëri. **23** Kështu bjtë e gjysmës së fisit të Manasit banuan në vend; ata u shtrinë nga Bashani deri në Baal-Hermon, në Senir dhe në malin Hermon. **24** Këta ishin krerët e shtëpisë të tyre atërorë: Eferi, Ishi, Elieli, Azrieli, Jereimi, Hodavia dhe Jahdieli, njerëz të fortë dhe trima, njerëz të famshëm, krerë të shtëpisë të tyre atërorë. **25** Por ata u treguan jobesnikë ndaj Perëndisë të etërve të tyre dhe u kurvëruan, duke shkuar pas perëndive të popujve të vendit që Perëndia kishte shkatërruar para tyre. **26** Prandaj Perëndia i Izraelit nxiti frymën e Pulit, mbretit të Asirisë, domethënë frymën e Tilgath-Pilniserit, mbretit të Asirisë, që interroi Rubenitet, Gaditët dhe gjysmën e fisit të Manasit, dhe i vendosi në Halah, në Habor, në Hara dhe pranë lumit të Gozanit, ku gjenden edhe sot.

6 Bjtë e Levit ishin Gershomi, Kehathi dhe Merari. **2** Bjtë e Kehathit ishin Amrami, Itshari, Hebroni dhe Uzieli. **3** Bjtë e Amramit ishin Aaroni, Moisiu dhe Miriami. Bjtë e Aaronit ishin Nadabi, Abihu, Eleazar i Ithamari. **4** Eleazarit i lindi Finehasi; Finehasit i lindi Abishua; **5** Abishuas i lindi Buki; Buki i lindi Uzi. **6** Uzit i lindi Zerahiah; Zerahiahut i lindi Merajothi; **7** Merajothit i lindi Amariahu; Amariahut i lindi Ahitubi; **8** Ahitubit i lindi Tsadoku; Tsadokut i lindi Ahimaatsi. **9** Ahimaatsit i lindi Azariahu; Azariahut i lindi Johanani. **10** Johananit i lindi Azariahu (ai shërbeu si prift në tempullin që Salomonii ndërtoi në Jeruzalem); **11** Azariahut i lindi Amariahu; Amariahut i lindi Ahitubi; **12** Ahitubit i lindi Tsadoku; Tsadokut i lindi Shalumi; **13** Shalumit i lindi Hilkiahut; Hilkiahut i lindi Azariahu; **14** Azariahut i lindi Serajahu; Serajahut i lindi Jehotsadaku; **15** Jehotsadaku shkoi në mërgim, kur Zoti çoi në robëri Judën dhe Jeruzalemin me anë të Nebukadnetsarit. **16** Bjtë e Levit ishin Gershomi, Kehathi dhe Merari. **17** Këta janë emrat e

bijve të Gershomit: Libni dhe Shimei. **18** Bjtë e Kehathit ishin Amrami, Itshari, Hebroni dhe Uzieli. **19** Bjtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi. Këto janë familjet e Levit, sipas etërve të tyre. **20** Gershomi pati si djalë Libnin, bir i të cilët ishte Jahathi, bir i të cilët ishte Zimahu, **21** bir i të cilët ishte Joabi, bir i të cilët ishte Ido, biri të cilët ishte Zerahu, bir i të cilët ishte Jeatherai. **22** Bjtë e Kehathit ishin Aminadabi, bir i të cilët ishte Koreu, bir i të cilët ishte Asiri, **23** bir i të cilët ishte Elkanahu, bir i të cilët ishte Ebiasaf, biri të cilët ishte Asiri, **24** bir i të cilët ishte Tahathi, bir i të cilët ishte Uriel, biri të cilët ishte Uziahu, bir i të cilët ishte Shauli. **25** Bjtë e Elkanahut ishin Amasai dhe Ahimothi, **26** bir i të cilët ishte Elkanah, bir i të cilët ishte Cofaj, biri i të cilët ishte Nahathi, **27** biri i të cilët ishte Elab, bir i të cilët ishte Jerohami, bir i të cilët ishte Elkanahu. **28** Bjtë e Samuelit ishin Joeli, i parëlinduri, dhe Abia, i dyti. **29** Bjtë e Merarit ishin Mahli, bir i të cilët ishte Libni, bir i të cilët ishte Shime, bir i të cilët ishte Uzahu, **30** bir i të cilët ishte Shimea, bir i të cilët ishte Haghiah, bir i të cilët ishte Asajahu. **31** Këta janë ata që Davidi caktoi për shërbimin e këngës në shtëpinë e Zotit, mbasi iu gjet një vend prejheje arkës. **32** Ata ushtruan shërbimin e tyre me këngë përpëra tabernakullit të çadrës së mbledhjes, deri sa Salomoni ndërtoi shtëpinë e Zotit në Jeruzalem; dhe shërbimin sipas rregullores që u ishte caktuar. **33** Këta janë ata që kryen shërbimin dhe këta bjtë e tyre: Nga bjtë e Kehathit ishte Hemani, këngëtar, bir i Joelit, bir i Samuelit, **34** bir i Elkanahut, bir i Jerohamit, bir i Elielet, bir i Toahut, **35** bir i Tsufit, bir i Elkanahut, bir i Mahathit, bir i Amasait, **36** bir i Elkanahut, bir i Joelit, bir i Azariahut, bir i Sofonias, **37** bir i Tahathit, bir i Asirit, bir i Ebiasafit, bir i Koreut, **38** bir i Itsharit, bir i Kehathit, bir i Levit, bir i Izraelit. **39** Pastaj vinte i vëllai Asaf, që rrinte në të djathtë të tij; Asafi, bir i Berekahut, bir i Shimeut, **40** bir i Mikaelit, bir i Baasejahut, bir i Malkijahut, **41** bir i Ethnit, bir i Zerahut, bir i Adajahut, **42** bir i Ethanit, bir i Zimahut, bir i Shimeit, **43** bir i Jahathit, bir i Gheroshomit, bir i Levit. **44** Bjtë e Merarit, vëllezërit e tyre, qëndronin në të majtë dhe ishin Ethsani, bir i Kishit, bir i Abdut, bir i Mallukut, **45** bir i Hadshabiahat, bir i Amatsiahut, bir i Kiliahat, **46** bir i Amtsit, bir i Banit, bir i Shemerit, **47** bir i Mahlit, bir i Mushi, bir i Merarit, bir i Levit. **48** Vëllezërit e tyre, Levitët, ishin caktuar për çdo lloj shërbimi në tabernakullin e shtëpisë së Perëndisë. **49** Por Aaroni dhe bjtë e tij ofronin fljime mbi altarin e olokausteve dhe mbi altarin e temjanit, duke e bërë gjithë shërbimin në vendin shumë të shenjët, dhe për të bërë shlyerjen për Izraelin, sipas gjithë atyre që kishte urdhëruar Moisiu, shërbëtor i Perëndisë. **50** Këta ishin bjtë e Aaronit: Eleazari, bir i të cilët ishte Finehasi, bir i të cilët ishte Abishua, **51** bir i të cilët ishte Buki, bir i të cilët ishte Uzi, bir i të cilët ishte Zerahiah, **52** bir i të cilët ishte Merajothi, bir i të cilët ishte Amariahu, bir i të cilët ishte Ahitubi, **53** bir i të cilët ishte Tsadoku, bir i të cilët ishte Ahimaatsi. **54** Këto ishin vendet e banesave të tyre, sipas ngulimeshëve të tyre në territorët e tyre, që iu dhanë me short bijve të Aaronit të familles së Kehathitëve; **55** atyre iu dha Hebroni në vendin e Judës me tokat përreth për të kullotur; **56** por arat e qyteti dhe fshatrat e tij iu dhanë Kalebit, birit të Jefunehut. **57** Bijve të Aaronit iu dha Hebroni, një ndër qytetet e strehimit, Libnahu me tokat e tij për kullotë, Tatiri, Esheoma me tokat e tij për kullotë, **58** Hileni me tokat e tij për kullotë, Debiri me tokat e tij për kullotë, **59** Ashani me tokat e tij për kullotë, Beth-Semeshu me tokat e tij për kullotë. **60** Nga fisit i Beniaminëve morën Gebën me tokat e tij për kullotë, Alemethin me tokat e tij për kullotë dhe Anathothin me tokat e tij për kullotë. Të gjitha qytetet që u ndanë midis familjeve të tyre ishin gjithsej trembëdhjetë. **61** Pjesës tjetër të bijve të Kehathit iu dhanë me short dhjetë qytete nga ana e familjes së fisit, që iu morën gjysmës së fisit, domethënë nga gjysma e fisit të Manasit. **62** Bijve të Gheroshomit, sipas familjeve të tyre, iu dhanë

trembëdhjetë qytete, që iu morën fisit të Isakar, nga fisi i Asherit, fisit të Neftalit dhe fisit të Manasët në Bashanit. **63** Bijve të Merarit, sipas familjeve të tyre, iu dhanë me short dymbëdhjetë qytete, që iu morën fisit të Rubenit, fisit të Gadit dhe fisit të Zabulonit. **64** Këshu bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve këto qytete bashkë me toket e tyre për kullotë. **65** Ata ua dhanë me short këto qytete, që janë përmëndur me emrin dhe që u janë marrë fisit të bijve të Judës, fisit të bijve të Simeonit dhe fisit të bijve të Beniaminit. **66** Disa familje të bijve të Kehathit patën qytete në territorin që iu caktua atyre dhe që u morën nga fisi i Efraimit. **67** Ata u dhanë atyre edhe Çikemin, një ndër qytetet e strehimit, me tokat e tij për kullotë në krahinën malore të Efraimit, dhe Ghezerin me tokat e tij për kullotë, **68** Jokmeamin me tokat e tij për kullotë, Beth-Horonorin me tokat e tij për kullotë, **69** Ajalonin me tokat e tij për kullotë, Gath-Rimonin me tokat e tij për kullotë. **70** Dhe nga gjysma e fisit të Manasit, Anerin me tokat e tij për kullotë, Bileamin me tokat e tij për kullotë iu dha pjesës tjetër së familjes së bijve të Kehathit. **71** Bijve të Gershonit u dhanë, duke i marrë nga familja e gjysmës së fisit të Manasit, Golanin në Bashan me tokat e tij për kullotë dhe Ashtarothin me tokat e tij për kullotë. **72** Nga fisi i Isakarit: Kedeshi me tokat e tij për kullotë, Daberathi me tokat e tij për kullotë, **73** Ramothi me tokat e tij për kullotë dhe Anemi me tokat e tij për kullotë. **74** Nga fisi i Asherit: Mashalin me tokat e tij për kullotë, Abdonin me tokat e tij për kullotë, **75** Hukokun me tokat e tij për kullotë dhe Rehobin me tokat e tij për kullotë. **76** Nga fisi i Neftalit: Kedeshin në Galile me tokat e tij për kullotë, Hamonin me tokat e tij për kullotë dhe Kirjathaimin me tokat e tij për kullotë. **77** Bijve të tjerë të Merarit u dhanë, nga fisi i Zabulonit, Rimonin me tokat e tij për kullotë dhe Taborin me tokat e tij për kullotë. **78** Matanë Jordanit, pranë Jerikos, në lindje të Jordanit, nga fisi i Rubenit: Betserin në shkretëtirë me tokat e tij për kullotë dhe Jahatsahu me tokat e tij për kullotë, **79** Kedemothi me tokat e tij për kullotë dhe Mefaahti me tokat e tij për kullotë. **80** Nga fisi i Gadit: Ramothi në Galaad me tokat e tij për kullotë, Mahanbim me tokat e tij për kullotë, **81** Heshboni me tokat e tij për kullotë dhe Jazeri me tokat e tij për kullotë.

7 Tola, Puvahu, Jashubi, dhe Shimroni, gjithsej katër, ishin bijtë e Isakarit. **2** Bijtë e Tolit ishin Uzi, Refajahu, Jereli, Jahmai, Jibsam i Shemueli, të parët e shtëpive të tyre atëreore. Bijtë e Tolit ishin njerëz të fortë dhe trima në brezat e tyre, numri i tyre, në kohën e Davidit, arriti në njëzet e dy mijë e gjashtëqind veta. **3** Biri i Uzit ishte Izrahiahu, bijtë e Izrahiahu ishin Mikaeli, Obadiah, Joeli dhe Ishiahu; që të pesë ishin të parë. **4** Kishin me vete, sipas brezave të tyre dhe në bazë të shtëpive atëreore ushtrati gati për luftë dhe që arrinte në tridhjetë e gjashtë mijë ushtarë, sepse kishin një numër të madh bashkëshortesh dhe fémijesh. **5** Véllezërit e tyre, që u përkisnin të gjitha familjeve të ndryshme të Isakarit dhe që ishin regjistruar në gjenealogjinë e tyre, ishin gjithsej tetëdhjetë e gjashtë mijë njerëz të fortë dhe trima. **6** Bijtë e Beniaminit ishin Belahu, Bekerri dhe Jedaelia, gjithsej tre. **7** Bijtë e Belahut ishin Etsboni, Uzi, Uzili, Jeremothi dhe Iri, pesë të parë të shtëpive të tyre atëreore, njerëz të fortë dhe trima ishin të regjistruar në gjenealogjitet në një numër prej njëzet e dy mijë e tridhjetë e katër vetash. **8** Bijtë e Bekerit ishin Zemirahu, Joashi, Eliezeri, Elioneai, Omri, Jeremothi, Abijahu, Anathothi dhe Alemethi. Të gjithë këta ishin bijtë e Bekerit; **9** Ata ishin të regjistruar në gjenealogjitetë sipas brezave të tyre, si të parë të shtëpive të tyre atëreore, njerëz të fortë dhe trima, gjithsej njëzet mijë e dyqind veta. **10** Biri i Jedaelit ishte Bilhani. Bijtë e Bilhanit ishin Jeushi, Beniamini, Ehudi, Kenaanahu, Zethani, Tarshishi dhe Ahishahari. **11** Tërë këta ishin bij të Jedaelit, të parë të shtëpive të tyre atëreore, njerëz të fortë dhe trima, gjithsej shtatëmbëdhjetë mijë e dyqind veta gati

të nisen për luftë dhe të lufojnë. **12** Shupimi dhe Hupimi ishin bij të Irit; Hushimi ishte bir i Aherit. **13** Biftë e Neftalit ishin Jahtsieli, Guni, Jetseri, Shalumi, bijtë e Bilhahut. **14** Biftë e Manasit ishin Asrieli, që konkubina e tij siriane i lindi bashkë me Makirin, atin e Galaadit; **15** Makiri mori një grua për Hupimin dhe Shupimin; emri i motrës së tij ishte Maakah dhe emri i së dytës ishte Zelofehad; Zelofehad lindi vetëm vajza. **16** (Maakah, gruaja e Makirit, lindi një djale, të cilët i vuri emrin Peresh; vëllai i tij përkundrazi quhej Sheresh dhe bijtë e tij Ulam dhe Rekem. **17** Bedani qe bir i Ulamit. Këta qenë bijtë e Galaadit, birit të Makirit, bir i Manasit. **18** Motra e tij Hamoleketh lindi Ishodin, Abiezzerin dhe Mahlahun. **19** Bijtë e Shemidas ishin Ahiani, Shekemi, Likhi dhe Aniami. **20** Bijtë e Efraimit ishin Shuthelahu, bir i të cilët ishte Beredi, bir i të cilët ishte Tahathi, bir i të cilët ishte Eladahu, bir i të cilët ishte Tahathi, **21** bir i të cilët ishte Zabadi, bijtë i të cilët ishte Shuthekahu, Ezeri, Eleadi, që u vranë nga njerëzit e Gathit, të lindur në vend, sepse kishin dalë për të plaqçitur bagëtinë e tyre. **22** Ati i tyre Efraim i quai për një kohë të gjatë dhe véllezërit e tij erdhën për ta ngushëlluar. **23** Pastaj hyri te bashkëshortja e tij, që mbeti me barrë dhe i lindi një djale; dhe ai e quajti Beriah, sepse shtëpia e tij ishte goditur nga fatkeqësia. **24** Ai pati si vajzë Sheerahën që ndërtoi Beth-Horonorin e poshtëm dhe të sipërm si edhe Uzen-Sheeruhun. **25** I biri ishte Refahu, bashkë me Rescefin, i cili pati si djale Telahun, që pati si bir Tahanin, **26** bir i të cilët ishte Ladani, bir i të cilët ishte Amihidi, bir i të cilët ishte Elishami, **27** bir i të cilët ishte Nuni, bir i të cilët ishte Jozueu. **28** Pronat dhe banesat e tyre ishin Betheli dhe fshatrat e tij përreth: në lindje Naarani, në perëndim Gezeri me fshatrat e tij përreth dhe Sikemi me fshatrat e tij përreth deri në Gaza me fshatrat e tij përreth. **29** Gjatë kufijve të Manasit ishin: Beth-Sheani me fshatrat e tij përreth, Taanaku me fshatrat e tij përreth, Megidou me fshatrat e tij përreth dhe Dor me fshatrat e tij përreth. Në këto vende banuan bijtë e Jozefit, birit të Izraelit. **30** Bijtë e Asherit ishin Jimnahu, Ishvahu, Ishvi, Beriah dhe motra e tyre Serah. **31** Bijtë e Beriahut ishin Heberi dhe Malkeli, që ishte ati i Birzavithit. **32** Heberit i lindi Jafleti, Shomeri, Hothami dhe motra e tyre Shua. **33** Bijtë e Jafletit ishin Pasaku, Bimhali dhe Ashvathi. Këta ishin bijtë e Jefletit. **34** Bijtë e Shemerit ishin Ahi, Rohagahu, Jehubahu dhe Arami. **35** Bijtë e vëllait të tij Helem ishin Tsophahu, Imna, Sheleshëi dhe Amali. **36** Bijtë e Tsophahut ishin Suahu, Harmeferi, Shuali, Beri, Imrahu, **37** Betseri, Hodi, Shama, Shilshahu, Jithrani dhe Beera. **38** Bijtë e Jetherit ishin Jefuneu, Pispahu dhe Ara. **39** Bijtë e Ula ishin Arahua, Anielia dhe Ritsa. **40** Tërë këta ishin bijtë e Aserit, të parët e shtëpive të tyre atëreore, njerëz të zgjedhur, të fortë dhe trima, të parë midis princërvë. Ata ishin të regjistruar sipas gjenealogjisë në shërbimin ushtarak për të shkuar në luftë; numri i tyre arrinte në njëzet e gjashtë mijë veta.

8 Beniaminit i lindi Balahu, djali i tij i parë, Ashbeli, i dyti, Anbarahu, i treti, **2** Nohahu, i katërti dhe Rafa i pesti. **3** Bijtë e Belahut ishin Adari, Gheri, Abihudi, **4** Abishua, Naaman, Ahoahu, **5** Ghera, Shefufani dhe Hurami. **6** Këta ishin bijtë e Ehudit (që ishin të parët e shtëpive atëreore të banorëve të Gebës që u internuan në Manahath): **7** Naamanji, Ahijahu dhe Ghera, që i internoi; atij i lindën Uza dhe Ahijudi. **8** Shaharaimit i lindën fémijë në tokën e Moabit, mbasi u nda nga bashkëshortja e tij, **9** lindi Jobabi, Tsibia, Meshia, Malkami, **10** Jeutsi, Shakia dhe Mirmah. Këta ishin bijtë e tij, të parët e shtëpive të tyre atëreore. **11** Nga Hushimi lindën Abitubi dhe Elpaali. **12** Bijtë e Elpaalit ishin Eberi, Mishami, Shemedi, që ndërtoi Onon, Lodin dhe fshatrat përreth, **13** Beria dhe Shema, që ishin të parët e shtëpive atëreore të banorëve të Ajalonit dhe që i bënë të ikin me vrap banorët e Gathit. **14** Ahio, Shashaku, Jeremothi, **15** Zebadiahu, Aradi, Ederi, **16** Mikaeli, Ishpahu, Joha ishin bijtë e Beriahut. **17** Zebadiahu, Meshulami,

Hizki, Heberi, **18** Ishmerai, Jizliahu dhe Jobabi ishin bijtë e Elpaalit, **19** Jakimi, Zikri, Zabdhi, **20** Elianai, Tsilethaj, Elieli, **21** Adajahu, Berajahu dhe Shimrath i ishin bijtë e Shimeit. **22** Ishpani, Eberi, Elieli, **23** Abdoni, Zikri, Hanani, **24** Hananiahu, Elami, Anthothijahu, **25** Ifdejahu dhe Penueli ishin bijtë e Shashakut. **26** Shamshera, Shehariahu, Athaliahu, **27** Jaaresiah, Elijahu dhe Zikri ishin bijtë e Jerohamit. **28** Këta ishin të parët më të rëndësishëm të shtëpive atërorë në brezat e tyre; ata banonin në Jeruzalem. **29** I ati i Gabaonit banonte në Gabaon dhe gruaja e tij quhej Maakah. **30** I parëlinduri i tij ishte Abdoni; pastaj i lindën Tsuri, Kishi, Baali dhe Nadabi, **31** Gedori, Ahio, Zekeri, **32** dhe Miklothi të cilit i lindi Shimeahu. Edhe këta banuan përballë vëllezërvë të tyre në Jeruzalem bashkë me vëllezërit e tyre. **33** Nerit i lindi Kishi; Kishit i lindi Sauli, Saulit i lindi Jonathan, Malkishua, Abinadabli dhe Eshbaali. **34** I biri i Jonathanit ishte Merib-Baalii. Merib-Baalit i lindi Mikahu. **35** Bijtë e Mikahut ishin Pitoni, Meleku, Taarea dhe Ashazi. **36** Ashazit i lindi Jeoadahu; Jeoadahut i lindën Amekethi, Azmavethi dhe Zimri; Zimrit i lindi Motsa. **37** Motsas i lindi Binea, bir i të cilit ishte Rafahu, bir i të cilit ishte Eleasahu, bir i të cilit ishte Atseli. **38** Atseli pati gjashtë bij, emrat e të cilëve ishin: Azrikam, Bokeru, Ishmael, Sheariah, Obadiah dhe Hanan. Tërë këta ishin bij të Atselit. **39** Bijtë e Eshekut, vëllait të tij, ishin Ulami, djali i parë, Jeushi i dyti, dhe Elifeleti, i treti. **40** Bijtë e Ulamit ishin njerëz të fortë dhe trima, harkëtarë të mirë; ata patën shumë bij e nipër, njëqind e pesëdhjetë. Tërë këta ishin trashëgimtarë të Beniaminit.

9 Kështu tërë Izraelitët u regjistruan sipas gjenealogjive dhe u shkruan në librin e mbretërvë të Izraelit. Por Juda u internua në Babiloni për shkak të mosbeskerisë së tij. **2** Tani banorët e parë që u vendosën rishtas në pronat e tyre, në qytetet e tyre, ishin Izraelitët, priftërinj, Levitë dhe Nethinej. **3** Në Jeruzalem u vendosën disa nga bijtë e Judës, nga bijtë e Beniaminit dhe nga bijtë e Efraimit dhe të Manasit: **4** Uthai, bir i Amihudit, bir i Omrit, bir i Imrit, bir i Banit nga pasardhësit e Peretsit, birit të Judës. **5** Nga Shilonitët: Asajahu, djali i parë dhe bijtë e tij. **6** Nga bijtë e Zerahut: Jeueli dhe vëllezërit e tij, gjithsej gjashtëqind e nëntëdhjetë veta. **7** Nga bijtë e Beniaminit: Salu, bir i Meshulamit, birit të Hodavias, birit të Hasenahit; **8** Ibnejahu, bir i Jerohamit, Elahu, bir i Uzit, birit të Mikrit, dhe Meshulami, bir i Shefatiahit, birit të Reuelit, që ishte bir i Ibnijahut; **9** vëllezërit e tyre, sipas brezave të tyre, ishin nëntëqind e pesëdhjetë e gjashtë veta. Tërë këta ishin të parë të një shtëpive atërorë në shtëpitë e tyre atërorë. **10** Nga priftërinjtë: Jedajahu, Jehojaribi dhe Jakini, **11** Azariahu, bir i Hilkiuhut, bir i Meshullamit, bir i Tsadokut, bir i Merajothit, bir i Ahitubit, që ishte oficer në krye të shtëpisë së Perëndisë, **12** Adajahu, bir i Jerohamit, bir i Pashurit, bir i Malkijahut; Maasi, bir i Adielit, bir i Jahzerahut, bir i Meshulamit, bir i Meshillemithit, bir i Imerit; **13** dhe vëllezërit e tyre të parë të shtëpive të tyre atërorë, një mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë veta, njerëz shumë të shkathët në shërbim të shtëpisë së Perëndisë. **14** Nga Levitët: Shemajahu, bir i Hasshubit, bir i Azrikamat, bir i Hashabiahut, të bijve të Merarit; **15** Bakbakari, Hereshi, Galali, Mataniahu, bir i Mikahut, bir i Zikrit, bir i Asafit; **16** Obadiahut, bir i Shemayahut, bir i Galalit, bir i Jeduthunit; Berakiahut, bir i Asas, bir i Elkanahut, që banonte në fshatrat e Netofathitëve. **17** Derëtarët ishin Shallumi, Akubi, Talmoni, Ahimani dhe vëllezërit e tyre; Shallumi ishte i pari i tyre. **18** Ata kanë mbetur deri tanë derëtarët të kampit të bijve të Levit në portën e mbretit, në drejtëm të lindjes. **19** Shalumi, bir i Koreut, bir i Ebiasafit, bir i Korahut, dhe vëllezërit e tij, Korahitët, nga shtëpia e atit të tij, ishin të ngarkuar me punën e shërbimit, si derëtarët të tabernakullit; etërit e tyre ishin caktuar në kampin e Zotit si derëtarë. **20** Finehasi, bir i Eleazarit, kishte qenë në

të kaluarën i pari i tyre; dhe Zotit ishte me të. **21** Zakaria, bir i Meshelemiuhut, ishte derëtar në hyrjen e çadrës së mbledhjeve. **22** Tërë ata që u zgjodhën si derëtarë ishin dyqind e dymbëdhjetë veta; ata ishin të regjistruar sipas gjenealogjive në fshatrat e tyre. Davidin dhe Samuelin shikuesi i kishte vendosur në zyrën e tyre. **23** Ata dhe bijtë e tyre mbanin përgjegjësinë e ruajtjes së portave të shtëpisë së Zotit, domethënë të shtëpisë së tabernakullit, si derëtarë. **24** Kishte derëtarë në të katër pikat e horizontit: në lindje, në perëndim, në veri dhe në jug. **25** Vellezërit e tyre, që banonin në fshatrat e tyre, duhet të vinin herë pas here për të qëndruar me ta shtatë ditë, **26** sepse katër derëtarët kryesorë, që ishin Levitë, ishin gjithnjë në detyrë. Ata merreshin gjithashtu me mbikqyrjen e dhomave dhe të thesarisë të shtëpisë së Perëndisë; **27** banonin në afersët e shtëpisë së Perëndisë, sepse atyre u ishte besuar ruajtja e saj, si dhe hapja e saj çdo mëngjes. **28** Disa prej tyre ishin përgjegjës për objektet që pëndoreshin në shërbimin e tempullit, dhe ata i numëron kur i çonin brenda dhe kur i çonin jashtë. **29** Të tjerë përkundrazi ishin ngarkuar me ruajtjen e mobiljeve, të gjithë veglave, të majës së miellit, të verës, të vajit, të temjanit dhe të aromave. **30** Disa bij të priftërinjve përgatisnin melhemin e aromave. **31** Matithiahu, një prej Levitëve, i parëlinduri i Shalumit, Korahiti, ishte përgjegjës për gjérat që gatuheshin në tigane. **32** Disa nga vëllezërit e tyre midis Kehathitëve ishin të ngarkuar përkundrazi të përgatisnis cdo të shtunë bukët e paraqitjes. **33** Këta ishin këngëtarë, të parë të shtëpive atërorë të Levitëve, që banonin në dhomat e tempullit; ata ishin të përashtuar nga çdo shërbim tjetër, sepse ishin të zënë ditë e natë me punën e tyre. **34** Këta ishin të parët e shtëpive atërorë të Levitëve, të parë sipas brezave të tyre; ata banonin në Jeruzalem. **35** Në Gabaon banonin Jejeli, ati i Gabaonit, gruaja e të cilit quhej Maakah. **36** I parëlinduri i tij ishte Abdoni, pastaj erdhën Tsuri, Kishi, Baali, Neri, Nadabi, **37** Gedori, Ahio, Zakaria dhe Miklothi. **38** Miklothit i lindi Shimeami. Edhe këta banonan përballë vëllezërvë të tyre në Jeruzalem së bashku me vëllezërit e tyre. **39** Nerit i lindi Kishi, Kishit i lindi Sauli dhe Saulit i lindën Jonathan, Malkishua, Abinadabli dhe Eshbaali. **40** Bir i Jonathanit ishte Merib-Baalit dhe Merib-Baalit i lindi Mikahu. **41** Bijtë e Mikahut ishin Pitoni, Meleku, Tahrea dhe Ashazi. **42** Ashazit i lindi Jarahu; Jarahut i lindën Alemethi, Azmavethi dhe Zimri, Zimrit i lindi Motsa. **43** Motsas i lindi Binea, bir i të cilit ishte Refaihu, bir i të cilit ishte Eleasahu, bir i të cilit ishte Atseli. **44** Atseli pati gjashtë djem, dhe këta ishin emrat e tyre: Azriksani, Bokeru, Ismaeli, Sheariahu, Obadiahu dhe Hanani. Këta qenë bijtë e Atselit.

10 Filistejtë luftuan kundër Izraelit dhe Izraelitët ikën me vrap para Filistejeve dhe ranë të vrarë në malin Gilboa. **2** Filistejtë ndoqën nga afër Saulin dhe bijtë e tij dhe vranë Jonathanin, Abinadabin dhe Malkishuan, bij të Saulit. **3** Beteja u bë e ashpër kundër Saulit, harkëtarët e goditën dhe ai u plagos rëndë. **4** Atëherë Sauli i tha shqyrtarit të tij: "Nxir shpatën tênde dhe më shpo me atë, që këta të parrethprerë të mos vijnë e tâ tallen me mu". Por shqyrtari i tij nuk deshi ta bënte, sepse ishte trembur shumë. Atëherë Sauli mori shpatën dhe u hodh mbi të. **5** Kur shqyrtari e tij pa që Sauli kishte vdekur, edhe ai u hodh mbi shpatën e tij dhe vdiq. **6** Kështu vdiq Sauli me tre bijtë e tij; tërë shtëpia e tij u shua tok. **7** Kur të gjithë Izraelitët që banonin në këtë lugunë panë që të tyret kishin ikur dhe që Sauli dhe bijtë e tij kishin vdekur, ata braktisën qytetet e tyre dhe ikën me vrap. Atëherë erdhën Filistejtë dhe u vendosën në vendin e tyre. **8** Të nesërmen Filistejtë erdhën për të zhveshur të vrarët dhe gjetën Saulin dhe bijtë e tij të rënë mbi malin Gilboa. **9** E zhveshën Saulin, i morën kokën dhe armaturën dhe çuan lajmëtarë në të gjithë vendin e

Filistejve pér tē njoftuar lajmin nē tempullin e idhujve tē tyre dhe gjithë popullit. **10** E vendosén pastaj armaturën e tij nē tempullin e perendive tē tyre dhe gozhduan kokën e tij nē tempullin e Dagonit. **11** Kur tērē banorët e Jabeshit tē Galaadit mésuan tērē atë qé Filistejtë i kishin bérë Saulit, **12** tērē njerézit trima u ngriten më këmbë, morën kufomën e Saulit dhe kufomat e bijve tē tij dhe i çuan nē Jabesh; pastaj i varrosën kockat e tyre nën brukën e Jabeshit dhe agjeruan shtatë ditë. **13** Kështu Sauli vdiq pér shkak, tē mosbensikërisë së tij ndaj Zotit, sepse nuk kishte respektuar fjalën e Zotit dhe njëkohësisht kishte konsultuar një medium pér tē marrë këshilla prej saj. **14** dhe nuk ishte këshilluar përkundrazi me Zotin. Prandaj Zoti e bérë tē vdesë dhe ia kaloi mbretërinen Davidit, birit tē Isait.

11 Atéherë tērē Izraeli u mblodh rreth Davidit nē Hebron dhe i tha: "Ja, ne jemi kocka dhe mishi yi". **2** Edhe nē tē kaluarën, kur ishte mbret Sauli, ti ishe ai qé udhëhiqtë dhe kthente pas Izraelin; dhe Zoti, Peréndia yt, tē pati thënë: "Ti do tē ushqesh popullin tim tē Izraelit, ti do tē jesh princ mbi popullin tim tē Izraelit". **3** Kështu tērē pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti nē Hebron, dhe Davidi lidh me ta një aleancë nē Hebron përparrë Zotit; pastaj ata e vajosën Davidin mbret tē Izraelit, sipas fjalës së shqiptuar nga Zoti me anë tē Samuelit. **4** Davidi së bashku me tērē Izraelin doli kundër Jeruzalemit, qé éshëtë Jebusi, ku ndodheshin Jebusejtë, banorë tē vendit. **5** Atéherë banorët e Jebusit i thanë Davidit: "Nuk do tē hysh këtu". Por Davidi pushtoi qytetin e fortifikuar tē Sionit, qé éshëtë qyteti i Davidit. **6** Davidi kishte thënë: "Ai qé do t'i mundë i pari Jebusejtë do tē bëhet kryetar dhe princ". Doli i pari Joabi, bir i Tserujahut, qé u bë kështu kryetar. **7** Davidi u vendos pastaj nē kalanë qé u quajt pér këtë arsy "qyteti i Davidit". **8** Pastaj ai bérë ndërtimë përrëth qytetit nga Milo dhe nē gjithë perimetrin e tij; Joabi meremetoi pjesën tjetër tē qytetit. **9** Kështu Davidi bëjë gjithnjë e më i madh dhe Zoti i ushtrive ishte me tê. **10** Kéta janë komandanët e luftëtarëve trima qé ishin në shërbim të Davidit dhe qé i dhanë përkrahje tē madhe me gjithë Izraelin në mbretërinë e tij pér ta bérë mbret sipas fjalës tē Zotit lidhur me Izraelin. **11** Kjo éshëtë lista e luftëtarëve trima qé ishin në shërbim të Davidit: Jashobeami, bir i një Hakmoniti, komendant i tridhjetë kapetanëve; ai rroku ushtën kundër treqind njerëzve, qé i vrua nē një ndeshje tē vetme. **12** Mbas tij vinte Eleazari, bir i Dodos, Ahohitit; ishte një nga tre luftëtarët trima. **13** Ai ishte me Davidin në Pas-Damim, ku ishin mblehdur Filistejtë pér tē luftuar dhe ku kishte një arë plotë me elb. Populli iku me vrap përparrë Filistejve, **14** por ata u vendosën nē mes tē arës, e mbrojtën dhe i mundën Filistejtë; kështu Zoti realizo fitore tē madhe. **15** Tre nga tē treqind kapetanët zbritën te shkëmbi drejt Davidit, nē shpellën e Adulamit, ndërsa ushtria e Filistejve kishte fushuar nē luginën e Refaimit. **16** Davidi ndodhej atéherë nē kala, kurse nē Betlem kishte një garnizon Filistejsh. **17** Davidi pati një dëshirë tē madhe dhe tha: "Ah, sikur dikush tē më jepet tē pija ujë nga pusi i Betlemit qé éshëtë pranë portës!". **18** Kështu kéta tē tre çanë nëpër kampin e Filistejve dhe mbushën ujë nga pusi i Betlemit qé ndodhej te porta; pastaj e morën dhe ia çuan Davidit. Por Davidi nuk desh ta pinte, por e derdhë si libacion përparrë Zotit, **19** duke thënë: "Të më ruajë Peréndia nga kyerja e një gjëje tē tillë! A mund ta pij unë gjakun e këtyre njerëzve, qé kanë rrezikuar jetën e tyre? Sepse e kanë sjellë duke rrezikuar jetën e tyre". Dhe nuk deshi ta pinte. Kështu vepruan kéta tre trima. **20** Abishai, vëllai i Joabit, ishte i pari i tre tē tjerëve. Ai drejtoi ushtën e tij kundër treqind njerëzve dhe i vrua; kështu u bë i famshëm midis tē treve. **21** U bë më i njohur midis tē treve dhe pér këtë arësye u bë i pari i tyre, por nuk arriti tē barazohet me tre tē parët. **22**

Benajahu, bir i Jehojadit, birit tē një trimi nga Kabitseeli, bëri trimëri tē madhe. Ai vrua dy heronjtë e Moabit, qé ishin si luanë. Zbriti edhe nē mes tē një sterne, ku vrua një luan një ditë qé binte borë. **23** Vrau edhe një Egjiptas vigan, i lartë pesë kubitë, qé kishte nē dorë një shizë tē njashme me shulin e një endësi; por Benajahu i doli kundra me një bastun, i rrëmbeu me forcë nga duart Egjiptasit shtizën dhe e vrua me shtizën e tij. **24** Këto gjëra bëri Benajahu, bir i Jehojadit, dhe u bë i famshëm midis tē trimave. **25** Ishte më i shquari i tē tridhjetëve, por nuk arriti tē barazoht me tre tē parët. Davidi e vuri nē krye tē rojeve tē tij personale. **26** Njerëz tē tjerë tē fortë dhe trima ishin: Asaheli, vëllai i Joabit, Elhanani, bir i Dodos, nga Betlemi. **27** Shamothi nga Harori, Heletsi nga Peloni, **28** Ira, bir i Ikeshit nga Tekoa, Abiezeri nga Anathothi, **29** Sibekai nga Husha, Ilai, nga Ahoa, **30** Maharai nga Netofa, Heledi, bir i Baanahut nga Netofa; **31** Ithai, bir i Ribait, i Gibeahut tē bijve tē Beniaminit, Benajahu nga Pirathoni, **32** Hurai nga Nahale-Gaashi, Abieli nga Arbathi, **33** Azmavethi nga Baharumi, Eliabha nga Shaalboni. **34** Biftë e Hashemit nga Gizoni, Jonathani, bir i Shageut nga Harari, **35** Haiami, bir i Sakarit, nga Harari; Elifali, bir i Urit, **36** Heferi nga Mekrea, Ahijahu nga Paloni, **37** Hetsro nga Karmeli, Naarai, bir i Ezbait, **38** Joeli, vëllai i Nathanit, Mibhari, bir i Hagrit, **39** Amoniti Tselek, Naharai nga Berothi (shqyrtar i Joabit, birit tē Tserujahut), **40** Ira nga Jetheri, Garebi nga Jetheri, **41** Uria, Hiteu, Zabadi, bir i Ahlait, **42** Adina, bir i Shizës, Rubenit (i pari i tridhjetëve) dhe tridhjetë tē tjerë bashkë me tê, **43** Hanani, bir i Maakahut, Joshatati nga Mithni; **44** Uzia nga Ashtarothi, Shama dhe Jejeli, bij tē Hothamit nga Aroeri, **45** Jedraeli, bir i Shimrit dhe Titsiti Joha, vëllai i tij, **46** Elieli nga Mahavimi, Jeribai dhe Joshaviahu, bij tē Elnaanit, dhe Ithmah, Moabiti, **47** Elieli, Obedi dhe Jaasieli, Metsobaiti.

12 Kéta janë njerëzit qé erdhën te Davidi nē Tsiklag, kur ai qendronë larg pranisë së Saulit, birit tē Kishit; ata ishin një pjesë e trimave qé e ndihmuani nē luftë; **2** ishin tē armatosur me harrqe dhe mund tē përdornin si dorën e djathtë ashtu edhe atë tē majtë pér tē hedhur gurë dhe pér tē gjuajtur shigjetë me hark; i përkisnin fisit tē Beniaminit, vëllezër tē Saulit. **3** I pari i tyre ishte Ahiezeri, pastaj Joasi, bij tē Shemaahut, nga Giberahu; Jezieli dhe Peleti, bij tē Azmavethit; Berakahu dhe Jehu nga Anathothi; **4** Ishmajuha nga Gabaoni, trim midis tē tridhjetëve dhe i pari i tyre; Jeremia, Jahaziel, Johanani, Jozabadi nga Gedera. **5** Eluzai, Jerimothi, Bealiahu, Shemariahu, Shefatiahu nga Harufi; **6** Elkanahu, Jishshiahu, Azareli, Joezeri dhe Jashobeami, Koraiti; **7** Joelahu dhe Zebadiahu, bij tē Jerohamit nga Gedori. **8** Ndër Gaditë disa njerëz vendosën tē bashkohen me Davidin nē kalanë e shkretëtirës; ishin njerëz tē fortë dhe trima, tē stërvitur pér luftë, tē shkathët nē përdorimin e mburojës dhe tē shtizës; fytyrat e tyre ishin si fytyrat e luanëve dhe nē malet ishin tē shpejtë si gazelat. **9** Ezeri ishte i pari i tyre, Obadiahu vinte i dyti dhe Eliabi i treti, **10** Mishmanahu i katërti, Jeremia i pesti. **11** Atai i gjashti, Elieli i shtati, **12** Johanani i teti, Elzabadi i nënti, **13** Jeremia i dhjeti, Makbanai i njëmbëdhjeti. **14** Kéta Gaditë ishin komandanët tē ushtrisë; më i vogli komandonte njëqind ushtarë, më i madhi një mijë. **15** Kéta janë ata qé kaluan Jordanin nē muajin e parë kur ky lumë kishte dalë nga shtrati i tij, dhe i bënë të ikin me vrap tērë banorët e luginave, në lindje dhe nē perëndim. **16** Edhe disa nga bijtë e Beniaminit e tē Judës shkuant te Davidi nē kala. **17** Davidi u doli përparrë dhe, duke marrë fjalën, tha: "Në rast se keni ardhur tek unë me qëllime paqësore pér tē më ndihmuar, jam gati tē bashkohem me juve, por në se keni ardhur pér tē më tradhëtar dhe pér tē më dorëzuar nē duart e kundërshtarëve tē mi, megjithëse unë nuk kam përdorur fare dhunën, Peréndia i

etërve tanë le të shohë dhe le të dënojë". **18** Atëherë Fryma e përshkoi Amasain, të parin e të tridhjetëve, që thirri: "Ne jemi me ty, David; jemi me ty, o biri i Isait! Paqe, paqe ty dhe paqe atij që të ndihmon, sepse Perëndia yt të ndihmon". Atëherë Davidi i priti dhe i bëri komandantë të trupave. **19** Edhe nga Manasi disa kaluan me Davidin, kur ky vajti me Filistejtë për të luftuar kundër Saulit; por këta nuk i dhanë asnjë ndihmë Filisteje, sepse princat e Filisteje, mbasi u konsultuan, e ktheyn prapa Davidin, duke thënë: "Ai ka për të kaluar me zotërinë e tij Saul duke vënë në rrezik kokat tonë". **20** Ndërsa shkonte në Tsiklag, ata të Manasit që kaluan me të ishin Adnahu, Jozbadhi, Jediaeli, Mikaeli, Jozabadi, Elihu, Tsillethai, komandantë të mijësheve që i përkisnin Manasit. **21** Këta e ndihmuani Davidin kundër bandave të plakitësve, sepse ishin të gjithë njerëz të fortë dhe trima dhe u bëne komandantë në ushtri. **22** Në atë kohë, në të vërtetë, qdo ditë disa vinin te Davidi për ta ndihmuari deri sa formoi një ushtri të madhe si ushtria e Perëndisë. **23** Ky është numri i kërçevë të armatosur për luftë, që shkuante Davidi në Hebron për t'i kaluar atij mbretërinë e Saulit, sipas fjalës së Zotit. **24** Blijtë e Judës, që mbanin mburoja dhe shtiza ishin gjashtë mijë e tetëqind veta, të armatosur për luftë. **25** Nga bijtë e Simeonit, njerëz të fortë dhe trima në luftë, ishin shtatë mijë e njëqind veta. **26** Nga bijtë e Levit, katër mijë e gjashtëqind veta; **27** përvëç Jehojadit, princit të familjes së Aaront, që kishte tre mijë e shtatëqind veta, **28** dhe Tsadoku, një i ri i fortë dhe trim, me njëzet e dy krerë të shtëpisë së tij atëre. **29** Nga bijtë e Beniaminit, vëllezër të Saulit, tri mijë (sepse pjesa më e madhe e tyre i kishte qëndruar besnikë deri atëherë shtëpisë së Saulit). **30** Nga bijtë e Efraimit, njëzet mijë e tetëqind veta, njerëz të fortë dhe trima, njerëz të famshëm, sipas shtëpive të tyre atëre. **31** Nga gjysma e fisit të Manasit, tetëmbëdhjetë mijë veta, që u zgjodhën individualisht për të vajturi dhe për ta shpallur mbret Davidin. **32** Nga bijtë e Isakarit, që i kuptionin kohrat dhe dinin kështu çfarë duhet të bënte Izraeli: dyqndi krerë dhe tërë vëllezërit e tyre në urdhrat e tyre. **33** Nga Zabuloni, pesëdhjetë mijë, që shkonin të luftonin, të shkathët për tu vendosur në rend beteje me të gjitha armët e luftës dhe të zotë të mbanin pozicionin e tyre me zemër të vendosur. **34** Nga Neftali, një mijë krerë dhe me ta tridhjetë e shtatë mijë njerëz me mburoja dhe shtiza. **35** Nga Danitët, të shkathët për tu radhitur në rend beteje, njëzet e tetë mijë e gjashtëqind veta. **36** Nga Asheri, dyzet mijë, që shkonin të luftonin dhe që ishin të shkathët për tu vendosur në rend beteje. **37** Nga ana tjeter e Jordanit, nga Rubenitet, nga Gaditet dhe nga gjysma e fisit të Manasit, njëqind e njëzet mijë veta, të pajisur me të gjitha armët për të luftuar. **38** Tërë këta luftëtarë, të zotë të mbanin pozicionin e tyre me zemër të vendosur, erdhën në Hebron për ta shpallur Davidin mbret mbi tërë Izraelin; edhe pjesa tjeter e Izraelit ishte në një mëndje për ta bërë mbret Davidin. **39** Ata qëndruan atje tri ditë me Davidin, duke ngrënë dhe duke pirë, sepse vëllezërit e tyre kishin siguruar ushqim për ta. **40** Edhe nga ata që banonin afër tyre, madje edhe nga Isakari, nga Zabuloni dhe nga Neftali sillnin ushqime me gomarë, me deve, me mushka dhe me qe, furnizime të mëdha: miell, bukëfiqe dhe rush të thatë, verë, vaj, lopë dhe dele me bollëk; sepse Izraeli ishte shend e vullgar.

13 Davidi u këshillua me komandantët e mijëshëve e dhe të qindëshëve dhe me të gjithë princat. 2 Pastaj Davidi i tha tërë asamblesë së Izraelit: "Në qoftë se kjo ju duket e mirë dhe në se na vjen nga Zoti, Perëndia ynë, t'u pojmë fjalë vëllezërve tanë që kanë mbetur në të gjitha krahinat e Izraelit, dhe me ta edhe priftërinjve dhe Levitëve në qytetet e tyre dhe tokat pér kullotë të mblidhen pranë nesh, 3 dhe ta sjellim përsëri arkën e Perëndisë tonë te ne, sense nuk e kemi kërkuar në kohë e Saulit". 4 Tërë

asambleja pranoi të vepronte kështu, sepse kjo gjë dukej e drejtë në sytë e tërë popullit. **5** Atëherë mblodhi tërë Izraelin nga Shihori i Egjiptit, deri në hyrje të Hamathit, për ta sjellë përsëri arkën e Perëndisë nga Kiriat-Jearimi. **6** Pastaj Davidi me tërë Izraelin u nis në drejtëm të Baalahut, domethënë në drejtëm të Kirjath-Jearimit që ishte pronë e Judës, për të mbartur që andej arkën e Perëndisë, të Zotit, që rri mbi kerubinët, ku përmëdet emri i tij. **7** Nga shtëpia e Abinadabit e transportuan arkën e Perëndisë mbi një qerre të re. Uza dha Aho e ngjisin qerren. **8** Davidi dhe tërë Izraeli e kremonin këtë njarje përparrë Perëndisë me tërë forcat e tyre, me këngë dhe qeste, me harpe, dajre, cembale dhe borë. **9** Kur arritën në lëmin e Kidonit, Uza shtriu dorën për të mbajtur arkën, sepse qetë ishin penguar. **10** Atëherë zemërimi i Zotit shpërtheu kundër Uzës dhe e goditi, sepse kishte shtrirë dorën e tij mbi arkë; ai vdiq atje përparrë Perëndisë. **11** Davidi u hidhërua shumë sepse Zoti kishte hapur një të çarë në popull duke goditur Uzën. Prandaj ky vend quhet edhe sot e Cara e Uzës. **12** Atë ditë Davidi pati frikë nga Perëndia dhe tha: "Si mund ta transportoj arkën e Perëndisë në shtëpinë time?". **13** Kështu Davidi nuk deshi ta kiske arkën pranë vetes në qytetin e Davidit, por e kaloi në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi. **14** Arka e Perëndisë mbeti tre muaj pranë familjes së Obed-Edomit në shtëpinë e saj; dhe Zoti bekoi shtëpinë e Obed-Edomit dhe pürrshkja që ishte propën e tij.

14 Hirami, mbret i Tiros, i dërgoi Davidit lajmëtarë, dru kedi, muratorë, dhe marangozë për t'i ndërtuar një shtëpi. **2** Atëherë Davidi e pranoi që Zoti e kishte vendosur mbret të Izraelit, sepse mbretëria e tij qe lavdëruar shumë për shkak të popullit të tij, Izraelit. **3** Davidi u martua me gra të tjera në Jeruzalem dhe i lindën djem e vajza. **4** Këto janë emrat e bijve që i lindën në Jeruzalem: Shamuja, Shohabi, Salomon, **5** Ibhari, Elishua, Elpeleti, **6** Nagahu, Nefegu, Jafia, **7** Elishama, Beleida dhe Elfeleti. **8** Kur Filistejtë mësuant që Davidi ishte vajosur mbret i téré Izraelit, dolën të gjithë në kérkim të Davidit. Sa e mësoi këtë, Davidi u doli përballë. **9** Filistejtë arritin dhe u përhapën në luginën e Refaimit. **10** Atëherë Davidi u këshillua me Perëndinë, duke thënë: A duhet të dal kundër Filistejeve? A do të m'i japësh në duart e mia?". Zoti u përgjigji: "Dil dhe unë do t'i jap në duart e tua". **11** Ata dolën në Baal-Peratsim, ku Davidi i mundi dhe tha: "Perëndia ka hapur me duart e mia një kalim midis armiqve të mi, si një kalim i hapur nga ujërat". Prandaj i vunë këtë vendi emrin e Baal-Peratsimit. **12** Filistejtë braktisën aty perënditë e tyre dhe Davidi urdhëroi që të digjeshin në zjarr. **13** Më vonë Filistejtë filluan të shpërndahen nëpër luginë. **14** Davidi u këshilla përsëri me Perëndinë, dhe Perëndia i tha: "Mos u dil prapa, por merru krahët dhe sulu mbi ta përballë ballsameve. **15** Kur të dëgjosh një zhurmë hashap në majat e ballsameve, hidhu menjëherë në sulm, sepse Perëndia do të të dalë përparrë për të mundur ushtrinë e Filistejeve". **16** Davidi bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia, dhe ata mundën ushtrinë e Filistejeve nga Gabaoni deri në Gezer. **17** Kështu fama e Davidit u përrap është në të gjitha vendet, dhe Zoti solli tmerrin e tij mbi të gjitha kombet.

15 Davidi ndërtroi disa shtëpi në qytetin e Davidit, përgatiti një vend për arkën e Perëndisë dhe ngriti një çadër pér atë. 2 Atëherë Davidi tha: "Asnjeri nuk duhet të mbartë arkën e Zotit përvèç Levitëve, sepse Zoti ka zgjedhur ata pér ta mbajtur arkën e Perëndisë dhe pér t'i shërbyer atij përfjetë". 3 Davidi mblodhi tërë Izraelin në Jeruzalem pér ta çuar arkën e Zotit në vendin që i kishte përgatitur. 4 Davidi mblodhi edhe bijtë e Aaront dhe Levitët. 5 Nga bijtë e Kehathit, Urielin, të parin, dhe njëqind e njëzet vëllezërit e tij; 6 nga bijtë e Merarit, Asajahun, të parin, dhe qyndiq e njëzet vëllezërit e tij; 7 nga bijtë e Gershonit, Joelin, të parin, dhe njëqind

e tridhjetë vëllezérët e tij; **8** nga bijtë e Eltsafanit, Shemajahun, të parin, dhe dyqind vëllezérët e tij; **9** nga bijtë e Hebronit, Elielin, të parin, dhe tetëdhjetë vëllezérët e tij; **10** nga bijtë e Uzielit, Aminadabin, të parin, dhe njëqind e dymbëdhjetë vëllezérët e tij. **11** Pastaj Davidi thirri priftérinjtë Tsadok dhe Abiathar, dhe Levitët Uriel, Asajahu, Joel, Shemajahu, Eliel dhe Aminadab, **12** dhe u tha atyre: "Ju jeni të parët e shtëpive atërrore të Levitëve; shenjtërohuni, ju dhe vëllezërit tuaj, që të mund të transportojnë arkën e Zotit, Perëndisë të Izraelit, në vendin që i kam përgatitur. **13** Sepse herën e parë ju nuk ishit dhe Zoti, Perëndia ynë, hapi një të çarë midis nesh, sepsa nuk e kishim kërkuar sipas rregullave të caktuara". **14** Kështu priftérinjtë dhe Levitët u shenjtëruan për të transportuar arkën e Zotit, Perëndisë të Izraelit. **15** Bikitë e Levitëve e mbajtin arkën e Perëndisë mbi shpatullat e tyre me anë të shufrave, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu sipas fjalës të Zotit. **16** Pastaj Davidi urdhëroi kërët e Levitëve të caktionin vëllezérët e tyre këngëtarë me vegla muzikore, harpa, qeste dhe cembale për të pasur tinguj gëzimi. **17** Prandaj Levitët caktuan Hemanin, birin e Joelit, midis vëllezërvë të tij, Asafin, birin e Berakiahut, dhe midis bijve të Merarit, vëllezérët e tyre, Ethanin, birin e Kushajahut. **18** Me ta ishin vëllezérët e tyre të klasës së dytë: Zakaria, Beni, Jaazieli, Semiramothi, Jehieli, Uni, Eliabi, Benajahu, Maasejahu, Matithiahu, Elifalehu, Miknejahu, Obed-Edomi dhe Jeeli, që ishin derëtarë. **19** Këngëtarët Heman, Asaf dhe Ethan përdorin cembale prej bronzi; **20** Zakaria, Azieli, Shemiramothi, Jehieli, Uni, Eliabi, Maasejahu dhe Benajahu u binin harpave për zëra sopranoje; **21** Matithiahu, Elifalehu, Miknejahu, Obed-Edomi, Jejeli dhe Azaziah u binin qesteve në oktavë për të udhëhequr këngën; **22** Kenaiahu, i pari i Levitëve, ishte i ngarkuar me këngën; ai drejtonte këngën, sepsa ishte kompetent në këtë fushë. **23** Berekiahu dhe Elkanahu ishin derëtarë pranë arkës. **24** Priftérinjtë Shebarnahu, Joshafati, Nethaneel, Amasai, Zakaria, Benajah dhe Elezieri u binin borive përpëra arkës së Perëndisë, kurse Obed-Edomi dhe Jehijahu kryenin detyrën e derëtarët afër arkës. **25** Atëherë Davidi, pleqtë e Izraelit dhe komandantët e mijëshëve vepruan me gëzim në transportimin e arkës së besëlidhjes të Zotit nga shtëpia e Obed-Edomit. **26** Kështu, sepse Perëndia i ndihmoi Levitët që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit, u ofruan si flijime shtatë dema dhe shtatë desh. **27** Davidi kishte veshur një mantel prej liri të hollë, ashtu si tërë Levitët që mbanin arkën, këngëtarët dhe Kenianahu, drejtuesi i këngës së bashku me këngëtarët; Davidi kishte veshur gjithashtu një efod prej liri. **28** Kështu tërë Izraeli e çoi lart arkën e besëlidhjes të Zotit me kthitha gëzimi nën tingujt e burive, brirëve, cembaleve, qesteve dhe harpave. **29** Por ndodhi që, ndërsa arka e besëlidhjes të Zotit arriti në qytetin e Davidit, Mikal, e bija e Saulit, duke shikuar nga ditarja, pa mbretin David që kërcente dhe hidhet përpjekë, dhe e përcmoi në zemër të saj.

16 Kështu e prunë arkën e Perëndisë dhe e vendosën në mes të tabernakullit që Davidi kishte ngritur për të; pastaj ofruan olokauste dhe flijime falenderimi përrpara Perëndisë. **2** Kur Davidi mbaroi së ofruari olokaustet dhe flijimet e falenderimit, ai bekoi popullin në emër të Zotit; **3** pastaj u ndau tërë Izraelitëve, burra dhe gra, secilit prej tyre një bukë, një racion mish dhe një sasi rrushi të thatë. **4** Pastaj vendosi përrpara arkës të Zotit disa Levitë për të kryer shërbimin për të kujtuar, për të falenderuar dhe për të lëvduar Zotin, Perëndinë e Izraelit; **5** Asafi, i pari, Zakaria i dyti mbas tij, pastaj Jejeli, Shemiramothi, Jehieli, Matithiahu, Eliabi, Benajahu, Obed-Edomi dhe Jejeli. Ata u binin harpave dhe qesteve, ndërsa Asafi u binte cembaleve. **6** Priftérinjtë Benajah dhe Jahziel përkundrazi i binin trombës vazhdimisht përrpara arkës së besëlidhjes së Perëndisë. **7** Atë ditë Davidi u besoi për

herë të parë Asafit dhe vëllezërvë të tij detyrën që të këndonin lëvdata Zotit. **8** Kremoni Zotin, kujtoni emrin e tij; bejini të njohura veprat e tij midis popujve. **9** Këndojni atij, lëvdoheni, mendoni të gjitha mrekullitë e tij. **10** Lëvdohuni me emrin e tij të shenjtë; u gëzofshin zemrat e të gjithë atyre që kërkojnë Zotin! **11** Kërkoni Zotin dhe forcën e tij, kërkoni vazhdimisht ftyrën e tij! **12** Kujtoni mrekullitë që ka bërë, çuditë e tij dhe gjykimet që kanë dalë nga goja e tij, **13** ju, o stermpa të Izraelit, shërbëtorit të tij, o bij të Jakobit, të zgjedhurit e tij! **14** Ai është Zoti, Perëndia ynë; gjykimet e tij i gjemë mbi të gjithë tokën. **15** Mos harroni kurrë besëlidhjen e tij, fjalën e tij të urdhëruar për një mijë breza, **16** besëlidhjen e lidhur me Abrahamin, betimin që i ka bërë Isakut, **17** që ia konfirmoi Jakobit si një statut dhe Izraelit si një besëlidhje të përfjetshme, **18** duke thënë: "Unë do t'ju jap vendin e Kanaanit si pjesë e trashëgimisë suaj". **19** kur nuk ishin veçse një numër i vogël, fare i pakët dhe të huaj në vend. **20** Kur shkonin nga një komb në një tjetër, nga një mbretëri në një popull tjetër, **21** ai nuk lejo që ndokush t'i shtypte; përkundrazi dënoi disa mbretëri për dashurinë që ushqente për ta, **22** duke thënë: "Mos prekni të vajosurit e mi dhe mos u bëni asnjë të keqe profetëve të mi". **23** Këndojni Zotit, o banorë të të gjithë tokës, lajmëroni çdo ditë shpëtimin e tij! **24** Shpallni lavdinë e tij midis kombeve dhe mrekullitë e tij midis tërë popujve! **25** Sepse Zoti është i madh dhe i denjë të lëvdohet në kulm; ai është me friksuësi nga tërë perënditë. **26** Sepse tërë perënditë e kombeve janë idhuj, kurse Zoti ka krijuar qejtë. **27** Shkëlqimi dhe madhëria janë para tij, forca dhe gëzimi ndodhen në banesën e tij. **28** Jepini Zotit, o familje të popujve, jepini Zotit lavdi dhe forcë. **29** Jepini Zotit zulmin që i takon emrit të tij, çojini oferta dhe ejani para tij. Bini përmbyss para Zotit në shkëlqimin e shenjtërisë së tij; **30** dridhuni para tij, o banorë të të gjithë tokës! Po, bota është e qëndrueshme dhe nuk do të tundet. **31** Le të gjëzohen qiejtë dhe toka, dhe le të thonë komet: "Zoti mbretëron". **32** Le të gjëmojë deti dhe tërë ato që janë në të; **33** atëherë tërë drurët e pyllit do të lëshojnë britma gëzimi përrapa Zotit, sepse ai vjen të gjykojë tokën. **34** Kremoni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **35** Thoni: "Shpëtona, o Perëndi i shpëtimit tonë! Na mblidh dhe na qilio nga komet, me qëllim që të kretnojmë emrin tênd të shenjtë dhe të mburremi se të kemi lëvduar". **36** I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, nga amshimi në amshim! Dhe tërë populli tha: "Amen", dhe lëvdoi Zotin. **37** Kështu Davidi la Asafin dhe vëllezérët e tij atje përrpara arkës së besëlidhjes të Zotit, me qëllim që të shërbenin vazhdimisht përrapa arkës, sipas nevojave të çdo dite, **38** la edhe Obed-Edomin dhe të gjashëdhjetë e tetë vëllezérët e tij (Obed-Edomi, bir i Jeduthunit dhe Hosahu si derëtarë), **39** dhe priftin Tsadok dhe priftérinjtë vëllezérët të tij përrpara tabernakullit të Zotit, në vendin e lartë që ishte në Gabaon, **40** me qëllim që atë ofronin Zotit olokauste mbi altarin e olokauste, vazhdimisht në mëngjes e në mbrëmje, sipas tërë atyre që janë shkruar në ligjin e Zotit, që ai ia kishte imponuar Izraelit. **41** Dhe me ta ishin Hemani, Jeduthuni dhe të tjerët që ishin zgjedhur dhe caktuar me emër për të lëvduar Zotin, sepse mirësia e tij është e përfjetshme. **42** Me ta ishin gjithashtu Hemani dhe Jeduthuni me bori dhe cembale, për ata që do t'u binin veglave, dhe me vegla muzikore për të shoqëruar këngët e Perëndisë. Bikitë e Jeduthunit duhet të rrinin te porta. **43** Më në fund tërë populli u kthye, secili në shtëpinë e vet, dhe Davidi u kthye për të bekuar shtëpinë e vet.

17 Ndonhi që Davidi, mbasi u vendos në shtëpinë e vet, i tha profetit Nathan: "Ja, unë banoj në një shtëpi prej kedi, ndërsa arka e besëlidhjes të Zotit ndodhet nën një çadër". **2** Nathani iu përgjegj Davidit: "Bëj të gjitha ato që ke në zemër,

sepse Perëndia éshët me ty". 3 Por po atë natë fjala e Perëndisë iu drejtua Nathanit, duke i thënë: "4 Shko t'i thuash shërbëtorit tim David: "Kështu thotë Zoti: Nuk do të jesh ti ai që do të më ndërtojë një shtëpi në të cilën unë të mund të banjoj. 5 Në fakt nuk kam banuar kurrë në një shtëpi nga dita që kam nxjerrë Izraelin nga Egjipti deri më sot; por kam shkuan nga një çadër te tetra dhe nga një banesë te tetra. 6 Kudo kam shkuan me gjithë Izraelin, a i kam folur vallë ndonjerit prej gjyqtarëve të Izraelit, të cilët i kisha urdhëruar të ushqenin popullin tim, duke thënë: "Pse nuk më ndërtóni një shtëpi me dru kedri?". 7 Tani do t'i flasësh kështu shërbëtorit tim David: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë të mora nga vatha, kur po shkoje pas deleve, dhe të bëra princ mbi popullin tim, Izraelin. 8 Kam genë me ty kudo ku te vajturi, kam shfarosur përparrë teje tërë armiqëtë e tu dhe e kam bërrë emrin tënd si atë të njerëzve të mëdhenj që janë mbi dhe. 9 Përveç kësaj do t'i jap popullit tim të Izraelit një vend ku të banajojë në shtëpinë e tij dhe të mos e lëvizin më, dhe të këqijtë të mos vazhdojnë ta shkretojnë si më parë, 10 qysh prej kohës që kam vendosur gjyqtarët mbi popullin tim të Izraelit. Do të poshtëroj edhe tërë armiqëtë e tu. Të njoftoj gjithashtu që Zoti do të të ndërtojë një shtëpi. 11 Kur të mbushen ditët e tua dhe të shkosh të bashkohesh me etërit e tu, unë do të nxjerrë një pasardhësin tênd, që do të jetë një nga bijtë e tu, dhe do ta konsolidojo mbretërinë e tij. 12 Ai do të më ndërtojë një shtëpi dhe unë do ta bëj të qëndrueshém froni e tij përgjithnjë. 13 Unë do të jem për të një atë dhe ai për mua një përfundim; dhe nuk do t'ia heq përkrahjen time asutu siç ia kam hequr atij që të ka paraprirë. 14 Unë do ta bëj të qëndrueshém përgjithnjë në shtëpinë time dhe në mbretërinë time, dhe froni i tij do të jetë i qëndrueshém gjithnjë". 15 Nathani i foli Davidit duke përdorur tërë këto fjalë dhe sipas gjithë vizionit të tij. 16 Atëherë mbreti David hyri, u ul përballë Zotit dhe tha: "Kush jam unë, o Zot Perëndi, çështë shtëpia ime, që ti më bëre të arrij deri këtu? 17 Megjithatë kjo t'u duk një gjë e vogël para syve të tu, o Perëndi; ti folë edhe për shtëpinë e shërbëtorit tênd për një të ardhme të largët dhe më konsiderove sikur të isha një njeri i rangut të lartë, o Zot Perëndi. 18 Çfarë mund të thotë akoma Davidi për nderin që i ke bërë shërbëtorit tênd? Ti e njeh në të vërtëtë shërbëtorin tênd. 19 O Zot, për dashurinë e shërbëtorit tênd dhe sipas zemrës sate, ti ke kryer gjithë këto vepra të fuqishme për t'i bëre të njohura tërë këto gjëra të mëdha. 20 O Zot, askush nuk éshët i njashëm me ty dhe nuk ka tjetër Perëndi veç teje, sipas tërë ato që kemi dégjuar me veshët tonë. 21 Dhe kush éshët si populli yt i Izraelit, i vetmi komb mbi tokë që Perëndia erdhë për ta çliruar dhe për ta bërë popullin e tij, për të të dhënë një emër me gjëra të mëdha dhe të tmerrshme, duke i dëbuar kombet përpëra popullit tênd që ti ke çliruar nga Egjipti? 22 Ti e ke bërë popullin e Izraelit popullin tênd përgjithnjë; dhe ti, o Zot, je bërë Perëndia i tyre. 23 Prandaj fjala që ke shqiptuar, o Zot, përsë i përkët shërbëtorit tênd dhe shtëpisë së tij, të ruajë vlerën e saj përgjithnjë! Béj siç ke thënë! 24 Po, të mbetet e vlefshme, me qëllim që emri yt të shkëlqejë përgjithnjë dhe të kemi mundësinë të themi: "Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, éshët me të vërtetë Perëndia përgjithnjë"; dhe shtëpia e shërbëtorit tênd David u bëftë e qëndrueshme para teje! 25 Të vetë, o Perëndia im, i ke treguar shërbëtorit tênd se do t'i ndërtonte një shtëpi. Prandaj shërbëtori yt pati guximin të lutet në praninë tênde. 26 Dhe tani, o Zot, ti je Perëndia dhe i ke premtuar këtë të mirë shërbëtorit tênd. 27 Ndërkëq le të të pëlqejë të bekosh shtëpinë e shërbëtorit tênd, me qëllim që ajo të qëndrojë gjithnjë para teje, sepse atë që bekoni, o Zot, éshët e bekuar përgjithnjë".

18 Mbas këtyre ngjarjeve, Davidi mundi Filistejtë dhe i poshtëroi, duke u hequr nga dora Gathin dhe fshatrat përreth tij. 2 Ai

mundi gjithashtu Moabitë; dhe Moabitët u bënë nënshtetas dhe haraçpagues të Davidit. 3 Davidi mundi përvëc tyre Hadarezerin, mbretin e Tsobahut, deri në Hamath, ndërsa ai shkonte për të vendosur sundimin e tij gjatë lumit Eufrat. 4 Davidi i mori një mijë qerre, i kapi shtatë mijë kalorës dhe njëzet mijë këmbësorë. Davidi preu gjithashtu kërcinjtë e tërë kuajve, por kurseu mjaft për njëqind qerre. 5 Kur Sirët e Damaskut erdhën për të ndihmuar Hadarezerin, mbretin e Tsobahut, Davidi vrau njëzet e dy mijë Sirë. 6 Pastaj Davidi vendosi garnizone në Sirinë e Damaskut, dhe Sirët u bënë nënshtetas dhe haraçpagues të Davidit; dhe Zoti e përkrahte Davidin kudo që ai shkonte. 7 Davidi mori mburojat e arta që shërbëtorët e Hadarezerit kishin me vete dhe i çoi në Jeruzalem. 8 Davidi mori edhe një sasi të madhe bronzi në Tibhath dhe në Kun, qytete të Hadarezerit. Me të Salomoni ndërtoi detin prej bronzi, syltlat dhe veglat prej bronzi. 9 Kur Tou, mbreti i Hamathit, mësoi që Davidi kishte mundur tërë ushtrinë e Hadarezerit, mbretit të Tsobahut, 10 i dërgoi mbretit David Hadoramin, birin e tij, për ta përshtëndetur dhe për ta bekuar, sepse kishte luftuar kundër Hadarezerit dhe e kishte mundur (Hadarezeri ishte gjithnjë në luftë me Toun); dhe Hadorami pruri me vete lloj-lloj enësh ari, argjendi dhe bronzi. 11 Mbreti David ia shenjtëroi edhe këto Zotit, ashtu si kishte bëré me argjendin dhe me arin që u kishte marrë tërë kombeve, domethënë Edomitëve, Moabitëve, Amonitëve, Filistejeve dhe Amalekitëve. 12 Përveç kësaj Abishai, bir i Tserujahut, mundi të tëmbëdhjetë mijë Edomitë në lugjinë e Kripës. 13 Vendosi garnizone edhe në Idumea dhe têrë Edomitë u bënë nënshtetas të Davidit; dhe Zoti e përkrahte Davidin kudo që shkonte. 14 Kështu Davidi mbretëroi mbi tërë Izraelin, duke shqiptuar gjykime dhe duke administruar drejtësinë tërë popullit të tij. 15 Joabi, bir i Tserujahut, ishte komendant i ushtrisë; Jozafati, bir i Ahikudit, ishte arkivist; 16 Tsadoku, bir i Ahitubit, dhe Abimeleku, bir i Abiatharit, ishin priftërinj; Shavsha ishte sekretar; 17 Benajahu, bir i Jehojadait, ishte kryetari i Kerethejve dhe i Pelethejve; bijtë e Davidit ishin të parët në krah të mbretit.

19 Mbas këtyre ngjarjeve ndodhi që Nahashi, mbret i bijve të Amonit, vdiq dhe i biri mbretëroi në vend të tij. 2 Davidi tha: "Unë dua të përdor me Hanunin, birin e Nahashit, po atë dashamirësi që i ati ka treguar ndaj meje". Kështu Davidi dërgoi lajmëtarë për ta ngushëlluar përmbrimbët e humbjen e atit të tij. Por kur shërbëtorët e Davidit arritin në vendin e bijve të Amonit te Hanuni për ta ngushëlluar, 3 kërjet e bijve të Amonit i thanë Hanunit: "Ti beson që Davidi të ka dërguar ngushëllues për të ndëruar atin tênd? Shërbëtorët e tij a nuk kanë ardhur vallë për të vëzhang, për të shkatërruar dhe për të spiunuar vendin?". 4 Atëherë Hanuni mori shërbëtorët e Davidit, i detyroi të rrulen dhe të presin rrobat përgjysmë deri në mollaget, pastaj i la të shkonin. 5 Ndërkëq disa shkuantë që iu marrë Davidi për atë që u kishte ndodhur këtyre njerëzve; atëherë Davidi dërgoi njerëz për t'i takuar, sepse ata ishin krejt të turpëruar. Mbreti porositi që t'u thonë atyre: "Qëndroni në Jeriko sa t'ju rritet mjekra, pastaj do të ktheheni". 6 Kur bijtë e Amonit e kuptuan se kishin shkaktuar urejjen e Davidit, Hanuni dhe Amonitët dërguan një mijë talenta argjendi për të rekrutuar në shërbimin e tyre qerre dhe kalorës nga Mesopotamia, nga Sirët e Maakahut dhe nga Tsobahu. 7 Rekrutuan gjithashtu tridhjetë e dy mijë qerre dhe mbretin e Maakahut me gjithë popullin tij, që fushuan përballë Medebas. Ndërkëq bijtë e Amonit ishin mbledhur nga qytetet e tyre për të marrë pjesë në luftë. 8 Kur Davidi e dëgjoi këtë, dërgoi kundër tyre Joabin dhe tërë ushtrinë e njerëzve trima. 9 Bikitë e Amonit dolën dhe u renditën përbetejë në portën e qytetit, ndërsa mbretërit që kishin ardhur në ndihmë të tyre rrinin mënjanë në fushë. 10 Kur Joabi e kuptoi që kishte kundër tij dy

fronte beteje, njeri pëpara dhe tjetri prapa, zgjodhi nga njerëzit më të mirë të Izraelit dhe i vendosi në rend beteje kundër Sirëve; **11** pjesën tjetër të popullit e vendosi nën urdhrat e vëllait të tij Abishai; këta u renditën kundër bijve të Amonit; **12** pastaj i tha: "Në rast se Sirët janë më të fortë se unë, ti do të më vish në ndihmë; por në rast se bijtë e Amonit janë më të fortë se ti, atëherë do të vij unë të të ndihmoj. **13** Tregohu trim dhe të jemi të fortë për popullin tonë dhe për qytetet e Perëndisë tonë; dhe Zoti të bëjë atë që i pëlqen". **14** Pastaj Joabi me njerëzit që kishte me vete shkoi përparrë për t'u ndeshur me Sirët; por këta ikën para tij. **15** Kur bijtë e Amonit panë që Sirët kishin ikur, edhe ata ua mbathën para Abishait, vëllait të Joabit, dhe u kthyen në qytet. Atëherë Joabi u kthye në Jeruzalem. **16** Sirët, duke qenë se ishin mundur nga Izraeli, dërguan lajmëtarë dhe prunë Sirët që ishin matanë lumi. Në krye të tyre ishte Shofaku, komandant i ushtrisë të Hadarezerit. **17** Kur Davidi u njoftua për këtë gjë, mblohdhi tërë Izraelin, kaloi Jordanin, marshoi kundër tyre dhe u vendos në rend beteje kundër tyre. Sapo Davidi u rreshtua në rend beteje kundër Sirëve, këta e filluan menjëherë betejën. **18** Por Sirët ua mbathën para Izraelit; dhe Davidi vrua shtatë mijë kalorës dhe dyzet mijë këmbësorë Sirë; vrua gjithashtu Shofakun, komandantin e ushtrisë. **19** Kur shërbëtorët e Hadarezerit panë se ishin mundur nga Izraeli, bënë paqe me Davidin dhe iu nënshtruan atij. Kështu Sirët nuk deshën më t'u vinin në ndihmë bijve të Amonit.

20 Me fillimin e viti të ri, në kohën kur mbretërit shkojnë të luftojnë, Joabi u vu në krye të një ushtrie të fuqishme dhe shkrotoi vendin e bijve të Amonit; pastaj shkoi të rrëthojë Rabahun, ndërsa **2** Atëherë Davidi i hoqi kurorën nga koka e mbretit të tyre dhe pa që ajo peshtron një talent ari, dhe në të kishte gurë të çmuar; ajo pastaj u vu mbi kryet e Davidit. Përveç kësaj nga ai qytet ai mori një plaqë shumë të madhe. **3** I nxori banorët që ishin në qytet dhe i vuri të punojnë me sharra, me lesa prej heku dhe me sëpata. Kështu veproi Davidi në të gjitha qytetet e bijve të Amonit. Pastaj Davidi u kthye në Jeruzalem me tërë popullin. **4** Mbas këtyre ngjarjeve u bë në Gezer një betejë me Filistejtë; atëherë Sibekai nga Hushahu vrua Sipain, një nga pasardhësit e gjigantëve, dhe kështu Filistejtë po poshtëruan. **5** U bë një betejë tjetër me Filistejtë; Elhanani, bir i Jairit, vrua Lahmin, vëllanë e Goliathit nga Gathi, që e kishte shtizën sa një shul endësi. **6** U bë edhe një beteje tjetër në Gath, ku kishte një njeri me shtat të madh, me gjashtë gishtërinj në secilin dorë dhe gjashtë gishtërinj në secilin këmbë, gjithsej njëzet e katër gishtërinj; edhe ai ishte një pasardhës i gjigantëve. **7** Ai e fyu Izraelin dhe Jonathani, bir i Shimeahut dhe vëlli i Davidit, e vrua. **8** Këta kishin lindur nga gjigantët e Gathit. Ata i zhduku dora e Davidit dhe ajo e shërbëtorëve të tij.

21 Por Satanai u ngrit kundër Izraelit dhe e nxiti Davidin të bënte regjistrimin e popullit të Izraelit. **2** Kështu Davidi i tha Joabit dhe krerëve të popullit: "Shkoni dhe bëni regjistrimin e Izraelitëve nga Beer-Sheba deri në Dan; pastaj më paraqitni raportin që unë të dij numrin e tyre". **3** Joabi u përgjigji: "Zoti e shumëzofte popullin e tij njëqind herë aq. Por, o mbret, o imzot, a nuk janë vallë të gjithë shërbëtorë të zortërisë sime? Pse zoti im kërkon një gjë të tillë? Pse e bën faktor Izraelin?". **4** Por kërkesa e mbretit mbizotëroi mbi atë të Joabit. Prandaj Joabi u nis, e pëershkoj tërë Izraelin dhe u kthye pastaj në Jeruzalem. **5** Joabi i dërgoi Davidit shifrat e regjistrimit të popullisë; në të gjithë Izraelin kishte një milion e njëqind mijë njerëz të aftë për të përdorur shpatën dhe në Judë katërqind e shtatëdhjetë mijë njerëz të aftë përfshiu Levin dhe Beniaminin, sepse për të kërkesa e mbretit

ishte e neveritshme. **7** Kjo gjë nuk i pëlqeu Perëndisë, prandaj e goditi Izraelin. **8** Kështu Davidi i tha Perëndisë: "Kam bërë një mëkat shumë të madh duke bërë këtë gjë; por tani, të lutem, hiqja paudhësinë shërbëtorit tënd, sepse unë kam vepruar shumë pa mend". **9** Atëherë Zoti i foli Gadit, shikuesit të Davidit, duke i thënë: **10** "Shko e i thuaj Davidit: "Kështu thotë Zoti: Unë të propozoj tri gjëra: zgjidh njerëz nga këto dhe unë do ta kryej për ty". **11** Gadi shkoi te Davidi dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: Zgjidh **12** ose tre vjet zi buke, ose tre muaj shkatërrimesh përparrë kundërshtarëve të tu, gjatë të cilave shpata e armiqe të tu do të të zërë, ose tri ditë shpate të Zotit, me fjalë të tjera murtaja në vend, gjatë të cilave engjelli i Zotit do të të sjellë shkatërrim në të gjithë territorin e Izraelit. Tani më bëj të ditur përgjigjen që duhet t'i jap atij që më ka dërguar". **13** Davidi i tha Gadit: "Unë jam në një ankth të madh! Oh, më mirë unë të bija në duart e Zotit sepse është shumë i mësirishëm, por të mos bija në duart e njerëzve!". **14** Kështu Zoti dërgoi murtajën në Izrael dhe vdiqen shtatëdhjetë mijë Izraelitë. **15** Perëndia dërgoi gjithashtu një engjëll në Jeruzalem për ta shkatërruar; por kur po përgatitej të fillonte shkatërrimin, Zoti ktheu shikimin, u pendua përfatkeqësinë e caktuar dhe i tha engjillit që shkatëronte: "Tani mjaft! Mbaje dorën!". Engjëlli i Zotit qëndronte më këmbë pranë lëmit të Ornanit, Jebuseut. **16** Davidi me sytë e ngritur, pa engjellin e Zotit që rrinte midis tokës dhe qillit me në dorë një shpatë të zhveshur dhe të drejtuar mbi Jeruzalem. Atëherë Davidi dhe pleqtë, të veshur me thaşë, ranë përmbyss me fytyrë për tokë. **17** Davidi i tha Perëndisë: "A nuk kam qenë unë, vallë, ai që urdhëroi regjistrimin e popullisë? Kam qenë unë që kam mëkatuar dhe që kam bërë të keqen; por këta, kopeja, çfarë kanë bërë? Të lutem, o Zot, Perëndia im, drejtoje dorën tënde kundër meje dhe kundër shtëpisë së atit tim, por mos e godit popullin tênd me këtë fatkeqësi". **18** Atëherë engjëlli i Zotit urdhëroi Gadin t'i thotë Davidit që ky të dalë dhe t'i ngrejë një altar Zotit në lëmin e Ornanit, Jebuseut. **19** Kështu Davidi doli sipas fjalës që Gadi kishte shqiptuar në emër të Zotit. **20** Ornani u kthye dhe pa engjellin; prandaj të katër bijtë e tij që ishin me të u fshehën, por Ornani vazhdoi të shijë grurin. **21** Kur Davidi arriti pranë Ornanit, ky e shkoi dhe e njohu Davidin; dolë pastaj nga lëmi dhe ra përmbyss para Davidit me fytyrë për tokë. **22** Atëherë Davidi i tha Ornanit: "Më jep sipërfaqen e lëmit; që të ndërtojë një altar për Zotin; ma jep për gjithë vlerën e saj, me qëllim që fatkeqësia të mos godasë më popullin". **23** Ornani i tha Davidit: "Merre; dhe mbreti, zoti im, të bëjë atë që i duket më e mirë; ja, unë po të jap edhe qëtë e olokaustit, veglat e shirjes për dru dhe grurin për blatin e ushqimit; po t'i jap të gjitha". **24** Por mbreti David i tha Ornanit: "Jo! Unë dua ta ble për vlerën e saj të plotë, sepse nuk ka për të marrë për Zotin atë që është prona jote dhe nuk kam përfshirë që ofruar një olokaust që nuk më kushton asgjë". **25** Kështu Davidi i dha Ornanit si qëmim të tokës peshën e gjashtëqind siklave ari. **26** Pastaj Davidi ndërtói aty një altar për Zotin, ofroi olokaustë dhe fljime falenderimi dhe kërkoi ndihmën e Zotit, që iu përgjigji me zjarrin që zbriti nga qilli mbi altarin e olokaustit. **27** Atëherë Zoti urdhëroi engjellin ta fusë përsëri shpatën e tij në myll. **28** Në atë kohë Davidi, duke parë që Zoti ia kishte plotësuar dëshirin në lëmin e Ornanit, Jebuseut, ofroi aty fljime. **29** Në fakt tabernakulli i Zotit që Moisiu kishte ndërtuar në shkretëtirë dhe altari i olokausteve ndodheshin atëherë në vendin e lartë të Gabaonit. **30** Por Davidi nuk mund të shkonte përparrë atij altari përfshiu Levin dhe Beniaminin, sepse ishte trembur përparrë shpatës së engjellit të Zotit.

22 Pastaj Davidi tha: "Kjo është shtëpia e Zotit Perëndi dhe ky është altari i olokausteve për Izraelin". **2** Atëherë Davidi dha

urdhër të grumbulloheshin të huaj që ishin në vendin e Izraelit dhe i ngarkoi gurgdhendësit të latonin gurë për ndërtimin e shtëpisë së Perëndisë. 3 Davidi përgatiti gjithashtu hekur me bollék pér gozhatet e kanateve të dyerve dhe pér kanxhët, një sasi bronzi me peshë të pallogaritshme, 4 dhe dru kedi që nuk mund të llogaritej, sepse Sidonët dhe Tirët i kishin sjellë Davidit dru kedri me bollék. 5 Davidi thoshte: "Salomoni, biri im, është i ri dhe i mungon përvaja; shtëpia që do t'i ndërtohet Zotit ka pér t'qenë jashtëzakonisht madhështore dhe do t' fitojë famë e lavdi në të gjitha vendet; prandaj kam pér t' bérë përgatitjet e duhura pér t'". Kështu Davidi, para se të vdiste, bëri përgatitje të mëdha. 6 Pastaj thirri birin e tij Salomonin dhe e urdhëroi të ndërtonte një shtëpi pér Zotin, Perëndinë e Izraelit. 7 Davidi i tha Salomonit: "Biri im, unë vetë kisha në zemër të ndërtoja një shtëpi në emër të Zotit, Perëndisë tim; 8 por fjalë e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: "Ti ke derdhur shumë gjak dhe ke bérë shumë luftëra; prandaj nuk do t' ndërtosh një shtëpi në emrin tim, sepse ke derdhur shumë gjak mbi tokë para meje. 9 Por ja, do t' t' lindë një djalë, që do t' jetë paqedashës dhe unë do ta lë t' shlodhet nga ana e të gjithë armiqve të tij që ndodhen rreth e qark. Ai do t' quhet Salomon dhe gjatë ditëve të tij do t'i siguroj paqe dhe qetësi Izraelit. 10 Ai do t' ndërtojë një shtëpi në emrin tim, ai do t' jetë pér mua një djalë dhe unë do t' jemi pér t' një baba; dhe do ta bëj t' qëndrueshëm pér gjithnjë froni e mbretërës së tij mbi Izraelin". 11 Tani, biri im, Zoti qoftë me ty, në mënyrë që ti përparsosh dhe t' ndërtosh shtëpinë e Zotit, Perëndisë tënd, ashtu si ka thënë ai pér ty. 12 Vetëm Zoti të dhëntë dituri dhe zgjuarësi, të besofte përgjegjësinë mbi Izraelin, pér t' respektuar ligjin, e Zotit, Perëndisë tënd. 13 Atëherë do t' kesh mbarësi, po t' jetë se kujdesesh t' zbatosh statutet dhe dekretet që Zoti i ka caktuar Moisiut pér Izraelin. Ji i fortë dhe trim, mos ki frikë dhe mos u trondit. 14 Ja, unë jam preokupuar të përgatis pér shtëpinë e Zotit njëqind mijë talenta ari, një milion talenta argjendi dhe një sasi të tillë bronzi dhe hekuri sa nuk peshohet dot. Kam përgatitur gjithashtu lëndë druri dhe gurë; dhe ti mund t'i shtosht edhe më. 15 Përveç kësaj ke me vete shumë punëtorë: gdhëndës, punëtorë të gurit dhe t' drurit dhe çdo lloj teknikësh pér çfarëdo lloj punimi. 16 Ka një sasi të pallogaritshme ari, argjendi, bronzi dhe hekuri. Çohu, pra, dhe futju punës, dhe Zoti qoftë me ty!". 17 Davidi u dha gjithashtu urdhër tërë krerëve të Izraelit të ndihmonin Salomonin, birin e tij, dhe u tha atyre: 18 "A nuk është vallë Zoti, Perëndia juaj, me ju, dhe a nuk ju ka dhënnë paqe rreth e qark? Në fakt ai i ka lënë banorët e vendit në duart e mia, dhe vendi është nénshtruar para Zotit dhe para popullit të tij. 19 Prandaj tani bëni që zemra dhe shpirti juaj të kërkojnë Zotin, Perëndinë tuaj; pastaj cohuni dhe ndërtoni shenjtëronen e Zotit, Perëndisë tuaj, pér t' transferuar arkën e besëlidhjes të Zotit dhe sendet që ia keni shenjtëruar Perëndisë në tempullin që do t' ndërtohet në emër të Zotit".

23 Davidi, tanimë i plakur dhe i velur me ditë, vendosi si mbret mbi Izraelin birin e tij Salomon. 2 Ai mblodhi tërë krerët e Izraelit së bashku me priftërinjtë dhe me Levitët. 3 U llogariten Levitët tridhjetë vjeç e lart; dhe numri i individëve ishte tridhjetë e tetë mijë. 4 Nga këta, njëzet e katër mijë u caktuan pér t' drejtuar punimet në shtëpinë e Zotit, gjashtë mijë ishin magjistratë dhe gjyqtarë, 5 katër mijë ishin derëtarë dhe katër mijë duhet të lëvdonin Zotin me veglat që Davidi kishte bërë pér ta kremituar. 6 Davidi i ndau në klasa, sipas bijve të Levit: Gershomi, Kehathi dhe Merari. 7 Nga Gershonitët: Ladani dhe Shime. 8 Bjtë e Ladanit: Jejeli, i pari, Zethami dhe Joeli; tre gjithsej. 9 Bjtë e Shimeit: Shelomithi, Hazieli dhe Harani; gjithsej tre. Këta ishin të parët e shtëpive atërorë të Ladanit. 10 Bjtë e Shimeit: Jahathi, Zina,

Jeushi dhe Beriahu. Këta ishin katër bijtë e Shimeit. 11 Jahathi ishte i pari, pas tij vinte Zina; Jeushi dhe Beriahu nuk patën shumë fémijë, prandaj në regjistrimin përbënien një shtëpi të vetime atërore. 12 Bjtë e Kehathit: Amrami, Itshari, Hebronit dhe Uziel; gjithsej katër. 13 Bjtë e Amramit: Aaroni dhe Moisiu. Aaroni u nda veç pér t' shenjtëruar gjérat e shenjta, ai dhe bijtë e tij përfjetë, pér t' djegur temjan përparrë Zotit, pér t'i shërbyer dhe pér t' bekuar emrin e tij përfjetë. 14 Sa pér Moisiu, njeriu e Perëndisë, bijtë e tij u llogariten në fisin e Levit. 15 Bjtë e Moisiut ishin Gershomi dhe Eliezeri. 16 Nga bijtë e Gershomit, Shebueli ishte i pari. 17 Nga bijtë e Eliezerit, Rehabiahu ishte i pari. Eliezeri nuk pati fémijë të tjerë, por bijtë e Rehabiahu ishin të shumët. 18 Nga bijtë e Itsharit, Shelomithi ishte i pari. 19 Nga bijtë e Hebroit, Jerijahu ishte i pari, Amariahu i dyti, Jahaziel i treti dhe Jekaneami i katërti. 20 Nga bijtë e Uzielit, Mikahu ishte i pari dhe Ishshiu i dyti. 21 Bjtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi. Bjtë e Mahli ishin Eleazarë dhe Kishi. 22 Eleazarë vdiq dhe nuk la djam, por vetëm vajzat që u martuan me bijtë e Kishit, vëllezërit të tyre. 23 Bjtë e Mushit ishin Mahli, Ederi dhe Jeremothi; gjithsej tre. 24 Këta ishin bijtë e Levit sipas shtëpisë të tyre atërorë, të parët e shtëpive atërorë sipas regjistrimit të populsisë, që u bë duke i numëruar emrat një pér një. Këta ishin të ngarkuar me shërbimin e shtëpisë të Zotit njëzet vjeç e lart. 25 Sepse Davidi kishte thënë: "Zoti, Perëndia i Izraelit, i ka dhënë paqe popullit të tij, në mënyrë që ai të mund të banonte në Jeruzalem përfjetë. 26 Kështu Levitët nuk do ta mbartin më tabernakullin dhe tërë objektet e shërbimit të tij". 27 sipas porosive të fundit të Davidit u bë regjistrimi i bijve të Levit, njëzet vjeç e lart. 28 Sepse detyra e tyre ishte që të ndihmonin bijtë e Aaronit në shërbimin e shtëpisë së Zotit në oborret, në dhomat, në pastrimin e të gjitha gjërave të shenjta, në punën e shërbimit të shtëpisë së Perëndisë, 29 me bukët e paraqitjes, me majën e miellit pér ofertën e ushqimit, me kuleçët e ndorme; me gjérat që gatuhen në tigan, me atë që është përzier me vaj dhe me të gjitha masat dhe dimensionet. 30 Përveç kësaj ata duhet të paraqiteshin çdo mëngjes pér t' kremtuar dhe pér t' lëvduar Zotin, dhe kështu edhe çdo mbrëmje, 31 si dhe pér t' ofruar vazhdimish para Zotit tërë olokaustet, sipas numrit të caktuar nga ligji ditët e shtuna, kur fillon hëna e re dhe në festat solemne. 32 Ata duhet të kryenin gjithashtu detyrat e çadës së mbledhjeve dhe të shenjtërores, si dhe të ndihmonin bijtë e Aaronit, vëllezërit e tyre, në shërbimin e shtëpisë të Zotit.

24 Klasat e bijve të Aaronit ishin këto. Bjtë e Aaronit ishin Nadabi, Abihu, Eleazar dhe Ithamari. 2 Nadabi dhe Abihu vdiqën para atit të tyre dhe nuk lanë fémijë; prandaj ushtruan detyrën e priftit Eleazarit dhe Ithamari. 3 Pastaj Davidi, së bashku me Tsadokun, nga bijtë e Eleazarit, dhe me Ahimelekun, nga bijtë e Ithamarit, i ndau sipas detyrave të shërbimit të tyre. 4 Me qenë se kishte më tepër familjarë midis bijve të Eleazarit sesa midis bijve të Ithamarit, ata u ndanë në këtë mënyrë: pér bijtë e Eleazarit, gjashtëmbëdhjetë të parë të shtëpisë atërorë dhe pér bijtë e Ithamarit, tetë të parë sipas shtëpive të tyre atërorë. 5 Ata u ndanë me short, si njera palë ashtu dhe pala tjetër, sepse kishte princa të shenjtërores dhe princa të Perëndisë qoftë midis bijve të Eleazarit, qoftë midis bijve të Ithamarit. 6 Shkruesi Shemajahu, bir i Nathaneelit, një Levit i regjistroi në prani të mbretit, të princave, të priftit Tsadok, të Ahimelekut, birit të Abiathsarit, dhe të të parëve të shtëpive atërorë të priftërinje dhe të Levitëve. U hodh në short një shtëpi atërorë pér Eleazarin dhe një tjetër pér Ithamarin. 7 I pari i caktuar nga shorti ishte Jehojaribi, i dyti Jedajahu, 8 i treti Harimi, i katërti Seorimi, 9 i pesti Malkijahu, i gjashti Mijamimi, 10 i shtati Hakotsi, i teti Abijahu, 11 i nënti Jeshua, i dhjeti Shekanjahu,

12 i njëmbëdhjeti Eliashibi, i dymbëdhjeti Jakimi, **13** i trembëdhjeti Hupahu, i katërmëbhjeti Jeshebeabi, **14** i pesëmbëdhjeti Bilgahu, i gjashtëmbëdhjeti Imeri, **15** i shtatëmbëdhjeti Heziri, i tetëmbëdhjeti Hapitsetsi, **16** i nënëtëmbëdhjeti Pethaihahu, i njëzeti Jehezekeli, **17** i njëzetenjëti Jakini, i njëzetedtyi Gamuli, **18** i njëzetreteti Delajahu, i njëzetekatërti Maaziahu. **19** Këto ishin turnet pér shërbimin e tyre kur hynin në shtëpinë e Zotit, sipas normave të caktuara nga Aaroni, ati i tyre, duke iu përbmajur urdhavrave të Zotit, Perëndisë të Izraelit. **20** Sa pér pjesën tjetër të bijve të Levit, të bijve të Amramit, Shubalet; të bijve të Shubalet, Jehdia. **21** Pér Rehabiahan, bijve të Rehabiahanut, ata kishin si të parë Ishshiahun. **22** Pér Itsharitet, ata kishin si të parë Shelomothin: bijtë e Shelomothit kishin Jahathin. **23** Biftë e Hebronit patën si të parë Jeriahan, si të dytë Amariahan, të tretë Jahazielin dhe të katërt Jekomeamin. **24** Nga bijtë e Uzielit të parë kishin Mikahun; nga bijtë e Mikahut, Shamirin; **25** i vëllai i Mikahut, Ishshiahu; nga bijtë e Ishshiahut, Zakarian. **26** Nga bijtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi; biri i Jaaziahut, Beno. **27** Biftë e Merarit me anë të Jaaziahut ishin Beno, Shohami, Zakuri dhe Ibri. **28** Nga Mahli kemi Eleazarin, që nuk pati fëmijë. **29** Nga Kishi, birin e Kishit, Jerahmeelin. **30** Biftë e Mushit ishin Mahli, Ederi dhe Jerimothi. Këta ishin bijtë e Levitëve sipas shtëpisë të tyre atëreore. **31** Edhe këta, ashtu si bijtë e Aaronit, vëllezërit të tyre, hodhën në short në prani të mbretit David, të Tsadokut, të Ahimelekit dhe të parëve të shtëpisë atëreore të priftërinxhje dhe të Levitëve. Të parët e shtëpisë atëreore u trajtuan në të njëjtën ményrë si vëllezërit e tyre të rinj.

25 Pastaj Davidi dhe komandantët e ushtrisë shkëputën nga shërbimi disa nga bijtë e Asafit, të Hemanit dhe të Jeduthunit që të këndonin me frymëzim me qeste, me harpa dhe me cembale. Numri i njerëzve që kryenin këtë shërbim ishte: **2** nga bijtë e Asafit: Zakuri, Josefi, Nethaniahu, Asarelahu, bijtë e Asafit ishin nën drejtimin e Asafit, që i këndonte himnet me frymëzim në bazë të urdhvrave të mbretit. **3** Nga Jeduthuni, bijtë e Jeduthunit: Gedaliahu, Tseri, Jeshajahu, Shimei, Hashabiahu dhe Matihiahu, gjashtë, nën drejtimin e atit të tyre Jezuduthun, që këndonte himne me frymëzim pér të kremltar dhe lëvduar Zotin. **4** Nga Hemanit, bijtë e Hemanit: Bukiahu, Mataniahu, Uzeli, Shebueli, Jerimothi, Hananiahu, Hanani, Eliathahu, Gidalti, Romamt-Ezeri, Joshbekashahu, Malothi, Hothiri dhe Mahaziothi. **5** Tërë këta ishin bijtë e Hemanit, shikusët të mbretit sipas fjalës së Perëndisë pér të ngritur në qell fuqinë e tij. Në fakt Perëndia i kishte dhënë Hemanit katërmëbhjetët bij dhe tri bija. **6** Tërë këta ishin nën drejtimin e atit të tyre pér të kënduar në shtëpinë e Zotit me cembale, dhe me harpa dhe me qeste, pér shërbimin në shtëpinë e Perëndisë. Asafi, Jeduthuni dhe Hemani ishin nën urdhrat e mbretit. **7** Numri i tyre, së bashku me vëllezërit e tyre të ushtruar pér t'i kënduar Zotit, të gjithë me të vërtetë të aftë, ishte dyqind e tetëdhjetë e tetë veta. **8** Pér të caktuar turnin e shërbimit të tyre si të vegjilët ashtu dhe të mëdhenjët, mjeshtrat dhe dishepujt, hoqën me short. **9** I pari i caktuar me short pér Asafin ishte Josefë; i dyti Gedaliahu, me vëllezërit dhe bijtë e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **10** i treti ishte Zakuri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **11** i katërti ishte Jitsri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **12** i pesti ishte Nethaniahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **13** i gjashti ishte Bukiahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **14** i shtati ishte Jesharelahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **15** i teti ishte Jeshajahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **16** i nënëti ishte Mataniahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **17** i dhjeti ishte Shimei, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **18** i

njëmbëdhjeti ishte Azareli, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **19** i dymbëdhjeti ishte Hashabiahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **20** i trembëdhjeti ishte Shubaeli, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **21** i katërmëbhjeti ishte Matithiahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **22** i pesëmbëdhjeti ishte Jerimothi, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **23** i gjashtëmbëdhjeti ishte Hanainahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **24** i shtatëmbëdhjeti ishte Joshbekashahu, me bijtë dhe me vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **25** i tetëmbëdhjeti ishte Hanani, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **26** i nënëtëmbëdhjeti ishte Malothi, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **27** i njëzeti ishte Eliathahu, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **28** i njëzetenjëti ishte Hothiri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **29** i njëzetedtyi ishte Gidalti, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **30** i njëzetreteti ishte Mahaziothi, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; **31** i njëzetekatërti ishte Romamti-Ezeri, me bijtë dhe vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta.

26 Pér klasat e derëtarëve: të Korahitëve, Meshëlemaihu, bir i Koreut, nga bijtë e Asafit. **2** Biftë e Meshëlemaihu ishin Zakaria, djali i parë, Jediaeli i dyti, Zebadiahu i treti, Jathnieli i katërti, **3** Eliami, i pesti, Jehohanani, i gjashti, Eljehoenai i shtati. **4** Biftë e Obed-Edomit ishin Shemajahu, djali i parë, Jehozabadi i dyti, Joahu i treti, Sakari i katërti, Nethaneli i pesti, **5** Amieli i gjashti, Isakari i shtati, Peulthai i teti, sepse Perëndia e kishte bekuar. **6** Shemajahut, birit të tij, i lindën bij që sundonin në shtëpitë e tyre atëreore, sepse ishin njerëz të fortë dhe trima. **7** Biftë e Shemajahut ishin Otni, Rafaeli, Obedi dhe Elzabadi, vëllezërit e të cilëve Elihu dhe Semakiuha ishin njerëz trima. **8** Tërë këta ishin bij të Obed-Edomit; ata, bijtë e tyre dhe vëllezërit e tyre, ishin njerëz të zotë, të fuqishëm dhe të aftë të kryenin shërbimin: gjashtëdhjetë pasardhës të Obed-Edomit. **9** Meshelemaihu pati bij dhe vëllezërit, tetëmbëdhjetë trima. **10** Hosahu, nga bijtë e Merarit, pati si bij: Shimrin, i pari (megjithëse nuk ishte i parëlinduri, i ati e caktoi të parë), **11** Hilkiyahu i dyti, Tebaliahu i treti, Zakarian i katërti: të marrë së bashku bijtë dhe vëllezërit e Hosahut ishin trembëdhjetë. **12** Këtyre klasave të derëtarëve, nëpërmjet të parëve të tyre, por edhe nëpërmjet vëllezërvë të tyre, iu besuan shërbimi në shtëpinë e Zotit. **13** U hodh në short pér çdo portë, qoftë të vegjilë apo të mëdhenjët, sipas shtëpisë atëreore. **14** Pér portën lindore shorti i ra Shelemaihu. Pastaj u hodh shorti pér portën veriore, e cila i ra birit të tij Zakaria, një këshilltar me mend. **15** Porta jugore i ra Obed-Edomit dhe magazinat bijve të tij, **16** Shupimit dhe Osahut i ra në perëndim, me portén e Shalekthit, në rrugën përpjjetë, një postë roje përballë tetrrës. **17** Në krahun lindor qëndronin gjithnjë gjashtë Levitë çdo ditë, në krahun jugor katër çdo ditë, dhe në magazinat nga dy pér secilën prej tyre. **18** Në Parbar, në krahun perëndimor, ishin caktuar katër veta pér rrugën dhe dy pér Parbarin. **19** Këto ishin klasat e derëtarëve të zgjedhur midis bijve të Koreut dhe bijve të Merarit. **20** Nga Levitët, Ahijahu ishte caktuar pér ruajtjen e thesareve të shtëpisë së Perëndisë dhe të thesareve të gjërave të shenjtëruara. **21** Biftë e Ladanit, bijtë e Gershonitëve që rridhnin nga Ladani, të parët e shtëpisë atëreore të Ladanit, Gershonitit, domethënë Jehieli. **22** Biftë e Jehielit, Zethami dhe i vëllai Joeli, ishin caktuar pér ruajtjen e thesareve të shtëpisë të Zotit. **23** Midis Amramitëve, Jitsharitet, Hebronitët dhe Uzielitet, **24** Shebueli, bir i Gershomit, që ishte bir i Moisiut, ishte kryeintendantë i thesareve. **25** Vëllezërit e tij, me anë të Eliezerit, ishin i biri i Rehabiahanu, bir i të cilët ishte Jeshajahu,

bir i tē cilit ishte Joram, bir i tē cilit ishte Zikri, bir i tē cilit ishte Shalomithi. **26** Ky Shalomith dhe vellezërit e tij ishin caktur pér rruajjen e tē gjitha thesareve tē gjérave të shenjtë që mbreti David, tē parët e shtëpive atërore dhe komandantët e ushtrisë kishin shenjtëruar. **27** Ata kishin shenjtëruar një pjesë të plakës që kishin shtënë në dorë gjatë luftës pér tē mbajtur shtëpinë e Zotit. **28** Përveç kësaj tē gjitha ato që ishin shenjtëruar nga Samueli, shikuesi, nga Sauli, bir i Kishit, nga Abneri, bir i Nerit dhe nga Joabi, bir i Tserujahut, dhe çdo gjë tjetër e shenjtëruar nga cilido qoftë ishte nën përgjegjësinë e Shalomithit dhe tē vellezërvë tē tij. **29** Ndër Jitsharitet, Kenajahu dhe bijtë e tij ishin të ngarkuar me punët e jaftme të Izraelit, në cilësinë e tyre si magjistratë dhe si gjyqtarë. **30** Ndër Hebronitet, Hashabiahu dhe vellezërit e tij, një mijë e shtatëqind trima, u caktuan të mbikqyrn Izraelin, këndej Jordanit, në perëndim, në tē tëra çështjet e Zotit dhe tē shërbimit tē mbretit. **31** Jerijahu ishte i pari i Hebroniëve, sipas brezave të shtëpive të tyre atërore. Në vitin e dyzetë tē mbretërimit të Davidit u bënë kërkime dhe u gjetën midis tyre njerez tē fortë dhe trima në Jazer të Galaadit. **32** Vellezërit e tij ishin dy mijë e shtatëqind trima, tē parë tē shtëpive atërore. Mbreti David u besoi atyre mbikqyrjen e Rubenitëve, të Gaditëve, të gjysmës së fisit të Manasit pér tē gjitha gjérat që kishin tē bënин me Perëndinë dhe me punët e mbretit.

27 Dhe tani ja, bijtë e Izraelit, sipas numrit tē tyre, tē parëve tē shtëpive atërore, komandantëve tē mijësheve dhe tē qindësheve dhe tē oficerëve tē tyre në shërbim tē mbretit pér tē gjitha ato që. **2** Në krye tē divizionit tē parë, gjatë muajit tē parë, ishte Jashobeami, bir i Zabdielit, dhe divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **3** Ai ishte nga bijtë e Peretsit dhe komandant i tē gjithë oficerëve tē ushtrisë gjatë muajit tē parë. **4** Në krye tē divizionit tē muajit tē dytë ishte Dodai, Ahohiti; në divisionin e tij oficeri më i rëndësishëm ishte Miklothi; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **5** Komandanti i divizionit tē tretë pér muajin e tretë ishte Benajahu, bir i priftit Jehojada; ai ishte komandant dhe divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **6** Benajahu ishte një trim midis tē tridhjetëve dhe ishte i pari i tē tridhjetëve; në divisionin e tij ndodhej edhe i biri i tij Amizabadi. **7** Komandanti i katërt pér muajin e katërt ishte Asaheli, vëllai i Joabit; pas tij vinte i biri, Zebadiah; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **8** Komandanti i pestë pér muajin e pestë ishte komandanti Shamhuth, Izrahiti; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **9** Komandanti i gjashtë pér muajin e gjashtë ishte Ira, bir i Ikeshit, Tekoitit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **10** Komandanti i shtatë pér muajin e shtatë ishte Heletsi, Peloniti, nga bijtë e Efraimit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **11** Komandanti i tetë pér muajin e tetë ishte Sibekai, Hushathiti, nga Zarhitët; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **12** Komandanti i nëntë pér muajin e nëntë ishte Abiezeri nga Anatothi, një Beniaminit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **13** Komandanti i dhjetë pér muajin e dhjetë ishte Mahara nga Netofa, nga Zerahitet; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **14** Komandanti i njëmbëdhjetë pér muajin e njëmbëdhjetë ishte Banajahu nga Pirathoni, një nga bijtë e Efraimit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **15** Komandanti i dymbëdhjetë pér muajin e dymbëdhjetë ishte Heldai nga Netofa, prej familjes së Othnielit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **16** Përveç këtyre, tē parët e fiseve tē Izraelit ishin këta që vijojnë: i pari i Rubenitëve ishte Eliezeri, bir i Zikrit; i pari i Simeonitëve, Shefatiahu, bir i Maakahut; **17** i pari i Levitëve, Hashabiahu, bir i Kemuelit; i pari i Aaronit, Tsadoku; **18** i pari i Judës, Elihu, një ndër

vellezërit e Davidit, i pari i Isakarit, Omri, bir i Mikaelit; **19** i pari i Zabulonit, Ismajahu, bir i Obadiahut, i pari i Neftalit, Jerimothi, bir i Azrieli; **20** i pari i bijve tē Efraimit, Hoshea, bir i Azariahut, i pari i gjysmës së fisit tē Manasit, Joeli, bir i Pedajahut; **21** i pari i gjysmës së fisit tē Manasit në Galaad, Ido, bir i Zakarias; i pari i Beniaminit, Jaasieli, bir i Abnerit; **22** i pari i Danit, Azareeli, bir i Jerohamit. Këta ishin tē parët e fiseve tē Izraelit. **23** Por Davidi nuk bëri regjistrimin e atyre që ishin më pak se njëzet vjeç, sepse Zoti i kishte thënë që do ta shumëzonte Izraelin si jetet e qillit. **24** Joabi, bir i Tserujahut, kishte filluar regjistrimin e popullsisë por nuk e kishte përfunduar; prandaj zëmërimi i Zotit goditi Izraelin dhe numri i tē regjistruarve nuk u përshti në Kronikat e mbretit David. **25** Azmavethi, bir i Adielit, ishte ngarkuar me thesaret e mbretit; Jonathani, bir i Uziahut, ishte ngarkuar me thesaret që ndodheshin në fshatrat, njoqtet dhe në kalatë; **26** Ezri, bir i Kelubit, ishte caktuar pér punonjësit që punonin tokën; **27** Shime i nga Ramahu ishte caktuar pér vreshtat; Zabdihu i Sefamit ishte caktuar pér prodhimin e vreshtave që depozitohej në kantina; **28** Baal-Hanani nga Gederi ishte caktuar pér ullishtet dhe pér fiqtë e egjipit që ndodheshin në fushë; Joashi ishte caktuar pér depozitat e vajit; **29** Shitrai nga Sharoni ishte caktuar pér kopetë që kullotin në Sharon; Shafati, bir i Adlait, ishte caktuar pér kopetë që ndodheshin në lugnat; **30** Obili, Ismaeliti, ishte caktuar pér devetë; Jehdejahu nga Merenothi merrej me gomarët; **31** Jazizi, Hagariti, ishte caktuar me kopetë e bagëtive të imta. Tërë këta ishin administratorët tē pasurive tē mbretit David. **32** Jonathani, ungji i Davidit, ishte këshilltar, njeri i zgjuar dhe shkrues; Jehieli, bir i Hakmonit, rrinte me bijtë e mbretit; **33** Ahitofeli ishte këshilltar i mbretit; Hushai, Arkiti, ishte mik i mbretit. **34** Ahithofelit i zunë vendin Jehojada, bir i Benayahut, dhe Abiathari; komandant i ushtrisë së mbretit ishte Joabi.

28 Davidi mblodhi në Jeruzalem téré krerët e Izraelit, tē parët e fiseve, komandantët e divizioneve që ishin në shërbim tē mbretit, komandantët e mijëshëvë, komandantët e qindëshëvë, administratorët. **2** Pastaj mbreti David u ngrit në këmbë dhe tha: "Më dëgjoni, o vellezërit tē mi dhe o populli im! Unë kisha në zemër tē ndërtoja një shtëpi paqeje pér arkën e besëlidhjes tē Zotit, pér mbështetësen e këmbëvë tē Perëndisë tonë, dhe kisha bëre përgatitje pér ta ndërtuar. **3** Por Perëndia më tha: "Ti nuk do tē ndërtosh një shtëpi në emrin tim, sepse ke qenë një njeri lufte dhe ke derdhur gjak". **4** Megjithatë Zoti, Perëndia i Izraelit, më ka zgjedhur mua nga tērë shtëpia e atit tim, që tē bëhem mbret i Izraelit pérjetë. Në fakt ai ka zgjedhur Judën si princ, dhe në shtëpinë e Judës shtëpinë e atit tim dhe midis bijve tē atit tim i ka pëlqyer tē më bëjë mua mbret tē tē gjithë Izraelit. **5** Midis tērë bijve tē mi (sepse Zoti më ka dhënë shumë fëmijë) ai ka zgjedhur birin tim Salomon, që tē ulet në froni e mbretërisë tē Zotit mbi Izraelin. **6** Ai më tha: "Do tē jetë biri yt Salomon ai që ka pér tē ndërtuar shtëpinë time dhe oborret e mia, sepse kam zgjedhur atë si djalin tim, dhe unë do tē jem pér atë si një baba. **7** Do ta bëj tē qëndrueshme pérjetë mbretërinë tē një rast se u përmbyhet në mënyrë tē vendosur urdhërimeve dhe dekreteve tē mia, ashtu si po bën sot". **8** Kështu, pra, përparrë téré Izraelit, asamblesë së Zotit, dhe përparrë Perëndisë tonë që na dëgjon, zbatoni dhe kërkoni téré urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që tē mund ta zotëroni këtë vend tē mirë dhe t'ia lini si trashëgimi bijve tuaj mbas jush, pérjetë. **9** Ti Salomon, biri im njihe Perëndinë e atit tênd dhe shërbjeti me gjithë zemër dhe me shpirt vullnetmirë, sepse Zoti heton tē gjitha zemrat dhe kupton téré qëllimet e mendimeve. Në rast se ti e kërkoni, ai do tē tē lërrët ta gjesh; por në rast se ti e braktis, ai do tē hedhë poshtë pérjetë.

10 Tani ki parasysh që Zoti tē ka zgjedhur pēr tē ndërtuar një shtëpi si shenjtërore; tregohu i fortë dhe futju punës!". **11** Atëherë Davidi i dha birit tē tij Salomonit projektin e portikut tē tempullit, të godinave tē tij, të dhomave tē tij, të thesareve tē tij, të dhomave tē sipërme, të dhomave të brendshme dhe tē vendit të pajtuesit, **12** si dhe projektin e tē gjitha gjërave që kishte nē mendje pēr Frymën lidhur me oborret e shtëpisë tē Zotit, me tē gjitha dhomat anësore, me thesaret e shtëpisë së Perëndisë dhe me thesaret e sendeve tē shenjtëruara, **13** me klasat e priftërinjve dhe tē Levitëve, me tērë punën lidhur me shërbimin e shtëpisë tē Zotit dhe me tē gjitha veglat e nevojishme pēr shërbimin e shtëpisë tē Zotit. **14** I dha arin duke treguar peshën e sendeve prej ari, pēr tē gjitha veglat që përdoren në çdo lloj shërbimi, dhe argjendin duke treguar peshën e tē gjitha veglave prej argjendi, pēr tē gjitha veglat qē përdoren në çdo lloj shërbimi. **15** I dha gjithashtu peshën e arit pēr shandanët prej ari dhe pēr llambat e tyre prej ari, duke treguar peshën e çdo shandani dhe tē llambave tē tij, dhe peshën e argjendit pēr shandanët prej argjendi, duke treguar peshën e çdo shandani dhe tē llambave tē tij, sipas përdorimit tē çdo shandani. **16** I dha gjithashtu, duke treguar peshën, arin pēr tryezat e bukëve tē paraqitjes, pēr çdo tryezë, dhe argjendin pēr tryezat prej argjendi, **17** dha arin e kulluar pēr pirunët e mëdhenj, pēr legenët e vegjël dhe pēr kupat, dha arin, duke treguar peshën pēr kupat prej ari, pēr çdo kupë, dhe argjendin, duke treguar peshën pēr kupat prej argjendi, pēr çdo kupë. **18** I dha gjithashtu ar tē kulluar pēr altarin e temjanit, duke treguar peshën, dhe pēr modelin e qerres, domethënë, kerubinët prej ari qē hapnin krahët dhe mbulonin arkën e besëlidhjes tē Zotit. **19** "Tërë kjo", tha Davidi, "m'u dha e shkruar nga dora e Zotit, qē më bëri tē kuptoj tērë punimet e këtij projekti". **20** Davidi i tha pastaj tē birit Salomon: "Ji i fortë dhe trim, përvishju punës, mos ki frikë dhe mos u trondit, sepse Zoti Perëndi, Perëndia im, do tē jetë me ty. Ai nuk do tē lërë dhe nuk do tē braktisë deri sa tē mbarosh tērë punën pēr shërbimin e shtëpisë tē Zotit. **21** Dhe ja klasat e priftërinjve dhe tē Levitëve pēr tērë shërbimin e shtëpisë së Perëndisë; përvëç kësaj, pēr çdo punë do tē kesh nē dispozicion lloj lloj specialistësh vullnetmirë, nē çdo veprimitari; edhe kërët edhe tērë populli do tē jenë plotësish nēn urdhrat e tua".

29 Pastaj mbreti David i tha tērë asamblesë: "Salomoni, biri im, i vetmi qē Perëndia ka zgjedhur, është akoma i ri dhe i pa përvojë, ndërsa vepra është e madhe, sepse ky pallat nuk i është caktuar një njeriu, por Zotit Perëndi. **2** Me tē gjitha mundësitet e mia kam përgatitur pēr shtëpinë e Perëndisë tim ar pēr sendet prej ari, argjend pēr sendet prej argjendi, bronz pēr sendet prej bronzi, hekur pēr sendet prej hekur, dru pēr sendet prej druri, gurë oniski dhe gurë pēr t'u ngallmuar, gurë brillanti dhe me ngjyra tē ndryshme, lloj lloj gurësh tē qmuar dhe mermer nē një sasi tē madhe. **3** Përvëç kësaj, duke qenë se e kam vendosur dashurinë time mbi shtëpinë e Perëndisë tim, përvëç asaj qē kam përgatitur pēr shtëpinë e shenjtërores, i dhuroj shtëpisë së Perëndisë tim thesarin tim personal prej ari dhe argjendi: **4** tre mijë talenta ari, nga ari i Ofirit, dhe shtatë mijë talenta argjendi tē kulluar pēr tē veshur muret e shenjtërores, **5** ari pēr sendet prej ari, argjendi pēr sendet prej argjendi dhe pēr tē gjitha punimet qē duhet tē kryhen nga zejtari tē shkathët. Kush është sot i gatshëm ta mbushë dorën e tij pēr t'a kushtuar Zotit?". **6** Atëherë tē parët e shtëpisë atëre, kërët e fiseve tē Izraelit, komandantët e mijëshëve dhe tē qindëshëve, administratorët e punëve tē mbretit bënë oferta vullnetare, **7** dhe dhanë pēr punimin e shtëpisë së Perëndisë pesë mijë talenta ari, dhjetë mijë darika ari, dhjetë mijë talenta argjendi, tetëmbëdhjetë talenta prej bronzi dhe njëzqind mijë

talenta prej hekuri. **8** Kushdo qē zotëronte gurë tē qmuar, i dorëzoj nē duart e Jehielit, Gershonit, me qëllim qē tē hynin nē thesarin e shtëpisë tē Zotit. **9** Populli u gëzua nga ofertat e tyre vullnetare, sepse i kishin bërë këto oferta Zotit me gjithë zemër; edhe mbreti David u gëzua shumë. **10** Kështu Davidi bekoi Zotin përpara tērë asamblesë dhe tha: "I bekuar je ti, o Zot, Perëndi i Izraelit, ati ynë, pēr gjithë amshimin. **11** Jotja, o Zot, është madhështia, fuqja, lavdia, shkëlqimi, madhëria, sepse gjithshka qē është nē qill dhe mbi tokë është jotja. E jotja o Zot është mbretëria, dhe ti ngrihesh sovran mbi gjithshka. **12** Nga ti vijnë pasuria dhe lavdia; ti sundon mbi gjithçka; nē dorën tēnde janë forca dhe fuqia, dhe ti ke fuqinë pēr tē bërë tē madhi dhe pēr t'u dhënë forcë tē gjithëve. **13** Prandaj ne, o Perëndia ynë, tē falenderojmë dhe kretnojmë emrin tēnd tē lavdishëm. **14** Po kush jam unë dhe kush është pullli im qē jemi nē gjendje tē ofrojmë gjithçka nē mënyrë spontane? Nē tē vërtetë tē gjitha gjérat vijnë nga ti, dhe nē tē kemi kthyer thjesht atë qē kemi marrë nga dora jote. **15** Sepse ne jemi tē huaj dhe shtegtarë përpara teje ashtu si qenë etërit tanë. Ditët tonë mbi tokë janë si një hije dhe nuk ka shpresë. **16** O Zot, Perëndia ynë, tērë ky bollëk gjërash qē kemi përgatitur pēr tē ndërtuar një tempull ty, nē emrin tēnd tē shenjtë, vjen nga dora jote, është e téra jotja. **17** Unë e di, o Perëndia im, qē ti provon zemrën dhe gjëzohesh kur sheh sjelljen e drejtë. Prandaj nē drejtësinë e zemrës sime tē kam ofruar nē mënyrë spontane tērë këto gjëra; dhe tanj shoh me gjëzim qē populli yt, qē është këtu i pranishëm, bën ofertat e tij nē mënyrë spontane. **18** O Zot, Perëndi i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, i etërv tanë, ruaj gjithnjë këto prije dhe mendime nē zemrën e popullit tēnd dhe drejto zemrat e tyre nga ti; **19** dhe jepi Salomonit, birit tim, një zemër tē ndershme, qē ai tē respektojë uredhërimet, porositë dhe statutet e tua, qē tē bëjë tērë këto gjëra dhe tē ndërtojë tempullin pēr tē cilin kam bërrë përgatitjet". **20** Pastaj Davidi i tha tērë asamblesë: "Tani bekoni Zotin, Perëndinë tuaj". Atëherë tērë asambleja bekoi Zotin, Perëndinë e etërv tē tyre; u përkulen dhe ranë përbmys përpara Zotit dhe mbretit. **21** Tē nesërmen bënë flimje pēr Zotin dhe i ofruan olokauste: një mijë dema tē vegjël, një mijë desh, një mijë qengjia me libacionet përkatëse dhe flimje tē shumta pēr tērë Izraelin. **22** Atë ditë hëngrën dhe pinë me gjëzim tē madh para Zotit; dhe pēr herë tē dytë e shpalën mbret Salomonin, birin e Davidit dhe e vajosën përpara Zotit qē tē ishte princ, dhe Tsadokun qē tē ishte prift. **23** Pastaj Salomon u ul nē froni n e Zotit si mbret nē vend tē Davidit, atit tē tij, ai pati mbarësi dhe tērë Izraeli i bind. **24** Gjithë kërët, trimat dhe tērë bijtë e mbretit David iu nënshtuan mbretit Salomon. **25** Kështu Zoti e bëri shumë tē madh Salomonin përpara tērë Izraelit dhe i dha një madhështi mbretërore qē asnjë mbret para tij nē Izrael nuk e kishte pasur kurrë. **26** Davidi, bir i Isait, mbretëronte mbi tērë Izraelin. **27** Ai mbretëroi dyzet vjet mbi Izraelin: shtatë vjet nē Hebron dhe tridhjet e tre vjet nē Jeuzalem. **28** Vdiq shumë plak, i ngopur me ditë, me pasuri dhe lavdi. Nē vend tē tij mbretëroi i biri, Salomoni. **29** Trimëritë e mbretit David, si tē parat ashtu dhe tē fundit, janë shkruar nē librin e shikuesit Samuel, nē librin e profetit Nathan dhe nē librin e shikuesit Gad, **30** me tē gjitha ato gjëra qē kanë tē bëjnë me mbretërinë e tij, me fuqinë e tij dhe me tē gjitha ngjarjet qē i ndodhën atij, Izraelit dhe tērë mbretëritë vendeve tē tjera.

2 i Kronikave

1 Salomoni, bir i Davidit, u forcua shumë në mbretërini e tij, dhe Zoti, Perëndia i tij, qe me të dhe e bëri jashtëzakonisht të madh. **2** Salomoni i foli tërë Izraelit, komandantëve të mijesheve dhe të qindsheve, gjyqtarëve, tërë princave të të gjithë Izraelit, të parëve të shtëpive atëre. **3** Pastaj Salomoni bashkë me tërë asambleën shkoi në vendin e lartë, që ishte në Gabaon, sepse aty ndodhej çadra e mbledhjes së Perëndisë që Moisiu, shërbëtori i Zotit, kishte ndërtuar në shkertëtirë. **4** Arkën e Perëndisë, përkundrazi, Davidi e kishte mbartur nga Kirjath-Jearimi në vendin që kishte përgatitur për të; në të vëretë ai kishte ngritur për të një çadër në Jeruzalem. **5** Altarin prej bronzi, që e kishte bërë Betzaleeli, bir i Urit, që ishte bir i Urit, e vendosi përpresa tabernakullit të Zotit. Salomoni dhe asambleja shkuante për të kërkuan Zotin. **6** Atje Salomoni u ngjit në altarin prej bronzi përpresa Zotin, që ishte në çadrën e mbledhjes, dhe mbi të ofroi një mijë olokauste. **7** Atë natë Perëndia iu shfaq Salomonit dhe i tha: "Më kérko atë që do dhe unë do të ja". **8** Salomoni iu përgjigj Perëndisë: "Tí je treguar shumë dashamires me Davidin, atin tim, dhe më ke bërë mua të mbretëroj në vend të tij. **9** Tani, o Zot Perëndi, u realizofte premtimi që që i ke bërë Davidit, atit tim, sepse ti me ke bërë mbret mbi një popull të madh si pluhuri i tokës! **10** Më jep, pra, dituri dhe zgjuarsi, që të mund të hyj dhe të dal para këtij populli, sepse kush mund ta qeverisë, vallë, këtë popull të madh tindin?". **11** Perëndia i tha Salomonit: "Me qenë se kjo ishte gjëja që kishte në zemër dhe nuk më ke kërkuan as pasuri, as mall, as lavdi, as jetën e armiqve të tu dhe as jetë të gjatë, por kërkove për vete diturin dhe zgjuarsin që të mund të qeverisësh popullin tim mbi të cilin të vura mbret, **12** dituria dhe zgjuarsia të janë dhënë. Përveç tyre do të të jap pasuri, mall dhe lavdi, të cilat nuk i ka pasur asnjë mbret para teje dhe nuk do t'i ketë asnjë pas teje". **13** Salomoni u kthye pastaj nga vendi i lartë që ishte në Gabaon, nga çadra e mbledhjes, në Jeruzalem, dhe mbretëroi mbi Izraelin. **14** Salomoni grumbulloi qerre dhe kalorës, dhe pati një mijë e katërqind qerre dhe dympbëdhjetë mijë kalorës, të cilët i vendosi në qytetet e verreve dhe pranë mbretit në Jeruzalem. **15** Mbreti veproi gjithashtu në mënyrë të tillë që në Jeruzalem argjendi dhe ari të ishin të rëndomtë si gurët, dhe këdrat të bollshëm si fiku i Egjiptit në fushë. **16** Kuajt e Salomonit importoheshin nga Egjipti dhe nga Kue; tregtarët e mbretit shkonin t'i merrnin në Kue me një çim të caktuar. **17** Ata sillnin dhe importonin nga Egjipti një qerre për gjashtëqind sikla argjendi dhe një kalë për njëqind e pesëdhjetë. Kështu, me anë të këtyre tregtarëve, ua eksportonin tërë mbretërvë të Hiteve dhe të Sirisë.

2 Pastaj Salomoni vendosi të ndërtojë një tempull në emër të Zotit dhe një pallat për vete. **2** Salomoni rekrutoi shtatëdhjetë mijë burra që të mbartnin pesha, tetëdhjetë mijë të nxirrin Gurë në malat dhe tre mijë e gjashtëqind veta për t'i mbikqyrur. **3** Pastaj Salomoni i coi fjalë Hiramat, mbretit të Tiro: "Ashtu si ke bërë me Davidin, atin tim, të cilët i dërgove kedra për të ndërtuar një shtëpi në të cilën të banonte, bëj të njëjtën gjë me mua. **4** Ja unë jam duke ndërtuar një tempull në emër të Zotit, Perëndisë tim, për t'ia kushtuar atij, për të djegur para tij temjan erëmirë, për të eksposuar vazhdimit bukët e paraqitjes dhe për të ofruar olokauste në mëngjes dhe në mbrëmje, të shtunave, kur të ketë hënë të re dhë në festat e caktuara nga Zoti, Perëndia ynë. Ky është një ligj i përjetshëm për Izraelin. **5** Tempulli që unë do të ndërtoj do të jetë i madh, sepse Perëndia ynë është më i madh se tërë perënditë e tjera. **6** Po kush do të jetë në gjendje t'i ndërtojë një tempull me qenë se qjetë dhe qjetë e qieje nuk janë në gjendje ta nxenë? E kush jam unë që t'i ndërtoj një tempull, qoftë edhe

vetëm për të djegur temjan para tij? **7** Prandaj dërgomë tani një njeri të shkathët që dë të punojë arin, argjedin, bronzin, hekurin, purpurin, të kuqen flakë, ngjyrë vjollcën dhe që të dijë të bëjë çdo lloj prerjesh, duke punuar bashkë me specialistët që janë pranë meje në Judë dhe në Jeruzalem, dhe që ati im David ka përgatitur. **8** Dërgomë edhe nga Libani dru kedi, qiparisi dhe santali, sepse e di që shërbëtorët e tu janë të aftë të presin drurin e Libanit; dhe ja, shërbëtorët e mi do të punojnë bashkë me shërbëtorët e tu, **9** për të më përgatitur lëndë druri me shumicë, sepse tempulli që dë të ndërtoj dë tjetë i madh dhe i mrekullueshëm. **10** Dhe shërbëtorëve të tu që dë të rrëzojnë dhe do të presin drurët unë do t'u jaq njëzet mijë kore gruri, njëzet mijë kore elbi, njëzet mijë bate verë dhe njëzet mijë bate vaji". **11** Dhe Hiram, mbret i Tiros, u përgjigj me një shkrim, që i dërgoi Salomonit: "Me qenë se Zoti e do popullin e tij, të ka caktuar mbret mbi tè". **12** Hiram thoshte gjithashtu: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që ka bërë qjetë dhe tokën, sepse i ka dhënë mbretit David një bir të urtë, shumë të zgjuar dhe të aftë, që do të ndërtojë një tempull për Zotin dhe një pallat mbretëror për vete! **13** Unë po të dërgoj një njeri të shkathët dhe të ditur të atit tim Hiram, që është **14** bir i një gruaje nga bijat e Danit, ndërsa i ati ishte një njeri nga Tiro. Ai di të punojë arin, bronzin, hekurin, gurin, drurin, purpurin dhe ngjyrë vjollcën, të kuqe flakë, pëlhurën e hollë dhe di të bëjë çdo prerje dhe çdo lloj vizatimi që i besohet. Ai do të punojë me specialistët e tu dhe me specialistët e zotit tim David, atit tênd. **15** Tani, pra, imzot le t'u dërgojë shërbëtorëve të tij grurin, elbin, vajin dhe verën, që u premtoj; **16** dhe ne do të presim téré drurët e Libanit për të cilat ke nevojë; do t'i sjellin me trap nëpër det deri në Jafo dhe ti do t'i mbartësh në Jeruzalem". **17** Salomoni regjistroi tërë të huajt që ndodheshin në vendin e Izraelit, mbas regjistrimit që kishte bërë Davidi, i ati; ata ishin njëqind e pesëdhjetë e tre mijë e gjashtëqind veta, **18** dhe mori shtatëdhjetë mijë prej tyre për të mbartur pesha, tetëdhjetë mijë për të prerë gurë në mal dhe tre mijë e gjashtëqind mbikqyrës që ta bënin popullin të punonte.

3 Salomoni filloj pastaj ndërtimin e shtëpisë të Zotit, në Jeruzalem mbi malin Moriah, aty ku Zoti i ishte shfaqur Davidit, atit të tij, në vendin që Davidi kishte përgatitur në lëmin e Ornanit, Jebuseut. **2** Ai filloj të ndërtojtë ditën e dytë të muajit të dytë të vitit të katër të mbretërimit të tij. **3** Këto janë përmasat e themelive që hodhi Salomoni për ndërtimin e shtëpisë së Perëndisë. Gjatësia ishte gjashtëdhjetë kubitë (në kubitë të masës së vjetër) dhe gjëresia njëzet kubitë. **4** Portiku përpëra tempullit ishte njëzet kubitë i gjatë, duke barazuar kështu gjatësinë e tempullit, dhe ishte i lartë njëqind e njëzet kubitë. Ai e veshi nga brenda me ar të kulluar. **5** E veshi sallën e madhe me dru qiparisi, pastaj e veshi me ar të kulluar dhe mbi të gdhendi degë palme dhe zinxhirë të vegjël. **6** Përveç kësaj e zburyoi sallën me gurë të çmuar si ornament; dhe ari ishte ai i Parvaimit. **7** Veshi gjithashtu me ar tempullin, trarët, prajjet, muret dhe portat; dhe mbi muret gdhëndi kerubinë. **8** Pastaj ndërtoi vendin shumë të shenjtë. Ky ishte njëzet kubitë i gjatë, duke barazuar kështu gjatësinë e tempullit, dhe njëzet kubitë i gjatë. E veshi me ar të kulluar me një vlerë prej gjashtëqind talentash. **9** Pesha e arit për gozhat që pesëdhjetë sikla. Veshi me ar edhe dhomat e sipërme. **10** Në vendin shumë të shenjtë bëri dy kerubinë të gdhëndur dhe i veshi me ar. **11** hapësira e krahëve të kerubinëve ishte njëzet kubitë; një krah i një kerubini, i gjatë pesë kubitë, prekte murin e tempullit, ndërsa krahu tjetër, gjithashtu i gjatë pesë kubitë, prekte krahu e kerubinit të dytë. **12** Njeri krah i kerubinit të dytë, i gjatë pesë kubitë, prekte murin e tempullit, ndërsa tjetri i gjatë gjithashtu pesë kubitë, prekte krahu e kerubinit tjetër. **13** Krahët e hapur të këtyre kerubinëve ishin

njëzet kubitë të gjatë. Ata qëndronin drejt në këmbë me fytyrë të kthyer nga pjesa e brendshme e tempullit. **14** Ai bëri gjithashtu velin me fill njyrrë vjollcë të purprt, të kuqe flakë dhe me pëlhurë të hollë, dhe mbi to qëndisën kerubinë. **15** Përparrë tempullit bëri dy shtylla të larta tridhjetë e pesë kubitë; kapiteli në majë të çdo shtylle ishte pesë kubitë. **16** Bëri gjithashtu zinxhira të vegjël, si ato që ishin në shenjtërore dhe i vendosi në majë të shtyllave; pastaj bëri një mijë shegë dhe i vuri mbi zinxhirët e vegjël. **17** Pastaj ngriti shtyllat përparrë tempullit, njerën në të djathtë dhe tjetrën në të majtë; të djathtëne e quajti Jakin dhe të majtën Boaz.

4 Pastaj bëri një altar prej bronzi të gjatë njëzet kubitë, të gjërë njëzet kubitë dhe të lartë dhjetë kubitë. **2** Bëri gjithashtu një det prej metali të shkrirë, në formë rrethi, që nga një cep në cepin tjetër ishte dhjetë kubitë; lartësia e tij ishte pesë kubitë dhe rrethi i tij tridhjetë kubitë. **3** Poshtë buzës kiske figura të ngjashme me qetë, dhjetë për çdo kubit, që rrethonin detin nga çdo anë. Qetë, të vendosur në dy radhë, ishin derdhur bashkë me detin. **4** Ky mbështetej mbi dymbëdhjetë qe, nga të cilët tre shikonin nga veriu, tre nga perëndimi, tre nga jugu dhe tre nga lindja. Deti ishte vendosur mbi ta dhe pjesët e tyre të pasme ishin kthyer nga ana e brendshme. **5** Ai kiske trashësinë e një pëllëmbe; buza e tij ishte bërë si buza e një kupe, si lulja e një zambaku; deti mund të përbante deri tre mijë bate. **6** Bëri edhe dhjetë enë për pastrim dhe i vendosi pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë; në to laheshin gjérat që i përkisnin olokaustit; në det laheshin përkundrazi priftërinjtë. **7** Bëri dhjetë shandane prej ari, sipas normave të caktuara, dhe i vendosi në tempull, pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë. **8** Bëri dhjetë tryeza dhe i vendosi në tempull pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë. Bëri gjithashtu njëqind kupa prej ari. **9** Pastaj bëri oborrin e priftërinjve dhe oborrin e madh me portat e tij të veshura me bronz. **10** Pas kësaj e vendosi detin nga krahu i djathtë, në drejtim të juglindjes. **11** Hirami bëri gjithashtu enët, lopatëzat dhe legenët e vegjël. Kështu Hirami përfundoi punën që duhet të bënte për mbretin Salomon në shtëpinë e Perëndisë; **12** dy shtyllat, dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave, dy rrjetëzat për të mbuluar dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave, **13** katërqind shegë për rrjetëzat (dy radhë shegësh për çdo rrjetëz me qellim) që të mbulohen dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave). **14** Bëri edhe qerrëzat dhe enët e mëdha mbi qerrëzat, **15** detin, një të vetëm, dhe dymbëdhjetë qetë nën detin, **16** si edhe enët, lopatëzat, pironut dhe të gjitha sendet e tyre, që mjeshtri Hiram i bëri prej bronzi të shndritshém për mbretin Salomon, për shtëpinë e Zotit. **17** Mbreti i shkrua në fushën e Jordanit, në një tokë argjilore, midis Sukothit dhe Tseredahut. **18** Salomoni i bëri këto vegla në një sasi kaq të madhe, sa që pesha e bronxit nuk u përcaktua dot. **19** Kështu Salomoni përgatiti të gjitha orënditë për shtëpinë e Perëndisë; altarin prej ari dhe tryezat mbi të cilat vendoseshin bukët e paraqitjes, **20** shandanët me llambat e tyre prej ari të kulluar që duhet të ndizeshin sipas normës së caktuar para shenjtërores; **21** lulet, llambat dhe veglat në formë gërshtëre prej ari; ishin prej ari shumë të kulluar; **22** thikat, legenët, kupat dhe mangallët prej ari të kulluar. Sa për hyrjen e tempullit, portat e brendshme që të conin në vendin shumë të shenjtë dhe portat që të futnin në anijatën e tempullit ishin prej ari.

5 Kështu u përfundua tërë puna që Salomoni kiske urdhëruar për shtëpinë e Zotit. Atëherë Salomoni solli tërë gjérat që i ati kiske shenjtëruar: argjendin, arin dhe të gjitha veglat, dhe i futi në thesaret e shtëpisë së Perëndisë. **2** Atëherë Salomoni mblodhi në Jeruzalem pleqtë e Izraelit dhe të gjithë kërët e fiseve, princat e familjeve atërorë të bijve të Izraelit, për ta çuar lart arkën e besëlidhjes të Zotit nga qyteti i Davidit, domethënë nga Sioni. **3**

Tërë burrat e Izraelit u mblodhën rreth mbretit për festën që binte në muajin e shtatë. **4** Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën dhe Levitët morën arkën. **5** Ata e quan lart arkën, çadrën e mbledhjes dhe të gjitha përdorëset e shenja që ndodheshin në çadër. Këto gjëra i mbartën priftërinjtë dhe Levitët. **6** Mbreti Salomon dhe tërë asambleja e Izraelit, e mbledhur rreth tij, u grumbulluan rreth arkës dhe flijuan një sasi kaq të madhe dhënhsh dhe lopësh që nuk mund të numëroheshin as të llogariteshin. **7** Priftërinjtë e quan pastaj arkën e besëlidhjes të Zotit në vendin e vet, në shenjtëroren e tempullit, në vendin shumë të shenjtë, nén krahët e kerubinëve. **8** Në fakt kerubinët i shtrin krahët mbi vendin e arkës dhe mbulonin nga lart arkën dhe shfurat e saj. **9** Shfurat ishin aq të gjata sa që skajet e tyre në arkë mund të shiheshin përballë vendit shumë të shenjtë, por nuk dukeshin që jashtë. Ato kanë mbetur atje deri ditën e sotme. **10** Në arkë nuk kiske asgjë tjeter veç dy pllakave që Moisiu kiske vendosur në malin Horeb, kur Zoti lidhi një besëlidhje me bijtë e Izraelit, kur këta kishin dalë nga Egjipti. **11** Tani, ndërsa priftërinjtë dilnin nga vendi i shenjtë (tërë priftërinjtë e pranishëm në të vërtetë ishin shenjtëruar pa respektuar rendin e klasave, **12** dhe tërë Levitët këngëtarë, Asafi, Hemani, Jeduthuni, bijtë dhe vëllezërit e tyre, të veshur me li të bardhë, me cembale, harpa dhe qeste në dorë rrinin më këmbë në lindje të altarit, dhe bashkë me ta njëqind e njëzet priftërinjtë që u binin borive) **13** dhe kur trumbarët dhe këngëtarët si një njeri i vetëm bënë të dégjohet bashkarisht zëri i tyre për të lëvduar dhe për të kremluar Zotin dhe e ngritet zërin në tingullin e borive, të cembaleve dhe të veglave të tjera muzikore dhe lëvduan Zotin: "Sepse éshtë i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon në përfjetësi", ndodhi që shtëpia, shtëpia e Zotit, u mbush me një re, **14** dhe priftërinjtë nuk mundën të rrinin për të shërbyer për shkak të resë, sepse lavdia e Zotit mbushtë shtëpinë e Perëndisë.

6 Atëherë Salomoni tha: "Zoti ka shpallur se do të banojë në renë e dëndur. **2** Dhe unë kam ndërtuar për ty një shtëpi të madhërishme, në vendin ku do të banosh përfjetë". **3** Pastaj mbreti u kthye dhe bekoi tërë asamblenë e Izraelit, ndërsa tërë asambleja e Izraelit qëndronte më këmbë. **4** Pastaj tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që ka kryer me fuqinë e tij atë që i kiske premtuar me gojën e vet atit tim David, duke thënë: **5** 'Nga dita që nxora popullin tim të Izraelit nga vendi i Egjiptit, unë nuk kam zgjedhur asnjë qytet ndër të gjitha fiset e Izraelit për të ndërtuar një shtëpi, ku emri im të mbetej, dhe nuk kam zgjedhur njeri që të bëhet princ mbi popullin tim të Izraelit'. **6** por kam zgjedhur Jeruzalem, që emri im të mbetej aty, dhe kam zgjedhur Davidin që të mbretërojë mbi popullin tim të Izraelit". **7** Davidi, ati im, kiske në zemër të ndërtonte një tempull, në emër të Zotit, Perëndisë të Izraelit, **8** por Zoti i tha Davidit, atit tim: "Ti ke pasur në zemër të ndërtosh një tempull në emrin tim, dhe ke bërë mirë që ke pasur një gjë të tillë në zemër; **9** por nuk do të jesh ti që do ta ndërtosh tempullin, por biri yt që ka për të dalë nga ijët e tua, do të jetë ai që do ta ndërtojë tempullin në emrin tim". **10** Kështu Zoti e mbajti falén që kiske shqiptuar, dhe unë zura vendin e Davidit, atit tim dhe u ula mbi froni e Izraelit, ashtu si kiske premtuar Zoti, dhe ndërtova tempullin në emrin e Zotit, Perëndisë të Izraelit. **11** Aty vendosa arkën, në të cilën ndodhet besëlidhja e Zotit, që ai ka bërë me bijtë e Izraelit". **12** Pastaj Salomoni zuri vend para altarit të Zotit, përballë asamblese së Izraelit dhe shtriu duart **13** (Salomoni në fakt kiske ndërtuar një tribunë prej bronzi, të gjatë pesë kubitë, të gjerë pesë kubitë dhe të lartë tre kubitë, dhe e kiske vendosur në mes të oborrit; ai hipi në të, u gjunjëzua para tërë asamblese së Izraelit, zgjati duart në drejtim të qellit), **14** dhe tha: "O Zot, o Perëndi i Izraelit, nuk ka asnjë Perëndi të ngjashëm me ty as

në qelli, as në tokë. Ti i përmbahesh besëlidhjes dhe mëshirës ndaj shërbëtorëve të tu që ecin përpara teje me gjithë zemër. **15** Ti me shërbëtorin tênd David, atin tim, e mbajte atë që i kishe premtuar; po, sot ke kryer me dorën tênde atë që kishe premtuar me gojën tênde. **16** Prandaj tanë o Zot, Perëndi i Izraelit, mbaje me shërbëtorin tênd David, atin tim, atë që i ke premtuar duke thënë: "Ty nuk do të të mungojë asnjë nga ata që ulen në froni e Izraelit, me kusht që bijtë e tu të kujdesen për sjelljen e tyre dhe të ecin sipas ligjit tim ashtu si ke ecur ti përpara meje". **17** Tani, pra, o Zot, Perëndi i Izraelit, u bëtë fjalë që i ke thënë shërbëtorit tênd David! **18** Por a është në fakt e vërtetë që Perëndia banon me njerezit në tokë? Ja, qiejtë dhe qiejtë e qiejve nuk mund të tê nxënë, aq më pak ky tempull që unë kam ndërtuar! **19** Megjithatë, o Zot, Perëndia im, kushtoji vëmendje lutjes së shërbëtorit tênd dhe kërkësës së tij, duke dëgjuar brimtëm dhe lutjen që shërbëtori yt të drejtë ty. **20** Sytë e tu janë drejtuar ditë e natë ndaj këtij tempulli, në drejtim të vendit që ke thënë: "Atje do të jetë emri im", për të dëgjuar lutjet që shërbëtori yt do të bëjë duke u kthyer në drejtim të këtij vendi. **21** Dëgjo lutjet e shërbëtorit tênd dhe të popullit tênd të Izraelit kur do të luten të kthyer nga ky vend. Dëgjo nga vendi i banesës sate, nga qiejtë; dëgjo dhe fal. **22** Në qoftë se ndokush kryen një mëkat kundër të afërit të tij dhe, i detyruar të betohet, vjen të betohet përparrë altarat tênd në këtë tempull, **23** ti dëgjo nga qelli, ndërrë dhe gjyko shërbëtorët e tu; déno fajtorin, duke bërë që të bjerë mbi kokën e tij sjellja e tij, dhe shpalte të drejtë të pajashmin duke i dhënë hak. **24** Kur populli yt i Izraelit do të mundet nga armiku sepse ka mëkatuar kundër teje, në rast se kthehet te ti dhe lëvdon emrin tênd, në rast se të lutet dhe të stërlutet në këtë tempull, **25** dëgjo nga qelli dhe fale mëkatin e popullit tênd të Izraelit, dhe bëje të kthehet në vendin që i ke dhënë atij dhe etërvë të tij. **26** Kur qilli do të jetë i myllur dhe nuk do të këtë shi sepse kanë mëkatuar kundër teje, në qoftë se ata luten të drejtuar nga ky vend, në qoftë se lavdërojnë emrin tênd dhe heqin dorë nga mëkati i tyre sepse i ke përulur, **27** ti dëgjo nga qilli, fale mëkatin e shërbëtorëve të tu dhe të popullit tênd, të Izraelit, duke u mësuar rrugën e mirë nëpër të cilën duhet të ecin, dhe dërgo shiu mbi tokën që i ke dhënë si trashëgimi popullit tênd. **28** Kur në vend do të ketë zi buke apo murtajë, ndryshk ose blozë, dyndje karkalecash dhe krimbash, kur armiku do t'i rrrethojë në vendin e tyre, o në qytetet e tyre, kur do të pëlcasë një fatkeqësi ose një epidemi çfarëdo, **29** çdo lutje, çdo kërkësë përfalje që do të të drejtobet nga çfarëdo individ apo nga têrë populli yt i Izraelit, kur secili ka pranuar plagëën e tij dhe dhimbjen e tij dhe ka zjatur duart e tij ndaj këtij tempulli, **30** ti dëgjo nga qilli, vend i banesës sate, dhe fal; dhe jepi secilit sipas sjelljes së vet, ti që njeh zemrën e secilit (vetëm tî në të vërtetë njeh zemrën e bije të njerëzve), **31** me qëllim që ata të tënë frikë dhe të ecin në rrugët e tua për gjithë kohën që do të jetojnë në vendin që u ke dhënë etërvë tanë. **32** Kur i huaj, që nuk i përkët popullit të Izraelit, do të vijë nga një vend i largët për shkak të emrit tênd të madh, të dorës sate të fugishme dhe të krahut tênd të shtrirë, kur do të vijë të të lutet duke u kthyer nga ky tempull, **33** ti dëgjo nga qilli, nga vendi i banesës sate, dhe jepi të huajt ato që të kërkon, me qëllim që têrë popujt e tokës të njohin emrin tênd dhe të kenë frikë nga ti, ashtu si bën populli yt i Izraelit, dhe të dinë që emri yt përmendet në këtë tempull që kam ndërtuar. **34** Kur populli yt do të hyjë në luftë kundër armiqve të tij duke ndjekur rrugën nëpër të cilën e dërgove, në rast se të luten duke u drejtuar ndaj këtij qyteti që i ke zgjedhur dhe ndaj tempullit që unë kam ndërtuar ndë emrin tênd, **35** dëgjo nga qilli lutjen dhe kërkësën përfalje dhe përkrah çështjen e tyre. **36** Kur do të kryejnë mëkate kundër teje (sepse nuk ka njeri që të mos kryejë mëkate) dhe ti,

zemëruar kundër tyre, do t'i braktisësh në dorë të armiqve që do t'i internojnë në një vend të largët ose të afërt, **37** në qoftë se në vendin ku janë internuar vijnë në vete, kthehen ndaj teje dhe të luten fort në vendin e robërisë së tyre, duke thënë: "Kemi kryer mëkate, kemi vepruar padrjetësisht, kemi bërë të keqen", **38** në rast se kthehen me gjithë zemër dhe me têrë shpirt në vendin e robërisë së tyre ku janë shpërngulur dhe të luten duke u drejtuar ndaj vendit të tyre, ndaj qytitet që i ke zgjedhur dhe tempullit që kam ndërtuar në emrin tênd, **39** dëgjo nga qilli, vend i banesës sate, lutjen dhe stërlutjen e tyre, përkrah çështjen e tyre dhe fale popullin tênd që ka mëkatuar kundër teje! **40** Tani, o Perëndia im, mbaj sytë hapur dhe dëgjo me vëmendje lutjen që bëhet në këtë vend! **41** Tani, pra, çohu, o Zot Perëndi, dhe eja në vendin e shlodhjes sate, tì dhe arka e forcës sate. Qofshin priftërinjtë e tu, o Zot Perëndi, të veshur me shpëtimin dhe u ngazjellofshin në mirësi shenjorët e tu. **42** O Zot Perëndi, mos e kthe fytyrën e tê vajosurit tênd; mbaj mend favorët që i ke bërë Davidit, shërbëtorit tênd!".

7 Kur Salomoni mbaroi së luturi, nga qilli ra një zjarr që konsumoi olokaustin dhe fljimet dhe lavdia e Zotit mbushi tempullin. **2** Priftërinjtë nuk mund të hynin në shtëpinë e Zotit, sepse lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Zotit. **3** Térë bijtë e Izraelit, kur panë që zjarri po zbriste dhe lavdia e Zotit po vendosej mbi tempullin, ranë përmbyss me fytyrë mbi dysheme, duke adhuruar dhe lëvduar Zotin, "sepse është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon në përvjeti". **4** Pastaj mbreti dhe têrë populli ofruan fljime përparrë Zotit, **5** mbreti Salomon ofroi si fljim njëzet e dy mijë lopë dhe njëqind e njëzet mijë dele. Kështu mbreti dhe têrë populli shenjëruan shtëpinë e Perëndisë. **6** Priftërinjtë kryen detyrat e tyre, po kështu Levitët me veglat e tyre muzikore të kushtuara Zotit, që mbreti David kishte bërë për të lëvduar Zotin, "sepse mirësia e tij është e përjetshme", sa herë që Davidi lëvdonte me anë të tyre. Priftërinjtë u binin borive para tyre, ndërsa têrë Izraeli qëndronte në këmbë. **7** Salomoni shenjëtëroi pjesën qëndrore të oborrit që ishte përballë shtëpisë të Zotit; aty pikërisht ofroi olokauste dhe dhjamin e fljimeve të falenderimit, sepse altari prej bronzi që Salomoni kishte bërë nuk i zinte dot olokaustet, blatimet e ushqimit dhe dhjamin. **8** Në atë kohë Salomoni kremit festën shtatë ditë dhe têrë Izraeli bashkë me të. Me Salomonin u bashkua një mori e madhe njerëzish të ardhur nga rrëthinat e Hamathit deri në përruin e Egjiptit. **9** Ditën e tetë bënë një mbledhje solemne, sepse kishin kremluar kushtimin e altarit shtatë ditë dhe festën shtatë ditë të tjera. **10** Ditën e njëzetetretë të muajit të shtatë ai e ktheu në çadrat e tij popullin têrë qejf dhe të gëzuar për të mirën që Zoti i kishte bërë Davidit, Salomonit dhe Izraelit, popullit tê tij. **11** Kështu Salomoni përfundoi shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror tê tij, dhe arriti të mbarojë gjithshka që kishte në zemër për shtëpinë e Zotit dhe për shtëpinë e vet. **12** Pastaj Zoti iu shfaq natën Salomonit dhe i tha: "E plotësova lutjen tênde dhe zgjodha këtë vend për vete si shtëpi fljimesh. **13** Kur do të mylli qielin dhe nuk do të ketë më shi, kur do të urdhëroj që karkalecat të gllabërojnë vendin, kur do t'i dërgoj murtajën popullit tim, **14** në qoftë se populli im, i cili thirret me emrin tim, përfulet, lutet, kërkon fytyrën time dhe kthehet prapa nga rrugët e këqija, unë do tă dëgjoj nga qilli, do t'fal mëkatin e tij dhe do ta shëroj vendin e tij. **15** Tani sytë e mi do të jenë të hapur dhe veshët e mi të vëmendshëm për lutjen e bërë në këtë vend, **16** sepse tanë kam zgjedhur dhe shenjëruar këtë tempull, që emri im të mbetet aty përfjetë; sytë dhe zemra ime do të jenë gjithnjë aty. **17** Sa për ty, në qoftë se do të ecësh para meje ashtu si ka ecur Davidi, ati yt, duke kryer të gjitha ato që të kam urdhëruar, dhe në rast se do të respektosh statutet dhe dekretet e mia, **18** do ta bëj të qëndrueshëm froni e mbretërisë

sate, ashtu siç jam marrë vesh me Davidin, atin tënd, duke thënë: "Nuk do të mungojë kurrë një njeri që të mbetërojë mbi Izraelin". **19** Por në rast se do të drejtoheni gjitet dhe do të braktisni statutet dhe urdhërimet e mia që ju kam vënë përparrë dhe do të shkonit t'u shërbeni perëndive të tjera dhe të bini përbëmbyz përparrë tyre, **20** atëherë do t'ju çrënjos nga vendi im që ju kam dhënë dhe nuk do të jem më i pranishëm në këtë tempull që ia shenjtërova emrit tim, duke e bërë gazin dhe lojën e të gjithë popujve. **21** Kushdo që do të kalojë pranë këtij tempulli aq të madhërishëm do të habitat dhe do të thotë: "Pse Zoti ka trajtuar kështu këtë vend dhe këtë tempull?". **22** Atëherë do t'i përgjigjen: "Sepse kanë braktisur Zotin, Perëndinë e etërvë të tyre që i nxori nga vendi i Egjiptit, kanë pranuar perëndi të tjera, kanë rënë përbëmbyz para tyre dhe u kanë shërbyer; prandaj Zoti ka sjellë mbi ta téré këtë fatkeqësi!".

8 Njëzet vjet pasi Salomoni ndërtoi shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror të tij, **2** Salomoni rindërtoi qytetet që Hirami i kishte dhënë Salomonit dhe bëri që të banonjë në to bijtë e Izraelit. **3** Salomoni marshoi pastaj kundër Hamath-Tsobahut dhe e pushtoi. **4** Përveç kësaj rindërtói Tadmorin në shkretëtirë dhe të gjitha qytetet e furnizimit që kishte ndërtuar në Hamath. **5** Rindërtói Beth-Horonin e sipërm dhe Beth-Horonin e poshtëm, qytete të fortifikuar me mure, porta dhe shurfa, **6** si edhe Baalathin dhe téré qytetet e furnizimit që i përkisnin Salomonit, të gjitha qytetet e gerreve, qytetet e kalorësisë, me një fjalë të gjitha ato që i pëlqyen të ndërtojë në Jeruzalem, në Liban dhe në téré vendin që ndodhej nën sundimin e tij. **7** Téré njerëzit e mbetur nga Hitejtë, nga Amorejtë, nga Perezejtë, nga Hivejtë dhe nga Jebusejtë, që nuk ishin nga Izraeli, **8** (domethënë pasardhësit e tyre që kishin mbetur pas tyre në vend dhe që Izraelitët nuk kishin mundur t'i shkatërroni) Salomoni i rekrutoi pér punë të detyrueshme deri ditën e sotme. **9** Por nga bijtë e Izraelit Salomoni nuk përdori asnjë si shërbëtor pér punimet e tij: këta ishin përkundrazi njerëzit e tij të luftës, krerët e udhëheqësve të tij dhe komandantët e gerreve dhe të kalorësisë së tij. **10** Shefat e nënpunësve të mbretit Salomon që kontrollonin popullin ishin dyqind e pesëdhjetë. **11** Por Salomoni bëri që vajza e Faraonit të ngjitej nga qyteti i Davidit në shtëpinë që kishte ndërtuar pér të, sepse mendonte: "bashkëshortja ime nuk duhet të banojë në shtëpinë e Davidit, mbretit të Izraelit, sepse vendet ku ka hyrë arka e Zotit janë të shenjta". **12** Atëherë Salomoni i ofroi olokauste Zotit mbi altarin e Zotit, që ai kishte ndërtuar përparrë portikut të tempullit; **13** dhe e bënte këtë në bazë të numrit që kërkohet çdo ditë, duke i ofruar sipas urdhërimeve të Moisiut, të shtunave, kur kishte hënë të re dhe gjatë festave solemne, tri herë në vit, domethënë në festat e bukëve të ndorme, në festat e javëve dhe në festën e kasolleve. **14** Duke i përbajtur normave të Davidit, atit të tij, ai vendosi klasat e priftërinjve pér shërbimin e tyre, Levitët në funksionet e tyre (të lëvdojnë Zotin dhe të shërbejnë para priftërinjve) sipas detyrate të përditshme, dhe derëtarët sipas klasave të tyre në çdo portë, sepse kështu kishte urdhëruar Davidi, njeriu i Perëndisë. **15** Ata nuk u larguan nga urdhëri i mbretit, që u ishte dhënë priftërinjve dhe Levitëve, pér çdo gjë dhe pér thesaret. **16** Téré puna e Salomonit ishte e organizuar mirë nga dita që u hodhën themelët e shtëpisë të Zotit deri sa kjo mbaroi. Kështu shtëpia e Zotit u përfundua. **17** Atëherë mbreti Salomon shkoi në Etsion-Geber dhe në Elath mbi bregun e detit, në vendin e Edomit. **18** Hirami me anë të shërbëtorëve të tij i dërgoi anije dhe shërbëtorë që njihnin detin. Këta shkuon me shërbëtorët e Salomonit në Ofir, morën aty katërqind e pesëdhjetë talenta ari dhe ia çuan mbretit Salomon.

9 Kur mbretëresha e Shebës dëgjoi të flitet pér famën e Salomonit, ajo vajti në Jeruzalem pér ta vënë në provë

Salomonin me pyetje të vështira, e shoqëruar nga shumë njerëz, me deve të ngarkuara me **2** Salomoni iu përgjigj të gjitha pyetjeve të saj, dhe nuk pati asnjë gjë të fshehur pér Salomonin që ai nuk dinte ta shpjegonte. **3** Kur mbretëresha e Shebës pa diturinë e Salomonit dhe shtëpinë që kishte ndërtuar, **4** gjellérat e tryezës së tij, banesat e shërbëtorëve të tij, shërbimin e kamerierëve të tij dhe rrobat e tyre, kupëmbajtësit e tij dhe rrobat e tyre, si dhe olokaustet që ai ofronte në shtëpinë e Zotit, ajo mbeti e mahnitur. **5** Pastaj i tha mbretit: "Ishte, pra, e vërtetë ajo që kisha dëgjuar në vendin tim përsa u përket fjalëve të tua dhe diturisë sate. **6** Por nuk u besova këtyre gjërave deri sa erda vetë dhe i pashë me sytë e mi; e mirë, pra, nuk më kishin thënë as gjysmën e vëllimit të diturisë sate. Ti e kalon famën që kisha dëgjuar të flitet. **7** Lum njerëzit e tu, lum këta shërbëtorë të tu që rrinë gjithnjë para teje dhe dëgjojnë diturinë tênde! **8** Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia yt, që të deshi, dhe të vuri mbi froni e tij si mbret pér Zotin, Perëndinë tênd! Duke qenë se Perëndia yt e do Izraelin dhe do ta bëjë të qëndrueshëm përfjetë, të ka vendosur si mbret mbi të që të ushtrosh gjykime dhe drejtësi". **9** Pastaj ajo i fal mbretit njëqind e njëzet talenta ari dhe një sasi të madhe aromash dhe gurësh të çmuar. Nuk pati kurrë më aroma si ato që mbretëresha e Shebës i është mbret Salomon. **10** Shërbëtorët e Hiramit dhe shërbëtorët e Salomonit që mbartnin ar nga Ofiri, suallën edhe dru santali dhe gurë të çmuar; **11** me drurin e santalit mbreti bëri shkallë pér shtëpinë e Zotit dhe pér pallatin mbretëror të tij; ai bëri gjithashtu qeste dhe harpa pér këngëtarët. Asnjë vegël si këto nuk ishte parë më përparrë në vendin e Judës. **12** Mbreti Salomon i është mbretëreshës së Shebas të gjithë gjérat e dëshiruara që ajo kérkoi, shumë më tepér nga ato që ajo i kishte sjellë mbretit. Pastaj ajo u kthy, duke shkuar me shërbëtorët e saj në vendin e vet. **13** Pesha e arit që Salomoni merrete çdo vit ishte gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë talenta ari, **14** përveç atij që merrete nga tregtarët; edhe téré mbretërit e Arabisë dhe qeveritarët e vendit i sillnin Salomonit ar dhe argjed. **15** Mbreti Salomon urdhëroi të bëhen dyqind mburoja të mëdha prej ari të rrahu, duke përdorur pér secilin prej tyre gjashtëqind sikla ari të rrahu, **16** dhe treqind mburoja prej ari të rrahu, pér secilin prej tyre përdorur treqind sikla ari; pastaj mbreti i vendosi në pallatin e pyllit të Libanit. **17** Mbreti bëri gjithashtu një fron të madh prej fildishi, që e veshi me ar të kulluar. **18** Froni kishte shtatë shkallëzë dhe një stol prej ari, që ishin të lidhura me froni; kishte krahë në anët e frontit dhe dy luanë rrinin pranë krahëve. **19** Dymbëdhjetë luanë rrinin në të dy anët e skajeve të gjashtë shkallëzave. Asgjë e tillë nuk ishte bërë në një mbretëri tjetër. **20** Të gjitha kupat pér pijet e mbretit Salomon ishin prej ari, madje edhe ato të pallatit të pyllit të Libanit ishin prej ari të kulluar. Në kohën e Salomonit argjendi në të vërtetët nuk kishte asnjë vlerë. **21** Sepse anjet e mbretit shkonin në Tarshish me shërbëtorët e Hiramit; dhe një herë çdo tre vjet vinin anjet e Tarshishit, duke sjellë ar, argjend, fildish, majmunë dhe pallonj. **22** Kështu mbreti Salomon ua kaloi pér pasuri dhe dituri téré mbretëre të dheut. **23** Téré mbretërit e dheut kérkonin praninë e Salomonit pér të dëgjuar diturinë që Perëndia i kishte vënë në zemër. **24** Seçili prej tyre i çonte dhuratën e vet: sende argjendi, sende ari, rroba, armë, aroma, kuaj dhe mushka, një sasi të caktuar çdo vit. **25** Salomoni kishte katër mijë stalla pér kuajt dhe pér qerret dhe dymbëdhjetë mijë kalorës, që i shpërndau në qytetet pér qerret dhe në Jeruzalem pranë tij. **26** Kështu ai sundoi mbi téré mbretërit nga Lumi deri në vendin e Filisteive dhe në kufi me Egjiptin. **27** Mbreti veproi në mënyrë të tillë që në Jeruzalem argjendi të ishte i rëndomtë si gurët dhe kedadat tē bollshëm si fiku i Egjiptit në fusha. **28** Salomonit i sillnin kuaj nga Egjipti dhe nga të gjitha vendet. **29** Pjesa tjetër e bëmave të Salomonit, nga të parat

deri në tē fundit, a nuk janë vallë tē shkruara nē librin e Nathanit, profetit, nē profecinë e Ahijahut nga Shilohu dhe nē vegimet e Idos, shikuesit, mbi Jeroboamin, birin e Nebatit? 30 Salomoni mbretëroi nē Jeruzalem mbi tērë Izraelin dyzet vjet. 31 Pastaj Salomoni pushoi bashkë me etërët e tij dhe e varroshën nē qytetin e Davidit, atit tē tij. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Roboami.

10 Roboami shkoi nē Sikem, sepse tērë Izraeli kiske ardhur nē Sikem pér ta bérë mbret. 2 Kur Jeroboami, bir i Nebatit, e mësoi këtë (ai ishte akoma nē Egjipt ku kiske ikur larg pranisë së mbretit Salomon), Jeroboami u kthye nga Egjipti. 3 Prandaj dérguan ta thérasin. Kështu Jeroboami dhe tērë Izraeli erdhën t'i flasin Roboamit dhe i thanë: 4 "Ati y e ka bérë zgjedhën tonë tē rëndë; tani ti lehtësoje robërinë e fortë tē atit tēnd dhe zgjedhën e rëndë që ai na ka imponuar, dhe ne do tē tē shérbejmë". 5 Ai u përgjigji kështu: "Kthehuni tek unë pas tri ditësh". Pastaj populli iku. 6 Atëherë mbreti Roboam u këshilla me pleqtë që kishin qenë nē shérbim tē atit tē tij, Salomonit, kur ishte i gjallë, dhe i tha: "Çfarë më këshilloni t'i them këtij populli?". 7 Ata i folën duke thënë: "Në rast se tregohesh dashamirës me këtë popull dhe e kënaq, duke u dhënë atyre një përgjigje tē favorshme, ata do tējenë shérbëtorë tē tu përgjithmon". 8 Por Roboami hodhi poshtë këshillën e dhënë nga pleqtë dhe u konsultua me tē rinjtë që ishin rritur me tē dhe ishin nē shérbim tē tij, 9 dhe u tha atyre: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli që më foli duke thënë: "Lehtësoje zgjedhën e vënë nga ati yt?"". 10 Atëherë tē rinjtë që ishin rritur me tē i folën, duke thënë: "Kështu do t'i përgjigjesh këtij populli që tē është drejtar ty duke thënë: "Ati y e ka bérë tē rëndë zgjedhën tonë; tani lehtësoje atë". Kështu do t'u thuash atyre: "Gishti im i vogël është më i trashë se sa jët e atit tim; 11 prandaj në qoftë se ati im ju kua vënë një zgjedhë tē rëndë, unë do ta bëj atë edhe më tē rëndë; në qoftë se ati im ju ka ndëshkuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik"". 12 Pas tri ditëve, Jeroboami dhe tērë populli erdhën te Roboami, ashtu si kiske urdhëuar mbreti, duke thënë: "Kthehuni tek unë pas tri ditësh". 13 Mbreti iu përgjigji atyre rëndë: kështu mbreti Roboam, duke hedhur poshtë këshillën e dhënë nga pleqtë, 14 u foli atyre sipas këshillës së dhënë nga tē rinjtë, duke thënë: "Ati im e ka bérë tē rëndë zgjedhën tuaj, por unë do ta bëj edhe më tē rëndë; ati im ju ka ndëshkuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik". 15 Kështu mbreti nuk e dëgjoi popullin, sepse zhvillimi i ngjarjeve varej nga Peréndia, me qëllim që Zoti ta konte në vend fjalën e tij, që ia kiske drejtar Roboami, birit të Nebatit, me anë të Ahijahut nga Shilohu. 16 Kur tērë Izraeli pa që mbreti nuk e dëgjonte, iu përgjigji mbretit duke thënë: "Çfarë pjese kemi ne nga David? Nuk kemi asnjë trashëgimi nga biri i Isait! Secili nē çadrën e vet, o Izrael! Tani kujdesohu pér shtëpinë tênde, o David!". Kështu tērë Izraeli shkoi nē çadrat e veta. 17 Por mbi gjitë e Izraelit që banonin nē qytetin e Judës mbretëroi Roboami. 18 Mbreti Roboam dërgoi Hadoramin, tē ngarkuarin me haraçet, por gjitë e Izraelit e vranë me gurë dhe ai vdiq. Atëherë mbreti Roboam u shpejtua tē hipë mbi një qerre pér tē ikur me vrapi nē Jeruzalem. 19 Kështu Izraeli ka qenë rebel ndaj shtëpisë së Davidit deri ditën e sotme.

11 Roboami, me tē arritur nē Jeruzalem, thirri shtëpinë e Judës dhe tē Beniaminit, njëqind e tetëdhjetë mijë luftetarë tē zgjedhur, pér tē luftuar kundër Izraelit dhe pér t'i kthyer kështu mbretërinë Roboamit. 2 Por fjalë e Zotit iu drejtua kështu Shemajahut, njeriu i Peréndisë, duke thënë: 3 "Foli Roboamit, birit të Salomonit, mbretit të Judës, dhe tērë Izraelit nē Judë dhe nē Beniamin, dhe u thuaj atyre: 4 Kështu flet Zoti: "Mos dilni tē luftoni kundër véllezërvë tuaj. Secili tē kthehet nē shtëpinë e vet, sepse kjo gjë vjen nga unë"". Atëherë ata iu bindën fjalës tē

Zotit dhe u kthyen prapa pa dalë kundër Jeroboamit. 5 Roboami banoi nē Jeruzalem dhe ndërtoi disa qytete pér mbrojtje nē Judë. 6 Ai ndërtoi Betlemin, Etamin, Tekoan, 7 Beth-Tsurin, Sokon, Adulamin, 8 Gathin, Mareshahun, Zifin, 9 Adoraimin, Lakishin, Azkahun, 10 Tsorahun, Ajalonin dhe Hebronin, që u bënë qytete tē fortikuara nē Judë dhe nē Beniamin. 11 Përforcoi fortesa dhe vendosi komandantë dhe depo ushqimesh, vaji dhe vere. 12 Në çdo qytet vendosi mburoja dhe shtiza dhe i bëri jashtëzakonisht tē fortë. Kështu ai pati me vete Judën dhe Beniaminin. 13 Përveç kësaj nga tē gjitha territorët e tyre priftërinjë dhe Levitët e tērë Izraelit morën anën e tij. 14 Në tē vërtetët Levitët braktisën tokat e tyre pér kullotë dhe pronat e tyre dhe shkuan nē Judë dhe nē Jeruzalem, sepse Jeroboami me bijtë e tij i kiske përzënë nga shérbimi si priftërinj tē Zotit, 15 dhe kiske caktuar priftërinj pér vendet e larta, pér demonët dhe pér viçat që kiske bérë. 16 Mbas Levitëve ata nga gjithë fiset e Izraelit që kishin vendosur në zemër tē tyre tē kërkonin Zotin, Perëndinë e Izraelit, vajtën nē Jeruzalem pér t'i ofruar fljime Zotit, Perëndisë tē etërve tē tyre. 17 Kështu e përforcuan mbretërinë e Judës dhe e bënë tē qëndrushém pér tre vjet Roboamin, birin e Salomonit, sepse pér tre vjet ndoqën rrugën e Davidit dhe tē Salomonit. 18 Roboami mori pér grua Mahalathën, bijën e Jerimothit, birit të Davidit dhe i Abihajlit, bijës së Eliabit që ishte bir i Isait. 19 Ajo i lindi fëmijët Jeush, Shemariah dhe Zaaham. 20 Mbas asaj mori pér grua Maakahën, bijën e Absalomit, e cila i lindi Abijahun, Atain, Zizan dhe Shlemlithin. 21 Roboami e donte Maakahën, bijën e Absalomit, më tepër se tē gjitha bashkëshortet e konkubinat e tij (ai mori tetëdhjetë bashkëshorte dhe shtatëdhjetë konkubina dhe i lindën njëzet e tetë djem dhe gjashtëdhjetë vajza). 22 Roboami e caktoi Abijahun, birin e Maakahës, si të parë që tē ishte princ midis véllezërvë tē tij, sepse mendonte ta bënte mbret. 23 Ai veproi me zguarsi dhe i shpërndau disa nga bijtë e tij nē tē gjitha vendet e Judës dhe tē Beniaminit, nē tē gjitha qytetet e fortikuara; u dha atyre ushqime me shumicë dhe kërkoi pér ta shumë bashkëshorte.

12 Mbas forcimit tē mbretërisë dhe tē pushtetit tē tij, Roboami braktisi ligjin e Zotit bashkë me tērë Izraelin. 2 Në vitin e pestë tē mbretit Roboam, Shishaku, mbret i Egjiptit, doli kundër Jeruzalem (sepse ata kishin kryer mëkate kundër Zotit), 3 me njëmijë e dyqnd qerre dhe gjashtëdhjetë mijë kalorës; dhe bashkë me tē erdh nga Egjipi një popull i pallogaritshëm: Libianë, Sukej dhe Etiopias. 4 Ai pushtoi qytetet e fortikuara që ishin pronë e Judës dhe arriti deri nē Jeruzalem. 5 Atëherë profeti Shemajah shkoi te Roboami dhe te kërët e Judës, që ishin mbledhur nē Jeruzalem nga frika e Shishakut, dhe u tha atyre: "Kështu thotë Zoti: "Ju më kini braktisur, prandaj edhe unë ju braktis nē duart e Shishakut"". 6 Atëherë princat e Izraelit dhe mbreti u përulën dhe thanë: "Zoti është i drejtë". 7 Kur Zoti pa që ata ishin përlur, fjalë e Zotit iu drejtua Shemajahut, duke i thënë: "Me qenë se ata u përulën, unë nuk do t'i shkatërroj, por do t'ju jep pas pak cilirim dhe zemërimi im nuk do tē kthehet kundër Jeruzalem tē njëpërmjet Shishakut. 8 Megjithatë do t'i nënshtrohen atij, kështu do tē njohin nga përvaja q'do tē thotë tē më shérbesh mua dhe t'u shérbesh mbretërive tē kombeve". 9 Kështu Shishaku, mbret i Egjiptit, u sul kundër Jeruzalem dhe mori me vete thesaret e shtëpisë tē Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror; mori me vete çdo gjë; mori edhe mburojat prej ari që kiske bérë Salomoni. 10 Dhe në vend tē tyre mbreti Roboam bëri mburoja prej bronzi dhe ua besoi ruajjen e tyre kapitenëve tē rojeve që ruarin portën e shtëpisë së mbretit. 11 Sa herë që mbreti hynte nē shtëpinë e Zotit, rojet shkonin dhe i merrnin dhe pastaj i çonin përsëri nē sallën e rojeve. 12 Me qenë se Roboami ishte përlur, zemërimi i

Zotit u hoq nga ai dhe nuk e shkatërhoi plotësisht; në Judë kishte akoma gjëra të mira. **13** Kështu mbreti Roboam u përforcua në Jeruzalem dhe vazhdoi të mbretërojë. Kur filloj të mbretërojë, Roboami ishte dyzet e një vjeç, dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem, qyteti që Zoti **14** Ai veproj keq, sepse nuk u vu me zemrën e tij në kërkim të Zotit. **15** Bëmat e Roboamit, nga të parat deri në të fundit, a nuk janë vallë të shkrura në analet e profetit Shemajah dhe të shikuesit Ido, sipas gjenealogjive? Pati luftra të vazhdueshme midis Roboamit dhez Jeroboamit. **16** Pastaj Roboami pushoi bashkë me etërit e tij dhe u varros në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Abijahu.

13 Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërisë së Jeroboamit, Abijahu filloj të mbretërojë në Judë. **2** Ai mbretëroi tre vjet në Jeruzalem. E éma quhej Mikajah; ishte bija e Urielit nga Gibeahu. Pati luftë midis Abijahut dhe Jeroboamit. **3** Abijahu u përgatit përbetejën me një ushtri me luftëtarë trima, katërqind mijë njerëz të zgjedhur; edhe Jeroboami u radhit në rend beteje kundër tij me tetëqind mijë burra të zgjedhur, njerëz të fortë dhe trima. **4** Duke qëndruar në malin e Tsemaramit, që ndodhet në krahinën malore të Efraimit, Abijahu tha: "Më dégjoni, Jeroboam dhe tërë Izrael! **5** A nuk e dini vallë që Zoti, Peréndia i Izraelit, ia ka dhënë përgjithnjë Davidit mbretërimin mbi Izrael, atij dhe bijve të tij, me një besëlidhje kripe? **6** Megjithatë Jeroboami, bir i Nebatit, shërbëtor i Salomonit, birit të Davidit, u ngrit dhe u rebelua kundër zotërisë së tij. **7** Rreth tij ishin mbledhur njerëz të neveritshëm dhe horra, që ishin bérë të fortë kundër Roboamit, birit të Salomonit, kur Roboami ishte i ri dhe pa përvjoj, dhe nuk ishte mjافت i fortë sa t'u rezistonte atyre. **8** Tani ju mendoni të mund t'i rezistonit mbretërisë të Zotit, që është në duart e bijve të Davidit, sepse jeni një shumicë e madhe dhe keni me vete viçat e artë që Jeroboami ka bérë për ju si perënditë tuaja. **9** A nuk keni débuar vallë priftërinjtë e Zotit, bij të Aaronit, dhe Levitët dhe nuk jeni bérë priftërinj si popujt e vendove të tjera? Kështu kushdo që vjen me një dem të vogël dhe me shtatë desh për t'u shenjtëruar, mund të bëhet prift i atyre që nuk janë perëndi. **10** Sa për ne, Zoti është Peréndia ynë dhe ne nuk e kemi braktisur; priftërinjtë që i shërbejnë Zotit janë bij të Aaronit, ndërsa Levitët kryejnë detyrat e tyre. **11** Çdo mëngjes e çdo mbërëmje ata i ofrojnë Zotit olokauste dhe temjan erëmirë; për më tepër ata i vendosin bukët e paraqitjes në një tryezë të pastër, dhe çdo mbërëmje ndezin shandanin e artë me llambat e tij, sepse ne respektojmë urdhrin e Zotit, Peréndisë tonë, por ju e keni braktisur. **12** Dhe ja, vet Peréndia është me ne, mbi kryet tonë dhe priftërinjtë me buri kumbonjëse janë duke i rënë alarmit kundër jush. O bij të Izraelit, mos luftoni kundër Zotit, Peréndisë të etërve tuaj, sepse nuk do t'eni sukses". **13** Ndërkaoq Jeroboamin me një priti u mori krahët për t'i sulmuar; kështu ndërsa ai ishte radhitur para Judës, ata të pritës ndodheshin prapa tyre. **14** Kur ata të Judës u kthyen, vunë re që beteja i priste si nga përpara ashtu dhe nga prapa. Atëherë i klihën Zotit dhe priftërinjtë u ranë borive. **15** Pastaj njerëzit e Judës lëshuan një britmë dhe, ndërsa njerëzit e Judës ulërinin, ndodhi që Peréndia goditi Jeroboamin dhe tërë Izraelin përparrë Abijahut dhe Judës. **16** Kështu bijtë e Izraelit ikën përparrë Judës, dhe Peréndia i dorëzoj në duart e tij. **17** Abijahu dhe njerëzit e tij i mundën keq; nga radhët e Izraelitëve ranë të vdekur pesëqind mijë luftëtarë të zgjedhur. **18** Kështu në atë kohë bijtë e Izraelit u poshtëruan, ndërsa bijtë e Judës u përforcan sepse ishin mbështetur tek Zoti, Peréndia i etërve të tyre. **19** Abijahu e ndoqi Jeroboamin dhe i mori qytetet që vijojnë: Bethelin me fshatrat përreth, Jeshanahum me fshatrat përreth dhe Efraimin me fshatrat përreth. **20** Kështu gjatë jetës së Abijahut, Jeroboami nuk e mbloodi më veten; pastaj Zoti e goditi dhe ai

vdiq. **21** Abijahut përkundrazi u bë i fuqishëm, mori katërbëdhjetë gra dhe pati njëzet e dy djem dhe gjashëmbëdhjetë vajza. **22** Pjesa tjetër e bëmave të Abijahut, sjellja dhe fjalët e tija janë përkshruar në kronikat e profetit Ido.

14 Pastaj Abijahun pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Asa. Në kohën e tij vendi qe i qetë dhjetë vjet. **2** Asa bëri atë që ishtë e mirë dhe e drejtë në sytë e Zotit, Peréndisë të tij. **3** Ai hoqi nga vendi altarët e perëndive të huaj dhe vendet e larta, shkatërroi shtyllat e shenjta die i bëri copë-copë Asherimet. **4** Përveç kësaj urdhërët Judën të kërkoi Zotin, Peréndinë e etërve të tyre, dhe të zbatojë në praktikë ligjin dhe urdhërimet. **5** Hoqi gjithashtu nga të gjitha qytetet e Judës vendet e larta dhe idhujt; dhe me të mbretëria njohu një periudhë qetësie. **6** Ai ndërttoi qytete të fortifikuara në Judë, sepse vendi ishte i qetë. Në ato vite nuk pati asnjë luftë kundër tij, sepse Zoti i kishte dhënë qetësi. **7** Ai u thoshte atyre të Judës: "Le t'i ndërtojmë këto qytete dhe t'i rrëthojmë me mure, me kulla, me porta dhe shufra. Vendit është akoma në dispozicionin tonë, sepse kemi kërkuar Zotin, Peréndinë tonë; ne e kemi kërkuar dha i na ia ka dhënë paqe rreth e qark". Kështu ata iu vunë ndërtimit dhe u begatuan. **8** Asa kishte një ushtri prej treqindmijë njerëzish nga Juda që mbanin ushta dhe mburoja, si dhe dyqind e tetëdhjetë mijë nga Beniamini që mbanin mburoja dhe gjuanin me hark; tërë këta ishin burra të fortë dhe trima. **9** Kundër tyre doli Zerahu, Etiopasi, me një ushtri prej një milion burrash dhe me treqind qerre dhe arriti deri në Mareshah. **10** Asa doli atëherë kundër tij dhe u vendosën në rend beteje në luginën e Tsefathahut pranë Mareshahut. **11** Atëherë Asa i klihi Zotit, Peréndisë të tij, dhe tha: "O Zot, nuk ka njeri veç teje që mund të ndihmojë në luftimet midis një të fuqishmi dhe atij që i mungon forca. Na ndihmo, o Zot, Peréndia ynë, sepse ne mbështetemi te di tħie dalim kundër kësaj shumice nō emrin tēnd. O Zot, ti je Peréndia ynë; mos lejo që njeriu tē ta kalojë ty!". **12** Kështu Zoti goditi Etiopasin përparrë Asas dhe përparrë Judës, dhe Etiopasin ua mbathën këmbëvë. **13** Atëherë Asa dhe njerëzit që ishin me tē i ndoqën deri në Gherar. Prandaj Etiopasin u mundën, prej tyre nuk mbeti asnjë i gjallë, sepse ata u shkatërruan përparrë Zotit dhe ushtrisë së tij. Dhe ata morën një plaçkë shumë të madhe. **14** Pastaj sulmuan tërë qytetet rreth e qark Gherarit, sepse tmeri i Zotit i kishte zënë, dhe ata plaçkitën tërë qytetet në të cilat kishte plaçkë të madhe. **15** Sulmuan gjithashtu vathët e bagëtive dhe morën me vete një numër të madh dhensh dhe devesh. Pastaj u kthyen në Jeruzalem.

15 Atëherë Fryma e Peréndisë erdhi mbi Azarisahun, birin i Odedit, **2** që doli të takojë Asan dhe i tha: "Asa, dhe ju të gjithë nga Juda dhe nga Beniamini, më dégjoni! Zoti është me ju, kur ju jeni me tē. Në rast se e kërkoni, ai do të vijë tek ju, por në rast se e braktisni, edhe ai do t'ju braktisë. **3** Për një kohë të gjatë Izraeli ka genë pa Peréndinë e vërtetë, pa priftërinj që të jepnin mësim dhe pa ligj. **4** Por në fatkeqësinë e tyre ata u rikthyen tek Zoti, Peréndia i Izraelit, e kërkuan dhe ai i la tajnen. **5** Në atë kohë nuk kishte siguri për ata që shkonin e vinin, sepse të gjithë banorët e vendeve ishin shumë të shqetësuar. **6** Një komb shtypj nga një tjetër, një qytet nga një tjetër, sepse Peréndia i hidhëronte me fatkeqësira të çdo lloji. **7** Por ju jeni të fortë dhe mos lini që krahët tuaja të dobësohen, sepse puna juaj do të shpërblehet. **8** Kur Asa dégjoi këto fjalë dhe profecinë e profetit Oded, mori zemër dhe hodhi idhujt e neveritshëm nga tërë vendi i Judës dhe i Beniaminit si dhe nga qytetet që kishte pushtuar në zonën malore të **9** Pastaj mblodhi tërë Judën dhe Beniaminin dhe ata të Efraimit,

të Manasit dhe të Simeonit që banonin bashkë me ta; në fakt kishin ardhur tek ai në numër të madh nga Izraeli, kur kishin parë që Zoti, Perëndia i tyre, ishte me të. **10** Kështu u mblohdhën në Jeruzalem në muajin e tretë të vitit të pesëmbëdhjetë të mbretërisë së Asas. **11** Në atë kohë fljuan për Zotin plaçka që kishin marrë, shtatëqind lopë dhe shtatë mijë dele. **12** Pastaj u zotuan me një besëlidhje të kérkojnë Zotin, Perëndinë e etërve të tyre, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirtin e tyre. **13** Kushdo që nuk e kishte kérkuar Zotin, Perëndinë e Izraelit, do të dënohej me vdekje, qoftë i madh apo i vogël, burrë apo grua. **14** Përveç kësaj iu betuan Zotit me zë të lartë dhe me britma gëzimi, të shogëruar me boritë dhe briët. **15** Tërë Juda u gëzua nga betimi, sepse ishin betuar me gjithë zemër dhe kishin kérkuar Zotin me gjithë vullnetin e tyre, dhe ai i kishte lënë ta gjejnë. Kështu Zoti u dha paqe rreth e qark. **16** Ai hoqi nga pozita që kishte si mbretëreshë edhe Maakahën, nénë e mbretit Asa, sepse ajo kishte bërë një shëmbelltyrë të neveritshme të Asherahut. Pastaj Asa e shkatërroi shëmbelltyrën, e bëri copë-copë dhe e dogji pranë përroit Kidron. **17** Por vendet e larta nuk u zhdukën në Izrael, megjithëse zemra e Asas mbeti e ndershme gjatë gjithë jetës së tij. **18** Ai bëri që të sillen në shtëpinë e Perëndisë gjérat e shenjtëruara nga i ati dhe gjérat e shenjtëruara nga ai vetë: argjendin, arin dhe enët. **19** Dhe nuk pati më luftë deri në vitin e tridhjetë e pestë të mbretërisë së Asas.

16 Në vitin e tridhjetë e gjashtë të mbretërisë së Asas, Baasha, mbret i Izraelit, doli kundër Judës dhe ndërtoi Ramahun për të penguar që dikush të hynte apo të dilte nga Asa, mbret i Judës. **2** Atëherë Asa nxori nga thesaret e shtëpisë të Zotit dhe të pallatit mbretëror argjend dhe ar dhe ia dërgoi Ben-Hadadit, mbretit të Sirisë, që banonte në Damask, duke thënë: **3** "Le të ketë aleancë midis teje dhe meje, ashtu si kishte midis atit tim dhe atit tенд. Ja, unë po të dërgoj argjend dhe ar: prandaj, prishe aleancën me Baashan, mbretin e Izraelit me qëllim që ai të tèrhiqet nga unë". **4** Ben-Hadadi e dëgjoi mbretin Asa dhe dërgoi komandantë e ushtrisë së tij kundër qyteteve të Izraelit. Këta sulmuan Ijonin, Danin, Abel-Maimin dhe të gjitha qytetet-depozitë të Neftalit. **5** Kur Baasha e mësoi këtë, e ndërprenu ndërtimin e Ramahut dhe pezulloi punimet e tij. **6** Atëherë mbreti Asa mori të gjithë ata të Judës, që morën gurët dhe lëndën e drurit që Baasha kishte përdorur për të ndërtuar Ramahun dhe me to ndërtoi Geban dhe Mitspahun. **7** Në atë kohë shikuesi Hanani shkoi tek Asa, mbret i Judës, dhe i tha: "Me qenë se ue mbështete te mbreti i Sirisë dhe nuk u mbështetek Zoti, Perëndia yt, ushtria e mbretit të Sirisë të shpëtoi nga dora. **8** A nuk ishin vallë Etiopasit dhe Libianët një ushtri e pamasë me një numër shumë të madh qerresh dhe kalorësish? Megjithatë, me qenë se ishe mbështetur tek Zoti ai i dha në duart e tua. **9** Në të vërtetë Zoti me sytë e tij shikon përparrë dhe mbrapa tèrë dheun për të treguar forcën e tij ndaj atyre që kanë një zemër të ndershme ndaj tij. Në këtë ti ke vepruar si një i pamend; prandaj tanë e tutje do të kesh luftëra". **10** Asa u indinjuat dhe e futi në burg, sepse ishte zemëruar me të për këto gjëra. Në këtë kohë Asa u suall egërësht edhe me disa njerëz nga populli. **11** Por ja, bëmat e Asait nga të parat deri në ato të fundit, i gjejnë të shkruara në librin e mbretit të Judës dhe të Izraelit. **12** Në vitin e tridhjetë e nëntë të mbretërimit të tij Asa u sëmur nga këmbët, dhe sëmundja e tij ishte shumë e rëndë, por gjatë sëmundjes së tij Ai nuk kérkoi Zotin, por iu drejtua mjkëkëve. **13** Kështu Asa pushoi bashkë me etërit e tij dhe vdiq në vitin e dyzetenjë të mbretërisë së tij. **14** E varrosën në varrin që i kishte hapur vetes në qytetin e Davidit, e vendosën mbi një shtrat plot me aroma dhe melhemë të ndryshme të parfumuara, të përgatitura sipas artit të parfumierit, dhe dogjën një sasi të madhe prej tyre për nder të tij.

17 Në vend të tij mbretëroi i biri Jozafat, që u fortifikuakundër Izraelit. **2** Ai vendosi trupa në tërë qytetet e fortifikuar të Judës dhe garnizone në vendin e Judës dhe në qytetin e Efraimit, që ati i tij kishte pushtuar. **3** Zoti ishte me Jozafatin, sepse ai eci në rrugët e para të Davidit, atit të tij. Ai nuk kérkoi Baalin, **4** por kérkoi Perëndinë e atit të tij dhe eci sipas urdhërimeve të tij dhe jo sipas bëmave të Izraelit. **5** Prandaj Zoti e përforcoi mbretërinë në duart e tij. Tërë Juda i çonte dhurata Jozafatit, dhe ai pati me shumicë pasuri dhe lavdi. **6** Zemra e tij u forcuar në rrugët e Zotit dhe ai hoqi përsëri vendet e larta dhe Asherimët nga Juda. **7** Vitin e tretë të mbretërisë së tij ai i dërgoi kërët e tij Ben-Hail, Obadiah, Zakaria, Nethaneel dhe Mikajah që të jepnin mësimë në qytetin e Judës; **8** dhe me ta dërgoi Levitët Shemajah, Nethanjah, Zebadjah, Asahel, Shemiramoth, Jonathan, Adonijah, Tobijah dhe Tobadonijah, dhe bashkë me këtë edhe priftërinjët Elishama dhe Jehoram. **9** Kështu ata dhanë mësimë në Judë, duke pasur me vete librin e ligjit të Zotit; ata kaluan nëpër tërë qytetet e Judës, duke e mësuar popullin. **10** Tmerri i Zotit zuri të gjitha mbretëritë e vendeve që ishin rreth e qark Judës, dhe kështu ato nuk i shpallën luftë Jozafatit. **11** Disa nga Filistejtë i çuan Jozafatit dhurata dhe një haraqë në argjend; edhe Arabët i sollën bagëti të imta: shtatë mijë e shtatëqind desh dhe shtatë mijë e shtatëqind cypë. **12** Kështu Jozafati u bë gjithnjë e më i madh dë ndërtoi në Judë fortesa dhe qytete-depozitë. **13** Kreu shumë punime në qytetet e Judës, dhe në Jeruzalem mbanë luftëtarë, burra të fortë dhe trima. **14** Ky është regjistrimi i tyre, sipas shtëpive të tyre atërën. Nga Juda, komandantët e mijëshëve ishin Adnahu, si prijës, dhe bashkë me të treqind mijë burra të fortë dhe trima; **15** pas tij vinin Jehohanani, siprijës, me dyqind e tetëdhjetë mijë burra; **16** pas tij ishte Amasiah, bir i Zikrit, që i ishte kushtuar vullnetarisht Zotit, dhe me të dyqind mijë burra të fortë dhe trima. **17** Nga Beniamini ishte Eliada, burrë i fortë dhe trim, dhe me të dyqind mijë burra të armatosur me harqe dhe me mburoja; **18** pas tij vinte Jehozabadi, dhe me të njëqind e shtatëdhjetë mijë burra gati për të marrë pjesë në luftë. **19** Tërë këta ishin në shërbim të mbretit, përveç atyre që ai kishte vendosur në qytetet e fortifikuara të të gjithë Judës.

18 Jozafati pati pasuri të mëdha dhe lavdi; ai bëri krushqi me Ashabin. **2** Mbas disa vjetësh ai zbriti në Samari tek Ashabi. Atëherë Ashabi theri për të dhe për njerëzit që ishin me të një numër të madh delesh dhe lopësh dhe e bindi të dilte bashkë me të kundër Ramothit nga Galaadi. **3** Kështu Ashabi, mbret i Izraelit, i tha Jozafatit, mbretit të Judës: "A do të vish me mua kundër Ramothit nga Galaadi?". Jozafati iu përgjigji: "Ki besim tek unë si te vetja jote, te njerëzit e mi si te njerëzit e tu; do të vijnë në luftë bashkë me ty". **4** Pastaj Jozafati i tha mbretit të Izraelit: "Të lutem, konsulto po sot fjalën e Zotit". **5** Atëherë mbreti i Izraelit thirri profetët, katërqind veta, dhe u tha atyre: "A duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit nga Galaadi, apo duhet të heq dorë nga ky veprim?". Ata iu përgjigjën: "Shko, pra, sepse Perëndia do ta japë atë në duart e mbretit". **6** Por Jozafati tha: "Nuk ka këtu ndonjë profet tjetër të Zotit me të cilin mund të këshillohem". **7** Mbreti i Izraelit iu përgjigj Jozafatit: "Eshtë edhe një njeri, Mikajahun, bir i Imlas, me anë të të cilin mund të këshillohem me Zotin; por unë e urej, sepse nuk profetizon kurrë ndonjë gjë të mirë përmua, por vetëm të keqen". Jozafati tha: "Mbreti të mos flasë kështu". **8** Atëherë mbreti i Izraelit thirri një eunuk dhe i tha: "Sille shpejt Mikajahun, birin e Imlas". **9** Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, ishin ulur secili në fronin e vet, të veshur me rrobat e tyre mbretëreore; ishin ulur në lëmin që është të hyrja e portës së Samarisë; dhe tërë profetët bënin profeci përparrë tyre. **10** Sedekia, bir i Kenaanahut, që kishte bërë brirë prej hekuri, tha: "Kështu

thotë Zoti: "Me këta brirë do të shpesh tejpërtej Sirët deri sa t'i shkatërrosh plotësisht". **11** Tërë profetët profetizuan në të njëjtën ményrë, duke thënë: "Dil kundër Ramothit nga Galaadi dhe do t'ia dalësh, sepse Zoti do ta japë atë në duart e mbretit". **12** Lajmëtarë, që kishte shkuar të thërriste Mikajahun, i foli duke i thënë: "Ja, fjalët e profetëve përpushten duke thënë gjëra të mira për mbretin. Prandaj të lutem që fjala jote të jetë si fjala e secilit prej tyre; edhe ti thuaj gjëra të mira". **13** Por Mikajahu u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, çdo gjë që Perëndia im do të thotë unë do ta shpalë". **14** Si arriti para mbretit, mbreti i tha: "Mikajah, a duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit të Galaudit, apo duhet të heq dorë?". Ai u përgjigji: "Shkon, pra, dhe do t'ju dalë mbarë, sepse ata do të jepen në duart tuaja". **15** Atëherë mbreti i tha: "Sa herë duhet të përgjërohem që të më thuash vetëm të vërtetën në emër të Zotit?". **16** Mikajahu u përgjigji: "E pashë tërë Izraelin të shpërndarë në malet, ashtu si dhëntë që janë pa bari; dhe Zoti tha: "Ata nuk kanë më zot; le të kthehet secili në paqe në shtëpinë e vet"! **17** Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "A nuk të kisha thënë se lidhur me mua ai nuk do të profetizonte asgjë të mirë, por vetëm të keqen?". **18** Atëherë Mikajahu i tha: "Prandaj dëgjoj fjalën e Zotit. Unë e kam parë Zotin të ulur mbi froni e tij, ndërsa tërë ushtria qelllore rinte në të djathtë dhe në të majtë të tij". **19** Zoti tha: "Kush do ta mashtrojë Ashabin, mbretin e Izraelit, që ai të dalë dhe të vdesë në Ramoth të Galaudit?". Dikush u përgjigji në një ményrë, dikush në ményrë tjetër. **20** Atëherë doli përpëra një frymë që u paraqit para Zotit dhe tha: "Unë do t'ia mbush mendjen". Zoti i tha: "Në çfarë ményrë?". **21** Ai u përgjigji: "Unë do të dal dhe do të jem një frymë i gjenjeshtrës në gojën e të gjithë profetëve të tij". Zoti i tha: "Me siguri do t'arrish ta bësh për vete, shko dhe vepro këshut". **22** Prandaj ja, Zoti ka vënë një frymë gjenjeshtrë në gojën e këtyre profetëve të tu, por Zoti shpall fatkeqësi kundër teje". **23** Atëherë Sedekia, bir i Kenaanahut, u afroa dhe goditi me një shpullë Mikajahun, dhe tha: "Nga kaloi Fryma e Zotit kur doli nga unë që të flasë me ty?". **24** Mikajahu u përgjigji: "Ja, do ta shohësh ditën në të cilën do të shkosh në një dhomë të brendshme për t'u fshehur!". **25** Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Merreni Mikajahun dhe çojeni tek Amoni, qeveritar i qytetit, dhe tek Joasi, bir i mbretit, **26** dhe u thoni atyre: Kështu thotë mbreti: "Futeni këtë në burg dhe ushqejeni me bukë dhe me ujë hidhërimi, deri sa unë të kthehem shëndoshë e mirë"! **27** Mikajahu tha: "Në rast se ti kthehesh me të vërtetë shëndoshë e mirë, kjo do të thotë që Zoti nuk ka folur nëpërmjet meje". Dhe shtoi: "Dëgjoni, o ju popuj të gjithë!". **28** Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, dolën, pra, kundër Ramothit nga Galaadi. **29** Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "Unë do të vishem ndryshe dhe pastaj do të shkosh të luftor, por ti vish robat e tua mbretërore". Kështu mbreti i Izraelit ndëroi rrabot dhe shkuant të luftojnë. **30** Mbreti i Sirisë kishte dhënë këtë urdhë kapitenëve të qerreve të tij duke thënë: "Mos luftoni kundër askujt, të madh apo të vogël, por vetëm kundër mbretit të Izraelit". **31** Kështu, kur kapitenët e qerreve panë Jozafatin, ata thanë: "Ai është mbreti i Izraelit". Pastaj e rrëthuan për ta sulmuar; por Jozafati lëshoi një britmë dhe Zoti i vajti në ndihmë; Perëndia i shtyu të largoheshin prej tij. **32** Kur kapitenët e qerreve e kuptuan se nuk ishte mbreti i Izraelit, hoqën dorë nga ndjekja. **33** Por një njeri hodhi rastësish një shigjetë me harkun e tij dhe e goditi mbretin e Izraelit midis lidhjeve të parzmores së tij; prandaj mbreti i tha shqytarit të tij: "Kthehu dhe më ço larg përlleshjes, sepse jam plagosur". **34** Por beteja ishte aq e ashper atë ditë sa që mbreti u detyrua të qëndrojë mbi qerren e tij përballë Sirëve deri në mbërjmë, dhe kur perëndoi dielli ai vdiq.

19 Jozafati, mbret i Judës, u kthye shëndoshë e mirë në shtëpinë e tij në Jeruzalem. **2** Por shikuesi Jehu, bir i Hananit, i doli përpëra dhe i tha mbretit Jozafat: "A duhet të ndihmoje ti një të pafe dhe të doje ata që unrenin Zotin? Prandaj mëria e Zotit është mbi ty. **3** Megjithatë janë gjetur te ti gjëra të mira, sepse ke hequr nga vendi Asherothët dhe zemra jote është përpjekur pér të kërkuar Perëndinë". **4** Kështu Jozafati banoi në Jeruzalem; pastaj shkoi përsëri midis popullit, nga Beer-Sheba në krahinën malore të Efraimit, dhe i solli ata përsëri te Zoti, Perëndia i etëve të tij. **5** Pastaj ai emrëoi gjyqtarë në vend, në të tèra qytetet e fortifikuarë të Judës, qytet pas qyteti, **6** dhe u tha gjyqtarëve: "Kini kujdes pér atë që bëni, sepse nuk gjykoni pér njeriun por pér Zotin, që do të jetë me ju kur do të administroni drejtësinë. **7** Prandaj tani frika e Zotit qoftë mbi ju. Tregoni kujdes pér atë që bëni, sepse tek Zoti, Perëndia ynë, nuk ka asnjë padrejtësi, as anësi, as pranim dhuratast. **8** Edhe në Jeruzalem Jozafati vendosi disa Levitë priftërinj dhe të parë të shtëpive atërorë të Izraelit pér gjykimin e Zotit dhe pér grindjet e ndryshme; këta banonin në Jeruzalem. **9** I urdhëroi ata duke thënë: "Ju do të veproni duke pasur frikë nga Zoti, me besnikëri dhe me zemër të pastër. **10** Në çdo grindje që do t'ju parashtrohet para jush nga ana e véllezërvë tuaj që banonjë në qytetet e tyre, qoftë pér gjak të derdhor ose pér shkelje të ligjit apo t' një uredhërimi, kundër statuteve ose dekreteve, lajmërojnë që të mos bëhen fajtorë përpëra Zotit, dhe zemërimi t'ë mos bjerë mbi ju dhe mbi véllezërit tuaj. Veproni këshut dhe nuk do të bëheni fajtorë. **11** Dhe ja, prifti më i lartë Amariah do të caktohet mbi ju pér çdo çështje që i përket Zotit, ndërsa Zebadiahu, bir i Ismaelit, i pari i shtëpisë së Judës, do të jetë pér çdo çështje që ka të bëjë me mbretin; edhe Levitët do të janë në dispozicionin tuaj si gjyqtarë. Tregohuni të fortë dhe i hyni punës, dhe Zoti do të jetë me njeriun e drejtë".

20 Mbas këtyreve ngjarjeve ndodhi që bijtë e Moabit, bijtë e Amonit dhe të tjerë me ta së bashku me Amonitët erdhën të luftojnë kundër Jozafatit. **2** Kështu erdhën disa të informonin Jozafatin, duke thënë: "Një shumicë e madhe është nisur kundër teje që përtej detit, nga Siria; ja, tani ata janë në Hatsatson-Thamar" (që është En-Gedi). **3** Atëherë Jozafati u trëmb dhe filloj të kérkojë Zotin, dhe shpalli një agjërim në gjithë Judën. **4** Kështu ata të Judës u mbledhën pér të kërkuar ndihmën e Zotit, dhe nga të gjitha qytetet e Judës vinin pér të kërkuar Zotin. **5** Pastaj Jozafati u ngrit më këmbë në mes të asamblesë së Judës dhe të Jeruzalemit në shtëpinë e Zotit përpëra oborrit të ri **6** dhe tha: "O Zot, Perëndia i etëver tanë, a nuk je ti Perëndia që është në qill? Po, ti sundon mbi të gjitha mbretëritë e kombeve, në duart e tua janë forca dhe fuqia dhe nuk ka njeri që mund të të rezistojë. **7** A nuk ke qenë ti, Perëndia ynë, që ke débuar banorët e këtij vendi përpëra popullit tënd të Izraelit dhe ia ke dhënë pér gjithnjë pasardhësve të mikut tênd Abraham? **8** Ata kanë banuar aty dhe kanë ndërtuar një shenjtërore pér emrin tênd, duke thënë: **9** "Në rast se na godet një fatkeqësi, shpata, gjykimi apo murtaja ose zia e bukës, ne do të paraqitemi përpëra këtij tempulli dhe përpëra teje (sepse emri yt është në këtë tempull), do të të klithim ty nga fatkeqësia jonë, ti do të na dëgjosh dhe do të na vish në ndihmë". **10** Dhe ja, tani bijtë e Amonit, të Moabit dhe ata të malit Seir, në territorin e të cilëve nuk e lejove Izraelin të hynte kur ata po dilin nga Egjipti (prandaj ata qëndruan larg tyre dhe nuk i shkatërruan). **11** Dhe ja, tani ata na shpërblejnë, duke ardhur të na dëbojnë nga trashëgimia jote që na ke dhënë në zotërim. **12** O Perëndia ynë, a nuk do t'i dënosh ata? Sepse ne jemi pa forcë përpëra kësaj shumice të madhe që vjen kundër nesh; nuk dimë çfarë të bëjmë, por syltë tona janë drejtuar te tij". **13** Tani tërë burrat

e Judës, me fëmijët, bashkëshortet dhe bijtë e tyre, rrinin më këmbë pérpara Zotit. **14** Atéherë në mes të asamblesë Fryma e Zotit pérfshiu Jahazielin, birin e Zakarias, bir i Benajahut, bir i Jejelit, bir i Mataniahut, një Levit nga bijtë e Asafit. **15** Dhe ky tha: "Dëgjioni, ju t' gjithë nga Juda, ju banorë të Jeruzalemit dëti, o mbret Jozafat! Kështu ju thotë Zoti: "Mos kini frikë, mos u tronditni pér shkak të kësaj shumice të madhe, sepse beteja nuk është juaja, por e Perëndisë. **16** Nesër hidhuni kundër tyre; ja, ata do të ngjiten nëpër të përpjetën e Tsitsit, dhe ju do t'i gjeni në skajin e luginës pérballë shkretëtirës së Jeruelit. **17** Nuk do të jeni ju që do të luftoni në këtë betejë; zini pozicion, qëndroni pa lëvizur dhe do të shihni lirimin e Zotit, që është me ju. O Judë, o Jeruzalem, mos kini frikë dho mos u tronditni; nesër do të dilni kundër tyre, sepse Zoti është me ju". **18** Atéherë Jozafati uli përkohë ftyrën e tij, dhe tërë Juda dhe banorët e Jeruzalemit ranë përbysë pérpara Zotit dhe e adhuruan. **19** Pastaj Levitët, bijtë e Kehathitëve dhe të Korahitëve, u ngritën pér të lëvduar me zë të lartë Zotin, Perëndinë e Izraelit. **20** Mëngjesin vijues u quan shpejt dhe u nisën pér në shkretëtirën e Tekoas; ndërsa po viheshin pér rrugë, Jozafati, duke qëndruar në këmbë, tha: "Dëgjomëni, o Judë, dhe ju banorë të Jeruzalemit! Besoni! **21** Pastaj, pasi u këshillua me popullin, caktoi ata që duhet t'i këndonin Zotit dhe duhet ta lëvdonin pér shkëlqimin e shenjtërisë së tij, ndërsa ecnin pérpara ushtrisë dhe thonin: "Kremtoni Zotin, sepse mirësia e tij zgjat përfjetë". **22** Kur ata filluan të këndojnë dhe të lëvdojnë, Zoti ngriti një pritë kundër bijve të Amonit dhe të Moabit dhe atyre të malit të Seirit që kishin ardhur kundër Judës, dhe mbetën të mundur. **23** Bijtë e Amonit dhe të Moabit u ngritën kundër banorëve të malit të Seirit pér të realizuar shfarosjen dhe shkatërrimin e tyre; mbasi kryen shfarosjen e banorëve të Seirit, ndihmuani njeri-tjetrin pér të shkatërruar veten e tyre. **24** Kështu kur ata të Judës arritën në lartësinë prej nga mund të kqyrë shkretëtira, u ktheyen nga turma, dhe ja, nuk kishte veçse kufoma të shtrira përkohë, asnjë nuk kishte shpëtuar. **25** Atéherë Jozafati dhe njerezit e tij shkuan pér të marrë plaçkën e luftës; midis tyre gjeten një sasi të madhe pasurish mbi kufomat e tyre dhe sende me vlerë; morën pér vete më tepër se sa mund t'i mbartnin; iu deshën tri ditë pér të marrë plaçkën, aq e shumtë ishte ajo. **26** Ditën e katërt u mblohdhën në Luginën e Bekimit, ku bekuan Zotin; prandaj ky vend quhet Lugina e Bekimit edhe sot. **27** Pastaj tërë njerezit e Judës dhe të Jeruzalemit, me Jozafatin në krye, u nisën me gjëzim pér t'u kthyer në Jeruzalem, sepse Zoti u kishte dhënë shkas të gëzohen mbi armiqët e tyre. **28** Kështu hynë në Jeruzalem me harpa, me qeste dhe me bori dhe u drejtuan nga shtëpia e Zotit. **29** Tmerri i Zotit ra mbi të gjitha mbretëritë e vendove të tjera, kur mësuani që Zoti kishte luftuar kundër armiqëve të Izraelit. **30** Mbretëria e Jozafatit që e qetë; Perëndia i tij i dha paqe rreth e qark. **31** Kështu Jozafati mbretëroi mbi Judë. Ai ishte tridhjetë e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e pesë vjeç në Jeruzalem; e éma quhej Azubah dhe ishte bija e Shihilit. **32** Ai ndoqi kudo rrugët e atit të tij, Asa, dhe nuk u largua prej tyre, duke bërë atë që ishtë e drejtë në sytë e Zotit. **33** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën, sepse populli nuk e kishte akoma zemrën të kthyer në ményrë të qëndrueshme nga Perëndia i etërvë të tyre. **34** Pjesa tjetër e bëmave të Jozafatit, nga e para deri në atë të fundit, janë të shkruara në analet e Jehut, birit të Hananit, që pérfsihen në librin e mbretërvë të Izraelit. **35** Pas kësaj Jozafati, mbret i Judës, u lidh me Ashaziahun, mbretin e Izraelit, që vepronte me paudhësi; **36** ai u lidh me të përfshirët që ndërtuar anije që të shkonin në Tarshish; i pajisën anijet në Etsion-Geber. **37** Atéherë Eliezeri, bir i Dodavahut nga Mareshah, profetizoi kundër Jozafatit, duke thënë:

"Nga që je bashkuar me Ashaziahun, Zoti ka shkatërruar veprat e tua". Kështu anijet u shkatërruan dhe nuk arritën dot në Tarshish.

21 Pastaj Jozafati pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën me ta në qytetin e Davidit. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Jehoram. **2** Ai kishte véllezër, bij të Jozafatit: Azariahun, Jehielin, Zakarian, Azariahun, Mikaelin dhe Shefatiahun; tërë këta ishin bij të Jozafatit, mbretit të Izraelit. **3** I ati u bëri atyre dhurata të mëdha prej argjendi, ari dhe sende të çmueshme, bashkë me qytete të fortifikura në Judë, por ia dha mbretërinë Jehoramit, sepse ishte i parëlinduri. **4** Por kur Jehoramit shtiu në dorë mbretërinë e atit të tij dhe u përforca, vrau me shpatë tërë véllezërit e tij dhe disa kërre të Izraelit. **5** Jehoramit ishte tridhjetë e dy vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tetë vjet në Jeruzalem. **6** Ai ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit ashu si kishte bërë shtëpia e Ashabit, sepse gruaja e tij ishte një bijë e Ashabit, dhe bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit. **7** Megjithatë Zoti nuk deshi ta shkatërrojë shtëpinë e Davidit, pér shkak të besëlidhjes që kishte bërë me Davidin dhe sepse i kishte premtuar t'i jepet atij dhe bijve të tij një llambë përgjithmonë. **8** Gjatë ditëve të mbretërisë së tij, Edomi ngriti krye kundër pushtetit të Judës dhe zgjodhi një mbret. **9** Atéherë Jehoramit u nis me komandantët e tij dhe me të gjitha qerret e tij; u ngrit, pra, natën dhe i mundi Edomit, që e kishin rrethuar atë dhe komandantët e qerreve të tij. **10** Kështu Edomi nuk iu nënshtrua pushtetit të Judës deri ditën e sotme. Në atë kohë edhe Libnahu ngriti krye kundër pushtetit të tij, sepse Jehoramit ishte braktisur Zotin, Perëndinë e etërvë të tij. **11** Edhe Jehoramit ndërtoi vende të larta në malet e Judës, i shtyu banorët e Jeruzalemit në rrugën e kurvërimit dhe largoi Judën. **12** Atéherë i erdhë një shkrim nga profeti Elia, në të cilën thuhej: "Kështu i thotë Zoti, Perëndia i Davidit, atit tend: "Meqë nuk ke ndjekur rrugët e Jozafatit, atit tend, dhe rrugët e Asas, mbretit të Judës, **13** por ke ndjekur rrugët e mbretërvë të Izraelit dhe ke shtrye në rrugën e kurvërimit Judën dhe banorët e Jeruzalemit, ashu si ka vepruar shtëpia e Ashabit, dhe kë vrarë véllezër e tu, vetë familjen e atit tend, që ishin më të mirë se ti, **14** ja, Zoti do të godasë me një fatkeqësi të madhe popullin tend, fëmijët e tu, bashkëshortet e tua dhe gjithçka që ti zoteron; **15** ti vetë do të goditesh nga sémundje shumë të rënda, nga një sémundje e zorrëve që do të të nxjerrë çdo ditë pak e nga pak zorrët""". **16** Përveç kësaj Zoti zgjoi kundër Jehoramit frysën e Filistejeve dhe të Arabëve, që banojnë pranë Etiopave; **17** dhe këta dolën kundër Judës, e pushtuan dhe morën me vete tërë pasuritë që gjeten në pallatin mbretëror, duke pérfsirë bijtë dhe gratë e tij; kështu nuk i mbeti asnjë bir përveç Jehoahazit, më i vogli prej bijve të tij. **18** Mbas tërë kësaj Zoti e goditi në zorrët me një sémundje të pashërueshme. **19** Kështu, me kalimin e kohës, në fund të vitit të dytë, nga shkaku i sémundjes, zorrët i dolën jashtë dhe vdiq duke hequr mundime të tmerrshme. Populli i tij nuk dogji perfume pér nder të tij, ashu si kishte bërë pér etërit e tij. **20** Ai ishte tridhjetë e dy vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi tetë vjet në Jeruzalem. Iku pa lënë keqardhje; e varrosën në qytetin e Davidit, por jo në varret e mbretërvës.

22 Banorët e Jeruzalemit shpallën mbret birin e tij më të vogël Ashaziahun, në vend të tij, sepse tërë bijtë më të mëdhenj ishin vratë nga banda që kishte hyrë në kamp bashkë me Arabët. Kështu mbretëroi Ashaziahu, bir i Jehoramit, mbret i Judës. **2** Ashaziahu ishte dyzet e dy vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi një vit në Jeruzalem. E éma quhej Athaliah; ishte bij e Omrit. **3** Edhe ai ndoqi rrugët e ndjekura nga shtëpia e Ashabit, sepse e éma e këshillonte të vepronte në ményrë të paudhës. **4** Prandaj ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashu si

vepronin ata tē shtëpisë së Ashabit, sepse mbas vdekjes së atit tē tij këta qenë, pér shkatërrimin e tij, këshilltarët e tij. **5** Duke ndjekur këshillën e tyre, ai shkoi me Jehoram, birin e Ashabit, mbretit të Izraelit të luftojë kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë, në Ramoth të Galaadit; dhe Sirët e plagosën Jehoram. **6** Kështu ai u kthye në Jezreel pér tē mjekuar plagët që kishte marrë në Ramah, duke luftuar kundër Hazaelit, mbretit të Sirisë. Ashaziah, bir i Jehoramit, mbret i Judës, zbriti pér tē parë Jehoram, birin e Ashabit, në Jezreel, sepse ky ishte i sëmurë. **7** Vizita që i bëri Ashaziahu Jehoramit ishte vendosur nga Peréndisë pér shkatërrimin e tij. Kur arriti në tē vërtetë, ai doli me Jehoram kundër Jehut, birit të Nimshit, që Zoti kishte vajosur pér tē shfarosur shtëpinë e Ashabit. **8** Ndodhi që, ndërsa Jehu vendoste drejtësi në shtëpinë e Ashabit, u takua me kërët e Judës dhe me bijët e vëllezërve të Ashaziahut që ishin në shërbim të Ashaziahut dhe i vrau. **9** Urdhëroi gjithashtu ta kërkjnë Ashaziahun dhe e kapën (ai ishte fshehur në Samari); e cuan pastaj tek Jehu që e vrau. Pastaj e varrosën, sepse thonin: "Eshtë bir i Jozafatit, që e kërkonte Zotin me gjithë zemër". Kështu në shtëpinë e Ashaziahut nuk mbeti më njeri në gjendje të mbretëroj. **10** Kur Athaliah, nëna e Ashaziahut, pa që i biri kishte vdekur, u ngrit dhe vrau téré pasardhësit mbretërorë tē shtëpisë së Judës. **11** Por Jehoshabeath, bija e mbretit mori Joasin, birin e Ashaziahut, e mori tinëz midis bijve të mbretit që ishin vrarë dhe e vendosi bashkë me tajen në dhomën e saj. Kështu Jehoshabeath, bija e mbretit Jehoram, bashkëshortja e priftit Jehojada (ishte motra e Ashaziahut), e fshehu nga Athaliahu që nuk e vrau. **12** Kështu mbeti i fshehur me ta në shtëpinë e Peréndisë gjashtë vjet, ndërsa Athaliah mbretëronte mbi vendin.

23 Vitin e shtatë Jehojada mori kurajo, mori komendantët e qindëshëve, domethënë Azariahun, birin e Jerohamit, Ismaelin, birin e Jehohanamit, Azariahun, birin e Obredit, Maasejahun, birin e Adajahut dhe **2** Pastaj ata përshkuan Judën, mblodhën Levitët nga tē gjitha qytetet e Judës dhe tē parët e shtëpive atërorë tē Izraelit dhe erdhën në Jeruzalem. **3** Kështu téré asambleja lidhi një aleancë me mbretin në shtëpinë e Peréndisë. Pastaj Jehojada u tha atyre: "Ja, biri i mbretit do tē mbretëroj, si ka thënë Zoti pér bijtë e Davidit. **4** Ja çfarë do tē bëni ju: një e treta nga ju, priftërinj dhe Levitë, që marrin shërbimin ditën e shtunë, do tē caktohen në portat e tempullit; **5** një e treta tjetër do tē rrijë në pallatin e mbretit, dhe e treta tjetër në portën e themelimit, ndërsa téré populli do tē rrijë në oborrin e shtëpisë tē Zotit. **6** Por askush nuk do tē hyjë në shtëpinë e Zotit, pérveç priftërinjve dhe Levitëve tē shërbimit; këta mund tē hyjnë sepse janë tē shenjtëruar; por téré populli do t'i përmbahet urdhrit tē Zotit. **7** Levitët do ta rrethojnë mbretin nga çdo anë, secili me armën e tij në dorë; kushdo që hyn në tempull do tē vritet; ju pérkundrazi do tē qëndroni me mbretin, kur tē hyjë dhe tē dale". **8** Levitët dhe téré Juda bënë pikërisht ashtu si kishte urdhëruar prifti Jehojada; secili mori njerëzit e tij, ata e merrnin shërbimin tē shtunën dhe ata që e linin shërbimin tē shtunën, sepse prifti Jehojada nuk kishte liruar nga puna klasat që dinlin. **9** Prifti Jehojada u dha komandantëve të qindëshëve ushtat dhe mburojat e vogla e tē mëdha që genë tē mbretit David dhe që ndodheshin në shtëpinë e Peréndisë. **10** Pastaj vendosi téré popullin, secili me armën e tij në dorë, nga krahu i djathët deri në krahan e majtë tē tempullit; gjatë altarat dhe pranë tempullit, rrotull mbretit. **11** Atëherë nxorën birin e mbretit, i vunë mbi kokë kurorën, i dorëzuan ligjin dhe e shpallën mbret; pastaj Jehojada dhe bijtë e tij e vajosën dhe thirrën: "Rroftë mbretit!". **12** Kur Athaliah dégjoi zhurmén e popullit që vinte duke brohorit pér mbretin, ajo shkoi drejt popullit, në drejtim tē shtëpisë tē Zotit. **13** Shikoi, dhe ja, mbreti qëndronte më këmbë në podiumin e tij në hyrje, kapitenët dhe borzanët ishin pranë mbretit, téré populli i

vendit ishte i gëzuar dhe u binte borive dhe këngëtarët me veglat e tyre musikore udhëhiqin lavdërimin. Atëherë Athaliah grisi rrobat e saj dhe bërtiti: "Tradhëti, tradhëti!". **14** Por prifti Jehojada nxori komendantët e qindëshëve që komandonin ushtrinë dhe u tha: "Nxirreni nga reshatet dhe kushdo që i shkon pas tē vritet me shpatë!". Prifti në tē vërtetë kishte thënë: "Mos lejoni që tē vritet në shtëpinë e Zotit". **15** Kështu e mbërthyen dhe, sa arriti në shtëpinë e mbretit nëpër rrugën e portës së kuajve, aty e vranë. **16** Pastaj Jehojada bëri një besëlidhje ndërmjet vetes, téré popullit dhe mbretit, me qëllim që Izraeli tē ishte populli i Zotit. **17** Atëherë téré populli shkoi në tempullin e Baalit dhe e shkatërroi: copëtoi plotësisht altarët e tij dhe shëmbëltirat dhe vrau përparrë altarëve Matanin, priftin e Baalit. **18** Pastaj Jehojada ua besoi mbikqyrjen e shtëpisë tē Zotit priftërinjve levitë, që Davidi kishte vendosur në shtëpinë e Zotit pér t'i ofruar olokauste Zotit siç eshtë shkruar në ligjin e Moisiut, me gjëzim dhe këngë, ashtu si kishte urdhëruar Davidi. **19** Vendosi gjithashtu derëtarë në portat e shtëpisë tē Zotit, me qëllim që tē mos hynte askush që tē ishte në një farë mënyre i papastër. **20** Mori pastaj komendantët e qindësheve, parinë, ata që kishin autoritet mbi popullin dhe téré popullin e vendit dhe bëri që mbreti tē zbrës nga shtëpia e Zotit; duke kaluar pastaj nga porta e sipërme, arritën në pallatin mbretëror dhe e ulën mbretin mbi froni mbrëtëror. **21** Kështu téré populli i vendit ishte në festë dhe qyteti mbeti i qetë, kur Athaliah u vra me shpatë.

24 Joasi ishte shtatë vjeç kur filloi tē mbretëroj, dhe mbretëroj dyzet vjet në Jeruzalem. E éma quhej Tsibiah dhe ishte nga Beer-Sheba. **2** Joasi bëri atë që eshtë e drejtë në sytë e Zotit gjatë gjithë kohës që jetoi prifti Jehojada. **3** Jehojada i zgjodhi për tē dy bashkëshorte dhe Joasit i lindën djem dje vajza. **4** Mbas kësaj e shtyu zemra Joasin tē ndreqë shtëpinë e Zotit. **5** Prandaj mblodhi priftërinjtë dhe Levitët dhe u tha atyre: "Shkoni në qytetet e Judës dhe mblidhni vit pér vit nga gjithë Izraeli paratë që nevojiten pér tē restauruar shtëpinë e Peréndisë tuaj; përpinquni ta kryeni shpejt këtë punë". Por Levitët nuk treguan asnjë nxitim. **6** Atëherë mbreti thirri kryepriftin Jehojada dhe i tha: "Pse nuk u kërkove Levitëve që tē sillnin nga Juda dhe nga Jeruzalemi taksën e caktuar nga Moisiu, shërbëtor i Zotit, dhe nga asambleja e Izraelit pér çadrën e dëshmisë". **7** Në tē vërtetë bijtë e Athaliahës, tē kësaj gruaje tē keqë, kishin plaçkitur shtëpinë e Peréndisë dhe kishin përdorur madje gjithë gjérat e shenjtëruara tē shtëpisë tē Zotit pér Baalët. **8** Me urdhër tē mbretit bënë një arkë dhe e vunë jashtë, te porta e shtëpisë tē Zotit. **9** Pastaj bënë një shpalje në Judë dhe në Jeruzalem, me qëllim që t'i çohej Zotit taksa që Moisiu, shërbëtor i Peréndisë, i kishte vënë Izraelit në shkretëtirë. **10** Téré kërët dhe téré populli u gëzuan dhe sollën paratë, duke i hedhur në arkë deri sa e mbushën. **11** Kur arka çohej nga Levitët tek inspektori i mbretit, sepse shihnni se kishte në tē shumë para, sekretari i mbretit dhe i ngarkuari nga kryeprfiti viniñ pér tē zbrazur arkën; pastaj e merrnin dhe e çonin përsëri në vendin e saj. Kështu vepronin çdo ditë; në këtë mënyrë grumbullonin një sasi tē madhe parash. **12** Pastaj mbreti dhe Jehojada ujepin këto atyre që bënën shërbimin në shtëpinë e Zotit; dhe ata paguanin gurgdhëndësit dhe marangozët pér tē restauruar shtëpinë e Zotit, si edhe punëtorët e hekurit dhe tē bronzit që merrshin me shtëpinë e Zotit. **13** Kështu punëtorët i kryen me kujdes punimet dhe me anë tē tyre ndreqjet shkuaran mbarë; ata e kthyen përsëri shtëpinë e Peréndisë në gjendjen e saj origjinale dhe e përforuan atë. **14** Kur kishin mbaruar, paratë që mbetën i cuan para mbretit dhe Jehojadës dhe me to bënë orendi pér shtëpinë e Zotit, orendi pér shërbimin dhe pér olokaustet, kupa dhe vegla tē tjera prej ari ose argjendi. Deri sa

jetoj Jehojada, u ofruan vazhdimisht olokauste nē shtepinē e Zotit. **15** Por Jehojada, tanim i plakur dhe i ngopur me ditē, vdq; ai ishte njeqind e tridhjetē vjeç kur vdq; **16** e varrosen nē qytetin e Davidit bashkē me mbretir, sepse kiske bérē tē mira nē Izrael, ndaj Peréndisē dhe ndaj shtépisé sē tij. **17** Mbas vdekjes sē Jehojadés, kreret e Judēs shkuan dhe ranē pérmbys pérpara mbretit; dhe mbreti i dégjoi. **18** Pastaj ata braktis shtepinē e Zotit, Peréndisē tē etérve tē tyre, dhe u shérbyen Asherimëve dhe idhujive; pér shkak tē kétij mëkatí, zemërimi i Peréndisē ra mbi Judén dhe mbi Jeruzalemin. **19** Zoti u dérgoi atyre profetet pér t'i bérē tē kthehen tek ai; kéta déshmuat kundér tyre, por ata nuk deshén t'i dégjogné. **20** Atéheré Fryma e Peréndisē erdhí mbi Zakarian, birin e prifit Jehojada, qé u ngrit pérpara popullit dha tha: "Késhut thoté Peréndia: Pse shkelni urdhérimet e Zotit dhe nuk keni mbaros? Mégë e keni braktis Zotin edhe ai do tju braktisé". **21** Por ata komplotuan kundér tij dhe me urdhér tē mbretit, e vrané me guré nē oborrin e shtépisé tē Zotit. **22** Késhutu mbreti Joas nuk e kujtöi mirësiné qé Jehojada, ati i Zakarias, kiske treguar ndaj tij dhe ia vrau tē birin, i cili duke vdekur tha: "Zoti e shikoftë dhe tē kérkofte llogari! **23** Késhutu ndodhi qé, nē fillim tē vitit tē ri, ushtria e Sirëve doli kundér Joasit. Ata erdhén nē Judé dhe nē Jeruzalem dhe shfarosën nga populli tére kreret e tij, dhe tére plaçkén ia çuan mbretit tē Damaskut. **24** Megjithëse ushtria e Sirëve kiske ardhur me pak veta, Zoti u dha nē dorë një ushtri shumë tē madhe, sepse kishin braktis Zotin, Peréndiné e etérve tē tyre. Késhutu ata e gjykuant Joasin. **25** Kur Sirët u térhoqën nga ai (sepse e kishin lénë shumë tē sémurë), shérbétorët e tij kurdisën një komplot kundér tij, pér shkak tē vrasjes së bijve tē prifit Jehojada, dhe e vranë nē shtratin e tij. Késhutu ai vdq dhe e varrosen nē qytetin e Davidit, por jo nē varrezat e mbretir. **26** aaa add Kéta janë ata qé komplotuan kundér tij: Zabadi, bir i Shimeathit, Amonitja, dhe Jehozbad, bir i Shimritihit, Moabitja. **27** aaa add Pérsa u pérket bijve tē tij, profecitë e shumta tē thëna kundér tij dhe meremetimi i shtépisé sē Peréndisë, ja, këto gjëra janë shkruar nē historinë e librit tē mbretir. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Amatsiahu.

25 Amatsiahu ishte njézet e pesé vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi njézet e nëntë vjet nē Jeruzalem. E éma quhej Jehoadan dhe ishte nga Jeruzalem. **2** Ai béri atë qé eshtë e drejtë në sytë e Zotit, por jo me gjithë zemër. **3** Mbasi pérforcoi mbretinë e tij, ai vrau shérbétorët e tij qé kishin vrarë mbretin, atin e tij. **4** Megjithatë ai nuk i vriste bijtë e tyre, por vepro siç eshtë shkuar në ligi në librin e Moisiut, tē cilin Zoti e urdhëroi duke thënë: "Etérít nuk do tē vriten pér fajin e bijve tē tyre, dhe as bijtë e tyre nuk do tē vriten pér fajin e etérve; por secili do tē dënöhet me vdekte pér mëkatin e vet". **5** Pérveç késaj Amatsiahu mblodhi ata tē Judës dhe caktoi mbi ta komendantët e mijëshëvë dhe tē qindëshëvë sipas shtëpive tē tyre atëre, pér tēr Judén dhe Beniaminin; pastaj béri regjistrimin nga njézet vjeç e lart dhe doli qé ishin treqind mijë burra tē zgjedhur, tē aftë pér luftë dhe tē zotë tē përdorin ushtën dhe mburojnë. **6** Rekrutoi gjithashtu me para njéqind mijë burra nga Izraeli, tē fortë dhe trimë, pér njéqind talenta argjendi. **7** Por një njeriu i Peréndisë erdhí tek ai dhe i tha: "O mbret, ushtria e Izraelit tē mos vijë me ty, sepse Zoti nuk eshtë me Izraelin, as me ndonjë nga bijtë e Efraimit". **8** Por nē rast se dëshiron tē shkosh, shko megjithatë; edhe po tē tregohesh trim në betejë, Peréndia do tē tē bëjë tē biesh para armikut, sepse Peréndia ka pushtet tē ndihmøjë dhe tē tē bëjë qé tē biesh". **9** Amatsiahu i tha atéherë njeriut tē Peréndisë: "Por çdo t'i bëj njéqind talentat qé ia dhashë ushtrisë sē Izraelit?". Njeriu i Peréndisë u përgjigj: "Zoti mund tē tē japë më tepér se aq". **10** Atéherë Amatsiahu e shpérndau ushtrinë qé kiske ardhur

tek ai nga Efraimi, me qellim që tē kthehej nē shtëpi tē saj; por zemërimi i pjesëtarëve tē saj u rrit shumë kundér Judës dhe ata u kthyen nē shtëpi me një zemërim tē madh. **11** Pastaj Amatsiahu, mbasi mori zemër, u vu nē krye tē popullit tē tij, shkoi nē luginen e Kripës dhe vrau dhjetë mijë njerz tē Seirit. **12** Bjtë e Judës kapën gjallë dhjetë mijë tē tjerë dhe i çuan nē majë tē shkëmbit, prej ku i hodhën poshtë; dhe tē tjerë u bënë copë-copë. **13** Por burrat e ushtrisë, qé Amatsiahu kiske shpérndarë qé tē mos vinin me tē pér tē luftuar, u vërsulën mbi qytetet e Judës, nga Samaria deri nē Beth-Horon, duke vratë tre mijë banorë dhe duke marrë një plackë tē madhe. **14** Pas kthimit tē tij nga masakra e Edomitëve, Amatsiahu urdhëroi qé t'i sillin perénditë e bijve tē Seirit, i vendosi si peréndit tē tij, ra pérmbys pérpara tyre dhe u orfu temjan. **15** Prandaj zemërimi i Zotit u ndez kundér Amatsiahu dhe i dérgoi një profet pér t'i thënë: "Pse kérkove perénditë e kétij populli, qé nuk kanë genë tē zotë tē çlirojnë popullin e tyre nga dora jote?". **16** Ndërsa vazhdonte tē fliste akoma me tē, mbreti i tha: "A tē kemi bérë vallë këshilltar tē mbretit? Pusho! Pse kérkon tē vrithes?". Atéherë profeti nuk foli më, por tha: "Unë e di qé Peréndia ka vendosur tē tē shkatërrojë, sepse ke bérë kétë dhe nuk more parasysh këshillin time". **17** Atéherë Amatsiahu, mbret i Judës, pasi u këshillua, dérgoi t'i thotë Joasit, birit tē Jehoahazit, birit tē Jehut, mbret i Izraelit: "Eja tē ballafaqohemi njeri me tjetrin në betejë". **18** Por Joasi, mbret i Izraelit, dérgoi t'i thotë Amatsiahu, mbretit tē Judës: "Gjemi i Libanit i coi fjale kredit tē Libanit: "Jepi vajzën tênde pér grua birit tim". Por një kafshë e egër i Libanit kaloi andej dhe e shkeli gjembin. **19** Ti ke thënë: "Ja, unë kam mundur Edomin", dhe zemra jote tē ka bérë krenar aq sa tē mburresh. Rri nē shtepinë tênde. Pse kérkon tē shkaktosh fatkeqësi, duke shkatërruar veten tênde dhe Judën bashkë me ty?". **20** Por Amatsiahu nuk e dégjoi; kjo gjë vinte nē të vërtetë nga Peréndia, me qellim qé tē jepeshin nē dorën e armikut, sepse kishin kérkar perénditë e Edomit. **21** Késhutu Joasi, mbret i Izraelit, doli kundér Judës; dhe ai dha Amatsiahu, mbret i Judës, u ndeshën me njeri-tjetrin nē Beth-Shemesh qé i përkiste Judës. **22** Juda u mund nga Izraeli, dhe secili ia mbathi nē çadrën e vet. **23** Joasi, mbret i Izraelit, zuri nē Beth-Shemesh Amatsiahus, mbretin e Judës, birin e Joasit, bir i Jehoahazit; e coi nē Jeruzalem dhe béri një tē çarë prej katërqind kubitësh nē muret e Jeruzalemit qé nga porta Efraimit deri te porta e Qoshes. **24** Mori tērë arin dhe argjendin dhe tē gjitha sendet qé gjendeshin nē shtepinë e Peréndisë, qé i ishin besuar Obed-Edomit, thesaret e pallatit mbretëror dhe disa pengje, pastaj u kthye përsëri nē Samari. **25** Amatsiahu, bir i Joasit, mbretit tē Judës, jetoi edhe pesëmbëdhjetë vjet mbas vdekjes së Joasit, birit tē Jehoahazit, mbret i Izraelit. **26** Pjesa tjeter e bëmave tē Amatsiahu, nga tē parat gjer nē ato tē fundit, a nuk janë tē shkruara vallë, nē librin e mbretërvë tē Judës dhe tē Izraelit? **27** Mbas largimit tē Amatsiahu nga Zoti, u kurdis kundér tij një komplot nē Jeruzalem; ai iku nē Lakish, por e ndoqën deri nē Lakish dhe aty e vranë. **28** E ngarkuan pastaj mbi kuaj dhe e varrosen bashkë me etërit e tij nē qytetin e Judës.

26 Pastaj tērë populli i Judës mori Uziahun, qé ishte atéherë gjashtëmbëdhjetë vjeç dhe e béri mbret nē vend tē atit tē tij, Amatsiahu. **2** Ai ndërtói Elathin dhe ia ripushtoi Judës, mbasi mbretin e pushoi bashkë me etërit e tij. **3** Uziahun ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç kur fillo i mbretëroj dhe mbretëroi pesëdhjetë e dy vjet nē Jeruzalem. E éma quhej Jekolah dhe ishte nga Jeruzalem. **4** Ai béri atë qé eshtë e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kiske bérë Amatsiahu, i ati. **5** Ai kérkoi Peréndinë gjatë jetës së Zakarias, qé kuptonte vizionet e Peréndisë; dhe pér deri sa kérkoi Zotin, Peréndia e begatoi. **6** Ai doli dhe luftoi kundér

Filisteive, rrëzoi muret e Gathit, muret e Jabnehet dhe muret e Ashdotit, dhe ndërttoi qytete në afërsi të Ashdotit dhe midis Filisteive. 7 Perëndia e ndihmoi kundër Filisteive, kundër Arabëve që banonin në Gur-Baal dhe kundër Meunitëve. 8 Amonitët i paguanin Uziahut një haraq; fama e tij që përhapur deri në kufijtë e Egjiptit; sepse ishte bërë shumë i fuqishëm. 9 Uziahu ndërttoi gjithashu kulla në Jeruzalem në portën e Qoshes, në portën e Luginës dhe mbi Qoshen e mureve dhe i fortifikoi këto. 10 Ai ndërttoi kulla edhe në shkretëtirë dhe gërmoi shumë puse, sepse kishte një numër të madh bagëtish, si në pjesën e poshtme të vendit ashtu dhe në fushë; kishte gjithashu bujqër dhe vreshtarë në malet dhe në Karmel, sepse e donte tokën. 11 Uziahu kishte gjithashu një ushtri luftëtarësh që shkonte në luftë në formacion, sipas numrit të regjistruar nga sekretari Jejel dhe nga komisari Maasejah nën urdhërat e Hananiahut, një nga kapitenët e mbretit. 12 Numri i përgjithshëm i të parëve të shtëpive atërorë, njerëzve të fortë dhe trima, ishte dy mijë e gjashtëqind veta. 13 Nën komandën e tyre ndodhej një ushtri prej treqind e shtatë mijë e pesëqind njerëz të aftë të luftojnë me trimëri të madhe, për të ndihmuar mbretin kundër armikut. 14 Uziahu i furnizoi ata, domethënë tërë ushtrinë, me mburoja, ushta, përkrenare, parzmore, hargë dhe hobe për të hedhur gurë. 15 Në Jeruzalem specialistët i ndërtuan gjithashu disa makina të cilat ai i vendosi mbi kullat dhe në qoshet, për të hedhur shigjet e qëndhen. Fama e tij u përhap larg, sepse u ndihmuva në mënyrë të mrekullueshme deri sa u bë i fuqishëm. 16 Por, mbasi u bë i fuqishëm, zemra e tij u bë krenare aq sa u korruptua dhe ai mëkatoi kundër Zotit, duke hyrë në tempullin e Zotit për të djegur temjan në altarin e temjanit. 17 Pas tij hyri prifti Azariah me tetëdhjetë priftërinj të Zotit, njerëz trima. 18 Ata iu kundërvunë mbretit Uziah dhe i thanë: "Nuk të takon ty, o Uziah, t'i ofrosh temjan Zotit, por priftërinje, bijve të Aaronit, që janë shenjtëruar për të ofruar temjan. Dil nga vendi i shenjtë, sepse kryer mëkat! Kjo nuk do të sjellë asnjë ndër nga ana e Zotit Perëndi". 19 Atëherë Uziahu, që kishte në dore një temjani të përfshirë temjanin, u zemërua; por ndërsa po u hakërrorëj priftërinje, mbi ballin e tij shpërtheu lebra, përparrë priftërinje, në shtëpinë e Zotit, pranë altitar të temjanit. 20 Kryepërfiti Azariah dhe tërë priftërinjtë e tjerë u kthyen ndaj tij, dhe ja, mbi ballin e tij dukeshin shenjat e lebrës. Kështu e nxorën me të shpejtë dhe ai vetë nxitoi të dalë sepse Zoti e kishte goditur. 21 Mbreti Uziah mbeti lebroz deri ditën e vdekjes së tij dhe banoi në një shtëpi të izoluar, sepse ishte lebroz dhe ishte përjashtuar nga shtëpia e Zotit; dhe i biri Jotham ishte kryointendent i pallatit mbretëror dhe administronte drejtësinë e popullit të vendit. 22 Pjesa tjeterë e bëmave të Uziahut, nga të parat deri në të fundit, janë shkruar nga profeti Isaia, bir i Amotsit. 23 Kështu Uziahu pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në fushën e varrimit që u takonte mbretërvë, sepse thuhej: "E ka zënë lebra". Në vend të tij mbretëroi i biri, Jothami.

27 Jothami ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jerushah; ishte bija e Tsadokut. 2 Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i ati, Uziahu; (megjithëse nuk hyri në tempullin e Zotit), por populli i tij vazhdonte të korruttohej. 3 Ai ndërtoi portën e sipërme të shtëpisë të Zotit dhe bëri shumë punime në muret e Ofelit. 4 Përveç kësaj ndërtói qytete në krahinën malore të Judës dhe kala dhe kulla ndër pyje. 5 I shpalli gjithashu lufte mbretit të bijve të Amonit dhe i mundi ata. Brijtë e Amonit i dhanë atë vit njëqind talenta argjendi, dhjetë mijë kore gruri dhe dhjetë mijë elbi. Po kjo sasi iu dorëzua nga brijtë e Amonit vitin e dytë dhe të tretë. 6 Kështu Jothami u bë i

fugjishëm, sepse irregulloj ecjen e tij përparrë Zotit, Perëndisë të tij. 7 Pjesa tjeterë e bëmave të Jothamit, tërë luftërat dhe ndërmarrjet e tij janë shkruar në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës. 8 Ai ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. 9 Pastaj Jothamin pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashazi.

28 Ashazi ishte njëzet vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai nuk bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, siç kishte bërë Davidi, i ati; 2 por ndoqi rrugët e mbretërvë të Izraelit, madje bëri shëmbëlltyra prej metalit të shkrirë për Baalët. 3 Ai dogji temjan në Luginën e Birit të Hinomit dhe dogji në zjarr bijtë e tij, duke ndjekur veprimet e neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit; 4 përvëc kësaj bënte flujime dhe dogji temjan mbi vendet e larta, mbi kodrat dhe nén çdo pemë të gjelbëruar. 5 Prandaj Zoti, Perëndia i tij, ia dha në dore mbretit të Sirisë; ky i mundi dhe zuri një numër të madh robërish që i quan në Damask. U dha gjithashu në dore të mbretit të Izraelit, që i shkaktoi një humbje të madhe. 6 Në të vërtëtë Pekahu, bir i Remaluhit, brenda një dite vrua njëqind e njëzet mijë burra në Judë, tërë trima, sepse kishin braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. 7 Zikri, një trim nga Efraimi, vrau Maasejahun, birin e mbretit, Azrikam, prefektin e pallatit, dhe Elkanahun, që zinte vendin e dytë pas mbretit. 8 Brijtë e Izraelit çuan robëri, midis vëllezërvë të tyre, dyqind mijë gra, bij dhe bija; u morën atyre edhe një plaçkë të madhe, që e quan në Samari. 9 Por aty ishte një profet i Zotit, që quhej Obed. Ai doli para ushtrisë që po kthehej në Samari dhe tha: "Ja, me qenë se Zoti, Perëndia i etërve tua, ishte i zemëruar me Judën, ju dha ata në duart tua, por ju i vratë me tërbim, që arriti deri në qill. 10 Dhe tani doni t'i nënshtronni, si skllevërit tuaq dhe skllavet tuaq, bijtë dhe bijat e Judës dhe të Jeruzalemit. Por në realitet a nuk jeni faktori të ju vetë përparrë Zoti, Perëndisë tuaj? 11 Dëgjomëni, pra, dhe kthejini robërit që keni zënë midis vëllezërvë tuaq, sepse përndryshe zemërimi i zjarrtë i Zotit do të bjerë mbi ju". 12 Atëherë disa nga krerët e bijve të Efraimit, Azariahu, bir i Johananit, Berekiahu, bir i Meshilemothit, Ezekia, bir i Shalumit, dhe Amasa, bir i Hadrait, u ngritën kundër atyre që ktheheshin nga lufta, 13 dhe u thanë: "Ju nuk do ti s'illni këtu robërit, sepse mbi ne rëndon tanimë një faj kundër Zotit: ajo që keni ndër mend të bënë do ti shtojë edhe më tepër mëkatet dhe fajin tonë, sepse fajti ynë është mijaft i madh dhe një zemërim i zjarrtë i kérçenohet Izraelit". 14 Atëherë ushtarët i lanë robërit dhe plaçkën përparrë komandanët e dëshira të asamblesë. 15 Pastaj disa njerëz të thirrur me emër u ngritën dhe morën robërit dhe me rrobat e plaçkës veshën tërë ata që ishin lakuriq; u dhanë rroba dhe sandale, për të ngrënë dhe për të pirë dhe i vajosën; pastaj i mbartën tërë të dobëtit mbi gomarë dhe i quan në Jeriko, qyteti i palmave, pranë vëllezërvë të tyre, pastaj u kthyen në Samari. 16 Në atë kohë mbreti Ashaz shkoi t'i kérkojë ndihmë mbretit të Asirisë. 17 Edomit kishin ardhur përsëri, kishin mundur Judën dhe kishin marrë me vete robërit. 18 Filistejtë kishin pushtuar edhe qytetet e fushës dështë Negevit të Judës dhe kishin marrë Beth-Shemeshin, Ajalonin, Gederothin, Sokon me fshatrat e tij, Timnahun me fshatrat e tij, Gimzon me fshatrat e tij, dhe ishin vendosur aty. 19 Zoti në fakt kishte poshtëuar Judën për shkak të Ashazit, mbretit të Izraelit, që kishte nxitë rënien morale në Judë dhe kishte kryer mëkatë të rënda kundër Zotit. 20 Kështu Tilgath-Pilneseri, mbret i Asirisë, doli kundër tij dhe e shtypi në vend që ta ndihmonte, 21 megjithatë Ashazi kishte marrë një pjesë të thesareve të shtëpisë të Zotit, të pallatit të mbretit dhe të kërreve, dhe ia kishte dhënë të gjitha

mbretit tē Asirisë; megjithatë kjo nuk i vlejtë fare. **22** Edhe kur ishte i shtypur, mbreti Ashaz mëkatoi edhe më shumë kundër Zotit. **23** U ofroi flijime perëndive të Damaskut që e kishin mundur, duke thënë: "Me qenë se perënditë e mbretit tē Sirisë i ndihmojnë ata, unë do t'i ofroj atyre flijime që tē më ndimojnë edhe mua". Por qenë pikërisht ata që shkaktuan shkatërrimin e tij dhe atë tē tē gjithë Izraelit. **24** Ashazi mblodhi gjithë veglat e shtëpisë së Perëndisë, i bëri ato copë-copë, mylli portat e shtëpisë të Zotit, ndërtoi altare në çdo kënd tē Jeruzalem, **25** dhe në çdo qytet tē Judës vendosi vend te tē larta pér t'u djegur temjan perëndive tē tjera, duke shkaktuar kështu zemërimin e Zotit, Perëndisë tē etërvë tē tij. **26** Pjesa tjeter e bëmave tē tij dhe tërë sjelljet e tij, nga e para në tē fundit, janë shkruar në librin e mbretërvë tē Judës dhe tē Izraelit. **27** Pastaj Ashazin pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytet, në Jeruzalem, por nuk deshën ta vënët në varrezat e mbretërvë tē Izraelit. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Ezekia.

29 Ezekia ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj tē mbretërojë dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Abijah; ishte bija e Zakarias. **2** Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kiske vepruar Davidi, i ati. **3** Në vitin e parë tē mbretërimt tē tij, në muajin e parë, ai hapi portat e shtëpisë tē Zotit dhe i restauroi. **4** Pastaj solli priftërinjtë dhe Levitët, dhe i mblodhi në sheshin lindor, **5** dhe u tha: "Më dëgjon, o Levitë! Tani shenjtërohuni dhe shenjtëroni shtëpinë e Zotit, Perëndisë tē etërvë tuaj, dhe nxirni nga vendi i shenjtë qđo gjë tē papastër. **6** Sepse etërit tanë kryer mëkate dhe kanë bërë atë që éshët e keqë në sytë e Zotit, Perëndisë tonë dhe e kanë braktisur, duke i hequr ftyrurat e tyre nga banesa e Zotit dhe duke i kthyer krahët. **7** Ata madje kanë myllur portat e portikut, kanë shuar llambat dhe nuk kanë djegur më temjan as nuk kanë ofruar olokauste në vendin e shenjtë tē Perëndisë tē Izraelit. **8** Prandaj zemërimi i Zotit ra mbi Judën dhe Jeruzalemin, dhe ai i ka braktisur në telashe, në shkretim dhe në përbuzje, siç mund ta shihni me sytë tuaj. **9** Dhe ja, pér shkak tē kësaj, etërit tanë ranë nga goditjet e shpatës, dhe bijtë tanë, bijat tona dhe gratë tona janë në robëri. **10** Tani kam në zemër tē bëj një besëlidhje me Zotin, Perëndinë e Izraelit, me qëllim që zjarri i zemërimt tē tij tē largohet prej nesh. **11** Bij tē mij, mos u tregoni tē shkujdesur tani, sepse Zoti ju ka zgjedhur që t'i shërbeni atij, që tē jemi shérbertor tē tij dhe që t'i ofroni temjan". **12** Atëherë Levitët u ngritën: Mahathi, bir i Amasait, Joeli, bir i Azariahut, nga bijtë e Kehatit. Nga bijtë e Merarit, Kishi, bir i Abdiut dhe Azariahut, bir i Jehalelëtit. Nga Gherzonitët, Joahu, bir i Zimahut dhe Edeni, bir i Joahut. **13** Nga bijtë e Elitsafanit, Shimri dhe Jeieri. Nga bijtë e Asafit, Zakaria dhe Mataniahu. **14** Nga bijtë e Hemanit, Jehieli dhe Shimeji. Nga bijtë e Jeduthunit, Shemajahu dhe Uzieli. **15** Ata mblodhën vëllezërit e tyre dhe u shenjtëruan; pastaj hynët në shtëpinë e Zotit pér ta pastruar, sipas urdhrit të mbretit, në përpunje me fjalët e Zotit. **16** Kështu priftërinjtë hynë brënda shtëpisë tē Zotit pér ta pastruar dhe nxorën jashtë, në oborrin e shtëpisë tē Zotit, tē gjitha sendet e papastrë që gjetën në tempullin e Zotit; Levitët i morën pér t'i çuar jashtë në përruin e Kidronit. **17** Filluan tē shenjtërohen ditën e parë tē muajit; ditën e tetë tē muajit hynët në portikun e Zotit; brenda tetë ditëve pastruan shtëpinë e Zotit dhe e përfunduan ditën e gjashtëmbëdhjetë tē muajit tē parë. **18** Pastaj hynët në pallatin e mbretit Ezekia dhe i thanë: "Kemi pastruar tērë shtëpinë e Zotit, altarin e olokausteve me tē gjitha veglat e tij dhe tryezën e bukëve tē paraqitjes me gjithë veglat e saj. **19** Përveç kësaj kemi vënët përsëri në vend dhe kemi pastruar tē gjitha përdorëset që mbreti Ashaz në mëkatin e tij kiske flakur tej gjatë mbretërimt tē tij; dhe ja, tani janë përparrat

altarat tē Zotit". **20** Atëherë mbreti Ezekia u ngrit shpejt, mblodhi parinë e qytetit dhe u ngjiti në shtëpinë e Zotit. **21** Ata sollën shtatë dema, shtatë desh, shtatë qengja dhe shtatë cjepl, si flijim pér mëkatin pér mbretërinë, pér shenjtëoren dhe pér Judën. Pastaj mbreti urdhëroi priftërinjtë, bijtë e Aaronit, t'i ofronin në altarin e Zotit. **22** Kështu therën demat, dhe priftërinjtë mblodhën gjakun e tyre dhe spërkatën altarin me tē; nē tē njëjtën ményrë therën deshtë dhe spërkatën gjakun e tyre mbi altar; pastaj therën qengjat dhe spërkatën me gjakun e tyre altarin. **23** Pastaj i paraqitet mbretit dhe asamblesë cjepte e flijimit pér mëkatin, dhe ata vunë mbi to duart e tyre. **24** Priftërinjtë i therën dhe ofruan gjakun e tyre mbi altar si flijim pér mëkatin, si shlyerje e fajt pér tērë Izraelin, sepse mbreti kishte urdhëruar tē ofronin olokaustin dhe flijimin pér mëkatin, pér tērë Izraelin. **25** Mbreti vendosi gjithashtu Levitët në shtëpinë e Zotit me cembale, me harpa dhe me qeste, sipas urdhrit tē Davidit, tē Gadit, shkuesi i mbretit, dhe tē profetit Nathan, sepse urdhri ishte dhënë nga Zoti me anë tē profetëve tē tij. **26** Kështu Levitët zunë vend me veglat e Davidit, dhe priftërinjtë me boritë. **27** Atëherë Ezekia urdhëroi që olokausti tē ofrohej mbi altar; dhe nē çastin që filloj olokausti, filloj gjithashtu kënga e Zotit me boritë dhe me shqoqrimin e veglavë tē Davidit, mbretit tē Izraelit. **28** Atëherë tērë asambleja u përul, ndërsa këngëtarët këdonin dhe trumbetierët u binin veglavë tē tyre; e tērë kjo vazhdoi deri nē fund tē olokaustit. **29** Me tē mbaruar olokausti, mbreti dhe tērë ata që ishin me tē u përkulën dhe adhuruan. **30** Pastaj mbreti Ezekia dhe paria urdhëruan Levitët tē lëvdonin Zotin me fjalët e Davidit dhe tē shikuesit Asaf; ata e lëvduan me gëzim, pastaj u përkulën dhe e adhuruan. **31** Atëherë Ezekia mori fjalën dhe tha: "Tani që i jeni shenjtëruar Zotit, afrohuni dhe sillni flijime dhe oferta falënderimi në shtëpinë e Zotit". Kështu asambleja solli flijime dhe oferta falënderimi; dhe tē gjithë ata që ua donte zemra sollën olokauste. **32** Numri i olokausteve që solli asambleja ishte shtatëdhjetë dema, njëqind desh dhe dyqind qenga; tē tērë këto ishin olokauste pér Zotin. **33** Kafshët e shenjtëruar ishin gjashtëqind lopë dhe tre mijë dele. **34** Por priftërinjtë ishin shumë tē pakët dhe nuk mund tē rriphin tērë olokaustet; prandaj vëllezërit e tyre, Levitët, i ndihmuant deri sa mbaroi tērë puna dhe deri sa tē shenjtëroheshin priftërinjtë e tjerë, sepse Levitët e kishin zemrën më tē pastër nē shenjtërimin e priftërinjve. **35** Pati një numër tē madh olokaustesh së bashku me dhjamin e fijimeve tē falënderimit dhe me blatiemet e olokausteve. Kështu u rivendos sherbimi i shtëpisë tē Zotit. **36** Ezekia dhe tērë populli u gëzua që Perëndia e kiske përgatitur popullin; nē tē vërtetë kjo gjë u bë shpejt.

30 Pastaj Ezekia i dërgoi lajmëtarë tērë Izraelit dhe Judës dhe i shkroi gjithashtu letra Efraimit dhe Manasit që tē vinin nē shtëpinë e Zotit nē Jeruzalem pér tē festuar Pashkën pér nder tē Zotit, Perëndisë tē Izraelit. **2** Mbreti, paria dhe tērë asambleja nē Jeruzalem vendosën tā kremonjë Pashkën nē muajin e dytë; **3** nē tē vërtetë nuk kishin mundur ta kremonin nē kohën e caktuar, sepse priftërinjtë nuk ishin shenjtëruar nē numër tē mjafueshëm dë populli nuk ishte mbledhur në Jeruzalem. **4** Kjo gjë i pëlqeu mbretit dhe tērë asamblesë. **5** Vendosën kështu tē shpallin nē tērë Izraelin, një njoftim nga Beer-Sheba deri nā Dan, që tē vijnë nē Jeruzalem pér tē kremonjë Pashkën pér nder tē Zotit, Perëndisë tē Izraelit, sepse prej shumë vitesh nuk e kishin kremonjë nē ményrë e paracaktuar. **6** Korrierët, pra, shkuan nē gjithë Izraelin dhe nē Judën me letrat e mbretit dhe tē parisë së tij, duke shpallur sipas urdhrit tē mbretit: "Bij tē Izraelit, kthethuni tek Zoti, Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, me qëllim që ai tē rikthetet pronë asaj që iu ka mbetur dhe që ka shpëtar nga duart e mbretërvë tē Asirisë. **7** Mos jini si etërit tuaj dhe vellezërit tuaj, që kanë

mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë të etërve të tyre, i cili për këtë shkak i ka braktisur dhe i ka lënë në pikëllim, siç e shihni. **8** Tani mos e fortësoni zverkun si etërit tuaj, por jepini dorën Zotit, ejani në shenjtëronë e tij që ai ka shenjtëruar përfjetë dhe i shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që zjarri i zemërimit të tij të largohet nga ju. **9** Sepse, në rast se ktheheni tek Zoti, vëllezërit tuaj dhe bijtë tuaj do të trajtohen me dhembshuri nga ata që i kanë internuar dhe do të ktheheni në këtë vend, sepse Zoti, Perëndia juaj, është i mëshirshëm dhe zemërmadh dhe nuk do ta heqë ftyrrën prej jush, në rast se ktheheni tek ai". **10** Dhe korrierët kaluan nga një qytet në tjetrin në vendin e Efraimit dhe të Manasit deri në Zabulon; por njerëzit i përgeshnin dale talleshin me ta. **11** Megjithatë disa burra nga Asheri, nga Zabuloni dhe nga Manasi u përlënë dhe erdhën në Jeruzalem. **12** Por në Judë dora e Perëndisë veproi duke u dhënë atyre një zemër të njëjellojë për t'kyer urdhrin e mbretit dhe të parisé, sipas fjälës të Zotit. **13** Një turmë e madhe u mblohdh në Jeuzalem për të kremituar festën e të Ndormëve gjatë muajit të dytë; ishte një kuwend shumë i madh. **14** U ngriten dhe zhdukën altarët që ishin në Jeruzalem; zhdukën gjithashtu tërë altarët e temjanit dhe i hodhën në pérroin e Kidronit. **15** Pastaj fljujan Pashkën, ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të dytë, Priftërinjtë dhe Levitët, plot turp, u shenjtëruan dhe ofruan olokaustë në shtëpinë e Zotit. **16** Ata zunë vendet që u përkisin sipas normave të pëershkuara nga ligji i Moisiut, njeriut të Perëndisë. Priftërinjtë spërkatrin gjakun, që merrnin nga duart e Levitëve. **17** Duke qenë se shumë njerëz të asamblesë nuk ishin shenjtëruar, Levitët kishin për detyrë t'i fljonin qengjat e Pashkës për téré atë që nuk ishin të pastër, për t'ia shenjtëruar Zotit. **18** Në të vërtetë një pjesë e madhe e popullit, shumë nga Efraimi, nga Manasi, nga Isakari dhe nga Zabuloni nuk ishin pastruar, dhe e hëngrën njëjelloj Pashkën, duke vepruar ndryshe nga sa ishte shkruar. Por Ezekia u lut për ata, duke thënë: "Zoti, që është i mirë, të falë cilindë". **19** që ia ka kushtuar zemrën e tij të kërkojë Perëndinë, Zotin, Perëndinë e etërve të tij, edhe pa pastrimin që kërkon shenjtëroja". **20** Dhe Zoti dëgjoi Ezekian dhe shëroi popullin. **21** Kështu bijtë e Izraelit, që ishin në Jeruzalem, kremituan festën e të Ndormëve shtatë ditë me radhë në një atmosferë gëzimi të madh, kurse Levitët dhe priftërinjtë lëvdonin çdo ditë Zotin, duke i kendur me vegla tingëllonjëse Zotit. **22** Ezekia i foli zemrës të të gjithë Levitëve që tregonin njohje të mirë të gjërave të Zotit. Kështu ata hëngrën për shtatë ditët e caktuara të festës, duke ofruar flijime falenderimi dhe duke lëvduar Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. **23** Pastaj téré kuvendi vendosi ta kremitojë festën shtatë ditë të tjerë; kështu e kremituan shtatë ditë të tjerë me gjëzin. **24** Në fakt Ezekia, mbret i Judës, i kishte falur kuvendit një mijë dema të vegjël dhe shtatë mijë dele; edhe paria i kishte dhuruar kuvendit një mijë dema të vegjël dhe dhjetë mijë dele; dhe një numër i madh priftërinjsh ishte shenjtëruar. **25** Téré asambleja e Judës kremito festën bashkë me priftërinjtë, me Levitët, me téré asamblenë e atyre që erdhën nga Izraeli dhe me tē huajt që kishin mbërritur nga vendin e Izraelit ose që banonin në Judë. **26** Kështu pati një gjëzin të madh në Jeruzalem. Nga koha e Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, nuk kishte ndodhur asnjë e tillë në Jeruzalem. **27** Pastaj priftërinjtë Levitë u ngriten dhe bekuan popullin; zëri i tyre u dégjua dhe lutja e tyre arri i deri në banesën e shenjtë të Zotit në qiel.

31 Mbas mbaruan téré këtë punë, Izraelitët e pranishëm u nisën për në qytetet e Judës, për të thyer kollonat e shenjta, për të shembur Asherimët dhe për të shkatërruar vendet e larta dhe altarët në **2** Ezekia rindërtói klasat e priftërinjve dhe të Levitëve në bazë të klasave të tyre, secila sipas shërbimit të tij, priftërinjtë dhe Levitët për olokaustet dhe flujimet e falenderimit për të shërbyer, për të falenderuar dhe për të lëvduar në portat e

kampeve të Zotit. **3** Mbreti caktoi edhe pjesën e pasurive të tij, që do t'i caktoheshin për olokauste; olokaustet e mëngjesit dhe të mbrëmjes, olokaustet e të shtunave, të ditëve të hënës së re dëre festave solemmne, ashtu siç është shkruar në ligjin e Zotit. **4** Gjithashtu urdhëroi popullin, ata që banonin në Jeruzalem, t'u jepni priftërinjve dhe Levitëve pjesën që u takonte, me qëllim që të tregoheshin të vendosur në ligjin e Zotit. **5** Sa u përhap ky urdhër, bijtë e Izraelit dhanë me shumicë prodhimet e para të grurit, të verës, të vajit, të mjaltit dhe të gjitha prodhimeve të arave; dhe çuan një të dhjetë të bollshme nga çdo gjë. **6** Bijtë e Izraelit dhe të Judës që banonin në qytetet e Judës çuan edhe ata të dhjetën e lopëve dhe të deleve, po kështu edhe të dhjetën e gjërave të shenjta të shenjtëruara Zotit, Perëndisë të tyre, dhe krijuan me to shumë grumbuj. **7** Filluan t'i bëjnë grumbujt në muajin e tretë dhe e përfunduan këtë punë në muajin e shtatë. **8** Kur Ezekia dhe kërretë erdhën për të parë grumbujt, bekuan Zotin dhe popullin e tij të Izraelit. **9** Pastaj Ezekia pyeti priftërinjtë dhe Levitët për grumbujt; **10** kryeprifti Azariah, nga shtëpia e Tsadokut, iu përgjigj: "Që kur filloj prurja e ofertave në shtëpinë e Zotit, kemi ngrënë sa jemi ngopur dhe kanë mbetur gjëra me shumicë, sepse Zoti ka bekuar popullin e tij; dhe kjo është sasia e madhe që ka tepruar". **11** Atëherë Ezekia i urdhëroi ata të përgatisnin disa dhoma në shtëpinë e Zotit. Ata i përgatitën, **12** dhe sollën aty me besnikëri ofertat, të dhjetën dhe gjërat e shenjtëruara. Leviti Konaniahu iu besua kryeintendencia dhe mbas tij vinte i vëllai, Shime. **13** Jehieli, Ahaziah, Nahathì, Asahelli, Jerimothi, Jozabadi, Elieli, Ismakiah, Mahathi dhe Benajahu ishin mbikqyrës nën urdhrat e Konaniahut dhe të vëllatë të tij Shime, me porosi të mbretit Ezekia dhe të Azariahut, kreu i shtëpisë së Perëndisë. **14** Leviti Kore, bir i Imnahut, rojë e portës lindore, ishte caktuar për ofertat vulnhetare që i bëheshin Perëndisë për të shpërndarë ofertat e larta të Zotit dhe gjërat shumë të shenjta. **15** Nën urdhrat e tij ishin Edeni, Miniamini, Jeshua, Shemajahu, Amariahu, Shekaniahu në qytetet e priftërinjve, që duhet t'u bënët me përpikmëri shpërndarjen vëllezërvë të tyre, të mëdhenj apo të vegjël, sipas klasave të tyre; **16** me përjashtim të meshkujve që ishin regjistruar në gjenealogjitet e tyre nga moshë tre vjeç e lart, ata u shpërndanin të gjithë atyre që hyhin në shtëpinë e Zotit racionin e tyre të përditshëm për shërbimin e tyre, sipas funksioneve të tyre dëre në bazë të klasës së cilës i përkisnin, **17** priftërinjve të regjistruar në gjenealogjitet e shtëpive atërorë dhe Levitëve me moshë njëzet vjeç e lart, sipas detyrave të tyre dëre klasave të cilave u përkisnin, **18** dëre gjithë atyre që ishin regjistruar në gjenealogjinë, domethënë fëmijët e tyre të vegjël, bashkëshortet e tyre bijtë e tyre dëre bijat e tyre si anëtarë të tij gjithë asamblesë; sepse në funksionin që u ishte caktuar ata u shenjtëruan në shenjtëri. **19** Edhe për priftërinjtë, bijtë e Aaronit, që banonin në fshat, në zonat rreth qyteteve, kishte në çdo qytet njerëz të caktuar me emrë për të ndarë racionet çdo mashkulli midis priftërinjve dëre téré Levitëve të regjistruar në gjenealogjitet. **20** Ezekia veproi kështu në të gjithë Judën; bëri atë që është e mirë, e drejtë dhe e vërtetë përpara Zotit, Perëndisë të tij. **21** Çdo punë që ndërmori për shërbimin e shtëpisë së Perëndisë, për ligjin dëre urdhërimet, për të kërkuar Perëndinë e tij, ai e bëri me gjithë zemër; prandaj ai pati mbarësi.

32 Mbas këtyre gjërave dhe këtyre veprimeve besnikërie të Ezekias, Senasheribi, mbret i Asirisë, erdhë, hyri në Judë dëre rrëthoi qytetet e fortifikuar, me qëllim që t'i pushtonte. **2** Kur Ezekia pa që Senasheribi kishte ardhur me qëllim që t'i sulmone Jeruzalemin, **3** vendosi me komandanët e tij dëre trimat e tij të mybillyn ujërat e burimeve që ndodheshin jashtë qytetit; dhe ata e ndihmuani në këtë punë. **4** Kështu u mblohdh

një numër i madh njerëzish, të cilët i zunë të gjitha burimet dhe përroin që rridhte nëpër vend, duke thënë: "Pse mbreti i Asirisë duhet të vijë dhe të gjejë ujë me shumicë?". 5 Atëherë Ezekia mori guxim, rindërtoi të gjitha muret e rrëzuara, ngriti kulla dhe përjashto ndërtori një mur të jashtëm; gjithashu ai fortifikoi Milon në qytetin e Davidit dhe urdhëroi të bëheshin shumë ushta dhe mburoja. 6 Caktoi komandantë ushtarakë mbi popullin, i mblodhi rrëth vetes në sheshin e qytetit dhe i foli zemrës së tyre, duke thënë: 7 "Tregohuni të fortë dhe trima! Mos kini frikë dhe mos u tronditni para mbretit të Asirisë dhe para morisë që është me të, sepse me ne është një më i madh nga ai që ndodhet me të. 8 Me të është një krah prej mish, por me ne është Zoti, Perëndia ynë, për të na ndihmuar dhe për të luftuar nën betejat tona". Populli u qetësua nga fjalët e Ezekias, mbretit të Judës. 9 Mbas kësaj Senasheribi, mbret i Asirisë, ndërsa ndodhej me të gjitha forcat e tij përballë Lakishit, dérgoi shërbëtorët e tij në Jeruzalem për t'i thënë Ezekias, mbretit të Judës, dhe të gjithë atyre të Judës që ndodheshin në Jeruzalem: 10 "Kështu flet Senasheribi, mbret i Asirëve: Ku e mbështetni besimin që qëndroni të rrethuar në Jeruzalem? 11 A nuk po ju gënjen Ezekia me qëllim që të vdsni nga uria dhe nga etja, duke thënë: "Zoti, Perëndia ynë, do të na çlirojë nga duart e mbretit të Asirisë? 12 A nuk i ka hequr vallë vetë Ezekia vendet e tij të larta dhe altarët e tij, duke i thënë Judës dhe Jeruzalemit: "Ju do të adhuroni përpëra një altari të vetëm dhe mbi të do të ofroni temjan?". 13 A nuk e dini ju qfarë u kemi bërë unë dhe etërit e mi gjithë popujve të vendeve të tjera? A kanë qenë të aftë perënditë e kombeve të këtyre vendeve të çlironjë në një farë mënyre vendet e tyre nga duart e mia? 14 Midis tërë perëndive të këtyre kombeve që etërit e mi kanë caktuar për shfarosje, kush, pra, ka mundur të çlirojë popullin e tij nga dora ime? Si do të mund t'ju çlirojë Perëndia juaj, pra, nga dora ime? 15 Prandaj tanë mos e lini Ezekian t'ju gënjejë dhe t'ju mashtrojë në këtë mënyrë; mos i zini besë! Duke qenë se asnjë perëndi e ndonjë kombi o mbretërie, nuk ka mundur të çlirojë popullin e tij nga dora ime apo nga dora e etërve të mi, aq më pak Perëndia juaj do të mund t'ju çlirojë nga dora ime!". 16 Shërbëtorët e tij flisnin akoma kundër Zotit Perëndi dhe kundër shërbëtorit të tij Ezekia. 17 Senasheribi shkroi gjithashu letra për të sharë Zotin, Perëndinë e Izraelit, dhe për të folur kundër tij, duke thënë: "Ashtu si perënditë e kombeve të vendeve të tjera nuk i kanë çliruar popujt e tyre nga dora ime, kështu as Perëndia i Ezekias nuk do ta çlirojë popullin e tij nga dora ime". 18 Ata bëritën me zë të lartë në gjuhën judaikë duke iu drejtuar popullit të Jeruzalemit që rrinte mbi muret, për ta trembur dhe për ta tmerruar, dhe kështu të shtinin në dorë qytetin. 19 Ata folën kundër Perëndisë të Jeruzalemit ashtu si kundër perënditë të popujve të tokës, që janë vepër e dorës së rrijeti. 20 Por mbreti Ezekia dhe profeti Isaia, bir i Amotsit, i lutën me këtë rast dhe kthitën në drejtim të qellit. 21 Atëherë Zoti dérgoi një engjëll që shfrosi gjithë burrat e fortë dhe trima, pricat dhe komandantët në kampin e mbretit të Asirisë. Ky u kthye në vendin e tij i mbuluar me turp; pastaj hyri në tempullin e perëndisë së tij, ku vetë bijtë e tij e vranë me shpatë. 22 Kështu Zoti shpëtoi Ezekian dhe banorët e Jeruzalemit nga dora e Senasheribit, mbretit të Asirisë, dhe nga dora e gjithë të tjerëve dhe i mbrojti rrëth e qark. 23 Një numër i madh njerëzish i quan ofertë Zotit në Jeruzalem, dhe sende të çmuara Ezekias, mbretit të Judës, i cili qysh atëherë u madhërua në sytë e tërë kombeve. 24 Në ato ditë Ezekia u sëmur për vdekje. Ai i lut Zotit, që i foli dhe i dha një shenjë. 25 Por Ezekia nuk i përgjigji mirësisë që u bë atij, sepse zemra e tij ishte bërë krenare; prandaj mbi të, mbi Judën dhe mbi Jeruzalemin ra zemërimi i Zotit. 26 Pastaj Ezekia e përunji krenarinë e zemrës së tij, ai dhe banorët e

Jeruzalemit; prandaj zemërimi i Zotit nuk erdi mbi ta gjatë jetës së Ezekias. 27 Ezekia pati pasuri shumë të mëdha dhe nder. Ai bëri depozita për argjendin, arin, gurët e çmuar, aromat, mburojat, dhe për çdo lloj objektesh të çmuara, 28 magazina për drithërat, verën e vajin, stalla për çdo lloj gjedhi dhe vathë për delet. 29 Vec këtyre ndërtói qytete dhe pati një numër të madh kopesh dhe bagetish të trasha, sepse Perëndia i kishte dhënë pasuri shumë të mëdha. 30 Ishte Ezekia vetë që mbylli burimin e sipërm të ujравë të Gihonit dhe i kanalizoi poshtë në anën perëndimore të qytetit të Davidit. Ezekia ia doli imbanë në të gjitha veprat e tij. 31 Por kur kërët e Babilonisë i dërguan lajmëtarë për t'u informuar për mrekullinë që kishte ndodhur në vend, Perëndia e braktisi për ta vënë në provë e për t' njohur gjithçka që ishte në zemrën e tij. 32 Pjesa tjetër e bëmave të Ezekias dhe veprat e tij të mira janë shkruar në vizionin e profetit Isaia, bir i Amotsit, dhe në librin e mbretërve të Judës e të Izraelit. 33 Pastaj Ezekia pushoi bashkë me etërit e tij dhe u varros në shpalin e varreve të bijve të Davidit; në vdekjen e tij gjithë Juda dhe banorët e Jeruzalemit i bënë nderime. Në vend të tij mbretëroi biri i tij Manasi.

33 Manasi ishte dymbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi pesëdhjetë e pesë vjet në Jeruzalem. 2 Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke ndjekur gjérat e neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar përpëra bijve të Izraelit. 3 Ai rindërtói vendet e larta që Ezekia, i ati, kishte shkatërruar, ngriti altarat për Baalët, bëri Asherimët dhe ra përmbyss përpëra tërë ushtrisë së qellit dhe u vu në shërbim të saj. 4 Ngriti gjithashu altarat në shtëpinë e Zotit, për të cilën Zoti kishte thënë: "Emri im do të mbetet përfjetë në Jeruzalem". 5 Ndërtoi altarat për gjithë ushtrinë e qellit në të dy oborret e shtëpisë të Zotit. 6 I kaloi bijtë e tij nëpër zjarr në luginët e birit të Hinomit; përdori magjinë, shortarinë, dhe shtrigérinë, dhe konsultoi mediumet dhe magjistarët. Bëri plotësisht atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke provokuar zemërimin e tij. 7 Vuri madje një shëmbëlltyrë të gdhendur, idhullin që kishte bërë, në shtëpinë e Perëndisë dhe për të cilën Perëndia i kishte thënë Davidit dhe Salomonit, birit të tij: "Në këtë shtëpi dhe në Jeruzalem, që kam zgjedhur midis tërë fiseve të Izraelit, do të vë emrin tim përfjetë; 8 dhe nuk do të bëj që të endet më këmba e Izraelit larg vendit që u kam dhënë etërve të tyre, me kusht që të kujdesen të zbatojnë në praktikë gjithçka që kam urdhëruar, sipas tërë ligjit, statuteve dhe dekreteve të dhëna me anë të Moisiut". 9 Por Manasi iu shmag Judës dhe banorët e Jeruzalemit duke i shtyrë të vepronin më keq se komet që Zoti kishte shkatërruar para bijve të Izraelit. 10 Zoti i foli Manasit dhe popullit të tij, por ata nuk ia vurën veshin. 11 Atëherë Zoti solli kundër tyre komandantët e ushtrisë së mbretit të Asirisë, që e zunë Manasin me çengela në hundë, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni. 12 Kur u gjend në hall, iu lut shumë Zotit, Perëndisë të tij, dhe u përul thellë përpëra Perëndisë të etërvë të tij. 13 Pastaj iu fal dhe iu lut shumë dhe Perëndia e dégjoi lutjen e tij dhe e çoi përsëri në Jeruzalem, në mbretërinë e tij. Atëherë Manasi njohu që Zoti është Perëndia. 14 Pas kësaj, Manasi ndërtói një mur jashtë qytetit të Davidit, në perëndim të Gihonit, në luginë, deri te porta e peshqve; muri i vinte përreth Ofelit, dhe e bëri shumë të lartë. Pastaj vendosi komandantë ushtarakë në të gjitha qytetet e fortifikuara të Judës. 15 Përveç kësaj hoqi nga shtëpia e Zotit perënditë e huaja dhe idhullin, së bashku me të gjithë altarat që kishte ndërtuar mbi malin e shtëpisë të Zotit dhe në Jeruzalem, dhe i hodhi jashtë qytetit. 16 Pastaj restauroi altarin e Zotit dhe mbi të ofroi flijime falenderimi dhe lëvdimi, si dhe urdhëroi Judën t'i shërbente Zotit, Perëndisë të Izraelit. 17 Megjithatë populli vazhdonte të ofronte flijime në vendet e larta, por vetëm Zotit, Perëndisë të tij. 18 Pjesa tjetër e bëmave

të Manasit, lutja që i drejtoi Perëndisë të tij dhe fjalët e shikuesve që i folën në emër të Zotit, janë të shkruara në librin e mbretërve të Izraelit. **19** Përkundrazi lutja e tij dhe mënyra si Perëndia e dégioj, téré mëkatet e tij dhe téré pabesitë e tij, vendet ku ndërtói vendet e larta dhe ngriti Asherimët dhe shëmbëlltyrat e gdhendura, para se të përulej, janë të shkruara në librin e Hozait. **20** Pastaj Manasi pushoi bashkë me etérin e tij dhe e varrosën në shtëpinë e tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amoni. **21** Amoni ishte njézet e dy vjeç kur filloj i mbretëroj, dhe mbretëroi dy vjet në Jeruzalem. **22** Ai béri atë që éshët e keqë në sytë e Zotit, ashtu si kishte bérë Manasi, ati i tij; në fakt Amoni u ofronte flitime téré shëmbëlltyrave të gdhendura që kishte bérë i ati, Manasi, dhe u sherbëte. **23** Ai nuk u përfi përparrë Zotit, siç ishte përvlur Manasi, i ati; Amoni madje mëkatoi gjithnjë e më shumë. **24** Pastaj shërbëtorët e tij kurdisën një komplot kundër tij dhe e vranë në shtëpinë e tij. **25** Por populli i vendit i dënoi me vdeklej téré ata që kishin komplotuar kundër mbretit Amon; pas kësaj populli bëri mbret në vend të tij, të birin, Josia.

34 Josia ishte tetë vjeç kur filloj i mbretëroj, dhe mbretëroi tridhjetë e një vjet në Jeruzalem. **2** Ai béri atë që éshët e drejtë në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugët e Davidit, atit të tij, pa u shmangur as në të djathtë as në të majtë. **3** Në vitin e tetë të mbretërimit të tij, kur ende ishte djalosh, filloj të kérkojë Perëndinë e Davidit, atit të tij, dhe në vitin e dymbëdhjetë filloj ta pastrojë Judën dhe Jeruzalemin nga vendet e larta, nga Asherimët, nga shëmbëlltyrat e gdhendura dhe nga shëmbëlltyrat prej metali të shkrirë. **4** Para tij u shembën altaret e Baalit; përvëc tyre shembi altaret e temjanit që ishin mbi ta, bëri copë-copë Asherimët, shëmbëlltyrat e gdhendura dhe shëmbëlltyrat prej metali të shkrirë dhe i bëri pluhur, të cilin e shpërndau mbi varret e atyre që u kishin ofruar flitime. **5** Pastaj dogji kockat e priftirinjve mbi altaret e tyre, dhe kështu pastroi Judën dhe Jeruzalemin. **6** Të njëjtën gjë béri në qytetet e Manasit, të Efraimit dhe të Simeonit deri në Neftali, me sépatat e tyre rreth e qark. **7** Kështu ai shkatërrroi altarët dhe Asherimët, i bëri pluhur shëmbëlltyrat e gdhendura dhe rrëzoj téré altarët e temjanit në gjithë vendin e Izraelit, pastaj u kthyte në Jeruzalem. **8** Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të tij, mbasi pastroi vendin dhe tempullin, dërgoi Shafanin, bërin e Atsaliahut, Maasejahun, qeveritarin e qytetit, dhe Joahun, bërin e Joahazit, arkivistin, **9** Ata shkuan te kryepriti Hilkiyah dhe dorëzuan paratë që kishin sjellë në shtëpinë e Perëndisë, që derëtarët Levitë kishin mbledhur nga Manasi, nga Efraimi dhe téré pjesa tjeter e Izraelit, nga téré Juda dhe Beniamini dhe nga banorët e Jeruzalemit. **10** Pastaj ua dorëzuan punëtorëve të ngarkuar me mbikqyrjen e shtëpisë të Zotit, të cilët ua dhanë punëtorëve që punonin në shtëpinë e Zotit për ta riparuar dhe për të restauruar tempullin. **11** Ua dorëzuan marangozëve dhe ndërtuesve për të blerë gurë të latuar dhe lëndë druri për armaturat dhe trarët e shtëpive që mbretërit e Judës kishin shkatërruar. **12** Këta njërzë e bënин punën e tyre me besnikëri. Mbikqyrësit e tyre ishin Jahathit dhe Obadiuhu, Levitë nga bijtë e Merarit, dhe Zakaria dhe Meshullamit nga bijtë e Kehatit, dhe téré Levitët që ishin specialistë të veglave muzikore. **13** Këta mbikqyrnët gjithashtu mbartësít e peshave dhe drejtonin téré ata që kryenin punime të çfarëdo lloji; përvëc kësaj, disa Levitë ishin shkrues, inspektorë dhe derëtarë. **14** Ndërsa po têrhiqeshin paratë që ishin çuar në shtëpinë e Zotit, prifti Hilkiyah gjeti librin e Ligjit të Zotit, që ishte dhënë nëpërmjet Moisiut. **15** Atëherë Hilkiyah e mori fjalën dhe i tha sekretarit Shafan: "Kam gjetur në shtëpinë e Zotit librin e ligjit". Pastaj Hilkiyah ia dha librin Shafanit. **16** Shafani ia çoi librin mbretit dhe i tha gjithashtu: "Shërbëtorët e tu po bëjnë atë që u éshët urchëtarët téré bëjnë. **17** Kanë mbledhur paratë e gjetura në shtëpinë e Zotit dhe i kanë

dorëzuar në duart e mbikqyrësve dhe të punëtorëve". **18** Shafani, sekretari, i tha gjithashtu mbretit: "Prifti Hilkiyah më dha një libër". Pastaj Shafani e lexoi në prani të mbretit. **19** Por ndodh që, kur mbreti dégioj fjalët e ligjit, ai grisi rrobat e trupit. **20** Pastaj mbreti i dha kétë urchëtarët Hilkiyahut, Ahikamat, birit të Shafanit, Abdonit, birit të Mikahut, Shafanit, sekretarit, dhe Asajahut, shërbëtorit të mbretit, duke thënë: **21** "Shkoni të konsultoheni Zotin pér mua dhe pér ata që kanë mbetur në Izrael dhe në Judë, lidhur me fjalët e Librit që u gjet; i madh, pra, éshët zemërimi i Zotit që ra mbi ne, sepse etérin tanë nuk kanë ndjekur fjalën e Zotit, duke vepruar plotësisht sipas asaj që éshët shkruar në kétë libër". **22** Kështu Hilkiyahu dha ata që mbreti kishte caktuar shkuant te profetesha Huldah, bashkëshore e Shallumit, birit të Tokhathit, bir i Hasrathit, ruajtësi i rrobatë; (ajo banonte në Jeruzalem në lagjen e dytë), dhe i folën lidhur me kétë cështje. **23** Ajo u përgjigji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Njoftoni atë që ju ka dërguar tek unë: **24** Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të sjell një fatkeqësi mbi kétë vend dhe mbi banorët e tij, të gjitha mallkimet që janë shkruar në librin, të cilin e kanë lexuar përparrë mbretit të Judës. **25** Duke qenë se më kanë braktisur dhe u kanë ofruar temjan perëndive të tjera pér të provokuar zemërimin tim me të gjitha veprat e duarve të tyre, zemërimi im do të bjerë mbi kétë vend dhe nuk do të shuhet". **26** Ndërsa mbretit të Judës që ju ka dërguar të këshilloheni me Zotin, njofotjini sa vijon: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me fjalët që ke dëgjuar: **27** "Duke qenë se zemra jote éshët mallëngjyer, sepse te përlur përparrë Perëndisë duke dëgjuar fjalët e tij kundër kétij vendi dhe kundër banorëve të tij, je përlur para meje, ke grisur rrobat e tua dhe ke qarë para meje, edhe unë të dëgjova", thotë Zoti. **28** "Ja, unë do të të bashkoj me etérin e tu, dhe do të të shtien në paqe në varrin tênd; sytë e tu nuk do të shohin téré të keqen që unë do ti sjell kétij vendi dhe banorëve të tij". Ata ia njofuan mesazhin mbretit. **29** Atëherë mbreti urchët i mbledhur pranë tij téré pleqtë e Judës dhe të Jeruzalemit. **30** Pastaj mbreti u njigjt në shtëpinë e Zotit me të gjithë burrat e Judës, me të gjithë banorët e Jeruzalemit, me priftërinjtë, me Levitët dhe me téré popullin, nga më i vogli gjer te më i madhi, dhe këndoi në prani të tyre të gjitha fjalët e librit të besëlidjes, që ishte gjetur në shtëpinë e Zotit. **31** Pastaj mbreti, duke qëndruar më këmbë mbi podium, bëri një besëlidhje përparrë Zotit, duke u zotuar të ndjekë Zotin, të zbatojë urchërimet e tij, porositë e tij dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, pér të vënë në praktikë fjalët e besëlidhjes së shkruar në atë libër. **32** Dhe bëri që të përfshihen besëlidhje téré ata që ndodheshin në Jeruzalem dhe në Benjamin; banorët e Jeruzalemit vepruan sipas besëlidhjes së Perëndisë, Perëndisë të etërve të tyre. **33** Kështu Josia zhduket téré gjérat e neveritshme nga të gjitha vendet që u përkisnin bijve të Izraelit dhe i detyroj téré atë që ishin në Izrael t'i shérbenin Zotit, Perëndisë të tyre. Gjatë gjithë jetës së tij ata nuk hoqën dorë së ndjekuri Zotin, Perëdinë e etërve të tyre.

35 Josia kremltoi në Jeruzalem Pashkën pér nder të Zotit; Pashka u kremltua ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të parë. **2** Ai i cakttoi priftërinjtë në detrat e tyre dhe i nxiti në shërbimin e shtëpisë të Zotit. **3** Pastaj u tha Levitëve që udhëzoni téré Izraelin dhe që i ishin shenjtëruar Zotit: "Vendoseni arkën e shenjtë në tempullin e ndërtuar nga Salomoni, bir i Davidit, mbret i Izraelit; ajo nuk do të jetë më barrë pér shpatullat tuaja. Tani shërbëjini Zotit, Perëndisë tuaj, dhe popullit të tij të Izraelit. **4** Vendosuni sipas shtëpive tuaja atërorë, sipas klasave tuaja, në bazë të udhëzimeve të shkruara të Davidit, mbretit të Izraelit, dhe të Salomonit, birit të tij; **5** qëndroni në shenjtërore sipas ndarjeve të shtëpive atërorë të vëllezërvë tuaj, bij të popullit, dhe pjesa e

shtëpisë atëreor të Levitëve. **6** Fijoni Pashkën, shenjtërohuni dhe vihuni në dispozicion të vëllezërve tuaj, duke ndjekur fjalën e Zotit të transmetuar me anë të Moisiut". **7** Pastaj Josia u dha njerëzve të popullit, gjithë atyre që ishin të pranishëm, bagëti të imta, qengja dhe keca, gjithsej tridhjetë mijë kokë, të tëra pér Pashkét, si edhe tre mijë qe; kjo vinte nga pasuria e mbretit. **8** Edhe pricnat i bënë një dhuratë spontane popullit, priftërinjve dhe Levitëve. Hilkiahu, Zakaria dhe Jehieli, drejtues të shtëpisë së Perëndisë, u dhanë priftërinjve pér flijimet e Pashkës dy mijë e gjashtëqind qengja dhe keca si edhe tregind qe. **9** Përveç kësaj Konaniahu, bashkë me vëllezërit e tij Shemajah dhe Nethaneel, dhe Hashabiahu, Jejelli dhe Jozabadi, krerë të Levitëve, u dhanë Levitëve pér flijimet e Pashkës pesë mijë qengja dhe keca si edhe pesëqind qe. **10** Sa u përgatit shërbimi, priftërinjtë zunë vendet e tyre, dhe Levitët sipas klasave të tyre, në bazë të urdhrit të dhënë nga mbreti. **11** Pastaj flijuan Pashkën; priftërinjtë e spërkatnë gjakun me duart e tyre, ndërsa Levitët ripnën kafshët. **12** Kështu vunë mënjanë olokaustet pér t'ua shpérndarë bijve të popullit, sipas ndarjeve të shtëpisë atëreor, me qëllim që t'ia ofronin Zotit, siç është shkuar në librin e Moisiut. Vepruan njëlloj me qetë. **13** Pastaj poqën qengjat e Pashkës mbi zjarr sipas normave të përcaktuara; por ofertat e tjera të shenjtëruar i gatuan në tenxhere, në kazanë dhe në tiganë dhe ua shpérndanë menjëherë téré bijve të popullit. **14** Pastaj përgatitën racione pér vete dhe pér priftërinjtë, sepse priftërinjtë, bijtë e Aaronit, ishin të zënë deri në mbrëmje pér të ofruar olokaustet dhe pjesët me dhjamë; kështu Levitët përgatitën racione pér vete dhe pér priftërinjtë, bij të Aaronit. **15** Këngëtarët, bij të Asafit, ishin në vendin e tyre, sipas urdhrit të Davidit, të Asafit, të Hemanit dhe të Jeduthunit, shikuesit të mbretit. Në çdo portë kishte derëtarë; këta nuk patën nevojë të largoheshin nga shërbimi i tyre, sepse Levitët, vëllezërit e tyre, kishin përgatitur racione pér ata. **16** Kështu atë ditë téré shërbimi i Zotit u përgatit pér të kremituar Pashkën dhe pér të ofruar olokauste mbi altarin e Zotit, sipas urdhrit të mbretit Josia. **17** Bijtë e Izraelit, që ishin të pranishëm, e kremtuan atëherë festën e Pashkës dhe festën e të ndormëve shtatë ditë me radhë. **18** Në Izrael nuk ishte kremituar një Pashkë si ajo që nga koha e profetit Samuel. Asnjë nga mbretërit e Izraelit nuk kishte kremituar ndonjëherë një Pashkë si ajo që u kremitua nga Josia, me pjesëmarrien e priftërinjve, të Levitëve, të gjithë Judës dhe të Izraelit, të pranishëm bashkë me banorët e Jeruzalemit. **19** Kjo Pashkë u kremitua në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të Josias. **20** Mbas gjithë këtyre gjërvave, kur Josia e vuri në rregull tempullin, Neko, mbret i Egjiptit, doli në Karkemish mbi Eufrat pér të lufthuar; dhe Josia u ngrit kundër tij. **21** Por Neko i dërgoi lajmëtarët pér t'i thënë: "Qfarë ka midis meje dhe teje, o mbret i Judës? Këtë herë unë nuk kam ardhur kundër teje, por kundër një shtëpie me të cilën ndodhmen në luftë; Perëndia më ka urdhëruar të shpejtohem; mos e kundërshto, pra, Perëndinë që është me mua, që ai të mos të shkatërrojë". **22** Por Josia nuk deshi të tërhiqet nga ai; por pér të lufthuar kundër tij u vesh me rroba të tjera që të mos njihej dhe nuk i dëgjoi fjalët e Nekos, që vinin nga goja e Perëndisë. Kështu doli të ndeshet në luginën e Megidos. **23** Por disa harkëtarë gjuajtën kundër mbretit Josia; atëherë mbreti u tha shërbëtorëve të tij: "Më largoni që këtej, sepse jam plagosur rëndë". **24** Shërbëtorët e tij e hogën nga qerija e tij, e vunë në një qerra të dytë që ai kishta dhe e quan në Jeruzalem. Kështu ai vdiq dhe u varros në varrezat e etërve të tij. Téré Juda dhe Jeruzalemi mbajtën zë pér Josian. **25** Jeremia kompozoi një vajtim pér Josian; téré këngëtarët dhe këngëtarët në vajtimet e tyre kanë folur pér Josian deri në ditën e sotme; dhe këto janë bërë një zakon në Izrael; dhe ja, ata janë shkruar në Vajtimet. **26** Pjesa tjeter e bëmave të Josias, veprat e tij të mira

sipas asaj që është shkruar në ligjin e Zotit, 27 veprimet e tij, nga të parat deri në të fundit janë të shkruara në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës.

36 Atëherë populli i vendit mori Jehoahazin, birin e Josias, dhe e bëri mbret në Jeruzalem në vend të atit të tij. **2** Jehoahazi ishte njëzet e tre vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi tre muaj në Jeruzalem. **3** Mbreti i Egjiptit e hoqi nga froni në Jeruzalem dhe i vuri vendit një gjobë njëqind talentash argjendi dhe një talent ari. **4** Pastaj mbreti i Egjiptit bëri mbret të Judës dhe të Jeruzalemit vëllanë e tij Eliakin, të cilat ia ndërrojnë emrin dhe e quajti Jehoakim. Neko përkundrazi mori vëllanë e tij Jehoahaz dhe e coi në Egjipt. **5** Jehoakimi ishte njëzet e pesë vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë të tij. **6** Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, doli kundër tij dhe e lidhi me zinxhira prej bronzi pér ta çuar në Babiloni. **7** Nebukadnetsari çoi gjithashtu në Babiloni një pjesë të sendeve të shtëpisë të Zotit dhe i vuri në pallatin e tij në Babiloni. **8** Pjesa tjeter e bëmave të Jehoakimit, gjérat e neveritshme që kreu dhe të gjitha ato që u gjetën kundër tij, ja, janë të shkruara në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës. në vend të tij mbretëroi i biri, Jehoakini. **9** Jehojakini ishte tetë vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi tre muaj dhe dhetjetë ditë në Jeruzalem. Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit. **10** Në fillim të vitit të ri mbreti Nebukadnetsar dërgoi ta marrë dhe e coi në Babiloni me gjérat e çmuara të shtëpisë të Zotit. Pastaj bëri mbret të Judës dhe të Jeruzalemit Sedekian, vëllanë e Jehojakinit. **11** Sedekia ishte njëzet vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. **12** Edhe ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë të tij, dhe nuk u pérul përparrë profetit Jeremja, që fliste nga ana e Zotit. **13** Ai ngriti krye gjithashtu kundër mbretit Nebukadnetsar, që e kishte vënë të betohej në emër të Perëndisë por ai e mpu zverkun e tij dhe ngurtësoi zemrën e tij, duke mos pranuar të kthejek tek Zoti, Perëndia i Izraelit. **14** Edhe téré kërët e priftërinjve dhe populli mëkatuan gjithnjë e më tepër duke ndjekur të gjitha gjérat e neveritshme të kombeve dhe e ndotën shtëpinë se Zotit, që ai u kishte shenjtëruar në Jeruzalem. **15** Zoti, Perëndia i etërve të tyre, u dërgoi atyre, që në fillim dhe me këmbëngulje, paralajmërimë me anë të lajmëtarëve të tij, sepse donte ta shpëtonte popullin e tij dhe banesën e tij. **16** Por ata u tallén me lajmëtarët e Perëndisë, përcmuant fjalët e tij dhe vunë në lojë profetët e tij, deri sa zemërimi i Zotit kundër popullit të tij arriti një pikë në të cilën nuk kishte rregëdalje. **17** Atëherë ai bëri që të dalin kundër tyre mbreti i Kaldeasë, që vrau me shpatë të rinxjtë e tyre në shtëpinë e shenjtërores së tyre, pa pasur mëshirë pér të riun, pér virgjireshën, pér plakun ose pér flokëthnjurin. Zoti i dha të gjithë në duart e tij. **18** Nebukadnetsari solli në Babiloni të gjitha sendet e shtëpisë së Perëndisë, të mëdha ose të vogla, thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e mbretit dhe të parisë së tij. **19** Pastaj i vunë zjarrin shtëpisë të Perëndisë, rrëzuan muret e Jeruzalemit, u vunë flakën të gjitha pallateve të tij dhe shkatërruan të gjitha sendet me vlerë. **20** Përveç kësaj Nebukadnetsari internoi në Babiloni ata që i kishin shpëtuar shpatës; këta u bënë shërbëtorë të tij dhe të bijve të tij deri në ardhjen e mbretërisë së Persisë, **21** që kështu të realizohej fjalë e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, deri sa vendi të kremlonte të shtunat e tij. Në fakt ai kremltoi të shtunën pér gjithë kohën e shkretimit të tij deri sa u mbushën të shtatëdhjetë vjetët. **22** Në vitin e parë të Kirit, mbretit të Persisë, me qëllim që të realizohej fjalë e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, Zoti e nxiti frymën e Kirit, mbretit të Persisë, që të nxirre një dekret pér **23** Kështu thotë Kiri, mbret i Persisë: Zoti, Perëndia i qiejve, më

ka dhënë tërë mbretëritë e dheut. Ai më ka urdhëruar t'i ndërtoj një shtëpi në Jeruzalem, që është në Judë. Kush nga ju i përket popullit të tij? Zoti, Perëndia i tij, qoftë me të dhe le të niset!".

Esdra

1 Në vitin e parë të Kirit, mbretit të Persisë, me qëllim që të realizohej fjala e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, Zoti nxiti fryshtën e Kirit, mbretit të Persisë, të nxirri një dekret për të 2 "Kështu thotë Kiri, mbret i Persisë: Zoti, Perëndia i qiejeve, më ka dhënë tërë mbretëritë e dheut. Ai më ka urdhëruar t'i ndërtoj një shtëpi në Jeruzalem, që është në Judë. 3 Kush nga ju i përket popullit të tij? Zoti, Perëndia i tij, qoftë me të; le të shkojë në Jeruzalem, që ndodhet në Judë, dhe të rindërtojë shtëpinë e Zotit, Perëndisë të Izraelit, Perëndia që është në Jeruzalem. 4 Njerëzia e çdo vendi, ku ndonjë jude që ka shpëtuar banon ende, ta furnizojë atë me argjend, me ar, me të mira dhe me bagëti përvrëq ofertave vullnetare për shtëpinë e Perëndisë që është në Jeruzalem". 5 Atëherë krytarët e familjeve të Judës dhe të Beniaminit, priftërinjtë dhe Levitët, bashkë me ata të cilëve Perëndia u kishte zgjuar fryshtën, u ngritën për të shkuar të rindërtojnë shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem. 6 Tërë fqinjët e tyre i ndihmuani me sende argjendi, ari, me të mira, me bagëti dhe me gjëra të çmuara përvrëq gjithë ofertave vullnetare. 7 Edhe mbreti Kir nxorri jashtë veglat e shtëpisë të Zotit që Nebukadnetsari kishte marrë me vete nga Jeruzalemi dhe i kishte vënë në tempullin e perëndisë të tij. 8 Kiri, mbret i Persisë, i nxorri jashtë me anë të Mithredhatit, përgjegjësit të thesarisat, dhe i numrui i tyre: tridhjetë legena prej ari, një mijë legena prej argjendi, njëzet e nëntë thika, 10 tridhjetë kupa ari, katërqind e dhjetë kupa argjendi të dorës së dytë dhe një mijë veglat të tjera. 11 Tërë sendet prej ari dhe argjendi ishin pesë mijë e katërqind. Sheshbatsari i solli të gjitha, bashkë me të mërguarit që u kthyen nga Babilonia në Jeruzalem.

2 Këta janë njerëzit e provincës që u kthyen nga robëria, midis atyre që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, kishte quar në robëri në Babiloni, dhe që u kthyen në Jeruzalem dhe në Judë, secili në qytetin e tij. 2 Ata që erdhën me Zorobabelin ishin Jeshua, Nehemia, Serajahu, Relajahu, Mardokeo, Bilshani, Mispari, Bigvai, Rehum i dhe Baanahu. 3 Blijtë e Paroshit, dy mijë e njëqind e shtatëdhjetë e dy. 4 Blijtë e Shefatiuhut, treqind e shtatëdhjetë e dy. 5 Blijtë e Arahut, shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë. 6 Blijtë e Pahath-Moabit, pasardhës të Jeshuas dhe të Joabit, dy mijë e tetëqind e dymbëdhjetë. 7 Blijtë e Elamit, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër. 8 Blijtë e Zatuit, nëntëqind e dyzet e pesë. 9 Blijtë e Zakait, shtatëqind e gjashtëdhjetë. 10 Blijtë e Banit, gjashtëqind e dyzet e dy. 11 Blijtë e Bebait, gjashtëqind e njëzet e tre. 12 Blijtë e Azgadit, një mijë e dyqind e njëzet e dy. 13 Blijtë e Adonikamit, gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë. 14 Blijtë e Bigvait, dy mijë e pesëdhjetë e gjashtë. 15 Blijtë e Adinit, katërqind e pesëdhjetë e katër. 16 Blijtë e Aterit, domethënë të Ezekias, nëntëdhjetë e tetë. 17 Blijtë e Betsait, treqind e njëzet e tre. 18 Blijtë e Jorahut, njëqind e dymbëdhjetë. 19 Blijtë e Hashumit, dyqind e njëzet e tre. 20 Blijtë e Gibarit, nëntëdhjetë e pesë. 21 Blijtë e Betelmit, njëqind e njëzet e tre. 22 Burrat e Netofahut, pesëdhjetë e gjashtë. 23 Burrat e Anathothit, njëqind e njëzet e tetë. 24 Burrat e Azmavethit, dyzet e dy. 25 Burrat e Kirjath-Arimit, të Kefirahut dhe të Beerothit, shtatëqind e dyzet e tre. 26 Burrat e Ramahut dhe të Gebës, gjashtëqind e njëzet e një. 27 Burrat e Mikmasit, njëqind e njëzet e dy. 28 Burrat e Bethelit dhe të Ait, dyqind e njëzet e tre. 29 Blijtë e Nebos, pesëdhjetë e dy. 30 Blijtë e Magbishit, njëqind e pesëdhjetë e gjashtë. 31 Blijtë e një Elami jetër, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër. 32 Blijtë e Harimit, treqind e njëzet. 33 Blijtë e Lodit, të Hadidit dhe të Onos, shtatëqind e njëzet e pesë. 34 Blijtë e Jerikos, treqind e dyzet e

pesë. 35 Blijtë e Senaahut, tre mijë e gjashtëqind e tridhjetë. 36 Priftërinjtë: blytë e Jedajahut, nga shtëpia e Jeshuas, nëntëqind e shtatëdhjetë e tre. 37 Blijtë e Imerit, një mijë e pesëdhjetë e dy. 38 Blijtë e Pashurit, një mijë e dyqind e dyzet e shtatë. 39 Blijtë e Harimit, një mijë e shtatëmbëdhjetë. 40 Levitët: blytë e Jeshuas dhe të Kadmielit, pasardhës të Hodaviahut, shtatëdhjetë e katër. 41 Këngëtarët: blytë e Asafit, njëqind e njëzet e tetë. 42 Blijtë e derëtarëve: blytë e Shalumit, blytë e Aterit, blytë e Salmonit, blytë e Akubit, blytë e Hatitas, blytë e Shobait, gjithsej njëqind e tridhjetë e nëntë. 43 Nethinejtë: blytë e Tsahas, blytë e Hasufas, blytë e Tabaothit, 44 blytë e Kerosit, blytë e Siasas, blytë e Padonit, 45 blytë e Lebanahut, blytë e Hagabahut, blytë e Akubit, 46 blytë e Hagabit, blytë e Shamlait, blytë e Hananit, 47 blytë e Gidelit, blytë e Gaharit, blytë e Reajahut, 48 blytë e Retsinit, blytë e Nekodas, blytë e Gazamat, 49 blytë e Uzas, blytë e Paseahut, blytë e Besait, 50 blytë e Asnahut, blytë e Mehunimit, blytë e Nefusimit, 51 blytë e Bakbukut, blytë e Hakufas, blytë e Harhurit, 52 blytë e Batsluthit, blytë e Mehidas, blytë e Harshas, 53 blytë e Barkosit, blytë e Siseras, blytë e Thamahut, 54 blytë e Netsiahut, blytë e Hatifas, 55 blytë e shërbëtorëve të Salomonit; blytë e Sotait, blytë e Soferethit, blytë e Perudas, 56 blytë e Jaalas, blytë e Darkonit, blytë e Gidelit, 57 blytë e Shefatiahut, blytë e Hatilit, blytë e Pokereth-Hatsebaimit, blytë e Amit. 58 Tërë Nethinejtë dhe blytë e shërbëtorëve të Salomonit ishin treqind e nëntëdhjetë e dy. 59 Këta qenë ata që u kthyen nga Tel-Malhu, nga Tel-Harsha, nga Kerub-Adani dhe nga Imeri; por ata nuk qenë në gjendje të tregonin shtëpinë e tyre atërorë dhe pasardhësit e tyre, pér të provuar në se ishin nga Izraeli; 60 blytë e Delajahut, blytë e Tobiahut, blytë e Nekodas, gjithsej gjashtëqind e pesëdhjetë e dy. 61 Midis bijve të priftërinjve: blytë e Habajahut, blytë e Hakotsit, blytë e Barzilait, që kishte për grua një nga bijat e Barzilait, Galaaditit, dhe që u quajt me emrin e tyre. 62 Këta kérkuani listën e tyre midis atyre të regjistruar në gjenealogjitet, por nuk e gjetën; prandaj u përashtuan nga priftëria si të papastër. 63 Qeveritarit i urdhëroi ata të mos hanin asnjë nga gjérat shumë të shenjta deri sa të mos paraqitej një prift me Urim dhe Thumim. 64 Tërë asambleja përbëhet nga dyzet e dy mijë e treqind e gjashtëdhjetë veta. 65 Pa llogaritur shërbëtorët dhe shërbëtorë e tyre, që arrin në shtatë mijë e treqind e tridhjetë e shtatë; midis tyre kishte gjithashtu dyqind këngëtarë dhe këngëtarë. 66 Ata kishin shtatëqind e tridhjetë e gjashtë kuaj, dyqind e dyzet e pesë mushka, 67 katërqind e tridhjetë e pesë deve dhe gjashtë mijë e shtatëqind e njëzet gomarë. 68 Disa të parë të shtëpive atërorë, kur arritin në shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem, dhanë bujarishit dhurata pér shtëpinë e Perëndisë, në ményrë që ajo të ngrijej përsëri në vendin e mëparshëm. 69 I dhanë thesarit të veprës, sipas mjeteve të tyre, gjashtëdhjetë e një mijë darikë ari, pesë mijë mina argjendi dhe njëqind veshje prifti. 70 Kështu priftërinjtë, Levitët, njerëzit e popullit, këngëtarët, derëtarët dhe Nethinejtë, u vendosën në qytetet e tyre, dhe gjithë Izraelitët në qytetet e tyre.

3 Sa arriti muaji i shtatë dhe blytë e Izraelit ishin në qytetet e tyre, populli u mblodhi si një njeri i vetëm në Jeruzalem. 2 Atëherë Jeshua, bir i Jotsadakut, bashkë me vëllezërit e tij priftërinj dhe me Zorobabelin, birin e Shealtielit me gjithë vëllezërit e tij, u ngritën dëndërtuan altarin e Perëndisë të Izraelit, pér t'i ofruar olokauste, siç është shkruar në ligjin e Moisiat, njeriu i tij priftërinj. 3 E rivendosën altarin mbi themeleet e tij, megjithëse kishin frikë nga popujt e tokave të afërta, dhe mbi të i ofruan olokauste Zotit, olokaustet e mëngjesit dhe të mbrëmjes. 4 Kremluan gjithashtu festën e Kasolleve, ashtu siç është shkruar, dhe ofruan çdo ditë olokauste, në bazë të numrit që kérkohej pér çdo ditë. 5 Pastaj

ofruan olokaustin e pérjetshém, olokaustet e hénës së re dhe të gjitha festave të pércaktuara nga Zoti, dhe ato të cilidto që i bënte një ofertë vullnetare Zotit. 6 Nga dita e parë e muajit të shtatë filluan t'i ofrojnë olokauste Zotit, por themellet e tempullit të Zotit nuk ishin hedhur ende. 7 Pastaj u dhanë para guréghdhendësve dhe marangozëve, si dhe ushqime, pije dhe vaj atyre të Sidonit dhe të Tiroz që të sillnin dru kedri nga Libani në bazë të koncesionit që kishte marrë Kiri, mbret i Persisë. 8 Në muajin e dytë të vitit të dytë të arritjes së tyre në shtëpinë e Peréndisë në Jeruzalem, Zorobabeli, bir i Shealtielit, Jeshua, bir i Jotsadakut, véllezérët e tjerë të tyre priftérin dhe Levitët. 9 Atéherë Jeshua me bijtë e tij dhe véllezérët e tij, Kadmieli me bijtë e tij dhe bijtë e Judës u ngritën si një njeri i vetëm pér të drejtuar ata që punonin në shtëpinë e Peréndisë; po kështu vepruan bijtë e Henadudit me bijtë e tyre dhe véllezérët e tyre, Levitët. 10 Kur ndërtuesit hodhën themellet e tempullit të Zotit, ishin të pranishém priftérinjët të veshur me rrobat e tyre dhe me borë dhe Levitët, bijtë e Asafit, me cembale pér të lëvduar Zotin sipas udhëzimeve të Davidit, mbretit të Izraelit. 11 Ata këndonin, kremonin dhe lëvdonin Zotin, "Sepse ai eshtë i mirë, sepse mirësia e tij ndaj Izraelit eshtë e pérjetshme". Tërë populli lëshonte britma të forta gëzimi, duke lëvduar Zotin, sepse ishin hedhur themellet e shtëpisë së Zotit. 12 Shumë priftérinj, Levitët dhe kërët e shtëpive atëre, pleq, që kishin parë tempullin e parë, qanin me zë të lartë kur hidheshin themellet e këtij tempulli para syve të tyre. Shumë të tjerë përkundrazi bërtisin fort nga gëzimi, 13 kështu që njerëzit nuk mund të dallonin zhurmëne e britmave të gëzimit nga ajo e vajit të popullit, sepse populli lëshonte britma të forta, dhe zhurma e tyre dëgjohe nga larg.

4 Kur armiqët e Judës dhe të Beniaminit dégjuan që ata që kishin genë në robëri po rindërtiton tempullin e Zotit, Peréndisë të Izraelit, 2 iu afroan Zorobabelit dhe kërëvët e shtëpive atëre dhe u thanë atyre: "Na lejoni të ndërtojmë bashkë me ju, sepse edhe ne kërkojmë Peréndisë tuaj, ashtu si ju; i kemi ofruar flijime atij nga koha e Esar-Hadonit, mbretit të Asirisë, që na solli këtu". 3 Por Zorobabeli, Jeshua dhe kërët e tjerë të shtëpive atëre të Izraelit iu përgjigjën atyre: "Nuk keni asnjë të drejtë të ndërtoni me ne një shtëpi, Peréndisë tonë, por ne vetë do ti ndërtojmë Zotit, Peréndisë së Izraelit, ashtu si na ka urdhëruat mbreti Kir, mbret i Persisë". 4 Atéherë njerëzit e vendit filluan ta shkrarojnë popullin e Judës dhe ta trëmbin, me qëllim që të mos ndërontin. 5 Përveç kështu rekrutuan disa këshilltarë kundër tyre pér të hedhur poshtë qëllimin e tyre, dhe këtë e bënë gjatë gjithë kohës së Kirit, mbretit të Persisë, deri në mbretërimin e Darit, mbretit të Persisë. 6 Gjatë mbretërimit të Asueros, në fillim të mbretërimit të tij, ata shkruan një letër me akuza kundër banorëve të Judës dhe të Jeruzalemit. 7 Më vonë, në kohën e Artasersit, Bishlami, Mithredathi, Tabeeli dhe kolegët e tjerë të tyre i shkruan Artasersit, mbretit të Persisë. Letra ishte shkruar me shkrongja aramaike dhe ishte përkthyer në gjuhën aramaike. 8 Rehumi, qeveritar, dhe Shimshai, sekretari, i shkruan mbretit Artasers një letër kundër Jeruzalemit me këtë përmbytje: 9 "Rehumi, qeveritar, Shimshai, sekretari, dhe kolegët e tyre të tjerë, Dinaitët, Afarsathkitët, Tarpelitët, Afaresitët, Arkevitët, Babilonatis, Shushantikët, Dehavitët, Elamitët, 10 dhe popujt e tjerë që i madhi dhe i famshmi Osnapar ka internuar dhe ka vendosur në qytetin e Samarisë dhe në pjesën tjetër të krahinës matanë Lumit, e të tjerë". 11 Ja kopja e letrés që ata i dërguan: "Mbretit Artasers, nga shërbëtorët e tu, njerëzit e krahinës matanë Lumit, e të tjerë. 12 T'i njofftohet mbretit që Judejtë, që ikën nga t'i dhe kanë ardhur pranë nesh në Jeruzalem, janë duke rindërtuar qytetin rebel të keq, po rindërtojnë muret dhe po ndreqin themellet. 13 Tani t'i bëhet e njohur mbretit që në rast se ky qytet rindërtohet dhe muret e tij përfundohen, ata nuk do të paguajnë asnjë haraqë, tatim ose takse

për kalim, dhe thesari i mbretit do të ketë pasoja. 14 Tani, duke qenë se ne marrim ushqime nga pallati dhe nuk na duket e drejtë të shohim çnderimin e mbretit, prandaj i dërgojmë këtë njofftim mbretit, 15 me qëllim që të bëhen krahinës në librin e kujtimeve të tërverë të tu; dhe në librin e kujtimeve do të gjesht dhe do të mësosh që ky qytet eshtë një qytet rebel, shumë i rrezikshëm pér mbretërit dhe pér provinçat, dhe se aty nxitem rebelime që nga kohët e lashta. Pér këtë arësyte qyteti u shkatërrua. 16 Ne i bëjmë të ditur mbretit, që në qoftë se ky qytet rindërtohet dhe muret e tij përfundohen, nuk do të mbetet asnjë zotërim në krahinë matanë Lumit". 17 Mbreti dërgoi këtë përgjigje: "Rehumit, qeveritarit, Shimshait, sekretarit, dhe pjesës tjetër të kolegëve të tyre që banonin në Samaria dhe pjesës tjetër të krahinës matanë Lumit: Përshtëndjetë, e të tjetra. 18 Letra që na dërguav u lexua me kujdes përparrave meje. 19 Unë dhashë urdhër të bëhen kékime, dhe u gjet që ky qytet qysht prej kohësh të lashta eshtë ngritur kundër mbretërvë dhe që në të kanë ndodhur rebelime dhe kryengritje. 20 Në Jeruzalem ka pasur mbretëri të fuqishëm që kanë sunduar mbi gjithë vendin matanë Lumit, dhe të cilëve u paguheshin haraçë, tatime dhe taksa kalimi. 21 Prandaj jepni urdhër që këta njerëz të pezullojnë punimet dhe ky qytet të mos rindërtohet deri sa të jetë dhënë nga unë urdhëri përkatës. 22 Tregohuni të kujdeshëm tani dhe mos e lini pas dore këtë punë. Pse, pra, dëmi duhet të shtohet në kurrisht të mbretit?". 23 Sapo kopja e letrés së mbretit Artasers u lexua përparrave Rehumit, Shimshait, sekretarit, dhe kolegëve të tyre, ata shkuan me nxitim në Jeruzalem tek Judejtë dhe i detyruan të pezullojnë punimet me forcën e armëve. 24 Kështu u pezullua puna e shtëpisë së Peréndisë që eshtë në Jeruzalem, dhe mbeti pezull deri në vitin e dytë të mbretërimit të Darius, mbretit të Persisë.

5 Por profetët Axhe dhe Zakaria, bir i Idos, u profetizuan Judeje që ishin në Judë dhe në Jeruzalem në emër të Peréndisë të Izraelit që ishte mbi ta. 2 Atéherë Zorobabeli, bir i Shealtielit, dhe Jeshua, bir i Jotsadakut, u ngritën dhe nisën të ndërtojnë shtëpinë e Peréndisë në Jeruzalem; dhe me ta ishin profetët e Peréndisë, që i ndihmonin. 3 Në atë kohë erdhën tek ata Tatenai, qeveritar i krahinës matanë Lumit, Shethar-Boznaï dhe kolegët e tyre dhe u folën kështu: "Kush ju dha urdhër të ndërtoni këtë tempull dhe të rindërtoni këto mure?". 4 Pastaj ne u treguam atyre emrat e njerëzve që ndërtoton këtë godinë. 5 Por pleqtë e Judeje i ruante syri i Peréndisë të tyre; dhe ata nuk mundën t'i bëjnë të ndërprisnin punën deri sa t'i dërgohj një raport Darit dhe të vinte një përgjigje pér këtë çështje. 6 Kjo eshtë një kopje e letrés që iu dërgua mbretit Dari nga Tatenai, qeveritar i krahinës matanë Lumit, nga Shethar-Boznaï dhe nga kolegët e tij, Afarsëkitët, që ishin matanë Lumit. 7 I dërguan një letër të shkruar në këtë ményrë: "Mbretit Dari, shëndet të plotë! 8 I bëjmë të njohur mbretit që ne kemi vajturi në krahinët e Judës, në tempullin e Peréndisë të madh. Ai po ndërtohet me gurë të mëdhenj dhe po vihet lëndë druri pér ndarëset e tij. Kjo punë po kryhet me kujdes dhe po ecën mirë në duart e tyre. 9 Ne kemi pyetur ata pleq dhe u kemi folur kështu: "Kush ju ka dhënë urdhër të ndërtoni këtë tempull dhe të ndërtoni këto mure?". 10 U kemi kërkuar edhe emrat e tyre, me qëllim që t'i vinim me shkrim emrat e njerëzve që janë në krye të tyre, dhe pastaj t'i bëjmë të njohur. 11 Dhe ata na janë përgjigjur kështu, duke thënë: "Ne jemi shërbëtorët e Peréndisë të qellit dhe të dheut dhe rindërtojmë tempullin që ishte ndërtuar shumë vjet më parë; një mbret i madh i Izraelit e kishte ndërtuar dhe mbaruar. 12 Duke qenë se etërit tanë kanë provokuar zemërimin e Peréndisë të qellit, ai i dha në duart e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, Kaldeasit, i cili e shkatërrroi këtë tempull dhe e internoi

popullin nē Babiloni. **13** Por nē vitin e paré tē Kirit, mbretit tē Babilonisē, mbreti Kir dha urdhér t'i ndértohej kjo shtépi Peréndisē. **14** Pérveç késaj mbreti Kir nxori jaştë nga tempulli i Babilonisē pérdrorëset prej ari dhe argjendi tē shtépisë sē Peréndisë, që Nebukadnetsari kishte hequr nga tempulli i Jeruzalem dhe i kishte çuar nē tempullin e Babilonisē, dhe ia dorëzoi njërit që quhej Sheshbatsar, që ai e kishte bërë qeveritar, **15** duke i thënë: "Merri këto veglat dhe shko t'i vësh përsëri nē tempullin që eshtë nē Jeruzalem; dhe shtëpia e Peréndisë tē rindërtohet nē vendin e saj. **16** Atéherë vetë Sheshbatsari erdhì dhe hodhi themeleet e shtëpisë sē Peréndisë që eshtë nē Jeruzalem; që nga kjo kohë e deri më sot ajo eshtë nē ndërtim, dhe nuk ka mbaruar akoma". **17** Prandaj tan, nē rast se kjo i pëlqen mbretit, tē bëhen kërkime nē shtëpinë e thesareave tē mbretit që eshtë nē Babiloni, pér tē parë nëse mbreti Kir ka dhënë me tē vërtetë një urdhér pér tē ndërtuar këtë shtëpi tē Peréndisë nē Jeruzalem; dhe mbreti tē na çojë vendimin e tij lidhur me këtë gjë".

6 Atéherë mbreti Dar urdhëroi që tē bëheshin kërkime nē shtëpinë e arkivave ku ruheshin thesaret nē Babiloni; **2** dhe nē Ahmetha, nē këshuellën që eshtë nē provinçen e Medisë, u gjet një rrotull, dhe nē tē një dokument tē shkruar kështu: **3** "Në vitin e parë tē mbretit Kir, mbreti Kir u shpall një urdhëresë lidhur me shtëpinë e Peréndisë nē Jeruzalem: "Të rindërtohet tempulli, vendi ku ofrohen flijime. Të hidhen mirë themelet e tij. Të ketë një lartësi prej gjashtëdhjetë kubitësh dhe një gjerësi prej gjashtëdhjetë kubitësh, **4** me tri radhë gurësh tē mëdhenj dhe një radhë lëndë tē re druri; dhe shpenzimet tē paguhen nga pallati mbretëror. **5** Pérveç késaj, veglat prej ari dhe prej argjendi tē shtëpisë sē Peréndisë, që Nebukadnetsari ka hequr nga tempulli që eshtë nē Jeruzalem dhe i ka çuar nē Babiloni, tē rikthehen dhe tē çohen nē tempullin që eshtë nē Jeruzalem; dhe secila tē vihet nē vendin e vet nē shtëpinë e Peréndisë". **6** Tani, pra, Tatenai, qeveritar i krahinës matanë Lumit, Shethar-Boznai dhe kolegët tuaj, Afarsekitët, që ndodhen matanë Lumit, rrini larg këtij vendi! **7** Lini që tē vazhdojë puna pér këtë shtëpi tē Peréndisë; qeveritar i Judejeve dhe pleqtë e Judejeve ta rindërtojnë këtë shtëpi tē Peréndisë nē vendin e saj. **8** Pérveç késaj po lëshoj një urdhér pér atë që duhet tē bëni pér pleqtë e Judejeve nē rindërtimin e késaj shtëpie tē Peréndisë; këtyre njerëzve t'u paguhen tërë shpenzimet nga tē ardhurat e mbretit që vijnë nga taksat e mbledhura matanë Lumit, me qëllim që punimet tē mos ndëpriten. **9** Gjérat e nevojshe pér oloukastet e Peréndisë së qelliit: demat, deshtë, qengjat, bashkë me grurin, kripën, verën, vajin, duhet tē dorëzohën cdo ditë, pa mosplotësuar kurrë kërkësasë e priftërinje që janë nē Jeruzalem, **10** me qëllim që t'i ofrojnë flijime me erë tē këndshme Peréndisë së qelliit dhe tē luten pér jetën e mbretit dhe tē bije tē tij. **11** Kam dhënë gjithashtu urdhér që nē qoftë se dikush e shrëmbëron këtë dekret, t'i hiqet një tra shtëpisë së tij, tē ngrihet dhe ai tē varet tek ai; dhe shtëpia e tij të katandiset nē një plehërishtë pér shkak të veprimit tē tij. **12** Peréndia që e ka bërë emrin e tij tē banojë atje shkatërrfottë cdo mbret dhe cdo popull që guxon tē shtrijë dorën e tij pér ta ndryshuar këtë ose pér tē shkatërruar shtëpinë e Peréndisë që eshtë nē Jeruzalem! Unë, Darius, e kam nxjerrë këtë dekret; tē zbatohet me përpikmëri". **13** Atéherë Tatenai, qeveritar i krahinës matanë Lumit, Shethar-Boznai dhe kolegët e tyre vepruan pikërisht ashtu siç i kishte porositur mbreti Dar. **14** Kështu pleqtë e Judejeve vazhduan tē ndërtojnë dhe tē bëjnë përparrime, tē nxitur nga fjalët e frysmezuara tē profetit Axhe dhe tē Zakarias, birit tē Idos. Ata e mbaruan ndërtimin sipas urdhërit tē Peréndisë tē Izraelit dhe sipas rregullit tē Kirit, tē Darit dhe tē Artasersit, mbretit tē

Persisë. **15** Tempulli u përfundua ditën e tretë tē muajit tē Adarit, që ishte viti i gjashtë i mbretërimit tē Darit. **16** Atéherë bijtë e Izraelit, priftërinjtë, Levitët dhe tē kthyerit e tjerë nga robëria e kremluan me gëzim kushtimin e késaj shtëpie tē Peréndisë. **17** Pér kushtimin e késaj shtëpie tē Peréndisë ata ofruan njëqind dema, dyqind desh, katërqind qengja dhe dymbëdhjetë cjepl, sipas numrit tē fiseve tē Izraelit, si flijime pér mëkatin pér gjithë Izraelin. **18** Pastaj vendosën priftërinjtë sipas klasave tē tyre dhe Levitët sipas ndarjeve tē tyre, pér shërbimin e Peréndisë nē Jeruzalem, ashtu siç eshtë shkruat në librin e Moisiat. **19** Të kthyerit nga robëria e kremluan Pashkén ditën e katërbëdhjetë tē muajit tē parë, **20** sepse priftërinjtë dhe Levitët ishin pastruar bashkarish; tē gjithë ishin tē pastër. Atéherë e flijuan Pashkén pér tē gjithë tē kthyerit nga robëria, pér vëllezërit e tyre priftërinj dhe pér veten e tyre. **21** Kështu bijtë e Izraelit që ishin kthyer nga robëria e hëngren Pashkén bashkë me téré atë që ishin ndarë nga papastërtia e popujve tē vendit dhe që ishin bashkuar me ta pér tē kërkuar Zotin, Peréndinë e Izraelit. **22** Dhe kremluan me gëzim shtatë ditë me radhë festën e tē Ndormëve, sepse Zoti i kishte mbushur me gëzim, duke përkulur nē favor tē tyre zemrën e mbretit tē Asirisë, kështu që t'i bënte më tē fuqishme duart e tyre pér ndërtimin e shtëpisë sē Peréndisë, Peréndisë tē Izraelit.

7 Mbas këtyre gjérave, nē mbretërimin e Artasersit, mbretit tē Persisë, Ezdra, bir i Serajahut, bir i Azarias, bir i Hilkiahut, **2** bir i Shalumit, biri i Tsadokut, bir i Ahitubit, **3** bir i Amariahut, bir i Azarias, bir i Merajothit, **4** bir i Zerajahut, bir i Uzit, bir i Bukit, **5** bir i Abishuas, bir i Finehasit, bir i Eleazarit, bir i Aaronit, kryeprift; **6** ky Ezdra vinte nga Babilonia. Ishte një shkruesh kompetent nē ligjin e Moisiat tē dhënë nga Zoti, Peréndia i Izraelit. Mbreti i dha tē gjitha ato që ai kërkoi, sepse dora e Zotit, Peréndisë tē tij, ishte mbi tē. **7** Në vitin e shtatë tē mbretit Artasersit, ngjithen gjithashtu nē Jeruzalem disa nga bijtë e Izraelit dhe tē priftërinje, Levitë, këngëtarë, derëtarë dhe Nethinej. **8** Ezdra arriti nē Jeruzalem nē muajin e pestë, që ishte viti i shtatë tē mbretit. **9** Ai e filloj udhëtimin e tij nga Babilonia ditën e parë tē muajit tē parë dhe arriti nē Jeruzalem ditën e parë tē muajit tē pestë, sepse dora mirëbërëse e Peréndisë tē tij ishte mbi tē. **10** Në tē vërtetë Ezdra i ishte kushtur me gjithë zemrë tē studjonte ligjin e Zotit, ta zbatonte nē praktikë dhe tē mésonte nē Izrael statutet dhe dekretet. **11** Ja kopja e letrës që mbreti Artasers i dorëzoi priftit Ezdra, shkrueshit, një shkruesh kompetent nē urdhërimet e Zotit dhe nē statutet e tij tē dhëna Izraelit. **12** "Artasersi, mbret i mbretërvë, priftit Ezdra, shkruesh kompetent nē ligjin e Peréndisë tē qelliit. Përshtëndetje, e tē tjerë. **13** Unë kam nxjerrë një dekret sipas tē cilët kushdo nga populi i Izraelit dhe nga priftërinjtë e tij dhe nga Levitët e mbretërisë sime që ka vendosur lirish tē shkojë nē Jeruzalem, mund tē vijë me ty. **14** Në tē vërtetë t'i je dërguar nga ana e mbretit dhe nga shtatë këshilltarët e tij pér tē bëré hulumtime nē Judë dhe nē Jeruzalem mbi ligjin e Peréndisë tênd, që eshtë nē duart e tua, **15** dhe pér t'i çuar argjendin dhe arin që mbreti dhe këshilltarët e tij ia kanë ofruar spontanisht Peréndisë tē Izraelit, banesa e tē cilët eshtë nē Jeruzalem, **16** dhe tërë argjendin dhe arin që mund tē gjesh nē tërë krahinën e Babilonisë, së bashku me ofertën vullnetare, që bëhen nē mënyrë spontane nga populli dhe nga priftërinjtë pér shtëpinë e Peréndisë tē tyre nē Jeruzalem. **17** Prandaj me këto para ti do tē kujdesesh tē blesh dema, desh dhe gjenja me ofertë e tyre tē ushqimit dhe tē libacioneve, dhe do t'i ofrosh mbi altarin e shtëpisë sē Peréndisë tuaj që eshtë nē Jeruzalem. **18** Sa pér pjesën tjetër tē argjendit dhe tē arit, do tē bëni atë që tē duket e mirë ty dhe vëllezërvë tē tu, sipas vullnetit tē Peréndisë tuaj. **19** Edhe veglat që tē janë dhënë pér shërbimin e shtëpisë sē

Perëndisë tënd, vendosi përsëri përpara Perëndisë të Jeruzalem. **20** Për çfarëdo lloj nevoje tjetër të shtëpisë së Perëndisë tënd që të takon ty ta plotësosh, do ta plotësosh me shpenzimet e thesarat mbretëror. **21** Unë, mbretri Artasers, urdhëroj të gjithë arkëtarët e krahinës matanë Lumi: gjithçka që do të kérkojë prifti Ezdra, shkruesi i ligjit të Perëndisë të qillit, t'i plotësohem menjëherë, **22** deri në njëqind talenta argjendi, njëqind kore gruri, njëqind bate vere dhe njëqind bate vaji dhe kripë në sasi të pakufizuar. **23** Tërë ato që janë urdhëruar nga Perëndia i qillit të zbatohen me zell pér shtëpinë e Perëndisë të qillit. Pse zemërimi duhet të bjerë mbi mbretërinë e mbretit dhe të bijve të tij? **24** Përvec kësaj ju njoftojme se nuk është e lejueshme të merren haraçë, tatime ose taksa kalimi nga asnjë prej priftërinjeve, Levitëve, këngëtarëve, derëtarëve, Nethinejve dhe shërbëtorëve të kësaj shtëpisë të Perëndisë. **25** Dhe ti, o Ezdra, sipas diturisë së Perëndisë tënd që ti zotëron, cakto zyrtarë dhe gjyqtarë që t'i sigurojnë drejtësinë tërë popullit që ndodhet në krahinën matanë Lumin, gjithë atyre që njohin ligjet e Perëndisë tënd; dhe ua mëso atyre që nuk i njohin. **26** Dhe ai që nuk respekton ligjin e Perëndisë tënd dhe ligjin e mbretit t'i jepet menjëherë gjyqt, ose me vdekje, ose me dëbim ose me konfiskimin e pasurisë ose me burgim". **27** I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i etërve tanë, që i ka shtënë një gjë të tillë zemrës së mbretit, që të zbukurojë shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem, **28** dhe më bëri të gjëzoi favoret te mbreti, këshilltarët e tij dë të tërë princat e fuqishëm mbretërorë. Kështu edhe njëveta venet të trimëruar, sepse dora e Zotit, Perëndisë tim, ishte mbi mua, dhe mblodha krerët e Izraelit që të niseshin me muat.

8 Këta janë krerët e shtëpive atëreore dhes lista gjenealogjike e atyre që u ktheyen me muat nga Babilonia, nën mbretërimin e Artaseris. **2** Nga bijtë e Finehasit, Gershomi; nga bijtë e Ithamarit, Danieli; nga bijtë e Davidit, Hatushi. **3** Nga bijtë e Shekaniahut: nga bijtë e Paroshit, Zakaria, dhe bashkë me të u regjistruan njëqind e pesëdhjetë meshkuj. **4** Nga bijtë e Pahath-Moabit, Elihoenai, bir i Zerahiahut, dhe me të dyqind meshkuj. **5** Nga bijtë e Shekaniahut, i biri i Jahazielit dhe bashkë me të tregind meshkuj. **6** Nga bijtë e Adinit, Ebedi, bir i Jonathanit, dhe bashkë me të pesëdhjetë meshkuj. **7** Nga bijtë e Elamit, Isai, bir i Athaliahut, dhe bashkë me të shtatëdhjetë meshkuj. **8** Nga bijtë e Shefatiahut, Zebadiahut, bir i Mikaelit, dhe bashkë me të tetëdhjetë meshkuj. **9** Nga bijtë e Joabit, Obadiahut, bir i Jehielit, dhe bashkë me të dyqind e tetëmbëdhjetë meshkuj. **10** Nga bijtë e Shemulith, bir i Josifiahut dhe bashkë me të njëqind e gjashtëdhjetë meshkuj. **11** Nga bijtë e Bebait, Zakaria, bir i Bebait, dhe bashkë me të njëzet e tetë meshkuj. **12** Nga bijtë e Azgadit, Johanani, bir i Hakatas, dhe bashkë me të njëqind e dhjetë meshkuj. **13** Nga bijtë e Adonikamit, të fundit, emrat e të cilëve ishin: Elifelet, Jehiel dhe Shemayah, dhe bashkë me ta gjashtëdhjetë meshkuj. **14** Nga bijtë e Bigvait, Uthai dhe Zabudi, dhe bashkë me ta shtatëdhjetë meshkuj. **15** Unë i mblodha pranë lumi që rjedh në drejtim të Ahavës, dhe fushuam aty tri ditë. Kur kalova në revistë popullin dhe priftërinjë, nuk gjeta asnjë bir Leviti. **16** Atëherë dërgova të thërrasë Eliezerin, Arielin, Shemayahun, Elnathanin, Jaribin, Elnathanin, Nathanin, Zakarian dhe Meshulamin, që ishin të parë, si edhe Jojaribin dhe Elnathanin që ishin njerëz të urtë, **17** dhe i urdhërova të shkonin tek Ido, kreu i lokalitetit të Kasifias, dhe u vura në gojë fjälët që duhet t'i thonin Idos dhe vëllezërve të tij, Nethinejve në lokalitetin e Kasifias, që të na dërgonin njerëz që të kryenin shërbimin në shtëpinë e Perëndisë tonë. **18** Me qenë se dora mirëbërëse e Perëndisë tonë ishte mbi ne, ata na dërguan Sherebiahun, një njeri me mend, nga bijtë e Mahlit, birit të Levit, bir i Izraelit, bashkë me bijtë e vëllezërit e tij, gjithsej tetëmbëdhjetë; **19** dhe Hashabiahun, dhe me të Isai nga bijtë e Merarit, vëllezërit

dhe bijtë e tyre, gjithsej njëzet; **20** dhe nga Nethinej, që Davidi dhe krerët kishin caktuar në shërbim të Levitëve, dyqind e njëzet Nethinej, të gjithë të caktuar me emër. **21** Aty, pranë lumi Ahava, unë shpalla një agjerim pér t'u pérulur përpara Perëndisë tonë, pér t'i kérkuar një udhëtim të sigurt pér ne, pér fémijët tanë dhe pér të gjitha pasuritë tona. **22** Në fakt unë kisha turp t'i kérkoja mbretit një roje ushtarësh dhe kalorësish që të na mbronte nga armiku gjatë udhëtimit, sepse i kishim thënë mbretit: "Dora e Perëndisë tonë është mbi të gjithë ata që kérkojnë pér të mirën e tyre, por fuqia e tij dhe zemërimi i tij janë kundër të gjithë atyre që e braktisin". **23** Kështu ne agjeruan dhe iu lutëm Perëndisë tonë pér këtë arësyje, dhe ai e dégjoi lutjen tonë. **24** Atëherë unë zgjodha dymbëdhjetë nga krerët e priftërinjeve: Sherebiahun, Hashabiahun dë bashkë me ta dhjetë nga vëllezërit e tyre, **25** dhe u peshova atyre argjendin, arin, veglat, që ishin oferta e bërë pér shtëpinë e Perëndisë tonë nga mbreti, nga këshilltarët dhe nga paria e tij, dhe nga të gjithë Izraelitët që ndodheshin atje. **26** Në duart e tyre peshova gjithashtu gjashtëqind e pesëdhjetë talenta argjendi, vegla prej argjendit me një vlerë prej njëqind talentash, njëqind talenta ari, **27** njëzet kupa ari me një vlerë prej një mijë darikë, dëj enë prej bronzi të hollë dhe të shndritshëm, i çmueshmë si ari. **28** Pastaj u thashë atyre: "Ju i jeni shenjtëruar Zotit; edhe përdorëset janë të shenjta, dhe argjendi dhe ari janë një ofertë vullnetare pér Zotin, Perëndinë e etërve tuaj. **29** Kini kujdes dhe ruajni deri sa t'i peshoni pëprara kërëve të priftërinjeve, Levitëve dhe të parëve të shtëpive atëreorë të Izraelit në Jeruzalem, në dhomat e shtëpisë të Zotit". **30** Kështu priftërinjtë dhe Levitët morën argjendin, arin dhe veglat që u peshuan atëherë, pér t'i quar në Jeruzalem në shtëpinë e Perëndisë tonë. **31** Ditën e dymbëdhjetë të muajit të parë u nisëm nga lumi Ahava pér të shkuan në Jeruzalem; dora e Perëndisë tonë ishte mbi ne dhe gjatë udhëtimit na liroi nga armiku dhe nga pritat e tij. **32** Arritëm kështu në Jeruzalem dhe qëndruam tri ditë atje. **33** Ditën e katërt në shtëpinë e Perëndisë tonë, u peshuan argjendin, ari dhe veglat në duart e Meremothit, birit të priftit Uriah, me të cilin ishte Eleazar, bir i Finehasit, dhe me ta Levitët Jozabd, bir i Jeshuas, dhe Noadahu, bir i Binuit. **34** U njëhsua dhe u peshua çdo gjë; dhe pesha e të gjitha gjërave u vu me shkrim. **35** Të mërguarit që u ktheyen nga robëria, i ofruan si olokauste Perëndisë të Izraelit dymbëdhjetë dema pér tërë Izraelin, nëntëdhjetë e gjashtë desh, shtatëdhjetë e shtatë qengja dhe dymbëdhjetë cjej si flimj pér mëkatin, e tërë kjo si olokaust pér Zotin. **36** Pastaj ua dorëzuan dekretet e mbretit satrapëve të mbretit dhe qeveritarëve të krahinës matanë Lumin, dhe këta ndihmuant popullin dhe shtëpinë e Perëndisë.

9 Mbas përfunduan këto gjëra, krerët erdhën tek unë, duke thënë: "Populli i Izraelit, priftërinjtë dhe Levitët nuk janë ndarë nga popujt e këtyre vendeve, pér gjërat e neveritshmë të Kananeje, të **2** Në fakt ata kanë marrë si bashkëshorte disa nga bijat e tyre pér vete dhe pér bijtë e tyre, duke përzier kështu fisin e shenjtë me popujt e këtyre vendeve. Mjershit gjyqtarët kanë genë të parët që e kryen këtë mëkat". **3** Kur dëgjova këtë gjë, grisa rrobat dhe mantelin, shkula flokët e kokës dhe mjekrën, dhe u ulë i shtangur. **4** Atëherë tërë ata që dridheshin nga fjälët e Perëndisë të Izraelit u mblodhën rrëth meje pér shkak të mëkatit të atyre që ishin kthyer nga robëria; dhe unë mbeta i ulur dhe i shtangur deri në blatin e mbrëmjes. **5** Në blatin e mbrëmjes u ngrita nga agjerimi, me rrobat dhe mantelin të grisur; pastaj rashë në gjunjë dhe shtriva duart nga Zoti, Perëndia im, **6** dhe thashë: "O Perëndia im, unë jam i pështjelluar dhe më vjen turp të ngre fytyrën time ndaj teje, o Perëndia im, sepse paudhësitet tona janë shumëzuar deri mbi kokën tonë, dhe faji ynë ka arritur deri në qillë".

7 Nga ditët e etërve tanë deri në ditën e sotme kemi qenë shumë faktorë, dhe për shkak të paudhësive tona ne, mbretërit tanë dhe priftërinjtë tanë u lamë në duart e mbretërvë të kombeve të huaja, nën kanosjen e shpatës, të internimit, të plaçkitjes dhe të tjerës, ashtu si po ndodhi tani. 8 Por tani Zoti, Perëndia ynë, na ka dhënë hir për një çast të shkurtër, duke na lënë një mbetje dhe duke na dhënë një strehë në vendin e tij të shenjtë, dhe kështu Perëndia ynë i ka ndriçuar sytë tanë dhe na ka dhënë një rizgjim të vogël në skllavërinë tonë. 9 Në të vërtetë ne ishim skllavëvë, megjithatë Perëndia ynë nuk na braktisi në skllavërinë tonë, por na siguroi mirëdashjen e mbretërvë të Persisë, duke na rizgjuar për të ngritur përsëri shtëpinë e Perëndisë tonë, duke restauruar rrënojat e saj dhe për të na dhënë një mur mbrojtëse në Judë dhe Jeruzalem. 10 Por tani, o Perëndia ynë, çfarë do të themi pas kësaj? Sepse i kemi braktisur urdhërimet e tua, 11 që na kishe urdhëruar me anë të shérbertorëve të tu, profetëve, duke thënë: "Vendi në të cilin po hyni për ta shtënë në dorë eshtë një vend i papastërt për shkak të papastërtisë së popujve të këtyre vendeve, për shkak të gjëra e tij neveritishme me të cilat e kanë mbushur fund e krye me ndotjet e tyre. 12 Prandaj tani mos u jepni bijat tuaja bijve të tyre dhe mos merrni bijat e tyre për bijtë tuaj; mos kérkon kurrrë begatinë e tyre, as mirëqenien e tyre, sepse kështu do të bëheni të fortë, do të hani prodhimet më të mira të vendit dhe do t'u lini atë në trashëgimi bijve tuaj përfjetë". 13 Por mbas gjithë asaj që na ra mbi krye për shkak të veprimeve tona të këqija dhe të fajeve tona të mëdha, duke qenë se ti, o Perëndia ynë, na dënone më pak nga sa e meritonin fajet tona dhe na le një pikë si kjo, 14 a do të kthehemë përsëri të shkelim urdhërimet e tua dhe të bashkohemë me martesë me popujt që kryejnë këto gjëra të neveritishme? A nuk do të zemëroheshe kundër nesh deri sa të shkatërhoje pa lënë asnjë të mbetur ose të shpëtar? 15 O Zot, Perëndia i Izraelit, ti je i drejtë, prandaj ne kemi mbetur sot, një mbetje njerëzish që kanë shpëtar. Ja ku jemi para teje me fajin tonë, megjithëse për shkak të tij asnjë nuk mund të qëndrojë para teje!".

10 Ndërsa Ezdra lutej dhe bënte këtë rrëfim, duke qarë dhe duke rënë përbys përparrë shtëpisë së Perëndisë, rreth tij u mblohdh një mori e madhe nga Izraeli: burra, gra, dhe fémijë; dhe populli qante me të madhe. 2 Atëherë Shekanianu, bir i Jehielit, një nga bijtë e Elamit, fillo i thotë Ezdras: "Ne kemi mëkatuar kundër Perëndisë tonë, duke u martuar me gra të huaja që i kemi marrë nga popujt e këtij vendi; megjithëkëtë mbetet ende një shpresë për Izraelin. 3 Prandaj të bëjmë një besëlidhje me Perëndin tonë, t'i kthejmë tërë këto gra dhe bijtë që kanë lindur prej tyre, sipas këshillës së Perëndisë dhe të atyre që dridhen përparrë urdhërit të Perëndisë tonë. Dhe të veprohet sipas ligjit. 4 Çohu sepse kjo të përket ty; ne do të jemi me ty. Merr guxim dhe vepro!". 5 Atëherë Ezdra u ngrit dhe i vuri të betohen kërët e priftërinjve, Levitët dhe tërë Izraelin se do të vepronin ashtu siç ishte thënë. Dhe ata u betuan. 6 Pastaj Ezdra u ngrit përparrë shtëpisë së Perëndisë dhe shkoi në dhomën e Jehohananit, birit të Eliashbirit. Sa qëndroi aty, ai nuk hengri bukë as piu ujë, sepse mbante zi për mëkatin e atyre që ishin kthyer nga robëria. 7 Edhe u bë një shpalje në Judë dhe në Jeruzalem për të gjithë të kthyerve nga robëria, me qëllim që të mblidheshin në Jeruzalem; 8 në rast se dikush nuk do të vinte brenda tri ditëve sipas këshillës së kërëve dhe të pleqve, tërë pasuritë e tij do të konfiskoheshin dhe ai vetë do të përjashtohej nga asambleja e të kthyerve nga robëria. 9 Kështu gjithë burrat e Judës dhe të Beniaminit u mblohdhën në Jeruzalem brenda tri ditëve. Ishte dita e njëzet e muajit të nëntë. Tërë populli zuri vend në sheshin e shtëpisë së Perëndisë, duke u dridhur nga shkaku i kësaj gjëje dhe nga shiu i fortë. 10

Atëherë prifti Ezdra u ngrit dhe u tha atyre: "Ju keni mëkatuar duke u martuar me gra të huaja dhe kështu e keni shtuar fajin e Izraelit. 11 Por tani rrëfëhuni te Zoti, Perëndia i etërve tuaj, dhe bëni vullnetin e tij, duke u ndarë nga popujt e këtij vendi dhe nga gratë e huaj". 12 Atëherë tërë asambleja u përgjigj dhe tha me zë të lartë: "Po, duhet të bëjmë ashtu siç thua ti! 13 Por populli eshtë i madh në numër dhe eshtë stina e shirave të mëdha; nuk eshtë, pra, i mundur qëndrimi jashtë. Nuk eshtë me siguri puna e një dite ose dy ditëve, sepse jemi të shumtë që kemi mëkatuar në këtë çështje. 14 Të mbeten këtu, pra, kërët tanë në vend të tërë asambleasë dhe të gjithë ata që në qytetet tona janë martuar me gra të huaja të vijnë në kohë të caktuara bashkë me pleqtë dhe me gjyqtarët e çdo qyteti, deri sa të largohet prej nesh zemërimi i zjarrtë i Perëndisë tonë për shkak të kësaj gjëje. 15 Vetëm Jonathan, bir i Asahelit, dhei Jazihu, bir i Tikvahut, e kundershtuan këtë propozim, të përkrahur nga Meshulami dhe nga Leviti Shabethai. 16 Kështu të kthyerit nga robëria vepruan siç ishte thënë dhe u zgjodhën prifti Ezdra dhe disa kryefamiljarë sipas shtëpisë të tyre patriarchale, të tërë të caktuar me emër; ata filluan mbledhjet ditën e parë të muajit të dhjetë për të shqyrtuar rastet e ndryshme. 17 Ditën e parë të muajit të parë përfunduan tërë rastet e burrave që ishin martuar me gra të huaja. 18 Midis bijve të priftërinjve që ishin martuar me gra të huaja figuronin: nga bijtë e Jeshuas, biri i Jotsadakut, dhei midis vëllezërve të tij: Maasejahu, Eliezeri, Jaribi dhe Gedaliahu. 19 Ata u zotuan t'i ndanin gratë e tyre; pastaj, për shkak të fajit të tyre, secili paraqiti një dash për të shlyer mëkatin e tij. 20 Nga bijtë e Imerit: Hanani dhe Zebadahu. 21 Nga bijtë e Harimit: Maasejahu, Elia, Shemajahu, Jehieli dhe Uzianu. 22 Nga bijtë e Pashurit: Elioenai, Maasejahu, Ishmaeli, Nethaneeli, Jozabadi dhe Elasahu. 23 Nga Levitet: Jozabadi, Shimej, Kelajahu, domethënë Kelita, Pethajahu, Juda dhe Eliezeri. 24 Nga këngëtarët: Eliashibi. Nga derëtarët: Shallumi, Telemi dhe Uri. 25 Midis Izraelitëve: bijtë e Paroshit: Ramiahu, Iziahu, Malkiahu, Mijamini, Eleazar, Malkiahu dhe Benajahu. 26 Nga bijtë e Elamit: Mataniahu, Zakaria, Jehieli, Abdi, Jeremothi dhe Elia. 27 Nga bijtë e Zatuit: Elioenai, Eliashibi, Mataniahu, Jeremothi, Zabadi dhe Aziza. 28 Nga bijtë e Bebait: Jehohanan, Hananiahu, Zabai dhe Athlai. 29 Nga bijtë e Banit: Meshulami, Maluku, Adajahu, Jashubi, Sheali dhe Ramothi. 30 Nga bijtë e Pahath-Moabit: Adnai, Kelali, Benajahu, Maasejahu, Mataniahu, Betsaleeli, Binui dhe Manasi. 31 Nga bijtë e Harimit: Eliezeri, Ishshijahu, Malkiahu, Shemajahu, Simeoni, 32 Beniamini, Mallku dhe Shemariahu. 33 Nga bijtë e Hashumit: Matenai, Matatahu, Zabadi, Elifeleti, Jeremai, Manasi dhe Shimej. 34 Nga bijtë e Banit: Maadai, Amrami, Ueli, 35 Benajahu, Bedejahu, Keluhi, 36 Vaniahu, Meremothi, Eliashibi, 37 Mataniahu, Matenai, Jaasai, 38 Bani, Binui, Shimej, 39 Shelemyahu, Nathani, Adajahu, 40 Maknadbai, Shashai, Sharai, 41 Azareli, Shelemyahu, Shemariahu, 42 Shalumi, Amariahu dhe Jozefi. 43 Nga bijtë e Nebos: Jejelli, Matithiahu, Zabadi, Zebina, Jadai, Joeli dhe Benajahu. 44 Tërë këta ishin martuar me gra të huaja; dhei disa nga këta kishin pasur fémijë nga këto gra.

Nehemia

1 Fjalët e Nehemias, birit të Hakaliahut. Ndodhi që në muajin e Kisleut, në vitin e njëzetë, ndërsa unë ndodhesha në kalanë e Suzës, **2** arriti në Judë Hanani, një nga vëllezërit e mi, bashkë me disa burra të tjerë. Unë i pyeta lidhur me Judejtë që kishin shpëtuar, që ishin kthyer gjallë nga robëria, dhe lidhur me Jeruzalem. **3** Ata më thanë: "Ata që kanë shpëtuar nga robëria janë atje poshtë në krahinë, në një varfëri të madhe dhe me faqe të zezë; përvëç kësaj muret e Jeruzalemit janë plot me të çara dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri". **4** Sa i dëgjoja këto fjalë, u ulë dha qava; pastaj mbajta zi disa ditë me radhë, agjerova dhe u luta përpara Perëndisë të qillit. **5** Dhe thashë: "Të lutem shumë, o Zot, Perëndia i qillit, Perëndi i madh dhe i tmerrshëm, që i qëndron besnik besëlidhjes dhe ke mëshirë për ata që të duan dhe respektojnë urdhërimet e tua, **6** qofshin veshët e tua të vëmëndshëm dhe sytë e tu të hapur për të dégjuar lutjen e shërbëtorit tênd që tanë ta drejtët ty ditën dhe natën për bijtë e Izraelit, shërbëtorë t'u, duke rrëfyer mëkatet e bijve të Izraelit, që ne kemi kryer kundër teje. Po, unë dhe shtëpia e atit tim kemi mëkatuar. **7** Jemi sjellë shumë keq me ty dhe nuk kemi respektuar urdhërimet, statutet dhe dekretet që ti i ke urdhëruar Moisiut, shërbëtorit tênd. **8** Mbaje mend fjalën që i urdhërova Moisiut, shërbëtorit tênd, duke i thënë: "Në qoftë se do të mëkatoni, unë do t'ju shpërndaj midis popujve; **9** por në rast se do të ktheheni tek unë dhe do të respektoni urdhërimet e mia, dhe do t'i zbatoni në praktikë, edhe sikur njerëzit tuaj të shpërndarë të jenë në kufijtë e qillit, unë do t'i mbledh që andej dhe do t'i sjell përsëri në vendin që kam zgjedhur ku të banojë emri im". **10** Tani këta janë shërbëtorët e tu dhe populli yt, që ti i ke crruar me fuqinë tênde të madhe dhe me dorën tênde të fortë. **11** O Zot, të lutem, qofshin veshët e tu të vëmëndshëm ndaj lutjes së shërbëtorit tênd dhe lutjes së shërbëtorëve të tu që njëjne kënaqësi kur kanë frikë prej emrit tênd; jepi, madje sot të lutem, një sukses të mirë shërbëtorit tênd, duke bërë që ai të gjjej zemërbutësi në sytë e këtij njeriu". Unë atëherë isha kupëmbajtësi i mbretit.

2 Në muajin e Nisanit, vitin e njëzetë të mbretit Artakserks, sapo e sollën verën para tij, unë e mora verën dhe ia zgjata atij. Unë nuk kisha qenë i trishtuar kurrë në prani të tij. **2** Prandaj mbreti më tha: "Pse ke pamje të trishtuar, ndonëse nuk je i sémurë? Kjo nuk mund të jetë veçse një trishtim i zemrës". Atëherë më zuri një frikë shumë e madhe, **3** dhe i thashë mbretit: "Rroftë mbreti përfjet! Si mund të mos jetë ftyra ime e trishtuar kur qyteti ku janë varrosur etërit e mi është shkatërruar dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri?". **4** Mbreti më tha: "Çfarë kérkon?". Atëherë unë iu luta Perëndisë të qillit. **5** dhe pastaj u përgjigja mbretit: "Në qoftë se kjo i pëlqen mbretit dhe shërbëtori yt ka gjetur mirëdashje në sytë e tu, më lejo të shkoj në Judë, në qytetin e varreve të etëre të mi, që ta rindërtoj atë". **6** Mbreti më tha (mbretëresha i rrinte ulur në krah): "Sa do të zgjasë udhëtimi dhe kur do të kthehes?". Kështu i pëlqeu mbretit të më lërrë të shkoj dhe unë i tregova një afat kohe. **7** Pastaj i thashë mbretit: "Në rast se kështu i pëlqen mbretit, të më jepen letra për qeveritarët e krahinës matanë Lumin që të më jepin lejen e kalimit deri sa të arrijë në Judë, **8** dhe një letër për Asafin, mbikëqyrësin e pyllit të mbretit, që të më japë lëndën e drurit për të ndërtuar portat e qytëzës së bashkuar me tempullin, për muret e qytetit dhe për shtëpinë në të cilën do të shkoj të banoj". Mbreti më dha letrat, sepse dora mirëdashëse e Perëndisë tim ishte mbi mua. **9** Aritë kështu te qeveritarët e krahinës matanë Lumin dhe u dhashë atyre letrat e mbretit. Me mua mbreti kishte dërguar një trup përcjellës të përbërë nga

komandanëtë të ushtrisë dhe nga kalorës. **10** Por kur Sanballati, Horoniti dhe Tobiahu, shërbëtori i Amonit, e mësuan këtë gjë, u shqetësuan shumë, sepse kishte ardhur një burrë që kërkonte të mireni e bijve të Izraelit. **11** Kështu arrita në Jeruzalem dhe qëndrova atje tri ditë. **12** Pastaj u ngritura natën me pak burra të tjerë, por nuk i thashë gjë asnjieriut nga ato që Perëndia im më kishte vënë në zemër të bëja për Jeruzalem. Nuk kisha me vete asnjë kafshë tjetër, barre, veç asaj së cilës i kisha hipur. **13** Dola natën nga porta e Luginës, në drejtëm të burimit të Dragoit dhe të portës së Plehut, duke kontrolluar kështu muret e Jeruzalemit që ishin plot me të çara dhe portat e tij të konsumuara nga zjarri. **14** Vazhdova pastaj me portën e Burimit dhe pishinën e Mbretit, por nuk kishte vend nga të kalonte kafsha mbi të cilën kisha hipur. **15** Atëherë iu njojta natën Luginës, duke inspektuar gjithnjë muret; më në fund u ktheva prapa, duke hyrë nga porta e Luginës, dhe kështu u ktheva. **16** Zyrtarët nuk dinin se ku kisha shkuar dhe as me se isha marrë. Deri në atë çast nuk u kisha thënë asgjë Judejve, priftërinje, parisë, zyrtarëve dhe as atyre që merreshin me punimet. **17** Atëherë u thashë atyre: "Ju e shikon gjendjen e mjeruar në të cilat ndodhemi: Jeruzalemi është shkatërruar dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri! Ejani, t'i rindërtojmë muret e Jeruzalem, dhe kështu nuk do të jemi më të turpëruar!". **18** U tregova pastaj atyre si dora bamirëse e Perëndisë tim kishte genë mbi mua si dhe fjalët që mbreti më kishte thënë. Atëherë ata tha: "Të ngrihemi dhe t'i vihem i ndërtimit!". Kështu morën kurajo për t'i forcuar duart e tyre për këtë punë të rendësimës. **19** Por kur Sanbalati, Horoniti dhe Tobiahu, shërbëtori Amonit, dhe Geshem, Arabi, e mësuan këtë gjë, filluan të tallen dhe të na përbuzin, duke thënë: "Çfarë po bëni? Mos doni, vallë, të ngrini krye kundër mbretit?". **20** Atëherë unë u përgjigja dhe u thashë atyre: "Do të jetë vetë Perëndia i qillit që do të na sigurojë suksesin. Ne, shërbëtorët e tij, do të fillojme ndërtimin, por për ju nuk do të ketë as pjesë, as të drejtë, as kujtim në Jeruzalem".

3 Eliashibi, kryeprifti, u ngrit atëherë bashkë me vëllezërit e tij priftërinj dhe ndërtuan portën e Deleteve; e shenjtëruan dhe ia vunë kanatet. Vazhduan të ndërtojnë deri në kullën e Meahut, që pastaj **2** Pranë Eliashhibit ndërtuan njerëzit e Jerikos dhe pranë tyre ndërtoi Zakuri, bir i Imrit. **3** Blijtë e Senaahut ndërtuan portën e Peshqve, bénë kasën dhe vunë kanatet e saj, bravat dhe shufrat. **4** Pranë tyre punonte për riparimet Meremothi, bir i Urias, që ishte bir i Kotsit; pranë tyre për riparimet punonte Meshullami, bir i Berekiahut, që ishte bir i Meshezabeelit; pranë tyre punonte për riparimet Tsadoku, bir i Baanas; **5** pranë tyre për riparimet punonin Tekoitët; por fiskikët midis tyre nuk e ulën qafën për të bërë punën e Zotit të tyre. **6** Jehoada, bir i Paseahut, dhe Meshullami, bir i Besodejahut, restauruan portën e Vjetër; bénë kasën dhe vunë kanatet e saj, bravat dhe shufrat. **7** Pranë tyre punonin për riparimin e selisë së qeveritarit të krahinës matanë Lumin Melatiahu, Gabaoniti, Jadoni Meronithiti dhe njerëzit e Gabaonit dhe të Mitspahut. **8** Pranë tyre punonte për riparimet Uzieli, bir i Harhajahut, një ndër argjendaret; pranë tij punonte për riparimet Hananiahu, një nga parfumierët. Ata e përfورcan Jeruzalemët deri në Murin e Gjerë. **9** Pranë tyre punoi për riparimet Refajahu, bir i Hurit, krytar i gjysmës së rrethit të Jeruzalemit. **10** Pranë tyre punonte për riparimet, përballë shtëpisë së tij, Jedajahu, bir i Harumafit; pranë tij punonin për riparimet Hatushi, bir i Hashabnejahut. **11** Malkijahu, bir i Harimit, dhe Hashshubi, bir i Pahath-Moabit, ndreqën një pjesë tjetër të mureve dhe kullën e Furave. **12** Pranë tij punonte për riparimet, bashkë me bijat e tij, Shalumi, bir i Haloheshit, krytar i gjysmës së rrethit të Jeruzalem. **13** Hanuni dhe banorët e Zanoahit ndreqën portën e

Luginës; e ndërtuan dhe i vunë kanatet, bravat dhe shufrat. Përveç kësaj ndreqën një mijë kubitë muri deri në portën e Plehut. **14** Malkijahu, bir i Rekabit, krytar i rrëthit të Beth-Hakeremit, ndreqi portën e Plehut; e ndërtoi, dhe i vuri kanatet, bravat dhe shufrat. **15** Shalumi, bir i Kol-Hezeut, krytar i rrëthit të Mitsaphut, ndreqi portën e Burimit; e ndërtoi, e mbuloi dhe i vuri kanatet, bravat dhe shufrat. Ndreqi gjithashut murin e pishinës të Siloes, pranë kopshitët të mbretit, deri në shkallëzat që zbresin nga qyteti i Davidit. **16** Pas tij Nehemia, bir i Azbukut, krytar i gjysmës së rrëthit të Beth-Zurit, punoi pér riparimet deri pérpara varreve të Davidit, deri te pishina artificiale dhe deri te shtëpia e Trimave. **17** Pas tij punuan pér riparimet Levitët, nën drejtimin e Rehumit, birit të Banit; pranë tij punonte pér riparimet pér rrëthin e tij Hashabia, krytar i gjysmës së rrëthit të Keilahut. **18** Pas tij punuan pér riparimet véllezërit e tyre, nën mbikëqyrjen e Bavait, birit të Henadat, krytar i gjysmës tjetër të rrëthit të Keilahut. **19** Pranë tij Ezeri, bir i Jeshuas, krytar i Mitsaphut, ndreqi një pjesë tjetër të mureve, pérballë të pérpjëtës së arsenalin, në qoshe. **20** Mbas tij Baruku, bir i Zabait, riparoi me zell të madh një pjesë tjetër të mureve, nga qoshja deri te porta e shtëpisë së Eliashhibit, kryerpirfit. **21** Mbas tij Meremothi, bir i Urias, që ishte bir i Kotsit, ndreqi një pjesë tjetër të mureve, nga porta e shtëpisë së Eliashhibit deri në skajin e shtëpisë së Eliashhibit. **22** Mbas tij punuan pér riparimet priftërinjtë që banonin pérreth. **23** Mbas tyre Beniamini dhe Hashubi punuan pér riparimet pérballë shtëpisë së tyre. Mbas tyre Azaria, bir i Maasejahut, që ishte bir i Ananiahut, punoi pér riparimet afér shtëpisë së tij. **24** Mbas tij Binui, bir i Henadadit, ndreqi një pjesë tjetër të mureve, nga shtëpia e Azarias deri në kthesë, domethënë në qoshe. **25** Palali, bir i Uzait, bëri riparime pérballë kthesës dhe kullës që spikat nga shtëpia e epërme e mbretit, që ishte pranë oborrit të burgut. Mbas tij bëri riparime Pedajahu, bir i Paroshit. **26** Nethinejtë, që banonin mbi Ofelin, bënë riparime deri pérpara portës së Ujërave, nën drejtimi të lindjes, dhe pérballë kullës që spikaste. **27** Mbas tyre Tekotët riparuan një pjesë tjetër të mureve, pérballë kalasë së madhe që spikaste dhe deri në murin e Ofelit. **28** Mbi portën e Kuajve, priftërinjtë punuan në riparimet, secili pérballë shtëpisë së vet. **29** Mbas tyre Tsadoku, bir i Imerit, punoi pér riparimet pérballë shtëpisë së tij. Mbas tij punoi Shemajahu, bir i Shekaniahut, që ishte rojtar i portës lindore. **30** Mbas tij Hananiahu, bir i Shelemiahut, dhe Hanuni, biri i gjashtë i Tsalafit, riparuan një pjesë tjetër të mureve. Mbas tyre Meshullami, bir i Berekiahut, punoi pér riparimet pérballë banesës së tij. **31** Mbas tij Malkijahu, një nga argjendarët, mori pjesë në riparimet deri në shtëpitë e Nethinejeve dhe të tregtarëve, pérballë portës së Mifikat dhe deri në të pérpjëtën e qoshes. **32** Midis së pérpjëtës së qoshes dhe portës së Deleve punuan pér riparimet argjendarët dhe tregtarët.

4 Kur Sanballati dëgjoi që ne po rindërttonim muret, u zemërua, u revoltua thellë dhe filloj të tallet me Judejtë, **2** dhe u tha pérpara véllezërvë të tij dhe ushtarëve të Samarisë: "Çfarë po bëjnë këta Judej matufë? Do të fortifikohen? Do të ofrojnë fljime? A do të mbarojnë brenda një dite? Mos vallë do të ringjallin gurët e konsumuar nga zjarri i togjeve të rrënojave?". **3** Tobiah, Amoniti, që i rrinte pranë, tha: "Le të ndërtojnë! Por në rast se një dhelprë hipën sipër, do ta rrëzojë murin e tyre prej guri!". **4** Dëgjo, o Perëndia ynë, sepse na pérçmojnë! Bëj që të bjerjë mbi kokën e tyre fyerja e tyre dhe braktisi në përbuzje në një vend robërie! **5** Mos e mbulo paudhësinë e tyre dhe mos lejo që mëkatë i tyre të fshihet para teje, sepse kanë provokuar zemërimin tënd para ndërtuesve". **6** Ne, pra, i rindërtuan muret që u bashkuant deri në gjysmën e lartësisë së tyre; populli e kishte marrë me

zemër punën. **7** Por kur Sanballati, Tobiah, Arabët, Amonitët dhe Asdodejtë mësuan që riparimi i mureve të Jeruzalemit po pérparonte dhe të çarat kishin filluar të mybleshin, ata u zemëruan shumë, **8** dhe të gjithë së bashku komplotuan pér të ardhur në Jeruzalem dhe pér të krijuar traizra në të. **9** Por ne i lutëm Perëndisë tonë dhe pér shkak të tyre vumë roje natë e ditë kundër tyre. **10** Por ata të Judës thonin: "Forcat e mbartësve të peshave vijnë duke u pakësuar dhe gjermadhat janë aq të shumta sa nuk do të arrinjë të ndërtojmë muret! **11** Përveç kësaj kundërshtarët tanë thonin: "Ata nuk do të dinë dhe nuk do të shohin asnjë, deri sa ne do të sulemi në mes të tyre dhe do t'i vrasim; kështu do të bëjmë që të ndërpriten punimet". **12** Por kur Judejtë që banonin pranë tyre erdhën dhjetë herë rrjesht pér të na thënë: "Ngado që të ktheheni, do të na sulen". **13** Unë vendosa njerëz të armatosur në vendet më të ulta prapa mureve; e vendosa popullin sipas familjeve, me shpatat e tyre, shtitat e tyre dhe harqet e tyre. **14** Mbasi e shqyrtova situatën u ngrita dhe u thashë parisë, gjyqtarëve dhe pjesës tjetër të populit: "Mos kini frikë nga ata! Kujtoni Zotin e madh dhe të tmerrshëm dhe luftoni pér véllezërit tuaj, pér bijtë dhe bijat tuaja, pér bashkëshortet tuaja dhe pér shtëpitë tuaja!". **15** Kur armiqë tanë mësuan që ne ishim të informuar mbi këtë gjë dhe që Perëndia e kishte bëré të dëshkonte plani i tyre, ne të gjithë u kthyem tek muret, secili në punën e tij. **16** Qysh prej asaj dite, gjysma e shërbëtorëve të mi merrej me punët, ndërsa gjysma tjetër kishte rrokrat shqat, mburojat, harqet dhe kishte veshur parzmoret; komandantët qëndronin prapa téré shtëpisë së Judës. **17** Por ata që ndërtonin muret dhe ata që mbartnin o ngarkonin peshat, me një dorë merreshin me punimet dhe me dorën tjetër mbanin armën e tyre. **18** Térë ndërtuesit, duke punuar, mbanin secili shpaten e ngjeshur në ijet, ndërsa borizani rrinte pranë meje. **19** Atëherë unë u thashë parisë, zyrtarëve dhe pjesës tjetër të populit: "Puna éshtë e madhe dhe e shtrirë, dhe ne jemi të shpërndarë mbi muret, larg njeri tjetrit. **20** Kudo që të dëgjoni tingullin e borisë, atje mbledhuni pranë nesh; Perëndia ynë do të luftojë pér ne". **21** Kështu e vazhdonim punën, ndërsa gjysma e njerëzve kishte rrokrat shqitën që në agim e deri sa dilin yjet. **22** Në të njëjtën kohë i thashë gjithashut popullit: "Secili nga ju të rrijë me shërbëtorin e tij brenda Jeruzalemit, pér të na raujtur dhet pér të punuar pastaj ditën". **23** Kështu as unë, as véllezërit e mi, as shërbëtorët e mi, as njerëzit e rojes që më ndiqnin, nuk i hiqnim rrobat; por secili kishte armën e tij me ujë.

5 Ndërkaoq u ngrit një ankesë e madhe prej popullit dhe bashkëshorteve të tyre kundër Judejeve, véllezërvë të tyre. **2** Disa thonin: "Ne, bijtë tanë dhe bijat tona jemi shumë; prandaj të gjemjë grurë që të mund të hamë dhe të jetojmë!". **3** Të tjerë thonin: "Kemi hipotekuar arat tona, vreshtat tona dhe shtëpitë tona pér të blerë grurë gjatë zisë!". **4** Disa të tjerë akoma thonin: "Kemi marrë para hua pér të paguar haraçin e mbretit mbi arat tona dhe vreshtat tona. **5** Ndonëse mishni ynë éshtë si mishi i véllezërvë tanë dhe bijtë tanë janë si bijtë e tyre, në realitet jemi të detyruar t'i kthejmë ne skllëvër bijtë tanë dhe bijat tona; disa nga bijat tona janë katandisur që tani në skllavëri dhe nuk kemi asnjë mundësi t'i shpengojmë, sepse arat tona dhe vreshtat tona janë në dorë të tjerëve". **6** Kur dëgjova ankimet e tyre dhe këto fjalë, u indinjova shumë. **7** Mbasi u mendova mirë pér këtë gjy, qortova parinë dhe gjyqtarët dhe u thashë atyre: "Secili prej jush kérkon një kamatë prej fajdexhiu nga vëllai i vet". Kështu mblojdhë kundër tyre një asamble të madhe **8** dhe u thashë: "Simbas mundësive tona ne kemi shpenguar véllezërit tanë Judej që u ishin shitur kombeve; por tani a do t'i shisnit véllezërit tuaj, apo duhet që ata të na shiten neve?". Atëherë ata heshtën me qenë se nuk gjinen fjalë pér të

thënë. **9** Dhe unë shtova: "Ajo që po bëni nuk është e mirë. A nuk duhet përkundrazi të ecni duke pasur frikë nga Perëndia ynë pér të shmangur dëmin nga kombet që i kemi armiq? **10** Edhe unë, vëllezërit e mi dhe shërbëtorët e mi u kemi dhënë hua para dhe grurë. Ju lutem, té mos kérkojmë më kamatë pér kétë! **11** Ua ktheni që sot arat e tyre, vreshtat e tyre, ullishtat e tyre dhe shtëpitë e tyre, dhe të njëqindtën pjesë të parave, të grurit, të verës dhe të vajit që u keni kërkuar". **12** Ata u përgjigjën: "Do t'i kthejmë dhe nuk do të kérkojmë më asnjë prej tyre; do të veprojmë ashtu si thua ti". Atëherë thirra priftërinjtë dhe i vura të betohen përpëra atyre se do të vepronin sipas këtij premtimi. **13** Shkunda pastaj palën e rrobave të mia dhe thashë: "Kështu Perëndia ta shkundë nga shtëpia e tij dhe nga pasuria e tij cilindri që nuk do ta mbajë këtë premtim! Kështu të shkundet dhe të zbrazet ai nga të gjitha!". Atëherë tërë asambleja tha: "Amen!", dhe lavdëruan Zotin. Populli veproi sipas atij premtimi. **14** Përvëc kësaj qysh prej ditës që u caktova të jem qeveritar i tyre në vendin e Judës, nga viti i njëzetë deri në vitin e tridhjetedytë të mbretit Artakserks, gjatë dymbëdhjetë vjetëve, unë dhe vëllezërit **15** Ndërsa qeveritarët e mëparshëm që më kishin paraprirë e kishin rënduar popullin duke marrë bukë dhe verë, dhe përvëc kësaj dyzet sikla argjendi. Madje edhe shërbëtorët e tyre silleshin si zotër me popullin, por unë nuk veprova kështu, sepse kisha frikë nga Perëndia. **16** Përkundrazi i hyra me të madhe punës së riparimit të këtyre mureve dhe nuk kemi bërë asnjë blerje toke; përvëc kësaj tërë shërbëtorët e mi u mblodhën atje pér të punuar. **17** Kisha gjithashtu në mëncën time njëqind e pesëdhjetë Judej dhe zyrtarë, përvëc atyre që vini nga kombet fqinje. **18** Çdo ditë përgatitej një ka dhe gjashtë krerë të zgjedhur që merreshin nga kopeja; përmua gatuheshin edhe zogj, dhe çdo dhjetë ditë bëhej furnizimi me lloj lloj vere me shumicë; por me gjithë këtë, nuk e kam kërkuar kurë kuotën e qeveritarit, sepse mbi këtë populli rëndonte tashmë shërbimi. **19** Më kujto, o Perëndia im, pér tërë të mirat që i kam bërë këtij populli.

6 Kur Sanballati, Tobiahun dhe Geshem Arabi dhe armiqtë tanë të tjerë mësuan që unë kisha rindërtuar muret dhe që nuk kishte mbetur asnjë e çarë në to (megjithëse atëherë nuk i kisha vënë akoma kanatet e portave), **2** Sanballati dhe Geshemi më çuan pér të thënë: "Eja dhe takohemi bashkë me një nga fshatrat e luginës së Onos". Por ata mendonin të ma punonin. **3** Kështu unë u dërgova atyre lajmëtarë pér t'u thënë: "Jam duke bërë një punë të madhe dhe nuk mund të zgres. Pse duhet na ndërpresim punën, kur unë po e lë pér të zbritur tek ju?". **4** Plot katër herë ata më çuan njerëz pér të thënë të njëjtën gjë, dhe unë u përgjigja në të njëjtën mënyrë. **5** Atëherë Sanballati më dérgoi shërbëtorin e tij që të më thotë po atë gjë pér të pestën herë me një letër të hapur në dorë, **6** në të cilën ishte shkruar: "Është përhapur fjala midis kombeve, dhe Gashmu e pohon këtë, që ti dhe Judejtë po kurdisni një rebelim; prandaj, sipas këtyre zërave, ti po rindërtón muret, pér t'u bërë mbreti i tyre, **7** dhe ke caktuar madje profetë pér të bërë shpaljen tënde në Jeruzalem, duke thënë: "Ka një mbret në Judë!". Tani, këto gjëra do t'i njoftohen mbretit. Prandaj eja dhe të këshillohemi bashkë". **8** Por unë i çova pér të thënë: "Punët nuk janë ashtu si thua ti, por ti i shpik në mendjen tënde". **9** Tërë këta njerëz në fakt donin të na trembinë dha thonin: "Duart e tyre do ta lënë punën që do të mbetet e papërfunduar". Prandaj tani, o Perëndi, forco duart e mia! **10** Atëherë unë shkova në shtëpinë e Shemajahut, birit të Delajahut, që ishte bir i Mehetaobelit, që ishte mbyllur aty brenda; ai më tha: "Takohemi bashkë në shtëpinë e Perëndisë, brenda tempullit, dhe **11** Por unë u përgjigja: "A mundet një njeri si unë të marrë arratinë? A mundet një njeri si unë të hyjë në tempull pér të shpëtuar jetën? Jo, unë nuk do

të hyj". **12** Kuptova pastaj që Perëndia nuk e kishte dërguar, por kishte shqiptuar atë profeci kundër meje, sepse Tobiahun dhe Sanbalati e kishin paguar. **13** Ishte paguar pikërisht pér këtë: pér të më trembur dhe pér të më shtyrë të veproj né atë mënyrë dhe të mëkatoj, dhe kështu të më dilit një nam i keq dhe të mbulohesha me turp. **14** O Perëndia im, kujtoje Tobiahun dhe Sanbalatin, pér këtë vepra të tyre, si edhe profeteshën Noadiah dhe profetët e tjerë që kanë kërkuar të më trembin! **15** Muret u përfunduan ditën e njëzetepostë të muajit Elul, brenda pesëdhjetë e dy ditëve. **16** Kur tërë armiqtë tanë e mësuan këtë gjë dhe tërë kombet që na rrëthonin e panë, e ndjenë veten shumë të dëshpëruar, sepse e kupuan që kjo vepër ishte kryer me ndihmën e Perëndisë tonë. **17** Në ato ditë edhe paria e Judës i dërgonte shpesh letra Tobiahut dhe merrte letra prej Tobiahut. **18** Shumë në Judë ishin në fakt të lidhur me të më anë të betimit, sepse ai ishte dhëndër i Shekanijahut, birit të Arahut, dhe biri i tij Jehohanan ishte martuar me bijën e Meshulamit, birit të Berekiahut. **19** Edhe në praninë time ata flisnin mirë pér të dhe ia njofftonin fjalët e mia. Dhe Tobiahun dërgonte letra pér të më trembur.

7 Kur muret përfunduan dhe unë vura në vend portat, dhe derëtarët, këngëtarët dhe Levitët u caktuan në funksionet e tyre, **2** komandën e Jeruzalemit ia dhashë Hananit, vëllait tim, dhe Hananiahut, qeveritarit të fortesës, sepse ishte njeri besnik dhe kishte frikë nga Perëndia më tepër se shumë të tjerë. **3** Dhe u thashë atyre: "Portat e Jeruzalemit nuk duhet të hapen deri sa të fillojë të djegë dielli; dhe ndërsa rojet janë akoma në vendroje, portat të mbahen të mbyllura dhe me shufra. Të vendosene roje nga banorët e Jeruzalemit, disa në vendin e tyre mbi muret dhe të tjerë përpëra shtëpisë së tyre". **4** Qyteti ishte i madh dhe i gjérë, por brenda tij kishte pak njerëz dhe nuk ndërtoheshin shtëpi. **5** Atëherë Perëndia im më vuri në zemër detyrën të mbledh parinë, gjyqtarët dhe popullin, pér t'i regjistruar sipas gjenealogjive të tyre. Dhe gjeta regjistrin gjenealogjik të atyre që ishin kthyer nga **6** Këta janë ata të krahinës që u kthyen nga robëria, ata që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, kishte internuar dhe që ishin kthyer në Jeruzalem dhe në Judë, secili në qytetin e tij. **7** Këta janë ata që u kthyen me Zorobabelin, Jeshuan, Nehemian, Azarian, Raamiahun, Nahamanin, Mardokeon, Bilshanin, Misperethin, Bigvain, Nehumin dhe Banaahun. Numri i njerëzve të popullit të Izraelit: **8** bijtë e Paroshit, dy mijë e njëqind shtatëdhjetë e dy veta. **9** Bijtë e Shefatiuhut, treqind e shtatëdhjetë e dy veta. **10** Bijtë e Arahut, gjashtëqind e pesëdhjetë e dy veta. **11** Bijtë e Pahath-Moabit, bijtë e Jeshuas dhe të Joabit, dy mijë e tetëqind e tetëmbëdhjetë veta. **12** Bijtë e Elamat, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër veta. **13** Bijtë e Zatujit, tetëqind e dyzet e pesë veta. **14** Bijtë e Zakait, shtatëqind e gjashtëdhjetë veta. **15** Bijtë e Binuit, gjashtëqind e dyzet e tetë veta. **16** Bijtë e Bebait, gjashtëqind e njëzet e tetë veta. **17** Bijtë e Azgadit, dy mijë e treqind e njëzet e dy veta. **18** Bijtë e Adonikamit, gjashtëqind e gjashtëdhjetë e shtatë veta. **19** Bijtë e Bigvait, dy mijë e gjashtëdhjetë e shtatë veta. **20** Bijtë e Adinit, gjashtëqind e pesëdhjetë e pesë veta. **21** Bijtë e Aterit, nga familja e Ezebias, nëntëdhjetë e tetë veta. **22** Bijtë e Hashumit, treqind e njëzet e tetë veta. **23** Bijtë e Bezait, treqind e njëzet e katër veta. **24** Bijtë e Harifit, njëqind e dymbëdhjetë veta. **25** Bijtë e Gabaonit, nëntëdhjetë e pesë veta. **26** Burrat e Betlemit dhe të Netofahut, njëqind e tetëdhjetë e tetë veta. **27** Burrat e Anathothit, njëqind e njëzet e tetë veta. **28** Burrat e Beth-Aznavethit, dyzet e dy veta. **29** Burrat e Kirjath-Jearimit, të Kefirahut dhe të Beerothit, shtatëqind e dyzet e tre veta. **30** Burrat e Ramahut dhe të Gebës, gjashtëqind e njëzet e një veta. **31** Burrat e Mikmasit, njëqind e njëzet e dy veta. **32** Burrat e Bethelit dhe të Ait, njëqind e njëzet e tre veta. **33** Burrat

e një Nebos tjetër, pesëdhjetë e dy veta. 34 Blijtë e një Elami tjetër, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër veta. 35 Blijtë e Harimit, treqind e njëzet veta. 36 Blijtë e Jerikos, treqind e dyzet e pesë veta. 37 Blijtë e Lodit, të Hadidit dhe të Onos, shtatëqind e njëzet e një veta. 38 Blijtë e Senaahut, tre mijë e nëntëqind e tridhjetë veta. 39 Priftërinjtë: bijtë e Jedajahut, nga shtëpia e Jeshuas, nëntëqind e gjashtëdhjetë e tre veta. 40 Blijtë e Imerit, një mijë e pesëdhjetë e dy veta. 41 Blijtë e Pashurit, një mijë e dyqind e dyzet e shtatë veta. 42 Blijtë e Harimit, një mijë e shtatëmbëdhjetë veta. 43 Levitë: bijtë e Jeshuas, nga familja e Kadmielit, bijtë e Hodevahut, shtatëdhjetë e katër veta. 44 Këngëtarët: bijtë e Asafit, njëqind e dyzet e tetë veta. 45 Derëtarët: bijtë e Shalumit, bijtë e Aterit, bijtë e Salmonit, bijtë e Akubit, bijtë e Hatitas, bijtë e Shobait, njëqind e tridhjetë e tetë veta. 46 Nethinejtë: bijtë e Tsihas, bijtë e Hasufas, bijtë e Taboathit, 47 bijtë e Keros, bijtë e Sias, bijtë e Padonit, 48 bijtë e Lebanas, bijtë e Hagabas, bijtë e Salmait, 49 bijtë e Hananit, bijtë e Gidelit, bijtë e Gaharit, 50 bijtë e Reajahut, bijtë e Retsinit, bijtë e Nekodës, 51 bijtë e Gazamit, bijtë e Uzas, bijtë e Paseahut, 52 bijtë e Besait, bijtë e Meunimit, bijtë e Nefishesimit, 53 bijtë e Bakbukut, bijtë e Hakufas, bijtë e Harhurit, 54 bijtë e Bazlithit, bijtë e Mehidas, bijtë e Harshas, 55 bijtë e Barkos, bijtë e Siseras, bijtë e Tamahut, 56 bijtë e Netsiahut, bijtë e Hatifas. 57 Blijtë e shërbëtorëve të Salomonit: bijtë e Sotait, bijtë e Soferetit, bijtë e Peridas, 58 bijtë e Jaalas, bijtë e Darkonit, bijtë e Gidelit, 59 bijtë e Shefatiahut, bijtë e Hatilit, bijtë e Pokerethit nga Tsebaimi, bijtë e Amonit. 60 Shuma e Nethinejve dhe bijve të shërbëtorëve të Salomonit, treqind e nëntëdhjetë e dy veta. 61 Këta janë ata që u kthyen nga Tel-Melahu, nga Tel-Harsha, nga Kerubi, nga Adoni dhe nga Imeri, dhe që nuk genë në gjendje të përcaktinon shtëpinë e tyre atëre ose pasardhjen e tyre, për të vërtetuar që i përkisnin Izraelit; 62 bijtë e Delajahut, bijtë e Tobiahut, bijtë e Nekodas, gjashtëqind e dyzet e dy veta. 63 Midis priftërinjve: bijtë e Habajahut, bijtë e Kotsit, bijtë e Barzilait; i cili ishte martuar me një nga bijat e Barziljlait, Galaadit, dhe mori emrin e tyre. 64 Këta kërkuan listat e tyre midis atyre që ishin regjistruar në gjenealogjitet, por nuk i gjetën; prandaj u përshtasuan nga priftëria si të papastër; 65 qeveritarit i urdhëroi që të mos hanin gjëra shumë të shenjta deri sa të paraqitej një prift me Urimit dhe me Thumimin. 66 E tërë asambleja kishte gjithsej dyzet e dy mijë e treqind e gjashtëdhjetë veta. 67 përvëç shërbëtorëve të tyre dhe shërbëtoreve të tyre, që ishin shtatë mijë e treqind e tridhjetë e shtatë veta. Kishin gjithashtu dyqind e dyzet e pesë këngëtarë dhe këngëtarë. 68 Kishin shtatëqind e tridhjetë e gjashtë kuaj, dyqind e dyzet e pesë mushka, 69 katërqind e tridhjetë e pesë deve dhe gjashtë mijë e shtatëqind e njëzet gomarë. 70 Disa të parë të shtëpive atëre bënë dhurata për punën e ndërtimit. Qeveritarit i dha thesarit një mijë darikë ari, pesëdhjetë kupa, pesiqind e tridhjetë roba priftërinjsh. 71 Disa të parë të shtëpive atëre i dhanë thesarit për punën e ndërtimit njëzet mijë darikë ari dhe dy mijë mina argjendi. 72 Pjesa tjetër e popullit dha njëzet mijë darikë ari, dy mijë mina argjendi dhe gjashtëdhjetë e shtatë roba priftërinjsh. 73 Kështu priftërinjtë, Levitë, derëtarët, këngëtarët, disa nga populli, Nethinejtë dhe tërë Izraelitët u vendosën në qytetet e tyre. Kur arriti muaji i shtatë, bijtë e Izraelit ishin në qytetet e tyre.

8 Atëherë tërë populli u mblohdh si një njeri i vetëm në sheshin që ishte përparrë portës së Ujérave; i thanë pastaj shkruesit Ezdra të sillte librin e ligjit të Moisiut, që Zoti i kishte dhënë Izraelit. **2** Ditën e parë të muajit të shtatë, prifti Ezdra solli ligjin para asamblesë së burrave, të grave dhe të gjithë atyre që ishin të aftë të kuptonin. **3** Pastaj e leksi librin e ligjit të Perëndisë së ditës; dhe për një të katër tjetër të ditës bënë rrëfimin e mëkateve që kishin bërë dhe ranë përmys përparrë Zotit, Perëndisë të tyre. **4** Pastaj Jeshua, Bani, Kadmieli, Shebaniahu, Buni, Sherebiahu, Bani dhe Kenani u ngjithën mbi tribunën e Levitëve dhe i klithën me zë të lartë Zotit, Perëndisë të tyre. **5** Levitë Jeshua, Kadmieli, Bani, Hashabnejahu, Sherebiahu, Hodijahu, Shebanjahu dhe Pethahiahthanë: "Çohuni dhe bekoni Zoti, Perëndinë tuaj, nga përfjetësia në përfjetës! Qoftë i bekuar emri yt i lavdihëm, që lartësohet mbi çdo bekim dhe lëvdim! **6** Vetëm ti je Zoti! Ti ke bërë qiejtë, qiejtë e qiejve dhe tërë ushtrinë e tyre, dheun dhe tërë ato

grave dhe atyre që ishin të aftë të kuptonin; dhe veshët e të gjithë popullit ndiqnin me vëmendje librin e ligjit. **4** Shkruesi Ezdra qëndronte mbi një tribunë prej druri që kishin bërë për këtë rast. Pranë tij ishin në të djathtë Matithiahu, Shema, Ananiahu, Urija, Hilkiahu dhe Maasejahu; në të majtë Pedajahu, Mishaeli, Malkijahu, Hashumi, Hashbadana, Zakaria dhe Meshulami. **5** Ezdra e hapi librin në prani të të gjithë popullit, sepse rinte më lart se tërë populli; sa e hapi, tërë populli u ngrit në këmbë. **6** Ezdrabekoi Zotin, Perëndinë i madh, dhe tërë populli u përgjigji: "Amen, amen", duke ngritur duart; pastaj u përkulën dhe ranë përmbyss me fytyrë për tokë përparrë Zotit. **7** Jeshua, Bani, Sherebiahu, Jamini, Akubi, Shabthai, Hodijahu, Maasejahu, Kelita, Azaria, Jozabadi, Hanani, Pelajahu dhe Levitët e ndihmonin popullin të kuptonte ligjin, ndërsa populli rrinte në këmbë në vendin e tij. **8** Ata lexonin në librin e ligjit të Perëndisë në mënyrë të quartë, duke shpjeguar domethënien e tij, me qëllim që të kuptonin atë që loxhej. **9** Nehemia, që ishte qeveritar, Ezdra, prift dhe shkrues, dhe Levitët që e mësonin popullin i thanë tërë popullit: "Kjo ditë i shenjtërohet Zotit, Perëndisë tuaj; mos mbanzi zi dhe mos qani!". Tërë populli **10** Pastaj Nehemia u tha atyre: "Shkoni, hani, ushqime shumë të shijshme dhe pini verëra të émbla, dhe u çoni racione atyre që nuk kanë përgatitur asgjë, sepse kjo ditë i është shenjtëruhet Zotit tonë. Mos u trishtonit, sepse gjëzimi i Zotit është fucia juaj". **11** Levitët e mbanin në heshtje tërë populin, duke thënë: "Heshtni, sepse kjo ditë është e shenjtë. Mos u trishtonit". **12** Atëherë tërë populli shkoi të hajë, të pijë, t'u dërgojë racione të varfërve dhe të kremltojë me hare të madhe, sepse ata i kishin kuptuar fjalët që u ishin shpjeguar. **13** Ditën e dytë, kërret e shtëpive atërorë të të gjithë popullit, priftërinjtë dhe Levitët u mblohdhën pranë Ezdras, shkruesit, për të dëgjuar fjalët e ligjit. **14** Gjetën të shkruar në ligj që Zoti kishte urdhëruar me anë të Moisiut që bijtë e Izraelit duhet të banonin në kasolle gjatë festës së muajit të shtatë, **15** dhe në të gjitha qytetet e tyre dhe në Jeruzalem duhet të përhapnin dhe të shpalnitin një njoftim në të cilin të thuhet: "Shkoni në mal dhe sillni andej degë ulliri, degë ullastre, degë mërsine, degë palme dhe degë me gjetje të dendura, për të bërë kasolle, siç është shkruar". **16** Atëherë populli shkoi jashtë dhe solli degët, dhe i ndërttoi kasollet, kush mbi çatinë e shtëpisë së tij, kush në oborrin e tij, të tjerë në oborret e shtëpisë së Perëndisë, në sheshin e portës të Ujérave dhe në sheshin e portës së Efraimit. **17** Kështu tërë asambleja e atyre që ishin kthyer nga robëria ndërtói kasolle dhe banoi në to. Nga koha e Jozueut, birit të Nunit, e deri në atë ditë, bijtë e Izraelit nuk kishin bërë asgjë të tillë. Dhe që një gjëzim shumë i madh. **18** Ezdra leksi librin e ligjit të Perëndisë çdo ditë, nga dita e parë deri në ditën e fundit. E kremluan festën shtatë ditë; ditën e tetë pati një asamble solemne, siç e kërkon ligji.

9 Ditën e njëzetkatërt të po atij muaji, bijtë e Izraelit të veshur me thasë dhe të mbuluar me dhe, u mblohdhën për një agjerim. **2** Ata që i përkisnin fisit të Izraelit u ndanë nga gjithë të huajt dhe u paraqitën për të rrëfyer mëkateat e tyre dhe paudhësitë e etërve të tyre. **3** Pastaj u ngjithën në këmbë në vendin e tij, dhe lexuan librin e ligjit të Zotit, Perëndisë të tyre, për një të katërthën pjesë të ditës; dhe për një të katër tjetër të ditës bënë rrëfimin e mëkateve që kishin bërë dhe ranë përmys përparrë Zotit, Perëndisë të tyre. **4** Pastaj Jeshua, Bani, Kadmieli, Shebaniahu, Buni, Sherebiahu, Bani dhe Kenani u ngjithën mbi tribunën e Levitëve dhe i klithën me zë të lartë Zotit, Perëndisë të tyre. **5** Levitë Jeshua, Kadmieli, Bani, Hashabnejahu, Sherebiahu, Hodijahu, Shebanjahu dhe Pethahiahthanë: "Çohuni dhe bekoni Zoti, Perëndinë tuaj, nga përfjetësia në përfjetës! Qoftë i bekuar emri yt i lavdihëm, që lartësohet mbi çdo bekim dhe lëvdim! **6** Vetëm ti je Zoti! Ti ke bërë qiejtë, qiejtë e qiejve dhe tërë ushtrinë e tyre, dheun dhe tërë ato

që qëndrojnë mbi të, detet dhe gjithçka që është në ta. Ti i mban gjallë tërë këto gjëra dhe ushtria e qiejve të adhuron. 7 Ti je Zoti, Perëndia që ka zgjedhur Abramin; e nxore nga Uri i Kaldeasve dhe i dhe emrin Abraham. 8 Ti e gjete zemrën e tij besnikje para teje dhe bërë një besëlidhje me të pér t'u dhënë pasardhësve të tij vendin e Kananeje, të Hiteje, të Amoreje, të Perezjeve, të Jebusejve dhe të Girkasejve; ti e mbajte fjalën tênd; sepse je i drejtë. 9 Ti ke parë hidhërimin e etërve tanë në Egjipt dhe ke dëgjuar britmën e tyre pranë Detit të Kuq. 10 Ke bërë mrekulli dhe çudi kundër Faraonit, kundër tërë shërbëtorëve të tij dhe kundër tërë popullit të vendit të tij, sepse e dije që ata ishin sjellë me paturpësi me etërit tonë. Kështu i bëre një emër vetes që mbetet edhe sot. 11 Ti ke ndarë detin para tyre, dhe ata kaluan në mes të detit në të thatë, ndërsa ti i hidhje në humerën ndjekësít e tyre si një gur në ujëra të furishme. 12 Ti i ke udhëhequr ditën me një kallonë reje dhe natën me një kallonë zjarri pér t'i ndriçuar rrugën në të cilën do të ecnin. 13 Zbrite gjithashtu mbi malin Sinai, u fole nga qilli dhe u dhe dekrete të drejta dhe ligje të së vërtetës, statute dhe urdhërimë të mira. 14 U bëre të njohur të shtunën tênde të shenjtë dhe u dhe urdhërimë, statute dhe një ligj me anë të Moisut, shërbëtorit tênd. 15 Ti gjithashtu u dhe bukë nga qilli kur ishin tê uritut dhe u bëre që të buronte ujë nga shkëmbi kur kishin etje; dhe i urdhërove ata të shkonin të merrnin në zotërim vendin që ishe betuar t'u jepje. 16 Por ata dhe etërit tanë nollën më mendjmëdhësi, e fortësuan zverkun e tyre dhe nuk iu bindën urdhërimëve të tua. 17 Kundërshtuan të bindeshin dhe nuk kujtuan mrekullitë që ti kiske bérë midis tyre; ngurtësuan përkundrazi zverkun e tyre dhe në rebelimin e tyre zgjodhën një krytar pér t'u kthyer në skllavërinë e tyre. Por ti je një Perëndi i gatshëm që të falë, shpirtmadh, plot mëshirë, i ngadalshëm në zemërim dhe plot mirësi. Ti nuk i ke braktisur, 18 as atëherë kur bënë një viç prej metali të shkrirë dhe thanë: "Ky është perëndia yt që të nxori nga Egjipti"; kështu bënë një gjë blasfeme. 19 Megjithatë në shpirtmadhësinë tênde të madhe nuk i ke braktisur në shkretëtirë; kollona e resë nuk i largua prej tyre gjatë ditës pér t'i udhëhequr ata në ecje, dhe kollona e zjarrit gjatë natës pér t'ua ndriçuar atyre rrujën nëpër të cilën do të ecnin. 20 Ke dhënë Frymën tênde të mirë pér t'i mësuar; nuk ua ke refuzuar manën tênde gojëve të tyre dhe u ke dhënë ujë kur ishin të etur. 21 Për dyzet vjet i ke ushqyer në shkretëtirë, dhe nuk u ka munguar asgjë; rrobat e tyre nuk u prishën dhe këmbët e tyre nuk u ënjtën. 22 U dhe gjithashtu mbretëri dhe popuj, duke u caktuar krahinat më të largëta; kështu ata shtinë në dorë vendin e Sihonit, vendin e mbretit të Heshbonit dhe vendin e O gut, mbretit të Bashanit. 23 I shumëzove bijtë e tyre si qyet e qelli dhe i fute në vendin në të cilin u kiske thënët etërve të tyre të hyrin pér ta shtënë në dorë. 24 Kështu bijtë e tyre hynë dhe zotëruan vendin; ti ke poshtëruar para tyre banorët e vendit, Kananejtë, dhe i dhe në duart e tyre bashkë me mbretërit e tyre dhe me popujt e vendit, me qëllim që ata të bënin çfarë t'u pëlqente. 25 Ata pushtuan qytete të fortifikuara dhe një tokë pellore dhe hynë në zotërim të shtëpive plot me të mira, të sternave të gatshme, të vreshtave, të ullishteve dhe të pemëve frutore me bollëk; ata hëngren, u ngopën, u majmën dhe jetuan në gëzim pér shkak të mërisës sate të madhe. 26 Megjithatë ata u treguan të pabindur, u rebeluan kundër teje, e hodhën ligjin tênd prapa krahëve, vranë profetët e tu që u bënin thirrje të riktheheshin te t'i dhe kryen gjëra blasfeme. 27 Prandit i t'i dhe në duart e armiqeve të tyre, që i shtypën; por në kohën e fatkeqësisë së së tyre ata klinthën te tij, dhe ti i dëgjoive nga qilli, dhe ti, me dhembshurinë tênde të madhe, u dhe atyre disa çlirimtarë që i shpëtuan nga duart e armiqeve të tyre. 28 Por kur ata kishin paqe, fillonin përsëri të bënin të keqen përpara teje;

prandaj ti i braktise në duart e armiqeve të tyre, që i sundonin; megjithatë, kur përsëri këlthnin, ti i dëgjoje nga qilli, kështu që në shpirtmadhësinë tênde i ke cliruar shumë herë. 29 Ti i nxiste të Ktheheshin në ligjin tênd, por ata bëheneshin krenarë dhe nuk u bindeshin urdhërimëve të tua, dhe mëkatonin kundër dekreteve të tua me anën e të cilëve, në qoftë se dikush i zbaton në praktikë, shpëton jetën; hiqnin shpatullat e tyre nga zgjedha, e fortësonin zverkun e tyre dhe kundërshtonin të bindeshin. 30 Pate durim me ta shumë vjet me radhë, duke i nxitur me Frymën tênde dhe me gojën e profetëve të tu, por ata nuk deshën të dégjoni; atëherë ti i dhe në duart e popujve të vendeve të ndryshme. 31 Por në mëshirën tênde të madhe nuk i shkatteredove plotësish dhe nuk i braktise, sepse je një Perëndi zemërbutë dhe i mëshirshëm. 32 Tani pra, o Perëndia ynë, Perëndia i madh, i fuqishëm dhe i tmerrshëm, që respektion besëlidhjen dhe mëshirën të mos të duket para teje si gjë e vogël fatkeqësia që ka rënë mbi ne, mbi mbretërit tanë, mbi kriterët tanë, mbi priftërinjtë tanë, mbi profetët tanë, mbi prindërit tanë dhe mbi têrë popullin tênd, nga koha e mbretërvë të Asirisë dëri në ditën e sotme. 33 Megjithatë ti ke genë i drejtë në të gjitha gjërat që na kanë ndodhur, sepse ti ke vepruar me besnikëri, ndërsa ne kemi vepruar me pabesi. 34 Mbretërit tanë, kriterët tanë, priftërinjtë tanë dhe etërit tanë nuk kanë zbatuar në praktikë ligjin tênd dhe as që u janë bindur urdhërimëve dhe porosive me të cilat i nxite. 35 Edhe kur të gjendeshin në mbretërinë e tyre, në mireqëniën e madhe që ti u kiske siguruar atyre dhe në vendin e gjerë dhe pjellor që ti u kiske vënë në dispozicion, nuk të shërbyen dhe nuk i braktisën veprimet e tyre të këqija. 36 Dhe ja, sot jemi sklllevë! jemi sklllevër në vendin që u kiske dhënë etërve tanë, që të hanin frytet e tij dhe të gézonin të mirat. 37 Kështu prodhimet e bollshme të tij u shkojnë mbretit që ti ke vendosur mbi ne pér shkak të mëkateve tonë; ata sundojnë trupat tonë dhe mbi bagëtinë tonë ashtu si duan; dhe ne ndodhemi në ankth të madh. 38 Për shkak të gjithë kësaj, ne marrim një zotim të vendosur dhe e vëmë me të shkuar; dhe kriterët tanë, Levitët tanë dhe priftërinjtë tanë do të vënë vulën e tyre mbi të.

10 Ata që vunë vulën e tyre mbi dokumentin ishim: Nehemia, qeveritar, bir i Hakaliahut, dhe Sedekia, 2 Serajahu, Azaria, Jeremia, 3 Pashuhuri, Amariahu, Malkija, 4 Hatushi, Shebaniahu, Maluku, 5 Harimi, Meremothi, Obadiahu, 6 Danieli, Ginethoni, Baruku, 7 Meshulami, Abijahu, Mijamini, 8 Maaziahu, Bilgai, Shemajahu. Këta ishin priftërinj. 9 Levitët: Jeshua, bir i Azaniahit, Binui nga bijtë e Henadadit dhe Kadmieli, 10 dhe vëllezërit e tyre Shebaniahu, Hodijahu, Kelita, Pelajahu, Hanani, 11 Mika, Rehobi, Hashabiahu, 12 Zakuri, Sherebiahu, Shebaniahu, 13 Hodijahu, Bani dhe Beninu. 14 Kriterët e popullit: Paroshi, Pahath-Moabi, Elami, Zatu, Bani, 15 Buni, Azgabi, Bebai, 16 Adonijahu, Bigvai, Adini, 17 Ateri, Ezekia, Azuri, 18 Hodijahu, Hashumi, Betsai, 19 Harifi, Anatothi, Nebai, 20 Magpiashi, Meshulami, Heziri, 21 Meshezabeeli, Tsadoku, Jadua, 22 Pelatiahu, Hanani, Anajahu, 23 Hoshea, Hananiahu, Hasshubi 24 Halloheshi, Pilha, Shobeku, 25 Rehumi, Hashabnahu, Maasejahu, 26 Ahijahu, Hanani, Anani 27 Maluku, Harimi dhe Baanahu. 28 Pjesa tjetër e popullit, priftërinjtë, Levitët, derëtarët, këngëtarët, Nethinejtë dhe tërë ata që ishin ndarë nga popujt e vendove të huaja pér të ndjekur ligjin e Perëndisë, bashkëshortet e tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre, domethënë tërë ata që kishin njohuri dhe zgjuarësi, 29 u bashkuan me vëllezërit e tyre, me më të shquarit, dhe u zotuan me mallkim dhe betim se do të ecnin në rrujën e caktuar nga ligji i Perëndisë, që ishte dhënë me anë të Moisut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe të respektionin e të zbatonin në praktikë të gjitha urdhërimet e Zotit, Zotit tonë, dekretet e tij dhe statutet e tij, 30 të

mos u japid bijat tona popujve të vendit dhe të mos marrim bijat e tyre pér bijtë tanë, **31** të mos blejmë asgjë ditën e shtunë ose në një ditë tjeter të shenjtë nga popuj që cojnë pér të shitur ditën e shtunë çfarëdo lloj mallrash dhe drittérash, ta lémë tokën të pushojë çdo vit të shtatë dhe të mos vjelim asnjë borxh. **32** U zotuam prerazi të paquajmë çdo vit një të tretën e një sikli pér sherbimin e shtépisë së Peréndisë tonë, **33** pér bukët e paraqites, pér blatin e pérjetshém tē ushqimit, pér olokaustin e pérjetshém tē tē shtunave, tē ditëve të hënës së re, tē festave tē caktuara, pér gjérat e shenjtéraura, pér ofertat e bëra pér mëkatin, pér shlyerjen e fajt tē Izraelit, dhe pér çdo punë tē kryer në shtépinë e Peréndisë tonë. **34** Përveç kësaj hodhëm short midis priftéririve, Levítëve dhe popullit pér ofertën e druve që duhet të cohën në shtépinë e Peréndisë tonë, çdo vit në afate tē caktuara, sipas shtépive tonë atëreore, me qëllim që të digjen në altarin e Zotit, Peréndisë tonë, ashtu siç éshët shkruar në ligj. **35** U zotuam gjithashtu tē cojmë çdo vit në shtépinë e Zotit prodhimet e para tē tokës sonë dhe frytat e para tē çdo peme, **36** dhe tē parëlidurit e bijve tanë dhe tē bagëtisë sonë, ashtu siç éshët shkruar në ligj, dhe me tē pjelljen e parë tē bagëtive tonë tē trasha dhe tē imta pér t'u paraqitur në shtépinë e Peréndisë tonë priftéririve që kryejnë sherbim në shtépinë e Peréndisë tonë. **37** Përveç kësaj u zotuam t'u cojmë priftéririve në dhomat e shtépisë së Peréndisë tonë prodhimet e para tē brumit tonë, ofertat tona, frutat e çdo peme, mushtin dhe vajin, dhe Levítët tē dhjetën e tokës sonë; vetë Levítët do tē marrin tē dhjetën pjesë në tē gjitha qytetet ku ne punojmë. **38** Një prift, pasardhës i Aaronit, do tē jetë me Levítët kur ata do tē marrin tē dhjetat; dhe Levítët do ta cojnë tē dhjetën e së dhjetës në shtépinë e Peréndisë tonë, në dhomat e thesarit, **39** sepse në këto dhoma bijtë e Izraelit dhe bijtë e Levit do tē sjellin ofertat e grurit, tē mushtit dhe tē vajit; këtu janë veglat e shenjtërores, priftérinjtë që kryejnë sherbimin, derëtarët dhe këngëtarët. Ne nuk do ta braktisim shtépinë e Peréndisë tonë.

11 Krerët e popullit u vendosën në Jeruzalem; pjesa tjeter e popullit hodhi me short që një në çdo dhjetë veta tē vinte tē banonte në Jerualem, në qytetin e shenjtë; nëntë tē dhjetat e tjerë duhet tē qëndronin përkundrazi në qytetet e tjera. **2** Populli bekoi téré ata që spontanisht u ofruan tē banojnë në Jeruzalem. **3** Këta janë kërët e provincës që u vendosën në Jeruzalem, (por në qytetet e Judës seccili u vendos në pronën e vet, në qytetin e vet: Izraelitët, priftérinjtë, Levítët, Nethinejtë, dhe bijtë e shërbëtorëve të Salomonit). **4** Në Jeruzalem u vendosën një pjesë e bijve të Judës dhe tē Beniaminit. Nga bijtë e Judës: Atahiahu, bir i Uziahut, bir i Zakarias, bir i Amariahut, bir i Shefatiyahut, bir i Mahalaleelit, nga bijtë e Peretsit, **5** dhe Maaseja, bir i Barukut, bir i Kol-Hozeħut, bir i Hazajahut, bir i Adajahut, bir i Jojaribit, bir i Zakarias, bir i Shilonit. **6** Shuma e bijve tē Peretsit që u vendosën në Jeruzalem: katérqind e gjashtëdhjetë e tetë trima. **7** Këta janë bijtë e Beniaminit: Salu, bir i Mashulamit, bir i Joeđit, bir i Pedajahut, bir i Kolajahut, bir i Maasejahut, bir i Ithielit, bir i Isaias; **8** mbas tij, Gabai dhe Sallai; gjithsej, nëntëqind e njëzet e tetë. **9** Joeli, bir i Zikrit, ishte i pari i tyre, dhe Juda, bir i Senuahut, ishte shefi i dytë i qytetit. **10** Nga priftérinjtë: Jedajahu, bir i Jojaribit dhe Jakini, **11** Serajahu, bir i Hilkiahut, bir i Meshullamit, bir i Tsadokut, bir i Merajothit, bir i Ahitubit, ishte i pari i shtépisë së Peréndisë, **12** véllezërit e tyre tē caktuar me punë në tempull ishin tetëqind e njëzet e dy veta; dhe Adajahu, biri Jerohamit, bir i Peliahut, bir i Amtsit, bir i Zakarias, bir i Pashhurit, bir i Malkijahut **13** dhe véllezërit e tij, tē parët e shtépive atëreore, ishin gjithsej dyqind e dyzët e dy veta; dhe Amashaai, bir i Azareelit, bir i Ahzait, bir i Meshilemothit, bir i Imerit, **14** dhe véllezërit e tyre, burra trima, ishin njëqind e

njëzet e tetë veta. Zabdiali, bir i Gedolimit, ishte i pari i tyre. **15** Nga Levítët: Shemajahu, bir i Hashshubit, bir i Hazrikamit, bir i Hashabiahut, bir i Bunit, **16** Shabéthai dhe Jozabadi, tē caktuar në sherbimin e jaشتëm tē shtépisë së Peréndisë, midis kërëve tē Levítëve; **17** dhe Mataniahu, bir i Mikas, bir i Zabduti, bir i Asafit, që fillonte lëvdimet gjatë lutjes, i pari dhe Bakbukiahu, i dyti ndër véllezërit e tij, dhe Abda, bir i Shamuas, bir i Galalit, bir i Jeduthunit. **18** Shuma e Levítëve në qytetin e shenjtë: dyqind e tetëdhjetë e katër veta. **19** Derëtarët: Akubi, Talmoni dhe véllezërit e tyre, rojtarë tē portave: njëqind e shtatëdhjetë e dy veta. **20** Pjesa tjeter e Izraelit, e priftéririve dhe e Levítëve u vendosën në tē gjitha qytetet e Judës, seccili në pronën e vet. **21** Nethinejtë u vendosën mbi Ofelin; Tsiba dhe Gishpa ishin në krye të Nethinejeve. **22** Kryetari i Levítëve në Jeruzalem ishte Uzi, bir i Banit, bir i Hashabiahut, bir i Mataniahut, bir i Mikas, nga bijtë e Asafit, që ishin këngëtarët e caktuar pér sherbimin e shtépisë së Peréndisë. **23** Përsa u pérket atyre, në fakt mbreti kishte dhënë urdhër që çdo ditë t'i jepej këngëtarëve një furnizim i caktuar **24** Pethahiahu, bir i Meshezabeelit, nga bijtë e Zerahut, birit tē Judës, ishte i deleguari i mbretit pér tē gjitha punët e popullit. **25** Përsa u pérket fshatrave me fushat e tyre, disa nga bijtë e Judës u vendosën në Kirjath-Arba dhe në fsharat e tij, në Dibon dhe në fsharat e tij, në Jekabseel dhe në fsharat e tij, **26** në Jeshua, në Moladat, në Beth-Peleth, **27** në Atsar-Shual, në Beer-Sheba dhe në fsharat e tij, **28** në Tsiklag, në Mekona dhe në fsharat e tij, **29** në En-Rimon, në Tsorah, në Jarmuth, **30** në Zanoah, në Adullam dhe në fsharat e tyre, në Lakish dhe në fushat e tij, në Azekah dhe në fsharat e tij. U vendosën në Beer-Sheba deri në luginën e Hinomit. **31** Bijtë e Beniaminit u vendosën në Geba, në Mikmash, në Ajah, në Bethel dhe në fsharat e tyre, **32** në Anathoth, në Nob, në Ananiah, **33** në Atsor, në Ramah, në Gitaim, **34** në Hadid, në Tseboim, në Nebalat, **35** në Lod dhe në Ono, në luginën e artizanëve. **36** Disa divizione tē Levítëve tē Judës u bashkuan në Beniamin.

12 Këta janë priftérinjtë dhe Levítët që u kthyen me Zorobabelin, birin e Shealthielit, dhe me Jeshuan: Serajahu, Jeremia, Ezdra, **2** Amariahu, Malluku, Hatushi, **3** Shekaniahu, Rehum, Meremothi, **4** Ido, Ginethoi, Abijahu, **5** Mijamini, Maadiahu, Bilgahu, **6** Shemajahu, Jojribi, Jedajahu, **7** Sallu, Amoku, Hilkiahut dhe Jedajahu. Këta ishin kërët e priftéririve dhe tē véllezërvë tē tyre në kohën e Jeshuas. **8** Levítët përfaqësosheeshin nga Jeshua, Binu, Kamiel, Sherebiahu, Juda dhe Mataniahu, që ishte caktuar bashkë me véllezërit e tij në këngën e falenderimit. **9** Bakbukiahu dhe Uni, véllezërit e tyre, rrinë përballë tyre sipas funksioneve tē tyre. **10** Jeshuas i lindi Jojakimi; Jojakimi i lindi Eliashibi; Eliashibi i lindi Jojada, **11** Jojadash i lindi Jonathani; Joathanit i lindi Jadua. **12** Në kohën e Jojakimit, priftérinjtë tē parët e shtépive atëreore ishin si vijon: nga shtépia e Serajahut, Merajahu; nga ajo e Jeremias, Hananiahu; **13** nga ajo e Ezdras, Meshulami; nga ajo e Amariahut, Jehohanan; **14** nga ajo e Melikut, Jonathani; nga ajo e Shebaniahu, Jozefi; **15** nga ajo e Harimit, Adna; nga ajo e Merajothit, Helkai; **16** nga ajo e Idos, Zakaria; nga ajo e Ginethonit, Meshulami; **17** nga ajo e Abijahut, Zikri; nga ajo e Miniaminit dhe e Moadiahut, Piltau; **18** nga ajo e Bilgahut, Shamua; nga ajo e Shemajahut, Jonathani; **19** nga ajo e Jojaribit, Matenai; nga ajo e Jedajahut, Uzi; **20** nga ajo e Sallait, Kallai; nga ajo e Amokut, Eberi; **21** nga ajo e Hilkiahut, Hashabiahut dhe nga ajo e Jedajahut, Nethaneeli. **22** Gjatë mbretërimit tē Darit, Persianit, u regjistruan bashkë me priftérinjtë, Levítët që ishin tē parë tē shtépive atëreore në kohën e Eliashibit, tē Jojadash, tē Johananit dhe tē Jaduas. **23** Bijtë e Levit, që ishin tē parë tē shtépive atëreore, u regjistruan përkundrazi në librin e Kronikave deri në kohën e

Johanananit, birit tē Eliashibit. **24** Krerët e Levitëve Hashabiahu, Sherabiahu dhe Jeshua, bir i Kadmielit, bashkë me vëllezërit e tyre, që rrinin përballë tyre, këndonin himne lëvdimi dhe falenderimi me grupe të alternuara, sipas urdhrit tē Davidit, njeriu tē Perëndisë. **25** Matanahu, Bakbukiahu, Obadiahu, Meshulami, Talmoni dhe Akubi ishin derëtarë dhe ruanin magazinat e portave. **26** Këta jetonin në kohën e Jojakimit, birit tē Jeshuas, bir i Jotsadakut, dhe në kohën e Nehemias, qeveritarit, dhe tē Ezdras, që ishte prift dhe shkrues. **27** Për kushtimin e mureve tē Jeruzalemit dérguan tē kérkojnë Levitë nga téré vendet e tyre, pér t'i sjellë në Jeruzalem që tē kremonin kushtimin me gëzim, me lavderime dhe me këngë, me cembale, me harpa dhe me qeste. **28** Dhe bijtë e këngëtarëve u mblohdhën nga krahina pérreth Jeruzalemit, nga fshatrat e Netofatitëve, **29** nga Beth-Gilgali, nga fusha e Gebas, tē Azmavethit, sepse këngëtarët kishin ndërtuar fshatra pérreth Jeruzalemit. **30** Priftërinjtë dhe Levitë u pastruan vetë dhe pastruan popullin, portat dhe muret. **31** Pastaj unë bëra tē hipnin mbi muret krerët e Judës dhe formova kështu dy kore tē mëdha lëvdimi. I pari u nis në tē djathtë, mbi muret, në drejtim tē portës së Plehut; **32** prapa tij ecnin Hoshajahu, gjysma e krerëve tē Judës, **33** Azaria, Ezdra, Meshulami, **34** Juda, Beniamini, Shemajahu, Jeremia, **35** dhe disa nga bijtë e priftërinjve me boritë e tyre: Zakaria, bir i Jonathanit, bir i Shemajahut, bir i Matanahut, bir i Mikajahut, bir i Zakurit, bir i Asafit, **36** dhe vëllezërit e tij Shemajahu, Azarelli, Milalai, Gilalaji, Maaï, Nethaneeli, Juda dhe Hanani, me veglat muzikore tē Davidit, njeriu tē Perëndisë. Ezdra, shkruesi, ecte në krye të tyre. **37** Kur arritin te porta e Burimit u ngjitën drejtëpërdrejtë nérpër shkallët e qytetit tē Davidit, ku muret lartohen mbi shtëpinë e Davidit, deri te porta e Ujërave, në lindje. **38** Kori i dytë i lëvdimit mori drejtimin e kundërt; unë e ndiqja me gjysmën e popullit, mbi muret, mbi kullën e Furrave, deri te muri i Gjerë. **39** pastaj mbi portën e Efraimit, mbi portën e Vjetër, mbi portën e Peshqe, mbi kullën e Hananeelit, mbi kullën e Meahut, deri te porta e Deleve; kori u ndal te porta e Burgit. **40** Dy koret e lëvdimit u ndalanë te shtëpia e Perëndisë; kështu bëra edhe unë me gjysmën e gjyqtarëve që ishin me mua, **41** dhe priftërinjtë Eliakim, Maasejah, Minialin, Mikajah, Elloenai, Zakaria, Hananahu me boritë, **42** dhe Maasejahu, Shemajahu, Eleazar, Uzi, Jehohanani, Milkijahu, Elami dhe Ezetri. Këngëtarët kënduan me zë tē lartë nën drejtimin e Jezrahiat. **43** Atë ditë ofruan flitime tē mëdha dhe u gëzuan sepse Perëndia i kishte mbushur me një gëzim tē madh. Edhe gratë dhe fëmijët u gëzuan; dhe gëzimi i Jeruzalemit dégjohej nga larg. **44** Në atë kohë disa njerëz u caktuan pér dhomat që shërbimin si magazina pér ofertat, pér prodhimet e para dhe pér tē dhjetat, pér tē mbledhur aty nga arat e qyteteve pjesët e caktuara nga ligji pér **45** Ata e kryen shërbimin e Perëndisë tē tyre dhe shërbimin e pastrimit, bashkë me këngëtarët dhe me derëtarët, sipas urdhrit tē Davidit dhe tē Salomonit, që ishte biri i tij. **46** Në lashtësi, në kohën e Davidit dhe tē Asafit, kishte në tē vërtetë drejtues këngëtarësh dhe këngë lëvdimi dhe falenderimi drejtuar Perëndisë. **47** Në kohën e Zerubabelit dhe tē Nehemias, gjithë Izraeli u jepte qdo ditë racionet e caktuara këngëtarëve dhe derëtarëve; vinte gjithashtu mënjanë racionin pér Levitët, dhe Levitët vinin mënjanë racionin e shenjtëruar pér bijtë e Aaronit.

13 po atë ditë u lexua në prani tē popullit libri i Moisiut, dhe aty u gjet e shkruar që Amoniti dhe Moabit nuk duhet tē hyjin kurrrë në asamblenë e Perëndisë, **2** sepse nuk i kishin pritur me bukë e me ujë bijtë e Izraelit dhe kishin rekrutuar kundër tyre me para Balaamin pér t'i mallkuar; por Perëndia ynë e ndëroi mallkimin në bekim. **3** Sa e dégjuan ligjin, ata ndanë nga Izraeli téré njerëzit e huaj që ishin përzier me ta. **4** Para kësaj, prifti Eliashib, që ishte caktuar në dhomat e shtëpisë tē Perëndisë tonë

dhe kishte lidhur krushqi me Tobiahun, **5** kishte përgatitur pér këtë një dhomë tē madhe, ku vinin më parë ofertat, temjanin, përdorëset, tē dhjetat e grurit, tē verës dhe tē vajit, téré ato që me ligj u përkisin Levitëve, këngëtarëve, derëtarëve, si edhe ofertat e mbledhura pér priftërinjtë. **6** Por gjatë kësaj kohe unë nuk isha në Jeruzalem, sepse në vitin e tridhjetë e dytë tē Artakserksit, mbretit tē Babilonisë, isha kthyer pranë mbretit. Pas një farë kohe mora leje nga mbreti **7** dhe u ktheva në Jeruzalem; kështu pasqë tē keqen që Eliashibi kishte bërë pér tē favorizuar Tobiahun, duke përgatitur pér tē një dhomë në oborret e shtëpisë së Perëndisë. **8** Më erdi shumë keq pér këtë gjë dhe kështu hodha jashtë dhomës téré orenditë shtëpiak që i përkisin Tobiahut; **9** pastaj urdhërova që tē pastroheshin ato dhoma dhe tē rivendoseshin përdorëset e shtëpisë së Perëndisë, ofertat dhe temjani. **10** Pastaj mësova gjithashtu që racionit që u detyroheshin Levitëve nuk u ishin dhënë atyre dhe që Levitët dhe këngëtarët, që kryen shërbimin, kishin ikur secili në tokën e vet. **11** Atëherë qortova gjyqtarët dhe u thashë atyre: "Pse shtëpia e Perëndisë është braktisur?". Pastaj i mblohdha dhe i vura përsëri në funksionet e tyre. **12** Téré Juda solli pastaj në magazinat tē dhjetat e grurit, tē mushtit dhe tē vajit. **13** Mbikëqyrjen e magazinave ia besova priftit Shelemiah, shkruesit Tsadok dhe Pedajahut, një nga Levitët; si ndihmësa tē tyre, zgjodha Hananin, birin e Zukurit, bir i Matanahut, sepse këta konsideroheshin si njerëz besnikë. Atyre u takonte detyra tē bënin ndarjet midis vëllezërvë tē tyre. **14** Për këtë më kujto mua, o Perëndia im, dhe mos i fshij veprat e mira që kam bërë pér shtëpinë e Perëndisë tim dhe pér ruajtjen e saj. **15** Në ato ditë vura re në Judë disa që shtrypyrrin rrushin ditën e shtunë dhe mbartnин hasë gruri, duke i ngakuar mbi gomarët, bashkë me verën, rrushin, fiqtë dhe gjithfarë ngarkesash tē tjera që sillnin **16** Përveç kësaj disa jerëz tē Tiros, që banonin në Jeruzalem, importon peshk dhe lloj-lloj mallrash dhe ua shisnin bijve tē Judës ditën e shtunë dhe në Jeruzalem. **17** Atëherë qortova parinë e Judës dhe i thashë: "Ç'është kjo e keqe që kryen duke përdhosur ditën e shtunë? **18** A nuk vepruan njëlljojet etërit tonë? A nuk bëri Perëndia ynë tē plakosë mbi ne dhe mbi qytetin tonë téré kjo fatkeqësi? Por ju po sillni një zemërim më të madh mbi Izraelin, duke përdhosur tē shtunën!". **19** Kështu, sapo portat e Jeruzalemit filluan tē janë në terr, para se tē fillonte e shtuna, unë urdhërova që portat tē ishin myllur dhe tē mos hapeshin deri pas së shtunës; vendosa madje disa shërbëtorë tē mi te portat, me qëllim që asnjë ngarkesë tē mos hynte në qytet gjatë ditës së shtunë. **20** Por tregëtarët dhe shitésit e çdo lloj malli e kaluan natën jashtë Jeruzalemit një ose dy herë. **21** Atëherë unë i qortova dhe u thashë: "Pse e kaloni natën para mureve? Po ta bëni një herë tjetër, do tē veproj kundër jush". Qysj prej atij çasti ata nuk erdhën më ditën e shtunë. **22** Urdhërova gjithashtu Levitët që tē pastroheshin dhe tē vinin tē ruanin portat pér tē shenjtëritur ditën e shtunë. Edhe pér këtë më kujto mua, o Perëndia im, dhe kë mësirë pér mua sipas madhësisë së dhembshurisë sate! **23** Në ato ditë pashë gjithashtu disa Judej që ishin martuar me gra tē Ashdodit, tē Amonit dhe tē Moabit, **24** gjysma e bijve tē tyre fliste gjuhën e Ashdodit dhe nuk dinte tē fliste gjuhën judaikë, por fliste vetëm gjuhën e këtij apo atij populli. **25** Atëherë unë i qortova, i mallkova, rraha disa prej tyre, iu shkukloket; pastaj i vura që te betohen në emri tē Perëndisë se nuk do t'i jepnin bijat e veta bijve tē atyre dhe nuk do tē merrnin bijat e tyre pér bijtë e vet, as pér vete. **26** Dhe thashë: "A nuk mëkatoi, vallë, Salomon, mbret i Izraelit, pér këtë gjyra? Megjithatë midis kaq kombeve nuk pati një mbret si ai; e donte Perëndia i tij, dhe Perëndia e kishte vendosur mbret mbi téré Izraelin; por gratë e huaja e bënë edhe atë tē mëkatojë. **27** A duhet, pra, tē dégjojmë pér ju se kryeni

këtë të keqë të madhe, se mëkatoni kundër Perëndisë tonë, duke u martuar me gra të huaja?". **28** Njeri nga bijtë e Joadas, birit të Elishhibit, kryerifitit, ishte dhëndër i Sanballatit, Horonitit; unë e përzura larg vetes. **29** Mbajti mend ata, o Perëndia im, sepse kanë ndotur priftërinë dhe besëlidhjen e priftërisë dhe të Levitëvel **30** Kështu unë i pastrova nga çdo person i huaj dhe caktova detyrat e priftërinjve dhe të Levitëve, secili në detyrën e vet. **31** Dhashë gjithashtu dispozita lidhur me ofertën e druve në kohë të caktuara dhe lidhur me prodhimet e para. Më kujto, o Perëndia im, pér të më bërë të mira!

Ester

1 Në kohën e Asueros, (ai Asuero që mbretëronte nga Indija deri në Etiopi mbi njëqind e njëzet e shtatë krahina), **2** në atë kohë, kur mbreti Asuero rrinte në froni e mbretërisë së tij që ishte në kështjellën e Suzës, **3** në vitin e tretë të mbretërimit të tij shroi një banket pér të gjithë princat dhe shërbëtorët e tij, komandantë e ushtrisë së Persisë dhe të Medisë, fisniket dhe princat e krahinave u mblodhën para tij. **4** Atëherë ai tregoi pasuritë dhe lavdinë e mbretërisë së tij, madhështinë dhe epërsinë e saj pér shumë ditë, njëqind e tetëdhjetë ditë. **5** Mbasi kaluan këto ditë, mbreti shroi një banket tjetër prej shtatë ditësh, në oborrin e kopshit të pallatit mbretëror, pér tërë popullin që ndodhej në kështjellën e Suzës, nga më i madhi deri te më i vogli. **6** Kishte çadra të bardha dhe ngjyrë vjollce, që vareshin me kordonë të kuq flakë në unaza prej argjendi dhe në shtylla prej mermeri. Kishte divanë prej ari dhe prej argjendi mbi një dysheme prej mermeri të kuq dhe të bardhë, prej sedefi dhe alabastri. **7** Jepje pér të pirë në enë ari, njëra e ndryshme nga tetra, dhe kishte verë mbretëore me shumicë pér hir të bujarisë së mbretit. **8** Në bazë të ligjit, askush nuk ishte i detyruar të pinte; në fakt mbreti kishte udhëruar tërë funksionarët e shtëpisë së tij t'i shërbenin se cilat atë që déshironite. **9** Edhe mbretëresha Vashti shroi një banket pér gratë në pallatin e mbretit Asuero. **10** Ditën e shtatë, kur zemra e mbretit ishte e gëzuar pér shkak të verës, ai urdhëroi Mehumani, Bizthan, Harbonan, Bigthan, Abagthan, Zetharin dhe Karkasin, të shtatë eunukët që shërbënin në prani të mbretit Asuero, **11** të sillnin para mbretit mbretëreshën Vashti me kurorën mbretërore, pér t'i treguar popullit dhe princave burkurinë e saj; në të vërtetë ajo kishte një pamje të hijshme. **12** Por mbretëresha Vashti nuk pranoi të vinte sipas urdhrit të mbretit që u njoftua me anë të eunukëve; mbreti u pezmutua shumë dhe zemërimi i tij i ziente përbrenda. **13** Atëherë mbreti pyeti dijetarët që njihni kohërat (kjo ishte në fakt mënyra e veprimit të mbretit me gjithë ataqë njihni ligjin dhe drejtësinë; **14** me të afërt pér të ishin Karshena, Shethari, Admatha, Tarshishi, Meresi, Marsena dhe Memukani, shtatë princë të Persisë dhe të Medisë që pranoheshin të rrinin para mbretit dhe zinin postet e para në mbretëri). **15** "Simbas ligjit çfarë duhet t'i bëhet mbretëreshës Vashti, që nuk zbatoi urdhrit e mbretit Asuero që iu transmetua me anë të eunukëve?". **16** Memukami u përgjigji para mbretit dhe princave: "Mbretëresha Vashti nuk ka vepruar drejt vetëm ndaj mbretit, por edhe ndaj gjithë princave dhe tërë popujve që janë në të gjitha krahinat e mbretit Asuero. **17** Sjellja e mbretëreshës do të merret vesh nga të gjitha gratë që do të nxiten të përcymnjë burrat e tyre dhe të thonë: "Mbreti Asuero kishte urdhëruar që të sillnin para tij mbretëreshën Vashti, por ajo nuk i vajti". **18** Madje që sot princeshat e Persisë dhe të Medisë që kanë marrë vesh sjelljen e mbretëreshës, do t'u flasin gjithë princave të mbretit dhe nga kjo do të lindë shumë përcymim dhe zemërim. **19** Në qoftë se mbretit i duket me vend, le të nxjerr ai një udhëresë mbretërore që të përfshihet në ligjet e Persisë dhe të Medisë dhe të jetë e parevokueshme, në bazë të së cilës Vashti të mos dalë më në prani të mbretit Asuero; mbreti ti japë pastaj pozitën e saj mbretërore një tetre më të mirë se ajo. **20** Kur urdhëresa e nxjerrë nga mbreti do të njoftohet në tërë mbretërinë e tij, që është e gjerë, tërë gratë do të nderojnë bashkëshortët e tyre, nga më i madhi deri te më i vogli". **21** Ky propozim i pëlqeu mbretit dhe princave, dhe mbreti bëri ashtu si kishte thënë Memukani; **22** dërgoi letra në të gjitha krahinat e mbretërisë, çdo krahine sipas shkrimit të saj dhe, çdo populli sipas gjuhës së tij, në mënyrë që çdo burrë të ishte zot në shtëpinë e tij dhe të fliste gjuhën e popullit të tij.

2 Mbas këtyre ngjarjeve, kur zemërimi i mbretit Asuero u qetësua, atij iu kujtua Vashti, atë që kishte bërë ajo dhe qfarë kishte vendosur lidhur me të. **2** Atëherë shërbëtorët e mbretit që ishin në shërbim të tij i thanë: "Të kérkohen pér mbretin vajza të virgjëra dhe të hijshme; **3** mbreti le të caktojë në tërë krahinat e mbretërisë së tij komisari, të cilët të mbledhin tërë vajzat e virgjëra të hijshme në qytetin e Suzës, në shtëpinë e grave nën mbikqyrjen e Hegait, eunukut të mbretit dhe rojtar i grave, që do t'u japë atyre melhemet pér t'u pastruar. **4** Vajza që do t'i pëlqejë mbretit të bëhet mbretëreshë në vend të Vashtit". Ky propozim u pëlqye nga mbreti dhe kështu u veprua. **5** Në qytetin e Suzës ishte një jude i quajtur Mardoke, bir i Jairit, bir i Shimeit, bir i Kishit, një Beniaminit, **6** që e kishin internuar nga Jeruzalemi bashkë me mërgimtarët e sjellë në robëri me Jekoniahun, mbretin e Judës, nga Nebukadnatsari, mbreti i Babilonisë. **7** Ai e kishte rritur Hadasahun, domethënë Esterin, bijën e ungjitet t'i, sepse ajo nuk kishte as baba as néné. Vajza ishte e hijshme dhe kishte trup të bukur; pas vdekjes së atit dhe të nénës së saj, Mardokeu e mori si bijën e tij. **8** Kur urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij u përhapën, dhe shumë vajza u mblodhën në qytetin e Suzës nën mbikqyrjen e Hegait, edhe Esterin e quan në pallatin e mbretit nën mbikqyrjen e Hegait, rojtarit të grave. **9** Vajza i pëlqeu dhe fitoi simpatinë e tij; kështu ai u shpejtua t'i japë melhemet pér pastrimin dhe ushqimin e saj; i dha gjithashu shtatë vajza të reja të zgjedhura në pallatin e mbretit dhe e zhvendosi bashkë me to në apartamentin më të mirë të shtëpisë së grave. **10** Esteri nuk kishte treguar asgjë pér popullin e saj, sepse Mardokeu e kishte urdhëruar të mos tregonte. **11** Cdo ditë Mardokeu shëtiste përparrë oborrit të shtëpisë së grave pér të marrë vesh si ishte Esteri dhe c'po bëhej me të. **12** Kur i vinte radha çdo vajzë të hynte te mbreti Asuero, mbasi kishte bërë dymbëdhjetë muaj përgatitjes, sipas rregulloreve të grave, sepse kështu plotësoshteshin ditët e pastrimit të tyre; gjashtë muaj pér t'u lyer me vaj të mirrës dhe gjashtë muaj me aroma dhe melheme të grave pér t'u pastruar, **13** vajza shkonte te mbreti; i lejohej të merrte me vete nga shtëpia e grave në pallatin e mbretit tërë ato që donte. **14** Atje ajo shkonte në mbërëmje dhe të nesërmen në mëngjes kalonte në shtëpinë e dytë të grave, nën mbikëqyrjen e Shaashgazit, eunukut të mbretit dhe rojtar i konkubinate. Ajo nuk kthehej më te mbreti, veçse po ta kërkonte mbreti dhe ta thërrisin me emër. **15** Kur i erdi radha pér të shkuar te mbreti Esterit, bijës së Abihailit, ungji i Mardokeut, që e kishte marrë me vete si bijën e tij, ajo nuk kërkoi asgjë veç asaj që i tregoi Hegai, eunuku i mbretit, rojtar i grave. Dhe Esteri fitoi simpatinë e të gjithë atyre që e shihnin. **16** Esterin e quan te mbreti Asuero në pallatin e tij mbretëror muajin e dhjetë, domethënë në muajin e dhjetorit, në vitin e shtatë të mbretërit të tij. **17** Mbreti e dashuroi Esterin më tepër se gjithë gratë e tjera, dhe ajo gjeti hir dëmirëdashje në sytë e tij më tepër se tërë vajzat e tjera. Kështu ai i vuri mbi kokë kurorën mbretërore dhe e bëri mbretëreshë në vend të Vashtit. **18** Pastaj mbreti shroi një banket të madh pér tërë princat dhe shërbëtorët e tij, banketin e Esterit; përvëç kësaj ai u dha një ditë pushimi krahinave dhe bëri dhurata me bujari mbretërore. **19** Kur vajzat u mblodhën herën e dytë, Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit. **20** Esteri, sipas urdhrit që Mardokeu i kishte dhënë, nuk kishte treguar asgjë as pér vendin e prejardhjes së saj, as pér popullin e saj. Në të vërtetë Esteri zbatonte urdhërat e Mardokeut, ashtu si në kohën kur ishte nën kujdestarinë e tij. **21** Në ato ditë, ndërsa Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit, Bigtani dhe Tereshi, dy eunukë të mbretit dhe rojtarë të pragut, u zemëruan dhe kérkuau të shtrinë dorën kundër mbretit Asuero. **22** I njoftuar pér këtë gjë, Mardokeu lajmëroi mbretëreshën Ester, dhe Esteri informoi mbretin në emër

të Mardokeut. 23 U bënë hetime dhe u provua se gjëja ishte e vërtetë, të dy eunukët u varën në trekëmbësh; pastaj kjo ngjarje u regjistrua në librin e Kronikave, në prani të mbretit.

3 Mbës këtyre ngjarjeve, mbreti Asuero e gradoi Hamanin, birin e Hamedathas, Agagitit, e ngriti në rang dhe e vuri karrigen e tij mbi atë të të gjithë princave që ishin me të. 2 Tërë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e mbretit përkuleshin dhe binin përmbyss para Hamanit, sepse kështu kishte urdhëruar mbreti pér të. Por Mardokeu as përkulej, as binte përmbyss. 3 Atëherë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e tij i thanë Mardokeut: "Pse e shkel urdhrin e mbretit?". 4 Por, me gjithë se ia përsërsnin çdo ditë këtë urdhër, ai nuk i dégjonte; prandaj ata ia njoftuan këtë gjë Hamanit, pér të parë në se Mardokeu do të ngulte këmbë në qëndrimin e tij. Ai në fakt u kishte thënë atyre së ishte jude. 5 Kur Hamani pa që Mardokeu nuk përkulej as binte përmbyss para tij, u zemrëua shumë; 6 por nuk denjoi të shtrijë dorën e tij vetëm kundër Mardokeut, sepse e kishin njoftuar cilit popull i përkiste Mardokeu; kështu Hamani vendosi të shkatërrojë tërë Judejtë, popullin e Mardokeut, që gjendeshin në tërë mbretërinë e Asueros. 7 Në muajin e parë, që është muaj i Nisanit, në vitin e dytëmbëdhjetë të mbretit Asuero, në prani të Hamanit, u hodhi Puri (domethënë u hodh shorth), pér të vendosur ditën dhe muajin; dhe shorti ra mbi 8 Atëherë Hamani i tha mbretit Asuero: "Ka një popull të shpërndarë dhe të vecuar nga popujt e të gjitha krahinave të mbretërisë sate, ligjet e të cilët ndryshojnë nga ato të cilidit popullit jetët dhe që nuk respektion ligjet e mbretit; prandaj mbreti nuk ka asnjë përfitim t'i lërë të gjallë. 9 Në rast se kjo i pëlqen mbretit, të përpilohet një dekret pér shkatërrimin e tyre; dhe unë do të paguaj dhjetë mijë talenta argjendi në duart e atyre që kryejnë punën, me qëllim që të derdhen në thesaret e mbretit". 10 Atëherë mbreti hoqi nga dora unazën me vulën dhe ia dhënë Hamanit, Agagitit, birit të Hamedathas dhe armikut të Judejtë. 11 Pastaj mbreti i tha Hamanit: "Paratë t'u dhanë, po kështu të jetep populli; bëj më të çfarë të duash". 12 Ditën e trembëdhjetë të muajit të parë u thrirrën sekretarët e mbretit dhe u redaktua një dekret, në bazë të të gjitha gjërave që kishte urdhëruar Hamani, pér t'uva dërguar satrapëve të mbretit, qeveritarëve të çdo krahine dhe kërreve të çdo populli, çdo krahine sipas shkrimit të saj dhe çdo populli sipas gjuhës së tij. Dekreti u redaktua në emër të mbretit Asuero dhe u vulos me vulën e mbretit. 13 Këto dokumente u dërguan me anë korierësh në të gjitha krahinat e mbretit, me qëllim që të shkatërrosheshin, të vrteshish dha të shfaroseshin tërë Judejtë, të rinj dhe pleq, fëmijë dhe gra, në një ditë të vetme, më trembëdhjetë të muajit të dytëmbëdhjetë, që është muaj i Adarit, dhe të plaçkiteshin pasuritë e tyre. 14 Një kopje e dekretit duhet të nxirrej si ligj në çdo krahinë dhe të shpalloj pér të gjithë popujt, me qëllim që të ishin gati pér atë ditë. 15 Korierët u nisën me të shpejtë sipas urdhrit të mbretit, dhe dekreti u shpall në qytetin e Suzës. Mbreti dhe Hamani ishin ulur dhe pinin, por qyteti i Suzës ishte tmerruar.

4 Kur Mardokeu mësoi të gjitha ato që kishin ndodhur, grisi rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe me hi dhe doli nëpër qytet, duke lëshuar britma të forta dhe plot hidhërim; 2 dhe arriti deri te porta e mbretit, sepse nuk lejohej që asnjeri i mbuluar me thes të hynte te porta e mbretit. 3 Në çdo krahinë, ku arritin urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij, pati një keqardhje të madhe pér Judejtë, me agjerime, me të qara dhe vajtime; dhe shumë njerëz u mbuluan me një thes dhe me hi. 4 Vajzat e Esterit dhe eunukët e saj erdhën t'a njoftojnë ngjarjen, dhe mbretëresha u angështua shumë; pastaj i dërgoi rroba Mardokeut, që t'i vishte dhe t'i hiqte nga trupi i tij thesin, por ai nuk i pranoi. 5 Atëherë Esteri thirri Hathakun, ijerin nga eunukët e mbretit të caktuar prej tij t'i shërbenin asaj

dhe e urdhëroi të shkonte te Mardokeu pér të mësuar se çfarë gjë e brengoste dhe pér ç'arësy. 6 Kështu Hathaku shkoi te Mardokeu në sheshin e qytetit, që ndodhej përballë portës së mbretit. 7 Mardokeu i tregoi tërë ato që i kishin ndodhur dhe përmëndi gjithashut shumén e parave që Hamani kishte premptur të derdhte në thesarin mbretëror pér të siguruar shkatërrimin e Judejtë; 8 i dha gjithashut një kopje të tekstit të dekretit që ishte shpallur në Suzë pér shfarosjen e tyre, me qëllim që t'ia tregonte Esterit, t'ia shpjegonte asaj dhe ta urdhëronte të shkonte te mbreti pér ta lutur me të madhe dhe pér të ndihyrë pranë tij në favor të popullit të tij. 9 Kështu Hathaku u kthye tek Esteri dhe i njoftoi fjalët e Mardokeut. 10 Atëherë Esteri i foli Hathakut dhe e urdhëroi të shkonte e t'i thoshte Mardokeut: 11 "Tërë shërbëtorët e mbretit do populli i krahinave të tij e dinë që cilido burrë ose grua që hyn në oborrin e brendshëm pér të shkuar te mbreti, pa qenë i thirrur, duhet të dënohet me vdekje, në bazë të një ligj të vecantë, veç po të jetë se mbreti shtrin ndaj tij skeprin e tij prej ari; vetëm kështu ai do të shpëtojë jetën e tij. Dhe kaluan tanimë tridhjetë ditë që nuk jam thirrur pér të shkuar te mbreti". 12 Kështu ia njoftuan Mardokeut fjalët e Esterit, 13 dhe Mardokeu iu përgjigji Esterit: "Mos mendo se do të shpëtosh vetëm ti nga gjithë Judejtë, sepse ndodhesh në pallatin e mbretit. 14 Sepse po të jetë se ti hesht në këtë moment, ndihma dhe çlirimi do të vijnë pér Judejtë nga një anë tjetër; por ti dhe shtëpia e atit tënd do të shuheni. Përveç kësaj, kush e di nëse është pikërisht për një kohë të tillë që ti ke arritur në pozitë mbretërore?". 15 Atëherë Esteri urdhëroi t'i përgjigjeshin Mardokeut kështu: 16 "Shko, mblidh tërë Judejtë që ndodhen në Suzë, dhe agjeroni pér mua; riini pangrënë dhe pa pirë tri ditë, natë e ditë. Edhe unë me vajzat e mia do të agjerojmë në të njëjtën mënyrë; pastaj do të hyj te mbreti; megjithëse një gjë e tillë është kundër ligjit; dhe në qoftë se duhet të vdes, do të vdes". 17 Mardokeu iku dhe bëri të gjitha gjérat që Esteri kishte urdhëruar.

5 Ditën e tretë, Esteri veshi rrobën mbretërore dhe u paraqit në oborrin e brendshëm të pallatit të mbretit, përballë apartamentit të mbretit. Mbreti ishte ulur mbi froni mbretëror në pallatin mbretëror, përballë hyrjes së pallatit. 2 Sa e pa mbreti mbretëreshën Ester më këmbë në oborr, ajo fitoi simpatinë e tij. Kështu mbreti zgjati në drejtim të Esterit skeprin prej ari që mbante në dorë, dhe Esteri u afroa dhe preku majën e skeprit. 3 Atëherë mbreti i tha: "Çfarë do, mbretëreshë Ester? Cila është kërkesa jote? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të të jetet". 4 Esteri u përgjigji: "Në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, të tij vijë sot mbreti me Hamanin në banketin që i kam përgatitur". 5 Atëherë mbreti tha: "Silleni shpejt Hamanin, që të bëhet ç'ka thënë Esteri". Kështu mbreti dhe Hamani shkuan në banketin që Esteri kishte përgatitur. 6 Ndërsa po shërbehej vera gjatë banketit, mbreti i tha Esterit: "Cila është kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë kërkon? Qoftë edhe gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet". 7 Esteri u përgjigji dha tha: "Ja, kërkesa ime ajo që pér kérkoj: 8 Në qoftë se kam gjetur hin në sylt e mbretit dhe në qoftë se mbretit i pëlqen të plotësojë kërkësën time dhe të më japë atë që kérkoj, le të vijë mbreti me Hamanin në banketin që unë do t'u përgatis atyre, dhe nesër kam pér të bëré ashtu si ka thënë mbreti". 9 Atë ditë Hamani doli gjithë qejf dhe me zemër të kënaqur, por kur Hamani në portën e mbretit pa Mardokeun që as ngrihet as lëvizte para tij, u zemrëua shumë me të. 10 Megjithatë Hamani e mbajti veten, shkoi në shtëpi dhe dërgoi të thërrasin miqtë e tij dhe Zereshin, bashkëshorten e tij. 11 Pastaj Hamani u foli atyre mbi shkëlqimin e pasurive të tij, mbi numrin e madh të bijve të tij, mbi të gjitha gjérat me të cilat mbreti e kishte nderuar, dhe si e

kiske ngritur mbi pricat dhe sherbëtorët e mbretit. **12** Hamani shtoi gjithashtu: "Edhe mbretëresha Ester nuk ka sjellë bashkë me mbretin në banket askend tjetër veç meje; edhe nesër më ka fuar ajo bashkë me mbretin. **13** Por téré kjo nuk më mijton deri sa do të shoh Mardokeun Judeun të ulur para portës së mbretit". **14** Aëherë bashkëshortja e tij Zeresh dhe téré miqtë e tij i thanë: "Të përgatitet një trekëmbësh i lartë pesëdhjetë kubitë; nesër në mëngjes i thuaj mbretit që aty të varet Mardokeu; pastaj shko i kënaqur në banket me mbretin". Kjo gjë i pëlqeu Hamanit, që bëri të përgatitet trekëmbëshi.

6 Atë natë mbretin nuk e zinte gjumi. Aëherë urdhëroi që t'i sillnin librin e ngjarjeve për t'u mbajtur mend, Kronikat; dhe u lexua para mbretit. **2** U gjet e shkruar që Mardokeu kishte denoncuar Bigthan dhe Tereshin, dy eunukët e mbretit midis derëtarëve, që kishin kërkuar të shtrinin dorën kundër mbretit Asuero. **3** Aëherë mbreti pyeti: "Çfarë ndermi dhe shpërblimi iu dha Mardokeu për këtë?". Sherbëtorët e mbretit që i shërbenin u përgjigjën: "Nuk u bë asnjë për t'ë". **4** Aëherë mbreti tha: "Kush eshtë në obor?". (Hamani sapo kishte hyrë në oborrin e jashtëm të pallatit të mbretit, për t'i kërkuar mbretit që ta varte Mardokeun në trekëmbëshin që kishte përgatitur për t'ë). **5** Sherbëtorët e mbretit iu përgjigjën: "Ja, Hamani eshtë në obor". Mbreti tha: "Lëreni t'i hyjë". **6** Aëherë Hamani hyri dhe mbreti i tha: "Çfarë duhet t'i bëhet një njeriu që mbreti déshiron ta nderojë?". Hamani mendoi në zemër të vet: "Cilin do të donte të nederonte mbretin më shumë se mua?". **7** Hamani iu përgjigji mbretit: "Për njeriun që mbreti déshiron të nderojë, **8** të merret rroba mbretëreore që ka veshur mbreti dhe kali mbi të cilin ka hipur dhe të vihet mbi kokën e tij një kurorë mbretëreore. **9** T'i dorëzohet rroba dhe kali njerit prej princave më fisnikë të mbretit dhe t'i vishen rrrobat njeriut që mbreti déshiron të nderojë; pastaj të çohet me kalë nëpër rrugët e qytetit dhe të shpallet para tij: "Kështu veprohet me njeriun që mbreti déshéron të nderojë!". **10** Aëherë mbreti i tha Hamanit: "Shpejto, merr rroben dhe kalin, siç e the, dhe vepra kështu me Judeun Mardoke, që rri ulur pranë portës së mbretit, mos lër pa kryer asnjë nga ato që ke thënë". **11** Hamani mori, pra, rroben dhe kalin, ia veshi Mardokeut rroben dhe e çoi me kalë nëpër rrugët e qytetit, duke shpallur para tij: "Kështu veprohet me njeriun që mbreti déshéron të nderojë!". **12** Pastaj Mardokeu u kthye te porta e mbretit, por Hamani nxitoi të kthehet në shtëpinë e vet, i pikëlluar dhe kokëmbular. **13** Hamani i tregoi bashkëshortes së tij Zeresh dhe gjithë miqtë tij të gjitha sa i kishin ngjari. Aëherë njerëzit e urtë dhe gruaja e tij Zeresh i thanë: "Në qoftë se Mardokeu para të cilit ke filluar të biesh eshtë nga fisi i Judeeve, ti nuk do të arrish të fitosh kundër tij, por do të rrëzohesh plotësisht para tij". **14** Ata po flisnin akoma me të, kur arritin eunukët e mbretit, të cilët nxituan ta çonin Hamanin në banketin që Ester i kishte përgatitur.

7 Mbreti dhe Hamani shkuan, pra, në banketin bashkë me mbretëreshën Ester. **2** Edhe ditën e dytë, ndërsa gjatë banketit po shërbëhej vera, mbreti i tha Esterit: "Cila eshtë kërkesa jote, o mbretëreshë Ester? Do të të plotësohet. Çfarë kérkon? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet". **3** Aëherë mbretëresha Ester u përgjigji: "Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, o mbret, dhe në qoftë se kështu i pëlgjen mbretit, kërkesa ime eshtë që të më jejet jeta; dhe kérkoj që populli im të falet. **4** Sepse unë dhe populli im kemi qenë të shitura për t'u prishur, për t'u vrarë dhe për t'u shfaroosur. Po të ishim shitura për t'u bérë skllëvër dhe skllave do të kisha heshtur; por armiku nuk mund ta kompensojë kurrë dëmin që do t'i shkaktohej mbretit". **5** Mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester: "Kush eshtë dhe ku ndodhet ai që ka guximin të bëjë një gjë të tillë?". **6** Esteri u përgjigji: Armiku

dhe kundërshtari eshtë ai i keqi Haman". Aëherë Hamanit i hyri tmerri në prani të mbretit dhe të mbretëreshës. **7** Mbreti u ngrit shumë i zemëruar nga banketi në të cilin shërbëhej vera dhe shkoi në kopshtin e pallatit, ndërsa Hamani qëndroi për t'iu lutur me të madhe mbretëreshës Ester për jetën e tij, sepse **8** Pastaj mbreti u kthye nga kopshti i pallatit, në vendin e banketit ku shërbëhej vera; ndërkq Hamani kishte rënë mbi divamin në të cilin rrinte Esteri. Aëherë mbreti thirri: "Dashke gjithashtu të dhunosh mbretëreshën, ndërsa unë vetë jam në shtëpi?". Sa dolën këto fjalë nga goja e mbretit, ia mbuluan ftyrrën Hamanit. **9** Pastaj Harbonahu, një nga eunukët, tha përparrë mbretit: "Ja, në shtëpinë e vetë Hamanit eshtë ngritur një trekëmbësh, i lartë pesëdhjetë kubitë, që Hamani kishte përgatitur për Mardokeun, i cili kishte folur për të mirën e mbretit". Mbreti tha: "Varenë aty këtë!". **10** Kështu Hamanin e varën në trekëmbëshin që kishte përgatitur për Mardokeun. Dhe zemërimi i mbretit u qetësuar.

8 Po atë ditë mbreti Asuero i dha mbretëreshës Ester shtëpinë e Hamanit, armikut të Judeeve; dhe Mardokeu erdhi para mbretit, të cilin Esteri i kishte shpjeguar se çishte ai për t'ë. **2** Kështu mbreti hoqi unazën që i kishte rimarrë Hamanit dhe ia dha Mardokeun. Pastaj Esteri e caktoi Mardokeun mbi shtëpinë e Hamanit. **3** Esteri foli akoma para mbretit, ra në këmbët e tij dhu i lut me lot ndër sy që të pengonte komplotin e keq të Hamanit, Agagitit, dhe planin që ai kishte menduar kundër Judeeve. **4** Aëherë mbreti zgjati skeprin prej ari në drejtim të Esterit; kështu Esteri u ngrit, mbeti në këmbë para mbretit **5** dhe tha: "Në se i duket mirë mbretit, në rast se kam gjetur hir në sytë e tij, në rast se çështja i duket gjithashtu e drejtë mbretit dhe në rast se gjej pëlgim nga sytë e tij, të shkruhet për të revokuar dokumentet e hartuara nga Hamani, bir i Hamedathas, Agagitit, që ai shkroi për të shkatërruar Judejtë që janë në të gjitha krahinat e mbretit. **6** Si do të mund të rezistoja në fakt duke parë fatkeqësinë që do të godiste popullin tim? Ose si do të mund të rezistoja duke parë shkatërimin e fisit tim?". **7** Aëherë mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester dhe Judeut Mardoke: "Ja, unë i dhashë Esterit shtëpinë e Hamanit, dhe këtë e varën në trekëmbësh, sepse kishte dashur të shtrinte dorën e tij mbi Judejtë. **8** Ju vetë shkruani një dekret në favor të Judeve në emër të mbretit, si t'ju duket më mirë, dhe vuloseni me unazën mbretëreore, sepse vendimi i shkruar në emër të mbretit dhe i vulosur me unazën mbretëreore eshtë i prerë". **9** Aëherë, më njëzet e tre të muajt të tretë, që eshtë muaji i Sivanit, u thirrën sekretarët e mbretit dhe sipas gjithë atyre që Mardokeu kishte urdhëruar, u dërguan shkrime Judeeve, satrapëve, qeveritarëve dhe krerëve të njëqind e njëzet e shtatë krahinave, nga India deri në Etiopi, çdo krahine sipas shkrimit të saj, çdo populli sipas gjuhës së tij, dhe Judeve sipas shkrimit dhe gjuhës së tyre. **10** Kështu ai shkroi në emër të mbretit Asuero, duke vénë vulën me unazën mbretëreore, dhe i dërgoi dokumentet me anë të korierëve që ngisnin kuaj të shpejtë, të lindur nga kuaj të racës. **11** Me anë të këtyre dokumenteve u jepje Judeeve, në çfarëdo qytet që të ndodheshin, e drejta të bashkoheshin dhe të mbronin jetën e tyre, duke shkatërruar, duke vrarë dhe duke shfaroosur téré njerëzit e armatosur të çfarëdo populli o krahine që t'i sulmonin, duke përfshirë fëmijët dhe gratë, dhe të plaçkisnin pasuritë e tyre, **12** në një ditë të vetme, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero: ditën e trembëdhjetë të muajit të dymbëdhjetë, që eshtë muaji i Adarit. **13** Një kopje e dekretit, i shpallur si ligj në çdo krahinë, duhet të nxirrej për të gjithë popujt, me qëllim që Judejtë të ishin gati për atë ditë të hakmerreshin kundër armiqve të tyre. **14** Kështu korierët të hipur mbi kuaj të shpejtë u nisën të nxitur dhe të shtypur nga urdhri i mbretit, dhe dekreti u nxuar në qytetin e Suzës. **15**

Mardokeu doli nga prania e mbretit me një robe mbretërore të purpur dhe prej liri të bardhë, me një kurorë të madhe prej ari dhe një mantel prej pëlhure liri në ngjyrë të kuqe flakë; në qytetin **16** Për Judejtë ishte dritë, gëzim, gaz dhe lavdi. **17** Në çdo krahinë dhe në që qytet, kudo që arrinte urdhri i mbretit dhe dekreti i tij, për Judejtë kishte gëzim dhe ngazëllim, bankete dhe ditë të lumtura. Dhe shumë nga pjestarët e popujve të vendit u bënë Judej, sepse tmerri i Judejeve i kishte zënë.

9 Muajin e dymbëdhjetë, që është muaji i Adarit, ditën e trembëdhjetë të muajit, kur duhet të zbatoheshin urdhri dhe dekreti i mbretit, dita në të cilën armiqët e Judejeve shpresonin të sundonin mbi **2** Judejtë u mblodhën në qytetet e tyre, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, për të shtrirë dorën kundër atyre që kërkonin t'u bënин keq; dhe askush nuk mundi t'u rezistonte atyre, sepse tmerri i Judejeve i kishte zënë tërë popujt. **3** Tërë krerët e krahinave, satrapët, qeveritarët dhe ata që merreshin me punët e mbretit i përkrahën Judejtë, sepse tmerri i Mardokeut i kishte zënë. **4** Në fakt Mardokeu ishte i madh në pallatin e mbretit, dhe fama e tij përhapej në të gjitha krahinat, sepse ky njeri, Mardokeu, bëhej gjithnjë më i madh. **5** Kështu Judejtë goditën tërë armiqëtë e tyre, duke i kaluar në teuhun e shpatsës dhe duke kryer një kërdi dhe një shkatërrim të madh; u sollën si deshën me armiqëtë e tyre. **6** Në qytetin e Suzës Judejtë vranë dhe shfarosën pesëqind njerëz; **7** vranë edhe Parshandathan, Dalfonin, Aspathan, **8** Porathan, Adalian, Aridathan, **9** Parmashtan, Arisain, Aridain dhe Vajezathan, **10** dhjetë bijtë e Hamanit, birit të Hamedathas, armiku i Judejeve, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. **11** Po atë ditë numri i atyre që ishin vrarë në qytetin e Suzës iu njoftua mbretit. **12** Mbreti i tha atëherë mbretëreshës Ester: "Në qytetin e Suzës Judejtë kanë vrarë dhe shfarosur pesëqind njerëz dë dhjetë bijtë e Hamanit; çfarë kanë bërë vallë në krahinat e tjera të mbretit? Tani cila është kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë tjetër kérkon? Do të bëhet". **13** Atëherë Esteri tha: "Në qoftë se kështu i pëlgjen mbretit, le të lejohen Judejtë që janë në Suzë të bëjnë edhe nesër atë që është dekretuar për sot; dhe të varen në trekëmbësh të dhjetë bijtë e Hamanit". **14** Mbreti urdhëroi që të veprohe pikërisht kështu. Dekreti u nxuarr në Suza dhe dhjetë bijtë e Hamanit u varën në trekëmbësh. **15** Judejtë që ishin në Suza u mblodhën edhe ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të Adarit dhe vranë në Suza treqind njerëz; por nuk u dhanë pas plaçkitjes. **16** Edhe Judejtë e tjerë që ishin në krahinat e mbretit u mblodhën, për të mbrojtur jetën e tyre dhe për të qenë të sigurt nga sulmet e armiqëtë të tyre; vranë shtatëdhjetë e pesë mijë nga ata që i unrenin, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. **17** Kjo ndodhi ditën e trembëdhjetë të muajit të Adarit; ditën e katërmëbëdhjetë u çlodhën dhe e kthyen në një ditë banketi e gëzimi. **18** Judejtë që ishin në Suza u grumbulluan përkundrazi ditën e trembëdhjetë dhe të katërmëbëdhjetë; ditën e pesëmbëdhjetë të muajit u çlodhën, e bënë ditë banketi dhe gëzimi. **19** Për këtë arësyje Judejtë e fushës, që banojnë në qytete pa mure, e kanë bërë ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të Adarit një ditë gëzimi, banktesh dhe feste, dhe në këtë ditë i dërgojnë dhurata njeri-tjetrit. **20** Mardokeu i shkroi tërë këto gjëra dhe u dërgoi letër të Judejeve që ishin në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, afër dhe larg, **21** për t'i urdhëruar të kremonin çdo vit ditën e katërmëbëdhjetë dhe të pesëmbëdhjetë të muajit të Adarit, **22** si ditët gjatë të cilave Judejtë patën pushim nga sulmet e armiqëtë të tyre, dhe si muaji në të cilin dhembja e tyre u kthye në gëzim dhe zia në festë, dhe kështu ato t'i bënë ditë banketi e gëzimi, gjatë të cilave t'i dërgonin dhurata njeri-tjetrit dhe t'u bënë dhurata të varfërve. **23** Judejtë u zotuan të respektonin atë që kishin filluar të bënë, ashtu si u kishte shkruar atyje Mardokeu. **24** Në fakt

Hamani, bir i Hamedathas, Agagtit, armiku i të gjithë Judejeve, kishte komplotuar kundër Judejeve për t'i shkatërruar dhe kishte hedhur Purin (domethënë kishte hedhur shortin), për t'i shfarosur dhe për t'i shkatërruar. **25** Por kur Esteri u paraqit para mbretit, ky urdhëroi me shkrim që komploti i keq që Hamani kishte kurdisur kundër Judejeve të binte mbi kryet e tij dhe që ai dhe bijtë e tij të vareshin në trekëmbësh. **26** Prandaj ato ditë u quajtën Purim, nga fjalë Pur. Në përshtatje, pra, me të gjitha ato që ishin shkruar në atë letër, me të gjitha ato që kishin parë lidhur me këtë dhe me ato që kishin ndodhur. **27** Judejtë vendosën të zotoheshin pa iu shmanqur për vete, për pasardhësit e tyre dhe për të gjithë atë që dë të bashkoheshin me ta, të kremonin çdo vit këto dy ditë sipas udhëzimeve të shkruara dhe kohës së caktuar. **28** Ato ditë duhet të kujtoheshin dhe të kremoneshin brez pas brezi, në çdo familje, në qdo krahinë, në çdo qytet; në asnjë mënyrë Judejtë nuk duhet të hiqni dorë nga kremitimi i këtyre ditëve të Purimit, dhe kujtimi i tyre nuk duhet të zhdukej te pasardhësit e tyre. **29** Mbretëresha Ester, bijë e Abihailit, dhe Judeu Mardoke shkruan me autoritet të plotë letrën e tyre të dytë lidhur me Purimin. **30** Mardokeu u dërgoi letra tërë Judejeve në njëqind e njëzet e shtatë krahina të mbretërisë së Asueros, me fjalë paqeje dhe të së vërtetës. **31** Për t'i vendosur ato ditë të Purimit në kohën e caktuar, sic i kishin vendosur atyre Judeu Mardoke dhe mbretëresha Ester ashtu si kishin vendosur ata vetë për vete dhe për pasardhësit e tyre me rastin e agjerimit të tyre dë të britmës së tyre. **32** Kështu dekreti i Esterit fiksoi caktimin e Purimit dhe u shkrua në një libër.

10 Mbreti Asuero i vuri një haraq vendit dhe ishuje të detit. **2** Gjithë faktet e forcës dhe fuqisë së tij dhe përshkrimi i kujdesëshëm i Mardokeut, i cili u ngrit nga mbreti, a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Medisë dhe të Persisë? **3** Judeu Mardoke vinte i dyti në fakt mbas mbretit Asuero, i madh midis Judejeve dhe i dashur nga moria e vëllezërve të tij; ai kërkonte të mirën e popullit të tij dhe kishte fjalë paqeje për gjithë fisin e tij.

Jobi

1 Në vendin e Uzit ishte një njeri i quajtur Job. Ky njeri ishte i ndershëm dhe i drejtë, kishte frikë nga Perëndia dhe i largohej së keqes. **2** I kishin lindur shtatë bij dhe tri bija. **3** Veç kësaj zotëronte shtatë mijë dele, tre mijë deve, pesëqind pendë qe, pesëqind gomarë dhe një numër shumë të madh shërbëtorësh. Kështu ky njeri ishte më i madhi ndër të gjithë njerëzit e Lindjes. **4** Bijtë e tij kishin zakon të shkonin pér banket në shtëpinë e seceilit ditën e cakuar; dhe dërgonin të thërrisin rrit matrat e tyre, që të vinin të hanin dhe të pinin bashkë me ta. **5** Kur mbartonte seria e ditëve të banketit, Jobi i thërriste pér t'i pastruar; ngrijej herët në mëngjes dhe ofronte olokauste sipas numrit të gjithë atyre, sepse Jobi mendonte: "Ndofta bijtë e mi kanë mëkattuar dhe e kanë blasfemuar Perëndinë në zemrën e tyre". Kështu bënte Jobi çdo herë. **6** Një ditë ndodhi që bijtë e Perëndisë shkuan të paraqiten para Zotit, dhe ndër ta shkoi edhe Satanai. **7** Zoti i tha Satanait: "Nga vjen?". Satanai iu përgjigj Zotit dhe tha: "Nga ecejaket mbi dheun duke e pëershkuar lart e poshtë". **8** Zoti i tha Satanait: "E kë vënë re shërbëtorin tim Job? Sepse mbi dhe nuk ka asnjë tjetër si ai që të jetë i ndershëm, i drejtë, të ketë frikë nga Perëndia dhe t'i largohet së keqes". **9** Atëherë Satanai iu përgjigj Zotit dhe tha: "Vallë më koto Jobi ka frikë nga Perëndia? **10** A nuk ke vënë nëtë një mbrojje rrëth tij, rreth shtëpisë së tij dhe të gjitha gjërat që ai zotëron? Ti ke bekuar veprën e duarve të tij dhe bagëtia e tij eshtë shtuar shumë në vend. **11** Por shri dorën tênde dhe preki të gjitha ato që ai zotëron dhe ke pér tê parë po nuk të mallkoi ai haptazi". **12** Zoti i tha Satanait: "Ja, të gjitha ato që ai zotëron janë në pushtetin tênd, por mos e shtri dorën mbi personin e tij". Kështu Satanai u largua nga prania e Zottit. **13** Kështu një ditë ndodhi që, ndërsa bijtë e tij dhe bijat e tij hanin e pinin verë në shtëpinë e vëllait të tyre më të madh, erdhë nga Jobi një lajmëtar pér t'u thënë: **14** Qetë po lëronin dhe gomarët po kullohin aty afër, **15** kur Sabejtë u sulën mbi ta, i morën me vete dhe vranë me shpatë shërbëtorët. Vetëm unë shpëtova pér tê ardhur të ta them". **16** Ai ishte duke folur ende, kur arriti një tjetër dhe tha: "Zjarri i Perëndisë ra nga qilli, zuri delet dhe shërbëtorët dhe i ka përpirë. Vetëm unë shpëtova pér tê ardhur të ta them". **17** Ai ishte duke folur, ende, kur arriti një tjetër dhe tha: "Kaldeasit kanë formuar tri banda, u sulën mbi devetë dhe i morën me vete, vranë me shpatë shërbëtorët. Vetëm unë shpëtova pér tê ardhur të ta them". **18** Ai ishte duke folur, ende, kur arriti një tjetër dhe tha: "Bijtë e tu dhe bijat e tua ishin duke ngrënë dhe duke pirë verë në shtëpinë e vëlliat të tyre më të madh, **19** kur papritur një erë e furishme, që vinte nga shkretëtira, ra në të katër qoshet e shtëpisë e cila u shemb mbi të rinjtë, dhe ata vdiqën. Vetëm unë shpëtova dhe erdha të ta them". **20** Atëherë Jobi u ngrit, grisi mantelin e tij dhe rroi kokën; pastaj ra përbys dhe adhuroi, **21** dhe tha: "Lakuriq dolla nga barku i nënës sime dhe lakuriq do të kthehem. Zoti ka dhënë dhe Zoti ka marrë. Qoftë i bekuar emri i Zotit". **22** Në të gjitha këto Jobi nuk mëkatoi dhe nuk paditi Perëndinë pér ndonjë padrejtësi.

2 Një ditë ndodhi që bijtë e Perëndisë shkuan të paraqiten përpëra Zotit, dhe midis tyre shkoi edhe Satanai pér t'u paraqitur përpëra Zotit. **2** Zoti i tha Satanait: "Nga vjen?". Satanai iu përgjigj Zotit: "Nga ecejaket mbi dheun duke e pëershkuar lart e poshtë". Zoti i tha Satanait: "A e vure re shërbëtorin tim Job? Sepse mbi dhe nuk ka asnjë tjetër si ai që të jetë i ndershëm, i drejtë, të ketë frikë nga Perëndia dhe t'i largohet së keqes. Ai qëndron i patundur në ndershëmërni e tij, megjithëse ti më ke nxitur kundër tij pér ta shkatërruar pa asnjë shkak". **4** Atëherë

Satanai iu përgjigj Zotit dhe tha: "Lëkurë pér lëkurë! Gjithçka që zotëron, njeriu eshtë gati ta jep pér jetën e tij. **5** Por shtrije dorën tênde dhe preki kockat e tij dhe mishin e tij dhe ke pér tê parë po nuk të mallkoi haptazi". **6** Zoti i tha Satanait: "Ja ai, eshtë në pushtetin tênd, por mos ia merr jetën". **7** Kështu Satanai u largua nga prania e Zottit dhe e goditi Jobin me një ulcerë të keqe nga majat e këmbëvë deri në pjesën e sipërme të kokës. **8** Jobi mori një copë balte pér t'u kruar dhe rrinte ulur në mes të hirit. **9** Atëherë gruaja e tij i tha: "Qëndron ende në ndershëmërni tênde? Mallko Perëndinë dhe vdis!". **10** Por ai i tha asaj: "Ti flet si një grua pa mend. Në rast se pranojmë të mirën nga Perëndia, pse nuk duhet të pranojmë edhe të keqen?". Në të gjitha këto Jobi nuk mëkatoi me buzët e tij. **11** Kur tra miq të Jobit mësuan têrë këto fatkeqësi që kishin rënë mbi të, erdhën secili nga vendi i vet, Elifazi nga Temani, Bildadi nga Shuahu dhe Tsafari nga Naamathi; ata në të vërtetë ishin marrë. **12** I ngritën sytë nga larg, por nuk e njohën dot; atëherë filluan të qajnë me zë të lartë, dhe secili grisi rrobat e tij dhe qiti mbi kryet e tij pluhur duke e hedhur në drejtim të qillit. **13** Pastaj u ulën pranë tij pér shtatë ditë e shtatë net, dhe asnjë nuk i drejtoi qoftë një fjalë të vetme, sepse e shikonin se dhembja e tij ishte shumë e madhe.

3 Atëherë Jobi hapi gojën dhe mallkoi ditën e lindjes së tij. **2** Kështu Jobi mori fjalën dhe tha: **3** "Humbtë dita në tê cilën linda dhe nata që tha: "U ngjiz një mashkull!". **4** Ajo ditë u bëftë terr, mos u kujdesofte pér tê Perëndia nga lart, dhe mos shkëlqeftë mbi tê dritat! **5** E marrshin përsëri terri dhe hija e vdekjes, qëndroftë mbi tê një re, furtuna e ditës e tmerroftë! **6** Atë natë e marrë terri, mos hyftë në ditët e vitit, mos hyftë në llogaritjen e muajve! **7** Po, ajo natë qoftë natë shterpe, mos depërtotftë nëtë asnjë britmë gëzimi. **8** E mallkofshin ata që mallkoinjë ditën, ata që janë gati të zgjojnë Leviathanin. **9** U errësosfinj yjet e mugzut tê tij, le të presë dritën; por mos e pastë fare dhe mos paftë ditën që agor, **10** sepse nuk e mbylli portën e barkut të nënës sime dhe nuk ua fshehu dhembjen sye tê mi. **11** Pse nuk vdiqë nuk barku e nënës sime? Pse nuk vdiqë sapo dola nga barku i saj? **12** Pse vallë më kanë pritur gjunjët, dhe sisët pér tê pirë? **13** Po, tani do të dergjesha i qetë, do të flija dhe do të pushoja, **14** bashkë me mbretërit dhe me këshilltarët e dheut, që kanë ndërtuar pér vete rrënoja të shkretuara, **15** ose bashkë me princat që kishin ar ose që mbushën me argjend pallatet e tyre. **16** Ose pse nuk qeshë si një dëshim i fshehur, si fëmijet që nuk e kanë parë kurrë dritën? **17** Atje poshtë të këqinjë nuk brengosen më, atje poshtë çlodhen tê lodhurit. **18** Atje poshtë të burgosurit janë të qetë bashkë, dhe nuk e dégjojnë më zërin e xhelatit. **19** Atje poshtë kë tegrë dhe tê mëdhenj, dhe skllavi eshtë i lirë nga pronari i tij. **20** Pse t'i japësh dritë fatkeqit dhe jetën atij që ka shpirtin në hidhërim, **21** të cilët presin vdekjen që nuk vjen, dhe e kërkojnë më te përpëre se thesaret e fshehura; **22** gëzohen shumë dhe ngazëllojnë kur gjejnë varrin? **23** Pse tê lindë një njeri rruga e tê cilit eshtë fshehur, dhe që Perëndia e ka rrëthuar nga çdo anë? **24** Në vend që të ushqehem, unë pshëretj, dhe rënkitet e mia burojnë si uji. **25** Sepse ajo që më trembo më shumë më bie mbi krye, dhe ajo që më tmerron më ndodh. **26** Nuk kam qetësi, nuk kam prehje, por më pushton shqetësimi".

4 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: **2** "A do tê tê bezdiste ndokush në rast se do tê provonte tê tê fliste? Por kush mund t'i ndalë fjalët? **3** Ja ti ke mësuar shumë prej tyre dhe ua ke fortësuar duart e lodhura; **4** fjalët e tua u kanë dhënë zemër të lëkundurve dhe kanë forcuar gjunjët që gjunjëzohen. **5** Por tani që e keqja tê zuri ty, nuk je në gjendje tê veprosh; tê ka goditur ty, dhe ti e ke humbur fare. **6** Mëshira jote a nuk eshtë vallë besimi

yt, dhe ndershëmëria e sjelljes sate, shpresa jote? 7 Mbaje mend: cili i pafajmë është zhdukur vallë, dhe a janë shkatërruar vallë njerëzit e ndershëm? 8 Ashtu siç e kam parë unë vetë, ata që lërojnë paudhësinë dhe mbjellin mjerimin, vjelin frytet e tyre. 9 Me frymën e Perëndisë ata vdesin, era e zemërimit të tij i tret ata. 10 Vrumbullima e luanit, zëri i luanit të egër dhe dhëmbët e luanëve të vegjël janë thyer. 11 Luanit vdes pér mungesë gjahu dhe të vegjilit e luaneshës shpërndahan. 12 Një fjalë më ka ardhur fshehurazi dhe veshi im ka zënë pëshpëritjen e saj. 13 Midis mendimeve të vizioneve të natës, kur një gjumë i rëndë bio mbi njerëzit, 14 më pushtoi një llaharti e madhe dhe një rrëqethje që bëri të drejthen gjithë kockat e mia. 15 Një frymë më kaloi përpara, dhe m'u ngriten përpjetë qimet e trupit. 16 Ai u ndal, por nuk munda ta dalloj pamjen e tij; një figurë më rrinte para syve; kishte heshtje, pastaj dëgjova një zë që thoshte: 17 "A mund të jetë një i vdekshmë më i drejtë se Perëndia? A mund të jetë një njeri më i pastër se Krijuesi i tij?" 18 Ja, ai nuk u zë besë as shërbëtorëve të tij, dhe gjen madje të meta edhe tek engjëjt e tij; 19 aq më tepër tek ata që banojnë në shtëpi prej argjile, themellet e të cilave janë në pluhur, dhe shtypen si një tenjë. 20 Nga mëngjesi deri në mbrëmje shkatërhojen; zhduken pér fare, dhe asnjieri nuk i vë re. 21 Litarin e çadërs së tyre vallë a nuk ua këpusin? Ata vdesin, por pa dituri".

5 "Bërit, pra! A ka vallë ndonjë që të përgjigjet? Kujt prej shenjtorëve do t'i drejtoshesh? 2 Zemërimi në fakt e vret të pamendin dhe zilia e vret budallanë. 3 E kam parë të pamendin të lëshojë rrënje, por shumë shpejtë e mallkova banesën e tij. 4 Bijtë e tij nuk kanë asnjë siguri, janë të shtypur te porta, dhe nuk ka njeri që t'i mbrojë. 5 I urituri përpin të korrat e tij, ia merr edhe sikur të janë midis gjembave, dhe një lak përpin pasurinë e tij. 6 Sepse shpirtligësia nuk del nga pluhuri dhe mundimi nuk mbin nga toka; 7 por njeriu lind pér të vuajtur, ashtu si shkëndija pér t'u ngjitur lart. 8 Por unë do t'kërkova Perëndinë, dhe Perëndisë do t'i besoja çështjen time, 9 atij që bën gjëra të mëdha dhe që nuk mund të njihen; mrekulli të panumërtë, 10 që i jep shiu tokës dhe dërgon ujin në fushat; 11 që ngre të varfrit dhe vë në siguri lart ata që vuajnë. 12 I bën të kota synimet e dinakëve, dhe kështu duart e tyre nuk mund të realizojnë planet e tyre; 13 i merr të urtë në dredhinë e tyre, dhe kështu këshilla e të pandershëmve shpejtë bëhet tym. 14 Gjatë ditës ata hasin në errësirë, bash në mesditë ecin me tahmin sikur të ishte natë; 15 por Perëndia e shpëton nevojtarin nga shpata, nga goja e të fuqishmëve dhe nga duart e tyre. 16 Kështu ka shpresë pér t' mjerin, por padrejtësia ia mbyll gojën atij. 17 Ja, lum njeriu që Perëndia dénon; prandaj ti mos e përbuz ndëshkimin e të Plotufqishmit; 18 sepse ai e bën plagën, dhe pastaj e fashon, plagos, por duart e tij shërojnë. 19 Nga gjashtë fatkeqësi ai do t' të çirojë, po, në të shtatën e keqja nuk do t' të prekë. 20 Në kohë zie do t' të shpëtojë nga vdekja, në kohë luftë nga forca e shpatës. 21 Do t'i shpëtosh fshikullit të gjuhës, nuk do t' trembesh kur të vijë shkatërimi. 22 Do të qeshësh me shkatërimin dhe me zinë, dhe nuk do t' kesh frikë nga bishat e dheut; 23 sepse do t' kesh një besëlidhje me gurët e dheut, dhe kafshët e fushave do t' janë në paqe me ty. 24 Do t' dish që çadra jote èshtë e siguruar; do t' vizitosh kullotat e tua dhe do t' shikosh që nuk mungon asnjë. 25 Do t' kuptosh që pasardhësit e tu janë të shumtë dhe të vegjilit e tu si bari i fushave. 26 Do t' zbrëshësh në varr në moshë të shkuar, ashtu si në stinën e vet mblidhet një tog duaçsh. 27 Ja ç'kemi gjetur; kështu èshtë. Dëgioje dhe përfito".

6 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Ah, sikur dhembja ime të ishte peshuar tërësisht, dhe fatkeqësia ime të vihej bashkë mbi

peshoren, 3 do t' ishte me siguri më e rëndë se rëra e detit! Për këtë arsy e fjalët e mia nuk u përfillën. 4 Duke qenë se shigjetat e të Plotufqishmit janë brenda meje, shpirti im ua pi vrerin; tmerrete Perëndisë janë renditur kundër meje. 5 Gomari i egër a pëllët vallë përparrë barit, ose kau a buluron para forazhit të tij? 6 A hahet vallë një ushqim i amësht pa kripë, apo ka ndonjë farë shije në të bardhën e vezës? 7 Shpirti im nuk pranon të prekë gjëra të tillë, ato pér mua janë si një ushqim i neveritshëm. 8 Ah sikur të mund të kisha atë që kérkoj, dhe Perëndia të më jepet atë që shpresoj! 9 Dashtë Perëndia të më shtypë, të shtrijë dorën e tij dhe të më shkatërrojë! 10 Kam megjithatë këtë ngushëllim dhe ngazellehem në dhembjet që nuk po më kursehen, sepse nuk i kam fshehur fjalët e të Shenjtit. 11 Cila èshtë forca ime që ende të mund të shpresoj, dhe cili èshtë fundi im që të mund ta zgjas jetën time? 12 Forca ime a èshtë vallë ajo e gurëve, ose mishi im èshtë prej bronzi? 13 A s'jam fare pa ndihmë në veten time, dhe a nuk èshtë larguar nga unë dituria? 14 Për atë që èshtë i pikëlluar, miku duhet të tregojë dhembshuri, edhe në qoftë se ai braktis frikën e të Plotufqishmit. 15 Por vëllezërit e mi më kanë zhgënjyer si një përrua, si ujërat e përrrenjve që zhduken. 16 Ato turbullohen pér shkak të akullit dhe në to fshihet bora, 17 por gjatë stinës së nxehjtë ato zhduken; me vapën e verës ato nuk duken më në vendin e tyre. 18 Ato gjarpërojnë në shfigjet e shterëve të tyre; futen në shketëtirë dhe mbarojnë. 19 Karvanet e Temas i kérkojnë me kujdes, udhëtarët e Shebës kanë shpresë tek ata, 20 por ata mbeten të zhgënjyer megjithë shpresat e tyre; kur arrinjë aty mbeten të hutuar. 21 Tani pér mua ju jeni e njëjtë gjë, shikoni tronditjen time të thellë dhe keni frikë. 22 A ju kam thënë vallë: "Më jepni diçka" o "më bëni një dhuratë nga pasuria juaj", 23 osse "liromëni nga duart e armikut", ose "më shpengoni nga duart e personave që përdorin dhunën"? 24 Më udhëzoni, dhe do t' hesht; më bëni të kuptoj tu kam gabuar. 25 Sa të frytshme janë fjalët e drejtë! Por çfarë provojnë argumentet tuaja? 26 Mos keni ndërmend vallë të qortoni ashpër fjalët e mia dhe fjalimet e një të dëshpëruarit, që janë si era? 27 Ju do t' hidhni në short edhe një jetim dhe do t' hapnit një gropë pér mikun tuaj. 28 Por tani pranoni të më shikon, sepse nuk do t' gënjej para jush. 29 Ndërroni mendim, ju lutem, që të mos bëhet padrejtësi! Po, ndërroni mendim, sepse bëhet fjalë pér drejtësinë time. 30 A ka vallë paudhësi në gjuhën time apo qjellza ime nuk i dallon më ligësitet?".

7 "A nuk kryen vallë një punë të rëndë njeriu mbi tokë dhe ditë e tij a nuk janë si ditët e një argati? 2 Ashtu si skllavi déshiron fort hijen dhe ashtu si argati pret mëditjen e tij, 3 kështu edhe mua më ranë muaj fatkeqësie dhe m'u caktuan net me dhembje. 4 Sa shtrihem, them: "Kur do t' ngrihem?". Por nata èshtë e gjatë dhe jam vazhdimisht i shqetësuar deri në agim. 5 Mishi im èshtë i mbuluar me krimba dhe me buca dheu, lëkura ime plasaritet dhe èshtë bërë e pështirë. 6 Ditët e mia janë më të shpejta se masuri i një endësi dhe po harxhohen pa shpresë. 7 Kuito që jeta ime èshtë një frymë; syri im nuk do t' shohë më të mirën. 8 Syri i atij që më shikon nuk do t' më shohë më; sytë e tu do t' janë mbi mua, por unë nuk do t' jem më. 9 Ashtu si reja davartet dhe nuk duket më, kështu ai që zbret në Sheol nuk kthehet më; (**Sheol h7585**) 10 nuk do t' kthehet më në shtëpinë e tij, dhe banesa e tij nuk do ta njohë më. 11 Prandaj nuk do ta mbaj gojën të mbyllur do t' flas në ankthin e frymës time; do t' ankoheri në hidhërimin e shpiritit tim. 12 A jam vallë deti apo një përbindësh i detit që t'i më ruan me një roje? 13 Kur unë them: "Shtrati im do t' më japë një lehtësim, shtroja ime do ta zbusë dhembjen time", 14 ti më tremb me èndrra dhe më tmerron me vegjime; 15 kështu shpirit

tim i parapëlgjen tē mbytet dhe tē vdesë se sa tē bëjë këtë jetë. **16** Unë po shpërbëhem; nuk kam pér tē jetuar gjithnjë; lërmë tē qetë; ditët e mia nuk janë veçse një frysë. **17** C'është njeriu që t'i ta bësh tē madh dhe tē kujdesesh pér tē, **18** dhe ta vizitosh çdo mëngjes duke e vënë në provë në çdo çast? **19** Kur do ta heqësh shikimin tënd nga unë dhe do tē më lësh tē përcjell pështymën time? **20** Në rast se kam mëkatuar, çfarë tē kam bërë ty, o rojtar i njerëzve? Pse më ke bërë objekt tē goditjeve tē tua, aq sa i jam bërë barrë vetes sime? **21** Pse nuk i fal shkeljet e mia dhe nuk e kapërcen paudhësinë time? Sepse shpejt do tē jem pluhur; ti do tē më kërkosh, por unë nuk do tē jem më”.

8 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigj dhe tha: **2** “Deri kur do tē flasësh në këtë mënyrë, dhe fjalët e gojës sate do tē janë si një erë e furishme? **3** A mundet Perëndia tē shtëmberojë gjykimin dhe i Potfuqishmi tē përbysë drejtësinë? **4** Në rast se bijtë e tu kanë mëkatuar kundër tij, ai i ka braktisur në prapësinë e tyre. **5** Por në rast se ti e kërkon Perëndinë dhe i lutesh fort tē Plotfuqishmit, **6** në rast se je i pastër dhe i ndershëm, me siguri ai do tē ngrihet në favorin tënd dhe do tē rivendosë selinë e drejtësisë sate. **7** Ndorëse gjendja jote e kaluar ka qenë një gjë e vogël, **8** e ardhja jote do tē jetë e madhe. Pyet, pra, brezat që shkuan dhe shqyrto gjérat e zbuluara nga etërit e tyre; **9** në në të vërtetë i përkasim së djeshmes dhe nuk dimë asgjë, sepse ditëtona mbi tokë janë si një hije. **10** A nuk do tē mësojnë vallë ata dhe nuk do tē flasin, duke nxjerrë fjalë nga zemra e tyre? **11** A mund tē rritet papirusi jashtë moçalit dhe a mund tē zhvillohet xunkthi pa ujë? **12** Ndërsa është ende i gjetlë, pa qenë prerë, ai thahet para çdo bari jetët. **13** Këto janë rruget e tē gjithë atyre që harrojnë Perëndinë; kështu shpresë e tē paudhit tretet. **14** Besimi i tij do tē pritet dhe sigurimi i tij është si një pëlhurë merimangë. **15** Ai mbështetet se shtëpia e tij, ajo nuk qëndron; kapet te ajo, por ajo nuk mban. **16** Ai është krejt i gjetlër në diell dhe degët e tij zgjaten mbi kopshin e tij; **17** dhe rrënjet e tij pleksen rreth një grumbulli gurësh dhe depërtojnë midis gurëve të shtëpisë. **18** Por në rast se shkëputet nga vendi i tij, ky e mohon, duke thënë: “Nuk tē kam parë kurrel!”. **19** Ja, ky është gëzimi i mënyrës së tij tē tē jetuarit, ndërsa tē tjerët do tē dalin nga pluhuri. **20** Ja, Perëndia nuk e flak njeriu e ndershëm, as i ndihmon keqbërësit. **21** Ai do t'i japë edhe më buzëqeshje gojës sate dhe këngë gëzimi buzëve tē tua. **22** Ata që tē urrejnë do tē mbulohen me turp dhe çadra e tē paudhëve do tē zhduket”.

9 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** “Po, unë e di që është kështu, por si mund tē jetë i drejtë njeriu përparrë Perëndisë? **3** Në rast se dikush dëshiron tē diskutojë me tē, nuk mund t'i përgjigjet veçse një herë mbi një mijë. **4** Perëndia është i urtë nga zemra dhe i fuqishëm nga forca, kush, pra, u fortësua kundër tij dhe i shkoi mbarë? **5** Ai vendos malet dhe ato nuk e dijnë që ai i përbysë në zemërimin e tij. **6** Ai e tund dheun nga vendi i tij, dhe kollonat e tij dridhen. **7** Urdhëron diellin, dhe ai nuk lind, dhe vulos yjet. **8** I vetëm shpalos qejt dhe ecën mbi valët e larta tē detit. **9** Ka bërë Arushën dhe Orionin, Plejadat dhe krahinat e jugut. **10** Ai bën gjëra të mëdha dhe që nuk mund tē hetohen, po, mrekulli tē panumërtë. **11** Ja, më kalon afër dhe nuk e shoh, kalon tutje dhe nuk e kuptoj. **12** Ja, ai kap gjahun dhe kush mund t'i rimarrë? Kush mund t'i thotë: “Cfarë po bën?”. **13** Perëndia nuk e tërheq zemërimin e tij; poshtë tij përkulen ndihmësit e Rahabit. **14** Si mund t'i përgjigjem, pra, dhe tē zgjedh fjalët e mia pér tē diskutuar me tē? **15** Edhe sikur tē kisha tē drejtë, nuk do tē kisha mundësi t'i përgjigjem, por do t'i kërkova mëshirë gjyqtarit tim. **16** Në rast se unë e thërrës dhe ai më përgjigjet, nuk mund tē besoj

akoma se e ka dëgjuar zërin tim, **17** ai, që më godet me furtunën, dhe i shumëzon plagët e mia pa shkak. **18** Nuk më lë tē marr frysë, përkundrazi më mbush me hidhërimë. **19** Edhe në qoftë se bëhet fjalë pér forcën, ja, ai është i fuqishëm; por sa pér gjykimin, kush do tē më caktojë një ditë pér t'u paraqitur? **20** Edhe sikur tē isha i drejtë, vetë tē folurit tim do tē më dënonë; edhe sikur tē isha i ndershëm, ai do tē provonte se jam i çorodit. **21** Jam i ndershëm, por nuk e çmoj fare veten time dhe e përçmoj jetën time. **22** Është e njëjtë gjë, prandaj them: “Ai shkatërron njeriu e ndershëm dhe tē keqin”. **23** Në qoftë se një fatkeqësi mbjell papritur vdekjen, ai qesh me vuajtjen e tē pafajmëve. **24** Toka u është dhënë në dorë tē keqijve; ai u vesh sytë gjyqtarëve tē saj; po tō mos jetë ai, kush mund tē ishte, pra? **25** Tani ditët e mia kalojnë më shpejt se një vravpes, ikin pa parë asnjë tē mirë. **26** Ikin shpejt si anjet prej xunkthi, si shqiponja që sulet mbi gjahun e vet. **27** Në qoftë se them: “Dua ta harroj vajtimin, ta lë pamjen time tē trishtuar dhe tē tregohem i gëzuar”, **28** më hyn frika pér tē gjitha dhembjet e mia; e di mirë që t'i nuk do tē më konsiderosh tē pafajshëm. **29** Në qoftë se jam i dënuar tanimë, pse tē lodhem më kot? **30** Edhe sikur tē lahesha me borë dhe tē Castroja duart e mia me sodë, **31** tō do tē më hidhje në baltén e një groove, edhe vetë rrobat e mia do tē më kishin lemeri. **32** Në tē vërtetë ai nuk është një njeri si unë, tē cilit mund t'i përgjigjemi dhe tē dalim në gjyq bashkë. **33** Nuk ka asnjë arbiter midis nesh, që tē vërvë dorën mbi tē dy. **34** Le tē largojë nga unë shkopin e tij, tmerri i tij tē mos më trembë. **35** Atëherë do tē mund tē flas pa pasur frikë prej tij, sepse nuk jam kështu me veten time.

10 “Jam neveritur nga jeta ime; do tē shfryj lirisht vajtimin tim, duke folur në trishtimin e shpiritit tim! **2** Do t'i them Perëndisë: “Mos më dëno! Bëmë tē ditur pse grindesh me mua. **3** A tē duket mirë tē shtypësh, tē përmoshës përvrën e duarve tē tua dhe tē tregohesh në favor tē qëllimeve tē njerëzve tē keqij? **4** A ke sy prej mishi, apo shikon edhe t'i shikon njeriu? **5** A janë vallë ditët e tua si ditët e një tē vdekshmi, vitet e tua si ditët e një njeriu, **6** sepse t'i duhet tē hetosh lidhur me fajin tim dhe tē kërkosh mëkatin tim, **7** megjithëse e di që nuk jam fajtor dhe që nuk ka njeri që mund tē më çlirojë nga dora jote? **8** Duart e tua më kanë bërë dhe më kanë dhënë trajtë por tani t'i kërkon tē më zhdukësh. **9** Mbaj mend, tē lutem, që më ke modeluar si argjila, dhe do tē më bësh tē kthehem në pluhur! **10** A nuk më ke derdhur vallë si qumështi dë më ke piksur si djathi? **11** Ti më ke veshur me lëkurë dhe me mish, më ke thurur me kocka dhe me nerva. **12** Më ke dhënë jetë dhe dashamirësi, dhe providenca jote është kujdesur pér frysë time, **13** por këto gjëra i fshihje në zemrën tëndë; tani unë e di që t'i mendoje një gjë tē tillë. **14** Në qoftë se mëkatoj, t'i më ndjek me sy dhe nuk më lë tē pandëshkuar pér fajin tim. **15** Në qoftë se jam i keq, mjerë unë! Edhe sikur tē jem i drejtë, nuk do tē guxoa tē ngrija kokën, i ngopur siç jam nga poshtërsia dhe duke parë mjerimin tim. **16** Në rast se ngre kryet, t'i më ndjek si luani, duke kryer përsëri mrekulli kundër meje. **17** Ti i përtërin dëshëm Mitar kundër meje, e shton zemërimin tēnd kundër meje dhe trupa gjithnjë tē reja më sulmognj. **18** Pse, pra, më nxore nga barku? Të kisha vdekur, pa më parë sy njeriu! **19** Do tē kisha genë sikur tē mos kisha ekzistuar kurrë, i mbartur nga barku në varr. **20** A nuk janë vallë tē pakta ditët e mia? Jepi fund, pra, lërmë tē qetë që tē mund ta mbledh pak veten; **21** para se tē shkoj pér tē mos u kthyer më, drejt vendit tē errësirës dhe tē hijes së vdekjes, **22** tē vendit tē territ dhe tē errësirës së madhe tē hijes së vdekjes, ku ka vetëm pështjellim, ku madje edhe drita është së errësira”.

11 Atëherë Zofari nga Naamathi u përgjigj dhe tha: **2** “Një mori e tillë fjalësh a do tē mabetet pa përgjigje? A duhet tē ketë tē

drejtë një njeri fjalëshumë? 3 Llafet e tua a do t'uua mbyllin gojën njerëzve? Ti do të tallesh dhe asnjë mos të bëjë me turp? 4 Ti ke thënë: "Doktrina ime është e pastër dhe jam i pakritikueshëm para teje". 5 Por po të donte Perëndia të fliste dhe të hapte gojën e tij kundër teje, 6 pér të treguar të fshehët dhe diturisë, sepse dituria e vërtetë është e shumëtrajtishme, atëherë do të mësoje se Perëndia harron një pjesë të fajit tênd. 7 A mundesh ti të hulumtosh thellësitet e Perëndisë? A mund të depërtosh në përsosmërinë e të Plotfujqishmit? 8 Janë më të larta se qilli; çfarë mund të bësh? janë më të thella se Sheoli; çfarë mund të dish? (Sheol h7585) 9 Madhësia e tyre është më e gjatë se tokia dha më e gjerë se deti. 10 Në rast se Perëndia kalon, burgos dha nxjerr në gjyq, kush mund t'ia pengojë këtë veprim? 11 Sepse ai i njoh njerëzit e rremë; e sheh padrjetësinë dhe e kqyr. 12 Njeriu i pamend do të bëhet i urtë, kur kérriq i gomarës së egër të bëhet njeri. 13 Në rast se e përgatit zemrën tênde dhe shtrin ndaj saj duart e tua, 14 në rast se largon padrjetësinë që është në duart e tua dha nuk lejon që coroditja të zërë vend në çadrat e tua, 15 atëherë do të mund të lartosh ballin tênd pa njollë, do të jesh i patundur dha nuk do të kesh frikë, 16 sepse do të harrosh hallet e tua, do t'i kujtosh si uji që ka rjedhur; 17 jeta jote do të jetë më e ndritur se mesdita, edhe errësira pér ty do të ishte si mëngjesi. 18 Do të jesh i sigurt sepse ka shpresë; do të shikosh rrëth e qark dha do të pushosh në siguri. 19 Do të biesh të flesh dha nuk do të ketë njeri që të të trembë dhe shumë persona do të kërkojnë favorin tênd. 20 Por sytë e të pabesëve do të treten; çdo shpëtim do t'u pritet, dha shpresa e tyre do të jetë grahma e fundit".

12 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Pa dyshim ju jeni njerëz tê urtë, dhe dituria do të marrë fund me ju. 3 Edhe unë këmendje si ju, dha nuk bie më poshtë se ju; përvëç kësaj, kush nuk i di gjérat si këto? 4 Jam bérë gazi i miqve të më; unë, të cilin Perëndia i përgjigjek kur i drejtoshesa; të drejtin, të ndershmin, e kanë vënë në lojë. 5 Një llambë, e përcëmuar në mendimet e atyre që jetojnë në mes të mirave, është përgatitur pér ata të cilëve u merren këmbët. 6 Çadrat e cubave përkundrazi janë tê qeta dha e ndjejnë veten tê sigurt ata që provokojnë Perëndinë dhe që e hyjnizojnë forcën e tyre. 7 Por pyeti tanë kafshët dha do të tê mësojnë, zojtiq e qellit dha do tê ta thonë, 8 ose foli tokës, dha ajo do tê mësojë, dha peshqit e detit do tê ta tregojnë. 9 Midis têrë këtyre kriesave, cila nuk e di që dora e Zotit u kë bërë këto? 10 Ai ka në dorë tê tij jetën e çdo gjallesë dha frymën e çdo qenieje njerëzore. 11 Veshi a nuk i shqyrtion vallë fjalët, ashu si i shijon qellza ushqimet? 12 Ndër pleqtë gjemjë diturinë, dhe gjatësia e ditëve u jep edhe gjykimin. 13 Por tek ai gjemjë diturinë dhe forcën, atij i përkasin mendja dha gjykimi. 14 Në rast se ai shkatërron, askush nuk mund të rindërtojë; në rast se fut në burg dikë, askush nuk mund t'ia hapë. 15 Në rast se i ndal ujërat, çdo gjë thahet; po t'i lërë tê lira, përmbytin tokën. 16 Ai zotérion forcën dha diturinë; prej tij varen ai që mashtrohet dha ai që mashton. 17 Ai i bën këshilltarët të ecin zbatbur, i bën gjyqtarët të pamend. 18 Këput verigat e imponuara nga mbretërit dha lih me zinxhirë ijet e tyre. 19 I bën që tê ecin zbatbur priftërinjët dha përmbytisë fuqishmit. 20 I lë pa gojë ata tek të cilët ka besim dha i lë pa mend pleqtë. 21 Zbras zërmësimi mbi fisnikët dha ua liron brezin tê fortëve. 22 Zbulon gjérat e thella tê fshehura në terr dhe sjell në drithë hijen e vdekjes. 23 I bën tê mëdha kombet dhe pastaj i shkatërron, i zgjeron kombet dhe pastaj i mërgon. 24 U heq arsyen sundimtarëve tê tokës dhe i bën tê enden në vende tê shkreta pa rrugë. 25 Ecin verbërisht në terr pa drithë dhe i bën tê ecin si të dehur".

13 "Ja, têrë këtë syri im e pa dhe veshi im e dëgjoi dhe e kuptoi. 2 Atë që ju dini e di edhe unë; nuk vij pas jush. 3 Por do të dëshiroja të flas me tê Plotfujqishmin, do të më pëlgente të diskutoja me Perëndinë; 4 sepse ju jeni trillues gjenjeshtrash, jeni tê gjithë mjejkë pa asnjë vlerë. 5 Oh, siku tê heshtin fare, kjo do të ishte dituria juaj. 6 Dëgjoni tanë mbrojtjen time dha vini re deklaratat e buzëve tê mia. 7 A doni vallë tê flisni në mënyrë tê mbaprashët në mbrotje tê Perëndisë dhe tê flisni në favor tê tij me mashtime? 8 A doni tê përdorni anësi me tê ose tê mbroni një kauzë tê Perëndisë? 9 Do të ishte më mirë pér ju që ai t'ju hetonte, apo talleni me tê ashtu si talleni me një njeri? 10 Me siguri ai do t'ju qortoje, në rast se fshehurazi veproni me anësi. 11 Madhëria e tij vallë a nuk do t'ju kallë frikë dha tmerri i tij a nuk do tê bjerë mbi ju? 12 Thëniet tuaja moralizuese janë proverba prej hiri, argumentet tuaja më tê mira nuk janë veçse argumente prej argjilla. 13 Heshtni dhe më lini mua tê flas, pastaj le tê më ndodhë çfarë tê dojë. 14 Pse duhet ta mbaj mishin tim me dhëmbët dha ta vë jetën time në duart e mia? 15 Ja, ai do tê më vrasë, nuk kam më shpresë; sidoqoftë, do ta mbroj para tij qëndrimin tim. 16 Ai do tê jetë edhe shpëtimi im, sepse një i pabesë nuk do tê guxonë tê paraqitej para tij. 17 Dëgjoni me vëmendje fjalimin tim dha deklaratat e mia me veshët tuaj. 18 Ja, unë e kam përgatitur kauzën time; e di që do tê njihem si i drejtë. 19 Kush kérkon, pra, tê hahet me mua? Sepse atëherë do tê heshtin dha do tê vdisja. 20 Vetëm mos bëj dy gjëra me mua, dha nuk do t'i fshihni pranisë sate; 21 largoje dorën nga unë dha tmerri yt tê mos më kallë më frikë. 22 Pastaj mund edhe tê më thërrasësh edhe unë do tê përgjigjem, ose do tê flas unë, dha ti do tê përgjigjesh. 23 Sa janë fajet e mia dhe mëkatet e mia? Më bëj tê ditur shkeljet e mia dhe mëkatin tim! 24 Pse më fsheh fytyrën tênde dha më konsideron si armikun tênd? 25 Mos do vallë tê trembësh një gjethje tê shtyrë sa andej dhe këndej dhe tê ndjekësh ca kashtë tê thatë? 26 Pse shkruan kundër meje gjëra tê hidhura dha bën që tê rëndoje mbi mua trashëgimja e fajeve tê rinisë simë? 27 Tì i vë këmbët e mia në pranga dha kqyr me kujdes rrugët e mia; ti vendos një cak pér tabanin e këmbëve tê mia, 28 Ndërkaq trupi im po shpërbëhet si një sendi i kalbur, si një rrobë që e ka grirë mola".

14 "Njeriu i lindur nga një grua jeton pak ditë dhe është plot shqetësimë. 2 Mbini si një lule, pastaj pritet; ikën me vrap si një hije dha nuk e ka të gjatë. 3 Mbi një qenie tê tillë tì i mban sytë tê hapur, dhe më bën që tê dal në gjyq bashkë me tij. 4 Kush mund tê nxjerr një gjë tê pastër nga një gjë e papastër? Askush. 5 Sepse ditët e saj janë tê caktuara, numri i muajve tê saj varet nga ti, dha ti i ke vendosur kufij që nuk mund t'i kapërcejë. 6 Hiqe shikimin nga ai dha lëre tê qetë, deri sa tê mbarojë ditën e tij si një argat. 7 Të paktën pér drurin ka shpresë; në rast se pritet, rritet përsëri dha vazhdon tê mugullojë. 8 Edhe sikur rrënjet e tij tê plaken nén tokë dha trungu i tij tê vdesë nén dhe, 9 me tê ndjerë ujin, mugullon përsëri dha lëshon degë si një bimë. 10 Njeriu përkundrazi vdes dha mbetet i shtrirë pér dhe; kur është duke nxjerrë frymën e fundit, ku është, pra? 11 Mund tê mungojë ujërat në det dha një lumë tê meket dha tê thahet, 12 por njeriu që dergjet nuk ngrihet më; sa tê mos ketë më qiej, nuk do tê zgojhet dha nuk do tê çohet më nga gjumi i tij. 13 Ah sikur tê doje tê më fshihje në Sheol, tê më mbaje tê fshehur sa tê kalonte zemrëmi yt, tê më caktuje një afat dha tê më kujtoje! (Sheol h7585) 14 Në qoftë se njeriu vdes, a mund tê kthehet përsëri në jetë? Do tê prisja çdo ditë tê shërbimit tim tê rëndë, deri sa tê arrinte ora e ndryshimit tim. 15 Do tê më thërrisje dhe unë do tê tê përgjigjesh; ti do tê kishe një dëshirë tê madhe pér veprën e duarve tê tua. 16 Atëherë ti do tê më numëroje hapat, por nuk do tê vije re mëkatet e mia; 17 do ta vulosje në një thes mëkatin tim dha do ta mbuloje fajin

tim. 18 Por ashtu si një mal rrëzohet dhe thërrmohet, ashtu si një shkëmb luan nga vendi i tij. 19 ashtu si ujërat gjëryejnë gurët dhe vërshimet marrin me vete dheun, kështu ti shkatëron shpresën e njeriut. 20 Ti e vë përfund pér gjithnjë, dhe ai shkon; ti ia prish ftyrën dhe e débon. 21 Në rast se bijtë e tij janë të nderuar, ai nuk e di; po të janë të përbuzur, ai nuk e vë re. 22 Ai ndjen vetëm dhembjen e madhe të mishit të tij dhe pikëllohen pér veten e tij.

15 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: 2 "Një njeri i urtë a përgjigjet vallë me njohuri të kota, dhe a mbushet me erëra lindore? 3 Diskuton vallë me ligjëratë boshe dhe me fjalë që nuk shërbejnë pér asgjë? 4 Po, ti heq mësirën dhe eliminon lutjen pérpara Perëndisë. 5 Sepse prapësia jote t'i sugjeron fjalët dhe ti po zgjedh gjuhën e dinakëve. 6 Jo unë, por vetë goja jote të dënon, dhe vetë buzët e tua dëshmojnë kundër teje. 7 A je ti vallë i pari njeri që ka lindur apo je formuar pérpara kodrave? 8 A e ke dégjuar ti këshillën sekrete të Perëndisë apo vetëm ti zotëroke diturinë? 9 Çfarë di ti që ne nuk e dimë, ose çfarë kupton ti që nuk e kuptojmë edhe ne? 10 Midis nesh ka njerëz flokëbardhë dhe pleq më të thinjur se ati yt. 11 Të duken gjëra të vogla përdëllimet e Perëndisë dhe fjalët e embla që të drejtont ty? 12 Pse, pra, zemra jote të çon larg dhe pse sytë e tu vetëtijën? 13 duke e drejtar zemërimin tênd kundër Perëndisë dhe duke nxjerrë nga goja jote fjalë të tillë?". 14 "Çështë njeriu që ta konsiderojë veten të pastër dhe i linduri nga një grua pér të qenë i drejtë? 15 Ja, Perëndia nuk u zë besë as shenjtorëve të tij dhe qiejt nuk janë të pastër në sytë e tij; 16 aq më pak një qenie e neveritshmë dhe e korruptuar, njeriu, që e pi paudhësinë sikur të ishte ujë! 17 Dua të tē flas, më dëgjo; do tē tē tregoj atë që kam parë, 18 atë që tē urtit tregojnë pa fshehur asgjë nga sa kanë dégjuar prej etëre të tyre, 19 të cilëve vetëm dha ky vend dhe pa praninë e asnjë të huaji në radhët e tyre. 20 I keqi heq dhembje têr jetën e tij dhe vitet e caktuara pér tiranin janë të numëruara. 21 Zhurma të llahtarshme arrinjë në veshët e tij, dhe në kohën e bollëkut i sulet rrënuesi. 22 Nuk ka shpresë kthimi nga errësira, dhe shpata e pret. 23 Endet e kërkon bukë, po ku mund ta gjejë? Ai e di se dita e territ çështë përgatitur në krah të tij. 24 Fatkeqësia dhe ankthi i shtien frikë, e sulmojnë si një mbret gati pér betejë, 25 sepse ka shrirë dorën e tij kundër Perëndisë, ka sfiduar të Plotfujishmin, 26 duke u hedhur me kokëfortësi kundër tij me mburojet e tij të zbuluruarra me tokëza. 27 Ndonëse ftyra e tij çështë e mbuluar me dhjamë dhe ijet e tij janë fryrë nga shëndoshja e tepërt; 28 ai banon në qytete të shkretura, në shtëpi të pabanuara që do tē katandisen në grumbuj gërmadhash. 29 Ai nuk do tē pasurohet dhe fati i tij nuk ka pér të vazhduar, as edhe pasuria e tij nuk do tē shtohet mbi tokë. 30 Nuk do tē arrije tê çlirohet nga terri, flaka do tē thajë lastarët e tij, dhe do tē çohet larg nga ftyra e gojës së tij. 31 Të mos mbështetet te kotësia; duke gënjiyer veten, sepse kotësia ka pér të qenë shpërblimi i tij. 32 Do tē kryhet para kohe, dhe degët e tij nuk do tē gjelbërojnë më. 33 Do tē jetë si një hardhi nga e cila merret rruhi ende i papjekur, si ulliri nga i cili shkundet lulja. 34 Sepse familja e hipokritëve do tē jetë shterpë dhe zjarri do tē përpjijë çadrat e njeriut të korruptuar. 35 Ata sajojnë paudhësinë dhe shkaktojnë shkatërimin; në gjirin e tyre bluhet mashtrimi.

16 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Gjëra të tila kam dégjuar shumë! Të gjithë ju jeni ngushëllues të mërzitshëmi! 3 Kur do tē marrin fund fjalimet tuaja boshe? Ose çfarë të shtyn të përgjigjesh? 4 Edhe unë mund tē flisja si ju, po tē ishit ju në vendin tim; do tē mund tē radhitja fjalë kundër jush dëku tundur kokën time kundër jush. 5 Por do t'ju jepja kurajo me gojën time dhe ngushëllimi i buzëve të mia do ta lehtësonë dhembjen tuaj. 6 Në rast se flas, dhembja ime nuk pakësitet, në qoftë se nuk flas

më, çfarë lehtësimi kam? 7 Por tani ai më ka çuar në pikën e fundit tē forcave të mia. Ti ke shkatërruar têrë familjen time; 8 më ke mbuluar me rrudha dhe kjo dëshmon kundër meje, dobësia me ngrihet dhe dëshmon kundër meje. 9 Zemërimi i tij më grin dhe më përndjek, kërcellin dhëmbët kundër meje; Armiku im mpresh shikimi mbi mua. 10 Duke hapur gojën e tyre kundër meje, ata më godasin me përcëmim mbi faget, mblidhen tok kundër meje. 11 Perëndia më ka dhënë në duart e tē pabesëve, më ka dorëzuar në duart e njerëzve të këqij. 12 Jetoja i qetë, por ai më shkatërroi, më kapi pér qafe dhe më bëri copë-copë, dhe më shndërroi në objekt goditjeje. 13 Harkëtarët e tij më rrëthojnë në çdo anë, më shpon mësirë veshkat, derdh pér tokë vrinin tim. 14 Ai më sulmon vazhdimish me forcë, më sulet si një luftrat. 15 Kam qepur një grathore mbi lëkurën time, e kam ulur ballin tim në pluhur, 16 Ftyra ime çështë e kuqe nga tē qarat dhe mbi qepallat e mia po zë vend hija e vdekjes, 17 megjithëse nuk ka asnjë dhunë në duart e mia, dhe lutja ime çështë e pastër. 18 O tokë, mos e mbulo gjakun tim, dhe britma ime mos gjëftë asnjë vend qetësimi. 19 Që tani, ja, dëshmitari im çështë në qiell, garanti im çështë lart. 20 Shokët e mi më përqeshin, por sytë e mi derdhin lotë pérpara Perëndisë. 21 Le tē përkrahë ai arsyetimet e njeriut pranë Perëndisë, ashtu si bën njeriu me fqinjin e tij. 22 Do tē kalojnë në tē vërtetë edhe pak vjet akoma dhe unë do tē shkoj pastaj në një rrugë pa kthim.

17 "Fryma ime u copëtua, ditët po më shuhën, varri po më pret. 2 A nuk jam i rrethuar nga njerëz që më përqeshin. Syri im ndalet mbi fyjet e tyre. 3 Më jep, pra, një peng pranë teje, pérndryshe kush do tē më shtrëngonte dorën si garant? 4 Nga që i ke penguar mendjet e tyre të kuptojnë, prandaj nuk do t'i bësh të triumfojnë. 5 Kush i traditon miqtë deri sa t'i grabisë, ka pér t'i parë më pak sytë e fëmijëve të tij. 6 Por unë prej tij jam bërë gazi i popujve dhe jam katandisur në një njeri të cilin e pështyjnë në ftyrë. 7 Syri më erret pér shkak të dhembjes dhe tërë gjymtyrët e mia nuk janë veçse hije. 8 Njerëzit e drejtë habiten nga kjo, dhe i pafajmi ngrihet kundër të pabesit. 9 Megjithatë i drejtë mbetet i lidhur fort me rrugën e tij, dhe ai që i ka duart e pastra fortësitet gjithnjë e më tepër. 10 Sa pér ju të gjithë, kthethuni, ejani, pra, sepse midis jush nuk po gjej asnjë njeri të urtë. 11 Ditët e mia shkuan dhe planet e mia u prishën, pikërisht ato dëshira që unë ushqejë në zemër. 12 Ata e ndërojnë natën në ditë, "drita çështë afër", thonë, pér shkak të errësirës. 13 Në rast se e pres Sheolin si shtëpinë time në rast se e shtrijë shtrojen time në terr, (Sheol h7585) 14 në rast se i them vendvarrit. "Ti je ati im", dhe krimbave. "Jeni nëna ime dha motra ime", 15 ku çështë, pra, shpresa ime? Kush mund tē dallojë ndonjë shpresë pér mua? 16 A do tē zbrës valle në portat e Sheolit, kur do tē gjejmë bashkë prehje në pluhur?". (Sheol h7585)

18 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigj dhe tha: 2 "Kur do t'u japësh fund fjalëve? Bëhu i zgjuar dhe pastaj flasim. 3 Pse jemi konsideruar si kafshë dhe jemi konsideruar tē përcëmuar në sytë e tu? 4 Ti që ha veten nga zemërimi, a duhet tē braktiset toka pér shkakun tênd apo shkëmbi të luajë nga vendi i tij? 5 Po, drita e tē keqit shuhet dhe flaka e zjarrit të tij nuk ndrit më. 6 Drita në çadrën e tij po meket dhe llamba e tij mbi tē po shuhet. 7 Hapat e tij të fuqishëm shkurtohen dhe vetë planet e tij po e çojnë në greminë. 8 Sepse këmbët e tij e shtynjë në rrjetë dhe ai do tē bjerë në ndonjë lak. 9 Një çark e kap nga thembra dhe një lak e mban fort. 10 Pér tē ka një lak tē fshehur në tokë dhe një çark tē vënë në shqetësim. 11 Gjëra të tmerrshme e trebimin nga çdo anë dhe e ndjekin në çdo hap. 12 Forca e tij pakësitet pér shkak tē urisë dhe shkatërrimi çështë gati ta godasë anash. 13 Gëlllit copa tē lëkurës së tij; i parëlinduri i vdekjes gjallabëron gjymtyrët e tij. 14

Atë e rrëmbejnë nga çadra tij që e dinte të sigurt dhe e çojnë para mbretit të tmerrit. **15** Në çadrën e tij banon ai që nuk është nga të vetët, dhe mbi shtëpinë e tij hedhin squfur. **16** Rrënjet poshtë thahen dhe degjët lart priten. **17** Kujtimi i tij zhduket nga toka dhe emri i tij nuk do të përmendet më nëpër rrugë. **18** Ai shtyhet nga drita në terr dhe atë e përzënë nga bota. **19** Nuk ka as bij, as pasardhës në popullin e tij dhe asnjë që të mbijetojë në banesën e tij. **20** Fundi i tij i lë të habitur ata që e kanë ndjekur dhe mbeten të tmerruar ata që e kanë pararendur. **21** Pikërisht kështu janë banesat e njerzëve të këqij, dhe ky është vendi i atij që nuk e njeh Perëndinë". Përgjigja e pestë e Jobit; ai e ndjen veten të përqeshur; gjithçka është kundër tij

19 Atëherë Jobi u përgjigji dhe tha: **2** "Deri kur do të hidhëroni shpirtin tim dhe do të më mundoni me ligjëratat tuaja? **3** U bënë dhjetë herë që më përgeshni dhe nuk keni turp që më fyeni. **4** Edhe sikur të ishte e vërtetë që kam gabuar, gabimi im më përket vetëm mua. **5** Por në rast se doni pikërisht të bëheni kryelartë me mua duke më portuar pér objektin e turpit tim, **6** mësoni atëherë që Perëndia më ka trajtuat në ményrë të padrejtë dhe më ka zënë në rjetat e tij. **7** Ja, unë bërtas: "Dhunë!", por nuk kam asnjë përgjigje; bërtas pér ndihmë, por drejtësi nuk ka! **8** Më ka prerë rrugën dhe kështu nuk mund të kaloj; përhapi terrin në rrugën time. **9** Më ka zhveshur nga nderi im dhe më ka hequr nga koka kurorën. **10** Më ka shkatërruar nga të gjitha anët dhe unë po shkoj; e ka shkulur si një dru shpresën time. **11** Zemërimi i tij kundër meje është, ndezur dhe më konsideron si armik të tij. **12** Ushtarët e tij kanë ardhur të gjithë së bashku dhe kanë ndërtuar rrugën e tyre kundër meje; kanë ngritur kampin e tyre rreth çadrës sime. **13** Ai ka larguar nga unë vëllezërit e mi, dhe të njohurit e mi janë bërë plotësisht të huaj me mua. **14** Farefisi im më ka braktisur dhe miqtë e mi të ngushtë më kanë haruar. **15** Shërbëtorët dhe shërbëtorët me më trajtojnë si një njeri të huaj, në sytë e tyre jam një i huaj. **16** Thérash shërbëtorin tim, por ai nuk përgjigjet; duhet t'i lutem me gojën time. **17** Fryma ime është e neveritshme pér gruan time, dhe jam i neveritshëm edhe pér fémijët e barkut tim. **18** Edhe fémijët më përcjojnë; në rast se provoj të ngrihem, flasin kundër meje. **19** Tërë miqtë më të ngushtë kanë lemeri prej meje, edhe ata që doja janë ngritur kundër meje. **20** Kockat e mia i ngjiten lëkurës sime dhe mishit tim dhe nuk më ka mbetur veç se lëkura e dhëmbëve. **21** Mëshiromëni, mëshiromëni, të paktën ju, miqtë e mi, sepse dora e Perëndisë më ka goditur. **22** Pse më persekutoini si bën Perëndia dhe nuk ngopeni kurë me mishin tim? **23** Ah sikur fjalët e mia të ishin të shkruara; ah sikur të kishin zënë vend në një libër; **24** sikur të ishin të ghdendura përfjetë mbi një shkëmb me një stil prej hekuri dhe me plumb! **25** Por unë e di që Shpëtimtari im jeton dhe që në fund do të ngrihet mbi tokë. **26** Mbas shkatërrimit të lëkurës sime, në mishin tim do të shoh Perëndinë. **27** Do ta shoh unë vetë; sytë e mi do ta sodisin, dhe jo një tjetër. Po më shkrijhet zemra. **28** Në rast se thoni: "Pse e persekutojmë?"; kur rrënja e këtyre të këqijave ndodhet tek unë, **29** ju druan pér veten tuaj shpatén, sepse zemërimi sjell ndëshkimin e shpatés, me qëllim që të dini që ekziston një gjykim".

20 Atëherë Zofari nga Naamathi u përgjigji dhe tha: **2** "Për këtë mendimet e mia më shtynë të përgjigjem, pér shkak të shqetësimit që ndjej brenda vetes sime. **3** Kam dëgjuar një qortim që më turpëron, por fryma ime më shtyn të përgjigjem ashtu si e gjykoj. **4** A nuk e di ti që gjithnjë, qysht prej kohës që njeriu u vu mbi tokë, **5** triumfi i të këqijve zgjat pak dhe gjëzimi i të pabesëve zgjat vetëm një çast? **6** Edhe sikur madhështia e tij të arrinte deri në qjell dhe koka e tij të prekte retë, **7** ai do të vdesë pér gjithmonë si jashtëqitjet e tij; ata që e kanë parë do të thonë: "Ku

është?". **8** Do të fluturojë si një ëndërr dhe nuk do të gjendet më; do të zhduket si një vegim nate. **9** Syri që e shihte, nuk do ta dallojë më; edhe banesa e tij nuk do ta shohë më. **10** Bijtë e tij do të kërkojnë të fitojnë favorin e të varférve dhe duart e tij do të rivendosin pasurinë e tij. **11** Forca riore që i mbushte kockat do të dergjet në pluhur bashkë me të. **12** Edhe sikur e keqja të jetë e ëmbël në gojnë e tij, ai e fsheh atë nën gjuhë, **13** nuk lejon që të dalë që andej por vazhdon ta mbajë në gojë. **14** Por ushqimi i tij, që është në zorrët e veta transformohet dhe bëhet një helm gjarpëri brenda tij. **15** Ai do të vjellë pasuritë që ka gjellitur; vetë Perëndia do t'a nxjerë nga barku. **16** Ai ka thithur helm gjarpëri, gjuhja e një nepërke do ta vrasë. **17** Nuk ka pér të parë më lumenj as perrën që rrjedhin me mjaltë dhe gjalpë. **18** Do të kthejë atë pér të cilën është lodhur pa e vënë aspak në gojë; nuk do të ketë asnjë gjëzim nga përfitimet e tregtisë së tij. **19** Sepse ka shtypur dhe braktisur të varfrin, ka shtënë në dorë me forcë një shtëpi që nuk e kishte ndërtuar. **20** Duke genë se lakmia e tij nuk ka njohur kurër qetësi, ai nuk do të shpëtöjë asgjë nga gjérat që dëshironte aq shumë. **21** Asgjë nuk do t'i shpëtöjë pangopësisë së tij, prandaj mirëqënia e tij nuk do të zgjasë. **22** Kur të jetë në kulmin e bollëkut do të gjendet ngushtë; dora e të gjithë atyre që vuajnë do të ngrihet kundër tij. **23** Kur të jetë bërë gati pér të mbushur barkun, Perëndia do të dërgojë mbi të zjarrin e zemërimit të tij, që do të bjerjë mbi të kur të jetë duke ngrënë. **24** Ai mund të shpëtöjë nga një armë prej hekuri, por atë do ta shpojë një hark prej bronzi. **25** Nxirret shigjeta që del nga trupi i tij, maja e shndritshme del nga vreni i tij, atë e pushton tmerri. **26** Errësirë e plotë është caktuar pér thesaret e tij; do ta konsumojë një zjarr jo i nxitur; ata që kanë mbetur në çadrën e tij do tëjen në ankth. **27** Qielli do të zbulojë paudhësinë e tij dhe toka do të ngrihet kundër tij. **28** Të ardhurat e shtëpisë së tij do t'i merren, do t'i marrin në ditën e zemërimit të tij. **29** Ky është fati që Perëndia i caktion njeriut të keq, trashëgimi që i është dhënë nga Perëndia.

21 Atëherë Jobi u përgjigji dhe tha: **2** "Dégjoni me kujdes atë që kam pér të thënë, dhe kjo të jetë kënaqësia që më jepni. **3** Kini durim me mua dhe më lini të flas dhe, kur të kem folur, edhe talluni me mua. **4** A ankohem vallë pér një njeri? Dhe pse fryma ime nuk duhet të trishtohet? **5** Shikomëni dhe habituni, dhe vini dorën mbi gojë. **6** Kur e mendoj, më zë frika dhe mishë im fillon të dridhet. **7** Pse, pra, jetojnë të pabesët dhe pse plaken dhe shtojnë pasuritë e tyre? **8** Pasardhësit e tyre fuqizohen bashkë me ta nën vështrimet e tyre dhe fémijët e tyre lulëzojnë në sytë e tyre. **9** Shtëpitë e tyre janë në siguri, pa tmerre, dhe fshikulli i Perëndisë nuk rëndon mbi ta. **10** Demi i tyre mbars dhe nuk gabon, lopa e tyre pjell pa dështuar. **11** Dërgojnë jashtë si një kope të vegjlit e tyre dhe bijtë e tyre hedhin valle. **12** Këndojnë në tingujt e timpanit dhe të qestes dhe kënaqen me zërin e flautit. **13** I kalojnë në mirëqënie ditët e tyre, pastaj një çast zgresin në Sheol. (**Sheol h7585**) **14** Megjithatë i thonin Perëndisë: "Largohu nga ne, sepse nuk dëshirojmë aspak të njohim rrugët e tua. **15** Kush është i Plotfuqishmi të cilët duhet t'i shërbejnë? C'përfitojmë veç kësaj kur e lusim?". **16** Ja, begatia e tyre a nuk është vallë në duart e tyre? Këshilla e të pabesëve është mjaft larg meje. **17** Sa herë shuhet llambë e të këqijve ose shkatërrimi bie mbi ta, vuajtjet që Perëndia caktion në zemërimin e tij? **18** A janë ata si kashta përpëra erës ose si byku që e merr me vete stuhia? **19** Ju thoni se Perëndia ruan dënimin e paudhësisë së dikujt pér bijtë e tij. Ta shpaguajë Perëndia, që ai të mund ta kuptojë. **20** Të shohë me sytë e tij shkatërrimin e vet dhe të pijë nga zemërimi i të Plotfuqishmit! **21** Çfarë i hyt në punë në fakt shtëpia e tij mbas vdekjes, kur numri i muajve të tij është mbushur? **22** A mundet ndokush t'i mësojë

Perëndisë njohuri, atij që gjykon ata që ndodhen atje lart? 23 Dikush vdes kur ka plot fuqi, i qetë dhe i sigurt; 24 ka kovat plot me qumësht dhe palca e kockave të tij éshëtë e freskët. 25 Një jetët pérkundrazi vdes me shpirt të hidhëruar, pa pasë shjuar kurrë të mirën. 26 Që të dy dergjen bashkë në pluhur dhe krimbat i mbulojnë. 27 Ja, unë i njoh mendimet tuaja dhe planet me të cilat doni të ushtroni dhunën kundër meje. 28 Në fakt ju thoni: "Ku éshëtë shtëpia e pricrit, dhe ku éshëtë çadra, banesa e njerzve të këqij"? 29 Nuk i keni pyetur ata që udhëtojnë dhe nuk i njihni shenjat e tyre? 30 Njerëzit e këqij në fakt shpëtojnë ditën e shkatërrimit dhe çohen në shpëtim ditën e zemërimit. 31 Kush e qorton pér sjelljen e tij dhe kush i jep shpajsim pér atë që ka bërë? 32 Atë e çojnë në varr dhe i bëjnë roje varrit të tij. 33 Plisat e luginës do të janë të ëmbël pér të; tërë njerëzia do ta ndjekë, ndërsa një mori pa fund i shkon para. 34 Si mund të më ngushëlloni pra, me fjalë të kota, kur nga fjalët tuaja nuk mbetet veçse gjenjeshtra?".

22 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: 2 "A mundet vallë njeriu t'i sigurojë ndonjë përfitim Perëndisë? Me siguri i urti i sjell të mirë vvetveset. 3 Çfarë kënaqësie ka prej saj i Plotfuqishmi, në rast se t'i je drejtë, ose çfarë përfitimi ka në qoftë se ti ke një sjellje të ndershme? 4 Mos vallë nga frika që ka prej teje ai ndëshkon dhe hyn në gjyq me ty? 5 Apo ka gjasë më shumë se kjo ka si shkak ligësinë tënde të madhe dhe fajet e tua të shumta? 6 Pa arsyse në fakt ti merrie pengje nga vëllezërit e tu dhe i zhvishje të zhveshurit nga rrobat e tyre. 7 Nuk i jepje ujë të lodhurit dhe i refuzoje bukën të uriturit. 8 Toka i përkiste njeriut të fuqishëm dhe banonte në të njeriu i nduar. 9 E ktheje gruan e ve me duar bosh, dhe krahët e jetimëve ishin të këpurt. 10 Ja pse je rrëthuar kudo nga leqe dhe drithma të papiritura të turbullojnë, 11 ose një errësirë nuk të lejon të shikosh dhe një vërshtim uji të përmbyt. 12 A nuk éshëtë Perëndia lart në këqij? Shiko yjet e larta, sa lart ndodhen! 13 Dhe ti tha: "Çfarë di Perëndia? A mund të gjykojë nëpërmjet territ të dendur? 14 Re të dendura e mbulojnë dhe kështu nuk mund të shikojë, dhe shëtit mbi kùpën e qiejve". 15 A dëshiron ti të ndjekësh rrugën e lashtë të përshkruar prej kohe nga njerëzit e këqij, 16 që e çuan larg para kohe, dhe themelin e të cilëve e mori një lum që vërvshonte? 17 Ata i thonin Perëndisë: "Largohu nga ne! Çfarë mund të na bëjë i Plotfuqishmi?". 18 Megjithatë Perëndia ua kishte mbushur shtëpitë me të mira. Por unë u ri larg këshillave të tij pabesëve. 19 Të drejtët e shohin këtë dhe gjëzohen, dhe i pafajmi tallet me ta; 20 po, me siguri, armiqë tanë po shkatërhoen, dhei zjarrri po përpin atë që mbetet. 21 Pajtohu, pra, me Perëndinë dhe do të kesh siguri; kështu do të kesh mirëqenie. 22 Prano udhëzime nga goja e tij dhe shtjeri fjalët e tij në zemrën tënde. 23 Në rast se kthehet tek i Plotfuqishmi, do të rimëkëmbesh; në qoftë se largon paudhësinë nga çadrat e tua. 24 dhe u hedh arin në pluhur dhe arin e Ofirit ndër gurët e përroit, 25 atëherë i Plotfuqishmi do të jetë ari yt, thesari yt prej argjendi. 26 Sepse atëherë do të gjesh kënaqësinë tënde tek i Plotfuqishmi dhe do të ngresh ftyrën në drejtim të Perëndisë. 27 Do t'i lutesh dhe ai do të të plotësojë dëshirën dhe ti do të realizosh kushtet që ke lidhur. 28 Do të vendosësh një gjë dhe ajo do të dalë mbarë, dhe mbi udhën tënde do të shkëlqejë drita. 29 Kur do të poshtërojnë, t'i do të thuash: "Ngritja do të vijë". Ai do të pérkrahë të përlurin 30 dhe do të çlrojë edhe atë që nuk éshëtë i pafajmë; po, ai do të çlrohet nga shkaku i pastëtisë së duarve të tua".

23 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Edhe sot vajtimi im éshëtë i dhimbshëm; dora ime éshëtë e dobët pér shkak të rënkitim. 3 Ah, sikur të dija ku ta gjeja, që të mund të arrija deri në froni e tij! 4 Do ta parashtroja çështjen time para tij, do ta mbushja

gojnë time me argumente. 5 Do të dija fjalët me të cilat do të më përgjigj, dhe do të kuptoja atë që kishte pér të më thënë. 6 A do të më kundërshtonte me forcë të madhe? Jo, pérkundrazi do të më kushtonte vëmendje. 7 Atje njeriu i drejtë do të mund të diskutonte me të, kështu gjyqtari im do të më shpalte të pafajshëm pérjetë. 8 Ja, po shkoj në lindje, por aty nuk éshëtë, në perëndim, por nuk e shoh; 9 vepron në veri, por nuk e shoh; kthehet nga jugu, por nuk arrji ta shikoj. 10 Por ai e njeh rrugën që unë kam marrë; sikur të më provonte, do të dija si ari. 11 Këmbla ime ka ndjekur me përpikmëri gjurmët e tij, i jam përbajtur rrugës së tij pa devjuar; 12 nuk jam larguar nga urdhërimet e buzëve të tij, përfitova shumë nga fjalët që kanë dalë prej gojës së tij më tepër se nga racioni tim i ushqimit. 13 Por atij nuk i gjendet shoku, kush, pra, mund ta ndryshoj? Atë që do, ai e bën, 14 kështu ai do të realizojë plotësishat atë që ka dekretuar kundër meje, dhe plane të tilla ka mjaft të tjera. 15 Prandaj në prani të tij e ndjeg veten të tmerruar; kur e mendoj këtë, ia kam frikën atij. 16 Perëndia ma ligështon zemrën, i Plotfuqishmi më tmerron. 17 Sepse nuk u asgjësova përpresa terit; dhe ai nuk e fshehu terrin e dendur nga ftyrë ime".

24 "Pse vallë i Plotfuqishmi nuk i rezervon vetes kohëra dhe ata që e njohin nuk shohin ditët e tij? 2 Disa zhvendosin kufijtë, marrin me forcë kopetë dhe i çojnë në kullotë; 3 u marrin gomarin jetimëve dhe marrin peng kaun e gruas së ve; 4 i shtyjnë jashtë rruge nevojtarët, kështu tërë të varfrit e vendit janë të detyruar të fshihen. 5 Ja ku janë, si gomarë të ejgjér në shkretëtirë dalin në punën e tyre herët në mëngjes pér të kërkuar ushqim; shkretëtira jep ushqim pér ta dhe pér bijtë e tyre. 6 Mbledhin forazhin e tyre në fushat dhe mbledhin vilet e pavjela në vreshtin e tij pabesit. 7 E kalojnë natën lakuriq, pa rroba, dhe nuk kanë me se të mbulohen nga të ftotit. 8 Të lagur nga rrebeschet që vijnë nga malet, pér mungesë strehe shtrençgohen pas shkëmbinjve. 9 Të tjerë e rrëmbejnë nga gjiri jetimin dhe marrin pengje nga të varfrit. 10 E detyrojnë të varfrin të shkojë pa rroba dhe u marrin duajt të uriturve. 11 Bëjnë vaj midis mureve të tij pabesëve, e shtrydhn rrushin në trokull, por kanë etje. 12 Vajtimi i atyre që po vdesin ngritet nga qyteti, shpirti i tij plagosurve kërkon ndihmë, por Perëndia nuk i vë mend të keqes që u ka bërë. 13 Të tjerë janë armiq të dritës, nuk njohin rrugët e saj dhe nuk qëndrojnë në shtigjet e saj. 14 Vrasësi ngritet në të gdhirë, pér të vrarë të varfrin dhe nevojtarin; natën pérkundrazi sillet si vjedhësi. 15 Sëri i shkelësit të kurorës bashkëshortore pret muzug duke menduar: "Askush nuk do të më shohë", dhe vë një vel mbi ftyrën e tij. 16 Natën depërtojnë nëpër shtëpitë; ditën rrinë mbyllur; nuk e njohin dritën. 17 Mëngjesi éshëtë pér ta si hija e vdekjes, sepse ata i njohin mirë tmerret e hijes së vdekjes. 18 Kalojnë shpejtë mbi sipërfaqen e ujërave, pjesa e tyre éshëtë e mallkuar mbi tokë, dhe askush nuk do të hynte më në vreshatet e tyre. 19 Ashtu si thatësia dhe vapa tretin ujërat e dëborës, kështu bën edhe Sheoli me atë që ka mëkatuar. (*Sheol h7585*) 20 Gjiri i nënës e harron, krimbat e hanë duke e shijuar, atë nuk do ta kujtojnë më; i keq i do të pritet si një dru. 21 Ai gjëlliste gruan shterpë që nuk ka fémijë dhe nuk i bënte asnjë të mirë gruas së ve! 22 Por Perëndia me forcën e tij têrheq tutje të fuqishmit dhe, në qoftë se shfaqen përsëri, asnjeri nuk mund të jetë i sigurt pér jetën e tij. 23 U jep siguri dhe ata i besojnë asaj; megjithatë shtëpëri e tij kundrojnë rrugët e tyre. 24 Ngrinen pér pak kohë, por pastaj nuk janë më; rrëzohen dhe çohen tutje si gjithë të tjerët; priten si kokat e kallinjve të grurit. 25 Në qoftë se nuk éshëtë kështu, kush mund të më përgjëneshtrojë dhe të shfuqizojë vlerën e fjalëve të mia?".

25 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigj dhe tha: 2 "Atij i përkasin sundimi dhe terrori: ai sjell paqen në vendet e tij

shumë të larta. 3 A mund të llogariten vallë ushtritë e tij? Dhe mbi kë nuk del drita e tij? 4 Si mund të jetë, pra, njeriu i drejtë përpara Perëndisë, ose si mund të jetë i pastër një i lindur nga një grua? 5 Dhe në se edhe hëna nuk shkëlgën dhe yjet nuk janë të pastër në sytë e tij, 6 aq më pak njeriu, që është një vemje, biri i njeriut që është një krimbi!“

26 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: “Si e ke ndihmuar të dobetin, 2 ose si e ke ndihmuar krahun pa forcë? 3 Si e ke këshilluar atë që nuk ka dituri, dhe çfarë njohurish të mëdha i ke komunikuar? 4 Kujt ia ke drejturi fjalët e tua, dhe e kujt është fryma që ka dalë prej teje? 5 Të vdekurit dridhen nën ujërat, dhe kështu bëjnë edhe banorët e tyre. 6 Para atij Sheoli është i zbuluar, Abadoni është pa vel. (**Sheol h7585**) 7 Ai shtrin veriun në zbraszëti dhe e mban tokën pezull mbi hiçin. 8 I mbyll ujërat në retë e tij, por ato nuk çahen nën peshën e tyre. 9 E mbulon pamjen e fronit të tij, duke shtrirë mbi të retë e tij. 10 Ka shënuar një kufi të veçantë mbi sipërfaqen e ujërave, në kufirin e dritës me terrin. 11 Kollonat e qellit dridhen dhe habiten nga kërcënimi i tij. 12 Me forcën e tij getosën detin, me zgjuarsinë tija k rrëzuar Rahabin. 13 Me Frymën e tij ka zbuluar qejt, dora e tij ka shpuar tejpërtëj gjarpërin dredharak. 14 Ja, këto janë vetëm themët e veprave të tij. Ç'murmurimë të lehtë të tij arrijmë të dégojmë! Por vallë kush do të arrrijë të kuptojë gjëmimin e fuqisë së tij?

27 Jobi e mori fjalën përsëri dhe tha: 2 “Ashtu si iron Perëndia që më ka hequr të drejtën time dhe i Plotfuqishmi që më ka hidhëruar shpirtin, 3 deri sa të ketë një frymë jete tek unë dhe të jetë fryma e Perëndisë në flegrat e hundës sime, 4 buzët e mia nuk do të thonë asnjë ligësi, as gjuhja ime nuk ka për të shqiptuar asnjë gjë të rreme. 5 Nuk do të pranoj që ju keni të drejtë; deri në regëtimat e fundit nuk do të heq dorë nga ndershëmëria ime. 6 Do të qëndroj i patundur në drejtësinë time, pa bërë lëshime; zemra nuk më qorton asnjë nga ditët e mia. 7 Armiku im qoftë si njeriu i keq, dhe ai që ngritet kundër meje ashu si njeriu i padrejtë. 8 Çfarë shprese mund të ketë në fakt i pabesi, edhe sikur të arrijë të sigurojë fitime, kur Perëndia i heq jetën? 9 A do ta dégojë Perëndia britmën e tij, kur mbi të do të bjerë fatkeqësia? 10 A do t'i vërë kënaqësitë e tij vallë tek i Plotfuqishimi dhe do të kërkojë ndihmën e Perëndisë në çdo kohë? 11 Do t'ju jap mësimë mbi fuqinë e Perëndisë, nuk do t'ju fsheh qëllimet e të Plotfuqishmit. 12 Por ju të gjithë i keni vënë re këto gjëra, pse, pra, silleni në ményrë kaq të kotë? 13 Ky është fati që Perëndia i rezervon njeriut të keq, trashëgimia që njerëzit që përdorin dhunën marrin nga i Plotfuqishmi. 14 Në rast se ka një numër të madh bijsh, këta i destinojen shpatës, dhe trashëgimtarët e tij nuk do të kenë bukë për tu' ngopur. 15 Ata që do të mbijetojnë pas tij do të varrosen nga vdekja dhe të vejat e tyre nuk do të qajnë. 16 Në rast se grumbullon argjend si pluhur dhe mbledh rrobe si baltë, 17 ai i grumbullon, por do t'i veshë i drejtë, dhe argjendin do ta ndajë i pafajmi. 18 Ai ndërton shtëpinë e tij si një mole, si një kasolle që e ka bërë një rojtar. 19 I pasuri bie në shtrat, por nuk do të bashkohet me njerëzit e tij; hap sytë dhe nuk është më. 20 Tmerri e kap në befasi si ujërat; në mes të natës një furtunë e rrëmben tinëzisht. 21 Era e lindjes e merr me vete dhe ai ikën, e fshin nga vendi i tij si një vorbull. 22 Ajo sulet kundër tij pa mëshirë, ndërsa ai kérkon në ményrë të déshpëruar të shpëtojë nga ajo dorë, 23 njerëzia duartroket në ményrë tallëse për të dhe férshëllen kundër tija nga vendi ku ndodhet”.

28 “Me siguri ka një minierë për argjendin dhe një vend ku bëhet rafinimi i arit. 2 Hekuri nxirret nga toka dhe guri i shkrirë jep bakrin. 3 Njeriu i jep fund territ dhe hulumton thellësitet

më të mëdha në kërkim të gurëve të varrosur në terr dhe në hijen e vdekjes. 4 Ai çel një pus larg vendbanimit, në vende të harruara nga këmbësorët; janë pezull dhe lëkunden larg njerëzve. 5 Sa për tokën, prej asaj del buka, por nga poshtë është e trazuar nga zjarri. 6 Gurët e saj janë banesa e safirëve dhe përmbarjë pluhur ari. 7 Shpendi grabitqar nuk e njeh shtegun dhe as syri i skifiterit nuk e ka parë kurrë. 8 Bishat e egra nuk e kanë pëershkruar dhe as luani nuk ka kaluar kurrë andej. 9 Njeriu vë dorë mbi strallin dhe i rrëzon malet nga rrënjet. 10 Hap galeri ndër shkëmbinj dhe syri i tij sheh gjithçka që është e çmuar. 11 Zë rrjedhat ujore që të mos rrjedhin, dhe nxjerr në dritë gjérat e fshurura. 12 Po ku mund ta gjesht diturinë, dhe ku është vendi i zgjuarsisë? 13 Njeriu nuk ua di vlerën dhe ajo nuk gjendet mbi tokën e të gjallëve. 14 Humnera thotë: “Nuk është tek unë”; deti thotë: “Nuk qëndron pranë meje”. 15 Nuk përfthohet duke e shkëmbyer me ar të rafinuar as blihet duke peshuar argjend. 16 Nuk shthitet në dorë me arin e Ofirit, me oniksin e çmuar ose me safirin. 17 Ari dhe kristali nuk mund të barazohen me të dhe nuk këmbehet me enë ari të kulluar. 18 Korali dhe kristali as që meritojnë të përmenden; vlera e diturisë është më e madhe se margaritarët. 19 Topazi i Etiopisë nuk mund të barazohet dhe nuk mund të vlerësohet me ar të kulluar. 20 Por atëherë nga rrjedh dituria dhe ku e ka selinë zgjuarsia? 21 Ajo u fshihet syve të çdo të gjalli, është e mbuluar për zojtë e qellit. 22 Abadoni dhe vdekja thonë: “Kemi dégjuar të flitet për të me veshët tonë”. 23 Vetëm Perëndia njeh rrugën e saj, vetëm ai dëri ku ndodhet, 24 sepse ai vë re skajet etokës dhe shesh tèrë ato që ndodhen nën qejt. 25 Kur caktoi peshën e erës dhe u caktoi ujërave një masë, 26 kur bëri një ligj për shiu dhe një rrugë për vetëtimën e bubullimave, 27 atëherë pa dhe e tregoi, e vendosi dhe madje e hetoi, 28 dhe i tha njeriut: “Ja, të kesh frikë nga Zoti, kjo është dituri, dhe t'i largohesh së keqes është zgjuarsi”.

29 Jobi e rifilloi ligjératën e tij dhe tha: 2 “Ah, sikur të isha si në muajt e së kaluarës, si në ditët kur Perëndia më mbronte, 3 kur llamba e tij shkëlgente mbi kokën time dhe me dritën e saj ecja në mes të errësirës; 4 siç isha në ditët e pjekurisë sime, kur mendja e fshehtë e Perëndisë kujdesej për çadrën time, 5 kur i Plotfuqishmi ishte akoma me mua dhe bijtë e mi më rrinin përqark; 6 kur laja këmbët e mia në gjalpë dhe shkëmbi derdhë për mua rrëke vaji. 7 Kur dilja ne drejtim të portës së qytetit dhe njrigja froni tim në shesh, 8 të rinjtë, duke më parë, hiqeshin ménjanë, pleqtë ngrimeshinh dë qëndronin më këmbë; 9 prinçat ndërprisin bisedat dhe vinin dorën mbi gojë; 10 zëri i kërëve bëhet më i dobët dhe gjuha e tyre ngjitej te qjellza. 11 veshi që më dégjonte, më shpalte të lumtur, dhe syri që më shihi, dëshmonte për mua, 12 sepse çlirjoja të varfrin që klithet për ndihmë, dhe jetimin që nuk kishte njeri që ta ndihmonte. 13 Bekimi i atij që ishte duke vdekur zbriste mbi mua dhe unë e gjëzoja zemrën e gruas së ve. 14 Isha i veshur me drejtësi dhe ajo më mbulonte; drejtësia ime më shërbente si mantel dhe si çallmë. 15 Isha sy për të verbërin dhe këmbë për çalamanian; 16 isha një baba për të varfrit dhe hetojta rastin që nuk njihja. 17 I theyja notullat njeriut të keq dhe rrëmbeja gjahun nga dhëmbët e tij. 18 Dhe mendoja: “Kam për të vdekur në folënë time dhe do të shumëzoj ditët e mia si rëra; 19 rrënjet e mia do të zgjaten në drejtim të ujërave, vesa do të qëndrojë tërë natën në degën time; 20 lavdia ime do të jetë gjithnjë e re tek unë dhe harku im do të fitojë forcë të re në dorën time”. 21 Të pranishmit më dégjonin duke pritur dhe heshtnin për të dégjuar këshillën time. 22 Mbas fjalës sime ata nuk përgjigjeshin, dhe fjalët e mia binin mbi ta si pika vese. 23 Më prisin ashti si pritet shiu dhe hapnin gojnë e tyre si për shiu e fundit. 24 Unë u buzëqeshja kur kishin humbur besimin, dhe nuk

mund ta pakësonin dritën e ftyrës sime. **25** Kur shkoja tek ata, ulesha si krytar dhe rrija si një mbret midis trupave të tij, si një që ngushëllon të dëshpëruarit.

30 "Tani përkundrazi më të rinjtë se unë më përqeshin, ata që etërit e tyre nuk do të kishin pranuar t'i vija midis qenve të kopesë sime. **2** Fundja, përfqarë do të më shërbente forca e duarve të tyre? Fuqia e tyre është shkatërruar. **3** Të sfilitor nga mizerja dhe nga uria, ikin natën në shketërirën e shkretuar dhe shterpë, **4** duke shkulur bar të hidhur pranë gëmushave dhe rrënje gjineshtre për ushqimin e tyre. **5** Janë përzënë nga mjediset prej njerzëve që ulërijnë prapa tyre si të ishin vjedhur. **6** Të detyruar të jetojnë në skërkat e luginave, në shpellat e tokës dhe midis shkëmbinjve; **7** ulërijnë midis kaçubeve dhe shtrëngohen bashkë nën ferrishtat; **8** njerëz budallenj, po, njerëz pa vlerë, të dëbuar nga vendi i tyre. **9** Tani jam bërë kënga e tyre e talljes, po, jam bërë gazi i tyre. **10** Kanë tmerr nga unë, rrinë larg meje dhe nuk ngurrojnë të më pështyjnë në ftyrë. **11** Meqenëse Perëndia ka lëshuar disi litarin e çadrës sime dhe më ka poshtëruar, ata kanë thyer çdo fre para meje. **12** Këta zuzarë cohen në të gjathtën time, i shtynjë larg këmbët e mia dhe përgatitën kundër meje rrugët që të më shkatërronjë. **13** Prishin rrugën time, keqësojnë fatkeqësinë time, megjithëse askush nuk i ndihmon. **14** Afrohen si nëpërmjet një të çare të madhe, sulen kundër meje si një stuh. **15** Më sulmoinjë tmerre; gjuajnjë nnderin tim si era, dhe begatia ime zhavaritet si një re. **16** Unë shkrihem përbrenda, dhe ditët e hidhërimit më kanë pushtuar. **17** Natën ndjej sikur më shpojnë kockat, dhe dhembjet më brejnë pa pushim. **18** Nga dhuna e madhe robat e mia deformohen, më shtrëngojnë përreth si jaka e mantelit tim. **19** Ai më ka hedhur në baltë dhe jam bërë si pluhuri dhe hiri, **20** Unë të bërtas ty, dhe ti nuk më përgjigjesh; të rri përparrë, por ti ri duke më shkuar. **21** Je bërë mizor me mua; më përndjek me fuqinë e dorës sate. **22** Më ngre lart mbi erën, bën që të eci kaluar mbi të dhe më zhduk në stuh. **23** E di në të vërtet që ti më çon në vdekje, në shtëpinë ku mbildhen gjithë të gjallët. **24** me siguri nuk do ta shtrijë dorën e tij te varri, megjithëse në fatkeqësinë e tij bërtet për të kërkuar ndihmë. **25** A nuk kam qarë vallë për atë që ishte në fatkeqësi, dhe a nuk jam hidhëruar për të varfrin? **26** Kur prisja të mirën, erdhë e keqja; kur prisja dritën, erdhë errësira. **27** Zorrët e mia ziejnë pa pushim, kanë ardhur për mua ditë vuajtjes. **28** Shkoj rrëth e qark i nxirë, krejt, por jo nga dielli; ngrihem në kuvend dhe bërtas për të kërkuar ndihmë. **29** Jam bërrë vëlla me çakallin dhe shok me strucin. **30** Lëkura ime që më mbulon është nxirë dhe kockat e mia digjen nga nxehësia. **31** Qestja ime shërben vetëm përvajtime dhe flauti im përtingu vajtues.

31 "Unë kisha bërë një besëlidhje me sytë e mi; si mund ta fiksjoa, pra, shikimin mbi një virgjëreshë? **2** Cili është fati që më ka caktuar Perëndia nga atje lart dhe trashëgimia e të Plotfujshmit nga vendet e larta? **3** A nuk është vallë fatkeqësia për njeriun e çoroditur dë mjerimi për atë që kryen të keqen? **4** Nuk i shikon ai tërë rrugët e mia dhe nuk i numreron të gjitha hapat që bëj? **5** Në rast se kam vepruar me falsitet, ose në rast se këmba ime është shpejtuar të ndjekë mashtrimin, **6** le të më peshojë me një peshore të saktë, dhe Perëndia do ta njohë ndershëmrinë time. **7** Në qoftë se hapat e mia kanë dalë nga rruga e drejtë, dhe në qoftë se zemra ime ka ndjekur sytë e mi, apo në se ndonjë njollë u është ngjitur duarve të mia, **8** le të mbjell unë dhe një tjetër të hajë, dhe pasardhësit e mi u çrrënjosfshin. **9** Në rast se zemra ime është mashtruar nga një grua dhe kam përgjuar në portën e të afërmët tim, **10** gruaja ime le të blauajë për një tjetër dhe të tjerë u përkulshin mbi të. **11** Sepse kjo do të ishte

një mbapshti, një faj që duhet të dënohet nga gjyqtarët, **12** një zjarr që konsumon deri në Abadon, dhe do të kishte shkatërruar deri në rrënje gjithë të korrat e mia. **13** Në rast se kam hedhur poshtë të drejtën e shërbëtorit tim dhe të shërbëtore sime, kur po grindeshin me mua, **14** çfarë do të bëjë kur Perëndia të ngrinje kundër meje, dhe si do t'i përgjigjeshas kur të më kërkonte llogari? **15** Ai që më ka bërë mua në barkun e nënës, a nuk e ka bërë edhe atë? A nuk ka qenë po ai Perëndi që na ka krijuar në bark? **16** Në rast se u kam refuzuar të varférve atë që dëshironin dhe bëra të veniten sytë e gruas së ve, **17** në rast se e hëngra vetëm copén e bukës pa i dhënë një pjesë jetimit, **18** (por që në rininë time unë e rita si një baba, dhe që në bark të nënës sime e kam ndihmuar gruan e ve) **19** në rast se kam parë dikë të vdesë përmungesë rrabash ose një të varfér që nuk kishte me se të mbulohej, **20** në rast se ijet e tij nuk më kanë bekuar, dhe nuk është ngrohur me leshin e qengjave të mi, **21** në qoftë se kam ngritur dorën kundër jetimit, sepse e dija që do të ndihmoheshas tek porta, **22** supi im u ndafte nga shpatulla, krahu im u theftë në bërryl! **23** Sepse fatkeqësia që vjen nga Perëndia më kall drithma, dhe për shkak të madhështisë së tij nuk mund të bëj asgjë. **24** Në qoftë se kam pasur besim tek ari, dhe arit të kulluar i kam thënë: "Ti je shpresë ime", **25** në rast se jam gëzuar sepse pasuritë e mia ishin të mëdha, dhe sepse dora ime ka grumbulluar shumë pasuri, **26** në qoftë se kam shikuar diellin kur shkëldqen ose hënën që shkonte përpëra duke ndritur, dhe zemra ime u mashtuara tinëz dëgoja ime puthi dorën time; **27** edhe ky do të ishte një faj që duhet të dënohet nga gjyqtarët, sepse do të kisha mohuar Perëndinë që rri aty lart. **28** Në rast se jam gëzuar përfatkeqësinë e armikut tim dhe u ngrita, sepse e kishte goditur fakeqësia **29** (por unë nuk e lejova gojën time të mëkatonte, duke i uruar të vdesë me një mallkim); **30** në qoftë se njerëzit e çadrës sime nuk kanë thënë: "Kush mund të gjejë një që nuk është ngopur me mishin e tij?". **31** (përvëc kësaj asnjë i huaj nuk e kalonte natën jashtë, sepse i hapja portat e mia udhëtarit). **32** në rast se i kam mbuluar mëkatet e mia si Adami, duke e fsheher fajin tim në gjji, **33** sepse kisha frikë nga turma e madhe dhe përbuzja e familjeve më tmerron, kështu që rrija i heshtur pa dalë nga shtëpia. **34** Ah, sikur të kisha një që të më dégjonte! Ja firma ime! I Plotfujshmi të më përgjigjet! Kundërshtani im të shkruej një dokument, **35** dhe unë do ta mbaja me siguri mbi shpatullat e mia, dhe do ta mbaja si një diademë **36** do t'i jepja llogari për të gjitha hapat e mia, duke iu paraqitur si një princ. **37** Në qoftë se tokësime bërtet kundër meje dhe brazdat e saj qajnë bashkë me të, **38** në rast se kam ngrënë frytin e saj pa paguar, në rast se u kam nxjerrë frymën e fundit zotërve të saj, **39** në vend të grurit u rrithsin ferra dhe barëra të këqija në vend të elbit". **40** Këtu mbarojnë fjalët e Jobit.

32 Atéherë këta tre njerëz nuk iu përgjigjën më Jobit, sepse ai e ndjente veten të drejtë. **2** Por zemërimi i Elihit, birit të Barakelit, Buzitit, nga fis i Ramit, u ndez kundër Jobit; zemërimi i tij u ndez, sepse ai e quante veten e tij të drejtë më tepër se Perëndia. **3** Zemërimi i tij u ndez edhe kundër tre mique të tij, sepse nuk kishin gjetur përgjigjen e drejtë, megjithëse e dënonin Jobin. **4** Elihu kishte pritur për t'i folur Jobit, sepse ata ishin më të moshuar se ai. **5** Por kur Elihu u bind që në gojën e këtyre tre njerëzve nuk kishte më përgjigje, ai u zemërua. **6** Kështu Elihu, bir i Barakelit, Buzitit, mori fjalën dhe tha: "Unë jam akoma i ri me moshë dhe ju jeni pleq; prandaj ngurrova dhe pata frikë t'ju parashtroj mendimin tim. **7** Thoja: "Do të flasë mosha dhe numri i madh i viteve do t'u mëscojë diturinë". **8** Por te njeriu ka një frymë, dhe është fryma i të Plotfujshmit që i jep zgjuarsinë. **9** Nuk janë detyrimisht të mëdhenjtë që kanë diturinë ose pleqtë që kuptojnë drejtësinë. **10** Prandaj them: Dëgjomëni, do të shtroj edhe unë

mendimin tim. 11 Ja, prita fjälmet tuaja, dëgjova argumentat tuaja, ndërsa kérkonit të thonit diçka. 12 Ju kam ndjekur me vëmendje, dhe ja, asnjëri prej jush nuk e bindi Jobin ose nuk iu përgjigj fjalëve të tij. 13 Mos thoni, pra: "Kemi gjetur diturinë; vetëm Perëndia mund ta mundë plotësisht, por jo njeriu!". 14 Ai nuk i ka drejtuar fjälmet e tij kundër meje, prandaj nuk do t'i përgjigjim me fjalët tuaja. 15 Janë hutuar, nuk përgjigjen më, nuk gjejnë fjalë. 16 Duhet të pres akoma, sepse nuk flasin më, rrinë aty pa dhënë asnjë përgjigje. 17 Do të paraqes edhe unë pjesën time, do të shtroj edhe unë mendimin tim. 18 Sepse kam plot fjalë dhe fryma përbrenda më detyron. 19 Ja, gjiri im është si vera që nuk ka një shrim, si shakujt e rinx, gati për të plasur. 20 Do të flas, pra, për të pasur një lehtësim të vogël, do të hap buzët dhe do të përgjigjen. 21 Tani më lejoni të flas pa treguar anësi me asnjë dhe pa i bërë lajka kurkujt; 22 sepse unë nuk di t'i bëj lajka, përndryshe Krijuesi im do të më hiqjet shpejt nga mesi".

33 "Tani pra, Job, dëgjo atë që kam për të thënë dhe vëru veshin gjithë fjalëve të mia! 2 Ja, unë po hap gojën dhe gjuhja ime flet në gojën time. 3 Fjalët e mia burojnë nga një zemër e drejtë, buzët e mia do të thonë njohuri të pastra. 4 Fryma e Perëndisë më ka krijuar dhe fryma e të Plotufqishmit më jep jetë. 5 Në rast se mundesh, m'u përgjigji; përgatitë gjithashtu të mbrosh pozitat e tua. 6 Ja, unë jam i barabartë me ty përpëra Perëndisë; edhe unë jam formuar nga argjili. 7 Ja, asnjë frikë nga unë nuk duhet të të lemerisë, dhe dora ime nuk do të rëndoje mbi ty. 8 Por ti u ke thënë veshëve të mi dhe dëgjova tingullin e fjalëve të tua, që thonin: 9 "Una jam i pastër, pa mëkat; jam i pajafjmë, nuk ka asnjë faj tek unë. 10 Por Perëndia gjen kundër meje shkaqe armiqësie dhe më konsideron armikun e tij; 11 i fut këmbët e mia në pranga dhe kqyr gjithë hatap e mia". 12 Mirë, pra, unë të them se këtu nuk ke të drejtë, sepse Perëndia është më i madh se njeriu. 13 Pse haresh me të, kur ai nuk jep llogari për asnjë nga veprimet e tij? 14 Në fakt Perëndia flet në një mënyrë apo në një tjetër por njeriu nuk e vë re: 15 në një tëndërr, në një vegim të natës, kur një gjumë i rëndë i zë njerëzit, kur dremtin në shtretërit e tyre. 16 Atëherë ai hap veshët e njerëzve dhe vulos paralajmërimet që u bën, 17 për ta larguar njeriu nga veprimet e tij dhe për ta mbajtur larg nga kryelartësia, 18 për të shpëtuar shpirtin e tij nga gropat dhe për të penguar që jeta e tij të mbarojë nga shpatia. 19 Njeriu paralajmërohet gjithashtu me dhembjen në shtratin e vet dhe me torturën e pandëprerës të kockave të tij, 20 aq sa i neveritet buka dhe madje edhe ushqimet më të shishja. 21 Mish konsumohet sa mbyll e hap sytë, ndërsa kockat e tij, që më parë nuk dukeshin, tani dalin jashtë; 22 kështu shpirti i tij i afrohet gropës dhe jeta e tij atyre që sjellin vdekjen. 23 Por në rast se pranë tij ka një engjëll, një interpret, një i vetëm ndër një mijë, që t'i tregojë njeriut detyrën e tij. 24 Perëndisë i vjen keq për të dhe thotë: "Kurseje që të mos zgresë në gropë; gjeta shpengimin për t'ë". 25 Atëherë mish i tij do të bëhet më i freskët se kur ishte fëmijë dhe ai do të kthehet në ditët e rinisë së tij. 26 Do t'i lutet fort Perëndisë, do t'i gjejë hir pranë tij dhe do të mund të sodisë ftyrën e tij me gjëzin, sepse Perëndia do ta ketë rivendosur njeriun në drejtësinë e tij. 27 Duke iu drejtuar njerëzve, do të thotë: "Kam mëkatuar dhe kam shkelur drejtësinë, dhe nuk u ndëshkova siç e meritoja. 28 Perëndia i ka shpenguar shpirtin tim, që të mos zbriste në gropë dhe jeta ime mund të shohë drithën". 29 Ja, Perëndia e bën këtë dy herë, tri herë me njeriun, 30 për të shpëtuar shpirtin e tij nga gropat dhe për ta ndriçuar me dritën e jetës. 31 Ki kujdes, Jobi, dëgjomë; rri në heshtje, dhe unë do të flas. 32 Në qoftë se ke diçka për të thënë, përgjigjmu, folë, sepse do të déshiroja të jepja të drejtë. 33 Përndryshe dëgjomë; hesht dhe unë do të mësoj diturinë".

34 Elihu nisi përsëri të flasë dhe tha: 2 "Dëgjoni, o njerëz t' urtë, fjalët e mia, dhe ju, njerëz t' ditur, ma vini veshin! 3 Sepse veshi i shqyrtón fjalët, ashtu si qjellza i shijon ushqimet. 4 Le të zgjedhim ne vetë atë që është e drejtë të pranojmë midis nesh atë që është e mirë. 5 Sepse Jobi ka thënë: "Jam i drejtë, por Perëndia më ka hequr drejtësinë time. 6 A duhet të gënjej kundër drejtësise sime? Plaga ime është e pashërueshme, megjithëse jam pa mëkat". 7 Kush është si Jobi, që e pi përqeshjen si ujin, 8 që ecën bashkë me keqbërësit dhe shkon bashkë me njerëzit e këqij? 9 Sepse ka thënë: "Nuk i vlen fare njeriut të vendosë kënaqësinë e tij te Perëndia". 10 Më dëgjoni, pra, o njerëz me mend! Qoftë larg Perëndisë paudhësia dhe ligësia qoftë larg të Plotufqishmit! 11 Sepse ai ia kthen njeriut sipas veprave të tij dhe secilin e bën të gjëjetë shpërbëlimin për sjelljen e tij. 12 Sigurisht Perëndia nuk kryen të keqen dhe i Plotufqishimi nuk shtrembëron drejtësinë. 13 Kush i ka besuar kujdesin përk tokën, ose kush e ka vendosur mbi téré botën? 14 Në qoftë se Perëndia duhet të vendoste në zemër të vet t' têrhiqte mbi vete Frymën e tij dhe frymën e tij, 15 çdo mish do të shkatërrohej njëkohësisht, dhe njeri do të kthehej në pluhur. 16 Në qoftë se ke mend, dëgjoje këtë, vërv veshin për të dëgjuar atë që po të them. 17 A mund të qeverisë ai që urren drejtësinë? A guxon ti të dënosh të Drejtin, të Fujishmin? 18 Ai që i thotë një mbreti: "Je për t'u përbuzur" dhe princave: "Jeni të këqij". 19 Por ai nuk bën asnjë anësi me të mëdhenjëtë dha as e konsideron të pasurin më tepër se të varfrin, sepse të gjithë janë vepra e duarve të tij. 20 Në një çast ata vdesin; në mesin e natës njerëzia tronditet dhe zhduket, të fuqishmit çohen tutje pa dorë njeriu. 21 Sepse ai i mban sytë te rrugët e njeriut, dhe shikon téré hapat e tij. 22 Nuk ka terr as hije vdekjeje, ku mund të fshihen njerëzit e këqij. 23 Në fakt Perëndia nuk ka nevojë ta kqyrë gjatë një njeri para se ta nxjerrë për gjykim para tij. 24 Ai i ligështon të fuqishmit pa bërë hetim dhe vë të tjerë në vendin e tyre. 25 Duke qenë se i njeh veprat e tyre, i rrëzon natën dhe ata shkatërrohen; 26 i godet si njerëz t' këqij para syve të tij gjithëve, 27 sepse janë larguar nga ai pa u kujdesur përrugët e tij, 28 deri sa të arrije tek ai britma e të varfrit, sepse ai dëgjon britmën e të pikëlluarve. 29 Kur Perëndia jep qetësinë, kush do ta dënoin? Kur fshet ftyrën e tij, kush do të mund ta shikojë, qoftë kundër një kombi të téré ose kundër një njeriu të vetëm, 30 për të penguar që i pabesi të mbretërojë dhe që populli të zihet ndër leqe? 31 Dikush mund t'i thotë Perëndisë: "Unë e mbart fajin tim, po nuk do ta bëj më të keqen; 32 tregonë atë që nuk arrij të shikoj; në rast se kam kryer ndonjë paudhësi, nuk do ta bëj më"? 33 A duhet të t' shpërbëjë ai në bazë të konditave të tua, sepse ti nuk pranon gjykimin e tij? Ti duhet të zgjedhës dhe jo unë; prandaj thuat atë që di. 34 Njerëzit me mend; si çdo njeri i urtë që më dëgjon, do të më thonë: 35 "Jobi flet pa mend, fjalët e tij nuk kanë dituri". 36 Le të provohet Jobi deri në fund, sepse përgjigjet e tij janë si ato të njerëzve të këqij, 37 sepse i shton mëkatit të tij revoltën, rreh duart mes nesh dhe i shumëzon fjalët e tij kundër Perëndisë".

35 Elihu vazhdoi të flasë dhe tha: 2 "A të duket një gjë e drejtë kur thua: "Jam më i drejtë se Perëndia"? 3 Në fakt ke thënë: "Ç'dobi ke? Çfarë dobie do të kisha nga mëkatit im?". 4 Do t'i përgjigjim ty dhe miqve të tui bashkë me ty. 5 Sodite qjellin dhe shiko me kujdes; shih retë, që ndodhen më lart se ti. 6 Në qoftë se ti mëkaton, çfarë efekti ka mbi t'ë? Në qoftë se ti i shumëzon prapësitetë e tua çfarë dëmi i shkakton? 7 Në rast se je i drejtë, çfarë i jep, ose çfarë merr ai nga dora jote? 8 Ligësia jote mund të dëmtojë vetëm një njeri si t'i, dhe drejtësia jote mundet t'i sjellë vetëm dobi birit të një njeriu. 9 Ngrihet zëri për numrin e madh të shtypjeve, ngrihet zëri për të kërkuar ndihmë për shkak të dhunës

së të fujqishmëve; **10** por asnjeri nuk thotë: "Ku është Perëndia, krijuesi im, që natën të jep këngë gëzimi, **11** që na mëson më tepër gjëra se sa kafshëve të fushave dhe na bën më të urtë se zogjitet e qellit?" **12** Kështu ngrihen zëra, por ai nuk përgjigjet për shkak të krenarisë së njerëzve të këqij. **13** Me siguri Perëndia nuk ka pér t'i dëgjuar ligjëratat boshe dhe i Plotfujqishmi nuk do t'jua vërtë veshin. **14** Edhe sikur ti të thuash se nuk e shikon atë, çështja jote qëndron para tij, dhe ti duhet të presësh. **15** Por tani, duke qenë se në zemërimin e tij ai nuk dënon dhe nuk u jep shumë rëndësi shkeljeve, **16** Jobi hap kot buzët dhe mbledh fjalë që nuk kanë arsyë".

36 Elihu vazhdoi edhe më, duke thënë: **2** "Prit edhe pak dhe do të tregoj që ka ende gjëra pér të thënë nga ana e Perëndisë. **3** Do ta sjell larg atë që di dhe do t'i jap hak atij që më ka kriuar. **4** Sigurisht fjalët e mia nuk janë të rrreme; para teje ke një njeri me njohuri të përsosur. **5** Ja, Perëndia është i fujqishëm, por nuk përcmon njeri; është i fujqishëm në forcën e diturisë së tij. **6** Ai nuk e lë të jetojë njeriun e keq dhe u siguron drejtësinë të shtypurë. **7** Nuk i hedq syltë nga të drejtët, por bën që të ulen pér gjithnjë me mbretërit mbi froni; kështu ata rrinë lart. **8** Por në rast se janë të lidhur me zinxhira dhe të mbajtur me veriga pikëllimi, **9** atëherë u tregon veprat e tyre dhe shkeljet e tyre, sepse u është rritur mendja. **10** Kështu ai ua hap veshët pér t'u ndreqr dhe i nxit të largohen nga e keqja. **11** Në rast se ata e dégjojnë dhe nënshtrohen, do t'i mbarojnë ditët e tyre në mirëgjëne dhe vitet e tyre në gëzime; **12** por, në rast se nuk e dégjojnë, do të vdesin nga shpata, do të vdesin pa ardhur në vete. **13** Por të pabesët nga zemra mbledhin zemërimin, nuk bërtasin pér të kërkuar ndihmë, **14** kështu ata vdesin ende të rinx, dhe jeta e tyre mbaron midis Sodomitëve. **15** Perëndia qilon të pikëlluarit me anë të pikëllimit të tyre dhe u hap veshët me anë të fatkeqësisë. **16** Ai dëshiron të të largojë edhe ty nga kafshimi i fatkeqësisë, që të të pojë në një vend të gjerë pa kufizim, me një tryezë të shtruar me ushqime të shijshme. **17** Por ti je mbushur me mendimin e njeriut të keq, dhe gjykim i drejtësia do të kapin. **18** Në rast se ekziston zemërimi, ki kujdes që ai të mos të fshijë me një goditje të vetme, sepse një shumë e madhe parash nuk do të mund të largonte. **19** Vallë a do t'i qmoxë pasuritë e tua, kur ai ka ar dhe të gjitha burimet e fuqisë? **20** Mos dëshiro natën, gjatë së cilës njerëzia çohet larg nga vendi i saj. **21** Ki kujdes të mos anosh nga paudhësia, sepse ti ke preferuar këtë pikëllim. **22** Ja, Perëndia ka shkëlqyer në fuqinë e tij; kush mund të na mësoj si ai? **23** Vallë, kush mund t'i imponojë rrugën që duhet ndjekur dhe kush mund t'i thotë: "Ti ke bërë keq"? **24** Kujtohu të lartësosh veprat e tij, që njerëzit i kanë kënduar; **25** tërë njerëzit i admirojnë, vdekatar mund t'i soditë nga larg. **26** Po, Perëndia është i madh, por ne nuk e njohim, dhe numri i viteve të tij është i panjohshëm. **27** Ai tërheq atje lart pikat e ujtit në formë avulli, i cili dëndësohen pastaj në shi, **28** që retë zbrazin dhe lëshojnë mbi njeriun në sasi të madhe. **29** Kush mund të kuptojë shtjellimin ereve, shungullimën që shpërthen në çadrenë e tij? **30** Ja, ai përhap rreth vetes drithën e tij dhe mbulon thellësitet e detit. **31** Me anë të tyre dënon popujt dhe jep ushqime me shumicë. **32** Mbulon duart me rufetë dhe i urdhëron ato të godasin shenjën. **33** Bubullima flet pér të, edhe bagëtia e ndjen furtunën që po vjen.

37 Prandaj zemra ime dridhet dhe brof jashtë vendit të saj. **2** Dëgjoni me vëmendje shungullimën e zérit të saj, gjëmimin që del nga goja e saj! **3** Ai lëshon vetëtimin e tij nën gjithë qellin dhe deri në skajet e tokës. **4** Prapa tij një zë vrumbullon; ai gjemon me zérin e tij madhështor; ai nuk i përmban kur dégjohet zéri i tij. **5** Perëndia gjemon në mënyrë të mrekullueshme me zérin e tij

dhe bën gjëra të mëdha që nuk mund t'i kuptojmë. **6** I thotë në fakt borës: "Bjerë mbi tokë", ia thotë si shirave të lehta ashtu dhe shirave të rebeshta. **7** Ai ndal dorën e çdo njeriu, me qellim që të gjithë vdekatarët të mund të njohin veprat e tij. **8** Bishat hyjnë në strukat e tyre dhe rrinë në strofkat e tyre. **9** Nga vendet më të largëta të jugut vjen stuhia dhe të ftohit nga erërat e acarta të veriut. **10** Me frymën e Perëndisë formohet akulli dhe shtrirja e ujërave tërhiqet. **11** I ngarkon retë e dendura me lagështirë dhe i shpërndan larg retë e tij dritëplota. **12** Ato enden në qjell kudo, duke ndryshuar drejtimin në bazë të drejtimit të tij, pér të kryer çfarëdo gjë që ai urdhëron mbi faqen e tokës së banuar. **13** I dërgon pér dënim, o pér tokën e tij o pér miresi. **14** Dëgio këtë, o Job, ndal dhe merr parasysh mrekullitë e Perëndisë! **15** A e di ti si i drejtton Perëndia dhe si bën të shkëlqejë shkrepëtima e reve të tij? **16** A e di ti si rrinë pezull retë në ajër, mrekullitë e atij që i di të gjitha? **17** A e di ti përsë rrobat e tua janë të ngrohta, kur toka pushon pér shkak të erës së jugut? **18** Vallë a e ke shtrirë ti bashkë me të kupën qellore, duke e bërë të fortë si një pasqyrë prej metali të shkrirë? **19** Na mëso se çfarë duhet t'i themi, sepse ne nuk mund të përgatisim shkakun tonë pér errësirën. **20** A mund t'i thuhet vallë se unë dua të flas? Në rast se një njeri duhet të fliste, do të shkatërrrohet me siguri. **21** Edhe tani askush nuk mund ta shikojë diellin me ngulm kur shkëlqen në qjell, mbas kalimit të erës që e ka bërë pa re. **22** Koha e burkur vjen nga veriu, por rrëth Perëndisë kemi një madhështi të hatashme. **23** Të Plotfujqishmi ne nuk mund ta arrjmë. Ai është i madhërishëm pér nga fuqia, nga ndershmëria dhe nga drejtësia; ai nuk shtyp asnjeri. **24** Prandaj njerëzit e kanë frikë; por ai nuk e përfill atë që e quan veten të ditur".

38 Atëherë Zoti iu përgjigji Jobit në mes të furtunës dhe i tha: **2** "Kush është ai që e errëson planin tim me fjalë që nuk kanë kuptim? **3** Mirë, pra, ngjishë brezin si një trim; unë do të t'pyes dhi të do të më përgjigjesh. **4** Ku ishe kur unë hidhja themelat e tokës? Thuaje, në rast se ke aq zgjuarsi. **5** Kush ka vendosur përmasat e saj, në rast se e di, ose kush ka vënë mbi të litarin pér ta matur? **6** Ku janë vendosur themelet e saj, ose kush ia vuri gurin qoshes, **7** kur yjet e mëngjesit këndonin të gjithë së bashku dhe tërë bijtë e Perëndisë lëshonin britma gëzimi? **8** Kush e mylli me porta detin kur shpërtheu duke dalë nga gjiri i nënës, **9** kur i dhashë retë pér rroba dhe terrin pér pelena? **10** Kur i caktova një kufi dhe i vendosa shufra hekuri dhe porta, **11** dhe thashë: "Ti do të arrish deri këtu, por jo më tutje; këtu do të ndalen valët e tua krenare!"? **12** Që kur se ti jeton a ke dhënë uredhra në mëngjes ose i ke treguar vendin agitim, **13** që ai të kapë skajet e tokës dhe të tronditë njerëzit e këqij? **14** Ndëruron trajtë si argjila nën vu'l dhe shquhet si një veshje. **15** Njerëzë të këqij u mohohet drita dhe krahu i ngritur u copëtohet. **16** A ke arritur vallë deri në burimet e detit ose a ke vajturi vallë në kërkim të thellësirave të humnerës? **17** Të janë treguar portat e vdekjes, apo ke parë vallë portat e hijes së vdekjes? **18** A e ke vënë re gjérësinë e tokës. Thuaje, në rast se i di të gjitha këto! **19** Ku është rruga që tëçon në banesën e dritës? Dhe terri, ku është vendi i tij, **20** që ti të mund t'i qosh në vendin e tij, dhe të mund të njohësh shtigjet që të pojne në shtëpinë e tij? **21** Ti e di, sepse atëherë kishe lindur, dhe numri i ditëve të tua është i madh. **22** Vallë, a ke hyrë ndonjë herë në depozitat e borës ose a ke parë vallë depozitat e breshërit. **23** që unë i mbaj në rruajje pér kohërat e fatkeqësive, pér ditën e betejës dhe të luftës? **24** Nëpër çfarë rruge përhapet drita ose përhapet era e lindjes mbi tokë? **25** Kush ka hapur një kanal pér ujërat që vërshojnë dhe rrugën pér bubullimën e rrufeve, **26** që të bjerë shi mbi tokë të pabanuar, mbi një shkretëtirë, ku nuk

ka asnijë njeri, 27 pér tē shuar etjen e shkretëtirave të mjeruara, pér tē bërr që tē mbijë dhe tē rritet bari? 28 Shiu, vallë, a ka një baba? Ose kush i prodhon pikat e vesës? 29 Nga gjiri i kujt del akulli dhe kush e krijon brymën e qiellit? 30 Ujërat ngurtësohen si guri dhe sipërfaqja e humnerës ngrin. 31 A mund t'i bashkosh ti lidhjet e Plejadave, apo tē zgjiddhesh vargjet e Orionit? 32 A i bën t'i duken yllsitetë në kohën e tyre, apo e drejtton ti Arushën e Madhe me tē vegjlit e saj? 33 A i njeh ti ligjet e qiellit, ose a mund tē vendosësh ti sundimin e tyre mbi tokë? 34 A mund ta çosh zérin tênd deri në retë me qëllim që tē mbulohesh nga shiu i bollshëm? 35 Mos je ti ai që hedh rrufetë atje ku duhet tē shkojnë, duke thënë: "Ja ku jam?". 36 Kush e ka vënë diturinë në mendje, ose kush i ka dhënë gjykim zemrës? 37 Kush numëron retë me anë tē diturisë, dhe kush derdh shakujt e qiellit 38 kur pluhuri shkrihet në një masë dhe plisat bashkohen midis tyre? 39 A mund ta gjuash ti gjahun pér luanesën apo tē ngopësh tē vegjlit e uritur tē luanit, 40 kur strukën në strofkat e tyre apo rrinë në pritë në strukën e tyre? 41 Kush i siguron korbit ushqimin e tij, kur zojtitë e tij i thërrasin Perëndisë dhe enden pa ushqim?

39 A e di ti kohën kur pjellin dhitë e malit apo ke vërejtur vallë pjelljen e drenushave? 2 A di t'i tē numërosh muajt kur merr fund barra e tyre, apo njeh ti kohën kur duhet tē pjellin? 3 Mblidhen dhe pjellin tē vegjlit e tyre, duke u dhënë fund kështu dhembjeve tē tyre. 4 Të vegjilit e tyre bëhen tē fortë, rriten jashtë, shkëputen dhe nuk kthehen më pranë tyre. 5 Kush lë tē liр gomarin e egër, kush e ka zgjidhur gomarin e egër, 6 tē cilit i kam caktuar tē rrijë në shkretëtirë dhe tokën e kripur si banesë? 7 Ai përcmon zhurmën e qytetit dhe nuk dëgjon brimmat e asnijë zotërie. 8 Hapësirat e gjera tē maleve janë kullota e tij, dhe ai shkon dhe kërkon çdo gjë që është e gjetlë. 9 Buali vallë e pranon tē të shërbejë ose tē kalojë natën pranë grazhdit tênd? 10 A mund ta lidhësh vallë buallin me litar që tē lërojë tokën në hulli, ose tē lesojë luginat pas teje? 11 A do t'i kesh besim atij, sepse forca e tij është e madhe, ose do t'i lësh atij punën tênde? 12 A do tē mbështetesh tek ai pér tē çuar në shtëpi grurin dhe pér ta mbledhur në lëmë? 13 Krahët e strucit rrabin têrë gaz, por ato nuk janë me siguri krahët dhe pendët e lejlekut. 14 Ai në fakt i braktis vezët e tij pér tokë dhe i lë tē ngrohen në pluhur. 15 duke harruar që një këmbë mund t'i shtypë ose një kfashë e fushave mund t'i shkelë. 16 I trajton ashpér tē vegjilit e tij, sikur të mos ishin të vetët; por lodhja e tij pa asnjë interes është e kotë, 17 sepse Perëndia e ka lënë pa dituri dhe nuk i ka dhënë zgjuaari. 18 Por kur ngrihet më këmbë pér tē ikur, tallet me kalin dhe me kalorësin e tij. 19 A je ti ai që i ke dhënë forcën kalit dhe ia ke veshur qafën me jele që valëviten? 20 A je ti ai që e bën tē kércejë si një karkalec? Hingëllima e tij krenare tē kall tmerr. 21 Çukërmón në luginë duke u kënaqur nga forca e tij; sulet në mes tē kacafytjes me armë. 22 Përbuz frikën dhe nuk trembet, as zmbrapset përparrë shpatës. 23 Mbi tē kërcet këllië i shigjetave, shtiza që vetëtin dhe ushta. 24 Me zjarr dhe vrull i zhduk distancat dhe nuk qëndron në vend kur bie buria. 25 Që nuk dëgjimin e parë tē burisë, ai thotë: "Aha!", dhe e nutuat noga larg betejën, zërin kumbues të kapitenëve dhe britmën e lëftës. 26 Mos vallë pér shkak tē zgjuarisë sate ngrihet e fluturon krahathati dhe i hap krahët e tij drejt jugut? 27 Është vallë nën komandën tênde që shqiponja ngrihet lart dhe e bën folën e saj në vendë tē larta? 28 Banon mbi shkëmbinj dhe qëndron mbi krepa të rrëpirta. 29 Nga lart ajo përgjion gjahun dhe sytë e saj vrojtojnë larg. 30 Të vegjilit e saj thithin gjak dhe, ku ka tē vrarë, atje ndodhet ajo".

40 Zoti vazhdoi t'i përgjigjet Jobit dhe tha: 2 "Ai që kundërshton tē Plotfuqishmin, a dëshiron vallë ta korrigojë? Ai që qorton Perëndinë, t'i përgjigjet kësaj pyetjeje". 3 Atëherë Jobi i përgjigji

Zotit dhe i tha: 4 "Ja, jam shpirtvogël, çfarë mund tē tē përgjigjim? E vë dorën mbi gojën time. 5 Kam folur një herë, por nuk do tē flas më; po, dy herë, por nuk do tē shtoj asgjë". 6 Atëherë Zot i përgjigji Jobit në mes tē furtunës dhe i tha: 7 "Çohu, njisje brezin si një trim; unë do tē pyes dhe ti do tē më përgjigjesh. 8 A dëshiron pikërisht tē anulosh gjykimin tim, të më dënoch mua pér tē justifikuar vetveten? 9 A ke ti një krah si ai i Perëndisë dhe a mund tē tē gjëmojë zëri sa zëri i tij? 10 Stolisu, pra, me madhështi dhe madhëri, vishu me lavdi dhe me shkëlqim. 11 Jepu rrugë têrbimeve të zemërimt tênd; shiko têrë mendjmëdhenjtë dhe uli, 12 shiko têrë kryelartë dhe poshtëroji, dhe shtypi njerëzit e këqij kudo që tē ndodhen. 13 Varrosi têrë në pluhur, mylli në vende tē fshehta. 14 Atëherë edhe unë do tē lëvdoj, sepsë dora jote e djathtë tē ka siguruar fitore. 15 Shiko behemothin që e kam bërë njëlljo si ti; ai ha barin si kau. 16 Ja, forca e tij qëndron në jet dhe fuqia e tij në muskujt e barkut tē tij. 17 E lëkund bishtin e tij si një kedër; nervat e kofshëve të tij janë tē thurura mirë. 18 Kockat e tij janë si tuba prej bronzi; kockat e tij janë si shufra hekuri. 19 Ai është e para nga veprat e Perëndisë; vetëm ai që e bëri mund t'i afrohet atij me shpatën e tij. 20 Ndonëse malet prodhojnë ushqim pér tē, dhe aty têrë kafshët e fushave défrehen, 21 ai shtrihet nën bimët e lotusit, në vende tē fshehura në kallamishte dhe në moçale. 22 Bimët e lotusit e mbulojnë me hijen e tyre, shelqjet e përroit e rrethojnë. 23 Lumi mund tē dalë nga shtratit i tij, por ai nuk ka frikë; është i sigurt nga vetja e tij, edhe sikur Jordani tē sujek kundër gojës së tij. 24 Kush, pra, mund ta zërë nga sytë apo t'i shpojë flegrat e hundës me gremçat?

41 A mund ta nxjerrësh Leviathanin me grep ose tē mbash tê palëvizur gjuhën e tij me një litar? 2 A mund t'i vësh një xunkth në flegrat e hundës ose t'i shposh nofullén me një çengel? 3 A do tē lutet ai së tepërimi apo do tē drejtøjë fjalë të émpla? 4 A do tē lidhë një besëlidhje me ty, që t'i ka marrësh si shërbëtor pér gjithnjë? 5 A do tē lozësh me tē si me një zog apo do ta mbash lidhur pér vajzat e tua? 6 Miqtë e tu do tē bëjnë me tē takime tē mrekullueshme apo do ta ndajnë vallë midis tregtarëve? 7 A mund tē mbulosh lëkurën e tij me shiqjeta dhe kokën e tij me fuzhnja? 8 Véri duart mbi trupin e tij; do tē tē kujtohet luftimi dhe nuk ke pér ta rifilluar. 9 Ja, shpresa e atij që e sulmon është e rreme; mjaftron ta shikosh dhe tē zë tmerri. 10 Askush nuk ka aq guxim sa ta provokoj. Kush, pra, është në gjendje të qëndrojë i fortë para meje? 11 Kush më ka bërë një shërbim i pari që unë duhet ta shpërbles! Çdo gjë nén qiejt është imja. 12 Nuk do t'i kaloj në heshtje gjymtyrët e tij, forcën e tij tē madhe dhe bukurinë e armaturës së tij. 13 Kush mund ta zhveshë nga parzmorja e tij dhe kush mund t'i afrohet me një frë tē dyfishtë? 14 Kush mund tē hapë portat e gojës së tij, e rrethuar siç është nga tmerri i dhëmbëve tē tij? 15 Shumë tē bukura janë reshatat e mburojave tē tij, tē salduara fort si prej një vule. 16 Ato janë aq afër njëratjetrës sa nuk kalon as ari midis tyre. 17 Janë tē ngjitura njëra me tjetren, tē bashkuar fort midis tyre, dhe nuk mund tē ndahan. 18 Teshitmat e tij japid shkrepitma drite dhe sytë e tij janë si qepallat e agimit. 19 Nga goja e tij dalin flakë, dalin shkëndija zjarri. 20 Nga flegrat e hundës së tij del tým, si nga një enë që vlon ose nga një kazan. 21 Fryma e tij i vë zjarrin qymyrat dhe nga goja e tij del flakë. 22 Forca qëndron te qafa e tij dhe para tij hedh valle tmerri. 23 Pjesët e flashkëta të mishit tē tij janë fort kompakte, janë mjaft tē ngjeshura mbi tē dhe nuk lëvizin. 24 Zemra e tij është e fortë si një gur, e fortë si pjesa e poshtme e mokrës. 25 Kur ngrihet, tē fuqishmit kanë frikë, dhe nga tmerri mbeten tē hutuar. 26 Shpata që arrin nuk i bën asgjë, e njëjtë gjë ndodhet me ushtën, shiqjetën dhe shtizën. 27 E quan hekurin si kashtë dhe bronzin si dru tē brejtur nga krimbi. 28 Shiqjeta nuk e bën tē ikë; gurët e hobesë

për të janë si kallamishte. **29** Topuzi i duket sikur është kashtë, ai tallet me vringëllimën e ushtës. **30** Poshtë ka majë të mprehta dhe lë gjurmë si të lesës mbi baltë. **31** E bën të ziejë humnerën si ndonjë kazan dhe e bën detin si të ishte një enë me melhem. **32** Lë pas vetes një vazhdë drite dhe humerra duket si e mbuluar nga thinjat. **33** Mbi tokë nuk ka asgjë që t'i ngajnjë, që të jetë bërë pa pasur fare frikë. **34** Shiko në fytyrë tërë njerëzit mendjemëdhjen; ai është mbret mbi të gjitha bishat më madhështore”.

42 Atëherë Jobi iu përgjigji Zotit dhe tha: **2** “E pranoj që mund të bësh gjithçka, dhe që asnjë nga planet e tua nuk mund të pengohet. **3** Kush është ai që, pa pasur gjykim, errëson mendjen tënde? Prandaj thashë gjëra që nuk i kuptoja, gjëra shumë të larta për mua që nuk i njihja. **4** Dëgjomë, pra, dhe unë do të flas; unë do të të bëj pyetje dhe ti do të më përgjigjesh. **5** Veshi im kishte dëgjuar të flitej për ty por tani syri im të shesh. **6** Prandaj ndjej neveri ndaj vetës dhe pendohem mbi pluhurin dhe hirin”. **7** Mbasi këtyre falëve që Zoti i drejtoi Jobit, Zoti i tha Elifazit nga Temani: “Zemërimi im u ndez kundër teje dhe kundër dy miqve të tu, sepse nuk keni folur drejt për mua, ashtu si ka bërë shërbëtori im Job. **8** Tani, pra, merrni me vete shtatë dema dhe shtatë desh, shkonit te shërbëtori im Job dhe ofroni një olokaust për veten tuaj. Dhe shërbëtori im Jobi do të lutet për ju; dhe kështu për respektin që kam për të nuk do t'ju trajtoj sipas marrëzisë suaj, sepse nuk keni folur drejt për mua, si ka bërë shërbëtori im Job”. **9** Elifazi nga Temani, Bildadi nga Shuahu dhe Tsafari nga Naamathi shkuan dhe vepruan ashtu si kishte urdhëruar Zoti; dhe Zoti tregoi kujdes për Jobin. **10** Mbasi Jobi u lut për miqtë e tij, Zoti e ktheu në gjendjen e mëparshme; kështu Zoti i dha Jobit dyfishin e tërë atyre që kishte zotëruar. **11** Tërë vëllezërit e tij, tërë motrat e tij dhe tërë të njohurit e tij të mëparshëm erdhën ta takonin; hèngrën bashkë me të në shtëpinë e tij; i dhanë zemër dhe e ngushëlluan për të gjitha fatkeqësítë që Zoti kishte dërguar mbi të; pastaj secili prej tyre i dha një monedhë argjendi dhe një unazë ari. **12** Zoti i bekoi vitet e fundit të Jobit më tepër se vitet e para, sepse ai pati katërmëdhjetë mijë dele, gjashtë mijë deve, një mijë pendë që dhe një mijë gomarë. **13** Pati gjithashtu shtatë bij dhe tri bija; **14** e quajti të parën Jemimah, të dytën Ketsiah dhe të tretën Keren-Hapuk. **15** Në tërë vendin nuk kishte gra aq të bukura sa bijat e Jobit; dhe i ati u la atyre një trashëgimi midis vëllezërvë të tyre. **16** Mbasi kësaj Jobi jetoi njëqind e dyzet vjet dhe i pa bijtë e tij dhe bijtë e bijve të tij për katër breza. **17** Pastaj Jobi vdiq plak dhe i ngopur me ditë.

Psalmet

1 Lum njeriu që nuk ecën sipas këshillës të të pabesëve, që nuk ndalet në rrugën e mëkatarëve dhe nuk ulet bashkë me tallësit, 2 por që gjen kënaqësinë e tij në ligjin e Zotit, dhe që mendon thellë ditë e natë mbi ligjin e tij. 3 Ai do të jetë si një pemë e mbjellë gjatë brigjeve të ujit, që jep frytin e tij në stinën e tij dhe të cilët gjethet nuk i fishken; dhe gjithçka bën do të ketë mbarësi. 4 Të tillë nuk janë të pabesët; janë si byku që era e shpërndan. 5 Prandaj të pabesët nuk do të përballojnë gjykimin, as mëkatarët në kuvenind e të drejtëve. 6 Sepse Zoti njeh rrugët të drejtëve, por rruga e të pabesëve të çon në shkatërrim.

2 Pse ziejnë kombet dhe pse popujt kurdisin gjëra të kota? 2 Mbretërit e dheut mblidhen dhe prindit këshillohen bashkë kundër Zotit dhe të vajosurit të tij, 3 duke thënë: "Le t'i këputim prangat e tyre dhe t'i heqim qafe literat e tyre". 4 Ai që ulet në qiejtë do të qeshë, Zoti do të tallet me ta. 5 Atëherë do t'u flasë në zemërimin e tij dhe do t'i trembë në indinjatën e tij të madhe, 6 dhe do të thotë: "E vendosa mbretin tim mbi Sion, malin tim të shenjët. 7 Do të shpallë dekretin e Zotit. Ai më ka thënë: "Ti je biri im, sot më linde. 8 Më kérko dhe unë do të jap kombet si trashëgimi për ty dhe mbarë dheun si zotërim têndin. 9 Ti do t'i copëtosh me një shufér hekuri, do t'i bësh copë-copë si një enë prej argjile""". 10 Tani, pra, o mbretërit, tregohuni të urtë; pranoni ndrecjen, o gjyqtarë të dhet. 11 Shërbeni me frikë Zotin dhe gëzohuni me drithma. 12 Nënshtrohuni Birit, që të mos zemërohet dë të mos vdëni rrugës, sepse zemërimi i tij mund të ndizet në një çast. Lum ata që gjiejnë strehë tek ai.

3 O Zot, sa të shumtë janë armiqtë e mi! Shumë ngrinen kundër meje. 2 Shumë thonë për mua: "Nuk ka shpëtim për të pranë Peréndisë". (Sela) 3 Por ti, o Zot, je një mburoje rreth meje; ti je lavdia ime dhe ai më larton kokën. 4 Me zërin tim i thirra Zoti dhe ai m'u përgjigji nga mali i tij i shenjët. (Sela) 5 Unë rashë e fjetja; pastaj u zgjova, sepse Zoti më përkrah. 6 Unë do të kem frikë nga mizëri njerëzish që kanë fushuar rreth e qark kundër meje. 7 Çohu, o Zot, më shpëto, o Peréndia im; sepse ti i ke goditur têrë armiqtë e mi në nofull; u ke thyer dhëmbët të pabesëve. 8 Shpëtimi i përkët Zotit, bekimi yt qoftë mbi popullin tênd. (Sela)

4 Kur thërras, përgjigjmu, o Peréndi i drejtësisë sime; kur isha në fatkeqësi, ti më ke ndihmuar; kështu përmirësojmë. 2 Deri kur, o bij të njerëzve, do të fyhet rëndë lavdia ime? Deri kur do të jepeni pas këtësisë dhe do të shkoni pas gënjeshtrës? (Sela) 3 Por dijeni se Zoti ka zgjedhur një që është i shenjët; Zoti do të më plotësojë dëshirën kur do t'i thërras atij. 4 Zemërohuni dhe mos mëkatoni; në shtratin tuaj mendohuni shumë në zemër tuaj dhe qëndroni në heshtje. (Sela) 5 Ofroni flitime drejtësie dhe kini besim te Zoti. 6 Shumë thonë: "Kush do të na tregojë të mirën?". O Zot, bëj që të shkëlqejë drita e ftyrës sate mbi ne. 7 Ti më ke shëtnë në zemër më tepër gjëzim ngashtë, kur kanë grurë dhe musht me shumicë. 8 Në paqe do të bie dhe në paqe do të fle, sepse ti vetëm, o Zot, më mban në siguri.

5 Vëru veshin fjalëve të mia, o Zot; dëgjo me vëmendje arkinim tim. 2 Dëgio zërin e britmës sime, o mbreti im dhe Peréndia im, sepse ty të drejtoj lutjen time. 3 O Zot, ti në mëngjes dëgjon zërin tim; në mëngjes do ta lartoj drejt teje lutjen time dhe do të pres, 4 sepse ti nuk je një Peréndi që kënaqet në pabesinë; te ti mund të zërë vend e keqja. 5 Ata që lëvdojnë vetveten, nuk do të mund të qëndrojnë para syve tui; ti i urren të gjithë ata

që kryejnë padrejtësi. 6 Ti do të zhdukësh gjithë ata që thonë gënjeshtra; Zoti urren njerëzit gjakatarat dhe mashturat. 7 Por unë, për shkak të mirësisë sate të madhe, do të hyj në shtëpinë tênde dhe do të adhuroj me frikë të madhe, duke u drejtuar në tempullin tênd të shenjët. 8 O Zot, më udhëhiq për drejtësinë tênde, për shkak të armiqve të mi; bëje tê drejtë para meje rrugën tênde, 9 sepse në gojën e tyre nuk ka asnjë drejtësi; zemra e tyre nuk mendon gjë tjeter veç shkatërrimit; gryka e tyre është një varr i hapur; me gjuhën e tyre bëjnë lajka. 10 Dënoji ata, o Peréndi; mos u realizofshin synimet e tyre; përsëri për të këqijat e shumta që kanë kryer sepse kanë ngritur krye kundër teje. 11 Por le të gëzohen têrë ata që kanë strehë te ti, le të nxjerrin klithma gëzimi përfjetë, sepse ti i mbron; le të ngazëllohen ata që duan emrin tênd, 12 sepse ti, o Zot, do të bekosh tê drejtin; do ta rrëthosh me hirin tênd si me mburojë.

6 O Zot, mos më ndreq në zemërimin tênd dhe mos më dëno në zjarrin e indinjatës sate. 2 Ki mëshirë për mua, o Zot; sepse jam i sfilitur nga e keqja; shëromë, o Zot, sepse kockat e mia po vuajnë. 3 Edhe shpirti im po vuan shumë; po ti, o Zot, deri kur? 4 Sillu nga unë, o Zot, çliroje shpirtin tim; shpëtomë, për hir tê mirësisë sate. 5 Sepse në vdekje nuk do të kujtoj njeri; kush do të t'kremitojë në Sheol? (Sheol h7585) 6 Unë jam sfilitur duke psherëtirë; çdo natë e lag shtratin me vajin tim dhe bëj që të rrjedhin lotë mbi shtrojen time. 7 Syri im ligështohet nga dhembja dhe plaket për shkak têrë armiqve të mi. 8 Largohuni nga unë, ju tê gjithë shkaktarë tê padrejtësisë, sepse Zoti ka dégjuar zérin e vajit tim. 9 Zoti ka dégjuar lutjen time; Zoti e ka pranuar lutjen time. 10 Têrë armiqtë e mi do të shushaten dhe do të hutohen; do tê kthejnë krahët dhe do të shushaten në çast.

7 O Zot, Peréndia im, po kërkoi strehim te ti; shpëtomë nga têrë ata që më përndjekin dhe çlironë, 2 që armiku të mos e shqyejë shpirtin tim si një luan, duke copëtuar pa mundur njeri tê më çlironjë. 3 O Zot, Peréndia im, në rast se e kam bërë këtë, në qoftë se ka ligësi në duart e mia, 4 në rast se sé mirës i jam përgjigjur me tê keqen atij që jetonte në paqe me mua, ose në rast se e kam zhveshur armikun tim pa arësy, 5 le të më përndjekë armiku dhe të më arrijë, le ta marrë nëpër këmbë jetën time dhe ta zvarritë në pluhur lavdinë time. (Sela) 6 Çohu, o Zot, në zemërimin tênd; çohu kundër têrbimit tê armiqve të mi dë në favorin tim; ti ke vendosur gjykimin. 7 Kuvendi i popujve do tê t'rethojë; kthehu mbi tê në një vend tê ngritur. 8 Zoti do të gjykojë popujt; gjykomë, o Zot, sipas drejtësisë sime dhe ndershëmërisë sime. 9 Jepi fund ligësisë së njerëzve tê këqij, por vendos njeriu e drejtë, sepse ti je Peréndia i drejtë, që provon zemrat dhe mendjet. 10 Mburoja ime është te Peréndia, që shpëton ata që janë tê drejtë nga zemra. 11 Peréndia është një gjykatesh i drejtë dhe një Peréndi që zemërohet çdo ditë me keqbëresit. 12 Në qoftë se keqbëresi nuk ndryshon, ai do të mprehë shpatën e tij; e ka shtrire harkun e tij dhe e ka përgatitur. 13 Ai ka përgatitur kundër tij armë vdekjeprurëse, i mban gati shigjetat e tij të zjarra. 14 Ja, keqbëresi lind padrejtësinë; ai ka konceptuar ligësinë dhe ka përfjetë pëllë mashtrimin. 15 Ai gërmont një gropë dhe e bën të thellë, por bie vetë në gropën që ka bërë. 16 Ligësia e tij do të kthehet mbi kryet e vet dhe dhuna e tij do të bjerë mbi çafkën e kokës. 17 Unë do ta falenderoj Zotin për drejtësinë e tij, dhe do të këndoij lëvdime në emër tê Zotit, Shumë tê Lartit.

8 Sa i mrekullueshëm është emri yt mbi gjithë rruzullin, o Zot, Zoti ynë, që vure madhështinë tênde mbi qiejtë! 2 Nga goja e tê vegjelëve dhe foshnjave në gjë ke vendosur lëvdimin për shkak tê armiqve tui, për t'i myllur gojën armikut dhe hakmarrësit. 3 Kur

mendoj qiejtē e tu, qē janē veper e gishterinjive tē tu, hēnēn dhe yjet qē ti ke vendosur. **4** Çfarē eshtē njeriu, qē ta mbash mend, dhe biri i njeriut, qē ta vizitosh? **5** Megijithatē ti e bēre pak mē tē ulēt se Perēndia, dhe e kurorézove me lavdi dhe me nder. **6** E bēre tē mbretērōjē mbi veprat e duarve tē tua dhe vure çdo gjē nēn kembēt e tij! **7** Dhentē dhe bagtētē e tjera, madje bishat e egra, **8** zogjtē e qellit dhe peshqit e detit, tērē ato qē kalojnē nēpēr shtigjet e detit. **9** O Zot, Zoti ynē, sa i mrekullueshēm eshtē emri yt nē tē gjithē dheun!

9 Unē do tē tē kretnoj, o Zot, me gjithē zemēr, do tē tregoj tērē mrekullitē e tua. **2** Unē do tē gézohem dhe do tē kēnaqem me ty; do t'i kēndo lēvdime nē emrin tēnd, o Shumē i Larti. **3** Sepse armiqtē e mi tērhiqen, bien dhe vdesin para teje. **4** Ti nē fakt ke pērkrahur ndershmerinē time dhe çeshtjen time; je ulur mbi fronin si njē gjyqtar i drejtē. **5** Ke qortuar komet, ke shkatēruar tē pabesin, ke fshirē emrat e tyre pēr gjithnjē. **6** Armiku eshtē zhdukur, i kapur nga njē pikellim i pērjetshēm! Dhe qyteteve qē ti ke shkatēruar i eshtē zhdukur edhe kujtimi. **7** Por Zoti mbetet pērjetē; ai ka vendosur fronin e tij pēr tē gjykuar. **8** Ai do ta gjykōjē botēn me drejtēsi, do t'i gjykōjē popujt me paanēsi. **9** Zoti do tē jetē strehim i papushtueshēm pēr tē shtypurin, njē strehim i papushtueshēm nē kohē ngushtice. **10** Dhe ata qē e njohin emrin tēnd do tē kenē besim te ti, sepse ti, o Zot, nuk i brakits ato qē tē kērkojnē. **11** Kēndo jini lavde Zotit qē banon nē Sion; u njoftoni popujve veprat e tij. **12** Sepse ai qē kērkon arēsyen e gjakut i mban mēnd ata; ai nuk e harron britmēn e tē pikelluarve. **13** Ki mēshirē pēr mua, o Zot, ti qē mē ke rilartuar nga portat e vdekjes, shiko pikellim qē mē shkaktōjnē ata qē mē urejnē, **14** me qellim qē unē tē kem mundēsi tē tregoj tē gjithja lavdet e tua dhe nē portat e bijēs sē Sionit tē mund tē kretnoj pēr clirimin tēnd. **15** Komet janē zhytur nē gropēn qē kishin hapur; kēmba e tyre eshtē kapur nē rjetēn qē kishin fshehur. **16** Zoti u bē i njohur me anē tē gjykimit qē ka dhēnē; i pabesi u kap nē lakun e veprēs sē duarve tē tij. (Interlud, Sela) **17** Tē pabeset do tē zbresin nē Sheol; po, tē gjitha komet qē harrojnē Perēndinē. (**Sheol h7585**) **18** Sepse nevojtar nuk do tē harrohet pērjetē; shpresa e tē shtypurve nuk do tē zhduket pērjetē. **19** Çohu, o Zot, mos lejo qē vdekataratē ketē epērsi; komet tē gjykohen para teje. **20** O Zot, kallu frikēn; bēj qē komet tē pranojnē se janē vetēm vdekataratē. (Sela)

10 O Zot, pse qēndron larg? Pse fshihesh nē kohē fatkeqēsish? **2** I pabesi me kryelartēsinē e tij ndjek me dhunē tē mjerin; ata do tē kapen nga vetē kurthet qē ata kanē kurdusir, **3** sepse i pabesi mburret me dēshirat e shpirtit tē tij, bekon grabitqarin dhe pērbuz Zotin. **4** I pabesi, me arrogancēn e fytyrēs sē tij, nuk e kērkon Zotin; tērē mendimet e tij janē: "Perēndia nuk ekziston". **5** Rrugēt e tij lulēzōjnē nē çdo kohē; gjykimet e tua pēr tē janē shumē tē larta, larg kuptimit tē tyre nga ana e tij; ai pērqesh gjithē armiqtē e tij. **6** Ati thotē nē zemēr tē tij: "Mua askush nuk mē tund dot kurrē; nuk do tē mē ndodhē kurrē ndonjē e keqe". **7** Goja e tij eshtē plot mallkime, hile dhe mashtime; nēn gjuhēn e tij ka ligēsi dhe paudhēsi. **8** Ai rri nē pritē nē fsheatra, vret tē pafajshmin nē vende tē fshehta; sytē e tij pērgojnē fatkeqin. **9** Ai rri nē pritē nē vende tē fshehta si luan i nē strofēn e tij; rri nē pritē pēr tē kapur tē mjerin; ai e rrēmben tē mjerin duke e tērhequr nē rjetēn e tij. **10** Ai rri i struktur dhe i mbledhur, dhe fatzinjtē mposhten para forcēs sē tij. **11** Ai thotē nē zemēr tē tij: "Perēndia harron, fsheh fytyrēn e tij, nuk do ta shohē kurre". **12** Çohu, o Zot; o Perēndi, ngre dorēn tēnde; mos i harro tē mjerēt. **13** Pse i pabesi pērçmon Perēndinē? Ai thotē nē zemēr tē tij: "Ti nuk do t'i kērkosh illogari". **14** Por ti e ke parē, sepse ti vēren me kujdes ligēsinē dhe pikellimin, pēr ta larē mē pas me dorēn tēnde; fatkeq i ka shpresat te ti; ti je ai qē

ndihmon jetimin. **15** Thyeja krahun tē pabesit dhe tē ligut; nē rast se ti do tē kērkosh ligēsinē e tij, nuk do ta gjesh mē. **16** Zoti eshtē mbret pērjetē; komet janē zhdukur nga toka e tij. **17** O Zot, ti dēgjon dēshirēn e njerēzve tē pērulur; ti e fortēson zemrēn e tyre, veshēt e tu janē tē vēmendshēm, **18** pēr t'i dhēnē tē drejtē jetimit dhe tē pikelluarit, me qellim qē njeriu i krijuar nga dheu tē mos kallē mē tmerr.

11 Unē gjey strehē te Zoti; si mund t'i thoni shpirtit tim: "Ik nē malin tēnd, si njē zog i vogēl"? **2** Sepse ja, tē pabeset nderin harkun e tyre, rregullojnē shigjetat mbi kordhēz, pēr t'i gjaujtur nē errēsirē kundēr atyre qē kanē tē drejtē nga zemra. **3** Kur themelet janē shkatēruar, çfarē mund tē bējē i drejtē? **4** Zoti eshtē nē tempullin e tij tē shenjtē; Zoti ka fronin e tij nē qejtē; sytē e tij shohin, qepallat e tij vēzħgojnē bijtē e njerēzve, **5** Zoti vē nē provē tē drejtin, por shpirti i tij urren tē pabesin dhe atē qē do dħunēn. **6** Ai do tē bējē qē tē bien mbi tē pabeset leqe, zjarr, squfur dhe erēra zhuritse; kjo do tē jetē pjesa nga kupa e tyre. **7** Sepse Zoti eshtē i drejtē; ai e do drejtēsinē; njerēzit e drejtē do tē sodisin fytyrēn e tij.

12 Na shpēto, o Zot, sepse njerēz tē devotshēm ka mē pak, dhe ata qē thonē tē vērtētēn janē zhdukur nē mes tē bije tē njerēzve. **2** Secili gēnjen tē afērmin e tij dhe flet me buzē lajkatare dhe me zemēr tē zdhyuzar. **3** Zoti i preftē tē gjitha buzēt lajkatare dhe gjuhēn qē flet me krenari, **4** tē atyre qē thonē: "Me gjuhēn tonē do tē sundojmē; buzēt tona na pērkasin neve; kush eshtē zot mbi ne?". **5** "Pēr shakak tē shtypjes sē tē mjerēve dhe tē britmēs sē nevojtarēve, tani do tē çohem", thotē Zoti, "dhe do t'i shpētoj naga ato qē u zēnē busi". **6** Fjalēt e Zotit janē fjalē tē pastra, si argiend i rafinuar nē njē furrē prej dheu, i pastruar sħatah herē. **7** Ti, o Zot, do t'i mbrosħ dhe do t'i ruash, duke filluar nga ky brez pērjetē. **8** Tē pabeset sillen pa u ndēshkuar kudo, kur midis bije tē njerēzve lavdērohet e keqja.

13 Deri kur do tē mē harrosh, o Zot? Vallē kēshu do tē jetē pērjetē? Deri kur do tē mē fsheħesh fytyrēn tēnde? **2** Deri kur do tē marr vendime nē shpirtin tim dhe do tē kem pikellim nē zemrēn time tērē ditēn? Deri kur do tē ngrihet armiku im mbi mua? **3** Shiko me vēmendje dhe pērgijgħimu, o Zot, Perēndia im, ndriço sytē e mi, qē tē mos mē zērē gjumi nē gjumin e vdekjes, **4** dhe armiku im tē mos thotē: "E munda", dhe armiqtē e mi tē mos gézohen kur unē lēkundem. **5** Por unē kam besim nē mirēsinē tēnde dhe zemra ime do tē ngazēllojē nē clirimin tēnd; **6** unē do t'i kēndo Zotit, sepse ai mē ka trajtuar me shumē shpirtmadħesi.

14 I pamendi ka thēnē nē zemēr tē tij: "Nuk ka Perēndi". Janē tē korruptuar, bējnē gjéra tē neveritħħme; nuk ka asnjē qē bējē tē mirēn. **2** Zoti shikon nga qelli bijtē e njerēzve pēr tē parē nē se ndonjeri prej tyre ka arsyē dhe kērkon Perēndinē. **3** Tē gjithē kanē devjuar, janē korruptuar; asnjeri nuk bēn tē mirēn, as edhe njē. **4** Nuk kanē fare arsyē tē gjithē ata qē kryejnē paudħesi, qē hanē popullin sim tē hanin bukē dhe nuk kērkojnē ndihmēn e Zotit? **5** Atje do t'i zērē njē frikē e madhe, sepsse Perēndia eshtē me njerēzit e drejtē. **6** Ju kērkoni tē prishni planet e tē mjerit, sepsse Zotti eshtē streha e tij. **7** Oh! Le tē vijē, pra, nga Sioni shpēti i Izraelit! Kur Zoti do ta kthejjē popullin e tij nga robēria, Jakobi do tē ngazēllojē, Izraeli do tē gézohet.

15 O Zot, kush do tē banojē nē qadren tēnde? Kush do tē banojē nē malin tēnd tē shenjtē? **2** Ai qē ecēn me ndershmeri dhe bēn atē qē eshtē e drejtē dhe thotē tē vērtētēn qē ka nē zemēr, **3** qē nuk shan me gjuhēn e tij, nuk i bēn asnjē tē keqe shokut tē tij, dhe nuk shpif tē afērmin e tij. **4** Nē sytē e tij

përçmohet njeriu pa vlerë, por ai ndërton ata që kanë frikë nga Zoti; edhe sikur të jetë betuar në dëm të tij, ai nuk tërhiqet; 5 nuk i jep paratë e tij me kamatë dhe nuk pranon dhurata kundër të pafajshmit. Ai që bën këto gjëra nuk do të hiqet kurrrë.

16 Më mbro, o Perëndi, sepse unë po kërkoi strehë te ti. 2 I thashë Zotit: "Ti je Zoti im; nuk kam asnjë të mirë veç teje". 3 Gjithë dashuria ime është vendosur te njerëzit e shenjtë dhe të nderuar që janë mbi tokë. 4 Dhembjet e atyre që turren pas perendive të tjera do të shumëzohen; unë nuk do t'i derdh libacionet e tyre të gjakut dhe nuk do të shqiptoj me buzet e mia emrat e tyre. 5 Zoti është pjesa ime nga trashëgimia dhe kupa ime; ti, o Zot, ruaje fort atë që më ka rënë në short. 6 Mua fati më ka rënë në vende të këndshme; po, një trashëgimi e bukur më ka rënë. 7 Unë do të bekoj Zotin që më këshillon; zemra ime më mëson edhe natën. 8 Unë e kam vënë vazhdimisht Zotin përparrsyve të mi; duke qenë se ai rri në të djathë time, unë nuk do të hiqem kurrrë nga vendi. 9 Prandaj zemra ime gëzohet dhe shpirti im ngazellon për lardinë e trashëgimisë sime; edhe mishimi do të qëndrojë tërë besim dhe në siguri, 10 sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Sheol dhe nuk do të lejosh që i Shenjut yt të shohë korruptimin. (Sheol h7585) 11 Ti do të më tregosh shtegun e jetës; ka shumë gëzim në praninë tênde; në të djathët tênde ka kënaqësi në përfjetësi.

17 O Zot, dëgio një çështje të drejtë, dëgio me vëmendej britmën time, dëgio lutjen time, që nuk vjen nga buzë mashtruese. 2 Ardhët mbrojtja ime nga prania jote; sytë e tu pafshin atë që është e drejtë. 3 Ti e ke hetuar zemrën time, e ke vizituar natën; më ke vënë në provë dhe nuk ke gjetur asgjë; kam vendosur të mos mëkatoj me gojën time. 4 Përsa u përket veprave të njerëzve, pér fjalën e buzëve të tua, jam ruajtur nga rrugët e njerëzve të furishém. 5 Hapat e mia kanë qëndruar të sigurt në shtigjet e tua dhe këmbët e mia nuk janë lëkundur. 6 Unë të drejtuhem ty, o Perëndi, sepse ti m' i plotëson, zgjat veshët e tu ndaj meje, dëgio fjalët e mia. 7 Tregomë mirësinë tênde të mrekullueshme, ti, që me të djathët tênde i shpëton nga kundrshtarët e tyre atë që gjejnë strehë pranë teje. 8 Më ruaj si beben e syrit; më mbulo, nën hijen e krahëve të tu, 9 nga të pabesët që më shtypin dhe nga armiqtë pér vdekje që më rethojnë. 10 Zemrat e tyre janë fortësuar, goja e tyre flet me arrogancë. 11 Tani në kanë rrethuar, ndjekin hapat tonë; na ngulin sytë e tyre pér të na rrëzuar. 12 Armiku im i përnjan një luani që digjet nga dëshira që të shqyejë, dhe të një luani të vogël që rri në pritë në vënde të fshehta. 13 Çohu, o Zot, pérballjo, rrëzoje; çliro shpirtin tim nga i pabesi me shpatën tênde. 14 O Zot, më çliro me dorën tênde nga njerëzit, nga njerëzit e kësaj bote që bën pjesë në këtë jetë, dhe barkun e të cilëve të i mbush me thesaret e tua të fshehta; bijtë e tyre ngopen dhe u lënë fëmijëve të tyre ato që mbetet nga pasuritë e tyre. 15 Sa pér mua, pér hir të drejtësisë do të shoh fytyrën tênde; do të ngopem nga prania jote kur të zgjohem.

18 "Të dua, o Zot, forca ime. 2 Zoti është kështjella ime, fortesa ime dhe çliruesi im, Perëndia im, shkëmbi im ku gjej strehë, mburoja ime, fuqia e shpëtimit tim, streha ime e i lartë. 3 Unë i kërkoi ndihmë Zotit, që është i denjë pér t'u lëvduar, dhe kështu shpëtoj nga armiqtë e mi. 4 Dhembje vdekjeje më kishin pushtuar dhe përenj njerëzish të kobshëm më kishin tmerruar. 5 Ankthet e Sheolit më kishin rrethuar dhe leqet e vdekjes më rrinin përparrë. (Sheol h7585) 6 Në ankthin tim kërkova Zotin dhe i klitha Perëndisë tim; ai e dëgjoi zërin tim nga tempulli i tij dhe zëri im arripi para tij, në veshët e tij. 7 Atëherë dheu u trondit dhe u drodh; edhe

themelet e maleve luajtën dhe ranë, sepse ai ishte zemëruar shumë. 8 Një tym i dilte nga flegrat e tij dhe një zjarr shkatërrimtar dilte nga goja e tij; nga ai shpérthenin thëngjji. 9 Ai i uli qiejtë dhe zbriti me një mijegull të dendur poshtë këmbëvë të tij; 10 i kishte hipur një kerubini dhe fluturonte; fluturonte shpejt mbi krahët e erës. 11 Me terrin ai kishte bërë velin e tij dhe si shatorre rrëth vetes kishte vënë errësirën e ujërave dhe retë e dendura të quillit. 12 Nga shkëlkimi që e paraprinte dilnin re të dendura, brësher dhe thëngjji. 13 Zoti gjëmoi në qiejtë dhe Shumë i Larti bëri që të dégjohet zëri i tij me breshér dhe me thëngjji. 14 Hodhi shigjetat e tij dhe i shpérndau armiqtë; lëshoi një numër të madh rrufresh dhe i bëri të ikim me vrap. 15 Në qortimin tênd, o Zot, në shfryrjen e erës nga flegrat e tua, shtretërit e lumenjave duken dëme themelët e botës u zbuluan. 16 Ai nga lart shtriu dorën, më mori dhe më nxori jashtë ujëravë të shumta. 17 Më çlroi nga armiku im i fugjishëm dhe nga ata që më urrenin, sepse ishin më të fortë se unë. 18 Ata u vërsulën kundër meje ditën e fatkeqësisë sime, por Zoti mbajti anën time, 19 dhe më nxori jashtë, larg; më çlroi sepse më do. 20 Zoti më ka shpérbyler sipas drejtësisë sime dhe më ka dhënë sipas pastërtisë së duarve të mia, 21 sepse kam ndjekur rrugët e Zotit dhe nuk jam larguar pabesish nga Perëndia im, 22 sepse kam mbajtur para meje têrë ligjet e tij dhe nuk u jam shmangur statuteve të tij. 23 Kam genë i ndershëm me të dhe i jam ruajtur paudhësise. 24 Sepse Zoti më ka dhënë sipas drejtësisë sime, sipas pastërtisë së duarve të mia përparrsyve të tij. 25 Ti tregohesh i dhimbshëm ndaj njeriut besimtar dhe i drejtë me njeriun e drejtë. 26 Ti tregohesh i pastër me atë që është i pastër dhe i dinak me të ligun, 27 sepse ti je ai që shpëton njerëzit e pikëlluar dhe ul sytë që janë krenarë; 28 ti je në fakt je ai që bën të shkëlqej llambën time; o Zot, Perëndia im, ti ndriçon errësirën time, 29 sepse me ty mund të sulmoj një aradhe dhe me Perëndinë tim mund të kércej mbi një mur. 30 Rruga e Perëndisë është e përsosur; fjala e Zotit është pastruar me anë të zjarrit, ai është mburoja e të gjithë atyre që gjejnë strehë tek ai. 31 Në fakt kush është Perëndi përvëç Zotit? Kush është kështjellë përvëç Perëndisë tim? 32 Perëndia është ai që më rethon me forcë dhe që e bën jetën tê përsosur. 33 Ai i bën këmbët e mia të ngjashme me ato të sutave dhe më bën të fortë në vendet e mia të larta; 34 ai i mëson duart e mia pér betejë, dhe me krahët e mi mund të nderë një hark prej bakri. 35 Ti më ke dhënë gjithashtu mburojën e shpëtimit tênd; dora jote e djathtë më ka mbajtur dhe mirësia jote më ka bërë të madh. 36 Ti ke zgjuerat hapat e mi nën veten time dëm këmbët e mia nuk janë penguar. 37 I kam ndjekur armiqtë e mi dhe i kam arritur, nuk jam kthyer prapa para se t'i shkatërroj. 38 I kam goditur vazhdimisht dha atë nuk kanë mundur të ngrihen përsëri; ata kanë rënë nën këmbët e mia. 39 Ti më ke dhënë forcë pér betejën dhe ke bërë të pérulen atë që ngriheshin kundër meje; 40 ti ke bërë të kthejné kurrizin armiqtë e mi, dhe unë kam shkatërruar ata që më urrenin. 41 Ata klithën, por nuk pati njeri që t'i shpëtonte; ata i klithën Zotit, por ai nuk u dha përgjigje. 42 I kam shkelur deri sa i bëra si pluhuri para erës; i kam fshirë si balta e rrugëve. 43 Ti më ke çliruar nga grindjet e popullit; ti më ke bërë udhëheqës të kombeve; një popull që nuk e njihja më ka shërbyer. 44 Me të dëgjuar emrin tim, ata më dëgjuan dhe m'u bindën; të huajt m'u nënshtruan. 45 Të huajt i ligështuan dhe dolën duke u dridhur nga fortësat e tyre. 46 Rroftë Zoti, qoftë e bekuar Kështjella ime dhe lëvduar qoftë Perëndia i shpëtimit tim! 47 Ai është Perëndia që hakmerret pér mua dhe që më nënshtron popujt; 48 ai më çliron nga armiqtë e mi. Ti më larton mbi atë që ngrihen kundër meje dhe më çliron nga njeriu që përdor dhunën. 49 Prandaj, o Zot, unë do ta kremitoj midis kombeve emrin tênd me këngë. 50 Çlirime tê mëdha ai i jep

mbretit të tij dhe tregohet dashamirës me Davidin, të vajosurin e tij, dhe me fisin e tij pérjetë".

19 Qiejtë tregojnë lavdinë e Perëndisë dhe kupa qellore shpall veprën e duarve të tij. **2** Një ditë i flet ditës tjetër dhe një natë ia tregon tjetërs. **3** Nuk kanë gojë, as fjalë; zëri i tyre nuk dëgjohet; **4** por harmonia e tyre përhapet mbi gjithë dheun dhe mesazhi i tyre arrin deri në skajin e botës; në qiejtë Perëndia ka vénë një çadër pér diellin; **5** dhe ai éshtë si një dhëndër që del nga dhoma e tij e martesës; ngazëllon si një trim që përshkon rrugën e tij. **6** Ai del nga një skaj i qieje dhe rrotullimi e tij arrin deri në skajin tjetër; asgjë nuk mund t'i fshihet nxehësisë së tij. **7** Ligji i Zotit éshtë i përsosur, ai e përtirën shpirtin; dëshmja e Zotit éshtë e vërtetë dhe e bën të ditur njeriu i thjeshtë. **8** Porositë e Zotit janë të drejta dhe e gëzojnë zemrën; urdhërimet e Zotit janë te pastra dhe ndriçojnë sytë. **9** Frika e Zotit éshtë e pastër, mbetet pérjetë; gjykimet e Zotit janë të vërteta, të gjitha janë të drejta; **10** janë më të dëshirueshme se ari, po, më tepër se shumë ari i kulluar; janë më të émbla se mjalti, nga ai që del nga hojet. **11** Edhe shërbëtori yt mëson prej tyre; ke një shpërbirim të madh duke i parë. **12** Kush i njeh gabimet e tij? Pastrojmë nga ato që nuk i shoh. **13** Përveç kësaj ruajse shërbëtorin tënd nga mëkafat e vullnetit, dhe bëj që ato të mos më sundojnë mua; atëherë unë do të jem i ndershëm dhe i pastër nga shkelje të mëdha. **14** U miratofshin para teje fjalët e gojës sime dhe përsiatjet e zemrës sime, o Zot, kështjella ime dhe shpëtimtarim.

20 Zoti të dhënte përgjigje ditën e fatkeqësisë; emri i Perëndisë të Jakobit të mbroftë me siguri lart. **2** Të dërgoftë ndihmë nga shenjtërorja dhe të dhëntë përkrahje nga Sioni; **3** Mos i harroftë të gjitha ofertat e tua dhe pranofftë olokaustin tënd. (Sela) **4** Të dhëntë atë që zemra jote dëshiron dhe plotësoftë të gjitha planet e tua. **5** Ne do të këndojmë téré gaz në qëritim të dhë do të lartojmë flamureton tonë emrë të Perëndisë tonë. Zoti i plotësoftë të gjitha kërkasat e tua. **6** Tani e di që Zoti shpëton të vajosurin e tij; do t'i përgjigjet nga qilli i tij i shenjtë me forcën shpëtimtare të dorës së tij të djathtë. **7** Disa kanë besim te qerret dhe të tjerë te kuajt, por ne do të kujtojmë emrin e Zotit, Perëndisë tonë. **8** Ata u përkulen dhe ranë; por ne u ngritimë përsëri dhe mbahemi në këmbë. **9** Shpëtomë, o Zot; mbreti le të na përgjigjet ditën në të cilën do të këlthasim.

21 O Zot, mbreti do të gëzohet me forcën tënde dhe do të ngazëllojë pér shpëtimin tënd! **2** Ti ia plotësove dëshirën e zemrës së tij dhe nuk hodhe poshtë kërkasën e buzëve të tij. (Sela) **3** Sepse ti i dole para me bekime begatje, i vure mbi kokë një kurorë prej ari shumë të kulluar. **4** Ai të kishte kërkuar jetë dhe ti i dhe ditë të gjata në pérjetësi. **5** E madhe éshtë lavdia e tij pér shpëtimin tënd; ti i dhe madhështi dhe lavdi, **6** sepse ti e bën shumë të bekuar pérjetë, e mbush me gjëzim në praninë tënde. **7** Duke qenë se mbreti ka besim te Zoti dhe në mirësinë e Shumë të Larit, ai nuk do të hiqet kurrë. **8** Dora jote do të arrijë téré armiqtë e tu, dora jote e djathtë do të veprojë kundër atyre që të urrejnë. **9** Ti do t'i bësh si një furre të zjarrtë kur do të dukesh i zemëruar; në zemërimin e tij Zoti do t'i hedhë në humnerë dhe zjarri do t'i përpjijë. **10** Ti do të zhdukësh frytin e tyre nga toka dhe pasardhësit e tyre midis bijve të njérëzve, **11** sepse kanë kurdisur të keqen kundër teje dhe kanë përgatitur plane të këqija, por nuk do t'ia dalin. **12** Sepse ti do të bësh që ata të kthejnë kurrizin dhe do të drejtosh shigjetat e harkut tënd kundër ftyrës së tyre. **13** Cohu, o Zot, me forcën tënde; ne do të këndojmë dhe do të kretnojmë lëvdimit e fuqisë sate.

22 Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur? Pse më rri kaq larg dhe nuk vjen të më çirosh, duke dëgjuar fjalët e ofshamës sime? **2** O Perëndia im, unë bërtas ditën, por ti nuk përgjigjesh, edhe natën unë nuk rri në heshtje. **3** Megjithatë ti i Shenjtë, që banon në lëvdimet e Izraelit. **4** Etërit tonë kanë pasur besim te ti; kanë pasur besim te ti dhe ti i keçiruar. **5** Të klithën ty dhe u çiruan; patën besim te ti dhe nuk u zhgënyjen. **6** Por unë jam një krimb dhe jo një njeri; turpi i njerëzve dhe përcëmimi i popullit. **7** Térë ata që më shohin më përqeshin, zgjatin buzën dhe tundin kokën, **8** duke thënë: "Ai i ka besuar Zotit; le ta çlirojë, pra, ta ndihmojë, mbasi e do". **9** Me siguri ti je ai që më nxori nga barku i nënës; bëre që të kem besim te ti qysh nga koha kur pushoja mbi sisët e nënës sime. **10** Unë u braktisa te ti qysh nga lindja ime; ti je Perëndia im qysh nga barku i nënës sime. **11** Mos u largo nga unë, sepse ankthi éshtë i afërt, dhe nuk ka asnjë që t'ë më ndihmojë. **12** Dema t'ë mëdhenj më kanë rrëthuar, dema t'ë fuqishëm të Bashanit më rrinë përqark; **13** ata hapin gojën e tyre kundër meje, si një luan grabitqar që vrumbullit. **14** Më derdhin si ujë dhe téré kockat e mia janë të ndrydhura; zemra ime éshtë si dylli që shkrihet në mes të zorrëve të mia. **15** Forca ime éshtë thaër si një enë balte dhe gjuha ime éshtë ngjitur te qjellza; ti më ke vénë në pluhurin e vdekjes. **16** Sepse qentë më kanë rrëthuar, një grup keqberësish më rri rrötull; më kanë shpuar duart dë këmbët. **17** Unë mund t'i numëroj gjithë kockat e mia; ato më shikojnë dhe më këqyrin. **18** Ndajnë midis tyre robat e mia dhe hedhin në short tunikën time. **19** Por ti, o Zot, mos u largo; ti që je forca ime, nxito t'ë më ndihmosh. **20** Çliroje jetën time nga shpata, jetën time të vetme nga këmba e qenit. **21** Shpëtomë nga gryka e luanit dhe nga brirët e buajve. Ti m'u përgjigje. **22** Unë do t'u njoftoj emrin tënd vëllezërve të mi, do t'ë lëvdoj në mes të kuvendit. **23** Ju që keni frikë nga Zoti, lëvdojeni; dhe ju t'ë gjithë, pasardhës të Jakobit, përlëvdojeni; dhe ju t'ë gjithë, o fis i Izraelit, kini frikë nga ai. **24** Sepse ai nuk ka përcmuar as nuk ka hedhur poshtë vuajtjen e të pikëlluarit, dhe nuk i ka fshehur ftyrën e tij; por kur i ka klithur atij, ai e ka kënaqr. **25** Shkaku i lëvdimt tim në kuvendit e madh je ti; unë do t'i plotësoj zotimet e mia në prani të t'ë gjithë atyre që kanë frikë nga ti. **26** Nevojtarët do të hanë dhe do të ngopen; ata që kérkojnë Zotin do ta lëvdojnë; zemra juaj do të jetojë pérjetë. **27** Të gjitha skajet e tokës do ta mbajnë mend Zotin dhe do të kthehen tek ai; dhe të gjitha familjet e kombeve do të adhurojnë përrpara teje. **28** Sepse Zotit i përket mbretëria dhe ai sundon mbi kombet. **29** Gjithë të pasurit e dheut do të hanë dhe do të adhurojnë; të gjithë ata që zbresin në pluhur dhe që nuk arrijnë të mbahen gjallë do të përkulen para teje. **30** Pasardhësit do t'i shërbejnë; do t'i flitet pér Zotin brezit të ardhshëm. **31** Ata do të vijnë dhe do t'i shpalin drejtësinë e tij një populli që nuk ka lindur akoma, dhe që ai vëtë e ka krijuar.

23 Zoti éshtë bariu im, asgjë nuk do t'ë më mungojë. **2** Ai më çon në kullota me bar të njomë, më drejtton pranë ujërave që t'ë çlodhin. **3** Ai ma përtirën shpirtin, më çon nëpër shtigjet e drejtësisë, nga dashuria që ka pér emrin e tij. **4** Edhe sikur të ecja në luginën e hijes së vdekjes, nuk do t'ë kisha frikë nga asnjë e keqe, sepse ti je me mua; shkopi yt dhe thupra jote janë ato që më japid zemër. **5** Ti shtron para meje tryezën në prani të armiqve të mi; ti vajos kokën time me vaj; kupa ime po derdhet. **6** Me siguri pasuri dhe mirësi do t'ë shoqërojnë në gjithë ditët e jetës ime; dhe unë do të banoj në shtëpinë e Zotit ditë t'ë gjata.

24 Zotit i përket toka dhe të gjitha gjérat që janë mbi të, bota dhe banorët e saj. **2** Sepse ai e ka themeluar mbi detet dhe e ka vendosur mbi lumenjtë. **3** Kush do t'i ngjitet malit të Zotit? Kush do t'ë qëndrojë në vendin e tij të shenjtë? **4** Njeriu

i pafajshëm nga duart dhe i pastër nga zemra, që nuk e ngre shpirtin pér t'u duktur dhe nuk betohet në mënyrë të rreme. 5 Ai do të marrë bekimet e Zotit dhe drejtësinë nga Perëndia e shpëtimt tij. 6 I tillë éshë brezi i atyre që e kérkojnë, që kérkojnë ftyrën tênde, o Perëndi e Jakobit. (Sela) 7 O ju porta, çoni kokat tuaja; dhe ju, porta tê pérjetshme, hapuni krejt dhe Mbreti i lavdisë do tê hyjë. 8 Kush éshët ky Mbret i lavdisë? Éshët Zoti i fortë dhe i fuqishëm, Zoti i fortë në betejë. 9 O porta, çoni kokat tuaja; hapuni krejt, o porta tê pérjetshme, dhe Mbreti i lavdisë do tê hyjë. 10 Kush éshët ky Mbret i lavdisë? Éshët Zoti i ushtrive; ai éshët Mbreti i lavdisë. (Sela)

25 Te ti, o Zot, e lartoj shpirtin tim. 2 O Perëndia im, kam besim te ti; bëj që tê mos mbetem i zhgënjiyer dhe që armiqtë e mi tê mos triumfojnë mbi mua. 3 Po, bëj që asnjë nga ata që kanë besim te ti tê mos zhgënjehet; u turpërofshin ata që sillen pabesish pa shkak. 4 O Zot, më trego rrugët e tua, më mëso shtigjet e tua. 5 Më udhëhiq në tê vërtetët tênde dhe më mëso, sepse ti je Perëndia i shpëtimt tim; unë shpresoj shumë te ti gjatë gjithë ditës. 6 Kujto, o Zot, mëshirën tênde dhe miresinë tênde, sepse janë tê përhershme. 7 Mos i kujto mëkaten e rinisë sime, as shkeljet e mia; por në dashamirësinë tênde më kujto, o Zot, pér hir tê mirësise sate. 8 Zoti éshët i mirë dhe i drejtë, prandaj ai do t'u mësoj rrugën mëkatarëve. 9 Ai do tê udhëheqë njerëzit zemërbutët në drejtësi dhe do t'u mësojt tê përlurulle rrugën e tij. 10 Të gjitha rrugët e Zotit janë mirësi dhe vërtetësi pér ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe porositë e tij. 11 Pér hir tê emrit tênd, o Zot, fale paudhësinë time, sepse ajo éshët e madhe. 12 Kush éshët njeriu që ka frikë nga Zoti? Ai do t'i tregoj rrugën që duhet tê zgjedhë. 13 Ai do tê jetojë në bollëk dhe pasardhësit e tij do tê trashëgojnë tokën. 14 Sekreti i Zotit u tregohet atyre që kanë frikë prej tij, dhe ai u bën tê njohur atyre besëlidhjen e tij. 15 Sytë e mi drejtoven vazhdimisht te Zoti, sepse ai do tê m'i nxjerrë këmbët nga rrjetë. 16 Kthethu nga unë dhe ki mëshirë pér mua, sepse jam vetëm dhe i dëshperuar. 17 Ankthet e zemrës sime janë shtuar; më çliro nga fatkeqësitet e mia. 18 Shiko pikëllimin tim dhe ankthin tim, dhe fal i gjitha mëkatenet e mia. 19 Kéqyr armiqtë e mi, sepse janë tê shumtë dhe më urrjenë me një urrjetje plot dhunë. 20 Ruaje jetën time dhe më çliro; bëj që tê mos jem i pështjelluar, sepse unë po gjej strehë te ti. 21 Pastërtia dhe ndershmëria më mbrofshin, sepse unë shpresoj te ti. 22 O Perëndi, liroje Izraelin nga tê gjitha mundimet e tij.

26 Siguromë drejtësi, o Zot, sepse kam ecur në ndershmërinë time dhe kam pasur besim te Zoti pa u lëkundur. 2 Më heto, o Zot, dhe më vër në provë; pastro me zjarr trurin dhe zemrën time. 3 Sepse mirësia jote më rri përrapa syve dhe unë po eci në vërtetësinë tênde. 4 Nuk ulem me njerëz gënjeshtarë dhe nuk shoqërohem me njerëz hipokritë. 5 Unë urej tubimin e njerëzve tê kékij dherë nuk bashkohem me tê pabesët. 6 Unë i laj duart e mia në çiltërsi dhe i shkoi rrotull altarat tênd, o Zot, 7 pér tê shpallur me zë tê lartë lavdinë tênde dhe pér tê treguar têrë mrekullitë e tua. 8 O Zot, unë e dua selinë e shtëpisë sate dherë vendin ku qëndron lavdia jote. 9 Mos e vër shpirtin tim bashkë me atë tê mëkatarëve dherë mos më bashko me njerëzit gjakatarë, 10 sepse ata kanë në duart e tyre plane tê kékija dherë dora e tyre e djathët éshët plot dhurata. 11 Por unë do tê eci në ndershmërinë time; më shpengo dherë ki mëshirë pér mua. 12 Këmba ime éshët e qëndrueshme në vënd tê sheshtë. Në kuvende unë do tê bekoj Zotin.

27 Zoti éshët drita ime dhe shpëtimi im; nga kush do tê kem frikë? Zoti éshët késhtjella e jetës sime; nga kush do tê kem frikë? 2 Kur njerëzit e kékij, armiqtë dhe kundërshtarët e mi

më sulman pér tê ngrënë mishin tim, ata vetë u lëkundën dheranë. 3 Edhe sikur një ushtri tê dilte kundër meje, zemra ime nuk do tê kishte frikë; edhe sikur një luftë tê pëlciste kundër meje, edhe atëherë tê kisha besim. 4 Një gjë i kérkova Zotit dhe atë kérkoj: tê banoj në shtëpinë e Zotit tê ditët e jetës sime, pér tê soditur burkinë e Zotit dhe pér tê admiruar tempullin e tij. 5 Sepse ditën e fatkeqësise ai do tê më fshehë në çadrën e tij, do tê më fshehë në një vend sekret tê banesës së tij, do tê më lartojë mbi një shkëmb. 6 Dhe tani koka ime do tê ngrihet mbi armiqtë e mi që më rrëtrojnjë, dhe do tê ofroj në banesën e tij fljime me britma gjëzimi; do tê këndojo dhe do tê kremitoj lëvdimet e Zotit. 7 O Zot, dëgio zérin tim, kur tê këlthas ty; ki mëshirë pér mua dhe përgjigjmu. 8 Zemra ime më thotë nga ana jote: "Kérkon fytyrën time". Unë kérkoj fytyrën tênde, o Zot. 9 Mos ma fshih fytyrën tênde, mos e hidh poshtë me zemërrim shërbëtorin tênd; ti ke qenë ndihma ime; mos më lér dhe mos më braktis, o Përendi e shpëtimt tim. 10 Edhe sikur babai im dhe nëna ime tê më kishin braktisur, Zoti do tê më pranonë. 11 O Zot, më mëso rrugën tênde dhe më udhëhiq në një shqetësje tê sheshtë, pér shkak tê armiqve të mi. 12 Mos më braktis në déshirat e armiqve tê mi, sepse kanë dalë kundër meje déshiratë tê rremë, njérëz që duan dhunën. 13 Oh, sikur tê mos isha i sigurt tê shoh mirësine e Zotit në dheun e tê gjallëve! 14 Ki besim tê madh te Zoti; ji i fortë, ki zemër; ki besim tê madh te Zoti.

28 Ty tê këlthas, o Zot, o késhtjella ime; mos rri në heshtje, sepse po tê mos flasësh ti, unë bëhem njeljo si ata që zbrresin në gropë. 2 Dëgio zérin e lutjeve tê mia kur tê këlthas ty pér ndihmë, kur ngre duart në drejtët tê vendit tênd shumë tê shenjtë. 3 Mos më têrhiq bashkë me tê pabesët dhe ata që kryejnë paudhësi, tê cilët flasin pér paqe me tê afërmët e tyre, por kanë shpirtligjësi në zemër. 4 Jepu atyre sipas veprave që kanë kryer dhe sipas ligësise së veprimeve tê tyre; jepu atyre sipas veprës së duarve tê tyre; jepu atyre hakun që meritojnë. 5 Duke qenë se ata nuk i çmojnë veprat e Zotit dhe atë që duart e tij kanë bërë, ai do t'i mposhtë dhe nuk do t'i lérë tê begatohen. 6 I bekuar qoftë Zoti, sepse ka dëgjuar zérin e lutjeve tê mia. 7 Zoti éshët forca ime dhe mburoja ime; zemra ime ka pasur besim tek ai dhe unë u ndihmova; prandaj zemra ime ngazëllen dhe unë do ta kremitoj kêtë me këngën time. 8 Zoti éshët forca e popullit tê tij, dhe streha e shpëtimt pér tê vajosurin e tij. 9 Shpëto popullin tênd dhe beko trashëgiminë tênde; ushqëji dhe përkrahi pérjetë.

29 I jepni Zotit, o bij tê tê fuqishmëve, i jepni Zoti lavdi dhe forcë. 2 I jepni Zotit lavdinë që i përket emrit tê tij; adhuroni Zoti në shkëlqimin e shenjtërisë së tij. 3 Zéri i Zotit éshët mbi ujërat; Perëndia i lavdisë gjëmon; Zoti éshët mbi ujërat e mëdha. 4 Zéri i Zotit éshët i fuqishmë, zéri i Zotit éshët i madhërishtëm. 5 Zéri i Zotit thyen kedad; po, Zoti thyen kedad et Libanit; 6 i bën tê hidhen si një viç, Libanin dhe Sirionin, si një buall i ri. 7 Zéri i Zotit çan flakët e zjarrit. 8 Zéri i Zotit e bën shkretëtirën tê dridhet; Zoti bën që tê dridhet shkretëtira e Kadeshit. 9 Zéri i Zotit bën që tê lindin sutat dhe i lë pyjet pa gjethë; dhe në tempullin e tij çdo gjë thotë: "Lavdi!". 10 Zoti rrinte ulur në fron përmbi përmbytjen; po, Zoti rri ulur si mbret në pérjetësi. 11 Zoti do t'i japë forcë popullit tê tij; Zoti do tê bekojë popullin e tij me paqe.

30 Do tê tê lëvdoj, o Zot, sepse ti më ngrite lart, dhe nuk i lejove armiqtë e mi tê tallen me mua. 2 O Zot, Perëndia im, unë tê kam klithur ty, dhe ti më kë shëruar. 3 O Zot, ti e ke nxjerrë shpirtin tim jashtë Sheolit, më ke mbajtur gjallë që tê mos zbrisja në gropë. (Sheol h7585) 4 I këndonai lavde Zotit, ju, shenjtore tê tij, dhe kremitoni shenjtërinë e tij, 5 sepse zemërimi im mban vetëm

një çast, por mirësia e tij mban një jetë të tërë. Të qarat mund të vazhdojnë një natë, por në mëngjes shpërthen një britmë gjëzimi. **6** Kur kisha bollëk thoja: "Unë nuk do të prekem kurrë". **7** O Zot, për hirin tênd e kishe fortësuar malin tim, ti e fsuhe ftyrën tênde, dhe unë mbeta i trembur. **8** Unë të klitha ty, o Zot, iu luta fort Zotit, **9** duke thënë: "Çfarë dobie do të kesh nga gjaku im po të jetë se zgres në gropë? A mundet pluhuri të të kremitojë? A mundet ai të shpallë të vërtëtën tênde? **10** Dëgioj, o Zot, dhe ki mëshirë përmua, o Zot, bëhu ti ndihma ime". **11** Ti e ke kthyer vajtimin tim në valle; ma ke hequr grethoren dhe më ke mbushur me gjëzim, **12** me qëllim që shpirti im të mund të të këndojojë lavdi pa pushim. O Zot, Perëndia im, unë do të të kremitojë përfjetë.

31 Gjeta strehë te ti, o Zot; bëj që unë të mos ngatërrrohem kurrë; çliromë për drejtësinë tênde. **2** Ma vër veshin, nxito të më çirosh; bëhu pér mua një kështjellë e fortë dhe një vend i fortifikuar që të më shpëtosh. **3** Sepse ti je kështjella ime dhe kalaja ime; për hir të emrit tênd më udhëhiq dhe tregomë udhën. **4** Nxirmë Jashtë rjetës që më kanë ngritur fshehurazi, sepse ti je kështjella ime. **5** Në duart e tua unë e besoj frysmin time; ti më shpengove, o Zot, Perëndi e së vërtëtës. **6** Unë i urrej ata që kanë dëshirë pér t'u duktur, por kam besim te Zoti. **7** Unë do të ngazelloj dhe do të kënaqem me mirësinë tênde, sepse ti ke parë pikëllimin tim dhe i ke kuptuar ankheth e shpirtit tim, **8** dhe nuk më dorëzove në duart e armikut, por m'i vure këmbët në një vend të gjerë. **9** Ki mëshirë përmua, o Zot, sepse jam me ankh; syri im, shpirti im dhe të përbrendshmet e mia po treten nga dhembja, **10** sepse jeta ime po mpaket nga pikëllimi dhe vitet e mia nga të qarat; forca ime po mpaket për shkak të mëkatit tim dhe kockat e mia po treten. **11** Jam bérë një turp pér téré armiqté e mi, veçanërisht pér tē afërmitt e mi dhe një tmer pér të njohurit e mi; ata që më shohin rrugës, ikin larg meje. **12** Zemra e tyre më ka harruar si të isha një njeri i vdekur; i përgjaj një vazozë të thyer. **13** Sepse dëgjoi shpifjet e shumë njerëzve, reth e qark sundon tmerri, ndërsa atë këshillohen midis tyre kundër meje dhe kurdisin komplotë pér të më zhdukur. **14** Por unë kam besim te ti, o Zot; kam thënë: "Ti je Perëndia im". **15** Ditët e mia janë në dorën têndë; çliromë nga duart e armiqve të mi dhe të atyre që më përndjekin. **16** Bëj që të shkelqej ftyra jote mbi shërbëtorin tênd; shpëtomë pér hir të mirësisë sate. **17** O Zot, bëj që unë të mos jem i pështjelluar, pse të kam kërkuar; u pështjellofshin të pabesët dhe rënçin në heshtje në Sheol. (*Sheol h7585*) **18** Mbeçin pa fjalë buzet gjënjeshtrash, që flasin pa turp kundër të drejtit, me mëndjemadhesi dhe përqimim. **19** Sa e madhe është mirësia jote që ti u rezervon atyre që kanë frikë nga ti, dhe që ti përdor në prani të bijve të njerëzve ndaj atyre që gjijnë strehë te ti! **20** Ti i fsheh në strehën e fshehtë tê pranisë sate nga grackat e njerëzve, ti i ruan në një çadër të mbrojtur nga grindjet me fjalë. **21** Qoftë i bekuar Zoti, sepse më është treguar shumë dashamirës, duke më vendosur si në një vend të fortifikuar. **22** Kurse unë, në hutimin tim, thoja: "Më kanë larguar nga prania jote"; por ti dëgjove zérin e lutjeve të mia kur të klitha ty. **23** Duajeni Zoti, ju, gjithë shenjtore të tij! Zoti i mbron besniket dhe i shpagan gjëresisht ata që veprojnë me kryelartësi. **24** Qofshi të fortë, mbarë ju që shpresoni tek Zoti, dhe ai do ta bëjë të patundur zemrën tuaj.

32 Lum ai të cilët i kanë falur shkeljen, ai të cilët i kanë mbuluar mëkatin! **2** Lum ai njeri të cilin Zoti nuk e padit pér paudhësinë dhe në frysmin e tê cilët nuk ka vend mashtrimi. **3** Ndërsa po heshtja, kockat e mia treteshin midis rënkimive që kisha téré ditën. **4** Sepse ditë e natë dora jote rëndonte mbi mua, fuqia ime i përgjante thatësisë së verës. (Sela) **5** Para teje pranova mëkatin tim, nuk e fsheha paudhësinë time. Thashë: "Do t'a rrëfej shkeljet

e mia Zotit", dhe ti e ke falur paudhësinë e mëkatit tim. (Sela) **6** Prandaj qdo njeri i përshtiprthshem do të të thërrase në kohën që mund të gjendesh; edhe sikur ujërat e mëdha të vërshojnë, ato nuk do të arrinë deri tek ai. **7** Ti je vendi im i strehimit, ti do të më ruash nga fatkeqësia, ti do të më rrethosh me këngë çlirim. (Sela) **8** Unë do të të edukoj dhe do të mësos rrugën, nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe da ta mbaj syrin tim mbi ty. **9** Mos u bëni si kali dhe si mushka që nuk kanë mend, goja e të cilëve duhet të mbahet me fre dhe me kapistër, përmëdryshe nuk të afrohen. **10** Të shuma janë dhembjet e të pabesit, por ai që ka besim tek Zoti do të rrethohet nga mirësia e tij. **11** Gëzohuni tek Zoti dhe ngazëlloni, o njerëz të drejtë; lëshoni britma gjëzimi, ju të gjithë, o njerëz me zemër të drejtë.

33 Ngazëlloni, o njerëz të drejtë, tek Zoti; lëvdimi u shkon për shtat njerëzve të drejtë. **2** Kremitojeni Zotin me qeste; këndojini atij me harpën me dhjetë tela. **3** Këndojini një kantik të ri, bjerini me mjeshtëri veglës dhe brohoritni. **4** Sepse fjalë e Zotit është e drejtë dhe të gjithë veprat e tij janë bërë me saktësi. **5** Ai e do drejtësinë dhe barazinë; toka është e mbushur nga mirësitet e Zotit. **6** Qiejtë u bëni me anë të fjalës së Zotit dhe téré ushtria e tyre me anë të frysës së gojës së tij. **7** Ai mblodhi ujërat në një dëgji dhe vendosi thellësitet e tyre të mëdhë si rezervare. **8** Téré tokë le të ketë frikë nga Zoti dhe le të dridhen para tij téré banorët e botës. **9** Sepse ai foli dhe gjëja u bë; ai udhëroi dhe gjëja u shfaq. **10** Zoti e bën tën dëshiojë planin e kombeve dhe asqjeson synimet e popujve. **11** Plani i Zotit mbetet përfjetë dhe qëllimet e zemrës së tij pér qdo brez. **12** Lum ai komb që ka Perëndinë Zotin; lum populli që ai ka zgjedhur pér trashëgim të tij. **13** Zoti shikon nga qilli; ai shikon téré bijtë e njerëzve. **14** Nga vendi i banimit të tij ai këqyr téré banorët e tokës. **15** Ai e ka formuar zemrën e të gjithëve, që kuption téré veprat e tyre. **16** Mbreti nuk shpëtohet nga një ushtri e madhe; trimi nuk shpëton për shkak të forcës së tij të madhe. **17** Kali është një shpreshë e kotë shpëtimi, dhe me forcën e tij të madhe nuk mund të shpëtojë asnjëri nga rreziku. **18** Ja, syri i Zotit është mbi ata që kanë frikë para tij, mbi ata që shpresojnë në mirësinë e tij, **19** pér ta çliruar shpirtin e tyre nga vdekja dhe pér t'i mbajtur të gjallë në kohë urie. **20** Shpirti ynë pret Zotin; ai është ndihma jonë dhe mburoja jonë. **21** Po, zemra jonë do të gëzohet tek ai, sepse kemi besim, në emrin e tij të shenjtë. **22** Mirësia jote qoftë mbi ne, o Zot, sepse kemi pasur shpresë te ti.

34 Unë do ta bekoj Zotin në qdo kohë; lëvdimi i tij do të jetë gjithnjë në gojën time. **2** Shpirti im do të krenohet me Zotin; njerëzit e pérurul do ta dëgjojnë dhe do të gëzohen. **3** Lartojeni Zotin bashkë me mua, dhe të lëvdojnë të gjithë emrin e tij. **4** Unë e kërkova Zotin, dhe ai m'u përgjigj dhe më çlroi nga të gjitha tmerret e mia. **5** Ata e shikuat atë dhe u ndriçuan, dhe ftyrat e tyre nuk u turpëran. **6** Ky i pikëlluar klithi dëgjimi e plotësoi, e shpëtoi nga të gjithë fatkeqësitet e tij. **7** Engjëlli i Zotit zë vend rrëth atyre që kanë frikë prej tij dëgjimi e tij. **8** Provoheni dëshihni sa i mirë është Zoti; lum ai njeri që gjë gjen strehë tek ai. **9** Kini frikë nga Zoti, ju shenjtore të tij, sepse asgjë nuk u mungon atyre që kanë frikë prej tij. **10** Luanët e vegjël vuajnë nga mungesa e madhe dhe nga uria, por atyre që kërkojnë Zotin nuk u mungon asgjë. **11** Ejani, o bij, dëgjomëni; unë do t'ju mësos frikën e Zotit. **12** Cili është ai njeri që dëshiron jetën dhe do ditë të gjata pér tê parë të mirën? **13** Mbaje gjuhën tênde larg së keqes dhe buzet e tua të mos thonë gjënjeshtra. **14** Largohu nga e keqja dhe bëj tê mirën, kërkoi pagën dhe siguroje. **15** Sytë e Zotit janë mbi tê drejtët dhe veshët e tij janë të vëmendshëm të kapin britmën e tyre. **16** Fytyra e Zotit është kundër atyre që sillen keq, pér tê çrrënjosur kujtimin e tyre nga faqja e dheut. **17** Të drejtë bërtasin

dhe Zoti i dëgjon dhe i çliron nga të gjitha fatkeqësitet e tyre. **18** Zoti qëndron afër atyre që e kanë zemrën të thyer dhe shpëton ata që e kanë frymën të dërmuar. **19** Të shumta janë vuajjet e njeriut të drejtë, por Zoti e çliron nga të gjitha. **20** Ai i ruan tërë kockat e tij, dhe asnjë prej tyre nuk copëtohet. **21** Ligësia do të vrasë të keqin, dhe ata qëurrejnë të drejtin do të shkatërrohen. **22** Zoti shpengon jetën e shërbëtorëve të tij, dhe asnjë nga ata që gjejnë strehë te ai nuk do të shkatërrohet.

35 O Zot, përleshu me ata që përleshën me mua; lufto me ata që luftojnë kundër meje. **2** Merr mburojën dhe parzmoren dhe çohu të më ndihmosh. **3** Nxirre shtizën dhe zëru rrugën atyre që më përndjekin; thuaji shpirtit tim: "Unë jam shpëtimi yt". **4** Mbetshin të shushatur dhe të turpëruar ata që kërkojnë jetën time; ktheshtin kurrizin dhe mbetshin të shushatur ata që kurdisin të keqen kundër meje. **5** U shpërndafshin si byku nga era dhe engjelli i Zotit i déboftë. **6** Qoftë rruga e tyre e errët dhe me shkarje, dhe Engjelli i Zotit i përndjektë. **7** Sepse pa pasur arsyë më kanë ngritur fshehurazi rrjetën e tyre; pa pasur arsyë ma kanë hapur gropën. **8** Një shkatërrim i papritur u rëntë mbi krye, i zhëntë rrjetë që kanë fshehur dhe rënçin në gropën që kanë përgatitur për shkatërimin tim. **9** Atëherë shpirti im do të ngazëllejë tek Zoti dhe do të gëzohet për shpëtimin e tij. **10** Të gjitha kockat e mia do të thonë: "O Zot, kush eshtë si ti, që e çliron të mjerin nga ai që eshtë më i fortë se ai, të mjerin dhe nevojarin nga ai që plaçkit?". **11** Dëshmitarë të pamëshirshëm ngrinen kundër meje dhe më pyesin për gjëra për të cilat unë nuk di asgjë. **12** Të mirën e shpërblejnë me të keqen, duke e lënë këshut të pangushëlluar jetën time. **13** Megjithatë, kur ishin të sémurë, unë vesha grathoren dhe e mundova shpirtin tim me agjerim, dhe lutesha me kokën e përkulur mbi gjoks. **14** Shkoja rreth e rrotull, sikur të ishte fjalë për një shok o për vëllanë tim; shkoja fort i kërrusur nga dhembja, ashtu si një njeri që mban zi për të emën. **15** Por kur u pengova, ata u gëzuan dhe u mblodhën bashkë; u mblodhën kundër meje disa shpifës, të cilët nuk i njihja; më kanë shqyer pa pushim. **16** Bashkë me disa palaço zemërkatranë kërcëllinjë dhëmbët kundër meje. **17** O Zot, deri kur do të vazhdosh të shikosh? Shpëto jetën time nga shkatërrimet e kurdisura prej tyre, të vetmen pasuri që kam nga dhëmbët e luanëve. **18** Unë do të kremitoj në kuvendin e madh, do të lavdëroj në mes të një populli të shumtë. **19** Mos u gjëzofshin me mua ata që pa hak më janë bërë armiq, mos e shkelshin syrin ata që më urrejnë pa arsyë, **20** sepse nuk flasin kurrë për paqe, por kurdisun mashtime kundër njerëzve paqësorë të vendit. **21** Po, e hapin gojën e tyre kundër meje dhe thonë: "Ah, ah! E kemi parë me sytë tanë". **22** O Zot, ti i ke parë këto gjëra, mos hesht; o Zot, mos u largo nga unë. **23** Zgjohu dhe çohu, për të më siguruar drejtësi dhe për të mbrojtur çështjen time, o Perëndi dhe Zoti im. **24** Gjykomë sipas drejtësisë sate, o Zot, Perëndia im, dhe bëj ata të mos kënaqen me mua, **25** dhe të mos thonë në zemër të tyre: "Ah, pikërisht ashtu siç e donim"; dhe të mos thonë: "E gjelltitëm". **26** U turpërofshin dhe u pështjellofshin gjihë atë që gezoheun nga e kecja ime; u mbulofshin me turp dhe me fyerje ata që ekzaltohen kundër meje. **27** Këndofofshin dhe gjëzofshin ata që kanë në zemër çështjen time të drejtë dhe thënçin vadhdimisht: "Lëvduar qoftë Zoti, që e do paqen e shërbëtorit të tij". **28** Gjuha ime do të kremojë drejtësinë tënde dhe do të këndojoj lëvdimin tënd tërë ditën.

36 Mëkat i të pabesit i thotë zemrën sime: "Nuk ekziston asnjë frikë nga Perëndia përparrë syve të tij. **2** Sepse ai gënjen veten e tij në kërkimin e fajit që ka kryer në urrejtin ndaj tij. **3** Fjalët e gojës së tij janë paudhësi dhe mashtrim; ai ka pushuar së qeni i urtë dhe nuk bën më të mira. **4** Ai thur paudhësi në shtratin e tij; vihet në një rrugë që nuk eshtë e mirë dhe që nuk e dënon të

keqen". **5** O Zot, mirësia jote arrin deri në qill dhe besnikëria jote deri te retë. **6** Drejtësia jote eshtë si malet e Perëndisë, dhe gjykimet e tua janë si një humnerë e madhe. O Zot, ti ruan njerëz dhe kafshë. **7** O Perëndi, sa e çmuar eshtë mirësia jote! Prandaj bijtë e njerëzve gjejnë strehë nën hijen e krahëve të tu; **8** ata ngopen me bollëkun e shtëpisë sate, dhe ti u heq etjen në përruin e kënaqësive të tua. **9** Sepse pranë teje eshtë burimi i jetës, dhe me anë të driftës sate ne shohim dritën. **10** Zgjate mirësinë tënde ndaj atyre që të njohin dhe drejtësinë tënde ndaj atyre që janë të drejtë nga zemra. **11** Mos më vëntë këmbën kryelarti dhe dora e të pabesit mos më marrië me vete. **12** Ja, ata që kryejnë paudhësi kanë rënë; i kanë rrëzuar për tokë dhe nuk mund të ringjallë përsëri.

37 Mos u dëshpëro për shkak të njerëzve të këqij; mos ki smirë ata që veprojnë me ligësi, **2** sepse ata shpejt do të kositen si bari dhe do të thahen si bari i blertë. **3** Ki besim tek Zoti dhe bëj të mira; bano vendin dhe shto besnikërinë. **4** Gjej kënaqësinë tënde në Zotin dhe ai do të plotësojë dëshirat e zemrës sate. **5** Vendose fatin tënd tek Zoti, ki besim tek ai dhe ai ka për të vepruar. **6** Ai do të bëjë të shkëlqejë drejtësia jote si drita dhe ndershëmëria e saj si mesdita. **7** Rri në heshtje para Zotit dhe prite atë; mos u hidhëro për atë që i shkojnë mbarë punët e veta, për njeriun që ndjek planet e këqijat e tij. **8** Hiq dorë nga zemërimi dhe lëre përbuzjen; mos u dëshpëro; kjo do të të conte edhe ty të bëje të keqen. **9** Sepse njerëzit e këqij do të shfarosen, por ata që shpresojnë tek Zoti do të bëhen zotër të tokës. **10** Edhe pak dhe i pabesi nuk do të jetë më; po, ti do të kërkosh me kujdes vendin e tij dhe ai nuk do të jetë më. **11** Por zemërbutët do të zotërojnë tokën dhe do të gjëzojnë një paqe të madhe. **12** I pabesi komploton kundër të drejtët dhe kërcëllin dhëmbët kundër tij. **13** Zoti qesh me të, sepse e sheh që vjen dita e tij. **14** Të pabesët kanë nxjerrë shpatën dhe kanë ndurer harkun e tyre për të rrëzuar të mjerin dhe nevojarin, për të vrrarë ata që ecën drejt në rrugën e tyre. **15** Shpata e tyre do të hyjë në zemrën e tyre dhe harqet e tyre do të thyhen. **16** Vlen më tepër e pakta e të drejtësit se sa bollëku i shumë të pabesëve. **17** Sepse krahët e të pabesëve do të thyhen, por Zoti i përkrah të drejtët. **18** Zoti i njeh ditët e njerëzve të ndershëm dhe trashëgimia e tyre do të vazhdojë përfjetë. **19** Ata nuk do të ngatërrohen në kohën e fatkeqësisë dhe në ditët e zisë do të ngopen. **20** Por të pabesët do të vdesin dhe armiqët e Zotit do të konsumohen dhe do të bëhen tym si dhjami i qengjave. **21** I pabesi merrhua dhe nuk e kthen, por i drejti ka mëshirë dhe dhuron. **22** Sepse të bekuarit nga Zoti do të trashëgojnë tokën, por ata që janë mallkuar prej tij do të shfarosen. **23** Hapat e njeriut i drejtont Zoti, kur atij i pëlqejnë rrugët e tij. **24** Por kur njeriu rrëzohet, nuk shtrihet për tokë, sepse Zoti e mban për dore. **25** Unë kam genë fëmijë dhe tani jam plakur, por nuk e kam parë kurrë të drejtin të braktisur dhe pasardhësit e tij të lypin bukë. **26** Ai ka mëshirë dhe jep kurdoherë hua; dhe pasardhësit e tij janë në bekim. **27** Largohu nga e kecja dhe bëj të mirën, dhe do të kesh një banesë të përfjetshme. **28** Sepse Zoti e do drejtësinë dhe nuk ka për t'i braktisur kurrë shenjtorët e tij; ata do të ruhen përfjetë, ndërsa pasardhësit e të pabesëve do të shfarosen. **29** Të drejtët do të trashëgojnë tokën dështë banojnë gjithnjë mbi të. **30** Nga gojja e të drejtit delituri dhe gjihuë e tij flet për drejtësi. **31** Ligji i Perëndisë të tij eshtë në zemrën e tij; hapat e tij nuk do të lëkunden. **32** I pabesi spionon të drejtin dhe përpinqet ta vrasë. **33** Zoti nuk do ta lëré në duart e tij dhe nuk do të lejoj që të dënohet, kur të gjykohet. **34** Ki shpresë të patundur tek Zoti dhe ndiq rrugën tij, dhe ai do të lartojë me qëllim që ti të trashëgosh tokën; kur të pabesët të jenë të shfarosur, ti do ta shikosh. **35** E

pashë njeriun e pushtetshëm dhe të furishëm të begatohet si një pemë e gjelbër në tokën e tij të lindjes, **36** por pastaj u zhduk; dhe ja, nuk është më; e kërkova, por nuk e gjeta më. **37** Ki kujdes për njeriun e ndershëm dhe këqyr njeriun e drejtë, sepse e ardhmjë e këtij njeriu do të jetë paqja. **38** Por shkelësít do të shkatërronin të gjithë; në fund të pabesët do të dërrmohen. **39** Por shpëtimi i të drejtëve vjen nga Zoti; ai është kështjella e tyre në kohën e fatkeqësisë. **40** Dhe Zoti i ndihmon dhe i çliron; i çliron nga të pabesët dhe i shpëton, sepse kanë gjetur strehë tek ai.

38 O Zot, mos më shaj në indinjatën tënde dhe mos më dëno në zemërimin tënd. **2** Sepse shigjetat e tua më kanë shpuar dhe dora jote më shtyp. **3** Nuk ka asgjë të shëndoshë në mishin tim për shkak të zemërimit tënd; nuk ka qetësi në kockat e mia për shkak të mëkatit tim. **4** Paudhësitë e mia e kalojnë në fakt kohën time, janë si një barrë e madhe, shumë e rëndë për mua. **5** Plagët e mia janë të felliçura dhe të qelbzuar nga marrëzia ime. **6** Jam krejt i kërrusur dhe i dëshpëruar; sillem tërë ditën rreth e qark duke mbajtur zi, **7** sepse ijet e mia janë të pezmatuara dhe nuk ka asgjë të shëndoshë në mishin tim. **8** Jam i sfilitur dhe i vrarë; vrumbulloj nga drithma e zemrës sime. **9** O Zot, qdo dëshirë që kam është para teje dhe pshëritëmat e mia nuk të janë fsheher. **10** Zemra ime rreh, fuqia po më lë; vetë drita e syve të mi ka ikur. **11** Miqët e mi dhe shokët e mi rrinë larg plagës sime, dhe fqinjët e mi ndalojnë larg meje. **12** Ata që kërkojnë jetën time më ngrejnë kurthe dhe ata që duan të më bëjnë të keqen flasin për shkatërimin dhe mendojnë mashtrime tërë ditën. **13** Por unë jam si një i shurdhër që nuk dëgjon dhe një memec që nuk e hap gojnë. **14** Po, jam si një njeri që nuk dëgjon dhe që nuk mund të përgjigjet me gojnë e tij. **15** Sepse shpresoj te ti, o Zot, ti do të përgjigjesh, o Zot, Perëndia im. **16** Sepse kam thënë: "U gëzofshin me mua, dhe kur këmba ime pengohet, mos u çofshin kundër meje". **17** Ndërsa jam duke rënë dhe dhembja ime është vazhdimisht para meje, **18** ndërsa rrëfëj mëkatin tim dhe jam tepër i shqetësuar për mëkatin, **19** armiqët e mi janë tërë gjallëri dhe janë të fortë, dhe ata që më urrejnë pa shkak shumohen. **20** Edhe ata që ma shpérblejnë të mirën me të keqen më përndjekin, sepse unë ndjek rrugën e sé mirës. **21** O Zot, mos më braktis; Perëndia im, mos u largo nga unë. **22** Nxito të më ndihmosh, o Zot, o shpëtimi im.

39 Unë thoja: "Do të kujdesem për sjelljen time që të mos kryej mëkate me gjuhën time; do t'i vë një fre gojës sime, sa kohë që i pabesi rri para meje". **2** Kam qëndruar i heshtur dhe i qetë, ijam përbajtjut pikërisht së mirës, dhe dhembja ime është ashpërsuar. **3** Zemra më digjite përbrenda; ndërsa mendohesha, një zjarr u ndez; atëherë foli me gjuhën time: **4** "O Zot, bëmë të njohur fundin tim dhe cila është masa e ditëve të mia; vepro në mënyrë që unë të di sa i brishtë jam. **5** Ja, ti i ke pakësuar ditët e mia aq sa është e gjatë një pëllëmbë, dhe zgjatja e jetës sime është si asgjë para teje; po, qdo njeri në gjendjen e tij më të mirë nuk është veçse avull. (Sela) **6** Po, njeriu sillet rreth e qark si një hije; po më kot lodhen të gjithë dhe grumbullojnë pasuri pa ditur kush do t'i mbledhë! **7** Por tani, o Zot, çfarë pres? Shpresa ime është te ti. **8** Çliromë nga të gjitha fajet e mia; bëj që të mos jem objekt i talljes nga njeriu pa mend. **9** Do të qëndroj në heshtje, nuk kam për të hapur gojnë, sepse ti je ai që vepron. **10** Largo nga unë fshikullin tënd; unë po marr fund nën goditjet e dorës sate. **11** Ti e korrigjon njeriun duke dënuar mëkatin e tij dhe konsumon si një krimb atë që për të është e çmuar. Po, qdo njeri nuk është veçse kotësi. (Sela) **12** O Zot, dëgio lutjen time dhe vëri veshin britmës sime; mos u trego i shurdhër ndaj lotëve të mi, sepse para teje unë jam një i huaj dhe një shtegtar si të gjithë etërit e mi. **13**

Hiqe shikimin tënd nga unë, me qëllim që unë të marr përsëri fuqi para se të iki dhe të mos jem më".

40 Unë kam pritur me ngulm dhe me durim Zotin, dhe ai u përkul mbi mua dhe dëgjoi britmën time. **2** Më nxorijashtë një grope shkatërrimi, nga balta e moçalit, i vendosi këmbët e mia mbi një shkëmb dhe i ka bërë të qëndrueshme hatap e mia. **3** Ai vuri në gojën time një kantik të ri për të lëvduar Perëndinë tonë; shumë njerëz kanë përfshirë këtë, do të dridhen dhe do t'i besojnë Zotit. **4** Lum ai njeri që i beson Zotit dhe nuk u drejtuhet krenarëve dhe as atyre që marrin rrugë të keqe duke u dhënë pas gënjeshtrës. **5** O Zot, Perëndia im, të shumta janë mrekullitë që ke bërë, dhe askush nuk mund të numrojë gjërat që kë menduar për ne. Po të duhej t'i shpalja dhe t'i tregoj, do të ishin tepër për t'i radhitur. **6** Ti nuk kënaqesh as me flijime as me oferta; më ke shpuar veshët. Ti nuk ke kërkuar as olokauste as flijime për mëkatin. **7** Atëherë unë thashë: "Ja, po vij. Në rrotullin e librit shkruehet për mua. **8** Perëndia im, unë gëzohem kur zbatoj vullnetin tënd dhe ligji yt është në zemrën time". **9** E shpalla drejtësinë tënde në kuvendin e madh; ja, unë nuk i mbaj buzët të mybillyura, o Zot, ti e di këtë. **10** Nuk e kam fshehur drejtësinë tënde në zemrën time; kam shpallur besnikérinë tënde dhe shpëtimin tënd; nuk e kam fshehur mirësinë tënde dhe të vërtetën tënde para kuvendet të madh. **11** Mos më moho, o Zot, mëshirën zemërbutë; mirësia jote e vërteta jote më mbrofshin gjithnjë. **12** Sepse të këqija të panumërtë më rrethojnë; paudhësitë e mia më kanë zënë dhe nuk mund të shikoj; janë më të shumta se flokët e kokës sime, dhe zemra po më ligështohet. **13** Prano, o Zot, të më çirosh. O Zot, nxito të më ndihmosh. **14** U turpërofshin dhe u pështjellofshin atë që duan të shkatërrojnë jetën time. Rënçin poshtë të mbuluar nga turpi atë që gëzohem me fatkeqësitet e mia. **15** U trëmbshin për turp të tyre atë që më thonë: "Ah, ah...!". **16** U gëzofshin dhe ngazëlfoshin ti t'i gjithë atë që të kërkojnë, atë që duan shpëtimin tënd thënçin: "Lëvduar qoftë Zot". **17** Sa për mua, unë jam i varfër dhe nevojtar, por Zoti kujdeset për mua. Ti je mbështetja ime dhe çlirimtarë im; Perëndia im, mos u vono.

41 Lum ai që kujdeset për të varférin; Zoti do ta çlrojë ditën e fatkeqësisë. **2** Zoti do ta ruajë dhe do ta mbajë të gjallë; ai do të jetë i lumturi mbi tokë dhe ti nuk do ta lësh në duart e armiqë të tij. **3** Zoti do ta ndihmojë në shtratin e sëmundjes; gjatë sëmundjes së tij, o Zot, ti do ta transformosh plotësisht shtratin e tij. **4** Unë kam thënë: "O Zot, ki mëshirë për mua, ma shëro shpirtin, sepse kam mëkatuar kundër teje". **5** Armiqtë e mi ndjellin të keqen, duke thënë: "Kur do të vdesë dhe kur do të zhdukët emri i tij?". **6** Në rast se dikush prej tyre vjen të më shikojë, gënjen, ndërsa zemra e tij mbledh paudhësi; pastaj del jaشتë dhe e përhap rreth e rrotull. **7** Të gjithë atë që më urrejnë, pëshpëritin bashkë kundër meje; kundër meje kurdisin të keqen, **8** duke thënë: "Një e keqë e tmerrshme e ka zënë dhe ai nuk do të ngritet kurrrë më nga vendi ku dergjet". **9** Madje edhe miku im i ngushtë, tek i cili kisha besim dhe që hante bukën time, ka ngritur kundër meje thembrën e tij. **10** Por ti, o Zot, ki mëshirë për mua dhe më ço në këmbë që të mund t'ua shpaguaj. **11** Nga kjo e di që ti më pëlqen, në rast se armiku im nuk triumfon mbi mua. **12** Sa për mua, më ke përkrahur në ndershmërinë time dhe më ke vendosur në praninë tënde për gjithnjë. **13** Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, përrjetë. Amen, amen.

42 Ashtu si ruta ka një dëshirë të madhe për rrëketë e ujët, këshfu shpirti im ka një dëshirë të zjarrë për ty, o Perëndi. **2** Shpirti im ka një etje të madhe për Perëndinë, për Perëndinë e gjallë. Kur do të vij dhe do të paraqitem para Perëndisë? **3**

Lotët e mia janë bërë ushqimi im ditë e natë, ndërsa më thonë vazhdimisht: "Ku është Perëndia yt?". 4 Duke kujtuar këto gjëra, brenda vetes sime i jap shfrim të lirë shpirtit tim, sepse kisha zakon të shkoja me turmën, duke e udhëhequr në shtëpinë e Perëndisë, në mes të këngëve të gëzimit dhe të lëvdimit të një turme në festë. 5 Pse ligështohesh, o shpirti im, pse vajton brënda trupit tim? Shpreso te Perëndia, sepse unë do ta kremitoj akoma për çlirim e pranisë së tij. 6 O Perëndia im, shpirti më është ligështuar përbrenda; prandaj më kujtoshesh ti nga vendi i Jordanit dhe nga majat e Hermonit, nga mali i Mitsarit. 7 Një hon thérret një hon tjetër në zhurmën e ujërave të tua; të gjitha dallgët e tua dhe valët e tua kanë kaluar përmbi mua. 8 Ditën Zoti më jep mirësinë e tij, dhe natën i ngre atij një kantik, një lutje Perëndisë të jetës sime. 9 Unë do ti them Perëndisë, kështjellës sime: "Pse më harrove? Pse endem i veshur me rroba zie për shkak të shtypjes nga ana e armikut?". 10 Kockat e mia po vuajnë për vdekjë për shkak të fyerjeve nga ana e armive të mi, që më thonë vazhdimisht: "Ku është Perëndia yt?". 11 Pse ligështohesh, shpirti im, pse rënkon përbrenda meje? Shpreso te Perëndia, sepse unë do ta kremitoj akoma; ai është shpëtimi im dhe Perëndia im.

43 Siguromë drejtësi, o Perëndi, dhe mbro çështjen time nga njërit e këqii; më qiro nga njieri i rremë dhe i lig. 2 Mbasi ti je Perëndia që më jep forcë, pse më ke kthyer? Pse shkoj i veshur me rroba zie për shkak të shtypjes nga ana e armikut? 3 Dërgo dritën tënde dhe të vërtetën tënde; këto le të më udhëheqin dhe të më çojnë në malin tënd të shenjtë dhe në vendin e banesës sate. 4 Atëherë un do të vij tek altari i Perëndisë, te Perëndia, që është gëzimi im dhe kënaqësia ime; do të të kremitoj me qeste, o Perëndi, Perëndia im. 5 Pse ligështohesh, shpirti im, pse rënkon brenda meje? Ki shpresë te Perëndia, sepse unë do ta kremitoj akoma, sepse ai është shpëtimi im dhe Perëndia im.

44 O Perëndi, e kemi dëgjuar me veshët tona, etërit tanë na kanë treguar veprën që ti ke bërë në ditët e tyre në kohërat e lashta. 2 Për t'i vendosur me dorën tënde ti ke shpronësuar kombet, ke çrrënjosur popuj për t'u bërë vend atyre. Në fakt nuk e pushtuan vendin me shpatën e tyre dhe nuk qe krahu i tyre që i shpëtoi, por ishte dora jote e djathtë, krahu yt dhe drita e ftyr 3 ës sate, sepse të pëlgjen. 4 Ti je mbreti im, o Perëndi, që vendos fitoret për Jakobin. 5 Me anën tēnde do të përmbysim armiqjtë tanë; në emër tēnde do të shkelim ata që ngrihen kundër nesh. 6 Sepse nuk kam besim tek harku im dne nuk do të jetë shpata ime ajo që do të më shpëtojë. 7 Por je ti ai që na shpëton nga armiqjtë tanë dhe që i mbulon me turp ata që na urejnë. 8 Ne do të lëvdojmë çdo ditë Perëndinë dhe do të kremitojmë emrin tēnd përfjetë. (Sela) 9 Por ti na dëbove dhe na mbulove me turp, dhe nuk del më me ushtritë tona. 10 Ti ke bërë të kthejmë kurrizin përpara armikut, dhe ata që na urrejnë na kanë grabitur. 11 Ti na ke dhënë si dele për therje dhe na ke shpërndarë midis kombeve. 12 Ti e ke shitura popullin tēnd për asnjë dhe nuk ke nxjerrë asnjë fitim nga shitia e tij. 13 Ti na bëre për turp me fqinjet tanë, u bëmë gazi dhe tallja e atyre që rrjinë rreth nesh. 14 Ti na ke bërë të jemi gazi i kombëve; përsëna na përkët neve, popujt tundin kokën. 15 Turpi im më rri gjithmonë përpara, dhe ftyra ime është e mbuluar nga turpi, 16 për shkak të atij që më fyne dhen më poshtëron, për shkak të armikut dhe atij që kérkon hakmarrje. 17 Të téra këto na kanë rënë mbi kurriz, por ne nuk kemi harruar dhe nuk kemi tradhëtar besëlidhjen tēnde. 18 Zemra jonë nuk është kthyer prapa dhe hapat tonë nuk janë larguar nga rruga jote, 19 por ti na ke copëtar, duke na futur në vende çakejsh dhe duke na mbuluar me hijen e vdekjes. 20 Po t'i kishim harruar emrin e Perëndisë

tonë dhe po t'i kishim shtrirë duart tona drejt një perëndie të huaj, 21 a nuk do ta kishte zbuluar Perëndia këtë gjë? Në fakt ai i një sekretet e zemrës. 22 Po, për shkakun tēnd ne vritemi çdo ditë dhe konsiderohemi si dele. 23 Zgjohu! Pse fle, o Zot? Çohu, mos na kthe për gjithnjë. 24 Pse e fsheh ftyrën tēnde, dhe harron pikëllimin tonë dhe shtypjen tonë? 25 Sepse shpirtërat tona janë ulur deri te pluhuri dhe trupi ynë i është ngjitur tokës. 26 Çohu të na ndihmosh dhe na shpëto për hir të mirësisë sate.

45 Më burojnë nga zemra fjalë shumë të embla; unë i këndoj mbretit poemën time. Gjuha ime do të jetë si pena e një shkruesi të shpejtë. 2 Të je shumë i bukur ndër të gjithë bijtë e njëritëzve; buzët e tua janë plot nur, prandaj Perëndia të ka bekuar në përfjetësi. 3 Ngjeshe shpatën në brezin tēnd, o trim, i rrëthuar nga shkëlqimi yt dhe nga madhështia jote, 4 dhe në madhështinë tēnde shko përparrë mbi qerren fitimtarë për çështjen e së vërtetës, të shpirtmadhësisë dhe të drejtësisë, dhe dora jote e djathtë do të të tregojë vepra të tmerrshme. 5 Shigjetat e tua janë të mprefhta; popujt do të bien poshtë teje; ato do të hyjnë në zemrën e armiqve të mbretit. 6 Froni yt, o Perëndi, vazhdon në përfjetësi; skeptri i mbretërisë sate është një skeptër drejtës. 7 Ti e do drejtësinë dhe urren mbrapshtinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të ka vajosur me vaj gjëzimi përmbi shokët e tu. 8 Tërë rrobat e tua mbajnë erë mirre, aloe dhe kasie; nga pallatet e fildishta veglat muzikore me tela të gjoznjë. 9 Midis zonjavë tē nderit që të rrëthojnë ka bija mbretërish; në tē djathtën tēnde është mbretëresha, e zbukuruar me ar Ofiri. 10 Dëgjo, vashë, shiko dhe vër veshin; harro populin tēnd dhe shtëpinë e atit tēnd, 11 dhe mbreti do të dëshirojë me të madhe bukurinë tēnde; bjer përbys para tij, sepse ai është Zoti yt. 12 Bija e Tiros do të të sjellë disa dhurata dhe të pasurit e popullit do të kérkojnë favoritet e tua. 13 Tërë shkëlqim është brenda e bija e mbretit; rrobat e saj janë tē qëndisura me ar. 14 Atë do ta çojnë tē mbreti me rroba tē qëndisura, tē shoqëruar nga virgjëresha shoqe të saj, që do të tē paraqiten ty. 15 Ato do t'i çojnë me gjëzim dhe hare dhe do tē hyjnë në pallatin e mbretit. 16 Bajtë e tu do tē zënë vendin e etërvë tē tu; ti do t'i bësh princa për téré tokën. 17 Unë do tē shpal kujtimin e emrit tēnd për tē gjitha brezat; prandaj popujt do tē kremitojnë në përfjetësim, përfjetë.

46 Perëndia është për ne një streh dhe një forcë, një ndihmë gjithnjë e gatshme në fatkeqësi. 2 Prandaj ne nuk do tē kemi frikë edhe sikur toka tē luajë dhe malet tē hidhen në mes tē detit, 3 dhe ujërat e tij tē têrbohen dhe tē shkumojnë, dhe malet tē dridhen në fryerjen e tij. (Sela) 4 Është një lumë brigjet e tē cilët mbushin me gjëzim qytetin e Perëndisë, vendin e shenjtë ku banon shumë i Larti. 5 Perëndia është në mes tē tij, ai nuk do tē luajë nga vendi; Perëndia do ta ndihmojë në dritat e para tē mëngjesit. 6 Kombet do tē ziejnë, mbretëritë do tē tronditen; ai dërgoi jashtë zérin e tij, toka u shkri. 7 Zoti i ushtrive është me ne; Perëndia i Jakobit është streha jonë. (Sela) 8 Ejani dhe admironi veprat e Zotit, që ka bërë mrekulli mbi tokë. 9 Ai bën që tē pushojnë luftrérat deri në skajet e tokës; ai prish harqet dhe thyen shtizat, dhe dieg qerret me zjarr. 10 Ndaluni dhe pranon që jam Perëndi; do tē ngrihem lart midis kombeve, do tē ngrihem lart mbi tokë. 11 Zoti i ushtrive është me ne; Perëndia i Jakobit është streha jonë. (Sela)

47 Duartrokisni, o popuj; kremitjeni Perëndinë me britma triumfi. 2 Sepse Zoti, Shumë i Larti, është i tmerrshëm, një mbret i madh mbi gjithë dheun. 3 Ai do tē na nënshtrojë popujt dhe kombet do t'i vërr nën këmbët tona. 4 Ai do tē zgjedhë për ne trashëgiminë tonë, lavdinë e Jakobit që ai e do. (Sela) 5 Perëndia

është ngritur në mes brohoritjesh gjëzimi, Zoti me tingujt e borive. 6 Këndojini lavde Perëndisë tonë, këndojini lavde! Këndojini lavde mbretit tonë, këndojini lavde! 7 Sepse Perëndia është mbreti i gjithë dheut, këndojini lavde me zotësi. 8 Perëndia mbretërton mbi kombet; Perëndia ulet mbi froni e tij të shenjtë. 9 Princat e popuje, populli i Perëndisë të Abrahamit, janë mbledhur bashkë; sepse Perëndisë i përkasin mburojat e tokës; atë e lëvdonjë me të madhe.

48 I madh është Zoti dhe meriton të lëvdohet në kulm në qytetin e Perëndisë tonë, në malin e tij të shenjtë. 2 I bukur për nga lartësia e tij, gjëzimi i gjithë dheut është mali i Sionit, nga ana e veriut, qyteti i Mbretit të madh. 3 Në pallatet e tij Perëndia u bë i njohur si një kala e papushtueshme. 4 Ja, mbretërit ishin mbledhur dhe shikonin përpara bashkarisht, 5 por sa e panë, mbetën të shushatur dhe ikën të tmerruar. 6 Atje i zunë drithmat dhe si të prerat e lindjes, 7 në të njëjtën mënyrë si era e lindjes që i bën copë-copë anjet e Tarshishit. 8 Siç e kishim dëgjuar, ashtu pamë në qytetin e Zotit disa ushtri, në qytetin e Perëndisë tonë; Perëndia do ta bëjë të qëndrueshëm përfjetë. 9 Në tempullin tênd, o Perëndi, ne kemi rënë në mendime mbi mirësinë tênde. 10 Ashtu si emri yt, o Perëndi, kështu lëvdimi yt arrin deri në skajet e tokës; dora jote e djathë është têrë drejtësi. 11 Le të gëzohet mali Sion, le të ngazëllojnë vajzat e Judës për gjykimet e tua. 12 I bini rrotull Sionit, vizitojeni, numëroni kullat e tij, 13 këqyrni fortesarat e tij, admironi pallatet e tij, me qëllim që të mund t'ia tregoni brezave që do të vijnë. 14 Sepse ky Perëndi është Perëndia ynë në përfjetësi, përfjetë, gjithnjë; ai do të jetë udhëheqësi ynë deri në vdekje.

49 Dëgjoni gjithë popujt, vini veshin, o banorë të botës, 2 qofshin njerzët të popullit dhe fisnikë, të pasur dhe të varfér tok. 3 Nga goja ime do të dalin fjalë diturie dhe kredhja në mendime e zemrës sime do të sjellë mirëkuptim. 4 Unë do ta ndjek një proverb, do ta paraqes enigmën time me harpë. 5 Pse duhet të kemi frikë nga ditët e fatkeqësisë, kur më rrethon ligësia e kundërshtarëve të mi, 6 ata që kanë besim në pasuritë e tyre dhe mburren me bollëkun e pasurisë së tyre? 7 Asnjeri nuk mund të shpengojë kurssesi vëllanë e tij, as t'i japë Perëndisë çmimin e shpengimit të tij, 8 sepse shpengimi i shpirtit të tij është shumë i shtrenjtë, dhe çmimi i saj nuk do të mjaftonte kurrë, 9 për të bërrë që ai të jetojë përfjetë dhe të mos shohë gropën. 10 Në fakt të gjithë shohin që njerëzit e urtë vdesin dhe që po në atë mënyrë vdesin njerëzit e pamend a mendjeshkurtër, duke ua lënë të tjerëve pasuritë e tyre. 11 Me mendjen e tyre ata pandehin se shtëpitë e tyre do të qëndrojnë për gjithnjë, që banesat e tyre janë të përfjetshme; dhe kështu u vënë tokave emrin e tyre. 12 Megjithatë edhe njeriu që jeton në mes të pasurive nuk e ka të gjatë; ai është njëlljo si kafshët që mbrojnë. 13 Kjo është sjellja e njerëzve pa mend dhe e atyre që u shkoinë dhe miratojnë fjalimet e tyre. (Selai) 14 Shthyhen si dele në drejtim të Sheolit; vdekja do t'i përpjë dhe në mëngjes njerëzit e drejtë do të sundojnë mbi ta. Luksi i tyre do të marrë fund në Sheol, larg banesës së tyre. (Sheol h7585) 15 Por Perëndia im do ta shpengojë shpirtin tim nga pushteti i Sheolit, sepse ai do të më pranojë. (Selai) (Sheol h7585) 16 Mos kji frikë kur dikush pasurohet, kur lavdia e shtëpisë së tij rritet, 17 sepse kur do të vdesë, nuk do të marrë asgjë me vete; lavdia e tij nuk do të zbresë pas tij. 18 Edhe në se në jetë e ndjente veten të lumtur (në fakt njerëzia të lavdëron kur pasurohesh), 19 ai do të arrijë brezin e etërve të tij, që nuk do ta shohin kurrë më drithën. 20 Njeriu që jeton në mes të pasurive pa pasur gjykimi është njëlljo si kafshët që zhduken.

50 Perëndia i plotfuqishëm, Zoti ka folur dhe ka thirrur në mbledhje gjithë dheun, nga lindja në perëndim. 2 Nga Sioni, përsosmëri e bukurisë, Perëndia shkëlqen. 3 Perëndia ynë do të vijë dhe nuk do të rijë në heshtje; do të paraprihet nga një zjarr shkatërimtar do rrëth tij do të ketë një furtunë të madhe. 4 Ai do të thërrës qiejtë nga lart dhe tokëna për të gjykuar popullin e tij, 5 dhe do të thotë: "Mblidhni shenjtorët e mi, që kanë lidhur një besëlidhje me mua me anë të flijimit". 6 Dhe qiejtë do të shpalin drejtësinë e tij, sepse vetë Perëndia është gjykatësi. (Selai) 7 "Dëgjo, o populli im, dhe unë do të flas; dëgjo, o Izrael, dhe unë do të dëshmoj kundër teje. Unë jam Perëndia, Perëndia yt. 8 Nuk do të qortoj përflijimet e tua as për olokaustet e tua që më rrijnë gjithnjë përrapa. 9 Nuk do të marr asnjë dema nga shtëpia jote dhe asnjë çjap që vathët e tua. 10 Të mia janë në fakt têrë kafshët e pyllit; imja është bagëtia që ndodhet me mijëra ndër male. 11 I njohim têrë zogjtë e maleve; dhe të gjitha ato që lëvizin në fushat janë të miat. 12 Po të kisha ur, nuk do ta thoja; sepse bota dhe sa ajo përbanjan janë të miat. 13 A ha unë vallë mish demi ose a pi gjak cipai? 14 Dhuroji Perëndisë flijime lëvdimi dhe plotëso zotimet e tua që i ke bërrë Shumë të Lartit. 15 Kërkomë ditën e fatkeqësisë, unë do të të cilor dje do të më lëvdosh". 16 Por të pabesit Perëndia i thotë: "Çfarë të drejtë ke ti të përmëndësh statutet e mia dhe të kesh mbi buzët e tua besëlidhjen time, 17 ti që e urren korrigjimin dhe i hedh pas kurritz fjalët e mia? 18 Në rast se sheh një vjedhës, bashkohesh me të më gjithë qejf, dbebhesh shok i atyre që shkelin kurorën. 19 Ti gojën ia lë së keqes dhe gjuha jote kurdis mashtitime. 20 Ti ulesh, flet kundër vellat tênd dhe shpif kundër birit të nënës sate. 21 Ti i ke bërrë këto gjëra dhe unë kam heshtur; ti ke menduar që unë jam krejt i ngashëm me ty. Por unë do të përgjigjem dhe do të vë çdo gjë para syve të tu. 22 Tani kuptoni këtë gjë ju që harroni Perëndinë, që unë tê mos ju bëjë copë-copë dhe askush të mos ju cilorjët dot. 23 Ai që ofron flijime lëvdimi më përlëvdon dhe atij që sillet drejt do t'i tregoj shpëtimin e Perëndisë".

51 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, sipas mirësisë sate; për dhembushurinë e madhe që ke fshiji të ligat që kam bërré. 2 Më pastro têrësint nga paudhësia ime dhe më pastro nga mëkatim, 3 Sepse i pranoj të ligat që kam bërré, dhe mëkatim më rri gjithnjë përrapa. 4 Kam mëkatuar kundër teje, vetëm kundër teje, dëhe kam bërrë atë që është e keqe për sytë e tu, me qëllim që t'i të njihesh i drejtë kur flet dëhe i ndershëm kur gjykon. 5 Ja, unë jam mbraujtur në paudhësi, dëhe nime më ka lindur në mëkat. 6 Por ty tê pëlgjen e vërteta që qëndron në thelb, dhe më mëson diturinë në sekretin e zemrës. 7 Më pastro me hisop dhe do të jem i pastruar; më laj dhe do të jem më i bardhë se bora. 8 Bëj që tê ndjej gëzim dhe ngazëllim; bëj që kockat që ke thyer të kremitojnë edhe ato. 9 Fshih fytyrën tênde nga mëkatet e mia dhe fshi të tëra paudhësitë e mia. 10 O Perëndi, krijo tek unë një zemër tê pastër dhe përtëri tek unë një frymë tê patundur. 11 Mos më largo nga prania jote dhe mos më hiq Frymën tênde të shenjtë. 12 Kthhemë gjëzimin e shpëtimit dhe përkahmë me frymë dashamirës. 13 Atëherë do t'u mësoj rrugët e tua shkelësve dëhe mëkatarët do të kthehen drejt teje. 14 Çiliromë nga gjaku i derdhur, o Perëndi, Perëndi i shpëtimit tim, dhe gjuha ime do të kremitojtë têrë gaz drejtësinë tênde. 15 O Zot, hap buzët e mia, dhe goja ime do të shpalë lëvdimin tênd. 16 Ti në fakt nuk ndjen ndonjë kënaqësi në flijim, përndryshe do ta ofroja, nuk të pëlgjen as olokausti. 17 Flijimet e Perëndisë janë frymë e thyer; o Perëndi, ti nuk e përcëmon zemrën e thyer dhe tê penduar. 18 Bëj tê mirën Sionit për dashamirësinë tênde, ndërtó muret e Jeruzalemit. 19 Atëherë do të gëzohesh në flijimet e drejtësisë, në olokaustet dhe

në ofertat që digjen tërësisht; atëherë do të ofrohen dema të rinj mbi altarin tënd.

52 Pse mburresh me të keqen, o njeri i fuqishëm? Mirësia e Perëndisë është e përjetshme. 2 Gjuha jote shkakton rrënim; ajo është si një brisk i mprehur, o vepruas mashtimesh. 3 Ty të pëlqen e keqja ndaj së mirës, gënjeshtra më tepër se e folura drejt. (Sela) 4 Ty të pëlqen çdo fjalë shkatërrimi, o gjuhë hileqare. 5 Prandaj Perëndia do të shkatërrojë përgjithnjë; ai do të t'ka kapë, do të t'heqë nga çadra jote dhe do të t'ë shkulë nga toka e të gjallëve. (Sela) 6 Të drejtët do ta shohin, do të kenë frikë dhe do ta përqeshin atë, duke thënë: 7 "Ky është njeriu që nuk e kishte bërë Perëndinë kështjellë t'ë tij; por kishte besim në bollëkun e pasurive të tij dhe bëjët në fortë nga ligësia e tij". 8 Por unë jam si një dru ulliri që gjelbëron në shtëpinë e Perëndisë; kam besim gjithnjë në mirësinë e Perëndisë. 9 Do të t'ë kremitoj gjithnjë për sa ka bërë, dhe në prani të shenjtorëve të tu do të kem shpresë të patundur në emrin tënd, sepse ai është i mirë.

53 Njeriu i pamend në zemër të vet ka thënë: "Perëndi nuk ka". Janë të korruptuar, bëjnë gjëra të neveritshmë; s'ka njeri që të bëjë të mirën. 2 Perëndia shikon nga qelli bijtë e njerëzve, për t'ë parë në se ndonjë prej tyre ka mend dhe kërkon Perëndinë. 3 Të gjithë janë shmangur, të gjithë janë prishur; nuk ka njeri që të bëjë të mirën, as edhe një. 4 Nuk kanë asnjë dije këta vepruas të paudhësish që gllabërojnë popullin tim sikur të hanin bukë, dhe nuk kërkojnë Perëndinë? 5 Sepse i ka zënë një frikë e madhe, aty kur nuk kishte arsyse përfrikë, sepse Perëndia i ka shpërndarë eshatrat e atyre që ngrihen kundër teje. Ti e mbulove me turp, sepse Perëndia i ka hedhur poshtë. 6 Kush do të dërgojë nga Sioni shpëtimin e Izraelit? Kur Perëndia do të rivendosë fatin e popullit të tij në robëri, Jakobi do të ngazëullojë, Izraeli do të gézohet.

54 O Perëndia im, më shpëto me emrin tënd dhe siguriomë drejtësi me fuqinë tênde. 2 O Perëndia im, dégio lutjen time dhe vëru veshin fjalëve të gojës sime. 3 Sepse disa të huaj janë ngritur kundër meje dhe njerëz të furishëm kërkojnë jetën time, njerëz që nuk e kanë Perëndinë para syve të tyre. (Sela) 4 Ja, Perëndia është ndihma ime, Zoti e përkrah jetën time. 5 Ai do t'i ndëshkojë armiqtë e mi për t'ë keqen që më kanë bërë; në besnikërinë tênde shkatërroji. 6 Me gjithë zemër do të ofroj flujime; do të kremitoj emrin tënd, o Zot, sepse është i mirë; 7 sepse më ke cîruar nga çdo ankth, sytë e mi kanë parë mbi armiqtë e mi atë që unë dëshiroja.

55 O Perëndi, vëri veshin lutjes sime dhe ki parasysh kërkesën time. 2 Dëgjo kërkesën time dhe përgjigjimu; ankohem vazhdimisht dhe rënkoj, 3 për zërin e armikut, për shtypjen e të pabesit; sepse më bien mbi kurriz disa fatkeqësi dhe në zemërimin e tyre më ndjekin këmba këmbës. 4 Zemra ime është e shqetësuar në trupin tim dhe tmerre që shkaktojnë vdekjen kanë rënë mbi mua. 5 Frika dhe të drithma më kanë sulmuar dhe tmerri më ka mposhtur. 6 Prandaj kam thënë: "Ah, sikur të kisha krahë si një pëllumb! Do të fluturoja larg për t'ë gjetur prehje. 7 Ja, do të ikja larg dhe do të qëndroja në shkretëtirë. (Sela) 8 Do të shpejtoja për t'ë gjetur një strehë nga era e furishme dhe nga furtuna". 9 Shkatërroji, o Zot, ngatërro gjuhët e tyre, sepse kam parë dhunë dhe kacafytë në qyet. 10 Ditet dhe natën sillen mbi muret e tij; brenda tij sundojnë e keqja dhe çordotja. 11 Në mes të tij është lakmia; shtypja dhe gënjeshtra janë të zakonshme në rrugët e tij. 12 Sepse nuk ka qenë një armiku im që taljej me mua, përndryshe do ta kisha duruar; nuk ka qenë një që më urrente ai që u ngrit kundër meje, ndryshe do t'i isha fshehur atij. 13 Por ke qenë

ti, një njeri si unë, shoku im dhe miku im i ngushtë. 14 Bënim bashkë biseda të këndshme dhe shkonim bashkë në shtëpinë e Perëndisë. 15 I zëntë befas vdekja, u ulshin të gjallë në Sheol, sepse në banesat e tyre dhe në mes tyre nuk ka veçse ligësi. (Sheol h7585) 16 Sa për mua, do t'i kërkoj ndihmë Perëndisë, dhe Zoti do të më shpëtojë. 17 Në mbrëmje, në mëngjes dhe në mesditë do të ankohem dhe do të rënkoj, dhe ai do të dégojë zérin tim. 18 Ai do ta shpengoje jetën time dhe do ta sigurojë nga lufta që bëhet kundër meje, sepse janë të shumtë ata që janë ngritur kundër meje. 19 Perëndia do të më dégojë dhe ka për t'i poshtëuar, ai që ulet si sovran gjithnjë, sepse ata nuk ndryshojnë dhe nuk kanë frikë nga Perëndia. (Sela) 20 Ai ka shtrirë duart kundër atyre që jetonin në paqe me të, ka shkelur besëlidhjen e tij. 21 Goja e tij ishte më e ëmbël se gjalpi, por në zemër ai kishte luftrën; fjalët e tij ishin më buta se vajti, por ishin shpata të zhveshura. 22 Hidh mbi Zotin barrën tênde, dha ai do t'ë mbajë; ai nuk do të lejojë kurrë që i drejti të lëkundet. 23 Por ti, o Perëndi, do t'i zbresësh këta në pusin e humbjes; njerëzit gjakatarë dhe hileqarë nuk do të arrijnë në gjysmën e ditëve të tyre; por unë do të kem besim te ti.

56 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, sepse njerëzit do të donin të më përpjijnë; më luftojnë vazhdimisht me sulmet e tyre. 2 Armiqtë e mi do të donin vazhdimisht të më përpjijnë. Po, janë të shumtë ata që më luftojnë në kryartësine të tyre. 3 Kur të kem frikë, do të mbështetem te ti. 4 Me ndihmën e Perëndisë do të kremitoj fjalën e tij; kam vënë besimin tim te Perëndia, nuk do të kem frikë. Çfarë mund t'ë më bëjë njeriu? 5 Ata i shtrëmbërojnë vazhdimisht fjalët e mia; gjithë mendimet e tyre synojnë t'ë më bëjnë t'ë keq. 6 Mblidhen tok, rrinë në pritë; ruajnë hepat e mia, në pritje që t'ë më marrin jatën. 7 Ata mendojnë t'ë shpëtøjnë me anë të ligësisë; në zemërimin tênd, o Perëndi, hidhi për tokë popujt. 8 Ti i ke numëruar hapat e bredhjes sime; vendosi lotët e mia në calikun tênd; a nuk i ke regjistruar në librin tênd? 9 Ditet që do t'ë t'ë thërrasë ty, armiqtë e mi do t'ë kthejni krahët. Këtë e di, sepse Perëndia është për mua. 10 Me ndihmën e Perëndisë do të kremitoj fjalën e tij; me ndihmën e Zotit do t'ë kremitoj fjalën e tij. 11 Kam vënë besimin tim te Perëndia, nuk do t'ë kem frikë. Çfarë mund t'ë më bëjë njeriu? 12 Kushtet që kam lidhur me ty, o Perëndi, më detyrojnë. Do t'ë lëvdoj. 13 Sepse ti ke cîruar shpirtin tim nga vdekja dhe ke ruajtur këmbët e mia nga rënia, në ményrë që unë t'ë eci përrapa Perëndisë në dritën e të gjallëve.

57 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti; gjej strehë në hijen e krahëve të tu deri sa t'ë kalojnë fatkeqësiti. 2 Unë do t'i thërras Perëndisë, Shumë të Lartit, Perëndisë që kryen çdo gjë për mua. 3 Ai do t'ë dërgojë nga qelli për t'ë më shpëtar, ai qorton ashpër atë që dëshiron t'ë më përpjijë. (Sela) Perëndia do të dërgoj mirësinë e tij dhe t'ë vërtetët e tij. 4 Shpirti im është si në mes të luanëve; banjo midis njerëzve që vjellin zjarr, midis njerëzve dhëmbët e të cilëve janë shtiza dhe shijjeta, dhe gjuhja e tyre është një shpatë e mprehur mirë. 5 U lartofsh mbi qiejtë, o Perëndi; shkëleqfët lavdia jote mbi të gjithë tokën. 6 Ata kanë shtrirë një rrjetë mbi hepat e mia; unë jam i téri i kërrusur; kanë hapur një gropë para meje, por ata vëtë ranë brenda. (Sela) 7 Zemra ime është e prirur mirë, o Perëndi, zemra ime është e prirur mirë; unë do t'ë këndojoj dhe do t'ë lëvdoj. 8 Rizgjohu, fryma ime; rizgjohuni, psaltir dhe qeste; unë do t'ë rizgjoi agimin. 9 Do t'ë kremitoj midis popujve, o Zot, do t'ë këndojoj lavdet e tua midis kombeve, 10 sepse e madhe deri në qilli është mirësia jote, dhe e vërteta jote arrin deri në retë. 11 U

lartofsh mbi qiejtë, o Perëndi; lavdia jote shkëlfqeftë mbi të gjithë tokën.

58 A flisni pikërisht sipas drejtësisë ju, o të fuqishëm? A gjykonju drejt, o bij të njerëzve? 2 Në zemrën tuaj ju bluaniprerkundrazi të keqen; duart tuaja përhapin dhunën mbi tokë. 3 Këta të pabesë janë prishur që në barkun e nënës; këta gënjeshatarë kanë marrë rrugë të keqe që në lindje. 4 Helmi i tyre i ngjan helmit të gjaprit; janë si gjapri helmues i shurdhër që i zë veshët e vet, 5 përmes dëgjuar zërin e magjistarëve apo të atij që është i aftë të bëjë magji. 6 O Perëndi, thyej dhëmbët e tyre në gojë; o Zot, thyej dhëmbët e luanëve. 7 U shkrifshin si uji që rrjedh. Kur gjuan shigjetat e tij, ato u bëfshin si shigjeta pa majë. 8 U bëfshin si kërmilli që shkrihet ndërsa po shkon; si dëshitim i gruas mos pafshin diellin. 9 Para se tenxheret tuaja të ndjeknjë zjarrin e ferrishteve, qofshin këto të blerta apo të ndezura, ai do t'i heqë tutje si një vorbull. 10 I drejti do të gëzohet duke parë hakmarrjen; do të lajë këmbët në gjakun e të pabesit. 11 Dhe njerëzia do të thotë: "Me siguri ka një shpérblim përtë drejtin; me siguri ka një Perëndi që gjykon mbi tokë".

59 Më çliro nga armiqtë e mi, o Perëndia im; më vërtë në një vend të sigurt aty lart, larg atyre që ngrihen kundër meje. 2 Më çliro nga ata që bëjnë paudhësi dhe më shpëto nga njerëzit gjakatarë. 3 Sepse, ja, ata më ngrënë prita; njerëz të fuqishëm mblidhen kundër meje pa ekzistuar, o Zot, ndonjë faj apo mëkat nga ana ime. 4 Megjithëse nuk ekziston ndonjë gabim nga ana ime, ata nxitojnë dhe përgatiten; zgjohu që të më vish në ndihmë dhe shiko. 5 Prandaj ti, o Zot, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit, zgjohu, përtë ndëshkuar tërë kombet; mos fal asnjë prej atyre që veprojnë në ményrë të pabesë. (Sela) 6 Ata kthethen në mbrëmje, ulërijnë si qentë dhe sillen nëpër qytet. 7 Ja, ata nxjerrin fyerje nga goja e tyre; kanë shpata mbi buzët e tyre dhe thonë: "Kush na dëgjon?". 8 Por ti, o Zot, do të qeshësh me ta; do të tallesh me të gjitha kombet. 9 O forca ime, do të shikoj ty, sepse Perëndia është kështjella ime. 10 Perëndia im i dhembshur do të më dalë përballë; Perëndia im do të më bëjë të shoh atë që dëshiroj mbi armiqtë e mi. 11 Mos i vrit, që populli im të mos harrojë; në sajë të fuqisë sate léri të enden dhe rrëzoj, o Zot, mburoja janë. 12 Për mëkatin e gojës së tyre dha përfjalët e buzëve të tyre i zëntë laku i kryelësisë së tyre, për shkak të mallkimeve dhe të gënjeshtrave që thonë. 13 Asgjesoji në zemërimin tënd, asgjesoji dhe mos qofshin më; dhe le të dinë që Perëndia mbretëron te Jakobi dhe deri në kufijtë e tokës. (Sela) 14 Në mbrëmje ata kthehen, ulërijnë si qentë dhe sillen nëpër qytet. 15 Enden përtë kërkuar ushqim dhe po të jetë se nuk e gjejnë përtë ngrënë, e kalojnë natën duke u ankuar. 16 Por unë do të kremitoj fuqinë tënd dhe në mëngjes do të lëvdoj me zë të lartë mirësinë tënd, sepse ti ke qenë përtë mua një kështjellë dhe një strehë ditën e fatkeqësisë. 17 O forca ime, ty do të këndoq lavdet, sepse ti, o Perëndi, je kështjella ime, Perëndia që ka mëshirë përtë mua.

60 O Perëndi, ti na ke prapsur, na ke shpërndarë, je zemëruar; tani na rivendos. 2 Ti ke bërë që të dridhet toka, e ke çarë; shëro thyerjet e saj, sepse ajo lëkundet. 3 Ti e ke ngarkuar popullin tënd me gjëra të rënda; na ke dhënë të pimë verë që të trullo. 4 Por tani u ke dhënë atyre që të kanë frikë një flamur, që ta ngrënë në favor të së vërtetës. (Sela) 5 Shpëto me dorën tënd të djathtë dhe përgjigjmu, me qëllim që ata që ti i do të çlironë. 6 Perëndia ka folur në shenjtërinë e tij: "Unë do të triumfoj, do të ndaj Sikemin dhe do të mas lugjinën e Sukothit. 7 Imi është Galaadi, imi është Manasi, Efraimi është forca e kokës sime, Juda është ligjëvënesi im; 8 Moabi është legeni në të cilin lahem; mbi Edomin do të hedh

sandalin tim; mbi Filisteit do të ngre britma fitoreje". 9 Kush do të më çojë në qytetin e fortë? Kush do të më çojë deri në Edom? 10 A nuk do të jesh pikërisht ti, o Perëndi, që na ke prapsur? Nuk do të dalësh më, o Perëndi, me ushtritë tonë? 11 Na ndihmo kundër armikut, sepse është e katë ndihma e njeriu. 12 Me Perëndinë do të kryejmë trimëri, dhe ai do të shkelë armiqtë tanë.

61 O Perëndi, dëgio britmën time; dëgio me vëmendje lutjen time. 2 Nga skaj i tokës unë të bërtas ty, ndërsa zemra ime po shkrihet; më që në shkëmbin që është më i lartë se unë, 3 sepse ti ke qenë një strehë përmua dhe një kështjellë e fortifikuar para armikut. 4 Unë do të banoj në çadrën tênd përgjithnjë, do të kërkoj strehë në hijen e krahëve të tu. (Sela) 5 Sepse ti, o Perëndi, ke plotësuat kërkasat e mia, më ke dhënë trashëgiminë e atyre që kanë frikë nga emri yt. 6 Ti do t'i shtosh ditë të tjera jetës së mbretit; vitet e tij vazhdofshin për shumë breza. 7 Ai do të qëndrojë përgjithnjë në prani të Perëndisë; jepi urdhër mërisësë dhe së vërtetës ta ruajnë. 8 Kështu do t'i këndoq përfjetë lavde emrit tênd dhe do t'i plotësoj zotimet e mia ditë përtë ditë.

62 Shpirti im gjen prehje vetëm te Perëndia; nga ai vjen shpëtimi im. 2 Vetëm ai është kështjella ime dhe shpëtimi im, ai është streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. 3 Deri kur do të vërtiteni kundër një njeriu, përtë kërkuar të gjithë së bashku ta vrissni, ashtu si bëhet me një mur që bën bark dhe një gardh që lëkundet? 4 Ata mendojnë vetëm ta rrëzojnë nga lartësia e tij, gjejnë kënaqësi në gënjeshtrë, bekoinjë me gojën e tyre, por në zemrat e tyre mallkojnë. (Sela) 5 Shpirti im, gjen prehje vetëm te Perëndia, sepse shpresa ime vjen nga ai. 6 Vetëm ai është kështjella ime dhe shpëtimi im; ai është streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. 7 Te Perëndia është shpëtimi im dhe lavdia ime; kështjella ime e fortë dhe streha ime janë te Perëndia. 8 Ki besim tek ai vazhdimisht, o popull, hap zemrën tênd para tij; Perëndia është streha jonë. (Sela) 9 Me siguri, njerëzit e shtresës së ulët nuk janë veçse avull dhe njerëzit e shtresës së lartë nuk janë veçse gënjeshtarë; po t'i vësh mbi peshore të gjithë së bashku janë më të lehtë se vetë avulli. 10 Mos kini besim te zhvatja dhe mos ushqeni shpresa të kota te grabitja; mos shkoni mbas kotësisë; në rast se pasuritë janë të bolshme, mos u kushton zemrën. 11 Perëndia ka folur një herë; dy herë kam dëgjuar këtë, që fuqia i përkët Perëndisë; 12 edhe ty, o Zot, të përkët mërisës, sepse do të shpërblesh cilindro sipas veprave të tij.

63 O Perëndi, ti je Perëndia im, unë të kërkoj në mëngjes; shpirti im është i etur përtë ty; ty të déshiron mishi im në tokë të thatë dhe të djegur, pa ujë. 2 Kështu të admirova në shenjtërore, duke soditur forcën tênd dhe lavdinë tênd. 3 Me qenë se mërisëa jote vlen më tepër se jeta, buzët e mia do të të lëvdojnë. 4 Kështu do të të bekoj deri sa të jetoj dhe në emrin tênd do të ngre duart e mia. 5 Shpirti im do të ngopet si të kishte ngrënë palcë dhe dhjamë, dhe goja ime do të lëvdojë me buzë të gëzuara. 6 Të kujtoj në shtratin tim, të mendoj kur rri zgjuar natën. 7 Duke qenë se ti ke qenë ndihma ime, unë këndoq têrë gëzim në hijen e krahëve të tu. 8 Shpirti im mbahet ngushtë te ti; dora jote e djathtë më mban. 9 Por ata që kërkojnë jetën time përtë shkattered, do të zbrresin në pjesët më të ulta të tokës. 10 Ata do t'i dorëzohen pushtetit të shpatës dhe do të bëhen pre e çakejve. 11 Por mbreti do të gëzohet te Perëndia; kushdo që betohet përtë do të përlëvdohet, sepse goja e gënjeshtrave do të dytërohet të myllitet.

64 Dëgio zërin tim, o Perëndi, në vajtimin që të drejtov ty; ruaje jetën time nga tmerri i armikut. 2 Më fshih nga dredhët e

njerëzve të këqij dhe nga turma zhurmëmadhe e atyre që kryejnë paudhësi. 3 Këta e mprehin gjuhën e tyre si një shpatë, dhe në vend të shigjetave lëshojnë fjalë të hidhura. 4 për të goditur fshehurazi të pafajmin; e godasin papirut pa asnë frikë. 5 I japid zemër njeri tjetrit në veprime të liga; flasin si të na vënë kurthe dhe thonë: "Kush ka për t'i parë?". 6 Kurdisin gjëra të këqija dhe thonë: "Kemi përgatitur një plan të përsosur". Mendimet e fshehura dhe zemra e njeriut janë të panjohëshme. 7 Por Perëndia do të hedhë kundër tyre shigjetat e tij dhe ata do të rrëzohen papirut. 8 Ata do të bien dhe e keqja që kanë bërë gjuhët e tyre do të bjerë mbi ta; kushdo që ka për t'i parë do të tundë kokën. 9 Atëherë tërë njerëzit do të kenë frikë dhe do të tregojnë veprën e Perëndisë, dhe do të njohin atë që ai ka bërë. 10 I drejti do të gëzohet tek Zoti dhe do të kërkojë strehë tek ai, dhe të gjihë të drejtët nga zemra do të përlëvdohen.

65 Ty, o Perëndi, të përket lëvdimi në Sion; dhe do të kryhen zotimet para teje. 2 Te ti, që plotëson lutjen, do të vijë çdo krijesë. 3 Mëkatet më kishin mundur, por ti siguron faljen për shkeljet tonë. 4 Lum ai njeri që ti e zgjedh dhe e afrojn pranë vetes, që të banojë në borret e tua; ne do të nycopemi me të mirat e shtëpisë sate, me gjërat e shenjta të tempullit tенд. 5 Në drejtësinë tênde, ti na përgjigjesh me veprat e tmerrshme, o Perëndia i shpëtimit tonë, ti që je shpresë e skajeve të tokës dhe e deteve të largëta. 6 Me fuqinë tênde i ke bërë malet të patundshëm dhe i ke ngjeshur me forcë. 7 Ti qetëson zhurmën e deteve, zhurmën e valëve të tyre dhe trazirën e popujve. 8 Dhe ata që banojë në skajet e tokës kanë frikë nga mrekullitë e tua; ti bën që të shpërthejnë britma gjëzimi nga lindja dhe nga perëndimi. 9 Ti e viziton tokën dhe bën që ajo të prodhojë më tepër, e pasuron në një masë të madhe; lumi i Perëndisë është plot ujë; ti u siguron njerëzve grurin e tyre, mbasi e ke përgatit tokën. 10 Ti i mbush me ujë brazdat e saj, sheshon plisat, e zbut me shirat dhe bekoni filizat. 11 Ti e kurorézon motin me bujarinë tênde të madhe dhe gjurmët e tua dallohen me bollëkun e të mirave. 12 Kullotat e shkretëtirës janë plot me ujë, dhe kodrinat janë mbuluar me gjëzim. 13 Kullotat mbulohen me kope dhe luginat mbulohen me grurë; ato lëshojnë britma gjëzimi dhe këndojnë.

66 Lëshoni klithma gjëzimi Perëndisë, ju të gjithë banorë të tokës; 2 i këndoni himne lavdisë së emrit të tij; bëjeni zulmëmadh lëvdimin e tij. 3 I thoni Perëndisë: "Sa të tmerrshme janë veprat e tua! Për shkak të madhështisë së fuqisë sate armiqtë e tu do të të nënshtrohen ty. 4 Tërë toka do të të adhurojë dhe do të këndoje për ty, do të këndoje lëvdimet e emrit tênd. (Sela) 5 Ejani dhe admironi atë që Perëndia ka bërë; ai është i tmerrshëm në veprat tij përbijtë e njerëzve. 6 Ai e ndryshoi detin në tokë të thatë; populli i tij e kaloi lumen me këmbë të thata; le të gézohemi, pra, bashkë me të. 7 Me fuqinë e tij ai mbretëron në përfjetësi; sytë e tij këqyrin kombet. Mos lejoni që rebelët të ngrenë krye. (Sela) 8 Ju o popuj, bekoni Perëndinë tonë; dhe shpalni me zë të lartë lëvdimin e tij. 9 Ai na mban gjallë dhe nuk lejon që këmbët tonë të pengohen. 10 Sepse ti na ke vënë në provë, o Perëndi, na ke pastruar ashu si pastrohet argjendi. 11 Na ke bërë të biem në rrjetë, ke vënë një barrë të rëndë mbi kurrit tonë. 12 Ke bërë që njerëzit të ecin me kalë mbi kokën tonë; kemi kaluar nëpër zjarr dhe nëpër ujë, por ti na ke nxjerrë jaشتë në një vend të freskët. 13 Unë do të hyj në shtëpinë tênde me olokauste; do të plotësoj zotimet e mia, 14 që buzet e mia kanë formuluar dhe që goja ime ka shqiptuar kur kalajo fatkeqësi. 15 Do të ofroj olokauste kafshësh të majme, me erën e këndshme të deshve; do të flloj që dhe cjepl. (Sela) 16 Ejani dhe dégjoni, ju të gjithë që i trëmbeni Perëndisë, dhe unë do t'ju tregoj atë që ai bëri për shpirtin tim. 17

I thirra atij me gojën time dhe e përlëvdova me gjuhën time. 18 Po të kisha ruajtur të keqen në zemrën time, Zoti nuk do të më kishte dëgjuar. 19 Por Perëndia më dégjoi dhe i kushtoi kujdes zërit të lutjes sime. 20 Qoftë i bekuar Perëndia, që nuk e hodhi poshtë lutjen time dhe nuk më mohoi mirësinë e tij.

67 Perëndia pastë mëshirë për ne dhe na bekofte; Perëndia e bëtë fytyrën e tij të shkëlqejë mbi ne, (Sela) 2 me qëllim që mbi tokë të njihet rruga jote dhe shpëtimi yt midis gjithë kombeve. 3 Popujt do të të kremitojnë, o Perëndi, të gjithë popujt do të të kremitojnë. 4 Kombet do të gëzohen dhe do të ngazëllojnë, sepse ti do t'i gjykosh drejt popujt dhe do t'i udhëheqësh kombet mbi tokë. (Sela) 5 Le të lëvdojnë popujt, o Perëndi, le të të lëvdojnë têrë popujt. 6 Toka do të prodhojë frytin e vet; Perëndia, Perëndia ynë, do të na bekojë. 7 Perëndia do të na bekojë dhe têrë skajet e tokës do ta kenë frikë.

68 Perëndia u çoftë dhe u shpérndafshin armiqtë e tij, dhe ata që e urrejnë ikshin para tij. 2 Ti do t'i shpérndash ashtu si zhavaritet tymi, ashtu si shkrihet dylli para zjarrit; kështu do të vdesin të pabesët përpara Perëndisë. 3 Por të drejtët do të gëzohen, do të ngazëllenohën përpara Perëndisë dhe do të galodjnë me këngë gëzimi. 4 Këndojni Perëndisë, këndojni lavde emrit të tij; preqatitini rrugën atij që kalon me kalë në shkretëtirë; emri i tij është Zoti; ngazëlloni para tij. 5 Perëndia në banesë e tij të shenjëtë është babai i jetimëve dhe mbrojtësi i të vejavë. 6 Perëndia bën që i vetmuari të banojë në një familje, çliron të burgosur dhe siguron begatinë; por rebelët mbeten në tokë të djegur. 7 O Perëndi, kur dole përpara popullit tênd, kur marshove nëpër shkretëtirë. (Sela) 8 toka u drodh; edhe qejtë lëshuan ujë në prani të Perëndisë, vetë Sinai u drodh në prani të Perëndisë, Perëndisë të Izraelit. 9 Ti ke derdhur një shi të bollshëm, o Perëndi, dhe i ke dhënë përsëri fuqi trashëgimisë sate. 10 Kopeja jote gjeti një banesë dhe në mirësinë tênde, o Perëndi, je kujdesur për të varfërit. 11 Zoti shpalli fjalen dhe i madh ishte numri i atyre që e kanë shpallur: 12 "Mbretërit e ushtrive ikin me ngut, ndërsa kush ka mbetur në shtëpi ndan plaçkën. 13 Edhe në se keni mbetur për të pushuar ndër vathë, jeni si krahët e pëllumbashës të mbuluar me argjend dhe si pendët e saj të arta që shkëlqejnë".

14 Kur i Plotfuqishmi i shpérndau mbretërit në vend, Tsalmoni u mbulua me borë. 15 Një mal i Perëndisë është mali i Bashanit, një mal me shumë maja është mali i Bashanit. 16 O male me shumë maja pse shikonit me zili malin që Perëndia ka zgjedhur për banesë të tij? Po, Zoti do të banojë atje përfjetë. 17 Qerret e Perëndisë janë një mori, mijëra e mijëra, Zoti është midis tyre ashtu si në Sinai, në shenjëtërinë e tij. 18 Ti je ngjitur lart, ke burgosur robërinë, ke marrë dhuratë nga njerëzit edhe nga rebelët, me qëllim që ti, o Zot Perëndi të mund të qëndrosq atje. 19 I bekuar qoftë Zoti, që përditë mbart barrat tonë; ai është Perëndia i shpëtimit tonë. (Sela) 20 Perëndia është për ne Perëndia që çliron, dhe Zotit, Zotit, i përket çlirimë nga vdekja. 21 Po, Perëndia do të shtypë kokën e armiqve të tij, kokën me flokë të qjata të atyre që ecin në mëkat të tij. 22 Zoti ka thënë: "Do t'i kthej nga Bashani, do t'i kthej nga humnerat e detit, 23 me qëllim që ti të dërrmosh armiqtë e tu, duke futur thellë këmbën tênde në gjakun e tyre, dhe gjuha e qenve të tu të ketë pjesën që i takon". 24 Ata kanë parë vargani tênd, o Perëndi, vargani e Perëndisë tim, e Mbretit tim në shenjëtërore. 25 Këngëtarët ecnin përparrë, ata që u binin veglave vinin në fund, dhe në mes qëndronin vajzat që u binin dajreve. 26 Bekoni Perëndinë në kuvenet; bekoni Zotin ju që jeni gjëura e Israëlit. 27 Ja, Beniamini, më i vogli, por udhëheqësi i tyre, princat e Judës me trupat e tyre, princat e Zabulonit, princat e Neftalit. 28 Perëndia yt ka vendosur forcën tênde; forco, o Perëndi,

sa ke bërë për ne. **29** Për shkak të tempullit tënd në Jeruzalem, mbretërit do të të sjellin dhurata. **30** Shaj kafshén e kallamishteve, tuftëve e demave me viçat e popujve, deri sa të poshtërohen duke sjellë shufra argjendi; shpérndai popujt që kënaqën duke bërë luftë. **31** Nga Egjipti do të sjellin metal që shkëllqen, Etiopia do të nxitojë t'i shtrijë Perëndisë duart e saj. **32** O mbretëri të tokës, këndojni Perëndisë; këndojni lavde Zotit, (Sela) **33** atij që shkon me kalë mbi qiejtë e qieje të përjetshme, ai nxjerr zérin e tij, një zë të fuqishëm. **34** Pranoni fuqinë e Perëndisë, madhështia e tij qëndron mbi Izraelin dhe fuqia e tij është në qiejtë. **35** O Perëndi, ti je i tmerrshëm nga shenjitorja jote; Perëndia i Izraelit është ai që i jep forcë dhe fuqi popullit. I bekuar qoftë Perëndia!

69 Shpëtomë, o Perëndi, se ujërat më kanë arritur deri në grykë. **2** Jam zhytur në një batak të thellë dhe nuk gjej asnjë pikë mbështetjeje; kam arritur në ujëra të thella dhe rryma më rrëmben me vete. **3** Jam lodhur duke bërtitur, gryka më është tharë; sytë e mi konsumohen në prite të Perëndisë tim. **4** Ata që më urrejnë pa shkak janë më të shumtë se flokët e mi; janë të fuqishëm ata që duan të më shkatërrojnë dhe që janë për të drejtë armiq të mi; jam i detyruar të kthej atë që nuk kam vjedhur. **5** O Perëndi, ti e di marrëzinë time dhe fajet e mia nuk të janë fshehur. **6** Mos u ngatërofshin për shkakun tim ata që kanë shpresë te ti, o Zot, Zoti u ushtrive; mos u turpërofshin për shkakun tim ata që të kërkojnë, o Perëndi i Izraelit. **7** Për hir të dashurisë sate unë po heq një poshtërim dhe turpi më mbulon fytyrën. **8** Unë jam i bëré një i huaj për vëllezërit e mi dhe për bijtë e nënës sime. **9** Sepse zelli i shtëpisë sate më ka përpirë dhe fyerjet e rënda të atij që të fyen kanë rënë mbi mua. **10** Kam qarë duke pikëlluar shpirtin tim me agjërim, por kjo më ka sjellë çnderim. **11** Kam veshur madje si rroba një thes, por u bëra për ta objekt talljeje. **12** Ata që ulen se porta flasin për mua, dhe u bëra kënga e pjanecëve. **13** Por sa për mua, o Zot, lutja ime të drejtohet ty, o Zot, në kohë të pranueshme; në dhembshuritë tênde më madhe përgjigjumi, o Perëndi, në shpëtimin tênd të siguruar. **14** Më nxir nga bataku që të mos fundosem në të, dhe bëj që të çlirohem nga ata që më urrejnë dhe nga ujërat e thella. **15** Mos më mbulofte rryma e ujërave, mos më përpitë humnera dhe mos u mbyllët gryka e pusit mbi mua. **16** Përgjigjumi, o Zot, sepse mirësia jote është e çmuar; në dhembshuritë e tua të mëdha sillu nga unë. **17** Mos e fshih fytyrën tênde nga shërbeitori yt, sepse janë në ankth; nxito të më përgjigjesh. **18** Afrohu te unë dhe më shpego; çliromë nga armiqtë e mi. **19** Ti e një poshtërsinë time, turpin tim dhe çnderimin tim; armiqtë e mi janë të gjithë para teje. **20** Fyerja e rëndë më ka copëtuar zemrën dhe jam plot hidhërimi; prita dikë që të më përdëllentë por më kot; prita dikë që më ngushëllonte, por nuk u paraqiti asnjë. **21** Më dhanë përkundrazi vrer në vend të ushqimit dhe për të ma shuar etjen më dhanë për të piët uthull. **22** U bëftë tryzea e tyre një lak para tyre, dhe begatia e tyre një kurth. **23** Ju errshin sytë atyre kështu që të mos shohin më, dhe bëj që ijët e tyre të lëkunden vazhdimish. **24** Zbras mbi ta zemërimin tênd dhe i zëntë zjarri i indinjatës sate. **25** Banesa e tyre u shkroftë dhe askush mos banoftë në çadrat e tyre, **26** sepse përndjequin atë që ti ke goditur dhe flasin me kënaqësi për dhembjen e atyre që ti ke plagosur. **27** Shto këtë faj fajt të tyre dhe mos arrifshin kurrë të kenë pjesë në drejtësinë tênde. **28** U shofshin nga libri i jetës dhe mos u shkrofshin midis të drejtëve. **29** Tani jam i hidhëruar dhe i déshpëruar; shpëtimi yt, o Perëndi, më lartoftë. **30** Unë do ta kremitoj emrin e Perëndisë me një këngë, dhe do ta madhështoj me lavde. **31** Dhe kjo do t'i pëlqejë Zotit më tepër se një ka o një dem me brirë dhe thonj. **32** Njerëzit e përulor do të shohin dhe do të gézohen; dhe për ju që kërkoni Perëndinë, u përtërtifët zemra

juaj. **33** Sepse Zoti kënaq nevojtarët dhe nuk përqemon robërit e tij. **34** E mburshin qiejtë dhe toka, detet dhe gjithçka lëvij në to. **35** Sepse Perëndia do të shpëtójë Sionin dhe do të rindërtójë qytetet e Judës; atëherë ata do të banojnë në to dhe do t'i zotërojnë. **36** Dhe pasardhësit e shërbeotorëve të tij do të kenë trashëgiminë dhe ata që e duan emrin e tij do të banojnë aty.

70 O Perëndi, nxito të më çlirosh. O Zot, nxito të më ndihmosh. **2** U turpërofshin dhe u hutofshin ata që kërkojnë jetën time; kthefshin kurrizin dhe u mbulofshin me turp atë që kërkojnë të kegen time. **3** Kthefshin kurrizin për shkak të turpit të tyre ata që thonë: "Ah, ah!". **4** U gjefozfshin dhe ngazëllofshin te ti të gjithë ata që të kërkojnë, dhe ata që duan shpëtimin tênd thënçin vazhdimish: "U përlëvdofte Perëndia!". **5** Por unë jam i varfër dhe nevojtar; o Perëndi, nxito të më vish në ndihmë; ti je ndihma ime dhe çlirimtari im; o Zot, mos vono.

71 Unë po gjej strehë te ti, o Zot, bëj që të mos hutohem kurrë. **2** Në emër të drejtësisë sate, më çliro dhe më shpëto; zgjate veshin tênd ndaj meje dhe më shpëto. **3** Ti je për mua një kështjellë shpëtimi, ku unë mund të shkoj gjithnjë; ti ke urdhëruar shpëtimin tim, sepse je shkëmbi dhe kështjella ime. **4** Perëndia im, më çliro nga dora e të pabesit, nga dora e të çoroditut dhe të atij që përdor dhunën. **5** Sepse ti je shpresa ime, o Zot, o Zot, besimi im që kurse isha fëmijë. **6** Ti ke qenë përkrahja ime qysht në bark të nënës sime; ti më nxore nga barku i nënës sime; ty do të drejtohet gjithnjë lëvdimi im. **7** Jam bëré për shumë njerëz si një mrekulli, por ti je streha e fortë. **8** Goja ime është plot me lëvdimet e tua dhe shpall lavdinë tênde tërë ditën. **9** Mos më hidh poshtë në kohën e pleqërisë; mos më braktis kur forca ime po pakësohet. **10** Sepse armiqtë e mi flasin kundër meje, dhe ata që kanë ngritur pusi kundër jetës sime thurrin komplotë bashkë, **11** duke thënë: "Perëndia e ka braktisur; ndiqeni dhe kapeni, sepse nuk ka njeri që ta çlrojë". **12** O Perëndi, mos u largo nga unë; Perëndia im, nxito të më ndihmosh. **13** U ngatërofshin dhe u asjesofshin kundërshtarët e jetës sime; u mbulofshin me poshtësi dhe me turp ata që déshërojnë të më bëjnë të kegen. **14** Por unë do të kem shpresa gjithnjë dhe do të të lëvdoj gjithnjë e më tepër. **15** Goja ime do të tregojë tërë ditën drejtësinë tênde dhe çlirimt e tua, sepse nuk njoh numrin e tyre. **16** Do të thellohem në veprat e fuqishme të Zotit, të Zotit, dhe do të kujtoj drejtësinë tênde, vetëm tênden. **17** O Perëndi, ti më ke mësuar që në fëmijëri; dhe deri më sot unë kam shpallur mrekullitë e tua. **18** Edhe tani që jam plakur dhe jam thinjur, o Perëndi, mos më braktis deri sa t'i kem treguar këtij brezi fuqinë tênde dhe mrekullitë e tua gjithë atyre që do të vijnë. **19** Edhe drejtësia jote, o Perëndi, arrin deri në lartësitet e qiejeve; ti ke bërë gjëra të mëdha. O Perëndi, kush të përngrjan ty? **20** Ti, që më bëre të provoj shumë fatkeqësira, të rënda, do të më japësh përsëri jetën dhe do të më bësh të ngrihem lart nga humnerat e tokës. **21** Ti do të rritesh madhështinë time dhe do të kthesh tê më ngushëllosh. **22** Dhe unë do të lëvdoj me harpe për besnikërinë tênde, o Perëndia im, dhe do të këndoj lavdet e tua me qeste, o i Shenjiti i Izraelit. **23** Buzët e mia do të ngazëllojnë kur do të këndoj lavdet e tua bashkë me shpirtin tim, që ti ke shpenguar. **24** Edhe gjuha ime do të flasë tërë ditën për drejtësinë tênde, sepse janë turpëruar dhe janë hutuar ata që kërkoni tê më bënin të kegen.

72 O Perëndi, paraqit mendimet e tua mbretit dhe drejtësinë tênde birit të mbretit, **2** dhe ai do të gjykojë popullin tênd me drejtësi dhe të pikëlluarit e tu me saktësi. **3** Malet do t'i sjellin paqen popullit dhe kodrat drejtësinë. **4** Ai do t'u sigurojë drejtësia pëkëlluarve të popullit, do të shpëtójë bijtë e nevojtarëve dhe do të

dërrmojë shtypësin. 5 Ata do të tē kenë frikë deri sa tē ketë diell dhe hënë, pér tē gjitha brezat. 6 Ai do tē zgresë si shiu mbi barin e kositur, si një rrebesch që vadit tokën. 7 Në ditët e tij i drejtë do tē lulëzojë dhe ka pér tē patur shumë paqe deri sa tē mos ketë më hënë. 8 Ai do tē mbretërjojë nga një det te tjetri dhe nga lumi deri në skajet e tokës. 9 Banorët e shkretëtirës do tē përkulen para tij, dhe armiqët e tij do tē lëpjinë pluhurin. 10 Mbretërët e Tarshishit dhe tē ishuje do t'i paguajnë haraqin, mbretërët e Shebas dhe ai i Sabas do t'i ofrojnë dhurata. 11 Po, gjithë mbretërët do ta adhurojnë dhe gjithë kombet do t'i shërbejnë. 12 Sepse ai do ta çlirojë nevojtarin që bërtet dhe tē mjerin që nuk ka se kush ta ndihmojë. 13 Atij do t'i vijë keq pér tē dobëtin dhe pér nevojtarin dhe do tē shpëtojë jetën e nevojtarëve. 14 Ai do tē çlirojë jetën e tyre nga shtypja dhe nga dhuna, dhe gjaku i tyre do tē jetë i çmuar para syve të tij. 15 Dhe ai do tē jetojë; dhe do t'i jetep ari i Shebas, do tē bëhen vazhdimisht lutje pér tē dhe do tē bekohet téré ditën. 16 Do tē ketë bollëk gruri mbi tokë, në majat e maleve; kallinjtë e tij do tē valëviten si drurët e Libanit, dhe banorët e qyteteve do tē lulëzojnë si bari i tokës. 17 Emri i tij do tē vazhdojë pérjetë, emri i tij do tē pérhapet deri sa tē ketë diell; dhe téré kombet do tē bekohen në tē dhe do tē shpalin tē lumtur. 18 I bekuar qoftë Zoti Perëndia, Perëndia i Izraelit; vetëm ai bën mrekulli. 19 Qoftë i bekuar pérjetë emri i tij i lavdishëm, dhe téré toka qoftë e mbushur me lavdinë e tij. Amen, amen. 20 Këtu mbarojnë lutjet e Davidit, birit tē Isait.

73 Me siguri Perëndia éshët i mirë me Izraelin, me ata që janë tē pastër nga zemra. 2 Por, sa pér mua, gati gati po më pengoheshin këmbët dhe pér pak hapat e mia do tē shksisnin. 3 Sepse i kisha zili mburravécët, duke parë mirëqenien e njerëzve të keqji. 4 Sepse nuk ka dhembje në vdekjen e tyre, dhe trupi i tyre éshët i majmë. 5 Ata nuk po heqin si vdekatarët e tjerë, as pésojnë goditje si njerëzit e tjerë. 6 Prandaj kryelatësia i rrethon si një gjerdan dhe dhuna i mbështjell si një rrobe. 7 Sytë u dalin jashtë nga dhjami dhe përfytyrimet e çoroditura tē zemrës së tyre vërshtojnë. 8 Ata tallen dhe kurdisin me pabesi shtypjen, flasin me arrogancë. 9 E drejtojnë gojën e tyre kundër qilljet dhe gjuha e tyre pëershkon tokën. 10 Prandaj njerëzit e tyre kthehen nga ajo anë dhe pijnë me tē madhe ujërat e tyre, 11 dhe thonë: "Si éshët e mundur që Perëndia tē dijë çdo gjë dhe tē ketë njohuri te Shumë i Larti?". 12 Ja, kéta janë tē pabesë; megjithatë janë gjithnjë tē qetë dhe i shtronjë pasuritë e tyre. 13 Më kot, pra, pastrova zemrën time dhe i lava duart në pafajësinë time. 14 Sepse jam goditur téré ditën dhe jam ndëshkuar çdo mëngjes. 15 Sikur tē kisha thënë: "Do tē flas edhe unë kështu", ja, do tē kisha mohuar brezin e bije tē tu. 16 Atëherë kërkova ta kuptoj këtë gjë, por ajo m'u duk shumë e vështirë. 17 Deri sa hyra në shenjoren e Perëndisë dhe mora parasysh fundin e tyre. 18 Me siguri, ti i vë në vënde tē rrëshqitshme dhe kështu i bën që tē bien në shkatërrim. 19 Si u shkatërruan në një çast! Ata vdiqën tē konsumuar nga tmerri! 20 Ashtu si në një ènderr, kur zgjohesh, kështu edhe tii, o Zot, kur tē zgjohesh, do tē përbuzësh pamjen e tyre tē kotë. 21 Kur zemra ime acarohë dhe e ndjeja veten sikur më shponin nga brenda, 22 unë isha pa mend dhe pa kuptim; para teje isha si një kafshë. 23 Por megjithatë unë jam gjithnjë me ty, ti më ke kapur nga dora e djathët. 24 Ti do tē më udhëheqësh me këshillën ténéndë dhe do tē më çosh pastaj në lavdi. 25 Cilin kam në qill veç teje? Dhe mbi tokë nuk dëshiroj tjetër njeri veç teje. 26 Mishë im dhe zemra ime nuk mund tē ligështohen, por Perëndia éshët kështjella e zemrës sime dhe pjesa ime në pérjetësi. 27 Sepse ja, ata që largohen prej teje do tē vdesin; ti shkatërron téré ata që, duke kurvëruar, largohen prej teje. 28 Por sa pér mua, e mira éshët tii

afrohem Perëndisë; e kam bërë Zotin tim, Zotin, strehën time, pér tē treguar gjithë veprat e tua.

74 O Perëndi, pse na ke hedhur poshtë pér gjithnjë? Pse vlon zemërimi yt kundër kopesë së kullotës sate? 2 Kujto popullin tенд, që dikur e more, që ti e shpengove që tē ishte fisi i trashëgimisë sate, tē këtij mali tē Sionit, mbi tē cilin ke banuar. 3 Drejto hapat e tua në këto rrënoja tē pandreqshme; armiku i ka prishur tē gjitha në shenjëtëre. 4 Armiqët e tu vrumbullojnë në vendin e kuveneve tē tua; kanë vënë aty shenjat e tyre si flamuj. 5 Dukej sikur godisnin me sépata në pjesën e dëndur tē një pylli. 6 Dhe tanë me sqeparë dhe çekane po prishin tērë skulpturat e tij. 7 I kanë vënë zjarrin shenjëtëros sate; kanë pérħosur banesén që mban emrin tенд, duke e hedhur poshtë. 8 Kanë thënë në zemër tē tyre: "T'i shkatërojmë tē gjithë"; kanë djegur téré qendrat e kuveneve tē shenjta në vend. 9 Ne nuk i shohim më shenjat tonë; nuk ka më profet dhe midis nesh nuk ka asnjë që tē dijë deri kur. 10 Deri kur, o Perëndi, kundërshtari do tē fejëj? Armiku vallë, do ta pérçmojë emrin tенд pérjetë? 11 Pse e térheq dorën ténéndë, pikërisht tē djathën! Nxirre nga gjiri yt dë shkatëroj. 12 Por Perëndia éshët mbreti im qysj prej kohëve tē lashta; ai sjell shpëtimin mbi tokë. 13 Me forcën ténéndë ndave detin dhe shtypë Kokën e pérbindëshëve tē detit në ujërat. 14 Copëtova kokat e Levitanëve dha ia dhe pér tē ngrënë popullit tē shkatëritës. 15 Bérë që tē dalin burime dhe pérrenj dhe thave lumenj tē pérhershëm. 16 Jotja éshët dita, jotja éshët edhe nata; ti ke vendosur dritën dhe diellin. 17 Ti ke caktuar téré kufijtë e tokës dhe ke bërë verën dhe dimrin. 18 Mbaje mend këtë, o Zot, që armiku tē ka fyer dhe që një popull i pamend ka përbuzur emrin tенд. 19 Mos ia braktis bishave jetën e tutlleshës sate; mos harro pérjetë jetën e tē pérvaujturve tē tu. 20 Respektu besëlidhjen, sepse vendet e errëta tē tokës janë plot me strofka dhune. 21 Mos lejo që i shtypuri tē kthethet i turpëruar; bëj që i pérvaujturi dhe nevojtar tē lëvdojnë emrin tенд. 22 Çohu o Perëndi, mbro kauzën ténéndë! Mos harro që i pamendi tē fyen téré ditën. 23 Mos harro britmën e armiqëve tē tu; zhurma e tyre që ngrihen kundër teje ngjitet vazhdimisht në qill.

75 Ne tē lëvdojmë, o Perëndi, ne tē lëvdojmë, sepse emri yt na éshët i afërt; njeriu tregon mrekullueshët e tua. 2 Kur do tē vijë koha e caktuar, unë do tē gjykoj me drejtësi. 3 Toka dhe téré banorët e saj shkrihen, por unë i bëj tē qëndrueshme shtyllat e saj. (Sela) 4 U kam thënë fodullëve: "Mos u mburuni!", dhe tē pabesëve: "Mos u bëni hundëpérpjitet! 5 Mos e ngrini lart kokën, mos flisni me qafë tē fortë". 6 Sepse lëvdimi nuk vjen as nga lindja, as nga perëndimi, as edhe nga shkretëtira. 7 Sepse Perëndia éshët ai që gjykon; ai ul njerin dhe ngrëtjetin. 8 Sepse Zoti ka në dorë një kupë vere që shkumon dhe plot me erëza, që ai e zbraz. Me siguri téré tē pabesët e dhetur do ta kullojnë dhe do tē pinë deri llumin. 9 Por unë do tē shpall pérjetë dhe do t'i këndoj lavde Perëndisë tē Jakobit. 10 Dhe do tē dërrmoj téré fuqinë e tē pabesëve, por fuqia e tē drejtëve do tē përlëvdohet.

76 Perëndia njihet mirë në Judë, emri i tij éshët i madh në Izrael. 2 Tabernakulli i tij éshët në Salem dhe ai banon në Sion. 3 Këtu ai ka copëtuar shigjetat e zjarra tē harkut, mburojnë dhe shpatën e lufës. (Sela) 4 Ti dukej i lavdishëm dhe i fuqishëm mbi malet e presë. 5 Trimat i kanë zhveshur, i ka zënë gjumi, dhe asnjë prej atyre trimave nuk ka mundur tē përdorë duart e tij. 6 Mbas qortimit tенд, o Perëndia i Jakobit, qerret dhe kuajt mbetën tē shushat. 7 Nga ti, pikërisht nga ti, duhet tē kenë frikë; dhe kush mund tē rezistojë para teje kur zemröhesh? 8 Ti ke bërë që tē dëgjohet nga qilli vendimi yt, tokën e zuri frika dhe heshti,

kur Perëndia u ngrit për të gjykuar, për të qiruar tërë nevojtarët e tokës. (Sela) 10 Edhe zemërimi i njérézve do të shndrohet në lavdi për ty, dhe ti do të rrëthosh me vetë mbeturinat e zemërimit të tyre. 11 Bëjini zotime Zotit, Perëndisë tuaj, dhe plotësojin; tërë ataqë rrënë rreth tij i çojnë dhurata të Tmerrshmit. 12 Ai u heq frymën qeveritarëve, nga ai druhën mbretërit e tokës.

77 Zëri im lartohet te Perëndia dhe unë bërtas; zëri im lartohet te Perëndia dhe ai ka për të më dëgjuar. **2** Ditën e fatkeqësisë sime kërkova Zotin; gjatë natës dora ime mbeti e nderur pa u lodhur dhe shpirti im nuk pranoi të ngushëllohen. **3** Më kujtohet Perëndia dhe rrënkoi; vajtож dje fryma ime dobësohet. (Sela) **4** Ti m'i mban të hapura qepallat; jam aq i turbulluar sa nuk mund të flas. **5** Sjell ndërmbëd përsëri ditët e lashta, vitet e kohëve të shkuara. **6** Gjatë natës më kthetet në mendje këngë ime, mendjothellë në zemrën time dhe fryma ime bën kërkime. **7** A do të më hedhë poshtë pér gjithnjë Zot? E nuk do të më pëlqejë më kurri? **8** Dhe mirësia e tij ka marrë fund pér gjithnjë dhe falja e tij ka munguar pér brezat e ardhshme? **9** Vallë Perëndia e ka harruar mëshirën dhe në zemërimin e tij u ka dhënë fund dhembshurive të tij? (Sela) **10** Unë kam thënë: "Shkaku i hidhërimit tim eshtë se dora e djathtë e Shumë të Lartit ka ndryshuar". **11** Do t'i kujtoj veprat e Zotit; po, do të kujtoj mrekullitë e tua të kohëve të kaluaru, **12** do të mendohem thellë pér gjithë veprat e tua dhe do të kemi parasysh bëmat e tua. **13** O Perëndi, jeta jote eshtë e shenjtë; cili Perëndi eshtë i madh si Perëndia? **14** Ti je Perëndia që kryen mrekulli; ti ke bërë të njihet forca jote midis popujve. **15** Me krahun tënd ke shpenguar popullin tënd, bijtë e Jakobit dhe të Jozefit. (Sela) **16** Ujërat të panë, o Perëndi, ujërat të panë dhe u trëmbën; edhe humnerat u drithuan. **17** Retë derdhën përmbytje uji, qjetë gjëmuani dhe shigjetat e tua vepruan. **18** Gjëmimi i bubullimës sate ishte në vorbullën, vetëtimat ndriçuan botën dhe toka u tund dhe u drodh. **19** Ti e hape rrugën tênde në mes të detit, shtegun tênd në mes të ujërave të mëdha, dhe gjurmët e tua nuk u njohën. **20** Ti e udhëheq popullin tênd si një kope me dorën e Moisiut dhe të Aaronit.

78 Kushto kujdes, o populli im, ligjit tim; dëgjo fjalët e gojës sime. **2** Do të hap gojën time pér të thënë shëmbëlltyra, dhe kam pér të paraqitur misteret e kohërave të lashta. **3** Atë që ne kemi dëgjuar dhe kemi njohur, dhe që etërit tanë na kanë treguar, **4** nuk do t'uа fshehim bijve të tyre, por do t'i tregojmë brezit të ardhshém lavdet e Zotit, fuqinë e tij dhe mrekullinë që ai ka bërë. **5** Ai ka vendosur një dëshmi te Jakobi dhe ka vënë një ligj në Izrael, dhe ka urdhëruar etërit tanë që t'uа bëjnë të njohura bijve të tyre, **6** me qëllim që brezi i ardhshém t'i njohë së bashku me bijtë që do të lindin; dhe këta nga ana e tyre t'uа tregojnë bijve të tyre, **7** dhe t'uа vendosin te Peréndia besimin e tyre dhe t'uа mos harrojnë veprat e Peréndisë, por të respektojnë urdhërimet e tij; **8** dëmosjeni jenë si etërit e tyre, një brez kokëfortë dhe rebel, një brez me zemër të paqëndrueshme dhe me një frymë jo besnikë ndaj Peréndisë. **9** Bjtë e Efraimit, njerëz të luftës, harkëtarë të zotë, kthyen shpinën ditën e betejës, **10** nuk respektuan besëlidhjen e Peréndisë dhe nuk pranuan të ecnin sipas ligjit të tij, **11** harruan veprat e tij dhe mrekullitë që u kishte treguar. **12** Ai bëri mrekulli në prani të etërvë të tyre, në vendin e Egjiptit dhe në fushën e Tsoanit. **13** Ai e ndau detin dhe i bëri të kalojnë në mes të tij, dhe i mblohdju ujërat si një grumbull. **14** Ditën drejtoi me anë të resë dhe tërë natën me një drithë zjari. **15** I çau shkëmbinjtë së shkretëtirë dëbi i bëri të pijnë boll, si të ishte uji i humnerës së madhe. **16** Nxori rrëket nga shkëmbi dhe bëri që të rridhni ujëra si lumenj. **17** Por ata vazhduan të mëkatojnë kundër tij dhe të ngrejnë kryetarët, kundër Shumë të Lartit në shkretëtirë. **18** dëhe tunduan Peréndinë

në zemër të tyre, duke kërkuar ushqim sipas dëshirave të tyre. **19** Dhe folën kundër Perëndisë, duke thënë: "A mund t'ë shtrojë Perëndia një sofër në shkretëtirë? **20** Ja, ai e goditi shkëmbin dhe prej tij dolën ujëra dhe vërvshuan përenj. A mund t'i japë bukë dhe mish popullit të tij? **21** Dhe kështu Zoti i dëgjoi dhe u zemërua fort, dhe një zjarr u ndez kundër Jakobit dhe zemërimi kundër Izraelit u ndez, **22** sepse nuk i kishin besuar Perëndisë dhe nuk kishin pasur besim në shpëtimin prej tij. **23** Megjithatë ai i dhërrroi retë e sipërme dhe hapi dyert e qelliit, **24** dhe bëri që mbi ta të binte mana pér t'ë ngrënë dhe u dha atyre grurin e qelliit. **25** Njeriu hëngri bukën e engjëvë; ai u dërgoi atyre ushqime sa të ngopeshin. **26** Ai bëri të ngrihet në qell era e lindjes dhe në sajë të fuqisë së tij bëri të ngrihet era e jugut, **27** bëri të binin mbi ta mish si pluhuri dhe zogj si rrëra e detit. **28** Bëri që këto të binin në mes të kampit të tyre, rreth çadraive të tyre. **29** Kështu ata hëngren sa u ngopën, sepse Perëndia u kishte siguruar atyre atë që ata kishin dëshiruar. **30** Ata nuk kishin akoma kënaqur pangopësinë e tyre dhe kishin akoma ushqim në gojë, **31** kur zemërimi e Perëndisë shpërtheu kundër tyre, vrau më të fuqishmit prej tyre dhe rrëzoit më të mirët e Izraelit. **32** Megjithatë ata vazhduan të mëkatojnë dhe nuk u besuan mrekullive të tij. **33** Atëherë ai harxhoi ditët e tyre në kotësi dhe vitet e tyre në tmerre të papritura. **34** Kur i vriste, ata e kërkonin dhe ktheshin të kërkonin Perëndinë me zell. **35** Kujtosheshin që Perëndia ishte Kështjella e tyre dhe që Perëndia shumë i larti ishte Shpëtimari i tyre. **36** Por ata e mashtronin me gojën e tyre dhe e gjenjën me gjuhën e tyre. **37** Në fakt zemra e tyre nuk ishte e qëndrueshme ndaj tij dhe ata nuk ishin besnikë ndaj besëlidhjes së tij. **38** Por ai, që është i mëshirshëm, ua falii paudhësinë e tyre dhe nuk i shkatërroi, dhe shumë herë përbajti zemërimin e tij dhe nuk e la indinjatën e tij të shpërthejë, **39** duke mbajtur mend që ata ishin mish, një frymë që kalon dhe nuk kthehet më. **40** Sa herë provokuan indinjatën e tij në shkretëtirë dhe e hidhëruar në vetmi! **41** Po, ata iu drejtuan Perëndisë shumë herë dhe përsëri e provokuan të Shenjtin e Izraelit. **42** Nuk e kujtauan më fuqinë e tij as ditën që i kishte ciruar nga armiku, **43** kur ai kishte bërë mrekullitë e tij në Egjipt dhe në fushën e Tsoanit; **44** i kishte shndërruar lumenjtë dhe rrjetohat e ujtit të Egjiptasve në gjak, me qëllim që të mos pinin dot. **45** Kishte dërguar kundër tyre mizëri mizash që t'i hanin dhe brektoja që t'i shkatërronin. **46** Ua kishte dhënë të korrat e tyre krimbave dhe frytin e mundit të tyre karkalecave. **47** I kishte shkatërruar vreshtat e tyre me breshër dhe fiqtë e tyre të Egjiptit me ngrica. **48** Kishte braktisur bagëtinë e tyre në mëshirë të breshërit dhe kopetë e tyre në mëshirë të rrufeve. **49** Kishte lëshuar mbi ta zjarrin e zemërimit të tij, indinjatën, inatin dhe fatkeqësinë, një turmë lajmëtarësh të fatkeqësisë. **50** I kishte hapur udhën zemërimit të tij dhe nuk i kishte kursyer nga vdekja, por ia kishte braktisur jetën e tyre murtajës. **51** I kishte goditur në Egjipt gjithë të parëlindurit dhe prodhimet e para në çadrat e Kamit. **52** Por e kishte bëri popullin e tij ikte si bagëtia dhe e kishte çuar nëpër shkretëtirë sikur të ishte një kope. **53** I kishte udhëhequr me siguri dhe ata nuk patën frikë, por deti i kishte përpipë armiqët e tyre. **54** Dhe ai i solli kështu në tokën e tij të shenjtë, në malin që dora e djathtë e tij kishte pushtuar. **55** I dëboi kombet para tyre dhe u caktoi atyre me short trashëgiminë, dhe bëri që fiset e Izraelit të banonin në çadrat e tyre. **56** Por ata u orvatën dhe provokuan indinjatën e Perëndisë shumë të lartë dhe nuk respektuan statutet e tij. **57** U tërheqën madje prapa dhe u suallën në mënyrë të pabesë ashu si etërit e tyre, dhe devijuan si një hark që gabon; **58** provokuan zemërimin e tij me vendet e tyre të larta dhe e bénë ziliqar me skulpturat e tyre. **59** Perëndia dëgjoi dhe u zemërua, dhe ndjeu një neveri të madhe pér Izraelin. **60** Kështu ai braktisi tabernakullin e Shilohut,

çadrën që kishte ngritur midis njerëzve; **61** dhe e la forcën e tij të bjerë rob dhe lavdinë e tij në dorë të armikut. **62** La braktisi popullin e tij shpatës dhe u zemërua shumë kundër trashëgimisë së tij. **63** Zjarri i konsumoi të rinjtë e tyre dhe virgjëreshat e tyre nuk patën asnjë këngë dasme. **64** Priftërinjtë e tyre u vranë nga shpata dhe gratë e reja nuk mbajtën zi. **65** Pastaj Zoti u zgjua si nga gjumi, ashtu si një trim që bërtet nën ndikimin e verës. **66** I goditi armiqtë e tij në kuriz dhe i mbuloi me një turp të përjetshëm. **67** Hodhi poshtë çadrën e Jozefit dhe nuk zgjodhi fisin e Efraimit, **68** por zgjodhi fisin e Judës, malin e Sionit, që ai e do. **69** Ndërtoi shenjtëron e tij, ashtu si vëndet shumë të larta, ashtu si tokat që ka krijuar përfjetë. **70** Dhe zgjodhi Davidin, shërbëtorin e tij, dhe e mori nga vatha e dhenev, **71** dhe e mori nga deleq që mëndnin për të kullotin Jakobin, popullin e tij dhe Izraelin, trashëgiminë e tij. **72** Dhe ai bëri që të kulloсин me ndershëmërinë e zemrës së tyre dhe i udhëhoqi me shkathësinë e duarve të tij.

79 O Perëndi, kombet kanë hyrë në trashëgiminë tênde, kanë përdhosur tempullin tênd tê shenjtë, e kanë katandisur Jeruzalemin në një grumbull gërmadhash. **2** Trupat e vdekur të shërbëtorëve të tu ua dhanë për të ngërënë shpendët tê qjellit dë mishin e shenjtëtorëve të tu bishave të fushave. **3** Kanë derdhur gjakun e tyre si ujë rrëth Jeruzalemit, në ményr që asnjeri të mos i varroste. **4** Jemi bëre një turp përfqinjët tanë, tallja dhe gazi i atyre që na rrinë rrëth e qark. **5** Deri kur, o Zot? A do të jesh i zemëruar përfjetë? A do të flakërjoë smira jote si një zjarr? **6** Lësho zemrëmin tênd mbi kombet që nuk të njohin dhe mbi mbretëritë që nuk përmendin emrin tênd, **7** sepse kanë gjallëruar Jakobin dhe kanë shkretuar banesën e tij. **8** Mos kujto kundër nesh fajet e tê pabesëve tanë; nxito të na dalësh para me dhembshuritë e tua, sepse jemi shumë të vuajtur. **9** Na ndihmo, o Perëndi i shpëtimit, për lavdinë e emrit tênd, dhe na çliro dhe na fal mëkatetona për hir të emrit tênd. **10** Sepse kombet do të thonin: "Ku është Perëndia i tyre?". Para syve tona bëju tê njohur kombeve hakmarrien e gjakut tê derdhur të shërbëtorëve të tu. **11** Le të arrrijë deri tek ti rrënkimi i robërve; sipas fuqisë së krahut tênd, shpëto ata që janë tê dënuar me vdekje. **12** Dhe ktheju fqinjëve tonë shtatëfish të zezen që tê kanë bëré o Zot. **13** Dhe ne populli yt dhe kopeja e kullotës sate, do të të kretnojmë përfjetë dhe do të shpalim lavdinë tênde brez pas brezi.

80 Dëgjo, o bari i Izraelit, që udhëheq Jozefin si një kope; ti që rrin mbi Kerubinët, shkëlqe në lavdinë tênde. **2** Rizgoje fuqinë tênde përparrë Efraimit, Beniaminit dhe Manasit, dhe eja të na çlirosh. **3** O Perëndi, na përtëri fuqitë, bëje fytyrën tênde të shkëlqeje dhe ne do të shpëtojmë. **4** O Zot, Perëndi i ushtrive, deri kur do të jesh i zemëruar kundër lutjes së popullit tênd? **5** Ti u ke dhënë për të ngërënë bukë tê njomur me lot, dhe u ke dhënë për të pirë lot me shumicë. **6** Ti na ke bëre objekt mosmarëveshjeje përfqinjët tanë, dhe armiqtë tanë qeshin njeri me jetrin. **7** O Perëndi i ushtrive, na përtëri forcat tonë; bëje fytyrën tênde të shkëlqeje përsëri dhe do të shpëtojmë. **8** Ti çove janëtë Egipitet një hardhi; i dëbove kombet dhe e mbolle. **9** Ti e pastrove dheun para saj dhe ajo lëshoi rrënje dhe e mbushi dheun. **10** Malet u mbuluan nga hija e saj dhe kedadat e Perëndisë me degët e saj. **11** I zgjati degët e saj deri në det dhe llastarët deri te lumi. **12** Pse i prishe gjerdhet e saj dhe kështu têrë kalimtarët kanë mundësi tê korrin frytet e saj? **13** Derri i egër i pyllit e shkretton dhe egërsirat e fushës kullotin aty. **14** O Perëndi i ushtrive, tê lutemi kthehu; shiko nga qelli, vështron dhe vizito këtë vresht **15** dhe drurët që mbollë e djathta jote dhe filizin që e ke forçuar për ty. **16** Ajo u dogj nga zjari dhe është prerë; ata vdesin para kërcënimit të fytyrës sate. **17** Dora jote qoftë mbi njeriun e tê djathtë tênde, mbi njeriun që ti e ke bërrë të fortë

për ty. **18** Kështu ne nuk do të largohemi më prej teje. Na njall dhe ne do të kërkojmë emrin tênd. **19** O Zot, Perëndia i ushtrive, na përtëri; bëje fytyrën tênde të shkëlqeje dhe do të shpëtojmë.

81 I këndoni me gëzim Perëndisë, forcës sonë; lëshoni britma gëzimi për Perëndinë e Jakobit. **2** Kartoni një këngë dhe i bini dajres, harpës melodieze bashkë me lirën. **3** I bini borisë ditën e hënës së re, ditën e hënës së plotë, ditën e festës sonë. **4** Sepse ky është një statut për Izraelin, një ligj i Perëndisë tê Jakobit. **5** Ai e cakto si një dëshmi te Jozefi, kur doli kundër vendit të Egjiptit. Atëherë unë dëgjoja një gjuhë që nuk e kuptoja; **6** "O Izrael, unë e hoq barën nga shpatullat e tua; duart e tua e kanë lënë shportën. **7** Kur ishe keq ti më klithë mua dhe unë tê çlrova; t'u përgjigja i fshehur në bubullimë, tê vura në provë në ujërat e Meribas. (Sela) **8** Dëgjo, o populli im, dhe unë do të qortoj. O Izrael, sikur ti tê më dëgjoje! **9** Mos pastë në mesin tênd asnjë perëndi tê huaj dhe mos adhuro asnjë perëndi tê huaj. **10** Unë jam Zoti, Perëndia yt, që tê nxori nga vendi i Egjiptit; hap gojën tênde dhe unë do të mbush. **11** Por populli im nuk e ka dëgjuar zérin tin dhe Izraeli nuk më është bindur. **12** Prandaj i braktisa në ashpërsinë e zemrës së tyre, me qëllim që tê ecnir sipas bindjeve të tyre. **13** Ah, sikur populli im tê më dëgjonte, sikur Izraeli të ecte në rrugët e mia! **14** Do të poshtëroja menjëherë armiqtë e tij dhe do ta ktheja dorën time kundër kundërshtarëve të tij. **15** Ata që urrejnë Zotin do t'i nënshtroheshin dhe fati i tyre do të caktohej përfjetë. **16** Dhe unë do ta ushqejë (Izraelin) me grurin më tê mirë dhe do ta ngopja me mjaltin që pikon nga shkëmbi".

82 Perëndia rri në kuvedin e Perëndisë, ai gjykon në mes tê perëndive. **2** Deri kur do të gjykon padrejtësisht dhe do të mbani anët e tê pabesëve? (Sela) **3** Mbroni tê dobëtin dhe jetimin, sigurojini drejtësë tê vuajtur dhe tê varférít. **4** Çlironi tê mjerin dhe nevojitarin; shpëtojeni nga dora e tê pabesit. **5** Ata nuk dinë asgjë dhe nuk kuputojnë asgjë, dhe ecin në terr; tê gjitha themeleet e tokës po luajnë. **6** Unë kam thënë: "Ju jeni perëndi, jeni tê gjithë bijtë e Shumë tê Lartit. **7** Megjithatë ju do të vdisni si njerëzit e tjerë dhe do tê bini si çdo i fuqishëm tjetër". **8** Çohu, o Perëndi, gjyko tokën, sepse ti do të trashëgosh têrë kombet.

83 O Perëndi, mos rri në heshtje! Mos mylli gojën, mos rri i qetë, o Perëndi! **2** Sepse, ja, armiqtë e tu po ziejnë dhe ata që tê urrejnë ngenë kokën. **3** Thurrin gracka kundër popullit tênd dhe bëjnë komplotë kundër atyre që tî mbron. **4** Ata thonë: "Ejani t'i shkatteredojmë si komb, emri i Izraelit tê mos kujtohet më". **5** Sepse kanë komplotuar së bashku me një mendje dhe kanë lidhur një beslidhje kundër teje. **6** Çadrat e Edomit dështoi, dështoi Moabi dhe Hagarenit, **7** Gebali, Amoni dhe Amaleku, Filistia me banorët e Tiro; **8** dhe Asiria është bashkuar me ta për tê ndihmuar bijtë e Lotit. (Sela) **9** Vepro me ta ashtu si bëre me Madianin, me Siseran dhe me Jabinin pranë përroit të Kishonit, **10** tê cilët u shkattereduan në Endor dhe u bënë si pleh për tokën. **11** Bëj që kerret e tyre tê jenë si Orebi dhe Zeebi, dhe têrë princat e tyre si Zebahu dhe Tsalmuna, **12** sepse ata thanë: "Të shtiem në dorë kullotat e Perëndisë". **13** O Perëndia im, bëji njëloj si pluhuri i vorbullës, si kashta në mëshirë tê erës. **14** Ashtu si zjarri djeg pyllin dhe flaka gjallëron malet, **15** kështu ndiqi me furtunë tênde dhe trëmbi me uraganin tênd. **16** Mbulo fytyrat e tyre me turp, me qëllim që tê kërkojnë emrin tênd, o Zot. **17** U turpërofshin dhe u tmerrofshin përfjetë, u ngatërofshin dhe vdekshin; **18** dhe ta dijnë se ti vetëm, që quhesh Zoti, je Shumë i Larti mbi gjithë dheun.

84 Oh, sa tê dashura janë banesat e tua, o Zot i ushtrive! **2** Shpirti im dëshiron me zjarr dhe shkrihet për oborret e Zotit;

zemra ime dhe mishi im i dërgojnë britma gjëzimi Perëndisë të gjallë. 3 Edhe rabecka gjen një shtëpi dhe dallëndyshja një fole, ku të vërë të vegjelit e saj pranë altarëve të tu, o Zot i ushtrive, Mbreti im dhe Perëndia im. 4 Lum ata që banojnë në shtëpinë tênde dhe të lëvdojnë vazhdimish. (Sela) 5 Lum ata që e vënë forcën e tyre te ti dhe kanë në zemër rruqët e tua! 6 Kur kalojnë luginën e Bakas, e shndërrojnë atë në një vend burimesh, dhe shiu i parë e mbulon me bekime. 7 Ata kalojnë nga një forcë te tjetra dhe në fund paraqiten para Perëndisë në Sion. 8 O Zot, Perëndi i ushtrive, dégio lutjen time; vëri veshin, o Perëndi i Jakobit. (Sela) 9 Shiko, o Perëndi, mburojën tonë, dhe shiko ftyrën e të vajosurit tênd. 10 Po, një ditë në oborret e tua vlen më tepër se një mijë gjetiu; mua më pëlqen më tepër të qëndroj në pragun e shtëpisë së Perëndisë tim, se sa të banoj në çadrat e të pabesëve. 11 Sepse Zoti Perëndi është diell dhe mburojë; Zoti do të jepë hir dhe lavdi; ai nuk u refuzon asnjë të mirë atyre që ecin drejt. 12 O Zot i ushtrive, lum njeriu që ka besim te ti!

85 O Zot, ti ke genë i mbarë pér tokën tênde dhe e ke kthyer Jakobin nga robëria. 2 Ti ke falur paudhësinë e popullit tênd dhe ke mbuluar têrë mëkatet e tyre. (Sela) 3 Ti ke larguar gjithë indinjatën tênde dhe ke lénë ménjanë zemërimin tênd të zjarrtë. 4 Na përtéri, o Perëndi i shpëtimit tonë, dhe jepi fund indinjatës sate kundër nesh. 5 A do të mbetesh i zemëruar me ne përfjetë? A do ta vazhdosh zemërimin tênd brez pas brezi? 6 A nuk do të na japësh përsëri jetën, me qëllim që populli yt të mund të gëzohet te ti? 7 Tregonë, o Zot, mirësinë tênde dhe falna shpëtimin tênd. 8 Una kam pér tê dégjuar atë që Perëndia, Zoti, ka pér të thënë; me siguri ai do t'i flasë pér paqe popullit tê ti dhe shenjtorëve të tij, por nuk do t'i lejoj që ata të jetojnë përsëri si njerëz pa mend. 9 Me siguri shpëtimi i tij është afér atyre që kanë frikë prej tij, sepse lavdia e tij mund të banoj në vendin tonë. 10 Mirësia dhe e vërteta u takuan; drejtësia dhe paqja janë puthur njerja me jetërin. 11 E vërteta do t'i mbijë nga toka dhe drejtësia do t'i shikojë nga qilli. 12 Po, Zoti do të japë atë që është e mirë, dhe toka jonë do t'i prodhojë frytin e saj. 13 Drejtësia do t'i ecë para tij dhe do t'i përgatitë udhën pér hapat e tij.

86 Vëri veshin, o Zot, dhe përgjigjmu, sepse jam i dëshpëruar dhe nevojtar. 2 Ruaje jetën time sepse jam i shenjtë; ti je Perëndia im; shpëtoje shërbëtorin tênd që ka besim te ti. 3 Ki mëshirë pér mua, o Zot, sepse të këlthas ty têrë ditën. 4 Gëzoje shërbëtorin tênd, sepse te ti, o Zot e lartoj shpirtin tim. 5 Sepse ti, o Zot, je i mirë dhe i gatshëm të falësh, dhe tregon mirësi të madhe ndaj gjithë atyre që të kërkojnë. 6 Vëri veshin, o Zot, lutjes time, dhe trego kujdes pér britmën e përgjërimeve të mia. 7 Unë të kërkoj në ditën e fatkeqësisë sime, sepse ti do t'i më përgjigjesh. 8 Nuk ka asnjë të barabartë me ty midis përndive, o Zot, as ka vepra të njëlllojta me të tuat. 9 Tërë kombet që ti ke krijuar do t'i vinë të bien përbys para teje, o Zot, dhe do t'i përlëvdojnë emrin tênd. 10 Sepse ti je i madh dhe kryen mrekulli; vetëm ti je Perëndia. 11 Mësimë rruqën tênde, o Zot, dhe unë do t'i ec në tê vërtetën tênde; bashkoje zemrën time me frikën e emrit tênd. 12 Unë do t'i lëvdoj, o Zot, Perëndia im, me gjithë zemër, dhe do ta përlëvdoj emrin tênd përfjetë. 13 Sepse e madhe është mirësia jote ndaj meje; ti ke shpëtuar shpirtin tim nga Sheoli. (Sheol h7585) 14 O Perëndi, njerëz kryelart kanë dalë kundër meje dhe një turnë njerëzish tê dhunës kërkojnë jetën time dhe nuk të vë ty para syve të tyre. 15 Por ti, o Zot, je një Perëndi i mëshirshëm dhe i dhembshur që zemërohet ngadalë dhe që ka shumë mirësi dhe tê vërtetë. 16 Kthehu nga unë dhe ki mëshirë pér mua; jepi forcën tênde shërbëtorit tênd dhe shpëto birin e shërbëtores sate. 17 Tregonë një shenjë tê dashamirësise sate, me qëllim që ata që

më urrejnë ta shohin dhe të mbeten tê shushatur, duke parë që ti, o Zot, më ke ndihmuar dhe më ke ngushëlluar.

87 Ai i vuri themele e tij mbi malet e shenjta. 2 Zoti i do portat e Sionit më tepër se të gjitha banesat e Jakobit. 3 Gjëra tê lavdishme thuhen pér ty, o qytet i Perëndisë. (Sela) 4 Do t'i përmend Egjiptin dhe Babiloninë ndër ata që më njohin. Ja Filistia dhe Tiro, së bashku me Etiopinë: "Ky ka lindur atje". 5 Dhe do t'i thuhet pér Sionin: "Ky dhe ai kanë lindur tek ai; dhe vetë Shumë i Larti do ta bëjë të qëndrueshëm". 6 Zoti duke shqyrtuar popujt, do t'i regjistroj: "Ky ka lindur atje". (Sela) 7 Dhe këngëtarët dhe ata që u bën veglave do t'i thonë: "Të gjitha burimet e mia të jetës dhe tê gëzimit janë te ti".

88 O Zot, Perëndi i shpëtimit tim, unë bërtas ditë e natë para teje. 2 Arritë deri te ti lutja ime, vëri veshin britmës time, 3 sepse shpirti im është ngopur me të keqen, dhe jeta ime ka arritur deri në Sheol. (Sheol h7585) 4 Tanimë përfshihem ndër ata që do t'i zgresin në gropë, jam si një njeri që nuk ka më forcë. 5 Jam braktisur midis të vdekurve ashtu si të vrarët që janë në varr, të cilët ti nuk i mban mend dhe që janë prerë e janë larguar nga dora jote. 6 Ti më ke shtenë në gropën më të thellë, në vënde të errëta, në humnerat. 7 Mbi mua ka shpërthyer zemërimi yt, dhe ti më ke marrë me vete megjithë valët tua. (Sela) 8 Ti më ke lënë pa miqtë e mi; më ke bërë pér ta një objekt të neverithëm; jam myllur dhe nuk mund t'i dal. 9 Syri im venitet nga dhembja; të kërkoi çdo ditë, o Zot, dhe i zgjat drejt teje duart e mia. 10 A do t'i bësh vallë mrekulli pér t'i vdekurit? A do t'i ringjallen t'i vdekurit pér t'i të lëvdurar? (Sela) 11 A do t'i kremonitet mirësia jote në varr dhe besnikëria jote në vendin e shkatërimit? 12 A do t'i njihen mrekullitë e tua në terr dhe drejtësia jote mbi tokën e harresës? 13 Por unë tê këlthas ty, o Zot, dhe lutja ime tê drejtësia në mëngjes. 14 Pse më refuzon, o Zot, pse më fsheh ftyrën tênde? 15 Kam genë i pikëlluar dhe duke vdekur qysh në rini; kam vuajtur nga tmerret e tua dhe e kam humbur. 16 Mbi mua ka kaluar zemërimi yt i zjarrtë; tmerret e tua më kanë asgjesuar, 17 më kanë rrëthuar si ujërat gjatë gjithë ditës dhe tê gjitha së bashku më kanë mybutur. 18 Ke larguar nga unë miqtë dhe tê njohurit e mi; miku im më i ngushtë është errësira.

89 Unë do t'i këndo përfjetë mirësítë e Zotit, me gojën time do t'u shpall besnikérinë tênde tê gjitha brezave. 2 Sepse kam thënë: "Mirësia jote do t'i ekzistoj përfjetë, ti do t'i vendosësh besnikérinë tênde në vetë qiejte". 3 "Unë kam lidhur një besëlidhje me tê zgjedhurin tim, i jam betuar Davidit, shërbëtorit tim, duke thënë: 4 "Do t'i vendos pasardhësit e tu përfjetë dhe do t'i ndërtoj froni tênd pér tê gjitha brezat"". (Sela) 5 Dhe qiejte do t'i kremonjë mrekullitë e tua, o Zot, dhe besnikérinë tênde në kuvendin e shenjtorëve. 6 Sepse kush mund t'i krasojet në qill me Zotin? Dhe kush është i njëlloitje me Zotin midis bijve të të Fugjishmit? 7 Perëndisë ia kanë frikën shumë në kuvendin e shenjtorëve, dhe respektokohet thellë nga têrë ata që e rrëthojnë. 8 O Zot, Perëndi i ushtrive, kush është i fuqishëm si ti, o Zot? Besnikëria jote tê rrëthon kudo. 9 Ti e sundon têrbimin e detit; kur valët e tij ngrinen, ti i qetëson. 10 Ti e ke bërë copë-copë Egjiptin, duke e plagosur pér vdekje; me krah të fuqishëm ke shpërndarë armiqtë e tu. 11 Qiejte janë tê tutë, edhe toka është joja; ti e ke krijuar botën dhe tê gjitha atë që janë në tê. 12 Ti ke krijuar veriun dhe jugun; Tabori dhe Hermoni lëshojnë britma gjëzimi kur dégjojnë emrin tênd. 13 Ti ke krah të fuqishëm; dora jote është e fortë, e djathta jote ngritet në qill. 14 Drejtësia dhe e vërteta shkojnë përparrë ftyrës sate. 15 Lum ai popull që njeh britmën e gëzimit, o Zot, sepse ai do t'i ecë në

driten e fytyres sate; **16** do te ngazellojjo tere diten me emrin tend dhe do te gezohet shumé nē drejtésiné tende. **17** Po, ti je mburja e forcés sē tyre, dhe me favorin tend ti e shton fuginé toné. **18** Sepse mburoja jané i pérket Zotit dhe mbreti yné té Shenjtit té Izraelit. **19** Ti i fole atéheré nē vegim té dashurit tene dhe the: "Ndihamova njé té fugishém, pérlevdova njé té zgjedhur nga populli. **20** Gjeta Davidin, shérbétorin tim, dhe e vajosa me vajin tim té shenjte. **21** Dora ime do ta pérkrahé me vendosméri dhe krahui im do ta forcojé. **22** Armiku nuk do ta shtypé dhe i ligu nuk do ta pikélløjé. **23** Do té asjesoj para tij armiqté e tij dhe do té godas ata qé e urejné. **24** Besnikeria ime dhe mirésia ime do té jené me té, dhe me emrin tim do té bëhet i fugishém. **25** Do ta shtrij dorén e tij mbi detin dhe dorén e djathité té tij mbi lumenjté. **26** Ai do té kérkojé ndihmén time, duke théné: "Ti je Ati im, Peréndia im dhe Késhjella ime e shpétimit". **27** Do ta bëj gjithasertu paréllindurin tim, më té shkélgyerin ndér mbrerérit e dheut. **28** Do té pérdror mirési ndaj tij pérjeté, dhe besélidhja ime me té do té mbetet e qéndrueshme. **29** Do t'i bëj gjithashtu pasardhésit e tij té pérjetshem dhe froni e tij si ditet e qieje. **30** Né rast se bijtë e tij braktisin ligjin tim dhe nuk ecin, sipas urdhérimeve té mia, **31** nē rast se shkelin statutet e mia dhe nuk respektójne urdhérimet e mia, **32** uné do ta dénoj shkeljen e tyre me shufér dhe paudhésiné e tyre me té rratura, **33** por nuk do ta heq mirésiné time prej tij dhe nuk do té lë qé besnikeria ime té jeté e mangët. **34** Nuk do té shkel besélidhjen time dhe nuk do t'i ndryshoj fjalqt qé kané dalé nga goja ime. **35** Jam betuar njé heré pér shenjtérimé time dhe nuk do ta gérnej Davidin; **36** pasardhésit e tij do té jené pérjeté dhe froni i tij do té jeté si dielli para meje, **37** do té jené té qéndrueshém si héna, dhe dëshmittari nē quell éshté besnik". (Sela) **38** Por ti na ke braktisur dhe na ke kthyer; je zeméruar shumé kundér té vajosurin tene. **39** Ti ke pérçmuar besélidhjen e lidhur me shérbétorin tene dhe ke pérdrhosur kurorén e tij, duke béré qé té bjeré pér toké. **40** Ke shembur gjithé mbrojtjet e tij dhe i ke katandisur nē gérmdatha kalaté e tij. **41** Térr kalimtarét e kané plaçkitur dhe ai éshté béré gazi i fqinjéve té tij. **42** Ke lavdérauar dorén e djathité té kundërshtaréve té tij dhe ke béré té gézohen térr armiqté e tui. **43** Ke prishur tehun e shpatés sē tij dhe nuk e ke ndihmar nē betejé. **44** I ke dhéné fund madhéshtisé sē tij dhe ke hedhur pér toké froni e tij. **45** Ke shkurtuar ditet e rinisé sē tij dhe e ke mbuluar me turp. (Sela) **46** Deri kur, o Zot? A do té fshihesh ti pérjeté? A do té flakéroyé si szarr zemérimi yt? **47** Kujto sa e shkurtér éshté jeta ime. Pér çfaré kotésie ke krijuar gjithé bijtë e njerézve? **48** Cili éshté njeriu qé jeton, pa paré vdekjen dhe qé mund ta shképuté jetén e tij nga pusheti Sheolit? (Sela) (**Sheol h7585**) **49** Ku jané, o Zot, mirésit e tua té lashta, pér té cilat iu betove Davidit nē besnikériné tene? **50** Kujto, o Zot, fyerjen qé iu bë shérbétoréve té tu, dhe si uné mbaj nē zemér fyerjen e réndé té té gjitha kombeve, **51** me té cilén armiqté e tu kané fyer, o Zot, me té cilén kané fyer hapat e té vajosurit tene. **52** I bekuar qofté Zoti pérjeté. Amen, po, amen!

90 O Zot, ti ke qené pér ne njé strehé brez pas brezi. **2** Para se té kishin lindur malet dhe para se ti té kiske formuar tokén dhe botén, madje nga mot dhe pérjeté ti je Peréndia. **3** Ti e kthen njeriu nē pluhur dhe tha: "Kthehuni, o bij té njerézve". **4** Sepse njé mijé vjet nē syté e tu jané si dita e djeshme qé ka kaluar, ose sikur té għidha njé naté. **5** Ti i pérlian si njé pérmbytje. Ato jané si njé ēndérr, jané si barr qé gjelbérón nē mëngjes. **6** Né mëngjes ai lulézon dhe gjelbérón, nē mbrémje kositet dhe thahet. **7** Sepse jemi té konsumuar nga zemérini yt dhe jemi té tmerruar nga tērbimi yt. **8** Ti i vē fajet tona para teje, mëkatet tona té fsheha nē driten e fytyres sate. **9** Sepse térr ditet tona zhduken

nē zemérmin tene; ne po i mbarojmë vitet tona si njé psheretimé. **10** Dítet e viteve tona shkōjnē deri nē shtatédhjeté vjet dhe pér më té fortét nē tetédhjeté, por ajo qé pérbén krenariné e tyre nuq éshṭi veċże mundim dhe dëshiré pér t'u dukur, sepse kalon me té shpejté dhe ne fluturojmé tutje. **11** Kush e njeh forcén e zemérimit tene dhe mériné tene sipas frikés qé duhet pasur prej teje? **12** Na mëso, pra, té numérojmé ditet tona pér té pasur njé zemér té unté. **13** Kthehu, o Zot! Deri kur? Dhe ki mëshiré pér shérbétorét e tu. **14** Na ngop nē mëngjes me mirésiné tene, dhe ne do té ngazéllojmé dhe do té kénqaqemí nē té gjitha ditet tona. **15** Na gézo nē pérpjestim me ditet qé na ke pikelluar dhe nē kompensim té viteve qé kemi vuajtar nga fatkegħisit. **16** Qofte e qaréf veprā jote shérbétoréve té tu dhe lavda jote bijve té tyre. **17** Hiri i Zotit Peréndisé toné qofte mbi ne dhe e bëfté té qéndrueshme veprén e duarve tona; po, bëjé té qéndrueshme veprén e duarve tona.

91 Kush banon nē strehēn e Shumé té Lartit, pushon nē hijen e té Plotfuqishmit. **2** Uné i them Zotit: "Ti je streha ime dhe késhtjella ime, Peréndia im, té cilit i beso". **3** Me siguri ai do té tħiżej nra laku i gjuetarit té shpendéve dhe nga murtaja vdekkjepruré. **4** Ai do té mbulojé me pendet e tij dhe do té gjesh strehé nēn krahét e tij; besnikeria e tij do té tħiżebje si mburojé dhe parzmore. **5** Ti nuk do té kesh friké nga tmerri i natés, sa nga shigjeta qé fluturon diten, **6** as nga murtaja qé endet nē terr, as nga shfarosja qé bën kerdiné nē mesdité. **7** Njé mijé do té bien nē krahun tene dhe dhjeté mijé nē té djathten tene, por aty nuk do té tħiżaf. **8** Mjafton qé ti tħi kéklyesh me syté e ty dhe do té shikosh shpérblim i tħabeséva. **9** Duke qené se ke théné: "O Zot, ti je streha ime, dhe e ke bérē Shumé té Lartin strehēn tene, **10** nuk do té tgħejjix asnjé e keqe, asnjé plaqé nuk do t'i afrohet qadrés sate. **11** Sepse ai do té urdhéroi Engħejt e tij tħi tħuajnej nē té gjitha rrugħet e tua. **12** Ata do té tħiżeb ja duart e tyre, me qellin qé kēmba jote tħi mos pengħet nga ndonjé għu. **13** Ti do té ecēsh mbi luuian dhe gjarpērin helmu, do té shkellesh luuian dhe vogel dhe kuċċedrēn. **14** Duke qené se ai ka vēn mbi mua dashurin e tij, uné do ta ħlloj dhe do ta coj lart nē vend tē sigur, sepse ai njeh emrin tim. **15** Ai do té mē kérkojé dhe uné do t'i pérġigjem; do té jem me té nē fatkegħi; do ta ħlloj dhe do ta pérlevoj. **16** Do ta ngop me jeté té għajnej dhe do t'i tħejx spħettim tim.

92 Éshṭi bukur té kremtosh Zotin, dhe té kēndosh lavdet nē emrin tene, o Shumé i Larti; **2** tħi shpallésh nē mëngjes mirésiné tene dhe qđo naté besnikériné tene, **3** me njé harp me dhjeté tela, me lirén dhe me melodiné e questes. **4** Duke qené se ti mē ke għeżuar me até qé ke bérē, uné ngazéllohem pér veprat e duarve té tua. **5** Sa té mēħda jané veprat e tua, o Zot, sa té thella jané mendimet e tħal. **6** Njeriu pa mend nuk i njeh dhe budallai nuk kupton kété: **7** qé tħabesétt mbijnej si bari, dhe gjithé ataq qé kryejn paudħesi lulézjoni pér t'u shħatruu pérjet. **8** Por ti, o Zot, mbetesh i Shħelqyeri pérjeté. **9** Sepse ja, armiqté e tu, o Zot, sepse ja armiqté e tu do té vdesin dha gjithé ataq qé kryejn paudħesi do té shpérndahen. **10** Por ti mē ke dhnēn forcebba tħabararté me até tħi bballit, ti me ke vajosur me vaj tħi freskét. **11** Dhe syté e mi kané pér tħi paré disfatén e armiqvē té mi dhe veshħet e mi kané pér tħi dēgħiars disfatén e njerézve té kékij qé ngrih kundér meje. **12** I drejti do té lulézjoni si palma, do té rritet si kedri i Libanit. **13** Ata qé jané mbjellé nē sħtepiñ e Zotit do té lulézjoni nē kopshet et Peréndisé toné. **14** Do té jaipn fryte edhe nē pleqieri, do té jené té lulézuar dhe tħi blerté, **15** pér tħi shpallur qé Zoti éshṭi i drejje; ai éshṭi Késhjella ime dhe nuk ka asnjé padrejtē tek ai.

93 Zoti mbretëron; ai eshtë veshur me madhështi; Zoti eshtë mbuluar me mantel, eshtë njëshur me forca. Po, bota eshtë e qëndrueshme nuk do të tundet kurrë. 2 Froni yt eshtë nga përfjetësia i qëndrueshmë; ti je i tillë nga përfjetësia. 3 Lumenjtë kanë ngritur, o Zot, lumenjtë kanë ngritur zérin e tyre; lumenjtë kanë ngritur valët e tyre plot zhurmë; 4 por Zoti në vëndet shumë të larta eshtë më i fuqishëm së zërat e ujërave të mëdha, më i fuqishëm se baticat e detit. 5 Statutet e tua janë jaftëzakonisht të qëndrueshme. Shenjtëria i shkon shtëpisë sate, o Zot, përfjetë.

94 O Perëndi i hakmarjes, o Zot, Perëndi i hakmarjeve, shkëlqe. 2 Çohu, o gjykatës i tokës, dhe jepu shpërblimin mëndjemëdhënje. 3 Deri kur të pabesët, o Zot, deri kur të pabesët do të triumfojnë? 4 Ata vjellin fjalë dhe mbajnë fjalime të paturpshme; të gjithë ata që kryejnë paudhësi flasin me arrogancë. 5 Ata marrin nëpër këmbë popullin tênd, o Zot, dhe shtypin trashëgiminë tênde. 6 Vrasin gruan e ve dhe të huajn, dhe vrasin jetimet, 7 dhe thonë: "Zoti nuk shikon, Perëndia i Jakobit nuk kupton". 8 Kërkoni të kuptoni, o njerëz të pamend midis popullit; dhe ju budallenj, kur do të bëheni të zgjuar? 9 Ai që ka vënë veshin, a nuk dëgjon? Ai që ka formuar syrin, a nuk shikon? 10 Ai që ndreq komet, a nuk do t'i dénojë ata, ai që i mëson diturinë njeriut? 11 Zoti i njeh mendimet e njeriut dhe e di që nuk janë veçse kotësi. 12 Lum ai njeri që ti ndreq, o Zot, dhe që ti mëson sipas ligjit tênd, 13 për t'i dhënë prehje në ditët e fatkeqësisë, deri sa t'i hapet gropë të pabesit. 14 Sepse Zoti nuk ka për të hedhur poshtë popullin e tij dhe nuk ka për të braktisur trashëgiminë e tij. 15 Gjyki do të mbështetet përsëri mbi drejtësinë, dhe têrë ata që janë tê drejtë nga zemra do t'i shkojnë pas. 16 Kush do të ngrihet në favorin tim kundër njerëzve të këcij? Kush do t'i më dalë krah kundër atyre që kryejnë paudhësi? 17 Në qoftë se Zoti nuk do të më kishte ndihmuar, do të kisha përfunduar shpejt në vendin e heshtjes. 18 Kur thashë: "Këmba ime ngurron", mirësia jote, o Zot, më ka përkrahur. 19 Kur një numër i madh shqetësimesh më mbysni, përdëllimet e tua më jepni zemër. 20 Do të jetë vallë aleati ut gjykata e padrejtë, që thur padrejtësi në emër të ligjit? 21 Ata mblidhen tok kundër të drejtit dhe dénojnë gjakun e pafajshëm. 22 Por Zoti eshtë kështjella ime dhe Perëndia im eshtë kalaja në të cilën gjej strehë. 23 Ai do të lëshojë mbi ta ligësinë e tyre dhe do t'i bëjë të vdesin për shkak të paudhësisë së tyre; Zoti, Perëndia ynë, do t'i shkatërrojë.

95 Ejani, t'i këndoimë me gjëzim Zotit; t'i dërgojmë britma gjëzimi kalasë së shpëtimit tonë. 2 Le të shkojmë në prani të tij me lavde, ta kretnojmë me këngë. 3 Sepse Zoti eshtë një Perëndi i madh dhe një Mbret i madh mbi gjithë perënditë. 4 Në duart e tij janë thellësítë e tokës dhe të tijat janë majat e larta të maleve. 5 I tij eshtë deti, sepse ai e ka bërë, dhe dheu i thatë që duart e tij kanë modeluar. 6 Ejani, të adhurojmë dhe të përkulemi; të gjunjëzohemi përpëra Zotit që na ka bërë. 7 Sepse ai eshtë Perëndia ynë dhe ne jemi populli i kullotës së tij dhe kopeja për të cilën ai kujdeset. Sot, po të jetë se dégjoni zérin e tij, 8 "mos e fortësoni zemrën tuaj si një Meriba, si ditën e Masas në shkretëtirë, 9 ku etërit tuaj më tunduan dhe më vunë në provë, edhe pse i kishin parë veprat e mia. 10 Për dyzet vjet e pata neveri atë brez dhe thashë: "Janë një popull me zemër të përdalë dhe nuk i njohin rrugët e mia. 11 Prandaj u betova në zemërimin tim: Nuk do të hyjnë në prehjen time".

96 Këndojni Zotit një këngë të re, këndojni Zotit, o banorë të të gjithë tokës! 2 Këndojni Zotit, bekoni emin e tij; lajmëroni çdo ditë shpëtimin e tij. 3 Shpallni lavdinë e tij midis kombeve dhe mëkullitë e tij midis têrë popujve. 4 Sepse Zoti eshtë i madh dhe i

denjë për lëvdimin më të lartë; nga ai duhet të kemi frikë përmbi gjithë perënditë e tjera. 5 Sepse gjithë perënditë e kombeve janë idhuj, por Zoti ka bërë qiejte. 6 Shkëlqimi dhe madhështia janë para tij, forca dhe bukuria janë në shenjtëoren e tij. 7 Jepini Zotit, o familje të popujve, jepini Zotit lavdi dhe forcë. 8 Jepini Zotit lavdinë që i takon emrit të tij, cojini oferta dhe ejani në oboret e tij. 9 Bini përmbyss përpëra Zotit në shkëlcimin e shenjtërisë së tij, dridhuni para tij, o banorë të të gjithë tokës. 10 U thoni gjithë kombeve: "Zoti mbretëron; bota eshtë vendosur mirë dhe nuk do të luajë nga vendi; ai do t'i gjykojë popujt me drejtësi". 11 Le të gëzohen qiejte dhe të gëzohet tokë; le të zhurmojë deti dhe gjithçka gjindet në të. 12 Le të ngazëllohet fusha dhe gjithçka gjindet në të. Atëherë têrë drurët e pyllit do t' lëshojnë britma gjëzimi përpëra Zotit, 13 sepse ai vjen, vjen për të gjykuar tokën. Ai do ta gjykojë botën me drejtësi dhe popujt në besnikérinë e tij.

97 Zoti mbretëron; le të gëzohet toka dhe le të ngazëllohen ishujt e mëdhenj. 2 Re dhe terr e mbështjellin; drejtësia dhe e drejta janë në themel të frontit të tij. 3 Një zjarr i shkon përpëra dhe i zhduk armiqtë e tij rrëth e qark. 4 Vetëtimat e tij ndriçojnë botën, toka i shkon dhe dridhet. 5 Malet shkrihen si dylli përpëra Zotit, përpëra Zotit të të gjithë tokës. 6 Qiejte shpallin drejtësinë e tij dhe têrë popujt shohin lavdinë e tij. 7 U ngatërofshin të gjihë ata që u shërbejnë skulpturave dhe ata që mburren me idhuj; rënçin përmbyss përpëra atij të gjitha perënditë. 8 Sioni ka dëgjuar dhe eshtë gëzuar për to, dhe bijat e Judës janë gëzuar me gjykimet e tua, o Zot. 9 Sepse ti, o Zot, je Shumë i Larti mbi têrë tokën, ty të përlëvojmë mbi gjithë perënditë e tjera. 10 Ju që e doni Zotin ureni të keqen! Ai ruan jetën e shenjtorevë të tij dhe i çliron nga dora e të pabesëve. 11 Drita ka dalë për të drejtin dhe gjëzimi për ata që janë tê drejtë nga zemra. 12 Ngazëllohuni tek Zoti, o njerëz të drejtë, dhe lëvdoni emrin e tij të shenjtë.

98 Këndojni Zotit një himn të ri sepse ka bërë mrekulli; dora e tij e djathë dhe krahu i tij i shenjtë i kanë siguruar shpëtimin. 2 Zoti ka bërë të njohur shpëtimin e tij dhe ka shprehur drejtësinë e tij përpëra kombeve. 3 Ai ka mbajtur mend mirësinë e tij dhe besnikérinë e tij për shtëpinë e Izraelit; të téra skajet e tokës kanë për shpëtimin e Perëndisë tonë. 4 Dërgoni britma gjëzimi Zotit, o banorë të të gjithë tokës, shpértheni në këngë gjëzimi, ngazëlloni dhe këndoni lavde. 5 Këndojni lavde Zotit me qeste, me qesten dhe me zërin e këngës. 6 Dërgoni britma gjëzimi me boritë dhe me zërin e bririt përpëra Zotit, Mbretit. 7 Le të zhurmojë deti dhe gjithçka ndodhet në të, bota dhe banorët e saj. 8 Lumenjtë le të rrahih duart dhe malet le të ngazëllohen tok nga gjëzimi përpëra Zotit, 9 sepse ai vjen të gjykojë tokën; ai do të gjykojë botën me drejtësi dhe popujt me paanësi.

99 Zoti mbretëron, popujt le të dridhet. Ai eshtë ulur mbi Kerubinët, toka le të dridhet. 2 Zoti eshtë i madh në Sion dhe i shkëlcyeshem mbi të gjithë popujt. 3 Ata do të kretnojnë emrin tênd të madh dhe të tmerrshëm. Ai eshtë i shenjtë. 4 Mbreti eshtë i fuqishëm dhe e do drejtësinë. Ti e ke vendosur të drejtë dhe e ushtrive Jakobin në gjykim dhe drejtësi. 5 Përlëvdoni Zotin, Perëndinë tonë, dhe bini përmbyss përpëra stolitë këmbëve të tij. Ai eshtë i shenjtë. 6 Moisiu dhe Aaroni qenë ndër priftërinjtë e tij, dhe Samueli ndër ata që përmendën emrin e tij; ata iu drejtuan Zotit dhe ai iu përgjigj atyre. 7 Ai u foli atyre nga kolona e resë, dhe ata respektuan dëshmitë e tij dhe statutet që u dhei atyre. 8 Ti plotësove dëshirën e tyre, o Zot, Perëndia ynë. Ti ishe për ata një Perëndi që fal, dhe kur dénon prapësitë e tyre. 9 Përlëvdoni Zotin, Perëndinë tonë, dhe adhurojeni në malin e tij të shenjtë, sepse Zoti, Perëndia ynë, eshtë i shenjtë.

100 Dërgojini klithma gëzimi Zotit, o banorë të të gjithë tokës!
2 I shërbeni Zotit me gaz, ejani para tij me këngë gëzimi.
3 Pranoni që Zoti është Perëndia; na ka bërë ai dhe jo ne vetë; ne jemi populli i tij dhe kopeja e kullotës së tij. 4 Hyni në portat e tij me falenderim dhe në oborret e tij me lavde; kremljeni, bekoni emrin e tij. 5 Sepse Zoti është i mirë; mirësia e tij është e përjetshme dhe besnikëria e tij vlen për të gjitha brezat.

101 Unë do të këndojoj mirësinë tënde dhe drejtësinë tënde; do të këndojoj lavdet e tua, o Zot. 2 Do të kujdesem të bëj një jetë të ndershme. Kur do të vish tek unë? Do të ec me zemrën të pastër brenda shtëpisë sime. 3 Nuk do të vë para syve të mi asgjë të keqe; unë e urrej sjelljen e atyre që dénojnë; nuk do lejoj të bëhem si ata. 4 Zemra e çoroditur do të largohet nga unë; nuk dua t'ia dëi për të keqen. 5 Do të shfaros atë që shpif tinëz kundër të afërmit; nuk do të duroj njeriun hundëpërpjétet dhe zemërkrenar. 6 Sytë e mi do të janë mbi besnikët e vendit dhe do t'i mbaj afërvetes; ai që do të ecë me ndershmeri do të jetë shërbëtori im. 7 Kush verpon me mashtrim, nuk ka përfunduar në shtëpinë time; kush thotë gjenjeshtra nuk do të qëndrojë para syve të mi. 8 Çdo mëngjes do të asgjesoj gjithë t'abesët e vendit, për të çrrënjosur nga qyteti i Zotit të gjithë ata që kryejnë paudhësi.

102 O Zot, dëgjo lutjen time dhe britma ime arriftë tek ty. 2 Mos ma fshih fytyrën tënde ditën e fatkeqësisë sime. Zgjate ndaj meje veshin tënd; kur unë të kérkoj, nxito të më përgjigjesh. 3 Sepse ditët e mia davariten si tymi dhe kockat e mia digjen si urë zjarri. 4 Zemra ime është goditur dhe thahet si bari, dhe unë harroj madje të ha ushqim. 5 Duke vajtuar vazhdimisht, lëkura ime po u ngjitet kockave të mia. 6 I ngjaj pelikanit të shketëtitërs dhe jam bërë si bufi i vendeve të shkretuara. 7 Jam pa gjumë dhe si harabeli i vëtmuar mbi çati. 8 Armitët e mi tallen me mua tërë ditën; ata që më përqeshin flasin kundër meje. 9 Sepse e ha hirin si buka dhe përzjej lotët me atë që pi. 10 Po, për shkak të indinjatës sate dhe të zemërimit tënd, më ngrite dhe më hodhe larg. 11 Ditët e mia janë si hija që zgjatet, dhe unë po thahem si bari. 12 Por ti, o Zot, mbetesh përfjetë, dhe kujtimi yt zgjat brez pas brezi. 13 Ti do të ngrimesh dha do të vijë keq për Sionin, sepse erdhë koha të tregosh dhembshuri ndaj tij; dhe koha e caktuar erdhë. 14 Sepse shërbëtorët e tu i duan edhe gurët e tij dhe u vjen keq për pluhurin e tij. 15 Po, kombet do të kenë frikë nga emri i Zotit dhe gjithë mbretërit e dheut nga lavdia jote, 16 kur Zoti do të rindërtøjë Sionin dhe do të duket në lavdinë e tij. 17 Ai do të dëgjojë lutjen e njerzëve të braktisur dhe nuk do ta përbuzë lutjen e tyre. 18 Kjo do të shkrhuhet për brezin e ardhshmëm, dhe populli që do të krijuhet do të lëvdojë Zotin, 19 sepse ai shikon nga lartësia e shenjtërores së tij; nga qilli Zoti këqyr dheun, 20 për të dëgjuar vajtimin e robërvë, për të ciluar të dënuarit me vdekje; 21 me qëllim që në Sion të shpallin emrin e Zotit dhe në Jeruzalem lavdinë e tij, 22 kur popujt dhe mbretërit do të mblidhen bashkë për t'i shërbyer Zotit. 23 Rrugët e ka pakësuar fuqinë time dhe ka shkurturat ditët e mia. 24 Kam thënë: "O Perëndia im, mos më merr në mes të ditëve të mia. Vitet e tua zgjasin brez pas brezi. 25 Së lashti ti ke vendosur tokën dhe qiejtë janë vepër e duarve të tua; 26 ata do të zhduken, por ti do të mbetesh; do të konsumohen të gjithë si një robe; ti do t'i ndërrosh si një robe dhe ata do të ndryshohen. 27 Por ti je gjithnjë po ai dhe vitet e tua nuk do të kenë kurrë fund. 28 Bijtë e shërbëtorëve të tu do të kenë një vendbanim dhe pasardhësit e tyre do të janë të qëndrueshëm para teje".

103 Beko, shpirti im, Zotin, dhe të gjitha ato që janë tek unë të bekojnë emrin e tij të shenjtë. 2 Beko, shpirti im,

Zotin dhe mos harro asnjë nga të mirat që ka bërë. 3 Ai fal të gjitha paudhësitë e tua dhe shëron të gjitha sëmundjet e tua, 4 shpregon jetën tënde nga shkatërimi dhe të kurorëzon me mirësi dhe dhembshuri; 5 ai ngop me të mira gojën tënde dhe të bén t'ri si shqiponja. 6 Zoti vepron me drejtësi dhe mbron çështjen e të shtypurve. 7 Ai i tregon Moisiut rrugët e tij dhe bijve të Izraelit veprat e tij. 8 Zoti është i mëshirshëm dhe zemërbutë, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. 9 Ai nuk grindet përfjetë dhe nuk e ruan zemërimin gjithnjë. 10 Ai nuk na trajton siç e meritojnë mëkatet tonë dhe nuk na dénon në bazë të fajeve tonë. 11 Sepse sa të lartë janë qiejtë mbi tokën, aq e madhe është mirësia e tij ndaj atyre që kanë frikë prej tij. 12 Sa larg është lindja nga perëndimi, aq shumë ai ka larguar nga ne fajet tonë. 13 Ashtu si një baba është i mëshirshëm me bijtë e tij, kështu është i mëshirshëm Zoti me ata që kanë frikë prej tij. 14 Sepse ai e njeh natyrën tonë dhe nuk harron që ne jemi pluhur. 15 Ditët e njeriut janë si bari; ai lulëzon si lulja e fushës; 16 në qoftë se era i kalon sipër, ai nuk është më dhe vendi i tij nuk nijhet më. 17 Por mirësia e Zotit vazhdon nga përjetësia në përjetësi për ata që kanë frikë prej tij, dhe drejtësia e tij për bijtë e bijve, 18 për ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe mbajnë në mendje urdhërimet e tij për t'i zbatuar në praktikë. 19 Zoti e ka vendosur froni e tij në qiejtë, dhe mbretërimi i tij sundon mbi gjithçka. 20 Bekoni Zotin ju, engjët e tij të pushtetshëm dhe të fortë, që bën atë që thotë ai, duke iu bindur zërit të fjalës së tij. 21 Bekoni Zotin, ju, tërë ushtritë e tij, ju, tërë ministrat e tij, që zbatoni vullnetin e tij. 22 Bekoni Zotin, ju, të gjitha veprat e tij, në të téra vendet e sundimit të tij. Shpirti im, beko Zotin!

104 Beko, o shpirti im, Zotin! O Zot, Perëndia im, ti je jashtëzakonisht i madh; je veshur me shkëlqim dhe madhështi. 2 Ai të mbështjell me drithë si të ishte një mantel dhe i shtrin qiejtë si një çadër; 3 ai ndërton mbi ujërat dhomat e tij të larta, i bën retë si qerren e tij dhe ecën mbi krahët erës. 4 I bën erërat lajmëtarë të tij dhe flakët e zjarrit shërbëtorë të tij. 5 Ai e ka krijuar tokën mbi themelet e saj; kjo nuk do të luajë kurrë përfjetë. 6 Ti e kiske mbuluar me humnerë si me një robe; ujërat ishin ndalur mbi malet. 7 Në qortimin tênd ato ikën, në zërin e gjëmimit tênd i larguan me nxitim. 8 Dolën malet dhe luginat u ulën në vendin që ti kiske caktuar për to. 9 Ti u vure ujërave një kufi që nuk duhet ta kapërxen; ato nuk do të kthehen më të mbulojnë tokën. 10 Ai bën që të dalin burime në luginat; ato rrjedhin midis maleve, 11 dhe u japin për të pirit tërë kafshëve të fushës; gomarët e egër shuajnë etjen e tyre. 12 Pranë tyre banjonë shpendët e qillit; midis gjelbërimeve lartojnë këngën e tyre. 13 Nga dhomat e sipërme të tij ai u jep ujë maleve; toka ngopet me frytin e veprave të tua. 14 Ai bën që të ritet bari për bagëtinë dhe bimësia në shërbim të njeriut, duke nxjerrë nga toka ushqimin e tij, 15 dhe verén që gëzon zemrën e njeriut, vajin që bën të shkëlqejë fytyra tij dhe bukën që i jep forcë zemrës së njeriut. 16 Kështu ngopen drurët e Zotit dhe kedadrit e Libanit që ai ka mbjelle; 17 aty bëjnë folenë e tyre zogjtë, ndërës lejës bën nëpër selvitë banesën e tij. 18 Malet e larta janë për dhitë e egra, shkëmbinjët janë streha e lepuive. 19 Ai ka bërë hënën për stinët, dielli e di orën e perëndimit të tij. 20 Të dërgon terrin dhe bëhet natë; gjatë asaj shkognë rreth e qark gjithë kafshët e pyllit. 21 Luanët e vegjël vrumbullojnë duke kérkuar gjahun dhe i kérkojnë Perëndisë ushqimin e tyre. 22 Por, kur lind dielli, ata tertiqen dhe rrinë në strofkat e tyre. 23 Atëherë njeriu del për të punuar dhe punon deri në mbërmine. 24 Sa të shumta janë veprat e tua, o Zot! Ti i ke bërë të gjitha me dituri; toka është plot me pasuritë e tua. 25 Ja deti, i madh dhe i gjërë, ku gjelqinë krijesa të panumërtë; 26 e përshkojnë anijet dhe Leviathan, që ti ke formuar

pér t'u tallur nē tē. 27 Tē gjithë presin që ti t'u japësh ushqimin nē kohën e duhur. 28 Ti ua jep atyre dhe ata e mbledhin; ti hap dorën dhe ngopen me tē mira. 29 Ti fsheh ftyrrén tēnde dhe ata e humbasin fare; ti heq frymën, dhe ata vdesin duke u kthyer përsëri nē pluhurin e tyre. 30 Ti dérgon frymën tēnde dhe ata krijohen, kështu ti ripërtërin faqen e dheut. 31 Lavdia e Zotit tē rrojë përfjetë; le tē gjëzohet Zoti me veprat e tij; 32 ai shikon tokën dhe kjo dridhet; ai prek malet dhe ato nxjerrin tym. 33 Unë do t'i këndoj Zotit deri sa tē kem jetë; do t'i këndoj lavde Perëndisë tim deri sa tē jem. 34 Le tē jetë mendimi im i pëlqyer prej tij; unë do tē ngazëlllohem tek Zoti. 35 Le tē zhduken mëkatariët nga toka dhe tē pabesët mos qofshin më. Shpirti im, bekoje Zotin! Aleluja.

105 Kremltoni Zotin, lutjuni pér ndihmë emrit tē tij, bëni tē njohura veprat e tij midis popujve. 2 Këndojini atij, këndojini lavde atij, mendoni thellë téré mrekullitë e tij. 3 Mburunni me emrin e tij tē shenjtë; le tē kënaqet zemra e téré atyre që kërkijnë Zotin. 4 Kërkoni Zotin dhe forcën e tij, kërkoni vazhdimisht ftyrrén e tij. 5 Mbani mend çuditë që ai ka bërë, mrekullitë dhe gjykimet e gojës së tij, 6 ju, o pasardhës së Abrahamit, shërbëtorit tē tij, o bij të Jakobit, të zgjedhur tē tij. 7 Ai eshtë Zoti, Perëndia ynë; gjykimet e tij janë mbi gjithë tokën. 8 Ai mban mend përfjetë besëlidhjen e tij dhe pér një mijë breza fjalën e komanduar prej tij, 9 besëlidhjen që lidhi me Abrahamin dhe betimin që i bëri Isakut, 10 që i konfirmoi Jakobit si statut tē tij dhe Izraelit si një besëlidhje tē përjetshme, 11 duke thënë: "Unë do tē tē jap vendin e Kanaanit si pjesë e trashëgimisë suaj", 12 kur nuk ishin veçse një numër i vogël, shumë tē pakët dhe tē huaj nē vend, 13 dhe shkonin nga një komb te tjetri, nga një mbretëri te një popull pjetët. 14 Ai nuk lejoi që i shptyte njeri; përkundrazi ndëshkoi disa mbretër pér hir tē tyre, 15 dhe tha: "Mos preknë tē vajosurit e mi dhe mos bëni asnjë tē keqe profetëve tē mi". 16 Pastaj solli zinë e bukës nē vend dhe shkatërrroi qđ burim ushqimesh. 17 Dërgoi para tyre një njeri, Jozefin, që u shit si sklav. 18 I shtrënguan këmbët me pranga dhe u rëndua me zinxhirë hekurë. 19 Fjala e Zotit e vuri në provë, deri sa u plotësua ajo që kishte thënë. 20 Atëherë mbreti dërgoi ta zgjidhnin, sunduesi i popujve dërgoi ta clironin, 21 dhe e bëri zot tē shtëpisë së tij dhe qeveritar mbi tē gjitha pasuritë e tij, 22 pér t'i lidhur princat e tij me gjykimin e tij dhe pér t'u mësuar pleqve tē tij diturinë. 23 Edhe Izraeli erdhí nē Egjipt dhe Jakobi qëndroi pér ca kohë nē vendin e Kamit. 24 Dhe Perëndia e shumëzoi shumë popullin e tij dhe e bëri më tē fuqishëm se armiqët e tij. 25 Pastaj ndryshoi zemrën e tyre, me qëllim që tē urrenin popullin e tij dhe tē kurdisnin mashtime kundër shërbëtorëve tē tij. 26 Atëherë ai dërgoi Moisiun, shërbëtorin e tij, dhe Aaronin që ai kishte zgjedhur. 27 Ata kryen midis tyre mrekullitë e urdhëruara prej tij dhe bënë çudira nē tokën e Kamit. 28 Dërgoi terrin dhe e bëri vendin tē binte nē errësirë, dhe ata nuk kundërshtuan fjalën e tij. 29 I ndryshoi ujërat e tij nē gjak dhe bëri që tē ngordhnin peshqit e tij. 30 Vendit i tyre u mbush me bretkosa tē cilat hynë deri nē dhomat e mbretërvë tē tyre. 31 Me fjalën e tij erdhën një shumicë e madhe insektësh dhe mushkonjash nē tē gjithë territorin e tyre. 32 U dërgoi breshër nē vend tē shiut dhe flakë zjarri nē vendin e tyre; 33 goditi edhe vreshtat e tyre dhe drurët e fikut, shkatërrui drurët e territorit tē tyre. 34 Ai foli, dhe erdhën karkaleca dhe vremi nē numrë tē madh, 35 që përpinë téré bimësinë e vendit tē tyre dhe hëngren fytin e tokës së tyre. 36 Ai goditi edhe tē gjithë tē parëlinjurit nē vendin e tyre, prodhimet e para nē téré fuqinë e tyre; 37 dhe e nxori popullin e tij me argjend dhe me ar, dhe nuk pati asnjeri ndër fiset e tij që tē tronditej. 38 Egjiptasit u gjëzuan nga ikja e tyre, sepse tmerri i Izraelit kishte rënë mbi ta. 39 Ai shpalosi një re pér t'i mbuluar dhe ndezi një zjarr pér

t'i ndriçuar natën. 40 Me kërkesën e tyre ai solli shkurtat dhe i ngopi me bukën e qiellit. 41 Çau shkëmbin dhe dolën prej tij ujëra; këto rridhni nē shketëtirë si një lumë. 42 Sepse atij iu kujtua premtimi i shenjtë që i kishte bërë Abrahamat, shërbëtorit tē tij; 43 pastaj nxori popullin e tij me gjëzim dhe njerëzit e tij të zgjedhur me britma gjëzimi, 44 dhe u dha atyre vendet e kombeve, dhe ata trashëguan fytin e mundit tē popujve, 45 me qëllim që tē respektonin statutet e tij dhe t'u bindeshin ligjeve tē tij. Aleluja.

106 Aleluja. Kremltoni Zotin, sepse ai eshtë i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Kush mund tē përshkruajë bëmat e Zotit ose tē shpallë téré lavdinë e tij? 3 Lum ata që respektojnë drejtësinë, që bëjnë atë që eshtë e drejtë nē çdo kohë. 4 Mos më harro mua, o Zot, sipas mirësies sate që tregon ndaj popullit tēnd, dhe më vizito me shpëtimin tēnd, 5 me qëllim që tē shoh mirëqenien e tē zgjedhurve tē tu, tē kënaqem nē gjëzimin e kombit tēnd dhe tē mbushem me lavdi pér trashëgiminë tēnde. 6 Ne dhe etërit tanë kemi mëkatuar, kemi bërë paudhësi dhe tē këqija. 7 Etërit tanë nē Egjipt nuk i kuptuan mrekullitë e tua, nuk kujtuan numrin e madh të mirësive të tua dhe nrithën krye pranë detit, Deti i Kuq. 8 Megjithatë Zoti i shpëtoi pér hir tē emrit tē tij, pér tē bërë tē njohur fuqinë e tij. 9 I bërti Detit tē Kuq dhe ai u tha, dhe i udhëhoqi nëpër humnerat si nëpër një shkretëtirë. 10 I shpëtoi nga dora e atij që i urrente dhe i shpengoi nga dora e armikut. 11 Dhe ujërat i mbuluan armiqët e tyre, dhe nuk shpëtoi as edhe një prej tyre. 12 Atëherë u besuan fjalëve tē tij dhe kënduan lavdinë e tij. 13 Por shpejt i harruan veprat e tij dhe nuk pritet me besim plotësimin e planit tē tij. 14 U ndezën nga lakmia nē shkretëtirë dhe e tunduan Perëndinë nē vetmi. 15 Dhe ai u dha atyre sa i kërkoni, por dërgoi midis tyre një lëngatë që pakësni numrin e tyre. 16 Kur nē kamp patën smirë Moisiun dhe Aaronin, i shenjtë i Zotit, 17 toka u hap dhe përiu Dathanin dhe groposi grupin e Abiramit. 18 Një zjarr shpërtheu nē mes tē tyre dhe flaka i përiu tē pabesët. 19 Bënë një viç nē Horeb dhe adhuruan një shëmbëllityrë prej metalit tē shkrirë, 20 dhe e ndërruan lavdinë e tyre me shëmbëllityrën e një kau që ha bar. 21 Harruan Perëndinë, Shpëtimtarin e tyre, që kishte bërë gjëra tē mëdha nē Egjipt, 22 mrekullitë nē vendin e Kamit, gjëra tē tmerrshme nē Detin e Kuq. 23 Prandaj ai foli t'i shfarosë, por Moisiu, i zgjedhuri i tij, u paraqit mbi tē çarën përpëra tij pér tē penguar që zemërimi i tij t'i shkatërronte. 24 Ata e përcmuan akoma vendin e mrekullueshm, nuk i besuan fjalës së tij, 25 por murmuritën në çadrat dhe nuk dégjuan zérin e Zotit. 26 Prandaj ai nrithi dorën kundër tyre, duke u betuar se do t'i rrëzonte nē shkretëtirë, 27 dhe se do t'i zhdukte pasardhësit e tyre midis kombeve dhe se do t'i shpërndante nē tē gjitha vendet. 28 Ata i shërbyen edhe Baal-Peorit dhe hëngren flijimet e tē vdekurve. 29 E zemëruan Perëndinë me veprimet e tyre dhe nē mes tyre plasi murtaja. 30 Por Finehasi u nrith dhe bëri drejtësi; dhe murtaja pushoi. 31 Dhe kjo iu vu nē llogari tē drejtësisë, brez pas brezi, përfjetë. 32 Ata e provokon përsëri nē ujërat e Meribas, dhe Moisiu pësoi tē keqen pér shkak tē tyre, 33 sepse e ashpërsoi frymën e tij (të Moisiut) dhe ai foli pa u menduar me bezët e tij. 34 Ata nuk shkatërruan popujt, siç i kishte porositor Zoti; 35 por u përzien midis popujve dhe mësuan veprat e tyre; 36 u shërbyen idhujve tē tyre, dhe këta u bënë një lak pér ta; 37 ua fljujan demonëve bijtë dhe bijat e tyre, 38 dhe derdhën gjak tē pafajshëm, gjakun e bijve tē tyre dhe tē bijave tē tyre, që u fljujan pér idhujtë e Kanaanit; dhe vendi u ndot nga gjaku i derdhur. 39 Kështu ata u ndotën me veprat e tyre dhe u kurvëruan me aktet e tyre. 40 Dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër popullit tē tij, dhe ai ndjeu një neveri pér trashëgiminë e tij. 41 I la nē dorë tē kombeve, dhe u sunduan nga

ata që i urrenin. **42** Armiqtë e tyre i shtypën dhe ata iu nënshtruan pushtitet të tyre. **43** Ai i çlroi shumë herë, por ata vazhduan të ngrënë krye dhe të zhyten në paudhësinë e tyre. **44** Megjithatë ai i kushtoi kujdes ankthit të tyre, kur dégjoi britmat e tyre, **45** dhe iu kujtua beslidhja e lidhur me ta dhe në dhemshurinë e madhe të tij u qetësua. **46** Bëri që ata të fitojnë përkrahje ndër të gjithë ata që i kishin çuar në robëri. **47** Na shpëto, o Zot, Perëndia ynë, dhe na mbledh midis kombeve, me qëllim që të kretnojmë emrin tênd të shenjtë dhe të lumturohem duke të lëvduar. **48** I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, nga përfjetësia në përfjetësi. Dhe têrë populli le të thotë: "Amen". Aleluja.

107 Kretnoni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **2** Kështu thonë të shpenguar prej Zotit që ai i ka çliruar nga dora e kundërshtarit, **3** add dhe që ka mbledhur nga vende të ndryshme, nga lindja dhe perëndimi, nga veriu dhe nga jugu. **4** Ata endeshin nëpër shkretëtirë, në vënde të shkretuara, dhe nuk gjenin asnëq qytet ku të banonin. **5** Të uritur e tê etur, jeta e tyre po ligështohej. **6** Por në fatkeqësitetë e tyre ata i thirrën Zotit dhe ai i çlroi nga ankthet e tyre; **7** dhe i çoi në rrugën e drejtë, me qëllim që të arrinin në një qytet ku të banonin. **8** Le të kretnojmë Zotin për mirësinë e tij dhe përmrekullitë e tij në dobi të bijve të njerëzve. **9** Sepse ai ka ngopur shpirtin e etur dhe e ka mbushur me të mira shpirtin e uritur. **10** Të tjerë rrinë në terr dhe në hijen e vdekjes, robëri të pikelluar dhe në zinxhira, **11** sepse ishin rebeluar kundër fjalëve të Perëndisë dhe i kishin përcëmuar këshillat e Shumë të Lartit; **12** prandaj ai rrëzoj zemrën e tyre me shqetësimë; ata ranë poshtë dhe asnjeri nuk u vajti në ndihmë. **13** Por në fatkeqësinë e tyre ata i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre, **14** i nxori nga terri dhe nga hija e vdekjes dhe i këputi lidhjet e tyre. **15** Le të kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe përmrekullitë e tij në dobi të bijve të njerëzve, **16** sepse ai ka shembur portat prej bronzi dhe ka këputur shufrat prej hekur. **17** Disa njerëz pa mend vuani pér sjelljen e tyre rebole dhe pér mëkatet e tyre; **18** ata urrenin çdo ushqim dhe kishin arritur në prag të vdekjes, **19** por në fatkeqësinë e tyre i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre. **20** Ai dérgoi fjalën e tij dhe i shëroi, i shpëtoi nga gropë. **21** Le ta kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe përmrekullitë e tij në dobi të bijve të njerëzve; **22** le të ofrojnë fljime lëvdimi dhe le të tregojnë veprat e tij me këngë gëzimi. **23** Ata që zbresin në det me anije dhe që bëjnë tregët mbi ujërat e mëdha, **24** shohin veprat e Zotit dhe mrekullitë e tij në humnerat e detit. **25** Sepse ai urdhëron dhe shikton njië erë furtune, që i ngrë përfjetë valët e detit. **26** Ata ngjiten deri në qjell dhe bien në humnera; shpirti i tyre ligështohet nga ankthi. **27** Atyre u merren këmbët dë lekunden si të dehur, dhe nuk dinë më ç'të bëjnë. **28** Por në fatkeqësitetë e tyre i këlthasin Zotit, dhe ai i shpëton që i shkakton një epiqësje që i kujtimin e tyre. **29** Ai e fashit furtunën në një murmurim dhe valët e saj pushojnë. **30** Kur ato qetësohen, ata gëzohen, dhe ai i çon në portin e déshiruar prej tyre. **31** Le të kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe përmrekullitë që bën në dobi të bijve të njerëzve; **32** le ta lëvdojnë në kuvendin e popullit dhe le ta lavdojnë në këshillin e pleqve. **33** Ai i shndërroni lumenjtë në shkretëtirë dhe burimet e ujut në vendë të thata; **34** tokën pjellore në vend të thatë pér shkak të sjelljes së keqe të banorëve të saj. **35** Ai e shndërron shkretëtirën në ligen dhe tokën e thatë në burime uji. **36** Atje ai strehon të uritur, dhe këta ndërtojnë një qytet pér të banuar, **37** mbjellin arat dhe kultivojnë vreshta që prodhojnë një korrije të bollshme. **38** Ai i bekon dhe ata shumëzohen fort, dhe ai nuk e pakëson bagëtinë e tyre. **39** Por pastaj pakësohen në një numër të vogël dhe dobësohen pér shkak të shtypjes, të fatkeqësise dhe të ankthit. **40** Ai hedh përbuzjen mbi pricat dhe i bën që të enden

nëpër vende të shkreta, ku nuk ekziston asnjë rrugë. **41** Por e ngrë nevojtarin nga varfëria dhe i shton familjet e tyre si një kope. **42** Njerëzit e drejtë e shohin këtë dhe kënaqen, por têrë njerëzit e këqij e mbajnë gojën të myllur. **43** Ai që është i urtë le t'i këqyrë kota gjëra dhe le të çmojë mirësinë e Zotit.

108 Zemra ime është e prirur pér mirë, o Perëndi, unë do të këndojo dhe do të kretnoj lëvdimet e tua me gjithë forcën time. **2** Zgjohuni, o harpa dhe qeste, unë duë të zgjoj agimin. **3** Unë do të kretnoj midis popujve, o Zot, dhe do të këndojo lëvdimet e tua midis kombeve. **4** Sepse mirësia jote është e madhe, arrin deri mbi qjejtë, dhe e vërteta jote deri te retë. **5** Qofsh i përlëvduar, o Perëndi, përmbi qjejtë dhe lavdia jote shkëlfqeftë mbi gjithë tokën, **6** me qëllim që të dashurit e tu të çlironen; shpëtomë me të djathtën tênde dhe përgjigjmu. **7** Perëndia ka folur në shenjtërinë e tij: "Unë do të triumfoj, do ta ndaj Sikemin dhe do të mas luginën e Sukothit. **8** Imi është Galaadi, imi është Manasi, Efraimi është forca e kokës sime, Juda është ligjvénësi im; **9** Moabi është legeni ku unë lahem; mbi Edomin do të hedh sandalen time, mbi Filisti do të dérgoj britma triumfi". **10** Kush do të më çojë në qytetin e fortë? Kush do të më çojë deri në Edom? **11** A nuk je ti, o Perëndi, që na ke kthyer, dhe nuk del më, o Perëndi, me ushtritë tonë? **12** Na ndihmo i kundër kundërshtarëve, sepse ndihma e njeriu është e kotë. **13** Me Perëndinë do të kryejmë trimëri, dhe do të jetë ai që do t'i shtypë armiqtë tanë.

109 O Perëndi i lëvdimit tim, mos hesht, **2** sepse njerëz të pabesë dhe të pandershëm kanë hapur gojën e tyre kundër meje dhe kanë folur kundër meje me një gjuhë gjenështare; **3** më kanë sulmuar me fjalë urrejtje dhe më kanë luftuar pa shkak. **4** Në këmbim të dashurisë sime më akuzojnë, por unë i drejtohem lutjes. **5** Ata më kanë larë të mirën me të keqen dhe dashurinë time me urrejtje. **6** Vendos një njeri të keq mbi të dhe një akuzues le të jetë në të djathtë të tij. **7** Kur të gjykohet, bëj që të gjendet faktor dhe lutja e tij të bëhet mëkat. **8** Qofshin të paktë ditët e tij dhe një tjetër zëntë vendin e tij. **9** Bijtë e tij mbetshin jetimë dhe gruaja e tij e ve. **10** U bëfshin endacakë dë lysparë bijtë e tij dhe e kërkofshin ushqimin larg shtëpive të tyre të rrënuara. **11** Fajdexhiu i martë të gjitha pasuritë e tij dhe të huajtë i vjedhshin frytin e mundit të tij. **12** Askush mos pastë mëshirë pér të dhe askujt mos i ardhtë keq pér jetimët e tij. **13** U shkatërrofshin pasardhësit e tij, në brezin e dytë emri i tyre u shoftë. **14** U kujtoftë para Zotit paudhësia e etërve të tij dhe mëkatë i nënës së tij mos u shoftë. **15** U dalshin gjithnjë mëkatet e tyre para Zotit, me qëllim që ai të zhdukë nga toka kujtimin e tyre. **16** Sepse atij nuk i shkoi ndër mend të kishte dhemshuri, por e ka pérndjurkur të varférin, nevojtarin dhe atë që ishte zemërthyer deri sa t'u shkaktonte vdekjen. **17** Mbasi e ka dashur mallkimin, rënte ai mbi të; dëmbasi nuk është kënaqur me bekimin, ky u largotë prej tij. **18** Mbasi u mbulua me mallkim si me një rrobe, i hyftë ai si ujë në trupin e tij dhe si vaj në kockat e tij. **19** Qoftë pér të si një rrobe që e mbulon dhe si një brez që e lidh përfjetë. **20** Qoftë ky nga ana e Zotit shpërbëlimi pér kundërshtarët e mi dhe pér ata që flasin keq kundër meje. **21** Por ti, o Zot, o Zot, vepro në favorin tim pér hir të emrit tênd, çliromë me dhemshurinë dhe mirësinë tênde, **22** sepse unë jam i varfér dhe nevojtar, dhe zemra ime është plagosur brenda meje. **23** Unë iki si një hije që zjatat, jam i tronditur si një karkalec. **24** Gjunjët e mi dridhen nga të pangrënët dë trupi im është dobësuar pér mungesë të dhjamit. **25** Jam bërë një faqezi pér ta; kur më shohin, tundin kokën. **26** Ndihmomë, o Zot, Perëndia im, shpëtomë pér dhemshurinë tênde, **27** dhe ta dinë që kjo është vepër e duarve të tua, dhe që t'i, o Zot, e ke bërë. **28** Ata do të mallkojnë, por ti do të bekosh; kur të ngrihen,

do tē mbeten tē hutuar, por sherbëtori yt do tē gezohet. 29 Umullofshin me turp kundërshtarët e mi dhe u mbëshqellshin me turp si me mantel, 30 Unë do tē kremitoj me tē madhe Zotin me gojën time dhe do ta lëvdoj në mes tē një turme tē madhe, 31 sepse ai rri në tē djathtë tē tē varférít pér ta shpétuar nga ata që e dënojnë me vdekje.

110 Zoti i thotë Zotërisë time: "Ulu në tē djathtë time deri sa t'i bëj armiqët e tu stol tē këmbevë tē tua". 2 Zoti

do ta shtrijë nga Sioni skeptrin e fuqisë sate. Ai sundon në mes tē armiqë të tu. 3 Populli yt do tē afrohet vullnetarisht ditën e pushtetit tênd; në madhështinë e shenjtërisë, nga gjiri i agimit, ti do tē kesh vesën e rinisë sate. 4 Zoti është betuar dhe nuk do tē pendohet: "Ti je prift pérjetë sipas urdhërët të Melkisedekut". 5 Zoti është në tē djathtë tênde. Ai ka pér tē zhdukur disa mbretër ditën e zemërimit të tij. 6 Ai do tē gjykojë kombet, do t'i mbushë me kufoma dhe do tē zhdukë qeveritarët e pjesës më tē madhe tē tokës. 7 Rrugës do tē pijë ujë nga pérroi dhe si pasojë do tē ngrerëk kökën.

111 Aleluja. Unë do tē kremitoj Zotin me gjithë zemër në këshillën e tē drejtëve dhe në kuwend. 2 Të mëdha janë veprat e Zotit, tē këruara nga tē gjithë ata që kënaqen me to. 3 Veprat e tij janë madhështore dhe drejtësia e tij vazhdon pérjetë. 4 Ai bën që mrekullitë e tij tē kujtohen; Zoti është i dhemshur dhe plot mëshirë. 5 Ai u jep ushqime atyre që kanë frikë prej tij dhe do ta mbajë mend gjithnjë besëlidhjen e tij. 6 Ai i tregoi popullit tē tij fuqinë e veprave tē tij, duke i dhënë trashëgiminë e kombeve. 7 Veprat e duarve tē tij janë e vërteta dhe drejtësia; tërë urdhërimet e tij janë tē qëndrueshme, 8 tē patundur pérjetë, pér gjithnjë, tē kryera me vërtetësi dhe drejtësi. 9 Ai i dërgoi popullit tē tij shpëtimin, ka vendosur besëlidhjen e tij pérjetë; i shenjtë dhe i tmerrshëm është emri i tij. 10 Frika e Zotit është zanafilla e diturisë; kanë dituri tē madhe ata që zbatojnë në praktikë urdhërimet e tij; lëvdimi i tij vazhdon në pérjetësi.

112 Aleluja. Lum njeriu që ka frikë nga Zoti dhe gjen një gëzim tē madh në urdhërimet e tij. 2 Pasardhësit e tij do tē jenë tē fuqishëm mbi tokë, brezat e njerëzve tē drejtë do tē jenë tē bekuar. 3 Në shtëpinë e tij ka bollekë dhe pasuri dhe drejtësia e tij vazhdon pérjetë. 4 Drita lind në terr pér ata që janë tē drejtë, pér njeriun e dhemshur, tē mëshirshëm dhe tē drejtë. 5 Do tē jetë i lumtur njeriu që ka dhemshuri dhe jep hua, dhe i drejtton punët e tij me drejtësi, 6 sepse nuk do tē lëvizet kurrë; i drejtë do tē kujtohet gjithnjë. 7 Ai nuk do t'u trëmbet lajmeve tē këqia; zemra e tij është e fortë, me besim tek Zoti. 8 Zemra e tij është e sigurt; ai nuk do tē ketë frïkë, deri sa të mos shikojë triumfues mbi armiqët e tij. 9 Ai ka shpërndarë lirisht, u ka dhënë nevojtarëve, drejtësia e tij vazhdon pérjetë dhe fuqia e tij do tē ngrihet në lavdi. 10 I pabesi do ta shohë dhe do tē zemërohet, do tē kercëllëjë dhëmbët dhe do tē konsumohet; dëshira e tē pabesëve nuk do tē realizohet kurrë.

113 Aleluja. Lëvdoni, o sherbëtorë tē Zotit, lëvdoni emrin e Zotit. 2 Qoftë i bekuar emri i Zotit tani dhe pérjetë. 3 Nga lindja e diellit deri në perëndim tē tij u lëvdoftë emri i Zotit. 4 Zoti shkëlqen mbi tërë kombet, lavdia e tij ndodhet përmbi qiejte. 5 Kush i përngrjan Zotit, Perëndisë tonë, që banon në vend shumë tē larta, 6 kush ulet pér tē parë gjérat që ndodhen në qiejte dhe mbi tokë? 7 Ai e ngre tē mjerin nga pluhuri dhe nevojtarin nga plehrat, 8 pér ta bërë tē ulet me princat, me princat e popullit tē tij. 9 Ai bën që gruaja shterpe tē banojë në familje, si nënë e lumtur e fëmijëve. Aleluja.

114 Kur Izraeli doli nga Egjipti dhe shtëpia e Jakobit nga një popull që fliste një gjuhë tē huaj, 2 Juda u bë shenjtorja e tij dhe Izraeli zotërimi i tij. 3 Deti e pa dhe iku, Jordani u kthyë prapa. 4 Malet u hodhën si desh dhe kodrat si qengja. 5 C'patë ti, o det, që ike, dhe ti, o Jordan, që u ktheve prapa? 6 Dhe ju, o male, që u hodhët si desh, dhe ju, o kodra, si qengja? 7 Dridhu, o tokë, në prani tē Zotit, në prani tē Perëndisë tē Jakobit, 8 që e shndërrroi shkëmbin në liqen, shkrepin në një burim uji.

115 Jo neve, o Zoti, jo neve, por emrit tênd jepi lavdi, pér mirësinë tênde dhe pér besnikërinë tênde. 2 Sepse do tē thonë kombet: "Ku është tani Perëndia i tyre?". 3 Por Perëndia ynë është në qiejte dhe bën tërë atë që i pëlqejnë. 4 Idhuit e tyre janë argjend dhe ar, vepër e duarve tē njeriut. 5 Kanë gojë por nuk flasin, kanë sy por nuk shohin, 6 kanë veshë por nuk dëgjojnë, kanë hundë por nuk nuhasin, 7 kanë duar por nuk prekin, kanë këmbë por nuk ecin; me grykën e tyre nuk nxjerrin asnjë zë. 8 Njëloj si ata janë ata që i bëjnë, tërë ata që u besojnë atyre. 9 O Izrael, ki besim tek Zoti! Ai është ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 10 O shtëpi e Aaronit, ki besim tek Zoti! Ai është ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 11 O ju që keni frikë nga Zoti; kini besim tek Zoti! Ai është ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 12 Zoti na kujtoi dhe do tē na bekojë; po, ai do tē bekojë shtëpinë e Izraelit dhe do tē bekojë shtëpinë e Aaronit. 13 Ai do tē bekojë ata që kanë frikë nga Zoti, tē vegjël dhe tē mëdhenj. 14 Zoti ju bëftë tē rriteni, ju dhe bijtë tuaj. 15 Qofshin tē bekuar nga Zoti, që ka bërë qiejte dhe tokën. 16 Qiejte janë qiejte e Zotit, por tokën ai ua ka dhënë bijve tē njerizëve. 17 Nuk janë tē vdekurit ata që lëvdojnë tē Zotin, as ata që zbresin në vendin e heshtjes. 18 Por ne do ta bekojmë Zotin, tani dhe pérjetë. Aleluja.

116 Unë e dua Zotin, sepse ai dëgjoi zérin tim dhe lutjet e mia. 2 Duke qenë se e ka kthyer ndaj meje veshin e tij, unë do ta kérkoj në gjithë ditët e jetës sime. 3 Vargonjtë e vdekjes më kishin rrethuar dhe ankthet e Sheolit më kishin pushtuar; fatqësia dhe dhembja më kishin vénë përfund. (**Sheol h7585**) 4 Atëherë i kërkova ndihmë Zoti: "O Zoti, tē lutem, më shpëto". 5 Zoti është i dhemshur dhe i drejtë, Perëndia ynë është i mëshirshëm. 6 Zoti mbron njerëzit e thjeshtë; unë isha katandisur në një gjendje të mjeruar, dhe ai më shpëtoi. 7 Kthetu, o shpirti im, në prehjen tênde, sepse Zoti tē mbushi me tē mira. 8 Po, sepse ti ke çliruar jetën time nga vdekja, sytë e mi dhe lotët dhe këmbët e mia nga rrëzimi. 9 Unë do tē eci në prani tē Zotit në tokën e tē gjallëve. 10 Unë kam besuar dhe prandaj flas. Unë isha shumë i pikëlluar, 11 dhe thoja gjatë përhumbjes sime: "Çdo njeri është gjenieshtar". 12 Ç'do t'i jap Zotit në këmbim tē tē gjithja tē mirave që më ka bërë? 13 Unë do tē ngre kupén e shpëtimit dhe do tē thërrës emrin e Zotit. 14 Do tē plotësosj zotimet e mia ndaj Zotit në prani tē gjithë popullit tē tij. 15 Është e çmueshme në sytë e Zotit vdekja e tē shenjtëve tē tij. 16 Unë jam me tē vërtetë sherbëtori yt, o Zoti, jam sherbëtori yt, bir i sherbëtore sate; ti i këpûte lidhjet e mia. 17 Unë do tē ofroj një flujim falenderimi dhe do tē përmend emrin e Zotit. 18 Do t'i plotësosj zotimet e mia Zotit në prani tē gjithë popullit tē tij, 19 në oborret e shtëpisë së Zotit, në mesin tênd, o Jeruzalem. Aleluja.

117 Lëvdoni Zotin, ju gjithë kombet! Kremitojini, ju gjithë popujt! 2 Sepse e madhe është dhemshuria e tij ndaj nesh, dhe besnikëria e Zotit vazhdon pérjetë. Aleluja.

118 Kremitojeni Zotin sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon pérjetë. 2 Po, Izraeli le tē thotë tani: "Dhemshuria e tij vazhdon pérjetë". 3 Po, tani shtëpia e Aaronit le

të thotë: "Dhemshuria e tij vazhdon përjetë". 4 Po, le të thonë tani ata që kanë frikë nga Zoti: "Dhemshuria e tij vazhdon përjetë". 5 Në ankh kérkova Zotin, dhe Zoti m'u përgjigj dhe më çoi larg. 6 Zoti eshtë pér mua; unë nuk do të kem fare frikë; çfarë mund të më bëjë njeriu? 7 Zoti eshtë pér mua nga ata që më ndihmojnë, dhe unë do t'i shikoj triumfues armiqëtë e mi. 8 Eshtë më mirë të gjesh strehë tek Zoti se sa t'i kesh besim njeriut. 9 Eshtë më mirë të gjesh strehë tek Zoti se sa t'u kesh besim princave. 10 Tërë kombet më kishin rrëthuar, por në emër të Zotit unë do t'i zhduk ato. 11 Më kishin rrëthuar, po, më kishin rrëthuar, por në emër të Zotit unë do t'i shkatërrroj. 12 Më kishin rrëthuar si bleta, por u shuan si zjarr ferrishtash; në emër të Zotit unë do t'i shkatërrroj. 13 Ti më kishe shtyrë me dhunë pér të më rrëzuar, por Zoti më ndihmoi. 14 Zoti eshtë forca ime dhe kënga ime, ai ka qenë shpëtimi im. 15 Një britmë gjëzimi dhe fitoreje jehon në çadrat e të drejtëve; dora e djathtë e Zotit bën çudi. 16 E djathta e Zotit u ngrit; e djathta e Zotit bën çudi. 17 Unë nuk do të vdes, por do të jetoj dhe do të tregoj veprat e Zotit. 18 Zoti më ka ndëshkuar rëndë, por nuk më ka lënë në dorë të vdekjes. 19 Më hapni portat e drejtësisë; unë do të hyj dhe do të kremitoj Zotin. 20 Kjo eshtë porta e Zotit, të drejtët do të kalojnë nëpër të. 21 Unë do të të kremitoj, sepse më je përgjigjur dhe ke qenë shpëtimi im. 22 Guri, që ndërtuesit kishin hedhur, u bë guri i qoshes. 23 Kjo eshtë vepër e Zotit, dhe eshtë një gjë e mrekullueshme në sytë tonë. 24 Kjo eshtë dita që Zoti ka bërë; le të gjëzohemi dhe të ngazëllojmë në të. 25 O Zot, na ndihmu tanë; o Zot, bëj që tanë të kemi mbarësi. 26 I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit; ne ju bekojmë nga shtëpia e Zotit. 27 Zoti eshtë Perëndia dhe ka bërë që mbi ne të shkëlqejë drita e tij; lidheni viktiminë e flijimit në brirët e altarit. 28 Ti je Perëndia im, unë do të të kremitoj; ti je Perëndia im, unë do të të përlëvdoj. 29 Kremitoni Zotin, sepse ai eshtë i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përjetë.

119 Lum ata që kanë një rrugë pa njollë dhe që ecin me ligjin e Zotit. 2 Lum ata që respektojnë mësimet e tij, që e kérkojnë me gjithë zemër 3 dhe nuk kryejnë të keqen, por ecin në rrugët e tij. 4 Ti na ke urdhëruar të respektojmë urdhërimet e tua me kujdes. 5 Oh, rrugët e mia qofshin të qëndrueshme në respektimin e statuteve të tua. 6 Atëherë nuk do të turpërohem, kur të kem parasysh të gjitha urdhërimet e tua. 7 Do të të kremitoj me zemër të drejtë ndërsa mësoj dekretet e tua të drejta. 8 Do të respektoj statutet e tua, mos më braktis plotësisht. 9 Si mundet një i ri të bëjë rrugën e tij të pastër? Duke e ruajtur me fjälën tendif. 10 Të kam kérkuar me gjithë zemër; mos më lër të devijoi nga urdhërimet e tua. 11 E kam ruajtur fjälën tendif në zemrën time, që të mos mëkatoj kundër teje. 12 Ti je i bekuar, o Zot, më mëso statutet e tua. 13 Me buzet e mia kam numëruar të gjitha dekretet e gojës sate. 14 Gëzohem duke ndjekur porositë e tua, ashtu sikur të zotëroja tërë pasuritë. 15 Do të mendoj thellë mbi urdhërimet e tua dhe do të marrë në konsideratë shtigjet e tua. 16 Do të kënaqem me statutet e tua dhe nuk do ta harroj fjälën tendif. 17 Bëj të mirë shërbëtorit tendif, dhe unë do të jetoj dhe do të respektoj fjälën tendif. 18 Hapi sytë e mi dhe unë do të sodit mrekullitë e ligjit tendif. 19 Unë jam i huaj mbi dhe; mos m'i fshih urdhërimet e tua. 20 Shpirti im tretet nga dëshira e dekreteve të tua në qdo kohë. 21 Ti i qorton kryelartët, që janë të mallkuar, sepse largohen nga urdhërimet e tua. 22 Hiq prej meje turpin dhe përbuzjen, sepse unë i kam respektuar porositë e tua. 23 Edhe sikur pricat të ulen dhe të flasin kundër teje, shërbëtori yt do të mendohet thellë mbi ligjet e tua. 24 Porositë e tua janë gjëzimi im dhe këshilltarët e mi. 25 Unë bie përmbyss në pluhur; më ringjall sipas fjälës sate. 26 Të kam treguar rrugët e mia, dhe ti më je

përgjigjur; më mëso statutet e tua. 27 Më bëj që të kuptoj rrugën e urdhërimeve të tua, dhe unë do të mendohem thellë mbi mrekullitë e tua. 28 Jeta ime tretet në dhimbje; më jep forcë sipas fjälës sate. 29 Mbamë larg nga gënjeshtra dhe, në hirin tênd, bëmë të njohur ligjin tênd. 30 Kam zgjedhur rrugën e besnikérish; i kam vénë dekretet e tua para vetes. 31 Jam i lidhur me porositë e tua; o Zot, mos lejo që unë të hutohem. 32 Do të veproj në rrugën e urdhërimeve të tua, sepse ti do të më zgjerosh zemrën. 33 Më mëso, o Zot, rrugën e statuteve të tu dhe unë do ta ndjek deri në fund. 34 Më jep mëncuri dhe unë do ta ruaj ligjin tênd; po, do ta respektoj me gjithë zemrën. 35 Më bëj të ec në rrugën e urdhërimeve të tua, sepse në to gjiej kënaqësinë time. 36 Përkule zemrën time parimeve të tua dhe jo lakmisë. 37 Largoji sytë e mi nga gjërat e kota dhe gjallëromë në rrugët e tua. 38 Mbaje fjälën tênde shërbëtorit tênd, që ka frikë nga ty. 39 Largo nga unë fyerjet e rënda, që më trëmbin, sepse dekretet e tua janë të mira. 40 Ja, unë dëshiroj me zjarr urdhërimet e tua; gjallëromë në drejtësinë tênde. 41 Le të më arrijë shpirtmadhësia jote, o Zot, dhe shpëtimi yt sipas fjälës sate. 42 Kështu do të mund t'i përgjigjim atij që më fyeni, sepse kam besim te fjala jote. 43 Mos hiq plotësisht nga goja ime fjälën e së vërtetës, sepse unë kam shpresë të dekretet e tua. 44 Kështu do të respektoj ligjin tênd vazhdimi, përjetë. 45 Do të ec në liri, sepse kérkoj urdhërimet e tua. 46 Do të flas pér porositë e tua para mbretërvë dhe nuk do të turpërohem. 47 Do të kënaqem me urdhërimet e tua, sepse i dua. 48 Do të ngre duart e mia drejt urdhërimeve të tua, sepse i dua, dhe do të mendohem thellë mbi statutet e tua. 49 Mbaje mend fjälën që i ke dhënë shërbëtorit tênd, me të cilën me kë bërë të kem shpresa. 50 Ky eshtë përdëllimi im në pikëllim, që fjala jote më ka dhënë jetë. 51 Kryelartët më mbulojnë me tallje, por unë nuk largohem nga ligji yt. 52 Mbaj mend dekretet e tua të lashta, o Zot, dhe kjo më ngushëllon. 53 Një indinjatë e madhe më pushton pér shkak të të pabesëve që braktisin ligjin tênd. 54 Statutet e tua kanë qenë kantikët e mi në shtëpinë e shtegëtimit tim. 55 O Zot, unë kujtoj emrin tênd natën dhe respektoj ligjin tênd. 56 Kjo ndodh sepse respektoj urdhërimet e tua. 57 Ti je pjesa ime, o Zot, kam premtuar të respektoj fjälët e tua. 58 Të jam lutur shumë, me gjithë zemrën; ki mësirë pér mua sipas fjälës sate. 59 Kam shqyrtuar rrugët e mia dhe i kam kthyer hapat e mia ndaj urdhëravët e tua. 60 Pa asnjë mëdyshje nxitova të respektoj urdhërimet e tua. 61 Litarët e të pabesëve më kanë mbështjellë, por unë nuk e kam harruar ligjin tênd. 62 Në mes të natës ngrihem që të kë kremitoj, pér shkak të dekreteve të tua të drejta. 63 Unë jam shok i gjithë atyre që kanë frikë prej teje dhe i atyre që respektojnë urdhërimet e tua. 64 O Zot, toka eshtë e mbushur me mirësinë tênde; më mëso statutet e tua. 65 Ti i ke bërë të mira shërbëtorit tênd, o Zot, sipas fjälës sate. 66 Më mëso të gjykoj drejt dhe të kem njohje, sepse u besoj urdhërimeve të tua. 67 Para se të pikëllohem endesha sa anej e këndej, por tanë ndjek fjälën tênde. 68 Ti je i mirë dhe bën të mira; më mëso statutet e tua. 69 Kryelartët kanë trilluar kundër meje, por unë do të respektoj urdhërimet e tua me gjithë zemrën. 70 Zemra e tyre eshtë e pandjeshme si dhjami; por unë kënaqem me ligjin tênd. 71 Ka qenë një e mirë pér mua të jem pikëlluar, që kështu të mësoja statutet e tua. 72 Ligji i gojës sate pér mua eshtë më i çmuar se mijëra monedha ari dhe argjendi. 73 Duart e tua më kanë bërë dhe më kanë dhënë trajtë; më jep zgjuarësi që të mund të mësoj urdhërimet e tua. 74 Ata që kanë frikë prej teje do të më shohin dhe do të kënaqen, sepse pata shpresa në fjälën tênde. 75 Unë e di, o Zot, që dekretet e tua janë të drejta, dhe që ti më ke hidhëruar në besnikérinë tênde. 76 Mirësia jote qoftë përdëllimi im, sipas fjälës që i ke dhënë shërbëtorit tênd. 77 Ardhshin tek unë dhemshuritë e tua të mëdha

dhe kështu paça mundësi të jetoj, sepse ligji yt është kënaqësia ime. **78** U ngatërrfoshin mëndjemëdhenjtë, sepse më trajtojnë në mënyrë të padrejtë dhe pa arsy; por unë mendohem shumë mbi urdhërimet e tua. **79** Le të drejtohen tek unë ata që kanë frikë nga t'i dha ata që njihon urdhërat e tua. **80** Le të jetë zemra ime e paqortueshme lidhur me statutet e tua, me qëllim që unë të mos ngatërrrohem. **81** Shpirti im shkrihet nga dëshira e zjarrit e shpëtimit tênd; unë kam shpresë në fjalën tênde. **82** Sytë e mi dobësohen duke pritur të shkojë në vend fjala jote, ndërsa them: "Kur do të më ngushëllosh?". **83** Ndonëse jam bërë si një calik i ekspozuar nëtym, nuk i kam harruar statutet e tua. **84** Sa janë ditët e shërbëtorit tênd? Kur do t'u vish hakut atyre që më ndjekin? **85** Mëndjemëdhenjtë kanë hapur gropë pér mua; ata nuk veprojnë sipas ligjit tênd. **86** Tërë urdhërimet e tua meritojnë besim; më pérndjekin pa t'a drejtë; ndihmomë. **87** Më kanë eliminuar gati gati nga toka, por unë nuk i kam braktisur urdhërimet e tua. **88** Gjallëromë sipas mirësisë sate, dhe unë do të respektoj porositë e gojës sate. **89** Gjithnjë, o Zot, fjala jote është e qëndrueshme në qiejtë. **90** Besnikëria jote vazhdon brez pas brezi; ti e ke vendosur tokën dhe ajo ekziston. **91** Qielli dhe toka ekzistojnë deri në ditën e sotme, sepse çdo gjëj është në shërbimin tênd. **92** Në qoftë se ligji yt nuk do të kishte qenë kënaqësia ime, do t'ë isha zhdukur në pikëllimin tim. **93** Nuk do t'i harroj kurrë urdhërimet e tua, sepse me anë të tyre ti më ke dhënë jetën! **94** Unë jam yt; shpëtomë, sepse kam kërkuar urdhërimet e tua. **95** Të pabesët më zënë pusi që unë të vdes, por unë do të mbështetem në parimet e tua. **96** Pashë caqet e çdo gjëjë të përsour, por urdhërimi yt nuk ka asnje cak. **97** Oh, sa shumë e dua ligjin tênd! Ai është përsiatja ime gjithë ditën. **98** Urdhërimet e tua më bëjnë më të urtë se armiqtë e mi, sepse janë gjithnjë me mua. **99** Kuptoj më shumë se të gjithë mësuesit e mi, sepse urdhërimet e tua janë përsiatja ime. **100** Kam më tepër zgjuarës se pieqtë, sepse respektoj urdhërimet e tua. **101** Kam përbajtjur hapat e mia nga çdo shteg i keq, pér të respektuar fjalën tênde. **102** Nuk jam larguar nga dekreteet e tua, sepse ti vetë më ke mësuar. **103** Sa të ëmbla janë fjalët e tua në gojën time! Janë më të ëmbla se mijalti në gojën time. **104** Me anë të urdhërimeve të tua unë përfitoj zgjuarësinë; prandaj urrej çdo shteg falisiteti. **105** Fjala jote është një llambë në këmbë time dhe një dritë në shtegun tim. **106** Unë jam betuar dhe do ta mbaj betimin që të respektoj dekreteet e tua të drejta. **107** Unë jam shumë i pikëlluar, gjallëromë, o Zot, sipas fjalës sate. **108** O Zot, prano ofertat spontane të gojës sime dhe mësomë dekreteet e tua. **109** Ndonëse e kam gjithnjë shpirtin në pellëmbë të dorës, nuk e harroj ligjin tênd. **110** Të pabesët më kanë ngritur kurthe, por unë nuk jam larguar nga udhërimet e tua. **111** Porositë e tua janë trashëgimia ime pérjetë; ato janë gjëzimi i zemrës sime. **112** Jam zotuar me gjithë zemrë pér t'i zbatuar në praktikë statutet e tua pérjetë, deri në fund. **113** Unë i urrej njerëzit që gjenjënë, por e dua ligjin tênd. **114** Ti je streha ime dhe mburoja ime; unë shpresoj në fjalën tênde. **115** Largohuni, o njerëz të këqii, sepse unë dua të respektoj urdhërimet e Perëndisë tim. **116** Më ndihmo sipas fjalës sate, që unë të jetoj, dhe të mos lejoj të ketë hutim në shpresën time. **117** Përforcomë dhe unë do të shpëtoj, dhe do t'i kem gjithnjë statutet e tua përparrë syve të mi. **118** Ti i hedh poshtë të gjithë ata që largohen nga statutet e tua, sepse mashtrimi i tyre është gjenjeshëtë. **119** Ti zhduk si fundërrina tërë të pabesët e tokës; prandaj unë i dua porositë e tua. **120** Mishi im dridhet i téri nga frika jote, dhe unë kam frikë nga dekreteet e tua. **121** Unë kam bërë atë që është e ndershme dhe e drejtë; mos më braktis në duart e shtypësve të mi. **122** Jepi siguri dhe mbarësi shërbëtorit tênd, dhe mos lejo që mëndjemëdhenjtë të më shtypin. **123** Sytë e mi dobësohen duke kërkuar shpëtimin tênd dhe fjalën e

drejtësisë sate. **124** Kujdesu pér shërbëtorin tênd sipas mirësisë sate dhe mësomë statutet e tua. **125** Unë jam shërbëtori yt; më jep mendje, që të mund të njoh porositë e tua. **126** Është koha, o Zot, që të veprosh; ata kanë anuluar ligjin tênd. **127** Pér këtë arësye unë i dua urdhërimet e tua më tepër se ari; po, më tepër se ari i kulluar. **128** Pér këtë arësye i konsideroj të drejta urdhërimet e tua dhe urrej çdo shteg të gjenjeshtës. **129** Porositë e tua janë të mrekullueshme, prandaj shpirti im i respektion. **130** Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u jep mendje njerëzve të thjeshtë. **131** Unë hap gojën time dhe psherëtij, nga dëshira e madhe e porosive të tua. **132** Kthetu nga unë dhe ki mëshirë pér mua, ashtu si bën me ata që e duan emrin tênd. **133** Stabilizoi hapat e mia sipas fjalëve të tua dhe mos lejo qëasnë paudhësi të më sundojë. **134** Më çliro nga shtypja e njerëzve dhe unë do të respektoj urdhërimet e tua. **135** Bëj që të shkëlqejë fytyra jote mbi shërbëtorin tênd dhe më mëso statutet e tua. **136** Rréke lëtësh zgresin nga sytë e mi, sepse nuk respektohet ligji yt. **137** Ti je i drejtë, o Zot, dhe dekreteet e tua janë të drejta. **138** Ti i ke përcaktuar porositë e tua me drejtësi dhe me besnikëri të madhe. **139** Zelli im të tret, sepse armiqtë e mi kanë harruar fjalët e tua. **140** Fjala jote është e pastër nga çdo zgjyrë; prandaj shërbëtori yt e do. **141** Jam i vogël dhe i përbuzur, por nuk i harroi udhërimet e tua. **142** Drejtësia jote është një drejtësi e përjetshme dhe ligji yt është i vërtetë. **143** Ankthi dhe shqetësimi më kanë pushtuar, por urdhërimet e tua janë gjëzimi im. **144** Porositë e tua janë të drejta pérjetë; më jep mendje dhe unë do të jetoj. **145** Unë bërtas me gjithë zemrë; përgjigjmu, o Zot, dhe unë do të respektoj statutet e tua. **146** Unë të kérkoj; shpëtomë, dhe do të respektoj porositë e tua. **147** Unë zgjohem para agimit dhe bërtas; unë kam shpresë te fjala jote. **148** Sytë e mi paraprijnë natën pér të menduar thelli fjalën tênde. **149** Dëgjo zérin tim sipas mirësisë sate; o Zot, gjallëromë sipas dekretit tênd të drejtë. **150** Kam afér vetes ata që ndjekin të keqen, por ata janë larg ligjt tênd. **151** Ti je afér, o Zot, dhe të gjitha urdhërimet e tua janë të vërtetë. **152** Prej shumë kohe kam mësuar urdhërimet e tua, të cilat i ke vendosur pérjetë. **153** Merr parasysh pikëllimin tim dhe më çliro, sepse nuk e kam harruar ligjin tênd. **154** Mbro çështjen time dhe më shpengo; më gjallëro sipas fjalës sate. **155** Shpëtimi është larg nga të pabesët, sepse ata nuk kérkojnë statutet e tua. **156** Dhëmshuritë e tua janë të mëdha, o Zot; më gjallëro sipas dekreteve të tua të drejta. **157** Persekutuesit e mi dhe armiqtë e mi janë të shumtë; por unë nuk largohem nga porositë e tua. **158** I pashë të pabesët dhe i urrej, sepse nuk respektojnë fjalën tênde. **159** Ki parasysh sa i dua urdhërimet e tua! O Zot, gjallëromë sipas mirësisë sate. **160** Shuma e fjalës sate është e vërteta; dhe të gjitha dekreteet e tua të drejta qëndrojnë pérjetë. **161** Princat më pérndjekin pa arësye, por zemra ime ka shumë frikë nga fjala jote. **162** Unë ndjej një gjëzim të madh në fjalën tênde, ashtu si ai që gjen një plaçkë të madhe. **163** Urrej dhe s'e shoh dot me sy gjenjeshtrë, por e dua ligjin tênd. **164** Të lëvdoj shtatë herë në ditë pér dekreteet e tua të drejta. **165** Page të madhe kanë ata që e duan ligjin tênd, dhe nuk ka asgjë që mund t'i rrëzoj. **166** O Zot, unë shpresoj në shpëtimin tênd dhe i zbatoj në praktikë urdhërimet e tua. **167** Unë kam respektuar porositë e tua dhe i dua me të madhe. **168** Kam respektuar urdhërimet e tua dhe porositë e tua, sepse të gjitha rrugët janë para teje. **169** Le të arrije deri te t'i britma ime, o Zot; me jep mendja sipas fjalës sate. **170** Le të arrije deri te lutja ime, çlironë sipas fjalës sate. **171** Buzët e mia do të përhapin lavde, me qëllim që t'i të më mësosh statutet e tua. **172** Gjuha ime do të shpallë fjalën tênde, sepse tërë urdhërimet e tua janë të drejta. **173** Dora jote më ndihmoftë, sepse unë kam zgjedhur urdhërimet e tua. **174** Unë déshiroj me zjarr shpëtimin tênd, o Zot, dhe ligji yt është gjëzimi im. **175** Le të kem mundësi

të jetoj që të të lëvdoj, dhe le të më ndihmojnë dekretet e tua. **176** Unë po endem si një dele e humbur. Kérko shërbëtorin tënd, sepse unë nuk i harroi urdhërimet e tua.

120

Në ankthin tim i klitha Zotit, dhe ai m'u përgjigji. **2** O Zot, më çlir nga buzët gjenjeshtare dhe nga gjuha mashtruese. **3** Çfarë do të të japid ose çfarë do të të shtojnë, o gjuhë gjenjeshtare? **4** Shigjeta të mprehta të një trimi, me qymyr dëllinje. **5** I mjeri unë, që banoj në Meshek dhe që strehohem në çadrat e Kedarit! **6** Tepër gjatë kam banuar me ata që eurrejnë paqen. **7** Unë jam për paqen; ata përkundrazi, kur unë flas, janë përf luftën.

121

Unë i ngrë sytë nga malet; nga do të më vijë ndihma? **2** Ndihma me vjen nga Zoti, që ka bërë qiejtë dhe tokën. **3** Ai nuk do të lejoj që të merren këmbët, ai që të mbron nuk do të dremitë. **4** Ja, ai që mbron Izraelin nuk dremrit dhe nuk fle. **5** Zoti është ai që të mbron, Zoti është hija jote, ai ndodhet në të djathët tênde. **6** Dielli nuk ka pér tê goditur ditën, as hëna natën. **7** Zoti do të tê ruajë nga çdo e keqe; ai do të ruajë jetën tênde. **8** Zoti do të ruajë daljet dhe hyrjet e tua, tanë dhe përfjetë.

122

U gëzova kur më thanë: "Shkojmë në shtëpinë e Zotit". **2** Këmbët tonë u ndalën brenda portave të tua, o Jeruzalem. **3** Jeruzalemi është ndërtuar si një qytet i bashkuar mirë, **4** ku ngjiten fiset, fiset e Zotit, pér tê kremitur emrin e Zotit. **5** Sepse aty janë vënë fronet pér gjykimin, fronet e shtëpisë së Davidit. **6** Lutuni pér paqen e Jeruzalemit, le të begatohen ata që të duan. **7** Pastë paqe brenda mureve të tua dhe begati në pallatet e tua. **8** Pér hir tê vëllezërve tê mi dhe të mivqe tê mi tanë do të them: "Paqja qoftë te ti". **9** Pér hir tê shtëpisë së Zotit, Perëndisë tonë, unë do të kérkoj tê mirën tênde.

123

Drejt teje i ngrë sytë e mi, drejt teje që je ulur në qiejtë. **2** Ja, ashtu si sytë e shërbëtorëve drejtohen te dora e zotërve të tyre dëshirët e shërbëtorëve te dora e zonjës së saj, kështu sytë tona drejtohen te Zoti, Perëndia ynë deri sa ai t'eketë mëshirë pér ne. **3** Ki mëshirë pér ne, o Zoti, ki mëshirë pér ne, sepse jemi velur jashtë mase me përcëmimin. **4** Shpirti ynë është velur jashtë mase me talljen e arrogancëve dhe me përcëmimin e krenarëve.

124

Në qoftë se Zoti nuk do të kishte mbajtur anën tonë, le të thotë Izraeli: **2** "Në qoftë se Zoti nuk do të kishte mbajtur anën tonë, kur njerezit u ngriten kundër nesh, **3** ata do të na kishin përpirë të gjallë, aq shumë shpértheu zëmërimi i tyre kundër nesh; **4** atëherë ujërat do të na kishin mbuluar dhe përrroj do të kishte kaluar mbi ne, **5** atëherë ujërat e fryra do të kishin kaluar mbi ne". **6** Bekuar qoftë Zoti, që nuk na la si pre tê dhëmbëve të tyre. **7** Shpirti ynë shpëtoi si zogu nga laku i gujetarit; laku u këput dhe ne shpëtuam. **8** Ndihma janë është te emri i Zotit, që ka krijuar qiejtë dhe tokën.

125

Ata që kanë besim tek Zoti janë si mali i Sionit, që nuk mund tê lëvizet, por qëndron përfjetë. **2** Ashtu si Jeruzalemi është rreruar nga male, kështu Zoti rri pérreth popullit tê tij, tanë dhe përfjetë. **3** Sepse skeptri i tê pabesëve nuk do të pushojë përfjetë mbi trashëgiminë e të drejtëve, që të drejtët të mos i shqypojë duart e tyre pér tê bërë tê kegen. **4** O Zot, bëju tê mirë njerëzve tê mirë dhe atyre që kanë zemër tê ndershme. **5** Por ata që ndjekin rrugë dredha-dredha, Zoti do t'i bëjë që të ecin bashkë me ata që bëjnë paudhësi. Paqja qoftë mbi Izrael.

126

Kur Zoti i bëri robërit e Sionit të kthehen, na u duk si éndërr. **2** Atëherë goja janë u mbush me qeshje dhe

gjuha jonë me këngë gëzimi, atëherë thuhej midis kombeve: "Zoti ka bërë gjëra tê mëdha pér ta". **3** Zoti ka bërë gjëra tê mëdha pér ne, dhe jemi téré gëzim. **4** Bëj tê rikthehen robërit tanë, o Zot, ashtu si përrënjtë në jug. **5** Ata që mbjellin me lotë, do të korrin me këngë gëzimi. **6** Vërtetë ecën duke qarë ai që mban farën që do të mbillet, por ai do të kthehet më këngë gëzimi duke sjellë duajt e tij.

127

Në qoftë se Zoti nuk ndërtón shtëpinë, me kot lodhen ndërtuesit; në qoftë se Zoti nuk ruan qytetin, më kot e ruanë rojet. **2** Éshtë e kote që ju t'ë coheni herët dhe t'ë shkoni vonë pér tê pushuar dhe pér tê ngrënë bukën e nxjerrë me punë tê rëndë, sepse ai u jep pushim atyre që do. **3** Ja, bijtë janë një trashëgimi që vjen nga Zoti; fryti i barkut éshtë një shpërblim. **4** Si shigjeta në duart e një trimi, kështu janë bijtë e rinisë. **5** Lum ai njeri që ka kukurén e tij plot! Ata nuk do tê ngatërrohen kur tê diskutojnë me armiqtë e tyre te porta.

128

Lum kushdo që ka frikë nga Zoti dhe që ecën në rrugët tij. **2** Atëherë ti do tê hash me mundin e duarve të tua, do tê jesh i lumtur dhe do tê gëzosh begatinë. **3** Gruaja jote do tê jetë si një hardhi prodhimitare në intimitetin e shtëpisë sate, bijtë e tu si drurë ulliri rrëth tryezës sate! **4** Ja, kështu do tê bekohet njeriu që ka frikë nga Zoti. **5** Zoti tê bekoftë nga Sioni dhe ti pafsh begatinë e Jeruzalemit têrë ditët e jetës sate. **6** Po, pafsh bijtë e bijve të tu. Paqja qoftë mbi Izraelin.

129

Shumë më kanë shtypur që në rininë time, le ta thotë Izraeli: **2** "Shumë më kanë shtypur qysht prej rinisë sime, por nuk kanë mundur të më mposhtin. **3** Léruesit kanë lëruar mbi kurrizin tim dhe kanë bërë ata brazda tê gjata". **4** Zoti është i drejtë; ai i preu litarët e tê pabesëve. **5** U turpërofshin tê gjithë dhe kthefshin krahët ata qëurrejnë Sionin! **6** U bëfshin si bari i çative, që thahet para se tê rritet; **7** nuk ia mbush dorën korrësit, as krahët atyre që lidhin duajt; **8** dhe kalimtarët mos thënçin: "Bekimi i Zotit qoftë mbi ju; ne ju bekojmë në emër tê Zotit".

130

Nga vënde tê thella unë tê këllhas ty, o Zot. **2** O Zot, dëgjo klithmën time; veshët e tu dëgjofshin me vëmendje zérin e lutjeve tê mia. **3** Në rast se ti do tê merrijë parasysh fajet, o Zot, kush mund tê rezistonte, o Zot? **4** Por te ti ka falje, me qëllim që të kenë frikë prej teje. **5** Unë pres Zotin, shpirti im e pret; unë kam shpresë në fjalën e tij. **6** Shpirti im pret Zotin, më tepër se rojet mëngjesin; po, më tepër se rojet mëngjesin. **7** O Izrael, mbaj shpresa tek Zoti, sepse pranë tij ka dhemshuri dhe shpëtim tê plotët. **8** Ai do tâ çlirjojë Izraelin nga tê gjitha paudhësitë e tij.

131 O Zot, zemra ime nuk është mendjedadhe dhe sytë e mi nuk janë krenarë, dhe unë nuk merrem me gjëra tepër tê mëdha dhe tepër tê larta pér mua. **2** E kam qetësuar dhe e kam tulatur me tê vërtetë shpirtin tim, si një fémijë i zvjerdhur në gjirin e nënës së tij; shpirti im brenda meje është si një foshnjë e zvjerdhur. **3** O Izrael, shpreso tek Zoti, tanë dhe përfjetë.

132

Mbaje mend, o Zot, Davidin dhe tê gjitha mundimet e tij, **2** ashtu si ai iu betua Zotit dhe lidhi kusht me tê Fuqishmin e Jakobit, duke thënë: **3** "Nuk do tê hyj në çadrén e shtëpisë sime, nuk do tê hipi mbi shtratin tim; **4** nuk do t'i jap gjumë syve tê mi as pushim qepallave tê mia, **5** deri sa tê kem gjetur një vend pér Zotin, një banesë pér tê Fuqishmin e Jakobit". **6** Ja, dëgjuam tê flitet pér tê në Efratah, e gjetëm në fushat e Jaarit. **7** Le të shkojmë në banesën e tij, le ta adhurojmë përparrë frontit të këmbëve tê tij. **8** Çohu, o Zot, dhe eja në vendin ku pushon tî dhe arka e forcës sate. **9** Priftërinjtë e tu le të vishen me drejtësi, dhe le tê këndojnë nga gëzimi shenjtorët e tu. **10** Pér hir tê Davidit,

sherbëtorit tënd, mos e débo fytyrën e të vajosurit tënd. **11** Zoti iu betua Davidit në të vërtetë dhe nuk do të ndryshojet: "Unë do të vë mbi froni tênd një fryshtë tê përbrendëshmëve tê tua. **12** Në rast se bijtë e tu do të respektojnë besëlidhjen time dhe porositë e mia, që unë do t'u mësojë atyre, edhe bijtë e tyre do të ulen përfjetë mbi froni tênd". **13** Duke qenë se Zoti e ka zgjedhur Sionin, ai e ka dashur atë për banesën e tij: **14** "Ky është vendi im i pushimit përfjetë; këtu do të banoj, sepse e kam dashur. **15** Do të bekoj fort zahiretë e tij, do t'i ngop me bukë tê varfërit e tij; **16** do t'i vedh priftërinjtë e tij me shpëtim, do tê ngazellojnë shenjorët e tij me britma gëzimi. **17** Këtu do ta rris fuqinë e Davidit dhe do t'i jap një llambë tê vajosurit tim. **18** Do t'i mbuloj me turp armiqët e tij, por mbi tê do të lulëzojë kurora e tij".

133 Ja, sa e mirë dhe e kënaqshme është që vëllezërit tê banojnë bashkë në unitet! **2** Është si vaji i çmuar i shpërndarë mbi krye, që zbret mbi mijekrën e Aaronit, që zbret deri në cep tê rrabave tê tij. **3** Është si vesa e Hermonit, që zbret mbi malet e Sionit, sepse atje Zoti ka vënë bekimin, jetën në përfjetësi.

134 Ja, bekoni Zotin, ju, tê gjithë sherbëtorët e Zotit, që e kaloni natën në shtëpinë e Zotit. **2** Ngrini duart në drejtum të shenjores dhe bekoni Zotin. **3** Të bekofte Zoti nga Sioni, ai që ka krijuar qiejtë dhe tokën.

135 Aleluja. Lëvdoni emrin e Zotit, lëvdojeni, o sherbëtorët tê Zotit, **2** që rini në shtëpinë e Zotit, në oborrit e shtëpisë së Perëndisë tonë. **3** Lëvdoni Zotin, sepse Zoti është i mirë; i këndoni lavde emrit tê tij, sepse ai është i dashur. **4** Sepse Zoti ka zgjedhur përvete Jakobin, dhe Izraelin si thesar tê tij të veçantë. **5** Po, unë pranoj që Zoti është i madh dhe që Zoti ynë është përmbi tê gjitha perënditë. **6** Zoti bën c'të dojë në quell dhe në tokë, në dete dhe në tê gjitha hummerat. **7** Ai i larton avujt nga skajet e tokës, prodhon vetëtimat për shiu, e nxjerr erën nga depozitat e tij. **8** Ai i goditi tê parëlindurit e Egjiptit, si të njerëzve ashtu edhe tê kafshëve, **9** dërgoi shenja dhe mrekulli në mes teje, o Egjipt, mbi Faraonin dhe mbi tê gjithë sherbëtorët e tij. **10** Ai goditi kombe tê mëdha dhe vrau mbretët tê fuqishëm: **11** Sionin, mbretin e Amorejeve, Ognin, mbretin e Bashanit, dhe tê mbretërit e Kanaanit. **12** Dhe vendet e tyre ua dhe në trashëgimi, në trashëgimi Izraelit, popullit tê tij. **13** O Zot, emri yt rron përfjetë; kujtimi yt, o Zot, brez pas brezi. **14** Sepse Zoti do t'i sigurojë drejtësinë popullit tê tij dhe do tê ketë mëshirë për sherbëtorët e tij. **15** Idhujt e kombeve janë argjendi dhe ari, vepra tê dorës së njeriut; **16** kanë gojë por nuk flasin, kanë sy por nuk shohin, **17** kanë veshë por nuk dégjojnë; nuk kanë frymë në gojën e tyre. **18** Të njashëm me ta janë ata që i bëjnë, kushdo që ka besim tek ata. **19** Shtëpi e Izraelit, bekoje Zotin; shtëpi e Aaronit, bekoje Zotin. **20** Shtëpi e Levit, bekoje Zotin; ju që keni frikë nga Zoti, bekojeni Zotin. **21** Nga Sioni u bekofte Zoti, që banon në Jeruzalem. Aleluja.

136 Kremloni Zotin, sepse ai është i mirë dhe mirësia e tij vazhdon përfjetë. **2** Kremloni Perëndinë e perëndive, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **3** Kremloni Zotin e zotërive, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **4** atë që vetëm bën mrekulli tê mëdha, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **5** atë që ka bërë qiejtë me dituri, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **6** atë që ka shtrirë tokën mbi ujërat, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **7** atë që ka bërë ndriçuesit e mëdhenj, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **8** diellin për të sunduar mbi ditën, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **9** hënën dhe yjet për të sunduar mbi natën, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **10** Ai që goditi Egjiptasit në parëbirritë e tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **11** dhe

e nxori Izraelin nga mjedisi i tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **12** me dorë tê fuqishme dhe krah tê shtrirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **13** Atë që ndau Detin e Kuq në dy pjesë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **14** dhe e bërë Izraelin tê kalojë në mes tê tij, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **15** por fshiu Faraonin dhe ushtrinë e tij në Detin e Kuq, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **16** Atë që e coi popullin e tij nëpër shkretëtirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **17** atë që goditi mbretërit tê mëdhenj, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **18** dhe vrau mbretërit tê fuqishëm, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë; **19** Sihonin, mbretin e Amorejeve, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **20** dhe Ognin, mbretin e Bashanit, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **21** Dhe u dha atyre si trashëgimi vendin e tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **22** në trashëgimi Izraelit, sherbëtorit tê tij, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **23** Ai u kujtua pér ne në kushtet tonë tê këqija, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, **24** dhe na çiroi nga armiqëtanë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **25** Ai i jep ushqim qđo krijese, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. **26** Kremloni Perëndinë e qellit, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë.

137 Atje, pranë lumenjive tê Babilonisë, rrnim ulur dhe qanim, duke kujtuar Sionin; **2** mbi shelqjet e kësaj toke kishim varur qestet tonë. **3** Atje, ata që na kishin çuar në robëri, na kërkonin fjalët e një këngë, po, ata që na shtypnin kërkonin këngë gëzimi, duke thënë: "Na këndoni një këngë tê Sionit". **4** Si mund tê këndonim këngët e Zotit në një vend tê huaj? **5** Në rast se tê harrojti, o Jeruzalem, e harroftë dora ime e djathët qđo shkathësi; **6** m'u lidhët gjuha me qjellzën, në rast se nuk tê kujtoj ty, në rast se nuk e vë Jeruzalem përmbi gëzimin tim më tê madh. **7** Mbaj mënd, o Zot, bijtë e Edomit, që ditën e Jeruzalemit thonin: "Shkatërrojni, shkatërrojni që nga themelët". **8** O bijët e Babilonisë, që duhet tê shkatërrohesh, lum ai që do ta lajë tê keqen që na ke bërë! **9** Lum ai që merr foshnjët e tua dhe i përplas kundër shkëmbit!

138 Unë do tê tê kremloj me gjithë zemër, përparrë perëndive do tê këndoj lavdet e tua. **2** Do tê adhuroj i kthyer nga tempulli yt i shenjtë dha do tê kremloj emrin tênd për mirësinë tênde dhe vërtetësinë tênde, sepse ti ke përlëvduar fjalën tênde dhe emrin tênd përmbi qđo gjë tjeter. **3** Ditën në tê cilën tê kërkova, ti m'u përgjigje dhe e rritë fuqinë e shpirtit tim. **4** Tërë mbretërit e tokës do tê tê kremlojnë, o Zot, kur tê dégjojnë fjalët e gojës sate, **5** dhe do tê këndojnë rrugët e Zotit, sepse e madhe është lavdia e Zotit. **6** Ndònëse Zoti është i shkëlqyeshëm, ai tregon kujdes për njerëzit e thjeshtë, por mëndjemadhin e njeh nga larg. **7** Edhe sikur unë tê eci në mes tê fatkeqësisë, ti do tê më ruash tê gjallë; ti do tê zgjatësh dorën kundër zemërimit tê armiqë tê mi, dhe dora jote e djathët do tê më shpëtojë. **8** Zoti do tê kryejë veprën e tij tek unë; o Zot, mirësia jote vazhdon përfjetë; mos i braktis veprat e duarve tê tua.

139 Ti më ke hetuar, o Zot, dhe më njeh. **2** Ti e di kur ulem dhe kur nrighem, ti e kuption nga larg mendimin tim. **3** Ti e shqyrton me kujdes ecjen time dhe pushimin tim dhe i njeh thellë tê gjitha rrugët e mia. **4** Sepse, edhe para se tê jetë fjala mbi gojën time ti, o Zot, e di atë plotësisht. **5** Ti më rrethon nga pas dhe përparrë dhe vë dorën tênde mbi mua. **6** Njohja jote është shumë e mrekullueshme për mua, aq e lartë sa unë nuk mund ta arrij. **7** Ku do tê mund tê shkoja larg Frymës sate, ose ku do tê mund tê ikja larg pranisë sate? **8** Në rast se ngjitem në qjell, ti je atje; në rast se shtrij shtratin tim në Sheol, ti je edhe aty. (**Sheol h7585**) **9** Në rast se marr krahët e agimit dhe shkoj tê banoj në skajin e detit, **10** edhe aty dora jote do tê më udhëheqë dhe dora jote e djathët do tê më kapë. **11** Po tê them: "Me siguri terri do tê

më fshehë", madje edhe nata do të bëhet dritë rreth meje: **12** terri vetë nuk mund të fshehë asgjë, madje nata shkëlqen si dita; terri dhe drita janë të barabarta për ty. **13** Po, ti ke formuar të pëbrëndëshmet e mia, ti më ke endur në barkun e nënës sime. **14** Unë do të t' kremtoj, sepse jam krijuar në ményrë të mrekulluar; veprat e tua janë të mrekullueshme, dhe unë e di shumë mirë këtë gjë. **15** Kockat e mia nuk ishin një e fshehtë për ty kur u formova në fshehtësi duke u endur në thellësitetë e tokës. **16** Dhe sytë e tu panë masën pa trajtë të trupit tim, dhe në librin tënd ishin shkruar ditët që ishin caktuar për mua, megjithëse asnjë prej tyre nuk ekzistonë ende. **17** Oh, sa të çmuara janë për mua mendimet e tua, o Perëndi! Sa i madhi është gjithë numri i tyre! **18** Po të doja t'i numëroja, da të ishin më të shumtë se rrëra; kur zgjohem jam ende me ty. **19** Me siguri, ti do vrasësh të pabesin, o Perëndi; prandaj ju, njerëz gjakatarë largohuni nga unë. **20** Ata flasin me pabesi kundër teje; armiqtë e tia përdorin më kot emrin tênd. **21** A nuk i urrej vallë ata që të urrejnë, o Zot, dhe a nuk i urrej ata që ngrihen kundër teje? **22** Unë i urrej me një urrejje të përsosur; ata janë bërë armiqtë e mi. **23** Më heto, o Perëndi, dhe njihet zemrën time; më provo dhe njihet mendimet e mia. **24** dhe shiko në se ka tek unë ndonjë rruge të keqë dhe më udhëhiq nëpër rrujën e përfjetshme.

140 Më çliro, o Zot, nga njerëzit e këqij; më mbro nga njerëzit e furishëm, **2** që thurrin ligësi në zemër të tyre; ata mblidhen vazhdimisht për të bérë lufth. **3** Mprehin gjuhën e tyre si gjarpëri dhe kanë helm gjarpëri nén buzët e tyre. (Sela) **4** Më mbro, o Zot, nga duart e të pabesit dhe më mbro nga njeriu i dhunës, që komplotojnë për të më rrëzuar. **5** Kryelartët kanë fshehur për mua një lak dhe litarë, më kanë ngritur një rrjetë buzë shtegut, kanë vénë kurthe për mua. (Sela) **6** Unë i thashë Zotit: "Ti je Perëndia im; dëgjo, o Zot, britmën e lutjeve të mia. **7** O Zot Perëndi, ti je forca e shpëtimi tim, ti e ke mbuluar kokën time ditën e betejës. **8** O Zot, mos u jep të pabesëve atë që dëshirojnë; mos favorizo planet e tyre, që të mos lavdërohen. (Sela) **9** Bëj që koka e atyre që më rrethojnë të mbulohet nga çorditja e vetit buzëve të tyre. **10** Rëngjin mbi ta gzymre të ndezur; i hedhshin në zjarr, në gropat e thella, nga ku të mos mund të ngrihen. **11** Njeriu gojëkeq mos qoftë i qëndrueshëm mbi tokë; fatkeqësia përndiktët njeriun e dhunës deri në shkatërrim". **12** Unë e di që Zoti do të mbrojë çështjen e të pikëlluarit dhe do t'i sigurojë drejtësi të varférat. **13** Sigurish të drejtët do të kretnojnë emrin tênd, dhe njerëzit e ndershëm do të banojnë të praninë tênde.

141 O Zot, unë të këlthas ty; nxito të më përgjigjesh. Véri veshin zérít tim, kur të këlthas ty. **2** Le të arrijë lutja ime para teje si temjani, ngritja e duarve tê mia si flijimi i mbërëmjes. **3** O Zot, véri një roje para gojës sime. **4** Mos lejo që zemra ime tê priret nga asgjë e keqë dhe kështu të kryejë veprime tê këqija bashkë me ata që bëjnë paudhësi; dhe bëj që unë të mos ha ushqimet e tyre të shishme. **5** Le të më rrahë madje i drejtë, do të jetë një mirësjellje nga ana e tij; le të më qortojë ai, do të jetë si vajj mbi kokë; koka ime nuk ka për ta refuzuar. Por lutja ime vazhdon tê jetë kundër veprimeve tê tyre tê këqija. **6** Princat e tyre i hodhën nga skërkat dha ato do t'i dëgjojnë fjalët e mia, sepse ato janë të këndshme. **7** Ashtu si që lëron dhe çan tokën, kështu kockat tonë janë të përhapura në hyrje të Sheolit. (*Sheol h7585*) **8** Por sytë e mia janë drejtuar te ti, o Zot, Zoti im; unë strehohem te ti, mos më lër të pambrojtur. **9** Më ruaj nga laku që më kanë përgatitur dhe nga kurthet e njerëzve që kryejnë paudhësi. **10** Të pabesët rënçin vetë në rrjetat e tyre, ndërsa unë do të kaloj tutje.

142 Unë i këlthas me zërin tim Zotit; me zërin tim i lutem Zotit. **2** Para tij paraqes vajtimin tim, para tij parashtroj

fatkeqësinë time. **3** Kur fryma po më dobësohej, ti e dije ecjen time. Ata kanë përgatitur një lak për mua te shtegu që po kaloja. **4** Vështronj në të djathtën time dhe ja: nuk ka njeri që të më njojë; çdo rrugë shpëtimi është e myllur; asnjeri nuk kujdeset për jetën time. **5** Unë të këlthas ty, o Zot, dhe të them: "Ti je streha ime, pjesa ime në tokën e të gjallëve. **6** Dëgjo me vëmendje klithmën time, sepse jam katandisur si mos më keq; më çliro nga përndjekësit e mi, sepse janë më të fortë se unë. **7** Më nxirri nga burgu që të mund të kremtoj emrin tênd. Të drejtët do të mblidhen tok rrith meje, sepse ti do të më mbushësh me të mira".

143 Dëgjo lutjen time, o Zot, véri veshin lutjeve tê mia; përgjigjmu me besnikérinë dhe drejtësinë tênde. **2** Dhe mos hyr në gjyq me shërbëtorin tênd, sepse asnjë i gjallë nuk do të jetë i drejtë para teje. **3** Sepse armiku më përndjek, ai e ka rrëzuar deri për tokë jetën time; më detyron të banoj në vende tê errëta, ashtu si ata që kanë vdekut prej një kohe tê gjatë. **4** Prandaj fryma ime dobësohet brenda meje, dhe zemra ime e ka humbur krejt brenda trupit tim. **5** Kujtoj ditët e lashta; bie në mendime të thella mbi téré prepat e tua; reflektoj mbi gjëra që kanë bërë duart e tua. **6** I zgjas duart e mia drejt teje; shpirti im është i etur për ty, si një tokë e thatë. (Sela) **7** Nxito të më përgjigjesh, o Zot, fryma ime po dobësohet; mos më fshih fytyrën tênde, që të mos bëhem i njashëm me ata që zbresin në gropë. **8** Më bëj të ndjej mirësinë tênde në mëngjes, sepse unë kam besim te ti; më trego rrujën nëpër të cilën duhet tê eci, sepse unë e lartoj shpirtin tim drejt teje. **9** Më çliro nga armiqtë e mi, o Zot, te ti unë fshihem. **10** Më mëso so ta plotësoj vullnetin tênd, sepse ti je Perëndia im; Fryma jote e mirë le të më udhëheqë në tokë tê shenjtë. **11** Gjallëromë, o Zot, për hir të emrit tênd; me drejtësinë tênde më shpëto nga fatkeqësia. **12** Në mirësinë tênde shkatërrro armiqtë e mi dhe zhduki téré atë që e pikëllojnë shpirtin tim, sepse unë jam shërbëtori yt.

144 Bekuar qoftë Zoti, kështjella ime, që i mëson duart e mia për lufth dhe gishtërinjtë e mi për betejë. **2** Ai është hiri im dhe kështjella ime, streha ime e lartë dhe çliruesi im, mburoja ime në të cilën gjej strehë, ai që ma nënshtorn mua popullin tim. **3** O Zot, çfarë është njeriu që të kujdesesh për të, ose biri i njeriut që ti të përfillësh? **4** Njeriu është si një frymë dhe ditët e tij janë si hija që kalon. **5** Uli qjetë e tua, o Zot, dhe zbrit, dhe ata do të nxjerrin tym. **6** Hidh rrufetë dhe shpërndaj, lësho shigjetat e tua dhe bëji të ikin. **7** Shtrije dorën tênde nga lart, më shpëto dhe më çliro nga ujërat e mëdha dhe nga dora e të huajve, **8** goja e të cilëve thotë gjenjeshtra dhe dora e djathtë e tyre është një e djathtë mashtrimi. **9** O Perëndi, do të këndoja një kantik tê ri, do të këndoja lavdet e tua me një harpë me dhjetë tela. **10** Ti, që u jep fitoren mbretërvë dhe që çliron shërbëtorin tênd David nga shpata e kobshme, **11** më shpëto dhe më çliro nga dora e të huajve, goja e të cilëve thotë gjenjeshtra dhe dora e djathtë e tyre është një e djathtë mashtrimi. **12** Bijtë tanë në rininë e tyre qofshin si një bimë e harlisur, dhe bijat tonë qofshin si shtylla qosheje, të gdhendura mirë për të zbuluruar një pallat. **13** Hambaret tonë qofshin plot dhe paçin nga të gjitha tê mirat; kopetë tonë u shtofshin me mijëra dhe dhjetra mijëra në fushat tonë; **14** qetë tanë têrheqshin ngarkesa tê rënda dhe mos pastë asnjë sulm tê papritur, dalje tê papritur as britmë në sheshet tonë. **15** Lum ai popull që është në gjendje tê tillë, lum ai popull që ka për Perëndi Zotin.

145 Unë do të të përlëvdoj, o Perëndia im dhe Mbreti im, dhe do të bekoj emrin tênd përfjetë. **2** Do të të bekoj çdo ditë dhe do të lëvdoj emrin tênd përfjetë. **3** Zoti është i madh dhe i denjë për lëvdimin më të lartë dhe madhështia e tij është e

panjohshme. 4 Një brez do t'i shpallë lëvdimet e veprave të tua jetrit dhe do t'i njoftojë mrekullitë e tua. 5 Do të mendohem thellë mbi shkëlqimin e lavdishëm të madhështisë sate dhe mbi veprat e tua të mrekullueshme. 6 Këto do të flasin përfuqinë e veprave të tua të tmerrshme, dhe unë do të tregoj madhështinë tênde. 7 Ata do t' shpallin kujtimin e mirësisi sate të madhe dhe do të këndojnë me gëzim drejtësinë tênde. 8 Zoti është i dhemshur dhe mëshirplot, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. 9 Zoti është i mirë me të gjithë dhe plot dhemshuri përfuqinë e veprat e tij. 10 Tërë veprat e tua do të kremtojnë, o Zot, dhe shenjtorët e tu do t' të bekoinjë. 11 Ata do t' flasin përfuqinë e mbretërisë sate dhe do t' tregojnë përfuqinë tênde, 12 përf'u bëre të njohura bijve të njerëzve mrekullitë e tua dhe shkëlqimin e madhërishëm të mbretërisë sate. 13 Mbretëria jote është një mbretëri përfjet dhe sundimi yt vazhdon brez pas brezi. 14 Zoti përkrah téré ata që rrëzohen dhe ngrë përséri në këmbë téré ata që janë rrëzuar. 15 Sytë e të gjithëve shikojnë drejt teje duke pritur, dhe ti u jep atyre ushqimin në kohën e duhur. 16 Ti e hap dorën tênde dhe plotëson dëshirën e çdo qënieje të gjallë. 17 Zoti është i drejtë në të gjitha rrugët e tij dhe dashamirës në të gjitha veprat e tij. 18 Zoti është pranë gjithë atyre që kërkojnë, pranë gjithë atyre që e kërkojnë në të vërtetë. 19 Ai kënaq dëshirën e atyre që kanë frikë prej tij, dëgjon britmën dhe i shpëton. 20 Zoti mbron të gjithë ata që e duan dhe do t' shkatërrojë të gjithë të pabesët. 21 Goja ime do t' tregojë lëvdimin e Zotit, dhe çdo qënie do t' bekojë emrin e tij të shenjtë përfjet.

146 Aleluja. Shpirti im, lëvdo Zotin. 2 Unë do ta lëvdoj Zotin deri sa të kemb jetë, do t' këndo lavde përf Perëndinë tim gjatë gjithë jetës sime. 3 Mos kini besim te pricat dhe as te ndonjë bni njeriu, që nuk mund të shpëtojë. 4 Kur fryma e tij ikën, ai kthehet përsëri në tokë dhe po atë ditë planet e tij zhduken. 5 Lum ai që ka Perëndinë e Jakobit si ndihmë, shpresë e të cilin është tek Zoti, Perëndia i tij, 6 që ka krijuar qiejtë dhe tokën, detin dhe gjithçka është në to, që ruan besnikérinë përfjet, 7 që u jep të drejtë të shtypurve dhe ushqim të uriturve. Zoti çliron të burgosurit. 8 Zoti u hap sytë të verbërvë, Zoti ngrë ata që janë rrëzuar, Zoti i do t' drejtët. 9 Zoti mbron të huajt, ndihmon jetimin dhe gruan e ve, por përbys udhën e të pabesëve. 10 Zoti mbretëron përfjetë, Perëndia yt, o Sion, brez pas brezi. Aleluja.

147 Lëvdoni Zotin, sepse është një gjë e mirë t'i këndosh lavde Perëndisë tonë, sepse është e kënaqshme dhe e leverdishme ta lëvdosh. 2 Zoti ndërton Jeruzalemin, dhe mbledh të humburit e Izraelit. 3 Ai shëron ata që e kanë zemrën të thyer dhe lidh plagët e tyre. 4 Llogarit numrin e yjeve dhe i thërrët të gjitha sipas emrit të tyre. 5 I madh është Zoti ynë, e pamasë është fuqia e tij dhe e pafund zgjuarësia e tij. 6 Zoti larton njerëzit e përulur, por ul deri në tokë njerëzit e këqij. 7 Këndojini Zotit me falenderim, këndojini me qeste lavde Perëndisë tonë, 8 që mbulon qillin me re, përgatit shiu për tokën dher bën që të rritet bari në malet. 9 Ai i jep ushqime bagëtisë dhe zogjive të korvebe që thërresin. 10 Ai nuk kënaqet në forcën e kalit, dhe nuk gjen ndonjë gëzim në këmbët e njeriut. 11 Zoti kënaqet me ata që kanë frikë prej tij, me ata që shpresojnë në mirësinë e tij. 12 Lëvdo Zotin, o Jeruzalem, kremito Perëndinë tênd, o Sion. 13 Sepse ai ka përforuar shufrat e portave të tua dhe ka bekuar bijtë e tu në mes teje. 14 Ai e ruan paqen brenda kufijve të tu dhe të ngop me grurin më të mirë. 15 Dërgon mbi tokë urdhërin e tij, fjalë e tij merr dheun. 16 Dërgon borën si lesh dhe përhap brymën si hi. 17 Hedh breshërin e tij si me copa; kush mund t'i bëjë ballë të ftotit të tij? 18 Dërgon fjalën e tij dhe i shkrin ato; bën që të fryjë era e tij, dhe ujërat rrijedhin. 19 Ai ia ka bëre të njohur Jakobit fjalën e tij, dhe

Izraelit statutet e tij dhe dekretet e tij. 20 Ai nuk e ka bëre këtë me asnjë komb tjetër; dhe ato nuk i njohin dekretet e tij. Aleluja.

148 Aleluja. Lëvdoni Zotin nga qiejtë, lëvdojeni në vendet shumë të larta. 2 Lëvdojeni, ju të gjithë engjëjt e tij, lëvdojeni ju mbarë ushtritë e tij. 3 Lëvdojeni, o diell dhe hënë, lëvdojeni, ju mbarë yje të ndritshme. 4 Lëvdojeni, ju qiej të qiejve, dhe ju ujëra përmbi qiejtë. 5 Tërë këto gjëra le të lëvdojnë emrin e Zotit, sepse ai dha urdhër dhe ato u krijuan. 6 Ai i ka vendosur përfjetë, në përfjetësi; por ka bëre një statut që nuk do të kalojë kurrë. 7 Lëvdojeni Zotin nga toka, ju përbindësh të detit dhe mbarë oqeane, 8 zjarr dhe breshëri, borë dhe re, ajër i shtrëngatës që zbaton urdhërat e tij, 9 mbarë male dhe kodra, mbarë drutorë dhe kedra; 10 ju mbarë kafshë të egra dhe shtëpiakë, rrëshqanorë dhe zogj me krahë; 11 ju mbretëri të dheut dhe mbarë popuj, princa dhe gjyqtarë të tokës; 12 të rinj dhe vajza, pleq dhe fëmijë. 13 Le të lëvdojnë emrin e Zotit, sepse vetëm emri i tij përlëvdohet. Lavdia e tij qëndron përmbi tokën dhe qiejtë. 14 Ai e ka rritur forcën e popullit të tij, një arsyé kjo lëvdimi përf gjithë shenjtorët e tij, përbijtë e Izraelit, një popull i afërt përf tē. Aleluja.

149 Aleluja. Këndojini Zotit një këngë të re, këndoni lavdinë e tij në kuvendin e shenjtorëve. 2 Le të ngazëllohen Izraeli tek ai që e ka bëre, le të ngazëllohen bijtë e Sionit te Mbreti i tyre. 3 Le të lëvdojnë emrin e tij me valle, të këndojnë lavdet e tij me dajre dhe me qeste, 4 sepse Zoti kënaqet me popullin e tij; ai i kurorëzon me shpëtimin njerëzit e përullur. 5 Le të ngazëllohen shenjtorët në lavdi, le të këndojnë nga gjëzimi mbi shtretërit e tyre. 6 Le të kenë në gojnë e tyre lavdet e Perëndisë dhe në dorën e tyre një shpatë që pret nga të dy anët; 7 përf'u hakmarrë me komet dhe përf'u dhënë ndëshkime popujve, 8 përf'u lidhur mbretërit e tyre me zinxhirë dhe fisnikët e tyre me pranga hekuri, 9 përf tē zbatuar mbi ta gjykimin e shkruar. Ky është nderi që u rezervohet mbarë shenjtorëve të tij. Aleluja.

150 Aleluja, lëvdoni Perëndinë në shenjoren e tij, lëvdojeni në kupën qilllore të pushtitet tē tij. 2 Lëvdojeni përmrekullitë e tij, lëvdojeni sipas madhështisë e tij. 3 Lëvdojeni me tingullin e burive, lëvdojeni me tingullin e harpës dhe me qeste. 4 Lëvdojeni me dajre dhe me valle, lëvdojeni me vegla me tela dhe me frymë. 5 Lëvdojeni me cembale tingülluese, lëvdojeni me cembale kumbuese. 6 Çdo gjë që merr frymë le të lëvdojë Zotin. Aleluja.

Fjalët e urta

1 Fjalët e urta të Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, **2** pér të njohur diturinë dhe pér të mësuar gjykimet e mënçura; **3** pér të ditur si të veprosh me urti, me drejtësi, me gjykim dhe ndershëmëri, **4** pér t'u dhënë shkathësi njerëzve të thjeshtë, njohje dhe reflektim të riut. **5** I urti do të dégjojë dhe do të rrítë diturinë e tij; njeriu i zgjuar do të përfitojë këshilla të urta, **6** pér të kuptuar një sentencë dhe një enigmë, fjalët e të urtëve dhe thieniet e tyre të errëta. **7** Frika e Zotit është fillimi i njohjes; por njerëzit e pamend përcrimojnë diturinë dhe arsimin. **8** Dëgio, o biri im, mësimet e atit tind dhe mos i lër pas dore mësimet e nënës sate, **9** sepse janë një nur që zbuluron kokën tindë dhe një stoli në qafën të dejetës. **10** Biri im, në qoftë se mëkatarët duan të të mashtrojnë, mos prano, **11** në qoftë se thonë: "Eja me ne; kemi ngritur një pritë pér të derdhur gjak; i ngritëm gracka të pajfajmit pa ndonjë shkak; **12** le t'i kapërdimë të gjallë, ashtu si Sheoli, térësisht si ata që zgresin në gropë; (Sheol h7585) **13** ne do të gjejmë lloj-lloj pasurish të çmueshme, do t'i mbushim shtëpitë tonë me plaçka; **14** ti do ta hedhësh në short pjesën tindë me ne, dhe të gjithë ne do të kemi një qese të vetme"; **15** biri im, mos shko me ta në po atë rrugë, ndale hapin nga shtegu i tyre, **16** sepse këmbët e tyre turren drejt së keqes dha ate nxitojnë të derdhin gjak. **17** Shtrihet më kot rrjeta përparrë qdo lloji zogjish; **18** por këta kurdisin prita kundër gjakut të vet dhe ngrënë kurthe kundër vetë jetës së tyre. **19** Të tillë janë rrugët e qdo njeriu të etur pér pasuri; ajo ia heq jetën atyre që e kanë. **20** Dituria bërtet nëpër rrugë, zëri i saj dégjohet nëpër sheshë; **21** ajo thërrët në vendet ku ka turma dhe ligjëron në hyrje të portave të qytetit; **22** "Deri kur, o njerëz të thjeshtë, do t'ju pëlqejë thjeshtësia dhe tallësit do të kënaqen duke u tallur dhe budallenjtë do të urrejnë dijen"; **23** Ejani në vete nga qortimi im; ja, unë do të derdh mbi ju Frymën time dhe do t'ju bëj të njohura fjalët e mia. **24** Sepse unë thirra dhe ju nuk keni dashur, shtriva dorën time dhe askush prej jush nuk i kushtoi vëmendje, **25** përkundrazi hodhët poshtë të gjitha këshillat e mia dhe nuk pranuat ndrecjen time, **26** edhe unë do të qesh me fatkeqësinë tuaj, do të tallem kur të vijë ajo që ju druani, **27** kur ajo që druani të vijë si një furtunë, dhe fatkeqësia juaj të vijë si një stuhu, kur t'ju mbulojnë fatkeqësia dhe ankhë. **28** Atëherë ata do të më thërrasin mua, por unë nuk do të përgjigjem; do të më kërkojnë me kujdes, por nuk do të më gjejnë. **29** Sepse kanë urryer dijen dhe nuk kanë zgjedhur frikën e Zotit, **30** nuk kanë dashur të pranojnë këshillën time dhe kanë përbuzur të gjitha qortimet e mia. **31** Prandaj do të hanë frytin e sjelljes së tyre dho dët ngopen me këshillat e tyre. **32** Sepse përdalja e njerëzve të thjeshtë i vret dhe qëtësia e rreme e budallenjive i zhduk; **33** por ai që më dégjon do të banojë një vend të sigurt, do të jetë me të vërtetë i qetë, pa frikë nga çfarëdo e keqe".

2 Biri im, në rast se pranon fjalët e mia dhe i quan thesar urdhërimet e mia, **2** duke i vënë veshin diturisë dhe duke e prirur zemrën ndaj arsyes; **3** po, në rast se kérkon me ngulm gjykimin dhe ngre zérin pér të siguruar mirëkuptim, **4** në rast se e kérkon si argjendin dhe fillon t'u rrëmoshi si pér një thesar të fshehur, **5** atëherë do të ndjesh frikën e Zotit dhe ke pér të gjetur kuptimin e Perëndisë. **6** Sepse Zoti jep diturinë; nga goja e tij rrjedhin njohuria dhe arsyaja. **7** Ai mban rezervë pér njerëzit e drejtë një ndihmë të fuqishme, një mburojë pér ata që ecin me ndershëmëri **8** pér të mbrojtur shqitjet e drejtësisë dhe pér të rruajt rrugën e shenjtorëve të tij. **9** Atëherë do të kuptosh drejtësinë, barazinë, ndershëmërinë dhe tërë rrugët e së mirës. **10** Kur dituria të tij hyjë në zemër, edhe njohja do të jetë e këndshme pér shpirtin

tënd, **11** të menduarit do të kujdeset pér ty dhe gjykimi do të mbrojë, **12** pér të të çliruar nga rruga e keqe, nga njerëzit që flasin pér gjëra të këqija, **13** nga ata që braktisë shtigjet e ndershëmërisë pér të ecur në rrugët e territ, **14** që gjëzohen kur bëjnë të keqen dhe ndjejnë kënaqësi në çoroditjet e njeriut të keq, **15** shtigjet e të cilët janë të shtrembëra dhe rrugët dredha-dredha, **16** pér të të shpëtuar nga gruaja që ka shkelur kurorën, nga gruaja e huaj që përdor fjalë mikluese, **17** që ka braktisur shokun e rinisë së saj dhe ka harruar marrëveshjen e lidhur me Perëndinë. **18** Sepse shtëpia e saj zbetet drejt vdekjes dhe shtigjet e saj drejt të vdekurve. **19** Asnjë prej atyre që shkijnë tek ajo nuk kthehet, asnjë nuk i arrin shtigjet e jetës. **20** Kështu do të mund të ecësh në rrugën e të mirëve dho dë mbetesh në shtigjet e të drejtëve. **21** Sepse njerëzit e drejtë do të banojnë tokën dhe ata të ndershëm do të qëndrojnë aty; **22** por pabesët do të shfarosen nga toka dhe shkelësit do të hiqen prej saj.

3 Biri im, mos harro mësimet e mia dhe zemra jote le të ruajë urdhërimet e mia, **2** sepse do të shtohen ditë të gjata, vite jete dhe paqeje. **3** Mirësia dhe e vërteta mos të lënçin kurrë; lidhi rrëth qafës, shkruanj mbi tabelën e zemrës sate; **4** do të gjesh kështu hir dhe arsye në sytë e Perëndisë dhe të njerëzve. **5** Ki besim tek Zoti me gjithë zemrë dhe mos u mbështet në gjykimin tind; **6** pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe ai do të drejtojë shtigjet e tua. **7** Mos e mbaj venet të ditur në sytë e tu, ki frikë nga Zoti dhe hiq dorë nga e keqja; **8** kjo do të jetë shërim pér nervat e tua dhe freskim pér kockat e tua. **9** Ndero Zotin me pasurinë tindë dhe me prodhimet e para të qdo të ardhure që ke; **10** hambarët e tu të grurit do tëjenë plot e përplot dhe vozat e tua do të gufojnë me must. **11** Biri im, mos e përcimo ndëshkimin e Zotit dhe mos urre qortimin e tij, **12** sepse Zoti qorton atë që do, si një baba djalin që atij i pëlqen. **13** Lum ai njeri që ka gjetur diturinë dhe njeriu që ka përfshuar arsyen. **14** Sepse fitimi i tij është më i mirë se fitimi i argjendit dhe fryti i tij vlen më tepër se ari i kulluar. **15** Ajo është më e çmuar se perlat dhe mbarë gjërat më të këndshme nuk mund të barazohen me të. **16** Gjatësia e jetës është në të djathtë të saj, pasuria dhe lavdia në të majtë të saj. **17** Rrugët e saj janë rrugë të kënaqshme dhe në të tërë shtigjet e saj mbretëron paqja. **18** Ajo është një dru i jetës pér ata që e kapin dhe lum ata që mbahen fort atje. **19** Me diturinë Zoti krijoi tokën dhe me zgjuarësinë i bëri të qëndrueshmë qjetë. **20** Me diturinë e tij u hapën humnerat dhe retë japid vesë. **21** Biri im, këto gjëra mos u largofshin kurrë nga sytë e tu. Mbaje diturinë dhe të menduarit. **22** Ato do të jetë pér shpirtin tind dhe një zbulurim në qafën tindë. **23** Atëherë do të ecësh i sigurt në rrugën tindë dhe këmba jote nuk do të pengohet. **24** Kur do të biesh pér të fjetur, nuk do të kesh frikë; po, do të biesh dhe gjumi yt do të jetë i ëmbël. **25** Nuk do të druash llahtarën e papritur, as shkatërimin e të pabesëve kur do të ndodhë, **26** sepse Zoti do të jetë pranë teje dho dë pengojë që këmba jote të kapet në ndonjë lak. **27** Mos i refuzo të mirën atij që i takon, kur e ke në do të bësh. **28** Mos i thuaj t'u afërmët tind: "Shko dhe kthehu; do të t'jap nesë", kur e ke me vete gjënë e nevojshme. **29** Mos kurdus asnjë të keqe kundër të afërmët tind, ndërsa ai banon me besim bashkë me ty. **30** Mos bëj padi kundër askujt pa shkak; po të jetë se nuk të ka bërë asnjë të keqe. **31** Mos ki zilit njeriu e dhuashëm dhe mos zgjidh asnjë nga rrugët e tij. **32** sepse Zoti e neverit njeriun e çorodit, por këshilla e tij është pér njerëzit e ndershëm. **33** Mallkimi i Zotit është në shtëpinë e të pabesit, por ai bekon banesën e të drejtëve. **34** Me siguri ai tallet me tallësit, por i fal të përvaujturit. **35** Njerëzit e urtë do të trashëgojnë lavdinë, por poshtërsia do të jetë trashëgimia e atyre që nuk kanë mend.

4 Dëgjoni, o bij, mësimet e një ati dhe tregoni kujdes që të mësoni të gjykoni, **2** sepse ju jap një doktrinë të mirë; mos braktisni ligjin tim. **3** Kur isha ende fëmijë pranë atit tim, njomëzak dhe i dashur në sytë e nënës sime, **4** ai më mësonte dhe më thoshte: "Zemra jote të kujtojë fjalët e mia; ruaji urdhërimet e mia dhe do të jetosh. **5** Fito dituri, fito gjykim; mos i harro fjalët e gojës sime dhe mos u largo prej tyre; **6** mos e braktis diturinë dhe ajo do të të mbrojë; duaje, sepse ajo do të të ndihmojë. **7** Dituria është gjëja më e rëndësishme; prandaj fito diturinë. Edhe sikur të humbasësh ato që ke, fito diturinë. **8** Përlevdvoje dhe ajo do të të lartësioj, ajo do të të japë lavdi, po qe se ti e përvehtëson. **9** Ajo do të të vëre mbi kokën tênde një stoli prej nuri, do të të rrethoje me një kurorë lavdie". **10** Dëgjo, biri im, pranoji fjalët e mia dhe vitet e jetës sate do të shumonen. **11** Të kam mësuar në rrugën e diturisë, të kam udhëhequr nëpër shtigjet e ndershërisë. **12** Kur do të ecësh, hapat e tua nuk do të pengohen; kur do të vravosh, nuk do të pengohesh. **13** Rroke mirë këtë mësim, mos e lër që të shkojë kot; ruaje, sepse ai është jeta jote. **14** Mos hyr në shtegun e të pabesëve dhe mos ec në rrugën e njerëzve të këqij; **15** evitoje atë, mos kalo nëpër të; largoju prej saj dhe shko tutje. **16** Sepse ata nuk mund të flenë, po të mos kenë bërë të keqen; gjumi i tyre zhduket po të jetë se nuk kanë rrëzuar dikë; **17** ata hanë bukën e paudhësë dhe pinë verën e dhunës. **18** Por shtegu i të drejtëve është si drita e agimit, që shkëlqen gjithnjë e më mirë deri sa të bëhet ditë e plotë. **19** Ruga e të pabesëve është sì terri; ata nuk shohin atë që do t'i rrëzojë. **20** Biri im, trego kujdes përfjalët e mia, dëgjo thëniet e mia; **21** mos u largofshin kurrrë nga sytë e tu, ruaji në qendër të zemrës sate; **22** sepse janë jetë për ata që i gjejnë, shërim përfjalët e trupin e tyre. **23** Ruaje zemrën tênde me shumë kujdes, sepse nga ajo dalin burimet jetës. **24** Hiq dorë nga e folura me hile dhe largo prej teje buzët e çoroditura. **25** Sytë e tu le të shohin drejt dhe qepallat e tua të synojnë drejt para teje. **26** Sheshjo shtegun e këmbëve të tua, dhe të gjithë rrugët e tua qofshin të caktuara mië. **27** Mos u shmang as në të djathët as në të majtë; tërhiqe këmbën tênde nga e keqja.

5 Biri im, ki kujdes përfiturinë time, vëri veshin arsyetimit tim, **2** me qëllim që ti të ruash gjykimin dhe buzët e tua të fiksojnë diturinë. **3** Sepse buzët e gruas që shkel kurorën nxjerrin mjallë dhe goja e saj është më e butë se vaj; **4** por në fund ajo është e hidhur si pelini, e mprehtë si një shpatë me dy presa. **5** Këmbët e saj zbsresin drejt vdekjes, hapat e saj çojnë drejt-përdrejt në Sheol. (*Sheol h7585*) **6** Ajo nuk ecën në shtegun e jetës, por ti nuk i jep rëndësi kësaj gjëje; rrugët e saj janë të gabuara, por ti nuk e kupton. **7** Prandaj tanë, bij të mi, më dëgjoni dhe mos u largoni nga fjalët e gojës sime. **8** Mbaje larg prej saj rrugën tênde dhe mos iu afro portës së shtëpisë së saj, **9** përfitës mos ua dhënë të tjerëve fuqinë tênde dhe vitet e tua dikujt që nuk ka mëshirë. **10** Me qëllim që të huajt të mos ngopen me pasurinë tênde, dhe mundi yt të mos shkojë në shtëpinë e një të huaji, **11** dhe të mos rënkosh kur do të vijë fundi, kur mishë dheri tripli yt do të jenë të konsumuar, **12** dhe të thuash: "Vallë si ureva mësimin, dhe si e ka përqmuar qortimin zemra ime? **13** Nuk dëgjova zërin e atyre që më mësonin dhe nuk ua vura veshin atyre që më udhëzonin. **14** Unodoha pothuajse në një të keqe të plotë në mes të turmës dhe të kuwendit". **15** Pi ujin e sternës sate dhe ujin e rrjedhshëm të pusit tênd. **16** A duhet burimet e tua të derdhë Jashtë, si rrëke uji nëpër rrugë? **17** Qofshin vetëm përfitës yte jo përfitës huajtë bashkë me ty. **18** Qoftë i bekuar burimi yt dhe gëzohu me nusen e rinisë sate. **19** Drenushë e dashur dhe gazelë hirplotë, sisët e saj le të të kënaqin kurdoherë, dhe qofshin vazhdëmisht i dhënë pas dashurisë që ke përfitë. **20** Pse vallë, biri im, të biesh në dashuri me një grua që ka

shkelur kurorën dhe të rokësh gjirin e një të huaje? **21** Sepse rrugët e njeriut janë gjithnjë përparrë syve të Zotit, dhe ai vëzhgon të gjitha shtigjet e tij. **22** I pabesi zihet nga vetë paudhësitë e tij dhe mbahet nga litarët e mëkatit të tij. **23** Ai ka përfitë vdekur sepse nuk korrigjohet dhe do të zhduket përfshak të marrëzisë së tij.

6 Biri im, në qoftë se je bërë garant përfitë aférmin tênd, në rast se ke dhënë dorën si garanci përfitë një të huaj, **2** je zënë në lakun e fjalëve të gojës sate, je zënë nga fjalët e gojës sate. **3** Bëj këtë, pra, biri im, dhe shpengohu, sepse ke rënë në duart e të aférmit tênd. Shko, hidhu në këmbët e tij dhe ngul këmbët me të madhe te i aférmi yt. **4** Mos u jep gjumë syve të tu as çlodhje qepallave të tua; **5** çlirohu si gazela nga dora e gjahtarit, si zogu nga dora e atij që kap zojgitë. **6** Shko te milingona, o përtac, vërt re zakonet e saj dhe bëhu i urtë. **7** Ajo nuk ka as krytar, as mbikëqyrës, as zot; **8** e gjen ushqimin në verë dhe mbledh zahirenë e saj gjatë korries. **9** Deri kur, o përtac, do të rish duke fjetur? Kur do të shkundesh nga gjumi yt? **10** Të flesh pak, të dremitësh pak, të rrish me duar në ije përfitë t'u çlodhur, **11** këshu varfëria jote do të vijë si një vjedhës, dhe skamja jote si një njeri i armatosur. **12** Njeriu pa vlerë, njeriu i keq, ecën me një gojë të çoroditur; **13** luan syrin, flet me këmbët, bën shenja me gishta; **14** ka ligësi në zemër, kurdis vazhdëmisht të keqen dhe mbijet grindje. **15** Prandaj shkatërrimi i tij do të vijë papritur, në një çast do të shkatërrrohet pa rrugëdalje jetjet. **16** Zoti iurren këto qjashtë gjëra, madje shtatë janë të neveritshme përfitë: **17** syltë krenare, gjuha gënjeshtare, duart që derdhin gjak të pafajshëm, **18** zemra që kurdis plane të këqija, këmbët që turren shpejt drejt së keqes, **19** déshmitari i rrëmë që thotë gënjeshtra dhe ai që shtie grindje midis vëllezërve. **20** Biri im, ruaje urdhërimin e atit tênd dhe mos harro mësimet e nënës sate. **21** Mbaji vazhdëmisht tê lidhura në zemrën tênde dhe fiksoji rreth qafës sate. **22** Kur do të ecësh, do të t'udhëheqin; kur t'pushosh, do t'ërujanë; kur t'zgjohesh, do t'eflasin me ty. **23** Sepse urdhërimi është një llambë, mësimi një drithë, dhe ndrekjet e mësimit janë rruga e jetës, **24** përfitë të mbrojtur nga gruaja e keqë, nga lajkat e gjuhës të gruas së huaj. **25** Mos dëshiro në zemrën tênde bukurinë e saj dhe mos u rrëmbe nga qepallat e saj. **26** Sepse përfitë prostitutë burri katandiset përfitë një copë bukë, dhe gruaja e një tjetri gjuan shpirtin e vyer të një burri. **27** A mund të mbajë burri një zjarr në gjit tij pa djegur rrobat e trupit? **28** A mund të ecë burri mbi qymr të ndezur pa djegur këmbët e tij? **29** Në këtë gjendje është ai që shkon tek gruaja e një tjetri; kush e prek nuk do t'ebetet pa u ndëshkuar. **30** Nuk përcmohet hajdoti që vjedh përfitë t'ë shuar urinë kur është i uritur; **31** por në rast se kafiq naf, duhet t'ë kthejë statëfishin, dhe t'ë japo t'ërë pasurinë e shtëpisë së tij. **32** Por ai që kryen një shkelje kurore me një grua është një njeri pa mend; ai që bën një gjë t'ë tillë shkatërron jetjen e tij. **33** Do t'ë gjejë plagë dhe përcëmim, dhe turpi i tij nuk do t'i hiqet kurrë. **34** Sepse xhelozia e t'ërbon bashkëshortin, që dë t'ë jetë i pamëshirshëm ditën e hakmarrjes. **35** Ai nuk do t'ë pranojë asnjë shpërbirim dhe nuk do t'ë kënaqet, edhe sikur t'i bëjnë shumë dhurata.

7 Biri im, ruaje fjalët e mia dhe urdhërimet e mia në veten tênde, **2** Ruaji urdhërimet e mia dhe ke përfitë jetuar; ruaji mësimet e mia si bebjë e syve tê tu. **3** Lidhi ndër gishta, shkruaj mbi tabelën e zemrës sate. **4** Thuaçi diturisë: "Ti je motra ime" dhe quaje "shok" gjykimin, **5** me qëllim që t'ë ruajnë nga gruaja e tjetrit nga gruaja e huaj që përdor fjalë lajkatare. **6** Nga dritarja e shtëpisë sime shikoja nëpër parmakët përfitë hekur **7** dhe pasqë midis budallenjve; dallova midis t'ë rinjve një djalë t'ë ri që s'kishte gjykim, **8** që kalonte nëpër rrugë pranë qoshes t'ë gruas së huaj dhe drejtuhej nga shtëpia e saj, **9** në muzg, kur po ngryste dita, ndërsa zbriste nata

e zezë dhe e errët. 10 I doli para një grua e veshur si prostitutë dhe dinake; 11 ajo éshëtë turbulluese dhe provokuese, dhe nuk di t'i mbajë këmbët në shtëpinë e saj; 12 herë mbi rugë, herë në sheshet qëndron në pritë në çdo qoshe. 13 Kështu e zuri dhe e puthi, pastaj me paturpësi tha: 14 "Duhet të bëja fljimet e falenderimit; pikërisht sot i plotësova zotimet e mia; 15 prandaj të dola para që të kërkoj dhe të gjeta. 16 E zbuluvara shtratin tim me një mbulesë si sixhade, me li të ngjyrosur nga Egjipti; 17 e parfumova shtratin tim me mirrë, me aloe dhe me kanellë. 18 Eja, të dehemë me dashuri deri në mëngjes, të kënaqemi në qejfe dashurie, 19 sepse burri im nuk éshëtë në shtëpi, por ka shkuar në një udhëtim të gjatë; 20 ka marrë me vete një thes të vogël me pare dhe do të kthehet në shtëpi vetëm kur të jetë hëna e plotë". 21 Ajo e mashtroi me fjalë bindëse, e tërroqi me émbëlsinë e buzëve të saj. 22 Ai e ndoqi pa mëdyshje, si një ka që shkon në thertore, si një i lidhur në dënimin e budallait, 23 deri sa një shigjetë nuk i shpon mëlçinë; ai nxiton si një zog, pa ditur që një lak éshëtë ngritur kundër jetës së tij. 24 Prandaj, bij të mi, më dëgjoni, kushtojuni kujdes fjalëve të gojës sime. 25 Zemra jote të mos shkoj pas rrujëve të saj, mos devijo nëpër shtigjet e saj, 26 sepse ka rrëzuar shumë të plagosur për vdekje, dhe tërë ata që ajo ka vrarë ishin burra të fortë. 27 Shtëpia e saj éshëtë rruga e Sheolit që zbet në thellësinë e vdekjes. (Sheol h7585)

8 A nuk bërtet vallë dituria dhe maturia a nuk e bën zërin e saj të dégjohet? 2 Ajo qëndron në këmbë mbi majën e lartësive, gjatë rrujës, në kryqëzimet e rrujëve; 3 bërtet pranë portave, në hyrje të qyteteve, në prag të dyerë; 4 "Ju drejtohen juve, o njerëz dhe zëri im u drejtohen bije të njeriut. 5 Kuptoni, o njerëz të thjeshtë, maturinë, dhe ju, njerëz pa mend, kini një zemër të urtë. 6 Më dëgjoni, sepse do të fas për gjëra të rëndësishme dhe buzët e mia do të hapen për të thënë gjëra të drejta. 7 Sepse goja ime do të shpalët të vërtetët; pabesia éshëtë e neveritishme përbuzët e mia. 8 Të gjitha fjalët e gojës sime janë të drejta, në to nuk ka asnjë të shtrembër dhe të çorodit. 9 Janë të gjitha të drejta për atë që ka mend dhe për ata që kanë gjetur dijen. 10 Pranoni mësimin tim dhe jo argjendin, dijen në vend të arit të zgjedhur, 11 sepse dituria vlen më tepër se margitarat, të gjitha gjérat që dikush mund dikush të déshiroje nuk barazohen me të. 12 Unë, dituria, rri me maturinë dhe e gjej dijen në meditim. 13 Frika e Zotit éshëtë të urresh të keqen; unë e urrej kryelartësinë, arrogancën, rrujën e keqe dhe gojën e çorodit. 14 Mua më takon mendimi dhe dituria e vërtetë; unë jan zgjuarsia, mua më përkët forca. 15 Nëpërmjet meje mbretërojnë mbretërit dhe princat vendosin drejtësinë. 16 Nëpërmjet meje qeverisin kërët, fiskikët, tërë gjykatzësit e tokës. 17 Unë i dua ata që më duan, dha ata që më kërkojnë me kujdes më gjejnë. 18 Me mua janë pasuria dhe lavdia, pasuria që zgjat dhe drejtësia. 19 Fryti im éshëtë më i mirë se ari, po, se ari i kulluar, dhe prodhimi im më tepër se argjendi i zgjedhur. 20 Unë eci në rrujën e drejtësisë, në mes të stigjeve të drejtësisë, 21 përfi t'i bérë ata që më duan të trashëgojnë pasurinë e vërtetë dhe përfi t'ë mbushur thesaret e tyre. 22 Zoti më zotëroi në fillim të rrujës së tij, përparrë veprave të tij më të lashta. 23 Vendosa nga amshimi, që në krye, para se toka të ekzistonte. 24 Më prodhuan kur nuk kishte ende humnera, kur nuk kishte burime me ujë të bollshém. 25 Më prodhuan para se themelët e maleve të ishin përforcuar, para kodrinave, 26 kur nuk kishte sajtar ende as tokën, as fushat dhe as plisat e para të dheut. 27 Kur ai fiksonte qiejtë, unë isha aty; kur bënte një rrëth mbi sipërfaqen e humnerës, 28 kur i bënte të qëndrueshëm qiejtë e epërm, kur përforconte burimet e humnerës, 29 kur i caktonte detit caqet e tij në mënyrë që ujërat të mos kalonin përtëj urdhërët të tij,

kur vendoste themelet e dheut, 30 unë isha pranë tij si një arkitekt, isha qđo ditë kënaqësia e tij, duke u gëzuar qđo çast para tij; 31 kënaqësha në pjesën e banueshme të botës dhe gjëja ëndjen time me bijtë e njerëzve. 32 Tani, pra, më dëgjoni, o bij; lum atë që ndjekin rrujët e mia! 33 Dëgjoni këto mësimë, tregohuni të urtë dhe mos i hidhni poshtë! 34 Lum ai njeri që më dëgjon, duke u gdhirë qđo ditë te portat e mia dhe duke ruajtur shtalkat e portave të mia. 35 Sepse ai që më gjen, gjen jetën, dhe siguron përkrahjen e Zotit. 36 Por ai që mëkaton kundër meje, i bën të keqe vetvetes; të gjithë ata që më urrejnë duan vdekjen".

9 Dituria ka ndërtuar shtëpinë e saj, ka gdhendur shtatë shtyllat e saj. 2 Ka vrarë kafshët e saj, ka përzier verën e saj dhe shtruar tryezën e saj. 3 Ka dërguar jashtë shërbëtoret e saj; nga vendet më të larta të qytetit ajo thërret: 4 "Ai që éshëtë budalla të vijë këtu!". Atij që i mungon gjykimi i thotë. 5 "Ejani, hani nga buka ime dhe pini verën që kam përzier. 6 Lëreni budallëkun dhe do të jetoni, ecni në rrujën e arsyes". 7 Ai që korrigjon tallësin têrheq mbi vete të shara, dhe ai që qorton të pabesin merr të shara. 8 Mos qorto tallësin sepse ai do të urrej; qorto të urtin dhe ai do të dojë. 9 Mësoje të urtin dhe ai do të bëhet edhe më i urtë. Mësoje të drejtin dhe ai do të rritë diturinë e tij. 10 Frika e Zotit éshëtë parimi i diturisë, dhe njohja e të Shenjtit éshëtë zgjuarsia. 11 Sepse nëpërmjet meje do të shumohen ditët e tua dhe do të të shtohen vite jete. 12 Në rast se je i urtë, je i urtë për veten tënde; në rast se je tallës, pasojat do t'i kesh vetëm ti. 13 Gruaja budallëqe éshëtë zhurmëmadhe, aspak e zgjuar dhe nuk di asnjë. 14 Rri ulur te porta e shtëpisë së saj, mbi një frn në vendet e larta të qytetit, 15 përfi të ftuar atë që kalojnë nëpër rrujë, që shkojnë drejt në rrujën e tyre: 16 "Ai që éshëtë budalla të vijë këtu!". Dhe atij që i mungon arsyaja i thotë: 17 "Ujërat e vjedhura janë të émbla; buka që hahet fshehurja éshëtë e shishme". 18 Por ai nuk e di që atje janë të vdekurit, që të ftuarit e saj janë në thellësinë e Sheolit. (Sheol h7585)

10 Fjalët e urta të Salomonit. Një fëmijë e urtë e gjëzon të atin, por një fëmijë budalla i shkakton vuajtje nënës së vet. 2 Thesaret e padrejtësishë nuk japid dobi, por drejtësia të çiron nga vdekja. 3 Zoti nuk do të lejojë që i drejtë të vuajë nga uria, por hedh poshtë déshirën e të pabesëve. 4 Kush punon me dorë përtace varfërohet, por dora e njerëzve të zellshém të bën të pasurohesh. 5 Ai që mbledh gjatë verës éshëtë një bir i matur, por ai që flë ne kohën e korrijeve éshëtë një bir që të mbulon me turp. 6 Ka bekime mbi kokën e të drejtit, por dhuna e mbulon gojën e të pabesëve. 7 Kujtimi i të drejtit éshëtë në bekim, por emri i të pabesit do të kalbet. 8 Zemërtuni i pranon urdhërimet, por fjalamani budalla do të rrëzohet. 9 Ai që ecën në ndershëmëri ecën i sigurt, por ai që ndjek rrujë dredharake ka përfi t'u zbular. 10 Kush e shkel syrin shkakton vuajtje, por fjalamani budalla do të rrëzohet. 11 Goja e të drejtit éshëtë një burim jete, por dhuna e mbulon gojën e të pabesëve. 12 Urrejtja shkakton grindje, por dashuria mbulon të gjitha fajet. 13 Dituria gjendet mbi buzët e atyre që kanë mendje, por shkopi éshëtë për kurritin e atyre që nuk kanë mend. 14 Të urtët grumbullojnë njohuri, por goja e budallat éshëtë një shkatërrim i shpejtë. 15 Begatia e të pasurit éshëtë qyteti i tij i fortë; shkatërrimi i të varfërit éshëtë varfëria e tyre. 16 Puna e të drejtit i shërbën jetës, fitimi i të pabesit mëkativit. 17 Kush ruan mësimet éshëtë në rrujën e jetës; por kush nuk pranon kritikën humb. 18 Kush e maskon urejtjen ka buzët gjenjeshpare dhe ai që përhap shpifje éshëtë budalla. 19 Në fjalët e shumta fajt nuk mungon, por ai që i frenon buzët e tij éshëtë i urtë. 20 Gjuha e të drejtit éshëtë argjendi i zgjedhur, por zemra e të pabesëve vlen pak. 21 Buzët e të drejtit ushqejnë mjaft njerëz, por budallenjtë vdesin sepse nuk kanë

mend. 22 Bekimi i Zotit pasuron dhe ai nuk shton asnjë vuajtje. 23 Kryerja e një kobi për budallanë është si një zvabitje; kështu është dituria për njeriun që ka mend. 24 Të pabesit i ndodh ajo nga e cila trembet, por njerëzve të drejtë u jepet ajo që dëshirojnë. 25 Kur kalon furtuna, i pabesi nuk është më, por i drejti ka një themel të përfjetshëm. 26 Ashtu si uthulla për dhëmbët dhe tymi për sytë, kështu është dembeli pér ata që e dërgojnë. 27 Frika e Zotit i zgjat ditët, por vitet e të pabesit do të shkurtohen. 28 Shpresë e të drejtëve është gëzimi, por pritia e të pabesëve do të zhduket. 29 Rruga e Zotit është një kala pér njeriun e ndershëm, por është shkatërrim pér ata që kryejnë padrejtësi. 30 I drejti nuk do të lëvizet kurrrë, por të pabesët nuk do të banojnë në tokë. 31 Goja e të drejtit prodhon dituri, por gjuha e çoroditur do të pritet. 32 Buzët e të drejtit njohin atë që është e pranueshme; por goja e të pabesëve njeh vetëm gjëra të çoroditura.

11 Peshorja e pasakte është e neveritshme pér Zotin, por peshimi i saktë i pëlqen. 2 Kur vjen kryelartësia, vjen edhe turpi; por dituria është me njerëzit e thjeshtë. 3 Njerëzit e drejtë udhëhiqen nga ndershëmëria, por ligësia e të pabesëve do t'i shkatërrojë këta. 4 Pasuritë nuk sjellin dobi ditën e zemërimit, por drejtësia të shpëton nga vdekja. 5 Drejtësia e njeriut të ndershëm i hap rrugën, por i pabesi bie pér shkak të paudhësisë së tij. 6 Drejtësia e njerëzve të drejtë të çliron këta, por njerëzit e pabesë do të kapen nga vetë ligësia e tyre. 7 Kur vdes një i pabesë, shpresë e tij humb dhe shpresë e njerëzve të padrejtë davaritet. 8 I drejti çlirohen nga fatkeqësia, por i pabesi i zë vendin. 9 Me gojnë e tij hipokriti shkatërron të afërmin e tij, por të drejtët çlironen pér shkak të dijes së tyre. 10 Kur të drejtët begatohen, qyteti gëzohet; por kur vdesin të pabesët, dëgjohen britma gëzimi. 11 Nga bekimi i njerëzve të drejtë qyteti ngrihet, por goja e të pafeve e çon në shkatërrim. 12 Kush e përbuz të afërmin e tij nuk ka mend, por njeriu i matur hesht. 13 Kush shkon rreth e qark duke pëfshor, nxjerr sekretet, por ai që ka një shpirë besnik i fsheh ato. 14 Pa një udhëheqje të urtë populli bie, por gjen shpëtim në numrin e madh të këshilltarëve. 15 Kush bëhet garant pér një të huaj do të pësosë démet e këtij veprimi, por ai që refuzon të japë dorën si garant është i sigurt. 16 Gruaja e burkur fiton lavdinë dhe njerëzit e dhunshëm grumbullojnë pasuri. 17 Njeriu i mëshirshëm i bën të mirë vetes, kurse njeriu mizor mundon mishin e tij. 18 I pabesi realizon një fitim të rremë, por ai që mbjell drejtësi do të ketë një shpërblim të sigurt. 19 Ashtu si drejtësia të çon në jetë, kështu ai që shkon pas të keqes gjen vdekjen. 20 Të çoroditurit nga zemra janë të neveritur pér Zotin, por ata që janë të ndershëm në sjelljen e tyre pëlqehen nga ai. 21 Edhe kur i shtrëngon dorën një tjetri pér një besëlidhje, njeriu i keq nuk do të mbetet i pandëshkuar, por pasardhësit e të drejtëve do të shpëtojnë. 22 Si një unazë ari në feçkën e një derri, kështu është një grua e burkur që nuk ka mend. 23 Dëshira e të drejtëve është vetëm e mira, por shpresë e të pabesëve është zemërimi. 24 Ka nga ata që shkopërderdhin bujari dhe bëhen më të pasur, dhe ka nga ata që kursejnë më tepër se duhet dhe bëhen gjithnjë e më të varfër. 25 Njeriu bujar do të pasurohet dhe ai që vadit do të vaditet gjithashu. 26 Popull mallkon atë që nuk pranon të japë grurin, por bekimi bie mbi kokën e atij që e shet. 27 Kush kérkon me zell të mirën fiton dashamirësinë, por ai që kérkon të keqen, kjo do t'i bjerë mbi të. 28 Kush ka besim në pasuritë e tij do të rrëzohet, por të drejtët do të çelin si gjethë. 29 Ai që bën rrëmujë në shtëpinë e vet do të trashëgojë erën, dhe budallai do të jetë shérbezioni i atij që është i urtë nga zemra. 30 Fryti i të drejtit është një dru i jetës, dhe ai që shtie në dorë shpirërat është i urtë. 31 Ja, i drejti merr shpërblimin mbi tokë, e aq më tepër i pabesi dhe mëkatarit!

12 Kush e do korrigjimin do diturinë, por ai që e urren kritikën është budalla. 2 Njeriu i mirë gëzon përkrahjen e Zotit, por ky do të dënojë njeriun që sajon plane të këqija. 3 Njeriu nuk bëhet i qëndrueshmë me pabesinë, por rrënja e të drejtëve nuk do të lëvizet kurrrë. 4 Gruaja e virtyshme është kurora e burrit të saj, por ajo që e turpëron është si një kimb në kockat e tij. 5 Mendimet e të drejtëve janë drejtësia, por synimet e të pabesëve janë mashtrimi. 6 Fjalët e të pabesëve rrinë në pritë pér të derdhur gjak, por goja e njerëzve të drejtë do t'i çlirojë. 7 Të pabesët janë përmbysur dhe nuk janë më, por shtëpia e të drejtëve do të mbetet më këmbë. 8 Një njeri lëvdohet pér gjykimin e tij, por ai që ka një zemër të çoroditur do të përcmohet. 9 Është më mirë të të çmojnë pak dhe të kesh një shérbezioni, se sa të të nderojnë dhe të mos kesh bukë. 10 I drejti kujdeset pér jetën e bagëtisë së tij, por të përbrendshmet e të pabesëve janë mizore. 11 Kush punon tokën e tij do të ngopet me bukë, por ai që shkon pas kotisëve është pa mend. 12 I pabesi dëshiron gjahun e njerëzve të këqij, por rrënja e të drejtëve sjell fryt. 13 Njeriu i keq kapet në kurthin e mëkatit të buzëve të tij, por i drejti do t'i shpëtojë fatkeqësisë. 14 Njeriu do të ngopet me të mira pér frytin e gojës së tij, dhe secili do të marrë shpërbilimin simbas veprës së duarive të tij. 15 Rruga e budallait është e drejtë para syve të tij, por ai që dëgjon këshillat është i urtë. 16 Budallai e tregon menjëherë pezmatimin e tij, por njeriu i matur e fsheh turpin. 17 Ai që thotë të vërtetët, do të bëhet e qëndrueshme përfjetë, por gjuha që gënjen zgjat vetëm një çast. 20 Mashtrimi është në zemrën e atyre që kurdisin të keqen, por pér ata që këshillojnë paqen ka gëzim. 21 Asnjë e keqe nuk do t'i ndodhë të drejtit, por të pabesët do të kenë plot telashe. 22 Buzët gënjeshtare janë të neveritshme pér Zotin, por ata që veprojnë me çiltërsi i pëlqejnë atij. 23 Njeriu i matur e fsheh diturinë e tij, por zemra e budalljenje shpalë budallallenkun e tyre. 24 Dora e njeriut të kujdeshëm do të sundojë, por dora e përtacëve do t'i nënshtrohet punës së detryueshme. 25 Shqetësimi në zemrën e njeriut e rrëzon atë, por një fjalë e mirë e gëzon atë. 26 I drejti e zgjedh me kujdes shokun e tij, por rruga e të pabesëve i bën që të humbasin. 27 Përtaci nuk e pjet gjahun e tij, por kujdesi pér njeriun është një pasuri e çmueshme. 28 Mbi shtegun e drejtësisë ka jetë, dhe mbi këtë shteg nuk ka vdekje.

13 Një bir i urtë dëgjon mësimet e atit të vet, por tallësi nuk e dëgjon qortimin. 2 Nga fryti i gojës së tij njeriu do të hajë atë që është e mirë, por shpirti i të pabesëve do të ushqehet me dhunë. 3 Kush kontrollon gojnë e tij mbron jetën e vet, por ai që i hap shumë buzët e tij shkon drejt shkatërrimit. 4 Shpirti i përtacit dëshiron dhe nuk ka asgjë, por shpirti i atyre që janë të kujdeshëm do të kënaqet plotësisht. 5 I drejti e urren gënjeshtërin, por i pabesi është i neveritshëm dhe do të turpërohet. 6 Drejtësia ruan atë që ndjek një rrugë të ndershëm, por pabesia e rrëzon mëkatarin. 7 Ka nga ata që sillen si një i pasur, por nuk kanë asgjë; përkundrazi ka nga ata që sillen si një i varfër, por kanë shumë pasuri. 8 Pasuritë e një njeriu shérbejnë pér të shpërblyer jetën e tij, por i varféri nuk ndjen asnjë kërcënim. 9 Drita e të drejtëve shkëlljen burkur, por llamba e të pabesëve do të shuhet. 10 Nga krenaria rjedhin vetëm grindjet, por dituria është me ata që u kushtojnë kujdes këshillave. 11 Pasuria e përfthuar në mënyrë jo të ndershëm do të katandiset në pak gjëra, por atij që e grumbullon me mund do t'i shtohet ajo. 12 Pritja e zgjatur e ligështon zemrën, por dëshira e plotësuar është një dru i jetës. 13 Ai që përqmon fjalën do të shkatërrohet, por ai që respekton

urdhërimin do të shpërblehet. **14** Mësimet e të urtit janë burim jete për t'i evituar dikujt leqet e vdekjes. **15** Gjykimi i mirë siguron favor, por veprimi i të pabesëve është i dëmshëm. **16** Çdo njeri i matur vepron me dituri, por budallai kapardiset me marrëzinë e tij. **17** Lajmetari i keq bie në telashe, por lajmëtarë besnik sjell shërim. **18** Mjerimi dhe turpi do të vijnë mbi atë që nuk pranon korrigjin, por ai që dégjon qortimin do të nderohet. **19** Dëshira e realizuar është e ëmbël për shpirtin, por për budallenjtë është një gjë e neveritshme largimi nga e keqja. **20** Kush shkon me të urtët bëhet i urtë, por shoku i budallenjeve do të bëhet i keq. **21** E kejja përndjek mëkatarët, por i drejtë i tē shpërblehet me të mirën. **22** Njeriu i mirë i lë një trashëgim bijve të bijve të tij, por pasuria e mëkatitarit vihat mënjanë për tē drejtin. **23** Ara e punuar e të varfërve jep ushqim me shumicë, por ka nga ata që vdesin përmungesë drejtësie. **24** Kush e kursem shufërur urren birin e vet, por ai që e do e korrigjon me kohë. **25** I drejtë ha sa të ngopet, por barku i të pabesëve vuan nga uria.

14 Gruaja e urtë ndërtón shtëpinë e saj, por budallaqja e shkatërron me duart e veta. **2** Kush ecën në drejtësinë e tij ka frikë nga Zoti, por ai që coroditet në rrugët e tij e përcmon atë. **3** Në gojën e budallait gjemjë farën e kryelartësisë, por të urtët e ruajnë gojën e tyre. **4** Aty ku nuk ka qe grazhdhi është bosh, por bollëku i korres qëndron në forcën e kaut. **5** Dëshmitari i ndershëm nuk gënjen, por dëshmitari i rremë thotë gënjeshtra. **6** Tallësi kërkon diturinë dhe nuk e gjen, por dija është një gjë e lehtë për atë që ka mend. **7** Largohu nga njeriu budalla sepse nuk do të gjesh dituri mbi buzët e tij. **8** Dituria e njeriut të matur qëndron në të dalluarit e rrugës së tij, por marrëzia e budallenjeve është mashtrim. **9** Budallenjet qeshin me mëkatin, por midis njerëzve të drejtë është falja. **10** Zemra njeh trishtrimin e vet, por një i huaj nuk mund të marrë pjesë në gjëzimin e saj. **11** Shtëpia e të pabesëve do të shkatërohet, por çadra e njerëzve të drejtë do të lulëzojë. **12** Është një rrugë që njeriut i duket e drejtë, por në fund ajo të nxjerr në rrugët e vdekjes. **13** Edhe kur qesh, zemra mund të jetë e pikëlluar, dhe vetë gjëzimi mund të përfundojë në vuajtje. **14** Zemër-përdali do të ngopet me rrugët e tij, dhe njeriu i mirë do të ngopet me fryshtet e tij. **15** Budallai i beson çdo fjale, por njeriu i matur tregon kujdes të veçantë për hatap e tij. **16** Njeriu i urtë i trëmbet së keqes dhe largohet prej saj, por budallai zemërohet dhe është fodull. **17** Ai që zemërohet me lehtësi kryen marrëzi dhe njeriu që ka qëllime të këqija është i urryer. **18** Teveqelit e trashëgjojnë budallëkun, por njerëzit e matur kurorëzhen me dije. **19** Njerëzit e këqia do të përkulen përparrë njerëzve të mirë dhe të pabesët në portat e të drejtëve. **20** Të varfërin e urren vetë miku i tij, por i pasuri ka shumë miklues. **21** Kush përcmon të afërmën e vet, mëkaton, por ai që ka mëshirë për tē varfërit është i lumtur. **22** A nuk devijojnë, vallë nga rruga e drejtë ata që kurdisin të keqen? Por ata që mendojnë të mirën kanë për tē gjetur mirësi dhe të vërtetëtin. **23** Në çdo mundim ka një fitim, por fjalët e kota cojnë vetëm në varfëri. **24** Kurora e njerëzve të urtë është pasuria e tyre, por marrëzia e budallenjeve është marrëzi. **25** Një dëshmitar që thotë të vërtetën shpëton jetën e njerëzve, por një dëshmitar i rremë thotë gënjeshtra. **26** Në frikën e Zotit gjendet një siguri e madhe, dhe bijtë e tij do të kenë një vend strehimi. **27** Frika e Zotit është një burim jete, që i shmang lejet e vdekjes. **28** Lavdia e mbretit qëndron në turmën e popullit, por shkatërrimi i princit qëndron në mungesën e njerëzve. **29** Kush është i ngadalshëm në zemërim është shumë i matur, por ai që rrëmbehet me lehtësi vë në dukje marrëzinë e tij. **30** Një zemër e shëndoshë është jetë për trupin, por lakmia është krimbi brejtës i kockave. **31** Kush shtyp të varfërin fyeni rendë atë që e ka bërë,

por ai që ka mëshirë për nevojtarin e nederon atë. **32** I pabesi përbymbyset nga vetë ligësia e tij, por i drejti ka shpresë në vetë vdekjen e tij. **33** Dituria prehet në zemrën e atij që ka mend, por ajo që është në zemrën e budallenjeve merret vesh. **34** Drejtësia e larton një komb, por mëkati është turpi i popuje. **35** Dashamirësia e mbretit është për shërbëtorin që vepron me urtësi, por zemërimi i tij është kundër atij që sillet me paturpësi.

15 Përgjigja e ëmbël e fashit zemërimin, por fjalë therëse e nxit zemërimin. **2** Gjuha e të urtëve përdor dijen ndershëmisht, por goja e budallenjeve nxjerr marrëzira. **3** Sytë e Zotit janë kudo për tē shikuar të këqijët dhe të mirët. **4** Një gjuhë e shëndoshë është një dru i jetës, por gjuhja e çoroditit e sfilit shpirtin. **5** Budallai e përcmon korrigjin, por ati tē tij, por ai që e çmon kritikën vepron me zgjuarsi. **6** Në shtëpinë e të drejtët ka bollék të madh, por në të ardhurat e të pabesit ka telashe. **7** Buzët e të urtëve përhapin dijen, por nuk vepron kështu zemra e budallenje. **8** Sakrifica e të pabesëve është një neveri për Zotin, por lutja e njerëzve të drejtë i pëlqen atij. **9** Rruga e të pabesit është një neveri për Zotin, por ai do atë që ndjek drejtësinë. **10** Një qortim i rëndë pret atë që braktis rrugën e drejtë, ai që urren kritikën ka për tē vdekur. **11** Sheoli dhe Abadoni janë para Zotit; ca më tepër janë zemrat e bijve të njerëzve! (**Sheol h7585**) **12** Tallësi nuk e do atë që e kritikon; ai nuk shkon tek të urtët. **13** Një zemër e gjëzuar e bën të lumtur ftyrën, por nga pikëllimi i zemrës fryma dërrmohet. **14** Zemra e njeriut me mend kërkon dijen, por goja e budallenje ushqehet me marrëzi. **15** Të gjitha ditët e të varfërit janë të këqija, por për një zemër të kënaqur ka festë përherë. **16** Më mirë pak me frikën e Zotit, se sa një thesar i madh me shqetësimë. **17** Më mirë një pjatë me perime në të cilën ka dashuri se sa një ka i majmur në të cilin ka urrejtje. **18** Njeriu gjaknxetë nxit grindje, por ai që nuk zemrërohet shpejt i qetëson grindjet. **19** Rruga e përtaktat është si një gardh ferrash, por shtegu i njerëzve të drejtë është i sheshtë. **20** Biri i urtë gjëzon të atin, por njeriu budalla përcmon të ëmën. **21** Marrëzia është gjëzim për atë që nuk ka mend, por njeriu që ka mend ecën drejt. **22** Planet dështojnë ku nuk ka arsy, por realizohen atje ku ka një mori këshilltarësh. **23** Një njeri ndjen gjëzim kur mund të jep një përgjigje dhe sa e mirë është fjala që thuhet në kohën e duhur! **24** Njeriu e matur rruga e jetës e çon lart në mënyrë që të evitojë Sheolin poshtë. (**Sheol h7585**) **25** Zoti do të shkatërojë shtëpinë e krenarëve, por do t'i bëj të qëndrueshëm kufijtë e grusës së ve. **26** Mendimet e këqija janë të neveritshme për Zotin, por fjalët e ëmbla janë të pastra. **27** Kush lakin tonitme vë në rrezik shtëpinë e vet, por ai që i urren dhuratat ka për tē jetuar. **28** Zemra e të drejtët mendon thellë se si duhet të përgjigjet, por goja e të pabesit vjell gjëra të këqija. **29** Zoti u rri larg të pabesëve, por dëgjon lutjet e të drejtëve. **30** Drita e syve gjëzon zemrën, një lajm i mirë i fortëson kockat. **31** Veshi që e dëgjon kritikën e jetës ka për tē qëndruar bashkë me tē urtët. **32** Kush nuk pranon qortimin e përcmon vetë shpirtin e tij, por ai që dégjon qortimin bëhet më i urtë. **33** Frika e Zotit është një mësim diturie, dhe përparrë lavdisë vjen përlusësia.

16 Prirjet e zemrës i përkasin njeriut, por përgjigja e gjuhës vjen nga Zoti. **2** Të gjitha rrugët e njeriut janë të pastra në sytë e tij, por Zoti i peshon frymët. **3** Besoja Zotit veprimet e tua dhe planet e tua do të realizohen. **4** Zoti ka bërë çdo gjë për vete tē tij, edhe të pabesin për ditën e fatkeqësisë. **5** Ai që është zemërenar është i neveritshëm për Zotin; edhe sikur t'i shtrëngojë dorën një tetri për besëlidhje, nuk ka për tē mbetur pa u ndëshkuar. **6** Me mirësinë dhe me tē vërtetën padrejësia shlyhet, dhe me frikën e Zotit njeriu largohet nga e keqja. **7** Kur Zotit i pëlqejnë rrugët e një njeriu, ai bën që edhe armiqët e tij të

bëjnë paqe me tij. **8** Më mirë të kesh pak me drejtësi, se sa tē ardhura tē mëdha pa drejtësi. **9** Zemra e njeriut programon rrugën e tij, por Zoti drejton hapat e tij. **10** Mbi buzët e mbretit eshtë një vendim hyjnor; gjatë gjykimit goja e tij nuk duhet tē gabojë. **11** Kandari dhe peshoret e saktë janë tē Zotit, tē gjitha gurët e peshës janë vepër e tij. **12** Eshtë një gjë e neveritshme pér mbretërit tē bëjnë tē kegen, sepse froni bëhet i qëndrueshëm me drejtësinë. **13** Buzët e drejta u pëlqejnë mbretërvë; ata e duan atë që flet drejt. **14** Zemërimi i mbretit eshtë si lajmëtarë i vdekjes, por njeriu i urtë do ta qetësoj atë. **15** Në dritën e fytyrës së mbretit ka jetë, dhe favori i tij eshtë si reja e shiut tē fundit. **16** Eshtë më mirë tē fitosh dituri se sa ar, dhe tē fitosh mënçuri se sa argjend. **17** Rruga kryesore e njerëzve të drejtë eshtë tē evitojnë tē kegen; ai që do ta ruajë shpirtin e tij mbikqyr rrugën e tij. **18** Përrpara shkatërrimit vjen kryelartësia dhe përrpara rrëzimit fryma krenare. **19** Më mirë tē kesh frymë tē përlurur me tē mjeritet se sa tē ndash prenë me krenarët. **20** Kush i kushton kujdes Fjalës do tē gjejë tē mirën, dhe kush i beson Zotit eshtë i lumtur. **21** I urti nga zemra do tē quhet i matur, dhe ëmbëlsia e buzëve e shton diturinë. **22** Mendja eshtë një burim jete pér atë që e zotëron, por budallallëku eshtë dënim i budallenje. **23** Zemra e tē urtit e bën tē mençur gojën e tij dhe e shton diturinë e buzëve tē tij. **24** Fjalët e ëmbla janë si një huall mjalti, ëmbëlsi pér shpirtin dhe ilaç pér kockat. **25** Ka një rrugë që njeriut i duket e drejtë, por në fund ajo tē nxjerr në udhët e vdekjes. **26** Personi që lodhet, lodhet pér veten e tij, sepse goja e tij e nxit. **27** Njeriu i keq kurdis tē kegen dhe mbi buzët e tij ka si një zjarr tē ndezur. **28** Njeriu i çoroditir mbjell grindje dhe ai që shpif përqan miqtë më tē mirë. **29** Njeriu i dhunës e josh shokun e vet dhe e çon nëpër një rrugë jo tē mirë. **30** Kush mbyll sytë pér tē kurdisur gjera tē këqija, kafshor buzët kur shkakton tē kegen. **31** Flokët e bardha janë një kurorë lavdie; atë e gjejmë në rrugën e drejtës. **32** Kush nuk zemërohet shpejt vlen më tepër se një luftëtar i fortë, dhe ai që e urdhëron frymën e tij vlen më tepër se ai që mposht një qytet. **33** Shorti hidhet që në barkun e nënës, por qđo veprim varet nga Zoti.

17 Eshtë më mirë një copë bukë thatë me paqe se sa një shëtipi plot me kafshë tē vrara me grindje. **2** Shërbëtori që vepron me urtësi ka pér tē sunduar mbi të birin që e turpëron dhe do tē marrë një pjesë tē trashëgimisë bashkë me vëllezërit. **3** Poçi eshtë pér argjendin dhe furra pér arin, por ai që provon zemrat eshtë Zoti. **4** Njeriu i keq dégjon buzët e liga, gjëneshtari dégjon gjuhën e çorodit. **5** Ai që përqesh të varférin fyen. Atë që e ka krijuar; ai që kënaqet me fatkeqësinë e tjetrit nuk do tē mbetet pa u ndëshkuar. **6** Bijtë e bijve janë kurora e pleqve, dhe lavdia e bijve janë etërit e tyre. **7** Budallait nuk i shkon një e folur e bukur, aq më pak princiut nuk i shkojnë buzë gjëneshtare, **8** Një dhuratë eshtë një gur i çmuar në sytë e atij që e ka; ngado që kthehet, ai ia del. **9** Kush mbulon një faj fiton dashuri, por kush i rikthehet përsëri ndan miqtë më tē mirë. **10** Një qortim depërtón më thellë tē njeriu me mend se sa njëqind goditje tē budallai. **11** Njeriu i keq nuk kërkon gjy tjetër veç tē ngrerë krye, prandaj do tē dërgohet kundër tij një lajmëtar mizor. **12** Eshtë më mirë tē takosh një harushë se cilës i kanë vjedhur këlyshët e vet se sa një budalla në marrëzinë e tij. **13** E keqja nuk do tē largohet nga shtëpia e atij që së mirës i përgjigjet me tē kegen. **14** Të fillosh një grindje eshtë sikur t'u çelësh rrugë ujërave; prandaj ndërprite grindjen përrpara se tē acarohet. **15** Ai që nxjerr tē pafajshëm fajtorin dhe ai që dënon tē drejtin janë që tē dy tē neveritshëm pér Zotin. **16** Ç'duhet paraja në duart e budallait? Mos vallë pér tē blerë dituri, kur ai nuk ka mend fare? **17** Miku tē do në qđo kohë, por vëllai lind pér ditë tē vështira. **18** Njeriu që nuk ka mend jep dorën si garanci dhe merr zotime pér

të afërmën e tij. **19** Ai që do mëkatin i do grindjet, dhe ai që ngre portën e tij kërkon rrënim. **20** Njeriu zemërshtur nuk gjen asnjë tē mirë, dhe ai që ka gjuhën e çorodit tē telashe. **21** Atij që i lind një budalla do t'i vijnë hidhërimë dhe ati i një budallai nuk mund tē ketë gjësim. **22** Një zemër e gëzuar eshtë një ilaç i mirë, por një frymë e dërrmuar i than kockat. **23** I pabesi pranon dhurata fsheherazi pér tē prishur rrugët e drejtës. **24** Dituria qëndron para atij që ka mend, por sytë e budallait enden deri në cepat më tē largëta tē dheut. **25** Biri budalla eshtë një burim vuajtjesh pér atin e tij dhe hidhërim pér atë që e ka lindur. **26** Nuk eshtë mirë tē dënosh tē drejtin, as tē godasësh princat pér ndershëmërinë e tyre. **27** Kush i mat fjalët e veta ka dije, dhe kush ka një shpirt tē qetë eshtë njeri i matur. **28** Budallai, edhe kur hesht, konsiderohet i urtë dhe, kur i mban tē mybillyura buzët e tij, konsiderohet i zgjuar.

18 Kush veçohet kërkon kënaqësinë e tij dhe zemërohet kundër gjithë diturisë së vërtetë. **2** Budallai nuk gjen kënaqësi te maturia, por vetëm nē tē vënini nē dukje tē zemrës së tij. **3** Kur vjen i pabesi vjen edhe përqëmimi dhe bashkë me humbjen e nerit vjen turpi. **4** Fjalët e gojës së një njeriu janë ujëra tē thella; burimi i diturisë eshtë si një rrjedhë ujë që shkon duke gurgulluar. **5** Nuk eshtë mirë tē preferosh tē pabesin, apo tē shkaktosh humbjen e tē drejtit në gjyq. **6** Buzët e budallait tē çojnë nē grindje, dhe goja e tij kërkon goditje. **7** Goja e budallait eshtë shkatërrimi i tij dhe buzët e tij janë një lak pér jetën e tij. **8** Fjalët e shpifësit janë si një gjellë shumë e shijshme që zbret thellë nē zorrë. **9** Edhe ai që eshtë përtac nē punën e tij eshtë vëlla i planprishësit. **10** Emri i Zotit eshtë një kala e fortë, tek ai turret i drejti dhe gjen siguri. **11** Pasuria e kamësít eshtë qyteti i tij i fortë dhe simbas mendimit tē tij ajo eshtë si një mur i lartë. **12** Përrpara shkatërrimit, zemra e njeriut ngrihet, por para lavdisë vjen përlusësia. **13** Kush jep përgjigje pér një çështje para se ta ketë dégjuar, tregon marrëzinë e tij pér turp tē vet. **14** Fryma e njeriut i jep krahë nē sëmundjen e tij, por kush mund ta ngrerë një frymë tē demoralizuar? **15** Zemra e njeriut tē matur fiton dituri, edhe veshi i tē urtëve kërkon diturinë. **16** Dhurata e njeriut i hap rrugën dhe e çon nē prani tē tē mëdhenjve. **17** I pari që mbron çështjen e vet duket sikur ka tē drejtë; por pastaj vjen tjetri dhe e shqyrtón. **18** Fatì u jep fund grindjeve dhe i ndan tē fuqishmit. **19** Një vëlla i fyer eshtë si një qytet i fortë; dhe grindjet janë si shulat e një kalaje. **20** Njeriu e ngop barkun me frytin e gojës së tij, ai ngopet me prodhimin e buzëve tē tij. **21** Vdekja dhe jeta janë nën pushtetin e gjuhës; ata që e duan do tē hanë frytet e saj. **22** Kush ka gjetur grua ka gjetur një gjë tē mirë dhe ka siguruar një favor nga Zoti. **23** I varféri flet duke u lutur, kurse i pasuri përgjigjet me ashëpërsi. **24** Njeriu që ka shumë miq duhet gjithashtu tē tregohet mil, por eshtë një mik që eshtë më i lidhur se një vëlla.

19 Eshtë më i mirë një i varfér që ecën nē ndershëmërinë e tij se sa ndonjë që eshtë i çoroditur nga buzët dha që eshtë budalla. **2** Përveç kësaj nuk eshtë mirë që një shpirt tē jetë pa dije; kush ecën me hapa tē shpejta gabon rrugë. **3** Budallallëku i njeriut e bën rrugën e tij tē rrëshqitshme dhe zemra e tij pezmatohet kundër Zotit. **4** Pasuritë sigurojnë një numër tē madh miqsh, por i varféri ndahet nga vet miku i tij. **5** Dëshmitari i rremë nuk do tē mbetet pa u ndëshkuar dhe ai që thotë gjëneshtra nuk do tē ketë shpëtim. **6** Të shumtë janë ata që kérkojnë favorin e princi dhe tē gjithë janë miq tē atij që bën dhurata. **7** Të gjithë vëllezërit e tē varférin e urrejnë atë, aq më tepër largohen prej tij miqtë e vet. Ai mund t'u shkoj pas me fjalë, por ata nuk gjenden më. **8** Kush fiton mënçuri do vetë jetën e tij dhe ai që mbetet i matur do tē gjejë tē mirën. **9** Dëshmitari i rremë nuk do tē mbetet pa u ndëshkuar, dhe ai që thotë gjëneshtra do tē humbasë. **10** Të jetuarit nē kënaqësi

nuk i shkon budallait, dhe aq më pak një shërbëtori të sundojë mbi princat. **11** Mëncuria e bën njeriun të mos rrëmbehet shpejt nga zemërimi dhe është në lavdinë e tij t'i kapërcejë fyerjet. **12** Zemërimi i mbretit është si ulërima e një luani, por favori i tij është si vesa mbi bar. **13** Një bi budalla është një fatkeqësi për të atin, dhe grindjet e vazhdueshme të bashkëshortes së tij janë si një e pikuar e vazhdueshme. **14** Shtëpia dhe pasuritë janë trashëgimi nga etërit, por një bashkëshorte e mënçur vjen nga Zoti. **15** Përtacia të bën të biesh në një gjumë të thellë dhe njeriu i plogët do të vuajë nga uria. **16** Kush respektikon urdhërimin ruan jetën e tij, por ai që lë pas dore sjelljen e tij ka për të vdekjet. **17** Ai që ka mëshirë për të varférin i jep hua Zotit, i cili do t'ia kthejë ato që i ka dhënë. **18** Ndëshko birin tênd sa ka shpresë, por mos u shty deri sa të shkaktosh vdekjen e tij. **19** Njeriu shumë gjaknxehtë duhet të ndëshkohet si posojë e kësaj, sepse po nuk u ndëshkuar, ai do të bëhet edhe më tepër gjaknxehtë. **20** Dëgjoj këshillën dhe prano mësimet, që ti të bëhesh i urtë për kusurin e ditëve të tua. **21** Ka shumë plane në zemrën e njeriut, por vetëm plani i Zotit do të mbetet i pandryshuar. **22** Ajo që déshiron njeriu është mirësia dhe një i varfér vlen më tepër se një gënjeshtar. **23** Frika e Zotit të çon në jetë; kush e ka do të mbetet i ngopur dhe nuk do të preket nga asnjë e keqe. **24** Përtaci e zhyst dorën e tij në pjatë, por nuk arrin as ta çojë në gojë. **25** Godite tallësin dhe njeriu i thjeshtë do të bëhet mëndjehollë; qarto atë që ka mend dhe ai do të fitojë dituri. **26** Kush përdor dhunë me të atin dhe débon nénët e tij, është një faqenxitë rre me turp. **27** Biri im, mos dégoj më mësimet, dhe do të largohesh nga fjalët e diturisë. **28** Dëshmitari i lig tallet me drejtësinë dhe goja e të pabesëve gjëlltit padrejtësinë. **29** Ndëshkimet janë përgatitur për tallësit dhe goditjet për kurrizin e budallenje.

20 Vera është tallëse, pija dehëse është e turbullt dhe kush jepet pas tyre nuk është i urtë. **2** Frika e mbretit është si ulërima e luanit; kush ia nxit zemërimin mëkaton kundër vetë jetës së vet. **3** Është një lavdi për njeriun t'u shmanget grindjeve, por çdo budalla përzihet në to. **4** Përtaci nuk lëron për shkak të të ftohit; për pasojë do të lypë në kohën e vjeljeve, por nuk do të ketë asgjë. **5** Këshilla në zemrën e njeriut është si uji i thellë, por njeriu me mend do të dijë të mbushë nga ai ujë. **6** Shumë njerëz shpallin mirësinë e tyre; por kush mund të gjejë një njeri besnik? **7** I drejtë ecën në ndershmërinë e tij; bijtë e tij do të bekohen pas atij. **8** Një mbret që ulet mbi froni e gjyqit davarit me vështrimin e tij çdo të keqe. **9** Kush mund të thotë: "Pastrova zemrën time, jam i pastruar nga mëkati im"? **10** Peshimi i dyfishtë dhe matja e dyfishtë janë që të dyja gjëra të neveritshme për Zotin. **11** Edhe fëmija me veprimet e tij tregon në se ajo që bën është e pastër dhe e ndershme. **12** Veshin që dégjon dhe syrin që shesh i ka bërë që të dy Zoti. **13** Mos e duaj gjumin që të mos varfëroresh; mbajti shtë hapur dhe do të kesh bukë sa të ngopesh. **14** "Është i keq, është i keq", thotë blerësi; por mbasi ai ka ikur, lavdërohet për blerjen. **15** Ka flori dhe margaritarë të shumtë, por buzët e pasura me dije janë një xhevahir i çmuar. **16** Merr rraben e atij që është bërë garant për një të huaj, dhe mbaje si peng për gruan e huaj. **17** Buka e nxjerrë me hile është e ëmblë për njeriun, por pastaj goja e tij do të mbushtet me zaje. **18** Planet bëhen të qëndrueshme nga këshilla; prandaj bëje luftrën me këshilla të urta. **19** Ai që shkon poshtë e lart duke përfolur tregon sekretet; prandaj mos u shoqéro me atë që flet tepër. **20** Atij që mallkon të atin dhe të ëmën, llamba do t'i shuhet në terrin më të madh. **21** Trashëgimia e fituar me nxitim në fillim, nuk do të bekohet në fund. **22** Mos thuaj: "Do t'i përgjigjem së keqes me të keqen"; ki shpresë te Zoti dëi do të shpëtojë. **23** Peshimi i dyfishtë është i neveritshëm nga këshilla; prandaj bëje luftrën me këshilla të urta.

për Zotin dhe peshorja e pasaktë nuk është një gjë e mirë. **24** Hapat e njeriut vijnë nga Zoti; si mund ta njohë, pra, njeriu rrugen e vet? **25** Është një kurth për njeriun të marrë një zotim pa e matur mirë dhe, mbasi ta ketë marrë, të mendohet. **26** Një mbret i urtë i shpartallon njerëzit e këqij dhe kalon mbi ta rrotën. **27** Shpirti i njeriut është llamba e Zotit, që vëzhgont tërë skutat më të fshehta të zemrës. **28** Mirësia dhe besnikëria ruajnë mbretin; ai e bën të qëndrueshëm fronin e tij me anë të mirësisë. **29** Lavdia e të rinjve është forca e tyre, nderi i pleqve janë thinjat e tyre. **30** Të rrahurat që lënë plagë të thella e heqin të kegen, ashtu si goditjet që vijnë në pjesën më të brendshme të zorrëve.

21 Zemra e mbretit në duart e Zotit është si rrjedhat e uit; atë e drejtton ngado që do ai. **2** Çdo rrugë e njeriut është e drejtë në shtë e tij, por Zoti i peshon zemrat. **3** Të zbatosh drejtësinë dhe paanësinë është një gjë që i pëlqen Zotit më shumë se flijimi. **4** Sytë krenarë dhe një zemër kryelartë, që janë llamba e të pabesëve, janë mëkat. **5** Synimet e njeriut të kujdesshëm cojnë me siguri në bollék, por ai që nguetet do të bjerë me siguri në varféri. **6** Të përfthos thesare me një gjuhë gënjeshartë është një kotësi kalimtare e atij që kërkon vdekjen. **7** Dhuna e të pabesëve merr tutje, sepse ata nuk pranojnë të zbatojnë drejtësinë. **8** Rurga e njeriut të fajshëm është dredha-dredha, por njeriu i drejtë vepron ndershmërisht. **9** Është më mirë të banosh mbi qoshen e një çatië se sa në një shtëpi bashkë me një grua grindavece. **10** Shpirti i të pabesit déshiron të kegen; as shoku i tij nuk gjen mëshirë në shtë e tij. **11** Kur tallësi ndëshkohet, i thjeshti bëhet i urtë; por kur i urti mësohet ai fiton dije. **12** I drejti vëren me kujdes shtëpinë e të pabesit dhe përbysë të pabesët, sepse janë të këqij. **13** Kush mbyll veshin ndaj britmës së të varférin, do të bërtasë edhe ai, por nuk do të ketë përgjigje. **14** Një dhuratë që bëhet fshehtas e fashtit zemërimin dhe një dhuratë që jepet nën dörë qetëson zemërimin e fortë. **15** Të bësh atë që është e drejtë është një gjëzim për të drejtin, por është një rrënimi për atë që kryejnë paudhësi. **16** Njeriu që largohet nga rruga e maturisë ka për të banuar në kuvendin e të vdekurve. **17** Ai që i do qejfet do të jetë në varféri, ai që e do verën dhe vajin nuk do të pasurohet. **18** I pabesi do t'i shërbejë si shpërbirim të drejtët; dhe i paudhi në vend të njerëzve të drejtë. **19** Është më mirë të banosh në një shkretëtirë se sa me një grua grindavece dhe ngacmuese. **20** Në shtëpinë e të urtit ka një thesar të çmuar dhe vaj, por njeriu budalla i bën të gjitha rrush e kumbulla. **21** Kush ndjek drejtësinë dhe dhembshurinë ka për të gjetur jetën, drejtësinë dhe lavdinë. **22** I urti njigjetë në qytetin e njerëzve të fortë dhe rrëzon forcën në të cilën kishte besim. **23** Kush ruan gojën dhe gjuhën e tij mbron jetën e tij nga fatkeqësitet. **24** Emri i krenarit pa cipë është: "tallës"; ai çdo gjë e bën më mburje të tepruar. **25** Dëshirat e përtacit e vrasin atë, sepse duart e tij nuk pranojnë të punojnë. **26** Ai déshiron me zjarr tërë ditën, por i drejti dhuron duke mos refuzuar kurrë. **27** Flijimi i të pabesit është gjë e neveritshme, aq më tepër në rast se e ofron me qëllim të keq. **28** Dëshmitari i rremë do të vdesë, por njeriu që e dégjon do të mund të flasë gjithnjë. **29** I pabesi e fortëson fytyrën e tij, por njeriu i drejtë e bën të qëndrueshme rrugën e tij. **30** Nuk ka as dituri, as zgjuarësi dhe as këshillë kundër Zotit. **31** Kali është gati për ditën e betejës, por fitorja i përket Zotit.

22 Një nam i mirë është më i pëlgjeshëm se pasuritë e mëdha, dhe hiri është më i pëlgjeshëm se argjendi dhe ari. **2** I pasuri dhe i varférin kanë këtë të përbashkët; të dy i ka bërë Zoti. **3** Njeriu i matur e shikon të kegen dhe fshihet; por njerëzit naivë shkojnë tutje dhe dënohen. **4** Çmimi i përvujtërisë është frika e Zotit, pasuria, lavdia dhejeta. **5** Ferra dhe leqe gjenden në udhën e të çoroditrit; kush kujdeset për jetën e vet rri larg tyre. **6** Mësoj

fëmijës rrugën që duhet të ndjekë, dhe ai nuk do të largohet prej saj edhe kur të plaket. **7** I pasuri sundon mbi të varfërit, dhe huamarrësi është skllav i huadhenësit. **8** Kush mbjell padrejtësi ka për të korru telashe dhe shufra e zemërimit të tij do të asgjesohet. **9** Njeriu me sy dashamirës do të bekohet, sepse i jep bukë të varfërit. **10** Përzëre tallësin dhe grindjet do të ikin bashkë me të; po, grindjet dhe fyerjet do të pushojnë. **11** Kush e do pastërtinë e zemrës dhe ka hir mbi buzët do ta ketë shok mbretin. **12** Sytë e Zotit ruajnë dijen, por ai i bën të kota fjalët e të pabesit. **13** Përtaci thotë: "Jashët ka një luan; do të vritem rrugës". **14** Goja e gruas që shkel kurorën është një gropë e thellë; ai që ka zemëruar Zotin do të bjerë në të. **15** Marrëzia lidhet me zemrën e fëmijës, por shufra e korrigjimit do ta largoje prej saj. **16** Ai që shtyp të varfërin për t'u pasuruar dhe ai që i jep t'u pasur, me siguri do të varfërohet. **17** Vëru veshin dhe dégjo fjalët e të urtëve, dhe jepja zemrën dijes sime. **18** sepse pér ty do të jetë e këndshme t'i ruash në intimitetin tênd dhe t'i kesh të gjitha gati mbi buzët e tua. **19** Me qëllim që besimin tênd ta kesh te Zoti, sot të kam mësuar, po, pikërisht ty. **20** A nuk të kam shkruar në të kaluarën aforizma që kanë të bëjnë me këshillimin dhe diturinë, **21** në ményrë që të njohësh sigurinë e fjalëve të së vërtetës, me qëllim që t'u përgjigjesh me fjalë të vërteta atyre që të dërgojnë? **22** Mos e vidih të varfërin, sepse është i varfër, dhe mos e shtyp të mjerin te porta, **23** sepse Zoti do të mbrojë çështjen e tyre dhe do t'u heqë jetën atyre që i kanë zhveshur. **24** Mos lidih miqësi me njeriu zemërak dhe mos u shoqëro me njeriun idhnak, **25** që të mos mësos rrugët e tij dhe t'u mos gjesh një kurth pér shpirtin tênd. **26** Mos u bëj si ata që japid dorën si garanci, që bëhen garant pér borxhet e të tjerëve. **27** Në qoftë se nuk ke asgjë me se t'u paguash, pse duhet të të heqë shtratin poshtë vetes? **28** Mos e luaj kufirin e vjetër, t'u vendosur nga etërit e tu. **29** A ke parë një njeri të papërtueshëm në punën e tij? Ai do të paraqitet në prani të mbretit dhe nuk do të qëndrojë para njerëzve të humbur.

23 Kur ulesh tê hash me një mbret, shiko me kujdes atë që ke përpara; **2** dhe vër një thikë në grykë, po të jetë se ke oreks tê madh. **3** Mos dëshiro gjellët e tij tê mrekullueshme, sepse janë një ushqim mashtrues. **4** Mos u lodh për t'u pasuruar, hiq dorë nga qëllimi yt. **5** A do t'i fiksosh sytë e tu mbi atë që po zhduket? Sepse pasuria me siguri do të vërë fletë si një shqiponjë që fluturon drejt qillit. **6** Mos ha bukën e atij që ka syrin e keq dhe mos dëshiro ushqimet e tij tê shijshme; **7** sepse, ashu si mendon në zemër tê tij, ashu është ai; "Ha dhé pi!", do t' thotë, por zemra e tij nuk është me ty. **8** Do të vjellësh kafshatën që ke ngrënë dhe do të harxhosh kot fjalët e tua të émpla. **9** Mos i drejto fjalën budallait, sepse ai do të përcëmojë mençurinë e ligjëratisë sate. **10** Mos e luaj kufirin e vjetër dhe mos hyr në arat e jetimëve, **11** sepse Hakmarrësi i tyre është i fuqishëm; ai do të mbrojë çështjen e tyre kundër teje. **12** Kushtoja zemrën tênd mësimëve dhe veshët e tij fjalëve të diturisë. **13** Mos ia kurse korrigjinë fëmijës; edhe sikur ta rrahësh me thupër, ai nuk do të vdesë; **14** do ta rrähësh me thupër, por do të shpejtosh shpirtin e tij nga Sheoli. (Sheol h7585) **15** Biri im, në se zemra jote është e urtë, edhe zemra ime do të ngazëllojë; **16** zemra ime do të ngazëllojë, kur buzët e tua do të thonë gjëra të drejta. **17** Zemra jote mos i pastë zili mëkatarët, por vazhdofte gjithnjë në frikën e Zottit; **18** sepse ka një tê ardhamë, dhe shpresë jote nuk do të shkatërohet. **19** Dëgjo, biri im, ji i urtë, dhe drejtoje zemrën në rrugën e drejtë. **20** Mos rri me ata që pijnë verë as me grykësit dhe mishngrënësit; **21** sepse pjaneci dhe grykësi do të varfërohen dhe gjumashi do të vishet me lecka. **22** Dëgjo atin tênd që të ka pjellë dhe mos e përcmo nënën tênd kur të jetë plakë. **23** Bli tê vërtetën dhe mos e shit,

fito dituri, njohuri dhe gjykim. **24** Babai i të drejtit do të gëzohet shumë; kush ka lindur një tê urtë do t'a ndjejë gjëzin. **25** Le të gëzohet ati yt dhe nëna jote dhe le të gëzohet ajo që të ka lindur. **26** Biri im, më jep zemrën tênde, dhe sytë e tu gjethsin gjëzin në rrugët e mia. **27** Sepse prostituta është një gropë e thellë dhe gruaja e tjeterkujt një pus i ngushtë. **28** Edhe ajo rri në pritë si një vjedhës dhe rri midis njerëzve numrin e atyre që janë jo besnikë. **29** Për cilin janë "ah-ët", pér cilin "obobo-të"? Pér cilin grindjet, pér cilin vajtimet? Pér cilin plagët pa shkak? Pér cilin sytë e skuqur? **30** Pér ata që ndalen gjatë pranë verës, pér ata që kérkojnë verë tê droguar. **31** Mos e shiko verën kur kuqëlon, kur nrëzëllen në kupë dhe shkon poshtë aq lehtë! **32** Në fund ajo kafshon si një gjarpër dhe shpon si një kuçedër. **33** Sytë e tu kanë pér të parë gjëra të quditshme dhe zemra jote do të thotë gjëra të çoroditura. **34** Do t'u jesh si ai që gjendet në mes të detit, si ai që bie tê flerë në majë tê direkut të anijes. **35** Do t'u thuash: "Më kanë rrahuar, por nuk më kanë bërrë keq; më kanë goditur, por nuk e kam vénë re. Kur të zgjohem, do të kthehem t'i kérkoj përsëri!".

24 Mos i kili njerëzit e këqij dhe mos dëshiro tê rrish me ta, **2** sepse zemra e tyre mendon pér grabitje dhe buzët e tyre thonë se do të bëjnë tê keqen. **3** Shtëpia ndërtohet me dituri dhe bëhet e qëndrueshme me maturi. **4** Me dijen mbushen dhomat me lloj-lloj të mirash të qmueshme dhe tê pëlcqeshme. **5** Njeriu i urtë është plot forcë, dhe njeriu që ka dituri e rrit fuqinë e tij. **6** Sepse me këshilla tê urta do të mund tê bësh lufthën tênd, dhe në numrin e madh tê këshilltarëve është fitorja. **7** Dituria është shumë e lartë pér budallanë; ai nuk e hap kurrrë gojën te porta e qytetit. **8** Kush mendon tê bëjë keq do tê quhet mjeshtër intrigash. **9** Synimi i pamend është mëkat dhe talësi është një neveri pér njerëzit. **10** Po t'u mos kesh guxim ditën e fatkeqësisë, forca jote është shumë e pakët. **11** Çliro ata që i têrheqin drejt vdekjes dhe mbajti ata që po i cojnë në thertore. **12** Po t'u thuash: "Ja, ne nuk e dinim", ai që peshon zemrat a nuk e shikon? Ai që ruan shpirtin tênd nuk e di vallë? Ai do t'i japë se cilit simbas veprave tê tij. **13** Biri im, ha mijaltin sepse është i mirë; një huall mijalti do tê jetë i émbël pér shijen tênd. **14** Kështu do tê jetë njohja e diturisë pér shpirtin tênd. Në rast se e gjen, do tê ketë një tê ardhamë dhe shpresë jote nuk do të shkatërohet. **15** O i pabesë, mos ngre kurthe kundër banesës së njeriut tê drejtë, mos shkatërrro vendin ku ai pushon, **16** sepse i drejti bie shtatë herë dhe ngrihet, kurse tê pabesët përmbyset në fatkeqësi. **17** Kur armiku yt bie, mos u gëzo; kur është shtrirë pér tokë, zemra jote tê mos gëzohet, **18** me qëllim që Zoti tê mos shikojë dhe tê mos i vijë keq, dhe tê mos largojë prej tij zemërimin e vet. **19** Mos u zemëro pér shkak të atyre që bëjnë tê keqen dhe mos i këmirët tê pabesët, **20** sepse nuk do tê ketë tê ardhamë pér tê keqin; llamba e tê pabesëve do tê fitet. **21** Biri im, ki frikë nga Zoti dhe nga mbreti; mos u bashko me ata që duan tê ndryshojnë; **22** mjerimi i tyre do tê vijë paprimitas, dhe shkatërrimin e tê dy palëve kush e njeh? **23** Edhe këto gjëra janë pér tê urtit. Nuk është mirë tê kesh preferencia personale në gjykim. **24** Ai që i thotë tê pabesit: "Ti je i drejtë", do tê mallkohet nga popujt dhe kombet do ta nëmin. **25** Por ata që e qortojnë tê pabesin do tê gjejnë kënaqësi dhe mbi ta do tê zbrësin bekimet më tê mira. **26** Ai që jep një përgjigje tê drejtë jep një tê putur mbi buzët. **27** Vër në vijë punët e tua tê jashtme, vër në rregullat e tua dhe pastaj ndërto shtëpinë tênd. **28** Mos dëshmo pa arsyë kundër tê afërmít tênd dhe mos gënje me buzët e tua. **29** Mos thuaj: "Ashtu si ma bëri mua, kështu do t'a bëj edhe unë; do t'a kthej simbas sjelljes së tij". **30** Kalova pranë arës së përfacit dhe pranë vreshtit tê njeriut që s'ka mend; **31** dhe ja, kudo rritheshin ferrat, ferrishtet e zinin tokën dhe muri prej gurësh ishte shembur. **32** Duke parë këtë, u mendova me kujdes; nga sa pashë nxora një mësim: **33**

të flesh pak, të dremitësh pak, të rrish pak me duar në ije për të pushuar; **34** kështu varfëria jote do të vijë si një vjedhës dhe skamja jote si një njeri i armatosur.

25 Edhe këto janë fjalë të urta të Salomonit, të transkriptuara nga njerëzit e Ezekias, mbreit të Judës. **2** Është lavdi e Perëndisë të fshehësh një gjë, por është lavdi e mbretërve ta hetosh atë. **3** Qiejtë përlartësinë e tyre, toka për thellësinë e saj dhe zemra e mbretërve janë të panjohshëm. **4** Hiq zgjyrën nga argjendi dha ka pér të dalë një enë pér argjendarin. **5** Largo të pabesin nga prania e mbretit dhe froni i tij do të bëhet i qëndrueshëm në drejtësi. **6** Mos u përlëvdo në prani të mbretit dhe mos zér vendin e njerëzve të mëdhenj, **7** sepse është më mirë të thuhet: "Ngjitu këtu lart", se sa të të ulin përparrë princit, që sytë e tu kanë parë. **8** Mos bëj padi me tepër nxitim, sepse në fund nuk do të dish çfarë të bësh, kur i afërmë yt do të ketë bërë me turp. **9** Diskutoje padinë tënde kundër të afërmët tênd, por mos e zbulo sekretin e një tjetri, **10** me qëllim që ai që të dëgjon të mos të diskreditojë dha nami yt të njolloset pér gjithnjë. **11** Një fjalë e thënë në kohën e duhor është si molla të arta mbi një enë argjendi. **12** Pér një vesh të bindur, një i urtë që qorton është si një vath i artë, një zbulurim prej ari të kulluar. **13** Një lajmëtar besnik është, pér ata që e dërgojnë, si freskia e borës në kohën e korries, sepse ai e freskon shpirtin e zotit të tij. **14** Ai që mburret duke gënjenj se ka bërë një dhuratë është si retë dhe era pa shi. **15** Me durimin i mbushet mendja një princi dhe gjuha e èmbël thyen kockat. **16** Në rast se gjen mjaltë, ha aq sa të mjafton, me qëllim që të mos dendesh dhe pastaj të vjellësh. **17** Shko rrallë në shtëpinë e të afërmët tênd, që ai të mos mérzitet me ty sa të të urrej. **18** Njeriu që deponon gënjeshtra kundër të afërmët të tij është si një topuz, një shpatë dhe një shigjetë e mprehtë. **19** Besimi te një njeri i pabesë ditën e fatkeqësisë është si një dhëmb i thyer dhe një këmbë e ndrydhur. **20** Kush i këndon këngë një zemre të pikelluar është si ai që heq robat e tij në një ditë të ftotë dhe si uthulla mbi sodën. **21** Në qoftë se amiku yt ka urí, jepi bukë pér të ngrënë, dhe në se ka etje, jepi ujë pér të pirë, **22** sepse kështu do të grumbullosh thëngjij mbi kokën e tij, dhe Zoti do të shpërblejë. **23** Era e veriut sjell shiun, dhe gjuha që shpif tinëz e bën ftyrën të indinjuar. **24** Është më mirë të banosh në cep të një çatje se sa në një shtëpi bashkë me një grua grindavece. **25** Një lajm i mirë nga një vend i largët është si ujë i freskët pér një njeri të lodhur dhe të etur. **26** I drejti që dridhet përparrë të pabesit është si një burim i turbullt dhe një pus i ndotur. **27** Të hash shumë mjaltë nuk është mirë, dhe të kërkosh lavdinë tënde nuk është lavdi. **28** Njeriu që nuk di të frenojë zemërimin e tij është si një qytet i shkrehur pa mure.

26 Ashtu si bora nuk i shkon verës as shiu të korrave, kështu nuk i shkon lavdia budallait. **2** Ashtu si harabeli fluturon andej e këtë dhe dallëndyshja fluturon, kështu mallkimi pa arsy nuk ka efekt. **3** Kamxhiku pér kalin, kapistra pér gomarin dhe shkopë pér kurrizin e budallenje. **4** Mos iu përgjegj budallat simbas budallallékut të tij, që të mos bëhesh edhe ti si ai. **5** Përgjigju budallat simbas budallallékut të tij, që ai të mos mendojë se është i urtë. **6** Kush dërgon një mesazh me anë të një budallai pret këmbët e tij dhe pi dhunë. **7** Ashtu si këmbët e çalamanit janë pak të qëndrueshme, kështu është një fjalë e urtë në gojnë e budallenje. **8** Kush i jep lavdi një budallai është si ai që lidh një gur te hobeja. **9** Një fjalë e urtë në gojnë e budallenje është si një gjemb që hyn në dorën e një të dehuri. **10** Perëndia i madh që ka krijuar të gjitha gjërat është ai që i jep shpërblimin budallait dhe shkelësse. **11** Ashtu si një qen kthehet në të vjellat e tij, kështu budallai e përsërit budallallékun e tij. **12** A ke parë një njeri që e

pandeh veten të urtë? Ka më tepër shpresë pér një budalla se sa pér tē. **13** Përtaci thotë: "Ka një luan në rrugë, ka një luan nëpër rrugë!". **14** Ashtu si lëviz porta në menteshat e saj, kështu sillet përtaci në shtrat tē tij. **15** Përtaci e fut dorën në pjatën e tij, por lodhet edhe ta çojë te goja. **16** Përtaci pandeh se është më i urtë se shtatë persona që japid përgjigje me mend. **17** Kalimtari që përzihet në një grindje që nuk i pérket, është si ai që kap nga veshët një qen. **18** Ashtu si një i marrë që gjuan me ura zjarri, me shigjetë dhe me vdekje, **19** kështu është ai që mashton tē afërmën dhe thotë: "E bëra pér shakal!". **20** Kur mungojnë drutë, zjarri shuhet, dhe kur nuk ka një gojë të keqe, grindja merr fund. **21** Ashtu si qymri jep shpuzën dhe drutë zjarrin, kështu njeriu grindavec i nxit grindjet. **22** Fjalët e gojëkeqit janë si ushqime shumë të shijshme dhe depërtojnë deri në thellësi të zorrëve. **23** Buzët e zjarrta dhe zemra e keqe janë si zgjyri të argjendit vendosura mbi një enë balte. **24** Ai që urren shtiret me buzët e tij, por në zemër tē vët përgatit mashtrimin. **25** Kur ai flet në ményrë tē sjellshme mos i ki besim, sepse ka shtatë gjëra tē neveritshme në zemër. **26** Edhe sikur urrejtja e tij tē jetë fsheher me tinëzi; ligësia e tij do të dalë hapur në kuwend. **27** Kush hap një gropë do të bjerë brenda dhe kush rrokullis një gur do të bjerë përsëri mbi tē. **28** Gjuha gënjeshtare urren ata që ka plagosur, dhe goja lajkatare sjell shkatërrimin.

27 Mos u mburr me ditën e nesërme, sepse nuk di atë që mund tē sjellë një ditë. **2** Le tē tē lëvdjoj një tjetër dhe jo goja jote, një i huaj dhe jo buzët e tua. **3** Guri peshon dhe rëra është e rëndë, por zemërimi i budallait peshon më tepër se tē dyja bashkë. **4** Térbimi është mizor dhe zemërimi është i furishém, por kush mund t'i bëjë ballë xhelozisë? **5** Më mirë një qortim i hapur se një dashuri e fsheher. **6** Besniqe janë plagët e një shoku, dhe tē rreme tē puturat e një armiku. **7** Kush është i ngopur përqmon huallin e mjaltit; por pér atë që ka ur içdo gjë e hidhur është e èmbël. **8** Si zogu që endet larg folësë së tij, kështu është njeriu që endet larg shtëpisë së tij. **9** Vaj i dhe parfumi gézoinjë zemrën, kështu bën èmbëlsia e një shoku me këshillat e tij tē përzërmërtë. **10** Mos e braktis mikun tênd as mikun e atit tênd dhe mos shko në shtëpinë e vëllait tênd ditën e fatkeqësisë sate; është më mirë një që banon afér se sa një vëlla larg. **11** Biri im, ji i urtë dhe gézo zemrën time, kështu do të mund t'i përgjigjem atij që përflet kundër meje. **12** Njeriu mendjmprehtë e shikon tē keqen dhe fshihet, por naivët shkojnë tutje dhe ndëshkohen. **13** Merr rroben e atij që është bërë garant pér një tē huaj dhe mbaje si peng pér gruan e huaj. **14** Ai që bekon tē afërmën e tij me zë tē lartë në mëngjes herët, do t'ia zënë si mallkim. **15** Pikëllimi i vazhdueshëm në një ditë shiu tē madh dhe një grua grindavece i ngjasin njera tjetrës. **16** Kush arrin ta përmbarë, mba erën dhe zë vajin me dorën e tij tē djathtë. **17** Hekuri mpreh hekurin, kështu njeriu mpreh ftyrën e shokut tē tij. **18** Kush kujdeset pér fikun do tē hajë ftyrin e tij, dhe ai që i shërbën zotit tē tij do tē nderohet. **19** Ashtu si në ujë ftyra pasqyron ftyrën, kështu zemra e njeriut e tregon njeriun. **20** Sheoli dhe Abadoni janë tē pangopur, dhe tē pangopur janë gjithashtu sytë e njerëzve. (Sheol h7585) **21** Poçja është pér argjendin dhe fura pér arin, kështu njeriu provohet nga lëvdata që merr. **22** Edhe sikur ta shtypje budallanë në një havan bashkë me grurë me dygjetin e tij, budallallékut nuk do tē largohej prej tij. **23** Përipiq tē njohësh mirë gjendjen e deleve tē tua dhe kujdes pér kopetë e tua, **24** sepse pasuritë nuk zgjatin pérherë, dhe as një kurorë nuk vazhdon brez pas brezi. **25** Kur merret bari i thatë dhe del bari i njomë dhe mblidhet forazhi i maleve, **26** qengjat do tē furnizojnë rrobat e tua, cjepte çmimin e një are

27 dhe dhitë mjaft qumësht për ushqimin tënd, për ushqimin e shtëpisë sate dhe për të mbajtur shërbëtoret e tua.

28 I pabesi ikën me vrap edhe në se askush nuk e ndjek, por i drejtë éshët i sigurt si një luan. 2 Për shkak të mëkatit të një vendi, shumë janë të parët e tij, por me një njeri me mend që ka dituri qëndrueshmëria e tij vazhdon gjatë. 3 Një i varfér që shtyp të mjerët éshët si një shi me shtamba që nuk jep bukë. 4 Ata që braktisin ligjin lëvdjojnë të pabesët; por ata që zbatojnë ligjin i luftojnë ata. 5 Njerézit e këqij nuk e kuptojnë drejtësinë, por ata që e kërkojnë Zotin kuptojnë çdo gjë. 6 Më i mirë éshët i varfér që ecën në ndershëm nga njeriu i paqëndrueshmë që ndjek rrugën dredha-dredha, edhe kur éshët i pasur. 7 Kush zbaton ligjin éshët një bir me mend, por shoku i grykësve turpérion atin e tij. 8 Kush i shton pasuritë e tij me fajde dhe me fitime të padreita, i mbledh për atë që i vjen keq për të varférin. 9 Në rast se dikush e kthen veshin gjetiu për të mos dégjuar ligjin, vetë lutja e tij do të jetë një gjë e neveritshmë. 10 Kush i fut njerézit e drejtë në një rrugë të keqe, do të bjerë vetë në gropën e tij; por njerézit e ndershëm do të trashëgojnë të mirën. 11 I pasuri mendon se éshët i matur, por i varfér që éshët i zgjuar e kyr fund e krye. 12 Kur të drejtë triumfojnë, ka lavdi të madhe, por kur mbizotërojnë të pabesët njerézit fshihen. 13 Kush i fsheh shkeljet e tij nuk do të ketë mbarësi; por ai që i rrënët dhe i braktis ato, ka për të fituar mëshirën. 14 Lum ai njeri që ka frikë vazhdimisht nga Zoti, por ai që e fortëson zemrën e tij do të bjerë në fatkeqësi. 15 Një i pabesë që sundon mbi një popull të varfér éshët si një luan që ulérin dhe një ari i uritur. 16 Një princ pa mend zhvat shumë, por ai që urren fitimin e pandershëm ka për t'i zgjatur ditët e tij. 17 Njeriu mbi të cilin rrëndon një vrasje do të turret deri në varr; asnjë të mos e ndihmoj! 18 Ai që ecën me ndershëmëri do të shpëtohet, por njeriu i paqëndrueshmë që ndjek rrugë dredha-dredha do të rrëzohet befas. 19 Kush punon tokén e tij do të ketë bukë me bollék, por kush jepet pas kotësive do të ketë varfér i madhe. 20 Njeriu besnik do të mbushet me bekime, por ai që nxiton të pasurohet nuk do të jetë pa faj. 21 Nuk éshët mirë të kesh preferencia vetiakë; njeriu kryen mëkat për një copë bukë. 22 Njeriu me sy të keq dëshiron të pasurohet shpejt, por nuk e kupton se do ta plakosë varfëria. 23 Kush qorton dikë ka për të gjetur pastaj favor më të madh se ai që i bën lajka me fjalë. 24 Kush vjedh atin e tij dhe nënën e tij dhe thotë: "Nuk éshët mëkat", éshët shok i atij që shkatërron. 25 Kush e ka zemrën të fryrë nga krenari nxit grindje, por ai që ka besim te Zoti do të ketë mbarësi. 26 Kush i beson zemrës së tij éshët budalla, por ai që ecën me urtësi do të shpëtojë. 27 Ai që i jep të varférin nuk do të ketë kurrë nevojë, por ai që i mbyll sytë e vet do të ketë shumë mallkime. 28 Kur të pabesët lartohen, njerézit fshihen; por kur vdesin, të drejtë shumohen.

29 Njeriu që fortëson qafën kur qortohet, do të thyhet papritmas pa tjetër. 2 Kur të drejtët shumohen, populli gézohet, por, kur sundon i pabesi, populli rënkon. 3 Njeriu që e do diturinë gézon të atin; por ai që shkon me prostitutat shkopaderdh pasurinë e vet. 4 Mbretei e bën të qëndrueshmë vendin me anë të drejtësinë, por ai që merr dhurata e çon në shkatërrim. 5 Njeriu që i bën lajka të afërmit të tij shtrin një rrjetë mbi hapat e tij. 6 Në mëkatin e një njeriut të keq ka një lak, por i drejti këndon dhe gézohet. 7 I drejti interesohet për çështjen e të varférve, por i pabesi nuk e kupton këtë interesim. 8 Tallësit kurdisin trazira në qytet, por njerézit e urtë e qetësojnë zemërimin. 9 Në rast se një njeri i urtë hyn në grindje me një budalla, dhe budallai zemërohet dhe qesh, nuk ka paqe. 10 Njerézit gjakatarë urrejnë të ndershmin, por njerézit e drejtë kërkojnë të mbrojnë jetën e tij. 11 Budallai e shfryni gjithë

zemërimin e tij, por i urti e frenon dhe e ul. 12 Në rast se një mbret dégjon fjalët gjenjeshtare, tèrë ministrat e tij bëhen të pabesë. 13 I varféri dëshypësi kanë këtë të përbashkët: Zoti ndriçon sytë e të dy palëve. 14 Mbretei që u siguron drejtësi të varférve në të vërtetë do ta ketë froni të vendosur për gjithnjë. 15 Shufra dëshypësi jepit dituri; por fëmija për të cilën nuk kujdeset kurrikush e turpérion nënën e vet. 16 Kur shtohen të pabesët shtohen edhe shkeljet, por të drejtët do të shohin shkatërrimin e tyre. 17 Korrigjo birin tënd, ai do të japë rehatinë dhe do t'i sigurojë kënaqësi shpirtit tënd. 18 Kur nuk ka një vizion profetik, populli bëhet i shfremuar, por lum ai që respektion ligjin. 19 Një shërbëtor nuk ndreget vetëm me fjalë; edhe kur i kupton, nuk bindet. 20 A ke parë një njeri që ngutet në të folur? Ka më tepër shpresë te një budalla se sa te ai. 21 Në se dikush rrit me përkujdesje qysh në fëmijëri shërbëtorin e vet, në fund ai do të dojë të bëhet trashëgimtar i tij. 22 Njeriu zemërak kurdës grindje dëshypësi i një njeriu idhnak kryen shumë mëkate. 23 Kryelartësia e njeriut e çon poshtë atë, por ai që ka një shpirt të përvuajtur do të ketë lavdi. 24 Kush bëhet ortak me një vjedhës urren jetën e vet. Ai dégjon betimin, por nuk padit asgjë. 25 Frika e njeriut përbën një lak, por ai që ka besim te Zoti éshët i siguruar. 26 Të shumtë janë ata që kërkojnë favorin e princi, por drejtësia për çdo njeri vjen nga Zoti. 27 Njeriu jo i drejtë éshët një neveri për të drejtët, dëshypësi i një ecën me ndershëmëri éshët një neveri për të pabesët.

30 Fjalët e Agurit, birit të Jahehut; mesazhi profetik që ky njeri shphalli në Ithiel, në Ithiel dëshypësi i një Ukal. 2 Po, unë jam më budalla se gjithë të tjerët dhe nuk kam mendje njeriu. 3 Nuk kam mësuar diturinë dëshypësi i një njeriu i tij dëshypësi i një qell dëshypësi i një njeriu i tij? Kush e ka mbledhur erën në duart e tij? Kush i ka mybillyr ujërat në rroben e tij? Kush i ka vendosur të gjithë kufijtë e tokës? Cili éshët emri i tij dëshypësi i një qell dëshypësi i një njeriu i tij? Kush i ka mybillyr ujërat në duart e tij? Kush i ka mybillyr ujërat në rroben e tij? Kush i ka vendosur të gjithë kufijtë e tokës? Cili éshët emri i tij dëshypësi i një qell dëshypësi i një njeriu i tij? Kush i ka mybillyr ujërat në duart e tij? 4 Kush u ngjitet në qell dëshypësi i një njeriu i tij? Kush e ka mbledhur erën në duart e tij? Kush i ka mybillyr ujërat në rroben e tij? Kush i ka vendosur të gjithë kufijtë e tokës? Cili éshët emri i tij dëshypësi i një qell dëshypësi i një njeriu i tij? Kush i ka mybillyr ujërat në duart e tij? 5 Çdo fjalë e Perëndisë éshët rafinuar me zjarr. Ai éshët një mburojë për atë që gjë gjen strehë tek ai. 6 Mos u shfo asgjë fjalëve të tij që të mos tē qortojë dëshypësi i një njeriu i tij? 7 Unë tē kërkova dy gjëra; mos m'i moho para se tē vdes: 8 largo nga unë falsitetin dëshypësi i një njeriu i tij; mos më jep as varféri as pasuri, më ushqë me bukën e nevojshme, 9 me qëllim që, pasi tē jem ngopur, tē mos tē mohoj dëshypësi i një njeriu i tij. 10 Mos shifp kundër shërbëtorit para tē zotit, me qëllim që ai tē mos tē tē mallkojë dëshypësi i një njeriu i tij. 11 Ka një kategori njerézish që mallkojnë atin e tij dëshypësi i një njeriu i tij. 12 Ka një kategori njerézish që e mbajnë veten për tē pastër, por nuk janë tē larë nga papastërtia e vet. 13 Ka një kategori njerézish që i ka sytë shumë kryelartë dëshypësi i një njeriu i tij. 14 Ka një kategori njerézish dhëmbët e tē cilëve janë si shpata dëshypësi i një njeriu i tij. 15 Shushunja ka dy bija, që thonë: "Më jep, më jep!". Ka tri gjëra që nuk ngopet kurrë, madje katër nuk thonë kurrë: "Mjaft!". 16 Sheoli, barku shterp, toka që nuk ngopet me ujë dëshypësi i një njeriu i tij. 17 Syrin që tallet me babanë dëshypësi i një njeriu i tij. 18 Ka tri gjëra që nuk ngopet me ujë dëshypësi i një njeriu i tij. 19 Gjurma e shqiponjës në ajet, gjurma e gjarpërit mbi shkëmb, gjurma e anijes në mes tē detit dëshypësi i një njeriu i tij. 20 Kjo éshët sjellja e gruas që ka shkelur kurorën: ha, fshin gojën dëshypësi i një njeriu i tij. 21 Tri gjëra që nuk ngopet me ujë dëshypësi i një njeriu i tij. 22 Një shërbëtor kur bëhet mbret, një budalla që ka bukë me bollék,

23 një grua të urryer që gjen burrë dhe një shërbëtore që i zë vendin zonjës. **24** Ka katër kafshë të vogla mbi tokë, por janë jashtëzakonisht të urta: **25** mizat e dheut, që janë një popull pa forcë, por që e mbledhën ushqimin e tyre në verë; **26** lepujt, që janë një popull i dobët, por që e vendosin banesën e tyre në shkëmbinjtë; **27** karkalecat, që nuk kanë mbret, por që shkojnë mbarë në grupe; **28** hardhuca që mund ta zësh me duart, por që gjendet në pallatet e mbretërve. **29** Trí qënie kanë një paraqitje të bukur, madje katër kanë një ecje madhështore; **30** luani, kafsha më e fortë, që nuk zmrapsët para askujt, **31** kali i luftës që ecën i ngrefosur, cjapi dhe mbreti kur është me ushtrinë e tij. **32** Në rast se ke vepruar si budalla duke lartësuar veten tënde ose të ka shkuar mendja, vëre dorën mbi gojë, **33** sepse, duke rrahuar qumëshitin prodhohet gjalpi, duke përdredhur hundën del gjak prej saj dhe duke shtrydhur mërinë prej saj del grindja.

31 Fjalë të mbretit Lemuel, mesazhi profetik me të cilin e mësoi e éma. **2** Çfarë të të them, biri im? Çfarë të të them, biri i barkut tim? Çfarë të të them, bir i zotimeve të mia? **3** Mos ua jep forcën tënde grave as jetën tënde asaj që shkatërron mbretërit. **4** Nuk u shkon mbretërvé, o Lemuel, nuk u shkon mbretërvé të pinë verë as princave të déshirojnë pije dehëse, **5** sepse duke pirë të mos harrojnë ligjin dhe të mos shtrembërojnë të drejtën e të pikëlluarve. **6** Jepini pije dehëse atij që është duke vdekur dhe verë atij që e ka zemrën të hidhëruar. **7** Le të pië për të harruar varférinë e tij dhe për të mos kujtuar më hallet e tij. **8** Hape gojën tënde në favor të memcit, në mbrojtje të të gjithë atyre që janë lénë pas dore. **9** Hape gojën tënde, gjyko me drejtësi dhe mbro çështjen e të mjerit dhe të nevojtarit. **10** Kush do të gjejë një grua të fortë dhe të vitytshme? Vlera e saj është shumë më e madhe nga ajo e margaritarëve. **11** Zemra e burrit të saj ka besim tek ajo, dhe do të ketë gjithnjë fitime. **12** Ajo i bën të mira dhe jo të keqë tërë ditët e jetës së saj. **13** Gjen lesh dhe li dhe punon me gëzim me duart e veta. **14** Ajo u përngrjan anijeve të tregëtarëve: e sjell ushqimin e saj nga larg. **15** Çohet që me natë për t'i ndarë ushqimin familjes së saj dhe për t'u dhënë urdhërat e nevojshme shërbëtoreve të saj. **16** Ajo shikon një arë dhe e ble; me duart e saj mbjell një vresht. **17** Ngjesh me forcë ijët dhe i bën më të fortë krahët e saj. **18** E kupton që tregëtia e saj po shkon mbarë dhe llambë e saj e natës nuk i shuhet. **19** Shtrin dorën mbi furkën, pëllëmbat e saj zënë boshtin. **20** I shtrin dorën të varfërit dhe i jep dorën nevojtarit. **21** Nuk i trembet borës për familjen e saj, sepse tërë ata të shtëpisë së vet kanë një veshje të dyfishtë. **22** Bën për vete mbulesa si sixhade dhe rrrobat e saj janë prej liri shumë të hollë dhe të purpurta. **23** Burri i saj nderohet te porta, kur ulet bashkë me pleqtë e vendit. **24** Përgatit rroba prej liri dhe i shet, i furnizon me breza tregtarët. **25** Forca dhe nderi janë rrrobat e saj dhe qesh për ditët që do të vijnë. **26** Hap gojën e saj me dituri dhe mbi gjuhën e saj është ligji i mirësisë. **27** Ajo mbikqyr si shkon shtëpia e vet dhe nuk ha bukën e përtacisë. **28** Brijë e saj ngrihen dhe e shpallin fatlume; edhe burri i saj e lëvdon duke thënë: **29** "Shumë bija kanë bërrë gjëra të mëdha, por ti i kalon të gjitha ato". **30** Hiri është i rremë dhe bukuria është e kotë, por gruaja që ka frikë nga Zoti është ajo që do të lëvdohet. **31** I jepni frytin e duarve të saj, dhe vet veprat e saj le ta lëvdojnë te portat.

Predikuesi

1 Fjalët e Predikuesit, e birit të Davidit, mbretit të Jeruzalemit. **2** "Kotësi e kotësive", thotë Predikuesi; **3** "Kotësi e kotësive; gjithçka është kotësi". Çfarë përfitimi ka njeriu nga gjithë mundi i tij, kur mundohet nën rrezet e diellit? **4** Një brez shkon, një brez vjen, por toka mbetet përfjetë. **5** Edhe dielli lind e pastaj përfondon, dhe shpejtohenet në drejtëm të vendit nga del përsëri. **6** Era fryn në drejtëm të jugut, pastaj kthehet nga veriu; kthehet dhe rikthehet vazhdimisht dhë bën po ato rrötullime. **7** Gjithë lumenjtë derdhen në det, por deti nuk mbushet kurrë; nga vendi prej të cilët lumenjtë vijnë, aty kthehen, përsëri. **8** Tërë gjérat kërkojnë mund, më tepër nga sa mund të thotë njeriu; syri nuk ngopet kurrë duke parë, po kështu veshi nuk ngopet kurrë duke dëgjuar. **9** Ajo që ka qenë është ajo që do të jetë; ajo që është bërë është ajo që do të bëhet; nuk ka asnjë të re nën diell. **10** A ka diçka për të cilën mund të thuhet: "Shiko, kjo është e rel!". Kjo gjë ekzistonte që në shekujt që na kanë pararendur. **11** Nuk mbetet asnjë kujtim nga gjérat e kaluar, dhe kështu nuk do të mbetet asnjë kujtim nga gjérat që do të ndodhni midis atyre që do të vijnë më pas. **12** Unë, Predikuesi, kam qenë mbret i Izraelit në Jeruzalem, **13** dhe kam kërkuar me zemrë të zbuloj dhe të hetoj me dituri çdo gjë që ndodh nën qill; kjo është një punë e rëndë që Perëndia u ka dhënë bije të njerëzve që ata të lodhen. **14** Unë i kam parë tërë gjérat që bëhen nën diell; dhe ja, të gjitha janë gjëra të kota dhe një kërkim për të kapur erën. **15** Ajo që është e shtrëmbër nuk mund të drejtohenet dhe ajo që mungon nuk mund të numërohet. **16** Unë kam folur me zemrën time, duke thënë: "Ja, kam fituar madhështi dhe dituri më të madhe se të gjithë ata që kanë mbretëruar para meje në Jeruzalem dhe zemra ime ka parë shumë dituri dhe njohuri". **17** Dhe ia kushtova zemrën time për të njojtur diturinë si dhe njohjes së marrëzisë dhe budallallëkut; dhe kuptova që edhe kjo është një kërkim për të kapur erën. **18** Sepse aty ku ka shumë dituri ka edhe shumë shqetësim dhe kush shton diturinë shton dhembjen.

2 Unë thashë në zemrën time: "Eja tani, dua të të vë në provë me gëzimin, dhe ti do të gëzoshëndjen". Por ja, edhe kjo është kotësi. **3** Për të qeshurit kam thënë: "Është një marrëzi, dhe përgëzimin: "Kujt i shërbën?". **4** Kërkova në zemrën time si ta kënaq trupin tim me verë, duke e nxitur njëkohësisht zemrën time drejt diturisë dhe t'i qepet marrëzisë, deri sa të shoh cila është e mira që bijtë e njerëzve të duhej të bënin nën qill tërë ditët e jetës së tyre. **5** Kështu kreva punime të mëdha përvete; ndërtova shtëpi, mbolla vreshta, **6** bëra kopshët dhe parqe, duke mbjellë drurë frutorë të çdo lloji; **7** ndërtova pellgje për ujin me të cilat të mund të vadis pyllin që të rriten drurët. **8** Bleva shërbëtorë dhe shërbëtore dhe u bëra me shërbëtorë që lindën në shtëpi; pata pasuri të mëdha në kope me bagëti të trashë dhe të imët më tepër se ata që kishin qenë para meje në Jeruzalem. **9** Grumbullova përvete edhe argjend, ar dhe pasuritë e mbretërvore dhe të krahinave; gjeta këngëtarë dhe këngëtarë, kënaqësitë e bijve të njerëzve, dhe vegla muzikore të çdo lloji. **10** Kështu u bëra i madh dhe u begatova më tepër se ata që kishin qenë para meje në Jeruzalem; edhe dituria më mbeti mua. **11** Tërë ato që sytë e mi dëshironin, nuk ua mohova atyre; nuk i refuzova zemrën sime asnjë qejf, sepse zemra ime kënaqje me çdo punë timen; dhe ky ka qenë shpërblimi për çdo punë të bërë nga unë. **12** Pastaj u ktheva të shikoj tërë veprat që kishin bërë duart e mia dhe mundin tim për t'i kryer; dhe ja, të gjitha ishin kotësi dhe një kërkim për të kapur erën; nuk kishte asnjë përfitim nën diell. **13** Atëherë u ktheva të rrah me mend diturinë, marrëzinë dhe budallallëkun. "Çfarë do të bëjë njeriu

që do të zëzë vendin e mbretit, në mos atë që është bërë?". **14** Pastaj kuptova që dituria ka një epërsi mbi budallallëkun, ashtu si drita ka një epërsi mbi errësirën. **15** I urti i ka sytë në kokë, kurse budallai ecën në errësirë; por kuptova gjithashtu që të dyve u është rezervuar i njëjtë fat. **16** Kështu thashë në zemrën time: "Po ai fat që i takon budallait më takon edhe mua". Ç'përfitim ke se ke genë më i urtë? Prandaj thashë në zemrën time: "Edhe kjo është kotësi". **17** Nuk mbetet në fakt asnjë kujtim jetëgjatë si i njeriut të urtë ashtu edhe i njeriut budalla, sepse në ditët e ardhme gjithçka do të harrohet. Dhe ashtu si vdes budallai, në të njëjtën mënyrë vdes i urti. **18** Prandaj fillova të urej jetën, sepse të gjitha ato që bëhen nën diell më janë bërë të neverishme, sepse të gjitha janë kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. **19** Kështu kam urryer çdo mundim që kam kryer nën diell, sepse duhet t'i lë të gjitha atij që do të vijë pas meje. **20** Dhe kush e di në se do të jetë i urtë ose budalla? Sidoqoftë ai do të jetë zot i gjithë punës që kam kryer me mund dhe për të cilën kam përdorur diturinë nën diell. Edhe kjo është kotësi. **21** Kështu arrita të déshpérohem në zemrën time përgjithë mundin që kam bërë nën diell. **22** Sepse këtu ka një njeri që ka punuar me dituri, me zgjuarësi dhe me sukses, por që duhet t'ia lërë trashëgiminë e tij një tjetri, që nuk është munduar fare! Edhe kjo është një kotësi dhe një e keqë e madhe. **23** Çfarë i mbetet në të vërtetë njeriut për tërë mundin e tij dhe për shqetësimin e zemrës së tij, me të cilën është munduar nën diell? **24** Tërë ditët e tij nuk janë veçse dhembje dhe puna e tij është e rëndë. Zemra e tij nuk pushon as natën. Edhe kjo është kotësi. **25** Për njeriun nuk ka gjë më të mirë se sa të hajë e të pije dhe të gëzohet në mundin e tij; por kam vënë re se edhe kjo vjen nga dora e Perëndisë. **26** Kush mund të hajë ose të gëzohet më shumë se unë? **27** Sepse Perëndia i jep njeriut që i pëlqen dituri, njohje dhe gjëzim; por mëkatarit i ngarkon detyrën të mbledhë dhe të grumbullojë, për t'ia lénë pastaj të gjitha atij që pëlqehet nga sytë e Perëndisë. Edhe kjo është kotësi dhe përpjekje për të kapur erën.

3 Çdo gjë ka stinën e vet, çdo situatë ka një kohë nën qill; **2** një kohë për të lindur dhe një kohë për të vdekur, një kohë për të mbjellë dhe një kohë për të shkulur atë që është mbjellë, **3** një kohë për të vrapë dhe një kohë për të shëruar, një kohë për të shembur dhe një kohë për të ndërtuar, **4** një kohë për të qarë dhe një kohë për të qeshur, një kohë për të mbajtur zi dhe një kohë për të hedhur valle, **5** një kohë për të flakur gurët dhe një kohë për të mbledhur gurët, një kohë për të përqafuar dhe një kohë për të mos përqafuar, **6** një kohë për të kërkuar dhe një kohë për të humbur, një kohë për të ruajtur dhe një kohë për të hedhur tutje, **7** një kohë për të grisur dhe një kohë për të qepur, një kohë për të heshtur dhe një kohë për të folur, **8** një kohë për të dashuruar dhe një kohë për të urredit, një kohë për luftën dhe një kohë për paqen. **9** Çfarë përfitimi ka ai që punon nga të gjitha gjérat për të cilat mundohet? **10** Pashë punën që Perëndia u jep bijve të njerëzve, me qëllim që të mundohen. **11** Ai e ka bërë të bukur çdo gjë në kohën vet; ka vënë madje përfjetësinë në zemrat e tyre, pa i dhënë mundësinë asnjë njeriut të zbulojë vepron që Perëndia ka bërë nga fillimi deri në fund. **12** Kështu kuptova që nuk ka gjë më të mirë se sa të gëzohesh dhe të bësh të mirë sa je gjallë; **13** dhe që çdo njeri që ha, pi dhe gjëzon mirëqënie në gjithë mundin e tij, kjo është një dhuratë e Perëndisë. **14** E kuptova që tërë ato që bën Perëndia janë përfjetë; nuk mund t'u shtosh dhe t'u heqësh asnjë; dhe Perëndia vepron kështu me qëllim që njerëzit të kenë frikë prej tij. **15** Ajo që është, ka qenë më parë; dhe ajo që do të vijë ka qenë më parë, dhe Perëndia heton atë që ka kaluar. **16** Kam parë gjithashtu nën diell që në vend të arsyes kishte paudhësi, që në vend të drejtësishë kishte paudhësi. **17** Kështu thashë në zemrën

time: "Perëndia do të gjykojë të drejtin dhe të pabesin, sepse ka një kohë të caktuar për çdo gjë dhe për çdo vepër". **18** Thashë në zemrën time: "Përsa u përket kushteve në të cilat ndodhen bijtë e njerëzve, Perëndia i vë në provë, që ata vetë të kuptojnë që janë si kafshë". **19** Në fakt të gjitha ato që u ndodhin bijve të njerëzve u ndodhin kafshëve; të dy palëve u ndodh u njëjtë gjë. Ashtu si vdes njeri, kështu vdes tjetri. Po, të gjithë kanë po atë frymë; dhe njeriu nuk ka asnjë epërsi mbi kafshën, sepse gjithçka është kotësi. **20** Të gjithë shkojnë në po atë vend; të gjithë vijnë nga pluhuri dhe kthehen në pluhur. **21** Kush e di në se fryma e bijve të njerëzve ngjitet lart dhe në se fryma e kafshës zbrët poshtë në tokë? **22** Kështu e kuptova që nuk ka gjë më të mirë për njeriun se sa të gjëzohet në punën e tij, sepse kjo është pjesa e tij. Kush do ta cojë në fakt të shohë atë që ka për të ndodhur pas tij?

4 Kështu u ktheva dhe mendova për gjithë shtypjen që ndodhin nën diell; dhe ja, lotët e të shtypurve, të cilët nuk kanë njeri që t'i ngushëllojë; nga ana e shtypësve të tyre ishte forca, por as ata nuk kanë njeri që t'i ngushëllojë. **2** Prandaj i konsiderova të vdekurit, ata që tashmë kanë vdekur, më të lumtur se të gjallët që jetojnë akoma; **3** por edhe më i lumtur se njera dhe tjetra palë është ai që nuk ka ekzistuar kurrë dhe ende nuk ka parë veprimet e këqija që kryhen nën diell. **4** Pashë gjithashtu që çdo mund dhe çdo sukses në punë njallin smirën njerit kundër tjetrit. Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. **5** Budallai rri me duar të kryeqzua dhe ha mishin e vet. **6** Vlen më tepër një grusht me pushim se sa dy grushte, me mundim, duke u përpjekur të kapësh erën. **7** Kam parë edhe një kotësi tjetër nën diell; **8** dikush është krejt vetëm dhe nuk ka as bës as vëlla, megjithatë mundi i tij nuk ka të sosur dhe sytë e tij nuk janë ngopur me pasuri. Por nuk e pyet veten: "Për kë po lodhem dhe e lë veten pa asnjë të mirë?". Edhe kjo është kotësi dhe një mundim i rëndë. **9** Dy vlejnë më mirë se një i vetëm, sepse kanë një shpërblim të mirë për mundin e tyre. **10** Në fakt në se rrëzohen, njeri ngrë tjetrin; por mjerë ai që është vetëm dhe rrëzohet, sepse nuk ka njeri që ta ngrerë! **11** Kështu gjithashtu në se dy veta flenë bashkë, ata kanë mundësinë të ngrohen; por ai që është vetëm si do t'ia bëjë të ngrohet? **12** Në rast se dikush mund të mosposhtë atë që është vetëm, dy veta mund t'i rezistojnë; një litar tresh nuk këputet aq shpejt. **13** Është më mirë një i ri i varfér dhe i urtë se sa një mbret plak dhe budalla, që nuk di më të pranojë qortime. **14** Sepse i riu ka dalë nga burgu për të mbretëruar, megjithëse kishte lindur i varfér në mbretërinë e tij. **15** I pashë tërë të gjallët që ecnin nën diell për t'u bashkuar me të riun, që shkon të zërë vendin e tjetrit. **16** Ishte i panumërt gjithë populli, gjithë atë që kishin qenë para tyre. Megjithatë ata që do të vijnë më pas nuk do të janë të kënaqur prej tij! Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën.

5 Ki kujdes hapat e tua kur shkon te shtëpia e Perëndisë; afrohu për të dëgjuar në vend që të ofrosh fljimin e budallenjve, të cilët as nuk dinë që veprojnë keq. **2** Mos u nxito me gojnë tënë, dhe zemra jote të mos shpejtohet të thotë asnjë fjalë përpëra Perëndisë, sepse Perëndia është në qill dhe ti mbi tokë; prandaj fjalët e tua të janë të pakta. **3** Sepse nga punët e shumta vijnë ëndrrat, dhe nga fjalët e shumta zëri i budallait. **4** Kur i ke bërë një zotim Perëndisë mos humb kohë ta plotësosh, sepse ai nuk kënaqet me budallenjtë; plotëso zotimin që ke marrë. **5** Më mirë të mos marrësh zotime se sa t'i bësh dhe të mos i plotësosh. **6** Mos lejo që goja jote ta cojë trupin tënd të mëkatojë dhe mos thuaj para lajmëtarit të Perëndisë: "Ka qenë gabim". Pse Perëndia duhet të zemërohej me fjalët e tua dhe të shkatërronte veprën e duarve të tua? **7** Sepse në ëndrrat e shumta dhe në fjalët e shumta ka kotësi; por ti ke frikë nga Perëndia. **8** Në rast se në

provincë sheh shtypjen e të varfërit dhe shkeljen me dhunë të së drejtës dhe të drejtësisë, mos u habit nga kjo gjë; sepse mbi një pushtet të lartë ndodhet një më i lartë dhe mbi ta disa pushtete akoma më të larta. **9** Toka ofron përfitimi më të mëdha se çdo gjë tjetër, dhe vetë mbreti shërbehet nga fusha. **10** Kush është i dhënë pas parasë, nuk ngopet kurrë me para, dhe kush dëshiron pasuritë nxjerr përfitimi prej tyre. Edhe kjo është kotësi. **11** Kur rritet pasuria, shtohen edhe ata që e përpjijnë; dhe çfarë përfitimi kanë prej saj pronarët, veç asaj që e shohin me sytë e tyre? **12** I ëmbël është gjumi i punonjësit, qoftë edhe kur ha pak ose shumë; por velitja e të pasurit nuk e lë atë të flerë. **13** Është një e keqe tjetër e vajtueshme që kam parë nën diell: pasuritë e ruajtura për pronarin e tyre në dëm të tij. **14** Këto pasuri humbasin për shkak të një pune të keqe, dhe kështu në duart e birit që ka lindur nuk mbetet më asgjë. **15** Ashtu si ka dalë nga barku i nënës, kështu lakuriq do të kthehet për të shkuar si pati ardhur, pa marrë gjë nga mundi i tij që mund ta marrë me vete. **16** Edhe kjo është një e keqe e vajtueshme që duhet të shkojë pikërisht ashtu si ka ardhur; dhe çfarë përfitimi ka se është munduar për erën? **17** Përveç kësaj ai ha çdo ditë të jetës së tij në errësirë, dhe ka shumë hidhërimë, sémundje dhe telashe. **18** Ja çfarë kuptova: është mirë dhe e përshtatshme për njeriun të hajë, të pijë dhe të gjëzojë të mirën e gjithë mundit të tij nën diell, tërë ditët e jetës që Perëndia i jep, sepse kjo është pjesa e tij. **19** Çdo njeri u tilit Perëndia i jep pasuri dhe të mira dhe të cilët i jep gjithashtu mundësinë t'i gjëzojë ato, të marrë pjesën e vet dhe të gjëzojë mundin e tij, kjo është një dhuratë e Perëndisë. **20** Në fakt ai nuk do të kujtojë shumë ditët e jetës së tij, sepse Perëndia i përgjigjet me gjëzimin e zemrës së tij.

6 Është një e keqe tjetër që kam parë nën diell dhe që është e përhapur midis njerëzve: **2** dikujt Perëndia i ka dhënë pasuri, të mira dhe lavdi, dhe nuk i mungon asgjë nga gjithë ato që mund të dëshirojë, por Perëndia nuk i jep mundësinë t'i gjëzojë, por i gjëzon një i huaj. Kjo është kotësi dhe një e keqe e madhe. **3** Në qoftë se dikujt i lindin njëqind bij dhe jeton shumë vite dhe të shumta janë ditët e viteve të tij, por shpirti i tij nuk ngopet me të mira dhe nuk ka as varr unë them se një dështim është më i lumtur se ai; **4** sepse ka ardhuar më kot dho po ikën në terr, dhe emri i tij është mbuluar nga terri. **5** Edhe sikur të mos e ketë parë as njohur dieillin, megjithatë ka më shumë pushim se tjetri. **6** Po, edhe sikur të duhej të jetonte dy herë një mijë vjet, por pa mundur të gjëzojë të mirat e tij. A nuk mbarojnë të gjitha në po atë vend? **7** Tërë mundi i njeriut është për gojën e tij, megjithatë oreksi i tij nuk ngopet kurrë. **8** Çpërfitimi ka i urti mbi budallanë? Çpërfitimi ka i varféri në rast se di të ecë përpëra njerëzve të gjallë? **9** Është më mirë të shikosh me sy se sa të endesh me dëshirën. Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. **10** Ajo që është, prej kohe është quajtur me emrin e vet dhe dihet se çështë njeriu, dhe që nuk mund të hahet me atë që është më i fortë se ai. **11** Duke qenë se ka shumë gjëra që e shtojnë kotësinë, çfarë përfitimi ka prej tyre njeriu? **12** Kush e di në fakt çështë e mirë për njeriun në këtë jetë, gjatë tërë ditëve të jetës së tij të kotë që ai i kalon si një hije? Kush mund t'i thotë njeriut çfarë ka për të ndodhur pas tij nën diell?

7 Një emër i mirë pëlgjehet më tepër se një vaj i parfumuar, dhe dita e vdekjes është më e mirë se dita e lindjes. **2** Është më mirë të shkosh në një shtëpi ku mbahet zi se sa të shkosh në një shtëpi ku festë, sepse ky është fundi i çdo njeriu, dhe kush rron ka për të vënë mend. **3** Trishtimi është më i mirë nga gazi, sepse përpëra një ftyre të trishtuar zemra bëhet më e mirë. **4** Zemra e të urtit është në shtëpinë ku mbahet zi, por zemra e budallenjve është në një shtëpi të gjëzuar. **5** Është më mirë për dikë të dégjojë

qortimin e tē urtit se sa tē dēgjōjë kēngën e budallenje, 6 sepse ashtu siç éshtë kérçitja e shkurreve nēn një tenxhere, kështu éshtë e qeshura e budallait. Edhe kjo éshtë kotësi. 7 Me siguri shptyja e bén tē pamend njeriu e urtë, dhe dhrurata bén që tē humbasé arsyen. 8 Më miré fundi i një gjëje se fillimi i saj, dhe më mirë ai që ka frysë tē durueshém se ai që ka frysë krenar. 9 Mos u nxito nē frysëm tēnd tē zemérohesh, sepse zemérimi gjen strehë nē gji tē budallenje. 10 Mos thuaj: "Si éshtë e mundur që ditët e kaluara ishin më tē mira nga këto?", sepse nuk éshtë urtësi tē bësh një pyjet tē tillë. 11 Dituria éshtë e mirë bashkë me një pasuri dhe u sjell përfitime atyre që shohin diellin. 12 Sepse dituria éshtë një mbrojtje ashtu si éshtë paraja; por epërsia e diturisë qëndron nē këtë; dituria i bén tē jetojnë ata që e zoterojnë. 13 Konsideroje veprën e Perëndisë: kush mund tē drejtojë atë që ai ka bërrë tē shtrëmbër? 14 Në ditën e bollëkt jí i gëzuar, por nē ditën e fatkësësë mendohu thellë. Perëndia ka bërrë si njerën ashtu dhe tjetrën, me qëllim që njeriu tē mos zbulojë asgjë nga ato që do tē ndodhin pas tij. 15 Pashë gjithçka nē ditët e kotësësë sime. Ndodh që i drejti tē vdesë nē drejtësinë e vet dhe që i pabesi tē jetojë gjatë nē ligësinë e tij. 16 Mos ji tepër i drejtë as i urtë jashtë mase. Pse kérkon tē shkatërohesh? 17 Mos ji tepër i keq dhe mos u trego budalla. Pse kérkon tē vdesësh para kohës sate?

18 Éshtë mirë që tē kapesh pas kësaj gjëje dhe tē mos heqësh dorë prej saj, sepse ai që ka frikë Perëndinë do t'u shmanget tērë këtyre gjëra. 19 Dituria e bén tē urtin më tē fortë se dhjetë tē fuqishëm nē një qytet. 20 Nuk ka nê fakt asnjë njeri tē drejtë mbi tokë që bén tē mirën dhe tē mos mëkatoj. 21 Pérvec kësaj mos u vër veshin tērë fjalëve që thuhen, që tē mos mallkohesh nga shërbëtori yt, 22 sepse zemra jote gjithashtu e di që t'i vet i ke mallkuar shumë herë tē tjerët. 23 Unë i hetova tē gjitha këto gjëra me dituri. Thashë: "Do tē bëhem i urtë", por dituria éshtë mjaft larg nga unë. 24 Një gjë që éshtë kaq larg dhe kaq e thellë, kush mund ta gjejë? 25 Atëherë e vura zemrën time tē njohë, tē hetojë dhe tē kérkojë diturinë dhe shkakun e gjëra dhe tē njohë ligësinë e marrëzisë dëbuallëkun e marrëzisë; 26 dhe gjeta një gjë më tē hidhur se vdekja; gruan zemra e së cilës éshtë kurth dhe grackë dë duart e së cilës janë pranga. Kush i pëlgën Perëndisë i shpëton asaj; por mëkatarri do tē kapet nga ajo. 27 Ja ajo që gjeta", thotë Predikuesi, "duke i shqyrtuar një pér një gjërat, pér tē gjetur shkakun e tyre. 28 Atë që unë po kérkoj ende, por nuk e kam gjetur; një burrë ndër një mijë e gjeta, por një grua nē mes gjithë atyre nuk e gjeta. 29 Ja, vetëm këtë gjeta: Perëndia e ka bërrë njeriu tē drejtë, por njerëzit kanë kérkuar shumë marifete.

8 Kush éshtë si i urti? Kush e njeh interpretimin e sendeve? 1 Dituria e njeriut bén që tē shkëlqejë fytyra e tij dhe e ndryshon ashpërsinë e fytyrës së tij. 2 Unë tē jep një këshillë: respektoko urdhérin e mbretit pér shkak tē betimit tē bërrë Perëndisë. 3 Mos u nxito tē largohesh nga prania e tij dhe mos ngul këmbë nē një gjë tē keqe, sepse ai bén tē gjitha gjërat që i pëlgjen. 4 Në fakt fjalë e mbretit éshtë fuqishme; dhe kush mund t'i thotë: "Çfarë po bën?". 5 Kush respektion urdhérin e tij nuk do tē pësojë asnjë tē keqe; zemra e njeriut tē urtë di nē fakt tē dallojë kohën dhe gjykimin, 6 sepse pér çdo gjë ka një kohë dhe një gjykim, dhe ligësia e njeriut rëndon shumë mbi tē. 7 Sepse ai nuk e di çfarë ka pér tē ndodhur; kush nē fakt do t'i tregojë si do tē venë gjërat? 8 Nuk ka njeri që tē ketë pushtet mbi frysëm pér ta përbajtur, apo tē ketë pushtet mbi ditën e vdekjes. Nuk ka leje nē betejë, dhe padrejtësia nuk mund tē shpëtojë atë që e kryen. 9 E pashë tērë këtë gjë dhe vura mend pér tē gjitha gjërat që bëhen nē diell; ka një kohë kur një njeri sundon mbi një tjetër pér ta démtuar. 10 Pastaj pashë tē pabesët që u varrosën, tē cilët kishin hyrë dhe

kishin dalë nga vendi i shenjtë; edhe ata ishin harruar nē qytetin ku kishin bërrë këto gjëra. Edhe kjo éshtë kotësi. 11 Sepse vendimi kundër një veprimi tē keq nuk zbatohet menjëherë, zemra e bijve tē njerëzve éshtë e mbushur nga dëshira pér tē bërrë tē keqen. 12 Edhe në qoftë se mëkatarri bén njëqind herë tē keqen dhe i zgjat ditët e tij, megjithatë, unë e di që do tē kenë tē mirën ata që kanë frikë nga Perëndia, që kanë frikë para tij. 13 Por nuk ka tē mirë pér tē pabesin, dhe nuk ka pér t'i zgjatur ditët e tij si hija sepse nuk ka frikë pérpara Perëndisë. 14 Éshtë një kotësi që ndodh mbi tokë; ka njerëz tē drejtë që trajtohen ashtu sikur i përket veprës tē pabesëve, dhe ka tē pabesë që trajtohen sikur i përket veprës tē tē drejtëve. Kam thënë që edhe kjo éshtë kotësi. 15 Kështu lëvdova harenë, sepse nuk ka gjë më tē mirë pér njeriu nēndi se tē hajë, tē pijë dhe tē jetë i gëzuar, sepse kjo i mbetet nē mundin e tij gjatë ditëve tē jetës që Perëndia i ka dhënë nēn diell. 16 Kur unë e vura zemrën time tē njohë diturinë dhe tē mendojë përpjekjet që bëhen mbi tokë (edhe kur dikush nuk i lë tē pushojnë sytë e tij as ditën as natën), 17 atëherë pashë gjithë veprën e Perëndisë, që njeriu nuk mund tē arrije tē zbulojë tē gjitha ato që bëhen nēn diell sepse, edhe sikur njeriu tē mundohet duke kérkuar, nuk arrin t'i zbulojë; edhe sikur i urti tē thotë që e di, nuk éshtë nē gjendje t'i zbulojë.

9 Kështu unë e mendova gjithë këtë nē zemrën time pér tē kérkuar ta qartësoj; që tē drejtët dhe tē urtët dhe veprat e tyre janë nē duart e Perëndisë. Njeriu nuk njeh as dashurinë as urejjen; gjithçka éshtë para tij. 2 Çdo gjë u ndodh nē mënyrë tē njëllotjë tē gjithëve: i njëjtë fat pret tē drejtin dhe tē pabesin, tē mirin, tē pastrin dhe tē papastrin, atë që ofron flujime dhe atë që nuk i ofron. Si i miri éshtë edhe mëkatarri, dhe ai që bëtohet si ai që ka frikë tē bëtohet. 3 Kjo éshtë një e keqe që bëhet nēn diell; tē gjithë kanë tē njëjtin fat, dhe përvëce kësaj zemra e bijve tē njerëzve éshtë plot ligësi dhe marrëzia qëndron nē zemrën e tyre pér deri sa jetojnë; pastaj shkojnë tē tē vdekurit. 4 Pér deri sa njeriu éshtë i bashkuar me gjithë tē gjallët e tjerë ka shpresë, sepse një qen i gjallë vlen më tepër se një luan i ngordhur. 5 Të gjallët nē fakt e dinë se kanë pér tē vdekur, por tē vdekurit nuk dinë asgjë; pér ta nuk ka më asnjë shpërblim, sepse kujtimi i tyre harrohet. 6 Edhe dashuria e tyre, urejtja e tyre dhe smira e tyre janë zhdukur tashmë, dhe ata nuk do tē kenë asnjë pjesë nē tē gjitha ato që bëhet nēn diell. 7 Shko, ba bukën tēnde me gjëzim dhe pi verën tēnde me zemrë tē gëzuar, sepse Perëndia i ka pëlqyer veprat e tua. 8 Rrobat e tua qofshin tē bardha nē çdo kohë dhe vaji mos mungoftë kurrë mbi kokën tēnde. 9 Gëzoje jetën me gruan që do pér tē gjitha ditët e jetës tēnde tē kotësësë, që ai tē ka dhënë nēn diell pér tē gjitha ditët e kotësësë, sepse kjo éshtë pjesa që tē takon nē jetë dhe nē mundin që kryen nēn diell. 10 Tërë ato që dora jote gjen pér tē bërrë, bëji me gjithë forcën tēnde, sepse nē Sheol ku po shkon nuk ka më as punë, as mendim, as njohuri dhe as dituri. (*Sheol h7585*) 11 Gjithashtu pashë nēn diell që vrapimi nuk fitohet nga ai që éshtë i shpejtë as bêteja nga tē fortët; as buka nuk u shkon tē urtëve, as pasuritë njerëzve tē zgjuar, as favori atyre që janë tē shkathët, 12 Sepse njeriu nuk e njeh orën e tij; ashtu si peshqit që kapen nē një rjetë mizore dhe si zogjtë që kapen nē një kurth, kështu bijtë e njerëzve kapen nē kurth nē kohën e fatkeqësisë, kur ajo bie papirut mbi ta. 13 E pashë edhe këtë shembull tē diturisë nēn diell dhe m'u duk i madh. 14 Ishte një qytet i vogël me pak njerëz brenda; një mbret i madh doli kundra, e rrethoi dhe ndërtói bastione tē mëdha. 15 Por gjendej nē tē një njeri i varfér dhe i urtë, i cili me diturinë e tij e shpëtoi qytetin. Megjithatë asnjéri nuk u kujtua pér këtë njeri tē varfér. 16 Atëherë unë thashë: "Dituria vlen më shumë se forca;

por dituria e tē varférít përbuzet dhe fjalët e tij nuk dëgjohen". 17 Fjalët e tē urtëve që thuhen shtruar dëgjohen më mirë se brimat e atij që sundon mbi budallenjtë. 18 Dituria vlen më tepër se armët e luftës, por një mëkatar i vetëm shkatërron një tē mirë tē madhe.

10 Mizat e ngordhura e qelbin vajin e parfumierit; kështaku pak marrëzi prish vlerën e diturisë dhe tē lavdisë. 2 Zemra e tē urtit eshtë në tē djathët tē tij, por zemra e budallait eshtë në tē majtë tē tij. 3 Edhe kur budallai ecën rruqës, arsyejë i mungon dhe u tregon tē gjithëve se eshtë budalla. 4 Në qoftë se zemërimi i një mbreti ndizet kundër teje, mos e lër vendin tēnd, sepse gjakfthotësia i fashit fyterjet edhe kur janë tē rënda; 5 Eshtë një e keqe që kam parë nén diell, një gabim që vjen nga ai që qeveris; 6 marrëzia eshtë vënë nén detyra tē larta, ndërsa tē pasurut ulen nén vënde tē ulëta. 7 Kam parë shërbëtorë mbi kuaj dhe princat tē ecin më këmbë si shërbëtorë. 8 Kush çel një gropë mund tē bjerë brënda dhe kush rrëzon një mur mund tē kafshohet nga një gjarpër. 9 Kush zhvendos gurë mund tē plagoset dhe kush çan drutë vihet nén rezik. 10 Në qoftë se sépata topitet dhe nuk mprehet, duhet tē përdoret me më tepër forcë; por dituria ka epërsinë t'i dalë gjithnjë mbarë. 11 Në qoftë se gjarpëri kafshon sepse nuk eshtë magjepsur, magjistarë bëhet i kotë. 12 Fjalët e gojës tē tē urtit janë plot hir, por buzët e budallait e shkatërrojnë. 13 Fillimi i ligjératës së tij eshtë budallallék dhe fundi eshtë marrëzi e dëmshme. 14 Edhe sikur budallai t'i shumojë fjalët e tij, njeriu nuk di se çfarë do tē ndodhë; kush mund t'i thotë çfarë do tē ndodhë pas tij? 15 Lodhja e budallait e rraskapit, sepse ai nuk di as si tē shkojë nén qytet. 16 Mjerë t'i, o vend, mbreti i tē cilët eshtë një fëmijë dhe princat e tij ia shtronjë që nén mëngjes! 17 Lum ti, o vend, që ke mbret nga një soj fisnik, dhe princat që hanë nén kohën e duhur pér tē vënë nén vend forcat e tyre dhe jo pér t'u dehur! 18 Për shkak tē përtacisë trarët e shtëpisë rrëzohen dhe gjerbon pér shkak tē plogështisë së duarve. 19 Një banket shتروhet pér t'u dëfryer dhe vera i jep gaz jetës, por paraja i përgjigjet qđo nevojtari. 20 Mos mallko mbretin as me mend dhe mos mallko tē pasurin nén dhomën tēnd tē fjetjes, sepse një zog i quillt mund ta çojë larg zërin tēnd, dhe një zog që fluturon mund ta bëjë tē ditur këtë gjë.

11 Hidh bukën tēnd mbi ujërat, sepse pas shumë kohe do ta gjesh përsëri. 2 Jepu pjesë shtatë, madje edhe tetë vetave, sepse ti nuk e di se çfarë fatkeqësje mund tē tē ndodhë mbi tokë. 3 Në rast se retë janë plot me shi, e derdhin mbi tokë; dhe në rast se një dru bie në jug apo në veri, ai mbetet aty ku bie. 4 Kush e ka mendjen te era nuk ka pér tē mbjellë dhe kush rri e shikon retë nuk ka pér tē korru. 5 Ashtu si ti nuk njeh rruqën e erës dhe mënyrën si formohen kockat nén barkun e gruas me barrë, kështu ti nuk e njeh veprën e Perëndisë që bën gjithçka. 6 Mbille farën tēnd nén mëngjes dhe nén mbërmeje mos lër dorën tēnd tē pushojë, sepse ti nuk e di se cili nga tē dy do tē dalë më mirë; ky apo ai, apo do tē janë tē mirë që tē dy. 7 Drita eshtë e ëmbël dhe eshtë diçka e këndshme pér sytë që shohin diellin. 8 Edhe kur një njeri tē jetojë shumë vjet, le t'i gjëzojë tē gjitha, por le tē mendojë edhe pér ditët e territ që do tē janë tē shumta; tē gjitha ato që do tē ndodhin janë kotësi. 9 Gëzohu, pra, o i ri, nén rininë tēnd, le tē gjëzohet zemra jote nén ditët e rinisë sate; ndiq edhe rruqët e zemrës sate dhe pamjen e syve tē tu, por dije që pér tē gjitha këto gjëra Perëndia do tē tē thërrasë nén gjyq. 10 Elimino nga zemra jote trishtimin, dhe largo nga trupi yt dhembjen, sepse rinia dhe mituria janë kotësi.

12 Por kujto Krijuesin tēnd nén ditët e rinisë sate, para se tē vijnë ditët e këqija dhe tē arrjnë vitet pér tē cilat ke pér tē thënë:

"Nuk gjej asnjë kënaqësi nén to", 2 para se tē errësohet dielli, drita, hëna dhe yjet, dhe tē kthehen retë pas shiut; 3 nén moshën gjatë së cilës rojtarët e shtëpisë dridhen, njerézit e fortë përkulen, ato që bluajnë nuk punojnë më se kanë mbetur pak, ata që shikojnë nga dritaret errësohen 4 dhe portat mbi rruqë myllen; kur pakësohet zhurma e mokrës, dikush çohet me këngën e një zogu, dhe gjithë bijat e këngës dobësohen; 5 kur dikush ka frikë nga lartësitë dhe nga tmerret e rruqës; kur bajamja lulëzon, karkaleci eshtë një peshë, dhe dëshira pakësohet, sepse njeriu shkon nén banesën e tij tē përjetshme dhe qaramanët enden rruqëve. 6 Kujto Krijuesin tēnd përparrë se tē këpupet kordoni prej argjendi, tē thyhet vazaja prej ari, tē thyhet shtamba të burimi dhe tē bëhet copë-copë çikrku nén pus, 7 dhe pluhuri t'i kthethet tokës siç ishte më parë dhe fryma t'i kthethet Perëndisë që e ka dhënë. 8 "Kotësi e kotësive", thotë Predikuesi, "gjithçka eshtë kotësi". 9 Predikuesi, përvëç se ka qenë një i urtë, i ka mësuar gjithashtu popullit dijen dhe ka peshuar, ka kërkuar dhe ka renditur një numër tē madh fjalësh tē urta. 10 Predikuesi eshtë përpjekur tē gjejë fjalë tē këndshme; dhe gjërat e shkruara janë tē drejta dhe tē vërteta. 11 Fjalët e tē urtëve janë si hostenë dhe ato që mbledhin njerézit e ditur janë si gozhda tē ngulura mirë; ato jepen nga një Bari i vetëm. 12 Biri im, ruhu nga çdo gjë që del jashtë kësaj. Shkruhen shumë libra, por nuk mbarohet kurrë kjo punë, dhe studimi i tepërt e lodh trupin. 13 Të dëgjojmë, pra, përfundimin e gjithë ligjératës: "Ki frikë nga Perëndia dhe respektu urdhërimet e tij, sepse kjo eshtë têrësia e njeriut". 14 Sepse Perëndia do tē vërvë tē gjykohet qđo vepër, edhe çdo gjë që eshtë fshehur, qoftë e mirë apo e keqe.

Kantiku i Kantikëve

1 Kantiku i kantikëve që është i Salomonit. **2** Më puth me të puturat e gojës së vet! Sepse dashuria jote është më e mirë se vera. **3** Nga aroma e vajrave të tua të këndshme emri yt është një vaj i parfumuar i derdhur; prandaj të duan vajzat. **4** Tërhiqmë te ti! Ne do të rendim pas teje! Mbreti më çoi në dhomat e tij. Ne do të kënaqemi dhe do të gëzo hemi te ti; ne do ta kujtojmë dashurinë tënde më shumë se verën. Kanë të drejtë që të duan. **5** Unë jam e zezë por e bukur, o bija të Jeruzalemit, si çadrat e Kedari, si perdet e Salomonit. **6** Mos shikoni se jam e zezë, sepse dielli më ka nxirë. Bjtë e nënës sime janë zemëruar me mua; më kanë caktuar të ruaj vreshat, por vreshtin tim nuk e kam rruajtur. **7** Thuamë, o ti që të dashuron zemra ime, ku e kullot kopenë dhe ku e lë të pushojë në mesditë. Pse vallë duhet të jem si një grua e mbuluar me vel pranë kopeve të shokëve të tu? **8** Në rast se ti nuk e di, o më e bukura e grave, ndiq gjurmët e kopesë dhe kulloti kecat e tua pranë çadrave të barinjve. **9** Mikesha ime, ti më ngjan si pela ime midis qerreve të Faraonit. **10** Faqet e tua janë të bukura me ornamente, dhe qafa jote me gjerdane margaritaresh. **11** Ne do të bëjmë pëtyrë gjerdane të arta me tokëza prej argjendi. **12** Ndërsa mbreti është ulur në tryezë, livanda ime përhap aromën e saj. **13** Kënaqësia ime është një qeskë e vogël mirë; ajo do të pushojë tërë natën midis gjive të mia. **14** Kënaqësia ime është përmrueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! **15** Ti je e bukur, mikja ime, ja, je e bukur! Sytë e tu janë si ato të pëllumbeshave. **16** Sa i bukur je, i dashuri im, madje dhe i dashurueshëm! Përmrueshëm! Përmrueshëm! **17** Trarët e shtëpive tona janë prej kedi dhe tavanet tona prej qiparisi.

2 Unë jam trëndafili i Sharonit, zambaku i luginave. **2** Si një zambak midis gjembave, ashtu është mikesha ime midis vajzave. **3** Si një mollë midis pemëve të pylliit kështu është i dashuri im midis të rinjeve. Kam dëshëruar shumë të rri në hijen e tij dhe aty jam ulur, fryti i tij ishte i ëmbël në gojnë time. **4** Më çoi në shtëpinë e banketit dhe flamuri i tij mbi mua është dashuria. **5** Më mbanë me pite rrushi, më përtërini me mollë, sepse unë vuaj nga dashuria. **6** Dora e tij e majtë është poshtë kokës sime, dora e tij e djathët më përqafon. **7** Ju përgjërohem, o bija të Jeruzalemit, përgazlat dhe sutat fushave, mos e ngacmoni dhe mos e zgjoni dashurinë time, deri sa kështu t'i pëlgjelë. **8** Ja zëri i të dashurit tim! Ja, ai vjen duke kërcyer mbi malet, duke u hedhur mbi kodrat. **9** I dashuri im i përngjan një gazele apo një dreri të ri. Ja ku është prapa murit tonë, shikon nga dritaret, hedh vështrime nëpërmjet hekurave të tyre. **10** I dashuri im më ka folur dhe më ka thënë: "Çohu, mikja ime, e bukura ime, dhe ejat! **11** Sepse, ja, dimri ka kaluar, shiu pushoi, iku. **12** Lulet duken mbi tokë, koha e të kënduarit erdhë, dhe në vendin tonë dëgjohet zëri i tutulleshës. **13** Fiku nxjerr fiftë e tij të papjekur, vreshtat në lulëzim përhapin një aromë të këndshme. Çohu, mikja ime, e bukura ime, dhe ejat. **14** O pëllumbasha ime, që rri në të çarat e shkëmbinjve, në strukat e rrëmoreve, ma trevo fytyrën tênde, më bëj ta dëgoj zërin tênd, sepse zëri yt është i këndshëm dhe fytyra jote është e hijshme". **15** I zini dhelprat, dhelprat e vogla që dëmtojnë vreshtat, sepse vreshtat tona janë në lulëzim. **16** I dashuri im është imi, dhe unë jam e tij; ai e kullot kopenë midis zambakëve. **17** Para se të fryjë flidit i dites dhe hijet të ikin, kthehu, i dashuri im, dhe sillu si një gazelë o një drenushë mbi malet që na ndajnë.

3 Mbi shtratin tim gjatë natës kërkova atë që dashuron zemra ime, e kërkova, por nuk e gjeta. **2** Tani do të ngrihem dhe do të

shkoj rrrotull nëpër qytet, nëpër rrugët dhe nëpër sheshet do të kérkoj atë që do zemra ime. E kërkova, por nuk e gjeta. **3** Rojet që sillen nëpër qytet më takuan. I pyeta ata: "A e patë atë që do zemra ime?". **4** Sapo i kalova, gjeta atë që do zemra ime. E shtërgova fort dhe nuk kam ndërmend ta braktis deri sa ta çoj në shtëpinë e nënës sime dhe në dhomën e asaj që më ka ngjizur. **5** Ju përgjërohem, o bija të Jeruzalemit, përgazlat dhe sutat e fushave, mos e ngacmoni dhe mos e zgjoni dashurin time deri sa kështu t'i pëlgjelë. **6** Kush është ajo që vjen nga shkretëtira, si kollona tymi, e parfumuar me mirrë dhe temjan dhe me lloj-lloj pluhurash aromatikë të tregëtarëve? **7** Ja shtrati i Salomonit, rrëth të cilët qëndrojnë gjashtëdhetjët njërež guximtarë, trima të Izraelit. **8** Të gjithë përdorin shpatén, janë të rrahuar në çështjen e luftës; secili mban shpatén në ijtë përmarrët e natës. **9** Mbreti Salomon i ka bërë vetes një lektizë me libianin. **10** I ka bërë kolonat e saj prej argjendi, shpinzën e saj prej ari, ndenjësen prej purpuri; pjesa e brendëshme e saj është qendisur me dashuri nga bijat e Jeruzalemit. **11** Dilni, bija të Sionit, soditni mbretin Salomon me kurorën me të cilën e ka kurorëzuar e ëma, ditën e dasmës së tij, ditën e gjëzimit të zemrës së tij.

4 Sa e bukur je, o mikja ime, sa e bukur je! Sytë e tu prapa velit tênd janë si ato të pëllumbeshave; flokët e tu janë si një kope dhish, që kullozin në malin Galaad. **2** Dhëmbët e tua janë si një kope delesh tê qethura, që kthehen nga vendi i larjes; të gjitha kanë binjakët e tyre dhe asnjë prej tyre nuk është shterpë. **3** Buzët e tua janë si një fije e kuqe flakë, dhe goja jote është e këndshme; témthat e tu prapa velit tênd janë si një thelë shege. **4** Qafa jote është si kulla e Davidit, e ndërtuar përmrueshëm; mbi të cilën janë varur një mijë mburoja, të gjitha mburojat të njëzëve trima. **5** Të dy sisët e tua janë si dy kaproj të vegjël, binjake të gazelave, që kullozin midis zambakëve. **6** Përrpara se flidi i dites tê ndihet dëhiçt i kën, do të shkoj në malin e mirrës dhe në kodrinë e temjanit. **7** Ti je e tëra e bukur, mikja ime, dhe nuk ka nëtë asnjë tê metë. **8** Eja me mua nga Libani! Shiko nga majë e Amanas, nga majë e Senirit dhe e Hermonit, nga strofkat e luanëve dhe nga malet e leopardëve. **9** Ti më ke rrëmbyer zemrën, o motra ime, nusja ime; ti më ke rrëmbyer zemrën me një shikim të vetëm të syve të tu, me një gushore të vetme të qafës sate. **10** Sa e kënaqshme është dashuria jote, o motra ime, nusja ime! Sa më e mirë se vera është dashuria jote dhe aroma e vajrave të tua të parfumuarë është më e këndshme se gjithë aromat! **11** Nusja ime, buzët e tua pikojnë si një huall mjaltë, mjaltë dhe qumështin ka nën gjuhën tênde, dhe aroma e rrobave të tua është si aroma e Libanit. **12** Motra ime, nusja ime, është një kopshët i myllur, një burim i myllur, gurre e vulosur. **13** Filizat e tua janë një kopshët shegësh me fryte të zgjedhura me bimë të alkancës me nardo, **14** me nardo dhe kroko, kanellë dhe çinamom, me të gjitha llojet e drurëve të temjanit, të mirrës dhe të aloes, me të gjitha aromat më të mira. **15** Ti je një burim lulishës, një pus ujërash të freskëta, rrëkesh që dalin nga Libani. **16** Zgjohu, o veri dhe ejat, o jugë; fryj mbi kopshët tim, dhe aromat e tij tê përhapen! Le të hyjë i dashuri im në kopshët e tij dhe të hajë fytet e zgjedhura!

5 Hyra në kopshët tim, o motra ime, nusja ime, mblodha mirrën time me balsamin tim, hëngra huallin tim me mjalatin tim, piva verën time me qumështin tim. Shokë, hani, pini; po, dehuni, o të dashur! **2** Unë flijoi, por zemra ime përgjontë. Dëgjoj zërin e të dashurit tim, që troket dhe thotë: "Hapma, motra ime, mikja ime, pëllumbasha ime, e përkryera ime, sepse koka ime është gjithë vesë dhe kaçurrelat e mia gjithë cirka të natës. **3** E hoqë rrobën time, si mund ta vesh përsëri? I lava këmbët, si mund t'i

fëlliq përsëri? 4 I dashuri im e vuri dorën te vrima e derës, dhe të pérbréndshmet e mia u ngashërryen nga ai. 5 U ngrita pér t'i hapur derën të dashurit tim, dhe nga duart e mia pikoi mirra, nga gishtërinjtë e mi mirra e lëngët, që rridhet mbi dorezën e bravës. 6 La hapa të dashurit tim, por i dashuri im ishte tërhequr dhe kishte ikur; zemra ime ligshtohej kur ai fliste. E kërkova, por nuk e gjeta; e thirra, por ai nuk m'u përgjigji. 7 Rojet që sillen nëpër qytet më gjetën, më rrahën, më plagosën; rojet e mureve më çorën velin. 8 Unë ju lutem shumë, o bija të Jeruzalemit, në rast se e gjeni të dashurin tim, çfarë do t'i thoni? I thoni se jam e sémurë nga dashuria. 9 Çfarë ka më tepër i dashuri yt se një i dashur tjetër, o më e bukura midis grave? Çfarë ka i dashuri yt më tepër se një i dashur tjetër, përsë përgjërohesh këshu? 10 I dashuri im éshët i bardhë dhe i kuq, ai dallon ndër dhjetë mijë veta. 11 Koka e tij éshët ar i kulluar, kaçurelat e flokëve të tij janë rica-rica, të zeza korb. 12 Sytë e tij janë si ato të pëllumbit pranë rrëkeve të ujit, të lara në qumësh, të ngallimura si një guri çmuar në një unazë. 13 Faqet e tij janë si një lehe balsami, si lehe barërash aromatike; buzët e tij janë zambakë, që nxjerrin mirra të lëngët. 14 Duart e tij janë unaza ari, të stolisura me gurë të çmuar; barku i tij éshët i fildisht që shndrit, i mbuluar me safire. 15 Këmbët e tij janë kollona mermeri të mbështetur në themeli ari të kulluar. Pamja e tij éshët si Libani, madhështore si kedrat. 16 Goja e tij éshët vetë të émbëlsia; po, ai éshët tërheqës në çdo pikparmi. Ky éshët i dashuri im, ky éshët miku im, o bija të Jeruzalemit.

6 Ku shkoi i dashuri yt, o më e bukura midis grave? Ku shkoi i dashuri yt, që të mund ta kérkojmë bashkë me ty? 2 I dashuri im zbriti në kopshtin e tij, në lehet e balsamit pér të kullotur kopenë në kopshitet dhe pér të mbledhur zambakë. 3 Unë jam e tē dashurit tim dhe i dashuri im éshët imi; ai e kullot kopenë midis zambakëve. 4 Mikja ime, ti je e bukur si Tirtsahu, i hijshëm si Jeruzalemi, e tmerrshme si një ushtri me flamuj të shpalos. 5 Largo nga unë sytë e tu, sepse më turbullojnë. Flokët e tu janë si një kope dhish, që kullosin mbi malin e Galaadit. 6 Dhëmbët e tua janë si një kope dhensch, që kthehen nga vendi ku lahen; të gjitha kanë binjakë dhe asnjëra prej tyre nuk éshët shterpe. 7 Tëmthath e tu prapa velit tênd janë si një riskë shege. 8 Aty ka gjashtëdhjetë mbretëresha dhe tetëdhjetë konkubina, si dhe vajza pa numërim. 9 Por pëllumbesha ime, e përkryera ime, éshët e vetme; nëna e ka të vetme, e përzgjedhura e saj që e ka pjellë. Vajzat e kanë parë dhe e kanë shpallur të lume, po, edhe mbretëreshat dhe konkubinat, e kanë lavdëruar. 10 Kush éshët ajo që shfaqet si agimi, e bukur si hëna, e pastër si dielli, e tmerrshme si një ushtri me flamuj të shpalosur! 11 Unë zbrita në kopshtin e arrave pér tē parë bimët e blerta të luginës, pér tē parë në se hardhitë ishin në lulëzim dhe shegët kishin bulëzuar. 12 Nuk e di si, por déshira ime më vuri mbi qerret e popullit tim fisnik. 13 Kthehu, kthehu, o Shulamite, kthehu, kthehu, që të mund tē tē adrimojmë. Çfarë shikoni te Shulamitja? Si një valle me dy grupe?

7 Sa të bukura janë këmbët e tua në këpucë, o bija e princit! Pjesët e rrumbullakta të ijëve të tua janë si stolira, vepër e dorës së një artisti. 2 Kérthiza jote éshët një kupë e rrumbullakët, ku nuk mungon kurrë vera aromatike. Barku yt éshët një tog gruri, i rrëthuar nga zambakë. 3 Dy sisët e tua janë si dy kaproj të vegjel, binjake të gazelave. 4 Qafa jote éshët si një kullë fildishi, sytë e tu janë si ato të pellgjeve të Heshbonit pranë portës së Bath-Rabimit. Hunda jote éshët si kulla e Libanit, që shikon në drejtim të Damaskut. 5 Koka jote lartohet mbi ty si Karmeli dhe flokët e kokës sate janë purpur; një mbret u zu rob i gërshtetave të tua. 6 Sa e bukur je dhe sa e hijshme je, o e dashura ime, me të gjitha éndjet që siguron! 7 Shtati yt éshët i njëllotjë me atë të

palmës dhe sisët e tua janë si vite. 8 Kam thënë: "Do të njëjtem mbi palmë dhe do të kap degët e saj". Qofshin sisët e tua si vilet e rrushit, aroma e frymës sate si ajo e mollëve, 9 dhe të puthurat e gojës sate si një verë e zgjedhur, që zbretë embët pér tē kënaqur déshirën time, duke çikur shumë lehtë buzët e atij që fle. 10 Unë jam e tē dashurit tim dhe ai më déshiron. 11 Eja, i dashuri im, le të dalim nëpër fusha, ta kalojmë natën nëpër fshatra! 12 Të çohemi shpejt në mëngjes pér tē shkuar në vreshtat dhe pér tē parë në qoftë se vreshti ka lëshuar llastarë, në se kanë çelur lulet e tij dhe në se shegët kanë lulëzuar. Aty do të jap dashurinë time. 13 Madërgonat përhapin aromën e tyre dhe mbi portat tona ka fryte të zgjedhura të çdo lloji, të freskëta dhe të thata, që i kam ruajtur pér ty, i dashuri im.

8 Ah, sikur tē ishe ti si një vëllai im, që mënd në gjitë e nënës sime! Duke të gjetur jashtë dë tē puthja, dhe askush nuk do të më pérçmonte. 2 Do tē tē çoja dhe do tē fusja në shëpinë e nënës sime; ti do tē më mësoje dhe unë do tē tē jepja pér tē pirë verë aromatike, lëng nga shega ime. 3 Dora e tij e majtë qoftë nën kokën time dhe e djaththa e tij më përqafotë! 4 O bija të Jeruzalemit, ju lutem shumë, mos e shqetësoni dhe mos e zgjoni dashurinë time, deri sa kështu t'i pëlqej. 5 Kush éshët ajo që del nga shkretëtira duke u mbështetur tek i dashuri i saj? Të kam zgjuar nén mollén, ku nëna jote të ka lindur, ku ajo që të ka lindur të ka nxjerrë në dritë. 6 Më vërt si një vulë mbi zemrën tênde, si një vulë mbi krahun tênd; sepse dashuria éshët e fortë si vdekja, xhelozia éshët e ashpër si Sheoli. Flakët e saj janë flakë zjarri, një flakë që përvlon. (**Sheol h7585**) 7 Ujërat e mëdha nuk do tē mund ta shuajnë dashurinë, as lumenjtë ta përmbytin. Në rast se dikush do tē jephte tére pasuritë e shtëpisë së tij në këmbim të dashurisë, do tē përbusje me siguri. 8 Ne kemi një motër të vogël që ende nuk ka sisë; çfarë do tē bëjmë pér motrën tonë ditën që do tē flitet pér tē? 9 Në qoftë se éshët një mur, do tē ndërtojmë mbi tē një pallat prej argjendi; në qoftë se éshët një portë, do të forcojmë me dérrasa kedi. 10 Unë jam një mur, dhe sisët e mia janë si kulla; prandaj në sytë e tij jam bërë si ajo që ka gjetur paqen. 11 Salomon kishte një vresht në Baal-Hamon; ai ua besoi disa rojtarëve, secili prej tyre duhet t'i konte si fryshtë tij një mijë sikla argjendi. 12 Vreshti im, që éshët imi, ndodhet para meje. Ti, Salomon, mbajti një mijë siklat dhe rojtarët e fritjet tē tij marrshin dyqind. 13 Ti që banon në kopshët, shokët po dégjojnë zérin tênd; bëj ta dégjoj edhe unë. 14 Eja shpejt, i dashuri im, dhe ngjaji një gazele apo një sute në malet e aromave!

Isaia

1 Vegimi i Isaia, birit tē Amotsit, qē ai pa pēr Judēn dhe Jeruzalemin nē ditēt e Uziahut, tē Jothamit, tē Ashazit dhe tē Ezekias; mbretër tē Judēs; **2** Dégjoni; o qiej; dhe dēgjo, o tokē, sepse Zoti ka folur: "Kam edukuar fēmijē dhe i ritta, ata u rebeluan kundér meje. **3** Kau e njeh tē zotin e tij dhe gomari grazhdin e zotirisē sē tij, por Izraeli nuk ka dije dhe populli im nuk ka mend". **4** Mjeré, komb mēkatar, popull i ngarkuar me paudhési, racē keqbérésish, bij qē veprojnē nē ménryré tē coroditir! Kanē braktisur Zotin, kanē pērçmuar té Shenjin e Izraelit, kanē devijuar dhe jané kthyer prapa. **5** Pse doni qē tē goditeni edhe mē? Do tē ngrinit krye edhe mē tepér. Gjithé koka éshṭe e sémuré, gjithé zemra lēngon. **6** Nga tabani i kēmbēs deri te koka nuk ka asgjé tē shéndoshë; vetém plagë, vurrata dhe plagë tē hapura, qē nuk jané as pastruar, as lidhur as qetësuar me vaj. **7** Vendu juaj éshṭe shkretuar, qytetet tuaja jané djegur nga zjarri, tokën tuaj e pērpjnjé tē huajtē para syve tuaj; éshṭe si një shkretim sikur ta kishin shkatérruar tē huajtē. **8** Késhtu bija e Sionit ka mbetur si një karakollé nē një vresht, si një kasolle nē një aré me shalqi, si një qytet i ngjujar. **9** Në goftë se Zoti i ushtrive nuk do tē na kishte lénë një mbetje tē vogël, do tē ishim si Sodoma, do t'i njisjnim Gomorrës. **10** Dégjoni fjälén e Zotit, o kreré tē Sodomës, verini veshin ligjt tē Peréndisë toné, o popull i Gomorrës! **11** "Ç'më duhet shumica e fljimeve tuaja, thotë Zoti. Jam ngopur nga olókaustet e deshve dhe nga dhjami i kafshëve tē majme; gjakun e demave, tē qengjave dhe tē cjepte nuk e pélqeji. **12** Kur vini tē paraqiteni pērpara meje, kush ua ka kérkuar kétë, qē tē shkelni oborret e mia? **13** Mos sillni mē blatime tē kota; temjani éshṭe neveri pēr mua; nuk mund t'i duroj hénat e reja dhe tē shtunat, thirrjen e asambleve dhe paudhésiné bashkë me mbledhjet e shenjta. **14** Unë i urej hénat e reja tuaja dhe festat tuaja solemne; jané një barrë pēr mua, jam lodhur duke i duruar. **15** Kur i shtrini duart tuaja, unë i fsheh sytë e mi nga ju; edhe kur i shumoni lutjet tuaja, unë nuk dëgjoj; duart tuaja jané tērë gjak. **16** Lahuni, pastrohuni, laroni nga prania ime ligësiné e veprimeve tuaja, mos bëni më keq. **17** Mésoni tē bëni tē mirén, kérkonи drejtësiné, ndihmoni tē shtypurin, sigurojini drejtësi jetimit, mbroni çështjen e gruas sē ve. **18** Ejani, pra, dhe tē diskutojmë bashkë, thotë Zoti, edhe sikur mëkaten tuaja tē ishin tē kuqe flakë, do tē bëhen tē bardha si bora, edhe sikur tē ishin tē kuqe tē purpur, do tē bëhen si leshi. **19** Në rast se jeni tē gatshém tē bindeni, do tē han i gjérat mē tē mira tē vendit; **20** por nē rast se refuzoni dhe reblohenoi, do t'ju pērpjnjé shpata", sepse goja e Zotit ka folur. **21** Si bëhet qē qyteti besnik éshṭe shndërruar nē një prostitutë? Ishte plot ndershëmëri, drejtësia qéndronte nē tē, por tanj aty banojnë vrashësit. **22** Argjendi tē éshṭe bérë zgjyrë, vera jote éshṭe holluar me ujë. **23** Princat e tu jané rebelë dhe shokë me hajdutët; tē gjithëve u pélqeijné dhuratat dhe turren pas shpérblimeve. Nuk i sigurojnë drejtësi jetimit dhe çështja e gruas sē ve nuk arrin para tyre. **24** Prandaj Peréndia, Zoti i ushtrive, i Fujishimi i Izraelit thotë: "Po, do tē hakmerrem me kundërshtarët e mi, do tē marr hak me armiqtë e mi. **25** Do ta vë përséri dorën time mbi ty, do tē pastroj nga zgjyrat e tua si me sodën dhe do tē heq tērë plumbin ténd. **26** Do tē rivendos gjyqtarët e tu siç ishin nē kye dhe këshilltarët e tu siç ishin nē fillim. Mbas kësaj do tē quhesh "qyteti i drejtësise", "qyteti besnik". **27** Sioni do tē clirohet me anë tē drejtës dhe ata qē do tē pendohen me anë tē drejtësise. **28** Por rebelët dhe mëkatarët do tē shkatërohen së bashku, dhe ata qē braktisin Zotin do tē shfarosen. **29** Atëherë do t'ju vijë turp pēr lisat qē keni dashur dhe do tē skukeni pēr kopshtet qē keni zgjedhur. **30** Sepse do tē jeni si një lis me gjethet

tē fishkura dhe si një kopësht pa ujë. **31** Njeriu i fortë do tē jetë si kallamishtet dhe vepra e tij si një shkëndijë; do tē digjen tē dy bashkë dhe askush nuk do t'i shuajë".

2 Fjal që Isaia, bir i Amotsit, pati si vegim lidhur me Judën dhe Jeruzalemin. **2** Në ditët e fundit do tē vij që mali ku ndodhet shtëpia e Zotit do tē vendoset nē majën e maleve dhe do tē ngritet mbi disa kodra, dhe këtu do tē vershojnë téré komet. **3** Shumë popuj do tē vijnë duke thënë: "Ejani, tē ngjitemi nē malin e Zotit, nē shtëpinë e Peréndisë tē Jakobit; ai do tē na mësojë rrugët e tij dhe ne do tē ecim nē shtigjet e tij". Sepse nga Sioni do tē dalë ligj dhe nga Jeruzalemi fjal e Zotit. **4** Ai do tē sigurojë drejtësi midis kombeve dhe do tē qortojë shumë popuj. Do t'i farkëtjnjé shpatat e tyre duke i kthyer nē plugje dhe heshatet e tyre nē drapinj; një komb nuk ka pēr tē ngritur shpatën kundér një kombi tjetër dhe nuk do tē mësojnë më luftën. **5** O shtëpi e Jakobit, ejani dhe tē ecim nē dritën e Zotit! **6** Sepse ti, o Zot, ke braktisur popullin ténd, shtëpinë e Jakobit, sepse janë plot me praktika lindore, ushtrojnë magjinë si Filistejtë, lidhin aleanca me bijtë e tē huajve. **7** Vendu i tyre éshṭe plot me argjend dhe me ar dhesaret e tyre nuk kanë fund; vendi i tyre éshṭe plot me kuaj dhe qerret e tyre s'kanë tē sosur. **8** Vendu i tyre éshṭe plot me idhuj; bien përbrys pêrpara veprës së vetë duarve tē tyre, pêrpara atyre gjérave qē kanë bérë gishtat e tyre. **9** Prandaj njeriu i zakonshém pêrulet dhe njeriu i shquar ulet, por ti nuk i fal. **10** Hyr nē shkëmb dhe fshihu nē pluhurin pêrpara tmerrit tē Zotit dhe pêrpara shkëlqimit tē madhërisë sē tij. **11** Vështrimi krenar i njeriut do tē ulet dhe krenaria e vdekatarëve do tē pêrulet; vetém Zoti do tē lartësitet atë ditë. **12** Sepse dita e Zotit tē ushtrive do tē vijë kundér çdo gjëje krenare dhe kryelartë dhe kundér çdo gjëje qē ngritet, pēr ta ulir, **13** kundér gjithë kedrave tē Libanit, tē lartë dhe tē ngritur, dhe kundér tē gjitha lisave tē Bashanit, **14** kundér tē gjitha maleve tē larta dhe kodrave tē larta; **15** kundér çdo kulle shumë tē lartë dhe kundér çdo muri tē fortifikuar, **16** kundér gjithë anijeve tē Tarshishit dhe kundér tē gjitha gjéravet tē këndshme. **17** Kryelartësia e njeriut do tē ulet dhe krenaria e njerëzve tē shquar do tē pêrulet; vetém Zoti do tē lartësitet atë ditë. **18** Idhujt do tē higen plotësish. **19** Njerëzit do tē hyjnë nē shpellat e shkëmbinjve dhe nē guvat e tokës pêrpara tmerrit tē Zotit dhe shkëlqimit tē madhërisë sē tij, kur do tē ngritet pēr ta bérë tokén tē dridhet. **20** Në kétë ditë njerëzit do t'uah hedhin minjve dhe lakuriqe tē natës idhujt e tyre prej argjendi dhe idhujt e tyre prej ari, qē i kanë prodhuar pēr t'i adhuruar, **21** pēr t'u futur nē tē çarat e shkëmbinjve dhe nē greminat e krepare para tmerrit tē Zotit dhe shkëlqimit tē madhërisë sē tij, kur do tē ngritet pēr ta bérë tokén tē dridhet. **22** Mos kini më besim tē njeri, nē flegrat e tē cilët nuk ka veç se një frymë; si mund tē mbështetesh tē aï?

3 Ja, Peréndia, Zoti i ushtrive, éshṭe duke i hequr Jeruzalemit dhe Judës çdo mbështetje dhe pêrkrahje, çdo mbështetje me bukë dhe çdo mbështetje me ujë; **2** trimin dhe luftëtarin, gjyqtarin dhe profetin, falatarin dhe plakun, **3** komandantin e një pesëdhjetësheje dhe parinë, këshilltarin, eksperthin nē artet magjike dhe yshtësin e shkathët. **4** Do t'uap atyre djem si princia dhe fëmijë do t'i sundojnë. **5** Populli do tē jetë i shtypur, njeri nga tjetri, dhe secili nga i afërimi i tij; fëmija do tē jetë i pasjellshém me plakun, njeriu i keq me njeriun e nderuar. **6** Dikush do tē kapë vëllanë e vet nē shtëpinë e atit tē tij dhe do t'i thotë: "Ti ke një mantel, bëihu i pari ynë dhe kujdesu pēr kétë shkatërim". **7** Por atë ditë ai do tē deklarojë solemnisht duke thënë: "Unë nuk do t'i lidh plagët tuaja, sepse nē shtëpinë time nuk ka as bukë as mantel; mos më vini tē parë tē popullit". **8** Në fakt Jeruzalemi dridhet dhe Juda po bie, sepse gjuha e tyre dhe veprat e tyre janë

kundër Zotit, pér të provokuar zemërimin e vështrimit të madhërisë së tij. **9** Anësia e tyre me personat dëshmon kundër tyre, ata vënë në dukje mëkatin e tyre si Sodoma dhe nuk e fshehin. Mjerë ata, sepse i bëjnë keq vetes së tyre. **10** I thoni të drejtit se do t'i dalë mirë, sepse do të hajq frytin e veprave të tij. **11** Mjerë i pabesi! Do t'i bjerë mbi kokë fatkeqësia, sepse do t'i jepet ajo që duart e tij kanë përgatitur. **12** Shtypësit e popullit tim janë fémijë, dhe gratë sundojnë mbi të. O populli im, ata që të udhëheqin të cojnë jashtë rruge dhe shkatërrojnë shtegun që ti përshtkon. **13** Zoti paraqitet pér të paditur dhe zë vend pér të gjykuar popujt. **14** Zoti hyn në gjyq me pleqtë e popullit të tij dhe me pricnat e tij: "Jeni ju që e keni përpirë vreshtin; trupat pa jetë të të varfërve ndodhen në shtëpitë tuaja. **15** Çfarë të drejte keni të merrni nëpër këmbë popullin tim dhe të shtypni fytyrën e të varfërve?", thotë Perëndia, Zoti i ushtrive. **16** Zoti thotë akoma: "Me qenë se vajzat e Sionit janë fodulle dhe ecin qafëpërjetë dhe me vështrime provokuese, duke ecur me hapa të vogla dhe duke bërë të trëngjellojnë unazat që mbajnë të këmbët e tyre. **17** Zoti do të godasë me zgjobe majën e kokës së vajzave të Sionit dhe Zoti do të nxjerrë nê shesh turpet e tyre". **18** Atë ditë Zoti do të heqë stolinë e unazave të kyçjet të këmbës, diejtë e vegjël dhe hënëzat, **19** vathët, byzylykët dhe velot, **20** callmat, zinxhirët e vegjël te këmbët, rrypat e brezit, enët e parfumeve dhe hajmalitë, **21** unazat, xhevahiret pér hundë, **22** rrobat pér festë, mantelet e vogla, shallët dhe çantat e vogla, **23** pasqyrat, këmishëzat, kapuçët dhe robëdëshambrët. **24** Dhe do të ndodhë që nê vend të parfumit të ketë kalbësira, nê vend të brezit një litar, nê vend të kaçurelave shogësi, nê vend të një veshjeje të kushtueshme një thes i ngushët, një damkë zjarri nê vend të bukurisë. **25** Njerëzit e tu do të bien nga shpata, dhe trimat e tu në betejë. **26** Portat e saj do të vajtojnë dhe do të mbajnë zi; e dëshnëruar ajo do të ulet në tokë.

4 Po atë ditë shtatë gra do të kapin një burrë dhe do t'i thonë: "Ne do të hamë bukën tonë dhe do të vishemi me rrobat tonë; vetëm na lër të mbajmë emrin tênd, pér të hequr turpin tone". 2 Po atë ditë filizi i Zotit do të jetë gjithë shkëlqim dhe lavdi, dhe fryti i tokës do të jetë krenaria dhe zburkimri i tè shpëtaruar të Izraelit. 3 Dhe ka pér të ndodhur që ata që do të kenë mbetur në Sion dhe ai që do të mbijetojë në Jeruzalem do të quhet i shenjtë, domethënë kushdo që në Jeruzalem figuron i shkruar ndër të gjallët. 4 Kur Zoti të ketë larë shëmtrirat e bijave të Sionit dhe të ketë zhdukur gjakun nga mesi i Jeruzalemit me fryshtë e drejtësisë dhe me fryshtë e shfarosjes, 5 atëherë Zoti do të krijojë mbi çdo banesë të malit Sion dhe në kuvenet e tij rre te rymti gjatë ditës dhe një shkëlqim zjarr flakërues gjatë natës, sepse mbi tèrë lavdinë do të ketë një mbrojtje. 6 Dhe do të ketë një çadër që do të shërbejë pér të bérë hixe kundër të nxehtit të ditës, si dhe pér të shërbyer si strehë dhe mbrojtje kundër furtunës dhe shiut.

5 Dua tē kēdōj pēr tē dashurin tim një kantik tē mikut tim lidhur me vreshtin e tij. I dashuri im kishte një vresht mbi një kodrinë shumë pjellore. **2** E rrethoi me një gardh, hoqi gurët, mbollë hardhi tē cilësisë më tē mirë, ndërttoi në mes një kullë dhe bëri një trokull. Ai priste që tē prodhonte rrush tē mirë, kurse prodhoi rrush tē egër. **3** Këshfu, pra, o banorë tē Jeruzalem dite njerëz tē Judës, gjykoni midis meje dhe vreshtit tim. **4** Çfarë mund t'i kisha bërë vreshtit tim që nuk ia kam bërë? Pse, ndërsa unë prisja tē më jeppte rrush tē mirë, ajo më dha rrush tē egër? **5** Por tani do t'ju njoftoj atë që gatitem tē bëj me vreshtin tim: do ta heq gardhin dhe do ta përpilhet krejt, do tē shemb murin e tij dhe atë do ta shkelen. **6** Do ta katandis në një shkretëtirë: as nuk do ta krasit as nuk do ta punoj me shatë, por do tē mbijinë ferra dhe gjemba; dhe do tē urdhëroj retë që tē mos bierë shi fare. **7** Vreshti i Zotit tē ushtrive

6 Në vitin e vdekjes së mbretit Uziah, unë pashtë Zotin të ulur mbi një fron të ngritur dhe të lartë, dhe cepat e mantelit të tij mbushnin tempullin. 2 Mbi të ishin serafinët; sepsi prej tyre kishte gjashëtë krahë: me dy mbulonte ftyrën, me dy të tjera këmbët dho me dy futurorë. 3 Një i bërtiste tjetrit dho i thoshte: "I

Shenjtë, i shenjtë, i shenjtë eshtë Zoti i ushtrive. Tërë toka eshtë plot me lavdinë e tij". 4 Shtalkat e portës u tronditën nga zëri i atij që bërtiste, ndërsa tempulli po mbushej me tym. 5 Atëherë unë thashë: "I mjeri unë! Unë jam i humbur, sepse jam një njeri me buzë të papastrë dhe banjo në mes të një populli me buzë të papastrë; megjithatë sytë e mi kanë parë Mbretin, Zotin e ushtrive". 6 Atëherë një nga serafinët fluturoi drejt meje, duke mbajtur në dorë një urë zjarri, që kishte marrë me mashë nga altari. 7 Me të ai preku gojën time dhe tha: "Ja, kjo preku buzët e tua, paudhësia jote hiqet dhe mëkatë vit shlyhet". 8 Pastaj dégjova zérin e Zotit që thoshtë: "Kë të dérgoj dhe kush do të shkojë për ne?". Unë u përgjigja: "Ja ku jam, dérgomë mua!". 9 Atëherë ai tha: "Shko dhe i thuaj këtij populli: Dérgoni, pra, por pa kuptuar, shikon, pra, por pa dalluar. 10 Béje të pandieshme zemrën e këtij populli, ngurtësio veshët e tij dhe mbyll sytë e tij që të mos shikojë me sytë e tij, të mos dégjojë me veshët e tij dhe të mos kuptojë me zemrën e tij, dhe kështudo të kthehet dhe të jet shëruar". 11 Unë thashë: "Deri kur, o Zot?". Ai u përgjigji: "Deri sa qytetet të shkatërrohen dhe tëjenë pa banorë, shtëpitë të mos kenë njeri dhe vendi të jetë i shkretuar dhe i pikelluar, 12 dhe deri sa Zoti të ketë larguar njerizinë dhe të jetë një braktisje e madhe në mes të vendit. 13 Do të mbetet akoma një e dhjeta e populsisë, por edhe kjo do të shkatërritet; por ashtu si bafrës dhe lisit, kur priten u mbetet cungu, kështu një brez i shenjtë do të jetë trungu i tij".

7 Ndodhi në ditët e Ashazit, birit të Jothamit, birit të Uziahut, mbret i Judës, që Retsini, mbret i Sirisë dhe Pekahu, bir i Remaliahut, mbret i Izraelit, dolën pér luftë kundër Jeruzalemit, por nuk arritën ta shtien në dorë. **2** Prandaj ia referuan shtëpisë së Davidit duke thënë: "Sirët kanë ngritur kampin e tyre në Efraim". Kështu zemra e Ashazit dhe zemra e popullit të tij u drodhën, ashtu si dridhen drurët e pyllit nga era. **3** Atëherë Zoti i tha Isaiaj: "Dil përparrë Ashazit, ti dhe biri yt Shear-Jashubi, në skajin e kanalit të hauzit të sipërmen në rrugën e arës së larësit, **4** dhe thuajti: Shiko të rrish qitë, mos kai frikë dhe zemra jote të mos ligështohet pér shkak të këtyre dy mbeturinave të urës së zjarrit që nxjerr tym, pér zemërimin e zjartë të Retsinit dhe të Sirisë, dhe të birit të Remaliahut. **5** Sepse Siria, Efraimi dhe i biri i Remaliahut kanë menduar të këqija kundër teje, duke thënë: **6** "Të dalim kundër Judës, ta temerrojmë, të hapim një të çarë në muret e saj dhe të vendosim si mbret në mesin e saj të birin e Tabeeilit". **7** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kjo nuk ka pér të ardhur, nuk ka pér të ndodhur, **8** sepse kryeqyteti i Sirisë është Damasku dhe i pari i Damaskut është Retsini. Brënda gjashtëdhjetë e pesë vjetje Efraimi do të bëhet copë-copë dhe nuk do të jetë më popull. **9** Kryeqyteti i Efraimit është Samaria dhe i pari i Samarisë është i biri i Remaliahut. Po të mos besoni, me siguri nuk do të bëhem të qëndrueshëm". **10** Zoti i foli përsëri Ashazit dhe i tha: **11** "Kërkoij një shenjë pér vete Zotit, Perëndisë tênd; kërkova ose në thellësitet ose në lartësitet". **12** Por Ashazi u përgjigji: "Unë nuk do të kërkoj asgjë, nuk dua të tundoj Zotin". **13** Atëherë Isaia tha: "Dëgjoni tani, o shtëpi e Davidit! Mos është, vallë, një gjë e vogël pér ju të lodhësh njerëzit, që doni të lodhni edhe Perëndinë tim? **14** Prandaj vet Zoti do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel. **15** Ai do të hajë ajkë dhe mjaltë deri sa të mësojë të hedhë poshtë të keqen dhe të zgjedhë të mirën. **16** Por para se fëmija të mësojë të hedhë poshtë të keqen dhe të zgjedhë të mirën, vendi të cilin ti e druan pér shkak të dy mbretërvë të tij do të braktiset. **17** Zoti do të sjellë mbretin e Asirisë mbi ty, mbi popullin tênd dhe mbi shtëpinë e atit tênd ditë që nuk kanë ardhur që kur Efraimi u nda nga Juda. **18** Atë ditë do të ndodhë që Zoti do t'u férshëllejë Mizavë që

ndodhen nē skajet e lumenje të Egjiptit dhe bletëve që ndodhen nē vendin e Asirisë. 19 Ato do të vijnë dhe të vendosen nē luginat e shkretuara, nē të çarat e krepave, mbi të gjitha gëmushët me gjemba dhe mbi të gjitha kullotat. 20 Atë ditë Zoti me një brisk të marrë hua përtetj Lumit, domethënë me mbretin e Asirisë, do të rrujuaj kökën dhe qimet e këmbëvë, si edhe mjekrën. 21 Atë ditë do të ndodhë që kudik do të mbajë një lopë të re dhe dy dele, 22 dhe për shkak të bollëkut të qumështit që do t'i japin, ai do të hajë ajkë, sepse ajkë dhe mjaltë kanë për të ngrënë të gjithë ata që kanë mbijetuar dhe janë lénë nē mes të vendit. 23 Atë ditë çdo vend ku mund të kishte një mijë hardhi me një vlerë prej një mijë siklash argjendi do të bëhet pre e ferrave dhe e gjembave. 24 Do të hyhet nō to me shigjeta dhe me hark, sepse tërë vendi do të jetë i mbuluar nga ferra dhe gjemba. 25 Dhe mbi të gjitha kodrat që u çelën me shatë nuk do të kalohet më nga frika e ferrave dhe gjembave; do të jenë një vend ku do të dërgohen qëtë dhe që do të shkelet nga dhentë".

8 Zoti më tha: "Merr një rrasë të madhe dhe shkruaj mbi të me shkronja të zakonshme: "Maher-Shalal-Hash-Baz"". **2** Atëherë mora me vete për të déshmuar si déshmitarë të besuar, priftin Uria dhe Zakarian, birin e Jaberekiahut. **3** U bashkova gjithashtu me profeteshën dhe kjo mbeti shtatzënë dhe lindi një djalë. Atëherë Zoti më tha: "Quaje Maher-Shalal-Hash-Baz; **4** sepse para se fëmija tè dijë të thotë: "Ati im", o "Nëna ime", pasuritë e Damaskut dhe plaçka e Samarias do të çohen para mbretit të Asirisë". **5** Zoti më foli akoma dhe më tha: **6** "Me genë se ky popull ka përcmuruar ujërat e Siloeut që rjedhin émbël dhe kënaqet për shkak të Retsinit dhe të birit të Remaliahut, **7** prandaj ja, Zoti do të bëjë që mbi ta të vërshtojnë ujërat e Lumit, të fuqishme dhe të bollshme, domethënë mbreti i Asirisë dhe tërë lavdia e tij; do të ngrihet mbi të gjitha kanalet e tij dhe do të vërshtojë nga të gjitha brigjet e tij. **8** Do të kalojë nëpërmes Judës, do të vërshtojë dhe do të kalojë përtjej deri sa të arrijë te qafa dhe krahët e tij të shpalosur do të mbulojnë tërë hapësirën e vendit tênd, o Emanuel. **9** Bashkohuni, pra, madje me vrull, o popuj, por do të bëheni copë-copë, dëgjoni, o ju mbarë vënde të largëta. Ngjeshuni, pra, por do të bëheni copë-copë; ngjeshuni, pra, por do të bëheni copë-copë. **10** Bëni, pra, plane, por do të dalin bosh. Thoni një fjalë, por ajo nuk do të realizohet, sepse Perëndia është me ne". **11** Sepse kështu më ka folur Zoti me dorë të fuqishme dhe më ka lajmëruar të mos eci nëpër rrujen e këtij populli, duke thënë: **12** "Mos quani përbetim të gjitha ato që ky popull i quan përbetim, mos kini frikë nga ajo që ai druan dhe mos u trembeni. **13** Zotin e ushtrive, atë duhet të shenjtérone. Ai të jetë frika juaj, tmerri juaj". **14** Ai do të jetë një shenjtërore, por edhe një gur pengese, një shkëmb pengimi për të dy shtëpitë e Izraelit, një lak dhe një kurth për banorët e Jeruzalemit. **15** Midis tyre shumë persona do të pengohen, do të bien, do të bëhen copë, do të mbeten në lak dhe do të kapen. **16** "Myllle këtë déshmi, vulose këtë ligj midis dishepujve të mì". **17** Unë pres Zotin, që fsheh fytyrën e tij në shtëpinë e Jakobit, dhe kam shpresë tek ai. **18** Ja, unë dhe bijtë që Zoti më ka dhënë jemi shenja dhe një parashikues në Izrael nga ana e Zotit të ushtrive, që banon në malin Sion. **19** Në rast se ju thuhet: "Këshillolohuni me mediumet dhe me magjistarët, që murmuritun dhe përshtypërin, përgjigjuni: "A nuk duhet një popull të konsultojë Perëndinë e tij? A duhet, vallë, t'u drejtuhet të vdekurave për illogar të gjallëve?". **20** Përbahuni ligjt dhe déshmisë! Në rast se një popull nuk flet në këtë ménry, kjo do të thotë se ai nuk ka drítë. **21** Ai do të sillet nëpër vendin e tij i raskapitür dhe i uritur; dhe kur të jetë i uritur do të pezmatohet dhe do të mallkojë mbretin e tij dhe Perëndinë e tij. Do ta kthejë shikimin lart, **22** pastaj do ta kthejë drejt tokës, dhe ja

fatkeqësi, errësirë, terr plot me ankth, dhe do të shtyhet në terrin më të dëndur.

9 aaa see Por errësira nuk do të zgjasë gjithnjë mbi atë që tani është në ankth. Ashtu si në të kaluarën ai mbuloi me turp vendin e Zabulonit dhe vendin e Neftalit, kështu në të ardhmen do ta mbulojë. **2** aaa see Populli që ekte në terr pa një dritë të madhe; mbi ata që banonin në vendin e hijes së vdekjes dol ni një dritë. **3** aaa see Ti e ke rritur kombin, ke shtuar gëzimin e tyre; ata gëzohen para teje ashtu si gëzohet dikush në korrije dhe ashtu si gëzohet kur ndahet plaçka e luftës. **4** aaa see Sepse ti ke thyer zgjedhën që rrëndonte mbi të, shkopin mbi kurizin e tij dhe shurfrën e atij që e shtypte, si në ditën e Madianit. **5** aaa see Sepse çdo këpucë lufthetari në përlëshje dhe çdo mantel i rrëkëlyer në gjak, do të caktoket të digjet dhe do të jetë e shkëz zjarri. **6** aaa see Sepse na ka lindur një fémijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbëshitet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. **7** aaa see Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe paqja mbi froni e Davidit dhe në mbretërinë e tij, për ta vendosur pa u tundur dhe për ta përfocuar me anë të mëncurisë dhe të drejtësisë, tani dhe përfjetë. Këtë ka për të bërë zelli i Zotit të ushtrive. **8** aaa see Zoti ka dërguar një fjalë kundër Jakobit dhe ajo ka rënë mbi Izraelin. **9** aaa see Tërë populli do ta njohë, Efraimi dhe banorët e Samarias, që në kryelartësinë e tyre dhe arrogancën e zemrës së tyre thonë: **10** aaa see "Tullat kanë rënë, por do ta rindërtjmë me gurë të latuar; fitqët e Egjiptit janë prerë, por ne do t'i zëvendësojmë me keda". **11** aaa see Për këtë Zoti do të nxisë kundër tij kundërshtarët e Retsinit dhe do të nxisë armiqët e tij: **12** aaa see Sirët nga lindja, Filistejtë nga perëndimi, që do ta hanë Izraelin gojëhapur. Megjithëkëtë zemërimi i tij nuk qëtësohet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **13** aaa see Megjithatë populli nuk kthehet tek ai që e godet dhe nuk kërkon Zotin e ushtrive. **14** aaa see Prandaj Zoti do t'i presë Izraelit kokë dhe bisht, degë palme dhe xunkthi brenda një dite të vetme. **15** aaa see Plaku dhe njeriu nga parësia janë koka; dhe profeti që u mésion të tjerëve gjenjeshtra është bishti. **16** aaa see Ata që udhëheqin këtë popull e bëjnë të shkojë në rrugë të gabuar, dhe ata që udhëhiqen prej tyre i përpjinqë. **17** aaa see Prandaj Zoti nuk do të kënaqet me të rinjtë e tij dhe as do t'i vijë keq për jetimët e tij dhe gratë e veja të tij, sepse të gjithë janë hipokritë dhe të çorodit, dhe çdo gojë thotë marrëzira. Megjithë tërë këto gjëra zemërimi i tij nuk qëtësohet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **18** aaa see Sepse ligësia djeg si një zjarr, që përpin ferra dhe gjemba dhe flakëron në pjesën e dendur të pyllit, që ngrihet lart si një shyllë tyni. **19** aaa see Për shkak të zemërimit të Zotit të ushtrive vendi digjet dhe populli është si eshkë për zjarrin; askujt nuk i vjen keq për vellanë e vet. **20** aaa see Këpupet nga e djathta, por uria vazhdon; gëllitjet nga e majta, por pa u ngopur; secili përpin mishin e krahut të vet. **21** aaa see Manasi përpin Efraimin, dhe Efraimi Manasin; dhe tok janë kundër Judës. Megjithëkëtë zemërimi i tij nuk qëtësohet dhe dora e tij mbetet e shtrirë.

10 Mjerë ata që nxjerrin dekrete të padrejta dhe ata që vazhdojnë të hartojnë vendime të padrejta, **2** për t'u mohuar drejtësinë të mjerëve, për t'u mohuar të drejtën të varfërve të popullit tim, dhe për t'i bërë gratë e veja pre të tyre dhe jetimët plaçkë të tyre. **3** Çfarë do të bëni ditën e ndëshkimit dhe të shkatërrimit që do të vijë nga larg? Te kush do të ikni për të kërkuar ndihmë dhe kujt do t'ia lin pasurinë tuaj? **4** Atyre nuk do t'u mbetet tjetër veç se të përkulen midis robërvë ose të bien midis të vrarëve. Megjithëkëtë zemërimi i tij nuk qëtësohet dhe dora e tij

mbetet e shtrirë. **5** Mjerë Asiria, shufra e zemërimit tim, në duart e së cilës ndodhet shkopi i indinjatës sime! **6** Unë do ta dërgoj kundër një kombi të pabesë dhe kundër popullit të zemërimit tim. Do ta urdhëroj që ta plaçkitë, ta zhveshë dhe ta shkelë si baltën e rrugëve. **7** Por ajo mendon ndryshe dhe në zemër të vet ka plane të tjera, por dëshiron të shkatërrjo dhe të shfaroë një numër të madh kombesh. **8** Në fakt thotë: "Princat e mi nuk janë të gjithë mbretër? **9** A nuk është Kalno si Karkemishi? A nuk është Hamathi si Arpadi? A nuk është Samaria si Damasku? **10** Ashtu siç ka arritur dora ime mbretëritë e idhujve, shëmbëlltyrat e gdhendura të cilëve ishin më të shumta se ato të Jeruzalemit dhe të Samarias, **11** ashtu si bëra me Samarin dhe me idhujt e saj, a nuk do të veproj edhe në Jeruzalem dhe me idhujt e tij?". **12** Por do të ndodhë që, kur Zoti të ketë mbaruar tërë veprën e tij në malin Sion dhe në Jeruzalem, ai do të thotë: "Unë do të dënoj frytin e mëndjemadhesisë së zemrës së mbretit të Asirisë dhe lavdinë e syve të tij krenare". **13** Në fakt ai thotë: "E bëra me forcën e dorës sime dhe me diturinë time, sepse jam i zgjuar; lëviza kufijtë e popujve, plaçkita thesaret e tyre dhe si një njeri i fuqishëm shfuqizova ata që rrin mbi fron. **14** Dora ime ka gjetur si një fole pasuritë e popujve; ashtu si dikush mbledh vezët e braktisura, kështu unë grumbullova tërë dheun dhe nuk pati asnjieri që të lëvizë krahët, apo të hapë sqepin dhe të pingërojë". **15** Mos vallë sépata lëvdohet me atë që pret me të ose mburret sharra me atë që e përdor? Ashtu si shufra të duhej të drejtonte atë që e nGRE, apo shkopit të mund të ngrijej a thaua se nuk është prej druri! **16** Prandaj Perëndia, Zoti i ushtrive, do të dërgojë ligështimin midis radhëve të tyre më të fuqishme, dhe në vend të lavdisë së tij ai do të ndezë një zjarr, si flakët e një zjarri. **17** Kështu drita e Izraelit do të bëhet një zjarr dhe i Shenjti i tij një flakë, që do të flakërojë dhe do të përpjijë ferrat dhe gjembut brenda një dite të vetme. **18** Ai do të konsumojë lavdinë e pyllit të tij dhe të fushës pjellore të tij nga shpirti deri te trupi; do të jetë si një i sëmurë që ligështohet. **19** Pjesa tjeter e drurëve të pyllit të tij do të katandiset në një numër aq të vogël që edhe një fémijë mund t'i numërojë. **20** Atë ditë do të ndodhë që pjesa që mbetet e Izraelit dha ata që kanë shpëtuar nga shtëpia e Jakobit nuk do të mbëshitet më mbi atë që i godiste, por do të mbështetën në të vërtetë mbi Zotin, të Shenjtin e Izraelit. **21** Një mbetje, mbetja e Jakobit, do t'i kthehet Zoti të fuqishëm. **22** Sepse, edhe sikur populli yt, o Izrael, të ishte si rëra e detit, vetëm një mbetje e tij do të kthehet; shfaroja e dekretuar do ta bëjë drejtësinë të vërshojë. **23** Në fakt Zoti, Zoti i ushtrive, do të kryejë shfarojen e dekretuar në mes të të gjithë dheut. **24** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti i ushtrive: "O populli im, që banon në Sion, mos ki frikë nga Asiri, që të rreh me shufër dhe nGRE kundër teje shkopin e tij, ashtu si bëri Egjipti. **25** Sepse edhe pak kohë dhe indinjata do të marrë fund, ndërsa zemërimi im do të drejtotohet për shkatërrimin e tyre. **26** Zoti i ushtrive do të ngrëjë kundër tij kamxhikun, ashtu siç e goditi Madianin te shkëmbi i Horebit; dhe ashtu si shtriu shkopin e tij mbi det, kështu do ta ngrerë akoma ashtu si bëri në Egjpt. **27** Atë ditë do të ndodhë që barra e tij do të hiqet nga kurrizi dhe zgjedha e tij nga qafa jote; zgjedha do të shkatërrohet nga vajosj e vajit". **28** Ai arrin në Ajath, e kapérçen Migroron dhe i lë ngarkesën e tij në Mikmash. **29** Kapérçejnë vendkalimin, fushojnë në Geba; Ramahu dridhet, Gibeahu i Saulit ka ikur. **30** Qo zërin tênd, o bija e Galimit! Kij kujdes, o Laish! E mjera Anathoth! **31** Madmenahu ka ikur, banorët e Gebimit kërkojnë një strehë. **32** Megjithatë do të qëndrojë tot në Nob, duke tundur grushtin kundër malit të bijës së Sionit, kodrës së Jeruzalemit. **33** Ja, Zoti, Zoti i ushtrive, do t'i këpusë degët me dhunë të tmerrshme; më të lartat do të priten; më krenarët do të

ulen. 34 Ai do tē rrëzojë me sëpatë pjesën më tē dendur tē pyllit dhe Libani do tē bjerë nën goditjet e tē Fuqishmit.

11 Pastaj një degëz do tē dalë nga trungu i Isaias dhe një filiz do tē mbijë nga rrënjet e tij. 2 Fryma e Zotit do tē pushojë mbi tē; fryma e diturisë dhe e zgjuarësisë, fryma e këshillës dhe e fuqisë, fryma e njohurisë dhe e frikës tē Zotit. 3 I dashuri i tij do tē qëndrojë në frikën nga Zoti, nuk do tē gjykojë nga pamja, nuk do tē japë vendime sipas fjalëve që thuhen, 4 por do t'i gjykojë tē varférat me drejtësi dhe do tē marrë vendime tē drejtë pér njerëzit e pérulur tē vendit. Do ta godasë vendin me shufrën e gojës së tij dhe me frymën e buzëve tē tij do tā bëjë tē vdesë tē pabesin. 5 Drejtësia do tē jetë brezi i ijëve tē tij dhe besnikëria brezi i anëve tē tij. 6 Ujku do tē banojë bashkë me qengjin dhe leopardi do tē rrijë me kecini; viçi, luani i vogël dhe bagëtia e majmuri do tē rrinë bashkë dhe do tē udhëhiqen nga një fëmijë. 7 Lopa do tē kullosoë bashkë me arushen, tē vegjëlit e tyre do tē rrinë bashkë, dhe luani do tē ushqehet me kashtë si kau. 8 Foshnja e gjirrit do tē lozë mbi vrimën e gjarpërith dhe fëmija e zvjerdhur do tē vërë dorën e tij në çerdhen e nëpërkers. 9 Nuk do tē bëhet asnjë e keqe, asnjë shkatërrim mbi tèrë malin tim tē shenjtë, sepse vendi do tē mbushet me njohurinë e Zotit, ashtu si ujërat mbulojnë detin. 10 Atë ditë do tē ndodhë që rrënja e Isaias do tē tñgrihet si një flamur pér popujt; kombet do ta kërkijnë dhe vendi i prehjes së tij do tē jetë i lavdishém. 11 Po atë ditë do tē ndodhë që Zoti do tē shtrijë dorën e tij pér herë tē dytë pér tē shpenguari mbetjen e popullit tē tij që shpëtoi nga Asiria dhe nga Egjipti, nga Pathrosi dhe Etiopia, nga Elami, nga Shinari, nga Hamathi dhe nga Ishujt e detit. 12 Ai do tē ngrerë flamurin pér kombet, do tē mbledhë tē dëbuarit e Izraelit dhe do tē grumbullojë ata që u shpërndanë nga Juda në tē katër anët e dheut. 13 Smira e Efraimit do tē zhduket dhe kundërshtarët e Judës do tē asqjesohen; Efraimi nuk do ta ketë më zili Judën dhe Juda nuk do tē ketë më armiqësi me Efraimin. 14 Ata do t'u sulen me turr Filisteive nga pas, në drejtim tē perëndimit, bashkë do tē plaçkitin bijtë e lindjes; do tē vënë dorën e tyre mbi Edomin dhe mbi Moabin, dhe bijtë e Amorit do tē jenë nënshtetas tē tyre. 15 Zoti do tē shkatërrjo plotësisht gjuhën e detit tē Egjiptit dhe me fuqinë e frymës së tij do tē lëvizë dorën e tij mbi lumin dhe do tē godasë duke e ndarë në shtatë kanale, kështu që tē ketë mundësi tē kapércehet me sandale. 16 Do tē ketë një rrujë pér mbetjen e popullit tē tij që ka mbetur në Asiri, ashtu si pati një rrujë pér Izraelin ditën që doli nga vendi i Egjiptit.

12 Atë ditë do tē thuash: "Unë tē kremtjoj, o Zot. Edhe pse ishe i zemëruar me mua, zemërimi yt me mua u qetësua dhe më ka ngushëlluar. 2 Ja, Perëndia éshët shpëtimi im; unë do tē kem besim dhe nuk do tē kem frikë, sepse Zoti, po, Zoti éshët forca ime dhe kantiku im, dhe ka qenë shpëtimi im". 3 Ju do tē merrni me gëzim ujin nga burimet e shpëtitimit. 4 Atë ditë do tē thoni: "Kremtioni Zotin, thërrisni emrin e tij, i bëni tē njohura veprat e tij midis popujve, shpallni që emri i tij éshët i lartësuar. 5 Këndojini lavde Zotit, sepse ka bëre gjëra tē madhërishme; kjo tē dihet mbi gjithë tokën. 6 Bërtit dhe ngazëllounga nga gëzimi, o banore e Sionit, sepse i madh éshët i Shenjti i Izraelit në mes tuaj".

13 Profecia mbi Babiloninë, që ju paraqit në vegim Isaias, birit tē Amotsit. 2 "Ngrini një flamur mbi një mal tē lartë, ngrini zérin ndaj tyre, lëvizni dorën që tē hyjnë në portat e princave. 3 Unë u dhashë urdhër atyre që më janë shenjtëruar mua, thirra trimat e mi pér tē zbatuar zemërimin tim, ata që ngazëllohen në madhërinë time. 4 Dëgjohet zhurma e një turme tē madhe ndër malet, e ngjashme me atë tē një populli tē pamasë; zhurma plot rrëmet e mbretërvive, e kombeve tē mbledhura. Zoti i ushtrive

kalon në revistë ushtrinë gati pér betejë. 5 Vijnë nga një vend i largët, nga skaji i qiejve, Zoti dhe mjetet e zemërimit tē tij, pér tē shkatërruar mbarë dheun. 6 Bërtisni, sepsë dita e Zotit éshët e afërt; ajo po vjen si një shkatërrim nga ana e tē Plotufqishmit. 7 Prandaj tē gjitha duart e njerëzve do tē jenë tē dobëta dhe çdo zemër e tyre do tē ligështohet. 8 Do t'i zërë tmerri, do tē kenë spazma dhe dhembje, do tē përpéliten si një grua që po lind, do tē shikojnë njëri tjetrin në fytyrë si tē huatar, fytyrat e tyre do tē jenë fytyrë tē zjarrita. 9 Ja, dita e Zotit po vjen: një ditë mizore, indinjate dhe zemërimi të fortë, pér ta bëré tokën shkretëtirë dhe pér tē shfarosur mëkatarët prej saj. 10 Sepse yjet e qilljet dhe yllësitetë nuk do tē shkëlqejnë më me dritën e tyre; dielli do tē errësohet në lindjen e tij dhe hëna nuk do tē përhapë më dritën e saj. 11 Unë do tē dënoj botën për ligësinë e saj dhe tē pabesët pér paudhësinë e tyre; do t'i jap fun krenarisë së kryelartëve dhe do tē hedh poshtë arrogancën e tiranëve. 12 Do ta bëjë njeriun e vdekshëm më tē rrallë se ari i kulluar, njerëzinë më tē rrallë se arin e Ofirit. 13 Prandaj do tē bëj që tē dridhen qiejtë, dhe toka do tē tundet nga vendi i saj pér shkak tē indinjatës së Zotit tē ushtrive ditën e zemërimit tē zjarrtë tē tij. 14 Atëherë si një gazelë e ndjekur apo si një kope që askush nuk e mbledh, gjithkush do tē kthehet drejt popullit tē tij, gjithkush do tē ikë në vend tē vet. 15 Kushdo që do tē gjendet do tē shphojet dhe kushdo që do tē kapet do tē vritet me shpatë. 16 Fëmijët e tyre do tē bëhen copë-copë para syve të tyre, shtëpitë e tyre do tē plaçkiten dhe gratë e tyre do tē dhunohen. 17 Ja, unë po nxis kundër tyre Medët që nuk do tē kenë mendjen te argjendi dhe nuk gjejnë kënaqësi te ari. 18 Harqet e tyre do t'i rrëzojnë pér tokë tē rinjtë; nuk do tē kenë mështirë pér foshnjat në bark tē nënës; syri i tyre nuk do t'i kursej fëmijët. 19 Kështu Babilonia, shkëlgimi i mbretërive, lavdia e krenarisë së Kaldeasve, do tē jetë si Sodoma dhe Gomora kur Perëndia i përmbysti. 20 Ajo nuk do tē banohet më as nuk do tē popullohet brez pas brezi; Arabi nuk do tē ngrerë më aty çadrën e tij, as barinjtë nuk do t'i ndalin aty kopetë e tyre. 21 Por aty do tē pushojnë bishat e shkretëtirës, shtëpitë e tyre do tē mbushen me huta, do tē banojnë aty strucat, do tē hedhin valle satirët. 22 Hienat do tē ulërijnë në shtëpitë e tij tē shkretuara, çakajtë në pallatet e tij luksoze. Koha e tij po afrohet, ditët e tij nuk do tē zgjaten më".

14 Me qenë se Zotit do t'i vijë keq pér Jakobin, ai do tē zgjedhë përsëri Izraelin dhe do t'i rivendosë në tokën e tyre; tē huajtë do tē bashkohen me ta dhe do tē lidhen me shtëpinë e Jakobit. 2 Popujt do t'i marrin dhe do t'i çojnë përsëri në vendin e tyre dhe shtëpia e Izraelit do t'i zotërojë në vendin e Zotit si robër dhe robinja; do tē zënë robër ata që i kishin zënë robër dhe do tē mbretërojnë mbi shtypësit e tyre. 3 Kështu që ditën në tē cilën Zoti do t'i japë prejhe lodhjes sate, shqetësimt tênd nga skllavëria e rëndë së cilës i ishe nënshtruar, 4 ti do tē shqiptosh këtë sentencë mbi mbretin e Babilonisë dhe do tē thuash: "Ashti si mbaroi shtypësi, tagrambledhja e art ka mbaruar. 5 Zoti e ka thyer shkopin e tē pabesëve, skeptrin e tiranëve. 6 Ai që në tërbim e sipër godiste popujt me goditje tē pandërprera, ai që sundonte me zemërim mbi kombet tanë përdigjet pa mështirë. 7 Mbarë dheu pushon i qetë, njerëzit shpërthejnë në britma gëzimi. 8 Madje edhe selvitë e kedadet e Libanit gëzohen pér ty dhe thonë: "Që kur ke rënë, asnjë druvat s'ka dalë kundër nesh". 9 Sheoli poshtë éshët në lëvizje pér ty, me qëllim që tē dalë përpara kur tē vish; ai zgjon frymët e tē vdekurve, tërë princat e dheut; ka ngritur nga frontet e tyre gjithë mbretërit e kombeve. (Sheol h7585) 10 Të gjithë e marrin fjalën pér tē thënë: "Edhe ti je bëré i dobët si ne dhe je bëré i ngjashëm me ne. 11 Saltaneti yt ka rënë në Sheol tok me tinguit e harpave tē tua; poshtë teje shtrihet një shtrat me krimba

dhe krimbat janë mbulesa jote". (**Sheol h7585**) 12 Vallé, si ke rënë nga qjelli, o Lucifer, bir i agimit? Vallé si tē hodhën pér toké ty qé i hidhje poshté kombet? 13 Ti thoshnje nē zemrén tēnde: "Uné do tē njitem nē qjell, do tē ngre froni tim pérmbi yjet e Peréndisë; do tē ulem mbi malin e asamblesë nē pjesén skajore tē veriut; 14 do tē njitem mbi pjesét mē tē larta tē reve, do tē jem i njashém me Shumé tē Lartin". 15 Po pérkundrazi do tē hidhesh nē Sheol, nē thellésit e gropës. (**Sheol h7585**) 16 Ata qé tē shikojnë tē ngulin syté, tē véréjnë me kujdes dhe thonë: "Ky éshtë njeriu qé e bënte tokén tē dridhei, qé i trondiste mbretérit, 17 qé e katandisi botén nē shkretérit, qé shkatërron qytetet e saj dhe nuk i la kurré tē shkojnë tē lire robërit e tij?". 18 Tē gjithë mbretérit e kombeve, tērë at prehen nē lavdi, secili nē varrin e tij; 19 tē pérkundrazi tē hodhën larg varrit tēnd si njé farë e neveritshme, si njé rrobe tē vrarëve nga shpata, qé i zbrisin mbi gurët e gropës, si njé kufomë e shkelur. 20 Tí nuk do tē bashkohesh me ta nē varr, sepse ke shkatërruar vendin tēnd dhe ke vrarë popullin tēnd; pasardhésit e keqbérësve nuk do tē pérmden më. 21 Përgatitni masakrén e bijve tē tij pér shkak tē paudhésisë së etérve tē tyre, qé tē mos ngrihen më pér tē zotëruar tokén dhe pér tē mbushur faqen e dheut me qytete. 22 "Uné do tē ngrihem kundér tyre", thotë Zoti i ushtrive, "dhe do tē shfaros nga Babilonia emrin dhe ata qé kishin shpëtuan, fémijët dhe pasardhésit", thotë Zoti. 23 "Do tē bëj qé atje tē sunđoje iriqi dhe moçali; do ta fshij me fshesén e shkatërrim", thotë Zoti i ushtrive". 24 Zoti i ushtrive éshtë betuar duke thénë: "Né tē vërtetë ashu siç e kam menduar ashu do tē jeté, dhe ashu si kam vendosur, késhtu ka pér tē ndodhur. 25 Do ta dërrmoj Asirin nē vendin tim, do ta shkel nē malet e mia; atëherë zgjedha e tij do t'u hiqet atyre dhe barra tij do tē hiqet nga kurrizi i tyre. 26 Ky éshtë plani i vendosur kundér tē gjithë dheut dhe kjo éshtë dora e shtrirë kundér tē gjithë kombeve. 27 Me qenë se Zoti i ushtrive e ka vendosur këtë, kush mund t'a anullojë? Dora e tij éshtë shtrirë dhe kush mund ta detyrojë ta térhqeqë?". 28 Né vitin e vdekjes së mbretit Ashaz u shqiptua kjo profeci: 29 "Mos u gézo, o Filisti e tërë, sepse shufra qé tē godiste éshtë thyer! Sepse nga rrënja e gjarpërit ka pér tē dalë njé nérpëk, dhe fryti i saj do tē jetë njé gjarpëri i zjarrët dhe fluturues. 30 Tē parëllindurit e tē varférve do tē kené ç'te hanë dhe nevojtarët do tē pushojnë tē sigurt; por do tē bëj qé tē vdesin urie rrënjet e tua dhe kjo do tē shkatërrojë mbetjen tēnde. 31 Bërtit, o portë, thirr, o qytet! Shkruhi, o Filisti e tërë, sepse nga veriu vjen njé tym, dhe askush nuk lë vendin e tij nē radhët e veta". 32 Çfarë përgjigje do t'u jepet lajmëtarëve tē këtij kombi? "Qé Zoti ka themeluar Sionin dhe qé nē tē gjejnë strehë tē mjerët e popullit tij".

15 Profecia mbi Moabin. Ar-Moabi éshtë shkretuar natën dhe éshtë shkatërruar. Po, Kir-Moabi éshtë shkretuar natën dhe éshtë shkatërruar. 2 Éshtë ngjitur nē tempull dhe nē Didon, nē vendet e larta, pér tē qarë; Moabi ngre njé vajtim pér Nebin dhe Medebën; tē gjitha kokat janë rruar, tē gjitha mjekrat janë prerë. 3 Né rrugët e tij ata vishen me thaçë, mbi çatitë dhe nē sheshet gjithkuh ankohet dhe qan me tē madhe. 4 Heshboni dhe Elealehu këlthasin, klithma e tyre dëgjohet deri nái Jahats; prandaj luftëtarët e Moabit nxjerrin klithma dhembjeje; shpirti i tij drithërohet. 5 Zemra ime vajton pér Moabin, tē ikurit e tē cilít arrinjë deri nái Tsoar, si njé mëshqerë trevjeçare. Po, ata e marrin duke qarë tē pérpjeten e Luhithit dhe nxjerrin britma shkatërrimi nē rrugën e Horonaimit; 6 sepse ujérat e Nimrimit janë njé shkretim, bari éshtë tharë, bari i njomë éshtë zhdukur; nuk gjelbëron më asgjë. 7 Prandaj pasuritë qé i kanë grumbulluar dhe gjërat qé kanë mbledhur i cojnë matanë pérroit tē shelgjeve. 8 Britmat jehojnë nérpër gjithë territorin e Moabit, klithma e tij arrin deri nái Eglaim,

klithma e tij arrin deri nái Beer-Elim. 9 Ujérat e Dimonit janë plot me gjak, sepse do t'i shkaktotj Dimonit tē këqija tē tjeta: njé luan pér ata qé shpëtuan nga Moabi dhe pér ata qé kanë mbetur nē vend.

16 "Dërgojini njé qengj sunduesit tē vendit, nga Sela nē drejtim tē shkretëtirës, nē malin e bijës së Sionit. 2 Sepse do tē ndodhë qé nē vaun e Arnonit vajzat e Moabit do tējenë si njé zog i dëbuar nga foleja. 3 Na jep njé këshillë, bëj drejtësi! Bëje hijen tēnde si nata, nē mes tē ditës; fshih atë qé janë shpërndarë, mos i tradhëto ikanakët. 4 O Moab, lejo qé tē banojnë pranë teje njerëzit e mi qé janë shpërndarë, jí pér ta njé strehë pérballë shkatërruesit. Sepse tirani nuk éshtë më, shkatërrimi ka marrë fund, shtypësít janë zhdukur nga vendi. 5 Atëherë njé fron do tē jetë i qëndrueshém nē dhembshuri dhe mbi tē do tē ulet nē besnikeri, nē çadrën e Davidit, njé qé do tē gjykojë, do ta ushtrojë gjykimin dhe do tē jetë i gatshém tē sigurojë drejtësine". 6 "Kemi dëgjuar tē fitlet pér krenarinë e Moabit, ja shqipëzakonisht krenar, pér fodullëkun e tij, pér kryelartësinë e tij, pér arrogancën e tij, pér mburjen e tij pa baza". 7 Pér këtë Moabi do tē bëj njé vajtim pér Moabin, tē gjithë do tē vajtojnë. Ju do tē qani tē dëshpëruar pér pitet me rrush tē Kir-Haresethit. 8 Sepse fushat e Heshbonit po meken, po kështu edhe vreshat e Sibmahut; sunduesit e kombeve kanë shkatërruar bimët e saj më tē mira qé arrin deri nái Jazer dhe endeshin nérpër shkretërit; degët e saj shtriheshin dhe tejkalonin detin. 9 Prandaj me qarjen e Jazerit do tē qaj vreshat e Sibmahut; do tē tē vadis me lotët e mi, o Heshbon, o Elealeh, sepse mbi frytet e tua tē verës dhe mbi tē korrat e tua ka rënë njé britmë lufte. 10 Gëzimi dhe hareja janë zhdukur nga fusha pjellorre; ndér vreshta nuk ka më as këngë, as britma gëzimi; shtriydhési i rrushit nuk shtriydh më verën ndér voza; unë nuk nxjerr më britma gëzimi. 11 Prandaj tē përbrendshmet e mia dridhen pér Moabin si njé harpë; dhe zemra ime pér Kir-Heresin. 12 Dhe do tē ndodhë qé kur tē paraqitet Moabi, dhe tē lodhet nē vendin e lartë; ai do tē hyj né shenjëtoren e tij pér t'u lutur, por nuk do tē fitojë asgjë. 13 Kjo éshtë fjala qé Zoti i drejtoi dikur Moabit. 14 Por tani Zoti ka folur, duke thénë: "Brenda tre vjetëve, si vitet e njé argati me mëditë, lavdia e Moabit do tē bjerë e do tē pérçmohet bashkë me téré atë turmë tē madhe; dhe do tē mabet vetëm njé numér shumë i vogël dhe i pafuqishëm".

17 Profecia kundér Damaskut. "Ja, Damasku do tē pushojë së qenë njé qytet dhe do tē bëhet njé grumbull gërmadhash. 2 Qytetet e Aroerit do tē braktisen; do tē bëhen kullota pér kopetë qé do tē pushojnë aty pa i trembur askush. 3 Efraimit do t'i hiqet fortesa, Damaskut mbretëria; dhe pjesa tjeter e Sirisë do tē jetë si lavdia e bijve tē Izraelit", thotë Zoti i ushtrive. 4 "Atë ditë do tē ndodhë qé lavdia e Jakobit do tē zhdukut dhe shëndoshja e tepert e trupit e tij do tē konsumohet. 5 Do tē ndodhë ashtu si kur korrësi mbledhn grurin dhe me krahun e tij pret kallinjët; do tē ndodhë ashtu si kur mblidhen kallinjët nē luginët e Refaimit; 6 Do tē mbeten disa vite pér tē mbledhur, ashtu si kur shkunden ullinjët: dy apo tre ullinj nē majët tē degëve më tē larta, katër ose pesë mbi degët më tē ngarkuara", thotë Zoti, Perëndia i Izraelit. 7 Atë ditë njeriu do ta kthejë shikimin e tij nē drejtim tē Krijuesit tē tij dhe sytë e tij do tē shikojnë tē Shenjin tē Izraelit. 8 Nuk do tē drejtohet më tē altarët, vepër e duarve tē tij dhe nuk do tē shikojë më atë qé kanë bërë gishtërinjtë e tij as tē Asherimët dhe tē altarët pér temjan. 9 Atë ditë qytetet e fortifikura tē tij do tējenë si njé vend i braktisur nē pyll ose si njé degë e braktisur përparrë bijve tē Izraelit, dhe kjo do tē jetë njé shkretim. 10 Sepse ke harruar Perëndinë e shpëtimt tēnd dhe nuk je kujtuar pér Shkëmbin e forcës sate, prandaj mbolle plantacione dhe i ke shartuar me shartesa tē huaja. 11 Ditet qé i mbolle i rrëthove me njé gardh; në

mëngjes mbijnë farat e tua, por vjelja do të jetë një tog rrënojash ditën e sëmundjes dhe të dhembjes së pashërueshme. **12** Ah, zhurma e një numri të madh popujsh, që zhurmojnë si gjëmimi i detit dhe si buçima e kombeve, zhurmojnë si buçima e ujërave të fuqishme! **13** Kombet zhurmojnë si buçima e shumë ujërave, por Perëndia i kërcënnon, dhe ata ikin larg, të shtyrë si byku i maleve përpara erës, si një dredhë pluhuri përpara shakullimës. **14** Në mbrëmje, ja tmerri, dhe para mëngjesit nuk ka më asgjë. Kjo është pjesa e atyre që na plaçkitin, që na bënjë pre.

18 Mjerë ai vend me krahë të zhurmshëm që ndodhet matanë lumenjve të Etiopisë, **2** që dërgon lajmëtarë me anë të detit në anijeza prej papirusi mbi ujërat, duke thënë: "Shkoni, o lajmëtarë të shpejtë, në drejtëm të një kombi shtatartë dhe lëkurëndritur, në drejtëm të një populli të cilin e kanë frikë që nga fillimi i tij e më pas, komb i fuqishëm që shkel çdo gjë, vendi i të cilit ndahet nga lumenjtë". **3** Ju të gjithë, banorë të botës dhe ata që banojnë mbi tokë shikoni flamurin kur ky do të ngrihet mbi malet dhe dégjioni borinë kur ajo do të bjerë! **4** Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Do t' rri i qetë dhe do të shikoj nga banesa ime si një nxhëtësi e kthjeljet dhe e ndritshme në dritën e diellit, si një re vesë në vapén e korries". **5** Sepse para korries, kur lulëzimi ka marrë fund dhe lulja është bërë një vile në fazën e pjekurisë, ai do t'i presë degëzat me kmesë dhe do të shkulë e do t'i presë shermendët. **6** Ata të gjithë tok do të mbeten të braktisur shpendëve grabitqarë të maleve dhe kafshëve të tokës; zogjtë grabitqarë do të kalojnë mbi ta gjatë verës dhe kafshët e tokës do të kalojnë mbi ta gjatë dimrit. **7** Në këtë kohë do t'i sjellë oferta Zotit të ushtrive një komb shtatartë dhe lëkurëndritur, një popull që e kanë frikë që nga fillimet e tij e më pas, një komb i fuqishëm që shkel çdo gjë, vendi i të cilit përshtokhet nga lumenj; do të çohen në vendin ku ndodhet emri i Zotit të ushtrive, në malin Sion.

19 Profecia mbi Egjiptin. Ja Zoti që kalëron mbi një re të lehtë dhe hyn në Egjipt. Idhujt e Egjiptit lëkunden para tij, dhe zemra e Egjiptasve po mpakat brenda tyre. **2** "Do t'i nxis Egjiptasit njëri kundër tjetrit, secili do të luftojë kundër vëllait të vet, dhe secili kundër të afërmit të tij, qyteti kundër qytetit, mbretëria kundër mbretërisë. **3** Fryma e Egjiptit do të ligështohet në mes të tij dhe unë do të shkatërroj planet e tij; kështu ata do të konsultojnë idhujt dhe yshësít, mediumet dhe magjistarët. **4** Do ta dorëzoj Egjiptin në duart e një padroni të ashpër dhe një mbret mizor do të sundojë mbi të, thotë Zoti, Zoti i ushtrive. **5** Ujërat e detit do të thahen, lumi do të shterojë dhe do të thahet. **6** Lumenjtë do të bëhen të neveritshëm, kanalet e Egjiptit do të zbrazen dhe do të thahen, po kështu do të thahen edhe kallamishtet e xunkthat. **7** Luadhët pranë Nilit, në grykëderdhjen e tij dhe të gjitha arat e mbjella gjatë lumit do të thahen, do të fshihen dhe do të zhduken. **8** Peshkatarët do të rënkojnë, tërë ata që hedhin grepin në Nil do të ankohen dhe ata që hedhin rjetat e tyre në ujë do të ligështohen. **9** Ata që punojnë lirin e krehur dhe endësít e pambukut do të çorditen. **10** Themelet e tyre do të prishen dhe gjithë punëtorët me midjëte do të trishtohen. **11** Me siguri princat e Tsoanit janë budallenj; këshilltarët më të urtë të Faraonit japid këshilla të paarsyeshme. Si mund t'i thoni Faraonit: "Unë jam bir i njerëzve të urtë, bir i mbretërvë të lashtë"? **12** Ku janë tani njerëzit e tu të urtë? Le të ta deklarojnë tani dhe të pranojnë atë që Zoti i ushtrive ka vendosur kundër Egjiptit. **13** Princat e Tsoanit janë bërë budallenj, princat e Nofit gabohen; ata që janë guri i qoshes në fiset e tij që e kanë bërë Egjiptin të marrë rrugë të gabuar. **14** Zoti ka përzier në mes të tij një frymë degjenerimi, dhe ata e kanë futur Egjiptin në rrugë të gabuar për çdo gjë, ashtu si dridhet i dehuri kur vjell. **15** Dhe asgjë nuk do të mund të bëjë Egjiptin: koka ose bisht,

palma ose xunkthi. **16** Atë ditë Egjipti do të jetë si gratë, dhe do të dridhet dhe do të trembet përballë dorës që Zoti i ushtrive do të lëvizë kundër tij. **17** Vend i Judës do të jetë tmerri i Egjiptit; sa herë që do të përmendet, ka për të qenë një tmerri i vërtetë për shkak të vendimit të marrë nga Zoti i ushtrive kundër tij. **18** Atë ditë do të ketë në vendin e Egjiptit pesë qytete që do të flasin gjuhën e Kanaanit dhe do të betohen për Zotin e ushtrive; njeri nga këto do të quhet "qyteti i shkatërrimit". **19** Atë ditë do të ketë në mes të vendit të Egjiptit një altar kushtuar Zotit, dhe një shyllë të ngritur për Zotin pranë kufrit të tij. **20** Do të jetë një shenjë dhe një dëshmi për Zotin e ushtrive në vendin e Egjiptit; kur ata do t'i këlthasin Zotit për shkak të shtypësve të tyre, ai do t'u dërgojet atyre një shpëtimtar dhe një të fuqishëm që do t'i çlrojë. **21** Zoti do t'i shfaqet Egjiptit dhe Egjiptasit do t' njohin Zoti atë ditë; do t'i ofrojnë flujime dhe blatime ushqimore, do të bëjnë premtimë soleme para Zotit dhe do t'i mbajnë ato. **22** Zoti do t'i godasë Egjiptasit, do t'i godasë dhe do t'i shërojë; ata do t'i kthehen Zotit që do t'i dëgjojë lutjet e tyre dhe do t'i shërojë. **23** Atë ditë do të ketë një rrugë nga Egjipti në Asiri; Asirët do të shkojnë në Egjipt, dhe Egjiptasit në Asiri, dhe Egjiptasit do të shérbejnë bashkë me Asirët. **24** Atë ditë Izraeli, i treti me Egjiptin dhe me Asirinë, do të jetë një bekim në mes të rruzullit. **25** Zoti i ushtrive do t'i bekojë, duke thënë: "I bekuar qoftë Egjipti populli im, Asiria veprë e duarve të mia dhe Izraeli trashëgimia ime!".

20 Në vitin që Tartani erdhë në Ashdod, i dërguar nga Sargoni, mbret i Asirisë, ai luftoi kundër Ashdodit dhe e pushtoi. **2** Në atë kohë Zoti foli me anë të Isaias, birit të Amotsit, dhe i tha: "Shko dhe hiqe thesin nga ijët e tua dhe hiqi këpucët nga këmbët e tua". Ai veproi kështu, duke shkuar lakuriq dhe zbatur. **3** Pastaj Zoti tha: "Ashtu si shërbëtori im Isaia shkoi lakuriq dhe zbatur gjatë tre vjetje si shenjë dhe paralajmérüm kundër Egjiptit dhe Etiopisë, **4** kështu mbreti i Asirisë do t'i cojë robërit e Egjiptit dhe të internuarit e Etiopisë, të rinx dhe pleq, lakuriq dhe të zbatbur, vithezhevshur përturp të Egjiptit. **5** Atëherë ata do të tremben dhe do të shushaten për shkak të Etiopisë, shpresës së tyre, dhe për shkak të Egjiptit, lavdisë së tyre. **6** Atë ditë banorët e kësaj krahine bregdetare do të thonë: "Ja, çfarë u ndodhi atyre te të cilët kishim mbështetur shpresën tonë dhe pranë të cilëve ishim strehuar për të kërkuar ndihmë, për t'u çlruar nga mbreti i Asirisë. Si do të shpëtojmë ne?".

21 Profecia kundër shkretëtirës së detit. Ashtu si shakullimat kalojnë me të shpejtë nepër Negev, kështu një pushtues vjen nga shkretëtira, nga një vend i tmerrshëm. **2** Një vegim i tmerrshëm m'u shfaq; i pabesi vepron me pabesi dhe shkaterruesi shkatëron. Dil, o Elam. Rethoje, o Medi! Bëra që të pushojë çdo rënkim të tij. **3** Për këtë arsyë ijët e mia më dhëmbin shumë, më zunë dhembjet si të prerat e një gruaje që lind; jam i tronditur nga sa dëgjova, jam i tmerruar nga sa pashtë. **4** Zemra ime e ka humbur, tmerri më ka zënë; nata që aq shumë e dëshiroja është bërë llaphtarë përmua. **5** Ndërsa po shtrohet tryeza, bëhet rojë mbi kullën vëzhgimit hahet dhe pihet. "Çohuni, o kërë, dhe vajosni mburojat". **6** Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Shko, vër një roje që të njoftojë atë që shikon". **7** Ajo pa qerre dhe çifte kalorësish, disa prej të cilëve kishin hipur mbi gomarë dhe të tjerë mbi deve, dhe i vëzhgoi me kujdes, me shumë kujdes. **8** Pastaj bërtiti si një luan: "O Zot, ditën unë rri gjithnjë mbi kullën e vëzhgimit, dhe çdo natë rri më këmbët e vendroja ime. **9** Dhe ja po vijnë disa qerre dhe çifte kalorësish! Atëherë ajo nisi të flasë përsëri: "Ra, ra Babilonia"! Të gjitha shëmbëlytëra e gdhendura të përendive të saj janë përkohë të copëtuara. **10** O populli im, atë që kam shirë dhe shkelur në lëmin tim, atë që kam dëgjuar nga Zoti i ushtrive, Perëndia i

Izraelit, unë ta kam njoftuar!". 11 Profecia kundër Dumahut. Më bërtasin nga Seiri: "Roje, në c'pikë ka arritur nata? Roje, në c'pikë ka arritur nata?". 12 Roja përgjigjet: "Vjen mëngjesi, pastaj edhe nata. Në rast se doni të pyesni, pyesni, pra; kthehuni, ejani". 13 Profecia kundër Arabisë. Do ta kaloni natën në pyjet e Arabisë, o karvanë të Dedamitëve. 14 I dilni para të eturit duke i sjellë ujë, o banorë të vendit të Temas; i kanë dalë përparrë ikanakut me bukën e tyre. 15 Sepse ata ikin para shpatave, para shpatës së zhveshur, para harkut të nderur, para tèrbimit të betejës. 16 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Pér një vit, ashtu si viti i një argati me mëditje, tèrë lavdia e Kedarit do të zhduket; 17 dhe ajo që do të mbetet nga numri i harkëtarëve, njerëzit trima të bijve të Kedarit, do të jetë një gjë e vogël, sepse ka folur Zoti, Perëndia i Izraelit".

22 Profecia kundër Luginës së Vegimit. Çfarë ke ti tani që ke hipur e téra mbi çatitë, 2 ti që je plot me britma, qytet zhurmëmadh, qytet défrimesh? Të vrarët e tu nuk janë vrarë nga shpata as kanë vdekur në betejë. 3 Tèrë krerët e tu kanë ikur bashkë, janë zënë robër pa hark; tèrë ata që u gjetën te ti u zunë robër, meqithëse kishin ikur larg. 4 Prandaj them: "Largoni shikimin nga unë; unë do të qaj me hidhërim. Mos kërkoni të më ngushëlloni pér dëshpërimin e bijës së popullit tim". 5 Sepse éshtë një ditë lemerie, shkatërrimi dhe ngurimi nga ana e ZOTIT, të Zotit të ushtrive; në Luginën e Vegimeve muret janë shembur dhe britma pér ndihmë arrin deri në mal. 6 Elami ka marrë kukurën me qerre njerëzish dhe kalorësish. Kiri ka zbuluar mburojnë. 7 Do të ndodhë që luginat e tua më të mira do të janë plot me qerre dhe kalorësit do të zënë pozicion para portave të tua. 8 Pastaj ai hoqi mbrojtjen e Judës dhe po atë ditë ti e hodhe shikimin mbi arsenalin e pallatit të Pyllit. 9 Keni parë gjithashtu sà të shumta ishin të çarat në muret e qytetit të Davidit, dhe keni mbledhur ujërat e hauzit të poshtëm. 10 Keni numëruar shtëpitë e Jeruzalemit dhe keni shembur shtëpi pér të fortifikuar muret. 11 Pérveç kësaj keni ndërtuar një rezervuar midis mureve pér ujërat e hauzit të vjetër, por nuk keni parë se kush e ka bërë këtë, as nuk keni marrë parasysh kush e ka menduar këtë prej një kohe të gjatë. 12 Atë ditë Zoti, Zoti i ushtrive, ju thirri që të qani, të mbani zi, të rruani kokën dhe të mbështilleni me thasë. 13 Po përkundrazi ja, gjëzim dhe hare, priten qe dhe theren dele, hahet mish dhe pihet verë. "Të hamë dhe të pimë, se nesër do të vdesim!". 14 Por Zoti i ushtrive u ka thënë veshëvë të mi: "Ky mëkati juaj nuk do të shlyhet deri sa ju të vdisni", thotë Zoti, Zoti i ushtrive. 15 Kështu thotë Zoti, Zoti i ushtrive: "Shko pra te ky administrator, te Shebna, kryekujdestar, dhe i thuaj: 16 "Çfarë zotëron ti këtu dhe cilin ke këtu, që ke bërë të të gërmojnë këtu një varr, ashtu si ai që gërmont pér vete një vendvarrим lart dhe pret në shkëmb një varr?". 17 Ja, Zoti po të flak me dhunë, o njeri i fushishëm, dhe do të të kapë mirë. 18 Do të të rrukullisë mirë e mirë dhe do të të hedhë si një top në një vend të gjerë. Aty do të vdesësh dhe do të mbarojnë qerret e tua krenare, o turp i shtëpisë së zotit tènd. 19 Do të të débojë nga zyra jote dhe do të tërhiqesh poshtë nga posti yt! 20 Atë ditë do të ndodhë që të thëras shërbëtorin tim Eliakim, birin e Hilkiahut; 21 do ta vesh me tunikën tèndë, do t'i vë brezin tènd dhe do ta kaloj pushtetin tènd në duart e tij, dhe ai do të jetë një atë pér banorët e Jeruzalemit dhe pér shtëpinë e Judës. 22 Do të vë mbi supin e tij çelësin e shtëpisë së Davidit; kështu ai do të hapë dhe askush nuk do të mund ta mybillye, do ta mybillye dhe askush nuk do ta mund ta hapë. 23 Do ta ngul si një gozhëdë në një vend të sigurt, dhe ai do të bëhet një fron lavdie pér shtëpinë e atit të tij. 24 Nga ai do të varet tèrë lavdia e shtëpisë së atit të tij, trashëgimtarët dhe degët anësorë, të gjitha enët edhe ato më të vogla, që nga kupat e e deri te shtambët e çdo lloji. 25 "Atë ditë,

thotë Zoti i ushtrive, gozhdha e ngulur në vend të sigurt do të hiqet, do të shkulet poshtë dhe do të bjerë; dhe gjithë pesha që mbante do të shkatërrohen, sepse Zoti ka folur".

23 Profecia kundër Tiros. Rénkoni, o anije të Tarshishit, sepse Tiro éshtë shkatërruar, dhe nuk kanë mbetur as shtëpitë as porti. Ky lajm iu erdhë nga vendi i Kitimit. 2 Mos hapni gojën, o banorë të bregut të detit, o tregtarë të Sidonit; ata që çajnë detet ju kanë mbushur me pasuri. 3 Népërmjet ujërave të mëdha gruri i Shihorit, prodhimi i lumiit, ishte e ardhura e tij; dhe ai ishte tregu i kombeve. 4 Ki turp, o Sidon, sepse ka folur deti, kala ja e detit, duke thënë: "Unë nuk kam pasur dhembje, as kam lindur fëmijë; nuk kam ushqyer të rinj as kam rritur virgjëresha". 5 Kur lajmji do të arrijë në Egjipt, do të hidhërohen pér lajmin e Tiros. 6 Kaloni në Tarshish, vajtoni o banorë të bregut të detit! 7 Ky qënka qyteti juaj i qejfeve, prejardhja e të cilët éshtë e lashtë? Këmbët e tij e conin të banonte në tokë të largëta. 8 Kush, pra, e ka vendosur këtë kundër Tiros, dhurues kurorash, tregëtarët e të cilët ishin princa dhe dyqanxhinjtë e të cilët ishin njerëzit e nderuar të dheut. 9 E ka vendosur Zoti i ushtrive, pér të errur krenarinë nga çfarëdo shkëlqimi, pér të ulur gjithë njerëzit e nderuar të dheut. 10 Kalo nérpër vendin tènd si Nili, o bijë e Tarshishit, nuk ka më forcë. 11 Zoti ka shtrirë dorën e tij mbi detin, i ka bërë mbretëritë të dridhen, pér Kanaanin ka urdhëruar t'i shkatërrohen kalatë e tij. 12 Ai ka thënë: "Ti nuk do të vazhdosh të gézohesh, o bijë e Sidonit, virgjëreshë që ke humbur nderin". Çohu, kalo në vendin e Kitimit; as aty nuk do të gjesh prehje. 13 Ja vendi i Kaldeavës: ky popull nuk ekzistonte fare; Asiri e themeloi pér kafshët e shkretëtirës. Ata kanë ngritur kalatë e tyre, kanë rrënuar pallatet e Tiros dhe e kanë katandisur në një grumbull gërmadhash. 14 Rénkoni, o anije të Tarshishit, sepse kalaja juaj éshtë shkatërruar. 15 Atë ditë do të ndodhë që Tiro të harrohet pér shtatëdhjetë vjet, aq sa janë vitet e një mbreti. Pas shtatëdhjetë vjetve do të ndodhë në Tiro ashtu siç thotë kënga e prostitutës: 16 "Merr qesten, sillu nérpër qytet, o prostitutë e harruar; bjeri me zotësi veglësh, shumo këngët që të mund të tè kujtojnë". 17 Pas shtatëdhjetë vjetve do të ndodhë që Zoti do të vizitojë Tiron, që do të kthehet në pagën e vet dhe do të kurvërohet me të gjitha mbretëritë e botës mbi faqen e dheut. 18 Por fitimi nga tregtia e tij dhe paga e tij do t'i shenjtërohen Zotit; nuk do të mblidhet as nuk do të vihet ménjanë, sepse fitimi nga tregtia e tij do t'u shkojë atyre që banjonë përparrë Zotit, me qëllim që të hanë sa të ngopen dhe të vishen në ményrë të shkëlqyeshme.

24 Ja, Zoti zbras tokën dhe e bën të shkretë, prish faqen e saj dhe shpërndan banorët e saj. 2 Do t'i ndodhë e njëjtë gjë popullit ashtu si priftit, shérbëtorit ashtu si padronit të tij, shérbëtores ashtu si padrones së saj, blerësít ashtu si shitësít, ai që jep borxh ashtu si ai që merr borxh, huadhénësít ashtu si huamarrësit. 3 Toka do të zbratz plotësisht dhe do të plaçkitet plotësisht, sepse Zoti ka thënë këtë fjalë. 4 Toka éshtë në zì dhe vuan, bota po ligështohet dhe po meket, njerëzit me poste nga populli i dheut ligështojnë. 5 Toka éshtë përdhosur nga banorët e saj, sepse këta kanë shkelur ligjet, kanë ndryshuar statutin, kanë marrë nérpër këmbë besëlidhjen e përvjetoshme. 6 Prandaj një mallkim e ka pëpirë tokën dhe banorët e saj janë të dëshpëruar; prandaj banorët e tokës po digjen dhe të pakët janë burrat që kanë mbetur. 7 Mushti éshtë në zì, vreshti po prishet dhe gjithë zemërgëzuarit pshëritëjnë. 8 Gëzimi i dajreve ka marrë fund, zhurma e dëfrimtarëve ka mbaruar, gëzimi i harpës pushoi. 9 Nuk pihet më verë me këngë, pijë dehëse éshtë e hidhur pér ata që e pijnë. 10 Qyteti i rrëmujës éshtë shkatërruar; çdo shtëpi éshtë e

myllur që të mos hyjë njeri në të. **11** Népër rrugë ka ankime, sepse nuk ka verë; çdo gëzimështë zhdukur, hareja eshtë zhdukur nga toka. **12** Në qytet nuk mbetet gjë tjetër veç dëshpërimit, dhe porta eshtë bérë copë-copë dhe eshtë shkatërruar. **13** Sepse në mes të dhet, midis popujve, do të ndodhë ashu si kur shkunden ullinjtë, ashu si kur mblidhen vilet e pavjela pas vjeljes. **14** Ata do të ngrenë zërin, do të lëshojnë kithma gjëzimi, për madhështinë e Zotit do të brohorasin nga deti: **15** "Lëvdoni, pra, Zotin në krahinat e agimit, emrin e Zotit, Perëndinë e Izraelit në ishujt e detit!". **16** Nga skaj i tokës dëgjojmë këngë: "Lavdi të drejtit!". Por unë them: "Mjerë unë! Mjerë unë! Vaj medet! Të pabesët veprojnë me pabesi, po, të pabesët veprojnë me pabesi të madhe. **17** Tmerri, gropë dhe laku të kërcënoinjë, o banor i dheut. **18** Dhe ka për të ndodhur që ai që do të ikë përballë britmës së tmerrit do të bjerë në gropë, dhe kush do të dalë nga gropë do të kapet nga laku. Sepse nga lart do të hapen ujëvara dhe themelet e dheut do të tronditen. **19** Toka do të çahet e téra; toka do të kriset térésish, toka do të dridhet me forcë. **20** Toka do të lëkundet si një i dehur, do të tronditet si një kasolle. Mëkati i saj rëndon mbi të, do të rrëzohet dhe nuk do të ngrihet më. **21** Atë ditë do të ndodhë që Zoti do të dënojë ushtrinë që eshtë atje lart, dhe poshtë mbi tokë mbretërit e dheut; **22** do të mblidhen bashkë si të burgosur në një burg të nëndheshëm; do të mbyllen në një burg dhe pas shumë ditësh do të ndëshkohen. **23** Hënën do ta mbulojë rrëmuja dhe dielin turpi, sepse Zoti i ushtrive do të mbretërojë mbi malin e Sionit dhe në Jeruzalem, dhe lavdia e tij përparrë pleqve.

25 O Zot, ti je Perëndia im, unë do të tē përlëvdoj dhe do të kremitoj emrin tênd, sepse ke bërë gjëra të mrekullueshme, projekte të konceptuara shumë kohë më parë, dhe të realizuara me besnikëri dhe vërtetësi. **2** Sepse e ke katandisur qytetin në një grumbull gurësh, qytetin e fortifikuar në një grumbull gërmadhash; kështjella e të huajve nuk është më një qytet, nuk do të rindërtohet kurrë më. **3** Prandaj populli i fuqishëm të lëvdon, qyteti i kombeve të fuqishëm ka frikë nga ti, **4** sepse ti ke genë një kështjellë për të varférin, një kështjellë për të mjerin në fatkëqësinë e tij, një strehë kundër stuhisë, një hije kundër të nxehit, sepse fryma e tiranëve është si një furtunë kundër murit. **5** Ti do të pakësosh zhurmën e të huajve si të nxehitet në një vend të thatë; ashtu si të nxehitet nën hijen e një reje, kështu kënga e tiranëve do të detyrohet të heshtë. **6** Zoti i ushtrive do t'u përgatisë tërë popujve mbi këtë mal një banket me gjellë të shijshme, me verëra të vjetra, me gjellë të shijshme me shumë palç dhe me verëra të vjetra dhe të zgjedhura. **7** Do të shkatërrojë mbi këtë mal mbulesën që mbulonte tërë popujt, po kështu edhe mbulesën e shtrirë mbi të gjitha kombet. **8** Do të shkatërrojë përgjithnjë vdekjen; Zoti, Zoti, do t'i thajë lotët nga çdo fytyrë, do të heqë nga téré dhei turpin e popullit të tij, sepse Zoti ka folur. **9** Atë ditë do të thuhet: "Ja, ky është Perëndia ynë: tek ai kemi shpresuar dhe ai do të na shpëtoj. Ky është Zoti tek i cili kemi shpresuar; të ngazellojmë dhe të gëzohemi në shpëtimin e tij!". **10** Me qenë se dora e Zotit do të shtrihet mbi këtë mal, ndërsa Moabi do të shkelet nën të ashtu si shkelet kashta mbi plehun. **11** Ai do të zgjasë duart e tij në mes teje, ashtu si i shtrin notari për të notuar, dhe do të ulë krenarinë e tij bashkë me trillimet e kurdisura nga duart e tij. **12** Fortesën e mureve të tua të larta, ai do ta shkatërrojë, do ta shembë, do ta hedhë për tokë deri poshtë në pluhur.

26 Atë ditë do të këndohet kjo këngë në vendin e Judës: "Ne
kemi një qytet të fortë; Perëndia ka vënë shpëtimin përmur
dhe përbastionë. 2 Hapni portat dhe le të hyjë kombi i drejtë, që
ruan besnikërinë". 3 Mëndjes që pushon te tifit, i ruan një paqë të
përsosur, sensë kjo ka besim te tifit. 4 Kini besim te Zoti njeri tjetër

sepse Zoti, po, Zoti éshëtë shkëmbi i pérjetshém. 5 Ai ka pérulur ata që rrinë lart, ka ulur qytetin e lartë, e ka ulur deri në tokë, e ka hedhur në pluhur; 6 këmbët e shkelin, pikërisht këmbët e të varférít dhe hapat e mjeranëve. 7 Rruga e të drejtë éshëtë e drejtë; o Peréndi i drejtë, ti sheshon shtegun e të drejtit. 8 Po, në rruqën e gjykimeve të tua, o Zot, ne të kemi pritur. Dëshira e shpirtit tonë i drejtoshem emrit tênd dhe kujtimit tênd. 9 Me shpirtin tim të dëshiroj natën, po, me frymën që éshëtë brenda meje të kerkjoj në ménçjes herët; sepse kur shfaqen gjykimet e tua mbi tokë, banorët e botës mësionjë drejtësinë. 10 Në rast se falet i pabesi, ai nuk do ta mësojë drejtësinë; ai do të veprojë në ménryrë të çoroditur në vendin e ndershëmërissë dhe nuk do të mund të shikojë madhështinë e Zotit. 11 O Zot, dora jote éshëtë ngritur, por ata nuk e shohin. Por ata do ta shohin zellin tênd pér popullin tênd dhe do të mbeten të hutuar; po, zjarri i armiqe të tu do t'i përpjijë. 12 O Zot, ti do të vendosësh paqen pér ne, sepse ti kryen pér ne çdo veprë tonën. 13 O Zot, Peréndia ynë, zotër të tjerë, veç teje, na kanë sunduar; por vetëm pér ty të mbajmë mend emrin. 14 Të vdekurit nuk do të rijetojnë më, ata që shkuhan nuk do të vijnë më; prandaj ti i ke ndëshkuar, ke shkatërruar dhe ke zhdukur çdo kujtim të tyre. 15 Ti e ke rritur kombin, o Zot, e ke rritur kombin, je pérlevduar; i ke zgjuerat têrë kufijtë e vendit. 16 O Zot, në çastet e fatkeqësisë të kanë kujtuar, kanë bërë një lutje kur ndëshkimi yt po i godiste. 17 Ashtu si një grua me barrë që éshëtë gati pér të lindur dhe përpilitet dhe ulërin nga të prerat që ka, kështu kemi qenë ne para teje, o Zot. 18 Jemi ngjizur, kemi ndjerë dhembjet, ashtu sikur të kishim pér të lindur, por ishte vetëm erë; nuk i kemi dhënë asnjë shpëtim vendit dhe banorët e botës nuk kanë rënë. 19 Të vdekurit e tu do të rijetojnë, bashkë me kufomën time, do të ringjallen. Zgjohuni dhe gëzohuni, o ju që banoni në pluhur! Sepse vesa jote éshëtë si vesa e një drite që shkëlqen dhe toka do të nxjerrë në drithë të vdekurit. 20 Shko, o populli im, hyr në dhomat e tua, mylli portat e tua prapa teje; fshihu pér një çast, deri sa të kaloj zemërimi. 21 Sepse ja, Zoti del nga banesa e tij pér të ndëshkuar paudhësinë e banorëve të tokës; toka do të nxjerrë në shesh gjakun e derdhur dhe nuk do të t'i fshehë më të vrarët e saj.

27 Atë ditë Zoti do të ndëshkojë me shpatën e tij të ashpër, tē madhe dhe tē fortë Leviathanin, gjarpérin e shkathët, gjarpérin Leviathani dredha-dredha, dhe do tē vrasë përbindëshin që është në det. **2** Atë ditë do tē thuhet: "Vreshi që jep verë tē kuqërrëmët, këndoni për tē. **3** Unë, Zoti, e ruaj, e vadis çdo çast, e ruaj natën e ditën me qëllim që askush të mos e dëmtojë. **4** Nuk ka zemërim tek unë. Kush do t'i vinte në luftë kundër meje ferrat dhe gjembut? Unë do tē shkoja kundër tyre dhe do t'i digjita tē gjitha tok. **5** Do tē ishte më mirë që dikush të mbështetjet te forca ime për tē bérë paqe me mua, po, pér tē bérë paqe me mua". **6** Në ditët që do tē vijnë Jakobi do tē lëshojë rrënje, Izraeli do tē lulëzojë dhe do tē lëshojë lastarë dhe do tē mbushë faqen e dheut me fryte. **7** A ka goditur Perëndia Izraelin ashtu si ka goditur ata që e qellonin atë? A e ka vrarë atë ashtu si ka vrarë ata që e vrisinët atë? **8** Tí je grindur me tém me masë, duke e përzënë dhe duke e çuar larg. Ai e cdoi nái një vend tē largët me frymën e tij të furishme, një ditë me erë lindore. **9** Në këtë ményrë do tē shpagohet parëjtësia e Jakobit, dhe ky do tē jetë gjithë fryti i heqjes së mëkatit tē tij, kur do t'i kthejë téré gurët e altarit si gurë gëlgqereje tē thërmuar; kështu Asherimët dhe altarët e temjanit nuk do tē ngrihen më. **10** Qyteti i fortifikuar do tē jetë i shkretuar, një vend i pabanuar dhe i braktisur si një shkretëtirë; aty do tē kullosë viçi, i cili do tē shtrihet dhe do tē hajë degët. **11** Kur degët e tij do tē thahen, do tē thyhen dhe do tē vijnë gra pér t'i djegur. Me qenë se është një popull pa zgjuaësi, prandaj Aqë e ka bérë kafshë do t'i vijë kog pér tā. Ai gë o ka formuar nuk do t'i jepnë kafshë. **12** Pasi ditët

dō tē ndodhē qē Zoti do tē shijē grurin nga rrjedha e lumiit deri te pērroi i Egijiptit, dhe ju do tē mblidheni njē nga njē, o bij tē Izraelit. 13 Atē ditē do tē ndodhē qē tē bjeré buria e madhe, dhe ata qē kanē humbur nē vendin e Asirisē dhe ata qē janē shpērndarē nē vendin e Egijiptit do tē vijnē dhe do tē adhurojnē Zotin mbi malin e shenjtē, nē Jeruzalem.

28 Mjerē kurorës sē kryelartësisë tē tē dehurve, tē Efraimit dhe lules sē fishkur tē bukurisë sē tij tē lavdishme qē ri mbi krye tē luginës pjellore tē atyre qē i ka mposhtur vera! 2 Ja, Zoti ka njē njeri tē fortë dhe tē fuqishëm, si njē stuhu breshëri, si njē tufan shkatërrues; si njē aluvion ujérash tē fuqishëm pêrmbytëse; ai do t'i hedhë pér tokë me dorën e tij. 3 Kurora e kryelartësisë tē tē dehurve tē Efraimit do tē shkelet; 4 dhe lulja e fishkur e bukurisë sē tij tē lavdishme qē rri mbi krye tē luginës pjellore do tē jetë si njē fik i hershëm para verës qē dikush e shikon; ai e gëllit sapo e ka nē dorë. 5 Atē ditë Zoti i ushtrive do tē jetë një kuroër lavdie, një diadem i shkëlqyer pér pjesën tjetër tē popullit tē tij, 6 një frymë drejtësie pér atë që ulet pér tē gjykuar dhe forca e atyre qē nē betejë e sprapsin armikun deri te portat e tij. 7 Por edhe këta shkojnë sa djathas qā edhe majtas pér shkak tē verës dhe u merren këmbët nga pjetet dehëse; prifti dhe profeti lëkunden pér shkak tē pijeve dehëse, lëkunden sikur tē kishin vegime, ngurrojnë nē dhënien e vendimeve. 8 Térë tryezat janë plot me tē vjellura dhe me ndyrësira, nuk ka më një vend tē pastër. 9 "Kujt dëshiron t'i mësøjë diturinë? Kujt dëshiron t'ia bëjë tē kuptueshëm mesazhin? Atyre qē sapo janë zvjerdhur, atyre qē sapo janë shkëputur nga sisa! 10 Sepse ka një urdhër mbi urdhër, urdhër mbi urdhër, regull mbi regull, regull mbi regull, pak këtu dhe pak atje". 11 Në fakt do tē ndodhë qē me buzë qē bëlbëzojnë dhe me një gjuhë tjetër Zoti do t'i flasë këtij populli. 12 Ai u kishte thënë: "Ja pushimi: vëreni tē lodhurin tē pushojë; këtu eshtë fresk!". Por ata nuk deshën ta dëgjojnë. 13 Kështu fjala e Zotit u bë pér ta urdhër mbi urdhër, urdhër mbi urdhër, rregull mbi rregull, rregull mbi rregull, pak këtu, pak atje, me qëllim qē ata tē binin mbraphsht, tē bëheshin cope-copë, t'i zinte laku dhe tē kapeshin. 14 Prandaj dégjoni fjalën e Zotit, o tallës, qē sundoni mbi këtë popull, qē rri nē Jeruzalem! 15 Ju thoni: "Kemi përfunduar një besëlidhje me vdekjen, kemi bëré një aleancë me Sheolin; kur rebeshi përbmytës do tē kalojë, nuk do tē arrrijë deri te ne, sepse gënjeshtrën e kemi bëré strehën tonë dhe jemi fsheher prapa falsitetit". (Sheol h7585) 16 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë vendos si themel nē Sion një gur, një gur tē provuar, një kokë qosheje tē çmuar, një themel tē sigurt; ai që i beson atij nuk do tē ngutet. 17 Unë do tē vendos tē drejtén si masë dhe drejtësinë si plumbë; breshëri do tē pastrojë strehën e gënjeshtrës dhe ujërat do tē përbmytin strehën tuaj. 18 Besëlidhja juaj me vdekjen do tē anulohet dhe aleanca juaj me Sheolin nuk do tē qëndrojë; kur rrebeshi përbmytës do tē kalojë, ju do tē shkeleni prej tij. (Sheol h7585) 19 Sa herë qē do tē kalojë, do t'ju kapë, sepse do tē kalojë qđo mëngjes, ditën dhe natën, do tē jetë një tmerr i vërtetë tē dégjosh vetëm tē ta rrëfejnë. 20 Në fakt shtrati do tē jetë i shkurtër pér t'u shtrirë dhe mbulesat tepër e ngushtë pér t'u mbuluar me tē. 21 Sepse Zoti do tē ngrihet si nē malin e Peratimit, do tē zemërohet si nē luginën e Gabaonit, pér tē plotësuar veprën e tij, veprën e tij tē padégjuar, pér tē plotësuar punën e tij, punën e tij tē pazakontë. 22 Mos u bëni, pra, tallës qē lidhjet tuaja tē mos përforcohen. Sepse unë kam dégjuar nga ana e Zotit, e Zotit tē ushtrive, se eshtë vendosur shfarosja e plotë e gjithë vendit. 23 Vini vesh dhe dégjoni zërin tim, tregohuni tē kujdeshëm dhe dégjoni fjalën time! 24 A nuk lëron tërë ditën bujku pér tē mbjellë? A vazhdon vallë, ta çajë dhe ta prashitë tokën e tij? 25 Mbasë ka sheshuar sipërfaqen e saj, a nuk mbjell

koprën dhe nuk përhap barin e gjumit, nuk vë grurin nē brazda, elbin nē vendin e caktuar dhe grurin e fortë gjatë kufijve? 26 Perëndia i tij i tregon rregullin që duhet tē ndjekë dhe e mëson. 27 Kopra nuk shihet me shirësen dhe nuk kalohet rrota e qerres mbi barin e gjumit; por koprën e rrabin me shkop dhe barin e gjumit me shufër. 28 Gruri pér bukë duhet tē shtypet; prandaj nuk shtypet pér gjithnjë, por kalohen mbi tē rrota tē qerres dhe kuajt, por pa e shtypur. 29 Edhe kjo vjen nga Zoti i ushtrive, që eshtë i mrekullueshëm nē këhillat e tij dhe i madh pér nga dituria".

29 Mjerë Arieli, Arieli, qytet ku fushoi David! I shtoni vit vitit, festat le tē plotësojnë ciklin e tyre. 2 Pastaj do ta hedh Arielin nē ankth; do tē ketë ankim dhe rënkimë dhe pér mua do tē jetë si një Ariel. 3 Unë do tē fushoj kundër teje rrëth e qark, do tē tē rrëthoj me një ledh dhe do tē ngre bastione kundër teje. 4 Do tē ulesh, do tē flasësh nga toka dhe fjala jote do tē dalë e mbetur nga pluhuri, zëri yi do tē ngjitet nga toka si ai i një mediumi dhe fjala jote do tē pëshpërdë nga pluhuri. 5 Turma e armiqëve të tu do tē jetë si pluhur i hollë dha turma e tē fuqishmëve si byk i shpërndarë; dhe kjo ka pér tē ndodhur papritmas, nē një çast. 6 Ti do tē vizitohesh nga Zoti i ushtrive me gjëjmëme, tërmëte dhe zhurma tē mëdha, me shakullima dhe flakë zjarri përvëlues. 7 Moria e tē gjitha kombeve qē luftojnë kundër Arielit, e tē gjitha atyre qē e luftojnë atë dhe fortesën e tij dhe e shtrëngojnë rrëth e qark do tē jetë si një èndërr, si një vegim nate. 8 Ka pér tē ndodhur ashti si kur një i uritur qē èndërron tē hajë, por kur zgjohet e ka stomakun bosh, apo si kur një i etur èndërron tē pijë, por kur zgjohet eshtë i lodhur dhe e ka grykën tē tharë, kështu ka pér tē ndodhur me morinë e tē gjitha kombeve qē luftojnë kundër malit tē Sionit. 9 Ndaluni dhe habituni. Braktisjuni qjeffeve dhe pastaj shikoni rrëth e rrotull tē trembur. Këta janë tē dehur, por jo nga vera; u merren këmbët, por jo pér pasojë tē pijeve dehëse. 10 Në fakt Zoti ka shpërndarë mbi ju një frymë topitjeje; ka myllur sytë tuaja, profetët, ka mbuluar me vel kërët tuaj, shikuesit. 11 Çdo vegim profetik eshtë bërr pér ju si fjalët e një libri tē vulosur qē i jepet dikujt qē di tē lexojë; duke i thënë: "Të lutem, lexoje, këtë!", por ai përgjigjet: "Nuk mundem, sepse eshtë i vulosur!". 12 Ose si një libër qē i jepet dikujt qē nuk di tē lexojë, duke i thënë: "Të lutem, lexoje këtë!", por ai përgjigjet: "Nuk di tē lexo!". 13 Prandaj Zoti thotë: "Me qenë se ky popull më afrohet mua vetëm me gojën dë më nderon me buzët e tij, ndërsa zemra e tij më ri larg dhe frika e tij ndaj meje eshtë vetëm një urdhërim i mësuar nga njerëzit, 14 prandaj, ja, unë do tē vazhdoj tē bëj mrekulli në mes tē këtij populli, po, mrekulli dhe çudi: dituria e njerëzve tē tij tē urtë do tē shuhet dhe zgjuarësia e tē mënçurve tē tij do tē zhdukët". 15 Mjerë ata qē shkojnë nē vende tē thella pér t'ia fsheher Zotit planet e tyre, qē i bëjnë veprat e tyre nē terr dhe thonë: "Kush na sheh? Kush na njeh?" 16 I keni përbmysur plotësishat gjérat. A mund tē konsiderohet poçari i barabartë me argjilën? A mundet veprat t'i thotë atij qē e ka bërr: "Nuk më ka bërë ai?", ose gjëja e formuar t'i thotë atij qē e ka formuar: "Nuk ka zgjuarësi? 17 Brenda një kohe shumë tē shkurtër dhe Libani do tē shndërrohet nē një pemishte, dhe pemishtja do tē konsiderohet si një pyll. 18 Të shurdhët do tē kuuptojnë atë ditë fjalët e librit dhe, tē çliruar nga errësira dhe terri, sytë e tē verbërvë kanë pér tē parë. 19 Të përulurit do tē mund tē gézojnë akoma te Zoti dhe tē varfërit e njerëzimit do tē ngazëllohen tek i Shenjti i Izraelit. 20 Sepse tirani do tē jetë zhdukur, tallësi do tē jetë shkatërruar, dhe do tē jenë shfarosur tërë ata qē kurdisin paudhësi, 21 qē dënojnë një njeri pér një fjalë, qē i kurdisin kurthe atij qē gjykon te porta, qē prishin tē drejtën e tē drejtit pér asgjë. 22 Prandaj kështu i thotë shtëpisë së Jakobit Zoti qē shpengoi Abrahamin: "Tani e tutje Jakobi nuk do tē turpërohet më dhe fytyra e tij nuk do tē zverdhet

më; 23 por kur do të shohë bijtë e tij, veprën e duarve të mia në mes të tij, ata do të shenjtërojnë emrin tim, do të shenjtërojnë të Shenqtin e Jakobit dhe do të kenë frikë nga Perëndia i Izraelit. 24 Ata që kanë frymë të përdalë do të arrinjë të kenë gjykim dhe murmuruesit do të mësojnë doktrinën e shëndoshë".

30 "Mjere bijtē rebelē, thotë Zoti, që bëjnë projekte që nuk vijnë nga unë, që lidhin aleanca, por pa Frymén time, pér tē grumbulluar mëkate mbi mëkate; 2 që shkojnë poshtë nē Egijpt pa konsultuar më parë gojën time, pér t'u përforcuar nē forcën e Faraonit dhe pér tē kerkuar strehë nē hijen e Egijpit! 3 Por forca e Faraonit do tē jetë turpi juaj dhe streha nē hije tē Egijpit fatkeqësia juaj. 4 Sepse princat e tij kanë shkuar nē Tsoan dhe ambasadorët e tij kanë arritur nē Hanes. 5 Por do tē turpërohen të gjithë nga një popull që nuk do t'u hyjë fare nē punë, që nuk do t'u japo asnjë ndihmë o përfitim, por vetëm turp dhe poshtërim. 6 Një profeci kundër kafshëve të Neghevit: nepërmjet një vendi të mjeruar dhe plot ankthe, prej tē cilët vijnë luanesha dhe luani, nepërka dhe gjarpëri i zjarrtë që fluturon, ata mbartin pasuritë e tyre mbi kurrizin e gomarëve dhe thesaret e tyre mbi kurrizin e deveve një popull prej tē cilët nuk kanë pér tē përfituar asgjë. 7 Sepse ndihma e Egijpit eshtë e kotë dhe e padobishme, prandaj unë e quaj: "Rahab-Hem-Shebeth". 8 Tani eja, shkruaje këtë mbi një rrasë të vogël dhe shkruaje në një libër, që tē mbetet pér ditët e ardhshme, pér gjithnjë, përfjetë. 9 Sepse ky eshtë një popull rebel, janë bëj gjëneshtarë, bij që nuk duan tē dégjojnë ligjin e Zotit, 10 që u thonë shikuesve: "Mos kini vegime", dhe profetëve: "Mos na profetizoni gjëra të vërteta, na tregoni gjëra të këndshme, na profetizoni gjëra mashtruese. 11 Dilni jashë rruge, braktisni shtegun e drejtë, largoni nga sytë tonë tē Shenjtin e Izraelit!". 12 Prandaj kështu thotë i Shenjti i Izraelit: "Me qenë se ju e pérçmoni këtë fjalë dhe keni besim te shtypja dhe te ligësia, dhe mbështeteni mbi to, 13 kjo paudhësi do tē jetë pér ju si e çarë që rrezikon tē rrëzohet, një dalje te një mur i lartë, rrëzimi i tē cilët ndodh papritmas, nē një çast, 14 dhe thyhet si një enë prej balte të pjekur, që dikush copotonë pa mëshirë duke mos mundur tē gjejnë copat e tij qoftë edhe një copë pér tē marrë zjarr nē vatrë osse pér tē marrë ujë nga sterna". 15 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti, i Shenjti i Izraelit: "Duke u kthyer tek unë dhe duke pushuar tek unë, do tē shpëtoni; forca juaj qëndron nē qetësinë dhe nē besimin tuaj. Por ju nuk keni dashur, 16 madje keni thënë: "Jo, ne do tē ikim me kuajt tanë!". Prandaj ju do tē ikni. Dhe: "Do tē shkojmë me kuaj tē shpejtë!". Prandaj ata që do t'ju ndjekin do tē jenë edhe më tē shpejtë. 17 Një mijë prej jush do tē ikin nën kercimin e një të vetmi; nën kercimin e pesë vetave do tē iki me vrap, deri sa tē rrini si një hu mbi majën e një mal, si një flamur mbi një kodër". 18 Prandaj Zoti do tē presë pér t'ju dhënë hor, pastaj ai do tē lartësohet, sepse i erdhí keq pér ju, sepse Zoti eshtë një Perëndi i drejtësisë. Lum tē gjithë ata që kanë shpësë tek ai! 19 O popull i Sionit që banon nē Jeruzalem, ti nuk do tē qash më. Ai do tē bëj ndër me siguri; duke dégjuar zërin e britmës sate; sapo tē tē dégjojë, do tē përgjigjet. 20 Edhe sikur Zoti t'ju japë bukën e ankthit dhe ujin e shtypjes, megjithatë ata që tē mësojnë nuk do tē duhet tē fshihen, dhe sytë e ty do tē shohin mësuesit e tu. 21 Kur do tē shkonit djathtas ose kur do tē shkonit majtas, veshët u do tē dégjojnë prapa teje një fjalë që do tē thotë: "Kjo eshtë rruga, ecni nē tē!". 22 Konsiderojini si tē papastra shëmbëllërtuat tuaja tē gdhendura tē veshura me argjed dhe shëmbëllërtuat tuaja prej metali të derdhur tē veshura me ar; do t'i flakni tutje si një gjë e papastër, "Jashë!", do t'u thoni atyre. 23 Atëherë ai do t'i japë shiu nér farën têndë që do tē kesh mbjellë nē tokë; dhe buka që toka do tē prodhjojë do tē jetë e shijshme

dhe e bollshme; atë ditë bagëtia jote do të kullosë në kullota të gjera. 24 Qetë dhe gomarët që punojnë tokën do të hanë forazhin me kripë, të ajrosur me lopatën e drithit. 25 Mbi çdo mal të lartë dhe mbi çdo kodër të lartë do të ketë rrëke dhe rrjedha uji ditën e masakrës së madhe, kur do të rrëzohën kullat. 26 Drita e hënës do të jetë si drita e diellit, dhe drita e diellit do të jetë shtatë herë më e fortë, si drita e shtatë ditëve, ditën kur Zoti do të lidhë plagën e popullit të tij dhe do të shërojë plagën e shkaktuar nga goditjet e tij. 27 Ja, emri i Zotit vjen nga larg; zemërimi i tij është i zjarritë dhe barra e tij e rëndë; buzët e tij janë plot indinjatë dhe gjuha e tij si një zjarr që të përpin; 28 fryma e tij është si një përrua që vërshon dhe që arrin deri në qafë pér të shoshitur kombet me shoshën e shkatërimit dhe për të vënë në nofullat e popujve një fre që t'i bëjë të përdalim. 29 Atëherë do t'ia merrni një këngë si natën kur kremoni një festë; dhe do të keni gëzim në zemër, ashtu si ai që shkon me zërin e fylliut në malin e Zotit, në kështjellën e Izraelit. 30 Pastaj Zoti do të bëjë të dégjojhet zéri i tij madhështor dhe do të tregojë si godet me krahun e tij kur tërbohet zemërimi i tij, në flakën e një zjarri gjallberues, në mes shpërthimesh të furishme, uraganësh dhe breshëri gurësh. 31 Me qenë se Asiria do të goditet nga frika e zërit të Zotit, që do ta rrahë me shufër; 32 dhe çdo goditje që do të jepet me shkopin të cilin Zoti do të bëjë t'i bjerë mbi të, do të shqoqerohet nga tingujt e dajreve dhe të qesteve. Ai do të luftojë kundër asaj duke tundur dorën në mënyrë kërcënuese. 33 Tofeti është përgatitur prej shumë kohe, ai është gati edhe pér mbretin; ky e ka bërë të thellë dhe të gjerë; mbi turën e druve pér ta djegur ka zjarr dhe dru me shumicë; fryma e Zotit, si një rrymë squturi, do ta ndezë.

31 Mjerë ata që zgresin në Egjipt në kërkim të ndihmës dhe u besojnë kuajve, kanë besim te qerret, sepse janë të shumta dhe te kalorësit, sepse janë shumë të fuqishëm, por nuk shikojnë të Shenjtin e Izraelit dhe nuk kérkojnë Zotin. **2** Megjithatë edhe ai është i urtë dhe do të sjellë gjëmën; ai nuk do t'i térhëq fjalët e tij, por do të ngritet kundër shtëpisë së njerëzve të këqij dhe kundër ndihmës së atyre që bëjnë paudhësi. **3** Por Egjiptasit janë njerëz dje jo Perëndi, kuajt e tyre janë mish do jyfom. Kui Zoti do të shtrijë dorën e vet, mbrojtësit do t'i merren këmbët dhe i mbrojturi do të rrëzohet, do të vdesin të gjithë bashkë. **4** Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Ashtu si luani apo luanesha vrumbullin mbi prenë e vet (kur kundër tij është mbledhur një numër i madh barinjsh dhe ai nuk ka frikë nga britmat e tyre dhe as trëmbet nga zhurma e tyre), kështu do të zbresë Zoti i ushtrive për të luftuar në malin e Sionit dhe në kodrën e tij. **5** Ashtu si zogjitet fluturojnë mbi të vegjili e tyre, kështu Zoti i ushtrive do të mbrojë Jeruzalem, do ta mbrojë dhe do ta çlirojë, do ta kursejë dhe do ta shpërtojë". **6** Kthehu tek ai nga i cili jeni larguar shumë, o bij të Izraelit! **7** Atë ditë secili do të flakë idhujt e tij prej argjendi dhe idhujt e tij prej ari, që duart tua ja kanë bërë duke mëkatuar për ju. **8** "Atëherë Asiria do të bjerë nga një shpatë jo prej njeriu, dhe një shpatë jo prej njeriu do ta përpjijë; do t'ia mbathë para shpatës dhe të rinxitë e tij do t'i nënsitrohen punës së detyruar. **9** Nga frika do të kalojë përtjetë kështjellës dhe pricat e saj do të tmerrohen për shkak të flamurit", thotë Zoti, që ka zjarrin e tij në Sion dhe furrën e tij në Jeruzalem.

32 Ja, një mbret do të mbretërojë me drejtësi dhe princat do të qeverisin me paanësi. 2 Secili prej tyre do të jetë si një mbrojtje nga era dhe një strehë kundër uraganit, si rrëke uji në një vend të thatë, si hija e një shkëmbi të madh në një tokë të zhuritur. 3 Sytë e atyre që shohin nuk do t'u errën më dhe veshët e atyre që dëgjojnë do të jenë të vëmendshëm. 4 Zemra e njerëzve të pamend do të fitojë njoħuri dhe qjuha e atyre që bellbezojnë do të

flasë shpejt dhe qartë. 5 Njeriu i përcmuar nuk do të thirret më fisnik, as i pandershi nuk do të thirret i pavlerë. 6 Sepse njeriu i përcmuar thotë gjëra të neveritshmë dhe zemra e tij jetep pas paudhësishë, për të kryer pabesi dhe për të thënë gjëra pa respekt kundër Zotit, për ta lënë bosh stomakun e të urtitur dhe për ta lënë thatë atë që vuan nga etja. 7 Armët e të pandershmit janë të poshtra; ai kurdis plane të këcija për të shkatërruar të mjerin me fjalë gënjeshtare, edhe kuri mjeri pohon të drejtën. 8 Por njeriu fisnik mendon plane fisnike dhe i vë vetes qëllime fisnike. 9 Çohuni, o gra që jetoni në bollëk, dhe dégjoni zérin tim; o bija pa mend, ia vini veshin fjalës sime! 10 Brenda një viti dhe disa ditëve ju do të dridheni, o gra pa mend, sepse vjelja e rrushit do të shkojë keq dhe korrije nuk do të ketë. 11 Fergëlloni, o gra që jetoni në bollëk, dridhuni o ju gra pa mend. Hiqni veshjet tuaja, zhvishuni dhe vini një grethore në ijët, 12 duke i rënë gjokstë nëpër arat e mira dhe nëpër vreshtat prodhimitare. 13 Mbi tokën e popullit tim do të rriten gjemba dhe ferra; po, mbi të gjitha shtëpitë e gëzimit të qytetit të qejfeve. 14 Sepse pallati do të braktiset, qyteti i zhurmshëm do të shkretohet, Ofeli dhe kulla do të bëhen për gjithnjë shpella gëzimi për gomarët e egër dhe kullotë për kopetë. 15 Deri sa mbi ne të përhapet Fryma nga lart, shkretëtira të bëhet pemishte dhe pemishtja të konsiderohet si një pyll. 16 Atëherë i drejt do të banojë në shkretëtirë dhe drejtësia do të banojë në pemishte. 17 Pasojë e drejtësise do të jetë paqja, rezultat i drejtësise qëtësia dhe siguria përfjetë. 18 Populli im do të banojë në një vend paqeje, në banesa të sigurta dhe në vendë të qeta pushimi, 19 edhe sikur të binte breshëri mbi pyllin dhe qyteti të ulej shumë. 20 Lum ju që mbillni në breg të të gjithë ujërave dhe që linë shkojë e lirë këmba e kaut dhe e gomarit.

33 Mjerej ti që shkretet edhe sikur të mos kesh qenë i shkretuar, që vepron me pabesi edhe sikur të mos jetë vepruar me pabesi kundër teje! Kur të kesh mbaruar së shkatërruari do të shkatërrohen edhe 2 O Zot, kui mëshirë për ne, që kemi shpresë te ti. Bëhu krahu ynë çdo mëngjes dhe shpëtimi ynë në kohë fatkeqësie. 3 Nga zhurma e një turme, popujt ikin, kur ti çohesh kombet shpërndahen. 4 Plaçka juaj e luftej do të mblidhet ashtu siç mblidhen vernjet; ashtu si turren karkalecat këshuto do të turren mbi të. 5 Zoti eshtë lartësuar sepse banon lart; ai e mbush Sionin me barazi dhe drejtësi, 6 dhe do të jetë siguria e ditëve të tua, forca e shpëtimit, dituria dhe njohja; frika e Zotit do të jetë thesari i tij. 7 Ja, heronjtë e tyre bërtasin nga jashët, lajmëtarët e pages qajnë me hidhërim. 8 Rrugët janë të shkreta, nuk ka as edhe një kalimtar nëpër to. Ai e ka prishur besëlidhjen me ta, i përbuz qytetet, nuk kujdeset për njeri. 9 Vendì eshtë në zi dhe vuan; Libani eshtë plot me turp dhe i dobësuar; Sharoni eshtë si një shkretëtirë, Bashani dhe Karmeli tronditen me të madhe. 10 "Tani do të çohem", thotë Zoti, "tani do të lartësohem, tani do të ngrihem. 11 Ju keni mbarsur bykun, por do të pillni kashtë; fryma juaj do të jetë një zjarr që do t'ju gllabërojë. 12 Popujt do të janë si furra të gëlqeres, ata do të digjen një zjarr si ferrishte të prera. 13 O ju që jeni larg, dégjoni atë që kam bërë; dhe ju që jeni afër, njihni fuqinë time". 14 Në Sion mëkatarët i ka kapur frika, një drithërimë ka pushtuar t'pabesët: "Kush prej nesh do të mund të banojë me zjarrin gllabërrues? Kush prej nesh do të mund të banojë me flakët e përijëtshme?". 15 Ai që ecën me drejtësi dhe flet drejt, ai që i përcmon fitimet e shtërbëra, që lëviz duart për të mos pranuar dhurata, që i mylli veshët për të mos dégjuar të flitet për gjak dhe sytë për të mos parë të keqen, 16 ai do të banojë në vënde të larta, shkëmbenjtë e fortifikuar do të janë streha e tij, buka e tij do t'i jetep, uji i tij do t'i sigurohet. 17 Sytë e tu do të sodisin bukurinë e mbretit tênd, do të shohin një vend që ndodhet shumë

larg. 18 Zemra jote do të bjerë në mendime të thella mbi tmerret e kaluara: "Ku eshtë shkruesi? Ku eshtë ai që peshon? Ku eshtë ai që numéron kullat?". 19 Ti nuk do ta shikosh më atë popull mizor, atë popull me një të folur të errët dhe të pakuptueshme, që belbëzon një gjuhë që askush nuk e kupton. 20 Sodit Sionin, qytetin e madhështive tonë! Sytë e tu do të shohin Jeruzalemin, vendbanim i qetë, çadër që nuk do të lëvizet më nga vendi, hunjtë e së cilës nuk do të shkulen dhe asnjë nga litarët e saj nuk do të hiqet. 21 Por aty Zoti në madhështinë e tij do të jetë për ne një vend lumenjsh dhe rrjedhash të gjera uji, ku nuk arrin asnjë anije me lopata dhe nuk kalon asnjë anije e fuqishme. 22 Me genë se Zoti eshtë gjykatasë ynë, Zoti eshtë ligjvënesi ynë, Zoti eshtë mbreti ynë; ai do të na shpëtoj. 23 Litarët e tu janë liruar, nuk e mbajnë mirë dyrekun dhe nuk vënë në veprim velat. Atëherë do të ndahet preja e një plaçke të pasur; edhe çalamanet do të marrin pjesë në plaçkije. 24 Asnjë banor i qytetit nuk do të thotë: "Unë jam i sémurë". Populli që banon aty do të përfitojë faljen për paudhësinë e tij.

34 Afrohuni, o kombe, për të dégjuar; o popuj, kini kujdes. Le të dégojë toka dhe gjithçka që eshtë në të, bota dhe gjithçka që ajo prodhon. 2 Sepse Zoti eshtë zemëruar me të gjitha kombet, eshtë indinjuar me të gjitha ushtritë e tyre; ai ka vendosur shkatërrimin e tyre, i braktisë masakër. 3 Të vrarët e tyre do të hidhen tutje, kufomat e tyre do të qelben dhe malet do të shkrihen me gjakun e tyre. 4 Tërë ushtria e qellit do të zhduket, qiejtë do të mbildhien rrotull si një libër, por tërë ushtria e tyre do të bjerë, ashtu si bie gjethi nga hardhia, si bie një frys i fishkur nga fiku. 5 Me genë se shpata ime eshtë dehur në qelli, ja ajo po gatitet për bjerë mbi Edomin, mbi popullin që kam vendosur të shfaroset, për të vënë në vend drejtësinë. 6 Shpata e Zotit eshtë plot me gjak, eshtë ngopur me dhjamë, me gjakun e qengjave dhe të cjepte, me dhjamin e veshkave të deshve; sepse Zoti bën një flimj në Botsrah dhe një kërdi të madhe në vendin e Edomit. 7 Bashkë me ta bien buaj, mëzetër tok me dema; toka e tyre eshtë vaditur me gjak, pluhuri i tyre eshtë ngopur me dhjamë. 8 Sepse eshtë dita e hakmarrijes të Zotit, viti i shpërbimit për çështjen e Sionit. 9 Përrenjtë do të kthehen në katran, pluhuri i vet në squfur, toka e vet do të bëhet rrëshirë e zjarrtë. 10 Nuk do të shuhet as ditën as natën, tymi i tij do të ngjitet përfjetë; do të mbetet e shkretë brez pas brezi, askush nuk do të kalojë mbi të. 11 Zotër tij do të bëhen pelikanë dhe iriqi dhe do të banojnë aty kukuvajka dhe korbi. Zoti do të shtrijë mbi të litarin e déshpërimit, plumbjen e boshllékut. 12 Do t'i thërrasin fisnikët në mbretëri, por nuk do ketë asnjë prej tyre, dhe tërë princat janë katandisur në hiç. 13 Në pallatet e tij do të rriten gjemba, në fortesat e tij hithra dhe carangtha; do të bëhet banesë për çakejtë, një vend i rrëthuar për strucat. 14 Kafshët e shkretëtirës do të takohen me kafshët që ulërijnë, cjeptë do të thërrasin njeri tjetrin; do të vendosen aty edhe kukuvaqkat dhe do të gjejnë një vend pushimi. 15 Do të bëjë folenë e vet gjarpëri-shigjetë, do të lëshojë aty vezët, do t'i çelë dhe do t'i mbledhë në hijen e tij të vegjëjt e vet, aty do të mblidhen edhe hutat, secili me shokun e vet. 16 Kërkoni në librin e Zotit dhe lexoni: asnjë prej tyre nuk do të mungojë, askujt nuk do t'i mungojë shoku i vet, sepse e ka urdhëruar goja e tij dhe e ka mbledhur Fryma e tij. 17 Ai vetë e ka hedhu shortin për ta, dhe dora e tij e ka ndarë midis tyre me vijën e matjes; do ta zotërojnë për gjithnjë; do të banojnë aty brez pas brezi.

35 Shkretëtira dhe toka e thatë do të gëzohen, vëtmia do të gëzohet dhe do të lulëzojë si trëndafili; 2 do të lulëzojë shumë dhe do të ngazëllojë me hare dhe britma gëzimi. Do t'u jetep lavdia e Libanit, madhështia e Karmelit dhe e Sharonit. Ata do

të shohin lavdinë e Zotit, madhështinë e Perëndisë tonë. 3 Forconi duart e dobësuarë, bëjini të qëndrueshëm gjunjët e pasigurt! 4 U thoni atyre që e kanë humbur zemrën: "Bëhuni të fortë, mos kini frikë!". Ja, Perëndia juaj do të vijë me hakmarrjen dhe me shpërblimin e Perëndisë; do të vijë ai vetë pér t'ju shpëtar. 5 Atëherë do të hapen sytë e të verbërve dhe veshët e të shurdhëve; 6 atëherë çalamani do të kércejë si një dre dhe gjuha e memecit do të bërtasë nga gjëzimi, sepse do të dalin ujëra në shkretëtirë dhe pérrenj në vendin e vëtmuar. 7 Vend i thatë do të bëhet pellg dhe toka e etur pér ujë burim ujërash; në vendet ku shtriheshin çakejtë do të ketë bar me kallamishtë dhe xunkthë. 8 Aty do të jetë rruga kryesore, një rrugë që do të quhet "rruga e shenjtë"; asnjë i papastëri nuk do të kalojë nëpër të; ajo do të jetë vetëm pér ata që e ndjekin; edhe mendjeshkurtërit nuk do të mund të bishë. 9 Luani nuk do të jetë më, as edhe ndonjë bishë e egër nuk do të dalë aty ose nuk do të duket, por do të ecin të çliruarit. 10 Të shpëtarit nga Zoti do të kthehen, do të vijnë në Sion me britma gjëzimi dhe një hare e përjetshme do të kurorëzojë kokën e tyre; do të kenë gjëzim dhe lumturi, dhe dhembja e rënkimi do të ikin.

36 Në vitin e katërmëbëdhjetë të mbretit Ezekia ndodhi që Senakeribi, mbreti i Asirisë, doli kundër qyteteve të fortifikuarat të Judës dhe i pushtoi. 2 Mbreti i Asirisë dërgoi Rabshakehun nga Lakishi në Jeruzalem, te mbreti Ezekia, me një ushtri të madhe; ai u ndal pranë ujësjellësit të hauzit të siprëm, në rrugën e arës së larësit. 3 Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiahut, prefekt i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, shkuat tek ai. 4 Rabshakehu u tha atyre: "I thoni Ezeqias: Kështu thotë mbreti i madh, mbreti i Asirisë: ku mbështetet besimi që ke? 5 Unë them se këshillë dhe forcë pér të bëri luftën nuk janë vetëm fjalë goje; tani që je rebeliezar kundër meje te kush ke besim ti? 6 Ja, ti ke besim në përkrahjen e këtij kallami të thyer, që éshtë Egjipti, që pret dorën e atij që mbështetet mbi të dhe e shpon. I tillë éshtë pikërisht Faraoni, mbreti i Egjiptit, pér térë ata që kanë besim tek ai. 7 Në rast se pastaj më thua: "Ne kemi besim tek Zoti, Perëndia ynë", a nuk éshtë vallë po ai që Ezekia ka hequr nga vendet e larta dhe nga altarët, duke u thënë Judës dhe Jeruzalemit: "Ju do të adhuroni vetëm para këtij altari"? 8 Tani, pra, vër një bast me zotin tim, mbretin e Asirisë, unë do të jep dy mijë kuaj, në qoftë se ti je në gjendje të sigurosh kalorësit që i hipin. 9 Si do të mundje të sprapsësh një kapiten të vetëm midis shërbëtorëve më të vegjël të zotit tim? Por ti ke besim se Egjipti do të jepë qerre dhe kalorës. 10 Dhe tani a kam ardhur vallë kundër këtij vendi pa vullnetin e Zotit pér ta shkatërruar? Zoti më ka thënë: "Dil kundër këtij vendi dhe shkatërro". 11 Atëherë Eliakimi, Shebna dhe Joahu i thanë Rabshakehut: "Foli, pra, shërbëtorëve të tu në gjuhën aramaise, sepse ne e kuptojmë, por mos na fol në gjuhën hebraike, në ményrë që ta dégjojë populli që éshtë mbi muret". 12 Por Rabshakehu u përgjigji: "Zoti im, vallë, më ka dërguar t'i them këto fjalë zotit tênd dhe ty, dhe jo pikërisht njerëzve që ndodhen mbi muret, të katandisur të hanë jashtëqitjet e tyre dhe të pinë urinë e tyre bashkë me ju?". 13 Atëherë Rabshakehu u ngrit më këmbë dhe bërtimit me zë të lartë në gjuhën hebraike, duke thënë: "Dégjoni fjalët e mbretit të madh, të mbretit të Asirisë! 14 Kështu thotë mbreti: "Të mos ju mashtrojë Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju çlirojë nga duart e mia; 15 as tij bëjë Ezekia që të vendosni besimin tuaj te Zoti, duke thënë: "Me siguri Zoti do të na çlirojë; ky qytet nuk do të jepet në duart e mbretit të Asirisë". 16 Mos dégjoni Ezeqian, sepse kështu thotë mbreti i Asirisë: bëni paqe me mua dhe dorëzohuni, dhe secili prej jush do të mund të hajë frytet e vreshtit të tij dhe të fikut të tij, dhe secili do të mund të pije ujin e sternës së tij, 17 deri sa të vijë unë pér t'ju çuar në një vend të ngjashëm me tuajin, në një vend gruri dhe mushti, në një

vend buke dhe vreshtash. 18 Të mos ju mashtroj Ezekia duke thënë: "Zoti do të na çlirojë". A ka mundur ndonjë prej perëndive të kombeve të çlirojë vendin e tij nga duart e mbretit të Asirisë? 19 Ku janë perënditë e Hamathit dhe të Arpadit? Ku janë perënditë e Sefarvaimit? A e kanë çliruar vallë Samarinë nga duart e mia? 20 Kush prej téré perëndive të këtyre vendeve ka çliruar vendin e vet nga duart e mia, që Zoti të mund të çlirojë Jeruzalemin nga duart e mia?". 21 Por ata heshtën dhe nuk u përgjigjën measnë fjalë, sepse urdhëri i mbretit ishte: "Mos iu përgjigjini". 22 Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiahut, prefekt i pallatit, Shebna sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, erdhën tek Ezekia me rroba të grisura dhe i njofuan fjalët e Rabshakehut.

37 Kur mbreti Ezekia dégjoi këtë, grisi rrobat, u mbulua me një thes dhe hyri në shtëpinë e Zotit. 2 Pastaj dërgoi Eliakimin, prefektin e pallatit, Shebnaun, sekretarin, dhe priftërinjtë më të vjetër të mbuluar me thasë te profeti Isaia, bir i Amotsit, 3 të cilët i thanë: "Kështu thotë Ezekia: Kjo ditë éshtë një ditë ankthi, ndëshkimi dhe turpi, sepse fémijët janë duke lindur, por nuk ka forcë pér t'i pellë. 4 Ndofta Zoti, Perëndia yt, ka dégjuar fjalët e Rabshakehut, që mbreti i Asirisë, zoti i tij, ka dërguar pér t'i fyer Perëndinë e gjallë, dhe do ta ndëshkojë pér shkak të fjalëve që Zoti, Perëndia yt, ka dégjuar. Larto, pra, një lutje pér kusurin që mbetet akoma". 5 Kështu shërbëtorët e mbretit Ezekia shkuat te Isaia. 6 Dhe Isaia u tha atyre: "Két do t'i thoni zotit tuaj: Kështu thotë Zoti: Mos ki frikë pér shkak të fjalëve që dégjoje, me të cilat shërbëtorët e mbretit të Asirisë më kanë fyer. 7 Ja, unë do të dérgoj përmbi të një frymë dhe, sa të dégjojët një lajm, do të kthehet në vendin e tij dhe në vendin e tij do ta rrëzoj me shpatë". 8 Kështu Rabshakehu u kthye dhe e gjeti mbretin e Asirisë që po rrëthonte Libnahun, sepse kishte mësuar që mbreti ishte nisur nga Lakishi. 9 Atëherë mbreti i Asirisë dégjoi të thuhet pér Tirhakahun, mbretin e Etiopisë: "Ka dalë pér të luftuar kundër teje". Sa dégjoi këtë, ai i dérgoi lajmëtarët Ezekias, duke i thënë: 10 "Do t'i thoni kështu Ezeqias, mbretit të Judës: Mos lér që Perëndia yt të cilët i beson të të mashtrojë duke t'i thënë: "Jeruzalemi nuk do jepet në duart e mbretit të Asirisë". 11 Ja, ti dégjoje ato që mbreti i Asirisë u ka bërë gjithë vendeve të tjera, duke vendosur shkatërrimin e tyre. A do të mund të shpëtoje vetëm ti? 12 A kanë çliruar vallë mbretërit e kombeve ato që etërit e mi kanë shkatërruar: Gozanin, Haranin, Retsefin dhe bijtë e Ednit që ishin në Telasar? 13 Ku janë mbreti i Hamathit, mbreti i Arpadit dhe mbreti i qytetit të Sefarvaimit, të Henas dhe të Ivhahut?". 14 Ezekia e mori letërën nga duart e lajmëtarëve dhe e lexoi; pastaj u ngjitet në shtëpinë e Zotit dhe e shpalosasi para Zotit. 15 Pastaj Ezekia iu lut Zoti, duke thënë: 16 "O Zoti i ushtrive, Perëndi i Izraelit që ulesh midis kerubinëve, ti je Perëndia, ti vetëm, i t' gjitha mbretëritë të tokës; ti ke bërë qjetë dhe tokën. 17 Vër veshin, o Zot, dhe dégjo; hap sytë, o Zot, dhe shiko. Dëgjo téré fjalët që Senakeribi ka dërguar të thotë pér t'i fyer Perëndinë e gjallë. 18 Në të vërtetë, o Zot, mbretërit e Asirisë kanë shkatërruar të gjitha kombet dhe vendet e tyre, 19 dhe kanë hedhur në zjarr perënditë e tyre, sepse këto nuk ishin perëndi, por vepër e duarve të njeriut, dru e gur; pér këtë arsyë i kanë shkatërruar. 20 Por tani, o Zot, Perëndia ynë, na çliro nga duart e tij, me qëllim që të gjitha mbretëritë e tokës të njohin që ti vëtëm je Zoti". 21 Atëherë Isaia, bir i Amotsit, i coi fjalë Ezeqek: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Me qenë se ti më je lutur përsë i pérket Senakeribit, mbretit të Asirisë, 22 kjo éshtë fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër tij: Virgjëresha, bijë e Sionit, të përqmon dhe tallet me ty; e bija e Jeruzalemit tund kokën prapa teje. 23 Cilin ke poshtëruar dhe fyer? Kundër kujt ke ngritur zërin dhe në ményrë arrogante sytë e tu? Kundër të Shenjtë i Izraelit. 24 Me

anë tē sherbëtorëve tē tu ke poshtëuar Zotin dhe ke thënë: "Me morinë e qerreve tē mia u ngjita nē majë tē maleve, nē skajet e Libanit. Do tē rrëzoj kedrat e tij më tē lartë dhe qiparisat e tij më tē bukur; do tē arrrij lartësinë e tij më tē largët, pyllin e tij më tē harlisur. 25 Kam gjermuan dhe kam pîrë ujë; me tabanin e këmbëve tē mia kam tharë tē gjitha lumenjtë e Egjiptit". 26 A nuk ke dégjuar vallë se prej shumë kohe e kam përgatitur këtë gjë, planin e kam përgatitur qysh nga kohët e vjetra? Tani kam bérë që tē ndodhë kjo: që t'i kthesht nē një grumbull gjëmadhash qytetet e fortifikuara. 27 Prandaj banorët e tyre, tē cilët s'kanë forca, ishin tē trembut dhe tē hutuar; ishin si bari i fushave, si bari i vogël jeshil, si bari i çative, i cili digjet para se tē rritet. 28 Por unë e njoh banesën tēnde, hyrjen dhe daljen tēnde, madje edhe zemërimin tēnd tē madh kundër meje. 29 Duke qenë se je zemëruar shumë kundër meje dhe paturpësia jote ka arritur te veshët e mi, do tē vë unazën time nē flegroat e hundëve, frerin tim nē gojë dhe do tē tē kthej nē rrugën nga ke ardhur. 30 Dhe kjo do tē jetë shenja përt ty, sivjet do tē hani atë që rritet vetveti, vitin e dytë atë që rritet po nga ky burim; por vitin e tretë do tē mbillni dhe do tē korrini, do tē mbillni vreshta dhe do tē hani frytin e tyre. 31 Dhe pjesa që mbetet e shtëpisë së Judës qđ do tē shpëtojë do tē vazhdojë tē vërvë rrënje poshtë dhe tē bëjë fryte lart. 32 Sepse nga Jeruzalemi do tē dalë mbetje dhe nga mali i Sionit ata që kanë shpëtar. Zelli i Zotit tē ushtrive do ta bëjë këtë". 33 Prandaj kështu thotë Zoti kundër mbretit të Asirisë: "Ai nuk do tē hyjë nē këtë qytet as ka pér tē hedhur ndonjë shigjetë, nuk do t'i dalë përpëra me mburoja as ka pér tē ndërtuar ndonjë ledh kundër tij. 34 Ai do tē kthehet nérpët atë rrugë nga ka ardhur dhe nuk do tē hyjë nē këtë qytet", thotë Zoti. 35 "Sepse unë do ta mbroj këtë qytet pér ta shpëtar, pér hirin tim dhe pér hir tē Davidit, sherbëtorit tim". 36 Pastaj engjëlli i Zotit doli dhe goditi nē kampin e Asirëve njëqind e tetëdhjetë e pesë mijë njerëz; dhe kur njerëzit u çuan në mëngjes, ja, tē gjithë ishin kufoma. 37 Atëherë Senakeribi, mbret i Asirisë, ngriti çadrat, u nis dhe u kthye nē shtëpi dhe mbeti nē Niniv. 38 Dhe ndodhi qđ, ndërsa ai po adhuronte nē tempullin e perëndisë së tij Nisrok, bijtë e tij Adramalek dhe Sharetser e vrancë me spuatë; pastaj u strehuan nē vendin e Araratit. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Esarhadoni.

38 Në atë kohë Ezekia u sëmurr nga një sëmundje vdekjeprurëse. Profeti Isaia, bir i Amotsit, shkoi tek ai dhe i tha: "Kështu flet Zoti. Rregullo shtëpinë tēnde, sepse ke pér tē vdekur dhe jo pér t'u shëruar". 2 Atëherë Ezekia e ktheu ftyrrën nga mur është i lut Zotit: 3 "Të lutem shumë, o Zot, kujto si kam ecur para teje me besnikëri, me zemër tē pastër, dhe kam bérë atë që eshtë mirë në shtëpi e tu". Pastaj Ezekia quai me tē madhe. 4 Atëherë fjala e Zotit iu drejtuva Isaia, duke thënë: 5 "Shko dhe i thuaj Ezekias: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Davidit, ati yt: E dégjova lutjen tēnde, i pushë lotët e tua; ja, do t'u shtoj pesëmbdhjetë vjet ditëve tē tua; 6 do tē tē ciliro ty dhe këtë qytet nga duart e mbretit të Asirisë dhe do ta mbroj këtë qytet. 7 Kjo eshtë pér ty shenja nga ana e Zotit, Zoti do ta çojë nē vend fjalen qđ ka thënë: 8 ja, unë do tē bëj që tē sprapset dhjetë shkallare hija qđ pér efekt tē diellit eshtë zgjatur mbi shkallarët e Ashazit. Dhe dielli u spraps dhjetë shkallare prej shkallareve nga kishte zbritur". 9 I shkruar nga Ezekia, mbret i Judës, kur ra i sëmurrë dhe u shërua nga sëmundja e tij. 10 Unë thova: "Në kulumin e ditëve tē mia do tē shkoj nē portat e Sheolit; jam privuar nga mbetja e viteve tē mia". (Sheol h7585) 11 Thoja: "Nuk do ta shoh më Zotin, po, Zotin, mbi dheun e tē gjallëve, midis banorëve tē botës tē tē vdekurve nuk do tē shoh më asnjë njeri. 12 Banesa ime tokësore eshtë shkultur dhe u çua larg meje, si një çadër barinjsh. E kam mbështelljur jetën time si një endës. Ai më

këputi nga vegja; nga dita nē natë do t'i japësh fund jetës sime. 13 E qytetësova veten deri nē mëngjes; si një luan, ai i thyen tērë kockat e mia; me kalimin nga dita nē natë do t'i japësh fund jetës sime. 14 Krakellja si një lejlek apo një dallëndyshe, rënkoja si një pëllumbeshë; sytë e më ishin tē lodhur, duke shikuar lart. O Zot, jam i shtypur; bëhu ti garanti im. 15 Çfarë tē them? Ai më ka folur dhe ai vetë e ka bërë këtë gjë. Unë do tē eci ngadalë gjatë tērë viteve tē mia, nē hidhërimin e shpirtit tim. 16 O Zot, me këto gjëra ne jetojmë, dhe nē tē gjitha këto gjëra qëndron jeta e frymës sime; prandaj më shëro dhe më kthejet. 17 Ja, eshtë për pagën time që kam provuar hidhërim tē madh; por nē dashuri nē tēnde ke cliruar shpirtin tim nga gropë e korruptimit, sepse i ke hedhur prapa krahëve tē tua tē téra mëkafet e mia. 18 Sepse Sheoli nuk mund tē tē lëvdojë, vdekja nuk mund tē tē kremitojë; atë që zbrasin nē gropë nuk mund tē shpresojnë më nē besnikërinë tēnde. (Sheol h7585) 19 I gjalli, i gjalli eshtë ai që tē lëvdon, sic po bëj unë sot; ati do t'u njoftojë bijve besnikërinë tēnde. 20 Zoti do tē më shpëtojë; dhe ne do tē këndojojmë kantikët e mi me vegla me tela tērë ditët e jetës sonë nē shtëpinë e Zotit". 21 Por Isaia kishte thënë: "Merrni një jaki prej fiqsh, vendoseni mbi ulçer dhe i sémur do tē shërohet". 22 Ezekia kishte thënë: "Cila eshtë shenja me tē cilën do tē ngjitem nē shtëpinë e Zotit"?

39 Në atë kohë Merodak-Baladani, bir i Baladanit, mbre ti Babilonisë, i dërgoi letra dhe një dhuratë Ezekias, sepse kishte dégjuar që ai kishte qenë i sémurë dhe ishte shëruar. 2 Ezekia u gëzua dhe u tregoi tē dërguarve shtëpinë e thesaret tē tij, argjendin, arin, aromat, melhemin e çmuar, tērë arsenalin e tij dë gjitha ato që ndodheshin nē thesaret e tij; nuk mbeti asgjë nga pallati i tij dhe nga e gjithë mbretëria që Ezekia nuk ua tregoi atyre. 3 Atëherë profeti Isaia erdhë te mbreti Ezekias dhe i tha: "Çfarë thanë ata njerëz dhe nga kanë ardhur te ti?". Ezekia u përgjigji: "Kanë ardhur tek unë nga një vend i largët, nga Babilonija". 4 Isaia pyeti akoma: "Çfarë panë nē pallatin tēnd?". Ezekia u përgjigji: "Panë gjithçka që ndodhet nē pallatin tim; nuk mbeti asgjë nga thesaret e mia që nuk ua tregova atyre. 5 Atëherë Isaia i tha Ezekias: "Dëgjo fjalën e Zotit tē ushtrive: 6 Ja, do tē vijnë ditë nē tē cilat gjithçka që ndodhet nē pallatin tēnd dhe ato që etërit e tu kanë grumbulluar deri më sot do tē mbarten nē Babiloni; nuk do tē mbetet asgjë, thotë Zoti. 7 Do tē marrin gjithashtu bijtë që kanë dalë prej teje dhe që janë lindur nga ti, do t'i bëjnë eunukë nē pallatin e mbretit të Babilonisë" 8 Ezekia i tha pastaj Isaia: "Fjala e Zotit qđ t'i shqiptove eshtë e mirë". Pastaj shtoi: "Do tē ketë tē paktën page dhe siguri gjatë jetës sime".

40 "Ngushëlloni, ngushëlloni popullin tim, thotë Perëndia juaj. 2 I flisni zemrës së Jeruzalemit dhe i shpallni që koha e tij e luftës ka mbaruar, që paudhësia e tij eshtë shlyer, sepse ka marrë nga duart e Zotit dyfishin pér tē gjitha mëkatet e tij". 3 Zeri i dikujt që bëret nē shkretëtirë: "Shtronit udhën e Zotit, hapni nē shkretëtirë një rrugë pér Perëndinë tonë. 4 Cdo luginë tē jetë e mbushur, çdo mal dhe kodër tē janë sheshuar; vendet dredhdredha tē drejtuat dëshvëndet e vështira tē sheshuar. 5 Atëherë lavdia e Zotit do tē zbulohet dhe çdo genie do tē shohë, sepse goja e Zotit ka folur". 6 Një zë thotë: "Bërtit!", dhe përgjigja që merr eshtë: "Çfarë tē bërtas?". "Bërtit që çdo genie eshtë si bari, dhe që tērë hiri i tij eshtë si lulja e fushës 7 Bari thahet, lulja fishket, kur Fryma e Zotit fryn mbi tē; me siguri populli nuk eshtë veçse bar. 8 Bari thahet, lulja fishket, por fjala e Perëndisë tonë mbetet përfjetë". 9 O Sion, ti që sjell lajmin e mirë, ngrije mbi një mal tē lartë! O Jeruzalem, ti që sjell lajmin e mirë, ngrije zérin me forcë! Ngrije zérin, mos ki frikë! Thuaja qyteteve tē Judës: "Ky eshtë

Perëndia juaj!”. 10 Ja, Perëndia, Zoti, vjen i fuqishëm dhe krahë i tij sundon për të. Ja, e ka shpërblimin me vete, dhe shpërblimi i tij e pararend. 11 Ai do të kulloso kopenë e tij si një bari, do t'i mbledhë qengjat me krahun e tij dhe do t'i mbaqë në gjë të tij, dhe do të udhëheqë me émbëlsi dhe kujdes delet që kanë të vegjelët e tyre. 12 Kush i ka matur ujëat me gropën e dorës, kush ka marrë përmasat e qellit me pëllëmbë, kush ka mbledhur pluhurin e tokës në një masë apo ka peshuar malet me një peshore dhe kodrat e tyre me një kandar? 13 Kush i ka marrë përmasat e Frymës së Zotit, ose si këshilltari i tij i ka dhënë mësimë? 14 Me kë éشتë konsultuar, që t'i jepet mend, t'i mësonte shtegun e drejtësisë, t'i jepet dituri dhe t'i tregonte rrugen e arsyes? 15 Ja, kombet janë si një pikë ujë në një kovë, konsiderohen si pluhuri i një peshoreja; ja, ai i ngrë ishujt si të ishin një send shumë i vogël. 16 Libanu do t'i mjaftonte për të siguruar lëndën djegjës që i duhet zjarrit, as kafshët e tij nuk do t'i mjaftonin për olokaustin. 17 Të gjitha kombet janë si një hiç para tij dhe konsiderohen prej tij si një hiç dhe një kotesi. 18 Kujt déshironi t'i pérngrajë Perëndia dhe çfarë figure do t'i vinit pérballë? 19 Një artist shkrin një shëmbëlltyrë të gdhendur dhe argjendari e vesh me ar dhe shkrin zinxhirë të vegjël prej argjendi. 20 Ai që éشتë tepër i varfér për një ofertë të tillë zgjedh një dru që nuk kalbet dhe gjen një artizan të shkathët, që i përgatit një shëmbëlltyrë të gdhendur që nuk lëviz. 21 Por nuk e dini, nuk e keni dëgjuar? A nuk ju éshët njoftuar që në fillim? Nuk e keni kuptuar nga themeli et tokës? 22 Ai éshët ai që rri ulur mbi rruzullin e tokës, banorët e së cilës janë si karkaleca; ai i shpalos qiejtë si një velo dhe i hap si një çadër ku mund të banosh. 23 Ai i katandis princat në një hiç dhe i bën të panevojshëm gjykatesit e tokës. 24 Sapo janë mbjellë, sapo janë hedhur në tokë sapo kërcelli i tyre ka lëshuar rrënje, ai frys mbi ta dhe ata thahen; uragani i merr me vete si kashtë. 25 “Me kë kërkoni, pra, të më ngjasoni, që të jem baras me të?”, thotë i Shenjti. 26 Ngrini sytë tuaja përpjjetë dhe shikoni: Kush i krijoi këto gjëra? Ai që e nxjerr ushtrinë e tyre me shumicë dhe thirret gjithqka me emër; për madhështinë e fuqisë së tij dhe forcën e tij, asnjë nuk mungon. 27 Pse thua, o Jakob, dhi tи, Izrael, shpal: “Rruga ime i éshët fshehur Zotit dhe për të drejtën time nuk kujdeset Perëndia im? 28 Nuk e di ti, vallë, nuk e ke dëgjuar? Perëndia i pérjetësisë, Zoti, krijues i kufijve të tokës, nuk mundohet dhe nuk lodhet, zgjuarësia e tij éshët e panjohshme. 29 Ai i jep forcë të lodhurit dhe rrit fuqinë e të këputurit. 30 Të rinjtë mundohen dhe lodhen, të rinjtë e zgjedhur me siguri pengohen dhe rrëzohen, 31 por ata që shpresojnë te Zoti fitojnë forca të reja, ngrinen me krahë si shqiponja, vrapijnë pa u lodhur dhe ecin pa u lodhur.

41 Ishuj, mban heshtje! Le të marrin forca të reja popujt; le të afrohen dhe pastaj të flasin. Të mblidhem bashkë për të gjykuar! 2 “Kush e ka nxitur një nga lindja, duke e thirrur në këmbët e tij në drejtësi? Kush i dorëzo kombet dhe i nënshtri mbretërit? Ai ia jep si pluhur shpatës së tij dhe si kashtë e shpërndarë harkut të tij. 3 Ai i përndjek dha ecën i sigurte nëpër një rrugë mbi të cilën këmbët e tij nuk kanë shkelur kurër. 4 Kush ka vepruar dhe ka kryer këtë, duke thirrur brezat që nga fillimi? Unë Zoti, jam i pari dhe, me ata të fundit, do të jem po ai”. 5 Ishujt e shohin dhe i ka zënë frika, skajet e tokës dridhen; po afrohen, po arrijnë. 6 Secili ndihmon shokun e tij dhe i thotë vëllait të tij: “Kurajo”. 7 Farkëtarë i jep zemër argjendarit dhe ai që i jep dorën e fundit punës me çekiç i jep zemër atij që i bie kudhrës dhe thotë për saldaturën: “Mirë éshët” dhe e përforcon me gozhda që të mos lëvizë. 8 “Por ti, Izrael, shërbëtorë im, Jakob që kam zgjedhur, pasardhës i Abrahamic, mikut tim, 9 ty që të mora nga skajet e tokës, që kam thirrur nga cepat më të largëta të saj dhe të kam thënë: “Ti je

shërbëtori im, të kam zgjedhur dhe nuk të kam hedhur poshtë”. 10 Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt. Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj dhe të mbaj me dorën e djathtë të drejtësisë sime. 11 Ja, tërë atë që janë zemëruar kundër teje do të turpërohen dhe do të shushaten; ata që luftojnë kundër teje do të katandisen në hiç dhe do të zhduken. 12 Ti do t'i kërkosh, por nuk do t'i gjesh më ata që të kundërshtonin; ata që të bënin luftë do të janë asgjë, si një gjë që nuk ekziston më. 13 Sepse unë, Zoti, Perëndia yt, të zë nga dora e djathtë dhe të them: “Mos u frikëso, unë të ndihmoj”. 14 “Mos u frikëso, o krimb i Jakobit, o njerëz të Izraelit! Unë të ndihmoj”, thotë Zoti; “Shpëtimtari yt éshët i Shenjti i Izraelit. 15 Ja, unë të bëj një shirëse të re me dhëmbë të mprehura; ti do t'i shish malet dhe do t'i katandisësh në pluhur, dhe do t'i bësh kodrat si byk. 16 Ti do t'i frash, era do t'i cojë larg dhe shakullima do t'i shpërndajë; por ti do t'i gézohesh te Zoti dhe do t'i pérlevdohesh tek i Shenjti i Izraelit. 17 Të mjerët dhe të varférët kërkojnë ujë, por mungan; gjuha e tyre u éshët tharë nga etja; unë, Zoti do t'ua plotësjoj déshirën; unë, Perëndia i Izraelit, nuk do t'i braktis. 18 Do të bëj që të dalin lumenj mbi kodrat e zhveshura dhe burime në mes të luginave; do t'a bëjë shkretëtirën një liqen uji dhe tokën e thatë burim ujërash. 19 Do të mbjell në shkretëtirë kedrin, akacien, mërsinën dhe ullirin, do të mbjell në Arabah qiparisin, vidhin dhe bredhin, 20 me qëllim që t'a shohin, ta dinë, ta konsiderojnë dhe ta kuptojnë të gjithë tok se dora e Zotit e ka bërë këtë gjë dhe i Shenjti i Izraelit e ka krijuar. 21 Paraqitni çështjen tuaj, thotë Zoti, parashtroni arsyimet tuaja, thotë Mbreti i Jakobit. 22 Le t'i parashtrojnë dhe tê na njoftojnë ç'ka për të ndodhur. Le të deklarojnë cilit ishin gjërat e kaluara, në ményrë që të mund t'i shqyrtojmë dhe të njohim kryerjen e tyre; ose na njoftoni ç'ka për të ndodhur. 23 Na njoftoni ç'ka për të ndodhur në të ardhmen, dhe kështu do të mësojmë se jeni perëndi; po, na bënë të mirë apo të keqë në ményrë që të mbetemi të habitur duke i parë bashkë. 24 Ja, ju jeni një hiç dhe vepra juaj nuk vlen asgjë; ai që ju zgjedh kryen një gjë të neveritshme. 25 Unë thirra dikë nga veriu, dhe ai ka për të ardhur, nga lindja ai do të përmëndë emrin tim; do t'i shkelë princat sikur të ishin prej argjile, ashtu siç vepron poçari që e ngjesh baltën. 26 Kush e shpalli këtë që në krye me qëllim që t'a dinim, shumë më parë që të mund të thonim: “A éshët e drejtë”? Por nuk ka njeri që ta ketë njoftuar këtë gjë, njeri që ta ketë shpallur, njeri që të ketë dëgjuar fjalët tuaja. 27 E shpalla i pari në Sion: “Shikoni, ja ku janë!”, dhe në Jeruzalem dërgova një lajmëtar me lajme të mira. 28 Shikova, por nuk kishte asnjë, vërtetë asnjë midis tyre që të dinte të jepet një këshillë, apo, i pyetur, mund të më jepet një përgjigje. 29 Ja, të gjithë këta janë kot; veprat e tyre janë një hiç dhe shtatoret e tyre janë erë dhe gjëra pa kurrfarë vlerë”.

42 “Ja shërbëtori im, që unë përkrah, i zgjedhuri im që më kënaq shpirtin. Kam vënë Frymën time mbi të; ai do t'ju sjellë drejtësinë kombeve. 2 Nuk do të bërtasë, nuk do ta ngrerë zërin, nuk do të bëjë të dëgjohet zëri i tij nëpër rrugë. 3 Nuk do ta copëtojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym; do ta paraqesë drejtësinë sipas së vërtetës. 4 Ai nuk do të ligështohet dhe nuk do të dekurajohet; deri sa të vendosë drejtësinë mbi tokë; dhe ishujt do të presin ligjin e tij”. 5 Kështu thotë Perëndia, Zoti, që ka krijuar qiejtë dhe i ka shpalosur, që ka shtruar tokën dhe gjerjat që ajo prodhon, që i jep frymëmarrje popullit dhe jetë atyre që ecin në të: 6 “Unë, Zoti, të kam thirrur sipas drejtësisë dhe do të të zë për dore, do të të ruaj dhe do të bëj aleancën e popullit dhe dritën e kombeve, 7 për t'u hapur sytë të verbërve, për të nxjerra nga burgu të burgosur dhe ata që dergjen në terr. 8 Unë jam Zoti, ky éshët emri im; nuk do t'i jap lavdinë time asnjë tjetri, as lavdërimet e mia shëmbëlltyrave të

gdhendura. **9** Ja, gjërat e mëparshme kanë ndodhur, dhe tani po ju njoftoj gjëra të reja; unë jua bëj të njohura para se të mbijnë". **10** I këndoni Zotit një kantik të ri, lëvdimin e tij nga skajet e tokës, o ju që zbrisni në dët, dhe atë që ai përmban, ishujt dhe banorët e tyre. **11** Shkretëtira dhe qytetet e tij të lartojnë zérin e tyre, bashkë me fshatrat në të cilat banojnë ata të Kedarit. Le të ngazëllojnë banorët e Selas, le të lëshojnë britma nga maja e maleve. **12** Le t'i japid lavdi Zotit, le ta shpallin lëvdimin e tij në ishuj. **13** Zoti do të shkojë përpara si një hero, do të nxisë dëshirën e tij të zjarrët si një luftëtar, do të lëshojet një klithmë, po një klithmë therëse; do të triumfojë mbi armiqtë e tij. **14** "Për një kohë të gjatë kam qëndruar në heshje, nuk kam folur, e kam përbmbajtur veten; por tani do të bërtas si një grua që heq të prerat e lindjes, dët marr frymë me vështirësi dhe njëkohësisht do të shfryz. **15** Do të shkretetoj malet dhe kodrat dhe do të t'i thaj térérim bëmët e blerta; do t'i katandis lumenjtë në ishuj dhe do të thaj pellgjet. **16** Do t'i bëj të verbërit të ecin nëpër një rrugë që ata nuk e njihnin dhe do t'i çoj nëpër shtigje të panjohura; do të ndryshoj para tyre terrin në dritë dhe vendet dredha-dredha në fushë. Këto gjëra do të bëj pér ta dhe nuk do t'i braktis. **17** Do të kthejnë kurrizin plot me turp ata që kanë besim në shëmbëlltyrat e gdhendua dhe u thonë shëmbëlltyrave të derdhura: "Ju jeni perënditë tonal!". **18** O të shurdhë, dëgjoni; o të verbër, shikon dhe keni pér të parë! **19** Kush éshëtë i verbër, në mos shérbëtori im, o shurdhë si lajmëtar i m që po dërgoi? Kush éshëtë i verbër si ai që éshëtë në paqe me mua, i verbër si shérbëtori i Zotit? **20** Ke parë shumë gjëra, por pa u kushtuar kujdesin e duhur; veshët e tu ishin të hapur, por nuk dëgjoive asjgjë". **21** Zoti u gëzua pér hir të drejtësisë së tij; do ta bëj ligjin e tij të madh dhe të mrekullueshmë. **22** Por ky éshëtë një popull që e kanë vjedhur dhe zhveshur; janë zënë të gjithë nga leqe në burgjet e nëndheshme dhe janë mbyllur në burgje. Janë bérë objekt plaçkitjeje, por askush nuk i ka çiruar; të zhveshur, por askush nuk ka thënë: "Kthejil". **23** Kush prej jush do t'i kushtojë vemandje kësaj gjëje? Kush prej jush do t'i kushtojë vemandje dhe do t'i dëgjojë në të ardhmen? **24** Kush e ka braktisur Jakobin në duart e plaçkitësve dhe Izraelin në ato të grabitësve? A nuk ka qenë vallë Zoti kundër të cilit kemi mëkatuar? Ata në fakt nuk kanë dashur të ecin në rrugët e tij dhe nuk i janë bindur ligjit të tij. **25** Prandaj ai hodhi mbi të afshin e zemërimtë të tij dhe dhunën e luftës, që e mbështolli rreth e qark në flakë pa e vënë re ai; e shkruai atë, por ai nuk pati gjajle.

43 Por tani këshfu thotë Zoti, që të ka krijuar, o Jakob, që të ka formuar, o Izrael: "Mos ki frikë, sepse unë të kam círuar, të kam thirrur me emër; ti më përkert mua. **2** Kur do të kalosh përmes ujërave unë do të jem me ty, ose do të kalosh lumenjtë, nuk do të mbytin; kur do të ecësh nëpër zjarr, nuk do të digjesh dhe flaka nuk do të t'konsumojë. **3** Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, i Shenjti i Izraelit, Shpëtimtari yt. Kam dhënë Egjiptin si qëmim pér shpengimin tënd, Etiopianë dhe Seban pér ty. **4** Sepse ti je i çmuar në sytë e mi dhe i nderuar, dhe unë të dua, unë jep njerëz pér ty dhe popuj në këmbim të jetës sate. **5** Mos ki frikë, sepse unë jam me ty; do të t'i sjell pasardhësit e tu nga lindja dhe do të grumbulloj nga perëndimi. **6** Do t'i them veriut: "Kthejil", dhe jugut: "Mos i mbaj. Bëj që të vijnë bijtë e mi nga larg dhe bijat e mia nga skajet e tokës, **7** téréra ata që quhen me emrin tim, që kam krijuar pér lavdinë time, që kam formuar dhe bérë gjithashu". **8** Nxirr popullin e verbër që megjithatë ka sy, dhe të shurdhë që megjithatë kanë vesh. **9** Le të mblidhen bashkë téré kombet, të grumbullohen popujt! Kush prej tyre mund të njoftojë këtë gjë dhe të na bëjë të dëgjojmë gjérat e kaluara? Le të paraqesin dëshmitarët e tyre pér t'u justifikuar; ose le të dëgjojnë dhe të thonë: "Éshëtë e vërtetë!".

10 Dëshmitarët e mi jeni ju, thotë Zoti, bashkë me shërbëtorin që kam zgjedhur, me qëllim që ju të më njihni dhe të keni besim tekunë, si dhe të merrni vesh që unë jam. Para meje asnjë Perëndi nuk u formua dhe pas meje nuk do të ketë asnjë tjetër. **11** Unë, unë jam Zoti dhe përvëç meje nuk ka Shpëtimtar tjetër. **12** Unë kam shpallur, kam shpëtar dhe kam njoftuar; dhe nuk kishte asnjë perëndi të huaj midis jush; prandaj ju jeni dëshmitarët e mi, thotë Zoti, dhe unë jam Perëndi. **13** Para fillimit të kohës unë jam gjithnjë po ai dhe askush nuk mund të çlrojë njeri nga dora ime; kur unë veproj, kush mund të më pengojë?". **14** Këshfu thotë Zoti, Çliruesi juaj, i Shenjti i Izraelit: "Për hirin tuaj unë po dërgoj dikë kundër Babilonisë, dhe do të bëj që të ikin të gjithë; këshfu Kaldeasit do të ikin me anije duke bërtitur nga dhembja. **15** Unë jam Zoti, i Shenjti juaj, krijuesi i Izraelit, mbreti juaj". **16** Këshfu thotë Zoti që hapi një rrugë në dët dhe një shteg midis ujërave të fuqishme, **17** që nxorri qerre, kuaj dhe një ushtri të fuqishme; ata dergjen të gjithë së bashku dhe nuk do të ngrihen më; janë asgjësuar dhe janë shuar si një kandil. **18** "Mos kujtoni më gjérat e kaluara, mos shqyrtoni më gjérat e lashta. **19** Ja, unë po bëj një gjë të re; ajo do të lëshojet degë; nuk do ta njihni ju? Po, do të hap një rrugë nëpër shkretëtirë, do të bëj që lumenjtë të rrjedhin në vendet e vetmuara. **20** Kafshët e fushave, çakajtë dhe strucat do të më përlëvdonjë, sepse do t'i jep ujë shkretëtirës dhe lumenj vendit të vetmuar pér t'i dhënë të pëjë popullit tim, të zgjedhurit tim. **21** Populli që kam formuar pér vetë do të shpallë lëvdimet e mia. **22** Por ti nuk më ke kërkuar, o Jakob, përkundrazi je lodhur me mua, o Izrael! **23** Nuk më ke sjellë qengjin e olokausteve të tua dhe nuk më ke nderuar me flijimet e tua; nuk të kam detyruar të më shérbesh me oferta ushqimesh, as nuk të kam lodhur duke kërkuar temjan. **24** Nuk më keblerë me para kanellën dhe nuk më ke ngopur me dhjamin e flijimeve të tua. Përkundrazi më ke rënduar me mëkatet e tua, më ke lodhur me paudhësitë e tua. **25** Unë, pikërisht unë, janë ai që pér hir të vetuetes fshij shkeljet e tua dhe nuk do t'i mbaj mend mëkatet e tua. **26** Bëj që të kujtohem, ta diskutojmë bashkë këtë rast, folë, ti vetë pér t'u justifikuar. **27** Ati yt i parë ka mëkatuar dhe mësuesit e tu kanë ngritur krye kundër meje. **28** Prandaj kam ndotur kërjet e shenjëtoreos, kam vendosur shfarosjen e Jakobit dhe turpërimin Izraelit".

44 "Tani dëgjo, o Jakob, shérbëtori im, o Izrael, që unë kam zgjedhur! **2** Këshfu thotë Zoti që të ka bérë dhe të ka formuar që në barkun e nénës, ai që të ndihmon: Mos ki frikë, o Jakob, shérbëtori im, o Jeshurun që unë kam zgjedhur! **3** Sepse unë do të derdh ujë mbi atë që ka etje dhe rrëke mbi tokën e thatë; do të derdh Frymën time mbi pasardhësit e tu dhe bekimin tim mbi trashëgimtarët e tu. **4** Ata do të riten në mes të barit, si shelgje gjatë rrjedhave ujore. **5** Njeri do të thotë: "Unë jam i Zotit"; tjetri do të quhet me emrin e Jakobit, dhe një tjetër do të shkruejë mbi dorën e tij: "I Zotit", dhe do ta ketë pér nder të mbajë emrin e Izraelit". **6** Këshfu thotë Zoti, mbreti i Izraelit dhe Çliruesi i tij, Zoti i ushtrive: "Unë jam i pari dhe jam i fundit, dhe përvëç meje nuk ka Perëndi. **7** Kush éshëtë si unë? Le ta shpallë, pra, ta deklarojë dhe të japë prova para meje që kur kam vendosur këtë popull të lashtë. Le t'u njoftojnë gjérat që do të ndodhin dhe ngjarjet që do të kryhen. **8** Mos i trembi, mos kini frikë! A nuk ta kam shpallur, vallë, dhe nuk ta kam deklaruar prej kohë? Ju jeni dëshmitarë të mi. A ka vallë një Perëndi përvëç meje? Nuk ka Shkëmb tjetër, nuk njoh tjetër t'i tillë. **9** Ata që prodhojnë shëmbëlltyra të gdhendura janë krejt kotësi; gjérat e tyre më të çmuara nuk hyjnë fare në punë; dëshmitarët e tyre nuk shohin dhe as nuk kuptojnë gjë, prandaj do të mbulohen me turp. **10** Kush prodhon një zot apo shkrin një shëmbëlltyrë të gdhendur pa patur fare dobi? **11** Ja, të

gjithë shokët e këtij personi do të shushaten; vetë artizanët nuk janë veçse njerëz. Le të mbidhen të gjithë dhe le të paraqiten. Do të tremben dhe do të turpërohen njëkohësisht. **12** Kovaçi me darë punon hekurin mbi prush, i jep formë me çekiq dhe e përpunon me krahun e tij të fuqishëm; vuan nga uria dhe forca e tij pakësoshet; nuk pi ujë dhe lodhet. **13** Zdrukthëtarë shtrin vizorin, vizaton idhullin me laps, e punon me sqepar, e mat me kompas dhe e bën një fytyrë njerëzore, një formë të bukur njeriu, në mënyrë që të mbetet në një shtëpi. **14** Ai pret për vete disa kedra, merr një selvi apo një lis që i lë rriten të fuqishëm midis drurëve të pyllit; ai mbjell një frashër që shiu e bën të rritet. **15** Ky i shërben njeriut për të djegur; ai merr një pjesë të tij për 'u ngrohur dhe ndez zjarrin për të pjejur bukën; bën gjithashtu një perëndi dhe e adhuron, bën një shëmbëlltyrë të gdhendur para së cilës bie përbëmis. **16** Djeg gjysmën e tij në zjarr, me gjysmën tjetër përgatit mishin, pjek mishin dhe ngopet. Ngrohet gjithashtu dhe thotë: "Ah, po ngrohem, kënaqem me zjarrin". **17** Me atë që mbetet prej tij sajon një perëndi, shëmbëlltyrën e saj të gdhendur, bie përbëmis përrpara saj, e adhuron, e lut dhe i thotë: "Shpëtomë, sepse ti je perëndia im". **18** Nuk dinë dhe nuk kuptojnë asnjë, sepse i kanë zënë sytë e tyre që të mos shohin dhe zemrat e tyre që të mos kuptojnë. **19** Askush nuk vjen në vete dhe as ka dituri dhe mend për të thënë: "Dogja një pjesë në zjarr, po, mbi prushin e tij poqa bukën, poqa mishin dhe e hëngra. Me atë që mbetet do të bëj një gjë të neveritshme dhe do të bie përbëmis përrpara një cope druri?". **20** Një person i tillë ushqehet me hi, zemra e tij e mashtruar e çon në rrugë të keqe. Ai nuk mund të çlirójë shpirtin e tij dhe të thotë: "A nuk është vallë një gjenjeshtrë ajo që mbaj në dorën time të djathë?". **21** "Mbaji mend këto gjëra, o Jakob, o Izrael, sepse ti je shërbëtori im; unë të kam formuar, ti je shërbëtori im; o Izrael, nuk do të harroj. **22** I fshiva shkeljet e tua si një re e dendur, dhe mëkatet e tua si një mjegullinë; kthehu tek unë, sepse unë të kam çliruar". **23** Ngazëlloni, o qiej, sepse Zoti ka vepruar. Gëzohuni, o thelliësë të tokës. Shpërtheni në britma gjëzimi, o male, o pyje, me gjithë drurët tuaj! Sepse Zoti ka çliruar Jakobin dhe ka shfaqur lavdinë e tij në Izrael. **24** Kështu thotë Zoti, Çliruesi yt, ai që të ka formuar që në bark të nënës: "Unë jam Zoti që kam bërë tërë gjérat, që i vetëm, kam shpalosur qejtë dhe kam shtrirë tokën; kush ishte me mua? **25** Unë i bëj të kota parashikimet e gjenjeshtarëve dhe i bëj shortarët pa mend; unë bëj që të sprapsen njerëzit e urtë dhe e kthej dijen e tyre në marrëzi. **26** Vërtetoj fjalën e shërbëtorit tim dhe i jap sukses këshillës së lajmëtarëve të mi; unë i them Jeruzalemit: "Do të kesh banorë", dhe qyteteve të Judës: "Do t'ju rindërtojnë", dhe unë do të rindërtoj gërmadhat e tyre. **27** Unë i them humnerës: "Thahu!", dhe unë do të thaj lumenjtë e tu. **28** Them për Kirin: "Ai është bariu im!" dhe do të çojë në vend tërë dëshirat e mia, duke i thënë Jeruzalemit: "Do të rindërtosh!", dhe tempullit: "Do të jesh i qëndrueshëm!".

45 "Kështu i thotë Zoti të vajosur të tij, Kirit, që unë e mora me dorën e djathë, që të hedh poshtë para tij kombet: Po, unë do të zgjidh brezat që mbretërit mbajnë një, për të hapur para tij **2** Unë do të ec para teje dhe do të sheshoj vendet e ngritura, do të bëj copë-copë portat prej bronzi dhe do të theyej shufrat prej hekuri. **3** Do të të jep thesaret e territ dhe pasurët e fshehura në vende të fshehta, me qëllim që ti të njohësh që unë jam Zoti, Perëndia i Izraelit, që të thërrer me emër. **4** Për hir të Jakobit, shërbëtorit im, dhe për hir të Izraelit, të zgjedhurit tim, unë të thirra me emër dhe të dhashë një titull nderi megjithëse ti nuk më nijhje. **5** Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër; jashtë meje nuk ka Perëndi. Të kam rrethuar, ndonëse ti nuk më nijhje, **6** me qëllim që nga lindja në perëndim të pranohet që nuk ka asnjë Perëndi përvëç meje.

Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër. **7** Unë formoj dritën dhe krijoj terrin, sjell mirëqenin dhe krijoj fatkeqësinë. Unë, Zoti, i bëj të gjitha këto gjëra". **8** Pikeloni, o qiej, nga lart dhe retë le të bëjnë të bjerë si shi drejtësia. Le të hapet toka, të prodhojë shpëtimin dhe të bëjë të mbijë njëkohësisht drejtësia. Unë, Zoti, e kam krijuar këtë. **9** Mjerë ai që i kundërvihet atij që e ka formuar, një fragment enësi balte me fragmente të tjera të enëve prej balte. A do t'i thotë argjila atij që i jep formë: "C'po bën?", a do të thotë vepra jote: "Nuk ka duar?". **10** Mjerë ai që i thotë të atit: "Çfarë po lind?". dhe nënës së tij: "Çfarë po pijel?". **11** Kështu thotë Zoti, i Shenjti i Izraelit dhe ai që e ka formuar: "Përsa u përket gjërate të së ardhmes më bëni pyjetë rrëth bije të mi dhe më jepni urdhëra rrëth veprës së duarve të mia? **12** Por unë kam bërë tokën dhe kam krijuar njeriun mbi të; me duart e mia kam shpalosur qejtë dhe komandoj téré ushtrinë e tyre. **13** Unë e njylla atë në drejtësimi time dhe do të sheshoj tërë rrugët e tij, ai do të rindërtoj qytetin tim dhe do t'i kthejë të lirë të mërguarit e mi pa paguar shpengim dhe pa bërë dhurata", thotë Zoti i ushtrive. **14** Kështu thotë Zoti: "Fryti i mundimeve të Egjiptit dhe mallrat e Etiopisë dhe të Sabejve, njerëz me shtat të lartë, do të të kalonjë ty dhe do të përkasin ty; ata do të ecin pas teje, të lidhur me zinxhirë; do të bieri përbëmis para teje dhe do të të luten fort, duke thënë: "Me siguri Perëndia është te dhi nuk ka asnjë tjetër; nuk ka Perëndi tjetër"". **15** Në të vërtetë ti je një Perëndi që fshihesh, o Perëndi i Izraelit, o Shpëtimtar. **16** Do të mbeten të gjithë të turpëruar dhe të hutuar, po, do të ikin të gjithë bashkë, të mbuluar me turp, sajuesit e idhujve. **17** Por Izraeli do të shpëtohet nga Zoti me një shpëtim të përfjetshëm; ju nuk do të turpëroheni ose të hutoheni kurrë më përfjetë. **18** Sepse kështu thotë Zoti që ka krijuar qejtë, ai, Perëndia që ka formuar tokën dhe e ka bërë; ai e vendosur, nuk e ka krijuar pa trajtë, por e ka formuar që të banohej: "Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër. **19** Unë nuk kam folur fshehtas në një cep të errët të dhet; nuk u kam thënë pasardhës të Jakobit: "Më kërkoni kot". Unë, Zoti, them atë që është e drejtë dë deklarjo gjérat që janë të vërteta. **20** Mblidhuni dë ejani, afrohuni bashkë, ju që keni shpëtuar nga kombet! Nuk kanë mend atë që mbajnë një shëmbëlltyrë prej drurit të gdhendur prej tyre dhe i luten një perëndi që nuk mund të shpëtoj. **21** Shpalleni dhe paraqitni arsyetimet tuaja, po, le të këshillohen edhe bashkë. Kush e ka shpallur këtë që në kohët e lashta dhe e ka parashikuar prej një kohe të gjatë? Vallë, nuk jam unë, Zoti? Nuk ka Perëndi tjetër veç meje, një Perëndi i drejtë, një Shpëtimtar; nuk ka asnjë veç meje. **22** Kthehuni nga unë dhe do të shpëtoni, ju mbarë skaje të tokës. Sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër. **23** Jam betuar në veten time, nga goja ime ka dalë një fjalë drejtësia dhe nuk do ta tërheq; qdo gju do të përkulet para meje dhe çdo gjuhë do të betohet për mua. **24** Do të thuhet për mua: "Vëtëm tek Zoti kam drejtësi dhe forcë"". Tek ai do të vijnë tërë atë që ishin të ndezur me zemërim kundër tij dhe do të turpërohen. **25** Në Zoti do të shfajesohen dhe do të përlëvdohen gjithë pasardhësit e Izraelit.

46 Beli ka rënë, Nebo është rrëzuar; idhujt e tyre i kanë çuar tutje me kafshë barre dhe me pela; gjérat që ju transporton janë ngarkuar si pesha të rënda për kafshët e lodhura. **2** Janë shembur, kanë rënë bashkë; nuk kanë mundur të shpëtojnë ngarkesën, por ata vetë kanë shkuar në robëri. **3** "Dëgjomëni, o shtëpi i Jakobit, dhe tërë mbetja e shtëpisë së Izraelit, që ju kam përkrahur që kur keni lindur, që jeni mbajtur nga unë qysh në bark të nënës; **4** "Deri në pleqërinë tuaj unë do të mbetem po ai, unë do t'ju mbaj deri sa të thinjeni. Unë ju kam bërë dhe unë do t'ju përkrah; po, do t'ju mbaj dhe do t'ju shpëto". **5** Me cilin

doni tē mē barazoni, me cilin doni tē mē krahasoni qē mund tē jemi tē njeljlojt? 6 Këta harxhojnë arin e çantës dhe peshojnë argjendin me peshere, paguajnë një argjendar që me to tē sajojë një perëndi; pastaj bien përbmys para tij dhe e adhurojnë. 7 E ngarkojnë mbi kuriz dhe e mbartin, e vënë në vendin e tij dhe mbetet atje; nga vendi i tij nuk lëvizet më. Edhe sikur dikush t'i thërrasë atij, ai nuk i përgjigjet as e shpëton nga fatkeqësia e tij. 8 Kujtoni këtë dhe tregohuni burra! Silleni atë ndërmend, o shkelës. 9 Kujtoni gjérat e kaluara të kohëve shumë tē vjetra, sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër; jam Perëndia dhe askush nuk më ngjet mua, 10 që shpall fundin që në fillim, dhe shumë kohë më parë gjérat që ende nuk janë bërë, duke thënë: "Plani im do tē realizohet dhe do tē bëj gjithçika më pëlqen", 11 duke thirrur nga lindja një zog grabitqar dhe nga një tokë e largët njeriu që do tē zbatojë planin tim. Po, kam folur dhe do tē bëj që tē ndodhë; kam bërë planin dhe do ta realizoj. 12 Dëgjomëni, e zemërkrynenç, që i jeni larguar drejtësisë. 13 Po e afroj drejtësinë time, ajo nuk është larg; shpëtimi im nuk do tē vonojë. Do ta vë shpëtimin te Sioni dhe do t'i tregoj lavdinë time Izraelit.

47 "Zbrit dhe ulu në pluhur, o e virgjér bijë e Babilonisë. Ulu në tokë, pa fron, o bijë e Kaldeave, sepse nuk do tē quajnë më tē brishtë dhe tē njomë. 2 Vër dorën mbi mokrën dhe bluaj miellin; lëvize velin tënd, ngrije bishtin e fustanit, zbulo këmbën dhe kalo lumenjtë. 3 Lakuriqësia jote do tē zbulohet dhe do tē shihet gjithashtu turpi yt; do tē hakmerrem dhe asnjeri nuk do tē ndërhyjë". 4 Shpëtimtarët ynjë, emri i tē cilit është Zoti i ushtrive, është i Shenjtë i Izraelit. 5 "Ulu në heshje dhe shko në terr, o bijë e Kaldeave, sepse nuk do tē quajnë më zonjë të mbretëritë. 6 Jam zemëruar me popullin tim, kam përdhosur trashëgiminë time dhe i kam dhënë në pushtetin tënd, por i nuk ke perdonur përtakurfarë mëshire; zgjedhën tënde e ushtrove sidomos mbi tē moshuarit, 7 dhe the: "Unë do tē jem zonjë përfjetë", dhe kështu nuk i vure këto gjëra në zemër dhe nuk more parasysh fundin e gjithë kësaj ngjarjeje. 8 Por tani dëgjo, o epshndjellëse, që banon në një vend tē sigurt dhe thua në zemrën tënde: "Unë, dhe asnjë tjetër! Nuk do tē mbeten kurrë e ve dhe s'kam përtë njohur humbijen e fëmijëve". 9 Por këto dy gjëra do tē ndodhin në një çast, në po atë ditë: humbia e fëmijëve dhe vejëria; do tē biën plotësish mbi kuriz, për shkak tē numrit të madh të magjivës tē tua dhe përmorinë e yshqeve tē tua. 10 Ti kishe besim në djallëzinë tënde dhe thoje: "Askuh nuk më shëh". Dituria jote dhe njohuritë e tua tē kanë mashtruar, dhe ti thoje në zemrën tënde: 11 "Unë dhe askush tjetër!". Prandaj do tē vijë një fatkeqësi dhe nuk do tē dish se nga tē vjen; do tē bjerë një fatkeqësi, që nuk do tē jesh në gjendje ta shmangësh me asnjë lloj shlyerje; do tē bjerë papritmas në trup një shkatërrim, që nuk e ke parashikuar. 12 Rri tani me yshqjet e tua dhe me morinë e magjive tē tua me tē cilat je lodhur që në rininë tënde. Ndofta do tē nxjerrësh prej tyre ndonjë përfitum, ndofta do tē arrish tē ndjellësh frikë. 13 Je lodhur me turmën e këshilltarëve tē tu; le tē ngrihen, pra, astrologët, ata që studionjë jet dhe bëjnë parashikime çdo muaj dële tē tē shpëtojnë nga gjérat që do tē bien në kurriz. 14 Ja, ato do tē jenë si kastra; zjarri do t'i harxhojë. Nuk do tē shpëtojnë veten e tyre nga fuqia e flakës; nuk do tē ketë prush përtu ngrohur, as zjarr para tē cilët tē ulesh. 15 Kështu do tē jenë ata me tē cilët je munduar dhe ke dhënë e ke marrë që në rininë tënde. Secili do tē rravgojë përllogari tē vet, dhe askush nuk do tē tē shpëtojë".

48 Dëgjoni këtë, o shtëpi e Jakobit, ju që ju thërrasin me emrin e Izraelit dhe që keni dalë nga burimet e Judës, ju që betoheni për emrin e Zotit dhe që përmendni Perëndinë e Izraelit, por jo me tē vërtetë dhe me drejtësi. 2 Duke qenë se quhen

me emrin e qytetit tē shenjtë dhe mbështeten mbi Perëndinë e Izraelit, emri i tē cilët është Zoti i ushtrive; 3 "Unë i shpalla gjérat e kaluara që në fillim; kishin dalë nga goja ime dhe kisha bërë që t'i dëgjonin; pastaj veprova papritmas dhe ato ndodhën. 4 Sepse e dija që ishe kokëfortë, që qafa jote ishte një brez i hekur dhe balli yt prej bronzi, 5 t'i kam njoftuar që në fillim, bëra që t'i dëgjosh para se tē ndodhnin, që tē mos kishe përtë thënë: "I ka bërë idhulli im, i ka urdhëruar shëmbëlttyra ime e ghendur dhe shëmbëlttyra ime e shkrirë". 6 Ti e këdëgjuar dhe e ke parë tërë këtë gjë. A nuk do ta shpalni? Që tani bëj që tē dëgjosh gjëra të reja, gjëra të fshehta që t'i nuk i njihje. 7 Ato janë krijuar tashti dhe jo që në fillim; para ditës së sotme nuk i kishe dëgjuar dhe kështu nuk mund tē thuash: "Ja, unë i dija". 8 Jo, ti as nuk i ke dëgjuar as nuk i ke ditur, as veshi yt nuk ishte i hapur atëherë, sepse e dija që t'i do tē veproje me pabesi dhe që do tē quheset "rebel" që në bark tē nënës. 9 Për hir tē emrit tim do ta shqy përmë vonë zemërimin tim, dhe përtë hir tē lavdisë sime do ta frenoj që tē mos tē shfaros. 10 Ja, unë tē kam rafinuar, por jo si argjendi; tē kam provuar në poçen e pikëllimit. 11 Për hir tē vetvetes, përtë hir tē vetvetes e bëj këtë; si mund tē lë, pra, që tē përdhoset emri im? Nuk do t'iap lavdinë time asnjë tjetri". 12 "Dëgjomë, o Jakob, dhe Izrael, që unë kam thirrur. Unë jam ai që është; unë jam i pari dhe jam i fundit gjithashtu. 13 Dora ime ka themeluar tokën dhe dora ime e djathtë ka shpalosur qiejtë; kur unë i thërras, paraqiten bashkë. 14 Mblidhuni, ju tē gjithë, dhe dëgjoni! Kush prej tyre ka shpallur këto gjëra? Ai që Zoti dashuron do tē kryejë vullnetin e tij kundër Babilonisë dhe do tē ngrerë krahun e tij kundër Kaldeave. 15 Unë, unë i fola, po, unë e thirra, e bëra tē vijë dhe do tē bëj që veprimi i tij tē shkojë mbarë. 16 Afrohuni tek unë, dëgjoni këtë: "Qysh në fillim nuk fola në fshehtësi; kur këto faktë ndodhnin, unë isha atje. Dhe tani Zoti, Zoti, dhe Fryma e tij më kanë dërguar"". 17 Kështu thotë Zoti, Çliruesi yt, i Shenjtë i Izraelit: "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që tē mëson përtë mirën tënde, që tē udhëheq nëpër rrugën që duhet të ndjekësh. 18 Ah, sikur t'u kishe kushtuar kujdes urdhërimeve tē mia! Pacja jote do tē ishte si një lumë dhe drejtësia jote si valët e detit. 19 Trashëgimia jote do tē ishte si rëra dhe ata që kanë lindur nga tē përbërëndëshmet e tua do tē ishin tē pallogaritshém si kokrizzat e saj; emri i tij nuk do tē fshihej as do tē shkatërrrojë para meje". 20 Dilni nga Babilonia, ikni nga Kaldeasit! Me një zë tē gjëzuar kumtojeni, shpalleni këtë gjë, përhapjeni deri në skajet e tokës. Thoni: "Zoti ka ciruar shërbëtorin e tij Jakob". 21 Ata nuk patën etje kur i çoi nëpër shkretëtirë. Ai bëri që tē burojë përtu ujë nga shkëmbi; e çau shkëmbin dhe dolën ujërat. 22 "Nuk ka paqe përtë pabesët", thotë Zoti.

49 Ishuj, dëgjomëni, dhe kushtojini kujdes, o popuj tē largët. Zoti më ka thirrur që kur isha në bark tē nënës, ka përmendor emrin tim që kur isha në tē përbërëndëshmet e nënës sime. 2 Ma bëri gojën si një shpatë tē mprefte, më ka fshehur në hijen e dorës së tij, më ka dhënë një shigjetë me majë, më ka futur në kukurën të tij. 3 Më ka thënë: "Ti je shërbëtori im, Izrael, në tē cilin do tē përlëvdohem" 4 Por unë thoja: "Më kot jam lodhur, përhic gjë dha pëtë dobi kam harxhuar forcën time; por me siguri e drejtë ime është pranë Zotit dhe shpëblimi im pranë Perëndisë tim". 5 Dhe tani thotë Zoti që më ka formuar që në bark tē nënës që tē jem shërbëtori i tij, që t'i sjell atij përsëri Jakobin dhe që tē mbledh rreth tij Izraelin (unë jam i nderuar në sytë e Zotit dhe Perëndia im është forca ime). 6 Ai thotë: "Është tepër pak që t'i tē jesh shërbëtori im përtë tē lartuar përsëri fiset e Jakobit dhe përtë kthyer ata që kanë shpëtar nga Izraeli. Të kam vendosur si drithën e kombeve, me qëllim që t'i jesh Shpëtimi im deri në skajet e tokës". 7 Kështu i thotë Zoti, Çliruesi i Shenjtë i tij, atij që përbuzet

nga njerézit, që urrehet nga kombi, shërbëtorit të sundimtarëve: "Mbretërit do të shohin dhe do të ngrihen, pricat do të 8 Kështu thotë Zoti: "Në kohën e hirit unë ta kam plotësuar dëshirën dhe në ditën e shpëtimit të kam ndihmuar; do të ruaj dhe do të bëj aleancën e popullit, për ta ringjallur vendin, për të të shtënë në dorë trashëgimitë e shkatërruara, 9 për t'u thënë robërvëse: "Dilni", dhe atyre që janë në terr: "Shfaquni". Ata do të kullozin gjatë rrugëve dhe në të gjitha lartësítë e braktisura do të kenë kullotat e tyre. 10 Nuk do të kenë asuri as etje, nuk do të goditen më as nga vapa as nga dielli, sepse ai që ka mëshirë për ta do t'i udhëheqë dhe do t'i çojë te burimet e ujtit. 11 Do t'i ndryshoj tërë malet e mia në rrugë, dhe rrugët e mia krysesore do të ngrihen. 12 Ja, këta vijnë nga larg; ja, ata nga veriu dhe nga lindja, dhe ata nga vendi i Sinimit". 13 Ngazëlloni, o qiej, zgjohu, o tokë, dhe lëshoni britma gjëzimi, o male, sepse Zoti ngushëllon popullin e tij dhe i vjen keq për të pikëlluarit e tij. 14 Por Sioni ka thënë: "Zoti më ka braktisur, Zoti më ka harruar". 15 "A mundet një grua të harrojë foshnjën e gjirit dhe të mos i vijë keq për fëmijën e barkut të saj? Edhe sikur ato të të harrojnë, unë nuk do të harroj. 16 Ja, unë të kam gdhendur mbi pellëmbët e duarve të mia; muret e tua më rrinë gjithnjë para syve. 17 Bjtë e tu do të shpejtojnë, shkatërruesit e tu dhe rrënesuit e tu do të largohen prej teje. 18 Ngrey sytë e tu rreth e qark dhe shiko. Të tërë ata po mbidhen dhe po të vijnë. Ashtu siç është e vërtëtë që unë jeto, thotë Zoti, do të vishesh me tërë atë si me një ornament dhe do t'i lidhësh mbi veten tênde, ashtu si bën nusja. 19 Prandaj vendet e tua të shkreta dhe të pikëlluara dhe vendi yt i goditur një herë nga shkatërrimi do të jenë tanë tepër të ngushtë për banorët, ndërsa ata që të gllabëronin do të jenë mjaft larg. 20 Fëmijët që do të kesh pas atyre që ke humbur, do të të thonë në vesh: "Ky vend është tepër i ngushtë për mua; bëmë më tepër vend që të mund të vendosem". 21 Atëherë ti do të thuash në zemrën tênde: "Kush i ka pjellë këta? Unë në fakt isha i privuar nga fëmijët e mi, isha shterpë e mërguar dhe e dëbuar sa këtë dhe andej. Këta kush i ritit? Ja, unë kisha mbetur vetëm, dhe këta ku ishin?". 22 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do të ngre dorën time mbi kombet, do të ngre flamurin tim mbi popujt; atëherë do t'i sjellin bijtë e tu në krahë dhe vajzat e tua do t'i sjellin mbi supe. 23 Mbretërit do të jenë baballarët tuaj birësues dhe mbretëreshat e tyre do të jenë tajat tuaja; ata do të bien përbys para teje me fytyrën përtokë dhe do të lëpjinë pluhurin e këmbëvë të tua; kështu do të mësosh që unë jam Zoti dhe ata që shpresojnë tek unë nuk do të turpërohen. 24 A do të mund t'i shkëputet valë preja të fuqishmit apo të çlirohet i burgosuri që është i drejtë?". 25 Po, kështu thotë Zoti: "Edhe i burgosuri do të çohet tutje dhe preja e tiranit do të shpëtohet. Unë vetë do të luftoj me atë që lufton me ty dhe do të shpëtoj bijtë e tu. 26 Do të bëj që shtypësít e tu të hanë mishin e vet, dhe do të dehen me gjakun e vet si të ishte musth. Atëherë çdo mish do të pranojë që unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt, Çliruesi yt, i Fuqishimi i Jakobit".

50 Kështu thotë Zoti: "Ku është letra e shkurorëzimit e nënës tuaj me të cilën unë e ndava? Ose te cili nga huadhënësít e mi ju shita? Ja, ju jeni shitu për shkak të paudhësive tua ja dhe nënëm tuaq është ndarë për shkak të shkeljeve tua. 2 Kur erda, pse s'kishte njeri? Pse, kur thirra, askush nuk u përgjigji! Është me të vërtëtë dora ime tepër e shkurtër për të shpëtuar apo nuk paskam forcën për të çliruar? Ja, me kérçenimin tim po thaj detin dhe i kthej lumenjtë në shkretëtirë; peshku i tyre po qelbet për mungesë uji dhe po ngordh nga etja. 3 Unë i vesh qiejtë me të zeza dhe u jap atyre një grathore për mbulesë". 4 Zoti, Zoti, më ka dhënë gjuhën e dishepujve që të mund ta mbaj me fjalë të lodhurin; ai më zgjon çdo mëngjes; zgjon veshin tim,

që unë të dëgjoj si veprojnë dishepujt. 5 Zoti, Zoti, më ka hapur veshin dhe unë nuk kam qenë rebel, as jam tërhequr prapa. 6 I paraqita kurrisin tim atij që më rrihë dhe faqet e mia atij që më shkulte mjekrën; nuk ia fsheha fytyrën time poshtërimt dhe të pështyrate. 7 Por Zoti, Zoti, më ka ndihmuar, prandaj nuk qeshë hutuar; për këtë arsy e bëra fytyrën time si një strall dhe e di që nuk do të turpërohem. 8 Është afër ai që më justifikon; kush do të më kundërshtojë mua? Le të paraqitemi bashkë. Kush është kundërshtari im? Le të më afrohet mua. 9 Ja, Zoti, Zoti, do të më ndihmojë; kush është ai që do të më dënojë? Ja, të gjithë ato do të konsumohen si një palë rroba, tenja do t'i brejë". 10 Kush prej jush ka frikë nga Zoti dhe dégjion zërin e shërbëtorit të tij? Kush ecën në terr pa asnjë drithë, le të ketë besim në emrin e Zotit dhe të mbështethet te Perëndia i tij! 11 Ja, ju të gjithë që ndizni një zjarr, që rrethoheni me ura zjarri, shkoni në flakët e zjarrit tuaj dhe midis urave që keni ndezur! Nga dora ime do të keni këtë: ju do të lëngoni në vuajtje.

51 Dëgjomëni, ju që ndiqni drejtësinë dhe kërkoni Zotin! Shikoni shkëmbin nga i cili jeni prerë dhe zgfallën e minierës prej së cilës keni dalë. 2 Shikoni Abrahamin, atin tuaj, dhe Sarën ju ka lindur, sepse e thirra kur ishte vetëm. E bekova dhe e shumova. 3 Në fakt Zoti do të ngushëllojë Sionin, do ta ngushëllojë për të gjitha shkatërrimet e tij, do ta bëjë shkretëtirën e tij si Edenin dhe vetminë e tij si kopshtin e Zotit. Do të gjejnë në të gjëzim dhe hare, falenderim dhe tinguj këngësh. 4 Kushtomë kujdes, o populli im, dëgjomë, o kombi im, sepse nga unë do të vijë ligji dhe unë do të vendos të drejtë time si drithë e popujve. 5 Drejtësia ime është e afërt, shpëtimi im do të shfaqet dhe krahët e mi do të gjykojnë popujt; ishuji do të kenë shpresa tek unë dhe do të kenë besim në krahun tim. 6 Çoni sytë tuaj drejt qilljet dhe shikoni tokën që ndodhet poshtë, sepse qiejtë do të davarant si tym, toka do të konsumohet si një rrrobe dhe po kështu banorët e saj do të vdesin; por shpëtimi im do të vazhdhojë përfjetë dhe drejtësia ime nuk do të mungojë kurrë. 7 Dëgjomëni, o ju që e njihni drejtësinë, o popull, që ka në zemër ligjin tim. Mos kini frikë turpërimin nga njerézit, as mos u trembni nga fyerjet e tyre të rënda. 8 Sepse tenja do t'i hajë si një rrrobe dhe mola do t'i brejë si leshin, por drejtësia ime do të jetë përfjetë dhe shpëtimi im brez pas brezi. 9 Zgjohu, zgjohu, vishu me forcë, o krah i Zotit, zgjohu si në ditët e lashta, ashtu si në brezat që shkuan! A nuk je ti ai që e be bërë copë-copë Rahabin, që ke prerë kuçedrën? 10 A nuk je ti ai që ke thaërë detin, ujërat e humerës së madhe, që i be bërë rrugë thellësitë e detit, me qellim që të çliruarit të kalonin? 11 Kështu të shpenguari nga Zoti do të kthehen, do të vijnë në Sion me klithma gjëzimi dhe një hare e përjetshme do të kurorëzojë kokën e tyre; do të marrin gjëzim dhe hare, e dhembja dhe rënkimti do të zhduken. 12 Unë, unë vetë, jam ai që ju ngushëllon; kush je ti që i trembesh njeriut që po vdes dhe birit të njeriut të caktuar të jetë si bari? 13 Ti ke harruar Zoti që të ka bërë, që ka shpalosur qiejt dhe ka hedhur themelat e tokës. Ti kishe gjithnjë frikë, tërë ditën përparrë tertiimit të shtypësít, kur ai përgatitej të të shkatërronte. Por ku është tanë tertiimi i shtypësít? 14 I mërguari në robëri do të çlirohet së shpejti, nuk do të vdesë në gropë as nuk do t'i mungojë buka. 15 Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, që tund detin dë bën të gjëmonjë valët; emri i tij është Zoti i ushtrive. 16 Unë i vura fjalët e mia në gojën tênde dhe të mbulova me hijen e dorës sime për të vendosur qiejtë dhe për të hedhur themelet e tokës, dhe për t'i thënë Sionit: "Ti je populli im". 17 Rizgjohu, rizgjohu, çohu, o Jeruzalem, që ke pirë nga dora e Zotit kupén e zemërimtë tij, që ke pirë Ilumin e kupës së hutimit deri sa e kullove krejt. 18 Midis gjithë bijve që ka pjellë nuk ka asnjë që ta udhëheqë; midis gjithë

bijve që ka rritur nuk ka asnjë që ta marrë prej dore. **19** Këto dy gjëra të kanë ndodhur, kujt do t'i vijë keq pér ty? Pikellim dhe shkatërrim, urë dhe shpatë, kush do të ngushëllojë? **20** Djemtë e tu ligëshëtoheshin, qëndronin në krye të gjitha rrugëve si një antilopë e zënë në rrjetë, plot me zemërimin e Zotit, me kercënimin e Perëndisë tênd. **21** Prandaj tanë dëgjo këtë, o e pikëlluar dhe e dehur, por jo nga vera. **22** Kështu thatot Zoti yt, Zoti, Perëndia yt, që mbrom çështjen e popullit të tij: „Ja, unë po të heq nga dora kùpën e hutimit, ilumin e kùpës së zemërimit tim; ti nuk do ta pish më. **23** Do ta vë përkundrazi në duart e atyre që të hidhëronin dhe të thonin: „Shtrihu pér tokë, që të kalojmë mbi ty”, dhe ti e bëje kurrizin tênd një vend, një rrugë pér kalimtarët”.

52 Rizgjohu, rizgjohu, rivishu me forcën tënde, o Sion; vish rrobat e tua të mrekullueshme, o Jeruzalem, qytet i shenjtë!
Sepse nuk do të hyjnë më te ti i parrethpri dhe i papastri.
2 Shkunde pluhurin që ke në kurriz, çohu dhe ulu ndenjur, o Jeruzalem; zjgħidhi zinxhirétt që ke néqafé, o bije' e Sionit, qé je né robëri! **3** Sepse kështu thotë Zoti: "Ju kané shitr pér asgjé dhe do tē shpengoheni pa para". **4** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Populli im zbirti së lashti né Egijpt pér tē banuar; pastaj Asiri e shtypi pa shkak. **5** Dhe tani qfarë po bież uné kétu!", thotë Zoti, "ndërsa popullini tim e kané heqrar larg pér asgjé? Ata qé e sundojnè, bénjé qé ai tē rēnkojje", thotë Zoti, "dhe emri im shahet vazhdimisht téré ditén. **6** Prandaj populli im do tē njohé emrin tim, prandaj do tē kuptojé atë ditë qé jam uné qé kam folur: "Ja ku jam!". **7** Sa tē bukura jané mbi malet këmbët e lajmëtarit qé sjell lajme tē mira qé njofton pagen, qé sjell lajme tē bukura mbi gjéra tē mira, qé shpall shpètimin, qé i thotë Sionit: "Peréndia yt mbretérön!". **8** Dëgio! Rojet e tua ngrenë zérin dhe lëshojnë bashkë britma gëzimi, sepsse shohin me sýte e tyre Zotin qé kthethet në Sion. **9** Shpérthi bashkë né britma gëzimi, o rrēnoja tē Jeruzalemit, sepsse Zoti ngushällon popullin e tij dhe qíron Jeruzalemin. **10** Zoti ka zhveshur krahun e tij tē shenjtë para syve tē gjitha kombeve; tē gjitha skajet e tokës do tē shohin shpètimin e Peréndisë tonë. **11** Ikni, ikni, dilni andej, mos prekni asgjé tē papastër! Dilni nga ambienti i saj, pastrohuni, ju qé mbani vazot e Zotit! **12** Sepse ju nuk do tē niseni me nxitim dhe nuk do tē shkoni me turr, sepsse Zoti do tē ecë para jush, Peréndia i Izraelit do tē jetë praparoja juaj. **13** Ja, sherbëtori im do tē begatohet, do tē ngrihet dhe do tē lartësohet shumë. **14** Duke genë se shumë veta u quditin me ty, sepsse pamja e tij ishte se shftyruar më tepér se e çdo njeru tjetër dhe ftyura e tij ishte ndryshe nga ajo e bijve tē njeriut, **15** kështu ai do tē spérkasé shumë kombe; mbretérít do tē mbyllin gojén para tij, sepsse do tē shohin qfarë nuk u ishte treguar kurré atyre dhe do tē kuptojnë ato qé nuk kishin dëqjuar.

53 Kush i ka besuar predikimit tonë dhe kujt iu shfaq krahua i Zotit? 2 Ai erdh i lart para tij si një degëz, si një rrënje nga një tokë e thatë. Nuk kishte figurë as bukuria për të têrhequr shikimin tonë, as paraqitje që ne ta dëshironim. 3 I përcmuar dhe i hedhur poshtë nga njerëzit, njeri i dhembjeve, njohës i vuajtjes, i ngjashëm me dikë para të cilët fshihet faqja, ishte përcmuar, dhe ne nuk e çmuam aspak. 4 Megjithatë ai mbante sëmundjet tonë dhe kishte marrë përsipër dhembjet tonë; por ne e konsideronim të goditur, të rrahuar nga Perëndia dhe të përulur. 5 Por ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tonë, u shtyp për paudhësitë tonë; ndëshkimi për të cilin kemi paqenështë mbi të, dhe për shkak të vrrutave të tij ne jemi shëruar. 6 Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet, dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhësië e ne të gjithëve. 7 I keqtrajtuar dhei i përulur, nuk e hapi gojën. Si një qengj që e çojnë në thertore, si një dele e heshtur përpëra atyre që i qethin nuk e hapi gojën. 8 U cu larg

nga shtypja dhe nga gjykimi; dhe nga brezi i tij kush mendoi se ai ishte larguar nga toka e të gjallëve dhe ishte goditur pér shkak të shkeljeve të popullit tim? 9 Kishin caktuar ta varrosonin bashkë me të pabesët, po kur vdiq e vunë me të pasurin, sepse nuk kishte kryer asnjë dhunë dhe nuk kishte pasur asnjë mashtrim në gojën e tij. 10 Por i pëlqeu Zotit ta rihte dhe ta bënte të vuante. Duke ofruar jetën e tij si flijim pér mëkatin, ai do të shikojë pasardhës, do të zgjasë ditët e tij, dhe vullneti i Zotit do të ketë mbarësi në duart e tij. 11 Ai do të shikojë frytin e mundimit të shpirrit të tij dhe do të jetë i kënaqur; me anë të diturisë së tij, i drejtë, shërbëtori im, do të bëjë të drejtë shumë veta, sepse do të marrë përsipër paudhësitë e tyre. 12 Prandaj do t'i jap pjesën e tij midis të mëdhenjve, dhe ai do ta ndajë plackën me të fuqishmit, sepse e ka përkushtuar jetën e tij deri në vdekje dhe u përfshi midis keqbëresve; ai ka mbajtur mëkatin e shumë vetave dhe ka ndërhyrë në favor të shkelësve.

54 Ngazello, o shterpë, që nuk lindje; shpërthe në britma të larta gjëzimi, ti që nuk provoje dhembjet e lindjes! Sepse fémijët e së shkretës do tëjenë më të shumtë se fémijët e gruas së martuar, thotë Zoti. **2** Zjero vendin e çadrës sate dhe fletët e banesave të tua le të shtrihen pa kursim; zgjati litarët e tu dhe përforco kunjat e tu, **3** sepse do të shtrihesh në të djathtë dhe në të majtë; pasardhësit e tu do të zotërojnë kombet dhe do të popullojnë qytetet e shkretuara. **4** Mos u frikëso, sepse nuk do të ngatërohesh; mos ki turp, sepse nuk do të skuqesh; do të harrosh madje turpin e rinisë sate dhe nuk do ta kujtosh më çnderimin e vejërisë sate. **5** Sepse krijuesi yt eshtë dhëndri yt; emri i tij eshtë Zoti i ushtrive; Çliruesi yt eshtë i Shenjtë i Izraelit, i quajtur Perëndi i téré tokës. **6** Sepse Zoti të ka thirrur si një grua të braktisur dhe të pikelluar nra frysëm e saj, si nusja e rinisë që eshtë përzënë, thotë Perëndia yt. **7** Të kam braktisur pér një çast të shkurtër, por me dhembshuri të pamasë do të mbledh. **8** Një një shpërthim zemërimi të kam fshehur pér një çast fytyrën time, por me një dashuri të përjetshme do të kem dhembshuri pér ty, thotë Zoti, Çliruesi yt. **9** Pér mua ky do të jetë një fakt si ujërat e Noeut; ashtu siç u betova që ujërat e Noeut nuk do të mbulonin më tokën, kështu betohem që nuk do të zëmërohem më me ty dhe nuk do të të kërcënjojmë. **10** Edhe sikur malet të zhvendoseshin dhe kodrat të luani nga vendi, dashuria ime nuk do të largohet prej teje as besëlidhja e pages nuk do të hiqet, thotë Zoti, që ka dhëmbshuri pér ty. **11** O e pikelluar, e rrahu nga stuhia, e pangushëlluar, unë do të ngallmoj gurët e tu të çmuar në antimon dhe do të themeloi mbi safirët. **12** Do i bëjë bedenat e tu prej rubinësh, portat e tua prej xhevairi dhe téré rrëthimin ténë prej gurësh të çmuar. **13** Térë bijtë e tu do të mësohen nga Zoti dhe e madhe ka pér të qenë pacja e bijve të tu. **14** Ti do të vendosesh ngultas në drejtësi; do të jesh larg nga shtypja, sepse nuk duhet të trëmbesh më edhe nga tmerri, sepse nuk do të afrohet më ty. **15** Ja, edhe mund të mbidhen kundër teje, por kjo nuk do të jetë nga ana ime. Cilido që do të mblidhet kundër teje, do të rrëzohet para teje. **16** Ja, unë kam krijuar kovaçin që i fryn prushit të zjarrit dhe nxjerr prej tij një vegël pér punën e tij, dhe kam krijuar shkatëruresin pér të prishur. **17** Asnjë armë e sajuar kundër teje nuk do të ketë sukses, dhe çdo gjuhë që do të ngrihet të gjykojë kundër teje, ti do ta dënosh. Kjo eshtë trashëgimia e shërbëtorëve të Zotit dhe drejtësia e tyre vien nga unë", thotë Zoti.

55 "O ju tè gjithë që keni etje, ejani tek ujërat, dhe ju që nuk keni para ejani, blini dhe hani! Ejani, blini pa para dhe paguar verë dhe qumësh! 2 Pse shpenzoni para për atë që nuk është bukë dhe fryt i mundit tuaj, për atë që nuk të ngop? Dëgjomëni me kujdes dhe do të hani atë që është e mirë, dhe shpirti juaj do të shijojë ushqime të shijshme. 3 Vini veshin dhe

ejanı tek unë, dëgjoni dhe shpirti juaj do të jetojë; dhe unë do të bëj me ju një besëlidhje të përjetshme, sipas hirit të qëndrueshém që i premtova Davidit. 4 Ja, unë ia dhashë si dëshmitar popujve, si princ dhe komandant të popujve. 5 Ja, tì do të thërrasësh një komb që nuk e njeh, dhe një komb që nuk të njeh do të vrapojë te ti, për shkak të Zotit, Peréndisë tënd, dhe të Shenjtit të Izraelit, sepse ai të ka përlëvduar". 6 Kérkonit Zotin ndërsa mund të gjendet, e thirri ndërsa éshtë afër. 7 I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri për të, tek Peréndia ynjé që fal bujarisht. 8 "Duke qenë se mendimet e mia nuk janë mendimet tuaja, dhe as rrugët tuaja nuk janë rrugët e mia", thotë Zoti. 9 "Ashtu si qiejte janë më të lartë se toka, kështu edhe rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja. 10 Ashtu si shiu dhe bora zbrasnin nga qelli dhe nuk kthehen prapa pa vadirut tokën, pa e bérë pijellore, pa bérë që të mbij në mënyrë që ai që do të mbijellëtë marrë farën dhe të sigurojë bukën për të ngrënë, 11 Kështu do të jetë fjalë ime e dalë nga goja ime; ajo nuk do të më kthehet bosh mua, pa kryer atë që dëshiroj dhe pa realizuar plotësisht atë për të cilën e dërgova. 12 Sepse ju do të niseni me gëzim dhe do t'ju kthejnë në paqe. Malet dhe kodrat do të shpërthejnë në britma gëzimi përpëra jush dhe tërë drurët e fushave do të duartokasin. 13 Në vend të ferrave do të rritet selvia, në vend të hithrave do të rritet mersina; kjo do të jetë për Zotin një titull lavdie, një shenjë e përjetshme që nuk do të shkatërron".

56 Kështu thotë Zoti: "Respektoni të drejtën dhe zbatoni drejtësinë, sepse shpëtimi im éshtë duke ardhur dhe drejtësia ime do të shfaqet. 2 Lum njeriu që vepron kështu dhe biri i njeriut që i përbahet kësaj, që respekton të shtunën pa e përdhosur dhe që e përmban dorën e tij nga kryerja e çfarëdo veprimi të keq". 3 Të mos thotë biri i të huajt që éshtë bashkuar me Zotin: "Zoti me siguri më ka përjashtuar nga populli i tij". Dhe të mos thotë eunuku: "Ja, unë jam një dru i thatë". 4 Sepse kështu thotë Zoti: "Eunukët që respektojnë të shtunat e mia, që zgjedhin atë që më pëlqen mua dhe që i përbahen me vendosmëri besëlidhjes sime, 5 do t'u jap atyre në shtëpinë time dhe brenda mureve të mia një vend dhe një emër, që do të vlefjë më tepër nga ai i bijve dhe i bijave; do t'u jap atyre një emër të përjetshëm që nuk do të shfihet kurrë. 6 Bijtë e të huajve që janë bashkuar me Zotin për t'i shërbyer, për të dashur emrin e Zotit dhe për të qenë shërbëtorë të tij, tërë ata që respektojnë të shtunën pa e përdhosur dhe që i përbahen me vendosmëri besëlidhjes sime, 7 do t'i poj në malin tim të shenjtë dhe do t'i mbush me gëzim në shtëpinë time të lutjes; olokaustet e tyre dhe flifjimet e tyre do të pëlqehen mbi altarin tim, sepse shtëpia ime do të quhet shtëpi lutjeje për të gjithë popujt". 8 Zoti, Zoti, që i mbledh të shpërndarit e Izraelit, thotë: "Unë do të mbledh rreth tij edhe të tjerë, përvëç atyre që kam mbledhur". 9 O ju mbarë, kafshë të fushave, ejani për të ngrënë; ejani, ju mbarë kafshë të pyllit! 10 Rojtarët e tyre janë të verbër, janë të gjithë të paditur, janë të gjithë qen memecë, të paftë të lehin; shohin èndrra, rrinë shtrirë, u pëlqen të dremitin. 11 Janë qen llupës, që nuk ngopnen kurrë, janë barinj që nuk kuptojnë asnjë; ndjekin të gjithë rrugën e tyre, secili shikon interesin e vet, për llogari të vet. 12 "Ejani", thonë, "do të marr verë dhe do të dehem me pije dehëse; nesër do të jetë si sot, madje shumë më mirë".

57 I drejti vdes, por askush nuk kujdeset për të; njerëzit e devotshëm cohen tutje, dhe askush nuk mendon që i drejti éshtë çuar larg përpëra së keqes. 2 Ai hyn në paqe; ata që kanë ecur në ndershëmëri pushojnë në shtretërit e tyre. 3 Por afrohuni këtu, ju bi të magjistares, pasardhës të shkelësit të kurorës dhe të

prostitutes. 4 Me kë po talleni? Kundër kujt e hapni gojën dhe nxirri jashtë gjuhën? A nuk jeni ju bij të rebelimit, pasardhës të gënjeshtës, 5 ju, që ndizeni midis lisave poshtë çdo druri të blertë, themi bijtë në luginat, në të çarat e shkëmbinjve? 6 Pjesa jote éshtë midis gurëve të lémuar të përoit; ata, pikërisht ata janë pjesa jote; mbi ta ke derdhur libacione dhe ke sjellë blatime ushqimesh. A do të mund të gjeja përdëllim në këto gjëra? 7 Ti e ke vënë shtratin tënd mbi një mal të lartë dhe të ngritur, edhe aty ke hipur për të ofruar flitime. 8 I ke vënë simbolet e tu idhujtarë prapa portave dhe pas shtalkave. Larg meje je zbular dhe je ngjitur tek ata; ke zgjruar shtratin tënd dhe ke bërë një besëlidhje me ta, ke pëlqyer shtratin e tyre, duke synuar pushtetin e tyre. 9 Ke shkuar te mbreti me vaj, duke i shumuar parfumet e tua; i dërgove larg lajmëtarët e tu dhe u ule deri në Sheol. (Sheol h7585) 10 Nga shaku i udhëtimeve të tua të shumta je lodhur, por nuk te thënë: "Éshtë e kote". Ke gjetur akoma fuqi në dorën tënde, prandaj nuk e ndjen veten të kapitur. 11 Nga kush ke pasur frikë, nga kush je trembur për të gënjiyer, për të mos më kujtuar mua dhe për të mos menduar më për mua? A nuk kam qëndruar në heshtje për një kohë të gjatë? Prandaj nuk ke më frikë nga unë. 12 Unë do të shpall drejtësinë tënde dhe veprat e tua, që nuk do të hyjnë aspak në punë. 13 Kur do të bërtasësh, le të vijë të të shpëtøjë turma e idhujve të tu. Era do t'i përlajë të tërë, një frymë do t'i cojë tutje. Por ai që gjen strehë tek unë do të zotërojë vendin do të trashëgojë malin tim të shenjtë. 14 Dhe do të thuhet: "Sheshoni, sheshoni, shtroni rrugën, hiqni pengesat nga rruga e popullit tim!". 15 Sepse kështu thotë i Larti dhe i Madhërishtimi që banon përjetësinë dhe emri i të cilit éshtë i "Shenjtë": "Unë banoj në vendin e lartë dhe të shenjtë dhe bashkë me atë që éshtë i penduar dhe i përulur nga fryma, për të njallur frymën e të përulurve, për të njallur frymën e të penduarve. 16 Sepse unë nuk dua të kundërshto gjithnjë dhe as të jem i zemëruar përjetë, përndryshe para meje do të ligështoheshin fryma dhe shpirtërat që kam bërë. 17 Për shkak të paudhësisë së laksës së tij u zemërova dhe e godita; u fsheha, u indinjova, por ai u largua duke ndjekur rrugën e zemrës së tij. 18 I pashë rrugët e tij, por unë do ta shëroj, do ta udhëheq dhe do t'i jap përsëri ngushëllimet e mia atij dhe të tijve që janë të pikëlluar. 19 Unë krijoi frytin e buzëve. Paqe, paqe atij që éshtë larg dhe atij që éshtë afëri", thotë Zoti. "Unë do ta shëroj". 20 Por të pabesët janë si deti i trazuar, që nuk mund të qetësohet dhe ujërat e të cilit vjellin ilucë dhe baltë. 21 "Nuk ka paqe për të pabesët", thotë Peréndia im.

58 "Bërtit sa të mundësh, mos u kurse; ngrije zérin tënd si një bori dhe shpalii popullit tim shkeljet e tij dhe shtëpisë së Jakobit mëkatet e tij. 2 Më kërkojnë çdo ditë dhe dëshirojnë të njohin rrugët e mia, si një komb që zbaton drejtësinë dhe nuk braktis ligjin e Peréndisë të tij; më kërkojnë gjykime të drejta dhe dëshirojnë t'i afrohen Peréndisë. 3 Ata thonë: "Pse kemi agjieruar, dhi te nuk e ke parë? Pse kemi hidhëuar shpirtërat tonë dhe ti nuk e ke vënë re?". Ja, ditën e agjierimit tuaj ju bëni atë që ju pëlqen dhe i detyroni punëtorët tuaj të kryejnë një punë të rëndë. 4 Ja, ju agjeroni për grindje dhe mosmarrëveshje dhe për të goditur bipesish me grusht. Duke agjieruar ashtu si bëni sot, nuk bëni që zëri juaj të dégjohet lart. 5 A éshtë ky agjimeri të cilin e pëlqej, dita në të cilën njeriu pikëllon shpirtin e tij? Të përkulësh kokën si xunkthi dhe të shtrihesh mbi një shtrat prej thesi dhe hiri? A e quan këtë vallë agjirim dhe ditë që i pëlqen Zotit? 6 Agjimeri që më pëlqen a nuk éshtë vallë ky: të thyesh zinxhirët e ligësisë, të zgjidhësh verigat e zgjedhës, t'i lësh të lirë të shtypurit, të dérmosh çdo zgjedhë? 7 A nuk konsiston vallë në ndarjen e bukës sate me atë që ka ura, në sjelljen në shtëpinë tënde të varfërit pa

strehë, në të veshurit e atij që është lakuriq, pa lënë pas dore ata që janë nga gjaku yt? 8 Atëherë drita jote do të shpërthej si agimi dhe shërimi yt do të mbijë menjherë, drejtësia jote do të pararendë dhe lavdia e Zotit do të jetë praparajo jote. 9 Atëherë do të thërrasësh dhe Zoti do të përgjigjet, do të bërtasësh dhe ai do të thotë: "Ja ku jam!". Në rast se ti heq dorë nga zgjedha, tregimi me gisht dhe të folurit mbrapsht, 10 në rast se plotëson nevojat e të urtitur dhe ngop shpirtin e pikëlluar, atëherë drita jote do të lindë nga terri dhe terri yt do të jetë si mesdita. 11 Zoti do të tē udhëheqë vazhdimish, do të ngopë shpirtin tênd në vendet e thata dhe do t'u japë forcë kockave të tua; ti do të jesh si një kopsht i vadirut dhe si një burim uji, ujërat e të cilët nuk shterojnë. 12 Njerézit e tu do të rindërtojnë rrënojat e lashta, dhe ti do të ngresh përsëri themellet e shumë brezave të shkuara; kështu do të quhesh riparuesi i të çarave, restauruesi i shtigjeve për të banuar në vend. 13 Në rast se e përmban këmbën që të mos dhunosh të shtunën, në rast se nuk kryen punët e tua gjatë ditës sime të shenjtë, në rast se e quan të shtunën kënaqësi, diten e shenjtë të Zotit, që meriton 14 do të gjesh kënaqësinë tênde tek Zoti, dhe unë do të tē bëj që të kalërosh mbi lartësitë e tokës dhe do tē jep të hash trashëgiminë e Jakobit, atit tênd, sepse goja e Zotit ka folur".

59 Ja, dora e Zotit nuk është tepër e shkurtër për të shpëtar, as veshi i tij nuk është tepër i rënduar për të dégjuar. 2 Por paudhësitet tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj, dhe mëkatet tuaja kanë bërë të fshihet fytyra e tij prej jush, që tē mos ju dégjojë më. 3 Sepse duart tuaja janë ndotur me gjak dhe gishtërinjtë tuaj me paudhësi; buzët tuaja thonë gënjeshtra, gjuha juaj pëshpërit çoroditje. 4 Askush nuk çel padi me drejtësi, askush nuk e mbron me të vërtetë; kanë besim te fjalët boshe dhe thonë gënjeshtrën, mendojnë të keqen dhe pjellin paudhësinë. 5 Bëjnë që tē çelin vezët e nepërkës dhe tjerrin rrjata merimangash; ai që ha nga vezët e tyre vdes, dhe nga vezë e shtypur deli jaشتë një nepërkë. 6 Rrjetat e tyre nuk do të bëhen rroba, as nuk do të mbulohen me atë që kanë bërë. Veprat e tyre janë veprë paudhësie dhe në duart e tyre ka veprime dhune. 7 Këmbët e tyre vrapijnë drejt së keqes dhe shpejtënjë tē derdhin gjak të pafaj; mendimet e tyre janë mendime paudhësie; në shtigjet e tyre ka pikëllim dhe shkatërrim. 8 Rrugën e paqes nuk e njohin dhe nuk ka ndershëmëri në rrugët e tyre; i bëjnë dredharake shtigjet e tyre dhe secili që ecën nëpër t' nuk njeh paqe. 9 Prandaj ndershëmëria është larg nesh dhe drejtësia nuk arrin deri te ne; prisnim dritën, por ja që erdhë errësira, prisnim shkëlqimin, por ja që ecim në errësirë. 10 Prekim murin si të verbërit, ecim verbaçat sikur tē ishim pa sy; pengohemi në mesditë sikur tē ishte mugëtirë; në vende të shkretuara jemi si të vdekur. 11 Ne tē gjithë ulërijmë si arinj dhe vazhdojmë tē rënkojmë si pëllumbesha, presim tē vijë ndershëmëria, por ajo nuk vjen; shpëtimin, por ai është larg nesh. 12 Sepse shkeljet tona janë shumuar para teje dhe mëkatet tona dëshmojnë kundër nesh, sepse shkeljet tona na rrinë përpëra dhe fajet tona i njohim: 13 duke u rebeluar dhe duke mohuar Zotin, duke mos e ndjekur më Perëndinë tonë, duke folur për shtypje dhe kryengritje, duke i dhënë dhe duke murmurit në zemër fjalë tē rreme. 14 Ndershmëria është larguar dhe drejtësia ka mbetur larg, sepse e vërteta nuk ndodhet më në shesh dhe paanësia nuk mund tē hyjë në tē. 15 Kështu e vërtetë është zhdukur, dhe ai që têrhiqet nga e keqja bëhet një pre e lehtë. Zoti e pa këtë dhe i erdhë keq që nuk ka më ndershëmëri. 16 Ai e pa që nuk kishte më asnjë dhe u habit që askush nuk ndërhynte; atëherë i erdhë në ndihmë krahu i tij dhe drejtësia e tij e ka mbajtur, 17 ai u veshi me drejtësinë si me një parzmore dhe vuri mbi kryet e tij përkrenaren e shpëtimit, veshi rrobat e hakmarrjes dhe u mbulua me xhelozë si me një mantel. 18

Ai do t'i japë secilit sipas veprave të tij; tërbimin kundërshtarëve të tij, shpagimin armiqve të tij; ishujve do t'u japë shpërblim tē plotë. 19 Kështu do tē kenë frikë nga emri i Zotit ata nga perëndimi prej lavdisë së tij ata nga lindja; kur kundërshtari do të vijë si një lum i furishëm, Fryma e Zotit do të lartojë kundër tij një flamar. 20 "Një qirues do të vijë në Sion dhe për ata tē kthyerit nga rebelimi i tyre Jakobi", thotë Zoti. 21 "Sa për mua, kjo është besëlidhja ime me ata", thotë Zoti: "Fryma ime është mbi ty dhe fjalët e mia që vura në gojnë tênde nuk do të largohen kurrë nga goja jote as nga goja e pasardhësve të tu, as nga goja e pasardhësve të pasardhësve të tu", thotë Zoti, "tani e përgjithmonë".

60 "Çohu, shkëlqe, sepse drita jote ka ardhur, dhe lavdia e Zotit u ngrit mbi ty. 2 Sepse ja, terri mbulon tokën dhe një errësirë e dëndür mbulon popujt; por mbi ty ngrihet Zoti dhe lavdia e tij duket mbi ty. 3 Kombet do të ecin në dritën tênde dhe mbretërit në shkëlqimin e daljes sate. 4 Ngrej sytë e tu rrëth e qark dhe shiko; mbildhen të gjithë dhe vijnë te ti; bijtë e tu do të vijnë nga larg dhe bijat e tua do t'i sjellin në krahë. 5 Atëherë do të shikosh dhe do tē jesh i kënaqur, zemra jote do të rrähë fort dhe do tē hapet sepse bollëku i detit do të vijë te ti, pasuria e kombeve do tē vijë tek ti. 6 Një mori devesh do tē tē mbulojë, dromedarë tē Madianit dhe tē Efahut, ato tē Shebas do tē vijnë të gjitha, duke sjellë ar dhe temjan dhe do tē shpallin lëvdimet e Zotit. 7 Të téra kopetë e Kedarit do tē mbildhen pranë teje, deshtë e Nebajothit do tē janë në sherbimin tênd, do tē ngjiten mbi altarin tim si një ofertë e pëlqyer, dhe unë do ta bëj tē lavdishëm tempullin e lavdisë sime. 8 Kush janë këta që fluturojnë si një re dhe si pëllumba në drejtim tē foleve tē tyre? 9 Po, ishujt do tē kenë shpresa tek unë, me anijet e Tarshishit në radhë tē parë, për tē sjellë nga larg bijtë e tu me argjendin e tyre dhe arin e tyre, për emrin e Zotit, Perëndisë tênd, dhe tē Shenjtit. 10 Bijtë e tē huajt do tē rindërtojnë muret e tua dhe mbretërit e tyre do tē vihen në sherbimin tênd, sepse në zemërimin tim tē godita, por në dashamirësinë time kisha dhembshuri për ty. 11 Portat e tua do tē janë gjithnjë tē hapura, nuk do tē myllen as ditën as natën, që tē mund tē futin te ti pasurinë e kombeve me mbretërit e tyre në krye. 12 Sepse kombi dhe mbretëria që nuk do tē tē shérbejnë do tē zhduken, dhe ato kombe do tē shkatërrohen plotësisht. 13 Lavdia e Libanit do tē vijë te ti, bashkë me selvinë, larshin dhe bredhin, për tē zbukuruar vendin e shenjtërores sime, dhe unë do tē bëj tē lavdishëm vendin ku shkelin këmbët e mia. 14 Edhe bijtë e shtypësve tē tu do tē vijë duke përkulur para teje, dhe tē gjithë atë që tē kanë përcmuar do tē bëni përblysës në këmbët e tua dhe do tē thërrasin: "qyjeti i Zotit", "Sioni i të Shenjtit të Izraelit". 15 Në vend që ty tē braktisim dhe tē tē urrejnë, aq sa askush nuk kalonte më nga ti, unë do tē tē bëj një shkëlqim tē përfjetshëm, gézimin e shumë brezave. 16 Ti do tē thithësh qumështin e kombeve, do tē thithësh gjitë e mbretërvë dhe do tē pranosh që unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Çiruesi yt, i Fugishmi i Jakobit. 17 Në vend tē bronxit do tē sjell ar, në vend tē hekurit do tē sjell argjend, në vend tē drurit bronzi, në vend tē gurëve hekur; do tē vendos si gjukatësin tênd paqen dhe si kujdestarin tênd drejtësinë. 18 Nuk do tē dégjohet tē flitet më për dhunë në vendin tênd, as për shkatërrime dhe rrënoja brenda kufijë tē tu; por do t'i quash muret e tua "Shpëtim" dhe portat e tua "Lavdërim". 19 Dielli nuk do tē jetë më drita jote gjatë ditës, as hëna nuk do tē ndriçojë më me vezullimin e saj; por Zoti do tē jetë drita jote e përfjetshme dhe Perëndia yt lavdia jote. 20 Dielli yt nuk do tē perëndoje më dhe hëna jote nuk do tē têrhiqet më, sepse Zoti do tē jetë drita jote e përfjetshme dhe ditët e tua tē zisë do tē marrin fund. 21 Tërë atë tē popullit tênd do tē janë tē drejtë; ato do tē zotërojnë vendin përjetë, farën që unë

mbolla, veprën e dwarë të mia, për të shfaqur lavdinë time. 22 Më i vogli do të bëhet një mijëshe, minimumi një komb i fuqishëm. Unë, Zoti, do t'i shpejtoj gjérat në kohën e tyre.

61 Fryma e Zotit, Zoti éshëtë mbi mu, sepsë Zoti më ka vajosur pér t'u dhënë një lajm të mirë të përulurve; më ka dërguar të lindh plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, të shpall clirrimin e atyre 2 të shpall vitin e hirit të Zotit dhe ditën e hakmarrjes të Perëndisë tonë, pér të ngushëlluar tërë ata që pikëllohen, 3 pér t'u dhënë gëzim atyre që pikëllohen në Sion, pér t'u dhënë atyre një diademë në vend të hirit, vajin e gëzimit në vend të zisë, mantelin e lavdërimit në vend të një fryme të ligështuar, me qëllim që të quhen lisa të drejtësisë mbjellja e Zotit, pér të paraqitur lavdinë e tij. 4 Ata do të rindërtojnë rrënojat e vjetra, do të rimëkëmbin vendet që janë shkretuar në të kaluarën, do të restaurojnë qytetet e shkretuara dhe të shkatërruara prej shumë brezash. 5 Të huajtë do të vijnë të kullozin kopetë tuaja, bijtë e të huajt do të jenë bujqëtuaj dhe vreshtarë tuaj. 6 Por ju do të quheni "priftërini të Zotit" dhe do të quheni "ministra të Perëndisë tonë". Ju do të gëzoni pasuritë e kombeve, dhe lavdia e tyre do të kalojë te ju. 7 Në vend të turpituar do të keni një ndherim të fishtështë; në vend të hutimit do të ngazëllojnë një trashëgiminë e tyre. Prandaj në vendin e tyre do të zotërojnë dysfishin dhe do të kenë një ngazëllim të përjetshëm. 8 Sepse unë, Zoti, e dua drejtësinë, urrej vjedhjennë olokaust: unë do t'u jap atyre me besnikmëri shpërblimin dhe do të bëj me ta një besëlidhje të përjetshme. 9 Pasardhësit e tyre do të jenë të njojunë ndër kombet dhe brezi i tyre ndër popuj; tërë ata që do t'i shohin do t'i njojin, sepse ata janë një fis i bekuar nga Zoti. 10 Unë do të gëzohem shumë tek Zoti, shpirti im do të kremitojë Perëndinë tim, sepse më ka veshur me rrobat e shpëtimit, më ka mbuluar me mantelin e drejtësisë, ashtu si një dhëndër që vë një diademë, si një nuse që zbulkuhet me xhevahiret e saj. 11 Prandaj, ashtu si tona bën që të rritet bimësia e saj dhe kopshët bën që të mbijët atë që éshëtë mbjellë, po kështu Zoti, Zoti, do të bëjë që të mbijët drejtësia dhe lëvdimi përparrë tërë kombeve.

62 Për hir të Sionit unë nuk do të hesht dhe për hir të Jeruzalemit nuk do të gjej prehje deri sa drejtësia e saj të mos dalë si agimi dhe shpëtimi i saj si një pishtar flakërues. 2 Atëherë kombet do të shohin drejtësinë tênde dhe têrë mbretërit lavdinë tênde; do të thirresh me një emër të ri, që do ta tregojë goja e Zotit. 3 Do të jesh një kurorë e shkëlqyer në dorën e Zottit, një diademë mbretërore në dorë të Perëndisë tênd. 4 Nuk do të quhesh më "E braktisur", as tokat jote nuk do të quhet më "E shkretë", por do të të quajnë "Kënaqësia ime është tek ajo" dhe tokat jote "E Martuar", sepse Zoti gjjen kënaqësi te ti, dhe tokat jote do të ketë një dhëndër. 5 Prandaj, ashtu si një i ri martohej me një të virgjër, bijtë e tu do të martohen me ty; dhe ashtu si i martuari gézohet me nusen, kështu Perëndia do të gézohet përtty. 6 Mbi muret e tua, o Jeruzalem, kam vënë roje që nuk do të heshtin kurrë, as ditën as natën. Ju që i kujtoni Zotit premtimet e tij, mos rrini në heshtje, 7 dhe mos e lini të pushojë, deri sa ta ketë rivendosur Jeruzalemin dhe ta bëj atë lëvdimin e të gjithë tokës. 8 Zoti është betuar për krahun e tij të djathtë dhe për krahun e tij të fuqishëm: "Nuk do t'u jap më grurin tênd si ushqim armiqe të tu dhe bijtë e të huajt nuk do të pin më mushtin tênd për të cilin jetë munduar. 9 Por ata që do ta kenë mbledhur grurin do të hanë dho e të lëvdojnë Zotin, dhe ata që do të kenë vjelur, do të pinë mushtin në oborret e shenjtërores sime". 10 Kaloni, kaloni nëpërmjet portave! Përgatitni rrugën për popullin! Shroni, shroni udhën, hiqni gurët, ngrini një flamur para popujve! 11 Ja, Zoti shpalli deri nën skajin e tokës: "I thoni bijës së Sionit: Ja, shpëtimi yt po vjen; ja,

ka me vete shpërblimin e saj dhe shpërblimi i saj e pararend. 12
Do t'i quajnë "Populli i shenjtë", "Të ciluarit e Zotit", dhe ti do të
quhesh "E kérkuara", "Qyteti i pabraktisur"".

63 Kush është ai që vjen nga Edomi, nga Botsruhu, me rrobot e ngjyrosura me bojë të kuqe flakë? Ky, i veshur shkëlqyeshëm, që ecën në madhështinë e forcës së tij? "Jam unë që flas me drejtësi dhe jam i fuqishëm për të shpëtuar". **2** Pse veshja jote është e kuqe dhe rrobot e tua si ata që shtryrhin rrushin në gavic? **3** "Gavicin e shtypa vetëm dhe asnjë nga popuj nuk ishte me mia. I shtypa në zemërimin tim dhe i shkela në tèrbimin tim. Gjaku i tyre spërkat rrobot e mia dhe njollosa tèré vesjet e mia. **4** Sepse dita e hakmarrijes ishte në zemrën time dhe viti i çlirimit tim ka ardhur. **5** Shikova, por nuk kishte asnjeri që të më ndihmonte; shtanga që askush nuk po më ndihmonte. Atëherë vetë krahu im më ka shpëtar dhe tèrbimi im më ka ndihmuar. **6** I shkela me këmbë popujt në zemërimin tim, i deha në tèrbimin tim dhe bëra që të derdhet gjaku i tyre mbi tokë". **7** Unë do të kujtoj mirësitet e Zotit, lavdimet e Zotit për gjithçka që na ka dhënë si dhe mirësinë e madhe që i ka siguruar shtëpisë së Izraelit sipas dhembshurive të tij dhe sipas dashamirësise së tij të madhe. **8** Ai në fakt kishte thënë: "Ata me të vërtetë janë populli im, biq që nuk do të veprojnë në mënyrë të rreme". Kështu ai u bë Shpëtimtar i tyre. **9** Në çdo hidhërim të tyre ai u hidhërua, dhe Engjelli i pranisë së tij i shpëtoi; me dashurinë dhe dhembshurinë e tij i çlroi, i lartoi dhe u solli tèré ditët e së kaluarës. **10** Por ata u rebeluan dhe e trishtuan Frymën e tij të shenjtë; prandaj ai u bë armiku i tyre dhe luftoi kundër tyre. **11** Atëherë populli i tij kujtoi ditët e lashta të Moisit. Ku është ai që i nxori nga deti me bariun e kopesë së tij? Ku është ai që vinte në mes tyre Frymën e tij të shenjtë, **12** që i drejtonte nëpërmjet të djathës së Moisit me krahun e tij të lavdishëm, që i ndau ujërat para tyre për të bërrë një emër të pérjetshëm. **13** që i çoi nëpër humerna, si një kalë në shkretëtirë, që të mos pengoheshin? **14** Ashtu si zbert bagëtia në lugjinë, Fryma e Zotit i bëri të pushojnë. Kështu ti e udhëhoque popullin tënd për të bërrë një emër të lavdishëm. **15** Shiko nga qilli dhe shiko nga banesa jote e shenjtë dhe e lavdishme. Ku është zelli yt dhe fuqia jote? Drithërima e të përbrendëshmeve të tua dhe dhembshuritë e tua të thella ndaj meje mos vallë janë shtypur? **16** Sepse ti je ati ynë, megjithëse Abrahami nuk na nijhte dhe Izraeli nuk e di se ekzistojmë. Ti, o Zot, je ati ynë, Çliruesi ynë, emri yt vazhdon ngaherë. **17** O Zot, pse na bën që të endemi larg rrugëve të tua dhe pse fortëson zemrën tonë që të mos ketë frikë nga ti? Për hir të shërbëtorëve të tu, kthethu në fiset e trashëgimisë sate. **18** Brenda një kohe të shkurtër populli yt i shenjtë ka shtënë në dorë vendin; armiqtë tanë kanë shkelur shenjtëroren tënde. **19** Ne u bëmë si ata mbi të cilët nuk ke qeverisur kurrë, mbi të cilët emri yt nuk ishte thirrur kurrë.

era. 7 Nuk ka më njeri që të thërrasë emrin tênd, që lëviz pér t'u kapur pas teje, sepse ti na e ke fshehur ftyrén tênde dhe na lë të tretemi në pushtetin e paudhësive tonë. 8 Megjithatë, o Zot, ti je ati ynë; ne jemi argjila dhe ti je ai që na formon; ne të gjithë jemi vepra e duarve të tua. 9 Mos u zemëro teplér, o Zot, dhe mos e kujto paudhësinë pérjetë. Ja, shiko, të lutemi; ne të gjithë jemi populli yt. 10 Qytetet e tua të shenjtë janë bërë një shkretëtirë. Sioni është bërë një shkretëtirë, Jeruzalemi një shkretëtirë. 11 I shenjtë dhe i madherishmi tempulli ynë, ku etërit tanë të kremtuan, është bërë pre e zjarrit dhe të gjitha gjérat tonë më të dashura janë shkatërruar. 12 Para këtyre gjérave do ta përmash veten akoma, o Zot, do të heshtësh dhe do të na pikëlosh akoma shumë?

65 Më kanë kërkuar ata që nuk pyesnin pér mua, më gjetën ata që nuk më kërkoni. Dhe thashë: "Ja ku jam, ja ku jam" një kombi që nuk thërriste emrin tim. 2 I shtriva tërë ditën duart e mia në drejtim të një populli rebel, që ecën nëpër një rrugë jo të mirë, duke ndjekur mendimet e tij; 3 një popull që vazhdimisht provokon zemërimin tim me pafyrtësi, që ofron flitime në kopshë dhe djeg temjan mbi altarë prej tullash, 4 që rri midis varreve dhe kalon netët në vendë sekrete, që ha mish derri dhe ka në enët e tij supa gjëresh të neveritshmë, 5 që thotë: "Rri pér llogari tênde, mos u afro, sepse jam më i shenjtë se ti". Këto gjëra janë pér mua një tym në hundë, një zjarr që digjet tërë ditën. 6 "Ja, e tërë kjo është shkruar para meje; unë nuk do të hesht, por do të shpaguaj, po, do të shpaguaj në gjë të tyre. 7 paudhësitë tuaja dhe paudhësitë e etërve tuaj të gjitha së bashku", thotë Zoti. "Ata kanë djegur temjan mbi male dhe më kanë fyter mbi kodra; prandaj shpérblimin e sjelljes së tyre të kaluar do ta llogarisë në gjë të tyre".

8 Kështu thotë Zoti: "Ashtu si thuhet kur gjendet lëng në vilën e rrushit: "Mos e prishni, sepse në të ka një bekim", kështu do të bëj unë pér hir të shërbëtorëve të mi dhe nuk do të shkatërroj çdo gjë. 9 Unë do të nxjerr nga Jakobi pasardhës dhe nga Juda një trashëgimtar të maleve të mia; të zgjedhurit e mi do të zotërojnë vendin dhe shërbëtorët e mi do të banojnë aty. 10 Sharoni do të bëhet një vathë kopesht dhe lugina e Akorit një vend pér çlodhjen e bagëtisë së trashë, pér popullin tim që do të më kërkoj. 11 Por ju që braktisni Zotin, që harroni malin tim të shenjtë, që përgatitni një sofër pér Gadini dhe mbushni kupën e verës së droguar pér Menin, 12 ju caktoj shpatës; do të rrëzoheni të gjithë nga masakra, sepse kur ju thirra nuk dhatë përgjigje, kur ju fola nuk dégjuat, por keni bërë atë që është e keqe në sytë e mi dhe keni zjedhur atë që nuk më pëlqen". 13 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, shërbëtorët e mi do të hanë, por ju do të keni ur; ja, shërbëtorët e mi do të pinë, por ju do të keni etje; ja, shërbëtorët e mi do të gëzohen, por ju do të jeni të shushatur; 14 ja, shërbëtorët e mi do të këndojnë pér gëzimin e zemrës së tyre, por ju do të bërtisni pér ankthin e zemrës dhe do të ulërini pér vuajtjen e frysëm. 15 Ju do ta lini emrin tuaj si mallkim të zgjedhurve të mi. Zoti, Zoti, do të bëjë që ti t'vdesësh, por do t'u japë shërbëtorëve të tij një emër tjetër. 16 Kështu që ai që do të kërkoj pér vete një bekim në vend, do ta bëj pér Peréndinë e së vërtetës, dhe ai që do të betohet në vend do të betohet pér Peréndinë e së vërtetës, sepse fatkeqësitet e kaluara do të harrohen dhe do t'u fshihen syte të mi". 17 "Sepse ja, unë krijoj qiej të rinx dhe një tokë të re, dhe gjérat e mëparshme nuk do të kujtohen më dhe nuk do të vijnë më në mëndje. 18 Por ju gëzohuni dhe ngazëllohuni pérjetë pér atë që krijoj; sepse, ja, unë krijoj Jeruzalemin pér kënaqësinë dhe popullin e tij pér gëzimin. 19 Do të kënaqem me Jeruzalemin dhe do të gëzohem me popullin tim; në të nuk do të dégjohet më asnjë zë vaji ose zë klithme. 20 Nuk do të ketë më në të asnjë fëmijë që t'jetojë vetëm pak ditë, as plak që nuk plotëson ditët e tij; sepse i

riu do të vdesë njëqind vjeç dhe mëkatari që nuk arrin të njëqind vjetët, do të quhet i mallkuar. 21 Do të ndërtojnë shtëpi dhe do të banojnë në to, do të mbjellin vreshta dhe do të hanë frytin. 22 Nuk do të ndërtojnë më që të banojë një tjetër, nuk do të mbjellin më që të hajë një tjetër, sepse ditët e popullit tim do të janë si ditët e drurëve; dhe të zgjedhurit e mi do të gjëzojnë pér një kohë të gjatë veprën e duarve të tyre. 23 Nuk do të lodhen më kot dhe nuk do të lindin fëmijë pér të përballuar një shkatërrim të paprir, sepse do të janë pasardhësit e të bekuarave të Zotit dhe trashëgimarat e tyre bashkë me ata. 24 Dhe do të ndodhë që, para se të më kërkojnë, unë do të përgjigjem; do të janë akoma duke folur, dhe unë do t'u plotësoj. 25 Ujku dhe qengji do të kullozin bashkë, luani do të hajë kashtën porsi kau dhe gjarpëri do të ushqehet me pluhur. Nuk do të bëjnë më asnjë dëm apo shkatërrim mbi téré malin tim t' shenjtë", thotë Zoti.

66 Kështu thotë Zoti: "Qelli është froni im dhe toka është mbështetësja e këmbëvë të mia. Ku është, pra, shtëpia që mund të më ndërtoni dhu ku është vendi i çlodhjes sime? 2 Tërë këto gjëra i ka bërë dora ime dhe të gjitha kanë ardhur në ekzistencë, thotë Zoti. Mbi kë, pra, do të kthej shikimin tim? Mbi atë që është i përlur, ka frysë të penduar dhe dridhet nga fjalë ime. 3 Kush flijon një ka është si të vriste një njeri, kush flijon një qengji është si i thyente qafën një qeni, kush paraqet një blatim ushqimor është si të orfonte gjak derri, kush djeg temjan është si të bekonte një idhull. Ashtu si këta kanë zgjedhur rrugët e tyre dhe shpirti i tyre kënaqet në veprimet e tyre të neveritshmë, 4 kështu edhe unë do të zgjedh fatkeqësinë e tyre dhe do të bëj që të bjerë mbi ta ajo të cilën ata druajnë; sepse, kur thirra, askush nuk u përgjigj, kur fola, ata nuk më dégjuan; përkundrazi bënë atë që është e keqe në sytë e mi dhe parapëlqyen atë që nuk më pëlgjen mua. 5 Dëgjoni fjalën e Zotit, ju që dridheni nga fjalë e tij. Véllezërit tuaj, që ju urrejnë dhu do débonjë pér shkak të emrit tim, kanë thënë: "Le të tregojë Zoti lavdinë e tij me qëllim që ne të mund 6 Një zë, një zhurmë del nga qyteti, një zë vjen nga tempulli; është zëri i Zotit që u jep hakun armiqve të tij. 7 Para se të provojë dhembjet e pjelljes, ajo ka pjellë; para se t'i vinin dhembjet, ajo lindi një mashkull. 8 Kush vallë ka dëgjuar një gjë të tillë, kush vallë ka parë gjéra si këto? A lind vallë një vend brenda një dite të vetme apo një komb vjen vallë në dritë brenda një çasti? Por Sioni, me të ndjerë dhembjet, lindi fëmijët e saj. 9 "Do të poj vallë në castin e lindjeve pa bërë të pjellë?", thotë Zoti. "Unë që bëj të lindin a do ta mybillyja vallë barkun e nënës?", thotë Peréndia yt. 10 Gëzohuni me Jeruzalem dhe ngazëlloni me të, ju të gjithë që e doni. Gëzohuni me të madhe me të, ju të gjithë që mbani zi pér të, 11 me qëllim që të pini qumësht dhe të ngopeni në gjirin e përdëllimeve të tij, me qëllim që të pini me bollék dhe të kënaqeni me mbushullimin e lavdisë së tij. 12 Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të bëj që paqja t'i arrijë si një lumë dhe pasuria e kombeve si një përrua që vërshton, dhe ju do të pini qumësht, do t'ju mbajnë në ijët e tij dhe do t'ju përkëdhelin mbi gjunjët e tij. 13 Ashtu si një nënë e gëzon fëmijët e saj, kështu unë do tju gjëzoj dhe do t'ngushëlloheni në Jeruzalem. 14 Ju do ta shihni këtë, dhe zemra juaj do të gëzohet, kockat tuaja do të marrin përsëri fuqi si bari i njomë. Dora e Zotit do t'u bëhet e njohur shërbëtorëve të tij dhe do të zemröheshet me të madhe kundër armiqve të tij. 15 Sepse ja, Zoti do t'vijë me zjarrin dhe qerret e tij do të janë si një uragan pér të hedhur zemërimin e tij me tèrbim dhe kërcënimin e tij me flakë zjarri. 16 Sepse Zoti do t'ushtrojë drejtësinë me zjarrin dhe shpatën e tij kundër çdo mishi; dhe të vrarët nga Zoti do t'jenë të shumtë. 17 "Ata që shenjtërohen dhe pastrohen pér të vajturi në kopshet, prapa një idhulli që gjendet në mes, ata që

hanë mish derri, gjëra të neveritshme dhe minj, do të konsumohen të gjithë", thotë Zoti. **18** Unë i njoh veprat e tyre dhe mendimet e tyre; është duke ardhur koha në të cilën do të mblehdh tërë kombet dhe tërë gjuhët; ato do të vijnë dhe do të shikojnë lavdinë time. **19** Unë do të vë në një shenjë në mes tyre dhe do të dérgoj disa nga ata që mbijetuan prej tyre te kombet; në Tarshish, në Pul dhe në Lud që përdorin harkun, në Tubal dhe në Javan, në ishujt e largët që nuk kanë dégjuar famën time dhe nuk kanë parë lavdinë time; këta do të shpallin lavdinë time ndër kombet, **20** dhe do t'i kthejnë tërë vëllezërit tuaj nga të gjitha kombet si një ofertë Zotit, mbi kuaj, mbi qerre, mbi bartina, mbi mushkë dhe mbi dromidarë te malii im i shenjtë i Jeruzalemit", thotë Zoti, "ashtu si bijtë e Izraelit çonjë një ofertë në një enë të pastër në shtëpinë e Zotit. **21** Do të marrë gjithashut disa prej tyre si priftërinj dhe si Levitë", tha Zoti. **22** "Sepse ashtu si qiejtë e rinx dhe toka e re që unë do të bëj do të janë të qëndrueshém para meje", thotë Zoti, "kështu do të janë pasardhësit tuaj dhe emri juaj. **23** Dhe do të ndodhë që nga një hënë e re në tjetrën dhe nga një e shtunë në tjetrën çdo mish do të vijë të bjerë në gjunë para meje, thotë Zoti. **24** "Kur ata do të dalin, do të shikojnë kufomat e njerëzve që rebeluan kundër meje; sepse krimbi i tyre nuk do të vdesë dhe zjarri i tyre nuk do të shuhet, dhe do të neveriten nga çdo mish".

Jeremia

1 Fjalët e Jeremias, birit të Hilkiatut, një nga priftërini të që ishin në Anathoth, në vendin e Beniaminit. 2 Fjala e Zotit iu drejtua në kohën e Josias, birit të Amonit, mbret i Judës, në vitin e trembehjëtë të mbetërimit të tij; 3 iu drejtua gjithashtu në kohën e Jehoakimit, birit të Josias, mbret i Judës, deri në fund të vitit të njëmbëdhjetë të Sedekias, birit të Josias, mbret i Judës, domethënë deri në robërimin e Jeruzalemit, që ndodhi në muajin e pestë. 4 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: "Para se unë të t' formoja në barkun e nënës sate, të kam njohur; para se ti t' dilje nga barku i saj, të kam shenjtëruar dhe të kam caktuar profet të kombeve". 6 Unë u përgjigja: "Mjershit, o Zot, Zot, unë nuk di të flas, sepse jam një djalosh!". 7 Por Zoti më tha: "Mos thua: "Jam një djalosh", sepse ti do t' shkosh te të gjithë ata te të cilët do t' të dérgoj unë dhe do t' thuash tërë ato që do t' urdhëroj. 8 Mos ki frikë para tyre, sepse unë jam me ty për t' të ciruar, thotë Zoti". 9 Pastaj Zoti shtriu dorën e tij dhe preku gojën time; mandej Zoti më tha: "Ja, unë i vura fjalët e mia në gojnë tênde. 10 Ja, sot unë të caktoj mbi kombet dhe mbi mbretëritë për t' çrrënjosur dhe për t' rrënuar, për t' shembur dhe për t' shkatërruar, për t' ndërtuar dhe për t' mbjellë". 11 Pastaj fjala e Zotit m'u drejtua mua, duke thënë: "Jeremia, çfarë shikon?". Unë u përgjigja: "Shikoj një degë bajameje". 12 Zoti më tha: "Ke parë mirë, sepse unë vijgjelj mbi fjalen time që t' ketë efekt". 13 Fjala e Zotit m'u drejtua për herë t' dytë, duke thënë: "Çfarë shikon?". Unë u përgjigja: "Shikoj një vorbë që zien dhe që e ka grykën të kthyer në drejtëm të kundërt me veriun". 14 Zoti më tha: "Nga veriu fatkeqësia do t' bjerë mbi gjithë banorët e vendit. 15 Sepse, ja, unë po bëhem gati t' theras tërë popujt e mbretëritë të veriut, thotë Zoti. Ata do t' vijnë dhe do t' vendosin secili froni e tij në hyrje t' portave të Jeruzalemit, kundër tërë mureve të tij, rreth e qark, dhe kundër tërë qyteteve të Judës. 16 Atëherë do t' shpal mundimet e mia kundër tyre, për shkak të gjithë ligësisë së tyre, sepse më kanë braktisur dhe u kanë djegur temjan perëndive t' tjerë dhe kanë rënë përbysë përpresa veprës së duarve t' tyre. 17 Prandaj ngjeshti ijët e tua, çohu dhe thuaju atyre tërë ato që do t' të urdhëroj. Mos u tmerro para tyre, përndryshe do t' të bëj që t' tmerrohes para tyre. 18 Ja, sot po të bëj një qytet t' fortifikuar, një shtyllë t' hekurt dhe një mur bronzi kundër gjithë vendit, kundër princave t' tij dhe priftërinjve t' tij dhe kundër populit të vendit. 19 Ata do t' luftojnë kundër teje por nuk do t' të mundin sepse unë jam me ty për t' të ciruar, thotë Zoti".

2 Fjala e Zotit m'u drejtua akoma për t' thënë: 2 "Shko dhe bërtit në veshët e Jeruzalemit, duke thënë: Kështu thotë Zoti: Unë t' kujtoj ty, kujdesin e dhembshur t' rinisë sate, dashurinë në kohën e fejesës sate, kur më ndiqje në shkretëtirë në një tokë t' pa mbjellë. 3 Izraeli i ishte shenjtëruar Zoti, prodhimet e para t' korries së tij; tërë ata që i hanin bëheshin fajtorë dhe fatkeqësia binte mbi ta", thotë Zoti. 4 Dëgjoni fjalen e Zotit, o shtëpi e Jakobit, dhe ju t' gjithë familjet e shtëpisë së Izraelit. 5 Kështu thotë Zoti: "Çfarë kanë gjetur t' padrejtë tek unë etërit tuaj për t' larguar nga unë, për t' shkuan pas kotsisë dhe për t' bërrë atë vetë kotësi? 6 As nuk kanë thënë: "Ku është Zoti që na nxori nga vendi i Egjiptit, që na udhëhoqi nëpër shkretëtirë, nëpër një vend t' thatë dhe me gremina, në një vend t' zhuritur dhe me hipe t' vdekjes, nëpër një vend ku asnieri nuk kishte kaluar dhe ku asnieri nuk kishte banuar?". 7 Unë ju kam çuar në një vend pjellor që t' hanit frytet e tij dhe t' mirat e tij; por kur keni hyrë keni ndotur vendin tim dhe e keni bërrë trashëgiminë time një gjë t' neveritshme. 8 Priftërinjë

nuk kanë thënë: "Ku është Zoti?", ata që meren me ligjin nuk më njohën, barinjtë ngriten krye kundër meje, profetët profetizuan për Baalin dhe shkuan pas gjëra që nuk vleinjë asgjë. 9 Prandaj do t'ju padis akoma në gjyq", thotë Zoti, "dhe do t' u bëj gjyq bijve t' bijve tua. 10 Shkoni në ishujt e Kitimit dhe shikoni, dërgoni njerëz në Kedar dhe kqyrni mirë nëse ka ndodhur një gjë e tillë. 11 A ka ndryshuar ndonjë komb perënditë e tij, edhe pse ato nuk janë perëndi? Por populli im e ka ndërruar lavdinë e tij për diçka që nuk vlen asgjë. 12 Habituni, o qiej, me këtë; lebetituni dhe dëshpërohuni shumë", thotë Zoti. 13 "Sepse populli im ka kryer dy t' këqija: më ka braktisur mua, burimin e ujtit që rjedh, për t' hapur sterna, sterna t' prishura, që nuk e mbajnë ujin. 14 Izraeli a është vallë një skllav, o një skllav i lindur në shtëpi? Pse pra, u bë një pre? 15 Luanët e vegjeli vrumbullojnë kundër tij, bëjnë që t' dëgjohet zërë i tyre dhe e katandisin vendin e tij në një shkatërrim të plotë; qytetet e tij janë djejgur dhe askush nuk banon më në to. 16 Madje dhe banorët e Nofit dhe t' Tahpanhesit të hanë kurorën që ke mbi kokë. 17 Mos vallëti u bëre shkak që t' bët bjerë kjo mbi krye, sepse ke braktisur Zotin, Perëndinë tënd, ndërsa të udhëhiqte nëpër rrugë? 18 Dhe tani pse ke marrë rrugën që t' çon për në Egjipt, për t' shkuar t' pish ujërat e Shihorit? Ose pse ke marrë rrugën që t' çon në Asiri, për t' shkuar t' pish ujërat e Lumit? 19 Vetë sjellja jote e keqë dhe shmangjet e tua do t' t' dënojnë. Prano, pra, dhe shiko sa e keqë dhe e hidhur për t' është t' braktisësh Zotin, Perëndinë tënd, dhe t' mos kesh fare frikë nga une", thotë Zoti, Zoti i ushtrive. 20 "Sepse prej shumë kohë ke theyr zgjedhën tênde, ke prerë lidhjet e tua dhe ke thënë: "Nuk dua t' shërbej më!". Por mbi çdo kodër t' lartë dhe nën qđo pemë t' gjelbëri t' je shtrirë si një prostitutë. 21 Megjithatë t' kisha mbjellë si një vresh fisnik i tërë i cilësisë më t' lartë; si ke ndryshuar, pra, ndaj meje në degë t' degjeneruara vreshti t' huaj? 22 Edhe sikur t' laheshe me sodë dhe t' përdorje shumë sapun, paudhësia jote do t' linte një njollë t' pashlyeshme para meje", thotë Perëndia, Zoti. 23 "Si mund t' thuash: "Nuk jam e ndotur, nuk u kam vajtur pas Baalëve"? Shiko rrugën që përshtkuar në luginë, prano atë që ke bërë, deve e shpejtë, që vrapon pa fre në rrugët e saj. 24 Gomaricën e egër, që është mësuar në shkretëtirë, që merr frymë në afshin e dëshirës së saj; kush mund ta përmbyajë në stinën e dashurisë? Të gjithë atë që e kërkojnë nuk duhet t' lodhen: do ta gjejnë në muajin e vet. 25 Pengo që këmba jote t' mbetet zbatur dhe që t' thahet gryka. Por ti ke thënë: "Eshtë e kotë. Jo! Unë i dua të huajt dhe dëshiroj t' shkoj pas tyre". 26 Ashti si mbetet i hutuar atë t' shtëpisë së Izraelit, ata vetë, mbreti i tyre, prinçat e tyre, priftërinjë t' tyre dhe profetët e tyre, 27 t' cilët i thonë drurit: "Ti je ati im" dhe guri: "Ti na ke dhënë jetën". Po, ata më kanë kthyer kurizin dhe jo ftyrën. Por në kohën e fatkeqësisë së tyre thonë: "Çohu dhe na shpëto!". 28 Po ku janë perënditë e tua që t' ke sajuar? Le t' ngriten po që se mund t' t' shpëtojnë në kohën e fatkeqësisë sate. Sepse t' shumtë si qytetet e tua janë perënditë e tua, o Judë. 29 Pse grindeni me mua? Ju t' gjithë keni ngritur krye kundër meje", thotë Zoti. 30 "Më kot i kam goditur bijtë tuaj; nuk e pranuan korrigimin. Shpata juaj i ka përpire profetët tuaj si një luan shkatërrimtar. 31 O brezni, k'i parasysh fjalen e Zotit! A kam qenë vallë një shkretëtirë për Izraelin ose një vend me errësirë t' dendur? Sepse populli im thotë: "Ne endemi lirish, nuk do t' kthehem më te ti"? 32 A mund t'i harrojë një vajzë stolitë e saj ose një nuse brezin e saj? Megjithatë populli im më ka harruar nga një numër shumë i madh ditësh. 33 Sa bukur di t' përdorësh mënyrat e tua për t' siguruar dashurinë! Kështu ua ke mësuar mënyrat e tua madje edhe grave t' këqija. 34 Bile edhe në cepat e rrobës sate gjendet gjaku i t' pafajmëve t' mjerë, që nuk u

kapën duke bërë vjedhje me thyerje. Por me gjithë këto gjëra, 35 ti tha: "Jam e pafaj; me siguri zemërimi i tij eshtë tërhequr nga unë". Ja, unë do të hyj në gjyq me ty sepse ka thënë: "Nuk kam mëkatuar". 36 Pse endesh poshtë e përpjetë, duke ndryshuar rrugën tênde? Do të mbetesh e zhgënjer edhe nga Egjipti, ashtu siç u zhgënjeve nga Asiria. 37 Edhe prej këtij do të dalësh me duart mbi kokë, sepse Zoti ka hedhur poshtë ata te të cilët ti ke besim, dhe ti nuk do të realizosh me anë të tyre qëllimet e tua.

3 Në rast se një burrë e ndan gruan e tij dhe kjo ikën prej tij dhe bëhet gruaja e një burri tjetër, a do të kthehet vallë ai tek ajo? A nuk do të ishte ai vend shumë i përdhosur? Ti je kurvëruar me 2 "Ço sytë në drejtim të lartësive dhe shiko: ku nuk ke rënë në shrat me ta? Ti je ulur pranë rrugëve për t'i pritur si një Arab në shkretëtirë, dhe ke ndotur vendin me kurvërimet e tua dhe me ligësitë e tua. 3 Prandaj shirat u përbajtën dhe shiu i fundit nuk ra. Por ti ke patur një ballë prostitute dhe nuk ke pranuar të kesh turp. 4 A nuk më ke thirru bash tanë: "Ati im, ti je miku i rinisë sime! 5 Më do të mbetet i zemëruar për gjithnjë? A do ta ruajë zemërimin deri në fund?". Ja, ti flet kështu, por ndërkohë ti po kryen të gjitha ligësitë që mundesh". 6 Zoti më tha në kohën e mbretit Josia: "E pe atë që Izraeli rebel ka bërë? Ka shkuar mbi çdo mal të lartë dhe nën çdo dru të gjelbër dhe aty eshtë kurvëruar. 7 Unë thova: "Mbasi t'i ket bërë tërë këto gjëra do të kthehet tek unë". Por nuk u kthy; dhe motra e vet e pabesë Juda e pa. 8 Dhe megjithëse unë kisha ndarë Izraelin rebel për shkak të të gjitha shkeljeve të tij dhe i kisha dhënë letërën e ndarjes, pashë që motra e vet e pabesë Juda nuk pati fare frikë, por shkoi edhe ajo të kurvërohet. 9 Kështu me zhurmën e kurvërimeve të veta e ndoti vendin dhe shkelli kurorën me gurin dhe me drurin. 10 Ndonëse ndodhen tërë këto, motra e vet e pabesë Juda nuk u kthy tek unë me gjithë zemrën e saj, por me simulime", thotë Zoti. 11 Pastaj Zoti më tha: "Izraeli rebel u tregua më i drejtë se e pabesa Judë. 12 Shko dhe shpalli këto fjalë në drejtin të veriut, duke thënë: "Kthehu, o Izrael rebel!", thotë Zoti, "nuk do ta hedh zemërimin tim mbi ju, sepse jam i mëshirishëm", thotë Zoti, "dhe nuk mbetem i zemëruar për gjithnjë. 13 Vetëm prano paudhësinë tênde, sepse je rebeluar kundër Zotit, Perëndisë tênd; ua ke shkaperderdhur favoret e tua të huajve poshtë çdo druri të gjelbëruar dhe nuk ke dëgjuar zérin tim", thotë Zoti. 14 "Kthehuni, o bij tê përdalë", thotë Zoti, "sepse unë kam pushitet mbi ju. Do t'ju marr një në çdo qytet dhe dy nga çdo familje dhe do t'ju çoj përsëri në Sion. 15 Do t'ju jep pastaj barij sipas zemrës sime, që do t'ju kullozin me dije dhe dituri. 16 Dhe ka për tê ndodhur që kur të shumoheni dhe do të jeni pjellorë në vend, në ato ditë", thotë Zoti, "nuk do të thuhet më: "Arka e besëlidhjes të Zotit". Nuk do t'ju shkojë më ndër mend, nuk do ta kujtojnë më, nuk do të shkojnë ta shikojnë më, nuk do të bëhet një tjetër. 17 Atëherë Jeruzalemi do të quhet "Froni i Zotit"; tërë kombet do të mbildhen pranë tij në emër të Zotit, në Jeruzalem, dhe nuk do të ecin më sipas kryeneçisë së zemrës së tyre të keqe. 18 Në ato ditë shtëpia e Judës do të ecë me shtëpinë e Izraelit dhe së basniku do të vijnë nga vendi i veriut në vendin që u dhashë si trashëgimi etërve tuaj. 19 Unë thova: "Me çfarë dëshore do të vendosja midis bijve të mi dhe do të jepja një vend të mrekullueshëm, një trashëgimi të shkëlqyer midis gjithë kombeve!". Thova: "Ti do të më quash: Ati im!, dhe nuk do të largohesh më nga unë". 20 Por ashtu si një grua nuk eshtë besnikë ndaj burrit të saj, kështu ju keni qenë jobesnikë ndaj meje, o shtëpia e Izraelit", thotë Zoti. 21 Një zë dëgjohet në lartësitë; të qarat dhe lutjet e bijve të Izraelit, sepse kanë prishur rrugën e tyre dhe kanë harruar Zotin, Perëndinë e tyre. 22 "Kthehuni, o bij tê përdalë, unë do të shëroj rebelimet

tuaja". "Ja, ne po vijmë te ti, sepse ti je Zoti, Perëndia ynë. 23 Me siguri ndihma që pritet nga kodrat e nga numri i madh i maleve eshtë e kotë; me siguri shpëtimi i Izraelit qëndron te Zoti, Perëndia ynë. 24 Ajo gjë e neveritshmë ka përpërë frytin e mundit të etërve tanë qysh prej rinisë sonë, delet dhe qetë e tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre. 25 Le të biem në shtrat me turpi tonë dhe le të na mbulojë poshtësia jonë, sepse kemi mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë tonë, ne dhe etërit tanë qysh prej rinisë sonë e deri në këtë ditë, dhe nuk kemi dëgjuar zérin e Zotit, Perëndisë tonë".

4 "O Izrael, në rast se kthehesh", thotë Zoti, "duhet të kthehesh tek unë". Në rast se ti heq nga prania ime gjërat e tua të neveritshmë dhe nuk sillesh më duke u endur 2 dhe betohesh: "Zoti rron", me vërtetësi, me ndershmëri dhe me drejtësi, atëherë kombet do tëjenë të bekura. 3 Sepse kështu u thotë Zoti atyre të Judës dhe të Jeruzalemit: "Léroni arën tuaj të djerrë dhe mos mbillni midis ferrave. 4 Rrethprituni për Zotin dhe hijqni lafshën e zemrave tuaja, o njerëz të Judës dhe banorë të Jeruzalemit, me qëllim që zemërimi im të mos shpërthej si zjarr dhe të mos djegj në mënyrë që askush të mos mund ta shuajë për shkak të ligësisë së veprimeve tuaja!". 5 "Lajmërojeni në Judë, shpaleni në Jeruzalem dhe thoni: "I bini borisë në vend", bërtisni fort dhe thoni: "Mblidhuni dhe le të hyjmë në qytetet e fortifikuar". 6 Ngrini flamurin në drejtim të Sionit, mbathjani me vrap në kërkim të një strehe, mos u ndalni, sepse do të dérgoj nga veriu një mjerim dhe një shkatërrim të madh. 7 Luani brofi duke dalë nga pjesa e dendur e pyllit të tij dhe një shkatërrues kombesh eshtë nisur, ka lénë banesën e tij pata katandisur si mos më keq vendin tênd; qytetet e tua do të shkretohen dhe do të mbeten pa banorë. 8 Prandaj vishuni me thaçë, mbanai zjai, vajtoni, sepse zemërimi i zjarrti u Zoti, "që zemra e mbretit dhe zemra e princave do të ligështohen, priftërinjte do të mbeten të shushatur dhe profetët të shtantur". 10 Atëherë unë thashë: "O Zot, Zot, ti ke mashtuar plotësish këtë popull dhe Jeruzalemin, duke thënë: "Ju do të keni paqe", ndërsa shpata po futet deri në zemër". 11 Në atë kohë do t'i thuhet këtij populli dhe Jeruzalemit: "Një erë zhuritëse që vjen nga lartësitë e zhveshura në shkretëtirë dhe frys në drejtin të bijës së populit tim, jo për të shoshituar as për të pastruar; 12 një erë edhe më e fortë nga këto do të vijë nga ana ime; tani që unë do të shqiptoj gjykimin tim kundrejt tyre. 13 Ja, si ngjitet si retë dhe qerret e tij si një shakkulinë; kuajt e tij janë më të shpejtë se shqipont. Mjere ne, sepse po shkretohenimi!". 14 O Jeruzalem, pastro zemrën tênde nga ligësia, me qëllim që të shpëtosh. Deri kur do të mbeten te y mendimet e mbrapbshtë? 15 Sepse një zë njofton nga Dani dhe shpall fatkeqësinë nga mali i Efraimit. 16 "Lajmëroni kombet; po, bëjan i njohur Jeruzalemit: rrethuesit vijnë nga një komb i largët dhe ngrenë zérin e tyre kundër qyteteve të Judës. 17 Si rojtarë të një are janë vendosur rrëh e qark tij, sepse ka ngritur krye kundër meje", thotë Zoti. 18 "Sjellja jote dhe veprimet e tua të kanë shkaktuar këto gjëra; kjo do të jetë fatkeqësia jote, dhe do të jetë e hidhur, sepse do të arrijë zemrën tênde". 19 Zorrët e mia, zorrët e mia! Po shembrohem nga dhimbja. Oh, facet e zemrës sime! Zemra më rreh fort përbrenda. Unë nuk mund të hesht, sepse, o shpirti im, kam dëgjuar zérin e borisë, britmën e luftës. 20 Po shpallet rrënim mbi rrënim, sepse têrë vendi eshtë shkretuar. Papritmas çadrat e mia janë shkatërruar, shatorret e mia brenda një çasti. 21 Deri kur do të shoh flamurin dhe do të dérgoj zérin e borisë? 22 "Po, populli im eshtë budalla, nuk më njeh; janë bij pa mend dhe nuk kanë arsyë; janë të zotë të bëjnë të keqen, por nuk dinë të bëjnë të mirën". 23 Shikova tokën, dhe ja, ajo ishte pa formë dhe boshe; qiejt ishin pa dritë. 24 Shikova malet, dhe ja, dridheshin, dhe têrë kodrat lëkundeshin. 25 Shikova, dhe ja, nuk

kishte asnjë njeri dhe tërë zogjtë e qjellit kishin iku. **26** Shikova, dhe ja, toka pjellore ishte një shkretëtirë, dhe të gjitha qytetet e saj ishin shembur përparrë Zotit për shkak të zemërimit të tij të fortë. **27** Sepse kështu thotë Zoti: "Tërë vendi do të shkretëtirë, por nuk do ta shkatërroj plotësisht". **28** Për këtë arsy tokë do të mbajë zì dhe lart qiejt do të errësohen, sepse unë kam folur, kam vendosur dhe nuk pendohem dhe as do të kthehem prapa. **29** Në zhurmën e kalorësve dhe të harkëtarëve tërë qytetet janë duke iku me vrap; hyjnë në pjesën e dendur të pyjeve, ngjiten mbi shkëmbinjtë; tërë qytetet janë braktisur dhe nuk ka mbetur në to asnjë njeri. **30** Dhe ti, e shkatërruar, çfarë do të bësh? Edhe sikur ti visheshe me rroba ngjyrë flakë të kuqe, edhe sikur të vije zbukurime prej ari, edhe sikur t'i zmadhoje sytë me bistër, më kot do të zbukuroheshe. Dashnorët e tu të përmojnë, duan jetën tënde. **31** Sepse po dëgjoj një britmë si të një gruaqe kur lind, një ankh si të një gruaqe në lindjen e saj të parë: éshtë britma e bijës së Sionit, që mezi merr frymë dhe shtrin duart e veta, duke thënë: "Mjerë unë! Shpirti im po ligështohet për shkak të vrasësve".

5 Shkon i rreth e rrotull nëpër rrugët e Jeruzalemit; shikoni dhe binduni, dhe kërkoni në sheshet e tij në rast se gjeni një njeri, një njeri të vetëm që zbaton drejtësinë, që kërkon të vërtetët, dhe unë do ta fal. **2** Edhe kur thonë: "Zoti rròn", me siguri betohen për atë që éshtë e gënjeshtërt. **3** O Zot, nuk janë sytë e tu për të vërtetët? Ti i godite, por ata nuk ndjenë asnjë dhembje; i ke konsumuar, por kanë refuzuar të pranojnë korrigjin. Ata e ngurtësuan ftyrën e tyre më tepër se shkëmbi dhe nuk pranuan të kthehen. **4** Prandaj thashë: "Ata janë me siguri të varfér, janë pa mend sepse nuk njohin rrugën e Zotit, ligjin e Perëndisë së tyre. **5** Do të shkoj, pra, te të mëdhenjtë dhe do t'u flas atyre, sepse ata e njohin rrugën e Zotit, ligjin e Perëndisë së tyre". Por edhe ata bashkë kanë shkallmuar zgjedhën dhe i kanë këpurtur verigat. **6** Prandaj luani i pyllit i vret, uku i shkretëtirës i shkatërron, leopardi rri në pritë afër qyteteve të tyre; kushdo që del prej tyre copëtohet, sepse shkeljet e tyre janë të shumta, rebelimet e tyre janë shtuar. **7** "Si do të mund të të falja për këtë? Bijtë e tu më kanë braktisur dhe betohen për ata që nuk janë perëndi. Unë i kam ngopur, por ata kanë shkelur kurorën dhe mbushin shtëpitë e kurvërimit. **8** Janë si hamshorë të ushqyer miritë dhe tërë afsh në mëngjes; secili hingëllin prapa gruas së fqinjët të tij. **9** A nuk do t'i dënoj unë për këto gjëra?", thotë Zoti, "dhe nuk do të hakmerrem unë me një komb të tillë? **10** Ngjiteti mbi muret dhe shkatërroni, por mos kryeni një shkatërim të plotë; krasitni degët e tyre, sepse nuk janë të Zotit. **11** Sepse shtëpia e Izraelit dhe shtëpia e Judës kanë vepruar në mënyrë të pabesë me mua", thotë Zoti. **12** Kanë mohuar Zotin dhe kanë thënë: "Nuk éshtë ai. Asnjë e keqe nuk do të bjerë mbi ne; nuk do të shohim as shpatën as urinë. **13** Profetët nuk janë veçse ajër dhe tek ata nuk éshtë fjala e Zotit. T'u bëhet atyre ajo që ata thonë për nel!". **14** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive: "Duke qenë se keni folur në këtë mënyrë, unë do t'i bëj fjalët e mia si zjarr në gojnë tênde, dhe këtë popull si dru, që ai do të përpjek. **15** Ja, unë do të sjell kundër jush një komb nga larg, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti. "Éshtë një komb trim, një komb i vjetër, një komb të cilat nuk i njeh gjuhën dhe nuk i kupton fjalët. **16** Kukuraja e tij éshtë si një varr i hapur; janë të gjithë njerzë trima. **17** Ai do të gllabërojë të korrat e tua dhe bukën tênde, do të gjellësë bijtë e tua dhe bijat e tua, do të gjellësë kopetë e tua dhe bagëtinë tênde të trashë, do të gjellësë vreshtat e tua dhe fiqët e tua; do të shkatërrojë me shpatë qytetet e tua të fortifikuara te të cilët ke besim. **18** Por edhe në ato ditë", thotë Zoti, "nuk do të shkatërroj plotësisht. **19** Dhe do të ndodhë që kur të thoni: "Pse Zoti, Perëndia ynë, na ka bërë të gjitha këto gjëra?", ti do tu përgjigjesh atyre: "Ashtu si ju më keni braktisur mua dhe u

keni shërbyer perëndive të huaja në vendin tuaj, kështu do t'u shërbeni të huajve në një vend që nuk éshtë juaj". **20** Lajmëroni për këtë shtëpinë e Jakobit dhe shpaleni në Judë, duke thënë: **21** Dëgjoni tani këtë, o popull pa mend dhe pa zemër, që ka sy, por nuk shikon, që ka veshë, por nuk dëgjon. **22** Nuk do të keni frikë prej meje?", thotë Zoti, "nuk do të dridheni para meje që kam vënë rërën si kufi të detit, si një statut të përjetshëm që nuk do të kapërcejë kurrë? Valët e tij ngrinen por nuk fitojnë, bëjnë zhurmë, por nuk e kapërcejnë. **23** Por ky popull ka një zemër kryeneç dhe rebele; kthehen prapa dhe ikin. **24** Nuk thonë në zemër të tyre: "Kemi frikë nga Zoti, Perëndia ynë, që na jep shiu në kohën e duhur, i pari dhe i fundit shi, që mban për ne javët e caktuara për korrije". **25** Paudhésitë tuaja i kanë përmbysur këto gjëra dhe mëkatet tuaja mbajnë larg jush beginatin. **26** Sepse midis popullit tim ka njerz të këqij që përgjoi një sijguetarët e zogjive në pritë; ata vënë leqe dhe kapin njerzë. **27** Ashtu si një kafaz éshtë plot me zoji, kështu shtëpitë e tyre janë plot mashtirim; prandaj bëhen të mëdhenj dhe pasurohen. **28** Majmen dhe begatohen; po, kalojnë madje kufijtë e së keqes. Nuk mbrojnë çështjen, çështjen e jetimit, dhe megjithatë; nuk mbrojnë të drejtën e të varfërve. **29** A duhet t'i dënoj për këto gjëra?", thotë Zoti. "Dhe a nuk do të hakmerrem me një komb të tillë? **30** Në vend éshtë kryer një gjë e tmerrshme dhe shumë e shëmtuar: **31** profetët profetizojnë në mënyrë të treme, priftërinjtë qeverisin duke u mbështetur në forcën e autoritetit të vet dhe popullit tim i pëlqen që gjendja éshtë e tillë. Por çfarë do të bëni kur të vijë fundi?".

6 "O bij të Beniaminit, kërkoni një strehë jashtë Jeruzalemit. I bini borisë në Tekoa dhe ngrini një sinjal zjarri në Beth-kerem, sepse nga veriu po vjen një gjëmë, një shkatërrim i madh. **2** Unë do ta shkatërroj bijën e buruk dhe delikatë të Sionit. **3** Në drejtim të saj vijnë barinj me kopotet e tyre; ngrenë çadrat e tyre rreth e qark kundër saj; secili kullot për veten e tij. **4** Përgjittëni luftën kundër saj; çohuni dhe le të dalim në mes të dites! Mjerë ne, sepse dita po kalon dhe hijet e mbrëmjes po zgjaten! **5** Çohuni dhe të dalim natën, të shkatërrojmë pallatet e tij!". **6** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Prisni drurët e tij dhe ndërtoni një ledh kundër Jeruzalemit; ky éshtë qyteti që duhet ndëshkuar; në mes të tij nuk ka veçse shtypje. **7** Ashtu si një pus nxjerr ujërat e tij, kështu ai nxjerr ligësinë e vet; në të flitet vetëm për dhunë dhe për shkatërrim; para meje qëndrojnë vazhdimi shembje dhe plagë. **8** Lejo të korrigojnë, o Jeruzalem, përndryshe shpirti im do të largohet nga ti, përndryshe do të të katanidisë në një shkretim, në një tokë të banuar". **9** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ata që kanë mbetur nga Izraeli do të mblidhen si vilet e pavjela të një vreshtri; kaloje përsëri dorën tênde si vjelësi mbi degëzat e hardhisë. **10** Kujt do t'i flas dhe cilin do të qortoj që të më dëgjoj? Ja, veshi i tyre éshtë i parrethprerë dhe ata nuk janë të zotë të tregojnë kujdes; ja, fjala e Zotit éshtë bërë për ta objekt përcimimi dhe ata nuk gjunjë tek ajo asnjë kënaqësi. **11** Prandaj jam mbushur me zemërimit e madhi të Zotit; jam lodhur duke e përmbarjur. Do ta hedh mbi fëmijët në rrugë dhe mbi të rinjtë e mbledhur bashkë, sepse do të kapen si burri ashu dhe gruaja, si plaku ashu dhe burri i ngarkuar me vite. **12** Shtëpitë e tyre do t'u kalojnë të tjerëve, së bashku me arat e tyre dhe bashkëshortet e tyre, sepse unë do të shtrij dorën time mbi banorët e vendit", thotë Zoti. **13** "Sepse nga më i vogli deri tek më i madhi të gjithë lakmojnë fitime; nga profeti deri te prifti janë të gjithë gënjeshtarë. **14** Ata e mjekojnë shkel e shko plagën e popullit tim, duke thënë: "Paqe, paqe", kur nuk ka page. **15** A ju vinte turp kur kryenin gjëra të neveritishme? Jo! Nuk kishin turp fare dhe as nuk dinin se çishte të skueshë. Prandaj do të rrëzohen midis atyre që rrëzohen; kur do t'i vizitoj,

dō tē rrézohen", thotë Zoti. **16** Kështu thotë Zoti: "Ndaluni nëpër rruqë dhe shikoni, pyesni për shtigjet e vjetra, ku është rruga e mirë, dhe ecni nëpër të; kështu do të gjeni prehje për shpirtrat tuaj". Por ata përgjigjen: "Nuk do të ecim nëpër të". **17** "Kam vënë roje mbi ju: *Kushtojini kujdes zérët tē borisë!*". Por ata përgjigjen: "Nuk do t'i kushtojmë kujdes". **18** "Prandaj, dëgjoni, o kombe, dhe dije, o kuvend, çfarë do t'u ndodhë atyre. **19** Dëgio, o tokë! Ja, unë do të sjell mbi këtë popull një gjëmë, vetë frytin e mendimeve të tij, sepse nuk u kanë kushtuar kujdes fjalëve të mia dhe as ligjtë tim, por e kanë hedhur poshtë. **20** Ç'më hyn në punë temjani që vjen nga Sheba, kanella erë mirë që vjen nga një vend i largët? Olokaustet tuaja nuk më pëlqejnë dhe sakrifitat tuaja nuk më pëlqejnë". **21** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të vendos para këtij populli disa gurë pengese në të cilët do të pengohen bashkë etër dhe bij; fqinj i dhei miku do t'i vdesin". **22** Kështu thotë Zoti: "Ja, një popull vjen nga një vend i veriut dhe një komb i madh do të dalë nga skajet e tokës. **23** Ata rrrokin harkun dhe ushtën; janë të egër dhe nuk kanë mëshirë; zëri i tyre i ngjet zhurmës së detit; ata kanë hipur mbi kuaj dhe janë gati të luftojnë si një njeri i vetëm kundër teje, o bijë e Sionit". **24** "Kemi dëgjuar famën e tyre dhe na ranë duart; ankthi na ka mbërthyer, ashtu si dhembjet që zënë një grua që po lind". **25** Mos dilni nëpër ara, mos ecni nëpër rruqë, sepse shpata e armikut dhet tmerri janë kudo. **26** O bijë e popullit tim, vishu me thes dhe rrrotullohu në hi; mbaj zë si për një bir të vetëm, me një vajtim shumë të hidhur, sepse shkatërruesi do të sulet mbi ne papritmas. **27** Unë të kisha vënë midis popullit tim si një provues dhe një fortësë, me qëllim që ti të njihje rruqë e tyre dhe ta provoje atë. **28** Ata janë të gjithë rebelë midis rebelëve, shkojnë rrëth e qark duke përhapur shpifje; janë bronz dhe hekur, janë të téré korruptues. **29** Gjyryku fryn me forcë, plumbi konsumohet nga zjarri; më kot e rafinon rafinuesi, sepse skorjet nuk shkëputen. **30** Do të quhen "argjend i refuzimit", sepse Zoti i ka hedhur poshtë.

7 Kjo është fjala që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: "Ndalu te porta e shtëpisë së Zotit dhe aty shpall këtë fjalë duke thënë: Dëgjoni fjalën e Zotit, o ju të gjithë të Judës që hyni nëpër këto porta për të rënë përmbyt përparrë Zotit!". **3** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ndreqni rruqë dhe veprimet tuaja, dhe unë do të bëj që të banoni në këtë vend. **4** Mos u besoni fjalëve mashtuese duke thënë: "Ky është tempulli i Zotit, tempulli i Zotit, tempulli i Zotit!". **5** Në rast se ndreqni plotësisht rruqë dhe veprimet tuaja, në rast se e zbatoni me të vërtetë drejtësinë njëri ndaj tjeterit, **6** në rast se nuk shptyni të huajin, jetimin dhe gruan e ve, nuk derdhni gjak të pafajshëm në këtë vend dhe nuk adhuroni perëndi të tjera në dëmin tuaj, **7** atëherë do të bëj që të banoni në këtë vend, në vendin që u dhashë etërve tuaj prej shumë kohe dhe për gjithnjë. **8** Ja, ju u besoni fjalëve mashtuese, nga të cilat s'keni fare dobi. **9** Kështu ju vdhni, vrissni, shkelni kurorën, betoheni për të rremen, i digjni temjan Baalit dhe u shikoni pas perëndive të tjerë që më parë nuk i njihnit, **10** dhe pastaj vini të paraqiteni para meje në këtë tempull që mban emrin tim dhe thoni: "Kemi shpëtuar!", pastaj kryeni téré këto veprime të neveritshme. **11** Ky tempull, i cili mban emrin tim, mos është bërë vallë në sytë e tuaj një çerdhe hadjutësh? Ja, unë e pasë këtë", thotë Zoti. **12** "Por shkon i tani në vendin tim që ishte në Shiloh, të cilin në fillim i kisha vënë emrin tim dhe shikoni çfarë kam bërë aty për shkak të ligësisë së popullit tim Izrael. **13** Dhe tani meqenëse keni kryer téré këto gjëra", thotë Zoti, "meqenëse kur ju kam folur me urgjencë dhe insistim nuk më keni dëgjuar, dhe kur ju kam thirrru nuk më jeni përgjigjur, **14** unë do të veproj me këtë tempull, në të cilin përmendet emri

im dhe në të cilin keni besim, me këtë vend që ua dhashë juve dhe etërve tuaj, ashtu si bëra në Shiloh; **15** dhe do t'ju dëboj nga prania ime, ashtu si dëbova téré vëllezërit tuaj, téré pasardhësit e Efraimit. **16** Prandaj mos ndërhy për këtë popull, mos lësho për ata asnjë britmë ose lutje dhe mos ngul këmbë pranë meje se nuk do të kënaq. **17** A nuk shikon çfarë po bëjnë në qytetet e Judës dhe nëpër rruqët e Jeruzalemit? **18** Brijtë mbledhin drutë, etërit ndezin zjarrin dhe gratë mbrujnë mjellin për të përgatitur kulaç për mbretëreshën e qiellit, dhe pastaj u bëjnë libacione perëndive të tjerë për të më zemëruar mua. **19** Por a më ngacmognë me të vërtetë", thotë Zoti "ose më mirë veten e tyre dhe mbulohen me turp?". **20** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, zemërimi im, tërbimi im do të bjerë mbi këtë vend, mbi njerizët dhe kafshët, mbi drurët e fushës dhe mbi frytet e tokës dhe do t'jeqë pa u shuar". **21** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Shqojni olokaustet tuaja sakrificave tuaja dhe hani mishin e tyre! **22** Sepse unë nuk u fola etërve tuaj dhe nuk u dhashë atyre asnjë urdhër, kur bëra që të dalin nga vendi i Egjiptit, përsa u përket olokausteve dhe fljimeve; **23** por këtë urdhër u dhashë: "Dëgjoni zérin tim, dhe unë do të jem Perëndia juaj, dhe ju do të jeni populli im; ecni në të gjitha rruqët që ju kam urdhëruar, që të jeni të lumtur". **24** Por ata nuk dëgjuan as ma vunë veshin, por ecën sipas këshillave dhe kryneçisë së zemrës së tyre të keqe, dhe shkuan prapa dhe jo përparrë. **25** Nga dita në të cilën etërit tuaj dolën nga vendi i Egjiptit e deri më sot, ju kam dërguar téré shërbëtorët e mi, profetët qđo ditë me urgjencë dhe insistim. **26** Por ata nuk më kanë dëgjuar as ma vunë veshin, por e fortësan zverkun e tyre dhe u sollën më keq se etërit e tyre. **27** Prandaj ti do t'u thuash atyre téré këto gjëra, por ata nuk do të dëgjojnë; do t'i thërrasësh, por nuk do të përgjigjen. **28** Kështu do t'u thuash atyre: "Ky është kombi që nuk dëgjon zérin e Zotit, Perëndisë së tij, dhe as pranon korrigjim; e vërteta është zhdukur dhe është eliminuar nga goja e tyre". **29** Pri flokët dhe hidhi tutje, nise vajtimin mbi lartësitë, sepse Zoti ka hedhur poshtë dhe e ka braktisur brezin e zemërimit të tij. **30** Brijtë e Judës kana bërë atë që është e keqe për sytë e mi", thotë Zoti. "Kanë vendosur veprimet e tyre të neveritshme në tempullin ku permendet emri im, për ta ndotur. **31** Kanë ndërtuar vendë të larta të Tofetit, që është në luginë e birit të Hinomit, për t'jequr në zjarr brijtë e tyre dhe bijat e tyre, gjë që nuk e kisha urdhëruar dhe që nuk më kishte shkuar kurrë në mendje. **32** Prandaj ja, vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat nuk do t'quhet më "Tofet" as "Lugina e birit të Hinomit", por "Lugina e masakrës", dhe do të varrosen të vdekurit në Tofet, sepse nuk do t'ketë vend gjetu. **33** Kufomat e këtij populli do të bëhen kështu ushqim për shpendët e qiellit dhe për kafshët e tokës, dhe askush nuk do t'i trembë. **34** Do t'bej që t'pushojnë në qytetet e Judës dhe në rruqët e Jeruzalemit britmat e ngazëllimit dhe britmat e gëzimit, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses, sepse vendi do të bëhet shkretim".

8 "Në atë kohë", thotë Zoti, "do të nxirren nga varret eshrat e mbretërvë të Judës, eshrat e prinçërve, eshrat e profetëve dhe eshrat e banorëve të Jeruzalemit. **2** dhe do të ekspozojen para diellit, para hënës dhe para téré ushtrisë së qiellit, që ata kanë dashur, kanë shërbyer, kanë ndjekur, kanë konsultuar dhe para të cilëve kanë rënë përmbytës; nuk do t'eblidhen as do të groposen, por do t'jenë si pleh mbi faqen e dheut. **3** Atëherë vdekja do të jetë më e mirë se jeta për t'jeqit mbeturinat e kësaj race të keqe në téré vendet ku do t'i kem shpërndarë", thotë Zoti i ushtrive. **4** Ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti: Në rast se dikush rrëzohet, a nuk ngritet vallë? Në rast se dikush ndërron drejtimin, a nuk kthehet vallë? **5** Pse, pra, ky popull, o Jeruzalem, është shmagur me një rebelim të përfjetshëm? Ngulin këmbë në

mashtrim dhe nuk pranojnë të kthehen. 6 U kam kushtuar kujdes dhe i kam dëgjuar, por ata nuk flasin drejt; asnjeri nuk pendohet për ligësinë e tij dhe nuk thotë: "Çfarë bëra unë?". Secili merr përsëri vrapiçim e tij, si një kalë që hidhet në betejë. 7 Madje edhe lejlek u qellit i njeh stinët e tij, turtulli, dallëndyshja dhe kriat shkojnë me kujdes kohën e kthimit të tyre, por populli im nuk e njeh ligjin e Zotit. 8 Si mund të thoni: "Ne jemi të urtë dhe ligji i Zotit éshëtë me ne"? Por ja, pena e rreme e shkruesve e ka bërë një falsitet. 9 Njerëzit e ditur do të turpërohen, do të tremben dhe do të kapen. Ja, kanë hedhur poshtë fjalën e Zotit; çfarë diturie mund të kenë? 10 Prandaj bashkëshortet e tyre do t'uap tē tjerëve dhe arat e tyre pronarëve të rinj, sepse nga më i vogli deri te më i madhi lakojnë fitime; nga profeti deri te prifti të gjithë përdorin gjenjeshtren. 11 Ata mjekojnë shkel e shko plagën e bijës së popullit tim, duke thënë: "Paque, paqe", kur nuk ekziston paqja. 12 A u vinte turp vallë kur kryenin veprime të neveritishme! Jo! nuk kishin turp aspak dhe nuk dinin çështë të skuqesh. Prandaj do të rrëzohen midis atyre që rrëzohen; kur do t'i vizitoj do të përmbyset", thotë Zoti. 13 Do t'i shfaros me siguri", thotë Zoti. "Nuk do të ketë më rrush te hardhia as qif te fiku dhe gjethet do të fishken. Edhe gjérat që u kam dhënë do t'u hiqen". 14 "Pse rrimë ulur? Mblidhuni dhe te hyjmë në qytetet e fortifikura, dhe në to të vdesim. Sepse Zoti, Perëndia ynë, na bën të vdesim dhe na bën të pimë ujë të helmuar, sepse kemi mëkatuar kundër Zotit. 15 Prisnim paqen, por nuk erdhë asnjë e mirë, një kohë shërimi, por ja, terrori". 16 Nga Dani dëgjohet turfullima e kuajve të tij; në zhurmën e hingëlimave të kuajve të tij të luftës dridhet gjithë vendi, sepse vijnë dhe gllabërojnë vendin dhe téré ato që ai ka, qytetin dhe banorët e tij. 17 "Sepse ja, unë do të dërgoj kundër jush gjarpérinj dhe nepërka, kundër të cilëve nuk vlen asnjë ystje dhe ata do t'ju kafshojnë", thotë Zoti. 18 Sikur të gjëja ngushëllim për dhembjen time. Zemra po më ligështohet përbrenda. 19 Ja një zë: éshëtë britma e bijës së popullit tim nga një tokë e largët: "Mos vallë Zoti éshëtë në Sion? A nuk éshëtë mbreti i tij në mes të tij?". "Pse kanë ngacmuar zemërimin tim me shëmbëlltyrat e tyre të gdhendura dhe me idhuj të huaj?". 20 Korria ka mbaruar, vera ka marrë fund dhe ne nuk kemi shpëtar. 21 Për plagën e bijës së popullit tim jam i dëshpëruar, po mbaj zi, jam i tmerruar. 22 A nuk ka vallë ndonjë balsam në Galaad, a nuk ka atje ndonjë mjek? Pse, pra, nuk po i vjen shërimi bijës së popullit tim?

9 Oh, sikur koka ime të ishte një burim uji dhe sytë e mi një burim lotësh, në mënyrë që të mund të qaja ditë e natë të vrarët e bijës së popullit tim! 2 Ah, sikur të kisha në shkretëtirë një strehë për udhëtarët! Do ta braktisja popullin tim dhe do të shkoja larg tij, sepse janë të gjithë shkelës të kurorës, një turmë tradhtarësh. 3 "Zjasin gjuhën e tyre sikur të ishte harku i tyre për të lëshuar gjenjeshtra; në vend janë të fortë, por jo për shkak të së vërtetës, sepse shkojnë nga një e keqe në tjetër dhe nuk më njohin mua", thotë Zoti. 4 "Të ruhet secili nga fqinji i tij dhe mos i keni besim çdo vëllai, sepse çdo vëlla nuk bën gjë tjetër veçse mashtron dhe çdo fqinj përhap shpilje. 5 Secili mashtron fqinjin e tij dhe nuk thotë të vërtetët; e ushtron gjuhën e tij për të thënë gjenjeshtra dhe mundohet për të bërë të keqen. 6 Banesa jote éshëtë në mes të mashtimit dhe për shkak të mashtimit nuk duan të më njohin", thotë Zoti. 7 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do t'i rafinoj dhe do t'i vë në provë. Çfarë tjetër, pra, mund të bëj për bijën e popullit tim? 8 Gjuha e tyre éshëtë një shigjetë vrasëse; ajo nuk thotë veçse gjenjeshtra. Me gojën e vet secili i flet për paqe fqinj të tij, por në zemër të vet, ai rri në pritë. 9 A nuk duhet vallë t'i dënoj për këto gjëra?", thotë Zoti. "A nuk duhet të hakmerrem me një komb të tillë?". 10 Nëpër malet do të ngre vaje dhe rënkimë

dhe nëpër kullotat e shkretëtirës një vajtim, sepse janë djegur dhe nuk kalon asnjeri nëpër to, nuk dëgjohet më blegrëma e kopeve. Zogjtë e qellit dhe kafshët kanë ikur, janë zhdukur. 11 "Unë do t'a katandis Jeruzalemin në një tog gërmadhash dhe në një strehë çakejsh; do t'i bëj të shkreta, pa banorë, qytetet e Judës". 12 Cili éshëtë njeriu i urtë që mund t'i kuptojë këto gjëra dhe ai të cilit goja e Zotit i ka folur që ta shpallë? Pse vallë vendi éshëtë shkatërruar dhe shkretuar si një shkretëtirë dhe nuk po kalon më askush nëpër të? 13 Zoti thotë: "Sepse këta kanë braktisur ligjin tim që kisha vënë përparrë, nuk dëgjuan zérin tim dhe nuk kanë ecur në përshtatje me të, 14 por kanë ndjekur kryogeneçsinë e zemrave të tyre dhe Baalët, që etërit e tyre u kishin bërë të njohur". 15 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do t'u ushqej këtë popull me pelin dhe do ta bëj të pijë ujë të helmuar. 16 Do t'i shpërndaj nëpër kombet, që as ata as etërit e tyre kum këtë shkatërruar plotësisht". 17 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendoni të thërrisni vajortët: le të vijnë! Shkon i thërrisni më të zonjat: le të vijnë! 18 Le të nxitojnë dhe ta nisin vajin mbi ne me qëllim që sytë tonë të derdhin lot dhe qepallat tona të lëshojnë ujë". 19 Sepse një zë vaji dëgjohet nga Sioni: "Sa jemi shkatërruar! Jemi shumë të shushurat, sepse duhet të braktisim vendin, sepse kanë shembur banesat tonë". 20 Prandaj dëgjoni fjalën e Zotit, o gra, dhe veshi juaj ta zërë fjalën e gojës së tij. U mësoni bijave tuaja një vajtim dhe secila t'i mësojë fqinjës së saj një këngë mortore. 21 Sepse vdekja éshëtë ngjitur nëpër dritaret tona, ka hyrë në pallatet tona për t'i zhdukur fémijët nga rruga dhe të rinxitë nga sheshet. 22 "Fol: Kështu thotë Zoti: "Kufomat e njerëzve do të rrinë si pleh në fushën e hapët, si një demet i lënë pas nga korresi dhe qëaskush nuk e mbledh"". 23 Kështu thotë Zoti: "I ditur të mos lavdërohet me diturinë e tij, njeriu i fortë të mos lavdërohet me forcën e tij, i pasuri të mos lavdërohet me pasurinë e tij. 24 Por kush lavdërohet të lavdërohet me këtë: të ketë gjykim dhe të më njohë mua, që jam Zoti, që bëj mirësinë, ushtroj të drejtën dhe drejtësinë mbi tokë; sepse kënaqem me këto gjëra", thotë Zoti. 25 "Ja, po vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do të ndëshkoj të gjithë të rrethprerit që janë të parrethprerë: 26 Egjiptin, Judën, Amonit, bijtë e Amonit, Moabin dhe tjerë ata që presin cepat e mjejkës dhe banojnë në shkretëtirë; sepse téré kombet janë të parrethprerë dhe téré shtëpia e Izraelit éshëtë me zemër të parrethprerë".

10 Dëgjoni fjalën që Zoti po ju drejtton, o shtëpia e Izraelit. 2 Kështu thotë Zoti: "Mos mësoni të ndiqni rrugën e kombeve dhe mos kini frikë nga shenjat e qellit, sepse janë kombet që kanë frikë prej tyre. 3 Sepse zakonet e popujve janë kotësi: sepse éshëtë si dikush që pret një dru në pyll, puna e duarve të një punëtori me sëpatë. 4 E zbukurojnë me argjend dhe me ar, e fiksojnë me gozhda dhe çekiçë që të mos lëvizë nga vendi. 5 Idhujt qëndrojnë drejt si një palmë dhe nuk mund të flasin; duhet t'i mbartësh, sepse nuk mund të ecin. Mos kini frikë prej tyre, sepse nuk mund të bëjnë asnjë të keqe dhe as që kanë mundësinë të bëjnë të mirë". 6 Askush nuk éshëtë i njashëm me ty, o Zot; ti je i madh dhe emri i yt éshëtë i madh në fuqi. 7 Kush nuk do të kishte frikë prej teje, o mbret i kombeve? Po, kjo të detyrohet, sepse midis gjithë njerëzve të ditur të kombeve, në të gjitha mbretëritë e tyre nuk ka njeri të njashëm me ty. 8 Janë të gjithë budallenj dhe pa arsy; idhulli i tyre prej druri éshëtë një doktrinë pa asnjë vlerë. 9 Argjend i petëzuar i sjellë nga Tarshishi dhe ar nga Ufazi, punë zejtari dhe dorë argjendari; rrobja e tyre éshëtë e purpurt dhe e kuqe flakë, punime të dala nga duart e njerëzve ekspertë. 10 Por Zoti éshëtë Perëndia i vërtetë, ai éshëtë Perëndia i gjallë dhe mbreti i pérjetshëm. Para zemërimit të tij toka

dridhet dhe kombet nuk mund të qëndrojnë përparrë indinjatës së tij. **11** Kështu do t'u thoni atyre: "Perënditë që nuk kanë bërë qiejt dhe tokën do të zhduken nga toka dhe nën qellin". **12** Ai bëri tokën me fuqinë e tij, ka vendosur botën me diturinë e tij dhe ka shpalosur qiejt me zgjuarsinë e tij. **13** Kur nxjerr zérin e tij ka një zhurmë ujeràsh në qell; ai i bën avujt të ngjiten nga skajet e tokës, prodhon vetëtimat për shiu dhe nxjerr erën nga rezervuaret e tij. **14** Atëherë çdo njeri bëhet pa mend, pa dituri; çdo argjendari i vjen turp për shëmbëlltyrén e gdhendur të tij sepse shëmbëlltyra e tij e derdhur èshtë e rreme dhe në të nuk ka frymë. **15** Janë kotësi, punë mashtrimi; në kohën e ndëshkimit të tyre kanë për të vdekur. **16** Pjesa e Jakobit nuk èshtë si ata, sepse Ai ka formuar tèrë gjérjet, dhe Izraeli èshtë fisi i trashëgimisë së tij. Emri i tij èshtë Zot i ushtrive. **17** "Mblidh sendet e tua nga vendi, t'i që je i rrethuar". **18** Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, këtë herë do t'i hedh larg banorët e vendit dhe do t'u sjell një fatkeqësi të madhe, me qëllim që të më gjejnjë përsëri". **19** Mjerë unë për plagën time, plaga ime èshtë e dhembshme. Por unë kam thënë: "Kjo èshtë një sëmundje që unë duhet ta duroj". **20** Çadra ime èshtë shkatërruar dhe të gjithë litarët e mi janë këputur; bijtë e mi kanë shkuar larg meje dhe nuk janë më; nuk ka më asnjë që të vendosë çadrën time apo të ngrerë shatarret e mia. **21** Sepse barinjtë kanë qenë pa mend dhe nuk kanë kërkuar Zotin; prandaj nuk kanë pasur mbarësi dhe tèrë kopeja e tyre èshtë shpërndarë. **22** Ja, po vjen një zhurmë lajmësh dhe një rrëmuje e madhe nga vendi i veriut, për t'i katandisur qytetet e Judës si shkretëtira, si strehim për çakejtë. **23** O Zot, unë e di që rruga e njeriut nuk varet nga fuqia e tij dhe njeriu që ecën nuk ka fuqi të drejtøjë hapat e tij. **24** Më korrigjo, o Zot, por me drejtësi, jo në zemërimin tênd për të mos më reduktuar në asgjë. **25** Lëshoje zemërimin tênd mbi kombet që nuk të njojin dhe mbi popujt që nuk përmenden emrin tênd, sepse kanë gllabëruar Jakobin; po, e kanë gllabëruar dhe konsumuar dhe kanë shkatërruar banesën e tij.

11 Kjo èshtë fjala që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: **2** "Dëgjoni fjalët e kësaj besëlidhje dhe foluni njerëzve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit. **3** U thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: I mallkuar qoftë ai njeri që nuk dëgjon fjalët e kësaj besëlidhjeje, **4** që unë u urdhërova etërvë tuaj ditën që i nxora nga Egjipti, nga furra prej hekuri, duke thënë: "Dëgjoni zérin tim dhe i bëni këto gjëra në bazë të atyre që ju komandoj; atëherë ju do të jeni populli im dhe unë do të jem Perëndia juaj", **5** me qëllim që unë të mund të plotësoj betimin që u kam bërë etërvë tuaj, t'u jap atyre një vend ku t'u rrjedh qumësht dhe mjaltë, ashtu si po ndodh sot". Unë u përgjigja dhe thashë: "Kështu qoftë, o Zot!". **6** Atëherë Zoti më tha: "Shpalli tèrë këto fjalë në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit, duke thënë: Dëgjoni fjalët e kësaj besëlidhjeje dhe zbatojini në praktikë. **7** Sepse i kam nxitur me insistim etërit tuaj që nga dita që i nxora nga vendi i Egjiptit e deri më sot, i kam nxitur me urgjencë duke thënë: "Dëgjoni zérin tim!". **8** Por ata nuk e dëgjuan as ia vunë veshin, por secili eci sipas kryeneçësisë së zemrës së keqe të tij; prandaj unë do të bëj që të goditen nga të gjitha gjérat e përmendura në këtë besëlidhje, për t'u cilat kisha urdhëruar t'i respektoton, por që ata nuk e respektuan". **9** Pastaj Zoti më tha: "U zbulua një komplot midis njerëzve të Judës dhe midis banorëve të Jeruzalemit. **10** Janë kthyer në paudhësitë etërvë të tyre të lashtë, të cilët nuk pranuan të dëgjojnë fjalët e mia, dhe u shkuat pas perëndive të tjera, për t'u shërbyer; shtëpia e Izraelit dhe shtëpia e Judës kanë shkelur besëlidhjen që unë kisha lidhur me etërit e tyre". **11** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të sjell mbi ta një gjëmë, nga e cila nuk do të mund të shpëtojnë. Ata do të më klithin, por

unë nuk do t'i dëgjoj. **12** Atëherë qytetet e Judës dhe banorët e Jeruzalemit do të shkojnë t'u klithin perëndive të cilave u kanë djegur temjan, por këta nuk do t'i shpëtojnë në kohën e gjëmës së tyre. **13** Sepse o Judë perënditë e tua janë të shumta si qytetet e tua, dhe altarët që keni ngritur për atë gjë të turpshme, altarët për t'i djegur temjan Baalit, janë të shumtë si rrugët e Jeruzalemit. **14** Prandaj mos u lut për këtë popull dhe mos ngri për të asnjë britmë a lutje, sepse unë nuk do t'i kënaq kur do të më klithin mua për fatkeqësinë e tyre". **15** Çfarë bën i preferuar im në tempullin tim, kur ka kryer shumë veprime të kobshme? A do të mundin mishrat e shenjtëruara të largojnë prej teje ligësinë tênde, me qëllim që ti të mund të gëzohesh? **16** Zoti të kiske thirrur me emrin Ulli i gjelbëruar i bukur, me fryte të shijshme. Në zhurmë e një rrëmuje të madhe, ai do t'i vërë zjarr dhe degët e tij do t'i shkatërrohen. **17** Zoti i ushtrive që të kiske mbjellë ka dekretuar fatkeqësinë kundër teje, për shkak të ligësisë sate në dëm të vetë shtëpisë së Izraelit dhe të shtëpisë së Judës, duke provokuar zemërimin tim dhe duke i djegur temjan Baalit". **18** Zoti ma bëri të ditur dhe unë e mësova; atëherë ti më tregove veprimet e tyre. **19** Unë isha si një qengj i butë që e cojnë në thertore dhe nuk dija që kurdisnin intriga kundër meje, duke thënë: "Të shkatërrojmë drurin bashkë me frytin e tij dhe ta zhdukim nga toka e të gjallëve, me qëllim që emri i tij të mos kujtohet më". **20** Por, o Zot i ushtrive, gjykatzës i drejtë, që shqyrtion mendjen dhe zemrën, tregomë hakmarrjen tênde mbi ta, sepse unë të bëra të njohur çështjen time. **21** Prandaj kështu thotë Zoti përsë i përket njerëzve të Anathothit që kërkojnë jetën tênde, duke thënë: "Mos bëj profecira në emër të Zotit, që të mos vdesësh nga dora jone". **22** Kështu, pra, thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do t'i dënoj; të rinjtë do të vdesin nga shpata, bijtë e tyre dhe bijat e tyre do të vdesin nga uria. **23** Nuk ka për të mbetur asnjë prej tyre, sepse unë do të sjell një gjëmë mbi njerëzit e Anathothit, në vitin e ndëshkimit të tyre".

12 Ti je i drejtë, o Zot, si mund të diskutoj me ty? Megjithatë do të flas me ty lidhur me gjykimet e tua. Pse udha e të pabesëve shkon mbarë? Pse jetojnë të qetë ata që veprojnë me pabesi? **2** I ke mbjellë dhe kanë lëshuar madje rrënjet; rritten dhe mbajnë madje fryte. Ti je afër gojës së tyre, por larg zemrës së tyre. **3** Por ti, o Zot më njeh, më shikon dhe shqyrtion zmrën time në përqasje me ty. Tërhoj në thertore si dele dhe veçoi për ditën e kërdisë! **4** Deri kur do të mbajë zì vendi dhe do të thahet bari i çdo fushe? Nga shkaku i ligësisë së banorëve të tij, kafshët dhe zojtgjë shfarosen, sepse ata thonë: "Ai nuk do ta shikojë fundin tonë". **5** Në rast se ti fugon me këmbësorët dha ata të lodhin, si mund të hysh në garë me kuajt? Në rast se e ndjen veten të sigurt vetëm në një vend padjësor, çfarë do të bësh kur Jordani do të fryhet? **6** Sepse edhe vëllezërit e tu dhe shtëpia e atit tênd kanë vepruar në mënyrë të pabesë ndaj teje; edhe ata të bërtasin nga pas me zë të lartë. Mos ki besim tek ata kur do të thonë fjalë të mira. **7** Braktisa shtëpinë time, hodha poshtë trashëgiminë time; dhashët atë që kam më të shtrënjtë në duart e armiqve të tij. **8** Trashëgimia ime èshtë bërë për mua si një luan në pyll; lëshoi ulërimën i tij kundër meje; për këtë e ureva. **9** Trashëgimia ime për mua si një shpend grabitqar lara-lara; shpendët grabitqarë hidhen kundër saj nga çdo anë. Shkon, mblidhini têrë kafshët e fushës, sillini këtu që t'i gjellitën! **10** Shumë barinj kanë shkretuar vreshtin tim, kanë shkelur pjesën time, e kanë katandisur pjesën time të këndshme në një shkretëtirë të mjeruar. **11** E kanë katandisur në një shkretim; e shkretuar, tê pikëllon para meje; tërë vendi èshtë i shkretuar, por asjni nuk mendon për të. **12** Mbi të gjitha lartësitë e shkretëtirës kanë arritur shkatërruesit dhe shpata e Zotit e përpin vendin nga një skaj në skajin tjetër të tij; asnjë

mish nuk ka paqe. **13** Kanë mbjellë grurë, por korrin gjemba; janë lodhur, por pa asnjë përfitim. Do t'u vijë turp nga korria juaj, për shkak të zemëritim të fortë të Zotit! **14** Kështu thotë Zoti për të gjithë fqinjët e mi të këqij, që prekin trashëgiminë që i dhashë në zotërim popullit tim Izrael: "Ja, do t'i çrrënjos nga vendi i tyre dhe do të çrrënjos shtëpinë e Judës në mes të tyre. **15** Por ka për të ndodhur që, pasi t'i kem çrrënjosur, do të më vijë keq përsëri përtatë dhe do ta coj përsëri secilin në trashëgiminë e tij, secilin në vendin e tij. **16** Dhe ka për të ndodhur që, në rast se mësojnë me kujdes rrugët e popullit tim dhe në se betohen me emrin tim, duke thënë: "Zoti rrion", ashtu siç e kanë mësuar popullin tim të betohet për Baalin, do të vendosen miëre e bukur në mes të popullit tim. **17** Por në rast se nuk do të dëgjojnë, unë do ta çrrënjos plotësisht atë komb dhe do ta shkatërroj", thotë Zoti.

13 Kështu më ka thënë Zoti: "Shko të më blesh një brez prej liri dhe vëre mbi ijët e tua, por mos e zhyt në ujë". **2** Kështu unë bleva brezin, sipas fjalëve të Zotit dhe e vura mbi ijët e mia. **3** Pastaj fjalë e Zotit m'u drejtua për herë të dytë, duke thënë: **4** "Merr brezin që kabler dhe që e ke mbi ijët e tua, çohu, shko në drejtim të Eufratit dhe aty fshihë në të çarën e një shkëmbi". **5** Unë shkova dhe e fsheha pranë Eufratit, ashtu si më kishte porositor Zoti. **6** Mbas shumë ditësh ndodhi që Zoti më tha: "Çohu, shko në drejtim të Eufratit dhe merr aty brezin që të kisha urdhëruar të fshihje". **7** Unë shkova në drejtim të Eufratit, gërmova dhe mora brezin nga vendi ku e kisha fshehur. Por brezi ishte kalbur dhe nuk vlide më për asnjë. **8** Atëherë Zoti më drejtoi fjalën, duke thënë: **9** "Kështu thotë Zoti: "Në këtë mënyrë unë do të shkatërroj kryelartësinë e Judës dhe kryelartësinë e madhe të Jeruzalemit. **10** Ky popull i keq, që nuk pranon të dëgjojë fjalët e mia, që ecën kryelartë sipas zemrës së tij dhe u shkon pas perëndive të tjera përtu shërbyer dhe për të rënë përbysmës para tyre, do të bëhet si ky brez që nuk vlen më për asnjë. **11** sepse ashtu si brezi përputhet me ijët e njeriut, kështu unë kisha bërë që të përputhet me mua tërë shtëpia e Izraelit dhe tërë shtëpia e Judës", thotë Zoti, me qëllim që të ishin populli im përfamën, lavdinë dhe zulmin tim, por nuk deshën të më dëgjojnë". **12** "Prandaj ti do t'u thuash atyre këtë fjalë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Çdo poç do të mbushet me vere". Në rast se më vonë do të të thonë: "A nuk e dimë valë që çdo poç mbushet me verë?", **13** ti do t'u përgjigjesh atyre: "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do t'i deh tërë banorët e këtij vendi: mbretërit që ulen në froni e Davidit, priftërinjët, profetët dhe tërë banorët e Jeruzalemit. **14** Do t'i copëtoj njérin kundër tjetrit, etërit dhe bijtë së bashku", thotë Zoti. "Nuk do t'i kem mëshirë, nuk do t'i fal, nuk do t'i kem asnjë dhembshuri që të më pengojë t'i shkatërroi". **15** Dëgjoni dhe vini veshin: Mos t'ju rritet mendja, sepse Zoti foli. **16** I jepni lavdi Zotit, Perëndisë tuaj, para se të sjellë terrin dhe para se këmbët tuaja të pengohen në malet e mbëshëtjella në muzg, sepse ndërsa ju prisni drithën, ai e ndërron në hije të vdekjes dhe e ndryshon në errësirë të thellë. **17** Por në rast se nuk e dëgjoni këtë, shpirti im do të qajë në fshehtësi për shkak të kryelartësise suaj, sytë e mi do të qajnë parreshtut dhe do të derdhin lot, sepse kopeja e Zotit do të çohet në robëri. **18** Thuaji mbretit dhe mbretëreshës nënë: "Uluni më poshtë, sepse sundimi juaj, kurora e lavdisë suaj, do t'i bjerë poshtë". **19** Qytetet e jugut janë të mybillyra dhe askush nuk do t'i hapë: tërë Juda është çuar në robëri, është çuar e téra në robëri. **20** Ngrihi sytë tuaj dhe shikoni ata që vijnë nga veriu; ku është kopeja që të ishte besuar, delet e tua të bukur? **21** Çfarë do të thuash kur të të ndëshkojë? Por ti vetë u ke mësuar atyre të jenë të parët dhe sunduesit e tu. A nuk do të zënë dhembjet si një grua që është duke lindur? **22** Dhe në rast se do të thuash në zemrën

tënde: "Përse më ndodhin këto gjëra?". Për shkak të përmasës së paudhësës sate cepat e rrobës sate do të zbulojen dhe thembrat e tua do të duken lakuriq. **23** A mundet një Etiopias të ndryshojë lëkurën e tij o një tigër të këmbejë lëkurën me vijëza? Në të njëjtën mënyrë ju, që jeni mësuar të bëni të keqen, a do të mund të bënë të mirën? **24** "Prandaj do t'i shpërndaj si byku që e merr era e shkretëtirës. **25** Ky është fati yt, pjesa që mata për ty", thotë Zoti, "sepse më ke harruar dhe i ke besuar gjenieshtrës. **26** Prandaj do të ngre edhe unë cepat e rrobës sime mbi fytyrë, në mënyrë që të duket turpi yt. **27** Kam parë shkeljet e tua të kurorës, hingëllimat e tua, shturjen e kurvërisë sate, gjërat e neveritshme të kryera në kodra dhe në fusha. Mjerë ti, o Jeruzalem! Për sa kohë akoma do të mbetesh i pëgëjë?".

14 Fjalë e Zotit që iu drejtua Jeremias me rastin e thatësirës: **2** "Juda është në zi dhe portat e qyteteve të saj lëngojnë; mbajnë zì përvendin dhe britma e Jeruzalemit njijitet deri në qill. **3** Fisnikët dërgojnë ndërta të rinxjtë e tyre për të kërkuar ujë; këta shkijnë në sternat, por nuk gjijnë ujë dhe kthehen me enët e tyre bosh; janë plot me turp dhe të hutuar, dhe mbulojnë kokën e tyre. **4** Toka është plot me të cara, sepse nuk ka pasur shi në vend; buqit janë plot me turp dhe mbulojnë kokën e tyre. **5** Edhe suta pjell nëpër fusha, por i braktis të vegjlit e saj, sepse nuk ka bar. **6** Gomerët e egjër ndalen në lartësitet dhe e nuhasin ajrin si çakejtë; sytë e tyre janë të shuar, sepse nuk ka bar". **7** Edhe në se paudhësitetona dëshmojnë kundër nesh, o Zot, vepro për hir të emrit tënd, sepse rebelimet tona janë të shumta; kemi mëkatuar kundër teje. **8** O shpresë e Izraelit, shpëtimtari i tij në kohë fatkeqësies, pse të jesh në vend si një i huaj, si një udhëtar që ndalet vetëm për të kaluar natën? **9** Pse të jesh si një njeri i tronditur, si një njeri i fortë që nuk mund të shpëtojë? Megjithatë ti je në mes nesh, o Zot, emri yt përmendet mbi ne. Mos na braktis! **10** Kështu i thotë Zoti këtij populli: "Atyre u pëlqen me të vërtetë të enden, nuk përbmajnë hapat e tyre. Prandaj nuk i pëlqejnë Zotit, tanj kujton paudhësinë e tyre dhe dénon mëkatet e tyre". **11** Pastaj Zoti më tha: "Mos u lut për këtë popull, për mirëqénien e tij. **12** Edhe sikur të agjerojnë, nuk kam përt a dëgjuat thirrjen e tyre; në rast se bejnë olokauste dhe oferta ushqimesh nuk kam përt i pëlqyer, por do t'i zhduk me shpatën, me urinë dhe murtajën". **13** Atëherë thashë: "Ah, Zot, Zot! Ja, profetët u thonë atyre: "Ju nuk do të shikon shpatën dhe nuk do të vuani nga uria, por do t'ju jap një paqe të sigurt në këtë vend"". **14** Zoti më tha: "Profetët profetizojnë gjenieshtra në emrin tim; unë nuk i kam dërguar, nuk u kam dhënë asnjë urdhër dhe nuk kam folur me ta. Ata ju profetizojnë një pamje të rreme, një parashikim të kotë dhe mashtrimin e zemrës së tyre. **15** Prandaj kështu thotë Zoti për profetët që profetizojnë në emrin tim pa qenë të dërguar nga unë, dhe shpallin: "Nuk do të ketë as shpatë, as uria në këtë vend", këta profetë do të zhduken nga shpata dhe nga uria. **16** Sa për popullin të cilin i kanë profetizuar, do të hidhet në rrugët e Jeruzalemit për shkak të urisë dhe të shpatës, dhe nuk do të ketë asnjeri që t'i varrosë ata, gratë e tyre, bijtë dhe bijat e tyre. Kështu do të hedh mbi ta ligësinë e tyre". **17** U thuaj atyre pra, këtë fjalë: "Të derdhin lot ditë e natë sytë e mi pa pushim, sepse bija e virgjër e popullit tim u godit nga një fatkeqësi e madhe, nga një plagë e thellë. **18** Në rast se dal nëpër fusha, ja të vdekurit nga shpatë; në rast se hyj në qytet, ja ata që vuajnë nga uria. Madje edhe profeti dhe prifti i vijnë rrötull një vendi që nuk njohin". **19** Vallë a e ke hedhur poshtë plotësisht Judën, ose je neveritur nga Sioni? Ke goditur dhe nuk ka shërim për ne? Ne prisnim paqen, por nuk ka asnjë të mirë, një kohë shërimi, por ja tmerri. **20** O Zot, ne e pranojmë ligësinë tonë dhe paudhësinë e etërvë tanë; po, kemi mëkatuar

kundër teje. 21 Mos na hidh poshtë për hir të emrit tënd, mos turpéro froni e lavdisë sate. Mbaje mend: mos e prish besëlidhjen me ne. 22 Midis idhujve të kotë të njerëzve a ka vallë ndonjë që mund të sjellë shiu? Ose të japë qili shira të bolshme? A nuk je ti pra, o Zot, Perëndia ynë? Prandaj ne shpresojmë te ti, sepse ke bërrë tërë këto gjëra.

15 Por Zoti më tha: "Edhe sikur Moisiu dhe Samuell të paraqiteshin para meje, zemra ime nuk do të anonte për këtë popull; dëboje nga prania ime; le të ikë! 2 Në rast se të thonë: "Ku do të shkojmë?", do tu iu thuhu atyre: Kështu thotë Zoti: Drejt vdekjes të caktuarit për vdekje, drejt shpatës të caktuarit për shpatë, drejt urisë të caktuarit për të qenë të uritur, drejt robërisë të caktuarit për robëri. 3 Unë do të vendos mbi ta katër lloje dënimesh", thotë Zoti: "Shpatën për të vrarë, qentë për të copëtuar, shpendët e qilllit dhe kafshët e tokës për të gllabëruar dhe shkatërruar. 4 Do të bëj që të keqtrajtohen në të gjitha mbretëritë e tokës për shkak të Manasit, birit të Ezeqias, mbret i Judës, për atë që ka bërrë në Jeruzalem. 5 Kujt në fakt do t'i vinte keq për ty, o Jeruzalem, kush do të mbante zi për ty? Kush do të shqetësohej për të pyetur si je? 6 Ti më ke përzënë", thotë Zoti, "më ke kthyer krahët. Prandaj unë do të shtrij dorën kundër teje dhe do të shkatëroj; jam lodhur nga pendimet. 7 Do t'i shpërndaj me forcë portat e qytetit, do t'u heq fëmijët dhe do të bëj që të zhduket populli im, sepse ata nuk largohen nga udhët e tyre. 8 Do t'i bëjë gratë e veja të tij më të shumta se rrera e detit. Do të sjell kundër tyre, kundër nënës së të rinjve, një shkatërrues në mes të ditës; do të bëj që të bjerë mbi të papritmas ankthi dhe tmerri. 9 Ajo që ka pjellë shtatë bijë lëngon dhe heq fryshtën; dielli i saj po perëndon ndërsa eshtë ditë akoma; eshtë mbuluar nga turpi dhe e hutuar. Do t'i dorëzoj ata që do të shpëtojnë prej shpatës në mëshirë të armiqve të tyre", thotë Zoti. 10 Mjerej unë, o nëna ime sepse më ke lindur si një njeri grindjesh dhe sherri në të gjithë vendin. Nuk i kam dhënëhua asgjë askujt, as të tjerët më kanë dhënëhua; megjithatë të gjithë më mallkojnë. 11 Zoti thotë: "Me siguri do të të ciloroj për gjithnjë, me siguri do të bëj që armiku të të lutet në kohën e fatkeqësisë dhe në kohën e ankthit. 12 A mundet një njeri të theyej hekurin, hekurin e veriut dhe bronzin? 13 Pasurinë tênde dhe thesaret e tua do t'i braktis që t'i plaqkitin pa asnjë çmini për të gjitha mëkatet e tua dhe në të gjithë kufijtë e tu. 14 Dhe do të bëj të kalosh bashkë me armiqët e tu në një vend që ti nuk e njeh, sepse një zjarr eshtë ndezur në zemërimin tim, që do të flakëroj kundër jush". 15 Ti e di, o Zot; më mbaj mend mua dhe më vizit, dhe merrmë hak mbi përndjekësit e mi; në ngadalësinë e zemërimit tênd mos më merr me vete; dije që për hirin tênd e mbajta turpin. 16 Me të gjetur fjalët e tua, i përpiva; fjalë jote ka qenë për mua gjëzimi dhe gazi i zemrës sime, sepse emri yt kërkohet nga unë o Zot, Perëndi i ushtrive. 17 Unë nuk u ula në kuvendin e tallësve, as nuk u gëzova; por për shkak të dorës sate unë u ula veçmas, sepse ti më kiske mbushur me indinjatë. 18 Pse dhembja ime eshtë pa fund dhe plaga ime e pashëreshesha nuk pranon të shërhohet? A do të jesh për mua si një rrëke që shteron, si ujë që nuk t'je siguri? 19 Prandaj kështu thotë Zoti: "Në rast se ti rikthehesh tek unë, unë do të rivendos dhe ti do të jesh para meje. Në rast se ti ndan të çmuarën nga ajo që s'ka vlerë, ti do të jesh si goja ime; ata do të kthehen te ti, por ti nuk duhet të kthehesh tek ata. 20 Unë do të t'jep për këtë popull një mur të fortë prej bronzi; do të luftojnë kundër teje, por nuk do mund të fitojnë kundër teje, sepse unë do të jem me ty për të të shpëtuar dhe për të të ciliruar", thotë Zoti. 21 "Do të t'cilioj nga duart e njerëzve të këqij dhe do të të shpengoj nga duart e njerëzve të dhunshëm".

16 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Mos merr grua dhe mos ki bij e bija në këtë vend". 3 Sepse kështu thotë Zoti për bijtë dhe bijat që kanë lindur në këtë vend dhe për nënët që i kanë pjellë dhe për etërit që i kanë zënë në këtë vend: 4 "Ata do të vdesin nga një vdekte rrëqethëse; nuk do të qahen dhe nuk do të varrosen, por do t'i lënë si pleh mbi faqen e dheut; do të shfarosen nga shpata dhe nga uria, dhe kufomat e tyre do të shërbijnë si ushqim për shpendët e qilllit dhe për kafshët e tokës". 5 Sepse kështu thotë Zoti: "Mos hyti në shtëpinë e zisë dhe mos shkon për ngushëllime dhe për t'i vajtuar, sepse unë kam hequr nga ky popull paqen time, mirësinë time dhe mëshirën time", thotë Zoti. 6 "Të mëdhenj dhe të vegjë do të vdesin në këtë vend; nuk do të varrosen as do të mbanat zia për ata, nuk do të bëhen prere as qethje flokësh për ta. 7 Nuk do të thyhet buka për ata që mbajnë zë për t'i ngushëlluar për një të vdekur dhe nuk do t'u jetep për të pirë gota e ngushëllimit përfatim e tyre dhe nënën e tyre. 8 Mos hyti as në një shtëpi banketi për t'u ulur bashkë me ta për të ngrënë dhe për të pirë". 9 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do të bëj që të pushojë në këtë vend, para syve tuaj dhe në ditët tuaja, britma e gëzimit dhe britma e ngazëllimit, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses. 10 Dhe ka për të ndodhur që kur t'i shpallësh këtij populli téré këto gjëra, do të të thonë: "Pse Zoti ka shqiptuar kundër nesh téré këtë mjerim të madh? Cila eshtë paudhësia jonë? Cili eshtë mëkati që kemi kryer kundër Zotit, Perëndisë tonë?". 11 Atëherë ti do t'u përgjigjesh atyre: Sepse etërit tuaj më kanë braktisur", thotë Zoti, "kanë shkuar pas perëndive të tjera, u kanë shërbyer dhe kanë rënë përmbyss para tyre, më kanë braktisur mua dhe nuk kanë respektuar ligjin tim. 12 Dhe ju keni vepruar më keq se etërit tuaj, sepse ja, secili vepron sipas kryeneçesisë së zemrës së tij të keqe dhe nuk pranon të më dëgjojë. 13 Prandaj unë do t'ju dëboj nga ky vend në një vend që as ju, as etërit tuaj nuk keni njohur dhe atje do t'u shërbeni perëndive të tjera ditën e natën, sepse unë nuk do t'ju fal". 14 "Prandaj ja, po vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat nuk do të thuhet më: "Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit", 15 por: "Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i veriut dhe nga térë vendet ku i kiske shpërndarësh". Dhe unë do t'i çoj përsëri në vendin që u kisha dhënë etërve të tyre. 16 Ja, unë do të dërgoj një numër të madh peshkatarësh për t'i peshkuar", thotë Zoti, "dhe pastaj do të dërgoj një numër të madh gjahtarësh për t'i gjaujtar në çdo mal, në çdo kodër dhe në të çarat e shkëmbinjve. 17 Sepse sytë e mi janë mbi të gjitha rrugët e tyre, që nuk janë të fshehura nga fytyra ime, dhe paudhësitë e tyre nuk mbeten të fshehura para syve të mi. 18 Para së gjithash do t'i shpaguaj dyfishtë për paudhësinë dhe mëkatin e tyre, sepse kanë përdhosur vendin tim me kufomat e idhujve të tyre të neveritshëm dhe e kanë mbushur trashëgiminë time me gjërat e tyre të neveritshëm". 19 O Zot, forca ime, kalaja ime dhe streha ime ditën e fatkeqësisë, te ti do të vijnë kombet nga skajet e tokës dhe do të thonë: "Etërit tanë kanë trashëguar vetëm gjënjeshtra, kotsë dhe gjëra që nuk vlejnë asgjë". 20 "A mundet të shpikë njeriu perëndi, që në të vërtetë nuk janë perëndi? 21 Prandaj ja, këtë radhë do t'u bëj të njohur atyre, do t'u tregoj dorën time dhe fuqinë time; dhe ata do të mësojnë që emri im eshtë Zoti".

17 "Mëkatit i Judës eshtë shkruar me një stilo hekuri, eshtë gërvishur me një majë diamanti mbi rrasén e zemrës së tyre dhe mbi brirët e altarëve tuaj. 2 Edhe djemtë e tyre mbajnë mend altarët dhe Asherimët e tyre pranë drurëve të gjelbër mbi kodrat e larta. 3 O mal i mëdhenj, unë do t'i braktis plaqkitës pasuritë e tua, téré thesaret e tua dhe vendet e tua të larta, për shkak të mëkatit që eshtë i pranishëm në téré territorin tênd. 4 Kështu përfajin tênd do të humbasësh trashëgiminë që të kisha dhënë

dhe do të bëj që tu shërbesh armiqe të tu në një vend që ti nuk e njeh, sepse keni ndezur një zjarr në zemërimin tim, që do të flakëroj gjithnjë". 5 Kështu thotë Zoti: "Mallkuar qoftë njeriu që ka besim te njeriu dhe e bën nga mishi krahun e tij, dhe zemra e të cilët largohet nga Zoti! 6 Ai do të jetë si një brukë në shkretëtirë; kur vjen e mira, nuk ka për ta parë. Do të banojë në vende të thata në shkretëtirë, në një tokë të kripur pa banorë. 7 Lum ai njeri që beson te Zoti dhe besimi i të cilët është Zoti! 8 Ai do të jetë si një pemë i mbjellë pranë ujit, që i shtrin rrënjet e tij gjatë lumit. Nuk do ta ndjejë kur vjen vapa dhe gjethet e tij do të mbeten të gjelbra; në vitin e thatësirës nuk do të ketë asnjë shqetësim dhe do të vazhdojë të mbajë frite. 9 Zemra gjenjehet më tepër se çdo gjë jetër dhe sëmërt në ménryrë të pashërueshme; kush mund ta njohë atë? 10 Unë, Zoti, hetoj zemrën, vë në provë mendjen për t'i dhënë secilit sipas rrugëve të tij, sipas frytit të veprimeve të tij. 11 Kush fiton pasuri në ménryrë të padrejtë është si thëllëzë që ngroh vezë që nuk i ka bërë vetë; në mes të ditëve të tij ka për t'i lënë dhe në fund do të gjendet i shushatur". 12 Froni i lavdisë së shkëlqyer që në fillim është vendi i shenjtërores sonë. 13 O Zot, shpresë e Izraelit, tërë ata që të braktisni do të turpërohen. "Ata që largohen nga unë do të janë të shkruar në tokë, sepse e kanë braktisur Zotin, burimin e ujtit të gjallë". 14 Shëromë, o Zot, dhe do të shërohem, shpëtomë dhe do të shpëtoj, sepse ti je lavdia ime. 15 Ja, ata më thonë: "Ku është fjala e Zotit? Le të realizohet tanii!" 16 Megjithatë unë nuk refuzova të jem bariu i tyre duke të ndjekur ty, as dëshirova ditën e kobshme. Ti e di atë që dol nga goja ime, sepse bëhej në praninë tênde. 17 Mos u bëj përmua një frikë; ti je streha ime ditën e fatkeqësisë. 18 Qofshin të turpëruar përndjekësit e mi, por mos qofsha unë i turpëruar; qofshin të turpëruar ata, por mos qofsha i turpëruar unë; sill mbi ta ditën e fatkeqësisë dhe shkatërroni me një shkatërrim të dyfishtë! 19 Kështu më ka thënë Zoti: "Shko dhe ndalu te porta e bijve të popullit, nëpër të cilën hyjnë dhe dalin mbretërit e Judës dhe pranë të gjitha portave të Jeruzalemit, 20 dhe u thuaj atyre: Dëgjoni fjalën e Zotit, o mbretërit të Judës, dhe tërë Juda dhu ju të gjithë banorë të Jeruzalemit, që hyjnë nëpër këto porta". 21 Kështu thotë Zoti: "Kujdesuni përveten tuaj dhe mos mbartni asnjë peshë dhe mos e futni nëpër portat e Jeruzalemit ditën e shtunë. 22 Mos mbartni asnjë peshë hashtë shtëpive tuaja dhe mos kryeni asnjë punë ditën e shtunë, por shenjtëroni ditën e shtunë, ashtu siç i kam urdhëruar etërit tuaj. 23 Por ata nuk dëgjuan as i vunë veshin, por ngurtësuan zverkun e tyre për të mos dëgjuar dhe për të mos pranuar mësimë. 24 Kështu do të ndodhë që, në qoftë se do të dëgjoni me kujdes", thotë Zoti, "në rast se bëni që të mos hyjnë asnjë peshë nëpër portat e këtij qyteti ditën e shtunë, por do ta shenjtëroni ditën e shtunë dhe nuk do të bëni asnjë punë gjatë asaj dite, 25 atëherë mbretërit dhe prinçat që rrinë ulur mbi froni e Davidit do të hyjnë nga portat e këtij qyteti të hipur mbi qerre dhe mbi kuaj, ata, prinçat e tyre, njëritëzit e Judës dhe banorët e Jeruzalemit, dhe ky qytet do të banohet përfjetë. 26 Do të vijnë pastaj nga qytetet e Judës, nga rrëthinat e Jeruzalemit, nga vendi i Beniaminit, nga ultësira, nga malet dhe nga Negevi, duke sjellë olokauste, flijime, blatime ushqimore dhe temjan dhe duke ofruar flijime falënderimi në shtëpinë e Zotit. 27 Por në rast se nuk do të më dëgjoni, duke shenjtëruar ditën e shtunë: duke mos mbartur pesha dhe duke mos i futur nëpër portat e Jeruzalemit ditën e shtunë, unë do të ndez një zjarr në portat e tij; ai do të përpjek pallatet e Jeruzalemit dhe nuk do të shuhet".

18 Fjala iu drejtua Jeremias nga Zoti, duke i thënë: 2 "Çohu dhe zbrit në shtëpinë e poçarit, dhe atje do të dëgjosh fjalët e mia". 3 Atëherë unë zbrita në shtëpinë e poçarit, dhe ja ai po

bënte një punë te rrota. 4 Por poçi që po bënte me argjilën u prish në duart e poçarit. Kështu duke i filluar përsëri punën, ai bëri me të një poç jetër, që iu duk i mirë atij. 5 Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 6 "O shtëpi e Izraelit, a nuk mund të bëj unë me ju, ashtu siç bëri ky poçar?", thotë Zoti. "Ja, ashtu si është argjila në duart e poçarit, kështu jeni ju në duart e mia, o shtëpi e Izraelit! 7 Nga një herë për një komb dhe për një mbretëri, unë flas dhe them se duhet çrrënjosur, rrëzuar dhe shkatërruar; 8 por në rast se ai komb kundër të cilët kam folur heq dorë nga ligësia e tij, unë pendohem për të keqen që kisha menduar t'i bëja. 9 Herë jetër për një komb dhe për një mbretëri, unë flas për ndërtim dhe për të mbjella; 10 por në rast se ai komb ose ajo mbretëri bën atë që është e keqe në sytë e mi, duke mos e dëgjuar zérin tim, unë pendohem për të mirën që i kisha premtuar t'i bëja. 11 Prandaj tanë foli njëritëzve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit, dhe u thaui: Kështu thotë Zoti: Ja, unë kam përgatitur kundër jush të keqen dhe një plan kundër jush. Tani le të heqë dorë secili 12 Por ata thonë: "Është e kotë; ne duam të ecim duke ndjekur mendimet tonë dëshirojmë të veprojmë sipas kryeneçësisë së zemrës sonë të keqe. 13 Prandaj kështu thotë Zoti: "Pyesni, pra, midis kombeve kush ka dëgjuar gjëra të tillë. Virgjëresha e Izraelit ka bërë një gjë të llahtarshme. 14 A do të zhdukët vallë bora e Libanit nga shkëmbinjët që lartojnë përmbi vendin?, ose a do të thahen vallë ujrat e rrjedhshëm të ftohta të një toke të huaj? 15 Megjithatë populli im më ka harruar; u djegin temjan ihuhye të kotë, që i kanë bërë të pengohen në rrugët e tyre, në shtigjet e lashta, për të ecur në rrugët dytësore dhe jo në rrugën kryesore, 16 duke e bërë vendin e tyre një shkatërrim, një objekt talljeje të vashdueshme; kështu që tërë ata që do të kalojnë andej do të mbeten të habitur dhe do të tundin kokën. 17 Unë do t'i shpërndaj përpëra armikut ashtu si vepron era e lindjes. Ditën e mjerimit të tyre do t'u tregoj kurizin dhe jo fytyrën". 18 Pastaj ata thanë: "Ejani dhe të kurdisim komplete kundër Jeremias, sepse ligji nuk do t'i mungojë priftit as këshilla të urtit dhe as fjala profetit. Ejani, ta godasim me gjuhën dhe të mos i kushtojmë kujdes asnjëris prej fjalëve të tij". 19 Kushtomë kujdes, o Zot, dhe dëgjo zérin e atyre që grinden me mua. 20 A shpërblehet vallë e mira me të keqen? Sepse ata i kanë hapur një gropë jetës sime. Kujto se jam paraqitur para teje për të folur në favor të tyre dhe për të larguar prej tyre zemërimin tênd. 21 Prandaj braktisi urisë bijtë e tyre dhe jepi në pushtetin e shpatës; gratë e tyre mbetshin pa fëmijë dhe të veja, burrat e tyre u plagosshin përvdekje; të rinjtë e tyre u vrafshin nga shpata në betejë. 22 U dëgjofët një britmë nga shtëpitë e tyre, kur do të lëshosh papritmas mbi ta një aradhë ushtarësh, sepse kanë hapur një gropë për të më kapur dhe kanë ngritur leqe te këmbët e mia. 23 Por ti o Zot, i njoh tërë qëllimet e tyre kundër meje për të shkaktuar vdekjen time; mos ua fal paudhësinë e tyre, mos fshij mëkatin e tyre nga prania jote. U rrëzofshin para teje. Trajtoj ashpër ditën e zemërimit tênd.

19 Kështu ka thënë Zoti: "Shko e bli një poç balte për ujë; pastaj merr disa pleq nga populli dhe disa pleq nga priftërinjëtë 2 dhe dil në drejtim të lugines së birut të Hinomit që ndodhet në hyrje të Portës së poçerisë dhe aty shpall fjalët që do të të them. 3 Do të thuash kështu: Dëgjoni fjalën e Zotit, o mbret i Judës dhe banorë të Jeruzalemit. Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të sjell mbi këtë vend një fatkeqësi të tillë që do të bëjë të shungullojnë veshët e cilitdo që do ta dëgjojë, 4 sepse më kanë braktisur, kanë përdhosur këtë vend dhe u kanë dëjegur temjan perëndive të tjera, që nuk i njihnin as ata vetë, as etërit e tyre, as mbretërit e Judës, dhe e kanë mbushur këtë vend me gjakun e të pafajmëve; 5 i kanë ndërtuar vendet e larta Baalit për

té djegur bijtë e tyre në zjarr si olokaust Baalit, gjë që nuk kisha urdhëruar dhe pér të cilën nuk kisha folur kurrë dhe nuk më kishte shkuan ndër mend. **6** Prandaj, ditët po vijnë", thotë Zoti, "kur ky vend nuk do të quhet më "Tofet", as "Lugina e biri të Hinomit", por "Lugina e masakrës". **7** Unë do t'i bëj të kota qëllimet e Judës dhe të Jeruzalemit në këtë vend dhe do të bëj që të rrëzohen nga shpata përpara armiqës të tyre, dhe nga dora e atyre që kërkojnë jetën e tyre, dhe do t'ua jap kufomat e tyre si ushqim shpendëve të qelliut dhe kafshëve të tokës. **8** Do ta katantës këtë qytet në një shkatërrim dhe në një objekt talljeje; kushdo që do t'i kalojë pranë do të mbetet i habitur dhe do të fillojë të fishkëlljoje pér tërë plagët e tij. **9** Do të bëj të hanë mishin e bijve të tyre dhe mishin e bijave të tyre dhe do të hanë mishin e njëri tjetrit gjatë rrethimit dhe shtrenësës në të cilat do t'i ngushtojnë armiqët e tyre dhe ata që kërkojnë jetën e tyre. **10** Pastaj do të thyesh poçin në prani të atyre njerëzve që do t'ë kenë ardhur me ty **11** dhe do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti ushtrive: Kështu do të copëtoj këtë popull dhe këtë qytet, ashtu si copëtohet një poç balte, që nuk mund të ndreget më; atëherë do t'i varrosin të vdekurit në Tofet, sepse nuk do të ketë më vend pér t'i varrosur. **12** Kështu do të veproj në këtë vend, thotë Zoti, dhe me banorët e tij, duke e bërë këtë qytet si Tofeti. **13** Shtëpitë e Jeruzalemit dhe shtëpitë e mbretërvës të Judës do të janë të papastra ashtu si vendi i Tofetit që janë të gjithja shtëpitë mbi çatitë e të cilave i kanë djegur temjan tërë ushtrisë së qelliut dhe u kanë bërë libacione perëndive të tjera". **14** Pastaj Jeremia u kthye nga Tofeti, ku Zoti e kishte dërguar të profetizonte, u ndal tek oborri i shtëpisë të Zotit dhe i tha tërë populit: **15** "Kështu thotë Zoti ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë po sjell mbi këtë qytet dhe mbi të gjithja lagjet e tij të jashtme tërë të keqen që shqiptova kundër tij, sepse kanë fortësuar qafën e tyre pér të mos dégjuar fjalët e mia".

20 Pashhuri, bir i Imerit, prift dhe shef i kryeintendentëve në shtëpinë e Zotit, dëgjoi Jeremian që profetizonte këto gjëra. **2** Atëherë Pashhuri rruhu profetin Jeremia dhe e futi në burgun që ndodhej në portën e sipërme të Beniaminit pranë shtëpisë të Zotit. **3** Të nesërmen Pashhuri e nxori nga burgu Jeremian. Jeremia i tha: "Zoti nuk t'ë kan qum më Pashhur, por Magor-Misabib. **4** Sepse kështu thotë Zoti: Ja, unë do t'ë braktis ty dhe t'ër shokët e tu në dorë të tmerrit; ata do t'ë bien nga shpata e armiqve të tyre dhy shtë e tu kanë pér ta parë. Do ta jap t'ër Judën në duart e mbretit të Babilonisë, që do t'i gojë në robëri në Babiloni dhe do t'i godasë me shpatë. **5** Përveç kësaj t'ër pasuritë e këtij qyteti, t'ër prodhimin e mundit të tij dhy t'ë gjitha sendet e tij të çmuara, po, do t'i jap t'ër thesaret e mbretërve të Judës në dorë të armiqve të tyre që do t'i plaçkisin, do t'i marrin dhe do t'i çojnë në Babiloni. **6** Dhe ti, Pashhur, dhy t'ër ata që banojnë në shtëpinë t'ende, do t'ë shkoni në robëri; do t'ë shkosh në Babiloni, aty ke pér t'ë vdekur dhy aty ke pér t'u varrosur, ti dhy t'ër miqtë e tu t'u cilëve u ke profetizuar gjenjshtra". **7** Ti më ke bindur, o Zot, dhe unë e lashë veten t'ë bindem; ti je më i fortë se unë dhy fitove. Jam bérë objekt talljesh çdo ditë; kushdo tallet me mua. **8** Sepse sa herë që flas, unë bërtas dhy shpall: "Dhunë dhy plaçkitjet!". Po, fjala e Zotit është pér mua një shkak turpi dhy talljeje çdo ditë. **9** Atëherë unë thashë: "Nuk do ta përmend më dhy nuk do t'ë flas më në emër të tij". Por fjala e tij ishte në zemrën time si një zjarr flakërues, i myllur në kockat e mia; përpinqesha ta përbmajba, por nuk mundesha. **10** Dëgjoja shpifjet e shumë vetave: "T'merre reth e qark! Paditeni dhy do ta padisim!". T'ër ata me t'ë cilët jetoja në paqe prisin që unë t'ë pengohesha dhy thonin: "Ndofta do t'ë bindet, kështu ne do t'ë kemi epërsi mbi t'ë dhy do t'ë hakmerremi kundër tij". **11** Por Zoti është me mua si një hero i fuqishëm;

prandaj ndjekësit e mi do të pengohen dhe nuk do të kenë epërsi; do të turpërohen me të madhe, sepse nuk do t'ia dalin mbanë; turpi i tyre do të jetë i përjetshëm dhe nuk do të harrohet. 12 Por ti, o Zot i ushtrive, që provon të drejtin dhe heton mendjen dhe zemrën, tregomë hakmarjen tênde mbi ta, sepse ty të kam besuar çështjen time. 13 Këndojini Zotit, lëvdoni Zotin, sepse ka çliruar jetën e nevojtarit nga dora e keqberësve. 14 Mallkuar qoftë dita në të cilën linda! Mos qoftë e bekuar dita në të cilën nëna ime më lindi! 15 Mallkuar qoftë njeriu që i shpuri lajmrin atit, duke thënë: "Të ka lindur një bir mashkull", gjë që e mbushu me gëzim. 16 Qoftë ai njeri si qytetet që Zoti ka shkatërruar pa kurfarë keqardhje. Dëgjoftë klithmén në mëngjes dhe zhurmat e luftës në mesditë, 17 sepse nuk më kanë bërë të vdes në bark të nënës; kështu nëna ime do të ishte varri im dhe barku i saj i ngarkuar pér gjithnjë. 18 Pse kam dalë nga barku i nënës, pér të parë vuajtje, dhembje dhe pér t'i mbaruar ditët e mia me turp?

21 Fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti, kur mbreti Sedekia i dërgoi Pashhurin, birin e Malkahut, prifit, pér t'i thënë: 2 "Konsulto, pra, pér ne Zotin, sepse Nebukadnësari, mbreti i Babilonisë, bén luftë kundër nesh. Ndotë Zoti do të veprjoë me ne sipas të gjitha mrekullive të tij, dhe ai do të tèrhiqet nga ne". 3 Atëherë Jeremua u tha atyre: "Do t'i thoni kështu Sekedjas: 4 Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do t' bëj që të tèrhiqen armët e lufteve që janë në duart tuaja, me të cilat po luftoni kundër mbretit të Babilonisë, kundër Kaldeasve që ju rrethojnë jashtë mureve, dhe do t'i grumbulloj në mes të këtij qyteti. 5 Unë vetë do të luftoj kundër jush me dorën e shtrirë dhe me krahë të fuqishëm, me zemërim, me tèrbim dhe me indinjatë të madhe. 6 Do t'i gjelloj banorët e këtij qyteti, si njerëzit ashtu edhe kafshët; ata do të vdesin nga një murtagj e madhe. 7 Mbas kësaj", thotë Zoti, "do t' jaç Sedekian, mbretin e Judës, dhe shërbëtorët e tij, popullin dhe ata që në këtë qytet do t' kenë shpëtuar nga murtagja, nga shpata nga uria, në dorë të Nebukadnësaris, mbretit të Babilonisë, në dorë të armiqve të tyre dhe në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre. Ai do t'i vrasë me shpatë: nuk ka pér t'i falur, as nuk do t'i vijë keq dhe as nuk do të ketë mëshirë pér ta. 8 Dhe këtij populli do t'i thuash: Kështu thotë Zoti: Ja, unë vë para jush rrugën e jetës dhe rrugën e vdekjes. 9 Ai që mbetet në këtë qytet ka pér t'i vdekur nga shpata, nga uria dhe nga murtagja; por ai që ka pér të dalë dhe do t'u dorëzohet Kaldeasve që ju rrethojnë ka pér t' jetuar dhe do t' ketë si pre jetën e tij. 10 Sepse unë e kam kthyer fityrën time kundër këtij qyteti pér fat të keq dhe jo pér t' mirë", thotë Zoti. "Ai do t'i jetep në dorë mbretit të Babilonisë dëshmi që ai do ta djejë me zjarr". 11 Në shtëpinë e mbretërvë të Judës do të thuash: "Dëgjoni fjalën e Zotit: 12 O shtëpia e Davidit", kështu thotë Zoti: "Ushtonri drejtësinë që në mëngjes dhe çlironeni atë që e kanë vjedhur nga dora e stypësít, me qëllim që zemërimi im të mos shpërthej si zjarr dhe të djejë pa qenë njeri në gjendje ta shuajë, pér të shkak të ligësisë së veprimeve tuaja. 13 Ja ku jam kundër teje, o banuuese e lugjnës, shkëmb i fushës", thotë Zoti. "Ju që thoni: "Kush do të zbrësë kundër nesh? Kush ka pér t' hyrë në banesat tonë?". 14 Unë do t'ju dénoj sipas frytit të veprimeve tuaja", thotë Zoti, "dhe do t'i vë zjarr pyllit të tij, që do të gllabërojë të gjitha gjërat që ka pérreth".

22 Kështu thotë Zoti: "Zbrit në shtëpinë e mbretit të Judës dhe aty shqipto këto fjalë, 2 duke thënë: Dëgjo fjalën e Zotit, o mbret i Judës, që rri ulur mbi fronin e Davidit, ti, shërbëtorët e tu dhe populli yt, që hyni nëpër këto porta. 3 Kështu thotë Zoti: Veproni me ndershëmëri dha drejtësi, cilrojeni atë që e kanë vjedhur noga dora e shtypësít, mos i bini më qafë dhe mos ushtronit dhunë kundër të huajt, jetimit dhe grusas së ve dhe mos derdhni qiaq.

të pafajmë në këtë vend. **4** Sepse, po t'u përbahemi tërësisht këtyre fjalëve, atëherë mbretërit e ulur mbi fronin e Davidit do të hyjnë nëpër portat e kësaj shtëpie, të hipur mbi qerre dhe mbi kuaj, ata vetë, shërbëtorët e tyre dhe populli i tyre. **5** Por në rast se nuk do të dégjoni këto fjalë, unë betohem pér veten time", thotë Zoti, "që kjo shtëpi do të shkrohet". **6** Sepse kështu thotë Zoti pér shtëpinë e mbretit të Judës: "Ti ishe pér mua si Galaadi, si maja e Libanit. Por unë do të katandis me siguri në një vend të shkretë, në një qytet pa banorë. **7** Po përgatis kundër teje shkatërrues, secili me armët e tij; ata do të rrëzojnë kedrat e tu më të mirë dhe do t'i hedhin në zjarr. **8** Shumë kombe do të kalojnë pranë këtij qyteti dhe do t'i thonë njeri tjetri: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë qytet t'ë madh?". **9** Dhe do të përgjigjen: "Sepse e kanë braktisur besëlidhjen me Zotin, Perëndinë e tyre, dhe kanë rënë përmbyss para përendive të tjera u kanë shërbyer". **10** Mos qani pér të vdekurin, mos mbanzi pér të, por qani me hidhërim të madh pér atë që niset, sepse nuk do të kthehet më dhe nuk e ka pér të parë më vendin ku ka lindur. **11** Sepse kështu thotë Zoti pér Shalumin, birin e Josias, mbret i Judës, që mbretëron në vend të Josias atit të tij dhe që ka dalë nga ky vend: "Ai nuk do të kthehet më, **12** por do të vdesë në vendin ku e kanë çuar në robëri dhe nuk ka pér ta parë më këtë vend". **13** Mjerë ai që e ndërtón shtëpinë e tij pa drejtësi dhe dhomat e saj të sipërme me paanësi, që e vë jetrin të punojë pér asnjë dhe nuk ia shpërblen punën e tij. **14** dhe thotë: "Do të ndërtoj një shtëpi të madhe me dhoma të sipërme të gjëra", dhe hap në të drítare, e vesh me dru kredri dhe e lyen me të kuq. **15** "Mendon vallë se jë mbret, sepse je i rrëthuar nga keda? Ati yt nuk hante dhe pinte? Por vepronte me ndershmöri e drejtësi dhe gjithshka i shkonte mbarë. **16** Ai mbronte çështjen e të varfrit dhe të nevojaritar dhe gjithshka i shkonte mbarë. A nuk do të thotë kjo të më njohësh mua?", thotë Zoti. **17** "Por sytë e tu dhe zemra jote nuk shikojnë veçse fitimin tênd të padrejtë, të derdhin gjak të pafajmë dhe të kryejnë shtypje dhe dhunë". **18** Prandaj kështu thotë Zoti pér Jehojakimin, birin e Josias, mbreti i Judës: "Nuk do të mbajnë zi pér të, duke thënë: "Vaj medet, vëllai im! Vaj medet, motëri!". Nuk do të mbajnë zi pér të duke thënë: "Vaj medet, zot! Vaj medet, madhëri e tij!". **19** Do të varroset ashtu si varroset një gomar, që e heqin dhe e hedhin larg portave të Jeruzalemit. **20** Ngjitu në Liban dhe bërtit, ngrije zérin në Bashan dhe bërtit nga Abarimi, sepse të gjithë dashnorët e tu janë shkatërruar. **21** Të fola në kohën e begatës sate, por ti më të: "Nuk do të dégjoj". Kjo ka qenë sjellja jote qysh në rininë tênde: nuk e dégjove kurrë zérin tim. **22** Térë barinjtë e tu do të gillabërohen nga era dhe dashnorët e tu do të shkojnë në robëri; atëherë do të jesh et turpëruar dhe e shushatur pér gjithë ligësinë tênde. **23** Ti që banon në Liban, që ke ngritur folënë në mes kedrave, sa do të rënkoksh kur do të zënë dhembjet, dhembjet si ato të gruas që éshët gati të pjellë! **24** Ashtu siç éshët e vërtetë që unë roj", thotë Zoti, "edhe sikur Konjahu, biri i Jehojakimit, mbret i Judës, të ishte një unazë vulosjeje në dorën time të djathtë, unë do të të shkulja që andej. **25** Unë do të jep në dorë të atyre që kërkojnë jetën tênde, në dorë të atyre prej të cilëve ke frikë, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe në dorë të Kaldeasseve. **26** Do të të hedh ty dhe nénët tênde që të ka lindur në një vend të huaj, ku nuk keni lindur dhe aty do të vdisni. **27** Por në vendin ku dëshirojnë fort të kthehen, nuk do të kthehen. **28** A éshët vallë ky njeri, Konjahu, një poç pa vlerë, i thyer, ose një send që nuk prodhon asnjë kënaqësi? Pse, pra, janë përzënë ai dhe pasardhësit e tij dhe janë hedhur në një vend që ata nuk e njohin? **29** O vend, o vend, o vend, dégio fjälén e Zotit! **30** Kështu thotë Zoti: "Regjistrojeni këtë njeri si pa fémijë, një njeri që nuk do të begatohet në ditët e tij, sepse asnjë

në pasardhësit e tij nuk do të ketë mbarësi, duke arritur të ulet mbi fronin e Davidit dhe të mbretërojë akoma në Judë"".

23 "Mjerë barinjtë që prishin dhe shpërndajnë kopenë e kullotës sime", thotë Zoti. **2** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, kundër barinje që kullozin popullin tim: "Ju keni shpërndarë delet e mia, i keni përzënë dhe nuk keni pasur kujdes pér to; ja, unë do t'ju dënoj pér ligësinë e veprimeve tuaja", thotë Zoti. **3** "Por do të mbledh kusurin e deleve të mia nga të gjitha vendet ku i kam shpërndarë dhe do t'i coj përsëri në kullotat e tyre, ku do të jenë pëjollere dhe do të shumonin. **4** Do të caktoj mbi to barinj që do t'i kullozin dhe nuk do të keni më ndrojtje as frikë; nuk do të mungojë asnjë prej tyre", thotë Zoti. **5** "Ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "në të cilat do të shkaktoj që të dalë nga Davidi një filiz i drejtë, që do të mbretërojë si mbret, do të ketë mbarësi dhe do të ushtrøjë gjykimin dhe drejtësinë në vend. **6** Në ditët e tij Juda do të shpëtohet dhe Izraeli do të qëndrojë në siguri. Ky do të jetë emri me të cilin do të thirret: "Zoti drejtësia jone". **7** Pra, ditët po vijnë", thotë Zoti, "gjatë të cilave nuk do të thuhet më: "Pér Zotin e gjallë që i nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit", **8** por: "Pér Zotin e gjallë që nxori dhe çoi përsëri pasardhësit e shtëpisë së Izraelit nga vendi i veriut dhe nga të tëra vendet ku i kisha shpërndarë"; dhe ata do të qëndrojnë në vendin e tyre". **9** Zemra ime éshët thyer brenda meje pér shkak të profetëve, tërë kockat e mia dridhen. Jam si një i dehu, si një njeri i mposhtur nga vera, pér shkak të Zotit dhe fjalëve të tij të shenjta. **10** Sepse vendi éshët plot me shkelës të kurorës, pér shkak të mallkimit vendi éshët në zi, kullotat e shkretëtirës janë tharë. Vrapi i tyre éshët i mbrapshtë dhe forca e tyre nuk éshët e drejtë. **11** "Si prifti ashtu edhe profeti janë prishur; po, e kam gjetur ligësinë e tyre edhe në vetë shtëpinë time", thotë Zoti. **12** "Prandaj rruga e tyre do të jetë pér ta si stigje ku njeriu shket; do të shthyen në errësirë dhe do të rrëzohen nëpër to, sepse do të bëj që të bjerë mbi ta një gjëmë, në vitin e dënimit të tyre", thotë Zoti. **13** "Kam vërejtur budallallëqe midis profetëve të Samarias: profetizonin në emër të Baalit dhe e çonin në rrugë të keqe popullin tim të Izraelit. **14** Edhe ndërmjet profetëve të Jeruzalemit kam parë gjëra të ndyra: kryejnë shkelje të kurorës, ecin në mënyrë të rreme, përforcojnë duart e keqberësve, dhe kështu asjni nuk largohet nga rruga e keqe që ka marrë. Pér mua janë që të gjithë si Sodoma, dhe banorët e tij si Gomora". **15** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive pér profetët: "Ja, unë do t'i ushqej me pelin dhe do t'i bëj të pinë ujë të helmuar, sepse nga profetët e Jeruzalemit pabesia éshët përhapur në téré vendin". **16** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mos dégjoni fjalët e profetëve që ju bëjnë profeci. Ata ju bëjnë të këqinj; ju parashtrojnë vegimet e zemrave të tyre dhe jo atë që del nga goja e Zotit. **17** U flasin vazhdimisht atyre që më përbuzin: "Zoti ka thënë: Do të keni paqe"; dhe gjithë atyre që ecin në kryeneçësinë e zemrës së tyre: "Asnjë e keqe nuk do t'ju vijë". **18** Por kush ka marrë pjesë në keshillën e Zotit? Kush ka parë, kush ka dégjuar fjälén e tij? Kush i ka kushtuar kujdes fjälës së tij dhe e ka dégjuar? **19** Ja furtuna e Zotit po shpërthen me térbim, një furtunë e tmerrshme do të shpërthejë mbi kryet e tpebabësë. **20** Zemrërimi i Zotit nuk do të qetësohet deri sa të ketë kryer dhe plotësuar synimet e zemrës së tij; ditët e fundit do të kuptoni fare mirë. **21** Unë nuk i kam dërguar ata profetë; por ata kanë vrapuar; nuk u kam folur atyre, por ata kanë profetizuar. **22** Por, sikur të kishin marrë pjesë në keshillën time, atëherë do të bënin që populli im të dégjonte fjälët e mia, dhe kështu do ta lagonin nga rruga e tyre e keqe dhe nga ligësia e veprimeve të tyre. **23** A jam unë vetëm një Perëndi nga larg? **24** A mundet dikush të fshihet në vende të fshehta në mënyrë që unë t'ë mos e shoh?",

thotë Zoti. "A nuk e mbush unë qellin dhe tokën?", thotë Zoti. **25** "Kam dégjuar atë që thonë profetët që profetizojnë gjenjeshtra në emrin tim, duke thënë: "Pashë një éndërr, pashë një éndërr!". **26** Deri kur do të vazhdojë kjo në zemrën e këtyre profetëve që profetizojnë gjenjeshtra dhe profetizojnë mashtrimin e zemrës së tyre? **27** Ata mendojnë që populli im do të harrojë emrin tim me éndrrat e tyre që i tregojnë njëri-tjetrit, ashtu si etérít e tyre harruan emrin tim pér Baalin. **28** Profeti që pa një éndërr le ta tregojë éndrrën, por ai që ka fjalën time le ta kallézojë atë me besnikéri. Ç'punë ka kashta me grurin?", thotë Zoti. **29** "A nuk éshët fjala ime si zjarri?", thotë Zoti, "dhe si një çekiq që theyen gurin? **30** Prandaj ja", thotë Zoti, "unë jam kundër profetëve që i vjedhin njëri-tjetrit fjalët e mia. **31** Ja", thotë Zoti, "unë jam kundër profetëve që përdorin gjuhën e tyre dhe thonë: "Ai thotë". **32** Ja, unë jam kundër atyre që profetizojnë éndrra të rreme", thotë Zoti, "dhe ia tregojnë popullit tim dhe e prishin atë me gjenjeshtrat dhe me mburrësítë e tyre, megjithëse unë nuk i kam dérguar dhe as nuk u kam dhënë ndonjë urdhër; prandaj nuk do të janë aspak të vlefshëm pér këtë popull", thotë Zoti. **33** Në goftë se ndërkq ky popull ose një profet a një prift do të t' pyesë, duke thënë: "Cili éshët orakulli i Zotit?", ti do t'u përgjigjesh atyre: Cilin orakull? Unë do t'ju hedh poshtë", thotë Zoti. **34** "Sa pér profetin, priftin o popullin që do të thotë: "Orakulli i Zotit", unë do ta dënoj atë person dhe shtëpinë e tij. **35** Kështu do t'i thoni secili fqinj të vet secili vëllait të vet: "Çfarë përgjigje ka dhënë Zoti?" dhe "Çfarë ka thënë Zoti?". **36** Por orakullin e Zotit nuk do ta përmendim më, sepse fjala e seceilit do të jetë orakulli i tij, sepse keni shtrembëruar fjalët e Peréndisë të gjallë, Zoti i ushtrive, Peréndia ynë. **37** Kështu do t'i thuash profetit: "Çfarë përgjigje të dha Zoti?" dhe "Çfarë ka thënë Zoti?". **38** Por në rast se thoni akoma: "Orakulli i Zotit", atëherë kështu thotë Zoti: Me qenë se thoni këtë fjalë: "Orakulli i Zotit", megjithëse unë ju kisha dérguar fjalë: Mos thoni më "Orakulli i Zotit", **39** ja, unë do t'ju harroj plotësish dhe do t'ju hedhi larg fytyrës sime, ju dhe qytetin që ju kisha dhënë juve dhe etérve tuaj, **40** dhe do t'ju mbuloj me një turp të pérjetshëm, që nuk do të harrohet kurre".

24 Zoti më tregoi dy kosha me fiq të vendosur pérpara tempullit të Zotit, mbas quarjes në robëri prej Jeruzalemit nga Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, të Jekoniahut, birit të Jehojakimit, mbret i **2** Një nga koshat përbante fiq shumë të mirë, fiq të dorës së parë, ndërsa koshi tjetër përbante fiq shumë të këqij, aq të këqij sa nuk mund të haheshin. **3** Atëherë Zoti më tha: "Çfarë po shikon, Jeremija?". Unë u përgjigja: "Fiqtë, fiqtë e mirë janë shumë më të mirë, ndërsa ata të këqij janë shumë të këqij, aq të këqij sa nuk mund të hahen. **4** Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **5** "Kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit. Ashtu si këta fiq janë të mirë, kështu do të kujdesem pér ata të Judës që u çuan në robëri, që unë i përzura nga ky vend në vendin e Kaldeave pér të mirën e tyre. **6** Unë do t'i hedh me dashamirësi sytë e mi mbi ta dhe do t'i sjell përsëri në këtë vend, do të bëj të begatohen dhe nuk do t'i shkatërroj më, do t'i mbjell dhe nuk do t'i çrrënjos më. **7** Do t'u jep një zemër pér të më njohur mua që jam Zoti; ata do të janë populli im dhe unë Peréndia i tyre, sepse do të kthehen tek unë me gjithë zemër. **8** Ashtu si këta fiq të këqij, madje aq të këqij sa nuk mund të hahen", kështu thotë Zoti, "në të njëjtën ményrë do të braktis Sedekian, mbretin e Judës, princat e tij dhe kusurin e Jeruzalemit që do të mbetet në këtë vend dhe ata që banojnë në vendin e Egjiptit. **9** Do t'i braktis me qëllim që t'i trajtojnë keq dhe t'i mundojnë në të gjitha mbretëritë e tokës, dhe do të bëhen turpi, gazi, sarkazmi dhe mallkimi në të gjitha vendet ku do t'i shpërndaj. **10** Do të dérgoj kundër tyre shpatën, urinë dhe

murtajën, deri sa të shkatërrohen plotësish në tokën që u kisha dhënë atyre dhe etérve të tyre".

25 Fjala që iu drejtua Jeremias pér téré popullin e Judës, në vitin e katërt të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Babilonisë (që ishte viti i parë i Nebukadnetsarit, mbret i Babilonisë), **2** dhe që Jeremia shoqiptoi pérpara téré popullit të Judës dhe téré banorëve të Jeruzalemit, duke thënë: **3** "Nga viti i trembëdhjetë i Josias, birit të Amonit, mbret i Judës, deri në kétë ditë janë njëzet e tre vjet që fjala e Zotit më éshët drejtuar, dhe unë ju kam folur me urgjencë dhe këmbëngulje, por ju nuk më keni dégjuar. **4** Zoti ju ka dérguar gjithashtu téré shérbëtorët e tij, profetët me urgjencë dhe këmbëngulje, por ju nuk e keni dégjuar as keni vënë veshin pér të dégjuar. **5** Ata thonin: "Të kthethet secili nga rruga e tij e keqe dhe nga veprimet e liga, dhe do të banoni në vendin që Zoti ju ka dhënë juve dhe etérve tuaj ngaherë dhe përgjithnjë". **6** Mos shkoni mbas perëndive të tjera pér t'u shérbyer dhe pér të rénë pérmbys para tyre, mos provokoni zemërimin tim me veprën e duarve tuaja, dhe unë nuk do t'ju bëj asnjë të keqe". **7** Por ju nuk më keni dégjuar", thotë Zoti, "dhe keni provokuar zemërimin tim me veprën e duarve tuaja në démin tuaj. **8** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive: Duke qenë se nuk keni dégjuar fjalët e mia; **9** ja, unë do të dérgoj të marr téré kombet e veriut", thotë Zoti, "dhe Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, shérbyesin tim, dhe do t'i sjell kundër këtij vendi dhe kundër banorëve të tij, kundër téré kombeve rreth e qark dhe do të caktoj shfarojen e tyre dhe do t'i bëj objekt habie, tallaje dhe pikëllimi të pérhershëm. **10** Do të bëj të heshtin në mes tyre britmat e gjëzimit dhe të kënaqësisë, zéri i dhëndrit dhe ai i nuses, zhurma e mokrës dhe drita e llambës. **11** Téré ky vend do të bëhet një shkreti dhe një objekt habie dhe këta kombe do t'i shérbejnë mbretit të Babilonisë shtatëdhjetë vjet me radhë". **12** "Po kur të mbushen shtatëdhjetë vjet, unë do ta dënoj mbretin e Babilonisë dhe atë komb, vendin e Kaldeave", thotë Zoti, "pér shkak të paudhësisë së tyre, dhe do ta katandis në një shkretim të pérjetshëm". **13** Kështu do t'i sjell në këtë vend téré gjérat që kam shpallur kundër tij, téré gjérat që janë shkruar në këtë libër dhe që Jeremija ka profetizuar kundër të gjitha kombeve. **14** Në fakt shumë kombe dhe mbretëri të fuqishëm do t'i kthejnë në robëri vetë Kaldeasit dhe unë do t'i shpérblej sipas veprimeve të tyre dhe sipas veprës së duarve të tyre". **15** Sepse kështu më ka thënë Zoti, Peréndia i Izraelit: "Merr nga dora ime këtë kupë vere të zemërimit tim dhe bëj që të pinë téré kombet te tē cilët do të dérgoj. **16** Ata do tē pinë, do t'u merren këmbët dhe do tē çmenden pér shkak të shpatës që do të dérgoj në mes të tyre. **17** Atëherë mora kupën nga dora e Zotit dhe bëra që ta pinë téré kombet pranë të cilëve më kishte dérguar Zoti: **18** Jeruzalemi dhe qytetet e Judës, mbretërit dhe princat e tij, pér t'i katandisur në një shkatërim, në një objekt habie, tallaje dhe mallkimi, siç po ndodh sot; **19** Faraoni, mbreti i Egjiptit, shérbëtorët e tij, princat dhe téré populli i tij; **20** téré popullata e pérzier, téré mbretërit e vendit të Uzit, téré mbretërit e filisteive (domethënë Ashkeloni, Gaza, Ekrone dhe ata që mbetën nga Ashdodi); **21** Edomi, Moabi dhe bijtë e Amonit; **22** téré mbretërit e Tiros, téré mbretërit e Sidonit dhe mbretërit e ishuje që ndodhen matanë detit; **23** Dedani, Tema, Buzi dhe téré ata që presin cepat e mjekrës; **24** téré mbretërit e Arabisë, téré mbretërit e popullatës së pérzier që banon në shkatëritë; **25** téré mbretërit e Zimrit, téré mbretërit e Elamit, **26** téré mbretërit e Medias dhe téré mbretërit e veriut, që janë afér ose larg, si njëri ashtu edhe tjetri, dhe téré mbretëritë e botës që janë mbi faqen e dheut. Dhe mbreti i Sheshakut do t'pijë mbas tyre. **27** "Ti, pra, do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: Pini, dehuni dhe villni; rrëzohuni pa u ngritur më

nga shpata që do të dërgoj në mes jush. 28 Dhe në qoftë se nuk pranojnë nga dora jote kupën e pirjes, u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ju pa tjetër do të pini. 29 Sepse ja, unë po filloj të dënoj qytetin në të cilin përmendet emri im, dhe ju do të mbeteni plotësisht pa u ndëshkuar? Jo, nuk do të mbeteni të pandëshkuar, sepse unë do të thérres shpatëm mbi të gjithë banorët e tokës”, thotë Zoti i ushtrive. 30 “Prandaj profetizo kundër tyre téré këto gjëra dhe u thuaj atyre: Zoti vrumbullon që lart dhe bën që të dëgjohet zëri i tij nga banesa e tij e shenjtë; ai do të vrumbullojë me forcë kundër vathës. 31 Zhurma do të arrijë deri në skajet e tokës, sepse Zoti ka një mosmarrëveshje me kombat, do të hyjë në gjyq me çdo mish të gjallë dhe do t'i lërë të pabesët në mëshirë të shpatës, thotë Zoti.” 32 Kështu thotë Zoti i ushtrive: “Ja, një mjerim do të kalojë nga një komb te tjetri dhe një shakullinë e madhe do të ngrihet nga skajet e tokës. 33 Atë ditë at që janë vratë nga Zoti do të janë kudo, nga njëri skaj i tokës te tjetë; nuk do të qahen dhe as do të mbledhen dhe do të varrosen, por do të bëhen pleh mbi faqen e dheut. 34 Bërtisni, o barinj, klithni: rrrotullohuni në pluhur, o drejtues të kopesë, sepse ditët e therjes suaj janë plotësuar, dhe do të rrëzoheni si një enë e çmuar. 35 Barinjtë nuk do të kenë asnjë mundësi të ikin, dhe rojet e kopesë asnjë rrugë shpëtimi. 36 Do të dëgjohet britma e barinjve dhe rënkim i drejtuesve të kopesë, sepse Zoti është duke shkatërruar kullotën e tyre, 37 dhe vathët e qeta janë shkatërruar për shkak të zemërimit të madh të Zotit. 38 Ai e ka lënë si një luan i vogël strehën e tij, sepse vendi i tyre është bërë një shkretëtirë për shkak të tèrbimit të shtypésit, për shkak të zemërimit të zjarrit të Zotit”.

26 Në fillim të mbretërimit të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, nga Zoti i drejtua kjo fjalë duke thënë: 2 “Kështu thotë Zoti: Paraqitu në oborrin e shtëpisë të Zotit dhe u thuaj téré qyteteve të Judës që vijnë për të adhuruar në shtëpinë e Zotit, të gjitha fjalët që të kam porositur t'u thuash atyre; mos lër as edhe një fjalë. 3 Ndofta do të dëgjoni dhe secili do të largohet nga rruga e tij e keqe, dhe unë do të pendohem për të keqen që mendoj t'u shkaktokt atyre për ligësinë e veprimeve të tyre. 4 Ti do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti: Në rast se nuk dëgjoni duke ecur sipas ligjit tim që kam vénë para jush 5 dhe duke u kushtuar kujdes fjalëve të shërbëtorëve të mi, të profetëve, që ju kam dërguar me urgjencë dhe këmbëngulje (por që ju nuk i keni dëgjuar), 6 unë do ta bëj këtë tempull si Shilohun dhe do ta kthej këtë qytet në një mallkım për të gjitha kombet e tokës”. 7 Kështu priftërinjtë, profetët dhe téré populli dëgjujan Jeremiahin që shqiptonte këto fjalë në shtëpinë e Zotit. 8 Dhe ndodhi që, sapo Jeremia mbaroi së shqiptuari téré ato që Zoti i kishte urdhëruar t'i thoshte gjithë popullit, priftërinjtë, profetët dhe téré populli e kapën dhe i thanë: “Ti duhet të vdesesh! 9 Pse ke profetizuar në emër të Zotit, duke thënë: “Ky tempull do të jetë si Shilohu dhe ky qytet do të shkatërrohet dhe do të jetë pa banorë”? Téré populli u mblohdh kundër Jeremias në shtëpinë e Zotit. 10 Kur pricat e Judës dëgjuan këto gjëra, u ngjitet nga shtëpia e mbretit në shtëpinë e Zotit dhe u ulën në hyrje të portës së re të shtëpisë të Zotit. 11 Pastaj priftërinjtë dhe profetët u folën princave dhe téré popullit, duke thënë: “Ky njeri meriton vdekjen, sepse ka profetizuar kundër këtij qyteti, siç e keni dëgjuar me veshët tuaj”. 12 Atëherë Jeremias u foli téré princave dhe të gjithë popullit, duke thënë: “Zoti më ka dërguar të profetizoj kundër kësaj shtëpie dhe kundër këtij qyteti téré gjérat që keni dëgjuar. 13 Prandaj korrigioni tanë rrugët dhe veprimet tuaja dhe dëgjoni zérin e Zotit, Perëndisë tuaj, dhe Zoti do të pendohet për të keqen që ka shqiptuar kundër jush. 14 Sa për mua, unë jam në duart tuaja; veproni me mua ashtu siç ju duket e mirë dhe e drejtë. 15 Por dijeni me siguri që, në qoftë se më bëni të vdes, do të tèrhiqni gjak të pafajmë mbi vete, mbi këtë

qytet dhe mbi banorët e tij, sepse Zoti më ka dërguar me të vërtetë pranë jush, që t'u deklaroi veshëve tuaj téré këto fjalë”. 16 Atëherë pricat dhe téré populli u thanë priftërinjve dhe profetëve: “Ky njeri nuk meriton vdekjen, sepse na ka folur në emër të Zotit, Perëndisë tonë”. 17 Pastaj u ngritën disa nga pleqtë e vendit dhe i folën téré kuvenit të popullit, duke thënë: 18 “Mikea, Morashtiti, profetizoi në ditët e Ezekias, mbretit të Judës, dhe i foli téré popullit të Judës, duke thënë: “Kështu thotë Zoti i ushtrive: Sioni do të lërohet si një fushë, Jeruzalemi do të bëhet një grumbull gërmadhash dhe mal i tempullit një lartësi e pyllëzuar”. 19 A e dënuan vallë me vdekje Ezekian, mbretin e Judës, dhe téré Judën? A nuk pati frikë nga Zoti dhe a nuk iu lut vallë fytyrës së Zotit, dhe kështu Zoti u pendua për të keqen që kishte shqiptuar kundër tyre? Ne jemi duke bërë përkundrazi një të keqe të madhe kundër vetes sone”. 20 Pati edhe një njëri tjetër që profetizoi në emër të Zotit, Uria, biri i Shemajahut, nga Kiriath-Jearimi; ai profetizoi kundër këtij qyteti dhe kundër këtij vendi me fjalë krejt të ngjashme me ato të Jeremias. 21 Kur mbreti Jehojakim, téré njerëzit e tij trima dhe téré pricat e tij dëgjuan fjalët e tij, mbreti kérkoi ta dënojë me vdekje, por Uria e mori vesh dhe u frikësua; prandaj ua mbathi këmbëvë dhe shkoi në Egjipt. 22 Atëherë mbreti Jehojakim dërgoi njerëz në Egjipt, Elnathanin, biri i Akborit, dhe njerëz të tjerë me të në Egjipt. 23 Këta e nxorën Urian nga Egjipti dhe e çuan te mbreti Jehojakim, që e goditi me shpatë dhe e hodhi kufomën e tij midis varreve të bijve të popullit. 24 Por dora e Ahiqamit, birit të Shafanit, ishte me Jeremian, me qëllim që të mos e dorëzonin në duart e popullit dhe të mos dënohej me vdekje.

27 Në fillim të mbretërimit të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, kjo fjalë iu drejtua Jeremias nga Zoti: 2 “Kështu më ka thënë Zoti: Bëj lidhje dhe krijo zgjedhë dhe vari mbi qafën tênde; 3 pastaj ia dërgo mbretit Edom, mbretit të Moabit, mbretit të bijve të Amonit, mbretit të Tiroi dhe mbretit të Sidonit, me anë të ambasadorëve të Sedekias, mbretit të Judës, të ardhur në Jeruzalem; 4 dhe jepu urdhër që t'u thonë kështu zotërvëre të tyre: “Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Kështu do t'u thoni zotërvëre tuaj: 5 Unë kam bëré tokën, njerëzit dhe kafshët që janë mbi faqen e dheut, me fuqinë time të madhe dhe me krahun tim të shtrirë, dhe ia jap atij që më duket i mirë në sytë e mi. 6 Dhe tani téré këto vende ia kam dhënë në dorë Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, shërbëtorit tim; atij i kam dhënë gjithashtu kafshët e fshatrave që t'i shërbejnë. 7 Kështu téré kombet do t'i shërbejnë atij, birit të tij dhe birit të birit të tij, deri sa t'i vijë koha edhe për vendin e tij; atëherë shumë kombe me mbretër të fuqishëm do ta katandisin në robëri. 8 Dhe do të ndodhë që kombi ose mbretëria që nuk do të dëshirojë t'i shërbejë atij, Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ta vërë qafën e tij nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë, atë komb unë do ta dënoj”, thotë Zoti, “me shpatëm, me urinë dhe me murtajën, deri sa t'i kem shfarosur me dorë të tij. 9 Prandaj mos dëgjoni profetët tuaj, as shortarët tuaj, as ata që shikojnë èndrra, as magjistarët tuaj që ju thonë: “Nuk do të robëroheni nga mbreti i Babilonisë!”. 10 Po, ata ju profetizojnë gjenjeshtra që t'ju largojnë nga vendi juaj, që unë t'ju shpërndaj dhe ju t'vdsni. 11 Por kombin që do ta vërë qafën e tij nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë dhe do t'i shërbejë atij, unë do ta lë në vendin e tij”, thotë Zoti, “dhe ai do ta punojë dhe do të qëndrojë aty”. 12 Unë i fola, pra, Sedekias, mbretit të Judës, në përputhje me téré këto fjalë dhe i thashë: “Përkulni qafën tuaj nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë, i shërbeni atij dhe popullit të tij dhe do të jetoni. 13 Pse t'i dhe populli yt dëshironi të vdsni nga shpatë, nga uria dhe nga murtaja, ashtu si ka folur Zoti kundër kombit që nuk dëshiron t'i shërbejë mbretit të Babilonisë? 14 Prandaj mos dëgjoni fjalët e profetëve që ju thonë: “Nuk do t'i

shérbeni mbretit tē Babilonisé", sepse ju profetizojnē génjeshtren". 15 "Sepse unë nuk i kam dërguar", thotë Zoti, "por ata profetizojnē génjeshtren nē emrin tim, me qëllim që unë tju shpérndaj dhe ju tē vlsini, ju dhe profetét që ju profetizojnë". 16 U fola gjithashtu priftérinjve dhe téré kétij populli, duke théné: "Kështu thotë Zoti: Mos dëgjoni fjalët e profetéve tuaj që ju profetizojnë duke théné: "Ja, tani orenditë e shtëpisë tē Zotit do tē kthehem shpejt nga Babilonia", sepse ju profetizojnē génjeshtren. 17 Mos i dëgjoni ata! I shérbeni mbretit tē Babilonisé dhe keni pér tē jetuar. Pse ky qytet duhet tē katandiset nē një shkretiné? 18 Në rast se janë profeté dhe fjala e Zotit éshët me ta, le tē ndërhyjnë tanë pranë Zotit tē ushtrive nē ményrë që orenditë që kanë mbetur nē shtëpinë e Zotit, nē shtëpinë e mbretit tē Judës dhe nē Jeruzalem, tē mos shkojnë nē Babiloni". 19 Kështu thotë Zoti i ushtrive pér shtyllat, detin, qerret dhe pjesën tjetër tē orendite që kanë mbetur nē kétë qytet, 20 tē cilat Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisé, nuk i mori, kur internoi Jekoniahun, birin e Jehojakimit, mbretit tē Judës, nga Jeruzalem nē Babiloni së bashku me térr fisnikët e Judës dhe tē Jeruzalem; 21 po, kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit, pér orenditë që kanë mbetur nē shtëpinë e Zotit, nē shtëpinë e mbretit tē Judës dhe nē Jeruzalem: 22 "Do tē çohen nē Babiloni dhe aty do tē mbeten, deri sa t'i kërkjoj unë", thotë Zoti, "dhe do tē bëj tē dalin përséri dhe tē kthehen nē kétë vend".

28 Po atë vit, nē fillim tē mbretëritim tē Sedekias, mbret i Judës, nē vitin e katërt, nē muajin e pestë, ndodhi që Hananiahu, bir i Azurit, profetit, që ishte nga Gabaoni, më foli nē shtëpinë e Zotit, 2 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: Unë thyej zgjedhën e mbretit tē Babilonisé. 3 Brenda dy vjetëve unë di tē bëj që tē kthehen nē kétë vend tē gjitha orenditë e shtëpisë së Zotit, që Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisé, mori nga ky vend dhe i çoi nē Babiloni. 4 Do tē kthej gjithashtu nē kétë vend", thotë Zoti, "Jekoniahun, birin e Jehojakimit, mbret i Judës, me gjithë tē internuarit e Judës që kanë shkuar nē robëri nē Babiloni, sepse do tē thyej zgjedhën e mbretit tē Babilonisé". 5 Atëherë profeti Jeremia iu përgjigji profetit Hananiah nē prani tē priftérinjve dhe nē prani tē tē gjithë popullit që gjendej nē shtëpinë e Zotit. 6 Profeti Jeremia tha: "Amen! Kështu le tē bëjë Zoti! Zoti realizoft atë që ke profetizuar, duke bérë që tē kthehen nga Babilonia nē kétë vend orenditë e shtëpisë së Zotit dhe tē gjithë ata që janë çuar nē robëri! 7 Megjithatë dëgjo tanë kétë fjalë që do tē tē them para veshëve tē tu dhe para veshëve tē gjithë popullit. 8 Profetët që kanë ardhur para meje dhe para teje, që nga kohët e lashta kanë profetizuar kundër shumë vendeve dhe kundër mbretëritë tē médha, luftén, urinë dhe murtajén. 9 Profeti që profetizon paqen, kur fjala e tij do tē realizohet, do tē njihet si një profet i vërtetë i dërguar nga Zoti". 10 Atëherë profeti Hananiah mori zgjedhën nga qafa e profetit Jeremia dhe e copëtoi. 11 Pastaj Hananiahu foli nē prani tē tē gjithë popullit, duke théné: "Kështu thotë Zoti: Në kétë ményrë unë do tē thyej zgjedhën e Nebukadnetsarit, mbretit tē Babilonisé, brenda dy vjetëve, nga qafa e tē gjitha kombeve. Profeti Jeremia iku nérp rrugën e tij. 12 Mbas profeti Hananiah theu zgjedhën nga qafa e profetit Jeremia, fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke théné: 13 "Shko dhe i thuaj Hananiahut: Kështu thotë Zoti: Ti ke thyer disa zgjedha prej druri, por nē vendin e tyre ke krijuar zgjedha prej hekuri. 14 Kështu nē fakt thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: Unë vë një zgjedhë prej hekuri mbi qafën e térér këtyre kombeve që t'i shérbejnë Nebukadnetsarit, mbretit tē Babilonisé, dhe ata do t'i shérbejnë. Atij i kam dhënë gjithashtu kafshët e fushës". 15 Pastaj profeti Jeremia i tha profetit Hananiah: "Dëgjo, Hananiah, Zoti nuk tē ka dërguar, dhe ti e se shtyrë kétë popull t'i besojë génjeshtrës. 16 Prandaj kështu

thotë Zoti: "Ja, unë do tē tē përzë nga faqja e dheut. Sivjet ke pér tē vdekur, sepse ke folur pér rebelim kundër Zotit". 17 Profeti Hananiah vdiq po atë vit, nē muajin e shtatë.

29 Këto janë fjalët e letrés që profeti Jeremia i dërgoi nga Jeruzalemi pleqve që kishin mbetur nē robëri, priftérinjve, profetëve dhe térë popullit që Nebukadnetsari kishte çuar nē robëri nga Jeruzalemi nē Babiloni. 2 (Kjo ndodhi mbasi dolën nga Jeruzalemi mbreti Jekoniah, mbretëresha, eunukët, princat e Judës dhe tē Jeruzalemit, zejtarët dhe kovaçët). 3 Letra u dërgua me anë tē Elasahut, birit tē Shafanit, dhe me anë tē Gemariahut, birit tē Hilkiyahut, që Sedekia, mbret i Judës, kishte dërguar nē Babiloni te Nebukadnetsari, mbret i Babilonisé. Ajo thoshtë: 4 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit, téré tē internuarve që unë kam çuar nē robëri nga Jeruzalemi nē Babiloni: 5 Ndërtioni shtëpi dhe banoni nē to, mbillni kopshët dhe hani frytet e tyre. 6 Merrni gra dhe bëni bij dhe bija, merrni gra pér bijtë tuaj dhe martojini vajzat tuaja që tē lindin bij dhe bija, me qëllim që atje tē shumoheni dhe tē mos pakësoheni. 7 Kérkonit tē mirén e qytezit ku ju kam çuar nē robëri dhe lutjuni Zotit përi tē, sepse mirëqenia juaj varet nga mirëqenia e tij. 8 Kështu thotë nē tē vërtetë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: Të mos ju mashtrojnë profetët dhe shortarët tuaj që janë midis jush, mos merrni parasysh éndrat që shkoni. 9 Sepse ju profetizojnë nē ményrë tē rëne nē emrin tim; unë nuk i kam dërguar", thotë Zoti. 10 "Kështu thotë Zoti: Kur tē mbushen shtatëdhjetë vjet pér Babiloninë, unë do tju vizitoj dhe do ta realizoj fjalën time tē mirë, duke bérë tē rikthesheni nē kétë vend. 11 Sepse unë i njoh mendimet që kam pér ju", thotë Zoti, "mendime paqeje dhe jo tē së keqes, pér tju dhënë një tē ardhme dhe një shpresë. 12 Do tē më kérkonit dhe do tē vini tē më luteni, dhe unë do tju kënaq. 13 Do tē më kérkonit dhe do tē më gjeni, sepse do tē më kérkonit me gjithë zemrën tuaj. 14 Unë do tē bëj që ju tē më gjeni", thotë Zoti, "dhe do tju kthej nga robëria juaj; do tju mblehdh nga tē gjitha kombet dha nga tē gjitha vendet ku ju kam shpérndarë", thotë Zoti; "dhe do tju çoj përséri nē vendin prej tē cilit ju çova nē robëri. 15 Sepse thoni: "Zoti na ka ngjallur profetë nē Babiloni", 16 kështu thotë Zoti pér mbretin që rri mbi froni e Davidit, pér kétë popullin që banon nē kétë qytet, pér vëllezérir tuaj që nuk kanë shkuar bashkë me ju nē robëri"; 17 po, kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do tē dërgoj kundër tyre shpatën, urinë dhe murtajén, dhe do t'i bëj si fiq tē neverishëm që nuk mund tē hahen sepse janë shumë tē këqij. 18 Do t'i ndjek me shpatën, me urinë dhe me murtajën; do tē bëj që tē trajtohen keq nē tē gjitha mbretëritë e tokës dhe tējen një mallkim, një objekt habie, një tallje dhe një turp midis kombeve ku i kam shpérndarë, 19 sepse nuk i kanë dëgjuar fjalët e mia", thotë Zoti, "që unë u dërgova atyre me anë tē shérbetorëve tē mi, profetëve, me urgjencë dhe këmbëngulje; por ju nuk më keni dëgjuar", thotë Zoti. 20 Dëgjoni, pra, fjalën e Zotit, o ju tē gjithë, që unë dërgova nē robëri nga Jeruzalemi nē Babiloni! 21 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit, pér Ashabin, birin e Kolajahut, dhe pér Sedekian, birin e Maasejahut, që ju profetizojnë génjeshtra nē emrin tim: Ja, unë do t'i lë nē dorë tē Nebukadnetsarit, mbretit tē Babilonisé, dhe ai do t'i vrasë para syve tuaj. 22 Prej tyre do tē nxirret një formulë mallkimi që do tē përdoret nga tē gjithë ata që janë nē robëri nē Babiloni, dhe do tē thuhet: "Zoti tē trajtoftë si Sedekian dhe Ashabin, që mbreti i Babilonisé ka pjekur nē zjari!" 23 Sepse ata kanë kryer gjéra tē turpshme nē Izrael, kanë shkelur kurorën me gratë tē afërmve tē tyre, kanë shqiptuar nē emrin tim fjalë tē rrreme, që nuk u kisha urdhëruar atyre. Unë vetë e di dhe jam déshmitar i tyre, thotë Zoti. 24 Do tē flasësh gjithashtu me Shemajahun, Nehelamit, duke théné: 25 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia

i Izraelit: Ti ke dërguar në emrin tênd letra têrë popullit që është në Jeruzalem, priftit Sofonia, birit të Maasejahut, dhe të gjithë priftërinjve, duke thënë: **26** "Zoti tê ka caktuar prift në vend të priftit Jehoada, me qëllim që tê ketë kryeintendentët në shtëpinë e Zotit pér tê mbikqyrur çdo njeri tê marrë që bén profetin, me qëllim që tî ta futësh në burg dhe ta mbash në pranga". **27** Dhe tanë pse nuk e ke qortuar Jeremian nga Anathothi që bén profetin midis jush? **28** Në fakt ai na ka dërguar fjalë në Babiloni: "Robëria do tê jetë e gjatë, ndërtoni shtëpi dhe banoni në to, mbillni kopshte dhe hani frytet e tyre""". **29** Prifti Sofonia e lexoit këtë letër në prani të profetit Jeremias. **30** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **31** "Dërgo t'u thuanz têrë atyre që janë në robëri: Kështu flet Zoti pér Shemajahun, Nehelamitin: Duke genë se Shemajahun ka profetizuar, megjithëse unë nuk e kam dërguar, dhe ka bërë tê keni besim te gjenjeshtra, **32** kështu thotë Zoti: Ja, unë do tê dénoj Shemajahun, Nehelamitin, dhe pasardhësit e tij; nuk do tê ketë asnjërin prej pasardhësve të tij që tê banojë në mes tê këtij populli, dhe nuk ka pér tê parë tê mirën që unë do t'i bëj popullit tim, thotë Zoti, sepse ka folur pér rebelemin kundër Zotit".

30 Fjala që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Shkruaj në një libër têrë fjalët që tê kam thënë. **3** Sepse ja, ditët po vijnë, thotë Zoti, gjatë tê cilave do tê kthej nga robëria popullin tim tê Izraelit dhe tê Judës, dhe do t'i kthej në vendin që u dhashë etërve tê tyre, dhe ata do tâ zotërojnë". **4** Këto janë fjalët që Zoti shqiptoi pér Izraelin dhe Judën: **5** "Kështu thotë Zoti: Ne kemi dëgjuar një britmë tmerri, frike dho jo paqeje. **6** Informohuni dhe shikoni në se një mashkull mund tê lindë. Pse, pra, i shoh tê gjithë meshkujt me duart mbi ijet e tyre ashtu si një grua që është duke lindur? **7** Tërë fytyrat janë bërë tê zbehta? **7** Medet, sepse ajo ditë është e madhe; nuk pati kurrë ndonjë tê ngjashme me tê; do tê jetë një kohë ankthi pér Jakobin, por ai do tê shpëtøjë prej tij. **8** Atë ditë do tê ndodhë", thotë Zoti i ushtrive, "që unë do tê theyl zgjedhën e tij nga qafa jote dhe do t'i këpus verigat e tua; tê huajt nuk do tê tê bëjnë më skllav tê tyre. **9** Por ata tê Izraelit do t'i shërbejnë Zotit, Perëndisë së tyre, dhe Davidit, mbretit tê tyre, që unë do tê ngjali përt a. **10** Ti, pra, o shërbeitori im Jakob, mos ki frikë", thotë Zoti; "mos u tremb, o Izrael, sepse, ja, unë do tê shpëtój nga vendi i largët dhe pasardhësit e tu nga vendi i robërisë së tyre. Jakobi do **11** Sepse unë jam me ty", thotë Zoti, "që tê tê shpëtajo. Unë do tê shfaros têrë komet në mes tê tê cilëve tê kam shpërndarë, por megjithatë nuk do tê shfaros ty, por do tê ndëshkoj me drejtësi dhe nuk do tê tê krejt tê pandëshkuar". **12** Kështu thotë Zoti: "E kecja jote është e pashërueshme, plaga jote është e rendë. **13** Askush nuk e mbron çështjen tênde; kështu nuk ka asnjë mjekim pér plagën tênde dhe asnjë shërim pér ty. **14** Têrë dashnorët e tu tê kanë harruar dhe nuk kujdesen më pér ty, sepse tê kam qëlluar me një goditje prej armiku, me një ndëshkim tê një njeriu mizor, pér madhësinë e paudhësisë sate, pér morinë e mëkateve tê tua. **15** Pse bërtet pér shkak tê së keqes sate? Dhembja jote është e pashërueshme. Unë tê bëra këto gjëra pér madhësinë e paudhësisë sate, pér morinë e mëkateve tê tua. **16** Por têrë ata që tê gllabërojnë do t'i gllabërojnë, têrë armiqte e tu, tê gjithë, do tê shkojnë në robëri; ata që tê plaçkitin do tê plaçkiten dhe grabitësit e tu do t'i lë tê grabiten nga tê tjerë. **17** Po, unë do tê tê jap përsëri shëndet dhe do tê tê shëroj plagët e tua", thotë Zoti, "Sepse tê quajnë "e dëbuara", duke thënë: "Ky është Sioni pér tê cilin askush nuk kujdeset"". **18** Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do tê kthej nga robëria çadrat e Jakobit dhe do tê më vijë keq pér banesat e tij; qyteti do tê rindërtohet mbi gërmadhat e tij dhe pallati do tê rivendoset në vendin e tij tê saktë. **19** Prej anej do tê dalin këngë falënderimi dhe zëra njerëzish që festojnë; unë do

t'i shumoj dhe jo t'i pakësoj; do t'i bëj tê nderuar dhe nuk do tê poshtërohen më. **20** Bijtë e tij do tê janë si më parë dhe kuvenit i tij do tê bëhet i qëndrueshëm para meje, por do tê ndëshkoj gjithë shtypësit e tyre. **21** Princi i tij do tê jetë një prej tyre, dhe sunduesi i tij do tê dalë nga mesi i tyre; unë do tê bëj që ai tê afrohet dhe ai do tê vijë afër meje. Kush, pra, do tê porosiste zemrën e tij që tê më afrohet?", thotë Zoti. **22** "Ju do tê jeni populli im, dhe unë do tê jem Perëndia juaj". **23** Ja, po shpërthen stuhia e Zotit, një stuhi e shfrenuar do tê bjerë me forcë mbi kokat e tê pafeve. **24** Zemrëmi i zjarrtë i Zotit nuk do tê fashitet, deri sa tê mos ketë plotësuar, deri sa tê mos ketë realizuar synimet e zemrës së tij. Në ditët e fundit ju do ta kuptoni.

31 "Në atë kohë", thotë Zoti, "unë do tê jem Perëndia i tê gjitha familjeve tê Izraelit, dhe ato do tê janë populli im". **2** Kështu thotë Zoti: "Populli që shpëtoi nga shpata ka gjetur hir në shkretëtirë, unë do t'i jap prehje Izraelit". **3** Shumë kohë më parë Zoti m'u shfaq duke thënë: "Po, tê kam dashur me një dashuri tê pérjetshme; prandaj tê kam térehequr me dashamirësi. **4** Unë do tê rindërtoj dhe ti do tê rindërtosh, o virgjëreshë e Izraelit. Do tê zбуkurohesh përsëri me dajret e tua dhe do tê dalësh në mes tê valleve tê atyre që bëjnë festë. **5** Do tê mbjellësh përsëri vreshta mbi malet e Samarias; mbjellësit do tê mbjellin dhe do tê vjelin frytin e tyre. **6** Do tê vijë dita kur rojet do tê bërtasin në malin Efraim: "Çohuni, tê ngjitemi në Sion, tek Zoti, Perëndia ynë"". **7** Sepse kështu thotë Zoti: "Ngrini këngë gëzimi pér Jakobin dhe lëshoni britma pér tê parin e kombeve; shpallini, këndoni lëvdata dhe thoni: O Zot, shpëto popullin tênd, atë që mbeti nga Izraeli. **8** Ja, unë po i kthej nga vendi i veriut dhe po i grumbulloj nga skajet e tokës. Midis tyre është i verbëri dhe çalamani, gruaja me barrë dhe bashkë me tê ajo që ka pér tê pjellë: një turmë e madhe do tê kthehet këtu. **9** Do tê vinë duke qarë, do t'i coj duke u lutur. Do t'i bëj tê ecin gjatë rrjedhave ujore, nëpër një rrugë tê drejtë në tê cilën nuk do tê pengohen, sepse jam një atë pér Izraelin, dhe Efraimi është i parëlinduri im. **10** O kombe, dëgjoni fjalën e Zotit, shpaleni në ishujt e largët dhe thoni: Ai që e ka shpëndarë Izraelin e mbledh dhe e ruan ashtu si vepron bariu me kopenë e tij. **11** Sepse Zoti ka shpenguar Jakobin, e ka ciruar nga dora e një njeriu më tê fortë se ai. **12** Ata do tê vijnë dhe do tê këndojnë me gëzim në lartësitetë e Sionit, do tê vërshojnë drejt tê mirave tê Zotit, drejt grurit, verës dhe vajit, dhe drejt atyre që kanë lindur në kope dhe në grigjë; jeta e tyre do tê jetë si një kopsti i vaditur dhe nuk do tê vuajnë më. **13** Atëherë virgjëresha do tê gëzohet në valle dhe tê rinjtë bashkë me pleqtë, sepse do tê shndërroj zinë e tyre në gëzim, do t'i ngushëlloj dhe do t'i gëzoj mbas dhembjes së tyre. **14** Do tê ngop shpirtin e priftërinjve me tê madhe dhe populli im do tê mbushet me tê mirat e mia", thotë Zoti. **15** Kështu thotë Zoti: "U dégjuia një zë në Ramah, një vajtim dhe një e qarë e hidhur: Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon tê ngushëllonet pér ta, sepse ata nuk janë më". **16** Kështu thotë Zoti: "Mbaje zérin tênd nga e qara, sytë e tu nga tê derdhurit lot, sepse veprë jote do tê shpërblehet", thotë Zoti; "ata do tê kthehen nga vendi i armikut. **17** Ka shpresë pér passardhësit e tu", thotë Zoti; "bijtë e tu do tê kthehen brenda kufijve tê tyre. **18** Kam dëgjuar vazhdimish Efraimin tê ankohet: "Ti më ke dënuar dhe unë jam dënuar si një dem i ri i panënshtuar; më bëj tê kthehem dhe unë do tê kthehem, sepse ti je Zoti, Perëndia im. **19** Mbas mora rrugë tê keqe, u pendova; mbas e pranova gjendjen time, kam rrahu ijen time. Më erdhì turp dhe ndjeva hutim, sepse mbaj turpin e rinisë sime". **20** A është, pra, Efraimi një bir i dashur pér mua, një bir i kënaqësive tê mia? Në fakt, megjithëse kam folur kundër tij, e kujtoj akoma fort. Prandaj tê përbrendshmet e mia mallëngjehen

pér tē dhe me siguri do tē kem mëshirë pér tē", thotë Zoti. 21 "Ngreh pér vete disa trungje, bëj disa shtylla treguese, ki shumë kujdes pér rugén, pér udhën që ke ndjekur. Kthehu, o virgjëreshë e Izraelit, kthehu në këto qytete të tua. 22 Deri kur do tē shkosh duke u endur, o bijë rebele? Sepse Zoti krijon një gjë tē re mbi tokë: gruan që kërkon ta bëjë pér vete burrin". 23 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Do tē thuhet ende kjo fjalë në vendin e Judës dhe në qytetet e veta, kur t'i kem kthyer ata nga robëria: "Zoti tē bekofthë, o seli e drejtësisë, o mal i shenjtërisë!". 24 Aty do tē banojnë Juda dhe tē gjitha qytetet e tij bashkë, buqit dhe ata që drejtjojnë kopetë. 25 Sepse unë do tē njigj shpirtin e lodhur dhe do tē plotësoj cdo shpirt që vuani". 26 Pas kësaj unë u zgjova dhe vështrova, dhe gjumi im që i ëmbël. 27 "Ja, do tē vijnë ditët", thotë Zoti, "në tē cilat do tē mbjell shtëpinë e Izraelit dështëpinë e Judës me farë njerëzish dhe me farë kafshësh. 28 Dhe do tē ndodhë që ashtu si jam kujdesur pér ta pér tē çrrënjosur, pér tē shembur dhe pér tē rrëzuar, pér tē shkatërruar dhe pér tē bëre tē keqen, po ashtu do tē kujdesem pér ta pér tē ndërtuar dhe pér tē mbjelle", thotë Zoti. 29 "Në ato ditë nuk do tē thuhet më: "Etërit kanë ngrënë rrush tē papjekur dhe dhëmbët e bijve mbetën tē mpirë". 30 Por secili do tē vdesë pér paudhësinë e tij; kushdo që ha rrush tē papjekur do t'i mpilen majat e dhëmbëve. 31 Ja do tē vijnë ditët", thotë Zoti, "në tē cilat do tē vendos një besëlidhje tē re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës; 32 jo si besëlidhja që kam vendosur me etërit e tyre ditën kur i zura pér dore pér t'i nxjerrë nga vendi i Egjiptit, sepse ata e shkelën besëlidhjen time, ndonëse unë isha Perëndia i tyre", thotë Zoti. 33 "Por kjo éshëtë besëlidhja që do tē vendos me shtëpinë e Izraelit mbas atyre ditëve", thotë Zoti: "Do ta shtie ligjin tim në mendjen e tyre dhe do ta shkruaj mbi zemrën e tyre, dhe unë do tē jem Zoti i tyre dhe ata do tē jenë populli im. 34 Ata nuk do tē mësojnë secili tē afërmin e tij dhe secili vëllanë e tij, duke thënë: "Njihni Zotini!", sepse tē gjithë do tē më njohin, nga më i vogli e deri te më i madhi", thotë Zoti. "Sepse unë do ta fal paudhësinë e tyre dhe nuk do ta kujtoj më mëkatin e tyre". 35 Kështu thotë Zoti, që ka dhënë diellin pér drithën e ditës dhe i ka dhënë ligje hënës dhe yjeve pér drithën e natës, që e larton detin dhe i bën dallgët tē uturjënë, emri i tē cilit éshëtë Zoti, i ushtrive. 36 "Në qoftë se këto ligje do tē binin përparrë meje", thotë Zoti, "atëherë edhe pasardhësit e Izraelit do tē pushonin së geni një komb përparrë meje përfjetë". 37 Kështu thotë Zoti: "Në qoftë se do tē mund tē mateshin qiejt lart; ose tē hulumtohesin themelët e tokës poshtë, atëherë edhe unë do t'i hidhja poshtë tē gjithë pasardhësit e Izraelit pér tē gjitha ato që kanë bërë, thotë Zoti. 38 Ja, do tē vijnë ditët, thotë Zoti, në tē cilat ky qytet do tē rindërtohet pér Zotin nga kulla e Hananeelit te porta e Qoshes. 39 Që andej litari pér matje do tē shtrihet akoma drejt deri te kodra e Garebit, duke u kthyer pastaj drejt Goahut; 40 Gjithë lugina e kufomave dhe e hirit dështëpëri arat deri te përrroi i Kidronit, deri te qoshja e portës së Kuajve në drejtëm tē lindjes, do t'i shenjtërohen Zotit. Nuk do tē shkatërrohet më kurrë dhe as nuk do tē shembet përfjetë".

32 Fjala që iu drejta Jeremias nga ana e Zotit në vitin e dhjetë tē Sedekias, mbretit të Judës, që ishte viti i tetëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit. 2 Ushtria e mbretit të Babilonisë rrënhonte atëherë Jeruzalemin dhe profeti Jeremi ishte i myllur në urin e burgt që ndodhet në shtëpinë e mbretit të Judës. 3 Aty e kishte myllur Sedekia, mbreti i Judës, duke thënë: "Përsë profetizon, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do ta jep këtë qytet në duart e mbretit të Babilonisë dhe ai do ta pushtojë. 4 Sedekia, mbreti i Judës, nuk do tē shpëtojë nga duart e Kaldeasve, por me siguri do tē bjerë në duart e mbretit të Babilonisë dhe do tē flasë ballë pér ballë me të dhe do ta shohë me vetë sytë e tij. 5

Pastaj ai do ta çojë Sedekian në Babiloni, ku ai do tē qëndrojë deri sa ta vizitoj unë, thotë Zoti. Në qoftë se do tē lufton kundër Kaldeasve nuk do tē nxirri asgjë në krye!". 6 Atëherë Jeremia tha: "Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 7 Ja, Hanameeli, biri i Shalumit, ungjitet tênd, po vjen te ti që tē thotë: "Bli arën time që ndodhet në Anathoth, sepse ti ke tē drejtët ta shpengosh duke e blerë"". 8 Prandaj Hanameeli, biri i ungjitet tim, erdhë tek unë në oborrin e burgt, sipas fjalës të Zotit, dhe më tha: "Të lutem, bli arën time që ndodhet në Anathoth, në territorin e Beniaminit, sepse ti ke tē drejtët e trashëgimisë dhe tē drejtët e shpengimit. Blijë!". Atëherë e kuptova që kjo ishte fjala e Zotit. 9 Kështu, pra, bleva nga Hanameeli, nga biri i ungjitet tim, arën që ndodhet në Anathoth dhe ia peshova paratë: shtatëmbëdhjetë sikla argjendi. 10 E nënshkrova aktin, e vulosa, thirra dëshmitarët dë peshova paratë me peshore. 11 Pastaj e mora aktin eblerjes, atë tē vulosur sipas ligjit dështave dhe atët tē hapur, 12 dhe ia dorëzova aktin eblerjes Barukut, birit tē Neriahit, bir i Mahshehahut, në prani tē Hanameelit, kushërit tim, në prani tē dëshmitarëve që kishin nënshkruar aktin eblerjes dhe në prani tē tē gjithë Judeje që rrin ulur në oborrin e burgt. 13 Pastaj përparrë tyre i dhashë këtë urdhër Barukut: 14 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Merr këto akte, aktin eblerjes, qoftë atët tē vulosur ashtu edhe atë tē hapur, dhe futi në një poç prej balte, që tē ruhen pér shumë ditë. 15 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Në këtë vend do tē blihen akoma shtëpi, ara dhe vreshta". 16 Pasi ia dorëzova aktin eblerjes Barukut, birit tē Neriahit, iu luta Zoti, duke thënë: 17 "Ah, Zot, Zot! Ja, ti e sajove qjellin dhe tokën me fuqinë tênde tē madhe dhe me krahun tênd tē shtrirë. Nuk ka asgjë tepër tē vështirë pér ty. 18 Ti e tregon mirësinë tênde ndaj një mijë vetave dhe e shpaguan paudhësinë e etërve në gjithë bijve tē tyre që vijnë pas atyre, o Perëndi i madh e i fuqishëm, emri i tē cilit éshëtë Zoti i ushtrive. 19 Ti je i madh pér këshilla dhe i fuqishëm pér veprat dhe i ke sytë çelë mbi tē gjitha rrugët e bijve tē njerëzve, pér t'i dhënë secilit sipas veprave tē veta dështave frityt tē veprimeve tē veta. 20 Ti ke bëre deri në ditën e sotme shenja dhe mrekulli në vendin e Egjiptit, në Izrael dhe në mes njerëzve tē tjerë dhe ke fituar një emr si ai i këtyre ditëve. 21 Ti e nxore popullin tênd nga vendi i Egjiptit me shenja dhe mrekulli, me dorë tē fuqishme dhe me krah tē shtrirë dhe me tmerr tē madh. 22 Ti u dështave këtë vend që ishte betuar t'uajt e tjerë tē tyre, një vend ku rrjedh qumësht e mjaltë. 23 Ata hynë dhe e futën në dorë, nuk i janë bindur zërit tênd dhe nuk ecën në rrugën e ligjitet tênd, nuk kanë bërë tē gjitha ato që u kishe urdhëruar tē bënë; prandaj ti solle mbi ta tere këtë fatkeqësi. 24 Ja, ledhet arrjnë deri në qytet pér ta shtënë në dorë; dhe qyteti lihet në dorë tē Kaldeasve që luftojnë kundër tij me shpatën, me urinë dhe murtagjën. Ndodhi ajo që t'i ke thënë: ja, ti e shikon. 25 Megjithëtë o Zot, o Zot, ti më ke thënë: "Bli me para fushën dhe thirr dëshmitarët, ndërsa qyteti éshëtë dhënë në dorë tē Kaldeasve"". 26 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias duke thënë: 27 "Ja, unë jam Zoti, Perëndia i çdo mishi; a ka vallë ndonjë gjë tepër tē vështirë pér mua?". 28 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do ta jep këtë qytet në duart e Kaldeasve, në dorë tē Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, i cili do ta marrë. 29 Kaldeasit që luftojnë kundër këtij qyteti do tē hyjnë në tē, do t'i vënë zjarrin këtij qyteti dhe do tē djegj bashkë me shtëpitë mbi çatitë e tē cilave i kanë djegj tempjan Baalit dështave këtë ligacione perëndive tē tjerë pér tē provokuar zemërimin tim. 30 Sepse bijtë e Izraelit dështë e Judës kanë bërë vetëm atë që éshëtë e keqe në sytë e mi qysh në fëmijërinë e tyre. Në fakt bijtë e Izraelit nuk kanë bërë gjë tjetër veçse tē provokonin zemërimin tim me veprën e duarve tē tyre, thotë Zoti. 31 Sepse ky qytet, që nga dita që u ndërtua deri më sot, ka qënë pér mua

një provokim i zemërimit dhe i tèrbimit tim; prandaj do ta zhduk nga prania ime. **32** pér shkak të gjithë së keqes që bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës kanë bërë pér të provokuar zemërimin tim, ata, mbretërit e tyre, prinçat e tyre, priftërinjtë e tyre dhe profetët e tyre, njerëzit e Judës dhe banorët e Jeruzalemit. **33** Më kanë kthyer jo ftyrën, por kurrizin; dhe megjithëse i kam mësuar me urgjencë dhe me këmbëngulje, ata nuk më kanë dëgjuar pér të marrë korrigjime. **34** Por kanë vënë gjérat e tyre të neveritshmë në shtëpinë në të cilën përmendet emri im pér ta ndotur. **35** Kanë ndërtuar gjithashtu vendet e larta të Baalit, që janë në luginën e bijve të Hinomit, në ményrë që të kalojnë përmes zjarrit bijtë dhe bijat e tyre pér ndër të Molekut, gjë që unë nuk u kisha urdhëruar dhe nuk më kishte shkuar kurrë ndër mend se do të kryen nëj gjë të tillë të neveritshmë, duke e bërë Judën të mëkatojë". **36** Prandaj kështu thotë tanë Zoti, Peréndia i Izraelit, lidhur me këtë qyet, pér të cilin ju thoni: "Ai do t'i jepet në dorë mbretit të Babilonisë, me anë të shpatës, të urisë dhe të murtajës". **37** "Ja, do t'i mbledh nga të gjitha vendet ku i kam shpërndarë gjatë zemërimit tim, tèrbimit tim, indinjatës sime të madhe; do të bëj të kthehen në këtë vend dhe të banojnë të sigurt. **38** Ata do të jenë pér mua populli im dhe unë do të jem pér ta Peréndia i tyre. **39** Do t'u jap një zemër të vetme, një rrujë të vetme, me qëllim që të kenë frikë nga unë përfjetë pér të mirën e tyre dhe të bijve të tyre. **40** Do të bëj me ta një besëlidhje të përfjetshme; nuk do të largohem më prej tyre dhe do t'u bëj të mira dhe do të shtrie në zemrën e tyre frikën, me qëllim që të mos më braktisin. **41** Do të ndjej gëzim duke u bërë të mirë dhe do t'i vendos në ményrë të qëndrueshme në këtë vend me gjithë zemrën time dhe me gjithë shpirtin tim". **42** Sepse kështu thotë Zoti: "Ashtu si solla mbi këtë popull gjithë këtë fatkeqësi të madhe, kështu do të sjell mbi të téré të mirat që u kam premtuar. **43** Do të blihen akoma ara në këtë vend, pér të cilin ju thoni: "Éshtë një vend i shkretë ku s'ka më njerëz a kafshë; éshtë dhënë në duart e Kaldeave". **44** Do të blihen ara me para, do të nënshkrohen aktet, do të vulosen, do të thirren dëshmitarë në vendin e Beniaminit dhe në rethinat e Jeruzalemit, në qytetin e Judës, në qytetet e krahinës malore, në qytetet e fushës, në qytetet e Negevit, sepse unë do të bëj të kthehen ata që janë në robëri", thotë Zoti.

33 Fjala e Zotit iu drejtua pér të dytën hérë Jeremias, ndërsa qëndronte akoma i mbyllur në oborrin e burgut, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti që bën këtë, Zoti që e formon pér ta vendosur, emri i të cilës éshtë Zoti: **3** M'u drejto dhe unë do të përgjigjem dhe do të të njoftoj gjëra të mëdha dhe të padepertueshme që ti nuk i di. **4** Sepse kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit, pér shtëpitë e këtij qyteti dhe pér shtëpitë e mbretërvë të Judës që do të shemben pérballë ledheve dhe shpatës. **5** Ata do të vijnë të luftojnë kundër Kaldeave, por vetëm pér t'i mbushur me kufoma njerëzish, që unë do të godas në zemërimin tim dhe në tèrbimin tim, sepse do ta fsheh ftyrën time nga ky qytet pér shkak të gjithë ligësisë së tyre. **6** Ja, unë do t'i sjell atij mirëqenie dhe shërim; do t'i shëroj dhe do t'u zbuloj atyre bollëkun e paqes dhe të së vërtetës. **7** Do të bëj që të kthehen të mërguarit e Judës dhe të mërguarit e Izraelit dhe do t'i vendos përsëri si më parë. **8** Do t'i pastroj nga çdo paudhësi e tyre me të cilën kanë mëkatuar kundër meje dhe do t'u fal të gjitha paudhësitë e tyre me të cilat kanë mëkatuar dhe me të cilat kanë ngritur krye kundër meje. **9** Dhe ky qytet do të ketë pér mua një titull gëzimi, lëvdimi dhe lavdie përparrë gjithë kombeve të dheut, kur ato të mësojnë gjithë të mirën që unë u bëj atyre; dhe do të kenë frikë e do të dridhen pér shkak të gjithë mirësës dhe të gjithë paqes që unë do t'i sjell atij". **10** Kështu thotë Zoti: "Në këtë vend pér të cilin ju thoni:

"Éshtë një shkreti, që nuk ka më as njerëz as kafshë", në qytetet e Judës dhe nëpër rrujet e Jeruzalemit që janë të shkreta, që nuk ka më as njerëz as kafshë, do të dégjohen akoma **11** britma gëzimi dhe brëtma hareje, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses, zëri i atyre që thonë: "Kremtoni Zotin e ushtrive, sepse Zoti éshtë i mirë, sepse mirësia e tij zgjat përfjetë", dhe të atyre që sjellin oferta falënderimi në shtëpinë e Zotit. Sepse unë do të bëj që të kthehen të mërguarit në vend dhe do t'i vendos përsëri si më parë", thotë Zoti. **12** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në këtë vend që éshtë një shkreti, ku s'ka më njeri a kafshë, dhe në të gjitha qytetet e tij do të këtë akoma banesa të barinjve ku do të pushojnë kopetë e tyre. **13** Në qytetet e krahinës malore, në qytetet e fushës, në qytetet e Negevit, në vendin e Benianimit, në rethinat e Jeruzalemit dhe në qytetet e Judës, dhentë do të kalojnë akoma nga dora e atij që i numëron", thotë Zoti. **14** "Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "gjatë të cilave unë do të realizoj fjälén e mirë që kam shqiptuar pér shtëpinë e Izraelit dhe pér shtëpinë e Judës. **15** Në ato ditë dhe në atë kohë do të bëj që të mbijë pér Davidin një filiz drejtësie, që do të ushtroj gjykimin dhe drejtësinë në vend. **16** Ato ditë Juda do të shpëtohet dhe Jeruzalemi do të banojë i sigurt. Ky do të jetë emri me të cilin do të thirret: "Zoti, drejtësia jonë". **17** Në fakt kështu thotë Zoti: "Nuk do t'i mungojë kurrë Davidit dikush që të ulet mbi froni e shtëpisë së Izraelit, **18** dhe priftërinjve Levitë nuk do t'u mungojë kurrë para meje dikush që ofron olokauste, që tymos ofertat ushqimore dhe që kryen flimje çdo ditë". **19** Fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **20** "Kështu thotë Zoti: Në qoftë se ju mund të anuloni besëlidhjen time me ditën dhe besëlidhjen time me natën, në ményrë që mos ketë më ditë a natë në kohën e tyre, **21** atëherë do të mund të anulohet edhe besëlidhja ime me Davidin, shërbëtorin tim, në ményrë që të mos ketë një bir që të mbretërojë mbi froni e tij, dhe me priftërinjtë Levitë, priftërinj të mi. **22** Ashtu si nuk mund të njehsohet ushtria e qillit as të matet rëra e detit, ashtu unë do t'i shumoj pasardhësit e Davidit, shërbëtorit tim, dhe Levitë që më shërbejnë". **23** Fjala e Zotit iu drejtua akoma Jeremias, duke thënë: **24** "Nuk i ke kushtuar kujdes asaj që ka pohuar ky popull, duke thënë: "Dy familjet që Zoti kishte zgjedhur, i ka hedhur poshtë". Kështu përcymojnë popullin tim, që në sëtye e tyre nuk éshtë një komb". **25** Kështu thotë Zoti: "Në qoftë se unë nuk e kam lidhur besëlidhjen time me ditën dhe me natën dhe nuk kam përcaktuar ligjet e qillit dhe të tokës, **26** atëherë do të hedh poshtë edhe pasardhësit e Jakobit, dhe të Davidit, shërbëtorit tim, dhe nuk do të marr më nga pasardhësit e tij drejtuesit e fisit të Abrahamit, të Isakut dhe të Jakobit. Por unë do të bëj që të kthehen mërgimtarët e tyre dhe do të kem mëshirë pér ta".

34 Fjala që i drejtua nga Zoti Jeremias, kur Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, me gjithë ushtrinë e tij dhe téré mbretëritë e tokave mbi të cilat ai sundonte dhe gjithë popujt luftonin kundër Jeruzalemit. **2** "Kështu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit: Shko dhe foli Sedekias, mbretit të Judës dhe i thua: Kështu thotë Zoti: Ja, unë ia jep këtë qytet në dorë mbretit të Babilonisë, i cili do t'i vëre flakën. **3** Ti nuk do të shpëtosh nga dora e tij, por do të kapesh me siguri dho te biesh në pushtetin e tij, sytë e tu do të shohin sytë e mbretit të Babilonisë, ai do t'ë flasë ballë pér ballë dëhi do t'ë shkosh në Babiloni". **4** Megjithatë dégjo fjälén e Zotit, o Sedekia, mbreti i Judës: "Kështu thotë Zoti pér ty: Nuk ke pér të vdekur nga shpata. **5** Por do t'ë vdesësh në paqe; dhe ashtu si dogjën aroma pér etërit e tu, mbretërit e lashtë që ishin para teje, kështu do t'ë djegin aroma pér ty dho do t'ë mbajnë zi duke thënë: "Vaj medet, Zoti". Po, unë e shqiptova këtë fjälë", thotë Zoti. **6** Profeti Jeremia ia tha téré këto fjälë Sedekias, mbretit të Judës, në Jeruzalem, **7** ndërsa ushtria e mbretit të Babilonisë luftonte kundër

Jeruzalem dhe kundér të gjitha qyteteve të Judës që akoma ekzistonin, domethënë kundér Lekishit dhe Azekahut, që ishin të vjetmet qytete të fortifikuara që mbetën nga qytetet e Judës. **8** Kjo është fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti, mbas përfundimit të një besëlidhjeje nga mbreti Sedekia me téré popullin që ishte në Jeruzalem pér ta shpallur atyre lirinë: **9** domethënë që secili t'i linte të lirë skllevërit e tij hebrej, meshkuj ose femra, burra ose gra, me qëllim që askush të mos mbante më si skllav ndonjë vëlla të tij jude. **10** Tërë pricat dhe téré populli që kishin pranuar besëlidhjen, pranuan t'i lëshojnë të lirë skllavat ose skllaven e vet dhe të mos i mbajnë më në skllavëri, dhe kështu i liruan. **11** Por më vonë ndryshuan mendim dhe bënë që të rikthehen skllevërit dhe skllavet që i kishin lëshuar të lirë dhe i nënshtruan përsëri si skllevër dhe skllave të tyre. **12** Fjala e Zotit iu drejtua pastaj Jeremias nga Zoti, duke thënë: **13** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë lidha një besëlidhje me etër të tuaj ditën që i nxora nga Egjipti, nga shtëpia e robërisë, duke thënë: **14** Në krye të shtatë vjetëve secili do të lëshojë të lirë vëllanë e tij hebre që i është shitur atij; ai do të të shërbejë gjashtë vjet, pastaj do ta lësh të lirë. Por etër të tuaj nuk mu bindën dhe nuk ma vunë veshin. **15** Ju sot nisët të bëni atë që është dërejtë në sytë e mi, duke shpallur secili lirinë e vëllait të vet, dhe keni lidhur një besëlidhje para meje, në tempull, ku përmendet emri im. **16** Por më vonë keni ndryshuar mendim dhe keni përdhosuar emrin tim, sepse secili ka bërë të kthehet skllavi i tij apo skllavja e tij, dhe i keni nënshtruar në mënyrë që të janë skllevër apo skllave tuaja". **17** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ju nuk më jeni bindur duke shpallur secili lirinë e vëllait të tij dhe e të të afërmittë tij. Tani ja, unë ju shpall lirinë", thotë Zoti, "për shpatën, pér murtajën dhe pér urinë dhe do t'ju braktis që t'ju keqtrajtojnë në të gjitha mbretëritë e dheut. **18** Dhe do ti jap njerëzit që kanë shkelur besëlidhjen time dhe nuk kanë zbatuar fjalët e besëlidhjes që kishin lidhur para meje, duke kaluar në mes pjesëve të viciq që e kishin ndarë më dysh: **19** pricat e Judës dhe pricat e Jeruzalemit, eunukët, priftërinjët dhe téré populli i vendit që kaluan në mes të pjesëve të viciq, **20** do t'i jap në dorë të armiqe të tyre dhe në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre; dhe kufomat e tyre do të shërbejnë si ushqim pér shpendët e qelliit dhe pér kafshët e tokës. **21** Do t'i jap Sedekian, mbretin e Judës, dhe princët e tij në dorë të armiqe të tyre, në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre dhe në dorë të ushtrisë së mbretit të Babilonisë, që është larguar nga ju. **22** Ja, unë do t'i jap urdhrin", thotë Zoti, "dhe do t'i bëj që të kthehen kundër këtij qyteti, do t'i luftojnë kundër tij, do ta shtien në dorë, do t'i vënë flakën; dhe do t'i bëj qytetet e Judës një shkreti pa banorë".

35 Fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti në kohën e Jehojakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, duke thënë: **2** "Shko në shtëpinë e Rekabitëve dhe folu, sillë pastaj në shtëpinë e Zotit, në një nga dhomat, dhe gositi me verë". **3** Atëherë unë mora Jaazaniyah, birin e Jeremias, bir i Habaziniahut, vëllezërit e tij, tërë bijtë e tij, si dhe téré shtëpinë e Rekabitëve, **4** dhe i cova në shtëpinë e Zotit, në dhomën e bijve të Hananit, birit të Igdaliahut, njeri i Perëndisë, e cila ndodhej pranë dhomës së princave mbi dhomën e Maasejahut, birit të Shalumit, rojtari i portës. **5** Vendosa pastaj përrpara bijve të shtëpisë së Rekabitëve enë plot me verë dhe kupa dhe u thashë: "Pini verë". **6** Po ata u përgjigjën: "Ne nuk pimë verë, sepse Jehonadabi, biri i Rekabit, atit tonë, na ka urdhëruar duke thënë: "Nuk do t'i pini verë përfjetë, as ju as bijtë tuaj. **7** Nuk do t'i ndërtoni shtëpi, nuk do t'i mbillni asnjë farë, nuk do t'i bëni asnjë vresht dhe nuk do t'i zotëroni asnjë prej tyre, por do t'i banoni në çadra téré ditët e jetës suaj, në mënyrë që të jetoni gjatë në vendin ku banoni". **8** Kështu ne i jemi bindur zërit

të Jehonadabit, birit të Rekabit, atit tonë, në çdo gjë që na ka urdhëruar: të mos pimë verë gjatë gjithë jetës sonë, si ne ashtu edhe gratë tona, bijtë tanë dhe bijat tona; **9** të mos ndërtojmë shtëpi pér të banuar dhe të mos kemi a vreshta, as arë dhe as farë. **10** Por ne banojmë në çadra dhe jemi bindur dhe kemi bërë téré ato që Jehonadabi, ati ynë, na ka urdhëruar. **11** Por ndodhi, që kur Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, doli kundér vendit, kemi thënë: "Ejani të shkojmë në Jeruzalem, nga frika e ushtrisë së Kaldeasse dhe ushtrisë së Sirisë". Dhe kështu u vendosëm në Jeruzalem". **12** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **13** "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Shko dhe u thuaj njërezëve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit: Nuk doni, pra, të mësoni, duke dëgjuar fjalët e mia?", thotë Zoti. **14** "Fjalët e Jehonadabit, birit të Rekabit, që i porositi bijtë e tij të mos pinë verë, janë vënë në jetë; kështu ata nuk kanë pirë verë deri në këtë ditë, sepse i janë bindur porosisë së atit të tyre. Por megjithëse unë ju fola me urgjencë dhe me këmbëngulje, ju nuk më keni dëgjuar. **15** Ju kam dërguar gjithashtu me urgjencë dhe me këmbëngulje shërbëtorët e mi, profetët, duke ju thënë: "Le të tërhiqet pra, secili nga rruga e tij e keqe, përmirësoni veprimet tuaja dhe mos u shkoni pas perëndive të tjera që t'u shërbeni; atëherë do të banoni në vendin që ju dhashë juve dhe etërve tuaj". Por ju nuk më keni dëgjuar, as më jeni bindur. **16** Po, bijtë e Jehonadabit, birit të Rekabit, kanë zbatuar në praktikë porosinë e dhënë nga ati i tyre, por ky popull nuk më është bindur". **17** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë po bëj që të vijë mbi Judë dhe mbi gjithë banorët e Jeruzalemit, gjithë atë të keqe që kam shqiptuar kundër tyre, sepse u kam folur, por nuk më kanë dëgjuar, i kam thirrur, por nuk më janë përgjigjur". **18** Dhe shtëpisë së Rekabitëve Jeremias i tha: "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Me qénë se i jeni bindur porosisë së atit tuaj, Jehonadabit, keni zbatuar téré urdhrat e tij dhe keni kryer të gjitha ato që ju kishte porositur, **19** kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Jehonadabit, birit të Rekabit, nuk do ti mungojë kurrë një njeri që të jetë gjithnjë para meje".

36 Ndodhi në vitin e katërt të Jehojakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, që kjo fjalë ju drejtua nga Zoti duke thënë: **2** "Merr një rrotull shkrimi dhe shkrue mbi të téré fjalët që të kam thënë kundër Izraelit, kundër Judës dhe kundër të gjitha kombeve, nga dita që të kam folur, nga ditët e Josias e deri më sot. **3** Ndofta shtëpia e Judës do të dëgjojë gjithë të keqen që unë mendoj t'u bëj atyre, dhe secili do të tërhiqet nga rruga e tij e keqe, dhe kështu unë do t'i fal paudhësinë e tyre dhe mëkatin e tyre". **4** Atëherë Jeremias thirri Barukun, birin e Neriahut, dhe Baruku shkroi mbi një rrotull shkrimi, nën diktimin e Jeremias, tërë fjalët që Zoti i kishte thënë. **5** Pastaj Jeremias i dha këtë urdhë Barukut: "Unë jam i penguar dhe nuk mund të hyj në shtëpinë e Zotit. **6** Prandaj do t'i shkosh ti të lexosh, nga rrotulla që ke shkrue nën diktimin tim fjalët e Zotit në veshët e popullit në shtëpinë e Zotit, ditën, e agjërimt, do t'i lexosh dhe në veshët e téré atyre të Judës që vijnë nga qytetet e tyre. **7** Ndofta do t'i paraqesim lutjet e tyre pér falje Zotit dhe secili do t'i tërhiqet nga rruga e tij e keqe, sepse i madh është zemërimi dhe tèrbimi që Zoti ka shqiptuar kundër këtij populli". **8** Baruku, biri i Neriahut, bëri, pra, téré ato që i kishte urdhëruar profeti Jeremias dhe lexoit nga libri fjalët e Zotit. **9** Në vitin e pestë të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, në muajin e nëntë u shpall një agjërim para Zotit pér të gjithë popullin e Jeruzalemit dhe pér gjithë popullin e ardhir nga qytetet e Judës në Jeruzalem. **10** Atëherë Baruku lexoit nga libri fjalët e Jeremias në veshët e téré popullit, në shtëpinë e Zotit, në dhomën e Gemariahut, birit të Shafanit, shkruesit, në oborrin e sipërm, në hyrjen e Portës së

Re tē shtëpisë së Zotit. **11** Mikajahu, biri i Gemariahut, që ishte bir i Shafanit, dëgjoi tērë fjalët e Zotit që u lexuan nga libri. **12** Zbriti pastaj nē shtëpinë e mbretit, nē dhomën e shkruesit, dhe ja, aty rrinur ulur tērë pricat: Elishama shkruesi, Delajahu, biri i Shemajahut, Elnathani biri i Akborit, Gemariahu biri i Shafanit, Sedekia biri i Hananiahut, dhe tērë pricat e tjerë. **13** Mikajahu u tregoi tērë fjalët që kishte dëgjuar, ndërsa Baruku lexonte librin nē veshët e popullit. **14** Atëherë tērë pricat i dërguan Barukut Jehudin, birin e Nethaniahut, bir i Shelemiahut, bir i Kushit, pér t'i thënë: "Merr nē dorë rrotullën që lexove nē veshët e popullit dhe eja". Kështu Baruku, biri i Neriahut, mori nē dorë rrotullën dhe erdhë tek ata. **15** Ata i thanë: "Ulu dhe lexoje para nesh". Dhe Baruku e lexi nē veshët e tyre. **16** Kur dëgjuan tērë ato fjalë, patën frikë dhe duke shikuar njëri tjetrin i thanë Barukut: "Duhet t'i tregojmë pa tjetër mbretit tērë këto fjalë". **17** Pastaj pyetën Barukun duke i thënë: "Na thuaj tanë si i shkrove tērë këto fjalë: nēn diktimin e tij?". **18** Baruku u përgjigji: "Ai më tha tērë këto fjalë me gojën e tij, dhe unë i kam shkruar me bojë nē liber". **19** Atëherë pricat i thanë Barukut: "Shko dhe fshihu bashkë me Jeremian, dhe askush tē mos dijë se ku jeni". **20** Pastaj shkuar te mbreti, nē oborr, mbasi e kishin lénë rrotullën nē dhomën e shkruesit Elishama, dhe ia njoftuan mbretit tērë ato fjalë. **21** Atëherë mbreti dërgoi Jehudin tē marrë rrotullën; dhe ky e mori nē dhomën e shkruesit Elishama. Pastaj Jehudi e leksi nē veshët e mbretit dhe tē gjithë pricavë që ishin pranë mbretit. **22** Mbreti rrinte ulur nē pallatin e tij tē dimrit, (ishte muaji i nënët), me një mangall para tij që digjë mirë. **23** Kur Jehudi leksi tri o katër shtylla, mbreti e preu rrotullën me thikën e shkruesit dhe e hodhi nē zjarrin që ishte nē mangall, deri sa ajo u dogj krejt nga zjarri që ishte nē mangall. **24** As mbreti dhe askush nga shërbëtorët e tij që i dëgjuan tērë këto fjalë nuk u trembën ose t'i grisin rrobat e tyre. **25** Dhe megjithëse Elnathani, Delajahu dhe Gemariahu e lutën shumë mbretin që tē mos e digjë rrotullën, ai nuk deshi t'i dëgjonte. **26** Madje mbreti urdhëroi Jerahmeelin, birin e mbretit, Serajahun, birin e Azrieliut dhe Shelemiahun, birin e Abdelit, të kapnin shkruesin Baruk dhe profetin Jeremia. Por Zoti i fshehu. **27** Mbasi mbreti dogji rrotullën dhe fjalët që Baruku kishte shkruar nēn diktimin e Jeremias, fala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke i thënë: **28** "Merr përsëri një rrotull tjetër dhe shkruaj mbi tē tērë fjalët e mëparshme, që ishin nē rrotullën e parë tē djegur nga Jehojakimi, mbreti i Judës. **29** Dhe Jehojakimit, mbretit tē Judës, do t'i thuash: Kështu thotë Zoti: Ti ke djegur këtë rrotull, duke i thënë: "Pse ke shkruar nē tē që mbreti i Babilonisë do tē vijë me siguri dhe do ta shkatërrojë këtë vend, duke bërë tē zhduken prej tij njerëz dhe kafshë?". **30** Prandaj kështu thotë Zoti pér Jehojakimin, mbretin e Judës: Ai nuk do tē ketë njeri që tē ulet mbi froni e Davidit dhe kufoma e tij do tē hidhet jashtë dhe do tē ekspozohet nē vapën e ditës dhe nē ngriçën e natës. **31** Unë do ta dënoj atë, pasardhësit e tij dhe shërbëtorët e tij pér paudhësinë e tyre dhe do tē sjell mbi ta, mbi banorët e Jeruzalemit dhe mbi njerëzit e Judës tērë tē keqen që kam shqiptuar kundër tyre, sepse nuk më dëgjuan". **32** Jeremias pra mori një rrotull tjetër dhe ia dha Barukut, birit tē Neriahut, shkruesit, i cili shkroi mbi tē, nēn diktimin e Jeremias, tē gjitha fjalët e librit që Jehojakimi, mbreti i Judës, kishte djegur nē zjarr; u shtuan gjithashtu shumë fjalë tē tjera tē ngjashme me to.

37 Mbreti Sedekia, bire i Josias, që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, e kishte bërë mbret nē vendin e Judës, mbretëroi nē vend tē Koniahut, birit tē Jehojakimit. **2** Por as ai, as shërbëtorët e tij, as populli i vendit nuk i dëgjuan fjalët që Zoti kishte shqiptuar me anë tē profetit Jeremias. **3** Mbreti Sedekia dërgoi Jehukalin, birin e Shelemiahut, dhe priftin Sofoni, birin e Maasejahut, te profeti Jeremias pér t'i thënë: "Oh, lutju pér ne Zotit, Perëndisë

tonë". **4** Jeremias shkonte e vinte nē popull, sepse akoma nuk e kishin shtënë nē burg. **5** Ndërkohë ushtria e Faraonit kishte dalë nga Egjipti; apo Kaldeasit që rrëthonin Jeruzalemin e mësuan këtë lajm, u larguan nga Jeruzalemi. **6** Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua profetit Jeremias, duke thënë: **7** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Do t'i thoni kështu mbretit tē Judës që ju ka dërguar pér t'u konsultuar me tua: Ja, ushtria e Faraonit, që kishte dalë pér t'ju ndihmuar, do tē kthehet nē vendin e vet, nē Egjipt. **8** Kaldeasit do tē kthehen dhe do tē luftojnë kundër këtij qyteti, do ta shtien nē dorë dhe do t'i vënë flakën". **9** Kështu thotë Zoti: "Mos gënjeni veten duke thënë: "Kaldeasit do tē ikin me siguri nga ne", sepse nuk do tē ikin. **10** Edhe sikur tē arrini ta mundri tērë ushtrinë e Kaldeave që luftojnë kundër jush dhe tē mbeteshin vetëm disa tē plagosur, këta do tē ngriheshin secili në çadrën e vet dhe do t'i vinin flakën këtij qyteti". **11** Ndodhi që, kur ushtria e Kaldeave u largua nga Jeruzalemi pér shkak tē ushtrisë së Faraonit, **12** Jeremias doli nga Jeruzalemi pér tē shkuan nē vendin e Beniaminit pér tē marrë pjesën e tij tē trashëgimisë nē mes tē popullit. **13** Por, kur arriti te porta e Beniaminit, ku ishte një kapiten roje që quhej Irijah, biri i Shelemiahut, bir i Hananiahut, ky e arrestoi profetin Jeremias, duke i thënë: "Ti je bërë me Kaldeasit". **14** Jeremias u përgjigji "Nuk është e vërtetë, unë nuk po bëhem me Kaldeasit", por ai nuk iu vuri veshin. Kështu Irijahu e arrestoi Jeremian dhe e çoi te pricat. **15** Pricat u zemëruan me Jeremian, e rrahën dhe e futën nē burg nē shtëpinë e shkruesit Jonathan të cilën e kishin kthyer nē burg. **16** Kur Jeremias hyri nē shtëpinë e burgtut nëndheshëm, nē qeli, mbeti aty shumë ditë. **17** Pastaj mbreti Sedekia dërgoi ta marrin, e pyeti fshehurazi nē shtëpinë e tij dhe i tha: "A ka ndonjë fjalë nga ana e Zotit?". Jeremias u përgjigji: "Po, ka". Dhe shtoi: "Ti do tē jepesh nē dorë tē mbretit tē Babilonisë". **18** Përveç kësaj Jeremias i tha mbretit Sedekia: "Çfarë faji kam kryer kundër teje, kundër shërbëtorëve të tu ose kundër këtij populli, që më fute nē burg? **19** Ku janë tanë profetët tuaj që ju profetizonin duke i thënë: "Mbreti i Babilonisë nuk do tē vijë kundër jush as kundër këtij vendi?". **20** Tani dëgjo, tē lutem, o mbret imzot, lutja ime tē jetë e pëlqyer para teje dhe mos më kthe nē shtëpinë e shkruesit Jonathan, që tē mos vdes atje". **21** Atëherë mbreti Sedekia urdhëroi që Jeremias tē ruhej nē oborrin e burgtut dhe t'i jepet çdo ditë një copë bukë nga rruga e furtarëve, deri sa tē mbarohej gjithë buka e qytetit. Kështu Jeremias mbeti nē oborrin e burgtut.

38 Shefatihu bire i Metanit, Gedaliahu bire i Pashhurit, Jukali bire i Pashhurit, Jukali, bire i Shelemiahut, dhe Pashhuri bire i Malkiahut, dëgjuan fjalët që Jeremias i drejtonte tērë popullit, duke i thënë: **2** "Kështu thotë Zoti: Kush do tē mbetet nē këtë qytet ka pér tē vdekur nga shpata, nga uria ose nga murtaja, por ai që do t'u dorëzohet Kaldeave do tē jetojë; do tē ketë si pre e tij jetën e tij, por do tē jetojë". **3** Kështu thotë Zoti: "Ky qytet do tē jepet me siguri nē dorë tē ushtrisë së mbretit tē Babilonisë, që do ta pushtojë atë". **4** Atëherë pricat i thanë mbretit: "Ah, le tē vritet ky njeri, sepse ligështon duart e njerëzve tē luftës që kanë mbetur nē këtë qytet, dhe duart e tērë popullit, duke u thënë fjalë tē tillë. Ky njeri nuk kërkon mirëqësim e këtij populli, por tē keqen e tij". **5** Atëherë mbreti Sedekia tha: "Ja ku e keni nē duart tuaja, sepse mbreti nuk mund tē bëjë asnjë kundër jush". **6** Atëherë e morën Jeremian dhe e hodhën nē sternën e Malkiahut, birit tē mbretit, që ishte nē oborrin e burgtut; dhe e zbritën nē tē Jeremian me litarë. Në sternë nuk kishte ujë, por vetëm baltë, dhe Jeremias u fundos nē baltë. **7** Por Ebed-meleku, Etiopias, një eunuk që rrinte nē shtëpinë e mbretit, dëgjoi që Jeremian e kishin vënë nē sternë. Ndërsa mbreti rrinte ulur te porta e Beniaminit, **8** Ebed-meleku

doli nga shtëpia e mbretit dhe i foli mbretit, duke i thënë: **9** "O mbret, imzot, këta njerëz kanë vepruar keq në tërë ato që i kanë bërë profetit Jeremja, duke e hedhur në sternë; aty brenda ai do të vdesë nga uria, sepse nuk ka më bukë në qytet". **10** Atëherë mbreti i dha këtë urdhër Etiopiasis Ebed-melek: "Merr me vete nga këtu tridhjetë burra dhe nxirre jashtë profetin Jeremja nga sterna para se të vdesë". **11** Kështu Ebed-meleku mori me vete burrat, hyri në shtëpinë e mbretit duke kaluar poshtë vendit të thesarit, mori andej rrroba dhe lecka të konsumuara dhe ia zbriti me litarë Jeremiasis në sternë. **12** Pastaj Ebed-meleku Etiopiasis i tha Jeremias: "Oh, vëri këto rrroba dhe lecka të konsumuara poshtë sjetullave, poshtë litarëve". Jeremja veproi ashtu. **13** Kështu e tërroqën lart Jeremian me anë të litarëve dhe e bënë të dalë nga sterna. Pastaj Jeremja mbeti në kopshtin e burgut. **14** Atëherë mbreti Sedekia dërgoi të marrin profetin Jeremja dhe e bëri të vijë në hyrjen e tretë të shtëpisë të Zotit. Mbreti i tha Jeremias: "Të kërkoj një gjë; mos më fshih asgjë". **15** Jeremja iu përgjigji Sedekias: "Po të ta them, me siguri nuk do të bësh që të vdes? Dhe në qoftë se pastaj të jap një këshillë, nuk do të ma dëgjosh". **16** Kështu mbreti Sedekia iu betua fshehurazi Jeremias, duke thënë: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti ron, që na ka dhënë këtë jetë, nuk do të bëj të vdesësh dhe nuk do të dorëzoj në dorën e këtyre njerëzve që kërkojnë jetën tênde". **17** Atëherë Jeremja i tha Sedekias: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Në rast se u dorëzohesh princave të mbretit të Babilonisë, do të shpëtosh jetën tênde; ky qytet nuk do të digjet dhe ti do të jetosh me shtëpinë tênde; **18** por në rast se nuk do t'u dorëzohesh princave të mbretit të Babilonisë, ky qytet do t'u lihet në dorë Kaldeasve që do t'i vënë flakën, dhe ti nuk do të shpëtosh nga duart e tyre". **19** Mbreti Sedekia i tha Jeremias: "Kam frikë nga Judejtë që kaluan nga ana e Kaldeasve, kam frikë se mos më japid në duart e tyre dhe të më keqtraftojnë". **20** Por Jeremja i përgjigji: "Nuk do të të dorëzojnë në duart e tyre. Oh, dëgjo zërin e Zotit në atë që të them; kështu do të të ecë mbarë dho e të jetosh". **21** Por në rast se ti refuzon të dalësh, kjo është ajo që Zoti më ka treguar: **22** Ja, të gjitha gratë që kanë mbetur në shtëpinë e mbretit të Judës do të çohen te pricant e mbretit të Babilonisë dho e të thonë: "Miqtë e tu të ngushtë të kanë bërë për vete dhe kanë sunduar mbi ty; këmbët e tua janë fundosur në baltë dhe ata të kanë kthyer kurrisin". **23** Të gjitha bashkëshortet e tua dhe bijtë e tu do të çohen te Kaldeasit dhe ti nuk do të shpëtosh nga duart e tyre, por do të të zënë dho e të dorëzojnë në duart e mbretit të Babilonisë dhe këtij qyteti do t'i vihat zjarri". **24** Sedekia i tha Jeremias: Askush të mos i dijë këto fjalë dho ti nuk ke për të vdekur. **25** Por në rast se pricant do të mësojnë që kam folur me ty dho e të vijnë te ti përf të të thënë: "Na njofto çfarë i kë thënë mbretit dho atë që mbreti ta kë thënë ty, mos na fshih asgjë dho nuk do të bëjmë të vdesësh", **26** do t'u përgjigjesh atyre: "I paraqita kërkesën time mbretit, që të mos më kthente në shtëpinë e Jonathanit për të vdekur". **27** Tërë pricant erdhën te Jeremja dhe e morën në pyjetë, por ai u përgjigji duke iu përbajtur tërë fjalëve që mbreti kishte urdhëruar; prandaj e lanë të qetë, nuk mësuan asgjë nga biseda. **28** Kështu Jeremja mbeti në oborrin e burgut deri ditën që u pushtua Jeruzalemi. Dhe ai ishte atje kur u shti në dorë Jeruzalem.

39 Në vitin e nëntë të Sedekias, mbretit të Judës, në muajin e dhjetë, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, erdhë me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit dhe e rrëthoi. **2** Në vitin e njëmbëdhjetë të Sedekias, në muajin e katërt, ditën e nëntë të muajit u hap një e çarë në qytet; **3** tërë pricant e mbretit të Babiloni hynë dhe u vendosën te Porta e Mesit: Nergalsharetseri, Samgar-nebo, Sarsekimi, kreu i eunukëve, Nergalsharetseri, Rab-

magu dhe tërë pricant e tjerë të mbretit të Babilonisë. **4** Me t'i parë, Sedekia, mbreti i Judës, dhe njerëzit e luftës ua mbathën, duke dalë natën nga qyteti nér përrugën e kopshtit mbretëror, nérpërmjet portës ndërmjet dy mureve, dhe morën rrugën e Arabahut. **5** Por ushtria e Kaldeasve i ndoqi dhe arriti Sedekian në fushat e Jerikos. Kështu e kapën dhe e çuan te Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, në Riblah, në vendin e Hamathit, ku shqiptoi gjykimin e tij mbi të. **6** Pastaj mbreti i Babilonisë bëri që të vriten bijtë e Sedekias para syve të tij në Riblah; mbreti i Babilonisë bëri që të vriten edhe tërë fisnikët e Judës; **7** urdhëroi gjithashu t'i nxjerrin syltë Sedekias dhe e lidhi me një zinxhir të dyfishtë prej bronzi për t'a çuar në Babiloni. **8** Kaldeasit i vunë flakën shtëpisë së mbretit dhe shtëpive të popullit, dhe shkatërruan muret e Jeruzalemit. **9** Pastaj Nebuzaradani, komandanti i rojeve, e çoi në robëri pjesën e popullit që kishte mbetur në qytet dhe ata që kishin dezertuar nga ana e tij së bashku me pjesën e popullit që kishte mbetur. **10** Por Nebuzaradani, komandanti i rojeve, la në vendin e Judës më të varfërit e popullit që nuk kishin asgjë, duke u dhënë në atë kohë vreshta dhe ara. **11** Por për sa i përket Jeremias, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, i kishte dhënë këtë urdhër Nebuzaradanit, komandantit të rojeve, duke i thënë: **12** "Kape, mbaj syltë mbi të dhe mos i bëj asgjë të keqe, por sillu me të siç do të të thotë ai". **13** Kështu Nebuzaradani, komandanti i rojeve, Nebushazbani, kreu i eunukëve, Nergalsharetseri, Rab-magu dhe gjithë oficerit e tjerë të mbretit të Babilonisë, **14** dërguan të marrin Jeremian nga obori i burgut dhe ia dorëzuan Gedaljahut, birit të Ahikamit, bir i Shafanit, me qëllim që ta çonte në shtëpi. Kështu ai banoi në mes të popullit. **15** Fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, kur ende ishte i mbyllur në oborrin e burgut, duke thënë: **16** "Shko dhe foli Etiopiasit Ebed-melek, duke i thënë: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë po i realizoj mbi këtë qytet fjalët e mia pér shkatërimin e tij dho jo pér të mirën e tij, dhe atë ditë ato do të vërtetohen para teje. **17** Po atë ditë unë do të të çliroj, thotë Zoti, dhe nuk do të biesh në duart e atyre prej të cilëve ke frikë. **18** Po, unë do të të çliroj patjetër, dhe nuk do të biesh nga shpatia, por jeta jote do të jetë për ty si preja jote, sepse ke vënë besimin tênd tek unë, thotë Zoti".

40 Fjala që iu drejtua nga Zoti Jeremias mbasi Nebuzaradani, komandanti i rojeve, e kishte lënë të lirë nga Ramahu, duke e kapur ndërsa ishte i lidhur me zinxhirë në mes të të gjithë të internuarve të **2** Komandanti i rojeve zuri Jeremian dhi i tha: "Zoti, Perëndia yt, e ka shqiptuar këtë të keqe kundër këtij vendi. **3** Tani Zoti e realizoi atë dhe bëri ashtu si kishte thënë, sepse ju keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk keni dëgjuar zérin e tij. Prandaj ju ndodhi një gjë e tillë. **4** Ja sot po të zgjidh nga prangat që ke në duar; në rast se të pëlqen të vish me mua në Babiloni, eja, dhe unë do të kujdesem pér ty; por në rast se nuk të pëlqen të vish me mua në Babiloni, qëndro. Ja, tërë vëndi është para teje; shko atje të pëlqen më tepër dhe ku ke më tepër rehat". **5** Duke qënë se Jeremja nuk vendoste të kthehej, Nebuzaradani tha: "Kthehu te Gedaliahu, bir i Ahikamit, bir i Shafanit, që mbreti i Babilonisë ka vendosur mbi qytetet e Judës; bano me të në mes të popullit ose shko atje ku e ndjen veten më rehat". Pastaj komandanti i rojeve i dha ushqime si dhe një dhuratë dhe e la të ikte. **6** Atëherë Jeremja shkoi te Gedaliahu, bir i Ahikamit, në Mitspah, dhe banoi aty në mes të popullit që kishte mbetur në vend. **7** Kur tërë krerët e forcave që ishin në krahinë mësuan nga njerëzit e tyre që mbreti i Babilonisë e kishte vendosur Gedaliahun, birin e Ahikamit, si qeveritar të vendit dhe i kishte besuar atij burrat, **8** shkuan te Gedaliahu në Mitspah: Ishmaeli, bir i Nethaniahut, Johanani dhe Jonathan, bijtë e Kareahut, Serajahu, bir i Tanhumethit, bijtë e Efaит nga Netofa dhe Jezaniahu, bir i Maakathitit së bashku

me njerézit e tyre. **9** Gedaliahu, bir i Ahikamit, bir i Shafanit, iu betua atyre dhe njerézve tē tyre, duke thénë: "Mos kini frikë t'u shérbeni Kaldeasve, qéndroni nē vend dhe i shérbeni mbretit tē Babilonisë, dhe çdo gjë do t'ju shkojë mbarë. **10** Sa pér mua, ja, unë do tē qéndroj né Mitspah pér tē qéné nē dispozicion tē Kaldeasve, qé do tē vijné te ne; por ju grumbulloni verën, frutat verore dhe vajin, vendosini nē enët tuaja dhe qéndroni nē qyitetet tuaja qé keni zénë". **11** Edhe téré Judejtë qé ishin nē Moab, midis Amonitéve, nē Edom dhe nē tē gjitha vendet, kur mésuan qé mbreti i Babilonisë kiskest lénë njé pjesë tē popullsisé nē Judé dhe qé kiskest vendosur mbi ta Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit, **12** po, téré Judejtë u kthyen nga tē gjitha vendet ku ishin shpérndare dhe erdhén nē vendin e Judës te Gedaliahun nē Mitspah dhe mblohdhén verë dhe fruta verore me bollék tē madh. **13** Johanani, bir i Kareaht, dhe téré kererët e forcave qé ishin nē krahiné erdhén te Gedaliahun nē Mitspah, **14** dhe i thanë: "A e di ti qé Baalis, mbreti i Amonitéve, ka dérguar Ishmaelin, birin e Nethaniahut, qé tē tē vrasë?". Por Gedaliahu, bir i Ahikamit, nuk u besoi atyre. **15** Atéherë Johanani, bir i Kareaht, i tha nē ményré tē fshehtë Gedaliahut nē Mitspah: "Oh, më lér tē shkoj ta vras Ishmaelin, birin e Nethaniahut; askush nuk do ta mésojë. Pse duhet tē tē marr jetën, dhe késhtu téré Judejtë qé janë mbledhur rreth teje tē shpérndaheshin dhe pjesa qé mbetet e Judës tē vdesë?". **16** Por Gedaliahu, bir i Ahikamit, i tha Johanani, birit tē Kareaht: "Mos bëj njé gjë tē tillë, sepse ajo qé thua pér Ishmaelin eshtë e rreme".

41 Né muajin e shtatë ndodhi qé Ishmaeli, biri i Nethaniahut, bir i Elishamas, nga fisi mbretëror dhe njé ndër funksionarët e mbretit, erdhë me dhjetë njerëz te Gedaliahu, bir i Ahikamit, nē Mitspah dhe hëngren bashkë. **2** Pastaj Ishmaeli, bir i Nethaniahut, u ngrit me dhjetë burra qé ishin me tē dhe goditën me spatë Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit. Késhtu ata vranë atë qé ishte caktuar nga mbreti i Babilonisë si qeveritar i vendit. **3** Ishmaeli vrua gjithashu téré Judejtë qé ishin me Gedaliahun nē Mitspah dhe Kaldeasit, luftëtar qé ndodheshin atje. **4** Të nesërmen e ditës qé kiskest vrarë Gedaliahun, kur akoma askush nuk e dinte këtë gjë, **5** ndodhi qé erdhén disa nga Sikemi, nga Shilohu dhe nga Samaria, tetëdhjetë burra me mjekér tē rruar, me rroba tē grisura dhe me prerje në trup; ata mbanin nē duart e tyre ofertat dhem temjanin qé do tē paraqitnin nē shtëpinë e Zotit. **6** Ishmaeli, bir i Nethaniahut u doli përballë nē Mitspah duke vajtuar ndërsa po ecte. Kur i takoi u tha: "Ejani te Gedaliahu, bir i Ahikamit". **7** Por kur arriti nē mes tē qyitetit, Ishmaeli, bir i Nethaniahut, tok me njerézit qé kiskest me vete, i vrua dhe i hodhi nē mes tē njé sterne. **8** Por ndër ta kiskest dhjetë burra qé i thanë Ishmaelit: "Mos na vrit, sepse nē fushat kemi rezerva tē fshehura gruri, elbi, vaji dhe mjalit". Atéherë ai u përmbajt dhe nuk i vrua me véllezërit e tyre. **9** Çisterna nē tē cilën Ishmaeli hodhi téré kufomat e njerézve qé kiskest vrarë bashkë me Gedaliahun eshtë ajo qé mbreti Asa kiskest ndërtuar nga frika e Baashas, mbretit tē Izraelit. Ishmaeli, bir i Nethaniahut, e mbushi me tē vrarë. **10** Pastaj Ishmaeli i çoi si robër téré ata qé kishin mbetur nga populli qé gjendjej nē Mitspah: vajzat e mbretit dhe téré popullin qé kiskest mbetur nē Mitspah dhe mbi tē cilin Nebuzaradani, komandanti i rojeve, kiskest vendosur Gedaliahun, birin e Ahikamit. Ishmaeli, bir i Nethaniahut, i çoi si robër dhe u nis pér tē shkuan tek Amonitët. **11** Por kur Johanani, bir i Kareaht, dhe téré kererët e forcave qé ishin me tē mésuan téré tē keqen qé kiskest bérë Ishmaeli, bir i Nethaniahut, **12** morën gjithë njerézit e tyre dhe shkuan tē luftojnë kundër Ishmaelit, birit tē Nethaniahut, dhe e gjetën pranë hauzit tē madh qé eshtë nē Gabaon. **13** Kur téré populli qé ishte me

Ishmaelin pa Johananin, birin e Kareaht, dhe téré kererët e forcave qé ishin me tē u gëzua. **14** Késhtu téré populli qé Ishmaeli e kiskest sjellë si rob nga Mitspahu u kthyen dhe shkoi e u bashkua me Johananin, birin e Kareaht. **15** Por Ishmaeli, biri i Nethaniahut, mundi t'i shpëtojë Johananit bashkë me tetë burra dhe shkoi tek Amonitët. **16** Atéherë Johanani, biri i Kareaht, dhe gjithë komandantët e forcave qé ishin me tē, morën nga Mitspahu téré pjesën e popullit, qé ishte rimarrë nga Ishmaeli, biri i Nethaniahut, mbas vrasjes nga ana e tij tē Gedaliahut, birit tē Ahikamit: luftëtarë trima, gra, fémijë dhe eunukë qé a i kiskest sjellë nga Gabaoni. **17** Ata u nisën dhe u ndalën nē Geruth-Kimhan, qé ndodhet nē afersitë e Betlemit, pér tē vazhduar më pas udhën dhe pér tē shkuar nē Egjipt, **18** pér shkak tē Kaldeasve, sepse ata kishin frikë përf tyre, me qënë se Ishmaeli, bir i Nethaniahut, kiskest vrarë Gedaliahun, birin e Ahikamit, qé mbreti i Babilonisë kiskest emëruar si qeveritar tē vendit.

42 Téré kererët e forcave, Johanani, bir i Kareaht, Jezaniahu, bir i Hoshajahut, dhe téré populli, nga më i vogli deri te më i madhi, u afroan **2** dhe i thanë profetit Jeremja: "Oh, arriftë lutja jonë para teje dhe lutju Zotit, Peréndisë tênd, pér ne, pér téré këtë mbeturinë (sepse nga shumë qé ishim kemi mbetur pak, si po e vë re me sytë e tu), **3** me qëllim qé Zoti, Peréndia yt, tē na tregojë udhën nérp tē cilën duhet tē ecim dhe atë qé duhet tē bëjmë". **4** Profeti Jeremja u tha atyre: "E mora vesh! Ja, do t'i lutem Zotit, Peréndisë tuaj, sipas fjalëve tuaja dhe do t'ju bëj tē ditur téré ato qé Zoti do t'ju thotë; nuk do t'ju fsheh asqjë". **5** Atéherë ata i thanë Jeremias: "Zoti le tē jetë déshmitar i vërtetë dhe besnik kundër nesh, po qe se ne nuk do tē veprojmë sipas çdo fjalë qé Zoti, Peréndia yt, do tē dërgojë tē na thotë nérpërmjet teje. **6** Qoftë përgjigjja e tij e pëlqyer ose e papëlqyer, ne do t'i bindemi zërit tē Zoti, Peréndisë tonë, tek i cili po tē dërgojmë me qëllim qé tē na vinë tē mira duke iu bindur zërit tē Zoti, Peréndisë tonë". **7** Pas dhjetë ditësh ndodhi qé fjalë e Zoti i drejtua Jeremias. **8** Atéherë ai thirri Johananin, birin e Kareaht, téré kererët e forcave qé ishin bashkë me tē dhe téré popullin, nga më i vogli deri te më i madhi, **9** dhe u tha atyre: "Késhtu thotë Zoti, Peréndia i Izraelit, tek i cili më dérguat me qëllim qé t'i paraqitja lutjen tuaj: **10** "Né rast se vazhdoni tē rrini nē këtë vend, unë do t'ju vendos dhe nuk do t'ju shkatërrjo, do t'ju mbjell dhe nuk do t'ju çrrënjos, sepse po pendohen pér mjerimin qé kam sjellë mbi ju. **11** Mos kini frikë nga mbreti i Babilonisë, prej tē cilët trembeni; mos kini frikë prej tij", thotë Zoti, "sepse unë jam me ju, pér t'ju shpëtuar dhe pér t'ju cliruar nga dora e tij. **12** Unë do tē jem i mëshirshém me ju me qëllim qé edhe ai tē jetë i mëshirshém me ju dhe t'ju bëjë tē ktheheni nē vendin tuaj". **13** Por në qoftë se, duke mos iu bindur zërit tē Zoti, Peréndisë tuaj, ju thoni: "Nuk duam tē qëndrojmë nē këtë vend", **14** dhe thoni: "Jo, duam tē shkojmë nē vendin e Egjiptit, ku nuk do tē shkojmë luftë as nuk do tē dëgjojmë zërin e burisë dhe as nuk do tē vuajmë më nga uria pér bukë, dhe aty do tē banojmë", **15** e mirë, pra, dëgjoje atéherë fjalën e Zoti, o mbetje e Judës! Késhtu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: "Né rast se me tē vërtetë keni vendosur tē shkonë nē Egjipt dhe shkonë aty pér t'u ngulitur, **16** shpata nga e cila keni frikë do t'ju arrijej aty, në vendin e Egjiptit, dhe uria prej së cilës kishit kaq frikë do t'ju ngjitet nē trup atje nē Egjipt dhe aty do tē vdisni. **17** Do tē ndodhë, pra, qé téré ata qé kanë vendosur tē shkojnë nē Egjipt pér tē banuar atje, do tē vdesin nga shpata, nga uria apo nga murtaja. Asnjë prej tyre nuk do tē mbetet gjallë dhe nuk do t'i shpëtojë kësaj fatkeqësje qé unë do tē sjellë mbi ta". **18** Sepse késhtu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: "Ashtu si zemërimi im dhe tèrbimi im janë derdhur mbi banorët e Jeruzalemët, késhtu

tërbimi im do të derdhet mbi ju, kur të hyni në Egjipt, dhe do të bëheni objekt nëmë, habije, mallkimi, turpi dhe nuk do ta shihni më këtë vend". 19 O mbetje e Judës, Zoti ju thotë: "Mos shkoni në Egjipt!". Dijeni mirë që sot ju kam paralajmëruar në mënyrë soleinne. 20 Ju keni përdorur mashtrimin kundër vetes suaj, kur më dërguat tek Zoti, Perëndia tuaj, duke thënë: "Lutju për ne Zotit, Perëndisë tonë, dhe tërë ato që ka për të thënë Zoti, Perëndia ynë, na i trego me besnikeri, dhe ne do të bëjmë". 21 Unë ua bëra të ditur sot; por ju nuk i bindeni zërit të Zotit, Perëndisë tuaj, dhe asgjëje nga ato që ka dërguar t'ju thotë nëpërmjet meje. 22 Por dijeni mirë, pra, që ju do të vdisni nga shpata nga uria dhe nga murtaja në vendin ku dëshironi të shkoni për të banuar".

43 Ndonë që kur Jeremja mbaroi së njoftuari tërë popullit të gjitha fjalët e Zotit, Perëndisë të tyre, tërë fjalët që Zoti, Perëndia i tyre, u kishte dërguar atyre, 2 Azaria, bir i Hoshajahut dhe Johanani, bir i Kireahut, dhe tërë njerëzit krenarë i thanë Jeremias: "Ti flet të pavërtëta; Zoti, Perëndia ynë, nuk të ka dërguar të thuash: "Mos shkoni në Egjipt për të banuar atje", 3 por Baruku, bir i Neriahut, të nxit kundër nesh që të na japë në dorë të Kaldeave, që ne të vdesim ose të na çojnë në robëri në Babilon". 4 Kështu Johanani, bir i Kireahut, tërë kërret e forcave dhe tërë populli nuk i bindën urdhrit të Zotit që të qëndronin në vendin e Judës. 5 Por Johanani, bir i Kireahut, dhe të gjithë kërret e forcave morën tërë të mbeturit e Judës që ishin kthyer nga të gjitha kombet ku ishin shpërndarë, për të banuar në vendin e Judës: 6 burrat, gratë, fëmijët, vajzat e mbretit dhe të gjithë personat që Nebuzaradani, komandanti i rojeve, kishte lënë bashkë me Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit, bashkë me profetin Jeremja dhe me Barukun, birin e Neriahut, 7 dhe shkuan në vendin e Egjiptit, sepse nuk iu bindën zërit të Zotit, dhe arritin deri në Tahpanhes. 8 Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua Jeremias në Tahpanhes, duke thënë: "9 Merr në duart e tua gurë të mëdhenj dhe fshihni në arqiljen e furrës së tallvave që ndodhet në hyrje të shtëpisë së Faraonit në Tahpanhes, në sytë të njerëzve të Judës. 10 Pastaj do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të dërgoj të marr Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, shërbëtorin tim, dhe do të vendos froni e tij mbi këta gurë që kam fshehor, dhe ai do të shtrirë shatorren e tij mbretërore mbi to. 11 Ai do të vijë dhe do të godasë vendin e Egjiptit, dhe do të çojë në vdekje ata që janë caktuar të vdesin, në robëri ata që janë caktuar të jenë robëri dhe në shpatë ata që janë caktuar për shpatë. 12 Unë do t'u vë zjarri tempujve të perëndive të Egjiptit; ai do t'i djegë dhe do t'i çojë në robëri dhe do të mbështillet me vendin e Egjiptit ashtu siç mbështillet bariu në veshin e tij; pastaj do t' niset që andej në paqe. 13 Do të copëtojë gjithashtu shyllat e shenjta të pulullit të diellit, që ndodhen në vendin e Egjiptit, dhe do t'u vërrë flakën tempujve të perëndive të Egjiptit".

44 Fjalë që iu drejtua Jeremias lidhur me gjithë Judejtë që banonin në vendin e Egjiptit, që banonin në Migdol, në Tahpanhes, në Nof dhe në vendin e Pathrosit, duke thënë: 2 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ju keni parë gjithë të keqen që i solla Jeruzalemit dhe tërë qyteteve të Judës; ja, sot janë një shkreti dhe askush nuk banon në to, 3 për shkak të ligësisë që kanë kryer duke provokuar zemërimin tim, duke shkuar të djegin temjan dhe t'u shërbejnë perëndive të tjera, që as ata as etërit tuaj nuk kishin njohur kurrë. 4 Megjithatë unë ju kam dërguar tërë shërbëtorët e mi, profetët, me urgjencë e këmbëngulje për t'ju thënë: "Oh, mos e bëni këtë gjë të neveritshme që unë e urrej". 5 Por ata nuk dëgjuan as i vunë veshin që të tërhieni nga ligësia e tyre, dhe të heqin dorë nga djegia e temjanit perëndive të tjera. 6 Prandaj tërbimi im, zemërimi im u derdhën dhe u përhapën

në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jeruzalemit, që janë bërë të shkreta dhe të braktisura, ashtu siç janë edhe sot". 7 Por tani kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Pse kryeni këtë të keqe të madhe kundër vetes suaj, duke shkaktuar shfarosjen tuaj në mes të Judës, burra dhe gra, fëmijë dhe foshnja, kështu që të mos ngelet prej jush asnjë mbetje? 8 Pse provokoni zemërimin tim me veprën e duarve tuaja, duke u djegur temjan perëndive të tjera në vendin e Egjiptit ku keni ardhur të banoni? Kështu do të shfaroseni dhe do të bëheni një mallkim dhe një turp për të gjitha kombet e dheut. 9 A keni harruar vallë ligësitë e etërve tuaj, ligësitë e mbretërvë të Judës, ligësitë e bashkëshorteve të tyre, ligësitë tuaja dhe ligësitë e kryera nga bashkëshortet tuaja në vendin e Judës dhe nëpërrrrugët e Jeruzalemit? 10 Deri më sot nuk janë penduar, as kanë patur frikë, as kanë ecur sipas ligjit tim dhe statuteve të mia, që unë kam vënë për para jush dështue tuaj". 11 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë e kthej fytyrën time kundër jush për të keqen tuaj dhe për të shkatërruar tërë Judën. 12 Do të marr pjesën që ka mbetur nga Juda që nguli këmbë të vinte në vendin e Egjiptit për të banuar atje; ata do të konsumohen të gjithë dhe do të bien në vendin e Egjiptit. Do të konsumohen nga shpata dhe nga uria, nga më i vogli deri tek më i madhi; do të vdesin nga shpata dhe nga uria dhe do të bëheni objekt nëmë, habije, mallkimi dhe turpi. 13 Do të dënoj ata që banojnë në vendin e Egjiptit, ashtu si dënova Jeruzalemin me shpatën, me urinë dhe me murtajën. 14 Nuk do të shpëtjojë as do të shmanget nga rrezikku askush nga mbetje e Judës, që ka ardhur për të banuar në vendin e Egjiptit, për t'u kthyer pastaj në vendin e Judës, ku ata dëshirojnë fort të kthehen për të banuar, por ata nuk do të kthehen me përjashtim të disa të shpëtuarve". 15 Atëherë tërë burrat që dinin se bashkëshortet e tyre u digjin temjan perëndive të tjera dhe tërë gratë e pranishme, një turmë e madhe, dhe tërë populli që banonte në vendin e Egjiptit, në Pathros, iu përgjigjën Jeremias, duke thënë: 16 "Sa përfjalen që na ke thënë në emër të Zotit, nuk do të të dëgjojmë, 17 por kemi ndërmend të bëjmë ato që kanë dalë nga goja jonë, duke i djegur temjan Mbretëreshës së qillit dhe duke derdhur libacione siç kemi bërë ne dhe etërit tanë, mbretërit tanë dhe prinçit tanë në qytet e Judës dhe nëpërrrugët e Jeruzalemit, sepse atëherë kishim bukë me shumicë, ishim mirë dhe nuk shikonim asnjë fatkeqësi. 18 Por që kur nuk djegim më temjan për Mbretëreshën e qillit nuk derdhim më libacione për të, na mungon çdo gjë dhe jemi konsumuar nga shpata dhe uria". 19 Gratë shtuan: "Kur djegim temjan për Mbretëreshën e qillit dhe i derdhim libacione, vallë eshtë pa pëlqimin e burrave që i përgatisim embëlsira me fytyrën e saj dhe i derdhim libacione?". 20 Atëherë Jeremja i foli tërë popullit, burrave, grave dhe gjithë njerëzve që i ishin përgjigjur në atë mënyrë dha tha: 21 "A nuk u kujtua vallë Zoti dhe nuk i erdhni ndër mend temjani që keni djegur në qytetet e Judës dhe nëpërrrugët e Jeruzalemit ju, etërit tuaj, mbretërit tuaj, prinçit tuaj dhe populli i vendit? 22 Zoti nuk mundi ta durojë më për shkak të ligësisë së veprimeve tuaja dhe të gjërave të neveritshme që keni kryer. Prandaj vendi juaj eshtë shkretuar, eshtë bërë një objekt habie, një mallkim dhe s'ka asnjë banor, siç eshtë akoma sot. 23 Sepse ju keni djegur temjan dhe sepse keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk keni dëgjuar zërin e Zotit dhe nuk keni ecur sipas ligjit të tij, statuteve të tij dhe porosive të tij, prandaj ju ra kjo fatkeqësi, siç shihet sot". 24 Pastaj Jeremja i tha tërë popullit dhe tërë grave: "Dëgjoni fjalën e Zotit, o ju të gjithë nga Juda, që ndodheni në vendin e Egjiptit. 25 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ju dhe bashkëshortet tuaja e keni thënë me gojën tuaj dhe e keni kryer me duart tuaja, duke thënë: "Ne duam të mbajmë betimet që kemi bërë, duke djegur temjan për Mbretëreshën e qillit dhe duke

i derdhur libacione". Po, ju me siguri do të mbanai betimet tuaja dhe do ti përbushni betimet tuaja. **26** Prandaj dëgjoni fjalën e Zotit, o ju të gjithë nga Juda që banoni në vendin e Egjiptit: Ja, unë jam betuar pér emrin tim të madh, thotë Zoti, që në të gjithë vendin e Egjiptit emri im nuk do të përmendet nga goja e asnjë personi nga Juda që të thotë: "Zoti, Zoti rroni!". **27** Ja, unë i kam kujdes ata pér të keqen e tyre dhe jo pér të mirën e tyre; dhe tërë njerëzit e Judës që ndodhen në vendin e Egjiptit do të vdesin nga shpata dhe nga uria, deri në shkatërrimin e plotë të tyre. **28** Megjithatë një numër i vogël të shpëtuarish nga shpata do të kthehet nga vendi i Egjiptit në vendin e Judës. Kështu gjithë ata që kanë mbetur nga Juda, që kanë ardhur në vendin e Egjiptit pér të banuar, do të mësojnë cila fjalë do të plotësohet, imja apo ajo e tyre. **29** Dhe kjo do të jetë pér ju shenja, thotë Zoti, që unë do t'ju ndëshkoj në këtë vend në mënyrë që të dinë që fjaliët e mia kundër jush do të plotësohen me të vërtetë pér fatin tuaj të keq". Kështu thotë Zoti: **30** "Ja, unë do ta jap Faraonin Hofra, mbretin e Egjiptit, në dorë të armiqve të tij, në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tij, ashtu siç e dhashë Sedekian, mbretin e Judës, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, që kërkonte jetën e tij".

45 Fjala që profeti Jeremia i drejtoi Barukut, birit të Neriahut, kur ky shkroi këto fjalë në një libër nën diktimin e Jeremias, në vitin e katërt të Jehoakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, duke i thënë: **2** "Kështu të thotë ty Zoti, Perëndia i Izraelit, o Baruk: 3 Ti thuaj: "Mjerë unë, sepse Zoti i shton hidhërimin dhembjes sime; unë jam lodhur së rënkuari dhe nuk gjej prehje". **4** Kështu do t'i thuash atij: Kështu thotë Zoti: Ja unë do ta shëmb atë që kam ndërtuar dhe do ta shkul atë që kam mbjellë, dhe këtë në tërë vendin. **5** Dhe ti kërkon gjëra të mëdha pér vete? Mos i kërk sepsë, ja, unë do të sjell fatkeqësi mbi çdo mish" thotë Zoti, "por ty do të të jap jetën tënë si pre në tërë vendet ku do të shkosh".

46 Fjala e Zotit që iu drejtua profetit Jeremia kundër kombeve. **2** Kundër Egjiptit: përsa i përket ushtrisë së Faraonit Neko, mbretit të Egjiptit, që ishte pranë lumi Eufrat në Karkemish dhe që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, e mundi vitin e katërt të Jehoakimit, birit të Josias, mbret i Judës. **3** "Përgatitni mburojën e vogël dhe të madhe dhe afrojuni betejës. **4** Shalonit kuajt dhe ju kalorës, u hipni atyre; paraqituni me përkrenare, i shndritni shtizat tuaja, vishni parzmore! **5** Çfarë po shoh? Ata e kanë humbur dhe po kthehen prapa; burrat e tyre trima janë mundur dhe ikin me nxitim pa kthyer as kokën prapa; rreth e qark sundon tmerri", thotë Zoti. **6** "Mos lejo që i shpejti të ikë dhe që trimi të shpëtojë. Në veri, pranë lumi Eufrat, ata po lëkunden dhe po rrëzohen. **7** Kush éshët ai që ngjitet si Nili, dhe ujrat e të cilat fryhen si ato të lumenjve? **8** Éshët Egjipti që ngjitet si Nili, dhe ujrat e të cilat po fryhen si ato të lumenjve. Ai thotë: "Do të dal, do të mbuloj tokën dhe do të shkatërroj qytetin dhe banorët e tij". **9** Ngarkohuni, o kuaj, dhe përparoni me rrëmbim, o qerre, le të dalin përpëra burrat trima, ata të Etiopisë dhe të Putit që mbajnë mburojën dhe ata të Ludit që përdorin dhe shtririnë harkun. **10** Kjo ditë pér Zotin, pér Zotin e ushtrive, éshët ditë hakmarrjeje, pér t'u hakmarrë me armiqtë e tij. Shpata do të shfarosë, do të ngopet dho e të dehet me gjakun e tyre, sepse Zoti, Zoti i ushtrive, bën një fljinë në vendin e veriut, pranë lumi Eufrat. **11** Ngjitu në Galaad dhe merr ca balsam, o e virgjër, o bijë e Egjiptit. Më kot ti përdor barëra të shumta, nuk ka shërimi pér ty. **12** Kombet kanë marrë vesh poshtërsinë tënë dhe britma jote e dhembjes ka mbushur dheun, sepse trimi éshët penguar me një trim dhe që të dy kanë rënë bashkë". **13** Fjala që Zoti i drejtoi profetit Jeremia pér ardhjen e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, pér të goditur vendin e

Egjiptit. **14** Shpalleni në Egjipt, bëjeni të ditur në Migdol, bëjeni të ditur në Nof dhe në Tahpanhes. Thoni: "Çohu dhe përgatit, sepse shpata përpin çdo gjë që të rethon". **15** Pse burrat e tu trima janë rrëzuar? Nuk mund të rezistojnë sepse Zoti i rrëzon. **16** Ai bën që të lëkunden shumë prej tyre, bien njëri mbi tjetrin dhe thonë: "Ja, të kthehem i te populli ynë dhe në vendlindje, larg shpatës vrastare". **17** Atje ata bërtasin: "Faraoni, mbreti i Egjiptit, nuk éshët veçse një zhurmë e madhe, që ka lénë të kalojë koha e caktuar". **18** "Siç éshët e vërtetë që unë rroj", thotë Mbreti emri i të cilit éshët Zoti i ushtrive, "ai do të vijë si Tabori midis maleve, si Karmeli pranë detit. **19** Përgatit gjérat e nevojsime pér robërinë, o bijë që banon në Egjipt, sepse Nofi do të bëhet një shkretëtirë dhe do të digjet, nuk do t'banojoj më askush në të. **20** Egjipti éshët si një mëshqerrë shumë e bukur, por i vjen shkatërrimi, i vjen nga veriu. **21** Edhe mercenarët e tij që janë në mes të tij janë si viça pér majmëri; edhe ata e kanë kthyer kurrizin, ikin bashkë, nuk rezistojnë, sepse ka zbritur mbi ta dita e fatkeqësisë së tyre, koha e ndëshkimt të tyre. **22** Zëri i tij lëviz si një gjarpër, sepse ata përaparojnë me një ushtri dhe dalin kundër saj me sépata si shumë druvaret. **23** Ata do të rrëzojnë pyllin e saj", thotë Zoti, "megjithëse éshët i padepertueshëm, sepse janë më të shumtë se karkalecat, nuk numërohen dot. **24** Bija e Egjiptit do të mbulohet me turp, do të jepet në dorë të popullit të veriut". **25** Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, thotë: "Ja, unë do të dënoj Amonin e Nosë, Faraonin dhe Egjiptin, perënditë e tij dhe mbretërit e tij, Faraonin dhe ata që kanë besim tek ai; **26** do t'i jap në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe në dorë të shërbëtorëve të tij; por mbas kësaj do të banohet si në të kaluarën", thotë Zoti. **27** "Por ti mos u tremb, o shërbëtori im Jakob, mos u trondit, o Izrael, sepse ja, unë do të të shpëtoj ty prej së largu dhe pasardhësit e tu nga toka e robërisë se tyre. Jakobi do të kthehet, nuk do t'i bien në qafë më dhe do të jetë i qetë dhe askush nuk do tă trembë më. **28** Mos u tremb, o Jakob, shërbëtori im", thotë Zoti, "sepse unë jam me ty, do të asqijosë téré kombet midis të cilëve të kam shpërndarë, por nuk do të tē zhduk ty; do të tē ndëshkoj me një masë të drejtë dhe nuk do të tē lë fare pa dénuar".

47 Fjala e Zotit që iu drejtua profetit Jeremia kundër Filisteive, para se Faraoni të sulmonte Gazën. **2** Kështu thotë Zoti: "Ja ujrat po ngriten nga veriu, bëhen një përruva që del nga shtrati dhe përbimit vendin dhe gjithçka përban, qytetin dhe ata që banojnë në të; atëherë njerëzit do të bërtasin dhe tërë banorët e vendit, do të ulërijnë. **3** Në zhurmën e trokut të kuajve të fuqishëm, në rrapëllimën e qerreve të tyre, në poteren e rrotave të tyre, etërit nuk do të kthehet nga bijtë e tyre pér shkak të dobësisë së duarve të tyre, **4** pér shkak të ditës që vjen pér të shkatërruar tërë Filistejtë, duke elemiunuar nga Tiro dhe Sidoni çdo mbeturinë që mund të japë ndihmë, sepse Zoti do të shkatërrojë Filistejtë, mbeturinat e ishullit të Kaftorit. **5** Gaza u bë e shogët, Ashkeloni u shkatërrua. O banorë të luginës së tyre që mbetët gjallë, deri kur do të vazhdon e bëni preje? **6** O shpatë e Zotit, kur do të kesh prehje? Hyrë në myllin tënd, ndalu dhe rri e qetë! **7** Si mund të pushojë kur Zoti i ka dhënë urdhra kundër Ashkelonit dhe kundër bregut të detit?; ai e ka thirru atje".

48 Kundër Moabit. Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Mjerë Nebi, sepse u shkatërrua; Kiriataimi éshët mbuluar nga turpi, éshët pushtuar; kështjella éshët mbuluar nga turpi dhe éshët e trondit. **2** Lavdia e Moabit nuk éshët më; në Heshbon kurdisin të keqen kundër tij, duke thënë: "Ejani dhe ta shkatërrojmë, në mënyrë që të mos jetë më një komb". Edhe ti, o Madmen, do të shkatërrohesh, shpata do të të ndjekë. **3** Një zë që

kërkon ndihmë do të dalë nga Horonaimi: shkatërrim dhe rrënim i thellë! **4** Maobi eshtë copëtar, të vegjlit e tij bëjnë që të dégjohet zëri i tyre. **5** Mbi të përpjetën e Luhithit po njiten duke qarë në hidhërim, ndërsa në tatëpjetën e Horonaimit dégjohet zëri plot ankth i disfatës. **6** Iknë, shpëtoni jetën tuaj dhe bëhuni si një marinë në shkretëtirë! **7** Duke qënë se ke pasë besim në veprat e tua dhe në thesaret e tua, edhe ti do të kapesh; dhe Kemoshi do të shkojë në robëri bashkë me priftërinjtë dhe pricnat e tij. **8** Shkatërruesi do të vijë kundër të gjitha qyteteve, dhe asnjë qytet nuk do të shpëtojë; lugina do të zhduket dhe fusha do të shkatërrohet, ashtu si ka thënë Zoti. **9** I jepni krahë Moabit, që të mund të fluturojë tutje; qytetet e tij do të bëhen të shkreta dhe askush nuk do të banojë në to. **10** I mallkuar qoftë ai që kryen veprën e Zotit shkel e shko, i mallkuar qoftë ai që e pengon shpatën e tij të derdhë gjak! **11** Moabi ka qënë i qetë qysh në moshë të re, duke pushuar mbi llumin e tij, dhe nuk ka kaluar nga një enë në enën tjetër dhe as që ka shkuar në robëri; prandaj i ka mbetur shija e tij dhe parfumi i tij nuk ka pësuar ndryshime. **12** Prandaj ja, do vijnë ditët”, thotë Zoti, “në të cilat do t'i dërgoj disa njerzë që do t'i tocitin enët; do t'i zbrasin enët e tij dhe do t'i theynjë anforat e tij. **13** Atëherë Moabit do t'i vijë turp nga Kemoshi, ashtu si shtëpia e Izraelit u turpërua nga Betheli, tek i cili kishte pasur besim. **14** Si mund të thoni: “Ne jemi burra të fortë dhe trima për betejën”? **15** Moabi eshtë shkatërruar; qytetet e tij po nxjerrin tym dhe të rinjtë e tyre më të mirë zbrisin në kasaphanë”, thotë Mbreti emri i t'cili eshtë Zoti i ushtrive. **16** Gjëma e Moabit eshtë tashmë e afërt dhe kobi po i vjen me hapa të shpejtë. **17** Mbani zi pér të, të gjithë ju që e rrethoni dhe të gjithë ju, që njihni emrin e tij, thoni: “Si u thye ai skeptër i fortë, ai bastun i mirekullushëm?”. **18** O bijë që banon në Dibon, zbrit nga lavdia jote dhe ulu në tokën e zhuritur, sepse shkatërruesi i Moabit ka dalë kundër teje, ka shkatërruar kështjellat e tua. **19** O ti që banon në Aroer, ndal gjatë rrugës dhe shiko; merr në pyjetë ikanakun dhe atë që po ikën dhe pyet: “Çfarë ka ndodhur?”. **20** Moabi eshtë mbuluar me turp, sepse eshtë i thyer; rënkoni dhe bërtisni, njoftoni mbi Arnonin që Moabi eshtë shkatërruar! **21** Një ndëshkim erdhë mbi krahinën e fushës, mbi Holon, mbi Jahatsin dhe mbi Mefaathin, **22** mbi Dibonin, Nebon dhe mbi Beth-Diblathaimin, **23** mbi Kiriathaimin, Beth-Gamulin dhe Beth-Meon, **24** mbi Keriothin, Botsrahun dhe mbi tërë qytetet e vendit të Moabit, të largëta dhe të afërtë. **25** Briri i Moabit eshtë prerë dhe krahu i tij eshtë copëtar”, thotë Zoti. **26** “Deheni, sepse eshtë ngritur kundër Zotit. Moabi do të vërtitet në të vjellat e tij dhe do të bëhet edhe ai objekt talljeje. **27** Izraeli vallë nuk ka qënë për ty një objekt talljeje? Mos u gjet vallë midis hajdutëve, sepse sa herë që ti flet për të po tund kokën? **28** Braktisni qytetet dhe shkonë të banoni në shkëmb, o banorë të Moabit, dhe bëhuni si pëllumbesa që bën folënë e saj në faqet e një gremine. **29** Kemi dégjuar krenarinë e Moabit, jaشتëzakonisht krenar, fodullëkun e tij, kryeneçsinë e tij, arrogancën e tij dhe mendjemadhesinë e zemrës së tij. **30** Unë e njoh tèrbimin e tij”, thotë Zoti, “që nuk ka përbajtje, të mburrurit e tij që nuk ka përfunduar në asgjë. **31** Prandaj unë po ngrë një vajtim mbi Moabin dhe do të lëshoj britma nëpër të gjithë Moabin; do të vajtohet për burrat e Kir-Heresis. **32** O vreshët e Sibmahut, unë qaj për ty ashtu si qahet për Jazerin; shermendet e tua kanë arritur matanë detit, arrinë deri në detin e Jazerit. Shkatërruesi i tij eshtë sulur mbi frytet e tua verore dhe mbi rrushin që do viley. **33** Gëzimi dhe hareja janë zhdukur nga fusha pjellore dhe nga vendi i Moabit; bëra që të zhduket vera nga butet, askush nuk e shtrydh më rrushin me britma gjëzimi, britmat e tyre nuk janë më britma gjëzimi. **34** Për shkak të britmës së Heshbonit zëri i tyre u dëgjuat deri në Elealeh dhe në Jehats, nga Tsoari deri në Horonaim, ashtu si një lopë trevjeçare; ujurat e

Nimrimit madje janë bërë një shkreti. **35** Unë do të fik në Moab, thotë Zoti, “atë që ofron flijime mbi vendet e larta dhe atë që u djeg temjan perëndive të tij. **36** Prandaj zemra ime për Moabin do të qajë si fyejt, zemra ime do të qajë si fyejt për burrat e Kir-Heresis, sepse pasuria që kanë fituar ka humbur. **37** Sepse çdo kokë do të rruhet, çdo mjekër do të pritet, mbi të gjitha duart do të ketë të prera dhe mbi ijët do të jetë thesi. **38** Mbi të gjitha çatitë e Moabit dhe në sheshet e tij s'ka veçse vajtim, sepse unë e kam bërë copë-copë Moabin, si një enë që nuk ka më vlerë”, thotë Zoti. **39** “Do të vajtonjë duke thënë: “Si u thye! Si ka kthyer Moabi paturpësish kurrizin! Si eshtë bërë Moabi talija dhe frika e atyre që i rinë rrotull”!. **40** Sepse kështu thotë Zoti: “Ja, ai do të nisë fluturimin si një shqiponjë dhe do t'i hapë krahët e tij në drejtim të Moabit. **41** Keriothi u pushtua, fortas janë zënë dhe zemra e trimave të Moabit në atë ditë do të jetë si zemra e një gruaje në dhembjet e lindjes. **42** Moabi do të shkatërrohet, nuk do të jetë më popull, sepse eshtë ngritur kundër Zotit. **43** Frika, gropë, laku të kërcënoinjë, o banor i Moabit” thotë Zoti. **44** “Kush ikën përpara frikës do të bjerë në gropë dhe kush del nga gropë do të kapet në lak, sepse unë do të sjell mbi të, mbi Moabin vitin e ndëshkimit të tij” thotë Zoti. **45** “Në hijen e Heshbonit ndalen, të kapitur, ikanakët, por një zjarr del nga Heshboni dhe një flakë nga mesi i Sihonit, që përpjani anët e Moabit dhe pjesën e sipërme të kokës së njerzëve kryengritës. **46** Mjerë ti, O Moab! Populli i Kemoshit eshtë i humbur sepse bijtë e tu janë çuar në robëri dhe bijat e tua në mërgim. **47** Por unë do të kthej Moabin nga robëria gjatë ditëve të fundit, thotë Zoti”. Deri këtu gjykim mbi Moabin.

49 Kundër bijve të Amonit. Kështu thotë Zoti: “Izraeli vallë nuk ka bij, nuk ka asnjë trashëgimtar? Pse, pra, Malkami bëhet zot i Gadit dhe populli i tij eshtë vendosur në qytetet e tij? **2** Prandaj ja, ditët po vijnë, thotë Zoti, në të cilat unë do të bëj që të dégjohet thirrja e luftës e bijve të Amonit kundër Rabahut; ai do të bëhet një grumbull gërmadhash dhe qytetet e tij do të konsumohen nga zjarri. Atëherë Izraeli do të shtjerë në dorë trashëgiminë e tij”, thotë Zoti. **3** “Vajto o Heshbon, sepse Ai eshtë shkatërruar; bërtisni, o ju qytete të Rabahut, ngjeshuni me thasë, vini kujën, vraponi sa andej e këtej brenda vathës sepse Malkami po shkon në robëri bashkë me priftërinjtë e tij dhe me pricnat e tij. **4** Pse mburresh nëpër lugina? Lugina jote eshtë zbrazur, o bijë rebele, që kiske besim në thesaret e tua dhe thoje: “Kush do të dalë kundër meje?”. **5** Ja, unë do të bëj që të zërë tmerri, thotë Zoti, Zoti i ushtrive, nga të gjithë ata që të rrethojnë, dhe ju do të déboheni, secili drejt para tij, dhe nuk do të ketë njeri që t'i mbledhë ikanakët. **6** Por, mbas kësaj, unë do të kthej nga robëria djemtë e Amonit”, thotë Zoti. **7** Kundër Edomit. Kështu thotë Zoti i ushtrive: “Nuk ka më dituri në Teman? Vallë u ka munguar gjykimi të zgjuarve? Eshtë tretur dituria e tyre? **8** Iknë me vrap, kthehuni prapa, shkonë të banoni në thellësitë e tokës, o banorë të Dedanit, sepse unë do të sjell fatkeqësinë e Ezaut mbi të në kohën e ndëshkimit të tij. **9** Po të vinin disa vjelës rrushi te nuk do të linin ndonjë vilëz për të mbledhur? Po të vinin disa vjedhës te ti natën do të shkatërronin vetëm sa u mjafton. **10** Por unë do ta zbuloj Ezaun dhe do të gjej vendet e fshehta të tij, dhe ai nuk do të mund të shfihet më. Pasardhësit të tij, vëllezërit e tij, dhe dëgjat e tij do të shkatërohen, dhe ai nuk do të jetë më. **11** Lëri jetimët e tu, unë do t'i ruaj të gjallë në jetë dhe gratë e tua të veja le të kenë besim tek unë”. **12** Sepse kështu thotë Zoti: “Ja, ata që nuk ishin destinuar ta pinin kupën, do ta pinë me siguri; dhe ti do të jesh krejt i pandëshkuar? Nuk do të jesh krejt i pandëshkuar, por do ta pish me siguri. **13** Meqenëse unë jam betuar në veten time”, thotë Zoti, “Botsrahu do të bëhet një objekt habie dhe talljeje, një shkreti dhe një mallkim, dhe tërë qytetet e tij do të janë të shkreta përfjetë. **14** Dëgjova një

mesazh nga Zoti, dhe një lajmëtar iu dërgua kombeve: "Mblidhuni dhe nisuni kundër tij; cohuni pér betejen". **15** Por ja unë do të bëj të vogël midis kombeve dhe të përbuzur midis njerëzve. **16** Tmerri që kallje dhe kryelartësia e zemrës sate të kanë joshur, o ti që banon në të çarat e shkëmbinjve, që pushton majat e kodrave; edhe sikur të bëje foleni tëndë lart si shqiponja, unë do të bëj që ti të biesh poshtë nga atje lart", thotë Zoti. **17** Edomi do të bëhet objekt habie; kushdo që do t'i kalojë afër do të mbetet i habitur dhe do të fërshëllejë pér të gjitha plagët e tij. **18** Ashtu si në shkatërrimin e Sodomës dhe të Gomorrës, si dhe të qyteteve afër tyre", thotë Zoti, "askush nuk do të banojë më në to dhe asnjë bëri njeriu nuk do të gjiej strehë. **19** Ja, ai do të dalë si një luan nga fryria e Jordanit kundër banesës së fortë; unë do të bëj që ai papritmas të ikë që andej dhe do të vendos mbi të atë që kam zgjedhur. Kush eshtë në fakt si unë? Kush do të më nxjerrë në gjyq? Kush eshtë, pra, bariu që mund të më bëjë ballë? **20** Prandaj dëgjoni planin që Zoti ka menduar kundër Edomit dhe vendimet që ka marrë kundër banorëve të Temanit. Me siguri do të tërhiqen edhe më të vegjilit e kopesë, me siguri banesa e tyre do të shkretet. **21** Në zhurmën e rënies së tyre toka do të dridhet; zhurma e britmës së tyre do të dëgjohet deri në Detin e Kuq. **22** Ja, armiku po del, po nis fluturimin si shqiponja dhe po hap krahët e tij drejt Botsrahut, dhe zemra e trimave të Edomit atë ditë do të jetë si zemra e një gruaja në dhembjet e lindjes. **23** Kundër Damaskut. Hamathia dhe Arpati janë mbuluar me turp, sepse kanë dëgjuar një lajm të keq; po ligështohen; ka një stuhë madhe mbi det, që nuk mund të qetësohet. **24** Damasku eshtë bërë i flashkët, kthehet pér të ikur, e ka kapur një drithmë; ankthi dhe dhimbjet sulmoinjë si një grua që eshtë duke lindur. **25** "Vallë si nuk eshtë braktisur qyteti i lavdërimit, qyteti i gjëzimit tim? **26** Prandaj të rinjtë e tij do të rrëzohen në sheshet e tij dhe tërë luftëtarët do të vdesin atë ditë", thotë Zoti i ushtrive. **27** "Unë do të ndez zjarrin në muret e Damaskut dhe ai do të gllabërojë pallatet e Ben-Hadadit". **28** Kundër Kedarit dhe mbretëritë te Hatsorit, që Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, ka mundur. Kështu thotë Zoti: "Çohuni, dilni kundër Kedarit dhe shkatërroni bijtë e lindjes. **29** Çadrat e tyre dhe kopetë e tyre do të merren; shatorret e tyre, tërë veglat e tyre dhe devetë e tyre do të çohen tutje; do t'u bërtasin atyre: "Tmerr nga të gjitha anët". **30** Iknë, shkon larg të banoni në thellësitet e tokës, o banorë të Hatsorit", thotë Zoti, "sepse Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, ka hartuar një projekt kundër jush, ka menduar një plan kundër jush. **31** Çohuni, dilni kundër një kombi të qetë që banon në siguri", thotë Zoti, "që nuk ka as dyer as shula dhe banon i vëtmuar. **32** Devetë e tyre do t'i pojnjë tutje si plaçkë lufte dhe shumica e bagëtisë së tyre si pre. Unë do t'i shpërndaj në të gjitha drejtimet ata që presin cepat e mjekrës dhe do të bëj që t'u vijë fatkeqësia nga të gjitha anët", thotë Zoti. **33** "Hatsori do të bëhet një vend ku do të banojnë çakejtë, një shkreti pér gjithmonë; askush nuk do të banojë më aty që asnjë bir njeriu nuk do të qëndrojë aty". **34** Fjalë e Zotit që iu drejtua profetit Jeremia kundër Elamat, në fillim të mbretëritim të Sedekias, mbret i Judës, duke thënë: **35** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ja, unë do të copëtoj harkun e Elamat, bazën e forcës së tij. **36** Unë do të sjell kundër Elamat katër erërat nga katër skajet e qjellit; do ta shpërndaj në drejtim të të gjitha erërave dhe nuk do të ketë komb ku të mos arrinjë ikanakët e Elamat. **37** Do t'i bëj Elamitët të tremben përpëra armiqë të tyre dhe para atyre që kërkojnë jetën e tyre; do të sjell mbi ta gjëmën, zemrëmin tim të zjarrët", thotë Zoti. "Do t'u dërgoj pas shpatën deri sa t'i kem konsumuar. **38** Do ta vendos pastaj froni tim në Elam dhe do të bëj që të zhduken mbretërit dhe princat", thotë Zoti. **39** "Por ditët e fundit do të ndodhë që unë do ta kthej Elamin nga robëria", thotë Zoti.

50 Fjalë që Zoti shqiptoi kundër Babilonisë dhe kundër vendit të Kaldeasve me anë të profetit Jeremia: **2** "Shpalleni midis kombeve, shpalleni dhe ngrini një flamur; shpalleni dhe mos e fshihni. Thoni: "Babilonia, u push tua, Beli eshtë mbuluar me turp, Meradoku eshtë thyer, shëmbelltyrat e tij janë mbuluar me turp, idhujt e tij janë copëtuar". **3** Sepse nga veriu kundër tij po ngritet një komb që do ta katandisë vendin në një shkretëtirë dhe askush nuk do të banojë në të; njerëzit dhe kafshët do t'ia mbathin, do të ikin. **4** Në ato ditë dhe në atë kohë", thotë Zoti, "bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës do të vijnë bashkë; do të ecin duke qarë dhe do të kërkojnë Zotin, Perëndinë e tyre. **5** Do të pyesin pér rrugën e Sionit, drejt të cilit do të kthejnë fytyrat e tyre, duke thënë: "Ejani, të bashkohemi me Zotin, me një besëlidhje të përjetshme, që të mos harrohet më". **6** Populli im ka qënë një kope dhënhsh të humbura; barinjtë e tyre i kishin bërë të marrin kot, të humbin nérp male. Kanë shkuar nga mali në kodër dhe kanë harruar vendin ku ata pushojnë. **7** Të gjithë ata që i gjenin, i hanin, dhe armiqëtë e tyre thonin: "Nuk jemi fajtorë, sepse kanë mëkatuar kundër Zotit, seli e drejtësisë, Zoti, shpresa e etërve të tyre". **8** Iknë nga mesi i Babilonisë, dilni nga vendi i Kaldeasve dhe bëhuni si cjeptë në ballë të kopesë. **9** Sepse ja, unë i nxit dhe bëj që të dalin kundër Babilonisë një shumicë e madhe kombësh nga vendet e veriut, dhe do të radhitën kundër saj; kështu ajo do të pushtohet. Shigjetat e tyre janë si ato **10** Kaldeia do t'i lihet plackitjes; tërë plackitësit e saj do të ngopen", thotë Zoti. **11** "Gëzohuni dhe kënaquni, o plackitës të trashëgimisë sime, sepse jeni majmuri si një mëshqerrë që shin grurin dhe hingëlloni si kuajt e fuqishëm të luftës. **12** Nëna juaj do të turpërohet me të madhe, ajo që ju ka lindur do të skuqet. Ja, ajo do të jetë kombi i fundit, një shkreti, një tokë shterpë, një vetmi. **13** Për shkak të zemrëimit të Zotit nuk do të banohet më aty, do të jetë një shkreti e plotë; kushdo që do të kalojë pranë Babilonisë do të mbetet i habitur dhe do të fërshëllejë pér të gjitha plagët e saj. **14** Radhituni rreth Babilonisë, o ju të gjithë harkëtarët. Gjuani kundër saj, mos kurseni asnjë shigjetë, sepse ka mëkatuar kundër Zotit. **15** Lëshoni klithma lufte kundër saj rreth e përqark; ajo eshtë dorëzuar, themeleat e saj kanë rënë, muret e saj janë shembur, sepse kjo eshtë hakmarrja e Zotit. Hakmerruni me të. Bëjini asaj atë që ajo u ka bërë të tjerëve. **16** Shfarosni nga Babilonia atë që mbjell dhe zë draprin në kohën e korrjes. Nga frika e shpatës së shtypësít secili do të kthehet te populli i tij, secili do të turret në vendin e tij. **17** Izraeli eshtë një dele e humbur, të cilën e ndoqën luanët; i pari që e gllabëroi ishte mbreti i Asirisë, pastaj ky i fundit, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, që ia ka thyer kockat". **18** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraleit: "Ja, unë do dënjo mbrëtin e Babilonisë dhe vendin e tij, ashti si dënova mbrëtin e Asirisë. **19** Por do ta qoj përsëri Izraelin në kullotën e tij, do të kullojë në Karmel dhe në Bashan dhe shpirti i i tij do të ngopet në kodrinat e Efraimit dhe në Galaad. **20** Në ato ditë, në atë kohë", thotë Zoti, "do të kërkohet paudhësia e Izraelit, por nuk do të ketë fare, dhe mëkatet e Judës nuk do të gjenden; sepse unë do t'i fal ata që do të lë të gjallë. **21** Dil kundër vendit të Merathaimit dhe kundër banorëve të Pekodit. Shkatërrö dhe vendos shfarosjen e tyre", thotë Zoti, "dhe bëj pikërisht ashtu si të kam urdhëruar! **22** Në vend ka zhurmë lufte dhe shkatërrimi eshtë i madh. **23** Pse eshtë bërë copë dhe eshtë shkatërruar çekici i tërë tokës? Pse Babilonia eshtë bërë një shkreti midis kombeve? **24** Të kam ngritur një lak dhe ti je zënë prej tij, o Babiloni, pa e kuptuar fare. U gjete dhe u pushtove, sepse ke bërë lufte kundër Zotit. **25** Zoti hapi arsenalin e tij dhe nxori jashtë armët e indinjatës së tij, sepse kjo eshtë një vepër që Zoti, Zoti i ushtrive, duhet ta kryejë në vendin e Kaldeasve. **26** Ejani kundër saj nga skajet më të largëta, hapni hambarët e

saj, bëjini një grumbull gërmadhash dhe vendosni shfarosjen e saj, që të mos mbetet asgjë. **27** Vritni të gjithë demat e saj, le të zgresin në kasaphanë. Mjerë ata, sepse erdhi dita e tyre, dita e ndëshkimtë e tyre. **28** Dëgjohet zëri i atyre që ikin dhe shpëtojnë nga vendi i Babilonisë për të lajmëruar në Sion hakmarrjen e Zotit, Perëndisë tonë, hakmarrjen e tempullit të tij. **29** Mblidhni kundër Babilonisë tërë harkëtarët, tërë ata që nderin harkun. Fushoni rrëth e qark kundër asaj, asnjë të mos ju shpëtoj. Shpërbleheni sipas veprave të saj, i bëni asaj pikërisht atë që ajo u ka bërë të tjerëve, sepse ka qënë arrogante kundër Zotit, kundër të Shenjtë të Izraelit. **30** Prandaj të rinjtë e saj do të bien në sheshet e saj dhe tërë luftetarët e saj do të vdesin atë ditë, thotë Zoti. **31** "Ja ku jam kundër teje, o arrogante", thotë Zoti i ushtrive, "sepse erdhi dita jote, koha në të cilën unë do të t'ndëshkoj. **32** Arrogantja do të tronditet dhe do të rrëzohet, dhe askush nuk do ta ngrerë. Unë do t'u vë zjarrin qyteteve të saj dhe ai do të përpjek gjithçka që e rrrethon". **33** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Bijtë e Izraelit ishin të shtypur bashkë me bijtë e Judës. Tërë ata që i kanë çuar në robëri i kanë mbajtur me forcë dhe nuk kanë pranuar t'i lënë të ikin. **34** Shpëtimtari i tyre eshtë i fortë; emri i tij eshtë Zoti i ushtrive. Ai me siguri do të mbrojë çështjen e tyre, për t'i dhënë prehje dheut dhe për t'i bërë të drithërohen banorët e Babilonisë. **35** Një shpatë kërcënón Kaldeasit", thotë Zoti, "banorët e Babilonisë, pricant e tij, të diturit e saj. **36** Një shpatë kërcënón gënjeshtarët mburravenc, që do të rezultojnë pa mend; një shpatë kërcënón trimat e saj, që do të tmerrohen. **37** Një shpatë kërcënón kuajt e saj, qerrejt e saj dhe mbi lëmshin e njerzëve që eshtë në mes të saj, e cila do të bëhet si shumë gra; një shpatë kërcënón thesaret e saj, që do të plaçkiten. **38** Thatësira kërcënón ujërat e saj, që do të thahen, sepse eshtë nje vend figurash të gdhendura dhe ata luajnë mendsh për idhujt e tyre. **39** Prandaj do të banojnë aty kafshët e shkretëtirës me çakejtë dhe do të vendosen aty strucat. Nuk do të banohet kurrë më, as do të popullohet brez pas brezi. **40** Ashtu si Perëndia shkatërrroi Sodomën, Gomorrën dhe qytetet afér tyre", thotë Zoti, "kështu nuk do të banojë më aty askush dhe nuk do të qëndrojë më aty asnjë bir njeriu. **41** Ja, një popull vjen nga veriu; një komb i madh dhe shumë mbretër kanë dalë nga skajet e tokës. **42** Ata mbajnë në dorë harkun dhe shtizen; janë të egër dhe nuk kanë fare mëshirë; zëri i tyre do të gjëmojë si deti. U hipin kuajve, janë gati të luftojnë si një njeri i vetëm kundër teje, o bijë e Babilonisë. **43** Mbreti i Babilonisë ka dëgjuar të flitet për ta dhe duart e tij dobësohen; e ka zënë ankthi, dhembjet si një grua që po lind. **44** Ja, po del si një luan nga vërshtimi i Jordanit kundër banesës së fortë. Por unë do të bëj që të ikin befas prej saj dhe do të vendos mbi të atë që kam zgjedhur. Kush eshtë, pra, si unë dhe kush mund të më paditë në gjyq? Kush eshtë, pra, i pari që mund të më bëjë ballë? **45** Prandaj dëgjoni planin që Zoti ka menduar kundër Babilonisë dhe vendimet që ka marrë kundër vendit të Kaldeave. Me siguri do të têrhigen edhe më të vegjlit e kopesë, me siguri banesa e tyre do të shkatërrohet. **46** Në zhurmën e pushtimit të Babilonisë toka do të dridhet dhe ulërima e tyre do të dëgjohet midis kombeve".

51 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të ngrë një erë shkatërruese kundër Babilonisë dhe kundër banorëve të Leb Kamait. **2** Do të dérgo kundër Babilonisë disa të huaj që do ta kontrollojnë dhe do ta zbrazin vendin e saj, sepse në ditën e fatkeqësisë do të sulen mbi të nga të gjitha anët. **3** Mos lini që ai, i cili nder harkun ta shtrijë atë apo të ngritet në parzmoren e tij. Mos kurseni të rinjtë e saj, vendosni shfarosjen e tërë ushtrisë së saj. **4** Kështu ata do të bien të vrarë në vendin e Kaldeave dhe të shpuar nëpër rrugët e Babilonisë. **5** Sepse Izraeli dhe Juda nuk kanë qënë braktisur nga

Perëndia i tyre, nga Zoti i ushtrive, megjithëse vendi i tyre ishte plot me faje kundër të Shenjtë të Izraelit". **6** Iknı nga mesi i Babilonisë dhe të shpëtojë secili jetën e tij, shikoni të mos të shkatërroheni në paudhësinë e saj. Sepse kjo eshtë koha e hakmarrjes së Zotit; ai do të japë shpërblimin e drejtë. **7** Babilonia ishte në duart e Zotit një kupë ari që dehte tërë tokën; kombet kanë pirë nga vera e saj, prandaj kombet kanë rënë në kllapi. **8** Papritmas Babilonia ra, u shkatërrua. Vajtoni për të, merrni balsam për dhembjen e saj; ndofta mund të shërohet. **9** Ne dëshironim ta shëronim Babiloninë, por ajo nuk eshtë shëruar. Braktiseni dhe të shkojmë secili në vendin e vet, sepse gjykimi i saj arrin deri në qjell dhe ngritet deri te retë. **10** Zoti ka bërë të triumfojë çështja jone e drejtë. Ejanë, të tregojmë në Sion veprën e Zotit, Perëndisë tonë. **11** Mprehni shigjetat, rroknë mburojat. Zoti ka zgjaur frymën e mbretërvë të Medasës, sepse qëllimi i tij kundër Babilonisë eshtë shkatërrimi i saj, sepse kjo eshtë hakmarrja e Zotit, hakmarrja e tempullit të tij. **12** Ngrini flamurin mbi muret e Babilonisë. Përforconi rojet, vendosni shigjetarët, përgatitni kurthe. Sepse Zoti ka menduar dhe ka zbatuar atë që ka thënë kundër banorëve të Babilonisë. **13** O ti që banon pranë ujërave të mëdha, të pasura në thesarë, fundi yt erdhni, fundi i fitimeve të tua të padrejtë. **14** Zoti i ushtrive i eshtë betuar në veten e tij: "Unë do të t' mbush me njerzë si miza që do të ngrenë kundër teje britma lufte". **15** Ai ka bërë tokën me fuqinë e tij, ka vendosur botën me diturinë e tij dhe ka shpalosur qjejt me zgjuarësinë e tij. **16** Kur nxjerr zérin e tij, ka një zhurmë ujërash në qjell; ai bën që të ngjiten avujt nga skajet e tokës, prodhoni rrufetë për shiun dhe e nxjerr erën nga depozitat e tij. **17** Çdo njeri atëherë bëhet budalla, pa njoħuri, çdo argjendar ka turp për shëmbelltyrén e tij të għdopard. Sepse shëmbelltyra e tij e derdhur eshtë një gënjeshtér, dhe nuk ka frymë jetësore në to. **18** Jané kotesi, vepra masħtrimi; nē kohën e ndëshkimtë e tyre do t' zhduken. **19** Trashégimia e Jakobit nuk eshtë si ata, sepse ai ka sajur tērë gjérat, dhe Izraeli eshtë fisi i trashégimisë së tij. Emri i tij eshtë Zoti i ushtrive. **20** "Ti je për mua një čekic, një mjet lufte; me ty do t' shtyp kombet, me ty do t' shkatërroj mbretërit; **21** me ty do t' copëtoj kalé dhe kalorës, me ty do t' copëtoj qerre dher karrocier; **22** me ty do t' copëtoj burré dher grua, me ty do t' copëtoj plak dher fémijé, me ty do t' copëtoj tē riun dher virgireshen; **23** me ty do t' copëtoj bariun dher kopenë e tij, me ty do t' copëtoj katundarin dher pendën e tij tē qeve, me ty do t' copëtoj qeveritarët dher gjykatesit. **24** Por unë do t' shpërbilej Babiloninë dhe tërë banorët e Kaldeasit për tē keqen që i kanë bërë Sionit para syve tuaj", thotë Zoti. **25** "Ja ku jam kundër teje, o mal i shkatërrimit", thotë Zoti, "ti që shkatërron tē tokën. Unë do t' shtrij dorën time kundër teje, do tē tē rrokullis poshtë nga shkëmbinjtë dhe do tē bëj një mal të djegur. **26** Nga ti nuk do t' merren më as gurë të qoshes, as gurë themeli, por ti do t' bëhesh një shkreti përijetë, thotë Zoti. **27** Ngrini një flamur nē vend, bjerini borisë midis kombeve; përgatitni kombet kundër saj, thirmi tē mblidhen kundër saj mbretëritë e Araratit, Minit dher Ashkenazit. Emëroni kundër saj një komendant. Bëni që tē përparojnë kuajt si karkaleca tē kreshtë. **28** Përgatitni kundër saj kombet, me mbretëritë e Medisë, me qeveritarët e tij, me tē gjithë gjykatesit dher tē vendet e zotérimeve tē tij. **29** Toka do tē dridhet dher do tē mbajë zì, sepse planet e Zotit kundër Babilonisë do tē realizohen, për ta katandisur vendin e Babilonisë nē një shkreti, pa banorë. **30** Trimat e Babilonisë kanë heqr dorë nga lufta; kanë mbetur nē fortësat e tyre; forca e tyre eshtë ligështuar, janë bërë si gra. U kanë vénë zjarrin banesave tē saj, shulet e portave tē tyre janë theyr. **31** Korrieri vrapon përballé korrierit dher lajmëtarë përballé lajmëtarit për t'i njoftuar mbretit të Babilonisë që qyteti i tij eshtë marrë nga çdo anë; **32** vahet që mund tē kalohen

më këmbë janë zënë, kënetat janë në flakë dhe luftëtarët janë të tmerruar. 33 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Bija e Babilonisë është si një lëmë në kohën që shkëlet; edhe pak dhe do të vijë për të koha e korrijes". 34 "Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, na ka gjëlltitur, na ka shtypur, na ka katandisur si një enë bosh; na ka gjëlltitur si një dragua, ka mbushur barkun e tij me ushqimet tonë tishijsme, na ka pérzënë. 35 Dhuna e ushtruar kundër meje dhe mishit tim rëntë mbi Babiloninë", do të thotë banori i Sionit. "Gjaku im rëntë mbi banorët e Kaldesë", do të thotë Jeruzalemi. 36 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të mbroj çështjen tênde dhe do ta kryej hakmarrjen tênde. Do të bëj që të thahet deti i saj dhe të shterojë burimi i saj. 37 Babilonia do të bëhet një grumbull gërmadhash, një strehë për çakejtë, një objekt habie e talljeje, pa banorë. 38 Ata do të vrumbullinjë bashkë si luanë, do të skërrimit dhembt si këlyshët e luanit. 39 Kur të kenë vapë, do t'u jep të pijnë, do t'i deh që të kënaqen dhe të flenë një gjumë të përjetshëm, pa u zgjuar më", thotë Zoti. 40 Unë do t'i bëj të zgresin në kasaphanë si qengja, si desh bashkë me cjeptë. 41 Vallë si u pushtua Sheshaku dhe u fitua lavdia e têrë dheut? Vallë si u bë Babilonia një shkreti midis kombeve? 42 Deti ka dalë përbimi Babiloninë; ajo është mybytur nga zhurma e valëve të tij. 43 Qytetet e saj janë bëri një mjerim, një tokë e zhuritur, një shkreti, një vend ku nuk banon askush dhe nëpër të cilin nuk kalon asnjë bir njeriu. 44 Unë do të ndëshkoj Belin në Babiloni dhe do të nxjerr nga goja e tij atë që ka gllabëruar dhe kombet nuk do të bashkohen më me të. Madje edhe muret e Babilonisë do të rrëzohen. 45 Dil nga mesi i saj, o populli im, dhe secili të shpëtojë jetën e tij përparrë zemërimtë zjarrëtë Zotit. 46 Zemra juaj mos u ligështoftë dhe mos u trembni nga lajmet që do të dégjohen në vend, sepse një vit do të vijë një lajm dhe vitin tjetër një lajm tjetër. Do të ketë dhunë në vend, sundues kundër sunduesit. 47 Prandaj ja, do të vijnë ditët në të cilat unë do të ndëshkoj figurat e gdhendura të Babilonisë; têrë vendi do të mbulohet me turp dhe têrë tê plagosurit përvdekje do të rrëzohen në mes tê saj. 48 Atëherë qejt, toka dhe çdo gjë që është në to do të ngazellejnë mbi Babiloninë, sepse shkatërruesit do të vijnë kundër saj nga veriu", thotë Zoti. 49 Ashtu si Babilonia bëri që të rrëzohen tê plagosurit përvdekje të Izraelit, kështu në Babiloni do të rrëzohen tê plagosurit përvdekje tê gjithë vendit. 50 Ju, që keni shpëtuar nga shpata, nisuni, mos u ndalni; mban mend që nga larg Zotin, dhe Jeruzalemi t'ju kthehet në zemër. 51 Na vjen turp tê dégjomë sharjen, turpi ka mbuluar fytyrën tonë, sepse disa tê huaj kanë hyrë në shenjoren e shtëpisë të Zotit. 52 "Prandaj ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat unë do të dénoj figurat e tij tê gdhendura dhe në têrë vendin e tij do të rënkojnë tê plagosurit përvdekje. 53 Edhe sikur Babilonia të ngjitej deri në quell, edhe sikur ta bënte tê pakapshme forcën e saj të lartë, nga ana ime do të vijnë kundër saj disa shkatërrimtarë", thotë Zoti. 54 Zhurma e një britme po vjen nga Babilonia, e një shkatërrimi të madh nga vendi i Kaldasve. 55 Sepse Zoti po shkatërron Babiloninë dhe bën që tê pushojë zhurma e saj e madhe; valët e tyre gumëzhjinë, zhurma e zërit të tyre po ngrijet. 56 Shkatërrimtarët në fakt erdhë kundër saj, kundër Babilonisë; trimat e saj janë kapur, harqet e tyre janë copëtuar, sepse Zoti është Perëndia i shpërbimeve; ai do t'i shpërbilejë me siguri. 57 Unë do t'i deh pricant e saj, njerëzit e urtë tê saj, qeveritarët e saj, nëpunësit e saj, dhe trimat e saj dhe kështu do të bëjnë një gjumë tê përjetshëm dhe nuk do të zgjohen më", thotë Mbreti, emri i tij cilit është Zoti i ushtrive. 58 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Muret e gjëra të Babilonisë do të prishen krejtësisht, portat e saj tê larta do të digjen me zjarr; kështu popujt do të kenë punuar për asnjë dhe kombet do të janë munduar vetëm për zjarrin". 59 Urdhri që profeti Jeremia i dha

Serajahut, birit të Neriahut, bir i Mahsejahut, kur shkoi në Babiloni me Sedekian, mbretin e Judës, në vitin e katërt të mbretërimit të tij. Serajahu ishte shefi i Çambelanëve. 60 Kështu Jeremia shkroi në një libër têrë tê këqiat që do të pësonte Babilonia, têrë këto fjalë që janë shkruar kundër Babilonisë. 61 Dhe Jeremia i tha Serajahut: "Kur të arrish në Babiloni, ki kujdes t'i lexosh têrë këto fjalë, 62 dhe do tê thuash: "O Zot, ti ke thënë për këtë vend se do ta shkatërrjo, dhe se nuk do tê mbetej në tê më asnjëri, qoftë njeri apo kafshë, por do tê bëhej një shkreti e përjetshme". 63 Pastaj, kur të kesh mbaruar së lexuari këtë libër, do tê lidhësh mbi tê një gur dhe do ta hedhësh në mes të Eufratit, 64 dhe do tê thuash: "Kështu do të mybytet Babilonia dhe nuk do tê ngrihet më noga fatkeqësia që unë do tê sjell mbi të; dhe ata do tê janë tê rraskapitú". Deri këtu fjalët e Jeremias.

52 Sedekia ishte njëzetenjë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi në Jeruzalem njëmbëdhjetë vjet. E éma quhej Hamutal, e bija e Jeremias nga Libnahu. 2 Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha gjërat ashtu si kishte bëre Jehojakimi. 3 Kjo ndodhi në Jeruzalem dhe në Judë për shkak të zemërimtë të Zoit, që më në fund i déboi nga prania e tij. Pastaj Sedekia ngriti krye kundër mbretit të Babilonisë. 4 Në vitin e nëntë të mbretërimtë të tij, në muajin e dhjetë, më dhjetë të muajit, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, erdhë me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, fushoi kundër tij dhe ndërtoi rrëth e rrotull ledhat. 5 Kështu qyteti mbeti i rrëthuar deri në vitin e njëmbëdhjetë të mbretit Sedekia. 6 Në muajin e katërt, më nëntë të muajit, uria ishte aq e rëndë në qytet, sa që nuk kishte më bukë për popullin e vendit. 7 Atëherë u hap një e çarë në muret dhe të gjithë luftëtarët ikën, duke dalë natën nga qyteti nëpër portën midis dy mureve, e cila ndodhej pranë kopshit të mbretit, megjithëse Kaldeasit ishin rrëth qytetit. Kështu ata morën rrugën e Arabahut. 8 Por ushtria e Kaldeave ndoqi mbretin, e arriti Sedekian në fushën e Jerikos, ndërsa têrë ushtria e tij po shpërndahet larg tij. 9 Kështu ata zunë mbretin dhe e çuan në Riblah, në vendin e Hamathit te mbreti i Babilonisë, që shqiptoi vendimin kundër tij. 10 Mbreti i Babilonisë vras pastaj bijtë e Sedekias para syve të tij dhe vras gjithashtu têrë pricant e Judës në Riblah; 11 pastaj i nxori sytë Sedekias. Mbreti i Babilonisë e lidhi me pranga prej bronzi, e çoi në Babiloni dhe e futi në burg deri ditën e vdekjes së tij. 12 Muajin e pestë, më dhjetë të muajit (që ishte viti i nëntëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë), Nebuzaradani, komandanti i rojeve personale në shërbim të mbretit të Babilonisë, arriti në Jeruzalem. 13 Ai dogji shtëpinë e Zotit dhe shtëpinë e mbretit dhe u vuri flakën têrë shtëpive të Jeruzalemit dhe têrë shtëpive të fisnikëve. 14 Têrë ushtria e Kaldeave që ishte me komandantin e rojeve rrëzoi të gjithë muret rrëth e qark Jeruzalemit. 15 Pastaj Nebuzaradani, komandanti i rojeve, interroi pjesën më të varfër të popullit; pjesën e popullit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që kishin kaluar në shërbim të mbretit të Babilonisë dhe kusurin e popullsisë. 16 Por Nebuzaradani, komandanti i rojeve, la disa nga më të varfrit e vendit të punojnë vreshat dhe arat. 17 Kaldeasit i copëtuan shtyllat prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, qerret dhe detin prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit dhe e çuan bronzin në Babiloni. 18 Ata morën edhe tiganët, kunjat, thikat, legenët, kupat dhe të gjitha veglat prej bronzi, që përdoreshin në shërbimin e tempullit. 19 Komandanti i rojes mori gjithashtu kupat, mangallët, legenët, shandanet, tasat dhe kupat, arin e sendet që ishin prej ari tê kulluar dhe argjendin e kulluar. 20 Sa për dy kolonat, për detin dhe për tê dymbëdhjetë qetë prej bronzi që ishin poshtë tij dhe për qerret që Salomoni kishte bërë për shtëpinë e Zotit, bronzi i têrë këtyre sendeve kishte një peshë që nuk mund tê llogariej. 21 Për

sa u përket shtyllave, lartësia e një shtylle ishte tetëmbëdhjetë kubitë; dhe duhej një fill prej dymbëdhjetë kubitësh për të matur rrëthin e tyre; trashësia e saj ishte katër gishtërinj; nga brenda ishte bosh. **22** Mbi të ngrivej një kapitel prej bronzi, lartësia e një kapiteli ishte pesë kubitë; rrëth e qark kapitelit kishte një rrjetëz dhe disa shegë, të gjitha prej bronzi. Shtylla tjetër me shegë, ishte e njëllotë me të. **23** Rreth e qark kishte nëntëdhjetë e gjashtë shegë dhe tërë shegët rrotull rrjetëzës arrinin në njëqind. **24** Komandanti i rojes mori Serajahun, kryepriftin, Sofonian, priftin e dytë, dhe tre rojtarë të portës. **25** Nga qyteti ai mori edhe një eunuk që komandonte luftëtarët, shtatë burra ndër këshilltarët personalë të mbretit që u gjetën në qytet, sekretarin e komandanit të ushtrisë që rekrutonte popullin e vendit dhe gjashtëdhjetë burra nga populli i vendit që u gjetën në qytet. **26** Kështu Nebuzaradani, komandanti i rojeve, i mori dhe i çoi te mbreti i Babilonisë në Riblah, **27** dhe mbreti i Babilonisë i vras në Riblah, në vendin e Hamathit. **28** Kështu Juda u çua në robëri larg vendit të tij. Ky është populli që Nebukadnetsari internoi vitin e shtatë: tremijë e njëzet e tre Judej. **29** Në vitin e tetëmbëdhjetë të Nebukadnetsarit u shpërgulën nga Jeruzalemi tetëqind e tridhjetë e dy veta. **30** Në vitin e njëzetë e tretë të Nebukadnetsarit, Nebuzaradani, komandanti i rojes, internoi shtatëqind e dyzet e pesë Judej: gjithsej katërmijë e gjashtëqind veta. **31** Në vitin e tridhjetë e shtatë të robërisë së Jehojakimit, mbretit të Judës, në muajin e dymbëdhjetë, më pesë të muajit, Evil-Merodaku, mbret i Babilonisë, vitin e parë të mbretërisë së tij e fali. **32** I foli me dashamirësi dhe vendosi ndenjësen e tij mbi atë të mbretërvë që ishin me të në Babiloni. **33** Kështu Jehojakimi i ndërrroi rrobat e robërisë së tij dhe hëngri gjithnjë bukën në prani të mbretit tërë ditët e jetës së tij. **34** Për ushqimin e tij i jepej rregullisht një racion ushqimi nga ana e mbretit të Babilonisë, një racion çdo ditë, deri ditën e vdekjes së tij, tërë ditët e jetës së tij.

Vajtimet

1 Si qëndron vallë i vëtmuar qyteti që ishte plot e përplot me popull? E madhja midis kombeve është bërë si një e ve; princesha midis provincave i është nënshtruar haraçit. **2** Ajo qan me hidhërim natën, lotët vijezojnë faqet e saj; midis gjithë atyre që e donin nuk ka njeri që ta ngushëllojë; tërë miqtë e saj e kanë tradhëtar, janë bërë armiq të saj. **3** Juda ka shkuar në robëri, mbi të rëndojnë pikëllimi dhe një skllavëri e rëndë; ai banon midis kombeve, nuk gjen prehje; tërë përndekjesit e tij e kanë arritur midis fatkëqësive. **4** Rrugët e Sionit mbajnë zi, sepse askush nuk vjen më në festat solemne; tërë portat e tij janë të shkreta, priftërinjtë e tij psherëtinjë, virgjëreshat e tij hidhërohen dhe ai është në trishtim. **5** Kundërshtarët e tij janë bërë sundimtarë, armiqtë e tij begatohen, sepse Zoti e ka mjeruar pér shkak të morisë së shkeljeve të tij; fëmijët e tij kanë shkuar në robëri pérpara armikut. **6** Vajza e Sionit ka humbur tërë madhështinë e saj; kërët e tij janë bërë si drerë që nuk gjiejnë kullotë; ecin pa forca pérpara atyre që i ndjekin. **7** Në ditët e trishtimit të tij dhe të endjes Jeruzalemi kujton tërë të mirat e çmuara që zotëronte qysh nga ditët e lashta. Kur populli i tij binte në dorë të armikut dhe askush nuk i vinte në ndihmë, kundërshtarët e tij e shikonin dhe qeshnin me shkatërrimin e tij. **8** Jeruzalemi ka mëkatuar rëndë, prandaj është bërë një gjë e fëlliqur; tërë ata që e nderonin e përqmöjnë, sepse e kanë parë lakuriq, po, ai psherëtin dhe kthehet prapa. **9** Fëlliqësia e tij ishte në cepat e rrobave të tij, nuk mendonte pér fundin e tij; prandaj ra në mënyrë të habitshme, pa pasur njeri që ta ngushëllojë: "Shiko, o Zot, déshpërimin tim sepse armiku po ngritet". **10** Kundërshtari ka shtrirë dorën mbi të gjitha thesaret e tua, sepse pa kombet të hyjnë në shenjëtoren tênde; pikërisht ata që ti u kishe urdhëruar të mos hyhin në kuvendin tênd. **11** Tërë populli i tij psherëtin duke kërkuar bukë; japid gjérat e tyre më të çmuara pér ushqim me qëllim që të rifitojnë jetën. "Shiko, o Zot, dhe kqyr sa jam bërë i neveritshëm!". pranimi i mëkateve të tij dhe posojet e tyre **12** "Asgjë e tillë mos t'ju ndodhë, o ju që kaloni afër. Soditni dhe shikoni, në se ka një dhimbje të ngjashme me dhembjen time, ajo që më brengos dhe që Zoti më ka dhënë ditën e zemërimit të tij të zjarrtë. **13** Nga lart ka dërguar një zjarr në kockat e mia, i kaplon ato; ka shtrirë një rrjetë në këmbët e mia, më ka kthyer prapa, më ka shkretuar në kapitjen e ditëve të mia. **14** Nga dora e tij është lidhur zgjedha e shkeljeve të mia, që lidhen bashkë dhe rëndojnë mbi qafën time; më ka pakësunuar forcën time; Zoti më ka lënë në duart e atyre të cilëve nuk mund t'u bëj ballë. **15** Zoti ka rrëzuar në mesin tim tërë trimat e mi; ka thirrur kundër meje një kuvend pér të shtypur të rinjtë e mi; Zoti ka shtypur si në një butinë bijën e virgjër të Judës. **16** Prandaj unë qaj; sytë e mi, vetë sytë e mi shkrihen ndér lot, sepse ngushëlluesi që do të mund të më jepte përsëri jetën është larg meje. Bijtë e mi janë të déshpëruar, sepse armiku doli fitimtar". **17** Sioni zgjat duart e tij, por nuk ka njeri që ta ngushëllojë. Përsa i përkjet Jakobit, Zoti ka urdhëruar që ata që janë rrëth tij të bëhen armiq të tij. Jeruzalemi është bërë në mes tyre si një gjë e papastër. **18** Zoti është i drejtë, sepse jam rebeluar kundër fjalës së tij. Dëgjoni, pra, o popuj mbarë, dhe shikoni dhimbjen time! Virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë shkuar në robëri. **19** Thirra dashnorët e mi, por ata më kanë mashtruar; priftërinjtë e mi dhe pleqtë e mi nxorën frymën e fundit në qytet, ndërsa kérkonin ushqim pér të shpëtuar jetën e tyre. **20** Shiko, o Zot, unë jam në ankth. Zorrët e mia dridhen, zemra ime është e tronditit brenda meje, sepse kam qënë rebele e madhe. Jashtë shpata më la pa bij, në shtëpi është si të jetë vdekje. **21** Më dëgjojnë që psherët, askush nuk më

ngushëllon. Tërë armiqtë e mi e kanë mësuar fatkëqësinë time dhe janë të kënaqur që ti ke bërë këtë gjë. Ti do të sjellësh ditën që ke lajmëruar, dhe atëherë do të janë si unë. **22** Le të vijë para teje tërë ligësia e tyre, dhe trajtoi ashtu si më ke trajtuar mua pér shkak të gjitha shkeljeve të mia. Sepse të shumta janë psherëtimat e mia dhe zemra ime lëngon.

2 Si bëhet që në zemërimin e tij Zoti ka mbuluar me një re bijën e Sionit? Ai ka hedhur nga qilli në tokë lavdinë e Izraelit dhe nuk u kujtuat pér ndenjësen e këmbëve të tij ditën e zemërimit të tij. **2** Zoti i ka shkatërruar pa mëshirë të gjitha banesat e Jakobit; në zemërimin e tij ka shembur fortetas e bijës së Judës, i ka hedhur pér tokë duke përdhosur mbretërinë dhe kërët e saj. **3** Me një zemërimin të zjarrtë ka thyer tërë fuqinë e Izraelit, ka tërhequr të djathët e tij përparrë armikut, ka djugur në mes të Jakobit si një zjarr flakërues që gllabëron gjithçka rrëth e qark. **4** Ka nderur harkun e tij si një armik, ka ngritur dorën e djathë si një kundërshtar, ka shkatërruar të gjitha ato që ishin të këndshme pér sytë në çadren e bijës së Sionit, e ka derdhur zemërimin e tij si një zjarr. **5** Zoti u bë si një armik; përpui Izraelin, përpui tërë pallatet e tij, shkatërrroi fortetas e tij, shumëfisoi të qarat dhe vajtimet tek e bija e Judës. **6** Shkatërrroi tabernakullin e tij si një kopësht, prishi vendin ku mblidhet kuvendi; Zoti bëri të harrohen në Sion festat solemne dhe të shtuat dhe gjatë tërbimit e të zemërimit të tij hodhi poshtë mbretëri dhe priftërinj. **7** Zoti braktisi altarin e tij, hodhi poshtë shenjtëoren e tij, dorëzoi në dorë të armikut muret e fortësave të tij; ata lartuan britma në shtëpinë e Zotit si në një ditë feste solemne. **8** Zoti vendosi të shkatërrojë muret e bijës së Sionit; vuri litarin, nuk ka hequr dorë nga shkatërrimi; ka bërë të vajtonjë fortesa dhe mure; që të dyja lëngojnë. **9** Portat e tij janë fundosur në dhe; ai ka prishur dhe ka copëtuar shufrat e tyre; mbreti i tij dhe kërët e tij ndodhen midis kombeve; nuk ka më ligj, dhe profetët e tij nuk marrin asnjë vegim nga Zoti. **10** Pleqtë e bijës së Sionit ulen pér tokë në heshje; kanë hedhur pluhur mbi kokën e tyre, kanë ngjeshur trupin me thes; virgjëreshat e Jeruzalemit ulin deri në tokë kokën e tyre. **11** Sytë e mi konsumohen nga të qarat, zorrët e mia drithërohen, mëlcia ime përhapet pér tokë pér shkak të shkatërrimit të bijës së popullit tim, pér ligështimin e fëmijëve dhe të foshnjave në gjë në sheshet e qytetit. **12** Ata u kérkonin nénave të tyre: "Ku është gruri dhe vera?", ndërsa po ligështoheshin si të plagosur pér vdekje në sheshet e qytetit dhe jepnin shpirt në prehrin e nénave të tyre. **13** Si mund të tē jap zemër? Në çfarë do të tē njas, o bijë e Jeruzalemit? Çfarë gjë do të krahasoj me ty që tē të ngushëlloj, o bijë e virgjër e Jeruzalemit? Sepse shkatërrimi yt është i madh si deti; kush mund tē të shërojë? **14** Profetët e tu kanë pasur pér ty vegime të rrëme dhe të paarsyeshme; nuk kanë zbuluar lakuriq paudhësinë tênde që tē largojnë robërinë prej teje; ata kanë shqiptuar pér ty profeci të rrëme dhe mashtruese. **15** Tërë kalimtarët i rrabin duart kundër teje; fërshëllejnë dhe tundin kokën kundër bijës së Jeruzalemit: "Ky qënë qyteti që e quanin "bukuri e përsosur", "gëzimi i tërë tokës"?". **16** Tërë armiqtë e tu hapin gojën kundër teje; fërshëllejnë dhe kërcëllinjë dhëmbët, dhe thonë: "E kemi gjëlltitur! Po, kjo është dita që prisnim; arritëm ta shohim". **17** Zoti ka realizuar atë që kishte menduar; ka mbajtur fjalën që kishte dekretuar në ditët e lashta. Ka shkatërruar pa asnjë mëshirë, ka vepruar në mënyrë që armiku të gjëzohet me ty, ka lavdiëruar fuqinë e kundërshtarëve të tu. **18** Zemra e tyre i bërtet Zotit: "O mure të bijës së Sionit, bëni që tē derdhen lotët si një përrua ditën e natën. Mos i jepni qetësi vetes, mos paçin çlodhje bebet e syve tuaj. **19** Cohuni, bërtisni natën, në fillim tē çdo vigjilje. Derdhni si ujë zemrën tuaj pérpara fytyrës së Zotit. Ngrini duart në drejtim tē tij pér jetën e fëmijëve

tuaq, që mpaken nga uria në hyrje të të gjitha rrugëve". 20 "Shiko, o Zot, dhe shqyrt. Cilin ke trajtuar në këtë mënyrë? A duhet të hanin gratë frytin e barkut të tyre, fëmijët që përkëdhelnin? A duhet të vriteshtin prifti dhe profeti në shenjtëoren e tij? 21 Të vegjilit dhe pleqtë dergjen pér tokë nëpër rrugë; virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë rënë nga shpata; ti i ke vrarë ditën e zëmërimit tënd, i ke masakruar pa mëshirë. 22 Ti ke mbledhur si pér një ditë festë tmerret që më rrethojnë nga çdo anë. Në ditën e zëmërimit të Zotit nuk pati as ikanak as të mbetur. Ata që kisha ushqyer me gjithë që kisha rititur, i shfarosi armiku im".

3 Unë jam njeriu që pa hidhërimin nën thuprën e tërbimit të tij. 2 Ai më ka udhëhequr dhe më ka bërë të eci nëpër terr dhe jo në ditë. 3 Po, kundër meje ai ka kthyer disa herë dorën e tij tërë ditën. 4 Ai ka konsumuar mishin tim dhe lëkurën time, ka coptuar kockat e mia. 5 Ka ndërtuar fortesa kundër meje, më ka rrethuar me hidhërim dhe me ankh. 6 Ka bërë që unë të banjoj në vendë plot errësirë, ashtu si të vdekurit prej shumë kohe. 7 Më ka ndërtuar një mur rreth e qark, me qëllim që unë të mos dasht; e ka bërë të rëndë zinxhirin tim. 8 Edhe kur bërtas dhe kërkoi ndihmë me zë të lartë, ai nuk pranon të dégjojë lutjen time. 9 Ai i ka myllur rrugët e mia me gurë të prerë, i ka bërë shtigjet e mia plot me prita. 10 Ai ka qenë pér mua si një ari në pritet, si një luan në vendë të fshehta. 11 Ka devjuar rrugët e mia, më ka coptuar dhe më ka dëshpëruar. 12 Ka nderur harkun e tij dhe më ka bërë objekt të shigjetave të tij. 13 Ka bërë të depërtojnë në zemrën time shigjetat e kukurës së tij. 14 Jam bërë tallja e tërë popullit tim, kënga e tij e tërë ditës. 15 Më ka ngopur me hidhërim, më ka bërë të pëj pelin. 16 Më ka coptuar dhëmbët me zall, më ka mbuluar me hi. 17 Ka larguar shpirtin tim nga paqja, kam harruar mirëqenien. 18 Kam thënë: "Eshtë zhdukur besimi im dhe shpresëa ime tek Zoti". 19 Kujtohu pér pikëllimin dhe pér endjen time, pér pelimin dhe hidhërimin. 20 Shpirti im kujtohet gjithnjë pér këtë dhe eshtë i rrëzuar brenda meje. 21 Këtë dua ta sjell në mëndje dhe prandaj dua të shpresoj. 22 Eshtë një hir i Zotit që nuk jemi shkatërruar plotësisht, sepse mëshirat e tij nuk janë mbaruar plotësisht. 23 Përtëriten çdo mëngjes; e madhe eshtë besnikeria jote. 24 "Zoti eshtë pjesa ime", thotë shpirti im, "prandaj do të kem shpresë tek ai. 25 Zoti eshtë i mirë me ata që kanë shpresë tek ai, me shpirtin që e kërkon. 26 Gjë e mirë eshtë tē presësh në heshtje shpëtimin e Zotit. 27 Gjë e mirë eshtë pér njeriun tē mbajë zgjedhën në rininë e tij. 28 Le të ulet i vetmuar dhe të qëndrojë në heshtje kur Perëndia ia imponon. 29 Le ta vërvë gojën e tij në pluhur, ndofta ka ende shpresë. 30 Le ti japoq fagen atij që e godet, tē ngopet me fyerje. 31 Sepse Zoti nuk hedh poshtë pér gjithnjë; 32 por, në rast se të hidhëron, do ti vijë keq sipas shumicës së zemërmirësive të tij, 33 sepse nuk e bën me kënaqësi poshtërimin dhe hidhërimin e bijve të njerëzve. 34 Kur dikush shtyp nën këmbët e tij tërë robërit e dheut, 35 kur dikush shtrëmbëron tē drejtëne e një njeriu në prani të Më të Lartit, 36 kur dikuit i bëhet një padrejtësi në qështjen e tij, a nuk e shikon Zoti? 37 Vallë kush thotë diçka që më pas realizohet, në rast se Zoti nuk e ka urdhëruar? 38 E keqja dhe e mira a nuk vijnë vallë noga goja e Më të Lartit? 39 Pse vallë ankohet një njeri i gjallë, një njeri pér ndëshkimin e mëkateve të tij? 40 Le të shqyrtojmë rrugët tonë, t'i hetojmë dhe të kthehem i tek Zoti. 41 Le të ngremë lart zemrat tonë dhe duart tonë në drejtim të Perëndisë të qiejve. 42 Ne kemi kryer mëkate, kemi qënë rebelë dhe ti nuk na ke falur. 43 Je mbështjellë në zëmërimin tênd dhe na ke ndjekur, na ke vrarë pa mëshirë. 44 Ti je mbështjellë në një re, në mënyrë që asnjë lutje të mos kalonte dot. 45 Na ke bërë plehra dhe mbeturina në mes të popujve. 46 Tërë armiqtë tanë kanë hapur gojën kundër nesh. 47 Na ka rënë mbi trup tmerri, laku, dëshpërimi i thellë dhe

shkatërrimi. 48 Rrëke uji rrjedhin nga sytë e mi pér shkatërrimin e bijës së popullit tim. 49 Syri im derdh lot pa pushim, pa ndërpërreje, 50 deri sa Zoti tē mos vështrojë nga qelli dhe tē mos shikojë. 51 Syri im i sjell dhembje shpiritit tim pér të gjitha bijat e qytetit tim. 52 Ata që mëurrejnë pa shkak më kanë gjujatj si tē isha zog. 53 Kanë shkatërruar jetën time në gropë, më kanë hedhur gurë. 54 Ujur rrjedhin mbi kokën time, unë thoja: "Ka marrë fund pér mua". 55 Përmenda emrin tênd, o Zot, nga thellësia e gropës. 56 Ti e dëgjoje zërin tim; mos ia fshih veshin tênd pshëritëmës sime, thirrës time pér ndihmë. 57 Kur tē kam thirru ti je afur; ke thënë: "Mos ki frikë!" 58 O Zot ti ke mbrojtur çështjen e shpiritit tim, ti ke çliruar jetën time. 59 O Zot, ti ke parë dëmin që kam pësuar, prandaj mbro çështjen time! 60 Ti ke parë têrë frymën e tyre tē hakmarries, intrigat e tyre kundër meje. 61 Ti ke dëgjuar fyerjet e tyre, o Zot, têrë intrigat e tyre kundër meje. 62 fjalimet e tyre që ngrihen kundër meje, atë që mendojnë kundër meje têrë ditën. 63 Vër re kur ulen dhe kur ngrihen, unë jam kënga e tyre. 64 Shpërbleji, o Zot, sipas veprës së duarve të tyre. 65 Bëji zemërgur, mallkimi yt qoftë mbi ta. 66 Ndiqi në zemërimin tênd dhe shkatëroi poshtë qiejve të Zotit.

4 Si u nxi ari, si u prish ari më i mirë! Gurët e shenjtërores u shpërndanë në hyrje të të gjitha rrugëve. 2 Blijtë e çmuar të Sionit që çmoheshin si ar i kulluar, vallë si u konsideruan si enë prej balte, si punë e kryer nga duart e poçarit? 3 Edhe çakejtë japid gjirin pér të ushqyer të vegjilit e tyre, por bija e popullit tim eshtë bëri mizore si strucët e shkretëtirës. 4 Gjuha e foshnjës në gjii ngjitet, në qzellën e tij nga etja; fëmijët kërkojnë bukë, por nuk ka njeri që t'uaj japë atyre. 5 Ata që hanin ushqime të shijshme lëngojnë nëpër rrugë; ata që ishin rritura në purpur përqafojnë plehërishten. 6 Ndëshkimi i paudhësishët e vajzës së popullit tim eshtë më i madh se ndëshkimi i mëkatit të Sodomës, që u shkatërrua në një çast, pa ndëshyrjen e dorës së njeriut kundër saj. 7 Princat e saj ishin më të shkëlqyeshëm se bora, më të bardhë se qumështi; e kishin trupin më të kuq se korala, ftyra e tyre ishte si një safir. 8 Tan pamja e tyre eshtë më e zezë se terri; nuk nijhen dot më nëpër rrugë; lëkura e tyre bashkohet me kockat e tyre, eshtë tharë, eshtë bëri si dru. 9 Të vrarët nga shpata janë më mirë se ata që vdesin nga uria, sepse këta tē fundit mbarojnë të rraskapitur nga mungesa e prodhimeve të fushës. 10 Duart e grave tē mëshirëshme kanë pjekur vetë fëmijët e tyre, tē cilët u kanë shërbyer si ushqim, në shkatërrimin e bijës së popullit tim. 11 Zoti i dha fund têrbimit tē tij, ka derdhur zemërimin e tij tē zjarrët, ka ndezur në Sion një zjarr, që ka gllabëruat themelit e tij. 12 Mbretërit e dheut dhe têrë banorët e botës nuk do të kishin besuar kurrrë që kundërshtari dhe armiku do të hynin në portat e Jeruzalemit. 13 Por kjo ndodhi pér shkak tē mëkateve të profetëve tē tij dhe pér shkak tē paudhësive të priftërinjve tē tij, që kanë derdhur në mes tē saj gjakun e njerëzve tē drejtë. 14 Ata endeshin si tē verbër nëpër rrugë, tē ndotur me gjak, në mënyrë që askush nuk mund tē prekte veshjet e tyre. 15 Sapo dukeshin njerëzit bërtisnin: "Largohuni, një i papastë! Largohuni, largohuni mos e preknit!". Kur ikinin dhe shkonin duke u endur midis kombeve thonin: "Nuk do të mund tē rrjinë më këtu". 16 Fytura e Zotit i ka shpërndarë, nuk do tē kthejë mbi ta shikimin e tij; nuk kanë pasur respekt pér priftërinjët dhe as kanë treguar dhembshuri pér pleqtë. 17 Përveç kësaj sytë tona konsumoheshin në priten e një ndihmë tê kotë. Nga vendi ynë i vëzhgimit prishim më kot një komb që nuk mund tē na shpëtonë. 18 Na gjuanin në çdo hap, duke na penguar tē ecnim nëpër sheshet tona. Fundi ynë eshtë i afërt, ditët tona janë plotësuar, fundi ynë ka mbërritur. 19 Përndjekësit tanë kanë qenë më tē shpejtë se shqiponjat e qelliut, na kanë ndjekur

në malet, na kanë ngritur prita në shkretëtirë. **20** Fryma e fleggrave tona, i vajosuri i Zotit èshtë marrë në gropat e tyre, ai për të cilin thoshim: "Në hijen e tij do të jemi midis kombeve". **21** Gëzohu dhe kënaqu, o bijë e Edomit, që banon në vendin e Utsit. Edhe ty do të të vijë kupa; do të dehesht dhe do të zbulosh lakuriqësinë tënde. **22** Ndëshkimi i paudhësisë sate u krye, o bijë e Sionit. Ai nuk do të të çojë më në robëri; por do të ndëshkojë paudhësinë tënde, o bijë e Edomit, do të nxjerrë në shesh mëkatet e tua.

5 Kujto, o Zot, atë që na ka ndodhur, shiko dhe vërt re turpin tonë. **2** Trashëgimia jonë u ka kaluar të huajve, shtëpitë tona njerëzve që nuk janë tanët. **3** Ne u bëmë jetimë, pa etër, nënati tona janë si të veja. **4** Duhet të paguajmë përvjetor që pimë, drutë tona i kemi vetëm me pagesë. **5** Na ndjekin me një zgjedhë mbi qafë, jemi të rraskapit dhe nuk kemi fare pushim. **6** I kemi shtrirë dorën Egjiptit dhe Asirisë përtu ngopur me bukë. **7** Etërit tanë kanë mëkatuar dhe nuk janë më, dhe ne mbajmë ndëshkimin përvjetor që përdorë dështë e tyre. **8** Skllevërit sundojnë mbi ne, askush nuk mund të na çlirojë nga duart e tyre. **9** E nxjerrim bukën duke rrezikuar jetën tonë, përrpara shpatës së shkretëtirës. **10** Lékura jonë èshtë ngrohur si në një furrë për shkak të valës së urisë. **11** Kanë dhunuar gratë në Sion, virgjëreshat në qytetet e Judës. **12** Krerët janë varur nga duart e tyre, personi i pleqëve nuk èshtë respektuar. **13** Të rinjtë i vunë të bluajnë, të vegjilit u rrëzuan nën barrën e druve. **14** Pleqtë nuk mblidhen më te porta, të rinjtë nuk u bien më veglave të tyre. **15** Gëzimi i zemrave tona èshtë pakësuar, vallja jonë èshtë shndëruar në zi. **16** Kurora ka rënë nga koka jonë; mjerë ne, sepse kemi mëkatuar! **17** Prandaj u sëmur zemra jonë, përkëto gjëra na janë errësuar sytë: **18** përmalin e Sionit që èshtë i shkretuar dhe në të cilin sillen dhelprat. **19** Por ti, o Zot, mbetesh përvjetor, dhe froni yt brez pas brezi. **20** Pse do të na harroje përvjetor dhe do të na braktisje përvjetor? **21** Na bëj që të rikthehemti te ti, o Zot, dhe ne do të kthehemti; rivendos ditët tona si në të kaluarën. **22** Mos vallë na hodhe poshtë fare apo je zemëruar me të madhe kundër nesh?

Ezekieli

1 Në vitin e tridhjetë, më pesë të muajit të katërt, ndodhi që ndërsa isha midis të internuarve pranë lumi Kebar, qiejtë u hapën dhe pata vegjime nga ana e Perëndisë. **2** Më pesë të muajit (ishte viti i pestë i robërës së mbretit Jehojakin), **3** fjalë e Zotit iu drejtua shprehimish priftit Ezekiel, birit të Buzit, në vendin e Kaldeasve, pranë lumi Kebar; dhe atje lart dora e Zotit që mbi të. **4** Ndërsa po shkoja, ja ku erdhni nga veriu një erë furtune, një re e madhe me një zjarr që mbështilej rreth vetes së tij; rreth tij dhe nga mesi i tij dilte një shkëlqim i madh si ngjyra e bronzit ikandeshent që ndodhet në mes të zjarrit. **5** Nga mesi i tij dukej njashmëria e katër qënieve të gjallë; dhe kjo ishte pamja e tyre: kishin njashmërinë e njeriut. **6** Secili prej tyre kishte katër ftyra dhe secili katër krahë. **7** Këmbët e tyre ishin të drejta dhe tabani i këmbës së tyre ishte si ai i tabanit të këmbës së një viçi, dhe shkëlqenin si bronzi me lustër. **8** Në të katër anët, poshtë krahëve, kishin duar njerëzish; dhe që të katër kishin ftyrat e tyre dhe krahët e tyre. **9** Krahët e tyre preknin njeri tjetrin; duke ecur përparrë, nuk ktheheshin prapa, por secili shkonte drejt përparrë tij. **10** Sa për pamjen e ftyrave të tyre, të gjithë kishin ftyrë njeriu, që të katër ftyrë luani në të djathtë, që të katër ftyrë kau në të majtë, dhe që të katër ftyrë shqiponje. **11** Kështu ishin ftyrat e tyre. Krahët e tyre ishin shtrirë lart; secili kishte dy krahë që preknin njëra tjetrën dhe dy që mbulonin trupin e tyre. **12** Secili shkonte drejt përparrë tij; shkonin atje ku fryma donte të shkonte dhe, duke shkuar, nuk silleshin. **13** Sa për pamjen e qënieve të gjallë, këto dukeshin si qymyre të ndezur, si pishtarë. Zjarri lëvizte në mes të qënieve të gjallë; zjari ishte i ndritshëm dhe prej tij dilnin shkrepëtima. **14** Qënet e gjalla vraponin përparrë dhe prapa, dukeshin si një rrufe. **15** Ndërsa shikoja cëniet e gjalla, ja një rrotë për tokë pranë qënieve të gjallë me katër ftyrat e tyre. **16** Pamja e rrotave dhe punimi i tyre ishte si pamja e ngjyrës së krizolitit; që të katra i ngjisin njera tjetrës. Pamja e tyre dhe punimi i tyre si ato të një rrote në mes të një rrote tjetër. **17** Kur lëviznin, shkonin në drejtum të njerit prej katër drejtimeve dhe, duke shkuar nuk silleshin prapa. **18** Sa për rrathet e tyre ishin të lartë dhe të madhërishëm; dhe rrathët e gjithë të katërve ishin plot me sy rrëth e qark. **19** Kur lëviznin qënet e gjalla, edhe rrotat lëviznin pranë tyre dhe, kur qënet e gjalla ngrimeshin nga toka, ngrimeshin edhe rrotat. **20** Kudo që fryma donte të shkonte, shkonin edhe ata, sepse aty shkonte fryma; rrotat ngrimeshin bashkë me ta, sepse fryma qënieve të gjallë ishte në rrota. **21** Kur ata lëviznin, edhe rrotat lëviznin; kur këto ndaleshin, edhe ato ndaleshin, dhe kur ngrimeshin nga toka, edhe rrotat ngrimeshin bashkë me ta, sepse fryma i qënieve të gjallë ishte në rrota. **22** Mbi kokat e qënieve të gjallë ishte ngjashmëria e një kupe qjellore, që i përngjiste ngjyrës së një kristali të madhërishëm të shtrirë mbi kokat e tyre. **23** Poshtë kupës qjellore shtriheshin drejt krahët e tyre, njëra ndaj tjetrës; secili kishte nga dy që mbulonin një anë dhe dy tjetra që mbulonin anën tjetër të trupit. **24** Kur ata lëviznin, unë dégoja zhurmë e krahëve të tyre, si zhurmë e ujrate të mëdha, si zëri i tij Plotfujishmit, si zhurma e një rrëmuje të madhe, si oshtima e një ushtire; kur ndaleshin, ulin krahët e tyre. **25** Dhe dégojej një zhurmë nga kupa qjellore lart që ishte mbi kokat e tyre; kur ndaleshin, ulin krahët e tyre. **26** Mbi kupën qjellore që ishte mbi kokat e tyre, ndodhet një gjë që i ngjante një froni që dukej si një gur safiri, dhe mbi këtë lloj froni, në pjesën e sipërme të tij, ishte një figurë që i përngjiste një njeriu. **27** Nga sa tregonin ijët e tij lart, unë pashtë gjithashtu diçka si ngjyra e bronzit inkandeshent që dukej si zjarr brenda tij rrëth e qark; dhe nga sa tregonin ijët e tij

poshtë pashtë diçka që i përngjante zjarrit dhe që lëshonte rrëth e qark një shkëlqim të madh. **28** Ashtu siç është pamja e një ylberi në re në një ditë shiu, kështu ishte pamja e atij shkëlqimi që e rrëntonte. Ajo ishte një shfaqje e shëmbëlltyrës së lavdisë të Zotit. Kur e pashtë, u rrëzova me ftyrë dhe dégjova zérin e dikujt që fliste.

2 Dhe më tha: "O bir njeriu, çohu më këmbë dhe unë do të të flas". **2** Ndërsa ai më fliste, Fryma hyri tek unë dhe më bëri të çohem më këmbë, dhe unë dégoja atë që më fliste. **3** Ai më tha: "O bir njeriu, unë të dërgoj te bijtë e Izraelit, në mes të kombeve rebel që janë rebeluar kundër meje; ata dhe etërit e tyre kanë ngritur krye kundër meje deri më këtë ditë. **4** Ata te të cilët po të dërgoj janë bij me ftyrë të ashpër dhe me zemër kryeneçe, dhe ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti, Zoti". **5** Edhe sikur të dégojnë ose të mos pranojnë të dégojnë, sepse janë një shtëpi rebele, do të mësojnë se megjithatë ka një profet në mes tyre. **6** Dhe ti, bir njeriu, mos ki frikë prej tyre dhe mos ki frikë nga fjalët e tyre, edhe se po qe se do gjendesh i rrëthuar nga hithra dhe nga gjemba dhe po qe se banon në mes të akrepave; mos ki frikë **7** Por ti do t'u njofosh fjalët e mia, edhe sikur të të dégojnë ose të refuzojnë të dégojnë, sepse janë rebelë. **8** Dhe ti, bir njeriu, dëgjo atë që të them; mos u bëj rebel si kjo shtëpi rebele; hap gojën dhe ha atë që po të jap". **9** Unë shikova, dhe ja një dorë e shtrirë drejt meje; dhe ja, në të ishte rrotulla e një libri. **10** Ai e shpalosi para meje; ishte shkruar nga brenda dhe nga jashtë dhe në të ishin shkruar vaje, rënkimë dhe halle.

3 Pastaj më tha: "O bir njeriu, ha atë që gjen, ha këtë rrottull, pastaj shko dhe foli shtëpisë së Izraelit". **2** Kështu unë hapa gojën dhe ai më vuri që të ha atë rrottull. **3** Pastaj më tha: "O bir njeriu, ushqejë barkun tênd dhe mbushi zorrët e tua me këtë rrottull që po të jap". Kështu unë e hëngra dhe u bë në gojën time i ëmbël si mijaltë. **4** Më tha akoma: "O bir njeriu, nisu, shko në shtëpinë e Izraelit, u trego atyre fjalët e mia, **5** sepse nuk je dérguar te një popull me një të folur të errët dhe një gjuhë të vështirë, por në shtëpinë e Izraelit, **6** jo te shumë popuj me një të folur të errët dhe një gjuhë të vështirë, fjalët e të cilëve ti nuk i kuption. Me siguri, po të të kisha dérguar tek ata, do të të kishin dérguar. **7** Por shtëpia e Izraelit nuk do të dojë të të dégojnë, sepse nuk duan të më dégojnë mua. Në fakt tërë shtëpia e Izraelit e ka ballin të fortë dhe zemrën kryeneçe. **8** Ja, unë e bëra ftyrë tênd të fortë kundër ftyrës së tyre dhe e bëra ballin tênd të fortë kundër ballit të tyre. **9** Unë e bëra ballin tênd si një diamant, më të fortë se stralli; mos ki frikë prej tyre, mos u tremb nga ata, sepse janë një shtëpi rebele". **10** Pastaj më tha: "Bir njeriu, prano në zemrën tênd tërë fjalët që do të të them dhe dégojoi me veshët e tua. **11** Dhe nisu, shko te ata që janë në robëri, te bijtë e popullit tênd, folu dhe u thuai: "Kështu thotë Zoti, Zoti", edhe sikur të të dégojnë ose të refuzojnë të të dégojnë". **12** Pastaj Fryma më ngriti dhe dégjova prapa meje zhurmë e një potereje të madhe që thoshtë: "E bukur qoftë lavdia e Zotit nga banesa e tij". **13** Dégoja gjithashtu zhurmë e krahëve të qënieve të gjallë që përplaseshin njëra kundrejt tjetrës, zhurmë e rrotave pranë tyre dhe zhurmë e një potereje të madhe. **14** Kështu Fryma më ngriti dhe më mori me vete; dhe unë shkova plot trishtim me indinjatëن e frysës time; por dora e Zotit ishte e fortë mbi mua. **15** Kështu arrita te ata që ishin në robëri në Tel-abib pranë lumi Kebar dhe u ndala atje ku ata banonin, qëndrova i huhtar shtatë ditë në mes tyre. **16** Në mbarim të shtatë ditëve ndodhi që fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **17** "Bir njeriu, të kam caktuar si roje për shtëpinë e Izraelit; kur të dégjosh ndonjë fjalë nga goja ime, do t'i lajmërosh nga ana ime. **18** Në rast se unë i them tê pabesit: "Me siguri ke për të vdekur",

dhe ti nuk e njofton dhe nuk flet për ta lajmëruar të pabesin që të braktisë rrugën e tij të keqe për të shpëtuar jetën e tij, ai i pabesë do të vdesë në paudhësinë e tij, por unë do të kérkoj llogari prej teje për gjakun e tij. **19** Por në qoftë se ti e lajmëron të pabesin dhe ai nuk heq dorë nga pabesia e tij dhe nga jeta e tij e keqe, ai do të vdesë në paudhësinë e tij, por ti do ta kesh shpëtuar shpirtin tênd. **20** Por në qoftë se më pas një njeri i drejtë heq dorë nga ndershmëria e tij dhe kryen paudhësi, unë do ti vë një pengesë përpara dhe ai do të vdesë; sepse ti nuk e ke lajmëruar dhe ai do të vdesë në mëkatën e tij, dhe gjërat e drejta që ai ka bérë, nuk do të kujtohen më, por unë do t'i kérkoj llogari dorës sate për gjakun e tij. **21** Por në rast se ti njofton të drejtin që të mos mëkatojë dhe ai nuk mëkaton, ai me siguri do ti jetojë sepse u paralajmërua, dhe ti do t'i kesh shpëtuar shpirtin tênd". **22** Atje, pra, ishte dora e Zotit mbi mua dhe më tha: "Ngrihu, dil në fushë dhe atje unë do të flas". **23** Kështu u çova dhe dola në fushë, dhe atje ishte lavdia e Zotit, ashtu si lavdia që kisha parë pranë lumit Kebar, dhe unë rashë mbi ftyrrë. **24** Por Fryma hyri te unë, më bëri të çohem më këmbë dhe më foli duke thënë: "Shko, mbyllu në shtëpinë tênd. **25** Dhe ja, o bir njeriu, ty do të vihet litarë, me ato do të lidhin dhe kështu nuk do të kesh mundësi të dalësh në mes tyre. **26** Unë do të bëj që gjuha jote të ngjitet në qjellzën tênde dhe do të mbetesh memec, kështu nuk do të jesh më për ta dikush që i qorton, sepse janë një shtëpi reble. **27** Por kur do të të flas, do të të hapë gojën dhe ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti, Zoti". Ai që do të dëgjojë le të dëgjojë; dhe ai që refuzon të dëgjojë, le të refuzojë, sepse janë një shtëpi reble".

4 "Ti bir njeriu, merr një plakë të vogël argjile, vëre para teje dhe vizato mbi të një qytet, Jeruzalem: **2** rrethoje, ndërto kundër tij një kullë, lartëso kundër asaj disa ledhe, vendos kundër saj fushime dhe disa desh rreth e qark. **3** Pastaj merr një plakë hekur i dherë vendose si një mur hekuri midis teje dhe qytetit; kthe ftyrën tênde përballe të dherë ai do të jetë i rrethuar dhe ti do ta rrerhosh. Kjo do të jetë një shenjë për shtëpinë e Izraelit. **4** Shtrihu pastaj mbi krahun e majtë dhe vendos mbi të paudhësinë e shtëpisë së Izraelit. Për numrin e ditëve gjatë të cilave do të rrish shtrirë mbi të, do të mbash paudhësinë e tyre. **5** Në fakt unë kam vënë mbi ty vitet e paudhësë së tyre në bazë të numrit të ditëve gjatë të cilave ti do të rrish shtrirë, treqind e nëntëdhjetë ditë. Kështu ti do të mbash paudhësinë e shtëpisë së Izraelit. **6** Me ti mbaruar këto, do të shtrihesh përsëri në krahun tênd të djathta dhe do ta mbash paudhësinë e shtëpisë së Judës për dyzet ditë. Kam vënë mbi ty një ditë për çdo vit. **7** Ti do ta kthesi ftyrën tênde dhe krahun tênd të zhveshur në drejtim të rrethimit të Jeruzalemit dhe do të profetizohesh kundër tij. **8** Dhe ja, po të vë litarë mbi trup në mënyrë që ti të mos kthehesht nga një krah në tjetrin, deri sa të kesh plotësuar ditët e rrethimit tênd. **9** Merr edhe grurë, elb, bathë, thjerëza, mel dhe grurë të fortë, véri në një enë dhe u bëj bukë; të cilën do ta hash gjatë tërë ditëve që do të rrish shtrirë mbi krahun tênd, domethënë për treqind e nëntëdhjetë ditë. **10** Ushqimi që do të hash do të ketë një peshë prej njëzet slikash në ditë; do ta hash në qastë të caktuara, çdo ditë. **11** Edhe ujin do ta pish të racionuar: një të gjashtën e një hini; do ta pish në qastë të caktuara çdo ditë. **12** Do ta hash këtë bukë në formë kuleçësh prej elbi që do ti pjkësh me jashtëqitje njerëzish përparrë syve të tyre". **13** Pastaj Zoti tha: "Kështu bijtë e Izraelit do të hanë bukën e tyre të ndotur në mes të kombeve ndër të cilët do ti shpërndaj". **14** Atëherë unë thashë: "O, Zot, Zot, unë nuk jam ndotur kurrë; qysh në fëmijëri e deri më sot nuk kam ngrënë kurrë mish kafshe të ngordhur në mënyrë natyrale ose të shqyer dhe nuk më ka hyrë në gojë asnjë mish i papastër. **15** Atëherë ai më tha: "Ja unë po të jap bajga lopësh në vend të jashtëqitjeve të njeriut; mbi to do të

pjkësh bukën tênde". **16** Pastaj më tha: "Bir njeriu, unë do të bëj të mungojë baza e bukës në Jeruzalem; ata do ta hanë bukën me peshë dhe në hidhërim dhe do të pijnë ujin e racionuar në tmerr, **17** sepse do t'u mungojë buka dhe uji dhe do të shikojnë njeri tjetrin tê tmerruar, duke u shkrirë në paudhësinë e tyre".

5 "Ti, bir njeriu, merr një brisk të mprehur dhe përdore si një brisk berberi, duke bërë të kalojë mbi kokën tênde dhe mbi mjekrën tênde; pastaj do të marrësh një peshore dhe do ti dash qimet në tri pjesë. **2** Do të djeqësh një të tretën e tyre në zjarr në mes të qytetit në mbarim të ditëve të rrethimit. Pastaj do të marrësh një të tretë të tyre dhe do ta godasësh rreth e qark me shpatë; edhe një të tretë të tyre do ta shpërndash sipas erës; prapa tyre unë do të zhvesh shpatën. **3** Do të marrësh gjithashtu një numër të vogël qimesh dhe do t'i lidhësh në cepat e rrobaive të tua. **4** Nga këto do të marrësh akoma disa dhe do t'i hedhësh në mes të zjarrit, dhe do t'i djeqësh në zjarr; andej do të dalë një zjarr kundër tërë shtëpisë së Izraelit. **5** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ky është Jeruzalemi. Unë e kisha vendosur në mes të kombeve dhe të vendeve të tjera që kishte përreth. **6** Ai u rebelua kundër ligjeve të mia për t'kyer paudhësi më tepër se komet që e rrethojnë dhe kundër statuteve të mia më tepër se vendet që e rrethojnë. Po, ata i kanë përqmar ligjet e mia dhe nuk kanë ecur sipas statuteve të mia". **7** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke genë se ju keni qenë më të pabindur se komet që ju rrethojnë, nuk keni ecur sipas statuteve të mia dhe nuk keni zbatuar ligjet e mia dhe as nuk keni vepruar sipas ligjeve të kombeve që ju rrethojnë". **8** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë, unë vetë, jam kundër teje, dhe do t'i zbatoj në mes teje vendimet e mia para kombeve; **9** dhe do të bëj në mes teje atë që nuk kam bérë kurrë dhe që nuk do ta bëj kurrë më, për shkak të të gjitha neverive të tua. **10** Prandaj në mes teje etërit do të hanë bijtë e tyre dhe bijtë do të hanë etërit e tyre; do të zbatoj gjykimet e mia mbi ty dhe do të shpërndaj në të gjitha erërat gjithqë që do të mbetet prej teje. **11** Prandaj ashtu siç është e vërtetë që unë roj", thotë Zoti, Zoti, "sepse ti ke ndotur shenjtëroren time me të gjitha ndyrësirat e tua dhe neveritë e tua, do të të heq favorin tim, syri im nuk do të ketë asnjë mëshirë dhe nuk do të kem asnjë dhembshuri. **12** Një e treta prej teje do të vdesë nga murtaja dhe do të konsumohet nga uria që mbretëron në mes tênd; një e tretë do të bjerë nga shpata rreth teje dhe unë do ta shpërndaj në të gjitha erërat pjesën e tretë, dhe do të zhvesh shpatën kundër tyre. **13** Kështu unë do të shfryj zemërimin tim dhe do të kënaq mbi ta tërbimin tim dhe do të jem i qetë. Atëherë ata do të mësojnë që unë, Zoti fola në xhelozinë time, kur do të shfryj mbi ta tërbimin tim. **14** Përveç kësaj do të bëj që ti të bëhesh një shkreti dhe një turp midis kombeve që të rrethojnë, para syve të të gjithë kalimtarëve. **15** Dhe kjo do të jetë një turp, një objekt talljeje, një mësim dhe një objekt habije për komet që të rrethojnë, kur do të zbatojë mbi ty gjykimet e mia me zemërim, me tërbim dhe me ndëshkime me indinjatë. Unë Zoti, kam folur. **16** Kur do të hedh kundër tyre shigjetat e tmerrshme të urisë, që sjellin shkatërrim dhe që unë do të dërgoj për t'ju shkatërruar, do ta bëj edhe më të rendë urinë tuaj dhe do t'ju heq bazën e bukës. **17** Kështu do të dërgoj kundër justurin e kafshë të këqija që do të t' lënë pa fëmijë. Murtaja dhe masakra do të kalojnë në mes teje dhe do të bëj që shpata të vijë mbi ty. Unë, Zoti, kam folur"".

6 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe ftyrën tênde nga malet e Izraelit dhe profetizo kundër tyre, **3** dhe thuaq: "O male të Izraelit dëgjoni fjalen e Zotit, Zoti. Kështu thotë Zoti, Zoti, maleve dhe kodrave, përroskave dhe luginave: Ja, unë do të sjell mbi ju shpatën dhe do të shkatërroj vendet tuaja të larta. **4** Altarët tuaj do të shkretohen dhe altarët për temjan do të

thyhen, dhe do tē bēj qē tē vdekurit tuaj tē bien pērpara idhujve tuaj. **5** Do t'i shtrij kufomat e bijve tē Izraelit pērpara idhujve tē tyre dhe do t'i shpērndaj kockat tuaja rreth altarëve tuaj. **6** Nē tērē vendet tuaja tē banuara qytetet do tē shkatérrohen, po kështu edhe vendet e larta, me qëllim qē altarët tuaj tē shkatérrohen dhe tē shkretohen, idhujt tuaj tē prishen dhe tē zhduken, altarët tuaj tē shkatérrohen dhe veprat tuaja tē fshihen. **7** Tē vdekurit do tē bien nē mes jush dhe ju do tē pranoni qē unē jam Zoti. **8** Megjithatē do t'ju lē një mbeturinë, sepse disa qē do t'i shpētojnë shpatës do t'i keni midis kombeve, kur do tē shpērdnaheni nē vënde tē ndryshme. **9** Tē shpētarit tuaj do tē mē kujtonë midis kombeve ku do tē çohën nē robëri, sepse jam kapitür pēr zemrën e tyre tē prishur qē eshtë larguar nga unë dhe pēr sytë e tyre qē kurvërohen pas idhujve tē tyre. Ata do tē ndjejnë neveri pēr veten e tyre pēr ligësitet qē kanë kryer nē tē gjitha veprimet e tyre tē neveritshme. **10** Atéherë do tē pranoinjë qē unë jam Zoti dhe qē jo mē kot kam folur se do t'ju bēj këtë tē keqe". **11** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Pérplas duart, rrih këmbët dhe thuaj: "Vaj medet, pēr tē gjitha veprimet e këqija tē neveritshme tē shtëpisë së Izraelit, sepse do tē bien nga shpata, nga uria dhe nga murtaja. **12** Kush eshtë larg do tē vdesë nga murtaja, kush eshtë afér do tē rrëzohet nga shpata dhe kush ka mbetur dhe eshtë i rethuar do tē vdesë nga uria; kështu do tē shfryj tērbimin tim mbi ta. **13** Atéherë do tē pranoni qē unë jam Zoti, kur tē vrarët e tyre do tē bien nē mes tē idhujve tē tyre, rreth altarëve tē tyre, mbi çdo kodër tē lartë, mbi çdo majë mali, poshtë çdo druri qē gjelbëron, poshtë çdo lisi degëshumë, kudo qē u ofronin parfume erëmira téré idhujve tē tyre. **14** Kështu do tē shtrij mbi ta dorën time dhe do ta bëj vendin tē shkretë, po, mē tē shkretë se shkretëtira e Diblahut, nē tē gjitha vendet e tyre tē banuara; atéherë do tē pranoinjë qē unë jam Zoti".

7 Fjalë e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Dhe ti, bir njeriu, kështu i thotë Zoti, Zoti, vendit tē Izraelit: Fundi! Erdhi fundi nē tē katër skajet e vendit. **3** Tani tē kérçenon fundi dhe unë do tē dërgoj kundër teje zemërimin tim, do tē tē gjykoj sipas rrugëve tē tua dhe do tē hedh mbi ty téré veprimet e tua tē neveritshme. **4** Syri im nuk do tē tē kursejë dhe nuk do tē kem mëshirë pēr ty, por do tē hedh mbi ty rrugët e tua dhe veprimet e tua tē neveritshme do tējenë nē mes teje; atéherë do tē pranoni qē unë jam Zoti". **5** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Një gjémë, një gjémë e paparë, ja ku erdhë. **6** Fundi erdhë, fundi erdhë. U zgjua për ty; ja, erdhë. **7** Erdhi mbi ty shkatërrimi, o banor i vendit. Koha erdhë; eshtë e afërt dita e hallevë dho ajo e britimave tē gëzimit ndër male. **8** Tani, pas pak, do tē derdh mbi ty tērbimin tim dhe do ta shfryj mbi ty zemërimin tim, do tē tē gjykoj sipas rrugëve tē tua dhe do tē ngarkoj tē gjitha veprimet e tua tē neveritshme. **9** Syri im nuk do tē tē kursejë dhe nuk do tē kem mëshirë, por do tē bëj qē tē bien mbi ty rrugët e tua dhe veprimet e tua tē neveritshme do tējenë nē mes teje; atéherë do tē pranoni qē unë jam Zoti qē godet. **10** Ja dita, ja ku arriti. Erdhi shkatërrimi. Thupra lulëzoi, kryelartësia buloi. **11** Dhuna eshtë shtuar si një thupër pabesie. Nuk do tē mbetet asnjë prej tyre, asnjë nga moria e tyre, asnjë prej tyre; nuk do tē këtë asnjë vajtim për ta. **12** Koha erdhë, dita po afrohet. Kush blen tē mos gëzohet, kush shet tē mos hidhërohet, sepse një zëmërim i zjartjet kérçenon gjithë morinë e tyre. **13** Sepse ai qē shet nuk do tē zotërojë atë qē ka shitur, edhe sikur tē mbetet i gjallë, sepse vegimi përfshin téré morinë e tyre dhe nuk do tē hiqet, dhe askush nuk do tē mund tē ruajë jetën e vet, duke jetuar nē paudhësi. **14** I kanë rënë borisë, dhe tē gjithë janë gati, por asnjë nuk shkon nē betejë, sepse afshi i zemërimit tim eshtë kundër téré morisë së tyre. **15** Nga jashtë shpata, nga

brenda murtaja dhe uria. Kush eshtë ndër ara do tē vdesë nga shpata, kush eshtë nē qytet do tē gllabërohet nga murtaja dhe nga uria. **16** Por ikanakët qē do tē arrijnë tē shpëtojnë do tē rrinë ndër male si pëllumbat e luginës, tē gjithë duke rënkuar pēr shkak tē paudhësisë së vet. **17** Tē gjitha duart do tē bëhen tē dobëta dhe tērë gjunjët do tē bëhen tē dobët si uji. **18** Do tē vishen me hasë dhe frika do t'i mbulojë, turpi do tē jetë mbi tē gjitha fytyrat dhe shogësia mbi tērë kokat e tyre. **19** Do tē hedhin argjendin e tyre nēpér rrugë dhe ari i tyre do tē bëhet një ndyrësi. Argjendi i tyre dhe ari i tyre nuk do tē mund t'i shpëtojnë ditën e zemërimit tē Zotit; nuk do tē mund tē ngopin shpirtin e tyre as tē mbushin barkun e tyre, sepse paudhësia e tyre eshtë bëri shkak pengese. **20** Kanë nxjerrë nga bukuria e stolive tē tyre shkas kryelartësie; kanë përfurt figura nga neveritë e tyre dhe nga idhujt e tyre tē urejshëm. Prandaj do t'i bëj ata një ndyrësi, **21** dhe do t'i lë pra nē duart e tē huajve dhe plaqkë pēr tē pabesët e dheut qē do t'i përdhosin. **22** Do tē largoj prej tyre fytyrën time dhe ata do tē përdhosin vendin tim sekret; do tē hyjnë njerëz qē përdorin dhunën dhe do ta përdhosin. **23** Përgatit një zinxhir, sepse vendi eshtë plot me krime gjaku dhe qyteti eshtë plot dhunë. **24** Do tē sjell kombe tē këqija qē do tē shtien nē dorë shtëpitë e tyre; do ta ul kryelartësinë e tē fuqishmëve dhe vendet e tyre tē shenja do tē përdhosin. **25** Shkatërrimi po vjen. Ata do tē kérkojnë paqe, por nuk do tē ketë. **26** Do tē ketë fatkeqësi tē njëpasnjëshme, lajme tē këqija pas lajmesh tē këqija. Atéherë do tē kérkojnë një vegim një profeti, por ligji do t'i mungojë priftit dhe këshillit tē pleqve. **27** Mbreti do tē jetë nē zi, princi do tē vishet me robra dëshpërimi dhe duart e popullit tē vendit do t'i pushtojë frika. Unë do t'i trajtoj sipas sjelljes së tyre dhe do t'i gjykoj sipas gjykimeve tē tyre; atéherë do tē pranoinjë qē unë jam Zoti".

8 Në vitin e shtatë, nē muajin e gjashtë, më pesë tē muajit, nđodhi qē, ndërsa isha ulur nē shtëpinë time dhe pleqtë e Judës ishin ulur përballë meje, dora e Zotit, Zoti, ra nē atë vend mbi mua. **2** Unë shikova, dhe ja, një figurë njeriu me pamje zjarri; nga sa i përngjanin ijët e tij nga poshtë dukeshin prej zjarri, dhe nga sa i përngjanin ijët e tij lart dukeshin tē shkëlqyera si njyra e bronzit inkandeshent. **3** A shtriu një formë dore dhe më kapi nga një tufë e flokëve tē mi, dhe Fryma më ngriti midis tokës dhe qjellit dhe më çoi nē vegime tē Perëndisë nē Jeruzalem, nē hyrje tē portës së brendëshme qē shikon nga veriu, ku nđodhej idhulli i xhelozisë, që shkakton xhelozinë. **4** Dhe ja, atje nđodhej lavdia e Perëndisë tē Izraelit, e njashme me vegimin që kisha parë nē fushë. **5** Pastaj ai më tha: "Bir njeriu, ço tani sytë e tu nē drejtëm tē veriut". Kështu i ngrita sytë drejt veriut dje ja, nē veri tē portës së altarit, pikërisht nē hyrje, ishte idhulli i xhelozisë. **6** Dhe ai më tha: "Bir njeriu, shikon atë qē bëjnë këta, veprimet e rënda tē neveritshme qē kryen këtu shtëpia e Izraelit dhe qē më bëjnë tē largohem nga shenjëtorja ime? Por ti do tē shikosh veprime edhe më tē rënda tē neveritshme". **7** Kështu ai më çoi nē hyrjen e oborrit. Unë shikova dje ja, një vrimë nē mur. **8** Atéherë ai më tha: "Bir njeriu, bëj një vrimë nē mur". Kështu bëra një vrimë nē mur, dhe ja, një hapje. **9** Ai më tha: "Hy dhe shiko gjërat e neveritshme qē këta po kryejnë këtu". **10** Kështu hyra pēr tē parë, dhe ja, illoj illoj rrëshqanorë dhe kafshë tē neveritshme si dhe tērë idhujt e shtëpisë së Izraelit tē riprodhuara rreth e rrottull mbi mur. **11** Dhe para tyre rrinin shtatëdhjetë burra nga pleqtë e shtëpisë së Izraelit, dhe nē mes tyre ishte Jaazanahu, biri i Shafanit, secili me temjanicën e vet prej së cilës dilte një re e dendur temjani. **12** Pastaj më tha: "Bir njeriu, a ke parë atë qē bëjnë pleqtë e shtëpisë së Izraelit nē errësirë, secili nē dhomën e figurave tē tij? Në fakt thonë: "Zoti nuk na shikon, Zoti e ka braktisur vendin". **13** Pastaj

më tha: "Ti do tē shikosh gjëra edhe më tē neveritshme që ata po kryejnë". **14** Atéherë më çoi në hyrjen e portës së shtëpisë të Zotit, që éshët nga veriu; dhe ja, atje ishin ulur gra që qanin Tamuzin. **15** Pastaj më tha: "A e pe, bir njeriu? Ti do tē shikosh gjëra edhe më tē neveritshme nga këto". **16** Atéherë më çoi në oborrin e brendshëm tē shtëpisë të Zotit; dhe ja, në hyrje tē tempullit të Zotit, midis portikut dhe altarit, ishin rrëth njézëtepës burra, me kurri zë kthyer nga tempulli i Zotit dhe ftyrrë tē kthyer nga lindja, që adhuroni diellin nga lindja. **17** Pastaj më tha: "A e pe, bir njeriu? A éshët vallë një gjë e vogël pér shtëpinë e Judës tē kryejë gjërat e neveritshme që ajo bën këtu? Në fakt ata e kanë mbushur vendin me dhunë dhe kanë provokuar disa herë zemërimin tim. Dhe ja, e çojnë degën te hunda. **18** Prandaj edhe unë do tē veproj me tèrbim; syri im nuk do tē ketë asnjë dhembshuri dhe nuk do tē kem mëshirë fare. Edhe sikur tē çojnë britma tē larta veshëve të mi, unë nuk do t'i dëgjoji".

9 Pastaj bërtiti me zë tē lartë në veshët e mi, duke thënë: "Të afrohen ata që do tē ndëshkojnë qytetin, secili me armën e tij tē shkatërrimit në dorë". **2** Dhe ja ku erdhën nga drejtimi i portës së sipërme që shikon nga veriu gjashtë burra, secili me armën e tij tē shfarosjes në dorë. Në mes tyre ishte një burrë me roba prej liri, që kishte një kallamar shkruesi prej briri në krah. Me tē arritur, ata u ndalën pranë altarit prej bronzi. **3** Atéherë lavdia e Perëndisë tē Izraelit u ngrit nga kerubini mbi tē cilin rrinte, dhe u drejtua nga pragu i tempullit. Ajo thirri njeriun e veshur me roba liri, që kishte kallamar prej briri tē shkruesit në krah, **4** dhe Zoti tha: "Kalo në mes tē qytetit, në mes tē Jeruzalemit, dhe bëj një shenjë mbi ballin e njerëzve që psherëtjënë dhe vajtojnë pér tē gjitha gjërat që kryhen në mes tij". **5** Dhe tē tjerëve u tha, në mënyrë që unë ta dëgjoja: "Kaloni nëpër qytet pas tij dhe goditni; syrit tuaj të mos i vijë keq dhe mos kini mëshirë aspak. **6** Vritni deri në shfarosje pleq, tē rinx, virgjiresha, fémijë dhe gra, por mos u afroni asnjërit mbi tē cilin éshët shenja; filloni nga shenjërorja ime". Kështu ata filluan me pleqtë që ishin para tempullit. **7** Pastaj u tha atyre: "Ndotni tempullin dhe mbushni oboret me tē vrarë. Dilni!". Atéherë ata dolën dhe bënë kërdinë në qytet. **8** Ndërsa ata po bënин kërdi dhe unë kisha mbetur vetëm, rashë me ftyrrë dhe bërtita, duke thënë: "Oh, Zot, Zot, a do ta shkatërrosh ti téré mbetjen e Izraelit, duke e zbrazur tèrbimin tенд mbi Jeruzalem?". **9** Ai m'u përgjigji: "Paudhësia e shtëpisë së Izraelit dhe asaj tē Judës éshët jashtëzakonisht e madhe; vendi éshët plot gjak dhe qyteti plot me korruption. Në fakt thonë: "Zoti e ka bakturis vendin, Zoti nuk shikon". **10** Prandaj edhe syrit tim nuk do t'i vijë keq dhe nuk do tē kem aspak mëshirë, por do tē bëj që t'u bjerë mbi kokë sjellja e tyre". **11** Dhe ja, njeriu i veshur me roba liri, që kishte një kallamar prej briri si shkrues në krah, bëri raportimin e tij, duke thënë: "Veprova ashtu si më urdhërëvo".

10 Unë po shikoja dhe ja, mbi kupën qjellore që ishte mbi kryet e kerubinëve, dukej mbi ta një si gur safiri që i përmjngjante nga forma një froni. **2** Zoti i foli pastaj njeriut tē veshur me roba liri dhe i tha: "Shko midis rrrotave poshtë kerubinit, mbushi duart me qymyr tē ndezur që éshët midis kerubinëve dhe përhapi mbi qytetin". Dhe ai shkoi, ndërsa unë shikoja. **3** Kur hyri ai njeri, kerubinët rrinin në tē djathtë tē tempullit dhe reja mbushtë oborrin e brendshëm. **4** Pastaj lavdia e Zotit u ngrit mbi kerubinin duke lëvizur drejt pragut tē tempullit; atéherë tempulli u mbush me renë dhe oborri u mbush me shkëlqimin e lavdisë tē Zotit. **5** Zhurma e krahëve tē kerubinëve u dëgjuja deri në oborrin e jashëtëm, ashtu si zëri i Perëndisë tē plotfuqishëm kur flet. **6** Kur Zoti e urdhëroi njeriun e veshur me roba liri, duke thënë: "Merr zjarrin midis rrrotave që ndodhen ndër kerubinë", ai shkoi tē ndalet pranë një

rrote. **7** Atéherë një kerubin shtrui dorën midis kerubinëve drejt zjarrit që ishte mes tyre, e mori dhe e vuri në duart e njeriut tē veshur me roba liri, që e prano dhe doli. **8** Kerubinët dukeshin sikur kishin formën e dorës së njeriut poshtë krahëve. **9** Shikova akoma dhe ja, në krah tē kerubinëve kishte katër rrota, një rrotë përbër çdo kerubini dhe një rrotë tjetër pér çdo kerubin tjetër; rrotat kishin pamjen e një guri tē topazit. **10** Dukej sikur që tē katra kishin po atë formë, sikur një rrotë tē ishte në mes tē tjetrës. **11** Kur lëviznin, shkonin nga një prej katër drejtjimeve tē tyre dhe, duke shkuar, nuk silleshin, por ndiqnin drejtimin që kishte marrë koka e tyre dhe, duke shkuar, nuk silleshin. **12** Térë trupi i tyre, kurri i tyre, duart e tyre, krahët e tyre ishin plot me sy rreth e qark, po, edhe vetë rrotat që kishin tē katër. **13** Unë dëgjova që rrotat quheshin "Turbina". **14** Çdo kerubin kishte katër ftyra; ftyra e parë ishte ftyra e kerubinit, ftyra e dytë ishte ftyra e njeriut, ftyra e tretë ftyra e luanit dhe ftyra e katërt ajo e shqiponjës. **15** Pastaj kerubinët u ngritën. Ata ishin po ato qenie tē gjalla që kisha parë pranë lumit Kebar. **16** Kur kerubinët lëviznin, edhe rrotat lëviznin nga ana e tyre; dhe kur kerubinët hapnin fletët pér t'u ngritur nga toka, rrotat nuk largoheshin nga krahu i tyre. **17** Kur ata ndaleshin, ndaleshin edhe ato; kur ata ngrimeshin, ngrimeshin edhe ato bashkë me ta, sepsë fryma e qënieve tē gjalla ishte ndër ta. **18** Lavdia e Zotit u largua pastaj nga pragu i tempullit dhe u ndal te kerubinët. **19** Pastaj kerubinët i hapën krahët e tyre dhe u ngritën nga toka para syve tē mi; ndërsa po largoheshin edhe rrotat ishin pranë tyre. U ndalën pastaj te hyrja e portës që shikonte nga lindja e shtëpisë tē Zotit, ndërsa lavdia e Perëndisë tē Izraelit qëndronë lart mbi ta. **20** Ishin po ato qenie tē gjalla që kisha parë nën Perëndinë e Izraelit pranë lumit Kebar dhe njoha që ishin kerubinë. **21** Secili prej tyre kishte katër ftyra, secili katër krahë dhe poshtë krahëve tē tyre dilte forma e dorës së njeriut. **22** Sa pér pamjen e ftyrave tē tyre, ishin po ato ftyra që kisha parë pranë lumit Kebar; ishin po ato shëmbëlltyra dhe po ata kerubinë. Secili shikonte drejt para tij.

11 Pastaj Fryma më ngriti dhe më çoi në portën lindore tē shtëpisë tē Zotit që shikon nga lindja; dhe ja, në hyrje tē portës kishte njëzet e pesë burra, ndër tē cilët pashë Jaazaniahun, birin e Azurit, **2** Ai më tha: "Bir njeriu, këta janë ata njerëz që kurdisin të keqen dhe japid këshilla tē këqija në këtë qytet. **3** Ata thonë: "Koha nuk éshët e afërt. Të ndërtojmë shtëpi! Ky qytet éshët kusia dhe në jemi mishì". **4** Prandaj profetizo kundër tyre, profetizo, bir njeriu". **5** Pastaj Fryma e Zotit ra mbi mua dhe më tha: "Thuaj: Kështu thotë Zoti: Ju thoni kështu, o shëpi e Izraelit, dhe unë i njoh gjërat që ju shkojnë në mend. **6** Ju i keni shumuar ata që keni goditur pér vdekje në këtë qytet dhe keni mbushur me tē vdekur rrugët e tij". **7** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ata që keni vrarë dhe që i keni bërë tog në mes tē saj janë mishì dhe ky qytet éshët kusia, por unë do t'ju nxjerr nga mesi i tij. **8** Ju keni frikë nga shpata dhe unë do tē sjell mbi ju shpaten", thotë Zoti, Zoti. **9** "Unë do t'ju nxjerr nga mesi i tij, do t'ju jap në dorë tē tē huajve dhe do tē zbatoj mbi ju vendimet e mia. **10** Ju do tē bini nga shpata, do t'ju gjykoj në kufijtë e Izraelit; atéherë do tē pranoni që unë jam Zoti. **11** Ky qytet nuk do tē jetë më pér ju një kusi dhe ju nuk do tē jeni pér të mishì; unë do t'ju gjykoj në kufijtë e Izraelit. **12** Atéherë do tē pranoni që unë jam Zoti, sepsë nuk keni ecur sipas statuteve tē mia dhe as keni zbatuar ligjet e mia, por keni vepruar sipas ligjeve tē kombeve që ju rrethojnë". **13** Ndodhi që, ndërsa unë profetizoja, Pelatiuhu, bir i Benajahut, vdiq. Atéherë rashë me ftyrrë pér tokë dhe bërtita me tē madhe, duke thënë: "Ah, Zot, Zot, déshiron ta shkatërrosh krejt mbetjen e Izraelit?". **14** Atéherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **15** "Bir njeriu,

vëllezërët e tu, vetë të afërmit e tu, ata që janë çliruar bashkë me ty dhe tërë shtëpia e Izraelit janë ata të cilëve banorët e Jeuzalemit u kanë thënë: "Largohuni, pra, nga Zoti; ky vend na është dhënë si trashëgimi". **16** Prandaj thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Megjithatë unë i kam larguar midis kombeve dhe i kam shpërndarë në vendet tē huaja, unë do të jem për ta për pak kohë një shenjtërore në vendet ku kanë shkuan. **17** Prandaj u thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Do t'ju mbledh ndër popuj, do t'ju grumbulloj nga vendet kujeni shpërndarë dhe do t'ju jap tokën e Izraelit. **18** Ata do të kthehen dhe do të heqin tërë gjérat e tij të urretishme dhe tërë gjérat e neveritshme tē tij. **19** Dhe unë do t'ju jap atyre një zemër tjetër dhe do t'u shfis përbrenda një frysë tē re, do të heq nga mishi i tyre zemrën prej guri dhe do t'u jap një zemër prej mishit, **20** me qëllim që tē ecin sipas statuteve tē mia dhe tē respektojnë ligjet e mia dhe t'i vënë në praktikë; atëherë ata do tē janë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre. **21** Po për ata tē ciliët kanë zemër që vë në zbatim gjérat e tyre tē urretishme dhe tē neveritshme, do tē bëj që mbi kokën e tyre tē bjerë sjellja e tyre", thotë Zoti, Zoti. **22** Pastaj kerubinët i hapën krahët e tyre dhe rrotat lëvizën pranë tyre dhe lavdia e Perëndisë tē Izraelit rrinte lart mbi ta. **23** Lavdia e Zotit u ngrit nga mesi i qytetit dhe u ndal mbi malin, që ishte në lindje të qytetit. **24** Pastaj Fryma më ngriti dhe më çoi në Kalde midis atyre që ishin në robëri, në një vegim për Frymën e Perëndisë dhe vegimi që kisha parë u zhduk para meje duke u ngritur lart; **25** dhe unë u tregova atyre që ishin në robëri tē gjitha që Zoti më kishte bërë tē shoh.

12 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, ti banon në mes tē një shtëpi rebole, që kanë sy për tē parë, por nuk shohin, vesh për tē dëgjuar, por nuk dëgjojnë, sepse janë një shtëpi rebole. **3** Prandaj, bir njeriu, përgatit plaçkat përmërgim dhe shko në mërgim ditën para syve të tyre. Ti do tē nisesh përmërgim nga vendi ku je në një vend tjetër para syve të tyre; ndofta do ta kuptojnë se janë një shtëpi rebole. **4** Do tē çosh, pra, plaçkat e tua ditën para syve të tyre, bagazhin tēnd si bagazhi i dikujt që shkon në mërgim; pastaj në mbëmje dë tē dalësh para syve të tyre, si ata që shkojnë në mërgim. **5** Bëj një vrimë në mur para syve të tyre dhe nëpërmjet kësaj nxirr bagazhin tēnd. **6** Do ta mbash mbi kurriz para syve të tyre, do ta çosh jashtë në terr; do tē mbulosh ftyrën për tē mos shikuar tokën, sepse tē kam bërë ty një shenjë për shtëpinë e Izraelit". **7** Unë bëra pikërisht ashtu si më kishte urdhëruar; ditën nxora jashtë bagazhin tim, si bagazhi i dikujt që shkon në mërgim dhe në mbrëmje, me duar, hapa një vrimë në mur; kur u err e çova jashtë bagazhin tim dhe e vura mbi kurriz para syve të tyre. **8** Në mëngjes fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **9** "Bir njeriu, nuk tē ka kërkuar shtëpia e Izraelit, kjo shtëpi rebole: "Çfarë po bën?". **10** U thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ky orakull ka tē bëjë me princin që është në Jeruzalem dhe me tërë shtëpinë e Izraelit që banon aty". **11** Thuaj: Unë jam një shenjë për ju; ashtu si bëra unë, kështu do t'u bëhet atyre: ata do tē shkojnë në mërgim, në robëri. **12** Princi që është në mes tyre do tē mbajë bagazhin e tij mbi kurriz në terr dhe do tē dalë; do tē bëjnë një vrimë në mur që ai tē dalë nëpërmjet saj; ai do tē mbulosh ftyrën për tē mos parë tokën me sytë e tij. **13** Por unë do tē shtrij rjetën time mbi tē dhe ai do tē kapet në lakan tim; do ta çoj pastaj në Babiloni, në vendin e Kaldeasve; por ai nuk ka për ta parë dhe do tē vdesë atje. **14** Do tē shpërndaj në tē gjitha erërat ata që i rrijnë rrëth e qark për ta ndihmuar dhe tërë trupat e tij, dhe do ta zhvesh shpatën prapa tyre. **15** Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti kur do t'i kemi shpërndarë midis kombeve dhe vendeve të ndryshme. **16** Por do tē fal një numër tē vogël nga shpata, nga uria dhe murtaja, me qëllim që tē tregojnë

të gjitha veprimet e tyre tē neveritshme midis kombeve ku do tē shkojnë; atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti". **17** Fjala e Zotit m'u drejtua akoma, duke thënë: **18** "Bir njeriu, ha bukën tēnde me drithimtë dhe pije ujin tēnd me shqetësim dhe me ankth. **19** Do t'i thuash pastaj popullit tē vendit: Kështu u thotë Zoti, Zoti, banorëve tē Jeruzalemit në tokën e Izraelit: Do tē hanë bukën e tyre në pikëllim dhe do ta pinë ujin e tyre në tmerr, sepse vendi i tyre do tē zhvishet nga gjithë ato që ka për shkak tē ligësësë tē mbarë njerëzve që banojnë aty. **20** Qytetet e banuara do tē shkatërrohen dhe vendi do tē shkretohen; kështu do tē pranoni që unë jam Zoti". **21** Fjala e Zotit mu drejtua përsëri duke, duke thënë: **22** "Bir njeriu: Çfarë është ajo e thënë për vendin e Izraelit e cila pohon se: "Ditet po zgjaten dhe çdo vegim pakësohet"? **23** Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë do tē bëj tē pushojë kjo e thënë dhe tē mos e përmendin më në Izrael. Bile u thuaj atyre: Po afrohen ditët dhe realizimi i fjalës së çdo vegimi, **24** sepse nuk do tē ketë më asnjë vegim tē rrëmë as shortari tē gënjeshtërt në mes tē shtëpisë së Izraelit. **25** Sepse unë, Zoti, do tē flas, dhe fjala që do shqiptoj do tē kryhet pa asnjë mëdyshje. Po, në ditët tuaja, o shtëpi rebole, unë do tē shqiptoj një fjallë dhe do tē realizoj", thotë Zoti, Zoti. **26** Fjala e Zotit m'u drejtua akoma, duke thënë: **27** "Bir njeriu, ja, shtëpia e Izraelit thotë: "Vegimi që ai shikon ka tē bëjë me shumë ditë tē së ardhmes, dhe ai profetizon për kohët tē largëta". **28** Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti; asnjë nga fjälët e mia nuk do tē shthyhet më, por fjala që unë do tē shqiptoj do tē realizohet", thotë Zoti, Zoti.

13 Fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **2** "Bir njeriu, profetizo kundër profetëve tē Izraelit që profetizojnë dhe u thuaj atyre që profetizojnë sipas shtëpisë së tyre: Dëgjoni fjalen e Zotit. **3** Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjërë profetët e pamend që ndjekin frymën e tyre duke mos parë asnjë. **4** O Izrael, profetët e tu kanë qenë si dhelpra në shkretëtirë. **5** Ju nuk jeni ngjitur mbi tē cara dhe as nuk keni ndërtuar ndonjë mur rrëth shtëpisë së Izraelit për tē rezistuar në betejën në ditën e Zotit. **6** Kanë pasur vegime tē rrëme dhe shortari tē gënjeshtërtë dhe thonë: "Zoti ka thënë", ndërsa Zoti nuk i ka dërguar. Megjithatë ata shpresojnë që fjala e tyre tē plotësohet. **7** A nuk keni pasur vallë vegime tē rrëme dhe a nuk keni shqiptuar shortari tē gënjeshtëra? Ju thoni: "Zoti ka thënë", kurse unë nuk kam folur". **8** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se keni thënë gënjeshtërtë dhe keni pasur vegime tē gënjeshtërtë, ja ku jam kundër jush", thotë Zoti, Zoti. **9** "Dora imë do tē jetë kundër profetëve që kanë vegime tē rrëme dhe shqiptojnë shortari tē gënjeshtëra. Ata nuk do tē marrin pjesë në këshillën e popullit tim, nuk do tē janë tē shkruar në rregjistrin e shtëpisë së Izraelit dhe nuk do tē hyjnë në vendin e Izraelit; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti, Zoti. **10** Sepse, po, sepse kanë bërë popullin tim tē devijojë, duke i thënë: 'Paqe', kur nuk ka paqe, dhe kur një njeri ndëronton një mur, ata e suvatojnë me një ilaq që nuk mban, **11** u thuaj atyre që e suvatojnë me ilaq që nuk mban, se ai ka për tē rënë. Do tē vijë një shi i rrëmbyer dhe ju, o gurë breshëri, do tē rrëzoheni; do tē shpërthejë një erë e stuhishme, **12** dhe ja, kur do tē rrëzohet muri, nuk do t'i tuhet vallë: "Ku është ilaqi me tē cilin e keni suvatuar?". **13** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Në tërbimin tim do tē bëj që tē bjerë një shi i rrëmbyer dhe në tërbimin tim disa gurë breshri për një shfarosje tē plotë. **14** Kështu do tē shemb murin që keni suvatuar me ilaq që nuk mban, do tē hedh për tokë dhe themelit e tij do tē zbulohen; ai do tē rrëzohet dhe ju do tē shkatërroheni bashkë me tē; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti. **15** Kështu do tē shfrij tërbimin tim mbi murin dhe mbi ata që kanë suvatuar me ilaq që nuk mban; dhe

dō t'ju them: "Muri nuk eshtë më dhe as ata që e suvatonin, **16** domethënë, profetët e Izraelit që profetizonin mbi Jeruzalemin dhe kishin pér tē vegjime paqeje, ndërsa nuk kishte paqe", thotë Zoti, Zoti. **17** "Por tani ti, bir njeriu, kthe ftyrén nga vajzat e popullit tênd që profetizojnë sipas zemrës së tyre dhe profetizo kundër tyre, **18** dhe thua: Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerrë gratë që qepin rripa në tē gjitha kyçet e dorës dhe bëjnë vela pér kokat e çdo lartësie pér tē gjaujtur shpirtërat. A besoni ju tē gjuan shpirtërat e popullit tim dhe tē shpëtoni jetën tuaj? **19** Ju më përdhosni në mes tē popullit tim pér disa grushte elbi dhe pér disa copa buke, duke bërë tē vdesin shpirtëra që nuk duhet tē vdsin dhe duke bërë tē jetojnë shpirtëra që nuk duhet tē jetonin, duke e gënijer popullin tim që u veshin gjenjeshrave". **20** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër rripare tuaja me tē cilat ju gjuan shpirtërat sikur tē ishin zogji; do t'i shkëpus nga krahët tuaja dhe do t'i çlirjo shpirtërat, ato shpirtëra që ju i gjuan si zogji. **21** Gjithashtu dë tē heq velat tuaja dhe do tē çlirjo popullin tim nga duart tuaja, dhe ai nuk do tē jetë më një pre në duart tuaja; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti. **22** Në fakt e keni brengosur zemrën e tē drejtit me gjenjeshrave, kur unë nuk e brengosja, dhe keni fortësuar duart e tē pabesit, që tē mos shmanget nga rruga e tij e keqë pér tē mbetur në jetë. **23** Prandaj nuk do tē keni më vegjime të rreme dhe nuk do tē praktikoni më shortarinë, dhe unë do ta çlirjo popullin tim nga duart tuaja; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti".

14 Pastaj erdhën tek unë disa pleq tē Izraelit dhe u ulën para meje. **2** Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **3** "Bir njeriu, këta njerëz kanë ngritur idhujt e tyre në zemrën e tyre dhe kanë vënë para tyre pengesën që i bën tē bien në paudhësi. A do ta lë veten tē konsultohem prej tyre? **4** Prandaj folu dhe u thua atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Cilido qoftë nga shtëpia e Izraelit që i ngre idhujt e tij në zemrën e tij, dhe vë para vetes pengesën që e bën tē bjerjë në paudhësi dhe pastaj vjen te profeti, do t'i përgjigjem unë, Zoti, lidhur me këtë, sipas morisë së idhujve tē tij, **5** pér tē ndikuar në zemrën e atyre tē shtëpisë së Izraelit që janë larguar prej meje pér shkak tē tē gjithë idhujve tē tyre. **6** Prandaj i thua shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Konvertohuni, largohuni nga idhujtë tuaj dhe hiqni ftyrén nga tē gjitha gjërat tuaja tē neveritshme. **7** Sepse, në qoftë se një njeri çfardo i shtëpisë së Izraelit apo disa tē huaj që banojnë në Izrael largohen nga unë, ngre idhujt e tij në zemrën e tij dhe vë para tij pengesën që e bën tē bjerjë në paudhësi dhe pastaj vjen te profeti, që tē konsultohet me mua nëpërmjet atij, unë, do t'i përgjigjem unë, Zoti, nga vetja ime. **8** Do tē kthej ftyrén time kundër këtij njeriu, do ta bëj një shënje dhe një proverb dhe do ta shfaros në mes tē popullit tim; atëherë do pranoni që unë jam Zoti. **9** Por në rast se profeti lë tē mashtrohet dhe thotë ndonjë fjalë, unë, Zoti e kam bërë pér vete këtë profet; do tē shtrij dorën pastaj kundër tij dhe do ta shkatërroj në mes tē popullit tim tē Izraelit. **10** Që tē dy do tē vuajnë dënimin e paudhësisë së tyre; dënim i profetit do tē jetë i barabarë me dënimim e atij që e konsulton, **11** me qëllim që ata tē shtëpisë së Izraelit tē mos shkojnë duke u endur larg meje, tē mos ndoten më nga tē gjitha shkeljet e tyre, por tē jenë popull im dhe unë tē jem Perëndia i tyre", thotë Zoti, Zoti. **12** Fjala e Zotit mu drejtua akoma, duke thënë: **13** "Bir njeriu, në qoftë se një vend mëkaton kundër meje duke genë vazhdimisht i pabesë, unë do tē shtrij dorën time kundër tij, do t'i ndërpreş përkrahjen e bukës, do t'i dërgoj kundra urinë dhe do tē shfaros njerëzit dhe kafshët. **14** Edhe sikur në mes tyre tē ishin këta tre burra, Noeu, Danieli dhe Jobi, pér shkak tē drejtësisë së tyre do tē shpëtonin vetëm veten e tyre", thotë Zoti, Zoti. **15** "Por në rast se do tē bëja që nëpër këtë vend tē kalonin kafshë tē egra që ta shpopullonin dhe ai tē bëhej një shkreti ku

ashush nuk do tē kalonte pér shkak tē këtyre kafshëve, **16** edhe sikur në mes tyre tē ishin ata tre burra, ashtu siç eshtë e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do tē shpëtonin as bijtë, do tē shpëtonin vetëm veten e tyre, por vendi do tē ishte një shkreti. **17** Ose sikur tē silia shpatén kundër këtij vendi dhe tē thoja: "Le tē kalojë shpata nëpër vend", dhe tē shfaroste njerëz dhe kafshë, **18** edhe sikur në mes tyre tē ishin ata tre burra, ashtu siç eshtë e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do tē shpëtonin as bijtë, as bijat e tyre, por vetëm veten e tyre. **19** Ose sikur tē dérgoja kundër atij vendi murtajën dhe tē derdhja mbi tē zemërimin tim duke bërë kërdinë dhe duke shfarosur njerëz dhe kafshë, **20** edhe sikur në mes tyre tē ishin Noeu, Danieli dhe Jobi, ashtu siç eshtë e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do tē shpëtonin as bijtë, pér drejtësinë e tyre do tē shpëtonin vetëm veten e tyre". **21** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "E njëjtë gjë dë tē ndodhë kur tē dérgoj kundër Jeruzalemit katër gjykatësit e mi tē tmerrshëm, shpatén, urinë, kafshët e egra dhe murtajën pér tē shfarosur njerëz dhe kafshë. **22** Por ja, do tē lihet një mbeturinë që do tē çohet jashtë, bij dhe bija; ata do tē vijnë tek ju dhe ju do tē shikoni sjelljen e tyre dhe veprimet e tyre. Atëherë do tē ngushëlloheni nga e keqja që solla mbi Jeruzalemin, pér tē gjitha ato që solla mbi tē. **23** Ata do t'ju ngushëllojnë kur do tē shikoni sjelljen e tyre dhe veprimet e tyre. Kështu do tē pranoni që jo pa tē drejtë bëra atë që bëra në mes tē tij", thotë Zoti, Zoti.

15 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Bir njeriu, çështë vallë druri i hardhisë në krahasim me gjithë drurët e tjerë ose me çfarëdo dege që ndodhet në drurët e pyllit? **3** A mund ta marrësh drurin pér tē bërë ndonjë punë? A mund tē përfthos prej tij një kunj pér tē varur ndonjë send? **4** Ja, e hedh në zjarr pér t'u djegur; zjarri djeg dy anët e tij dhe pjesa e tij qendrore karbonizohet. A mund tē jetë vallë i dobishëm pér ndonjë punë? **5** Ja, në se edhe kur ishte i plotë nuk vlenë pér asnjë punë, aq më pak do tē mund tē vlejë pér ndonjë punë kur zjarri e ka djegur dhe karbonizuar. **6** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: Ashtu sikur, ndër drutë e pyllit, kam caktuar që druri i hardhisë tē digjet në zjarr, kështu do tē veproj edhe me banorët e Jeruzalemit. **7** Do tē kthej kundër tyre ftyrén time. Kanë dalë nga një zjarr, por një zjarr tjetër do t'i gillabëroj. Atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti, kur tē kthej kundër tyre ftyrén time. **8** Kështu do ta bëj vendin tē shkretë sepse kanë qenë vazhdimit shobesnikë", thotë Zoti, Zoti.

16 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Bir njeriu, bëja tē njohura Jeruzalemit veprimet e tij tē neveritshme, **3** dhe i thuaj: Kështu i thotë Zoti, Zoti, Jeruzalemit: Prejardhja jote dhe lindja jote janë nga vendi i Kanaanit; ati yt ishte një Amoreas dhe nëna jote një Hitease. **4** Kur linde ti, ditën që dole në këtë botë, nuk t'u pre kërtihza, nuk tē lanë me ujë pér t'u pastruar, nuk tē ferkuan me kripë as tē mbështollën në pelena. **5** Asnjë sy nuk u kujdes pér ty që tē bënte qoftë edhe një nga këto gjëra, duke i ardhur keq pér ty; përkundrazi ditën që linde tē hodhen në fushë tē hapur, pér shkak tē neverisë që kishin pér ty. **6** Unë tē kalova afër, pasqë që po përpëliteshë në gjak dhe tē thashë, ndërsa ndodheshe në gjakun tēnd: "Jeto!". Po, ndërsa ndodheshe në gjakun tēnd tē thashë: "Jeto!". **7** Të bëra tē rritesh si mori si filizat e arave; dhe ti u rrite, ubëre e madhe dhe u bëre shumë e bukur. Gjiri t'u formua, flokët t'u rritën shumë, por ti ishe lakuriq dhe nevojtare. **8** Unë tē kalova afër dhe tē shikova, dhe ja, koha jote ishte koha e dashurisë. Kështu shtërvia cepin e rrobave tē mia mbi tē mbulova lakuriqësinë tēnde; tē bëra një betim, lidha një besëlidhje me ty dhei tē bëre imja", thotë Zoti, Zoti. **9** "Të lava me ujë, tē pastrova krejt nga gjaku dhe tē leva me vaj. **10** Pastaj tē vura tē veshësh rroba tē qëndisura, tē vura sandale prej

lëkure baldoseje, t  rrethova kokën me li të hollë dhe të mbulova me mëndafsh. **11** T  zbulukrova me stoli, t  vura byzylk  n  ky t e dorës dhe një gjerdan n  qafë. **12** T  vura një unazë n  hundë, vathë te vesht  dhe një kurorë t  mrekullueshme mbi krye. **13** Kështu u zbulukrove me ar dhe argjend dhe u veshe me li të hollë, me mëndafsh dhe me qëndisje. Ti hëngre majë mielli, mjaltë dhe vaj; u bëre shumë, shumë e buruk dhe arrite t  mbret rosh. **14** Nami yt u p r hap midis kombeve p r bukurinë t nde që ishte e përsosur, për shkak të shkëlqimit tim të madh që kisha vendosur mbi ty", thotë Zoti, Zoti. **15** Por ti vure besim n  bukurinë t nde dhe u kurv rove për shkak të namit t nd dhe ia falje kurv rimet e tua q do kalimtar, që i pranonte. **16** Ti more disa nga rrobat e tua, bëre vend e të larta me nj tyra të ndryshme në të cilat u kurv rove, gjëra që nuk duhet të kishin ndodhur dhe as që të ishin. **17** More gjithashtu xhevahiret e tua të bukur t  b era me arin dhe argjendin tim, që unë të kisha dhënë, bëre prej tyre figura njeriu dhe u kurv rove me to; **18** pastaj more rrobat e tua t  qëndisura, i mbulove dhe ofrove para tyre vajin dhe temjanin tim. **19** Edhe bukën time që të kisha dhënë, majën e miellit, vajin dhe mijalit me të cilin t  ushqeqja, i vure para tyre si një parfum me erë shumë të këndshme; kështu ndodhi", thotë Zoti, Zoti. **20** "P r vec k s s more bijtë e tu e bijat e tua që më kishe lindur dhe i sakrifikove ata, që të g ll t. Mos vallë ishin pak gj  kurv rimet e tua, **21** që të të therje bijtë e mi dhe t ua ofroje atyre duke i kaluar n p r r zjarr? **22** Me gjithë veprime e tua t  neveritshme dhe kurv rimet e tua, nuk i kujtovje ditët e rinisë sate, kur ishe lakuriq dhe nevojtare dhe p rp liteshe në gjak. **23** Tani mbas gjithë lig s s  sate, "mjerë, mjerë tit!", thotë Zoti, Zoti; **24** "n  q do shesh ke ndërtuar një kamare dhe ke b r r një vend të lartë; **25** në krye të q do rruge ke ndërtuar një vend te lartë, e ke b r r t  neveritshme bukurinë t nde, dhe i ke hapur këmbët e tua q do kalimtar, duke i shumuar kurv rimet e tua. **26** Ti gjithashtu je kurv rimar Egiptasit, f jnij t e tu trupm dhenj, dhe i ke shumuar kurv rimet e tua p r t provokuar zemërimin tim. **27** Prandaj, ja, unë kam shtrirë dorën kundër teje, kam pakësuar racionin t nd të caktuar, të kam l n t n  dorë të atyre që të urr nj , bijave t  Filisteje, që u vjen turp nga qëndrimi yi o poshtër. **28** Ende e pa kënaqr, je kurv ruar me Asiran t; po, je kurv ruar me ata, por pa q n  e kënaqr. **29** Kështu i ke shtuar kurv rimet e tua me vendin e Kanaanit deri në Kalde, por as me këtë nuk je kënaqr. **30** Sa e shthurur eshtë zemra jote", thotë Zoti, Zoti, "kur b n t r r këto gjëra të një prostitute pa cipë! **31** Ti nd rtoje kamaren në krye të q do rruge dhe b nje vendet e larta në q do shesh por nuk ishe si një prostit t , sepse përbuzje pagën, **32** por si një grua që shkel kurorën, që në vend te bashkëshortit të saj pret të huajt. **33** T  gjithë prostitutave u bëhen dhurata, por ti u ke b r r dhurata gjithë dashnor e t  tu dhe me dhurata i ke b r r t  vijnë nga q do anë te ti p r kurv rimet e tua. **34** Në kurv rimet e tua je sjellë krejt ndryshe nga gratë e t ra; askush nuk të ndiqte nga pas p r të kurv ruar, sepse ti jepje pagesën në vend që ta merrie atë; kështu je sjellë krejt ndryshe nga të tjerat". **35** Prandaj, o prostitutë, d g jofjal n e Zotit. **36** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qënë se paratë e tua janë shkap r rerdhur dhe lakuriq sia jote eshtë zbuluar n  kurv rimet e tua me dashnorët e tu dhe me t r r idhujt e tu t  neveritsh m dhe për shkak të gjakut të bije t  tu që u ke ofruar atyre, **37** ja, unë do të mblehdh t r r dashnorët e tu me të cilët ke b r r q jif, t  gjithë ata që ke dashhuruar bashkë me ata që ke uryer; do t i mblehd nga q do anë kundër teje dhe do të zbulou para tyre lakuriq sin  t nde, me q ll m që ata të shohin gjithë lakuriq sin  t nde. **38** Do të gjykoj si gjykojen gratë që shkelin kurorën dhe ato që derdhin gjakun dhe do të sjell mbi ty gjakun e t rbimit dhe të xhelozisë. **39** Do të të jap pastaj në duart e tyre

dhe ata do të shembin kamaren t nde dhe do të hedhin poshtë të gjitha vendet e tua të larta do të të zhveshin gjithashtu nga rrobat e tua, do të marrin xhevahiret e tua të mrekullueshme dhe do të të l n  lakuriq dhe nevojtare. **40** Pastaj do të bëjnë të dalë kundër teje një turmë e madhe dhe do të të vrasin me gurë dhe do të të shpojnë me shpatat e tyre. **41** Do të u v n  flakën sht p ive t  tua dhe do të zbatojnë vendime kundër teje para syve t  shumë grave; do të të bëjë të heqësh dorë nga kurv rimi dhe nuk do të japësh më asn  pagë. **42** Kështu do ta fashit zemërimin tim mbi ty dhe xhelozia ime do të largohet ngat ; do të q t s hem dhe nuk do të zemërohem më. **43** Sepse ti nuk i ke kujtuar ditët e rinisë sate dhe më ke b r r t  terbohem me të gjitha këto gjëra, ja, edhe unë do të të bëjë të bien mbi kokën t nde veprimet e tua", thotë Zoti, Zoti, "kështu ti nuk do të kryesh posht s  t  t rja p r vec veprimeve të tua t  neveritshme. **44** Kushdo që d  do të thotë proverba, do të thotë këtë proverb kundër teje: "Si nëna eshtë edhe e bija". **45** Ti je me të v rt t t  bija e nënës sate që ka mohuar bashkëshortin e saj dhe bijt e vet, dhe je motër e motrave të tua që kanë mohuar burrat dhe bijtë e tyre. Nëna juaj ishte një Hitease dhe ati juaj një Amoreas. **46** Motra jote më e madhe eshtë Samaria, që banon me gjithë bijat e saj në të maj t n t nde; motra jote më e vogël eshtë Sodoma, që banon me gjithë bijat e saj në të d jat t n t nde. **47** Ti jo vetëm ke ecur n  rruget e tyre dhe ke kryer veprimet e tyre të neveritshme, por, sikur kjo të ishte fare pak, në të gjithë rugut e tua je korruptuar më shumë se ato. **48** Siq eshtë e v rt t t  që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "motra jote Sodoma dhe bijat e saj nuk kanë b r r atë të që ke b r r ti bashkë me bijat e tua. **49** Ja, kjo që paudhësë e motr s sate Sodoma: ajo dhe bijat e saj jetonin n  kryelart s , n  boll kun e bukës dhe në një plog s t  të theksuar, por nuk përkrahën dorën e të p rvuajit dhe të të varfërit. **50** I shin fodulle dhe kryenin veprime të neveritshme para meje; prandaj i hoqa nga mesi, kur e pashë këtë. **51** Samaria nuk ka kryer as gjys m n e mëkateve të tua; ti i ke shumuar veprimet e tua t  neveritshme më shumë se ato dhe ke justifikuar motrat e tua me të gjitha veprimet e neveritshme që ke kryer. **52** Ti, që ke gjykuar motrat e tua, mbaje turpin t nd, sepse me m katef që ke kryer je b r r më e neveritshme se ato; ato janë më të drejta se ti. Po, ki turp, dhe mbaje p r vete turpin, sepse ke justifikuar motrat e tua. **53** Kur do të k t h  rob r t e tyre, rob r t e Sodomës dhe bijat e saj, rob r t e Samarias dhe vajz t e saj, at her d do t i k t h  edhe rob r t nga rob rimi yt që janë në mes tyre, **54** me q ll m që ti të mbash turpin t nd dhe të turp rohesh p r t r r ato që ke b r r, kur i ke dhënë zemër. **55** Kur motrat e tua, Sodoma dhe bijat e saj, do të k t h en në gjendjen e tyre të mëparshme, dhe Samaria dhe bijat e saj do të k t h en në gjendjen e tyre të mëparshme, edhe ti dhe bijat e tua do të k t h en në gjendjen tuaj të mëparshme. **56** Motra jote Sodoma nuk ishte përmëndur fare nga goja jote n  ditët e kryelart s  sate, **57** para se lig s ia jote t  zbuloh j lakuriq, si ndodhi kur të fyen bijat e Sirisë dhe të gjitha ato që ishin rreth tyre, bijat e Filisteje, që të p r cmonin nga të gjitha anët. **58** Ti mban d n min e posht s s  sate dhe të veprimeve të tua t  neveritshme", thotë i Amshu s . **59** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë do të veproj me ty ashu si ke vepruar ti me mua, se ke përcmuar betimin, duke shkelur bes lidh n". **60** "Megjithatë do të kujt o bes lidh n që lidha me ty n  ditët e rinisë sate dhe do të lidh me ty një bes lidhje t  p r jet shme. **61** At her d do të kujt h es p r sjelljen t nde dhe do të të vijnë turp, kur do të pres sh motrat e tua, ato që janë më të m d ha dhe ato që janë më të vogla nga ti; dhe unë do t i jay ti si bija, por jo për hër t  bes lidh s sate. **62** Unë do të lidh bes lidh n time me ty dhe ti do të pranosh që unë jam Zoti, **63** me q ll m që të mbash mend, t  të vijnë turp dhe të

mos hapësh gojën për shkak të konfuzionit tënd, kur të kem bërë shlyerjen e fajt për të gjitha ato që ke bërë", thotë Zoti, Zoti.

17 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, propozoj një enigmë dhe i trego një shëmbëlltyrë shtëpisë së Izraelit, dhe thuaji: **3** Kështu thotë Zoti, Zoti: Një shqiponjë e madhe me fletë të mëdha dhe me pendë të gjata, e mbuluar me pupla të ngjyrave të ndryshme, shkoi në Liban dhe këputi majën e një kedri; **4** këputi degëzën e tij më të lartë, e çoi në një vend tregtësie dhe e vendosi në një qytet tregtarësh. **5** Pastaj mori pak farë të vendit dhe e mbollë në një arë pellore; e vendosi këtë pranë ujравe të bollshme dhe e mbollë si një shelg. **6** Ajo u rrit dhe u bë një hardhi e madhe, por e ulët, degët e së cilës ishin kthyer nga shqiponja, kurse rrënjet iшин poshtë saj. Kështu u bë një hardhi që lëshoi degë dhe gjethje. **7** Por na ishte një shqiponjë jetër e madhe, me ali të mëdha dhe me shumë pendë; dhe ja, kjo hardhi i ktheu rrënjet e saj drejt asaj dhe i shtriu degët e saj drejt asaj me qëllim që të vaditj nga brazda ku ishte mbjellë. **8** Ajo ishte mbjellë në një tokë të mirë, pranë ujравe të bollshme, me qëllim që të lëshonte degë, të jepet fryte dhe të bëhej një hardhi e mrekullueshme. **9** Thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: A do të mund të shkojë mbarë? A nuk do t'i shrrënjosë shqiponja rrënjet e saj dhe nuk do t'i presë frytet e saj që ta lërë të thahet! Kështu tërë gjethjet që ka do të thahen. Nuk do të duhet shumë forcë as shumë njerëz për ta shkulur me rrënjet. **10** Ja, ajo është e mbjellë. A mund të shkojë mbarë? Mos vallë do të thahet krejt kur do të preket nga era e lindjes? Do të thahet në brazdën ku ishte rrituri". **11** Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **12** "I thuaj, pra, kësaj shtëpie rebele: Nuk e merrni vesh çfarë kuptimi kanë këto gjëra? U thuaj atyre: Ja mbreti i Babilonisë erdhë në Jeruzalem, zuri mbretin dhe kërët dhe i çoi me vete në Babiloni. **13** Pastaj mori një prej gjaku mbretëror, lidhi një besëlidhje me të dhe e vuri të betohet. Ai mori me vete edhe burrat e fuqishëm të vendit, **14** me qëllim që mbretëria të binte dhe jo t'ri ngrihej, por, duke respektuar besëlidhjen e tij, të mund të ishte i qëndrueshëm. **15** Por ky u rebelua kundër tij duke dërguar ambasadorët e tij në Egjipt, me qëllim që t'i jepnin kuaj dhe shumë njerëz. A mund t'i shkojë mbarë, a mund të shpëtojë ai që ka bërë gjëra të tillë? A mund të shkelë besëlidhjen dhe megjithatë të shpëtojë? **16** Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ai do të vdesë në vendin ku rrji mbreti që e ka bërë mbret dhe betimin e të cilin ai ka përcmuar duke shkelur edhe besëlidhjen, afér tij, në mes të Babilonisë. **17** Faraoni nuk do t'i japë ndihmë me ushtrine e tij të fuqishme dhe me aq njerëz në luftë, kur do të ngrënë ledhe dhe do të ndërtojnë kulla për të shfarosur shumë jetë njerëzore. **18** Ai ka përcmuar betimin duke shkelur besëlidhjen; megjithatë, ja, mbasi dha dorën, ka bërë tërë këto gjëra. Ai nuk do të shpëtojë". **19** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj, betimin tim që ai ka përcmuar dhe besëlidhjen time që ai ka shkelur, do të bëj që të bien mbi kokën e tij. **20** Do të shtrij mbi të rjetën time dhe do të kapet në lakun tim. Do ta poj në Babiloni dhe aty do të ekzekutoj mbi të vendimin për tradhëtinë e kryer kundër meje. **21** Tërë Ikanakët bashkë me formacionet e tij do të bien nga shpatia, ndërsa ata që do të shpëtojnë do të shpërndahen në drejtim të të gjitha erërvave. Kështu do të pranonit që unë, Zoti, kam folur". **22** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të marr një degëz nga maja e kredit më të lartë dhe do ta mbjell; nga maja e degëve të tij të reja do të këpus një degëz të njomë dhe do ta mbjell mbi një mal të lartë dhe të ngritur. **23** Do ta mbjell mbi malin e lartë të Izraelit; do të lëshoi degë, do të bëj fryte dhe do të bëhet një këdër i mrekullueshëm. Nën të do të banojnë zogj të çdo lloji; ata do të banojnë nën hijen e degëve të tij. **24** Kështu tërë drurët e

fushës do të mësojnë se unë, Zoti, kam ulur drurin e lartë dhe kam ngritur drurin e ulët, kam bërë të thahet druri i gjelbër dhe të mbijë druri i thatë. Unë Zoti, kam folur dhe do ta bëj".

18 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Çfarë keni ndër mend kur përdorni këtë proverb lidhur me vendin e Izraelit duke thënë: "Etërit kanë grënë rrushin e papjekur dhe dhëmbét e bijve të tyre janë mpire"? **3** Ashtu si është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "nuk do ta përdorni më këtë proverb në Izrael. **4** Ja, të gjithë shpirtërat janë të mitë; si shpirti i atit ashtu dhe shpirti i birit janë të mitë. Shpirti që mëkaton ka për të vdekur. **5** Në qoftë se dikush është i drejtë dhe zbaton ndershëmërë dhe drejtësinë, **6** në se nuk ha në male dhe nuk ngre sytë tek idhujt e shtëpisë së Izraelit, në rast se nuk prek gruan dhe fqinjët të tij dhe nuk i afrohet një gruaje kur ajo është e papastër, **7** në rast se nuk shtyp kërkënd, në qoftë se i kthen huamarrësit pengun e tij, në qoftë se nuk kryen asnjë grabitje, në rast se i jep bukën e tij të uritur dhe mbulon me rroba atë që është lakuriq, **8** në rast se nuk jep hua me kamatë dhe nuk jep me fajde, në rast se heq dorë nga paudhësia, dhe gjykon me paanësi midis burrit dhe burrit, **9** në rast se ecën sipas statuteve të mia duke vepruar me besnikëri, ai është i drejtë dhe me siguri ka për të jetuar", thotë Zoti, Zoti. **10** Por në qoftë se i ka lindur një bir që përdor dhunë, që derdh gjak dhe i bën të vëllait ndonjë nga këto gjëra, **11** (ndërsa i ati nuk ka kryer asnjë nga këto gjëra), dhe ha në male dhe prek bashkëshorten e fqinjët të tij, **12** shtyp të varfërin dhe nevojtarin, kryen grabitje, nuk e kthen pengun, ngre sytë ndaj idhujve, kryen veprime të neveritshme, **13** jep me kamatë dhe me fajde, a do të jetojë vallë ai? Ai nuk do të jetojë. Duke qenë se ka kryer tërë këto veprime të neveritshme ai ka për të vdekur me siguri; gjaku i tij do të bjerë mbi të. **14** Por në rast se atij i lind një fémijë që, duke parë tërë mëkatet e kryera nga i ati, i kupton, por nuk i kryen, **15** nuk ha në male, nuk i ngre sytë nga idhujt e shtëpisë së Izraelit, nuk prek gruan e fqinjët, **16** nuk shtyp njeri, nuk merr pengje, nuk kryen grabitje, por i jep bukën e tij të uritur, vesh me rroba atë që është lakuriq, **17** e përmban dorën që të mos shtypë të varfërin, nuk merr as kamatë as fajde, respekton dekretet e mia dhe ecën në statutet e mia, ai nuk ka për të vdekur për shkak të paudhësise së atit të tij; ai me siguri ka për të jetuar. **18** I ati, përkundrazi, duke qenë se ka shtypur dhe ka kryer grabitje në dëm të vëllait të tij dhe ka bërë atë që nuk është e mirë në mes të populit të tij, ja, ai do të vdesë për shkak të paudhësise së tij. **19** Megjithatë ju thoni: "Pse biri nuk mbart paudhësinë e atit?". Duke qenë se djali zbaton barazinë dhe drejtësinë, respekton të gjitha statutet e mia dhe i vë në praktikë, ai me siguri ka për të jetuar. **20** Shpirti që mëkaton do të vdesë, i biri nuk do të mbartë paudhësinë e atit dhe ati nuk do të mbartë paudhësinë e birit; drejtësia e të drejtit do të jetë mbi të, pabesia e të pabesit do të bëjnë mbi të. **21** Në rast se i pabesi largohet nga të gjitha mëkatet që kryente, në rast se respekton të gjitha statutet e mijë dhe zbaton barazinë dhe drejtësinë, ai me siguri ka për të jetuar; nuk ka për të vdekur. **22** Asnjë nga shkelje që ka kryer nuk do t'i kujtohet atij; ai do të jetojë për shkak të drejtësisë që zbaton. **23** A ndjej vallë gëzim nga vdekja e të pabesit?", thotë Zoti, Zoti, "apo përkundrazi që ai të kthehet nga rrugët e tij dhe kryen paudhësinë dhe imton tërë gjërat e neveritshme që kryen i pabesi, a do të jetojë vallë ai? Në rast se tërë drejtësia që ka bërë nuk do të kujtohet më; për shkeljen që ka kryer dhe mëkatin që ka bërë, ai ka për të vdekur, për shkak të tyre. **25** Megjithatë ju thoni: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë". Dëgjoni tanë, o shtëpi e Izraelit: është pikërisht rruga ime që nuk është e drejtë ose janë më tepër rrugët tuaja që nuk janë të drejta? **26** Në rast se i drejti

largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësi dhe për këtë shkak vdes, ai vdes nga paudhësia që ka kryer. **27** Përkundrazi, në se i pabesi largohet nga pabesia që ndiqte dhe zbaton barazinë dhe drejtësinë, ai do ta shpëtojë shpirtin e tij. **28** Duke qenë se ka marrë parashysh të largohet nga të gjitha shkeljet që kryente, ai ka për tjetur me siguri; nuk ka për të vdekur. **29** Megjithatë shtëpia e Izraelit thotë: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë". A janë pikërisht rrugët e mia që nuk janë të drejta, o shtëpi e Izraelit, janë më tepër rrugët tuaja që nuk janë të drejta? **30** Prandaj do ta gjykoi se cilin prej jush sipas rrugëve të tij, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti, Zoti. "Pendohuni dhe braktisni tërë shkeljet tuaja, kështu paudhësia nuk do të jetë më për ju shkak shkatërimi. **31** Flakni larg jush tërë shkeljet tuaja që keni kryer dhe bëjini vetes një zemër të re dhe një shpirt të ri. Pse vallë doni të vdsni, o shtëpi e Izraelit? **32** Unë në fakt nuk ndjej asnjë kënaqësi me vdekjen e atij që vdes" thotë Zoti, Zoti. "Ndërroni rrugë, pra, dhe do të jetoni".

19 Ti larto një vajtim mbi pricat e Izraelit dhe thuaj: 2 “C’ishte nëna jote? Një luaneshë: rrinte shtrirë midis luanëve, rriste të vegjëlët e saj në mes të luanëve të vegjël. 3 Riti një nga të vegjëlët e saj që u bë një luan i vogël; mësoi të shqyjejë prenë dhe përlau njerëz. 4 Edhe kometet dégjuan të flitet për të; ai u kap në gropën e tyre dhe e çuan të lidhur në vendin e Egjiptit. 5 Kur ajo pa që pritja po zgjatej dhe shpresë e saj ishte e humbur, mori një tjetër nga të vegjëlët e saj dhe e rriti sa u bë një luan i vogël. 6 Ai shkonte dhe vinte midis luanëve; u bë një luan i vogël, mësoi të shqyjejë prenë dhe përlau njerëz. 7 Mësoi vendet e tyre të shkretuara dhe shkatërroi qytetet e tyre; vendi e gjithkë që kishte u shkretua nga zhurma e vrumbullimit të tij. 8 Por kundër tij erdhën kometet e të gjitha krahinave fqinj, vendosën kundër tij rrjetën e tyre dhe ai u kap në gropën e tyre. 9 E vunë të lidhur në një kafaz dhe e çuan te mbreti i Babilonisë; e çuan në një fortesë, me qëllim që zëri i tij të mos dëgjohej më mbi malet e Izraelit. 10 Nëna jote ishte si një hardhi e mbjellë pranë ujrave; ishte e harlisur dhe kishte shumë degë nga uji i bollshém. 11 Kishte degë të forta të përshtatshme për skepta mbretërorë, ishte njigjtur lart midis degëve gjetheshumë dhe shquhej në shtatin e saj për degët e shumta të saj. 12 Por u çrrénjos me térbim dhe u hodh për tokë; era e lindjes ia tha frytin; degët e saj të forta u shkëputën dhe u thanë, zjarri i përipiu. 13 Tani eshtë mbjellë në shkretëtirë në një tokë të thatë dhe të etur pér ujë; 14 Një zjarr ka dalë nga një shermend i degëve të saj dhe ka përpirë frytin e saj; në të nuk ka më asnjë degë të forte të përshtatshme për skepta mbretërorë”. Ky eshtë një vajtim dhe do të jetë një vajtim.

20 Ja, ndodhi në vitin e shtatë, më dhjetë të muajit të pestë,
që disa nga pleqtë e Izraelit erdhën të konsultohen me Zotin
dhe u ulën para meje. 2 Pastaj fjalë e Zotit m'u drejtua, duke më
thënë: 3 "Bir njeriu, folu pleqe të Izraelit dhe u thuaj: Kështu
thotë Zoti, Zoti: A keni ardhur të më konsultoni? Ashtu siç është e
vërtetë që unë rroj, nuk do të lejoj të konsultohem prej jush", thotë
Zoti, Zoti. 4 "A do t'i gjykosh, a do t'i gjykosh, bir njeriu? Bëj të
njohin veprimet e neveritshme të etërve të tyre, 5 dhe u thuaj
atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ditën kur zgjodha Izraelin dhe ngrita
dorën për betim pasardhësve të shtëpisë së Jakobit dhe e bëra
veten të njohur në vendin e Egjiptit, ngrita dorën për 6 Atë ditë
ngrita dorën duke ju betuar atyre se do t'i nxirja nga vendi i Egjiptit
dhe do t'içoja në një vend që kisha vëzhguar për ta ku rrjedh
qumësht dhe mjaltë, lavdia e të gjitha vendeve. 7 Pastaj u thashë
atyre: Secili të flakë gjérat e neveritshme që janë para syve të tij
dhe mos u ndotni me idhujt e Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj.
8 Por ata u rebeluan kundër meje dhe nuk deshën të më dëgjojnë;
asnëj prej tyre nuk flaku gjérat e neveritshme që ishin para syve të

tyre dhe nuk braktisi idhujt e Egjiptit. Atéherë vendosa të derdh mbi ta tèrbimin tim dhe të shfryj mbi ta zemérimin tim nè mes të vendit të Egjiptit. 9 Megjithatë veprova pér hir të emrit tim, me qëllim që ai të mos pérdhosej para kombeve nè mes të cilëve ata ndodheshin, nè sytë e të cilëve më kishin njohur, pér t'i nxjerë nga vendi i Egjiptit. 10 Kështu i nxora nga vendi i Egjiptit dhe i çova në shkretëtirë. 11 U dhashë atyre statutet e mia dhe u bëra tè njohura dekretet e mia, duke respektuar tè cilat, njeriu do të jetojë pér ato. 12 Gjithashtu u dhashë atyre tè shtunat e mia, me qëllim që të ishin një shënje midis meje dhe atyre, dhe që të njihnin që unë jam Zoti që i shenjtëroj. 13 Por shtëpia e Izraelit u rebelua kundër meje nè shkretëtirë; nuk eci sipas statuteve të mia dhe hodhi poshtë dekretet e mia, duke respektuar tè cilat njeriu do të jetojë pér ato, dhe pérdhosën me të madhe tè shtunat e mia. Kështu unë vendosa të hedh mbi ta zemérimin tim pér t'i zhdukur nè shkretëtirë. 14 Megjithatë unë veprova pér hir të emrit tim, me qëllim që të mos pérdhosej pérpara kombeve, nè sytë e të cilëve unë i kisha bërë tè dalin nga Egjipti. 15 Ngrita madje dorën nè shkretëtirë, duke u betuar se nuk do t'i bëja të hynin nè vendin që u kisha dhënë atyre, ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, lavdia e të gjitha vendeve, 16 sepse kishin hedhur poshtë dekretet e mia, nuk kishin ecur sipas statuteve të mia dhe kishin pérdhosur tè shtunat e mia, sepse zemra e tyre shkonte pas idhujve tè tyre. 17 Megjithatë syri im i fali nga shkatërimi dhe nuk i shfarosa krejt nè shkretëtirë. 18 Pastaj u thashë bijve tè tyre nè shkretëtirë: "Mos ecni sipas statuteve tè etërve tuaj, mos respektoni dekretet e tyre dho mos u ndotni me idhujt e tyre. 19 Unë jam Zoti, Peréndia juaj; ecni sipas statuteve të mia, respektoni dekretet e mia dhe i vini në praktikë, 20 shenjtëroni tè shtunat e mia dhe ato le tèjenë një shenjë midis meje dhe jush, nè mënyrë që ju tè pranoni që unë jam Zoti, Peréndia juaj". 21 Por bijtë u rebeluan kundër meje; nuk ecën sipas statuteve të mia, nuk respektuan dekretet e mia pér t'i vënë nè jetë, duke i respektuar tè cilat njeriu do të jetojë pér to; pérdhosën tè shtunat e mia, dhe kështu vendosa të derdh mbi ta tèrbimin tim dhe të shfryj mbi ta zemérimin tim nè shkretëtirë. 22 Megjithatë unë e tèrhoqë dorën dhe veprova pér hir të emrit tim, me qëllim që ai të mos pérdhosej pérpara kombeve, nè sytë e të cilëve i kisha nxjerrë nga Egjipti. 23 Por ngrita dorën nè shkretëtirë, duke u betuar që do t'i shpérndaja midis kombeve dhe do t'i hallakatja nëpër tèrë vendet, 24 Sepse nuk vinin nè jetë dekretet e mia, por i hidhnin poshtë statutet e mia, pérdhosnë tè shtunat e mia dhe sytë e tyre ishin drejtuar te idhujt e etërve tè tyre. 25 Prandaj u dhashë statute jo tè mira dhe dekrete me tè cilat nuk mund tè jetonin; 26 dhe i molepsa me vetë dhuratat e tyre, me qenë se ata kalonin nèpër zjarr çdo tè parëllindur tè tyre, pér t'i katandisur nè shkretim tè plotë me qëllim që tè pranonin që unë jam Zoti. 27 Prandaj bir njeriu, foli shtëpisë së Izraelit dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zotit. Etërit tuaj më kanë fyer edhe nè këtë rast, duke u sjellë pabesit me mua: 28 mbasi i futta nè vendin pér tè cilin kisha ngritur dorën dhe isha betuar, ata i kthyen sytë nè çdo kodër tè lartë dhe nè çdo dru qjeteshumë dhe atje ofruan fljimet e tyre dhe paraqitën ofertat e tyre provokuese; atje vunë parfumet e tyre me erë tè këndshme dhe atje derdhë libacionet e tyre. 29 Atéherë u thashë atyre: Çështë vendi i lartë nè tè cilin shkon? Kështu vazhdojnë ta quajnë "vendi i lartë" deri ditën e sotme. 30 Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: A doni tè ndoteni duke ndjekjur rrugën e etërve tuaj dhe tè kurvëroheni me idhujt e tyre tè urejtshëm? 31 Në fakt kur ofroni dhuratat tuaja dhe kaloni nèpër zjarr bijt tuaj, ju e ndotni veten deri ditën e sotme me tè gjithë idhujt tuaj. Prandaj nuk do tè lejoj tè konsultohem nga ju, o shtëpi e Izraelit. Ashtu siç është e vërtetë që unë roj", thotë Zoti, Zoti, "unë nuk do tè lejoj tè konsultohem

nga ju. **32** Dhe nuk do të ndodhë aspak ajo që ju shkon ndër mend, kur thoni: "Ne jemi si kombet, si familjet e vendeve të tjera, që i ngrenë kult drurit dhe gurit". **33** "Siç ësthe e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë do të mbretëroj mbi ju me dorë të fortë, me krahun e shtrirë dhe me një tèrbim të shfrenuar. **34** Do t'ju nxjerr nga mesi i popujve dhe do t'ju mbledh nga vendet në të cilët jeni shpérndarë me dorë të fortë, me krahë të shtrirë dhe me tèrbim të shfrenuar, **35** dhe do t'ju çoj në shkretëtirën e popujve, dhe atje do të zbatoi gjykimin tim mbi ju, ballë për ballë. **36** Ashtu siç e zbatova gjykimin tim mbi etërit tuaj në shkretëtirën e vendit të Egjiptit, kështu do ta zbatoi gjykimin tim mbi ju", thotë Zoti, Zoti. **37** "Do të bëj që të kaloni nën shufër dhe do t'ju kthej në detyrimet e besëlidhjes. **38** Do të ndaj nga ju rebelët dhe ata që janë të pabesë ndaj meje; do t'i nxjerr nga vendi ku banojnë, por nuk do të hyjnë në vendin e Izraelit; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. **39** Ju, pra, shtëpia e Izraelit", kështu flet Zoti, Zoti: "Shkon, u shërbeni secili idhujuve tuaj; por pastaj do të më dégjoni dhe nuk do të përdhosni më emrin tim të shenjtë me dhuratat tuaja dhe me idhujt tuaj. **40** Sepse mbi malin tim të shenjtë, mbi malin e lartë të Izraelit", thotë Zoti, Zoti, "atje tèrë shtëpia e Izraelit, të gjithë ata që do të janë në vend, do të më shërbijnë; atje do të kënaqem me ta, do të kérkoj ofertat tuaja dhe dhuratat tuaja prodhimet e hershme së bashku më të gjitha sendet tuaja të shenjtëruara. **41** Unë do të kënaqem me ju si me një parfum me erë shumë të këndshme, kur do t'ju nxjerr nga mesi i popujve dhe t'ju mbledh nga vendet ku keni qenë shpérndarë; dhe do të shenjtërohem tek ju para syve të kombeve. **42** Ju do të pranoni që unë jam Zoti, kur do t'ju çoj në tokën e Izraelit, në vendin për të cilin kisha ngritur dorën dhe isha betuar t'ia jepja etërve tuaj. **43** Atje do të kujtoni sjelljen tuaj dhe të gjitha veprimet me të cilat jeni ndotur dhe do të ndjeni neveri përveten tuaj për të gjitha ligësitet që keni kryer. **44** Kështu do të pranoni që unë jam Zoti, kur do të veproj me ju përhiri të emrit tim dhe jo sipas sjelljes suaj të keqe dhe as sipas veprimeve tuaja të korruptuara, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti, Zoti". **45** aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **46** aaa see "Bir njeriu, kthe fytyrën nga jugu, fol hapur kundër jugut dhe profetizo kundër pyllit të fushës, Negevit, **47** aaa see dhe i thuaj pyllit të Negevit: Dëgjofjalén e Zotit. Kështu thotë Zoti, Zoti: unë po ndez te ti një zjarr që do të gllabërojë çdo dru të blertë dhe çdo dru të thatë; flaka e zjarrit nuk do të shuhet dhe çdo fytyrë nga veriu në jug do të digjet. **48** aaa see Çdo mish do ta shohë që unë, Zoti, e kam ndezur; nuk do të shuhet". **49** aaa see Atëherë thashë: "Ah, Zoti, Zoti, ata thonë përmua: "A nuk flet ky me shëmbëltýra?"

21 aaa see Fjala e të Amshueshit m'u drejtua akoma, duke thënë: **2** aaa see "Bir njeriu, kthe fytyrën nga Jeruzalemi, fol hapur kundër vendeve të shenjta dhe profetizo kundër vendit të Izraelit; **3** aaa see dhe i thuaj vendit të Izraelit: Kështu thotë Zoti: Ja unë jam kundër teje, do të nxjerr shpatën time nga milli i saj dhe do të këpus nga ti të drejtët dë të këqinjtë. **4** aaa see Duke qenë se dua të këpus nga ty të drejtët dë të këqinjtë, shpatia ime do të dalë nga milli i saj kundër çdo mish nga jugu në veri. **5** aaa see Kështu çdo mish do të pranoj që unë, Zoti, kam nxjerrë shpatën nga milli i saj dhe nuk do të hyjnë më në të. **6** aaa see Prandaj ti, bir njeriu, vajto me ijët e thyer dhe vajto me dhembje para syve të tyre. **7** aaa see Do të ndodhë që kur të pyesin: "Pse vajton?", do të përgjigjesh: "Për lajmin që po vjen, çdo zemër do të tretet, të gjitha duart do të dobësohen, të gjithë shpirtërat do të ligështohen dhe të gjithe gjunjët do të shkrihen si uji". Ja, gjëja po vjen dhe do të kryhet", thotë Zoti, Zoti. **8** aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: **9** aaa see "Bir njeriu, profetizo dhe thua: Kështu thotë Zoti. Thuaj: Një shpatë, një shpatë është

mprehur e madje shndrit, **10** aaa see është mprehur për të bërë një masakër të madhe dhe është e mprehur që të vetëtijë. A mund të gëzohemi vallë? Ju përcëmoni skeptrin e birit tim sikur të ishte një dru çfarëdo. **11** aaa see Zoti e ka dhënë ta lustrojnë për ta rrrokur në dorë; shpata është mprehur dhe lustruar për ta dhënë në dorë të atij që vret. **12** aaa see Klith dhe bërit, bir njeriu, sepse do të përdoret kundër popullit tim, kundër tërë princave të Izraelit; ata do të dorëzohen në pushtetin e shpatës bashkë me popullin tim. Prandaj rrihe kofshën tênde, **13** aaa see sepse kjo është një provë. Çfarë do të ndodhë sikur të mos ishte më as skeptri përbuzës?", thotë Zoti, Zoti. **14** aaa see "Prandaj ti, bir njeriu, profetizo dhe rihi duart; lëre që shpata të dyfishojë dhe të trefishojë goditjet e saj: është shpata e masakrës së madhe, që i rrethon nga çdo anë. **15** aaa see Kam kthyer majën e shpatës kundër të gjitha portave të tyre, me qëllim që zemra e tyre të tretet dhe shumë të bien. Ah, është bërë për të shkëltipë, është mprehur për masakrën. **16** aaa see Shpatë, ji e pamëshirshme; kthehu më të djathët, kthehu në të majtë, kudo ku drejtobet tehu yt. **17** aaa see Edhe unë do të rrah duart dhe do të shfrijy tèrbimin tim. Unë, Zoti, kam folur". **18** aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: **19** aaa see "Ti, bir njeriu, shëno dy rrugë nëpër të cilat të kalojë shpata e mbretit të Babilonisë; do të nisen që të dyja nga i njëjtë vend. Vër një tregues rrugor, vëre në krye të rrugës që tëçon në qytet. **20** aaa see Shëno një rrugë nëpër të cilën shpata të shkojë në Rabah, qytet i bijve të Amonit, dë një tjetër për në Judë, kundër Jeruzalemit, qytet i fortifikuar. **21** aaa see Në fakt mbreti i Babilonisë qëndron në kryqëzimin e rrugës, në krye të dy rrugëve, për të bërë shortari: ai tund shigjetat, konsulton idhujt shtëpiakë, shqyrton mëlcinë. **22** aaa see Në të djathët të tij përgjigjja e shortarisë tregon Jeruzalemin për të vendosur deshtë, për të hapur gojën dhe për të urdhëruar masakrën, për të ngritur zérin me kthitha lufte, për t'i vendosur deshtë kundër portave, për të ngritur ledhe dhe për të ndërtuar kulla. **23** aaa see Por për ta qjo do të jetë si një shortari e rremë në sytë e atyre që u janë betuar. Por ai do të kujtohet për paudhësitë e tyre, me qëllim që t'i kapin". **24** aaa see Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se keni bërë të kujtohet paudhësia juaj, duke qenë se shkeljet tuaja dolën sheshit dhe mëkafet tuaja u zbuluan në të gjitha veprimet tuaja; duke qenë se ju kanë kujtuar, do të kapeni nga dora e armikut. **25** aaa see Dhe ti, o princ i korruptuar dhe i keq i Izraelit, dita e të cilët erdhë në kohën e ndëshkimit përfundimtar", **26** aaa see kështu thotë Zoti, Zoti: "Hiqe çallmén, hiqe kurorën; gjërat nuk do të jenë po ato: ajo që është poshtë do të ngritet dhe ajo që është lart do të ulet. **27** aaa see Shkretim, shkretim, shkretim, unë do ta kryej. Dhe ajo nuk do të restaurohet më, deri sa t'i vijë ai të cilët i përket gjykimi dhe të cilët do t'ja jap. **28** aaa see Dhe ti, bir njeriu, profetizo dhe thua: Kështu thotë Zoti, Zoti, lidhur me bijtë e Amonit dhe lidhur me turpin e tyre dhe thua: Shpata, shpata është zhveshur, është lustruar për masakrën, që të hajë, që të vetëtijë, **29** aaa see ndërsa kanë për ty vegime të rreme dhe të bëjnë ty shortari të rreme, që të vënë mbi qafën e njerëzve të këqinj të vrarë, dita e të cilëve ka arritur kohën e ndëshkimit përfundimtar. **30** aaa see Vëre përséri në millin e saj. Unë do të të gjykoj po në atë vend ku të krijuan, në vendin e prejardhjes sate. **31** aaa see Do të derdh mbi ty indinjatën time, do të fryj kundër teje në zjarrin e zemërimit tim dhe do të të dorëzoj në duart e njerëzve brutalë, që shkaktojnë shkatërrime. **32** aaa see Do të bëhesh pre e zjarrit, gjaku yt do të derdhet në mes të vendit; nuk do të kujtojnë më, sepse unë Zoti, fola".

22 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Tani, bir njeriu, nuk do të gjykoshi ti, nuk do ta gjykoshi qytetin gjakatar? Bëji,

pra, tē njohura tē gjitha veprimet e tij tē neveritshme. 3 Pastaj thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Qyteti derdh gjak nē mes tē tij pér tē sjellë kohën e tij; përvëç kësaj bën idhuj kundër vvetes pér t'u ndotur. 4 Pér gjakun që ke derdhur je bérë fajtor dhe je ndotur pér idhuj që ke sajtar. Ke afuar ditët e tua dhe ke arritur nē fund tē viteve tē tua; prandaj do tē tē bëj turpin e kombeve dhe objekt talljeje pér tē gjitha vendet. 5 Ata që janë afér dhe ata që janë larg teje do tē tallen me ty o i molepsur pér lavdi dhe plot çregullim. 6 Ja pricat e Izraelit: secili ka përdorur pushtetin e tij pér tē derdhur gjak te ti. 7 Te ti përcëmohet ati dhe nëna, nē mes teje shtypet i huaji, te ti keqtrajtohet jetimi dhe e veja. 8 Ti ke përmarr gjérat e mia tē shtrënjata dhe ke përdhour tē shtunat e mia. 9 Te ti ka njerez që shipin pér tē derdhur gjak, te ti ka njerez që hanë mbi male, nē mes teje ka njerez që kryejnë kobe. 10 Te ti zbulohet lakuriqësia e atit, te ti poshtërohet gruaaja gjatë papastërtësé së saj. 11 Dikush kryen një veprim tē neveritshmë me gruan e tē aférmit tē tij, dikush tjetër ndot me incest nusen e tē birit, një tjetër akoma poshtëron motrën e tij, bijën e atit tē tij. 12 Te ti pranohen dhurata pér tē derdhur gjak; ti kërkon kamatë tē lartë, ti ke realizuar fitime nga i aferti dhe më ke harruar mua", thotë Zoti, Zoti. 13 "Por ja, unë rräh duart pér fitimin e pandershëm që ke nxjerrë dhe pér gjakun e derdhur që eshtë nē mes teje. 14 A do tē mund tē qëndrojë zemra jote ose a do tē mund tē qëndrojnë tē fortë duart e tua nē ditët kur unë do tē veproj kundër teje? Unë, Zoti, fola dhe do ta kryej. 15 Unë do tē tē shpërndaj midis kombeve, do tē tē shkaperdaj midis vendeve dhe do tē eleminoj papastërtëtinë tēnde prej teje. 16 Ti do tē përdhosësh vveteten nē sytë e kombeve dhe do tē pranosh që unë jam Zoti". 17 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, shtëpia e Izraelit eshtë bërë pér mua téré skorje: janë tē gjithë bronz, kallaj, hekur dhe plumb nē mes tē një furre; janë bérë skorje argjendi". 19 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se tē gjithë ju jeni bérë skorje tē shumta, ja, unë do tju mbledh nē mes tē Jeruzalemit. 20 Ashtu si mblidhet argjendi, bronzi, hekuri, plumbi dhe kallaji nē mes tē furrës dhe mbi ta i fryjnë zjarrit pér t'i shkrir, kështu nē zemërimin tim dhe nē tèrbimin tim do tju mbledh, do tju fus atje dhe do tju shkrij. 21 Do tju mbledh dhe do tē fryj mbi ju me zjarrin e zemërimit tim dhe ju do tē shkriheni nē mes tē tij. 22 Ashtu si shkrihet argjendi nē mes tē furrës, kështu dhe ju do tē shkriheni nē mes tē qytetit; dhe do tē pranoni që unë, Zoti, kam derdhur mbi ju tèrbimin tim". 23 Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: 24 "Bir njeriu, i thuaj Jeruzalem: Ti je një tokë që nuk eshtë pastruar ose lagur nga shiu nē një ditë indinjate. 25 Komploti i profetëve tē tij nē mes tē tij eshtë si një luan që ulerin dhe shqyen gjahun, ata i gllabërojnë njerezit, përvetësojnë thesaret dhe gjérat e çmueshme, shtojnë të vejat nē mes tē tij. 26 Priftërinjët e tij shkelin ligjin tim dhe përdhosin gjérat e mia tē shenjta, nuk bëjnë dallim midis asaj që eshtë e shenjët dhe jo e shenjët, nuk e bëjnë tē njohur ndryshimin ndërmjet tē papastrës dhe tē pastrës dhe i lagojnë sytë nga tē shtunat e mia, prandaj jam përdhosur nē mes tyre. 27 Krerët e tij nē mes tē tij janë si ujqer që shqyejnë gjahun pér tē derdhur gjak, pér tē shkatërruar shpirtëra, pér tē realizuar një fitim jo tē drejtë. 28 Profetët e tij suvatojnë pér ata me llaç që nuk mban, duke pasur vegime tē rrëme dhe duke shqiptuar shortari tē gënjeshtërtë pér ta, dhe thonë: "Kështu thotë Zoti, Zoti", ndërsa Zoti nuk ka folur. 29 Populli i vendit ushtron shtypjen, kryen grabitjet, keqtrajton tē varférin dhe nevojtarin, shtyp tē huajin duke marrë nëpër këmbë drejtësinë. 30 Unë kérkova midis tyre një burrë që tē ndërtonte një mur dhe t'i dilte pér zot vendit, që unë tē mos e shkatërruja, por nuk e gjeta. 31 Prandaj do tē derdh mbi ta indinjatën time, do t'i konsumoj me zjarrin e zemërimit tim dhe do tē bëj që tē bjerë mbi kryet e tyre sjellja e tyre", thotë Zoti, Zoti.

23 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: 2 "Bir njeriu, na ishin dy gra, bija tē së njëjtës nënë, 3 që u kurvêruan nē Egjipt. U kurvêruan nē riminë e tyre; aty u shtërguan gjithë e tē dhë atje u shtërgua gjiri i tyre virgjëror. 4 Emrat e tyre janë: Oholahu më e madhja dhe Oholibahu e motra. Ato ishin tē miat dhe lindën bij dhe bija. Emrat e tyre janë: Oholahu eshtë Samaria, Oholibahu eshtë Jeruzalemi. 5 Ndonse ishte imja, Oholahu u kurvêrua dhe mori zjarr pér dashnorët e saj, Asirët që ishin fqinj tē saj, 6 tē veshur me purpur, qeveritarë dhe princat, tē gjithë tē rinx têrheqës, kalorës tē hipur mbi kuaj. 7 Ajo u kurvêrua me ta, me gjithë njerezit më tē mirë tē Asirisë, dhe u ndot me tē gjithë ata pér tē cilët ndez, bashkë me gjithë idhujt e tyre. 8 Nuk braktisi kurvêrimet e Egjiptit, kur kish rënë me tē gjatë rinisë së saj, kishin shtërguar gjirin e saj tē virgjër dhe kishin derdhur mbi tē kurvêrimet e tyre. 9 Prandaj e braktisa në dorë tē dashnorëve tē saj, nē dorë tē bijve tē Asirisë, pér tē cilët kishte marrë zjarr. 10 Ata zbuluan lakuriqësinë e saj, morën bijtë e saj dhe bijat e saj dhe i vranë me shpatë. Asaj i doli nami midis grave dhe zbatuan kundër saj ndëshkimin. 11 Motra e saj Oholibahu e pa këtë, por nē dashurinë e saj u bë edhe më e korruptuar nga ajo dhe kurvêrimet e saj qenë më tē këqija nga ato tē së motrés. 12 U ndez pér bijtë e Asirisë, fqinj tē saj, qeveritarë dhe princat tē veshur nē mënyrë tē shkëlqyer, kalorës tē hipur mbi kuaj, tē térë tē rinx têrheqës. 13 Unë pashë që ishte molepsur, që tē dyja ndiqnin po atë rrugë. 14 Por ajo i shtoi kurvêrimet e saj; pa burra tē pikturuar mbi mur, figura tē Kaldeasve tē pikturuara nē tē kuq, 15 me breza rrëth ijëve, me çallma tē mëdha nē kokë, tē gjithë me pamje kërësh, tē ngjashëm me bijtë e Babilonisë nē Kalde, tokë e tyre e lindjes. 16 Sa i pa, ajo u ndez pér ta dhe u dërgoi lajmëtarë nē Kalde. 17 Atëherë bijtë e Babilonisë erdhën tek ajo nē shtratin e dashurive dhe e molepsën me kurvêrimet e tyre. Ajo u moleps me ta, por pastaj u largua prej teje. 18 Ajo i nxori sheshit kurvêrimet e saj dhe nxori sheshit turpin e saj; prandaj unë u largova nga ajo, ashtu siç isha larguar nga e motra. 19 Megjithatë ajo i shumoi kurvêrimet e saj, duke kujtuar ditët e rinisë së saj, kur ishte kurvêruar nē vendin e Egjiptit. 20 Mori zjarr pér dashnorët e saj, mish i tē cilëve eshtë si mish i gomarëve dhe rrjedha e tē cilëve eshtë si rrjedha e kuajve. 21 Kështu ti kujtovë shthurjen e rinisë sate, kur Egjipitasit shtrëngonin gjirin tênd pér shkak tē gjive tē tu rinorë. 22 Prandaj, Oholibahu, kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do tē nxis kundër teje dashnorët e tu, prej tē cilëve je larguar dhe do t'i sjell kundër teje nga tē gjitha anët: 23 bijtë e Babilonisë dhe gjithë Kaldeasit, ata tē Pekodit, Shoas dhe Koas, téré bijtë e Asirisë bashkë me ta, téré tē rinx têrheqës, qeveritarët dhe princat, kapitenët dhe njerezit e famshëm, tē gjithë tē hipur mbi kuaj. 24 Ata do tē vijnë kundër teje me armë, qerre dhe rotta si dhe me nji shumicë popujsh; do tē vendosin rrëth e qark teje mburoja tē vogla dhe tē mëdha dhe përkrenare. Do t'u jap atyre gjykimin e tyre dhe ata do tē gjykojnë sipas ligjeve tē tyre. 25 Do tē drejtjoj xhelozinë time kundër teje, dhe ata do tē tē trajtojnë me tèrbim; do tē tē heqin hundën dhe veshët, dhe mbeturinat e tua do tē bien nga shpata; do tē marrin bijtë e tu dhe bijat e tua dhe mbeturinat e tua do tē gllabërohen nga zjarri. 26 Do tē zhveshini nga rrobat e tua dhe do tē marrin xhevahiret e tu tē bukur. 27 Kështu do tē marrin fund shthurja jote dhe kurvêrimi yt që nisën nē vendin e Egjiptit; nuk do t'i ngrësh më sytë drejt tyre dhe nuk do ta kujtosh më Egjiptin". 28 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë po tē jap nē duart e atyre që t'i urren, nē duart e atyre prej tē cilëve je larguar. 29 Do tē tē trajtojnë me urrejtje, do tē tē marrin téré frytin e punës sate dhe do tē lénë lakuriqe dhe nevojtarje. Do tē dalë nē shesh poshtërsia e kurvêrimeve tē tua, po, shthurja e kurvêrimeve tē tua. 30 Këto gjëra do t'i bëjnë sepse je kurvêruar duke u shkuar

pas kombeve, sepse je ndotur me idhujt e tyre. **31** Ti ke ecur në rrugën e motrës sate, prandaj do të tē vë në dorë po atë kupe". **32** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ti do të pish kupén e motrës sate, të thellë dhe të gjérë; do të tē përqeshin dhe të tallin, sepse kupa nxë shumë. **33** Do të jesh plot me dehje dhe me dhembje, do të jetë, kupa e dëshpërimit dhe shkretimit, kupa e motrës sate Samaria. **34** Ti do ta pish, ti do ta shkullosh, do ta bësh copë e çikë dhe do të çash gjirin tënd; sepse unë folia", thotë Zoti, Zoti. **35** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se më ke harruar dhe më ke hedhur prapa krahëve, do të vuash edhe ti dënimin pér shthurjen tënde dhe pér kurvërimeet tua". **36** Pastaj Zoti më tha: "Bir njeriu, nuk do t'i gjykosha ti Oholahun dhe Oholibahun? Shpaljuj, pra, veprimet e tyre të neveritshme. **37** Në fakt kanë kryer shkelje kurore, kanë gjak mbi duart e tyre, kanë kryer shkelje kurore me idhujt e tyre, madje i kanë kaluar nëpër zjarr që të gllabërohen, bijtë e tyre që më kishin lindur. **38** Edhe këtë më kanë bërë: po atë ditë kanë ndotur shenjtëoren time dhe kanë përdhosur të shtunat e mia. **39** Mbasi ua flijuani bijtë e vet idhujve të tyre, po atë ditë erdhën në shenjtëoren time pér ta përdhosur; ja çfarë kanë bërë në mes të tempullit tim. **40** Përveç kësaj dërguan të thërrasin njerzë nga vende të largëta, të cilëve u dërguan lajmëtarë; dhe ja, ata erdhën. Për ta u lave, i ngjeve sytë dhe u veshe me roba të zbuluara me stoli të shkëlqyera. **41** U shtrive mbi një shtrat madhështor para të cilit ishte shtruar një tryezë dhe mbi këtë vure tejmanin tim dhe vajin tim. **42** Reth saj ishte zhurma e një morie njerzëzish të shkujdesur; së bashku me turmën suallën edhe të dehur nga shkretëtira, që vunë byzlykë në kyçet e dorës dhe kurora të mrekullueshme mbi kokat e tyre. **43** Pastaj thashë pér atë që kishte një përvojë të madhe në shkeljet e kurorës: "A do të kryejnë tashti kurvërime me tē, dhe ajo me ata?". **44** Pastaj ata hynë tek ajo siç i hyhet një prostitute; kështu hynë tek Oholahu dhe Oholibahu, gra të shthurura. **45** Por njerzë tē drejtë do t'i gjykojnë ashu si gjykojen shkelëset e kurorës, ashu si gjykojen gratë që derdhin gjak, sepse janë shkelëse të kurorës dhe kanë gjak mbi duart e tyre". **46** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Bëj që të dalë kundër tyre një turmë dhe léri në mëshirë të tmerrit dhe të plaçkitjes. **47** Ajo turmë do t'i qëllojë me gurë pér vdekje, do t'i bëjë copë-copë me shpatën e saj; do t' vrasë bijtë dhe bijat e tyre dhe do t'u vërë flakën shtëpive të tyre. **48** Do t'i japë fund shthurjes morale në vend, dhe të gjitha gratë do të mësohen të mos kryejnë më shthurjet tuaja morale. **49** Do t' bëjnë që të bjerë mbi ju shthurja juaj morale dhe do ta vuani kështu dënimin e mëkateve me gjithë idhujt tuaj. Atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, Zoti".

24 Fjala e Zotit m'u drjetua vitin e nëntë, muajin e dhjetë, ditën e dhjetë të muajit: **2** "Bir njeriu, shkruale datën e sotme, pikërisht të kësaj dite. Mbreti i Babilonisë ka vendosur të rrethoje Jeruzalemin pikërisht sot. **3** Propozoji një shëmbëllyrë kësaj shtëpie rebele dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Nxirre tenxheren, vëre mbi tē dhe mbushe me ujë. **4** Fut në tē copat e mishit, gjithje copat e mira, kofshën dhe shpatullën; mbushe me kocka të zgjedhura. **5** Merr më tē miiran e kopešë, pastaj grumbullo nën tē dru; vëre tē ziejë fort, me qëllim që në tē ziejnë edhe kockat". **6** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjerë qyteti gjakatar, tenxheres ku ka papastëri, papastëri që nuk hiqet. Zbraze pjesë pa hedhur short mbi tē. **7** Sepse gjaku i tij eshtë në mes tē tij; e ka vënë në majë tē një shkëmbi, nuk e ka shkapërderdhur pér tokë pér ta mbuluar me pluhur. **8** Për tē nxitur tèrbimin, pér t'u hakmarrë, ka vënë gjakun e tij në majë tē një shkëmbi, që tē mos mbulohet". **9** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjerë qyteti gjakatar! Edhe unë do tē ndez një zjarr tē madh. **10** Mblidh drutë, ndiz zjarrin, piqe mirë mishin, përzjej beharnat dhe

léri kockat tē digjen. **11** Pastaj vëre tenxheren bosh mbi qymyr, që tē ngrohet dhe bronzi i saj tē skuqet me qëllim që papastërtia e saj tē hiqet nga mesi i saj dhe pisllékui i saj tē konsumohet. **12** Ai më ka lodhur me gjëneshtrat e tij; pisllékui i madhi i tij nuk po hiqet; pisllékui i tij do tē marrë fund mbi zjarrin. **13** Ka shthurje në papastërtinë tënde. Unë, pra, kérkova tē tē pastroj, por ti nuk je i pastër; nuk do tē pastrohesh më nga papastërtia jote, deri sa tē mos kem shfryrë mbi ty tèrbimin tim. **14** Unë, Zoti, fola; kjo gjë do tē ndodhë, unë do ta kryej; nuk do tē prapsem, nuk do tē kem mëshirë, nuk do tē pendohem. Ti do tē gjykokesh sipas sjelljes tënde dhe sipas veprimeve e tua, thotë Zoti, Zoti". **15** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **16** "Bir njeriu, ja, unë do tē tē heq me një goditje të vetme kënaqësinë e syve tē tu; por ti mos u trisho, mos vajto dhe mos derdh asnjë lot. **17** Vajto në heshtje, mos mbaj zai pér tē vdekurit, lidhe kokën me çallmë, mbath sandalet, mos e mbulo mjekrin dhe mos ha bukén e njerézve që mbajnë zi". **18** Në mëngjes i fola popullit dhe në mbërëmje më vdiq gruaja; tē nesërmen në mëngjes veprova ashtu si më kishin urdhëruar. **19** Populli atëherë më pyeti: "A do tē na shpjegosh ç'kuptim ka pér ne ajo që ti bën?". **20** Unë u përgjigja: "Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **21** I thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do tē përdhos shenjtëoren time, krenarinë e forcës suaj, kënaqësinë e syve tuaj, kënaqësinë e shpiritit tuaj; dhe bijtë tuaj dhe bijat tuaja që keni lënë do tē rrëzohen nga shpata. **22** Dhe ju do tē bëni ashtu si bëra unë: nuk do ta mbuloni mjekrin dhe nuk do tē hani bukën e njerézve që mbajnë zi. **23** Do tē keni mbi kokë çallmat tuaja, sandalet tuaja te këmbët; nuk do tē trishthoni dhe nuk do tē qani, por do ta hani veten pér paudhësitë tuaja dhe do tē vajtoni njeri me tjetrin. **24** Kështu Ezekielio do tē jetë pér ju një shenjë; ju do tē veproni pér çdo gjë ashtu si veproi ai. Kur do tē ndodhin këto gjëra, do tē pranoni se unë jam Zoti, Zoti. **25** Dhe ti, bir njeriu, ditën që atyre do t'u marr fortesën e tyre, gjëzimin e lavdisë së tyre, kënaqësinë e syve tē tyre, lakminë e shpiritit tē tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre, **26** atë ditë një ikanal do tē vijë te ti që tē tē sjellë lajmjen. **27** Atë ditë ti do tē hapësh gjøjen me ikanaqun; atëherë ti do tē flasësh dhe nuk do tē jesh më memec, dhe do tē jesh një shenjë pér ta. Atëherë do tē pranoinjë se unë jam Zoti".

25 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën drejt bijve të Amonit dhe profetizo kundër tyre. **3** U thuaj bijve të Amonit: Dëgjoni fjälën e Zotit, tē Zotit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se ti the: "Ah, Ah", kundër shenjtërores sime kur ajo u përdhos, kundër vendit të Izraelit kur ai u shkretua dhe kundër shtëpisë së Judës kur ajo shkoi në robëri, **4** prandaj ja, unë po tē jap në dorë tē bijve të lindjes, dhe ata do tē ngrejnë fushimet e tyre në mesin tēnd dhe në mesin tēnd do tē ngrenë vendbanimet e tyre; ata do tē hanë frytet e tua dhe do tē pijnë qumështin tēnd. **5** Unë do ta bëj Rabahun një vathë pér devetë dhe vendin e bijve të Amonit një vathë pér dhëntë; atëherë ti do tē pranosh se unë jam Zoti". **6** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ti ke rrahur duart, ke rrahur këmbët dhe je gjëzuar në zemër me gjithë përcëminin tēnd pér vendin e Izraelit; **7** prandaj ja, unë po shtrij dorën time kundër teje dhe do tē jap si plakë tē kombeve, do tē shfaros nga popujt dhe do tē tē bëj tē zhdukesh nga rendi i vendeve; do tē tē shkatërroj, kështu do tē pranosh që unë jam Zoti". **8** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se Moabi dhe Seiri thonë: "Ja, shtëpia e Judës eshtë si tē gjitha kombet e tjera", **9** prandaj ja, unë do tē hap krahun e Moabit nga ana e qyteteve, nga ana e qyteteve që janë në kufijtë e tij, lulja e vendit, Beth-Jeshimothi, Baalmeoni dhe Kiriathaimi. **10** Do ta jap pastaj në zotërim tē bijve tē lindjes, bashkë me bijtë e Amonit, me qëllim që bijtë e Amonit tē mos kujtohen më midis kombeve. **11** Kështu do tē zbatoj gjykimet e mia mbi Moabin, dhe ata do tē

pranojnë që unë jam Zoti". 12 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Për atë që ka bërë Edomi duke marrë hak kundër shtëpisë së Judës, dhe sepse u bë shumë fajtor duke u hakmarrë kundër saj", 13 kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë do të shtrij dorën time kundër Edomit, do të shfaros njerëz dhe kafshë dhe do ta shkretoj; nga Themanit deri në Dedan dhe do të bien nga shpata. 14 Do ta kryej hakmarrjen time kundër Edomit me anën e popullit tim të Izraelit, që do të trajtojë Edomin sipas zemërimit tim dhe sipas tèrbimit tim; kështu ata do të njohin hakmarrjen time", thotë Zoti, Zoti. 15 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se Filistejtë kanë qenë hakmarrës dhe kanë kryer hakmarrje me zemë plot përcimini pér të shkatëruar, të shtyrë nga një armiqësi e vjetër", 16 prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do ta shtrij dorën time kundër Filisteje, do të shfaros Kerethjetë dhe do të shkatërron kusurin e bregut të detit. 17 Do të kryej kundër tyre një hakmarrje të madhe me ndëshkime të rëndë; dhe do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do të kryej kundër tyre hakmarrjen time".

26 Ndonhi në vitin e njëmbëdhjetë, ditën e parë të muajit, që fjalë e Zotit m'u drejtua duke thënë: 2 "Bir njeriu, duke qenë se Tiro ka folur kundër Jeruzalemit: "Ah, Ah! Porta e popujve është thyer, ajo është drejtuar nga unë; unë do të mbushem tanë që ajo është prishur"". 3 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Tiro. Do të bëj të ngrihen kundër teje shumë kombe, ashtu si deti bën të ngrihen valët e tij. 4 Ata do të shkatërronjë muret e Tiros dhe do të shembin kullat e tij; do të fshij prej tij edhe pluhurin e tij dhe do ta bëj si një shkëmb të zhveshur. 5 Ai do të jetë një vend pér të hedhur rjetat në mes të detit, sepse unë fola", thotë Zoti, Zoti; "do të plaçkitet nga komet; 6 edhe bijat e tij që janë në fshat do të vriten nga shpata; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti". 7 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë sjell që na veriu kundër Tiros Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, mbretin e mbretërvë, me kuaj, me gerre, me kalorës dhe një shumicë të madhe njerëzish. 8 Ai do të vrashë me shpatë bijat e tua që janë në fshat, do të ngrejë kundër teje kulla, do të ndërtojë kundër teje një ledh dhe do të ngrejë kundër teje një çati mburojash. 9 Do të drejtojë kundër mureve të tua deshtë e tij dhe do të rrëzojë kullat e tua me kazmat e tij. 10 Për shkak të morisë së kuajve të tij do të mbulohesh nga pluhuri i tyre; muret e tua do të dridhen nga zhurma e kalorësve, të rrotave dhe të gerreve, kur të hyjë nëpër portat e tua, ashtu siç hyhet në një qytet nëpër të cilin është hapur një e çarë. 11 Me këmbët e kuajve të tij do të shkelë tërë rrugët e tua, do të vrashë popullin tênd me shpatë dhe shyllat e tua të fuqishme do të rrëzohen. 12 Do të grabitin pasuritë e tua, do të plaçkitin mallrat e tua, do të rrëzojnë muret e tua, do të shkatërronjë shtëpitë e tua të bukura, do të hedhin në mes të ujtit gurët e tua, drurin tênd dhe tokën tênde. 13 Do të bëj të pushojë zhurma e këngëve të tua dhe zëri i harpave të tua nuk do të dégjohet më. 14 Do të bëj si një shkëmb të zhveshur; do të jesh një vend pér të nderur rjetat; nuk do të rindërtoshës më, sepse unë, Zoti, fola, thotë Zoti, Zoti". 15 Kështu i thotë Zoti, Zoti, Tiros: "Në zhurmën e rënies sate, në rënkimin e të plagosurve pér vdekje, në kërdinë që do të bëhet në mes teje, a nuk do të dridhen vallë ishuj? 16 Atëherë princat e detit do të zbresin nga frontet e tyre, do të heqin manteleet e tyre dhe do të heqin robat e tyre të qëndisura; do të vishen me drithërim, do të ulen pér tokë, do të dridhen në çdo çast dhe do të janë të tronditit thellë pér ty. 17 Do të ngrenë një vajtim pér ty dhe do të thonë: "Si je zhdukur, ti që ishe banuar nga princat e detit, qytet i famshëm, që ishe aq i fuqishëm në det? Ti dhe banorët e tua u kallije tmerrin gjithë atyre që banonin atje. 18 Tani ishujt do të dridhen ditën e rënies sate, ishujt e detit do të tmerrohen nga fundi yt""". 19 Sepse kështu

thotë Zoti, Zoti: "Kur të bëj një qytet të shkretë si qytetet që nuk kanë banorë dhe kur të bëj të njëjtë humnera mbi ty dhe ujërat e mëdha të mbulojnë, 20 atëherë do të zbresësh me ata që zbresin në gropë, midis popullit të dikurshëm, do të bëj të rrish në thellësitet e tokës, në vendë të shkretuara qysh prej lashtësisë, me ata që zbresin në gropë me qëllim që të mos banohesh më, por do të jep shkëlqim mbi tokën e të gjallëve. 21 Do të bëj një tmerr dhe nuk do të jesh më; do të kërkojnë, por nuk do të gjejnë kurrë më", thotë Zoti, Zoti.

27 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Ti, bir njeriu, ngri pér Tiron një vajtim, 3 dhe i thuai Tiros: O ti që je vendosur në hyrje të detit, ti që bën tregti me popujt në shumë ishuj, kështu thotë Zoti, Zoti: O Tiro, ti ke thënë: "Unë jam i një bukurie të përsosur". 4 Kufijtë e tu janë në zemër të deteve; ndërtuesit e tu të kanë dhënë një bukur të përsosur. 5 E kanë bërë tërë lëndën e anijeve të tua me qiparijet e Senirit, kanë marrë kedra të Libanit pér të bërë direkun tênd kryesor; 6 dhe i kanë bërë lopatat e tua me lis të Bashanit, e kanë bërë urën tënde me dru pylli të inkrustrar me fildish të sjellë nga ishujt e Kitimit. 7 Ishte prej liri të hollë të Egjiptit, e punuar me qëndisje, vela që ke shpalosur, që të shërbente si flamar; ajo që mbulonte ishët prej hiacinti dhe prej purpre dhe vinte nga ishujt e Elishahut. 8 Banorët e Sidonit dhe të Arvadit ishin vozitësit e tu; të urtët e tu, o Tiro, ishin te ti; ata ishin pilotët e tu. 9 Te ti ishin pleqtë e Gebalit dhe specialistët e tij pér të riparuar tërë të çarat e tua; te ti ishin tërë anjet e detit dhe detarët e tyre pér të shkëmbyer mallrat e tua. 10 Ata të Persisë, të Ludit dhe të Putit ishin në ushtrinë tênde, si luftëtarë; ata varnin te ti mburojën dhe përkrenaren dhe të jepnin shkëlpjim. 11 Biftë e Arvadit dhe ushtria jote ishin përherë mureve të tua dhe njerëz trima qëndronin mbi kullat e tua; ata i varnin mburojat e tyre përreth mureve të tua; ata e bënин kështu të përsosur bukurinë tênde. 12 Tarshishi tregtonte me ty pér shkak të bollëkut të pasurive të tua; në këmbim të mallrave të tua të jepte argjend, hekur, kallaj dhe plumb. 13 Edhe Javani, Tubali dhe Mesheku bënин tregti me ty; në këmbim të mallrave të tua të jepnin njerëzore dhe vegla prej bronzi. 14 Ata të shtëpisë së Togarmahut të jepnin në këmbim të mallrave të tua kuaj qéniet pér têrheqje, kuaj vrapimi dhe mushka. 15 Biftë e Dedanit bënин tregti me ty; tregtia e shumë ishujve kalonte nga duart e tua; si shpërbirim të jepnin dhëmbë fildishi dhe abanoz. 16 Siria bënte tregti me ty pér shkak të bollëkut të prodhimeve të tua; në këmbim të mallrave të tua të jepnin gurë të çmuar, purpur, stofa të qëndisur, pëlhura hiri të hollë, koral dhe rubin. 17 Juda dhe vendi i Izraelit tregtonin me ty; në këmbim të mallrave të tua të jepnin grurë të Minithit, perfume, mjaltë, vaj dhe balsam. 18 Damasku bënte tregti me ty pér shkak të numrit të madh të prodhimeve të tua dhe pér bollëkun e pasurive të tua me verë të Helbonit dhe me lesh të bardhë. 19 Vedani dhe Javani sillnin nga Uzahu prodhime në këmbim të mallrave të tua; hekur i punuar, kasia dhe kallami aromatik ishin ndër mallrat e tua të këmbimit. 20 Dedani tregtonte me ty veshje pér të kalëruar. 21 Arabia dhe tërë princat e Kedarit bënин tregti me ty, duke bërë me ty shkëmbime në qengja, deshë dhe cjeq. 22 Tregtarët e Shebas dhe të Ramahut bënин tregti me ty; në këmbim të mallrave të tua ata të jepnin të gjitha aromat më të mira, Iloj Iloj gurësh të çmuar dhe ar. 23 Herani, Kanehu, Edeni, tregtarët e Shebas, të Asirisë dhe të Kilmadit bënин tregti me ty. 24 Në këmbim të mallrave të tua shkëmbinen me ty sende luksi, mantele të purpura, stofa të qëndisura, arka robash të ndryshme, të lidhura me litarë. 25 Anijet e Tarshishit transporton mallrat e tua. Kështu u mbushe dhe u pasurove me të madhe në zemër të deteve. 26 Vozitësit e tua të kanë quar mbi shumë ujra, por era e lindjes të ka shkatëruar në zemër të deteve. 27 Pasuritë e tua, mallrat e tua, prodhimet e

tua, detarët e tu, pilotët e tu, ata që ndreçnqin tē çarat, trafikantët e mallrave tē tua, tèrë luftëtarët që janë te ti dhe gjithë ajo mori që është mes teje do tē bien në zemër tē deteve ditën e shkatërrimit tēnd. 28 Nga zhurma e britmës së pilotëve tē tu fushat e hapura do tē dridhen; 29 tèrë ata që përdorin lopatën, detarët dhe tèrë pilotët e detit do tē zbresin nga anijet e tyre dhe do tē mbeten në breg. 30 Do tē bëjnë që tē dëgjohet zëri i tyre mbi ty; do tē klinthin me trishtrim, do tē hedhin pluhur mbi kokën e tyre, do tē rrrokullisen në pluhur. 31 Për shkakun tēnd do tē rruajnë kokën, do tē vishen me thasë dhe do tē qajnjë pér ty me trishtrim tē shpirrit, me një dhembje tē thellë. 32 Në ankthin e tyre do tē ngrenë pér ty një vajtim dhe do tē vajtojnë pér ty: "Kush është si Tiro, e shkatërruar në mes tē detit?". 33 Kur mallrat e tua dilnin nga detet, ngopje shumë popuj; me bollëkun e pasurive dhe tē mallrave tē tua pasuroje mbretërit e tokës. 34 Por kur u theve nga detet në thellësinë e ujравe, mallrat e tua dhe tèrë moria e njerzëve në mes teje kanë rënë. 35 Të gjithë banorët e ishujuve janë habitur prej teje; mbretërit e tyre i ka zënë një frikë e madhe, pamja e tyre është e trondit. 36 Tregtarët midis popujve fishkëllejnë mbi ty; je bërë një llahartar dhe nuk do tē ekzistosh më".

28 Fjala e Zotit mu drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, i thuaj princt tē Tiros: Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se zemra jote është ngritur dhe ke thënë: "Unë jam një perëndi; unë ulem mbi një fron perëndish në zemrën e deteve", ndërsa je një njeri dhe jo një perëndi, ndonëse e ke bërë zemrën tēnde si zemrën e Perëndisë. 3 Ja, ti je më i urtë se Danieli, asnjë sekret nuk mbetet i fshehur pér ty. 4 Me diturinë tēnde dhe zgjuarësinë tēnde ke grumbulluar pasuri dhe ke mbledhur ar dhe argjend në thesaret e tua; 5 me diturinë tēnde tē madhe, me tregtinë tēnde ke rritur pasuritë e tua, dhe pér shkak tē pasurive tē tua zemra jote është ngritur". 6 Për këtë arsyë kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se e ke bërë zemrën tēnde si zemrën e Perëndisë, 7 prandaj ja, unë do tē sjell kundër teje kombet më tē tmerrshme; këdo do tē zhveshin shpatat e tyre kundër shkëlqimit tē diturisë sate dhe do tē ndotin bukurinë tēnde. 8 Do tē zbresin në gropë dhe di tō vdesësh nga vdekja e atyre që janë shpuar në zemër tē deteve. 9 A do tē vazhdosh tē thuash: "Unë jam një perëndi", përparrat atij që do tē tē vrasë? Por do tē jesh një njeri dhe jo një zot në duart e atij që do tē tē shpojë. 10 Ti do tē vdesësh nga vdekja e tē parrethprerëve, nga dora e huaj, sepse unë fola", thotë Zoti, Zoti. 11 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 12 "Bir njeriu ngri një vajtim pér mbretin e Tiros dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ti ishe vula e përsosmërisë, tèrë dituri dhe i përsosur nga bukuria. 13 Ishe në Eden, në kopshtin e Perëndisë; ishte mbuluar me iloj iloj gurësh tē çmuar: rubina, topaze, diamante, krizolit oniks, diaspre, safire, karbonke, smeralde dhe ar; punimi i dajreve tē tua dhe i flauteve tē tua u përgatit pér ty ditën që ti u krijoje. 14 Ti ishe një kerubin i vajosur, një mbrojtës. Unë tē kisha vënë në malin e shenjtë tē Perëndisë dhe ti ecje në mes gurësh zjarri. 15 Ti ishe i përsosur në rrugët e tua qysh nga dita që u krijoje, deri sa nuk u zbulua te tē çoroditja. 16 Nga shkaku i bollëkut tē tregtisë sate, u mbushe me dhunë dhe mëkatove; prandaj tē kam përzënë si një profan nga mali i Perëndisë dhe tē kam shkatërruar, o kerubin mbrojtës në mes gurësh zjarri. 17 Zemra jote ishte ngritur pér bukurinë tēnde; ke korruptuar diturinë tēnde pér shkak tē shkëlqimit tēnd. Unë po tē hedh pér tokë, po tē vë përparrë mbretërvë, me qëllim që tē shohin. 18 Në morinë e paudhësive tē tua, me ligësinë e tregtisë sate ke përdhosur shenjtërorët e tua. Prandaj nxora nga mesi yt një zjarr që tē ka gllabëruar, dhe tē kam katandisur në hi mbi tokë përparrë syve tē atyre që tē shikonin. 19 Tèrë ata që tē njihin ndër popujt mbeten tē habitur prej teje; je bërë objekt tmerri dhe

nuk do tē ekzistosh kurrë më". 20 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 21 "Bir njeriu, kthe fytrén drejt Sidonit dhe profetizo kundër tij, 22 dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Sidon, dhe do tē përvëlohem në mes teje. Do tē pranojnë që unë jam Zoti, kur do tē zbatoj në mes tē tij gjykimet e mia dhe do tē shenjtërohem tek ai. 23 Do tē dërgoj mbi tē murtajën dhe gjak në rrugët e tij; në mes tē tij do tē bien tē vrarët nga shpata, dërguar nga çdo anë kundër saj. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti. 24 Dhe nuk do tē ketë më pér shtëpinë e Izraelit asnjë gjemb apo ferrë që midis gjithë fqinjëve tē tij që e përcmojnë. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti, Zoti". 25 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kur tē kem grumbulluar ata tē shtëpisë së Izraelit nga mesi i popujve ndër tē cilët janë shpérndarë dhe tē shenjtërohem tek ata në sytë e kombeve, ata do tē banojnë në vendin e tyre, që i dhasë shërbëtorit Jakob. 26 Do tē banojnë tē sigurt, do tē ndërtojnë shtëpi dhe do tē mbjellin vreshata; po, do tē banojnë tē sigurt, kur do tē zbatoj gjykimet e mia mbi tē gjithë ata që i përcmojnë. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre".

29 Vitin e dhjetë, në muajin e dhjetë, ditën e dymbëdhjetë tē muajit, fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 2 "Bir njeriu, kthe fytrén tēnde kundër Faraonit, mbretit tē Egjiptit, dhe profetizo kundër tij dhe kundër tèrë Egjiptit. 3 Fol dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Faraon, mbret i Egjiptit, dragua i madh, që rri në mes tē lumenjive tē tu dhe që ke thënë: "Lumi im është imi dhe e kam bërë unë vetë". 4 Do tē vendos gremça në nofullat e tua dhe do tē bëj që peshqit e lumenjive tē tu tē njijen në luspat e tua; pastaj do tē bëj tē dalësh në mes tē lumenjive tē tu dhe gjithë peshqit e lumenjive tē tua do tē njijen me luspat e tu. 5 Do tē hedh në shkretëtirë, ty dhe tèrë peshqit e lumenjive tē tu, dhe do tē biesh në fushë tē hapur, nuk do tē tē varrozin as nuk do tē mbledhën; do tē tē japo si ushqim kafshëve tē tokës dhe shpendëve tē qelliit. 6 Atëherë tèrë banorët e Egjiptit do tē pranojnë që unë jam Zoti, sepse kanë qenë pér shtëpinë e Izraelit si një mbështetje prej kallami. 7 Kur tē kanë kapur pér dore, je thyer dhe u ke copëtuar atyre gjithë shpatullën; kur u mbështetën te ti, u theve dhe ke bërë tē tronditen tèrë ijët e tyre". 8 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do tē sjell mbi ty shpatën dhe do tē shkatërroj mës teje njerëz dhe kafshë; 9 kështu vendi i Egjiptit do tē bëhet një mjerim dhe një shkreti, dhe do tē pranojnë që unë jam Zoti, sepse ai ka thënë: "Lumi është imi dhe e kam bërë unë vetë". 10 Prandaj ja, unë jam kundër teje dhe lumit tēnd; do ta katandis vendin e Egjiptit në një mjerim tē plotë dhe në shkreti nga Migdoli deri në Sienë, deri në kufijtë me Etiopinë. 11 Nuk do tē kalojë asnjë këmbë njeriu, as do tē kalojë ndonjë këmbë kafshe, dhe nuk do tē banohet pér dyzet vjetë me radhë. 12 Do tē bëj vendin e Egjiptit në një shkreti midis vendeve tē shkretuara, dhe qytetet e tij do tē janë një shkreti pér dyzet vjet, në mes tē qyteteve tē shkatërruara; do t'i shpérndaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i hedh nëpër vendë tē ndryshme". 13 Megjithatë kështu thotë Zoti, Zoti. "Në fundin e dyzet vjetëve unë do t'i bashkoh Egjiptasit ndër popujt nëpër tē cilët ishin shpérndarë. 14 Do t'i riqoj Egjiptasit në shtëpi nga robëria dhe do t'i bëj që tē kthehen në vendin e Pathrosit, në vendindjen e tyre, dhe atje do tē janë një mbretëri i përvulur. 15 Do tē jetë më e përvulura midis mbretërive dhe nuk do tē ngrihet më mbi kombet; do tē pakësoj numrin e tyre, me qëllim që tē mos sundojë më mbi kombet. 16 Ai nuk do tē jetë më burim besimi pér shtëpinë e Izraelit, por do t'u kujtojë fajin kur u drejtoshesh pér ndihmë. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti, Zoti". 17 Në vitin e njëzetështatë, në muajin e parë, ditën e parë tē muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, e vuri ushtrinë e tij në një shërbim tē rëndë kundër Tiros; çdo

kokë éshëtë bërë e shogët dhe çdo shpatull e rrjepur; por as ai, as ushtria e tij nuk kanë nxjerrë nga Tiro ndonjë shpérblim pér mundin që kanë bërë kundër tij". 19 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë i jap Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, vendin e Egjiptit; ai do të marrë pasuritë e tij; ai do të marrë me vete robëri dhe do ta plaçkitë; dhe ky do të jetë shpérblimi pér ushtrinë e tij. 20 Pér mundin që ke bërë kundër tij unë i jap vendin e Egjiptit, sepse kanë punuar pér mua", thotë Zoti, Zoti. 21 "Atë ditë unë do ta rilind fuqinë e shtëpisë së Izraelit dhe do të hap gojnë tênde né mes tē tyre. Atëherë ata do të pranojnë që unë jam Zoti".

30 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Vajtoni: "Medet, dita!". 3 Sepse dita éshëtë afér, éshëtë e afért dita e Zotit; do të jetë një ditë me re, koha e kombeve. 4 Shpata do të bjerë mbi Egjipt dhe do të krijojë ankth në Etiopi kur në Egjipt të bien tē plagosurit pér vdekje, do të shpien larg pasuritë e tij dhe themelët e tij do të përmbysen. 5 Etiopia, Puti, Ludi, tèrë përzierja e popujve të ndryshëm, Kubi dhe bijtë e vendeve aleteat do të rrëzohen bashkë me ta nga shpata". 6 Kështu thotë Zoti: "Ata që përkrahin Egjiptin do të rrëzohen, krenaria e pushtitet tij do të bjerë: nga Migdoli deri në Sienë do të bien aty nga shpata", thotë Zoti, Zoti. 7 "Do të shkretohen në mes tē tokave të shkretuara dhe qytetet e tyre do të jenë në mes tē qyteteve të shkatërruara. 8 Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do t'i vë zjarrin Egjiptit dhe tē gjithë përkrahësit e tij do të shtypen. 9 Atë ditë do të nisen në praninë time lajmëtarë mbi anije, që do të trembin Etiopinë e shkujdesur; dhe një ankth i madh do t'i pushtoje ata si në ditën e Egjiptit. Po, ja gjëja éshëtë duke ndodhur". 10 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do ti jep fund zhurmës së Egjiptit, me anë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë. 11 Ai dhe populli i tij bashkë me të, më tē tmerrshmit midis kombeve, do të vijnë pér tē shkatëruar vendin; do të zhveshin shpatat e tyre kundër Egjiptit dhe do të mbushin vendin me tē vrarë. 12 Do t'i thaj lumenjtë dhe do t'ia shes vendin njerézve të këqij; dhe nëpërmjet tē tē huajve do ta bëj tē shkretuar vendin dhe gjithçka ai përban. Unë, Zoti, fola". 13 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do tē shkatërrro idhujt dhe do t'i zhduk perënditë e rrème nga Nofi; nuk do tē ketë më princ nga vendi i Egjiptit dhe do tē kall frikinë në vendin e Egjiptit. 14 Do tē bëj tē shkretuar Pathrosin, do t'i vë zjarrin Tsoanit, do tē zbatoj gjykimet e mia mbi Nonë, 15 do tē derdh tērbimin tim mbi Sin, mbi kalanë e Egjiptit dhe do tē shfaros turmat e Nosë. 16 Do t'i vë zjarrin Egjiptit: Sini do tē shtërbërohet nga dhimbja, Noja do tē shqyhet, Nofi do tē jetë në ankth çdo ditë. 17 Të rinjtë e Avenir dhe tē Bibesethit do tē bien nga shpata dhe këto dy qytete do tē shkojnë në robëri. 18 Në Tahpanhes dita do tē erret, kur aty unë do tē coptoj zgjedhat e imponuara nga Egjipti; dhe tek ajo do tē mpaket krenaria e forcës së saj. Sa pér atë, një re do ta mbulojë dhe bijat e saj do tē shkojnë në robëri. 19 Kështu do tē zbatoj gjykimet e mia mbi Egjiptin. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti". 20 Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e parë, ditën e shtatë tē muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 21 "Bir njeriu, unë theva krahun e Faraonit, mbretit të Egjiptit; dhe ja, nuk u lidh duke vénë ilaçë as u mbësh toll me rrypy që ta bënин mjftë të fortë pér tē përdorur shpatën". 22 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, pér t'ia coptuar krahët, si atë tē fortin ashtu edhe krahun tashmë tē thyer, dhe do ta bëj që t'i bjerë shpata nga dora. 23 Do t'i shpérndaj pastaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i përhap në vende tē ndryshme. 24 Do tē forcoj krahët e mbretit të Babilonisë dhe do t'i vë në dorë shpatën time, por do tē coptoj krahët e Faraonit që do tē rënkojë para tij, si rënkon një njeri i plagosur pér vdekje. 25 Kështu do tē forcoj krahët e mbretit të Babilonisë, por krahët e Faraonit do tē rrëzohen; do tē pranojnë që unë jam Zoti, kur ti vë në dorë mbretit

të Babilonisë shpatën time, dhe ky do ta shtrijë kundër vendit të Egjiptit. 26 Do t'i shpérndaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i përhap në vende tē ndryshme. Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti".

31 Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e tretë, ditën e parë tē muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, i thuaj Faraonit, mbretit të Egjiptit dhe turmës së tij: Kujt i ngjet ti në madhështinë tênde? 3 Ja, Asiria jote ishte një kedër Libani, me degë tē bukura, me hijen e një pylli, me trung të gjatë dhe me majë që ngrihej midis degëve tē dëndura. 4 Ujur e bënин tē rritje, uji i nëndheshëm e kishte bërë tē lartë, me lumenjtë e tij që rrithnin rreth e qark vendit ku ishte mbjellë, ndërsa u dërgonte rrëketë e tij tèrë drurëve tē fushës. 5 Prandaj lartësia e saj ishte ngritur mbi tē gjithë drurët e fushës, degët e tij ishin shumuar, ato ishin zgjatur nga bollëku i ujраве gjetë rritjes së tij. 6 Tërë zogjtë e qilljet bënин folenë midis degëve tē tij, tèrë kafshët e fushës pillnin nën degët e tij, dhe tē gjitha kombet e mëdhenj rrinin nën hijen e tij. 7 Ishte i bukur në madhështinë e tij pér gjetësinë e degëve tē tij, sepse rrënja e tij ndodhej pranë ujраве tē bollshëme. 8 Kedrat nuk ikalonin në kopshtin e Perëndisë, selvitë nuk arrinin tē barazonin degët e tij dhe gështenjat nuk ishin as si degët e tij me gjethë; asnjë dru në kopshtin e Perëndisë nuk ishte i barabartë me tē nga bukuria. 9 E kisha bërë tē bukur në bollëkun e degëve tē tij, prandaj e kishin zili tē gjithë drurët e Edenit, që ndodheshin në kopshtin e Perëndisë". 10 Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Me genë se éshëtë ngritur në lartësi dhe ka vénë majën e tij ndër degë tē dendura dhe zemra e tij u bë krenare pér shkak tē lartësise së tij, 11 do ta jep në dorë tē kombit më tē fuqishëm, me qëllim që tē bëjë me tē çfarë i pëlgjen; unë e përzura pér shkak tē ligësisë së tij. 12 Të huajt, më tē tmerrshmit e kombeve, e prenë dhe e braktisën; degët e tij kanë rënë në male dhe në tē gjitha luginat, degët e tij ndodhen tē thyera pranë tē gjitha rrjedha ujrove tē vendit; tèrë popujt e dheut kanë zbirtur duke u larguar nga hija e tij dhe e kanë braktisur. 13 Mbi rrënojat e tij vijnë e qëndronjë tèrë zogjt e qilljet dhe mbi degët e tij janë tē gjitha kafshët e fushës, 14 kështu që asnjë dru i mbjellë pranë ujраве tē mos krenohet pér lartësinë e tij, tē mos e nxjerrë më majën e tij midis degëve tē dëndura dhe që asnjë dru që pi ujë tē ngrihet me forcën e tij mbi lartësinë e tij, sepse tē gjithë i janë caktuar vdekjes, thellësive tē tokës, midis bijve tē njerézve, midis atyre që zgresin në gropë". 15 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ditën që bërti në Sheol e bëra ditë zie; pér tē e mbulova humnerën, ndala lumenjtë e tij dhe ujrat e mëdha u ndalën; pér tē mbajti zi Libani dhe pér tē u thanë tē gjithë drurët e fushës. (Sheol h7585) 16 Me zhurmén e rënies së tij i bëra tē dridhen kombet, kur e bëra tē zbesë në Sheol bashkë me ata që zgresin në gropë; dhe në thellësitetë e tokës u përdëlluan tē gjitha drurët e Edenit, më tē zgjedhurit dhe më tē bukurit e Libanit, tē gjithë atë që pinin ujrat. (Sheol h7585) 17 Edhe ata zbirten bashkë me tē në Sheol në mes tē atyre që u vranë nga shpata, po, ata që ishin krahu i tij dhe qëndronin në hijen e tij në mes tē kombeve. (Sheol h7585) 18 Kujt i ngjan t'i, pra, pér nga lavdia dhe madhështia midis drurëve tē Edenit? Megjithatë u plandose bashkë me drurët e Edenit në thellësitetë e tokës; do tē qëndrosh në mes tē tē parrethprerëve, bashkë me ata që janë vrarë nga shpata. Ja q'do t'i ndodhë Faraonit dhe gjithë turmës së tij", thotë Zoti, Zoti.

32 Në vitin e dymbëdhjetë, në muajin e dymbëdhjetë, ditën e parë tē muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, nis një vajtim pér Faraonin, mbretin e Egjiptit, dhe i thuaj: Ti i ngjason një luani tē vogël midis kombeve; ishe si një dragua në dete dhe hidheshe në lumenjtë e tu, duke i trazuar ujrat me këmbët e tua dhe duke i turbulluar lumenjtë". 3 Kështu

thotë Zoti, Zoti: "Do të shtrij mbi ty rrjetën time me një kuvend të shumë popujve që do të ngrenë lart me rrjetën time. 4 Pastaj do të braktis mbi tokë dhe do të të hedh në fushë të hapur, do të bëj që të ulen mbi ty të gjitha shpendët e qellit dhe do t'i ngop me ty kafshët e gjithë dheut. 5 Do ta hedh mishin tênd mbi male dhe do t'i mbush luginat me togun e skeletit tênd. 6 Do t'i jap gjithashut tokës të pijë nga rrjedha e gjakut tênd, deri te malet, dhe shtrëtitërit e lumenjve do të mbushen me ty. 7 Kur të të shuaj, do t'i mbuloj qiejt dhe do t'i errësot yjet, do ta zë diellin me një re dhe hënë nuk do të japo më dritën e saj. 8 Mbi ty do të errësot të gjithë ndriçuesit e shkëlqyer në qell dhe do të dërgoj terrin në vendin tênd", thotë Zoti, Zoti. 9 "Do të pikëloj zemrën e shumë popujve, kur të bëj që të vijë shkatërrimi yt midis kombeve, në vende që ti nuk i njeh. 10 Do të bëj që shumë popuj të çuditën me ty dhe mbretërit e tyre do t'i pushtoje një tmerr i madh për shkakun tênd, kur të vrangëllij shpatën time para tyre; secili prej tyre do të dridhet në çdo çast për jetën e tij, ditën e rënies sate".

11 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Shpata e mbretit të Babilonisë do të bjerë mbi ty. 12 Do të bëj që turma jote të rrëzohet nga shpata e burrave të fuqishëm, që janë më të tmerrshmit ndër kombet; ata do të shkatërronjë krenarinë e Egjiptit dhe gjithë turmat e tij do të asgjësohen. 13 Do të bëj që të ngordhë krejt gjëja e gjallë e tij mbi brigjet e ujравe të mëdha, që nuk do të turbullohen më nga këmba e njeriut, as thundra e kafshëve nuk do t'i turbullojë. 14 Atëherë do t'i lë të qetësohen ujrat e tyre dhe do të bëj që lumenjë e tyre të rrjedhin si vaj", thotë Zoti, Zoti. 15 "Kur do ta kem bërë të shkretë vendin e Egjiptit dhe vendi të jetë zhveshur nga çdo gjë që kishte, kur do të kem goditur gjithë banorët e tij, atëherë do të pranonjë se unë jam Zoti. 16 Ky është një vajtim që do të ngrenë për të, do ta ngrenë për bijat e kombeve; do ta ngrenë për Egjiptin dhe gjithë turmat e tij", thotë Zoti, Zoti. 17 Vitin e dymbëdhjetë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit mu drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, merrja një vajtimi për turmën e Egjiptit dhe zbrite në thellësinë e tokës, atë dhe bijat e kombeve të farnshëm, që bashkë me ata zbrisin në gropë. 19 Vallë kujt ia kalon nga bukuria? Zbrit dhe zér vend midis atyre që nuk janë rrëthprerë. 20 Ata do të bien në mes të atyre që janë vrarë nga shpata. Ai i është dorëzuar shpatës; e tërheqin me gjithë turmat e tij. 21 Trimtat më të fortë, bashkë me ata që e ndihmonin, do t'i flasin në mes të Sheolit: "Kanë zbritur dhe kanë zënë vend bashkë me ata që nuk janë rrëthprerë, bashkë me ata që i ka shpuar shpata?". (Sheol h7585) 22 Atje është Asiria me gjithë turmën e saj, me varret e saj përreth; janë të gjithë të vrarë, të rënë nga shpata. 23 Varret e tyre janë vendosur në thellësinë e gropës dhe turma e saj është rrëth varrit të tij; të gjithë janë të vrarë nga shpata, ata që përhapin tmerrin mbi dheun e të gjallëve. 24 Atje është Elami me gjithë turmën e tij rrëth varrit të tij; janë të gjithë të vrarë, të rrëzuar nga shpata, që kanë zbritur pa u rrëthprerë në thellësi të tokës, ata që përhapnin tmerr mbi dheun e të gjallëve; tanë ata mbajnë turpin e tyre me ata që zbrisin në gropë; janë vendosur në mes të të vrarëve. 25 Kanë vënë shtratin e tij në mes të të vrarëve me gjithë turmën e tij, me varret e tyre rrëth tij; të gjithë nuk janë rrëthprerë, janë shpuar nga shpata, sepse kishin përhapur tmerrin mbi dheun e të gjallëve; por tanë e mbajnë turpin e tyre me ata që zbrisin në gropë; janë vendosur në mes të të vrarëve. 26 Atje është Mesheku, Tubali, dhe tërë turma e tyre, me varret e tyre rrëth tij; të gjithë nuk janë rrëthprerë, janë shpuar nga shpata, sepse përhapin tmerrin mbi dheun e të gjallëve. 27 Nuk rrijnë me heronjtë e rënë të atyre që nuk janë rrëthprerë, që kanë zbritur në Sheol me armët e tyre të luftës dhe që shpatat e tyre janë vënë nén kokat e tyre; por ndëshkimi i paudhësive të tyre do t'u ngjitet kockave të tyre, megjithëse tmerri i këtyre trimave ishte i madh mbi dheun e të gjallëve. (Sheol h7585) 28 Po, ti do

të copëtohesh në mes të atyre që nuk janë rrëthprerë dhe do të qëndrosh bashkë me ata që janë shpuar nga shpata. 29 Atje është Edomi, me të gjithë mbretërit e tij dhe me të tërë princat e tij, të cilët, megjithë trimërinë e tyre, janë vendosur bashkë me ata që janë shpuar nga shpata. Edhe këta rrinë bashkë me ata që nuk janë rrëthprerë dhe me ata që zbrisin në gropë. 30 Atje janë tërë princat e veriut dhe tërë Sidonasit që kanë zbritur bashkë me ata që janë shpuar të hutuar për shkak të tmerrit që u kallnin me fuqitë e tyre. Qëndrojnë të parrethprerë bashkë me ata që janë shpuar nga shpata dhe mbajnë turpin e tyre bashkë me ata që zbrisin në gropë. 31 Faraoni do t'i shohë dhe do të ngushëllohet për të gjithë turmën e tij; Faraoni dhe tërë ushtria e tij do të shpohen nga shpata", thotë Zoti, Zoti. 32 "Ndonëse e lashë të përhapë tmerrin e tij mbi dheun e të gjallëve, Faraoni me gjithë turmën e tij, do të vihet të qëndrojë në mes të atyre që nuk janë rrëthprerë, me ata që janë shpuar nga shpata", thotë Zoti, Zoti.

33 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, folu bijve të popullit tënd dhe u thuaj atyre: Kur të sjell shpatën kundër një vendi dhe populli i atij vendi merr një burrë nga kufijtë e tij dhe e vë si sogjeter, 3 në rast se e sheh shpatën që vjen kundër vendit, dhe i bie borisë dhe lajmëron popullin, 4 kushto që dégjon borinë, por nuk i vë veshin paralajmërimit, në rast se shpata vjen dhe e merr me vete, gjaku i tij do të bjerë mbi kokën e vet. 5 Ai ka dégjuar zërin e borisë, por nuk i ka vënë veshin paralajmërimit, gjakun e tij do ta ketë mbi vete. Por ai që ka marrë parasysh paralajmërimin, do të shpëtøjë jetën e tij. 6 Por në rast se sogjeteri sheh shpatën që po vjen dhe nuk i bie borisë për të paralajmëruar popullin, dhe shpata vjen dhe merr me vete ndonjë prej tyre, ky do të çohet tutje për shkak të paudhësisë së tij, por për gjakun e tij do t'i kérkoj llogari sogjeterit. 7 Kështu, o bir njeriu, të kam vendosur si roje për shtëpinë e Izraelit; prandaj dégjo fjalen e gojës sime dhe i lajmëro nga ana ime. 8 Kur i them të pabesit: "I pabesë, ti do të vdesësh me siguri", dhe ti nuk flet për të paralajmëruar të pabesin që të largohet nga rruga e tij, ai i pabesë do të vdesë për shkak të paudhësisë së tij, por për gjakun e tij do t'i kérkoj llogari dorës sate. 9 Por në rast se ti e paralajmëron të pabesin që të largohet nga rruga e tij dhe ai nuk largohet prej saj, ai do të vdesë për shkak të paudhësisë së tij, por ti do ta shpëtosh shpirtin tênd. 10 Tani, bir njeriu, i thuaj shtëpisë së Izraelit: Ju thoni kështu: "Në rast se shkeljet tona dhe mëkatet tona janë mbi ne dhe për shkak të tyre vuajmë, si do të mund të jetojmë?". 11 U thuaj atyre: Ashtu si është e vërtetë që unë roi", thotë Zoti, Zoti, "unë nuk kënaqem me vdekjen e të pabesit, por që i pabesi të ndryshojë rrugën e tij dhe të jetojë; konvertohuni, konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija. Pse vallë duhet të vdisni, o shtëpi e Izraelit? 12 Prandaj ti, bir njeriu, i thuaj bijve të popullit tënd: Drejtësia e të drejtit nuk do ta shpëtøjë atë ditën e mëkatit të tij; po kështu pabesia e të pabesit nuk do ta rrëzojë ditën kur ai të largohet nga pabesia e tij, dhe i drejt i nuk do të mund të jetojë për shkak të drejtësise së tij ditën që do të kryejë mëkatë. 13 Kur i them të drejtit që ka për të jetuar me siguri, në rast se ka besim në drejtësinë e vet dhe kryen paudhësinë, tërë veprimet e tij të drejta nuk do të kujtohen më, por ai do të vdesë për shkak të paudhësisë që ka kryer. 14 Përkundrazi, kur i them të pabesit: "Ti me siguri do të vdesësh", në rast se ai largohet nga mëkatë i tij dhe kryen atë që është e ndershme dhe e drejtë, 15 në rast se i pabesi kthen pengun, kthen atë që ka vjedhur dhe ecën sipas statuteve të jetës, pa kryer paudhësi, ai me siguri ka për të jetuar, nuk ka për të vdekur. 16 Asnjë nga mëkatet e kryera prej tij nuk do të kujtohet kundër tij; ai bërë atë që është e ndershme dhe e drejtë dhe me siguri ka për të jetuar. 17 Por bijt e popullit tënd thonë: "Rruga e Zotit nuk është

e drejtë", ndërsa është rruga e tyre që nuk është e drejtë. **18** Kur i drejt largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësi, për këtë ai do të vdesë. **19** Përkundrazi kur i pabesi largohet nga pabesia e tij dhe kryen atë që është e ndershme dhe e drejtë, ai do të jetojë. **20** Megjithatë ju thoni: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë". Unë do ta gjykoj secili prej jush sipas rrugëve që ndjek, o shtëpi e Izraelit". **21** Vitin e dymbëdhjetë të robërës së sonë, muajin e dhjetë, ditën e pestë të muajit, ndodhi që arriti tek unë një i ikur nga Jeruzalemi dhe më tha: "Qyteti është pushtuar". **22** Një mbrëmje para se të vinte ikanaku, dora e Zotit u vu mbi mua dhe më kishte hapur gojnë kështu, kur në mëngjes ai arriti tek unë, goja ime mbeti e hapur dhe nuk qeshë më memec. **23** Fjala e Zotit m'u drejtua pastaj, duke thënë: **24** "Bir njeriu, banorët e këtyre rrënojave në vendin e Izraelit thonë: 'Abrahami ishtë vetëm dhe pati zotërimin e vendit, por ne jemi shumë dhe zotërimi i vendit na jepet neve'". **25** Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ju hani mishin me gjakun, ngrini sytë nga idhujt tuaq, derdhni gjak dhe dëshironi të zotëroni vendin. **26** Ju mbështeteni te shpata juaj, kryeni gjëra të neveritshme, secili ndot gruan e fqinjët të tij dhe dëshironi të zotëroni vendin. **27** U thuaj kështu atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj, ata që banojnë midis atyre rrënojave do të vriten nga shpata, ata që janë në fushë të hapur do t'uaj pjer të ngrënë kafshëve dhe ata që janë në fortesa dhe në shpella do të vdesin nga murtaja. **28** Do ta katandis vendin në një mjerim dhe në shkreti, kryelartësie e forcës së tij do të ligështohet dhe kështu malet e Izraelit do të janë aq të shkretuar sa që askush nuk do të kalojë më andej. **29** Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur ta kem katandisur vendin në mjerim dhe në shkreti për shkak të të gjitha gjërat e neveritshme që kanë kryer. **30** Sa për ty, bir njeriu, bijtë e popullit tënd flasin për ty pranë mureve dhe te pragu i shtëpisë të tyre, i flasin njeri tjetrit, duke i thënë secili vëllait të tij: "Eja t' dégjosh cila është fjala që vjen nga Zoti". **31** Kështu vijnë te i ashtu si bën njerëzia, ulen para teje ashtu si bën populli im dhe dégjognë fjälët e tua, por nuk i vënë në praktikë; me gojnë e tyre, pra, trejgnë dashuri të madhe, por zemra e tyre shkon pas fitimit të tyre të padrejtë. **32** Ja, ti pér ta si një këngë dashurie e dikujt që ka një zë të bukur dhe di t'i bjerë mirë një vegle; ata dégjognë fjälët e tua, por nuk i vënë në praktikë. **33** Dhe ja kur të ndodhë ajo gjë (dhe ja që po ndodh) do të pranojnë që në mes tyre ka pasur një profet".

34 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Bir njeriu, profetizo kundër barinjve të Izraelit; profetizo dhe u thuaj atyre barive: Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë barinjtë e Izraelit që kullotin veten e tyre! A nuk duhet përkundrazi të kullotin kopenë? **3** Ju hani yndyrën, visheni me leshin, vritni delet e majme, por nuk e kullotni kopenë. **4** Nuk i keni forcuar delet e dobëta, nuk jeni kujdesur për të sëmurën, nuk keni fashuar atë të plagosurën, nuk e keni rikthyer në shtëpi të hutuarën dhe nuk e keni kërkuar të humburën, por keni sunduar mbi to me forcë dhe ashpërsi. **5** Kështu ato, përmungesë bariu, janë shpërndarë, janë bërë pre e të gjitha bishave të fushës dhe kanë humbur. **6** Delet e mia po enden nëpër tërë malet dhe mbi çdo kodrinë të lartë; po, delet e mijë janë përhapur mbi gjithë faqen e vendit dhe askush nuk ka shkuar t'i kërkojë ato as nuk tregoi kujdes". **7** Prandaj, o barinj, dégjoni fjälën e Zotit: **8** Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "duke qenë se delet e mijë janë bërë një pre, delet e mia i hanë të gjitha bishat e fushave përmungesë të një bariu dhe sepse barinjtë e mi nuk kanë vajturi t'i kërkojnë delet e mia, por barinjtë kanë kullotur për veten e tyre dhe nuk kanë kullotur delet e mia". **9** Prandaj, o barinj, dégjoni fjälën e Zotit: **10** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër barinjve; do t'u kërkoj llogari për

delet e mia dhe nuk do t'i lë t'i kullotin delet. Barinjtë nuk do të kullotin më veten e tyre, sepse do t'u heq nga goja e tyre delet e mia dhe nuk do të janë më ushqimi i tyre. **11** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë vetë do të shkoj t'i kërkoj delet e mia dhe do t'i kujdesem. **12** Ashtu si bariu kujdeset për kopenë e tij kur ndodhet në mes të deleve të tij, të shpërndara, kështu unë do të kujdesem për delet e mia dhe do t'i heq nga t'i gjitha vendet ku janë shpërndarë në një ditë me re dhe errësirë të dendur. **13** Do t'i nxjerr nga popujt dhe do t'i mbledh nga vende të ndryshme; do t'i çoj përsëri në tokën e tyre dhe do t'i kullot në malet e Izraelit, gjatë rrjedhave ujore dhe në tèrë vendet e banuara të vendit. **14** Do t'i kullot në kullota të mira dha vathë e tyre do t'i jetë në malet e larta të Izraelit; atje do t'i pushojnë në një vathë dhe do t'i kullot në kullota të pasura në malet e Izraelit. **15** "Unë vetë do t'i kullot delet e mia dhe do t'i bëj t'ë pushojnë", thotë Zoti, Zoti. **16** "Unë do t'i kërkoj të humburën, do ta kthej të hutuarën, do t'i lidh plagën, do ta forcoj të sëmurën, por do t'i shkatërron të majmen dhe të fortën; do t'i kullot me drejtësi. **17** Sa për ju, o delet e mia", kështu thotë Zoti, Zoti, "ja, unë do t'i gjykoj midis dele e dele, midis deshëve dhe cjepve. **18** Ju duket gjë e vogël të kullotësh në një kullot të mirë dhe pastaj të shkelësh me këmbë atë që mbetet nga kullota juaj, ose të pish ujra të pastra dhe pastaj të turbullosh me këmbë atë që mbetet? **19** Kështu delet e mia duhet të hanë atë që kanë shkelur këmbët tuaja dhe duhet të pijnë atë që kanë turbulluar këmbët tuaja". **20** Prandaj kështu u thotë atyre Zoti, Zoti: "Ja, unë vetë do t'i gjykoj midis deles së dhjamur dhe deles së dobët. **21** Duke qenë se ju keni shtryrë me ijë dhe me shpatull dhe u keni rënë me brirë të gjitha deleve të dobëta deri sa i shpërndatë rrëth e rrötull, **22** unë do t'i shpëtoj delet e mia dhe nuk do t'i bëhen më pre, dhe do t'i gjykoj midis dele e dele. **23** Do t'i vendos mbi to një bari të vetëm që do t'i kulloso, shërbëtorin tim David. Ai do t'i kulloso dhe ka për të qenë bariu i tyre. **24** Dhe unë, Zoti, do t'i jem Perëndia i tyre dhe shërbëtori im Davidi do t'i jetë princ në mes tyre. Unë, Zoti, fola. **25** Do t'i vendos me to një besëlidhje paqeje dhe do t'i zhduk nga vendi kafshët e liga, kështu ato do t'i mund të rrinë të sigurta në shkretëtirë dhe të flenë nëpër pyje. **26** Dhe do t'uaj bëj të bekura vendet rrëth kodrës sime; do t'i bëj të bjerë shiu në kohën e duhur, dhe do t'i janë shira bekimi. **27** Druri i fushës do t'i japë frytin e tij dhe toka do t'i japë prodhimet e saj. Ato do t'i janë të sigurta në tokën e tyre dhe do t'i pranojnë që unë jam Zoti, kur do t'i këpus shufrat e zgjedhës së tyre dhe do t'i çliroj nga dora e atyre që i mbanin në skllavëri. **28** Dhe nuk do t'i janë më pre e kombeve as do t'i hanë më bishat e fushës, por do t'i qëndrojnë të sigurta dhe askush nuk ka për t'i trembur. **29** Do t'a bëj që t'i mbijë për ta një kopësht me famë të madhe; nuk do t'i konsumohen më nga uria në vend dhe nuk do t'i mbajnë më turpin e kombeve. **30** Kështu ato do t'i pranojnë që unë, Zoti, Perëndia i tyre, jam me ta, dhe që ata, shtëpi e Izraelit, janë populli im", thotë Zoti, Zoti. **31** "Ju janë delet e mia, delet e kullotës sime; janë njerëz dhe unë jam Perëndia juaj", thotë Zoti.

35 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën tênde nga malin Seir dhe profetizo kundër tij, **3** dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o mal i Seirit. Do ta shtrij dorën time kundër teje dhe do t'i kthej në një mjerim dhe në një shkreti. **4** Do t'i kthej qytetet e tua në gërmadha dhe t'i bëhesh një shkreti. Atëherë do t'i pranosh që unë jam Zoti. **5** Sepse ti ke patur një armiqësi të vjetër dhe i ke dorëzuar bijtë e Izraelit në mëshirë të shpatës në kohën e fatkeqësisë së tyre, kur paudhësia e tyre kishte arritur kulmin. **6** Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "të ruaj për gjak dhe gjaku do t'i bëndjekë; duke qenë se nuk e ke urryer gjakun, gjaku do t'i

ndjekë. 7 Kështu do ta katandis malin Seir në një mjerim dhe në një shkreti dhe do të shfaros ata që shkojnë dhe që vijnë. 8 Do t'i mbush malet e tij me të vrarët e tij; në të gjitha kodrat e tua, në luginat e tua dhe në të gjitha përoskat e tua do të bien të vrarët nga shpata. 9 Do të katandis në një shkreti përfjetet dhe qytetet e tua nuk do të banohen më; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 10 Sepse ke thënë: "Këta dy kombe dhe këto dy vende do të janë të mitë; ne do t'i zoterojmë", megjithëse aty ishte Zoti, 11 ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë do të veproj me po atë zemërimin tênd dhe me xhelozinë që ke treguar nëurrejjen tênde kundër tyre dhe do të bëhem i njohur në mes tyre kur të të gjykoj. 12 Të atëherë do të pranosh që unë, Zoti, kam dëgjuar të gjitha fyerjet që ke shqiptuan kundër maleve të Izraelit, duke thënë: "Janë të shkretuan; na janë dhënë neve përti gllabërojnë". 13 Me gojën tuaj jeni imburri kundër meje dhe i keni shumuar fjalët tuaja kundër meje, kam dëgjuar çdo gjë". 14 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kur gjithë tokë do të gjëzohet, unë do të të katandis në shkreti. 15 Me qenë se u gjëzove që trashëgimia e shtëpisë së Izraelit ishte katandisur në shkreti, unë do të veproj kështu me ty: do të bëhesh i shkretë, o mal i Seirit, madje edhe têrë Edomi. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti".

36 "Tir njeriu, profetizo u maleve të Izraelit dhe u thuaj: O male të Izraelit, dëgjoni fjalët e Zotit. 2 Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se armiku ka thënë pér ju: "Ah, ah! Kodrat e përfjetshme janë bërë prona jonë", profetizo dhe thuaj: 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: Po, duke qenë se kanë dashur t'ju shkretojnë dhe t'ju gllabërojnë nga çdo anë që të bëheni një zotërim i mbetjes së kombeve dhe duke qenë se keni qenë objekt i bisedave të gjuhëve të këqia dhe i shifjeve të njerëzisë", 4 prandaj, o male të Izraelit, dëgjoni fjalën e Zotit, të Zotit. Kështu thotë Zoti, Zoti, maleve dhe qafave, përroskave dhe luginave, vendeve të shkatërruara dhe të shkretuara dhe qyteteve të braktisura që janë bërë pre dhe objekt përcimini nga kombet që ndodhen rrëth e qark. 5 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Po, në zjarrin e xhelozisë sime unë flas kundër kusurit të kombeve dhe kundër têrë Edomit që e kanë shtënë në dorë vendim tim me gjithë gjëzimin e zemrës dhe përcimimin e shpirtit, pér ta përzënë si një pre. 6 Prandaj profetizo tokës së Izraelit, u thuaj maleve dhe kodrave, përroskave dhe luginave: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë fola në xhelozinë time dhe në têrbinin tim, sepse ju keni sjellë turpin e kombeve". 7 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë ngrita dorën pér betim; kombet që më rrëtrojnë do të sjellin edhe ata turpin e tyre. 8 Por ju, o male të Izraelit, do të keni degët tuaja dhe do të mbani frytet tuaja pér popullin tim të Izraelit; po, ai është duke u kthyer. 9 Sepse ja, unë jam pér ju, do të kthheimer ngu ju dhe ju do të punohuni dhe do të mbilleni. 10 Do t'i shumoj mbi ju njerëzit, têrë shtëpinë e Izraelit; qytetet do të banohen dhe gërmadhat do të rindërtohen. 11 Do të shumoj mbi ju njerëzit dhe kafshët; do të shumohen dhe do të janë pjellorë. Do të bëj që të banoheni si në kohrat e kaluara, dhe do t'ju bëj më tepër të mira se sa në fillimet tuaja; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 12 Po, do të bëj të ecin mbi ju njerëz, popullin tim të Izraelit; ata do t'ju zotërojnë dhe ju do të jeni trashëgimia e tyre dhe nuk do t'u hiqni më bijtë e tyre". 13 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ju thonë: "Je një vend që ka gjalltitur njerëz dhe që ke privur kombin tênd nga bijtë", 14 prandaj nuk do të gjalltitësh më njerëz dhe nuk do ta privosh kombin tênd nga bijtë", thotë Zoti, Zoti. 15 "Do ta bëj që të mos dëgjosh më talljet e kombeve dhe ti nuk do të mbash më turpin e popujve dhe nuk do ta bësh kombin tênd të rrëzohet", thotë Zoti, Zoti. 16 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 17 "Bir njeriu, kur ata të shtëpisë së Izraelit banonin në vendin e tyre, e ndotnin me sjelljen e tyre dhe me

veprimet e tyre; sjellja e tyre para meje ishte si papastërtia e gruas gjatë ciklit të saj muajor. 18 Prandaj hodha mbi ta zemërimin tim pér gjakun që kishin derdhur mbi vendin dhe pér idhujt me të cilët e kishin ndotur. 19 Kështu i shpërndava ndër kombet dhe shkuan në të gjitha drejtimet nérpér têrë vendet; i gjykova sipas sjelljes së tyre dhe veprimeve të tyre. 20 Me të arritur te kombet ku kishin shkuar, e përdhosën emrin tim të shenjtë, sepse pér ata thuhej: "Këta janë populli i Zotit, por megjithatë u është dashur të dalin nga vendi i tij". 21 Kështu pata kujdes pér emrin tim të shenjtë që shtëpia e Izraelit kishte përdhosur midis kombeve ku kishte shkuar. 22 Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë veproj kështu jo pér shkakun tuaj, o shtëpi e Izraelit, por pér hir të emrit tim të shenjtë që ju keni përdhosur midis kombeve ku keni shkuar. 23 Unë do ta shenjtëroj emrin tim të madh, të përdhosur midis kombeve, që ju e keni përdhosur në mes të tyre. Kombet do të pranojnë që unë jam Zoti", thotë Zoti, Zoti, "kur të shenjtërohem tek ju, para syve të tyre. 24 Do t'ju marr nga kombet, do t'ju grumbulloj nga têrë vendet dhe do t'ju coj përsëri në vendin tuaj. 25 Do të lëshoj pastaj ujë të pastër mbi ju dhe do të jeni të pastër; do t'ju pastroj nga të gjitha ndyrësirat tuaja dhe nga të gjithë idhujt tuaj. 26 Do t'ju jap një zemër të re dhe do të shtie brenda jush një shpirt të ri; do të heq nga mishni juaj zemrën prej guri dhe do t'ju jap zemër prej mishni. 27 Do të vë brenda jush Shpirtin tim dhe do të bëj që ju të ecni sipas statutave të mia, dhe ju do të respektoni dhe do të zbatoni në praktikë dekretet e mia. 28 Do të banoni në vendin që u dhashë etërve tuaj; ju do të jeni populli im dhe unë do të jem Perëndia juaj. 29 Do t'ju çlroj nga të gjitha ndyrësirat tuaja; do të thérres grurin, do të bëj që të ketë me bollék dhe nuk do dërgoj më urinë kundër jush. 30 Do të shumoj frytin e drurëve dhe prodhimin e arave, me qëllim që të mos pësoni më turpin e urisë midis kombeve. 31 Atëherë do të kujtoni rrugët tuaja të këqia dhe veprimet tuaja që nuk ishin të mira dhe do të bëheni të neveritshëm pér vetë sýtë tuaj, pér paudhësitë tuaja dhe pér veprimet tuaja të neveritshme. 32 Nuk është pér hatrin tuaj që unë veproi", thotë Zoti, Zoti, "dijeni mirë këtë. Turp të keni dhe qofshi të hutuar pér shkak të rrugëve tuaja, o shtëpi e Izraelit". 33 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ditën kur unë do t'ju pastroj nga të gjitha paudhësitë tuaja, do t'ju bëj të banoni në qytete, dhe gërmadhat do të rindërtohen. 34 Toka e shkretuar do të punohet, në vend që të jetë një shkreti në sýtë e të gjithë kalimtarëve. 35 Dhe do të thonë: "Kjo tokë që ishte e shkretuar është bërë si kopshti i Edenit, dhe qytetet e shkatërruara, të shkretuara dhe të rrënuara tanë janë të fortifikuara dhe të banuara". 36 Atëherë kombet që do të kenë mbetur rrëth e qark jush do të pranojnë që unë, Zoti, kam rindërtuar vendet e shkatërruara dhe kam mbjellë tokën që ishte shkretuar. Unë, Zoti folia dhe do ta kryej". 37 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të jem sérishit i lutar nga shtëpia e Izraelit ta kryej këtë për ta: Unë do t'i shumoj njerëzit e tyre si një kope. 38 Si një kope dhënhës të shenjtëruara, si kopeja e Jeruzalemit në festat e tij solemne, kështu qytetet e shkatërruara do të mbushen me kope njerëzish. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti".

37 Dora e Zotit u ndodh mbi mua, më çoi jashtë në Frymën e Zotit, dhe më lëshoi në mes të një lugine që ishte plot me kocka. 2 Pastaj më bëri të kaloj afér tyre, rrëth e qark; dhe ja, ishin në sasi të madhe mbi sipërfiqen e luginës; dhe ja, ishin shumë të thata. 3 Më tha: "Bir njeriu, a mund të rjetojnë këto kocka?". Unë u përgjigja: "O Zot, o Zot, ti e di". 4 Më tha akoma: "Profetizo këtyre kockave dhe u thuaj atyre: Kocka të thata, dëgjoni fjalën e Zotit. 5 Kështu ju thotë Zoti, Zoti, këtyre kockave: Ja, unë po fus te ju frymën dhe ju do të rjetoni. 6 Do të vë mbi ju mishin, do t'ju mbuloj me lëkurë dhe do të shtie te ju frymën, dhe do të jetoni; atëherë

do të pranoni që unë jam Zoti". 7 Profetizova ashtu si më ishte urdhëruar; ndërsa profetizoja, pati një zhurmë; dhe ja një tronditje; pastaj kockat iu afraun njëra tjetrës. 8 Ndërsa po shikoja, ja ku u rrithën mbi ta dejet dhe mishi, që lëkura i mbuloi; por fryma nuk ishte tek ato. 9 Atëherë ai më tha: "Profetizoji frymës, profetizo bir njeriu dhe i thuaj frymës: Kështu thotë Zoti, Zoti: Frymë, eja nga të katër erërat dhe fryj mbi këtë të vrarë, që të jetojnë". 10 Kështu profetizova, si më kishte urdhëruar dhe shpirti hyri në to, dhe u ktheyen në jetë dhe u ngritën më këmbë; ishte një ushtri e madhe, shumë e madhe. 11 Pastaj më tha: "Bir njeriu, këto kocka janë gjithë shtëpia e Izraelit. Ja, ato thonë: "Kockat tonë janë të thata, shpresë janë shështë zhdukur dhe ne jemi të humbur". 12 Prandaj profetizo dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të hap varret tuaaja, do t'ju bëj të dilni nga varret tuaaja, o populli im, do t'ju poj përsëri në vendin e Izraelit. 13 Do të pranoni që unë jam Zoti, kur të hap varret tuaaja dhe t'ju bëj të dilni nga varret tuaaja, o populli im. 14 Do të shtie te ju Frymën tim dhe ju do të jetoni, dhe do t'ju poj në tokën tuaq; atëherë do të pranoni që unë, Zoti, folat dhe e kam kryer këtë gjë", thotë Zoti. 15 Fjalë e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 16 "Ti, bir njeriu, merr një copë dru dhe mbi të shkruanj: "Për Judën dhe për bijtë e Izraelit, shokë t'jii". Pastaj merr një copë tjetër dru dhe shkruanj mbi të: "Për Jozefin, bastun i Efraimit dhe i téré shtëpisë së Izraelit, shokë t'jii". 17 Afroi pastaj njeri te tjetri në një dru të vetëm, me qëllim që të bëhen një gjë e vetme në dorën ténë. 18 Kur bijtë e popullit tënd do të të flasin, duke thënë: "A do të na shipjegosh ç'kuptim kanë këto gjëra për ty?", 19 ti do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të marr drurin e Jozefit, që shështë në dorë të Efraimit, dhe fiset e Izraelit që janë shokë të tij, dhe do t'i bashkoj me këtë, domethënë me drurin e Judës, për ta bërë një dru të vetëm; kështu ata do të bëhen një gjë e vetme në dorën time. 20 Mbaj në dorën ténë para syve të tyre drurët mbi të cilët ke shkruanj, 21 dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të marr bijtë e Izraelit nga kombet ndër të cilët kanë vajtuar, do t'i mbledhi gjë qdo anë dhe do t'i poj përsëri në vendin e tyre. 22 Dhe do të bëj një komb të vetëm prej tyre në vend, në malet e Izraelit; një mbret i vetëm do të mbretërojë mbi të gjithë ata; nuk do të jenë më dy kombe, as do të ndahan më në dy mbretëri. 23 Nuk do të ndoten më me idhujt e tyre, me veprimet e tyre të neveritshme dhe me gjithë shkeljet e tyre; do t'i qloj nga të gjitha vendet ku kanë banuar dhe ku kanë kryer mëkate, dhe do t'i pastroj; kështu do të jenë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre. 24 Shërbëtori im David do të jetë mbret mbi ta dhe do të ketë një bari të vetëm për të gjithë; ata do të ecin sipas dekreteve të mia, do të respektojnë statutet e mia dhe do t'i zbatojnë në praktikë. 25 Dhe do të banojnë në vendin që i dhashë shërbëtorit tim Jakob, atje ku banuan etërit tuaq. Do të banojnë aty ata, bijtë e tyre dhe bijtë e bijve të tyre për jetë dhe shërbëtori im David do të jetë princi i tyre përfjetë. 26 Do të lidh me ta një besëlidhje paqeje; do të jetë një besëlidhje e përfjetshme me ta; do t'i bëj të qëndrueshëm, do t'i shumoj dhe do të vë shenjtëronë time në mes tyre përfjetë. 27 Banesa ime do të jetë pranë tyre; po, po unë do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli im. 28 Edhe kombet do të pranojnë që unë, Zoti, e shenjtëroj Izraelin, kur shenjtërorja ime të jetë në mes tyre përfjetë".

38 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, kthe fytyrën tênde drejt Gogut të vendit të Magogut, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit, dhe profetizo kundër tij, 3 dhe thuaq: Këshfu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Gog, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit. 4 Unë do të kthej prapa, do të vë çengela në nofullat e tua dhe do të njxerr me gjithë ushtrinë tênde, me kuaj dhe kalorës, të gjithë të veshur

39 "Ti, bir njeriu, profetizo kundër Gogut dhe thuaj: Kështu
thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o princ i Roshit, i
Meshekut dhe i Tubalit. 2 Unë do të bëj të kthehesh prapa, do të
të josh, do të bëj të njgjitesh në pjesët e skajshme të veriut dhe
do të pojnjë malet e Izraelit. 3 Do ta shkund harkun nga dora
jote e majtë dhe do të bëj që të bëj bën shigjetat nga dora e djathtë.
4 Do të rrëzohesh mbi malet e Izraelit, ti me gjithë ushtrinë tënde
dhe me popujt që janë me ty; do të bëj që të bëj hanë shpendët
orabitqarë, shpendët e çfarðo lloji dhe kafshët e fushës. 5 Do të

rrëzohesh në fushë të hapur, sepse unë folat", thotë Zoti, Zoti. **6** "Dhe do të dërgoj zjarr mbi Magogun dhe mbi ata që jetojnë të sigurt në ishuj, dhe do të pranojnë që unë jam Zoti. **7** Kështu do ta bëj të njohur emrin tim të shenjtë në mes të popullit tim të Izraelit dhe nuk do të lejoj më të përdhoset emri im i shenjtë, dhe kombet do të pranojnë që unë jam Zoti, i Shenjtë në Izrael. **8** Ja, kjo do të ndodhë dhe do të kryhet", thotë Zoti, Zoti; "kjo është dita për të cilën kam folur. **9** Atëherë banorët e qyteteve të Izraelit do të dalin, do t'i vënë zjarrin dhe do të djegin armët, mburojat e mëdha dhe të vogla, topuzet dhe ushtat dhe me to do të bëjnë zjarr shtatë vjet. **10** Nuk do t'u duhet të marrin dru në fushë dhe as të presin në pyll, sepse do të bëjnë zjarr me ato armë; kështu do të zhveshin ata që i zhvishnin dhe do të plaçkitin ata që i plaçkitin", thotë Zoti, Zoti. **11** "Atë ditë do të ndodhë që do ti jap Gogut, atje në Izrael një vend përvarrim, luginën e Abarimit, në lindje të detit; ai do t'u zërë kallmin shtegtarëve, sepse aty do të varroset Gogu me gjithë turmën e tij; dhe ai vend do të quhet Lugina e Hamon-Gogut. **12** Shtëpia e Izraelit, për të pastruar vendin, do të përdorë shtatë muaj të plota për t'i varrosur. **13** Do t'i varrosë gjithë populli i vendit, dhe ata do të fitojnë nam ditën në të cilën unë do të përlëvdohem", thotë Zoti, Zoti. **14** "Do të zgjedhin disa burra që do të përshkojnë pa pushim vendin për të varrosur, me ndihmën e shtegtarëve, trupat e atyre që kanë mbetur mbi faqen e dheut, për ta pastruar; kur të kalojnë shtatë muajt do të bëjnë këtë kërkim. **15** Kushdo që do të përshkoj vendin, kur të shohë një kockë njeriu, do t'i vëre afër një shenjë treguese deri sa varrmihësit nuk do ta varrosin në Luginën e Hamon-Gogut. **16** Hamonahu do të jetë gjithashtu emri i një qyteti. Kështu do ta pastrojnë vendin. **17** Sa për ty, bir njeriu", kështu thotë Zoti, Zoti: "U thuaj zogjive të çdo lloji dhe të gjitha kafshëve të fushave: Mblidhuni dhe ejani. Grumbullohuni nga çdo anë në vendin e masakrës që unë do të kryej për ju, një masakër të madhe në malet e Izraelit, që të hani mish dhe të pini gjak. **18** Do të hani mish njerëzish të fuqishëm dhe do të pini gjak pricash të dheut: sikur të ishin të gjithë desh, qengja, cyp dhe dema të majmur në Bashan. **19** Do të hani dhjamë sa të ngopeni dhe do të pini gjak sa të deheni, nga fljimi që kam fljuar për ju. **20** Në tryezën time ju do të ngopeni me kuaj dhe karolës, me njerëz të fuqishëm dhe me luftëtarë të çdo lloji", thotë Zoti, Zoti. **21** "Do të shfaq lavdinë time midis kombeve dhe tërë kombet do të shohin gjykimin tim që kam zbatuar dhe dorën time që kam vënë mbi ta. **22** Kështu që nga ajo ditë e tutje shtëpia e Izraelit do të pranojë që unë jam Zoti, Peréndia i tij; **23** dhe kombet do të pranojnë që për shkak të paudhësisë së tij shtëpia e Izraelit shkon në robëri, sepse ishte treguar e pabesë me mua; prandaj u'a fsheha atyre fytyrën time, i dhashë në dorë të armiqve të tyre dhe ata ranë të gjithë nga shpata. **24** I trajtova sipas papastërtisë së tyre dhe sipas shkeljeve të tyre dhe ua fsheha atyre fytyrën time". **25** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Tani do ta kthej Jakobin nga robëria, do të më vijë keq për tërë shtëpinë e Izraelit dhe do të jem xheloz për emrin tim të shenjtë, **26** mbasi ata kanë bartur turpin e tyre dhe ndëshkimi për të gjitha pabesitë që kanë kryer kundër meje, ndërsa banonin të sigurtë në vendin e tyre dhe askush nuk i trempte. **27** Kur t'i çoj përsëri nga popujt dhe kur t'i mbledh nga vendet e armiqve të tyre dhe të shenjtërohem te ata në shtëpia e shumë kombeve, **28** ata do të pranojnë që unë jam Zoti, Peréndia i tyre, që i çoi në robëri midis kombeve, por që i ka mbledhur gjithashtu në vendin e tyre, duke mos lënë jashtë asnjë prej tyre. **29** Nuk do t'ua fsheh më fytyrën time, sepse do ta përhap Frymën time mbi shtëpinë e Izraelit", thotë Zoti, Zoti.

40 Në vitin e njëzet e pesë të robërisë sonë, në fillim të vitit, ditën e dhjetë të muajit, në vitin e katërmëdhjetë që nga

pushtimi i qytetit, po atë ditë dora e Zotit që mbi mua dhe më çoi atje. **2** Në vegime të Peréndisë më çoi në vendin e Izraelit dhe më la në një mal shumë të lartë, në anën jugore të cilët ishte një ndërtim që i ngjante një qyteti. **3** Ai më çoi atje, dhe ja një burrë, që dukej si prej bronzi, me në dorë një kordhëlë prej liri dhe një kallam për të matur; ai rrinte më këmbët te porta. **4** Ky burrë më tha: "Bir njeriu, shiko me sytë e tu, dëgjo me veshët e tu dhe kushtoji kujdes të gjitha gjéravë që do të të tregoj, sepse ty të kanë sjellë këtu që unë të t'i tregoj. Njoftoi shtëpisë së Izraelit të gjitha ato që ke për të parë". **5** Dhe ja, kishte një mur në pjesën e jashtme të tempullit, rreth e qark. Kallami përmatje në dorën e atij burri ishte i gjatë gjashtë kubitë, secili ishte i gjatë një kubit dhe një pëllëmbë. Ai mati **6** Pastaj erdhë te porta që shikonte nga lindja, i ngjiti shkallaret e saj dhe mati pragun e portës: ishte një kallam i gjérë; dhe pragu i portës tjetër ishte i gjérë një kallam. **7** Çdo dhomë ishte një kallam e gjatë dhe një kallam e gjérë. Midis dhomave kishte një hapësirë prej pesë kubitësh. Pragu i portës në afërsi të atriumit të portës së brendshme ishte një kallam. **8** Ai mati dhe atriumin e portës së brendshme: ishte një kallam. **9** Pastaj mati atriumin e portës: ishte tetë kubitë, ndërsa shtyllat e tij ishin dy kubitë. Atriumi i portës ishte në pjesën e brendshme. **10** Dhomat e portës nga lindja ishin tri nga një anë dhe tri nga ana tjetër; që të tria kishin po atë madhësi; të njëjtën madhësi kishin gjithashtu shtyllat nga njëra anë dhe nga ana tjetër. **11** Mati gjérësinë e hyrjes së portës: ishte dhjetë kubitë; gjatësia e portës ishte trembëdhjetë kubitë. **12** Hapësira përparrë dhomave ishte një kubit në një anë dhe një kubit nga ana tjetër; çdo dhomë ishte gjashtë kubitësh nga një anë dhe gjashtë kubitësh nga ana tjetër. **13** Pastaj mati portën nga çatia e njërsë prej dhomave deri te çatia e tjetrës; gjérësia nga një portë te tjetra ishte njëzet e pesë kubitë. **14** Mati shtyllat: ishin gjashtëdhjetë kubitë të lartë; nga shtyllat shtrihet oborri rrëth portave. **15** Në pjesën e përparme të portës së hyrjes deri në pjesën e përparme të atriumit të portës së brendshme kishte pesëdhjetë kubitë. **16** Dritaret dhe mbajtëset e tyre përbrenda portave kishin kanate rrëth e qark; e njëjtë gjë ndodhte për harqet. Kishte gjithashtu dritare rrëth e qark në pjesën e brendshme dhe mbi mbajtëset ishin përfytyruar disa palma. **17** Pastaj më çoi në oborrin e jashtëm dhe ja, aty kishte dhoma dhe një kaldrëm rrëth e qark oborrit; tridhjetë dhoma shikonin nga kaldrëmi. **18** Gjatësia e kaldrëmit i përgjigjej gjatësia së portave; ishte kaldrëmi i poshtëm. **19** Pastaj mati gjérësinë e portës që nga pjesa e përparme e portës më të poshtme deri te pjesa e përparme e portës së jashtme të oborrit të brendshém: ishin njëqind kubitë në lindje dhe në veri. **20** Mati gjithashtu gjatësia dhe gjérësinë e portës që shikon nga veriu në oborrin e jashtëm. **21** Dhomat e saj ishin tri nga njëra anë dhe tri nga ana tjetër; shtyllat e tyre dëshiron që shikonin nga lindja; ngjiteshë aty nëpër shtatë shkallorre, përparrë të cilave ishin harqet e saj. **23** Obori i brendshëm kishte një portë që ishte përballë portës veriore, pikërisht ashtu si ishte për portën lindore; bëri matjen nga një portë te tjetra: njëqind kubitë. **24** Pastaj më çoi nga jugu, dhe ja, një portë që shikonin nga jugu; mati shtyllat dëshiron që shikonin po atë gjérësi të portës që shikonin nga lindja; ngjiteshë aty nëpër shtatë shkallorre, përparrë të cilave ishin harqet e saj. **25** Në të dhe në harqet e tyre kishte një qendër që ishte rrotull drirat, ashtu si dritaret e tjera: pesëdhjetë kubitë të gjata dhe njëzet e pesë të gjëra. **26** Ngjiteshë aty nëpër shtatë shkallorre, përparrë të cilave ishin harqet; ajo kishte palma, një nga një anë dhe tjetra nga ana tjetër mbi shtyllat e veta. **27** Obori i brendshëm kishte një portë nga jugu; mati largësinë midis portave në drejtim të jugut: njëqind kubitë. **28** Pastaj më çoi në

oborrin e rendshëm nëpër portën e jugut dhe mati portën e jugut që kishte po ato madhësi. **29** Edhe dhomat e saj, shyllat e saj dhe harqet e saj kishin po atë madhësi. Ajo kishte dritare dhe harqe rrëth e qark me një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh dhe një gjëreshi prej njëzet e pesë. **30** Rrëth e qark kishte harqe të gjatë njëzetepësë kubitë dhe të gjëre pesë kubitë. **31** Harget e saj shikonin në oborrin e jashtëm; kishte palma mbi shyllat e saj dhe ngjiteshe në to nëpërmjet tetë shkallareve. **32** Pastaj më çoi në oborrin e rendshëm që shikon nga jugu dhe mati portën: kishte po ato përmasa. **33** Edhe dhomat e tij, shyllat e tij dhe harqet e tij kishin po ato përmasa. Ajo kishte dritare dhe harqe rrëth e qark dhe kishte një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh dhe një gjëreshi prej njëzet e pesë kubitësh. **34** Harget e tij dilnin mbi oborrin e jashtëm; kishte palma mbi shyllat e tij nga njera dhe nga tetra anë, dhe ngjiteshe në to nëpërmjet tetë shkallareve. **35** Pastaj më çoi te porta e veriu dhe e mati: ajo kishte po ato përmasa, **36** ashtu si dhomat e tij, shyllat e tij dhe harqet e tij; kishte dritare rrëth e qark; ajo ishte pesëdhjetë kubitësh e gjatë dhe njëzet e pesë kubitë e gjëre. **37** Shyllat e tij jepnini mbi oborrin e jashtëm; kishte disa palma mbi shyllat e tij nga njëra dhe nga tetra anë dhe ngjiteshe në to nëpërmjet tetë shkallarve. **38** Kiske gjithashtu një dhomë me hyrjen pranë shyllave të portave; aty laheshin olokaustet. **39** Në atriumin e portës kishte dy tryeza nga një anë dhe dy tryeza nga ana tjetër, mbi të cilat thereshin olokaustet, flijimet përmekanit dhe shkeljen. **40** Në anën e jashtme të atriumit, sapo dikush ngjitet në hyrjen e portës së veriu, kishte dy tryeza, bashkë me dy tryeza nga ana tjetër e atriumit të portës. **41** Kështu në anët e portës kishte katër tryeza nga një anë dhe katër tryeza nga ana tjetër: tetë tryeza gjithsej mbi të cilat thereshin flijimet. **42** Për olokaustet kishte edhe katër tryeza prej guri të latuar, të gjata një kubitë e gjysmë, të gjëra një kubitë e gjysmë dhe të larta një kubitë; mbi to viheshin mjetet me të cilat thereshin olokaustet dhe flijimet e tjera. **43** Në pjesën e brendshme, rrëth e qark dhomës, ishin varur çengela një pëllëmbë të gjata; mbi tryezat vihje mish i ofertave. **44** Jashtë portës së brendshme kishte dy dhoma përkëngëtarët në oborrin e rendshëm; njëra ishte pranë portës së veriu dhe shikonte nga jugu, tetra ishte pranë portës së jugut dhe shikonte nga veriu. **45** Ai më tha: "Kjo dhomë që shikon nga jugu është përfitërinjtë që kryejnë shërbime në tempull; **46** dhoma që shikon nga veriu është përfitërinjtë që kryejnë shërbim në altar; këta janë bijtë e Tsadokut, ndër bijtë e Levit, që i afrohen Zotit përti shërbyer". **47** Ai mati oborrin: ishte kator me një gjatësi prej njëqind kubitësh dhe një gjëreshi prej njëqind kubitësh; altari ishte përballë tempullit. **48** Pastaj më çoi në atriumin e tempullit dhe mati shyllat e atriumit: ishin pesë kubitë nga një anë dhe pesë kubitë nga ana tjetër; gjérësia e portës ishte tre kubitë nga një anë dhe tre kubitë nga ana tjetër. **49** Gjatësia e hajatit ishte njëzet kubitë dhe gjérësia njëmbëdhjetë kubitë; ngjiteshe në të nëpërmjet shkalloreve; pranë mbajtësve kishte shylla, njëra nga një anë dhe tetra nga ana tjetër.

41 Pastaj më çoi në shenjtërore dhe mati shyllat; gjashë kubite gjérësia nga një anë dhe gjashë kubitë gjérësia nga ana tjetër, ashtu siç ishte gjérësia e tabernakullit. **2** Gjérësia e hyrjes ishte dhjetë kubitë dhe muret anësore të hyrjes pesë kubitë nga një anë dhe pesë kubitë nga ana tjetër. Mati gjatësinë e shenjtërores: dyzet kubitë, dhe gjérësinë e tij njëzet kubitë. **3** Pastaj hyri brenda dhe mati mbajtëset e portës: dy kubitë; porta ishte gjashë kubitë dhe gjérësia e saj shtatë kubitë. **4** Mati gjatësinë e saj: njëzet kubitë, dhe gjérësinë e saj përparrë shenjtërores, njëzet kubitë; pastaj më tha: "Ky është vend shumë i shenjtë". **5** Pastaj mati murin e tempullit: gjashë kubitë; ndërsa gjérësia e çdo dhome

anësore rreth e rrotull tempullit ishte katër kubitë. **6** Dhomat anësore ishin me tre kate, njëra mbi tjetrën, tridhjetë dhoma për kat; ato mbështeteshin mbi disa dalje të murit të tempullit, të bëra rrëth e qark për dhomat anësore; kështu ishin ngjitur por nuk mbështeteshin mbi murin e tempullit. **7** Madhësia e dhomat anësore rritej dora dorës që kalohej nga një kat në tjetrin, sepse daljet e strukturës së murit të tempullit vinin si shkallare rreth e qark tempullit; prandaj madhësia e strukturës së tempullit rritej dora dorës që ngjiteshe nga kat i poshtëm në të lartin dhe duke kaluar njëpër atë të mesit. **8** Pashë gjithashtu rrëth tempullit një lartësim; themelët e dhomat anësore ishin sa një kallam i tërë prej gjashë kubitësh. **9** Gjérësia e murit të jashtëm të dhomat anësore ishte pesë kubitë; hapësira e lënë e lirë ndërmjet dhomat anësore që i përkisnin tempullit **10** dhe dhomat e jashtme ishte njëzet kubitë rrëth e qark tempullit. **11** Portat e dhomat anësore shikonin nga hapësira e lirë: një portë nga veriu dhe tetra nga jugu; gjérësia e hapësirës së lirë ishte pesë kubitë rrëth e qark. **12** Ndërtimi që ndodhet përballë hapësirës boshe nga ana e perëndimit kishte një gjatësi prej gjashëdhjetë kubitësh; muri i ndërtimit ishte i trashë pesë kubitë rrëth e qark dhe i gjatë njëntëdhjetë kubitë. **13** Pastaj mati tempullin, që kishte një gjatësi prej njëqind kubitësh. Hapësira boshe, konstruksioni dhe muret e tij kishin gjithashtu njëqind kubitë gjatësi. **14** Gjérësia e fasadës së tempullit dhe hapësira boshe nga ana lindore ishin njëqind kubitë. **15** Mati gjatësinë e ndërtimit përparrë hapësirës boshe të konstruksionit, në pjesën e pasme të tij, me gjithë galeritë nga një anë dhe nga ana tjetër: njëqind kubitë. Kështu mati pjesën e brendëshme të shenjtërores dhe atriumet e oborrit. **16** Pragjet, dritaret me kanata dhe galeritë rrëth e rrotull tri kateve përballë pragjeve ishin mbuluar me dru rrëth e qark, nga dyshemëja deri te dritaret (dritaret ishin të mbuluara), **17** deri mbi portën, në pjesën e brendëshme dhe të jashtme të tij të tempullit përqark, brenda dhe jashtë, me përmasa të përpikta. **18** Isbin riprodhuar kerubinë dhe palma, një palmë midis kerubinit dhe kerubinit; çdo kerubin kishte dy ftyra: **19** ftyra e njeriut ishte e kthyer drejt një palme nga një anë, dhe ftyra e luaniut ishte e kthyer drejt palmës tjetër nga ana tjetër. Isbin riprodhuar rrëth e qark tempullit. **20** Nga dyshemëja deri përbimi portën dhe mbi murin e shenjtërores ishin riprodhuar kerubinë dhe palma. **21** Shtalkët e shenjtërores ishin katorë, po kështu fasada e vendit të shenjtë; pamja e njerës ishte si pamja e tjetrës. **22** Altari ishte prej druri, i lartë tre kubitë dhe i gjatë dë kubitë; qoshet e tij, gjatësia dhe faqet e tij ishin prej druri. Burri më tha: "Kjo është tryeza që rri para Zotit". **23** Shenjtërorja dhe vendi i shenjtë kishin dy porta. **24** Çdo portë kishte dy kanate, dy kanate që mblidheshin dysh: dy kanate për një portë dhe dy kanate për tjetrën. **25** Mbi to, mbi portat e shenjtërores, ishin gdhendur kerubinë dhe palma, si ata që ishin gdhendur mbi mure. Mbi fasadën e atriumit, nga jashtë, kishte një strehore prej druri. **26** Kiske dritare me grilje dhe palma ngrënë dë anët, mbi muret anësorë të atriumit dhe mbi dhomat anësore të tempullit dhe mbi strehoret.

42 Pastaj më nxori në oborrin e jashtëm nga ana e veriu dhe më çoi në dhomat që ndodheshin përballë hapësirës boshe dhe përballë ndërtimit në drejtim të veriu. **2** Konstruksioni i fasadës drejt veriut kishte një gjatësi prej njëqind kubitësh dhe një gjëreshi prej pesëdhjetë kubitësh. **3** Përballë oborrit të brendshëm prej njëzet kubitësh dhe përballë kaldrëmit të oborrit të jashtëm kiske një galeri mbi tjetrën me tre kate. **4** Përparrë dhomat kishte një kalim të brendshëm, që ishte i gjërë dhjetë kubitë dhe i gjatë njëqind kubitë; portat e tyre shikonin nga veriu. **5** Dhomat e sipërme ishin më të ngushta, sepse galeritë zinin më tepër hapësirë se galeritë e poshtme dhe të ndërmjetme të ndërtimit. **6**

Duke qenë se ishin me tre kate dhe nuk kishin shtylla si shtyllat e oborreve prandaj nga toka dhomat e sipërme ishin më të ngushta se ato të poshtme dhe të ndërmjetme. 7 Muri i jashtëm, paralel me dhomat nga ana e oborrit të jashtëm, ballë dhomave, kishte një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh; 8 në fakt gjatësia e dhomave nga ana e oborrit të jashtëm ishte pesëdhjetë kubitë, ndërsa nga ana e faqes së shenjtërores ishte njëqind kubitë. 9 Poshtë këtyre dhomave kishte një hyrje nga ana e lindjes, për atë që hynë në to nga obori i jashtëm. 10 Në murin e gjerë të oborrit në drejtim të lindjes, përballë hapësirës boshe dhe përballë ndërtimit, kishte dhoma. 11 Përpara tyre kishte një kalim të njigashëm me atë të dhomave që ishin nga ana e veriu; ato kishin po atë gjatësi e gjerësi, me të gjitha daljet dhe portat që ndiqnin të njëjtat kriterie. 12 Në përputhje me portat e dhomave që ishin nga jugu, kishte një portë në krye të kalimit pikërisht përparrë murit në drejtim të lindjes. 13 Ai më tha: "Dhomat nga veriu dhe dhomat nga jugu që ndodhen përballë hapësirës boshe janë dhoma të shenjtë, ku priftërinjtë që i afrohen Zotit do të hanë gjérat shumë të shenjtë; atje do të depozitojnë gjérat shumë të shenjtë, domethënë blatimet e ushqimit dhe blatimet përmëkatin dhe për shkeljen, sepse ai vendështë i shenjtë. 14 Kur priftërinjtë të kenë hyrë, nuk do të dalin më nga vendi i shenjtë në oborrin e jashtëm, por do të vendojnë aty robat e tyre me të cilat kryejnë shërbimin, sepse janë të shenjtë; do të veshin roba të tjera dhe kështu do të mund t'i afrohen asaj që i përket popullit". 15 Mbasi mbaroi së maturi pjesën e brendshme të tempullit, më nxori nga porta që shikonte nga lindja dhe mati pjesën e rrethuar rreth e qark. 16 Mati anën lindore me kallamin matës: pesëqind kubitë me kallamin matës rreth e qark. 17 Mati anën veriore: pesëqind kubitë me kallamin përmatës rreth e qark, 18 Mati anën jugore me kallamin matës: pesëqind kubitë. 19 U kthye nga ana perëndore dhe mati: pesëqind kubitë me kallamin matës. 20 Mati sipërfaqen nga të katër anët: kishte rreth e qark një mur që ishte i gjatë pesëqind kubitë dhe i gjërë pesëqind kubitë, përfshirë ndarje e shenjtë nga ai profan

43 Pastaj më çoi te porta, te porta që shikon nga lindja. **2** Dhe ja, lavdia e Perëndisë të Izraelit vinte nga lindja. Zëri i tij ishte si zhurma e shumë ujërave dhe toka shkëllgente nga lavdia e tij. **3** Vegimi që pashë në dukje ishte i njashëm me vegimin që pata kur shkova pér të shkatërruar qytetin, vegimi ishte i njashëm me vegimet që pata pranë lumit Kebar; unë rashë me fytyrë. **4** Dhe lavdia e Zotit hyri në tempull nga porta që shikon nga lindja. **5** Pastaj Fryma më ngriti lart dhe më çoi në oborrin e brendshëm; dhe ja, lavdia e Zotit mbushtë tempullin. **6** Atëherë dégjoja dikë që më fliste nga tempulli, ndërsa një burrë rintë më këmbë pranë meje; **7** dhe ai më tha: "Bir njeriu, ky është vendi i frontit tim dhe vendi ku vë këmbët e mia, ku do të banoj në mes të bijve të Izraelit pérjetë. Dhe shtëpia e Izraelit nuk do ta ndotë më emrin tim të shenjtë. **8** duke vénë pragun e tyre afér pragut tim dhe shtalkat e tyre afér shtalkave të mia duke pasur vetëm një ndarëse midis meje dhe atyre, duke e ndotur kështu emrin tim të shenjtë me veprimet e neveritshmë që kryenin; prandaj në zemërimin tim i shkatërrova. **9** Tani do të largojnë nga unë kurvërimet e tyre dhe kufomat e mbretërvë të tyre, dhe unë do të banoj në mes të tyre pérjetë. **10** Ti, bir njeriu, pëershkruga tempullin shtëpisë së Izraelit, që të kenë turp pér paudhësinë e tyre. Le të masin përmasat e tij, **11** dhe, në se kanë turp pér të gjitha ato që kanë bërë, ti u bëj të njohur atyre modelin e tempullit dhe vendosjen e tij, daljet e tij dhe hyrjet e tij, gjithë modelin e tij dhe të gjithë statutet e tij, gjithë format e tij dhe të gjitha ligjet e tij; vëri të shkruara para syve të tyre me qëllim që të shikojnë tërë modelin e tij, tërë statutet e tij dhe të zbatojnë në praktikë. **12** Ky është liqji i tempullit. Gjithë territori që

është rreth majës së malit do të jetë shumë i shenjtë. Ja, ky është ligji i tempullit. **13** Këto janë përmasat e altarit në kubitë (kubiti është një kubit plus një pëllëmbë): baza ka një kubit lartësi dhe një kubit largësi, me një buzë prej një pëllëmbë në gjithë gjatësinë. Kjo është lartësia e altart; **14** nga baza në tokë deri në platformën e poshtme ka dy kubitë; platforma është një kubit e gjërë; nga plafotma më e vogël deri në platformën më të madhe ka katër kubitë; platforma është një kubit e gjërë. **15** Vatra e altarit është katër kubitë e lartë, dhe nga vatra e altart ngrihen katër brirë. **16** Vatra e altarit është e gjatë dymbëdhjetë kubitë dhe e gjërë dymbëdhjetë kubitë, domethënë një katror i përsosur. **17** Platforma e sipërme në të katër anët e saj është e gjatë katërmbëdhjetë kubitë dhe po aq e gjërë, me një buzë rreth e qark prej gjysmë kubiti; shkallaret e veta shikojnë nga lindja". **18** Pastaj më tha: "Bir njeriu, kështu thotë Zoti, Zoti: Këto janë statutet pér altarin kur tē ndërtohet pér tē ofruar olokaustet dhe pér ta spërkatur sipér me gjak. **19** Priftërinjtë levitikë që vijnë nga fisi i Tsadokut, të cilët më afrohen pér tē më shërbyer", thotë Zoti, Zoti, "ti do t'u japësh një dem tē ri pér fljimin e mëkatit. **20** Do tē marrësh pak gjak prej tij dhe do ta vësh mbi katër brirët e altarat, mbi katër qoshet e platformës dhe rreth e qark buzës; kështu do ta pastrohet dhe do tē kryesh shlyerjen pér tē. **21** Pastaj do tē marrësh demin e ri tē fljimit të mëkatit dhe do ta djegësh në një vend të caktuar tē tempullit, jashtë shenjtërores. **22** Ditën e dytë do tē ofrosh si fljim pér mëkatin një çjap pa tē meta dhe me tē do tē pastrohet altari siç u pastrua me demin e ri. **23** Me tē përfunduar pastrimin e tij, do tē ofrosh një dem tē ri pa tē meta dhe një dash tē kopesë pa tē meta. **24** Do t'i paraqesësh pérpara Zotit, dhe priftërinjtë do tē hedhin mbi ta kripë dhe do t'a ofrojnë si olokaust Zotit. **25** Shtatë ditë do tē ofrosh një çjap si fljim pér mëkatin; do tē ofrosh gjithashtu një dem tē ri dhe një dash tē kopesë, të dy pa tē meta. **26** Shtatë ditë do tē bëhet shlyera pér altarin, do tē pastrohet dhe do tē shenjtërohet. **27** Me tē mbaruar këto ditë, nga dita e tetë e tuje priftërinjtë do tē ofrojnë mbi altar olokaustet tuaja dhe fljimet tuaja tē falenderimit, dhe unë do t'iu pëlqej", thotë Zoti, Zoti.

4 Pastaj ai më coi drejt portës së jashtme të shenjtërores që shikonte nga lindja, por ajo ishte e mybllur. **2** Zoti më tha: "Kjo portë do të mbetet e mybllur, nuk do të hapet dhe askush nuk do të hyjë nëpër të, sepse nëpër të ka hyrë Zoti, Perëndia i Izraelit; prandaj do të mbetet e mybllur. **3** Por princi duke qenë se është princ, do të mund të ulet për të ngrënë bukën përparrë Zotit; ai do të hyjë nga hajati i derës dhe do të dalë po nga ajo rrugë". **4** Pastaj, nëpër portën në veri, më coi përparrë tempullit. Shikova, dhe ja, lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Zotit; dhe unë rashë me fytyrë. **5** Zoti më tha: "Bir njeriu, ki kujdes, shiko me sytë e tu dhe dëgjo me veshët e tu të gjitha ato që do të them për statutet e shtëpisë të Zotit dha tërë ligjeve të tij; ki kujdes në hyrjen e tempullit dhe në të gjitha daljet e shenjtërores. **6** Do t'u thuash këtyre rebelëve, shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: O shtëpi e Izraelit, mjaft më me veprimet tuaja të neveritishme! **7** Keni bërë që të futen të huaj, të parrethprerë nga zemra dhe nga mishi, me qëllim që të trinin në shenjtëronen time, për ta përdhosur tempullin tim, ndërsa ofronit bukën time, dhjamin dhe gjakun, duke shkelur kështu besëlidhjen time me ju, me të gjitha veprimet tuaja të neveritishme. **8** Ju nuk jeni kujdesur për gjërat e mia të shenjta, por keni vënë të huaj në vendin tuaj që të kujdesen për shenjtëronen time. **9** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Asnjë i huaj, i parrethprerë nga zemra dhe parrethprerë nga mishi, nuk ka për të hyrë në shenjtëronen time, as edhe ndonjë i huaj që ndodhet në mes të bijve të Izraelit. **10** Por Levitët, që u larguan nga unë kur Izraeli doli nga rruga e drejtë, dhe u shmangën nga unë për të

shkuar pas idhujve tē tyre, do tē ndēshkohen pēr paudhēsin e tyre. **11** Megjithatē ata do tē shérbejnē si roje tē portave tē tempullit dhe do tē kryejnē shérbime nē tempull; do tē therin olokaustet dhe flijimet pēr popullin dhe do tē rrinē para tij pēr t'i shérbyer. **12** Duke qmē se i kanē shérbyer pērpara idhujve tē tij dhe kanē bérē qē shtēpia e Izraelit té bjerē nē mēkat, unē ngrita dorēn time kundēr tyre", thotē Zoti, Zoti, "duke u betuar se do tē ndēshkohen pēr mēkatin e tyre. **13** Dhe nuk do tē mē afrohen mē pēr tē mē shérbyer si priftērinj as do t'u afrohen asnērēs prej gjērave tē mia tē shenjta, gjērave qē janē shumē tē shenjta; por do tē mbajnē turpin e tyre dhe ndēshkimin pēr veprimet e neverishme qē kanē kryer. **14** Megjithatē unē do t'u besoj atyre ruajjen e tempullit pēr qđo shérbim té tij dhe pēr qđo gjē qđ do tē bēhet nē tē. **15** Por priftērinjē Levit, bij tē Tsadokut, qē kanē treguar kujdes pēr shenjētoren time kur bijtē e Izraelit u shmgānē nga unē, do tē mē afrohen pēr tē mē shérbyer dhe do tē qēndrojnē para meje pēr tē mē ofruar dhjami dhe gjakun", thotē Zoti, Zoti. **16** "Ata do tē hyjnē nē shenjētoren time, do t'i afrohen tryezēs sime qē tē mē shérbejnē dhe do tē kryejnē gjithē shérbimin tim. **17** Kur tē hyjnē nēpēr portat e oborrit tē brendshēm, do tē veshin roba prej liri; nuk do tē kenē nē trup asnjē veshje prej leshi, kur tē kryejnē shérbime nē portat e oborrit tē brendshēm dhe nē tempull. **18** Do tē kenē nē krye cällma prej liri dhe pantallona prej liri mbi ijēt; nuk do tē njishen me atē qē tē bēn tē dērsitesh. **19** Por, kur do tē dalin nē oborrin e jashtēm, nē oborrin e jashtēm nē drejtim me popullin, do tē heqin rrobot me tē cilat kanē kryer shérbimin, do t'i depozitojnē nē dhomat e shenjētōres dhe do tē veshin robra tē tjera pēr tē mos shenjētuar popullin me veshjet e tyre. **20** Nuk do ta rruajnē kokēn dhe as nuk kanē pēr tē lēnē t'u rritten flokēt, por do t'i presin rregullisht flokēt. **21** Asnjē prift nuk do tē pijē verē, kur tē hyjnē nē oborrin e brendshēm. **22** Nuk do tē martothen me njē tē venē, as me grua tē ndarē nga burri, por do tē marrin virgjēresha nga pasardhēsit e shtēpisē sē Izraelit, ose njē tē ve qē tē jetē e veja e njē prifti. **23** Do t'i mēsōjēnē popullit tim tē dallojē atē qē eshtē e shenjētē nga ajo qē eshtē profane dhe do t'i bējnē tē njohur ndryshimin midis asaj qē eshtē e papastēr dhe asaj qē eshtē e pastēr. **24** Nē mosmarrēveshje ata do tē veproniē si gjyqtarē; do tē gjykjnē sipas dekreteve tē mia, do tē zbatojnē liget e mia dhe statutet e mia nē tē gjitha festat e mia dhe do tē shenjētōrnē tē shtunat e mia. **25** Nuk do t'i afrohen njē tē vdekuri pēr tē mos u ndotur; ata do tē mund tē ndoten vetēm pēr atin ose nēnēn, pēr birin ose bijēn, pēr vellānē ose pēr motrēn e pamartuar. **26** Mbas pastrimit tē tij pēr tē do tē numērohen shtatē ditē. **27** Dítēn qē do tē hyjnē nē vendin e shenjētē, nē oborrin e brendshēm, pēr tē kryer shérbimin nē vendin e shenjētē, do tē ofrojnē flijimin pēr mēkatin", thotē Zoti, Zoti. **28** "Sa pēr trashēgiminē e tyre, do tē jem unē trashēgimia e tyre; nuk do t'u jepni atyre asnjē zotērim nē Izrael, sepse jam unē zotērim i tyre. **29** Ata do tē ushqheqne me blatimet e ushqimit, me flijimet pēr mēkatin dhe me flijimet pēr shkeljen; qđo gjē e destinuar Perēndisē nē Izrael do tē jetē e tyre. **30** Pjesa mē e mirē e tē gjitha prodhimeve tē hershme dhe tē gjitha ofertat e larta tē qđo illoj midis ofertave tuaja tē larta do t'u pērkasin priftērinjive; do t'i jepni priftit edhe prodhimin e parē tē brumit nē mēnyrē qē bekimi tē mabetet nē shtēpīnē tuaj. **31** Priftērinjē nuk do tē hanē mishin e asnjē zogu ose kafshe tē ngordhur nē mēnyrē tē natyrshme ose tē shayer".

45 "Kur ta ndani me short vendin nē trashēgimi, ju do tē vini mēnjanē, si ofertē pēr Zotin, njē pjesē tē shenjētē vendit, tē gjatē njēzett e pesēmijē kubitē dhe tē gjērē dhjetēmijē; do tē jetē e shenjētē nē tē gjithē shtrirjen e saj. **2** Nga ajo do tē mermi pēr shenjētoren njē katror me pērmasa pesēqind herē pesēqind

kubitē, me njē hapēsirē tē lirē rreth e qark prej pesēdhjetē kubitēsh. **3** Nē kêtē shtrirje do tē matēsh njē siperfaqe me njē gjatēsi prej njēzett e pesēmijē kubitē dhe njē gjerēsi prej dhjetēmijē kubitē; brenda asaj do tē jetē shenjētōrja, vendi shumē i shenjētē. **4** Do tē jetē pjesa e shenjētē e vendit e caktuar pēr priftērinjē, ministrat e shenjētōres, qē i afrohen Zotit pēr t'i shérbyer; do tē jetē njē vend pēr shtēpitē e tyre dhe njē vend i shenjētē pēr shenjētōren. **5** Njē siperfaqe e gjatē njēzett e pesēmijē kubitē dhe e gjerē dhjetēmijē kubitē do t'u pērkasē Levitēve qē kryejnē shérbime nē tempull; ata do tē kenē pronēsinē e njēzett dhomave. **6** Si pronē tē qytetit do tē caktoni njē siperfaqe prej pesēmijē kubitēsh tē gjerē dhe njēzett e pesēmijē kubitēsh tē gjatē pērbri pjesēs se caktuar pēr shenjētōre; ajo do t'i pērkasē tērē shtēpisē sē Izraelit". **7** Princit pērkundrazi do t'i jepet njē siperfaqe kētej dhe matañē pjesēs sē shenjētē dhe pronēs sē qytetit, pērballē pjesēs sē shenjētē ofruar dhe pērballē pronēs sē qytetit, qē shtrirhet nga ana e perēndimt drejt perēndimt dhe nga ana lindore drejt lindjes, me njē gjatēsi tē barabartē me njerēn pjesē qē u eshtē dhēnē fiseve, nga kufiri perēndimor nē kufirin lindor. **8** Kjo pjesē e vendit do tē jetē pronē e tij nē Izrael; princat e mi nuk do ta shtypin mē popullin tim, por do t'i japin kusurin e vendit shtēpisē sē Izraelit sipas fiseve tē tij". **9** Késhtu thotē Zoti, Zoti: "Mjaft mē, o princat tē Izraelit! Lini mēnjanē dhunēn dhe grabitjet, zbatoni ndershēmērin dhe drejtesinē, hiqni dorē nga tē zhveshurit e popullit tim", thotē Zoti, Zoti. **10** "Kini kandare tē sakta, efa tē sakta dhe batō tē sakta". **11** Efa dhe batōja do tē kenē po atē kapacitet, dhe kēshutu batōja do tē ketē tē dhjetēn pjesē tē njē homeri dhe efa tē dhjetēn pjesē tē njē homeri; kapaciteti i tyre do tē rregullohet nga homeri. **12** Sikli do tē jetē njēzett geresh; njēzett sikle, njēzetepešes sikle dhe pesēmbēdhjetē sikle do tē jetē mina juaj. **13** Kjo eshtē oferta qē do tē mermi: njē tē gjashtēn e njē efe nga njē homer gruri, dhe njē tē gjashtēn e njē efe nga njē homer elbi. **14** Kjo eshtē norma e vajit (domethēnē batō e vajit), dhe njē e dhjeta e batos nga qđo kor; njē kor eshtē njē homer ose dhjetē batē, sepsē dhjetēt batē bejnē njē homer. **15** Nga kopeja do tē merret njē dele pēr qđo dyqind krerē qna kullotat e tē pasura tē Izraelit, dhe kjo do tē shérbejē pēr blatiemet e ushqimit, pēr olokaustet dhe pēr flijimet e falenderimt pēr tē bérē shlyerjen pēr ato", thotē Zoti, Zoti. **16** "Tērē populli i vendit do tē jetē i detyruar ta bejē kêtē ofertē pēr princin e Izraelit. **17** Pērkundrazi do tē jetē detyrē e princit tē sigurojē olokaustet, blatiemet e ushqimit dhe libacionet pēr festat, pēr hēnat e reja, pēr tē shtunat dhe pēr tē gjitha solemnitetet e shtēpisē sē Izraelit; ai do tē sigurojē flijimin pēr mēkatin, blatimin e ushqimit, olokaustet dhe flijimet e falenderimt pēr tē bérē shlyerjen pēr shtēpīnē e Izraelit". **18** Késhtu thotē Zoti, Zoti: "Muajin e parē, dítēn e parē tē muajit, do tē marrēsh njē dem tē ri pa tē meta dhe do tē pastrosh shenjētōren. **19** Prifti do tē marrē pak gjak nga flijimi pēr mēkatin dhe do ta vērē mbi shtalkat e portēs sē shtēpisē, mbi katēr qoshet e platformave tē altarit dhe mbi shtalkat e portēs sē oborrit tē brendshēm. **20** Do tē veprosh nē tē njētēn mēnyrē dítēn e shtatē tē muajit pēr atē qē ka mēkatuar pēr nga mosdja dhe pēr naivin; késhtu do tē kryeni shlyerjen pēr tempullin. **21** Muajin e parē, dítēn e katērmbēdhjetē tē muajit pēr ju do tē jetē Pashkē, njē festē shtatē ditēs; do tē hahet bukē pa maja. **22** Atē dítē princit do tē ofrojē, pēr veṭe dhe pēr tērē popullin e vendit, njē dem si flijim pēr mēkatin. **23** Nē shtatē dítēt e festēs do t'i ofrojē si olokaustet Zotti shtatē dema dhe shtatē deshē pa tē meta, qđo ditē pēr shtatē ditē me radħe, dhe njē kec nē ditē si flijim pēr mēkatin. **24** Do tē ofrojē gjithashtu njē efa blatim ushqimor pēr qđo dem dhe njē efa qđo dash, bashkē me njē hin vaji pēr qđo efa. **25** Nē muajin e shtatē, dítēn e pesēmbēdhjetē tē muajit, nē festē, ai do tē ofrojē

po ato gjëra për flijimin për mëkatin, për olokaustin për blatinin e ushqimit dhe për vajin".

46 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Porta e oborrit të brendshëm që shikon nga lindja do të rrije e myllur gjatë gjashtë ditëve të punës; por do të hapet ditën e shtunë dhe do të hapet gjithashtu ditën kur del hëna e re. **2** Princi do të hyjë nga hajati i portës nga jashtë dhe do të ndalet pranë shtatkës së portës; priftërinjtë do të ofrojnë olokaustin e tij dhe flijimet e tij të falenderimit. Ai do të adhurojë te pragu i portës pastaj do të dalë, por porta nuk do të mbyllët deri në mbrëmje. **3** Edhe populli i vendit do të adhurojë përparrë Zotit te hyrja e asaj porte, në ditët e shtuna dhe kur del hëna e re. **4** Olokausti që princi do t'i ofrojë Zotit ditën e shtunë do të jetë prej gjashtë qengjash pa të meta dhe një dash pa të meta, **5** blatimi ushqimor për dashin do të jetë një efa, ndërsa blatimi ushqimor për qengjat i vendit do t'i lihet dëshirës së tij, bashkë me një hin vaji përfan. **6** Ditën e hënës së re do të ofrojë një dem të ri pa të meta, gjashtë qengja dhe një dash, që do të jenë pa të meta; **7** si blatimi ushqimor do të ofrojë gjithashtu një efa për demin, një efa për dashin dhe për qengjat sa mund të disponojë, bashkë me një hin vaji përfan. **8** Princi, kur të hyjë, do të kalojë nga hajati i portës dhe do të dalë duke ndjekur po atë rrugë. **9** Por kur populli i vendit do të vijë përparrë Zotit në festat solemne, ai që do të hyjë nga porta veriore për të adhuruar, do të dalë nga porta e jugut; përkundrazi ai që do të hyjë nga porta jugore do të dalë nga porta e veriut; askush nuk do të kthehet prapa nga porta prej së cilës ka hyrë, por do të dalë nga porta e kundërt. **10** Princi do të jetë atëherë në mes tyre; do të hyjë kur ata hyjnë, do të dalë kur ata dalin. **11** Në festat dhe në rastet solemne blatimi ushqimor do të jetë një efa për demin dhe një efa për dashin; për qengjat do të lihet sipas dëshirës së tij, bashkë me një hin vaji përfan. **12** Kur princi do të bëjë një ofertë vullnetare, qoftë olokaust ose flijim falenderimi, si ofertë vullnetare për Zotin, atëherë do t'i hapet porta që shikon nga lindja, dhe do të ofrojë olokaustin e tij dhe flijimin e tij të falenderimit siç bën ditën e shtunë; pastaj do të dalë dhe, sapo të dalë, porta do të mbyllët. **13** Çdo ditë do t'i ofrosh si olokaust Zotit një qengj motak, pa të meta; do ta ofrosh çdo mëngjes. **14** Çdo mëngjes do të ofrosh bashkë me të, si blatimi i ushqimit, një të gjashten e një efe dhe një të tretën e një hini vaji përf t' lagështuar majën e miellit; është një blatimi ushqimor për Zotin që duhet bërë rregullisht çdo ditë përfjetë. **15** Çdo mëngjes do të ofrojnë kështu qengjin, blatimin e ushqimit dhe vajin si olokaust të përditshëm". **16** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Në qoftë se princi i bën njërit prej bijve të tij një dhuratë që është marrë nga trashëgimia e tij, ajo do t'u përkasë bijve të tij: do të jetë zotërimi i tyre në trashëgimi. **17** Por në qoftë se ai i bën njërit prej shërbejtësive të tij një dhuratë që është marrë nga trashëgimia e tij, kjo do t'i përkasë atij deri vitin e lirisë; pastaj do t'i kthehet princt; trashëgimia e tij do t'u përkasë vetëm bijve të tij, vetëm atyre. **18** Përveç kësaj princi nuk do të marrë asnjë nga trashëgimia e popullit, duke e zhveshur nga pronësitet e tij; ai do t'u sigurojë një trashëgimi bije të tij me atë që zotëron, me qëllim që asnjieri i popullit tim të mos débohet nga prona e tij". **19** Pastaj ai më çoi, nëpër hyrjen që ishte pranë portës, në dhomat e shenjtë të caktuara për priftërinjtë, të cilat shikojnë nga veriu; dhe ja, në pjesën më të largët në drejtim të perëndimit kishte një vend. **20** Ai më tha: "Ky është vendi ku priftërinjtë do të pjezin mishin e flijimeve përf shkeljen dhe përmëkatin dhe do të gatuajnë blatinë ushqimore, përf të mos i nxjerrë në oborrin e jashtëm dhe kështu të shenjtërojnë popullin". **21** Pastaj më çoi në oborrin e jashtëm dhe më kaloi pranë katër qosheve të oborrit; dhe ja, në çdo qoshe të oborrit kishte një oborr kujdes. **22** Në të katër qoshet e oborrit kishte

disa oborre të myllura të gjata dyzet kubitë dhe të gjera tridhjetë. Që të katra në qoshet e tyre kishin po atë madhësi. **23** Rreth e qark tyre kishte një mur dhe poshtë murit, rreth e rrotull tij, ishin vendosur vatra përf t' pjejkur. **24** Ai më tha: "Këto janë kuzhinat ku ata që shërbejnë në tempull do të pjejin flijimet e popullit".

47 Ai më çoi përsëri në hyrje të tempullit, dhe ja disa ujëra dilin nga poshtë pragut të tempullit në drejtim të lindjes, sepse fasadë e tempullit shikonte nga lindja; ujërat zbrisin poshtë anës së djathtë të tempullit, në jug të altarit. **2** Pastaj më çoi jashtë nëpërmjet portës veriore dhe më bëri të sillem jashtë deri në portën e jashtme, që shikon nga lindja; dhe ja, ujërat buronin nga ana e djathtë. **3** Burri eci deri drejt lindjes me një litar të hollë në dorë dhe mati njëmijë kubitë; pastaj më bëri të kapërcej ujërat, të cilat më arrinin deri te kyçet e këmbëve. **4** Mati katërmijë kubitë të tjerë, pastaj më bëri të kapërcej ujërat; më arrinin te kyçet e këmbëve. Mati katërmijë kubitë të tjerë, pastaj më bëri të kaloj ujërat; më arrinin deri te ijët. **5** Mati njëmijë kubitë të tjerë: ishte një lumë që nuk mund ta kapërceja, sepse ujërat e tij ishin shtuar; ishin ujëra në të cilat duhet të nota; një lumë që nuk mund të kapërcehej. **6** Ai më tha: "E pe, bir njeriu?". Pastaj më ktheu përsëri në bregun e lumi. **7** Pas kthimit tim, ja mbi bregun e lumi shumë drurë nga një anë dhe nga ana tjetër. **8** Pastaj më tha: "Këto ujëra drejtohen përf në krahinën lindore, zbrresin në Arabah dhe do të derdhen në det; me të hyrë në det, ujërat e tij do të shëndoshen. **9** Dhe do të ndodhë që çdo qenie e gjallë që lëviz do të jetojë, kudo që arrin lumi; do të ketë bollék të madh peshqish, sepse vijnë këto ujëra dhe shëndoshin ujërat e tjera; kudo që arrin lumi gjithçka ka përf t'u gjallëruar. **10** Dhe do të ndodhë që né brigjet e tij do të ketë peshkatarë; nga En-gedi deri në Englegaim do të jetë një vend ku do të shtrihen rrjetat; peshku i tij do të jetë i pati illoj dhe në sasi të madhe, si peshku i Detit të Madh. **11** Por kënetat tij dhe moçalet e tij nuk do të shëndoshen; do të lihen përf t'u nxjerrë kripë. **12** Gjatë lumi, mbi të dyja brigjet e tij, do të rritet çdo illoj druri që jep fryte, fletët e tyre nuk do të fishken dhe frytet e tij nuk do të mungojnë kurrë. Do të mbajnë fryte çdo muaj, sepse ujërat e tyre dalin nga shenjtërorja, fryti i tyre do të shërbejë përf ushqim dhe fletët e tyre përf mjekim". **13** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Këta janë kufijtë në bazë të të cilëve ju do ta ndani vendin në trashëgimi midis dymbëdhjetë fiseve të Izraelit. Jozefit do t'i takojnë dy pjesë. **14** Seçili prej jush do të trashëgojë një pjesë të barabartë me atë të vëllait të tij, sepse unë e ngrita dorën si betim përf t'u dhënë etëvje tuaj. Ky vend do t'ju përkasë si trashëgimi. **15** Këta do të jetë kufijtë e vendit nga ana e veriut: nga Deti i Madh në drejtim të Hethlonit deri sa të arrinjë në Tsedad, **16** Hamatit, Berothahi, Sibraimi (që është midis kufirit të Damaskut dhe kufirit të Hamathit), Hatserhatikoni (që është në kufi me Hauranin). **17** Kështu kufiri do të jetë nga deti deri në Hatsarenon, në kufijtë e Damaskut, me kufirin e Hamathit në veri. Kjo është ana veriore. **18** Nga ana lindore do të shtriheni midis Hauranit dhe Damaskut, midis Galaadit dhe vendit të Izraelit, gjatë Jordanit dhe gjatë bregut lindor të detit. Kjo është ana lindore. **19** Ana jugore, në drejtim të jugut, do të shtrihet nga Tamari deri në ujërat e Meribothit të Kadashit, pastaj gjatë përroit të Egjiptit deri në Detin të Madh. Kjo është ana jugore, në jug. **20** Ana perëndimore do të jetë Deti i Madh, nga kufiri i jugut deri përparrë hyrjes së Hamathit. Kjo është ana perëndimore. **21** Do ta ndani kështu këtë vend midis jush, në bazë të fiseve të Izraelit. **22** Do ta ndani me short në trashëgimi midis jush dhe të huajve që banojnë midis jush dhe që u kanë lindur bij në mes tuaj. Këta do të jetë përf atë me short një

trashëgimi në mes të fiseve të Izraelit. 23 Në fisin ku i huaji banon, atje do t'i jepni pjesën e tij", thotë Zoti, Zoti.

48 Këto janë emrat e fiseve: nga kufiri verior, gjatë rrugës së Hethlonit, në hyrje të Hamathit deri në Hatsar-Enon, në kufi me Damaskun në veri drejt Hamathit, nga krahu lindor deri në krahun perëndimor: një pjesë për Danin. 2 Në kufirin e Danit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Asherin; 3 Në kufirin e Asherit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Neftalin. 4 Në kufirin e Asherit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Manasin. 5 Në kufirin e Manasit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Efraimin. 6 Në kufirin e Efraimit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Rubenin. 7 Në kufirin e Rubenit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Judën. 8 Në kufirin e Judës, nga kufiri lindor deri në kufirin perëndimor, do të jetë pjesa e vendit që do ta ofroni si dhuratë, e gjërë njëzet e pesëmijë kubitë dhe e gjatë sa pjesët e tjera, nga kufiri lindor deri në kufirin perëndimor; në mes të saj do të jetë shenjtërorja. 9 Pjesa që do t'i ofroni si dhuratë Zotit do të ketë një gjatësi prej njëzet e pesëmijë kubitë dhe një gjerësi prej dhjetëmijë kubitë. 10 Kjo pjesë e shenjtë do t'u përkasë priftërinjve; njëzet e pesëmijë kubitë gjatësi në veri, dhjetëmijë gjerësi në perëndim, dhjetëmijë gjerësi në lindje dhe njëzet e pesëmijë gjatësi në jug; në mes të saj do të jetë shenjtërorja e Zotit. 11 Ajo do t'u përkasë priftërinjve të shenjtëruar, ndër bittë e Tsadokut, që më kanë shërbyer dhe që nuk devijuan kur devijuan bittë e Izraelit, dhe ashtu si devijuan përkundrazi Levitët. 12 Pjesa që do t'u ofrohet atyre do të merret nga pjesa e ofruar dhuratë e vendit, një gjë shumë e shenjtë, pranë territorit të Levitëve. 13 Përballë territorit të priftërinjve, Levitët do të kenë një sipërfaqe prej njëzet e pesëmijë kubitë gjatësi dhe dhjetëmijë gjerësi; tërë gjatësia do të jetë njëzet e pesëmijë kubitë dhe gjerësia dhjetëmijë. 14 Ata nuk do të mund as ta shesin as ta këmbejnë; nuk do të mund ta shkëputin pjesën më të mirë të vendit, sepse është e shenjtë për Zotin. 15 Pesëmijë kubitët e gjerësisë që do të mbeten përballë njëzet e pesë mijëve, do të caktohen pér përdorim profan pér qytetin, pér banesa dhe pér toka pér kullotë; qyteti do të jetë në mes. 16 Përmasat e tij do të janë këto: ana veriore do të jetë katërmijë e pesëqind kubitë, ana jugore katërmijë e pesëqind, ana lindore katërmijë e pesëqind, ana perëndimore katërmijë e pesëqind. 17 Tokat pér kullotë të qyteti do të janë: dyqind e pesëdhjetë kubitë në veri, dyqind e pesëdhjetë në jug, dyqind e pesëdhjetë në lindje dhe dyqind e pesëdhjetë në perëndim. 18 Kusuri i gjatësisë, gjatë pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë, do të jetë dhjetëmijë kubitë në lindje dhe dhjetëmijë në perëndim; ajo do të jetë pranë pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë, dhe prodhimet e saj do të shërbejnë si ushqim pér punonjësit e qytetit. 19 Punonjësit e qytetit, që do ta punojnë, do të vijnë nga të gjitha fiset e Izraelit. 20 Gjithë pjesa e ofruar si dhuratë do të jetë njëzet e pesëmijë kubitë pér njëzet e pesëmijë, një kattror i përsosur. Ju do të ofroni, si zotërim të qytetit, pjesën e shenjtë të ofruar si dhuratë. 21 Kusuri do të jetë i princit; nga njëra anë dhe nga ana tjetër e pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë dhe të zotërimit të qytetit, ballë njëzet e pesëmijë kubitëve të pjesës së ofruar si dhuratë deri në kufirin lindor, dhe në perëndim ballë njëzet e pesëmijë kubitëve në drejtim të kufirit perëndimor përbri pjesëve të fiseve; kjo do të jetë e princit; pjesa e shenjtë e ofruar si dhuratë dhe shenjtërorja do të janë në mes. 22 Kështu, duke përashtuar zotërimin e Levitëve dhe zotërimin e qytetit që gjenden në mes të asaj që i përket princit, sipërfaqja midis kufirit të Judës dhe kufirit të Beniaminit do t'i përkasë princit. 23 Për kusurin e fiseve, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Beniaminin. 24 Në

kufirin e Beniaminit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Simeonin. 25 Në kufirin e Simeonit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Isakarin. 26 Në kufirin e Isakarit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Zabulonin. 27 Në kufirin e Zabulonit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pér Gadin. 28 Në kufirin e Gadit, nga ana jugore në drejtim të jugut, kufiri do të shkojë nga Tamari në ujërat e Meribahut afër Kadeshit, dhe pastaj gjatë Detit të Madh. 29 Ky është vendi që do t'u ndani me short në trashëgimi fiseve të Izraelit, dhe këto janë pjesët", thotë Zoti, Zoti. 30 "Këto janë daljet e qytetit: nga ana veriore do të maten katërmijë e pesëqind kubitë. 31 Portat e qytetit do t'ë mbajnjë emrat e fiseve të Izraelit; në veri do të ketë tri porta: një portë pér Rubenin, një portë pér Judën dhe një portë pér Levin. 32 Nga ana lindore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë pér Jozefin, një portë pér Beniaminin dhe një portë pér Danin. 33 Nga ana jugore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë pér Simeonin, një portë pér Isakarin dhe një portë pér Zabulonin. 34 Nga ana perëndimore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë pér Gadin, një portë pér Asherin dhe një portë pér Neftalin. 35 Gjithë perimetri do të jetë tetëmbëdhjetëmijë kubitë. Prej kësaj ditë emri i qytetit do të jetë "Zoti është atje"".

Danieli

1 Në vitin e tretë të mbretërimit të Jehojakimit; mbretit të Judës, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, u nis kundër Jeruzalemit dhe e rethoi. **2** Zoti atëherë dha në duart e tij Jehojakimin, mbretin e Judës, bashkë me një pjesë të orendive të shtëpisë së Perëndisë, që ai i transportoi në vendin e Shinarit, në shtëpinë e perëndisë së tij dhe i vendosi orenditë në shtëpinë e thesarit të perëndisë së tij. **3** Pastaj mbreti i tha Ashpenazit, kreut të eunukëve të tij, t'i sjellë disa nga djemtë e Izraelit, qofshin prej fisi mbretëror apo prej familjesh fisnikë, **4** të rinj që të mos kishin asnjë të metë, por të hijshëm, të pajisur me urti, që të kishin njohuri dhe të mësonin shpejt, që të ishin të atfë të shérbenin në pallatin e mbretit dhe të cilëve të mund t'u mësohej letërsia dhe gjuha e Kaldeasse. **5** Mbreti u cakttoi atyre një racion të përditshëm ushqimesh të shijshme nga ato të mbretit dhe verë nga ajo që ai vetë pinte; ata duhet të edukoheshin në tre vjet, në mbarim të cilëve do të kalonin në shërbim të mbretit. **6** Midis tyre ishin bijtë e Judës: Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria. **7** Kreu i eunukëve u vuri atyre emra të tjerë: Danielit i vuri emrin Beltshatsar, Hananiahut Shadrak, Mishaelit Meshak dhe Azarias Abed-nego. **8** Por Danieli vendosi në zemër të tij të mos e ndotet veten me ushqimet e shijshme të mbretit dhe me verën që pinte ai vetë; dhe i kérkoi kreut të eunukëve ta lejonte që të mos ndotej. **9** Perëndia bëri që Danieli të gjejë hir dhe dhëmeshuri te kreui i eunukëve. **10** Kreu i eunukëve i tha pastaj Danielit: "Unë kam frikë nga mbreti, zoti im, që ka caktuar ushqimin tuaj dhe pijen tuaj. Pse ai duhet të shikojë fytyrat tuaja më të trishtuara nga ato të të rinjve të mos hësua? Kështu do të vinit në rrezik kokën time te mbreti". **11** Atëherë Danieli i tha Meltsarit, që kreui i eunukëve kishte caktuar si të parë mbi Danielin, Hananiahun, Mishaelin dhe Azarian; **12** "Të lутем, véri në provë shërbëtorët e tu për dhjetë ditë, dhe të na jepen perime për të nrënë dhe ujë për të pirë. **13** Pastaj të ekzaminohet në praninë tënde pamja Jonë dhe pamja e të rinjve që hanë ushqimet e shijshme të mbretit; do të veprosh pastaj me shërbëtorët e tu në bazë të asaj që do të shikosh". **14** Ai e pranoi këtë propozim të tyre dhe i vuri në provë dhjetë ditë. **15** Në mbarim të dhjetë ditëve pamja e tyre dukej më e buruk dhe e kishin mishin më të plotë se të gjithë djemtë që kishinngrënë gjellët e shijshme të mbretit. **16** Kështu Meltsari u hoqi atyre gjellët e shijshme dhe verën që duhet të pinin dhe u dha perime. **17** Katër të rinje Perëndia u dha njohuri dhe mend në gjithë letërsinë dhe diturinë; dhe Danieli fitoi njohuri për çdo lloj vegimi dhe èndrrë. **18** Në mbarim të kohës së caktuar nga mbreti që t'ia çonin këta të rinj, kreu i eunukëve i shpuri përparrë Nebukadnetsarit. **19** Mbreti foli me ta, por midis tyre nuk u gjet asnjë si Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria, prandaj këta u pranuan në shërbim të mbretit. **20** Dhe mbi çdo çështje që kérkonte dituri dhe gjykim dhe përtë cilat mund t'i pyeste mbreti, i gjetti dhjetë herë më lart se tërë magjistarët dhe astrologët që ishin në tërë mbretërinë e tij. **21** Kështu Danieli vazhdoi deri në vitin e parë të mbretit Kir.

2 Në vitin e dytë të mbretërimit të Nebukadnetsarit, ai pa disa èndrrë; fryma e tij u turbullua dhe iku gjumi. **3** Atëherë mbreti dha urdhër të thërrisin magjistarët, astrologët, shtriganët dhe Kaldeasit, që t'i tregonin mbretit èndrat e tij. **4** Mbreti u tha atyre: "Pashë një èndrrë dhe fryma ime èshtë turbulluar, deri sa t'ia dal të shpjegoj èndrrën time". **5** Atëherë Kaldeasit iu përgjigjën mbretit në gjuhën aramaise: "O mbret, jetofsh përfjetë. Trego èndrrën tënde shërbëtorëve të tu dhe ne do ta interpretojmë". **6** Mbreti u përgjigj dhe u tha Kaldeasse: "Vendimin tim e kam marrë: po të mos ma

bëni të njohur përbajtjen e èndrrës sime dhe interpretimin e saj, do të priteni copa-copa dhe shtëpitë tuaja do të katandisen në plehërishte. **7** Por në rast se do të më tregoni èndrrën dhe interpretimin e saj, do të mermi nga unë dhurata, shpërblime dhe ndërime të mëdha; më tregoni, pra, èndrrën dhe interpretimin e saj". **8** Ata u përgjigjën për sé dyti dhe thanë: "Le t'u tregojë mbreti èndrrën shërbëtorëve të vet dhe ne do t'i japim interpretimin". **9** Atëherë mbreti u përgjigj dhe tha: "E kuptoj fare mirë që ju doni të fitoni kohë, sepse e shihni që vendimi im èshtë marrë; **10** po të mos ma bëni të njohur èndrrën, ka vetëm një vendim për ju; jeni marrë vesh midis jush për të thënë para meje fjalë të rrreme dhe të çoroditura, me shpresë që kohërat të ndryshojnë. Prandaj ma tregoni èndrrën dhe unë do të di në se jeni në gjendje të më jepni edhe interpretimin". **11** Kaldeasit u përgjigjën para mbretit dhe thanë: "Nuk ka njeri mbi tokë që mund të dijë atë që mbreti kérkon. Në fakt asnjë mbret, sundimtar o sovran nuk i ka kérkuar një gjë të tillë ndonjë magjistari, astrologu ose Kaldeasi. **12** Gjëja që pyet mbreti èshtë tepër e vështirë dhe nuk ka njeri që mund t'ia bëjë të ditur mbretit, përvèç perëndive, banesa e të cilëve nuk èshtë ndër të gjallët". **13** Me këtë mbreti u zemërua, i hipi inati dhe urdhëroi që të shfaroseshin tërë të diturit e Babilonisë. **14** Kështu u shpall dekreti në bazë të cilës duhet të vriteshin të diturit, dhe kérkonin Danielin dhe shokët e tij për t'i vrarë edhe ata. **15** Atëherë Danieli u drejtua me fjalë të urta dhe të matura Ariokut, komandant i rojeve të mbretit, i cili kishte dalë për t'i vrarë të diturit e Babilonisë. **16** Mori fjalën dhe i tha Ariokut, komandantit të mbretit: "Pse vallë një dekret kaq i ashprë nga ana e mbretit?" Atëherë Arioku u vuri në dijeni Danielin. **17** Kështu Danieli hyri te mbreti dhe i kérkoi t'i jepte kohë për t'i bëre të njohur mbretit interpretimin e èndrrës. **18** Atëherë Danieli shkoi në shtëpinë e vet dhe ua bëri të ditur këtë gjë shokëve të tij Hananiah, Mishael dhe Azaria, **19** me qëllim që t'i kérkonin mësirëtë Perëndisë të qilllit lidhur me këtë sekret, me qëllim që Danieli dhe shokët e tij të mos vriteshin bashkë me kusurin e njerezëve të ditur të Babilonisë. **20** Atëherë sekreti iu zbulua Danielit në një vegim nate. Kështu Danieli bekoi Perëndinë e qilllit. **21** Danieli fillo i thotë: "Qoftë i bekuar emri i Perëndisë përfjetë, sepse atij i përkasin dituria dhe forca. **22** Ai ndryshon kohërat dhe stinët, i ul mbretërit dhe i larton, u jep dituri të urtëve dhe dije atyre që kanë mend. **23** Ai tregon gjërat e thella dhe të fshehta, njeh atë që èshtë në terr dhe drita qëndron me të. **24** O Perëndi i etërve të mi, të falënderoj dhe të lëvdoj, sepse më ke dhënë dituri dhe forcë dhe më ke bërë të njoh atë që t'kemi kérkuar, duke na bërë të njohim gjinë e kérkuar nga mbreti". **25** Prandaj Danieli shkoi te Ariokut, të cilët mbreti i kishte besuar detyrën të vriste njerezit e ditur të Babilonisë; shkoi dhe i tha kështu: "Mos i vrit njerezit e ditur të Babilonisë! Më ço përparrë. **26** Atëherë Arioku e çoi me nxitim Danielin përra mbretit dhe i foli kështu: "Gjeta midis Judeje robër një njeri që do t'i njohë mbretit interpretimin". **27** Mbreti fillo i thotë Danielit, që quhej Beltshatsar: "A je i zoti të më bësh të njohur èndrrën që pashë dhe interpretimin e saj?". **28** Danieli u përgjigj në prani të mbretit dhe tha: "Sekreti për të cilin mbreti kérkoi interpretimin tim, nuk mund t'i shpjegohet mbretit as nga njerezit e urtë, as nga astrologët, as nga magjistarët, as nga shortarët. **29** Por ka një Perëndi në qell që zbulon sekretet, dhe ai i ka bërë të njohur mbretit Nebukadnetsarit atë që do të ndodhë ditët e fundit. Kjo ka qenë èndrra jote dhe vegimet e mendjes sate në shtratin tênd. **30** O mbret, mendimet që t'ka kanë ardhur në shtratin tênd kanë të bëjnë me atë që ka përtë ndodhur tani e tutje; dhe ai që zbulon sekretet të ka bërë të njohur atë që ka përtë ndodhur. **31** Sa për mua, ky sekret m'u zbulua jo sepse kam më tepër dituri nga tërë të gjallët e tjerë, por me qëllim që interpretimi im t'i njoftohet mbretit, dhe ti të njihesh

me mendimet e zemrës sate. **31** Ti ishe duke shikuar, o mbret, dhe ja një figurë e madhe; kjo figurë e stërmadhe, me një shkëlqim të jashtëzakonshëm, ngrirë para teje me një pamje të tmerrshme. **32** Koka e kësaj figure ishte prej ari të kulluar, gjoksi i saj dhe krahët e saj ishin prej argjendi, barku i saj dhe kofshët e saj prej bronzi, **33** këmbët e saj prej hekuri, këmbët e saj pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile. **34** Ndërsa po shikoje, një gur u shkëput, por jo nga dora e njeriut, dhe goditi figurën në këmbët e saj prej hekuri dhe argjile dhe i copëtoi. **35** Atëherë hekuri, argjila, bronzi, argjendi dhe ari u copëtuan bashkë dhe u bënë si kope byku në lëmë gjatë verës; era i mori me vete dhe nuk u gjet më asnjë gjurmë e tyre. Por guri që kishte goditur figurën u bë një mal i madh, që mbushi tërë tokën. **36** Kjo është èndra; tanë do të japid interpretimi përparrë mbretit. **37** Ti, o mbret, që mbreti i mbretërvës, sepse Perëndia i quillit të ka dhënë mbretërinë, pushtetin, forcën dhe lavdinë. **38** Ngado që të banojnë bijtë e njerëzve, kafshët e fushës dhe shpendët e qellit, ai i ka lënë në duart e tua dhe të ka bërë të sundosh mbi gjithë ata. Ti je koka e artë. **39** Mbas teje do të dalë një mbretëri tjetër, më e vogël, më e ulët nga joja; pastaj një mbretëri tjetër prej bronzi, që do të sundojë mbi gjithë dheun. **40** Mbretëria e katërt do të jetë e fortë si hekuri, sepse hekuri copoton dhe thërrmon çdo gjë; ashtu si hekuri që copoton, kjo mbretëri do t'i copëtojë dhe do t'i thërrmojë tërë këto mbretëri. **41** Siç e pe, këmbët dhe gishtërinjtë ishin pjesërisht prej argjile poqari dhe pjesërisht prej hekuri, kështu kjo mbretëri do të ndahet; megjithatë, ajo do të ketë fortësinë e hekurit, sepse ti ke parë hekurin të përzier me argjilë të butë. **42** Dhe ashtu si gishtërinjtë e këmbëve ishin pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile, kështu ajo mbretëri do të jetë pjesërisht e fortë dhe pjesërisht e brishtë. **43** Siç e pe hekurin të përzier me argjilën e butë, ata do të përzihen nga fara njerëzore, por nuk do të bashkohen njeri me tjetrin, pikërisht ashtu si hekuri nuk amalgamohet me argjilën. **44** Në kohën e këtyre mbretërvës, Perëndia i quillit do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrhet kurë; kjo mbretëri nuk do t'i lihet një populli tjetër, por do të copëtojë dhe do të asgjësojë tërë këto mbretëri, dhe do të ekzistojë përfjetë. **45** Pikërisht ashtu siç e pe gurin të shkëputet nga mal, jo nga dora e njeriut, për të copëtuar hekurin, bronzin, argjilën, argjendin dhe arin. Perëndia i madh i ka bërë të njohur mbretit atë që ka për të ndodhur tanë e tutje. Èndra është e vërtetë dhe interpretimi i saj është i sigurt". **46** Atëherë mbreti Nebukadnetsar ra me fytyrë dhe ra permbyss para Danielit; pastaj urdhëroi që t'i paraqitnin një ofertë dhe temjan. **47** Mbreti i foli Danielit dhe tha: "Në të vërtetë Perëndia juaj është Perëndia i perëndive, Zoti i mbretërvës dhe zbuluesi i sekreteve, sepse ti ke mundur të zbulosh këtë sekret". **48** Atëherë mbreti e bëri Danielin të madh, i dha dhurata të shumta dhe të mëdha, e bëri qeveritar të gjithë krahinën së Babilonisë dhe kreun më të lartë të gjithë të diturve të Babilonisë. **49** Përveç kësaj, me kërkesë të Danielit, mbreti vuri në krye të administratës së krahinës së Babilonisë Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon. Danieli përkundrazi mbeti në oborrin e mbretit.

3 Mbreti Nebukadnetsar urdhëroi të ndërtohet një figurë prej ari, e lartë gjashtëdhjetë kubitë dhe e gjerë gjashtë kubitë, dhe e ngriti në fushën e Duras, në krahinën e Babilonisë. **2** Pastaj mbreti Nebukadnetsar dërgoi njerëz të mbledhun satrapët, prefektët, qeveritarët, gjykatësit, nëpunësit e thesarit, këshilltarët e shtetit, ekspertët e ligjit dhe tërë autoritetet e krahinave, me qëllim që të vinin në pérurimin e figurës që mbreti Nebukadnetsar kishte ngritur. **3** Atëherë satrapët, prefektët dhe qeveritarët, gjykatësit, nëpunësit e thesarit, këshilltarët e shtetit, ekspertët e ligjit dhe tërë autoritetet e krahinave u mblohdhën bashkë për pérurimin e figurës që kishte

ngritur mbreti Nebukadnetsar, dhe qëndruan në këmbë përparrë figurës që Nebukadnetsari kishte ngritur. **4** Pastaj kasneci thirri me zë të lartë: "Juve, popuj, kombe dhe gjuhë, ju jepet urdhër që, **5** sapo të dëgjoni zérin e bririt, të flautit, të qestes, të lirës, të salterit, të gajdes dhe të çdo lloji vegle, të bini përbys për të adhuruar figurën prej ari që ka ngritur mbreti Nebukadnetsar; **6** kushdo që nuk do të bjerë përbys për të adhuruar, do të hidhet menjëherë në mes të një furre zjarri përvëlues". **7** Kështu, me të dëgjuar tërë popujt zérin e bririt, të flautit, të qestes, të lirës, të salterit dëgjueve që ka dëgjuar zérin e bririt, të flautit, të qestes, të lirës, të salterit, të gajdes dhe të çdo lloji vegle duhet të bjerë përbys për të adhuruar figurën e artë; **11** dhe ai që nuk bie përbys dhe nuk adhuron, duhet të hidhet në mes të një furre me zjarr përvëlues. **12** Por ka disa Judej që i ke vénë në krye të administrimit të punëvë të krahinës së Babilonisë, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego, që nuk kanë asnjë konsideratë për ty; nuk u shërbejnë perëndive të tua dhe nuk adhurojnë figurën e artë që ti ke ngritur". **13** Atëherë Nebukadnetsari, i zemëruar dhe i tertiuar, urdhëroi që të siljin Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon; kështu këta njerëz u cuan para mbretit. **14** Nebukadnetsari u drejtoi atyre fjalën, duke thënë: "Shadrak, Meshak dhe Abed-nego, a është e vërtetë që nuk u shërbejnë perëndive të mia dhe nuk adhuron figurën e artë që unë kam ngritur? **15** Tani, posa të dëgjoni zérin e bririt, të flautit, të qestes, të lirës, të salterit, të gajdes dhe të çdo lloji vegle, në rast se jeni gati të bini përbys për të adhuruar figurën që unë kam bërë, mirë; por në rast se nuk do ta adhuron, do t'ju hedhin menjëherë në mes të një furre të ndezur; dhe cila është ajo perëndi që do të mund t'ju çlirojë nga duart e mia? **16** Shadrak, Meshaku dhe Abed-nego u përgjigjën mbretit, duke thënë: "O Nebukadnetsar, ne nuk kemi nevojë të të japid përgjigje lidhur me këtë. **17** Ja, Perëndia ynë, të cilët i shërbejmë, është në gjendje të na çlirojë nga furra e ndezur, dhe do të na çlirojë nga dora jote, o mbret. **18** Por edhe sikur të mos e bënte, dije, o mbret, që ne nuk do t'u shërbejmë perëndive të tua dhe nuk do të adhurojmë figurën e artë që ti ke ngritur". **19** Atëherë Nebukadnetsari u mbush me inat dhe shprehja e fytyrës së tij ndryshoi ndaj Shadrakut, Meshakut dhe Abed-negos. Duke marrë përsëri fjalën, urdhëroi që furra të ngrohej shtatë herë më shumë se zakonisht. **20** Pastaj urdhëroi disa njerëz të fortë dhe trima të ushtrisë së tij të lidhni Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon dhe t'i hidhni në furrën e zjarrit përvëlues. **21** Atëherë këta tre burra i lidhën dhe, me pantallonet e tyre, me tunikën e tyre dhe me gjitha mbulesën e tyre të kokës dhe i hodhën e mes të furrës me zjarr përvëlues. **22** Por me qenë se urdhëri i mbretit ishte i reptë dhe furra ishte jashtëzakonisht e mbingrohur, flaka e zjarrit vrau njerëzit që kishin hedhur në të Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon. **23** Dhe këta tre burra, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego, ranë të lidhur në mes të furrës me zjarr përvëlues. **24** Atëherë mbreti Nebukadnetsar, i habitur, u ngriti me nxitim dhe fillo i tu thotë këshilltarëve të tij: "Nuk i kemi hedhur tre burrat të lidhur në mes të zjarrit?". Ata u përgjigjën dëgjueve që i thënë mbretit: "Sigurisht, o mbret". **25** Ai foli përsëri: "Ja, unë po shoh katër burra të palidhur, që ecin në mes të zjarrit, pa pësuar asnjë dém; dhe pamja e tij këtë kërkontë i përmëgjan asaj të një biri të Perëndisë". **26** Pastaj Nebukadnetsari iu afroja gjykës së furrës me zjarr përvëlues dhe fillo i thotë: "Shadrak, Meshak dhe Abed-nego, shërbëtorë të Perëndisë Më të Lartë, dilni dhe

ejanë këtu". Atëherë Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego dolën nga mesi i zjarrit. **27** Pastaj satrapët, prefektet, qeveritarët dhe këshilltarët e mbretit u mblohdhën për të vërejtur këta burra: zjari nuk kishte patur asnjë fuqi mbi trupin e tyre, fokët e kokës së tyre nuk ishin djegur, manteleet e tyre nuk ishin démtuar dhe as era e zjarrit nuk ishte shtruar mbi ta. **28** Nebukadnetsari filloi të thotë: "Qoftë i bekuar Perëndia i Shadrakut, i Meshakut dhe i Abed-negos, që ka dërguar engjëllin e tij dhe ka çliruar shërbëtorët e tij, që kanë pasur besim tek ai; ata **29** Prandaj unë dekretoj që kushdo, cilid populli, kombi o gjuhe që t'i përkasë, që do të flasë keq për Perëndinë e Shadrakut, të Meshakut dhe të Abed-negos, të pritet copë-copë dhe shtëpië e tij të katandiset në një vend plehrash, sepse nuk ka asnjë perendi që mund të shpëtojë në këtë mënyrë". **30** Atëherë mbreti bëri që Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego të kenë mbarësi në krahinën e Babilonisë.

4 "Mbreti Nebukadnetsar téré popuje, téré kombeve dhe gjuhëve, që banojnë mbi gjithë dheun: Paqja juaj qoftë e madhe. **2** M'u duk mirë t'i bëj të njohura shenjat dhe mrekullitë që Perëndia Më i Lartë ka kryer për mua. **3** Sa të mëdha janë shenjat e tij dhe sa të fuqishme mrekullitë e tij! Mbretëria e tij eshtë një mbretëri e përjetshme dhe sundimi i tij vazhdon brez pas brezi. **4** Unë, Nebukadnetsari, isha i qetë në shtëpinë time dhe i gëzuar në pallatin tim. **5** Pashë një èndërr që më tmerrroi; mendimet që pata në shtratin tim dhe vegimet e mendjes sime më tmerruan. **6** Kështu dhashë urdhër që të sillnin para meje gjithë të diturit e Babilonisë, që të më bënин të njohur interpretimin e èndrrës. **7** Atëherë erdhën magistarët, astrologët, Kaldeasit dhe shortarët, të cilëve u tregova èndrrën, por ata nuk mundën të më bënин të njohur interpretimin e saj. **8** Më në fund erdhë para meje Danieli, i quajtur Beltshatsar nga emri i perëndisë tim dhe tek i cili eshtë fryma e perëndive të shenjta, dhe unë ia tregova èndrrën: **9** Beltshatsar, kreu i magistarëve, sepse unë e di që fryma e perëndive të shenjta eshtë te tij dhe nga ai merre ushqim qdo qenie e gjallë. **13** Ndërsa në shtratin tim vëreja vegimet e mendjes sime, ja një roje, një i shenjtë, zbriti nga qelli, **14** bërtiti fort dhe tha kështu: "Prisni drurin dhe këputi degët e tij, shkundni fletët e tij dhe shpërndani frytet e tij; le të largohen kafshët që rrinjë poshtë tij dhe shpendët nga degët e tij. **15** Lëreni ndërkqë në tokë cungun e rrënjeve të tij, të lidhur me zinxhirë hekuri dhe bronzi midis barit të fushave. Le të laget nga vesa e qellit dhe le të ketë bashkë me kafshët pjesën e barit që i takon. **16** Zemra e tij le të ndryshojë, dhe në vend të një zemre njeriu ti' jepet një zemër kafshe dhe le të kalojnë mbi të shtatë kohë. **17** Kjo eshtë dekretuar nga rojet dhe vendimi vjen nga fjala e tē shenjtëve në mënyrë që tē gjallët të dijnë që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njërzëve; ai ia jep atij që dëshiron dhe larton mbi tē të keqin e tē këqijve". **18** Kjo eshtë èndrra që kam parë unë, mbreti Nebukadnetsar. Tani ti, Beltshatsar, jepi interpretimin, sepse asnjë nga tē diturit e mbretërisë sime nuk eshtë në gjendje tē më bëjë tē njohur interpretimin e saj; por ti mundesh, sepse fryma e perëndive të shenjta eshtë te tij". **19** Atëherë Danieli, emri i tē cilët eshtë Beltshatsar, mbeti për një çast i tmerruar dhe mendimet e tij e shqetësonin. Mbreti filloi të thotë: "Beltshatsar,

mos u turbullo as nga èndrra as nga interpretimi **20** Druri që ti ke parë, që ishtë bér i madh dhe i fortë, maja e tē cilët arrinte deri në qjell dhe që dukej nga tē gjitha skajet e dheut, **21** gjethnaja e tē cilët ishte e bukur, fryti i bollshém, dhe ku gjenin strehë kafshët e fushave dhe mbi degët e së cilës bënën folënë zogjtë e qellit, **22** je ti, o mbret, që u bëre i madh dhe i fortë; madhështia jote eshtë ritrit dhe ka arritur deri në qjell dhe sundimi yt deri në skajet e dheut. **23** Sa për rojen, një i shenjtë, që mbreti e ka parë tē zbzresë nga qjelli dhe tē thotë: "Priteni drurin dhe shkatërojeni, por lini në tokë cungun me rrënje, tē lidhur me zinxhirë hekuri dhe bronzi midis barit të fushave. Le ta lagë vesa e qellit dhe le tē ketë pjesën e tij bashkë me kafshët e fushave deri sa tē kalojnë mbi tē shtatë kohë". **24** Ky eshtë interpretimi, o mbret; ky eshtë dekreti i Shumë të Lartit, që eshtë lëshuar përmbrëtin, zotin tim; **25** ti do tē dëbohesh nga njerëzia dhe banesa jote do tē jetë bashkë me kafshët e fushave; do tē tē japin tē hash bar si qetë dhe do tē lagesh nga vesa e qellit; do tē kalojnë mbi ty shtatë kohë, deri sa tē pranosh që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe ia jep atij që ai dëshiron. **26** Sa për urdhrin për tē lënë cungun me rrënje, kjo do tē thotë se mbretëria jote do tē rivendoset, mbasi tē kesh pranuar që eshtë qjelli ai që sundon. **27** Prandaj, o mbret, prano këshillën time: jepu fund mëkateve tē tua duke praktikuar drejtësinë dhe paudhësive tē tua duke treguar mëshirë ndaj tē varfëve; ndofta begatia jote do tē zgjasë". **28** E téré kjo i ndodhi mbretit Nebukadnetsar. **29** Dymbëdhjetë muaj më vonë, ndërsa shëtiste në pallatin mbretëror të Babilonisë, **30** mbreti filloj tē thotë: "Nuk eshtë kjo Babilonia e madhe, që unë ndërtova si seli mbretëreore me forcën e pushtetit tim dhe për lavdinë e madhërisë sime?". **31** Këto fjalë ishin akoma në gojë tē mbretit, kur një zë zbriti nga qjelli: "Ty, o mbret Nebukadnetsar, tē shpall: mbretëria jote tē eshtë hequr; **32** ti do tē dëbohesh nga njerëzia dhe banesa jote do tē jetë me kafshët e fushave; do tē tē jipin tē hash bar si qetë dhe do tē kalojnë mbi ty shtatë kohë, deri sa tē pranosh që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe ia jep atij që ai dëshiron. **33** Në po atë çast fjala lidhur me Nebukadnetsarin u realizua. Ai u dëbua nga njerëzia, hëngri bar si qetë dhe trupi i tij u lag nga vesa e qellit, deri sa fokët e tij u rritën si pendët e shqiponjave dhe thornjë e tij si kthetrat e shpendëve. **34** "Në fund tē kësaj kohe, unë Nebukadnetsari ngritisit sytë nga qjelli dhe arsyea m'u kthye, e bekova Shumë të Lartin dhe lëvdova dhe përlëvdova atë që rron përfjetë, sundimi i tē cilët eshtë një sundim **35** Tërë banorët e dheut përparrë tij konsiderohen si asgjë; ai vepron si tē dojë me ushtrinë e qellit dhe me banorët e dheut. Askush nuk mund t'a ndalë dorën ose t'i thotë: "Cfarë po bën?". **36** Në po atë kohë m'u kthye arsyea, dhe për lavdinë e mbretërisë sime m'u kthyen madhëria ime dhe shkëlqimi im. Këshilltarët e mi dë tē mëdhenjët e mi më kërkuan, dhe unë u rivendosa në mbretërinë time dhe madhështia ime u rrit jashtëzakonisht. **37** Tani, unë Nebukadnetsari lëvdoj, lartësoj dhe përlëvdoj Mbretin e qellit, sepse tē gjitha veprat e tij janë tē vërteta dhe rrugët e tij janë drejtësi; ai ka pushtet tē poshtërojë ata që ecin me kryelartësi.

5 Mbreti Belshatsar dha një banket tē madh për njëmijë nga tē mëdhenjtë e tij dhe në prani tē tē njëmijëve piu verë. **2** Ndërsa shijonte verën, Belshatsari dha urdhër tē sillnin vazot prej ari dhe prej argjendi që i ati Nebukadnetsari kishte marrë nga tempulli që ishte në Jeruzalem, me qëllim që me to tē pinin mbreti dhe tē mëdhenjtë që ishin me tē, bashkëshortet e tij dhe konkubinat e tij. **3** Kështu prunë vazot prej ari që i kishin marrë nga shenjtërorja e tempullit tē Perëndisë, që ishte në Jeruzalem, dhe me to pinë mbreti dhe tē mëdhenjtë e tij, bashkëshortet e tij dhe konkubinat e tij. **4** Pinë verë dhe lëvduan perënditë prej ari, argjendi, bronzi,

hekuri, druri e guri. 5 Në atë çast u dukën gishtërinjtë e dorës së një njeriu, që filluan të shkruajnë përballë shandanit mbi suvanë e murit të pallatit mbretër; dhe mbreti pa pjesën e asaj dore që shkruante. 6 Atëherë pamja e mbretit ndryshoi dhe mendimet e tij e shqetësuan; nyjet e eshrave iu liruan dhe gjunjët e tij filluan të përpinqen midis tyre. 7 Mbreti bërtiti me forcë që të hyhin astrologët, Kaldeasit dhe shortarët; pastaj mbreti filloj t'u thotë njerëzve të ditur të Babilonisë: "Kushdo që do ta lexojë këtë shkrim dhe do të më japë interpretimin e tij do të vishet me rroba të purputa, do të ketë një gjerdan ari në qafë dhe do të jetë i treti në qeverisjen e mbretërisë". 8 Atëherë hyjnë tërë diturit e mbretit, por nuk mundën të lexojnë shkrimin as t'i bëjnë të njohur mbretit interpretimin e tij. 9 Atëherë mbreti Belshatsar u turbullua shumë, pamja e tij ndryshoi dhe të mëdhenjët e tij e humbën fare. 10 Mbretëresha, për shkak të fjalëve të mbretit dhe të të mëdhenjve të tij, hyri në sallén e banketit. Mbretëresha filloj t'u thotë: "O mbret, jetofsh përfjetë! Mendimet e tua të mos të shqetësojnë dhe pamja jotë të mos ndryshojë. 11 Është një njeri në mbretërinë tënde, tek i cili është fryma e perëndive të shenjtë, dhe në kohën e atit tënd u gjet tek ai dritë, mendje dhe dituri të ngjashme me diturinë e perëndive; mbreti Nebukadnetsar, ati yt, ati yt mbreti, e cakttoi në krye të magjistarëve, të astrologëve, të Kaldeave dhe të shortarëve, 12 sepse te ky Daniel, të cilët mbreti i kishte vënë emrin Belshatsar, u gjetë një frymë e Jashtëzakonshme, njohuri, zguarsi, zotësi për të interpretuarë èndrat, për të shpjeguar enigmat dhe për të zgjidhur çështje të ngatërruara. Të thirrat, pra, Danieli dhe ai do të japë interpretimin". 13 Atëherë Danieli e sollën në prani të mbretit; mbreti i foli Danielit dhe i tha: "A je ti Danieli, një nga të mënguarit e Judës, që mbreti, ati im, solli nga Juda? 14 Kam dégjuar të thonë për ty që fryma e perëndive është te ti, dhe se te ti gjenden dritë, mënguri dhe një dituri e Jashtëzakonshme. 15 Tani kanë sjellë pranë meje njerëz të ditur dhe astrologë me qëllim që të lexojnë këtë shkrim dhe të më bëjnë të njohur interpretimin e tij; por ata nuk kanë qenë të zotë të më jepnin interpretimin e çështjes. 16 Kam dégjuar ndërkaq të thuhet se ti je në gjendje të japësh interpretimin dhe të zgjidhesh çështje të ndërlikuara. Tani në rast se i zoj të lexosh këtë shkrim dhe të më bësh të njohur interpretimin e tij, ti do të vishesh me rroba të purputa, do të mbash një gjerdan ari në qafë dhe do të jesh i treti në qeverisjen e mbretërisë". 17 Atëherë Danieli u përgjigj dhe tha para mbretit: "Mbaji, pra, dhuratat e tua dhe jepi një tjetri shpërblimet e tua; megjithatë unë do t'a lexo shkrimin mbretit dhe do t'i bëj të njohur interpretimin. 18 O mbret, Perëndia Shumë i Lartë i kishte dhënë Nebukadnetsarit, atit tënd, mbretëri, madhështi, lavdi dhe madhëri. 19 Për madhështinë që i kishte dhënë, tërë popujt, tërë kombet dhe gjuhjet dridheshin dhe kishin frikë para atij; ai vriste kë të donte dhe linte të gjallë kë të donte, nrinjtë kë të donte dhe ulte kë të donte. 20 Po, kur zemra e tij u ngrit dhe fryma e tij u ngurtësua deri në arrogancë, ai u rrëzua nga froni mbretëror dhe iu hoq lavigj e tij. 21 Pastaj u dëbua nga bijtë e njerëzve, zemra e tij u bë e ngjashme me atë të kafshëve të tij dhe banesa e tij me atë të gomarëve të egër; i dhanë bar për të ngrënë si qetë dhe trupi i tij u lag nga vesa e qillit, deri sa pranoi që Perëndia Shumë i Lartë sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe mbi të vendos atë që do. 22 Por ti Belshatsar, biri i tij, megjithëse e dije gjithë këtë, nuk e ke përulur zemrën tënde; 23 përkundrazi je ngritur kundër Zotit të qillit, urdhërove të të sjellin përpara vazot e tempullit të tij, dhe me to keni pirë verë t'i dhe të mëdhenjtë e tu, bashkëshortet e tua dhe konkubinat e tua. Përvëc kësaj të lëvduar perënditë prej argjendi, prej ari, prej bronzi, prej druri e guri, që nuk shohin, nuk dégjojnë dhe nuk kuptojnë, dhe nuk ke përlëvduar Perëndinë, në dorën e të cilët është fryma jote jetësore dhe të cilës i përkasin tëre

rrugët e tua. 24 Prandaj nga prania e tij u dërgua pjesa e asaj dore, që ka shkruar shkrimin. 25 Ky është shkrimi që u vizuat: MENE, MENE, TEKEL UFARSIN. 26 Ky është interpretimi i çdo fjalë: MENE: Zoti ka bërë llogarinë e mbretërisë sate dhe i ka dhënë fund. 27 TEKEL: ti u peshove në peshoret dhe u gjet që të mungonte diçka. 28 PERES: mbretëria jote u nda dhe iu dha Medasve dhe Persianëve". 29 Atëherë, me urdhër të Belshatsarit, Danieli u vesh me të purputa, i vunë në qafë një gjerdan ari dhe shpallën që ai do të ishte i treti në qeverimin e mbretërisë. 30 Po atë natë Belshatsari, mbreti i Kaldeave, u vra; 31 dhe Dari, Medasi, mori mbretërinë në moshën gjashtëdhjetë e dy vjeç.

6 I pëlqeu Darit të vendosë mbi mbretërinë njëqindenjzetë satrapë, të cilët, të ishin në krye të gjithë mbretërisë. 2 dhe mbi ta kishte tre prefektë, nga të cilët njëri ishte Danieli, të cilëve këta satrapë duhet t'u jepnin llogari, më qëllim që mbreti të mos pësonte asnjë dëm. 3 Danieli shkëlqente mbi prefektët dhe satrapët e tjerë, sepse ai kishte një frymë më të lartë, dhe mbreti mendonte ta vendoste mbi tërë mbretërinë. 4 Atëherë prefektët dhe satrapët kërkuan të gjenin një pretekst kundër Danielit lidhur me administrimin e mbretërisë, por nuk mundën të gjejnë asnjë pretekst apo korruptim, sepse ai ishte besnik dhe nuk mundën të gjejnë tek ai asnjë gabim apo korruptim. 5 Atëherë këta njerëz thanë: "Nuk do të gjemjë kurrë ndonjë pretekst kundër Danielit, veç se po ta gjemjë kundër tij në vet ligjin e Perëndisë të tij." 6 Atëherë ata prefektët dhe satrapët u mblohdën me zhurmë para mbretit dhe i thanë: "O mbreti Dar, jetofsh për jetë! 7 Tërë prefektët e mbretërisë, qeveritarët dhe satrapët, këshilltarët dhe komandantët u konsultuan bashkë për të nxjerrë një vendim mbretëror dhe për të bërë një dekret të prerë, në bazë të të cilëve kushdo që gjatë tridhjetë ditëve do t'i drejtovë një kërkësë cilësdo perëndie a njeriu përvëc teje, o mbret, të hidhet në gropën e luanëve. 8 Tani, o mbret, nxirri dekretin dhe firmos dokumentin, në mënyrë që të mos ndryshohet dot në pajtim me ligjin e Medasve dhe të Persianëve, që është i parevokueshmë". 9 Pastaj mbreti Dari nënshkroi dokumentin dhe dekretin. 10 Kur Danieli mësoi që dokumenti ishte nënshkruar, hyri në shtëpinë e vet. Pastaj në dhomën e tij të sipërme, me dritaret e saj të hapura në drejtim të Jeruzalemit, tri herë në ditë gjunjëzohej, lutej dhe falenderonte Perëndinë e tij, siç e bënte zakonisht më parë. 11 Atëherë ata njerëz erdhën duke bërë zhurmë dhe e gjetën Danielin që po i lutej dhe i përlitej Perëndisë të tij. 12 Kështu i afroan mbretit dhe folën para tij për dekretin mbretëror: "A nuk ke nënshkruar një dekret në bazë të të cilët gjatë tridhjetë ditëve kushdo që do të bëj një kërkësë drejtuar çfarëdo perëndie ose njeriu me përashtimin tënd, o mbret, do të hidhet në gropën e luanëve". Mbreti u përgjigj dhe tha: "Kjo gjë është vendosur në pajtim me ligjin e Mediasve dhe të Persianëve, që nuk mund të ndryshohet". 13 Atëherë ata nisen përsëri të flasin përpara mbretit: "Danieli, që është një ndër të mënguarit e Judës, nuk tregon asnjë konsideratë për ty, o mbret, ose për dekretin që ke nënshkruar, por i drejton lutje tri herë në ditë Perëndisë të tij". 14 Me të dégjuar këtë, mbreti u hidhëra me të madhe dhe duke dashur në zemër të vet ta çlirojë Danielin, u përoq deri sa perëndoi dielli ta shkëputë nga duart e tyre. 15 Por ata njerëz erdhën të mbreti duke bërë zhurmë dhe i thanë: "Dije, o mbret, që është ligj i Medasve dhe i Persianëve që asnjë dekret ose edikt i shpallur nga mbreti nuk mund të ndryshohet". 16 Atëherë mbreti dha urdhër dhe Danieli u çua tutje dhe u hodh në gropën e luanëve. Por mbreti i foli Danielit dhe i tha: "Perëndia jote, së cilës ti i shërbeni vazhdimisht, do të vijë vetë të të shpëtojë". 17 Pastaj sollën një gur, dhe e vunë në grykën e gropës; mbreti e vulosi me unazën e tij, me unazën e tij,

mëdhenje të tij, në mënyrë që vendimi i tij lidhur me Danielin tē mos ndryshohej. **18** Atéherë mbreti u têrroq nē pallatin e tij dë kaloi natën duke agjëruar; nuk sollën para tij asnjë muzikant, madje edhe gjumi e braktisi. **19** Të nesërmen nē mëngjes mbreti u zgjua shumë herët dhe shkoi me nxitëm nē gropën e luanëve. **20** Me tē arritur pranë gropës, thirri Danielin me zë zemërthyer; mbreti filloj t'i thotë Danielit: "Daniel, shërbëtor i Perëndisë tē gjallë, Perëndia yt, a ka mundur tē tē shpëtoj nga luanët?". **21** Atéherë Danieli i tha mbretit: "O mbret, jetofsh pérjetë! **22** Perëndia im dérgoi engjellin e tij që ka mbyllur gjojën e luanëve, dhe ata nuk më kanë bërë asnjë tē keqe, sepse kam dalë i paafaj pérpara atij; por edhe pérpara teje, o mbret, nuk kam bërë asnjë tē keqe". **23** Atéherë mbreti u gëzua shumë dhe urdhëroi që Danieli tē nxirrej nga gropa. Kështu Danielin e nxorën nga gropa dhe nuk u gjet mbi tē asnjë lëndim sepse kishte pasur besim te Perëndia i tij. **24** Pastaj mbreti urdhëroi që tē silleshin ata njerëz që kishin paditur Danielin dhe i hodhën nē gropën e luanëve, ata, bijtë e tyre dhe gratë e tyre. Dhe para se tē arrinin nē fund tē gropës, luanët u hodhën mbi ta dhe copëtuan têrë kockat e tyre. **25** Atéherë mbreti Dar u shkroi têrë popujve, kombeve dhe gjuhëve që banonin nē gjithë dheun: "Paqja juaj qoftë e madhe! **26** Unë dekretoj që nē tē gjithë sundimi e mbretërisë sime tē dridhen dhe tē kenë frikë para Perëndisë tē Danielit, sepse ai éshët Perëndia i gjallë që ekziston pérjetë. Mbretëria e tij nuk do tē shkatërrrohet kurrrë dhe sundimi i tij nuk do tē ketë fund kurrrë. **27** Ai çiron, shpëton dhe kryen shenja dhe mrekulli në qjell dhe në tokë; éshët ai që e çlroi Danielin nga fuqja e luanëve". **28** Kështu Danieli pati mbarësi gjatë mbretërimit tē Darit dhe gjatë mbretërimit tē Kirit, Persianit.

7 Në vitin e parë tē Belshatsarit, mbretit tē Babilonisë, Danieli, kur ishte nē shtrat, pa një éndërr dhe pati vegime nē mendjen e tij. Pastaj shkroi éndërrn dhe tregoi thelbën e ngjarjes. **2** Danieli, pra, filloj t'i thotë: "Unë shikoja nē vegimin tim, natën, dhe ja, katër erérat e qjellit tronditnin Detin e Madh, **3** dhe katër kafshë tē mëdha po dilnin nga deti, njera ndryshe nga tetra. **4** E para i ngjante një luani dhe kishte krahë shqiponje. Unë shikoja deri sa ia shkulén krahët, pastaj e ngritën nga toka e vunë tē qëndrojë drejt mbi dy këmbët e veta si një njeri dhe iu dha një zemër njeriu. **5** Dhe ja një kafshë tjetër, e dyta, oë i ngjante një ariu; ngrinjë mbi një krahë kishte tri brinjë në gojë, midis dhëmbëve, dhe i thanë: "Çohu, ha shumë mish". **6** Mbas kësaj unë shikoja, dhe ja një tjetër që i ngjante një leopardi, dhe që kishte katër fletë shpendi mbi kurrizin e vet; kafsha kishte katër koka dhe iu dha sundimi. **7** Mbas kësaj, unë shikoja nē vegime nate, dhe ja një kafshë e katërt e llartharshme, e tmerrshme, jashtëzakonisht e fuqishme; kishte dhëmbë tē mëdha prej hekuri; hante, thërrmonte dhe shtypë kusurin me këmbë; ishte ndryshe nga tē gjitha kafshët e mëparshme dhe kishte dhjetë brirë. **8** Isha duke véréjtur brirët, kur ja, midis tyre filloj tē dalë një bri tjetër i vogël, para tē cilët tre nga brirët e parë u shkulën; dhe ja, në atë bri ishin disa sy që i përmgjanin syve të njeriut dhe një gojë që thoshtë gjëra tē mëdha. **9** Unë vazhdoz të shkoj deri sa u vendosën frontet dhe i Lashti i ditëve u ul. Veshja e tij ishte e bardhë si bora, flokët e kokës së tij ishin si leshi i pastër; froni i tij ishte si flokët e zjarrit dhe rrotat e tij si zjarr përvëlues. **10** Një lumë zjarri rridhë, duke dalë nga prania e tij; mijëra e mijëra njerëz i shërbën dhe mori dhe mori qëndronin pérpara tij. Gjyki u bë dhe librat u hapën. **11** Atéherë unë shikova pér shkak të fjalëve tē mëdha që briri thoshte; shikova deri sa u vra kafsha, dhe trupi i saj u shkatërrua dhe u hodh nē zjarr për t'u djegur. **12** Sa pér kafshët e tjera, u hoq sundimi i tyre por iu lejua atyre një zgjatje e jetës pér një periudhë tē caktuar kohe. **13** Unë shikova disa vegime nate, dhe ja mbi retë e qjellit po vinte dikush që i ngjante një Biri njeriu;

ai arriti deri te i Lashti i ditëve dhe iu afrova atij. **14** Atij iu dha sundimi, lavdia dhe mbretëria, me qëllim që gjithë popujt, kombet dhe gjuhët t'i shërbën; sundimi i tij éshët një sundim i pérjetshëm që nuk do tē kalojë, dhe mbretëria e tij éshët një mbretëri që nuk do shkatërrrohet kurri". **15** "Sa pér mua, Danielin, fryma ime mbeti e brengosur nē mbështjellë e trupit dhe vegimet e mendjes sime më turbulluan. **16** Lu afrova njërit nga ata që ishin aty afër dhe e pyeta mbi tē vërtetën që lidhej me têrë këtë punë; dhe ai më foli dhe më bëri tē njohur interpretimin e atyre gjëgrave: **17** "Këto kafshë tē mëdha, që janë katër, pérfaqësojnë katër mbretëri që do tē dalin nga toka; **18** pastaj shenjtorët e Shumë tē Lartit do tē marrin mbretërinë dhe do tē zotërojnë pérjetë, nē pérjetësi". **19** Atéherë dëshirova tē mësoj tē vërtetën lidhur me kafshën e katërt, që ishte ndryshe nga tē gjitha tē tjerat dhe jashtëzakonisht e tmerrshme, me dhëmbë prej hekuri dhe me thonj prej bronzi, që hante, thërrmonte dhe shkelte me këmbë kusurin, **20** dhe lidhur me dhjetë brirët që kishte mbi kokë, dhe lidhur me bririn tjetër që i dilte dhe para tē cilët kishin rënë tre brirë, domethënë briri që kishte sy dhe gojë pér tē thënë gjëra tē mëdha dhe që dukej më i madh se brirët e tjerë. **21** Unë shikoja dhe po ky bri bënte lutë kundër shenjtorëve dhe i mundte, **22** deri sa arriti i Lashti i ditëve dhe iu dha e drejtë shenjtorëve tē Shumë tē Lartit, dhe erdh koha nē tē cilën shenjtorët zotëruan mbretërinë. **23** Dhe ai më foli kështu: "Kafsha e katërt do tē jetë një mbretëri e katërt mbi tokë, që do tē jetë ndryshe nga tē gjitha mbretëritë e tjera, dhe do tē hajë têrë tokën, do ta shkelë dhe do ta thërrmojë". **24** Dhjetë brirët janë dhjetë mbretëri që do tē dalin nga kjo mbretëri; mbas tyre do tē dalë një tjetër, që do tē jetë ndryshe nga tē mëparshmit dhe do tē rrëzojë tre mbretërit. **25** Ai do tē shqiptojë fjalë kundër Shumë tē Lartit, do tē pérndjekë shenjtorët e Shumë tē Lartit me qëllim që t'i shfarosë dhe do tē mendojë tē ndryshojë kohërat dhe ligjin; shenjtorët do tē bien nē duart e tij pér një farë kohe, disa kohë dhe pér gjysmën e një kohe. **26** Pastaj do tē bëhet gjyqi dhe do t'i hiqet sundimi, i cili do tē asnjësohenet dhe do tē shkatërrrohet pérjetë. **27** Pastaj mbretëria, sundimi dhe madhështia e mbretërive nën tē gjithë qjetë dë t'i jepen popullit të shenjtorëve tē Më tē Lartit; mbretëria e tij éshët një mbretëri e pérjetshme, dhe tē gjitha zotërimet do t'i shërbijnë dhe do t'i binden atij". **28** Këtu mbaruan fjalët që më ishin drejtuar. Sa pér mua, Danielin, mendimet e mia më turbulluan shumë dhe ndryshova pamje por i ruajta fjalët nē zemrën time".

8 Në vitin e tretë tē mbretërimit tē mbretit Belshatsar, unë, Danieli, pata një vegim, pas atij që pata nē fillim tē mbretërimit. **2** Pashë nē vegim dhe, ndërsa po shikoja, më ndodhi tē gjendështë në qytetën e Suzas, që éshët nē krahinën e Elamit; nga vegimi e kuptova që isha pranë lumi Ulati. **3** Ngrita sytë dhe shikova, dhe ja, pranë lumi pashë më këmbë një dash me dy brirë; tē dy brirët ishin tē lartë, por njëri ishte më i lartë se tjetri, megjithëse më i larti kishte dalë i fundit. **4** Pashë dashin që godiste kundrejt pérndimit, drejt veriut dhe drejt jugut; asnjë kafshë nuk mund t'i rezistonte, askush nuk mund tē çlrojët nga pushteti i tij; kështu ai bëri atë që desh dhe u bë i madh. **5** Ndërsa kisha parasysh këtë, ja, ku po vinte nga pérndimi një cajp, që përskonte têrë sipërfaqen e dheut pa e prekur tokën; cajpi kishte një bri tê madh midis syve të vet. **6** Arriti deri te dashi me dy brirë që kisha parë më këmbë pérpara lumi, dhe iu hodh kundër me furinë e forcës së tij. **7** E pashë tē afrohet dhe tē zemërohet kundër tij; pastaj i ra me bri dashit dhe copëtoi dy brirët e tij, ndërsa dashi nuk kishte fuqi pér t'i rezistuar; kështu e hodhi pér tokë dhe askush nuk mundi ta çlrojë dashin nga pushteti i këtij. **8** Cajpi u bë shumë i madh; por, kur u bë i fuqishëm, briri i tij i madh u thye; nē vend tē

tij dolen katér brirë tē mëdhenj, që drejtosheshin drejt katér ererave tē qellit. **9** Nga një prej tyre doli një bri i vogël, që u bë shumë i madh në drejtum tē jugut, tē lindjes dhe tē vendit tē lavdishëm. **10** U rrit deri sa arriti ushtrinë e qellit, bëri tē bjerë pér tokë një pjesë e ushtrisë dhe e yeve dhe i shkeli. **11** U ngrit madje deri te komandanti i ushtrisë, i hoqi fljimin e vazhdueshëm dhe vendi i shenjtërores së tij u shemb. **12** Ushtriaiu la në dorë bashkë me fljimin e vazhdueshëm, pér shkak të shkeljes; ai hodhi pér tokë tē vërtetën; bëri tērë këto gjëra dhe i shkoi mbarë. **13** Pastaj dégjoja një tē shenjtë që fliste, dhe një i shenjtë tjetër i tha atij që fliste: "Deri kur do tē vazhdoj që vegim: ndalimi i fljimit tē përditshëm, shkretimi pér shkak të paudhësi, shenjtëroja dhe ushtria tē shkelur". **14** Ai më tha: "Deri dymjë e treqind ditë; pastaj shenjtëroja do tē pastrohet". **15** Tani, ndërsa unë, Danieli, e kisha parashy vegimin dhe përpinqesha ta kuptoja, ja ku po ri para meje dikush që ka pamje burri. **16** Dégjoja pastaj në mes tē lumit Ulai zërin e një burri, që bërtiste dhe thoshte: "Gabriel, shpjegoja këtij vegimin". **17** Ai iu afrua vendit ku ndodhesha unë dhe, kur arriti, unë pata frikë dhe rashë me fytyrë. Por ai më tha: "Kuptoje mirë, o bir njeriu, sepse ky vegim ka tē bëjë me kohën e fundit". **18** Ndërsa ai fliste me mua, unë rashë në një gjumë tē rëndë me fytyrë pér tokë, por ai më preku dhe më bëri tē ngrihem më këmbë në vendin ku ndodhesha. **19** Dhe tha: "Ja, unë do tē tē tregoj atë që ka pér tē ndodhur në kohën e fundit tē indinjatës, sepse ka tē bëjë me kohën e caktuar tē fundit. **20** Dashi me dy brirë, që tē ka parë, përfaqëson mbretërit e Medisë dhe tē Persisë. **21** Cjapi leshtor eshtë mbreti i Javanit; dhe briri i madh që ishte në mes tē syve tē tij eshtë mbreti i parë. **22** Briri i thyer dhe katér brirët që dolën në vend tē tij janë katër mbretëri që do tē dalin nga ky komb, por jo me tē njejtën fuqi tē tij. **23** Në fund tē mbretërisë së tyre, kur rebelët do ta kenë mbushur kupën, do tē dalë një mbret me pamje tē egër dhe i rrahuar në dredhitë luftarakë. **24** Fuqia e tij do tē rritet, por jo për shkak të forcës së tij; do tē bëjë shkatërrime tē habitësme, do tē ketë sukses në ndërmarrjet e tij dhe do tē shkatërrojë tē fuqishmit dhe popullin e shenjtëroëve. **25** Për shkak tē dinakërisë së tij do shtohet mashtrimi në duart e tij; do tē krenohet në zemër te vet dhe do tē shkatërrojë shumë njerëz që janë në siguri; do tē ngrihet kundër princi tē princave, por do tē thyhet jo nga dorë njeriu. **26** Vegimi i mbërëmjeve dhe i mëngjeseve, pér tē cilin eshtë folur, eshtë i vërtetë. Ti e mban sekret vegimin, sepse ka tē bëjë me gjëra që do tē ndodhin mbas shumë kohe". **27** Dhe unë, Danieli, e ndjeva veten tē sfilitur dhe qeshë i sémurë disa ditë; pastaj u ngrita dhe u interesova pér punët e mbretit. Unë isha i tronditur nga vegimi, por askush nuk e vuri re.

9 Në vitin e parë tē Darit, birit tē Asueros, nga fisi i Mediasve, i cili u bë mbret i Kaldeassev, **2** në vitin e parë tē mbretërimt tē tij, unë, Danieli, kuptova nga librat numrën e viteve në të cilët, sipas fjalës të Zotit që i ishte drejtuar Jeremias duhet tē kryheshin shkretimet e Jeruzalemit, domethënë shtatëdhjetë vjet. **3** E ktheva, pra, fytyrën time drejt Zotit Peréndi, duke e kërkuar me lutje e stërlutje, me agjërim, me thesin dhe me hirin. **4** Kështu bëra lutjen time dhe rrëfimin tim Zotit, Peréndisë tim, duke thënë: "O Zot, Peréndi i madh dhe i tmerrshëm, që e ruan besëlidhjen tēnde dhe dhembshurinë tēnde me ata që tē duan dhe respektojnë urdhërimet e tua, **5** ne kemi mëkatuar dhe kemi vepruar në mënyrë tē çorodit, kemi qenë tē këqij dhe u rebeluam, duke u larguar nga urdhërimet e tua dhe nga dekretet e tua. **6** Nuk kemi dëgjuar profetët, shërbëtorët e tu, që u kanë folur në emrin tēnd mbretërvë tanë, kreërë tanë, etërvë tanë dhe tērë popullit tē vendit. **7** O Zot, ty tē përket drejtësia, por neve turpi i fytyrës ashtu si po ndodh pikërisht sot me burrat e Judës, me banorët e Jeruzalemit dhe

me gjithë Izraelin, me ata që janë afër dhe me ata që janë larg, në tē tēra vendet ku i ke shpérndarë, pér shkak të pabesisë që kanë kryer kundër teje. **8** O Zot, turpi i fytyrës eshtë pér ne, pér mbretërit tanë, pér kërët tanë dhe pér etërit tanë, sepse kemi mëkatuar kundër teje. **9** Zotit, Peréndisë tonë, i përkasin mëshira dhe ndjesa, sepse jemi rebeluar kundër tij, **10** dhe nuk kemi dëgjuar zërin e Zotit, Peréndisë tonë, pér tē ecur sipas ligjeve tē tij, që na kishte vënë përpëra me anë tē shërbëtorëve tē tij, profetëve. **11** Po, tērë Izraeli ka shkelur ligjin tēnd, ka marrë rugë tē keqë pér tē mos iu bindur zërit tēnd; prandaj ra mbi ne malkimi dhe nëma e shkruar në ligjin e Moisiut, shërbëtorit tē Peréndisë, sepse kemi mëkatuar kundër tij. **12** Kështu ai i bëri realitet fjalët e tij që kishte shqiptuar kundër nesh dhe kundër gjyqtarëve tanë që na kanë neverisur, duke prurë mbi ne një mjerim tē madh, sepse nën tērë qelin nuk eshtë bëri kurrë diçka që tē ngajë me atë që ka ndodhur në Jeruzalem. **13** Siç eshtë shkruar në ligjin e Moisiut, tērë kjo fatkeqësi na ra mbi kurriz; megjithatë nuk i jemi drejtuar Zotit, Peréndisë tonë, tē na kthejë nga paudhësia jonë dhe tē kujdesemi pér tē vërtetën tēnde. **14** Prandaj Zoti ka ruajtur rezervë këtë fatkeqësi dhe bëri që tē bjerë mbi ne, sepse Zoti, Peréndia ynë, eshtë i drejtë në tē gjitha gjérat që bén, ndërsa ne nuk i jemi bindur zërit tē tij. **15** Dhe tani, o Zoti, Peréndia ynë, që nxore popullin tēnd nga vendi i Egjiptit me dorë tē fuqishme dhe i bëre vetes një emër siç eshtë sot, ne kemi mëkatuar, kemi kryer veprë tē liga. **16** O Zot, sipas tērë drejtësisë sate, bëj, tē lutem, që zemrëmi yt dhe tērbimi yt tē largohen nga Jeruzalemi, nga qyteti yt, nga mali yt i shenjtë, pér mëkatet tona dhe pér paudhësitë e etërvë tanë. Jeruzalemi dhe populli yt janë bërë objekt qortimi pér tērë ata që na rrëthojnë. **17** Prandaj dégjo, o Peréndia ynë, lutjen e shërbëtorit tēnd dhe përgjërimet e tij dhe bëj që tē shkëlqej, pér hir tē Zotit, fytyra jote mbi shenjtëroren tēnde që eshtë e shkretuar. **18** O Peréndia im, vër vesh dhe dégjo; hap sityt e tu dhe shiko shkretimet tona dhe qytetin ku thirret emri yt, sepse ne nuk paraqësim para teje lutjet tona pér veprat tona tē drejta, por pér dhembshuritë e tua tē mëdha. **19** O Zot, dégjo; Zot, fal; Zot, kushtoji kujdes dhe vepro. Mos mëno, pér hir tē vëtvetes, o Peréndia im, sepse emri yt thirret mbi qytetin tēnd dhe mbi popullin tēnd". **20** Ndërsa unë po flisja akoma, duke u lutur dhe duke rrëfyer mëkatin tim dhe mëkatin e popullit tim tē Izraelit dhe po paraqisja lutjen time para Zotit, Peréndisë tim, pér malin e shenjtë tē Peréndisë tim, **21** po, ndërsa unë po flisja akoma në lutje, ai njeri, Gabrieli, që e kisha parë në vegim në fillim, i dërguar me fluturim tē shpejtë, më arriti në orën e blatimit tē mbërëmjes. **22** Ai më mësoi, më foli dhe më tha: "Unë kam ardhur tani, o Daniel, që tē tē vë në gjendje të kuptosh. **23** Në fillim tē lutjeve tē tui doli një fjalë dhe unë erdhë tē ta bëj tē njohur, sepse ty tē duan shumë. Trego kujdes, pra, pér fjalën dhe kupto vegimin: **24** Shtatëdhjetë javë janë caktuar pér popullin tēnd dhe pér qytetin tēnd tē shenjtë, pér tē t'i dhënë fund shkeljes, pér t'i dhënë fund mëkatit, pér tē shlyer paudhësinë, pér tē sjellë një drejtësi tē përjetshme, pér tē ulosur vegimin dhe profecinë, pér tē vajosur vendin shumë tē shenjtë. **25** Prandaj dije dhe kupto se, që kur ka dalë urdhri tē restaurohet dhe tē rindërtohet Jeruzalemi deri te Mesia, princi, do tē duhen shtatë javë dhe gjashtëdhjetë e dy javë tē tjerë; ai do tē ndërtohet përsëri me sheshe dhe me ledhe, por në kohëra plot ankth. **26** Mbas gjashtëdhjetë e dy javëve Mesia do tē vritet dhe askush nuk do tē jetë me tē. Dhe populli i një princi që do tē vijë ka pér tē shkatërruar qytetin dhe shenjtëroren; fundi i tij do tē vijë me një përmbytje, dhe deri në mbarim tē luftës janë dekretuar shkatërrime. **27** Ai do tē lidhë gjithashtu një besëlidhje me shumë njerëz pér një javë, por në mes tē javës do t'i japë fund fljimit dhe blatimit; dhe mbi krahët e veprimeve tē neveritshme do tē vijë një

shkatërrues, deri sa shkatërrimi i plotë, që është dekretuar, do të bjerë mbi shkatërruesin".

10 Në vitin e tretë të Kirit, mbretit të Persisë, një fjalë iu njoftua Danielit, që quhej Belthatsar. Kjo fjalë është e vërtetë dhe konflikti i gjatë. Ai e kuptoi fjalën dhe e mori vesh vegimin. 2 Në atë kohë, unë, Danieli, mbajta zë për tri javë të plota. 3 Nuk hëngra ushqime të zgjedhura, nuk futa në gojën time as mish as verë dhe nuk u vajosa aspask, deri sa kaluan tri javë të plota. 4 Ditën e njëzetekatërtë të muajit të parë, ndërsa isha në bregun e lumiut të madh, që është Tigri, 5 ngrita sytë dhe shikova, dhe ja, një njeri i veshur me rroba liri, me një brez të artë të Ufazit. 6 Trupi i tij ishte i ngjashëm me topazin, fytyra e tij kishte pamjen e rufusës, sytë e tij ishin si pishtarë flakërues, krahët e tij dhe këmbët e tij dukeshin si prej bronzi të Ilustruar dhe tingulli i fjalëve të tij ishte si zhurma e një turme. 7 Vetëm unë, Danieli, pashë vegimin, kurse njerëzit që ishin me mua nuk e panë vegimin, por një tmerr i madh ra mbi ta dhe ata ia mbathën që të fshihen. 8 Kështu mbeta vetëm të vërejt këtë vegim të madh. Nuk më mbeti kurrrafë force; çehrja e buruk ndryshoi në të zbehtë dhe forcat e mia u ligështuan. 9 Megjithatë dégjova zérin e fjalëve të tij; por, duke dégjuar zérin e fjalëve të tij, rashë në një gjumë të thellë me fytyrë për tokë. 10 Por ja, një dorë më preku dhe bëri që unë të rri duke u dridhur i téri mbi gjunjët dhe mbi pëllëmbët e duarve. 11 Pastaj më tha: "Daniel, njeri shumë i dashur, kupto fjalët që po të them dhe çohu më këmbë, sepse tanë më kanë dërguar te ti". Kur më tha këtë fjalë, unë u çova më këmbë duke u dridhur i téri. 12 Atëherë ai më tha: "Mos ki frikë, Daniel, sepse që ditën e parë që vendose në zemrën tënde të kuptoje dhe të përupleshë para Perëndisë tënd, fjalët e tua u dégjuan dhe unë erdha si përgjigje e fjalëve të tua. 13 Por princi i mbretërissë së Persisë më kundërshtoi njëzenjetënë ditë; por ja, Mikaeli, një nga princat e parë, më erdhë në ndihmë, sepse kisha mbetur atje me mbretin e Persisë. 14 Dhe tanë kam ardhur të të bëj të kuptosh atë që do t'i ndodhë popullit tënd në mbarim të ditëve; sepse vegimi ka të bëjë me një kohë të ardhme". 15 Ndërsa më fliste në këtë mënyrë, ulë fytyrën për tokë dhe mybylla gojën. 16 Dhe ja, dikush që i ngjante një biri njeriu më preku buzët. Atëherë hapa gojën, fola dhe i thashë atij që më rrint përparrë: "Imzot, për këtë vegim më kanë zënë spazmat dhe fuqitë m'u ligështuan. 17 Dhe si mund të fliste një shërbëtor i tillë i zotit tim me një imzot të tillë, sepse tanë fuqitë më kanë braktisur dhe më mungon madje edhe frymëmarrja?". 18 Atëherë ai që i ngjante një njeriu më preku përsëi dhe më dha fuqi, 19 dhe tha: "O njeri që të duan shumë, mos ki frikë, paqja është me ty; mblidh forcat e tua, po, mblidh forcat e tua". Mbas më foli, unë fitova forcë dhe i thashë: "Le të flasë zotin im, sepse ti më ke dhënë forcë". 20 Pastaj më tha: "A e di përsë kam ardhur këtu pranë teje? Tani do të kthehem të luftoj kundër princit të Persisë, dhe kur të dal, ja, do të vijë princi i Javanit. 21 Por unë do të të bëj të njohur atë që është shkruar në librin e së vërtetës; dhe nuk ka njeri që të sillet trimërisht me mua kundër tyre përvëc Mikaelit, pricnit tuaj".

11 Gjatë vitit të parë të Darit, Medasit, unë vetë qëndrova pranë tij për ta përkrahur dhe për ta mbrojtur. 2 "Dhe tanë do të të bëj të njohur të vërtetën. Ja, në Persi do të dalin akoma tre mbretë, por i katërti do të bëhet shumë më i pasur se gjithë të tjerët; kur të jetë bëré i fortë për shkak të pasurive të tij, do t'i ngrerë të tërë kundër mbretërisë së Javanit. 3 Atëherë do të dalë një mbret i fuqishëm që do të sundojë mbi një perandori të madhe dhe do të bëjë çfarë të dojë. 4 Por kur të jetë formuar mbretëria e tij do të copëtohet dhe do të ndahet në drejtim të katër erërave të qiellit, por jo midis trashëgimtarëve të tij dhe as me po atë forcë

me të cilin ai mbretëronte, sepse mbretëria e tij do të çrrënjoset dhe do t'u kalojë të tjerëve, dhe jo trashëgimtarëve. 5 Kështu mbreti i jugut do të bëhet i fortë, por një ndër pricnat e tij do të jetë një sundim i madh. 6 Mbës disa vjetëve do të lidhin aleancë; pastaj bija e mbretit të jugut do të vijë të mbretit i veriut për të bëré një marrëveshje, por nuk do ruajë më as forcën e fuqisë së saj, dhe nuk do të mund të zgjasë as ai as pushteti i tij; në ato kohëra ajo do t'i dorëzohet vdekjes bashkë me ata që e kanë çuar, që e kanë lindur dhe që e kanë mbështetur. 7 Por një nga pasardhësit nga rrënja e saj do të dalë dhe do të zërë vendin e saj; ai do të vijë kundër ushtrisë, do të hyjë në fortësat e mbretit të veriut, do të veprojë kundër tyre dhe do të dalë fitimtar. 8 Do të shpjere gjithashtu si plaçkë në Egjipt perënditë e tyre me figurat e tyre të derdhura dhe me sendet e tyre të çmuara prej argjendi dhe prej ari, dhe për disa vjet do të rrijë larg mbretit të veriut. 9 Ky do të dalë kundër mbretit të jugut, por pastaj do të kthehet në vendin e tij. 10 Bajtë e tij do të përgatiten pastaj përf Luftë dhe do të mbledhin turma forcash të mëdha, dhe një prej tyre do të dalë me siguri përparrë, do të vërshojë si një përmbytje dhe do të kalojë tutje për ta çuar luftën deri në fortësën e tij. 11 Atëherë mbreti i jugut, i tertiuar, do të dalë të luftojë kundër këtij, kundër mbretit të veriut, i cili do të mobilizojë një turmë të madhe, por turma do të bjerë në dorë të armikut. 12 Kur turmën do ta kenë çuar tutje, zemra e tij do të mbushtet me krenari; do të mposhtë me mijëra, por nuk do të jetë më i fortë. 13 Në fakt mbreti i veriut do të mobilizojë përsëri një turmë edhe më të madhe se e mëparshmjë, dhe pas një kohe të shkurtër do të përparrøjë me siguri me një ushtri të madhe dhe me pajime të shumta. 14 Në atë kohë shumë njerëz do të ngrihen kundër mbretit të jugut; edhe disa burra të dhunshëm të popullit tënd do të ngrihen për të realizuar vegimin, por do të rrëzohen. 15 Atëherë do të vijë mbreti i veriut, do të ngrerë një ledh dhe do të shtjerë në dorë një qyjet të fortifikuar. Forcat e jugut nuk do të mundin t'i rezistojnë; as trupat e zgjedhura nuk do të kenë forcën për t'i rezistuar. 16 Ai që i ka ardhur kundra do të bëjë çfarë të dojë, dhe askush nuk do të mund t'i rezistojë; ai do të ndalet në vendin e lavdishëm duke pasur pushtet të shkatërojë çdo gjë. 17 Pastaj do të vendosë të vijë me forcat e gjithë mbretërisë së tij, duke ofruar kushte të ndershme paqeje, dhe kështu ka për të bëré. Do t'i japë të bijën për grua për ta korruptuar, por ajo nuk do të mbajë anën e tij dhe nuk do ta favorizojë atë. 18 Pastaj do t'u drejtohet ishujve dhe do të shtjerë në dorë shumë prej tyre, por një komandant do të bëjë që të marrë fund arrogancë e tij, duke bëré që ajo të bjerë mbi t. 19 Pastaj do të kthehet drejt fortesave të vendit të vet, por do të pengohet, do të rrëzohet dhe nuk do të gjendet më. 20 Në vend të tij do të dalë dikush që do të dërgojë një tagrambledhës për lavdinë e mbretërisë; por brenda pak ditëve ai do të zhduket, por jo në zemërim a në betejë. 21 Në vend të tij do të dalë një njeri i neveritshëm, që nuk do të ketë dinjitet mbretëror; ai do të vijë paqësish, por do ta shtjerë në dorë mbretërinë me intriga. 22 Para tij forcat e mëdha do të thyhen dhe do të shkatërohen, po ashtu edhe kreui një aleancë. 23 Menjëherë pasi të ketë lidhur një aleancë me të, ai do të veprojë me pabesi dhe do të arrijë në pushtet me pak njerëz. 24 Ai do të hyjë në mënyrë paqësore edhe në pjesët më të pasura të krahinës dhe do të bëjë atë që nuk kishin bëré kurrrë as etërit e tij as etërit e etërvë të tij; do të shpërndajë midis tyre plaçkë, plaçkën e luftës dhe pasuritë dhe do të hartojë plane kundër fortësase, por vetëm për një kohë. 25 Me një ushtri të madhe do t'i nxitë forcat e tij dhe zemrën e tij kundër mbretit të jugut. Mbreti i jugut do të futet në luftë me një ushtri të madhe dhe shumë të fuqishme, por nuk do të mund të rezistojë, sepse do të kurdisen komplotë kundër tij. 26

Vetë ata që hanë bashkë me të do ta shkatërrojnë; ushtria e tij do të thyhet dhe shumë do të bien të vrarë. 27 Zemra e këtyre dy mbretërve do të drejtohet për të bërë keq; ata do të flasin gjenjeshtëra të ulur në të njëjtën tryezë, por gjëja nuk do të ketë sukses, sepse fundi do t'u vijë në kohën e caktuar. 28 Duke u kthyer në vendin e tij me pasuri të mëdha, zemra e tij do të vihet kundër besëlidhjës së shenjtë; kështu ai do të kryej qëllimet e tij dhe pastaj do të kthehet në vendin e tij. 29 Në kohën e caktuar ai do të dalë përsëri kundër jugut, por këtë herë të fundit puna nuk do t'i vejë mbarë si herët e parë, 30 sepse anjet e Kitimit do të vijnë kundër tij; prandaj ai do të trembet, do të zemrerohet përsëri kundër besëlidhjës së shenjtë dhe do të zbatojë planet e tij; kështu përsëri do të merret vesh me ata që kanë braktisur besëlidhjen e shenjtë. 31 Forca të dërguara prej tij do të ngrinen për të përdhosur shenjtëronen fortesë, do të ndalojnë flujimin e përditshëm dhe do të bëjnë veprime të neveritshme që shkaktojnë shkrimit. 32 Me lajka ai do të korruptojë ata që veprojnë pabesish kundër besëlidhjës; por populli i atyre që njohin Perëndinë e tyre do të tregojë qëndresë dhe do të veprojë. 33 Ata që kanë dituri midis popullit do të udhëzojnë shumë të tjerë, por për një kohë të shkurtër do të bien nga shpatia, nga zjarri, nga mërgimi dhe nga plaçkitja. 34 Kur do të rrëzohen, do t'u jepet pak ndihmë, por shumë njerëz do të bashkohen me ta pa qenë të sinqertë. 35 Disa nga ata që kanë dituri do të bien, me qëllim që të përsosen, të pastrohen dhe të zbardhen deri në kohën e mbarimit, sepse kjo do të ndodhë në kohën e caktuar. 36 Pastaj mbreti do të veprojë si të dojë, do të lartohet, do të hyjnizohet përmbi çdo perëndi dhe do të thotë gjëra të habitshme kundër Perëndisë të perëndive; do të ketë sukses deri sa të mbushet kupa e indinjatës, sepse ajo që është dekretuar do të bëhet. 37 Ai nuk do të tregojë respekt për Perëndinë e etëvë tij dhe për dëshirën e grave; nuk do të ketë respekt për asnjë perëndi, sepse do të hyjnizojë veten përmbi të gjithë. 38 Por në vend të tyre ai do të nderojë perëndinë e fortesave dhe do të nderojë me ar, me argjend, me gurë të çmuar dhe me gjëra të këndshme, një perëndi, që etërit e tij nuk e njohën. 39 Ai do të veprojë kundër fortesave më të fortifikuara me ndihmën e një perëndie të huaj; do të mbushë me të mira ata që do ta njohin, do të bëjë që të sundojnë mbi shumë njerëz dhe do t'u japë toka si shpërblim. 40 Në kohën e fundit mbreti i jugut do të ndeshet me të, mbreti i veriut do të dalë kundër tij si një shakullimë, me qerre dhe kalorës dhe me shumë anije; do të depërtojë në vendet, do t'i përmbytë dhe do të kalojë tjetër. 41 Do të hyjë edhe në vendin e lavdishëm dhe shumë njerëz do të vriten; por këta do të shpëtojnë nga duart e tij: Edomi, Moabi dhe pjesa më e madhe e bijve të Amonit. 42 Ai do të shtrijë dorën edhe mbi vende të ndryshme dhe as vendi i Egjiptit nuk do të shpëtojë. 43 Do të shtjerë në dorë thesaret prej ari dhe argjendi dhe të gjitha gjërat e çmuara të Egjiptit; Libianët dhe Etiopasit do t'i shkojnë pas. 44 Por lajmët e ardھura nga lindja dhe nga veriu do ta turbullojnë; prandaj ai do të niset me zemrën të madh për të shkatërruar dhe vendosur shfarosjen e shumë njerëzve. 45 Do t'i ngrerë çadrat e pallatit të tij midis deteve dhe malit të shenjtë të lavdishëm, pastaj do t'i vijë fundi dhe askush nuk do ta ndihmojë".

shumë njerëz do ta shfletojnë dhe dituria do të shtohet". 5 Pastaj unë, Danieli, shikova, dhe ja, dy të tjerë më këmbë, njeri mbi këtë breg të lumit, dhe tjetri mbi bregun tjeter të lumit. 6 Një nga ata i tha burrit të veshur me rroba liri, që qëndronte mbi ujërat e lumit: "Kur do kryhen këto mrekulli?". 7 Unë dégjoja atëherë burrin e veshur me rroba liri që qëndronte mbi ujërat e lumit, i cili, ngriti dorën e dijathët dhe dorën e majtë drejt qilljet, u betua për atë që jeton përfitë se kjo do të jetë për një kohë, për disa kohëra dëhe për gjysmén e një kohë; kur forca e popullit të shenjtë do të thyhet plotësisht, tërë këto gjëra do të kryhen. 8 Unë dégjoja, por nuk kuptova, prandaj pyeta: "Imzot, cili do të jetë fundi i këtyre gjërvave?". 9 Ai u përgjigji: "Shko, Daniel, sepse këto fjalë janë të fshehura dhe të vulosura deri kohën e mbarimit. 10 Shumë njerëz do të pastrohen, do të zbardhen dhe do të përsosin; por të pabesët do të veprojnë me pabesi dhe asnjë nga të pabesët nuk do të kuptojë, por do të kuptojnë njerëzit e ditur. 11 Nga koha që do të ndalohen flíjimi i përditshëm dhe do të ngrihet neveria që shkakton shkretimin do të kalojnë njëmijë e dyqind e nëntëdhjetë ditë. 12 Lum ai që pret dhe arrin në njëmijë e treqind e tridhjetë e pesë ditë. 13 Por ti shko drejt mbarimit tënd; do të prehesht dhe pastaj do të ngrihesh përsëri për të marrë pjesën tênde të trashëgimisë në mbarim të ditjëve".

12 "Në atë kohë do të dalë Mikaeli, princi i madh, mbrojtësi i bijve të popullit tènd; dhe do të jetë një kohë me ankthe, ashtu si nuk ka pasur kurrë që kur se ekzistojnë kombet e deri në atë kohë. 2 Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen, disa në një jetë të përjetshme, të tjerë në turpin dhe në poshtërsi të përjetshme. 3 Ata që kanë dituri do të shkëlqejnë si shkëlqimi i kupës qellore dhe ata që do të kenë quar shumë në drejtësi, do të shkëlqejnë si vjet përijetë. 4 Por ti, Daniel, mbajti të fshehura këto fialë dhe vulos librin deri në kohën e mbarimit;

Osea

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Oseas, birit të Beerit, në ditët e Uziahut, të Jothamit, të Ashazit dhe të Ezekias, mbretit të Judës, në ditët e Jeroboamit, birit të Joasit, mbret i Izraelit. **2** Kur Zoti filloj i flasë Oseas, Zoti i tha atij: "Shko, merr pér grua një prostitutë dhe kë fémijë të kurvërësë, sepse vendi po kurvërohet duke u larguar nga Zoti". **3** Kështu ai shkoi dhe mori pér grua Gomeren, bijën e Diblaimit, e cila u mbars dhe i lindi një djalë. **4** Atëherë Zoti i tha: "Vëri emrin Jezreel, sepse brenda një kohe të shkurtër unë do të marr hak pér gjakun e derdhur në Jezreel mbi shtëpinë e Jehut dhe do t'i jap fund mbretërimit të shtëpisë së Izraelit. **5** Po atë ditë do të ndodhë që unë do të theyj harkun e Izraelit në luginën e Jezreelit". **6** Ajo u mbars përsëri dhe lindi një vajzë. Atëherë Zoti i tha Oseas: "Vëri emrin Lo-ruhamah, sepse nuk do të kem më mëshirë pér shtëpinë e Izraelit, por do t'i heq të gjithë. **7** Përkundrazi do të kem dhembshuri pér shtëpinë e Judës dhe do t'i shpëtoj me anë të Zotit, Perëndisë së tyre; nuk do t'i shpëtoj me harkun as me shpatën apo me betejën, as me kuajt ose me kalorësit". **8** Kur zvordhi Lo-ruhamahen, ajo u mbars dhe lindi një djalë. **9** Atëherë Zoti i tha Oseas: "Vëri emrin Lo-ami, sepse ju nuk jeni populli im dhe unë nuk jam Perëndia juaj. **10** Megjithatë numri i bijve të Izraelit do të jetë si rëra e detit, që nuk mund të matet as të illogaritet. Dhe do të ndodhë që në vend që t'u thuhet atyre: "Ju nuk jeni populli im", do t'u thuhet atyre: "Jeni bijtë e Perëndisë së gjallë". **11** Pastaj bijtë e Judës dhe bijtë e Izraelit do të bashkohen tok, do të zgjedhin pér veten e tyre një prijes të vetëm dhe do të dalin jashtë vendit të tyre, sepse e madhe do të jetë dita e Jezreelit".

2 "U thoni vëllezërve tuaj: "Ami", dhe motrave tuaja "Ruhamah". **2** Protestoni kundër nënës suaj, protestoni, sepse ajo nuk është gruaja ime dhe unë nuk jam burri i saj. Le të heqë nga fytyra e saj shenjat e prostitucioneve të saj dhe shenjat e shkeljeve të kurorës nga siiset e saj; **3** përndryshe do ta zhvesh lakuriq dhe do ta bëj si në ditën e lindjes së saj; do ta katandis në një shkreti, do ta bëj si një tokë të zhuritur dhe do ta bëj të vdesë nga etja. **4** Nuk do të kem mëshirë pér bijtë e saj, sepse janë biji prostitucioni. **5** Nëna e tyre u kurvërua në fakt, ajo që është ngjizur është sjellë në mënyrë të turpshme, sepse ka thënë: "Do t'u shkoj pas dashnorëve të mi, që më japid bukën time dhe ujin tim, leshin tim dhe lirin tim, vajin tim dhe pijen time". **6** Prandaj ja, do të të zë rrugën me ferra, do ta mbyll me një mur dhe kështu nuk do të gjejë më shtigjet e saj. **7** Do të rendë pas dashnorëve të saj, por nuk do t'i arrijë; do t'i kërkojë, por nuk do t'i gjejë. Atëherë do të thotë: "Do të kthehem te burri im i parë, sepse pér mua ishte më mirë atëherë se tanë". **8** Ajo nuk kuptoi që unë i jepja gruri, musht dhe vaj dhe shqoja argjendin dhe arin e saj, që ata i ofronin Baalit. **9** Prandaj unë do të marr përsëri grurin tim në kohën e vet dhe mushtin tim në stinën e vet; do t'i heq leshin tim dhe lirin tim, që shërbënbin pér të mbuluar lakuriqësinë e saj. **10** Atëherë do të zbuloj turpet e saj në sytë e dashnorëve të saj dhe askush nuk do ta shpëtojë nga dora ime. **11** Gjithashtu do t'u jap fund gjëzimeve të saj, festave të saj, hënave të reja të saj, të shtunave të saj dhe gjithë solemniteteve të saj. **12** Do të shkatërron pastaj vreshtat e saj dhe fiqtë e saj pér të cilët ajo thoshte: "Këto janë dhuratat që më kanë dhënë dashnorët e mi". Kështu do t'i katandis në një shkurrnajë dhe kafshët e fushave do t'i hanë. **13** Do ta dënoj pastaj pér ditët e Baalit, kur u digjite atyre temjan, kur zburyohej me vathë dhe me xhevahire dhe u shkonte pas dashnorëve të saj, por më harronte mua", thotë Zoti. **14** "Prandaj, ja, unë do ta tërheq pas meje, do ta coj në shkretëtirë dhe do t'i flas zemrës së saj. **15** Atëherë do t'i jep

vreshtat e saj dhe luginën e Akorit si portë e shpresës; atje ajo do të këndoje si në ditët e rinisë së saj, ashtu si veproi kur dolin nga vendi i Egjiptit. **16** Atë ditë do të ndodhë, thotë Zoti, që ti do të më quash: "Burri im", dhe nuk do të më quash më: "Baali im". **17** Do të heq nga goja e saj emrat e Baalëve dhe nuk do t'i kujtojnë më emrat e tyre. **18** Atë ditë do të bëj pér ta një besëlidhje me kafshët e fushave, me shpendët e qjellit dhe me rrëshqanorët e tokës. Do të theyj harkun, shpatën dhe luftën duke i eliminuar nga toka dhe do të bëj të prehen të qetë. **19** Do të fejohesh me mua përfjetë; do të fejohesh me mua në drejtësi, në paanshëmëri, në mirësi dhe në dhembshuri. **20** Do të fejohesh me mua në besnikëri, dhe ti do të njohës Zotin. **21** Atë ditë do të ndodhë që unë do të përgjigjem", thotë Zoti. "Do t'i përgjigjem qjellit dhe ky do t'i përgjigjet tokës; **22** dhe toka do të përgjigjet me grurin, mushtin dhe vajin, dhe këta do t'i përgjigjen Jezreelit. **23** Unë do të mbjell pér vete mbi tokë dhe do të më vijë keq pér Lo-ruhamahun; dhe do t'i them Lo-amit: "Ti je populli im", dhe ai do më përgjigjet: "Ti je Perëndia im"".

3 Zoti më tha akoma: "Shko dhe dashuro një grua të dashuruar nga një dashnor dhe që është shkelëse e kurorës, ashtu si Zoti i do bijtë e Izraelit, megjithëse ata u drejtohen perëndive të tjera dhe pëlqejnë reçelin e rrushit". **2** Kështu unë e bleva pér pesëmbëdhjetë sikla argjendi dhe pér një Homer e gjysmë elbi, **3** dhe i thashë: "Ti do të rrish shumë ditë me mua; nuk do të kurvërohesh dhe nuk do të jesh e asnjeriut; po kështu do të veproj unë me ty". **4** Sepse bijtë e Izraelit do të rrinë shumë ditë pa mbret, pa krytar, pa flim dhe pa shtyllë të shenjtë, pa efod dhe pa idhuj të shtëpisë. **5** Pastaj bijtë e Izraelit do të kthehen dhe do të kërkojnë Zotin, Perëndinë e tyre, dhe Davidin, mbretin e tyre, dhe do të kthehen duke u dridhur tek Zoti dhe te mirësia e tij në mbarim të ditëve.

4 Dëgjoni fjalën e Zotit, o bij të Izraelit, sepse Zoti ka një konflikt me banorët e vendit: "Nuk ka në fakt as singjeritet, as mëshirë dhe as njohje të Perëndisë në vend. **2** Nuk bëhet tjetër përvëç shpërbertimeve, gënjeshtrave, vrasjeve, vjedhjeve, shkeljeve të kurorës, shkeljeve të çdo kufizimi dhe derdhjet gjak mbi gjak. **3** Për këtë shkak vendi do të jetë në zi dhe tërë banorët e tij do të vuajnjë, bashkë me kafshët e fushës dhe me shpendët e qjellit; madje edhe peshqit e detit do të eliminohen. **4** Megjithatë askush të mos kundërshtojë, askush të mos qortojë tjetrin, sepse populli yt është si ai që grindet me priftin. **5** Prandaj ti do të pengohesh ditën dhe profeti gjithashtu do të pengohet natën bashkë me ty; dhe unë do të shkatërroj nënën tênde. **6** Populli im vdes pér mungesë njohurish. Duke qenë se ti ke refuzuar njohjen, edhe unë do të tê refuzoj si prifti im; duke qenë se ti ke harruar ligjin e Perëndisë tênd, edhe unë do të harroj bijtë e tu. **7** Sa më tepër janë shumuar, aq më tepër kanë mëkatuar kundër meje; do ta kthej lavdinë e tyre në turp. **8** Ata ushqehen me mëkatin e popullit tim dhe e lidhin zemrën e tyre me paudhësinë e tij. **9** Si pér popullin ashtu do të jetë edhe pér priftin: unë do t'i dënoj ata pér sjelljen e tyre dhe do t'i shpërblë pér veprat e tyre. **10** Do t'hanë, por nuk do të ngopen; do të kurvërohen, por nuk do të shtohen; sepse kanë hequr dorë nga dégjimi i Zotit. **11** Prostitucioni, vera dhe mushti të lënë pa mend. **12** Populli im konsulton idhujt e tij prej druri dhe shkopi i tij i jep udhëzime, sepse fryma e prostitucionit i devijon, dhe ata kurvërohen, duke u shmangur nga Perëndia e tyre. **13** Ata bëjnë flitime mbi majat e maleve, djegin temjan ndër kodra, nën lisin, plepin dhe bafrën, sepse hija e tyre është e këndshme. Prandaj bijat tuaja kurvërohen dhe nuset e bijve tuaj shkelin kurorën. **14** Nuk do t'i dënoj bijat tuaja në se kurvërohen, as nuset e bijve tuaj në se shkelin kurorën, sepse ata vetë vëçohen me prostitutat dhe ofrojnë flitime bashkë me prostitutat e tempujve;

prandaj njerézia që nuk ka mend do të vdesë. **15** Në qoftë se ti, Izrael, kurvërohesh, Juda nuk ka faj. Mos shkoni në Gilgal, mos u ngjitet në Beth-aven dhe mos u betoni duke thënë: "Ashtu si Zoti rrон". **16** Sepse Izraeli éshëtë kokëfortë si një mëshqerrë kryeneçe, tani Zoti do ta kullotë si një qengj në një vend të hapur. **17** Efraimi u bashkua me idhujt, lëre të veprojë. **18** Edhe kur qejfet e tyre kanë mbuaruar, kryenjë vazhdimisht kurvërimë; krerët e tyre e duan shumë turpin. **19** Era i ka lidhur në krahët e vet dhe atyre do t'u vijë turp përflijet e tyre".

5 "Dëgjoni këtë, o priftërinj, kushtojini kujdes ju të shtëpisë së Izraelit, vini veshin, o shtëpi e mbretit; sepse ky gjykim éshëtë kundër jush. Në fakt ju keni qenë një lak në Mitspah dhe një rrjetë e shtrirë mbi Tabor. **2** Ata që devijojnë kanë rënë thellë në masakër, por unë do t'i dënoj të gjithë. **3** Unë e njoh Efraimin, dhe pér mua Izraeli nuk éshëtë aspak i panjohur; tani, o Efraimi, ti je kurvëuar; Izraeli éshëtë ndotur. **4** Vepritmet e tyre nuk u lejojnë atyre të kthehen te Perëndia i tyre, sepse fryma e kurvërimit éshëtë në mes të tyre dhe nuk njohin Zotin. **5** Por kryelartësia e Izraelit dëshmon kundër tij; prandaj Izraeli dhe Efraimi do të bien pér shkak të paudhësisë së tyre, dhe bashkë me ta do të bjerë edhe Juda. **6** Me kopëtë e tyre dhe me tufat e tyre do të shkojnë në kërkim të Zotit, por nuk do ta gjejnë; ai éshëtë têrhequr prej tyre. **7** Kanë vepruar me mashtrim kundër Zotit, sepse kanë bérë fémijë me shkelje të kurorës; tani një muaj i vetëm do t'i hajë ata dhe vendin e tyre. **8** I binj bririt në Gibeah, i binj borisë në Ramah, jepni alarmin në Beth-aven; armikun e ke prapa krahëve të tua, o Beniamin. **9** Efraimi do të shkrohet ditën e ndëshkimit; midis fiseve të Izraelit unë të bëj të ditur një gjë të sigurt. **10** Krerët e Judës janë si ata që zhvendosin kufijët; unë do ta derdh zemërimin tim mbi ta si uji. **11** Efraimi éshëtë një shtypës dhe një shkelës i drejtësisë, sepse ka ndjekur me vendosmëri urdhrat njerézore. **12** Prandaj unë do të jem pér Efraimin si një tenjë dhe pér shtëpinë e Judës si një karies. **13** Kur Efraimi pa sëmundjen e tij dhe Juda plagën e tij, Efraimi shkoi në Asiri dhe i dërgoi lajmëtarë mbretit Jareb; megjithatë ai nuk mund t'ju shërojë as t'ju mjekojë plagën. **14** Sepse unë do të jem pér Efraimin si një luan dhe pér shtëpinë e Judës si një luan i vogël; unë, unë vetë do ta shqej dhe do të largohem; do të marr me vete prenë dhe askush nuk do të ma heqë. **15** Do të kthehem në vendin tim deri sa të njohin që janë fajtorë dhe do të kërkojnë me siguri fytyrën time; në mjerimin e tyre do të më kërkojnë me zell".

6 Ejani, të kthehem tek Zoti, sepse ai na ka copëtuar, por do të na shërojë; na ka goditur, por do të na mbështjellë. **2** Mbas dy ditësh do të na japë përséri jetë, ditën e tretë do të na ringjallë dhe ne do të jetojmë në prani të tij. **3** E njohim Zotin, të përpinqemi ta njohim më mirë; ardhja e tij éshëtë e sigurt si agimi. Ai do të na vijë si shiu, si shiu i fundit dhe i parë mbi tokë. **4** Çfarë duhet të bëj me ty, o Efraim? Çfarë duhet të bëj me ty, o Judë? Dashuria juaj éshëtë si një re e mëngjesit, si vesa që në mëngjes zhdukjet shpejt. **5** Prandaj i kam prerë me anë të profetëve, i kam vratë me fjalët e gojës sime dhe gjykimet e mia pér ju janë si drita që lind. **6** Sepse unë dëshiroj mëshirë dhe jo flimet, dhe njohjen e Perëndisë më shumë se olokaustet. **7** Por, si Adami, ata kanë shkelur besëlidhjen, kanë vepruar me mashtrim ndaj meje. **8** Galaadi éshëtë një qytet keqberësish dhe i përflyer me gjak. **9** Ashtu si bandat e cubave rinë në pritë pér një njeri, kështu një turmë priftërinjsh masakron në rrugën e Sikemit, kryen gjëra të kobshme. **10** Në shtëpinë e Izraelit pasqë diçka të neveritshme: atje kurvërohet Efraimi, atje ndotet Izraeli. **11** Edhe pér ty, o Judë, éshëtë rezervuar një korrije, kur do ta kthej popullin tim nga robëria".

7 "Kur dëshiroja të shëroja Izraelin, atëherë u zbulua paudhësia e Efraimit dhe ligësia e Samarisë, sepse veprojnë me falsitet: vjedhesi hyr, një bandë vjedhësish bën sulme jashtë. **2** Atyre nuk u shkon në mend që unë nuk e harroj gjithë ligësinë e tyre. Tani veprimet e tyre i rrethojnë nga çdo anë; ato qëndrojnë para ftyrës sime. **3** Me ligësitë e tyre gjëzojnë mbretin dhe me gjënjeshtrat e tyre krerët e tyre. **4** Janë të gjithë shkelës të kurorës, si një furrë e ngrohur nga furtari, që nuk e nxit më zjarrin mbasi ka brumosur miellin deri sa t'vijë brumi. **5** Në ditën e mbretit tonë, krerët e kanë bérë të sémuret afshin e verës; mbreti u ka shtrirë dorën tallësve. **6** Ndërsa rrinë në pritë, ata e përgatitin zemrën e tyre si një furrë; furtari i tyre fle tërë natën, dhe në mëngjes furra e tyre të djeg me një zjarr flakëres. **7** Të gjithë janë të zjarritë si një furrë dhe i hanë gjykateshë e tyre; gjithë mbretërit e tyre kanë rënë, por asnjë prej tyre nuk më kërkon. **8** Efraimi pérzihet me popujt, Efraimi éshëtë një kulaç i pakthyer. **9** Të huajt gllabërojnë forcën e tij, por ai nuk e vë re; po flokët e kokës kanë ngjyrë të përhime, por ai nuk i vë re. **10** Kryelartësia e Izraelit dëshmon kundër tij, sepse ata nuk kthehen tek Zoti, Perëndia i tyre, nuk e kërkojnë megjithëtë. **11** Efraimi éshëtë një pëllumbashë budallaçkë, pa mend; ata thëresin Egjiptin, shkojnë në Asiri. **12** Ndërsa shkojnë, do të shtrirë mbi ta rrjetën time dhe do t'i bëj që të rrëzonin si zogjtë e qellit; do t'i ndëshkoj, siç u paralajmërua në asamblenë e tyre. **13** Mjerezë ata, sepse janë larguar prej meje! Shkatërrim pér ta, sepse janë rebeluar kundër meje! Unë do të doja t'i shpengoja, por ata thonë gjënjeshtra kundër meje. **14** Ata nuk më thëresin me zemrën e tyre, por ankohen në shtratin e tyre. Mblidhien bashkë pér grurin dhe verën dhe rebelohen kundër meje. **15** Megjithëse i kam dënuar dhe kam përforuar krahët e tyre, ata thurin të keqen kundër meje. **16** Ata kthehen, por jo te Shumë i Larti; janë si një hark që gabon; krerët e tyre do të bien nga shpata pér shkak të tèrbimit të gjuhës së tyre; kjo do t'i bëjë qesharakë në vendin e Egjiptit".

8 "Bjeri borisë! Armiku do të vërsulet mbi shtëpinë e Zotit si një shqiponjë, sepse kanë shkelur besëlidhjen time dhe kanë marrë nérpë këmbë ligjin tim. **2** Izraeli do të më bërtasë: "O Perëndia im, ne të njohim!". **3** Izraeli ka hedhur poshtë të mirën, armiku do ta ndjekë. **4** Kanë bérë mbretërisë disa, por jo sipas déshirës sime; kanë caktuar krerë, por pa dijeninë time; me argjendin e tyre dhe me arin e tyre kanë bérë idhuj, me qëllim që të shkatërrohen. **5** Ai ka hedhur poshtë vijën tênd, o Samari. Zemërimi im u ndez kundër tyre. Deri kur do tê janë të paafë pér pastërti? **6** Edhe kjo viç vjen nga Izraeli; e ka bérë një artizan dhe nuk éshëtë një perëndi; prandaj viçi i Samarisë do të bëhet copë-copë. **7** Meqenëse mbjellin erë, do të korrin furtunë. Kërcelli i grurit nuk do të bëjë kalli dhe nuk do të prodhojë grurë; edhe në se do të prodhojë, do ta hanë të huajt. **8** Izraelin po e gllabërojnë; ata janë bérë midis kombeve si një vazo e përqmuar. **9** Sepse janë ngjitur në Asiri, si një gomari i egër që jeton i vëtmuar. Efraimi gjeti dashnorë me anë dhuratast. **10** Megjithëse ka gjetur dashnorë midis kombeve, tani unë do t'i mbledh dhe do të fillojnë të pakësohen nën barrën e mbretit të princave. **11** Sepse Efraimi ka shumuar altarët pér të mëkatuar, ata janë bérë pér të altare mëkatë. **12** Kam shkruar pér të gjërat e mëdha të ligjit tim, por ato u konsideruan si një gjë e qëdushime. **13** Sa pér flimet që më ofrojnë, ata bëjnë fil mish dëhe e hanë; por Zoti nuk i pëlgjen. Tani ai do të kujtojë paudhësinë e tyre dhe do të ndëshkojë mëkatet e tyre: ata do të kthehen në Egjipt. **14** Izraeli ka harruat atë që e ka bérë dhe ka ndërtuar pallate; Juda ka shumuar qytetet e fortifikuara; por unë do të dërgoj zjarrin mbi qytetet e tij, i cili do t'i gllabërojë kështjellat e tij".

9 Mos u gözo, o Izrael, pér tē ngazelluar si popujt e tjerē, sepsje kurvēuar duke u larguar nga Perēndia yt; ke dashur pagesen e prostitutēs nē tē gjithé lēmenjité e grurit. **2** Lēmi dher trokulli nuk do t'i ushqnejnē dher mushti do t'i lérē tē zhgēnijer. **3** Ata nuk do tē banojnē nē vendin e Zotit, por Efraimi do tē kthehet nē Egijpt dher nē Asiri do tē hanē ushqime tē papasta. **4** Nuk do t'i bējnē mē libacione vere Zotit dher flijimet e tyre nuk do tē pēlgehen prej tij. Do tē jenē pér ta si njē ushqim zie; kushdo qē do ta hajē do tē ndotet, sepsje buka e tyre do tē vlejē pér t'i mbajtur nē jetē, nuk do tē hyjē nē shtēpinē e Zotit. **5** Çfarē do tē bēni nē dítēt solemne dher nē dítēt e kremitimit tē Zotit? **6** Sepsje ja, ndonēse i kanē shpetuar shkatērimit, Egijpti do t'i mblehdē bashkē, Mof do t'i varrosé; gjerat e tyre tē c̄muara prej argjendi do t'i pushtojnē hithrat, dher nē çadrat e tyre do tē rriten ferrat. **7** Kanē ardhu dher dítēt e ndēshkimit, kanē ardhu dítēt e shpagimit; Izraeli do ta mēsōjē. Profeti eshtē njē i pamend, njeriu i fymēs flet pērcart, pér shkak tē madhēsisé sē paudhēsisé sate dher tē madhēsisé sē armiqēsisé sate. **8** Roja e Efraimit eshtē me Perēndinē tim, por profeti yt eshtē njē lak i gjuetarit tē zogjive nē tē gjitha rrugēt e tij, ka armiqēsi nē shtēpinē e Perēndisē sē tij. **9** Ata u korruptuan thellē si nē dítēt e Gibeahut; por ai do ta mbajē mend paudhēsinē e tyre, do tē ndēshkojē mēkātet e tyre. **10** "Unē gjeta Izraelin si rrushi nē shkretētir, pashē etērit tuaj si fjtē e pare mbi njē fik tē ri. Por, mbasi arriten nē Baal-peor, u dhanē pas poshtērisē dher u bēnē tē neverishem si aqo qē ata donin. **11** Lavdia e Efraimit do tē fluturojē si zog; nuk do tē ketē mē lindje, as barrē, as mbarsje. **12** Edhe sikur tē rritin bijtē e tyre, unē do t'i lē pa ata, deri sa tē mos mabetet mē asnjē njeri; po, mjerē ata kur tē largohem prej tyre! **13** Efraimi, duke shikuar nga Tiro, eshtē vendosur nē njē vend tē kendshēm; por Efraimi duhet t'ia cojē bijtē e tij atij qē do t'i vrasē". **14** Jepu atyre, o Zoti... Çfarē do t'u japēsh atyre? Jepu atyre njē bark qē dēshton dher gji tē shterura. **15** Gjithé ligēsia e tyre eshtē nē Gilgal; atje fillova t'i urej. Pér shkak tē ligēsise sē veprimeve tē tyre do t'i déboj nga shṭepia ime, nuk do t'i dua mē; tére kreret e tyre janē rebelē. **16** Efraimi eshtē goditir, rrjenja e tij eshtē tharē; ata nuk do tē japin mē frot. Po, edhe sikur tē kenē fēmijē, unē do tē bēj qē fryptet e dashur tē vdesin qē nē bark. **17** Perēndia im do t'i hedh poshtē, sepsje nuk e kanē dēgjuar. Dhe ata do tē shkojnē duke u endur midis kombeve.

10 Izraeli ishte njē wresht i harlisur, qē jepte frys pér veten e tij; sa mē teper rritje frys i tij, aq mē teper i shumonte altarēt e tij; sa mē i pasur ishte vendi i tij, aq mē tē bukura i bēnte shtyllat e tij tē shenjta. **2** Zemra e tyre eshtē gjenjeshata; tani do tē marrin ndēshkimin pér tē. Ai do tē rrēzōjē altarēt e tyre, do tē shkatērrojē shtyllat e tyre tē shenjta. **3** Po, tani do tē thonē: "Nuk kemi mē mbret, sepsje nuk kemi pasur frikē nga Zoti; por edhe mbreti çfarē do tē mund tē bēnte pér ne?". **4** Thonē fjalē, betohen me tē rreme kur lidhin besēlidhjen; prandaj ndēshkimi lulēzon si kukuta nē brazdat e arave. **5** Banorēt e Samarisē do tē drithērohen pér viçin e Beth-avenit, sepsje populli i tij do tē mbajē zi pér tē dher priftērinjē tē tij qē gēzoheshin me tē do tē dridhen, mbasi lavdia u largua prej tij. **6** Vete idhullin do ta cojnē nē Asiri si njē dhuratē pér mbretin mbrojtēs. Efraimi do tē turpērohet dher Izraeli do tē koritet pér planet e tij. **7** Sa pér Samarinē, mbreti i saj do tē zhdukut si shkuma mbi ujē. **8** Edhe vendet e larta tē Avenir, mēkati i Izraelit, do tē asjigjeshōn; ferra dher gjemba do tē rriten mbi altarēt e tyre. Atēherē do t'u thonē maleve: "Na mbuloni!", dher kodrave: "Na bini pērsipēri". **9** "Qē nga dítēt e Gibeahut ti ke mēkātar, o Izrael. Atje u ndalēn; nē Gibeah beteja kundēr tē bijve tē paudhēsisē nuk i arriti. **10** Kur tē mē pēlqejjē, do t'i ndēshkoj; popujt do tē mblidhen kundēr tyre, kur t'i lidh pér tē dy paudhēsítē e tyre. **11** Efraimi

eshtē si njē mēshqerrē e stērvitur mirē, sē cilēs i pēlgen tē shijē grurin, por unē do tē vē zgjedhēn mbi qafēn e saj tē bukur; do ta lidh Efraimin me parmednē, Juda do tē lērojē, Jakobi do tē thērmojē plisat". **12** Mbillini pér vete sipas drejtēsisē, korrni sipas dhemshurisē, lēroni arēn tuaj tē lēné djerrē, sepsje eshtē koha pér tē kerkuar Zotin, derisa ai tē vijē dher pērhapē mbi ju drejtēsinē. **13** Ju keni lēruar ligēsine, keni korru paudhēsinē, keni ngrēnē frytin e gjenjeshtrēs. Duke qenē se ti u ke besur rrugēve tē tua, nē turmēn e trimave tē tu, **14** njē trazirē do tē lindē nē mes tē popullit tēnd dher tē gjitha fortetas e tua do tē shkatērohen ashtu si Shalmani shkatērroi Beth-arbelin, ditēn e betejēs, kur nēna u bē copē-copē mbi bijtē. **15** Kēshtu do tē ndodhē me ty, o Bethel, pér shkak tē ligēsise suaj tē pamasē. Nē mēngjes mbreti i Izraelit do tē shkatērrohet krejt.

11 "Kur Izraeli ishte fēmijē, unē e desha dher nga Egijpti thirra birin tim. **2** Sa mē shumē i thērrisin profetēt, aq mē teper janē larguar prej tyre, u kanē bērē flijime Baalēve dher u kanē djegur temjan figurave do tē ghadhura. **3** Unē vetē i mēsōva Efraimit tē ecē, duke e mbajtur nga krahēt; por ata nuk e kuptuan qē unē po i shēroja. **4** Unē i tērhija me literē tē dashamirēsisē njerēzōra, me lidhje dashurie; isha pér ta si aqē e ngre zgjedhēn nga qafa e tyre, dher pērlesha pér t'u dhnētē hanē. **5** Izraeli nuk do tē kthehet nē vendin e Egijpti; por Asiri do tē jetē mbreti i tij, sepsje nuk kanē pranuar tē konvertohen. **6** Shpata dher tē bjerē mbi qytetet e tij, do tē shkatērrojē shufrat e tyre dher do t'i hajē pér shkak tē planeve tē tyre tē kēqija. **7** Populli im synon tē largohet nga unē; megijithatē e thērresin Shumē tē Lartin, asnjē prej tyre nuk e pērlēvdon. **8** Si mund tē braktis, o Efraim, ose tē tē lē nē dorē tē tē jferē, o Izrael? Si mund tē tē bēj si Admahu, ose tē tē katandis si Tseboimi? Zemra imē ngashērohet brenda meje, dhemshuria imē ndizet e tēra. **9** Nuk do ta shfryj zemērimin tē tē zjarritē, nuk do tē shkatērrojē pērsēri Efraimin, sepsje jam njē Perēndi dher jo njē njeri, i Shenjti midis teje dher nuk do tē vij tē zemērim. **10** Ata do tē ndekin Zotin, qē do tē vrumbullojē si njē luan; kur do tē vrumbullojē, bijtē e tij do tē rendin drejt tij nga perēndimi duke u dridhur. **11** Do tē rendin duke u dridhur si zogjētē nga Egijpti dher si pēllumbesha nga vendi i Asirisē; unē do t'i bēj tē banojnē nē shtēpitē e tyre", thotē Zoti. **12** Efraimi mē qarkon me gjenjeshtra dher shtēpia e Izraelit me mashtrin. Edhe Juda eshtē akoma i pabindur ndaj Perēndisē dher tē Shenjtit qē eshtē besnik.

12 Efraimi ngopet me erē dher shkon pas erēs sē jugut; çdo dítē shumon gjenjeshtrat dher dhunēn; bēn aleancē me Asirinē dher çon vaj nē Egijpt. **2** Zoti eshtē gjithashtu nē grindje me Judēn dher do ta ndēshkojē Jakobin pér sjelljen e tij; do ta shpērblejē sipas veprave tē tij. **3** Nē gjirin e nēnēs mori vellān e vet nga thembra dher me forcēn e tij luftoi me Perēndinē. **4** Po, luftoi me Engjellin dher fitoi; qau dher iu lut shumē. E gjeti nē Bethel, dher atje a foli me ne, **5** domethēnē Zoti, Perēndia i ushtrive, emri i tē cilit eshtē Zoti. **6** Prandaj tē kthehu tē Perēndia yt, vepro me dhembshuri dher shermēri dher ki gjithnjē shpresē tē Perēndia yt. **7** Efraimi eshtē njē tregtar qē mban nē dorē kandarē jo tē saktē dher i pēlgen tē mashtrojē. **8** Efraimi thotē: "Edhe jam begatuar, kam grumbulluar pasuri; nē tē gjitha mundimet e mia, nuk do tē gjejnē tek unē asnjē paudhēsi qē tē jetē mēkāt". **9** "Por unē jam Zoti, Perēndia yt, qysħ nga vendi i Egijptit. Do tē tē bēj qē tē banosh akoma nē qâdra si nē dítē solemne. **10** U fola profetēve, kam shtuar vegimet dher me anē tē profetēve kam pērdorur kahasime". **11** Nē goftē se Galaadi jepet pas idhujtarisē, me siguri do tē katandiset nē asjijē. Sepsje nē Gilgal flijonjē dema, altarēt e tyre do tē jenē me siguri si grumbuj gurēsh gjatē brazdave tē arave. **12** Jakobi iku nē fushēn e Sirisē dher Izraeli shérbeu pér njē grua, pér njē grua u

bë rojtar dhensh. **13** Me anë të një profeti, Zoti e nxori Izraelin nga Egjipti, dhe Izraeli u ruajt nga një profet. **14** Efraimi provokoi hidhët zemërimin e tij, prandaj Zoti i tij do të bëjë që mbi të të bjerë gjaku i derdhur dhe do të bëjë që mbi të të kthehet turpi i tij.

13 Kur Efraimi fliste me të dridhura, e lartonte vetveten në Izrael, por kur u bë fajtor me Baalin, ai vdiq. **2** Tani vazhdojnë të mëkatojnë, dhe me argjendin e tyre kanë bërë një mori figurash të derdhura, idhuj sipas kuptimit të tyre, të gjitha vepra artizanësh. Për ta thuhet: "Njerëzit që ofrojnë flajime le të puthin viçat". **3** Prandaj do të jenë si një re mëngjesore, si vesa që në mëngjes zhduket shpejt, si byku që e merr era nga lëmi, si tymi që del nga oxhaku. **4** "Megjithatë unë jam Zoti, Perëndia yt, që nga vendi i Egjiptit; ti nuk duhet të pranosh tjetër Perëndi veç meje dhe nuk ka tjetër Shpëtimtar jashtë meje. **5** Unë të njoha në shkretëtirë, në tokën e thatësirës së madhe. **6** Kur kishin kullotë, ngopeshin; kur ngopeshin, zemra e tyre krenohej; prandaj më kanë harruar. **7** Kështu unë do të jem për ta si një luan, do të rri në pritë mbi rrugë si leopard; **8** do t'i sulmoj si një arushë që ia kanë marrë këlyshët dhe t'u çaj kafazin e kraharonit; do t'i ha si një luaneshë, bishat e fushave do t'i shqyejnë. **9** Ti je shkatërruar, o Izrael, sepse je kundër meje, kundër ndihmës sate. **10** Ku është tani mbreti yt, që të mund të të shpëtojë në të gjitha qytetet e tua? Ku janë gjykatastës e tu për të cilët thoshje: "Nëm një mbret dhe disa krerë"? **11** Të kam dhënë një mbret në zemërimini tim dhe ta mora përsëri në tèrbimin tim. **12** Paudhësia e Efraimit është myllur në vend të të sigurt, mëkatë i tij mbahet i fshehur. **13** Dhembje grash që lindin do të vinë mbi të. Është një bir pa mend, sepse nuk duhet të qëndrojë gjatë në vendin ku dalin fëmijët. **14** Unë do t'i shpengoj nga pushteti i Sheolit, do t'i shpëtoj nga vdekja. O vdekje, unë do të jem murtaja jote. O Sheol, unë do të jem shkatërrimi yt. Pendimi është fshehur nga sytë e mi. (**Sheol h7585**) **15** Edhe në rast se është frytdhënës midis vëllezërvë të tij, do të vijë nga shkretëtira era e lindjes, do të ngritet nga shkretëtira era e Zotit, atëherë burimi i tij do të thahet, gurra e tij do të shterojë. Ai do të plaçkitë thesarin e çdo ene të cmuar. **16** Samaria do të shkretohet, sepse ka ngritur krye kundër Perëndisë të saj. Do të bien nga shpatia; fëmijët e tyre do të bëhen copë-copë dhe grave të tyre me barrë do t'u çajnjë barkun".

14 O Izrael, kthehu tek Zoti, Perëndia yt, sepse ke rënë poshtë pér shkak të paudhësisë sate. **2** Merrni me vete disa fjalë dhe kthehuni tek Zoti. I thoni: "Largo çfarëdo paudhësi dhe prano atë që është e mirë, dhe ne do të ofrojmë flajimet e buzëve tonë. **3** Asiria nuk do të na shpëtojë, nuk do të hipim më mbi kuaj dhe nuk do t'i themi më veprës së duarve tonë: "Ti je perëndia ynë", sepse pranë teje jetimi gjen dhemshuri". **4** "Unë do të shëroj shturjen e tyre, do t'i dua shumë, sepse zemërimi im u tèrhoq prej tyre. **5** Do të jem si vesa pér Izraelin; dhe ai do të lulëzojë si zambaku dhe do t'i zgjatë rrënjet e tij në thellësi si kedrat e Libanit. **6** Degët e tij do të zgjaten, bukuria e tij do të jetë si ajo e ullirit, aroma e tij do të jetë si ajo e Libanit. **7** Ata që jetojnë në hijen e tij do të kthehen dhe do të rigjallërohen si gruri, do të lulëzojnë si hardhia dhe do të jenë të famshëm si vera e Libanit. **8** Efraimi do të thotë: "Çfarë më lidh më me idhujt?". Unë do ta kënaq dhe do të kujdesem pér të. Unë jam si një selvi pérherë e blertë; fryti yt vjen te unë". **9** Kush është i urtë, t'u kushtoju kujdes këtyre gjéravë. Kush ka mend le t'i kuptoje ato. Sepse rrugët e Zotit janë të drejta; të drejtët do të ecin nëpër to, por shkelësit do të rrëzohen.

Joeli

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Joelit, birit të Pethuelit. **2** Dëgjoni këtë, o pleq, dëgjoni, ju të gjithë banorë të vendit. A ka ndodhur vallë një gjë e tillë në ditët tuaja apo në ditët e etërve tuaj? **3** Tregouani bije tuaj, dhe bijtë tuaj bije të tyre, dhe bijtë e tyre brezit jetër. **4** Atë që la krimbi e hëngri karkaleci, atë që la karkaleci e hëngri larva e karkalecit, atë që la larva e hëngri bulkhi. **5** Zgjohuni, o të dehur, dhe qani; vajtoni ju të gjithë, që pini verë, pér mushtin që ju hoqën nga goja. **6** Sepse një komb i fortë dhe i panumërt ka dalë kundër vendit tim. Dhëmbët e tij janë dhëmbë luani, dhe ka stërdhëmbë luanesh. **7** Ka shkatërruar hardhinë time, e ka bërë copë-copë fikun tim, ia ka hequr lëvoren krejt dhe e ka hedhur tutje; degët e tij kanë mbetur tē bardha. **8** Vajto si një virgjëreshë e veshur me thes pér dhëndrrin e rinisë së saj. **9** Nga shtëpia e Zotit janë zhdukur ofertat e ushqimit dhe libacionet; priftërinjtë, ministrat e Zotit, pikëllohen. **10** Fusha eshtë shkretuar, vendi eshtë në zì, sepse gruri u prish, mushti u tha dhe vaji humbi. **11** Pikëllohuni, o bujq, vajtoni, o vreshtarë, pér grurin dhe pér elbin, sepse të korrat e arave humbën. **12** Hardhia u tha, fiku u tha, shega, hurma, mollë dhe téré drurët e fushës u thanë; nuk ka gëzim midis bijve të njerëzve. **13** Ngjeshuni me thes dhe mbani zi, o priftërinj, vajtoni, ministra tē altarit. Ejani, rini téré natën tē veshur me thasë, o ministra tē Perëndisë tim, sepse oferta e ushqimit dhe libacioni u zhduk nga shtëpia e Perëndisë tuaj. **14** Shpallni agjërim, thërrisni një kuwend solemn. Mblidhni pleqtë dhe téré banorët e vendit në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tuaj, dhe i klithni Zotit. **15** Mjerë ajo ditë! Sepse dita e Zotit eshtë e afërt; po, do të vijë si një shkatërrim nga i Plotfujishmi. **16** A nuk u hoq vallë ushqimi para syve tonë, dhe gëzimi dhe hareja nga shtëpia e Perëndisë tonë? **17** Farërat po thahen nën plisa, depot janë katandisur tē shkreta, hambaret e grurit po rrënohen, sepse gruri u tha. **18** Sa vuajnë kafshët! Kopelet e gjedhëve sillen më kot, sepse nuk ka kullotë pér ta; lëngojnë edhe kopetë e deleve. **19** Te ty, o Zot, unë këlthas, sepse një zjarr ka gllabëruar tē gjitha tokat pér kullotë dhe një flakë ka djegut të gjithë drurët e fushës. **20** Edhe kafshët e fushave i ngrenë sytë drejt teje, sepse rrjedhjat e ujut janë tharë dhe zjarri ka gllabëruar tokat pér kullotë.

2 I bini borisë në Sion dhe jepni kushtimin në malin tim tē shenjtë! Le tē dridhen të gjithë banorët e vendit, sepse dita e Zotit po vjen, eshtë e afërt, **2** po vjen dita e territ dhe e errësirës së dendur, ditë resh dhe mjegulle. Ashtu si përhapet agimi mbi malet, po vjen një popull i shumtë dhe i fuqishëm, tē cilit kurkush nuk i ka ngjarë më parë dhe as nuk do tē ketë më kurrë pér shumë breza që do tē vijnë. **3** Para tij një zjarr po gllabëron dhe pas tij një flakë po djeg. Përpresa tij vendi eshtë si kopshti i Edenit; dhe pas tij eshtë si një shkretëtirë e mjeruar; po, asgjë nuk i shpëton atij. **4** Pamja e tyre eshtë si pamja e kuajve, dhe rendin si kuaj tē shpejtë. **5** Ata hidhen mbi majat e maleve me zhurmë qerresh, si brambullima e flakës së zjarrit që djeg kallamisht, si një popull i fortë që eshtë rreshtuar pér betejë. **6** Përpresa tyre popujt përpilën nga dhembja, çdo fytyrë zbehet. **7** Rendin si njerëz trima, ngjiten mbi muret si luftëtarë; secili ndjek rrugën e vet pa devjuar prej saj. **8** Askush nuk e shtyn fofjinin e tij, secili ndjek shtegun e vet; sulen në mes tē shigjetave, por nuk plagosen. **9** I bien qytetit kryq e tërthor, rendin mbi muret, ngjiten në shtëpi, hyjnë në to nga dritarët si vjedhës. **10** Para tyre dridhet toka, dridhen qiej, dielli dhe hëna errën dhe yjet humbin shkëlgjimin e tyre. **11** Zoti bën që t'i dëgjohet zëri para ushtrisë së tij, sepse fusha e tij eshtë shumë madhe dhe zbatuesi i fjälës së tij eshtë i fuqishëm. Po, dita e Zotit eshtë e madhe dhe fort e tmerrshme; kush mund ta durojë?

12 "Prandaj tani", thotë Zoti, "kthehuni tek unë me gjithë zemrën tuaj, me agjërimë, me lot dhe me vajtime". **13** Grisni zemrën tuaj dhe jo robat tuaja dhe kthehuni tek Zoti, Perëndia juaj, sepse a eshtë i mëshirshëm dhe plot dhemshuri, i ngadalshëm në zemërime dhe me shumë dashamirësi, dhe pendohet pér tē keqen që ka dërguar. **14** Kush e di, ndoshta kthehet dhe pendohet, dhe lë pas tij një bekim, një ofertë ushqimesh dhe një libacion pér Zotin, Perëndinë tuaj? **15** I bini borisë në Sion, shpallni një agjërim, thërrisni një kuwend solemn. **16** Mblidhni popullin, shenjtëroni kuwendin, mblidhni pleqtë, mblidhni fémijët dhe foshnjat e gjirit. Të dalë dhëndri nga dhoma e tij dhe nusja nga dhoma e saj e nusërisë. **17** Midis portikut dhe altarit le të qajnë priftërinjtë, ministrat e Zotit, dhe le të thonë: "Fale, o Zot, popullin tенд dhe mos i lër trashëgiminë tênde turpit apo nënshtrimit nga ana e kombeve. Sepse do tē thonë midis popujve: "Ku është Perëndia i tyre?"". **18** Atëherë Zoti u bë xheloz pér vendin e tij dhe i erdhë keq pér popullin e tij. **19** Zoti do tē përgjigjet dhe do t'i thotë popullit tē tij: "Ja, unë do t'ju dërgo grurë, musth dhe vaj, do t'i keni me bollék dhe nuk do tē jeni më turpi i kombeve. **20** Do tē largoj nga ju ushtrinë e veriut dhe do taçoj në një tokë tē zhuritur dhe tē shkretë; pararojnë e saj drejt deti lindor dhe praparojnë e saj drejt deti perëndimor; era e keqe e saj do tē përhapet, duhma e saj do tē përhapet, sepse ka bërë gjëra tē mëdha. **21** Mos kij frikë, o tokë, gjëzohu, ngazëllohu, sepse Zoti ka bërë gjëra tē mëdha. **22** Mos kini frikë, o kafshë tē fushave, sepse tokat pér kullotë do tē gjelbërojnë, drurët mbajnë frytin e tyre, fiku dhe hardhia japin téré bollékun e tyre. **23** Prandaj gjëzohuni, o bij tē Sionit, dhe kënaquni, ngazëllohuni tek Zoti, Perëndia juaj, sepse ju ka dhënë shiun e parë me drejtësi, dhe do tē bëjë tē bjerë pér ju shiun, shiun e parë dhe shiun e fundit në muajin e parë. **24** Lëmenjtë do tē janë plot me grurë dhe në butet do tē graullojë mushti dhe vaj; **25** kështu do t'ju kompensoj pér tē korrat që kanë ngrënë karkaleci, larva e karkalecit, bulkhi dhe krimbi, ushtria ime e madhe që kisha dërguar kundër jush. **26** Dhe ju do tē hani me bollék dhe do tē ngopeni, dhe do tē lëvdoni emrin e Zotit, Perëndisë tuaj, që pér ju ka bërë mrekulli, dhe popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi. **27** Atëherë ju do tē pranon i që unë jam në mes tē Izraelit dë që jam Zoti, Perëndia juaj, dhe nuk ka asnjë jetë; popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi". **28** "Mbas kësaj do tē ndodhë që unë do tē përhap Frymën tim mbi çdo mish; bijtë tuaj dhe bijat tuaja do tē profetizojnë, pleqtë tuaj do tē shohin èndrra, tē rinjtë tuaj do tē kenë vegime. **29** Në ato ditë do tē përhap Frymën time edhe mbi shërbëtorët dhe shërbëtoret. **30** Do tē bëj mrekulli në qiej dhe mbi tokë: gjak, zjarr dhe shtëllunga tymi. **31** Dielli do tē shndërrohet në terr dhe hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dë e tmerrshme e Zotit. **32** Dhe do tē ndodhë që kushdo që do t'i drejtohet emrit tē Zotit do tē shpëtøjë, sepse në malin Sion dhe në Jeruzalem do tē ketë shpëtim, siç e ka thënë Zoti, edhe pér ata që kanë mbetur gjallë dhe që Zoti do t'i thërrasë".

3 "Sepse ja, në ato ditë dhe në atë kohë, kur do tē bëj që tē kthehen nga robëria ata tē Judës dhe tē Jeruzalemit, 2 do tē mbledh téré komet dhe do t'i bëj tē zgresin në luginën e Jozafatit, dhe atje do tē zbatoj gjykimin tim mbi ta, pér Izraelin, popullin tim dë trashëgiminë time, që e kanë shpërndarë midis kombeve, duke e ndarë kështu vendin tim. **3** Kanë hedhur shortin mbi popullin tim, kanë dhënë një djalë në këmbim tē një prostitute dhe kanë shitur një vajzë në këmbim tē verës, që tē mund tē pinin. **4** Përveç kësaj çfarë jeni ju pér mua, Tiro dhe Sidoni, dhe ju, gjithë krahinat e Filistisë? Mos doni vallë tē hakmerreni me mua pér ndonjë gjë që kam bërë? Por në rast se hakmerreni, do tē bëj që tē bjerë shpejt dhe pa ngurrim mbi kokën tuaj ligësia që keni bërë.

5 Sepse ju keni marrë argjendin dhe arin tim dhe keni quar në tempujt tuaj pjesën më të mirë të sendeve të mia të çmuara, 6 dhe ua keni shitur bijtë e Judës dhe të Jeruzalemit bijve të Javanitëve, për t'i larguar nga vendi i tyre. 7 Ja, unë do t'i bëj të zgjohen nga vendi ku i keni shitur dhe do t'i bëj që të bjerë mbi kokëm tuaj ajo që keni bërë. 8 Do t'i shes bijtë tuaj dhe bijat tua ja në duart e bijve të Judës, që do t'ua shesin Sabeje, një komb i largët, sepse Zoti ka folur". 9 Shpallni këtë midis kombeve: "Pregatitni luftën, zgjoni njerëzit trima, le të afrohen, le të dalin gjithë luftëtarët! 10 Farkëtoni shpata me ploret tuaj dhe ushta me drapërinjtë tuaj. I dobëti le të thotë: "Jam i Fortë!". 11 Nxiton i dhe ejani, kombe rrëth e rrotull, dhe mblidhuni! O Zot, bëj që të zgresin atje njerëzit e tu trima! 12 "Le të ngrihen dhe të dalin kombet në Luginën e Jozafatit, sepse atje unë do të ulem për të gjykuar të gjitha kombet që janë përreth. 13 Merrni në dorë drapërinjtë, sepse të korrat janë gati. Ejani, zbrisni, sepse trokulli është plot, butet grafullojnë, sepse e madhe është ligësia e tyre". 14 Turma pas tur mash në Luginën e vendimit. Sepse dita e Zotit është e afërt, në Luginën e vendimit". 15 Dielli dhe hëna po errën dhe yjet po humbin shkëlqimin e tyre. 16 Zoti do të vrumbullojë nga Sioni dhe do t'i bëj që t'i dëgjohet zëri nga Jeruzalemi, aq sa qiejt dhe toka do të dridhen. Por Zoti do të jetë një strehë për popullin e tij dhe një fortesë për bijtë e Izraelit. 17 "Atëherë ju do të pranon që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që banon në Sion, mali im i shenjtë. Kështu Jeruzalemi do të jetë i shenjtë dhe të huajt nuk do të kalojnë më andej". 18 Atë ditë do të ndodhë që malet të pikojnë musht, qumështi do të rrjedhë nga kodrat dhe uji do të rrjedhë në të gjitha rrëketë e Judës. Nga shtëpia e Zotit do të dalë një burim, që do të ujitet luginë e Sitimit. 19 "Egjipti do të bëhet shkreti dhe Edomi një shkretëtirë e mjeruar për shkak të dhunës kundër bijve të Judës, sepse kanë derdhur gjak të pafajshëm në vendin e tyre. 20 Por Juda do të mbetet përjetë, edhe Jeruzalemi brez pas brezi. 21 Do t'i pastroj nga gjaku i tyre i derdhur, nga i cili nuk i kisha pastruar, dhe Zoti do të banojë në Sion".

Amosi

1 Fjalë tē Amosit, një nga barinjtë e Tekoas, që pati vegime pér Izraelin, në kohën e Uziahut, mbretit të Judës, dhe në kohën e Jeroboamit, birit të Joasit, mbret i Izraelit, dy vjet para tërmetit. **2** Ai tha: "Zoti bërtet nga Sioni dhe bën që tē dëgjohet zëri i tij në Jeruzalem; kullotat e barinjve janë të shkreta dhe maja e Karmelit u tha". **3** Kështu flet Zoti: "Pér tre krite të Damaskut, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse e kanë shirë Galadlin me shirëse prej hekuri. **4** Prandaj do tē dërgoj zjarr në shtëpinë e Hazaelit, që do tē gllabërojë pallatet e Ben-hadadit. **5** Do tē copëtoj edhe shufrat e Damaskut, do tē shfaros banorin e Bikath-avenit dhe atë që mban skeptrin e Bethedenit, dhe populli i Sirisë do tē shkojë në robëri në Kir", thotë Zoti. **6** Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të Gazës, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e saj, sepse kanë shpërngulur një popullatë tē térë pér t'ia dorëzuar Edomit. **7** Prandaj do tē dërgoj zjarr brenda mureve të Gazës, që do tē gllabërojë pallatet e saj. **8** Do tē shfaros banorin prej Ashdodit dhe atë që mban skeptrin prej Ashkelonit; do ta kthej dorën time kundër Ekrionit, dhe kusuri i Filisteje do tē vdesë", thotë Zoti, Zoti. **9** Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të Tiros, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse i kanë dorëzuar si robëri Edomit një popullatë tē térë, pa kujtuar besëldijhen vëllazërore. **10** Prandaj do tē dërgoj zjarr brenda mureve të Tiros, që do tē gllabërojë pallatet e tij". **11** Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të Edomit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse ka ndjekur me shpatë vëllanë e tij, duke mbutyrr çdo mëshirë; zemërimi i tij vepron vazhdimist dhe indinjata e tij pérjetë. **12** Prandaj do tē dërgoj zjarr kundër Temanit, që do tē gllabërojë pallatet e Botsrahut". **13** Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të bijve te Amonit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse u kanë çarë barkun grave me barrë të Galaadit pér tē zgjeruar kufijtë e tyre. **14** Prandaj do tē ndez një zjarr brenda mureve të Rabahut, që do tē gllabërojë pallatet e tij midis zhurmës së një dite beteje, midis shakullinës së një dite stuhie. **15** Mbreti i tyre do tē shkojë në robëri, ai bashkë me krerët e tij", thotë Zoti.

2 Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të Moabit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse ka djegur kockat e mbretit të Edomit, duke i katandisur në gëllqere. **2** Prandaj do tē dërgoj zjarr në Moab, që do tē gllabërojë pallatet e Keriothit, dhe Moabi do tē vdesë në mes tē rrëmujës, të britmës së luftës dhe tē tingullit tē borive. **3** Do tē shfaros nga mesi i tij gjykatësin dhe do tē vras tērë kërët e tij bashkë me të", thotë Zoti. **4** Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të Judës, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse kanë përcëmuar ligjin e Zotit dhe nuk kanë respektuar statutet e tij. Kështu idhujt, pas të cilëve shkuant etërit e tyre, i kanë bërë të devijojnë. **5** Prandaj do tē dërgoj zjarr në Judë, që do tē gllabërojë pallatet e Jeruzalemit". **6** Kështu thotë Zoti: "Pér tre krite të Izraelit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse e shesin me pare të drejtin dhe tē varfrin pér një palë sandale, **7** ata që dëshirojnë fort tē shohin pluhurin e tokës mbi kryet e tē varfërve dhe shkelin tē drejtën e tē pérulurve. Një njeri dhe ati i tij shkojnë bashkë te po ajo vajzë, pér tē përdhosur emrin tim tē shenjtë. **8** Shtrihen rreth çdo altari me rroba që kanë marrëhua dhe në shtëpinë e perëndive tē tyre pinë verén e atyre që janë dënuar me gjobë. **9** Unë, pra, e shkatërrova para tyre Amoreon, që ishte i gjatë sa éshëtë i gjatë kedi dhe ishte fortë si lisi; unë shkatërrova frytin e tij lart dhe rrënjetë e tij poshtë. **10** Unë ju nxora gjithashut nga vendi i Egjiptit dhe ju qova pér dyzet vjet në shkretëtirë, pér t'ju dhënë në

trashëgimi vendin e Amoreut. **11** Nxora disa profetë midis bijve tuaj dhe Nazirej midis të rinjve tuaj. Vallë, nuk éshëtë kështu, o bij tē Izraelit?", thotë Zoti. **12** "Por i keni detyruar Nazirejtë tē pinë verë dhe i keni urdhëruar profetët duke thënë: "Mos profetizoni". **13** Unë jam i shtypur poshtë jush, ashtu siç éshëtë e shtypur qerrja e mbushur me duaj. **14** Prandaj i shpejtë nuk do tē ketë mundësi tē ikë, i forti nuk do tē konsolidojë forcën e tij dhe njeriu trim nuk do ta shpëtøjë jetën e tij. **15** Kush përdor harkun nuk do tē mund tē rezistojë, kush ka këmbë tē shpejtë nuk do t'ia dalë tē ikë, as ka pér tē shpëtuar jetën e vet kalorësi mbi kalë. **16** Atë ditë më trimi ndër trimat do tē ikë lakuriq", thotë Zoti.

3 Dëgjoni këtë fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër jush, o bij tē Izraelit, kundër tërë familjes që nxora nga vendi i Egjiptit: **2** "Vetëm ju kam njohur midis tërë familjeve tē dheut; prandaj unë do t'ju ndëshkoj pér tē gjitha paudhësitë tuaja". **3** A mund tē ecin bashkë dy veta, në rast se nuk janë marrë vesh më parë? **4** A vrumbullon luani në pyll në rast se nuk ka një gjah përparrë? A do ta ngrerë zérin luani i vogël nga strofka e i tij në rast se nuk ka kapur diçka? **5** A bie vallë zogu në një kurth në tokë, po të mos i jetë vënë një lak? A shkrehet kurthi nga toka, në rast se nuk ka zënë diçka? **6** Në rast se në qytet i bien borisë, a nuk do tē trembet vallë populli? Në rast se në një qytet ndodh një fatkeqësi, a nuk e ka shkaktuar vallë Zoti? **7** Sepse Zoti, Zoti, nuk bën asnjë, pa ua treguar sekretin e tij shérbertorëve tē tij, profetëve. **8** Luani vrumbulloji, kush nuk do tē ketë frikë? Zoti, Zoti, foli, kush nuk do tē profetizojë? **9** "Bëjeni tē dëgjohet në pallatet e Ashdodit dhe në pallatet e vendit tē Egjiptit dhe thoni: Mblidhuni në malet e Samarisë dhe shikoni sa parregullsi ka në mes tē saj dhe shtypje brenda saj. **10** Ata nuk dinë tē bëjnë atë që éshëtë e drejtë, thotë Zoti, në pallatet e tyre grumbullojnë dhunë dhe grabitje". **11** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Armiku do tē rrethojë nga çdo anë vendin, do tē shembë fuqinë tênde dhe pallatet e tua do tē plackiten". **12** Kështu thotë Zoti: "Ashtu si një bari shkëput nga goja e luanit do këmbë ose një copë veshi, kështu do tē shkëputen bjtë e Izraelit që në Samari rrinë në cepin e një shtrati ose mbi damaskun e një divani. **13** Dëgjoni dhe dëshmojeni në shtëpinë e Jakobit", thotë Zoti, Zoti, Perëndia i ushtrive, **14** "ditën në tē cilën unë do tē ndëshkoj Izraelin pér shkeljet e tij, do tē ndëshkoj edhe altarët e Bethelit; brirët e altarit do tē copëtohen dhe do tē bien pér tokë. **15** Do tē godas shtëpitë e dimrit bashkë me shtëpitë e verës; shtëpitë prej fildishi do tē shkatërrohen dhe shtëpitë e mëdha do tē zhduken", thotë Zoti.

4 Dëgjoni këtë fjalë, lopë tē Bashanit, që ndodheni mbi malin e Samarisë, ju, që shypni tē mjerët, që keqtrajtoni tē varfrit, që u thoni zotërinjve tuaj: "Sillni verë dhe ta pímë". **2** Zoti, Zoti, éshëtë betuar pér shenjtërinë e tij: "Ja, do tē vinë pér ju ditë në të cilat do t'ju zënë me çengela dhe ata që kanë mbetur me grepa peshkimi. **3** Do tē dlini nëpër tē çara, secili drejt përparrë, dhe do t'ju hedhin në Harmon", thotë Zoti. **4** "Shkoni në Bethel dhe kryeni mëkate; në Gilgal kryeni edhe më shumë mëkate. Sillni çdo mëngjes fljimet tuaja dhe çdo tri ditë tē dhjetat tuaja. **5** Ofroni një fljim falënderimi me maja. Shpallni ofertat me dëshirë dhe i propagandoni, sepse kështu ju pëlqen tē veproni, o bij tē Izraelit", thotë Zoti, Zoti. **6** "Ju kam lénë gojë thatë në tē gjitha qytetet tuaja dhe pa bukë në tē gjitha banesat tuaja, por nuk jeni kthyer tek unë", thotë Zoti. **7** "Kam ndalur shiun gjithashut prej jush tre muaj para korries. Kam bërë tē bjerë shi mbi një qytet tjetër. Mbi një pjesë tē arës ka rënë shi, por pjesa ku nuk ka rënë shi éshëtë tharë. **8** Kështu dy ose tre qytete endeshin drejt një qyteti tjetër pér tē pirë ujë, por pa

shuar dot etjen; por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. **9** "Ju godita me blozën dhe me ndryshkun. Krimbi ka ngrënë kopshet tuaja të shumta, vreshtat tuaja, fitqë tuaj, ullinjtë tuaj, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. **10** "Dërgova midis jush murtajën, ashtu si kisha bérë në Egjipt; vrava të rinjtë tuaj me shpatë bashkë me kuajt e zënë; bëra që duhma e kampeve tuaj të ngjitet deri te flegrat tuaja, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. **11** "Ju përlava, si Sodoma dhe Gomora, ju ishit si një urë zjarri, dhe nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. **12** "Prandaj kështu do të sillem me ty, o Izrael; dhe duke qenë se unë do të bëj këtë kundër teje, përgatit, o Izrael, të takosh Perëndinë tênd". **13** Sepse ja, ai që formon malet dhe krijon erën, që i bën të njohur njeriut cili éshëtë mendimi i tij, që e kthen agimin në terr dhe ecën mbi vendet e larta të tokës: Zoti, Perëndia i ushtrive, éshëtë emri i tij.

5 Dëgjoni këtë fjalë, këtë vajtim që unë ngre mbi ju, o shtëpi e Izraelit. **2** Virgjëresha e Izraelit ra dhe nuk do të ngrijhet më; ajo rri shtrirë në tokën e vet dhe askush nuk e ngre. **3** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Qyteti që dilte me njëmijë njerëz do të mbetet me njëqind, ndërsa ai që dilte me njëqind do të mbetet me dhjetë për shtëpinë e Izraelit". **4** Sepse kështu thotë Zoti shtëpisë së Izraelit: "Më kérkonи dhe do të rroni, **5** por mos kérkonи Bethelin, mos shkoni në Gilgal, mos vazhdoni deri në Beer-Sheba, sepse Gilgal do të shkojë me siguri në robëri dhe Betheli do të katandiset në asgjë. **6** Kérkonи Zotin dhe do të rroni, që të mos shpérthej si zjarr në shtëpinë e Jozefit dhe ta gllabërojë pa qenë në gjendje ta shuaјe askush në Bethel. **7** Ai braktis ata që e ndërojnë ndershëmérinë dhe drejtësinë në helm mbi tokë". **8** Ai ka bérë Plejadat dhe Orionin, e kthen hijen e vdekjes né agim dhe e bén ditën të errët si nata; thérret ujërat e detit dhe i derdh mbi faqen e dheut: emri i tij éshëtë Zoti. **9** Ata sjellin papritmas shkatërrimin mbi të fuqishmit, dhe kështu rrënim i sulet fortësave. **10** Ata eurrejnë atë që i qorton te porta dhe kanë neveri për ata që flasin me ndershëmëri. **11** Pastaj, duke qenë se keni shtypur të varfrin dhe kérkonи prej tij taksa në grurë, megjithëse keni ndërtuar shtëpi prej guri të palatuar, nuk do të banoni në to; keni mbjellë vreshta të mrekullueshme, por nuk do ta pini verën e tyre. **12** Unë, pra, njoh sa të shumta janë shkeljet tuaja dhe sa të rénda janë mëkatet tuaja; ju shtypni të drejtin, pranoni dhurata dhe u bëni padrejtësi të varférve në gjyq. **13** Prandaj njeriu i matur në këtë kohë do të heshtë, sepse koha éshëtë e keqe. **14** Kérkonи të mirën dhe jo të keqen, që të rroni, dhe kështu Zoti, Perëndia i ushtrive, do të jetë me ju, ashtu si toni ju. **15** Urreni të keqen, dashuroni të mirën dhe vendosni mirë drejtësinë në gjyq. Ndofta Zoti, Perëndia i ushtrive, do të tregojë dhemshurinë për ata që kanë mbetur nga Jozefi. **16** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Zoti: "Në të gjitha sheshet do të ketë vajtime dhe në të gjitha rrugët do të thonë: "Vaj medet, vaj medet!". Atëherë do të thérrasin bujku në mbajë **17** Në të gjitha vreshtat do të ketë vajtim, sepse unë do të kaloj në mes teje", thotë Zoti. **18** Mjerë ju që dëshironi ditën e Zotit! Çfarë do të jetë vallë për ju dita e Zotit? Do të jetë një ditë terri dhe jo drite. **19** Do të jetë ashtu si dikush që fugon para një luani dhe ndesh një ujk; ose hyn në shtëpi, e mbështet dorën mbi mur dhe një gjarpër e kafshon. **20** Dita e Zotit a një éshëtë vallë terr dhe jo dritë, errësirë e madhe dhe pa asnjë shkëlqim? **21** Unë i urej, i përcimj festat tuaja, nuk ndiej asnjë gëzim në mbledhjet tuaja solemne. **22** Edhe sikur të më ofroni olokaustet tuaja dhe blatimet tuaja ushqimore, unë nuk do t'i pëlqej as do të shikoj me favor flijimet e falendërimit të kafshëve të majme. **23** Largo nga unë zhurmën e këngëve të tua, sepse nuk dua të dégjoj muzikën e harpave të tua. **24** Por le të rrjedhë e drejta si uji dhe drejtësia si një burim i pérhershëm uji. **25** O shtëpi e Izraelit, më keni ofruar

vallë flijime dhe blatime ushqimore në shkretëtre për dyzet vjet me radhë? **26** Ju keni mbartur gjithashtu Sikuthin, mbretin tuaj, dhe Kiunin, figurat tuaja, yllin e perëndive tuaja, që i keni bérë vetë. **27** Prandaj unë do të bëj që të shkoni në robëri matanë Damaskut", thotë Zoti, emri i të cilit éshëtë Perëndia i ushtrive.

6 Mjerë ata që jetojnë në bollék në Sion dhe që e ndjejnë veten të sigurt në malin e Samarias, njerëz të parisë të ballit të kombeve, ku po shkon shtëpia e Izraelit. **2** Kaloni në Kalnë dhe shikoni, që andej shkoni në Hamathin e madh, pastaj zbrisni në Gathin e Filestive. A janë vallë ato më të mira nga këto mbretëri ose territori i tyre éshëtë më i madh nga ai juaji? **3** Ju doni të largoni ditën e keqe, por e afroni selinë e dhunës. **4** Mjerë ata që rrinë shtrirë mbi shtretër prej fildishi, që shtrihen mbi divanet e tyre dhe hanë qengjat e kopesë dhe viçat që merren nga stalla. **5** Këndojnë me tingullin e harpës dhe ashtu si Davidi shpikin përvete vegla muzikore; **6** pinë verë në kupa të gjéra dhe lyhen me vajrat më të mira, por nuk trishtohen për shkatërrimin e Jozefit. **7** Prandaj do të shkoinjë në robëri në krye të të internuarve dhe ata që shtrihen mbi divanet në banketet do të hiqen. **8** Zoti, Zoti, éshëtë betuar për veten e tij, thotë Zoti, Perëndia i ushtrive: "Unë nuk e shoh dot me sy madhështinë e Jakobit dhe i urej pallatet e tij; prandaj do t'ia jap armikut në dorë qytitin me tërë ato që përmban". **9** Dhe do të ndodhë që, po të lénë dhjetë burra në një shtëpi, do të vdesin edhe ata. **10** Kur një i afërt do të vijë me atë që djeg kufomat për t'i marrë trupat dhe për t'i nxjerrë jashtë shtëpisë, do t'i thotë atij që ndodhet brenda në shtëpi: "A ka të tjerë me ty?". Tjetri do të përgjigjet: "Jo". Dhe i pari do të thotë: "Hesht, sepse nuk duhet përmendet emri i Zotit". **11** Sepse ja, Zoti urdhëron dhe e katandis shtëpinë e madhe në bajgë dhe të voglén në copëza. **12** Vallë, a rendin kuajt mbi shkëmbinjët ose a lërona atë me qe? Por ju e ktheni të drejtën në helm dhe frytin e drejtësisë në hidhërim, **13** ju, që gëzoheni për Lo-debarin, ju që thoni: "A nuk e kemi marrë përvete Karnaimin me forcën tonë?". **14** "Sepse ja, o shtëpia e Izraelit", thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, "unë do të ngre kundër jush një komb, që do t'ju shtypë nga hyrja e Hamathit deri të përrroi i Arabahut".

7 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: ai formonte karkaleca kur fillonte të rritej bari i dytë; dhe ja, bari i dytë vinte mbas korries së mbretit. **2** Kur ato mbaruan së ngrënë barin e tokës, unë thashë: "Zot, Zot, oh, na fal, pra. Si mund të rezistojë Jakobi, duke qenë se éshëtë i vogël?". **3** Zoti u pendua për këtë: "Kjo nuk ka për të ndodhur", tha Zoti. **4** Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: Zoti, Zoti shpalli se do mbronte cështjen e tij me zjarr; dhe zjarri gllabëroi humnerën e madhe dhe gllabëroi një pjesë të vendit. **5** Atëherë unë i thashë: "Zoti, Zoti, oh, jepi fund, pra. Si mund të rezistojë Jakobi, duke qenë se éshëtë i vogël?". **6** Zoti u pendua për këtë: "As kjo nuk ka për të ndodhur", tha Zoti, Zoti. **7** Ja ç'më bëri të shoh: Zoti rrinte drejtë mbi një mur të ndërtuar me plumbë dhe me një plumbë në dorë. **8** Zoti më tha: "Amos, çfarë shikon?". Unë iu përgjigjja: "Një plumbë". Atëherë Zoti tha: "Ja, unë po vendos një plumbë në mes të popullit tim të Izraelit; nuk do ta fal më gjatë. **9** Vendet e larta të Isakut do të prishen dhe shenjtërorët e Izraelit do të shkatërrohen; unë do të ngrijhem me shpatë kundër shtëpisë së Jeroboamit". **10** Atëherë Amatsiahu, prifti i Bethelit, i çoi fjalë Jeroboamit, mbretit të Izraelit: "Amosi komploton kundër teje në mes të shtëpisë së Izraelit; vendi nuk éshëtë në gjendje të durojë tërë fjalët e tij. **11** Në fakt Amosi ka thënë kështu: "Jeroboami do të vdesë nga shpatë dha Izraeli do të internohet me siguri larg vendit të tij". **12** Amatsiahu i tha Amosit: "Shikues, shko, ik në vendin e Judës; atje ke për të ngrënë bukë dhe atje do të profetizosh; **13** por mos profetizo më në Bethel, sepse éshëtë shenjtërorëja e

mbretit dhe selia mbretërore". **14** Atéherë Amosi u përgjigj dhe i tha Amatsiahut: "Unë nuk isha profet as bir profeti, por isha bari dhe rrjsia fiq egjipti. **15** Zoti më mori pas kopesë dhe Zoti më tha: "Shko, profetizoi popullit tim të Izraelit". **16** Prandaj tani dégjo fjalën e Zotit: Ti po thua: "Mos profetizo kundër Izraelit dhe mos fol më kundër shtëpisë së Isakut". **17** Prandaj kështu flet Zoti: "Gruaja jote do të kurvërohet në qytet, bijtë dhe bijat e tu do të vriten nga shpata dhe vendi yt do të ndahet me litar; ti do të vdesësh në tokë të papastër dhe Izraeli patjetër do të internohet larg vendit të tij".

8 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: ishte një shportë me fruta vere. **2** Ai më tha: "Amos, çfarë po shikon?". Unë u përgjigja: "Një shportë me fruta vere". Zoti më tha: "Erdhi fundi për popullin tim të Izraelit; nuk do ta fal më gjatë. **3** Atë ditë këngët e tempullit do të bëhen vajtime", thotë Zoti, Zoti. "Do të ketë kudo shumë kufoma; do t'i hedhin jashtë në heshtje". **4** Dëgjoni këtë, o ju që gllabëroni nevojtarin dhe shfarojni të varfrerit e vendit, **5** dhe thoni: "Kur do të kalojë hëna e re që të mund të shesim grurin, dhe e shtuna që të fillojmë shitjen e grurit, duke e zvogëluar efan dhe duke rritur siklin, duke falsifikuar peshoret për të mashtuar, **6** duke i blerë të varfrit me para, nevojtarin për një palë sandale dhe duke shitur edhe skarcitet e grurit?". **7** Zoti éshët betuar për krenarinë e Jakobit: "Nuk do të harroj asnjë nga veprat e tyre. **8** A nuk do të dridhet vallë vendi pér këtë dhe nuk do të janë në zi tërë banorët e tij? Do të ngrihet i téri si Nili, do të trazohet dhe do të ulet si lumi i Egjiptit. **9** Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti, Zoti, "që unë do ta bëj diellin të perëndojë në mesditë dhe do ta errësoj tokën ditén. **10** Do t'i shndërrojo festat tuaja në zi dhe të gjitha këngët tuaja në vajtime; do të bëj që secili të vishet me thes dhe do ta bëj të shogët që kokë. Do ta bëj si një zi pér një bir të vetëm dhe fundi i tij do të jetë një ditë trishtimi. **11** Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, Zoti, "gjatë të cilave unë do të dérgoj urinë në vend, jo urë pér bukë dhe etje pér ujë, por më tepër pér të dégjuar fjalët e Zotit. **12** Ata do të shkojnë duke u endur nga një det në tjetrin, nga veriu në lindje, do të rendin sa andej dhe këtej në kërkim të fjalës të Zotit, por nuk do ta gjejnë. **13** Atë ditë vajzat e bukura dhe djemtë e zgjedhur do të ligështohen nga etja. **14** Ata që betohen përmëkatin e Samarisë dhe thonë: "Ashtu si Perëndia yt rron, o Dan", dhe: "Si rron Beer-Sheba", do të rrëzohen dhe nuk do të çohen më".

9 Unë pashë Zotin që rrinte më këmbë pranë altarit dhe tha: "Goditi kapitelet, u shkundshin portat, dhe copëtojti mbi kokat e tyre. Unë do t'i vras pastaj ata që kanë mbetur me shpatë. Asnjë nga ata. **2** Edhe sikur të depërtojnë në Sheol, dora ime do t'i shkëpusë që andej; edhe sikur të ngjiten në qjell, unë do t'i té rheq poshtë që andej. (*Sheol h7585*) **3** Edhe sikur të fshiheshin në majë të Karmelit, unë do t'i gjej dhe do t'i marr; edhe sikur t'i fshiheshin shikimit tim në fund të detit, atje do të urdhëroj gjarpërin t'i kafshojë; **4** edhe sikur të shkonin në robëri para armiqve të tyre, atje do të urdhëroj shpatën t'i vrasë. Unë do të ngul sytë e mi mbi ta pér të keqen dhe jo pér të mirën. **5** Zoti, Zoti i ushtrive, éshët ai që prek tokën dhe ajo shkrihet, dhe tërë banorët e saj mbajnë zit; ajo ngrihet e tëra si Nili dhe ulet si lumi i Egjiptit. **6** Éshët ai që ndëront në qiejt dhomat e tij të sipërme dhe ka vënë mbi tokë themelët e kupës së tij qellore; ai thérret ujërat e detit dhe i derdh mbi faqen e dheut; emri i tij éshët Zoti. **7** A nuk jeni pér mua si bijtë e Etiopasve, o bij t'ë Izraelit?", thotë Zoti. "A nuk e nxora unë Izraelin nga vendi i Egjiptit, Filistejtë nga Kaftori dhe Sirët nga Kiri? **8** Ja sytë e Zotit, Zotit, janë mbi mbretërinë mëkatare; unë do ta shfaroj nga facja e dheut, por nuk do ta shfaroj krejt shtëpinë e Jakobit", thotë Zoti. **9** "Sepse ja, unë do të jap urdhrin dhe do ta shosh shtëpinë e Izraelit midis gjithë kombeve, ashtu si bëhet

me shoshën, por në tokë nuk do të bjerë as kokrra më e vogël e grurit. **10** Térë mëkatarët e popullit tim do të vdesin nga shpata, ata që thonë: "Gjëma nuk do të afrohet as ka pér të arritur deri te nesse". **11** "Atë ditë do të ngre përsëri tabernakullin e Davidit që ka rënë, do të ndreq të çarat e tij dhe do të ngre rrënjojet e tij, dhe do ta rindërtoj si në ditët e lashta, **12** më qëllim që të zotërojnë kusurin e Edomit dhe tërë kombet ku i bëjnë thirrje emrit tim", thotë Zoti që do ta bëjë këtë. **13** "Ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "kur ai që lëron do t'i afrohet atij që korr dhe ai që shtryrh rrushin atij që hedh farën; atëherë malet do të kullojnë musht, që do të rrjedhë poshtë nëpër kodra. **14** Do ta kthej nga robëria popullin tim të Izraelit, dhe ata do të rindërtojnë qytetet e shkretuara dhe do të banojnë në to, do të mbjellin vreshtë dhe do të pijnë verën e tyre, do të punojnë kopshtet dhe do të hanë frytet e tyre. **15** Unë do t'i mbjell në tokën e tyre dhe nuk do të çrënjosjen kurrë më nga toka që u kam dhënë atyre, thotë Zoti, Perëndia yt".

Abdia

1 Vegimi i Abdias. Kështu thotë Zoti, Zoti, për Edomin: "Ne kemi dëgjuar një mesazh nga Zoti dhe një ambasadorështë dërguar midis kombeve për të thënë: "Lëvizni dhe të ngrihemi kundër tij për të luftuar". 2 Ja, unë do të bëj të vogël midis kombeve; ti do të jesh shumë i përbuzur. 3 Krenaria e zemrës sate të ka mashtruar, o ti që banon në të çarat e shkëmbinjve, ku ke bërë banesën tënde të lartë, që thua në zemrën tënde: "Kush do të më zgresë për tokë?" 4 Edhe sikur ti të ngrihesh lart si një shqiponjë dhe ta vije folenë tënde midis yjeve, unë do të të zgres nga atje lart", thotë Zoti. 5 "Po të vinin natën cuba ose kusarë, si do të shkatërrohesha! A nuk do të vidhnin aq sa u mjaftron? Po të vinish vjelësit e rrushit, a nuk do të linin disa vite për të mbledhur? 6 Oh, sa do ta zhbirojnë Esaun, si do t'i rrëmojnë skutat e tij! 7 Tërë aleatët e tu do të shtrëngojnë në kufi, ata që ishin në paqe me ty do të të mashtrojnë dhe do të kenë epërsi mbi ty; ata që hanë bukën tënde do të kurdisin gracka; por ai nuk e kupton këtë. 8 Atë ditë", thotë Zoti, "unë do të zhduk nga Edomi njerëzit e ditur dhe nga mali i Esaut mëncurinë. 9 Atëherë trimat e tu do t'i zëré tmerri, o Teman, derisa çdo njeri të shfaroset nga mali i Esaut në masakër. 10 Për shkak të dhunës kundër vëllait tënd Jakob, turpi do të të mbulojë dhe do të shfarosesh përfjetë. 11 Sepse ti ishe i pranishém ditën që t'i rrije mënjanë, ditën që të huajt e çonin në robëri ushtrinë e tij dhe të huajt hynin nga portat e tij dhe hidhnikin në short fatet e Jeruzalemit, edhe ti ishe si një prej tyre. 12 Por ti nuk duhet të shikoje me gëzim ditën e vëllait tënd, ditën e fatkeqësisë së tij, as duhet të gézohesha për bijtë e Judës ditën e shkatërrimit të tyre dhe as të flisje me arrogancë ditën e fatkeqësisë së tyre. 13 Nuk duhet të hyje nga porta e popullit tim, ditën e fatkeqësisë së tij, as të sodisje edhe ti me kënaqësi mjerimin e tij, ditën e fatkeqësisë së tij dhe as të shtrije duart mbi pasuritë e tij ditën e fatkeqësisë së tij. 14 Nuk duhet të viheshe në udhëkryqet për të masakruar ikanakët e tij dhe as t'i jepje në dorë të armikut ata që kishin mbijetuan ditën e fatkeqësisë. 15 Sepse dita e Zotit është e afërt për tërë kombet; atë që u bëre të tjerëve do të ta bëjnë ty, shpërblimi i veprimeve të tua do të bjerë mbi kokën tënde. 16 Sepse ashtu si keni pirë mbi malin tim të shenjtë, kështu do të pinë tërë kombet vazhdimisht; po, do të pinë, do të rrëkellejnë dhe do tëjenë si të mos kenë qenë kurrë". 17 "Por mbi malin e Sionit do tëjenë ata që mbijetuan dhe do të jetë një vend i shenjtë; dhe shtëpia e Jakobit do të shtrjerë në dorë pronat e veta. 18 Shtëpia e Jakobit do të jetë një zjarr, shtëpia e Jozefit një flakë, por shtëpia e Esaut do të jetë si kallamishte: ata do ta djegin dhe do ta gllabërojnë, dhe shtëpisë së Esaut nuk do t'i mbetet asnjë trashëgimtar", sepse ka folur Zoti. 19 Ata të Negevit do të zotërojnë malin e Esaut dhe fushën e vendit të Filistejeve; do të zotërojnë edhe fushat e Efraimit dhe fushat e Samarisë dhe Beniamini do të zotërojë Galaadin. 20 Mërgimtarët e kësaj ushtrie të bijve të Izraelit që ndodhen midis Kananeasve, do të zotërojnë vendin deri në Sarepta, mërgimtarët e Jeruzalemit që ndodhen në Sefarad do të zotërojnë qytetet e Negevit. 21 Atëherë disa qirimtarë do të ngjiten në malin e Sionit për të gjykuar malin e Esaut, dhe mbretëria do të jetë e Zotit.

Jona

1 Dhe fjala e Zotit iu drejtua Jonas, birit tē Amitait, duke thénë:

2 "Çohu, shko nē Ninive, qytet i madh, dhe prediko kundér tij, sepse ligësia e tyre éshëtë ngjitur përpara meje".

3 Por Jona u ngrit pér tē ikur nē Tarshish, larg pranisë tē Zotit. Kështu zbriti nē Jafa, ku gjeti një anije qé shkonte nē Tarshish. Pagoi çmimin e caktuar dhe hipi nē anije pér tē shkuar me ta larg pranisë tē Zotit.

4 Por Zoti shpërtheu një erë tē fortë nē det dhe u ngrit një furtunë e madhe nē det, kështu që anija rezikonte tē shkallmohej.

5 Detarët, tē trembur, i thirrën seçili perëndisë së vët dhe hodhën nē det ngarkesën që ishte nē anije pér ta lehtësuar. Ndërkaj Jona kishte zbritur nē pjesët më tē fshehta të anijes, kishte rënë dhe flinte thellë.

6 Kapiteeni iu afrau dhe i tha: "Çfarë po bën nē gjumë kaq tē thellë? Çohu, kërko Perëndinë tënd! Ndofta Perëndia do tē kujdeset pér nē dhe nuk do tē vdesim".

7 Pastaj i thanë njeri tjetrit: "Ejani, tē hedhim short pér tē ditur pér shkak tē kujt na rā nē kokë kjo fatkeqësi". Kështu hodhën shortin dhe shorti ra mbi Jonan.

8 Atëherë e pyetën: "Na shpjego pér shkak tē kujt na rā nē kokë kjo fatkeqësi. Cili éshëtë zanati y? Nga vjen? Cili éshëti vendi y? Cilit popull i përkert?".

9 Ai u përgjigji atyre: "Unë jam hebre dhe kam frikë nga Zoti, Perëndia i qellit, që ka bërë detin dhe sterenë".

10 Atëherë ata njerz i pushtoi një frikë e madhe dhe i thanë: "Pse e bërë këtë?". Ata nē fakt e kishin vënët re qé ai ikta larg pranisë tē Zotit, sepse ua kishte thënë atyre.

11 Ata i thanë: "Çfarë duhet tē bëjmë që deti tē na qetësohet?". Në fakt deti po bëhej gjithnjë më i stuhishëm.

12 Ai u përgjigji atyre: "Më zini dhe më hidhni nē det dhe deti do tē qetësohet, sepse unë e di qé kjo furtunë e madhe ju ra mbi kokë pér shkakun tim".

13 Megjithatë ata njerz vositin me forcë pér ta kthyer anjen nē breg, por nuk ia dilin dot, sepse deti bëhej gjithnjë më i stuhishëm kundër tyre.

14 Prandaj i klithën Zotit i thanë: "Ah, o Zot, mos lejo që tē vdesim pér shkak tē jetës së këtij njeriu dha mos na fajëso me gjak tē pafajshëm, sepse ti, o Zot, ke bërë si ke dashur".

15 Pastaj e zunë Jonan dhe e hodhën nē det, dhe tèrbimi i detit u fashit.

16 Ata njerz atëherë i zuri një frikë e madhe nga Zoti, i ofruan një flijim Zotit dhe u betuan.

17 Zoti kishte përgatitur një peshk tē madh që tē gjalltiste Jonan; dhe Jona qëndroi tri ditë dhe tri net nē barkun e peshkut.

2 Atëherë Jona iu lut Zotit, Perëndisë tē tij, nga barku i peshkut dhe tha:

2 "Né fatkeqësinë time i thirra Zotit dhe ai m'u përgjigji, nga gjiri i Sheolit i thirra dhe ti e dëgjoje zërin tim. (Sheol h7585)

3 Më hodhe nē një vend tē thellë, nē zemër tē deteve, rryma më mori dhe gjithë dallgët e tua dhe valët e tua më kaluan sipër.

4 Atëherë thashë: U dëbova nga prania jote. Megjithatë do tē shikoj akoma nē drejtim tē tempullit tênd tē shenjtë.

5 Ujërât më kanë rrethuar deri nē shpirt, humerra më ka mbështjellë, algap u mblohdhën rreth kokës sime.

6 Zbrita deri nē themele et maleve, toka mbylli shufrat e saj pas meje pér gjithnjë, por ti e ngrite jetën time nga gropë, o Zot, Perëndia im.

7 Kur shpirti im po ligështohej brenda meje, kujtova Zoti, dhe lutja ime arriti deri te ti, në tempullin tênd tē shenjtë.

8 Ata që jepen pas kotësive tē rreme braktisin vetë burimin e hirit tē tyre.

9 Por unë me zëra lëvdimi do tē ofroj flijime dhe do tē plotësoj betimet që kam bërë. Shpëtimi i përket Zotit".

10 Atëherë Zoti i foli peshkut dhe peshku e volli Jonan nē breg.

3 Fjala e Zotit iu drejtua Jonas pér herë tē dytë, duke thënë:

"Çohu, shko nē Ninive, qyteti i madh, dhe shpalli atij mesazhin që po tē urdhëroj".

3 Kështu Jona u ngrit dhe shkoi nē Ninive, sipas fjalës tē Zotit. Ninive ishte një qytet shumë i madh përpara Perëndisë, që donte tri ditë rrugë pér ta pëershkuar.

4 Jona nisi tē futet nē qytet nē një ditë rrugë dhe duke predikuar tha: "Edhe

dyzet ditë dhe Ninive do tē shkatërohet". 5 Atëherë Niniveasit i besuan Perëndisë, shpallën një agjërim dhe u veshën me thes, nga më i madhi deri te më i vogli nga ata.

6 Kur lajmi i vajti mbretit tē Ninivet, ai u ngrit nga froni, hoqi mantelin e tij, u mbulua me thes dhe u ul mbi hi.

7 Me dekret tē mbretit dhe tē mëdhenjë tē tij, shpalli dhe përhapi pastaj nē Ninive një urdhër që thoshte:

"Njerëzit dhe kafshët, kopetë dhe tufat tē mos kërkojnë asqjë, tē mos hanë ushqim dhe tē mos pijnë ujë;

8 por njerëzit dhe kafshët tē mbulohen me thes dhe t'i thérresin me forcë Perëndisë; secili tē

kthehet nga rruga e tij e keqe dhe nga dhuna që éshëtë nē duart e tij.

9 Ku ta dish nē ktheftë Perëndia, në u pendotë dhe lëntë mënjanë zemërimin e tij tē zjartë, dhe kështu ne nuk vdesim".

10 Kur Perëndia pa atë që bënin, domethënë që po kthesheshin nga rruga e tyre e keqe, Perëndia u pendua pér tē keqen që kishte thënë se do t'u bënte dhe nuk e bëri.

4 Por kjo nuk i pëlqeu aspak Jonas, i cili u zemërua.

2 Kështu ai iu lut Zotit, duke thënë: "Ah, o Zot, a nuk ishte vallë kjo

që unë thoya kur isha akoma nē vendin tim? Prandaj ika nē

fillim nē Tarshish, sepse e dija që je një Perëndi i mëshirshëm

dhe plot dhembshuri, i ngadalshëm nē zemërim dhe me shumë

dashamirësi, dhe që pendohesh pér tē kegen e hakërruar.

3 Tani, pra, o Zot, tē lutem, ma hiq jetën, sepse pér mua éshëtë më mirë

tē vdes se sa tē rroj".

4 Por Zoti i tha: "A tē duket e drejtë tē zemërohesh kështu?".

5 Atëherë Jona doli nga qyteti dhe u ul nē

lindje tē qytetit; atje bëri një kasolle dhe u ul nën tē, nē hije, që

tē mund tē shikonte çfarë do t'i ndodhë qytetit.

6 Atëherë Zoti Perëndi përgatiti një bimë që u rit përmbi Jonan, pér t'i bérë hije

kokës së tij dhe pér ta çliruar nga e keqja e tij; dhe Jona ndjeu

një gezim tē madh nga kjo bimë.

7 Të nesërmen nē tē gdhirë

Perëndia dérgoi një krimb që i ra bimës, dhe kjo u tha.

8 Kur u ngrit dielli Perëndia solli një erë mbytëse nga lindja, dhe dielli i

ra nē kokë Jonas, që e ndjeu veten tē ligështuar dhe kërkoi tē

vdesë, duke thënë: "Pér mua éshëtë më mirë tē vdes se sa tē rroj".

9 Perëndia i tha Jonas: "A tē duket e drejtë tē zemërohesh kështu pér bimën?".

Ai u përgjigji: "Po, éshëtë e drejtë pér mua tē

zemërohem deri nē vdekje".

10 Por Zoti tha: "Ty tē erdhë keq pér

bimën pér tē cilën nuk je munduar dhe nuk e ke rritur, dhe që

një natë u rit dhe nē një natë mbaroi.

11 Dhe mua nuk duhet tē

më vijë keq pér Niniven, qytetin e madh, nē tē cilin ka njëqind e

njëzetmijë veta që nuk dijnë tē dallojnë tē djathtën e tyre nga e

majta e tyre, dhe një sasi tē madhe kafshësh?".

Mikea

1 Fjalë e Zotit që iu drejtua Mikeas, Morashtitit, në ditët e Jothamit, të Açazit dhe të Ezekias, mbretër të Judës, dhe i cili pati vegim rrëth Samarias dhe Jeruzalemit. **2** Dëgjoni, o mbarë popuj! Kushtoju kujdes, o tokë, me tërë atë që ti përmban! Zoti, Zoti, qoftë dëshmitar kundër jush, Zoti, nga tempulli i tij i shenjtë. **3** Sepse ja, Zoti del nga banesa e tij, zbet dhe ecën mbi lartësitë e tokës; **4** malet shkrihen poshtë tij, dhe luginat treten si dylli para zjarrit, si ujërat që rrjedhin në një brinjë. **5** E tërë kjo për shkak të shkelime së Jakobit dhe përmëkatet e shtëpisë së Izraelit. Cila është shkelja e Jakobit? Mos vallë Samaria? Cilat janë vendet e larta të Judës? A mos vallë Jeruzalemi? **6** Prandaj do ta katandis Samarian në një grumbull rrënimesh në fushë, në një vend për të mbjellë hardhi. Do ti irokullis gurët e saj në luginë dhe do të nxjerrë në shesh themelet e saj. **7** Të gjitha figurat e saj të ghendura do të copëtohen, tërë fitimet e saj të prostitucionit do të digjen në zjarr dhe tërë idhujt e saj do t'i katandis në shkreti, sepse janë mbledhur me fitimet e prostitucionit, ato do të kthehen në fitime të prostitucionit. **8** Për këtë arsy unë do të nxjerr vajtime dhe rënkimë, do të shkoj i zhveshur dhe lakuriq; do të nxjerr ankime angullima si çakalli, kithma të kobshme si të strucit. **9** Plagët e tij në fakt janë të pashërueshme, sepse kanë arritur deri në Judë, kanë arritur deri te porta popullit tim, në vetë Jeruzalemin. **10** Mos e shpalini në Gath, mos qani aspak në Beth-le-Afran, rrotullohuni në pluhur. **11** Kalo tutje me lakuriqësi të turpshme, o banore e Shafirit; banorja e Tsaananit nuk del më; zija e Beth-Haetselit do t'ju heqë vendin mbi të cilin rri. **12** Banorja e Marothit me të drejtë hidhërohet, sepse një fatkeqësi ka zbritur nga ana e Zotit deri te porta e Jeruzalemit. **13** Lidhi kuajt te qerrja, o banore e Lakishit! Ajo ka qënë fillimi i mëkatit për bijën e Sionit, sepse te ti janë gjetur shkeljet e Izraelit. **14** Prandaj ti do t'i jepsh një dhuratë lamtumire Moresheth-Gathit; shtëpitë e Akzibit do të janë një zhgënij për mbretërit e Izraelit. **15** Do të t' sjell një trashëgimtar të ri, o banore e Mareshahut; lavdia e Izraelit do të arrrijë deri në Adullam. **16** Pri flokët dhe rrugët kokën për shkak të bijve të kënaqësive të tua. Zgjero shogën tênde si huta, sepse ata do të shkojnë në robëri larg teje.

2 Mjerë ata që bluanjë në mendje paudhësi dhe projektojnë të keqen mbi shtretërit e tyre; në drithën e mëngjesit e kryejnë, sepse pushteti është në duart e tyre. **2** Dëshirojnë me të madhe arat dhe i marrin me dhunë, shtëpitë dhe i marrin; kështu shtypin me hile njeriun dhe shtëpinë e tij, individin dhe pronën e tij. **3** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë po kurdis kundër këtij fisi një fatkeqësi, prej së cilës nuk mund të largoni qafën tuaj, as do të ecni me kokën lart, sepse do të jetë një kohë fatkeqësie. **4** Atë ditë do të dalë një proverb rrëth jush, do të ngrenë një vajtim të zemërlinduar dhe do të thonë: "Jemi plotësisht të shkatërruar". Ai ka ndryshuar trashëgiminë e popullit tim. Ah, si ma mor! Arat tonia ua shpërbindur të pabesëve". **5** Prandaj nuk do të ketë më njeri që ta heqë litarin për tij, për të hedhur shortin në kuvendin e Zotit. **6** "Mos profetizoni", u thonë profetëve të tyre. Kështu ata nuk do të profetizojnë për këto gjëra, por nuk do ta largojnë turpin e tyre. **7** Është thënë, o shtëpi e Jakobit: "A është i kufizuar Fryma e Zotit, apo këto janë veprat e tij? A nuk e bëjnë vallë rrezatues fjalët e mia atë që ec me ndershëmëri? **8** Por kohët e fundit populli im ngriti krye si një armik; ju u merrni mantelin dhe rrroben kalimtarëve që e ndjejnë veten të sigurt, atyre që kthehen nga lufta. **9** Ju i dëboni gratë e popullit tim nga shtëpitë tyre të mrekullueshme dhe u rrëmbeni për gjithnjë lavdinë time fëmijëve të tyre. **10** Çohuni dhe ikni, sepse ky nuk është një vend prehjeje; duke qenë i ndotur

do t'ju shkatërroj me një shkatërrim të llahtarshëm. **11** Edhe sikur një njeri të ekte me një frymë falsiteti dhe të përhapte gënjeshtra, duke thënë: "Unë do të parathem për ty verë dhe pije dehëse", ai do të ishte një profet për këtë popull". **12** Do të mbledh me siguri gjithçka, o Jakob, do të mbledh me siguri mbeturinën e Izraelit; do t'i vë bashkë si delet në një vathë, si një kope në mes të kullotës së vet; do të bëjnë një zhurmë të madhe për shkak të morisë së njerëzve. **13** Kush do të hapë të çarën, do të ngjitet para tyre; ata do të depërtojnë, do të kalojnë nga porta dhe prej saj kanë për të dalë; mbreti i tyre do të ecë para tyre dhe Zoti do të jetë në krye të tyre".

3 Unë thashë: "Ah, dégjoni, o krerë të Jakobit, dhe ju qeveritarë të shtëpisë së Izraelit: a nuk ju takon vallë juve të njihni drejtësinë? **2** Ju që urreni të mirën dhe doni të kegen, që ju hiqni lëkurën nga trupi dhe mishin nga kockat e tyre. **3** Ata hanë mishin e popullit tim, i hedin lëkurën nga trupi, i theyjnë kockat dhe e presin në copa sikur do të shkonte në tenxhere, si mishi që vihet në kazan. **4** Atëherë do t'i këlthasin Zotit, por ai nuk do t'u përgjigjet; në atë kohë ai do t'uа fshehë fytyrën e tij, sepse kanë qenë të këqij në veprimet e tyre. **5** Kështu thotë Zoti për profetët që e bëjnë popullin tim të largohet nga rruga e tij, që bërtasin: "Paqe", po të kenë diçka për të kafshuar nëpër dhëmbë, por i shpallin luftë atij që nuk u vë gjë në gojë. **6** Prandaj do të keni net pa vegjime, dhe do të keni terr pa shortari; dielli do të perëndojojë mbi këta profetë dhe dita do të erret mbi ta. **7** Shikuesit do të mbulohen me turp dhe shortarët do të skuqen; do të mbulojnë të gjithë mjekrën e tyre, sepse nuk do të ketë asnjë përgjigje nga Perëndia". **8** Unë përkundrazi jam plot me forca të Frymës së Zotit, me drejtësi dhe forcë, për t'i bëre të njohur Jakobit shkeljen e tij dhe Izraelit mëkatin e tij. **9** Tani dégjoni këtë, o krerë të shtëpisë së Jakobit dhe qeveritarë të shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dhe shtrëmbëroni qdo gjë që është e ndershme, **10** që ndërtoni Sionin me gjak dhe Jeruzalemin me paudhësi. **11** Krerë e tij gjykonjë për një dhuratë, priftirinjë e tij japid mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dhe thonë: "A nuk është vallë Zoti midis nesh? Nuk do t'na bjerë në krye asnjë fatkeqësi". **12** Prandaj, për shkakun tuaj, Sioni do të lërohet si një arë, Jeruzalemi do të bëhet një grumbull rrënimesh, dhe mali i tempullit një lartësi e pyllëzuar.

4 Por në kohët e fundit do të ndodhë që mali i shtëpisë së Zotit do të vendoset në majën e maleve dhe do ngrihet përbimi kodrat, dhe aty do të vijnë popujt. **2** Do të vijnë shumë kombe dhe do të thonë: "Ejani, të njigjeti në malin e Zotit dhe në shtëpinë e Perëndisë të Jakobit; ai do të na mësojë rruget e tij dhe ne do të ecim në shtigjet e tij". Sepse nga Sioni do të dalë ligj dhe nga Jeruzalemi fjalë e Zotit. **3** Ai do të jetë gjyqtari midis shumë popujve dhe do të jetë arbitri midis shumë kombeve të fuqishme dhe të largëta. Me shpatat e tyre do të farkëtojnë plore dhe me ushatat e tyre drapërinj; një komb nuk do ta ngrerë më shpatën kundër tjetrit dhe nuk do të stërviten përf Luftë. **4** Do të ulet secili nën hardhinë e vet dhe nën fikun e vet, dhe askush nuk do t'i trembë më, sepse goja e Zotit të ushtrive foli. **5** Ndërsa tërë popujt ecin secili në emër të zotit të vet, ne do të ecim në emër të Zotit, Perëndisë tonë, përfjetë. **6** "Atë ditë", thotë Zoti, "unë do të mbledh çalamanët, do të mbledh të dëbuarit dhe ata që kisha dëshpëruar. **7** Nga çalamanët do të bëj një mbetje dhe nga të dëbuarit një komb të fuqishëm. Kështu Zoti do të mbretërojë mbi ta në malin e Sionit, qysht atëherë e përgjithnjë. **8** Dhe ti, kullë e kopesë, kala e bijës së Sionit, ty do të vijë, pikërisht ty do të vijë sundimi i lashtë, mbretëria e bijës së Jeruzalemit". **9** Tani, pse bërtat kaq fort? A nuk ka asnjë mbret brenda teje? Vallë ka vdekur këshilltari

yt, që të kanë zënë dhembjet si një grua që po lind. **10** Perpëliti dhe nxirët në dritë, o bijë e Sionit, si një grua që po lind, sepse tani do të dalësh nga qyteti, do të banosh në fushë dhe do të shkosh deri në Babilon. Atje do të çirohesh, atje Zoti do të shpengojë nga dora e armiqe të tu. **11** Tani janë mbledhur shumë kombe kundër teje që thonë: "Le të përdhoset dhe sytë tonë le të kënaqen duke shikuar Sionin". **12** Por ata nuk i dinë mendimet e Zotit, nuk e kuptojnë qëllimin e tij, sepse ai do t'i mbledhë si duaj në lémë. **13** Çohu dhe shij, o bijë e Sionit, sepse do ta bëj bririn tênd prej hekurë dhe thorntë e tu prej bronzi; ti do të dërmosh shumë popuj dhe unë do t'ia caktok fitimet e tyre Zotit dhe pasuritë e tyre Zotit tê të gjithë dhet.

5 Tani, bashkuhi tok, o bijë e trupave. Na kanë rrethuar; me shufër godasin mbi faqe gjyqtarin e Izraelit. **2** "Por ti, o Betlem Efratah, megjithëse je i vogël midis mijërave të Judës, nga ti do të dalë pér mua ai që do të jetë sundues në Izrael, origjinat e të cilin janë nga kohërat e lashta, nga ditët e përfjetësise". **3** Prandaj ai do t'i braktisë deri në kohën në të cilin ajo që duhet të pjejell ka pér të pjellur; atëherë kusuri i vëllezërve të saj do t'u kthehet bijve të Izraelit. **4** Ai do të mbetet pér të kullotur kopenë e tij me pushtetin e Zotit, në madhërinë e emrit të Zotit, Perëndisë së tij. Dhe ata do të banojnë të sigurt, sepse atëherë ai do të jetë i madh deri në skajet e tokës. **5** Dhe ai vetë do të jetë paqja. Kur Asiri do të vijë në vendin tonë dhe do të shkelë në pallatet tonë, ne do të nxjerrim kundër tij shtatë barinj dhe tetë princë nga njerëzit e zakonshëm. **6** Ata do të shkatërronjë vendin e Asirisë me shpatë dhe tokën e Nimrodit në portat e saj; kështu ai do të na çlirojë nga Asiri në rast se do të vijë në vendin tonë dhe do të shkelë kufijtë tanë. **7** Kusuri i Jakobit, në mes të shumë popujve, ka pér qenë si një vesë e dërguar nga Zoti, si një shi i dendur mbi barin, që nuk pret njeriun dhe nuk shpreson asgjë nga bijtë e njerëzve. **8** Kusuri i Jakobit do të jetë midis kombeve, në mes të shumë popujve, si një luan midis kafshëve të pyllit, si një luan i vogël midis kopeve të dheneve, i cili, po të jetë se kalon në mes, shkel dhe shqyen pa i dhënë mundësi askujt t'i shpëtojë. **9** Dora jote do të ngritet kundër kundërshtarëve të tu dhe tërë armiqët e tu do të shfarosen. **10** "Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti, "që unë do t'i zhduk kuajt e tu në mes teje dhe do të shkatërroj qerret e tua; **11** do të zhduk qytetet e vendit tênd dhe do të rrëzoj tërë fortesat e tua; **12** do të zhduk nga dora jote artet magjike dhe ti nuk do të kesh më shortarë; **13** do të zhduk në mes teje figurat e tua të gdhëndura dhe shyllat e tua të shenjta, dhe ti nuk do të biesh më përbys përparrave veprës së duarve të tua. **14** Do të çrrënjos në mes teje Asherahët e tu dhe do të shkatërroj qytetet e tua. **15** Do të hakmerrem me zemërim dhe me tërbim me kombet që nuk kanë dashur të dëgjojnë".

6 Ah, dëgjoni atë që thotë Zoti: "Çohu, mbro kauzën tênde përparrë maleve dhe kodrat le të dëgjojnë zërin tênd". **2** Dëgjoni, o male, kundërshtimin e Zotit, dhe ju themele të fortë tokës, sepse Zoti ka një kundërshtim me popullin e tij dhe déshiron tê diskutojë me Izraelin. **3** "Populli im, çfarë të kam bërë dhe me çfarë të kam lodhur? Dëshmo kundër meje. **4** Sepse unë tê nxora nga vendi i Egjiptit, të çlirova nga shtëpia e skllavërisë dhe kam dërguar para teje Moisiun, Aaronin dhe Miriamin. **5** O populli im, mbaj mend atë që Balaku, mbreti i Moabit, kurdiste dhe si iu përgjigji Balaami, biri i Beorit, nga Shitimë deri në Gilgal me qëllim që ti të pranosh drejtësinë e Zotit". **6** Me se do të vij përparrë Zotit dhe do të përkolem përparrë Perëndisë së lartë? Do të vij para tij me olokauste, me viçë motakë? **7** Do të pëlqej Zoti mijëra desh ose mori rrëkesh waj? Do të jap të parëlindurin tim pér shkeljen time, frytin e barkut tim pér mëkatin e shpirtit tim? **8**

O njeri, ai të ka bërë të njohur atë që është e mirë; dhe çfarë tjetër kërkon Zoti nga ti, përvèç se të zbatosh drejtësinë, të duash mëshirën dhe të ecësh përlësish me Perëndinë tênd? **9** Zëri i Zotit i thërret qytetit, dhe kush ka dituri do të njohë emrin tênd: "Kini kujdes pér thuprën dhe pér atë që e ka caktuar. **10** A ka akoma në shtëpinë e tê pabesit thesare nga paudhësia, dhe efa të mangëta, që janë një gjë e neveritshmë? **11** Mund ta shpall tê pastër njeriun me peshore tê pasakta dhe me qeskën me pesha tê rreme? **12** Pasanikët e tij në fakt janë plot me dhunë, banorët e tij thonë gënjeshtra dhe gjuha e tyre nuk është veçse mashtrim në gojnë e tyre. **13** Prandaj edhe unë do tê të bëj tê vuash, duke tê goditur dhe duke bërë që tê jesh i shkretë pér shkak të mëkateve tê tua. **14** Ti do të hash, por nuk do tê ngopesh dhe uria do tê mbetet brenda teje; do tê vësh mënjanë por nuk do tê shpëtosh asgjë, dhe atë që do tê shpëtosh do t'ia dorëzoi shpâtës. **15** Ti do tê mbjellësh, por nuk do tê korresh; do t'i shtypësh ullinjë, por nuk do tê lyshesh me vaj; do tê bësh mush, por nuk do tê pish verë. **16** Ju ndiqni statutet e Omrit dhe tërë praktikat e shtëpisë së Ashabit, dhe ju ecni sipas këshillave tê tyre, që unë t'ju katandis në një shkreti, dhe banorët e tu në një objekt tallaje. Kështu ju do tê mbani turpin e popullit tim!".

7 Mjerë unë! Sepse jam si ata që vjelin frutat e verës, si ata që mbledhin rrushin e vitit: nuk ka asnjë vile pér tê ngrënë, shpirti im déshéron një fik tê parë. **2** Njeriu i përshtiprithmë është zhdukur nga dheu, midis njerëzve nuk ka më njerëz tê ndershëm; tê tërë rrinë në pritë pér tê derdhur gjak, secili gjuan vëllanë e vet me rrijtë. **3** Të dy duart e tyre janë tê shtrira pér tê bërë tê keq me zotësi; princi pretendon, gjyqtari kërkon shpérblime, i madhi shfaq lakminë e tij; kështu bashkarisht e prishin drejtësinë. **4** Më i miri i tyre është si një ferrishte, më i ndershmi është më i keq se një gardh ferrash. Dita e dënimit tê po vjen; tani do të jetë pështijelli i tyre. **5** Mos u besoni shokun, mos i zini besë mikut të ngushtë; ruaji portat e gojës sate përparrë asaj që prehet mbi gjirin tênd. **6** Sepse biri turpérôn tê atin, bija ngre krye kundër nénës, e reja kundër vjehrrës, armiqët e secili janë ata tê shtëpisë së tij. **7** Por unë do tê shikoj te Zoti, do tê shpresoj te Perëndia i shpëtimit tim; Perëndia im do tê më dëgjojë. **8** Mos u gézo me mua, o armikja ime! Në rast se kam rënë, do tê ngrihem përsëri; në rast se ulem në terr, Zoti do tê jetë drita ime. **9** Unë do tê duroj indinjatën e Zotit, sepse kam kryer mëkate kundër tij, deri sa ai do tê mbrojë kauzën time, dhe do vendosë drejtësi pér mua; ai do tê më nxjerrë në drithë dhe unë do tê sodit drejtësinë e tij. **10** Atëherë armikja ime do ta shohë dhe do tê mbulohet me turp, ajo që më thoshtë: "Ku është Zoti, Perëndia yt?". Sytë e mi do ta shikojnë me èndje, ndërsa do ta shkelin si baltën e rrugëve. **11** Kur do tê rindërtohen muret e tua, atë ditë kufiri yt do tê zgjerohet shumë. **12** Atë ditë do tê vinë te ti, nga Asiria dhe nga qytetet e tua të fortifikuara, nga qyteti i fortifikuar deri te Lumi, nga deti në det dhe nga mali në mal. **13** Por vendi do tê katandiset në një shkreti pér shkak tê banorëve tê tu, pér shkak tê frytit tê veprimeve tê tyre. **14** Kullot popullin tênd me shkopin tênd, kopenë e trashëgimisë sate, që rrí i vetruar në pyllin në mes të Karmelit. Le të kullozin në Bashan dhe në Galaad si në kohërat e lashta. **15** "Si në ditët që dole nga vendi i Egjiptit, unë do t'u tregoj atyre gjëra të mrekullueshme". **16** Kombet do tê shohin dhe do t'u vijë turp pér tërë fuqinë e tyre; do tê vënë dorën te goja, veshët e tyre do tê mbeten tê shurdhër. **17** Do tê lëpjinë pluhurin si gjarpëri, si rrëshqanorët e tokës, do tê dalin duke u dridhur nga vendet ku janë fshehor; do tê kenë frikë nga Zoti, Perëndia ynë, dhe do tê kenë frikë nga ti. **18** Cili Perëndia është si ti, që fal paudhësinë dhe e kapërcen shkeljen e mbetjes së trashëgimisë së tij? Ai nuk e mban përgjithnjë zemërimin e tij,

sepse i pëlqen tē jetē i mëshirshëm. **19** Atij do t'i vijë përsëri keq pér ne, do tē shkelë paudhésitë tonë, Ti do tē hedhësh nē fund tē detit téré mëkate tonë. **20** Ti do t'ia tregosh besnikérinë tënde Jakobit dhe dhemshurinë tënde Abrahamit, siç iu betove etërve tanë qysh nē kohérat e lashta.

Nahumi

1 Profecia mbi Niniven. Libri i vegimit të Nahumit nga Elkoshi.
2 Zoti është një Perëndi xheloz dhe hakmarrës; Zoti është hakmarrës dhe plot tèrbim. Zoti hakmerret me kundërshtarët e tij dhe e ruan zemërimin për armiqët e tij. **3** Zoti është i ngadalshëm në zemërim dhe pushtetmadh, por nuk e lë pa e ndëshkuar aspak tè ligun. Zoti vazhdon rrujanë dhe tij në shakullimë dhe në furtunë dhe retë janë pluhuri i këmbëve të tij. **4** Ai e qorton rëndë detin dhe e than, i bën tè thahan të gjithë lumenjtë. Bashani dhe Karmeli thahan dhe lulja e Libanit fishket. **5** Malet dridhen para tij, kodrat treten; nè prani tè tij toka ngritet, po, bota dhe tèrë banorët e saj. **6** Kush mund t'i rezistojë indinjatës së tij dhe kush mund të durojë zjarrin e zemërimit të tij? Tèrbimi i tij derdhet si zjarr dhe shkëmbinjtë janë prej tij të thërmuara. **7** Zoti është i mirë, është një fortesë në ditën e fatkeqësisë; ai i njeh ata që kërkojnë strehë tek ai. **8** Por me një përbrytje tè madhe ai do tè kryej një shkatërrim tè plotë tè vendit tè tij dhe armiqët e tij do tè përndigen nga terri. **9** Çfarë projektioni kundër Zotit? Ai do tè kryej një shkatërrim tè plotë: fatkeqësia nuk do tè ndodhë dy herë. **10** Edhe sikur tè ishin si ferrat e dendura edhe tè dehur nga vera që kanë pirë, ata do tè gllabërohen si kashta fare e thatë. **11** Prej teje dol i ai që ka kurdisur tè keqen kundër Zotit, ai që ka konceptuar ligësinë. **12** Këshfu thotë Zoti: "Edhe sikur tè ishin plot forcë dhe tè shumtë, do tè kositen dhe do tè zhduken. Ndonëse tè kam pikëlluar, nuk do tè pikëlloj më. **13** Tani do tè theye zgjedhën e saj nga trupi yt dhe do t'i shkul lidhjet e tua". **14** Por lidhur me ty Zoti ka dhënë këtë urdhër: "Emri yt nuk do tè përijetësohet më. Nga tempulli i perëndive tè tua do tè zhduk figurat e gdhendura dhe ato tè derdhura. Do tè tè përgatis varrin se je i neveritshëm". **15** Ja mbi male këmbët e atij që njofton lajmë tè mira dhe që shpalë paqen! Kremit festat e tua solemne, o Judë, plotëso betimet e tua, sepse i ligu nuk do tè kalojë më në mes teje; ai do tè shfaroset krejt.

2 Ka dalë kundër teje një shkatërrues. Ruaje mirë fortesën, mbikqyr rrugën, forco ijët e tua, mblidh tèrë forcat e tua. **2** Sepse Zoti do tè rivendosë lavdinë e Jakobit dhe lavdinë e Izraelit, sepse cubat i kanë plaçkitur dhe kanë shkatërruar shermendet e tyre. **3** Mburoja e trimave tè tij është ngjyrosur me tè kuq, trimat e tij janë veshur me roba tè kuqe; ditën që ai përgatit hekuri i qerreve do tè nxjerrë shkëndi si zjarri dhe do tè vringëllojnë ushtat e qiparisit. **4** Qerret do tè lëshohun me tèrbim nëpër rrugë do t'u bien kryq e tèrthor sheshevë; do tè duken si pishtarë, do tè vetëtijnë si rrufe. **5** Ai do tè kujtojë burrat e tij të fuqishëm, por ata do tè pengohen në marshimin e tyre, do tè sulen drejt mureve dhe mbrojtja do tè përgatitet. **6** Portat e lumenjve do tè hapen dhe pallati do tè shembet. **7** Atë që rrinte palëvizur do ta zhveshin dhe do ta marrin; shërbëtoret e saj do tè vajtojnë me zë si tè pëllumbashës, duke i rënë gjoksit. **8** Ndonëse Ninive i kohëve tè kaluava ishte si një rezervuar uji, tani ata ikin. "Ndaluni, ndaluni!", bërtasin, por askush nuk kthehet. **9** Plaçkitni argjendin, plaçkitni arin! Ka thesare pa fund, pasuri të çfarëdo sendi tè çmuar. **10** Ai është i shkretuar, bosh dhe i rrënuar; zemra ligështohet, gjunjët dridhen, ka një dhembje tè madhe në tè gjitha ijët dhe tèrë fyrrat e tyre zverdhen. **11** Ku është strofka e luamëve, vendi ku ushqeheshin luanët e vegjel, ku silleshin luani, luanesa dhe tè vegjilët e saj dhe askush nuk i trembe? **12** Luani shqyente për tè vegjilët e tij, mbyste për luaneshat e tij dhe mbushtet strofkat e tij me gjah dhe strofullat me gjënë e grabitur. **13** "Ja, unë jam kundër teje", thotë Zoti i ushtrive, "unë do t'i djeg dhe do t'i bëj tym qerret e tua dhe shpata do tè gllabërojë luanët e tu tè vegjel; unë do tè

zhduk grabitjen tènde nga dheu dhe zëri i lajmëtarëve tè tu nuk do tè dëgjojet më".

3 Mjerë qyteti gjakatar, që është plot me hile dhe me dhunë dhe që nuk po heq dorë nga grabitet! **2** Kërcet kamxhiku, zhurmë shurdhue se rotash, kuajsh që vrapijnë dhe qerresh që hovin, **3** kalorës në sulm shpata flakëruese, ushta që shndritin, një shumicë e madhe tè vrarësh, tè vdekur tè shumtë, kufoma pa fund; pengohesh te kufomat. **4** Të gjitha këto për shkak tè kurvërimeve tè shumta tè prostitutes joshëse, mjeshtre në artet magjike që i shiste kombet me kurvërimet e saj dhe popujt me artet e saj magjike. **5** "Ja, unë jam kundër teje", thotë Zoti i ushtrive, "unë do tè nGRE cepat e rrobës sate deri në fytyrë dhe do t'u tregoj kombeve lakuriqësinë tènde dhe mbretëritre turpin tènd. **6** Do tè hedh përsipër ndyrësi, do tè tè bëj tè neveritshme dhe do tè tè nxjerr te shtylla e turpit. **7** Do tè ndodhë që tè gjithë ata që do tè tè shikojnë do tè largohen prej teje dhe do tè thonë: "Ninive është shkretuar! Kujt do t'i vijë keq pér tè?". Ku t'i kërkoi ngushëllonjësit e saj?". **8** A je më e bukur se No-Amoni, që ndodhet midis kanaleve tè Nilit, i rrethuar nga ujërat dhe që e kishte detin si ledh dhe detin si mur? **9** Etiopia dhe Egjipti ishin forca e tij dhe nuk kishin kufi; Puti dhe Libianët ishin aleatët e tij. **10** Megjithatë edhe ai u internua, shkoi në robëri; edhe fëmijët e tij u bënë copë-copë në hyrje tè çdo rruge; kanë hedhur shortin mbi fisnikët e tij dhe tèrë tè mëdhenjët e tij u lïdhën me zinxhirë. **11** Ti gjithashtu do tè jesh e dehur dhe do tè fshihesh; ti gjithashtu do tè kërkosh një vend tè fortifikuar përrpara armikut. **12** Tèrë fortesat e tua do tè janë si druri i fikut me fiq tè parë; po t'i shkundësh, bien në gojë tè atij që i ha. **13** Ja, trupat e tua në mes teje janë si gra; portat e vendit tènd janë tè hapura përrpara armiqë tè tu; zjarri ka gllabëruar hekurat e portave tè tua. **14** Mblidh pér vete ujin e nevojshëm pér rrethimin, përforco fortifikimet e tua, ngjeshe argjilën, punoje llaçin, ndreqe furrën pér tulla. **15** Atje zjarri do tè tè gllabërojë, shpata do tè tè shkatërojë, do tè tè hajë si një larvë karkalec; shumohu si lavat e karkalecave, shumohu si karkalecat. **16** I ke shumuar tregjet e tua më tepér se yjet e qiellit; lavrat e karkalecave zhveshin çdo gjë dhe pastaj fluturojnë tutje. **17** Princat e tua janë si karkalecat, oficerët e tua si mizéri karkalecash që ndalen midis gjerdheve në ditët e ftohta; po, kur del dielli, fluturojnë tutje, por nuk dihet se ku kanë shkuar. **18** O mbret i Asirisë, barinjtë e tua po flenë, fisnikët e tui pushojnë; populli yt u shpërndat ndër male dhe kurkush nuk po i mbledhi. **19** Nuk ka ilaç pér plagët tènde, plaga jote është vdekteprurëse; tè gjithë ata që do tè dëgjojnë tè fitet pér ty, do tè pérplasin duart pér fatin tènd. Sepse mbi kë nuk është ushtruar vazhdimisht ligësia jote?

Habakuku

1 Profecia që pati në vegim profeti Habakuk. **2** Deri kur, o Zot, do të bërtas dhe ti nuk do të më dëgjosh? Unë këlthas: "Dhunë!", por ti nuk jep shpëtim. **3** Përse më bën të shikoj paudhësinë dhe më bën të shoh çoroditjen? Përpara meje qëndron grabitja dhe dhuna, ka grindje dhe përcarja po shtohet. **4** Prandaj ligji nuk ka forcë dhe drejtësia nuk ia del të fitojë, sepse i pabesi e mashtron të drejtin dhe drejtësia shtrëmbërohet. **5** "Shikoni midis kombeve dhe këgyrni, në të mbeteni të habitur dhe të shastisur, sepse unë do të kryej në ditët tuaja një vepër, që ju nuk do ta besonit edhe sikur t'jua tregonin. **6** Sepse ja, unë do t'i nxis Kaldeasit, komb mizor dhe i furnishëm, që përskron dhueun në gjérësinë e tij për të shëtënë në dorë banesa jo të vetat. **7** Është i tmerrshëm, i llahtarshëm; gjyki i tij dhe dinjiteti i tij dalin nga ai vetë. **8** Kuajt e tij janë më të shpejtë se leopardët, më të egër se ujqërët e mbrëmjes. Kalorësit e tyre përhapen kudo, kalorësit e tyre vijnë nga larg, fluturojnë si shqiponja që sulet mbi gjahun për ta gllabëruar. **9** Vijnë të gjithë për të bërë dhunë, fyrrat e tyre shtyhen përparrë dhe grumbullonjë robër si rëra. **10** Ai tallet me mbretërit dhe prindërit janë për të objekt taliqeje; përqesh çfarëdo fortese, sepse mbledh pak dhe, dhe e pushton. **11** Pastaj përparon shpejt si era, kalon tutje dhe e bën veten fajtor, duke ia atribuar këtë forcë të tij perëndisë së velit. **12** A nuk që ngan fillimet, o Zot, Perëndia im, i shenjti im? Ne nuk do të vdesim, o Zot, sepse ti e ke caktuar për të bërë drejtësi dhe e ke caktuar, o Shkëmb, për të ndëshkuar. **13** Ti i ke sytë tepër të pastër për të parë të keqen dhe nuk e shikon dot paudhësinë. Pse rri dhe shikon ata që veprojnë me hile, dhe hesht kur i ligu gllabëron atë që është më i drejtë se ai? **14** Pse i bën njerëzit si peshqit e detit dhe si rrëshqanorët, që nuk kanë zot? **15** Ai i zë të gjithë me grep, i zë me rjetën e tij dhe i mbledh me rjetën e tij të peshkimit; pastaj kënaqet dhe ngazëllon. **16** Prandaj i bën fljime rjetës së tij dhe djeg temjan për rjetën e tij, sepse me to pjesa e tij është e madhe dhe ushqimi i tij i bollshëm. **17** A do të vazhdojë ai, pra, të zbrazë rjetën e tij dhe të masakrojë kombet pa mëshirë?

2 Unë do të rri në vendrjen time, do të zë vend mbi kullë dhe do t'i hap sytë për të parë atë që do të më thotë dhe çfarë do të duhet t'i përgjigjëm lidhur me ankesën e bërë. **2** Pastaj Zoti m'u përgjigj dhe tha: "Shkruale vegimin tënd dhe gdhendë mbi rrasa, që të mund të lexohet shpejt. **3** Sepse vegimi është për një kohë të caktuar, por në fund ai do të flasë dhe nuk do të gënjej; në se vonon, prite, sepse me siguri do të vijë dhe nuk do të vonojë. **4** Ja, shpirti i është krenuar, nuk është i drejtë, por i drejti do të rrojë për shkak të besimit të tij. **5** Përveç kësaj vera e tradhëton njeriun krenar dhe kështu ai nuk rri në shtëpi. Ai, pra, e shton lakinin e tij si Sheoli dhe është si vdekja, sepse kurrë nuk është i kënaqur, por mbledh rrëth vetes tërë kombet dhe tërë popujt. (*Sheol h7585*) **6** Tërë këta a nuk do të fillojnë vallë të përdorin një proverb kundër tij dhe një gjëzë tallëse kundër tij? Ata do të thonë: "Mjerë ai që grumbullon gjëra që nuk janë të tijat (por deri kur?) dhe kush ngarkohet me pengjet!". **7** A nuk do të ngrihen vallë papritur kreditörët e tu dhe nuk do të zgjohen torturuesit e tu? Dhe ti do të bëhesh preja e tyre. **8** Duke qenë se ti ke plaçkitur shumë kombe, tërë kusuri i popujve do të të plaçkitë ty për shkak të gjakut njerëzor të derdhur dhe të dhunës që i është bërë vendit, qyteteve dhe tërë banorëve të tij. **9** Mjerë ai që është i pangopur përfitme të mbrapshta për shtëpinë e tij, për të vendosur folenë e tij lart dhe për t'i shpëtar fuqisë së fatkeqësisë. **10** Ti ke programuar turpin e shtëpisë sate, duke shfarosur shumë popuj, dhe ke mëkatuar kundër vvetes. **11** Sepse guri do të këlthasë nga muri dhe trai do të përgjigjet nga dyshemaja. **12** Mjerë ai që ndërton një qytet

me gjak dhe themelon një qytet me paudhësi! **13** Ja, a nuk vjen vallë nga Zoti i ushtrive që popujt të lodhen për zjarrin dhe kombet të lodhen për asgjë? **14** Sepse dheu do të mbushtet me diturinë e lavdisë të Zotit, ashtu si ujërat mbushin detin. **15** Mjerë ai që i jep të piju të afërmit të tij, duke i dhënë shishen e vet, dhe e deh për të parë lakuriqësinë e tij! **16** Ti do të ngopesh me turp dhe jo me lavdi; pi edhe ti dhe mosrrethprerja jote le të zbulohet lakuriq. Kupa në të dhathtë të Zotit do të drejtohet nga ti dhe poshtërsia do të mbulojë lavdinë tënde. **17** Sepse dhuna e ushtruar në Liban do të të mbulojë, dhe shkatërrimi i kafshëve do të mbushë me tmerr, për shkak të gjakut njerëzor të derdhur dhe të dhunës së ushtruar mbi vendin, qytetet dhe tërë banorët e tij. **18** Çfarë dobie sjell figura e gdhendur, kur gdhendësi që e ka bërë, apo një figurë e shkrirë që të mëson gjëneshtërin, që punuesi i saj të ketë besim te puna e tij, duke fabrikuar idhuj të heshtur? **19** Mjerë ai që i thotë drurit: "Zgjohu!", apo gurit të heshtur: "Çohu!". A mund t'ju mësojë ai diçka? Ja, është i mbuluar me ar dhe me argjend, por në të nuk ka asnjë frymë jete. **20** Por Zoti është në tempullin e tij të shenjtë; tërë dheu le të heshtë përparrë tij.

3 Lutja e profitetit Habakuk mbi Shigionothin. **2** "O Zot, unë dëgjoja të folurën tënde dhe kam frikë; o Zot, bëj që të ringjallet veprat jote gjatë viteve, bëje të njohur gjatë viteve. Në zemërim e sipër, kujtoje mëshirën. **3** Perëndia vinte nga Temani, i Shenjtë nga mali Paran. Lavdia e tij mbulonte qiej dhe toka ishte plot me lëvdimin e tij. **4** Shkëltiqimi i tij ishte si drita, rreze si shkëndi dilnin nga dora e tij dhe aty fshihej fuqia e tij. **5** Para tij ekte murtaja dhe murtaja e ethshme ndiqte hapat e tij. **6** Ai ndalej dhe maste tokën, shikonte dhe i bënte kombet të dridheshin; malet e përjetshëm zhdukeshin, kodrat e lashta uleshin; rrugët e tij janë të përjetshme. **7** Unë i shkoja në dëshpërmi çadrat e Kushanit, pavjonet e vendit të Madianit dridheshin. **8** O Zot, a merre zjarr vallë zemërimi yt kundër lumenjve? A ishte zemërimi yt kundër lumenjve ose tèrbimi yt kundër detit, kur shkoje hipur mbi kuajt e tu, mbi qerret e tua të fitores? **9** Ti e ke zbuluar plotësisht harkun tënd, sipas betimeve që ke bërë mbi shigjetat e tua. Ti e ke ndarë tokën me lumenjtë. **10** Malet të panë dhe u drodhën; uragani i ujtit kaloj, humnera ka bërë të dëgjojet zëri i saj dhe ka ngritur duart lart. **11** Dielli dhe hëna kanë mbetur në banesën e tyre; në dritën e shigjetave të tua lëvizën me të shpejtë, në vetëtimën e ushtës sate flakëruese. **12** Ti e ke përshkuar dheun i indinjuar, i ke shkelur kombet i zemëruar. **13** Ke dalë për të shpëtar popullin tënd, për të shpëtar të vajosurin tënd; ti ke goditur kokën e shtëpisë së të pabesit, duke e nxjerrë lakuq i themelit e deri lart. **14** Ti ke shpuar me shigjetat e tua kokën e fshatrave të tij; ata kishin ardhur si një uragan për t'i shpërndarë, duke lëshuar britma gjëzimi, sikur po gllabëronin të mjerin në fshehtësi. **15** Me kuajt e tu ke ecur përmes detit, nêpërmjet një mase të madhe ujërash. **16** Kam dëgjuar dhe të përbrendshmet e mia u drodhën dhe buzët e mia u drodhën në atë zë; një krimb hyri në kockat e mia dhe një frikë e madhe më pushtoi përbenda. Megjithatë do të rri i qetë ditën **17** Ndionësiku nuk do të lulëzojë dhe nuk do të ketë asnjë fryt te hardhitë, ndonëse punimi i ullirit do të jetë zhgënjes dherat nuk do të japid më ushqim, ndonëse kopetë do të zhduken nga vathat dhe nuk do të ketë më që në stalla, **18** unë do të ngazëllohem tek Zoti dhe do të gëzohem te Perëndia i shpëtimit tim. **19** Zoti, Zoti, është forca ime; ai do t'i bëjë këmbët e mia si ato të durëve dhe do të më bëjë të ecë mbi lartësitë e mia". Mjeshtrit të korit. Për veglat me tela.

Sofonia

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Sofonias, birit të Kushit, bir i Gedaliahut, bir i Amariahut, bir i Ezekias, në ditët e Josias, birit të Amonit, mbret i Judës. **2** "Unë do të zhduk krejt çdo gjë nga faqja e dheut", thotë Zoti. **3** "Do të zhduk njerëz dhe kafshë, do të zhduk zogjtë e qillit dhe peshqit e detit, shkaqet e mëkatit së bashku me të pabesët dhe do të shfaros njeriu nga faqja e dheut", thotë Zoti. **4** "Do të shtrij dorën time kundër Judës dhe kundër të gjithë banorëve të Jeruzalemit dhe do të shfaros nga ky vend mbeturinat e Baalit, emrin e priftërinjve idhujtarë, bashkë me priftërinjtë, **5** ata të cilët bien përmbyss mbi tarraca përparrë ushtrisë së qillit, ata që bien përmbyss duke iu betuar Zotit, por duke iu betuar edhe Malkamit, **6** ata që largohen nga Zoti dhe ata që nuk e kërkojnë Zotin dhe nuk e konsultojnë. **7** Rri në heshtje para Zotit, Zotit, sepse dita e Zotit është e afërt, sepse Zoti ka përgatitur një flujim, ka shenjtëruar të futarit e tij. **8** Ditën e flujimit të Zotit do të ndodhë që unë do të ndëshkoj prïncat, bijtë e mbretit dhe tërë ata që mbajnë veshje të huajsh. **9** Po atë ditë do të ndëshkoj tërë ata që hidhen mbi prag, që mbushin me dhunë dhe mashtrim shtëpitë e zotërve të tyre. **10** Atë ditë", thotë Zoti, "do të ngrihet një britmë nga porta e peshqve, një klithmë nga lagja e dytë dhe një zhurmë e madhe nga kodrat. **11** Ulërimi, o banorë të Makteshit, sepse tërë populli i tregtarëve është asgjësuar, tërë ata të ngarkuar me para janë shfarosur. **12** Në atë kohë do të ndodhë që unë do të kontrolloj Jeruzalemin me llampa dhe do të ndëshkoj njerëzit që, duke qëndruar në llumin e tyre, thonë në zemër të tyre: "Zoti nuk bën as të mirë as të keq". **13** Prandaj pasuritë e tyre do të bëhen plaçkë lufte dhe shtëpitë e tyre do të shkretohen. Do të ndërtojnë shtëpi, do të mbjellin vreshtha, por nuk do pinë verën e tyre". **14** Dita e Zotit është e afërt, është e afërt dhe po vjen me shpejtësi të madhe. Zhurma e ditës së Zotit është e hidhur; atëherë njeriu trin do të këlthasë fort. **15** Ajo ditë është një ditë zemërimi, një ditë mjerimi dhe ankthi, një ditë shkatërrimi dhe shkretie, një ditë terri dhe mjegulle, një ditë resh dhe errësire të thellë, **16** një ditë zhurmimi të borisë dhe alarmi kundër qyteteve të fortifikuar dhe kullave të larta. **17** Unë do të sjell fatkeqësinë mbi njerëzit dhe ata do të ecin si të verbër, sepse kanë mëkatuar kundër Zotit; gjaku i tyre do të shpërndahet si pluhur dhe mishi i tyre si jashtëqitje. **18** As argjendi i tyre as ari i tyre nuk do të mund t'i qilrojnë ditën e zemërimit të Zotit; përkundrazi tërë vendi do të gllabërohet nga zjarri i xhelozisë së tij, sepse ai do të kryejë me siguri një shkatërrim të plotë të të gjithë banorëve të vendit.

2 Mblidhuni, mblidhuni bashkë, o komb i pacipë, **2** para se dekreti të ketë efekt, para se dita të kalojë si byku, para se të bjerë mbi ju zemërimi i zjarrtë i Zotit, para se të vijë mbi ju dita e zemërimit të Zotit. **3** Kërkoni Zotin ju të gjithë, të përulurit e dheut, që zbatoni ligjin e tij. Kërkoni drejtësinë, kërkoni përlulësinë. Ndofta do të jeni të mbrojtur në ditën e zemërimit të Zotit. **4** Sepse Gaza do të brakiset dhe Ashkeloni do të bëhet një shkreti; do të débojnë Ashdodin me dhunë në mes të ditës, dhe Ekroni do të çrrënjoset. **5** Mjerë banorët e bregut të detit, mjerë kombi i Keretjeve! Fjala e Zotit është kundër teje, o Kanaan, vend i Filisteive: "Unë do të shkatërroj dhe nuk do të mbetet më asnjë i gjallë". **6** Kështu bregu i detit do të jetë i téri kullotë me banesa pér barinjtë dhe vathë pér kopetë. **7** Bregdeti do t'i përkasë mbeturinës së shtëpisë së Judës; në këto vende do të kullotin kopetë; në mbërëmje do të pushojnë në shtëpitë e Ashkelonit, sepse Zoti, Perëndia i tyre, do t'i vizitojë dhe do t'i kthejë nga robëria. **8** "Kam dëgjuar përbuzjen e Moabit dhe yerjet e rënda të bijve të Amonit, me të cilat kanë fyer popullin tim

dhe janë zmadhuar në dëm të territorit të tyre. **9** Prandaj, ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, "me siguri Moabi do të jetë si Sodoma, dhe bijtë e Amonit si Gomorra, një vend i zënë nga hithrat dhe kripërat, një shkreti përfjetë. Kusuri i popullit tim do t'i plaqkitë dhe mbeturina e popullit tim do t'i zotëroj. **10** Kjo do t'u ndodhë pér shkak të kryelartësisë së tyre, sepse kanë fyer dhe trajtuar me arrogancë popullin e Zotit të ushtrive. **11** Zoti do të jetë i tmerrshëm kundër tyre, sepse do t'i përkulë tërë perënditë e tokës; dhe secili do ta adhurojë nga vendi i tij, po, tërë ishujt e kombeve. **12** Edhe ju, Etiopas, do të vriteni nga shpata ime". **13** Ai do të shtrijë dorën kundër veriut, do të shkatërrojë Asirin e do ta bëjë Niniven shkreti, një vend të theshi si shkretëtira. **14** Në mes të tij do të strukën kopetë, tërë kafshët e kombeve; si pelikani ashtu dhe çafka do të kalojnë natën mbi kapitelet e shtyllave të tij; zëri i tyre do të dëgjohet në dritarë; shkretimi do të jetë mbi prajje, sepse do të shkatërrojë veshjen me panela kedi. **15** Ky është qyteti i qejeve që rrinte i sigurt dhe thoshte në zemër të vet: "Unë, dhe askush tjetër veç meje". Vallë si u bë një shkreti, një vend ku struken kafshët? Kushdo që do t'i kalojë afér do të fërshëllejë dhe do të tundë dorën.

3 Mjerë ai që është rebel dhe i ndotur, mjerë qyteti i shtypjes! **2** Ai nuk ka dëgjuar zérin e tij, nuk ka pranuar të ndreket, nuk ka patur besim Zoti, nuk i është afruar Perëndisë të vet. **3** Krerët e tij në mes të tij janë luanë që vrumbullojnë; gjyqtarët e tij janë ujqër të mbërëmjes, që nuk lënë asnjë kockë pér ta brejtur pér mëngjes. **4** Profetët e tij janë mburravecë, të pabesë; përfarinjtë e tij kanë përdhosur vendin e shenjtë, kanë dhunuar ligjin. **5** Zoti është i drejtë në mes të tij, ai nuk kryen paudhësi. Çdo mëngjes ai sjell në drithë drejtësinë pa munguar asnjë herë, por i çorodituri nuk njeh turp. **6** "Kam shfarosur kombet; kala të tyre janë shembur; i kam shkretuar rrugët e tyre dhe askush nuk kalon nëpër to; qytetet e tyre janë shkatërruar dhe askush nuk banon në to. **7** Unë thoja: "Me siguri do të kesh frikë nga unë, do të pranosh të ndreqesh", dhe kështu banesa e tij nuk do të shkatërruje me gjithë ndëshkimet që i kam dhënë. Por ata u nxituan të prishen në të gjitha veprimet e tyre. **8** Prandaj më prit", thotë Zoti, "kur të ngrihem pér të bërë plaçkë, sepse unë kam vendosur të mbledh kombet, të bashkoj mbretërit, pér të hedhur mbi ta indinjatën time, gjithë zjarrin e zemërimit tim; **9** Sepse atëherë do t'u jap popujve një të folur të pastër, me qëllim që të gjithë të përmendin emrin e Zotit, pér t'i shërbyer me një marrëveshje të përbashkët. **10** Që përtet lumenjë të Etiopisë, adhuruesit e mi, bija e të humburve të mi, do t'më sjellin ofertat e tyre. **11** Në atë ditë ti nuk do t'kesh më turp pér të gjitha veprimet e tua me të cilat ngrite krye kundër meje, sepse atëherë unë do të largoj nga mesi yt ata që gëzohen në madhështinë tënde, dhe ti nuk do të krenohesh në malin tim të shenjtë". **12** "Do të bëj të mbetet midis teje një popull i përular dhe i varfër, që do t'keto besim te emri i Zotit. **13** Mbeturina e Izraelit nuk do të kryejë paudhësi dhe nuk do të thotë më gënjeshtare, as do t'gjendet në gojën e tyre një gjuhë gënjeshtare; sepse ata do t'ka kullotin kopenë e tyre, do t'biën t'fletë dhe askush nuk do t'i trembë". **14** Lësho britma gjëzimi, o bijë e Sionit, lësho britma hareje, o Izrael! Gëzohu dhe ngazëlllo me gjithë zemër, o bijë e Jeruzalemit! **15** Zoti i ka revokuar gjykimet e tij kundër teje, ka débuar armikun tênd. Mbreti i Izraelit, Zoti, ndodhet midis teje, nuk do t'kesh më frikë nga asgjë. **16** Atë ditë do t'thonë në Jeruzalem: "Mos k'i frikë, o Sion, duart e tua mos u dobësosfin! **17** Zoti, Perëndia yt, në mes teje është i fuqishmi që shpëton. Ai do t'mbushet me gjëzim pér ty, në dashurinë e tij do qëndrojë në heshtje, do t'gëzohet pér ty me britma gjëzimi. **18** Unë do t'mbledh ata që janë të pikëlluar pér kuvendet solemne, që janë në

mes tuaj për të cilët pesha për atë ishte bërë objekt përqmimi. **19**
Ja, në atë kohë unë do të veproj kundër atyre që të shtypin; do të
shpëtoj çalamanin dhe do të mbledh ata që janë dëbuar, dhe do t'i
bëj të lavdishëm dhe të dégjuar në të gjitha vendet ku kanë qenë
me turp. **20** Në atë kohë unë do t'ju kthej, po, në atë kohë do t'ju
mbledh; sepse do t'ju bëj të famshëm dhe të lavdishëm midis tërë
popujve të tokës, kur, para syve tuaj, do t'i bëj të kthehen ata që
janë në robëri”, thotë Zoti.

Hagai

1 Në vitin e dytë të mbretit Dar, në muajin e gjashtë, ditën e parë të muajit, fjala e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës, dhe Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ky popull thotë: "Nuk ka ardhur ende koha, koha kur duhet të rindërtohet shtëpia e Zotit". **3** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua atyre me anë të profetit Hagai, duke thënë: **4** "A është vallë për ju koha për të banuar në shtëpitë tuaja të mbuluarë mirë, ndërsa ky tempull është ende i rrënuar?". **5** Prandaj Zoti i ushtrive thotë tanë: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! **6** Ju keni mbjellë shumë, por keni korru pak; ju hani por jo aq sa të ngopeni; ju pini, por jo aq sa të shuanit etjen tuaj; ju visheni, por askush nuk rrin ngrohtë; ai që fiton një mëditje, e fiton për ta shtënë në një qese të shpuar". **7** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! **8** Ngjiteti ndër male, sillni lëndën dhe ndërtoni tempullin, që të mund të gjëzohem për të dhe kështu të jem i përlëvduar", thotë Zoti. **9** Ju prisnit shumë, por në realitet keni pasur pak; pastaj, kur e keni çuar në shtëpi, unë e shpërndava. Përse?", thotë Zoti i ushtrive, "për shkak të tempullit tim që është i rrënuar, ndërsa secili prej jush rend në shtëpinë e vet. **10** Për këtë arsyе qelli e ka ndalur vesën sipër jush dhe toka e ka mbajtur prodhimin e vet. **11** Dhe unë e thirra thatësirën mbi vendin, mbi malet, mbi grurin, mbi mushtin, mbi vajin dhe mbi gjithshka që prodhon toka, mbi njerëzit, mbi bagëtinë dhe mbi gjithë punën e duarve tuaja". **12** Zorobabeli, biri i Shealtielit, dhe Jozue, biri i Jehotsadakut, kryeprift, dhe gjithë pjesa tjetër e popullit e dégjuan zérin e Zotit, Perëndisë së tyre, dhe fjalët e profetit Hagai, sepse Zoti, **13** Atëherë Hagai, lajmëtar i Zotit, i shpalli popullit mesazhin e Zotit, duke thënë: "Unë jam me ju, thotë Zoti". **14** Kështu Zoti e zgjoi frymën e Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës dhe frymën e Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift dhe frymën e gjithë pjesës tjetër të popullit; atëherë ata erdhën dhe filluan punën pér shtëpinë e Zotit të ushtrive, Perëndisë së tyre. **15** Në ditën e njëzetekatërt të muajit të gjashtë, në vitin e dytë të mbretit Dar.

2 Në muajin e shtatë, në ditën e njëzenjetë të muajit, fjala e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, duke thënë: **2** "Foli tani Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës, dhe Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift, dhe pjesës tjetër të populit, duke thënë: **3** "Cili prej jush ka mbetur nga ata që e kanë parë këtë tempull në lavdinë e tij të mëparshme? Dhe si po e shikoni tan? Në krahasim me atë, a nuk është kjo asgjë para syve tuaj? **4** Dhe tani jì i fortë, Zorobabel", thotë Zoti, "jì i fortë, Jozue, bir i Jehotsadakut, kryeprift; jì i fortë, o mbarë popull i vendit", thotë Zoti, "dhe i hyni punës, sepse unë jam me ju", thotë Zoti i ushtrive, **5** "sipas fjalës së besëlidhjes që lidha me ju kur dolët nga Egjipti, kështu Fryma ime qëndron midis jush. Mos kini frikë". **6** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Edhe një herë, pas pak, unë do t'i bëj të dridhen qiejtë dhe dheun, detin dhe sterënë; **7** do t'i bëj të dridhen gjithë kombet; dëshira e gjithë kombeve do të vijë dhe unë do ta mbush këtë tempull me lavdi", thotë Zoti i ushtrive. **8** "Argjendi është imi, ari është imi", thotë Zoti i ushtrive. **9** "Lavdia e këtij tempulli të fundit do të jetë më e madhe nga ajo e të mëparshmit", thotë Zoti i ushtrive, "dhe në këtë vend unë do të sjell paqen", thotë Zoti i ushtrive. **10** Në ditën e njëzet e katërt të muajit të njëntë, në vitin e dytë të Darit, fjala e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, duke thënë: **11** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Pyeti priftërinjtë pér ligjin, duke thënë: **12** "Në qoftë se dikush mban në cepin e robës së tij mish të shenjtëruar dhe me cepin prek bukë ose ushqim të gatuar, verë ose vaj, ose çfarëdo ushqim tjetër, a do të bëhet i shenjtëruar

ky?"". Priftërinjtë u përgjigjen dhe thanë: "Jo!". **13** Atëherë Hagai u tha atyre: "Në qoftë se dikush, që është i papastër pér shkak të kontaktit me një kuformë, prek ndonjë nga këto gjëra, a do të bëhet kjo e papastër?". Priftërinjtë u përgjigjën dhe thanë: "Po, ajo do të bëhet e papastër". **14** Atëherë Hagai u përgjigj dhe tha: "Kështu është ky popull, kështu është ky komb përparrë meje", thotë Zoti, "dhe kështu është qđo punë e duarve të tyre, dhe ajo që më ofrojnë atje është e papastër. **15** Tani mendohuni mirë që sot e tutje, para se të vendoset guri mbi gur në tempullin e Zotit. **16** Më parë kur dikush shkonte para një kapice që mendohej se kishte njëzet masa, kishte vetëm dhjetë; kur dikush shkonte te buti pér të nxjerë nga buti pesëdhjetë batë, kishte vetëm njëzet. **17** Unë ju godita me plasjen, me ndryshkun dhe me breshër në qđo tempullin që duarve tuaja, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. **18** "Mendohuni mirë që sot e tutje, nga dita e njëzetekatërt e muajit të njëntë, nga dita kur u hodhën themelat e tempullit të Zotit. Mendoni këtë: **19** a ka akoma grurë në hambar? Hardhia, fiku, shega dhe ulliri nuk kanë dhënë akoma fryt. Por që nga kjo ditë e tutje, unë do t'ju bekoj". **20** Fjala e Zotit iu drejtua për herë të dytë Agait, ditën e njëzet e katërt të muajit, duke thënë: **21** "Foli Zorobabelit, qeveritarit të Judës, dhe i thuaj: "Unë do t'i bëj qiejt dhe dheun të dridhen, **22** do të përbëmys fronin e mbretëritëve dhe do të shkatërroj fuqinë e mbretëritëve të kombeve; do të përbëmys qerret dhe ata që u hipin atyre; do të rrëzohen kuajt dhe kalorësit e tyre, secili do të vritet nga shpata e vëllait të vet. **23** Atë ditë", thotë Zoti i ushtrive, "unë do të të marr, o Zorobabel, bir i Shealtielit, shërbëtori im", thotë Zoti dhe do të vë një si vulë, sepse të kam zgjedhur", thotë Zoti i ushtrive.

Zakaria

1 Në muajin e tetë të vitiit të dytë të Darit, fjalë e Zotit iu drejtua Zakarias, birit të Berekiahut, bir i Idos, profet, duke thënë: **2** "Zoti ishte zemëruar shumë me eterit tuaj. **3** Prandaj u thuaj: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Kthethuni tek unë, thotë Zoti i ushtrive, dhe unë do të kthehem te ju", thotë Zoti i ushtrive. **4** "Mos u bëni si etërit tuaj, të cilëve profetët e së kualuarës u kanë shpallur, duke thënë: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija dhe nga veprat tuaja të këqija". Por ata nuk dëgjuan dhe nuk më kushtuan vendmë", thotë Zoti. **5** "Etërit tuaj ku janë? Po profetët a rrojnë vallë përfjetë? **6** Vallë fjalët e mia dhe statutet e mia që ua kisha besuar shërbëtorëve të mi, profetëve, nuk arritin te etërit tuaj? Kështu ata u konvertuan dhe thanë: "Ashtu si kishte vendosur të vepronte me ne Zoti i ushtrive, në bazë të rrugëve tona dhe të veprave tona, kështu veproi me ne"". **7** Më njëzet e katër të muajit të njëmbëdhjetë, që është muaji i Shebatit, në vitin e dytë të Darit, fjalë e Zotit iu drejtua Zakarias, birit të Berekiahut, bir i Idos, profet, duke thënë: **8** Natën pata një vegim; dhe ja, një burrë, që i kishte hiper një kali të kuq, rrinte midis shkurreve të mërsinave në një gropë të thellë dhe prapa tij i kishte kuaj të kuq, të kuqërrëm dhe të bardhë. **9** Unë pyeta: "Imzot, çfarë kuptimi kanë këto gjëra?". Engjelli që fliste me mua m'u përgjigji: "Unë do të bëj të shohesh çfarë kuptimi kanë ato". **10** Atëherë burri që rrinte midis shkurreve të mërsinave nisi të thotë: "Këta janë ata që i ka dërguar Zoti pér të pëershkuar dheun". **11** Kështu iu përgjigjën ata engjelli të Zotit i cili rrinte midis shkurreve të mërsinave: "Kemi pëershkuar dheun dhe ja, gjithë dheu është në pushim dhe i qetë". **12** Atëherë engjelli i Zotit nisi të thotë: "O Zoti i ushtrive, deri kur do të vazhdosh të mos kesh mëshirë pér Jeruzalemin dhe pér qytetet e Judës kundër të cilave kë qenë i zemëruar gjatë këtyre shtatëdhjetë vjetëve?". **13** Pastaj Zoti i tha disa fjalë të mira, fjalë inkurajimi, engjelli që fliste me mua. **14** Kështu engjelli që fliste me mua më tha: "Bërit dhu tuaj: Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Unë jam shumë xheloz pér Jeruzalemin dhe pér Sionin; **15** por jam zemëruar shumë me kombet që jetojnë në mirëjenë, sepse, kur isha zemëruar pak, ata luajtin rol pér ta shtuar të keqen". **16** Prandaj kështu thotë Zoti: "Unë po i drejtohem përsëri Jeruzalemit me mëshirë; tempulli im do të rindërtohet aty, thotë Zoti i ushtrive, dhe litari do të nderet mbi Jeruzalem". **17** Bërit akoma dhuaj: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Qytetet e mia do të janë plot e përplot me pasuri; Zoti do të ngushellojë akoma Sionin dhe do të zgjedhë akoma Jeruzalemin!". **18** Pastaj i çova sytë, shikova dhe ja, katër brirë. **19** Unë e pyeta engjelli që fliste me mua: "Çfarë janë këta?". Ai m'u përgjigji: "Këta janë brirët që kanë shpërndarë Judën, Izraelin dhe Jeruzalemin". **20** Pastaj Zoti më bëri të shoh katër kovaçë. **21** Unë pyeta: "Pse kanë ardhur këta, çfarë do të bëjnë?". Ai u përgjigji dhe tha: "Këta janë brirët që kanë shpërndarë Judën, kështu që askush nuk mund të conte kokën lart, por këta kovaçë vijnë pér t'i trembur, pér t'i rrëzuar brirët e kombeve që e kanë ngritur bririn e tyre kundër vendit të Judës pér ta shpërndarë".

2 Ngrita mandej sytë dhe shikova dhe ja, një burrë që mbante në dorë një litar pér matje. **3** E pyeta: "Ku po shkon?". Ai m'u përgjigji: "Po shkoj të mas Jeruzalemin, pér t'i parë sa është gjerësia e tij dhe sa është gjatësia e tij". **3** Dhe ja, engjelli që fliste me mua doli përparrë dhe një engjell tjetër i doli përballë, **4** dhe i tha: "Rend, foli atij të riu dhu i thuaj: Jeruzalemi do të jetë i banuar si një qytet pa mure, pér shkak të morisë së njerëzve dhe të katshëve që do të janë në të. **5** Sepse unë", thotë Zoti, "do të jem pér t'i një mur zjarri rrëth e qark dhe do të jem lavdia e tij në mes

të tij". **6** Oh, oh! "Ikni nga vendi i veriut", thotë Zoti, "sepse ju kam shpërndarë si katër erërat e qillit", thotë Zoti. **7** Oh, Sion, siguro shpëtimin, ti që banon bashkë me bijën e Babilonisë! **8** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Lavdia e tij më ka dërguar te komet që ju kanë plaçkitur, sepse ai që ju prek beben e syrit të tij. **9** Ja, unë do ta tund dorën time kundër tyre dhe ata do të bëhen pre e atyre që u ishin nënshtruar atyre; atëherë do të pranoni që më ka dërguar Zoti i ushtrive. **10** Lësho klithma gezimi, gjëzohu, o bijë e Sionit, sepse ja, unë do të vij, të banoj midis teje", thotë Zoti. **11** "Atë ditë shumë kombe do të bashkohen me Zotin dhe do të bëhen populli im, dhe unë do të banoj midis teje; atëherë do të pranosh që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ti. **12** Dhe Zoti do të marrë në zotërim Judën si trashëgimi të tij në tokën e shenjtë dhe do të zgjedhë akoma Jeruzalemin. **13** Çdo mish le të heshtë përparrë Zotit, sepse ai është zgjuar nga selia e tij e shenjtë".

3 Pastaj më bëri të shoh kryepriftin Jozue, që qëndronte drejt përparrë engjelli të Zotit, dhe Satanai që rrinte në të djathën e tij pér ta akuzuar. **2** Zoti i tha Satanait: "Të qortofte ashpër Zoti, o Satanai! Po, Zoti që ka zgjedhur Jeruzalemin, të qortofte ashpër! A nuk është vallë ky një urë zjarri e shkëputur nga zjarri?". **3** Jozue ishte veshur me rroba të papastrë dhe qëndronte drejt përparrë engjelli, **4** i cili nisi t'u thotë atyre që ishin përparrë tij: "Ia hiqni nga trupi ato rroba të papastrë!". Pastaj i tha atij: "Shiko, kam zhdukur prej teje paudhësinë tênde dhe do të bëj të veshësh rroba të shkëlqyera". **5** Unë, pra, thashë: "Le të vënë mbi kokën e tij një çallmë të pastër". Kështu ata i vunë mbi kokë një çallmë të pastër dhe e vunë të veshë rroba, ndërsa Engjelli i Zotit ishte i pranishëm aty. **6** Dhe Engjelli i Zotit e paralajmëroi solemnisht Jozueun duke thënë: **7** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Në qoftë se do të ecësh në rrugët e mia dhe do të respektosh ligjin tim, edhe dë të kesh drejtimin e shtëpisë sime dhe do të ruash oboret e mia, dhe unë do të lejoj të hysh lirish midis këtyre që rrjinë këtu. **8** Dëgio, pra, o Jozue, kryeprift, ti dhe shokët e tu që ulen përparrë teje, sepse ata janë njerëz që japid paralajmërimë. Ja, unë po të sjell këtu shërbëtorin tim, Filizin. **9** Ja guri që kam vënë përparrë Jozueut: mbi këtë gur të vetëm ka shtatë sy; ja, unë do të gdhend mbishkrimin e tij", thotë Zoti i ushtrive, "dhe do ta heq paudhësinë e këtij vendi në një ditë të vetme. **10** Në atë ditë", thotë Zoti i ushtrive, "secili nga ju do të ftojë fqinjin e vet nén hardhinë e tij dhe nén fikun e tij".

4 Pastaj engjelli që fliste me mua u kthye dhe më zgjoi ashtu si zgjnjë dikë nga gjumi. **2** Dhe më pyeti: "Çfarë po shikon?". U përgjigja: "Ja, po shkoj një shandan krejt prej ari dhe që ka në majë një enë, mbi të cilën janë shtatë llampa me shtatë tuba përshtatë llampat që janë në majë. **3** Afër tyre janë dy ullinj, një në të djathën e enës dhe tjetri në të majtën e saj". **4** Kështu nisa t'i them engjelli që fliste me mua: "Imzot, ç'kuptim kanë këto gjëra?". **5** Engjelli që fliste me mua u përgjigj dhe më tha: "Nuk e kupton se q'duan të thonë këto gjëra?". Unë i thashë: "Jo, imzot". **6** Atëherë ai, duke u përgjigjur, më tha: "Kjo është fjalë e Zotit drejtuar Zorobabelit: Jo pér fuqinë dhe as pér forcën, por pér Frymën time", thotë Zoti i ushtrive. **7** "Kush je ti, o mali i madh? Përparrë Zorobabelit ti do të bëhesh fushë. Dhe ai do ta bëjë gurin e majës së malit të shkojë përparrë midis britmave: "Mëshirë, mëshirë pér t'!". **8** Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **9** "Duart e Zorobabelit kanë hedhu themeleet e këtij tempulli dhe duart e tij do ta përfundojnë; atëherë do të pranosh që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ju. **10** Kush ka mundur të përcmojë ditën e gjërave të vogla? Por ata të shtatë gjëzohen kur shohin plumbçen në duart e Zorobabelit. Ata të shtatë janë sytë e Zotit që e përshkojnë gjithë dheun". **11** Unë u përgjigja dhe i

thashë: "Këta dy ullin në të djathtën dhe në të majtën e shandanit çfarë janë?". 12 Për herë të dytë nisa t'i them: "Çfarë janë këto dy degë ulliri që janë përbri po prurësve prej ari nga rjedh vaj i pruar?". 13 Ai m'u përgjigj dhe tha: "Nuk e kupton çfarë janë këto?". Unë u përgjigja: "Jo, imzot". 14 Atëherë ai më tha: "Këta janë dy të vajosurit që rrjinë afër Zotit të gjithë dhet".

5 Pastaj i çova përsëri sytë dhe pasqë, dhe ja një rrotull që fluturonte. 2 Engjelli më tha: "Çfarë po shikon?". Unë u përgjigja: "Shoh një rrotull që fluturon; gjatësia e saj është njëzet kubitë dhe gjérësia e saj dhjetë kubitë". 3 Atëherë ai më tha: "Ky është mallkimi që po përhapet mbi gjithë vendin; sepse tanë e tutje, kushto që vjedh do të débohet prej tij dhe kushto që tanë e tutje betohet me të rreme, do të débohet prej tij". 4 Unë do ta bëj të dale", thotë Zoti i ushtrive, "dhe ai do të hyjë në shtëpinë e vjedhësit dhe në shtëpinë e atij që bën betim të rremë në emrin tim; do të mbetet në atë shtëpi dhe do ta konsumojë bashkë me lëndën e saj dhe me gurët e saj". 5 Pastaj Engjelli që fliste me mua doli dhe më tha: "Ço sytë dhe shiko çfarë është ajo që po del". 6 Unë thashë: "Çfarë është?". Ai tha: "Është efa që po del". Pastaj shtoi: "Kjo është pamja e tyre në gjithë vendin". 7 Pastaj, ja, u ngrit një kapak plumbi, dhe kështu në mes të efas rrinte ulur një grua. 8 Atëherë ai tha: "Kjo është ligësia". Dhe e hodhi në mes të efas, pastaj hodhi kapakun prej plumbi mbi hapjen e saj. 9 Pastaj i çova sytë dhe shikova, dhe ja që po vinin dy gra me erën në krahët e tyre, sepse ato kishin krahë si krahët e lejlekut, dhe e ngritën efan midis tokës dhe qellit. 10 Kështu unë e pyeta engjellin që fliste me mua: "Ku e çojnë efan këto?". 11 Ai m'u përgjigji: "Në vendin e Shinarit përfunduar një shtëpi; kur të jetë gati efa do të vihat mbi piedestalin e vet".

6 I çova përsëri sytë dhe shikova, dhe ja, katër qerre që dilnin në mes të dy maleve; dhe malet ishin male prej bronzi. 2 Në qerren e parë kishte kuaj të kuq, në qerren e dytë kuaj të zini, 3 në qerren e tretë kuaj të bardhë dhe në të katërtën kuaj shumë laramanë. 4 Atëherë nisa t'i them engjellit që fliste me mua: "Imzot, po këta?". 5 Engjelli u përgjigj dhe tha: "Këta janë katër frysamat qellit që dalin pasi kanë qenë në prani të Zotit të mbarë dhet. 6 Qerrja me kuaj të zini shkon drejt vendit të veriut; kuajt e bardhë e ndjekin, kuajt laramanë shkojnë drejt vendit të jugut; 7 pastaj përparronjë kuajt me ngjyrë të kuqe të ndezur dhe kërkonjë të shkojnë përfunduar dheun". Ai u tha atyre: "Shkoni, pëershkonit dheun!". Kështu ata e pëershkuant dheun. 8 Pastaj ai më thirri dhe më foli, duke thënë: "Ja, ata që po shkojnë drejt vendit në veri e kanë qetësuar Frymën time mbi vendin e veriut. 9 Pastaj fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 10 "Prano dhurata nga mërgimtarët, domethënë nga Heldai, nga Tobiahu dhe nga Jedaiahu që kanë ardhur nga Babilonia, dhe që po sot kanë shkuar në shtëpinë e Josias, birit të Sofonias. 11 Merr argjendin dhe arin, bëj një kurorë me to dhe vëre mbi kryet e Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryepriftit. 12 Pastaj foli atij, duke thënë: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ja, burri emri i të cilit është Filizë, dëtë filizoj në vendin e tij dhe do të ndërtojë tempullin e Zotit. 13 Po, ai do të ndërtojë tempullin e Zotit, do të mbulohet me lavdi dhe do të ulet e do të mbretërojë mbi froni e tij, do të jetë prift mbi froni e tij, dhe midis të dyve do të jetë një këshillë paqeje. 14 Kurora do të jetë një kujtim në tempullin e Zotit përf Helemin, përf Tobiahun, përf Jedaiahan dhe përf Henin, birit e Sofonias. 15 Edhe ata që janë larg do të vijnë përfundimtarët përfundimtarët tempullit të Zotit; atëherë do të pranonit që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ju. Kjo do të ndodhë në qoftë se do t'i bindeni me zell zërit të Zotit, Perëndisë tuaj".

7 Në vitin e katërt të mbretit Dar, ditën e katërt të muajit të nëntë, që është Kislevi, ndodhi që fjala e Zotit iu drejtua Zakarias. 2 Kishin dërguar Sharetserin, bashkë me Regemelekuun dhe njerëzit e tij, në Bethel përfunduar me lutje favorin e Zotin, 3 dëtë përfundur me priftërinjët që ishin në shtëpinë e Zotit të ushtrive dhe me profetët, duke thënë: "A duhet të qaj në muajin e pestë dhe të agjeroj si kam bërë gjatë shumë viteve?". 4 Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 5 "Folu gjithë popullit të vendit dhe priftërinjve dhe thuaj: "Kur keni agjëruar dhe jeni pikëlluar në muajin e pestë dhe në të shtatin gjatë këtyre shtatëdhjetë viteve, a keni agjëruar në të vërtetë përfundim, pikërisht përfundim? 6 Po më pas, kur keni ngrënë dhe pirë, mos vallë keni ngrënë dhe pirë përfundim, kur keni ngrënë dhe pirë përfundim? 7 A nuk janë këto fjalët që Zoti i ushtrive ka shpallur me anë të profetëve të së kaluarës, kur Jeruzalemi ishte i banuar dhe i qetë bashkë me qytetet e tij të afërta dhe gjithashtu Negevi dhe fusha ishin të banuara?". 8 Fjala e Zotit iu drejtua Zakarias, duke thënë: 9 "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Zbatoni me përpikë drejtësinë dhe tregoni secili mirësi dhe mëshirë përvllezërit tuaj. 10 Mos e shtypni të venë dhe jetimin, të huaj dhe të varférin; dhe askush të mos kurdisë në zemrë të vet të keqen kundër vëllait të vet. 11 Por ata nuk deshën të dëgjojnë, kthyen krahët me kryeneçësi dhe i zunë veshët që të mos dëgjojnë. 12 E bënë zemrën e tyre si diamanti, përfundimtarët përfundimtarët tempullit që Zoti i ushtrive dërgonte atyre me anë të Frymës së tij, me anë të profetëve të së kaluarës. Kështu i krijua një indinjatë e madhe të Zoti i ushtrive. 13 Dhe ndodhi që, mbasi ai therristë dhe ata nuk ia vinin veshin, ata thirrën dhe unë nuk ua vura veshin", thotë Zoti i ushtrive, 14 "por i shpërndava me shakullimë midis gjithë kombeve që ata nuk i njihin. Kështu vendi mbeti i shkretë pas tyre, dhe askush nuk kalonte andej ose nuk u kthe. Nga një vend kënaqësie ata e kthyen në shkretë".

8 Fjala e Zotit të ushtrive m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë jam shumë xheloz përf Sionin, po, unë digjemi nga xhelozia përfundimtarët. 3 Kështu thotë Zoti: "Unë do të ktheshem në Sion dhe do të banjo në mes të Jeruzalemit. Jeruzalem do ta quajnë Qytet të besnikërisë dhe malin e Zotit të ushtrive, mal të shenjtërisë". 4 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Nëpër sheshet e Jeruzalemit do të ulen akoma pleq e plaka, secili me shkopin e vet në dorë përfundimtarët, a do të jetë gjithashtu tepër e vështirë përfundimtarët". 5 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në se kjo duket shumë e vështirë në sytë e atyre që kanë mbetur nga ky populli ndër këto ditë, a do të jetë gjithashtu tepër e vështirë përfundimtarët". 6 Kështu thotë Zoti i ushtrive: 7 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do ta shpëtoj popullin tim nga vendi i lindjes dhe nga vendi i perëndimit. 8 Unë do t'i bëj të vijnë dhe ata do të banjojnë në Jeruzalem; ata do të jetë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre me besnikëri dhe drejtës". 9 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Duart tuaja le të jetë tē fuqishme, ju që dëgjonin në këto ditë këto fjalët që goja e profetëve që ishin në kohën kur po hidheshin themellet e shtëpisë të Zotit, me qëllim që të mund të rindërtohen tempulli. 10 Përparrë asaj kohe nuk kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 11 Përparrë asaj kohe nuk kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 12 Përparrë asaj kohe nuk kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 13 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 14 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 15 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 16 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 17 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 18 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 19 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 20 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 21 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 22 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 23 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 24 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 25 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 26 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 27 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 28 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 29 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 30 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 31 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 32 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 33 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 34 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 35 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 36 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 37 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 38 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 39 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 40 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 41 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 42 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 43 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 44 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 45 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 46 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 47 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 48 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 49 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 50 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 51 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 52 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 53 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 54 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 55 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 56 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 57 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 58 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 59 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 60 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 61 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 62 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 63 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 64 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 65 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 66 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 67 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 68 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 69 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 70 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 71 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 72 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 73 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 74 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 75 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 76 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 77 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 78 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 79 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 80 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 81 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 82 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 83 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 84 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 85 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 86 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 87 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 88 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 89 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 90 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 91 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 92 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 93 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 94 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 95 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 96 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 97 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 98 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 99 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 100 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 101 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 102 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 103 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 104 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 105 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 106 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 107 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 108 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 109 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 110 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 111 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 112 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 113 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 114 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 115 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 116 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 117 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 118 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 119 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 120 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 121 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 122 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 123 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 124 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 125 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 126 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 127 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 128 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 129 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 130 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 131 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 132 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 133 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 134 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 135 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 136 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 137 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 138 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 139 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 140 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 141 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 142 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 143 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 144 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 145 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 146 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 147 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 148 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 149 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 150 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 151 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 152 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 153 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 154 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 155 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 156 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 157 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 158 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 159 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 160 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 161 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 162 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 163 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 164 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 165 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 166 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 167 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 168 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 169 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 170 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 171 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 172 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 173 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 174 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 175 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 176 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 177 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 178 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 179 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 180 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 181 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 182 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 183 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 184 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 185 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 186 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 187 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 188 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 189 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 190 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 191 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 192 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 193 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 194 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 195 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 196 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 197 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 198 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 199 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 200 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 201 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 202 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 203 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 204 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 205 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 206 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 207 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 208 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 209 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 210 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 211 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 212 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 213 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 214 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 215 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 216 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 217 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 218 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 219 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 220 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 221 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 222 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 223 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 224 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 225 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 226 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 227 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 228 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 229 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 230 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 231 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 232 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 233 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 234 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 235 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 236 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 237 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 238 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 239 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 240 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 241 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 242 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 243 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 244 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 245 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 246 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 247 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 248 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 249 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 250 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 251 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 252 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 253 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 254 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 255 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 256 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 257 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 258 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 259 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 260 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 261 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 262 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 263 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 264 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 265 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 266 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 267 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 268 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 269 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 270 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 271 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 272 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 273 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 274 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 275 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 276 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 277 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 278 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 279 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 280 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 281 Dhe do t'i bëj atë që kishte pagesë përfundimtarët tempulli. 282

t'ju shpëtoj, do të jeni një bekim. Mos u trembni, duart tuaja le tëjenë të fuqishme!". 14 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ashtu si vendosa t'ju bëj keq kur etërit tuaj më provokuan zemërimin", thotë Zoti i ushtrive, "dhe nuk u pendova, 15 kështu, këto ditë kam vendosur rishtas t'i bëj mirë Jeruzalem-it dhe shtëpisë së Judës. Mos u trembni! 16 Këto janë gjërat që duhet të bëni: i flisni me vërtetësi secili të afërmit të tij, në portat tuaja jepni gjykime me vërtetësi, drejtësi dhe paqe. 17 Askush të mos kurdisë në zemër të vet ndonjë të keqe kundër të afërmit të vet dhe mos pëlqeni betimin e rremë, sepse të gjitha këto gjëra unë i urej, thotë Zoti". 18 Fjala e Zotit të ushtrive m'u drejtua përsëri, duke thënë: 19 "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Agjërimi i muajt të katërt, agjërimi i të pestit, agjërimi i të shtatit dhe agjërimi i të dhjetit do të bëhen pér shtëpinë e Judës një periudhë gjëzimi, hareje dhe festash të gëzuara; prandaj duajenit të vërtetën dha paqen". 20 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Do të vijnë akoma popuj dhe banorë të shumë qyteteve; 21 banorët e një qyteti do të shkojnë tek ata të tjegrit, duke thënë: "Le të shkojmë menjëherë t'i përgjërohem ftyrës së Zotit dhe të kërkojmë Zotin e ushtrive. Edhe unë do të shkoj". 22 Po, shumë popuj dhe kombe të fuqishëm do të vijnë të kërkojnë Zotin e ushtrive në Jeruzalem dhe t'i përgjërohen ftyrës së Zotit". 23 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në ato ditë dhjetë burra nga të gjitha gjuhët e kombeve do të zënë një Jude nga cepi i rrobës dhe do të thonë: "Ne duam të vijmë me ju sepse kemi dëgjuar se Perëndia eshtë me ju".

9 Orakulli i fjala së Zotit kundër vendit të Hadrakut dhe Damasku vendpushimi i tij (sepse sytë e njerëzve të të gjitha fisieve të Izraelit i drejtohen Zotit), 2 dhe kundër Hamathit, që eshtë në kufi me të, dhe kundër Tiroz dhe Sidonit, ndonëse ata janë shumë të urtë. 3 Tiro ka ndërtuar një fortesë dhe ka grumbulluar argjend si pluhur dhe ar si balta e rrugëve. 4 Ja, Zoti do ta rrëzojë nga fuqia dhe do të shkatërrojë pushtetin e tij në det, dhe ai do të konsumohet nga zjarri. 5 Ashkeloni do ta shohë dhe do të ketë frikë, edhe Gaza do të përpilitet nga dhëmbja e madhe dhe po kështu Ekroni, sepse shpresë e tij do të pësoj zhgënjim. Mbreti do të zhduket nga Gaza dhe Ashkeloni nuk do të banohet më. 6 Një popull bastard do të banojë në Ashdod, dhe unë do të asgjësoj krenarinë e Filistejeve. 7 Do të heq gjak nga goja e tij dhe gjërat e neveritshme nga dhëmbët e tij, dhe ai gjithashtu do të jetë një i mbetur pér Perëndinë tonë dhe do të jetë si një kryetar në Jude, dhe Ekroni si Jebuza. 8 Do të fushoj rreth shtëpisë sime pér ta mbrojtur nga qfarëdo ushtrie, nga kush shkon dhe kush vjen; asnjë shtypës nuk do të kalojë më nga ata, sepse tanë pashtë vetë me sytë e mi. 9 Ngazëllø me të madhe, o bijë e Sionit, lësho britma gjëzimi, o bijë e Jeruzalemit! Ja, mbreti yt po të vjen; ai eshtë i drejtë dhe sjell shpëtimin, i përlur dhe i hipur mbi një gomar, mbi një gomar të ri. 10 Unë do të zhduk qerret nga Efraimi dhe kuajt nga Jeruzalemi; harqet e luftës do të asgjësohen. Ai do t'u flasë pér paqe kombeve; sundimi i tij do të shtrihet nga deti në det, dhe nga Lumi deri në skaj të dhetur. 11 Sa për ty, për shkak të gjakut të besëlidhjes sime me ty, i çlirova robërit e tu nga gropat pa ujë. 12 Kthehuni në fortesë, o ju robërit të shpresës! Pikerisht sot unë deklaroj se do të jep dyfishin. 13 Do ta përkul Judën përmua si harkun tim dhe me Efraimin do ta mbush me shigjetë, dhe do t'i ngre në këmbë bijtë e tu, o Sion, kundër bijve të tu, o Javan, dhe do të bëj si shpata e një njeriu të fuqishëm. 14 Atëherë mbi ta do të duket Zoti dhe shigjetë e tij do të niset si një rrufe. Zoti, Zoti, do t'i bjerë borisë dhe do të përparojë bashkë me shakullimat e jugut. 15 Zoti i ushtrive do t'i mbrojë; kështu ata do të glibërojnë dhe do të shkelin gurët e hoveve të armiqve të tyre, do të pijnë dhe do të bëjnë zhurmë si të nxitur nga vera dhe do të

jenë plot me gjak si legenat e vegjël që përdoren pér flijime, si brirët e altarat. 16 Zoti, Perëndia i tyre, do t'i shpëtojë atë ditë, si kopeja e popullit të tij, sepse do të jeni si gurët e çmuar të një kurore, që do të ngrinen lart si një flamur mbi tokën e tij. 17 Sa e madhe do të jetë mirësia e tij dhe sa e madhe bukuria e tij! Gruri do t'i rititë të rinjtë, dhe mushti vajzat.

10 I kërkoni Zotit shiu në kohën e shiut të fundit! Zoti do të lëshojë rrufe që do të pasohen nga bubullima dhe shi, do t'u japë atyre shira të bollshme, dhe seceilit bar në arën e vet. 2 Sepse idhujt familjarë rrëfejnë gjëra të kota, shortarët ndjekin veprime të rreme dhe tregojnë éndra të rreme, japid ngushëllime të kota; pér këtë arsyë ata po enden si dhentë, janë të pikëluar, sepse janë pa bari. 3 "Zemërimi im merr zzarr kundër barinjve dhe unë do të ndëshkoj cjeptë, sepse Zoti i ushtrive do të vizitojë kopenë e tij, shtëpinë e Judës dhe do ta bëjë atë si kalin e tij madhështor në lufët. 4 Prej tij do të dalë guri i qoshes, prej tij do të dalë kunji, prej tij harku i betejës, prej tij do të dalë çdo sundues, të gjithë së bashku. 5 Dhe do të janë si trimat që do të shkelin armiqtë e tyre në baltën e rrugëve në betejë. Do të luftojnë, sepse Zoti eshtë me ta, ata që u hipin kuajve do të mbeten të shushart. 6 Unë do ta fortifikoj shtëpinë e Judës dhe do ta shpëtoj shtëpinë e Jozefit dhe do t'i sjell përsëri sepse më vjen keq pér ta; do të janë si të mos i kem débuat kurrë, sepse unë jam Zoti, Perëndia i tyre, dhe do t'i kënaq. 7 Ata të Efraimit do të janë si një trim dhe zemra e tyre do të ngazëllojë si e dehur nga vera. Po, bijtë e tyre do ta shohin dhe do të gjëzohen, zemra e tyre do të ngazëllojë në Zotin. 8 Do t'u fishkëlljo pér t'i mbledhur, sepse unë do t'i shpengo; dhe ata do të shumohen siç janë shumuan më parë. 9 Do t'i shpérndaj midis popujve dhe në vendë të largëta do të më kujtojnë; do të jetojnë bashkë me bijtë e tyre dhe do të kthehen. 10 Do t'i bëj të kthehen nga vendi i Egjiptit dhe do t'i mbledh nga Asiria, pér t'i kthyer në vendin e Galaaudit dhe në Liban, por nuk do të ketë vend të mjaftueshmë pér ta. 11 Ai do të kalojë nérpér detin e vështirësisë, por do t'i godasë valët e detit dhe të gjitha thellësitet e lumenjve do të thahen. Krenaria e Asirisë do të shembet dhe skeptri i Egjiptit do të hiqet. 12 Do t'i bëj të fuqishëm në Zotin dhe ata do të ecin në emrin e tij", thotë Zoti.

11 Hapi dyert e tua, Liban, me qëllim që zjarri të djegë kedrat e tu. 2 Vajto, selvi, sepse kedi ka rënë, sepse drurët madhështorë janë shkatëruar. Këlhisni, lisa të Bashanit, sepse pylli i padepërtueshëm eshtë rrëzuar. 3 Dëgjohet vajtimi i barinjve, sepse shkëlqimi i tyre u shkretua; dëgjohet vrumbullima e luanëve të vegjël, sepse madhështia e Jordanit u shkretua. 4 Kështu thotë Zoti, Perëndia im: "Kulloti delet që janë caktuar pér thertore, 5 blerësit e të cilave vrasin dhe nuk konsiderohen fajtorë dhe shitésit e të cilave thonë: "Qoftë bekuar Zoti, sepse unë po pasurohem" dhe barinjtë e të cilave nuk kanë kurfarë mëshire. 6 Nuk do të kem më mëshirë pér banorët e vendit", thotë Zoti, "madje do të bëj që sejci prej tyre të bjerë në dorë të të afërmit të vet dhe në dorë të mbretit të vet. Ata do ta shkrojnë vendin dhe nuk do të çliroj asnjë nga duart e tyre". 7 Atëherë nisa t'i kulloks delet që ishin caktuar pér thertore, pikërisht më të mjerat e kopesë. Mora pastaj pér vete dy shkopinj: njërin e quajta "Hir" dhe tjetrin "Bashkim", dhe nisa ta kulloks kopenë. 8 Brenda një muaj eliminova tre barinj. Unë isha i paduruar me ta, edhe ata gjithashtu më urrenin. 9 Atëherë thashë: "Nuk do t'i kulloks më; kush eshtë duke vdekur, le të vdesë dhe kush eshtë pér të humbur, le të humbasë; pastaj ato që do të mbeten le të hanë njëra tjetër". 10 Mora pastaj shkopin tim "Hir" dhe e theva, për të shfuqizuar besëlidhjen që kisha lidhur me gjithë popujt. 11 Po atë ditë ai u shfuqizua. Kështu delet më të mjerë të kopesë që po më shikonin, e kuptuan se ajo ishte fjala e

Zotit. **12** Atéherë u thashë atyre: "Po tju duket e drejtë, më jepni pagën time; në se jo, lëreni". Kështu ata e peshuan pagën time: tridhjetë sikla argjendi. **13** Por Zoti më tha: "Hidhja poçarit çmimin madhështor me të cilin ata më vlerësuan". Atéherë i mora tridhjetë siklat prej argjendi dhe i hodha në shtëpinë e Zotit pér poçarin. **14** Pastaj theva shkopin tjetër "Bashkim", pér të thyer vëllazërinë ndërmjet Judës dhe Izraelit. **15** Atéherë Zoti më tha: "Merri edhe veglat e një bariu të pamend. **16** Sepse ja, unë do të nxjerr në vend një bari që nuk do të kujdeset pér delet që humbasin, nuk do t'i kérkojë ato që janë të reja, nuk do të shërojë të plagosurat, nuk do të ushqejë ato që rrijnë në këmbë, por do të hajë mishin e të majmeve dhe do t'u shkulë edhe thonjtë". **17** Mjerë bariu i pavlerë që e braktis kopenë! Një shpatë do të jetë kundër krahut të tij dhe kundër syrit të tij të djathtë. Krahu i tij do të thahet krejt dhe syri i tij do të verbohet fare.

12 Orakulli i fjalës të Zotit lidhur me Izraelin. Kështu thotë Zoti që i ka shpalosur qiej, që ka hedhur themel et dheut dhe ka formuar frymën e njeriut përbenda tij: **2** "Ja, unë do ta bëj Jeruzalemin një kupë hutimi pér gjithë popujt përreth; ata do të dalin gjithashtu kundër Judës, kur të rrethojnë Jeruzalemin. **3** Atë ditë do të ndodhë që unë do ta bëj Jeruzalemin një gur të rëndë pér gjithë popujt; të gjithë ata që do të ngarkohen me të do të bëhen krejtësisht copë-copë, edhe sikur të mblidheshin të gjitha kombet e dheut kundër tij. **4** Atë ditë", thotë Zoti, "unë do t'i qolloj me hutim të gjithë kuajt dhe me marrëzi kalorësit e tyre; do t'i hap sytë e mi mbi shtëpinë e Judës, por do të godas me verbim të gjithë kuajt e popujve. **5** Krerët e Judës do të thonë në zemër të tyre: "Banorët e Jeruzalemit janë fuqia ime në Zotin e ushtrive, Perëndinë e tyre". **6** Atë ditë unë do t'i bëj krerët e Judës si një mangall që digjet në mes të një turre drush, si një pishtar të ndezur midis demeteve. Ata do të glabberojnë dajthatas e majtas gjithë popujt përreth; por Jeruzalemi do të mbetet akoma i banuar, në vendin e vet, në Jeruzalem. **7** Zoti do të shpëtójë më parë çadrat e Judës, me qëllim që lavdia e shtëpisë së Davidit dhe lavdia e banorëve të Jeruzalemit të mos rritet më shumë se ajo e Judës. **8** Atë ditë Zoti do t'i mbrojë banorët e Jeruzalemit; atë ditë më i dobëti ndërsa ta do të jetë si Davidi, dhe shtëpia e Davidit do të jetë si Perëndia, si Engjëlli i Zotit përpëra tyre. **9** Atë ditë do të ndodhë që unë do të veproj pér të shkatëruar të gjitha kombet që do të dalin kundër Jeruzalemit". **10** "Do të derdh mbi shtëpinë e Davidit dhe mbi banorët e Jeruzalemit Frymën e hirrit dhe të përgjërimt; dhe ata do të vështrojnë drejt meje, drejt ati që kanë therur; do të pikëllohen pér të, ashtu si pikëllohen pér një bir të vetëm, dhe do të hidhërohen shumë pér të, ashtu si hidhërohesh fort pér një të parëllindur. **11** Atë ditë në Jeruzalem do të ketë pikëllim të madh, i njështë me pikëllimin Hadad-rimonit në luginën Megido. **12** Edhe vendi do të pikëllohet, çdo familje pér vete: familja e shtëpisë së Davidit pér vete, bashkëshortet e tyre pér vete; familja e shtëpisë së Nataniit pér vete; dhe bashkëshortet e tyre pér vete; **13** familja e shtëpisë së Levit pér vete dhe bashkëshortet e tyre pér vete; familja e Shimejt pér vete dhe bashkëshortet e tyre pér vete; **14** të gjitha familjet e mbeturë seicila pér vete, dhe bashkëshortet e tyre pér vete".

13 "Atë ditë do të hapet një burim pér shtëpinë e Davidit dhe pér banorët e Jeruzalemit, pér mëkatin dhe pér papastërtinë. **2** Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti i ushtrive, "që unë do të shfaros nga vendi emrat e idhujve, që nuk do të kujtohen më; do të zhduk gjithashtu profetët nga vendi dhe frymën e papastër. **3** Dhe do të ndodhë që, në se dikush do të profetojë akoma, i ati dhe e ëma që e kanë lindur do t'i thonë: "Ti s'ke pér të jetuar, sepse shqipton gjenjeshtra në emër të Zotit". Kështu i ati dhe e ëma që e kanë

lindur do ta therin, sepse ai profetizon. **4** Atë ditë do të ndodhë që secili profet do të ndiejtur pér vegimin e vet, kur të profetojë dhe nuk do të veshë më gjyrun pér të mashtruar. **5** Po secili do të thotë: "Unë nuk jam profet, jam bujk; dikush më ka mësuar të rriss bagëtinë që në rininë time". **6** Pastaj në qoftë se dikush do t'i thotë: "Çfarë janë këto plagë që ke në duart e tua?", ai do të përgjigjet: "Janë ato me të cilat jam plagosur në shtëpinë e mique të mi". **7** "Zgjohu, o shpatë, kundër bariut tim dhe kundër njeriut që është shoku im", thotë Zoti i ushtrive. "Godite bariun dhe delet le të shpërndahen; pastaj do ta drejtë dorën time kundër të vegjelvë. **8** Dhe në gjithë vendin do të ndodhë", thotë Zoti, "që dy të tretat do të shfarosen dhe do të vdesin, por një e treta do të mbetet. **9** Këtë të tretë do ta bëj të kalojë nëpër zjarr, do ta rafinoj ashtu si rafinohet argjendi dhe do ta vë në provë ashtu si provohet ari. Ata do të thérresin emrin tim dhe unë do t'i kënaq. Unë do të them: Ky është populli im, dhe ai do të thotë: Zoti është Perëndia im".

14 Ja, po vjen dita e Zotit; plaçka jote e luftës do të ndahet në mes teje. **2** Unë do t'i mbledh të gjithja kombet pér të luftuar kundër Jeruzalemit; qyteti do të pushtohet, shtëpitë do të plaçkiten dhe gratë do të dhunohen. Gjysma e qyteti do të shkojë në robëri, por ata që do të mbeten nga populli nuk do të shfarosën nga qyteti. **3** Pastaj Zoti do të dalë pér të luftuar kundër atyre kombeve, ashtu si ka luftuar herë të tjera në ditën e betejës. **4** Atë ditë këmbët e tij do të ndalen sipër malit të Ullinje që ndodhet përballë Jeruzalemit, në lindje, dhe mali i Ullinje do të çahet në mes, nga lindja në perëndim, duke krijuar kështu një luginë të madhe; gjysma e malit do të têrhiqet drejt veriut dhe gjysma tjetër drejt jugut. **5** Atéherë ju do të ikni nëpër luginën e maleve të mi, sepse lugina e maleve do të shtrihet deri në Atsal; po, do të ikni ashtu si keni ikur përpëra têrmetit gjatë ditëve të Uziahut, mbretit të Judës; kështu Zoti, Perëndia im do të vijë, dhe gjithë të shenjtit e tij do të jenë me ty. **6** Atë ditë do të ndodhë që nuk do të ketë më drithë; yjet e ndritshëm do të errën. **7** Do të jetë një ditë unikale, që njihet nga Zoti; nuk do të jetë as ditë as natë, por aty nga mbërëmja do të ketë drithë. **8** Atë ditë do të ndodhë që nga Jeruzalemi do të burojnë ujëra të freskëta: gjysma e tyre do të shkojë drejt detit lindor dhe gjysma drejt detit perëndimor; kështu do të jetë si në verë ashtu edhe në dimër. **9** Zoti do të jetë mbret mbi gjithë dheun; atë ditë do të jetë vetëm Zoti dhe vetëm emri i tij. **10** Gjithë vendi do të shndërrohet në fushë, nga Geba në Rimon, në jug të Jeruzalemit; dhe Jeruzalemi do të lartohet dhe do të banohet në vendin e vet, nga porta e Beniaminit, në vend të portës së parë, deri te porta e Qoshes, dhe nga kulla e Hananeelit deri te torkujt e mbretit. **11** Njerëzit do të banojnë dhe asgjë më nuk do të jetë caktuar pér t'u shfarosur, por Jeruzalemi do të qëndrojë i sigurt. **12** Kjo do të jetë plaga me të cilën Zoti do të godasë të gjithë popujt që kanë luftuar kundër Jeruzalemit: ai do t'i bëj që mish i tyre të konsumohet ndërsa ata qëndrojnë në këmbë, sytë e tyre do të konsumohen në zgavrat e tyre dhe gjihuha e tyre do të konsumohet në gojnë e tyre. **13** Atë ditë do të ndodhë që për shifik të veprimtë Zoti, midis tyre do të jetë një çordotje e madhe; secili prej tyre do të zërë dorën e fqinjët të vet dhe do ta ngrerë dorën kundër dorës së fqinjët të vet. **14** Vetë Juda do të luftojë kundër Jeruzalemit, dhe pasuria e të gjitha kombeve përreth do të mblidhet tok: ar, argjend dhe rroba në sasi të madhe. **15** Plagë e njëdashme me tjetërën do të jetë plaga që do të godasë kuajt, mushkat, devetë, gomerët dhe të gjitha kafshët që do të ndodhen në ato fushime. **16** Dhe do të ndodhë që secili nga të mbijetuarit nga të gjitha kombet që kanë dalë kundër Jeruzalemit do të dalë vit pér vit pér të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, dhe pér të kremluar festën e Kasolleve. **17** Dhe do të ndodhë që, në

qoftë se ndonjë familje e dheut nuk do të shkojë në Jeruzalem për të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, kurrrarë shiu nuk do të bjerë mbi to. **18** Në qoftë se familia e Egjiptit nuk do të dalë dhe nuk do të vijë, as mbi të nuk do të bjerë shi, por do të bjerë e njëjtë plagë me të cilën Zoti do të godasë kombet që nuk do të dalin të kremitojnë festën e Kasolleve. **19** Ky do të jetë ndëshkimi i Egjiptit, dhe ndëshkimi i të gjitha kombeve që nuk do të dalin të kremitojnë festën e Kasolleve. **20** Atë ditë mbi zilkat e kuajve do të skalitet: "SHENJTÉRIM ZOTIT". Tenxheret në shtëpinë e Zotit do tëjenë si legenët e vegjël përpëra altarit. **21** Po, çdo tenxhere në Jeruzalem dhe në Judë do t'i shenjtërohet Zotit të ushtrive; të gjithë ata që do të ofrojnë flijime do të vijnë t'i marrin për të gatuar mishrat. Atë ditë në shtëpinë e Zotit nuk do të ketë më asnjë tregtar.

Malakia

1 Orakulli i fjalës të Zotit iu drejtua Izraelit me anë të Malakias. **2** "Unë ju kam dashur", thotë Zoti. Por ju thoni: "Si na ke dashur?". "Vallë Ezau nuk ishte vëllai i Jakobit?", thotë Zoti. "Megjithëtë unë e kam dashur Jakobin **3** dhe e kam urryer Ezraun; malet e tij i kam kthyer në shkretëtirës. **4** Edhe sikur Edomi të thotë: "Ne u shkatërruan, por do të rifillojmë ndërtimin e vendeve të shkretuar", kështu thotë Zoti i ushtrive, "ata do të rindërtojnë, por unë do të shemb; dhe do të emërtohen Territori i paudhësisë dëpopulli kundër të cilat Zoti do të jetë përfjetë i indinjuar. **5** Systë tuaj do të shikojnë dhe ju do të thoni: "Zoti u përlëvdua përqej kufijve të Izraelit!". **6** "Një bir nderon të atin dhe një shërbëtor zotin e tij. Në se unë, pra, jam ati, ku është nderi im? Dhe në se jam zot, ku ma kanë frikën?", iu thotë Zoti i ushtrive juve, priftërinjve, "që përbuzni **7** Ju ofroni mbi altarin tim ushqime të ndotura, dhe megjithatë thoni: "Në ç'mënyrë të kemi ndotur?". Kur thoni: "Tryeza e Zotit është e përbuzshme". **8** Kur ofroni pér flujim një kafshë të verbër, a nuk është keq? Kur ofroni një kafshë të çale ose të sémure, nuk është keq? Paraqite, pra, qeoveritarit y. A do të jetë i kënaqur prej teje? Do të pranojë me kënaqësi?", thotë Zoti i ushtrive. **9** Tani, pra, kërkoni favorin e Perëndisë, që ai të ketë mëshirë pér ne. "Duart tuaja e kanë bërë këtë, a do t'ju pranojë vallë me kënaqësi?", thotë Zoti i ushtrive. **10** "Oh, sikur të paktën dikush prej jush t'i mybillyt dyert! Atëherë nuk do ta ndiznit zjarrin kot mbi altarin tim. Unë nuk kam asnjë kënaqësi me ju", thotë Zoti i ushtrive, "dhe as që pëlqej çfarëdo oferte nga duart tuaja. **11** Sepse, që nga lind dielli e deri atje ku perëndon, emri im do të jetë i madh midis kombeve dhe në çdo vend do t'i ofrohet temjan emrit tim dhe një blatim i pastër, sepse emri im do të jetë i madh midis kombeve", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Por ju e përdhosni kur thoni: "Tryeza e Zotit është e ndotur dhe fryti i saj, domethënë ushqimi i saj, është i përbuzshëm". **13** Ju thoni gjithashtu: "Ah, sa u lodhëm!", dhe e trajtoni me përcrim", thotë Zoti i ushtrive. "Kështu ju sillni kafshë të vjedhura, të çala ose të sémura; kjo është oferta që sillni. A do të mund ta pranoja nga duart tuaja?", thotë Zoti. **14** Mallkuar qoftë hileqari që ka një mashkull në kopenë e tij dhe bënë një premtim solemn, por flujon pér Zotin një kafshë me të meta. Sepse unë jam një Mbret i madh", thotë Zoti i ushtrive, "dhe emri im është i tmerrshëm midis kombeve".

2 "Dhe tani ky urdhërim është pér ju, o priftërinj. **2** Në qoftë se nuk dégjoni, po të mos keni né zemër t'i jepni lavdi emrit tim", thotë Zoti i ushtrive, "do të dërgoj mbi ju mallkimin dhe do të mallkoj bekimet tuaja; po, tashmë i kam mallkuar, sepse nuk e keni futur këtë gjë në zemër. **3** Ja, unë do ta shaj farën tuaj, do të hedh jashtëqitje mbi fytyrat tuaja, jashtëqitjet e festave tuaja solemne, dhe ju do t'ju marrin bashkë me to. **4** Atëherë do të pranonit që unë ju kam dérguar këtë urdhërim, me qëllim që besëlidhja ime me Levin të mund të vazhdojë", thotë Zoti i ushtrive. **5** "Besëlidhja ime me të ishte një besëlidhje jete dhe paqeje, që unë ia dhashë që të ketë frikë prej meje; dhe ai më pati frikë dhe u tmerrua para emrit tim. **6** Ligji i së vërtëtës ishte në gojën e tij dhe asnjë çoroditje nuk gjindet mbi buzët e tij; ai ecte bashkë me mua në paqe e në ndershëmëri dhe shpëtoi shumë njerëz nga paudhësia. **7** Sepse buzët e priftit duhet të ruajnë diturinë dhe nga goja e tij secili duhet të kérkojë ligjin, sepse ai është lajmëtar i Zotit të ushtrive. **8** Përkundrazi ju jeni larguar nga rruga, keni bërë që shumë njerëz të pengohen te ligji, keni dhunuar besëlidhjen e Levit", thotë Zoti i ushtrive. **9** "Pér këtë arsyje ju kam bërë të përbuzshëm dhe të

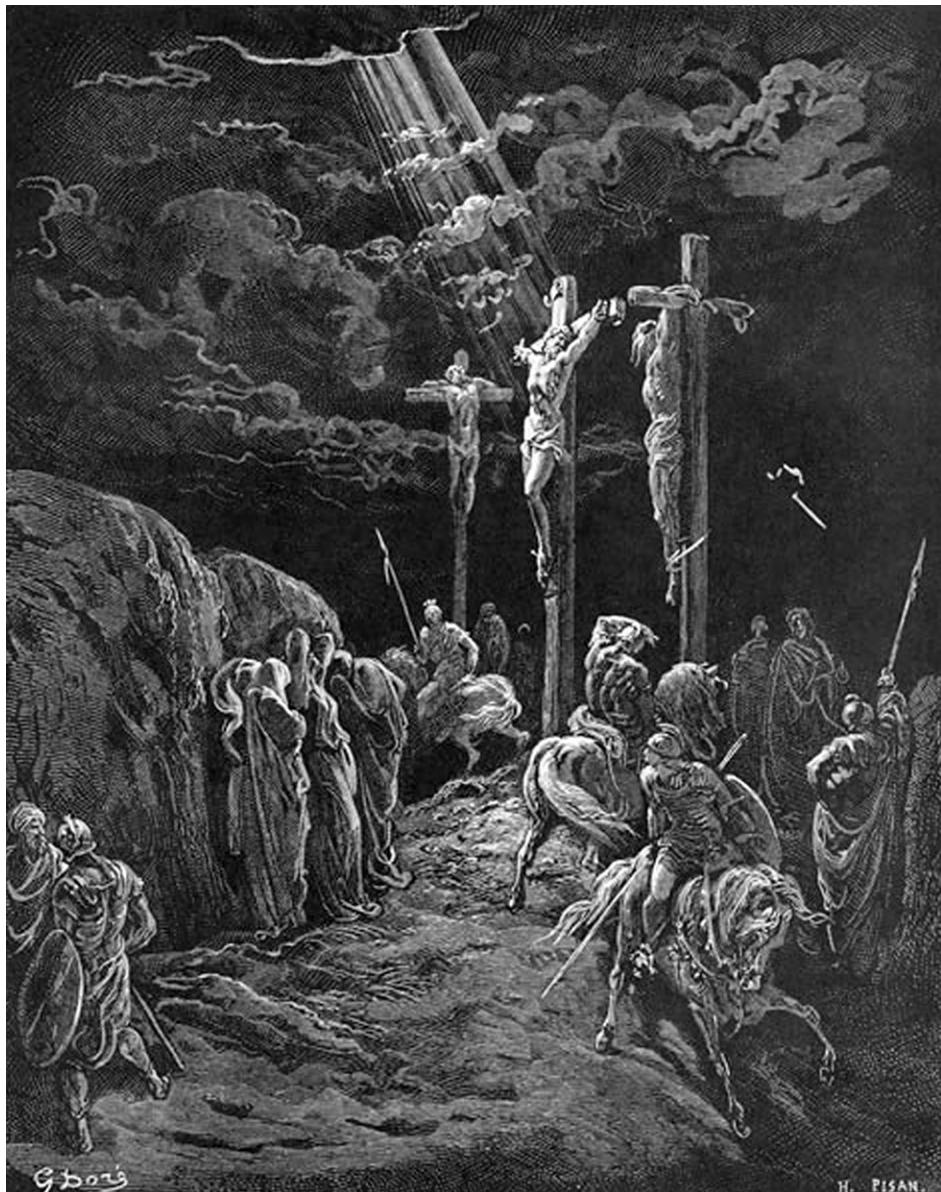
neveritshëm përparrë gjithë popullit, sepse nuk keni respektuar rrugët e mia dhe keni qenë të njëanshëm në zbatimin e ligjit". **10** A nuk kemi të gjithë të njëjtin Atë? A nuk na ka krijuar i njëjtë Perëndi? Pse, pra, veprjmë me pabesi me njeri tjetrin, duke përdhosur besëlidhjen e etërve tanë? **11** Juda ka vepruar me pabesi dhe një veprim i neveritshëm është kryer në Izrael dhe në Jeruzalem, sepse Juda ka përdhosur vendin e shenjtë të Zotit, që ai e do dëshë martuar me bijen e një perëndie të huaj. **12** Zoti do të shfarosë nga çadrat e Jakobit atë që vepron në këtë mënyrë, atë që përgjion, atë që përgjigjet dhe atë që i ofron një blatim Zoti të ushtrive. **13** Ju po bëni edhe këtë veprim tjetër: e mbulon altarin e Zotit me lot, me të qara dhe vajitime, sepse nuk e shikon më me favor ofertën tuaj dhe nuk e pranon më me kënaqësi nga duart tuaja. **14** Megjithatë ju thoni: "Përse?" Sepse Zoti është déshmitar midis teje dhe bashkëshortes së rinisë sate, ndaj së cilës je sjellë me pabesi, ndonëse ajo është shoqja jote dhe bashkëshorte e besëlidhjes sate. **15** Por a nuk i bëri Perëndia një qenie të vetme dhe megjithatë fryma qëndroi në të? Po pse vallë një qenie të vetme? Sepse ai kërkonte një prejardhje nga Perëndia. Tregoni, pra, kujdes pér frymën tuaj dhe askush të mos sillet me pabesi me bashkëshorten e rinisë së vet. **16** Sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, thotë se ai e urren diuorin dhe atë që e mbulon me dhunë roben e vet", thotë Zoti i ushtrive. Tregoni, pra, kujdes pér frymën tuaj dhe mos u sillni me pabesi. **17** Ju e lodhni Zotin me fjälë tuaja, dhe megjithatë thoni: "Si e kemi lodhur?". Sepse ju thoni: "Kushdo që vepron keq pëlqehet nga Zoti, i cili kënaqet me të", ose: "Ku është Perëndia i drejtësisë?".

3 "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim pér të përgatitur rrugen para meje. Dhe menjëherë Zoti, që ju kérkon, do të hyjë në tempullin e vet, engjelli i besëlidhjes që ju kérkon me endje, ja, do të vijë", thotë Zoti i ushtrive. **2** "Po kush do të mund të durojë ditën e ardhjes së tij? Kush do të mund të qëndrojë më këmbë ditën kur ai do të shfaqet? Ai është si zjarni i shkrirësit, si soda e larësve. **3** Ai do të ulet si ai që shkrin dhe pastron argjendin; do t'i pastrojë bijtë e Levit dhe do t'i rafinojë si arin e argjendin, me qëllim që ata të mund t'i ofrojnë Zotit një blatim me drejtësi. **4** Atëherë oferta e Judës dhe e Jeruzalem do të pëlqehet nga Zoti, si në kohët e shkuara, si në vitet e mëparshme. **5** Kështu unë do t'ju afrohem pér gjykim dhe do të jem një déshmitar i gatshëm kundër magjistarëve, kundër shkelësve të kurorës, kundër atyre që bëjnë betime të rreme, kundër atyre që vjedhin mëditjen e punëtorit, që shtypin të venë dhe jetimin, që dëbujnë të huajin dhe nuk më kanë frikë", thotë Zoti i ushtrive. **6** "Unë jam Zoti, nuk ndryshoj; prandaj ju, o bij të Jakobit, nuk jeni konsumuar. **7** Që në ditët e etërve tuaj ju jeni larguar nga statutet e mia dhe nuk i keni respektuar. Kthehuni tek unë dhe unë do të kthehem tek ju", thotë Zoti i ushtrive. "Por ju thoni: "Si duhet të kthehem?". **8** Një njeri do të vjedhë Perëndinë? Megjithatë ju më vdhni dhe pastaj thoni: "Çfarë t'kemi vjedhur?". Të dhjetën dhe ofertat. **9** Mallkimi ju ka qëlluar, sepse më vdhni, po, mbarë kombi. **10** Sillni gjithë të dhjetat në shtëpinë e thesarit, që t'ketë ushqim në shtëpinë time dhe pastaj më vini në provë pér këtë gjë", thotë Zoti i ushtrive, "në se unë nuk do t'i hap pragjet e qilljet dhe nuk do të derdh mbi ju aq shumë bekim, sa nuk do të keni vend të mjaftueshmë k'u ta shtini. **11** Përveç kësaj do të qortoj shumë pér ju gllabëruesin, me qëllim që ai të mos shkatërrojë më frytin e tokës suaj, dhe vreshti juaj nuk do të rreshtë të sjellë pér ju fryt në fushë", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Të gjitha komet do t'ju shpallin të lumtur, sepse ju do të jeni një vend kënaqësish", thotë Zoti i ushtrive. **13** "Keni përdorur fjalë të ashpra kundër meje", thotë Zoti. "Megjithatë thoni: "Çfarë kemi thënë kundër teje?". **14** Keni thënë: "Është e kote t'i shërbesh Perëndisë; c'përfitim kemi nga respektimi i

urdhërimeve të tij dhe nga vajtja para Zotit të ushtrive të veshur me rroba zie? **15** Prandaj ne i shpallim të lumtur krenarët. Ata që kryejnë paudhësi jo vetëm përfitojnë, por ndonëse e provokojnë Perëndinë, mbeten të pandëshkuar!”. **16** Atëherë ata që kishin frikë nga Zoti i folën njëri tjetrit. Zoti i dëgjoi me vemandje dhe një libër kujtimi u shkrua përpara tij për ata që kanë frikë nga Zoti dhe që e nderojnë emrin e tij. **17** “Ata do të jenë të mitë”, thotë Zoti i ushtrive, “ditën kur unë përgatis thesarin tim të veçantë, dhe unë do t'i fal, ashtu si e fal njeriu birin që i shërbën atij. **18** Atëherë do të shikoni përsëri ndryshimin ndërmjet të drejtit dhe të pabesit, ndërmjet atij që i shërbën Perëndisë dhe atij që nuk i shërbën atij”.

4 “Sepse ja, dita po vjen, e zjarrtë si një furrë; dhe të gjithë ata që veprojnë me pabesi do të jenë si kallamishtet; dita që po vjen do t'i djegë”, thotë Zoti i ushtrive, “në mënyrë të tillë që të mos u mbetet as rrënya as dega. **2** Por për ju që keni frikë nga emri im, do të lindë dielli i drejtësisë me shërimin në krahët e tij, dhe ju do të dilni dhe do të hidheni si viçat që dalin nga stalla. **3** Do t'i shkelni me këmbë të pabesët, sepse do të jenë hi nën tabanin e këmbëve tuaja gjatë ditës që unë po përgatis”, thotë Zoti i ushtrive. **4** “Mban mend ligjin e Moisut, shërbëtorit tim, të cilit në Horeb i urdhërova statutet dhe dekreter përmbarë Izraelin. **5** Ja, unë do t'ju dérgoj Elian, profetin, para se të vijë dita e madhe dhe e llahtarshme e Zotit. **6** Ai do të bëjë që zemra e etërvë t'u kthehet bijve dhe zemra e bijve etërvë, me qëllim që vendi të mos goditet nga një shfarosje e plotë?

Dhjata e Re

Dhe Jezusi tha: "O Atë, fali ata sepse nuk dinë ç'bëjnë".

Pastaj, pasi i ndanë rrobat e tij, hodhën short.

Luka 23:34

Mateu

1 Libri i gjenealogjisë së Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit. **2** Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezërith e tij. **3** Judës i lindi nga Tamara Faresi dhe Zara; Faresit i lindi Esromi; Esromit i lindi Arami; **4** Aramit i lindi Aminadabi; Aminadabit i lindi Naasoni; Naasonit i lindi Salmoni. **5** Salmonit i lindi Boozi nga Rahabi; Boozit i lindi Obedi nga Ruthi; Obedit i lindi Jeseu. **6** Jeseut i lindi Davidi mbret; mbretit David i lindi Salomoni nga ajo që kishte qenë bashkëshortja e Urias. **7** Salomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abia; Abias i lindi Asai. **8** Asait i lindi Jozafati; Jozafatit i lindi Joramit; Joramit i lindi Ozia. **9** Ozias i lindi Joatami; Joatamatit i lindi Akazi; Akazit i lindi Ezekia. **10** Ezekias i lindi Manaseu; Manaseut i lindi Amoni; Amonit i lindi Josia. **11** Josias i lindi Jekonia dhe vëllezërith e tij në kohën e internimit në Babiloni. **12** Pas internimit në Babiloni Jekonias i lindi Salatieli; Salatielit i lindi Zorobabeli. **13** Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi; Eliakimit i lindi Azori. **14** Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi; Akimit i lindi Eliudi. **15** Eliudit i lindi Eleazarit i lindi Matthani, Matthanit i lindi Jakobi. **16** Jakobit i lindi Jozefi, bashkëshorti i Marisë, nga e cila lindi Jezusi, që quhet Krishti. **17** Kështu të gjithë brezat nga Abrahami deri te Davidi bëhen katërmëbëdhjetë breza; dhe, nga Davidi deri te internimi në Babiloni, katërmëbëdhjetë breza. **18** Tani lindja e Jezu Krishtit ndodhi në këtë mënyrë: Maria, nëna e tij, i ishte premtuar Jozefit, por para se të fillonin të rrinë bashkë, mbeti shtatzënë nga Frymën e Shenjtë. **19** Atëherë Jozefi, i fejuari i saj, i cili ishte njeri i drejtë dhe nuk donte ta poshtëronte botërisht, vendosi ta linte fshehtar. **20** Por, ndërsa bluanë me vete këto çështje, ja që iu shfaq në ènderr një engjell i Zotit dhe i tha: "Jozef, bir i Davidit, mos ki frikë ta marrësh me vete Marinë si gruan tënde, sepse çështë ngjizur në të është vepër e Frymës së Shenjtë. **21** Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtójë popullin e tij nga mëkatet e tyre". **22** E gjithë kjo ndodhi që të përbushej fjalë e Zotit, e thënë me anë të profetit që thotë: **23** "Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një djalë, të cilët do t'i venë emrin Emanuel, që do të thotë: "Zoti me ne"". **24** Dhe Jozefi, si u zgjua nga gjumi, veproi ashtu siç e kishte urdhëuar engjelli i Zotit dhe e mori pranë vetës gruan e tij; **25** por ai nuk e njohu, derisa ajo lindi djalin e saj të parëlindur, të cilët ia vuri emrin Jezus.

2 Pasi Jezusi lindi në Bethlehem të Judesë në kohën e mbretit Herod, ja që disa dijetarë nga lindja arritën në Jeruzalem, **2** duke thënë: "Ku është mbreti i Judenjive, që ka lindur? Sepse pamë yllin e tij në Lindje dhe erdhëm përtë adhuruar". **3** Mbreti Herod, kur dëgjoi këto fjalë, u shqetësua, dhe bashkë me të mbarë Jeruzalemit. **4** Dhe, mbasi i mblodhi të gjithë krerët e priftërinjve dhe skribët e popullit, i pyeti ku duhet të lindte Krishti. **5** Dhe ata i thanë: "Në Bethlehem të Judesë, sepse kështu është shkruar nëpërmjet profetit: **6** "Dhe ti, Bethlehem, tokë në Jude, nuk je aspak më e parentësishmja ndër pricat e Judesë, sepse nga ti do të dalë një udhëheqës, që do të kullotë popullin tim, Izraelin!". **7** Atëherë Herodi i thirri fshehuarazi dijetarët, dhe i pyeti me hollësi se kur e kishin parë yllin përtë herë të parë. **8** Dhe i dërgoi në Bethlehem dhe tha: "Shkoni dhe pyesni me kujdes përfëmijën; dhe, kur ta gjeni, më njoftoni që të vij edhe unë ta adhuroj". **9** Dhe ata, pasi e dëgjuan mbretin, u nisën; dhe ja, ylli që kishin parë në lindje u shkonte përpëra atyre derisa u ndal përbim vendin ku ndodhej fëmija. **10** Ata, kur e panë yllin, u gëzuan me gjëzim

shumë të madh. **11** Dhe, mbasi hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marien, nënën e tij, dhe ranë përbymas dhe e adhuruan. Pastaj hapën thesaret e tyre dhe dhuruan: ar, temjan dhe mirrë. **12** Pasi Perëndia i udhëzoi në ènderr që të mos ktheshin te Herodi, ata u kthyen në vendin e tyre nga një rrugë tjeter. **13** Tani pasi u nisën Dijetarët, ja një engjell i Zotit iu shfaq në ènderr Jozefit dhe i tha: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt, dhe rri aty deri sa të të lajmëroj, sepse Herodi do ta kërkojë fëmijën përtë vrarë". **14** Jozefi, pra, u zgjua, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe iku në Egjipt. **15** Dhe qëndroi aty deri sa vdiq Herodi, që të përbushet çishte thënë nga Zoti me anë të profetit: "E thirra birin tim nga Egjipti". **16** Atëherë Herodi, duke parë se dijetarët e kishin mashtruar, u zemërua fort dhe urdhëroi të vriten të gjithë fëmijët meshkuj që ishin në Bethlehem dhe në tërë rethinën e tij, nga dy vjeç e poshtë, **17** Atëherë u përbushit ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Jeremi që thotë: **18** "Në Ramë u dëgjuva një klithmë, një vaje një qarje dhe gjëmë e madhe; Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon të ngushëllohet, sepse ata nuk janë më". **19** Pasi vdiq Herodi, ja një engjell i Zotit i shfaqet në ènderr Jozefit në Egjipt, **20** dhe i thotë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në vendin e Izraelit, sepse ata që donin ta vrissin fëmijën kanë vdekur". **21** Dhe ai u çua, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe shkoi në vendin e Izraelit; **22** por, kur dëgjoi se Arkelau mbretëronte në Judë në vend të Herodit, atit të tij, pati frikë të shkojë atje. Dhe, mbasi u udhëzua nga Perëndia në ènderr, iku në krahinën e Galileës, **23** dhe, mbasi arriti atje, zuri vend në një qytet që quhet Nazaret, që të përbushej ajo që ishte thënë nga profetët: "Ai do të quhet Nazareas".

3 Tani në ato ditë erdhë Gjon Pagëzori, që predikonte në shkretëtirën e Judesë, **2** dhe thoshte: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër!". **3** Dhe në fakt përtë Gjonin kishte folur profeti Isaia kur tha: "Një zë i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtioni shtigjet e tij""". **4** Tani Gjoni vet kishte veshur një rrobë prej leshi të devesë dhe një brez prej lëkure në bel; ai ushqehjej me karkaleca dhe mjaltë të egër. **5** Në atë kohë njerëzit e Jeruzalemit, nga gjithë Judeja dhe nga krahina e Jordanit rendnin tek ai, **6** dhe pagëzoheshin nga ai, në Jordan duke rrëfyer mëkatet e tyre. **7** Por ai, kur pa se shumë farisenj dhe saducenj po vinin përtu pagëzuar tek ai, u tha atyre: "Pjellë nepërkash, kush ju ka mësuar t'i arratiseni zemërimt që po vjen? **8** Jepni pra ftye të denja të pendesë!. **9** Dhe mos t'ju shkojë mendja të thoni me vete: "Ne kemi Abrahamin përtat"; sepse unë po ju them se Perëndia mund të nxjerrë bij të Abrahamit edhe prej këtyre gurëve. **10** Dhe tashmë sëpata është në rrënjen e drurëve; çdo dru, pra, që nuk jep fryt të mirë, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr. **11** Unë po ju pagëzoj me ujë, për pendim; por ai që vjen pas meje është më i fortë se unë, dhe unë nuk jam i denjë as të mbaj sandalet e tij; ai do t'ju pagëzoj me Frymën e Shenjtë dhe me zjarrin. **12** Ai mban në dorë terploton dhe do ta pastrojë plotësisht lëmin e tij; grurin e tij do ta mbledhë në hambar, por bykun do ta djegë me zjarr të pashueshëm". **13** Atëherë erdhë Jezusi nga Galileja në Jordan te Gjoni përtu pagëzuar prej tij. **14** Por Gjoni e kundërshtoi fort duke i thënë: "Mua më duhet të pagëzohem prej teje dhe ti po vjen tek unë?". **15** Dhe Jezusi, duke i përgjigjur, u tha: "Lejo të bëhet përtani, sepse në këtë mënyrë përbushim çdo drejtësi". Atëherë ai e lejoi. **16** Dhe Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji; dhe ja, qiejt iu hapën, dhe ai pa Frymën e Perëndisë duke zbritur si një pëllumb e duke ardhar mbi të; **17** dhe ja një zë nga qilli që tha: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqu".

4 Atéheré Fryma e çoi Jezusin nē shkretëtirë, që djalli ta tundonte.

2 Dhe, mbasi agjeroi dyzet ditë e dyzet net, nē fund e mori uria. 3 Atéheré tunduesi, pasi iu afrau, i tha: "Në qoftë se je Biri i Peréndisë, thuaj që këta gurë të bëhen bukë". 4 Por ai, duke iu përgjigjur, tha: "Éshtë shkruar: "Njeriu nuk rron vetëm me bukë, por me cdo fjalë që del nga goja e Peréndisë"". 5 Atéheré djalli e çoi nē qytetin e shenjtë dhe e vendosi nē majë të tempullit 6 dhe i tha: "Nëse je Biri i Peréndisë, hidhu poshtë, sepse éshtë shkruar: "Ai do t'u japë urdhër engjëve të tij për ty; edhe ata do të mbajnë mbi duart e tyre që të mos ndeshësh me këmbën tênde ndonjë gur"". 7 Jezusi i tha: "Éshtë shkruar gjithashtu: "Mos e tundo Zotin, Peréndinë tênd""". 8 Djalli e çoi sérish mbi një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre, 9 dhe i tha: "Unë do t'i jep të gjitha këto, nëse ti bie përmbyss para meje dhe më adhuron". 10 Atéheré Jezusi i tha: "Shporru, Satan, sepse éshtë shkruar: "Adhuro Zotin, Peréndinë tênde, dhe shërbeji vetëm atij"". 11 Atéheré djalli e la; dhe ja, u afrauan engjëjt dhe i shërbenin. 12 Jezusi, mbasi dëgjoi se Gjonin e kishin futur nē burg, u têrroq nē Galile. 13 Pastaj la Nazaretin dhe shkoi të banojë nē Kapernaum, qytet bregdetar, nē kufijtë të Zabulonit dhe të Neftalit, 14 që të përbushej c'ishte thënë nêpërmjet profetit Isaia kur tha: 15 "Toka e Zabulonit, toka e Neftalit, mbi bregun e detit, krahina përtëj Jordanit, Galileja e paganëve. 16 populli që dergjeshin në errësirë ka parë një dritë të madhe, dhe përmbi ata që dergjeshin në krahinë dhe në hijen e vdekjes, dolí drita". 17 Që nga ajo kohë Jezusi filloi të predikojë dështë: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve éshtë afer!". 18 Duke ecur gjatë bregut të detit të Galileësë, Jezusi pa dy vëllezëri: Simonin, të quajtur Pjetër, dhe Andrean, të vëllanë, të cilët po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë; 19 dhe u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish". 20 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën. 21 Dhe, duke vazhduar rrugën, pa dy vëllezëri të tjerë: Jakobin, birin e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, në barkë bashkë me Zebedeun, atin e tyre, duke ndreku rrjetat; dhe i thirri. 22 Dhe ata lanë menjëherë barkën dhe atin e tyre dhe i shkuan pas. 23 Jezusi shkonte kudo nëpër Galile, duke mësuar nē sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëuar cdo sémundje dhe cdo lëngatë në popul. 24 Dhe fama e tij u përhap në gjithë Sirinë; dhe i sillnin të gjithë të sémurët që vuanin nga lëngata dhe dhimbje të ndryshme, të demonizuar, epileptikë dhe paralitikë; dhe ai i shëronte. 25 Dhe një mori e madhe njerëzish i shkonte pas, nga Galileja, nga Dekapoli, nga Jeruzalemi, nga Judeja dhe nga përtëj Jordanit.

5 Dhe ai, kur pa turmat, u ngjit nē mal dhe, pasi u ul, iu afraun dishepujt e tij. 2 Atéheré ai hapi gojën dhe i mësoi duke u thënë: 3 "Lum skamësit nē frymë, sepse e tyre éshtë mbretëria e qiejve. 4 Lum ata që vajtojnë, sepse ata do të ngushëllohen. 5 Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do ta trashëgojnë tokën. 6 Lum ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësi, sepse ata do të ngopen. 7 Lum ata që janë të mëshirësh, sepse ata do të gjejnë mëshirë. 8 Lum ata që janë të pastër në zemër, sepse ata do ta shohin Peréndinë. 9 Lum ata që përpiken për paqen, sepse ata do të quhen bij të Peréndisë. 10 Lum ata që janë përndjekur për hir të drejtësisë, sepse e tyre éshtë mbretëria e qiejve. 11 Lum ju kur do t'ju shajnë dhe do t'ju përndjekin dhe, duke gënjiyer, do të thonë të gjitha të zezat kundër jush, për shkakun tim. 12 Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse shpërblimi juaj éshtë i madh në qiej, sepse kështu i kanë përndjekur profetët që qenë para jush". 13 "Jujeni kripa e tokës; por në qoftë se kripa bëhet e amëshit, me se mund ta rifitojë shijen? Nuk vlen për asgjë, veçse për t'u hedhur dhe ta shkelin njerëzit. 14 Jujeni drita e botës; një qytet i ngritur nē majë

të malit nuk mund të fshihet. 15 Po ashtu nuk ndizet një qiri për ta vënë nén babunë, por për ta vënë mbi shandan, dhe t'u bëjë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi. 16 Ashtu le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdonjë Atin tuaj që éshtë në qiej". 17 "Mos mendoni se unë erdha për të shfuqizuar ligjin ose profetët; unë nuk erdha për t'i shfuqizuar, po për t'i plotësuar. 18 Sepse në të vërtetë ju them: Deri sa qjelli dhe toka, të kalojnë asnjë jötë a asnjë pikë e ligjitet nuk do të kalojnë, para se të plotësohen gjithçka. 19 Ai, pra, që do të shkelë një nga këto urdhërimë më të vogla, dhe do t'u ketë mësuar kështu njerëzve, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qiejve; kurse ai që do t'i vëré në praktikë dhe do t'uamësor të tjerëve, do të quhet i madh në mbretërinë e qiejve. 20 Prandaj unë po ju them: në qoftë se drejtësia juaj nuk éshtë më e lartë nga ajo e skribëve dhe e farisenjve ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qiejve. 21 Ju keni dëgjuar se u qe thënë të lashtëve: "Mos vrissni"; dhe: "Kushdo që vret do t'i nënshtrohet gjyqit"; 22 por unë po ju them: "Kushdo që zemërohet pa shkak kundër vëllait të tij, do t'i nënshtrohet gjyqit; dhe kush i thotë vëllait të vet: "Rraka", do t'i nënshtrohet sinedrit; dhe kush do t'i thotë: "Budalla", do t'i nënshtrohet zjarrit të Gehenës. (Geenna g1067) 23 Nëse ti, pra, po paraqet ofertën tênde te altari, dhe atje kujtohesh se yt vëlla ka diçka kundër teje, 24 lëre atje ofertën tênde para altarit dhe shko pajtohu më parë me vëllainë tênd; pastaj kthehu dhe paraqite ofertën tênde. 25 Bëj një marrëveshi miqësore me kundërshtarin tênd, sa je në një rrugë me tê, që kundërsarti yt të mos tê dorëzojë te gjykatesi dhe gjykatesi të tê dorëzojë te rojtarit dhe t'i tê futesh nê burg. 26 Në tê vërtetë tê them se nuk do të da-lësh prej andej pa e paguar edhe qindarkën e fundit. 27 Ju keni dëgjuar se të lashtëve u qe thënë: "Mos shkel kurorën". 28 Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me tê në zemrën e vet. 29 Në qoftë se syri yi i djathët tê çon në mëkat, hiqe dhe flake larg teje, sepse éshtë më mirë për ty që të humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa tê hidhet në Gehenë gjithë trupi yt; (Geenna g1067) 30 dne në qoftë se dora jote e djathët tê çon në mëkat, preje dhe hidhe larg teje, sepse éshtë më mirë që të humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa tê hidhet në Gehenë gjithë trupi yt. (Geenna g1067) 31 Qe thënë gjithashtu: "Kush e lë gruan e tij, le t'i japë letren e ndarjes". 32 Por unë po ju them: Kushdo që e përzë gruan e tij, me përjashtim tê rastit tê kurvërisë, e bën atë tê shkel kundërshtare; dhe kushdo që martohet me një grua tê ndarë, shkel kundërshtare. 33 Keni dëgjuar gjithashtu se të lashtëve u qe thënë: "Mos bëj betim tê rrëmë; por plotëso premtimet për tê cilat je betuar para Zotit". 34 Por unë po ju them: "Mos u betoni fare, as për qjellin, sepse éshtë froni i Peréndisë, 35 as për tokën, sepse éshtë stoli i këmbëve të tij, as për Jeruzalem, sepse éshtë qyteti i Mbretit të madh. 36 Mos u beto as për kokën tênde, sepse nuk ke fuqi tê zbardhësh ose tê nxish qoftë edhe një fije floku; 37 Por fjalë jote tê jetë: Po, po; jo, jo; gjithçka më tepër vjen nga i ligu. 38 Ju keni dëgjuar se qe thënë: "Sy për sy dhe dhëmb për dhëmb". 39 Por unë po ju them: Mos i rezisto tê ligut; madje, në qoftë se dikush tê qëllon mbi faqen e djathët, ktheja dhe tjetrën, 40 dhe në qoftë se dikush do të tê nxjerrë në gjyq për tê tê marrë tunikën, jepi edhe mantelin. 41 Dhe në qoftë se dikush tê detyron tê ecësh një milje, ti bëj dy me tê. 42 Jepi atij që tê kërkon, dhe mos refuzo t'i japësh atij që tê kërkon hua. 43 Ju keni dëgjuar se qe thënë: "Duaje tê aférmin tênd dhe urreje armikun tênd". 44 Por unë po ju them: "Duani armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, u bëni tê mirë atyre që ju urrejnë, dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin, 45 për tê qenë bij tê Atit tuaj, që éshtë në qiej, sepse ai bën tê lindë diellin e tij mbi tê mirët dhe mbi tê këqijtë, dhe bën tê bjerë shi mbi tê drejtët dhe tê padrejtët. 46 Sepse, po të

doni vetém ata që ju duan, çfarë shpërblimi do të keni? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhësit? 47 Dhe nëse përshendetni vetém vëllezërit tuaj, çfarë bëni të veçantë? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhësit? 48 Jini, pra, të përkryer, ashtu siç është i përsosur Ati juaj, që është në qiej".

6 "Mos e jepni lëmoshën tuaj para njerëzve, me qëllim që ata t'ju admirojnë; përndryshe nuk do të shpërblehi te Ati juaj, që është në qiej. 2 Kur do të japësh lëmoshë, pra, mos i bjer borisë para teje, ashtu siç bëjnë hipokritët në sinagoga dhe në rrugët, për të qenë të nderuar nga njerëzit; në të vërtetë ju them, se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. 3 Madje kur jep lëmoshë, e majta jote të mos dijë c'bën e djathë, 4 që lëmosha jote të jetet fshehurazi; dhe Ati yt, që shikon në fshehtësi, do të ta shpërblejë haptas. 5 Dhe kur ti lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen të luten në këmbë në sinagoga dhe në sheshet e rrugëve, në mënyrë që njerëzit t'i shohin; në të vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. 6 Por ti, kur lutesh, futu në dhomëzën tênde, mbyllë derën dhe lutju Atit tênd në fshehtësi; dhe Ati yt, që shikon në fshehtësi, do të ta shpërblejë publikisht. 7 Por kur ju luteni, mos përdorni përsërije të kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t'u plotësohet lutja se kanë përdorur shumë fjalë. 8 Mos u bëni, pra, si atë, sepse Ati juaj i di gjérat për të cilat keni nevojë, para se ju t'i kérkon. 9 Ju, pra, lutuni kështu: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt. 10 Ardhi mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në quell. 11 Bukën tonë të përditishme na e jep sot. 12 Dhe na i fal fajet tonë, ashtu siç ua falim ne fajtorëve tanë. 13 Dhe mos lejo të biem në tundim, por na çliro nga i ligu, sepse jojta është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përfjetë. Amen". 14 Sepse në qoftë se ju ua falni njerëzve gabimet e tyre, Ati juaj qellor do tjuja falë edhe juve; 15 por në qoftë se ju nuk ua falni njerëzve gabimet e tyre, as Ati juaj nuk do t'u falë juve gabimet tuaja. 16 Dhe kur t'i agjeroni, mos u tregoni të pikëlluar si hipokritët; sepse ata shfytrohen për t'u treguar njerëzve se agjerojnë; në të vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. 17 Kurse ti, kur t'i agjërosh, vajose kokën dhe laje fytyrën, 18 me qëllim që të mos u tregosh njerëzve se ti agjeron, por Atit tênd në fshehtësi; dhe Ati yt, i cili shikon në fshehtësi, do ta japë shpërblimin publikisht. 19 Mos mblidhni për vete thesare mbi tokë, ku i brejnë tenja dhe ndryshku, dhe ku vjedhësit shpërthejnë dhe vjedhin, 20 përkundrazi mblidhni për vete thesare në qell, ku as tenja as ndryshuk nuk prishin dhe ku vjedhësit nuk shpërthejnë dhe nuk vjedhin. 21 Sepse ku është thesari juaj do të jetë edhe zemra juaj. 22 Drita e trupit është syri; në qoftë se syri yt është i pastër, gjithë trupi yt do të jetë i ndriçuar, 23 por në qoftë se syri yt është i lig, gjithë trupi yt do të jetë në errësirë; në qoftë se drita, pra, që është në ty është errësirë, sa e madhe do të jetë errësira! 24 Askush nuk mund t'u shërbejë dy zotérinje, sepse ose do të urrej njérin dhe do ta dojë tjetrin; ose do t'i qëndrojë besnik rjerit dhe do të përcmojë tjetrin; ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit. 25 Prandaj po ju them: mos u shqetësoni për jetën tuaj, për atë që do të hanë ose do të pini, as për trupin tuaj, për atë që do të vishni. A nuk është vallë jeta më me vlerë se ushqimi dhe trupi më me vlerë se veshja? 26 Vini re zogjtë e qilljet: ata nuk mbjellin, nuk korrin dhe nuk mbledhin në hambarë; megjithatë Ati juaj qellori i ushqen. A nuk vleni ju shumë më tepër se sa ata? 27 Dhe cili nga ju, me gjithë kujdesin e tij, mund t'i shtojë shtatit të tij qoftë edhe një kubit të vetëm? 28 Pse shqetësoheni për veshjen tuaj? Vini re si rritten zambakët e fushës: ata nuk lodhen dhe nuk tjerrin; 29 dhe unë, pra, po ju them se Salomoni vetë, me gjithë lavdinë e tij, nuk ishte veshur si ndonjë nga ata. 30 Tani nëse Perëndia e vesh kështu barin e fushës, që

sot është dhe nesër hidhet në furre, vallë nuk do t'ju veshë shumë më tepër ju, njerëz besimpakë? 31 Mos u shqetësoni, pra duke thënë: "Çfarë do të hamë ose çfarë do të pimë, ose me çfarë do të vishemi?". 32 Sepse janë paganët ata që kérkojnë të gjitha këto gjëra; Ati juaj qellor, pra, e di mirë se ju keni nevojë për të gjitha këto gjëra. 33 Por para së gjithash kérkon mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen. 34 Mos u brengosni, pra, për të nesërmen, sepse e nesërmja do të kujdeset vetë përvete. Secilës ditë i mijafon pikëllimi i vet".

7 "Mos gjykon, që të mos gjykojeni. 2 Sepse ju do të gjykojeni sipas gjykitim me të cilin ju gjykon; dhe me masën me të cilin ju masni, do t'ju masin të tjerët. 3 Pse shikon lëmishten që është në syrin e vëllait tênd dhe nuk shikon trarin që është në syrin tênd? 4 Ose, si mund t'i thuash vëllait tênd: "Dale të të heq lëmishten nga syri", kur ke një tra në syrin tênd? 5 O hipokrit, hiqe më parë trarin nga syri yt dhe pastaj shiko qartë për të nxjerë lëmishten nga syri i vëllait tênd. 6 Mos u jepni qenve çështë e shenjtë dhe mos i hidhni margaritarët tuaj para derrave, që të mos i shkelin me këmbë dhe të kthehen kundër jush dhe t'ju shqyjenjë. 7 Lypni dhe do t'ju jetep; kérkon dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju çelët. 8 Sepse kush lyp merr, kush kérkon gjen dhe do t'i çelët atij që troket. 9 A ka midis jush ndonjë njeri që, po t'i kérkojë i biri bukë, t'i japë një gur? 10 Ose po t'i kérkojë një peshk, t'i japë një gjarpër? 11 Në qoftë se ju, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj, që është në qiej, do t'u japë gjyra të mira atyre që ia kérkojnë. 12 Gjithçka, pra, që ju déshironi t'ju bëjnë njerëzit, ua bëni edhe ju atyre, sepse ky është ligji dhe profetët. 13 Hyni nga dera e ngushtë, sepse e gjérë është dera dhe e hapur është udha që të çon në shkatërim, dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër tê. 14 Përkundrazi sa e ngushtë është dera dhe sa e vështirë është udha që çon në jetë! Dhe pak janë ata që e gjejnë! 15 Ruhuni nga profetët e rrëmë, të cilët vijnë te ju duke u shtënë si dele, por përbrenda janë ujqër grabitqarë. 16 Ju do t'i njihni nga frytet e tyre. A vilet vallë rrush nga ferrat ose fiq nga murrizat? 17 Kështu çdo dru i mirë jep fryte të mira; por druri i keq prodhon fryte të këqija. 18 Një dru i mirë nuk mund të japë fryte të këqija, as një dru i keq të japë fryte të mira. 19 Çdo dru që nuk jep fryt të miqë pritet dhe hidhet në zjarr. 20 Ju, pra, do t'i njihni profetët nga frytet e tyre. 21 Jo çdo njeri që më thotë: "Zot, Zot" do të hyjë në mbretërinë e qieve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej. 22 Shumë do të më thonë atë ditë: "O Zot, o Zot, a nuk profetizuan ne në emrin tênd, a nuk i débuam demonët në emrin tênd, a nuk kemi bérë shumë vepra të fuqishme në emrin tênd?". 23 Dhe atëherë unë do t'u sqaroj atyre: "Unë s'ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë, ju të gjithë, që keni bérë paudhësi". 24 Prandaj, ai që i dégjon këto fjalë të mia dhe i vë në praktikë, mund të krahasohet prej meje me një njeri të zgjuar, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi shkëmb. 25 Ra shiu, erdhë përmbytja, frysni erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; por ajo nuk u shemb, sepse ishte themeluar mbi shkëmb. 26 Përkundrazi ai që i dégjon këto fjalë dhe nuk i vë në praktikë, do të krahasohet me një njeri budalla, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi rërë. 27 Më pas ra shiu, erdhë përmbytja, frysni erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; ajo u shemb dhe rrënim i saj qe i madh". 28 Tani kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, turmat mbetën të habitura nga doktrina e tij, 29 sepse ai i mësonte, si një që ka autoritet dhe jo si skribët.

8 Tani kur Jezusi zbriti nga mali, turma të mëdha e ndiqnin. 2 Dhe ja, një lebroz erdhë dhe e adhuroi, duke thënë: "O Zot, po të duash, t'i mund të më shërosh". 3 Jezusi e shtriu dorën, e preku dhe i tha: "Po, unë dua, shërohu". Dhe në atë çast u shërua nga lebra e tij. 4 Atëherë Jezusi i tha: "Ruhu se ia tregon kujt; por shko,

paraqitu te prifti, bëj fljimin që ka urdhëruar Moisiu, me qëllim që kjo të jetë dëshmi pér ta". 5 Kur Jezusi hyri në Kapernaum i erdhë një centurion duke iu lutur, 6 dhe duke thënë: "O Zot, shërbëtori im rri shtrirë në shtëpi i paralizuar dhe po vuan shumë". 7 Dhe Jezusi i tha: "Do të vij dhe do ta shërroj". 8 Centurioni duke u përgjigjur i tha: "Zot, unë nuk jam i denjë që ti të hysh nën strehën time; por thuaj vetëm një fjalë dhe shërbëtori im do të shërrohet. 9 Sepse unë jam një njeri nën urdhërin e të tjerëve, dhe i kam ushtarët nën vete; dhe, po t'i them dikujt: "Shko", ai shkon; dhe po t'i them një tjetri: "Eja", ai vjen; dhe po t'i them shërbëtorit tim: "Bëje këtë, ai e bën". 10 Dhe Jezusi, kur i dëgjoi këto gjëra, u mrekullua dhe u tha atyre që e ndiqnin: "Në të vërtetë po ju them, se askund në Izrael nuk e gjetet një besim që të madh. 11 Unë po ju them se shumë do të vijnë nga lindja dhe nga perëndimi do të ulen në tryezë me Abrahamin, me Isaakun dhe me Jakobin, në mbretërinë e qiejve, 12 por bijtë e mbretërisë do të flaken në errësirat e jashtme. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllimi dhëmbëve". 13 Dhe Jezusi i tha centurionit: "Shko dhe u bëftë ashtu si besove!". Dhe shërbëtori i tij u shërua që në atë çast. 14 Pastaj Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit dhe pa që e vjehrra ishte në shtrat me ethë. 15 Dhe ai ia preku dorën dhe ethet e lanë; dhe ajo u ngrit dhe nisi t'u shërbejë. 16 Dhe kur u ngrys, i sollën shumë të pushtuar nga demonë; dhe ai, me fjalë, i dëboi frymërat dhe i shëroi të gjithë të sémurët, 17 që kështu të përmbushej fjala e profetit Isaia kur tha: "Ai i mori lëngatat tona dhe i mbarti sémundjet tonë". 18 Tani Jezusi, duke parë rreth tij turma të mëdha, urdhëroi që të kalonin në bregun tjetër. 19 Atëherë një skrib iu afrua dhe i tha: "Mësues, unë do të ndjek kudo që të shkosh". 20 Dhe Jezusi i tha: "Dhelprat i kanë strofkat, dhe zogjtë e qjellit i kanë çerdhet, por Biri i njeriut nuk ka as ku të mbështetë kokën". 21 Pastaj një tjetër nga dishepujt e tij i tha: "O Zot, më jep më parë leje të shkoj të varrosin të vdekurit e vet". 23 Dhe mbasi ai hipit në barkë, dishepujt e tij e ndiqnin. 24 Dhe ja, që u ngrit në det një stuhu aq e madhe, sà valët po e mbulonin barkën, por ai flinte. 25 Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe e zgjuan duke i thënë: "O Zot, na shpëto, ne po mbarojmë!". 26 Por Jezusi i tha: Mé ndiq, dhe léri të vdekurit të varrosin të vdekurit e vet". 23 Dhe mbasi ai hipit në barkë, dishepujt e tij e ndiqnin. 27 Atëherë njërezit u mrekulluan dhe thoshnin: "Kush éshët ky, të cilit po i binden deti dhe erérat?". 28 Dhe kur arriti në bregun tjetër, në krahinën e Gergesenasve, i dolën para dy të demonizuar, që kishin dalë nga varret, dhe ishin aq të tèrbuar sa që askush nuk mund të kalonte në atë udhë. 29 Dhe ja, ata filluan të bërtasin duke thënë: "Çëshët mes nesh dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë? Mos ke ardhur këtu të na mundosh para kohe?". 30 Jo larg tyre një tufë e madhe derrash po kulloste. 31 Dhe demonët iu lutën duke i thënë: "Në qoftë se na débon, na lejo të shkojmë në atë tufë derrash". 32 Dhe ai u tha atyre: "Shkonit!". Kështu ata, pasi dolën, hynë në atë tufë derrash; dhe ja, gjithë ajo tufë u hodhi nga gremina në det, dhe u mbyt në ujë. 33 Dhe ata që i kulloatin ikën dhe, kur shkuan në qytet, i treguan të gjitha këto gjëra, duke përfshirë ngjarjen e të demonizuarve. 34 Dhe ja, gjithë qyteti i doli para Jezusit; dhe, kur e panë, iu lutën që të largohej prej vendit të tyre.

9 Dhe ai, pasi hipit në barkë, kaloi në bregun tjetër dhe erdhë në qytetin e vet. 2 Dhe ja, iu paraqit një paralitik i shtrirë në vig; dhe Jezusi, kur pa besimin që kishin ata, i tha paralitikut: "Merr zemër, o bir, mëkata e tua të janë falur!" 3 Atëherë disa skribë thanë me vete: "Ky po blasfemon!". 4 Por Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, tha: "Pse mendoni gjëra të mbaprështa në zemrat tuaja? 5 Në fakt, çështë më e lehtë, të thuash: "Mëkata e tua të janë falur", apo: "Çohu dhe ec"? 6 Tani, që ta dini se Biri i njeriut ka autoritet në tokë të falë mëkata: Çohu (i tha paralitikut),

merr vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënde". 7 Dhe ai u çua dhe shkoi në shtëpinë e vet. 8 Turmat, kur e panë këtë, u çuditën dhe lëvdonin Perëndinë, që u kishte dhënë pushtet të tillë njerëzve. 9 Pastaj Jezusi, duke shkuar tutje, pa një burrë që rrinte në doganë, i quajtur Mate, dhe i tha: "Ndiqmë!". Dhe ai u çua dhe e ndoqi. 10 Dhe ndodhi që, kur Jezusi u ul në tryezë në shtëpi, erdhën shumë tagrambledhës dhe mëkatarët dhe u ulën në tryezë bashkë me të dhe me dishepujt e tij. 11 Farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë dishepujve të tij: "Pse Mësuesi juaj ha bukë me tagrambledhësit dhe me mëkatarët?". 12 Jezusi, mbasi i dëgjoi, u tha atyre: "Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë pér mjejkun, por të sémurët. 13 Tani shkoni dhe mësoni çdo të thotë: "Unë dua mëshirë dhe jo fljiime". Sepse unë nuk erdhë pér të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët". 14 Atëherë iu afroan dishepujt e Gjonit dhe i thanë: "Pse n'e farisenjtë agjerojmë shpesh, ndërsa dishepujt e tu nuk agjerojnë?". 15 Dhe Jezusi u tha atyre: "A mund të mbajnë zi dasmorët, ndërsa dhëndërrë éshtë midis tyre? Por do të vijë koha kur do t'ua marrin dhëndërrin dhe atëherë ata do të agjerojnë. 16 Askush nuk vë një copë prej stofit të ri mbi një petk të vjetër, sepse kështu arna bie dhe grisiaj bëhet më e madhe. 17 Dhe as nuk shtihet vera e re në kacekë të vjetë; përndryshe kacekët shpohen, vera derdhet dhe kacekët humbin; por shtihet vera e re në kacekë të rinj, kështu që ruhen të dy". 18 Ndërsa Jezusi u thoshte këto, iu afrua një nga krerat e sinagogës, ra përmbyss para tij, dhe i tha: "Sapo më vdiq vajza, por eja, vëre dorën mbi të dha ajo do të jetojë". 19 Dhe Jezusi u ngrit dhe e ndoqi bashkë me dishepujt e tij. 20 Dhe ja një grua, e cila vuante prej dymbëdhjetë vjetësh në një flukë gjaku, iu afrua nga mbrapa dhe i preku cepin e rrobes së tij. 21 Sepse thoshte me vete: "Po të prek vetëm rroben e tij, do të shërohem". 22 Jezusi u kthye, e pa dhe tha: "Merr zemër, o bijë; besimi yt të ka shëruar". Dhe që në atë çast grua u shërua. 23 Kur Jezusi arriti në shtëpinë e kryetarit të sinagogës dhe pa fylltarët dhe turmën që zhurmonte, 24 u tha atyre: "Largohuni, sepse vajza nuk ka vdekur, por fle". Dhe ata e përgeshtin. 25 Pastaj, kur turmën e nxorën jashtë, ai hyri, e zuri pér dore vajzën dhe ajo u ngrit. 26 Fama e kësaj u përhap në mbarë atë vend. 27 Dhe ndërsa Jezusi po largohej prej anej, dë të verbër e ndiqnin duke bërtitur dhe duke thënë: "Ki mëshirë pér ne, Bir i Davidit!". 28 Kur arriti në shtëpi, të verbërit iu afruan dhe Jezusi u tha atyre: "A besoni ju se unë mund ta bëj këtë gjë?". Ata iu përgjigjën: "Po, o Zot". 29 Atëherë ai ua preku sytë, duke thënë: "U bëftë sipas besimit tuaj". 30 Dhe atyre iu hapën sytë. Pastaj Jezusi i urdhëroi rrëpështë duke thënë: "Ruhuni se mos e merr vesh njeri". 31 Por ata, sapo dolën, e përhapën famën e tij në mbarë atë vend. 32 Dhe, kur ata po dilnin, i paraqitën një burrë memec dë të demonizuar. 33 Dhe, mbasi e dëboi demonin, memeci foli dhe turmat u çuditën dhe thanë: "Nuk éshët parë kurrë një gjë e tillë në Izrael". 34 Por farisenjtë thonin: "Ai i dëbon demonët me ndihmën e princi të demonëve!". 35 Dhe Jezusi kalonte nérpér të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke i mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sémundje e çdo lëngatë në popull. 36 Duke parë turmat, kishte dhembshuri pér to, sepse ishin të lodhur dhe të shpërndarë si delet pa bari. 37 Atëherë ai u tha dishepujve të vet: "E korra éshët me të vërtetë e madhe, por punëtorët janë pak". 38 Lutjuni, pra, Zotit të të korrave, të dërgojë punëtorë në të korrat e tij".

10 Pastaj Jezusi i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e tij rreth vetes dhe u dha autoritet t'i dëbojnë frymërat e ndyra, dhe të shërojnë çdo sémundje e çdo lëngatë. 2 Dhe emrat e dymbëdhjetë apostujve janë këta: i pari Simoni, i quajtur Pjetër dhe Andrea, vëllai i tij; Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni, vëllai i tij; 3 Filipi dhe

Bartolomeu; Thomai dhe Mateu tagrambledhësi, Jakobi i Alfeut dhe Lebeu, i mbiquajtur Tade; 4 Simon Kananeasi dhe Judë Iskarioti, ai që më pas e tradhtoi. 5 Këta janë të dymbëdhjetët që Jezusi i dërgoi mbasit u dha këto urdhëra: "Mos shkoni ndër paganë dhe mos hyni në asnje qytet të Samaritanëve, 6 por shkoni më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit. 7 Shkoni dhe predikoni duke thënë: "Mbretëria e qieje u afra". 8 Shëroni të sémurët, pastroni lebrozët, njallni të vdekurit, dëboni demonët; falas morët, falas jepni. 9 Mos grumbulloni ar, as argjend as bakér në qesen tuaj, 10 as trasta për udhë, as dy palë tunika, as sandale, as shkop, sepse punëtori eshtë i denjë për ushqimin e vet. 11 Në çfarëdo qytet ose fshat që të hyni, pyetni në se ka aty ndonjë njeri të denjë dhe banotek ai deri sa të niseni. 12 Dhe kur hyni në shtëpi, e përshtendeli. 13 Dhe në se ajo shtëpi eshtë e denjë, le të vijë paqja juaj mbi të; por, në se nuk eshtë e denjë, paqja juaj le të kthehet përsëri tek ju. 14 Dhe në se dikush nuk ju pret dhe nuk i dëgjon fjälët tuaja, duke dalë nga ajo shtëpi ose nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja. 15 Dhe në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit, vendi i Sodomës dhe i Gomorës do të trajtohet me më shumë tolerancë se ai qytet. 16 Ja, unë po ju dërgo si dele në mes të ujqërvë; jini, pra, të mëngur si gjarpérinjtë dhe të pastër si pëllumbat. 17 Por ruhuni nga njerëzit, sepse do t'ju zvarisin përparrë sinedrave të tyre dho do t'ju fshikullojnë në sinagogat e tyre. 18 Dhe do t'ju çojnë përparrë guvernatorëve dhe përparrë mbretërvë për shkakun tim, për të dëshmuar para tyre dhe para johebrenjve. 19 Dhe, kur t'ju dorëzojnë në duart e tyre, mos u shqetësoni se çfarë dhe si do të flisni; sepse në atë çast do t'ju jepet se çfarë duhet të thoni; 20 sepse nuk do të jeni ju që do të flisni, por Fryma e Atit tuaj që do të flasë në ju. 21 Tani vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati të birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërve dhe do t'i vrasin. 22 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim; por ai që do të qëndrojë deri në fund, do të shpëtojë. 23 Por kur do t'ju përndjekin në një qytet, ikni në një tjetër, sepse në të vërtetë ju them se nuk do të përfundoni së përskuari qytetet e Izraelit, para se të vijë Biri i njeriut. 24 Dishepulli nuk do mbi mësuesin, as shërbëtori mbi zotin e tij. 25 I mjafat dishepullit të bëhet si mësuesi i tij dhe shërbëtorit të bëhet si zotëria e tij. Në se të zotin e shtëpisë e quajtén Bezelbebub, aq më tepër do t'i quajnë ashtu ata të shtëpisë së tij! 26 Mos ia kini frikë pra, sepse nuk ka gjë të fshehtë që të mos zbulohet dhe asnje sekret që nuk do të nijhet. 27 Atë që unë ju them në terr, e thoni në drithë; dhe atë që dëgjoni të thënë në vesh, predikojeni mbi çatitë. 28 Dhe mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, por nuk mund të vrasin shpirtin; kini frikë më tepër nga ai që mund t'u humbë shpirtin dhe trupin në Gehena. (**Geenna g1067**) 29 A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnje prej tyre nuk bie për tokë pa dashjen e Atit tuaj. 30 Sa për ju, madje edhe të gjitha fijet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara. 31 Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabala. 32 Prandaj kushdo që do të më rrëfenjë përparrë njerëzëve, dhe unë do ta rrëfjej përparrë Atit tim që eshtë në qiej. 33 Por kushdo që do të më mohojë përparrë njerëzëve, edhe unë do ta mohoj përparrë Atit tim që eshtë në qiej". 34 "Mos mendoni se unë erdha të sjell paqen mbi tokë; nuk erdha të sjell paqen, por shpatën. 35 Sepse unë erdha ta ndaj birin nga ati, bijën nga nëna, nusen nga vjehrra, 36 dhe armiqët e njeriut do të jenë ata të shtëpisë së vet. 37 Ai që e do të atin ose nënën më shumë se unë, nuk eshtë i denjë përmua; dhe ai që e do birin ose bijën më shumë se unë, nuk eshtë i denjë përmua. 38 Dhe ai që nuk e merr kryqin e vet dhe nuk vjen pas meje, nuk eshtë i denjë përmua. 39 Kush do të gjejë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë përsëri. 40 Ai që ju pranon, më pranon mua; dhe ai

që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar. 41 Ai që pranon një profet në emr të një profeti, do të marrë shpërblimin që i takon profetit; dhe ai që pranon të drejtin në emr të të drejtit, do të marrë shpërblimin që i takon të drejtit. 42 Dhe kushdo që i jep për të pirë qoftë edhe vetëm një gotë uji të freskët ndonjërit prej këtyre të vegjelëve në emr të një dishepulli, në të vërtetë ju them, që ai nuk do të humbë aspak shpërblimin e tij".

11 Mbasi Jezusi përfundoi dhënien e porosive të tij dymbëdhjetë dishepujve të vet, u largua nga ai vend, për të mësuar dhe për të predikuar në qytetet e tyre. 2 Por Gjoni, që kishte dëgjuar në burg të flitej përveprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepujt e vet për t'i thënë: 3 "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?" 4 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Shkoni dhe i tregoni Gjonit gjërat që dëgjoni dhe shikoni: 5 Të verbërit po shohin, të çalët po ecin, lebrozët janë pastruar dhe të shurdhërit po dëgjojnë; të vdekurit po njallen dhe ungillji po u predikohet të varfërve. 6 Lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë!". 7 Dhe kur ata po largoheshin, Jezusi nisi t'u thotë turmave për Gjonin: "Çfarë keni dalë të shikoni në shkretëtirë? Kallamin që e tund era? 8 Por çfarë keni dalë të shikoni? Njeriun e mbëshqellur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të buta banojnë në pallatet mbretërore. 9 Atëherë, pra, ç dolët të shikoni? Një profet? Po, ju them: ai eshtë më shumë se një profet. 10 Sepse ky eshtë ai për të cilin eshtë shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës sate; ai do ta bëjë gati rrugën tënde para teje". 11 Në të vërtetë po ju them: ndër ata që janë lindur prej gruas nuk ka dalë kurrë ndonjë më i madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e qieje eshtë më i madh se ai. 12 Dhe qysh nga ditët e Gjon Pagëzorit e deri tash mbretëria e qieje po pëson dhunë dhe të dhunshmit e grabitën. 13 Sepse të gjithë profetet dhe ligji kanë profetizuar deri te Gjoni. 14 Dhe, në daçq ta pranon, ai eshtë Elia, që duhet të vijë. 15 Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjoj! 16 Por me kë ta krahasoj këtë brez? Ai u ngjan fëmijëve që rrinë në sheshe dhe u drejtohen shokëve të tyre 17 duke thënë: "Ne i kemi rënë fyellit për ju dhe ju nuk kërcyet; nisëm vajin dhe ju nuk u brengosët". 18 Pra, erdhë Gjoni që as hante, as pinte, dhe ata thonë: "Ai ka një demon". 19 Erdhi Biri i njeriut, që ha dhe pi dhe ata thonë: "Ja një grykës dhe një piganec, miku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve". Por dituria eshtë justifikuar nga bijtë e vet". 20 Atëherë ai nisi t'i qortoje ato qytete, ku ishte kryer pjesa më e madhe e veprave të fuqishme të tij, sepse ato nuk ishin penduar duke thënë: 21 "Mjerë t'i, Korazin! Mjerë t'i Betsaida! Sepse, në se në Tiro dñe në Sidon do të ishin kryer veprat e fuqishme që u bënë ndër ju, prej kohësh dho të ishin penduar me thes dhe hi. 22 Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit, Tiro dhe Sidoni do të trajtohen me më shumë tolerancë se ju. 23 Dhe t'i, o Kapernaum, që u ngrite deri në qjell, do të fundosesh deri në ferr, sepse në se do të ishin kryer në Sodomë veprat të fuqishme që janë kryer në ty, ajo do të ishte edhe sot e kësaj dite. (**Hadës g86**) 24 Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit fati i vendit të Sodomës do të jetë më i lehtë se yi". 25 Në atë kohë Jezusi nisi të thotë: "Unë të lavdëroj, o Atë, Zot i qjellit dhe i dheut, sepse ua fsheha këto gjëra të urtit dhe të mençurit, dhe ua zbulove fëmijëve të vegjël. 26 Po, o Atë, sepse kështu të pëlqeu ty. 27 Çdo gjë më eshtë dhënë në dorë nga Ati im, dhe asnjeri nuk e njeh Biri, përvëc Atit; dhe asnjeri nuk e njeh Atin, përvëc Brit dhe atij të cilët Biri don t'ia zbulojë. 28 Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje. 29 Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, sepse unë jam zemërbutë dhe i përlur nga zemra; dhe ju do të gjeni prehje për shpirrat tuaj. 30 Sepse zgjedha ime eshtë e ëmbël dhe barra ime eshtë e lehtë!".

12 Në atë kohë Jezusi po ekte një të shtunë nëpër arat me grurë; dhe dishepujt e vet, të uritur, filluan të këpusin kalllin dhe t'i hanë. **2** Por farisenjtë, kur parë këtë, i thanë: "Ja, dishepujt e tu po bëjnë atë që nuk është e lejueshme të bëhet të shtunën". **3** Dhe ai u tha atyre: "A nuk keni lexuar vallë se ç'bëri Davidi kur pati ur, ai dhe ata që qenë me të? **4** Si ai hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohej t'i hante as ai e as ata që ishin me të, por vetëm priftërinjtë? **5** Apo nuk keni lexuar në ligj që në tempull, të shtunave, priftërinjtë e shkelin të shtunën dhe meqithatë nuk mëkatojnë? **6** Dhe unë po ju them se këtu është një më i madh se tempulli. **7** Dhe, po të dinit se çfarë do të thotë: "Unë dua mëshirë dhe jo fllimje", nuk do të kishit dénuar të pafajshmit. **8** Sepse Biri i njeriut është zot edhe i së shtunës". **9** Pastaj, mbasi u largua që anej, hyri në sinagogën e tyre; **10** dhe ja, aty ishte një burrë të cilët i që tharë dora. Ata e pyetën Jezusin, me qëllim që ta padisin më pas: "A është e lejueshme që dikush të shërojë ditën e shtunë?". **11** Dhe ai u tha atyre: "A ka ndonjë prej jush që ka një dele, dhe ajo bie në një gropë ditën e shtunë, dhe e ai nuk shkon ta nxjerr jashtë? **12** E, pra, sa më i vlefshém është njeriu se delja! A është, pra, e lejueshme të bësh të mirën të shtunën?". **13** Atëherë ai i tha atij burri: "Shtrije dorën tênde!". Dhe ai e shtrui dhe ajo iu shëndosh si tjera. **14** Por farisenjtë, mbasi dolën jashtë, bënин këshill kundër tij si ta vrasin. **15** Por kur Jezusi e mori vesh u largua prej anej dhe turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi të gjithë, **16** dhe i urdhëroi ata reprezisht të mos tonin kush ishte ai, **17** me qëllim që të përmbushej çishtë thënë nëpërmjet profitet Isaia që thotë: **18** "Ja shërbëtor im, që unë e zgjodha; i dashuri im, në të cilin shpirti im është i kënaqur. Unë do ta vë Frymén tim mbi të dhe ai do t'u shpall drejtësinë popujve. **19** Ai nuk do të zihet dhe as nuk do të bërtasë dhe askush nuk do t'ia dëgjojë zérin e tij nëpër sheshe. **20** Ai nuk do ta thërmojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym, deri sa të mos e ketë bërë të triumfojë drejtësinë. **21** Dhe njerëzit do të shpresojnë në emrin e tij". **22** Atëherë i paraqitën një të idemonizuar, që ishte i verbër dhe memec; dhe ai e shëroi, kështu që i verbëri e memeci fliste dhe shikonte. **23** Dhe mbarë turmat quditeshin dhe thonin: "A mos është ky i Biri i Davidit?". **24** Por farisenjtë, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Ky i débon demonët vetëm me fuginë e Beelzebubit, princit të demonëve". **25** Dhe Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, u tha: "Çdo mbretëri, që përcahet në vetvete, shkon drejt shkatërrimit; dhe çdo qytet ose shtëpi, që përcahet në vetvete, nuk shkon gjatë. **26** Atëherë, në qoftë se Satani débon Satanë, ai është përcarë në vetvete, dhe si mund të qëndrojë mbretëria e tij? **27** Dhe në qoftë se unë në déboj djatjtë me ndihmën e Beelzebubit, me ndihmën e kujt i débojnë bijtë tuaj? Prandaj ata do tëjenë gjykatësit tuaj. **28** Por, në qoftë se unë i déboj djatjtë me ndihmën e Frymës së Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur në mes tuaj. **29** Ose, si mund të hyjë dikush në shtëpinë e të fuqishmit dhe t'i grabisë pasurinë, po të mos e ketë lidhur më parë të fuqishmin? Vetëm atëherë ai do të mund t'ia plakisë shtëpinë. **30** Kush nuk është me mua, është kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shkapérderdh. **31** Prandaj unë po ju them: Çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve; por blasfemia kundër Frymës nuk do t'u falet atyre. **32** Dhe kushdo që flet kundër Birit të njeriut do të falet; por ai që flet kundër Frymës së Shenjtë nuk do të falet as në këtë botë as në atë të ardhme". (*aion g165*) **33** "Ose bëjeni të mirë pemën dhe fryti i saj do të jetë i mirë, ose bëjeni të keqe pemën dhe fryti i saj do të jetë i keq; sepse pema nijhet nga fryti. **34** O pjellë nepërkash! Si mund të flisni mirë, kur jeni të këqiji? Sepse ç'ka zemra qet goja. **35** Njeriu i mirë nga thesari i mirë i zemrës nxjerr gjëra të mira; por njeriu i keq nxjerr gjëra të këqija nga thesari i tij i keq. **36** Por unë po ju them se ditën e gjyqit

njerëzit do të japin illogari për çdo fjalë të kotë që kanë thënë. **37** Sepse në bazë të fjalëve të tua do të justifikohesh, dhe në bazë të fjalëve të tua do të dënohesh". **38** Atëherë disa skribë dhe farisenj e pyetën duke thënë: "Mësues, ne duam të shohim ndonjë Shenjë prej teje". **39** Por ai duke iu përgjigjur u tha atyre: "Ky brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, por asnjë shenjë nuk do t'i jepet, përvëç shenjës së profetit Jona. **40** Në fakt ashtu si Jona qëndroi tri ditë e tri net në barkun e peshkut të madh, kështu Biri i njeriut do të qëndrojë tri ditë e tri net në zemër të tokës. **41** Banorët e Ninivit do të ringjallen në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse ata u penduan me predikimin e Jonas; dhe ja, këtu është një më i madh se Jona. **42** Mbretëresha e jugut do të ringjallet në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dënojë, sepse ajo erdhë nga skaji më i largët i tokës për të dëgjuar diturin e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomon. **43** Tani kur fryma e ndyrë kë dalë nga një njeri, endet nëpër vendë të thata, duke kërkuar qetësi, por nuk e gjeni. **44** Atëherë thotë: "Do të kthehem në shtëpinë time, nga kam dalë"; po kur arrin e gjeni të zbrazët, të pastruar dhe të zbuluar; **45** atëherë shkon e merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai, të cilët hyjnë dhe banojnë aty; kështu gjendja e fundit e këtij njeriut bëhet më e keqe nga e mëparshmjë. Kështu do t'i ndodhë edhe këtij brezi të mbrapshtë". **46** Ndërsa ai vazhdonte t'u fliste turmave, ja nëna e tij dhe vëllezërit e tij po rrinin jashtë dhe kërkoni të flisinin me të. **47** Dhe dikush i tha: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tui janë atje jashtë dhe dhanu të flasin me ty". **48** Por ai duke iu përgjigjur, i tha atij që e kishte lajmëruar: "Kush është nëna ime dhe kush janë vëllezërit e mi?". **49** E shtriu dorën e vet drejt dishepujve të vet dhe tha: "Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi. **50** Sepse kushdo që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej, më është vëlla, motër dhe nënë".

13 Tani po atë ditë, Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul në breg të detit. **2** Turma të mëdha u mblohdhën rreth tij kështu që ai hipi mbi një barkë dhe u ul; dhe gjithë populli rrinte në këmbë në breg. **3** Dhe ai u paraqiti shumë gjëra në shëmbëlltyrë, duke thënë: "Ja, një mbjellës doli për të mbjellë. **4** Ndërsa po mbille, një pjesë e farës ra përgjatë rrugës; dhe zogjtë erdhën dhe e hëngrën. **5** Një pjesë tjetër ra në gurishte, ku nuk kishte shumë tokë, dhe mbiu shpejt sepse terreni nuk ishte i thelli; **6** por kur doli dielli u fishk dhe u tha sepse s'kishte rrënjet. **7** Një pjesë tjetër ra midis ferrave dhe ferrat u rriten dhe ia zunë frymën. **8** Një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt duke dhënë njëra njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetëfish dhe tjetra tridhjetëfish. **9** Kush ka vesh për të dëgjuar, le të dëgjoj!. **10** Atëherë dishepujt iu afrojn dhe i thanë: "Pse po u flet atyre me shëmbëlltyrë?". **11** Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Sepse juve ju është dhënë mundësia të nijnih të fshehat e mbretërisë së qiejve, ndërsa atyre nuk u është dhënë. **12** Sepse atij që ka, do t'i jepet dhe do të ketë bollëk; ndërsa atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka. **13** Prandaj unë u flas atyre me shëmbëll-tyrë, sepse duke parë nuk shohin, dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë as nuk kuptojnë. **14** Kështu ndër ta përmbushet profecia e Isaia, që thotë: "Ju do të dëgjoni, por nuk do të kuptoni, do të vështron, por nuk do të shikoni. **15** Sepse zemra e këtij populli është bërë e pandjeshme, ata janë bërë të rëndë nga veshët dhe kanë mbyllur sytë, që nuk shohin me sy dhe nuk dëgjojnë me vesh, dhe nuk gjykoinë me zemër dhe nuk kthehen, dhe unë t'i shëroj. **16** Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë. **17** Sepse në të vërtetë ju them se shumë profetë dhe të drejtë deshën t'i shohin gjërat që ju po shihni dhe nuk i panë, dhe t'i dëgjojnë gjërat që ju dëgjoni dhe nuk i dëgjuan!. **18** Juve pra kuptoni shëmbëlltyrën e mbjellësit. **19** Kur dikush dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e kuption, vjen i ligu dhe i merr atë që ishte

mbjellë në zemrën e tij. Ky është ai njeri që ka marrë fara përgjatë rrugës. **20** Dhe ai që ka marrë farën nëpër gurishtë, është ai që dëgjon fjalën dhe e pranon menjëherë me gëzim; **21** por, nuk ka rrënjet në vete, dhe është për pak kohë; dhe kur vijnë mundimi ose përndekja për shkak të fjalës, skandalizohet menjëherë. **22** Dhe ai që ka marrë farën midis ferrave është ai që e dëgjon fjalën, por shqetësimet e kësaj bote dhe mashtrimet e pasurisë ia mbysin fjalën; dhe ajo bëhet e pafrytshme. (**aiōn g165**) **23** Por ai që merr farën në tokë të mirë, është ai që e dëgjon fjalën, e kuption dhe jep fryt; dhe prodhon njëri i njëqindfish, tjetri gjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish. **24** Ai u proposozoi atyre një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qieje i ngjan një njeriu që mbollë farë të mirë në arën e vet. **25** Por, ndërsa njerëzit po flinin, erdhë armiku i tij dhe mbollë e gjërr nëpër grurë dhe iku. **26** Kur më pas gruri u rrit dhe jetet fryt u duk edhe egjira. **27** Dhe shërbëtorët e prandonit të shtëpisë iu afroan atij dhe i thanë: "Zot, a nuk ke mbjellë farë të mirë në arën tende? Vallë nga doli egjira? **28** Dhe ai u tha atyre: "Këtë e ka bërë armiku". Atëherë shërbëtorët i thanë: "A do ti të shkojmë e ta shkulim?". **29** Por ai tha: "Jo, kam frikë se, duke shkulur egjirën, bashkë me të, do të shkulni edhe grurin. **30** I lini të rritten bashkë deri në të korra. Në kohën e korries unë do të'u them korrisëve: Mblidhni më parë egjirën, lidheni në duaj për ta djegur; por grurin futeni në hambarin tim". **31** Ai u proposozoi atyre një shëmbëlltyre tjetër duke thënë: "Mbretëria e qieje i ngjan një kokrre sinapi, të cilën e merr një njeri dhe e mbjellë në arën e vet. **32** Ajo, pa dyshim, është më e vogla nga të gjitha farërat; por, kur rritet, është më e madhe se të gjitha barishtet, dhe bëhet një pemë, aq sa zogjtë e quilljet vijnë dhe gjejnë strehë në degët e saj". **33** Ai u tha atyre një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qieje i ngjan majasë që e merr një grua dhe zë brumë me tri masa miell deri sa brumi të mbruhet plotësisht". **34** Jezusi ua tha turmave të gjitha këto gjëra në shëmbëlltyra; dhe u fliste atyre vetëm në shëmbëlltyra, **35** që t'i përmbrashej çështë e thënë nëpërmjet profetit: "Unë do të hap gojën time në shëmbëlltyra dhe do të zbuloj gjëra të fshehura që nga themelimi i botës". **36** Atëherë Jezusi, mbasi i lejoi turmat, u kthye në shtëpi dhe dishepujt e tij iu afroan e i thanë: "Na e shpjego shëmbëlltyrën e egjrës në arë". **37** Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Ai që mbjell farën e mirë është Biri i njeriut. **38** Ara është bota, fara e mirë janë bijtë e mbretërisë dhe egjira janë bijtë e të ligut, **39** dhe armiku që e ka mbjellë është djalli, ndërsa korrja është fundi i botës dhe korrisët janë engjëjt. (**aiōn g165**) **40** Ashtu si mblidhet egjira dhe digjet në zjarr, kështu, do të ndodhë në mbarimin e botës. (**aiōn g165**) **41** Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e vet dhe ata do të mbledhin nga mbretëria e tij gjithë skandalet dha ata që bëjnë paudhësi, **42** dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dërcëllim dhëmbësh. **43** Atëherë të drejtit do të shkëlqejnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka veshë për të dëgjuar, të dëgjojë!". **44** "Përsëri, mbretëria e qieje i ngjan një thesari të shfetur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë. **45** Akoma mbretëria e qieje i ngjan një tregtar që shkon të kérkojë margaritarë të bukur. **46** Dhe, kur gjen një margaritar me vlerë të madhe, shkon dhe shet gjithçka që ka dhe e blen. **47** Mbretëria e qieje i ngjan gjithashtu një rrjete të hedhur në det, që mbledhi gjithfarë lloje gjérash. **48** Kur ajo është mbushur, peshkatarët e nxjerrin atë në breg, ulen dhe mbledhin në koshë që është e mirë, por i hedhin atë që nuk janë të mirë. **49** Kështu do të ndodhë në mbarimin e botës; do të vijnë engjëjt dhe do t'i ndajnë të mbrapshtin nga të drejtët; (**aiōn g165**) **50** dhe do t'i hedhin në furrén e zjarrit. Atje do të ketë qarje dërcëllim dhëmbësh". **51** Jezusi u tha atyre: "A i kuptuat të gjitha këto?". Ata i thanë: "Po, Zot". **52** Dhe ai u tha atyre: "Prandaj

çdo skrib, që është mësuar për mbretërinë e qieje i ngjan një padroni shtëpie që nxjerr jashtë nga thesari i vet gjérat e reja dhe të vjetra". **53** Tani kur Jezusi i kishte mbaruar këto shëmbëlltyra, u largua që andej. **54** Dhe, pasi erdhë në vendlindjen e tij, i mësonte ata në sinagogën e tyre, kështu që ata, habiteshin dhe tonin: "Nga i erdhën këtij kjo dituri dhe këto vepra të pushtetshme? **55** A nuk është ky i biri i marangozit? Nuk quhet nëna e tij Mari, dhe véllezërit e tij Jakob, Iose, Simon dhe Juda? **56** Dhe motrat e tij nuk janë të gjitha ndër ne? Atëherë nga i erdhën këtij të gjitha këto?". **57** Dhe skandalizoheshin me të. Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet nuk përcmohet, veçse në vendlindjen e vet dhe në shtëpinë e vet". **58** Dhe, për shkak të mosbesimit të tyre, ai nuk bëri aty shumë vepra të pushtetshme.

14 Në atë kohë Herodi, tetrarku, mori vesh famën e Jezusit, **2** dhe u tha shërbëtorëve të vet: "Ky është Gjon Pagëzori; ai u ngjall së vdekuri dhe prandaj fuqitë e mbinatyrrshme veprojnë në të". **3** Herodi, në fakt, e kishte arrestuar Gjonin, i kishte hedhur prangat dhe e kishte futur në burg, për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të vet. **4** Sepse Gjoni i thoshte: "Nuk është e lejueshme të bashkëjetosh me të!". **5** Dhe, ndonëse donte ta vriste, Herodi kishte frikë nga populli që e konsideronte Gjonin profet. **6** Kur po festohej ditielindja e Herodit, e bija e Herodiadës vallëzoi përpëra tij dhe i pëlqeu Herodit **7** qaj shumë, sa ai i premtoi asaj me betim se do t'i jepte cfarëdo që t'i kërkonte. **8** Dhe ajo, e shtyrë nga e éma, tha: "Ma jep këtu, mbi një pjatë, kokën e Gjon Pagëzorit". **9** Mbretit i erdhia keq, po për shkak të betimit dhe të ftuarve që ishin me të në tryezë, urdhëroi që t'ia japid. **10** Kështu dërgoi dikë për t'i prerë kokën Gjon Pagëzorit në burg; **11** dhe kokën e tij e prunë mbi një pjatë dhe ia dhanë vajzës; ajo ia çoi s'ëmës. **12** Pastaj erdhën dishepujt e tij, e morën trupin dhe e varrosën, mandje atashkuat dha treguan ngjarjen Jezusit. **13** Kur Jezusi i dëgjoi këto, u nis që andej me një barkë dëreth që në vetmi, në një vend të shkretë. Dhe turmat, kur e morën vesh, e ndiqin në këmbë nga qytetet. **14** Dhe Jezusi, kur doli nga barka, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për të dhe shëroi ata që ishin të sëmurë. **15** Pastaj në mbrëmje dishepujt e tij iu afroan dhe i thanë: "Ky vend është i shkretë dhe u bë vonë; lejo turmat të shkojnë nëpër fshatra për të blerë ushqime". **16** Por Jezusi u tha atyre: "Nuk është nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë". **17** Dhe ata i thanë: "Ne këtu nuk kemi tjetër përvëç pesë bukë dhe peshq". **18** Dhe ai u tha: "M'i sillni këtu". **19** Atëherë i urdhëroi që turmat të ulein mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qillit, i bekoi; i ndau bukët dhe u dha dishepujve, dhe dishepujt turmave. **20** Dhe të gjithë hëngren dhe u ngopën; pastaj dishepujt mblodhën tepricat në dymbëdhjetë kosha plot. **21** Dhe ata që hëngren ishin rrëth pesë mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fémijët. **22** Fill pas kësaj Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër, deri sa ai t'i lëshojë turmat. **23** Mbasit i nisi ato, u ngjitet vetëm mbi mal për t'u lutur. Dhe kur u ngrys ai gjendje aty, i vetëm fare. **24** Ndërkëq barka ndodhet në mes të detit; dhe përplasej nga valët sepse era i ishte e kundërt. **25** Në rojën e katër të natës, Jezusi shkoi drejt tyre, duke ecur mbi det. **26** Dishepujt duke parë atë që po ecte mbi det, i trembën dhe thanë: "Është një fantazmë!". Dhe filluan të bërtasin nga frika; **27** por menjëherë Jezusi u foli atyre duke thënë: "Qetësohuni; jam unë, mos kini frikë!". **28** Dhe Pjetri, duke u përgjigjur tha: "Zot, nëse je ti, më urdhëro të vij te ti mbi ujëra". **29** Ai tha: "Eja!". Dhe Pjetri zbriti nga barka dhe eci mbi ujëra, për të shkuar te Jezusi. **30** Por, duke parë erën e fortë, kishte frikë, dhe duke filluar të fundosej, bërtiti duke thënë: "O Zot, shpëtomë!". **31** Dhe Jezusi ia

zgjati menjëherë dorën, e zuri dhe i tha: "O njeri besimpak, pse dyshove?". 32 Pastaj, kur hynë në barkë, era pushoi. 33 Atëherë ata që ishin në barkë erdhën dhe e adhuruan, duke thënë: "Me të vërtetë ti je Biri i Perëndisë!". 34 Pastaj, mbasi dolën në bregun tjetër, erdhën në krahinën e Gjenezaretit. 35 Dhe njerëzit e atij vendi, sapo e njohën, e përhapën fjalën në gjithë krahinën përreth; dhe i sollën të gjithë të sëmürët; 36 dhe iu lutën që të mund t'i preknin të paktën cepin e robes së tij; dhe të gjithë ata që e prekën u shëruan plotësisht.

15 Atëherë skribët dhe farisenjtë e Jeruzalemit erdhën te Jezusi dhe i thanë: 2 "Përse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqve? Sepse nuk i lajnë duart para se të hanë". 3 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: "Dhe ju përsë shkelni urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj? 4 Perëndia, në fakt, ka urdhëruar kështu: "Ndero atin dhe nënën"; dhe: "Ai që e mallkon të atin ose të emën të dënohet me vdekje". 5 Kurse ju thoni: "Kushdo që i thotë atit ose nënës: "Gjithçka me të cilën mund të mbaja i është ofruar Perëndisë", 6 ai nuk është më i detyruar të nderojë atin e vet dhe nënën e vet. Kështu ju keni paripësuar urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj. 7 Hipokritë, mirë profetizoi Isaia për ju kur tha: 8 "Ky popull po më afrohet me gojë dhe më nderon me buzët; por zemra e tyre rri larg meje. 9 Dhe më kot më nderojnë, duke i mësuar doktrina që janë urdhërimë nga njerëzit". 10 Pastaj e thirri turmën pranë tij dhe u tha atyre: "Dëgjoni dhe kuptioni: 11 Njeriu nuk e ndot çfarë i hyn në gojë, por ajo që del nga goja e tij e ndot njeriu". 12 Atëherë dishepujt e tij iu afroan dhe i thanë: "A e di se farisenjtë, kur i dëgjuan këto fjalë u skandalizuan?". 13 Por ai duke u përgjigjur u tha: "Çdo bimë që Ati im i quellor nuk e ka mbjellë, do të shkulet me rrënijë. 14 Hiqni dorë prej tyre; ata janë të verbër, prijes të verbërish; dhe në qoftë se një i verbër i prin një të verbëri tjetër, të dy të bien në gropë". 15 Atëherë Pjetri iu përgjigj dhe i tha: "Na e shpjego këtë shëmbëlltyrë". 16 Dhe Jezusi tha: "As juve s'keni kuptuar akoma? 17 A nuk e kuptioni se çdo gjë që hyn në gojë kalon në bark dhe jashtëqitet në gjiriz? 18 Por gjérat që dalin nga goja, dalin nga zemra; dhe ato ndotin njeriu. 19 Sepse nga zemra dalin mendimet e mbrapshta, vrasjet, shkeljet e kurorës; kurvëria, vjedhjet, dëshmitë e rreme, blasfemitë. 20 Këto janë gjérat që e ndotin njeriu, kurse të hash pa i larë duart nuk e ndot njeriu". 21 Pastaj Jezusi, pasi u largua që andej, u nis drejt rrerthinave të Tiros dhe të Sidonit. 22 Dhe ja, një grua kananease, që kishte ardhor nga ato anë, filloi të bërtasë duke thënë: "Kë mështirë për mua, o Zot, o Bir i Davidit! Vajza ime është tmerësish e pushtuar nga një demon!". 23 Por ai nuk iu përgjigj fare. Dhe dishepujt e tij iu afroan dhe iu lutën duke thënë: "Lëshoje atë, sepse po bërtet pas nesh". 24 Por ai u përgjigj dhe tha: "Unë nuk jam dërguar gjetiu, përvëç te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit". 25 Por ajo erdhë dhe e adhuroi, duke thënë: "O Zot, ndihmomë!". 26 Ai u përgjigj, duke thënë: "Nuk është gjë e mirë të marrësh bukën e fëmijëve dë tua hedhësh këlyshëve të qenve". 27 Por ajo tha: "Është e vërtetë, Zot, sepse edhe këlyshët e genve hanë thërimeq që bien nga tryeza e zotërinjve të tyre". 28 Atëherë Jezusi iu përgjigj duke thënë: "O grua, i madh është besimi yt! T'u bëftë ashu si déshiron". Dhe që në atë çast e bija u shëroi. 29 Pastaj, mbasi u nis që andej, Jezusi erdhë pranë detit të Galileosë, u ngjit në mal dhe u ul atje. 30 Dhe iu afroan turma të mëdha që sillnin me vete të çalë, të verbër, memecë, sakatë dhe shumë të tjerë; i ulën përpëra këmbëve të Jezusit dhe ai i shëroi. 31 Turmat mirekulloheshin kur shikonin se memecë flisnin, sakatët shëroheshin, të çalët ecnët dhe të verbëri shihnin; dhe lëvdonin Perëndinë e Izraelit. 32 Dhe Jezusi i thirri dishepujt e vet pranë vetes dhe u tha: "Unë kam mështirë për turmën, sepse u bënë tri ditë që rr mi me mua dhe nuk ka asgjë për të ngrënë; nuk dua t'i nis

të pangrënë, se mos ligështohen gjatë rrugës". 33 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Po ku mund të gjemë në këtë vend të shkretë aq bukë sa të ngopim një turmë kaq të madhe?". 34 Dhe Jezusi u tha atyre: "Sa bukë keni?". Ata thanë: "Shtatë dhe pak peshq të vegjel". 35 Atëherë ai u dha urdhër turmave që të uteshin për tokë. 36 Pastaj i mori shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij, dhe dishepujt turmës. 37 Dhe të gjithë hëngren dhe u ngopën; dhe ngritën tepricën e copave, shtatë kosha plot. 38 Dhe ata që hëngren ishin katër mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fémijët. 39 Pastaj, mbasi e lejoi turmën, hipi në barkë dhe u drejtua për në krahinën e Magdalas.

16 Pastaj iu afroan farisenjtë dhe saducenjtë dhe, për ta tunduar, i kërkuan që t'u tregojë një shenjë nga qilli. 2 Por ai u përgjigj atyre dhe tha: "Në mbrëmje ju thoni: "Do të jetë mot i mirë, sepse qilli është i kuq". 3 Dhe në mëngjes thoni: "Sot do të jetë stuh, sepse qilli është i kuq dhe i vranët". Hipokritë, pra, ju dini të dalloni dukuritë e qillit, por nuk arrini të kuptioni shenjat e kohës? 4 Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, por nuk do t'i jetep asnjë shenjë, përvëç shenjës së profetit Jona". Dhe i lata dhe shkoi. 5 Kur dishepujt e vet arriën në bregun tjetër, ja që kishin harruat të marrin bukë me vete. 6 Dhe Jezusi u tha atyre: "Kini kujdes dhe ruhani nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve!". 7 Dhe ata arsyetuan ndërmjet tyre duke thënë: "Se nuk kemi marrë bukë". 8 Por Jezusi i vuri re e iu tha atyre: "O njerëz besimpakë, përsë diskutoni ndërmjet jush që nuk keni marrë bukë? 9 Nuk e keni kuptuar akoma dhe nuk kujtoni të pesë bukët për pesë mijë burrat dhe sa kosha keni mbledhur? 10 Dhe të shtatë bukët për katër mijë bu-rra dhe sa kosha keni mbushur? 11 Si nuk kuptioni që nuk e kisha fjalën për bukën kur ju thashë të ruheni nga majaja e farisenjve dhe saducenjve?". 12 Atëherë ata e kuptuan se ai nuk u kishte thënë të ruheshin nga majaja e bukës, por nga doktrina e farisenjve dhe të saducenjve. 13 Pastaj Jezusi, mbasi arriti në krahinën e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e vet: "Kush thonë njerëzit se jam unë, i Biri i njeriut?". 14 Dhe ata thanë: "Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, të tjerë Jeremia, ose një nga profetët". 15 Ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam unë?". 16 Dhe Simon Pjetri duke u përgjigjur tha: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë". 17 Dhe Jezusi duke përgjigjur u tha: "I lumur je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse këtë nuk ta zbuloi as mishi as gjaku, por Ati im që është në qiej. 18 Dhe unë po të them gjithashut se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. (Hadës g86) 19 Dhe unë do të jetë apëllës i mbretërisë së qiejve; gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiej, dë gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiej". 20 Atëherë i urdhëroi dishepujt e vet që të mos i thonin askujt se ai ishte Jezusi, Krishti. 21 Që nga ai çast Jezusi fillo i'u sqarojë dishepujve të vet se i duhej të shkonte në Jeruzalem, të vuante shumë për shkak të pleqve, të kërëve të priftërinjve dhe të skribëve, se do të vrtej dhe do të ringjallej të tretën ditë. 22 Atëherë Pjetri e mori mënjanë dhe nisi ta qortojë duke thënë: "O Zot, të shpëtoftë Perëndia; kjo nuk do të jetë ndodhë kurri". 23 Por ai u kthye dhe i tha Pjetrit: "Shporru prej meje, o Satan! Ti je një skandal për mua, sepse s'ke ndër mënd punët e Perëndisë, por punët e njerëzve". 24 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Në qoftë se dikush don të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, ta marrë kryqin e vet dështë më ndjekë. 25 Sepse ai që do të dojë ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë atë. 26 C'përfitim ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe pastaj e humb shpirtin e vet? Ose çfarë do të japë njeriu si shkëmbim të shpirtit të vet? 27 Sepse Biri i njeriut do të

vijë në lavdinë e Atit të vet bashkë me engjëjt e tij; dhe atëherë ai do të shpérblejë secilin sipas veprës së tij. 28 Në të vërtetë ju them se disa nga ata që janë të pranishëm këtu nuk do të vdesin pa e shikuar më parë Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e vet".

17 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe i çoi mbi një mal të lartë, në vetmi; 2 dhe u shpërfytyrua përparrja tyre: fytyrë e tij shkëlqeu si dielli dhe rrobat e tij u bënë të bardha si drita. 3 Dhe ja, iu shfaqën atyre Moisiu dhe Elia, të cilët bisedonin me të. 4 Atëherë Pjetri, duke marrë fjalën, i tha Jezusit: "Zot, éshtë mirë që nemi këtu; po të duash, do të ngremë këtu tri çadra: një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian". 5 Ndërsa ai fliste akoma, ja një re plot dritë i mbuloi; dhe nga reja u dëgjuai një zë që thoshte: "Ky éshtë Biri im i dashur, në të jam kënaqur: dëgjojeni!". 6 Dhe dishepujt, sapo e dëgjuan këtë, ranë me fytyrë për tokë dhe i zuri një frikë e madhe. 7 Por Jezusi u afroa, i preku dhe tha: "Çohuni dhe mos kini frikë!". 8 Dhe ata, kur i çuan sytë, nuk panë njeri, përvëç Jezusit vëtëm. 9 Pastaj, kur po zbrisni nga mali, Jezusi u dha atyre këtë urdhër duke thënë: "Mos i flisni askujt për këtë vegim, derisa i Biri i njeriut të jetë ringjallur prej së vdekuri". 10 Atëherë dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Vallë pse skribët tonë se duhet të vijë më parë Elia?". 11 Dhe Jezusi u përgjigji: "Vërtetë Elia duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë. 12 Por unë ju them se Elia ka ardhur dhe ata nuk e kanë njohur, madje u sollën me të si deshën; kështu edhe Birit të njeriut do ti duhet të vuajë prej tyre". 13 Atëherë dishepujt e kuptuan se u kishte folur për Gjon Pagëzorin. 14 Kur arritin afër turmës, një burrë iu afroa dhe, duke u gjunjëzuar para tij, 15 tha: "Zot, ki mëshirë për birin tim, sepse éshtë epileptik dhe vuani shumë; shpesh ai bie në zjarr dhe shpesh në ujë. 16 Tani unë e solla te dishepujt e tu, por ata nuk mundën ta shërojnë". 17 Dhe Jezusi duke u përgjigjoi tha: "O brez që nuk beson dhe i çorodit! Deri kur do të qëndroj midis jush? Deri kur do t'ju duroj? E sillni këtu tek unë". 18 Atëherë Jezusi e qortoi demonin dhe ky doli nga djali; dhe që nga ai çast djalit u shërua. 19 Atëherë dishepujt iu afroan Jezusit mënjanë dhe i thanë: "Përse ne nuk ishim në gjendje ta dëbonim?". 20 Dhe Jezusi u tha atyre: "Prej mosbesimit tuaj; sepse në të vërtetë, unë po ju them, se po të keni besim sa një kokërr sinapi, do ti thoni këtij mali: "Zhvendosu nga këtu atje", dhe ai do të zhvendoset; dhe asgjë nuk do të jetë e pamundshme për ju. 21 Por ky lloji demoni nuk del veçse me anë të lutjes dhe të agjërimit". 22 Por, ndërsa ata qëndronin në Galile, Jezusi u tha atyre: "Biri i njeriut do t'u dorëzohet në duart e njerëzve, 23 dhe ata do ta vrasin; por ditën e tretë ai do të ringjallet". Dhe ata u pikelluan shumë. 24 Kur arritin në Kapernaum, vjelësit e të drahmeve iu afroan Pjetrit dhe thanë: "Mësuesi juaj a e paguan taksën e tempullit?". 25 Ai tha: "Po". Kur hyri në shtëpi, Jezusi e priti përparrja duke thënë: "C'mendori ti, Simon? Prej kujt i marrin haraçet ose taksat mbretërit e dheut? Prej bijve të vet apo prej të huajve?". 26 Pjetri i tha: "Prej të huajve". Jezusi tha: "Bijtë, pra, përashtohen. 27 Megjithatë, për të mos i skandalizuar ata, shko në det, hidhe grepin dhe merr peshkun e parë që do vijë lart, hapja gojën dhe do të gjesh një staterë; merre dhe jepjau atyre për ty dhe për mua".

18 Në atë orë dishepujt iu afroan Jezusit dhe e pyetën: "Kush éshtë, pra, më i madhi në mbretërinë e qiejve?". 2 Dhe Jezusi, pasi thirri një fémijë të vogël pranë vetes, e vuri në mes tyre 3 dhe tha: "Në të vërtetë po ju them: në qoftë se nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fémijët e vegjël, ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qiejve. 4 Kush, pra, do të përulet si ky fémijë i vogël, do të jetë më i madhi në mbretërinë e qiejve. 5 Dhe kushdo që e pranon një fémijë të vogël si ky në emrin tim, më pranon mua. 6

Por ai që do të skandalizojë një prej këtyre të vegjëlve që besojnë tek unë, do të jetë më mirë për atë t'i varet në qafë një gur mulliri (që e sjell rrotull gomari) dhe të zhytet në thellësi të detit. 7 Mjere bota për skandalet! Sepse éshtë nevojshëm të vijnë skandalët, por mjerez a i njeri për faj të cilit do të vijë skandal! 8 Tani në qoftë se dora jote ose këmba jote të skandalizohet për mëkat, preje dhe flake nga vetja; éshtë më mirë për ty të hysh në jetë dorëcung ose i çalë, se sa të kesh dy duar dhe dy këmbë dhe të hidhesh në zjarr të përjetshëm. (aionios g166) 9 Po ashtu, në qoftë se syri yt të skandalizohet për mëkat, nxirre dhe hidhe larg teje; éshtë më mirë për ty të hysh në jetë vëtëm me një sy se sa t'i kesh të dy dhe të hedhin në Gehena të zjarrit. (Geenna g1067) 10 Ruhuni se përbuzni ndonjë nga këta të vegjël, sepse unë po ju them se engjëjt e tyre në qiej shohin vazhdimisht fytyrën e Atit tim, që éshtë në qiej. 11 Sepse Biri i njeriut erdi për të shpëtar atë që që humbur. 12 Si mendoni? Në qoftë se nijë njeri ka njëqind dele dhe njera prej tyre humb rrugën, a nuk do ti lërë ai të nëntëdhjetë e nëntat mbi male për të kerkuar atë që humbi rrugën? 13 Dhe në se i ndodh ta gjejë, unë ju them në të vërtetë se ai do të gézohet më shumë për këtë, se sa për të nëntëdhjetë e nëntat që nuk kishin humbur rrugën. 14 Kështu éshtë déshira e Atit tuaj që éshtë në qiej, që asnjë nga këta të vegjël të mos humbasë". 15 "Por në qoftë se vëllai yt ka mëkatuar kundër teje, shko dhe qortoje vëtëm për vëtëm; në qoftë se të dégjon, ti e fitove vëllanë tênd; 16 por në qoftë se nuk të dégjon, merr me vete edhe një ose dy vëtë, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre déshmitaréve. 17 Në se pastaj refuzon t'i dégjojé, thuaja kishës; dhe në qoftë se refuzon edhe ta dégjojé kishén, le të jetë për ty si pagan ose tagrambledhés. 18 Në të vërtetë ju them se gjitha gjérat që do të keni lidhur mbi tokë do të janë lidhur edhe në quell; dhe gjitha gjérat që keni zgjidhur mbi tokë do të janë zgjidhur edhe në quell. 19 Po ju them gjithashtu se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdi mbi tokë të kerkojnë çfarëdo gjëje, kjo do t'u jepet atyre nga Ati im që éshtë në qiej. 20 Sepse, kudo që dy a tre janë bashkuan në emrin tim, unë jam në mes të tyre". 21 Atëherë Pjetri iu afroa dhe tha: "Zot, në se vëllai im mëkatuan kundër meje, sa herë duhet ta fal? Deri shtatë herë?". 22 Jezusi i tha: "Unë nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë. 23 Prandaj mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që deshi të bënte illogaritë me shërbëtorët e vet. 24 Mbas filloj t'i bëjë illogaritë, i sollën një që i detyrohej dhjetë mijë talenta. 25 Dhe, duke qenë se ky nuk kishte të paguante, zotëria e tij urdhëroi që të shitej ai me gruan e tij, bijtë e tij dhe gjithë çkishte, dhe të shlyejë detyrimin. 26 Atëherë ai shërbëtor i na ndër këmbë e i lutej duke thënë: "Zot, ki durim me mua dhe unë do ti paguaj të gjitha". 27 I shtyrë nga dhembshuria, zotëria e atij shërbëtorës i la të lirë atë dhe ia fali detyrimin. 28 Por ai shërbëtor, si doli, takoi një nga shërbëtorët e tjerë, që i detyrohej njëqind denarë; dhe, mbasi e zuri përfyt, po e mbyste duke thënë: "Më paguaj detyrimin që më ke". 29 Atëherë shërbëtori shok i tij, i ra ndër këmbë dhe iu lut duke thënë: "Ki durim me mua, dhe do ti paguaj të gjitha". 30 Por ai nuk deshi, madje shkoi dhe e futi në burg deri sa ai ta shlyente detyrimin. 31 Por shërbëtorët e tjerë, kur e panë ngjarjen, u pikelluan shumë dhe shkuan e i thanë zotërisë së tyre gjithçka që kishte ndodhur. 32 Atëherë zotëria e tij e thirri dhe i tha: "Shërbëtor i lig, unë ta fala gjithë këtë detyrim, sepse m'u lute. 33 A nuk duhej të kiske mëshirë edhe ti për shokun tênd, ashtu si pata mëshirë unë për ty?". 34 Dhe zotëria i tij, i zemruar, ua dorëzoit torturuesve deri sa të paguante gjithë detyrimin. 35 Kështu do të veprojë me ju edhe Ati im qelloj, në qoftë se secili prej jush nuk e fal me gjithë zemrë vëllanë e vet përfajet e tij".

19 Mbasi Jezusi i mbaroi këto ligjërata, u nis nga Galilea dhe erdhë në krahinën e Judesë, përtjej Jordanit. 2 Turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi atje. 3 Atëherë iu afroan disa farisenj për ta provokuar dhe i thanë: "A është e lejueshme që burri ta ndajë gruan pér një shkak çfarëdo?". 4 Dhe ai, duke u përgjigjur u tha atyre: "A nuk keni lexuar ju, se ai që i krijoj që në fillim, i krijoj mashkull dhe femër? 5 Dhe tha: "Për këtë arsy njeriu do ta lërë babanë dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet; dhe të dy do të janë një mish i vetëm". 6 Dhe kështu ata nuk janë më dy, por një mish i vetëm; prandaj atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë". 7 Ata i thanë: "Atëherë përsë Moisiu urdhëroi të jepet letërmërdja dhe të lëshojet?", 8 Ai u tha atyre: "Moisiu lu lejoi t'i ndani gratë tuaja pér shkak të ngurtësisë së zemrave tuaja, por në fillim nuk ka qenë kështu. 9 Por unë ju them se kushdo që e lëshon gruan e vet, përvç rastit të kurvërës, dhe martohet me një jetë, shkel kurorën; edhe ai që martohet me gruan e ndarë, shkel kurorën". 10 Dishepujt e vet i thanë: "Në qoftë se kushtet e burrit ndaj gruas janë të tilla, më mirë të mos martojet". 11 Por ai u tha atyre: "Jo të gjithë i kuptojnë këto fjalë, por atyre që iu është dhënë. 12 Sepse ka eunukë që kanë lindur të tillë nga barku i nënës; ka eunukë që janë bërë eunukë nga njerëzit, dhe ka eunukë që janë bërë vet eunukë pér mbretërinë e qiejve. Ai që mund ta kuptojë, le ta kuptojë". 13 Atëherë i sollën fëmijë të vegjël që të vinte duart mbi ata dë t'letej, por dishepujt i qortuan. 14 Por Jezusi tha: "I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë, sepse atyre u përkus mbretëria e qiejve". 15 Dhe, mbasi vuri duart mbi ata, u nis që andej. 16 Dhe ja, iu afroa dikush dhe i tha: "Mësues i mirë, çfarë të mire duhet të bëj që të kem jetë të përfjetshme?". (aiōnios g166) 17 Dhe ai tha: "Pse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, përvç një të vetmi: Perëndia. Tani në qoftë se ti don të hysh në jetë, zbato urdhërimet". 18 Ai i tha: "Cilat?". Atëherë Jezusi i tha: "Mos vraj, mos shkel kurorën, mos vridh, mos bëj dëshmi të rrème, 19 ndero atin tênd dhe nënën tênde dhe duaje të afërmën tênd si veten tênde". 20 I riu i tha: "Të gjitha këto gjëra unë i kam zbatuar që n'ni; çfarë më mungon tjetër?". 21 Jezusi i tha: "Në qoftë se do të jesh i përsosur, shko, shit që t'kesh, jepua të varfërve dhei ti do të kesh një thesar në qilli; pastaj eja dhe më ndiq mua". 22 Por i ri, kur i dégjoi këto fjalë, iku i tristuar, sepse kishte pasuri të madhe. 23 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Në të vërtetë ju them se një i pasur me vështirësi do të hyjë në mbretërinë e qiejve. 24 Dhe po jua përsëris: Është më lehtë të kalojë deveja nga vrima e gjilpërës, se sa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë". 25 Kur i dégjuan këto fjalë, dishepujt e vet u habitën shumë dhe thanë: "Atëherë, kush do të shpëtójë vallë?". 26 Dhe Jezusi duke përqëndruar shikimin mbi ata tha: "Për njerëzit kjo është e pamundur, por për Perëndinë qđo gjë është e mundur". 27 Atëherë Pjetri iu përgjigj duke thënë: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të ndoqëm; çfarë do të fitojmë, pra?". 28 Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë po ju them, në krijimin e ri, kur Biri i njeriut të ulet në froni e lavdisë së vet, edhe ju që më keni ndjekur do të uleni mbi dymbëdhjetë frone për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. 29 Dhe kushdo që ka lënë, për hir të emrit tim, shtëpi, véllezër, motra, atë, nënë, grua, bij ose ara, do të marrë njëqindfish dhe do të trashëgojë jetë të përfjetshme. (aiōnios g166) 30 Por shumë të parë do të janë të fundit, dhe shumë të fundit do të janë të parët".

20 "Mbretëria e qiejve i ngjan, pra, një zot shtëpie, që doli herët në mëngjes për të pajtuar me mëditje punëtorë për vreshtin e vet. 2 Mbasi ra në ujdi me punëtorët për një denar në ditë, i dërgoi në vreshtin e vet. 3 Pastaj doli rreth orës së tretë dhe pa të jetë që rrinin në shesh, të papunë. 4 Dhe u tha atyre: "Shkoni

edhe ju në vresht dhe unë do t'ju jap sa është e drejtë". Dhe ata shkuan. 5 Doli përsëri rreth orës së gjashë dhe orës së nëntë dhe bëri po ashtu. 6 Kur doli përsëri rreth orës njëmbëdhjetë, gjeti disa të tjerë, të papunë, dhe u tha: "Përse rrini gjithë ditën këtu po bërë asnjë?". 7 Ata i thanë: "Sepse askush nuk na ka marrë me mëditje". Ai u tha atyre: "Shkoni edhe ju në vresht dhe do të merrni aq sa është e drejtë". 8 Kur erdhë mbrëmja, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të vet: "Thirri punëtorët dhe jepu mëditjen e tyre, duke filluar nga ata të fundit e deri te të parët". 9 Dhe kur erdhën ata të orës njëmbëdhjetë, morën nga një denar secili. 10 Kur erdhën të parët, menduan se do të merrni më shumë, por edhe ata morën nga një denar secili. 11 Duke e marrë, murmurisnin kundër zotit të shtëpisë, 12 duke thënë: "Këta të fundit punuan vetëm një orë, dhe ti i trajtove si se nqë hoqëm barrën dhe vapën e ditës". 13 Por ai duke u përgjigjur i tha njerit prej tyre: "Mik, unë nuk po t'ha hakun; a nuk re në ujdi me mua pér një denar? 14 Merr atë që të takon ty dhe shko; por unë dua t'i jap këtij të fundit aq sa ty. 15 A nuk më lejohet të bëj me timen ç'të dua? Apo bëhesh sylig, sepse unë jam i mirë?". 16 Kështu të fundit do të janë të parët dhe të parët të fundit, sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur". 17 Pastaj, kur Jezusi po njitej në Jeruzalem, i mori ménjanë të dymbëdhjetë dishepujt gjatë rrugës dhe u tha atyre: 18 "Ja, ne njitemi në Jeruzalem dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet kërve të priftérinje dhe skribëve, dhe ata do t'a dënojnë me vdekje. 19 Do t'ua dorëzojnë pastaj në duart e paganëve që ta tallin, ta fshikullojnë dhe ta kryqëzojnë; por ai ditén e tretë dë ringjallet". 20 Atëherë nëna e bijve të Zebedeut iu afroa bashkë me bijtë e vet, ra përbys para tij dhe i kërkoi diçka. 21 Dhe ai i tha: "Çfarë do?". Ajo u përgjigji: "Urdhëro që këta dy bijtë e mi të ulen njeri në të djathtën dhe tjetri në të majtën në mbretërinë tênde". 22 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur tha: "Ju nuk dini çfarë kérkon; a mund ta pini ju kupën që unë do të pi dhe të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë do të pagëzohem? Ata i thanë: "Po, mundemi". 23 Atëherë ai u tha atyre: "Ju me t'vërtetë do ta pini kupën time dhe do të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë do të pagëzohem; por nuk është në dorën time që t'ë uleni në të djathtën time ose në të majtën time, por u është rezervuar atyre, të cilëve u është përgatitur nga Ati im". 24 Kur i dégjuan këto fjalë, të dhjetët të jetët u indinjuan kundër të dy vëllezërve. 25 Dhe Jezusi i thirri ata pranë vetes dhe u tha: "Ju e dini se të parët e kombeve i sundojnë ato dhe të mëdhenjët përdorin pushtet mbi ato, 26 por midis jush kështu nuk do të ndodhë; madje secili prej jush që do të dojë të bëhet i madh, qoftë shërbëtori juaj; 27 dhe kushdo prej jush që do të dojë të jetë i pari, qoftë skllavi juaj. 28 Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhë që t'i shërbejë, por për të shërbyper dhe për të dhënë jetën e tij si çmim për shpëngimin e shumë vëtëve. 29 Kur po dilin nga Jeriko, një turmë e madhe e ndoqi. 30 Dhe ja, dy të verbër që uleshin gjatë rrugës, kur dégjuan se po kalonte Jezusi, filluan të bërtasin duke thënë: "Ki mështirë për ne, Zot, Biri i Davidit". 31 Por turma i qortoi që të heshtnin; por ata bërtisin edhe më fort duke thënë: "Ki mështirë për ne, Zot, Biri i Davidit!". 32 Atëherë Jezusi ndaloj, i thirri dhe tha: "Çfarë doni të bëj për ju?". 33 Ata i thanë: "Zot, të na hapen sytë!". 34 Dhe Jezusi pati mështirë për ta dhe ua preku sytë e tyre; dhe në atë çast u erdhı drita e syve dhe ata e ndiqnin.

21 Kur iu afroan Jeruzalem dhe arritën në Betfage, afér malit të Ullinjve, Jezusi dërgoi pyje dishepuj, 2 duke u thënë atyre: "Shkoni në fshatin që ndodhet përballë jush; aty do të gjeni menjëherë një gomare të lidhur dhe një pulishtë me të; zgjedhni dhe m'i silni! 3 Dhe nëse dikush ju thotë gjë, i thoni se Zoti ka nevojë për to, por do t'i kthejë shpejt". 4 Tani kjo ndodhi për të përbushur çishtë thënë nga profeti, që thotë: 5 "I thoni bijës së

Sionit: Ja po tē vjen mbreti yt, zemërbutë, hipur mbi një gomare, madje një pulishtë, pjellë e një kafshe barrë". 6 Dishepujt shkuan dhe vepruan ashtu si i kishte urdhëruar Jezusi. 7 Sollën gomaren dhe pulishtin, shtruan mbi to mantelet e tyre, dhe ai u hipi. 8 Dhe një turmë shumë e madhe shtronte mantelet e veta gjatë rrugës, ndërsa të tjerë theynin degë nga pemët dhe i shtronin mbi rrugë. 9 Turmat që vinin përpëra dhe ato që e ndiqnin brohoritni, duke thënë: "Hosana Birit tē Davidit! Bekuar qoftë ai që vjen në emër tē Zotit! Hosana në vendet shumë tē larta!". 10 Dhe kur hyri Jezusi në Jeruzalem, gjithë qyteti u ngrit në këmbë dhe tha: "Kush éshët ky?". 11 Dhe turmat tonin: "Ky éshët Jezusi, profeti nga Nazaret i Galilees. 12 Pastaj Jezusi hyri në tempullin e Perëndisë, i déboi të gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përmbysi trezat e këmbyesve të parave dheni njëset e shitésve të pellumbave. 13 Dhe u tha atyre: "Éshët shkruar: "Shítëpia ime do tē quhet shtëpi lutje", por ju e keni kthyer në një shpellë kusarësh". 14 Atëherë iu paraqitën të verbër dhe tē çalë, dhe ai i shëroi. 15 Por krerët e priftërinjve dhe skribët, kur panë mrekullitë që ai kishte bërë dhe fémijët që brohoritni në tempull duke thënë: "Hosana Birit tē Davidit!", u zemëruan, 16 dhe i thanë: "A po dégjon ti çfarë thonë këta?". Jezusi u tha atyre: "Po! A nuk keni lexuar kurrë: "Nga goja e tē vegjelë dhe tē foshnjave në gji ti ke përgatitur lavdi"?". 17 Dhe, mbasi i la ata, doli nga qyteti pér në Betani, dhe atje kaloi natën. 18 Në mëngjes, kur po kthehej në qytet e mori uria. 19 Dhe gjatë rrugës pa një fik dhei iu afroa, por nuk gjeti asgjë përvëgjjetive, dhe i tha: "Mos u lidhët më kurrë fryt prej teje pérjetë!". Dhe fiku u tha menjëherë. (aiòn g165) 20 Kur e panë këtë, dishepujt u çuditën dhe thanë: "Qysh u tha fiku në çast?". 21 Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Në tē vërtetë ju them që, po tē keni besim dhe tē mos dyshoni, do tē bëni jo vetëm atë që unë i bëra fikut, por, edhe sikur t'i thoni këtij mali: "Hiqu andej dhe hidhu në det", kjo do tē ndodhë. 22 Dhe gjithçka tē kérkoni në lutje, duke patu besim, do tē merrni". 23 Kur hyri në tempull, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit iu afroan, ndërsa i mësonte, dhe i thanë: "Me c'pushtet i bën ti këto gjëra? Dhe kush ta ka dhënë këtë pushtet?". 24 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju bëj një pyetje, dhe në qoftë se ju do tē më përgjigjeshit, unë gjithashtu do t'ju them me c'pushtet i kryej këto gjëra. 25 Pagëzimi i Gjonit nga erdhë? Nga qelli apo nga njerëzit?". Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: "Po t'i themi nga qelli, do tē na thotë: "Përse atëherë nuk i besuat?". 26 Në qoftë se i themi nga njerëzit, kemi frikë nga turma, sepse tē gjithë e konsiderojnë Gjonin profet". 27 Dhe iu përgjigjën Jezusit duke thënë: "Nuk e dime". Atëherë ai u tha atyre: "As unë nuk do t'ju them me c'pushtet i bëj këto gjëra". 28 "C'mondoni? Një njeri kishte dy bij dhe duke iu drejtuar tē parit tha: "Bir, shko sot tē punosh në vreshtin tim", 29 por ai u përgjigj dhe tha: "Nuk dua"; por më vonë, i penduar, shkoi. 30 Pastaj iu kthye tē dytit dhe i tha tē njëjtën gjë. Dhe ai u përgjigj dha tha: "Po, imzot, do ta bëj", por nuk shkoi. 31 Cili nga tē dy e kreu vullnetin e tē atit?". Ata i thanë: "I pari". Jezusi u tha atyre: "Në tē vërtetë ju them se tagrambledhësit dhe prostitutat hyjnë para jush në mbretërinë e qieje. 32 Sepse Gjoni erdhë tek ju në rrugën e drejtësisë, dhe iu nuk i besuan, ndërsa tagrambledhësit dhe prostitutat i besuan; as mbasi i keni parë këto gjëra, nuk u penduat pér t'i besuar". 33 "Dëgjoni një shëmbëlltyrë jetër: Ishte një pronar shtëpie, i cili mbollit një vresht, e rrethoi me gardh, gërmoi një vend ku tē shtrydhte rrushin, ndërtoi një kullë dhe, mbasi ua besoi disa vreshtarëve, u nis në një vend të huaj. 34 Dhe kur erdhni koha e tē vjelave, ai dérgoi shërbëtorët e vet te vreshtarët, pér tē marrë frutat e tij, 35 por vreshtarët i kapën shërbëtorët e tij, njërin e rrähën, një jetër e vranë dhe një jetër e vranë me gurë. 36 Përsëri, ai dérgoi shërbëtorë tē

tjerë, më shumë se tē parët, dhe këta vreshtarët i trajtuan në tē njëjtën menyrë. 37 Më në fund ai i dérgoi atyre birin e vet duke thënë: "Pér djalin tim do tē kenë respekt!". 38 Por vreshtarët, kur e panë tē birin, i thanë njeri tjetrit: "Ky éshët trashëgimtarë; ejani, ta vrasim dhe marrim si pronë trashëgiminë e tij". 39 Dhe e kapën, e nxorën jashët nga vreshti dhe e vranë. 40 Tani, kur tē vijë i zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë këtyre vreshtarëve?". 41 Ata i thanë: "Ai do t'i vrasë keqas ata faqezinj dhe do t'ua besojë vreshtin vreshtarëve tē tjerë, tē cilët do t'i japin prodhimet në kohën e vet". 42 Jezusi u tha atyre: "A nuk keni lexuar kurrë në Shkrimet: "Guri, që ndërtuesit e nxorën tē papërdorshëm, u bë guri i qoshes. Kjo éshët veprë e Zotit, dhe éshët e mrekullueshme në sytë tone?". 43 Prandaj unë po ju them se juve do t'ju hiqet mbretëria e Perëndisë dhe do t'i përfjet një kombi që do të bëjë të jepë fryt. 44 Dhe ai që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copëcopë; dhe ai mbi tē cilin do të bjerë ai do të jetë i thërrmuar". 45 Dhe krerët e priftërinjve dhe farisënjët, kur i dégjuan shëmbëlltyrat e tij, e kuptuan se po fliste pér ta. 46 Dhe kërkonin ta kapnin, por kishin frikë nga turmat, sepse ato e konsideronin profet.

22 Dhe Jezusi, nisi përsëri t'u flasë atyre me shëmbëlltyra, duke thënë: 2 "M'bretëria e qieje i ngjan një mbreti, i cilët përgatiti dasmën e tē birit. 3 Dhe dérgoi shërbëtorët e vet pér tē thirrur tē ftuarit në dasmë, por ata nuk deshën tē vijnë. 4 Dérgoi përsëri shërbëtorët tē tjerë duke thënë: "U thoni tē ftuarve: Ja unë e kam shtruar drekën time, viçat e mi dhe bagëtia ime e majmur janë therur dhe gjithçka éshët gati; ejani në dasmë". 5 Por ata, pa e përfillur, shkuan: dikush në arën e vet e dikush në punët e veta. 6 Dhe tē tjerët, mbasi kapën shërbëtorët e tij, i shanë dhe i vranë. 7 M'breti atëherë, kur dégjoi këtë, u zemërua dhe dérgoi ushtritë e veta pér tē shfarsorur ata gjaksorë dhe dogji qytetin e tyre. 8 Atëherë u tha shërbëtorëve tē vet: "Dasma éshët gati, por tē ftuarit nuk ishin tē denjë. 9 Shkoni, pra, në udhëkryqe dhe ftoni në dasmë këdo që tē gjeni." 10 Dhe ata shërbëtorët dolën nëpër rrugë, mblodhën tē gjithë ata që gjetën, tē këqij dhe tē mirë, dhe vendi i dasmës u mbush me tē ftuar. 11 Atëherë mbreti hyri pér tē parë tē ftuarit dhe gjeti aty një njeri që nuk kishte veshur rrobë dasme; 12 dhe i tha: "Mik, si hyre këtu pa pasur rrobë dasme?". Dhe ai mbilly gojën. 13 Atëherë mbreti u tha shërbëtorëve: "Lidheni duar dhe këmbë, kapeni dhe hidheni në errësirat e jashtrë. Atje do tē jetë e qara dhe kérçellim dhëmbësh". 14 Sepse shumë janë tē thirrur, por pak janë tē zgjedhur". 15 Atëherë farisënjët u veçuan dhe bénin këshill se si ta zinin gabim në fjallë. 16 Dhe i dérguan dishepujt e tyre bashkë me herodianët, pér t'i thënë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe që mëson udhën e Perëndisë në tē vërtetë, pa marrë parasysh njeri, sepse ti nuk shikon pamjen e jashtme tē njerëzve. 17 Na thuaj, pra: Si e mendon? A éshët e ligjshme t'i paguhet taksa Cezarit apo jo?". 18 Por Jezusi, duke e njohur ligësinë e tyre, tha: "Pse më tundoni, o hipokritë? 19 Më tregoni monedhën e taksës". Atëherë ata i treguan një denar. 20 Dhe ai u tha atyre: "E kujt éshët kjo fytyrë dhe që mbishkrim?". 21 Ata i thanë: "E Cezarit". Atëherë ai u tha atyre: "Jepni, pra, Cezarit atë që i përket Cezarit dhe Perëndisë atë që i përket Perëndisë". 22 Dhe ata, kur e dégjuan këtë, u mrekulluan, e lanë, dhe ikën. 23 Po atë ditë erdhën tek ai saducenjët, tē cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën 24 duke thënë: "Mësues, Moisiu ka thënë: "Në se dikush vdes pa lénë fémijë, i vellai le tē martohet me gruan e tij, pér t'i lindur trashëgimtarë vëllait tē tij. 25 Tani ndër në ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq dhe duke mos pasë trashëgimtarë, ia lu gruan vëllait tē vet. 26 Kështu edhe i dyti dhe i treti, deri tek i shtati. 27 Në fund vdiq edhe gruaja. 28 Në ringjallje, pra, e kujt nga këta tē shtatë do tē jetë grua? Sepse tē gjithë e patën gruaja". 29 Por Jezusi, duke u përgjigjur u tha atyre: "Ju bëni

gabim, sepse nuk e kuptoni as Shkrimin as pushtetin e Perëndisë. 30 Në ringjallje, pra, as martothen as martojnë, por ata do të jenë në qill si engjëjt e Perëndisë. 31 Pastaj sa për ringjalljen e të vdekurve, a nuk e keni lexuar çju ishte thënë nga Perëndia kur thotë: 32 "Unë jam Perëndia i Abramit, Perëndia i Isakut dhe i Jakobit"? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve". 33 Dhe turmat, kur i dëgjuan këto gjëra, habiteshin nga doktrina e tij. 34 Atëherë farisenjtë, kur dëgjuan se ai ua kishte zënë gojën saducenje, u mblohdën tok. 35 Dhe një nga ata, mësues i ligjit, e pyeti për të vënë në provë, duke thënë: 36 "Mësues, cili është urdhërimi i madh i ligjit?". 37 Dhe Jezusi i tha: ""Duaje Zotin, Perëndinë tênde me gjithë zemrën tênde, me gjithë shpirtin tênd dhe me gjithë mendjen tênde". 38 Ky është urdhërimi i parë dhe i madhi. 39 Dhe i dyti, i ngjashëm me këtë, është: "Duaje t'afërmir tênd porsi vetveten". 40 Nga këto dy urdhërimë varet i téré ligji dhe profetët". 41 Tani, kur u mblohdën farisenjtë, Jezusi i pyeti: 42 "C'u duket juve për Krishtin? Bir i kujt është?". Ata i thanë: "I Davidit". 43 Ai u tha atyre: "Si pra Davidi, në Frymë, e quan Zot, duke thënë: 44 "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në t'ë djamthën time, deri sa unë t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua"? 45 Në qoftë se Davidi e quan Zot, si mund të jetë biri i tij?". 46 Por asnjë nuk ishte në gjendje t'i përgjigjej; dhe, që nga ajo ditë, askush nuk guxoi ta pyesë më.

23 Atëherë Jezusi u foli turmave dhe dishepujve të vet, 2 duke thënë: "Skribët dhe farisenjtë ulen mbi katedrën e Moisiut. 3 Zbatoni, pra, dhe bëni gjithçka t'ju thonë të zbatoni; por mos bëni si bëjnë ata, sepse thonë, por nuk e bëjnë. 4 Por lidhin barrë të rënda që barten me vështirësi, dhe ua vënë mbi kurrizin e njerëzve; Por ata nuk duan të luajnë vetë as me gisht. 5 Por të gjitha veprat e tyre i bëjnë për t'u duktur nga njerëzit; i zgjerojnë filateritë e tyre dhe i zgjatin thekët e rrobave të tyre. 6 Duan kryet e vendit në gostira dhe vendet e para në sinagoga, 7 si edhe përshtëdetjet në sheshes dhe të quhen rabbi, rabbi nga njerëzit. 8 Por ju mos lejoni që t'ju quajnë rabbi, sepse vetëm një është mësuesi juaj: Krishti, dhe ju të gjithëjeni vëllezër. 9 Dhe përmbi tokë mos thirrni askënd atë tuaj, sepse vetëm një është Ati juaj, ai që është në qiej. 10 As mos lejoni që t'ju quajnë udhëheqës, sepse vetëm një është udhëheqësi juaj: Krishti. 11 Dhe më i madhi prej jush le të jetë shërbëtori juaj. 12 Sepse kush do të lartësojë veten, do të poshtërohet; dhe kush do të përulë veten, do të lartësohet. 13 Por mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokrit! Sepse mbyllini mbretërinë e qiejve para njerëzve; sepse as ju nuk hyni, as nuk i lini të hyjnë ata që janë për të hyrë. 14 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokrit! Sepse glabberoni shtëpitë e të vejave dhe për sy e fage bëni lutje të gjata; për këtë arsyu do të pësoni një dënim më të rreptë. 15 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokrit! Sepse përshkon detin dhe dheun për të bërë prozelitë, dhe kur ndokush bëhet i tillë, e bëni bir të Gehenas dhe dy herë më të keq se ju! (Geenna g1067) 16 Mjerë ju, udhëheqës të verbër, që thoni: "Në qoftë se dikush betohet për tempullin, kjo s'është gjë; por në qoftë se betohet për arin e tempullit, është i detyruar". 17 Të marrë dhe të verbër! Sepse cili është më i madh: ari apo tempulli që e shenjtëron arin? 18 Dhe në qoftë se dikush betohet për altarin, s'është gjë; por ne qoftë se betohet për ofertën që është mbi të, është i detyruar". 19 Të marrë dhe të verbër! Sepse cila është më e madhe, oferta apo altari që e shenjtëron ofertën? 20 Ai, pra, që betohet për altarin, betohet për të dhe për çdo gjë që është përmbi të! 21 Ai që betohet për tempullin, betohet për të dhe për atë që banon atje. 22 Dhe ai që betohet për qjellin, betohet për froni e Perëndisë dhe për atë që është ulur mbi të. 23 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokrit!

Sepse ju llogaritni të dhjetën e mëndrës, të koprës dhe të barit të gjumit, dhe lini pas dore gjérat më të rëndësishme të ligjt: gjyqin, mëshirën dhe besimin; këto gjëra duhet t'i praktikoni pa i lënë pas dore të tjerat. 24 Udhëheqës të verbër, që sitni mushkonjën dhe kapërdini devenë! 25 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokrit! Sepse pastroni anën e jashtme të kupës dhe të pjatës, ndërsa përbrenda janë plot me grabitje dhe teprime. 26 Farise i verbër! Pastro më parë përbrenda kupën dhe pjatën, që edhe përjashta të jetë e pastër. 27 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokrit! Sepse u njani varreve të zbardhuara (me gëlgjere), që nga jashtë duken të bukur, por brenda janë plot eshtëra të vdekuish dhe gjithfarë papastërtish. 28 Kështu edhe ju nga jashtë u paraqiteni njerëzive si të drejtë; por përbrenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi. 29 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokrit! Sepse ndërtoni varrezat e profetëve dhe zbuluroni monumentet e të drejtëve, 30 dhe toni: "Po t'kishim jetuar në kohën e etërvë tanë, nuk do të kishim bashkëpunuar me ta në vrasyen e profetëve". 31 Duke folur kështu, ju dëshmoni kundër vetes suaj, se jeni bijtë e atyre që vranë profetët. 32 Ju e kaloni masën e etërvë tuaj! 33 O gjarpërinj, o pjellë nëpërkash! Si do t'i shpëtoni gjykimit të Gehenas? (Geenna g1067) 34 Prandaj, ja unë po ju dërgoj profetët, dijetarë dhe skribë; ju disa prej tyre do t'i vritni dhe do t'i kryqëzoni, disa të tjerë do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja dhe do t'i persekutoni nga një qytet në tjetrin, 35 që t'ë bjerë mbi ju gjithë gjaku i drejtë i derdhur mbi dhe, nga gjaku i të drejtët Abel, deri te gjaku i Zaharias, birit të Barakas, që ju e vratë ndërmet tempullit dhe altarit. 36 Në të vërtetë po ju them se t'ë gjitha këto gjëra do të bien mbi këtë brez. 37 Jeruzalem, Jeruzalem, që i vret profetët dhe i vret me gurë ata që t'ë janë dërguar! Sa herë kam dashur t'i mbledh bijtë e tu ashtu si i mbledh kloçka zojtë e vet nën krahë, por ju nuk deshët! 38 Ja, shtëpia juaj po ju lihet e shkretë. 39 Sepse unë po ju them, se tash e tutje nuk do të më shihni më deri sa të thoni: "I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit!".

24 Tani kur Jezusi doli nga tempulli dhe po largohej, dishepujte i tij iu afroan për t'i treguar ndërtesat e tempullit. 2 Por Jezusi u tha atyre: "A nuk i shikoni ju të gjitha këto? Në të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet asnje gur mbi gur që nuk do të rrënohet". 3 Pastaj, kur ai u ul të rintë në malin e Ullinjve, dishepujte e vet iu afroan mënjanë dhe i thanë: "Na thuaq, kur do të ndodhin këto gjëra? Dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të botës?". (aiōn g165) 4 Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Ruhuni se mos ju mashton ndokush! 5 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim, duke thënë: "Unë jam Krishti" dhe do të mashtrojnë shumë njérëz. 6 Atëherë do të dégjoni të flitet përlufta dhe përlushtima luftash; ruhuni të mos shqetësoheni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin, por ende mbarimi nuk do të ketë ardhur. 7 Do të ngrijhet, pra, populli kundër populli dhe mbretëri kundër mbretërie; do të ketë zi buke, murtajë dhe tërmëte në vende të ndryshme. 8 Por të gjitha këto gjëra do të janë vetëm fillimi i dhembjeve të lindjes. 9 Atëherë do t'ju dorëzojnë në mundime dhe do t'ju vrasin; dhe t'ë gjithë komet dëgjoni të shkak t'ë emrit tim. 10 Atëherë shumë do të skandalizohen, do ta trahëtojnë njeri tjetrin dhe do të urejnjë njeri tjetrin. 11 Dhe do të dalin shumë profetë të rremë, dhe do të mashtrojnë shumë njérëz. 12 Dhe, duke qenë se paudhësia do të shumohet, shumëkujt do t'i ftotet dashuria; 13 por ai që do të ngulmojë deri në fund do t'i shpëtohet. 14 Dhe ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në gjithë botën si një dëshmi për gjithë kombet, dhe atëherë do të vijë mbarimi". 15 "Kur të shihni, pra, neverinë e shkretimit, që është parathënë nga profeti Daniel, që ka zënë vend në vendin e shenjtë (kush lexon le ta kuptojë), 16 atëherë ata që janë në Jude, le të

ikin ndër male. **17** Kush ndodhet mbi taracën e shtëpisë, të mos zgresë pér të marrë diçka në shtëpinë e vet; **18** dhe kush është ndër ari, të mos kthehet pér të marrë mantelin e tij. **19** Por mjerë gratë shtatzëna dhe ato qé do t'u japid gji fëmijëve në ato ditë! **20** Dhe lutuni qé ikja juaj të mos ndodhë në dimër, as të shtronë, **21** sepse atëherë do të ketë një mundim aq të madh, sa nuk ka ndodhur kurrë qé nga krijimi i botës e deri më sot, dhe as nuk do të ketë më kurrë! **22** Dhe, po të mos shkurtoheshin ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtonte; por pér shkak të zgjedhurve, ato ditë do të shkurtohen. **23** Atëherë, në qoftë se dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti është këtu", ose "Është atje", mos i besoni. **24** Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë, dne do të bëjnë shenja të mëdha dhe mrekulli të tillë aq sa t'i mashtrojnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhur. **25** Ja, unë ju pasalajmërova. **26** Pra, në qoftë se ju thonë: "Ja, është në shkretëtirë", mos shkonai atje: "Ja, është në dhomat e fshehta", mos i besoni. **27** Sepse, si vëtërima qé del nga lindja dhe flakérora deri në perëndim, këshfu do të jetë ardhja e Birit të njeriut. **28** Sepse ku të ketë kërma, aty do të mblidhen shqiponjat". **29** "Tani, fill pas pikëllimit të atyre ditëve, dielli do të erret dhe hëna nuk do të japë dritën e vet, yjet do të bien nga qilli dhe fuqitë e qiejve do të tronditen. **30** Dhe atëherë do të duket në qill shenja e Birit të njeriut; dhe të gjitha kombet e dheu do të mbajnë zì dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë e qilllit me fuqi dhe lavdi të madhe. **31** Ai do t'i dérgojë engjëjt e vet me tinguj të fuqishëm borie; dha ata do t'i mbledhin të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga një skaj i qilllit te tjetri. **32** Tani mësoni nga fiku këtë shëmbëltirë: kur tashmë degët e tij njomësohen dhe nxjerrin gjitheth, ta dini se vera është afër. **33** Këshfu edhe ju, kur t'i shihni të gjitha këto gjëra, ta dini se ai është afër, madje te dera. **34** Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, pa u realizuar të gjitha këto. **35** Qilli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë. **36** Tani sa pér atë ditë dhe pér atë orë, askush s'e di, as engjëjt e qieive, por vëtëm Ati im. **37** Por, ashu si qe në ditët e Noeut, këshfu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut. **38** Sepse, ashu si në ditët përparrë përmbytjes, njerëzit hanin dhe pinin, martosheshin dhe martonin, derisa Noeu hyri në arkë; **39** dhe nuk kuptuan asnjë, deri sa erdhë përmbytja dhe i fshiu të gjithë; këshfu do të ndodhë në ardhjen e Birit të njeriut. **40** Atëherë dy do të janë në arë, një do të merret dhe tjetri do të lihet. **41** dy gra do të blaujnë në nulli, një do të merret dhe tjetra do të lihet. **42** Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do t'vijë Zoti juaj. **43** Por dijeni këtë, se ta dinte i zoti i shtëpisë në çfarë orë të natës do t'vijë vjedhësi, do t'rrinte zgjuar dhe nuk do të lejonte t'i shpërthehej shtëpia. **44** Prandaj edhe ju jini gati, sepse Biri i njeriut do t'vijë në atë orë kur ju nuk mendoni". **45** "Cili është, pra, ai shërbëtor besnik dhe i mençur, që zotëria e tij e caktoi përmblu shtëpiarët e vet, për t'u dhënë atyre ushqimin në kohën e duhur? **46** Lum ai shërbëtor qé, kur të kthehet zotëria e tij, e gjen duke bërë këshfu. **47** Në të vërtetë po ju them se ai do t'ia besojë administrimin e gjithë pasurisë së vet. **48** Por, në qoftë se ky shërbëtor i mbapshtë, thotë në zemër të vet: "Zotëria ime vonon t'vijë", **49** dhe fillon t'i rrähë shokët e vet dhe të hajë e të pijë me pjanecët; **50** zotëria e këtij shërbëtori do t'vijë në atë ditë kur ai nuk e pret dhe në atë orë kur ai nuk e di; **51** do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'i rezervojë fatin e hipokritëve. Atje do t'jetë e qara dhe kërcëlim dhëmbësh".

25 "Atëherë mbretëria e qiejve do t'u ngajajë dhjetë virgjëreshave, të cilat i morën llampat e tyre, dhe i dolën para dhëndrit. **2** Tani pesë nga ato ishin të mençura dhe pesë budallaçka. **3** Budallaçkat, kur morën llampat e tyre, nuk morën me vet vajin; **4** kurse të mençurat, bashkë me llampat, morën edhe vajin në enët

e tyre. **5** Tani, duke qenë se dhëndri po vononte, dremitën të gjitha dhe i zuri gjumi. **6** Aty nga mesnata u dëgjuja një britmë: "Ja, po vjen dhëndri, i dilni para!". **7** Atëherë të gjitha ato virgjëreshat u zgjuan dhe përgatitën llampat e tyre. **8** Dhe budallaçkat u thanë të mençurave: "Na jepni nga vajti juaj, sepse llampat ton pa na fiken". **9** Por të mençurat duke u përgjigjur thanë: "Jo, sepse nuk do të mjaftonte as pér ne e as pér ju; më mirë shkonai te tregtarët dhe e blini". **10** Tani kur ato shkuan ta blejnë, erdhë dhëndri; virgjëreshat qé ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë; dhe dera u mbyll. **11** Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera, duke thënë: "Zot, zot, hapa". **12** Por ai, duke u përgjigjur, tha: "Në të vërtetë po ju them se nuk ju njoh". **13** Prandaj rrini zgjuar, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilat do t'vijë Biri i njeriut". **14** "Mbretëria e qiejve i ngjan gjithashtu një njeriu, qé, kur po nisej pér një udhëtim, i thirri shërbëtorët e tij dhe u besoi pasuritë e veta. **15** Njërit i dha pesë talenta, tjetrit dje dëgjatë një; secilit sipas zotësisë së tij; dhe u nis fill. **16** Tani ai që kishte marrë të pesë talentat shkoi, dhe bëri tregti me to dhe fitoi pesë të tjerë. **17** Po ashu edhe ai që kishte marrë dy talenta fitoi edhe dy të tjerë. **18** Por kurse ai që kishte marrë një, shkoi, hapi një gropë në dhe dhe e fshehu denarin e zotit të vet. **19** Tani mbas një kohe të gjatë, u kthye zoti i atyre shërbëtorëve dhe i bëri illogaritë me ta. **20** Dhe ai që kishte marrë të pesë talentat doli përparrë dhe i paraqiti pesë të tjerë, duke thënë: "Zot, ti më besove pesë talenta; ja, me ato unë fitova pesë talenta të tjerë". **21** Dhe i zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të vë mbi shumë gjëra; hyr në gjëzimin e zotit tênd". **22** Pastaj erdhë edhe ai që kishte marrë të dy talenta dhe tha: "Zot, ti më besove dy talenta; ja, me ato unë fitova dy talenta të tjerë". **23** Dhe zoti i tij i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla; unë do të vë mbi shumë gjëra; hyr në gjëzimin e zotit tênd". **24** Në fund erdhë edhe ai që kishte marrë vetëm një talent dhe tha: "Zot, unë e dija se je njeri i ashpër, që korr atje ku nuk ke mbjellë dhe vjel ku nuk ke shpërndarë, **25** prandaj pata frikë dhe shkova dhe e fsheha talentin tênd nën tokë; ja, unë po t'kthej". **26** Dhe i zoti duke u përgjigjur i tha: "Shërbëtor i mbapshtë dhe përtac, ti e dije se unë korr atje ku nuk kam mbjellë dhe vjel aty ku nuk kam shpërndarë; **27** Ti duhet t'i a kishe besuar denarin tim bankierëve dhe këshfu, në kthimin tim, do ta kisha marrë me interes. **28** Prandaj ia hqiqi këtij talentin dhe ia jepni atij qé ka dhjetë talenta. **29** Sepse atij qé ka do t'i jepet edhe më e do t'ë ketë me bollék të madh, por atij qé nuk ka, do t'i merret edhe ajo qé ka. **30** Dhe flakeni në errësirén e jashtme këtë shërbëtor të pavlefshëm. Atje do t'jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh". **31** "Dhe kur t'vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, bashkë me të gjithë engjëjt e shenjët, atëherë do t' ulet mbi froni e lavdisë së vet. **32** Dhe të gjithë komet do t'ë mblidhen para tij; dhe ai do t'ndajtë njérin nga tjetri ashu si i ndan bariu delejt nga cjeptë. **33** Dhe delejt do t'i vërë në të djathtën e tij dhe cjeptë në të majtën. **34** Atëherë Mbreti do t'u thotë atyre qé do t'jenë në të djathtën e tij: "Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë qé u bë gati pér ju qé nga krijimi i botës. **35** Sepse pata ura dhe më dhatë pér t'ngrenë, pata etje dhe më dhatë pér t'pirë; isha i huaj dhe më pritet, **36** isha i zhveshur dhe më veshët, isha i sëmurë dhe ju më vizitonit, isha në burg dhe erdhët tek unë". **37** Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur t'ë pamë t'ë uritur dhe t'ë dhamë pér t'ngrenë; ose t'ë etur dhe t'ë dhamë pér t'pirë? **38** Dhe kur t'ë pamë t'ë huaj dhe t'ë pritet ose t'ë zhveshur dhe t'ë veshëm? **39** Dhe kur t'ë pamë t'ë lënguar ose në burg dhe erdhëm te t'i?". **40** Dhe Mbreti duke iu përgjigjur do t'u thotë: "Në të vërt etë po ju them: sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve t'ë mi më t'ë vegjël, këtë

ma bëtë mua. **41** Pastaj ai do t'u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtë: "Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur pér djallin dhe engjëjt e tij. (aiōnios g166) **42** Sepse patauri dhe nuk më dhatë pér të ngrënë, pata etje dhe nuk më dhatë pér të pirë, **43** isha i huaj dhe nuk më pritet, i zhveshur dhe nuk më veshët, i sémurë dhe në burg dhe nuk erdhët të më shihni". **44** Atëherë edhe ata do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të lëngatë ose në burg dhe nuk të shërybyem?". **45** Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë ju them: sa herë nuk ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve, këtë nuk ma bëtë as edhe mua". **46** Dhe ata do të shkojnë në mundim të përjetshëm, dhe të drejtët në jetën e përjetshme". (aiōnios g166)

26 Dhe ndodhi që, mbasi Jezusi i mbaroi të gjitha këto fjalime, u tha dishepujve të vet: **2** "Ju e dini se pas dy ditësh janë Pashkët dhe Biri i njeriut do të dorëzohet pér t'u kryqëzuar". **3** Atëherë kërët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë e popullit u mblohdhën në pallatin e kryeprefitit që quhej Kajafa. **4** Edhe bënin këshillë pér ta zënë Jezusin me dredhi dhe ta vrasin; **5** por thonin: "Jo gjatë festës, që të mos bëhet ndonjë trazirë në popull". **6** Tani, kur Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e lebrozit Simon, **7** iu afrau një grua me një alabastër me vaj të parfumuar shumë të kuqshueshëm, dhe ia derdhë mbi kokën e tij, kur ai po rrinte në tryezë. **8** Kur e panë këtë gjë, dishepujte e tij u zemëruan dhe thanë: "Përse gjithë ky shpenzimi i kotë? **9** Ky vaj, në fakt, mund të shitej shumë shtrenjtë dhe paratë t'u jepeshin të varfërve". **10** Por Jezusi e mori vesh dhe u tha atyre: "Pse e shqetësoni këtë grua? Ajo kreu në fakt një veprë të mirë ndaj meje. **11** Sepse të varfërit do t'i keni përherë me ju, por mua nuk do të më keni përherë. **12** Sepse, duke derdhur këtë vaj të parfumuar mbi trupin tim, ajo e bëri pér ta përgatitur trupin tim pér varrim. **13** Në të vërtetë unë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill, në gjithë botën, do të tregohet edhe çfarë bëri kjo grua, në përkujtim të saj". **14** Atëherë një nga të dymbëdhjetët, me emër Judë Iskarioti, shkoi te kërët e priftërinjëve, **15** dhe u tha atyre: "Sa do të më jepni që unë t'juia dorëzoj?". Dhe ata i numëruan tridhjetë sikla argjendi. **16** Dhe qysh atëherë ai kërkonte rastin e përshtatshëm pér ta tradhtuar. **17** Tani ditën e parë të ndormëve, dishepuj iu afroan Jezusit dhe i thanë: "Ku don të shtrojmë pér të ngrënë Pashkën?". **18** Dhe ai u përgjigji: "Shkoni në qytet te filani dhe i thoni: "Mësuesi thotë: Koha ime është afër; do të bëj Pashkën në shtëpinë tënde bashkë me dishepuj e mi"". **19** Atëherë dishepuj bënë ashtu si i kishte urdhëruar Jezusi dhe përgatitën Pashkën. **20** Dhe, kur u ngrys, ai u ul në tryezë bashkë me të dymbëdhjetët; **21** dhe, ndërsa po hanin, tha: "Në të vërtetë unë po ju them se një nga ju do të më tradhjoj". **22** Ata u pikelluan shumë dhe secili prej tyrefilloi të thotë: "Mos jam unë; Zot?". **23** Dhe ai duke u përgjigjur, tha: "Ai që ka ngjyer bashkë me mua dorën në çanak, ai do të më tradhjoj". **24** Sikurse është shkruar pér të, Biri i njeriut pa tjetër shkon; por mjerë ai njeri me anë të të cilët Biri i njeriut tradhthohet! Pér të do të ishte më mirë të mos kishte lindur kurrë". **25** Dhe Juda, ai që do tra dhaktonte, e pyeti dhe tha: "Rabbi, mos jam unë ai?". Ai i tha: "Ti po thua!". **26** Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu, dhe ua dha dishepujve dhe tha: "Merrni, han; ky është trupi im". **27** Pastaj mori kupën, dhe falenderoi, dhe ua dha atyre duke thënë: "Pini prej tij të gjithë, **28** sepse ky është gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, i cili është derdhur pér shumë pér faljen e mëkatëve. **29** Dhe unë po ju them, se që tani e tutje unë nuk do të pi më nga ky fryt i hardhisë, deri në atë ditë kur, bashkë me ju, do ta pi t' re në mbretërinë e Atit tim". **30** Dhe, mbasi kënduan himnin, dolën jashtë te mali i Ullinjve. **31** Atëherë

Jezusi u tha atyre: "Këtë natë të gjithë ju do të skandalizoheni pér shkakun tim, sepse është shkruar: "Do të godas bariun dhe dele t kopesë do të shpérndahen". **32** Por, mbasi të jem njallur, do të shkoj përparrja jush në Galile". **33** Atëherë Pjetri duke u përgjigjur i tha: "Edhe sikur të gjithë të skandalizohen pér shkakun ténë, unë nuk do të skandalizohem kurrë". **34** Jezusi i tha: "Në të vërtetë po të them se pikërisht këtë natë, para se të këndoje gjeli, ti do të më mohosh tri herë". **35** Pjetri i tha: "Edhe sikur të duhej të vdisja bashkë me ty, nuk do të mohoj kurresë". Po atë thanë edhe të gjithë dishepuj. **36** Atëherë Jezusi shkoi bashkë me ta në një vend, që quhej Gjetsemani, dhe u tha dishepujve: "Uluni këtu, ndërsa unë po shkoi aty të lutem". **37** Dhe mori me vete Pjetrin dhe të dy të djemtë e Zebedeut, dhe filloj të ndjeje trishtim dhe ankth të madh. **38** Atëherë ai u tha atyre: "Shpirti im është thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar bashkë me mua". **39** Dhe, si shkoi pak përparrja, ra me fytrë pér tokë dhe lutej duke thënë: "Ati im, në qoftë se është e mundur, lagoje prej meje këtë kupë; megjithatë, jo si dua unë, por si do ti". **40** Pastaj u kthye te dishepuj dhe i gjeti që flinin, dhe i tha Pjetrit: "Po si, nuk mundët të vigjëloni me mua të paktën pér një orë? **41** Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos binë në tundim; sepse fryma është gati, por mishi është i dobët". **42** U largua përsëri pér herë të dytë dhe u lut duke thënë: "Ati im, në qoftë se nuk është e mundur që kjo kupë të largohet prej meje pa u pire prej meje, u bëftë vullneti yt!". **43** Pastaj u kthye dhe i gjeti përsëri që flinin, sepse sityt e ishin rënduar. **44** Dhe, mbasi i la ata, u largua përsëri dhe u lut pér të tretnin herë, duke thënë të njëjtat fjalë. **45** Pastaj u kthye te dishepuj e vet dhe u tha atyre: "Tani vazhdoni të flini dhe pushoni; ja erdhni ora, dhe Biri i njeriut do t' bjerë në duart e mëkatarëve. **46** Çohuni, të shkojmë; ja, ai që po më tradhëton është afër". **47** Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja Juda, një nga të dymbëdhjetët, erdhë, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpatë dhe me shkopinj, e dërguar nga kërët e priftërinjve dhe na pleqtë e popullit. **48** Tani ai që e tradhontë u kishte dhënë atyre një shenjë, duke thënë: "Atë që unë do të puth, ai është; kapeni". **49** Dhe menjëherë iu afroa Jezusit dhe i tha: "Tungjatja, Mësues!". Dhe e puthi përmëzërsisht. **50** Dhe Jezusi i tha: "Mik, çfarë ke ardhur të bësh?". Atëherë ata iu afroan, vunë duart mbi Jezusin dhe e zunë. **51** Dhe ja, një nga ata që ishte me Jezusin, zgjati dorën, nxori shpatën e vet, iu hodh shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. **52** Atëherë Jezusi i tha: "Ktheje shpatën në vendin e vet, sepse të gjithë ata që rrokin shpatën, prej shpatë do të vdesin. **53** A kujton ti, vallë, se unë nuk mund t'i lutem Atit tim, që të më dërgojë më shumë se dymbëdhjetë legjione engjëlesh? **54** Po atëherë si do të përmbrusheshin Shkrimet, sipas të cilave duhet të ndodhë kështu?". **55** Në atë moment Jezusi u tha turmave: "Ju dolët të më zini mua me shpatë dhe me shkopinj, si kundër një kusar; e pra, çdo ditë isha ulur midis jush duke mësuar në tempull, dhe ju nuk më kapi. **56** Por të gjithë këto ndodhën që të përmbrushen Shkrimet e profetëve". Atëherë të gjithë dishepuj e lanë dhe ikën. **57** Dhe ata që e kishin arrestuar Jezusin e quan te Kajafa, kryeprifti, ku tashmë ishin mbledhur skribët dhe pleqtë. **58** Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit, dhe, mbasi hyri aty, u ul bashkë me rojet pér të parë fundin. **59** Tani kërët e priftërinjve, pleqtë dhe gjithë sinedri kërkoni ndonjë dëshmi të rreme kundër Jezusit, pér ta vrarë, **60** por nuk gjetën asnjë; ndonëse u paraqitën shumë dëshmitarë të rremë, nuk e gjetën. Por në fund u paraqitën dëshmitarë të rremë, **61** të cilët thanë: "Ky ka thënë: "Unë mund ta shkatëroj tempullin e Perëndisë së tare rindërtoj pér tri ditë""!. **62** Atëherë kryeprifti u çua dhe i tha: "Nuk po përgjigjesh fare pér çka po dëshmojnë këta kundër teje?". **63** Por Jezusi rrinte në heshtje. Dhe kryeprifti vazhdoi duke thënë:

"Unë po tē përbet për Perëndinë e gjallë tē na thuash nē se ti je Krishti, Biri i Perëndisë". **64** Jezusi i tha: "Ti po thua! Madje unë po ju them se nē tē ardhmen ju do ta shihni Birin e njeriut duke ndënjur nē tē djathtën e Pushtetit, dhe duke ardhur mbi retë e qellit". **65** Atëherë kryeprifti ia shqeu rrrobat e veta, duke thënë: "Ai blasfemoi; c'na duhen më dëshmitarët? Ja, tani e dëgjuat blasfeminë e tij". **66** Si ju duket juve?". Duke ata, duke u përgjigjur, thanë: "Ai éshët fajtor për vdekjet!". **67** Atëherë e pështynë nē fytyrë, e goditën me shuplaka; dhe disa tē tjerë i ranë me grushta, **68** duke thënë: "O Krisht, profetizo! Kush të râ?". **69** Tani Pjetri ndënji përashta, në oborr dhe një shërbëtore iu afrau duke thënë: "Edhe ti ishe me Jezusin, Galileasin". **70** Por ai e mohoi përparrë tē gjithëve, duke thënë: "Nuk di c'po thua!". **71** Dhe kur ai po dilte nē hajat, e pa atë një shërbëtore tjetër dhe u tha tē pranishmëve: "Edhe ky ishte me Jezusin, Nazareasin!". **72** Por ai përsëri e mohoi me be, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". **73** Mbas pak edhe tē pranishmit iu afrauan dhe i thanë Pjetrit: "Sigurisht, edhe ti je një nga ata, sepse e folura jote tē tradhton!". **74** Atëherë ai nisi tē mallkojë dhe tē bëjë be, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". Dhe nē atë çast këndoi gjeli. **75** Atëherë Pjetri kujtoi atë që i kishte thënë Jezusi: "Para se tē këndojë gjeli, do tē më mohosh tri herë". Dhe ai doli përashta dhe qau me hidhërim.

27 Kur erdhë mëngjesi, tē gjithë krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit bënni këshill kundër Jezusit për ta vrarë. **2** Dhe, mbasi e lidhën, e çuan dhe e dorëzuan nē duart e Ponc Pilatit, guvernatorit. **3** Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se e dënuan Jezusin, u pendua dhe ua ktheu krerëve tē priftërinjve dhe pleqe tē tridhjetë siklat prej argjendi, **4** duke thënë: "Mëkatova duke tradhtuar gjakun e pafaj". Por ata thanë: "Po ne c'na duhet? Punë përt ty!". **5** Dhe ai, mbasi i hodhi siklat prej argjendi nē tempull, u largua dhe shkoi e u var nē litar. **6** Por krerët e priftërinjve i mblohdhën këta denarë dhe thanë: "Nuk éshët e ligjshme t'i vëmë nē thesarin e tempullit, sepse éshët çimt gjaku". **7** Dhe, mbasi bënni këshill, me këtë denar blenë arën e poçarit për varreza tē tē huajve. **8** Prandaj këtë arë e quajtën deri ditën e sotme: "Ara e gjakut". **9** Atëherë u përm bush çishte thënë nga profeti Jeremia që thotë: "Dhe i morën tē tridhjetë monedhat prej argjendi, çimin e atij që e çmuani, siç kishin çmuar bijtë e Izraelit; **10** dhe i shpenzuan për arën e poçarit, ashtu si më urdhëroi Zoti". **11** Dhe Jezusi qëndroi para guvernatorit; dhe qeveritari e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenje?". Dhe Jezusi i tha: "Ti po thua!". **12** Pastaj krerët e priftërinjve dhe pleqtë e akuzuan, por ai nuk u përgjigje fare. **13** Atëherë Pilati i tha: "A nuk po dégon sa gjëra po dëshmojnë kundër teje?". **14** Por ai nuk iu përgjigj në asnjë fjale, kështu që guvernatori u çudit shumë. **15** Tani me rastin e festave guvernatori e kishte zakon t'i lironë popullit një tē burgosur, atë që populli kërkonte. **16** Kishin nē ato kohë një tē burgosur me nam, me emër Baraba. **17** Kur u mblohdhën njerëzit, Pilati i pyeti ata: "Kë doni t'ju liroj, Barabën apo Jezusin, që quhet Krisht?". **18** Sepse ai e dinte mirë se atë ia kishin dorëzuar nga smira. **19** Dhe ndërsa ai po rrinte nē gjykatë, gruaja e tij i çoi fjale: "Mos u përzier aspak me çështjen e atij tē drejtë, sepse sot kam vuajtur shumë nē èndërr për shkak tē tij". **20** Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë e mbushën mendjan turmës që tē kërkonte Barabën, dhe Jezusi tē vrretej. **21** Dhe guvernatori duke vazhduar u tha atyre: "Cilin nga tē dy doni që t'ju liroj?". Ata thanë: "Barabëni!". **22** Pilati u tha atyre: "Ç'të bëj, pra, me Jezusin, që quhet Krisht?". Të gjithë i thanë: "Të kryqëzohet!". **23** Por guvernatori tha: "Po ç'të keqe ka bërë?". Mirëpo ata po bërtisin edhe më fort: "Të kryqëzohet!". **24** Atëherë Pilati, duke parë se nuk po arrinte gjë, madje se trazimi po shtohej gjithnjë e më shumë, mori ujë dhe i lau duart para turmës, duke

thënë: "Unë jam i pafaj për gjakun e këtij tē drejtë; mendojeni ju". **25** Dhe gjithë populli duke u përgjigjur tha: "Le tē jetë gjaku i tij mbi ne dhe mbi fëmijët tanë!". **26** Atëherë ai ua liroi atyre Barabën; dhe mbasi e fshikulloi Jezusin, ua dorëzoi, që tē kryqëzohet. **27** Atëherë ushtarët e guvernatorit, mbasi e çuan Jezusin nē pretoriumin e guvernatorit, mblohdhën rreth tij gjithë cohortën. **28** Dhe, pasi e zhveshën, i hodhën mbi trup një mantel tē kuq. **29** Dhe i thurën një kurorë me ferra, ia vunë mbi krye dhe i dhanë një kallam nē dorën e djathtë; dhe, duke u gjunjëzuar përparrë tij, e përqeshnin duke thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenvel!". **30** Pastaj e pështynë, ia morën kallamin dhe me tē i binin nē kokë. **31** Dhe, mbasi e përqeshën, ia hoqën mantelin dhe e veshën me rrrobat e tij; dhe e çuan për tē kryqëzuar. **32** Dhe duke dalë, takuan një njeri nga Kirena, që cuqej Simon, tē cilin e detyruan ta mbartë kryqin e Jezusit. **33** Dhe, kur arritin nē vendin që cuqej Golgota, domethënë "Vendi i kafkës", **34** i dhanë tē pije uthull tē përzier me vler; por ai, mbasi e provoi, nuk deshi ta pinte. **35** Mbas e kryqëzuan, i ndanë me short rrrobat e tij, që tē përmbushej çishte thënë nga profeti: "I ndanë ndërmjet tyre rrrobat e mia dhe hodhën short mbi tunikën time". **36** Pastaj u ulën dhe e ruanin. **37** Përmbi krye tē tij, i vunë gjithashtu motivacion e shkruar tē dënimit tē tij: "KY ÉSHTÉ JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE". **38** Atëhere u kryqëzuan bashkë me tē dy cuba, njeri nē tē djathtën dhe tjetri nē tē majtën. **39** Dhe ata që kalonin andej e fyenin duke tundur kokën, **40** dhe duke thënë: "Ti që e shkatëron tempullin dhe e rindërtion për tri ditë, shpëto vetveten; nō qoftë se je Biri i Perëndisë, zbrit nga kryqi!". **41** Po ashtu, edhe krerët e priftërinjve, bashkë me skribët dhe me pleqtë, duke e tallur, i thonin: **42** "Ai i shpëtoi tē tjerët dhe nuk mund tē shpëtøjë vetveten; nō qoftë se éshët mbreti i Izraelit, le tē zbresë tani nga kryqi dhe ne do tē besojmë nē tē; **43** ai ka besuar nē Perëndinë; le ta lirojë tani nō qoftë se e do me tē vërtetë, sepse ka thënë: "Unë jam Biri i Perëndisë"". **44** Po ashtu e fyenin edhe cubat që ishin kryqëzuar me tē. **45** Që nga ora gjashëtë deri nē orën nëntë errësira e mbuloi gjithë vendin. **46** Rreth orës nëntë, Jezusi briti me zë tē lartë duke thënë: "Eli, Eli, lama sabaktani?". Domethënë: "Perëndia im, Perëndia im, përsë më ke braktisur?". **47** Dhe dasa nga tē pranishmit, kur e dëgjuan, thanë: "Ky po thërrët Elian". **48** Dhe nē atë çast një nga ata vrapoi, mori një stungjer, e zhyti nē uthull dhe, mbasi e vuri nē majë tē një kallami, ia dha për ta pirë. **49** Por tē tjerët thonin: "Lëre, tē shohim nē se do tē vijë Elija për ta shpëtuar". **50** Dhe Jezusi bërtiti edhe një herë me zë tē lartë dhe dha frymë. **51** Dhe ja, veli i tempullit u shqye nē dy pjesë, nga maja e deri nē fund; toka u drodhet dhe shkëmbinjtë u kanë; **52** varret u hapën dhe shumë trupa tē tē shenjtëve që flinin e ringjallë; **53** dhe, tē dalë nga varret mbas ringjalljes së Jezusit, hynë nō qytetin e shenjtë dhe iu shfaqën shumëkujt. **54** Tani centurioni dhe ata që bashkë me tē ruanin Jezusin, kur panë têrmetin dhe ngjarjet e tiera, u trembën shumë dhe thanë: "Me tē vërtetët ky ishte Biri i Perëndisë!". **55** Ishin aty edhe shumë gra që vërenin nga larg; ato e kishin ndjekur Jezusin që nga Galilea për t'i shérbyer; **56** midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit dhe e loseut; dhe nëna e bijve tē Zebedeut. **57** Edhe si u ngrys, erdhë një njeri i pasur nga Arimatea, me emër Jozef, i cili ishte edhe vet dishepull i Jezusit. **58** Ai shkoi i Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit. Atëherë Pilati dha urdhër që t'i a dorëzonin trupin. **59** Dhe Jozefi, mbasi e mori trupin, e mbështollti me një pëlhurë tē pastër, **60** dhe e vendosi nē varrin e vet tē ri, që ai kishte hapur nē shkëmb; pastaj rrrokullisi një gur tē madh në hyrje tē varrit dhe u largua. **61** Dhe Maria Magdalena dhe Maria jetër rrinë aty, ulur përballë varrit. **62** Dhe tē nesërmën, që ishte mbas ditës së Përgatitjes, krerët e priftërinjve dhe farisenjtë u mblohdhën te Pilati, **63** duke thënë: "Zot,

na ra në mend se ai mashtruesi, sa ishte gjallë, tha: "Pas tri ditësh unë do të ringjallem". **64** Prandaj urdhëro që varri të ruhet mirë deri në ditën e tretë, se mos vijnë dishepujt e tij natën e ta vjedhin trupin dhe pastaj t'i thonë popullit: "U ringjall së vdekuri"; kështu mashtrimi i fundit do të ishte më i keq se i pari". **65** Por Pilati u tha atyre: "Rojen e keni; shkoni dhe e siguroni varrin, si t'ju duket më mirë". **66** Dhe ata, pra, shkuan dhe e siguruan varrin dhe, përvëç rojës, vulosën gurin.

28 Tani në fund të së shtunave, kur po zbardhë dita e parë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër shkuan pér të parë varrin. **2** Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse një engjëll i Zotit zbriti nga qielli, erdhi dhe e rrokullisi gurin nga hyrja e varrit dhe u ul mbi të. **3** Pamja e tij ishte si vetëtima dhe veshja e tij e bardhë si bora. **4** Dhe nga frika e tij, rojet u drodhën dhe mbetën si të vdekur; **5** por engjëlli, duke iu drejtuar grave, u tha atyre: "Mos kini frikë, sepse unë e di se ju kërkoni Jezusin, që u kryqëzua. **6** Ai nuk është këtu, sepse u ringjall, sikurse kishte thënë; ejani, shkoni vendin ku qe vënë Zoti. **7** Shkoni shpejt t'u thoni dishepujve të tij se ai u ringjall së vdekuri; dhe ja, po shkon përrpara jush në Galile; atje do ta shihni; ja, juva thashë". **8** Ato, pra, u larguan me të shpejtë nga varri me frikë dhe me gézim të madh; dhe rendën ta çojnë lajmin te dishepujt e tij. **9** Dhe, ndërsa po shkonin pér t'u thënë dishepujve, ja Jezusi u doli përrpara dhe tha: "Tungjatjetai". Atëherë ato u afrojn, i rrokën këmbët dhe e adhuruan. **10** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Mos kini frikë, shkoni të lajmëroni véllezërit e mi që të shkojnë në Galile dhe atje do të më shohin". **11** Ndërsa ato po shkonin, ja që disa nga rojtarët arritën në qytet dhe u raportuan krerëve të priftërinjve të gjitha ato që kishin ndodhur. **12** Atëherë këta bënë këshill me pleqtë dhe vendosën t'u japin ushtarëve një shumë të madhe denarësh, **13** duke u thënë atyre: "Thoni: Dishepujt e tij erdhën natën dhe e vodhën, ndërsa ne po flinim. **14** Dhe në qoftë se kjo i shkon në vesh guvernatorit, ne do ta bindim dhe do të bëjmë në mënyrë që ju të mos kini merak". **15** Dhe ata i morën denarët dhe bënë ashtu si i kishin mësuar, dhe kjo e thënë u përhap ndër Judenjtë deri ditën e sotme. **16** Pastaj të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në atë mal që u kishte caktuar Jezusi **17** dhe, kur e panë, e adhuruan; por disa dyshuan. **18** Pastaj Jezusi u afroa dhe u foli atyre duke thënë: "Mua më është dhënë çdo pushtet në qill e në tokë. **19** Shkoni, pra, dhe bëni dishepujt nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, **20** dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen". (aiōn g165)

Marku

1 Fillimi i Ungjillit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë. **2** Ashtu si është shkruar tek profetët: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para ftyrës tënde, i cili do të përgatit udhën tënde përparrave teje. **3** Ka një zë që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni stigjet e tij". **4** Gjoni erdhë në shkretëtirë duke pagëzuar dhe duke predikuar një pagëzim pendese përfaljen e mëkateve. **5** Dhe gjithë vendi i Judës dhe ata nga Jeruzalemi shkonin tek ai, dhe pagëzoheshin të gjithë nga ai në lumin Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre. **6** Por Gjoni ishte i veshur me lesh deveje, mbante një brez lëkure përrëth ijtë e sheqhej me karkaleca dhe me mijaltë të egër. **7** Ai predikonte duke thënë: "Pas meje po vjen një që është më i fortë se unë. Unë nuk jam i denjë as të ulem para tij përfi t'i zgjidhur lidhësat e sandaleve të tij. **8** Unë ju pagëzova me ujë, ndërsa ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë". **9** Dhe ndodhi në ato ditë që Jezusi erdhë nga Nazaret i Galileës dhe u pagëzua nga Gjoni në Jordan. **10** Dhe menjëherë, kur po dilte nga uji, pa se qiejtë po hapeshin dhe Fryma po zbriste mbi të si një pëllumb. **11** Dhe një zë erdhë nga qilli: "Ti je Biri im i dashur në të cilin jam kënaqur. **12** Fill pas kësaj, Fryma e Shenjtë e çoi në shkretëtirë; **13** dhe qëndroi në shkretëtirë dyzet ditë, i tunduar nga Satanai. Ishte bashkë me bishat dhe engjëjt i shërbenin. **14** Dhe mbasi e burgosën Gjonin, Jezusi erdhë në Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë, **15** dhe duke thënë: "U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër. Pendohuni dhe besoni ungjillin". **16** Ndërsa po kalonte gjatë bregut të detit të Galileës, ai pa Simonin dhe Andream, vëllanë e tij, të cilët po hidhnik rrjetën në det sepse ishin peshkatarë. **17** Dhe Jezusi u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish". **18** Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën. **19** Mbasi eci edhe pak, pa Jakobin, bir in e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, të cilët ndreqin rrjetat e tyre në barkë. **20** Dhe i thirri menjëherë; dhe ata e lanë atin e tyre Zebedeun në barkë me mëditësitet dhe e ndoqën. **21** Pastaj hynë në Kapernaum dhe menjëherë, ditën e shtunë, ai hyri në sinagogë dhe i mësonte njerëzit. **22** Dhe njerëzit habiteshin nga doktrina e tij, sepse ai i mësonte si një që ka pushtet dhe jo si skribët. **23** Atëherë në sinagogët e tyre ishte një njeri i pushtuar nga një frymë e ndyrë, i cili filloi të bërtasë, **24** duke thënë: "Ç'ka midis nesh dhe teje, o Jezus Nazareas? A erdhe të na shkatë-rrosh? Unë e di kush je: I Shenjti i Perëndisë". **25** Por Jezusi i qortoi duke thënë: "Hesht dhe dil prej tij!". **26** Dhe fryma e ndyrë, mbasi e sfiliti, dhe duke lëshuar një britmë të madhe doli prej tij. **27** Dhe të gjithë mahnitën aq shumë sa pyesnin njeri jetrin duke thënë: "Vallë ç'është kjo? Cfarë doktrinë e re qënka kjo? Ky i urdhëroka me autoritet edhe frymërat e ndyra, dhe ata i binden". **28** Dhe fama e tij u përhap menjëherë në mbarë krahinën përreth Galileës. **29** Sapo dolën nga sinagoga, erdhën në shtëpinë e Simonit dhe të Andreas, me Jakobin dhe Gjonin. **30** Vjehrëra e Simonit ishte në shtrat me ethe dhe ata menjëherë i folën përfi. **31** Atëherë ai u afroa, e kapi përfiore dhe e ngriti. Menjëherë ethet e lanë dhe ajo nisi t'u shërbejë. **32** Në mbrëmje, pas perëndimit të diellit, i prunë të gjithë të sëmurit dhe të idemonizuarit. **33** Dhe gjithë qyteti ishte mbledhur përparrave derës. **34** Ai shëroi shumë, që lëngonin nga sëmundje të ndryshme, dhe dëboi shumë demonë; dhe nuk i lejoi demonët të flasin, sepse ata e njihnin. **35** Pastaj, të nesërmën në mëngjes, kur ende ishte shumë errët, Jezusi u ngriti, doli dhe shkoi në një vend të vetmuar dhe atje u lut. **36** Dhe Simoni dhe ata që ishin me të e kërkonin. **37** Dhe, kur e gjetën, i thanë: "Të gjithë po të kerkojnë!". **38** Dhe ai u tha atyre: "Lë të shkojmë në fshatrat e

afërm që të predikoj edhe atje, sepse përfi këtë kam ardhur". **39** Dhe ai e pëershkoi gjithë Galilénë duke predikuar nëpër sinagogat e tyre dhe duke débuar demonët. **40** Dhe erdhë tek ai një lebros i cili, duke iu lutur, ra në gjunj dhe i tha: "Po të duash, ti mund të më pastrosh". **41** Dhe Jezusi, duke e mëshiruar, shtriu dorën, e preku dhe i tha: "Po, e dua, qofsh pastruar!". **42** Dhe, posa tha këto, menjëherë lebra e la dhe u shërua. **43** Pastaj, mbasi e paralajmëroi rreptësisht, menjëherë e largoi, **44** duke i thënë: "Ruhu se i tregon gjë ndokujt, por shko, paraqitu te prifti dhe ofro përfi pastrimin tënd sa ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi përfi ta". **45** Por ai, sapo doli, filloi ta shpallë dhe ta përrapë fort faktin, sa që Jezusi nuk mund të hynte më publikisht në qytet, por qëndronte përashta nëpër vendë të vetmuara; dhe nga çdo anë vinin tek ai.

2 Pas disa ditësh, ai erdhë përsëri në Kapernaum dhe u muar vesh se ai gjendej në shtëpi; **2** dhe menjëherë u mblodhën aq shumë njerzë, sa nuk gjaje më vend as përparrave derës; dhe ai u predikonte Fjalën. **3** Atëherë i erdhën disa që i paraqitën një të paralizuar, që po e bartnin katër vetë. **4** Por, duke qenë se nuk mund t'i afroheshin përfi shkak të turmës, zbuluan çatinë në vendin ku ndodhjej Jezusi dhe, mbasi hapën një vrimë, e lëshuan vigun mbi të cilin rrinte shtrirë i paralizuar. **5** Jezusi, kur pa besimin e tyre, i tha të paralizuarit: "O bir, mëkatet e tua të janë faluri!". **6** Por aty po rrinën ulur disa shkribë, të cilët, në zemër të vet, po mendonin: **7** "Pse vallë ky po flet blasfemi. Kush mund të falë mëkatet, veç Perëndisë vetë?". **8** Por Jezusi, i cili menjëherë u kuptoi në frymën e vet se ata po i mendonin këto gjëra në veten e tyre, u tha atyre: "Pse i mendoni këto gjëra në zemrat tuaja? **9** Çfarë është më lehtë: t'i thuash të paralizuarit: "Mëkatet e tua të janë falur", apo t'i thuash: "Cohu, merre vigun tënd dhe ec?". **10** Dhe tani, që ta dini se Biri i njeriu ka pushtet të falë mëkatet mbi dhe, **11** unë po të them (i tha të paralizuarit): Cohu, merre vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënde!". **12** Dhe ai u ngrit menjëherë, mori vigun e vet dhe doli përashtata në praninë e të gjithëve dhe kështu të gjithë u habitën dhe lëvduan Perëndinë duke thënë: "Një gjë të tillë s'e kemi parë kurre!". **13** Jezusi doli përsëri gjatë bregut të detit dhe gjithë turma erdhë tek ai dhe ai e mësonte. **14** Duke kaluar, pa Levin, birin e Alfeut, i cili qe ulur në vendin e tatimeve, dhe i tha: "Ndiqmë!". Ai u ngrit dhe e ndoqi. **15** Dhe ndodhi që, kur Jezusi ishte në tryezë në shtëpinë e Levit, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë u ulën në tryezë me Jezusin dhe me dishepujt e tij; në fakt ishin shumë ata që edinqin. **16** Atëherë skribët dhe farisenjtë, duke e parë se po hante me tagrambledhës dhe me mëkatarë, u thanë dishepujtë të tij: "Qysh ha dhe pi ai bashkë me tagrambledhës e me mëkatarë?". **17** Dhe Jezusi, kur e dëgjoi, u tha atyre: "Nuk janë të shëndoshet që kanë nevojë për mjekun, por të sëmurrët; unë nuk erdhë përfi të thirrur të drejtët, por mëkatarët përfi pendim". **18** Atëherë dishepujt e Gjonit dhe ata të farisenjve po agjeronin. Ata erdhën te Jezusi dhe i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit dhe ata të farisenjve agjerojnë, kurse dishepujt e tu nuk agjerojnë?". **19** Dhe Jezusi u përgjigji atyre: "Vallë a mund të agjerojnë dasmorët, ndërsa dhëndri është me ta? Për sa kohë kanë më vete dhëndrin, nuk mund të agjerojnë! **20** Por do të vijnë ditët kur do t'u merret dhëndri dhe atëherë, në ato ditë, ata do të agjerojnë. **21** Askush nuk qep një copë stof të ri mbi një robe të vjetër, përndryshe copa e re e shkul gjithë arnesën dhe shqyerja bëhet më keq. **22** Po ashtu askush nuk shtie verë të re në kacekë të vjetër, përndryshe vera e re i prish kacekët, vera derdhet dhe kacekët shkojnë dëm; porse vera e re duhet shtënë në kacekë të rinj". **23** Por ndodhi që një ditë të shtunë ai po kalonte nëpër arë dhe dishepujt e tij, duke kaluar, filluan të këpusin kalljin. **24** Dhe farisenjtë i thanë: "Shih, përsë po bëjnë atë që nuk është

e ligjshme ditën e shtunë?". 25 Por ai u tha atyre: "A nuk keni lexuar vallë ç'bëri Davidi, kur pati nevojë dhe kishte uri, ai dhe ç'qenë me të?". 26 Se si hyri ai në shtëpinë e Perëndisë në kohën e kryeprifit Abiathar, dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohet t'i hajë askush, përveç priftërinje, dhe u dha edhe atyre që qenë me të?". 27 Pastaj u tha atyre: "E shtuna është bërë për njeriun dhe jo njeriu pér të shtunën. 28 Prandaj Biri i njeriut është zot edhe i së shtunës".

3 Pastaj ai hyri përsëri në sinagogë dhe aty ishte një njeri që kishte një dorë të tharë. 2 Dhe ata po e ruanin në se do ta shëronte në ditën e së shtunës, që pastaj ta padinin. 3 Dhe ai i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: "Çohu në mes të të gjithëve!". 4 Dhe u tha atyre: "A është e lejueshme ditën e së shtunës të bësh të mirë apo të keqe, të shpëtosh një jetë apo ta vrasësh?". Por ata heshtin. 5 Atëherë ai, si i shkoi rrëth e qark me zemërим, i hidhëruar pér ngurtësinë e zemrës së tyre, i tha atij njeriu: "Shtrijë dorën tènde!". Ai e shtriu, dhe dora e tij u shëndosh përsëri si jetra. 6 Dhe farisenjtë dolën jashtë e menjëherë bénin këshill bashkë me herodianët kundër tij, se si ta vrasin. 7 Por Jezusi me dishepujti e vet u tërroq drejt detit; dhe një turmë e madhe nga Galilea i ndoqi; edhe nga Judea; 8 dhe nga Jeruzalem, nga Idumea, nga përtjej Jordani; gjithashtu një turmë e madhe nga rrethinat Etiros dhe të Sidonit, kur dëgjoi gjérat e medha që ai bënte, erdhí tek ai. 9 Atëherë ai u tha dishepujve të tij të kenë gjithnjë gati një barkë, që populli mos e shtynte. 10 Sepse ai kishte shëruar shumë veta, të gjithë që kishin sémundje dyndeshin rrëth tij që ta preknin. 11 Dhe frymërat e ndyrë, kur e shihnin, binin përbymbs para tij dhe bërtitnin, duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë!". 12 Por ai i qortoi rreptësish që të mos thonin se kush ishte ai. 13 Pastaj ai u ngjit në mal dhe thirri pranë vetes ata që deshi. Dhe ata erdhën tek ai. 14 Dhe ai i caktroi dymbëdhjetë që të rrinin me të dhe që mund t'i dérgonte të predikojnë, 15 dhe të kishin pushtet të shëronin sémundjet dhe të débonin demonët. 16 Ata ishin: Simoni, të cilit ia vuri emrin Pjetër; 17 Jakobi, bir i Zebedeut, dhe Gjoni, vëllai i Jakobit, të cilave ua vuri emrin Boanerges, që do të thotë: "Bij të bubullimës"; 18 Andrea, Filipi, Bartolomeu, Mateu, Thomai, Jakobi i Alfeut, Tadeu, Simon Kananeasi, 19 dhe Juda Iskarioti, i cili më pas e tradhëtoi. 20 Pastaj hynë në një shtëpi. Dhe u mblohdh përsëri një turmë aq e madhe, sa që as bukë s'mund të hanin. 21 Dhe kur të afërmit e tij e morën vesh, shkuantë marrin atë, sepse flitej: "Nuk është në vete". 22 Kurse skribët, që kishin zbritur nga Jeruzalem, thoshnin: "Ai e ka Beelzebulin dhe i débon demonët me princin e demonëve". 23 Por ai i thirri pranë vetes dhe u foli me anë të shëmbëlltyrave: "Si mund Satanai të débojë Satanane? 24 Në qoftë se një mbretëri është përcarë kundër vvetves, ajo mbretëri nuk mund të qëndrojë. 25 Dhe në qoftë se një shtëpi përcahet kundër vvetves, ajo shtëpi nuk mund të qëndrojë. 26 Kështu, në se Satanai ngritet kundër vvetves dhe është përcarë, nuk mbahet dot, por i erdhí fundi! 27 Askush nuk mund të hyjë në shtëpinë e njeriut të fortë dhe t'a grabitë pasuritë e tij, pa e lidhur më parë njeriun e fortë; vetëm atëherë mund t'ia plaçkitë shtëpinë. 28 Në të vërtetë po ju them se bijve të njerëzëve do t'u falet çfarëdo mëkat dhe çdo blasfemi që do të thonë; 29 po pér atë që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë nuk do të ketë falje përfjetë; ai është fajtor pér dënimin të përfjetshëm". (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Sepse ata thoshnin: "Ai ka një frymë të ndyrë!". 31 Ndërkaj erdhën vëllezërit e tij dhe e éma dhe, si ndaluan përfjashta, dërguan ta thërrasin. 32 Turma ishte ulur përreth tij; dhe i thënë: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë përfjashta dhe po të kërkojnë". 33 Por ai u përgjigj atyre duke thënë: "Kush është nëna ime, ose vëllezërit e mi?". 34 Pastaj

duke vështruar rrëth e qark mbi ata që ishin ulur rrëth tij, tha: "Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi! 35 Sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, ai është vëllai im, motra ime dhe nëna!".

4 Pastaj nisi përsëri të mësojë në breg të detit; dhe rrëth tij u mblohd një turmë aq e madhe, sa që ai hyri në barkë dhe rrinte ulur në det, ndërsa gjithë turma ishte në tokë pranë detit. 2 Dhe ai u mësonte atyre shumë gjëra në shëmbëlltyra, dhe u thoshte atyre në mësimin e tij: 3 "Dëgjoni! Ja, doli mbjellësi të mbjellë. 4 Dhe ndodhi që kur hidhët farën, një pjesë e farës ra gjatë rrugës dhe zojgitë e qelliut erdhën dhe e hëngrën. 5 Një pjesë tjetër ra në gurishtë, ku nuk kishte shumë dhe dhe mbiu menjëherë, sepse s'kishte një tokë të thellë. 6 Por, kur doli dielli, u dogj; dhe me që nuk kishte rrënjet, u tha. 7 Një pjesë tjetër ra midis ferrave; ferrat u ritën, e mbreten dhe nuk dha fryt. 8 Një pjesë tjetër ra në tokë të mirë, dhe solli frut që rritet, dhe u zhvillua pér të dhënë njëra tridhjetë, tetra gjashtëdhjetë dhe tjetra njëqind". 9 Pastaj ai u tha atyre: "Kush ka veshë pér të dëgjuar, le të dëgjojë!". 10 Tani kur ishte vetëm, ata që i rrinin përreth bashkë me të dymbëdhjetët e pyetën pér shëmbëlltyrën. 11 Dhe ai u tha atyre: "Juve u është dhënë të njihni misterin e mbretërisë së Perëndisë; kurse atyre që janë përfjashta të gjitha këto jepen me shëmbëlltyra, 12 që: "Duke parë, të shohin, por të mos vén re; edhe duke dëgjuar, të dëgjojnë, por të mos kuptojnë, se mos pendohen dë mëkatet u falen".". 13 Pastaj u tha atyre: "Nuk e kuptoni këtë shëmbëlltyrë? Po atëherë si do t'i kuptoni të gjitha shëmbëlltyrat e tjera? 14 Mbjellësi mbjell fjalën. 15 Ata gjatë rrugës janë ata në të cilët mbillet fjalë; por pasi e kanë dëgjuar atë, vjen menjëherë Satanai dhe ua heq fjalën e mbjellë në zemrat e tyre. 16 Po ashtu ata që e marrin farën mbi një gurishtë janë ata që, kur e kanë dëgjuar fjalën, e pranojnë menjëherë me gjëzim; 17 por nuk kanë rrënjet në vetvete, dhe janë të përkohshëm; dhe kur vjen mundimi ose përndekja pér shkak të fjalës, skandalizohen menjëherë. 18 Ata përkundrazi të cilët e marrin farën midis ferrave, janë ata që e dëgjojnë fjalën, 19 por shqetësimet e kësaj bote, mashtimet e pasurisë dhe lakmitë pér gjëra të tjera që hynë, e mbeten fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme. (aiōn g165) 20 Kurse ata që e morën farën në tokë të mirë, janë ata që e dëgjojnë fjalën, e pranojnë dhe japin fryt: një tridhjetë, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind". 21 Pastaj u tha atyre: "A merret vallë llamba pér ta vénë nén babunë ose nén shtrat? A nuk vihet mbi drithëmbajtësen? 22 Sepse nuk ka asnjë të fshehtë që të mos zbulohet, as kurrgjë sekrete që të mos dalin në drithë. 23 Kush ka veshë pér të dëgjuar, le të dëgjojë!" 24 Dhe u tha atyre: "Vini re atë që dëgjoni. Me atë masë që ju matni, do t'u matet juve; edhe juve që dëgjoni do t'u jepet edhe më. 25 Sepse atij që ka, do t'i jepet, por atij që s'ka, do t'i merret edhe ajo që ka. 26 Tha akoma: "Mbretëria e Perëndisë është si një njeri që hedh farën në dhe. 27 Dhe natën dhe ditën, ndërsa ai fle dhe çohet, fara mbin dhe rritet, pa e ditur ai se si. 28 Sepse dheu prodhon vetveti më parë kërcellin, pastaj kallirin, dhe më në fund kallirin plot me kokrra. 29 Dhe kur fryti piqet, menjëherë korrësi i vë drapërin, sepse erdhë koha e korries. 30 Edhe tha: Me se ta krahasojmë mbretërinë e Perëndisë? Ose me çfarë shëmbëlltyre ta paraqesim? 31 Ajo i ngjan farës së sinapit, që, kur është mbjellë në dhe, është më e vogla nga të gjitha farérat që janë mbi dhe; 32 por, pasi mbillet, rritet dbe bëhet më e madhe se të gjitha barishtet; dhe lëshon degë aq të mëdha, sa zojgitë e qelliut mund të gjejnë strehë nén hijen e saj". 33 Dhe me shumë shëmbëlltyra tilla, u shpalte atyre fjalën, ashtu si ata ishin në gjendje ta kuptojnë. 34 Dhe nuk u fliste atyre pa shëmbëlltyra, ndërsa dishepujve të tij, veçmas, u shpjegonte çdo gjë. 35 Tani po atë ditë, si u ngrys, u tha atyre: "Kalojmë te bregu matanë! 36 Dhe dishepujti, si e nisën popullin, e

morrën me vete Jezusin, ashtu si ishte, në barkë. Me të ishin edhe disa barka të tjera të vogla. **37** Ndërkaq shpértheu një furtunë e madhe dhe valët përplaseshin mbi barkë aq shumë sa ajo po mbushej. **38** Ai ndërkaq po flinte në kiq mbi një jastëk. Ata e zgujan dhe i thanë: "Mësues, a nuk merakosesh që ne po marrim fund?". **39** Dhe ai si u zgjua, e qortoi erën dhe i foli detit: "Pusho dhe fashitu!". Dhe era pushoi dhe u bë qetësi e madhe. **40** Atëherë u tha atyre: "Psejeni ju aq frikacakë? Vallë, si nuk keni besim?". **41** Dhe ata i zuri një frikë e madhe dhe i thoshnin njëritjetrit: "Vallë, kush është ky, që po i binden edhe era edhe deti?".

5 Kështu arritën në bregun tjetër të detit, në krahinën e Gadarenasve. **2** Dhe, sapo Jezusi zbriti nga barka, menjëherë i doli përparraga varrezat një njeri i pushtuar nga një frymë e ndyrë. **3** I cili banonte në varreza dhe kurkush s'kishte mundur ta lidhë, qoftë edhe me zinxhirë. **4** Shpesh herë, pra, e kishin lidhur me pranga e zinxhirë, por ai gjithnjë i thyente zinxhirët dhe i këpuste prangat; dhe kurkush nuk e kishte bërë dot zap. **5** Vazhdimisht, natën dhe ditën, nëpër varre e mbi male, shkonte duke bërtitur dhe duke e rrahuat veten me gurë. **6** Tani kur e pa Jezusin prej së largu, ai u tur dhe ra përmbyss përrapa tij, **7** dhe me një britmë të madhe tha: "Ç'ka ndërmjet mes nesh dhe teje, o Jezus, Bir i Perëndisë të shumë të lartit? Unë të përgjërohem në emrin e Perëndisë, mos më mundo!". **8** Sepse ai i kishte thënë: "Frymë e ndyrë, dil prej këtij njeriu!". **9** Atëherë Jezusi e pyeti: "Cili është emri yt?". Dhe ai u përgjigj duke thënë: "Unë quhém Legion, sepse jemi shumë". **10** Dhe i lutej me të madhe që ai të mos i përzinte nga ajo krahinë. **11** Tani aty ishte, në brinjë të malit, një tufë e madhe derrash që kulloste. **12** Atëherë gjithë demonët e lutën duke thënë: "Na dërgo në derrat, që të hymë në ta". **13** Dhe Jezusini menjëherë u lejoi atyre; atëherë frymerat e ndyra mbasi dolën, hynë në derrat dhe tufa u hodh poshtë nga gremina në det; ishin afersisht dymjë krerë, dhe u mbystën në det. **14** Atëherë ata që i kullotni derrat ikën dhe e përhapën lajmin në qytet e nëpër fshatra; dhe njerëzit erdhën për të parë çfarë kishte ndodhur. **15** Kur erdhën te Jezusi, panë të idemonizuarin ulur, të veshur dhe me mendje në rregull, atë që ishte idemonizuar nga Legioni, dhe kishin frikë. **16** Dhe ata që e kishin parë ngjarjen u treguan atyre se çfarë i kishte ngjajë të idemonizuarit dhe çështjen e derrave. **17** Atëherë ata filluan t'i luten Jezusit që të largohej nga krahina e tyre. **18** Kur ai po hynte në barkë, ai që kishte qenë i idemonizuar i lutej që të mund të rrinte me të; **19** por Jezusi nuk e lejoi, madje i tha: "Shko në shtëpinë tênde, te të tut dhe u trego atyre çfarë gjërash të medha bëri Zoti dhe si pati mëshirë për ty". **20** Dhe ai shkoi dhe nisi të predikojë nëpër Dekapolis për të gjitha ato që i kishte bërë Jezusi; të gjithë u mrrekulluan. **21** Dhe kur Jezusi kaloi përsëri në bregun tjetër me barkë, një turmë e madhe u mblohdh rreth tij; dhe ai qëndroj në breg të detit. **22** Atëherë erdhë një nga kërët e sinagogës, me emër Jair, që, kur e pa, i ra ndër këmbë, **23** dhe ju lut me të madhe duke thënë: "Ime bijë është duke dhënë shpirt; eja, vëri duart mbi të që të shërrohet dhe t'i jetojë!". **24** Dhe ai shkoi me të. Një turmë e madhe e ndiqte dhe shtyhej rreth tij. **25** Tani një grua që kishte një flukë gjaku që prej dymbëdhjetë vjetësh **26** dhe kishte vuajtur shumë nga ana e mjekëve të ndryshëm duke shpenzuar gjithë pasurinë e vet pa kurrrafë dobie, madje duke u bërë më keq, **27** kur dëgjoi të flitej për Jezusin, u fut në turmë dhe pas shpinës preku rrrobën e Jezusit, **28** sepse thoshte: "Nëse vetëm ia prek rraben e tij, do të shërohem". **29** Dhe menjëherë rrjedha e gjakut iu ndal dhe ajo ndjeu në trupin e vet se u shërua nga ajo sëmundje. **30** Por menjëherë Jezusi, duke e ndjerë në vete që një fuqi kishte dalë prej tij, u kthye midis turmës, tha: "Kush m'i preku rrrobat? **31** Dhe dishepujt e vet i thanë: "A nuk po e sheh që turma po të shtyhet nga të gjitha anët dhe ti tha: "Kush

më preku?". **32** Por ai vështronë rreth e qark për të parë atë që bëri këtë. **33** Atëherë gruaja, plot frikë e duke u dridhur, duke ditur se ç'i kishte ndodhur, erdhë dhe i ra ndër këmbë dhe i tha gjithë të vërtetën. **34** Dhe ai i tha: "Bijë, besimi yt të shëroi; shko në paqe dhe ji e shëruar nga sëmundja jote!". **35** Ndërsa Jezusi ende po fliste, erdhën disa nga shtëpia e kryetarit të sinagogës duke thënë: "Jote bijë ka vdekur; pse e bezdis akoma Mësuesin?". **36** Por Jezusi, sapo dëgjoi q'u tha, i tha kryetarit të sinagogës: "Mos kë frikë, vetëm ki besimi!". **37** Dhe nuk lejoi që ta ndiqte kurkush tjetër, përvëc Pjetrit, Jakobit, dhe Gjonit, vëllait të Jakobit. **38** Dhe mbasi arriti në shtëpinë e kryetarit të sinagogës, pa një rrëmujë të madhe dhe njerëz që qanin dhe ulërinin me të madhe. **39** Hyri dhe u tha atyre: "Pse bërtitin e qani? Vajza nuk ka vdekur, por fie!". **40** Dhe ata e përqeshën, por ai, mbasi i nxori jashtë të gjithë, mori me vete atin dhe nënën e vajzës dhe ata që qenë me atë, dhe hyri atje ku dergjoi vajza. **41** E mori, pra, përdore vajzën dhe i tha: "Talitha kumi!", që e përkthyer do të thotë: "Vajzë, ty po të them: Çohu!". **42** Dhe menjëherë vajza u ngrit dhe filloj të ecë. Ajo ishte në fakt dymbëdhjetë vjeçë. Dhe ata u habitën me habi të madhe. **43** Por ai urdhëroi rreptësisht që askush të mos e marrë vesh; pastaj urdhëroi që t'i jasin vajzës të hajë.

6 Pastaj doli prej andej dhe erdhë në vendlindjen e tij, dhe dishepujt e vet e ndiqnin. **2** Dhe kur erdhë e shtuna, filloj i mësojë në sinagogë. Dhe shumë, kur e dëgjin, habiteshin dhe thoshnin: "Nga i vijnë këtij këto? Vallë ç'ditur është kjo që i është dhënë? Dhe si kryhen këto veprat të mëdha nëpërmjet dorës së tij? **3** A s'është ky zdrukthëtar i biri Marisë, vëllai i Jakobit, i Joses, i Judës dhe i Simonit? Dhe nuk janë këtu midis nesh motrat e tij?". Dhe skandalizoheshin për shkak të tij. **4** Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet s'është i përbuzur përvëc në vendlindjen e tij, në farefisin e vet dështuar në shtëpinë e vet". **5** Dhe nuk mundi të kryejë aty asnjë vepër të pushteshmë, përvëce shëroi disa të lëngatë, duke vënë mbi ta duart. **6** Dhe çuditet për mosbesimin e tyre; dhe dilte nëpër fshatra përreth e i mësonte. **7** Pastaj ai i thirri te vetja të dymbëdhjetë dhe filloj t'i dërgojë dy nga dy; dhe u dha pushtet mbi fryshtë e ndyra. **8** Dhe i urdhëroi të mos marrin asgjë tjetër udhës, përvëc një shkop vetëm: as trasta, as bukë, as denar në brez; **9** dhe të mbathin vetëm sandalet e të mos veshin dy palë tunika. **10** U tha akoma: "Kudo që të hyni në një shtëpi, rrini aty derisa të largoheni nga ai vend. **11** Në qoftë se disa nuk ju presin dhe nuk ju dëgjojnë, kur të largoheni që andej, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre. Në të vërtetë ju them se ditën e gjyqit Sodoma dhe Gomorra do të trajtohen me më shumë tolerancë se sa ai qyetet". **12** Kështu ata shkuan dhe u predikonin njerëzve që të pendoheshin; **13** dhe débonin shumë demonë dhe vajosin me vaj shumë të lëngatë dhe i shérionin. **14** Tani mbreti Herod dëgjoi të flitej për Jezusin, sepse emri i tij ishte bërë i njohur, dhe ai tha: "Ky Gjoni që pagëzonit e njall së vdekuri; prandaj në të po veprojnë pushtete çudibërëse". **15** Disa të tjerë thonin: "Është Elia"; dhe disa të tjerë: "Është një profet, ose si një nga profetët". **16** Por kur i dëgjoi Herodi të gjitha këto, tha: "Ky Gjoni, të cilët ia pata prerë kokën, u njall së vdekuri!". **17** Në fakt Herodi vet kishte dhënë urdhër të arrestohej Gjoni dhe të mbahej i lidhur në burg për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij, sepse e kishte marrë për grua. **18** Gjoni, pra, i thoshte Herodit: "Nuk është e lejueshme të kesh gruan e vëllait tënd!". **19** Dhe Herodiada e urrente dhe déshironte ta vriste, por nuk mundte. **20** Herodi, pra, i druej Gjonit, të cilin e dinte si njeri të drejtë dhe të shenjtë, dhe e mbronte; dhe, mbasi e dëgjonte, kryente shumë gjëra dhe e dëgjonte me dëshirë. **21** Por erdhë dita e volitshme dhe Herodi, përditësindjen e vet, shtroi një gosti për të mëdhenjtë e tij,

për komendantët dhe për parinë e Galileosë. 22 Hyri vetë e bija e Herodiadës, kérceu dhe i pëlqeu Herodit e atyre që ishin bashkë me të në tryezë, atëherë mbreti i tha vajzës: "Më kérko ç'të duash dhe unë do të ta jap". 23 Dhe iu betua: "Gjithçka që të më kérkosh, do të ta jap, deri gjysmën e mbretërisë sime!". 24 Ajo doli dhe i tha s'ëmës: "Çfarë duhet t'i kérkoj?" Ajo u përgjigji: "Kokën e Gjon Pagëzorit". 25 Ajo u kthye menjëherë te mbreti dhe i kérkoi me nxitim: "Unë dëshiroj që ti të më japësh menjëherë, mbi një pjatë, kokën e Gjon Pagëzorit". 26 Dhe mbreti, me gjithëse u trishtua shumë nga kjo, nuk deshi të refuzoj për shkak të betimit dhe për respekt të të ftuarve. 27 Kështu mbreti dërgoi menjëherë një roje me urdhër që ti sillnin kokën e Gjonit. 28 Dhe ky shkoi, ia preu kokën në burg, dhe e solli kokën i tij mbi një pjatë, ia dha vajzës dhe vajza ia dha s'ëmës. 29 Kur dishepujt e Gjonit në dëgjuan këto, erdhën, morën trupin e tij dhe e vunë në varr. 30 Tani apostujt u mblohdhën tek Jezusi dhe i treguan të gjitha ato që kishin bërë dhe i kishin mësuar. 31 Dhe ai u tha atyre: "Ejani veçmas në një vend të vëtmuar dhe pushoni pak". Sepse njerëzit që vinin dhe shkonin ishin aq shumë, sa s'u dilte koha as për të ngrënë. 32 U nisën, pra, me një barkë drejt një vend të vëtmuar e të mënjanuar. 33 Porsa turma i pa që u nisën, dhe shumë veta e njohën; dhe nga të gjitha qytetet erdhën aty me këmbë dhe mbërriten përparrë tyre; dhe u mblohdhën rreth tij. 34 Kur Jezusi doli nga barka, pa një turmë të madhe dhe iu dhimbas, sepse ishin si deleat pa bar; dhe nisi t'u mësojë shumë gjëra. 35 Duke qenë se u bë vonë, dishepujt e tij u afroan dhe i thanë: "Ky vend eshtë i shkretë, dhe tashmë eshtë vonë. 36 Lejoj këta njerëz që të shkoinj né fushat dhe né fshatrat rrith e qark që të blejnë bukë, se s'kanë gjë për të ngrënë". 37 Por ai, duke iu përgjigjur, u tha atyre: "U jepni ju të hanë!" Ata i thanë: "A duhet të shkojmë ne të blejmë për dyqind denarë bukë dhe t'u japijm të hanë?". 38 Dhe ai u tha atyre: "Sa bukë keni? Shkoni e shikoni". Ata, mbasi shikuani, thanë: "Pesë bukë e dy peshq". 39 Atëherë ai i urdhëroi ata që t'i rregullojnë të gjithë, ulur në grupe, mbi barin e njomë. 40 Kështu ata u ulën në grupe nga njëqind e nga pesëdhjetë. 41 Pastaj ai mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qilli, i bekoi; i theu bukët dhe ua dha dishepujtë të vet, që t'u shpërndanin atyre; ua ndau gjithashu dy peshqit të gjithëve. 42 Të gjithë hëngrenë sa u ngopën. 43 Dhe mblohdhën dymbëdhjetë shporta me copa buke dhe me mbetje peshku. 44 Ata që hëngren nga ato bukë ishin pesë mijë burra. 45 Menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër drejt Betsaidas, derisa ai ta lejonte turmën. 46 Sapo e lejoi, ai iu ngjit malit për t'u lutar. 47 U ngrys, barka ishte në mes të detit dhe ai ishte i vetëm fare në tokë. 48 Dhe kur i pa dishepujt që po mundoheshin duke vozitor, sepse era ishte kundër tyre, aty nga roja e katërt e natës, ai u nis drejt tyre duke ecur përmbi det dhe dante t'i kalonte. 49 Por ata, kur e panë që po ecte mbi det, menduan se ishte një fantazmë dhe filluan të bërtasin, 50 sepse e kishin parë të gjithë dhe ishin trembur; por ai menjëherë filloj t'i flasë me ta dhe tha: "Merrni zemër, jam unë, mos kini frikë!" 51 Pastaj hipi në barkë me ta dhe era pushoi; dhe ata mbetën jashtëzakonisht të habitur në veten e tyre dhe u mrekulluan, 52 sepse nuk e kishin kuptuar ndodhinë e bukëve, sepse zemra e tyre ishte ngurtësuar. 53 Mbasit kualan, arritën në krahinën e Gjenasaret dhe aty e lidhën barkën. 54 Dhe kur dolën nga barka, njerëzit e njohën menjëherë 55 dhe, duke përshtuar me vrap mbarë krahinën përreth, filluan të sjellin të sëmurë në vigje, kudo që dëgjonin se gjendej; 56 dhe kudo ku ai vinte, në fshatra, në qytete a në lagje, njerëzit i vendosnin të lënguarit në sheshe dhe e lutnë që të paktën të mund të preknin cepin e rrobes së tij; dhe të gjithë ata që e preknin, shëroheshin.

7 Atëherë rreth tij u mblohdhën farisenjtë dhe disa skribë që kishin ardhur nga Jeruzalemi. 2 Ata vunë re se disa nga dishepujt e tij po hanin bukë me duar të papastrë, domethënë të palara, dhe i paditën. 3 Në fakt farisenjtë dhe të gjithë Judenjtë nuk hanë pa i larë më parë me shumë kujdes duart, duke iu përbalajtur traditës së pleqeve; 4 dhe, kur kthehen nga tregu, nuk hanë pa u pastruar më parë. Ka shumë gjëra të tjera që ata duhet të respektojnë për shkak të traditës: larjen e kupave, të brokave, të enëve prej bakri dhe të shtretërve. 5 Pastaj farisenjtë dhe skribët e pyetën: "Përse dishepujt e tu nuk sillen sipas traditës së pleqeve, por hanë bukë pa i larë duart?". 6 Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Mirë profetizoi Isaia për ju, hipokritë, sic eshtë shkruar: "Ky popull me buzë më nderon, por zemra e tyre rri larg meje. 7 Por kot më një kult, duke mësuar doktrina, të cilat janë porosi nga njerëzit". 8 Duke lénë pas dore, pra, urdhërimin e Perëndisë, ju i përbahemi traditës së njerëzve: larje brokash dhe kupash; dhe bëni shumë gjëra të tjera të ngjashme". 9 U tha atyre akoma: "Jujeni të shkathët për të anuluar urdhërimin e Perëndisë, për të zbatuar traditën tuaj. 10 E në fakt Moisiu tha: "Ndero atin tënd dhe nënën tënde", dhe: "Ai që mallkon atin ose nënën, të dënohet me vdekje". 11 Por ju thoni: "Në qoftë se dikush i thotë atit të vet ose nënës së vet: Gjithçka që mund të bëjë për ty eshtë kurban, domethënë një ofertë Perëndisë", 12 nuk e lejoni atë të bëjë asgjë për atin e vet ose për nënën e vet, 13 duke e anuluar kështu fjalen e Perëndisë me traditën tuaj, që ju e keni trashëguar. Dhe ju po bëni shumë gjëra të tjera të ngjashme". 14 Pastaj thirri gjithë turmën rrith vetes dhe i tha: "Më dëgjoni të gjithë dhe kuptoni: 15 Nuk ka asgjë jashtë njeriut që, duke hyrë në të, mund ta ndotë atë; përkundrazi janë ato gjëra që dalin prej tij që e ndotin. 16 Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë! 17 Më pas, kur ai u kthye në shtëpi, larg turmës, dishepujt e vet e pyetën për kuptimin e shëmbëllityrës. 18 Dhe ai u tha atyre: "Edhe ju qëndeni kaq të pamend? A nuk e kuptoni se çdo gjë që nga jashtë hyn te njeriu nuk mund ta ndotë, 19 sepse nuk i hyn në zemër, por në bark, dhe pastaj jashtëqitet në gjiriz?". Duke folur kështu, ai i deklarioi të pastra të gjitha ushqimet. 20 Tha akoma: "Ajo që del nga njeriu, e bën atë të ndotur. 21 Sepse nga brenda, domethënë nga zemra e njeriut, dalin mendimet e mbropshta, shkeljet e kurorës, kurvërimi, vrasjet, 22 vjedhjet, lakmitë, ligësitë, mashtrimet, pafytërsia, smira, blasfemia, kryelartësia, budallallëku. 23 Të gjitha këto të mbropshta dalin nga brenda dhe e ndotin njeriut". 24 Pastaj u nis që andej dhe shkoi në krahinën e Tiros dhe të Sidonit; hyri në një shtëpi dhe donte që askush të mos e dinte, por nuk mundi të qëndrojë i fshehur. 25 Në fakt një grua, vajza e së cilës kishte një frymë e ndyrë, duke dëgjuar për Jezusin, erdhë dhe u hodh para këmbëve të tij. 26 Tani ajo grua ishte greke, me prejardhje sirofenikase; dhe iu lut që ta dëbonë demonin nga e bija; 27 por Jezusi i tha: "Léri më parë fëmijët të ngopën, sepse nuk eshtë mirë të merret buka e fëmijëve e t'u hidhet këlyshëve të qenve". 28 Por ajo u përgjigji dhe i tha: "Mirë po flet, o Zot, por edhe këlyshët nën tryezë hanë thërimet e fëmijëve!". 29 Atëherë ai i tha: "Për këtë fjalin tënde, shko; demoni doli nga vajza jote!". 30 Dhe ajo, kur e kthye në shtëpinë e vet, e gjeti të bijën në shtrat, dhe demoni i kishte dalë. 31 Mbasit u nis përsëri nga krahina e Tiros dhe e Sidonit, Jezusi arriti te deti i Galileosë, në mes të krahinës së Dekapolit. 32 Dhe i paraqitën një të shurdhët që mezi fliste, dhe iu lutën t'i vëritë duart mbi të. 33 Si e mori veçmas, larg turmës, ia shtu qishtritë në vesh dhe mbasi e peshqyu ia preku gjuhën. 34 Pastaj i drejttoi sytë nga qilli, psherëti dhe i tha: "Effatha", që të thotë: "Hapu!". 35 Dhe menjëherë iu hapën veshët, iu zgjdhënyja e gjuhës dhe foli rrjedhshëm. 36 Dhe Jezusi i urdhëroi ata që të mos i tregojnë askujt; por sa më tepër ua ndalonte, aq më tepër

ata e përhapnin. 37 Dhe, të habitur shumë, thonin: "Ai çdo gjë e ka bërë mirë: ai i bën që të shurdhët të dégojnë dhe memecët të flasin!".

8 Në ato ditë, duke qenë se u mblodh një turmë shumë e madhe dhe s'kishin ç'të hanin, Jezusi i thirri dishepujt e vet dhe u tha atyre: 2 "Kam mëshirë pér këtë turmë, sepse u bënë tri ditë që po rri me mua, dhe nuk ka ç'të hajë. 3 Dhe po t'i nis të pa ngrënë në shtëpitë e tyre, do të mbeten udhës; disa prej tyre kanë ardhur që nga larg". 4 Dhe dishepujt e tij iu përgjigjën: "Si do të mund t'i ngopte me bukë këta dikush, këtu në shkretëtirë?". 5 Dhe ai i pyeti: "Sa bukë keni?". Ata i thanë: "Shtatë". 6 Atëherë ai e urdhëroi turmën të ulet pér tokë; dhe mori të shtatë bukët, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të vet që t'ia shpërndajnë turmës; dhe ata ia shpërndanë. 7 Kishin edhe disa peshq të vegjël; mbasi i bekoi, urdhëroi që edhe ata t'i shpërndahen turmës. 8 Kështu ata hëngrën dhe u ngopën; dhe dishepujt çuan shtatë kosha me copat që tepruan. 9 Ata që hëngrën ishin rrëth katër mijë veta; pastaj i lejoj. 10 Dhe menjëherë hypi në barkë me dishepujt e vet dhe shkoi në rrithenin e Dalmanutës. 11 Atëherë erdhën farisenjë dhe nisën të diskutonë me të, duke i kërkuar një shenjë nga qilli për ta vënë në provë. 12 Por ai, duke pshuarëtë në frysë, tha: "Përse ky brez kérkon një shenjë? Në të vërtetë po ju them se këtij brezi nuk do t'i jepet asnjë shenjë". 13 Atëherë i la, hipi përséri në barkë dhe kaloi në bregun tjetër. 14 Tani dishepujt kishin harruar të marrin bukë me vete, dhe në barkë s'kishin asnjë përvëç një buke. 15 Dhe Jezusi i qortoi duke thënë: "Kini kujdes, ruhuni nga majaja e farisenjve dhe nga majaja e Herodit!". 16 Por ata diskutonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi bukë". 17 Jezusi e vuri re dhe u tha: "Përse dis-kutoni që s'keni bukë? Ende nuk po e kuptioni e nuk e merrni vesh? Ende e keni zemrën të ngurtë? 18 Keni sy dhe nuk shihni, keni veshë dhe nuk dëgjoni? Dhe nuk po mbani mend? 19 Kur ndava të pesë bukët pér të pesë mijtë, sa kosha plot me copa mblodhët?". Ata thanë: "Dymbëdhjetë". 20 "Po kur theva të shtatë bukët pér të katër mijtë, sa shporta plot me bukë mblodhët?". Dhe ata thanë: "Shtatë". 21 Dhe ai u tha atyre: "Po si, ende nuk po kuptioni?". 22 Pastaj arriti në Betsaida; dhe i prunë një të verbër e iu lutën ta prekte. 23 Atëherë e mori pér dore të verbër, e nxori jashtë fshatit dhe, pasi i pështyu në sy dhe vuri duart mbi të, e pyeti nëse shihte gjë. 24 Dhe ai, duke hapur sytë, tha: "Po shoh njerëz si pemë që ecin". 25 Atëherë Jezusi i vuri përséri duart mbi sytë dhe e bëri të shkojë lart; dhe atij i kthye te parit dhe shikonte qartë gjithçka. 26 Dhe Jezusi e nisi të shkojë në shtëpinë e tij duke i thënë: "Mos hyr në fshat dhe mos ia trego askujt në fshat". 27 Pastaj Jezusi shkoi bashkë me dishepujt e vet ndër fshatrat e Cesaresë së Filipit; dhe gjatë rrugës i pyeti dishepujt e vet duke u thënë atyre: "Kush thonë njerëzit se jam unë?". 28 Ata u përgjigjën: "Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, dhe të tjerë një nga profetët". 29 Dhe ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam?". Dhe Pjetri, duke iu përgjigjur i tha: "Ti je Krishti". 30 Atëherë ai i urdhëroi rrëptësisht që të mos i tregojnë askujt pér të. 31 Pastaj nisi t'u mësojë atyre se Birit të njeriu i duhet të vuajë shumë gjëra, do të hidhet poshtë nga pleqtë, nga krerët e priftirinje dhe nga skribët; se do të vritet dhe pas tri ditësh do të ringjallet. 32 Dhe ai i tha këto gjëra haptas. Atëherë Pjetri e mori mënjanë dhe filloj ta qortojë. 33 Por ai i kthye, shkoi dishepujt e vet dhe e qortoi Pjetrin, duke thënë: "Largohu nga unë, Satana, se ti nuk ke shqisën pér gjérat e Peréndisë, por pér gjérat e njerëzë!". 34 Pastaj e thirri pranë vetes turmën me dishepujt e vet dhe iu tha: "Kushdo që don të vijë pas meje, të mohojë vetveter, të marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë, 35 sepse ai që don të shpëtøjë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të

humbasë jetën e vet pér hirin tim e pér ungjillin, do të shpëtøjë. 36 C'dobi do të ketë njeriu të fitojë gjithë botën, nëse më pas do të humbë shpirtin e vet? 37 Ose çfarë mund të japë njeriu në shkëmbim të shpirtit të vet? 38 Sepse kujtido që do t'i vijë turp përua dhe pér fjalët e mia në mes të këtij brezi kurorëshkelës dhe mëkatar, pér atë do t'i vijë turp edhe Birit të njeriu, kur të arrijë në lavdinë e Atit të vet, me engjëjt e shenjët".

9 Pastaj u tha atyre: "Në të vërtetë ju them se midis jush që jeni këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen para se të shohin të vijë me fuqi mbretëria e Peréndisë". 2 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin e Gjonin dhe i çoi në vetmi, vetëm ata, mbi një mal të lartë; dhe u shpërfytyra përpëra tyre. 3 Dhe rrobat e tij u bënë të shndrritshme dhe krejt të bardha, si bora, më të bardha nga sa nuk mund t'i zbardhjë asnjë rrobalarës mbi tokë. 4 Dhe atyre iu shfaqën Elia me Moisiun, që po bisedonin me Jezusin. 5 Atëherë Pjetri e mori fjalën dhe i tha Jezusit: "Mësues, pér ne eshtë mirë të jemi këtu; bejmë, pra, tri çadra: një pér ty, një pér Moisiun dhe një pér Elian!". 6 Në fakt ai nuk dinte çfarë thoshte, sepse ata ishin të trembur. 7 Pastaj erdhì një re dhe i mbuloi me hijen e vet; dhe nga reja dolni një zë që tha: "Ky eshtë Biri im i dashur; dégjojeni!". 8 Dhe menjëherë ata shikuar rrëth e qark, por nuk panë më asnjëri, përvëce Jezusi fill i vetëm me ta. 9 Tani kur po zbrisnin nga malii, Jezusi i urdhëroi të mos i tregojnë askujt gjérat që kishin parë, derisa i Biri i njeriu të ringjallë prej së vdekuri. 10 Ata e mbajtën porosinë dhe diskutonin mes tyre se q'do të thoshte të ringjallesh prej së vdekuri. 11 Pastaj e pyetën duke thënë: "Përse skribët thonë se më parë duhet të vijë Elia?". 12 Dhe ai, duke u përgjigj, u tha atyre: "Elia me të vërtetë duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë; por, ashtu siç eshtë shkruar pér Birin e njeriu, ai duhet të vuajë shumë gjëra dhe të përqmohet. 13 Por unë po ju po them se Elia erdhë dhe me të bënë q'deshën, ashtu siç eshtë shkruar pér të". 14 Mbasi u kthye te dishepujt, pa një turmë të madhe rrëth tyre dhe disa skribë që po grindeshin me ta. 15 Dhe menjëherë e gjithë turma, kur e pa, u habit dhe erdhë me vrap pér ta përshtëndetur. 16 Atëherë ai i pyeti skribët: "Për çfarë po diskutoni me ta?". 17 Dhe dikush nga turma, duke u përgjigj, tha: "Mësues, të prura djalin tim që ka një frysë memece, 18 dhe e kap kudo, e përplas dhe ai shkumon, kércillon dhëmbët dhe i ngrinë gjymtyrët. Dhe u thashë dishepujve të tu ta débojnë, por ata s'e bënë dot. 19 Dhe ai duke u përgjigjur tha: "O brez që s'beson, deri kur do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Ma sillni këtu!". 20 Dhe ai ia prunë. Por, sapo e pa, frysma e përplasi me forcë dëfemja, që kishte rënë përtokë, rrokullisë duke shkumtar. 21 Dhe Jezusi e pyeti babanë e atij: "Sa kohë ka që i ndodh kështu?". Dhe ai tha: "Që në fëmijëri. 22 Shpesh e ka hedhur në zjarr dhe në ujë pér ta shkatërruar por, nëse mund të bësh diçka, ki mëshirë pér ne dhe na ndihmo!". 23 Dhe Jezusi i tha: "Nëse ti mund të besosh, çdo gjë eshtë e mundshme pér atë që beson". 24 Menjëherë babai i fëmijës, duke bërtur me lot, tha: "Unë besoj, o Zot, ndihmo mosbesimin tim". 25 Atëherë Jezusi, duke parë se po vinte turma me vrap, e qortoi frysën e ndyrë duke thënë: "O frysë memece dhe e shurdhët, unë po të urdhëroj, dil prej tij dhe mos hyr më kurrë tek ai!". 26 Dhe demoni, duke bërtur dhe duke e sfilitor fort, doli prej tij. Dhe fëmija mbeti si i vdekur, saqë shumë njerëz thoshin: "Ka vdekur". 27 Por Jezusi e zuri pér dore, e ngriti dhe ai u çua në këmbë. 28 Kur Jezusi hyri në shtëpi, dishepujt e vet e pyetën veçmas: "Përse ne nuk mundëm ta débojmë?". 29 dhe ai u tha atyre: "Ky lloj frysë nuk mund të débohet ndryshe, përvëç, se me lutje dhe agjërim". 30 Mbasi u nisën prej andej, kaluan nérpët Galile; dhe ai nuk donte që ta merrte vesh njeri. 31 Ai, në fakt, i mësonte dishepujt e vet

dhe u thoshte atyre: "Së shpejtë Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e njërëzve dhe ata do ta vrasin; dhe, pasi të jetë vrarë, ai do të ringjallët ditën e tretë". 32 Por ata nuk i kuptonin këto fjalë dhe kishin frikë ta pyesnin. 33 Dhe arritën në Kapernaum; dhe kur hyri në shtëpi, i pyeti: "Për çfarë diskutonit ndërmjet jush rrugës?". 34 Dhe ata heshtën, sepse rrugës kishin diskutuar se cili ndër ta ishte më i madhi. 35 Atëherë ai u ul, i thirri të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: "Nëse dikush don të jetë i pari, le të bëhet i fundit i të gjithëve dhe shërbëtori i të gjithëve". 36 Dhe mori një fémijë të vogël dhe e vuri në mes të tyre; pastaj e mori në krahë dhe u tha atyre: 37 "Cilid që pranon një nga këta fémijët në emrin tim, më pranon mua; dhe kushdo që më pranon mua, nuk më pranon mua, por atë që më ka dërguar" 38 Atëherë Gjoni mori fjalën dhe i tha: "Mësues, ne pamë një njeri që nuk na ndjek, që i dëbonte demonët në emrin tënd dhe ia ndaluan sepse ai nuk na ndjek". 39 Por Jezusi tha: "Mos ia ndalonit, sepse s'ka njeri që mund të bëjë një vepër të fuqishme në emrin tim, dhe fill pas kësaj të flasë keq pér mua. 40 Sepse kush nuk është kundër nesh, është me ne. 41 Në fakt, kushdo që do t'ju japë të pini një gotë ujë në emrin tim, sepse jeni të Krishtit, në të vërtetët po ju them se me siguri nuk do ta humbasë shpérblimin e vet". 42 "Dhe kush do të skandalizojë një nga këta të vegjël që besojnë në mua, do të ishte më mirë pér të i varet në qafë një gur mulliri dhe të hidhet në det. 43 Tani nëse dora jote të skandalizon pér mëkat, preje; është më mirë pér ty të hysh dorëcung në jetë, sesa të kesh dy duar dhe të shkosh në Gehena, në zjarrin e pashueshëm, (Geenna g1067) 44 atje ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zja-rii nuk fiket. 45 Dhe nëse këmbaro jote të skandalizon pér mëkat, preje; është më mirë pér ty të hysh i çalë në jetë, se sa të kesh dy këmbët dhe të hedhin në Gehena, në zjarrin e pashueshëm, (Geenna g1067) 46 atje ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk fiket. 47 Dhe nëse syri yt të skandalizon pér mëkat, nxirre; është më mirë pér ty të hysh me një sy në jetë sesa të kesh dy sy dështet e tē hedhin në Gehenen e zjarrit, (Geenna g1067) 48 atje ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zja-rii nuk fiket. 49 Sepse gjithkush duhet të kripet me zjarr, dhe çdo fli duhet të kripet me krip. 50 Kripa është e mirë, por nëse kripa bëhet e amësht, me se do t'i jepni shijen? Kini kripë në vëtvete dhe jetoni në paqe njëri me tjetrin!".

10 Mbasi u nis prej andej, Jezusi shkoi në krahinën e Judesë gjatë Jordanit dhe përséri u mblohdhën rrëth tij turma; ai përséri fillo t'i mësojë, siç e kiske zakon. 2 Dhe farisenjtë, pér ta vënë në provë, e pyetën: "A është e ligjshme që burri ta lë gruan?". 3 Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Çfarë ju ka urdhëruar Moisiu?". 4 Ata thanë: "Moisiu ka lejuar të shkruehet letra e shkurorëzimit dështet e tā lësh gruan". 5 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Për shkak të ngurtësisë së zemrës suaj ai e shkroi atë rregull; 6 por në fillim të krijimit, Perëndia i bëri mashkull e femër. 7 Për këtë arsy e njeriu do ta braktisë babanë e tij dhe nënën e tij dështet e tā lësh gruan e tij; 8 dhe të dy do të janë një mish i vetëm; kështu nuk janë më dy, por një mish i vetëm. 9 Prandaj njeriu të mos ndajë atë që Perëndia e ka bashkuari". 10 Dhe në shtëpi dishepujt e vet e pyetën përséri pér këtë çështje. 11 Atëherë ai u tha atyre: "Ai që lë gruan e vet dështet e tā martohet me një tjetër, shkel kurorën me të. 12 Po ashtu, nëse gruaja lë burrin e vet dështet me një tjetër, shkel kurorën. 13 Atëherë i punët disa fémijë të vegjël që ai t'i prekete ata; por dishepujt i qortonin ata që i punët. 14 Kur Jezusi e pa këtë, i indinjuar, u tha atyre: "I lini fémijët e vegjël të vijnë tek unë dështet e tā pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë. 15 Në të vërtetët po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fémijë i vogël, nuk do të hyjë në të". 16 Dhe, si i mori në krahë,

i bekoi duke vënë duart mbi ta. 17 Tani kur po bëhej gati pér rrugë, i dol përpara dikush me vrap; u gjunjëzua para tij dështet e pyeti: "Mësues i mirë, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përfjetshme?". (aiōnios g166) 18 Dhe Jezusi i tha: "Përse më quan i mirë? Askush nuk është i mirë, përvëc një të vetmi, domethënë Perëndisë. 19 Ti i njeh urdhërimet: "Mos shkel kuroën. Mos vrit. Mos vidh. Mos bëj dëshmi të rrème. Mos mashtro. Ndero atin tënd dështet e nënën tënd". 20 Dhe ai, duke iu përgjigjur, i tha: "Mësues, të gjitha këto i kam zbatuar që në fémijërinë time". 21 Atëherë Jezusi e vështroi në fytyrë, ndjeu dashuri pér tē dështet e i tha: "Një gjë tē mungon; shko, shit të gjitha ato që ke dështet e varfërvë dështet e tē kesh një thesar në qjell; pastaj eja, merre kryqin tēnd dështet e më ndiq". 22 Por ai u trishtua pér këtë fjalë dështet e largua me keqardhje, sepse kiske shumë pasuri. 23 Atëherë Jezusi, mbasi e hodhi vështirimin përeth, u tha dishepujt e vet: "Sa vështirë është pér atë që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!". 24 Dishepujt u habitën shumë nga këto fjalë tē tij. Por Jezusi foli përséri dështet e i tha atyre: "O bij, sa e vështirë është që të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë atë që mbështeten te pasuria. 25 Është më e lehtë që një deve të kalojë nëpër vrimën e një gjilpërë, se sa të hyjnë një i pasur në mbretërinë e Perëndisë". 26 Dhe dështet e i çuditën edhe më tepër dështet e i thoshin njëri-tjetri: "Atëherë kush vallë mund tē shpëtohet?". 27 Por Jezusi, duke i ngulur sytë mbi ta, u tha: "Kjo pér njerëzit është e pamundur, por jo pér Perëndinë, sepse gjithçka është e mundur pér Perëndinë". 28 Atëherë Pjetri e mori fjalën dështet e tha: "Ja, ne lamë çdo gjë dështet e kemi ndjekur". 29 Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "Në të vërtetët po ju them që nuk ka asnjëri që tē ketë lénë shtëpinë, a vëllezërit a motrat, a atin, a nënën, a fémijët ose arat pér hirin tim dështet e ungjillin, 30 që tē mos marri tani, nē këtë kohë, njëqindfish shtëpi, vëllezëri, motra, néné, fémijë e ara, së bashku me përndjekje, dështet e botën e ardhshme, jeta e përfjetshme. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Por shumë tē parë do tē janë tē fundit dështet e i shumë tē fundit do tē janë tē parë". 32 Ata ishin nē udhëtim pér t'u njigjtur nē Jeruzalem, dështet e i paraprinte. Dhe ata ishin tē trondit dështet e ndiqnin me ndrojtje. Dhe ai i mblohdhi përséri tē dymbëdhjetët mënjanë dështet e i thotë çfarë dështet e i ndodhët: 33 "Ja, ne po njigjitet nē Jeruzalem dështet e Biri i njeriut do t'u dorëzohet kërëvë tē priftërinje dështet e skribëve; dështet e i shumë tē fundit do tē janë tē parë". 34 Ata ishin nē udhëtim pér t'u njigjtur nē Jeruzalem, dështet e i paraprinte. Dhe ata ishin tē trondit dështet e ndiqnin me ndrojtje. Dhe ai i mblohdhi përséri tē dymbëdhjetët mënjanë dështet e i thotë çfarë dështet e i ndodhët: 35 Atëherë Jakobi dhe Gjoni, bij tē Zebedeut, iu afroan dështet e i thanë: "Mësues, ne dëshirojmë që tē bësh pér ne atë që do tē kërkojmë". 36 Dhe ai u tha atyre: "Çfarë doni tē bëj pér ju?". 37 Ata i thanë: "Na lejo që tē ulemi njëri nē tē djathët dështet e tjetri nē tē majtët dështet e tē lavdinë tēndë". 38 Dhe Jezusi u tha atyre: "Ju nuk dini çfarë kérkon. A mund tē pini ju kuptën që unë do tē pështet dështet e pagëzoheni me atë pagëzim me tē cilin unë jam pagëzuar?". Ata i thanë: "Po, mundemi". 39 Dhe Jezusi u tha atyre: "Vërtetët dështet e pagëzoheni me atë pagëzim me tē cilin jam pagëzuar, 40 por nuk më takon mua tē vë dikë tē ulet nē tē djathët time ose nē tē majtët time, por është pér atë pér tē cilët është përgatitur". 41 Kur i dëgjuan këtë, dështet e tē tjetër filluan tē indinjohen kundër Jakobit dhe Gjonit. 42 Por Jezusi i thirri pranë vetes dështet e tē mëdhenjtë e tyre ushtrojnë mbi to pushtetin e tyre; 43 por kjo s'duhet tē ndodhë midis jush; madje ai nga ju që dështet e tē bëhet i madh, dështet e tē jetë shërbëtori juaj; 44 dështet e tē kushdo nga ju që dështet e tē dojë tē jetë i pari, dështet e tē jetë sklavë i të gjithëve. 45 Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhë që t'i shërbëjnë, por pér tē shërbëry dështet e tē dhënë jetën e tij si çmim pér shpengimin e shumë

vetave". **46** Kështu arritën në Jeriko. Kur ai po dilte nga Jeriko me dishepujt e tij dhe me një turmë të madhe, biri i Timoteut, Bartimeu i verbër, ishte ulur gjatë rrugës dhe lypte. **47** Kur dégjoi se ai që po kalonte ishte Jezusi Nazareas, filloj tē bërtasë dhe tē thotë: "Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua!". **48** Shumë e qortonin që tē heshte, por ai bërtiste edhe më fort: "Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua!". **49** Dhe Jezusi qëndroi dhe urdhëroi që ta thërrasin. Ata e thirrën, pra, tē verbërin duke i thënë: "Merr zemër, çohu, ai po tē thërrët!". **50** Atëherë ai hodhi tej rrobën e tij, u ngrit dhe erdhë te Jezusi. **51** Dhe Jezusi mori fjalën dhe i tha: "Çfarë do që unë tē tē bëj?". I verbëri i tha: "Rabboni, që tē më kthehet tē parit!". **52** Dhe Jezusi i tha: "Shko, besimi yt tē shëroi". Dhe në çast atij iu kthye tē parit dhe nisi tē ndjekë Jezusin në udhë.

11 Tani kur iu afroan Jeruzalem, drejt Betfage dhe Betania, afër malit tē Ullinje, Jezusi dërgoi dy nga dishepujt e vet, **2** duke u thënë: "Shkonë në fshatin përballë dhe, posa tē hyni aty, do tē gjeni një këriç tē lidhur, mbi tē cilin akoma nuk ka hipur askush; zgjidheni dhe ma sillni. **3** Dhe në se ndokush iu thotë: "Pse po veproni këshut?", përgjigjuni: "I duhet Zotit. Ai do ta kthejë menjëherë këtu". **4** Ata shkuon dhe e gjetën këriçin tē lidhur afër një dere, në rrugë, dhe e zgjdhën. **5** Disa nga tē pranishmit u thanë atyre: "Ç'po bëni? Pse po e zgjidhni këriçin?". **6** Këta iu përgjigjën ashtu si u kishte thënë Jezusi dhe ata i lanë tē shkojnë. **7** Atëherë ia cuan Jezusit këriçin, vunë mbi tē manteleet e tyre dhe ai u ul mbi tē. **8** Shumë njerëz i shtronin rrobat e tyre rrugës dhe tē tjerë pritnin degë nga pemët dhe i hidhnin rrugës. **9** Dhe si ata që pararendnin, edhe ata që ndiqnin Jezusin, thërrisin dhe thonin: "Hosana! Bekuar éshët ai që vjen në emër tē Zotit! **10** E bekuar éshët mbretëria e Davidit, atit tonë, që vjen në emër tē Zotit. Hosana në vendet shumë tē larta!". **11** Kështu hyri Jezusi në Jeruzalem dhe në tempull; dhe, mbasi shikoi mirë çdo gjë, duke qenë se ishte vonë, dol bashkë me tē dymbëdhjetët në drejtim tē Betanias. **12** Të nesërmen, kur dolën nga Betania, ai kishte ur. **13** Dhe, duke parë nga larg njëlik që kishte gjetje, shkoi pér tē parë në se mund tē gjente diçka atje; por, kur iu afroa, s'gjeti asgjë përvëç gjethive, sepse nuk ishte koha e fique. **14** Atëherë Jezusi, duke iu drejtuan fikut, tha: "Askush mos ngrëntë kurrë frys prej teje pérjetë". Dhe dishepujt e tij e dëgjuan. (**aïon g165**) **15** Kështu arritën në Jeruzalem. Dhe Jezusi, mbasi hyri në tempull, filloj t'i dëbojë ata që shisnin dhe blinin brenda tempullit dhe përmbysti tavolinat e këmbysesve tē parave dhe ndenjëset e shitésve tē pëllumbave. **16** Dhe nuk lejoj asnjë që tē mbaritte sende nëpër tempull. **17** Dhe i mësonte duke u thënë atyre: "Vallë nuk éshët shkruar: "Shtëpia ime do tē quhet shtëpi e lutjes pér tē gjithë komet? Ju, përkundrazi, e keni bërë shpellë kusarësh!". **18** Tani skribët dhe kërretë e priftërinje kur i dëgjuan këto fjalë kërkonin mënyrën se si ta vrissin, por kishin frikë prej tij, sepse gjithë turma ishte e mahnitur nga doktrina e tij. **19** Dhe kur u bë darkë, Jezusi doli jashët qytetit. **20** Të nesërmen në mengjes, duke kaluar, panë se fiku ishte tharë me gjithë rrënjet. **21** Dhe Pjetri, duke u kujtuar, i tha: "Mësues, ja, fiku që t'i mallkove qenka thaarë". **22** Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Kini besimin e Perëndisë! **23** Sepse ju them në tē vërtetë se nëse dikush do t'i thotë këtij mali: "Luaj vendit dhe hidhu në det", dhe nuk do tē ketë dyshime në zemër tē vet, por do tē besojë se ajo që po thotë do tē ndodhë, çdo gjë që tē thotë do t'i bëhet. **24** Prandaj po ju them: Të gjitha ato që ju kërkoni duke lutar, besoni se do t'i merrni dhe ju do t'i merrni. **25** Dhe kur nisni tē luteni, nëse keni diçka kundër ndokujt, faleni, që edhe Ati juaj që éshët në qiejt, t'ju falë mëkafat tuaja. **26** Por në se ju nuk falni, as Ati juaj, që éshët në qiejt, nuk do t'ju falë mëkafat tuaja". **27** Pastaj ata erdhën përsëri në Jeruzalem;

dhe ndërsa ai po ecte nëpër tempull, kërretë e priftërinje, skribët dhe pleqtë iu afroan, **28** dhe i thanë: "Me c'pushtet i bën ti këto gjëra? Kush ta dha këtë pushtet pér t'i kyer këto gjëra?". **29** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju pyes diçka; më jepni përgjigje, pra, dhe unë do t'ju them me c'pushtet i bëj këto gjëra. **30** Pagëzimi i Gjonit a ishte nga qilli apo nga njerëzit? Më jepni përgjigje. **31** Ata filluan tē arsyetonin midis tyre: "Po tē themi "nga qilli", ai do tē thotë: "Atëherë pse ju nuk i besuat?". **32** Por po t'i themi "nga njerëzit", kemi frikë nga populli, sepse tē gjithë e konsideronin Gjonin se ishte me tē vërtetë një profet". **33** Prandaj, duke iu përgjigjur, i thanë Jezusit: "Nuk e dimë". Dhe Jezusi duke u përgjigjur, u tha atyre: "As unë nuk po ju them se me çfarë pushteti i bëj këto gjëra".

12 Pastaj ai filloj t'u flasë me shëmbëlltyra: "Një njeri mballi një vresht, e thuri me gardh, gérmoi një vend pér tē shtrydhur rrushin, ndërtói një kullë dhe ua besoi disa vreshtarëve dhe pastaj shkoi larg. **2** Në kohën e tē vjelave dërgoi shërbëtorin te vreshtarët pér tē marrë prej tyre pjesën e vet tē frutave tē vreshtit. **3** Por ata e kapën, e rrathën dhe e kthyen duarbosh. **4** Ai u nisi përsëri një shërbëtor tjetër, por ata, mbasi e gjuajtën me gurë, e plagosën në kokë dhe e kthyen tē turpëru. **5** Përsëri dërgoi edhe një tjetër, por ata e vranë. Më pas dërgoi shumë tē tjerë dhe nga këta disa i rrahën, tē tjerët i vranë. **6** I ngeli edhe një pér tē dërguar: birin e tij tē dashur. Më së fundi ua dërgoi edhe atë duke thënë: "Pér djalin tim do tē kenë respekt". **7** Por ata vreshtarë i thanë njeri tjetrit: "Ky éshët trashëgimtari, ejani ta vrasim dhe do tē na mbesë trashëgimia". **8** Dhe e kapën, e vranë dhe e hodhën jashtë vreshtit. **9** Çfarë do tē bëjë, pra, i zoti i vreshtit? Ai do tē vijë dhe do t'i shfarosë vreshtarët dhe vreshtin do t'ua japë tē tjerëve. **10** Po a nuk e keni lexuar këtë shkrim: "Guri, që ndërtuesit e hodhën poshtë, bë guri i qoshes. **11** Kjo éshët bërë nga Zoti dhe éshët një gjë e mrekullueshme në syt tanë". **12** Atëherë atë kërkuan ta kapin, sepse kuptuan se ai e kishte thënë atë shëmbëlltyrë kundër tyre; por kishin frikë nga turma; dhe e lanë e ikën. **13** Pastaj i dërguan disa farisenj dhe herodianë pér ta zënë në gabim në fjalë. **14** Këta erdhën dhe i thanë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë pa pyetur pér njeri, sepse nuk merr parasysh dukjen e njerëzve, por u mëson udhën e Perëndisë sipas së vërtetës. A éshët e ligjëshme t'i paguhet taksa Cezarit apo jo? Duhet t'ia paguajmë apo jo? **15** Por ai, duke njohur hipokrizinë e tyre, u tha atyre: "Përsë më tundoni? Më sillni një denar që ta shoh!". **16** Ata ia prunë. Dhe ai u tha atyre: "E kujt éshët kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?". Ata i thanë: "E Cezarit". **17** Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "I jepni Cezarit atë që éshët e Cezarit, dhe Perëndisë atë që éshët e Perëndisë". Dhe ata u çuditën nga ai. **18** Pastaj i paraqitën disa saducenj, tē cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën duke thënë: **19** "Mësues, Moisiu na la të shkruar që, nëse vdes vëllai i dikujt dhe e lë gruan pa fémijë, vëllai i tij duhet tē martohenet me tē venë pér t'i lindur pasardhës vëllat tē tij. **20** Tani ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq pa lénë fémijë. **21** E mori, pra, i dyti, por edhe ky vdiq pa lénë fémijë; po kështu i treti. **22** Që tē shtatë e morën pér grua dhe vdiqen pa lénë fémijë. E fundit, pas tē gjithëve, vdiq edhe gruaja. **23** Në ringjallje, pra, kur tē ringjallen, gruaja e kujt do tē jetë ajo? Sepse që tē shtatë e patën grua". **24** Jezusi, duke u përgjigjur, tha atyre: "A nuk éshët pikërisht pér këtë që jeni në gabim, sepse nuk i njihni as shkrimet as pushtetin e Perëndisë? **25** Sepse kur njerëzit do tē ringjallen së vdekuri, as do tē martohen as do tē martojnë, por do tē jenë si engjët në quell. **26** Sa pér ringjalljen e tē vdekurve, a nuk keni lexuar në librin e Moisiut se si foli Perëndia nga ferrishta duke thënë: "Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe

Perëndia i Jakobit"? 27 Ai nuk éshëtë Perëndia i të vdekurve, por Perëndia i të gjallëve. Ju, pra, po gaboni shumë". 28 Atëherë një nga skribët që e kishte dégjuar diskutimin e tyre, duke kuptuar se ai u ishte përgjigjur mirë, iu afrau dhe e pyeti: "Cili éshëtë i pari i të gjithë urdhërimeve?". 29 Dhe Jezusi u përgjigji: "Urdhërimi i parë i të gjithëve éshëtë: "Dégjo, o Izrael: Zoti, Perëndia ynë, éshëtë i vetmi Zot", 30 dhe: "Duaje Zotin, Perëndinë tенд, me gjithë zemrën tende, me gjithë shpirtin tенд, me gjithë mendjen tende e me gjithë forcën tendif!". Ky éshëtë i pari urdhërim. 31 Dhe i dyti i ngjan këtij: "Duaje të afërmin tенд porsi vetylveten". Nuk ka urdhërim tjetër më të madh se këta". 32 Atëherë skribi i tha: "Mirë, Mësues, The, sipas së vërtetës, se ka vetëm një Perëndi dhe s'ka asnjë tjetër përvëc tij; 33 dhe ta duash me gjithë zemrë, me gjithë mendje, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcë, dhe ta duash të afërmin porsi vetylvetja vlen më tepër se sa gjithë oloukastet dhe fljimet". 34 Dhe Jezusi, duke parë se ai ishte përgjigjur me mend, i tha: "Ti nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë". Dhe kurkush nuk guxoi më ta pysesë. 35 Dhe Jezusi, duke i mësuat në tempull, tha: "Vallë, si mund të thonë skribët se Krishti éshëtë Bir i Davidit? 36 Sepse vetë Davidi, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, tha: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu nё tё djathtën time, derisa t'i bëj armiqëte e tu stol tё këmbëve tё tua". 37 Vetë Davidi, pra, e quan Zot; si mund tё jetë vallë bir i tij?". Dhe pjesa më e madhe e dégjonte me éndje. 38 Dhe ai u thoshtë atyre në doktrinën e vet: "Ruhuni nga skribët, tё cilëve u pëlqen tё shëtisim me rroba të gjata dhe t'i përshëndetin në sheshe, 39 dhe tё kenë vendet e para në sinagoga dhe vendet e para në gosti, 40 që i gllabërojnë shtëpitë e të vejave dhe, pér t'u dukur, luten gjatë; ata do të marrin një gjykim më të rrëptë!". 41 Dhe Jezusi u ul përballë arkës së thesarit dhe vërente se njerëzit hidhnin aty denar; shumë të pasu hidhnin shumë. 42 Erdhi një e ve e varfér dhe hodhi gjykim me monedha të vogla, domethënë një kuarant. 43 Dhe Jezusi i thirri dishepuit e vet pranë vetes dhe u tha atyre: "Ju them nё tё vërtetë se kjo e ve e varfér ka hedhur në thesar më shumë se tё gjithë tё tjerët. 44 Sepse tё gjithë hodhnin aty nga teprica e tyre, kurse ajo, me skamjen e vet, hodhi gjithë sa kishte pér tё jetuar".

13 Ndërsa ai po dilte nga tempulli, një nga dishepujt e vet i tha: "Mësues, shih ç'gurë e ç'ndërtesa!". 2 Dhe Jezusi duke iu përgjigjur i tha: "A po i shikon këto ndërtesa të mëdha? Nuk do të mbetet gur mbi gur pa u rrënuar". 3 Dhe pasi ai ishte ulur mbi malin e Ullinjve përballë tempullit, Pjetri, Jakobi, Gjoni dhe Andrea e pyetën veçmës: 4 "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra dhe cila do të jetë shenja e kohës në të cilën të gjitha këto gjëra do të duhet të mbarohen?". 5 Dhe Jezusi duke u përgjigjur atyre nisi të flasë: "Kini kujdes që të mos ju mashtrojë njeri. 6 Sepse do të vijnë shumë në emrin tim duke thënë: "Unë jam!", dhe do të mashtrohen shumë veta. 7 Por, kur të dégjonit të fitlet për luftëra dështimtare, mos u shqetësoni; sepse këto gjëra duhet të ndodhin; por nuk do të jetë ende mbarimi. 8 Në fakt do të ngrihet kombi kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë; do të ndodhin tërmete në vendë të ndryshme, zi buke dhe turbullira. Këto gjëra nuk do të janë tjeter veçse fillimi i dhembjeve të lindjes. 9 Kujdesuni pér veten! Sepse do t'ju dorëzojnë gjyqeve dhe do t'ju rrabin ndër sinagoga; do t'ju nxjerrin përrapa guvernatorëve dështimtare, pér shkakun tim, që të déshmoni përrapa tyre. 10 Por më parë duhet që t'u përhapet ungjilli gjithë popujve. 11 Tani, kur t'ju cojnë pér t'ju dorëzuar në duart e tyre, mos u shqetësoni që më parë pér atë që do të duhet të thoni dhe mos e paramendoni; por thoni çfarë t'ju jepet në atë çast, sepse nuk jeni ju që flisni, por Fryma e Shenjtë. 12 Tani vëllai do të dorëzojë vellanë në vdekje dhe ati birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërvës dhe do t'i bëjnë të ydesin. 13 Dhe iu do të ieni të urryer nga të gjithë

pér shkak të emrit tim; por ai që do të ngulmojë deri në fund, do të shpëtohet". **14** Dhe kur të shihni neverinë e shkatërrimit, të parathënë nga profeti Daniel, e cila qëndron atje ku nuk duhej të ishte (ai që lexon le ta kuptojë), atëherë ata që do të janë në Jude, le të ikin maleve. **15** Dhe ai që ndodhet mbi çatinë e shtëpisë, të mos zbrasë, dhe as të hyjë në shtëpi pér të marrë ndonjë gjë nga shtëpia e vet. **16** Dhe ai që do të jetë në arë, të mos kthehet prapa pér të marrë rroben e vet. **17** Tani mjerë gratë shtatzëna dhe ato me fémijë në gjë në ato ditë! **18** Dhe lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër. **19** Sepse në atë ditë do të jetë një mundim i madh, më i madhi që ka ndodhur që nga zanafilla e krijimit që kreu Perëndia deri më sot, dhe të tillë nuk do të ketë më kurrë. **20** Dhe, nëse Zoti nuk do t'i kishte shkurtuar ato ditë, asnjë i gjallë nuk do të shpëtonte; por Zoti i shkurttoi ato ditë pér shkak të të zgjedhurve, që ai i zgjodhi. **21** Atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti eshtë këtu"; ose "Eshtë atje", mos e besoni. **22** Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetët të rremë dhe do të bëjnë shenja e çudi pér të gjenjyer, po të jetë e mundur, edhe të zgjedhurit. **23** Por ju kini kujdes: ja, unë ju paralajmërova çdo gjë". **24** "Por në ato ditë, pas atij mundimi, dielli do të erret dhe hëna nuk do të japë shkëlqimin e vet; **25** yjet e qillit do të bien dhe fuqitë që janë në qiej do të lëkunden. **26** Atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në re, me pushtet të madh e me lavdi. **27** Atëherë ai do të dërgojë engjëjt e vet dhe do t'i mbledhë të zgjedhurit e vet nga të katër erërat, nga skaji i tokës deri në skaj të qillit. **28** Tani mësoni nga shërbëlltyra e fikut: kur degët e tij njomsohen dhe nxjerin gjethje, ju e dini se vera eshtë afër. **29** Kështu edhe ju, kur do të shihni se po ndodhin këto gjëra, ta dini se ai eshtë afër, madje te dera. **30** Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa e gjithë kjo të ketë ndodhur. **31** Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë". **32** "Sa pér atë ditë dhe atë orë, askush nuk e di, as engjëjt në qilli, as Biri, por vetëm Ati. **33** Tregoni kujdes, rrini zgjuar dhe lutuni, sepse nuk e dini kur do të jetë ai moment. **34** Eshtë sikurse një njeriu i cili, duke u nisur pér rrugë, lë shtëpinë e vet duke u dhënë autoritet shërbejtëre të tij, seçlit në detyrën e tij, dhe portjerin e urdhëron të rrije zgjuar. **35** Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini kur do të vijë i zoti i shtëpisë: në mbrëmje a në mesnatë, kur këndon gjeli a në mëngjes; **36** që ai, duke u kthyer papritmas, të mos tu gjejë në gjumë. **37** Tani, këtë që po ju them juve, ua them të qijthëve: Rrini zgjuar!".

14 Tani dy ditë më vonë ishte Pashka dhe festa e të Ndormëve; dhe krerët e priftërinxje dhe skribët kërkonin mënyrën se si ta kapnin Jezusin me mashtrim dhe ta vrsin. 2 Por thonin: "Jo gjatë festës, që të mos ndodhë ndonjë trazirë nga populli". 3 Tani ai ishte në Betania, në shtëpinë e Simonit lebroz, dhe ndërsa ishte në tryezë, hyri një grua me një enë alabastri me vaj të parfumuar me nard të vërtetë, shumë të kushtueshëm; ajo e theu enën prej alabastri dhe ia derdhia vajin mbi krye. 4 Disa u indinjuan midis tyre dhe thanë: "Përse bëhet gjithë ky shpenzim i kotë i vajit? 5 Sepse ky vaj mund të shitej pér më shumë se treqind denarë dhe këto t'u jepeshin të varfërve". Dhe ishin të indinjuar ndaj asaj. 6 Por Jezusi tha: "Lëreni të qetë; pse e shqetësoni? Ajo kreu një vepër të mirë ndaj meje. 7 Sepse të varfërit do t'i keni gjithmonë me ju; dhe, kur të doni, mund t'u bëni mirë; por mua nuk do të më keni gjithmonë. 8 Ajo bëri atë që mundi; vajosi para kohe trupin tím pér varrim. 9 Por po ju them në të vërtetë se në gjithë botën, kudo që do të predikohet ky ungjill, do të tregojnë edhe atë që ajo bëri, në përkujtim të saj". 10 Atëherë Juda Iskarioti, një nga të dytëmbëdhjetët, shkoi te krerët e priftërinxje, që t'ua dorëzonte Jezusin. 11 Dhe ata, kur e dëgjuan, u gëzuan dhe i premtuant se do t'i jepnir para. Kështu ai kërkonte rastin e përshtatshëm pér ta

tradhtuar. **12** Tani në ditën e parë të festës së të Ndormëve, kur fllojhej Pashka, dishepujt e vet i thanë: "Ku don të shkожmë dhe të përgatishim për ta ngrënë Pashkën?". **13** Atëherë ai dërgoi dy nga dishepujt e vet duke u thënë: "Shkonî në qytet dhe atje do të takoni një njeri, që bart një kanë plot me ujë; ndiqeni atë. **14** Dhe atje ku ai do të hyjë, i thoni të zotit të shtëpisë: "Mësuesi pyet: Ku është dhoma ku mund të ha Pashkën me dishepujt e mi?". **15** Atëherë ai do t'ju tregojë lart një sallë të madhe të mobiluar dhe gati; aty përgatitni pér ne". **16** Dishepujt e tij shkuan, arritën në qytet dhe gjetën ashtu siç ai u kishte thënë: dhe përgatitën Pashkën. **17** Kur u bë darkë, ai erdhë me të dymbëdhjetët. **18** Dhe kur po rrinin në tryezë dhe po hanin, Jezusi tha: "Ju them në të vërtëtet se njëri prej jush, që po ha me mua, do të më tradhjoj". **19** Atëherë ata filluan të trishtohen dhe t'i thoshin njëri pas tjetrit: "Mos jam unë?". Dhe një tjetër tha: "Mos jam unë?". **20** Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Është një nga të dymbëdhjetët që po ngjyron me mua në çanak. **21** Po, Biri i njeriut po shkon ashtu siç është shkruar pér të; por mjerë ai njeri me anë të cilit tradhetohet Biri i njeriut. Do të ishte më mirë pér të, që ai njeri të mos kishte lindur kurrë!". **22** Dhe, ndërsa ata po hanin, Jezusi mori buk, e bekoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: "Merni, hani; ky është trupi im". **23** Pastaj mori kupën, e falënderoi, ua dha atyre dhe t'i gjithë pinë prej saj. **24** Atëherë u tha: "Ky është gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, që derdhet pér shumë veta. **25** Në të vërtetë unë po ju them se nuk do të pi më prej frytit të hardhișë deri në atë ditë kur do ta pi të ri në mbretërinë e Perëndisë". **26** Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën dhe u drejtuan nga mali i Ullinjve. **27** Dhe Jezusi u tha atyre: Ju të gjithë do të skandalizoheni me mua sonte, sepse është shkruar: "Do ta godas Bariun dhe delet do të shpërdahen". **28** Por, mbasi të ringjallem, unë do t'ju pararend në Galile". **29** Dhe Pjetri i tha: "Edhe sikur të gjithë të tjerët të skandalizohen me ty, unë nuk do të skandalizohem". **30** Dhe Jezusi i tha: "Unë po të them në të vërtetë se sot, pikërisht në këtë natë, para se gjelj të këndojet dy herë, ti do të më mohosh tri herë". **31** Por ai, duke ngulur këmbë më tepër, thoshtë: "Edhe sikur të më duhet të vdes me ty, nuk do të mohoj kurrë". Të njëjtën gjë thoshnin edhe gjithë të tjerët. **32** Pastaj ata arritën në një vend që quhej Gjetsemanni; dhe ai u tha dishepujte të vet: "Uluni këtu, deri sa unë të jem lutur". **33** Mori, pra, me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, dhe fillo ta zërë frika dhe ankthi; **34** dhe u tha atyre: "Shpirti im është thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar". **35** Dhe, si shkoi pak përrpara, ra përbymës përtokë dhe lutej që, po të ishte e mundur, të largohej prej tij ajo orë. **36** Dhe tha: "Abba, Atë, çdo gjë pér ty është e mundur; largojo prej meje këtë kuptë! Por jo atë që dua unë, por atë që do t'i". **37** Pastaj u kthyë mbrapa, i gjeti dishepujt duke fjetur dhei i tha Pjetrit: "Simon, po fle? S'ke qenë i zoti të rrish zgjuar një orë të vëmete? **38** Rrini zgjuar dhe lutuni që të mos hyni në tundim; sigurisht fryma është e gatshme, por mishi është i dobët". **39** U largua përsëri dhe u lut duke thënë të njëjtat fjalë. **40** Kur u kthy, i gjeti përsëri në gjumë dishepujt, sepse sytë e tyre ishin rënduar dhe ata nuk dinin çfarë t'i përgjigjeshin. **41** Së fundi, kthehet pér të tretën herë dhe u thotë atyre: "Ende po flini dhe pushoni? Mjaft! Erdhi ora. Ja, Biri i njeriut po dorëzohet në duart e mëkatarëve. **42** Çohuni, të shkожmë: ja, ai që po më tradhton është afër!". **43** Dhe në atë çast, ndërsa ai ende po fliste, erdhë Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe me të një turmë e madhe me shpata e shkopinj, e dërguar nga kërët e priftërinjve, nga skribët dhe nga pleqtë. **44** Dhe ai që po e tradhontë u kishte dhënë atyre një shenjë: "Kë do të puth, ai është. Kapani dhe çojeni me shqoqrim të sigurt". **45** Dhe si arriti, u afrua menjëherë tek ai dhe tha: "Rabbi, Rabbi!", dhe e puthi përzemërsisht! **46** Atëherë ata vunë dorë mbi të dhe e arrestuan. **47** Dhe një nga

të pranishmit nxori shpatën, i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. **48** Atëherë Jezusi, duke iu përgjigjur, i tha: "Paskeni ardhur me shpata e me shkopinj që të më kapni sikurse të isha një cub? **49** E pra, përditë isha midis jush në tempull duke i mësuar njerëzit dhe ju nuk më kapët; por kjo po ndodh që të përbushben Shkrimet!". **50** Atëherë dishepujt e lanë dhe ikën të gjithë. **51** Dhe një farë djaloshi, që ishte i mbështjellur me një çarçaf mbi trupin e zhveshur, po e ndiqte, por ata e kapën. **52** Por ai e lëshoi çarçafin dhe iku lakuq nga duart e tyre. **53** Atëherë ata e çuan Jezusin te kryeprifti, ku u mblohdhën të gjithë kërët e priftërinjve, pleqtë dhe skribët. **54** Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri brenda në pallatin e kryepriftit dhe u ul atje bashkë me rojat dhe ngrohej afér zjarrit. **55** Dhe kërët e priftërinjve dhe gjithë sinedrit kérkonin dëshmi kundër Jezusit pér ta vrarë, por nuk po gjenin. **56** Shumë veta në fakt jepin dëshmi të rreme kundër tij; por dëshmitë e tyre nuk përkonin. **57** Atëherë disa u ngritën dhe dëshmuant rejshëm kundër tij duke thënë: **58** "Ne e kemi dégjuar se ka thënë: "Unë do ta shkatërroj këtë tempull të bërë me duar, dhe brenda tri ditësh do të ndërtoj një tjetër që nuk është bërë me duar"". **59** Por as mbi këtë dëshmia e tyre nuk përkonte. **60** Atëherë kryeprifti u ngrit në mes të kuvenit dhe e pyeti Jezusin duke thënë: "Nuk përgjigjesh fare? Çfarë po dëshmojnë këta kundër teje?". **61** Por ai heshtë dhe nuk u përgjegj fare. Përsëri kryeprifti e pyeti dhe i tha: "A je ti Krishti, Biri i të Bekuarit?". **62** Dhe Jezusi tha: "Unë jam. Dhe ju do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathtën e Pushtetit dhe duke ardhur me retë e qilllit". **63** Atëherë kryeprifti, duke i shqyer rrobat, tha: "Ç'nevojë kemi më pér dëshmitarë? **64** Ju e dégujat blasfeminë, ç'ju duket?". Dhe të gjithë gjykuan se meritonte vdekjen. **65** Atëherë disa filluan ta pështyjnë, t'ia zënë fytyrën, ta qëllojnë me shuplaka dhe t'i thonë: "Profetizo!". Dhe rojat e godisnin. **66** Ndërsa Pjetri ishte poshtë në pallat, erdhë një shërbëtore e kryepriftit. **67** Dhe kur pa Pjetrin që po ngrohej, e vështroi me kujdes dhe tha: "Edhe ti ishe me Jezusin Nazareas". **68** Por ai e mohoi duke thënë: "Nuk e njoh, nuk kuptoj çfarë tha". Pastaj doli jashtë në hajat dhe gjelj këndoi. **69** Dhe shërbëtora, duke e parë përsëri, fillo i'u flasë të pranishmëve: "Ky është një nga atá". **70** Por ai përsëri e mohoi. Dhe pak më vonë të pranishmit i thanë përsëri Pjetrit: "Me të vërtetë ti je një nga ata; se ti je Galileas dhe e folura jote e zbulon". **71** Por ai nisi të mallkojë dhe të betohet: "Unë nuk e njoh atë njeri pér të cilin po flisni". **72** Dhe gjelj këndoi pér të dytën herë; atëherë Pjetrit iu kujtua fjalë që Jezusi i kishte thënë: "Përpara se gjeli të këndojet dy herë, ti do të mohosh tri herë". Dhe, duke e menduar këtë, qau.

15 Dhe herët në mëngjes kërët e priftërinjve me pleqtë, skribët dhe gjithë sinedrit bënин këshill, e lidhën Jezusin e çuan jashtë e ia dorëzuan Pilatit. **2** Dhe Pilati e pyeti: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha: "Ti e thua!". **3** Dhe kërët e priftërinjve e akuzonin pér shumë gjëra; por ai nuk përgjigjesh aspak. **4** Pilati e pyeti përsëri, duke thënë: "Nuk po përgjigjesh fare? Shih pér sa gjëra të akuzojnë!". **5** Por Jezusi nuk u përgjigji më asnjë, aq sa Pilati mbeti i çuditur. **6** Dhe në çdo festë ishte zakon t'u lëshohej atyre një i burgosur, këdo që ato do kérkonin. **7** Por ishte nëburg një njeri që quhej Baraba, bashkë me shokë të tjerë rebelë, të cilët kishin bërë një vrasje gjatë një kryengritjeje. **8** Dhe turma, duke bërtit, fillo i të kérkojë që të bënte ashtu siç kishte vepruar gjithnjë pér ta. **9** Atëherë Pilati u përgjigj atyre duke thënë: "A doni t'ju liroj mbretin e Judenjve?". **10** Sepse e dinte që kërët e priftërinjve ia kishin dorëzuar nga smira. **11** Por kërët e priftërinjve e nxitën turmën që të kérkojë që t'u lironite atyre Barabanë. **12** Dhe Pilati e mori përsëri fjalën dhe u tha atyre: "Çfarë doni, pra, të bëj me atë që ju e quani

mbret tē Judenje?". **13** Dhe ata bërtiten përsëri: "Kryqëzoje!". **14** Dhe Pilati u tha atyre: "Po c'të keqe ka bërë?". Atéherë ata bërtiten edhe më fort: "Kryqëzoje!". **15** Prandaj Pilati, duke dashur ta kënaqë turmën, ua lëshoi Barabanë. Dhe, mbasi e fshikulluan Jezusin, ua dorëzoi atyre që të kryqëzohej. **16** Atéherë ushtarët e çuan Jezusin në oborrin e brendshëm domëthënë në pretorium, dhe mblohdhën gjithë kohortën. **17** E veshën në purpur dhe, si thurën një kurorë me ferra, ia vunë mbi krye. **18** Pastaj nisën ta përshëndesin duke i thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenvel!". **19** Dhe e goditnin në krye me një kallam, e pështinyin dhe, duke u gjunjëzuar përparrë tij, e adhuroni. **20** Pasi e tallën, ia hoqen purpurën, e veshën me rrobat e tij dhe e nxorën jashtë për ta kryqëzuar. **21** Ata e detyruan një kalimtar, një farë Simoni nga Kirena që kthehej nga ora, babai i Aleksandrit dhe i Rufit, që ta mbante kryqin e tij. **22** Pastaj e çuan Jezusin në vendin të qajtur Golgota, që do të thotë: "Vendi i Kafkës". **23** I dhanë të pijë verë të përzier me mirrë, por ai nuk e mori. **24** Dhe, pasi e kryqëzuan, i ndanë rrobat e tij duke hedhur short, për të ditur çfarë do t'i binte secilit. **25** Ishte ora e tretë kur e kryqëzuan. **26** Dhe mbishkrimi që tregonte shkakun e dënimit, i cili ishte vënë përmbi tē, thoshte: "Mbreti i Judenve". **27** Bashkë me të kryqëzuan edhe dy vjedhës, njérin në të djathën e tij dhe jetrin në të majtën e tij. **28** Kështu u përbush Shkrimi që thotë: "Ai u përfshi ndër keqberësit". **29** Dhe ata që kalonin aty afër e fyenin, duke tundur kokën, dhe duke thënë: "Hej, ti që e shkatërron tempullin dhe e rindërtón me tre ditë, **30** shpëto veten tênde dhe zbrit nga kryqi!". **31** Po ashtu edhe kerët e priftërinjve me skribët, duke e tallur, i thoshnin rjeri tjetrit: "Të tjerët i shpëtoi, por veten s'mund ta shpëtojë. **32** Krishti, mbreti i Izraelit, le të zgresë tani nga kryqi që ta shohim dhe ta besojmë". Edhe ata që ishin kryqëzuar bashkë me të, e fyenin atë. **33** Pastaj, kur erdhë e gjashta orë, errësira e mbuloi gjithë vendin deri në të nëntën orë. **34** Dhe në të nëntën orë Jezusi bërtiti me zë të lartë: "Eloi, Eloi; lama sabaktani?", që e përkthyer do të thotë: "Perëndia im, Perëndia im, përsë më ke braktisur?". **35** Dhe disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan, thoshnin: "Ja, ai po thérret Elijan!". **36** Atéherë një prej tyre erdhë me vrap, e zhyti një sfungjer në uthull dhe, mbasi e vuri në një kallam, ia dha të pijë, duke thënë: "Léreni; të shohim nëse vjen Elia që ta zgresë poshtë". **37** Por Jezusi, si lëshoi një britmë të madhe, dha fymën. **38** Atéherë veli i tempullit u çà më dysh nga maja deri në fund. **39** Dhe centurioni që qëndronte përballë Jezusit, kur pa se, pasi Jezusi bërtiti ashtu, kishte dhënë shpir, tha: "Me të vërtetë ky njeri ishte Biri i Perëndisë!". **40** Aty ishin gjithashtu edhe gra që shikonin nga larg; midis tyre ishin Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Jakobit, të vogël të Joses dhe Salomeja, **41** të cilat e kishin ndjekur dhe i kishin shérbyer kur ishte në Galile; dhe kishte edhe shumë të tjera që ishin njigjitur bashkë me të në Jeruzalem. **42** Pastaj, u afrau tashmë mbrëmja, sepse ishte Përgatitja, domethënë vigjilja e së shtunës, **43** Jozefi nga Arimatea, një këshilltar i respektuar, i cili priste edhe ai mbretërinë e Perëndisë, me guxim hyri te Pilati dhe kërkoi trupin e Jezusit. **44** Dhe Pilati u çudit që tashmë kishte vdekur. Dhe thirri centurionin dhe e pyeti nëse kishte vdekur prej shumë kohe. **45** Dhe si u siguria nga centurioni, ia la trupin Jozefit. **46** Ky, mbasi bleu një çarçaf, e zbriti Jezusin nga kryqi, e mbëshollti në çarçaf dhe e vuri në një varr që ishte hapur në shkëmb; pastaj rrökullisi një gur para hyrjes së varrit. **47** Dhe Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Joses, vërenin ku e vunë.

16 Si kaloi e shtuna, Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Jakobit, dhe Salomeja blenë aroma për të shkuar të vajosin Jezusin. **2** Në mëngjesin e ditës së parë të javës, shumë herët, ato erdhën te varri, kur po lindte dielli. **3** Dhe thonin në mes tyre:

"Kush do të na rrökullisë gurin nga hyrja e varrit?". **4** Por, kur ngritën sytë, panë se guri ishte rrökullisur, megjithëse ishte shumë i madh. **5** Hynë, pra, në varr dhe panë një djalosh që ishte ulur në të djathët, të veshur me të bardha, dhe mbetën të trembara. **6** Dhe ai u tha atyre: "Mos u trembni! Ju kérkonci Jezusin Nazareas që ka qenë kryqëzuar; ai u ringjall, nuk është këtu; ja vendi ku e kishin vënë. **7** Por shkoni dhe u thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai po ju pararend në Galile; atje do ta shihni, ashtu siç ju pati thënë". **8** Dhe ato dolën shpejt dhe ikën nga va-ri, sepse i zuri tmerri dhe habia; dhe nuk i thanë asnjë kurrikujt, sepse kishin frikë. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Tani Jezusi, pasi ishte ringjallur në mëngjesin e ditës së parë të javës, iu shfaq së pari Marisë Magdalënë, nga e cila pati dëbuar shtatë demonë. **10** Dhe ajo shkoi dhe ua tregoi atyre që kishin qenë bashkë me të, të cilët ishin të pikëlluar dhe e qanin. **11** Por këta, kur dëgjuan se ishte gjallë dhe se u pa nga ajo, nuk i besuan. **12** Mbas këtyre gjërat, iu shfaq në trajtë tjetër dyre prej tyre, që po shkonin në fshat. **13** Edhe ata shkuan dhe ua treguan të tjerëve; por as këtyre nuk u besuan. **14** Në fund iu shfaq që njëmbëdhjetë kur ishin në tryezë dhe i qortoi pér mosbesimin e tyre dhe pér ngurtësinë e zemrës, sepse nuk u kishin besuar atyre që e kishin parë të ringjallur. **15** Pastaj u tha atyre: "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin cdo krijese; **16** ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtar; por ai që nuk ka besuar, do të jetë i dënuar. **17** Dhe këto janë shenjat që do t'i përcjellin ata që do të besojnë: në emrin tim ata do t'i dëbojnë demonët, do të flasin gjuhë të reja; **18** do t'i kapin me dorë gjarpérinjtë, edhe nëse do të pijnë diçka që shkakton vdekjen, nuk do t'u bëjë asnjë të keqe; do t'i vënë duart mbi të sémurët dhe këta do të shërohen". **19** Zoti Jezus, pra, mbasi u foli, u ngrit në qjell dhe u ul në të djathët të Perëndisë. **20** Pastaj ata dolën dhe predikuan kudo, ndërsa Zoti bashkëvepronte me ta dhe e vërtetonte fjalën me shenjat që e shoqëronin. Amen.

Luka

1 Mbasi shumë vetë ndërmonën të renditin tregimin e ngjarjeve që ndodhën në mesin tonë, **2** ashtu si na i përcollën ata që ishin bérë nga fillimi dëshmitarë okularë dhe shërbyes të fjalës, **3** m'u duk e mirë edhe mua, pasi i hetova të gjitha gjérat me kujdes që nga fillimi, të i shkruaj sipas radhës, fort i nderuari Teofil, **4** që ti të njohësh vërtetësinë e gjërvave që të kanë mësuar. **5** Në ditën e Herodit, mbretit të Judesë, ishte një prift me emër Zakaria, nga rendi i Abias; gruaja e tij ishte pasardhëse e Aaronit dhe quhej Elizabetë. **6** Që të dy ishin të drejtë në sytë e Perëndisë, duke ecur pa të metë në të gjitha urdhërimet dhe ligjet e Zotit. **7** Por nuk kishin fémijë, sepse Elizabeta ishte shterpe, dhe të dy ishin të kaluar në moshë. **8** Ndodhi që, kur Zakaria po ushtron detyrën e tij priftërore para Perëndisë sipas rregullit të rendit të vet, **9** sipas zakonit të shërbesës priftërore, i ra shorti të hyjë në tempullin e Zotit për të djegur temjanin. **10** Ndërkq mbarë turma e popullit rrinte jashtë e lutej, në orën e temjanit. **11** Atëherë një engell i Zotit iu shfaq duke qëndruar në këmbë në të djathën e altarit të temjanit. **12** Zakaria, kur e pa, u trondit dhe e zuri frika. **13** Por engjelli i tha: "Mos u tremb, Zakaria, sepse lutja jote u plotësua dhe gruaja jote Elizabeta do të lindë një djalë, të cilot do t'ia vësh emrin Gjon. **14** Dhe ai do të jetë për ty shkak gjemizi dhe hareje, dhe shumë vetë do të gjëzohen përlindjen e tij. **15** Sepse ai do të jetë i madh përparrë Zotit; nuk do të pije as verë as pije dehëse dhe do të jetë i përplotë me Frymën e Shenjtë që në barkun e s'ëmës. **16** Dhe do t'i kthejë shumë prej bijve të Izraelit te Zoti, Perëndia i tyre. **17** Dhe do të shkojë përparrë tij në frymë dhe pushtet të Elias, për t'i kthyer zemrat e prindërvë te fémijët dhe rebelët në urtinjë e të drejtëve, për t'ia bérë gati Zotit një popull të përgatitur mirë". **18** Dhe Zakaria i tha engjellit: "Nga se do ta njoh këtë? Sepse unë jam plak dhe gruaja ime eshtë e kaluar në moshë". **19** Dhe engjelli, duke iu përgjigjur, i tha: "Unë jam Gabrieli që ri në prani të Perëndisë, dhe më kanë dërguar që të flas me ty dhe të njoftoj këto lajme të mira. **20** Dhe ja, ti do të jesh i pagojë dhe nuk do të mund të flasësh deri në atë ditë kur do të ndodhin këto gjëra, sepse nuk u ke besuar fjalëve të mia, të cilat do të përbushen në kohën e tyre". **21** Ndërkq populli po priste Zakarian dhe çuditëj që ai po vonohej aq shumë brenda tempullit. **22** Por, kur doli, nuk mundi t'u flasë atyre; atëherë ata e kuptuan se ai kishte pasur një vegim në tempull; ai u bënte shenja atyre, por mbeti i pagojë. **23** Dhe ndodhi që, kur u plotësuan ditët e shërbesës së tij, ai u kthye në shtëpinë e vet. **24** Dhe, pas atyre ditëve Elizabeta, gruaja e tij, u ngjiz; dhe u fsheh pesë muaj dhe thoshte: **25** "Ja c'më bëri Zoti, unë ato ditë kur e ktheu vështrimin e tij mbi muaj për të më hequr turpin përparrë njerëzve". **26** Në muajin e gjashët, engjelli Gabriel u dërgua nga Perëndia në një qytet të Galiesë, që quhej Nazaret, **27** te një e virgjër, që ishte e fejuar me një njeri që quhej Jozef, nga shtëpia e Davidit; dhe emri i virgjëreshës ishte Maria. **28** Dhe engjelli hyri te ajo dhe tha: "Tungjatjeta, o hirplotë, Zoti eshtë me ty; ti je e bekuar ndër gratë". **29** Por kur e pa atë, ajo mbeti e shqetësuar nga fjalët e tij, dhe pyeste vvetvenet qfarë kuptimi mund të kishte një përshtëndetje e tillë. **30** Dhe engjelli i tha: "Mos ki frikë, Mari, sepse ke gjetur hir para Perëndisë. **31** Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do t'ia vesh emrin Jezus. **32** Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë froni e Davidit, atit të tij; **33** dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përfjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur". (**aiòn g165**) **34** Dhe Maria i tha engjellit: "Si do të ndodhë kjo, përdërira unë nuk njoh burrë?". **35** Dhe engjelli duke u përgjigjur, i tha: "Fryma e

Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Bir i Perëndisë. **36** Dhe ja, Elizabeta, e afërmja jote, edhe ajo, në pleqërinë e saj, mbeti shtatzënë me një djalë; dhe ky eshtë muaji i gjashtë për të, që e quanin shterpë, **37** sepse me Perëndinë asnjë s'është e pamundshme". **38** Atëherë Maria tha: "Ja shërbëtorja e Zotit; le të më ndodhë sipas fjalës sate". Dhe engjelli u largua prej saj. **39** Dhe në ato ditë Maria u ngrit dhe shkoi me nxitim në krahinën malore, në një qytet të Judesë, **40** dhe hyri në shtëpinë e Zakarias e pëershëndetë Elizabetën. **41** Dhe ndodhi që, apo Elizabeta dëgjoi pëershëndetjen e Maries, fémija i kërceu në bark, dhe Elizabeta u mbush me Frymën e Shenjtë, **42** dhe therriti me zë të lartë, duke thënë: "Ti je e bekuar ndër gratë dhe i bekuar eshtë fryti i barkut tënd. **43** Dhe përsë po më ndodh kjo, që nëna e Zotit tim të vijë tek unë? **44** Sepse ja, apo arriti në veshët e mi zëri i përshtëndetjes sate, fémija nga gëzimi kërceu në barkun tim. **45** Tani, e lumeni eshtë ajo që besoi, sepse gjërat që i janë thënë nga ana e Zotit do të realizohen!". **46** Dhe Maria tha: "Shpirti im e madhëron Zotin, **47** dhe fryma im ngazëllon në Perëndinë, Shpëtimtarin tim, **48** sepse ai e shkoi me pëlqim ultësinë e shërbëtorës së tij; sepse ja, tani e tutje të gjitha brezat do të më shpallin të lume, **49** sepse i Pushtetshmi më bëri gjëra të mëdha, dhe i Shenjtë eshtë emri i tij! **50** Dhe mëshira e tij shtrihet nga brezi në brez për ata që e druanjë. **51** Ai veproi pushtetshëm me krahun e vet; i shpërndau krenarët me mendimet e zemrave të tyre; **52** i përbësyi pushtetarët nga fronat e tyre dhe i ngriti të përrulurit; **53** i mbushi me të mira të uriturit dhe i ktheu duarbosht të pasurit. **54** Ai e ndihmoi Izraelin, shërbëtorin e vet, duke i kujtuar për mëshirën e tij, **55** ashtu si ua pati dekluaruar etërvë tanë, Abrahamit dhe pasardhësve të tij, për gjithmonë". (**aiòn g165**) **56** Dhe Maria ndenji me Elizabetën gati tre muaj, pastaj u kthye në shtëpinë e vet. **57** Dhe Elizabetës i erdhë koha që të lindë dhe të nxjerrë në dritë një djalë. **58** Fqinjët e saj dhe të afërmit, kur dëgjuan se Zoti kishte treguar mëshirë të madhe ndaj saj, u gëzuan me të. **59** Dhe ndodhi që të tetën ditë erdhën për ta rrethprerë djalin, dhe donin t'ia quanin Zakaria, me emrin e atit të tij; **60** por e éma ndërhyri dhe tha: "Jo, por përkundrazi do të quhet Gjon". **61** Dhe ata i thanë: "S'ka njeri në fisin tënd që të quhet me këtë emër". **62** Kështu me shenja e pyetën të atin, si donte që t'i quhej. **63** Ai atëherë kérkoi një tabelë shkrimi dhe shkroi mbi të: "Emri i tij eshtë Gjon". Dhe të gjithë u mrrekulluan. **64** Në atë çast goja e tij u hap dhe gjuha e tij u zgjidh, dhe fliste duke bekuar Perëndinë. **65** Dhe të gjithë fqinjëve të tyre u hyri druajtja, dhe të gjitha këto gjëra u përhapën nëpër krejt krahinën malore të Judesë. **66** Të gjitha ata që i dëgjuin, i vunë në zemrën e tyre duke thënë: "Vallë kush do të jetë ky fémijë?". Dhe dora e Zotit ishte me të. **67** Dhe Zakaria, ati i tij, u mbush me Frymën e Shenjtë dhe profetizoi, duke thënë: **68** Bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, sepse e ka vizituar dhe e kreu clirimin e populit të vet; **69** dhe na ngriti një shpëtim të pushtetshëm në shtëpinë e Davidit, shërbëtorit të vet, **70** ashtu si ai e kishte dekluaruar nëpërmjet gojës së profetëve të tij të shenjtë që nga kohët e lashta, që ne të shpëtojmë (**aiòn g165**) **71** prej armiqve tanë dhe prej dorës së gjithë atyre që na urrejnë, **72** për të treguar mëshirë tek etërit tanë e për t'u kujtuar për besëlidhjen e tij të shenjtë, **73** betimin që i bëri Abrahamit, atit tonë, **74** për të na lejuar që, pasi të çirohemini nga duart e armiqve tanë, të mund t'i shërbjmë pa frikë, **75** në shenjtëri e nё drejtësi përparrë atij, të gjitha ditët e jetës sonë. **76** Dhe t'i, o fémijë i vogël, do të quhesh profet nga Shumë i Larti, sepse ti do të shkosh përparrë fytrës së Zotit për të përgatitur udhët e tij, **77** për t'i dhënë popullit të tij njohjen e shpëtimit, në faljen e mëkateve të tyre; **78** për hir të thellësisë së mëshirës së

Perëndisë sonë, për të cilën agimi nga lart na ka vizituar, **79** për të ndriçuar ata që dergjeshin në errësirë dhe në hijen e vdekjes, për të udhëhequr hapat tonë në udhën e paqes". **80** Ndërkaq fëmija rrитеj dhe forcohej në frymë: dhe qëndroi në shkretëtirë deri në atë ditë, kur ai duhej t'i zbulohet Izraelit.

2 Tani, në atë ditë u shpall një dekret nga ana e Cezar Augustit, për të kryer regjistrimin e popullsisë të gjithë perandorisë. **2** Ky regjistrim që i pari që u krye kur Kuirini ishte guvernatori i Sirisë. **3** Dhe të gjithë shkonin të regjistroheshin, secili në qytetin e vet. **4** Tani edhe Jozefi dol i ngatet në Nazaretit të Galilesë, për të shkuar në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Bethlehem, sepse ai ishte i shtëpisë dhe i familjes së Davidit, **5** për t'u regjistruar bashkë me Marinë, gruan e vet, me të cilën ishte martuar dhe që ishte shtatzënë. **6** Kështu, ndërsa ishin atje, asaj i erdhë koha të lindë. **7** Dhe ajo lindi djalin e saj të parëlindur, e mbështoll me pelena dhe e vendosi në një grazhd, sepse në han nuk kishte vend për ta. **8** Tani në po atë krahinë ishin disa barinj që rrinjan jashtë, në fusha, dhe natën ruanin kopenë e tyre. **9** Dhe ja, një engjell i Zotit u paraqit atyre dhe lavdia e Zotit shkëlqeu rreth tyre e ata i zuri një frikë e madhe. **10** Por engjelli u tha atyre: "Mos druan, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim të madh për të gjithë popullin; **11** sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti. **12** Dhe kjo do t'ju vlejë si shenjë: ju do të qjeni një fëmijë të mbështjellur me pelena, të shtrirë në një grazhd". **13** Dhe menjëherë engjellit iu bashkua një shumicë e ushtrisë qellore, që lëvdonte Perëndinë, duke thënë: **14** "Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë njerëzve mbi të cilët qëndron mirëdashja e tij!". **15** Dhe ndodhi që, kur engjëjt i larguan prej tyre për t'u ktheyen në qzell, barinjtë i thanë njeri tjetrit: "Le të shkojmë deri në Bethlehem për të parë ç'ka ndodhur dhe q'na bëri të ditur Zoti". **16** Shkuan, pra, me nxitim dhe gjetën Marinë, Jozefin dhe fëmijën që ndodhet në një grazhd. **17** Mbasin e panë, përhapën ato që u ishte thënë për atë fëmijë. **18** Dhe të gjithë ata që i dëgjuan, u mrekulluan nga gjérat që u treguan barinjtë. **19** Maria i ruante të gjitha këto fjalë, duke i medituar në zemrën e saj. **20** Dhe barinjtë u ktheyen, duke përlëvduar dhe lavdëruar Perëndinë për të gjitha gjérat që kishin dëgjuar dhe parë, ashtu si u ishte thënë atyre. **21** Dhe kur kaluan të tetë ditët, pas të cilave ai duhej rrëthprerë, ia vunë emrin Jezus, emër të dhënë nga engjelli para se ai të ngjizej në bark. **22** Kur pastaj ishin plotësuar ditët e pastrimit të saj sipas ligjit të Moisiut, e quan fëmijën në Jeruzalem për t'i paraqitur Zotit, **23** ashtu siç është shkruar në ligjin e Zotit: "Çdo mashkull i parëlindur do të jetë thirrur shenjtë për Zotin", **24** dhe për të ofruar flijim, siç është thënë në ligjin e Zotit, një çift tutujsh ose dy pëllumbash të rinj. **25** Dhe ja, në Jeruzalem ishte një njeri që quhej Simeon; Ky njeri ishte i drejtë dhe i përshtirtshëm dhe priste ngushëllimin e Izraelit; dhe Fryma e Shenjtë ishte mbi të. **26** Dhe në mënyrë hyjnore atij i që zbuluar nga Fryma e Shenjtë se nuk do të vdiste para se të kishte parë Krishtin e Zotit. **27** Ai pra, i shthyrr nga Fryma, erdhë në tempull; dhe, si prindërit i prunë fëmijën Jezus për të bërë me të ato që përshtirkuan ligji, **28** ai e mori në krah e bekoi Perëndinë duke thënë: **29** "Tani, o Zot, lejo që shërbëtori yt të vdesë në paqe, sipas fjalës sate, **30** sepse sytë e mi e panë shpëtimin tênd **31** që ti e përgatitë përparrë gjithë popujve: **32** dritën për të ndriçuar kombet dhe lavdinë e popullit tênd, Izraelit". **33** Dhe Jozefi e nëna e fëmijës mrrekulloheshin për gjérat që thuheshin për të. **34** Pastaj Simeoni i bekoi dhe i tha Marisë, nënës së tij: "Ja, ky është vënë për rënien dhe për ngritjen e shumë vetave në Izrael dhe për të qenë shenjë kundërshtimesh, **35** edhe ty vetë një shpatë do të ta tejshpojë shpirtin, që të zbulohen mendimet e

shumë zemrave". **36** Aty ishte edhe Ana, një profeteshë, bija e Fanuelit, nga fisit i Aserit, e cila ishte shumë e kaluar në moshë, që kishte jetuar mbas virgjërisë së saj shtatë vjet me burrin. **37** Ajo ishte e ve dhe, megjithë ishte tetëdhjetë e katër vjece, nuk largohej kurrë nga tempulli duke i shërbyer Perëndisë natë e ditë me agjërimë dhe lutje. **38** Edhe ajo erdhë në atë moment, lavdëroi Zotin dhe u fliste për këtë fëmijë të gjithë atyre që prisnin clirimin në Jeruzalem. **39** Dhe mbasi i kryen të gjitha ato që i takonin sipas ligjit të Zotit, u ktheyen në Galile, në qytetin e tyre, Nazaret. **40** Ndërkaq fëmija rritej dhe forcohej në frymë, duke qenë plot dituri; dhe hiri i Perëndisë ishte mbi të. **41** Tani prindërit e tij shkonin çdo vit në Jeruzalem për festën e Pashkës. **42** Dhe, kur ai i mbushi dmëbëdhjetë vjeç, ata u ngjitet në Jeruzalem, sipas zakonit të festës. **43** Dhe si u përmbrushën ato ditë, kur ata u ktheyen, fëmija Jezus ndëri në Jeruzalem; por Jozefi dhe e éma e tij nuk e dinin. **44** Duke menduar se ai ishte në shqoqëri, ata bénë një ditë rrugë, pastaj filluan ta kërkonjë midis farefisit dhe të njohurve; **45** dhe, duke qenë se nuk e gjetën, u ktheyen në Jeruzalem për ta kërkuar. **46** Dhe ndodhi që, pas tri ditësh, e gjetën në tempull, të ulur në mes të dijetarëve, duke i dëgjuar dhe duke u bërë atyre pyetje. **47** Dhe të gjithë ata që e dëgjonin, habiteshin nga zgjuarësia e tij dhe nga përgjigjet e tij. **48** Dhe, kur ata e panë, mbetën të habitur, dhe e éma i tha: "Bir, pse na e bëre këtë? Ja, yt atë dhe unë, në ankth, po të kërkoni!". **49** Por ai u tha atyre: "Përse më kërkoni? A nuk e dinit se më duhet të merrem me punët e Atit tim?". **50** Por ata nuk i kuptuan fjalët që ai u tha atyre. **51** Dhe ai zbriti bashkë me ta, u ktheye në Nazaret dhe i bindet atyre. E éma i ruante të gjitha këto fjalë në zemrën e saj. **52** Dhe Jezusi rritej në dituri, në shtat dhe në hir përparrë Perëndisë dhe njerëzve.

3 Tani në vitin e pesëmbëdhjetë të mbretërimit të Tiberit Cezar, kur Ponc Pilati ishte qeveritar i Judës, Herodi tetrarku i Galileës, i vëllai, Filipi, tetrarku i Itureas dhe i krahinës së Trakonitidës dhe Lizania tetrarku i Abilenës, **2** nën kryeprifrënjëtë Ana dhe Kaja, fjalë e Perëndisë u drejtua Gjonit, birit të Zakarias, në shkretëtirë. **3** Atëherë ai e përshkoi gjithë krahinën përreth Jordanit, duke predikuar një pagëzim pendimi përfaljen e mëkateve, **4** ashtu siç është shkruar në librin e fjalëve të profetit Isaia, që thotë: "Ja zéri i njërit që bërtet në shkretëtirë: Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtitjet e tij! **5** Çdo luginë të jetë e mbushur dhe çdo mal e kodër të jetë sheshuar; vendet dredha-dredha të drejtohen dhe rrugët e vështira të sheshohen **6** dhe çdo mish do të shohë shpëtimin e Perëndisë". **7** Ai, pra, u thoshte turmave që shkonin të pagëzoreshin prej tij: "Pjellë nepërkash, kush ju ka mesuar t'i arratiseni zemërimt që po vjen? **8** Bëni, pra, fryte të denja pendimi dhe mos filloni të thoni brenda jush: "Në kemi Abrahamin për Atë", sepse unë po ju them se Perëndia mund t'i nxjerrë fëmijë Abrahamic edhe nga këta gurë. **9** Tashmë sëpata u vu në rrënje të pemëve; çdo pemë që nuk jep fryt të mirë do të pritet dhe do të hidhet në zjarr". **10** Dhe turmat e pyesnin, duke thënë: "Dhe ne, pra, ç'të bëjmë?". **11** Atëherë ai, duke përgjigjur, u tha atyre: "Ai që ka dy tunika le t'i ndajë me atë që s'ka, dhe ai që ka të hajë le të veprojë po këshut". **12** Tani erdhën edhe disa tagrambledhës që të pagëzohen dhe e pyetën: "Mësues, ç'duhet të bëjmë?". **13** Dhe ai u tha atyre: "Mos i vilni asgjë më tepër nga sa ju është urdhëruar". **14** Edhe ushtarët e pyetën duke thënë: "Dhe ne, ç'duhet të bëjmë?". Dhe ai u tha atyre: "Mos i bëni shantazh asnjjeriu, mos i bëni akuzu të rreme kurkujt dhe jini të kënaqur me pagën tuaj!". **15** Dhe populli ishte në priti dhe të gjithë pyesnin në zemrat e veta nëse Gjoni ishte Krishti vetë. **16** Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: "Unë ju pagëzoj me ujë; por vjen ai që është më i fortë nga unë, të cilit unë nuk jam i

denjë as t'ia zgjidh lidhëset e sandaleve; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr. 17 Ai mban në dorë lopatën e vet, pér ta pastruar krejt lëmin e vet dhe pér t'ë mbledhur grurin në hambarin e tij, por bykun do ta djegë me zjarr që nuk shuhet". 18 Kështu ai e ungjillizonte popullin duke e këshilluar me shumë mënyra të tjera. 19 Por Herodi, tetraku, mbasi u qortua prej tij pér shkak të Herodiadës, gruas së vëllait të tij Filipit, dhe pér t'ë gjitha mbrapshët që ai kishte kryer, 20 U shtoi t'ë gjitha të tjerave edhe këtë, domethënë e futi Gjonin në burg. 21 Tani, si u pagëzua gjithë populli, edhe Jezusi u pagëzua; dhe ndërsa po lutej, qelli u hap 22 dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të, në trajtëm trupore si të pëllumbit, dhe nga qelli erdhí një zë, që thoshte: "Ti je Biri im i dashur, në ty unë jam kënaqur!". 23 Dhe Jezusi ishite rreth tridhjetë vjeç; dhe e pandehnin se ishite bir i Jozefit, bir i Eli; 24 bir i Matathiat, bir i Levit, bir i Melkit, bir i Janas, bir i Jozefit; 25 bir i Matathias, bir i Amosit, bir i Naumit, bir i Eslit, bir i Nagait; 26 bir i Maathit, bir i Matathias, bir i Semeit, bir i Jozefit, bir i Judës; 27 bir i Joannas, bir i Resas, bir i Zorobabelit, bir i Salatielit, bir i Nerit; 28 bir i Melkit, bir i Adit, bir i Kosamit, bir i Elmodamit, bir i Erit; 29 bir i Joseut, bir i Eliezerit, bir i Iorimit, bir i Mathatit, bir i Levit; 30 bir i Simeonit, bir i Judës, bir i Jozefit, bir i Jonanit, bir i Eliakinit; 31 bir i Meleas, bir i Menas, bir i Matathias, bir i Natanit, bir i Davidit; 32 bir i Jeseut, bir i Obedit, bir i Boozit, bir i Salmonit, bir i Naasonit; 33 bir i Aminadabit, bir i Aramit, bir i Esromit, bir i Faresit, bir i Judës; 34 bir i Jakobit, bir i Isakut, bir i Abrahamit, bir i Tares, bir i Nakorit; 35 bir i Serukut, bir i Ragaut, bir i Pelekut, bir i Eberit, bir i Selës; 36 bir i Kainanit, bir i Arfaksadit, bir i Semit, bir i Noeut, bir i Lamekut; 37 bir i Mathusalës, bir i Enokut, bir i Jaredit, bir i Mahalalelit, bir i Kainanit; 38 bir i Enosit, bir i Setit, bir i Adamit, i Perëndisë.

4 Dhe Jezusi, plot me Frymën e Shenjtë, u kthye nga Jordani dhe Fryma e çoi në shkretëtirë, 2 ku pér dyzet ditë e tundoj djalli; gjatë atyre ditëve ai nuk hëngri asgjë, por kur ato kaluan, e mori uria. 3 Dhe djalli i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, i thuaj këtij guri të bëhet bukë". 4 Por Jezusi u përgjigj duke thënë: "Është shkruar: "Njeriu nuk do të rojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë të Perëndisë"". 5 Pastaj djalli e çoi në një mal të lartë dhe, pér një çast, i tregoi t'ë gjitha mbretëritë e botës. 6 Dhe djalli i tha: "Unë do të t'ë jep gjithë pushtetin e këtyre mbretërive dhe lavdinë e tyre, sepse m'u dha mua në dorë dhe unë ia jep kujt të dua. 7 Në qoftë se ti, pra, duke rënë përmës, më adhuroni, do të jetë krejt jofta". 8 Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Largohu prej meje, Satana. Është shkruar: "Adhuro Zotin, Përëndinë tënd dhe shërbipi vetëm atij""". 9 Pastaj e çoi në Jeruzalem, e vuri në majë t'ë tempullit, në cep, dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë që këtej"; 10 sepse është shkruar: "Ai do t'u urdhërojë engjëve të vet rrëth teje të t'ë ruajnë. 11 Dhe ata do t'ë mbajnë mbi duart e tyre që këmba jote t'ë mos ndeshë me asnjë gur""". 12 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Është thënë: "Mos e tundo Zotin, Perëndinë tënd""". 13 Dhe kur djalli i mbaroi t'ë gjitha tundimet, u largua prej tij, pér një farë kohe. 14 Dhe Jezusi, në fuqinë e Frymës, u kthye në Galile dhe fama e tij u përhap në mbarë krahinën pérreth. 15 Dhe ai mësonte në sinagogat e tyre, i nderuar nga t'ë gjithë. 16 Pastaj erdhí në Nazaret, ku ishte rritur, dhe si e kishte zakon ditën e shtunë, hyri në sinagogë dhe u ngrit pér t'ë lexuar. 17 I dhanë në dorë librin e profetit Isaia; e hapi dhe gjeti vendin ku ishte shkruar: 18 "Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi pér t'ë ungjillizuar të varfërit; ai më dërgoi pér t'ë shëruar ata që e kanë zemrën të thyer, pér t'ë shpallur çlirim e t'burgosur dhe kthimin e t'parit t'ë verbëve, pér t'ë çliruar përsëri t'ë shtypurit, 19 dhe pér t'ë predikuar vitin e pranueshëm t'ë Zotit". 20 Pastaj, si e mbylli librin dhe ia dha

shërbyesit, u ul; dhe sytë e t'ë gjithëve në sinagogë u drejtuan mbi të. 21 Atëherë ai nisi t'ë thotë: "Sot ky Shkrim u përbush në veshët tuaja". 22 Dhe t'ë gjithë jepnini dëshmi dhe mrekulloheshin pér fjalën e hirit që diljin nga goja e tij, dhe thoshnin: "Po ky, a nuk është biri i Jozefit?". 23 Dhe ai u tha atyre: "Me siguri ju do t'ë më përmendni fjalën e urtë: "Mjek, shëro veter tenë"; t'ë gjitha ato që dëgjuam se u bënë në Kapernaum, bëji edhe këtu në atdheun t'ënd". 24 Por ai tha: "Në t'ë vërtetë po ju them se asnjë profet nuk mirëpritet në atdheun e vet. 25 Në t'ë vërtetë po ju them se në kohën e Elias, kur qelli u mbyll pér tre vjet e gjashtë muaj dhe u bë një ur i madhe në gjithë vendin, ishin shumë të veja në Izrael; 26 e megjithatë tek asnjëra nga ato nuk u dërgua Elia, përvëç se te një grua e ve në Sareptë të Sidonit. 27 Dhe në kohën e profetit Elize kishte shumë lebrozë në Izrael; megjithatë asnjë prej tyre nuk u pastrua, përvëç Naamanit Sirian". 28 Kur i dëgjuan këto fjalë, t'ë gjithë ata që ishin në sinagogë u zemrëuan shumë. 29 Dhe u ngritën, e débuani nga qyjeti dhe e çuan deri në buzë t'ë majës së malit, mbi të cilin ishte ndërtuar qyjeti i tyre, pér ta hedhur poshtë. 30 Por ai, duke kaluar përmes tyre, u largua. 31 Pastaj zbriti në Kapernaum, qytet i Galilesë, dhe i mësonte njerëzit ditët e shtuna. 32 Dhe ata habiteshin nga mësimi i tij, sepse fjala e tij ishte me autoritet. 33 Në sinagogë ishte një njeri që ishte pushurat me frymën e një demoni të ndyrë. Ai bërtiti me zë t'ë lartë duke thënë: 34 "Ah, c'ka mes nesh dhe teje, o Jezus Nazareas? A erdhe t'ë na shkatërosh? Unë e di se kush je ti: i Shenjti i Perëndisë!". 35 Por Jezusi e qortoi duke thënë: "Heshtë doli prej tij!". Dhe demoni, pasi e përplasi përpëra tyre, dol prej tij pa i bërë asgjë t'ë keqe. 36 Atëherë t'ë gjithë i pushtoi habia dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Ç'fjalë është kjo, vallë? Ai urdhëron me autoritet dhe pushtet frymërat e ndyra dhe ata dalin!". 37 Dhe fama e tij përhajej në çdo vend t'ë krahinës pérreth. 38 Mbasit doli nga sinagoga, Jezusi hyri në shëtpinë e Simonit. Vjehrén e Simonit e kishin zënë ethe t'ë fortë; dhe ata e lutën pér të. 39 Ai u përkul mbi të, qortoi ethet dhe ato e lëshuan; dhe ajo u ngrit menjëherë dhe filloj t'u shërbejë. 40 Kur perëndoi dielli, t'ë gjithë ata që kishin t'ë sémurë me sémundje të ndryshme i prunë tek ai; dhe ai i shëroi duke vënë duart mbi secilin prej tyre. 41 Prej shumë vetëvë dilin demonë që bërtinit dhe thoshnin: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë". Por ai i qortonte dhe nuk i lejonte t'ë flisnin, sepse ata e dinin se ai ishte Krishti. 42 Kur zbardhi drita ai doli dhe shkoi në një vend t'ë pabanuar. Por turmat e kërkonin dhe e arritën; dhe e mbanin që t'ë mos largohej prej tyre. 43 Por ai u tha atyre: "Më duhet ta shpall lajmin e mirë t'ë mbretërisë së Perëndisë edhe në qytete të tjera, sepse pér këtë jam dërguar". 44 Dhe ai predikonte nëpër sinagoga të Galilesë.

5 Dhe ndodhi që Jezusi, kur po ndodhej në bregun e ligjenit t'ë Gjenezaretit e ndërsa turma po shtyhej rrëth tij pér t'ë dëgjuar fjalën e Perëndisë. 2 pa dy barka t'ë lidhura në breg t'ë ligjenit, nga t'ë cilat kishin dalë peshkatarët dhe po lanin rrjetat. 3 Atëherë hyri në një nga ato barka, në atë që ishte e Simonit, dhe iu lut që t'ë largohej pak nga bregu. U ul dhe mësonte turmat nga barka. 4 Dhe kur mbaroi së foluri i tha Simonit: "Shko në t'ë thella, dhe hidhni rrjetat tuaja pér t'ë zënë peshk". 5 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, i tha: "Mësues, u munduam gjithë natën dhe nuk zumë asgjë; por, pér fjalën t'ënd, do ta hedh rrjetën. 6 Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq t'ë madhe peshku, sa po shqyhej rrjeta. 7 Atëherë u bënë shenjë shokëve t'ë tyre që ishin në barkën tjetër, që t'ë vinin e t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën t'ë dy barkat aq sa gati po fundosheshin. 8 Simon Pjetri, kur pa këtë, i ra ndër këmbë Jezusit dhe i tha: "Zot, largohu prej meje, sepse jam njeri mëkatar". 9 Në t'ë vërtetë Pjetri dhe t'ë gjithë ata që ishin me të, habiteshin pér shkak t'ë sasisë së peshkut që kishin zënë. 10

E njëta gjë u ngjau edhe Jakobit dhe Gjonit, bijve të Zebedeut, që ishin shokë të Simonit. Atëherë Jezusi i tha Simonit: "Mos ki frikë; tash e tuje ti do të jesh peshkatar njerëzish të gjallë". **11** Pastaj ata, si i nxorën në breg barkat, lanë çdo gjë dhe ndiqnin. **12** Ndodhi që, ndërsa Jezusi ndodhej në një nga ato qytete, erdhë një njeri i mbushur plot me lebër, i cili, kur e pa Jezusin, ra me fytyrë pér dhe dhe iu lut duke thënë: "Zot, po të duash, ti mund të më pastrosh". **13** Atëherë ai e zgjati dorën, e preku duke thënë: "Po, e dua, qofsh i pastruar". Dhe menjëherë lebra iu zhduk. **14** Dhe Jezusi i urdhëroi: "Mos ia trego kurkujt; por shko, paraqitë te prifti dhe bëj një ofertë pér pastrimin tënd, sikurse e ka përshtkuar Moisiu, që kjo t'u shërbejë si dëshmi". **15** Dhe fama e tij po përhapej gjithnjë e më shumë; dhe turma të mëdha mblidheshin pér ta dégjuar dhe pér t'u shëruar prej tij nga sémundjet e veta. **16** Por ai tërhiqej në vendë të vëtmuara dhe lutej. **17** Një ditë ndodhi që, ndërsa Jezusi po mésonte, ishin të pranishém, ulur, disa farisenj dhe mésues të ligjit, që kishin ardhur nga të gjitha fshatrat e Galilesë, të Judesë dhe nga Jeruzalemi; dhe fuqia e Zotit ishte me të, që të kryente shérime. **18** Dhe ja, disa njerëz po sillnin mbi një vig një njeri të paralizuar dhe kérkonin ta fusnin brenda dhe ta vinin përparrë tij. **19** Por, duke mos gjetur se si ta fusnin brenda pér shkak të turmës, hipën mbi çatinë e shtëpisë dhe e lëshuan përmjet tjequllave me gjithë vig midis njerëzve, përparrë Jezusit. **20** Dhe ai, duke parë besimin e tyre, i tha atij: "Njeri, mëkatet e tua t'ja janë falur". **21** Atëherë skribët dhe farisenjtë filluan të arsyetojnë duke thënë: "Kush éshët ky që thotë blasfemi? Kush mund t'i falë mëkatet, përvëc vetëm Peréndi!". **22** Por Jezusi, duke i njohur mendimet e tyre, e mori fjalën dhe tha: "Ç'po arsyetoni në zemrat tuaja? **23** Çfarë éshët më e lehtë, të thuhet: "Mëkatet e tua t'janë falur", apo t'ju thuhet: "Cohu dhe ec"? **24** Tani, pra, me qellim që ju ta dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkatet, unë t' them (i tha t'paralizuarit), cohу, merre vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënd!". **25** Dhe menjëherë ai njeri u ngrit përparrë tyre, mori vigun mbi t' cilin që shtrire dhe shkoi në shtëpinë e vet, duke përlëvduar Peréndin. **26** Dhe t' gjithë u habitën dhe përlëvdonin Peréndin, dhe, plot frikë, thoshnin: "Sot pamë gjëra të mahnitshme". **27** Dhe, mbas këtyre gjërave, ai dol doli pa një tagrambledhës, që quhej Levi, dhe rrinte në vendin e tatimeve, dhe i tha: "Ndiqmë". **28** Dhe ai i la t' gjitha, u ngrit dhe e ndoqi. **29** Pastaj Levi i përgatiti në shtëpinë e tij një gosti të madhe, dhe një numër i madh tagrambledhësish e të tjerë rrinin në tryezë bashkë me ta. **30** Por skribët dhe farisenjtë e atij vendi murmurisnin kundër dishepujve të Jezusit duke thënë: "Përse hani dhe pini bashkë me tagrambledhës dhe mëkatarë?". **31** Dhe Jezusi, duke u përgjegj, u tha: "Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë pér mjak, por t' sémurët. **32** Unë nuk erdhë t'i thérres të pendohen të drejtit, por mëkatarët". **33** Atëherë ata i thanë: "Përse dishepuj e Gjonit si ata të farisenjve agjerojnë shpesh dhe luten, kurse t' tutë hanë dhe pinë?". **34** Ai u përgjigj atyre: "A mund t'i bëni dasmorët të agjerojnë, derisa dhëndri éshët me ta? **35** Por do të vijnë ditët kur do t'ua heqin dhëndrin dhe atëherë, né ato ditë, ata do t' agjerojnë". **36** Përvëç kësaj ai u tregoi një shëmbëlltyrë: "Askush nuk qep një copë t' një rrobë t' re mbi një rrobe t' vjetër; përndryshe gjendet me rrobën e re t' shqyer, dhe pjesa që u hog nga rroba e re nuk i përshtatet së vjetrës. **37** Dhe askush nuk shtie verë t' re në kacekë t' vjetër; përndryshe vera e re i pëlcet kacekët, dhe ajo derdhet e kacekët shkojnë dëm. **38** Por duhet shtënë vera e re në kacekë t' rinj dhe kështu që t' dyja ruhen. **39** Askush që ka pirë verë t' vjetër, nuk do menjëherë verë t' re, sepse ai thotë: "E vjetra éshët më e mirë!".

6 Ndodhi që një të shtunë, pas së shtunës së madhe, ai po e cte nëpër arat me grurë, dhe dishepuj e vet këputnin kallinj, i shkoqnin me dorë dhe i hanin. **2** Dhe disa nga farisenjtë u thanë atyre: "Përse bëni atë që nuk éshët e lejueshme t' bëhet të shtunën?". **3** Por Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "A nuk keni lexuar çfarë bëri Davidi dhe ata që ishin bashkë me t' kur i mori uria? **4** Si hyri në shtëpinë e Peréndisë, ai mori bukët e paraqitjes, hëngri vetë dhe u dha t' hanë edhe atyre që ishin bashkë me të, ndonëse nuk ishte e lejueshme pér asnjérin t'i hante, përvëç priftërinjve?". **5** Pastaj u tha atyre: "Biri i njeriut éshët zot edhe i së shtunës". **6** Një të shtunë tjetër ndodhi që ai hyri në sinagogë dhe po mésonte; atje ishte një njeri që e kishte dorën e djathtë t' tharë. **7** Dhe farisenjtë dhe skribët rrinin dhe e ruanin nëse ai do ta shéronte të shtunën, që pastaj ta paditnin. **8** Por ai ua njihë mendimet e tyre dhe i tha njeriut me dorë t' tharë: "Cohu dhe dil kétu në mes". Dhe ai u ngrit në këmbë. **9** Pastaj Jezusi u tha atyre: "Unë po ju pyes: A éshët e lejueshme, të shtunave, të bësh mirë apo keq, t' shpëtosh një njeri apo ta vrasësh?". **10** Dhe si i vështroi t' gjithë rreth e rrotull, i tha atij njeriut: "Shtrije dorën tënde!". Dhe ai veproi kështu dhe dora e tij iu shëndosh si tjetra. **11** Ata u tërbuan dhe diskutonin me njëri-tjetrin se ç'mund t'i bënin Jezusit. **12** Në ato ditë ndodhi që ai shkoi në mal pér t'u lutur, dhe e kaloi natën duke iu lutur Peréndisë. **13** Dhe kur zbardi dita, thirri pranë vetes dishepuj e vet dhe zgjodhi prej tyre përdhënjitet, t' cilëve u dha edhe emrin apostuj: **14** Simonin, t' cilët i vuri emrin Pjetër, dhe Andrean, vëllanë e tij, Jakobin e Gjonin, Filipin dhe Bartolomeun, **15** Mateun dhe Thomain, Jakobin e Alfeut dhe Simonin, që e quanin Zelota, **16** Judën, vëllanë e Jakobit dhe Judën Iskariot, i cili u bë tradhtar. **17** Pastaj, pasi zbriti bashkë me ta, ndaloj në një vend t' sheshtë, me turmën e dishepujve t' vet dhe me një numër t' madh njerëzish nga gjithë Judea, nga Jeruzalemi dhe nga bregdeti i Tiros dhe i Sidonit, t' cilët kishin ardhur pér ta dégjuar atë dhe pér t'u shëruar nga sémundjet e veta; **18** Por edhe ata që i mundonin frymerat e ndyrë shëroheshin. **19** E gjithë turma kërkonte ta prekte, sepse prej tij dilte një fuqi që i shéronte t' gjithë. **20** Ai, si i drejtói sytë nga dishepuj e vet, thoshtë: "Lum ju, t' varfér, sepse juaja éshët mbretëria e Peréndise". **21** Lum ju, që tani keni uri, sepse do të ngopeni. Lum ju, që tani qani, sepse do t' qeshni. **22** Lum ju, kur njerëzit do t'ju urrejnë, do t'ju mallkojnë dhe do t'ju fyejnë, do ta shpallin emrin tuaj si t' keq, pér shkak t' Birit t' njeriut. **23** Gëzohuni atë ditë dhe hidhuni nga gëzimi, sepse ja, shpérblimi juaj éshët i madh në qelli; né t' njëjtën ményrë, pra, etërit e tyre i trajtonin profetët. **24** Por mjerë ju, o t' pasur, sepse e keni ngushëllimini tuaj! **25** Mjerë ju, që jeni t' ngopur, sepse do t' keni uri. Mjerë ju, që tani qeshni, sepse do t' hidhëroheni e do t' qani! **26** Mjerë ju, kur t' gjithë njerëzit do t' flasin mirë pér ju, sepse né t' njëjtën ményrë vepruan etërit e tyre me profetët e remrë. **27** Por unë po ju them juve që më dégjoni: "T'i doni armiqëtë tuaj; u bëni t' mirë atyre që ju urrejnë. **28** Bekoni ata që ju mallkojnë dhe lutuni pér ata që ju këgtrajtojnë. **29** Nëse dikush të bie në njëren faqe, ktheja edhe tjetrën; dhe atij që t' merr mantelin, mos e pengo t' të marrë edhe tunikën. **30** Jepi kujtdo që kérkon prej teje; dhe né se dikush merr gjéné tênde, mos kérko t' ta kthejë. **31** Por, ashtu siç dëshironi që t'ju bëjnë juve njerëzit, po ashtu bëni me ta. **32** Por po t'i doni ata që ju duan, c'meritë do t' keni nga kjo? Sepse edhe mëkatarët i duan ata që i duan. **33** Dhe né se u bëni t' mirë atyre që ju bëjnë t' mirë, çfarë merite do t' keni nga kjo? Të njëjtën gjë bëjnë edhe mëkatarët. **34** Dhe nëse u jepni hua atyre që shpresoni t'ju kthejë, çfarë merite do t' keni nga kjo? Edhe mëkatarët u jepni hua mëkatarëve, që t' u kthehet aq sa dhanë. **35** Por ju t'i doni armiqëtë tuaj, bëni t' mirë dhe jepni hua pa pasur

shpresë pér asgjë, dhe shpërblimi juaj do të jetë i madh dhe ju do të jeni bijtë e Shumë të Lartit, sepse ai është mirëdashës me mos-mirënjohësit dhe të mbapshtët. **36** Jini të mëshirshëm, pra, sikurse edhe Ati juaj është i mëshirshëm. **37** Mos gjykon dhe nuk do të gjykoheni; mos dënoni dhe nuk do të dënoheni; falni dhe do të jeni të falur. **38** Jepni dhe do t'ju jepet: një masë e mirë, e ngjeshur, e tundur, gufuese do t'ju derdhet në gjii, sepse me atë masë që do të matni, do t'ju matet edhe juve gjithashtu". **39** Pastaj ai u tha një shëmbilltyr: "Një i verbër a mund t'i prijë një të verbri tjetër? Vallë nuk do të bien të dy në gropë? **40** Dishepulli nuk ia kalon mësuesit të vet, madje qdo dishepull që ka mësuar do të jetë si mësuesi i vet. **41** Po pse ti e shikon lëmishtën në sy të vëllait tênd dhe nuk e sheh traun në syrin tênd? **42** Ose, si mund t'i thuash vëllait tênd: "Vëlla, më lër të heq lëmishtën që ke ne syrin tênd", kur ti vëtë nuk e sheh traun në syrin tênd? O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt dhe atëherë do të mund të shohësh mirë pér të nxjerrë lëmishtën nga syri i vëllait tênd. **43** Sepse nuk ka pemë të mirë që të japo fryt të keq, as pemë të keqe që të japo fryt të mirë. **44** Çdo pemë, pra, nijhet nga fryti i vet, sepse nuk mblidhen fiq nga gjembat dhe nuk vilet rrush nga ferra. **45** Njeriu i mirë e nxjerr të mirën nga thesari i mirë i zemrës së vet; dhe njeriu i mbapshtë e nxjerr të mbapshta nga thesari i keq i zemrës së vet, sepse goja e njërit flet nga mbushullia e zemrës. **46** Përse më thirni, "Zot, Zot" dhe nuk bënë atë që ju them? **47** Çdo njéri që vjen tek unë dhe dégjin fjalët e mia dhe t'i vë në praktikë, unë do t'ju tregoj kujt i ngjan. **48** Ai i ngjan njeriut që, kur ndërtoi shtëpinë e vet, gërmoi shumë thellë dhe e vendosi themelin mbi shkëmb. Erdhi një vërvshim, përrroi u sul mbi atë shtëpi, por s'e tundi dot, sepse e kishte themelin mbi shkëmb. **49** Përkundrazi, ai që e dégjoi dhe nuk i vuri në praktikë, i ngjan njeriut që e ndërtói shtëpinë mbi tokë, por pa themel; kur iu sul përrroi, ajo u shemb menjëherë dhe rrënimë i saj që i madh".

7 Si e përfundoj gjithë këtë ligjëratë drejtuar popullit që e dégjoi, hyri në Kapernaum. **2** Tani një centurion kishte një shërbëtor që e donte shumë; e kishte të sémurë keq pér vdekje. **3** Dhe centurioni, kur dégjoi pér Jezusin, i dérgoi disa pleq Judenj që ta lusnin të vinte e të shëronte shërbëtorin e tij. **4** Si arritin te Jezusi, ata e lutën me ngulm duke i thënë: "Ai e meriton që ti ta pranosh këtë gjë. **5** Sepse ai e do popullin tonë dhe ai na e ndërtoi sinagogën". **6** Atëherë Jezusi shkoi me ta. E kur ishte jo shumë larg shtëpisë, centurioni dérgoi disa miq të tij pér t'i thënë: "Zot, mos u shqetëso, sepse unë nuk jan i denjë që t'i hysni nën pullazin tim. **7** Për këtë shkak nuk e çmova veten të denjë të vij tek ti; por ti fol një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet. **8** Sepse edhe unë jan një njeri nën autoritetin e tjetërkujt dhe kam nën urdhër ushtarë; dhe i them njerit: "Shko", dhe ai shkon; dhe një tjetri: "Eja", dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëjë këtë", dhe ai e bën". **9** Kur i dégjoi këto fjalë, Jezusi u mrekullua prej tij, dhe, duke iu drejtuar turmës që i vinte pas, tha: "Unë po ju them se as në Izrael nuk kam gjetur një besim kaq të madh". **10** Dhe, kur të dërguarit u ktheyen në shtëpi, shërbëtorin, që kishte qenë i sémurë, e gjetën të shëruar. **11** Dhe të nesërmen ai shkoi në një qytet që quhej Nain; dhe bashkë me të shkonin shumë nga dishepuit e vet dhe një turmë e madhe. **12** Dhe, kur iu afrau portës së qytetit, ja që po conin pér ta varrosur një të vdekur, djalin e vetëm të nénës së tij, që ishte e ve; dhe një turmë e madhe nga qyteti ishte me të. **13** Posa e pa, Zoti pati dhemshuri pér të dhe i tha: "Mos qaj!". **14** U afrau, preku arkivolin, dhe ata që e bartnin u ndalën; atëherë ai tha: "Djalosh, unë të them, çohu!". **15** Dhe i vdekuri u çua ndenjur dhe filloj të flasë. Dhe Jezusi ia dha së ëmës. **16** Atëherë të gjithë u mrekulluan dhe lëvdonin Perëndinë duke thënë: "Midis nesh doli

një profet i madh" dhe: "Perëndia e vizitoi popullin e vet". **17** Dhe kjo e thënë pér të u përhap nëpër gjithë Judenë dhe anembanë krahinës pérreth. **18** Gjoni u informua prej dishepujve të vet pér të gjitha këto gjëra. **19** Dhe Gjoni thirri pranë tij do nga dishepujt e vet, i dérgoi te Jezusi pér t'i thënë: "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?". **20** Këta njerëz, pra, shkuan te ai dhe i thanë: "Gjon Pagëzori na dérgoi te ti pér të të thënë: "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?"". **21** Dhe në atë orë Jezusi shëroi shumë veta nga sëmundjet, nga fatkeqësitet dhe nga frymërat e lig, dhe shumë të verbëve ua dhuroi të parit. **22** Dhe Jezusi duke u përgjegjur u tha atyre: "Shkoni dhe i thoni Gjonit ç'keni parë e dégjuar: të verbërit fitojnë përsëri të parit, të çalët ecin, lebrozët po pastrohen, të shurdhërit po dégjojnë, të vdekurit po ringjallin, dhe ungjilli u shpallet të varfërve. **23** I lumi ai që nuk do të skandalizohet prej meje!". **24** Kur lajmëtarët e Gjonit u larguan, ai filloj i t'u thothë turmave pér Gjonin: "Ç'dolët të shihni në shkreti? Një kallam që e tund era? **25** Po, ç'dolët të shihni? Një njeri të veshur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të shkëlqyera dhe jetojnë në bollék banojnë në pallatet e mbretërve. **26** Por, ç'dolët të shihni? Një profet? Po, unë po ju them: akoma më shumë se një profet. **27** Ai është ai pér të cilin u shkrua: "Ja, unë po dérgo përparrë fytrës tênde lajmëtarin tim, që do ta përgatitë rrugën sate para teje". **28** Sepse unë po ju them që nga të lindurit prej gruaje nuk ka asnjë profet më të madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e Perëndisë është më i madh se ai". **29** Dhe gjithë populli që e dégjoi dhe tagrambledhësit e pranuan drejtësinë e Perëndisë dhe u pagëzuan me pagëzimin e Gjonit. **30** Por farisenjtë dhe mësuesit e ligjit e refuzuan planin e Perëndisë pér ta dhe nuk u pagëzuan. **31** Atëherë Zoti tha: "Me çfarë t'i krahasoj, pra, njerëzit e këtij brezi? Dhe kujt i ngajnjë? **32** U ngajnjë fëmijëve që ulen ndër sheshe dhe i bërtasin njëri-tjetrit duke thënë: "Ne i kemi rënë fyellit pér ju dhe ju nuk keni kërcyer; ne kemi kënduar vajtime pér ju dhe ju nuk keni qarë". **33** Erdhi, pra, Gjon Pagëzori, që nuk ha bukë dhe as pi verë dhe ju thoni: "Ai ka një demon". **34** Erdhi Biri i njeriut që ha dpe p, dhe ju thoni: "Ja grykësi dhe pijaneci, miku i tagrambledhësve dë i mëkatarëve". **35** Por urtisë i japid të drejtë gjithë bijtë e saj". **36** Një nga farisenjtë e ftoi atë të hajë bashkë me të; dhe ai hyri në shtëpinë e fariseut dhe u ul në tryezë. **37** Dhe ja, një grua nga ai qytet, që ishte një mëkatare, kur mori vesh se ai ishte në tryezën e shtëpisë së një fariseu, solli një enë alabastri plot me vaj erékëndshëm. **38** Dhe, duke qëndruar prapa te këmbët e tij dhe duke qarë, filloj t'ia lajë me lot këmbët dhe t'ia fshijë me flokët e kokës së saj; dhe t'ia putthe e t'ia vajoste me vaj erékëndshëm. **39** Kur e pa këtë gjë, fariseu që e kishte ftuar, tha me vete: "Nëse ky do të ishte një profet, do ta dinte çfarë lloj njeri i shtëpët gjauja që po e prek, sepse ajo është një mëkatare. **40** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Simon, kam diçka pér të të thënë". Dhe ai tha: "Fol, Mësues". **41** Dhe Jezusi i tha: "Një huadhënës kishte dy huamarrës; njëri i kishte borxh pesëqind denarë dhe tjetri pesëdhjetë. **42** Meqë ata nuk kishin të paguanin, ai ua fali borxhin të dyve. Sipas teje, cili nga ata do ta dojë më shumë?". **43** Dhe Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Ma do mendja, ai, të cilil i fali më shumë". Dhe Jezusi i tha: "Gjykove drejt". **44** Pastaj, si u suall nga gruaja, i tha Simoni: "A e shëh këtë grua? Unë hyra në shtëpinë tënde dhe ti nuk më dhe ujë pér të larë këmbët; ajo, përkundrazi, m'i lau këmbët me lot dhe m'i fshiu me flokët e kresë. **45** Ti nuk më dhe as edhe një puthje; por ajo, qysh se hyra, nuk pushoi së puturi këmbët e mia. **46** Ti nuk ma vajose kokën me vaj; kurse ajo m'i vajosji këmbët me vaj erékëndshëm. **47** Prandaj unë po të them se mëkatet e saj të shumta i janë falur, sepse ka dashur shumë; por kujt i falen pak, do pak". **48** Pastaj i tha asaj: "Mëkatet e tua të janë falur".

49 Atëherë ata që ishin në tryezë bashkë me të filluan të thonin me vete: "Po kush qenka ky që po falka edhe mëkatet?". **50** Por Jezusi i tha asaj gruaje: "Besimi yt të shpëtoi; shko në paqe!".

8 Dhe pas kësaj ndodhi që ai shkonte nëpër qytete dhe nëpër fshatra, duke predikuar dhe duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë; me të ishin të dymbëdhjetët, **2** dhe disa gra, të cilat i kishte shëruar nga shpirtërat e këqij dhe nga sëmundjet: Maria, e quajtur Magdalënë, prej së cilët pati débuar shtatë demonë, **3** Joana, gruaja e Kuzës, administratorit të Herodit, Suzana dhe shumë të tjera të cilat e ndihmonin atë me pasuritë e tyre. **4** Si u mblohdh një turmë e madhe dhe i erdhën njerzët nga çdo qytet, Jezusi tha në shëmbëlltyrë: **5** "Një mbjellës dol i mbjellë farën e vet; dhe, ndërsa po mbillte, një pjesë ra gjatë rrugës, u shkel dhe zogjtë e qiellit e hëngrenë. **6** Një pjesë tjetër ra në gurishte dhe, sapo mbiu, u tha për mungesë vlage. **7** Një pjesë tjetër ra ndër ferra; ferrat u rritën bashkë me të dha i zunë fryshtë. **8** Kurse një pjesë ra në tokë të mirë, mbiu dhe dha fryt njëqindfish". Si i tha këto gjëra, thirri: "Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjoj!". **9** Atëherë dishepujt e vet e pyetën çfarë kuptimi kishte ajo shëmbëlltyrë. **10** Dhe ai tha: "Juve ju është dhënë të nijnih misteret dhe mbretërisë së Perëndisë; por të tjerëve me anë të shëmbëlltyrave, që ata, duke shikuar të mos shohin dhe, duke dëgjuar të mos kuptojnë. **11** Ky është kuptimi i shëmbëlltyrës: fara është fjalë e Perëndisë. **12** Ata përgjatë rrugës janë ata që e dëgjojnë fjalën; por pastaj vjen djalli dhe ua merr fjalën nga zemra e tyre, që ata të mos besojnë dhe të mos shpëtojnë. **13** Ata mbi gurishte janë ata që, kur dëgjojnë, e presin fjalën me gjëzim; por ata nuk kanë rrënjen, besojnë për njëfarë kohe, por në momentin e sprovës tërhiqen. **14** Pjesa që ka rënë ndër ferra janë ata që e dëgjuan fjalën; por, gjatë rrugës, ua zënë fryshtë shqetësimet, pasuritë dhe kënaqësitë e kësaj jete, dhe nuk arrijnë të piqen. **15** Por pjesa që ra në tokë të mirë janë ata që, pasi e dëgjuan fjalën, e ruajnë të zemrën të ndershme dhe të mirë dhe jepin fryt me qëndrueshmëri". **16** "Askush, pasi të ketë ndezur llambën, nuk e mbulon me një enë ose e fut nën shtrat, por e vë mbi mbajtësen e vet me qëllim që ata që hyjnë të shohin drithë. **17** Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që nuk do të zbulohet, as sekret që të mos njihet dhe të dalë në drithë. **18** Prandaj tregoni kujdes se si dëgjoni, sepse atij që ka, do t'i jetep, kurse atij që nuk ka, do t'i hiqet edhe ajo që ai kujton se ka". **19** Nëna e tij dhe vëllezërit e tij erdhën tek ai, por nuk mund t'i afroheshin për shkak të turmës. **20** Dhe nga disa i ishte thënë: "Nëna jote dhe vëllezërit e tu janë atje jashtë dhe duan të të shohin". **21** Por ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Nëna ime dhe vëllezërit e mi janë ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e vënë në praktikë". **22** Në një prej atyre ditëve ndodhi që Jezusi hipi në një barkë bashkë me dishepujt e vet dhe u tha: "Të kalojmë në bregun tjetër të ligenit". Dhe ata u larguan nga bregu. **23** Ndërsa po lundronin, atë e zuri gjumi; dhe një furtunë ra mbi liqen, aq sa barka po mbushej, dhe ishin në rrezik. **24** Atëherë ata iu afruan, e zgjuan dhe i thanë: "Mësues, Mësues, po mybtemi!". Dhe ai u zgjuat, i bërtiti erës dhe tërbimit të ujit; dhe këto u qetësuan dhe u bë bunacë. **25** Dhe Jezusi u tha dishepujve të vet: "Ku është besimi juaj?". Dhe ata, të frikësuar, mrekulloheshin dhe i thosnini njeri tjetrit: "Vallë, kush është ky, që urdhëron edhe erën dhe ujin, dhe ata i binden?". **26** Pastaj lundruan drejt krahinës së Gadareave, që ndodhet përbullë Galilës; **27** dhe, porsa Jezusi zbriti në tokë, i doli përparrë një njeri nga ai qytet, i cili prej shumë kohe ishte pushtuar nga demonët, nuk vishtë rroba, nuk banonte në shtëpi, por ndër varreza. **28** Kur e pa Jezusin, lëshoi një britmë, iu hodh ndër këmbë dhe tha me zë të lartë: "C'ka mes meje dhe ty, Jezus,

Biri i Perëndisë Shumë të Lartë? Të lutem, mos më mundo!". **29** Sepse Jezusi po i jepte urdhër fryshtë së ndyrë të dilte nga ai njeri, sepse shumë herë e kishte pushtuar dhe ndonjëse e kishin lidhur me zinxhirë e me pranga dhe e ruanin, ai i këpuste prangat dhe shtyhej prej demonit nëpër shkretëtirat. **30** Dhe Jezusi e pyeti duke thënë: "Si e ke emrin?". Dhe ai u përgjigji: "Legjion". Sepse shumë demonë i kishin hyrë në të. **31** Dhe ata e lutnin të mos i urdhëronte të shkonin në humnerë. (*Abyssos g12*) **32** Dhe aty ishte një tufë e madhe derrash që kullohin në mal, dhe këta demonë iu lutën t'lejontë të hynin në ta. Ai ua lejoj atyre. **33** Atëherë demonët, si dolën nga ai njeri, hynë të derrat, dhe ajo tufë u turr nga gremina në ligjen dhe u mbyt. **34** Kur panë ç'ndodhi, ata që i ruanin derrat ikën dhe e cuan lajmën në qytet e nëpër fshatra. **35** Atëherë njerzët dolën për të parë ç'kishte ndodhur dhe erdhën te Jezusit, dhe gjetën atë njeri, nga i cili kishin dalë demonët, të ulur te këmbët e Jezusit, të veshur dhe me mendje në rregull, dhe patën frikë. **36** Ata që e kishin parë ngjarjen, u treguan atyre si ishte shëruar i idemonizuar. **37** Atëherë gjithë popullsia e krahinës së Gadareave, i kërkoi Jezusit të lagohej prej tyre, sepse i kishte zënë një frikë e madhe. Dhe Jezusi hyri në barkë dhe u kthyte mbrapa. **38** Ndërkëq njeriu prej të cilët dolën demonët, i lutej të rrinte me të; por Jezusi e përcollti duke i thënë: **39** "Kthethu në shtëpinë tênde dhe trego çfarë gjërasht të mëdha ka bërë Perëndia për ty". Dhe ai shkoi anembanë qytetit duke treguar gjërat e mëdha që Jezusi bëri për të. **40** Ndodhi që, kur Jezusi u kthyte, turma e mirëpriti sepse të gjithë e prisnin. **41** Dhe ja, erdhë një njeri me emër Jair, që ishte kryetari i sinagogës; ai i ra ndër këmbë Jezusit dhe iu lut të shkonte në shtëpinë e tij, **42** sepse ai kishte një vajzë të vetme rrëth dymbëdhjetë vjeçë, që ishte përvdekte. Ndërsa Jezusi po shkonte atje, turma po shtyhej përreth tij. **43** Dhe një grua që kishte një fluksi gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh dhe kishte shpenzuar ndër mjekë gjithë pasurinë e saj, pa mundur që të shërohej nga njeri, **44** iu afroa nga pas dhe i preku cepin e rrobës së tij dhe në atë qast iu pre fluksi i gjakut. **45** Dhe Jezusi tha: "Kush më preku?". Mbasi të gjithë e mohuan, Pjetri dhe që i shih me të, thanë: "Mësues, turmat po shtyen dhe po të ndeshin dhe ti tha: "Kush më preku?"". **46** Por Jezusi tha: "Dikush më preku, sepse e ndjeva që një fuqi doli prej meje". **47** Atëherë gruaja, duke parë se nuk mbeti e padiktuar, erdhë, duke u dridhur e tëra, dhe i ra ndër këmbë dhe i deklaroi në prani të gjithë popullit, përsë e kishte prekur dhe si ishte shëruar në qast. **48** Dhe ai i tha: "Merr zemër, bijë; besimi yt të shëroi; shko në paqe!". **49** Ndërsa Jezusi vazhdonte të fliste, erdhë një nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe i tha: "Vajza jote vdiq, mos e shqetëso Mësuesin". **50** Por Jezusi, mbasi i dëgjoj këto, i tha: "Mos druaj; ti vetëm beso dhe ajo do të shpëtojë". **51** Si arriti në shtëpi, nuk la asnjeri të hyj, përvje Pjetrit, Gjonit dhe Jakobit, dhe atin e nënëm e vajzës. **52** Të gjithë qanin dhe mbajtën zi. Por ai tha: "Mos qani; ajo nuk ka vdekur, por po fle". **53** Dhe ata e përqeshnin; duke e ditur se kishte vdekur. **54** Por ai, mbasi i nxori jashtë të gjithë, e kapi për dore dhe thirri duke thënë: "Vajzë, çohu!". **55** Asaj u kthyte fryshtë e saj dhe menjëherë u quajt; pastaj Jezusi urdhëroi që t'i jepnij të hante. **56** Dhe prindërit e saj mbetën të habitur. Por Jezusi i porositi të mos i thonin kurkujt ç'kishte ndodhur.

9 Pastaj, mbasi i thirri bashkë të dymbëdhjetë dishepujt e vet, u dha atyre pushtet dhe autoritet mbi të gjithë demonët dhe të shërojnë sëmundjet. **2** Dhe i nisi të predikojnë mbretërinë e Perëndisë dhe të shërojnë të sëmurët. **3** Dhe u tha atyre: "Mos merrni asgjë përrugë: as shkop, as trastë, as bukë, as para dhe asnjë prej jush të mos ketë dy tunika me vete. **4** Në atë shtëpi ku të hyni, aty rrini deri sa të largoheni. **5** Nëse disa nuk ju pranojnë, duke dalë prej atij qyteti, shkundni edhe pluhurin nga këmbët tuaja,

si dëshmi kundër tyre". 6 Atëherë ata u nisën dhe pëershuan fshatari duke përhapur ungjillin dhe duke shëruar kudo. 7 Heridi, tetrarku, kishte dëgjuar pér të gjitha gjérat që kishte kryer Jezusi dhe ishte në mëdyshje, sepse disa thoshin se Gjonit ishte ringjallur së vdekuri, 8 të tjerë se ishte shfaqur Elia, e disa të tjerë se ishte ringjallur një nga profetët e lashtë. 9 Por Herodi tha: "Gjonit unë ia kam prerë kokën; kush do të jetë ky, pér të cilin po dëgjoj të thuhen të tilla gjëra?". Dhe kërkonte ta shihte. 10 Kur u kthyen apostujt, i treguan Jezusit të gjitha gjérat që kishin bérë. Atëherë ai i mori me vete dhe u tërroq ménjanë, në një vend të shkretë të një qyteti, që quhej Betsaida. 11 Po, kur turmat e morën vesh, i ndiqnin; dhe ai i mirëpriti dhe u fliste pér mbretërinë e Perëndisë, dhe shëronte ata që kishin nevojë pér shërim. 12 Tani kur dita filloj të mbarojë, të dyshëdhetjët iu afroan dhe i thanë: "Nise turmën, që të shkojë nëpër fshatra e nëpër fushatë perrët, që të gjiej strehë dhe ushqim, sepse këtu jemi në një vend të shkretë". 13 Por ai u tha atyre: "U jepni ju të hanë". Ata u përgjigjet: "Ne nuk kemi tjetër veç se pesë bukë e dy peshq; vetëm nëse shkojmë vetë të blejmë ushqim pér gjithë këta njerëz". 14 Ishin, pra, rreth pesë mijë burra. Por ai u tha dishepujve të vet: "I vini të ulen në grupe nga pesëdhjetë". 15 Ata vepruan në kétë ményrë dhe i ulën të gjithë. 16 Atëherë ai i mori të pesë bukët dhe të dy peshqit dhe, pasi i ngriti sytë drejt qjellit, i bekoi, i ndau dhe ua dha dishepujve të vet që tia shpërndajnë turmës. 17 Dhe të gjithë hëngrën e u ngopën; nga copat që tepruan mblodhën dyshëdhetjët shporta. 18 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi po lutej në vetmi, dishepuj i shih bashkë me të. Dhe ai i pyeti duke thënë: "Kush thonë turmat se jam unë?". 19 Ata duke u përgjigjur thanë: "Disa thonë "Gjon Pagëzori", të tjerë "Elia" dhe të tjerë një nga profetët e lashtë që është ringjallur". 20 Dhe ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam unë?". Atëherë Pjetri duke u përgjigjur tha: "Krishti i Perëndisë". 21 Atëherë ai i porositi rreptë dhe i urdhëroi të mos i tregojnë kurkujt, 22 duke thënë: "Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë gjëra, ta përbuzin pleqtë, kërët e priftirinje dhe skribët, ta vrasin dhe të tretën ditë të ringjallët". 23 Pastaj u tha të gjithëve: "Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e vet dhe të më ndjekë. 24 Sepse kush do ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por kush do ta humbasë jetën e vet për shkakun tim, do ta shpëtojë. 25 E pra, c'doi ka njeriu po të fitojë tërë botën, dhe pastaj të shkatërrojë veten dhe të shkojë në humbje? 26 Sepse, nëse dikujt i vjen turp pér mua dhe pér fjalët e mia, edhe Birit të njeriut do t'i vijë turp pér të, kur të vijë në lavdinë e vet dhe të Atit e të engjëjë të shenjtë. 27 Në të vërtëtë po ju them se këtu janë të pranishëm disa që nuk do ta shjojnë vdekjen, para se ta shohin mbretërinë e Perëndisë". 28 Dhe ndodhi që afersisht tetë ditë pas këtyre thënieve, Aoi mori me vete Pjetrin, Gjonin Jakobin dhe u ngjitet në mal pér t'u lutar. 29 Dhe ndërsa po lutej, pamja e fytyrës së tij ndryshoi dhe veshja e tij u bë e bardhë dhe e ndritshme. 30 Dhe ja, dy burra po bisetonin me të; ata ishin Moisiu dhe Elia, 31 të cilët, të shfaqur në lavdi, i flisin pér ikjen e tij nga kjo jetë që do të kryhej së shpejtë në Jeruzalem. 32 Pjetri dhe shokët e tij ishin të këputur nga gjumi; po kur u zgjuan plotësisht, panë lavdinë e tij dhe ata dy burra që ishin bashkë me të. 33 Dhe, ndërsa këta po ndaheshin prej tij, Pjetri i tha Jezusit: "Mësues, pér ne është mirë të rrijmë këtu; le të bëjmë, pra, tri çadra: një për ty, një pér Moisiun dhe një pér Elian"; por ai nuk dinte c'floshte. 34 Dhe ndërsa ai po fliste kështu, erdhë një re që i mbuloi në hijen e vet; dhe dishepuj i zuri frika, kur hyjnë në re. 35 Dhe një zë dilte nga reja duke thënë: "Ky është Biri im i dashur; dëgjojeni". 36 Dhe ndërsa fliste ky zë, Jezusi u gjet krejt vetëm. Ata heshtën dhe në ato ditë nuk i treguan kurkujt asnjë nga ç'kishin parë. 37 Të nesërmen, kur ata zbritën nga mali, ndodhi që një turmë

e madhe i doli përparrë Jezusit. 38 Dhe ja, një burrë nga turma filloj të bërtasë, duke thënë: "Mësues, të lutem, ktheje vështrimin mbi djalin tim, sepse është i vetmi që kam. 39 Dhe ja, një frymë e kap dhe menjëherë ai bërtet; pastaj e përpëlhit dhe e bën të nxjerrë shkumë dhe mezi largohet, pasi e ka sfilitur. 40 U jam lutur dishepujve të tu ta dëbojnë, por ata nuk kanë mundur". 41 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "O brez mosbesues dhe i çoroditur, deri kur do të jem me ju dhe deri kur do t'ju duroj? Sille këtu djalin tënd". 42 Dhe, ndërsa fémija po afrohej, demoni e përpëliti atë dhe e sfiliti. Por Jezusi i qortoi fryshtëm e ndyrë, e shëroi djalin dhe ia dorëzoit atit të vet. 43 Të gjithë mbetën të mahnitur nga madhëria e Perëndisë. Dhe, ndërsa të gjithë po mrekullohesin pér gjithçka bënte Jezusi, ai u tha dishepujve të vet: "44 "I shtiny mirë në vesh këto fjalë, sepse Biri i njeriut do të bjerë në duart e njerëzve". 45 Por ata nuk i kuptuan këto fjalë; ato ishin të fshehta dhe për këtë shkak ata nuk i kuptonin dot, dhe druanan ta pyesnin pér ato që kishte thënë. 46 Pastaj midis tyre filloj një grindje: cili prej tyre do të ishte më i madhi. 47 Atëherë Jezusi, duke ditur c'mendime kishin në zemrat e tyre, mori një fémijë të vogël dhe e afroi pranë vetes, 48 dhe u tha atyre: "Ai që e pranon këtë fémijë të vogël në emrin tim, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më dërgoi mua, sepse ai që është më i vogli nga ju të gjithë, ai do të jetë i madhi". 49 Atëherë Gjoni e mori fjalën dhe tha: "Mësues, ne pamë një që i dëbonte demoninë në emrin tênd dënuam, sepse ai nuk të ndjek bashkë me ne". 50 Por Jezusi i tha: "Mos i ndalonai, sepse kush nuk është kundër nesh është me ne". 51 Ndodhi që kur po plotësohej koha që Jezusi duhet të ngrijej në qjell, ai vendosi prerasi të shkojë në Jeruzalem, 52 dhe dërgoi përparrë lajmëtarët. Këta, si u nisën, hynë në një fshat të Samaritanëve, pér t'i përgatitur ardhjen. 53 Por atë fshatit nuk deshën ta pranonin, sepse ai ecte me fytyrë të drejtuar nga Jeruzalemi. 54 Kur e panë këtë gjë, dishepuj e vet Jakobi dhe Gjoni thanë: "Zot, a do ti që të themi të zbrsesë zjarr nga qjelli dhe t'i përvolojë, ashtu si bëri edhe Elia?". 55 Por ai u kthye nga ata dhe i qortoi duke thënë: "Ju nuk e dini nga cili fryshtë jeni; 56 sepse Biri i njeriut nuk erdhë pér të shkatërruar shpirtërat e njerëzve, po pér t'i shpëtuar". Pastaj shkuan në një fshat tjetër. 57 Ndodhi që, ndërsa po ecnini rrugës, dikush i tha: "Zot, unë do të ndjek kudo të shkosh". 58 Por Jezusi i tha: "Dhelprat kanë strofka dhe zojët e qjellit fole; kurse Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën". 59 Pastaj i tha një tjetër: "Ndiqmë!". Por ai përgjigjet: "Zot, më lejo më parë të shkoj e të varros atin tim". 60 Jezusi i tha: "Léri të vdekurit t'i varrosin të vdekurit e vet; por ti shko dhe prediko mbretërinë e Perëndisë". 61 Akoma një tjetër i tha: "Zot, unë do të ndjek ty, por më lejo më parë të ndahem me ata të familjes sime". 62 Jezusi i tha: "Asnjëri që ka vënë dorë në parmandë dëshive kthethet e shikon prapa, nuk është i përshtatshëm pér mbretërinë e Perëndisë".

10 Pastaj Zoti caktoi shtatëdhjetë të tjerë dhe i nisi dy nga dy përparrë tij, në çdo qytet dhe vend, ku ai do të shkonte. 2 Dhe u thoshte atyre: "E korra është e madhe, kurse punëtorë janë pak; lutni Zotin e të korriës që të çojë punëtorë në të korriën e vet. 3 Shkoni; ja, unë ju dërgoj si qengja në mes të uqjërvë. 4 Mos merrni me vete as qanta, as trasta, as sandale dhe mos përshtëndetni asnjeri rrugës. 5 Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, më përparrë thoni: "Paga në këtë shtëpi". 6 Dhe nëse është aty një bir i paqes, paqja juaj do të zbrsesë mbi të; nëse jo, do të kthehet tek ju. 7 Rrini, pra, në të njëjtën shtëpi, hani dhe pini atë që do t'ju japin, sepse punëtori meriton shpërbilimin e vet. Mos kaloni nga një shtëpi në një tjetër. 8 Dhe në çdo qytet ku të hyni, nëse ju pranojnë, hani çfarë t'ju vënë përparrë. 9 Dhe shëroni të sémurit që do t'jenë në të dhe u thoni atyre: "Mbretëria e Perëndisë ju është

afruar". 10 Por në çdo qytet ku të hyni, nëse nuk ju pranojnë, dilni në rrugët e tij dhe thoni: 11 "Ne po shkundim kundër jush edhe pluhurin e qyjetit tuaj që na u ngjiti; veç ta dini se mbretëria e Perëndisë ju éshtë afruar". 12 Unë ju them se atë ditë Sodoma do ta ketë më të lehtë sesa ai qyjet. 13 Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti, Betsaida! Sepse, po të ishin bërë në Tiro dhe në Sidon mrekullitë që u bënë te ju, ata prej kohësh do të kishin bërë pendesë duke u veshur me hasë dhe duke u ulur në hi. 14 Prandaj ditën e gjyqit Tiro dhe Sidoni do ta kenë më lehtë se ju. 15 Dhe ti, Kapernaum, që të kanë ngritur deri në qell, do të poshtërohesh deri në ferr. (Hadës g86) 16 Kush ju dëgjon, më dëgjon mua; kush ju përbuz, më përbuz mua; dëku kush më përbuz, përbuz atë që më ka dërguar". 17 Dhe të shtatëdhjetët u kthyen me gjëzim dhe thanë: "Zot, edhe demonët na nënshtronen në emrin tênd". 18 Dhe ai u them: "Unë e shikoja Satanin që po binte nga qjelli si një rrufe. 19 Ja, ju dhashë pushtet të shkelni përmbi gjarpërinj dhe akrepa, dhe mbi çdo pushtet të armikut; dëku asgjë nuk do të mund t'ju dëmtojë. 20 Megjithatë mos u gjëzonit përfaktin se po ju nënshtronen frysërat, por gjëzohuni më shumë se emrat tuaj janë shkruar në qiej". 21 Në të njëjtën orë Jezusi ngazëlloi në frysë dhe tha: "Unë të lavdëroj, o Atë, Zot i qjellit dhe i tokës, sepse ua fshehe këto të urtëve dhe të zgjuarve dhe ua zbulove fëmijëve të vegjël. Po, o Atë, sepse kështu ty të pëlqeu. 22 Gjithçka më éshtë dhënë në dorë nga Ati im; dëku askush nuk e di kush éshtë Biri, përvëç Atit, dëku éshtë Ati, përvëç Birit, dëku atij që Biri do i t'a zbulojë". 23 Pastaj, si u kthyte nga dishepujt, u tha atyre veçmas: "Lum sytë që shohin ato që shihni ju, 24 sepse ju them se shumë profetë dëku mbretëri dëshiruan të shohin ato që ju shihni, por nuk i panë, dëku të dëgjojnë ato që ju po dëgjoni, por nuk i dëgjuan". 25 Atëherë ja, një doktor i ligit i ngrit që ta vinte në provë dhe i tha: "Mësues, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përfjetshme?". (aiōnios g166) 26 Dhe ai tha: "Çfarë éshtë shkruar në ligj? Si e lexon?". 27 Ai duke u përgjigjur tha: "Duaje Zotin, Perëndinë tênd, me gjithë zemrën tênde, me gjithë shpirtin tênde, me gjithë forcën tênde dëku me gjithë mendjen tênde, edhe të afërmën tênd porsi vetvete". 28 Jezusi i tha: "U përgjigje drejtë; vepro kështu dhe do të rrrosh". 29 Por ai, duke dashur të justifikonte veten, i tha Jezusit: "Po kush éshtë i afërimi im?". 30 Atëherë Jezusi u përgjigji dhe tha: "Një burr zbriste nga Jeruzalemi për në Jeriko dhe ra në duart e kusarëve, tê cilët, mbasi e zhveshën dhe e bënë gjithë plagë, u larguan dhe e lanë gati të vdekur. 31 Rastësisht një prift po zbriste nëpër tê njëjtën rrugë dhe, mbasi e pa atë burrë, vazhdoi tutje, në anën tjetër. 32 Po ashtu edhe një levit, kur arriti aty, erdhë dhe e pa dëku vazhdoi tutje, në anën tjetër. 33 Por një Samaritan, që po udhëtoni, i kaloi afër, e pa dëku kishte dhembshuri. 34 Dhe mbasi iu afrua, iu lidhi plagët duke i larë me vaj dëku me verë; pastaj e vuri mbi kafshën e vet, e çoi në një han dhe u kujdesua për të. 35 Dhe tê nesërmen, para se të niset, nxori dy denarë dëku ia dha hanxiut duke i thënë: "Kujdesu për tê dëku shpenzosh më shumë, do të tê jap kur tê kthehem". 36 Cili nga këta tê tre, pra, tê duket se që i afërimi i atij që ra në duart e kusarëve?". 37 Dhe ai tha: "Ai që u tregua i mëshirshëm ndaj tij". Atëherë Jezusi i tha: "Shko dëku bëj kështu edhe tij". 38 Ndodhi që, ndërsa ata po udhëtonin, Jezusi hyri në një fshat; dëku nji grua, që e kishte emrin Marta, e priti në shtëpinë e vet. 39 Ajo kishte një motër që quhej Mari, e cila u tilë këmbët e Jezusit dëku dëgjonte fjalën e tij. 40 Por Marta, që ishte krejt e zënë nga punët e shumta, iu afrua dëku i tha: "Zot, a nuk të intereson që ime motër më la vetëm të shérbej? I thuaj, pra, tê më ndihmoj". 41 Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Martë, Martë, ti po shqetësoshesh dëku dëgjonesh për shumë gjëra; 42 por vetëm një gjë éshtë e nevojshme, dëku Maria zgjodhi pjesën më të mirë, që asaj nuk do t'i hiqet".

11 Dhe ndodhi që ai ndodhej në një vend dëku lutej dhe, si mbaroi, një nga dishepujt e tij i tha: "Zot, na mëso të lutemi, ashu siç i mësoi Gjoni dishepujt e vet". 2 Dhe ai u tha: "Kur të luteni, thoni: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt, ardhë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt si në qill edhe në tokë. 3 Na jep çdo ditë bukën tonë tê nevojshme. 4 Dhe na i fal mëkatet tonë, sepse edhe ne i falim fajtorët tanë; dëku mos lejo të biem në tundim, por na shpëto nga i ligu"". 5 Pastaj u tha atyre: "A ka midis jush njeri që ka një mik dëku i shkon në mesnatë e i thotë: "Mik, më jep hua tri bukë. 6 Sepse më erdhë nga udha një mikë im dëku unë s'kam çfarë t'i vë përparrë"; 7 dëku ai, nga brenda, duke u përgjigjur, i tha: "Mos më bezdis, dera éshtë tashmë e mbyllur dëku fëmijët e mi ranë në shtrat me mua; nuk mund të çohem e të t'i jep". 8 Unë po ju them se, edhe nëse nuk çohet t'ia jepë sepse e ka mik, dëku çohet gjithsesi përfshak të insistimit tê tij dëku do t'i jepë tê gjitha bukët që i nevojiten. 9 Prandaj po ju them: Lypni dëku do t'i jepet; kërkoni dëku do t'i gjeni; trokitin dëku do t'i hapet. 10 Sepse kushdo që lyp, merr, kush kërkoni, gjen dëku do t'i hapet atij që troket. 11 Dhe cili nga ju éshtë baba i tillë që, po t'i kërkojë bukë djali, i jep një gur? Ose po t'i kërkojë një peshk, në vend tê peshkut i jep një gjarpë? 12 Ose, po t'i kërkojë një vezë, i jep një akrep? 13 Nëse ju, pra, që jeni tê këqij, dini t'u jepni dhurata tê mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj qjelloj do t'u dhurojë Frymën e Shenjtë atyre që i kërkojnë". 14 Dhe Jezusi po dëbonë një demon që ishte memec; dëku ndodhi që, kur demoni dol, memeci foli dëku turmat u mrekulluan. 15 Por disa nga ata thanë: "Ai i dëbon demonët nëpërmjet Beelzebubit, princi tê demonëve". 16 Kurse disa nga ata, përfsharë në vetvete shkatërronet, dëku çdo shtëpi e përcarë në vetvete rrëzohet. 18 Po tê jetë, pra, edhe Satanai i përcarë në vetvete, si do të mund tê qëndrojë mbretëria e tij? Sepse ju thoni se unë i dëboj demonët nëpërmjet Beelzebubit, 19 Por, nëse unë i dëbokam demonët nëpërmjet Beelzebubit, nëpërmjet kujt i dëbojnë atë bijtë tuaj? Prandaj ata do të jetë gjykatesit tuaj. 20 Por në se unë i dëboj demonët me qishtin e Perëndisë, mbretëria e Perëndisë, pra ka arritur deri te ju. 21 Kur burri i fortë, i armatosur mirë, e ruan shtëpinë e vet, pasuria e tij éshtë në paqe. 22 Por në qoftë se vjen një më i fortë se ai dëku e mund atë, ia merr armët në tê cilat kishte shpresë dëku i ndan plaçkat e tij. 23 Kush nuk éshtë me mua, éshtë kundër meje dëku nuk mbledh me mua, shpërndan. 24 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, endet në vendë tê shkretë, duke kërkuar pushim, dëku dëku mos e gjetur dot, thotë: "Do tê kthehem në shtëpinë time nga dola". 25 Dhe, kur kthehet, e gjen tê fshirë e tê zburyuar, 26 atëherë shkon e merr me vete shtatë frysëra tê tjerë më tê këqij se ai, dha ataj hyjnë aty dëku banojnë aty; dëku gjendja e fundit e atij njeriu bëhet më e keqë se e para". 27 Ndodhi që, ndërsa ai po thoshte këto gjëra, një grua nga turma e çoi zérin e saj dëku i tha: "Lum barku që tê barti dëku gjintë që tê mëndën". 28 Por ai u tha: "Me tepër lum ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dëku zbatojnë". 29 Duke qenë se turmat po i shtheshin përreth, ai filloj tê thotë: "Ky brez éshtë i lig; ai kërkoni nje shenjë, por asnjë shenjë nuk do t'i jepet, përvëç shenjës së profetit Jona. 30 Sepse, ashtu si Jona që një shenjë përfshin Ninivasit, kështu edhe Biri i njeriut do tê jetë një shenjë përfshin këtë brez. 31 Mbretëresha e Mesdites do tê ngritet dëku e gjyqit me njerëzit e këtij brezi dëku do t'i dënojë, sepse ajo po vjen nga skaji i dheut përfshigjor urtësinë e Salomonit; dëku ja, këtu éshtë dikush më i madh se Salomonit. 32 Ninivasit, dëku e gjyqit, do tê ringjallen me këtë brez dëku do ta dënojnë, sepse ata u penduan përfshin Jonas; dëku ja, këtu éshtë dikush më i madh se Jona". 33 Asnjëri, kur ndez një llambë, nuk e vë në një vend tê

fshehtë ose nën babunë, po përmbi dritëmbajtësen, që të shohin dritë ata që hyjnë. **34** Llamba e trupit është syri; në se syri yt është i shëndoshë, gjithë trupi yt do të jetë i ndriçuar; por në se syri yt është i sémurë, edhe gjithë trupi yt do të jetë plot me errësirë. **35** Prandaj trego kujdes që drita që është në ty të mos jetë terr. **36** Në se gjithë trupi yt është i ndriçuar, pa asnjë pjesë të errët, gjithçka do të jetë e ndriçuar, sikurse ndodh kur llamba të ndriçon me shkëlqimin e saj". **37** Por ndërsa Jezusi po fliste, një farise e ftoi për drekë në shtëpinë e vet. Dhe ai hyri dhe u vendos në tryezë. **38** Fariseu e vuri re këtë dhe u mrekullua që Jezusit nuk lau para buke. **39** Dhe Zoti i tha: "Tani ju farisenjtë pastroni të jashtmen e kupës dhe të pjatës, ndërsa brendi tuaj e keni plot me grabitje dhe ligësi. **40** Të pamend! Ai që bëri anën e jashitet, vallë nuk bëri edhe të brendshmen? **41** Por jepni si lëmoshë atë që është përbrenda, dhe çdo gjë do të jetë e pastër për ju. **42** Por mjerë ju, o farisenj! Sepse ju paguanit të dhjetën e ryzës, të mendrës dhe të çdo barishteteje, dhe pastaj lini pas dore drejtësinë dhe dashurinë e Perëndisë. Këto gjëra duhet t'i bënët, pa i lënë pas dore të tjerat. **43** Mjerë ju, o farisenj! Sepse ju e doni vendin e parë ndër sinagoga dhe përshëndetjet nëpër sheshe. **44** Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepsejeni si varret që nuk shihen dhe njérëzit ecin sipër tyre, pa e ditur". **45** Atëherë, duke u përgjigjur, një nga mësuesit e ligjit, i tha: "Mësues, duke folur kështu, ti po na fyen edhe ne". **46** Dhe ai thoshte: "Mjerë edhe ju, o mësues të ligjit! Sepse i ngarkoni njérizet me barrë që me vështirësiten, dhen, ju nuk i prekni ato barrët as edhe me një gisht. **47** Mjerë ju! Sepse ju ndërtuat varret e profetëve dhe etërit tuaj i patën vratë ata. **48** Duke verpuar në këtë mënyrë, ju dëshmoni se i miratoni veprat e etërve tuaj; në fakt ata vranë profetët dhe ju ndërtioni varret e tyre. **49** Për këtë arsy se edhe urtësia e Perëndisë tha: "Unë do t'u dërgoj profetë dhe apostuj, dhe ata do të vrasin disa prej tyre kurse të tjerët do t'i përndjekin". **50** me qëllim që këtij brezi t'i kérkohet llogari për gjakun e të gjithë profetëve, i cili u derdh që nga krijimi i botës: **51** nga gjaku i Abelit deri te gjaku i Zakarias, që u vranë ndërmjet altarit dhe tempullit; po, unë po ju them, se këtij brezi do t'i kérkohet llogari. **52** Mjerë ju, o mësues të ligjit! Sepse ju e morët çelësin e dijes; ju vetë nuk hytë dhe penguat hyrjen e atyre që po hynin". **53** Po ndërsa ai u fliste atyre këto gjëra, skribët dhe farisenjtë filluan të zemërohen shumë kundër tij dhe ta sulmoinjë atë me shumë pyetje, **54** për t'i ngritur kurthe, për ta zënë në gabim e për të mundur ta akuzojnë për ndonjë fjälë të tij.

12 Ndërkaq u mblohdh një turmë me mijëra, saqë shkelinë njeri tjetrin. Jezusi filloj t'u thotë dishepujve të vet: "Para së gjithash ruhuni nga majaja e farisenjve, që është hipokrizia. **2** Nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet, as të fshehtë që nuk do të nijhet. **3** Prandaj të gjitha ato që thatë në terr, do të dëgjojen në dritë; dhe ato që pëshpëritët në vesh ndër dhomat e brendshme, do të shpallen nga çatitë e shtëpive". **4** Po ju them juve, o miq të mi, të mos keni frikë nga ata që vrasin trupin, por pas kësaj nuk mund të bëjnë asgjë tjetër. **5** Unë do t'ju tregoj prej kujt duhet të keni frikë: druanit nga ai që, pasi ka vrarë, ka pushtetë të hedhë në Gehena; po, po ju them, nga ai të keni frikë. (**Geenna g1067**) **6** A nuk shiten vallë pesë harabesa për dy pare? E megjithëtë atë as edhe një prej tyre nuk harrohet përparrë Perëndisë. **7** Madje, edhe flokët e kokës janë të gjitha të numrueshë; prandaj mos kini frikë, ju vleni më tepër se shumë harabela. **8** Dhe unë po ju them: Kushdo që do të rrëfeje për mua përparrë njerëzve, edhe Biri i njeriut do ta rrëfejë përparrë engjëjve të Perëndisë. **9** Por ai që do të më mohojë përparrë njerëzve, do të mohohet përparrë engjëjve të Perëndisë. **10** Dhe kushdo që do të flasë kundër Birit të njeriut do të jetë i falur, por ai që do të blasfemojë kundër Frymës së

Shenjtë, nuk do të jetë i falur. **11** Pastaj, kur do t'ju çonjë përparrë sinagogave, gjykatesve dhe autoriteteteve, mos u shqetësoni se si ose se çfarë do të thoni për t'u mbrojtur, ose për çfarë do t'ju duhet të thoni, **12** sepse Fryma e Shenjtë në po atë moment do t'ju mësojë se ç'duhet të thoni". **13** Atëherë dikush nga turma i tha: "Mësues, i thuaj vëllait tini ta ndajë me mua trashëgiminë". **14** Por ai u përgjigji: "O njeri, kush më vuri mua gjykatesë ose ndarës përmbi ju?". **15** Pastaj u tha atyre: "Kini kujdes dhe ruhuni nga kopracia, sepse jeta e njeriut nuk qëndron në mbushullinë e gjërvë që zotëron". **16** Dhe ai u tha atyre një shëmbëltirë: "Tokat e një pasaniku dhanë të korra të bollshme; **17** dhe ai arsyetonte më vete duke thënë: "Ç'të bëj, sepse nuk kam vend ku t'i shhie të korrat e mia?". **18** Dhe tha: "Këtë do të bëj: do të shemb hambarët e mia dhe do t'i bëj më të mëdhenj, ku do të shhie të gjitha të korrat dhe pasuritë e tjera, **19** dhe pastaj do t'i them shpirtit tim: Shpirt, ti ke pasuri të shumta të shtëna për shumë vjet; pusho, ha, pi dhe gëzo". **20** Por Perëndia i tha: "O i pamend, po atë natë shpirtin tënd do të ta kërkojnë dhe ato që përgatite të kujt do të janë?". **21** Kështu i ndodh atij që grumbullon thesare për vete dhe nuk është i pasur ndaj Perëndisë". **22** Pastaj u tha dishepujve të vet: "Prandaj po ju them: mos u shqetësoni për jetën tuaj se çfarë do të hani, as për trupin tuaj se çfarë do të vishni. **23** Jeta vlen më shumë se ushqimi dhe trupi më shumë se veshja. **24** Vini re korbat! Ata nuk mbjellin e nuk korrin, nuk kanë qilar as hambar, e megjithëtë Perëndia i ushqen; mirë, pra, ju vleni shumë më tepër se zojtitë. **25** Dhe cili njoj tu me shqetësimin e tij mund ta zgjatë shtatin e vet qoftë edhe një kubit? **26** Atëherë, kur nukjeni në gjendje të bëni as atë që është më e pakta, përsë shqetësoheni për të tjerat? **27** Vini re si rriten zambakët: ata nuk punojnë dhe nuk tjerrin; megjithëtë unë po ju them se as Salomoni, në gjithë lavdinë e vet, nuk qe i veshur si një nga ata. **28** Atëherë, nëse Perëndia vesh në këtë mënyrë barin që sot është në fushë dhe nesër hidhet në furrë, aq më tepër do t'ju veshë, o njerëz besimpakë? **29** Përveç kësaj mos kërkoni çfarë do të hani ose do të pini, dhe mos jini në merak, **30** sepse njerëzit e botës i kërkojnë të gjitha këto, por Ati juaj e di që ju keni nevojë për to. **31** Kërkoni më parë mbretërinë e Perëndisë dhe të gjitha këto do t'ju jepen si shtesë. **32** Mos kë frikë, o tufë e vogël, sepse Atit tuaj i pëlqeu t'ju japë mbretërinë. **33** Shitimi pasurinë tuaj dhe jepni lëmoshë! Bëni për vete trasta që nuk vjetrohen, një thesar të pashtershëm në qiejt, ku vjedhësi nuk arrin dhe tenja nuk bren. **34** Sepse atje ku është thesari juaj, atje do të jetë edhe zemra juaj". **35** Le të janë njështur ijtë tuaja, dhe llambat ndezur. **36** Ngjajni atyre që presin zotërinë e tyre, kur kthehet nga dasma, për t'ia hapur derën sapo të vijë dhe të trokasë. **37** Lum ata shërbëtorë, që zotëria, kur të kthehet, do t'i gjejë zgjuar! Në të vërtetë po ju them se ai vetë do të dojeshet dëhe do t'i vendosë ata në tryezë, dhe ai vetë do t'u shërbejë. **38** Dhe, në se do t'vijë në të dytën a në të tretën rojë të natës dhe t'i gjejë kështu, lum ata shërbëtorë. **39** Por ta dini këtë: se po ta dinte i zotit i shtëpisë në cilën orë i vjen vjedhësi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të linte t'i shpërthenin shtëpinë. **40** Edhe ju pra, jini gati, sepse Biri i njiriut do t'vijë në atë orë që nuk e mendoni". **41** Dhe Pjetri i tha: "Zot, këtë shëmbëltirë po e thua vetëm për ne apo për të gjithë?". **42** Dhe Zoti tha: "Kush është, pra, ai administrues besnik dhe i mençur, që do ta verë zotëria përmbi shërbëtorët e vet për t'u dhënë atyre racionin e ushqimeve në kohën e duhur? **43** Lum ai shërbëtor të cilin zotëria e tij, kur kthehet, e gjen se vepron kështu. **44** Në të vërtetë po ju them se ai do ta vërë mbi gjithë pasurinë e vet. **45** Por, nëse ai shërbëtor mendon në zemër të vet: "Zotëria im vonon të kthehet" dhe fillon t'i rrahë shërbëtorët dhe shërbëtoret, të hajë, të pijë dhe të dehet, **46** zotëria e atij shërbëtori do t'vijë ditën kur nuk e pret, dhe në orën

që ai nuk e di; do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'i caktokjë fatin me të pabesët. **47** Shërbëtori që e dinte vullnetin e zotërisë së tij dhe nuk u bë gati e nuk e kreu vullnetin e tij, do të rrihet shumë. **48** Por ai që nuk e dinte, po të bëjë gjëra që meritorinë të rrähura, do të rrihet më pak. Kujt iu dha shumë, do t'i kërkohet shumë; dhe kujt iu besua shumë, do t'i kërkohet më shumë". **49** "Unë erdha të hedh zjarr mbi tokë dhe sa dëshiroj që ai të ishte tashmë i ndezur. **50** Tani unë kam një pagëzim me të cilën duhet të pagëzohem dhe jam në ankth deri sa të kryhet. **51** A kujtoni se erdha të sjell paqen mbi tokë? Jo, po ju them, por më shumë përcarjen; **52** sepse, tash e tutje, pesë veta në një shtëpi do të janë të ndarë: tre kundër dyve dhe dy kundër treve. **53** Babai do të ndahet kundër të birit, dhe i biri kundër babait; nëna kundër së bijës dhe e bija kundër nënës; vjeħħra kundër nuses së saj dhe nusja kundër vjeħħrës së vet". **54** Atéherë ai u tha akoma turmave: "Kur ju shihni një re qé ngrihet nga perëndimi menjéheré thoni: "Do të vijë shiu", dhe asħtu ndodh; **55** përkundrazi, kur fryn juga, ju thoni: "Do të bëjë vapë", dhe asħtu ndodh. **56** Hipokrit! Ju dini tē dalloni dukuriné e qillit dhe tē tokës, por vallë si nuk dini ta dalloni kétē kohé? **57** Dhe përsë nuk gjykon i nga vettë ju qështë e drejtë? **58** Kur ti shkon bashkë me kundërshtarin tēnd te gjykatësi, bēj qështë e mundur gjatë rrugës që tē merresh vesh me tē, që ai mos tē tē nxjerré pëprara gjykatësit dhe gjykatësi tē tē dorżożej te roja dhe roja tē tē futé neburg. **59** Unë po tē them se ti nuk do tē dalësh prej andej, derisa tē mos kesh paguar deri nē qindarkén e fundit".

13 Pikkërisht nē até kohë ishin aty disa që i treguan pér ata Galileas, gjakun e tē ciléve Pilati e kishte pérzier me fljimet e tyre. **2** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "A mendoni ju se ata Galileas ishin mē shumë mëkatarë nga gjithë Galileasit e tjerë, sepse vuajtēn tē tilli gjéra? **3** Unë po ju them: Jo! Por nese ju nuk pendoheni, do tē vdisni tē gjithë me tē njëjtën ménryr. **4** Ose, a mendoni ju qé ata tē tetembéhdhjet, mbi tē cilët ra kulla nē Siloe dhe i vrua, ishin mē shumë fajtorë se gjithë banorët e Jeruzalemit? **5** Unë po ju them: Jo! Por nese ju nuk pendoheni, do tē vdisni tē gjithë me tē njëjtën ménryr". **6** Atéherë ai tha kétē shémbélltyr: "Një njeri kishte një fik tē mbjellé nē vreshtin e tij; ai erdhì e kérkoj frys, por nuk gjeti. **7** Atéherë i tha vreshtarit: "Ja, u béné tre vjet tashmë qé uné vij e kérkoj frys i kétij fiku dhe s'po gjej; preje; pse tē zérë kot tokën?". **8** Por ai u përgjigj dhe tha: "Zot, lëre edhe kétë vit, që ta punoj pérreth dhe t'i hedh pleh **9** dhe, po dhy, miré; pérndryshe, pastaj do ta presésh". Shérimi i një grua jave tē paralizuar. **10** Një tē shtuné Jezusi po mésonte nē një sinagogë. **11** Dhe ja, ishte një grua, e cila prej tetembéhdhjetë vjetësh kishte një frymë lèngate, dhe ajo ishte krejt e kérurusur dhe nē asnjë ménryr nuk drejtohej dot. **12** Dhe kur Jezusi e pa, e thirri pranë vetes dhe i tha: "O grua, ti je e liruar nga lèngata jote". **13** Dhe i vuri duart mbi tē dhe ajo u drejta menjéherë, dhe përlévdonte Perëndinë. **14** Por kryetari i sinagogës, i indinjuar sepse Jezusi kishte shéruar ditén e shtuné, iu drejta turmës dhe i tha: "Gjashtë janë ditët kur duhet tē punohet; ejani, pra, tē shéroheni nē ato ditë dhe jo ditën e shtuné". **15** Atéherë Zoti u përgjigj dhe tha: "Hipokrit! A nuk e zgjih secili nga ju tē shtunave nga grazħdi kaun e vet, ose gomarin e ta ćoġi pér tē píre? **16** A nuk duhej, pra, tē zgjidejha ngä kétō pranga, ditén e shtuné, kjo qé éshtë bijë e Abrahamic dha qé Satani e mbajti lidhur prej tetembéhdhjetë vjetësh?". **17** Dhe, ku ai thoshtë kétō gjéra, tē gjithë kundërshtarët e tij mbeten tē turpéruar, ndërsa mbaré turma gézohej pér tē gjitha veprat madhështore qé ai kishte kryer. **18** Atéherë ai tha: "Kujt i pérngjan mbretëria e Perëndisë, me se ta krahasoj? **19** I ngjan kokrrës sē sinapit, qé një njeri e mori dhe e hodhi nē kopshtin e vet; pastaj u rrit dhe u bē një pemë e madhe,

dhe zogjté e qiellit erdhën e kerkuan strehë nē degët e saj". **20** Pastaj tha pérseri: "Me se ta krahasoj mbretërinë e Perëndisë? **21** Ajo i ngjan majasë qé e merr një grua dhe e pérzien me tri masa mielli deri sa tē mbruhet i gjithë". **22** Dhe ai kalonte nérp qytete dhe fshatra duke mésuar, e kështu po i afrohej Jeruzalem. **23** Dhe një njeri e pyeti: "Zot, a janë pak ata qé do tē shpëtohen?". Ai u tha atyre: **24** "Përpikuni tē hyjni nérp derë tē ngushtë, sepse unë po ju them se shumë do tē kérkojnë tē hyjnë dhe nuk do tē munden. **25** Kur i zoti i shtëpisë éshtë çuar dhe ka myburr derën, ju atéherë, qé keni mbetur jashtë, do tē filloni tē trokitni nē derë duke thénë: "Zot, Zot, na e hap". Por ai, duke u përgjigjur, do tē thotë: "Nuk e di nga vini". **26** Atéherë do tē filloni tē thoni: "Po ne héngrém dha pímë me ty dhi tē mésone ndér rruġġet tonu". **27** Por ai do thotë: "Uné po ju them se nuk di ngā vini; largohu nga unë, tē gjithé ju qé bénī paudhési". **28** Atje do tē jeté qarje dhe kercéllim dhembésh, kur tē shihni Abrahamin, Isakun, Jakobin dhe gjithë profetët nē mbretërinë e Perëndisë, ndërsa ju do tē déboheni pérjashta. **29** Dhe do tē vijnë nga lindja e nga perëndimi, nga veriu dhe nga jugu, dhe do tē ulen nē tryezé nē mbretërinë e Perëndisë. **30** Dhe ja, disa ndér tē fundit do tē janë tē parët, dhe disa nga tē parët do tē janë tē fundit". **31** Po nē até ditë disa farisenj erdhën dhe i thané: "Nisu dhe largohu prej këtej, sepse Herodi do tē tē vrasé". **32** Dhe ai u përgjigji atyre: "Shkoni e i thoni asaj dhelpre: "Ja, sot dhe nesér po dēboj demonë dhe kryej shérim, dhe tē tretén dité po i jip fund punès sime". **33** Por sot, nesér e pasnes nē mē duhet tē ec, sepse nuk mundet qé një profet tē vdesj jashtë Jeruzalem. **34** Jeruzalem, Jeruzalem, qé i vret profetet dhe i vret me guré atá qé tē janë dërguar! Sa heré desha t'i mbledh bijtë e tu sikurse kloċka i mbledh nén krahé zogjté e vet, por ju nuk deshët! **35** Ja, shtëpia juaj ju lihet e shkretë. Dhe unë po ju them se nuk do tē mē shihni mē deri sa tē vijë koha tē thoni: "Bekuar qoftë ai qé vjen nē emér tē Zottit".

14 Dhe ndodhi qé një ditë tē shtunë, kur ai hyri nē shtepinë e një kryetari tē farisenje pér tē ngrénë bukë, ata po e përgjonin; **2** dhe ja, para tij ishte një njeri hidropik. **3** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur mësuesve tē ligjt dhe farisenje, tha: "A éshtë e lejueshmé tē shérosh ditén e shtunë?". **4** Por ata hashtén. Atéherë ai e mori pér dore até, e shéroi dhe e nisi tē shkoj. **5** Pastaj, duke u përgjigjur atyre, tha: "Clli nga ju, po t'i bjeré gomari i vet ose kau nē njé pus, nuk e nxjerr menjéherë jashtë ditén e shtunë?". **6** Por ata nuk mund tē përgjigjesin asqie pér kétō gjéra. **7** Dhe, duke vénē re se ata zgħidhni vendet e para nē tryezé, Jezusi u thoshtë atyre kétē shémbélltyr duke théné: **8** "Kur je ftuar nē dasmë, mos u ul nē krye tē vendit, sepse ai njeri mund tē ketē ftuar njé tjetr qé éshtë mē i rëndësishém se ti, **9** dhe ai qé tē ftoi ty dhe até tē mos vijé e tē thotë: "Lëshoja vendin kétij". Dhe atéherë ti, plot turp, do tē shkosh tē zésh vendin e fundit. **10** Por, kur je ftuar, shko e rri nē vendin e fundit qé, kur tē vijé ai qé tē ka ftuar, tē thotë: "O mik, ngitju mē lart". Atéherë do tē jesh i nderuar pëprara atyre qé janë nē tryezé bashkë me ty. **11** Sepse kushdo qé e larton veten do tē poshterohet, dhe kush e poshterón veten do tē lartoħet". **12** Ai i tha edhe atij qé e kishte ftuar: "Kur shtron drekë a darkë, mos i thirri miqté e tu, as véllezirít e tu, as farefisin tēnd, as fqinjiet e pasur, se mos ata njé heré tē tē ftojnë ty, dhe kështu ta kthejnē shpérblimin. **13** Por, kur tē bész njé goсти, thirr lypésit, sakaté, tē qalétt, tē verbérit; **14** dhe do tē jesh i lum, sepse ata nuk kané se si tē ta kthejnē shpérblimin; por shpérblimi do tē tē jepet nē ringallje tē tē drejtëve". **15** Dhe një nga tē ftuarit, si i dégħoi kétō gjéra, i tha: "Lum kush do tē hajęt buké nē mbretërinë e Perëndisë". **16** Atéherë Jezusi i tha: "Njé njeri pérngatit njé darké tē madhe dhe ftoi shumë veta; **17** dhe, nē kohé tē darkës, dérgo shérbëtorin e

vet t'u thotë të fтуаре: "Ejani, sepse gjithçka tashmë është gati". **18** Por të gjithë, pa përjashtim, filluan të kërkojnë ndjesë. I pari i tha: "Bleva një arë dhe më duhet të shkoj ta shoh; të lutem, të më falësh". **19** Dhe një tjetër tha: "Bleva pesë pendë qe dhe po shkoj ti provoj; të lutem, të më falësh". **20** Dhe një tjetër akoma tha: "Mora grua e prandaj nuk mund të vij". **21** Kështu shërbëtori u kthye dhe ia dëftoi të gjitha zotit të vet. Atëherë i zoti i shtëpisë, plot zemërим, i tha shërbëtorit të vet: "Shpejt, shko nëpër sheshet dhe nëpër rrugët e qytetit e sill këtu lypës, sakatë, të çalë dhe të verbër". **22** Pastaj shërbëtori i tha: "Zot, u bë ashtu siç urdhërove ti, por ka vend edhe më". **23** Atëherë zoti i tha shërbëtorit: "Dil nëpër udhë dhe përgjatë gardheve dhe detyroji të hyjnë që të mbushet shtëpia ime. **24** Sepse unë po ju them se asnjë nga ata njerëz që ishin të ftuar, nuk do ta shijojë darkën time"". **25** Dhe turma të mëdha shkonin me të. Ai u kthye nga ata dhe tha: **26** "Nëse ndokush vjen tek unë dhe nuk urren babanë e vet dhe nënën e vet, gruan dhe fëmijët, vëllezërit dhe motrat, madje edhe jetën e vet, nuk mund të jetë disipulli im. **27** Dhe kush nuk e mbart kryqin e vet dhe nuk më ndrek, nuk mund të jetë disipulli im. **28** Kush nga ju, pra, kur do të ndërtojë një kullë, nuk ulet më parë të llogaritet shpenzimet, pér të parë rënës ka mjafteushém pér ta mbaruar? **29** Që atëherë, kur t'i ketë hedhur themelet e të mos mundë ta përfundoj, të gjithë ata që e shohin, të mos fillojnë e të tallen, **30** duke thënë: "Ky njeri filloi të ndërtojë e nuk mund ta përfundoj". **31** Ose cili mbret, kur niset të luftojë kundër një mbreti tjetër, nuk ulet më parë të gjykojë në se mund ta përballojë me dhjetë mijë atë që po i vjen kundër me njëzet mijë? **32** Në mos, ndërsa ai është ende larg, i dërgon një delegacion pér të biseduar pér paqe. **33** Kështu, pra, secili nga ju që nuk heq dorë nga të gjitha ato që ka, nuk mund të jetë disipulli im. **34** Kripa është e mirë, por nëse kripa bëhet e amësht, me se do të mund t'i kthehet shija? **35** Ajo nuk vlen as pér tokë, as pér pleh, por hidhet tutje. Kush ka veshë pér të dégjuar, le të dégjuojo".

15 Pastaj té gjithë tagrambledhésit dhe mëkatarët i afroheshin pér ta dégjuar. **2** Dhe farisenjtë dhe skribét murmurirtin duke thënë: "Ky i pranon mëkatarët dhe ha bashkë me ta". **3** Atéherë ai u tha këtë shëmbelltyrë: **4** "Cili njeri prej jush, që ka njëqind dele dhe një prej tyre t'i humbasë, nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntat në shkretirë dhe nuk shkon pas asaj që humbi deri sa ta gjejë? **5** Dhe, kur e gjen, e merr mbi supe gjithë gaz; **6** dhe, kur arrin në shtëpi, i thërret miqtë dhe fqnjët dhe u thotë: "Gëzohuni bashkë me tua, sepse e gjeta delen time që më kishte humbur. **7** Dhe unë po ju them se po kështu në qill do të ketë më shumë gëzim pér një mëkatar të vetëm që pendohet, sesa pér nëntëdhjetë e nëntë të drejtët, që nuk kanë nevojë të pendohen. **8** Ose, cila grua që ka dhjetë dhrahmi dhe humbet një nga ato, nuk ndez llambën, nuk e fshin shtëpinë dhe nuk kërkon me kujdes derisa ta gjejë? **9** Dhe, kur e gjen, fton tok shoqet dhe fqnjët, duke thënë: "Gëzohuni bashkë me tua, sepse e gjeta dhrahminë që kisha humbur". **10** Po kështu po ju them: do të ketë gëzim në mes të engjëjë të Perëndisë pér një mëkatar të vetëm që pendohet". **11** Tha akoma: "Një njeri kishte dy bij. **12** Më i riu i tyre i tha babait: "Atë, më jep pjesën e pasurisë që më takon". Dhe i ati ua ndau mes tyre pasurinë. **13** Mbës pak ditësh biri më i ri mblohti çdo gjë, shkoi në një vend të largët dhe atje e prishi gjithë pasurinë, duke bërë një jetë të shthurur. **14** Por, si i shpenzoi të gjitha, në atë vend ra një zì e madhe buke, dhe ai filloi të jetë në hall. **15** Atéherë shkoi e iu ngjit pas një banori të atij vendi, i cili e cni në arat e tij që të ruajtë derrat. **16** Dhe ai déshironë të mbushte barkun me lendet që hanin derrat, por askush nuk ia jepete. **17** Atéherë erdhë në vete dhe tha: "Sa punjtorëve mëditiës të atit tim u tepron buka, kurse

unë po vdes nga uria! **18** Do të çohem dhe do të shkoj tek im atë dhe do t'i them: Atë, mëkatova kundër qillit dhe para teje; **19** nuk jam më i denjë të quhem yfir; trajtomë si një nga mëdítisët e tu". **20** U çua, pra, dhe shkoi tek i ati. Por kur ishte ende larg, i ati e pa dhe dhembshuri; u lëshua vrap, ra mbi qafën e tij dhe e puthi. **21** Dhe i biri i tha: "O atë, mëkatova kundër qillit dhe para teje dhe nuk jam më i denjë të quhem birit y". **22** Por i ati u tha shërbëtorëve të vet: "Sillni këtu rroben më të buruk dhe visheni, i vini një unazë në gisht dhe sandale në këmbë". **23** Nxirri jaشتë viçin e majmur dhe thereni; t'ë hamë dhe të gézohemi, **24** sepse ky biri im kishte vdekur dhe u kthye në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri". Dhe filluan të bënin një festë të madhe. **25** Djali i tij i madh ishte në ara; dhe kur u kthye dhe iu afroa shtëpisë, dëgjoi këngë e valle. **26** Atëherë thirri një shërbëtor dhe e pyeti c'ishte e gjitha kjo. **27** Dhe ai i tha: "U kthye yt vëllë dhe yt atë theri viçin e majmur, sepse iu kthye djali shëndoshë e mirë". **28** Kur i dëgjoj këto, ai u zemërua dhe nuk deshi të hynte; atëherë i ati doli dhe iu lut të hynte. **29** Por ai iu përgjigj të atit dhe tha: "Ja, u bénë kaq vite që unë të shërbej dhe kurrë s'kam shkelur asnjë nga urdhërat e tu, e megjithëatë kurrë s'më dhe një këc për t'ë bérë një festë me miqtë e mi. **30** Por, kur u kthye ky djali yt, që prishi pasurinë tënde me prostituta, ti there për të viçin e majmur". **31** Atëherë i ati i tha: "O bir, ti je gjithmonë me mua, dhe çdo gjë që kam është jetja. **32** Por duhet të festojmë dhe të gézohemi, sepse ky vellai yt kishte vdekur dhe u kthye në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri"".

16 Tani ai u foli akoma dishepujue të vet: "Ishte një njeri i pasur që kishte një administrator; këtë e paditën se po ia shkapërderdhte pasurinë e tij. **2** Atëherë ai e thirri dhe i tha: "Ç'është kjo që po dëgjoj për ty? Më jep llogari për ato që ke administruar, sepse ti nuk mund të jesh më administratori im". **3** Dhe administratori tha me vete: "Ç'do të bëj unë tani, që zotëria im po ma heq administrimin? Të gërmoj, s'e bëj dot, dhe të lyp, më vjen turp. **4** E di ç'do të bëj që njerëzit të më pranojnë në shëpitë e tyre kur t'ju hiqen nga administrimi". **5** I thirri atëherë një nga një ata që i detyroheshin zotërisë së tij dhe i tha të parit: "Sa i detyrohesh zotërisë tim?". **6** Ai u përgjigji: "Njëqind bat vaj". Atëherë ai i tha: "Merre déftesën tênde, ulu dhe shkruat shpejt pesëdhjetë". **7** Pastaj i tha një tjetri: "Po ti sa i detyrohesh?". Ai u përgjigji: "Njëqind kora grurë". Atëherë ai i tha: "Merre déftesën tênde dhe shkruat tetëdhjetë". **8** Zotëria e lavdëroi administratorin e pandershëm, se kishte vepruar me mençuri, sepse bijtë e kësaj bote, në brezin e tyre, janë më të mençur se bijtë e drithës. (aiōn g165) **9** Unë, pra, po ju them: Bëjini miqtë me pasuri të padrejtë sepse, kur këto do t'ju mungojnë, t'ju pranojnë në banesat e përjetshme. (aiōnios g166) **10** Kush është besnik në të vogla, është besnik edhe në të mëdhatë; dhe kush është i padrejtë në të vogla, është i padrejtë edhe në të mëdhatë. **11** Pra, në qoftë se ju nuk keni qenë besnikë në pasuritë e padrejta, kush do t'ju besojë pasuritë e vërtetë? **12** Dhe, në qoftë se nuk keni qenë besnikë në pasurinë e tjeterit, kush do t'ju japë tuajën? **13** Asnjë shërbëtor nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve; sepse ose do ta urrejë njerin e tjetrin do ta dojë, ose do të lidhet me njerin dhe tjetrin do ta përbuzë; ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit". **14** Dhe farisenjtë, të cilët ishin shumë të dhënë pas parasë, i dëgjonin të gjitha këto dhe e tallnin. **15** Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni ata që e justifikoni veten përparrë njerëzëve, por Perëndia i njeh zemrat tuaja; sepse ajo që vlerësohet shumë ndër njerëzit është gjë e neveritshme para Perëndisë. **16** Ligji dhe profetët arrijnë deri në kohën e Gjonit; që atëherë shpalat mbretëria e Perëndisë dhe gjithkush përpigjet të hyjë aty. **17** Por është më lehtë që të mbarojnë qelli dhe toka, se sa të bjerë poshtë goftë

edhe një pikë nga ligji. **18** Ai që lëshon gruan e vet dhe merr një tjetër, shkel kurorën; edhe ai që martohet me një grua të lëshuar nga i burri, shkel kurorën". **19** Por atje ishte një njeri i pasur, që vishej me të purpurtë dhe me rroba të çmueshme prej liri dhe pér ditë e kalonte shkëlqyeshëm. **20** Atje ishte edhe një lypës, i quajtur Llazar, që rinte para derës së tij, dhe trupin e kishte plot me plagë të pezmatuara, **21** dhe déshironte të ngopej me thërrimet që binin nga tryeza e pasanikut; madje edhe qentë vinin e ia lëpinin plagët. **22** Por ndodhi që lypësi vdiq dhe engjëjt e çuan në gjë të Abrahamit; vdiq edhe pasaniku dhe e varrosën. **23** Dhe, duke pasur mundime në ferr, i çoi sytë dhe pa nga larg Abrahamin dhe Llazarin në gjë tij. (**Hades g86**) **24** Atëherë ai bërtiti dhe tha: "O atët Abraham, kë mësirë pér mua, dhe dérgoje Llazarin të lagë majën e gishtetë vet në ujë që të më freskojë gjuhën, sepse po vuaj tmerrësish që këtë flakë. **25** Por Abrahamin thoshte: "O bir, kujto se ti i ke marrë të mirat e tua gjatë jetës sate, kurse Llazari të këqijat; tashti, përkundrazi, ai po përdëllehet dhe ti vuan. **26** Dhe, veç të gjithave, midis nesh dhe jush éshët një humnerë e madhe, kështu që ata që do të donin të kalonin që këtej tek ju nuk mundën; po ashtu askush nuk mund të kalojë që andej te ne". **27** Por ai i tha: "Atëherë, o atët, të lutem ta dérgosh atë te shëtpia e tiv eti, **28** sepse unë kam pesë véllezër e le t'i paralajmërojë represtësht që të mos vijnë edhe ata në këtë vend mundimesh". **29** Abrahami u përgjigji: "Kanë Moisiun dhe profetët, le t'i dégjojnë ata". **30** Ai tha: "Jo, o atët Abraham, por nëse dikush nga të vdekurit do të shkojë tek ata, do të pendohen". **31** Atëherë ai i tha: "Nëse ata nuk e dégjojnë Moisiun dhe profetët, nuk do të binden edhe në se dikush ringjallet prej të vdekurish"".

17 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Éshët e pamundur që të mos ndodhin skandale; por mjerë ai pér faj të t'cilit vijnë! **2** Pér tē do të ishte më mirë t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe ta hidhni në det, se sa tē skandalizojë një tē vetëm nga këta tē vegjël. **3** Kini kujdes veten tuaj! Në se yt vëlla mëkatonte shtatë herë në ditë kundër teje, dhe shtatë herë në ditë do tē kthehet te ti duke thënë: "Pendohem", "fale". **5** Atëherë apostujt i thanë Zotit: "Na e shto besimin". **6** Dhe Zoti tha: "Po tē kishit besim sa një kokërr sinapi, do tē mund t'i thonit këtij mani: "Shkulu me gjithë rrënjen dë mbillu në det", dhe ai do tju bindej. **7** Tani cili nga ju, po tē ketë një shërbëtor që i lëron tokën ose i kulloq kopenë, do t'i thotë kur ai kthehet nga fusha në shtëpi: "Eja menjëherë në tryezë"? **8** A nuk do t'i thotë përkundrazi: "Ma bëj gati darkën, përvishu e më shërbe që unë tē ha e tē pi e pastaj tē hash dhe tē pish edhe ti"? **9** Do ta falënderojë ndoshta atë shërbëtor sepse i zbatoi ato që i ishin urdhëruar? Mendoj se jo. **10** Kështu edhe ju, kur tē keni bërë tē gjitha ato që ju urdhërohen, thoni: "Jemi shërbëtorë tē padobishëm. Bëmë atë që kishim detyrë tē bënim"". **11** Dhe ndodhi që duke udhëtar pér në Jeruzalem, ai kaloi nëpër Samari dhe Galile. **12** Dhe, kur po hynte në një fshat, i dolën para dhjetë lebrozë, tē cilët ndaluan larg, **13** dhe duke ngritur zërin, thanë: "Mjeshtër, Jezus, kë mësirë pér ne"? **14** Dhe ai, si i pa, u tha atyre: "Shkonë e paraqituni te priftërinjtë". Dhe ndodhi që, ndërsa ata po shkonin, u pastruan. **15** Dhe një nga ata, si e pa se u shërua, u kthye mbrapa dhe përlëvdonte Perëndinë me zë tē lartë. **16** Dhe ra përmbyss me fytyrë përtokë te këmbët e Jezusit, duke e falënderuar. Ky ishte Samaritan. **17** Jezusi atëherë filloj tē thotë: "A nuk u shëruan që tē dhjetë? Ku janë nëntë tē tjerët? **18** A nuk gjet asnjë që tē kthehet pér tē dhënë lavdi Perëndisë, përvëc këtij tē huaj?". **19** Dhe i tha atij: "Çohu dhe shko; besimi yt tē shëroi". **20** Tani kur u pyet nga farisenjtë se kur do tē vinte mbretëria e Perëndisë, ai u përgjigji atyre dhe tha: "Mbretëria e Perëndisë nuk vjen në mënyrë tē dukshme; **21** dhe as nuk do tē

mund tē thuhet: "Ja, këtu", ose: "Ja, atje"; sepse ja, mbretëria e Perëndisë éshët përbrenda jush". **22** Pastaj u tha dishepujve të vet: "Do tē vijnë ditë kur ju do tē déshironi tē shihni një nga ditët e Birit tē njeriut, por nuk do ta shihni. **23** Dhe do tju thonë: "Ja, éshët këtu" ose: "Ja, éshët atje", por ju mos shkoni dhe mos i ndiqni. **24** Sepse ashtu si rrufeja, që vëtëtin nga njëri skaj i qilllit te tjetri e ndriçon, kështu do tē jetë edhe Biri i njeriut në ditën e tij. **25** Por më parë i duhet tē vuajë shumë dhe tē hidhet poshtë nga ky brez. **26** Dhe, ashtu siç ndodhi në kohën e Noes, ashtu do tē ndodhë edhe në ditët e Birit tē njeriut. **27** Njerëzit hanin, pinin, martonin dhe martoheshin, deri ditën kur Noe hyri në arkë; dhe erdhë përmbytja dhe i zhduku tē gjithë. **28** Po kështu ndodhi në kohën e Lotit: njerëzit hanin, pinin, blinin, shitnin, mbillin dhe ndërtonin; **29** por ditën kur Loti doli nga Sodoma, ra shi zjarri e squfuri noga qilli dhe i zhduku tē gjithë. **30** Kështu do tē jetë edhe atët ditë kur Biri i njeriut do tē shfaqet. **31** Në atët ditë, ai që ndodhet mbi çatinë e shtëpisë tē mos zblesë në shtëpi pér tē marrë gjérat e tij; e po kështu ai që ndodhet në ara, tē mos kthehet prapa. **32** Kujtoni gruan e Lotit. **33** Ai që do tē kérkojë tē shpëtøjë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë, do ta shpëtøjë. **34** Unë po ju them: atë natë dy veta do tējen në një shtrat; njëri do tē merret dhe tjetri do tē lihet. **35** Dygra do tē blaujnë bashkë; njëra do tē merret e tetra do tē lihet. **36** Dy burra do tējen në ara: njëri do tē merret e tetra do tē lihet". **37** Atëherë dishepujti u përgjigjën dhe thanë: "Ku, o Zot?" Dhe ai u tha atyre: "Ku tē jetë tripi, atje do tē mblidhen shqiponjat".

18 Pastaj u tha atyre edhe një shëmbëlltyrë, pér tē treguar se duhet tē lutemi vazhdimisht pa u lodhur, 2 duke thënë: "Në një qytet ishte një gjykatës që nuk kishte frikë nga Perëndia dhe nuk kishte respekt pér njeri. **3** Tani po në atë qytet ishte një grua e ve që shkonte tek ai duke thënë: "Ma jep tē drejtën para kundërshtarit tim". **4** Pér një farë kohe ai nuk deshi ta bënte, por pastaj tha me vete: "Megjithse nuk kam frikë nga Perëndia dhe s'kam respekt pér asnjëri, **5** duke qenë se kjo grua e ve po vazhdon tē më mërzitë, do t'ia jap tē drejtën, sepse, duke më ardhur vazhdimisht, do tē më rraskapitë". **6** Dhe Zoti tha: "Dëgjoni q'thotë gjykatësi i padrejtë. **7** Vallë Perëndia nuk do tē marrë hak pér tē zgjedhurit e tij që i këlthasin atij ditë e natë? A do tē vonojë, vallë, tē ndërhyjë në favor tē tyre? **8** Po, unë ju them se ai do t'u marrë hakun së shpejtë. Po kur tē vijë Biri i njeriut, a do tē gjejë besim mbi tokë?". **9** Ai tha edhe këtë shëmbëlltyrë pér disa që pretendonin se ishin tē drejtë dhe i përbuzin tē tjerët. **10** Dy njerëz u ngjitet në tempull pér t'u lutur; njëri ishte farise dhe tjetri tagrambledhës. **11** Fariseu rrinte në këmbë dhe lutej në vetvete kështu: "O Perëndi, tē falënderoj që nuk jam si njerëzit e tjerë, grabitqarë, tē padrejtë, kurorëshkelës, dhe as si ai tagrambledhës. **12** Unë agjeroj dy herë në javë dhe paguaj tē dhjetën e gjithçkaje që kam". **13** Kurse tagrambledhësi rrinte larg dhe as që guxonë t'i konte sytë drejt qellit; por rrihte kraharonin e vet duke thënë: "O Perëndi, jì i mësirëshmëndaj mua mëkatarit". **14** Dhe unë po ju them se ky, dho jo tjetri, u kthye në shtëpinë e vet i shfajësuar; sepse kushdo që lartohet do tē ulet, dhe kush ulet, do tē lartohet". **15** I prunë edhe disa fémijë tē vegjël që t'i prekte; por dishepujti, kur panë këtë, i qortuan. **16** Atëherë Jezusi i thirri fémijët pranë vetes dhe tha: "I lini fémijët e vegjël tē vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre éshët mbretëria e Perëndisë. **17** Në tē vërtetë po ju them se ai që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fémijë i vogël, nuk do tē hyjë atje". **18** Një nga krerët e pyeti duke thënë: "Mësues i mirë, ç'duhet tē bëj pér tē trashëguar jetën e përfjetshme?". (**aiōnios g166**) **19** Dhe Jezusi i tha: "Përsë më quan tē mirë? Askush nuk éshët i mirë, përvëc një tē vetmi, domethënë

Perëndisë. 20 Ti i njeh urdhërimet: "Mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos thuaj dëshmi të rrem, ndero atin tênd dhe nënën tênde". 21 Dhe ai tha: "Të gjitha këto i kam zbatuar që nga rinia". 22 Si e dëgjoi, Jezusi i tha: "Të mungon akoma një gjë: shit gjithçka që ke dhe jepua të varférve dhe do të kesh një thesari në qill; pastaj eja e më ndiq". 23 Por ai, kur i dëgjoi këto gjëra, u trishtua shumë, sepse ishte shumë i pasur. 24 Atëherë Jezusi, kur pa se ai ishte trishtuar shumë, tha: "Sa éshëtë e vështirë për ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë! 25 Sepse éshëtë më lehtë që një deve të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës, sesa i pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë". 26 Dhe ata që e dëgjonin thanë: "Po kush, pra, mund të shpëtohet?". 27 Por ai tha: "Gjëra të pamundshme për njëzet janë të mundshme për Perëndin". 28 Pastaj Petri tha: "Ja, ne kemi lënë qđ gjë dhe të kemi ndjekur". 29 Dhe ai u tha atyre: "Në të vërtetë po ju them se nuk ka asnjë qđ të ketë lënë shtëpinë ose prindërit, ose vëllezërit, ose gruan ose fëmijët, për mbretërinë e Perëndisë, 30 qđ të mos marrë shumëfish në këtë kohë, dhe në kohën e ardhshme jetën e përjetshme". (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Pastaj i mori me vete të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: "Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem dhe të gjitha ato që shkruan profetët për Birin e njériut do të përbushen. 32 Ai, pra, do t'u dorëzohet paganëve, do të fyhet e do të poshtërohet dhe do ta pështyjnë. 33 Dhe, pasi ta fshikullojnë, do ta vrasin, por ai do të ringjallet të tretën ditë". 34 Por ata nuk morën vesh asgjë nga të gjitha këto: këto fjallë për ta ishin fshtësë dha ata nuk kuptonin ato qđ u ishin thanë. 35 Tani ndërsa ai po i afrohej Jerikos, një i verbër ishte ulur përgjatë rrugës dhe po lypte; 36 dhe kur dëgjoi se po kalonte turma, pyeti çfarë ishte; 37 iu përgjigjën se po kalonte Jezusi nga Nazareti. 38 Atëherë ai bërtiti duke thënë: "O Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë pér mu". 39 Ata që ecnin përpëra i bërtiten të heshtte, por ai bërtiste edhe më fort: "O Bir i Davidit: ki mëshirë pér mu". 40 Atëherë Jezusi ndaloi dhe urdheroi t'ia sillnin dhe, kur ai u afroa, e pyeti 41 duke thënë: "Çfarë dëshiron të bëj pér ty?". Dhe ai tha: "Zot, të rimarr drithen e syve". 42 Dhe Jezusi i tha: "Rimerr drithen e syve, Besimi ytë shëroi". 43 Në çast rimori drithen e syve dhe e ndiqte duke përlëvduar Perëndinë; dhe gjithë populli, kur pa këtë, i dha lavdi Perëndisë.

19 Pastaj Jezusi hyri në Jeriko dhe po kalonte nëpër qytet; 2 dhe ja, një njeri i quajtur Zake, i cili ishte kryetari i tagrambledhësve dhe ishte i pasur. 3 Ai kërkonte të shihë kush ishte Jezusi, por nuk mundte për shkak të turmës, sepse ishte i shkurtër nga shtati. 4 Atëherë rendi përpëra dhe u ngjit në një fik për ta parë, sepse ai duhet të kalonte andej. 5 Dhe kur Jezusi arriti në atë vend, i coi sytë, e pa dhe i tha: "Zake, zbrit shpejt poshtë, sepse sot duhet të rri në shtëpinë tênde". 6 Dhe ai zbriti me nxitim dhe e priti me gëzim. 7 Kur panë këtë, të gjithë murmuritën, duke thënë: "Ai shkoi të rrijë në shtëpinë e një njériu mëkatar". 8 Por Zakeu u çua dhe i tha Zotit: "Zot, unë po u jep të varférve gjysmën e pasurisë sime dhe, po të kem marrë ndonjë gjë nga ndonjëri me mashtësi, do t'ia kthej katërfish". 9 Dhe Jezusi i tha: "Sot në këtë shtëpi ka hyrë shpëtimi, sepse edhe ky éshëtë bir i Abrahamit. 10 Sepse Biri i njériut erdihi të kërkojë dhe të shpëtojë atë që kishte humbur". 11 Dhe, ndërsa ata po i dëgjonin këto, Jezusi vazhdoi të tregojë një shëmbelltyrë, sepse ai ishte afër Jeruzalemit dhe ata mendonin se mbretëria e Perëndisë do të shfaqej menjëherë. 12 Tha, pra: "Një njeri fisnik shkoi në një vend të largët për të marrë në dorëzim një mbretëri e pastaj të kthehej. 13 Dhe, si i thiiri dhjetë shërbëtorët e vet, u dha dhjetë mina dhe u tha atyre: "Tregtoni deri sa të kthehem". 14 Por qytetarët e vet e urrenin dhe i dërguan pas një përfaqësë duke thënë: "Nuk duam që ky të mbretërojë përmbi ne". 15 Dhe kur ai u kthye, pasi e mori në dorëzim mbretërinë, urdhëroi t'i thërresin ata shërbëtorët, të cilëve

u kishte dhënë paratë për të marrë vesh sa kishte fituar secili duke treguar. 16 Atëherë doli i pari dhe tha: "Zot, mina jote dha dhjetë mina të tjera"; 17 dhe ai tha: "Mirë, o shërbëtor i mirë, sepse ke genë besnik në gjëra të vogëla, merr sundimin mbi dhjetë qytete". 18 Pastaj erdhë i dyti duke thënë: "Zot, mina jote dha edhe pesë mina"; 19 dhe ai i tha edhe këtij: "Edhe ti ji sundimtar mbi pesë qytete". 20 Atëherë erdhë një tjetër i cili tha: "Zot, ja mina jote që e ruajta në një shami, 21 sepse kisha frikë nga ti, që je njeri i rreptë; ti merr atë që nuk ke vënë dhe korr atë që nuk ke mbjellë". 22 Dhe zoti i tij i tha: "Do të që gjykoj nga vetë fjalët e tua, o shërbëtor i keq; ti e dije se jam njeri i rreptë, që marr atë që nuk kam vënë dhe korr atë që nuk kam mbjellë; 23 përsë nuk e vure paranë time në bankë që, kur të kthehem, ta marr bashkë me përqindje?". 24 Pastaj u tha të pranishmëve: "Merrijani minën dhe ia jepni atij që ka dhjetë mina". 25 Dhe ata i thanë: "Zot, po ai ka dhjetë mina". 26 Unë po ju them se atij që ka, do t'i jepet; por atij që s'ka do t'i hiqet edhe ajo që ka. 27 Veç kësaj, i sillni këtu armiqtë e mi, të cilët nuk donin që unë të mbretëroja mbi ta dhe i vritni përpëra meje!". 28 Mbasit tha këto gjëra, ai shkoi përpëra duke u ngjitur në Jeruzalem. 29 Dhe, si iu afroa Betfagës dhe Betanias, afër malit që quhet i Ullinje, dërgoi dy nga dishepujt e vet, 30 duke u thënë: "Shkoni në fshatin përballë dhe, kur të hyni, do të gjeni aty një kërric të lidhur, mbi të cilin nuk ka hipur kurrë njeri; zgjidheni atë dhe ma sillnin. 31 Dhe nëse ndokush ju pyjet: "Përse po e zgjidhni?", u thoni atyre kështu: "Zoti ka nevojë". 32 Dhe ata që ishin dërguar shkuhan dhe e gjetën ashtu siç u kishte thanë. 33 Dhe, ndërsa ata po e zgjidhni kërricin, të zotët e tij u thanë atyre: "Përse po e zgjidhni kërricin?". 34 Dhe ata thanë: "Zoti ka nevojë". 35 Dhe e prunë, pra, te Jezusi dhe, mbasit i hidhni rrrobat e veta mbi kërricin, e hipën Jezusin mbi të. 36 Dhe, ndërsa ai ecte kështu përpëra, ata shtronin rrrobat e tyre në rugë. 37 Dhe kur ai iu afroa teposhtës sé malit të Ullinje, gjithë turma e dishepujve filloj me gëzim të lavdërojë Perëndinë me zë të lartë për të gjitha veprat e pushtetshme që kishin parë, 38 duke thënë: "Bekuar qoftë Mbreti që po vjen në emër të Zotit; paqe në qillë dhe lavdi në vendet shumë të larta". 39 Dhe disa farisenj që ishin midis turmës i thanë: "Mësues, qorto dishepujt e tu!". 40 Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Unë po ju them se në se këta do të heshtin, gurët do të bërtisnin". 41 Dhe kur ai po afrohej, e pa qytetin dhe qau mbi të, 42 duke thënë: "Oh, sikur ti, pikërisht ti, të njihje të paktën në ditën tênde ato që janë të nevojshme për paqen tênde! Por tashti ato janë të fshehura për sytë e tu. 43 Sepse përmbyti ty do të vijnë ditë kur armiqtë e tu do të të qarkojnë me ledh, do të rrethojnë dhe do të të zënë nga të gjitha anët. 44 Dhe do të rrëzojnë përtokë ty dhe bijtë e tu në tý; dhe s'do të lënë në ty gur mbi gur, sepse ti nuk e ke njohur kohén kur je vizitar". 45 Pastaj, mbasit hyri në tempull, filloj t'i dëbojë jashtë ato që shistin e blinin, 46 duke u thënë atyre: "Éshtë shkruar: "Shtëpia ime éshëtë shtëpi e lutjes, por ju e bëtë shpellë kusarësh"". 47 Çdo ditë ai mësonte në tempull. Dhe kerët e priftërinjve, skribët dhe kerët e popullit kërkonin ta vrisnin. 48 Dhe nuk arrin dot të vendosnin çfarë të bënin; sepse gjithë populli e dëgjonte me vemendje të madhe.

20 Dhe në një nga ato ditë ndodhi që, ndërsa ai po mësonte popullin në tempull dhe predikonte ungjillin, erdhën kërët e priftërinjve dhe skribët bashkë me pleqtë, 2 dhe i thanë: "Na trego me ç'autoritet i bën këto gjëra; ose kush éshëtë ai që ta dha ty këtë pushtet?". 3 Dhe ai duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju pyes një gjë dhe ju m'u përgjigjini: 4 Pagëzimi i Gjonit vinte nga qilli apo nga njëzet?". 5 Dhe ata arsyetonin në mes tyre duke thënë: "Po të themi prej qillit, ai do të na thotë: "Atëherë përsë nuk i besuat?". 6 Kurse po t'i themi prej njëzet, gjithë populli do

të na vrasë me gurë, sepse ai është i bindur se Gjoni ishte një profet". 7 Prandaj u përgjigjen se nuk dinin nga vinte. 8 Atëherë Jezusi u tha atyre: "As unë nuk po ju them me q'pushtet i bëj këto gjëra". 9 Pastaj fillo i t'i tregojë popullit këtë shëmbëlltyrë: "Një njeri mbollë një vresht, ua besoi disa vreshtarëve dhe iku larg për një kohë të gjatë. 10 Në kohën e të vjelave, dërgoi një shërbëtor tek ata vreshtarë që t'i jepnin pjesën e vet nga prodhimi i vreshtit; por vreshtarët e rrahën atë dhe e ktheyn duarbosh. 11 Ai dërgoi përsëri një shërbëtor tjeter; por ata, pasi e rrahën dhe e shanë edhe atë, e ktheyn duarbosh. 12 Ai dërgoi edhe një të tretë, por ata e plagosën edhe atë dhe e përzunë. 13 Atëherë i zoti i vreshtit tha: "Çfarë duhet të bëj? Do të dërgoj djalin tim të dashur. Ndoshata, duke e parë atë, do ta respektojnë!". 14 Por vreshtarët, kur e panë, thanë midis tyre: "Ky është trashëgimtari; ejani e ta vrasim që trashëgimia të na mbetet neve". 15 Kështu e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë. Ç'do t'u bëj, pra, këtyre, i zoti i vreshtit? 16 Ai do të vijë, do t'i vrasë ata vreshtarë dhe do t'uaj japë vreshtin të tjerëve". Por ata, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Kështu mos qoftë". 17 Atëherë Jezusi, duke i shikuar në fytyrë, tha: "Ç'është, pra, ajo që është shkruar: "Guri që ndërtuesit e kanë hedhur poshtë u bë guri i qoshes"? 18 Kushdo që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copë-copë, dhe ai mbi të cilin do të bjerë guri, do të dërrmohet". 19 Në këtë moment, krerët e priftërinjeve dhe skribët kërkuan të vënë dorë në të, sepse e morën vesh se ai e kishte treguar atë shëmbëlltyrë për ata, por kishin frikë nga populli. 20 Ata e përgjoni me kujdes dhe i dërguan disa spinë të cilët, duke u paraqitur si njerz të drejtë, ta zinin në gabim në ndonjë ligjëratë dhe pastaj t'ia dorëzonin pushtetit dhe autoritetit të guvernatorit. 21 Këta e pyetën duke thënë: "Mësues ne e dimë se ti flet dhe mëson drejt dhe që nuk je aspak i anshém, por mëson rrugën e Perëndisë në të vërtetë. 22 A është e lejueshme për ne t'i paguajmë takсé Cezarit apo jo?". 23 Por ai, duke e kupuart ligësinë e tyre, u tha atyre: "Përse më provokoni? 24 Më tregoni një denar; e kujt është fytyra dhe mbishkrimi që ka?". Dhe ata, duke përgjigjur, thanë: "E Cezarit". 25 Atëherë ai u tha atyre: "I jepni, pra, Cezarit atë që i përkët Cezarit, dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë". 26 Dhe nuk mundën ta zënë në gabim në ligjëratën e tij përpara popullit dhe, të habitur nga përgjigja e tij, heshtën. 27 Pastaj iu afroan disa saducej, të cilët mohojnë se ka ringjallje, dhe e pyetën, 28 duke thënë: "Mësues, Moisiu na la të shkruar që, nëse vëllai i dikujt vdes kishte grua dhe vdiq pa lënë fëmijë, i vëllai ta marrë gruan e tij dhe t'i ngjallë pasardhës vëllait të vet. 29 Tashti, ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq pa lënë fëmijë. 30 I dyti e mori për grua dhe vdiq edhe ai pa lënë fëmijë. 31 E mori pastaj i treti; dhe kështu që të shtatë vdiqen pa lënë fëmijë. 32 Dhe pas tyre vdiq edhe gruaja. 33 Atëherë, në ringjallje, e kujt do të jetë grua? Sepse që të shtatë e patën grua". 34 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha atyre: "Bijtë e kësaj bote martohen dhe martojnë; (aiōn g165) 35 por ata që do të gjenden të denjë të kenë pjesë në botën tjetër dhe në ringjalljen e të vdekurve, nuk martohen dhe nuk martojnë; (aiōn g165) 36 ata as nuk mund të vdesin më, sepse janë si engjëjt dhe janë bij të Perëndisë, duke qenë bij të ringjalljes. 37 Dhe se të vdekurit do të ringjallen, e ka deklaruar vetë Moisiu në pjesën e ferrishtes, kur e quan Zot, Perëndinë e Abrahamin, Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit. 38 Ai nuk është perëndi i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse të gjithë jetojnë për të". 39 Atëherë disa skribë morën fjalën dhe thanë: "Mësues, mirë folë". 40 Dhe nuk guxuan më t'i bëjnë asnjë pyetje. 41 Dhe ai i tha atyre: "Vulli, si thonë se Krishti është Bir i Davidit? 42 Vetë Davidi, në librin e Psalmeve, thotë: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathën time, 43 derisa unë t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua". 44 Davidi, pra, e quan Zot; si mund të

jetë bir i tij?". 45 Dhe, ndërsa gjithë populli po e dëgjonte, ai u tha dishepujve të vet: 46 "Ruhuni nga skribët, të cilët shëtisin me kënaqësi me rroba të gjata, duan t'i përshtënesin nëpër shesh, të janë në vendet e para në sinagoga dhe në kryet e vendit nëpër gasti; 47 ata qllabërojnë shtëpitë e te vejave dhe, për t'u dukur, bëjnë lutje të gjata. Ata do të marrin një dënim më të rendë".

21 Pastaj Jezusi i çoi sytë dhe pa pasanikët që qitnin dhuratat e tyre në arkën e thesarit, 2 dhe pa edhe një të ve të varfér që qiti dy pare të vogla 3 dhe tha: "Në të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfér ka qitura më shumë se gjithë të tjerët. 4 Sepse të gjithë këta dhanë nga tepricat e pasurisë së tyre për shtëpinë e Perëndisë, kurse ajo, në varférinë e vet, dha gjithçka që kishte për të jetuar". 5 Pastaj, kur disa po flisnin për tempullin dhe vinin në pah se ishte i stolisur me gurë të bukur dhe me oferta, ai tha: 6 "Nga të gjitha këto gjëra që ju admironi, do të vijnë ditët kur nuk do të mbetet gur mbi gur pa u rrënuar". 7 Atëherë ata e pyetën duke thënë: "Mësues, kur do të ndodhin këto dhe cila do të jetë shenja se këto janë duke u kryer?". 8 Dhe ai tha: "Ruhuni se mos ju mashtrojnë, sepse shumë veta do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë jam", dhe: "Erdhi koha". Mos shkoni, pra, pas tyre. 9 Dhe kur të dëgjonit të fitet përluftëra e përtrazira, mos u trembni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin më parë, por mbarimi nuk do të vijë menjëherë". 10 Atëherë u tha atyre: "Do të ngrihet kombi kundër kombit; dhe mbretëria kundër mbretërisë; 11 do të ngajnjë tërmëtë të mëdha, zi buke dhe murtaja në vende të ndryshme; do të ndodhin edhe dukuri të llahtarshme dhe shenja të mëdha nga qelli. 12 Por, para të gjitha këtyre gjërvave, do të vënë dorë mbi ju dhe do t'ju përndjekin dhe do t'ju dorëzojnë në sinagoga e do t'ju futin në burg; dhe do t'ju nxjerrin përparrë mbretërvë dhe guvernorëve për shkak të emrit tim, 13 por kjo do t'ju japë rastin që të dëshmoni. 14 Ta vini, pra, në zemrën tuaj që të mos mendoni më parë se si do përgjigjen për t'u mbrojtur, 15 sepse unë do t'ju jap një gojë e një dituri t'illë të cilin të gjithë kundërshtarët tuaj nuk do të janë në gjendje ta kundërshtojnë ose t'i rezistojnë. 16 Dhe ju madje do t'ju tradhetojnë edhe prindërit, dhe vëllezërit, dhe farefisi dhe miqtë; dhe disa prej jush do t'i vrasin. 17 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim. 18 Por as edhe një fije floku e kokës suaj nuk do t'ju humbasë. 19 Me durimin tuaj ju do t'i fitoni shpirtrat tuaj". 20 "Dhe kur do të shikon Jeruzalemint të rrethuar nga ushtritë, ta dini se shkretimi i saj është afër. 21 Atëherë ata që janë në Jude, të ikin në male; dhe ata që janë në qytet të largosur; dhe ata që janë në fushë të mos hyjnë në të. 22 Sepse ato janë ditë të kamarrjes, që të përmbyshen të gjitha ato gjëra që janë shkruar. 23 Mjérë gratë shtatzëna dhe ato që mëndin në ato ditë, sepse do të ketë mjerim të madh në vend dhe mëri mbi këtë popull. 24 Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës, do t'i çojnë robër ndër të gjitha kombet, dhe Jeruzalemin do ta shkelin paganët, derisa të plotësohen kohët e paganëve". 25 "Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje, dhe mbi tokë ankh popujsh, në përhumbjen prej gjemës së detit dhe të valëve të tij; 26 njerezit do të mpaken nga frika dhe nga priftja se çfare do ta plakosë botën, sepse fuqitë qellore do të lëkunden. 27 Atëherë do të shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi një re, me fuqi dhe lavdi të madhe. 28 Dhe kur këto të fillojnë të ndodhin, shikoni lart dhe ngrini kokat tuaja, sepse çlirimi juaj është afër". 29 Pastaj u tha atyre një shëmbëlltyrë: "Vini re fikun dhe të gjitha pemët. 30 Kur ata nisin e mugullojnë, duke i parë, ju vete e kupronti se vera është afër; 31 kështu edhe ju, kur do të shikoni se po ndodhin këto, ta dini se mbretëria e Perëndisë është afër. 32 Në të vërtetë unë po ju them se nuk do të kalojë ky brez, derisa të gjitha këto gjëra të kenë ndodhur. 33 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e

mia nuk do të kalojnë". 34 "Tani kini kujdes që zemrat tuaja të mos rëndohen nga të llipurit, nga të dehurit dhe nga preokupimet e kësaj jete; që ajo ditë të mos ju zérë në befasi. 35 Sepse do të vijë si një lak mbi të gjithë ata që banojnë mbi faqen e mbarë dheut. 36 Prandaj, rrini zgjurar dhe lutuni kurdoherë që të çmoheni të denjë të shpëtoni nga të gjitha ato që do të ngjasin dhe të dilni para Birit të njeriut". 37 Gjatë ditës ai mësonte në tempull, dhe natën dilit dhe e kalonte jashtë, në malin e Ullinjve. 38 Dhe gjithë populli, herët në mëngjes, erdhë tek ai në tempull për ta dëgjuar.

22 Ndërkaq po afrohej festa e të Ndormëve, që quhet Pashkë. 2 Dhe krerët e priftërinjve e skribët kérkonin ményrën se si ta vrisin, sepse kishin frikë nga populli. 3 Atëherë Satani hyri në Judën, i mbiquajtur Iskariot, që ishte një nga të dymbëdhjetët. 4 Kështu ai shkoi të merret vesh me krerët e priftërinjve e dhe me krerët e rojës përményrën se si do ta tradhonte. 5 Ata u gëzuan dhe i premtuan t'i jepin para. 6 Dhe ai pranoi dhe kërkonte rastin e volitshëm për t'uad dorëzuar pa qenë e pranishme turma. 7 Tani erdhë dita e të Ndormëve, kur duhet therur flijimi i Pashkës. 8 Dhe Jezusi dërgoi Pjetrin dhe Gjonin duke u thënë: "Shkoni e na bënë gati Pashkën, që ne ta hamë". 9 Dhe ata e thanë: "Ku dëshiron ta përgatisim?". 10 Atëherë ai tha atyre: "Ja, kur të hyni në qytet, do t'ju dalë përparrë një njeri që mban një brokë uji; ndiqeni në shtëpinë ku ai do të hyjë. 11 I thoni të zotit të shtëpisë: "Mësuesi të çon fjalë: Ku éshtë salla, në të cilën mund të ha Pashkën bashkë me dishepujt e mi?". 12 Atëherë ai do t'ju tregojë një sallë të madhe të shtruar; aty do të bënë përgatitjet". 13 Ata shkuani, pra, dhe gjetën ashtu siç u tha dhe përgatitën Pashkën. 14 Dhe, kur erdhë ora, ai u ul në tryezë dhe bashkëmetë dymbëdhjetë apostujt. 15 Atëherë ai u tha atyre: "Kam pasur dëshirë të madhe ta ka këtë Pashkë bashkë me ju, para se të vuaj, 16 sepse po ju them se nuk do të ha më të tillë derisa ajo të plotësohet në mbretërinë e Perëndisë". 17 Pastaj mori kupén, falenderoi, dhe tha: "Merrnie këtë dhe ndanie midis jush, 18 sepse unë po ju them se nuk do të pi më nga fryti i hardhisë derisa të vijë mbretëria e Perëndisë". 19 Pastaj mori bukën, falenderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: "Ky éshtë trupi im, që éshtë dhënë për ju; bënë këtë në përkujtimin tim". 20 Po kështu, pas darkës, mori kupén duke thënë: "Kjo kupë éshtë besëlidhja e re në gjakun tim, që éshtë derdhur për ju. 21 Por ja, dora e atij që më tradhton éshtë me mua mbi tryezë. 22 Sigurish Biri i njeriut shkon, siç éshtë caktuar, por mjerë ai njeri me anë të cilit éshtë tradhëtuari". 23 Atëherë ata filluan ta pyesin njëri-tjetrin se kush nga ata do ta bënë këtë gjë. 24 Dhe midis tyre lindi edhe një grindje se cili nga ata duhej të konsiderohej më i madhi. 25 Por Jezusi u tha atyre: "Mbretërit e kombeve i sundojnë ato, dhe ata që ushtrojnë pushtet mbi to quhen bamirës. 26 Por me ju mos qoftë kështu; madje më i madhi ndër ju le të jetë si më i vogli dhe ai që drejtton si ai që shërben. 27 Në fakt kush éshtë më i madh: ai që éshtë në tryezë apo ai që shërben? Vallë, a s'éshëtë ai që rri në tryezë? E pra, unë jam midis jush porsi ai që shërben. 28 Ju jeni at që qëndruat me mua në sprovat e mia. 29 Dhe unë ju caktajo mbretërinë ashtu si ma ka caktuar mua Ati im, 30 që ju t'ë hani e t'ë pini në tryezën time, në mbretërinë time, dhe t'ë ubeni mbi frone për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. 31 Edhe Zoti tha: "Simon, Simon, ja, Satani ka kërkuar t'ju shoshë ashtu siç shoshet gruri. 32 Por unë jam lutur për ty, që besimi yt të mos mpaket; dhe ti, kur të jesh kthyer, forco vëllezërit e tu". 33 Por ai tha: "Zot, unë jam gati të shkoj bashkë me ty edhe në burg edhe në vdekje". 34 Por Jezusi tha: "Pjetër, unë të them se sot gjeli nuk do të këndojë, para se ti të kesh mohuar tri herë se më njeh". 35 Pastaj u tha atyre: "Kur ju dërgova pa trasta, pa thes dhe pa sandale, vallë a ju mungoi gjë?". Dhe ata thanë: "Asgjë". 36 U tha, pra, atyre: "Po tani, kush ka një trastë le ta marrë me vete, dhe po kështu thesin; dhe kush nuk ka shpatë, le të shesë rrobën e vet e ta blejë një. 37 Sepse unë po ju them se çfarë éshëtë shkruar duhet të plotësohet ende në mua: "Dhe ai éshëtë radhitur ndër keqberësit". Sepse ato gjéra që janë shkruar përmua do të kenë kryerjen e tyre". 38 Atëherë ata thanë: "Zot, ja këtu dy shpata". Por ai u tha atyre "Mjaft!". 39 Pastaj Jezusi doli dhe shkoi si zakonisht në malin e Ullinjve, dhe edhe dishepujt e tij e ndiqnin. 40 Kur arriti në vend, u tha atyre: "Lutuni që të mos hyni në tundim". 41 Dhe u largua prej tyre, aq sa mund të hidhet një gur, dhe ra në gjunj dhe lutej, 42 duke thënë: "O Atë, po të duash, langoje këtë kupë nga unë! Megjithatë mos u bëftë vullneti im, por yt!". 43 Atëherë iu shfaq një engjlli nga qje-lli për t'i dhënë forcë. 44 Dhe ai, duke qenë në agoni, lutej edhe më fort; dje djersa e tij po i bëhej si gjak i mpiksur që bie për tokë. 45 Si u çua pastaj nga lutja, erdhë te dishepujt e vet dhe i gjeti që flin nga trishtrimi, 46 dhe u tha atyre: "Pse po flini? Çohuni dhe lutuni që të mos hyni në tundim". 47 Ndërsa ai ende po fliste, ja një turmë; dhe ai që quhej Judë, një nga të dymbëdhjetët, i printe dhe iu afroja Jezusit për ta putur. 48 Dhe Jezusi i tha: "Judë, ti po e tradhton Birin e njeriut me një puthje?". 49 Atëherë ata që ishin përreth tij, duke parë çfarë do të ndodhte, i thanë: "Zot, a t'u biem me shpatë?". 50 Dhe një nga ata i ra sherbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë. 51 Por Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "Lëreni, mjaft kështu". Dhe si e preku veshin e atij njeriu, e shëroi. 52 Pastaj Jezusi u tha krerëtë të priftërinjve, krerëvë të rojeve të tempullit dhe pleqve që kishin ardhur kundër tij: "Keni dalë kundër meje me shpatë dhe me shkopinj si kundër një kusari? 53 Kur unë çdo ditë isha me ju në tempull, ju nuk vutë dorë kurrë mbi mua; por kjo éshtë ora juaj dhe pushteti i errësirës". 54 Mbasit e kapën, e çuan dhe e shtinë në shtëpinë e kryepriftit. Dhe Pjetri e ndiqte nga larg. 55 Kur ata ndezën një zjarr në mes të oborrit dhe u ulën rrëth tij, Pjetri u ul midis tyre. 56 Një sherbëtore e pa ulur pranë zjarrit, e shikoi me vëmendje dhe tha: "Edhe ky ishte me t'ë". 57 Por ai e mohoi duke thënë: "O grua, nuk e njoh". 58 Pak më vonë e pa një tjetër dhe tha: "Edhe ti je nga ata". Por Pjetri tha: "O njeri, nuk jam". 59 Mbasit kaloj rrëth një orë, një pohoi me këmbëngulje duke thënë: "Në të vërtëtë edhe ky ishte bashkë me t'ë, sepse éshtë Gallileas". 60 Por Pjetri tha: "O njeri, s'di ç'po thua". Dhe menjëherë, ndërsa ai ende po fliste, këndoi gjeli. 61 Dhe Zoti u kthy, dhe e shikoi Pjetrin. Dhe Pjetrit i kujtua fjala që i kishte thënë Zoti: "Para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë". 62 Atëherë Pjetri doli përjashta dhe qau me hidhërim. 63 Ndërkaq njerizit që e mbanin Jezusin e përqeshnë dhe e rrinjin. 64 Dhe, mbasit ia mbuluan sytë, i binin në fytyrë dhe e pyetnin duke thënë: "Profetizo, kush éshtë ai që t'ë ra?". 65 Dhe duke blasfemuar thoshin shumë gjëra të tjera kundër tij. 66 Dhe, kur u bë ditë, u mblohdhën pleqtë e popullit, kreret e priftërinjve dhe skribët dhe e çuan në sinëdrin e tyre, duke thënë: 67 "Në se ti je Krishti, na e thua". Por ai u tha atyre: "Edhe sikur t'ju thoja, nuk do ta besonit. 68 Edhe sikur t'ju pyesja, ju nuk do të më përgjigjeshit dhe as nuk do të më linit të shkoja. 69 Por tash e tutje Biri i njeriut do të ulet në të djathtën e fuqisë së Perëndisë". 70 Atëherë të gjithë thanë: "Je ti, pra, Biri i Perëndisë?". Dhe ai u tha atyre: "Ju thoni se unë jam". 71 Atëherë ata thanë: "Ç'nevojë kemi akome për dëshmi? Ne vetë e dëgjuam nga goja e tij".

23 Atëherë u ngrit gjithë asambleja dhe e çuan te Pilati. 2 Dhe filluan ta paditin duke thënë: "Këtë ne e gjetëm që përbyste kombin tonë dhe ndalonte t'i jepeshin taksa Cezarit, duke u vëtexquajtur një mbret, Krishti". 3 Atëherë Pilati e pyeti duke thënë: "A je ti mbret i Judenje?". Dhe Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Ti po thua". 4 Pilati u tha atëherë krerëvë të priftërinjve dhe popullit: "Unë nuk po gjej asnjë faj te ky njeri". 5 Por ata

ngulnun këmbë, duke thënë: "Ai po nGRE popullin NË KRYENGJITJE duke mësuar NË MBARË JUDENË, që nga GALILEA E DERI KËTU". 6 Atëherë Pilati, kur dëgjoi se u fol pËR Galilenë, pyeti NË SE AI NË JERUZALEM. 7 DHE KUR MORI VESH SE AI I TAKONTË JURIDIKSIONIT NË HERODIT, E DËRGOI TE HERODI, I CILI, NDËR ATO DITË, NDODHEJ EDHE AI NË JERUZALEM. 8 KUR HERODI PA JEZUSIN, U GËZUA SHUMË; PREJ SHUMË KOHËSH AI DONTË TA SHIHITE, SEPSE KISHTË DËGJUAR SHUMË PËR TË DHE SHPRESONTË SHIHITE NDONJË MREKULLI TË KRYER PREJ TIJ. 9 AI I DREJTOI SHUMË PYETJE, POR JEZUSI NUK U PËRGJIGJ FARE. 10 NDËRKAQ KRERËT E PRIFTËRINJE DHE SKRIBËT RININ ATY DHE A PADITNI NË MURI. 11 ATËHERË HERODI, ME USHTARËT E VET, MBASI E FYU DHE E TALLI, E VESHI ME NJË RROBE TË SHKEQYESHME DHE LA RIKTHEU PILATIT. 12 ATË DITË HERODI DHE PILATI U BËNË MIQ ME NJERI-TJETRIN, NDËRSA MË PARË ISHIN ARMËQ. 13 ATËHERË PILATI, MBLOBDI KRERËT E PRIFTËRINJE, KYRETËT DHE POPULLIN, 14 DHE U THA ATYRE: "Ju më PRUTË KËTË NJERI SI COROTITËS TË POPULLIT; DHE JA, UNË, PASI E HETOVA PARA JUSH, NUK KAM GJETUR TEK AI ASNËJË NGÀ FAJET PËR TË CILAT JU E PADITNI, 15 DHE AS HERODI, SEPSE NË E KTHEU PËRSËRI TE NE; NË FAKT AI S'KA BËRË ASGJË QË TË MERITOJË VDEKJEN. 16 PRANDAJ, PASI TA FSHIKULLOJNË, DO TA LËSHOJ". 17 TANI ME RASTIN E FESTËS SË PASHKËS QEVERITARI DUHET TË LIRONTË DIKË. 18 POR ATA, TË GJITHË NJEZERI, BËRTITËN DUKE THËNË: "VRAJE KËTË DHE NA LIRO BARABËN". 19 KY ISHTE HEDHUR NË BURG PËR NJË TRAZIRË TË BËRË NË QYTET DHE PËR VRSAS. 20 PRANDAJ PILATI, DUKE DASHUR TË LËSHOJË JEZUSIN, U FOLI PËRSËRI. 21 POR ATA BËRTITIN DUKE THËNË: "KRYQEZOJ!". 22 PËR TË TREJTËN HERË AI U THA ATYRE: "PO C'Ë KEQE BËRI KY? UNË NUK GJETA NË ASNËJË FAJ QË TË MERITOJË VDEKJEN. PRANDAJ, PASI TA FSHIKULLOJNË, DO TA LËSHOJ". 23 POR ATA NGULNUJN KËMBË ME BRITMA TE MËDHA DUKE KËRKUAR QË TA KRYQEZONIN; DHE BRITMAT E TYRE DHE TË KRERËVE TË PRIFTËRINJE U BËNË MBISUNDUESE. 24 ATËHERË PILAT VENDOSI QË TË BËHEJ ÇKA ATA KËRKONIN. 25 DHE UA LËSHOI ATË QË QE BURGOSUR PËR TRAZIRË DHE VRSASJE DHE QË ATA E KISHIN KËRKUAR; DHE JEZUSIN IA DORËZOJ VULLNETIT TË TYRE. 26 NDËRSA PO E ÇONIN, KAPËN NJEFARË SIMONI NGA KIRENA, QË PO KTHEHEJ NGÀ FUSHA, E NGARKUAN ME KRYQIN QË TA MBARTË PAS JEZUSIT. 27 DHE E NDIQTE NJË TURMË E MADHE POPULLI DHE DISA GRA QË HIDHËROHESHIN DHE VAJTONJ PËR TË. 28 POR JEZUSI U KTHYE NGÀ ATA DHE U THA: "O BIJA TË JERUZALEMIT, MOS QANI PËR MUA, POR QANI PËR VETEN TUAJ DHE PËR FËMIJËT TUAJ. 29 SEPSE JA, DO TË VJINË DITËT KUR DO TË THUHET: "LUM GRATË SHTERPE DHE LUM BARGET QË NUK KANË PJELLË DHE GJINJITË QË NUK KANË MËNDUR!". 30 ATËHERË DO TË FILLOJNË TËTHONË MALEVE: "BINI PËRMBI NE!", DHE KODRAVE: "NA MBULONI!". 31 SEPSE, NË SE BËHET KËSHTU ME DRURIN E NJOMË, ÇDO TË BËHET ME TË THATIN?". 32 DHE DY TË TËJERË, QË ISHIN KEQBËRËS, I PRUNË BASHKË ME TË, PËR T'I VRARË. 33 DHE KUR ARRITËN NË VENDIN QË QUHET "KAFKA", ATY E KRYQEZUAN ATË DHE KEQBËRËSIT, NJËRNË NË TË DJATHËT DHE Tjetri NË TË MAJTIJË. 34 DHE JEZUSI THA: "O ATË, FALI ATA SEPSE NUK DINË Ç'BËJNË". PASTAJ, PASI I NDANË RROBAT E TËJ, HODHËN SHORT. 35 DHE POPULLI RRINTE ATY PËR TË PARË; DHE KYRETËT ME POPULLIN E PËRQESHNIN, DUKE THËNË: "AI I SHPËTOI TË TËJERËT, LE TË SHPËTOJË VETEN, PO QE SE ME TË VËRTETË ESHTË KRISHTI, I ZGJEDHURI I PERËNDISË". 36 EDHE USHTARËT E TALLIN, DUKE IU AFRUAR DHE DUKE I OFRUAR UTHULL, 37 DHE DUKE THËNË: "NËSE TI JE MBRETI I JUDENJVE, SHPËTO VETEN". 38 PËRVEÇ KËSAJ PËRMBI KRYET E TËJ ISHTE NJË MBISHKRM ME SHKRONJA GREKE, LATINE DHE HEBRAIKE: "KY ËSHTË MBRETI I JUDENJVE". 39 TANI NJË NGÀ KEQBERËSIT E KRYQEZUAR E SHAU DUKE THËNË: "NËSE TI JE KRISHTI, SHPËTO VETVETEN DHE NEVE". 40 POR AI TËJETI DUKE E PËRGJIGJUR E QORTOI DUKE I THËNË: "A'SKE FRIKË NGA PERËNDIA, QË JE NËN TË NJËJTI DËNIM? 41 NË REALITET, NE ME TË DREJËT JEMI DËNUAR, SEPSE PO MARRIM NDËSHKIMIN E MERITUAR PËR ATQË KEMI KRYER, NDËRSA KY NUK KA BËRË ASNËJË TË KEQE". 42 PASTAJ I THA JEZUSIT: "ZOT, KUJTOHU PËR MUA KUR TË VISH NË MBRETELËNË TËNDE". 43 ATËHERË JEZUSI I THA: "NË TË VËRTETË PO TË THEM: SOT DO TË JESH ME MUA NË PARAJSE". 44 ISHTE AFËRSISHT

ORA E GJASHTË DHE ERRËSIRA E MBULOI GJITHË VENDIN DERI NË ORËN E NËNTË. 45 DIELLI U ERR DHE PERDJA E TEMPULLIT U NDA NË MES. 46 DHE JEZUSI BËRTITI ME ZË TË LARTË DHE THA: "O ATË, NË DUART E TUA PO E DORËZOJ FRYMËN TIM!". DHE, SI THA KËTO, DHA FRYMA. 47 ATËHERË CENTURIONI, KUR PA ÇNDODHI, PËRLËVDÖI PERËNDINË DUKE THËNË: "ME TË VËRTETË KY NJERI ISHTE I DREJTE!". 48 DHE GJITHË TURMA, QË ISHTE MBLEDHUR PËR TË PARË Ç'PO NDODHTE, KUR E PA KËTË, U KTHYE DUKE RRÄHUR KRAHARORIN. 49 TË GJITHË TË NJOHURIT E TËJ DHE GRATË QË E KISHIN NDJEKUR QË NGA GALILEA QENDRONIN LARG, DUKE PARË KËTO GJËRA. 50 TANI ISHTE NJË BURRË ME EMËR JOZEF, QË ISHTE ANËTAR I SINEDRIT, NJERI I DREJTE DHE I MIRË; 51 AI NUK KISHTË MIRATUAR VENDIMIN DHE VEPRIMIN E TË TËJERËVE. AI ISHTE NGÀ ARIMATEA, QYETIT I JUDESË DHE PRISTE EDHE AI MBRETELËNË E PERËNDISË. 52 AI U PARAQIT PILATIT DHE KËRKOI TRUPIN JEZUSIT. 53 DHE, PASI E ZBRITI POSHTË NGÀ KRYQI, E MBËSHTOLLË NË NJË ÇARÇAF DHE E VURI NË NJË VARR TË GËRMUR NË SHËKMBË, KU ENDE NUK ISHTE VARROSUR ASNËRI. 54 ISHTE DITA E PËRGATITËS DHE E SHTUNA PO FILLOANTE. 55 GRATË QË KISHIN ARDHUR ME JEZUSIN NGÀ GALILEA DUKE E NDJEKUR NGÀ AFËR, E PANË VARRIN DHE MËNYRËN SE SI ISHTE VËNË TRUPI I JEZUSIT; 56 PASTAJ ATO U KTHYEN DHE PËRGATITËN ERËRA TË MIRA DHE VAJRA; DHE GJATË SË SHTUNËS PUSHUAN, SIPAS URDHËRIMIT.

24 TANI DITËN E PARË TË JAVËS, SHUMË HERËT NË MËNGJES, ATO ME GRA TË TËJERA SHKUAN TE VARRI, DUKE SJELLË ERËRAT E MIRA QË KISHIN PËRGATITUR. 2 DHE GJETËN QË GURI ISHTE RROKULLISUR NGÀ VARRI. 3 POR, KUR HYNË, NUK E GJETËN TRUPIN E ZOTIT JEZUS. 4 DHE, NDËRSA ISHIN SHUMË TË HUTUARA NGÀ KJO, JA, IU PARAQITËN ATYRE DY BURRA TË VESHUR ME RROBA TË NDRITSHME. 5 DHE, MBASI ATO, TË TMERRUARA, E MBANIN FYTRËN TË PËRKULUR PËR DHE, ATA U THANË: "PSE E KËRKONI TË GJALLIN MIDIS TË VDEKURVE? 6 AI NUK ËSHTË KËTU, POR ËSHTË RINGJALLUR; KUJTOHUNI SI JU FOLI, KUR ISHTE ENDE NË GALILE, 7 DUKE THËNË SE BIRI I NJERIUT DUHEJ TË DORËZOEJ NË DUAR TË NJERËZVE MËKATARË, DUHEJ KRYQEZUAR DHE DHE TË RINGJALLEJ DITËN E TRETË". 8 DHE ATO KUJTONIN FJALËT E TËJ. 9 KUR U KTHYEN NGÀ VARRI, ATO UA TREGUAN TË GJITHA KËTO GJËRA TË NJËMBËDHJETËVE DHE GJITHË TË TËJERËVE. 10ATO QË U TREGUAN APOSTUJVE KËTO GJËRA ISHIN MARIA MAGDALENA, JOANA, MARIA, NËNA E JAKOBIT DHE GRATË E TËJERA QË ISHIN ME TO. 11 POR KËTO FJALË ATYRE IU DUKËN SI DOKRA; DHE ATA NUK U BESUAN ATYRE. 12 MEGJITHATË PETRI U ÇUA, VRAPOI TE VARRI, U PËRKUL DHE NUK PA TËJËR PËRVEÇ ÇARÇAFËVE QË DERGJESHIN VETËM; PASTAJ U LARGUA, I MREKKULLAR ME VETEN E TËJ PËR SA KISHTË NDODHUR. 13 PO ATE DITË, DY NGA ATA PO SHKONIN DREJT NJË FSHTAT, ME EMËR EMMAUS, GJASHTËDHJETË STADE LARG JERUZALEMIT. 14 DHE ATA PO BISEDONIN MIDIS TYRE PËR TË GJITHA ATQË KISHIN NDODHUR. 15 DHE NDODHNI QË, NDËRSA PO FLISNI DHE BISEDONIN BASHKË, VETË JEZUSI U AFRUA DHE NISI TË ECË ME TA. 16 POR SYTË E TYRE ISHIN TË PENGUAR KËSHTU QË TË MOS E NJIHNN. 17 DHE AII U THA ATYRE: "Ç'JANË KËTO BISEDA QË BËNI ME NJERI-TJETRIN UDHEH? DHE PSE JENI TË TRISHTUAR?". 18 DHE NJË NGÀ ATA, I MËMËR KLEOPA, DUKE U PËRGJIGJUR THA: "JE TI I VETMI I HUAJ NË JERUZALEM, QË NUK E GJËRAT QË KANË NDODHUR KËTU NË KËTO DITË?". 19 DHE AI U THA ATYRE: "CILAT?". ATA I THANË: "ÇËSHTJEN E JEZUSIT NGÀ NAZARETI, QË ISHTE NJË PROFET I FUQISHËM NË VEPRA DHE NË FJALË PËRPARA PERËNDISË DHE PËRPARA GJITHË POPULIT. 20 DHE SE SI KRERËT E PRIFTËRINJE DHE KYRETËT TANË E KANË DORËZUAR PËR TA DËNUAR ME VDEKJE DHE E KANË KRYQEZUAR. 21 POR NE KISHIM SHPRESË SE AI DO TË ISHTE KY QË DO TA ÇLIRONË IZRAELIN; POR, MEGJITHËKËTË, SOT ËSHTË E TRETA DITË QË KUR NDODHËN KËTO GJËRA. 22 POR EDHE DISA GRA NË MES NESH NA KANË ÇUDITUR, SEPSE, KUR SHKUAN HERËT NË MËNGJES TE VARRI, 23 DHE NUK E GJETËN TRUPIN E TËJ, U KTHYEN DUKE THËNË SE KISHIN PARË NIË VEGIM ENGIJËSH, TË CILËT THONË SE AI JETON. 24 DHE DISA NGÀ TANËT SHKUAN TE VARRI DHE E GJETËN ASHTU SI KISHIN TREGUAR GRATË, POR ATË NUK E PANË". 25 ATËHERË AI U THA ATYRE: "O BUDALLËN DHE ZEMËRNGATHËT PËR TË BESUAR GJITHÇKA QË KANË THËNË PROFETË!. 26 POR A NUK DUHEJ

që Krishti të vuajë gjëra të tillë që të hyjë kështu në lavdinë e tij?".

27 Dhe, duke zënë fill nga Moisiu dhe nga gjithë profetët, ai u shpjegoi atyre në të gjitha Shkrimet gjérat që i takonin atij. 28 Kur iu afroan fshatit pér ku ishin drejtuar, ai bëri sikur do të vazhdonte më tutje. 29 Por ata e detyruan duke thënë: "Rri me ne, sepse po ngryset dhe dita po mbaron". Edhe ai hyri që të rrijë me ta. 30 Dhe, siç ishte në tryezë me ta, mori bukën, e bekoi dhe, si e theu, ua ndau atyre. 31 Atëherë atyre iu çelën sytë dhe e njohën, por ai u zhduk prej syve të tyre. 32 Dhe ata i thanë njeri tjetrit: "Po a nuk na digjë zemra përbrenda, kur ai na fliste udhës dhe na hapte Shkrimet?". 33 Në po atë çast u ngriten dhe u kthyen në Jeruzalem, ku e gjetën të njëmbëdhjetët dhe ata që ishin mbledhur bashkë me ta. 34 Ata thosnin: "Zoti u ringjall me të vërtetë dhe iu shfaq Simonit". 35 Ata atëherë treguan ç'u kishte ndodhur rrugës dhe si e kishin njohur në ndarjen e bukës. 36 Dhe, ndërsa ata po bisedonin pér këto gjëra, vetë Jezusi u shfaq në mes tyre dhe u tha atyre: "Paqja me ju!". 37 Por ata, të tmerruar dhe gjithë frikë, mendonin se po shihni një frymë. 38 Atëherë ai u tha atyre: "Pse jeni shqetësuar Dhe pse në zemrat tuaja po lindin dyshime? 39 Shikoni duart e mia dhe këmbët e mia, sepse unë jam. Më prekni dhe shikoni, sepse një frymë nuk ka mish e eshtra, si po shihni se unë kam!". 40 Dhe, si i tha këtë, u tregoj atyre duart dhe këmbët. 41 Por, duke qenë se ende nuk besonin prej gëzimit dhe ishin të çuditur, ai u tha atyre: "A keni këtu diçka pér të ngrënë?". 42 Dhe ata i dhanë një pjesë peshku të pjekur dhe një huall mjalti. 43 Dhe ai i mori dhe hëngri para tyre. 44 Pastaj u tha atyre: "Këto janë fjalët që unë ju thoja kur isha ende me ju: se duhet të përmbushen të gjitha gjérat që janë shkruar lidhur me mua në ligjin e Moisiut, në profetët dhe në psalmet". 45 Atëherë ua hapi mendjen, që të kuptionin Shkrimet, 46 dhe u tha atyre: "Kështu është shkruar dhe kështu ishte e nevojshme që Krishti të vuante dhe të njalloj së vdekuri ditën e tretë, 47 dhe që në emër të tij të predikohet pendimi dhe falja e mëkateve ndër të gjithë popujt, duke filluar nga Jeruzalemi. 48 Dhe ju jeni dëshmitarët e këtyre gjërave. 49 Dhe ja, unë po dërgoj mbi ju premtimin e Atit tim, por ju qëndroni në qytetin e Jeruzalemit deri sa të visheni me pushtet nga lart". 50 Pastaj iu priu jashtë deri në Betani dhe, si i ngriti lart duart, i bekoi. 51 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po i bekonte, u nda prej tyre dhe e morën lart në quell. 52 Dhe ata, pasi e adhuruan, u kthyen në Jeruzalem me gëzim të madh. 53 Dhe rrinin vazhdimisht në tempull duke lavdëruar dhe bekuar Perëndinë. Amen!

Gjoni

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi. **2** Ai (fjala) ishte në fillim me Perëndinë. **3** Të gjitha gjérat u bënë me anë të tij (fjala), dhe pa atë nuk u bë asnjë nga ato që u bënë. **4** Në atë ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njérzve. **5** Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kuptoi. **6** Qe një njeri i dërguar nga Perëndia; emri i tij ishte Gjon. **7** Ai erdh si dëshmitar, për të dëshmuar për dritën, që të gjithë të besonin nëpërmjet tij; **8** ai nuk ishte drita, por u dërgua për të dëshmuar për dritën. **9** Ai (fjala) ishte drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë. **10** Ai (fjala) ishte në botë, dhe bota u krijua me anë të tij, por bota nuk e njohu. **11** Ai erdh në shtëpinë e vet dhe të vëtët nuk e pranuan, **12** por të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, **13** të cilët nuk janë lindur nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por janë lindur nga Perëndia. **14** Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë. **15** Gjoni dëshmoi për të dhe thirri duke thënë: "Ky èshtë ai, për të cilin thashë: "Ai që vjen pas meje më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje"". **16** Dhe ne të gjithë morëm, prej mbushullisë së tij, hir mbi hir. **17** Sepse Ligji u dha nëpërmjet Moisiut, por hiri dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezu Krishtit. **18** Askush s'ë pa Perëndinë kurrit; i vetëmlinduri Bir, që èshtë në gjirin e t'E, èshtë ai që e ka bërë të njohur. **19** Dhe kjo èshtë dëshmia e Gjonit, kur Judenjtë i dërguan nga Jeruzalemi priftërinj dhe levitë për ta pyetur: "Kush je ti?". **20** Ai edhe e rrëfeu, edhe nuk e mohoi, dhe rrëfeu: "Unë nuk jam Krishti". **21** Atëherë ata e pyetën: "Kush je, pra? A je Elia?". Ai tha: "Nuk jam!". "Je ti profeti?". Dhe ai përgjigjej: "Jo!". **22** Atëherë ata i thanë: "Kush je ti, që t'u japid përgjigje atyre që na dërguan? Ç'thuai për veten tênde?". **23** Ai u përgjigj: "Unë jam zëri i atij që bëret në shkretëtirë: drejtioni udhën e Zotit, sikurse tha profeti Isaia". **24** Dhe ata që qenë dërguar, ishin nga farisenjtë; **25** ata e pyetën dhei i thanë: "Atëherë pse ti pagëzon, kur nuk je as Krishti, as Elia, as profeti?". **26** Gjoni iu përgjigj atyre, duke thënë: "Unë pagëzoj me ujë, por midis jush èshtë një që ju nuk e njihni. **27** Ai èshtë ai që vjen pas meje e më paraprin, të cilin unë nuk jam i denjë t'a zgjidh lidhësen e sandaleve". **28** Këto gjëra ndodhën në Betabara, përtëj Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte. **29** Të nesërmën, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: "Ja, Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës! **30** Ky èshtë ai për të cilin unë thashë: "Mbas meje vjen një burrë që më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje!". **31** Unë nuk e njihja, prandaj erdha të pagëzoj me ujë, që ky t'i zbulohet Izraelit". **32** Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: "E pashë Frymén duke zbritur nga qili si një pëllumb dhe ndenji mbi të. **33** Unë nuk e njihja, por ai që më dërgoi të pagëzoj në ujë, më tha: "Ai, mbi të cilin do të shikosh se zbritet Fryma dhe qëndron mbi të, èshtë ai që pagëzon me Frymén e Shenjtë". **34** Dhe unë pashë e dëshmova se ai èshtë Biri i Perëndisë". **35** Të nesërmën Gjoni rrinte përsëri atje me dy nga dishepujt e vet. **36** Dhe, duke i ngulur sytë mbi Jezusin që po kalonte, tha: "Ja Qengji i Perëndisë!". **37** Dhe të dy dishepujt dëgjuan atë duke folur, dhe e ndoqën Jezusin. **38** Por Jezusi u kthye dhe, kur pa se po e ndiqnin, u tha atyre: "Ç'kérkon?". Ata i thanë: "Rabbi (që e përkthyer do të thotë "mësues"), ku banon?". **39** Ai iu përgjigj atyre: "Ejani e shikoni". Ata shkuat dhe e panë ku banonte ai, dhe ndenjën atë ditë bashkë me të. Ishte rreth orës dhjetë. **40** Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, ishte një nga ata të dy që e kishin dëgjuar këtë nga Gjoni dhe kishin ndjekur Jezusin. **41** Ky gjeti më të parin vëllanë e vet, Simonin, dhe i tha: "E gjetëm

Mesian që përkthyer do të thotë: "Krishti"; **42** dhe e çoi te Jezusi. Atëherë Jezusi e shikoi dhe tha: "Ti je Simoni, bir i Jonas. Ti do të quhesht Kefi, që do të thotë: "gur"". **43** Të nesërmën, Jezusi donte të dilte në Galile; gjeti Filipi dhe i tha: "Ndiqmë!". **44** Dhe Filipi ishte nga Betsaida, nga i njëjtë qytet i Andreas dhe i Pjetrit. **45** Filipi gjeti Natanaeli dhe i tha: "E gjetëm atë, për të cilin shkroi Moisiu në ligj dhe profetët: Jezusin nga Nazareti, të birin e Jozefit!". **46** Dhe Natanaeli i tha: "A mund të dalë diçka e mirë nga Nazareti?". Filipi i tha: "Eja e shih!". **47** Jezusi pa se Natanaeli po vinte drejt tij dhe tha për të: "Ja një Izraelit i vërtetë, tek i cili s'ka mashtrim". **48** Natanaeli i tha: "Nga më njeh?". Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Të pashë kur ishe nën fik, para se të të therriste Filipi". **49** Natanaeli du i përgjigj tha: "Mësues, ti je Biri i Perëndisë, ti je mbreti i Izraelit!". **50** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Sepse të thashë se të pashë nën fik, ti beson; do të shohësh gjëra më të mëdha se këto!". **51** Pastaj i tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se tash e tutje ju do të shihni qjellin e hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbritur mbi Birin e njeriut".

2 Tri ditë më vonë po bëhej një dasmë në Kanë të Galilësë, dhe nëna e Jezusit ishte atje. **2** Edhe Jezusi me dishepujt e vet ishte ftuar në dasmë. **3** Duke qenë se mbaroi vera, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë më verë!". **4** Jezusi i tha: "Ç'ke me mua, o grua? Ora ime s'ka ardhur akoma!". **5** Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithqë që ai t'ju thotë!". **6** Aty ishin gjashtë enë prej guri, që pëndoreshin për pastrimin e Judenje, dhe secila nxënët dy ose tri masa. **7** Jezusi u tha: "Mbushni enët me ujë!". Dhe ata i mbushën deri në grykë. **8** Pastaj u tha: "Nxirreni tanë dhe çojani të parit të festës". Dhe ata ia çuan. **9** Dhe, mbasi i pari i festës e provoi ujin e shndërruar në verë (ai nuk e dinte nga vinte kjo verë, por e dinin mirë shërbëtorët që e kishin nxjerrë ujin), i pari i festës e thirri dhëndrin, **10** dhe i tha: "Çdo njeri nxjerr në fillim më të mirë dhe, kur të ftuarit kanë pirë shumë, verën e keqe; ti, përkundrazi, e ke ruajtur verën e mirë deri tanii". **11** Jezusi bëri këtë fillim të shenjave në Kanë të Galilësë dhe e shfaqi lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në të. **12** Pas kësaj, ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe me dishepujt e tij; dhe ata qëndruan aty pak ditë. **13** Pra, Pashka e Judenje ishte afër dhe Jezusi u ngjift në Jeruzalem. **14** Dhe në tempull gjeti atë që shisnin qe, dele e pëllumba dhe këmbyes monedhash duke ndenjur; **15** dhe si bëri një kamxhik me litarë, i dëboi të gjithë na tempulli bashkë me qetë dhe dele, dhe ua hallakati paratë këmbyves të monedhave dhe ua përbysyi tavolinat, **16** dhe shitësve të pëllumbave u tha: "Hiqni këto gjëra që këtej; mos e bëni shtëpinë e Atit tim shtëpi tregtie!". **17** Kështu dishepujive të tij i kujtohej se ishte shkruar: "Zelli i shtëpisë satu më ka përpirë!". **18** Atëherë Judenjtë i përgjigjën dhe i thanë: "Ç'shenjë na tregon se i bën këto gjëra?". **19** Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Shkatërroni këtë tempull dhe unë për tri ditë do ta ngre përsëri!". **20** Atëherë Judenjtë thanë: "U deshën dyzet e gjashtë vjet që të ndërtohet ky tempull, dhe ti do ta ngresh për tri ditë?". **21** Por ai fliste për tempullin e trupit të vet. **22** Kur, më pas, ai ishte ringjallur prej së vdekuri, dishepujt e vet u kujtuan se ai këtë wa kishtë thënë dhe u besuan Shkrimin dhe fjalëve që kishtë thënë Jezusi. **23** Dhe kur që në Jeruzalem për festën e Pashkës, shumë vëtë besuan në emrin e tij duke parë shenjat që bënte, **24** por Jezusit nuk u zinte besë atyre, sepse i njihet të gjithë, **25** dhe sepse nuk kishtë nevojë që ndokush të jepet dëshmi për njeriun, sepse ai e dinte ç'kishte përbrenda njeriut.

3 Midis farisenjve ishte një njeri me emrin Nikodem, një kër i Judenje. **2** Ky erdh natën te Jezusi dhe i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk

mund tē bëjë shenjet që bën ti, nē goftë se Perëndia nuk éshët me tē". 3 Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Në tē vërtetë, nē tē vërtetë po tē them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë". 4 Nikodemi i tha: "Po si mund tē lindë njeriu kur éshët plak? A mund tē hyjë ai pér së dyti nē barkun e nénës së vët dë tē lindë?". 5 Jezusi u përgjigj: "Në tē vërtetë, nē tē vërtetë po tē them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund tē hyjë nē mbretërinë e Perëndisë". 6 Ç'ka lindur nga mishi éshët mish; por ç'ka lindur nga Fryma éshët frymë. 7 Mos u mrrekullo që tē thashë: "Duhet tē lindni përsëri". 8 Era fryn ku tē dojë dhe ti ia dëgjon zërin, por ti nuk e di nga vjen as ku po shkon; kështu éshët edhe çdo njëri që ka lindur nga Fryma". 9 Nikodemi, duke u përgjigjur, i tha: "Si mund tē ndodhni këto gjëra?". 10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Ti je mësuesi i Izraelit dhe nuk i ditke këto gjëra? 11 Në tē vërtetë, nē tē vërtetë po tē them se ne flasim atë që dimë dëshmojmë atë që pamë, por ju nuk e pranoni dëshminë tonë. 12 Në goftë se ju folia pér gjérat tokësore dë tē nuk besoni, si do tē më besoni nëse ju flas pér gjérat qelllore? 13 Askush nuk u ngjit në qjell, përveç atij që zbriti nga qjelli, pra, Birit tē njeriut që éshët në qjell. 14 Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet tē ngritet lart Birin i njeriut, 15 që kushdo që beson në tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përjetshme. (aiōnios g166) 16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij tē vetëmlindurin, që, kushdo që beson në tē, tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përjetshme. (aiōnios g166) 17 Sepse Perëndia nuk e dérgoi Birin e vet nē botë që ta dënojë botën, por që bota tē shpëtohet prej tij. 18 Ai që beson nē tē nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë éshët dënuar, sepse nuk ka besuar nē emrin e Birit tē vetëmlindur tē Perëndisë. 19 Tani gjykimi éshët ky: Drita erdhë nē botë dë tē njerëzit deshën errësirën më tepër se dritën, sepse veprat e tyre ishin tē mbaprasha. 20 Sepse kushdo që bën gjëra tē mbaprasha e urren dritën dë tē nuk vjen te drita, që tē mos zbulohen veprat e tij; 21 por kush bën tē vërtetët vjen te drita, që veprat e tij tē zbulohen, sepse u bëne nē Perëndinë". 22 Pas këtyre gjërave, Jezusi erdhë me dishepujt e vet nē tokën e Judesë dë tē qëndroi aty bashkë me ta dë pagëzonte. 23 Por edhe Gjoni pagëzonte në Enon, atër Salimit, sepse aty kishte shumë ujë; dë tē njerëzit viniu dë pagëzoheshin, 24 sepse Gjoni s'ishte hedhur akoma nē burg. 25 Atëherë lindi një diskutimi ndërmjet dishepujve të Gjonit me Judenjtë rrëth pastrimit. 26 Kështu erdhën te Gjoni dë tē thanë: "Mësues, ai që ishte me ty përtëj Jordanit, pér tē cilin ti bëre dëshmi, ja, ai pagëzon dë tē gjithë shkojnë tek ai". 27 Gjoni u përgjigj dë tē: "Njeriu nuk mund tē marrë asgjë, nëse nuk i éshët dhëné nga qjelli. 28 Ju vetë më jeni dëshmitarë se thashë: "Unë nuk jam Krishti, por jam dërguar përrpara tij". 29 Ai që e ka nusen éshët dhëndrit, por miku i dhëndrit, që éshët i pranishëm dë tē dëgjoh, gjézohet shumë pér zërin e dhëndrit; prandaj ky gëzimi im éshët i plotësuar! 30 Ai duhet tē ritet dë tē unë tē zvogëlohem. 31 Ai që vjen nga lart éshët përbimi tē gjithë; ai që vjen nga dheu éshët nga dheu dë tē flet pér dheun; ai që vjen nga qjelli éshët përbimi tē gjithë. 32 Dhe ai dëshmon çarë ka parë dëgjuar, por askush nuk e pranoni dëshminë e tij. 33 Ai që e pranoi dëshminë e tij e vulosi se Perëndia éshët i vërtetë. 34 Sepse ai që Perëndia ka dërguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk e jep Frymën e tij me masë. 35 Ati e do Birin dë tē ka dhëné nē dorë çdo gjë. 36 Kush beson nē Birin ka jetë tē përjetshme, kurse kush nuk i bindet Birit nuk do tē shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi tē". (aiōnios g166)

4 Pra, kur Zoti mori vesh se farisenjtë kishin dëgjuar se Jezusi po bënte më shumë dishepujt dë tē po pagëzonte më shumë se Gjoni 2 (ndonëse nuk pagëzonte Jezusi vetë, por dishepujt e tij),

3 e la Judenë dë tē shkoi përsëri nē Galile. 4 Por dujeh tē kalonte nêpër Samari. 5 Arriti, pra, nē një qytet tē Samarisë që quhej Sihar, afér tokës që Jakobi i kishte dhëné Jozefit, birit tē vet. 6 Por aty ishte pusi i Jakobit. Dhe Jezusi, i lodhur nga udhëtimi, u ul pranë pusit; ishte rrëth orës së gjashtë. 7 Një grua nga Samaria erdhë tē nxjerrë ujë. Dhe Jezusi i tha: "Më jep tē pi", 8 sepse dishepujt e vet kishin shkuar nē qytet pér tē blerë ushqime. 9 Por gruaja samaritane i tha: "Po qysh, ti që je Jude kërkon tē pish prej meje, që jam një grua samaritane?" (Sepse Judenjtë nuk shoqërohen me Samaritanët). 10 Jezusi u përgjigj dë tē: "Po ta njihje ti dhoratën e Perëndisë dë tē kush éshët ai që tē thotë: "Më jep tē pi!", ti vetë do tē kerkaje nga ai dë hui tē jepet ujë tē gjallë". 11 Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ka as kovë pér tē nxjerrë dë pusi éshët i thellë; nga e ke, pra, atë ujë tē gjallë? 12 Vallë je më i madh se Jakobi, ati ynë, qe na dha këtë pus dë tē përfjetshme". (aiōnios g166, aiōnios g166) 15 Gruaja i tha: "Kushdo që pëngua ky ujë, do tē ketë përsëri etje, 14 por kush pëngua që do tē japo unë nuk do tē ketë më kurrë etje përfjetet; por uji që unë do tē japo dë tē bëhet nē tē një burim uji që gufon nē jetë tē përfjetshme". (aiōnios g166, aiōnios g166) 15 Gruaja i tha: "Zot, më jep këtë ujë, që unë tē mos kem më etje dë tē mos vij këtu tē nxjerr ujë!". 16 Jezusi i tha: "Shko thirre burrin tēnd dë tē eja këtu". 17 Gruaja u përgjigj dë tē: "Unë nuk kam burré". Jezusi i tha: "Mirë the: "Nuk kam burré", 18 sepse ti kishe pësë burra dë tē kë tani nuk éshët burri yt; pér këtë ke thënë tē vërtetë!". 19 Gruaja i tha: "Zot, po shoh se ti je një profet. 20 Etërit tanë adhuroni mbi këtë mal, dë tē thoni se nē Jeruzalem éshët vendi ku duhet tē adhurojmë". 21 Jezusi i tha: "O grua, më beso: vjen ora që as mbi këtë mal as nē Jeruzalem nuk do tē adhuroni Atin. 22 Ju adhuroni atë që s'e njihni; ne adhurojmë atë që njohim; sepse shpëtimi vjen nga Judenjtë. 23 Por vjen ora, madje ajo ka ardhur, që adhuruesit e vërtetë ta adhurojnë Atin nē frymë dë tē vërtetë, sepse tē tillë janë adhuruesit që kërkon Ati. 24 Perëndia éshët Frymë, dë tē që e adhurojnë duhet t'a adhurojnë nē frymë dë tē vërtetë". 25 Gruaja i tha: "Unë e di se do tē vijë Mesia, që e quajnë Krisht; kur tē ketë ardhur, ai do tē na kumtojë çdo gjë". 26 Jezusi i tha: "Unë jam, ai që po tē flet!". 27 Në këtë moment erdhën dishepujt e tij dë tē mrekulluan që po fliste me një grua; por asnjë nuk i tha: "Çfarë do?" ose: "Pse po flet me tē?". 28 Atëherë gruaja e la kovën e saj dë tē kthye nē qytet dë tē u tha njerëzve: 29 "Ejani tē shikoni një njeri që më ka thënë gjithçka kam bërë; vallë mos éshët ky Krishti?". 30 Dolën, pra, nga qyteti dë tē erdhën tek ai. 31 Ndërkaq dishepujt e vet po i luteshin duke thënë: "Mësues, ha". 32 Por ai u tha atyre: "Unë kam një ushqim pér tē grënëtë tē cilin ju s'e njihni". 33 Prandaj dishepujt i thonin njëri-tjetrit: "Mos i solli vallë dikuish pér tē grënëtë". 34 Jezusi u tha atyre: "Ushqimi im éshët tē bëj vullnetin e atij që më dërgoi dë tē kreyj veprin e tij. 35 A nuk thoni ju se ka edhe katër muaj dë tē vjen korrija? Ja, unë po ju them: Ngrini sytë tuaj dë tē shikoni fushat që tashmë zbardhojnë pér korrijen. 36 Korriesi e merr shpërblimin dë tē mbledh frytin pér jetën e përfjetshme, që mbjellësi dë tē korrësi tē gjëzohen sëbashku. (aiōnios g166) 37 Sepse nē këtë vërtetohet e thënë: "Një mbjell e tjetri korri". 38 Unë ju dërgova tē korri i atë pér tē cilin ju nuk u munduat; tē tjerët u munduan dë tē vjen korrija me ta; dë tē i ndenji aty dë tē. 41 Dhe shumë më tepër njerëz besuan pér shkak tē fjalës së tij. 42 Dhe ata i thoshnin gruas: "S'është më vëtëm pér shkak tē fjalës tē tua që besojmë, por sepse ne vëtë e kemi dëgjuar dë tē dimë se ai éshët me tē vërtetë Krishti,

Shpëtimtari i botës". 43 Pra, si kaluan ato dy ditë, ai u nis prej andej dhe shkoi në Galile, 44 sepse vetë Jezusi dëshmoi se një profet nuk nderohet në vendlindjen e vet. 45 Pra, kur arriti në Galile, Galileasit e pritën, sepse kishin parë të gjitha ato që kishte bërë në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin shkuar përfestë. 46 Jezusi erdhë, pra, përsëri në Kanë të Galilesë, ku e kishte bërë ujin verë. Dhe aty ishte një nëpunës i mbretit, djali i të cilit ishte i sëmurrë në Kapernaum. 47 Ky, kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut që të zbriste e ta shëronte birin e tij, që ishte gati përvdekeje. 48 Atëherë Jezusi i tha: "Po të mos shikoni Shenja dhe mrekulli, ju nuk besoni". 49 Nëpunësi i mbretit i tha: "Zot, zbrit para se djali im të vdesë". 50 Jezusi i tha: "Shko, djali yt jeton!". Dhe ai njeri i besoi fjalës që i tha Jezusi dhe shkoi. 51 Pikërisht kur ai po zbriste, i dolën përparrë shërbëtorët e vet dhe e informuan duke thënë: "Djali yt jeton!". 52 Dhe ai i pyeti ata në cilën orë u bë më mirë; ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet". 53 Atëherë i ati e kuptoi se ishte pikërisht në atë orë në të cilën Jezusi i kishte thënë: "Djali yt jeton"; dhe besoi ai dhe gjithë shtëpija e tij. 54 Jezusi bëri edhe këtë Shenjë të dytë, kur u kthye nga Judeja në Galile.

5 Pas këtyre ngjarjeve ishte një festë e Judenjve dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. 2 Në Jeruzalem, afér portës së dheneve, është një pellg që në hebraisht quhet Betesda, dhe ka pesë portikë. 3 Nën tò dergjeshin një numër i madh të lënguarish: të verbër, të çalë dhe të paralizuar, të cilët prisnin lëvizioni e ujtit. 4 Sepse një engjëll, kohë pas kohe, zbriste në pellg dhe e lëvizte ujin; dhe i pari që hynte, mbasi uji ishte lëvizur, shërohej nga çfarëdo sëmundje që të kishte. 5 Aty ishte një njeri i lënguar prej tridhjetë e tetë vjetësh. 6 Jezusi, duke e parë shtrirë dhe duke ditur se prej shumë kohë ishte në atë gjendje, i tha: "A dëshiron të shërohesh?". 7 I lënguari u përgjigji: "Zot, unë s'kam njeri që, kur lëviz uji, të më fusë në pellg; dhe, ndërsa unë po shkoj, një tjeter zbet para meje". 8 Jezusi i tha: "Çohu, merr vigun tênd dhe ec!". 9 Njeriu u shërua në çast, mori vigun e tij dhe eci. Atë ditë ishte e shtunë. 10 Prandaj Judenjtë i thanë atij që u shërua: "Është e shtunë; nuk është e ligjshme pëtytë ngresh vigun tênd!". 11 Ai u përgjigji atyre: "Ai që më shëroi më tha: "Merre vigun tênd dhe ec!"". 12 Atëherë ata e pyetën: "Kush është ai njeri që të tha: "Merre vigun tênd dhe ec?"". 13 Por ai që ishte shëruar nuk e dinte kush ishte, sepse Jezusi ishte larguar për shkak të turmës që ishte në atë vend. 14 Më vonë Jezusi e gjjeti në tempull dhe i tha: "Ja, ti u shërove; mos mëkato më që të mos të tè bëhet një gjë më e keqe". 15 Ai njeri shkoi dhe u tregoi Judenjtë e përmirrin Jezusin dëshëri. 16 Për këtë Judenjtë dëshëri dëshëri. 17 Por Jezusi i tashoi që kërkoni ta vrissin, sepse bënte këto gjëra të shtunave. 18 Por Jezusi u përgjigji atyre: "Im Atë vepron deri më tash, e edhe unë veproj". 18 Për këtë Judenjtë dëshëri dëshëri. 19 Atëherë Jezusi u përgjigji dhe u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Biri nuk mund të bëjë asgjë prej vëvetves, përvëç asaj që shëh se bën Ati; gjërat në fakt që bën Ati, i bën po ashu dhe Biri. 20 Sepse Ati e do Birin dhe i dëfton gjithçka që bën vetë; dhe do t'i dëftojë vepra më të mëdha se këto, që të mrekulloheni. 21 Në fakt ashu si ati ringjallë të vdekurit dhe u jep atyre jetën, po kështu edhe Biri i jep jetën kujtido që do. 22 Sepse Ati nuk gjykon asnjë, por gjithë gjyqin ia dha Birit, 23 që të gjithë të nderojnë Birin ashu siç nderojnë Atin; kush nuk e nderon Birin, nuk nderon Atin që e ka dërguar. 24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përfjetshme, dhe ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në

jetë. (aiōnios g166) 25 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Po vjen ora, madje ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, dhe ata që e kanë dëgjuar do të jetojnë. 26 Sepse, sikurse Ati ka jetë në vetvete, kështu ia ka dhënë dhe Birit të ketë jetë në vetvete; 27 dhe i ka dhënë gjithashtu autoritet të gjykojë, sepse është Bir i njeriut. 28 Mos u mrekulloni përkëtë, sepse po vjen ora kur të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij 29 dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës, dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e dënimit. 30 Unë s'mund të bëj asgjë nga vetja ime; gjykoj sipas asaj që dëgjoj dhe gjyqi im është i drejtë, sepse nuk kërkoi vullnetin tim, por vullnetin e Atit që më ka dërguar. 31 Nëse unë dëshmoj përvet time, dëshmia ime nuk është e vërtetë. 32 Është një tjeter që dëshmon përmua, dhe unë e di se dëshmia që ai jep përmua është e vërtetë. 33 Ju keni dërguar te Gjoni dhe ai i ka dhënë dëshmi të vërtetës. 34 Tani unë nuk e marr dëshminë nga asnjë njeri, por i them këto gjëra që ju të shpëtoheni. 35 Ai ishte një kandil që digjet e ndriçon; dhe ju deshët të gjëzoheni përpak kohë në dritën e tij. 36 Por dëshmia që kam unë është më e madhe nga ajo e Gjonit; sepse veprat që Ati më ka dhënë të kryej, ato veprat që bëj unë, dëshmojnë përmua, se Ati më ka dërguar. 37 Dhe Ati, që më dërgoi, ai vetë ka dëshmuar përmua; ju nuk e keni dëgjuar kurre zërin e tij dhe as nuk e keni parë fytyrën e tij, 38 dhe nuk e keni fjalën e tij që të banojë në ju, sepse nuk besoni në atë që ai ka dërguar. 39 Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përfjetshme; dhe ato janë këto që dëshmojnë përmua. (aiōnios g166) 40 Por ju nuk doni të vini tek unë që të keni jetën. 41 Unë nuk marr lavdi nga njerëzit. 42 Por unë ju njoh, që nuk keni dashurinë e Perëndisë në ju. 43 Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranon; po të vinte ndonjë tjeter në emër të vet, ju do ta pranonit. 44 Si mund të besoni ju, ju që ia merrni lavdinë njëri-tjetrit dhe nuk kërkoni lavdinë që vjen vetëm nga Perëndia? 45 Mos mendoni se unë ju padis tek Ati; ka kush t'ju padisë: Moisiu, në të cilin ju kishit varur shpresën tuaj; 46 sepse nëqoftëse ju do t'i kishit besuar Moisiut, do të më besonit edhe mua, sepse ai ka shkruar përmua. 47 Por nëqoftëse ju nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?".

6 Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi përtëjet detit të Galilesë, domethënë të Tiberiadës. 2 Dhe një turmë e madhe e ndiqte, sepse shikonte shenjat që ai bënte mbi të lënguarit. 3 Por Jezusi u ngjit mbi malin dhe atje u ul me dishepujt e tij. 4 Dhe Pashka, festa e Judenjve ishte afér. 5 Jezusi, pra, i ngriti sytë dhe, duke parë se një turmë e madhe po vinte tek ai, i tha Filipit: "Ku do të blejmë bukë që këta të mund të hanë?". 6 Por ai e thoshte këtë përt ta vënë në provë, sepse ai e dinte c'do të bënte. 7 Filipi iu përgjigji: "Dyqind denarë bukë nuk do të mjaftojnë për ata, që secili prej tyre mund të ketë një copë". 8 Andrea, i vëllai i Simon Pjetrit, një nga dishepujt e tij, i tha: "Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe pështë të vegjël; por çjanë këto për aq njerëz?". 10 Dhe Jezusi tha: "Bëjini njerëzit të ulen!". Por në atë vend kishte shumë bar. Njerëzit, pra, u ulën dhe ishin në numër rreth pesë mijë. 11 Pastaj Jezusi mori bukët dhe, pasi falenderoi, ua ndau dishepujve dhe dishepujti njerëzve të ular; të njëjtën gjë bënë edhe me peshqit, aq sa deshën. 12 Dhe mbasi ata u ngopën, Jezusi u tha dishepujve të vet: "Mblidhni copat që tepruan, që të mos shkojë dëm asgjë". 13 I mblohdhën, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga ato pesë bukë prej elbi që u tepruan atyre që kishin ngrënë. 14 Atëherë njerëzit, kur panë shenjën që bëri Jezusi, thanë: Me të vërtetë ky është profeti, që duhet të vijë në botë". 15 Por Jezusi, duke ditur se po vinin ta kapnin përt ta bërë mbret, u tërroq përsëri mbi malin, fill i vetëm. 16 Kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën drejt detit. 17 Hipën në barkë

dhe shkuan përtet detit, drejt Kapernaumit; tashmë ishte errët dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata. **18** Deti ishte i trazuar, sepse fynët një erë e fortë. **19** Dhe pasi kishin vositur rrëth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohej barkës dhe patën frikë. **20** Por ai u tha atyre: "Jam unë, mos druan!". **21** Ata, pra, deshnnin ta merrnin në barkë, dhe menjëherë barka u bregëzua në atë vend ku ishin drejtuar. **22** Të nesërmen turma, që kishte mbetur në bregun tjeter të detit, pa se atje nuk kishte tjeter përvëç një barke të vogël, në të cilën kishin hipur dishepujt e Jezusit, dhe që ai nuk kishte hipur me ta, dhe që dishepujt e tij ishin nisur vetëm; **23** ndërkaq kishin ardhur barka të tjera nga Tiberiada, atër vendit ku kishin ngrënë bukë, pasi Zoti kishte falënderuar. **24** Turma, kur pa se Jezusi nuk ishte më atje dhe as dishepujt e tij, hipi edhe ajo nëpër barka dhe erdhni në Kapernaum, duke kërkuar Jezusin. **25** Kur e gjetën përtet detit i thanë: "Mësues, kur erdhe këtu?" **26** Jezusi u përgjigj dhe tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ju më kérkon jo pse patë shenja, por sepse keni ngrënë nga bukët dhe keni genë të ngopur. **27** Mos punoni për ushqimin që prishet, por për ushqimin që mbetet për jetë të përfjetshme, të cilin do t'juapé Birin i njëriut, sepse mbi të Ati, domethënë Perëndia, vuri vulén e tij." (**aiōnios g166**) **28** Atëherë e pyetën: "Çfarë duhet të bëjmë për të kryer veprat e Perëndisë?". **29** Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Kjo eshtë vepra e Perëndisë: të besoni në atë që ai ka dërguar." **30** Atëherë ata i thanë: "Çfarë shenjë bën ti, pra, që ne ta shohim e ta besoj-më? C'vepër po kryen? **31** Etërit tanë hëngrrën manën në shkretëtirë, siç eshtë shkruar: "Ai u dha të hanë bukë nga qelli!". **32** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se jo Moisiu jua ka dhënë bukët nga qelli, por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qelli. **33** Sepse buka e Perëndisë eshtë ai që zbret nga qelli dhe i jep jetë botës". **34** Atëhere ata i thanë: "Zot, na jep gjithmonë atë bukë". **35** Dhe Jezusi u tha atyre: "Unë jam buka e jetës; kush vjen tek unë nuk do të ketë më kurrrë uri dhe kush beson në mua, nuk do të ketë më kurrrë etje. **36** Por unë jua thashë: ju më keni parë, por nuk besoni. **37** Gjithçka që më jep Ati do të vijë tek unë; dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr Jashtë kurrrë, **38** sepse unë kam zbritur nga qelli jo pér të bërrë vullnetin tim, por vullnetin e atij që më ka dërguar. **39** Ky eshtë vullneti i Atit që më ka dërguar: që unë të mos humbas asgjë nga të gjitha ato që ai më ka dhënë, por ti ringjall në ditën e fundit. **40** Ky, pra, eshtë vullneti i atij që më ka dërguar: që kushdo që sheh Birin dhe beson në të, të ketë jetë të përfjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit". (**aiōnios g166**) **41** Judenjtë, pra, murmurisni për të, sepse kishte thënë: "Unë jam buka që zbriti nga qelli", **42** dhe thoshnin: "Vallë, a nuk eshtë ky Jezusi, biri i Jozefit, të cilin ia njohim babanë dhe nénë? Si thotë, pra, ky: "Unë zbrita nga qelli?". **43** Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Mos murmurisni midis jush. **44** Askush nuk mund të vijë tek unë, po qe se Ati që më ka dërguar nuk e térrë dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. **45** Në profetët eshtë shkruar: "Të gjithë do të jenë të mësuar nga Perëndia". Çdo njeri, pra, që ka dëgjuar dhe mësuar nga Ati, vjen tek unë. **46** Jo s'e ka parë ndonjë Atin, përvëç atij që eshtë nga Perëndia; ky e ka parë Atin. **47** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush beson në mua ka jetë të përfjetshme. (**aiōnios g166**) **48** Unë jam buka e jetës. **49** Etërit tuaj hëngrrën manën në shkretëtirë dhe vdiqën. **50** Kjo eshtë buka që zbret nga qelli, që një mund të hajë e të mos vdesë. **51** Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qelli; nëse një ha nga kjo bukë do të jetojë përfjetë; buka që unë do të jep eshtë mishimi, që unë do ta jep pér jetën e botës". (**aiōn g165**) **52** Atëherë Judenjtë filluan të diskutojnë njeri me tjetrin duke thënë: "Si mundet ky të na jepë të hamë mishin e tij?". **53** Prandaj Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë,

në të vërtetë po ju them se, po të mos hani mishin e Birit të njeriut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetën në veten tuaj. **54** Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përfjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. (**aiōnios g166**) **55** Sepse mishi im eshtë me të vërtetë ushqim dhe gjaku im eshtë me të vërtetë pije. **56** Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, mbetet në mua dhe unë në të. **57** Sikurse Ati i gjallë më ka dërguar dhe unë jeto pér shkak të Atit, ashtu edhe ai që më ha mua do të jetojë edhe ai pér shkakun tim. **58** Kjo eshtë buka që zbriti nga qilli; nuk eshtë si mana që hëngrën etërit tuaj dhe vdiqën; kush ha këtë bukë do të jetojë përfjetë". (**aiōn g165**) **59** Këto gjëra tha Jezusi në sinagogë, duke mësuar në Kapernaum. **60** Kur i dëgjuan këto, shumë nga dishepujt e tij thanë: "Kjo e folur eshtë rëndë, kush mund ta kuptojë?". **61** Por Jezusi, duke e ditur në vetvete se dishepujt e vet po murmurisni përfjetë, u tha atyre: "Kjo ju skandalizon? **62** Ç'do ishte po ta shihni, pra, Birin e njeriut duke u ngjitur atje ku ishte më pare? **63** Eshtë Fryma që jep jetë; mishi nuk vlen asgjë; fjalët që po ju them janë frymë dhe jetë. **64** Por janë disa midis jush që nuk besojnë", në fakt Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk besonin, dhe kush ishte ai që do ta tradhtonte; **65** dhe thoshte: "Për këtë arsyë ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i eshtë dhënë nga Ati im". **66** Që nga ai moment shumë nga dishepujt e vet u têrhopën dhe nuk shkuan më me të. **67** Atëherë Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: "A doni edhe ju të largoheni?". **68** Dhe Simon Pjetri iu përgjigji: "Zot, te kush të shkojmë? Ti ke fjalë jete të përfjetshme. (**aiōnios g166**) **69** Ne kemi besuar dhe kemi njohur se ti je Krishti, Birin i Perëndisë të gjallë". **70** Jezusi u përgjigj atyre: "A nuk ju kam zgjedhur unë ju të dymbëdhjetët? E një prej jush eshtë një djall". **71** Por ai fliste pér Judë Iskariotin, birin e Simonit, sepse ky kishte për ta tradhtuar, ndonëse ishte një nga të dymbëdhjetët.

7 Pas këtyre gjërave, Jezusi përshkoi Galilenë, sepse nuk donte të endej nëpër Jude, nga që Judenjtë kérkonin ta vrësin. **2** Por festa e Judenjve, ajo e Tabernakuive ishte afér. **3** Prandaj véllezérít e tij i thanë: "Nisu prej këndeje dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu t'i shohin veprat që ti bën. **4** Askush në fakt nuk bën asgjë në fshehtësi kur kérkon të nijhet botërisht; kur ti do të bësh gjëra të tillë, tregohu botës!". **5** Në fakt as véllezérít e tij nuk besonin në të. **6** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Koha ime nuk ka ardhur ende; por koha juaj eshtë gjithmonë gati. **7** Bota nuk mund t'ju urejë juve, por më urren mua më sepsë unë dëshmoj për të se veprat e saj janë të mbrapshta. **8** Ngjiteti ju në këtë festë; unë nuk po njigjet ende në këtë festë, sepse koha ime ende nuk eshtë plotësuar". **9** Dhe si u tha atyre këto gjëra, mbeti në Galile. **10** Mbasi véllezérít e tij u ngjitet në festë, atëherë edhe ai u ngjitet atje, jo haptas, por si fshehurazi. **11** Judenjtë, pra, e kérkonin gjatë festës dhe thoshnin: "Ku eshtë ai?". **12** Në turmë pëshpëritë shumë për të; disa thoshnin: "Ai eshtë i mirë!". Të tjerë thoshnin: "Jo, madje ai e mashton popullin". **13** Por askush nuk fliste haptas për të, nga druajtja e Judenjve. **14** Por, aty nga mesi i festës, Jezusi u ngjitet në tempull dhe mësonte. **15** Dhe Judenjtë mrrekulloheshin duke thënë: "Si i ditka ky shkronjat, pa pasur studiuar?". **16** Jezusi atëherë iu përgjigj atyre dhe tha: "Doktrina ime nuk eshtë imja, por e atij që më ka dërguar. **17** Në qoftë se dikush don të bëjë vullnetin e tij, do ta njohë nëse kjo doktrinë vjen nga Perëndia apo që unë flas nga vetja ime. **18** Kush flet nga vetja e tij kérkon lavdinë e vet, kurse ai që kérkon lavdinë e atij që e ka dërguar eshtë i vërtetë, dhe në të nuk ka padrejtësi. **19** A nuk ju ka dhënë Moisiu ligjin? E pra, asnjë nga ju nuk e vë në praktikë ligjin. Pse kérkoni të më vritni?". **20** Turma u përgjigj dhe tha: "Ti ke një demon; kush kérkon të vrasë?". **21** Jezusi

u përgjigj dhe u tha: "Unë bëra një vepër dhe ju të gjithë jeni të mrekulluar. 22 Prandaj Moisiu iu dha rrëthprerjen (ajo nuk është prej Moisiut, por prej etërve); dhe ju e rrëthpritni një njeri të shtunën. 23 Në qoftë se një njeri merr rrëthprerjen të shtunën, që të mos shkëlet ligji i Moisiut, ju zemëroheni kundër meje sepse shërova tërësishtë një njeri të shtunën? 24 Mos gjykon sipas pamjes së jashtme, por gjykon sipas drejtësisë! 25 Atëherë disa nga Jeruzalemi thanë: "A nuk është ky ai që kërkojnë ta vrasin? 26 E megjithatë ja, ai po flet lirisht dhe nuk i thonë asgjë; mos kanë njohur kërët me të vërtetë se ai është Krishti? 27 Por ne e dimë se nga është ai; ndërsa kur të vijë Krishti, askush nuk do ta dijë se nga është". 28 Atëherë Jezusi, duke mësuar në tempull, thirri dhe tha: "Ju më njihni dhe e dini se nga jam, megjithatë unë s'kam ardhur nga vetja, por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe ju nuk e njihni. 29 Por unë atë e njoh, sepse jam nga ai dhe ai më dërgoi". 30 Prandaj ata kërkoni ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi të, sepse ora e tij s'kishte ardhur akoma. 31 Por shumë veta nga turma besuan në të dhe thoshnin: "Kur të vijë Krishti, a do të bëjë më shumë shenja se këto që ka bërë ky?". 32 Farisenjtë dégjuan turmën duke pëshpëritur këto gjëra për të; prandaj farisenjtë dhe kërët e priftërinjve dërguan roje për ta kapur. 33 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Unë jam edhe për pak kohë me ju, pastaj dë shkoj tek ai që më ka dërguar. 34 Do të më kërkoni e nuk do të më gjeni; dhe atje ku do të jem unë, ju nuk do të mund të vini". 35 Prandaj Judenjtë thonin në mes tyre: "Ku do të shkojë ky që ne nuk do ta gjejmë? Mos do të shkojë tek ata që janë shpérndarë midis Grekëve, dhe të mësojë Grekët? 36 Çfarë deshi të thoshtë kur tha: "Ju do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni"; dhe: "Atje ku do të jem unë, ju nuk mund të vini?". 37 Ditetë e fundit, në ditën e madhe të festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: "Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pië. 38 Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë lumenj ujë të gjallë". 39 Por këtë ai e tha për Frymën, që do të merrnin ata që do të besonin në të; sepse Fryma e Shenjtë në fakt nuk ishte dhënë ende, sepse Jezusi ende nuk ishte përlëvduar. 40 Shumë veta nga turma, kur i dëgjuan këto fjalë, thoshnin: "Ky është me të vërtetë Profetit!". 41 Të tjerë thoshnin: "Ky është Krishti". Kurse të tjerë thoshnin: "Vallë nga Galilea vjen Krishti? 42 A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen nga pasardhja e Davidit dhe nga Bethlehemi, fshati ku jetonte Davidi?". 43 Kështu pati përcarje në turmë për shkak të tij. 44 Dhe disa prej tyre donin ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi të. 45 Atëherë rojet u kthyen te kërët e priftërinjve dhe te farisenjtë, dhe këta u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?". 46 Rojet u përgjigjen: "Asnjeri nuk ka folur kurri s'i ai njeri". 47 Prandaj farisenjtë iu përgjigjën atyre: "Mos u gjenjyet edhe ju? 48 Mos vallë ndonjë nga kërët ose nga farisenjtë besoi në të? 49 Por kjo turmë, që nuk e njeh ligjin, është e mallkuar". 50 Nikodem, një prej tyre, i cili natën kishte shkuar te Jezusi, u tha atyre: 51 "Ligji ynë dënon vallë një njeri para se ta ketë dëgjuar dhe ta dijë ç'ka bërë ai?". 52 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Mos je edhe ti nga Galilea? Hulumto Shkrimet dhe do të shohësh se nga Galilea s'ka dalë kurrrë profet". 53 Dhe secili u kthyte në shtëpinë e vet.

8 Dhe Jezusi shkoi në malin e Ullinjve. 2 Por, si zbardhi dita, u kthyte përsëri në tempull dhe gjithë populli erdhë tek ai; dhe ai u ul dhe i mësonte. 3 Atëherë farisenjtë dhe skribët i prunë një grua që ishte kapur duke shkelur kurorën dhe, mbasi e vunë në mes, 4 i thanë Jezusit: "Mësues, kjo grua është kapur në flagrancë, duke shkelur kurorën. 5 Por në ligj Moisiu na ka urdhëruar të vriten me gurë gra të tillë, por ti ç'thua?". 6 Flisnin kështu për ta vënë në provë dhe për të pasur diçka për ta paditur. Por Jezusi, duke u shëtëne se nuk dëgjoi, u përkul dhe shkruante me gisht në dhe. 7

Dhe, kur ata vazhdonin ta pyesnin, ai u drejtua dhe u tha atyre: "Kush nga ju është pa mëkat, le ta hedhë i pari gurin kundër saj!". 8 Pastaj u përkul përsëri dhe shkruante në dhe. 9 Atëherë ata, e dégjuan këtë dhe të bindur nga ndërgjegjja, i larguan një nga një, duke filluar nga më të vjetrit e deri te të fundit; kështu Jezusi mbeti vetëm me atë grua, që qëndronte atje në mes. 10 Jezusi atëherë u ngrit dhe, duke mos parë tjetër përvëç gruas, i tha: "O grua, ku janë ata që të paditnin? Askush nuk të dënoi?". 11 Dhe ajo u përgjigji: "Askush, Zot". Atëherë Jezusi i tha: "As unë nuk të dënoj; shko dhe mos mëkato më". 12 Dhe Jezusi u foli atyre përsëri duke thënë: "Unë jam drita e botës; kush më ndjek nuk do të ecë në errësi, por do të ketë dritën e jetës". 13 Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti dëshmon për vetveten; dëshmimi yt nuk është i vërtetë". 14 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Edhe pse dëshmoj për vetvete, dëshmimi im është i vërtetë, sepse unë e di nga kam ardhur e ku po shkoj; ju, përkundrazi, nuk e dini as nga vij dhe as ku po shkoj. 15 Ju gjykon sipas mishit, unë nuk gjykoj asnjeri. 16 Por, edhe kur gjykoj, gjykimi im është i vërtetë, sepse unë nuk jam vetëm, por jam unë dhe Ati që më dërgoi. 17 Edhe në ligjin tuaj është shkruar se dëshmimi i dy njerëzve është i vërtetë. 18 Unë jam ai që dëshmoj për vetvete dhe Ati që më ka dërguar dëshmon për mua". 19 Atëherë i thanë: "Ku është Ati yt?". Jezusi u përgjigji: "Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim; po të më njihnit mua, do të njihnit edhe Atin tim". 20 Jezusi i shprehur këto fjalë në vendin e thesaris, duke mësuar në tempull dhe askush nuk e kapi, sepse nuk i kishte ardhur akoma ora. 21 Jezusi, pra, u tha atyre përsëri: "Unë po shkoj dhe ju do të më kërkoni, dhe do të vdisni në mëkatin tuaj. Atje ku shkoj unë, ju nuk mund të vini". 22 Prandaj Judenjtë thoshnin: "Mos don të vrasë veten, sepse thotë: "Ku shkoj unë, ju nuk mund të vini"?". 23 Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni nga këtu poshtë, kurse unë jam nga atje lart; ju jeni prej kësaj bote, unë nuk jam prej kësaj bote. 24 Prandaj ju thashë se ju do të vdisni në mëkatin tuaja", sepse po të mos besoni se unë jam, ju do të vdisni në mëkaten tuaja". 25 Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". Dhe Jezusi u tha atyre: "Pikërisht atë që ju thashë. 26 Shumë gjëra kam për të thënë e për të gjykuar lidhur me ju; por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe gjérat që kam dëgjuar nga ai, ia them botës". 27 Ata nuk e kuptuan se ai po u fliste atyre për Atin. 28 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Kur ta keni lartuar Birin e njeriut, atëherë do të njihni se unë jam, dhe se nuk bëj asgjë prej vetvetes, por i them këto gjëra ashtu si Ati më ka mësuar. 29 Dhe ai që më ka dërguar është me mua; Ati s'më ka lënë vetëm, sepse bëj vazhdimisht gjérat që i pëlqejnë". 30 Ndërsa ai thoshte këto gjëra, shumë veta besuan në të. 31 Atëherë Jezusi u tha Judenjtë që besuan në të: "Nëse do të qëndroni në fjalen time, jeni me të vërtetë dishejput e mi; 32 do ta njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë". 33 Ata iu përgjigjën: "Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe s'kemi qenë kurrë sk-llevër të askujt; si mund të thuash ti: "Do të bëheni të lirë?". 34 Jezusi u përgjigj atyre: Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush bën mëkatin është skllav i mëkatit. 35 Por skllavi nuk rri përgjithmonë në shtëpi; ndërsa biri rri përgjithmonë. (aiōn g165) 36 Pra, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë". 37 "Unë e di se jeni pasardhësit e Abrahamit, por ju kërkoni të më vrissni, sepse fjala ime nuk gjen vend në ju. 38 Unë flas për ç'kam parë tek Ati im, dhe ju bëni gjérat që keni parë tek ati juaj". 39 Ata, duke u përgjigjur, i thanë: "Ati ynë është Abrahami". Jezusi u tha atyre: "Po të ishit bij të Abrahamit, do të bënët veprat e Abrahamit; 40 por ju tani kërkoni të më vrissni mua, që ju kam folur të vërtetën që kam dëgjuar nga Perëndia; Abrahami këtë nuk e bëri. 41 Ju bëni veprat e atit tua". Prandaj ata i thanë: "Ne nuk lindëm nga kurvërimi; ne kemi një Atë të vetëm: Perëndinë". 42 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Po të ishte

Perëndia Ati juaj, ju do tē mē donit, sepse kam dalë dhe kam ardhur nga Perëndia; nuk kam ardhur, pra, nga vetja ime, por ai mē ka dërguar. **43** Përse nuk e kuptoni thënien time? Sepse nuk mund tē dëgjoni fjalën time. **44** Ju jeni nga djalli, që éshëtë ati juaj, dhe doni tē bëni déshirat e atit tuaj; ai ishte vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndroi nē tē vërtetëtë, sepse nē tē nuk ka tē vërtetë. Kur thotë tē rrema, flet nga vetvetja, sepse éshëtë gjenjeshtar dhe ati i rrenës. **45** Kurse mua, duke qenë se ju them tē vërtetëtë, nuk mē besoni. **46** Cili nga ju mē bind pér mëkat? Nëse flas tē vërtetëtë, përsë nuk mē besoni? **47** Kush éshëtë prej Perëndisë, i dëgjon fjalët e Perëndisë; prandaj ju nuk dëgjoni, se nuk jeni prej Perëndisë". **48** Atëherë Judenjtë i përgjigjën dhe i thanë: "A nuk themi me té drejtë se ti je Samaritan dhe se ke një demon?". **49** Jezusi u përgjigj: "Unë s'kam një demon, por nderoj Atin tim; ju përkundrazi më çnderoni. **50** Tani unë nuk kërkoi lavidhë time, ka kush e kérkon dhe gjykon. **51** Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se ai që zbaton fjalën time, nuk do ta shohë kurrë vdekjen, përfjetë". (**aiōn g165**) **52** Pra Judenjtë i thanë: "Tani njohim se ti ke një demon. Abrahami dhe profetët kanë vdekur, kurse ti tha: "Kur njëri zbaton fjalën time, nuk do ta shijojë kurrë vdekjen, përfjetë". (**aiōn g165**) **53** Ti qenke më i madh se ati ynë Abraham, i cili ka vdekur? Edhe profetët kanë vdekur; kush pretendon se je?". **54** Jezusi u përgjigj: "Në qoftë se unë e përlëvdjo veten, lavdia ime sëshëtë asqjë. Éshëtë Ati im ai që më përlëvdon, pér tē cilin ju thoni se éshëtë Perëndia juaj. **55** Por ju ende s'e keni njohur, kurse unë e njoh dhe, po tē thoja se nuk e njoh, do tē isha një gjenjeshtar si ju; por unë e njoh dhe e zbatoj fjalën e tij. **56** Abrahami, ati juaj, ngazëllohej në shpresën që tē shihte ditën time; e pa dhe u gëzua". **57** Judenjtë, pra, i thanë: "Ti ende nuk je pesëdhjetë vjeç dhe e paske parë Abrahamin?". **58** Jezusi u tha atyre: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë unë po ju them: para se tē kishte lindur Abrahami, unë jam". **59** Atëherë ata morën gurë, që t'i hidhni kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar midis tyre; dhe kështu u largua.

9 Kur po kalonte, pa një njeri që ishte i verbër që nga lindja. **2** Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Mësues, kush ka mëkatuar, ai apo prindërit e tij, që ai ka lindur i verbër?". **3** Jezusi u përgjigj: "As ai, as prindërit e tij s'kanë mëkatuar, por kjo ndodhi që tek ai tē dëftohen veprat e Perëndisë. **4** Unë duhet t'i kryej veprat e atij që më ka dërguar sa éshëtë ditë; vjen nata kur askush nuk mund tē veprojë. **5** Derisa jam në botë, unë jam drita e botës". **6** Pasi kishte thënë këto gjëra, pështyu përdhe, bëri baltë me pështymë dhe leu sytë e tē verbit me tē. **7** Pastaj i tha: "Shko, lahu në peligun e Siloamit" (që do tē thotë: dërguar); dhe ai shkoi atje, u la dhe u kthyte duke parë. **8** Atëherë fqinjtë dhe ata që më parë e kishin parë tē verbër, thanë: "A s'éshëtë ky ai që rrinte ulur dhe lypte?". **9** Disa thoshnin: "Ai éshëtë". Të tjerë: "I përgjyan atij". Dhe ai thoshte: "Unë jam". **10** I thanë pra: "Si tē janë hapur sytë?". **11** Ai u përgjigj dhe tha: "Një njeri, që quhet Jezus, ka bëré baltë, m'i leu sytë dhe më tha: "Shko te pelguj i Siloamit dhe lahu". Dhe unë shkova atje, u lava dhe m'u kthyte drita e syve". **12** Dhe ata i thanë: "Ku éshëtë ai?". Ai u përgjigj: "Nuk e di". **13** Atëherë ata e cuan te farisenjtë atë që më parë kishte qenë i verbër. **14** Dhe ishte e shtunë kur Jezusi bëri baltën dhe ia hapi sytë. **15** Edhe farisenjtë, pra, e pyesnin përsëri si e fitoi drithën e syve. Dhe ai u tha atyre: "Më vuri baltë mbi sy, u lava dhe shoh". **16** Atëherë disa farisenj thanë: "Ky njeri nuk éshëtë nga Perëndia, sepse nuk e respekton tē shtunën!". Të tjerë thoshnin: "Si mund tē kryejë shenja tē tillë një njeri mëkatar?". Dhe kishte përcarje midis tyre. **17** E pyetën, pra, përsëri tē verbrin: "Po ti, çthua pér atë pér faktin që t'i ka hapur sytë?". Ai tha: "Éshëtë një profet". **18** Por

Judenjtë nuk besuan se ai kishte qenë i verbër dhe se kishte fituar drithën e syve, derisa thirrën prindërit e atij që kishte fituar drithën e syve. **19** Dhe i pyetën ata: "A éshëtë ky djali juaj, pér tē cilin ju thoni se ka lindur i verbër? Vallë si sheh tani?". **20** Prindërit e tij, duke u përgjigjur atyre, thanë: "E dimë se ky éshëtë djali ynë dhe se ka lindur i verbër, **21** por ne nuk dimë se si sheh tani ose se kush ia ka hapur sytë; pyeteni atë; ai moshë ka, do t'ju flasë pér veten e vet". **22** Këto thanë prindërit e tij, sepse kishin frikë nga Judenjtë; sepse Judenjtë kishin vendosur që, nëse dikush do ta rrëfente Jezusin si Krishti, do tē përashtohej nga sinagoga. **23** Prandaj prindërit e tij thanë: "Moshë ka, pyeteni atë". **24** Atëherë ata e thirrën përsëri njeriun që kishte qenë i verbër dhe i thanë: "Jepi lavdi Perëndisë; ne e dimë se ai njeri éshëtë mëkatar". **25** Ai atëherë u përgjigj dhe tha: "Në éshëtë mëkatar, nuk e di, por di një gjë, që isha i verbër dhe tani shoh". **26** E pyetën përsëri: "C'të bëri? Si t'i ka hapur sytë?". **27** Ai u përgjigj atyre: "Unë tashmë ua kam thënë dhe ju nuk keni dëgjuar; pse doni ta dëgjoni përsëri? Doni ndoshta të bëheni edhe ju dishepuj tē tij?". **28** Por ata e fyen dhe thanë: "Ti je dishepull i tij, por ne jemi dishepuj tē Moisiut! **29** Ne e dimë se Perëndia i foli Moisiut; sa pér atë, nuk e dimë se nga éshëtë". **30** Ai njeri u përgjigj dhe u tha atyre: "E pra, éshëtë e çuditshme që ju tē mos dini nga éshëtë ai; megjithatë ai m'i hapi sytë! **31** Dhe ne e dimë se Perëndia nuk i dëgjon mëkatatar, por nëse dikush éshëtë i drajthëm ndaj Perëndisë dhe bëni vullnetin e tij, ai atë e dëgjon! **32** Që per filimit tē botës nuk éshëtë dëgjuar që dikush t'ia ketë hapur sytë një tē linduri të verbër. (**aiōn g165**) **33** Po tē mos ishte ky nga Perëndia, nuk do tē mund tē bënte asgjë". **34** Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti ke lindur i téri në mëkate e don tē na mësosh?". Dhe e nxorën jashtë. **35** Jezusi e mori vesh se e nxorën jashtë dhe, kur e gjeti, i tha: "A beson ti në Birin e Perëndisë?". **36** Ai u përgjigj dhe tha: "Kush éshëtë, Zot, që unë tē besoj në tē?". **37** Dhe Jezusi i tha: "Ti e ke parë; éshëtë pikërisht ai që po tē flet". **38** Atëherë ai tha: "Unë besoj, o Zot"; dhe e adhuroi. **39** Pastaj Jezusi tha: "Unë kam ardhur në këtë botë pér tē bëre një gjyq, që ata që nuk shohin tē shohin dha ata që shohin tē verbohen". **40** Disa nga farisenjtë që ishin me tē i dëgjuan këto gjëra dhe i thanë: "Jemi tē verbër edhe ne?". **41** Jezusi u përgjigj atyre: "Po tē ishit tē verbër, nuk do tē kishit asnjë mëkat; por tani thoni: "Ne shohim", prandaj mëkatari juaj mbetet".

10 "Në tē vërtetë, në tē vërtetë unë po ju them: Ai që nuk hyn nëpër derë tē vathës së deleve, por njigjet nga një anë tjeter, ai éshëtë vjedhës dhe kusar; **2** kurse kush hyn nëpër derë éshëtë bariu i deleve. **3** Atij ia hap portieri; delet e dëgjognë zérin e tij, dhe ai i thérret delet e tij me emër dhe i prin jashtë. **4** Dhe, pasi i ka nxjerë delet e tij, shkon para tyre; dhe delet e ndjekin, sepse njohin zérin e tij. **5** Por nuk ndjekin asnjë tē huaj, por do tē ikin larg tij, sepse nuk e njohin zérin e tē huajve". **6** Jezusi u tha atyre këtë shëmbelltyrë, por ata nuk morën vesh pér çfarë po u fliste. **7** Prandaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them: unë jam dera e deleve. **8** Të gjithë ata që erdhën para meje janë vjedhës e kusarë; por delet nuk i kanë dëgjuar. **9** Unë jam dera; nëse dikush hyn nëpërmjet meje, do tē shpëtohet; do tē hyjë, do tē dalë dhe do tē gjejë kullotë. **10** Vjedhësi nuk vjen veçse pér tē vjedhur, pér tē vrarë e pér tē shkatërruar; por unë kam ardhur që tē kenë jetë e ta kenë me bollëk. **11** Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet pér delet. **12** Kurse roqëtarë, që nuk éshëtë bariu, dhe delet nuk janë tē vetat, sheh ujkun që po vjen, i braktis delet dhe ikën; dhe ujku i rrëmbej dhe i shpërndan delet. **13** Rroqëtarë ikën, sepse éshëtë roqëtar dhe nuk do t'ia dijë pér delet. **14** Unë jam bariu i mirë, dhe i njoh delet e mia dhe ato më njohin mua, **15** ashtu siç më njeh Ati mua dhe unë e njoh Atin dhe

lë jetën time pér delet. **16** Unë kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathë; duhet t'i mbledh edhe ato, dhe ato do ta dëgjojnë zérin tim, dhe do të jetë një tufë e vetme dhe një Bari i vëtëm. **17** Prandaj Ati më do, sepse unë e lë jetën time që ta marr përsëri. **18** Askush nuk mund të ma heqë, por e lë nga vetja; unë kam pushtet ta lë e pushtet ta marr përsëri; ky është urdhri që kam marrë nga Ati im". **19** Atëherë lindi përsëri një përcarje midis Judenjve pér shkak të këtyre fjalëve. **20** Dhe shumë nga ata thoshnin: "Ai ka një demon dhe nuk është në vete; përsë e dëgjoni?". **21** Të tjerë thoshnin: "Këto nuk janë fjalë të një të demonizuar; a mundet një demon t'u hap sytë të verbërve?". **22** U kremlua festa e Kushtimit në Jeruzalem, dhe ishte dimër. **23** Dhe Jezusi po ecte në tempull, nën portikun e Salomonit. **24** E rrethuan, pra, Judenjtë dhe i thanë: "Deri kur do të na mbash pezull? Nëse jë Krishti, e na e thau haptas". **25** Jezusi u përgjigji atyre: "Unë jua kam thënë, por ju nuk besoni; veprat që bëj në emër të Atit tim, janë ato që dëshmojnë pér mua. **26** Por ju nuk besoni, sepse nuk jeni nga dele et me mia, siç jua kam thënë. **27** Delet e mia e dëgjojnë zérin tim, unë i njoh dhe ato më ndjekin; **28** dhe unë u jap atyre jetën e përjetshme dhe nuk do të humbasin kurrë, e askush nuk do t'i rrëmbuje nga dora ime. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Ati im, që m'i dha, është më i madh se të gjithë; dhe askush nuk mund t'i rrëmbuje nga dora e Atit tim. **30** Unë dhe Ati jemi një". **31** Prandaj Judenjtë morën përsëri gurë pér ta vrarë me gurë. **32** Jezusi u përgjigji atyre: "Ju tregova shumë veprat që mëra Ati im; pér cilën nga këto më vrismi me gurë?". **33** Judenjtë u përgjigjën duke thënë: "Ne nuk t' vrasim me gurë pér asnjë veprë të mirë, po pér blasfemi, dhe sepse ti, duke genë njeri, e bën veten Perëndi". **34** Jezusi u përgjigji atyre: "A nuk është shkruar në ligjin tuaj: "Unë thashë: Ju jeni perëndi"? **35** Nëse ai i quan perëndi ata, të cilëve u qe drejtuar fjala e Perëndisë (dhe Shkrimi nuk mund të bjerë poshtë), **36** ju thoni se ai, që Ati e ka shenjtëruar dhe e ka dërguar në botë, blasfemon, sepse ka thënë: "Unë jam Biri i Perëndisë?". **37** Nëse unë nuk bëj veprat e Atit tim, mos më besoni, **38** por nëse i bëj, edhe po të mos më besoni mua, u besoni të paktën veprave, që të njihni e të besoni se Ati është në mua dhe unë në atë". **39** Për këtë arsyë ata kërkonin përsëri ta kapnin, por ai ikte nga duart e tyre. **40** Dhe shkoi përsëri përtjet Jordani, në vendin ku më parë Gjoni pagëzonë; dhe ndaloi aty. **41** Dhe shumë veta erdhën tek ai dhe thoshnin: "Gjoni vërtet nuk bëri asnjë shenjë, por gjithçka që Gjoni tha pér këtë ishte e vërtetë". **42** Dhe atje shumë veta besuan në të.

11 Ishte atëherë i sëmurë një farë Llazari nga Betania, fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së saj. **2** Maria ishte ajo që e vajosi me vaj erékëndëshém Zotin dhe ia fshiu këmbét me flokët e saj; dhe vëllai i saj, Llazari, ishte i sëmurë. **3** Prandaj motrat i dërguan fjalë Jezusit: "Zot, ja, ai që ti e do shumë është i sëmurë". **4** Dhe Jezusi si dëgjoi këto tha: "Kjo sëmundje nuk është pér vdekje, po pér lavdinë e Perëndisë, që nëpërmjet saj të përlëvdohet Biri i Perëndisë". **5** Por Jezusi e donte Martën, motrën e saj dhe Llazarin. **6** Kur dëgjoi se Llazari ishte i sëmurë, qëndroi edhe ditë në vendin ku ishte. **7** Pastaj u tha dishepujve: "Të kthehem i përsëri në Jude". **8** Dishepuj i thanë: "Mësues, pak më parë Judenjtë kérkonin të vrisin me gurë dhe t'i po shkon përsëri atje?". **9** Jezusi u përgjigji: "Nuk janë vallë dymbëdhjetë, orët e ditës? Kur dikush ecën ditën, nuk pengohet, sepse sheh dritën e kësaj bote, **10** por nëse dikush ecën natën, pengohet, sepse drita nuk është në të". **11** Mbasi i tha këto gjëra, shtoi: "Mikun tonë, Llazarin e ka zënë gjumi, por unë po shkoj ta zgjoi". **12** Atëherë dishepuj e tij thanë: "Zot, po të flejë, do të shpëtojë". **13** Por Jezusi u kishte folur pér vdekjen e tij, kurse ata pandehnin se kishte folur pér fjetjen e gjumit. **14** Atëherë Jezusi u tha atyre

haptas: "Llazari ka vdekur. **15** Edhe unë gëzohem pér ju që nuk isha atje, që të besoni; por le të shkojmë tek ai". **16** Atëherë Thomai, i quajtur Binjaku, u tha bashkëdishepujve: "Të shkojmë edhe ne, që të vdesim me të". **17** Kur arriti Jezusi, pra, gjeti që Llazari ishte që prej katër ditësh në varr. **18** Por Betania ishte rrëth pesëmbëdhjetë stade larg Jeruzalemit. **19** Dhe shumë Judenj kishin ardhur te Marta dhe te Maria pér t'i ngushëlluar pér vëllanë e tyre. **20** Marta, pra, si e mori vesh se po vinte Jezusi, i doli përpara; kurse Maria ishte ulur në shtëpi. **21** Marta i tha Jezusit: "Zot, po të ishe këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur, **22** por edhe tani e di se të gjitha ato që ti i kërkon Perëndisë, Perëndia do të t'i japë". **23** Jezusi i tha: "Yt vëlla do të ringjallet". **24** Marta i tha: "E di se do të ringjallet, në ringjallje, ditën e fundit". **25** Jezusi i tha: "Unë jam ringjallje dha jetë; ai që beson në mua, edhe sikur të duhej t'i vdesë do të jetojë". **26** Dhe ai që jeton e beson në mua, nuk do të vdesë kurrë përfjetë. A e beson këtë?". (aiōn g165) **27** Ajo i tha: "Po, Zot, unë besoj se ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që duhet t'i vinte në botë". **28** Dhe, si tha kështu, shkoi të thërrasë fshehtas Marinë, motrën e saj, duke thënë: "Mësuesi është këtu dhe po të thërrer". **29** Posa e dëgjoi, ajo u çua me nxitim dhe erdhë tek ai. **30** Por Jezusi ende nuk kishte arritur në fshat, por ndodhët në vendin ku Marta e kishte takuar. **31** Prandaj Judenjtë që ishin me të në shtëpi pér ta ngushëlluar, kur panë se Maria u çua me nxitim dhe doli, e ndoqën, duke thënë: "Ajo po shkon te varri pér të qarë aty". **32** Sapo Maria arriti te vendi ku ndodhet Jezusi dhe e pa atë, i ra ndër këmbë duke i thënë: "Zot, po të ishe ti këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur". **33** Atëherë Jezusi, kur pa se ajo dhe Judenjtë që kishin ardhur me të po qanin, u psherëtë në frymë dhe u trondit, **34** dhe tha: "Ku e keni vénë?". Ata i thanë: "Zot, eja e shih!". **35** Jezusi qau. **36** Atëherë Judenjtë thanë: "Shih, sa e donte!". **37** Por disa nga ata thanë: "Ky, që i hapi sytë të verbërët, s'mund të bënte që ky të mos vdiste?". **38** Prandaj Jezusi, përsëri i trondit përbrenda, erdhë te varri; por ky ishte një guvë dhe kishte përparrë një gur. **39** Jezusi tha: "Hiqni gurin!". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "Zot, ai tashmë qelbet, sepse ka vdekur prej katër ditësh". **40** Jezusi i tha: "A nuk t' thashë se po të besosh, do të shohësh lavdinë e Perëndisë?". **41** Atëherë ata e hoqën gurin prej vendit ku ishte shtrirë i vdekurit. Dhe Jezusi i ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falëndero që më ke dëgjuar. **42** Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dëgjon, por i kam thënë këto pér turmën që është përreth, që të besojnë se ti më ke dërguar". **43** Dhe, mbasi tha këto, thirri me zë të lartë: "Llazar, eja jashtë!". **44** Atëherë i vdekurit doli, me duart e këmbët të lidhura me rrippa pëlhure dhe me fytrën të mbështjellët në një rizë. Jezusi u tha atyre: "Zgjidheni dhe lëreni të shkojë!". **45** Atëherë shumë nga Judenjtë, që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjithçka kishte bërë Jezusi, besuan në të. **46** Por disa nga atakuhan te farisenjtë dhe u treguan atyre c'kishte bërë Jezusi. **47** Atëherë kërret e priftërinxhje dhe farisenjtë mblohdën sinëdrin dhe thanë: "Ç'të bëjmë? Ky njeri po bën shumë shenja. **48** Po ta lëmë të vazhdojë kështu, të gjithë do të besojnë në të, do të vijnë Romakët dhe do të shkatërrojnë vendin dhe kombin tonë". **49** Por një nga ata, Kajafa, që ishte kryeprifti i atij viti, u tha atyre: "Ju nuk kuptioni asgjë; **50** dhe as nuk e konceptoni se është e leverdishme pér ne që të vdesë vetëm një njeri pér popullin, dhe të mos humbasë gjithë kombi". **51** Por këtë ai nuk e tha nga vetja; por, duke qenë kryeprifti i atij viti, profetizo se Jezusi duhej të vdiste pér kombin, **52** dhe jo vetëm pér kombin, por edhe pér t'i mbledhur në një, bijtë e Perëndisë që ishin të shpërndarë. **53** Që njo ajo ditë, pra, atë vendosën ta vrasin. **54** Për këtë arsyë Jezusi nuk ecte më haptasi midis Judenjve, por u têrhoq né një krahinë afër shkretëtirës, né një qytet që quhej Efraim dhe aty rrinte me dishepuj e tij. **55** Dhe Pashka e Judenjve ishte afër dhe shumë

veta nga ajo krahinë u njitën në Jeruzalem përparrë Pashkës për t'u pastruar. **56** E kérkonin, pra, Jezusin dhe, duke qëndruar në tempull, thosnin në mes tyre: "Si ju duket juve? A do të vijë ai pér festë?". **57** Krerët e priftërinxh dhe farisenjtë kishin dhënë urdhër që, po ta dinte ndokush se ku ishte ai, të sinjalizonte që ta kapnin.

12 Jezusi, pra, gjashtë ditë përparrë Pashkës, erdhii në Betani, ku banonte Llazari, ai që kishte vdekur dhe Jezusi e kishte ringjallur prej së vdekurish. **2** Dhe aty i shtruan një darkë: Marta shërbente dhe Llazari ishte një nga ata që rrinin në tryezë me të. **3** Atëherë Maria mori një liber vaj erékëndshëm prej nardi të pastër shumë të kushtueshëm, vajosiu me të këmbët e Jezusit dhe i fshiu këmbët e tij me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e këtij vaji. **4** Atëherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, bir i Simonit, ai që do ta tradhtonte, tha: **5** "Pse nuk u shit ky vaj pér treqind denarë dhe t'u jepej fitimi të varfërve?". **6** Por ai e tha këtë, jo se kujdesej pér të varfrit, por sepse ishte vjedhës dhe, duke qenë se ai e mbante qesen, mbante ç'shtinin atje brenda. **7** Jezusi, pra, tha: "Lëre! Ajo e ka rruajtur pér ditën e varrimit tim. **8** Të varfrit në fakt, i keni gjithmonë me ju, por mua nuk më keni gjithmonë". **9** Ndërkag një turmë e madhe Judenish mori vesh se ai ishte atje dhe erdhì jo vetëm pér shkak të Jezusit, por edhe pér të parë Llazarin, te cilin ai e kishte ngjallur prej së vdekurish. **10** Atëherë krerët e priftërinxh vendosën ta vrasin edhe Llazarin, **11** sepse pér shkak të tij, shumë veta braktisnin Judenjtë dhe besonin në Jezusin. **12** Të nesërmen, një turmë e madhe që kishte ardhur në festë, kur dëgjoi se Jezusi po vinte në Jeruzalem, **13** mori degë palmash dhe i doli para, duke thirrur: "Hosana! Bekuar ai që vjen në emër të Zottit, mbreti i Izraelit!". **14** Dhe Jezusi gjeti një kërric dhe hipi në të, siç éshtë shkruar: **15** "Mos druaj, o bijë e Sionit; ja, mbreti yt po vjen duke kalëruar mbi një kërric gomarej!". **16** Dishepujt e tij nuk i kuptuan pér momentin këto gjëra, po, kur Jezusi ishte përlëvduar, atëherë u kujtuan se këto gjëra ishin shkruar pér të, dhe që i kishin bërë këto gjëra pér të. **17** Kështu turma, që ishte me të kur ai e kishte thirrur jashtë Llazarin nga varri dhe e kishte ringjallur prej së vdekuri, jepet dëshmi pér të. **18** Prandaj turma i doli përparrë, sepse kishte dëgjuar se ai kishte bërë këtë shenjë. **19** Atëherë farisenjtë thanë midis tyre: "A e shihni se s'po bëni asgjë; ja, bota shkon pas tij". **20** Dhe midis atyre që ishin ngjitur pér të adhuruar gjatë festës ishin edhe disa Grekë. **21** Ata, pra, iu afroan Filipit, që ishte nga Betsaida e Galileasë, dhe iu lutën duke thënë: "Zot, duam të shohim Jezusin". **22** Filipi shkoi e ia tha Andreas; dhe përsëri Andrea dhe Filipi iu thanë Jezusit. **23** Por Jezusi u përgjigji atyre duke thënë: "Ora ka ardhur, në të cilën Biri i njeriut duhet pér përlëvdohet, **24** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Nëse kokrra e grurit e rënë në dhe nuk vdes, ajo mbetet e vetme; por, po të vdesë, jep shumë fryt! **25** Kush e do jetën e vet do ta humbasë; dhe kush e urren jetën e vet në këtë botë, dë ta ruajë pér jetën e përfjetshme. (aiōnios g166) **26** Në qoftë se dikush më shërbën, të më ndjekë; dhe ku jam unë, atje do të jetë dhe shërbëtori im; në qoftë se dikush më shërbën, Ati im do ta nderojë. **27** Tani shpirti im éshtë i tronditit dhe qfarë të them: O Atë, më shpëto nga kjo orë? Por pér këtë unë kam ardhur në këtë orë. **28** O Atë, përlëvdohë emrin tênd!" Atëherë një zë erdhë nga qilli: "E kam përlëvduar dhe do ta përlëvdoj akoma!". **29** Turma, pra, që ishte e pranishme dhe e dëgjoi zérin, thoshte se që një bubullim. Të tjerë thosnin: "Një engjell i ka folur!". **30** Dhe Jezusi u përgjigji dhe tha: "Ky zë nuk ka ardhur pér mua, por pér ju. **31** Tani éshtë gjykimi i kësaj bote; tani do të hidhet jashtë princi i kësaj bote! **32** Dhe unë, kur të jem ngritur lart nga toka, do t'i tjerëq të gjithë tek unë". **33** Por ai i thoshte këtë pér të treguar nga ç'lloj vdekje duhet të vdiste. **34** Turma iu përgjigji: "Ne kemi dëgjuar nga ligj se Krishti

mbetet pérjetë; tani si mund të thuash ti se Biri i njeriut duhet të ngritet lart? Kush éshtë ky Bir i njeriut?". (aiōn g165) **35** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Drita éshtë me ju edhe pér pak kohë; ecni gjersa keni dritë, që të mos ju zérë errësira; kush ecën në errësirë nuk di se ku shkon". **36** Gjersa keni dritë, besoni në dritë, që të bëheni bij të dritës". Këto gjëra tha Jezusi; pastaj u largua dhe u fsheh prej tyre. **37** Ndónëse kishte bërë shumë shenja para tyre, ata nuk besonin në të, **38** që të përmbushej fjala e profetit Isaia që tha: "Zot, kush i ka besuar predikimit tonë? Dhe kujt iu shfaq kruhu i Zottit". **39** Prandaj ata nuk mund të besonin, sepse Isaia gjithashtu tha: **40** "Ai i ka verbuar sytë e tyre dhe i ka ngurtësuar zemrat e tyre, që të mos shohin me sy dhe të mos kuptojnë me zemër, të mos kthehen dhe unë të mos i shëroj". **41** Këto gjëra tha Isaia, kur e pa lavdinë e tij dhe foli pér të. **42** Megjithatë, edhe midis kërëve, shumë besuan në të; por, pér shkak të farisenjve, nuk e rrëfenin, pér të mos qenë të përjashtuar nga sinagoga, **43** sepse donin lavdinë e njerëzve më tepër, se lavdinë e Perëndisë. **44** Pastaj Jezusi thirri dhe tha: "Kush beson në mua, nuk beson në mua, por në atë që më ka dërguar. **45** Dhe kush më sheh mua, sheh atë që më ka dërguar. **46** Unë kam ardhur si drita pér botën, që kushdo që beson në mua të mos mbetet në errësirë. **47** Dhe nëse ndokush i dëgjon fjalët e mia dhe nuk beson, unë nuk e gjykoj; sepse unë nuk kam ardhur ta gjykoj botën, por ta shpëtoj botën. **48** Kush më hedh poshtë dhe nuk i pranon fjalët e mia, ka kush e gjykon; fjala që kam shpallur do të jetë ajo që do ta gjykojë në ditën e fundit. **49** Sepse unë nuk kam folur nga vetja ime, por Ati vetë më ka dërguar dhe më ka urdhëruar ç'duhet të them e të shpall. **50** Dhe unë e di se urdhërimi i tij éshtë jetë e përfjetshme; gjërat, pra, që them unë, i them ashtu siç m'i ka thënë Ati". (aiōnios g166)

13 Por përparrë festës së Pashkës, Jezusi, duke e ditur se kishte ardhur ora e tij të kalojë nga kjo botë tek Ati, duke i dashur të vetët që ishin në botë, i deshi deri në fund. **2** Dhe, kur mbarto darka, mbasi djallë i kishte shtënë në zemër Judë Iskariotit, birit të Simonit, ta tradhtonte, **3** Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë gjithçka në duar, dhe se ai kishte dalë nga Perëndia dhe te Perëndia po kthehej, **4** u ngrit nga darka dhe hoqi rrobat e tij, mori një peshqir dhe u ngjesh. **5** Mbası hodhi ujë në një legen, filloi të lante këmbët e dishepujve dhe t'u fshijnte me peshqirin, me të cilin ishte njështur. **6** Erdhi, pra, te Simon Pjetri. Dhe ai i tha: "Zot, ti të m'i lash këmbët mua?". **7** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Atë që po bëj unë, ti tani nuk e kupton, por do ta kuptosh mbasëksa". **8** Pjetri i tha: "Ti kurrë nuk do të m'i lash këmbët". Jezusi iu përgjigji: "Po nuk t'ë lava, ti nuk do të kesh pjesë me mua". (aiōn g165) **9** Simon Pjetri i tha: "Zot, jo vetëm këmbët, por edhe duart dhe kokën". **10** Jezusi i tha: "Ai që éshtë i larë, s'ka nevojë veçse të lajë këmbët dhe éshtë krejt i pastër; edhe ju jeni të pastër, por jo të gjithë". **11** Sepse ai e dinte se kush do ta tradhtonte, prandaj tha: "Nuk jeni të gjithë të pastër". **12** Kështu, mbasi ua lau këmbët, mori përsëri rrobat e tij, zuri vend rishtas në tryezë dhe u tha atyre: "A e kuptoni këtë që ju kam bërë? **13** Ju më quani Mësues dhe Zot, dhe mirë thoni, sepse jam. **14** Në qoftë se unë, Zoti dhe Mësuesi, ju kam larë këmbët, edhe ju duhet t'i lani këmbët njëritjetrit. **15** Unë, në fakt, ju kam dhënë shëmbullin që ashtu siç kam bërë unë, bëni edhe ju. **16** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Shërbëtori nuk éshtë më i madh se padroni i tij, as i dërguari më i madh se ai që e ka dërguar. **17** Po t'i dini këto gjëra, të lumur jeni ju nëse do t'i bëni. **18** Nuk po flas pér ju të gjithë; unë i njoh ata që kam zgjedhur, por duhet të përmbushet ky Shkrim: "Ai që ha bukën me mua, ka ngritur thembrën kundër meje". **19** Po ju them që tani, para se të ndodhë, që, kur të ketë ndodhur, të

besoni se unë jam Krishti. **20** Në tê vërtetë, në tê vërtetë po ju them: Kush pranon atë që dërgoj unë, më pranon mua; dhe kush më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar". **21** Mbasi i tha këto fjalë, Jezusi, u trondit në frymë, dhe dëshmoi e tha: "Në tê vërtetë, në tê vërtetë po ju them se një nga ju do të më tradhjojë". **22** Atëherë dishepujt u panë njëri me tjetrin, por nuk arrinin të kuptionin pér kë po fliste. **23** Por një nga dishepujt e tij, të cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur te kraharori i Jezusit. **24** Atëherë Simon Pjetri i bëri shenjë të pyeste kush ishte ai pér të cilin foli. **25** Dhe ai dishepull, duke u përkulur mbi kraharorin e Jezusit, e pyeti: "Zot, kush është?". **26** Jezusi u përgjigji: "Është ai të cilil do t'i jap kafshatën, pasi ta kem ngjyer". Dhe e ngeu kafshatën e ia dha Judë Iskariotit, birit të Simonit. **27** Dhe pas kafshatës, Satani hyri në të. Atëherë Jezusi i tha: "C'ke pér të bërë, bëje shpejt!". **28** Por asnjë nga ata që ishin në tryezë nuk e mori vesh pse ai e tha këtë. **29** Disa në fakt mendonin se, duke genë se Juda e mbante qesen, Jezusi i kishte thënë: "Bli gjërat që na duhen pér festën"; ose që t'u jepete diçka të varfërve. **30** Ai, pra, mori kafshatën dhe doli menjëherë. Ishte natë. **31** Kur doli ai, Jezusi i tha: "Tani Biri i njeriut është përlëvduar dhe Perëndia është përlëvduar në të. **32** Në qoftë se Perëndia është përlëvduar në të, Perëndia do ta përlëvdojë edhe në vetvete dhe do ta përlëvdojë menjëherë. **33** Djema, edhe pér pak kohë jam me ju; du tō më kërkoni, por ashu siç u kam thënë Judenje: "Atje ku po shkoj unë ju nuk mund tē vini". Kështu tani po ju them edhe juve. **34** Po ju jep një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur, ashu edhe ju ta doni njëri-tjetrin. **35** Prej kësaj do t'ju njohin të gjithë që jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri pér njëri-tjetrin". **36** Simon Pjetri i tha: "Zot, ku po shkon?". Jezusi u përgjigji: "Atje ku po shkoj unë, ti nuk mund tē më ndjekësh tani; por më vonë do tē më ndjekësh". **37** Pjetri i tha: "Zot, pse nuk tē ndiqkam dot tani? Unë do tē jep jetën time pér ty!". **38** Jezusi iu përgjigji: "Ti do ta japseh jetën tënde pér mua? Në tê vërtetë, në tê vërtetë po tē them: gjeli nuk do tē këndojoj, para se ti tē më kesh mohuar tri herë!".

14 "Zemra juaj mos u tronditë; besoni në Perëndi dhe besoni edhe në mua! **2** Në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa; përndryshe do t'ju thoja. Unë po shkoj t'ju përgatis një vend. **3** Dhe kur tē shkoj e t'ju përgatis vendin, do tē kthehem dhe do t'ju marr pranë meje, që aty ku jam unë, tē jeni edhe ju. **4** Ju e dini se ku po shkoj dhe e njihni edhe udhën". **5** Thomai i tha: "Zot, ne nuk e dimë se ku po shkon; pra, si mund ta njohim udhën?". **6** Jezusi i tha: "Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përvceçe nëpërmjet meje. **7** Po tē më kishit njohur, do tē kishit njohur edhe Atin tim; qysh tani e njihni dhe e keni parë". **8** Filipi i tha: "Zot, na e trego Atin, dhe na mjafton". **9** Jezusi i tha: "Ka qaq kohë që unë jam me ju dhe ti nuk më ke njohur akoma, o Filip? Kush më ka parë mua, ka parë Atin; Si vallë po thua: "Na e trego Atin?". **10** A nuk beson se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua? Fjalët që po ju them, nuk i them nga vetja. Ati që qëndron në mua, është ai që i bën veprat. **11** Më besoni se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua; në mos, më besoni pér shkak tē vet veprave. **12** Në tê vërtetë, në tê vërtetë po ju them: kush beson në mua do tē bëjë edhe ai veprat që bëj unë; madje do tē bëjë edhe më tē mëdha se këto, sepse unë po shkoj tek Ati. **13** Dhe përlëdohet tē kërkoni në emrin tim, do ta bëj, që Ati tē përlëdohet në Birin. **14** Në qoftë se do tē kërkoni diçka në emrin tim, unë do ta bëj". **15** "Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia. **16** Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjeter, që do tē qëndrojë përgjithmonë me ju, (aion g165) **17** Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni, sepse qëndron me ju dhe do tē jetë në ju. **18** Nuk do t'ju lë

bonjakë, do tē kthehem te ju. **19** Edhe pak kohë dhe bota nuk do tē më shohë më, por ju do tē më shihni; sepse unë jetoj, edhe ju do tē jetoni. **20** Atë ditë do tē mësoni se unë jam në Atin tim, dhe se ju jeni në mua dhe unë nju. **21** Kush ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, është ai që më do; dhe kush më do mua, Ati im do ta dojë; dhe unë do ta dua dhe do t'i dëftehem atij". **22** Juda, jo Iskarioti, i tha: "Zot, si vallë do tē na dëftehesh neve dhe jo botës?". **23** Jezusi u përgjigji dhe i tha: "Nëse ndokush më do, do ta zbatojë fjalën time; edhe Ati im do ta dojë dhe ne do tē vijmë tek ai dhe do tē bëjmë banesën tek ai. **24** Kush nuk më do, nuk i zbaton fjalët e mia; dhe fjalë që po dëgjoni nuk është imja, por e Atit që më ka dërguar. **25** Ju kam thënë këto gjëra, ndërkas jam me ju; **26** po Ngushëllues, Fryma e Shenjtë, që Ati do ta dërgojë në emrin tim, do t'ju mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha këto që ju thashë. **27** Unë po ju lë paqen, po ju jep paqen time: unë po jua jep, po jo si e jep bota; zemra juaj mos u tronditë dhe mos u frikësoftë. **28** Ju keni dëgjuar që ju thashë: "Unë po shkoj dhe do tē kthehem te ju". Po tē më donit, do tē gjëzoheshit sepse unë thashë: "Po shkoj tek Ati", sepse Ati është më i madh se unë. **29** Dhe juva kam thënë tanë, para se tē ndodhë, që, kur tē ndodhë, tē besoni. **30** Nuk do tē flas më gjatë me ju, sepse po vjen princi i kësaj bote dhe ai nuk ka asgjë në mua; **31** por kjo ndodh që bota ta njohë se unë e dua Atin dhe se bëj ashtu siç Ati më ka urdhëruar. Çohuni, ikim prej këndeji!".

15 "Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati im është vreshtari. **2** Çdo shermend që nuk jep fryt në mua, ai e heq; kurse çdo shermend që jep fryt, ai e krasit që tē japo edhe më shumë fryt. **3** Ju tashmë jeni tē pastër, pér shkak të fjalës që ju kumtova. **4** Qëndroni në mua dhe unë do tē qëndroj në ju; sikurse shermendi nuk mund tē japo fryt nga vetja, po qe se nuk qëndron në hardhi, ashu as ju, nëse nuk qëndroni në mua. **5** Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund tē bëni asgjë. **6** Në qoftë se ndokush nuk qëndron në mua, hidhet jaشتë si shermendi dhe thahet; pastaj i mbledhin, i hedhin në zjarr dhe digjen. **7** Në qoftë se qëndroni në mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, kërkoni çfarë tē doni dhe do t'ju bëhet. **8** Në këtë është përlëvduar Ati im, që tē jepni shumë fryt, dhe kështu do tē jeni dishepujt e mi. **9** Sikurse Ati më ka dashur mua, ashu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni në dashurinë time. **10** Po tē zbatoni urdhërimet e mia, do tē qëndroni në dashurinë time, sikurse unë i zbatova urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në dashurinë e tij. **11** Këto gjëra juva kam thënë që gjëzimi im tē qëndroj në ju dhe gjëzimi juaj tē jetë i plotë. **12** Ky është urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashu si unë ju kam dashur juve. **13** Askush s'ka dashuri më tē madhe nga kjo: tē japo jetën e vet pér miqtë e tij. **14** Ju jeni miqtë e mi, nëse bëni gjërat që unë ju urdhëroj. **15** Unë nuk ju quaj më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di ç'bën i zoti; por unë ju kam quajtur miq, sepse ju bëra tē njihni tē gjitha gjëra që kam dëgjuar nga Ati im. **16** Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve; dhe ju caktova të shkoni dhe tē jepni fryt, dhe fryti juaj tē jetë i qëndrueshëm, që, çfarëdo gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai t'ju japo. **17** Këtë ju urdhëroj: ta doni njëri-tjetrin. **18** Nëse bota ju urren, ta dini se më ka urryer mua para jush. **19** Po tē ishit nga bota, bota do tē donte tē vetët; por sepse nuk jeni nga bota, por unë ju kam zgjedhur nga bota, prandaj bota ju urren. **20** Kujtoni fjalën që ju thashë: "Shërbëtori nuk është më i madh se i zoti". Nëse më kanë përndjekur mua, do t'ju përndjekin edhe ju; nëse kanë zbatuar fjalën time, do tē zbatojnë edhe tuajën. **21** Të gjitha këto gjëra do t'ju bëjnë pér shkak tē emrit tim, sepse nuk e njohin atë që më ka dërguar. **22** Po tē mos kisha ardhur dhe tē mos u kisha folur atyre,

nuk do tē kishin faj; por tani ata nuk kanē asnje shfajësim pér mëkatin e tyre. 23 Kush më urren mua, urren edhe Atin tim. 24 Po tē mos kisha bërë né mes tyre vepra që askush tjetër nuk ka bërë, nuk do tē kishin faj; por tani, përkundrazi, e kanë parë, dhe më kanë urryer mua dhe Atin tim. 25 Por kjo ndodhi që tē përbushet fjala e shkruar né ligjin e tyre: "Më kanë urryer pa shkak". 26 Por kur tē vijë Ngushëlluesi, që do t'ju dërgoj prej Atit, Fryma e së vërtetës, që del nga Ati im, ai do tē dëshmonj pér mua. 27 Edhe ju, gjithashtu, do tē dëshmoni, sepse ishit me mua që nga fillimi".

16 "Jua kam thënë këto gjëra, që tē mos skandalizoheni. 2

Do t'ju përashtojnë nga sinagogat; madje po vjen ora kur, kushdo që t'ju vrasë, do tē mendoj se i ka kryer një shërbim Perëndisë. 3 Dhe do t'ju bëjnë këto gjëra, sepse nuk kanë njohur as Atin, as mua. 4 Por unë jua kam thënë këto gjëra që, kur tē vijë momenti, tē kujtoheni se unë jua kisha thënë; por nga fillimi këto fjalë nuk jua patë thënë, sepse isha me ju. 5 Por tani unë po shkoj tek ai që më ka dërguar, dhe askush nga ju s'po më pyet: "Ku po shkon?". 6 Madje, pér shkak se ju thashë këto gjëra, trishtimi e ka mbushur zemrën tuaj. 7 Megjithatë unë ju them tē vërtetë: eshtë mirë pér ju që unë tē shkoj, sepse, po nuk shkova, nuk do tē vijë te ju Ngushëlluesi; por, po shkova, unë do t'ju dërgoj. 8 Dhe kur tē ketë ardhur, ai do ta bindë botën pér mëkat, pér drejtësi dhe pér gjiqim. 9 Pér mëkat, sepse nuk besojnë né mua; 10 pér drejtësi, sepse unë po shkoj tek Ati dhe nuk do tē më shihni më; 11 pér gjiqim, sepse princi i kësaj bote eshtë gjiquar. 12 Kam edhe shumë gjëra të tjera pér t'ju thënë, por ato ende ju nuk mund t'i mban. 13 Por, kur tē vijë ai, Fryma e së vërtetës, ai do t'ju prije né çdo tē vërtetë, sepse ai nuk do tē flasë nga vetja, por do tē thotë gjitha ato gjëra që ka dëgjuar dhe do t'ju kumtojë gjérat që do vijnë. 14 Ai do tē më përlëvdolj, sepse do tē marrë prej meje dhe do t'ju kumtojë. 15 Të gjitha gjérat që ka Ati janë tē miat; pér këtë ju thashë se ai do tē marrë prej simes dhe do t'ju kumtojë. 16 Pas pak nuk do tē më shihni më; e përsëri një kohë e shkurtër e do tē më shihni, sepse unë po shkoj tek Ati". 17 Atëherë disa nga dishepujt e tij thoshnin midis tyre: "Ç'është kjo që po na thotë: "Pas pak nuk do tē më shihni më", dhe: "e përsëri një kohë e shkurtër e do tē më shihni" dhe: "Sepse unë po shkoj te Ati"?". 18 Thoshnin pra: "Ç'është kjo "Pas pak", pér tē cilën flët? Ne s'dimë ç'don tē thotë". 19 Jezusi, pra, e kuptoi se ata donin ta pyesin dhe u tha atyre: "Ju po pyesni njeri tjetrin pse thashë: "Pas pak nuk do tē më shihni më", dhe: "E përsëri një kohë e shkurtër e do tē më shihni"? 20 Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them: ju do tē qani dhe do tē mbanzi zi dhe bota do tē gëzohet. Ju do tē pikëlloheni, por pikëllimi juaj do tē kthehet né gëzim. 21 Gruaja, kur lind, ka dhembje, sepse i erdhë ora; por, sapo e ka lindur fëmijën, nuk kujton më ankthi prej gëzimit që lindi një qenie njerëzore né botë. 22 Kështu edhe ju tani jeni né dhembje, por unë do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do tē gëzohet, dhe askush nuk do t'uha heqë gëzimin tuaj. 23 Atë ditë ju nuk do tē më bëni më asnje pyetje. Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se çdo gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'juja japë. 24 Deri tani ju s'keni kërkuar asgjë né emrin tim; kërkoni dhe do tē merrni, që gëzimi juaj tē jetë i plotë. 25 Jua kam thënë këto gjëra né shëmbëlltyra, por po vjen ora kur nuk do t'ju flas më me shëmbëlltyra, por do t'ju flas haptas pér Atin. 26 Në atë ditë ju do tē kërkoni né emrin tim; dhe nuk po them se unë do t'i lutem Atit pér ju; 27 Ati vetë né fakt ju do, sepse ju më deshët mua dhe keni besuar se unë dola nga Perëndia. 28 Unë dola nga Ati dhe erdha né botë; përsëri po e lë botën dhe kthehem tek Ati". 29 Dishepujt e tij i thanë: "Ja, ti tani po flet haptas dhe s'po përdor asnjë shëmbëlltyrë. 30 Tani ne njohim se ti di gjithçka dhe s'ke nevojë që ndokush tē tē pyesë; prandaj ne besojmë se ke dalë nga Perëndia". 31 Jezusi u përgjigj

atyre: "A besoni tani? 32 Ja, po vjen ora, madje tashmë ka ardhur, në tē cilën ju do tē shpërndaheni, secili pér punë tē vet, dhe do tē më lini vëtëm; por unë nuk jam vëtëm, sepse Ati eshtë me mua. 33 Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen né mua; në botë do tē keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën!".

17 Jezusi tha këto gjëra, pastaj i ngriti sytë drejt qellit dhe tha:

"O Atë, ora ka ardhur, përlëvdo Brin tênd, që edhe Biri yt tē përlëvdojë, 2 sepse ti i ke dhënë pushtet mbi çdo mish, që t'u japë jetë tē përjetshme të gjithë atyre që ti ia ke dhënë. (aiōnios g166) 3 Dhe kjo eshtëjeta e përjetshme, tē tij njojin tij, tē vëtmën Perëndi tē vërtetë, dhe Jezu Krishtin që t'i ke dërguar. (aiōnios g166)

4 Unë tē kam përlëvduar mbi tokë; unë e kam kryer veprën që më ke dhënë tē bëj. 5 Tani, pra, më përlëvdo, o Atë, pranë teje, me lavdinë që unë e kisha pranë teje para se tē bëhej bota. 6 Unë ia kam déftuar emrin tênd njerëzve që ti m'i ke dhënë nga bota; ishin tē tutë dhe ti m'i ke dhënë; dhe ata e kanë zbatuar fjalën tênde. 7 Tani ata kanë njohur se tē gjitha gjérat që ti më ke dhënë vijnë prej teje, 8 sepse ua kam dhënë atyre fjalët që ti më ke dhënë mua; dhe ata i kanë pranuar dhe kanë njohur se me tē vërtetë unë dola nga ti, dhe kanë besuar se ti më ke dërguar.

9 Unë lutem pér ta, nuk lutem pér botën, po pér ata që më ke dhënë, sepse janë tē tutë. 10 Dhe tē gjitha gjérat e mia janë tē tuat, dhe gjérat e tua janë tē miat; dhe unë jam përlëvduar né to. 11 Tani unë nuk jam më né botë, por ata janë né botë, dhe unë po vij te ti. O Atë i shenjtë, i ruaj ata në emrin tênd, ata që më ke dhënë, që tē një sikurse ne! 12 Kur isha me ata në botë, unë i kam ruanjtur né emrin tênd; unë i kam ruanjtur ata që ti më ke dhënë dhe askush nga ata nuk ka humbur, përvëç birët tē humbjes, që tē përbushesh Shkrimi. 13 Por tani unë po vij te ti dhe i them këto gjëra né botë, që gëzimi im tē bëhet i plotë né ta.

14 Unë u kam dhënë atyre fjalën tênde dhe bota i ka urryer, sepse nuk janë prej besës, ashtu si edhe unë nuk jam prej besës. 15 Unë nuk kërkoi që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i mbrosh nga i ligu. 16 Ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota.

17 Shenjtëroji né tē vërtetën tênde; fjala jote eshtë e vërteta. 18 Sikurse ti më ke dërguar mua né botë, po ashtu unë i kam dërguar ata në botë. 19 Dhe unë pér ta po shenjtëroj vëveten, që edhe ata tē janë tē shenjtëruar né tē vërtetë. 20 Tani unë nuk lutem vëtëm pér ta, por edhe pér ata që do tē besojnë né mua me anë tē fjalës së tyre, 21 që tē gjithë tē janë një, ashtu si ti, o Atë, je në mua dhe unë né ty; edhe ata tē janë një né ne, që bota tē besojë se ti më ke dërguar. 22 Dhe unë u kam dhënë lavdinë që më ke dhënë, që ata tē janë një, ashtu si ne jemi një. 23 Unë jam né ta dhe ti né mua, që tē janë tē përsosur né unitet dhe që bota tē njohë që ti më ke dërguar dhe që i ke dashur, ashtu si më ke dashur mua. 24 O Atë, unë dua që atje ku jam unë, tē janë me mua edhe ata që më ke dhënë, që ta shohin lavdinë time që ti më ke dhënë, sepse ti më ke dashur para themelimit tē botës. 25 O atë i drejtë, bota nuk tē ka njohur, por unë tē kam njohur; dhe këta e kanë njohur se ti më ke dërguar. 26 Dhe unë i kam bërë tē njohin emrin tênd dhe do tē bëj ta njohin akoma, që dashuria, me tē cilën ti më ke dashur mua, tē jetë né ta dhe unë né ta".

18 Mbasi i tha këto gjëra, Jezusi doli me dishepujt e vet dhe

shkoi përejt përroit tē Kedronit, ku ishte një kopsht, né tē cilin hyri ai me dishepujt e tij. 2 Dhe Juda, i cili po e tradhontë, e njihte edhe ai atë vend, sepse shpesh herë Jezusi tërhiqej atje me dishepujt e tij. 3 Atëherë Juda mori një grup ushtarësh dhe rojat e dërguara nga kërët e priftërinjve dhe nga farisenjtë, erdhë atje me fenerë, pishtarë dhe me armë. 4 Atëherë Jezusi, duke ditur gjithçka që do t'i ndodhë, doli dhe i pyeti: "Kë kërkoni?". 5 Ata i përgjigjën: "Jezusin Nazareas". Jezusi u tha atyre: "Unë

jam!”. Por Juda, që po e tradhtonte, ishte edhe ai me ta. 6 Sapo ai u tha atyre: “Unë jam”, ata u zembrapsën dhe ranë pér dhe. 7 Atéherë Jezusi i pyeti përséri: “Kë kérkon?”. Ata thanë: “Jezusin Nazareas”. 8 Jezusi u përgjigji: “Ju kam thënë se unë jam; prandaj nëse më kérkon mua, i lini këta të shkojnë”; 9 që të përmbushej fjala që ishte thënë: “Nuk kam humbur asnjë nga ata që më ke dhënë”. 10 Atéherë Simon Pjetri, që ishte një shpatë, e nxori, i ra sherbëtorit të kryepërfitit dhe ia preu veshin e djathtë; dhe ai sherbëtor quhej Malk. 11 Por Jezusi i tha Pjetrit: “Fute shpatën tênde në mill; a nuk do ta pi unë kupën që më ka dhënë Ati?”. 12 Atéherë grupi i ushtarëve, kapiteni dhe rojet e Jedenje e kapën Jezusin dhe i lidhën. 13 E çuan më parë te Ana, sepse ishte vjehrri i Kajafës, që ishte kryepërfiti i atij viti. 14 Kajafa ishte ai që i ishte këshilluar Judenjtë se ishte e leverdishme që një njeri të vdiste pér popullin. 15 Por Simon Pjetri dhe një dishepull tjetër ndiqni Jezusit. Dhe ky dishepull ishte i njohur i kryepërfitit; dhe hyri me Jezusin në oborrin e kryepërfitit. 16 Por Pjetri mbeti përsashta te dera. Atéherë dishepulli tjetër, që ishte i njohur i kryepërfitit, doli dhe i foli portierës dhe bëri të hyjë Pjetri. 17 Dhe sherbëtora portiere i tha Pjetrit: “Mos je edhe ti nga dishepuit e atij njeriu?”. Ai u përgjigji: “Nuk jam”. 18 Ndërkaq sherbëtorët dhe rojat ndezën një zjarr me qymr dhe qëndronin në këmbë e ngroheshin, sepse bënte ftohtë; edhe Pjetri qëndronte në këmbë me ta dhe ngrohej. 19 Por kryepërfiti e pyeti Jezusin pér dishepuit e tij dhe pér doktrinën e tij. 20 Jezusi iu përgjigji: “Unë i kam folur haptas botës; gjithmonë kam mésuar në sinagogë e në tempull, ku mblidhen të gjithë Judenjtë, dhe s'kam thënë asgjë në fshehtësi. 21 Përse më pyet mua? Pyet ata që kanë dëgjuar çu kam thënë atyre; ja, ata i dinë gjérat që kam thënë”. 22 Posa i tha këto fjalë, një nga rojat që i rrinin afër, i ra Jezusit me shuplakë, duke thënë: “Kështu i përgjigjesh kryepërfitit?”. 23 Jezusi i tha: “Po të kem folur keq, trego ku është e keqja; por, po të kem folur mirë, përsë po më bie?”. 24 Atéherë Ana e dérgoi të lidhur te Kajafa, kryepërfiti. 25 Ndërkaq Simon Pjetri qëndronte aty e ngrohej. I thanë, pra: “Mos je dhi ti nga dishepuit e tij?”. Ai e mohoi dhe tha: “Nuk jam”. 26 Por një nga sherbëtorët e kryepërfitit, farefisi i atij, të cilët Pjetri i ka ishte prerë veshin, tha: “A s'të pashë në kopshët me të?”. 27 Dhe Pjetri e mohoi sérish, dhe menjëherë këndoi gjeli. 28 Pastaj nga Kajafa e çuan Jezusin në pretorium; ishte mëngjes herët. Por ata nuk hynë në pretorium, që të mos bëheshin të papastër, por të mund të hanin Pashkën. 29 Dhe kështu Pilati doli jashtë drejt tyre dhe tha: “Ç'padi sillni kundër këtit njeriu?”. 30 Ata u përgjigjën dhe i thanë: “Nëse ai të mos ishte keqbëris, nuk do ta kishim dorëzuar”. 31 Atéherë Pilati u tha atyre: “Merreni ju dhe gjykojeni sipas ligjit tua!” Por Judenjtë i thanë: “Neve nuk na lejohet të vrasin njeri”. 32 Kjo ndodhi që të përmbushej fjala që ishte thënë Jezus, kur ishte thënë se me c'vdekje duhej të vdiste. 33 Atéherë Pilati hyri përséri në pretorium, e thirri Jezusin dhe i tha: “A je ti mbreti i Judenje?”. 34 Jezusi iu përgjigji: “E thua ti nga vetja, apo ta kanë thënë të tjerë pér mua?”. 35 Pilati u përgjigji: “Jam unë vallë Jude? Kombi yt dhe krerët e priftërinjve të dorëzuan tek unë; çfarë ke bërë?”. 36 Jezusi u përgjigji: “Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të ishte mbretëria ime e kësaj bote, sherbëtorët e mi do të luftonin që të mos u dorëzohesha Judenje; porse tanë mbretëria ime nuk është prej këte!”. 37 Atéherë Pilati i tha: “Ti, pra, qenke mbret?”. Jezusi u përgjigji: “Ti thua se unë jam mbret; pér këtë unë kam lindur dhe pér këtë kam ardhur në botë; që të dëshmoj pér të vërtetën; kush është pér të vërtetën, e dégjon zérin tim”. 38 Pilati e pyeti: “Ç'është e vërteta?”. Dhe, si foli këtë, doli përséri para Judenje dhe u tha atyre: “Unë nuk po gjej në të asnjë faj! 39 Por ndër ju është zakon që unë t'ju liroj dikë pér Pashkë; a doni, pra, që t'ju

liroj mbretin e Judenje?”. 40 Atéherë të gjithë bërtitën përséri, duke thënë: “Jo këtë, por Barabanë!”. Por Baraba ishte një kusar.

19 Atéherë Pilati mori Jezusin dhe dha urdhër ta fshikullonin. 2 Dhe ushtarët thurrën një kurorë me gjemba, ia vunë mbi krye dhe i veshën siper një mantel të purpurt, 3 dhe thoshnin: “Tungjatjeta, o mbret i Judenje”; dhe i binin me shuplaka. 4 Pastaj Pilati doli përséri dhe u tha atyre: “Ja, po jua nxjerr jashtë, që ta dini se nuk gjej në të asnjë faj”. 5 Jezusi, pra, doli, duke mbajtur kurorën prej gjembash dhe mantelin e purpurt. Dhe Pilati u tha atyre: “Ja njeriu!”. 6 Kur e panë krerët e priftërinjve dhe rojet, filluan të bërtasin, duke thënë: “Kryqëzoje, kryqëzoje!”. Pilati u tha atyre: “Merreni ju dhe kryqëzojeni, sepse unë nuk gjej në të asnjë faj”. 7 Judenjtë iu përgjigjën: “Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten Bir të Perëndisë”. 8 Kur Pilati i dégjoi këto fjalë, ishte akoma më shumë frikë; 9 dhe, si u kthyti në pretorium, i tha Jezusit: “Nga je ti?”. Por Jezusi nuk i dha kurrrafarë përgjigje. 10 Për këtë arsyë Pilati i tha: “S'po më flet? ti s'e di që unë kam pushtet të të kryqëzoj dhe pushtet të të liroj?”. 11 Jezusi u përgjigji: “Ti nuk du të kishe asnjë pushtet përmbi mua, po të mos të që dhënë prej së larti; prandaj ai që më dorëzo tek ti ka faj më të madh”. 12 Që nga ai moment Pilati kérkoi ta lironë; por Judenjtë bërtisin, duke thënë: “Po e lirove këtë, nuk je mik i Cezarit; kush e bën veten mbret, i kundërvihet Cezarit”. 13 Pilati, pra, kur i dégjoi këto fjalë, e çoi jashtë Jezusin dhe u lë selinë e gjykatesh, në vendin e quaqtur “Kalldrëm”, e në hebraisht “Gabatha”; 14 tani ishte dita e përgatitjes së Pashkës, dhe ishte afërsisht ora e gjashtë; dhe u tha Judenje: “Ja mbreti juaj”. 15 Por ata bërtitën: “Largoje! Largoje! Kryqëzoje!”. Pilati u tha atyre: “Ta kryqëzoj mbretin tuaj?”. Krerët e priftërinjve u përgjigjën: “Ne s'kemi mbret tjetër pérveç Cezarit!”. 16 Atéherë ai ua dorëzo që të kryqëzohej. Dhe ata e morën Jezusin dhe e çuan tutje. 17 Dhe ai, duke mbartur kryqin e tij, u nis drejt vendit që qehej “Kafka”, që në hebraisht quhet “Golgota”; 18 ku e kryqëzuan, dhe me të dy tjetër, njërin në një anë e tjetrin në anën tjetër, dhe Jezusi në mes. 19 Dhe Pilati shkroi edhe një mbishkrim dhe e vuri në kryq; dhe atje ishte shkruar: “JEZUSI NAZAREAS, MBRETI I JUDENJVE”. 20 Kështu këtë mbishkrim e lexuan shumë nga Judenjtë, sepse vendi ku u kryqëzua Jezusi ishte afër qytetit; dhe mbishkrimi ishte shkruar hebraisht, gregjisht dhe latinisht. 21 Prandaj krerët e priftërinjve të Judenje i thanë Pilatit: “Mos shkruaj: “Mbreti i Judenje”, por se ai ka thanë: “Unë jam mbreti i Judenje””. 22 Pilati u përgjigji: “Atë që kam shkruar, e kam shkruar!”. 23 Dhe ushtarët, mbasi e kishin kryqëzuar Jezusin, morën rrobat e tij dhe bënë katër pjesë, një pjesë pér çdo ushtar, dhe tunikën. Por tunika ishte pa tegel, e endur një copë nga maja e deri në fund. 24 Prandaj ata i thanë njëri-tjetrit: “Nuk e grisim, por hedhim short kujt i bjerë”, që të përmbushej Shkrimi, që thotë: “I ndanë midis tyre rrobat e mia, dhe hodhën short pér tuniken time”. Ushtarët, pra, i bënë këto gjëra. 25 Por afër kryqit të Jezusit, qendronin nëna e tij dhe motra e nënës së tij, Maria e Kleopas dhe Maria Magdalénë. 26 Atéherë Jezusi, kur pa nënën e tij dhe pranë saj dishepullin që donte, i tha nënës së tij: “O grua, ja biri yt!”. 27 Pastaj i tha dishepullit: “Ja nëna jote!”. Dhe që në atë moment ai e mori në shtëpinë e vet. 28 Pas kësaj, Jezusi, duke ditur që tashmë çdo gjë ishte kyer, që të përmbushej Shkrimi, tha: “Kam etje!”. 29 Por aty ishte një enë plot me uthull. Pasi shtinë një sfunjjer në uthull dhe e vunë në majë të një dege hisopi, ia afroan te goja. 30 Kur Jezusi e mori uthullën, tha: “U krye!”. Dhe duke ulur kryet, dha frymën. 31 Duke qenë se ishte dita e Përgatitjes, me qëllim që trupat të mos qëndronin në kryq të shtunën, sepse ajo e shtunë ishte një ditë me rendësi të veçantë, Judenjtë i kërkuan Pilatit që atyre t'u thyheshin

kërcinjtë dhe të hiqeshin që andej. 32 Ushtarët, pra, erdhën dhe ia thyen kërcinjtë të parit dhe pastaj edhe tjetrit që ishte kryqëzuar me të; 33 por, kur erdhën te Jezusi, dhe si panë se ai tashmë kishte vdekur, nuk ia thyen kërcinjtë, 34 por njëri nga ushtarët ia tejshpoi brinjën me një heshtë, dhe menjëherë i doli gjak e ujë. 35 Dhe ai që ka parë, ka dëshmuan për këtë, dhe dëshmja e tij është e vërtetë; dhe ai e di se thotë të vërtetët, që ju të besoni. 36 Këto gjëra në fakt ndodhën që të përbushet Shkrimi: "Nuk do t'i thyhet asnjë eshtë". 37 Dhe akoma një Shkrim tjeter thotë: "Do të vështrojnë atë që e kanë tejshpuar". 38 Pas këtyre gjërvave, Jozefi nga Arimatea, që ishte dishepull i Jezusit, po fshehtas nga druaqja e Judenje, i kërkoi Pilat që mund ta merrte trupin e Jezusit; dhe Pilati i dha leje. Atëherë ai erdhë dhe e mori trupin e Jezusit. 39 Por erdhë dhe Nikodem, i cili më përparrë kishte vajtur te Jezusi natën, duke sjellë një përzierje prej mirre dhe aloe, prej rrith njëqind librash. 40 Ata, pra, e morën trupin e Jezusit dhe e mbështollën në pëlhura liri me erëra të këndëshme, sipas zakonit të varrimit që ndiqnin Judenjtë. 41 Por në atë vend ku ai u kryqëzua ishte një kopsht, dhe në kopsht një varr i ri, në të cilën ende nuk ishte vënë askush. 42 Aty, pra, për shkak të Përgatitjes së Judenje, e vunë Jezusin, sepse varri ishte afër.

20 Por ditën e parë pas së shtunës, në mëngjes, kur ishte ende errët, Maria Magdalena shkoi te varri dhe pa se guri ishte hequr nga varri. 2 Atëherë rendi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjeter, të cilin Jezusi e donte, dhe u tha atyre: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe nuk e dimë ku e vunë". 3 Atëherë Pjetri dhe dishepulli tjeter dolën jashtë dhe u nisën pér te varri. 4 Rendnin të dy bashkë, por dishepulli tjeter rendi përparrë, më shpejt se Pjetri dhe arriti i pari te varri. 5 Dhe, si u përkul, pa pëlhurat prej liri që ishin në varr, por nuk hyri aty. 6 Arriu edhe Simon Pjetri që po e ndiqte, hyri në varr dhe pa pëlhurat prej liri që ishin përtokë, 7 dhe rizën, që vejnë mbi kokën e Jezusit; ajo nuk ishte bashkë me pëlhurat, por ishte e palosur në një vend, vec. 8 Atëherë hyri edhe ai dishepulli tjeter që kishte arritur i pari te varri, pa dhe besoi. 9 Ata në fakt, nuk e kishin kuptuar ende Shkrimin, sipas të cilët ai duhet të ringjallëj së vdekurish. 10 Pastaj dishepujt u kthyen përsëri në shtëpi. 11 Por Maria kishte mbetur jashtë varrit, dhe po qante. Dhe, duke qarë, u përkul brenda varrit, 12 dhe pa dy engjëj, të veshur me të bardha, ndenjur njëri te kryet dhe tjetri te këmbët e vendit, ku që trupi i Jezusit. 13 Ata i thanë: "O grua, pse po qan?". Ajo u përgjigji atyre: "Sepse e kanë hequr Zotin tim, dhe nuk e di ku e kanë vënë". 14 Si tha këtë, ajo u suall prapa dhe pa Jezusin, që qëndronte në këmbë; por ajo nuk e dinte se ishte Jezusi. 15 Jezusi i tha: "O grua, pse po qan? Kë kérkon?". Ajo, duke menduar se ishte kopshtari, i tha: "Zot, po e pate hequr ti, më trego ku e vure dhe unë do ta marr". 16 Jezusi i tha: "Mari!". Dhe ajo atëherë u kthyte dhe i tha: "Rabbioni!", që do të thotë: Mësues. 17 Jezusi i tha: "Mos më prek, sepse ende nuk u ngjita te Ati im; por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre se unë po ngjitem tek Ati im dhe Ati juaj, te Perëndia im dhe Perëndia juaj". 18 Atëherë Maria Magdalena shkoi t'jua njoftojë dishepujve se kishte parë Zotin dhe se ai i kishte thënë këto gjëra. 19 Pastaj në mbërëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të mybllura nga frika e Judenje, erdhë Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: "Paqja me ju!". 20 Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan. 21 Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju". 22 Dhe, si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: "Mermi Frymën e Shenjtë! 23 Kujt do t'ia falni mëkaten, do t'i janë falur, kujt do t'ia mbani, do t'i janë mbajtur". 24 Por Thomai, i

quajtur Binjaku, një nga të dymbëdhjetët, nuk ishte me ta kur erdhë Jezusi. 25 Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: "Kemi parë Zotin". Por ai u tha atyre: "Po nuk e pashë në duart e tij shenjën e gozhdave, dhe po nuk e vura gishtin tim se shenja e gozhdëve dhe dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të beso". 26 Dhe tetë ditë më vonë, dishepujt ishin përsëri në shtëpi dhe Thomai ishte me ta. Jezusi erdhë, ndonëse dyert ishin të mbyllura, dhe u prezantua midis tyre dhe tha: "Paqja me ju!". 27 Pastaj i tha Thomait: "Vëre gishtin këtu dhe shiko duart e mia; shtrije edhe dorën dhe vëre në brinjën time; dhe mos jë mosbesues, por besues!". 28 Atëherë Thomai u përgjigj dhe i tha: "Zoti im dhe Perëndia im!". 29 Jezusi i tha: "Sepse më ke parë, Thoma, ti ke besuar, lum atë që nuk kanë parë dhe kanë besuar!". 30 Jezusi bëri edhe shumë shenja të tjerë në prezencën e dishepujtë të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër. 31 Por këto gjëra janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë dhe që, duke besuar, ta keni jetën në emër të tij.

21 Pas këtyre gjërvave, Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve pranë Detit të Tiberiadës; dhe u shfaq në këtë mënyrë: 2 Simon Pjetri, Thomai i quajtur Binjaku, Natanaeli nga Kana e Galilees, të bijtë e Zebedeut dhe dy të tjerë nga dishepujt e tij ishin bashkë. 3 Simon Pjetri u tha atyre: "Po shkoj të peshkoj". Ata i thanë: "Po vijmë edhe ne me ty". Dolën dhe hipën menjëherë në barkë; por atë natë nuk zunë asgjë. 4 Në mëngjes herët, Jezusi ndenji te bregu; megjithatë dishepujt nuk e kuptuan se ishte Jezusi. 5 Dhe Jezusi u tha atyre: "O djema, a keni ndonjë gjë pér të ngrënë?". Ata iu përgjigjën: "Jol!". 6 Dhe ai u tha atyre: "Hidhni rrijetën në anën e djathët të barkës dhe do të gjeni". E hodhën, pra, dhe s'mundën më ta tërhiqin nga shumica e peshqve. 7 Atëherë dishepulli, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti". Simon Pjetri, kur dëgjoi se ishte Zoti, u mbështoll me rrobë (sepse ishte i zhveshur) dhe u hodh në det. 8 Dishepujt e tjerë përkundrazi shkuan me barkë (sepse nuk ishin shumë larg nga tokë, vetëm dyqind kubitë), duke têrhequr rrijetën plot me peshq. 9 Mbas dolën në tokë, panë një zjarr me prush dhe mbi të peshk dhe bukë. 10 Jezusi u tha atyre: "Sillni këtu disa nga peshqit që zutë tan!". 11 Simon Pjetri hipi përsëri në barkë dhe nxori në tokë rrijetën, plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; dhe, megjithëse ishin aq shumë, rrjetë nuk u shqye. 12 Jezusi u tha atyre: "Ejani të hani mëngjes". Por asnjë nga dishepujt nuk guxonte ta pyeste: "Kush je?", duke ditur se ishte Zoti. 13 Atëherë Jezusi erdhë, mori bukë dhe u tha dha atyre; po kështu edhe peshkun. 14 Kjo ishte e treta herë që Jezusi iu shfaq dishepujve të vet, mbas ishte ringjallur së vdekuri. 15 Mbas kishin ngrënë, Jezusi i tha Simon Pjetrit: "Simon nga Jona, a më do ti mua më shumë se këta?". Iu përgjigji: "Po, Zot, ti e di se unë të dua". Jezusi i tha: "Kullot qengjat e mil!". 16 Përsëri i pyeti pér të dytën herë: "Simon nga Jona, a më do ti mua?". Iu përgjigj: "Po, Zot, ti e di se unë të dua". Jezusi i tha: "Ki kujdes pér delet e mia". 17 E pyeti pér të tretën herë: "Simon nga Jona, a më do ti mua?". Pjetri u trishqta pse e pyeti pér të tretën herë: "A më do ti mua?", dhe iu përgjigj: "Zot, ti di çdo gjë, ti di se unë të dua". Jezusi i tha: "Kulloti delet e mia. 18 Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se, kur ti ishe i ri, e njështë vetveten dhe shkoje ku të doje; po kur të jesh plak, do t'i shtrish duart dhe dikush tjetër do të njëgjeshë e do të të cojë atje ku ti nuk do të doje". 19 I tha këto fjalë pér të bérë të ditur se me ç'vdejke ai do ta përlëvdonte Perëndinë. Dhe, si i tha këto, i tha: "Ndiqmë". 20 Dhe Pjetri u kthyte dhe pa se po e ndiqte dishepulli, të cilin Jezusi e donte, ai që gjatë darkës ishte mbështetur mbi kraharorin e Jezusit dhe kishte pyetur: "Zot, kush është ai që po të tradhton?". 21 Kur Pjetri e pa, i tha Jezusit: "Zot, dhe me të ç'do të bëhet?". 22 Jezusi iu përgjigj: "Nëse dua që ai të mbetet derisa

të vij unë, ç'të duhet? Ti ndiqmë!". **23** Atëherë u hap zëri midis vëllezërve se ai dishepull nuk do të vdiste; por Jezusi nuk i kishte thënë Pjetrit se ai nuk do të vdiste, por: "Nëse unë dua që ky të mbetet derisa të vij unë, ç'të duhet?". **24** Ky është dishepulli që dëshmon për këto gjëra dhe që ka shkruar këto gjëra; dhe ne dimë se dëshmia e tij është e vërtetë. **25** Janë edhe shumë gjëra të tjera që i bëri Jezusi, të cilat, po të shkruheshin një nga një, unë mendoj se nuk do të mjaftonte mbarë bota që t'i nxinte librat që do të mund të shkruheshin. Amen.

Veprat e Apostujve

1 Tregimin e parë e bëra, o Teofil, mbi të gjitha gjérat që Jezusi nisi të bëjë dhe të mësojë, 2 deri në ditën në të cilën u muarr në qill, pasi u kishte dhënë urdhërime nëpërmjet Frymës së Shenjtë apostujve që ai kishte zgjedhur. 3 Atyre, pasi pati vuajtur, iu paraqit i njallur me shumë prova bindëse, duke u parë prej tyre për dyzet ditë dhe duke folur pér gjérat e mbretërissé së Perëndisë. 4 Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalem, por të prisin premtimin e Atit: "Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë, 5 sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh". 6 Kështu ata që ishin mbledhur bashkë e pyetën, duke thënë: "Zot, a do ta rivendosësh në këtë kohë mbretërini e Izraelit?". 7 Por ai u tha atyre: "Nuk ju takon juve të dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet. 8 Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni déshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut". 9 Mbasi i tha këto gjëra, ndërsa ata po e vështronin, u ngrit lart; dhe një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve të tyre. 10 Dhe, si ata po i mbanin sytë e ngulitur në qill, ndërsa ai po largohej, ja dy burra në rroba të bardha iu paraqitën atyre, 11 dhe thanë: "Burra Galileas, pse qëndroni e shikoni drejt qillerit? Ky Jezus, që u éshtë marrë në qill nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qill". 12 Atëherë ata u kthyen në Jeruzalem, nga mali që quhet i Ullinje, që éshtë afër Jeruzalemit sa një ecje e së shtunës. 13 Dhe, si u kthyen në qytet, u ngjiten në sallën e sipërme, ku rrinin Pjetri dhe Jakobi, Gjoni dhe Andrea, Filipi dhe Thomai, Bartolomeu dhe Mateu, Jakobi i Alfeut dhe Simon Zellshmi, dhe Juda i Jakobit. 14 Të gjithë këta ngulmonin me një mendje të vetmete në lutje dhe përgjërim së bashku me gratë, me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e tij. 15 Në ato ditë Pjetri u çua në mes të disipulive (dhe numri i emrave të mbledhur ishte rreth njëqind e njëzet) dhe tha: 16 "Vëllezër, ishte e nevojsjme që të përbëmbushej ky Shkrim, të cilin Fryma e Shenjtë e parafoli me amë të gojës së Davidit në lidhje me Judën, i cili u bë prijës i atyre që e kapën Jezusin. 17 Sepse ai ishte i numëruar bashkë me ne dhe kishte pjesë në këtë shërbesë. 18 Ai, pra, fitoi një arë, me shpërblimin e paudhësisë, dhe duke rënë kokëposhtë, plasi në mes dhe të gjitha të brendshmet e tij iu derdhën. 19 Kjo iu bë e njohur të gjithë banorëve të Jeruzalemit, sa që ajo arë në dialektin e tyre éshtë quajtur Akeldama, që do të thotë: "Ara e gjakut". 20 Në fakt, në librin e Psalmeve, éshtë shkruar: "Shtëpia e tij u bëftë e shkretë dhe askush mos banofte në tî!", dhe: "Tjetërkush e zëntë detyrën e tij!". 21 Duhet, pra, që ndër burrat që kanë qenë në shqoqérin tonë gjithë kohën në të cilën Zoti Jezus ka hyré dhe ka dalë midis nesh, 22 duke filluar që nga pagëzimi i Gjonit e deri në atë ditë kur u muarr në qill nga mesi ynë, një prej tyre të bëhet déshmitar me ne, i ringjalljes së tij". 23 Dhe u paraqitën dy: Jozefi, i quajtur Barsaba, që ishte i mbiquajtur Just, dhe Matia. 24 Dhe, duke u lutar, thanë: "Ti, o Zot, që i njeh zemrat e të gjithëve, trego cilin nga këta të dy ke zgjedhur, 25 pér të marrë shortin e kësaj shërbese dhe apostullimin, nga i cili Juda u largua pér të shkuan në vendin e tij". 26 Atëherë hodhën short, dhe shorti ra mbi Matian; dhe ai iu shtua të njëmbëdhjetë apostujve.

2 Kur erdhë dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetmete, në të njëjtin vend. 2 Dhe befas nga qilli erdhë një ushtimë, si ajo e një ere që fyrn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. 3 Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre.

4 Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin. 5 Por në Jeruzalem banonin disa Judenj, njerëz të perëndishëm, nga të gjitha kombet nën qjell. 6 Kur u dëgjuat ajo ushtimë, turma u mblohdh dhe u hutua, sepse secili nga ata i dëgjonte të flasin në gjuhën e vet. 7 Dhe të gjithë habiteshin dhe mrekulloheshin dhe i thoshnin njëri-tjetrit: "Ja, a nuk janë të gjithë Galileas këta që flasin? 8 Si vallë secili nga ne i dëgjon të flasin në gjuhën e vet amtare? 9 Ne Partët, Medët, Elamitët dhe banorët e Mesopotamisë, të Judesë dhe të Kapadokisë, të Pontit dhe të Azisë, 10 të Frigjisë e të Pamfilisë, të Egjiptit dhe të pjesëve të Libisë përbalë Kirens, dne ne të ardhur nga Roma, Judenj dhe prozelitë, 11 Kretas dhe Arabë, i dëgjojmë të flasin pér gjérat e mëdha të Perëndisë në gjuhë tonë!". 12 Dhe të gjithë habiteshin dhe ishin lutur dhe i thonin njëri-tjetrit: "Ç'do të thotë kjo?". 13 Kurse të tjerë i përqeshnë dhe thonin: "Janë plot me verë të émbëll!". 14 Por Pjetri u çua në këmbë bashkë me të njëmbëdhjetët dhe u foli atyre me zë të lartë: "Judenj dhe ju të gjithë që banoni në Jeruzalem, merrni njoftim pér këtë dhe dëgjoni me vëmendje fjalët e mia. 15 Këta nuk janë të dehur, siç po mendoni ju, sepse éshtë vetëm ora e tretë e ditës. 16 Por kjo éshtë ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Joel: 17 "Dhe në ditët e fundit do të ndodhë, thotë Perëndia, që unë do të përhap nga Fryma ime mbi çdo mish; dhe bijtë tuaj e bijat tuaja do të profetizojnë, të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe të moshuarit tuaj do të shohin éndrra. 18 Në ato ditë do të përhap nga Fryma im mbi shërbëtorët e mi dhe mbi shërbëtoret e mia, dhe do të profetizojnë. 19 Dhe do të bëj mrekulli lart në qill dhe shenja poshtë mbi tokë: gjak, zjarr e avull tymi. 20 Dielli do të kthehet në errësirë dhe hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dhe e lavdishme e Zotit. 21 Dhe do të ndodhë që kush ta ketë thirrur emrin e Zotit, do të shpëtohet". 22 Burra të Izraelit, dëgjoni këto fjalë: Jezusi Nazareas, njeriu i dëftuar nga Perëndia ndër ju me veprat e fuqishme, me mrekulli dhe shenja që Perëndia bëri ndër ju me anë të tij, siç edhe vet e dini, 23 ai, pra, sipas këshillit të caktuar dhe të paranjohur të Perëndisë, ju dorëzua juve dje ju e zutë dhe, me duart e të padrejtëve, e gozduhet në kryq dhe e vratë. 24 Por Perëndia e ka ringjallur, pasi e zgjidhi nga ankthet e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që vdekja ta mbante atë. 25 Në fakt Davidi thotë pér tij: "E pata vazhdimi shqipët Zotin para meje, sepse ai éshtë në të djathë time, që unë të mos hiqem. 26 Për këtë u gëzua zemra ime dhe ngazëlloi gjihuza ime, dhe edhe mishimi do të qëndrojë në shpresë. 27 Sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Hades dhe nuk do të lejosh që i Shenjtë ytë shohë kalbjen. (Hadës g86) 28 Ti më ke bërë të njoh udhët e jetës, ti do të më mbushësh me gjëzim në praninë tênde". 29 Vëllezër, mund të thuhet haptas pér Davidin patriarch që ai vdiq dhe u varros; dhe varri i tij éshtë ndër ne deri ditën e sotme. 30 Ai, pra, duke qenë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit të tij, sipas mishit, do të ngjallet Krishti pér t'u ulur mbi froni e tij, 31 dhe, duke parashikuar këtë, foli pér ringjalljen e Krishtit, duke thënë se shpirti i tij nuk do të lihej në Hades dhe se mishi i tij nuk do të shihet kalbjen. (Hadës g86) 32 Këtë Jezus, Perëndia e ka ringjallur; dhe pér këtë të gjithë ne jemi déshmitarë! 33 Ai, pra, duke qenë i ngritur në të djathë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ka përhapur atë që ju tanishnih dëgjoni. 34 Sepse Davidi nuk éshtë ngritur në qill, madje ai vetë thotë: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathën time, 35 derisa unë t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua!". 36 Ta dijë, pra, me siguri, gjithë shtëpia e Izraelit se atë Jezus që ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot e Krisht". 37 Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pikëlluan në zemër dhe pyetën Pjetrin dhe

apostujt: "Vëllezër, ç'duhet të bëjmë?". 38 Atëherë Pjetri u tha atyre: "Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emr të Jezu Krishtit përfaljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë. 39 Sepse premtimi eshtë për ju dhe përbijtë tuaj dhe përgjithë ata që janë larg, për ata që Zoti, Perëndia ynë, do t'i thërrasë". 40 Dhe me shumë fjalë të tjera u përbetohej dhe i nxiste, duke thënë: "Shpëtoni veten nga ky brez i çorodituri!". 41 Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta. 42 Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje. 43 Dhe të gjithëve u kishte hyrë drauajta; dhe shumë shenja e mrekulli bëheneshin nga dora e apostujve. 44 Por gjithë ata që besonin rinrin bashkë dhe çdo gjë e kishin të përbashkët. 45 Dhe i shisnin pronat e pasuritë dhe ua ndanin të gjithëve, sipas nevojës së çdonjërit. 46 Dhe ngulmonin me një mendje të vetme qđ ditë në tempull dhe, duke e thyer bukën nga shtëpi, merrnin ushqimin me gëzim dhe me thjeshtësi zemre, 47 duke lavdëruar Perëndinë dhe duke gëzuar simpatinë e gjithë popullit. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin shpëtar.

3 Por Pjetri dhe Gjoni po njiteshin bashkë për në tempull, rreth orës së nëntë, në orën e lutjes. 2 Dhe aty ishte një njeri i calë që prej lindjes, të cilin e sillnin çdo ditë dhe e linin afër derës së tempullit, e t'u quajtur "E bukura", për t'u kérkuar lëmoshë atyre që hynin në tempull. 3 Ai, kur pa se Pjetri dhe Gjoni po hynin në tempull, u kérkoi lëmoshë. 4 Atëherë Pjetri, me Gjonin, duke i ngulur sytë mbi të, i tha: "Na shiko". 5 Dhe ai po i shikonte me kujdes, duke shpresuar se do të merrete ndonjë gjë prej tyre. 6 Por Pjetri tha: "Unë nuk kam as argjend, as ar, por atë që kam po ta jap: në emr të Jezu Krishtit Nazarenas, çohu dhe ec!". 7 Dhe, si e kapi nga dora e djathë, e ngriti në këmbë; dhe në atë qast iu forcuan këmbët dhe nyjet. 8 Dhe me një të hovur u ngrit në këmbë dhe filloj të ecë; dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u hedhur dhe duke lavdëruar Perëndinë. 9 Dhe gjithë populli e pa duke ecur dhe duke lavdëruar Perëndinë, 10 dhe e njojhë se ishte ai që rrinte ulur para derës së Bukur të tempullit për të kérkuar lëmoshë; dhe u mbushën me habi dhe çudi për atë që i kishte ndodhur atij. 11 Atëherë, ndërsa i cali që ishte shëruar rrinte njitjor pas Pjetrit dhe Gjonit, gjithë populli, i quditur, rendi drejt ty te portiku të quajtur i Salomonit. 12 Dhe Pjetri, duke parë këtë gjë, i foli popullit duke thënë: "Burra të Izraelit, pse po mrekulloheni për këtë? Ose pse po na i ngulni sytë sikur ne fuqini tonë të vetme ose me perëndishmëri të kishin bërë që ky njeri të ecë? 13 Perëndia e Abrahamit, e Isakut dhe e Jakobit, Perëndia e etërve tanë e ka përlëvduar Birin e tij Jezusin, të cilin ju ia dorëzuat Pilatit dhe e mohuat përparrë tij, megjithëse ai kishte vendosur ta lironë. 14 Por ju e mohuat të Shenjtin, të Drejtin, dhe kérkuat që tju jepë një vrasës, 15 dhe vratë princi e jetës, që Perëndia e ka ringjallur prej së vdekuri dhe për të cilin ne jemi dëshmitarë! 16 Dhe për besimin në emr të Jezusit, ky njeri, të cilin ju po e shihni dhe e njihni, u fortuesa nga emri i tij; dhe besimi, që është nëpërmjet tij, i ka dhënë shërimin e plotë të gjymtyrëve, në praninë e të gjithëve ju. 17 Por tani, o vëllezër, unë e di që e keni bërë nga padija, ashtu siç kanë bërë edhe kërret tuaj. 18 Por kështu Perëndia i ka përmëbushur ato që kishte parathënë me gojën e të gjithë profetëve të vet, se Krishti i tij do të vuante. 19 Pendohuni, pra, dhe kthethuni, që të shlyhen mëkate tuaja, dhe që të vijnë kohët e filatit nga prania e Zotit, 20 dhe ai të dërgojë Jezu Krishtin që ju ishte predikuar më parë juve, 21 të cilin qjelli duhet ta mbajë deri në kohën e ripërtëritjes të të gjitha gjërvave, për të cilën Perëndia ka folur nëpërmjet gojës së gjithë profetëve të tij të shenjtë, që nga fillimi i botës. (aiōn g165) 22 Vëtë Moisiu, në fakt, u tha etërve: "Zoti, Perëndia juaj do të njallë për

ju një profet si unë nga mesi i vëllezërve tuaj; dëgjojeni në të gjitha gjërat që ai do t'ju thotë! 23 Dhe do të ndodhë që kushdo që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të shkatërohet në mes të popullit". 24 Gjithashut të gjithë profetët, të gjithë ata që kanë folur qysht nga Samueli e këtej, i kanë shpallur këto ditë. 25 Ju jeni bijë të profetëve dhe të besëlidhjes që bëri Perëndia me etërit tanë, duke i thënë Abrahamit: "Dhe në pasardhësit e tu do të bekohen të gjitha kombet e dheut". 26 Perëndia më së pari, mbasi e ringjalli Birin e tij Jezusin, ju ka dërguar juve që t'ju bekojë, duke larguar se cilin nga ju nga paudhësitet e tij".

4 Ndërsa ata po i flisni popullit, priftërini, komandanti i tempullit dëshucjenjtë u turrën mbi ta, 2 të zemruar sepse e mësonin popullin dhe shpallnin në Jezusin ringjalljen e të vdekurve. 3 Dhe i shtinë në dorë dhe i futën në burg deri të nesërmën, sepse ishte ngryrur. 4 Por shumë nga ata që ua kishin dëgjuar fjalën besuan; dhe numri i burrave u bë rreth pesë mijë. 5 Të nesërmën kërët, pleqtë dhe skribët u mblohdhën në Jeruzalem, 6 bashkë me kryepërfitin Anan dhe me Kajafën, Gjonin, Aleksandrin dhe të gjithë ata që i përkisnin farefisit të kryepërfitërinjve. 7 Dhe, si i nxorin aty në mes, i pyetën: "Me c'pushtet ose në emr të kujt e keni bërë këtë?". 8 Atëherë Pjetri, i mbushur me Frymës e Shenjtë, u tha atyre: "Krerë të popullit dhe pleq të Izraelit! 9 Nëse ne sot gjykohemi për një mirësi që u bë një njeriu të sémurë, për të ditur si u shërua ai, 10 le ta njihni të gjithë ju dhe mbarë populli i Izraelit se kjo u bë në emr të Jezu Krishtit Nazareas, që ju e kryqëzuar dhe që Perëndia e ringjall prej së vdekuri; me anë të tij ky njeri del para jush i shëruar plotësisht. 11 Ky është guri që ju, ndërtuesit, e hodhët poshtë dhe që u bë guri i qoshes. 12 Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emr tjetër nën qjell që u është dhënë njerëzve dhe me anë të të cilat duhet të shpëtohem". 13 Ata, kur e panë çilërsinë e Pjetrit dëhe të Gjonit dhe duke kuptuar se ishin njerëz të pamësuar dhe pa arsim, u mrekulluan dhe i njihni se kishin genë me Jezusin. 14 Duke parë pastaj në këmbë pranë tyre, njeriu që u shërua, nuk mund të thoshnin asgjë kundër. 15 Dhe, mbasi i urdhëruan të dalin jashtë sinedrit, u konsultuan me njëri tjetrin, 16 duke thënë: "Ç'tu bëjmë këtyre njerëzve? Sepse u është njohur të gjithë banorëve të Jeruzalemit se është bërë një mrekulli e dukshme prej tyre, dhe ne nuk mund ta mojomë; 17 por, që kjo të mos përhapet më shumë në popull, t'i shtrëngojmë me kërcënime të repta të mos i flasin më asnjë këtë emr". 18 Dhe, si i thirrën, u dhanë urdhër atyre të mos flasin fare dështim që dështim, që dështim, që dështim. 19 Por Pjetri dhe Gjoni, duke iu përgjigjur atyre, thanë: "Gjykoni ju, nëse është e drejtë para Perëndisë tju bindemi më shumë juve sesa Perëndisë. 20 Sepse ne nuk mund të mos flasim për ato që kemi parë dëgjuar". 21 Ata pasi i kërcënuan përsëri, i lanë të shkojnë duke mos gjetur mënyrë se si t'i ndëshkojnë për shkak të popullit, sepse të gjithë përlëvdonin Perëndinë për atë që kishte ndodhur. 22 Sepse njeriu në të cilin kishte ndodhur ajo mrekulli e shërimit ishte më shumë se dyzet vjeç. 23 Kur u liruan, ata u kthyen tek të vetët dhe u treguan gjithçka që kërët e priftërinjve dhe pleqtë u kishin thënë. 24 Kur i dëgjuan këto, ata unanimisht e ngritën zërin te Perëndia dhe thanë: "O Zot, ti je Perëndia që ke bërë qjellin, tokën, detin dhe gjithçka që është në ta. 25 dhe që me anë të Frymës së Shenjtë ke thënë, nëpërmjet gojës së Davidit, shërbëtorit tend: "Përse u zemruan kombet, dhe popujt kurdisin gjëra të kota? 26 Mbretërit e dheut ngritën krye dhe princat u mblohdhën bashkë kundër Zotit dhe kundër Krishtit të tij". 27 Sepse pikërisht kundër Birit tенд të shenjtë, që ti e vajose, u mblohdhën Herodi dhe Ponc Pilati me johebrenjtë dhe me popullin e Izraelit, 28 për të bërë të gjitha ato që dora jote dhe këshillit yt kishin paracaktuar se do të ndodhnin. 29 Dhe tani, Zot, shqyrto kërcënimet e tyre dhe lejo

që shërbëtërit e t u të kumtojnë fjalën tënde me plot ciltërsi, **30** duke e shtrirë dorën tënde për të shëruar dhe që të kryhen shenja dhe mrekulli në emër të Birit tënd t shenjtë Jezusit". **31** Dhe, mbasi qenë lutur, vendi ku ishin mbledhur u drodh; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë, dhe e shpallnin fjalën e Perëndisë me ciltërsi. **32** Dhe numri i madh i atyre që besuan ishte me një zemër të vetme dhe me një shpirt të vetëm; askush nuk thoshte se ç'kishte ishte e vet, por të gjitha gjérat i kishin të përbashkëta. **33** Dhe apostujt me fuqi të madhe jepnин dëshmi të ringjalljes së Zotit Jezus; dhe hir i madh ishte mbi të gjithë ata. **34** Sepse midis tyre nuk kishte asnjë nevojtar, sepse të gjithë ata që zotëronin ara ose shtëpi i shisnin dhe sillin fitimin nga gjérat e shitura, **35** dhe i vinin te këmbët e apostujve; pastaj secilit i peje, sipas nevojës së tij. **36** Kështu lose, i mbiquajtur nga apostujt Barnaba (që do të thotë "birri i ngushkullimit"), Levit, me prejardhje nga Qipro, **37** kishte një arë, e shiti dhe solli fitimin dhe i vuri te këmbët e apostujve.

5 Kurse një farë burri, me emër Anania, me gruan e vet Safira, shiti një arë, **2** por mbajti përvete një pjesë të parave, me miratimin e gruas, dhe e çoi mbjetjen te këmbët e apostujve. **3** Por Pjetri i tha: "Anania, pse Satanai ta mbushi mëzrën që të gjenjesh Frymën e Shenjtë dhe të mbash një pjesë të çmimit të arës? **4** Po të mbetej e pashtitur, a nuk do të ngelte e jotja? Dhe ato që more nga shitja a nuk ishin vallë në dispozicionin tënd? Pse e shtive në zemër këtë gjë? Ti nuk ke gënjenjët njerëzit, por Perëndinë!". **5** Kur i dëgjoi këto fjalë, Anania ra përtokë dhe dha shpirt. Dhe një frikë e madhe i zuri të gjithë ata që i dëgjuan këto gjëra. **6** Atëherë u ngriten disa të rinj, e mbështollën, e mbartën jashtë dhe e varrosoën. **7** Dhe afërsiht tre orë më vonë hyri dhe gruaja e tij, e cila nuk dinte ç'kishte ndodhur. **8** Dhe Pjetri i drejtoi fjalën, duke thënë: "Më thuaj, e a shitet arën për kaq?". Dhe ajo u përgjigji: "Po, për aq". **9** Atëherë Pjetri i tha: "Pse u morët vesh që ta tundoni Frymën e Zotit? Ja, këmbët e atyre që e varrosoën burrin tind janë në prag të derës dhe do të mbartin jashtë edhe ty!". **10** Në moment ajo ra te këmbët e tij dhe dha shpirt. Dhe të rinjtë, si hynë, e gjetën të vdekur, e mbartën jashtë dhe e varrosoën pranë burrit të saj. **11** Kështu një frikë e madhe e zuri gjithë kishën dhe gjithë ata që i dëgjonin këto gjëra. **12** Dhe shumë shenja dhe mrekulli bëhen në mes të popullit nëpërmjet duarve të apostujve. Të gjithë me një mendje të vetme mblidheshin nën portikun e Salomonit. **13** Dhe asnieri nga të tjerët nuk guxonte të bashkohej me ta; por populli i lartësont. **14** Kështu Zoti i shtohej një numër gjithnjë e më i madh besimtarësh, turma burash dhe grash, **15** aq sa i binin të sémurët në sheshe, i vinin në shtretër e në shtroja, që kur kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjë nga ata. **16** Edhe një turmë nga qytetet përreth turrej në Jeruzalem, duke sjellë të sémurët dhe ata që mundoheshin nga frymëra të ndyra dhe të gjithë shëroheshin. **17** Atëherë u ngriten kryeprifti dhe të gjithë ata që ishin me të, domethënë sekti i saducenjve, plot smirë, **18** dhe vunë dorë mbi apostujt dhe i futën në burgun publik. **19** Por një engjëll i Zotit, natën, i hapi dyert e burght dhe, si i nxori jashtë, tha: **20** "Shkon, paraqituni në tempull dhe i shpallni popullit të gjitha fjalët e kësaj jete". **21** Dhe ata, si i dëgjuan këto, hynë në tempull kur zbardhete dita dhe mësonin. Por kryeprifti dhe ata që ishin me të, erdhën dhe thirrën bashkë sinedrin dhe të gjithë pleqtë e bijve të Izraelit; pastaj dërguan rojet në burg për t'i sjellët apostujt. **22** Por rojet, kur arritin në burg, nuk i gjetën; dhe kur u kthyen bënë raportimin e tyre, **23** duke thënë: "Ne e gjetëm burgut të myllur me kujdes dhe rojet në këmbë përparrë dyerve; por kur i hapëm, nuk gjetëm asnieri brenda". **24** Por kryeprifti, komandanti i rojeve të tempullit dhe krerët e priftërinjve, kur i dëgjuan këto gjëra, mbetën të habitur

lidhur me këtë, sepse nuk dinin ç'donte të thoshte gjithë kjo punë. **25** Por erdhë dikush që u raportoi atyre duke thënë: "Ja, këta njerëz që ju i futët në burg janë në tempull dhe po mësojnë popullin". **26** Atëherë komandanti shkoi me rojet dhe i solli, pa dhunë, nga frika se mos populli i vriste me gurë. **27** Kështu, pra, i solllen dhe i paraqitën përparrë sinedrit; dhe kryeprifti i pyeti, **28** duke thënë: "Po a nuk ju kemi ndaluar rrëptësish të mësoni në atë emër? Dhe ja, ju e keni mbushur Jeruzalemin me doktrinën tuaj dhe doni që të bjerë mbi ne gjaku i atij njeriu". **29** Por Pjetri dhe apostujt, duke u përgjigjur, thanë: "Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve. **30** Perëndia e etërvë tanë e ka ringjallur Jezusin, që ju e vratë, duke e varur në dru. **31** Perëndia e lartësoi me të djathtën e vet dhe e bëri princ dhe shpëtimtar për t'i dhënë Izraelit perdimin dhe faljen e mëkateve. **32** Dhe për këto gjëra ne jemi dëshmitarë të tij, si edhe Fryma e Shenjtë, që Perëndia ua ka dhënë atyre që i binden atij". **33** Kur i dëgjuan këto gjëra, ata u tërbuan dhe vendosën t'i vrasin. **34** Por një farise, me emër Gamaliel, mësues i ligjit dhe i nderuar nga gjithë populli, u ngrit në këmbë në sinedrë dhe urdhëroi të nxirren jashtë apostujt për një moment. **35** Pastaj u tha atyre të sinedrit: "Burra të Izraelit, mendohuni mirë për atë që do t'u bëni këtyre njerëzve. **36** Sepse pak kohë më parë u ngrit Teuda që thoshte se ishte dikush; rreth tij u mblohdhën afro katërçind burra; por ai u vra dhe të gjithë ata që e kishin ndjekur u shpërndanë dhe u asqjësuan. **37** Pas tij, në kohën e regjistrimit të popullsisë, u ngrit Judë Galileas që tërhoqi pas vetes shumë njerëz; edhe ai humbi, dhe të gjithë ata që e kishin ndjekur u shpërndanë. **38** Tani unë po ju them t'u rini larg këtyre njerëzve dhe t'i lironi, sepse në qoftë se ky plan ose kjo veprë është prej njerëzve, ajo do të prishet, **39** por nëse është prej Perëndisë, ju nuk mund ta prishni, sepse do të gjendeshit në luftë kundër vetë Perëndisë!. **40** Dhe ata ia vunë veshin. Dhe, mbasi i thirrën apostujt, i rrähën dhe u dhanë urdhër të mos flasin në emër të Jezusit; pastaj i lanë të shkojnë. **41** Kështu ata u larguan nga sinedri, duke u gëzuar sepse qenë çmuar të denjë të fyhen për emrin e Jezusit. **42** Dhe çdo ditë, në tempull e nëpër shtëpi, nuk pushonin duke mësuar dhe duke shpallur lajmin e mirë: që Jezusi është Krishti.

6 Por në ato ditë, duke u shumuar numri i dishepujve, lindi një murmuritje nga ana e Hellenistëve kundër Hebrejnje, sepse vejushat e tyre po lihesin pas dore në shërbimin e përditshëm. **2** Atëherë të dymbëdhjetë, pasi mblohdhën numrin e madh të dishepujve, thanë: "Nuk është mirë që ne të lémë fjalën e Perëndisë për të shërbyer nëpër tryeza. **3** Prandaj, vëllëzër, kérkonë midis jush shtatë burra, me dëshmi të mirë, të mbushur me Frymën e Shenjtë dhe me urtësi, të cilëve do t'ua besojmë këtë detyrë. **4** Kurse ne do të vazhdojmë t'i kushtohemi lutjes dhe shërbësës së fjalës". **5** Ky propozim u pëlqeu gjithë dishepujve. Dhe zgjodhën Stefanin, njeri plot besim dhe Frymë të Shenjtë, Filipin, Prohorin, Nikanorin, Timonin, Parmenin dhe Nikollën, një prozelit nga Antiokipa. **6** I paraqitën pastaj përparrë apostujve, të cilët, mbasi u lutën, vunë duart mbi ta. **7** Ndërkaq fjalë e Perëndisë po përhapej, dhe numri i dishepujve po shumohej fort në Jeruzalem, edhe një numër i madh priftërinjësh i bindej besimit. **8** Dhe Stefanin, plot besim dhe fuqi, bënte mrekulli dhe shenja të mëdha nëpër popull. **9** Dhe disa nga sinagoga, që quhej e Libertinëve, të Kirenarëve, të Aleksandrinëve dhe të atyre të Kilikisë dhe të Azisë u ngriten që të grindeshin me Stefanin; **10** por nuk mund t'i bënë ballë urtësish dhe frymës me anë të së cilës ai fliste. **11** Atëherë nxitën disa njerëz të thoshnin: "Ne e kemi dëgjuar duke folur fjalë blaßfemie kundër Moisit dhe kundër Perëndisë". **12** Edhe e ngacmuan popullin, pleqtë dhe skribët; dhe, iu sulën, e kapën dhe e çuan te sinedri. **13** Pastaj paraqitën

dëshmitarë të rremë që thoshnin: "Ky njeri nuk pushon së foluri fjalë blasfemie kundër këtij vendi të shenjtë dhe kundër ligjit. **14** E kemi dëgjuar, në fakt, duke thënë se ky Jezusi, Nazareasi, do ta rrënjoj këtë vend dhe do të ndryshojë ritet që na ka dhënë Moisiu". **15** Dhe të gjithë ata që rinrin në sinedër i ngulën sytë në të, dhe panë ftyrën e tij posë ftyra e një engjelli.

7 Atëherë kryeprifti i tha: "A janë këto gjëra pikërisht kështu?"

2 Ai tha: "Vëllezër dhe etër, dëgjoni. Perëndia i lavdisë iu shfaq Abrahamin, atit tonë, kur ai ishte në Mesopotami, përparrë se të banonte në Haran, **3** dhe i tha: "Dil prej vendit tênd e prej farefisit tênd dhe shko në vendin që unë do të tregoj". **4** Atëherë ai doli nga vendi i Kaldeasseve dhe banoi në Haran; prej anđej, mbasi i vdiq i ati, Perëndia e bëri të vijë në këtë vend, ku banoni ju tani. **5** Ai nuk i dha kurrfarë trashëgimie, as edhe vend për të vënë një këmbë. Por i premtoi t'ia japë për pronë atij dhe pasardhësve të tij, pas tij, kur ai ende s'kishte asnjë fémijë. **6** Dhe Perëndia foli kështu: "Pasardhësit e tij do të banonin si të huaj në një vend të huaj, dhe atje do të mbaheshin në skllavëri dhe do të të keqtrajtoheshin për katërqind vjet. **7** Por Perëndia shtoi: "Unë do ta gjykoj atë komb të cilat ata do t'i shërbejnë; dhe pas kësaj ata do të dalin dhe do të më shërbejnë në këtë vend". **8** Pastaj i dha atij besëlidhjen e rrethperjes. Dhe kështu Abrahamin i lindi Isaku dhe e rrethpree të tetën ditë; Isakut i lindi Jakobi, dhe Jakobit dymbëdhjetë patriarkë. **9** Patriarkët, duke pasur smirë Jozefin, e shitën në Egjipt, por Perëndia ishte me të; **10** dhe e shpëtoi nga të gjitha mundimet e tij dhe i dha hir e urtësi para Faraonit, mbretit të Egjiptit, i cili e caktoi guvernator të Egjiptit dhe të mbarë shtëpisë së tij. **11** Por ra një zi buke dhe u bë një shtrëngësë në gjithë vendin e Egjiptit dhe të Kanaanit, dhe etërit tanë nuk gjenin ushqime. **12** Por Jakobi dëgjoi se në Egjipt kishte grurë, dhe dërgoi atje herën e parë etërit tanë. **13** Herën e dytë Jozefi u tregoi që ta njihni vëllezërit e tij dhe Faraonit iu njofta farefisnia e Jozefit. **14** Atëherë Jozefi dërgoi ta thérësin atin e vet Jakobin dhe gjithë farefisin e vet, gjithsej shtatëdhjetë e pesë veta. **15** Jakobi zbriti në Egjipt, ku vdiq ai dhe etërit tanë. **16** Ata pastaj i mbartën në Sikem dhe i varrosën në varrin që Abrahami pati blerë me argjend nga bijtë e Emorit, ati i Sikemit. **17** Por, ndërsa po afrohej koha e premtimit që Perëndia i ishte betuar Abrahamin, populli u shtua dhe u shumua në Egjipt, **18** derisa dol i në Egjipt një mbret tjeter që nuk e kishte njohur Jozefin. **19** Ky, duke vepruar me ligës kundër skotës sonë, i keqtrajtoi etërit tanë deri sa t'i ekspozojnë foshnjat e tyre, që të mos mbeteshin gjallë. **20** Në atë kohë lindi Moisiu, dhe ishte i buruk në sytë e Perëndisë; ai u ushqe për tre muaj në shtëpinë e të atit. **21** Dhe kur u eksposua, e mori e bija e faraonit dhe e rriti si birin e vet. **22** Kështu Moisiu i arsimua me gjithë diturinë e Egjiptasve dhe ishte i pushtetshëm në fjalë e në vepra. **23** Po kur arriti në moshën dyzet vjeçare, i erdhë në zemër të shkojë e të vizitojë vëlliezërit e tij: bijtë e Izraelit. **24** Kur pa se dikujt po i bëhej një padrejtësi, e mbrojt dhe ia mori hakun të shtypurit, duke vrarë Egjiptasin. **25** Dhe ai mendonte se vëllezërit e tij do ta kuptionin se Perëndia do t'u jepë cilimin me anë të tij, por ata nuk e kuptuan. **26** Të nesërmën ai u duk në mes tyre, ndërsa po ziheshin dhe i këshilloi për paqe, duke thënë: "O burra, ju jeni vëllezër, pse i bënë me të padrejtë njëritjetrit?". **27** Por ai që ia bënte me të padrejtë fqinjët të vete shtyu, duke thënë: "Kush të ka vënë ty të parë dhe gjykatesh mbi ne? **28** Don të më vrasësh mua, ashti si vrare dje Egjiptasin?". **29** Për shkak të këtyre fjalëve Moisiu iku dhe banoi si i huaj në vendin e Madianit, ku i lindën dy bij. **30** Si kaluan dyzet vjet, engjelli i Zotit iu shfaq në shkretëtirën e malit Sinai, në flakën e zjarrit të një ferrishteje. **31** Kur e pa, Moisiu mbeti i habitur nga sa shihi;

dhe, kur po afrohej për të vërejtur, dëgjoi zërin e Zotit, **32** që thoshte: "Unë jam Perëndia e etërve të tu, Perëndia e Abrahamin, Perëndia e Isakut dhe Perëndia e Jakobit". Por Moisiu, që dridhej i téri, nuk guxonte të shikonte. **33** Atëherë Perëndia i tha: "Hiqi sandalet nga këmbët e tua, sepse vendi ku ti po qëndron eshtë tokë e shenjtë. **34** Unë e kam parë qartë pikëllimin e popullit tim në Egjipt dhe i dëgjova psherëtimat e tyre, dhe kam zbritur për t'i çliruar, tani, pra, eja, unë do të të dërgoj në Egjipt!". **35** Atë Moisiu që e kishin refuzuar, duke thënë: "Kush të vuri ty të parë dhe gjykates?", po atë u dërgoi Perëndia si kryetar dhe çlirues me anë të engjillët që i ishte shfaqur në ferrishte. **36** Ai i nxori jashtë, duke kryer shenja e mrekulli në vendin e Egjiptit, në Detin e Kuq dhe në shkretëtirë për dyzet vjet. **37** Ky eshtë ai Moisi që u tha bijve të Izraelit: "Zoti, Perëndia juaj do të nxjerrë përuj, nga mesi i vëllezërvore tuaj, një profet si mua. Dëgjojen!". **38** Ky eshtë ai që në kuvend, në shkretëtirë, ishte me engjellin që i fliste mbi malin Sinai dhe me etërit tanë; dhe mori fjalët e jetës për të na e përcuar neve. **39** Etërit tanë nuk deshën t'i binden atij; madje e hodhën poshtë dhe me zemrat e tyre u kthyen nga Egjipti, **40** duke i thënë Aaronit: "Na bëj disa perëndi që të na prijnë, sepse nuk dimë ç'i ka ndodhur këtij Moisiu që na nxori nga vendi i Egjiptit". **41** Dhe në ato ditë ata bënë një viç, i ofruan flujim idhullit dhe u gëzuan me veprën e duarve të tyre. **42** Atëherë Perëndia u tërroq dhe i la t'i shërbejnë ushtrisë së quillit, ashtu siç eshtë shkruar në librin e profetëve: "O shtëpi e Izraelit, a më keni kushtuar flujime dhe olokauste për dyzet vjet në shkretëtirë? **43** Apo më shumë mbartë çadren e Molokut dhe yllin e perëndisë suaj Remfan, imaxhe që i bëtë vetë për t'i adhuruar; për këtë arsyse unë do t'ju shpërngul përtëj Babilonisë". **44** Etërit tuaj në shkretëtirë kishin tabernakullin e dëshmisë, ashtu siç kishte urdhëruar ai që i pati thënë Moisiut ta bëjë sipas modelit që kishte parë. **45** Dhe etërit tanë, pasi e morën, e mbartën me Jozueun në vendin që e kishin pushtuar johebrenjtë, të cilët Perëndia i dëboi para etërvë tanë; dhe aty qëndroi deri në ditët e Davitit, **46** i cili gjeti hir përparrë Perëndisë dhe kërkoi të mund të gjente një banesë për Perëndinë e Jakobit. **47** Por që Salomoni ai që ia ndërtoi një shtëpi. **48** Por Shumë i Larti nuk banon në tempuj të ndërtuar nga dora e njeriut, sikurse thotë profeti: **49** "Quelli eshtë froni im dhe toka stoli i këmbëve të mia; çfarë shtëpie do të më ndërontit ju, thotë Zoti, ose cili do të që vendi i pushimit tim? **50** A nuk i bëri të gjitha këto gjëra dora ime?". **51** O njerëz qafëfortë dhe me zemër e veshë të parrethprerë, ju gjithnjë e kundërshtoni Frymën e Shenjtë; ashtu siç bënин etërit tuaj, ashtu bënë edhe ju. **52** Cilin nga profetët nuk e përndoqën etërit tuaj? Ata vranë edhe ata që paralajmeronin ardhjen e të Drejtit, për të cilin tanj ju jeni bërë tradhatarë dhe vrasës; **53** ju, që e morët ligjin të shpallur nga engjëjt dhe nuk e keni respektuar! **54** Kur i dëgjuan këto fjalë, ata thereshin në zemër të tyre dhe kërcëllonin dhëmbët kundër tij. **55** Por ai, mbushur me Frymë të Shenjtë, i nguli sytë nga qjelli, pa lavdinë e Perëndisë dhe Jezusin që rrinte në këmbë në të djathtën e Perëndisë, **56** dhe tha: "Ja, unë po shoh qiejt e hapur dhe Birin e njeriut që rri në këmbë në të djathtën e Perëndisë". **57** Por ata, duke lëshuar britma të forta, i zunë veshët dhe të gjithë tok u sulën mbi të; **58** dhe, si e nxorët jashtë qytetit, e vranë me gurë. Dëshmitarët i vunë rrrobat e tyre te këmbët e një djaloshi, të quajtur Saul. **59** Kështu e vranë me gurë Stefanin, që i thërriste Jezusit dhe thoshte: "O Zoti Jezus, pranoje frymën time!". **60** Atëherë ra në gjunjë dhe bërtiti me zë të lartë: "O Zot, mos ua ngarko atyre këtë mëkat!". Dhe, si tha këtë, fjeti:

8 Por Sauli e kishte miratuar vrasjen e tij. Në atë kohë u bë një përndjekje e madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; dhe të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë,

me përashtim të apostuje. 2 Disa njerëz të pëershirtshëm e varrosën Stefanin dhe bënë gjëmë të madhe për të. 3 Por Sauli po shkatteredrre kishën: hynte shtëpi më shtëpi, merre me vete burra dhe gra dhe i fuste në burg. 4 Ata, pra, që ishin shpëndarë shkonin rrëth e përqark, duke shpallur fjalën. 5 Dhe Filipi zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikoi atyre Krishtin. 6 Dhe turmat, me një mendje të vetme, dëgjonin me vëmendje gjérat që thoshte Filipi, duke dëgjuar dhe duke parë mrekullitë që ai bënte. 7 Frymëra të ndyra, pra, dilnin nga shumë të idemonizuar, duke bërtitur me zë të lartë; dhe shumë të paralizuar e të çalë shëroheshin. 8 Dhe në atë qytet u bë gëzin i madh. 9 Prej kohësh në atë qytet ishte një njeri që quhej Simon, i cili merrej me magji dhe i bënte të quditeshin njerëzit e Samarisë, gjoja sikur ishte njeri i madh. 10 Dhe të gjithë, nga më i madhi te më i vogli, ia vinin veshin, duke thënë: "Ky është fuqia e madhe e Perëndisë". 11 Dhe e dëgjonin, sepse prej një kohe të gjatë ai i kishte mahnitur me mjeshtirë e tij prej magjistarë. 12 Por, kur i besuan Filipit, që shpalli lajmin e mirë të gjërvave të mbretërës së Perëndisë dhe emrin e Jezu Krishtit, burra dhe gra u pagëzuan. 13 Besoi edhe Simoni dhe, mbasi u pagëzua, rrinte vazhdimi shkermi me Filipin; dhe, duke parë veprat e fuqishme dhe shenjat që ishin bërë, mbeti i çuditur. 14 Por kur apostujt dëgjuan në Jeruzalem se Samaria kishte pranuar fjalën e Perëndisë, i dërguan atyre Pjetrin dhe Gjonin. 15 Kur këta arritën, u lutën për ta, që të merrnin Frymën e Shenjtë, 16 sepse ende nuk kishte zbirtu mbi asnjë prej tyre, por ata vëtin ishin pagëzuar në emër të Zotit Jezus. 17 Atëherë vunë duart mbi ta dha ata morën Frymén e Shenjtë. 18 Dhe Simoni, kur pa se me vënien e duarve të apostujve jepej Fryma e Shenjtë, u ofroi atyre para. 19 duke thënë: "Ma jepni edhe mua këtë pushtet, që ai të cilin do t'i vë duart, të marrë Frymén e Shenjtë". 20 Por Pjetri i tha: "Le të humbasë paraja jote dhe ti bashkë me të, sepse ti mendove se mund ta bleshi me para dhuratën e Perëndisë. 21 Ti nuk ke as pjesë as short në këtë gjë, sepse zemra jote nuk është e drejtë përparrë Perëndisë. 22 Pendohu, pra, për këtë ligjësi që ke dhe lutu Perëndisë që, po të jetë e mundur, të të falët mendimi i zemrës sate. 23 Sepse unë të shoh se je në vrinë e hidhësësë dhe në prangat e paudhësës". 24 Dhe Simoni, duke u përgjigjor, tha: "Lutjuni ju Zotit pér mua, që të mos më ndodhë asnjë nga ato që thatë". 25 Ata, pra, pasi dhanë déshmi dhe predikuani fjalën e Zotit, u kthyen në Jeruzalem, mbasi ungjillzuan shumë fshatra të Samaritanëve. 26 Dhe një engjëlli i Zotit i foli Filipit, duke i thënë: "Çohu dhe shko drejt jugut, në rrugën që nga Jeruzalemi zbret në Gaza; ajo është e shkretë". 27 Ai u ngrit dhe u nis; dhe ja, një njeri Etiopas, eunuk, një zyrtar i lartë i Kandaces, mbretëreshës së Etiopisë, përgjegjësi i të gjitha thesareve të saj, i cili kishte ardhur në Jeruzalem për të adhuruar. 28 Tani ai po kthehej dhe, i ulur në karrocën e vet, lexonte profetin Isaia. 29 Dhe Fryma i tha Filipit: "Afrohu dhe arrije atë karrocën!". 30 Filipi iu tur afër dhe, duke dëgjuar se po lexonte profetin Isaia, i tha: "A e kupton atë që lexon?". 31 Ai tha: "E si do të mundja, po s'pata një që të më udhëzojë?". Pastaj iu lut Filipit të hipë dhe të ulet pranë tij. 32 Por pjesa e Shkrimit që ai po lexonte ishte kjo: "Atë e çuan si delja në thertore; dhe ashtu si qengji është memec përparrë qetëtarit, kështu ai nuk e hapi gojën e vet. 33 Në përujjen e tij iu mohua cfarëdolloj drejtësies; po kush do të mund ta pëershkruej brezin e tij? Sepse jeta e tij u hoq nga toka". 34 Dhe eunuku iu kthye Filipit dhe tha: "Të lutem, pér kë e thotë profeti këtë? Për veten e vet apo pér ndonjë tjetër?". 35 Atëherë e mori fjalën Filipi dhe, duke filluar nga ky Shkrim, i shpalli Jezusin. 36 Dhe, ndërsa po vazhdonin rrugën, arritën në një vend me ujë. Dhe eunuku tha: "Ja uji! Çfarë më pengon të pagëzohem?". 37 Dhe Filipi tha: "Nëse ti beson me gjithë zemër, mund ta bësh". Dhe ai u përgjigj

duke thënë: "Unë besoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë". 38 Urdhëroi atëherë të ndalet karroca, dhe të dy, Filipi dhe eunuku, zbritën në ujë dhe ai e pagëzoi. 39 Kur dolën nga uji, Fryma e Zotit e rrëmbeu Filipin dhe eunuku nuk e pa më; por e vazhdoi rrugën e tij me plot gëzim. 40 Por Filipi u gjet në Azot; dhe, duke vazhduar, ungjillëzoi të gjitha qytetet, derisa arriti në Cezare.

9 Ndërkao Sauli, duke shfryrë akoma kërcënime dhe kërdi kundër dishepujve të Zotit, shkoi te kryeprifti, 2 dhe kërkoi nga ai letra për sinagogat e Damaskut, me qëllim që, po të gjente ndonjë ihtar të Udhës, burra o gra, të mund t'i sillte të lidhur në Jeruzalem. 3 Por ndodhi që, ndërsa po udhëtonte dhe po i afrohej Damaskut, befas rrëth tij vetëtui një drithë nga qelli. 4 Dhe, si u rrëzua përtokë, dëgjoi një zë që i thoshte: "Saul, Saul, përsë më përndjek?". 5 Dhe ai tha: "Kush je, Zoti?". Dhe Zoti tha: "Unë jam Jezusi, që ti e përndjek; është e rëndë pér ty të godasësh me shkeln kundër gjembave". 6 Atëherë ai, duke u dridhur i téri dhe i trembur, tha: "Zot, ç'don ti të bëj unë?". Dhe Zoti: "Çohu dhe hyr në qytet, dhe do të të thuhet ç'duhet të bësh". 7 Dhe njerëzit që udhëtonin me të ndaluan të habitur, sepse dëgjonin tingullin e zërit, por nuk shikonin njeri. 8 Pastaj Sauli u cuva nga toka, por, kur i çeli sytë, nuk shihe asnjeri; atëherë e morën pér dore dhe e çuan në Damask. 9 Dhe mbeti tri ditë pa të parit, as hëngri as piu. 10 Në Damask ishte një dishepull me emër Anania, të cilit Zoti i tha në vegim: "Anania!". Dhe ai u përgjigji: "Ja ku jam, Zoti!". 11 Dhe Zoti i tha: "Çohu dhe shko në rrugën e quajtur E drejtë, dhe kërkoi në shtëpinë e Judës një njeri nga Tarsi me emër Saul, i cili po lutet; 12 ai ka parë në vegim një njeri, me emër Anania, duke hyrë dhe duke i vënë duart pér t'a kthyer drithën e syve". 13 Atëherë Anania u përgjigji: "O Zot, nga shumë veta kam dëgjuar pér këtë njeri se sa të këqija u ka bërë shenjtorëve të tu në Jeruzalem. 14 Dhe ai ka këtu një autorizim nga krerët e priftërinjve pér të burgosur të gjithë ata që thërrasin emrin tênd". 15 Por Zoti i tha: "Shko, sepse ai është vegla që unë kam zgjedhur pér ta sjellë emrin tim përparrë johebrenjive, mbretërvë dhe bijve të Izraelit. 16 Sepse unë do t'i tregoj atij sa shumë i duhet të vuajë pér emrin tim". 17 Atëherë Anania shkoi dhe hyri në atë shtëpi; dhe, duke i vënë duart, tha: "Vëlla Saul, Zoti Jezus, që të është shfaqur në rrugën nérpët të cilën ti po vije, më ka dëgjuar që të kesh përsëri drithën e syve dhe të mbushesh me Frymén e Shenjtë". 18 Në këtë çast i ranë nga sytë disa si luspa, dhe ai fitoi përsëri të parit; pastaj u ngrit dhe u pagëzua. 19 Dhe, mbasi mori ushqim, ai u ripertëri në forcë. Pastaj Sauli qëndroi disa ditë me dishepujt që ishin në Damask. 20 Dhe filloj menjherë të predikojë Krishtin në sinagoga se ai është Biri i Perëndisë. 21 Dhe të gjithë ata që e dëgjonin çuditeshin dhe thosnin: "Po a nuk është ky ai që në Jeruzalem përndiqte të gjithë ata që e thërrisin emrin këtë". 22 Por Sauli bëhej gjithnjë e më i fortë dhe i hutonte Judenjtë që banonin në Damask, duke ua vërtetuar se Jezusi është Krishti. 23 Pas shumë ditësh, Judenjtë u konsultuan bashkë që ta vrasin. 24 Por komploti i tyre u mor vesh nga Sauli. Dhe ditë e natë ata i ruani portat e qytetit që të mund ta vrissin; 25 atëherë dishepujt e morën natën dhe e zbritën poshtë nga muri, në një shportë. 26 Si arriti në Jeruzalem, Sauli u përpooq të bashkohej me dishepujt, por të gjithë kishin frikë nga ai, sepse nuk mund të besonin se ai ishte dishepujt. 27 Atëherë Barnaba e mori dhe e çoi tek apostujt, dhe u tregoi se si ai, gjatë udhëtimit, e kishte parë Zotin që i kishte folur, dhe si kishte folur në Damask lirshëm në emër të Jezusit. 28 Kështu ai qëndroi me ta në Jeruzalem, dhe shkonte e vinte, dhe fliste lirshëm në emër të Zotit Jezus. 29 Ai u fliste dhe diskutonte me helenistët, por ata kërkonin ta vrissin. 30 Por véllezërit, kur e

morën vesh, e çuan në Cesare dhe që andej e nisën për në Tars. 31 Kështu në mbarë Judenë, në Galile dhe në Samari kishat kishin paqe dhe ndërtoheshin. Dhe duke ecur në drujitjen e Zotit dëgjat që, ndërsa Pjetri po e përshkonte gjithë vendin, erdhë edhe te shenjtortët që banonin në Lida. 33 Aty ai gjeti një njeri me emër Enea, i cili tashmë prej tetë vjetësh dergjej në shtrat, sepse ishte i paralizuar. 34 Pjetri i tha: "Enea, Jezusi, Krishti, të shëron; çohu dhe ndreqe shtratin". Dhe ai u ngrit menjëherë. 35 Dhe të gjithë banorët e Lidës dhe të Saronit e panë dhe u ktheyen te Zoti. 36 Por në Jopë ishte një dispushull me emër Tabitha, që do të thotë Gazelë; ajo bënte shumë veprat të mira dhe jepet shumë lëmoshë. 37 Por në ato ditë ndodhi që ajo u sémur dhe vdiq. Pasi e lanë, e vunë në një dhomë në katin e sipërm. 38 Dhe, duke qenë se Lida është afër Jopës, dishepujt, kur morën vesh se Pjetri ndodhej atje, i dërguan dy burra që ta lutnin të vijë tek ata pa vonesë. 39 Atëherë Pjetri u ngrit dhe u nis bashkë me ta. Sapo arriti, e çuan në dhomën lart; të gjitha gratë e veja i dolën atij duke qarë dhe i treguan tunikat dhe veshjet që kishte punuar Gazela, sa ishte bashkë me to. 40 Atëherë Pjetri, mbasi i nxori jashtë të gjithë, u ngjunjëzua dhe u lut. Pastaj iu kthye trupit dhe tha: "Tabitha, çohu!". Dhe ajo i hapi sytë dhe, si pa Pjetrin, u ngrit ndenjur. 41 Ai i dha dorën dhe e ndihmoi të ngrihet; dhe, si thirri shenjtortët dhe gratë e veja, ua tregoi të gjallë. 42 Kjo u muar vesh në mbarë Jopën, dhe shumë veta besuan në Zotin. 43 Dhe Pjetri qëndroi disa ditë në Jopë, në shtëpinë e njëfarë Simonit, regjës lëkurësh.

10 Por në Cezare ishte njëfarë njeri me emër Kornel, centurion i kohortës, që quhej Italik; 2 ai ishte njeri i perëndishëm dhe që e druan Perëndinë me gjithë shtëpinë e tij; i jepet shumë lëmoshë popullit dhe vazdimisht i lutej Perëndisë. 3 Ai pa qartë në një vegim, aty nga ora e nëntë e ditës, një engjëll të Perëndisë që hyri tek ai dhe i tha: "Kornel!". 4 dhe ai, duke ia ngulur sytë dhe shumë i trembur, i tha: "Ç'është, Zot?". Atëherë engjelli i tha: "Lutjet e tua dhe lëmoshat e tua, janë ngjitur para Perëndisë, si një kujtesë; 5 tani, pra, dërgo disa njerëz në Jopë dhe thrirre Simonin, që e thërrasin Pjetër. 6 Ai gjendet pranë njëfarë Simonit, regjës lëkurësh, që e ka shtëpinë afër detit; ai do të të thotë çfarë duhet të bësh". 7 Sapo u largua engjelli që i foli, Korneli thirri dy nga shërbëtorët e tij dhe një ushtar besnik, nga ata që ishin në shërbimin e tij personal, 8 u tregoi çdo gjë dhe i nisi për në Jope. 9 Të nesërmen, ndërsa ata po udhëtonin dhe po i afroheshin qytetit, Pjetri u ngjit në tarracë, rreth orës së gjashët për t'u lutar. 10 E mori uria dhe donte të hante; dhe, ndërsa ata të shtëpisë po i përgatitën ushqimin, u rrëmbye në ekstazë; 11 dhe pa qellin e hapur dhe një send që i përengjante një çarçafë të madh që po zbriste drejt tij; ishte lidhur në të katër cepat dhe kishte zbritur në tokë, 12 dhe brenda tij ishin të gjitha llojet e katërkëmbësheve, bisha, zvarranikë të tokës dhe shpendë qelli. 13 Dhe një zë i tha: "Pjetër, çohu, ther dhe hal!". 14 Por Pjetri u përgjigji: "Kurrsesi, o Zot, sepse unë nuk kam ngrënë kurrrë asnjë të papastër ose të ndoturi". 15 Dhe zëri i tha për të dytën herë: "Gjérat që Perëndia i ka pastruar, ti mos i bëj të papasta". 16 Kjo ndodhi tri herë; pastaj ai send u ngrit sérish në qell. 17 Dhe ndërsa Pjetri po mendohej me mëdyshje ç'kuptim mund të kiske vegimi që kiske parë, ja që njerëzit e dërguar nga Korneli, mbasi pyetën për shtëpinë e Simonit, u paraqitën te dera. 18 Dhe thirrën e pyetën nëse Simonit, i mbiquajtur Pjetër, ndodhej aty. 19 Ndërsa Pjetri po mendohej lidhur me vegimin, Fryma i tha: "Ja, po të kërkojnë tre burra. 20 Çohu, pra, zbrit e shko me ta pa asnjë ngurrim, sepse unë jam ai që t'i kam dërguar". 21 Atëherë Pjetri zbriti te njerëzit që i ishin dërguar nga Korneli dhe u tha atyre: "Ja, unë jam ai që kërkoni;

cila është arsyja për të cilën jeni këtu?". 22 Dhe ata i thanë: "Centurioni Kornel, njeri i drejtë dhe që e druan Perëndinë, për të cilin gjithë kombi i Judejnje déshmon, është lajmëruar në mënyrë hyjnore nga një engjëll i shenjtë të thërrasë ty në shtëpinë e tij për të dëgjuar fjalë që ke për t'i thënë". 23 Atëherë Pjetri i ftoi të hyjnë dhe i përbuji; pastaj, të nesërmen, shkoi me ta; dhe disa nga vëllezërit e Jopes e shoqëruan. 24 Një ditë më pas hynë në Cezare. Por Korneli po i priste dhe kishte mbledhur farefisin e tij dhe miqtë e tij të ngushtë. 25 Kur hyri Pjetri, Korneli i doli para, i ra ndër këmbë dhe e adhuroi. 26 Por Pjetri e ngriti duke thënë: "Çohu, edhe unë jam një njeri!". 27 Dhe, duke biseduar me të, hyri dhe gjeti mbledhur shumë njerëz. 28 Dhe ai u tha atyre: "Ju e dini se nuk është e ligjshme që një Jude të shoqërohet me një të huaj ose të hyjë në shtëpinë e tij; por Perëndia më dëftoi që të mos e quaj asnjë njeri të papastër a të ndotur. 29 Prandaj, sapo më ftuat të vij, erdhë pa kundërshtuar. Tani po ju pyes: për ç'arsye më keni dërguar ftesë?". 30 Dhe Korneli u përgjigji: "Para katër ditësh kisha agjëruar deri në këtë orë, dhe në orën e nëntë po lutesha në shtëpinë time, kur ja, një njeri me rroba të shndritshme qëndroi para meje, 31 dhe tha: "Kornel, lutja jote t'u plotësua dhe lëmoshat e tua u kujtuan para Perëndisë. 32 Dërgo, pra, ndonjë njeri në Jope dëshmitë Simonin, të mbiquajtur Pjetër; ai ndodhet në shtëpinë e Simonit, regjës lëkurësh, pranë detit; dhe, kur të vijë, ai do të të flasë". 33 Kështu dërgova menjëherë të të thërrasin, dhe ti bëre mirë që erdhë; tani ne këtu jemi të gjithë në prani të Perëndisë për të dëgjuar gjithqë që Perëndia të ka urdhëruar". 34 Atëherë Pjetri hapi gojën dhe tha: "Në të vërtetë unë po e marr vesh se Perëndia nuk tregohet i anshëm; 35 por, në çfarëdo kombi, ai që ka frikë prej tij dhe që vepron drejtësisht, është i pranuar nga ai, 36 sipas fjalës që ai u ka dhënë bijve të Izraelit, duke u shpallur paqen me anë të Jezu Krishtit, që është Zoti i të gjithëve. 37 Ju e dini se ç'ka ndodhur në mbarë Judenë, duke filluar nga Galilea, pas pagëzimit që predikoi Gjonin: 38 se si Perëndia vajos me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi Jezusin prej Nazareti, i cili e përshkoi vendin duke bërë mirë dhe duke shëruar të gjithë atë që ishin të pushtuar nga djalli, sepse Perëndia ishte me të. 39 Dhe ne jemi dëshmitarë për të gjitha ato që ai bëri në vendin e Judesë dhe në Jeruzalem; dhe se si ata e vrancë, duke e varur në një dru. 40 Por Perëndia e ringjallë të tretën ditë dhe e bëri që ai të dëftohet, 41 jo mbarë popullit, por dëshmitarëve të paracaktuar nga Perëndia, neve, që hëngrem dhe pimë me të, mbasi ai u ngjall së vdekuri. 42 Tani ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit dhe të dëshmojmë se ai është ai që Perëndia e ka caktuar si gjykatesh të të gjë-lëve dhe të vdekurve. 43 Për të bëjnë dëshmi të gjithë profetët, që kushdo që beson në të merr faljen e mëkateve me anë të emrit të tij". 44 Ndërsa Pjetri ende po i thoshtë këto fjalë, Fryma e Shenjtë zbriti mbi të gjithë atë që po e dëgjonin fjalën. 45 Dhe të gjithë besimtarët që ishin të rethprerë, të cilët kishin ardhur me Pjetrin, u mrekulluan që dhurata e Frymës se Shenjtë u shpërndë edhe mbi johebrejnët, 46 sepse i dëgjonin duke folur gjuhë të tjera dhe duke madhëruar Perëndinë. Atëherë Pjetri filloi të thotë: 47 "A mund ta ndalojë dikush ujin, që të mos pagëzohen këta që kanë marrë Frymën e Shenjtë pikërisht si ne?". 48 Kështu ai urdhëroi që ata të pagëzoheshin në emër të Zotit Jezus. Ata pastaj iu lutën të qëndronte disa ditë me ta.

11 Ndërkëq apostujt dhe vëllezërit që ishin në Jude morën vesh se edhe johebrejnët kishin pranuar fjalën e Perëndisë. 2 Dhe, kur Pjetri u ngjit në Jeruzalem, ata që ishin rrethprerë haheshin me të, 3 duke thënë: "Ti hyre në shtëpi të njerëzve të parrethprerë dhe hëngre me ta!". 4 Por Pjetri, duke nisur nga fillimi, u shpjegoi atyre me radhë ngjarjet duke thënë: 5 "Unë po lutesha në qytetin e Jopes, kur u rrëmbeva në ekstazë dhe pasqë

një vegim: një send, që i ngjante një çarçafë të madh të kapur në të katër cepat, po zbriste si të ulej poshtë prej qiellit dhe arriti deri tek unë. **6** Duke shikuar me vëmendje brenda, dallova dhe pasqë katërkëmbësha, bisha, zvarranikë të tokës dhe shpendë të qielli. **7** Dhe dégjova një zë që më thoshte: "Pjetér, çohu, ther dhe hal". **8** Por unë thashë: "Kurresi, o Zot, sepse nuk më ka hyrë kurrë në gojë asnjë e papastër ose e ndotur". **9** Por zëri m'u përgjigj për të dytën herë nga qielli: "Gjërat që Peréndia i ka pastruar, ti mos i bëj të papastral!". **10** Dhe kjo ndodhi tri herë; pastaj gjithçka u têrhoq përsëri në qiell. **11** Në po atë moment tre njerz, që i pata dërguar në Cezare, u paraqitën në shtëpinë ku ndodhesha unë. **12** Dhe Fryma më tha të shkoj me ta, pa pasë kurfarë ngurrimi. Me mua erdhën edhe këta gjashtë vëllezër, dhe kështu hymë në shtëpinë e atij njeriu. **13** Ai na tregoi se si kishte parë një engjlli që u paraqit në shtëpinë e tij dhe i tha: "Dërgo njerz në Jope dhe thirre Simonin, të mbiquajtur Pjetér. **14** Ai do të thotë fjalët, me anë të të cilave do të shpëtoshesh ti dhe gjithë shtëpija jote". **15** Sapo kisha filluar të flas, kur Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta, sikurse kishte zbritur në fillim mbi ne. **16** Atëherë m'u kujtua fjala e Zotit që thoshte: "Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymén e Shenjtë". **17** Në qoftë se Peréndia, pra, u dha atyre të njëjtën dhuratë që kemi marrë ne, që besuan në Zotin Jezu Krisht, kush isha unë që të mund t'i kundërvihesa Peréndisë". **18** Si i dëgjuan këto fjalë, ata u qetësuan dhe përlëvdonin Peréndinë, duke thënë: "Peréndia, pra, edhe johebrejive u dha pendesën për t'u dhënë jetën!". **19** Ndërkqatës atë që ishin shpërndarë për shkak të përndjekjes që nisi me Stefanin, arritën deri në Feniki, në Qipro dhe në Antioki, duke mos ia shpallur fjalën asnjë tjetëri, përvëç Judenjeve. **20** Por disa prej tyre me origjinë nga Qipro dhe nga Kirenea, kur arritën në Antioki, filluan t'u flasin Grekëve, duke shpallur Zotin Jezus. **21** Dhe dora e Zotit ishte me ta; dhe një numër i madh besoi dhe u kthye te Zoti. **22** Lajmi i kësaj arriti në vesh të kishës që ishte në Jeruzalem; dhe ata dërguan Barnabën, që të shkonte deri në Antioki. **23** Kur ai arriti, shikoi hirin e Peréndisë, u gëzua dhe i nxiti të gjithë t'i qëndrojnë besnikë Zotit, me dëshirën e zemrës. **24** Sepse ai ishte njeri i mirë, plot me Frymë të Shenjtë dhei besim. Dhe një numër i madh personash iu shftua Zotit. **25** Pastaj Barnaba u nis për në Tars për të kerkuar Saulin dhe, si e gjeti, e çoi në Antioki. **26** Dhe plot një vit ata u bashkuan me atë kishë dhe mësuan një numër të madh njerëzish; dhe, për të parën herë në Antioki, dishepujt u quajtën të Krishterë. **27** Në ato ditë disa profetë zbritën nga Jeruzalemi në Antioki. **28** Dhe një nga ata, me emër Agab, u ngrit dhe nëpërmjet Frymës parathoshte se do të ndodhët në mbarë botën një zë i madhe buke; dhe kjo ndodhi më vonë në kohën nën Klaud Cezarit. **29** Atëherë dishepujt, secili sipas mundësive të tij, vendosën t'u pojnjë një ndihmë vëllezërvë që banonin në Jude. **30** Dhe këtë ata e bënë, duke ua dërguar pleqve me anë të Barnabës dhe të Saulit.

12 Dhe në atë kohë mbreti Herod filloi të përndjekë disa nga kisha. **2** Dhe e vrou me shpatë Jakobin, vëllain e Gjonit. **3** Dhe, duke parë se kjo u pëlqente Judenje, urdhëroi të arrestohet edhe Pjetri (ishin ditët e të Ndormëve). **4** Mbasë i arrestoi, e futi në burg dhe ua besoi ruajtjen e tij katër skuadrove, me nga katër ushtarë secila, duke menduar ta nxjerrë para popullit mbas Pashkës. **5** Por, ndërsa Pjetrin e ruanin në burg, nga ana e kishës bënin lutje të vazhdueshme te Peréndia për të. **6** Dhe natën, para se ta nxirte Herodi përpëra popullit, Pjetri po flinte në mes dy ushtarëve, i lidhur me dy zinxhirë; dhe rojet para portës ruanin burgun. **7** Dhe ja, një engjlli i Zotit u duk dhe një dritë e ndriçoi qelinë; dhe ai i ra Pjetrit në ijë, e zgjoi duke thënë: "Çohu shpejti". Dhe zinxhirët i ranë nga duart. **8** Pastaj engjelli i tha: "Ngjishu dhe

lidhi sandalet!". Dhe ai bëri kështu. Pastaj i tha: "Mbështillu me mantelin dhe ndiqmë!". **9** Dhe Pjetri, mbasi doli, e ndiqte pa e kupurtuar se c'po i ndodhët me anë të engjelli ishte e vërtetë; sepse ai pandehte se kishte një vegim. **10** Dhe, si kaluan vendrojën e parë dhe të dytë, arritin te dera e hekurt që të konte në qytet, dhe ajo u hap përpëra tyre vetveti; dhe, mbasi dolën, pëershuan një rrugë dhe papritmas engjelli e la atë. **11** Kur Pjetri erdhë në vete, tha: "Tani me të vërtetë po e di se Zoti ka dërguar engjellin e vet dhe më liro nga duart e Herodit duke e bërrë të kotë gjithë atë që priste populli i Judenje". **12** Kur e kuptoi situatën, ai u nis për në shtëpinë e Marisë, nënës së Gjonit, të mbiquajtur Mark, ku shumë vëllezër ishin mbledhur dhe po luteshin. **13** Sapo Pjetri i ra derës së hyrjes, një shërbëtor që quhej Rode u afra me kujdes për të dëgjuar. **14** Dhe, kur njohu zérin e Pjetrit, nga gjëzimi nuk e hapi derën, por rendi brenda dhe njoftoi se Pjetri ndodhet para derës. **15** Por ata i thanë: "Ti flet përcari". Por ajo pohonte se ashtu ishte. Dhe ata thoshnin: "Është engjelli i tij!". **16** Ndërkqatës Pjetri vazhdonte të trokiste. Ata, kur e hapën, e panë atë dhe u mahnitën. **17** Por ai u bëri shenjtë me dorë të heshtnin dhe u tregoi se si Zoti e kishte nxjerrë nga burgu. Pastaj tha: "Ua tregoni këto Jakobit dhe vëllezërvë!". Pastaj doli dhe shkoi në një vend tjeter. **18** Kur zbardhi dita, u bë një pështjellim i madh në mes të ushtarëve, sepse nuk dinin ç'kishte ndodhur me Pjetrin. **19** Dhe Herodi nisi ta kérkojë, por nuk e gjeti, dhe, mbasi i mori në pyjetë rojet, urdhëroi që të vriten. Pastaj zbriti nga Judeja në Cezare dhe atje qëndroj për pak kohë. **20** Por Herodi ishte i zemrëuar kundër tirasive dësidonasve; por ata, si u morën vesh midis tyre, u paraqitën para tij dhe, mbasi ia mbushën mendjen Blastit, kamarierit të mbretit, kérkuant paqe, sepse **21** Ditën e caktuar Herodi, i veshur me mantelin mbretëror dhe i ulur mbi fron, u mbajti një fjalim. **22** Populli e brohoriste, duke thënë: "Zë e Peréndisë dhe jo e njeriut!". **23** Në atë çast një engjelli i Zotit e goditi, sepse nuk i kishte dhënë lavdi Peréndisë; dhe, i brejtur nga krimbat, vdiq. **24** Ndërkqatës fjalë e Peréndisë rritet dhe përhapej. **25** Dhe Barnaba dhe Sauli, mbasi e përfunduan misionin e tyre, u kthyen nga Jeruzalemi në Antioki duke e marrë me vete Gjonin, të mbiquajtur Mark.

13 Por në kishën e Antiokisë ishin profetë dhe mësues: Barnaba, Simeoni, i quajtur Niger, Luci nga Kireneas, Manaeni, që ishte rritur bashkë me Herodin tetrark, dhe Sauli. **2** Dhe, ndërsa po kryenin shërbësën e Zotit dhe po agjeronin, Fryma e Shenjtë tha: "M'i ndani veç Barnabën dhe Saulin për veprën për të cilën i kam thirrur". **3** Atëherë, pasi agjéruan dhe u lutën, vunë duart mbi ta dhe i nisën. **4** Ata, pra, të dërguar nga Fryma e Shenjtë, zbritën në Seleuki dhe që andej lundruan për në Qipro. **5** Kur arritën në Salaminë, shpallën fjalën e Peréndisë në sinagogat e Judenje; dhe ata kishin me vete edhe Gjonin si ndihmës. **6** Pastaj, mbasi e përshtuan ishullin deri në Pafo, gjetën aty një magjistar, një profet të rremë jude, me emër Bar-Jezus, **7** i cili ishte me prokonsulin Sergj Pal, njeri i zgjuar. Ky thirri pranë vetes Barnabën dhe Saulin dë kérkoi të dëgjonte fjalën e Peréndisë, **8** por Elimas, magjistari (ky në fakt është kuptimi i emrit të tij) u kundërshtoi atyre, duke kerkuar ta largojë prokonsullin nga besimi. **9** Atëherë Sauli, i quajtur edhe Pal, i mbushur me Frymén e Shenjtë, i nglu sytë mbi të dëhe tha: **10** "O njeri plot me çdo mashtrim dhe çdo farë ligësie, bir i djallit, armik i çdo drejtësie, a nuk do të heqësh dorë nga shtrembërimi i rrugëvë të drejta të Zotit? **11** Tani, pra, ja, dora e Zotit është mbi ty, dhe do të verbohesh dhe nuk do ta shohësh më diellin për një farë kohe". Menjëherë mbi të ra mijegull dhe terr: dhe ai shkonte rreth e qark duke kerkuar ndonjë që ta mbante për dore. **12** Atëherë prokonsulli, kur pa çfarë kishte ndodhur, besoi, i mrekulluar nga doktrina e Zotit. **13** Dhe Pali dhe shokët e vet hipën në anije nga Pafo dhe arritën nëpër det në Pergë të Panfilisë;

por Gjoni u nda prej tyre dhe u kthye në Jeruzalem. 14 Por ata, duke vazhduar rrugën nga Perga, arritën në Antioki të Pisidisë; dhe, mbasi hynë në sinagogë ditën e shtunë, u ulën. 15 Mbas leximit të ligjt dhet përfotëve, kërët e sinagogës dërguan atyre për t'u thënë: "Vëllezër, në qoftë se keni ndonjë fjalë këshilluese për popullin, ia thoni". 16 Atëherë Pali u ngrit dhe, mbasi bëri shenjë me dorë, tha: "Izraelitë dhet ju që druan Perëndinë, dëgjon! 17 Perëndia e këtij populli të Izraelit i zgjodhi etër tanë, dhet e bëri të madh popullin gjatë qëndrimit në vendin e Egjiptit; pastaj, me krahet të fuqishém, e nxori që andej. 18 Dhe përfotë dhet vjet i duroi në shkretëtirë. 19 Pastaj shkatërrroi shtatë kombe në vendin e Kanaanit dhet ua shpërndau atyre në trashëgimi vendin e tyre. 20 Dhe pastaj, përfotë katërqind e pesëdhjetë vjet, u dha Gjyqtarë deri te profeti Samuel. 21 Më pas atë kërkuan një mbret; dhet Perëndia u dha atyre Saulin, birin e Kisit, një burrë nga fisë i Beniaminit, përfotë dhet vjet. 22 Pastaj Perëndia e hoqi dhet u ngjallti atyre si mbret Davidin, përfotë cilin dha dëshmi duke thënë: "Kam gjetur Davidin, birin e Jeseut, njeri sipas zemrës sime, i cili do të zbatojë të gjitha vullnetet e mia". 23 Prej farës së këtij Perëndia, sipas premtimit të vet, i ka ngjallur Izraelit Shpëtimtarin Jezus. 24 Para ardhjes së tij, Gjoni predikoi një pagëzin pendimi përfotë gjithë popullin e Izraelit. 25 Dhe, kur Gjoni po e përfundonte misionin e tij, tha: "Cili pandehni se jam unë? Unë nuk jam Krishti; por ja, pas meje vjen një, të cilin unë nuk jam i denjë t'i zgjidh sandalet e këmbëve". 26 Vëllezër, biqë të pasardhësve të Abrahamit, dhet atë prej jush që druajnë Perëndinë, juve iu është dërguar fjalë e këtij shpëtimi. 27 Sepse banorët e Jeruzalemit dhet kërët e tyre, duke mos e njohur Këtëjezus, duke e dënuar, kanë përmblushur fjalët e profetëve që lexohen çdo të shtunë. 28 Dhe, ndonjës nuk i gjetën asnjë faj që të meritonte vdekjen, i kërkuan Pilatit që ai të vritet. 29 Dhe mbasi u kryen të gjitha gjérat që janë shkruar përfotë, atë e zbritën nga druri dhet e vuñë në varr. 30 Por Perëndia e ringjalli prej të vdekurve; 31 dhet ai u pa përfotë shumë ditë nga atë që ishin ngjitur me të nga Galilea në Jeruzalem, të cilët tanë janë dëshmitarë të tij para popullit. 32 Dhe no po ju shpallim lajmin e mirë të premtimit që u që bëre etërve, 33 duke iu thënë se Perëndia e ka përmblushur përfotë ne, bij të tyre, duke ringjallur Jezusin, ashtu si dhet është shkruar në psalmin e dytë: "Ti je Biri im, sot më lindë". 34 Dhe mbasi e ka ringjallur prej të vdekurve përfotë mos e kthyer në kalbjë, ai ka thënë kështu: "Unë do t'ju jap premtimet e sigurta të bëra Davidit". 35 Përfotë këtë ai thotë edhe në një psalm tjetër: "Ti nuk do të lejosh që i Shenjtë yt të shohë kalbjë". 36 Sepse Davidi, mbasi zbatoi këshillën e Perëndisë në brezin e tij, vdiq dhet u bashkua me etërët e vet dhet pa kalbjë, 37 por ai, që e ka ringjallur Perëndia, nuk ka parë kalbjë. 38 Le ta dini, pra, o vëllezër, se nëpërmjet tij ju është shpallur falja e mëkateve, 39 dhet se, me anë të tij, që beson është shfajësuar nga të gjitha gjérat, që nuk mund të shfajsohej me anë të ligjtit të Moisiut. 40 Kini kujdes, pra, që të mos ju ndodhë ajo që është thënë në profetët: 41 "Shikoni, o përbuzës, mrekullohuni dhet do të treteni, sepse unë po kryej një vepër në ditët tuaja, një vepër, të cilën ju nuk do ta besonit, po t'juva tregonte dikush". 42 Dhe kur Judenjtë dolën nga sinagoga, johebrejtë u lutën që të shtunën e ardhshme t'u flisnin përsëri përfotë këto gjëra. 43 Dhe, mbasi u shpërndau mbledhja, shumë nga Judenjtë dhet nga prozelitet e perëndishëm i ndiqnë Palin dhe Barnabën, të cilët, duke u folur atyre, i bindën të ngulmojnë në Hir të Perëndisë. 44 Të shtunën tjetër gati gjithë qyteti u mblohdh përfotë dëgjuar fjalën e Perëndisë. 45 Por Judenjtë, duke parë turmën, u mbushën me smirë dhet u kundërviheshin thënieve të Palit, duke kundërshtuar dhet duke blasfemuar. 46 Atëherë Pali dhet Barnaba, duke folur lirisht, thanë: "Ishte e nevojshme që fjalë e Perëndisë t'ju shpalloj ju më së pari;

por, ngaqë ju e hidhni poshtë dhet nuk e çmoni veten të denjë përfotë jetën e përjetshme, ja, ne po u drejtohemi johebrejnive. (aiōnios g166) 47 Sepse kështu na ka urdhëruar Zoti: "Unë të vura si drithë të johebrejnive, që ti ta çosh shpëtimin deri në skajin e dhet". 48 Johebrejtë, kur dëgjuan, u gézuan dhet lëvdonin fjalën e Zotit; dhet të gjithë sa ishin të paracaktaur përfotë jetën e pasosur besuan. (aiōnios g166) 49 Dhe fjalë e Zotit përhapej në mbarë atë vend. 50 Por Judenjtë i nxitën disa gra të perëndishme të shtresës së lartë, si dhet parinë e qytetit, dhet ngjallën një përndjekje kundër Palit dhe Barnabës dhet i débuani jashtë kufijve të tyre. 51 Atëherë atë, mbasi shkundën pluhurin e këmbëve të tyre kundër tyre, shkuat në Ikon. 52 Dhe dishepujt ishin mbushur me gëzim dhet me Frymën e Shenjtë.

14 Ndonhi që edhe në Antioki ata hyjnë në sinagogën Ejudenje dhet folën në mënyrë të tillë, sa një turmë e madhe Judenjtë dhet Grekësh besuan, 2 Por Judenjtë që nuk besuan i nxitën dhet i acaruan shpirrat e johebrejnive kundër vëllezërvë. 3 Ata, pra, qëndruan shumë kohë atje, duke folur lirisht në Zotin, i cili jepte dëshmi fjalës së hirit të tij, duke lejuar që me anë të duarve të tyre të bëhenshin shenja dhet mrekulli. 4 Por popullsia e qytetit u nda: disa mbanin anën e Judenje dhet të tjerë atë të apostujve. 5 Por kur u bë një orvatie nga ana e johebrejnive dhet e Judenje me kërët e tyre përfotë t'i keqtrajtuar apostujt dhet përfotë vratë me gurë, 6 atë e morën vesh dhet ikiqët e Likaonisë: në Listra, në Derbë dhet e krahinën përreth, 7 dhet atje vazhduan të ungjillëzonin. 8 Dhe në Listra ishte një njeri me këmbë të paralizuara, që rrinte gjithnjë ndenjur dhet nuk kishte ecur kurrë, sepse ishte sakat që nga barku i së emës. 9 Ky e dëgjoi duke folur Palin, i cili nguli sítë mbi tē dhet pa se ai kishte besim përfotë shëruar. 10 dhet tha me zë tē lartë: "Çohu në këmbë!". Dhe ai hovit lart dhet nisi tē ecë. 11 Turma, kur pa c'kishte bëre Palin, e ngriti zérin dhet thënë në gjuhën liakaonike: "Perënditë zbrtinë ndër ne, në trajtë njeriu". 12 Dhe e quanin Barnabën Jupiter, Palin Mëkur, sepse ai fliste më shumë. 13 Atëherë prifti i Jupiterit, që e kishte tempullin në hyrje të qytetit të tyre, solli dema me kurora pranë portave dhet donte tē ofronte një flijim bashkë me turmën. 14 Por apostujt Barnaba dhet Pal, kur dëgjuan këtë, i grisën robat e tyre dhet u turrën në mes të turmës, duke thirrur e duke thënë: 15 "O burra, pse bëni këto gjëra? Edhe ne jemi njerëz me tē njëjtën natyrë si ju, dhet po ju shpallim lajmin e mirë, që ju nga këto gjëra tē kota të ktheheni te Perëndia e gjallë që ka bëre qellin, dhet, detin dhet tē gjitha gjérat që janë në ta. 16 Në brezat që shkuat ai la që tē gjitha kometet tē ndjekin rrugët e tyre; 17 por nuk e la veten e vet pa dëshmi, duke bëre mirë, duke na dhënë shira prej qelliut dhet stinë tē frytshme dhet duke i mbushur zemrat tonë ushqim dhet gëzim". 18 Duke thënë këto gjëra, mundën t'i ndalin me vështirësi turmat që tē mos u bëjnë flijim. 19 Por në atë kohë erdhën disa Judenjtë nga Antioika dhet e Ikonë; atë, mbasi ia mbushën mendjen turmën, e gjuajtën me gurë Palin dhet, duke menduar se kishte vdekur, e têrhoqën zvarrë jashtë qytetit. 20 Por, kur dishepujt u mblohdhën rrëth tij, ai u ngrit dhet hyri në qytet; dhet tē nesëmen u nis me Barnabën përfotë Derbë. 21 Dhe, mbasi ungjillëzuan atë qytet dhet bënë shumë dishepujt, u kthyen në Listra, në Ikon dhet në Antioiki, 22 duke fuqizuar shpirterat e dishepujve dhet duke i këshilluar që tē ngulmojnë në besim, dhet duke thënë se me shumë pikëllime duhet tē hyjmë në mbretërinë e Perëndisë. 23 Dhe mbasi caktuan përfotë tē pleqtë në çdo kishë, u lutën dhet agjëruan, i lanë në dorën e Zotit, në tē cilin kishin besuar. 24 Dhe, mbasi e përshkuan Pisidinë, ardhën në Panfilë. 25 Dhe, mbasi e shpallën fjalën në Pergë, zbritën në Atali. 26 Pastaj që andej lundruan përfotë Antioiki, prej nga ishin rekonduar në

hir të Perëndisë për veprën që posa kishin kryer. 27 Si arritën atje, mblohdhén kishén dhe treguan c'gjéra të mëdha kiske kryer Perëndia me anë të tyre dhe si u kiske hapur johebrenje derën e besimit. 28 Dhe qéndruan atje me dishepujt mjaft kohë.

15 Dhe disa, që zbritën nga Judeja, mësonin vëllezërit: "Nëse nuk jeni rrëthprerë sipas ritit të Moisiut, nuk mund të shpëtoheni". 2 Duke qenë se u bë një grindje jo e vogël dhe një diskutim nga ana e Palit dhe e Barnabës me ata, u dha urdhër që Pali, Barnaba dhe disa të tjerë nga ata të ngjiten në Jeruzalem tek apostujt dhe te pleqtë për këtë çështje. 3 Ata, pra, si u përcollën nga kisha, kaluan nëpër Feniki dhe Samari, duke treguar kthimin e johebrenje dhe duke u sjellë gëzim të madh mbarë vëllezërvë. 4 Kur arritin në Jeruzalem, u pritën nga kisha, nga apostujt dhe nga pleqtë dhe treguan për gjérat e mëdha që Perëndia kiske bërë me anën e tyre. 5 Por u ngritën disa nga sekti i farisenjve, që kishin besuar dhe thanë: "Duhen rrëthprerë johebrenjtë dhe të urdhërohen të zbatojnë ligjin e Moisiut". 6 Atëherë apostujt dhe pleqtë u mblohdhën për ta shqyrtuar këtë problem. 7 Dhe duke qenë se lindi një diskutim i madh, Pjetri u qua në këmbë dhe u tha atyre: "Vëllezëri, ju e din si që në kohët e para Perëndia midis nesh më zgjodhi mua, që me anë të gojës sime johebrenjtë të dëgjojnë fjalën e ungjillit dhe të besojnë. 8 Perëndia, që i njeh zemrat, u ka dhënë atyre déshmi, duke u dhënë Frymén e Shenjtë, sikurse edhe neve; 9 dhe ai nuk bëri asnjë dallim midis nesh dhe atyre, duke i pastruar zemrat e tyre me anë të besimit. 10 Tani, pra, pse e tundoni Perëndinë, duke u vënë mbi qafën e dishepujve një zgjedhë që as etërit tanë e as ne nuk mund ta mbajmë! 11 Po ne besojmë se do të shpëtohem me anë të hirit të Zotit Jezu Krishtit, dhe në të njëjtën ményrë edhe ata". 12 Atëherë e gjithë turma heshti, dhe rrinte e dégjonte Barnabën dhe Palin, që tregonin c'shenja e mrekulli kiske bërë Perëndia me anë të tyre ndër johebrenj. 13 Dhe si heshtën ata, Jakobi e mori fjalën dha tha: "Vëllezëri, më dégjoni! 14 Simoni ka treguar si i ka vizituar për herë të parë Perëndia johebrenjtë, që të zgjedhë nga ata një popull për emrin e tij. 15 Me këtë gjë pajtohen fjalët e profetëve, sikundër eshtë shkruar: "Pas këtyre gjerave, unë do të kthehem dhe do ta rindërtoj tabernakullin e Davidit që eshtë rrëzuar, do t'i restauroj gjermadhat e tij dhe do ta ngre përséri më këmbë. 17 që mbetja e njerëzve dhe të gjitha johebrenjtë mbi të cilat thirret emri im, të kérkojnë Zotin, thotë Zoti që i bën të gjitha këto". 18 Prej kohësh janë të njohura te Perëndia të gjitha veprat e tij. (aiōn g165) 19 Prandaj unë gjykoi që të mos i bezulsim ata nga johebrenjtë që kthehen te Perëndia, 20 por t'u shkruehet atyre që të heqin dorë nga ndotjet e idhujve, nga kurvëria, nga gjérat e mbytura dhe nga gjaku. 21 Sepse Moisiu që nga kohët e lashta ka njerëz të cilët në çdo qytet e predikojnë atë, duke qënë i lexuar çdo të shtunë në sinagoga". 22 Atëherë iu duk e mirë apostujve dhe pleqve me gjithë kishën të dérgojnë në Antioki, me Palin dhe Barnabën, disa njerëz të zgjedhur nga ata: Judën, mbiquajtur Barsaba, dhe Silën, njerëz me autoritet ndër vëllezërit, 23 me një letër të shkruar nga dora e tyre që thoshte: "Apostujt, pleqtë dhe vëllezërit, vëllezërvë nga johebrenjtë që janë në Antioki, Siri dhe Kiliqi, pëershëndet. 24 Duke qenë se morën vesh se disa që erdhën prej nesh, por të cilëve ne nuk u kishim dhënë asnjë porosi, ju kanë shqetësuar me fjalë duke trazuar shpirturat tuaj, duke thënë se ju duhet të rrëthpriteni dhe të zbatoni ligjin, 25 na u duk e mirë neve, të mbledhur tok me një zemër, të zgjedhim disa njerëz dhe t'i dérgojmë bashkë me të dashurit tanë Barnaba dhe Pal, 26 njerëz që kanë përkushtuar jetën e tyre për emrin e Zotit tonë Jezu Krishtit. 27 Kemi dërguar, pra, Judën dhe Silën; edhe ata do t'ju trengojnë me gojë të njëjtat gjëra. 28 Në fakt na u

duk mirë Frymës së Shenjtë dhe neve që të mos ju ngarkojmë asnjë barrë tjetër përvëç këtyre gjëratë tē nevojshme: 29 që ju të hiqni dorë nga gjérat e fljijuara idhujve, nga gjaku, nga gjérat e mbytura dhe nga kurvëria; do të bëni mirë të ruheni nga këto. Qofshi mirë". 30 Ata, pra, mbasi u ndanë, zbritën në Antioki dhe, si mblohdhën kuvendin, e dorëzuan letrën. 31 Dhe ata, mbasi e lexuan, u gëzuan për ngushëllimin. 32 Dhe Juda e Sila, që ishin edhe ata profetë, me shumë fjalë i nxitën vëllezërit dhe i forcuan. 33 Mbasi ndenjën atje ca kohë, u dërguan prapë me paqtim nga vëllezërit tek apostujt. 34 Por Silës iu duk mirë të mbetej aty. 35 Edhe Pali e Barnaba qéndruan në Antioki, duke mësuar dhe duke shpallur me shumë të tjera fjalën e Zotit. 36 Pas disa ditësh Pali i tha Barnabës: "Le të kthehemë tê shohim vëllezërit tanë në çdo qytet, ku kemi shpallur fjalën e Perëndisë, për të parë si janë". 37 Dhe Barnaba donte të merrte me vete Gjonin, të quajtur Mark. 38 Por Pali mendonte se nuk duhej marrë me vete atë që ishte ndarë prej tyre në Pamfili, dhe nuk kiske shkuar me ata në punë. 39 Atëherë lindi një grindje saqë ata u ndanë njëri nga tjetri; pastaj Barnaba, mbasi mori Markun, lundroi për në Qipro. 40 Por Pali zgjodhi Silën dhe u nis, pasi vëllezërit e lanë në hir të Perëndisë. 41 Dhe përshkoi Sirinë dhe Kilikinë, duke i forcuar kishat.

16 Dhe ai arriti në Derbë dhe në Listra; këtu ishte një dishepull me emër Timote, biri i një gruaje judease besimtare, por me baba grek, 2 për të cilin jepnini déshimi të mirë vëllezërit e Listrës dhe të Ikonit. 3 Pali deshi që të dilte me të; kështu e mori, e rrëthpreu për shkak të Judenje që ishin në ato vende, sepse të gjithë e dinin se babai i tij ishte grek. 4 Dhe, duke kaluar nëpër qytete, i urdhëronin ata të zbatojnë vendimet që ishin marrë nga apostujt dhe nga pleqtë në Jeruzalem. 5 Kishat, pra, po forcoheshin në besim dhe rriteshin në numër përditë. 6 Kur ata po kalonin nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, u penguan nga Fryma e Shenjtë që të shpallin fjalën në Azi. 7 Si arritin në kufijtë e Misisë, atë kërkuan të shkojnë në Bitini, por Fryma nuk i lejoi. 8 Kështu, pasi e përshkuan Misinë, zbritën në Troas. 9 Gjatë natës Palit iu shfaq një vegim. I rrinte para një burrë Maqedonas, që i lutej dhe i thoshte: "Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo". 10 Mbasi e pa vegimin, kërkuan menjëherë të shkojmë në Maqedoni, të bindur se Zoti na kiske thirr që t'ua shpallim atyre ungjillin. 11 Prandaj, duke lundruar nga Troasi, u drejtuam për në Samotrakë, dhe të nesërmen në Neapolis, 12 dhe prej anej në Filipi, që eshtë qyteti i parë i asaj ane të Maqedonisë dhe koloni romake; dhe qëndruam disa ditë në atë qytet. 13 Ditën e së shtunës dolën jashtë qytetit anës lumit, ku ishte vendi i zakonshëm për lutje; dhe, si u lëm, u flisnim grave që ishin mbledhur atje. 14 Dhe një grua, me emër Lidia, që ishte tregtare të purpurash, nga qyteti i Tiatirës dhe që e adhuronte Perëndinë, po dégjonte. Dhe Zoti ia hapi zemrën për të dégjuar gjérat që thoshte Palli. 15 Pasi ajo u pagëzua me familjen e saj, na u lut duke thënë: "Në qoftë se më keni gjykuar se jam besnikë ndaj Zotit, hyni në shtëpinë time dhe rrini". Dhe na detyroi të pranojmë. 16 Dhe, kur po shkonom për lutje, na doli para një skllave e re që kiske një frymë falli, e cila, duke u treguar fatin njerëzve, u sillte shumë fitime zotërinjve të saj. 17 Ajo u vu të ndjekë Palin dhe ne, dhe bërtiste duke thënë: "Këta njerëz janë shërbëtorë të Perëndisë Shumë të Lartë dhe ju shpallën udhën e shpëtimit". 18 Dhe ajo e bëri këtë shumë ditë me radhë, por Pali, i mërzitur, u kthyte dhe i tha frymës: "Unë të urdhëroj në emër të Jezu Krishtit të dalësh prej saj". Dhe fryma doli që në atë çast. 19 Por zotërinjët e saj, kur panë se u humbi shpresa e fitimit të tyre, i kapën Palin dhe Silën dhe i tërroqën te sheshi i tregut përpara arkondëve; 20 dhe si ua paraqitën pretorët, thanë: "Këta njerëz, që janë Judenj, e turbullojnë qytetin tonë, 21

dhe predikojnë zakone që për ne, që jemi Romakë, nuk është e ligjshme t'i pranojmë dhe t'i zbatojmë". 22 Atëherë turma u lëshua e gjitha bashkë kundër tyre: dhe pretorëve, ua grisën atyre rrobat dhe urdhëruan t'i rrabin me kamxhik. 23 Dhe si i rrabin me shumë goditje, i futën në burg duke urdhëruar rojtarin e burgut t'i ruajë me kujdes. 24 Ky, si mori një urdhër të tillë, i futi në pjesën më të brendshme të burgut dhe ua shtrëngoi këmbët në dru. 25 Aty nga mesnata Pali dhe Sila po luteshin dhe i këndonin himne Perëndisë; dhe të burgosurit i dëgjonin. 26 Befas u bë një tërmet i madh, saqë u tundën themelat e burgut; dhe në atë çast u hapën të gjitha dyert dhe të gjithëve iu zgjdhën prangat. 27 Rojtarë i burgut, kur u zgjua dhe pa dyert e burgut të hapura, nxori shpatën dhe donte të vriste veten, duke menduar se të burgosurit kishin ikur. 28 Por Pali thirri me zë të lartë: "Mos i bëj ndonjë të keqe vetes, sepse nái të gjithë jemi këtu". 29 Atëherë ai kërkoi një dritë, u turr brenda dhe duke u dridhur i téri u ra ndër këmbë Pali dhe Silës; 30 pastaj i nxori jashët dhe tha: "Zotërinj, ç'duhet të bëj unë që të shpëtohem?". 31 Dhe ata i thanë: "Beso nái Zotin Jezu Krisht dhe do të shpëtohesi ti dhe shtëpia jote". 32 Pastaj ata i shpallën fjalën e Zotit atij dhe gjithë atyre që ishin në shtëpinë e tij. 33 Dhe ai i mori që nái atë orë të natës dhe ua lau plagët. Dhe ai dhe të gjithë t'i tijtë u pagëzuan menjëherë. 34 Mbas i goj në shtëpinë e vet, ua shtroi tryezën dhe u gëzua me gjithë familjen e tij që kishte besuar në Perëndinë. 35 Kur u gdhë, pretorët dérguan liktorët t'i thonë rojtarit të burgut: "Léri të lirë ata njerëz". 36 Dhe rojtarë i burgut i tregoi Palit këto fjalë: "Pretorët kanë dérguar fjalë që të lironë; dilni, pra, dhe shkonit nái paqe". 37 Por Pali u tha atyre: "Mbas na kanë rrahu botërisht pa qenë të dënuar nái gjyq, ne që jemi qytetarë romakë, na futën në burg dhe tanë na nxjerrin fshehas? Jo, kurrsesi! Le të vijnë vetë ata të na nxjerrin jashtë". 38 Liktorët ua tregon këto fjalë pretorëve; dhe ata, kur dëgjuan se ishin qytetarë romakë, u frikësuan. 39 Atëherë erdhën dhe iu lutën atyre, dhe si i nxorën, iu lutën që të largohen nga qyteti. 40 Atëherë ata, si dolën nga burgu, hynë nái shtëpinë e Lidias dhe, kur panë vëllezërit, i ngushëlluan; dhe ikën.

17 Dhe mbasi kishin kaluar nëpër Amfipoli dhe nëpër Apoloni, arriti në Thesaloniki, ku ishte sinagoga e Judenjve. 2 Dhe Pali, sipas zakonit të vet, hyri tek ata dhe tri të shtuna me radhë u paraqiti argumente nga Shkrimet, 3 duke deklaruar dhe duke treguar atyre se Krishti duhej të vuante dhe të ringjallej prej së vdekurish dhe duke thënë: "Ky Jezusi që unë nju shphallështë Krishti". 4 Disa nga ata besuan dhe u bashkuan me Palin dhe Silën, si dhe një numër i madh Grekësh të përsprirshëm dhe jo pak gra të rëndësishme. 5 Por Judenjtë, të cilët nuk kishin besuar, patën smirë dhe morën me vete disa njerëz të këqij nga ata të rrugëve të tregut dhe, si mblodhën një turmë, e bënë rrëmujë qytetin; edhe sulmuan shtëpinë e Jasonit dhe kërkonin ata për t'i nxjerrë përparrë popullit. 6 Por, mbasi nuk i gjetën, e hoqën zvarrë Jasonin dhe disa vëllezër përparrë krerëve të qyteti, duke thirru: "Ata që e kanë bërë rrëmujë botën, kanë ardhur edhe këtu, 7 dhe Jasoni këta i priti; të gjithë këta veprojnë kundër statuteve të Cezarit, duke thënë se është një mbret tjetër, Jezusi". 8 Edhe nxitën popullin dhe krerët e qyteti, që i dëgjonin këto gjëra. 9 Por ata, mbasi morën një dorëzani nga Jasoni dhe nga të tjerët, i lejuan të shkojnë. 10 Atëherë vëllezërit menjëherë natën i nisën Palin dhe Silën për nái Berea dhe ata, apo arritin atje, hynë nái sinagogën e Judenjve. 11 Por këta ishin më fisnikë nga ndjenjat se ata të Thesalonikit dhe e pranuan fjalën me gatishmëri të madhe, duke i shqyrtaur çdo ditë Shkrimet për të parë nëse këto gjëra ishin ashtu. 12 Shumë nga ata, pra, besuan bashkë me një numër jo të vogël grash fisnikë greke dhe burrash. 13 Por, kur Judenjtë e

Thesalonikit morën vesh se fjala e Perëndisë ishte shpallur nga Pali edhe nái Berea, shkuan edhe atje dhe e turbulluan turmën. 14 Atëherë vëllezërit e nisën menjëherë Palin nái drejtim të detit, por Sila dhe Timoteu qëndruan atje. 15 Ata që i prinin Palit e quan deri nái Athinë; pastaj, mbasi morën porosi pér Silën dhe Timoteun që të arrijnë sa më parë tek ai, u kthyen prapa. 16 Ndërsa Pali po i priste nái Athinë, po i ziente fryma përbrenda, kur pa qytetin plot me idhuj. 17 Ai, pra, po diskutonte nái sinagogë me Judenjtët dhe me njerëz të përsprirshëm dhe çdo ditë nái sheshin e tregut me ata që takonte. 18 Diskutonin me të edhe disa filozofë epikurianë dhe stoikë. Disa thoshrin: "Vallë ç'do të thotë ky llafazan". Dhe të tjerë thoshrin: "Ai duket se është një kasnec i perëndivë të huaja", sepse u shpall atyre Jezusin dhe ringjalljen. 19 Dhe e zunë dhe e quan nái Areopag, duke thënë: "A mund ta marrim vesh qështë kjo doktrinë e re pér të cilën ti fleet? 20 Sepse ti sjell disa gjëra të huaja nái veshët tanë, prandaj duam të dimë q'kuptim kanë ato. 21 Atëherë gjithë Athinasit dhe të huajt që banonin atje nuk e kalonin kohën më mirë sesa duke folur ose duke dëgjuar ndonjë fjalë të re. 22 Atëherë Pali, duke qëndruar nái këmbë nái mes të Areopagut, tha: "O burra athinas, unë shoh se nái të gjitha gjérat ju jeni shumë fetarë". 23 Sepse, duke ecur e duke vënë re objektet e kultit tuaj, gjeta edhe një altar mbi të cilin është shkruar: "PERËNDISÉ SÉ PANJOHUR". Atë, pra, që ju e adhuroni pa e njohur, unë po juash shpall. 24 Perëndia që bëri botën dhe të gjitha gjérat që janë nái të, duke qenë Zot i qjellit dhe i tokës, nuk banon nái tempuj të bërë nga duart e njeriut, 25 dhe as shërbehet nga duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë pér ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, hukatje dhe çdo gjë; 26 dhe ai ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha racat e njerëzve, që të banonjë nái mbarë faqen e dheut, dhe cakttoi kohërat me radhë dhe caqet e banimit të tyre, 27 që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta gjejnë duke prekur, ndonjëse ai nuk është larg nga secili prej nesh. 28 Sepse nái të ne jetojmë, lëvizim dhei jemi, sikurse kanë thënë edhe disa nga poetët tuaj: "Sepse jemi edhe ne pasardhës të tij". 29 Duke qenë, pra, se ne jemi pasardhës të Perëndisë, nuk duhet të mendojmë që natyra e perëndishme është e ngjashme me arin ose me argjindin, ose me gurin ose me një veprë arti të latuar dhe të shpikur nga njeriu. 30 Perëndia, pra, duke kaluar përmbi kohërat e padjies, i urdhëron të gjithë njerëzit dhe kudo që të pendohen. 31 Sepse ai ka caktuar një ditë nái të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar; dhe për këtë u ka dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej të vdekurit". 32 Kur dëgjuan të flitej pér ringjalljen e të vdekurve, disa e përqeshën dhe të tjerë thoshrin: "Do të të dëgjojmë përsëri pér këtë gjë". 33 Kështu Pali doli nga mesi i tyre. 34 Por disa u bashkuan me të dhe besuan, ndër këta edhe Dionis areopagiti, një grua që quhej Damaris dhe ca të tjerë me ta.

18 Pas këtyre gjërase Pali u nis nga Athina dhe erdhë nái Korint. 2 Dhe si gjeti një farë Judeu, me emër Akuila, lindur nái Pont, i ardhur rishtas nga Italia bashkë me gruan e tij Priskilen (sepse Klaudi kishte urdhëruar që të gjithë Judenjtë të largohen nga Roma), shkoi tek ata. 3 Dhe duke qenë se kishin të njëjtën mjeshtëri, shkoi të banonjë me ta dhe punonte; se mjeshtëria e tyre ishte të bënin çadra. 4 Çdo të shtunë mësonët nái sinagogë dhe bindte Judenjtë dhe Grekë. 5 Kur Sila dhe Timoteu zbritën nga Maqedonia, Pali shtyhej nga Fryma pér t'u dëshmuar Judenjve se Jezusi ishte Krishti. 6 Por duke qenë se ata kundërshtonin dhe blasfemonin, ai i shkundi rrrobat e tij dhe u tha atyre: "Gjak ujuq qoftë mbi kokën tuaj, unë jam i pastër; që tashti e tutje do të shkoj te johebrenjtë". 7 Dhe, mbasi u largua prej andej, hyri nái shtëpinë e një farë njeriu me emër Just, i cili i shërbente Perëndisë

dhe e kiske shtepinë ngjitur me sinagogën. 8 Dhe Krispi, kreun i sinagogës, besoi te Zoti me gjithë shtepinë e tij; edhe shumë Korintas, duke dëgjuar Palin, besuan dhe u pagëzuan. 9 Një natë Zoti i tha Palit në vegim: "Mos druaj, por fol dhe mos pusho, 10 sepse unë jam me ty dhe askush nuk do të vërë dorë mbi ty që të të bëjë keq, sepse unë kam një popull të madh në këtë qytet". 11 Kështu ai qëndroi atje një vit e gjashtë muaj, duke mësuar ndër ta fjalën e Perëndisë. 12 Por, kur Galioni ishte prokonsull i Akaisë, Judenjtë u ngriten me një mendje kundër Palit dhe e çuan në gjykatë, 13 duke thënë: "Ky ua mbush mendjen njerëzve t'i shërbijnë Perëndisë, në kundërshtim me ligjin". 14 Dhe kur Pali donte të haptë gojnë, Galioni u tha Judenje: "Po të që puna pér ndonjë padrejtësi ose keqburje, o Judenj, do t'ju dëgjoja me durim, sipas arsys; 15 por nëse janë çështje pér fjalë, pér emra dhe ligjin tuaj, shikojeni ju vetë, sepse unë nuk dua të jem gjykatës i këtyre gjërvave". 16 Dhe i përzuri ata nga gjykata. 17 Atëherë të gjithë Grekët zunnë Sostenin, kreun e sinagogës, dhe e rrahën para gjykatës. Por Galioni nuk donte t'ia dinte fare pér këto gjëra. 18 Dhe Pali, mbasi qëndroi atje edhe shumë ditë, u nda nga vëllezërit dhe lundroi pér në Siri me Priskilën dhe Akuilën, pasi e qethi kokën në Kenkre, sepse kiske bérë një premtim solemn. 19 Dhe, kur arriti në Efes, i la aty, po vetë hyri në sinagogë dhe filloj të diskutojë me Judenjtë. 20 Ata iu lutën të rrinte me ta më gjatë, por ai nuk pranoi; 21 por u nda prej tyre duke thënë: "Më duhet gjithsesi ta kaloj festën e ardhshe në Jeruzalem, por, në dashtë Perëndia, do të kthehem përsëri te ju". Dhe u nis nga Efesi nëpër det. 22 Si zbarkoi në Cesari, u ngjitet në Jeruzalem, dhe si u pëershëndet me kishën, zbriti në Antioki. 23 Dhe, mbasi qëndroi atje pak kohë, u nis dhe përshkoi me radhë rrethinat e Galatisë dhe të Frigjisë, duke forcuar gjithë dishepujt. 24 Por një Jude, me emër Apollo, lindur në Aleksandri, njeri orator dhe njohës i Shkrimit, arriti në Efes. 25 Ai ishte i mësuar në udhën e Zotit dhe, i zjarri në frysë, fliste dhe mësonte me zell gjérat e Zotit, por njihet vetëm pagëzimin e Gjonit. 26 Ai filloj të flasë lirisht në sinagogë. Dhe, kur Akuila dhe Priskila e dëgjuan, e morën me vete dhe ia shtjelluan më thellë udhën e Perëndisë. 27 Pastaj, mbasi ai donte të shkonte në Akai, vëllezërit i dhanë zemër dhe u shkruan dishepujë që ta prisnin. Mbasit arriti atje, ai i ndihmoi shumë ata që kishin besuar me anë të hirit. 28 Ai në fakt, i kundërshtonte botërisht me forcë të madhe Judenjtë, duke treguar me anë të Shkrimeve se Jezusi éshëtë Krishti.

19 Dhe ndërsa Apollo ishte ende në Korint, Pali, mbasi shkoi në vendet më të larta, arriti në Efes dhe, si gjeti disa dishepuj, u tha atyre: 2 "A e keni marrë Frymën e Shenjtë, kur besuat?". Ata iu përgjigjën: "Ne as që kemi dëgjuar se paska Frymë të Shenjtë". 3 Dhe ai u tha atyre: "Me se, pra, u pagëzuat?". Ata u përgjigjën: "Me pagëzimin e Gjonit". 4 Atëherë Pali tha: "Gjoni pagëzoi me pagëzimin e pendimit, duke i thënë popullit se duhet t'i besonte atij që do të vinte pas tij, domethënë Jezu Krishtit. 5 Dhe ata, si dëgjuan, u pagëzuan në emër të Zotit Jezus. 6 Dhe, kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta dhe ata folën në gjuhë të tjera dhe profetizuan. 7 Dhe gjithsej ishin rrëth dymbëdhjetë burra. 8 Pastaj ai hyri në sinagogë dhe u foli lirisht njerëzve tre muaj me radhë, duke diskutuar dhe duke i bindur pér gjérat e mbretërisë së Perëndisë. 9 Por, duke qenë se disa ngurtësosheshin dhe nuk besonin dhe flisnin keq pér Udhën përparrë turmës, ai u shkëput prej tyre, i ndau dishepujt dhe vazhdoi të diskutojë çdo ditë në shkollën e njëfarë Tirani. 10 Dhe kjo vazhdoi dy vjet me radhë, kështu që të gjithë banorët e Azisë, Judenj dhe Grekë, e dëgjuan fjalën e Zotit Jezus. 11 Dhe Perëndia bënte mrekulli të jashtëzakonshme me anë të duarve të Palit, 12 aq sa mbi të

sëmurët sillnin peshqirë dhe përparëse që kishin qenë mbi trupin e tij, dhe sëmundjet largoheshin prej tyre dhe frymërat e liga dilnin prej tyre. 13 Dhe disa yshëtë shëtitës Judenj u orvatën të thërrasin emrin e Zotit Jezus mbi ata që kishin frymërat e liga, duke thënë: "Ju pérbetohemi pér Jezusin, që Pali predikon!". 14 Ata që bénin këtë ishin shtatë bijtë e njëfarë Skevi, kryeprift jude. 15 Por fryma e ligë u përgjigj dhe tha: "Unë e njoh Jezusin dhe e di kush éshëtë Pali, po ju cilëtjeni?". 16 Atëherë ai njeri që kiske frymën e ligë u hodh mbi ta dhe si i mundi, ushtroi një dhunë aq të madhe sa ata ikën nga ajo shtëpi, lakuqiq e të plagosur. 17 Kjo u muar vesh nga të gjithë Judenjtë dhe Grekët që banonin në Efes, dhe të gjithë i zuri frika, dhe emri i Zotit Jezus ishte madhëruar. 18 Dhe shumë nga ata që kishin besuar vinin të rrëfesheshin dhe të tregonin gjérat që kishin bérë. 19 Shumë nga ata që ishin marrë me magji i solllën librat dhe i dogjën përparrë të gjithëve; dhe, mbasi e llogaritën çmimin e tyre, gjetën se ishin pesëdhjetë mijë pjesë argjendi. 20 Kështu fjala e Perëndisë shtohej dhe forcohej. 21 Mbasi këtyre ngjarjeve, Pali kiske vendosur në mendje të shkojë në Jeruzalem, duke kaluar nëpër Maqedoni dhe nëpër Akai, dhe thoshte: "Mbasi të kem qenë atje, më duhet të shoh edhe Romën". 22 Atëherë dërgoi në Maqedoni dy nga ata që i shërbën, Timoteun dhe Erastin, dhe vetë ndenji edhe ca kohë në Azi. 23 Dhe në atë kohë u bë një trazirë e madhe lidhur me Udhën, 24 sepse një farë njeri, me emër Dhimitër, argjendar, i cili bënte tempuj të Dianës në argjend, u silitte artizanëve jo pak fitim. 25 Ai i mblodhi këta bashkë me punëtorët që kishin një aktivitet të përafërt, dhe tha: "O burra, ju e dinj se fitimi ynë vjen nga kjo veprimtarji. 26 Dhe ju shihni dhe dëgjoni se ky Pali ua ka mbushur mendjen dhe ktheu një numër të madh njerëzish jo vetëm në Efes, por gati në mbarë Azinë, duke thënë se nuk janë perëndi ata që janë bérë me duar. 27 Dhe jo vetëm që éshëtë rreziku pér ne që kjo mjeshtria jonë të diskreditohet, por që edhe tempulli i perëndeshës së madhe Diana të mos vlerësohet më aspak dhe që t'i hiqet madhëشتia asaj, që gjithë Azia, madje gjithë bota, e nderon". 28 Ata, kur i dëgjuan këto gjëra, u mbushen me inat dhe bërtisin, duke thënë: "E madhe éshëtë Diana e Efesianëve!". 29 Dhe gjithë qyteti u mbush me rrëmuje; dhe si i morën me forcë Gain dhe Aristarkun, Maqedonas, bashkudhëtarë të Palit, rendën të gjithë, me një mendje, në teatër. 30 Dhe Pali donte t'i dilitte popullit, por dishepujt nuk e lejonin. 31 Edhe disa Azirkë, që ishin miq të tij, i quan pér ta lutar të mos dilte në teatër. 32 Ndërkaq disa bërtisin një gjë, të tjerë një tjetër, saqë mbledhja ishte trazuar dhe më të shumtët nuk dinin pérse ishin mbledhur. 33 Atëherë nga turma nxorëni Aleksandrin, të cilin e shtynin Judenjtë. Dhe Aleksandri, mbasi bëri shenjë me dorë, donte të paraqiste një apologji para popullit. 34 Por, kur e morën vesh se ishte Jude, të gjithë me një zë filluan të bërtasin pér gati dy orë: "E madhe éshëtë Diana e Efesianëve!". 35 Kancelari i qytetit, mbasi e qetësoi turmën, tha: "O Efesianë, cili éshëtë vallë ai njeri që nuk e di se qyteti i Efesianëve éshëtë mbrojtësi i tempullit të perëndeshës së madhe Diana dhe i imazhit të saj që ra nga Zeusi? 36 Duke qenë, pra, se këto janë të pakundërshtueshme, ju duhet të rrini urtë dhe të mos bëni asgjë të nxituar. 37 Sepse i prutë këta njerëz që nuk janë as sacrileghi as blasphemues të perëndeshës suaj. 38 Pra, në qoftë se Dhimitri dhe mjeshtrit që janë me të kanë diçka kundër dikuqit, gjykatat janë hapur dhe prokonsuj ka; le të padisin njëri-tjetrin. 39 Dhe nëse keni ndonjë kërkesë tjetër pér të bérë, të zjgjidhet në kuvindin sipas ligjit. 40 Ne në fakt jemi në rezik të akuzohemi si kryengritës pér ngjarjen e sotme, sepse nuk ka asnjë arsy me të cilën të përligjet ky grumbullim". 41 Dhe, si i tha këto, e shpërndau mbledhjen.

20 Si pushoi trazira, Pali i thirri dishepujt pranë vetes, i përqafoi dhe u nis për të vajtur në Maqedoni. **2** Dhe si i përshtoi ato krahina dhe u dha shumë këshilla, shkoi në Greqi. **3** Dhe mbasi kaloi atje tre muaj, duke qenë se Judenjtë kishin kurdisur një komplot kundër tij kur përgatitej të lundronte pér në Siri, vendosi të kthehet nga ana e Maqedonisë. **4** Dhe deri në Azi e përcollën Sopatri nga Berea, Aristarku dhe Sekundi nga Thesaloniki, Gai nga Derba dhe Timoteu, dhe Tikkiku e Trofimi nga Azia. **5** Këta ishin nisur para nesh dhe na prisnin në Troas. **6** Kurse ne u nisëm nga Filipi, pas ditëve të të Ndormëve, dhe pér pesë ditë i arritëm në Troas, ku qëndruam shtatë ditë. **7** Ditën e parë të javës, kur ishin mbledhur dishepujt pér të thyer bukën, Pali, i cili duhet të nisej të nesërmen, bisedonte me ta dhe e zgjati fjalën deri në mesnatë. **8** Dhe në sallën ku ishim mbledhur kishte shumë llambë. **9** Një djalosh me emër Eutik, që ishte ulur në parvazin e dritäres, e zuri një gjumë i rëndë; dhe, ndërsa Pali e çoi fjalën gjatë, e zuri gjumi, ra nga katë i tretë poshtë dhe e ngritën të vdekur. **10** Por Pali, si zbriti, ra mbi të, e përqafoi dhe tha: "Mos u shqetësoni, se shpirti i tij është në të". **11** Atëherë u ngjit përsëri lart, e theu bukën dhe hëngri; dhe, pasi foli gjatë deri në të gdhirë, u nis. **12** Ndërkëq e prunë djalin të gjallë, dhe u ngushëlluan jo pak. **13** Kurse ne, që kishim hipur tashmë në anije, lundruam pér në Asos, ku kishim ndër mend të merrni Palin, sepse kështu kishte caktuar, mbasi donte vetë të shkonte më këmbë. **14** Kur na arriti në Asos, e morën dhe arritën në Mithilinë. **15** Lundruam prej andej dhe të nesërmen arritëm përballë Hiosit; një ditë më pas arritëm në Samo dhe, pas një ndalese në Trogjili, arritëm të nesërmen në Milet. **16** Sepse Pali kishte vendosur të lundronte pa u ndalur në Efes, që të mos humbiste kohë në Azi; sepse nxitonë që të ndodhej, po të ishte e mundur, në Jeruzalem ditën e Rrëshajëve. **17** Nga Milet i dërgoi në Efes pér të thirrr pleqtë e kishës. **18** Kur ata erdhën tek ai, ai u tha atyre: "Ju e dini dita e parë që hyra në Azi si kam jetuar midis jush pér të gjithë këtë kohë", **19** duke i shërbyer Zotit me gjithë përulësi e me shumë lot e me prova që m'u bënë nga tinëzitë e Judenje; **20** dhe si unë nuk fsheha asnjë nga ato gjëra që ishin të dobishme pér ju, por juva shpalla juve dhe juva mësova botërisht dhe nëpër shtëpi, **21** duke u deklaruar solemnisht Judenje dhe Grekëve mbi pendimin te Perëndi dhe pér besimin në Zotin tonë Jezu Krisht. **22** Dhe ja, tani, i shtyrë nga Fryma, po shkoj në Jeruzalem pa ditur se ç'do të më ndodhë atje, **23** përvëçse Fryma e Shenjtë dëshmon pér mua në çdo qytet, duke thënë se më presin pranga dhe mundime. **24** Por unë nuk dua t'ia di fare pér jetën time që nuk e çmoj aq, sa ta kryej me gjëzim vrapiçim tini dhe shërbesën që mora nga Zoti Jezus, të dëshmoj plotësisht ungjillin e hirit të Perëndisë. **25** Dhe ja, tani e di se të gjithë ju, në mes të të cilëve kam vajtur dhe ardhur duke predikuar mbretërinë e Perëndisë, nuk do të shihni më fytyrën time. **26** Prandaj sot po ju deklaroj se unë jam i pastër nga gjaku i të gjithëve; **27** sepse nuk u térhoq a prapa pér të mos ju treguar gjithë këshillën e Perëndisë. **28** Tregoni kujdes, pra, pér veten tuaj dhe pér gjithë tufën, në mes të së cilës Fryma e Shenjtë ju ka vënë ju kujdestarë që të kullotni kishën e Perëndisë, të cilën ai e ka fituar me gjakun e tij. **29** Në fakt unë e di se, pas largimit tim, do të hyjnë midis jush ujqér grabitqarë, që nuk do ta kursejnë tufën, **30** edhe vetë midis jush do të dalin njerëz që do të flasin gjëra të çorditura që të tërheqin pas vetes dishepujt. **31** Prandaj rrini zgjaur, dhe mbani mend se pér tre vjet me radhë, ditë e natë, nuk pushova kurrë të paralajmëroj secilin me lot. **32** Dhe tani, o vëllezër, unë po ju lë të Perëndia dhe të fjala e hirit të tij, që është në gjendje t'ju ndërtoj dhe t'ju japë trashëgimini në mes të të gjithë të shenjtëruarve. **33** Unë nuk kam dashur as argjend, as ar, as rrobat e ndonjërit. **34** Dhe ju vetë e dini se këto duar kanë punuar

për nevojat e mia dhe pér ata që ishin bashkë me mua. **35** Dhe në çdo gjë ju kam treguar se, duke u munduar në këtë mënyrë, duhet të ndihmohen të lëngatë dhe të kujtohen fjalët e Zotit Jezus, i cili tha: "Ka më shumë lumturi të japhësh sesa të marrësh!". **36** Dhe, si kishte thënë këto gjëra, u ul mbi gjunjë dhe u lut me ata të gjithë. **37** Atëherë të gjithë qanë me të madhe, e rroknin në qafë Palin dhe e putnin, **38** të hidhëruar sidomos pér fjalën që kishte thënë, se nuk do ta shihnin më fytyrën e tij. Pastaj e përcollën në anije.

21 Mbasi u ndamë nga ta, lundruam dhe, duke shkuar drejt, arritëm në Koos, ditën tjetër në Rodos dhe që andej në Patara. **2** Edhe, si gjetëm një anije që shkonte pér Feniki, hipëm dhe lundruam. **3** Pamë nga larg Qipron dhe e lamë në të majtë, vazhduam lundrimin pér në Siri dhe dolën në Tiro, sepse atje anija kishte pér të shkarkuar. **4** Dhe, si i gjetëm dishepujt, qëndruam atje shtatë ditë; të shtyrë nga Fryma, ata i thoshin Palit të mos ngjitej në Jeruzalem. **5** Kur i plotësuam ato ditë, u nisëm dhe shkuam; dhe na përcollën të gjithë, me gra e me fëmijë, deri jashtë qytetit; dhe si u ulëm në gjunjë në breg, u lutëm. **6** Dhe, mbasi u përshëndetëm, hipëm në anije, kurse ata u kthyen në shtëpitë e veta. **7** Kur mbaruan lundrimin, nga Tiro erdhëm në Ptolemaidë dhe, si përshëndetëm vëllezërit, kaluan një ditë me ta. **8** Të nesërmen u nisëm (ne që ishim shokë me Palin), arritëm në Cezare dhe hymë në shtëpinë e Filip ungjilltarit, që ishte një nga të shtatë, dhe ndjenjëm tek ai. **9** Por ai kishte katër bija virgjëresha, që profetizonin. **10** Dhe, pasi qëndruam ne atje shumë ditë, zbriti nga Judeja një farë profeti me emër Agabo. **11** Si erdhë te ne, ai mori brezin e Palit, lidhi duart dhe këmbët e veta dhe tha: "Këtë thotë Fryma e Shenjtë: Kështu do ta lidhun Judenjtë në Jeruzalem burrin, të cilë i përkët ky brez dhe do t'a dorëzojnë johebrenjve". **12** Kur i dëgjuam këto gjëra, ne dhe vendosit u lutëm që të mos ngjitej në Jeruzalem. **13** Por Pali u përgjigji: "Ç'po bëni ju, duke qarë e duke ma copëtuar zemrën? Sepse unë jam gati jo vetëm pér të qenë i lidhur, por edhe pér të vdekur në Jeruzalem pér emrin e Zotit Jezus". **14** Dhe, mbasi nuk i mbushej mendja, ne pushuan duke thënë: "U bëftë vullneti i Zotit". **15** Dhe pas atyre ditëve, bëmë gati gjérat tonë, dhe u ngjitet në Jeruzalem. **16** Me erdhën edhe disa dishepujt nga Cezareja dhe prunë me ta njëfarë Masoni, lindur në Qipro, një dishepull i vjetër, tek i cili do të bujtnim. **17** Kur arritëm në Jeruzalem, vëllezërit na priten me gjëzim. **18** Të nesërmen Pali u térhoq me te ne Jakobi, dhe erdhën të gjithë pleqtë. **19** Mbasi i përshëndeti, Pali u tregoi atyre, një pér një, të gjitha sa kishte bërë Zoti ndër johebrenjtë me anë të shërbësës së tij. **20** Dhe ata, kur dëgjuan këtë, përlëvduan Perëndinë dhe i thanë Palit: "Vëlla, ti po sheh sa mijëra Judenj ka që kanë besuar; dhe të gjithë i përbahen me zell ligjit. **21** Tani ata morën vesh pér ty se ti i mëson të gjithë Judenjtës që jetojnë midis johebrenjve të shkëputen nga Moisiu, duke thënë që të mos i rrëthpresin djemtë dhe të mos ndjekin më zakonet. **22** Po atëherë, q'duhet të bëhet? Duhet patjetër që të mblidhet populli, sepse do ta marrin vesh se ke ardhur. **23** Bëje, pra, atë që të themi: ne kemi katër burra, që kanë bërë një prem提 solemn; **24** merri dhe pastrohu me ta, dhe paguaj pér ta që të rruajnë kokën; kështu të gjithë do ta mësojnë se s'janë gjë ato që kanë dëgjuar pér ty, por se edhe ti ecën duke respektuar ligjin. **25** Dhe sa pér johebrenjtë që kanë besuar, ne u kemi shkruar atyre, mbasi vendosëm që ata nuk kanë ç'të respektojnë lidhur me këtë, por se të ruhen nga gjérat që u fllohen idhujve, nga gjaku, nga gjérat e mbytura dhe nga kurvëria". **26** Atëherë Pali i mori me vete ata burra dhe, të nesërmen, pasi u pastrua bashkë me ta, hyri në tempull dhe deklaroi plotësimin e ditëve të pastrimit, dhe kur do të paraqitej oferta pér secilin nga ata. **27** Por, kur po

mbusheshin shtatë ditët, Judenjtë e Azisë, duke e parë në tempull, e nxitën turmën dhe vunë duart mbi të, **28** duke bërtitur: "O burra të Izraelit, na ndihmoni! Ky éshtë ai njeri që u mëson të gjithëve dhe kudo kundër popullit, kundër ligjit dhe kundër këtit vendi; përvëç kësaj ai i ka sjellë Grekët në tempull dhe e ka ndotur këtë vend të shenjtë". **29** Sepse ata kishin parë më përparrë Trofimin nga Efesi bashkë me Palin në qytet, dhe mendonin se ai e kishte sjellë në tempull. **30** Dhe gjithë qyteti ziente, dhe u mblohdhën njerëzit; dhe, si e kapën Palin, e nxorën jashtë tempullit dhe dyert u mbylliën menjëherë. **31** Dhe, ndërsa kërkoni ta vrissnin, tribunit të kohortës i shkoi lajmi se gjithë Jeruzalemi ishte turbulluar. **32** Ai mori menjëherë ushtarë dhe centurionë dhe u sul kundër tyre. Dhe këta, kur panë tribunin dhe ushtarët, pushuan së rrahuri Palin. **33** Atëherë tribuni u afrua, e zuri dhe urdhëroi që ta lidhni me dy zinxhirë, pastaj pyeti cili ishte dhe ç'kishte bérë. **34** Në turmë disa bërtisnin një gjë, të tjerë një tjetër; dhe, mbasi nuk mori vesh dot të vërtetët pëtrazirët, urdhëroi që ta sillnin në fortessë. **35** Dhe kur arriti te shkallaret, ndodhi që, për shkak të dhunës së turmës, duhej të bartej nga ushtarët, **36** sepse masa e popullit vinte pas duke bërtitur: "Vdekje!". **37** Kur Pali do të hynte në fortessë, i tha tribunit: "A më lejohet të them diçka?". Ai u përgjigji: "A di greqisht? **38** Mos je vallë ai Egjiptasi që disa ditë më parë ngriti krye dhe nxori në shkretëtirë katër mijë gjakësorë?". **39** Dhe Palin tha: "Unë jam një Jude nga Tarsi, qytetar i një qyteti të Kilikisë që s'është i padëgjuar; dhe të lутем më lejo i flas popullit". **40** Dhe, mbasi e lejoi, Palin, duke qëndruar në këmbë mbi shkallaret, i bëri shenjë me dorë popullit. Dhe, si u bë heshtje e madhe, i foli në gjuhjen hebraike, duke thënë:

22 "Vëllezër dhe etër, dégjoni çfarë ju them tanë përmbrëtjen time". **2** Kur dégjuan se u fliste atyre në gjuhjen hebraike, heshtën edhe më shumë. Pastaj ai tha: **3** "Në të vërtetët unë jam një Jude, lindur në Tars të Kilikisë dhe rritur në këtë qytet te këmbët e Gamalielit, edukuar me përpikérinë e ligjit të etërve tanë, plot me zell për Perëndinë, sikurse jeni ju të gjithë sot; **4** unë kam përndjekur këtë Udhë deri në vdekje, duke lidhur dhe duke futur në burg burra dhe gra, **5** sikurse jep déshmi përmua kryeprifti dhe gjithë sinedri i pleqeve, prej të cilëve mora edhe letra përvëlezërit dhe shkova në Damask përmblidhet lidhur në Jeruzalem ata që ishin atje, që të ndëshkoheshin. **6** Dhe më ndodhi që, kur isha duke udhëtarë dho po i afrohesha Damaskut, aty nga mesi i ditës, papritmas një dritë e madhe nga qelli i vetëtui rrëth meje. **7** Dhe unë rashtë përdhe dhe dégjova një që po më thoshte: "Saul, Saul, përsë më përndjek?". **8** Dhe unë u përgjigja: "Kush je ti, o Zot?" Edhe ai më tha: "Unë jam Jezus Nazareasi, të cilin ti e përndjek". **9** Edhe ata që ishin me mua e panë dritën dhe u trembën, por nuk dégjuan zérin e atij që më fliste. **10** Unë thashë: "O Zot, ç'duhet të bëj?". Zoti më tha: "Çohu dhe shko në Damask! Atje do të thuhet çfarë të është urdhëruar të bësh". **11** Dhe, mbasi unë nuk shihja asnjë për shkak të shkëltqimit të asaj drite, më morën për dore ata që ishin me mua; dhe hyra në Damask. **12** Dhe njëtar Ananias, njeri i perëndishëm sipas ligjit, përmblidhet jepnini déshmi të gjithë Judenjtë që banonin aty, **13** erdhë tek unë, dhe duke qëndruar pranë meje, tha: "O vëlla Saul, shiko përsëri!". Dhe në atë qastunë fitova përsëri dritën e syve dhe e shikova. **14** Pastaj vazhdoi: "Perëndia i etërve tanë të ka paracaktaur të njobësh vullnetin e tij, ta shohësh të Drejtin dhe të dégjosh një zë nga goja e tij. **15** Sepse ti duhet të déshmosh përmblidhet tek të gjithë njerëzit për ato që ke parë dhe ke dégjuar. **16** Dhe tanë c'pret? Çohu dhe j'i pagëzuar dhe i larë nga mëkafet e tua, duke thirrur emrin e Zotit". **17** Dhe ndodhi që, kur u ktheva në Jeruzalem dhe isha duke u lutur në tempull, u rrëmbeva në ekstazë, **18** dhe pasqë Zotin që më thoshte: "Nxitoi dhe dil shpejt nga Jeruzalemi, sepse

ata nuk do ta pranojnë déshminë tênde përmua". **19** Atëherë unë thashë: "O Zot, ata e dinë vetë se unë burgosja dhe rrihja nga një sinagogë te tetra ata që besonin në ty; **20** kur u derdh gjaku i Stefanit, déshmorit tënd, edhe unë isha i pranishém, e miratoja vdekjen e tij dhe ruaja rrrobat e atyre që e vrissnin. **21** Por ai më tha: "Shko, sepse unë do të të dérgo larg midis johebrenje". **22** Ata e dégjuan deri në këtë pikë; pastaj ngriten zërin duke thënë: "Hiqe nga bota një njeri të tillë, sepse nuk éshtë i denjë të rrojë!". **23** Duke qenë se ata bërtisnin, duke i flakur rrrobat e duke ngritur pluhurin në erë, **24** kryemijësi uredhëroi ta çonin Palin në fortessë, duke urdhëruar që ta marrin në pyetje duke e rrahur me kamxhik, që të merrej vesh për çfarë arsyse ata bërtisnin kështu kundër tij. **25** Por, kur e shtrin, të lidhur me rripa, Pali i tha centurionit që ishte aty: "A éshtë e ligjshme për ju të rrihni me kamxhik një qytetar romak, ende të pagjykuar?". **26** Kur e dégjoi, centurioni shkoi e i tregoi kryemijësit duke thënë: "Çfarë do të bësh? Ky njeri éshtë një qytetar romak!". **27** Atëherë kryemijësi shkoi te Pali dhe e pyeti: "Më thuaj, a je një qytetar romak?". Ai tha: "Po, jam!". **28** Kryemijësi u përgjigji: "Unë e kam fituar këtë qytetëri me një shumë të madhe". Pali tha: "Kurse unë e kam qysh prej lindjes!". **29** Menjëherë ata që duhet ta merrnin në pyetje u larguan prej tij; dhe vetë kryemijësi, kur mori vesh se ai ishte qytetar romak, pati frikë që e kishte lidhur. **30** Të nesërmen, duke dashur të marrë vesh me saktësi përsë ishte akuzuar nga Judenjtë, e zgjidhi nga prangat dhe uredhëroi krerët e priftërinjve dhe gjithë sinedrin të vinin. Pastaj, si e sollën poshtë Palin, e nxori përparrë tyre.

23 Pali, duke shikuar nga sinedri, tha: "Vëllezër, deri në këtë unë jam sjellë përparrë Perëndisë me ndërgjegje krejt të mirë". **2** Kryeprifti Ananias u dha uredhër atëherë atyre që ishin pranë tij ta godisnin në gojë. **3** Atëherë Pali i tha: "Perëndia do të tē godasë ty, o mur i zbardhur. Ti je ulur të më gjykosh sipas ligjit dhe, duke e nëpërkëmbur atë, jep uredhër të më godasin". **4** Dhe ata që ishin të pranishém thanë: "E fyeni ti kryepriftin e Perëndisë?". **5** Pali u përgjigji: "Nuk e dija, o vëllezër, se éshtë kryeprift, sepse éshtë shkruar: "Ti nuk do të flasësh keq për princin e popullit tênd"! **6** Pali, pra, duke ditur se një pjesë ishte nga saducenj dhe tetra nga farisenj, i thirri sinedrit: "Vëllezër, unë jam farise, bir farisenjsh; për shkak të shpresës dhe të ringjaljes të sé vdekurve unë po gjykohem". **7** Sapo tha këtë, lindi një grindje ndërmjet farisenjve dhe saducenjve, dhe kuvenuti përfshi; **8** sepse saducenjtë tonë se nuk ka ringjallje, as engjell, as frymë, ndërsa farisenjtë pohojnë edhe njérën dhe tjetrën. **9** Atëherë u bë një zhurmë e madhe. Skribët e palës së farisenjve u quan në këmbë dhe proteston duke thënë: "Ne nuk gjejmë asgjë të keqë te ky njeri; dhe nëse i ka folur një frymë ose një engjell të mos luftojmë kundër Perëndisë". **10** Dhe duke qenë se grindja po shtohej, tribuni, nga druajtja se mos Pali bëhej copa-copa prej tyre, u dha uredhër ushtarëve të zbrresin dhe ta heqin nga mesi i tyre, dhe ta çojnë përsëri në fortessë. **11** Një natë më pas, Zoti iu shfaq atij dhe tha: "Pal, kurajo, sepse sikurse ke dhënë déshmi përmua në Jeruzalem, ashu duhet të déshmosh edhe në Romë". **12** Kur zbardhi dita, disa Judenj kurdisën një komplot duke u lidhur me betim që të mos hanë dhe të mos pinë derisa të kenë vrarë Palin. **13** Ata që kishin bërë këtë komplot ishin më tepër se dyzet. **14** Ata u paraqitën para krejëve të priftërinjve dhe para pleqeve dëshmosh edhe: "Ne jemi lidhur me betim të mos vërmë gjë në gojë, derisa të vrashim Palin". **15** Ju, pra, me sinedrin, i bëni një kërkësë tribunit që t'ju sjellë nesër, gjoja se doni ta hetoni më thellë çështjen e tij; dhe ne, para se të afrohet, do të jemi gati ta vrashim". **16** Por djali i motrës së Palit, si e mori vesh kurthin, rendi në fortessë dhe, mbasi hyri, i tregoi Palit. **17** Atëherë Pali thirri një nga centurionët pranë

vetes dhe i tha: "Çoje këtë djalë tek kryemijëshi, sepse ka diçka pér t'i thënë". **18** Atëherë ai e mori dhe e çoi tek kryemijëshi dhe tha: "Pali, i burgosuri, më thirri dhe m'u lut të sjell këtë djalë, sepse ka diçka pér t'i thënë". **19** Atëherë kryemijësi e kapi pér dore, e mori ménjanë dhe e pyeti: "Çfarë ke pér t'i thënë?". **20** Ai tha: "Judenjtë janë marrë vesh që të t'kërkojnë që nesër ta nxjerrësh Palin poshtë, në sinedër, se gjoja dashkan ta hetojnë më thellë çështjen e tij. **21** Prandaj ti mos ua vër veshin, sepse më shumë se dyzet burra nga ata kanë ngritur kurth kundër tij, sepse janë zotuar duke u lidhur me betim, të mos hanë e të mos pinë, derisa ta kenë vrarë; dhe tani janë gati dhe presin që t'i tua lejosh atyre". **22** Tribuni, pra, e la të shkojë djalin, duke e urdhëruar që të mos i trejgoj kurkujt se e kishte vënë në dijeni pér këto gjëra. **23** Pastaj thirri dy centurionë dhe u tha: "Bëni gati që është ora tre e natës dyqind ushtarë, shtatëdhjetë kalorës dhe dyqind shiçëmbajtës, pér t'i shkuar deri në Cezare". **24** Dhe u tha të bëjnë gati kuajt që ta hipte Pali dhe ta çonin shëndoshë e mirë te qeveritarit Feliks. **25** Ai shkroi një letër me këtë përbmajje: **26** "Klaud Lisia, qeveritarit shumë të shkëlqyeshëm Feliks, shëndet. **27** Ky njeri ishte kapur nga Judenjtë që ishin gati ta vrisnin, kur ia mbërrita unë me ushtarët dhe e lirova, sepse mora vesh se ishte qytetar romak. **28** Dhe, duke dashur të di fajin pér t'i cilin e akuzonin, e nxora para sinedrit të tyre. **29** Përfundova se e kishin akuzuar pér çështje që lidheshin me ligjin e tyre dhe që ai nuk kishte asnjë faj që t'i meritonte vdekjen e as burgimin. **30** Dhe, kur më njoftuan pér kurthin që Judenjtë i ngritën këtij njeriu, ta nisa menjherë, duke u dhënë urdhër paditësve të parashtrojnë para teje ankimet që kanë kundër tij. Qofsh me shëndetit!". **31** Ushtarët, pra, sipas urdhrit të dhënë, morën në dorëzim Palin dhe e çuan natën në Antipatridë. **32** Të nesërmen, pasi ua lanë si detyrë kalorësve të shkojnë me të, u kthyen në fortësë. **33** Ata, pasi arritin në Cezare dhe ia dorëzuan letrën qeveritarit, i paraqitën edhe Palin. **34** Mbasi e lexoi letrën, qeveritar e pyeti Palin nga ç'krahi në ishte; dhe, kur mori vesh se ishte nga Kilkia, **35** i tha: "Unë do të t' dëgjoj kur të mbrijnë edhe paditësit e tu". Dhe urdhëroi që ta ruanin në pretoriumin e Herodit.

24 Por pas pesë ditësh erdhì kryeprifti Anania bashkë me pleqtë dhe me nji gojtar, një farë Tertuli; ata dolën përpëra qeveritarit pér t'i akuzuar Palin. **2** Kur u thirr Pali, Tertuli fillo ta akuzojë duke thënë: **3** "Fort i shkëlqyeri Feliks, ne e pranojmë në gjithqëka e pér gjithqëka dhe me mirënjoj të thellë se paqja të cilën gjëzojmë dhe reformat dobiprurëse që janë zbatuar pér këtë komb janë vepër e masave të tua largpamëse. **4** Por, pér t'i mos të shqetësuar më gjatë, të lutem me mirësinë tënde, të na dëgjosh shkurtimisht. **5** Ne kemi gjetur se ky njeri është një murtajë dhe shkakton trazira midis gjithë Judenjtë që janë në botë dhe është kryetari i sektit të Nazarenave. **6** Ai, madje, u përpooq të pérdhosë tempullin; dhe ne e zumë dhe deshëm ta gjykonim sipas ligjitet tonë. **7** Por erdhì tribuni Lisia dhe e mori me forcë nga duartona, **8** duke i urdhëruar paditësit e tij të vijnë tek; duke e hetuar atë, do të mundësh ti vétë të marrësh vesh prej tij të vërtetën e të gjitha gjërave, pér t'i cilat ne e akuzojmë". **9** Edhe Judenjtë u bashkuan, duke pohuar se kështu qëndronin gjérat. **10** Atëherë Pali, mbasi qeveritar i bëri shenjë të flasë, u përgjigji: "Duke ditur se prej shumë vjetësh ti je gjykatësi i këtij kombi, flas edhe më me guxim në mbrojtje të vetes. **11** Jo më shumë se dymbëdhjetë ditë më parë, siç mund ta verifikosh, unë u ngjita në Jeruzalem pér t'i adhuruar. **12** Dhe këtë nuk më gjetën në tempull duke u grindur me ndonjë, ose duke nxit turmën as në sinagogat as edhe nëpër qytet; **13** dhe as mund të provojnë gjérat pér t'i cilat tani më akuzojnë. **14** Por unë po t'i rrëfej këtë: sipas Udhës që ata e quajnë sekt, unë i shérbej kështu Perëndisë së etërve, duke u

besuar të gjitha gjërave që janë shkruar në ligjin dhe në profetët, **15** duke pasur shpresë në Perëndinë, të cilën edhe këta e kanë, se do të ketë një ringjallje të të vdekurve, qoftë të të drejtëve, qoftë të të padrejtëve. **16** Prandaj unë përpinqem të kem vazhdimisht një ndërgjegje të paqortueshme përpëra Perëndisë dhe përpëra njerëzve. **17** Tani, pas shumë vjetësh, unë erdhë të sjell lëmosha dhe oferta kombit tim. **18** Por, tek po bëja këtë, ata më gjetën të pastruar në tempull, pa asnjë tubim ose trazirë. **19** Por ishin disa Judenjtë Azisë, që duhej të dilnin para teje pér t'i më akuzuar, se kishin diçka kundër meje. **20** Ose vetë këta le të thonë nëse kanë gjetur ndonjë padrejtësi tek unë, kur rrjë përpëra sinedrit, **21** veç mos qoftë vetëm pér atë fjale që unë thirri duke qëndruar në këmbë para tyre: "Pér shkak të ringjalljes së të vdekurve sot unë gjyko hem prej just!...". **22** Kur i dëgjoi këto gjëra, Feliksi, që ishte i mirinformuar pér Udhën, e shtyu gjyqin, duke thënë: "Kur t'i vijë tribuni Lisia, do të marr në shqyrtim çështjen tuaj". **23** Dhe i dha urdhër centurionit që Palin ta ruanin, por të kishte njëfarë lirie, pa penguar asnjë nga të vetët t'i kryejn shërbime ose të vijnin ta takojnë. **24** Pas disa ditësh Feliksi, që kishte ardhur me gruan e vet Druzila, që ishte jude, dërgoi ta thérresin Palin dhe e dëgjoi lidhur me besimin në Jezu Krishtin. **25** Dhe, duke qenë se Pali fliste pér drejtësi, pér vetëkontroll dhe pér gjyqin e ardhshëm, Feliksi, shumë i trembur, u përgjigji: "Pér tani shko, dhe kur të kem rast, do të dërgoj të të thërrasin". **26** Njëkohësisht ai shpresonte se Palin do t'i jepete para që t'a lironë; dhe prandaj e thërriste shpesh dhe bisedonte me të. **27** Por pas dy vjetësh, Feliksi ia zuri vendin Porc Festi; dhe Feliksi, duke dashur t'u bëjë qejfin Judenjtë, e la Palin në burg.

25 Kur Festi arriti në krahinë, mbas tri ditësh u ngjiti nga Cezarena në Jeruzalem. **2** Kryepifti dhe kërët e Judenjtë i paraqitën akuzat kundër Palit dhe i luteshin, **3** duke kërkuar t'u bënte favorin që Palin ta binin në Jeruzalem; kështu ata do ta vrisnin në një pritë rrugës. **4** Por Festi u përgjigji që Pali ruhet në Cezare dhe që ai vetë do të shkonte aty shpejt. **5** "Prandaj njerëzit me influencë midis just", tha ai, "le të zbresin me mua; dhe, në qoftë se ka ndonjë faj te ky njeri, le ta akuzojnë". **6** Si qëndroi midis tyre jo më shumë se tetë a dhjetë ditë, Festi zbriti në Cezare; të nesërmen zuri vend në gjykatë dhe urdhëroi që t'i sillin Palin. **7** Kur erdhì ai, Judenjtë që kishin zbritur nga Jeruzalem e rethuan, dhe drejtuan kundër Palit shumë akuzë të rënda, të cilat nuk mund t'i vërtetonin. **8** Në mbrojtje të vet Pali thoshte: "Unë nuk kam mëkatuar as kundër ligjt të Judenjtë, as kundër tempullit, as kundër Cezarit". **9** Por Festi, duke dashur t'u bëjë qejfin Judenjtë, iu përgjigji Palit e tha: "A dëshiron të njithesh në Jeruzalem pér t'u gjykuar para meje pér këto gjëra?". **10** Atëherë Pali tha: "Unë jam para gjykatës së Cezarit, ku duhet të gjyko hem; unë nuk u kam bërë asnjë të padrejtë Judenjtë, sikurse ti e di fare mirë. **11** Në qoftë se kam vepruar keq ose kam kryer diçka që meriton vdekjen, nuk refuzoj që t'i vdes; por nëse s'ka asnjë të vërtetë në gjérat pér t'i cilat këta më akuzojnë, askush nuk mund të më dorëzojë në duart e tyre. Unë i apelohem Cezarit". **12** Atëherë Festi, pasi e bisedo me këshillin, u përgjigji: "Ti i je apeluar Cezarit; te Cezari do të shkosh". **13** Pas disa ditësh mbreti Agripa dhe Berenike erdhën në Cezare pér t'i përshtëdetur Festin. **14** Dhe, mbasi ata ndenjën disa ditë, Festi ia parashtroi çështjen e Palit mbretit, duke thënë: "Feliksi ka lënë të burgosur njëfarë njeriu, **15** kundër të cilin, kur isha në Jeruzalem, kërët e priftërinjve dhe pleqtë e Judenjtë, kishin paraqitur akuzu, duke kërkuar dënimin e tij. **16** Unë u dhashë përgjigje se nuk është zakon i Romakëve të dorëzojnë dikë pér vdekje para se i akuzuar të ballafaqohet me paditësit e tij, dhe t'i jetë dhënë mundësia që të mbrohet nga akuza. **17** Prandaj, kur ata u mblohdhën këtu, pa e shtyrë punën,

u ula tē nesërmen nē gjykatë dhe urdhërova tē ma sjellin këtë njeri. **18** Kur u ngritën paditësit e tij, nuk paraqitën kundër tij asnjë akuzë pér gjérat që unë dyshoja. **19** Por kishin vetëm disa pikë mospatjimi pér fenë e tyre dhe pér njëfarë Jezusi, që ka vdekur, dhe pér tē cilin Pali thoshte se éshtë i gjallë. **20** Dhe duke qenë se unë mbeta ndërdyshas përparrë një konflikt i tē këtij Iloji, e pyeta nëse ai donte tē shkonte në Jeruzalem dhe tē gjykohej atje lidhur me këto gjëra. **21** Por, mbasi Pali u apelua tek Augusti pér tē marrë gjykimin e tij, dhashë urdhër që ta ruanin derisa tē mundem ta dërgoj te Cezari". **22** Agripa i tha Festit: "Do tē doja edhe unë ta dëgjoja këtë njeri". Dhe ai u përgjigji: "Do ta dégjosh nesëri". **23** Këshutu tē nesërmen Agripa dhe Berenike erdhën me shumë madhështë dhe, mbasi hynë në auditor me tribunët dhe me parinë e qytetit, me urdhër tē Festit, e sollën Palin aty. **24** Atëherë Festi tha: "O mbret Agripa, dhe ju tē gjithë që jeni tē pranishëm këtu me ne, ju po shihni atë kundër tē cilin gjithë turma e Judenjive m'u drejtua mua në Jeruzalem dhe këtu, duke thirrur se nuk éshtë më i denjë tē jetojë. **25** Por unë, duke parë se s'ka bërrë asnjë gjë që tē meritojë vdekjen, dhe duke qenë se ai vetë i éshtë apeluar Augustit, vendosa ta dërgoj. **26** Dhe duke qenë se s'kam asgjë konkrete që t'i shkruar perandorit pér tē, e sella këtu para jush, dhe kryesisht para teje, o mbret Agripa, që pas kësaj seance tē kem diçka pér tē shkruar. **27** Sepse më duket e paarsyeshme tē dérgosh një tē burgosur pa treguar akuzat kundër tij".

26 Atëherë Agripa i tha Palit: "Ke leje tē flasësh pér tē mbrojtur veleni". Dhe Pali, si e shtriu dorën, nisi tē bëjë mbrojtjen e tij: **2** "O mbret Agripa, e quaj veten tē lumtur që kam mundësi sot tē shfajësohem para teje nga tē gjitha ato që më kanë akuzuar Judenjtë, **3** veçanërisht sepse t'i njeh tē gjitha zakonet dhe çështjet që janë midis Judenjve; prandaj tē lutem tē më dégjosh me durim. **4** Se cila ka genë mënyra ime e tē jetuarit që nga rinia, tē cilën e kalova tërësish në Jeruzalem në mes tē popullit tim, tē gjithë Judenjtë e dinë. **5** Ata më njohin qysħ atëherë dhe mund tē déshmojnë, po deshën, se kam jetuar si farise, sipas sektit më tē drejtë tē fesë sonë. **6** Dhe tani ndodhem para qyqit pér shpresën e premtimit që u ka bërrë Perëndia etërvë tanë, **7** premtim tē cilin dymbëdhjetë fiset tonë, që i shërbijnë me zell ditë e natë Perëndisë, shpresojnë ta fitojnë; pér këtë shpresë, o mbret Agripa, unë jam akuzuar nga Judenjtë. **8** Përse vallë mendoni se éshtë e pabesueshme që Perëndia t'i ringjallë tē vdekurit? **9** Unë vetë mendova se ishte detyra ime tē bëj shumë gjëra kundër emrit tē Jezusit Nazarenas. **10** Dhe këtë kam bërrë në Jeruzalem; mbasi kam marrë pushtet nga kerët e priftërinjve, futa në burg shumë shenjtorë dhe, kur i vrissin, jepja miratimin tim. **11** Dhe shpesh, duke shkuar nga një sinagogë te tetra, i kam detyruar tē blasphemojnë dhe, me zemërim tē madh kundër tyre, i kam përndjekur deri në qytetit e huaja. **12** Në kohën kur unë po merresha me këtë punë dhe po shkoja në Damask me autorizim dhe me fuqi tē plota nga kerët e priftërinjve, **13** në mesditë, o mbret, në rrugë unë pashë një drithë nga qjelli që shkëlqente më shumë se dielli, e cila vetëtë rrëth meje dhe rrëth atyre që udhëtonin me mua. **14** Mbasi tē gjithë ne ramë përtokë, dégjova një zë që po më fliste dhe më tha në gjuhën hebraike: "Saul, Saul, pse më përndjek? Éshtë e rëndë pér ty tē godasësh me shkelm kundër gjembave". **15** Unë thashë: "Kush je ti, Zot?". Ai tha: "Unë jam Jezusi, tē cilin ti e përndjek. **16** Por çohu dhe rri në këmbë, sepse prandaj tē jam shfaqur: që tē tē vë shërbyes dhe dëshmues pér gjérat që ke parë dhe pér ato pér tē cilat unë do tē shfaqem, **17** duke tē zgjedhur ty nga populli dhe nga johebrejnë, tek tē cilët po tē dërgoj tani, **18** që t'u çelësh sytë atyre dhe t'i kthesht nga errësira në drithë dhe nga pushteti i Satanit te Perëndia, që

të marrin me anë tē besimit në mua faljen e mëkateve dhe një trashëgim midis tē shenjtëruarve". **19** Prandaj, o mbret Agripa, unë nuk kam qenë i pabindur ndaj vegimit qjelloj. **20** Por në fillim atyre në Damask, pastaj në Jeruzalem, në mbarë Krahinën e Judesë dhe johebrejnë, u kam shpallur tē pendohen dhe tē kthehen te Perëndia, duke bërrë vepra tē denja pendimi. **21** Pér këto gjëra Judenjtë, mbasi më kapën në tempull, u orvatën tē më vrasin. **22** Por, pér shkak tē ndihmës që pata nga Perëndia deri në këtë ditë, vazhdova t'u dëshmoj tē vegjelë dhe tē mëdhenjve, duke mos thënë tjetër përvëç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se duhet tē ndodhnin, **23** domethënë: që Krishti duhej tē vuante dhe që, duke qenë i pari i ringjallur prej së vdekuris, duhej t'i shpalte dritën popullit dhe johebrejnë". **24** Dhe, ndërsa Pali i thoshte këto gjëra në mbrojtje tē tij, Festi tha me zë tē lartë: "Pal, t'i je tèrbuar; studimet e shumta tē bënn tē shkallosh". **25** Por ai tha: "Unë nuk jam tèrbuar, shumë i shkëlqyeri Fest, por them fjålë tē së vërtetës dhe tē mendjes së shëndoshë. **26** Sepse mbreti, tē cilis unë po i flas lirisht, éshtë i mirinformuar pér këto gjëra, sepse unë jam i bindur se asnjë nga këto gjëra nuk éshtë e panjohur pér tē, sepse e gjithë kjo nuk éshtë bërrë në fshehtësi. **27** O mbret Agripa, a u beson profetëve? Unë e di se ti beson". **28** Atëherë Agripa i tha Palit: "Pér pak dhe po ma mbush mendjen tē bëhem i krishterë". **29** Pali i tha: "Dhëntë Perëndia që në pak ose në shumë kohë jo vetëm t'i, por edhe tē gjithë ata që sot po më dégjojnë, tē bëhen tē tillë, sikurse jam unë, përvëç këtyre zinxhirëve". **30** Mbasi tha këto gjëra, mbreti u ngrit dhe me tē qeveritarit, Berenike dhe ata që ishin ulur me ta. **31** Mbasi u hoqën ménjanë, folën me njëri-tjetrin dhe thanë: "Ky njeri nuk ka bërrë asgjë që tē meritojë vdekjen ose burgun". **32** Atëherë Agripa i tha Festit: "Ky njeri mund tē ishte liruar, po tē mos i ishte apeluar Cezarit".

27 Kur u vendos që ne tē lundrojmë pér në Itali, Pali dhe disa tē burgosur tē tjerë iu dorëzuan një centurioni me emër Jul, i kohortës Augusta. **2** Hipém në një anije tē Adramitit, që duhej tē kalonte nga portet e brigjeve të Azisë, dhe lundronim duke pasur me vete Aristarkun, një maqedonas nga Thesaloniki. **3** Të nesërmen arritëm në Sidon; dhe Juli, duke u treguar njerëzor me Palin, i dha leje tē shkojë te miqtë e vet dhe që tē kujdesen pér tē. **4** Pastaj, si u nisém prej andej, lundruam tē mbrojtur nga Qipro, sepse erërat ishin tē kundërtë. **5** Si e kaptuam detin e Kilikisë dhe tē Panfilisë, arritëm në Mirë tē Likisë. **6** Centurioni gjeti atje një anije tē Aleksandrisë, që do tē shkonte pér në Itali, dhe na futi në tē. **7** Duke lundruar ngadalë pér shumë ditë, arritëm me vështirësi deri përballë Knidit, sepse nuk na linte era; pastaj filluam tē lundrojmë tē mbrojtur nga Kreta nga ana e Salmonit. **8** Dhe duke lundruar me shumë vështirësi përbri brigjeve tē saj, arritëm në një vend që quhet Limanet e Bukur, pranë tē cilis ishte qyteti Lasea. **9** Dhe, duke qenë se kishte kaluar mjft kohë dhe lundrimi ishte bërrë i rrezikshëm, sepse edhe agjërimi tashmë kishte kaluar, Pali i këshilloi ata tē anijes, **10** duke thënë: "O burra, unë po shoh se lundrimi do tē bëhet me rrezik dhe me dëm tē madh jo vetëm pér ngarkesën dhe pér anijen, por edhe pér ne vetë. **11** Por centurioni kishte më shumë besim tē timonieri dhe te kapiteni i anijes sesa në ato që thoshte Pali. **12** Dhe duke qenë se ai liman nuk ishte i përshtatshëm pér tē dimëruar, shumica që e mendimit tē lundronim prej andej pér t'u përpjekur tē arrijnëm në njëfarë mënyre në Fenike, një liman i Kretës, që **13** Dhe kur filloi të fryjë lehtë juga, duke menduar se mund tē realizohej qëllimi i tyre, i ngritën spirancat dhe filluan tē lundrojnë afér brigjeve tē Kretës. **14** Por, pak më vonë, shpértheu mbi ishull një erë e vrullshme, që e quajnë euroklidon. **15** Duke qenë se anija po iktë pa qenë në gjendje t'i qëndronte erës, e lamë në mëshirë tē

fatit dhe kështu filluan të shkojmë sa andej-këtej. **16** Si kaluan me të shpejtë pranë një ishulli të vogël, që quhet Klauda, arritim me vështirësi ta vëmë nën kontroll sandallin. **17** Dhe, mbasi e ngritën në bordin, detarët përdorën të gjitha ményrat për ta njështur nga poshtë anijen dhe, nga frika se mos ngecnin në cekëtinat ranore të Sirtës, i ulën velat dhe kështu shkonin andej-këtej. **18** Por mbasi furtuna na vuri përrpara me forcë, të nesërmen filluan ta hedhim në det ngarkesën. **19** Ditën e tretë, hodhën me duart e tyre, pajisjet e anijes në det. **20** Dhe, duke qenë se prej shumë ditësh nuk dukeshin as dielli as yjet, dhe furtuna po tërbohej, humbi tashmë cdo shpresë shpëtimi. **21** Edhe, mbasi kishin mbetur shumë kohë pa ushqim, Pali u çua në mes të tyre dha tha: "O burra, po të më kishit dégjuar dhe të mos ishit nisur nga Kreta, do t'i ishim shmangur këtij reziku dhe kësaj humbjeje. **22** Dhe tanj ju këshilloj të mos e humbni torruan sepse asnjë shpirt nga ne nuk do të humbasë, përvëc anijes. **23** Sepse këtë natë m'u shfaq një engjëll i Perëndisë, të cilin unë i përkas dhe të cilin unë i shërbej, **24** duke thënë: "Pal, mos druaj, ti duhet të dalësh para Cezarit; dhe ja, Perëndia ty i ka dhënë të gjithë ata që lundrojnë me ty". **25** Prandaj, o burra, kini zemër të gëzuar, sepse unë besoj në Perëndinë se do të ndodhë pikërisht ashtu siç m'u tha. **26** Edhe duhet të negeçim në një ishull". **27** Kur erdhia nata e katërmëbëdhjetë që po kalonim andej e këndej në detin Adriatik, aty nga mesnata detarët patën përshtypjen se po i afroheshin një toke. **28** Dhe, si hodhën matësin e thellësisë, gjetën njëzet pashë thellësi; pastaj, pak më tutje e hodhën përsëri matësin e thellësisë dhe gjetën pesëmbëdhjetë pashë. **29** Atëherë, nga frika se mos përplaseshin kundër shkëmbinjve, hodhën nga kici katër spiranca, duke pritur me ankh që të bëhej ditë. **30** Por, duke qenë se detarët kërkonin të iknini prej anijes dhe po e ulnin sandallen në det gjoja për të hedhur spirancat nga bashi, **31** Pali u tha centurionit dhe ushtarëve: "Po nuk qëndruan këta në anije, ju nuk do të mund të shpëtoni". **32** Atëherë ushtarët i prenë litarët e sandallit dhe e lanë të bjerë jaشتë. **33** Dhe në pritej që të bëhej ditë, Pali i nxiti të gjithë hanin diçka, duke thënë: "Sot èshtë e katërmëbëdhjetë ditë që, duke pritur, jeni të uritur, pa nrënë asnjë". **34** Prandaj ju këshilloj të hani diçka, sepse kjo èshtë për shpëtimin tuaj; sepse as edhe një fije floku nga kokat tonë nuk do të bjerë". **35** Si tha këto, mori bukë, iu falënderua Perëndisë përrpara të gjithëve, pastaj e theu dhe filloj të hajë. **36** Atëherë të gjithë, si morën zemër, morën edhe ata nga ushqimi. **37** Dhe në anijen ne ishim gjithsej dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë veta. **38** Dhe mbasi hëngrenë sa u ngopën, e lehtësuan anijen duke hedhur grurin në det. **39** Dhe kur u gdhi, nuk e njihni dot vendin, por vunë re një gji me një breg dhe vendosën ta shtyjnë anijen aty, po të mundnën. **40** I zgjidhën spirancat dhe i lanë të fundosën në det, duke zgjidhur në të njëjtën kohë të lidhurat e timonit; pastaj, si e ngritën velën kryesore nga era, u drejtuan për te bregu. **41** Por, mbasi ranë në një cekëtinë që kishte deti nga të dy anët, anija ngeci dhe mbeti me bashinë të zënë e të palëvizshëm, ndërsa kici po shkallmohej nga furia e valëve. **42** Ushtarat ishin të mendimit i vritnin robërit, që asnjë të mos ikte me not. **43** Por centurioni, duke dashur të shpëtojë Palin, ua largoi mendimin për këtë propozim dhe u dha urdhër atyre që dinin të notonin të hidheshin të parët në det dhe të dilin në tokë; **44** pastaj të tjerët, kush mbi dërrasa, kush mbi pjesë të anijes; dhe kështu ndodhi që të gjithë mundën të shpëtojnë në tokë.

28 Dhe si shpëtuan, morën vesh atëherë se ishulli quhej Maltë. **2** Barberët treguan ndaj nesh një mirësjellje të pazakontë, sepse ndezën një zjarr të madh dhe na morën të gjithëve brenda, sepse binte shi dhe bënte ftohtë. **3** Dhe, ndërsa Pali mblidhët ca shkarpa dhe i vinte mbi zjarr, nga të nxehtit doli një nepërkë dhe iu

ngjit te dora. **4** Barbarët, kur panë gjarprin që i varej nga dora, i thanë njëri-tjetrit: "Me siguri ky njeri èshtë një vrasës, sepse, edhe pse shpëtoi nga deti, drejtësia hyjnore nuk e lë të rrojë". **5** Por Pali, si e shkundi gjarprin në zjarr, nuk pësoi ndonjë të keqe. **6** Dhe ata po prisnin që ai të fryhej ose të binte i vdekur në çast; por, mbasi pritet gjatë dhe panë se nuk po i ndodhë asnjë e pazakontë, ndryshuan mendim dhe thanë se ishte një perëndi. **7** Edhe rreth atij vendi i kishte arat i pari i ishullit me emër Publius; ai na priti dhe na mbajti në shtëpi tri ditë miqësish. **8** Dhe ndodhi që i ati i Publit dergjët në shtrat, i sémurë me ethe dhe me dizenteri; Pali i shkoi dhe, mbasi ishte lutur, vuri duart mbi të dhe e shëroi. **9** Mbas kësaj edhe banorë të tjerë të ishullit që kishin sémundje vinin tek ai dhe u shëruan; **10** dëhe këta na nderuan me shumë ndere dhe, kur u nisën për të lundruar, na furnizuan gjérat e nevojshme. **11** Pas tre muajsh u nisëm me një anije të Aleksandrisë, që kishte dimëruar në ishull dhe që kishte si shenjë Dioskurët. **12** Dhe, si arritëm në Sirakuzë, qëndruam atje tri ditë. **13** Dhe, prej andej, duke lundruar afër bregut, arritëm në Rexho. Të nesërmen fryu juga dhe për dy ditë arritëm në Pocuoli. **14** Kur gjetëm atje vëllezër, na lutën të rrimë tek ata shtatë ditë. Dhe kështu mbërëritim në Romë. **15** Dhe vëllezërët e atjeshëm, kur dégjuan për ne, na dolën para deri te Fori Apian dhe te Tri Tavernat; dhe Pali, kur i pa, e falënderoi Perëndinë dhe mori zemrën. **16** Kur arritëm në Romë, centurioni i ndërezoj robërit komandantit të kampit; por Palit iu dha leja të rrijë më vete me një ushtar si roje. **17** Pas tri ditësh, Pali thirri krerët e Judenive. Kur ata u mblohdhën, u tha atyre: "Vëllezër, ndonëse nuk béra asnjë kundër popullit dhe kundër zakoneve të etërve, jam arrestuar në Jeruzalem dhe më kanë dorëzuar në duart e Romakëve. **18** Ata, si më pyetën, donin të më lëshonin, sepse tek unë nuk kishte asnjë faj që të meritonte vdekjen. **19** Por, duke qenë se Judenjtë kundërshtonin, u detyrova t'i apelohem Cezarit, jo se kam ndonjë akuzë kundër kombit tim. **20** Për këtë arsy, pra, ju kam thirrur, është t'ju shoh dhe t'ju flas, sepse për shpresën e Izraelit jam lidhur me këta hekura". **21** Edhe ata i thanë: "Ne nuk kemi marrë asnjë letër për ty nga Judeja, as nuk erdhni ndonjë nga vëllezërit të na tregojë ose të thotë ndonjë të keqe për ty. **22** Por ne dëshirojmë të dégjojmë prej teje ç'mendor, sepse për këtë sekt ne dimë se kudo flitet kundra". **23** Dhe, mbasi i caktuan një ditë, erdhën shumë veta tek ai në banesën e tij; dhe ai shtjellonte dhe u dëshmonte atyre për mbretërinë e Perëndisë dhe, me anë të ligjit të Moisiut dhe të profetëve kërkonte. **24** Disa bindeshin nga ato që u thoshte, por të tjerë nuk besonin. **25** Dhe, duke qenë në mospajtim njëri me tjetrin, u larguan, pasi Pali u tha pikërisht këto fjalë: "Mirë u foli Fryma e Shenjtë me anë të profetit Isaia etëre tanë, **26** duke thënë: "Shko tek ai popull dhe i thauj: "Do të dégjon, por nuk do të merrni vesh, do të vështroni, por nuk do të shikon; **27** në fakt zemra e këtij populli u bë e ngurtë, dhe i janë rënduar veshët dhe kanë mbyllur sytë, që të mos shohin me sy dhe të mos dégjojnë me veshë dhe të mos kuptojnë me zemër dhe të mos kthehen dhe unë të mos i shëroj. **28** Ta dini, pra, se ky shpëtim i Perëndisë iu dérgua johebrenje, dhe ata do të dégjojnë!". **29** Dhe si i tha këto fjalë, Judenive ikën duke u ngrënë me shumë fjalë njëri me tjetrin. **30** Dhe Pali ndenji plot dy vjet në shtëpinë që kishte marrë me qira dhe priste të gjithë ata që vinin tek ai, **31** duke predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe duke mësuar gjérat e Zotit Jezu Krisht me shumë liri dhe pa ndalim.

Romakëve

1 Pali, shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur për të qenë apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë, 2 siç i kishë premtuar ai me anë të profetëve të tij në Shkrimet e shenjta, 3 lidhur me Birin e tij, të lindur nga fara e Davidit sipas mishit, 4 i deklaruar Biri i Perëndisë në fuqi, sipas Frymës së shenjtërisë nëpërmjet ringjalljes prej së vdekurit: Jezu Krishti Zoti ynë, 5 me anë të të cilit ne kemi marrë hir dhe apostullim, për bindje në besim midis të gjithë kombeve për hir të emrit të tij, 6 ndër të cilët edhe ju jeni të thirrur nga Jezu Krishti; 7 për ju të gjithë që jeni në Romë, të dashur nga Perëndia, të thirrur shenjtorë: hir dhe paqe nga Perëndia. Ati ynë, e nga Zoti Jezu Krishti. 8 Para së gjithash, falënderoj Perëndinë tim me anë të Jezu Krishtit për të gjithë ju, sepse për besimin tuaj është folur në gjithë botën. 9 Sepse Perëndia, të cilët unë i shërbej me frymën time nëpërmjet ungjillit të Birit të tij, është dëshmitari im që unë nuk pushoj kurrë t'ju kujtoj, 10 duke kërkuar vazhdimisht në lutjet e mia që të më lejohet më në fund nga vullneti i Perëndisë mundësia për të ardhur tek ju, 11 sepse unë dëshiroj fort t'ju shoh për t'ju komunikuar ndonjë dhunëti frymëror, që të fortësoheni. 12 Dhe kjo është që unë të ngushëllohen bashkë me ju me anë të besimit që e kemi të përbashkët, tuajin dhe timin. 13 Tani, vëllezër, unë nuk duq që të mos e din i se shumë herë kisha vendosur të vija tek ju që të mund të kem ndonjë fryt midis jush sîc kam pasur midis johebrejnje të tjerë, por deri tash kam qenë i penguar. 14 Unë u jam borxhi Grekëve dhe barbarëve, të diturve dhe të paditurve. 15 Kështu, aq sa varet nga unë, jam gati t'ju predikoj ungjillin edhe juve që jeni në Romë. 16 Në fakt unë nuk kam turp për ungjillin e Krishtit, sepse ai është fuqia e Perëndisë për shpëtimin e cilidit që beson, më parë Judeun e pastaj Grekun. 17 Sepse drejtësia e Perëndisë është zbuluar në të nga besimi në besim siç është shkruar: "I drejt do të jetojë me anë të besimit". 18 Sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet nga qilli për çdo pabesi e padrejtësi të njerëzve, që mbysin të vërtetën në padrejtësi, 19 meqenëse ajo që mund të nijhet prej Perëndisë është bërë e dukshme në ta, sepse Perëndia ua ka shfaqur atyre. 20 Në fakt cilësitet e tij të padukshme, fuqia e tij e përfjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të janë të pafalshëm. (aiðios g126) 21 Sepse, megjithëse e njohën Perëndinë, nuk e përlëvduan as e falënderuan si Perëndi, përkundrazi u bënë të pamend në arsyimet e tyre dhe zemra e tyre pa gjykim i errësua. 22 Duke e deklaruar veten të urtë, u bënë të marrë, 23 dhe e shndërruan lavdinë e Perëndisë së pakalbshëm në një shëmbëllim të njashëm me atë të një njeriu të kalbshëm, të shpendëve, të kafshëve katërkëmbësive dhe të rrëshqanorëve. 24 Prandaj Perëndia ia dorëzoj papastërtësë në epshet e zemrave të tyre, për të çnderuar trupat e tyre në mes vetë atyre, 25 që e ndryshuan të vërtetën e Perëndisë në gjëneshtër dhe adhuruan dhe i shërbyen kriesës në vend të Krijuesit, që është i bekuar përfjetë. Amen. (aiðn g165) 26 Prandaj Perëndia i dorëzoj ata në pasioneve të ulëta, sepse edhe gratë e tyre i shndërruan marrëdhëniet natyrore në atë që është kundër natyrës. 27 Në të njejtën mënyrë burrat, duke lënë marrëdhëniet e natyrshme me gruan, u ndezën në epshin e tyre për njëri-tjetrin, duke kryer akte të pandershme burra me burra, duke marrë në vetvete shpagimin e duhur për gabimin e tyre. 28 Dhe meqenëse nuk e quajtën me vend të njihnin Perëndinë, Perëndia i dorëzoj në një mendje të çorodit, për të bërë gjëra të pahishme, 29 duke genë të mbushur plot me çdo padrejtësi, kurvërim, mbrapshtësi, lakmi, ligësi; plot smirë, vrasje, grindje, mashtrim, poshtërsi, 30 mashtruesh, shpifës,

armiq të Perëndisë, fyes, krenarë, mburravecë, trillues ligësish, të pabindur ndaj prindërvë, 31 të paarsyeshëm, të pabesë, pa dashuri të natyrshme, të papajtueshëm, të pamëshirshëm. 32 Por ata, ndonjëse e kanë njohur dekretin e Perëndisë sipas të cilit ata që bëjnë gjëra të tilla meritojnë vdekjen, jo vetëm i bëjnë, por miratojnë edhe ata që i kryejnë.

2 Prandaj, o njeri, cilidit jesh ti që e gjykon, je i pafalshëm sepse nái këtë që gjykon tjetrin, dënoin vetveten, sepse ti që gjykon bën të njëjtat gjëra. 2 Por ne e dimë se gjyki i Perëndisë është sipas së vërtëtës mbi ata që bëjnë gjëra të tilla. 3 Dhe mendon, vallë, o njeri që gjykon ata që bëjnë të tilla gjëra që edhe ti i bën, t'i shpëtosh gjykimit të Perëndisë? 4 Apo i përmmon pasuritë e mirësisë së tij, të durimit dhe zemërgjerësisë së tij, duke mos njohur që mirësia e Perëndisë të prin në pendim? 5 Por ti, për shkak të ashpërsisë sate dhe të zemrës së papenduar, po mbledh për veten tënde zemërim për ditën e zemërimit dhe të zbulesës së gjykimit të drejtë të Perëndisë, 6 që do ta shpaguajë secilin sipas veprave të tij: 7 jetë të përfjetshme atyre që kërkojnë lavdi, nder e pavdekësi, duke ngulmuar në veprat e mira; (aiðios g166) 8 ndërësa atyre që kundërshtojnë e nuk i binden së vërtëtës, por i binden padrejtësish, indinjatë dhe zemërim. 9 Mundim dhe ankh mbi çdo shpirt njeriu që bën të ligën, Judeut më parë e pastaj Grekut; 10 por lavdi, nder e paqe cilidit që bën të mirën, Judeut më parë e pastaj Grekut. 11 Sepse te Perëndia nuk ka anësi. 12 Në fakt t'i gjithë atë që kanë mëkatuar pa ligjin, do të humbasin gjithashtu pa ligji; dhe t'i gjithë atë që kanë mëkatuar nën ligjin do të gjykohen sipas ligjit, 13 sepse jo ata që dégjojnë ligjin janë të drejtë para Perëndisë, por ata që e zbatojnë ligjin do të shfajësohen. 14 Në fakt kur johebrejnë, që s'kanë ligjin, nga natyra bëjnë punët e ligjit, ata, megjithëse s'kanë ligjin, janë ligj për vetveten; 15 këta tregojnë veprin e ligjit të shkruar në zemrat e tyre për dëshminë që jep ndërgrëgjegia e tyre, dhe sepse mendimet e tyre shfajësopjnë ose edhe akuzojnë njëri-tjetrin, 16 ditën në të cilën Perëndia do të gjykoj të fshehtat e njerëzve me anë të Jezu Krishtit, sipas ungjillit tim. 17 Ja, ti quhesh Jude, bazohesh mbi ligjin dhe lëvdohesh në Perëndinë, 18 njeh vullnetin e tij dhe dallon gjérat e rëndësishme, duke qenë i mësuar prej ligjit, 19 dhe je i bindur se je prijësi i të verbëve, drita e atyre që janë në errësirë, 20 udhëzues i të marrëve, mësues i të miturve, sepse ke formën e njohurisë dhe të së vërtëtës në ligj. 21 Ti, pra, që mëson të tjerët, nuk mëson veten? Ti që predikon se nuk duhet vjedhur, vjedh? 22 Ti që thua se nuk duhet shkelur kurora, shkel kurorën? Ti që ke neveri për idhujt, pse i plaçkit tempujt? 23 Ti që lëvdohesh me ligjin, e çnderon Perëndinë duke e shkelur ligjin? 24 Në fakt, siç është shkruar: "Për shkakun tuaj, emri i Perëndisë blasferohet ndër johebrenj". 25 Sepse rrëthprerja është e dobishme në qoftë se ti respektokon ligjin, por në qoftë se je shkelës i ligjit, rrëthprerja jote bëhet mosrrëthprerje. 26 Prandaj në qoftë se një i parrethprerë respekton statutet e ligjit, a nuk do të çmohet parrethprerja e tij si rrëthprerje? 27 Dhe, në qoftë se ai që prej natyrës është i parrethprerë e plotëson ligjin, a nuk do të të gjykoj ai ty që me shkronjën dhe me rrëthprerjen je shkelës i ligjit? 28 Në fakt Jude nuk është ai që duket i tillë nga Jashtë, dhe rrëthprerja nuk është ajo që duket në mish; 29 por Jude është ai që është i tillë përbrenda, dhe rrëthprerja është ajo e zemrës, në frymë dhe jo në shkronjë; dhe për një Jude të tillë lavdërimi nuk buron nga njerëzit, por nga Perëndia.

3 Cila është, pra, përparsësia e Judeut, ose cila është dobia e rrëthprerjes? 2 E madhe në çdo mënyrë; para së gjithash sepse orakujt e Perëndisë iu besuan atyre. 3 Ç'të thuash atëherë? Në qoftë se disa nuk besuan, mosbesimi i tyre do ta amulojë, vallë,

besnikérinë e Perëndisë? 4 Kurrë mos qoftë; përkundrazi, qoftë Perëndia i vërtetë dhe qdo njeri gënjeshtar, siç éshtë shkruar: "Që ti të shfajësoshesh në fjalët e tua dhe të ngadhdhënjesh kur të gjykohesh". 5 Po në qoftë se padrejtësia jonë e vë në pah drejtësinë e Perëndisë, çdo të them? Perëndia qënka i padrejtë kur shfren zemërminin e tij? (Unë flas si njeri). 6 Kurrë mos qoftë! Sepse atëherë, si do ta gjykonte Zoti botën? 7 Prandaj nё qoftë se me anë të gënjeshtës sime e vërteta e Perëndisë e lartëson lavdinë e tij, përsë unë gjykohem akoma si mëkatar? 8 E përsë të mos themi si disa që, duke shpifur, pohojnë se ne themi: "Të bëjmë të keqen që të vijë e mira"? Dënim i këtyre éshtë i drejtë. 9 E cfarë pra? A kemi ne ndonjë epërsi? Aspak! E kemi treguar në fakt që më përrpara se si Judenjtë ashtu edhe Grekët janë të gjithë nén mëkat, 10 siç éshtë shkruar: "Nuk ka asnjeri të drejtë, as edhe një. 11 Nuk ka asnjeri që të kuptojë, nuk ka asnjeri që të kerkojë Perëndinë. 12 Të gjithë kanë dalë nga udha e tij, që të gjithë janë bërë të padobishëm, nuk ka asnij që të bëjë të mirën, as edhe një. 13 Gryka e tyre éshtë një varr i hapur, me gjuhët e tyre kanë thurur mashtime, ka helm gjarpérinj nén buzët e tyre; 14 goja e tyre éshtë plot mallkim dhe hidhësi; 15 këmbët e tyre janë të shpejta për të derdhur gjak; 16 në udhët e tyre ka rrënim dhe gjëmë, 17 dhe nuk e kanë njohur udhën e pages; 18 nuk ka draujtja e Perëndisë para syve të tyre". 19 Por ne e dimë se gjithçka që thotë ligji, e thotë për ata që janë nén ligi, me qëllim që çdo gojë të heshtë dhe gjithë bota t'i jetë nënshtruar gjykitim të Perëndisë, 20 sepse asnjë mish nuk do të shfajësohet para tij për veprat e ligjit; me anë të ligjit në fakt arrihet njohja e mëkatit. 21 Por tani, pavarësisht nga ligji, éshtë manifestuar drejtësia e Perëndisë, për të cilën déshmojnë ligji dhe profetët, 22 madje drejtësia e Perëndisë nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin për të gjithë e mbi të gjithë ata që besojnë, sepse nuk ka dallim; 23 sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë, 24 por janë shfajësuar falas me anë të hirit të tij, nëpërmjet shpengimit që éshtë në Krishtin Jezus. 25 Atë ka paracaktuari Perëndia për të bërë shlyerjen nëpërmjet besimit në gjakun e tij, për të treguar kështu drejtësinë e tij për faljen e mëkateve, që janë kryer më parë gjatë kohës së durimit të Perëndisë, 26 për të treguar drejtësinë e tij në kohën e tanishme, me qëllim që ai të jetë i drejtë dhe shfajësues i atij që ka besimin e Jezusit. 27 Ku éshtë, pra, mburja? Éshtë përashtuar. Nga cili ligj? Ai i veprave? Jo, por nga ligji i besimit. 28 Ne, pra, konkluodjmë se njeriu éshtë i shfajësuar nëpërmjet besimit pa veprat e ligjit. 29 A éshtë vallë Perëndia vetëm Perëndia i Judenjve? A nuk éshtë edhe i johebrejnje? Sigurisht, éshtë edhe Perëndia i johebrejnje. 30 Sepse ka vetëm një Perëndi, që do të shfajësojë të rrethperin nëpërmjet besimit, dhe të parrethperin me anë të besimit. 31 Anulogjë me, pra, ligjin nëpërmjet besimit? Kështu mos qoftë; përkundrazi e forcojmë ligjin.

4 Çfarë do të themi, pra, në lidhje me atë që ati ynë Abrahami, ka përfituar sipas mishit? 2 Sepse nëse Abrahami ishte shfajësuar nëpërmjet veprave, ai ka përsë të lëvdohet; ndërsa përparr Perëndisë ai nuk ka asgjë për t'u lëvduar. 3 Në fakt, çfarë thotë Shkrimi? "Por Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu numërua për drejtësi". 4 Edhe atij që vepron, shpërblimi nuk i konsiderohet si hir por si borxh; 5 ndërsa atij që nuk vepron, por beson në atë që shfajëson të paudhin, besimi i tij i numërohet për drejtësi. 6 Sikur Davidi shpall lumburinë e njeriut të cilët Perëndia numëron drejtësi pa veprat, duke thënë: 7 "Lum ata të cilëve u janë falur paudhësitet dhe të cilëve mëkatet u janë mbuluar. 8 Lum njeriu të cilët Zoti nuk do t'ia numërojë mëkatin". 9 Por kjo lumburi a vlen vetëm për të rrëthprerët, apo edhe për të parrethprerët? Sepse ne

temi se besimi iu numéraua Abrahamit si drejtësi. **10** Në ç'ménry, pra, iu numéraua? Kur ai ishte i rrëthprerë apo i parrethprerë? Jo ndërsa ishte i rrëthprerë, por kur ishte i parrethprerë. **11** Pastaj mori shenjën e rrëthprerjes, si vulë të drejtësisë pér besimin që kishte patur kur ishte akoma i parrethprerë, me qëllim që të ishte ati i gjithë atyre që besojnë edhe se janë të parrethprerë, me qëllim që edhe atyre t'u numërrohet drejtësia, **12** dhe të ishte atë i të rrëthprerëve të vërtetë, pra i atyre që jo vetëm janë të rrëthprerë, por që ndjekin edhe gjurmët e besimit t'ati tonë Abrahamit, që ai pati ndërsa ishte i parrethprerë. **13** Në fakt premtimi pér të qenë trashëgimtar i botës nuk iu bë Abrahamit dhe pasardhësve të tij nëpërmjet ligjit, por nëpërmjet drejtësisë së besimit. **14** Sepse nëse janë trashëgimtarë ata që janë të ligjit, besimi bëhet i kotë dhe premtimi anulohet, **15** sepse ligji prodhon zemërimin; në fakt atje ku nuk ka ligj, nuk ka as shkelje. **16** Prandaj trashëgimia është nëpërmjet besimit; në këtë ménryr ajo është nëpërmjet hirit, me qëllim që premtimi të jetë i siguruar pér të gjithë pasardhësit, jo vetëm pér atë që është nga ligji, por edhe pér atë që vjen nga besimi i Abrahamit, i cili **17** (sic) është shkruar: "Unë të kam caktuar atin e shumë kombeve", është ati i të gjithë neve para Perëndisë që ai besoi, i cili i jep jetë të vdekurve dhe thérret gjërat që nuk janë sikur të ishin. **18** Ai, duke shpresuar kundër çdo shpresa, besoi pér t'u bërë ati i shumë kombeve sipas asaj që i ishte thënë: "Kështu do të jetë pasardhja jotë". **19** Dhe, duke mos qenë aspak i dobët në besim, nuk i kushtoi kujdes trupit të tij, i bërë tashmë si i vdekur (ishte pothuaj njëqind vjeç) as barkut të vdekur të Sarës. **20** Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë, por u përforcua në besim duke i dhënë lavdi Perëndisë, **21** plotësisht i bindur se atë që ai kishte premtuar ishte edhe i fuqishëm ta bënte. **22** Prandaj edhe kjo iu numéraua atij pér drejtësi. **23** E po nuk u shkrua vetëm pér të, që kjo i ishte numérauar, **24** por edhe pér ne, të cilëve do të na numërrohet, neve që besojmë në atë që ka ringjallur prej të vdekurve Jezusin, Zotin tonë, **25** i cili u dha pér shkak të fyerejeve tona dhe u ringjall pér justifikimin tonë.

5 Të shfajësuar, pra, me anë të besimit, kemi paqe me Perëndinë nepërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë, 2 me anë të të cilët edhe patëm, nepërmjet besimit, hyrjen në këtë hir në të cilin qëndrojmë të patundur dhe mburremi në shpresën e lavdisë së Perëndisë. 3 Dhe jo vetëm kaq, por mburremi edhe në shtrëngimet, duke ditur që shtrëngimi prodhon këmbënguljen, 4 këmbëngulja përvojën dhe përvoja shpresën. 5 Por shpresa nuk turpërion, sepse dashuria e Perëndisë është derdher në zemrat tonë me anë të Frymës së Shenjtë që na është dhënë. 6 Sepse, ndërsa ishim akoma pa forcë, Krishti vdiq në kohën e tij për të paudhët. 7 Vështirë fakt se vdes dikush për një të drejtë; mbas ndonjë do të guxonte të vdiste për një njeri të mirë. 8 Por Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatuarë, Krishti vdiq për ne. 9 Shumë më tepër, pra, duke qenë tani të shfajësuar në gjakun e tij, do të shpëtojmë nga zemërimi me anë të tij. 10 Në fakt, ndërsa ishim armiq, u pajtuam me Perëndinë nepërmjet vdekjes së Birit të tij, akoma më shumë tani, që jemi pajtuar, do të shpëtohemi nepërmjet jetës së tij. 11 E jo vetëm kaq, por edhe mburremi në Perëndinë, nepërmjet Zotit tonë Jezu Krist, me anë të të cilët tani kemi marrë pajtimin. 12 Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkatë hyri në botë dhe me anë të mëkatit vdekja, po ashtu vdekja u shtrit tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan; 13 sepse, derisa u shpall ligji, mëkatë ekzistonte në botë; por mëkatit nuk numërohet nëse nuk ka ligji; 14 por vdekja mbretëroi nga Adami deri te Moisiu edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar me një shkelje të njashme nga ajo e Adamit, që është figura e atij që

duhej tē vinte. **15** Mirépo hiri nuk éshëtë si shkelja; nëse në fakt pér shkak tē shkeljes së një njeriu tē vetém vdiqën shumë, shumë më tepër hiri i Peréndisë dhe dhurata me anë tē hirit e një njeriu, Jezu Krishtit, i tepochi pér shumë tē tjerë. **16** Sa pér dhuntinë, nuk ndodhi si pér atë një që mëkatoi, sepse gjykimi prodhoi dënimin nga një shkelje e vetme, por hiri prodhoi shfajësimin nga shumë shkelje. **17** Në fakt, në qoftë se prej shkeljes së këtij njërit vetém vdekja mbretëroi pér shkak tē atij njërit, akoma më shumë ata që marrin bollëkun e hirit dhe tē dhuratës se drejtësisë do tē mbretërojnë në jetë me anë tē atij njërit, që éshëtë Jezu Krishtit. **18** Prandaj, ashtu si pér një shkelje tē vetme dënimin u shtri mbi tē gjithë njërit, ashtu edhe me një akt tē vetem drejtësie, hiri u shtri mbi gjithë njërit pér shfajësimin e jetës. **19** Në fakt, ashtu si nga mosbindua e një njeriu tē vetem tē shumtët u bënë mëkatarë, ashtu edhe nga bindja e një tē vetmi tē shumtët do tē bëhen tē drejtë. **20** Por ligj i ndérhyri me qëllim që shkelja tē tepochet; por aty ku mëkati éshëtë i tepruar, hiri éshëtë akoma më i tepochët, **21** me qëllim që ashtu si mëkati ka mbretëruar te vdekja, ashtu edhe hiri tē mbretërojë me anë tē drejtësisë në jetën e pérjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë. (aiōnios g166)

6 Çfarë tē themi, pra? A tē mbetemi në mëkat, që tē tepochët hiri? **2** Aspak! Ne që jemi tē vdekur pér mëkatin, si do tē jetojmë akoma në tē? **3** Po a nuk e dini se ne tē gjithë që u pagëzuan në Jezu Krishtin, u pagëzuan në vdekjen e tij? **4** Ne, pra, u varrosëm me tē me anë tē pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë tē lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashtu tē ecim në risinë e jetës. **5** Sepse, nëse u bashkuam me Krishtin në një vdekje tē njashme me tē tijën, do tē jemi edhe e ringjalljes së tij, **6** duke ditur këtë: se njeriu ynë i vjetët u kryqëzua me tē, që trupi i mëkati mund tē jetë anuluar dhe që ne tē mos i shërbejmë më mëkati. **7** Në fakt, ai që ka vdekur éshëtë shfajësuar nga mëkati. **8** Tani nëse vdiqëm me Krishtin, ne besojmë gjithashtu që do tē jetojmë me tē, **9** duke ditur se Krishti, që u ringjall prej së vdekurish, nuk vdes më; vdekja s'ka më pushtet mbi tē. **10** Sepse në atë që vdiq, vdiq pér mëkatin një herë e pér gjithmonë; por në atë që rron, rron pér Peréndinë. **11** Kështu edhe ju, konsideroheni veten tē vdekur pér mëkatin, por tē gjallë pér Peréndinë, në Jezu Krishtin, Zotit tonë. **12** Le tē mos mbretërojë, pra, mëkati në trupin tuaj tē vdekshëm, që t'i bindeni atij në epshet e veta. **13** As mos i jepni gjymtyrët tuaja në shërbim tē mëkati si mjete paudhësie, por tregoni veten tuaj tē Peréndia, si tē gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si mjete drejtësie pér Peréndinë. **14** Në fakt mëkati nuk do tē ketë më pushtet mbi ju, sepse nuk jeni nën ligj, por nën hir. **15** Atëherë, çfarë? Të mëkatojmë sepse nuk jemi nën ligj, por nën hir? Kështu mos qoftë! **16** A nuk e dini ju se nëse e tregoni veten shërbëtorë tē atij që i bindeni, jeni shërbëtorë tē atij që i bindeni, qoftë mëkati pér vdekje, qoftë dëgjëses pér drejtësi? **17** Por qoftë falenderuar Peréndia, sepse ishit shërbëtorë tē mëkati, por iu bindët me zemër atij mësimi që iu éshëtë transmetuar. **18** Dhe, mbasi u liruat nga mëkati, u bëtë shërbëtorë tē drejtësisë. **19** Unë po flas njerëzisht pér shkak tē dobësisë së mishit tuaj. Sepse ashtu si një kohë i kishit përkushtuar gjymtyrët tuaja pér tē qenë shërbëtorë tē papastërtisë dhe tē paudhësisë pér tē bërë paudhësinë, kështu tani përkushton gjymtyrët tuaj pér tē qenë shërbëtorë tē drejtësisë pér shenjtërim. **20** Sepse, kur ishit shërbëtorë tē mëkati, ishit tē lirë në lidhje me drejtësinë. **21** Dhe çfarë fryt kishit, pra, atëherë, nga ato gjëra, pér tē cilat tani keni turp? Sepse fundi i tyre éshëtë vdekja. **22** Por tani, pasi u liruat nga mëkati dhe u bëtë shërbëtorë tē Peréndisë keni pér frytin tuaj shenjtërimin dhe pér fund jeta e pérjetshme. (aiōnios g166) **23**

Sepse paga e mëkatit éshëtë vdekja, por dhuntia e Peréndisë éshëtë jeta e pérjetshme në Jezu Krishtin, Zotit tonë. (aiōnios g166)

7 Apo nuk e dini o vëllezër, (sepse unë po u flas njerëzve që e njohin ligjin), se ligji ka pushtet mbi njeriun pér sa kohë ai rron? **2** Sepse gruaja e martuar éshëtë e lidhur nga ligji me burrin deri sa ai rron, por, po i vdiq burri, lirohet nga ligji i burrit. **3** Prandaj, nëse, kur i rron burri, ajo bashkohet me një burrë tjetër, do tē quhet shkelëse e kurorës; por kur i vdes burri ajo éshëtë e liruar nga ligji, që tē mos jetë shkelëse e kurorës, po u bë gruaja e një burrë tjetër. **4** Kështu, pra, vëllezër tē mi, edhe ju jeni tē vdekur pér ligjin me anë tē trupit të Jezu Krishtit që tē bashkoheni me një tjetër, që u ringjall prej tē vdekurit, që t'i japim fryte Peréndisë. **5** Sepse, kur ishim në mish, pasionet mëkatare që ishim me anë tē ligjit, vepronin në gjymtyrëtona, duke sjellë fryte vdekjeje, **6** por tani jemi zgjidhur nga ligji duke qënë tē vdekur nga ç'ka na mbante tē lidhur, prandaj shërbejmë në risinë e frysës dhe jo në vjetërsinë e shkronjës. **7** Çfarë tē themi, pra? Se ligji éshëtë mëkat? Ashtu mos qoftë! Mëkatin unë nuk do ta kisha njohur, veç se me anë tē ligjitet; sepse unë nuk do ta kisha njohur lakminë, po tē mos thoshtes ligji: "Mos lakmol!". **8** Por mëkati, duke marré shksha nga ky urdhërim, njallë në mua çdo lakmi, **9** sepse, pa ligj, mëkati éshëtë i vdekur. Dikur unë jetoja pa ligj, por, kur erdhë urdhërimi, mëkati u njallë dhu unë vdiqia, **10** dhe urdhërimi u dha pér jetë, më solli vdekjen. **11** Sepse mëkati, duke gjetur rastin me anë tē urdhërit, më mashtrøjë dhe me anë tē tij më vranë. **12** Kështu ligji éshëtë i shenjtë, dhe urdhërimi i shenjtë, i drejtë dhe i mirë. **13** Ajo gjë, pra, që éshëtë e mirë u bë vdekje pér mua? Ashtu mos qoftë; por mëkati, që tē duket mëkat, me anë tē së mirës më pruri vdekjen, që mëkati tē bëhet edhe më tepër mëkat nëpërmjet urdhërimit. **14** Sepse ne e dimë se ligji éshëtë frysëmëror, por unë jam i mishë, i shitura mëkati si skllav. **15** Sepse unë nuk kuptoj atë që bëj, sepse nuk bëj atë që dua, por bëj atë që urej. **16** Edhe, nëse bëj atë që nuk dua, unë prano që ligji éshëtë i mirë. **17** Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkati që banon në mua. **18** Në fakt unë e di se në mua domëthënë në mishin tim nuk banon asgjë e mirë, sepse, ndonëse e kam dëshirën pér tē bërë tē mirën, nuk ia gjej menyrën. **19** Në fakt tē mirën që unë e dua nuk e bëj; por tē keqen që s'dua, atë bëj. **20** Edhe, në qoftë se bëj atë që nuk dua, s'jam më vetë ai që e bëj, por éshëtë mëkati që banon në mua. **21** Unë, pra, po zbuloj këtë ligji: duke dashur tē bëj tē mirën, e keqja gjindet në mua. **22** Në fakt unë gjej kënaqësi në ligjin e Peréndisë sipas njeriut tē brendshëm, **23** por shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton kundër ligjtit tē mendjes sime dhe që më bën skllav tē ligjtit tē mëkati që éshëtë në gjymtyrët e mia. **24** Oh, njeri i mjerë që jam! Kush do tē më çlirojë nga ky trup i vdekjes? **25** I falem nderit Peréndisë me anë tē Jezu Krishtit, Zotit tonë. Unë vetë, pra, me mendjen, i shërbej ligjtit tē Peréndisë, por, me mishin ligjtit tē mëkati.

8 Tani, pra, nuk ka asnjë dënim pér ata që janë në Krishtin Jezu, që nuk ecin sipas mishit, por sipas Frysës. **2** sepse ligji i Frysës i jetës në Jezu Krishtin më çliroi nga ligji i mëkati dhe i vdekjes. **3** Sepse atë që ishte e pamundur pér ligjin, sepse ishte pa forcë pér shkak tē mishit, Peréndia, duke dërguar birin e vet në shëmbëllim mishi mëkatar, edhe pér mëkat, e dénoi mëkatin në mish, **4** që tē përbushet drejtësia e ligjtit në ne, që nuk ecin sipas mishit, por sipas Frysës. **5** Sepse ata që rrojnë sipas mishit e çojnë mendjen në gjërat e mishit, por ata që rrojnë sipas Frysës në gjërat e Frysës. **6** Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi prodhon vdekje, por mendja e kontrolluar nga Frysma prodhon jetë dhe paqe. **7** Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi éshëtë armiqësi kundër Peréndisë, sepse nuk i nénshtrohet ligjtit tē Peréndisë

dhe as nuk mundet. **8** Prandaj ata që janë në mish nuk mund t'i pëlqejnë Perëndisë. **9** Nëse Fryma e Perëndisë banon në ju, ju nuk jeni më në mish, por në Frymë. Por në qoftë se ndokush nuk ka Frymën e Krishtin, ai nuk i përket atij. **10** Nëse Krishti është në ju, trupi pa tjeter është i vdekur pér shkak të mëkatit, por Fryma është jetë pér shkak të drejtësisë. **11** Dhe në qoftë se Fryma i atij që ringjalli Krishtin prej së vdekurish banon në ju, ai që e ringjalli Krishtin prej së vdekurish do t'u japë jetë edhe trupave tuaj vdekatarë me anë të Frymës së tij që banon në ju. **12** Prandaj, vëllezër, ne jemi debitorë jo të mishit, që të rrojnë sipas mishit, **13** sepse, po të rroni sipas mishit, ju do të vdisni; por, nëse me anë të Frymës i bëni të vdesin veprat e trupit, ju do të rroni. **14** Sepse të gjithë ata që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë janë bij të Perëndisë. **15** Sepse ju nuk keni marrë një frymë robëri, që të keni përsëri frikë, po keni marrë frymën e birërisë, me anë të së cilës në thërrasim: "Aba, o Atë!". **16** Vetë Fryma i dëshmon frymës sonë se ne jemi bij të Perëndisë. **17** Dhe nëse jemi bij, jemi dhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit, nëse vuajmë më të dhe lavdohemi me të. **18** Unë mendoj në fakt, se vuajtet e kohës së tanishme nuk vlefjnë aspak të krahasonen me lavdinë që do të shfaqet në ne. **19** Sepse dëshira e flaktë e krijesës pret me padurim shfaqen e bijve të Perëndisë, **20** sepse krijesa iu nënshtrua kotësisë, jo me vullnetin e vet, po pér shkak të atij që e nënshtroi, **21** me shpresë që vetë krijesa të çlirohet nga skllavëria e prishjes pér të hyrë në lirinë e lavdise së bijve të Perëndisë. **22** Sepse e dimë se deri tani mbarë bota e krijuar rënkon dhe është në mundim. **23** Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne vetë që kemi frytet e para të Frymës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë. **24** Sepse me shpresë ne shpëtuam; por shpresa që duket nuk është shpresë, sepse atë që dikush e sheh si mundet edhe ta shpresojë? **25** Por në qoftë se ne shpresojmë atë që s'ë shohim, atë gjë e presim me durim. **26** Kështu, pra, edhe Fryma na ndihmon në dobësitetona, sepse ne nuk dimë çfarë të kërkojmë në lutjet tona, sikurse duhet; por vetë Fryma ndërhyr pér ne me psherëtimë të patregueshme. **27** Dhe ai që heton zemrat e di cilë është mendja e Frymës, sepse ai ndërhyr pér shenjtorët, sipas Perëndisë. **28** Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë pér të mirë pér ata që e duan Perëndinë, pér ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij. **29** Sepse ata që ai i ka njohur që më parë, edhe i ka paracaktaur që tëjenë të njashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, kështu që ai të jetë i parëliduri në mes të shumë vëllezërvë. **30** Dhe ata që ai i paracaktau edhe i thirri; dhe ata që i thirri edhe i shfajësoi; dhe ata që i shfajësoi, ata edhe i përlëvdoi. **31** Çfarë të themi, pra, pér këto gjëra? Në qoftë se Perëndia është me ne, kush mund të jetë kundër nesh? **32** Sepse ai që nuk e kurseu Birin e vet, por dha pér të gjithë ne, qysh nuk do t'a dhurojë të gjitha gjëra bashkë me të? **33** Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i shfajëson. **34** Kush është ai që do t'i dénojë? Krishti është ai që vdiq, po pér më tepër ai u ringjall; ai është në të djathtë të Perëndisë dhe ai ndërmjetëson pér ne. **35** Kush do t'a ndajë nga dashuria e Krishtit? Pikkëlimi, a ngushtica, a përmendje, a uria, a të zhveshur, a rreziku, a shpata? **36** Siç është shkruar: "Pér ty po vritemi gjithë ditën; u numëruam si delo pér therje". **37** Por në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë pér hir të atij që na deshi. **38** Sepse unë jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjëjt, as pushtetet, as fuqia dhe as gjërat e tashme as gjërat e ardhshme, **39** as lartësitë, as thellësitë, as ndonjë tjeter krijesë, nuk do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin, Zotin tonë.

9 Unë them të vërtetën në Krishtin, nuk gënjej dhe jep dëshmi me mua ndërgjegja ime me anë të Frymës së Shenjtë; **2** kam një trishtim të madh dhe një dhembje të vazhdueshme në zemrën time. **3** Sepse do të doja të isha vetë i ma-llkuar, i ndarë nga Krishti, pér vëllezërit e mi, pér farefisin tim sipas mishit, **4** të cilët janë Izraelitë dhe atyre u përket birëria, lavdia, besëlidhjet, shpalija e ligji, shërbimi hyjnor dhe premtimet; **5** të tyre janë edhe etërit, prej të cilëve rrjedti sipas mishit Krishti, i cili është përmbi çdo gjë Perëndi, i bekuar përfjetë. Amen. (*aiōn g165*) **6** Por kjo nuk do të thotë se fjalë e Perëndisë ra poshtë, sepse jo të gjithë që janë nga Izraeli janë Izrael. **7** As sepse janë pasardhës e Abrahamic janë të gjithë bij; por: "Në Isakun do të quhet pasardhja jote". **8** Do të thotë: nuk janë bijtë e Perëndisë ata që lindin prej mishi, por vetëm bijtë e premtimit numërohen si pasardhës. **9** Sepse kjo është fjala e premtimit: "Në këtë kohë do të vij dhe Sara do të ketë një bir". **10** Dhe jo vetëm kaq, por edhe Rebeka mbeti shtatzënë nga një njeri i vetëm, Isakun, atin tonë, **11** (sepse para se t'i lindnin fémijët dhe para se të bënin ndonjë të mirë a të keqe, që të mbetej i patundur propozimi i Perëndisë pér të zgjedhur jo sipas veprave, po prej atij që thërrret), **12** iu tha asaj: "Më i madhi do t'i shërbejë më të voglit", **13** siç është shkruar: "E desha Jakobin dhe eurreva Ezaun". **14** Çfarë të themi, pra? Mos ka padrejtësi te Perëndia? Aspak! **15** Ai i thotë në fakt Moisiut: "Do të kem mëshirë pér atë që të kem mëshirë, dhe do të kem dhembshuri pér atë që do të kem dhembshuri". **16** Kështu, pra, kjo nuk varet as prej atij që do, as prej atij që vrapon, por nga Perëndia që shfaq mëshirë. **17** Sepse Shkrimi i thotë Faraonit: "Pikërisht pér këtë gjë të ngrita, që të tregoj te ti fuqinë time dhe që të shpallet emri im mbi mbarë dheun". **18** Kështu ai ka mëshirë pér atë që do dhe e ngurtëson atë që do. **19** Ti do të më thuash, pra: "Pse vazhdon të ankohet? Kush mund, në fakt, t'i rezistojë vullnetit të tij?". **20** Po kush je t'i, o njeri, që i kundërpërgjigjesh Perëndisë? A mund t'i thotë ena mjeshtrit: "Pérse më bërë kështu?". **21** A nuk ka vallë fuçi poçari mbi argjiten pér të bërë nga po ai brumë një enë pér ndirim, edhe një tjetër pér çnderim? **22** Dhe çfarë të thuash nëse Perëndia, duke dashur të tregojë zemërимin e tij dhe bëjë të njohur pushtetin e tij duri me shumë zemërимëri enët e zemërimit që genë bërë pér prishje? **23** Dhe që të bëjë të njohur pasuritë e lavdise së tij ndaj enëve të mëshirës, të cilat i përgatiti pér lavdi, **24** mbi ne, që edhe na thirri, jo vetëm nga Judenjtë, por edhe nga johebrenjtë? **25** Ashtu si thotë ai te Osea: "Unë do ta quaj popullin tim atë që s'ka qenë populli im dhe të dashur atë të mosdashurin. **26** Dhe do të ndodhë që atje ku u është thënë atyre: "Ju nuk jeni populli im", atje do të quheni bij të Perëndisë së gjallë". **27** Por Isaia thërrret pér Izraelin: "Edhe sikur të ishte numri i bijve të Izraelit si rëra e detit, vetëm mbetja e tij do të shpëtohet". **28** Në fakt ai do ta realizojë vendimin e tij me drejtësi, sepse Zoti do ta realizojë dhe do ta përspejtojë vendimin e tij mbi tokë. **29** Dhe ashtu si profetizoi Isaia: "Në qoftë se Perëndia i ushtrive nuk do të na kishte lënë farë, do të ishim bërë si Sodoma dhe do t'i kishim ngjarë Gomorës". **30** Çfarë të themi, pra? Se johebrenjtë, që nuk kërkuan drejtësinë, e fituan drejtësinë, por atë drejtësi që vjen nga besimi, **31** ndërsa Izraeli, që kërkonte ligjin e drejtësisë, nuk arriti në ligjin e drejtësisë. **32** Pérse? Sepse e kërkonte jo me anë të besimit, por me anë të veprave të ligjit; sepse ata u penguan në gurin e pengesës, **33** ashtu siç është shkruar: "Ja, unë po vë në Sion një gur pengese dhe një shkëmb skandal, dhe kushdo që i beson atij nuk do të turpërohet".

10 Vëllezër, dëshira e zemrës sime dhe lutja që i drejto Perëndisë pér Izraelin është pér shpëtim të tij. **2** Sepse unë dëshmoj pér ta se kanë zell pér Perëndinë, por jo sipas njohurisë.

3 Sepse duke mos njohur drejtësinë e Perëndisë dhe duke kërkuar të vendosin drejtësinë e vet, nuk iu nënshtruan drejtësisë së Perëndisë, 4 sepse përfundimi i ligjit është Krishti, pér shfajësimin e kujtdo që beson. 5 Sepse Moisiu kështu e pëershruan drejtësinë që vjen nga ligji: "Njeriu që bën këto gjëra, do të rrojë me anë të tyre". 6 Por drejtësia që vjen nga besimi thotë kështu: "Mos thuaj në zemrën tênde: "Kush do të ngjitet në qelli?". Kjo do të thotë që të zbrzesë Krishti. 7 Ose: "Kush do të zbrsesë në humnerë?". Kjo do të thotë që të sjell lari Krishtin prej së vdekurish. (*Abyssos* g12) 8 Po ç'thotë, pra? "Fjala është pranë teje, në gojnë tênde dhe në zemrën tênde". Kjo është fjala e besimit, që ne predikojmë; 9 sepse, po të rrëfesh me gojnë tênde Zotin Jezus, dhe po të besosh në zemrën tênde se Perëndia e njallti prej së vdekurish, do të shpëtoshesh. 10 Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim pér shpëtim, 11 sepse Shkrimi thotë: "Kushdo që beson në të, nuk do të turpërohet". 12 Sepse nuk ka dallim në mes Judeut dhe Grekut, sepse një i vetëm është Perëndia i të gjithëve, i pasur ndaj të gjithë atyre që e thërrasin. 13 Në fakt: "Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet". 14 Si do ta thërrasin, pra, atë, të cilat nuk i besuan? Dhe si do të besojnë tek ai pér të cilin nuk kanë dëgjuar? Dhe si do të dëgjojnë, kur s'ka kush predikon? 15 Dhe si do të predikojnë pa genë dërguar? Siç është shkruar: "Sa tē bukura janë këmbët e atyre që shpallin paqen, që shpallin lajme të mira!". 16 Por jo të gjithë iu bindën ungjillit, sepse Isaia thotë: "O Perëndi, kush i besoi predikimit tonë?". 17 Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë. 18 Por unë them: Mos nuk dëgjuan? Madje, "Zëri i tyre mori mbarë dheun dhe fjalët e tyre shkuan deri në skajet më të largëta të tokës". 19 Por unë them: "Mos nuk e kuptoi Izraeli? Moisiu tha i pari: "Unë do t'ju shqite në xhelozit me një komb që s'është fare komb; do t'ju bëj të zemëroheni me anë të një kombi të marrë". 20 Dhe Isaia me guxim thotë: "Unë u gjetja nga ata që nuk më kërkonin, unë u shfaqa atyre që nuk pyesnin pér mu". 21 Por lidhur me Izraelin ai thotë: "Gjithë ditën i shtriva duart e mia drejt ni populli të pabindur dhe kundërhënës".

11 Unë, pra, them: A thua Perëndia e hodhi poshtë popullin e vet? Aspak, sepse edhe unë jam Izraelit, nga pasardhje e Abrahamit, nga fisi i Beniaminit. **2** Perëndia nuk e hodhi poshtë popullin e vet, të cilin e njohu që përpara. A nuk e dini ju ç'thotë Shkrimi për Elian? Si i drejtohen ai Perëndisë kundër Izraelit, duke thënë: **3** "O Zot, profetët e tu i vrarë dhe altarët e tu i prishën, dhe unë mbeta i vëtëm, dhe ata kërkojnë jetën time". **4** Por, qfarë i tha zëri hyjnor? "Kam lënë përveten time shtatë mijë burra, që nuk kanë rënë në gjunjë përparrë Baalit". **5** Kështu, pra, edhe në kohën e tanishme ka mbetur një mbjetje pas zgjedhjes së hirit. **6** Dhe, po të jetë prej hirit, nuk është më prej veprash, përmrdsyse hiri nuk do të ishte më hir, përmrdsyse veprak nuk do të ishte më veprë. **7** E qfarë, atëherë? Izraeli nuk e mori atë që kërkonte, kurse të zgjedhurit e morën, dhe të tjerët u verbuan, **8** siç është shkruar: "Perëndia u dha atyre frymë hutimi, sy që të mos shohin dhe veshë që të mos dëgjojnë deri në ditën e sotme". **9** Dhe Davidi thotë: "Tryeza e tyre iu bëftë lak, një kurth, një pengesë dhe një shpagim. **10** Sytë e tyre u errësoshin që të mos shohin, dhe kurrizin e tyre kéruse përgjithnjë". **11** Unë them, pra: "Mos u penguan, që të rrëzohen? Aspak; por me anë të rrëzimit të tyre u erdh shpëtimi johebrejnje, që t'i shjtëre atë në xhelozit. **12** Edhe nëse rrëzimi i tyre është fitim për botën dhe pakësimi i tyre është fitim për johebrejnjet, sa më tepër do të jetë mbushullia e tyre? **13** Sepse unë po ju flas juve, johebrejnje, duke qenë se jam apostulli i johebrejnje; dhe unë e nderoj shërbesën time, **14** përvështës i provuar se në ndonjë ményrë mund t'i provokoi se mos i shtie në zilit aja

që janë mishi im edhe shpëtoj disa prej tyre. **15** Sepse, në qoftë se refuzimi i tyre është pajtim për botën, ç'do të jetë ripranimi i tyre, përvèç se kalimi prej vdekjes në jetë? **16** Edhe po të jenë pemët e para të shenjtë, edhe e tëra është e shenjtë; dhe po të jetë irrenja e shenjtë, edhe degët janë të shenjtë. **17** Edhe sikur të këpupni disa degë, ti që ishe ullastër u shartove në vend të tyre dhe u bëre pjestar i rrënjes dhe i majmërisë së drutit të ullirit, **18** mos u mburr kundër degëve: por nëse mburresh kundër tyre, mos harro se nuk e mban ti rrënjen, po rrënja të mban ty. **19** Do të thuash, pra: "Degët u prenë që të shartohem unë". **20** Mirë, ato u prenë për mosbesimin, por ti qëndron për shkak të besimit; mos u kreno, por druaj. **21** Sepse nëse Perëndia nuk i kurseu degët natyrore, shiko se mos nuk të kursen edhe ty. **22** Shih, pra, mirësinë dhe rreptësinë e Perëndisë: rreptësinë mbi ata që u rrëzuan, dhe mirësinë ndaj teje, në qoftë se ti do të ngulmosh në mirësi, përndryshe edhe ti do të këputeshi. **23** Kështu edhe ata, nëse nuk do të qëndrojnë në mosbesim, do të shartohen; sepse Perëndia është i fuqishëm t'i shartoj përsëri. **24** Sepse, në qoftë se ti u këpute nga ulliri i egër prej natyre dhe u shartove kundër natyrës në ulli të butë, aq më tepër këto, që janë degë prej natyre, do të shartohen në ullirin e vet. **25** Sepse nuk dua, o vëllezër, që ju t'ju jeni të paditur këtë të fshehtë që të mos mbaheni me të madh në veten tuaj se i ka ndodhur një ngurtësim një pjese të Izraelit deri sa të ketë hyrë têrësia e johebrejive, **26** dhe kështu mbarë Izraeli do të shpëtohet, sikurse është shkruar: "Nga Sioni do të vijë Çlirimtari, dhe do të largojë pabesinë nga Jakobi. **27** Dhe kjo do të jetë besëlidhja ime me ta, kur unë t'ju heq mëkatet e tyre". **28** Për si i përket ungjillit ata janë armiq për hirin tuaj, por për si i përket zjedjhjes, janë t' dashur për hir të etërve, **29** sepse dhunthet dë thiirja e Perëndisë janë të pakthyeshme. **30** Sepse, sikundër dë ju dikur ishit të pabindur ndaj Perëndisë, por tanë fituat mëshirën për shkak të pabindjes së tyre, **31** kështu edhe këta tani u bënë të padëgjueshëm, që, me anë të mëshirës që u tregua për ju, të fitojnë edhe ata mëshirë. **32** Sepse Perëndia i mbylli të gjithë në padëgjësë, që të ketë mëshirë për të gjithë. **33** O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe të pashtershme janë udhët e tij! **34** "Sepse kush e njohu mendjen e Zotit? Ose kush u bë këshilltar i tij? **35** Ose kush i dha atij më parë, që t'ketë për të marrë shpagim?". **36** Sepse prej tij, me anë të tij dhe për të janë të gjitha gjëra. Lavdi atij përfjetë! Amen! (aiōn q165)

12 O vëllezër, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shérbesa juaj e mënçur. **2** Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë. (**aion g165**) **3** Sepse, për hirin që më është dhënë, unë i them secilit prej jush të mos e vlerësoj veten më shumë se sa duhet ta çmojë, por të ketë një vlerësim të përkorë, sipas masës së besimit që Perëndia i ndau secilit. **4** Sepse, sikurse në një trup kemi shumë gjymtyrë dhe të gjitha gjymtyrët nuk kanë të njëjtën funksion, **5** kështu edhe ne, megjithse jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe secili jemi gjymtyrë të njeri tjetrit. **6** Dhe tani, duke pasur dhunti të ndryshme sipas hirit që na u dha, nëse kemi profecinë, të profetizojmë sipas masës së besimit; **7** nëse kemi shërbim, le t'i kushtohemi shërbimit; po kështu mësuesi të jetep pas mësimit; **8** dhe ai që nxit, le t'i kushtohet nxitjes; ai që ndan, le ta bëj me thjeshtësi; ai që gryeson le të kryesoj me zell; ai që bën veprat mëshirë, le t'i bëj me gézim. **9** Dashuria le të mos jetë me hinokrizi;urreni të kengen dhe nojtiun pas së mirës. **10** Duani njeri

tjetrin me dashuri vällazero; ně nderim tregoni kujdes njeri me tjetrin. 11 Mos u tregoni té përtuar ně zell; jini té zjarttē ně frymē, shérbeni Peréndisë, 12 té gëzuar ně shpresë, té qëndrueshém ně shtrëngime, këmbëngulës ně lutje; 13 ndihmoni pér nevojat e shenjtoréve, jini mikpriës. 14 Bekoni ata që ju pérmdjekin, bekoni dhe mos mallkoni. 15 Gézohuni me ata që gëzohen, dhe qani me ata që qajnë. 16 Kini té njëjtat mendime njeri me tjetrin; mos lakmoni pér lart, por rrini me té përunjurit; mos e mbani veten pér té mënçur. 17 Mos ia ktheni kurkujt té keqen me té keqe, kérkonit té bénit té mirën pérpara gjithë njerézve. 18 Po té jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerézit. 19 Mos u hakmerni pér veten tuaj, o té dashur, por i jepni vend zemërimit té Peréndisë, sepse éshët shkruar: "Mua më pérket hakmarrja, unë kam pér të shpagnar, thotë Zoti". 20 "Në qoftë se armiku yt, pra, ka ur, jepi té hajë; në pastë etje, jepi té pijà; sepse, duke bërë kétë, do té grumbullosh mbi krye té tij thëngjë të ndezur". 21 Mos u mund nga e keqja, por munde té keqen me té mirën.

13 Çdo njeri le t'i njënshtrohet pushteteve të sipërm, sepse nuk ka pushtet veçse prej Peréndisë; dhe pushtetet që janë, janë cakturat nga Peréndia. 2 Prandaj ai që i kundërvihet pushtetit, i kundërvihet urdhërit té Peréndisë; dhe ata që i kundërvihen do té marrin mbi vete dënimin. 3 Sepse eprorët s'ke pse t'i kesh frikë pér vepra të mira, por pér të keqijat; a do, pra, të mos i kesh frikë pushtetit? Bëj té mirën, dhe do té kesh lavdërim nga ai, 4 sepse eprori éshët sherbëtor i Peréndisë pér ty pér të mirë; por, po té bësh té këqija, druaj, sepse nuk e mbani kot shpatën; sepse ai éshët sherbëtor i Peréndisë, hakmarrës plot zemërim kundër atij që bën té keqen. 5 Prandaj éshët e nevojshme t'i njënshtrohen, jo vetëm nga druajtje e zemërim, por edhe përsaryt të ndërgjegjes. 6 Sepse pér kétë paguani edhe tatimet, sepse ata janë sherbëtorë té Peréndisë, që i kushtohen vazhdimit këtij sherbimi. 7 I jepni, pra, secilit atë që i takon: tatimin atij që i pérket, druajtje atij që éshët pér t'u druajtur, nderimin atij që éshët pér niderim. 8 Mos i kini asnjë detyrim askujt, përvëç se ta doni njëri-tjetrin, sepse ai që e do tjetrin e tij e ka pérmbushur ligjin. 9 Sepse urdhërimet: "Mos shkel kurorë, mos vraj, mos vidh, mos thua déshmi të rreme, mos lakmo", dhe në pastë ndonjë urdhërim tjetër, pérmblidhen në kétë fjallë: "Duaje té aférmin tенд porsi vetveten!". 10 Dashuria nuk i bën keq té aférmit; dashuria, pra, éshët pérmbushja e ligjit. 11 Dhe kétë aq më shumë duhet të bëjmë, duke ditur kohën, sepse tanimë erdhë ora të zgjohemi nga gjumi, sepse shpëtimi ynë éshët më afér, se kur besuan. 12 Nata u thye dha dita u afrau; le té flakim, pra, veprat e errësirës dhe té veshim armët e drithës. 13 Le té ecim me ndershëmëri, si ditën, jo në orgji dhe në dehje, jo në imoralitet dhe sensualizëm, jo në grindje e në smirë. 14 Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos tregoni kujdes pér mishin, që t'ia kënaqni lakmit.

14 Pranojeni atë që éshët i dobët në besim, pa e qortuar pér mendimet. 2 Dikush mendon se mund té hajë nga çdo gjë, ndërsa ai që éshët i dobët ha vetëm barishte. 3 Ai që ha té mos e pérbusë atë që nuk ha, dhe ai që nuk ha té mos gjykojë atë që ha, sepse Peréndia e ka pranuar. 4 Kush je ti që gjykon shérbyesin e tjetrit? A qëndron mbi këmbë ose rrëzohet, éshët punë e zotit të tij, por ai do té qëndrojë, sepse Peréndia éshët i zoti ta bëjë atë të qëndrojë në këmbë. 5 Sepse dikush e çmon një ditë më shumë se një tjetër, dhe tjetri i çmon té gjitha ditët njëlljo; gjithsecili té jetë plotësish i bindur në mendjen e tij. 6 Ai që e çmon ditën, pér Zotin e çmon; ai që nuk e çmon ditën, pér Zotin nuk e ruan; kush ha, pér Zotin ha dhe i falët nderit Peréndisë; dhe kush nuk ha, pér Zotin nuk ha dhe i falët nderit Peréndisë. 7 Sepse asnjë nga ne nuk jeton pér veten e tij dhe askush nuk vdes pér veten e tij, 8 sepse,

edhe nëse rrojmë, rrojmë pér Zotin; edhe nëse vdesim, vdesim pér Zotin; pra, edhe po të rrojmë ose të vdesim, të Zotit jemi. 9 Sepse pér kétë edhe vdiq Krishti dhe u njall e u kthyë në jetë: që té zotërojë edhe mbi té vdekurit, edhe mbi té gjallët. 10 Por ti, pse e gjykon vëllanë tенд? Ose përsë e përbuz vëllanë tенд? Të gjithë, pra, do té dalim pérpara gjykatës së Krishtit. 11 Sepse éshët shkruar: "Rroj unë, thotë Peréndia, se çdo gjë do té ulet para meje, dhe çdo gjuhë do ta lavdërojë Peréndinë!". 12 Kështu, pra, secili nga ne do t'i japë illogari Peréndisë pér veten e vet. 13 Prandaj té mos e gjykojmë më njeri tjetrin, por më tepër gjykoni kétë: mos i vini gu pengese ose skandal vëllait. 14 Unë e di dhe jam plotësish i bindur në Zotin Jezus, se asnjë gjë nuk éshët e ndyrë në vetvete, por pér atë që çmon se diçka éshët e ndyrë, pér atë éshët e ndyrë. 15 Por nëse vëllai të trishtohet pér shkak të një ushqimi, ti nuk ecën më sipas dashurisë; mos e bëj atë të humbasë me ushqimin tенд atë pér të cilin Krisht vdiq. 16 Prandaj le té mos shahet e mira juaj, 17 sepse mbretëria e Peréndisë nuk éshët të ngrënët dhe té pirejt, por drejtësia, paqja dhe gjëzimi në Frymën e Shenjtë. 18 Sepse ai që i shérben Krishtit në këto gjëra, éshët i pëlqyer nga Peréndia dhe i miratuar nga njerézit. 19 Le té ndjekim, pra, ato që ndihmognjë pér paqe dhe pér ndërtimin e njëritjetrit. 20 Mos e prish veprën e Peréndisë pér ushqimin; vërtet, té gjitha gjëra janë té pastra, por bën keq kur dikush ha diçka që i éshët pengesë. 21 Éshët mirë té mos hajë mish njeriu, as të mos pijà verë, as të mos bëjë gjë që mund ta cojë vëllanë tенд të pengohet, ose të skandalizohet ose të dobëson. 22 A ke besim ti? Mbaje besimin pér veten tênde pérpara Peréndisë; lum ai që nuk dënon veten e tij në atë që miraton. 23 Por ai që éshët me dy mendje, edhe sikur té hajë, éshët dënuar, sepse nuk ha me besim; dhe çdo gjë që nuk bëhet me besim, éshët mëkat.

15 Edhe ne, që jemi té fortë, duhet të mbajmë dobësitet e atyre t'i janë të dobët dhe jo t'i pëlqejmë vetes. 2 Secili nga ne le t'i pëlqejt të aférmit pér të mirë, pér ndërtim, 3 sepse edhe Krishti nuk i pëlqeu vetes së tij, por sikurse éshët shkruar: "Sharjet e atyre që të shanin ty, ranë mbi mua". 4 Sepse té gjitha gjérat që u shkruan në të kaluarën u shkruan pér mësimin tonë, që me anë të këmbënguljes dhe të ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë. 5 Dhe Peréndia i durimit dhe i ngushëllimit ju dhëntë juve të keni po ato mendime njeri me tjetrin, sipas Jezu Krishtit, 6 që me një mendje të vetme dhe një gojë të vetme ta përlëvdoni Peréndinë, Atin e Peréndisë tonë Jezu Krisht. 7 Prandaj pranoni njëri-tjetrin, sikurse edhe Krishti na pranoi pér lavdinë e Peréndisë. 8 Tani unë po ju them se Jezu Krishti u bë sherbëtor i të rrethprerëve pér të vërtetën e Peréndisë, pér të vërtetuar premimet e dhëna etërve, 9 dhe i pranoi johebrejnët pér mëshirë të vet, që ta lëvdojnë Peréndinë sikurse éshët shkruar: "Pér kétë do té të përlëvdoj ndér kombe, dhe do t'i këndoj lavdërimë emrit tенд!". 10 Dhe përsëri ai thotë: "Gézohuni, o njerëz, me popullin e tij". 11 Dhe përsëri: "Lavdëroni Zotin, té gjithë njerézit; dhe le ta lëvdoinë të gjithë popujt". 12 Dhe përsëri Isaia thotë: "Do të mbijë një filiz nga rrënja e Jesuit dhe ai që ngritet pér të sunduar njerézit; komet do të shpresojnë në tél". 13 Dhe Peréndia i shpresës le tju mbushë me çfarëdo gjëzimi dhe paqe me anë të besimit, që të keni mbushulli në shpresë, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë! 14 Dhe, sa pér ju, o vëllezër, më éshët mbushur mendja pér ju, se edhe ju jeni plot mirësi, plot me çdo njohuri, té zotë të këshilloni njëri-tjetrin. 15 Por unë ju shkrova në një farë shkalle më me guxim që tju kujtoj pér hirin që m'u dha prej Peréndisë, 16 që të jem shérberëtor i Jezu Krishtit pranë johebrejnëve, duke punuar në shérbesën e shenjtëruar të ungjillit të Peréndisë, që oferta e johebrejnëve të jetë e pëlqyer, dhe e shenjtëruar nga Fryma e Shenjtë. 17 Kam,

pra, me se të mburrem në Jezu Krishtin për punët që kanë të bëjnë me Perëndinë. **18** Sepse nuk do të guxoja të flas për ndonjë nga ato gjëra të cilat Krishti nuk i bëri nëpërmjet meje, për t'i sjell në dëgjës johebrenjët me fjalë dhe me vepër, **19** me fuqi shenjash dhe çudirash, me fuqi të Frymës së Perëndisë; kështu, prej Jeruzalemit e përqark dhe gjer në Iliri, kam kryer shërbimin e ungjillit të Krishtit, **20** duke u përpjekur të ungjillëzoj atje ku nuk ishte i njohur emri i Krishtit, që të mos ndërtoj mbi themelin e tjetërit. **21** Por, sikurse është shkruar: "Ata, ndër të cilët nuk u qe shpallur, do të shohin, dhe ata që nuk kishin dégjuar për të, do të kuptojnë". **22** Edhe për këtë arsy u pengova shumë herë të vij tek ju. **23** Por tani, duke mos pasur më fushë veprimi për të ungjillizuar në këto vise, dhe duke pasur prej shumë vjetësh mall të vij tek ju, **24** kur të shkoj në Spanjë, do të vij ndër ju; sepse shpresoj, pra, t'ju shoh dhe të më përcillni deri atje, pasi të kënaqem, sado pak, me ju. **25** Por tani unë po shkoj në Jeruzalem, për t'u shërbyer shenjtorëve, **26** sepse atyre nga Maqedonia dhe Akaia u pëlqeu të japid një ndihmesë për të varfërit që janë ndër shenjtorët e Jeruzalemit. **27** Kjo u pëlqeu atyre me të vërtetë, sepse u janë debitorë; sepse, në qoftë se johebrenjët, pra, janë bërë pjestarë bashkë me ta për të mirat frymërore, kanë detyrë t'u shërbejnë atyre edhe me të mira materiale. **28** Si ta kem kryer këtë punë dhe t'ua kem dorëzuar këtë fryt, do të shkoj në Spanjë, duke kaluar nga ju. **29** Dhe unë e di se, duke ardhu tek ju, do të vij një tërësinë e bekimeve të ungjillit të Krishtit. **30** Dhe ju bëj thirrje, o vëllezër, për Zotin tonë Jezu Krisht dhe për dashurinë e Frymës, të luftoni bashkë me mua në lutje te Perëndia për mua, **31** që unë të shpëtoj nga të pabesët në Jude, dhe që shërbesa ime që po bëj për Jeruzalemin t'u pëlqejë shenjtorëve, **32** që unë të vij tek ju, në dashtë Perëndia, dhe të freskohem bashkë me ju. **33** Edhe Perëndia e paqes qoftë me ju të gjithë. Amen.

16 Dhe unë po jua rekomandoj Febën, motrën tonë, që është dhjake e kishës që ndodhet në Kenkreë, **2** që ta pranoni në Zotin, sikurse u ka hije shenjtorëve, dhe ta ndihmoni në çdo gjë që të ketë nevojë nga ju, sepse edhe ajo ka ndihmuar shumë veta, edhe mua vetë. **3** U bëni të fala Prishilës dhe Akuilës, bashkëpunëtorë të mi në Krishtin Jezus, **4** të cilët për jetën time vunë kokën në rrezik; ata i falendëroj jo vetëm unë, por të gjitha kishat e johebrenjve. **5** I bëni të fala edhe kishës që është në shtëpinë e tyre, të fala edhe Epenetit tim të dashur, i cili është fryti i parë i Akaisë në Krishtin. **6** Të fala Marisë, e cila u mundua shumë për ne. **7** Të fala Andronikut dhe Juniës, kushërinj të mi dhe shokë burgu, të cilët janë dalluar midis apostujve dhe kanë qenë në Krishtin përparrave meje. **8** Të fala Ampliut, të dashurit tim në Zotin. **9** Të fala Urbanit, bashkëpunëtorit tonë në Krishtin dhe Stakit tim të dashur. **10** Të fala Apelit, të provuarit në Krishtin. Të fala atyre të shtëpisë së Aristobulit. **11** Të fala Herodionit, kushërit tim. Të fala atyre të shtëpisë së Narkisit që janë në Zotin. **12** U bëni të fala Trifënës dhe Trifozës, të cilat mundohen në Zotin. Të fala Persidës së dashur, e cila është munduar shumë në Zotin. **13** Të fala Rufit, të zgjedhurit në Zotin, dhe nënës së tij që është edhe imja. **14** Të fala Asinkritit, Flegontit, Ermës, Patrobës, Ermët dhe vëllezërve që janë me ta. **15** Të fala Filologut, Julisë, Nereut dhe motrés së tij Olimpës, dhe gjithë shenjtorëve që janë me ta. **16** Përshtëndetni njeri tjetrin me një të putthur të shenjtë; kishat e Krishtit ju përshtëndesin. **17** Tani unë ju bëj thirrje, o vëllezër, të ruheni nga ata që shkaktojnë përçarje dhe skandale kundër doktrinës që keni mësuar dhe të largoheni nga ata; **18** sepse ata nuk i shërbijnë Zotin tonë Jezu Krisht, por barkut të tyre, dhe me fjalë të ëmbla dhe të bukura gjenjnjë zemrat e të thjeshtit? **19** Sepse të bindurit tuaj arriti kudo; prandaj unë gëzohem për

ju; dhe dëshiroj që të jeni të mëncur për të mirën dhe të thjesht për të keqen. **20** Tani Perëndia e paqes do ta dërmojë së shpejti Satananë nën këmbët tuaaja. Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. **21** Timoteu, bashkëpunëtori im, Luci, Jasoni dhe Sosipatri, kushërinj të mi, ju përshendesin. **22** Unë, Terci, që shkrova këtë letër ju përshëndes në Zotin. **23** Gai, mikpritësi im dhe i mbarë kishës, ju bén të fala. Erasti, arkëtari i qytetit, dhe vëllai Kuarti, ju dërgojnë të fala. **24** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen. **25** Dhe atij që mund t'ju forcojë juve sipas ungjillit tim dhe predikimit të Jezu Krishtit, sipas zbulesës së misterit, të mbajtur fshehur prej kohësh të pasosur, (*aiōnios g166*) **26** por tani u shfaq e u zbulua me anë të Shkrimeve të profetëve, sipas urdhërimit të Perëndisë të përjetshme dhe u njoh ndër të gjitha kombet, për t'i sjellë në dëgjesën e besimit, (*aiōnios g166*) **27** Perëndisë, të vetmin të ditshëm, i qoftë lavdi në përjetësi me anë të Jezu Krishtit. Amen. (*aiōn g165*)

1 e Korintasve

1 Pali, i thirrur apostull i Jezu Krishtit, me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Sosten, 2 kishës së Perëndisë që është në Korint, të shenjtëruarve në Krishtin Jezus, të thirrur shenjtorë, bashkë me të gjithë ata që në çdo vend e thërrasin emrin e Jezu Krishtit, Zotit të tyre dhe tonit: 3 hir dhe paqe pér ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. 4 Përherë i falem nderit Perëndisë tim pér ju, pér hirin e Perëndisë, i cili ju është dhënë me anë të Jezu Krishtit, 5 sepse në atë ju bëtë pasur në të gjitha, në çdo fjalë dhe në çdo njohuri, 6 sikurse déshminimi i Krishtit që u vërtetua ndër ju, 7 kaq sa nuk ju mungon asnjë dhundi, ndërsa princi zbulosën e Zotit tonë Jezu Krishtit, 8 i cili edhe do t'ju vërtetojë deri në fund, që të jeni të paqoftueshëm në ditën e Zotit tonë Jezu Krishtit. 9 Besnik është Perëndia, nga i cili jeni thirrur në bashkësinë e Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë. 10 Tani vëllezër, ju bëj thirrje në emër të Zotit tonë Jezu Krishtit të flisni që të gjithë të njëjtën gjë dhe të mos keni ndasi midis jush, por të jeni plotësisht të bashkuar, duke pasur një mendje dhe një vullnet. 11 Sepse më është treguar pér ju, o vë-llezër, nga ata të shtëpisë së Kloes, se në mes jush ka grindje. 12 Dhe dua të them këtë, që secili nga ju thotë: "Unë jam i Palit", "unë i Apolit", "unë i Kefës" dhe "unë i Krishtit". 13 Vallë i ndarë qenka Krishti? Mos Pali u kryqëzua pér ju? Apo ju u pagëzua në emër të Palit? 14 E falënderoj Perëndinë që nuk kam pagëzuar asnjë nga ju, me përjashtim të Krispit dhe të Gait, 15 që askush të mos thotë se e pagëzova në emrin tim. 16 Unë pagëzova edhe familjen e Stefanës; përvèç tyre nuk di të kem pagëzuar ndonjë tjetër. 17 Sepse Krishti nuk më dërgoi të pagëzoj, por të predikoj ungjillin, jo me dituri fjale, që kryqi i Krishtit të mos dalë i kotë. 18 Sepse mesazhi i kryqit është marrëzi pér ata që humbin, por pér ne që shpëtohem i është fuqia e Perëndisë. 19 Sepse është shkruar: "Do të bëj të humbasë dituria e të diturve, dhe do ta asgjësoj zgjuarësinë e të zgjuarve". 20 Ku është i dituri? Ku është skribi? Ku është debatuesi i kësaj epoke? A nuk e bëri të marrë Perëndia diturinë e kësaj bote? (aiòn g165) 21 Sepse, duke qenë se nëpërmjet diturisë së Perëndisë bota nuk e njohu Perëndinë me urtinë e vet, Perëndisë i pëlqeu të shpëtojë ata që besojnë nëpërmjet marrëzisë së predikimit. 22 sepse Judenjtë kérkojnë një shenjë dhe Grekët kérkojnë dituri, 23 por ne predikojmë Krishtin të kryqëzuar, skandal pér Judenjtë dhe marrëzi pér Grekët, 24 kurse pér ata që janë të thirrur, qofshin Judenj ose Grekë, predikojmë Krishtin, fuqia e Perëndisë dha diturinë e Perëndisë; 25 sepse marrëzia e Perëndisë është më e ditur se njerëzit dha dobësia e Perëndisë më e fortë se njerëzit. 26 Shikoni në fakt thirrur tuaj, vëllezër, sepse ndër ju ka jo shumë të ditur sipas mishit, jo shumë të fuqishëm, jo shumë fisnikë, 27 por Perëndia ka zgjedhur gjérat e marra të botës pér të turpëruar të urtët; dhe Perëndia ka zgjedhur gjérat e dobëta të botës pér të turpëruar të fortët; 28 dhe Perëndia ka zgjedhur gjérat jo fisnike të botës dhe gjérat e përcmuara, edhe gjérat që nuk janë, pér të asgjësuar ato që janë, 29 që asnjë mish të mos mburret përpëra tij. 30 Por prej tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë pér ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpëngim, 31 që, sikurse është shkruar: "Ai që mburret, le të mburret në Zotin".

2 Edhe unë, o vëllezër, kur erdha te ju, nuk erdha me shkëltjmë fjalësh a diturie, që t'ju shpall déshminë e Perëndisë, 2 sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, veç Jezu Krishtit edhe atë të kryqëzuar. 3 Edhe unë kam qenë te ju me dobësi, me frikë dhe drithërimë të madhe. 4 Dhe fjalë ime dhe predikimi im nuk u bënë me fjalë mbushamendëse nga dituria njerëzore, por në

dëftim të Frymës dhe të fuqisë, 5 që besimi juaj të mos qëndrojë mbi diturinë e njerëzve, po mbi fuqinë e Perëndisë. 6 Dhe ne flasim dituri në mes njerëzish të pjkur, por jo diturinë e kësaj kohe dhe as të pushtetarëve të kësaj kohe, që nuk arrin asgjë, (aiòn g165) 7 por flasim diturinë e Perëndisë të fshehu në mister, që Perëndia e kiske paracaktuar përpëra kohëras h pér lavdinë tonë, (aiòn g165) 8 të cilën asnjë nga pushtetarët e kësaj kohe nuk e ka njohur; sepse, po ta kishin njohur, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë. (aiòn g165) 9 Por, sikurse është shkruar: "Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dégjuar dhe nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur pér ata që e duan atë". 10 Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së tij, sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë. 11 Sepse cili nga njerëzit, pra, njeh gjérat e njeriut, përvèç se fyma e njeriut që është në të? Po kështu asnjëri s'i njeh gjérat e Perëndisë, përvèç Fryma e Perëndisë. 12 Dhe ne nuk kemi marrë fymën e botës, por Frymën që vjen nga Perëndia, që të njohim gjérat që na janë dhuruar falas nga Perëndia. 13 Për këto edhe flasim, por jo me fjalë të mësuara nga dituria njerëzore, por të mësuara nga Fryma e Shenjtë, duke i krahasuar gjëra fymërore me fjalë fymërore. 14 Dhe njeriu natyror nuk i rrok gjérat që janë të Frymës së Shenjtë; sepse pér të janë marrëzi dhe nuk mund t'i njohë; sepse ato gjykojen fymërisht. 15 Por njeriu që është fymëror gjykon çdo gjë dhe vetë nuk është i gjykuar nga asnjieri. 16 Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit që mund të mësojë atë? Por ne kemi mendjen e Zotit që mund të mësojë atë?

3 Dhe unë, o vëllezër, nuk munda t'ju flas si njerëz fymëror, por ju fola si njerëz të mishit, si foshinja në Krisht. 2 Ju dhashë qumësht pér të pire dhe nuk ju dhashë ushqim të fortë, sepse nuk ishit në gjendje ta asimilon, madje edhe tani jo, sepse jeni akoma të mishit; 3 në fakt sepse midis jush ka smirë, grindje e përcjeraje a nuk jeni të mishit dhe a nuk ecni sipas ményrës së njerëzve? 4 Sepse, kur dikush thotë: "Unë jam i Palit", dhe një tjetër: "Unë jam i Apolit", a nuk jeni ju të mishit? 5 Kush është, pra, Pali dhe kush është Apoli, veçse shërbëtor me anë të të cilëve ju besuat, edhe ashtu si Zoti i dha gjithsecilit? 6 Unë mbolla, Apoli ujiti, po Perëndia i bëri të rriten. 7 Kështu, pra, as ai që mbjell, as ai që ujti, nuk është gjë, por Perëndia që rrit. 8 Por ai që mbjell dhe ai që ujti janë një, dhe secili do të marrë shpërbllimin e vet sipas mundit të tij. 9 Ne, pra, jemi bashkëpëunëtorë të Perëndisë; ju jeni a e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë. 10 Sipas hirit të Perëndisë që më është dhënë, si arkitekt i ditur, unë kam hedhur themelin dhe një tjetër ndërton mbi të; por secili të ketë kujdes se si ndërton mbi të, 11 sepse askush nuk mund të hedhë themel tjetër përvèç atij që është hedhur, i cili është Jezu Krishti. 12 Dhe, në qoftë se dikush ndërton mbi këtë themel ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë, 13 vepra e secilit do të shfaqet, sepse dita do ta tregojë; sepse do të zbulohet me anë të zjarrit, dhe zjarri do të provojë veprën e secilit e ç'lloji është. 14 Në qoftë se vepra që dikush ka ndërtuar mbi themelin qëndron, ai do të marrë një shpërbllim, 15 në qoftë se vepra e tij digjet, ai do të pësjoj humbjë, por ai vetë do të shpëtohet, si përmes zjarrit. 16 A nuk e dini ju se jeni tempulli i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju? 17 Në qoftë se dikush e prish tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta prishë atë, sepse tempulli i Perëndisë, i cili jeni ju, është i shenjtë. 18 Askush të mos mashtrojë vetveten; në qoftë se ndonjë nga ju mendon se është i urtë në këtë kohë, le të bëhet i marrë, që të mund të bëhet i urtë. (aiòn g165) 19 Sepse dituria e kësaj bote është marrëzi pranë Perëndisë, sepse është shkruar: "Ai i zë të urtët në dinakërinë e tyre"; 20 dhe përsëri: "Zoti i njeh mendimet e të urtëve se janë të kota". 21 Prandaj asnjë të mos mburret në

njerëzit, sepse të gjitha gjérat janë tuajat; **22** Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, gjérat e tanishme dhe gjérat e ardhshme, të gjitha gjérat janë tuajat. **23** Dhe jujeni të Krishtit dhe Krishti eshtë i Perëndisë.

4 Kështu njeriu, pra, le të na mbajë për shërbëtorë të Krishtit dhe si administrator tē mistereve të Perëndisë. **2** E tetra që kerkohet nga administratorët, eshtë që secili të gjendët besnik. **3** Sa përmua, më intereson fort pak që të gjykohem prej jush ose prej një gjykate njerëzore; madje as vetveten nuk e gjykoj. **4** Sepse nuk jam i vetëdijshëm për asnjë faj, por përkëtë nuk jam justifikuar, por ai që më gjykon eshtë Zoti. **5** Prandaj mos gjykon asnjë para kohe derisa të vijë Zoti, që do të nxjerri në dritë gjérat e fshehta të errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lavdërimin e vet nga Perëndia. **6** Dhe tani, o vëllezër, përtë mirën tuaj, ia kalova këto gjëra vetes sime dhe Apolit, që nëpërmjet nesh të mësoni që të mos mendoni përtëj asaj që eshtë shkruar, që të mos krekojet ndonjë prej jush, njeri kundër tjetrit. **7** Sepse çfarë të bën të ndryshëm? Çfarë te ti që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse krenohesh sikur nuk e ke marrë? **8** Tashmë jeni të ngopur, tashmë jeni të pasur, tashmë u bëtë mbretër pa ne; dhe makar të ishit bërë mbretër, që edhe ne të mbretëronim me ju. **9** Sepse unë mendoj se Perëndia na ka paraqitur ne apostujt si të fundit, si njerëz tē dënuar përvdekje; sepse u bëmë lojë përtë botën, për engjëjt dhe për njerëzit. **10** Ne jemi tē marrë për Krishtin, por ju tē urtë në Krishtin; ne jemi tē dobët, por ju tē fortë; ju jeni tē nderuar, por ne tē përbuzur. **11** Deri tani vuajmë nga uria, etja, e jemi tē zhveshur; jemi tē qëlluar me shuplaka dhe endemi pa shtëpi, **12** dhe mundohemi, duke punuar me duart tonë; duke qenë tē fyter, bekojmë; duke qenë tē përndekur, durojmë; **13** duke qenë tē sharë, lutemi; jemi bëri si pisillëku i botës, porsi plehrat e të gjithëve deri më sot. **14** Këto gjëra nuk po i shkruan që t'ju turpërojnë, por që t'ju paralajmërojnë fëmijët e mi tē dashur. **15** Sepse, edhe sikur të kishit dhjetë mijë mësues në Krishtin, nuk do të kishit shumë etër, sepse unë ju kam dhënë jetë në Krishtin Jezus, me anë tē ungjillit. **16** Prandaj ju bëj thirrje tē bëheni imituesit e mi. **17** Përkëtë arsyo ju kam dërguar Timoteun, që eshtë biri im i dashur dhe besnik në Zotin. Ky do t'ju kujtojë udhët e mia në Krishtin ashtu siç mësoj kudo në çdo kishë. **18** Dhe disa u krekosën, sikur nuk do tē vija më te ju; **19** por shpejt kam përtë ardhur te ju, në dashtë Zoti, dhe kam përtë njohur jo fjalën, po fuqinë e atyre që janë krekosur, **20** sepse mbretëria e Perëndisë nuk qëndron në fjalë, por në fuqi. **21** Çfarë doni? Që tē vij te ju me thupër apo me dashuri dhe me zemërbutësi?

5 Kudo po dëgjohet se ndër ju ka kurvëri, madje një kurvëri tē tillë që as nuk zihet në gojë ndër paganë, saqë një shkron me gruan e babait tē vet. **2** Dhe ju u krekosët e madje nuk vajtuat, që tē hiqet nga mesi juaj ai që ka kryer një punë tē tillë. **3** Dhe unë, megjithëse nuk jam aty me trup, me frysë aty jam, dhe, sikur tē isha i pranishëm, kam gjykuar tanimë atë që bëri këtë. **4** Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, mbasi të mblidheni ju bashkë me frysë time, me fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht, **5** vendosa që t'i dorëzohet ky njeri në dorë tē Satanit për prishjen e mishit, që t'i shpëtohet frysma në ditën e Zotit Jezus. **6** Mburrja juaj nuk eshtë e mirë. A nuk e dini se pak maja e mbrun gjithë brumin? **7** Hiqni, pra, majanë e vjetër, që tē jeni një brumë i ri, siç jeni pa maja; sepse pashka Jonë, që eshtë Krishti, u flują përtë ne. **8** Prandaj le tē kretnëm festën jo me maja tē vjetër, as me maja ligësie dhe keqësie, por me bukë pa maja tē sinqueritet dhe tē së vërtetës. **9** Ju kam shkruar në letër, tē mos përziheni me kurvarë, **10** dñe aspak me kurvarët e kësaj bote, ose me laktuesit ose me cubat,

ose me idhujtarët, sepse atëherë duhet tē dilni nga bota. **11** Por tani ju shkrova tē mos përziheni me atë, tē ashtuquajturin vëlla, që eshtë kurvar, ose laktuesit ose idhujtar, o shpi-fës, o pijanc ose cub; me një tē tillë biles tē mos hani bashkë. **12** Sepse a më takon mua tē gjykoj edhe ata që janë jashtë? A nuk i gjykon i Prandaj nxirreni tē ligun nga vetja juaj.

6 A guxon ndonjë nga ju, kur ka ndonjë çështje kundër një tjetri, tē gjykohet përparrë tē padrejtëve dhe jo përparrë shenjtorevë? **2** A nuk e dini ju se shenjtoret dë tē gjykojnë botën? Dhe nëse bota do tē gjykohet nga ju, a thua nuk jeni tē zotët të gjykonit gjérat më tē vogla? **3** A nuk e dini ju se ne do tē gjykojmë engjëj? Dhe aq më tepër mund tē gjykojmë gjérat e kësaj jete! **4** Pra, në qoftë se keni përtë gjykuar çështje tē kësaj jete, vini gjykatës atë që çmohen më pak në kishë. **5** Këtë e them përturpin tuaj. Kështu midis jush nuk paska asnjë tē urtë, i cili tē jetë i zoti tē gjykojë në mes tē vëllezërve tē tij? **6** Por një vëlla hyn në gjyq me tē vë-llanë, dhe kjo përparrë tē pabesëve. **7** Gjithsesi eshtë një e keqe që tē keni gjyqe njëri me tjetrin. Pse nuk lejon më mirë që t'ju bëhet padrejtësi? Pse nuk lejoni më mirë që tē mashtroheni? **8** Po, përkundrazi, ju bëni padrejtësi dhe mashtroni, dhe këto ua bëni vëllezërve. **9** A nuk e dini ju se tē padrejtët nuk do tē trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u gjenjeni: as kurvarët, as idhujtarët, as shkelësit e kurorës, as tē zhburrëruarit, as homoseksualët, **10** as vjedhësit, as laktuesit, as pijancët, as përqeshësit, as grabitësit nuk do tē trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **11** Dhe tē tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtëruat, por u shfajësuar në emër të Zotit Jezus dhe me anë tē Frymës së Perëndisë tonë. **12** Qdo gjë më lejohet, por jo gjithçka eshtë e dobishme; qdo gjë më lejohet, por unë nuk do tē nënshtrohem asnjërrës. **13** Gjellët janë përbarkun dhe barku për gjellët; por Perëndia do tē shkatërojë edhe këtë edhe atë; por trupi nuk eshtë për kurvën, po për Zotin, dhe Zoti përturpin. **14** Tani Perëndia siç e ringjalli Zotin kështu do tē na ringjallë edhe ne mu fuqinë e tij. **15** A nuk e dini ju se trupat tuaj janë gjymtyrë tē Krishtit? Të marr, pra, unë gjymtyrët e Krishtit dhe t'i bëj gjymtyrë tē një kurve? mos qoftë ashtu! **16** A nuk e dini ju se ai që bashkohet me një kurvë bëhet një trup me tē? Sepse thuhet: "Do tē jenë tē dy, hotë Zoti, një mish i vetëm". **17** Por ai që bashkohet me Zotin eshtë një frymë me tē. **18** Largo huni nga kurvëria! Çdo mëkat që kryen njeriu eshtë jashtë trupit, po aq të kurvëron mëkaton kundër trupit tē vet. **19** A nuk e dini se trupi juaj eshtë tempulli i Frymës së Shenjtë që eshtë një ju, tē cilin e keni nga Perëndia, dhe se nuk i përkinti vëvetes? **20** Sepse u bletë me një çimim! Përlëvdoni Perëndinë, pra, në trupin tuaj dhe në frymën tuaj, që i përkasin Perëndisë.

7 Tani lidhur me ato që më shkruat, mirë eshtë për njeriun tē mos prekë grua. **2** Por, për shkak tē kurvërimit, le tē ketë secili gruan e vet dhe secili grua burrin e vet. **3** Burri le tē kryejë detyrën martesore ndaj gruas, po ashtu edhe gruaja ndaj burrit. **4** Gruaja nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por burri; gjithashtu burri nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por gruaja. **5** Mos ia prívoni njëtëtrit, rveç në qoftë se jeni marrë vesh, për një farë kohe, që t'i kushtoheni agjërimt dhe lutjes, dhe përsëri ejani bashkë që tē mos ju tundojë Satani për shkak tē mungesës së vetkontrollit tuaj. **6** Dhe këtë unë e them si leje, jo si urdhërim, **7** sepse do tē doja që tē gjithë njerëzit tē ishin si unë; por secili ka dhunti tē veçantë nga Perëndia, njeri kështu dhe tjetri ashtu. **8** Por tē pamartuarve dhe grave tē veja po u them se përtë tē eshtë mirë nëse qëndrojnë si unë, **9** por në qoftë se s'kanë vetkontroll, le tē martohen, sepse eshtë më mirë tē martohesh se tē digjesh. **10** Kurse tē martuarve u urdhëroj, jo unë, por Zoti, që gruaja tē

mos ndahet nga burri, 11 dhe nē qoftë se ndahet, tē mbetet e pamartuar, ose tē pajtohet me burrin e saj. Dhe burri tē mos e lérë gruan. 12 Dhe tē tjerë u them unë, jo Zoti: nē qoftë se një vëlla ka një grua jobesimtare dhe ajo pranon tē jetojë bashkë me tē, tē mos e lérë atë. 13 Edhe gruaja, që ka një burré jobesimtar, nē qoftë se ai pranon tē jetojë bashkë me tē, tē mos e lérë atë, 14 sepse burri jobesimtar eshtë shenjtëruar me anë tē gruas, dhe gruaja jobesimtare eshtë shenjtëruar me anë tē burrit, sepse pérndryshe fémijët do tē ishin tē papastër; kurse késhtu janë tē shenjtë. 15 Nëse jobesimtar ndahet, le tē ndahet; nē këto raste vëllai ose motra nuk janë më tē lidhur; por Peréndia na ka thirrur nē paqe. 16 Sepse çfarë di ti, o grua, nëse ke pér ta shpëtuar burrin? Ose c’di ti, o burré, nëse ke pér ta shpëtuar gruan? 17 Gjithsesi secili tē vazhdojë tē jetojë ashtu si ka dhënë Peréndia dhe ashtu sikurse e thirri Zoti; dhe késhtu urdhëroj nē tē gjitha kishat. 18 A u thirr ndokush kur ishte i rrerprerë? Le tē mos bëhet i parrethprerë. Dikush u thirr kur ishte i parrethprerë? Le tē mos rrerhpritet. 19 Rrerhprerja nuk eshtë asgjë dhe parrethprerja nuk eshtë asgjë, vetëm zbatimi i urdhërimeve tē Peréndisë ka rendësi. 20 Gjithsecili le tē mbetet nē atë gjendje nē tē cilën ishte thirrur. 21 A je thirrur kur ishe skllav? Mos u pikëllo; por nëse mund tē bëhesh i lirë, më mirë tē bësh këtë. 22 Sepse ai që eshtë thirrur nē Zotin kur ishte skllav, eshtë i liruar i Zotit; po ashtu ai që eshtë thirrur kur ishte i liruar, eshtë skllav i Krishtit. 23 Ju jeni blerë me një çmim, mos u bëni sklllevr tē njerevë. 24 Vëllezër, secili le tē mbetet te Peréndia nē gjendjen nē tē cilën eshtë thirrur. 25 Por pér sa u takon virgjëreshave, s’kam urdhëri nga Zoti, por po jap një mendim si njeri që kam fituar mëshirën e Zotit pér tē qenë i besueshëm. 26 Mendoj se eshtë mirë pér njeriun tē jetë késhtu siç eshtë, pér shkak tē ngushticës së tanishme. 27 Je i lidhur me një grua? Mos kérko tē zgjidhesh. Je i zgjidhur nga gruaja? Mos kérko grua. 28 Por, edhe nē qoftë se martohen, tuk nuk mëkatoni; edhe nëse një virgjëreshë martohen, nuk mëkatoni; por këta do tē kenë shtrëngim në mish; dhe unë dëshiroj tju kursej juve. 29 Dhe po ju them këtë, o vëllezër, se koha tanimë eshtë shkurtuar; késhtu tash e tutje edhe ata që kanë gra tē janë si ata që nuk kanë; 30 dhe ata që qajnë, sikurse tē mos qanin; dhe ata që gézohen, sikurse tē mos gézoheshin; dhe ata që blejnë, sikur tē mos kishin gjë nē zotërim; 31 dhe ata që përdorin nga kjo botë, sikur tē mos e përdornin, sepse forma e kësaj bote po kalon. 32 Dhe unë dëshiroj që ju tē jeni pa merak. I pamartuari merakoset pér gjérat e Zotit, si mund t’i pélqejë Zotit; 33 por i martuari merakoset pér gjérat e botës, si mund t’i pélqejë gruas së tji. 34 Ka dallim gruaja nga virgjëresha; e pamartuara kujdeset pér gjérat e Zotit që tē jetë e shenjtë nê trup e nê frymë, kurse e martuara kujdeset pér gjérat e botës, si mund t’i pélqejë burrit. 35 Edhe këtë unë e them pér dobinë tuaj, jo që t’ju vë një lak, po që tē jeni tē hijshëm dhe t’i kushtoheni Zotit pa u shkëputur. 36 Por négofte dikush mendon tē sillet nē ményrë tē pahijshme ndaj virgjëreshës së tij, kur asaj i kalon lulja e kohës, edhe duhet tē bëhet késhtu, le tē bëjë çfarë tē dojë; le tē martohen. 37 Por ai që eshtë i qëndrueshëm nē zemër tē vet dhe që nuk i nénshtrohet nevojës, por eshtë zot i vullnetit tē vet dhe e ka vendosur nē zemër tē vet tē ruajë virgjëreshën e tij, bén mirë. 38 Prandaj ai që marton bén mirë, ai që nuk e marton bén edhe më mirë. 39 Gruaja eshtë e lidhur pér sa kohë rron burri i saj; por, nē qoftë se i vdes burri, ajo eshtë e lirë tē martohen me cilin tē dojë, veçse kjo punë tē bëhet nē Zotin. 40 Por, sipas gjykitim tim, ajo eshtë më e lumtur, po mbeti ashtu; dhe mendoj se edhe unë kam Frysën e Peréndisë.

8 Pér sa u pérket flijimeve pér idhujt, ne e dime se tē gjithë kemi njojur; njojuria krekos, kurse dashuria ndérton. 2 Nē qoftë se

dikush mendon se di diçka, ai nuk di ende asgjë sikundër duhet tē dijë. 3 Por nē qoftë se dikush e do Peréndinë, ai eshtë i njojur prej tij. 4 Pra, pér sa i pérket tē ngrënët tē flive që u bëhen idhujve, ne e dimë se idhulli nuk eshtë asgjë nē botë dhe se nuk ka Peréndi tjetër, veç një. 5 Sepse, ndonëse ka tē ashtuquajtura perëndi nē qill a nē tokë (sikurse ka shumë perëndi dhe shumë zotër), 6 pér ne s’ka veçse një Peréndi, Ati nga i cili janë tē gjitha gjérat dhe ne nē tē; dhe një Zot, Jezu Krishti, me anë tē tē cilët janë tē gjitha gjérat, dhe ne jetojmë me anë tē tij. 7 Por njojuria nuk eshtë nē tē gjithë; madje disa, tē ndërgjegjshëm pér idhullin, hanë gjéra posi tē flijuara idhujve; dhe ndërgjegja e tyre, duke qenë e dobët, pérlyhet. 8 Por tē ngrënët nuk na çon te Peréndia; po tē hamë, nuk fitojmë asgjë më tepër dhe, po tē mos hamë, s’kemi gjë më pak. 9 Por kini mendjen se mos kjo liri që keni tē bëhet pengesë pér tē dobëtit. 10 Sepse, nē qoftë se dikush tē sheh ty, që ke njojur, tē ulur nē tryezë nē një tempull idhujsh, ndërgjegja e tij, që eshtë e dobët, a nuk do tē marrë guxim që ai tē hajë gjérat e flijuara pér idhujt? 11 Edhe késhtu, pér shkak tē njojurisë sate, do tē humbasë vëllai yt i dobët, pér tē cilin vdiq Krishti. 12 Dhe, kur mëkatoni késhtu kundër vëllezërvë, duke plagosur ndërgjegjen e tyre tē dobët, ju mëkatoni kundër Krishtit. 13 Prandaj, nē qoftë se një ushqim skandalizon vëllanë tim, unë nuk do tē ha më kurrë mish, që tē mos e skandalizoj vëllanë tim. (aiōn g165)

9 A s’jam unë apostull? A s’jam unë i lirë? Po a nuk e pashë Jezu Krishtin, Zotin tonë? A nuk jeni ju vepra ime nē Zotin? 2 Në qoftë se pér tē tjerët nuk jam apostull, së paku pér ju unë jam; sepse ju jeni vula e apostullimit tim nē Zotin. 3 Kjo eshtë mbrojtja ime ndaj atyre që më hetojnë. 4 A nuk kemi edhe ne tē drejtë tē hamë tē t’pimë? 5 A nuk kemi edhe ne tē drejtë tē marrim me vete një bashkëshorte, që tē jetë motër nē besim, sikurse edhe apostujt e tjerë, dhe vëllezërit e Zotit, edhe Kefati? 6 Apo vetëm unë dhe Barnaba nuk kemi tē drejtë tē mos punojmë? 7 Kush, vallë, shkon në luftë me shpenzimet e veta? Kush mbjell vreshet dhe nuk ha nga fryti i tij? Kush kullot një tufë dhe nuk ha nga qumështi i tufës? 8 A i them këto si njeri? A nuk i thotë këto edhe ligji? 9 Sepse nē ligjin e Moisiut eshtë shkruar: “Mos ia lidh gojen kaut që shin”. A u merrka Peréndia me qetë, vallë? 10 Apo e thotë këtë pér ne? Vërtetë pér ne janë shkruar, sepse kush lëron duhet tē lërojë me shpresë, dhe kush shin, duhet tē shijë me shpresë që tē marrë atë që shpreson. 11 Në qoftë se ne kemi mbjellë midis jush gjérat frymërore, a eshtë gjë e madhe nëse korrim tē mirat tuaja materiale? 12 Në qoftë se tē tjerë kanë pjesë tē kësaj tē drejtë mbi ju, a nuk do tā kishim ne shumë më tepër? Po ne nuk e përdornim këtë tē drejtë; po durojmë çdo gjë, pér tē mos i vénë asnjë pengesë ungjillit tē Krishtit. 13 Nuk e dini ju se ata që kryejnë shërbësën e shenjtë hanë nga gjérat e tempullit, dhe ata që i shërbijnë altarit marrin pjesë nga tē mirat e altarit? 14 Késhtu edhe Zoti urdhëroi që ata që shpallin ungjillin, nga ungjilli tē rrojnë. 15 Por unë nuk përdora asnjë nga këto gjëra as nuk i shkrova, që késhtu tē më bëhet, sepse pér mua eshtë më mirë tē vdes se sa dikush ta bëjë tē kotë tē mburrurit tim. 16 Sepse, nē qoftë se unë predikoj ungjillin, s’ka asgjë që unë tē mburrem, sepse kjo eshtë një nevojë që më eshtë ngarkuar; edhe mjerë unë, po nuk predikova ungjillin! 17 Sepse, po e bëra këtë vullnetarisht, do tē këm një pagë; por po ta bëj kundër dëshirës, mbetet gjithnjë një detyrë që më eshtë besuar. 18 Cila, pra, eshtë paga ime? Që, duke predikuar ungjillin ta bëj ungjillin tē ofruar falas, pa e përdorur pér keq pushtetin tim nē ungjillin. 19 Sepse, ndonëse jam i liruar nga tē gjithë, e bëra vetëm time shërbëtor tē tē gjithëve që tē fitoj sa më shumë njerëz. 20 Késhtu e kam bërë vetëm time Jude me Judenjtë pér t’i fituar Judenjtë; e kam bërë veten time si

një që është nën ligj me ata që janë nën ligj për t'i fituar ata që janë nën ligj; **21** me ata që janë pa ligj e kam bërë veten time si pa ligj (ndonëse nuk isha pa ligjin e Zotit, por nën ligjin e Krishtit), për të fituar ata që janë pa ligj. **22** E kam bërë veten time të dobët me të dobëtit, për të fituar të dobëtit; e kam bërë veten time gjithçka për të gjithë, që të mund të shpëtoj me çdo mënyrë disa njerëz. **23** Dhe këtë e bëj për hir të ungjillit, që të bëhem edhe unë pjestar i tij. **24** A nuk e dini se ata që vrapojnë në pistë, vërtetë vrapojnë të gjithë, por vetëm një e fiton çmimin? Vraponi në mënyrë që ta merrni. **25** Dhe kushdo që merr pjesë në garë kontrollon veten në të gjitha; dhe ata e bëjnë këtë për të marrë një kurorë që prishet, kurse ne për një kurorë që nuk prishet. **26** Unë, pra, vrapoj, por jo sikur jam i pasigurt; kështu lufto, por jo sikur rrah erën; **27** madje e mundoj trupin tim dhe e nënshtron, se mos, pasi t'u kemi predikuar të tjerëve, të bëhem për t'u përfashtuar.

10 Sepse, o vëllezër, unë nuk dua që ju të mos edini se gjithë etërit tanë ishin nén renë, dhe të gjithë shkuan nëpër det, **2** dhe të gjithë u pagëzuan për Moisinë në rre dhe në det, **3** të gjithë hëngrrën të njëjtën ushqim frysëmëror, **4** dhe të gjithë pinë të njëjtën pije frysëmërore, sepse pinin prej shkëmbi frysëmëror që i ndiqte; edhe ky shkëmb ishte Krishti. **5** Por Perëndia nuk pëlqeu shumicën prej tyre; sepse ranë të vdekur në shkretëtitë. **6** Dhe këto u bënë si shembuj për ne, që ne të mos dëshirojmë gjëra të liga, ashtu si dëshiran ata, **7** dhe që të mos bëhen idhujtarë si disa nga ata, sikurse është shkruar: "Populli u ul që të hajë dhe të pijë, dhe u ngrit për të luajtur". **8** Dhe të mos kurvërojmë, ashtu si kurvëuan disa nga ata edhe ranë të vdekur në një ditë njëzet e tre mijë. **9** Dhe të mos e tundojmë Krishtin, ashtu si e tunduan disa nga ata dhe u vrancë nga gjarpërinjtë. **10** Dhe mos u ankon, ashtu si u ankuani disa nga ata, dhe u vrancë nga shkatërruesi. **11** Dhe të gjithë këto gjëra u ndodhën atyre si shëmbull, dhe janë shkruar për paralajmërimin tonë, për ne që jemi në mbarim të epokët. (aiōn g185) **12** Prandaj ai që mendon se qëndron më këmbë, le të shohë se mos bjerë. **13** Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përvèc se tundimi njerëzor; por Perëndia është besnik dhe nuk do të lejoj që t'ju tundojnë përtje fuqive tuaja, por me tundimin do t'ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballoni. **14** Prandaj, të dashurit e mi, largohuni nga idhujtaria. **15** Po ju flas si të mënçur, gjykojeni ju atë që them: **16** kupa e bekimit, që ne bekojmë, a nuk është vallë pjesëmarrje në gjakun e Krishtit? Buka që ne theyjmë, a nuk është vallë pjesëmarrje në trupin e Krishtit? **17** Sepse ne të shumtimit, jemi një bukë, një trup, sepse të gjithë marrim pjesë në të vetmen bukë. **18** Shikoni Izraelin sipas mishit: ata që hanë flijimet a nuk janë pjesëmarrës të altarit? **19** Çfarë them, pra? Se idhulli është diçka? Apo se ajo që u është fliuar idhujive është diçka? **20** Jo, por them se gjérat që flajojnë johebrenjë, ua flajojnë demonëve dhe jo Perëndisë; tani unë nuk dua që ju të keni pjesë me demonët. **21** Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe kupën e demonëve; ju nuk mund të merrni pjesë në tryezën e Zotit dhe në tryezën e demonëve. **22** A duam ne të provokojmë Zotin deri në xhelozit? A jemi ne më të fortë se ai? **23** Gjithçka më lejohet, por jo gjithçka është dobishme; gjithçka më lejohet, por jo çdo gjë ndërtón. **24** Askush të mos kërkojë interesin e vet, por atë të tjetrit. **25** Hani çdo gjë që shitet te kasapi, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes. **26** sepse "toka është e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban". **27** Dhe në qoftë se ndonjë jobesimtar ju fton dhe ju doni të shkoni, hani çdo gjë që t'u vihet përpara, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes. **28** Por në qoftë se dikush ju thotë: "Kjo është nga flijim idhujsh", mos hani, për atë që ju paralajmëroi dhe për shkak të ndërgjegjes, sepse "toka është e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban". **29** Dhe them ndërgjegje, por jo tênden, por të tjetrit.

Sepse përsë të gjykohet liria ime nga ndërgjegjja e një tjetri? **30** Në qoftë se unë marr pjesë me falenderim, pse të shahem për atë gjë, për të cilin falenderoj? **31** Pra, nëse hani, nëse pini, nëse bëni ndonjë gjë tjetër, të gjitha t'i bëni për lavdinë e Perëndisë. **32** Mos u bëni shkak skandalë as për Judenj, as për Grekë, as për kishën e Perëndisë; **33** sikurse edhe unë vetë përpinqem t'u pëlqej të gjithëve në çdo gjë, nuk kërkoj përfitimin tim, por të të shumtëve, që të shpëtohen.

11 Më imiton i mua, ashtu si unë jam imitues i Krishtit. **2** Dhe unë po ju lavdëroj, vëllezër, që më kujtoni në të gjitha gjérat dhe i zbatoni porositë ashtu siç ua kam transmetuar. **3** Por dua që të dini se kreu i çdo njeriu është Krishti, edhe kreu i gruas është burri; edhe kreu i Krishtit është Perëndia. **4** Çdo burrë, kur lutet ose profetizon kokëmbuluar, turpëron kryet e tij. **5** Edhe çdo grua, që lutet ose profetizon kokëzbuluar, turpëron kryet e saj, sepse është njëlljoi sikut të ishte e rruar. **6** Sepse në qoftë se gruaja nuk mbulohet, le t'a presin flokët; por në qoftë se për gruan është turp të qethet a të rruhet, le të mbulojë kryet. **7** Sepse burri nuk duhet të mbulojë kryet, sepse është shëmbëllimi dhe lavdia e Perëndisë, kurse gruaja është lavdia e burrit, **8** sepse burri nuk është nga gruaja, por gruaja nga burri, **9** edhe sepse burri nuk u krijua për gruan, por gruaja për burrin. **10** Prandaj gruaja, për shkak të engjëve, duhet të ketë një shenjë pushiteti mbi kryet. **11** Gjithsesi në Zotin as burri s'është pa gruan, as gruaja pa burrin, **12** sepse sikurse gruaja vjen nga burri, ashtu edhe burri lind nëpërmjet gruas, dhe çdo gjë vjen nga Perëndia. **13** Gjykoni ndër veten tuaj. A i ka hije gruas t'i lutet Perëndisë pa u mbuluar? **14** Po vetë natyra, a nuk ju mëson se, në qoftë se një burrë i mban flokët të gjata, kjo është çnderim për të? **15** Por në qoftë se gruaja i ka flokët të gjata, kjo është lavdi për të, sepse flokët i janë dhënë asaj për mbulesë. **16** Por në qoftë se ndokush mendon të kundërshtojë, ne s'kemi zakon të tillë, as kishat e Perëndisë. **17** Por, duke porositur këtë, unë nuk ju lavdëroj, se ju mblidheni, jo për më të mirën, po për më të keqen. **18** Para së gjithash, sepse dëgjoj se kur bashkoheni në asamble ka midis jush përcarje, dhe pjesërisht e besoj. **19** Sepse duhet të ketë midis jush edhe grupime, që të njihen në mes tuaj ata që janë të sprovuar. **20** Kur mblidheni bashkë, pra, në një vend, kjo që bëni nuk është për të ngrënë darkën e Zotit, **21** sepse, në të ngrënët, gjithësecili merr darkën e vet më përpresa; dhe njëri ka urti dhe tjetri është i dehur. **22** A nuk keni, pra, shtëpi për të ngrënë e për të pirë? Apo përburulli kishën e Perëndisë dhe turpëroni ata që s'kanë asgjë? Çfarë t'ju them juve? T'ju lavdëroj? Për këtë nuk ju lëvdoj. **23** Sepse unë mora nga Zoti atë që ju transmetova edhe juve; se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhetoj, mori bukën **24** dhe, si falënderoi, e theu dhe tha: "Merrni, hani; ky është trupi im që është thyer për ju; bëni këtë në përkujtimin tim". **25** Gjithashtu, pas darkës, mori edhe kupën, duke thënë: "Kjo kupa është besëlidhja e re në gjakun tim; bëni këtë sa herë që t'pini, në përkujtimin tim". **26** Sepse sa herë të hani nga kjo bukë ose t'pini nga kjo kupa, ju shpalin vdekjen e Zotit, derisa ai t'vijë. **27** Prandaj ai që ha nga kjo bukë ose pi nga kjo kupë e Zotit padenjësish, do të jetë fajtor i trupit dhe i gjakut të Zotit. **28** Por secili të shqyrtojë vetveten dhe kështu të hajë nga buka e t'pije nga kupa, **29** sepse ai që ha dhi pëi padenjësish, ha dhe pi një dénim pëi veten e tij, sepse nuk e dallon trupin e Zotit. **30** Për këtë arsyë ka në mes jush shumë të dobët e të sëmurrë, dhe shumë vdesin. **31** Sepse, po të shqyrtonim veten tonë, nuk do të gjykosheshim. **32** Por kur gjykohemi, ndreqemi nga Zoti, që të mos dënohem bashkë me botën. **33** Prandaj, o vëllezërit e mi, kur mblidheni për të ngrënë, pritni njeri tjetrin. **34** Dhe në qoftë se

dikush ka uri, le tē hajë nē shtëpi, që tē mos mblidheni pēr dēnim. Dhe gjérat e tjera, kur tē vij, do t'i rregulloj.

12 Edhe pēr sa u pérkét dhuntive fymërore, o véllezér, nuk dua tē jeni tē paditur. **2** Ju e dini se, kur ishit paganë, têrhiqeshit pas idhuje tē pagojë, nén shtyje tē çastit. **3** Prandaj ju bëj tē ditur se askush që flet nē Frymën e Shenjtë nuk thotë: "Mallkuar qoftë Jezusi!", edhe asnjë nuk mund tē thotë: "Jezusi éshët Zot", veç se nē Frymën e Shenjtë. **4** Ka larmi dhuntish, por i njëjtë Frymë. **5** Ka edhe larmi shërbimësh, por i njëjtë Zot. **6** Dhe ka larmi veprimirash por éshët i nejti Peréndi i cili i bën tē gjitha gjérat nē tē gjithë. **7** Dhe scilit i jepet shfaqja e Frymës pēr dobini e pérbashkët. **8** Dikujt, pra, i jepet, me anë tē Frymës, fjalë diturie; një tjetri, sipas tē po atij Frymë, fjalë njohurie; **9** një tjetri besim, nga po ai Frymë; një tjetri dhuntitë e shërimeve, nëpërmjet po atij Frymë; një tjetri pushtet pēr tē kryer veprime tē fuqishme; një tjetri profeci; një tjetri tē dallojë frymérat; **10** një tjetri larmi gjuhësh; një tjetri interpretimi i gjuhëve. **11** Dhe tē gjitha këto i bën i njëjtë dhe i vetmi Frymë, duke i ndarë gjithsecilit dhunti veç e veç ashtu si do vetë. **12** Sepse ashtu si trupi éshët një, por ka shumë gjymtyrë, dhe tē gjitha gjymtyrët e tē njëjtë trup, meqithse janë shumë, formojnë një trup tē vetém, kështu éshët edhe Krishti. **13** Sepse tē gjithë ne jemi pagëzuar në një Frym tē vetëm nē tē njëjtin trup, qofshin Hebrewnjet apo Grekët, qofshin skllavërit a tē liruarit, dhe tē gjithë e kemi ujitur nē tē njëjtin Frymë. **14** Sepse edhe trupi nuk éshët një gjymtyrë e vetme, por shumë. **15** Sikur tē thoshte këmba: "Mbasì nuk jam dorë, unë nuk jam pjesë e trupit", mos pēr këtë nuk éshët pjesë e trupit? **16** Dhe sikur veshi tē thoshte: "Mbasì nuk jam sy, unë nuk jam pjesë e trupit", mos pēr këtë nuk éshët pjesë e trupit? **17** Po tē ishte gjithë trupi sy, ku do tē ishte dégjimi? Po tē ishte gjithë dégjim, ku do tē ishte tē nuhaturit? **18** Por Peréndia ka vënë cdo gjymtyrë tē trupit si ka dashur. **19** Po tē ishin tē gjitha gjymtyrët një gjymtyrë e vetme, ku do tē ishte trupi? **20** Kështu, pra, janë shumë gjymtyrë, por një trup i vetém. **21** Dhe syri nuk mund t'i thotë dorës: "Unë nuk kam nevojë pér ty"; dhe po ashtu koka nuk mund t'u thotë këmbëve: "Unë nuk kam nevojë pér ju". **22** Madje, gjymtyrët e trupit që duken se janë më tē dobëta, janë shumë më tē nevojshme se tē tjerat; **23** dhe ato që ne i konsiderojmë më pak tē nderuara, pikërisht ata rrëthojmë me më shumë nderim; dhe tē pahijshmet tonë kanë më tepër hijë. **24** Por gjymtyrët tonë tē hijshme nuk kanë nevojë. Por Peréndia e ndërtói trupin duke i dhéné më tepër nder asaj pjese që e kishte mangut, **25** që tē mos kishte përcarje nō trup, por tē gjitha gjymtyrët tē kenë tē njëtin kujdes pér njerë-tjetren. **26** Dhe nësë vuani një gjymtyrë, tē gjitha gjymtyrët vuajnë; kurse po tē nderohet një gjymtyrë, tē gjitha gjymtyrët gëzohen bashkë me tē. **27** Dhe ju jeni trupi i Krishti dhe gjymtyrët e tij, veç e veç. **28** Dhe Peréndia i vuri disa nē kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues; pastaj vepra tē fuqishme; pastaj dhuntitë e shërimit, tē ndihmës e tē qeverisjes dhe tē larmive tē gjuhëve. **29** A janë vallë tē gjithë apostuj? Janë tē gjithë profetë? Janë tē gjithë mësues? **30** A kanë tē gjithë dhuntinë e veprave tē fuqishme? A kanë tē gjithë dhuntitë e shërimeve? A flasin tē gjithë gjuhë tē ndryshme? A interpretojnë tē gjithë? **31** Por kërkoni me zemër tē zjarrët dhuntitë më tē mira; dhe unë do t'ju tregoj një udhë shumë më tē lartë.

13 Po tē flisaj gjuhët e njerëzve dhe tē engjëjëve, dhe tē mos kisha dashuri, do tē bëhesha si një bronz që kumbon ose si cimbali që tingellon. **2** Edhe sikur tē kisha dhuntinë e profecisë, edhe tē dija tē gjitha misteret dhe mbarë shkencën dhe tē kisha gjithë besimin sa tē luajta nga vendi malet, por tē mos kisha dashuri, nuk jam asgjë. **3** Edhe sikur tē ndaja gjithë pasuritë e mia pēr tē ushqyer tē varfërit dhe ta jepja trupin tim që tē digej, e tē

mos kisha dashuri, nuk do tē më vlente asgjë! **4** Dashuria éshët e durueshme; plot mirësi; dashuria nuk ka smirë, nuk vë nō dukje, nuk krekojet, **5** nuk sillet nē ményrë tē pahijshme, nuk kërkon tē sajat, nuk pezmatohet, nuk dyshon pēr keq; **6** nuk gézohet pēr padrejtësinë, por gézohet me tē vërtetët, **7** i duron tē gjitha, i beson tē gjitha, i shpreson tē gjitha, i mban cdo gjë. **8** Dashuria nuk ligshthohet kurrë; por profecitë shfuqizohen, gjuhët pushojnë dhe njohuria do tē shfuqizohet. **9** sepse ne njohim pjesërisht dhe profetizojmë pjesërisht. **10** Por, kur tē vijë përsosmëria, atëherë ajo që éshët e pjesshme do tē shfuqizohet. **11** Kur isha fémijë, flisja si fémijë, mendja si fémijë, arsyetoja si fémijë; kur u bëra burrë, i flaka gjérat fémimore. **12** Tani nē fakt, ne shohim si nē pasqyrë, nē ményrë tē errët, por atëherë do tē shohim faqe pēr faqe; tashti njoh pjesërisht, kurse atëherë do tē njoh thellë ashtu sikurse njihem. **13** Tani, pra, këto tri gjëra mbeten: besimi, shpresa dë dashuria; por më e madhja nga këto éshët dashuria.

14 Kërkoni dashurinë dhe lypni me zemër tē zjarrët dhuntitë fymërore, por sidomos që tē mund tē profetizon, **2** sepse ai që flet një gjuhë tjetër nuk u flet njerëzve, por Peréndisë; sepse askush nuk e kupton, por ai nē frymë flet mistere. **3** Kurse ai që profetizon, u flet njerëzve pēr ndërtim, pēr nxitje e përdëllim. **4** Ai që flet një gjuhë tjetër ndërton veten e tij, por ai që profetizon, ndërton kishën. **5** Unë dua që tē gjithë ju tē flisnit gjuhëra, por më tepër tē profetizonit, sepse ai që profetizon éshët më i madh nga ai që flet gjuhëra, veçse nē interpretotë, që tē marrë ndërtim kisha. **6** Dhe tani, o véllezér, po tē vija e t'ju flisja nē gjuhë, ç'dobi do tē kishit, po tē mos ju flisja me anë tē zbulesës, a me njohuri, a me profeci, a me mësim? **7** Edhe gjérat që nuk kanë shpirt dhe nxjerrin zë, fyelli ose qestja, po tē mos jaipin zë tē dallueshmë, si do tē njihet tē rënít e fyelli ose e qestes? **8** Sepse, po tē japë buria një tingull tē panjohur, kush do tē përgatitet pēr betejë? **9** Kështu edhe ju, nē qoftë se me gjuhën tuaj nuk flisnit fjalë tē kuptueshme, si do tē kuptohet çfarë u tha? Sepse do tē flisnit nē erë. **10** Ka nuk e di se sa Iloje zérash nē botë, dhe asnjë prej tyre nuk éshët pa kuptim. **11** Pra, nē qoftë se unë nuk e marr vesh kuptimin e zérít, do tē jem si një i huaj pēr atë që flet, dhe ai që flet do tē jetë një i huaj pēr mua. **12** Kështu edhe ju, mbasi doni fort tē keni dhunti fymërore, kërkoni që t'i keni tē bollshme pēr ndërtimin e kishës. **13** Prandaj ai që flet një gjuhë tjetër, le tē lutet që tē mund ta interpretojë. **14** Sepse, nē qoftë se unë lutem nē një gjuhë tjetër, fryma im lutet, por mendja ime éshët e pafrytshme. **15** Po atëherë? Do tē lutem me fymën, por do tā bëj edhe me mendjen; do tē këndojoj me fymën, por do tē këndojoj edhe me mendjen. **16** Me fjalë tē tjera, nē qoftë se ti e lavdérion Peréndinë me fymën, ai që zë vendin e profanët, si do tē thotë "amen" pēr falënderimin tēnd, kur nuk merr vesh ç'po thua? **17** Sepse ti edhe mund tē falënderosh mirë, por tjetri nuk ndërtohet. **18** Unë e falënderoj Peréndinë time, sepse flas më shumë nē gjuhë se ju tē gjithë. **19** Por nē asamble parapëlqej tē them pesë fjalë me ménçurinë time pēr mësimin e tē tjerëve se dhjetë mijë fjalë nē gjuhë tjetër. **20** Véllezér, mos u bëni kalamaj nga mendja, por bëhuni foshnje pēr tē ligën, dhe burra tē pjekur nga mendja. **21** Në ligj éshët shkruar: "Unë do t'i flas këtij populli nē gjuhë tē huaja dhe me buzë tē tjera, por as kështu nuk do tē më dégjojnë", thotë Zoti. **22** Prandaj gjuhët janë një shenjë jo pēr ata që besojnë, por pēr jobesimtarë, kurse profecia nuk éshët pēr jobesimtarë, po pēr besimtarë. **23** Pra, nē qoftë se, kur gjithë kisha éshët mbledhur nē një vend, tē gjithë flasin gjuhëra dhe hyjnë profanë ose jobesimtarë, a nuk do tē thonë se ju kanë dalë mendtë? **24** Por, nē qoftë se profetizojnë tē gjithë dhe hyn një jobesimtar ose një profan, ai bindet nga tē gjithë dhe gjykohet nga tē gjithë. **25** Dhe kështu tē fshehat e

zemrés së tij zbulohen; edhe kështu, duke rënë me faqe përbys, do të adhurojë Perëndinë, duke dekluaruar se Perëndia éshëtë me të vërtetë midis jush. **26** C'duhet bërë, pra, o vëllezér? Kur të mblidheni, secili nga ju ka një psalm, një mësim, fjalim në gjuhë tjeter, zbulesë, interpretim, çdo gjë le të bëhet pér ndërtim. **27** Nëse ndonjë flet në gjuhë tjeter, le të bëhet kjo nga dy a më të shumtën tre vetë dhe njeri pas tjetrit, dhe një le të interpretojë. **28** Por nëse nuk ka iterpreties, le të heshtë në kishë dhe le të flasë me veten e tij dhe me Perëndinë. **29** Le të flasin dy a tre profetë, dhe të jetët tē gjykoinjë. **30** Por nëse ka një zbulesë ndonjë tjeter që rri ulur, le të heshtë i pari. **31** Sepse të gjithë, njeri pas tjetrit, mund të profetizonj, që të mësojnë të gjithë dhe të inkurajohen të gjithë. **32** Frymërat e profetëve u nénshtronen profetëve, **33** sepse Perëndia nuk éshëtë Perëndi trazimi, por paqtimi si të të gjitha kishat e shenjtorevë. **34** Gratë tuaja të heshtin në kishë, sepse nuk u lejohet të flasin, por duhet të nénshtronen, sikurse thotë edhe ligji. **35** Dhe në qoftë se duan të mësojnë ndonjë gjë, le të pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse éshëtë e turpshme pér gratë të flasin në kishë. **36** Prej jush doli fjala e Perëndisë? Apo vetëm te ju arriti? **37** Në qoftë se dikush mendon se éshëtë profet ose frymëror, le të njohë se ato që po ju shkruaj janë urdhërimë të Zotit. **38** Dhe nëse dikush éshëtë i paditur, le të jetë i paditur. **39** Prandaj, o vëllezér të mi, kërkoni me zemrë të zjarrë të profetizoni dhe mos ndalonit të flasin në gjuhëra. **40** Por të gjitha të bëhen sikur ka hje dhe me rregullsi.

15 Tani, o vëllezér, po ju deklaroj ungjillin që ju kam shpallur dhe që ju e keni marrë dhe mbi të cilin ju qëndroni, **2** dhe me anë të të cilin jujen shpëtuar, nëse do ta mbani fjalen që ju kanë predikuar, veç nëse besuat kot. **3** Sepse unë ju kam transmetuar para së gjithash ato që edhe unë vetë i kam marrë, se Krishti vdiq pér mëkatet tonë sipas Shkrimeve, **4** se u varros dhe u ringjall të tretën ditë, sipas Shkrimeve, **5** edhe se iu shfaq Kefës dhe pastaj të dumbëdhjetëve. **6** Pastaj iu shfaq një herë të vetme më shumë se pesëqind vëllezërvë, prej të cilëve më të shumtë rrojnë edhe sot, kurse disa kanë rënë në gjumë. **7** Më pas iu shfaq Jakobit dhe pastaj të gjithë apostujve. **8** Më së fundi m'u shfaq edhe mua, si në dështimit. **9** Sepse unë jam më i vogli i apostujve dhe as nuk jam i denjë të quhem apostul, sepse e kam përndekur kishën e Perëndisë. **10** Por me hirin e Perëndisë jam ai që jam; dhe hiri i tij ndaj meje nuk qe i kotë, madje jam munduar më shumë se gjithë të jetët, jo unë, por hiri i Perëndisë që éshëtë me mua. **11** Pra, si unë, ashtu edhe ata kështu predikojnë dhe ju kështu besuat. **12** Por, në qoftë se predikohet se Krishti u ringjall prej së vdekurish, si atëherë disa nga ju thonë se nuk ka ringjallje të të vdekurve? **13** Në qoftë se nuk ka ringjallje të të vdekurve, as Krishti nuk u ringjall. **14** Por në qoftë se Krishti nuk éshëtë ringjallur, predikimi ynë éshëtë i kotë dhe i kotë éshëtë edhe besimi juaj. **15** Atëherë edhe ne do të ishim dëshmitarë të rrëmë të Perëndisë, sepse dëshmuai pér Perëndinë, se ai ringjalli Krishti, të cilin ai nuk e paska ringjallur, po të jetë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen. **16** Në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen, as Krishti nuk éshëtë ringjallur; **17** por në qoftë se Krishti nuk éshëtë ringjallur, i kotë éshëtë besimi juaj; jujen ende në mëkatet tuaja, **18** edhe ata që jetën në Krishtin janë të humbur. **19** Në qoftë se shpresojmë në Krishtin vetëm në këtë jetë, ne jemi më të mjerët e të gjithë njerëzve. **20** Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe éshëtë frysht i pari e atyre që kanë fjetur. **21** Sepse, ashtu si erdhë vdekja me anë të një njeriu, kështu erdhë dhe ringjallja e të vdekurve me anë të një njeriu. **22** Sepse, ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të njallén në Krishtin, **23** por secili sipas radhës së vet: Krishti, frysht i pari, pastaj ata që

janë të Krishtit, në ardhjen e tij **24** Pastaj do të vijë fundi, kur ai t'i dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë, pasi të ketë asgjesuar çfarëdo sundimi, çdo pushtet e fuqi. **25** Sepse duhet që ai të mbretërojë, derisa t'i vër të gjithë armiqtë e tij nën këmbët e veta. **26** Armiku i fundit që do të shkatërhohet éshëtë vdekja. **27** Sepse Perëndia i vuri të gjitha nën këmbët e tij. Por, kur thotë se çdo gjë i éshëtë nénshtruar, éshëtë e qartë se përjashtohet ai që ia ka nénshtruar çdo gjë. **28** Dhe kur t'i ketë nénshtruar të gjitha, atëherë Biri vetë do t'i nénshtrohet Atij që i nénshroi të gjitha, që Perëndia të jetë gjithçka në të gjithë. **29** Pérndryshe çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit? Në qoftë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen, përsë ata edhe pagëzohen për të vdekurit? **30** Përsë jemi edhe ne në rezik në çdo orë? **31** Përditë unë po vdes pér shkak të mburrus pér ju, që kam në Krishtin Jezu, Zotin tonë. **32** Nëse u ndesha në Efes si njeri kundër bishave, ç'dobi kam? Në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen, le të hamë e të pimë, sepse nesër do të vdesim. **33** Mos u gjenjoni; shqoqëritë e këqija prishin zakonet e mira. **34** Zgjohuni për drejtësinë dhe mos mëkatoni, sepse disa nga ju nuk e njohin Perëndinë; për turpin tuaj po ua them. **35** Por do të thotë ndonjë: "Si ringjallen të vdekurit, edhe me ç'trup do të vijnë?". **36** O i pamend! Atë që ti mbjell, nuk ngjallet, nese nuk vdes përrpara. **37** Dhe atë që mbjell, ti nuk mbjell trupin që do të bëhet, por një kokërr të zhveshur, ndoshta nga grurë ose ndonjë farë tjeter. **38** Po Perëndia i jep trup si t' dojë, secilës farë trupin e vet. **39** Jo çdo mish éshëtë i njëjtë mish; por tjeter éshëtë mish i njerëzve, tjeter mish i bagëtive, tjeter i peshqeve dhe tjeter i shpendëve. **40** Dhe ka trupa qellorë dhe trupa tokësor; por tjeter éshëtë lavdia e trupave qellorë e tjeter e atyreve të tokës. **41** Tjetër éshëtë lavdia e diellit dhe tjeter lavdia e hënës dhe tjeter lavdia e yjeve; sepse ndryshon në lavdi ylli nga ylli. **42** Kështu do të jetë edhe ringjallja e të vdekurve; trupi mbillet në prishje dhe ringjallet në paprishje. **43** Mbillet në çnderim dhe ringjallet në lavdi; mbillet i dobët dhe ringjallet në fuqi. **44** Mbillet trup natyror dhe ringjallet trup frymëror. Ka trup natyror, ka edhe trup frymëror. **45** Kështu edhe éshëtë shkruar: "Njeriu i parë, Adami, u bë shpir i gjallë; por Adami i fundit éshëtë Frymë që jep jetë. **46** Por frymërori nuk éshëtë më parë, po përrpara éshëtë natyrori, pastaj frymërori. **47** Njeriu i parë i bëri prej dhei, éshëtë tokësor; njeriu i dytë éshëtë Zoti nga qielli. **48** Siç éshëtë tokësori ashtu janë dhe tokësorët; dhe siç éshëtë qellori, të tillë do të jenë edhe qellorët. **49** Dhe sikurse mbartëm shëmbëllimin e tokësorit, do të mbartim edhe shëmbëllimin e qellorit. **50** Edhe këtë po ju them, o vëllezér, se mish i dëgjaku nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, as prishja nuk mund të trashëgojë paprishjen. **51** Ja, unë po ju them një të fshehët: të gjithë nuk do të vdesim, por të gjithë do të shndërrohemi në një moment, **52** sa hap e mbyll sytë, në tingullin e burisë së fundit; sepse do të bjerë buria, të vdekurit do të ringjallen të papriss'hëm dhe ne do të shndërrohemi. **53** sepse ky trup që prishet duhet të veshë mosprishjen dhe ky ivdekshëm të veshë pavdekësinë. **54** Edhe ky trup që prishet, kur të veshë mosprishjen, edhe ky i vdekshëm kur të veshë pavdekësinë, atëherë do të realizohet fjala që éshëtë shkruar: "Vdekja u përpí në fitore". **55** O vdekje, ku éshëtë gjëmba jote? O ferr, ku éshëtë fitoria jote? (*Hadës g86*) **56** Edhe gjëmba e vdekjes éshëtë mëkat; dhe fuqia e mëkatit éshëtë ligji. **57** Por ta falënderojmë Perëndinë që nën jep fitoren me anë të Zotit tonë Jezu Krisht. **58** Prandaj, o vëllezërit e mi të dashur, qëndroni të fortë e të patundur, duke tepruar përherë në veprën e Zotit, duke e ditur se mundi juaj nuk éshëtë i kotë në Zotin.

16 Sa për të mbledhurit e ndihmave për shenjtoret, bëni edhe ju ashtu si i urdhërova kishat e Galatisë. **2** Të parën ditë të

çdo jave, secili nga ju le të vërë mënjanë aq sa mundet sipas të ardhurave të tij, që, kur të vij, të mos bëhen atëherë mbledhje ndihmash. **3** Edhe, kur të vij, ata që ju do të miratoni, unë do t'i dërgoj me letra, që të cojnë në Jeruzalem dhuratën tuaj bujare. **4** Dhe po të jetë e udhës që të shkoj vetë, ata do të shkon me mua. **5** Edhe unë do të vij te ju, pasi të kem kaluar nëpër Maqedoni. **6** Dhe ndoshta do të rri te ju, ose edhe të dimëroj, që ju të më përcillni kudo që të shkoj. **7** Sepse kësaj here nuk dua t'ju shoh vetëm kalmithi, por shpresoj të rri pak kohë pranë jush, në dashtë Zoti. **8** Dhe unë do të rri në Efes deri pér Rrëshajët, **9** sepse m'u hap një derë e madhe dhe e efektshme, dhe kundërshtarë ka shumë. **10** Tani, nëse vjen Timoteu, kujdesuni që të rrijë me ju pa druatje, sepse ai punon pér veprën e Zotit ashtu si unë. **11** Pra, asnjë të mos e përcmojë, por përcilleni në paqe që të vijë tek unë, sepse e pres bashkë me vëllezërit. **12** Sa pér vëllanë Apol, iu luta shumë që të vijë tek ju bashkë me vëllezërit, por ai s'deshi kurrsesi të vinte tani; por do të vijë kur ta ketë volinë. **13** Rrini zgjuar, qëndroni të palëkundshëm në besim, silluni si burrat, jini të fortë. **14** Dhe çdo gjë që bëni, ta bëni me dashuri! **15** Tani, o vëllezër (ju e njihni familjen e Stefanas që është fryti i parë i Akaïsë dhe që i janë kushtuar shërbesës së shenjtoreve), **16** ju bëj thirrje që t'u nënshtroheni edhe ju atyreve dhe kujdo që punon dhe mundohet në punën tonë të përbashkët. **17** Edhe gëzohem pér ardhjen e Stefanas, të Fortunatit dhe të Akaikut, sepse ata e plotësuan mungesën tuaj, **18** sepse e freskuan fryshtësim dhe tuajin; prandaj nderoni njerëz të tillë. **19** Kishat e Azisë ju përshëndesin; Akula dhe Prishila, bashkë me kishën që është në shtëpi të tyre, ju përshëndesin shumë në Zotin. **20** Të gjithë vëllezërit ju përshëndesin; përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë. **21** Të fala me shëndet me dorën time, të Palit. **22** Nëse ndokush nuk e do Zotin Jezu Krisht, qoftë mallkuar! Maranatha a. **23** Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju. **24** Dashuria ime qoftë me ju të gjithë në Krishtin Jezu. Amen.

2 e Korintasve

1 Pali, apostull i Jezu Krishtit nēpērmjet vullnetin e Peréndisë, dhe vellai Timote, kishës së Peréndisë që éshëtë në Korint, bashkë me gjithë shenjtorët që janë në gjithë Akainë: **2** Paçi hir dhe paqe nga Peréndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** Bekuar qoftë Peréndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i të mëshirëve dhe Peréndia e çdo ngushëllimi, **4** i cili na ngushëllon në çdo shtrëngim tonin, që, nēpērmjet ngushëllimit me të cilin ne jemi ngushëlluar nga Peréndia, të mund të ngushëllojmë ata që janë në çfarëdo shtrëngimi. **5** Sepse, ashtu si ndër ne teuprojnë vuajtjet e Krishtit, po ashtu, nēpērmjet Jezu Krishtit, tepron edhe ngushëllimi ynë. **6** Dhe, nëse jemi të pikelluar, kjo ndodh për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj; nëse jemi të ngushëlluar, kjo ndodh për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj, që veprojnë në mënryë të efektshme që të duroni të njëjtat vuajtje që heqim edhe neve. **7** Edhe shpresëa jonë për ju éshëtë e patundur, duke ditur se ashtu siç jeni pjesëmarrës në mundime, kështu do të jeni pjesëmarrës edhe në ngushëllim. **8** Sepse nuk duam, o vëllezër, që të mos dini për vështirësinë që na ngjau në Azi, që u rënduan përtje fuqive tona, aq sa u dëshpëruam edhe për jetën vetë. **9** Për më tepër ne e kishim në veten tonë vendimin e vdekjes, që të mos besonim në veten tonë, por në Peréndinë që ringjall të vdekurit, **10** i cili na ka çliruar dhe na çliron nga një vdekje kaq e madhe, dhe tek i cili ne shpresojmë se do të na çlirojë edhe më, **11** me ndihmën tuaj me anë të lutjeve për ne, që shumë njerëz të falenderojnë për dhuntinë e hirit që do të na jepet me anë të lutjeve të shumë njerëzve. **12** Mburrija jonë, në fakt, éshëtë kjo: dëshmimi i ndërgjegjes sonë se ne jemi sjellë me thjeshtësinë dhe singeritetin e Perén-disë në botë dhe sidomos përrapa jush, jo me dituri mishi, por me hirin e Peréndisë. **13** Sepse ne nuk ju shkruejmë të tjera gjëra, përvëç atyre që ju mund të lexoni dhe të kuptoni; dhe unë shpresoju se do t'i kuptoni deri në fund; **14** sikurse i keni kuptuar tanimë deri kura, se ne jemi mburrija juaj, sikurse edhe ju do të jeni mburrija jonë, në ditën e Jezu Krishtit. **15** Dhe me këtë siguri unë doja të vija te ju më përrapa që të kishit një vepër të mirë të dytë, **16** dhe, nga ju të shkoja në Maqedoni, dhe përsëri nga Maqedonia të vija te ju dhe ju të më përcillnit në Jude. **17** Kur mora këtë vendim, vallëmos kam vepruar me mendjelehtësi? Apo ato që unë vendos, i vendos sipas mishit, që të jetë tek unë po, po dhe jo, jo? **18** Por Peréndia éshëtë besnik; fjala jonë ndaj jush nuk ka qenë po dhe jo. **19** Sepse Bir i Peréndisë, Jezu Krisht, që u predikua ndër ju nga ne, pra, nga unë, nga Silvani dhe nga Timoteu, nuk ka qenë "po" dhe "jo", por ka qenë "po" në atë. **20** Sepse të gjitha premtimet e Peréndisë janë në atë "po" dhe në atë "amen", përlavdi të Peréndisë nēpērmjet nesh. **21** Edhe ai që na themelon neve bashkë me ju në Krishtin dhe na vajosi éshëtë Peréndia, **22** i cili edhe na vulosi dhe na dha kaparin e Frymës në zemrat tona. **23** Dhe unë e thérres Peréndinë për dëshmitar mbi jetën time që, përl t'ju kursyer, nuk kam ardhur ende në Korint. **24** Jo se kemi pushtet mbi besimin tuaj, por jemi bashkëpunëtorët e gëzimit tuaj, sepse për shkak të besimit ju qëndroni të patundur.

2 Por unë kisha vendosur në veten time të mos vij përsëri te ju me hidhërim. **2** Sepse, në qoftë se unë ju hidhëroj, kush do të më gëzojë mua, në mos ai vetë që u hidhërua prej meje? **3** Dhe ju shkrova në këtë mënryr që, kur të vij, të mos kem trishtim nga ata që duhet të më gëzonin, duke pasur besim në ju të gjithë, se gëzimi im éshëtë i të gjithë juve. **4** Ju shkrova, në fakt, me shumë lot dhe me pikellim të madh dhe ankth në zemër, jo që të hidhëroheni, por që të njihni dashurinë shumë të madhe që kam përu ju. **5** Edhe në qoftë se dikush ka shkaktuar trishtim, s'më ka

hidhëruar vetëm mua, por deri diku, pa e tepruar, ju të gjithë. **6** Mjaft éshëtë për atë njeri ndëshkimi që iu bë nga shumica, **7** por tani, përkundrazi, ju duhet më tepër ta falni atë dhe ta ngushilloni, që ai njeri të mos gëllitet nga trishtimi i tepërt. **8** Prandaj ju lutem t'i shfaqni dashuri, **9** sepse ju shkrova edhe për këtë, që të njoh provën tuaj, nëse jeni të dëgjueshëm në çdo gjë. **10** Por atij që ju do t'i falni diçka, e fal edhe unë, sepse edhe unë, nëse kam falur gjë, kujtido që t'ia kem falur, e bëra për ju përrapa Krishtit, **11** që të mos na mposhtë Satanai, sepse ne i dimë qëllimet e tij. **12** Dhe, kur arrita në Troas për ungjillin e Krishtit edhe m'u hap një derë në Zotin, **13** nuk gjeta prejte në frymën time, sepse nuk gjeta aty Titin, vëllanë tim; prandaj, si u përshtëndeta me ta, shkova në Maqedoni. **14** Por, falem nderit Peréndisë, që na bën të ngadhnjejm gjithnjë në Krishtin dhe shfaq kudo nēpērmjet nesh erën e këndshme të njojurisë së vet. **15** Sepse ne jemi për Peréndinë era e këndshme e Krishtit ndër ata që shpëtohen dhe ndër ata që humbasin; **16** për këtë një erë vdekjeje në vdekje, po për ata erë jete në jetë. Dhe kush éshëtë i zoti për këto? **17** Ne në fakt nuk falsifikojmë fjalën e Peréndisë, si shumë të tjerë, por flasim me singeritet si nga ana e Peréndisë, përrapa Peréndisë në Krishtin.

3 A illojmë përsëri të rekmandojmë veten tonë? Apo mos kemi nevojë, si disa, për letra rekondimë për ju ose për rekondimë nga ana juaj? **2** Ju jeni letra jonë, e shkruar në zemrat tona, e njohur dhe e lexuar nga të gjithë njerëzit, **3** duke qenë manifestuar se jeni një letër e Krishtit, e hartuar me anë të shërbesës sonë, dhe e shkruar jo me bojë, por me Frymën e Peréndisë së gjallë, dhe jo mbi rrasha guri, por mbi rrasha të një zemre mishi. **4** Dhe këtë besim ne e kemi në Peréndinë me anë të Krishtit; **5** jo se jemi të aftë prej vetiut të kuptojmë ndonjë gjë sikur vjen nga vetja jonë, por aftësia jonë vjen nga Peréndia, **6** i cili na bëri të aftë të jemi shërbëtorë të besëlidhjës së re, jo të shkronjës, por të Frymës, sepse shkronja vret, por Fryma jep jetë. **7** Dhe, në qoftë se shërbimi i vdekjes, që ishte ghendhur me shkronja mbi gurë, që i lavdishëm aq sa bijtë e Izraelit nuk mund të vështronin me sy ftyrën e Moisiut, për shkak të lavdisë së pamjes së tij, që duhet të anullohej, **8** sa më i lavdishëm do të jetë shërbimi i Frymës? **9** Sepse, nëse shërbimi i dënimit qe rrëthuar me lavdi, shumë më tepër do të tprojë në lavdi shërbimi i drejtësisë. **10** Sepse çka éshëtë lavdëruar nuk éshëtë lavdëruar nga kjo pikëpamje, për shkak të asaj lavdie që e kapërcën çdo masë. **11** Sepse, në qoftë se ajo që duhet të anullohej u rrëthua me lavdi, ajo që mbetet do të jetë shumë më i lavdishëm. **12** Duke pasur, pra, një shpresë të tillë, flasim me shumë guxim, **13** dhe jo si Moisiu, i cili vinte një vel mbi ftyrën e vet, që bijtë e Izraelit të mos vështronin me sy fundin e asaj që duhej të anullohej. **14** Por mendjet e tyre u errën; sepse, në leximin e besëlidhjës së vjetër, po ky vel mbetet pa u hequr, sepse veli anullohet në Krishtin. **15** Por deri më sot, kur lexohet Moisiu, një vel mbetet mbi zemrat e tyre. **16** Por kur Izraeli të kthehet te Zotin, veli do të hiqet. **17** Sepse Zotin éshëtë Fryma, dhe atje ku éshëtë Fryma e Zotit, atje éshëtë liria. **18** Dhe ne të gjithë, duke soditur ftyrëzbular lavdinë e Zotit si në pasqyrë, transformohemi në të njëjtën shëmbëllim nga lavdia në lavdi, posa prej Frymës së Zotit.

4 Prandaj, duke pasur këtë shërbim për mëshirën që na éshëtë bërë, ne nuk na lëshon zemra. **2** Ne kemi hequr dorë plotësisht nga gjërat e turpshme që bëhen në fshehtësi, duke mos ecur me dinakëri, duke mos falsifikuar aspak fjalën e Peréndisë, por duke shfaqur të vërtetë, ne ia rekmandojmë veten tonë ndërgjegjes së çdo njeriu përrapa Peréndisë. **3** Dhe, në qoftë se ungjilli ynë éshëtë ende i mbuluar me vel, ai éshëtë i mbuluar për ata që humbin,

4 të cilëve perëndia i këtij shekulli ua verboi mendjet e atyre që nuk besojnë, që drita e ungjillit të lavdisë së Krishtit, që është shërbëllimi i Perëndisë, të mos ndriçojë tek ata. (aiōn g165) 5 Sepse ne nuk predikojmë, pra, veten tonë, por Jezu Krishtin, Zotin, dhe jemi shërbëtorët tuaj pér hir të Jezu Krishtit, 6 sepse Perëndia që tha: "Le tē ndriçojë drita nē errësirë", është i njëjtë që shkëlqeu nē zemrat tona pér t'na ndriçuar nē njojurinë e lavdisë së Perëndisë, nē ftyrën e Jezu Krishtit. 7 Dhe ne e kemi këtë thesar nē enë prej balte që epërsia pashoqe e kësaj fuqie tē jetë nga Perëndia dhe jo nga ne. 8 Ne jemi tē shtrënguar nē çdo mënyrë, por nuk jemi tē ngushtuarëri nē fund; jemi ndërdyshas por jo tē dëshpëruar; 9 jemi tē përmendjekur por jo tē brakjisur; të rrëzuar, por jo tē shkatëruar; 10 kurdo ne e mbajmë nē trupin tonë vdekjen e Zotit Jezus, që edhe jeta e Jezusit tē shfaqet nē trupin tonë. 11 Ne që jetojmë, jemi vazhdimisht tē dorëzuar nē vdekje pér Jezusin, që edhe jeta e Jezusit tē shfaqet nē mishin tonë tē vdekshëm. 12 Dhe kështu tek ne vpron vdekja, ndërsa nē ju jeta. 13 Por, duke pasur tē njëjtën frymë besimi, sikurse është shkruar: "Unë besova, prandaj fola", edhe ne besojmë, prandaj edhe flasim, 14 duke ditur se ai që ringjall Zotin Jezus, do tē na ringjallë edhe ne nëpërmjet Jezusit dhe do tē na paraqesë bashkë me ju. 15 Sepse tē gjitha këto gjëra janë pér ju, që hiri, duke arritur me anë të shumë personave, tē prodhojë falenderim me teprí pér lavdi tē Zotit. 16 Prandaj nuk na lëshon zemra; por, edhe pse njeriu ynë i jashtëm shkon nē shkatërrim, ai i brendshëm përtirihet nga dita nē ditë. 17 Sepse trështimi ynë i lehtë që është vetëm pér një moment, prodhon pér ne, një peshë tē pamasë e tē pashoqe tē amshueshme lavdie; (aiōnios g166) 18 ndërsa ne nuk i drejtojmë sytë ndaj gjërave që duken, por ndaj gjërave që nuk shihen, sepse gjérat që duken janë pér një kohë, kurse ato që nuk shihen janë tē përvjetshme. (aiōnios g166)

5 Ne e dimë nē fakt se, nē qoftë se kjo çadër, vendbanimi ynë tokësor, prishet, ne kemi një godinë nga Perëndia, një banesë tē përvjetshme, nē qiej, që nuk është bërë nga dorë njeriu. (aiōnios g166) 2 Sepse nē këtë çadër ne psherëtjmë duke dëshëruar fort tē vishemi me banesën tonë qellore, 3 nëse do tē gjindemi tē veshur e jo tē zhveshur. 4 Sepse ne që jemi nē këtë çadër psherëtjmë duke qenë tē rënduar, dhe pér këtë arsy nuk duam, pra, tē na zhveshin, por tē na veshin, që c'është e vdekshme tē përpighet nga jeta. 5 Dhe ai që na ka formuar pikërisht pér këtë është Perëndia, i cili na dha edhe kaparin e Frymës. 6 Ne, pra, kemi gjithnjë siguri besimi dhe e dimë se gjersa banojmë nê trup, jemi larg Zotit, 7 sepse ecim nëpërmjet besimet dho jo nëpërmjet vizionit. 8 Por jemi tē sigurt dhe na parapëlqen më tepër ta lémë trupin dhe tē shkojmë e tē banojmë bashkë me Zotin. 9 Prandaj edhe përpigemi t'i pëlgjimë atij, qoftë duke banuar nê trup, qoftë duke e lënë atë. 10 Sepse ne tē gjithë duhet tē dalim para gjyqit të Krishtit, që secili merr shpagimin e gjërave që ka bërë me anë tē trupit, nê bazë tē asaj që ka bërë, qoftë nê tē mirën apo nê tē keqen. 11 Duke e njojur frikën e Zotit, ne bindim njerëzit dhe jemi njojur nga Perëndia; dhe unë shpresoj se edhe nê ndërgjegjet tuaja tē jemi njojur. 12 Sepse ne nuk e rekomandojmë përsëri veten ndaj jush, por ju jipim rastin tē krenoheni pér ne, që tē keni çfarë t'u përgjigjeni atyre që krenohen me dukjen dho jo me zemër. 13 Sepse, nëse nuk jemi nê vete, jemi pér Perëndinë, dhe nê qoftë se jemi me mend nê kokë, jemi pér ju. 14 Sepse dashuria e Krishtit na shtrëngon, sepse kemi arritur nê konkluzionin se, nê qoftë se një ka vdekur pér tē gjithë, tē gjithë, pra, kanë vdekur; 15 dhe se ai ka vdekur pér tē gjithë, me qëllim që ata tē cilët jetojnë, tē mos jetojnë që sot e tutje pér veten e tyre, po pér atë që vdiq dhe u ringjall pér ta. 16 Prandaj tash e tutje ne nuk njohim më

askënd sipas mishit; po, edhe sikur ta kemi njojur Krishtin sipas mishit, nuk e njohim më ashtu. 17 Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një kriesë e re; gjérat e vjetra kanë shkuar; ja, tē gjitha gjérat u bënë tē reja. 18 Edhe tē gjitha gjérat janë nga Perëndia që na pajtoi me veten përmes Jezu Krishtit dhe na dhë shërbimin i pajtimit, 19 sepse Perëndia e ka pajtuar botën me veten në Krishtin, duke mos ua numëruar njerëzve fajet e tyre dhe vuri ndër nra fjalën e pajtimit. 20 Ne, pra, bëhemë lajmëtarë pér Krishtin, sikurse Perëndia tē këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve pér hir të Krishtit: Paqtohuni me Perëndinë! 21 Sepse ai bëri tē jetë mëkat pér ne ai që nuk njihet mëkat, që ne tē bëhemë drejtësia e Perëndisë në të.

6 Dhe, duke qenë bashkëpunëtorë tē tij, ju këshillojmë tē mos e pranoni më kot hirin e Perëndisë, 2 sepse ai thotë: "Në kohë tē pëlgyer unë tē dëgjova dhe nē ditë shpëtimi tē ndihmova". Ja, pra, koha e pëlgyer, ja, pra, dita e shpëtimit. 3 Ne nuk jipim asnjë shkas pér skandal në asnjë gjë, që tē mos shahet shërbesa jonë; 4 por nē çdo gjë e rekombardojmë veten tonë si shërbëtorë tē Perëndisë në shumë vujatje, nē shtrëngime, nē nevoja, nē ngushtica, 5 nē rrahi, nē burgosje, nē kryengritje, nē mundime, nē tē pafjetura, nē agjérime, 6 me pastërti, me njohuri, me durim, me mirësi, me Frymën e Shenjtë, me dashuri tē shthur, 7 me fjalën e së vërtetës, me fugjinë e Perëndisë, me armët e drejtësisë nē tē djathtë dhe nē tē majtë, 8 nē lavdi dhe nē qnderim, me emër tē mirë dhe me emër tē keq; 9 si gjëneshtarë, por tē vërtetë; si tē panjohur, por tē njojur; si njerëz që vdesin, por ja, jetojmë; si tē ndëshkuan, por jo tē vrarë; 10 si tē brengosur, por gjithmonë tē gézuar; si tē varfër, por shumë veta i bëjmë tē pasur; si njerëz që s'kanë kurrgjë, por kanë gjithçka. 11 Goja, janë u hap pér ju, o Korintas, zemra janë u bë e gjërë. 12 Ju nuk jeni ngushtë nē ne, por ju jeni tē ngushtë nē zemrat tuaj. 13 Por nē shkëmbim po ju flas si fëmijë, bëhuni tē gjërë edhe ju. 14 Mos hyni nē një zgjedhë bashkë me tē pabesët, sepse c'lidhje ka drejtësia me paudhësinë? Dhe çfarë afrije ka drita me terrin? 15 Dhe ç'harmoni ka Krishti me Belialin? Ose ç'pjessë ka besimtar me jobesimtarin? 16 Dhe çfarë marrëveshje ka tempulli i Perëndisë me idhujt? Sepse ju jeni tempulli i Perëndisë së gjallë, sikurse tha Perëndia: "Unë do tē banoj nē mes tyre, dhe do tē ec ndër ta; do tē jem Perëndia i tyre dhe ata do tē janë populli im". 17 Prandaj "dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni prej tyre, thotë Zoti, dhe mos prekni asnjë tē ndyrë, dhe unë do tju pranoj. 18 dhe do tē jem si një Atë pér ju, dhe ju do tē jeni pér mua si bijtë e bijat, thotë Zoti i Plotufqishëm".

7 Duke i pasur këto premtive, o tē dashur, le ta pastrojmë veten nga çdo ndotje e mishit dhe e frymës dhe ta përfundojmë shenjtërimin tonë nē drautjien e Perëndisë. 2 Na pranoni; ne nuk i kemi bërë padrejtësi askujt, nuk kemi korruptuar askënd, nuk ia hodhëm askujt. 3 Këtë nuk e them pér dënim, sepse që më parë iu thashë se jeni nē zemrat tona pér tē vdekur bashkë dhe pér tē jetuar bashkë. 4 Jam shumë i hapur me ju dhe kam me se tē mburrem pér ju; jam plot me ngushullim dhe jam jashtë mase i gézuar nē gjithë shtrëngimin tonë. 5 Sepse, kur erdhëm në Maqedoni, mishi ynë nuk pati fare prehje, por u shtrënguan në tē gjitha mënyrët: jashtë betejë, përbrenda frikë. 6 Por Perëndia, që ngushëllon tē pikë-lluarit, na ngushëlloi me ardhen e Titit, 7 dhe jo vetëm me ardhen e tij, por edhe me ngushëllimin që ai pati prej jush; ai na tregoi dëshirën tuaj tē madhe, lotët tuaja, zellin tuaj pér mua, kaq sa u gëzova më tepër, 8 sepse, ndonëse edhe ju kam trishtuar me letrën time, nuk më vjen keq, ndonëse më pati ardher keq, sepse shoh se ajo letër, edhe pse pér pak kohë, ju trishtoi. 9 Tani po gëzohem, jo sepse u trishtuat, por sepse u trishtuat pér

pendim, sepse u trishtuat sipas Peréndisë, që të mos ju bëhet juve ndonjë dëm nga ne. **10** Trishtimi sipas Peréndisë në fakt, sjell pendim pér shpëtim, pér të cilin njeriu nuk i vjen keq, por trishtimi i botës shkakton vdekje. **11** Në fakt, ja sa kujdes shkaktoi te ju pikëllimi sipas Peréndisë, madje sa fjalë pér të kërkuar ndjesë, sa zemërët, sa druajtje, sa dëshirë të zjarrtë, sa zell, sa kënaqësill Me çdo mënryrë ju e treguat se jeni tē pastër në këtë çështje. **12** Edhe pse ju shkrova, nuk e bëra as pér atë që e bëri padrejtësinë, as pér atë që e pësoi, por që tē shfaqet në mes tuaj kujdesi ynë që kemi pér ju pérpara Peréndisë. **13** Prandaj ne u ngushëlluan pér shkak tē ngushëllimit tuaj dhe u gëzuan aq më tepër pér gëzimin e Titit, sepse fryma e tij u shlodi nga ju tē gjithë. **14** Prandaj, në qoftë se u mburra pér ndonjë gjë tek ai pér ju, nuk u turpërova por, ashtu si ju kemi treguar tē gjitha gjërat me vërtetësi, kështu edhe mburja jonë te Titi doli e vërtetë. **15** Dhe ai ka një dashuri tē madhe pér ju, kur kujton bindjen e ju tē gjithëve dhei si e pritet atë me frikë dhe me tē dridhura. **16** Gëzohem, pra, që në çdo gjë mund tē besoj nju.

8 Tani, o vëllezër, ju bëjmë tē ditur hirin e Peréndisë, që u éshët dhënë kishave tē Maqedonisë, **2** se, në mes tē shumë sprovave pikëllimi, mbushullia e gëzimit tē tyre dhe varfëria e tyre e thellë e treguan në pasuritë e dorëgjëresinë e tyre. **3** Sepse unë dëshmoj se ata kanë dhënë me dëshirë dhe sipas mundësisë së tyre, madje edhe përtëj mundësisë së tyre, **4** dhe na u lutën, pa na u ndarë, ta pranojmë dhuratën dhe pjesëmarrjen në ofertën pér shenjtorët. **5** Dhe jo vetëm vepruan ashtu si shpresonim, po dhanë veten më pérpara te Peréndia dhe pastaj te ne sipas vullnetit tē Peréndisë. **6** Kështu ne e këshilluan Titin që, ashtu si e nisi këtë vepër tē hirit midis jush, ashtu ta pérfundoj. **7** Por sikurse ju jeni tē pasur në çdo gjë, në besim, në fjalë e në dituri, në çdo kujdes dhe në dashurinë tuaj ndaj nesh, pérqipiuni tē pasuroni edhe në këtë vepër tē hirit. **8** Këtë nuk e them si urdhër, por që me anë tē kujdesit tē tē tjerëve tē vë në sprovë singjeritetin e dashurisë suaj. **9** Sepse ju e njihni hirin e Zotit tonë Jezu Krisht, i cili, duke qenë i pasur, u bë i varfér pér ju, që ju tē bëheni tē pasur me anë tē varfërisë së tij. **10** Lidhur me këtë po ju jap një këshillë, sepse kjo éshët e dobishme pér ju, që vjet filluat jo vetëm ta bëni, por edhe ta dëshironi. **11** Tani pérfundojeni edhe bërjen që, ashtu si që dëshira pér tē dëshiruar, kështu tē jetë edhe pér tē pérfunduar sipas mundësisë që keni. **12** Sepse, në qoftë se ekziston gatishmëria pér tē dhënë, ai éshët i mirëpritur sipas asaj që ka dho jë sipas asaj që nuk ka. **13** Por jo që ju tē shtrëngoheni që tē lehtësohen tē tjerët, **14** por tē ndiqet vetëm një kriter barazimi; që tani mbushullia juaj tē plotësojë nevojat e tyre, kështu që edhe mbushullia e tyre tē plotësojë nevojat tuaja, që tē ketë barazi, **15** sikurse éshët shkruar: "Ai që mblohdhi shumë, nuk mori më shumë dhe ai që mblohdhi pak, nuk mori më pak". **16** Le ta falënderojmë Peréndinë, që i shtiut në zemër Titit po atë kujdes pér ju, **17** sepse ai jo vetëm që e pranoi këshillën tonë, por u nis pér tē ardhur te ju, me dëshirën e tij dhe me shumë zell. **18** Edhe bashkë me tē dérguam edhe vëllanë, lëvdimi i tē cilët pér predikimin e ungjillit u pérhap në tē gjitha kishat, **19** dhe jo vetëm kaq, por ai u zgjodh nga kishat që tē jetë shoku ynë në udhëtim me këtë dhuratë që në administrojmë pér lavdinë e Zotit vetë, pér tē treguar gatishmërinë e zemrës suaj, **20** duke shmangur qortimin e ndonjërit në këtë dhuratë bujare që administrohet prej nesh, **21** sepse kujdesemi tē veprojmë mirë jo vetëm pérpara Zotit, por edhe pérpara njerëzve. **22** Edhe ne dérguam bashkë me ta vëllanë tonë, tē cilin e kemi vénë në sprovë shumë herë në shumë gjëra dhe dol i zellshëm, por tani éshët edhe më i zellshëm pér shkak tē besimit tē madh që ka ndaj jush. **23** Sa pér Titin, ai éshët bashkëpunëtori im dhe shok i veprës midis jush; sa pér vëllezër,

ata janë apostuj tē kishave, lavdi e Krishtit. **24** U tregoni atyre provën e dashurisë suaj dhe pse mburremi me ju edhe pérpara kishave.

9 Sa pér shërbesën në dobi tē shenjtorëve, éshët e tepërt t'ju shkrui, **2** sepse e njoh gatishmërinë e zemrave tuaja, pér tē cilën unë mburrem pér ju te Maqedonasit, se Akaia éshët gati që vjet; dhe zelli juaj nxiti shumë tē tjerë. **3** Unë i dërgova këta vëllezër, që mburja Jonë pér ju tē mos dalë e kotë pér këtë gjë dhe me qëllim, sikurse thoja, tē jeni gati, **4** sepse, po tē vinin me mua disa Maqedonas dhe tē mos ju gjenin gati, ne (tē mos them ju), do tē dinlim tē turpëruar pér besimin dhe mburjen tonë. **5** Prandaj m'u duk e nevojshme t'i këshilloj vëllezërit tē vijnë te ju më pérpara, që tē bëjnë gati më parë ofertën që kishit premtuar më parë, kështu që ajo tē jetë gati si dhuratë bujarie dhe jo kopracie. **6** Dhe ju them këtë: Ai që mbjell me kursim, do tē korrë po me kursim; dhe ai që mbjell dorëhapur edhe do tē korrë dorëhapur. **7** Secili le tē veprojë ashtu si ka vendosur në zemrën, as me keqardhje as nga shtrëngimi, sepse Peréndia do një dhurues tē gëzuar. **8** Dhe Peréndia mund tē bëjë që gjithë hiri tē teprojë pér ju, aq sa mbasi tē keni gjithnjë mjart në çdo gjë, t'ju teprojë pér çfarëdo pune tē mirë, **9** sikurse éshët shkruar: "Ai ndau, u ka dhënë tē varfërvë, drejtësia e tij mbetet në pérjetësi". (**aion g165**) **10** Edhe ai që i jep farën mbjellësit dhe bukë pér tē ngrënë, ju dhëntë dhe e shumoffti farën tuaj, dhe i bëftë tē rriten frytet e drejtësisë suaj; **11** dhe atëherë do tē pasuroheni pér tē genë dorëdhënë, duke i sjellë nëpërmjet nesh falënderim Peréndisë. **12** Sepse kryerja e kësaj shërbese tē shenjtë jo vetëm pérmbush nevojat e shenjtorëve, por sjell edhe një mbushulli falëndërimesh ndaj Peréndisë, **13** sepse pér shkak tē përvojës nga kjo shërbesë, ata e përlëvdojnë Peréndinë pér bindjen ndaj ungjillit të Krishtit që ju rrëfeni dhe pér bujarinë me tē cilën merrni pjesë me ta dhe me tē gjithë. **14** Dhe me lutjet e tyre pér ju ju shfaqin një dashuri tē veçantë pér hirin e shkëldyqer tē Peréndisë përmbi ju. **15** Le tē falënderojmë Peréndinë pér dhuratën e tij tē patregueshme.

10 Personalisht unë, Pali, po ju këshi-lloj me anë tē zemërbutësishë dhe tē mirësishë së Krishtit; unë, që kur ndodhem vetë midis jush jam i pérunjur, ndërsa kur jam larg jush tregohem i guximshëm ndaj jush. **2** Ju lutm, që, kur tē vij te ju, tē mos jem i detyruar tē veproj me guxim me atë siguri, me tē cilin mendoj tē guxoj kundër disave, që na konsiderojnë sikur ecim sipas mishit. **3** Sepse, edhe pse ecim në mish, nuk luftojmë sipas mishit, **4** sepse armët e luftës sonë nuk janë prej mishi, por tē fuqishme në Peréndinë pér tē shkatërruar fortesar, **5** që tē hedhim poshtë mendimet dhe çdo lartësi që ngrihet kundër njohjes së Peréndisë dhe t'a nënshtrojmë çdo mendim dëgjesës së Krishtit, **6** dhe jemi gati tē ndëshkojmë çdo mosbindje, kur tē bëhet e përkryer bindja juaj. **7** A i shnihni gjérat sipas pamjes së jashtme? Në qoftë se dikush éshët i bindur nëvet e tij se éshët i Krishtit, le ta mendoj këtë përsëri nga vetja e tij: sikurse ai éshët i Krishtit, ashtu edhe ne jemi tē Krishtit. **8** Edhe, nëse unë do ta mburja veten më tepër autoritetin tonë, që Zoti na dha pér ndërtimin tuaj dhe jo pér shkatërrimin tuaj, nuk do tē turpërohesha. **9** Nuk dua tē dukem se po kérkoj t'ju tremb me letrat e mia. **10** Sepse dikush thotë: "Letrat e tij janë tē ashpra dhe tē fuqishme, kurse paraqitja e tij trupore éshët e dobët, dhe fjala e tij ka pak peshë". **11** Le ta dijë, pra, ai njeri, se ashtu si jemi në fjalë, me anë tē letrave kur jemi larg, tē tillë do tē jemi edhe me vepra, kur tē jemi tē pranishëm. **12** Sepse nuk guxojmë tē renditemi ose tē krahasohemi me ata që e rekandomjné veten e vet; por ata, duke matur veten e tyre dhe duke u krahasuar me veten e tyre, nuk

kanë mend. **13** Por ne nuk do tē mburremi jashtë masës, po sipas masës së rregullës që caqet i cakttoi Perëndia, sa tē arrjmë deri te ju, **14** Sepse ne nuk po shtrihemi përtjet caqeve, sikurse nuk arritëm deri te ju, sepse ne arritëm më tē vërtëtë deri te ju me anë tē predikimit të ungjillit të Krishtit. **15** Dhe ne nuk mburremi përtjetë masës pér punët e tjetrit, por kemi shpresë se, duke u rritur besimi juaj, ne do tē kemi një konsideratë më tē madhe ndër ju, sipas cakut tonë, **16** sa që përhapim ungjillin edhe përtjet vendeve tuaj, pa u mburrur me ato që janë bérë në këtë lëmë nga tē tjerë. **17** Ai që lëvdohet, le tē lëvdohet në Zotin, **18** sepse nuk miratohet ai që e rekomandon veten e tij, po ai tē cilin e rekomandon Zoti.

11 Oh, sa do tē dëshiroja që ju tē duronit pak marrëzi me mua! **1** Po në fakt, ju më duroni. **2** Jam xheloz pér ju me xhelozin e Perëndisë, sepse ju fejova me një burrë, që t'ju nxjerr para Krishtit si virgjëreshë tē dlirë. **3** Por druaj se, ashu si gjarpëri e gënjeu Evën me dinakérinë e tij, kështu edhe mendja juaj tē mos prishet duke u shmangur nga thjeshtësia ndaj Krishtit. **4** Sepse, po tē vinte dikush dhe t'ju predikonte një Jezus tjetër, që ne nuk e kemi predikuar, ose, po tē merrnit një frymë tjetër që nuk e keni marrë, ose një ungjill tjetër që nuk e keni pranuar, do ta duronit fort mirë. **5** Unë mendoj se nuk kam qenë aspak më poshtë nga apostujt më tē shquar. **6** Dhe, megjithëse jam i thjeshtë në tefolur, nuk jam i tillë në dituri; madje me tē gjitha ményrat dhe në tē gjitha gjérat jua kemi treguar. **7** Mos valle bëra mëkat duke e ulur veten time që tē lartoheni ju, sepse ju kam predikuar falas ungjillin e Perëndisë? **8** Unë shfyrtsësova kishat e tjera, duke marrë një rrogë që t'ju shérbej juve. **9** Dhe, kur isha midis jush dhe isha nevojtar, nuk iu bëra barrë askujt; sepse nevojat e mia i plotësuan véllezérít që erdhën nga Maqedonia; dhe në çdo gjë u ruajta që tē mos ju bëhem barrë ju, edhe pér tē ardhmen do tē ruhem. **10** Duke qenë se e vërteta e Krishtit eshtë në mua, kjo mburrie, përsa më përkert mua, nuk do tē më ndalohet në vendet e Aksais. **11** Pse? Ndoshita sepse nuk ju dua? Perëndia e di. **12** Por atë që bëj, do ta bëj përsëri, që t'u pres çdo shkas atyre që duan shkas, që ata tē gjenden si edhe ne, në atë gjë, pér tē cilën mburren. **13** Të tillë apostuj tē rremë, janë punëtorë hileqarë, që shndërrohen në apostuj tē Krishtit. **14** Dhe nuk eshtë pér t'u çuditur, sepse Satanai vet shndërrohet në engjëll drite. **15** Nuk eshtë, pra, gjë e madhe, nëse edhe punëtorët e tij shndërrohen në punëtorë (marrin trajtën e punëtorëve) tē drejtësisë, fundi i tē cilëve do tē jetë sipas veprave tē tyre. **16** Po e them përséri: Askush tē mos mendoj se jam i marrë; në mos, më pranon edhe si tē marrë, që edhe unë tē mburrem pakëz. **17** Atë që po them në mburjen e guximit tim, nuk po e them sipas Zotit, por në marrëzi. **18** Duke qenë se shumë vetë mburjen sipas mishit, edhe unë do tē mburrem. **19** Sepse ju që jeni tē ditur, i duroni lehtë tē marrët. **20** Sepse tashmë ju duroni, nëse dikush ju robëron, nëse dikush ju gllabëron, nëse dikush ju grabit, nëse dikush krenohet, nëse dikush ju godet në fytyrë. **21** Flas pér turpin tim, sikurse ne tē ishim tē dobët; megjithatë në çdo gjë që dikush guxon, po flas si i marrë, marr guxim edhe unë. **22** Janë ata Hebrejn? Jam edhe unë! Janë ata Izraelitet? Jam edhe unë! Janë ata pasardhës tē Abrahamit? Jam edhe unë. **23** Janë ata shërbëtorë tē Krishtit? Po flas si i pamend, unë jam edhe më tepër si këta; në mundime më tepër, në goditje më tepër, në burgje më tepër dhe shpesh në rezik pér vdekje. **24** Nga Judenjtë mora pesë herë nga dyzetë kamxhike pa një. **25** Tri herë më rrähën me shkopinj, një herë më qelluan me gurë, tri herë m'u mbyt anija në det, kalova një ditë e një natë në humnerë. **26** Në udhëtime tē shpeshta në rreziqe lumenjsh, në rreziqe kusarësh, në rreziqe nga ana e bashkëtdhetarëve, rreziqe nga ana johebrenje, rreziqe në qytet, rreziqe në shkretëtirë, rreziqe në det, rreziqe

midis véllezérive tē rremë, **27** në lodhje e në mundim, në netët pa gjumë, në uri e në etje, shpesh herë në agjërimë, në tē ftohtë dhe në tē zhveshur. **28** Përvëç këtyre gjëratë tē jashtme, ajo që më mundon çdo ditë eshtë kujdesja pér tē gjitha kishat. **29** Kush eshtë i dobët, që tē mos jem edhe unë? Kush eshtë skandalizuar dhe unë tē mos përvëlohem? **30** Në qoftë se duhet tē mburrem, unë do tē mburrem me ato që kanë tē bëjnë me dobësinë time. **31** Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, që eshtë i bekuar përfjetë, e di se unë nuk gënjej. (*aiōn g165*) **32** Në Damask, qeveritari i mbretit Areta e ruante qytetin e Damaskasë pér tē më zënë, **33** por nga një dritare më ulën përgjatë murit me një shportë, dhe shpëtova nga duart e tij.

12 Sigurisht nuk kam dobi nga tē mburrurit; prandaj do t'ia filloj me vegimet dhe zbulesat e Zotit. **2** Unë njoh një njeri në Krishtin, i cili, para katërmbehjëtë vjetësh (a ishte në trup, a ishte jashtë trupit, nuk e di; Perëndia e di), u rrëmbye gjer në tē tretin qill. **3** Dhe e di se ai njeri (a me trupin ose pa trupin, nuk e di, Perëndia e di), **4** u rrëmbye në parajsë dhe dégjoi fjalë tē patregueshme, që nuk eshtë e lejuar tē thuhën nga njeri. **5** Për atë njeri unë do tē krenohem, por nuk do tē krenohem pér veten time, veç se pér dobësitë e mia. **6** Edhe sikur tē doja tē krenohesha, nuk do tē isha i marrë, sepse do tē flisja tē vërtëten; por nuk e bëj këtë, se mos ndonjë më çmon më tepër nga ajo që më sheh, a më tepër nga ajo që dégjon nga unë. **7** Dhe, që tē mos më rritet mendja pér shkak tē jashtëzakonshmërisë së zbulesave, m'u dha një gjëmbë në mish, një engjëll i Satanit, pér tē më rënë me grushta, që tē mos mbahem me tē madh. **8** Lidhur me këtë iu luta tri herë Zotit që ta largonte nga unë. **9** Por ai më tha: "Hiri im tē mjaftron, sepse fuqia ime përsoset në dobësi". Prandaj me kënaqësi tē madhe do tē krenohem më tepër pér dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit tē rrijë tek unë. **10** Prandaj unë kënaqëm në dobësi, në fyerje, në nevoja, në përndekje, në ngushtica pér shkak tē Krishtit, sepse, kur jam i dobët, atëherë jam i fortë. **11** U bëra i marrë duke u mburrur; ju më shtrënguat, sepse u desh që ju tē më rekomandoni, sepse nuk qeshë aspak më poshtë se apostujt e lartë, edhe pse unë nuk jam asgjë. **12** Shenjat e apostullit u vërtetuan ndër ju me durim tē madh, me shenja e mrekulli dhe çudira. **13** Vallë nëse ju mbetët prapa, pra, nga kishat e tjera, rveç se në faktin se unë nuk u bëra barrë pér ju? Falmani këtë gabim. **14** Ja, kjo eshtë tē treta herë që jam gati tē vij te ju, dhe nuk dua tē bëhem barrë, sepse s'kërkoi pasuritë tuaja, por juve; sepse bijtë nuk e kanë pér detyrrë tē mblledhin pér prindërit, por prindërit pér bijtë. **15** Sa pér veten time, unë do tē shpenzoj me gjëzim dhe do tē shpenzohem pér shpirrat tuaja, megjithëse ju dua më fort dë mën domi më pak. **16** Ashtu qoftë! Unë nuk u bëra barrë pér ju; megjithatë, duke qenë dinak ju zura me dredhi. **17** Mos përfitova vallë ndonjë gjë nga ju me anë tē ndonjë që dérgova te ju? **18** Unë iu luta Titit dhe me tē dérgova edhe këtë vëlla. Mos përfitoj gjë Titi nga ju? A nuk kemi ecur me tē njëjtin frymë dhe në tē njëjtat gjurmë? **19** A mendoni përséri se ne kërkojmë tē justifikohemi para jush? Ne flasim përpara Perëndisë, në Krishtin, dhe tē gjithë këto, o fort tē dashur, janë pér ndërtimin tuaj. **20** Sepse kam frikë se mos kur tē vij nuk ju gjej sikundër kam dashur dhe se mos ju më gjeni sikundër nuk keni dashur juve se mos ka grindje, xheloz, zemërime, shpërthime, përgojime, insinuata, kryelartësi, ose trazira midis jush; **21** se mos kur tē vijë sérish, Perëndia im do tē më përulë në mes tuaj dhe unë do tē vajtoj pér shumë nga ata që kanë mëkatuar më parë dhe nuk u penduan pér fëlliçesinë, kurvërinë dhe shthurjen që praktikuan.

13 Ja, kjo është e treta herë që po vij te ju. "Çdo gjë do të qëndrojë me gojén e dy a tre dëshmitarëve". **2** E thashë edhe më parë, kur isha i pranishëm te ju pér të dytën herë, dhe po e them tanë që jam larg jush. Po u shkruaj atyre që kanë mëkatuar më përpara dhe të gjithë të tjerëve se, po të vij përséri, nuk do të kursej njeri. **3** Sepse ju kërkoni provën e Krishtit që flet në mua; dhe ai s'është i dobët ndaj jush, por është i fuqishëm në ju. **4** Sepse, megjithëse ai u kryqëzua në dobësinë e tij, ai po rron nëpërmjet fuqisë së Perëndisë, sepse edhe ne jemi të dobët në të, por do të rrojmë me të nëpërmjet fuqisë së Perëndisë ndaj nesh. **5** Analizoni veten tuaj a jeni në besim; provoni veten tua! A thua nuk e njihni vetveten se Jezu Krishti është në ju? Veç në qofshi të përjashtuar. **6** Por unë shpresoj se ju do ta njihni se ne nuk jemi të përjashtuar. **7** Edhe i lutem Perëndisë që të mos bëni ndonjë të keqë, jo që të dukemi të miratuar, por që ju të bëni atë që është e mirë edhe sikur ne të ishim të përjashtuar. **8** Ne në fakt nuk kemi asnjë forcë kundër së vërtetës, por vetëm pro së vërtetës. **9** Sepse ne gjëzohemi kur jemi të dobët dhe ju jeni të fortë; dhe ne lutemi edhe pér këtë: pér përsosjen tuaj. **10** Prandaj i shkruaj këto gjëra, kur jam larg jush, që, kur të jem i pranishëm, të mos sillem me ashpërsi, sipas autoritetit që më ka dhënë Zoti pér të ndërtuar e jo pér të prishur. **11** Më në fund, o vëllezër, gjëzohuni, përsosuni, ngushëllohuni, jini të një mendje, jetoni në paqe; dhe Perëndia i dashurisë dhe i pages do të jetë me ju. **12** Përshëndetni njeri tjetërin me një puthje të shenjtë, **13** të gjithë shenjtorët ju përshëndesin. **14** Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë. Amen.

Galatasve

1 Pali, apostull (jo nga njerëzit, as me anë të njeriut, por nëpërmjet Jezu Krishtit dhe Perëndisë Atit, që e ringjalli prej së vdekurish), **2** dhe gjithë vëllezërit që janë me mua, kishave të Galatisë: **3** Paçi hir e paqe nga Perëndia Ati dhe nga Zoti ynë Jezu Krishti, **4** që e dha veten e tij përmekatet tonë, për të na shpëtar nga kjo kohë e mbapshtë, sipas vullnetit të Perëndisë, Atit tonë, (aiōn g165) **5** i cili pastë lavdi në shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) **6** Quditëm që kaluat kaq shpejt nga ai që ju thirri ju me anë të hirit të Krishtit, në një ungjill tjetër, **7** i cili nuk është tjetër; por ka disa njerëz që ju turbullojnë dhe që duan ta shtrëmbërojnë ungjillin e Krishtit. **8** Por, edhe sikur ne ose një engjlli i quillit t'ju predikonte një ungjill të ndryshëm nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar. **9** Ashtu si e thamë më përpara, po e them përsëri: Në qoftë se dikush ju predikon një ungjill tjetër nga ai që keni marrë, qoftë i mallkuar. **10** Sepse unë tani vallë kérkoj të fitoj miratimin e njerëzve apo të Perëndisë? Apo kérkoj tu pëlqej njerëzve? Sepse, po të kérkoja tu pëlqej njerëzve, nuk do të isha shërbëtori i Krishtit. **11** Tani, o vëllezë, po ju vë në dijeni se ungjilli që është shpallur nga unë, nuk është sipas njeriut, **12** sepse unë nuk e kam marrës e kam mësuar nga ndonjë njeri, por e kam marrë nëpërmjet një zbulese nga Jezu Krishti. **13** Sepse ju keni dégjuar për sjelljen time të atëhershme në judaizëm, si e përndiqja me egërsi të madhe kishën e Perëndisë dhe e shkatërrjo. **14** Dhe si përparoja në judaizëm më tepër se shumë bashkëkohës të kombit tim, duke qenë jashtëzakonisht i zellshëm për traditat etërvë të mi. **15** Po, kur i pëlqeu Perëndisë, që më kishte ndarë që nga barku i nënës dhe më thirri me anë të hirit të tij, **16** që të zbulojë në mua Birin e tij, që unë t'uva shpall midis joçifutëve, unë nuk mora menjëherë këshill nga mish dhe gjak, **17** as nuk u ngjita në Jeruzalem tek ata që ishin apostuj përpëra meje, por shkova në Arabi dhe u kthava përsëri në Damask. **18** Pastaj, pas tre vjetësh, u ngjita në Jeruzalem për të takuar Pjetrin dhe ndenja me të pësëmbëdhjetë ditë. **19** Dhe nuk pashtë asnjë nga apostujt e tjerë, përvëç Jakobit, vëllait të Zotit. **20** Dhe në këto që po ju shkruaj, ja, përpara Perëndisë, nuk gënjej. **21** Pastaj shkova në krahinat e Sirisë dhu të Kilikisë. **22** Por unë personalisht isha i panjohur nga kishat e Judesë, që janë në Krisht, **23** po ato kishin dégjuar vetëm: "Ai që na persekutonte më përpara, tani po shpall atë besim që ai shkatërronte", **24** dhe përlëvdonin Perëndinë për shkakun tim.

2 Pastaj, pas katërbëdhjetë vjetësh, u ngjita përsëri në Jeruzalem me Barnabën; dhe mora me vete edhe Titin. **2** Dhe u ngjita sipas një zbulese dhe u shtjellova atyre ungjillin që unë po predikoj ndër johebrenjtë, por në mënyrë të veçantë, atyre që kishin më shumë emër, që të mos bridhja ose vrapoja më kot. **3** Por as Titit që ishte me mua, ndonjëse ishte Grek, nuk që shtrënguar që të rrëthpritej; **4** edhe kjo për shkak të vëllezërvë të rremë, që kishin hyrë tinëz, që kishin depërtuar për të përgjuar lirinë tonë që kemi në Krishtin Jezu, që të na robërojnë. **5** Këtyre nuk iu nënshtruan as edhe për një moment, që e vërteta e ungjillit që mbetet e pacënuar te ju. **6** Por nga ana e atyre që gjëzonin një farë kredie (nuk ka rëndësi se kush ishin, Perëndia nuk shikon dukjen e njeriut), pra, ata që gjëzonin kreditin më të madhe nuk shtuan gjë tek unë. **7** Madje, duke parë se mua m'u besua ungjilli për të parrethprerët, sikurse Pjetrit ai për të rrëthprerët, **8** (sepse ai që kishte vepruar në mënyrë të fuqishme në Pjetrin për apostullim tek të rrëthprerëve, kishte vepruar në mënyrë të fuqishme edhe në mua për johebrenjtë), **9** duke njohur

hirin që m'u dha, Jakobi, Kefa dhe Gjoni, të cilët i konsideronin shtylla, më dhanë mua dhe Barnabës të djathatat e tyre si shenjë shoqërie, që të shkonim ne ndër johebrenjtë dhe ata ndër të rrëthprerë. **10** Vetëm na porositen që të kujtoheshim për të varfrit, pikërisht atë që edhe unë e kisha ndërmend ta bëja. **11** Por kur erdi Pjetri në Antioqi, unë e kundërshtova në sy, sepse ishte për t'u ortuar. **12** Në fakt, para se të vinin disa njerëz nga ana e Jakobit, ai hante me johebrenjtë; po, kur erdhën ata, ai u tërroq dhe u nda, duke drujtur ata të rrëthprerjes. **13** Edhe Judenj të tjerë shtireshin bashkë me të, aq sa edhe Barnaba u tërroq nga hipokrizia e tyre. **14** Po kur unë pashtë se ata nuk eknin drejt sipas së vërtetës së ungjillit, i thashë Pjetrit përpëra të gjithëve: "Në qoftë se ti, që je Jude, rron porsi johebrenjtë dho je si Judenjtë, pse i dytën johebrenjtë të rojnë si Judenjt"? **15** Ne, që jemi Judenj nga lindja dhe jo mëkatarë në mes johebrenjtë, **16** duke ditur se njeriu nuk shfajësohenet me anë të veprave të ligjit, por me anë të besimit në Jezu Krishtin, besuam edhe në Jezu Krishtin, që të shfajësoshim me anë të besimit në Krishtin dhe jo me anë të veprave të ligjit, sepse asnjë mish nuk do të shfajësohenet me anë të veprave të ligjit. **17** Dhe, në qoftë se duke kérkuar të shfajësoheni në Krishtin, u gjetëm edhe në mëkatarë, mos vallë Krishti qënka shërbenjës i mëkatit. Kurresi jo! **18** Sepse, në qoftë se unë ndërtjoj përsëri ato gjérat që prisha, unë bëhem vetë shkelës, **19** sepse përmes ligjit, vdiqa për ligjin, që unë të rroj për Perëndinë. **20** Unë u kryqëzova bashkë me Krishtin dhe nuk rroj më unë, po Krisht i rron në mua; dhe ajo jetë që tani jetoj në mish, e jetoj në besimin e Birrit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua. **21** Nuk e hedh poshtë hirin e Perëndisë sepse, në qoftë se drejtësia vjen me anë të ligjit, atëherë Krishti ka vdekur më kot.

3 O Galatas të marrë! Kush ju ka yshtrur që të mos i bindeni së vërtetës, ju, që para syve tuaj Jezu Krishti është përshkruar i kryqëzuar midis jush? **2** Vetëm këtë dua të di nga ju: a e morët Frymën me anë të veprave të ligjit apo nëpërmjet dégjimit të besimit? **3** A jeni kaq të marrë sa që, mbasi nisët në Frymë, të përfundoni në mish? **4** A thua hoqët kaq shumë gjëra më kot, nëse kanë qenë vërtetë më kot? **5** Ai që ju jep juve Frymën, dhe kryen midis jush vepratë fuqishme, i bën me anë të veprave të ligjit apo me anë të predikimit të besimit? **6** Kështu Abrahami "e besoi Perëndinë, dhe kjo iu numërua për drejtës"; **7** Ta dini, pra, se ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamin. **8** Dhe Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia do t'i shfajësonte komet me anë të besimit, ia dha më përpara Abrahamin lajmin e mirë: "Të gjitha komet kdo të bekohen në ty". **9** Prandaj ata që themelohen mbi besimin bekohen bashkë me tët besueshmin Abrahamen. **10** Dhe të gjithë ata që themelohen mbi vepratë ligjit janë nën mallkim, sepse është shkruar: "I mallkuar është kushdo që nuk qëndron në të gjitha ato që shkruhen në librin e ligjit për t'i praktikuar". **11** Sepse me anë të ligjit askush nuk shfajësohenet përpëra Perëndisë, sepse: "I drejti do të rrojë me anë të besimit". **12** Dhe ligji nuk është nga besimi, por "njeriu që do t'i bëjë ato, do t'rojë me anë të ty". **13** Krishti na shpengo nga mallkimi i ligjit, sepse bë mallkjm për ne (duke qenë se është shkruar: "I mallkuar është kushdo që varet në dru"), **14** që bekimi i Abrahamin t'u vijë johebrenje me anë të Jezu Krishtit, që ne të marrim premtimin e Frymës me anë të besimit. **15** O vëllezë, po ju flas në mënyrën e njerëzve: në qoftë se një besëlidhje është aprovuar, edhe pse është besëlidhje njeriut, askush nuk e zhvleftëson as nuk i shton gjë. **16** Dhe premtimet iu bënë Abrahamin dhe pasardhjes së tij. Shkrimi nuk thotë: "Edhe pasardhësve" si të ishin shumë, por të një të vetme: "Dhe pasardhjes sate", pra Krishti. **17** Dhe unë

them këtë: ligji, që erdhi katërqind e tridhjetë vjet më pas, nuk e zhvlefëson besëlidhjen e aprovar me parë nga ana e Perëndisë në Krishtin, në mënyrë që të prishë premtimin. **18** Sepse, në qoftë se trashëgimi eshtë nga ligji, nuk eshtë më nga premtimi. Por Perëndia ia fali atë Abrahamat me anë të premtimit. **19** Atëherë, pse u dha ligji? Ai u shhta për shkak të shkeljeve, deri sa të vinte pasardhja së cilës i qe bërë premtimi; dhe ky ligj u shpall nëpërmjet engjëeve, me anë të një ndërmjetësi. **20** Dhe ndërmjetësi nuk eshtë ndërmjetës i një anë të vetme, kurse Perëndia eshtë një. **21** A thua atëherë ligji eshtë kundër premtimeve të Perëndisë? Kurrsesi jo! Sepse po të ishte dhënë një ligj që mund të jepet jetë, drejtësia do të ishte me të vërtetë prej ligjit. **22** Por Shkrimi i myllit të gjitha gjérat nën mëkatin, që t'u jepej besimtarëve premtimi nëpërmjet besimit të Jezu Krishtit. **23** Dhe, para se të vinte besimi, ne ruheshim nën ligjin, si të myllur, duke pritur besimin që duhej të zbulohet. **24** Kështu ligji që mësuesi ynë për te Krishti, që ne të shfajësoheni me anë të besimit. **25** Por, mbasi besimi erdhni, ne nuk jemi më nën ndonjë mësues, **26** sepse të gjithë ju jeni bij të Perëndisë me anë të besimit te Jezu Krishti. **27** Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin, Krishtin keni veshur. **28** Nuk ka as Jude, as Grek, nuk ka as skllav as të lirë, nuk ka as mashkull as femër, sepse të gjithë jeni një në Jezu Krishtin. **29** Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit.

4 Edhe them se për sa kohë trashëgimtari eshtë i mirur, nuk dallohet fare nga skllavi, megjithëse eshtë zot i të gjithave, **2** por ai eshtë nén kujdestarë dhe administratorë deri në kohën e caktuar nga i ati. **3** Kështu edhe ne, sa ishim të mirur, ishim të robëruar nën elementet e botës, **4** por, kur u mbush koha, Perëndia dërgoi Birin e tij, të lindur prej gruaje, të nënshtruar ligjit, **5** që të shpengonte ata që ishin nén ligj, që ne të fitojmë birërinë. **6** Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja që thëret: "Abba, Atë!". **7** Prandaj t'i nuk je më shërbëtor, por bir; dhe në qoftë se je bir, je edhe trashëgimtari i Perëndisë me anë të Krishtit. **8** Por atëherë, duke mos njohur Perëndinë, u shërbyet atyre që prej natyre nuk janë perëndi; **9** kurse tani, mbasi njohët Perëndinë, më mirë të them se u njohët prej Perëndisë, vallë si ktheheni përsëri te elementet e dobët dhe të varfér, tek të cilët doni përsëri t'u nénshtroheni? **10** Sepse ju i kremoni me kujdes disa ditë, muaj, stinë dhe vite. **11** Kam frikë se mos jam munduar më kot për ju. **12** O vëllezër, bëhuni si unë, sepse edhe unë jam si ju, ju lutem, o vëllezër, ju s'më keni bërë asnjë të keqe. **13** Dhe ju i dini se në të kaluarën unë ju predikova ungjillin me dobësi të mishit; **14** dhe ju nuk më përbuzët aspak dhe s'patët neveri për provën që ishte në mishin tim, por më pranuat si engjëll Perëndie, si Jezu Krishtin vet. **15** Cili ishte, pra, gjëzimi juaj? Sepse unë dëshmoj për ju se, po të qe e mundur, ju do të nxirrit edhe sytë tuaj dhe do të m'i jepnit mua. **16** A thua u bëra armiku juaj, duke ju thënë të vërtetën? **17** Ata tregohen të zellshëm ndaj jush, por jo për qëllime të ndershme; madje ata duan t'ju shkëputin që të jeni të zellshëm ndaj tyre. **18** Mirë eshtë të jesh gjithnjë i zellshëm për të mirë, dhe jo vëtëm kur ndodhem midis jush. **19** Djemtë e mi, që unë i lind përsëri, derisa të formohet Krishti në ju! **20** Do të doja tashti të isha midis jush dhe ta ndryshoja tingullin e zërit tim, sepse jam ndërdyshas ndaj jush. **21** Po më thoni, ju që doni të jeni nén ligj, a nuk e dëgjoni ligjin? **22** Sepse eshtë shkruar se Abrahami pati dy bij: një nga shërbëtorja dhe tjetri nga e lira. **23** Dhe ai që lindi nga shërbëtorja lindi sipas mishit, por ai që lindi nga e lira lindi për hir të premtimit. **24** Këto gjëra kanë një kuptim alegorik, sepse këto dy gra janë dy besëlidhje: një nga mali Sina, që ngjiz për skllavëri, dhe eshtë Agari. **25** Dhe Agari eshtë mal

Sinai në Arabi dhe i përgjigjet Jeruzalemit të kohës së sotme; dhe ajo eshtë skllave me bijtë e saj. **26** Ndërsa Jeruzalemi nga lart eshtë i lirë dhe eshtë nëna e ne të gjithëve. **27** Sepse eshtë shkruar: "Gézohu ti, o shterpë, që nuk lind! Shpërthe dhe klith, ti që nuk i provon dhembjet e lindjes, sepse bijtë e së braktisurës do të jenë më të shumtë se të asaj që e kishte burrin". **28** Kurse ne, o vëllezër, jemi bij të premtimit, sikundër ishte Isaku. **29** Po, sikurse atëherë ai që lindi sipas mishit përndiqte atë që kishte lindur sipas Frymës, kështu eshtë edhe tani. **30** Po çfarë thotë shkrimi? "Dëboje skllaven dhe djalin e saj, sepse i biri i skllaves nuk mund të jetë trashëgimtar bashkë me djalin e së lirës". **31** Kështu, pra, vëllezër, ne nuk jemi bij të skllaves, por të së lirës.

5 Qëndroni, pra, të patundur në lirinë, me të cilën Krishti na liroi, dhe mos hyni përsëri nën zgjedhën e skllavërisë. **2** Ja, unë, Pali, po ju them se, në qoftë se rrëthpriteni, Krishti nuk do t'ju bëjë dobi aspak. **3** Edhe i dëshmoj përsëri çdo njeriu që rrëthpritet, se ai eshtë i detyruar të zbatojë mbarë ligjin. **4** Ju që kérkonit të shfajësoheni me anë të ligjit, jeni ndarë nga Krishti; ratë poshtë nga hiri. **5** Ne në fakt në Frymë, nëpërmjet besimit presim shpresën e drejtësisë, **6** sepse në Jezu Krishtin, as rrëthprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë vlerë, por besimi që vepron me anë dashurie. **7** Ju vraponit bukur; kush ju ka penguar që të mos i bindeni së vërtetës? **8** Kjo bindje nuk vjen nga ai që ju thërrët. **9** Pak maja e bën të vijë gjithë brumin. **10** Kam besim te Perëndia për ju, se nuk do të mendoni ndrysue; por ai që ju turbullon juve, kushdo qoftë, do të marrë dënimin. **11** Sa për mua, o vëllezër, në qoftë se unë vazhdoj të predikoj rrëthprerjen, përsë më përndjekin akoma? Atëherë skandalit i kryqit ra poshtë. **12** Oh, sikur ata që ju turbullojnë, të gjymtoheshin vetë! **13** Sepse ju, o vëllezër, u thirrët në liri; por mos e përdorni këtë liri si një rast për mishin, por, me dashuri t'i shërbeni njëri-tjetrit. **14** Sepse gjithë ligji përmblidhet në këtë fjalë, të vëmete: "Duaje të afërmir tênd porsi vvetveten!". **15** Sepse nëse ju kafshoni dhe hanë njëri-tjetrin, ruhuni mos prisheni njëri nga tjetri. **16** Dhe unë them: Ecni sipas Frymës dhe nuk do ta përbushni dëshirat e mishit, **17** sepse mishi ka dëshira kundër Frymës, dhe Fryma ka dëshira kundër mishit; dhe këto janë të kundërtë me njëra-tjetrën, që ju të mos bëni ato që dëshironi. **18** Por në qoftë se udhëhiqeni nga Fryma, ju nuk jeni nén ligj. **19** Dhe veprat e mishit janë të zbuluar dhe janë: kurorëshkelja, kurvëria, ndyrësia, shturja, **20** idhujtaria, magjia, armiqësimi, grindjet, xhelozitë, mëritë, zënkat, përçarjet, tarafet, **21** smira, vrasjet, të dehurt, grykësia dhe gjëra të ngjashme me këto, për të cilat po ju paralajmëroj, si kurse ju thashë edhe më parë, se ata që i bëjnë këto gjëra nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **22** Por fryti i Frymës eshtë: dashuria, gjëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli. **23** Kundër këtyre gjërate nuk ka ligj. **24** Edhe ata që janë të Krishtit e kanë krygëzuar mishin bashkë me pasionet dhe lakmitë të tij. **25** Në qoftë se rojmë në Frymë, në Frymë edhe duhet të ecim. **26** Le të mos jemi mburravce, duke provokuar dhe duke pasur smirë njëri-tjetrin.

6 Vëllezër, në qoftë se dikush bie në ndonjë faj, ju që jeni frymëror, lartësojeni me frymë butësie. Por ki kujdes veten tênde, se mos tundohesh edhe ti. **2** Mbani barrët e njëri-tjetrit dhe kështu do të përbushni ligjin e Krishtit. **3** Sepse në qoftë se dikush mendon se eshtë diçka, pa qenë asgjë, ai gënjen veten e vet. **4** Dhe secili të analizojë veprën e tij dhe atëherë do të ketë arsyë të mburret vetëm për veten e tij dhe jo lidhur me tjetrin. **5** Sepse secili do të mbajë barrën e vet. **6** Ai që merr mësim në fjalën, le ta bëjë pjestar të gjitha të mirave të tij atë që e

mëson. **7** Mos u gënjeni: Perëndia nuk vihet dot në lojë, sepse ç'të mbjellë njeriu, atë edhe do të korrë. **8** Sepse ai që mbjell pér mish tē tij, do të korrë nga mishi i tij prishje, por ai që mbjell pér Frymë, do të korrë nga Fryma jetë tē pérjetshme. (**aiōnios g166**) **9** Le të mos lodhemi duke bërë tē mirén; sepse, po të mos lodhemi, do të korrim në kohën e vet. **10** Prandaj, sa të kemi rast, le t'u bëjmë tē mirén tē gjithëve, por në radhë tē parë atyre që janë në familjen e besimit. **11** Shikoni me çfarë shkronjash tē mëdha ju kam shkruar me dorën time! **12** Të gjithë ata që duan tē duken tē mirë në mish, ju shtrëngojnë që tē rrëthpriteni vetëm që tē mos pérndiqeni pér kryqin e Krishtit. **13** Sepse as vetë ata që rrëthpriten nuk e zbatojnë ligjin, por duan që ju tē rrëthpriteni, që ata tē mburren në mishin tuaj. **14** Sa pér mua, mos ndodhtë kurrë që unë tē mburrem me tjetër gjë, veç pér kryqin e Zotit tonë Jezu Krisht, pér tē cilin bota është kryqëzuar tek unë edhe unë te boja. **15** Sepse në Jezu Krishtin as rrëthprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë vlerë, por krijesa e re. **16** Dhe tē gjithë ata që do të ecin sipas kësaj rregulle paçin paqe dhe mëshirë, e ashu qoftë edhe pér Izraelin e Peréndisë. **17** Tash e tutje askush tē mos më trazojë, sepse unë mbaj në trupin tim shenjat e Zotit Jezus. **18** Vëllezër, hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me fryshtën tuaj. Amen.

Efesianëve

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me anë të vullnetit të Perëndisë, shenjtorëve që janë në Efes dhe besimtarëve në Jezu Krishtin: **2** Hir dhe paqe qoftë mbi ju prej Perëndisë, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** I bekuar qoftë Perëndia, Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, që na bekoi me çdo bekim frysmeror në vendet qellore në Krishtin, **4** sikurse na zgjodhi në të përparrë se të themelohet bota, që të jemi të shenjtë dhe të papërlyer përparrë tij në dashuri, **5** duke na paracaktuar që të birësohemë në veten e tij me anë të Jezu Krishtit, sipas pëlgjimit të vullnetit të vet, **6** për lëvdim të lavdisë së hirit të tij, me të cilin na bëri të pëlqyer në të dashurin Birin e tij, **7** në të cilin kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkakte sipas pasurivë së hirit të tij, **8** të cilin e bëri të teprojë ndaj nesh me gjithë urtësinë dhe mençurinë, **9** duke bërë të njohur tek ne misterin e vullnetit të tij sipas pëlgjimit të tij, që ai e kish përcaktuar me veten e tij, **10** që, kur të plotësoheshin kohërat, t'i sillte në një krye të vetëm, në Krishtin, të gjitha gjérat, ato që janë në qiejt dhe ato që janë mbi dhe. **11** Në të edhe kemi qenë zgjedhur për një trashëgimi, duke qenë të paracaktuar sipas vendimit të atij që vepron të gjitha sipas këshillës së vullnetit të tij, **12** që ne të jemi për lëvdim të lavdisë së tij, ne që shpresuam qysh më parë në Krishtin. **13** Në të edhe ju, pasi e dëgjuat fjalën e së vërtëtës, ungjillin e shpëtimit tuaj, dhe pasi besuat, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premitim, **14** i cili eshtë kapari i trashëgimisë tonë, për shpengimin e plotë të zotërimit të blerë, për lëvdim të lavdisë së tij. **15** Prandaj edhe unë, qëkur dëgjoja për besimin tuaj në Jezu Krishtin dhe për dashurinë që keni ndaj gjithë shenjtorëve, **16** nuk pushoj së falënderuar për ju dhe duke ju kujtuar në lutjet e mia, **17** që Perëndia i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i lavdisë, t'ju japë juve Frymën e diturisë dhe të zbulueshës, në njohurinë e tij, **18** dhe t'u ndriçojë sytë e mendjes suaj, që të dini cila eshtë shpresa e thirrjes së tij dhe cilat janë pasuritë e lavdisë së trashëgimisë së tij në shenjtorët, **19** dhe cila eshtë madhështia e jashëzakonshme e fuqisë së tij ndaj nesh, që besojmë sipas veprimit të forcës së fuqisë së tij, **20** të cilin e vuri në veprim në Krishtin, duke e ringjallur prej së vdekurish dhe duke e vënë të ulej në të djathtën e tij në vendet qellore, **21** përmbi çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në atë të ardhme, (aiōn g165) **22** dhe vuri çdo gjë nën këmbët e tij, edhe ia dha për krye përmbi çdo gjë kishës, **23** e cila eshtë trupi i tij, plotësia i atij që mbush çdo gjë në të gjithë.

2 Ai ju dha jetë edhe juve, që ishit të vdekur në faje dhe në mëkate, **2** në të cilat keni ecur dikur, sipas ecjës së kësaj bote, sipas prijësit të pushtetit të erës, sipas frysës që vepron tanë bijtë e mosbindjes, (aiōn g165) **3** ndërmjet të cilëve edhe ne dikur jetuan në lakmitë e mishit tonë duke i plotësuar dëshirat e mishit dhe të mendjes, dhe ishim prej natyre bij të zemërimit, ashtu si edhe të tjerët. **4** Por Perëndia, që eshtë i pasur në mëshirë, për shkak të dashurisë së tij të madhe me të cilën na deshi, **5** edhe atëherë kur ishim të vdekur në faje, na dha jetë me Krishtin (ju jeni të shpëtuar me anë të hirit), **6** edhe na ringjalli me të, dhe me të na vuri të rrimë në vendet qellore në Krishtin Jezus, **7** për të treguar në epokat që do të vijnë pasurinë e pamasë të hirit të tij, me anë të mirësisë ndaj nesh në Krishtin Jezus. (aiōn g165) **8** Ju në fakt, jeni të shpëtuar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po eshtë dhurata e Perëndisë, **9** jo nga vepra, që të mos mburret askush. **10** Ne në fakt jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për veprat e mira që Perëndia përgatit që më parë, që ne të ecim në to. **11** Prandaj kujtohuni se dikur ju johebrejn

në mish, të quajtur të parrethprerë nga ata që e quajnë veten të rrrethprerë, sepse të tillë u bënë në mish, nga dora e njeriut, **12** ishit në atë kohë pa Krishtin, të huaj në qytetërinë e Izraelit dhe të huaj për besëlidhjen e premitim, pa pasur shpresë dhe duke qenë pa Perëndi në botë. **13** Por tanë, në Krishtin Jezus, ju që dikur ishit larg, u afruat me anë të gjakut të Krishtit. **14** Ai në fakt, eshtë paqja jonë, ai që ka bërë nga të dy popujt një dhe ka shembur murin e ndarjes, **15** duke e prishur armiqësinë në mishin e tij, ligjin e urdhërimeve të përfshuar nga porosi, për të krijuar në vetvete nga dy një njeri të ri, duke bërë paqen, **16** dhe për t'i pajtuar të dy me Perëndinë në një trup të vetëm me anë të kryqit, mbasi vrua armiqësinë në vetvete. **17** Dhe ai erdhni për t'ju shpalur paqen, juve që ishit larg dhe atyre që ishin afër, **18** sepse përmes tij që të dy kemi krijuat Ati nëpër një Frymë të vetmet. **19** Ju, pra, nuk jeni më të huaj, as bujtës, por bashkëqytetarë të shenjtorëve dhe pjestarë të familjes së Perëndisë, **20** të ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe të profetëve, duke qenë Jezu Krishti vetë guri i qoshes, **21** mbi të cilin gjithë ndërtesa, e lidhur mirë, rritet për të genë një tempull i shenjtë në Zotin, **22** në të cilin edhe ju jeni bashkëndërtuar për të qenë një banesë e Perëndisë në Frymë.

3 Për këtë arsyе unë, Pali, jam i burgosuri i Jezu Krishtit për ju johebrenjtë, **2** dhe nëse keni dëgjuar për dhënien e hirit të Perëndisë, që më eshtë besuar për ju; **3** se si, me zbulueshë, ai ma bëri të njohur misterin, sikurse ju shkrova më përparrë me pak fjalë. **4** Duke i lexuar këto, ju mund të kuptioni cila eshtë inteligjenca ime në misterin e Krishtit, **5** që nuk iu bë i njohur në epokat e tjera bijve të njerëzve, ashtu si u zbulua tanë apostujve të shenjtë dhe profetëve të tij me anë të Frymës, **6** që johebrenjtë të janë bashkëtrashëgimtarë të të njëjtët trup dhe bashkëpjesëtarë të premitim të tij në Krishtin nëpërmjet ungjillit, **7** shërbenjës i të cilët u bëra, sipas dhuñëtisë së hirit të Perëndisë që m'u dha në sajë të fuqisë së tij. **8** Mua, më të voglit nga të gjithë shenjtorët, m'u dha ky hir për të shpalur midis johebrejve pasuritë e papërshtkureshme të Krishtit, **9** dhe për t'u manifestuar të gjithëve pjesëmarrien e misterit, i cili nga epokat më të lashta që fshehu në Perëndinë, i cili krijoj të gjitha gjérat nëpërmjet Jezu Krishtit; (aiōn g165) **10** që nëpërmjet kishës, në kohën e tashme u manifestohej principatave dhe pushtetëve, në vendet qellore, dituria e shumëllojshme e Perëndisë, **11** sipas qëllimit të përfjetshëm që ai kreu në Krishtin Jezus, Zotin tonë, (aiōn g165) **12** në të cilin kemi lirinë dhe hyrjen te Perëndia në mirëbesimin nëpërmjet besimit të tij. **13** Për këtë arsyë ju lutem që të mos dekuraijoheni për shkak të mundimeve të mia që vuaj për ju, e cila eshtë lavdia juaj. **14** Për këtë arsyë unë po i ul gjunjët e mi përparrë Atit të Zotit tonë Jezu Krisht, **15** nga i cili merr emr çdo familje në qiejt dhe mbi tokë, **16** që t'ju japë, sipas pasurisë së lavdisë së vet, të forcoheni me fuqi nëpërmjet Frymës të tij në njeriun e përbrendshëm, **17** që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit, **18** që, të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri, të mund të kuptioni me të gjithë shenjtorët cila eshtë gjérësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia, **19** dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri, që të mbusheni me tërë plotësinë e Perëndisë. **20** Tani atij që, sipas fuqisë që vepron në ne, mund të bëjë jashët mase më tepër nga sa kërkjmë ose mendojmë, **21** atij i qoftë lavdia në kishën në Krishtin Jezus për të gjitha brezat, në jetë të jetëve. Amen. (aiōn g165)

4 Unë, pra, i burgosuri për Zotin, ju bëj thirrje që të ecni denjësishët sipas thirrjes për të cilën u thirrët, **2** me çdo përrlësi e zemërbutësi, me durim, duke e duruar njëri-tjetrin në dashuri, **3** duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes. **4** Eshtë një trup i vetëm dhe një Frymë i vetëm, sikurse ju u thirrët në shpresën e vetme të thirrjes suaj. **5** Eshtë një Zot i vetëm, një

besim i vetëm, një pagëzim i vetëm, 6 një Perëndi i vetëm dhe Atë i të gjithëve, që është përmbi të gjithë, në mes të të gjithëve dhe një tu të gjithë. 7 Po secilit nga ne iu dha hiri sipas masës së dhunisë së Krishtit. 8 Për çka Shkrimi thotë: "Kur ai u ngjitet lart, ai e burgosiburgosjen dhe u dha dhurata njerëzve". 9 Tani kjo: "Ai u ngjitet", ç'do të thotë tjetër përvëç se ai më parë edhe kishte zbritur në pjesët më të ulta të dhet? 10 Ai që zbriti është po ai që edhe u ngjitet përmbi të gjithë qiejt, përfshirë gjitha gjërat. 11 Dhe ai vetë i dha disa si apostuj, të tjerë si profetë, të tjerë si ungjilltarë dhe të tjerë si barinj e mësues, 12 përpërsosjen e shenjtoreve, përvprën e shërbimit dhe përndërtimin e trupit të Krishtit, 13 derisa të arrjmë të gjithë te uniteti i besimit dhe të njohjes së Birit të Perëndisë, te një njeri i përsosur, në masën e shtatit të plotësisë së Krishtit, 14 që të mos jemi më foshnja, të lëkundur dhe të transportuar nga çdo erë doktrineje, nga mashtrimi i njerëzve, nga dinakëria e tyre nëpërmjet gënjeshtrave të gabimit, 15 por, duke thënë të vërtetët me dashuri, të rritemi në çdo gjë drejt atij që është kreu, Krishti. 16 Prej të cilët gjithë trupi, i lidhur mirë dhe i bashkuar, me anë të kontributit që jep çdo gjymtyrë dhe sipas forcës së çdo pjese të veçantë, shkakton rrithen e trupit, përndërtimin e vetes së tij në dashuri. 17 Këtë, pra, po dëshmoj në Zotin: të mos ecni më si po ecin ende johebrenjtë e tjerë, në këtësinë e mendjes së tyre, 18 të errësuar në mendje, të shkëputur ngajeta e Perëndisë, përfshakat padijes që është tu është ta dhe ngurtësimt zemrës së tyre. 19 Ata, duke u bërë të pandjeshëm, e dhanë veten në shthurje, duke kryer çdo papastërti me lakmi të pangopur. 20 Por ju nuk e keni njohur kështu Krishtin, 21 në qoftë se e keni dëgjuar atë dhe keni qënë të mësuar në të sipas së vërtetës që është në Jezusin, 22 që të zhvisheni, përsai takon sjelljes së mëparshme, nga njeriu i vjetër që korruptohet me anë të lakmive të gënjeshtrës, 23 dhe të përtëriteni në fryshtë e mendjes suaj. 24 Dhe të visheni me njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë së drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës. 25 Prandaj, duke e lënë mënyranë gënjeshtrën, secili t'i thotë të vërtetët të afërmit të vet, sepse jemi gjymtyrë, njeri me jetrin. 26 Zemröhuni dhe mos mëkatoni; dielli të mos perëndoje mbi inatin tuaj; 27 dhe mos i jepni vend djallit. 28 Ai që vidhet, le të mos vjedhë më, por më tepër të mundohet duke bërë ndonjë punë të mirë me duart e veta, që të ketë t'i japë diçka atij që ka nevojë. 29 Asnjë fjalë e keqë le të mos dalë nga goja juaj, por ajo që është e mirë përndërtimin, sipas nevojës, që t'u japë hir atyre që dëgjojnë. 30 Dhe mos e trishtoni Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin u vulosët përditën e shpëngimit. 31 Le të flaket larg jush çdo hidhërim, zemrërim, inat, trazirë dhe shpifje me çdo ligësi. 32 Por jini të mirë dhe të mëshirshëm njeri me jetrin, duke e falur njëritrin, sikurse edhe Perëndia ju ka falur në Krishtin.

5 Bëhuni pra imitues të Perëndisë, si bij shumë të dashur, 2 edhe ecni në dashuri, sikurse edhe Krishti na deshi dhe e dha veten e tij për ne, si ofertë e flijim Perëndisë, si një parfum erëmirë. 3 Por, ashtu si u ka hije shenjtoreve, as kurvëria, as ndonjë papastërti, as kurnacëri të mos zihet në gojë midis jush; 4 as pandershëmëri, as të folur pa mend e të përqeshur, të cilat nuk kanë hije, por më tepër të ketë falenderime. 5 Të dini në fakt këtë: asnjë kurvar, ose i ndyrë ose kurnac, i cili është idhujtar, nuk ka ndonjë trashëgim në mbretërinë e Krishtit dhe të Perëndisë. 6 Askush të mos ju gjenjejë me fjalë të kota, sepse, përfshakat këtyre gjërat, vjen zemërimi i Perëndisë mbi bijtë e mosbindjes. 7 Mos jini, pra, shokë me ta. 8 Sepse dikur ishit errësirë, por tanjë dritë në Zotin; ecni, pra, si bij të dritës, 9 sepse fryti i Frymës konsiston në gjithçka që është mirësi, drejtësi dhe të vërtetë, 10 duke provuar çfarë është e pranueshme përfshirë Perëndinë. 11 Dhe mos merrni pjesë në punët e paftyrtshme të errësirës, por më tepër

t'i qortoni, 12 sepse ato që bëjnë ata në fshehtësi, është turp edhe të thuhen. 13 Kurse të gjitha gjërat, kur dalin në dritë, bëhen të dukshme, sepse çdo gjë që shfaqet është dritë. 14 Prandaj Shkrimi thotë: "Zgjohu, ti që fle, dhe ringjallu prej së vdekurish, dështri që shndrisë mbi ty". 15 Kujdesuni, pra, që të ecni me kujdes dhe jo si të marrët, por si të mençurit, 16 duke e shfyrësuar kohën, sepse ditët janë të mbropshta. 17 Prandaj mos u bëni të pakudesshëm, por kuptoni cili është vullneti i Zotit. 18 Dhe mos u dehni me verë, në të cilën ka shthurje, por mbushuni me Frymë, 19 duke i folur njeri jetrit me psalme, himne dhe këngë fryshtërore, duke kënduar dhe duke lavdëruar Zotin me zemrën tuaj, 20 duke e falënderuar vazhdimisht për çdo gjë Perëndinë dhe Atin, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht; 21 nënshtrohuni njëritjetri në druajtjen e Krishtit! 22 Ju, gratë, nënshtrohuni burrave tuaj porsi Zotit, 23 sepse burri është kreu i gruas, sikurse edhe Krishti është kreu i kishës, dhe ai vetë është Shpëtimtari i trupit. 24 Ashtu si kisha i është nënshtruar Krishtit, kështu gratë duhet t'i nënshtrohuni burrave të tyre në çdo gjë. 25 Ju, burra, t'i doni gratë tuaja, sikurse edhe Krishti ka dashur kishën dhe e ka dhënë veten e vet përfshirë, 26 që ta shenjtërojë, pasi e pastroi me larjen e ujtit me anë të fjalës, 27 që ta nxjerrë atë përpëra vetes të lavdishme, pa njolla a rrudra a ndonjë gjë t'i llë, por që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme. 28 Kështu burrat duhet t'i duan gratë e veta porsi trupat e tyre; kush do gruan e vet do vvetveten. 29 Sepse askush nuk ureu mishin e vet, por e ushqen dhe kujdeset me butësi përfshirë, sikurse edhe Zoti bën me kishën, 30 sepse ne jemi gjymtyrë të trupit të tij, të mishit të tij dhe të kockave të tij. 31 "Prandaj njeriu do të lërë babanë e vet dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet, dhe të dy dë bëhen një mish i vëtëm". 32 Ky mister është i madh; tani unë e them në lidhjen me Krishtin dhe me kishën. 33 Por secili nga ju kështu ta dojë gruan e vet sikurse e do veten e vet; dhe po kështu gruaja ta respektojë burrin.

6 Fëmijë, binduni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë. 2 "Ndero babanë tênd dhe nënën tênde", ky është urdhërimi i parë me premtim, 3 "që ti të jesh mirë dhe të jetosh gjatë mbi dhe". 4 Dhe ju, etër, mos provokoni përmësimin fëmijëtë tuaj, por i edukoni në disiplinë dhe në këshillë të Zotit. 5 Ju, shërbëtorë, bindjuni zotérinjve tuaj sipas mishit me druatje dhe dridhje, në thjeshtësinë e zemrës suaj, porsi Krishtit, 6 duke mos shërbyer përsy e faqë, si ata që duan t'u pëlqejnë njerëzve, por si shërbëtorë të Krishtit, duke bërë vullnetin e Perëndisë me zemër, 7 duke shërbyer me dashuri si përfshirë Zotin dho si përfshirë, 8 duke ditur se gjithsecili, qoftë skllav apo i lirë, po të bëjë të mirën, do të marrë shpërbëlimin nga Zoti. 9 Dhe ju, zotérinj, bëni po kështu ndaj tyre, duke i lënë kërcënimet, duke ditur që i tyre dhe juajti Zot është në qill dhe se tek ai nuk ka asnjë anësi. 10 Përfshirë mbetet, vëllezërit e mi, forcohuni në Zotin dhe në forcën e fuqisë së tij. 11 Vishni gjithë armatimin e Perëndisë që të mund të qëndroni kundër kurtheve të djallit, 12 sepse beteja jonë nuk është kundër gjakut dhe mishit, por kundër principatave, kundër pushteteve, kundër sunduesve të botës së errësirës të kësaj epoke, kundër fryshtëve të gjithë armatimin e Perëndisë, që të mund të rezistoni në ditën e mbropshtë dhe të mbeten më këmbë pasi t'i keni kryer çdo gjë. 14 Qëndroni, pra, të fortë, duke patur në ijë brezin e së vërtetës, të veshur me parzmoren e drejtësisë, 15 dhe duke mbathur këmbët me gatishmërinë e ungjillit të paqes, 16 mbi të gjitha, duke marrë mburojën e besimit, me të cilën mund të shuanit të gjitha shigjetat e zjarra të tij ligut. 17 Merrni edhe përkrenaren e shpëtimtë dhe shpatën e Frymës, që është fjalë e Perëndisë, 18 duke u lutur në çdo kohë dhe me

çdo lloj lutjeje dhe përgjërimi në Frymën, duke ndenjur zgjuar për këtë qëllim me çdo ngulmim dhe lutje për të gjithë shenjtorët, **19** dhe edhe për mua, që kur të hap gojën time, të më jepet të flas lirësish për ta bërë të njohur misterin e ungjillit, **20** për të cilin jam i dërguari në pranga, që të mund të shpall lirësish, siç e kam për detyrë. **21** Por, që ta dini edhe ju si jam dhe çfarë bëj, Tikiku, vëllai i dashur dhe shërbenjesi besnik në Zotin, do t'ju informojë për të gjitha; **22** të cilin pikërisht për këtë qëllim po ju kam dërguar, që të jeni në dijeni të gjendjes sonë dhe të ngushëllojë zemrat tuaaja. **23** Paqe vëllezërvë dhe dashuri me besim nga Perëndia Ati dhe nga Zoti Jezu Krisht. **24** Hiri qoftë me të gjithë ata që duan Zotin tonë Jezu Krisht me sinqeritet.

Filipianëve

1 Pali dhe Timoteu, shërbëtorë të Jezu Krishtit, gjithë shenjtorëve në Jezu Krishtin që janë në Filipi, bashkë me peshkopët dhe dhjakët: **2** paçi hir e paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** E falënderoj Perëndinë tim, sa herë që ju kujtoj, **4** duke iu lutu gjithmonë me gëzim pér ju tē gjithë në çdo lutje që bëj, **5** pér pjesëmarrjen tuaj në ungjillin që nga dita e parë e deri tani, **6** duke qënë i bindur pér këtë, se ai që nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezu Krishtit. **7** Dhe éshët e drejtë që unë të ndjej këto pér ju tē gjithë, sepse ju kam në zemër, sepse ju si në vargontë e mi ashtu edhe në mbrojtjen dhe në vërtetimin e ungjillit jeni tē gjithë pjestarë me mua të hirit. **8** Sepse Perëndia, éshët déshmitari im, si ju dua tē gjithë me dashuri tē zjarrit në Jezu Krisht. **9** Dhe pér këtë lutem që dashuria juaj tē taprojë gjithnjë e më shumë në njohuri dhe në çdo dallim, **10** që tē dalloni gjérat më tē mira dhe tē mund tē jeni tē pastër dhe panjollë pér ditën e Krishtit, **11** tē mbushur me fryte drejtësie që arrihen me anë tē Jezu Krishtit, pér lavdi e pér lëvdim tē Perëndisë. **12** Tani, vëllezër duar ta dini, se gjérat që më kanë ndodhur ndihmuani më shumë pér përhapjen e ungjillit, **13** aq sa gjithë pretoriumi dhe tē tjerët mbarë e dinë se unë jam në vargonj pér Krishtin; **14** dhe pjesa më e madhe e vëllezërvë në Zotin, tē inkurajuar nga vargonjët e mia, kanë marrë me shumë guxim në shpaljen e fjalës së Perëndisë pa frikë. **15** Disa me tē vërtetë predikojnë Krishtin edhe pér smirë dhe pér grindje, por disa tē tjerë me vullnet tē mirë. **16** Këta e predikojnë Krishtin pér grindje, me qëllime jo tē pastra, duke menduar që t'u shtojnë pikëllimin vargonjve tē mia. **17** kurse ata e bëjnë nga dashuria, duke ditur se unë jam vënë pér mbrojtjen e ungjillit. **18** C'rëndësi ka? Sido që tē jetë, me shtrije o singjerisht, Krishti shpallet; dhe pér këtë unë gëzohem, dhe do tē gëzohem. **19** E di në fakt, se kjo do tē dalë pér shpëtimin tim, me anë tē lutjes suaj dhe me ndihmën e Frymës së Jezu Krishtit, **20** sipas tē priturit tim me padurim dhe me shpresë, se unë nuk do tē turpërhem në asnjë gjë, por me çdo guxim, tani si gjithmonë, Krishti do tē madhërohet në trupin tim, ose me jetën ose me vdekjen. **21** Sepse pér mua tē jetuarit éshët Krishti dhe tē vdekurit fitim. **22** Por nuk e di se jeta në mish tē jetë pér mua një punë e frytshme, as mund tē them qfarë duhej tē zgjedh, **23** sepse unë jam i shtrënguar nga dy anë, sepse kam déshirë tē iki nga kjo çadër dhe tē jem bashkë me Krishtin, gjëja më e mirë, **24** por tē qëndruarit në mish éshët më i nevojshtëm pér ju. **25** Këtë e di me siguri, që do tē rri dhe qëndroj me ju tē gjithë pér përparrimin tuaj dhe pér gëzimin e besimit tuaj. **26** që mburrja tuaj pér mua tē taprojë në Jezu Krishtin, pér praninë time sérish midis jush. **27** Ju veç, silluni në ményrë tē denjë në ungjillin e Krishtit, që, kur tē vij e t'ju shoh, ose nga larg kur s'jam aty, tē dëgjoj pér ju se qëndroni fort në një frymë tē përbashkët, duke luftuar bashkë me një shpirt pér besimin e ungjillit, **28** duke mos u lënë tē trembeni në asnjë gjë nga kundërshtarët; kjo éshët pér ta një provë humbjeje, kurse pér ju shpëtimi, edhe kjo nga ana e Perëndisë. **29** Sepse juve ju éshët dhënë hiri pér hir tē Krishtit, jo vetëm që tē besoni në të, por edhe tē vuani pér të, **30** duke patur tē njejtën beteje që e patë në mua, dhe tani po dëgjoni që éshët në mua.

2 Pra, në qofte se ka ndonjë ngushëllim në Krisht, ndonjë ngushëllim dashurie, ndonjë pjesëmarrje të Frymës, ndonjë mallëngjim e dhembshur, **2** atëherë e bëni tē plotë gëzimin tim, duke pasur tē njejtën mendim, tē njëjtën dashuri, një unanimitet dhe një mendje tē vetme. **3** Mos bëni asnjë pér rivalitet as pér mendjemadhësi, por me përulësi, secili ta çmobjë tjetrin më shumë se vetteten. **4** Mos mendojë secili pér interesin e vet, por edhe

atë tē tē tjerëve. **5** Kini në ju po atë ndjenjë që ishte në Jezu Krishtin, **6** i cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndie, nuk e çmoi si një gjë ku tē mbahej fort pér tē qenë barabar me Perëndinë, **7** por e zbrazi veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i njashëm me njerëzit; **8** dhe duke u gjetur nga pamja e jashtme posa njeri, e përuli vvetven duke u bëri i bindur deri në vdekje, deri në vdekje tē kryqit. **9** Prandaj edhe Perëndia e lartësoi madhërisht dhe i dha një emër që éshët përmbi çdo emër, **10** që në emër të Jezusit tē përkulet çdo gju i kriesave (ose gjëgrave) qiellore, tokësore dhe nëntokësore, **11** dhe çdo gjuhë tē rrëfejë se Jezu Krishti éshët Zot, pér lavdi tē Perëndisë Atë. **12** Prandaj, tē dashurit e mi, ashtu sikur keni qenë gjithnjë tē bindur jo vetëm kur isha i pranishëm, por edhe më shumë tanë që jam larg, punoni pér shpëtimin tuaj me frikë e me dridhje, **13** sepse Perëndia éshët ai që vepron në ju vullnetin dhe veprimtarinë, sipas pëlqimit tē tij. **14** Bëni qđo gjë pa u ankuar dhe ka kundërshtime, **15** që tē jeni tē paqortueshëm dhe tē pastër, bij tē Perëndisë pa tē meta në mes tē një brezi tē padrejtë dhe tē çorodit, në mes tē tē cilit ju ndriçoni si pishtarë në botë, duke e mbajtur lart fjalën e jetës, **16** që unë tē kem me se tē krenohen në ditën e Krishtit, se nuk vravova kot dhe as nuk u mundova kot. **17** Por, edhe sikur unë tē jem derdhur si flijim dhe shërbësë tē besimit tuaj, gëzohem dhe ngazëlloj me ju tē gjithë. **18** Po ashu edhe ju gëzohuni dhe ngazëllohuni me mua. **19** Por shpresoj, në Zotin Jezus, t'ju dërgoj së shpejti Timoteun, që edhe unë duke njohur kushtet tuaq tē inkurajohem, **20** sepse nuk kam asnjë në një mendje me mua, që tē kujdeset singjerisht pér gjérat tuaja. **21** Sepse në fakt tē gjithë kérkojnë interesin e vet dhe jo gjérat e Jezu Krishtit. **22** Por ju e njihni provën e tij se si shërbue bashkë me mua pér ungjillin, si një bir i shërben tē atit. **23** Shpresoj, pra, t'jua dërgoj atë, posa tē kem sistemuar kompletisht gjérat e mia. **24** Dhe kam besim te Zoti që edhe unë vetë do tē vij së shpejti. **25** Por m'u duk e nevojshme t'ju dërgoj Epafroditin, vëllanë tim dhe bashkëpunëtorin e bashkëlufëtarin tim, që ma patët dërguar si shërbenjës në nevojat e mia, **26** sepse kishte shumë mall pér ju tē gjithë dhe ishte shumë i vratë sepse kishit dëgjuar se ishte i sémurë. **27** Edhe vërtëtë ai që i sémurë, gati pér vdekje, por Perëndia pati mëshirë pér tē dhe jo vetëm pér tē, por edhe pér mua, që tē mos kisha trishtim mbi trishtim. **28** Pér këtë arsyje jua dërgova me aq më shumë ngut, që ju, kur ta shihni përsëri, tē gëzoheni dhe unë tē kem më pak trishtim. **29** Priteni, pra, me gëzim tē madh në Zotin dhe nderoni tē tillë njerëz si ai, **30** sepse pér veprën e Krishtit ai që shumë afër vdekjes, duke e vënë në rezik jetën e vet, pér tē përbushur zbratzëtitë e shërbësës tuaj ndaj meje.

3 Së fundi, o vëllezërit e mi, gëzohuni në Zotin; pér mua nuk éshët e rëndë t'ju shkruan tē njëjtat gjëra, po pér ju éshët siguri. **2** Ruhuni nga qentë, ruhuni nga punëtorët e këqij, ruhuni nga tē prerët. **3** Sepse rrëthprerja e vërtetë jemi ne, që i shërbejmë Perëndisë në Frymë dhe që mburremi në Krishtin Jezus pa besuar në mish, **4** megjithëse unë kam përsë tē besoj edhe në mishin; nëse ndonjë mendon se ka përsë tē besoj, unë kam akoma më shumë: **5** u rethpreva tē tetën ditë, jam nga kombi i Izraelit, nga fisi i Beniaminit, Hebre nga Hebrejn, dhe sipas ligjët farise, **6** sa pér zellin, përdnjekës i kishës; pér sa i përkert drejtësisë, që éshët në ligj, i pa qortueshëm. **7** Por gjérat që më ishin fitim, i konsiderova, pér shkak tē Krishtit, humbje. **8** Dhe me tē vërtetë i konsideroj tē gjitha këto një humbje në krasasin me vlerën e lartë tē njobjes së Jezu Krishtit, Zotit tim, pér shkak tē cilët i humba tē gjitha këto dhe i konsideroj si pleh, që unë tē fitoj Krishtin, **9** dhe që tē gjendem në të, duke pasur jo drejtësinë time që éshët nga ligji, por atë që éshët nga besimi në Krishtin: drejtësia që

është nga Perëndia, me anë të besimit, **10** që të njoh atë dhe fuqinë e ringjalljes së tij dhe pjesëmarrjen në mundimet e tij, duke u bërë vetë i njashëm me të në vdekjen e tij, **11** që në ndonjë ményrë të mund t'ia arrji ringjalljes prej së vdekurish. **12** Jo se unë tashmë e fitova çmimin ose jam bérë i përsosur, por po vazhdoj të rend për ta zënë, sepse edhe unë u zura nga Jezu Krishti. **13** Vëllezër, sa përvete, nuk mendoj se e kam zënë, por bëj këtë: duke harruar ato që kam lënë pas dhe duke u prirur drejt atyre që kam përparrë, **14** po rend drejt synimit, drejt çmimit të thirrjes së lartme të Perëndisë në Krishtin Jezus. **15** Pra, të gjithë ne që jemi të përsosur, le të kemi këto mendime; dhe në qoftë se ju mendoni ndryshe për ndonjë gjë, Perëndia do t'ju zbulojë edhe këtë. **16** Por në pikën ku mendoj arritur, le të ecim sipas së njëjtës rregull me të njejtën mendje. **17** Bëhuni imitusesh e mi, vëllezër, dhe vëreni ata që ecin kështu, sipas shëmbullin që keni në ne. **18** Sepse shumë nga ata, për të cilët ju kam folur shpesha, edhe tani po jua them duke qarë, ecin si armiq të kryqit të Krishtit, **19** dhe fundi i tyre është humbje, perëndia i tyre është barku dhe lavdia e tyre është në turp të tyre; ata mendojnë vetëm për gjërat tokësorë. **20** Sepse qytetëria jonë është në qiejt, prej nga edhe presim Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht, **21** i cili do ta transformojë trupin tonë të përunjur, që të bëhet i njashëm me trupin e tij të lavdishëm, sipas fuqisë së tij që t'i nënshtrojë ndaj vetes të gjitha gjërat.

4 Prandaj, o vëllezër të dashur dhe fort të dëshiruar, gëzimi dhe kurora ime, qëndroni kështu në Zotin, o shumë të dashur. **2** Bëj thirrje Evodisë, bëj thirrje gjithashu Sintikës, të janë të një mendje në Zotin. **3** Të lutem edhe ty, shok i vërtetë, ndihmoj ato, që kanë lutfuar me mua në ungjill, edhe me Klementin dhe me bashkëpunëtorët e mi të tjerë, emrat e të cilëve janë në librin e jetës. **4** Gëzohuni gjithnjë në Zotin; po jua them përsëri: Gëzohuni! **5** Zemërbutësia juaj le të nijhet nga të gjithë njerëzit; Zoti është afër. **6** Mos u shqetësoni për asgjë, por, në çdo gjë, ia parashtoni kërkessat tuaja Perëndisë me anë lutjesh dhe përgjërimesh, me falënderim. **7** Dhe paqja e Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarësie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus. **8** Së fundi, vëllezër, të gjitha gjërat që janë të vërteta, të gjitha gjërat që janë të ndershme, të gjitha gjërat që janë të drejta, të gjitha gjërat që janë të pastra, të gjitha gjërat që janë të dashura, të gjitha gjërat që janë me famë të mirë, nëse ka ndonjë virtut dhe nëse ka ndonjë lëvdim, këto mendoni. **9** Ato gjëra që keni mësuar, marrë dhe dégjuar nga mua dhe patë nō mua, i bëni, dhe Perëndia i paqes do të jetë me ju. **10** Dhe u gëzova shumë në Zotin, sepse më në fund kujdesi juaj për mua u rigjallërua; në realitet ju edhe e kishit në mendje, por nuk kishit rast. **11** Nuk e them këtë se jam në nevojë, sepse unë jam mësuar të kënaqem në gjëndjen që jam. **12** Unë dë të jem i përunjur dhe di të jetoj edhe në bollëk; në çdo vend dhe për çdo gjë jam mësuar të ngjinjem dhe të kem uri, të kem me tepri dhe të vuaj në ngushticë. **13** Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon. **14** Po ju bëtë mirë që morët pjesë në pikëllimin tim. **15** Edhe ju, o Filipianë, e dini se, në filim të predikimit të ungjillit, kur u nisa nga Maqedonia, asnjë kishë nuk ndau me mua gjë për të dhënë a për të marrë, veç jush, **16** sepse edhe në Thesaloniki më dérguat jo vetëm një herë por dy, përkujdesje kur isha në nevojë. **17** Jo se unë po kérkoj dhurata, por kérkoj fryt që tepron për dobinë tuaj. **18** Tani i kam të gjitha dhe më tuprojnë; jam përplot, mbasi mora nga Epaafroditit atë që më ishte dérguar nga ju, një parfum erémire, një fli i pranueshëm, i pëlqyeshëm nga Perëndia. **19** Dhe Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tuaja sipas pasurisë së tij në lavdi, në Jezu Krisht. **20** Perëndisë tonë e Atit tonë lavdi në shekuj të shekujve. Amen.

(aiōn g165) **21** Përshëndetni të gjithë Shenjtorët në Jezu Krishtin. **22** Vëllezërit që janë me mua ju përshëndesin; të gjithë Shenjtorët ju përshëndesin, sidomos ata të shtëpisë së Cezarit. **23** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

Kolosianëve

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Timote, 2 shenjtorëve dhe vëllezërve besimtarë në Krishtin, që janë në Kolos: hir dhe paqe mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. 3 E falenderojmë Perëndinë dhe Atin e Zotit tonë Jezu Krisht, duke u lutar vazhdimisht për ju, 4 sepse morën vesh për besimin tuaj në Jezu Krishtin dhe për dashurinë tuaj ndaj gjithë shenjtorëve, 5 për shkak të shpresës që ruhet për ju në qiejt, për të cilën keni dëgjuar në fjalët e së vërtetës së ungjilit, 6 që arriti te ju, sikurse edhe në gjithë botën, dhe po jep fryt e rritet, sikurse edhe ndër ju, nga dita që dëgjuat dhe njohjtë hirin e Perëndisë në të vërtetë, 7 sikurse edhe e mësuan nga Epafrau, shoku ynë i dashur në shërbesë, i cili është një shërbëtor besnik i Krishtit për ju, 8 dhe që na ka treguar dashurinë tuaj të madhe në Frymën. 9 Prandaj edhe ne, nga dita që e dëgjuam këtë, nuk pushojmë të lutemi për ju dhe të kérkojmë që të mbusheni me njohjen e vullnetit të tij me qđo urtësi dhe mënçuri frymërorë, 10 që të ecni në ményrë të denjë për Zotin, që t'i pëlqeni atij në çdo gjë, duke sjellë fryt në çdo veprë të mirë dhe duke u rritur në njohjen e Perëndisë, 11 duke u forcuar me çdo fuqi, pas pushtetit të lavdisë së tij, për çdo ngulm e durim, me gjëzim, 12 duke e falënderuar Perëndinë At, që na bëri të denjë të kemi pjesë trashëgimin e shenjtorëve në dritë. 13 Ai na nxori nga pushteti i errësirës dhe na coi në mbretërinë e Birit të tij të dashur, 14 në të cilën ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij dhe faljen e mëkateve. 15 Ai është shëmbëllesa e Perëndisë së padukshëm, i parëlinduri i çdo krije, 16 sepse në të u krijuan të gjitha gjérat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjérat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërimë, principata dhe pushtete; të gjitha gjérat janë krijuar me anë të tij dhe në lidhje me të. 17 Ai është përparrë çdo gjëshe që gjitha gjérat qëndrojnë në të. 18 Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit, përdherisa të ketë parësinë në çdo gjë, 19 sepse Atit i pëlqeu që në të banjojë e gjithë plotësia, 20 dhe, duke bërë paqen me anë të gjakut të kryqit të tij, duke fituar pas, me anë të tij, të gjitha gjérat, si ato që janë mbi dhe si ato që janë në qiejt. 21 Dhe ju vetë, që dikur ishit të huaj dhe armiq në mendje me veprat tuaja të këqija, 22 tani ju paqtoi në trupin e mishit të tij, me anë të vdekjes, që t'ju nxjerri juve përparrë vetes së tij shenjtorë, faqebardhë dhe të pafajshém, 23 në qoftë se qëndroni në besim me themel dhe të patundur, dhe të mos luani nga shpresa e ungjilit që ju keni dëgjuar dhe që i është predikuar çdo krije që është nën qjell; të cilët unë, Pali, iu bëra shërbenjës. 24 Dhe tani gjëzohem për vuajtjet e mia të cilat po i heq për shkakun tuaj dhe po e plotësosë në mishin tim atë që u mungon mundimeve të Krishtit për trupin e vet, që është kisha, 25 shërbenjës i së cilës u bëra unë, sipas misionit që më ngarkoi Perëndia për ju, që t'ju paraqes të plotë fjalën e Perëndisë, 26 misterin që u mbajt i fshehtë gjatë shekujeve dhe brezave, por që tani iu shfaq shenjtorëve të tij, (ai^on g165) 27 të cilëve Perëndia deshi t'uua bëjë të njohur cilat ishin pasuritë e lavdisë së këtij misteri ndër johebenjtë, që është Krishti në ju, shpresë lavdie, 28 që ne e kumtuam, duke e qortuar dhe duke e mësuar çdo njeri me çdo urtësi, që ta paraqesim çdo njeri të përsosur në Jezu Krishtin; 29 për këtë mundohem duke u përpjekur me fuqinë e tij, e cila vepron tek unë me pushtet

2 Sepse dua që të dini ç'lufte të ashpër më duhet të bëj për ju, për ata që janë në Laodice dhe për të gjithë ata të cilët nuk e kanë parë fytyrën time personalisht, 2 që zemrat e tyre të ngushëllohen, duke u bashkuan në dashuri, dhe të kenë të gjitha pasuritë e sigurisë së plotë të zgjuarësës për të njohur misterin e

Perëndisë, e Atit dhe të Krishtit, 3 ku janë fshehur të gjitha thesaret e diturisë dhe të njohjes. 4 Dhe po ju them këtë, që askush të mos ju gënjejë me fjalë joshëse. 5 sepse, edhe pse me trup jam larg jush, me frymën jam bashkë me ju dhe gjëzohem duke parë rregullin dhe qëndrueshmérinë e besimit tuaj në Krishtin. 6 Ashtu si e keni marrë Krishtin Jezus, Zotin, ashtu, pra, ecni në të, 7 duke pasur rrënje dhe duke u ndërtuar në të, dhe duke u forcuar në besim ashtu sikurse ju mësuan, duke mbushulluar në të me falenderim. 8 Tregoni kujdes se mos ndokush ju bën prenë e tij me anë të filozofisë dhe me mashtime të kota, sipas traditës së njërvëze, sipas elementeve të botës dhe jo sipas Krishtit, 9 sepse tek i banon trupërisht gjithë plotësia e Hyjnisi. 10 Dhe ju keni marrë plotësinë në të, sepse ai është krye e çdo principate e pushteti, 11 në të cilin ju edhe u rethprezë me një rrëthprerje që nuk u bë me dorë, por me rrëthprerjen e Krishtit, me anë të zhvishesh së trupit nga mëkatevet e mishit: 12 të varrosur bashkë në të në pagëzim, ju edhe u ringjallët bashkë në të, me anë të besimit në fuqinë e Perëndisë që e ka ringjallur prej së vdekurish. 13 Dhe bashkë me të Perëndia ju dha jetë ju, që kishit vdekur në mëkate dhe në parrethprerjen e mishit, duke jua falur të gjitha mëkatevet. 14 Ai e zhvlerësoi dokumentin e urdhërimeve, që ishte kundër nesh dhe ishte kundërshtar, dhe e hoqi nga mesi duke e mbërrthyer në kryq; 15 dhe mbasi i zhveshi pushtetet dhe principatat, ua tregoi sheshit njerëzve, duke ngadhnijer mbi ata në të. 16 Prandaj askush të mos ju gjykojë për ushqime ose pije, përfesta o hënë të re, o të shtuna; 17 këto gjëra janë hija e atyre që kanë për të ardhur; por t'i është i Krishtit. 18 Askush të mos përvetësosë prej jush çmimin me pretekst përlulësie dhe kult të engjëjve, duke u përzier në gjëra që nuk i ka parë, i fryrë nga një krenari e kotë për shkak të mendjes së tij mishore. 19 dhe nuk mbahet te kryet, prej të cilët gjithë trupi, i ushqyer mirë dhe i lidhur i téri me anë të nyjeve dhe të gjymtyrëve rritet me rritjen e Perëndisë. 20 Pra, në qoftë se vdiqet me Krishtin nga elementet e botës, përsë u nënshtroheni disa rregullave, a thua se jetoni ende në botë, si: 21 "Mos prek, mos shijo, mos meri", 22 të gjitha gjérat që prishen nga përdorimi, sipas urdhërimeve dhe mësimive të njërrëzve? 23 Këto gjëra kanë ndonjë dukje diturie në devotshmérinë e zgjedhur vullnetarisht, në përunjësinë e rreme dhe në trajtimin e ashpër të trupit, por nuk kanë asnjë vlerë kundër kënaqësisë së mishit.

3 Në qoftë se ju jeni ringjallur me Krishtin, kérkon ato që janë lart, ku Krishti është ulur në të djathët të Perëndisë. 2 Kini në mend gjérat që janë atje lart, jo ato që janë mbi tokë, 3 sepse ju keni vdekur dhe jeta juaj është fshehur bashkë me Krishtin në Perëndinë. 4 Kur t'i shfaqet Krishti, jeta jonë, atëherë edhe ju do të shfaqeni në lavdi bashkë me të. 5 Bëni, pra, të vdesin gjymtyrët tuaja që janë mbi tokë: kurvérinë, ndyrësinë, pasionet, dëshirat e këqija dhe lakminë, që është idhujtari; 6 për këto gjëra zemërimi i Perëndisë vjen përmbi bijtë e mosbindjes, 7 midis të cilëve dikur ecët edhe ju, kur rronit në to. 8 Por tani hiqni edhe ju të gjitha këto gjëra: zemërim, zemëratë, ligësi, e mos të dalë sharje e asnjë e folur e pandershme nga goja juaj. 9 Mos gënjeni njeri tjetrin, sepse ju e zhveshët njeriun e vjetër me veprat e tij, 10 edhe veshët njeriun e ri, që përtërihet në njohurinë sipas shëmbullit të atij që e krijoj. 11 Këtu nuk ka më Grek e Jud, rrëthprerje dhe parrethprerje, Barbar e Skithas, shërbëtor e i lirë, por Krishti është gjithçka dhe në të gjithë. 12 Vishuni, pra, si të zgjedhur të Perëndisë, shenjtorë dhe të dashur, me dhembshuri të brendshme, mirësinë, përlulësinë, zemërbutesinë dhe me durimin, 13 duke duruar njeri tjetrin dhe duke falur njeri tjetrin, nëqoftëse dikush ankohet kundër një tjetri; dhe sikundër Krishti ju ka falur, ashtu bënë edhe ju. 14 Dhe, përmbi të gjitha këto gjëra, vishni dashurinë, që është

lidhja e përsosmërisë. **15** Dhe paqja e Perëndisë, për të cilin ju u thirrët në një trup të vetëm, të mbretërojë në zemrat tuaja; dhe jini mirënjoħies! **16** Fjal a Krishtit banoftë në ju me begatinë e vet; në çdo dituri, mësoni dhe këshilloni njeri tjetrin me psalme, himne dhe këngë fymore, duke kënduar Zotit me hir në zemrat tuaja! **17** Dhe çdo gjë që të bëni, me fjalë a me vepër, t'i bëni në emër të Zotit Jezus, duke e falenderuar Perëndinë Atë nëpërmjet tij. **18** Ju bashkëshorte, jini tē nënshtuara bashkëshortëve tuaj, ashtu si ka hije në Zotin. **19** Ju bashkëshortë, duaini bashkëshortet tuaja dhe mos u bëni të ashprë ndaj tyre. **20** Ju bij, binduni prindërvë në çdo gjë, sepse kjo është e pranueshme për Zotin. **21** Ju etër, mos provokoni për zemërim bijtë tuaj, që të mos i lëshojë zemra. **22** Ju shërbëtorë, binduni në çdo gjë zotërinjve tuaj sipas mishit, duke u shërbyer jo vetëm kur ju shohin, sikurse të doni t'u pëlqeni njerëzve, por me thjeshtësinë e zemrës, duke druatjor Perëndinë. **23** Dhe çdo gjë që të bëni, ta bëni me dëshirë të mirë, si për Zotin dhe jo për njerëzit, **24** duke ditur se nga Zoti do të mermi shpërbilim e trashëgimisë, sepse ju i shërbeni Krishtit, Zotit. **25** Por ai që punon padrejtësisht do të marrë shpagimin për gjëra të padrejta që ka bérë, dhe nuk do të ketë anësi për asnjë.

4 Zotërinj, bëni q'është e drejtë dhe arsyeshme ndaj shërbëtorëve, duke ditur se edhe ju keni një Zotëri në qiejt. **2** Ngulmoni në të lutur, duke ndenjur zgjuar në të me falendërim. **3** Dhe duke u lutur në të njétën kohë edhe për ne, që Perëndia të hapë edhe për ne derën e fjalës, për të shpallur misterin e Krishtit, për shkakun e të cili jam edhe i burgosur, **4** në mënyrë që ta bëj të njoħur, duke e folur siç duhet. **5** Ecni me urti ndaj të jashtmëve duke shfrytëzuar kohén. **6** Të folurit tuaj të jetë gjithnjë me hir, i ndrecurr me kripë, që të dini si duhet t'i përgjigjeni gjithseceilit. **7** Tikiku, vëllai i dashur, dhe shérbenjés besnik, dhe shoku im i shërbimit në Zotin, do t'ju tregojë gjithçka lidhur me mua; **8** unë e dërgova te ju pikërisht për këtë arsy, që të njoħ situtatën tuaj dhe të ngushëllojë zemrat tuaja, **9** bashké me Onesimir, vëlla besnik dhe i dashur, që është nga tuajt; ata do t'ju tregojnë juve të gjitha gjérat e këtushme. **10** Aristarku, i burgosur me mua, ju përshëndet bashké me Markun, kushërin e Barnabës (për të cilin keni marrë mësimin, po të vijë te ju, ta mirëprisni), **11** dhe Jezusi, i quajtur Just, të cilët vijnë nga rrëthprerja; këta janë të vetmit bashkëpunëtorë në veprën e mbretërisë së Perëndisë, të cilët qenë për mua ngushullim. **12** Epafrail, që është nga tuajt dhe shërbëtor i Krishtit, ju përshëndet; ai lufton gjithnjë për ju në lutje, që ju të qëndroni të përsosur dhe të përkryer në gjithë vulnetin e Perëndisë. **13** Në fakt unë dëshmoj për të se ai ka zell të madh për ju, për ata që janë në Laodice dhe për ata që janë në Hierapolis. **14** I dashur Lluka, mjeku, dhe Dema ju përshëndesin. **15** U bëni të fala vëllezërvë që janë në Laodice, Ninfës dhe kishës që është në shtëpinë e tij. **16** Dhe, mbasi të jetë lexuar kjo letér ndér ju, bëni që të lexohet edhe në kishën e Laodikasve; dhe ju gjithashut lexoni atë të Laodices. **17** Dhe i thoni Arkipit: "Ki kujdes shërbesën që more në Zotin, që ta plotësosh". **18** Përshëndetja është shkruar me dorën time, nga unë, Pali. Kujtoni prangat e mia. Hiri qoftë me ju. Amen.

1 Thesalonikasve

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve në Perëndinë Atë dhe në Zotin Jezu Krisht: paçi hir dhe paqe prej Perëndisë, Atit tonë, dhe prej Zotit Jezu Krisht. **2** Ne pérherë e falënderojmë Perëndinë pér ju të gjithë, duke ju kujtuar në lutjet tona, **3** duke kujtuar vazhdimisht veprën tuaj të besimit, mundimin e dashurisë suaj dhe qëndrueshmérinë e shpresës në Zotin tonë Jezu Krisht pérpara Perëndisë, Atit tonë, **4** duke ditur, vëllezër të dashur prej Perëndisë, të zgjedhurit tuaj, **5** sepse ungjilli ynë nuk erdhë deri te ju vetëm me fjalë, por edhe me fuqë dhe me Frymë të Shenjtë, dhe me shumë bindje; ju e dini se si jemi sjellë në mes tuaj pér hirin tuaj. **6** Dhe ju u bëtë imituset tanë dhe të Zotit, duke e pranuar fjalën në mes të një pikëllimi të madh, me gjëzimin e Frymës së Shenjtë, **7** pér t'u bërrë kështu shëmbull pér të gjithë besimtarët e Maqedonisë dhe të Akasë. **8** Në fakt prej jush jehoi fjala e Perëndisë jo vetëm në Maqedoni dhe në Akai, por edhe në çdo vend u pérhap besimi juaj tek Perëndia, sa që ne s'kemi nevojë të themi ndonjë gjë, **9** sepse vetë ata tregojnë pér ne, si që ardhja jonë ndër ju si u kthyet nga idhujt te Perëndia, pér t'i shërbyer Perëndisë së gjallë e të vërtetë, **10** dhe pér të pritur prej qiejve Birin e tij, të cilin ai e ngjallti prej së vdekurish, Jezusin, që na çliron nga zemërim që po vjen.

2 Sepse ju vetë, vëllezër, e dini se ardhja jonë ndër ju nuk qe e kotë. **2** Por, mbasi hoqëm më parë dhe mbasi na shanë në Filipi, sikurse e dini, ne morëm guxim në Perëndinë tonë të shpallim ndër ju ungjillin e Perëndisë midis kaq pérpjekjesh. **3** Sepse nxjita jone nuk vjen nga mashtrimi, as nga qëllime të parandershme, as nga dredhia; **4** por, duke qenë se u miratuan prej Perëndisë që të na besohet ungjilli, kështu ne flasim jo që t'u pëlqejmë njerëzve, por Perëndisë, që provon zemrat tona. **5** Ne, pra, nuk kemi péredorur kurrë, sikurse e dini mirë, fjalë lajkatusese, dhe as nuk jemi nisur nga motive lakkimie; Perëndia eshtë déshmitar. **6** Dhe nuk kemi kérkuar lavdi prej njerëzve, as prej jush, as prej të tjerësh, megjithëse mund t'ju bëheshim barrë si apostuj të Krishtit. **7** Përkundrazi qemë zemërbutë midis jush, ashtu si mëndesha që rrit me dashuri fémijët e saj. **8** Kështu, duke pasur një dashuri të madhe ndaj jush, ishim të kënaqur duke ju komunikuar jo vetëm ungjillin e Perëndisë, por edhe vetë jetën tonë, sepse na u bëtë të dashur. **9** Sepse ju, o vëllezër, e mban mend lodhjen dhe mundimin tonë: si kemi punuar ditë e natë që të mos i bëhem barrë asnjërit prej jush, dhe predikuam ungjillin e Perëndisë ndër ju. **10** Ju jeni déshmitar, dhe Perëndia gjithashtu, si jemi sjellë me shenjtëri, me drejtësi, pa të meta, me ju që besoni. **11** Ju e dini gjithashtu se ne këshilluan, ngushëlluan dhe i jemi pérbetuar secilit prej jush, si bén një baba me bijtë e vet, **12** që të ecni denjësish të pér Perëndinë, që ju thérret në mbretërinë dhe lavdinë e tij. **13** Prandaj edhe ne e falenderojmë pa pushim Perëndinë, se kur ju keni marrë nga ne fjalën e Perëndisë, e pritet atë jo si fjalë njerëzish, por, sikurse eshtë me të vërtetë, si fjalë Perëndie, që vepron ndër ju që besoni. **14** Sepse ju, o vëllezër, u bëtë imitusit e kishave të Perëndisë që janë në Jude në Jezu Krishtin, sepse edhe ju keni vuajtur nga ana e bashkëkombasve tuaj të njëjtat gjëra, sikurse edhe ata kanë vuajtur nga Judenjtë, **15** të cilët e vranë Zotin Jezus dhe profetët e tyre, dhe na pérndoqën edhe ne. Ata nuk i pëlqen Perëndia, dhe janë armiq me të gjithë njerëzit, **16** duke na penguar që t'u flasim johebrejnje që ata të shpëtohen, pér ta mbushur vazhdimisht masën e mëkateve të tyre; por zemërimi arriti mbi ta më në fund. **17** Dhe ne, o vëllezër, mbasi mbetëm pa ju pér një kohë të shkurtër, trupërisht por jo me

zemër, u pérpoqëm edhe më shumë, nga malli i madh, të shohim përsëri fytyrën tuaj. **18** Prandaj deshëm, të paktën unë Pali, të vijmë te ju jo një, por dy herë, por Satani na pengoi. **19** Cila në fakt eshtë shpresa jonë, a gjëzimi, a kurora e lavdisë? A nuk jeni pikërisht ju, pérpara Zotit tonë Jezu Krisht në ardhjen e tij? **20** Ju jeni në fakt lavdia dhe gjëzimi jonë.

3 Prandaj, mbasi nuk mundëm më të rezistonim, na u duk e pélqyeshme të të qëndrojmë, të vetëm, në Athinë, **2** dhe dërguam Timoteun, vellanë tonë dhe shërbenjës të Perëndisë, dhe bashkëpunëtorin tonë në predikimin e ungjillit të Krishtit, që t'ju fuqizojë dhe t'ju ja pëpëzimë në besimin tuaj, **3** që të mos lëkundet askush në këto pikëllime, sepse ju e dini vetë se pér këtë jemi caktuar. **4** Sepse, edhe kur ishim midis jush, ju parashikuam se do të heqim vështirësi, pikërisht sikurse ndodhi, dhe ju këtë e dini. **5** Pér këtë arsy e edhe unë, mbasi nuk rezistoja më, dërgova të marr vesh pér besimin tuaj, se mos ju kishte tunduar tunduesi, dhe mundimi ynë të kishte shkuar kot. **6** Por tani që u kthye Timoteu prej jush dhe na solli lajme të mira pér besimin dhe dashurinë tuaj, dhe se ju ruani gjithnjë një kujtim të mirë pér ne dhe keni mall të madh që të na shihni, sikurse edhe ne t'ju shohim juve, **7** prandaj, o vëllezër, ne u ngushëlluan pér ju, me gjithë pikëllimin dhe vuajtjet tona, pér hir të besimin tuaj, **8** sepse tani rrojnë me të vërtetë, në qoftë se ju qëndroni të patundur në Zotin. **9** Sepse çfarë falënderimi mund t'i drejtojmë Perëndisë pér ju, pér gjithë gjëzimin që ndiejmë pér shkakun tuaj pérpara Perëndisë sonë, **10** duke u lutur shumë, natë e ditë, që të shohim fytyrën tuaj dhe të plotësojmë gjérat që ende i mungojnë besimin tuaj? **11** Po vetë Perëndia, Atit ynë, dhe Zoti ynë Jezu Krishti e sheshoftë rrugën tonë pér te ju. **12** Dhe Zoti shtortë dhe tefrotë në dashurinë pér njeri tjetrin dhe pér të gjithë, ashtu si edhe ne ndaj jush, **13** pér të bërrë të pa tundura zemrat tuaja, pa të meta në shenjtëri pérpara Perëndisë dhe Atit tonë, në ardhjen e Perëndisë sonë Jezu Krisht bashkë me gjithë shenjtörët e tij. Amen.

4 Sa pér të tjerat, pra, vëllezër, ju lutemi dhe ju bëjmë thirrje në Zotin Jezus që, sikundër morët prej nesh se si duhet të ecni pér t'i pélqyesh Perëndisë, kështu të teproni edhe më shumë. **2** Sepse ju e dini se c'urdhërimë ju lamë nga ana e Zotit Jezus. **3** Sepse ky eshtë vullneti i Perëndisë: shenjtërimi juaj; t'hiqni dorë nga kurvëria; **4** që secili prej jush të dijë ta mbajë enën e vet në shenjtëri dhe me nder, **5** jo me pasione epshi, si johebre që nuk e njohin Perëndinë, **6** dhe që askush të mos mashtrojë ose t'ia hedhë në punë vëllait të vet, sepse Perëndia eshtë hakmarrësi pér të gjitha këto gjëra, sikurse edhe ju thamë më parë dhe e déshmuam. **7** Sepse Perëndia nuk na thirri në ndyrësi, por në shenjtërim. **8** Prandaj ai që i përbuz këto gjëra, nuk përbuz një njeri, por Perëndinë që ju dha edhe Frymën e tij të Shenjtë. **9** Sa pér dashurinë vëllazërore, nuk keni nevojë që t'ju shkruej, sepse ju vetë jeni të mësuar nga Perëndia që tó domi njeri tjetrin. **10** Sepse ju e bëni këtë ndaj gjithë vëllezërvë që janë në gjithë Maqedoninë; por ne ju bëjmë thirrje, vëllezër, që në këtë të shtohemi edhe më shumë. **11** dhe të përpigjeni me kujdes të jetoni në paqe, të merreni me gjérat tuaja dhe të punoni me duart tuaja, ashtu si ju kemi urdhëruar, **12** që të silleni me nder ndaj atyre që janë jaشتë dhe të mos keni nevojë pér asgjë. **13** Tashmë, vëllezër, nuk duam që të jeni në mosdije përsa u pérket atyre që flenë, që të mos trishtoheni si të tjerët që nuk kanë shpresë. **14** Sepse, po të besojmë se Jezusi vdiq dhe u ringjal, besojmë gjithashtu që Perëndia do të sjellë më të, me anë të Jezusit, atë që kanë fjetur. **15** Dhe këtë po jua themi me fjalën e Zotit: ne t'ju gjallët, që dë mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do të jemi pérpara atyre që kanë fjetur, **16** sepse Zoti vetë, me një urdhër, me zë kryeengjelli

dhe me borinë e Perëndisë, do të zgresë nga qjelli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët: **17** pastaj ne të gjallët, që do të kemi mbetur, do të rrëmbehem bashkë me ata mbi retë, pér të dalë pérpara Zotit në ajër; dhe kështu do të jemi pérherë bashkë me Zotin. **18** Ngushëlloni, pra, njëri-tjetrin me këto fjalë.

5 Sa pér kohët dhe pér stinët, véllezér, nuk keni nevojë që t'ju shkruaj, **2** sepse ju vetë e dini shumë mirë së dita e Zotit do të vijë, si një vjedhës natën. **3** Sepse, kur thonë: "Paqe dhe siguri", atëherë një shkatërrim i papritur do të bjerë mbi ta, ashtu si dhembjet e lindjes të gruas shtatzënë dhe nuk do të shpëtojnë. **4** Por ju, véllezér, nuk jeni në errësirë, që ajo ditë t'ju zérë në befasi si një vjedhës. **5** Të gjithé ju jeni bij të drítës dhe bij të ditës; ne nuk jemi të natës, as të territ. **6** Le të mos flemë, pra, si të tjerët, por të rrimë zgjuar dhe të jemi të esëll. **7** Sepse ata që flejnë, flejnë natën, dhe ata që dehen, dehen natën. **8** Kurse ne, mbasi jemi të ditës, jemi të esëll, duke veshur parzmoren e besimit dhe të dashurisë, dhe pér pérkrenare shpresën e shpëtimit. **9** Sepse Perëndia nuk na ka caktuar pér zemërim, por pér të marrë shpëtimin me anë të Zotit tonë Jezu Krisht, **10** i cili vdiq pér ne këshut që, qofshim zgjuar qofshim fjetur, jetojnë bashkë me të. **11** Prandaj ngushëlloni njeri tjetrin dhe ndërttoni njeri tjetrin ashtu sikur edhe bënë. **12** Tashmë, véllezér, ju lutemi të keni respekt pér ata që mundohen midis jush, që janë në krye ndër ju në Zotin dhe që ju qortojnë, **13** edhe t'i vlerësoni shumë në dashuri pér veprën e tyre. Jetoni në paqe midis jush. **14** Tani, véllezér, ju bëjmë thirrje t'i qortoni të parregulltit, të ngushëlloni zemërlëshuarit, të ndihmoni të dobëtit dhe të jeni të duruar me të gjithë. **15** Vështronit se mos dikush t'ia kthejë dikujt të keqen me të keqen; po kérkon gjithmonë të mirën edhe të njeri tjetri edhe të gjithë. **16** Jini gjithmonë të gëzuar. **17** Lutuni pa pushim. **18** Pér çdo gjë falënderoni sepse i tillë është vullneti i Perëndisë në Krishtin Jezus pér ju. **19** Mos e shuan Frymën. **20** Mos i përbuzni profecitë. **21** Provonit të gjitha, mbani të mirën. **22** Hiqni dorë nga çdo dukje e ligë. **23** Dhe Perëndia i paqes ju shenjtëroftë ai vetë tërësisht; dhe gjithë fryma juaj, shpir e trup, të ruhet pa të metë pér ardhen e Zotit tonë Jezu Krisht. **24** Besnik është ai që ju thërrret, i cili edhe do ta bëjë. **25** Véllezér, lutuni pér ne. **26** Përvëndetni të gjithë véllezërit me puthje të shenjtë. **27** Ju përbetoj pér Zotin që kjo letër t'u lexohet gjithë véllezërve të shenjtë. **28** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. Amen.

2 Thesalonikasve

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve, që është në Perëndinë, Atin tonë, dhe në Zotin Jezu Krisht: **2** paq i hir dhe paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** Ne e kemi për detyrë ta falënderojmë gjithnjë Perëndinë për ju, o vëllezër, sikurse është fort e drejtë, sepse besimi juaj po rritet shumë dhe dashuria e secilit prej jush për njëri-tjetrin po tepron, **4** aq sa ne vetë po krenohemi me ju në kishat e Perëndisë, për qëndresën tuaj dhe për besimin në të gjitha përndjekjet dhe vështirësitë që po hiqni. **5** Ky është një dëfim i gjyqit të drejtë të Perëndisë, që ju të çmoheni të denjë për mbretërinë e Perëndisë për të cilën edhe vuani, **6** sepse është e drejtë, nga ana e Perëndisë, t'u jepet mundim atyre që po ju mundojnë, **7** kurse juve, të munduarve, të preheni bashkë me ne, kur Zoti Jezu Krisht të shfaqet nga qilli me engjëjt e pushtetit të vet, **8** në një zjarr flakérues, për t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht. **9** Ata do të ndëshkohen me shkatërrim të përjetshëm, larg nga ftyra e Zotit dhe nga lavdia e fuqisë së tij, (aiōnios g166) **10** kur ai të vijë, atë ditë, për të qenë në lavdëruar në shenjtorët e vet, për të qenë i admiruar në mes të atyre që kenë besuar, sepse dëshmia jonë tek ju u besua. **11** Edhe për këtë ne vazhdimisht po lutemi për ju, që Perëndia ynë t'ju bëjë të denjë për këtë thirje dhe të përbushë me fuqinë qđo qellim të mirë dhe veprën e besimit, **12** që të lëvdohet emri i Zotit tonë Jezu Krisht në ju dhe ju në të, sipas hirit të Perëndisë sonë dhe të Zotit Jezu Krisht.

2 Ju lutemi, o vëllezër, lidhur me ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht dhe me tubimin tonë me të, **2** të mos lejoni që menjherë t'ju prishet mendja ose të trazoheni as prej fryme, as prej fiale, as prej ndonjë letre gjoja të shkuar prej nesh, thua se ja, erdhë dita e Krishtit. **3** Askush të mos ju gjenjëj kursesi, sepse ajo ditë nuk do të vijë, pa ardhur më parë rënia dhe pa u shfaqur njeriu i mëkatit, i biri i humbjes, **4** kundërshtari, ai që lartëson veten mbi qđo gjë që quhet perëndi ose objekt adhurimi, aq sa të shkojë e të rrijë në tempullin e Perëndisë si Perëndi, duke e paraqitur veten se është Perëndi. **5** A nuk ju bie ndër mend se, kur isha akoma ndër ju, jua thoja këto gjëra? **6** Tani e dini atë që e ndalon atë që të shfaqet vetëm në kohën e vet. **7** Misteri i paudhësisë në fakt është tashmë në veprim, duke pritur vetëm që të hiqet nga mesi ai që e ndalon tashti. **8** Atëherë do të shfaqet ky i paudhë, të cilin Zoti do ta shkatërrojë me hukatjen e gojës së tij dhe do ta asgjësojë me të dukurit e ardhjes së tij. **9** Ardhja e atij të paudhi do të bëhet me anë të veprimit të Satanit, bashkë me çudira, shenja dhe mrrekullish të rrreme, **10** dhe nga qđo mashtrim ligësie për ata që humbin, sepse nuk pranuan ta duan të vërtetën për të qenë të shpëtar. **11** E prandaj Perëndia do t'u dërgojë atyre një gënëjim që do t'i bëjë të gabojnë, që t'i besojnë gënjeshtërs, **12** që të dënohen të gjithë ata që nuk i besuan së vërtëtës, por përqafuan ligësinë! **13** Por ne duhet ta falënderojmë vazhdimisht Perëndinë për ju, o vëllezër të dashur nga Zoti, sepse Perëndia ju zgjodhi që në fillim për t'ju shpëtar, me anë të shenjtërimit të Frymës dhe të besimit në të vërtetën; **14** tek e cila ju thirri me anë të ungjillit tonë, që të arrini të merrni lavdinë e Zotit tonë Jezu Krisht. **15** Prandaj, vëllezër, qëndroni dhe mbani porositë që mësuat, me anë të fjalës ose me anë të letrës sonë. **16** Dhe vetë Zoti jonë Jezu Krisht dhe Perëndia. Ati ynë, që na deshi dhe na dha me anë të hirit një ngushëllin të përjetshëm dhe një shpresë të mirë, (aiōnios g166) **17** ngushëlloftë zemrat tuaja dhe ju forcoftë në qđo fjalë e punë të mirë.

3 Më në fund, o vëllezër, lutuni për ne, që fjala e Zotit të përhapet me të shpejtë dhe të lëvdohet, porsi ndër ju, **2** dhe derisa të shpëtojmë nga njerëzit e çorodit dhe të këqij, sepse jo të gjithë kanë besim. **3** Por Zoti është besnik, dhe ai do t'ju forcojë dhe do t'ju ruajë nga i ligu. **4** Dhe ne kemi besim për ju te Zoti, se gjérat që ju porosítë po i bëni dhe do t'i bëni. **5** Edhe Zoti i drejtëftë zemrat tuaja te dashuria e Perëndisë dhe te qëndrueshmëria e Krishtit. **6** Dhe ju porositim, o vëllezër, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, që të largoheni nga qđo vëlla që ecën i çregullt dhe jo sipas porosisë që keni marri prej nesh. **7** Sepse ju e dini vetë se si duhet të na shëmbëlleni, sepse ne nuk u sollëm në mënyrë të çregullt midis jush, **8** dhe nuk kemi ngrënë falas bukën e ndonjërit, por punuam me mundim e cfiljtje dite e natë, që të mos i bëheshim barrë asnjërit prej jush. **9** Jo se ne nuk e kemi këtë të drejtë, po për t'ju dhënë ne vetë një shëmbull që ju të na imitonit. **10** Në fakt, edhe kur ishim në mes tuaj, ju porosisnim këtë: se po që se ndonjë nuk do të punojë, as të mos hajë. **11** Në fakt dégojjmë se disa prej jush që ecin në mënyrë të çregullt, nuk bëjnë asgjë dhe merren me gjëra të kota. **12** Këta i porosim dhe i bëjmë thirje në Zotin tonë Jezu Krisht, që të hanë bukën e tyre duke punuar shruar. **13** Dhe sa për ju, o vëllezër, mos u lodhni së bëri të mirën. **14** Dhe nëqoftëse dikush nuk i bindet fjalës sonë në këtë letër, shënojeni atë dhe mos u shoqëroni me të, që ai të turpërohet. **15** Por mos e mbanit atë si një armik, po këshillojeni si vëlla. **16** Dhe vetë Zoti i paqes ju dhënët vazhdimisht paqe në qđo mënyrë. Zoti qoftë me ju të gjithë. **17** Të falat me shëndet janë nga dora ime, nga mua, Pali; dhe kjo është një shenjë në qđo letër prej meje; unë shkruaj kështu. **18** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

1 Timoteut

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit, me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe të Zotit Jezu Krisht, shpresës sonë, **2** Timoteut, birit të vërtetë në besim: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit tonë dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. **3** Ashtu si të nxita kur u nisa për në Maqedoni, qëndro në Efes për t'u urdhëruar disave të mos mësojnë doktrina të tjera, **4** dhe të mos merren me përralla dhe me gjenealogji që s'kanë të sosur, të cilat shkaktojnë përcarje më tepër sesa vepra e Perëndisë, që mbështetet në besim. **5** Qëllimi i këtij urdhërimi është dashuria, prej një zemre të pastër, prej një ndërgjegjeje të pastër dhe prej një besimi jo të shtritur. **6** Disa, duke u shmangur nga këto gjëra, u kthyen në biseda të kota dhe, **7** duke dashur të janë mësues të ligjit, nuk kuptojnë as ato që thonë, as ato që pohojnë. **8** Dhe ne e dimë se ligji është i mirë, në qoftë se njeriu e përdor si duhet; **9** duke ditur këtë, që ligji nuk është vënë për të drejtin, po për të pabesët dhe të rebelët, për të ligjt dhe mëkatarët, për të pamëshirishmit dhe të ndyrët, për ata që vrasin babë e nënë, për vrasësit, **10** për kurvarët, për homoseksualët, për grabitësit, për remët, për ata që shkelin betimin, për çdo gjë tjeter që nie në kundërshtim me doktrinën e shëndoshë, **11** sipas ungjillit të lavdisë të të lumit Perëndi, që më është besuar. **12** Dhe e falënderoj Krishtin Zotin tonë, që më bën të fortë, sepse më çmoi të denjë për t'u besuar, duke më vënë në shërbimin e tij, **13** që më parë isha blasfemues, përndjekës dhe i dhunshëm; por m'u dha mëshira, sepse i bëra nga padja, në mosbesimin tim; **14** kështu hiri i Zotit tonë teprroi pa masë me besimin dhe dashurinë, që është në Jezu Krishtin. **15** Kjo fjalë është e sigurt e denjë për t'u pranuar plotësisht, që Krishti Jezus erdhë në botë për të shpëtuar mëkatarët, ndër të cilët unë jam i pari. **16** Por prandaj u mëshirova, që Jezu Krishti të tregojë më përparrë në mua gjithë zemërgjëresinë, për të genë shembull për ata që do të besojnë në të përfjetshme. (aiōnios g16) **17** Dhe Mbretit të amshuar, të pavdekshmit, të padukshmit, të vetmit Perëndi të dituri, i qoftë ndër e lavdi në shekuj të shekujuive. Amen. (aiōn g165) **18** Po ta besoj këtë detyrë, o Timote bir, sipas profecive që u bënë më parë për ty, që sipas tyre të bësh luftimin e mirë, **19** duke pasur besim dhe ndërgjegje të mirë, sepse disa, duke e hedhur poshtë, u bënë lundërthyerje në besim. **20** Ndër këta janë Imeneu dhe Aleksandri, të cilët unë i dorëzova në duart e Satanit që të mësojnë të mos blasfemojnë.

2 Të bëj thirrje, pra, para së gjithash, që të bëhen përgjëreme, lutje, ndërhyrje dhe falënderime për të gjithë njerëzit, **2** përmbrëtërit e për të gjithë ata që janë në pushtet, që të mund të shkojmë një jetë të getet dhe të paqtë me çdo perëndishmëri dhe ndër. **3** Sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer përparrë Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, **4** i cili dëshiron që gjithë njerëzit të shpëtohen dhe t'a arrinjë njohjes të së vërtetës. **5** Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezus njeri, **6** i cili e dha veten si çmim për të gjithë, përdëshim në kohën e caktuar, **7** për të cilin unë u vura predikues dhe apostull (them të vërtetën në Krisht, nuk gënjej), mësues i johebrenje në besim dhe në të vërtetë. **8** Dua, pra, që burrat të luten në çdo vend, duke ngritur duar të pastra, pa mëri dhe pa grindje. **9** Në mënyrë të njëjtë dua që edhe gratë, të vishen hijshëm, me cipë dhe modesti dhe jo me gërshteta a me ar, a me margaritarë, a me rroba të shtrenjta, **10** po me vepra të mira, si u ka hipe grave që i kushtohen perëndishmëri. **11** Gruaja le të mësojë në heshtje dhe me çdo nënshtrim. **12** Nuk e lejoj gruan që të mësojë, as të përdori pushtet mbi burrin, por të rrijë në heshtje.

13 Në fakt së pari u formua Adami dhe më pas Eva. **14** Dhe nuk u gjenjye Adami, por gruaja u gjenjye dhe ra në shkelje. **15** Megjithatë ajo do të shpëtohet duke lindur fëmijë, në qoftë se do të qëndrojnë në besim, në dashuri dhe në shenjtërim me modesti.

3 Kjo fjalë është e sigurt: Në qoftë se dikush dëshiron të bëhet peshkop, dëshiron një punë të mirë." **2** Duhet, pra, që peshkopi të jetë i patëmetë, burrë i një gruaje të vetme, të jetë i përbajtj, i arsyeshëm, i matur, mikpritës, i zoti të mësojë të tjerët, **3** të mos jepet pas verës, të mos jetë i dhunshëm, të mos jetë koprac, por i butë, jo grindavec, të mos lakmojë paranë; **4** njeri që e qeveris mirë familjen e vet dhe i ka fëmijët të bindur me çdo lloj mirësijellje; **5** (sepse në qoftë se dikush nuk di të qeverisë familjen e vet, si do të kujdeset për kishën e Perëndisë). **6** Të mos jetë i posakthyer në besim, që të mos i rritet mendja dhe të bjerë në gabimet e djallit. **7** Madje duhet që ai të ketë dëshmim të mirë edhe ndër të jashtmit, që të mos shahet dhe të bjerë në lakun e djallit. **8** Gjithashtu dhjakët duhet të janë dinjitozë, jo me dy faqe në fjalë, të mos jepen pas verës së tepërt, të mos lakmojnë fitime të paligjshme, **9** dhe ta ruajnë misterin e besimit me ndërgjegjeje të pastër. **10** Edhe këta le të vihen më parë në provë, pastaj ta kryejnë shërbesën e tyre po të janë të patëmetë. **11** Edhe bashkëshortet e tyre të kenë dinjitet, jo shifarakore, por të përbajtura dhe besnikë në gjithçka. **12** Dhjakët të janë bashkëshortët në gruaje të vetme, t'i drejtojnë mirë fëmijët dhe familjet e veta. **13** Sepse ata që e kanë kryer mirë shërbesën, fitojnë reputacion të mirë dhe siguri të madhe në besimin në Jezu Krishtin. **14** Po t'i shkruaj këto gjëra duke shpresuar që të vij së shpeiti te ti, **15** por, po u vonova, të dish se si duhet të sillesh në shtëpinë e Perëndisë, që është kisha e Perëndisë së gjallë, shtylla dhe mbështetja e së vërtetës. **16** Dhe s'ka asnë dyshim se misteri i mëshirës është i madh: Perëndia u shfaq në mish, u shfajësua në Frymë, u duk ndër engjëj, u predikua ndër johebrenj, u besua në botë, u ngrit në lavdi.

4 Dhe Fryma e thotë shkoqur se në kohët e fundit disa do ta mohojnë besimin, duke u vënë veshin frymëve gjëneshtare dhe doktrinave të demonëve, **2** që flasin gjëneshtra me hipokrizi, të damkosur në ndërgjegjene e tyre, **3** të cilët do të ndalojnë martesën dhe do të urdhërojnë të mos hanu ushqimet që Perëndia i krijoj, të merren me falënderim nga ata që besojnë dhe e njohin të vërtetën. **4** Sepse çdo kriesë e Perëndisë është e mirë dhe asgjë s'është për t'u hedhur, nëse merret me falënderim, **5** sepse është shenjtëruar nga fjala e Perëndisë dhe nga lutja. **6** Duke ua propozuar këto gjëra vëllezërve, ti do të jesh një shërbyes i mirë i Jezu Krishtit, i ushqyer me fjalët e besimit dhe të mësimit të mirë, që ke kuptuar plotësisht. **7** Shmangu pra nga përrallat profane dhe të vjetërve, edhe ushtrohu në perëndishmëri, **8** sepse ushtrimi i trupit është i dobishëm për pak gjë, kurse perëndishmëria është e dobishme për çdo gjë, sepse përbëm premtimin e jetës së tashme dhe të asaj që do të vijë. **9** Kjo fjalë është e sigurt dhe e denjë për t'u pranuar në çdo mënyrë. **10** Për këtë, në fakt, ne po mundohemi dhe na shajnjë, sepse kemi shpresuar në Perëndinë e gjallë, që është Shpëtimtar i gjithë njerëzve dhe sidomos i besimtarëve. **11** Urdhëro këtu gjëra dhe mëso këto gjëra. **12** Askush të mos e shpërfillë moshën tênde të re, por bëhu shembull për besimtarët në fjalë, në sjellje, në dashuri, në Frymë, në besim dhe në dëliresi. **13** Kushtoju leximit, këshillimit dhe mësimit derisa të vij unë. **14** Mos e lër pas dore dhuntin që është në ty, e cila të është dhënë me anë profecie, me vënien e duarve nga ana e pleqësisë. **15** Kujdesu për këto gjëra dhe kushtoju atyre têrësisht, që përpamimi yt të jetë i dukshëm për gjithë. **16** Ruaje veten tênde dhe mësimin, qëndro në këto gjëra, sepse, duke vepruar kështu, do të shpëtosh veten dhe ata që të dégjojnë.

5 Mos e qorto ashpér një plak, por këshilloje si atë, dhe më të rinjtë si vëllezër, 2 plakat si nëna, të rejat si motra, me plot dillësi. 3 Ndero vejushat që janë me të vërtetë të veja. 4 Por në qoftë se një e ve ka djem a nipa, këta le të mësojnë më parë të tregojnë perëndishmëri ndaj atyre të familjes së vet dhe t'u shpërblejnë prindërvë të tyre, sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer përpara Perëndisë. 5 Dhe ajo që është me të vërtetë e ve, dhe ka mbetur e vetme, e ka shpresën në Perëndinë dhe qëndron në lutje dhe në të falura natë e ditë. 6 Ndërsa ajo që jeton e shthurur, ndonëse rron, është e vdekur. 7 Porosit edhe këto gjëra, që të janë të patëmetë. 8 Por në qoftë se dikush nuk kujdeset për të vëtët, dhe më tepër për ata të shtëpi, a e ka muohar besimin dhe është më i keq se një jobesimtar. 9 Një e ve të regjistrohet në listën e vejushave, po të jetë jo më e re se gjashtëdhjetë vjeçë, të ketë qenë bashkëshorte e një burri të vëtëm, 10 dhe të ketë déshminë për veprat e mira: që i ka ritur fémijët e saj, ka pritur të huajt, ua ka larë këmbët shenjtorëve, ka ndihmuar nevojtarët, i është kushtuar vazhdimi i çdo vepre të mirë. 11 Po mos i prano vejushat më të reja, sepse, duke u dhënë pas déshirave të tyre, ngrinen kundër Krishtit, duan të martohen, 12 duke têrhequr mbi vete një dénim, sepse kanë shkelur besimin e parë. 13 Madje ato mësojnë të janë përtace duke shkuar shtëpi më shtëpi, edhe jo vëtëm përtace, por edhe llafazane dhe kureshtare duke folur për gjëra të kota. 14 Dua, pra, që vejushat e reja të martohen, të kenë fémijë, të bëhen zonja shtëpie dhe të mos i japid kundërshtarit asnjë shkak për të përfolur; 15 sepse disa tashmë devijuan për të ndjekur Satanin. 16 Në qoftë se ndonjë besimtar ose besimtarë ka vejusha, le t'i ndihmojë e të mos bëhen barrë kishës, e cila mund të ndihmojë ato që janë me të vërtetë të veja. 17 Pleqtë që e drejtoinjë mirë parësinë në kishë, le të nderohen dyfish, sidomos ata që mundohen me fjalë e me mësim. 18 Sepse Shkrimi thotë: "Mos ia lîdh gojën kaut që shin në lémë", dhe: "Punëtori e ka hak mëditën e tij". 19 Mos prano asnjë padë kundër një plaku, veçse kur ka dy ose tre déshimitarë. 20 Ata që mëkatojnë qortoj përpara të gjithëve, që edhe të tjerët të kenë frikë. 21 Unë të vë në be përpara Perëndisë, dhe Zotit Jezu Krisht dhe engjëjëve të zgjedhur, që t'i zbatosh këto gjëra pa paragjykime, dhe mos bëj asgjë me anësi. 22 Mos i vërt duart askujt me ngut dhe mos u bëj pjestar në mëkatet e të tjerëve; ruaje veten të pastër. 23 Mos pi më ujë, por përdor pak verë për stomakun tënd dhe për sëmundjet e tua të shpeshta. 24 Disa njerëzve mëkatet u duken sheshit edhe përpara gjyqit, ndërsa të tjerëve u duken më pas. 25 Gjithashtu edhe veprat e mira duken; por edhe ato që janë ndryshe nuk mund të mbeten të fshehura.

6 Të gjithë sklllevërit që janë nën zgjedhë le t'i çmojnë zotërinjtë e tyre të denjë për çdo nderim, që të mos shuhën emri i Perëndisë dhe doktrina. 2 Edhe ata që i kanë zotërinjtë besimtarë, të mos i përbuzin sepse janë vëllezër, por t'u shërbijnë edhe më mirë, sepse ata që kanë dobi nga shërbimi i tyre janë besimtarë dhe të dashur. Mëso këto gjëra dhe i këshillo. 3 Në qoftë se dikush mëson një doktrinë tjeter dhe nuk ndjek fjalët e shëndosha të Zotit tonë Jezu Krisht dhe doktrinën sipas perëndishmërisë, 4 ai mbahet më të madh dhe nuk di asgjë, por vuan nga sëmundja e grindjes dhe e të zënrit me fjalë, prej nga lindin smira, grindja, të sharat, dyshimet e këqija, 5 debatet e kota të njerëzve me mendje të prishur dhe të shterur nga e vërteta, sepse mendojnë se perëndishmëria është burim fitimi; largohu prej këtyre. 6 Perëndishmëria është një mjet që sjell dobi të madhe, kur njeriu kënaqet me aq sa ka. 7 Sepse ne nuk kemi asgjë me vete në këtë botë, dhe është e qartë se prej saj nuk mund të marrim gjë me vete; 8 por, kur kemi çfarë të hamë dhe të veshim, të jemi të

kënaqur me kaq. 9 Por ata që déshirojnë të pasurohen, bien në tundim, në lak dhe në shumë pasione të paarsyeshme dhe të démshme, që i plandosin njerëzit në rrënëm dhe shkatërrim. 10 Sepse laktmia për para është rrënja e gjithë këqijave dhe, duke e lakmuar atë fort, disa u larguan nga besimi dhe e depërtuan veten e tyre në shumë dhimbje. 11 Por ti, o njeriu i Perëndisë, hiq dorë nga këto dhe ndiq drejtësinë, perëndishmërinë, besimin, dashurinë, zemërgjerësinë dhe zemërbutësinë. 12 Lufto luftë e drejtë të besimit, rrok jetën e përjetshme, në të cilën u thirre dhe për të cilën bërrë rrëfimin e mirë të besimit përpara shumë déshmitarëve. (aiōnios g166) 13 Po të përgjërohem përpara Perëndisë që u jep jetë të gjitha gjërat e dëshmuar përpara Ponc Pilatit, dëshmi të mirë besimi, 14 ta ruash këtë urdhërim pa njolla e te meta, derisa të shfaqet Zoti ynë Jezu Krisht, 15 që, në kohën e caktuar, do ta tregojë i lumi e i vetmi sundimtar, Mbreti i mbretërvë dhe Zoti i zotërve, 16 ai që i vërtimi e ka pavdekësinë dhe rri në drithë të paafrueshme, të cilën asnjë njeri nuk e ka parë kurrë dhe as mund ta shohë; atij i qoftë nderi dhe pushteti i përjetshëm. Amen. (aiōnios g166) 17 Porositi të pasurit e kësaj bote të mos janë krenarë, dhe të mos i mbajnë shpresat në pasurinë që është e pasigurt, por në Perëndinë e gjallë, i cili na jep gjithçka bujarisht për ta gëzuar, (aiōn g165) 18 të bëjnë të mira, të bëhen të pasur nën vepra të mira, të janë bujarë dhe të gatshëm për të dhënë, 19 duke mbledhur si thesar një themel të mirë për të ardhmen, për të arritur jetën e përjetshme. (aiōnios g166) 20 O Timote, ruaj atë që të është besuar, duke u shmangur nga fjalët e kota dhe profane dhe nga kundërshtimet e asaj që quhet në mënyrë të rreme shkencë, 21 të cilin e përqafuan disa dhe dolën nga besimi. Hiri qoftë me ty! Amen!

2 Timoteut

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit nëpërmjet vullnetit të Perëndisë, sipas premtimit të jetës që është në Krishtin Jezus, 2 Timoteut, birit të dashur: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit, dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. 3 E falënderoj Perëndinë, të cilin i shërbej sikurse edhe të parët e mi me ndërgjegje të pastër, se pa pushim të kujtoj në lutjet e mia, ditë e natë; 4 dhe, kur kujtoj lotët e tu, kam shumë mall të të shoh që të mbushem me gjëzim, 5 sepse kujtoj besimin e singertë që është në ty, i cili më parë ishte të gjyshja jote Loide dhe të nëna jote Euniq, dhe jam i bindur se është edhe te ti. 6 Për këtë arsy po të kujtoj ta zgjosh dhuntinë e Perëndisë që është në ty me anë të vénies së duarve të mia. 7 Sepse Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike, por force, dashurie dhe urtësie. 8 Mos kë turp, pra, të dëshmosh Zotin tonë, as mua, të burgosurin e tij, por hiq keq bashkë me mua për ungjillin, sipas fuqisë së Perëndisë, 9 që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tonë, por sipas qëllimit të tij dë sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përparrë fillimit të kohëve (aiōnios g166) 10 dhe tanë u shfaq me anë të dukjes së Shpëtimtarit tonë Jezu Krishtit, që e prishi vdekjen dhe nxori në dritë jetën dhe pavdekësinë me anë të ungjillit, 11 për të cilin unë u caktova predikues, apostull dë mësuesin i johebrejnje. 12 Për këtë arsy unë po vuaj edhe nga këto gjëra, po nuk kam turp, sepse e di kujt i kam besuar dhe jam i bindur se ai është i zoti ta ruajë visarin tim deri në atë ditë. 13 Ruaje modelin e fjalëve të shëndosha që dégjove prej meje me besim dhe dashuri, që janë në Krishtin Jezus. 14 Ruaje visarin e mirë me anë të Frymës së Shenjtë që rri te ne. 15 Ti e di se të gjithë ata që janë në Azi më ktheyen krahët, dhe midis tyre Figeli dhe Hermogeni. 16 Zoti i dhëntë mëshirë familjes së Onesiforit, sepse shpeshherë më dha zemër dë nuk pati turp nga prangat e mia; 17 madje, kur erdhë në Romë, më kërkoi me shumë zell dhë më gjitet. 18 Zoti i dhëntë të gjejë mëshirë nga ana e Zotit në atë ditë. Ti e di më mirë se askush sa shërbime më bëri në Efes.

2 Ti, pra, biri im, forcohu në hirin që është në Krishtin Jezus; 2 dhe ato që dégjove nga unë përparrë shumë dëshmitarëve, jepua njerëzve besnikë, që do të janë të aftë të mësojnë edhe të tjerë. 3 Ti, pra, duro pjesën tënde të vuajtjeve, si një ushtar i mirë i Jezu Krishtit. 4 Sepse asnjë nga ata që shkojnë ushtarë nuk ngatërohet me punërat e jetës, që t'i pëlqejë atij që e mori ushtar. 5 Po ashtu, nëse dikush merr pjesë në gara, nuk kurorëzohet po të mos ketë luftuar sipas rregullave. 6 Bujku që mundohet duhet ta marrë i pari pjesën e fryteve. 7 Mendo për ato që të them, sepse Zoti do të të japë mend për të gjitha. 8 Kujto që Jezu Krishti, nga fisi i Davitit, u njall së vdekuri sipas ungjillit tim, 9 për të cilin unë po vuaj deri edhe në pranga posa keqbërës; por fjalë e Perëndisë nuk lidhet në pranga. 10 Prandaj unë i duroj të gjitha për shkak të të zgjedhurve, që ata të kenë shpëtimin që është në Krishtin Jezus, bashkë me lavdi të përfjetshme. (aiōnios g166) 11 Kjo fjalë është e vërtetë, sepse, nëse ne vdiqëm me të, me të edhe do të rrojnë; 12 në qoftë se vuajmë, do të mbretërojmë bashkë me të; po ta mohojmë, edhe ai do të na mohojë. 13 Nëse jemi të pabesë, ai mbetet besnik, sepse ai nuk mund të mohojë vetveter. 14 Ua kujto atyre këto gjëra, duke u përbetuar përparrë Zotit të mos hahen kot me fjalë pa asnjë dobi, në dëm të atyre që dégjojnë. 15 Mundohu të dalësh përparrë Perëndisë si i sprovuar, si punëtor që nuk ka pse të turpërohet, që thotë drejt fjalën e së vërtetës. 16 Shmangu nga fjalët e kota dhe profane, sepse do të çojnë në pabesi, 17 dhe fjalë e tyre do të brejë si një gangrenë; ndër këta janë Himeneu dhe Fileti, 18 të cilët dolën jashtë rrugës

së të vërtetës, duke thënë se ringjallja ka ngjarë dhe përbysin besimin e disave. 19 Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vulë: "Zoti i njeh të vetët", dhe: "Le t'i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit". 20 Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa për të nderuar; të tjerat për të mos nderuar. 21 Pra, në qoftë se dikush Castrohet nga këto gjëra, do të jetë një enë nderi, e shenjtëruar dhe e dobishme për të zotin, e përgatitur për çdo vepër të mirë. 22 Largohu nga pasionet rimore dhe bjeru pas drejtësisë, besimit, dashurisë dhe paqes bashkë me ata që e thérresin në ndihmë Zotin me zemër të pastër. 23 Shmang gjithashtu diskutimet e marra dhe pa mend, duke ditur se shkaktojnë grindje. 24 Sepse shërbëtori i Zotit nuk duhet të zihet, por të jetë i butë me të gjithë, i aftë për të mësuar njerëzit dhe i durueshëm, 25 duke i mësuar me butësi kundërshtarët, me shpresë se Perëndia ua jep atyre të pendohen, që arrinjë të njohin të vërtetën, 26 dhe të vijnë në vete, duke shpëtuar nga laku i djallit, që i ka zënë robëri të vullnetit të tij.

3 Dhe dije këtë: në ditët e fundit do të vijnë kohë të vështira, 2 sepse njerëzit do të janë egoistë, lakmues parash, mburravécë, krenarë, blasfemues, të pabindur ndaj prindërve, mosmirënjohës, të paudhë, 3 të padhembshur, të papajtueshëm, shpifës, të papërbajtjur, mizorë, që s'e duan të mirën, 4 tradhtarë, kokëshkretë, fodullë, défrimdashës më fort se perëndidashës, 5 të perëndishëm në dukje, por mohues të fuqisë së saj; edhe nga këta largohu. 6 Sepse prej këtyre janë ata që futen nëpër shtëpi dhe i bëjnë për vete femrat e ngarkuara me mëkate, të sunduara nga pasione të ndryshme, 7 të cilat mësojnë gjithnjë dhe kurri nuk mund të arrinjë në njohjen e plotë të së vërtetës. 8 Dhe sikur Janei dhe Jambresi i kundërshtuan Moisiut, po kështu edhe këta i kundërvihen së vërtetës; janë njerëz mendprishur, të neveritshëm në çështjen e besimit. 9 Por këta nuk do të shkojnë shumë përparrë, sepse marrëzia e tyre do të dalë në shesh për të gjithë, ashtu sikurse u njau edhe atyre. 10 Dhe ti ndoqe nga afër mësimin tim, sjelljen, këshillat, besimin, durimin, dashurinë, ngulmin, 11 përndrekjet, vuajtjet që më ndodhën në Antioki, në Ikonio, dhe në Listra; ti e di çfarë përndrekjesh hoqë, por Perëndia më shpëtoi nga të gjitha. 12 Të gjithë ata që duan të rrojnë me perëndishmëni në Krishtin Jezus do të përndrini, 13 por njerëzit e këqij dhe mashtrees do të shkojnë keq e më keq, duke gënijer dy duke u gënijer vetë. 14 Por ti qëndro në ato që mësove dhe u binde plotësish, duke e ditur prej kujt i mësove, 15 dhe se që nga fëmijëria i njeh Shkrimet e shenjtë, të cilat mund të bëjnë të ditur për shpëtimin me anë të besimit që është në Krishtin Jezus. 16 I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreqje dhe për edukim me drejtësi, 17 që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, tërësisht i pajisur për çdo vepër të mirë.

4 Po të përbej, pra, përparrë Perëndisë dhe Zotit Jezu Krisht, që ka për të gjykuar të gjallë e të vdekur, në dukjen e tij dhe në mbretërinë e tij: 2 prediko fjalën, ngul këmbë me kohë e pa kohë, kritiko dhe qorto, këshillo me çdo durim e doktrinë. 3 Sepse do të vijë koha kur njerëzit nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë, por, sipas éndjeve të veta, do të mbledhin grumbull mësues për të gudulisur veshët. 4 dhe do t'i largojnë veshët nga e vërteta e do t'i sjellin drejt përrallave. 5 Por ti rri syçelë në çdo gjë, duro vuajtjet, kryeve punën e ungjilltarit, përbushe plotësish shërbësën tënde. 6 Sa për mua, po derdhem si ofertë pije, dhe koha e njisës sime arriti. 7 Luftën e mirë e luftova, e përfundova vrapiimin, e ruajta besimin. 8 Pas kësaj më pret gati kurora e drejtësisë që Perëndia, gjykatakësi i drejtë, do të ma japë atë ditë, dhe jo vetëm mua, por

edhe gjithë atyre që presin me dashuri të shfaqurit e tij. **9** Përpiqu
të vish shpejt tek unë, **10** sepse Dema më la, sepse deshi këtë
botë, dhe iku në Thesaloniki; Kreshenci në Galati, Titë në Dalmaci.
(aiōn g165) 11 Me mua është vetëm Lluka; merre Markun dhe
sille me vete, sepse e kam shumë të dobishëm pér shërbesë. **12**
Tikikun e dërgova në Efes. **13** Kur të vish, sill mantelin që lashë
në Troadë, pranë Karpit, dhe librat, sidomos pergamenat. **14**
Aleksandri, remtari, më bëri shumë të këqija; Zoti ia shpagoftë
sipas veprave të tij. **15** Ruaju edhe ti prej tij, sepse ka qenë
kundërshtar i madh i fjalëve tonë. **16** Në mbrojtjen time të parë në
gjyq askush nuk qe me mua, por të gjithë më lanë; kjo të mos u
numërohet pér faj. **17** Por Zoti më ndenji pranë dhe më dha fuqinë
që me anën time predikimi i ungjillit të kryhej plotësisht dhe ta
dëgjonin të gjithë johebrejtë; dhe unë shpëtova nga goja e luanit.
18 Edhe Zoti do të më shpëtojë nga çdo vepër e keqe dhe do
të më ruajë pér mbretërinë e tij qiellore. Lavdi atij në shekuj të
shekujive. Amen. **(aiōn g165) 19** Të fala Prishilës dhe Akuilës dhe
shtëpisë së Onesiforit. **20** Erasti mbeti në Korint, por Trofimin e
lashë të sëmurë në Milet. **21** Përpiqu të vish përpara dimrit. Të
përhëndetin Eubuli, Pudenti, Lini, Klaudja dhe të gjithë vëllezërit.
22 Zoti Jezu Krisht qoftë me fryshtën tênde! Hiri qoftë me ju! Amen.

1 Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezu Krishtit, sipas besimit të të zgjedhurve të Perëndisë dhe njohjes të së vërtetës që është sipas perëndishmërisë, **2** në shpresën e jetës së përjetshme, të cilën Perëndia, që nuk gjenjen, e premtoi para të gjitha kohërave, (*aiōnios g166*) **3** dhe që në kohë të caktuara e shfaqi fjälën e tij me anë të predikimit që m'u besua me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, **4** Titit, birit të vërtetë në besimin e përbashkët: *hir, mëshirë* dhe paqe prej Perëndisë, Atit, dhe prej Zotit Jezu Krisht, Shpëtimtarit tonë. **5** Për këtë arsyse të lashë në Kretë, që ti n'dreqësh mirë çështjet që janë për t'u bérë dhe që, në çdo qytet, të caktosh pleq, ashtu siç të porosita; **6** secili prej tyre të jetë i paqortueshëm, bashkëshort i një gruaje të vetme, të ketë fëmijë besimtarë, që të mos përfitten për jetë të shthurur dhe për pandëgjesë. **7** Sepse peshkopi, si administruesh i shtëpisë së Perëndisë duhet të jetë i paqortueshëm, jo arrogant, jo zemërak, jo i dhënë pas verës, jo i dhunshëm, jo njeri që lakmon fitim të turpshëm, **8** por mikpritës, mirëdashës, i urtë, i drejtë, i shenjtë, i përbajtur, **9** që mban fort fjälën besnikë siç i është mësuar, që të jetë në gjendje me doktrinën e shëndoshë të këshillojë dhe bindë ata që kundërshtojnë. **10** Sepse ka, veçanërisht ndërmjet atyre që janë nga rrethprerja, shumë të pabindur, llafazanë të mashtres, të cilëve u duhet mbyllur goja; **11** këta ngatëtrojnë familje të téra, duke mësuar ato që s'duhet, për fitim të ndyrë. **12** Një prej tyre, pikërisht një profet i tyre, tha: "Ketasit janë gjithnjë gjenështarë, egërsira të këqija, barkpërtacë!" **13** Kjo dëshmi është e vërtetë; prandaj qortoji me ashpërsi, që të shëndoshen në besim, **14** pa u vënë vesh përrallave të Judenje dhe urdhërimeve të njerëzve që largohen nga e vërteta. **15** Cijitçka është e pastër për ata që janë të pastër, por asgjë nuk është e pastër për të ndoturit dhe për ata që nuk besojnë; madje edhe mendja, edhe ndërgjegjja e tyre janë të ndotura. **16** Ata pohojnë se njohin Perëndinë, po me vepra e mohojnë, sepse janë të neveritshëm, të pabindur dhe të pazotë përfarëdo vepre të mirë.

2 Por ti shpall ato që përkijnë me doktrinën e shëndoshë: **2** pleqtë të janë të përbajtur, dinjitozë, të urtë, të shëndoshë në besim, në dashuri, në durim. **3** Gjithashtu edhe gratë e moshuara të kenë sjellje ashtu si u ka hije shenjoreve, jo shpifëse, jo robinja ndaj verës së shumtë, por mësuese të së mirës, **4** që t'i mësojnë të rejtat të duan burrat e tyre, të duan bijtë e tyre, **5** të janë fjalëpakkë, të dlira, t'i kushtohen punëve të shtëpisë, të mira, të bindura ndaj burrave të tyre, që fjala e Perëndisë të mos blasphemohet. **6** Nxiti gjithashtu të rinjtë që të janë të matur, **7** duke e nxjerrë në çdo gjë veten tênde si shembull veprash të mira, duke treguar në mësim pastërti, dinjitet, paprishshmëri, **8** një e folur e shëndoshë e të paqortueshme, që kundërshtari të turpërohet e të mos ketë të flasë asgjë të keqe për ju. **9** Shërbëtorët t'u binden zotërinjë të tyre, të mundohen t'i kënaqin në të gjitha gjërat, të mos i kundërshtojnë me fjålë. **10** të mos përvetësojnë gjënjë e huaj, por të tregojnë një besnikëri të plotë, që në çdo gjë të nderojnë mësimin e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë. **11** Sepse hiri shpëtues i Perëndisë iu shfaq gjithë njerëzve, **12** dhe na mëson të mohojmë pabesinë dhe lakmitë e botës, sepse ne rrojmë me urtësi, me drejtësi dhe me perëndishmëri në këtë jetë, (*aiōn g165*) **13** duke pritur shpresën e lume dhe të shfaqurit e lavdisë të të madhit Perëndi dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht, **14** i cili e dha veten për ne, përtë na shpenguar nga çdo paudhësi dhe përtë pastruar përvete një popull të veçantë, të zellshëm në vepra të mira. **15** Mësoju këto gjëra, këshillo dhe qorto me çdo pushtet! Askush mos të përcmoftë.

3 U kujto atyre që t'u nënsstrohen pushtetarëve dhe autoriteteve, të janë të bindur, gati për çdo vepër të mirë, **2** të mos flasin keq për asnjëri, të janë paqësorë dhe të butë, duke treguar mirësujje të madhe kundrejt të gjithë njerëzve. **3** Sepse edhe ne dikur ishim të pamendë, rebel, endacakë, robër të lakkive të ndryshme dhe të qejfave, duke jetuar në ligësi dhe në smirë, të uryrer dhe duke e uryrer njeri tjetrin. **4** Po kur u shfaq mirësia e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe dashuria e tij për njerëzit, **5** ai na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë, **6** të cilën e derdhë me mbushëlli mbi ne, me anë të Jezu Krisht, shpëtimtarit tonë, **7** që ne, të shfajësuar me anë të hirit të tij, të bëhemë trashëgimtarë të jetës së përjetshme, sipas shpresës që kemi. (*aiōnios g166*) **8** Kjo fjalë është e sigurt, dhe dua që t'i pohosh me forcë këto gjëra, që ata që kanë besuar në Perëndinë të kujdesen përtë kryer vepra të mira. Këto gjëra janë të mira dhe të dobishme për njerëzit. **9** Por ti shmangu nga diskutimet e ma-rra, nga gjenealogjitet, nga grindjet dhe debatet rrëth ligjit, sepse janë të padobishme dhe të kota. **10** Shmangu nga njeriu sektar, mbasi ta kesh qortuar një herë e dy herë, **11** duke ditur se një i tillë është çoroditur dhe mëkaton, duke dënuar vveten. **12** Kur të dërgoj Arteman ose Tikikun, bëj qmos përtë ardhur tek unë në Nikopoli, sepse vendosa ta kaloj dimrin aty. **13** Përcilli me kujdes përdhëtim Zenën, juristin e ligjit, dhe Apolonin, që të mos u mungojë gjë. **14** Edhe le të mësojnë edhe tanët t'u kushtohen veprave të mira për nevojat e ngutshme, që të mos janë të pafrytshëm. **15** Të gjithë ata që janë me mua të bejnë të fala. Përsëndeti ata që na duan në besim. Hiri qoftë me ju të gjithë. Amen.

Filemonit

1 Pali, i burgosuri i Jezu Krishtit, dhe vëlla Timoteu, Filemonit të dashur dhe bashkëpunëtorit tonë, 2 motrës Apfi, bashkëluftëtarit tonë Arkipit, dhe kishës që mblidhet në shtëpinë tënde: 3 hir dhe paqe mbi ju prej Perëndisë sonë, Atit, dhe Zotit Jezu Krisht. 4 E falënderoj Perëndinë tim, duke të kujtuar gjithnjë në lutjet e mia, 5 sepse po dégjoj pér dashurinë tënde dhe pér besimin që ke ndaj Zotit Jezu Krisht dhe ndaj gjithë shenjtorëve, 6 që bashkësia e besimit tënd tē bëhet e frytshme nëpërmjet njohjes së çdo të mire që është në ju pér shkak të Jezu Krishtit. 7 Sepse ne patëm gjëzim të madh dhe pérqëdëlim nga dashuria jote, sepse me anën tënde, o vëlla, zemrat e shenjtorëve u përtërinë. 8 Prandaj, edhe pse kam liri tē plotë në Krishtin tē tē urdhëroj atë që duhet tē bësh, 9 më shumë më pëlqen tē tē lutem pér dashurinë, kështu siç jam unë, Pali, plak dhe tashti edhe i burgosur i Jezu Krishtit; 10 tē lutem pér birin tim Onesim, që më lindi në prangat e mia, 11 i cili dikur s'kishte fare vlerë pér ty, por që tani është shumë i vlefshëm pér ty e pér mua, 12 tē cilin ta dërgova përsëri; dhe ti prite atë, zemrën time. 13 Do tē desha ta mbajë pranë vetes që tē më shërbente në vendin tënd në prangat pér shkak të ungjillit; 14 por nuk desha tē bëja asgjë pa mendjen tënde që e mira tē cilën do tē bësh tē mos jetë nga detyrimi, por me dashje. 15 Sepse ndoshta pér këtë arsy që ndarë prej teje pér pak kohë, që ta kesh atë përgjithmonë, (aliois g166) 16 por jo më si skllav, por shumë më tepër se skllav, vëlla tē dashur, sidomos pér mua, por aq më tepër pér ty si sipas mishit, ashtu dhe në Zotin. 17 Në qoftë se ti, pra, më konsideron shok, prite si tē isha vetë! 18 Dhe në qoftë se tē ka bërë ndonjë padrejtësi ose tē ka ndonjë detyrim, m'i ngarko mua. 19 Unë, Pali, i shkrova me dorën time. Unë vetë do tē paguaj; që tē mos them se ti më detyrohesh edhe veten tënde! 20 Po, vëlla, ma bëj këtë nder në Perëndinë! Ma përtëri zemrën në Perëndinë! 21 Të shkrova me plotbesim se do tē më dëgjosh, sepse e di se tì do tē bësh edhe më shumë nga sa po të them. 22 Më përgatit njëkohësht një vend pér tē ndenjur, sepse shpresoj se, pér hir tē lutjeve tuaja, do t'ju dhurohem përsëri. 23 Epafra, i burgosur bashkë me mua në Jezu Krishtin, 24 Marku, Aristarku, Dema dhe Lluka, bashkëpunëtorët e mi, tē bëjnë tē fala. 25 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me fryshtën tuaj. Amen.

Hebrenjve

1 Perëndia, mbasi u foli së lashti shumë herë dhe në shumë mënyra etërve me anë të profetëve, **2** së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit, të cilin e bëri trashëgimtar të të gjitha gjérave, me anë të të cilit e krijoj dhe gjithësinë. (aïon g165) **3** Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri vetë pastrimi nga mëkatet tonë, ul në të djathtën e Madhërisë në vendet e larta, **4** edhe u bë aq më i lartë nga engjëjt, sa më të madhërueshëm se ata eshtë emri që ai e trashëgoi. **5** Sepse cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Ti je Biri im, sot më je lindur"? Edhe përsëri: "Unë do t'i jem Atë, dhe ai do të më jetë Bir"? **6** Dhe akoma, ku ta shtrjerë të Parëlindurin në botë, thotë: "Le ta adhurojnë të gjithë engjëjt e Perëndisë". **7** Kurse për engjëjt thotë: "Engjëjt e vet ai i bën erëra, dhe shërbenjësit e tij flakë zjarri"; **8** ndërsa për të Birin thotë: "Froni yt, o Perëndi eshtë në shekuj të shekujve; skeptri i mbretërisë sate eshtë skeptër drejtësie. (aïon g165) **9** E ke dashur drejtësinë dhe e ke urryer paudhësinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të vajosi me vaj gjëzimi përmbi shokët e tu". **10** Edhe: "Ti, o Perëndi, në krye themelove tokën dje qejt janë vepër e duarve të tu. **11** Ata do të prishen, por ti mbetesh; edhe të gjithë do të vjetrohen si rrobë, **12** dhe ti do t'i mbëshëtjellësh si një mantel edhe do të ndërohen; por ti je po ai, dhe vitet e tua nuk do të shteren kurrë". **13** Dhe cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Rri në të djathtën time, gjersa t'i vë armiqët e tu shtroje të këmbëvë të tua"? **14** A nuk janë ata të gjithë frymëra shërbenjës, që dërgohen për të shërbyer për të mirën e atyre që kanë për të trashëguar shpëtimin?

2 Prandaj ne duhet t'u përbahemi më shumë atyre që dëgjuam, se mos shkasim ndonjë herë nga ruga. **2** Sepse, në qoftë se fjala që u fol nga engjëjt eshtë e patundur dhe qdo shkelje e mosbindje mori një shpagim të drejtë, **3** si do të shpëtjmë ne, nëqoftëse e lëmë pas dore një shpëtim kaq të madh? Ky shpëtim, si u shpal në fillim prej Perëndisë, u vërtetua ndër ne nga ata që e dëgjuan, **4** ndërsa Perëndia dëshmonte për të me anë shenjash e mrekullish, me veprat të ndryshme të fuqishme dhe me dhurata të Shpirtit të Shenjtë, sipas vullnetit të tij. **5** Sepse Perëndia nuk e vuri nën pushtet të engjëjve botën që ka për të ardhur, për të cilin po faslim, **6** por dikush dëshmoi diku duke thënë: "Çështë njeriu, që të bie ndërmend për të? Ose i biri i njeriut që të kujdesesh për të? **7** Ti e bëre për pak kohë më të vogël nga engjëjt, ti e kurorëzove me lavdi dhe me ndër dhe e vure përmbi veprat e duarve të tua; **8** Ti i vure të gjitha nën këmbët e tij". Sepse, mbasi i vuri të gjitha nën pushtetin e tij, nuk la asgjë pa iu nënshtruar. Por tani nuk shohim endë që të gjitha janë nën pushtetin e tij, **9** por shohim Jezusin të kurorëzuar me lavdi dhe me ndër për vdekjen që pësoi; ai u bë për pak kohë më i vogël se engjëjt, që me hirin e Perëndisë të provonte vdekjen për të gjithë njerizët. **10** Sepse i duhet atij, për të cilin dhe nëpërmjet të cilit janë të gjitha, duke çuar shumë bij në lavdi, ta bënte të përsosur me anë të vuajtjeve realizuesin e shpëtimit të tyre. **11** Sepse ai që shenjtëron dhe ata që shenjtërohen janë të gjithë prej një; prandaj as nuk turpërohet t'i quajë vëllezër, **12** duke thënë: "Vëllezërve të mi do t'u shpall emrin tënd, do të të lavdëroj në mes të kishës". **13** Edhe më: "Do të shpresoj në të". Dhe përsëri: "Ja unë, dhe fémijët që m' i dha Perëndia". **14** Sepse, duke qenë se bijtë kanë marrë pjesë prej mishit dhe gjaku, po ashtu edhe ai u bë pjestar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes, atë që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin, **15** edhe të çlironë të gjithë ata që nga frika e vdekjes i ishin nënshtruar robërisë për tërë jetën.

16 Sepse ai nuk kujdeset për engjëjt, por ndihmon pasardhjen e Abrahamit. **17** Prandaj ai duhej t'u njigate në qdo gjë vëllezërve, që të mund të ishte i mëshirshëm e kryeprift besnik në atë që i përkasin Perëndisë, për për t'u bëre pajtim për mëkatet e popullit. **18** sepse, duke qenë se ai vetë hoqi kur u tundua, mund t'u vijë në ndihmë atyre që tundohen.

3 Prandaj, o vëllezër të shenjtë, pjestarë të thirrjes qellore, vështronit apostullin dhe kryepriftin e rrëfimit të besimit tonë, Jezu Krishtin, **2** i cili eshtë besnik ndaj atij që e bëri, ashtu si qe edhe Moisiu në tërë shtëpinë e tij. **3** Sepse Jezusi eshtë i denjë për më shumë lavdi se Moisiu, meqenëse ai që ndërtón shtëpinë ka më shumë nder se shtëpia. **4** sepse qdo shtëpi ëndëtohet prej dikujt, por ai që ka ndërtuar gjithçka eshtë Perëndia. **5** Dhe Moisiu qe me të vërtetë besnik në shtëpinë e Perëndisë si shërbëtor, për të dëshmuar për të gjitha gjërat që duhesin thënë, **6** por Krishti, si bir, eshtë mbi shtëpinë e tij dhe shtëpia e vet jemi ne, në qoftë se e mbajmë deri në fund guximin dhe mburrjen e shpresës. **7** Prandaj, sikurse thotë Fryma e Shenjtë: "Sot, në qoftë se e dëgjoni zérin e tij, **8** mos i ngurtësoni zemrat tuaja si në provokim, nì ditën e tundimit në shkretëtirë, **9** ku etërit tuaj më tunduan duke më vënë në sprovë, ndonjësi i kishin parë veprat e mia dyzet vjet. **10** Prandaj u indinjova me atë brez dhe thashë: Gabonjë gjithnjë me zemër dhe nuk i njohën udhët e mia; **11** kështu u betova në mërinë time: Nuk do të hyjnë në prehjen time". **12** Kini kujdes, vëllezër, se mos ndonjë nga ju ka zemër të ligë, mosbesimi, që të largohet nga Perëndia i gjallë, **13** por nxitni njeri tjetrin qdo ditë, derisa thuhet: "Sot", që të mos ngurtësohet ndonjë nga ju prej mashtrimit të mëkatit. **14** Sepse ne jemi bëre pjestarë të Krishtit, në qoftë se do ta ruajmë të palëkundur deri në fund fillimin e besimit, **15** kur thuhet: "Sot, në qoftë se e dëgjoni zérin e tij, mos jini zemërgur si në ditën e kryengritjes". **16** Kush janë ata që, mbasi e dëgjuan, e provokuan? A thua jo të gjithë atë që dolën nga Egjipti me anë të Moisit? **17** Dhe kush qenë ata me të cilët u zemërua për dyzet vjet? A s'qenë vallë ata që mëkatuan, kufomat e të cilëve ranë nëpër shkretëtirë? **18** Dhe për cilët bëri be se nuk do të hyjnë në prehjen e tij, veç se për ata që qenë të pabindur? **19** Ne shohim se ata nuk mundën të hyjnë për shkak të mosbesimit.

4 Prandaj, përderisa mbetet akoma një premtim për të hyrë në prehjen e tij, le të kemi frikë se mos ndonjë nga ju të mbetet jashtë. **2** Në fakt neve si edhe atyre u ishte shpallur lajmi i mirë, por fjala e predikimit nuk u dha dobi fare, sepse nuk qe e bashkuar me besimin tek ata që e dëgjuan. **3** Sepse ne që besuam hyjmë në prehje, siç tha ai: "Kështu u përbetova në mërinë time: nuk do të hyjnë në prehjen time", ndonjëse veprat e tij u mbaruan që kur se u krijua bota. **4** Sepse diku ai ka thënë kështu për të shtatën ditë: "Dhe Perëndia u preh të shtatën ditë nga të gjitha veprat e tij", **5** dhe po aty: "Nuk do të hyjnë në prehjen time". **6** Mbasi, pra, mbetet që disa të hyjnë në të, ndërsa ata që u ungjillzuan më përpëra nuk hyjnë për shkak të mosbesimit të tyre, **7** ai takton përsëri një ditë: "Sot", duke thënë, mbas kaq kohe, me gojën e Davidit: "Sot, në qoftë se e dëgjoni zérin e tij, mos u bëni zemërgur". **8** Sepse, në qoftë se Jozueu do t'u kishte dhënë prehje, Perëndia nuk do të kishte folur për një ditë tjetër. **9** Mbetet, pra, një pushim i së shuntës për popullin e Perëndisë. **10** Sepse kush ka hyrë në prehjen e tij, ka bëre pushim edhe ai nga veprat e veta, ashtu si Perëndia nga të tijat. **11** Le të përpinqemi, pra, të hyjmë në atë prehje, që askush të mos bjerë në atë shëmbull të mosbindjes. **12** Sepse fjala e Perëndisë eshtë e gjallë dhe vepruese, më e mprehtë se qdo shpatë me dy tehe dhe depërtón deri në ndarjen e shpirtit dhe të frymës, të nyjeve dhe të palcave, dhe eshtë në gjendje të gjykojë mendimet dhe dëshirat e zemrës.

13 Dhe nuk ka asnjë krijesë që të jetë e fshehur para tij, por të gjitha janë lakuriq dhe të zbuluara para syve të Atij, të cilat ne do ti' japim llogari. **14** Duke pasur, pra, një kryeprift të madh që ka përkshkuar qiejt, Jezusin, Birin e Perëndisë, le të mbajmë fort rrëfimin tonë të besimit. **15** Sepse ne nuk kemi kryeprift që nuk mund t'i vijë keq për dobësitë tona, po një që u tundua në të gjitha ashtu si ne, por pa mëkatuar. **16** Le t'i afrohemë, pra, me guxim fronit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir, për të pasur ndihmë në kohë nevoje.

5 Sepse çdo kryeprift, që merret prej njerëzve, vihet kryeprift mbi njerëzit për gjérat që kanë të bëjnë me Perëndinë, për të ofruar dhurata dhe flijime përmëkatet; **2** kështu ai mund të ketë dhembshuri për ata që janë të paditur dhe të gënjenjer, sepse edhe ai éshtë i veshur me dobësi, **3** dhe përkëtë arsyse éshtë i detyruar të ofrojë flijime përfajet, si për popullin ashtu edhe përfjeten e tij. **4** Dhe askush nuk e merr këtë ndër prej vetes së tij, po ai që thirret nga Perëndia, sikurse Aaroni. **5** Kështu edhe Krishti nuk e përvetësoi ai vetë lavdinë që të bëhet kryeprift, por ia dha Aiqë i tha: "Ti je im Bir, sot ti më linde", **6** dhe ashtu si thuhet diku gjetiu: "Ti je prift përfjetë, sipas rendit të Melkisedekut". (aiōn g165) **7** I cili, në ditët e mishit të tij, me klithma të larta dhe me lot, i ofroi lutje dhe urata atij që mund ta shpëtonte nga vdekja, dhe u dëgjuat për shkak të frikës së tij nga Perëndia. **8** Edhe pse ishte Bir, mësoi të jetë i bindur nga ato që pësoi, **9** dhe, si u bë i përkryer, u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar përfthimë atë që që i binden, (aiōnios g166) **10** duke qenë i shpallur kryeprift nga Perëndiaa sipas rendit të Melkisedekut, **11** për të cilin kemi shumë gjëra përfthimë, por të vështira përf t'u shpjeguar, sepse ju jeni rënduar nga veshjtë përf t' dégjuar. **12** Sepse, ndonjëse tashmë duhet të ishit mësues, keni përsëri nevojë që t'ju mësojnë njohuritë e para të orakuje të Perëndisë, dhe keni nevojë përf qumësht, dhe jo për ushqime të forta. **13** Sepse kushdo që ushqehet me qumësht nuk ka përvojën e fjalës së drejtësisë, sepse éshtë foshnjë; **14** kurse ushqimi i fortë éshtë përf t' rriturit, të cilët, nga përvoja, i kanë të zhvilluara vettitë përf t' dalluar të mirën dhe të keqen.

6 Prandaj, duke e lënë fjalën e fillimit të Krishtit, le të synojmë përkryerjen, pa hedhur përsëri themel pendimi nga veprat e vdekura dhe nga besimi te Perëndia, **2** nga doktrina përpagëzimet, të vënies së duarve, të ringjalljes të të vdekurve dhe të gjyqit të përfjetshëm; (aiōnios g166) **3** dhe këtë do ta bëjmë, në e lejoftë Perëndia. **4** Sepse ata që janë ndriçuar një herë, e shijuan dhuntinë qellore dhe u bënë pjestarë të Frymës së Shenjtë, **5** dhe shijuan fjalën e mirë të Perëndisë dhe mrekullitë e jetës së ardhshme, (aiōn g165) **6** dhe po u rrëzuan, éshtë e pamundur t'i sjellësh përsëri në pendim, sepse ata, përf vete të tyre, e kryqëzojnë përsëri Birin e Perëndisë dhe e poshtërojnë. **7** Sepse toka, që pi shiun, i cili bie shpesh mbi të dhe prodhon barëra të dobishme përf t' arritur në sigurimin e plotë të shpresës, **8** kurse, po të prodhojë ferra e muriza, shahet edhe afër mallkimit dhe fundi i vet éshtë përf t' djegur. **9** Dhe ndonjëse flasim kështu, ne, o të dashur, lidhur me ju jemi të bindur përf gjëra më të mira dhe që i takojnë shpëtimit; **10** sepse Perëndia nuk éshtë i padrejtë, që të harrojë veprën dhe mundimin tuaj të dashurisë që treguat përf emrin e tij me shërbësen që u bëtë dhe po u bënë shenjtorëve. **11** Dhe dëshirojmë që secili nga ju të tregojë deri në fund të njëjtin zell përf t' arritur në sigurimin e plotë të shpresës, **12** që të mos bëheni përtacë, por t'u përgjani atyre që nëpërmjet besim dhe durim trashëgojnë premtimet. **13** Sepse kur Perëndia i dha premtimin Abrahamin, duke qenë se s'kishte ndonjë më të madh që të përbetohej, bëri me veten e tij **14** duke thënë: "Sigurisht do të bëkoj dhe do të shumoj fort". **15** Dhe kështu Abrahami, duke

pritur me durim, fitoi premtimin. **16** Sepse njerëzit bëjnë be përdikë që éshtë më i madh, dhe në këtë mënyrë betimi përf t' éshtë garancia që i jep fund çdo mosmarrëveshjeje. **17** Kështu Perëndia, duke dashur t'u tregojë trashëgimtarëve të premtimit në mënyrë më të qartë palëkundshmérinë e vendimit të tij vuri ndërmjetës betimin, **18** që me anë të dy gjërave të pandryshueshme, në të cilat éshtë e pamundur të Perëndia të gënjenjë, të kemi trimërim të madh ne, që kemi kërkuar strehë duke u kapur nga shpresa që na u vu përrpa. **19** Kjo shpresa që ne kemi éshtë si një spirancë e sigurt dhe e patundur, dhe që hyn deri në brendësinë e velit, **20** ku ka hyrë Krishti, si pararendës përf ne, pasi u bë kryeprift në amshim sipas rendit të Melkisedekut. (aiōn g165)

7 Sepse ky Melkisedeku, mbret i Salemit dhe prift i Shumë të Lartit Perëndi, i doli përrpa Abrahamin, kur po kthehet nga disfata e mbretërvë dhe e bekoi; **2** dhe Abrahami i dha atij edhe të dhjetën e të gjithave. Emri i tij do të thotë më së pari "mbreti i drejtësisë", dhe pastaj edhe "mbreti i Salemit", domethënë "mbreti i paqes". **3** Pa atë, pa nënë, pa gjenealogji, pa pasur as fillim ditësh as fund jete, por i përnjashëm me Birin e Perëndisë, ai mbetet prift në amshim. **4** Merrni me mend, pra, sa i madh ishte ky, të cilin Abrahami i dha të dhjetën e plaçkës. **5** Edhe ata nga bijtë e Levit që marrin priftërinë kanë porosi sipas ligjit të marrin të dhjetën nga populli, pra, nga vëllëzër e tyre, megjithëse edhe ata kanë dalë nga mesi i Abrahamin; **6** ndërsa ky, Melkisedeku, ndonjëse nuk e kishte gjenealogjinë prej atyre, mori të dhjetën nga Abrahami dhe bekoi atë që kishte premtimet. **7** Dhe s'ka kundërshtim se më i vogli bekohet nga më i madhi. **8** Veç kësaj ata që i marrin të dhjetat janë njerëzit që vdesin, kurse atje i merr ai përf t' cilin déshmohet se rron. **9** Dhe, që të them kështu, vetë Levi, që merr të dhjetat, dha të dhjeta te Abrahami, **10** sepse ishte ende në mesin e t'et, kur Melkisedeku i doli përrpa. **11** Sepse, po t' ishte përkryerja me anë të priftërisë levitike (sepse populli e mori ligji nën atë), ç'nevojë kishte të dilte një prift tjetër sipas rendit të Melkisedekut dhe t'ë mos caktotohet sipas rendit të Aaronit? **12** Sepse, po t' ndërohet priftëria, domosdø ndërohet edhe ligji. **13** Sepse ai përf t' cilin bëhet fjalë i përket një fisi tjetër, prej të cilin askush nuk i ka shërbyer ndonjëherë altarit; **14** sepse dihet se Perëndia ynë lindi nga fisi i Judës, përf t' cilin Moisiu nuk tha asgjë lidhur me priftërinë. **15** Dhe kjo bëhet edhe më e qartë, në qoftë se del një prift tjetër pas shëmbëllimit të Melkisedekut, **16** që nuk bë i tillë në bazë të ligjit të porosisë së mishit, po në bazë të fuqisë të jetës së pashketërrueshme. **17** Sepse Shkrimi déshmon: "Ti je prift përf jetë të jetës, sipas rendit të Melkisedekut". (aiōn g165) **18** Në këtë mënyrë bie poshtë uredhërimi i mëparshëm, për shkak të dobësisë dhe të padobisë së tij, **19** sepse ligji nuk mbaroi asnjë lloj pune, po futi një shpresë më të mirë, me anë të së cilës i afrohemë Perëndisë. **20** Dhe kjo nuk u bë pa betim. Sepse ata bësheshin priftërinj pa bërë betim, **21** (ndërsa ky në bazë të betimit nga ana e atij që i tha: "Perëndia u betua dhe nuk do t' pendohet: Ti je prift përfjetë, sipas rendit të Melkisedekut"). (aiōn g165) **22** Kështu Jezusi u bë garan i një besëlidhjeje shumë më të mirë. **23** Për më tepër ata qenë bërë priftërinj në numër të madh, sepse vdekja nuk i linte të qëndronin përf gjithnjë, **24** kurse ai, mbasi qëndron përf jetë të jetës, ka priftëri të patjetërsueshme, (aiōn g165) **25** prandaj edhe mund të shpëtojë plotësisht ata që me anë të tij i afrohen Perëndisë, sepse gjithmonë rron që t'ë ndërmjetësojë përf t'a. **26** Sepse ne një kryeprift i tillë na duhej, i shenjtë, i pafaj, i papërlyer, i ndarë nga mëkatarët dhe i ngritur përmbi qiej, **27** i cili nuk ka nevojë çdo ditë, si ata kryepriftërinjtë, të ofrojë flijime më parë përmëkatet e veta e pastaj përf ato të popullit; sepse këtë e bëri një herë e mirë, kur e kushtoi vvetveten. **28** Sepse ligji vë

kryepriterinj njerëz që kanë dobësi, por fjalë e betimit, që vjen pas ligjit, vë Birin që është i përkryer në jetë të jetës. (aiōn g165)

8 Dhe pika kryesore e atyre gjërave që po themi është kjo: ne kemi një kryeprift të tillë, i cili qëndron në të djathtën e frontit të Madhërisë në qiejt, 2 shërbenjës i shenjtërores dhe të tabernakullit të vërtetë, të cilin e ngriti Perëndia e jo njeriu. 3 Sepse çdo kryeprift vihet për të ofruar dhurata dhe fljime, prandaj është e nevojshme që edhe ky të ketë diçka që të kushtojë. 4 Po të ishte Ai mbi dhe, nuk do të ishte as pasit, sepse ka priftërinj të cilët ofrojnë dhuratat sipas ligjit, 5 që shërbejnë sipas shëmbullit dhe hisës së gjërave qellore, ashtu si i qe folur Moisiut, kur po gatitet të ndërtonte tabernakullin: "Shiko", tha Ai, "t'i bësh të gjitha sipas modelit që të qe treguar në mal". 6 Po tani Krishti mori një shërbesë edhe më të shquar, sepse është ndërmjetësi i një besëlidhjeje më të mirë, që bazohet mbi premtimin më të mira, 7 sepse, në qoftë se Besëlidhja e parë do të qe e patëmetë, nuk do të qe nevoja të kërkohet vend për një tjetër. 8 Sepse Perëndia, duke i qortuar, thotë: "Ja po vijnë ditët kur do të bëj një Besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës, 9 jo si besëlidhja që bëra me etërit e tyre, ditën që i mora për do të nxjerë jashtë nga toka e Egjiptit, sepse ata nuk qëndruan besnikë në Besëlidhjen time, dhe unë i braktis, thotë Zoti. 10 Dhe kjo është besëlidhja që unë do të bëj me shtëpinë e Izraelit pas atyre ditëve, thotë Zoti: unë do t'i shtie ligjet e mia në mendjet e tyre dhe do t'i shkruej në zemrat e tyre, dhe do të jem Perëndia e tyre ata do të jenë populli im. 11 Dhe askush nuk do të mësojë më të afërmin e tij, askush vëllanë e vet, duke thënë: "Njih Perëndinë!". Sepse të gjithë do të më njohin, nga më i vogli e deri tek më i madhi prej tyre, 12 sepse unë do të jem i mëshirshëm për paudhësitë e tyre dhe nuk do të kujtoj më mëkatet e tyre dhe keqburjet e tyre". 13 Duke thënë "një besëlidhje e re", ai e vjetëroi të parën; edhe ajo që vjetrotet dhe plaket është afër prishjes.

9 Sigurisht edhe e para Besëlidhje kishte disa rregulla për shërbesën hyjnore dhe për shenjtëoren tokësore. 2 Sepse u ndërtua një tabernakulli i parë, në të cilin ishte shandani, tryzeza dhe bukët e paraqites; ai quhet: "Vendi i shenjtë". 3 Pas velit të dytë ishte tabernakulli, i quajtur "Vendi shumë i shenjtë" (Shenjtërore e Shenjtërore), 4 që përbante një tymtore prej ari edhe arkën e Besëlidhjes, të mbuluan nga të gjitha anët me ar, në të cilin ishte një enë e artë me manë, shkopi i Aaront që kishte buluar dhe rrusat e Besëlidhjes. 5 Edhe sipër asaj ishin kerubinët e lavdisë që i bënin hije pajtuesit; për këto ne nuk do të flasim me holësni tani. 6 Duke qenë të vendosura kështu këto gjëra, priftërinjtë hynin vazhdimisht në tabernakulli i parë për të kryer shërbesën hyjnore; 7 por në të dytin hynte vetëm kryeprifti një herë në vit, jo pa gjak, të cilin e ofronte për veten e tij dhe për mëkatet e popullit të kryera në padje. 8 Në këtë mënyrë Fryma e Shenjtë donte të tregonte se udha e shenjtërores ende nuk ishte shfaqur, mbasi ende po qëndronte tabernakulli i parë, 9 i cili është një shëmbollëtyrë për kohën e tanishme; dhe donte të tregonte se dhuratat dhe fljimet që jepeshin nuk mund ta bënin të përsosur në ndërgjegje atë që e kryente shërbesën hyjnore, 10 sepse kishte të bënte vetëm me ushqime, piqe, larje të ndryshme, urdhërimë mish, të imponuara deri në kohën e ndryshimit. 11 Por Krishti, që erdhë si kryeprift i të mirave që do të vijnë në të ardhmen, duke kaluar nëpër një tabernakull më të madh e më të përkryer, që s'është bëre me dorë, pra, që nuk është e kësaj krijese, 12 hyri një herë e përgjithmonë në shenjtërore, jo me gjakun e cjepte dhe të viciave, por me gjakun e vet, dhe fitoi një shpëtim të amshuar. (aiōnios g166) 13 Sepse, në qoftë se gjaku i demave dhe i cjepte dhe hiri

i një mëshqueri i spërkatur mbi të ndoturit, i shenjtëron, duke i pastruar në mish, 14 aq më shumë gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së Shenjtë e dha veten e tij të papërflyer nga asnjë faj ndaj Perëndisë, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë! (aiōnios g166) 15 Për këtë arsy e është ndërmjetësi i Besëlidhjes së re që, me anë të vdekjes që u bë për shpérblimin e shkeljeve që u kryen gjatë Besëlidhjes së parë, të thirrur të marrin premtimin e trashëgimisë së amshuar. (aiōnios g166) 16 Sepse atje ku ka një testament do të ketë me doemos edhe vdekjen e trashëgimilënësит. 17 Sepse testamenti është i vlefshëm vetëm pas vdekjes, sepse nuk ka kurfarë fuqie deri sa trashëgimilënësi ende rron. 18 Prandaj edhe Besëlidhja e parë nuk u vretuita pa gjak. 19 Sepse kur iu shpallën të gjitha urdhërimet sipas ligjit gjithë popullit nga Moisiu, ky mori gjakun e viciave, të cjepte, bashkë me ujë, lesh të kuq dhe hisop, e spërkatit librin dhe gjithë popullin, 20 duke thënë: "Ky është gjaku i Besëlidhjes që Perëndia urdhëroi për ju". 21 Gjithashu ai me atë gjak spërkatit edhe tabernakullin dhe të gjitha orënditë e shërbësës hyjnore. 22 Dhe sipas ligjit, gati të gjitha gjërat pastrohen me anë të gjakut; dhe pa derdhur gjak nuk ka ndjesë. 23 Ishte, pra, e nevojshme që format e gjërave qellore të pastrohenin me këto gjëra; por vetë gjërat qellore me fljime më të mira se këto. 24 Sepse Krishti nuk hyri në një shenjtërore të bëre me dorë, që është vetëm shëmbollësë e asaj të vërtetë, por në vetë qellin për të dalë tani përpëra Perëndisë për ne, 25 dhe jo për ta kushtuar si fli veten e vet shumë herë, sikurse kryeprifti që hyn vit për vit në shenjtërore me gjak që s'është i veti, 26 sepse përndryshe ai duhet të pësonët shumë herë që kur se u krijua bota; por tani, vetëm një herë, në fund të shekuje Krishti u shfaq për të prishur mëkatin me anë të fljimit të vetvetes. (aiōn g165) 27 Dhe, duke qenë se është caktuar që njerëzit të vdesin vetëm një herë, dhe më pas vjen gjyqi, 28 kështu edhe Krishti, pasi u dha vetëm njëherë për të marrë mbi vete mëkatet e shumëve, do të duket për së dyti pa mëkat për ata që e presin për shpëtim.

10 Sepse ligji, duke pasur hijen e të mirave që kishin për të ardhur dhe jo figurën vetë të gjërave, nuk mundet kurrë që t'i bëjë të përkryer ata që i afrohen Perëndisë me anë të të njëjtave fljime që ofrohen vazhdimisht vit për vit. 2 Sepse përndryshe do të kishin pushuar t'i ofronin, sepse ata që e ushtrojnë kultin, si të pastrohenin një herë, a nuk do të kishin më asnjë vetëdije për mëkatet? 3 Por në këto fljime përtërihet çdo vit kujtimi i mëkateve, 4 sepse është e pamundur që gjaku i demave dhei i cjepte të heqë mëkatet. 5 Prandaj, duke hyrë në botë, ai thotë: "Ti nuk deshe as fljim as mblatë, po bëre gati për mua një trup; 6 ti nuk pëlqeve as olokauste as fljimet për mëkatin. 7 Atëherë unë thashë: "Ja, unë po vij; në rotullin e librit është shkruar për mua; për të bëre, o Perëndi, vullnetin tênd"". 8 Mbasit tha: "Ti nuk deshe as fljim as mblatë, as olokauste as fljime për mëkatin, që të blatohen sipas ligjit", 9 ai shtoi: "Ja, unë vij për të bëre, o Perëndi, vullnetin tênd". Ai heq të parën, që të vëré të dytën. 10 Prej këtij vullneti, ne jemi shenjtëruar me anë të kushtimit të trupit të Jezu Krishit, që u bë një herë për t'i gjithë. 11 Dhe ndërsa çdo prift rri përdita në këmbë duke shërbyer dhe duke mbluatuar shpesh herë të njëjtat fljime, që nuk mund të heqin kurrë mëkatet, 12 ai, përkundrazi, pasi dha për gjithnjë një fljim të vetëm për mëkatet, u vu të rrijë në të djathën e Perëndisë, 13 duke pritur paskëtaj vetëm që armiqte e tij t'i vihen si ndenjëse për këmbët e tij. 14 Sepse, me një ofertë të vetme, ai i bëri të përsosur për gjithnjë ata që shenjtërohen. 15 Por edhe Fryma e Shenjtë na e dëshmon; sepse, mbasi pat thënë më parë: 16 "Kjo është Besëlidhja që unë do të bëj me ata pas atyre ditëve, thotë Perëndia, unë do t'i shtie ligjet e mia në zemrat e tyre dhe do

t'i shkrat në mendjet e tyre", 17 shton: "Dhe nuk do t'i kujtoj më mëkatet e tyre dhe paudhësitë e tyre". 18 Edhe atje ku ka ndjesë të këtyre gjëratë, nuk ka më ofertë pér mëkatin. 19 Duke pasur, pra, o vëllezër, liri të plotë pér të hyrë në shenjtërore me anë të gjakut të Jezusit, 20 me anë të një udhe të re dhe të gjallë që ai pérurroi pér ne me anë të velit, domethënë të mishit të tij. 21 edhe duke pasur një kryeprift mbi shtëpinë e Perëndisë, 22 le t'i afrohemë me zemër të vërtetë, me siguri të plotë besimi, duke i pasur zemrat tonë të lara prej ndërgjegjës së ligë dhe trupin të larë me ujë të kulluar. 23 Le të mbajmë të patundur rrëfimin e shpresës sonë, sepse besnik është ai që premtoi. 24 Dhe le të kujdesemi pér njeri tjetrin, pér t'u nxitur pér dashuri dhe veprat të mira, 25 pa hequr dorë nga të mbledhurit bashkë tonin, sikurse kanë zakon disa, por t'nxism njieri tjetrin, aq më tepër se e shihni ditën që po afrohet. 26 Sepse, në qoftë se ne mëkatojmë me dashje mbasi kemi marrë dijeni të sé vërtetës, nuk mbetet më asnjë flijim pér mëkatet, 27 por vetëm një priti gjyqi e tmerrshme dhe një e ndezur zjarri që do t' përpjigj kundërshtarët. 28 Kushdo që shkel ligjin e Moisiut vritet pa mëshirë me deponimet e dy ose tre dëshmitarëve. 29 Ç'dënim më të keq meriton, sipas mendimit tuaj, ai që ka shkelur me këmbë Birin e Perëndisë dhe e ka konsideruar profan gjakun e Besëlidhjes me të cilin u shenjtërua, dhe ka fyer Frymën e hirit? 30 Sepse ne e dimë atë që ka thënë: "Hakmarrja më takon mua, unë do ta jep shpagimin", thotë Perëndia. Dhe përsëri: "Perëndia do t' gjykojë popullin e vet". 31 Gjë e tmerrshme është të bjerë njeriu në duart e Perëndisë së gjallë. 32 Dhe tanë sillni ndërmend ditët e mëparshme, në të cilat, pasi u ndriçuat, keni duruar një luftë të madhe vuajtjesh, 33 herë duke u bërrë objekt fyterjesh dhe mundimesh, herë duke u solidarizuar me ata që trajtoheshin në këtë mënyrë. 34 Sepse treguat dhembje pér mua në prangat e mia dhe keni pranuar me gëzim t'ju zhveshin nga pasuria juaj, duke ditur se keni pér veten tuaj një pasuri më të mirë e të qëndrueshme në qiej. 35 Mos e hidhni tej guximin tuaj, që do t' ketë një shpërbllimë të madhi. 36 Sepse ju keni nevojë pér ngulm që mbasi, të bënë vullnetin e Perëndisë, të merrni gjérat e premtuara. 37 "Edhe fort pak kohë, edhe ai që duhet t'vijë do t' vijë dhe nuk do t' vonoje. 38 Dhe i drejti do t' jetojë prej besimit; por ne qoftë se ndokush tërhiqet prapa, shpirti im nuk do t' gjejë pëlqim në të". 39 Por ne nuk jemi nga ata që tërhiqen prapa pér humbje, por nga ata që besojnë në shpëtimin e shpirtit.

11 Dhe besimi është siguria e gjërate që shpresohen, tregim i gjërate që nuk shihen; 2 sepse me anë të saj të moqmit morën dëshmimin. 3 Me anë të besimit ne kuptojmë se bota është ndërtuar me fjalën e Perëndisë, sa që ato që shihen nuk u bënë prej gjërate që shihen. (aiôn 9:16) 4 Me anë të besimit Abeli i ofroi Perëndisë flijim më të mirë nga ai i Kainit; me anë t' tij ai mori dëshmimin se ishte i drejtë, sepse Perëndia dha dëshmin se i pranoi ofertat e tij; dhe me anë t' tij, ndonëse vdiq, ai po flet ende. 5 Me anë të besimit Enoku u zhvendos që të mos shikonte vdekje dhe nuk u gjet më, sepse Perëndia e kishte zhvendosur; sepse para se t' merrej, ai pati dëshmimin se i kishte pëlgyer Perëndisë. 6 Edhe pa besim është e pamundur t'i pëlgesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë se Perëndia është, dhe se është shpërblljenjësi i atyre që e kërkojnë atë. 7 Me anë t' besimit Noeu, i lajmëruar hyjnisht pér ato që ende nuk shiheshin, u frikësua dhe ndërtoi një arkë pér shpëtimin e shtëpisë së tij, me anë t' së cilës e dénoi botën dhe u bë trashëgimtar i drejtësisë që është me anë t' besimit. 8 Me anë t' besimit Abrahami, kur u thirr, u bind t' shkojë në atë vend që do t' merrete pér trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte. 9 Me anë t' besimit Abrahami banoi në tokën e premtuar, si në një dhe t' huaj, dhe ndenji në çadra

bashkë me Isakun dhe Jakobin, bashkëtrashëgimtarë të të njëjtë premtim, 10 sepse priste qytetin që ka themel, mjeshtër dhe ndërtues i të cilit është Perëndia. 11 Me anë t' besimit edhe vëtë Sara, ndonëse e kishte kaluar moshén, mori fuqi të bëhet me barrë dhe të lindë, sepse e konsideroi besnik atë që i kishte bërë premtimin. 12 Prandaj edhe prej një të vetmi, edhe ky gati pér të vdekur, lindën pasardhës të shumtë sa yjet e qelliit dhe si rëra që është në breg t' detit dhe që nuk numërohet dot. 13 Të gjithë këta vdiqën në besim, pa marrë premtimet e bëra, por i panë ato pér se largu dhe u bindën dhe i përshtëdetën ato me gëzim duke rrëfyer se janë t' huaj dhe shtegtarë mbi dhe. 14 Sepse ata që flasin t' tila, tregojnë se kërkojnë atdhe. 15 Dhe, po ta kishin pasur në mend atë nga e cila kishin dalë, do t' kishin gjetur kohë të ktheshin atje. 16 Por ato tani dëshirojnë një atdhe më t' mirë, domethënë qellor; prandaj Perëndisë nuk i vjen turp t' quhet Perëndi i tyre, sepse u bëri gati atyre një qytet. 17 Me anë t' besimit Abrahami, pasi u vu në provë, ofroi Isakun dhe ai që kishte pritur premtimet ofroi birin e tij t' vetëm, 18 ndonëse Perëndia i pati thënë: "Te Isaku do t' quhet pasardhja jote (që do t' mbajë emrin tênd)", 19 sepse Abrahami mendonte se Perëndia ishte i fuqishëm sa ta ringjalte edhe prej së vdekurish; prej të cilëve edhe e mori atë përséri si një illoj figure. 20 Me anë t' besimit Isaku bekoi Jakobin dhe Esau, pér gjérat që do t' ndodhnin. 21 Me anë t' besimit Jakobi, duke vdekur, bekoi secilin nga bijtë e Jozefit dhe adhuroi duke u mbështetur mbi majën e shkopit t' tij. 22 Me anë t' besimit Jozefi, duke vdekur, përmendi eksodin e bijve të Izraelit dhe dha porosë pér eshatrat e tij. 23 Më anë t' besimit Moisiu, si lindi, u fsheh nga prindërit e tij tre muaj, sepse ata panë se fëmija ishte i buruk dhe nuk u frikësuan nga urdhëri i mbretit. 24 Me anë t' besimit Moisiu, si u bë i madh, nuk pranoi t' thuhet i biri i së bijës së Faraonit, 25 duke parapëlyer t' keqtrajtohet bashkë me popullin e Perëndisë se sa t' gëzonte pér një farë kohe défrimet e mëkatit, 26 duke e çmuar dhunën e Krishtit si pasuri më të madhe nga thesaret e Egjiptit, sepse i drejtonte sytë nga shpërblimi. 27 Me anë t' besimit e Egjiptin pa pasur frikë mërinë e mbretit, sepse qëndroi i patundur sikur të shihte të padukshmin. 28 Me anë t' besimit kremiti Pashkën dë bëri spërkatjen e gjakut, me qëllim që ai i cili i vriste t' parëlinjur t' mos ngiste ata t' Izraelit. 29 Me anë t' besimit kaluan nëpër Detin e Kuq si të ishte tokë e thatë, ndërsa kur Egjiptasit u përpogën ta bëjnë, u mbytën. 30 Me anë t' besimit ranë muret e Jerihos, pasi u suallën rrëthi tyre shtatë ditë. 31 Me anë t' besimit Rahabi, një prostitutë, nuk humbi bashkë me ata që nuk besuan, sepse kishte pritur paqësish zbuluesit. 32 Dhe ç'të them më? Sepse nuk do t' më mjaftonte koha, po t' doja t' tregojë pér Jedeonin, Barakun, Sansonin, Jeftin, Davidin, Samuelin dhe pér profetët, 33 të cilët, me anë t' fesë nënshtruan mbretëritëra, realizuan drejtësinë, arritën ato që u premtuan, ua zunë grykën luanëve, 34 fikën fuqinë e zjarrit, shpëtuan nga tehu i shpatës, nga t' dobët u bënë të fuqishëm, u bënë t' fortë në betejë, theyn ushtritë e huaja. 35 Gratë morën të vdekurit e tyre me anë t' ringjalljes; e të tjerët u torturuan, sepse nuk pranuan çlirim, pér t' fituar një ringjallje më të mirë. 36 Dhe t' tjerë hoqën përqeshje dhe goditje, madje edhe pranga dhe burgime. 37 U vranë me gurë, me sharrë, u prenë, u vranë nga shpata, u endën t' mbuluar me lëkurë dhënsht e dhish, nevojtarë, të pikë-lluar, të keqtrajtuar 38 (bota nuk ishte e deri t' përt), u sollën nëpër shkretëtira e nëpër male, nëpër shpellë dhe nëpër guva t' dheut. 39 E pra, t' gjithë këta, ndonëse morën dëshmim t' mirë me anë t' besimit, nuk morën atë që u ishte premtuar, 40 sepse Perëndia kishte paraparë diçka më të mirë pér ne, që ata t' mos arrinin në përsosje pa ne.

12 Prandaj edhe ne, duke qenë të rrrethuar nga një re kaq e madhe dëshmimtarësh, duke hedhur tej çdo barrë dhe mëkatin që na qarkon vazhdimisht duke na joshur, le të rendim me durim në udhën që është përpara nesh, 2 duke i drejtuar sytë te Jezusi, kreu dhe plotësonjësi i besimit, i cili, pér gëzimin që ishte përpara tij, duroi kryqin duke e përcmuar fyerjen dhe u ul në të djathët e frontit të Perëndisë. 3 Kujtoni, pra, atë që duroi një kundërshtim të tillë nga ana e mëkatarëve kundër tij, që të mos lodheni dhe të ligështoheni në shpirtin tuaj. 4 Ju akoma nuk keni qëndruar deri në gjak, duke luftuar kundër mëkaitit, 5 dhe keni harruar këshillën që ju drejtotohet juve porsi bije: "Biri im, mos e përcmo qortimin e Perëndisë dhe mos e humb zemrën kur ai të qorton, 6 sepse Perëndia ndreqat atë që do dhe fshikullon çdo bir që i pëlqen". 7 Në qoftë se ju do ta duroni qortimin, Perëndia do t'ju trajtoj si bji; sepse cilin bir nuk e korigjon i atij? 8 Por, po të mbeteni të pandrekur, ku të gjithë u bënë pjestarë, atëherë jeni kopila dhe jo biji. 9 Pastaj etërit tanë sipas mishit i patëm pér të na ndrekur dhe i nderonim ata; a nuk do t'i nënshtrohem edhe më tepër Atit të shpirtrave, pér të jetuar? 10 Sepse ata na ndreqën pér pak ditë, ashtu siç u dukej më mirë, kurse ai na ndreq pér të mirën tonë që të bëhem i pjestarë të shenjtërisë së tij. 11 Çdo ndreqje, pra, aty pér aty, nuk duket se sjell gëzim, po hidhërim; por më pas u jep një fryt drejtësie atyre që janë ushtruar me anë të tij. 12 Prandaj forconi duart e kapitura dhe gjunjët e këputur, 13 dhe bëni shtigje të drejta pér këmbët tuaja, që ajo e cila çalon të mos ndryshet, por më tepër të shërohet. 14 Kërkoni paqe me të gjithë dhe shenjtërim, pa të cilin askush nuk ka pér të parë Perëndinë, 15 duke u kujdesur fort që askush të mos mbetet pa hirin e Perëndisë dhe se mos mbijë ndonjë rrënje e hidhur dhe t'ju turbulloj dhe me anë të saj të ndoten shumë njerëz; 16 se mos ndodhet ndonjë kurvar ose profan, si Esau, i cili pér një gjellë shiti të drejtën e tij të parëbinisë. 17 Sepse e dini se, më pas, kur ai deshi të trashëgojë bekimin, iu refuzua, ndonësse e kërkoi me lot, sepse nuk gjeti vend pendimi. 18 Sepse ju nuk iu afroat malit që mund të kapet me dorë dhe që digjet me zjarr, as errësirës, as territ, as stuhisë, 19 as zërit të borisë, as zërit të fjalëve, të cilin ata që e dégjuan u lutën që atyre të mos u drejtosej më asnjë fjalë, 20 sepse nuk mund të duronin urdhërin: "Në se edhe një shtazë e prek malin, të vrirët me gurë ose me shigjet"; 21 dhe aq e llahtarshme ishte pamja, sa Moisiu tha: "Unë jam i frikësuar dhe po dridhem i téri". 22 Por ju iu afroat malit Sion dhe qytetit të Perëndisë së gjallë, që është Jeruzalemi qiellor, edhe morisë së engjëjve, 23 kuvendit universal dhe kishës të të parëlindurve që janë shkruar në qiej, Perëndisë, gjykatesit të të gjithëve, shpirtërave të të drejtëve që u bënë të përsosur, 24 dhe Jezusit, Ndërmjetësit të Besëlidhjes së re, dhe gjakut të spërkatjes, që flet më mirë se ai i Abelit. 25 Shikoni se mos refuzuan atë që flet, sepse në qoftë se nuk shpëtuan ata që refuzuan të dégjojnë atë që fliste si orakull mbi dhe, ag më pak do të shpëtojmë ne, po të mos refuzojmë të dégjojmë atë që flet prej qelliit, 26 zëri i të cilit e drodhi atëherë dheun, por tashti bëri këtë premtim, duke thënë: "Unë edhe një herë do të tund jo vetëm dheun, por edhe qellin". 27 Dhe kjo fjalë "edhe një herë" tregon ndryshueshmërinë e gjërave, që tunden, si të bëra me dorë, që të mbeten ato që nuk tunden. 28 Prandaj, duke marrë mbretërinë të patundur, le ta ruajmë këtë hir me anë të të cilit i shërbimë Perëndisë në një mënyrë të pëlgjeshme, me ndërim e me frikë, 29 sepse Perëndia ynë është një zjarr që konsumon.

13 Dashuria vëllazërore le të mbetet. 2 Mos harroni mikpritjen, sepse disa duke e praktikuar e priten pa ditur engjëj! 3 Kujtoni të burgosurit si të ishit të lidhur bashkë me ta, dhe ata që keqtrajtohen, sepse edhe ju vetë jeni në trup. 4 Martesa të

nderohet nga të gjithë dhe shtrati martesor i papërlyer, sepse Perëndia do të gjykojë kurvarët dhe kurorëshkelësit. 5 Sjellja juaj të jetë pa laki paraje dhe kënaquni me atë që keni, sepse vetë Perëndia ka thënë: "Nuk do të lë, nuk do të braktis". 6 Kështu mund të themi, me plot besim: "Perëndia është ndihmuesi im dhe unë nuk do të kem frikë; ç'do të më bëjë njeriu?". 7 Kujtoni të parët tuaj, që ju shpallën fjalën e Perëndisë dhe, duke çmuar rezultatin e sjelljes së tyre, merrni si shembull besimin e tyre. 8 Krishti është i njëjtë dje, sot e përjetë. (aiōn g165) 9 Mos e lëshoni veten aty e këtu prej doktrinah të ndryshme dhe të huaja, sepse është mirë që zemra juaj të forcohet me anë të hirit dhe jo prej ushqimit, të cilat nuk u dhanë asnjë dobi atyre aq sa ecën. 10 Ne kemi një altar prej të cilat nuk kanë të drejtë të hanë ata që i shërbijnë tabernakullit. 11 Sepse trupat e atyre kafshëve, gjaku i të cilave është sjellë prej kryepritifit në shenjtëroren pér mëkatin, digjen jashët fushës. 12 Prandaj edhe Jezusi, pér të shenjtëruar popullin me gjakun e vet, pësoi jashtë derës (së qytetit) 13 Le të dalim, pra, drejt tij jashtë fushës, duke bartur poshtërimin e tij. 14 Sepse nuk kemi këtu qytet të përhershëm, por kërkojmë atë që ka pér të ardhur. 15 Me anë të tij, pra, le t'i ofrojmë vazhdimisht Perëndisë një flim lavdie, domethënë fyrtin e buzëve që rrëfejnë emrin e tij. 16 Dhe mos harroni bamiresinë dhe t'u jepni ndihmë të tjerëve, sepse Perëndisë i pëlqejnë flimore të tila. 17 Dëgjoni të parët tuaj dhe nënshtruhuni atyre, sepse ata rrjinë zgjurar pér shpirtërat tuaj, si ata që duhet të japid llagari; që ta bënë këtë me gëzim dho jo me psherimetina, sepse kjo nuk do t'ju silitte dobi. 18 Lutuni pér ne, sepse ne besojmë se kemi ndërgjegje të mirë, duke dashur të sillemi mirë në çdo gjë. 19 Dhe ju bëj thirrje edhe më shumë ta bëni këtë, që unë të kthehem te ju sa më parë. 20 Dhe Perëndia e paqes, që e ngriti nga të vdekurit, me anë të gjakut të Besëlidhjes së amshuar, Bariun e madh të dhënve, Perëndinë tonë Jezu Krisht, (aiōnios g166) 21 ju bëftë të përsosur pér çdo vepër të mirë, që të kryemi vullnetin e tij, duke punuar te ju atë që është e pëlqy përpëra tij, me anë të Jezu Krishtit, të cilat i qoftë lavdi në shekuj të shekujuve. Amen. (aiōn g165) 22 Dhe ju lutem, o vëllezër, ta mbani këtë fjalë këshillimi, sepse ju shkrova shkurt. 23 Ta dini se vëllai Timoteu u lirua nga burgu. Nëse mbërrin së shpejti, unë do të vij te ju bashkë me të. 24 Përshtëdetni të gjithë të parët tuaj dhe gjithë shenjtërorët! Ju përshtëdetin ata të Italisë. 25 Hiri qoftë mbi ju të gjithë! Amen.

Jakobit

1 Jakobi, shërbëtor i Perëndisë dhe i Zotit Jezu Krisht, të dymbëdhjetë fiseve të shpërndarë nëpër botë: përshtendjetë! 2 Ta konsideroni një gjëzim të madh, o vëllezër të mi, kur ndodheni përballë sprovash nga më të ndryshmet, 3 duke e ditur se sprova e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri. 4 Dhe qëndrueshmëria të kryejë nju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë. 5 Por në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, te të kërkojë nga Perëndia, që u jep të gjithëve pa kursim, pa qortuar, dhe atij do ti' jepet. 6 Por le ta kërkojë me besim, pa dyshuar, sepse ai që dyshon i ngjan valës së detit, të cilën e ngrë dhe e përplas era. 7 Dhe kjo njeri të mos pandehë se do të marrë diçka nga Zoti, 8 sepse është një njeri me dy mendje, i paqëndrueshmëri në gjithë rrugët e veta. 9 Dhe vëllai më i poshtmë le të madhështohet në lartësimin e tij, 10 dhe i pasuri në uljen e tij, sepse do të shkojë si lule bari. 11 Në fakt si lindi dielli me të nxehtit e tij dhe e tha barin, dhe lulja e tij ra dhe bukuria e pamjes së vet humbi: kështu do të fishket edhe i pasuri në udhët e tij. 12 Lum njeriu që ngulmon në provë, sepse kur del i aprovar, do të marrë kurorën e jetës, të cilën Zoti ua premtoi atyre që e duan. 13 Askush kur tundohet të mos thotë: "Jam tunduar nga Perëndinë", sepse Perëndia nuk mund të tundohet nga e keqja, dhe ai vet nuk tundon asnjeri. 14 Por secili tundohet i udhëhequ dhe i mashtruar nga lakinë e vet. 15 Pastaj lakmia, pasi mbarsht, pjell mëkatin dhe mëkat, si të kryhet, njijz vdekjen. 16 Mos u mashtroni, vëllezërit e mi shumë të dashur; 17 çdo gjë e mirë që na jepet dhe çdo dhuratë e përsosur vjen prej së larti dhe zbret nga Ati i drizave, pranë së cilil nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi. 18 Ai na ngjizi me vullnetin e tij me anë të fjälës të së vërtetës, që ne të jemi në një farë menyrë fryti i pari i kriesave të tij. 19 Prandaj, vëllezërit e mi shumë të dashur, çdo njeri të jetë i shpejtë në të dëgjuar, i ngadalshëm në të folur dhe i ngadalshëm në zemërim, 20 sepse zemërimi i njeriut nuk kryen drejtësinë e Perëndisë. 21 Prandaj, hiqni çdo ndyrësi dhe mbeturinë ligësie, pranoni me butësi fjalenë e mbjellë nju, e cila mund të shpëtojë shpirrat tuaj. 22 Dhe bëhuni bérës të fjälës dhe jo vetëm dëgjues, që gjenjnjë vërvet. 23 Sepse nëse dikush është dëgjues i fjälës dhe jo bérës, ai i përgjigjan një njeriu që e shikon ftyrën e tij natyrale në një pasqyrë; 24 ai e shikon veten dhe pastaj ikën, duke harruar menjëherë si ishte. 25 Ndërsa ai që do të shikojë me vëmendje ligjin e përsosur, i cili është ligji i lirisë, dne ngulmon në të, duke mos qenë një dëgjues harraq, por një bérës i veprës, ai do të jetë i lumtur në veprimitarinë e vet. 26 Në qoftë se ndokush nga ju mendon se është fetar, edhe nuk i vë fre gjuhës së vet, sigurisht ai e mashtron zemrën e vet, feja e këtij është e kotë. 27 Feja e pastër dhe pa njollë përpëra Perëndisë dhe Atit është kjo: të vizitosh jetimët dhe të vejat në pikëllimet e tyre dhe ta ruash veten të pastër nga bota.

2 Vëllezër të mi, mos i lidhni preferencat personale me besimin e Zotit tonë Jezu Krisht, Zoti i lavdisë. 2 Sepse në qoftë se në asamblen tuaj hyn një njeri me një unazë prej ari, me rroba të shkëlqyera, dhe syn edhe një i varfër me një rrobë të fëlliqur, 3 dhe ju i drejtoni sytë nga ai që vesh rrroben e shkëlqyron dhe i thoni: "Ti ulu këtu, nё vendin e mirë", dhe të varfërit i thoni: "Ti rri atje, nё këmbë", ose: "Ulu këtu, afër stolit të këmbëve të mia", 4 a nuk bëtë ju një dallim në mes tuaj, duke u bërë kështu gjykates me mendime të këqija? 5 Dëgjoni, vëllezër të mi shumë të dashur, a nuk i zgjodhi Perëndia të varfërit e botës, që të jenë të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që ua premtoi atyre

që e duan? 6 Po ju i shnderuat të varfërit! A nuk janë vallë të pasurit ata që ju shtypin, dhe nuk janë këta ata që ju heqin nëpër gjykata? 7 A nuk janë ata që blasfemojnë emrin e lavdishëm që u thirr mbi ju? 8 Në qoftë se ju më të vërtetë e përmbshtu ligjin mbretëror sipas Shkrimit: "Duaje të afermin tênd si vvetet", bëni mirë; 9 por në qoftë se bëni preferanca personale, ju kryeni mëkat dhe dënoheni nga ligji si shkelës. 10 Sepse kushdo që e zbaton gjithë ligjin, por e shkel në një pikë, është fajtor në të gjitha pikat. 11 Sepse ai që ka thënë: "Mos shkel kurorën", ka thënë gjithashtu: "Mos vra". Prandaj nëse ti nuk shkel kurorën, por vret, ti je shkelës i ligjit. 12 Prandaj të flisni e të vepronit sikurse të duhej të gjykoreshit nga ligji i lirisë, 13 sepse gjyqi do të jetë pa mëshirë për atë që nuk ka treguar mëshirë; dhe mëshira triumfon mbi gjykimin. 14 Ç'dobi ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi? 15 Dhe në qoftë se një vëlla ose një motër janë të zhveshur dhe u mungon ushqimi i përditshëm, 16 dhe dikush nga ju u thothë atyre: "Shkonë në paqe! Ngrohuni dhe ngopuni", dhe nuk u jepni atyre gjërat për të cilat kanë nevojë për trupin, ç'dobi ka? 17 Po kështu është edhe besimi; në qoftë se s'ka vepra, është i vdekur në vërvetë. 18 Po dikush do të thotë: "Ti ke besimin, dhe unë kam veprat"; më trego besimin tênd pa veprat e tua dhe unë do të të tregoj besimin tim me veprat e mia. 19 Ti beson se ka vetëm një Perëndi. Mirë bën; edhe demonët besojnë dhe dridhen. 20 Po, a dëshiron të kuptosh, o njeri i kotë, se besimi pa vepra është i vdekur? 21 Abrahami, ati ynë, a nuk u shfajësua me anë të veprave, kur e ofroi birin e vet, Isakun, mbi altar? 22 Ti e sheh se besimi vepronte bashkë me veprat e tij, dhe se, nëpërmjet veprave, besimi u përsos. 23 Kështu u përbush Shkrimi, që thotë: "Edhe Abrahami i besoi Perëndisë, dhe kjo iu numërua për drejtësi"; dhe u quajt miku i Perëndisë. 24 Ju shikoni, pra, se njeriu shfajësitet nga veprat dhe jo vetëm nga besimi. 25 Gjithashtu a nuk u shfajësua edhe Rahabi, lavirja, nga veprat, kur i priti të dërguarit dhe i përcollit nga një udhë tjetër? 26 Sepse, sikurse trupi pa frysni është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur.

3 Vëllezër të mi, mos u bëni shumë mësues, duke ditur se do të kemi një gjykim më të ashpër, 2 sepse të gjithë gabojmë në shumë gjëra. Në qoftë se dikush nuk gabon në të folur, është njeri i përsosur, dhe është gjithashtu i aftë t'i vëré fre gjithë trupit. 3 Ja, u vëmë fre në gojë kuajve, që të na binden, dhe ta drejtjmë kështu gjithë trupin e tyre. 4 Ja, edhe anijet, edhe pse janë shumë të mëdha dështyen nga erëra të fortë, drejtohen nga një timon shumë i vogël, atje ku do timonieri. 5 Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël, por mbahet me të madh. Ja, një zjarr i vogël ç'pyll të madh djeg! 6 Edhe gjuha është një zjarr, një botë paudhësie; ajo është vendosur midis gjymtyrëve tona, gjuha e fëlliq gjithë trupin, ndez ecjen e natyrës dhe ndizet nga Gehena. (Geenna g1067) 7 Sepse çdo lloj bishash, shpendësh, zvaranikësh e kafshësh të detit mund të zbutojn dhei janë zbutur nga natyra njerëzore, 8 kurse gjuhën asnjë nga njerëzit s'mund ta zbusë; është një e keqe e papërmbytashme, plot me helm vdekjeprurës. 9 Me atë ne bekojmë Perëndinë dhe Atin, dhe me të ne mallkojmë njerëzit që janë bérë sipas shëmbëllimit të Perëndisë. 10 Nga e rrejtja gojët del bekimi dhe mallkimi. Vëllezër të mi, nuk duhet të ishte kështu. 11 Mos vallë burimi nxjerr nga e rrejtja vrimë ujë të ëmbël e të hidhur? 12 A mundet të prodhojë fiku ullinj, ose hardhia fiq? Kështu asnjë burim nuk mund të japë ujë të kripur dhe të ëmbël. 13 Kush është ndër ju i urtë dhe i ditur? Le të tregojë me sjellje të bukur veprat e tij me zemërbutësi të urtësisë. 14 Por në qoftë se ne zemrën tuaj keni smirë të hidhur dhe grindje, mos u mbani me të madh dhe mos gënjeni kundër së vërtetës. 15 Kjo

nuk éshtë dituri që zbret nga lart, por éshtë tokësore, shtazore, djallëzore. **16** Sepse atje ku ka smirë dhe grindje, atje ka trazirë dhe gjithfarë veprash të këqija, **17** Kurse dituria që vjen nga lart, më së pari éshtë e pastër, pastaj pajtuese, e butë, e bindur, plot mëshirë dhe fryte të mira, e paanshme dhe jo hipokrite. **18** Dhe fryti i drejtësisë mbillet në paqe për ata që bëjnë paqen.

4 Nga vijnë luftërat dhe grindjet te ju? A nuk vijnë, nga pasionet që luftojnë ndër gjymtyrët tuaja? **2** Ju lakmoni dhe nuk keni, ju vrissni dhei keni smirë dhe nuk fitoni gjë; ju ziheni dhe luftoni, por nuk keni, sepse nuk kérkon. **3** Ju kérkon dhe nuk merrni, sepse kérkon kegas që të shpenzoni pér kënaqësitë tuaja. **4** O shkelës dhe shkelësë të kurorës, a nuk e din si meiqësia me botën éshtë armiqësi me Perëndinë? Ai, pra, që don të jetë mik i botës bëhet armik i Perëndisë. **5** Apo pandehni se Shkrimi thotë koton: "Fryma që rri në ne a lakmon deri në smirë"? **6** Por ai jep hir edhe më të madh; prandaj thotë: "Perëndia u kundërvihet mendjemiédhenje dhe u jep hir të përulurve". **7** Nënshtrojuni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju! **8** Afrohuni te Perëndia dhe ai do t'ju afrohet juve; pastroni duart tuaja, o mëkatarë; dhe pastroni zemrat o njérëz me dy mendje! **9** Pikellohuni, mbanai zhi dhe qani; të qeshurit tuaj le të kthehet në zi, dhe gëzimi në trishtim. **10** Përuluni përpëra Zotit, dhe ai do t'ju lartësoj! **11** Mos flisni keq pér njeri tjetrin, vë-llezër; ai që flet kundër vëllait dhe e gjykon vëllanë e vet, flet kundër ligjin dhe gjykon ligjin; dhe, po të gjykosht ligjin, ti nuk je zbatues i ligjit, por gjykatës. **12** Ka vetëm një Ligjdhënës, që mund të të shpëtojë ose të të çojë në humbje; por ti kush je që gjykon një tjetër? **13** Dhe tani, ju që thoni: "Sot ose nesër do të shkojmë në atë qytet, dhe do të rrijnë atje një vit, do të tregojmë dhe do të fitojmë", **14** ndërsa nuk dini pér të nesërmen. Sepse ç'është jeta? Éshtë avull që duket pér pak, dhe pastaj humbet. **15** Në vend që të thoni: "Në dashtë Zoti dhe në pacim jetë, ne do të bëjmë këtë ose atë gjë". **16** Ju, përkundrazi, mburreni në arrogancën tuaj; çdo mburje e tillë éshtë e keqe. **17** Ai, pra, që di të bëjë të mirë edhe nuk e bën, bën mëkat.

5 Dhe tani ju, o pasanikë: qani dhe vajtoni pér të këqijat që do t'ju zënë! **2** Pasuria juaj u kalb dhe rrrobat tuaja i brejti tenja. **3** Ari dhe argjendi juaj u ndryshkën, dhe ndryshku i tyre do të jetë një déshmi kundër jush dhe do t'ju përpjijë mishérat si zjarr; keni mbledhur thesare në ditët e fundit. **4** Ja, paga që u keni ngrënë punitorevë që ju korrén arat, po këlthet; dhe klithmat e atyre që korrén, arritén në vesh të Zottit të ushtrive. **5** Jetuat mbi tokë ndër qeife dhe shkapërderdhje; i ushqyet zemrat tuaja si pér ditë të tē therurit. **6** Dënuat dhe vratë të drejtin: ai nuk ju kundërshtoi. **7** Tani, pra, vëllezër, jini të durueshém deri në ardhjen e Zotit; shikoni si e pret me durim bujku frytin e çmuar të tokës, deri sa të marrë shiun e parë dhe të fundit. **8** Jini të durueshém edhe ju dhe forconi zemrat tuaja, sepse ardhja e Zotit éshtë afér. **9** Mos u ankonai nga njeri tjetri, vëllezër, që të mos dënoheni; ja, gjykatësi éshtë te dera. **10** O vëllezër të mi, merni si shembull vuajjeje dhe durimi profetët, që folën në emër të Zotit. **11** Ja, ne shpallim të lum ata që duruan; ju keni dégjuar pér durimin e Jobit, dhe e keni parë fatin përfundimtar që Zoti i rezervoi, sepse Zoti éshtë plot mëshirë e dhembshuri. **12** Dhe, para së gjithash, vëllezër të mi, mos bëni be as pér qiellin as pér dheun, as mos bëni ndonjë be tjetër; por le të jetë "po" -ja juaj "po" dhe "jo" -ja "jo", që të mos bini nën dënim. **13** A vuan ndonjë nga ju? Le të lutet. A éshtë i gëzuar ndokush? Le të këndojej psalmë! **14** A éshtë i sémuré ndonjë nga ju? Le të thërrasë pleqtë e kishës dhe ata të luten përbëti të, dhe le ta lyejnë me vaj në emër të Zotit, **15** dhe lutja e besimit do ta shpëtojë të sémurin dhe Zoti do ta mëkëmbë; dhe nëse ka bërë

mëkatë, ato do t'i falen. **16** Rrëfeni fajet njeri tjetrit dhe lutuni pér njieri tjetrin, që të shëroheni; shumë fuqi ka lutja e të drejtit kur bëhet me gjithë shpirt. **17** Elia ishte një njieri me të njëtë pasionet tona, dhe u lut intensivisht që të mos binte shi, edhe nuk ra shi mbi dhe pér tre vjet e gjashët muaj. **18** Dhe u lut përsëri dhe qelli dha shi edhe dheu dha frytin e vet. **19** Vëllezër, në qoftë se ndonjë nga ju del nga rruga e së vërtëtës dhe dikush e kthen, **20** le ta dijë se ai që e kthen mëkatarin nga të gabuarit e rrugës së tij, do të shpëtojë një shpirt nga vdekja dhe do të mbulojë një shumicë mëkatesh.

1 Pjetrit

1 Pjetri, apostull i Jezu Krishtit, tē zgjedhurve që rrijnë nē diasporën e Pontit, tē Galatisë, tē Kapadokisë, tē Azisë dhe tē Bitinisë, 2 tē zgjedhurve sipas paranjohjes së Peréndisë, Atit, me anë tē shenjtërimit tē Frymës, pér t'u bindur dhe pér t'u spérkatur me gjakun e Jezu Krishtit; hiri dhe paqja u shftet mbi ju. 3 Qoftë bekuar Peréndia edhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, i cili me anë tē mëshirës së tij tē madhe na rilindi pér një shpresë tē gjallë me anë tē ringjalljes së Jezu Krishtit prej së vdekurish, 4 pér një trashëgim tē paprishtshém, tē panjollë dhe tē pafishkur, që éshtë ruajtur nē qiejt pér ju, 5 që nga fuqja e Peréndisë me anë tē besimit jeni tē ruajtur, pér shpëtimin gati pér t'u zbuluar nō kohët e fundit. 6 Pér kétë gëzohuni, ndonëse, nē qoftë se duhet, pér pak kohë, tani duhet tē trishtoheni nga prova tē ndryshme, 7 që prova e besimit tuaj, që éshtë shumë më i çmuar nga ari që prishet, edhe pse provohet me zjarr, tē dalë pér lëvdim, nder e lavdi nē zbuluesën e Jezu Krishtit, 8 tē cilin, megjithëse ju nuk e keni parë, e doni, duke besuar nē tē, megjithëse tani nuk e shihni, dhe ngazellohuni nga një hare e patregueshme dhe e lavdishesme, 9 duke arritur pérmbushjen e besimit tuaj, shpëtimin e shpirtrave. 10 Pér kétë shpëtim kérkuant dhe hetuan profetet që profetizuan nga hirin pér ju, 11 duke kérkuar tē njohin kohën dhe rrethanat që të gontonte Fryma e Krishtit që ishte nē ta, dhe që déshmonte që më parë pér vuajtjet që do tē vinin mbi Krishtin dhe pér lavditë që do tē pasoin. 12 Dhe atyre iu zbulua se ata i administroni jo pér vete, po pér ne, ato gjëra që po ju rrëfehen tani nga ata që ju kanë predikuar ungjillin, me anë tē Frymës së Shenjtë tē dérguar nga qelli; gjëra tē cilat engjëjt déshirojnë t'i vëzhgojnë. 13 Prandaj, njeshesti ijtë e mendjës suaj, rrini zgujar dhe mban shpresë tē plotë nē hirin që do vijë mbi ju nē zbuluesën e Jezu Krishtit. 14 Si bij tē bindur, mos iu përshtatni lakkimive tē mëparshme kur ishit nē padijen tuaj, 15 por ashu si éshtë i Shenjtë ai që ju thirri, tē jini edhe ju tē Shenjtë nē gjithë sjelljen tuaj, 16 sepse éshtë shkruar: "Jini tē Shenjtë, sepse unë jam i Shenjtë". 17 Dhe nē qoftë se thërrisni si Atë atë që, pa favorizuar njeri, gjykon sipas veprës së gjithsecilit, kalojeni kohën e shtegtimit tuaj mbi dhe me frikë, 18 duke ditur se jo me anë gjeràsh që prishet, si argjendi ose ari, jeni shpenguar nga mënyra e kotë e tē jetuarit tē trashëguar nga etërit, 19 por nga gjaku i çmuar i Krishtit, si tē Qengjitet tē patëmetë dhe tē panjollë, 20 tē paranjohur pérpara krijimi tē botës, por tē shfaqur kohët e fundit pér ju, 21 që, nêpërmjet tij, tē besoni nē Peréndinë që e ringjalli prej së vdekurish dhe i dha lavdi, që besimi juaj dhe shpresa tējen nē Peréndin. 22 Mbasit tē pastroni Shpirtrave tuaj me bindjen ndaj së vërtetës me anë tē Frymës, pér tē pasur një dashuri vëllazërore pa hipokrizi, tē doni fort njeri tjetrin me zemër tē pastër, 23 sepse jeni ringjizur jo nga një farë që prishet, por që nuk prishet, me anë tē fjalës së Peréndisë së gjallë dhe që mbetet pérjetë. (aiòn g165) 24 Sepse çdo mish éshtë si bari dhe çdo lavdi njeriu si lule e barit; bari thahet dhe lulja bie, 25 por fjala e Zotit mbetet pérjetë, dhe kjo éshtë fjala që ju éshtë shpallur. (aiòn g165)

2 Hiqni tej, pra, çdo ligësi dhe çdo mashtrim, hipokrizitë, smirat dhe çdo shpifje, 2 posì foshnjë tē sapolindura, tē déshironi fort qumështin e pastër tē fjalës, që tē rrithen me anë tē tij, 3 nëse e keni shjuar se Zoti éshtë i mirë. 4 Duke iu afuar atij, si te guri i gjallë, i flakur tej nga njerëzit, por i zgjedhur dhe i çmuar pérpara Peréndisë, 5 edhe ju, si gurë tē gjallë, ndërtoheni pér tē qenë një shtëpi frymërore, një priftëri e Shenjtë, pér tē ofruar flijime frymërore, që i pëlqejnë Peréndisë me anë tē Jezu Krishtit. 6 Sepse nē Shkrimet lexohet: "Ja, unë po vë në Sion një gur çipi, tē

zgjedhur, dhe ai që beson nē tē nuk do tē turpërohet aspak". 7 Sepse pér ju që besoni ai éshtë i çmuar, po pér ata tē pabindurit: "Guri, që u hoq mënjanë nga ndërtuesit, u bë guri i qoshes, gur pengese dhe shkëmb skandal që i bën tē rrëzohen". 8 Duke qenë tē pabindur, ata pengohen nē fjalë, dhe pér kétë ata ishin tē caktuar. 9 Por ju jeni fis i zgjedhur, priftëri mbretëore, një komb i Shenjtë, një popull i fituar, që tē shpallni mrekullitë e atij që ju thirri nga terri nē dritën e tij tē mrekullueshme; 10 ju, që dikur nuk ishit një popull, kurse tani jeni populli i Peréndisë; ju, dikur tē pamëshiruar, por tani tē mëshiruar. 11 Shumë tē dashur, unë ju këshilloj, si tē huaj dhe shtegtarë, tē hqini dorë nga lakmitë e mishit, që luftojnë kundër shpirtit. 12 Silluni mire ndër johebrenjtë, që aty ku do t'ju paditin si keqbérës, tē përlëvdojnë Peréndinë ditën e ardhjes së tij, pér shkak tē veprave tuaja tē mira. 13 Nënshtrohuni, pra, pér hir tē Zotit, çdo pushteti njerëzor, qoftë mbretit, si më tē larit, 14 qoftë qeveritarëve, si tē dérguar prej tij pér tē ndëshkuar keqbérësit dhe pér tē lavdëruar ata që bëjnë tē mirën, 15 sepse ky éshtë vullneti i Peréndisë, që ju, duke bërë mire, t'ia mybillyni gojën paditurë së njerëzve tē pamend. 16 Silluni si njerëz tē lirë, por jo duke pér-dorur lirinë si një pretekst pér tē mbuluar ligësinë, por si shërbëtorë tē Peréndisë. 17 Nderoni tē gjithë, doni vëllazérinë, druani Peréndinë, nderoni mbretin. 18 Ju, shërbëtorë, nënshtrohuni me plot druajtje zotërinjve tuaj, jo vetëm tē mirëve dhe tē drejtëve, por edhe tē padrejtëve, 19 sepse éshtë gjë e ladërueshme, nëse dikush, pér ndërgjegje ndaj Peréndisë, duron shtrengime duke vuajtur padrejtësisht. 20 Sepse çfarë lavdie do tē ishte po tē duronit nē qoftë se ju rrabin sepse keni bërë faje? Ndërsa, po tē bëni tē mirë dhe tē duroni vuajtje, kjo éshtë hir para Peréndisë. 21 Sepse pér kétë ju u thirrët, sepse edhe Krishti e vuajti pér ne, duke ju lénë një shembull, që tē ecni pas gjurmës së tij. 22 "Ai nuk bëri asnjë mëkat dhe nuk u gjet asnjë mashtrim në gojë tē tij". 23 Kur e fyeni, nuk e kthente fyerjen, kur vuante, nuk kërcënone, po dorëzohek tek ai që gjykon drejtësisht. 24 Ai vet i barti mëkatet tona nē trupin e tij mbi drurin e kryqit që ne, tē vdekur pér mëkate, tē rrojmë pér drejtësi; dhe me vurratat e tij ju u shëruat. 25 Sepse ju ishit si dele endacakë por tani ju u kthyet bariu dhe ruajtësi i shpirtrave tuaj.

3 Gjithashtu dhe ju, gra, nënshtrojuni burrave tuaj, që, edhe nëse disa nuk i binden fjalës, tē fitohen pa fjalë, nga sjellja e grave tē tyre, 2 kur tē shohin sjelljen tuaj tē dirlë dhe me frikë. 3 Stolia juaj tē mos jetë e jashtrme: gëershëtimi i flokëve, stolisja me ari ose veshja me rroba tē bukura, 4 por njeriu i fshehur i zemrës, me pastërtinë që nuk prishet tē një shpirti tē butë dhe tē qetë, që ka vlerë tē madhe pérpara Peréndisë. 5 Sepse kështu stolishesin dikur gratë e Shenjtë që shpresonin nē Peréndinë, duke iu nënshtruar burrave tē tyre, 6 ashu si Sara, që i bindej Abrahamit duke e quajtur "zot"; bija tē saj ju jeni, nē qoftë se bëni mire dhe nuk trembeni nga ndonjë frikë. 7 Ju burra, gjithashtu, jetoni me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe nderoni sepse janë bashkëtrashëgimtare me ju tē hirit tē jetës, që tē mos pengohen lutjet tuaja. 8 Dhe më nē fund jini tē gjithë tē një mendjeje, tē dhembshur, plot dashuri vëllazërore, tē mëshirshém dhe dashamirës, 9 pa e kthyer tē kegen me tē keqe ose fyerjen me fyerje, po, përkundrazi, bekoni, duke e ditur se pér kétë u thirrët, që tē trashëgoni bekimin. 10 Sepse "kush don ta dojë jetën dhe tē shohë ditë tē mira, le ta ruajtë gojën e tij nga e keqja dhe buzët e tij nga tē folurit me mashtrim; 11 tē largohet nga e keqja dhe tē bëjë tē mirën, tē kërkojë pagën dhe tē ndjekë atë, 12 sepse sítë e Zotit janë mbi tē drejtët dhe veshët e tij janë nē lutjen e tyre; por fytyra e Zotit éshtë kundër atyre që bëjnë tē keqen". 13 Dhe kush do t'ju bëjë keq, nē qoftë se ju ndiqni tē mirën? 14 Por, edhe sikur tē vuani pér

drejtësinë, lum ju! "Pra, mos kini asnë druatje prej tyre dhe mos u shqetësoni", **15** madje shenjtëroni Zotin Perëndinë në zemrat tuaja dhe jini gjithnjë gati pér t'u përgjigjur në mbrojtjen tuaj kujtdo që ju kérkon shpjegime pér shpresën që éshëtë në ju, por me butësi e me druatje, **16** duke pasur ndërgjegje të mirë, që, kur t'ju padisin si keqbërës, të turpërohen ata që shpinf pér sjelljen tuaj të mirë në Krishtin. **17** Sepse éshëtë më mirë, nëse éshëtë i tillë vullneti i Perëndisë, të vuani duke bërë mirë, se sa duke bërë keq, **18** sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë pér mëkatet, i drejti pér të padrjetët, pér të na çuar te Perëndia. U vra në mish, por u ngjall nga Fryma, **19** me anë të së cilës ai shkoi t'u predikojë frysëmra që ishin në burg, **20** që dikur ishin rebelë, kur durimi i Perëndisë i priste në ditët e Nœut, ndërsa po ndërtohej arka, në të cilën, pak vetë, gjithsejt tetë, shpëtuant nëpërmjet ujit, **21** i cili éshëtë shëmbëllesa e pagëzimit (jo heqja e ndyrësës së mishit, po kérkesa e një ndërgjegjeje të mirë te Perëndia), që tanë na shpëton edhe ne me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit, **22** i cili shkoi në qilli dhe éshëtë në të djathët e Perëndisë ku i janë nënshtuar engjëj, pushtete dhe fuqie.

4 Sepse duke qenë se Krishti ka vuajtur pér ne në mish, armatosuni edhe ju me të njëjtin mendim, sepse ai që ka vuajtur në mish pushoi së mëkatuar, **2** pér të jetuar kohën që mbetet në mish jo më në pasionet e njerëzve, por sipas vullnetit të Perëndisë. **3** Sepse pér ne éshëtë e mjaftueshme koha e jetës që shkuam pér të kënaqr gjérat e déshiruara nga johebrenjtë, kur ecmim në shthurje, në pasione, në dehje, në teprime, në të ngrënë e në të pira dhe në idhujtari të neveritshme. **4** Prandaj u duket çudi që ju nuk rendni me ta në po ato teprime shthurjeje dhe flasin keq pér ju. **5** Ata do të japid llogari para atij që éshëtë gati të gjykojë të gjallë e të vdekur. **6** Pér kétë në fakt, ungjilli u éshëtë predikuar edhe të vdekurve, që ata të gjykoohen në mish sipas njerëzve, por të jetojnë në frysë sipas Perëndisë. **7** Tashmë fundi i të gjithave u afroa; jini, pra, të përkorë dhe rrini zgjuar pér t'iu kushtuar lutjeve. **8** dhe të keni para së gjithash një dashuri të madhe pér njeri tjetrin, sepse "dashuria do të mbulojë një shumicë mëkatesh". **9** Jini mikpritës njéri pér tjetrin, pa murmuritje. **10** Cjithsecili le ta véré në shërbim të tjetrit dhuntin që ka marré, si kujdestarë të mirë të hirit të shumëfarshëm të Perëndisë. **11** Nëse dikush flet, le ta bëjë si të shpa-lë orakullit të Perëndisë; kush bën një shërbim, le të bëjë në forcën që i jep Perëndia, që në gjithçka të përlëvdohet Perëndia nëpërmjet Jezu Krishtit, të cilit i takon lavdia dhe pushteti pér shekuj të shekujve. Amen. (*aiōn g165*) **12** Shumë të dashur, mos ju duket çudi pér provën e zjarrit që u bë ndër ju pér t'ju provuar, se si ju ndodhi diçka e jashtëzakonshme. **13** Por gëzohuni, duke qenë pjestarë të mundimeve të Krishtit, që edhe në zbulesën e lavdisë së tij të mund të gézoheni dhe të ngazëlloheni. **14** Në qoftë se ju fyenë pér emrin e Krishtit, lum ju, sepse Fryma e lavdisë dhe Fryma e Perëndisë prehet mbi ju; nga ana e tyre ai blasfemohet, kurse nga ana juaj ai përlëvdohet. **15** Por asnjë nga ju le të mos vuajë si vrasës ose vjedhës ose keqbërës, o sepse përzihet në punët e të tjerëve. **16** por, nëse dikush vuani si i krishterë, le të mos ketë turp, por le të përlëvdojë Perëndinë pér këtë. **17** Sepse erdhë koha që të fillojë gjyqi nga shtëpia e Perëndisë; dhe nëse fillon më përpresa nga ne, cili do të jetë fundi i atyre që nuk i binden ungjillit të Perëndisë? **18** Dhe "nëse i drejti mezi shpëton, ku do të duket i pabesi dhe mëkatari? **19** Prandaj edhe ata që vuajnë sipas vullnetit të Perëndisë, le t'i besojnë shpirrat e vet atij, si te Krijuesi besnik, duke bërë të mirën.

5 U bëj thirri pleqe që janë midis jush, unë që jam plak bashkë me ta dhe déshmitar i vuajtjeve të Krishtit dhe që jam gjithashtu pjesëmarrës i lavdisë që ka pér t'u zbuluar: **2** ruani tufën e

Perëndisë që éshëtë midis jush, duke e mbikqyrur jo me detyrim, por me dëshirë, jo pér përfitim të pandershëm, po me vullnet të mirë, **3** dhe jo si zotéronjës mbi ata që ju janë besuar, por duke u bërë shembull pér tufën. **4** Dhe kur të shfaqet kryebariu, dë merrni kurorën e lavdisë që nuk fishket. **5** Gjithashtu ju, të rinjtë, nënshtrojuni pleqëve. Po, nënshtrojuni të gjithënjëri tjetrit dhe vishuni me përulje, sepse Perëndia i kundërshton krenarët, por u jep hir të përururve. **6** Përuluni, pra, nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që ai t'ju lartësojë ne kohën e duhur, **7** dhe gjithë merakun tuaj hidheni mbi të, sepse ai merakoset pér ju. **8** Jini të përbmajtur, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rrëth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpjijë. **9** Kundërshtojeni, duke qëndruar të patundur në besim, sepse e dini se të njëjtat vuajtje po i heqin vëllezërit tuaj të shpërndarë nëpër botë. **10** Dhe Perëndia i çdo hiri, që ju thirri në lavdinë e tij të përjetshme në Krishtin Jezus, mbasi të keni vuajtur pér pak kohë, do t'ju bëjë të përsosur ai vetë, do t'ju bëjë të patundur, do t'ju forcojë dhe do t'ju vërë themel. (*aiōnios g166*) **11** Atij i qoftë lavdia dhe pushteti pér shekuj të shekujve. Amen. (*aiōn g165*) **12** Ju shkrova shkurt me anë të Silvanit, që më duket një vëlla besnik, duke ju bërë thirje dhe duke ju déshmuar se hiri i vërtetë i Perëndisë éshëtë ai në të cilin qëndroni. **13** Kisha që éshëtë në Babiloni, që éshëtë zgjedhur bashkë me ju, ju përshëndet. Edhe Marku, biri im, ju përshëndet. **14** Përshëndetni njeri tjetrin me një të puthur dashurie. Paqja mbi ju të gjithë që jeni në Krishtin Jezus Amen.

2 Pjetrit

1 Simon Pjetri, shërbëtor dhe apostull i Jezu Krishtit, atyre që kanë marrë për pjesë një besim të çmueshëm sikurse edhe ne, me anë të drejtësisë së Perëndisë tonë dhe të Shpëtimtarit Jezu Krisht: 2 hiri dhe pacja u shumoftë për ju në njojhen e Perëndisë dhe të Jezusit, Zotit tonë. 3 Duke qenë se fuqia e tij hyjnore na dhuroi të gjitha gjérat që i takojnë jetës dhe perëndishmërisë, me anë të njojhes së atij që na thirri me lavdinë dhe vitytin e vet, 4 me anë të të cilave na dhuruan premtimet e çmueshme dhe shumë të mëdha, që nëpërmjet tyre të bëheni pjestarë të natyrës hyjnore, duke i shpëtuar prishjes që është në botë për shkak të lakmës. 5 Edhe ju, për të njëjtën arsy, duke bërë çdo përpjekje, t'i shtoni besimit tuaj vitytin, dhe vitytit diturinë, 6 diturisë vetkontroll, vetkontrollit qëndresën, qëndresës perëndishmerinë, 7 mëshirës dashurinë vëllazërore dhe dashurisë vëllazërore dashurinë. 8 Sepse nëse këto gjëra gjendën në ju me shumicë, nuk do t'ju lejojnë të bëheni përtacë dhe as të pafryt në njojhen e Zotit tonë Jezu Krisht. 9 Sepse ai që nuk i ka këto gjëra është i verbër dhe drithëskurtër, sepse harroi pastrimin nga mëkatet e tij të vjetër. 10 Prandaj, vëlezër, përpipuni gjithnjë e më shumë ta përforconi thirjen dhe zgjedhjen tuaj, sepse, duke bërë këto gjëra, nuk do të pengohen kurrë. 11 Sepse kështu begatishot do t'ju hapet hyrrja në mbretërinë e amshuar të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. (aiōnios g166) 12 Prandaj nuk do të lë pas dore t'ju kujtoj vazhdimish këto gjëra, ndonëse ju i dini dhe jeni të patundur në këtë të vërtetë. 13 Por unë mendoj se është e drejtë, përderisa jam në këtë tendë, t'ju mbaj zgujar duke ua sjellë këto gjëra ndër mend, 14 duke ditur se, së shpejtë më duhet ta lë këtë tendën time, sikurse ma tregoi Zoti ynë Jezu Krisht. 15 Por do të kujdesem që, edhe pas largimit tim, ju të mund t'i kujtoni gjithnjë këto gjëra. 16 Sepse nuk juva bëmë të njohur fuqinë dhe ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht, duke shkuar pas përralla të sajaura me mjeshtri, por sepse jemi dëshmitarë okular me madhështisë së tij. 17 Sepse ai morinder dhe lavdi nga Perëndia Atë, kur i erdhë ky zë nga lavdia e madhërishme: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur". 18 Dhe ne e dëgjuam këtë zë që vinte nga qilli, kur gemë bashkë me të në malin e shenjtë. 19 Ne e kemi edhe më të vërtetuar fjalën profetike, të cilën bëni mirë ti kushton kujdes, si një kandil që ndriçon në një vend të errët, derisa të zbardhë dita dhe ylli i dritisë të lindë në zemrat tuaja, 20 duke ditur së pari këtë: që asnjë profeci e Shkrimit nuk është objekt i interpretimeve të veçanta. 21 Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur, të shtrë nga Fryma e Shenjtë.

2 Por ka pasur edhe profetë të rremë midis popullit, ashtu si do të ketë midis jush mësues të rremë, të cilët do të fusin fshehuarazi herezi shkatërruese dhe, duke mohuar Zotinë që i bleu ata, do të tërheqin mbi vete një shkatërim të shpejtë. 2 Dhe shumë vetë do të ndjekin doktrina shkatërruese të tyre dhe për shkak të tyre udha e së vërtetës do të shahet. 3 Dhe në lakminë e tyre do t'ju shfrytëzojnë me fjalë të shpifura, por ndëshkimi i tyre që moti nuk vonon dhe shkatërimi i tyre nuk po dremi. 4 Sepse, në qoftë se Perëndia nuk i kursue ëngjëjt që mëkatuan, por i hodhi në tartar të lidhur me pranga terri që të ruhen për gjyc; (Tartaroë g5020) 5 dhe nuk kurseu botën e lashtë, por shpëtoi bashkë me shtatë të tjerë Noeun, predikues të drejtësisë, kur solli përmbytjen mbi botën e të pabesëve, 6 edhe dénoi me shkatërim qytetet e Sodomës dhe të Gomorës, duke i bërë hi, dhe i bëri shëmbull për ata që në të ardhmen do të jetonin pabesisht, 7 dhe e liroi të drejtin Lot, që helmohej nga sjellja imorale e këtyre të çoroditurve 8 (sepse ky i drejtë banonte në mes tyre e mundonte për ditë

shpirtin e tij të drejtë duke shkuar dhe duke dëgjuar veprat e tyre të poshtra), 9 Zoti di t'i shpëtojë nga tundimi të perëndishmit dhe t'i ruajë të padrejtë që të ndëshkohen ditën e gjyqit, 10 sidomos ata që shkojnë pas mishit në lakminë e fëlliqësisë dhe e përbuzin pushtetin. Ata janë të paturshëm, arrogant dhe nuk druajnë të blasfemojnë dinjitet; 11 ndërsa engjëjt, që janë më të lartë për nga forca e nga fuqia, nuk sjellin kundër atyre gjykime fyese përpara Zotit. 12 Por këta, si shtazë pa mend, të lindura nga natyra që të kapen dhe të shkatërrohen, flasin keq për gjérat që nuk i dinë dhe do të asgjësosen në prishjen e tyre, duke marrë kështu shpërblimin e paudhësisë së tyre. 13 Ata e konsiderojnë kënaqësi ta cojnë ditën ndër qeffë; janë njolla dhe fëlliqësi, dhe lëshohen pas mashtimeve të tyre, kur marrin pjesë në gostitë tuaja. 14 Sytë i kanë plot me kurorëshkelje dhe nuk pushojnë së mëkatuar; mashtrojnë shpirtat e paqëndrueshëm, kanë zemër të stërvitur në lakmë, dhe janë bij mallkimi. 15 Ata, pasi e lanë udhën e drejtë, devijuan duke ndjekur udhën e Balaamit, birit të Beorit, i cili e deshi pagën e paudhësisë, 16 por u qortua për shkeljen e tij: një kafshë barre pa gojë, duke folur me zë njeriu, e ndaloi marrëzinë e profetit. 17 Këta janë burime pa ujë, re që shtyhen nga furtuna, të cilëve u rezervohet errësira e territ përfjetë. (questioned) 18 Sepse duke mbajtur ligjërata jashtë mase të fryra dhe të kota bëjnë për vete, me anë të pasioneve të mishit dhe të paturpësisë, ata që me të vërtët kishin shpirtuan nga ata që jetojnë në gabim; 19 ndërsa u premtojnë atyre liri, ata vetë janë skllevr të prishjes, sepse një bëhet skllav i atij që e mundi. 20 Sepse ata që shpëtuan nga ndyrësitë e botës me anë të njojhes së Zotit dhe Shpëtimtarit Jezu Krisht, nëse përsëri ngatërrohen nga këto dhe munden, gjendja e tyre e fundit është më e keqe se e para. 21 Sepse do të që më mirë për ta të mos e kishin njohur udhën e drejtësisë, se sa, pasi e njohën, t'ia kthejnë shpinën urdhërimit të shenjtë që u që dhënë. 22 Por atyre u ndodhi çka thotë një fjälë e urtë e vërtetë: "Qeni u kthy në të vjellat e veta", dhe "dosa e larë u kthyte të zhgërryhet në llucë".

3 Shumë të dashurit, kjo është e dyta letër që po ju shkruaj; në të cilat po e mbaj zgujar mendjen tuaj të kthjellët duke iu drejtuar kujtesës suaj, 2 që të mbani mend fjalët që u thanë më parë nga profetët e shenjtë dëhe nga urdhërimi i vetë Zotit dhe Shpëtimtarit të transmetuar nga ne apostujt. 3 Së pari duhet të dini këtë, se në ditët e fundit do të vijnë disa përqeshës, të cilët do të ecin sipas dëshirave të veta, 4 dhe do të thonë: "Ku është premtimi i ardhjes së tij? Sepse, që kur etërit fjetën, të gjitha gjérat mbetën në po atë gjendje si në fillim të krijimit". 5 Sepse ata me dashje harruan se nëpërmjet fjalës së Perëndisë qiejt vinin në eksistencë shumë kohë më parë, dhe se toka doli nga uji dhe u sajua nëpërmjet ujit, 6 për shkak të të cilët bota e atëhershme u mbulua nga uji dhe humbi, 7 ndërsa qiejt dhe dheu i sotshëm janë ruajtur nga e njëjtë fjalë për zjarrin, të rezervuar për ditën e gjyqit dhe të humbjës së njerëzve të pabesë. 8 Por, shumë të dashur, mos harroni këtë gjë: se për Zotin një ditë është si një mijë vjet, dhe një mijë vjet si një ditë. 9 Zoti nuk vonon plotësimin e premtimit të tij, siç disa besojnë që ai bën; por është i durueshëm ndaj nesh, sepse nuk do që ndokush të humbasë, por që të gjithë të vijnë në pendim. 10 Dhe dita e Zotit do të vijnë si një vjedhës natën; atë ditë qiejt do të shkojnë me kismë, elementët do të shkrihen nga të nxehtit dhe veprat dhe toka që janë në të do të digjen krejt. 11 Përderisa të gjitha këto gjëra duhet të shkatërrohen, si të mos duhet të keni një sjellje të shenjtë dëhe të perëndishme, 12 duke pritur dhe shpejtuar ardhjen e ditës së Perëndisë, për shkak të së cilës qiejt marrin flakë do të treten, dhe elementët të konsumuar nga nxehtësia do të shkrihen? 13 Por ne, sipas premtimit të tij, presim qiejt të rinj

dhe toka të re, në të cilët banon drejtësia. **14** Prandaj, shumë të dashur, duke i pritur këto gjëra, përpinquni të jeni përpara tij të papërlyer dhe të paqortueshëm, në page. **15** Dhe kini parasysh se durimi i Zotit tonë është në shërbim të shpëtitimit, sikurse ju ka shkruar edhe vëllai ynë i dashur Pal, sipas diturisë që iu dha; **16** Ashtu bën ai në të gjitha letrat e tij, ku flet për këto gjëra. Në to ka disa gjëra të vështira për t'u kuptuar, të cilat të paditurit dhe të paqëndrueshmit i shtrëmbërojnë, sikurse bëjnë me Shkrimet e tjera, për përhumbjen e tyre. **17** Ju pra, shumë të dashur, duke i ditur këto gjëra, ruanjni se mos ligështoheni në qëndresën tuaj, të tërhequr nga gabimi i të pabesëve. **18** Por rrituni, në hirin dhe në njohjen e Zotit dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. Atij i qoftë lavdia, tani dhe përjetë. Amen. (*aiōn g165*)

1 Gjonit

1 Atë që ishte nga fillimi, atë që dëgjuam, atë që pamë me sytë tanë, atë që vështruam dhe që duart tonë e prekën lidhur me Fjalën e jetës **2** (dhe jeta u shfaq dhe ne e pamë e déshmojmë përtë, dhe ju shpallim jetën e përjetshme që ishte pranë Atit dhe që na u shfaq neve), (**aionios g166**) **3** Atë që pamë dhe dëgjuam, ne po juua shpallim, që edhe ju të keni bashkësi me ne; dhe bashkësia Jonë éshëtë me Atin dhe me Birin e tij, Jezu Krishtin. **4** Dhe po ju shkrumjë këto gjëra që gëzimjue t'jetë i plotë. **5** Dhe ky éshëtë mesazhi që dëgjuam nga ai dhe po juua shpallim juve: Perëndia éshëtë dritë në Të nuk ka kurrfar errësirë **6** Po të themi se kemi bashkësi me Të, dhe ecim në errësirë, ne gënjejmë dhe nuk e vëmë në praktik të vërtetën; **7** por, po të ecim në dritë, sikurse ai éshëtë në dritë, kemi bashkësi njeri me tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat. **8** Po të themi se jemi pa mëkat, gënjejmë vetveten dhe e vërteta nuk éshëtë në ne. **9** Po t'i rrëfëjmë mëkatet tonë, ai éshëtë besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi. **10** Po të themi se s'kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar dhe fjalë e tij nuk éshëtë në ne.

2 Djema të mi, ju shkrat këto gjëra që të mos mëkatoni; dhe në qoftë se ndokush mëkatoi, kemi një avokat te Ati, Jezu Krishtin të drejtin. **2** Ai éshëtë shlyesi përmëkatet tonë; dhe jo vetëm për tonat, por edhe për ata të të gjithë botës. **3** Dhe nga kjo e dimë se e kemi njohur atë, në qoftë se i zbatojmë urdhërimet e tij. **4** Ai që thotë: "Unë e kam njohur atë", dhe nuk zbaton urdhërimet e tij, éshëtë gënjeshtar dhe e vërteta nuk éshëtë në të. **5** Por kush e zbaton fjalën e tij, në të me të vërtetë dashuria e Perëndisë éshëtë përsosur. Nga kjo e njohim se jemi në të. **6** Ai që thotë se qëndron në të, duhet të ecë edhe vetë sikurse ka ecur ai. **7** Vëllezër, nuk ju shkrat një urdhërim të ri, por një urdhërim të vjetër, që e kishit nga fillimi: urdhërimi i vjetër éshëtë fjalë që dëgjuat nga fillimi. **8** E megjithatë po ju shkrat një urdhërim të ri, që éshëtë i vërtetë në të dhe në ju, sepse errësira po shkon dhe tashmë po ndrit drita e vërtetë. **9** Ai që thotë se éshëtë në dritë dhe urren vëllanë e vet, éshëtë ende në errësirë. **10** Ai që e do vëllanë e vet qëndron në dritë dhe nuk ka asqjë në të që e bënë të bjerë. **11** Por ai që urren vëllanë e vet éshëtë në errësirë, ecën në errësirë dhe nuk di ku shkon, sepse errësira ia ka verbuar sytë. **12** Djema, ju shkrat sepse mëkatet ju janë falur nëpërmjet emrit të tij. **13** Etër, ju shkrat sepse ju e keni njohur atë që éshëtë që nga fillimi. Të rinx, ju shkrat sepse e mundët të ligun. Djema, po ju shkrat sepse e keni njohur Atin. **14** Etër, ju kam shkruar sepse e keni njohur atë që éshëtë nga fillimi. Të rinx, ju kam shkruar sepse jeni të fortë dhe fjalë e Perëndisë qëndron në ju dhe sepse e mundët të ligun. **15** Mos e domi botën, as gjérat që janë në botë. Ne qoftë se ndokush do botën, dashuria e Atit nuk éshëtë në të, **16** sepse gjithçka që éshëtë në botë, laktmia e mishit, laktmia e syve dhe krenaria e jetës, nuk vjen nga Ati, por nga bota. **17** Dhe bota kalon me lakininë e saj; por ai që bën vulnetin e Perëndisë mbetet përfjetë. (**aion g165**) **18** Fëmijë, éshëtë ora e fundit. Dhe, sikurse e dëgjuat, antikrishti duhet të vijë, dhe tani janë shfaqur shumë antikrishti; prej nga e dimë se éshëtë ora e fundit. **19** Mes nesh dolën, por nuk ishin nga tanët, sepse, po të ishin nga tanët, do të kishin qëndruar me ne; por kjo ndodhi që të dalë se nuk janë të gjithë nga tanët. **20** Por ju keni vajosjen nga i Shenjti dhe i dini çdo gjë. **21** Nuk ju shkrova juve sepse nuk e njihni të vërtetën, por sepse ju e njihni dhe sepse asnjë gënjeshtëri nuk del nga e vërteta. **22** Kush éshëtë gënjeshtari, veçse ai që mohon se Jezus éshëtë Krishti? Antikrishti éshëtë ai, që mohon Atin dhe Birin. **23** Kushdo që mohon Birin, s'ka as Atin;

kushdo që njeh Birin, ka edhe Atin. **24** Ajo që ju, pra, dëgjuat nga fillimi le të qëndrojë në ju; në qoftë se ajo që dëgjuat nga fillimi qëndron në ju, edhe ju do të qëndroni në Birin dhe në Atin. **25** Dhe ky éshëtë premtimi që ai na bëri:jeta e përjetshme. (**aionios g166**) **26** Ju shkrova këto gjëra për ata që kërkojnë t'ju gënjejnë. **27** Dhe, sa për ju, vajosja që keni marrë prej tij qëndron në ju dhe nuk keni nevojë që ndokush t'ju mësojë; por, duke qenë se vajosja e tij ju mëson çdo gjë dhe éshëtë e vërtetë e nuk éshëtë gënjeshtëri, qëndroni në të që, kur të shfaqet ai, ne të mund të kemi besim, dhe në ardhjen e tij të mos turpërohemë para Tij. **29** Në qoftë se e dini se ai éshëtë i drejtë, ta dini se kushdo që praktikon drejtësinë ka lindur prej tij.

3 Shikoni ç'dashuri të madhe na dha Ati, që të quhem i bij të Perëndisë. Prandaj bota nuk na njeh, sepse nuk e ka njohur atë. **2** Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, por ende nuk éshëtë shfaqur c'do të jemi; por dimë se, kur të shfaqet ai, do të jemi të njashëm me të, sepse do ta shohim se si éshëtë ai. **3** Dhe kushdo që e ka këtë shpresë në të, le ta pastrojë veten, siç éshëtë i pastëri ai. **4** Kush bën mëkat, bën edhe shkelje të ligjt; dhe mëkatë éshëtë shkelje e ligjt. **5** Dhe ju e dini se ai u shfaq për të hequr mëkatet tonë; dhe në të nuk ka mëkat. **6** Kush qëndron në të nuk mëkaton; kush mëkaton nuk e ka parë dhe as nuk e ka njohur. **7** Djema, kurkush mos ju mashtroftë: ai që zbaton drejtësinë éshëtë i drejtë, ashtu sikur éshëtë i drejtë ai. **8** Kush kryen mëkat éshëtë nga djalli, sepse djalli mëkaton nga fillimi; prandaj éshëtë shfaqur Biri i Perëndisë: për të shkatërruar veprat e djallit. **9** Kush lindi nga Perëndia nuk kryen mëkat, sepse fara e Perëndisë qëndron në të dhe nuk mund të mëkatojë sepse lindi nga Perëndia. **10** Prej kësaj njihni bijtë e Perëndisë dhe bijtë e djallit; kushdo që nuk praktikon drejtësinë nuk éshëtë nga Perëndia, dhe i tillë nuk éshëtë as ai që nuk do vëllanë e vet. **11** Sepse ky éshëtë mesazhi që dëgjuat nga fillimi. Ta duam njeri-tjetrin, **12** jo sikundër Kaini, i cili ishte nga i ligu dhe vrau vëllanë e vet. Dhe për çfarë arësye e vrau atë? Sepse veprat e tij ishin të liga dhe ato të të vellat ishin të drejtë. **13** Mos u quditni, vëllezër të mi, nëse bota ju urren. **14** Ne e dimë se kemi kaluar nga vdekja në jetë, sepse i duam vëllezërit; kush nuk e do vëllanë e vet, mabet në vdekje. **15** Kushdo që urren vëllanë e vet éshëtë vrasës; dhe ju e dini se asnjë vrasës nuk ka jetë të përfjetshme të qëndrueshme në vete. (**aionios g166**) **16** Nga kjo e kemi njohur dashurinë: ai e dha jetën e vet për ne; dhe ne duhet ta japid jetën tonë përvëllezërit. **17** Dhe nëse njëri ka të mirat e kësaj bote dhe sheh të vëllanë që éshëtë në nevojë dhe e mylli zemrën e tij, si qëndron në të dashuria e Perëndisë? **18** Djema të rinx, të mos duam me fjalë, as me gjuhë, por me veprë dhe në të vërtetë. **19** Dhe nga kjo ne dimë se jemi në të vërtetën dhe do t'i bindim zemrat tonë para atij; **20** sepse, po të na dënojë zemra jonë, Perëndia éshëtë më i madh se zemra jonë dhe njeh çdo gjë. **21** Shumë të dashur, nëse zemra jonë nuk na dënon, kemi siguri para Perëndisë; **22** dhe ç'të kërkojnë, e marrim nga ai, sepse zbatojmë urdhërimet e tij dhe bëjmë gjérat që janë të pëlqyera prej tij. **23** Dhe ky éshëtë urdhërimi t'ju që besojmë në emrin e Birit të tij Jezu Krisht dhe ta duam njeri-tjetrin si na urdhëroi ai. **24** Ai që zbaton urdhërimet e tij qëndron në Perëndinë, dhe Ai në të; dhe prej kësaj ne dimë se ai qëndron në ne: nga Fryma që ai na dha.

4 Shumë të dashur, mos i besoni çdo frymë, por i vini në provë frymërat për të ditur nëse janë nga Perëndia, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë. **2** Nga kjo mund të njihni Frymën e Perëndisë: çdo frymë që rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, éshëtë nga Perëndia. **3** Dhe çdo frymë që nuk rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, nuk éshëtë nga Perëndia; dhe

kjo eshtë fryma e antikrishtit që, siç e keni dëgjuar se vjen; dhe tashmë eshtë në botë. 4 Ju jeni prej Peréndisë, o djem të rinj, dhe i keni mundur ata, sepse ai që eshtë në ju eshtë më i madh se ai që eshtë në botë. 5 Ata janë nga bota; prandaj flasin për gjérat e botës dhe bota i dëgjon. 6 Ne jemi prej Peréndisë; kush njeh Peréndinë na dëgjon; kush nuk eshtë prej Peréndisë nuk na dëgjon; nga kjo njohim Frymën e së vërtetës dhe fryshtë e gabimit. 7 Shumë të dashur, le ta duam njeri tjetrin, sepse dashuria eshtë nga Peréndia dhe kushdo që do, ka lindur nga Peréndia dhe e njeh Peréndinë. 8 Ai që nuk ka dashuri nuk e ka njohur Peréndinë, sepse Peréndia eshtë dashuri. 9 Në këtë eshtë shfaqur dashuria e Peréndisë ndaj nesh, se Peréndia dërgoi Birin e tij të vetëm lidurin në botë që ne të rrojmë në përmjet tij. 10 Në këtë eshtë dashuria: jo se ne e kemi dashur Peréndin, por që ai na ka dashur ne dhe dërgoi Birin e tij për shlyerjen e mëkateve tonë. 11 Shumë të dashur, në qoftë se Peréndia na ka dashur në këtë ményrë; edhe ne duhet ta duam njeri-tjetrin. 12 Askush s'ë ka parë ndonjëherë Peréndinë; po ta duam njeri-tjetrin, Peréndia qëndron në ne dhe dashuria e tij eshtë e përsosur në ne. 13 Nga kjo ne njohim se qëndrojmë në të dhe ai në ne, sepse ai na ka dhënë nga Fryma e tij. 14 Dhe ne pamë dhe dëshmojmë se Ati e dërgoi Birin për të qënë Shpëtimtar i botës. 15 Ai që rrëfen se Jezusi eshtë Biri i Peréndisë, Peréndia qëndron në të dhe ai në Peréndinë. 16 Dhe ne njohëm dhe besuam dashurinë që Peréndia ka për ne. Peréndia eshtë dashuri; dhe ai që qëndron në dashuri qëndron në Peréndinë dhe Peréndia në të. 17 Në këtë dashuria u përsosur në ne (që të kemi guxim në ditën e gjyqtit); sepse sikurse eshtë ai, po kështu jemi edhe ne në këtë botë. 18 Në dashuri nuk ka frikë, madje dashuria e përsosur e nxjerr jashtë frikën, sepse frika ka të bëjë me ndëshkimin, dhe ai që ka frikë nuk eshtë i përsosur në dashuri. 19 Ne e duam atë, sepse ai na deshi i pari. 20 Po të thotë dikush: "Unë e dua Peréndinë" dhe urren vëllanë e vet, eshtë gënjeshtar; sepse ai që nuk do vëllanë e vet të cilin e sheh, si mund të dojë Peréndinë, që nuk e sheh? 21 Dhe ky eshtë urdhërimi që kemi marrë nga ai: ai që do Peréndinë, të dojë edhe vëllanë e vet.

5 Kushdo që beson se Jezusi eshtë Krishti, ka lindur nga Peréndia; dhe kushdo që do atë që e ka ngjizur, do edhe atë që ka qenë ngjizur nga ai. 2 Nga kjo ne dimë ti duam bijtë e Peréndisë: kur duam Peréndinë dhe zbatojmë urdhërimet e tij. 3 Sepse kjo eshtë dashuria e Peréndisë: që ne të zbatojmë urdhërimet e tij; dhe urdhërimet e tij nuk janë të rënda. 4 Sepse çdo gjë që ka lindur nga Peréndia e mund botën; dhe kjo eshtë fitoria që e mundi botën: besimi ynë 5 Cili eshtë ai që e mund botën, veç se ai që beson se Jezusi eshtë Biri i Peréndis? 6 Ky eshtë ai që erdhi me anë të ujit e gjakut, Jezu Krishti; jo vetëm me anë të ujit, por me anë të ujit me anë të gjakut. Dhe Fryma eshtë ai që dëshmon, sepse Fryma eshtë e vërteta. 7 Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qill: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe këta të tre janë një. 8 Edhe tre janë ata që dëshmojnë mbi dhe: Fryma, uji dhe gjaku; dhe këta të tre janë të një mendimi. 9 Në qoftë se ne pranojmë dëshminë e njerëzve, dëshmia e Peréndisë eshtë më e madhe, sepse kjo eshtë dëshmia e Peréndisë që ai dha pér Birin e tij. 10 Ai që beson në Birin e Peréndisë ka këtë dëshmi në vetvete; ai që nuk beson te Peréndia, e ka bërë atë gënjeshtar, sepse nuk i besoi dëshmisë që Peréndia dha pér Birin e tij. 11 Dhe dëshmia eshtë kjo: Peréndia na dha jetën e përjetshme dhe kjo jetë eshtë në Birin e tij. (aiōnios g166) 12 Ai që ka Birin, ka jetën; ai që nuk ka Birin e Peréndisë, nuk ka jetën. 13 Jua shkrova këto gjëra juve që besoni në emrin e Birit të Peréndisë, që të dini se keni jetën e përjetshme dhe që të besoni në emrin e Birit të Peréndisë. (aiōnios g166) 14 Kjo eshtë siguria që kemi përparrë tij: nëse kërkojmë

diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson: 15 Dhe nëse dimë se ai na i plotëson të gjitha ato që i kërkojmë, ne dimë se i kemi ato që i kërkuan atij. 16 Në se dikush sheh vëllanë e vet se kryen një mëkat që nuk çon në vdekje, le t'i lutet Peréndisë, dhe ai do t'i japë jetën, atyre që bëjnë mëkat që nuk çon në vdekje. Ka mëkat që çon në vdekje nuk them që ai të lutet pér këtë. 17 Çdo paudhësi eshtë mëkat; por ka mëkat që nuk çon në vdekje. 18 Ne dimë se kushdo që ka lindur nga Peréndia nuk mëkaton; ai që ka lindur nga Peréndia e ruan veten e tij, dhe i ligu nuk e prek atë. 19 Ne dimë se jemi nga Peréndia dhe se gjithë bota dergjet në ligësi. 20 Por ne dimë se Biri i Peréndisë erdhë dhe na dha të kuptuarit, që ne të njohim atë që eshtë i Vërteti; dhe ne jemi në të Vërtetin, në Birin e tij Jezu Krisht; ky eshtë i vërteti Peréndi dhejeta e përjetshme. (aiōnios g166) 21 Djema, ruani veten nga idhujt.

2 Gjonit

1 Plaku; zonjës së zgjedhur dhe bijve të saj që i dua në të vërtetë, dhe jo vetëm unë, por edhe të gjithë ata që e kanë njohur të vërtetën, **2** pér shkak të së vërtetës që qëndron në ne dhe do të jetë me ne përjetë: (**aiōn g165**) **3** hiri, mëshira dhe paqja qofshin me ju nga Perëndia Ati dhe nga Zoti Jezu Krisht, Biri i të Atit, në të vërtetë dhe në dashuri. **4** U gëzova fort që gjeta disa nga bijtë e tu duke ecu në të vërtetën, sipas urdhërimit që morëm nga Ati. **5** Dhe tani të lutem ty, zonjë, jo sikur po të shkruaj një urdhërim të ri, por atë që kishim pasur nga fillimi, që ta duam njëritjetrin. **6** Dhe kjo éshëtë dashuria, të ecim sipas urdhërimeve të tij. Sikurse dëgjuat nga fillimi, ky éshëtë urdhërimi që morëm, që të econi në të. **7** Sepse në botë kanë dalë shumë masctrues, të cilët nuk rrëfejnë se Jezu Krishti ka ardhur në mish; ky éshëtë masctruesi dhe antikrishti. **8** Bëni kujdes se mos humbni fryti i gjérave të kryera, por bëni në menyrë të merrni një shpërblim të plotë. **9** Kushdo që shkon tej dhe nuk qëndron në doktrinën e Krishtit, nuk ka Perëndi; kush qëndron në doktrinën e Krishtit, ka Atin dhe Birin. **10** Në qoftë se dikush vjen tek ju dhe nuk sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpi dhe mos e përshtëndetni, **11** sepse ai që e përshtëndet bëhet pjestar në veprat e tij të liga. **12** Megjithse kisha shumë gjëra pér t'ju shkruar, nuk desha ta bëjë me letër dhe bojë, por shpresoj të vij te ju dhe t'ju flas me gojë, që gëzimi juaj të jetë i plotë. **13** Brijtë e motrës sate të zgjedhur të përshtëndesin. Amen.

3 Gjonit

1 Plaku, Gajit shumë të dashur, të cilin unë e dua në të vërtetë.
2 Shumë i dashur, unë dëshiroj të kesh mbarësi në çdo gjë
dhe të gëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt. **3**
Sepse u gëzova shumë kur erdhën disa vëllezër dhe dëshmuan
për besnikérinë tênde ndaj së vërtetës, se si ecën ti në të vërtetë.
4 Nuk kam gëzim më të madh nga ky: të dégjoj se bijtë e m'ecin
në të vërtetën. **5** Shumë i dashur, ti vepron me besnikéri në të
gjitha ato që bën për vëllezërit dhe të huajt. **6** Ata dëshmuan për
dashurinë tênde përpëra kishës; dhe ti të bësh mirë të gujdesësh
për udhëtimin e tyre në mënyrë të denjë për Perëndinë, **7** sepse
ata dolën për emrin e tij, pa marrë asgjë nga johebrenjë. **8**
Ne e kemi për detyrë, pra, t'i presim këta njerëz, që të jemi
bashkëpunëtorë në çështjen e së vërtetës. **9** I shkrova kishës,
por Diotrefi, që do të jetë i pari ndër ta, nuk na pret. **10** Prandaj,
po të vij, do t'i kujtoj atij veprat që bën, duke folur fjalë të liga
kundër nesh; dhe duke mos u mjaftuar me këto, ai vetë nuk i pret
vëllezërit dhe i ndalon ata që duan t'i presin e i përjashton nga
kisha. **11** Shumë i dashur, mos imito të keqen, por të mirën. Ai që
bën të mirën është nga Perëndia, por ai që bën të keqen nuk e ka
parë Perëndinë. **12** Për Demetrin të gjithë dëshmojnë, madje edhe
vetë e vërteta; edhe ne dëshmojmë për të, dhe ti e di se dëshmia
jonë është e vërtetë. **13** Kisha shumë për të të shkruar, por nuk
dua të të shkruaj me bojë e penë; **14** por shpresoj të të shoh së
shpejtë dhe do të flasim gojarisht. Paqja me ty. Të përshëndesin
miqtë. Përshëndeti miqtë një për një.

Juda

1 Juda, shërbëtor i Jezu Krishtit dhe vëllai i Jakobit, të thirrurve që u shenjtëruan në Perëndinë Atë dhe të ruajtur në Jezu Krisht: 2 mëshira, paqja dhe dashuria u shumoftë në ju. 3 Shumë të dashur, ndërsa isha ngulmues që t'ju shkruajtje përshtatje e përbashkët, ndjeva nevojën t'ju shkruajtje, dhe t'ju bëj thirrje të luftoni pér besimin, që u qe trasmetuar shenjtorëve një herë e përgjithmonë. 4 Sepse depërtuan ndërmjet jush disa njerëz, që qenë shënuar që moti pér këtë dënim, të pabesë që e kthejnë hirin e Perëndisë tonë në imoralitet dhe mohojnë të vetmin Zotëri Perëndi, dhe Zotin tonë Jezu Krisht. 5 Dhe dua t'ju kujtoj, ndonëse tashmë i dini gjithë këto, se Zoti, pasi e shpëtoi popullin e tij nga vendi i Egjiptit, pastaj i shkatërrroi ata që nuk besuan. 6 Ai i ruajti me pranga të përjetshme në errësirë pér gjyqin e ditës së madhe, edhe engjëjt që nuk e ruajtën gjendjen e tyre të parë, po e lanë banimin e tyre, (aidios g126) 7 posa Sodoma dhe Gomora edhe qytetet pérreth, që u dhanë pas kurvërimit dhe u dhanë pas çoroditjes seksuale, janë vënë përparrë si shembull, duke pësuar ndëshkimin e një zjarri të përjetshëm; (aiōnios g166) 8 në të njëjtën menyrë ndotin edhe këta éndërrues mishin, përbuzin pushtetin dhe blasfemojnë kundër dinjiteteve. 9 Por kryengjëlli Mikael, kur në kundërshtim me djallin debatonë pér trupin e Moisiut, nuk guxoi të shqiptojë një gjykim fyes, por tha: "Zoti të qortottë!". 10 Kurse këta flasin këd pér të gjitha gjërat që nuk i dinë, dhe pér të gjitha gjërat që njohin në menyrë natyrale, si kafshë pa arësy, në këto gjëra prishin veten, 11 Mjerë ata, sepse kanë marrë rrugën e Kainit dhe u dhanë pas çoroditjes së Balaamit pér fitim dhe mbaruan në rebelim e Koreut. 12 Këta janë njolla në agapit tuaja, kur hanë e pinë bashkë me ju pa druarje duke kullotur veten e tyre; ata janë re pa ujë, të shtyrë andej këndej nga erërat, drurë vjeshte pa fruta, dyfish të vdekur, të shkulur me rrënijë, 13 valë deti të egra që shkumbëzojnë paudhësitë e tyre, yje të këputur pér të cilët éshtë ruajtur terri i errësirës pér gjithmon. (aiōn g165) 14 Dhe pér këta profetizoi edhe Enoku, i shtati pas Adamit, duke thënë: "Ja, Zoti erdhni me mijërat e tij të shenjtë, 15 pér të bërrë gjyqin kundër të gjithëve dhe pér të bindur të gjithë të pabesët në mes tyre pér të gjitha veprat e paudhësisë dhe pér të gjitha fjalët fyese që mëkatarët e pabesë folën kundër tij". 16 Këta janë murmuritës, që ankohen pér fatin e tyre, që ecin sipas pasioneve të tyre; dhe goja e tyre flet fjalë krenarie dhe u bëjnë lajka njerëzve pér dobi të vet. 17 Por ju, shumë të dashur, mban mend fjalët që ju kanë parathënë apostujt e Zotit tonë Jezu Krisht. 18 Ata ju thosnin që në kohën e fundit do të ketë tallës që do të ecin sipas pasioneve të tyre të paudhësisë. 19 Këta janë ata që shkaktojnë përqarjet, njerëz mishor, që s'kanë Frymën. 20 Por ju, shumë të dashur, duke ndërtuar veten tuaj mbi besimin tuaj shumë të shenjtë, duke u lutur në Frymën e Shenjtë, 21 ruhuni në dashurinë e Perëndisë, duke pritur mëshirën e Zotit tonë Jezu Krisht, pér jetën e përjetshme. (aiōnios g166) 22 Dhe kini dhemshuri pér njëri duke përdorur dallim, 23 por shpëtójini të tjerët me druarje, duke ia rrëmbyer zjarrit, dhe duke urryer edhe rrroben e ndotur nga mishi. 24 Dhe atij që mund t'ju ruajë nga çdo rrëzim dhe t'ju nxjerrë para lavdisë së tij të paqortueshëm dhe me gëzim, 25 të vetmit Perëndi të ditur, Shpëtimtarit tonë, i qoftë lavdi, madhështi, sundim dhe pushtet, tanë dhe përjetë. Amen. (aiōn g165)

Zbulesa

1 Zbulesa e Jezu Krishtit, që Perëndia ia dha pér t'u treguar shërbëtorëve të tij gjyqtat që duhet të ndodhin pér së shpejtë dhe e bëri të ditur, duke ia dërguar nëpërmjet engjëllit të tij, shërbëtorit të vet Gjon, **2** i cili dëshmoi fjalën e Perëndisë dhe dëshminë e Jezu Krishtit, dhe të gjitha gjyqtat që pa. **3** Lum ai që lexon dhe lum ata që dégjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse koha është afër. **4** Gjoni, shtatë kishave që janë në Azi: hir pér ju dhe paqe nga ana e atij që është dhe që ishte që do të vijë; edhe nga të shtatë frysmerat që janë përparrë frontit të tij, **5** dhe nga Jezu Krishti, dëshmitari besnik, i parëlinduri prej së vdekurish dhe Princ i mbretërvës të dhet. **6** Atij që na deshi dhe na lau nga mëkatet tonë gjakun e tij, dhe na bëri mbretër dhe priftër pér Perëndinë dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekuive. Amen. (aiōn g165) **7** Ja, ai vjen me retë dhe çdo sy do ta shohë, edhe ata që e tejspuan; dhe të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë pér të. Po, amen. **8** "Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi", thotë Zoti "që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotfuqishmi". **9** Unë, Gjoni, që jam edhe vëllai juaj dhe pjestar bashkë me ju në pikëllimin, në mbretërinë dhe në durimin e Jezu Krishtit, isha në ishullin që quhet Patmos, pér fjalën e Perëndisë dhe pér dëshminë e Jezu Krishtit. **10** Isha në Frymë ditën e Zotit dhe dégjoova pas meje një të madh si nga një borë, **11** që thoshte: "Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit, dhe çfarë sheh, shkruajti në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë në Azi: në Efes, në Smirnë, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice". **12** Dhe u solla të shoh zërin që foli me mua. Dhe, si u solla, pasqë shtatë shandanë ari **13** dhe, në mes të shtatë shandanëve, një të ngjashëm me një Bir njeriu, të veshur me një petk të gjatë deri te këmbët dhe ngjeshtur me një brez ari në gjoks. **14** Dhe kryet e tij dhe flokët e tij ishin të bardhë si lesh i bardhë, si bora, dhe sytë e tij e ngjanin një flake zjarri. **15** Dhe këmbët e tij ngjanin me bronz të kulluar, si të skukur në furrë dhe zëri i tij si zë shumë ujërash. **16** Dhe kishte në dorën e tij të djathët shtatë yje dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë, me dy tehe, dhe ftyra e tij si dielli që ndrin me forcën e tij. **17** Dhe kur e pashtë, rashë para këmbëve të tij si i vdekur. Dhe ai vuri dorën e tij të djathët mbi mua, duke më thënë: "Mos u tremb! Unë jam i pari dhe i fundit, **18** dhe i gjallë: isha i vdekur, por ja, jam i gjallë në shekuj të shekuive, amen; dhe unë i kam çelësat e vdekjes e të Hadesit. (aiōn g165, Hadës g86) **19** Shkruaj, pra, gjyqtat që pe, ato që janë dhe ato që do të ndodhin pas atyre, **20** misterin e të shtatë yjeve që ti pe në të djathën time, dhe të shtatë shandanëve prej ari. Të shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave, dhe të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat".

2 "Engjëllit të kishës në Efes shkruajti: këtë thotë ai që mban të shtatë yjet në të djathën e tij dhe që ecën në mes të shtatë shandanëve prej ari. **2** Unë i njoh veprat e tua, mundin tënd dhe durimin tënd edhe se ti s'mund t'i durosh të këqijit; ti i vure në provë ato që pretendojnë se janë apostul dhe nuk janë dhe i gjete gënjeshtarë. **3** Ti ke duruar, ke qëndrueshmëri dhe pér hiti të emrit tim je munduar pa u lodhur. **4** Por kam diçka kundërvje, sepse dashurinë tënd të parën e le. **5** Kujtohu, pra, se nga ke rënë, pendohu, dhe bëj veprat e para; në mos do të vi së shpejtë te ti dhe do ta luaj shandanin tënd nga vendi i vet, nëse nuk pendohesh. **6** Por ti ke këtë, që i urren veprat e Nikolaitëve, që i urrej edhe unë. **7** Kush ka veshë, le të dégjojë atë që u thotë Fryma kishave: kujt fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është në mes të paraqës së Perëndisë". **8** "Dhe engjëllit të kishës në Smirnë, shkruajti: këtë thotë i pari dhe i fundit, që qe i vdekur dhe kthej

në jetë. **9** Unë i njoh veprat e tua, dhe shtrengimin e varférinë (por ti i pasur) dhe blasfemini e atyre që e quajnë veten Judenj, por nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit. **10** Mos ki frikë nga ato pér të cilat do të vuash; ja, djalli do të hedhë disa prej jush në burg, që të provoheni, dhe ju do të keni shtrengim pér dhjetë ditë. Ji besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap kurorën e jetës. **11** Kush ka veshë, le të dégjojë atë që Fryma u thotë kishave: kush fiton nuk do të preket nga vdekja e dytë". **12** "Dhe engjëllit të kishës në Pergam, shkruaji: Këto gjëra thotë ai që ka shpatën e mprehtë me dy të: **13** Unë i di veprat e tua dhe ku banon, atje ku është froni i Satanit; dhe ti mbahesh fort tek emri im dhe nuk e mohove besimin në mua, edhe në ato ditë kur Antipa, dëshmitari im, besnik, u vra midis jush, atje ku banon Satanit. **14** Por kam disa gjëra kundër teje: sepse ke aty disa që mbajnë mësimin e Balaamit, i cili e mësoi Balakun t'u véré një gurë pengese përparrë bive të Izraelit që të hanë flimi idhujsh dhe të kurvërojnë. **15** Kështu ti ke edhe disa që mbajnë mësimin e Nikolaitëve, të cilën gjë eurrej. **16** Pendohu, pérndryshe do të vij së shpejtë te ti dhe do të luftoj kundër tyre me shpatën e gojës sime. **17** Kush ka veshë, le të dégjojë atë që Fryma u thotë kishave: kujt fiton do t'i jap të hajë nga mana që është fsheher; dhe do t'i jap një gur të bardhë, dhe mbi gur është shkruar një emër i ri, të cilin s'e njeh askush, përvëc atij që e merr". **18** "Edhe engjëllit të kishës në Tiatirë shkruajti: Këto gjëra thotë Biri i Perëndisë, ai që ka sytë si flakë zjarri dhe këmbët e tij janë të ngjashëm me bronz të shkëlgjeshëm. **19** Unë i njoh veprat e tua, dashurinë tëndë, besimin tënd, shérbinin tënd, durimin tënd dhe që veprat e tua të fundit janë më të shumta se të parat. **20** Por kam disa gjëra kundër teje, sepse ti e lejon gruan Jezabel, që e quan veten profeteshë, të mësojë dhe t'i mashtrojë shërbëtorët e mi të kurvërojnë dhe të hanë gjëra të fliliuara idhujve. **21** Dhe i dhashë kohë që të pendohet pér kurvërinë e saj, por ajo nuk u pendua. **22** Ja, unë e flakë atë në një shtrat vuajtjesh, dhe ata që kurvërojnë me të, në shtrëngim të madh, po nuk u penduan pér veprat e tyre; **23** Dhe do t'i godas me vdekje bijtë e saj; dhe të gjitha kishat do të njohin se unë jam ai që heton mendjet dhe zemrat; dhe do t'i jap gjithsecilit nga ju sipas veprave të veta. **24** Por juve dhe të tjerrëve që janë në Tiatirë, që nuk kanë këtë doktrinë dhe nuk i kanë njohur thellësirat e Satanit, siç e quajnë ata, unë them: nuk do të vë barrë tjetër mbi ju; **25** por mbajeni fort atë që keni, derisa të vij. **26** Dhe kujt fiton dhe i ruan deri në fund veprat e mia, do t'i jap pushtet mbi kombet; **27** dhe ai do t'i qeverisë ata me një shufër hekuri dhe ata do të thyhen si enë argjile, sikurse mora edhe unë pushtet prej Atit tim; **28** dhe unë do t'i jap atij yllin e mëngjesit. **29** Kush ka veshë, le të dégjojë atë që Fryma u thotë kishave".

3 "Dhe engjëllit të kishës në Sardë shkruajti: këto gjëra thotë ai që ka të shtatë Frymërat e Perëndisë dhe të shtatë yjet. Unë i di veprat e tua; ti ke emrin se jeton, por je i vdekur. **2** Ji syçel dhe forco mbetjen e gjërvave që gati po vdesin, sepse nuk i gjeta të përkryera veprat e tua përparrë Perëndisë tim. **3** Kujto, pra, atë që more dëgjove, dhe ruaje edhe pendohu. Po të mos rrish zgjurar, unë do të vij te si vjedhës, dhe nuk do të dish në ç'orë do të vij te ti. **4** Por ke disa veta në Sardë, që nuk e ndotën petkat e tyre; edhe do të ecin me mua të veshur në të bardha, sepse janë të denjë. **5** Kush fiton do të vishet me rroba të bardha dhe unë nuk do ta fshij emrin e tij nga libri i jetës, por do të rrëfej emrin e tij përparrë Atit tim dhe para engjëjve të tij. **6** Kush ka veshë, le të dégjojë atë që Fryma u thotë kishave". **7** "Dhe engjëllit të kishës së Filadelfisë shkruajti: këtë thotë i Shenjti, i Vërteti, ai që ka çelësin e Davidit, ai që hap dhe askush nuk mbylli; dhe mbylli dhe askush nuk hap. **8** Unë njoh veprat e tua; ja, të vura përparrë një dere të hapur që asnjëri nuk mund ta mbylli; sepse ke pak forcë,

dhe e ruajte fjalën time edhe nuk mohove emrin tim. **9** Ja, unë do të dorëzoj disa nga sinagoga e Satanit, që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por gjenjejnë; ja, unë do t'i bëj të vijnë dhe të bien përbys përpara këmbëve të tua, dhe do të njohin se unë të kam dashur. **10** Sepse e ruajte fjalën e durimit tim, edhe unë do të t'ruajty nga ora e sprovës që do të vij mbi gjithë botën, për të provuar ata që banojnë mbi dhe. **11** Ja, unë vij shpejt; mbaje fort atë që ke, që të mos të marrë ndokush kurorën tênde. **12** Kush fiton do ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë tim, dhe ai nuk do t' dalë më përjashta; dhe do të shkruij mbi të emrin e Perëndisë tim, dhe emrin e qytetit të Perëndisë tim, të Jeruzalemit të ri, që zbret nga qjelli nga Perëndia im, dhe emrin tim të ri. **13** Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave". **14** "Dhe engjillët t' kishës në Laodice shkruij: këtë thotë Ameni, Dëshmitari besnik dhe i vërtetë, Fillimi i kriesës së Perëndisë. **15** Unë njoh veprat e tua, që ti nuk je as i ftotët as i ngröttë. Do të doja të ishe i ftotët ose i ngröttë! **16** Por, mbasi je kështu i vakët, dhe as i ftotët e as i ngröttë, unë do të t'vjell nga goja ime. **17** Sepse ti tha: "Unë jam i pasur, u pasurova dhe s'kam nevojë për asgjë"; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur. **18** Të këshilloj t' blesh nga unë ar t' kulluar në zjarr që t' bëhesh i pasur; edhe petka t' bardhë që t' vishesh dhe t' mos duket turpi i lakuriqësisë sate; edhe vajos sytë e tu me kolir, që t' shohësh. **19** Unë t' gjithë atë që i dua i qortoj dhe i ndëshkoj; prandaj j' i zells'hëm dhe pendohu. **20** Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse dikush dëgjon zérin tim dhe t' hapë derën, unë do t' hyj tek ari dhe do t' hë darkë me t' dhe ai me mua. **21** Kujt fiton do t'i jap t' ulet me mua mbi froni tim, sikurse edhe unë fitova dhe u ula me Atin tim mbi froni e tij. **22** Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave".

4 Pas këtyre gjërave, pashë dhe ja, një derë u hap në qjell dhe zëri i parë që kisha dëgjuar t' fliste me mua si bori, tha: "Ngjitu këtu dhe do të t' tregoj gjérat që duhet të ndodhin pas këtyre gjërave". **2** Dhe menjëherë erdhë në frysë; dhe ja, një froni ishte në qjell dhe mbi froni rintë një i ulur. **3** Dhe ai që ishte ulur nga pamja i ngjante një guri diaspri dhe sardi; dhe rrëth froni ishte një ylber që i ngjante smeraldit. **4** Dhe rrëth e qark froni ishin njëzet e katër frone, dhe mbi frone pashë ndenjur njëzet e katër pleq t' veshur me petka t' bardha; dhe mbi kryet e tyre kishin kurora: **5** dhe nga froni shpërtheni vëtetima, bubullima dhe zëra; dhe përpëra froni ishin shtatë llamba të ndezura, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë. **6** Dhe përpëra froni ishte si një det i qelqtë që i ngjante kristalit, dhe në mes të froni dërrëth froni katër kafshë, që ishin plot me sy përpëra dhe prapa. **7** Qenia e parë e gjallë ishte e ngjashme me një luan, edhe qenia e dytë e gjallë e ngjashme me një viç, edhe qenia e tretë e gjallë kishte fytyrë si t' njeriu, edhe e katërtë ishte e ngjashme me një shqiponjë në fluturim. **8** Edhe t' katër qeniet e gjalla kishin secila nga gjashtë krahë përqark, edhe përbrenda ishin plot me sy; dhe nuk pushojnë kurrë, as ditë as natë, duke thënë: "I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë eshtë Zoti Perëndi, i Plotfuqishmi, që ishte, që eshtë dhe që do të vij!". **9** Sa herë që qeniet e gjalla i japin lavdi, nder e të falenderim atij që rri ulur mbi froni, atij që rron në shekuj të shekuje, (aiōn g165) **10** t' njëzet e katër pleq bien përbys përpëra atij që rri mbi froni dhe adhurojnë atë që jeton në shekuj të shekuje dhe i hedhin kurorat e tyre përpëra fronit, duke thënë: (aiōn g165) **11** "Ti je i denjë, o Zot, t' marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë, sepse ti i krijoje t' gjitha gjëra, dhe nëpërmjet vullnetit tënd ekzistojnë dhe u krijuan".

5 Pastaj pashë në dorën e djathëtë të atij që rrinte ulur mbi froni, një libër t' shkruar përbrenda dhe përjashta, t' vulosur me shtatë vula. **2** Dhe pashë një engjell të fuqishëm, që proklamoi me zë t' madh: "Kush eshtë i denjë t' hapë librin dhe t' zgjidhë vulat e tij?". **3** Po kurkush, as n'qjell, as mbi dhe, as nën dhe, nuk mund t' hapte librin e ta shihte atë. **4** Edhe unë qaja shumë, sepse s'qe gjetur asnjë i denjë t' hapë dhe t' lexojë librin, dhe as ta shohë. **5** Atëherë një nga pleqtë më tha: "Mos qaj; ja, Luani i fisit t' Judës, Rrënja e Davidit, fitoi t' hapë librin dhe t' zgjidhë t' shtatë vulat e tij". **6** Dhe pashë, në mes t' frontit dhe t' katër gjenieve të gjallë dhe në mes t' pleqve, një Qengj si i therur, i cili kishte shtatë brië dhe shtatë sy, që janë t' shtatë Frymërat e Perëndisë, t' dërguar në gjithë dheun. **7** Ai erdhë dhe mori librin nga dora e djathëtë e atij që rrinte mbi froni. **8** Dhe, mbasi e mori librin, t' katër qeniet e gjallë dhe t' njëzet e katër pleqtë ranë përbys përpëra Qengj, duke pasur secili një qeste dhe disa kupa ari plot me erë t' këndshme, t' cilat janë lutjet e shenjtorëve. **9** Dhe këndonin një këngë t' re duke thënë: "Ti je i denjë t' marrësh librin dhe t' hapësh vulat e tij, sepse ti u there, dhe me gjakun tënd na bleve te Perëndia nga çdo fis, gjuhë, popull dhe komb, **10** dhe na bëre mbretër dhe priftër për Perëndinë tonë, dhe do t' mbretërojmë mbi dhe". **11** Pastaj pashë, dhe dëgjova zérin e shumë engjëjve përkront, qenieve të gjallë dhe pleqve; dhe numri i tyre ishte dhjetë mijëra dhjetë mijërash dhe mijëra mijërash, **12** që thoshnin me zë t' madh: "I denjë eshtë Qengj që u ther, t' marrë fuqinë, dhe pasurinë, dhe diturinë, dhe forcën, dhe nderin, dhe lavdinë, dhe bekimin". **13** Edhe dëgjova çdo kriesë që eshtë n'qjell, mbi dhe, nën dhe dhe ato që janë në det dhe gjitha gjérat sa janë n'qjell, mbi froni, qofshin bekimi, nderi, lavdia dhe forca në shekuj t' shekuje". (aiōn g165) **14** Dhe t' katër qeniet e gjallë thoshnin: "Amit! Dhe t' njëzet e katër pleq ranë përbys dhe adhuruan atë që rron në shekuj t' shekuje".

6 Pastaj pashë kur Qengji hapi t' parën nga t' shtatë vulat, dhe dëgjova një nga t' katër qeniet e gjallë që thoshtë si me zë bubullime: "Eja e shiko". **2** Dhe unë pashë, dhe ja, një kalë i bardhë. Dhe ai që e kalëronte kishte një hark; dhe atij iu dha një kurorë, dhe ai doli jashtë si fitimtar dhe përtë fituar. **3** Kur ai hapi vulën e dytë, dëgjova qenien e dytë t' gjallë që thoshtë: "Eja dhe shiko". **4** Atëherë doli jashtë një kalë tjetër i kuq; dhe atij që e kalëronte iu dha t' hiqte paqen nga dheu që njerëzit t' vrasin një-tjetrin, dhe iu dha atij një shpatë e madhe. **5** Dhe kur ai hapi vulën e tretë, dëgjova qenien e tretë e gjallë që thoshtë: "Eja dhe shiko". Dhe pashë dhe ja, një kalë i zi; dhe ai që e kalëronte kishte një peshore në dorën e tij. **6** Dhe dëgjova një zë në mes të katër qenieve t' gjallë duke thënë: "Një kenik gruri për një denar, dhe dy kenikë elbi për një denar; dhe mos dëmtuo vajin, as verën". **7** Kur ai hapi vulën e katërt, dëgjova zérin e qenies së katërtë t' gjallë që thoshtë: "Eja dhe shiko". **8** Dhe unë pashë, dhe ja një kalë i zbehtë; dhe ai që e kalëronte emrin e kishte Vdekja, dhe Hadesi vinte pas tij. Dhe iu dha atyre pushtet përbys një t' katërtën e dheut, t' vrasin me shpatë dhe me zi buke e me vdekje, dhe nëpërmjet bishave t' dheut. (Hadës g86) **9** Dhe kur hapi vulën e pest, unë pashë nën altar shpirrat e atyre që ishin therur për shkak t' fjälës së Perëndisë dhe për shkak t' déshmisë që kishin; **10** dhe atë thirrën me zë t' madh duke thënë: "Deri kur, o Zot, që je i Shenjtë dhe i Vërtetë, nuk gjykon dhe nuk merr hak për gjakun tonë nga ata që banojnë mbi dhe?". **11** Dhe secilit prej tyre ju dha një petk i bardhë dhe ju thanë që t' preheshin edhe për pak kohë, deri sa t' plotësohej numri edhe i bashkështerbëtoreve e tyre dhe i vëllezërvë t' tyre që duhet t' vriteshin posa ata. **12**

Dhe pashtë, kur ai hapi vulën e gjashtë; dhe ja, u bë një tërmët i madh, dhe dielli u bë i zi si një thes prej leshi, dhe hëna u bë si gjak; **13** dhe yjet e qillit ranë mbi dheun, ashtu si fiku hedh fiqët e paarrirë kur e tund një erë e madhe. **14** Pastaj qelli u hoq si një pergamenë që mbështillet, dhe çdo mal dhe ishull luajtën nga vendi i tyre. **15** Dhe mbretërit e dheut, dhe të mëdhenjtë, dhe të pasurit, dhe komandantët, dhe të fuqishmit, dhe çdo sklav e çdo i lirë, u fshehën nëpër shpella dhe nëpër krepat e maleve, **16** dhe u thoshtin maleve dhe shkëmbinjve: "Bini mbi ne dha na fshihni nga fytyra e atij që rri mbi frond nga zemërimi i Qengjtit, **17** sepse erdhë dita e madhe e zemërimit së tij; dhe kush mund të qëndrojë?".

7 Pas këtyre gjërave, pashë katër engjëj të cilët rrinin në këmbë në të katër këndet e dheut dhe mbanin të katër erérat e dheut, që të mos frynte erë mbi dhe, as mbi det, as mbi ndonjë dru.

2 Pastaj pashë një engjëll tjetër që ngjitej nga lind dielli e që kishte vuën e Perëndisë së gjallë; dhe u thirri me zë të madh të katër engjëje, të cilëve u që dhënë të démtojnë dheun dhe detin, **3** duke thënë: "Mos démtoni dheun, as detin, as pemët, deri sa t'i vulosim në ballë shérbertorët e Perëndisë tonë". **4** Dhe dégjova numrin e atyre që u vulosën: njëqind e dyzet e katër mijë të vulosur nga të gjitha fiset e bijve të Izraelit. **5** Nga fisi i Judës, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Rubenit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Gadit dymbëdhjetë mijë të vulosur; **6** nga fisi i Asherit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Neftalit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Manasit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; **7** nga fisi i Simeonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Levit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Isakarit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; **8** nga fisi i Zabulonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Jozefit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Beniaminit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. **9** Pas këtyre gjërave, pashë një turmë të madhe, të cilën askush nuk mund ta numëronte, prej të gjitha kombeve, fiseve, popujve dhe gjuhëve; këta qëndronin në këmbë përparrë frontit dhe përparrë Qengjit, të veshur me rroba të bardha dhe me palma në duart e tyre. **10** Dhe thërrisin me zë të madh, duke thënë: "Shpëtimi është i Perëndisë tonë që është ulur mbi fron dhe i Qengjit". **11** Dhe të gjithë engjëjt rrinin në këmbë përqark frontit, dhe pleqve dhe katër qenieve e gjallë, dhe ranë përbmys mbi fytyrën e tyre përparrë frontit dhe adhuruan Perëndinë, **12** duke thënë: "Amen! Bekimi, dhe lavdia, dhe dituria, dhe falendërimi, dhe nderimi, dhe fuqja dhe forca janë të Perëndia ynë në shekuj të shekujve. Amen!". (aiōn im)**13**

Pastaj një nga pleqtë m'u drejtua, duke më thënë: "Cilët janë këta që janë veshur me rroba të bardha, dhe nga kanë ardhur?". **14** Dhe unë i thashë: "Imzot, ti e di". Atëherë ai më tha: "Këta janë ata që kanë ardhur nga shtrëngimi i madh, dhe i kanë larë rrobat e tyre dhe i kanë zbardhur në gjakun e Qengjit. **15** Prandaj edhe janë përparrë frontit të Perëndisë dhe i shérbenin atij ditë e natë në tempullin e tij; dhe ai që rri ulur mbi fron do të banojë në mes tyre. **16** Ata nuk do të kenë më ur, as nuk do të kenë etje, as nuk do t'i godasë më dielli, as kurrfarë vase, **17** sepse Qengji, që është në mes tij frontit, do t'i kullosoë dhe do t'i çojë te burimet e gjallë të ujërave; dhe Perëndia do të thajë cdo lot noa svtë e tyre".

8 Edhe kur ai hapi vulën e shtatë, në qjell u bë heshtje për rreth gjysmë orë. **2** Dhe unë i pashtë të shtatë engjëjt që qëndrojnë përparrë Perëndisë, dhe atyre u dha shtatë borë. **3** Pastaj erdhë një engjëll tjetër që kishte një temianicë ari dhe ndaloi pranë altarit; dhe iu dha shumë erë e këndshme që t'ua shtonte lutjeve të tij gjithë shenjtorëve mbi altarin prej ari që ishte përparrë fronit. **4** Dhe tymi i erëve të këndshme, të ofruara me lutjet e shenjtorëve, u norit përparrë Perëndisë nga dora e engjëlli. **5** Pastaj enjëlli

mori temianicën, e mbushi nga zjarri i altarit dhe e hodhi mbi dhe; dhe u bënë zëra, bubullima, vetima dhe një tërmët. **6** Dhe të shtatë engjëjt që kishin të shtatë boritë u bënë gati t'i bien borisë. **7** Engjëlli i parë i ra borisë, dhe u bë breshër e zjarr, i përzier me gjak, dhe u hodhën mbi dhe; dhe e treta e pemëve u dogj tërësish, dhe çdo bar i njomë u dogj tërësish. **8** Dhe engjëlli i dytë i ra borisë dhe diçka si një mal i madh që digjet nga zjarri u hodh në det, dhe e treta e detut u bë gjak; **9** dhe e treta e kriesave që rrojnë në det ngordhi, dhe e treta e anijeve u shkatërruan. **10** Dhe i treti engjëlli i ra borisë, dhe ra nga qelli një yll i madh që digjel si pishtar, dhe ra mbi pjesën e tretë të lumenjeve dhe mbi burimet e ujërave. **11** Dhe emri i yllit është "pelin" dhe e treta e ujërave u bë pelin; dhe shumë njerëz vdiqën për shkak të këtyre ujërave, sepse u bënë të hidhura. **12** Dhe i katërti engjëlli i ra borisë, dhe u godit pjesa e tret e diellit dhe pjesa e tret e hënës dhe pjesa e tret e yjeve, që të errësohej e treta e tyre dhe e treta e ditës e humbi shkëlqimin e saj, kështu edhe nata. **13** Dhe pashe, dhe dégjova një engjëll që fluturonte në mes të qilljet dështohe më zë të madhi: "Mjeré, mjeré, mjeré atyre që banjojnë mbi dhe, për shkak të të rënave të tjera të borive që të tre engjëjtë do t'i bien".

9 Dhe i pesti engjëll i ra borisë, dhe unë pashë një yll që ra nga qelli përmbi tokë; dhe atij iu dha çelësi i pusit të humnerës. (*Abyssos g12*) **2** Dhe ai hapi pusin e humnerës dhe nga pusi u ngrit një tym si nga një oxhak i madh; dhe dielli dhe ajri u errën nga tymi i pusit. (*Abyssos g12*) **3** Edhe nga ky tym dolën mbi dhe karkaleca, dhe atyre iu dha një pushtet, i ngashëm me atë të akrepave të tokës. **4** Dhe atyre iu tha të mos dëmtojnë barin e dheut, asnjë gjelbërim e asnjë dru, por vetëm ata njerëzit të cilët nuk kanë vulën e Perëndisë mbi ballë. **5** Dhe atyre iu dha fuqia të mos i vrasin ata, por t'i mundojnë pèsë muaj; dhe mundimi i tyre si mundimi i akrepit, kur pickon. **6** Dhe në ato ditë njerëzit do të kërkojnë vdekjen, por nuk do ta gjejnë atë, edhe do të déshirojnë të vdesin, por vdekja do të largohet prej tyre. **7** Dhe pamja e karkalecave u përgjigjante kuajve të gatitur për luftë; dhe mbi kokat e tyre kishin si kurora prej ari dhe fytrat e tyre ishin si fytrë njerëzish. **8** Dhe kishin flokë si flokë grash; dhe dhëmbët e tyre ishin si dhëmbë luanësh. **9** Dhe kishin parzmore si parzmore hekuri, dhe ushtima e krahhëve të tyre ishte si ushtima i shumë rrerëve dhe kuajve që rendin në luftim. **10** Dhe kishin bishtrat që u ngjanin akrepave dhe me thumb në bishtrat e tyre: në të cilat qëndronte fuqia të dëmtonin njerëzit për pesë muaj. **11** Dhe për mbret përmbi ta kishin engjëllin e humnerës, emri e tij në hebraisht është Abadon dhe në greqisht emrin e ka Apolion. (*Abyssos g12*)

12 Mjermi i parë kaloi; ja, po vijnë edhe dy mjerime paskëtaj. **13** Dhe i gjashtë engjëll i ra borisë, dhe dégjova një zë nga të katër brirët e altarit të artë që është përpëra Perëndisë, **14** që i thoshtë engjëllit të gjashtë që kishte borinë. "Zgjidh të katër engjëjt që janë të lidhur në Lumin e madh, Eufratin". **15** Atëherë të katër engjëjt, që ishin përgatitur për atë orë, ditë, muaj dhe vit, u zgjodhën që të vrasin të tretën pjesë të njerëzve. **16** Dhe numri i ushtarëve të kalorësisë ishte dyqind milion: dhe unë e dégjova numrin e tyre. **17** Dhe kështu unë pashë në vegim kuajt dhe ata që i kalëronin; ata kishin parzmore ngjyrë zjarri, hiacinti dhe squfuri; dhe kokat e kuajve ishin si koka luanësh dhe nga gojët e tyre dilte zjarr, tym dhe sqfur. **18** Nga këto të tri plagë u vra e treta e njerëzve, nga zjarrri e nga tymi e nga squfuri, që dlinin nga gojët e tyre. **19** Sepse pushteti i tyre në fakt ishte në gojën e tyre dhe në bishtrat e tyre; sepse bishtrat e tyre ishin të njashëm me gjarpérinj, që kanë koka dhe me anë të tyre démonin. **20** Dhe njerëzit e tjerë, ata që nuk u vranë nga këto plagë, nuk u penduan nga veprat e duarve të tyre që të mos nderojnë demonët dhe idhuj prej ari, argjendi,

bronzi, guri dhe druri, që nuk mund të shohin, as të dëgjojnë, as të ecin; 21 dhe ata nuk u penduan nga vrasjet e tyre, as nga magjia e tyre, as nga kurvërimi i tyre dhe as nga vjedhjet e tyre.

10 Pastaj pashë një engjelli tjetër të fuqishëm që zbriste nga qilli, i mbështjellë në një re dhe me ylber mbi krye; dhe fytyra e tij ishte si diell dhe këmbët e tij si shtylla zjarri. 2 Ai kishte në dorë një libërth të hapur dhe vuri këmbën e tij të gjathtë mbi det dhe të majtin mbi dhe, 3 dhe thirri me zë të madh si një luan që vrumbullon; dhe, si bërtiti, të shtatë bubullima bënë të dëgjohej ushtima e tyre. 4 Dhe kur të shtatë bubullimat bënë të dëgjohej ushtima e tyre, u gatitë të shkruar, por dëgjova një zë nga qili që më thoshte: "Vulosi gjérat që thonin të shtatë bubullimat dhe mos i shkruaj". 5 Atëherë engjelli që unë pashë që rrinte në këmbë mbi det e mbi dhe, ngriti dorën e gjathtë drejt qillit, 6 dhe bëri be për atë që rron në shekuj të shekujve, që krijoj qillin dhe gjérat që janë në të, tokën dhe gjérat që janë në të, detin dhe gjérat që janë në të, se nuk do të vonohet më. (aiōn g165) 7 por në ditët kur engjelli i shtatë të bëjë të dëgjohet zëri i tij, kur ai t'i bjerë borisë do të zbatohet misteri i Perëndisë, ashtu si ai e ua shpalli shërbitorëve të tij, profetëve. 8 Dhe zëri që kisha dëgjuar nga qilli më foli përsëri dhe tha: "Shko, merr libërthin e hapur që ndodhet në dorën e engjellit që rri mbi det e mbi dhe". 9 Dhe shkova tek engjelli dhe i thashë: "Më jep libërthin". Dhe ai më tha: "Merre dhe gllabëroje atë dhe ai do ta hidhërojë të brëndëshmet e tua, por në gojën tënë do të jetë i ëmbël si mjaltë". 10 Dhe e mora libërthin nga dora e engjellit, dhe si e gllabërova; dhe ishte në gojën time i ëmbël si mjaltë; dhe, mbasi e gllabërova, barku im u hidhërua. 11 Dhe ai më tha: "Të duhet përsëri të profetizosh mbi shumë popuj, kombe, gjuhë dhe mbretër".

11 Dhe m'u dha një kallam që i ngjante një shufre. Dhe engjelli duke qëndruar në këmbë tha: "Çohu dhe mat tempullin e Perëndisë, altarin dhe ata që adhurojnë atje, 2 dhe oborrin që është jashtë tempullit lëre dhe mos e mat, sepse u është dhënë johebrenjive; dhe ata do ta shkelin qytetin e shenjtë përdyzet e dy muaj. 3 Dhe unë do t'u jep të dëshmitarëve të mi për të profetizuar, dhe ata do të profetizojnë një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, të veshur me thasë. 4 Këta janë të dy drurët e ullirit dhe të dy shandanët që rrjinë përparrë Perëndisë së dheut. 5 Dhe, nëse ndokush dëshiron t'u bëjë keq atyre, nga goja e tyre del zjarr dhe i gllabëron armiqqtë e tyre; dhe kushdo që déshëron t'u bëjë keq atyre, në këtë mënyrë duhet vrarë. 6 Ata kanë pushtet të myllin qillin, që të mos bjerë shi në ditët e profecisë së tyre; ata kanë edhe pushtet mbi ujërat t'i kthejnë në gjak dhe për të goditur dheun me çdo plagë, sa herë të duan. 7 Dhe kur ta kryejnë déshminë e tyre, bisha që ngjitet nga humnera do të bëjë luftë kundër tyre, edhe do t'i mundë ata, dhe do t'i vrasë. (Abyssos g12) 8 Dhe kufomat e tyre do të dergjen në sheshin e qytetit të madh, i cili frysërisht quhet Sodomë dhe Egjipt, ku është kryqëzuar edhe Zoti ynë. 9 Dhe njerëz nga popuj, dhe fise, dhe gjuhë, dhe kombe do të shohin kufomat e tyre për tri ditë e gjysmë, dhe nuk do të lënë që kufomat e tyre të shtihen në varr. 10 Dhe banorët e dheut do të ngazëllojnë për ata dhe do të bëjnë festë; dhe do t'i dërgojnë njeri tjetrit dhurata, sepse këta dy profetë i munduan ata që banojnë mbi dhe". 11 Por mbas tri ditë e gjysmë, fryma e jetës që buron nga Perëndia hyri në ta; edhe qëndruan në këmbët e tyre, dhe një tmerri e madh ra mbi ata që i shikonin. 12 Edhe dëgjova një zë të madh nga qilli duke u thënë atyre: "Ngjituni këtu lart". Dhe u ngjiten në qill në një re; dhe armiqqtë e tyre i panë. 13 Dhe në atë orë ra një tërmet i madh, dhe e dhjeta pjesë e qytetit u rrëzua, dhe në tërmet u vranë shtatë mijë njerëz; dhe të tjerët u tmerruan dhe i dhanë lavdi Perëndisë së qillit. 14 Mjerimi i dytë

kaloj, por ja, mjerimi i tretë do vijë së shpejti. **15** Dhe engjelli i shtatë i ra borisë dhe u bënë zëra të mëdhenj në qill që thoshnin: "Mbretëritë e botës u bënë mbretëri të Zotit tonë dhe të Krishtit të tij, dhe ai do të mbretërojë në shekuj të shekujve". (aiōn g165) **16** Atëherë të njëzet e katër pleqtë që rrinin përparrë Perëndisë mbi fronet e tyre, ranë përmbyss mbi fytyrat e veta dhe adhuruan Perëndinë, **17** duke thënë: "Ne të falënderojmë, o Zot, Perëndi i Plotfuqishmi, që je, që ishe dhe që do të vish, sepse more në dorë pushtetin tënd të madh, dhe mbretëron. 18 Kombet ishin zemëruar, por erdhë mëria jote, dhe erdhë koha që të gjykohen të vdekurit dhe t'u jepet paga shërbëtorëve të tu, profetëve, dhe shenjtoreve, dhe atyre që druanë emrin tênd, të vegjilëve dhe të mëdhenjve, dhe të shkatërrosh ata që shkatërrojnë dheun". **19** Atëherë u hap tempulli i Perëndisë në qill dhe u duk arka e besëlidhjes së tij, dhe ndodhnin vetëtima, dhe zëra, dhe bubullima, dhe tërmet, dhe një rebesch i fortë breshëri.

12 Pastaj një shenjë e madhe u duk në qill: një grua e veshur me diellin, dhe me hënën poshtë këmbëve të saj, dhe mbi krye të saj një kurorë me dymbëdhjetë yje. **2** Ishte shtatzënë e bërtiste nga dhembjet dhe mundimet e lindjes. **3** Dhe u duk një shenjë tjetër në qill: dhe ja, një dragua i madh i kuq që kishte shtatë kokë dhe dhjetë brirë, dhe mbi kokat e tij kishte shtatë kurora. **4** Dhe bisht i tij tërhiqë pas vetes të tretëm pjesë te yjeve të qillit dhe i hodhi mbi tokë. Dhe dragoi qëndroi përparrë gruas që ishte gati për të lindur, për të gllabëruar birin e saj kur ta kishte lindur. **5** Dhe ajo lindi një bir mashkull, i cili duhet të qeverisë gjithë kombet me skeptër të hekurt; dhe biri i saj u rrëmbye pranë Perëndisë dhe fronit të tij. **6** Dhe grua iku në shkretëtirë, ku kishte vend të përgatitur nga Perëndia, që të ushqehet atje një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë. **7** Edhe u bë luftë në qill: Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit; edhe dragoi dëngjëjt e tij luftuan, **8** por nuk fituan, e nuk u gjet më për ta vend në qill. **9** Kështu dragoi i madh, gjarpëri i lashtë, që është quajtur djali, edhe Satan, që mashton gjithë dheun, u hodh mbi tokë; me të u hodhën edhe engjëjt e tij. **10** Atëherë dëgjova një zë të madh në qill që thoshte: "Tani arriti shpëtimi, fuqia dhe mbretëria e Perëndisë tonë, dhe pushteti i Krishtit të tij; sepse u hodh poshtë paditësi i vëllëzërve tanë, ai që i padiste përparrë Perëndisë tonë ditë e natë. **11** Dhe ata e fituan atë me anë të gjakut të Qengjit, dhe me anë të fjalës së déshmisë së tyre; dhe nuk e deshën jetën e tyre deri në vdekje. **12** Prandaj gëzohuni, o qiej, dhe ju që rrini në tā. Mjeri ju banorë të tokës e të detit, sepse zbriti djalli drejt jush duke pasur zemërim të madh, duke ditur se ka pak kohë". **13** Dhe, kur dragoi pa se u hodh për tokë, përndoqi gruan që lindi birin mashkull. **14** Dhe iu dhanë gruas dy krahët e shqiponjës së madhe, që të fluturojë në shkretëtirë në vendin e saj, ku të ushqehet një kohë, disa kohë dhe gjysmën e një kohe, larg pranisë së gjarprit. **15** Atëherë gjarpri qiti nga goja e tij ujë si një lumë prapa gruas, që atë ta merrite lumi, **16** dhe toka e ndihmoi gruan, dhe toka hapi gojnë e vet dhe përpuri lumin që dragoi kishte nxjerrë nga goja e vet. **17** Dhe dragoi u zemërua kundër gruas dhe shkoi të bëjë luftë me të tjerët, pasardhjes së saj, të atyre që i ruajnë urdhërimet e Perëndisë dhe që kanë déshminë e Jezu Krishtit.

13 Dhe u ndala mbi rërén e detit. Dhe pashë të ngjitej nga deti një bishë, që kishte dhjetë brirë dhe shtatë krerë, dhe mbi brirë dhjetë kurora dhe mbi krerë emra blasfemie. **2** Dhe bisha që pashë i ngjante një leopardi; këmbët e saj ishin si të aruit dëgoja e saj si ajo e luanit; dhe dragoi i dha asaj fuqinë e vet, froniñ e vet dhe autoritet të madh. **3** Edhe pashë një nga krerët e saj si të plagosur për vdekje; por plaga e saj vdekjeprurëse u shërua; dhe gjithë dheu u mrekullua pas bishës. **4** Dhe adhuruan dragoin që i

dha autoritet bishës dhe adhuruan bishën duke thënë: "Kush i njjan bishës? Kush mund të luftojë kundër saj?". 5 Dhe iu dha një gojë që flet gjëra të mëdha dhe blasfemi; dhe iu dha pushtet të veprojë pér dyzet e dy muaj. 6 Dhe ajo hapi gojën e vet pér të blasfemuar kundër Peréndisë, pér të blasfemuar emrin e tij, tabernakullin e tij dhe ata që banojnë në qjell. 7 Dhe iu dha t'u bëjë lufte kundër të shenjtorëve dhe t'i mundë; dhe iu dha pushtet mbi çdo fis, gjuhë dhe komb. 8 Dhe do ta adhurojnë të gjithë banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës së Qengjit, që ishte vrarë që nga krijimi i botës. 9 Kush ka veshë, le të dëgjojë. 10 Kush e çon tjetrin në robëri, në robëri do të bjere; kush vret me shpatë, duhet edhe ai të vritet me shpatë. Këtu është qëndrueshmëria dhe besimi i shenjtorëve. 11 Pastaj pasqë një bishë tjetër, që ngjitej nga dheu, dhe kishte dy brirë që u ngjanian atyre të qengjit, por fliste si një dragua. 12 Ajo ushtronë gjithë pushtetin e bishës së parë përpëra saj dhe bënte që dheu dhe banorët e tij të adhurojnë bishën e parë, së cilës iu shërua plaga vdekjeprurëse. 13 Edhe bënte shenja të mëdha, sa që edhe zjarr bënte të zbresë nga qjelli mbi dhe në prani të njerëzve, 14 dhe i mashtronte banorët e dheut me anë të shenjave që i ishin dhënë pér të bérë përpëra bishës, duke u thënë banorëve të dheut t'i bëjnë një figurë bishës, që kishte plagën e shpatës dhe u kthyë në jetë. 15 Dhe iu dha t'i japë një frymë figurës së bishës, aq sa figura e bishës t'flasë, edhe të bëjë që të gjithë ata të cilët nuk e adhuronin figurën e bishës, të vrithesin. 16 Veç kësaj bëri që të gjithëve, të vegjël e të mëdhenj, dhe të pasur dhe të varfër, dhe të lirë dhe sklevrë, t'u vihet një damkë mbi dorën e tyre të djathtë ose mbi ballin e tyre, 17 dhe që askush të mos mund të blinte ose të shiste, po të mos kishte damkën ose emrin e bishës ose numrin e emrit të saj. 18 Këtu është urtia. Ai që ka mend, le të bëjë llogari numrin e bishës, sepse është numër njeriu; dhe numri i tij është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë.

14 Pastaj pasqë Qengjin që rrinte në këmbë në mal të Sionit, dhe bashkë me të ishin njëqind e dyzet e katër mijë njerëz, që e kishin të shkruar mbi ballin e tyre emrin e tij dhe emrin e Atit të tij. 2 Dhe dëgjova pastaj një zë nga qjelli si ushtima e shumë ujërave dhe si gjëmimi i një bubullime të madhe; dhe zëri që dëgjova ishte si ai i kitaristëve që u bien qesteve së tyre. 3 Ata këndonin një këngë të ri përpëra fronit, përpëra katër qenjeve të gjallës dhe përpëra pleqe; dhe asnjë nuk mund ta mësonës kantunk përvëc të njëqind e dyzet e katër mijëve, që ishin shpunguar nga toka. 4 Këta janë ata që nuk janë ndotur me femra; janë në fakt të virgjër. Këta janë ata që ndjekin Qengjin, kudo që të shkojë atë; këta u shpungan ndër njerezit, që të janë të parat fruta pér Peréndinë dhe Qengjin. 5 Edhe në gojë të tyre nuk u gjet gjenjeshtër, sepse janë të paqortueshëm përpëra fronit të Peréndisë. 6 Pastaj pasqë një engjëll tjetër që fluturonë në mes të qjellit dhe që kishte ungjillin e përjetshëm, që t'u predikojë banorëve të dheut dhe çdo kombi, dhe fisi, dhe gjuhe, dhe populli, (aiōnios g166) 7 dhe thoshte me zë të madh: "Druani Peréndinë dhe i jepni lavdi, sepse ora e gjyqit të tij erdhë; adhuroni atë që bëri qjellin, dheun, detin dhe burimet e ujërave". 8 Pastaj një tjetër engjëll shkoi pas tyre, duke thënë: "Ra, ra Babilona, qyteti i madh që u ka dhënë të pinë të gjithë kombeve verën e zemërimit të kurvërimit të saj". 9 Një engjëlli i tretë shkoi pas tyre duke thënë me zë të madh: "Nësë ndokush adhurun bishën dhe figurën e saj dhe merr damkën mbi ballin e vet ose mbi dorën e vet, 10 do të pijë edhe ai nga vera e zemërimit të Peréndisë, që është derdhur e papërzier në kupën e zemërimit të tij dhe do të mundohet me zjarr e squfur përpëra engjëjëve të shenjtë dhe përpëra Qengjit. 11 Dhe tymi i mundimit të tyre ngjitet në shekuj të shekujve, dhe

nuk do të kenë prehje ditë e natë ata që adhurojnë bishën dhe figurën e saj dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj". (aiōn g165) 12 Këtu është qëndrueshmëria e shenjtorëve; këtu janë ata që zbatojnë uredhërimet e Peréndisë dhe besimin e Jezusit. 13 Pastaj dégjova nga qjelli një zë që më thoshte: "Shkruaj: Lum të vdekurit që këtej e tutje vdesin në Zotin; po, thotë Fryma, që të prehen nga mundimet e tyre; dhe veprat e tyre t'i ndjekin". 14 Pastaj pasqë një re të bardhë, dhe ja, mbi re po rrinte i ulur një i njashëm me një Bir njeriu, i cili kishte mbi krye një kurorë të artë dhe në dorë një drapër të mprehtë. 15 Një engjëll tjetër doli nga tempulli, duke i thirrur me zë të madh atij që ulej mbi re: "Vër dorë mbi drapërin tënd dhe korr, sepse ora e të korrukit ka ardhur dhe të korrat e dheut janë pjekur". 16 Atëherë ai që ulej mbi re e lëshoi drapërin e tij mbi tokë dhe dheu u korr. 17 Pastaj një engjëll tjetër doli nga tempulli që është në qjell, duke mbajtur dhei aji një drapër të mprehtë. 18 Dhe një engjëll tjetër, që kishte pushtet mbi zjarrin, doli nga altari dhe i thirri me zë të madhe atij që kishte drapërin e mprehtë, duke thënë: "Vëre në punë drapërin tënd të mprehtë dhe vil bistakët e vreshtit të dheut, sepse rrushi i tyre është pjekur". 19 Atëherë engjëlli e lëshoi drapërin e tij mbi tokë dhe voli vreshtin e dheut dhe hodhi rrushin në vozën e madhe të zemërimit të Peréndisë. 20 Dhe voza u shtrypydha jashtë qytetit dhe nga voza doli gjak deri te frerët e kuajve, pér njëmijë e gjashtëqind stade.

15 Pastaj pasqë në qjell një shenjë tjetër të madhe dhe të mrekullishme: shtatë engjëll që kishin shtatë plagët e fundit, sepse me to u krye zemërimi i Peréndisë. 2 Dhe pasqë një si det t'i qelqtë, të përzier me zjarr dhe në këmbë mbi detin e qelqtë, ata që kishin mundur bishën, figurën e saj, dhe damkën e saj edhe numrin e emrit të saj. Ata kishin qestet e Peréndisë, 3 dhe këndonin këngën e Moisiut, shërbëtorit të Peréndisë, dhe këngënn e Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, o Zot, Peréndi i plotfuqishëm; të drejta dhe të vërteta janë udhët e tua, o Mbrei i kombeve. 4 Kush nuk do të t'drau, o Zot, dhe nuk do të lëvdovjë emrin tênd? Sepse vetëm ti je i Shenjtë; sepse të gjitha kombet do të vijnë dhe do të adhurojnë përpëra teje, sepse gjykimet e tua u shfaqën". 5 Dhe pas këtyre gjëra unë pasqë dhe ja, u hap në qjell tempulli i tabernakullit të dëshmisë. 6 Dhe të shtatë engjëjt, që kishin të shtatë plagët, dolën nga tempulli, të veshur me lin të pastër dhe të shndritshëm, dhe të ngjeshur përeth gjoksit me breza ari. 7 Një nga të katër genjet e gjallë u dha të shtatë engjëjve shtatë kupa ari, plot me zemërimi i Peréndisë, që rron në shekuj të shekujuve. (aiōn g165) 8 Dhe tempulli u mbush me tym nga lavdia e Peréndisë dhe nga fuqia e tij; dhe askush nuk mund të hynte në tempull, derisa të mbaroheshin të shtatë plagët e të shtatë engjëjve.

16 Pastaj dëgjova një zë të madh nga tempulli që u thoshte të shtatë engjëjve: "Shkoni dhe derdhni mbi dhe kupat e zemërimit të Peréndisë". 2 I pari shkoi dhe e derdhhi kùpën e vet mbi tokë, dhe një ulcerë e ligë dhe e dhimbshme goditi njerëzit që kishin damkën e bishës dhe ata që adhuronin figurën e saj. 3 Pastaj engjëlli i dytë e derdhhi kùpën e tij në det; dhe u bë gjak si një të vdekuri dhe çdo genje e gjallë në det vdiq. 4 Edhe engjëlli i tretë e derdhhi kùpën e tij në lumenj dhe në burimet e ujërave; dhe u bë gjak. 5 Dhe dëgjova engjëllin e ujërave duke thënë: "Ti je i drejtë, o Zot, që je që ishe dhe që do të vish, i Shenjtë që gjykoj këto gjëra. 6 Ata kanë derdhur gjakun e shenjtorëve dhe të profetëve, dhe ti u dhe atyre të pijnë gjak, sepse është shpërbimli që ata meritojnë". 7 Dhe dëgjova një tjetër që thoshte nga altari: "Po, o Zot, Peréndi i plotfuqishëm, gjykimet e tua janë të vërteta dhe të drejta". 8 Dhe engjëlli i katërt e derdhhi kùpën e tij mbi dielli; dhe iu dha atij të djegë njerëzit me zjarr. 9 Dhe njerëzit u dogjën

nga një nxehësi e madhe dhe ata blasfemuan emrin e Perëndisë që ka pushtet mbi këto plagë, dhe nuk u penduan që t'i japid lavdi atij. **10** Dhe engjelli i pestë e derdhi kupën e tij mbi froni e bishës; dhe mbretëria e tij u mbulua me terr; dhe njerëzit kafshonin gjuhët e tyre nga dhembja, **11** dhe blasfemuan Perëndinë e qellit për shkak të dhembjeve të tyre dhe ulqerët e tyre, por nuk u penduan për veprat e tyre. **12** Pastaj engjelli i gjashtë e derdhi kupën e tij në lumin e madh Eufrat dhe uji i tij u tha për të bërë gati udhën e mbretërvë që vijnë nga lindja e diellit. **13** Dhe pashë të dilte nga goja e dragoit, nga goja e bishës dhe nga goja e profitet të rremë, tri frymë të ndyra, që u ngjanin bretkosave. **14** Sepse në fakt janë fryma të demonëve që bëjnë mrekulli, që shkojnë te mbretërit e dheut dhe të gjithë botës, që t'i mbledhin pér luftën e ditës së madhe të Perëndisë së Plotufiqishën. **15** “Ja, unë po vij si vjedhës; lum ai që rri zgjuar dhe ruan rrobat e veta që të mos ecë i zhveshur dhe të duket turpi i tij”. **16** Dhe i mbledhën në një vend që hebraisht quhet “Armagedon”. **17** Pastaj engjelli i shtatë e derdhi kupën e tij në erë; doli një zë i madh nga tempulli i qellit, nga froni, duke thënë: “U bë”. **18** Atëherë shkrepën zëra bubullima dhe vetëtimë, dhe u bë një tërmet i madh, që i tillë nuk ishte bërë qëkurse u bënë njerëzit mbi tokë, një tërmet kaq fort i madh. **19** Dhe qyteti i madh u nda në tri pjesë dhe qytetet e kombeve ranë, Babilona e madhe u kujtua përparrë Perëndisë, që t'i japë kupën e verës së zemërimit të tij të tërbuar. **20** Dhe çdo ishull iku, edhe malet nuk u gjetën më. **21** Dhe një breshëri i madh, me peshë prej një talenti, ra nga qilli mbi njerëzit; edhe njerëzit blasfemuan Perëndinë pér plagën e breshërit; sepse plaga e tij ishte me të vërtetë e madhe.

17 Dhe erdhí një nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kapat, dhe foli me mua dhe më tha: “Eja, do të të tregoj gjyqin e kurvës së madhe që éshët ulur në ujëra të shumta, **2** më të cilën u kurvëruan mbretërit e dheut, dhe banorët e dheut u dehën me verën e kurvërisë së saj”. **3** Dhe më çoi në Frymë në një shkretëtirë, dhe pashë një grua që rrinte mbi një bishë të kuqe, plot me emra blasfemie dhe që kishte shtatë krerë dhe dhjetë brirë. **4** Edhe grua ishte veshur me purpur dhe me të kuq të ndezur, e stolisur me ar, gurë të çmuar dhe me margaritarë; kishte në dorë një kupë ari plot me neveritë dhe ndyrësítë e kurvërimit të saj. **5** Dhe mbi ballin e saj ishte shkruar një emër: “Misteri, Babilona e madhe, nëna e lavirave dhe e neveritë të dheut”. **6** Dhe e pashë gruan duke u dehur nga gjaku i shenjtorëve dhe nga gjaku i martirëve të Jezusit. Dhe, kur e pashë, u çuditia me çudi të madhe. **7** Dhe engjelli më tha: “Përsë quditesh? Unë do të të tregoj misterin e gruas dhe të bishës që e mban atë, e cila ka shtatë krerë dhe dhjetë brirë. **8** Bisha, që pe, ishte, edhe nuk éshët, dhe do të nxitet nga humnera dhe do të vejë në përhumbje; dhe banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës që nga krijimi i botës, do të quditën kur të shohin bishën që ishte, dhe nuk éshët, ndonëse éshët. (*Abyssos g12*) **9** Këtu éshët mendja që ka dituri: të shtatë krerë janë shtatë male, ku ulet grua, **10** dhe mbretëri janë shtatë; pesë kanë rënë, një éshët dhe tjetri nuk ka ardhur ende; dhe, kur të vijë, pak kohë do të mbetet. **11** Dhe bisha që ishte, dhe nuk éshët më, éshët edhe ajo i teti mbret, dhe éshët nga të shtatët dhe shkon në përhumbje. **12** Të dhjetë brirët, që pe, janë dhjetë mbretëri, të cilët nuk kanë marrë ende mbretërinë, por do të marrin pushtet si mbretëri, një orë, bashkë me bishën. **13** Këta kanë një qëllim, dhe do t'ia japid fuqinë dhe pushtetin e tyre bishës. **14** Ata do të luftojnë kundër Qengjit dhe Qengjii do t'i mundë, sepse ai éshët Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërvë; dhe ata që janë me të janë të thirrur, të zgjedhur dhe besnikë”. **15** Pastaj më tha: “Ujërat që ke parë, ku ulet lavirja, janë popuj dhe turma, dhe kombe, dhe gjuhë. **16** Dhe të dhjetë brirët që ke parë

mbi bishën, këta do të urrejnë laviren, do ta bëjnë të shkretë dhe lakuriq, dhe do të hanë mishrat e saj dhe do ta djegin në zjarr. **17** Sepse Perëndia u dha në zemër atyre të kryejnë mendjen e tij, të bëhen në një mendje, edhe t'i japid bishës mbretërinë e tyre, gjersë të plotësohen fjalët e Perëndisë. **18** Dhe gruaja që pe éshët qyteti i madh, që mbretëron mbi mbretëritë e dheut”.

18 Edhe pas këtyre pasnjë një engjelli tjetër që zbriste nga qelli, që kishte pushtet të madh; dhe dheu u ndriçua nga lavdia e tij. **2** Ai bërtiti me forcë dhe me zë të madh, duke thënë: “Ra, ra Babilona e madhja, dhe u bë vendbanimi i demonëve, dhe streha e çdo frysme të ndyrë, dhe streha e çdo shpendi të ndyrë dhe neveritshëm. **3** Sepse nga vera e mërisë së kurvërimit të saj kanë pirë të gjitha kombet, dhe mbretërit e dheut me të u kurvëruan, dhe tregtarët e dheut u pasuruan pér shkak të luksit të saj të shfrenuar”. **4** Pastaj dëgjoja një zë tjetër nga qelli, duke thënë: “Dilini prej saj, o populli im, që të mos bëheni pjestarë të mëkateve të saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj, **5** sepse mëkaten e saj janë grumbulluar dhe kanë arritur deri në qell, dhe Perëndia kuijto paudhësitë e saj. **6** Shpërblejani dyfish sipas veprave të saj; në kupën që ajo derdhi derdhini dyfishin. **7** Në masën që u vetlavdéra ajo dhe shfrew në epshe, në atë masë i jepni asaj mundim dhe brengë, sepse ajo në zemër të vet thotë: “Unë ri pos mëbretëreshë, e ve nuk jam dhe brengë nuk do të shoh”. **8** Prandaj në një ditë të vetme do të vijnë plagët e saj: vdekja, vaji dhe zia e bukës; edhe do të digjet krejt në zjarr, sepse i fuqishëm éshët Zoti Perëndia, ai që e gjykton atë”. **9** Dhe do ta qajnjë atë dhe do të vajtojnë pér të mëbretërit e dheut, ata që u kurvëruan me të dhe u dhanë pas epsheve me të, kur të shohin tymin e zjarrit të saj; **10** ata do të qëndrojnë larg nga frika e mundimit të saj, duke thënë: “Mjerë, mjerë Babilona, qyteti i madh, qyteti i fuqishëm, sepse në një moment erdhë gjyqit!”. **11** Edhe tregtarët e dheut do të qajnjë dhe do të vajtojnë pér të, sepse askush nuk do të blejë më mallrat e tyre: **12** mallra prej ari dhe argjendi, gurë të çmuar dhe margaritarë, pëlhura liri dhe purpri, mendafshi e të kuqeje, dhe gjithfarë drurësh erëmirë, e gjithfarë sendesh fildishi dhe druri shumë të çmuar, bronzi, hekuri dhe mermeri, **13** dhe kanellë, dhe perfume, vajra erëmirë, temian, verë, vaj, majë mielli, grurë, gjë e gjallë, dhen, kuaj, qerre, trupa e shpirtra njerëzish. **14** Dhe fryti i dëshirës së shpirtit tênd ikën prej teje, dhe të gjitha gjërat e pasura dhe të shkëlqyerat ikën prej teje dhe ti nuk do t'i gjess më kurrrë. **15** Tregtarët e këtyre gjëra, që u pasuruan prej saj, do të rrijnë larg pér shkak të frikës së mundimit të saj, dhe do të qajnjë dë do të vajtojnë. **16** duke thënë: “Ah! Ah! Qyteti i madh, që ishte veshur me li të hollë, me të purpura e të kuqe të ndezur, dhe e stolisur me ar, dhe me gurë të çmuar dhe me margaritarë! Sepse në një moment u shkaterrua një pasuri kaq e madhel!”. **17** Të gjithë kapitenët, të gjithë pasagjerët dhe detarët, dhe të gjithë ata që tregtojnë nëpërmjet detit do të qëndrojnë nga larg **18** dhe, duke parë tymin e zjarrit të saj, do të klinthin: “Cili qytet i përgjigjante këtij qyteti të madh?”. **19** Dhe do të hedhin pluhur mbi kryet, do të bërtasin, duke qarë e duke vajtuar, duke thënë: “Ah! Ah! Qyteti i madh, në të cilën u pasuruan të gjithë ata që kishin anije në det që mrekulla e saj, sepse pér një moment u shkretua! **20** Gëzohu përmbi të, o qill, dhe ju apostuj të shenjët dhe profetë, sepse Perëndia duke e gjykuar vuri në vend drejtësinë”. **21** Dhe një engjelli i fuqishëm ngriti një gur të madh me përmasat sa një mokër dhe e hodhi në det, duke thënë: “Me të njëjtin vrull do të hidhet Babilona, qyteti i madh, dhe nuk do të gjendet më; **22** dhe zëri i harpistëve, i muzikantëve, i fyelltarëve dhe borzanëve nuk do të dëgjohet më te ti; dhe çdo mjeshtër i çfarëdo eksperti i arteve nuk

dō tē gjendet mē te ti, dhe nuk do tē dēgjohet mē te ti zēri i gurit tē mullirit. 23 Dhe dritē llambe nuk do tē ndriçojē mē nē ty; edhe zē dhēndri dhe nuseje nuk do tē dēgjohet mē te ti; sepse tregtarët e tu ishin tē mēdhenjtē e dheut, sepse gjithë kombet u mashtuan me magjinë tēnde. 24 Sepse nē tē u gjet gjak profetësh dhe shenjtorësh, dhe i gjithë atyre qē janë vrarë mbi dhe".

19 Dhe pas këtyre dëgjova nē qjell zérin e madh tē një turme tē shumtë, duke thënë: "Aleluja! Shpëtimi, dhe lavdia, dhe nderimi, dhe fuqia i përkasin Zotit, Perëndisë sonë, 2 sepse tē vërtetë dhe tē drejta janë gjykimet e tij! Ai nē fakt gjykoj lavire e madhe, qē e prishi dheun me kurvérinë e saj, dhe mori hak përgjakun e shërbëtorëve tē vet tē derdhur prej dorës së saj". 3 Dhe thanë për tē dytën herë: "Aleluja! Dhe tymi i saj ngjitet nē shekuj tē shekujve". (aiōn g165) 4 Dhe ranë përbys tē njëzet e katër pleqtë, dhe tē katër qeniet e gjalla, dhe adhuruan Perëndinë, qē ulej mbi fron, duke thënë: "Amen, Aleluja!". 5 Dhe nga froni erdhë një zë, duke thënë: "Lëvdoni Perëndinë tonë, gjithë ju shërbëtorë tē tij dhe ju që e druani, dhe tē vegjil dhe tē mëdhenjtë". 6 Dhe dëgjova një si zë i një turme tē madhe, dhe si zë shumë ujërash dhe si zë bubullimash të fortë, që thoshte: "Aleluja, sepse filloj tē mbretërojë Zoti, Perëndia ynë, i Plotufqishmi! 7 Le tē gjëzohemi dhe tē ngazëllohemi dhe le t'i japid atij lavdi, sepse erdhë dasma e Qengjit dhe nusja e tij eshtë përgatitur! 8 Dhe i eshtë dhënë tē vishet me li tē hollë, tē pastër dhe tē shkëlqyeshëm, sepse liri i hollë janë veprat e drejta tē shenjtorëve". 9 Dhe më tha: "Shkrugj! Lum ata që janë ftuar nē gostonë e dasmës së Qengjiti". Dhe më tha: "Këto janë fjalët e vërteta tē Perëndisë". 10 Edhe rashië përparrë këmbëvë tē tij për ta adhuruar, por ai më tha: "Ruaju se e bën, unë jam bashkëshërbëtori yt si dhi e vëllezërvë tē tu që kanë dëshminë e Jezusit. Perëndinë adhuroje! Sepse dëshmia e Jezusit eshtë frymë e profesikë". 11 Dhe pashë qjelli e hapur, dha ja, një kalë tā bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe i Vërteti; dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi. 12 Dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet e tij ishin shumë kurora; edhe kishte një emër tē shkruar, që askush nuk e di përvëc atij; 13 Dhe ishte i veshur me një robe tē ngijer nē gjak; dhe emri i tij quhet: "Fjala e Perëndisë". 14 Dhe ushtritë që janë nē qjelli e ndiqnin mbi kuaj tē bardhë, tē veshur me rroba liri tē hollë, tē bardhë dhe tē pastër. 15 Dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mpreatë për tē goditur me tē kombet; dhe ai do tē qeverisë me skeptër prej hekuri dhe ai vet do tē shkel vizioni e verës së mërisë dhe tē zemërimtë tē Perëndisë së plotufqishëm. 16 Dhe mbi rroben e vet dhe mbi kofshën ishte shkruar një emër: MBRETI I MBRETËRVE dhe ZOTI I ZOTËRVE. 17 Dhe pashë një engjëll që qëndronët në këmbë nē diell; dhe bërtiti me zë tē madh duke u thënë gjithë shpendëve që fluturojnë nē mes tē qjellit: "Ejani, mblidhuni nē gostonë e madhe tē Perëndisë, 18 që tē hani mish mbretërish, dhe mish kapitenësh, dhe mish njerëzish tē fuqishëm, dhe mish kuajsh dhe kalorësish, dhe mishin e tē gjithë njerëzve, tē tē lirëve dhe tē sklevërve, dhe tē vegjelëve dhe tē mëdhenjve". 19 Dhe pashë bishën, dhe mbretërit e dheut, dhe ushtritë e tyre tē mbledhura që tē bënин luftë kundër atij që kalëronte kalin dhe kundër ushtrisë së tij. 20 Dhe bisha u kap, dhe bashkë me tē profeti i rremë që kishte bërrë shenja përrapa saj, me tē cilat i mashtroi ata që morën damkën e bishës, dhe ata që adhuruan figurën e saj; që tē dy i hodhën tē gjallë nē ligenin e zjarri që digjet me sqfur; (Limnë Pyr g3041 g4442) 21 dhe tē tjerët u vranë me shpatë, që dilte nga goja e atij që kalëronte kalin, dhe tē gjithë shpendët u ngopën me mishrat e tyre.

20 Dhe pashë një engjëll që zbriste nga qjelli, duke pasur çelësin e humnerës, dhe një zinxhir tē madh nē dorë.

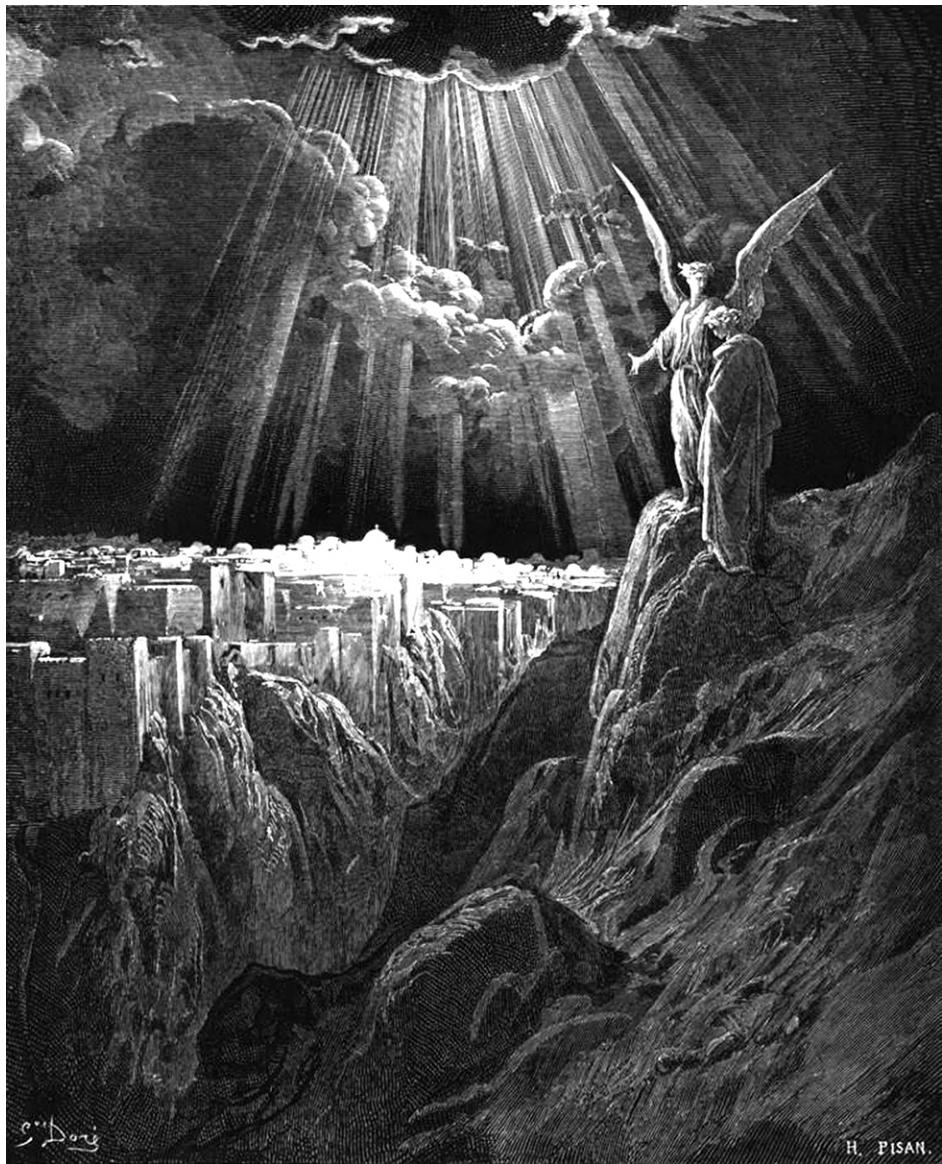
(**Abyssos g12**) 2 Ai e kapi dragoin, gjarpërin e lashtë, që eshtë djalli dësatani, dhe e lidhi për një mijë vjet, 3 dhe e hodhi atë nē humnerë, dhe e mbylli atë dhe vulosi mbi tē, që tē mos i mashtrojë më kombet, deri sa tē mbushen një mijë vjet; dhe pas këtyre ai duhet zgjidhur për pak kohë. (**Abyssos g12**) 4 Dhe pashë frone, dhe ata u ulën mbi to dhe atyre iu dha pushteti që tē gjykojnë edhe pashë shpirrat e atyre që u ishin prerë kokat për dëshminë e Jezusit dhe për fjalën e Perëndisë, dhe tē cilët nuk e kishin adhuruar bishën, dhe as figurën e saj dhe nuk kishin marrë damkë mbi ballin e tyre dhe nē duart e tyre. Këta u kthyen nē jetë e mbretëruan me Krishtin për një mijë vjet. 5 Por tē vdekurit e tjerë nuk u kthyen nē jetë deri sa tē mbusheshin një mijë vjet. Kjo eshtë ringjallja e parë. 6 I lum dhe i shenjtë eshtë ai që ka pjesë në ringjalljen e parë. Mbi ata vdekja e dytë nuk ka pushtet, por ata do tē jetë priftërinj tē Perëndisë dhe tē Krishtit dhe do tē mbretërojnë me tē një mijë vjet. 7 Dhe kur tē kryhen tē një mijë vjetët, Satani do tē zgjidhet nga burgu i tij, 8 dhe do tē dalë tē mashtrojë kombet që janë nē tē katër anët e dheut, Gogun e Magogun, që t'i mbledhë ata për luftë; numri i tyre do tē jetë si rrëra e detit. 9 Dhe ata do tē lëvizin nē tē gjithë sipërfaqen e dheut dhe do ta rrethojnë fushën e shenjtorëve dhe qytetin e dashur. Por nga qjelli do tē zbesë zjarr, i dërguar nga Perëndia, dhe do t'i përpjijë. 10 Atëherë djallin që i kishte mashtuar, do ta hedhin nē ligenin e zjarrit e tē sqfurit, ku janë bisha dhe profeti i rremë; dhe do tē mundohun ditë e natë nē shekuj tē shekujve. (aiōn g165, Limnë Pyr g3041 g4442) 11 Pastaj pashë një fron tē madh tē bardhë dhe atë që ulej mbi tē, nga prania e tē cilët iku dheu dhe qjelli, dhe nuk u gjet vënd për ata. 12 Dhe pashë tē vdekurit, tē mëdhenj e tē vegjël, që rrinë nē këmbë përparrë Perëndisë, edhe librat u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që eshtë libri i jetës; dhe tē vdekurit u gjykuar nē bazë tē gjërave tē shkruara nē libra, sipas veprave të tyre. 13 Dhe deti i dorëzoi tē vdekurit që ishin nē tē, dhe vdekja dhe Hadesi dorëzuan tē vdekurit që ishin nē ta; dhe ata u gjykuar secili sipas veprave të veta. (Hadës g86) 14 Pastaj vdekja dhe Hadesi u flakën nē ligenin e zjarrit. Kjo eshtë vdekja e dytë. (Hadës g86, Limnë Pyr g3041 g4442) 15 Dhe, nëse ndokush nuk u gjet i shkruar nē librin e jetës, u flak nē ligenin e zjarrit. (Limnë Pyr g3041 g4442)

21 Dhe pashë një qjelli tē ri dhe një dhe tē ri; sepse qjelli i parë dhe dheu i parë kishin shkuar, dhe deti nuk ishte më. 2 Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qjelli, nga Perëndia, që ishte bërrë gati si nuse e stolisur për burrin e vet. 3 Dhe dëgjova një zë tē madh nga qjelli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do tē banojë me ta; edhe ata do tē janë populli i tij dhe vetë Perëndia do tē jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre. 4 Dhe Perëndia do tē thajë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do tē jetë më; as brengë, as klithma, as mundim, sepse gjérat e mëparshme shkuar". 5 Dhe ai që rrinte mbi froj tha: "Ja, unë i bëj tē gjitha gjérat tē reja". Dhe më tha: "Shkrugj, sepse këto fjalë janë tē vërteta dhe besnikë". 6 Edhe më tha: "U bë! Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi! Atij që ka etje unë do t'i jep si dhuratë nga burimi i ujë tē jetës. 7 Kush fiton do t'i trashëgojë tē gjitha gjérat; dhe do tē jem për tē Perëndi dhe ai do tē jetë për mua bir. 8 Kurse për frikacakët dhe tē pabesët, dhe tē neveritishmit dhe vrasësit, dhe kurvërusit, dhe magistarët, dhe idhujtarët, dhe gjithë gënjeshtarët, pjesa e tyre do tē jetë nē ligenin që digjet me zjarr dhe sqfur, që eshtë vdekja e dytë". (Limnë Pyr g3041 g4442) 9 Pastaj erdhni drejt meje një nga tē shtatë engjëjt që kishin tē shtatë kupat plot me shtatë plagët e fundit, dhe foli me mua, duke thënë: "Eja, do tē tregoj nusen, gruan e Qengjiti". 10 Dhe më coi nē Frymë mbi një mal tē madh dhe tē lartë, dhe më tregoi qytetin e madh, Jeruzalemin e shenjtë, që zbriste nga qjelli, nga Perëndia, 11 duke pasur lavdinë

e Perëndisë. Dhe shkëlqimi i saj i njigate me një gur shumë të çmuar, si guri diaspi kristalor. **12** Ai kishte një mur të madh dhe të lartë me dymbëdhjetë porta, dhe te portat dymbëdhjetë engjëj, dhe emra të shkruar mbi to, të cilat janë emrat e të dymbëdhjetë fiseve të bijve të Izraelit. **13** Nga lindja ishin tri porta, nga veriu tri porta, nga jugu tri porta dhe nga perëndimi tri porta. **14** Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themeli dhe mbi to ishin emrat e dymbëdhjetë apostujve të Qengjit. **15** Dhe ai që fliste me mua kishte një kallam ari, për të matur qytetin, dyert e tij dhe murin e tij. **16** Dhe qyteti kishte formë katërkëndësh, dhe gjatësia e tij është sa gjërësia; ai e mati qytetin me kallamin deri në dymbëdhjetë mijë stade; gjatësia, gjërësia dhe lartësia e tij janë të barabartë. **17** Mati edhe murin, që ishte njëqind e dyzet e katër kubitë, me matje njeriu, domethënë engjëllit. **18** Muri ishte bërë ishte prej diaspri; dhe qyteti ishte prej ari të kulluar, i ngjashëm me kristal transparent. **19** Themelet e murit të qytetit ishin stolisur me gjithfarë gurësh të çmuar; themeli i parë ishte prej diaspri, i dyti prej safiri, i treti prej kaledoni, i katërti prej smeraldi, **20** i pesti prej sardoniku, i gjashti prej sardi, i shtati prej krizoliti, i teti prej berili, i nënti prej topazi, i dhjeti prej krizopazi, i njëmbëdhjeti prej hiacinti, i dymbëdhjeti prej ametisti. **21** Dhe të dymbëdhjetë portat ishin dymbëdhjetë margaritarë, secila portë ishte bërë prej një margaritari të vetëm, edhe sheshi i qytetit ishte prej ari të kulluar, si kristal i transparent. **22** Dhe nuk pashtë asnjë tempull në të; sepse Zoti Perëndi i plotfuqishëm dhe Qengji janë tempulli i tij. **23** Dhe qyteti nuk ka nevojë për diel, as për hënë që të ndriçojnë në të, sepse lavdia e Perëndisë e ndriçon atë, dhe llambë e tij është Qengji. **24** Dhe kombet e të shpëtuarve do të ecin në dritën e tij; dhe mbretërit e dheut do të sjellin lavdinë dhe nderin e tyre në të. **25** Dhe portat e tij nuk do të myllen asnjëherë gjatë ditës, sepse nuk do të ketë asnjëherë natë. **26** Edhe në të do të sjellin lavdinë dhe nderin e kombeve. **27** Edhe nuk do të hyjë asgjë e papastër dhe askush që kryen neveri e gënjeshët, por vetëm ata që janë të shkruar në librin e jetës të Qengjit.

22 Dhe më tregoi lumin e pastër të ujtit të jetës, te kthjellët si kristali, që dilte nga froni i Perëndisë dhe i Qengjit. **2** Në mes të sheshit të qytetit, këtej e andej lumi, ishte druri i jetës që jep dymbëdhjetë fruta, dhe që nxjerr frutin e saj në çdo muaj; dhe gjethet e drurit janë për shërim të kombeve. **3** Dhe asnjë mallkim nuk do të ketë më; dhe në të do të jetë froni i Perëndisë dhe i Qengjut, dhe shërbëtorët e tij do t'i shërbejnë; **4** ata do të shohin fytyrën e tij; dhe emri i tij do të jetë mbi ballin e tyre. **5** Dhe atje natë nuk do të ketë; edhe nuk kanë nevojë për llambë, as për dritë dielli, sepse Zoti Perëndi i ndriçon; dhe ata do të mbretërojnë në shekuj të shekujuve. (aiōn g165) **6** Dhe më tha: "Këto fjalë janë besnikë dhe të vërteta; dhe Zoti, Perëndi i profetëve të shenjtë, dërgoi engjëllin e tij, për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin për së shpejti. **7** Ja, unë vij shpejt; lum ai që i ruan fjalët e profecisë së këtij libri". **8** Dhe unë, Gjoni, jam ai që kam parë dhe dëgjuar këto gjëra; dhe kur dëgjoava dhe pashtë, rashë për ta adhuruar përrpara këmbëve të engjëllit që m'i tregonte këto gjëra. **9** Dhe ai më tha: "Ruaju se e bën! Sepse unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i vëlezërvë të tu, profetë, dhe të atyre që i ruajnë fjalët e këtij libri. Adhuro Perëndin!". **10** Pastaj më tha: "Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër. **11** Kush është i padrejtë, le të vazhdojë të jetë i padrejtë, kush është i ndyrë le të vazhdojë të jetë i ndyrë, kush është i drejtë le të vazhdojë të praktikojë drejtësinë, dhe kush është i shenjtë le të vazhdojë të shenjtërohet. **12** Dhe ja, unë vij shpejt, dhe shpérblimi im është me mua, për t'i dhënë gjithsecilit sipas veprave që ai ka bërë. **13** Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit". **14** Lum ata që i kryejnë urdhërimet e tij, që të kenë të

drejtën për drurin e jetës dhe për të hyrë në portat e qytetit. **15** Jashtë janë qentë, magjistarët, kurvarët, vrasësit, idhujtarët dhe kushdo që do dhe zbaton gënjeshtrën. **16** "Unë, Jezusi, dërgova engjëllin tim për t'ju dëshmuar për këto gjëra nëpër kisha. Unë jam Rrënja dhe pasardhja e Davidit, ylli i ndritshëm i mëngjesit". **17** Dhe Fryma dhe nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dëgjon le të thotë: "Eja!". Dhe ai që ka etje, le të vijë; dhe ai që do, le të marrë si dhuratë ujin e jetës. **18** Unë i deklaroj kujtido që dëgjon fjalët e profecisë së këtij libri, se nëse ndokush do t'i shtojë këtyre gjërave, Perëndia do të dërgojë mbi të plagët e përshkruara në këtë libër. **19** Dhe nëse dikush heq nga fjalët e librit të kësaj profecie, Perëndia do t'i heqë pjesën e tij nga libri i jetës nga qyteti i shenjtë, dhe nga gjërat që janë përshkruar në këtë libër. **20** Ai që dëshmon për këto gjëra, thotë: "Po, unë vij shpejt. Amen". Po, eja, Zoti Jezus. **21** Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qielli, nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur për burrin e vet. Dhe dëgjova një zë të madh nga qielli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do të banojë me ta; edhe ata do të jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre.

Zbulesa 21:2-3

Udhëzuesi i Lexuesit

Shqiptar at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Fjalar

Shqiptar at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strongts: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strongts: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strongts: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strongts: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strongts: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Fjalar +

AionianBible.org/Bibles/Albanian-Tosk---Albanian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Romakëve 10:7
Zbulesa 9:1
Zbulesa 9:2
Zbulesa 9:11
Zbulesa 11:7
Zbulesa 17:8
Zbulesa 20:1
Zbulesa 20:3

Veprat e Apostujve 3:21
Veprat e Apostujve 15:18
Romakëve 1:25
Romakëve 9:5
Romakëve 11:36
Romakëve 12:2
Romakëve 16:27
1 e Korintasve 1:20
1 e Korintasve 2:6
1 e Korintasve 2:7
1 e Korintasve 2:8
1 e Korintasve 3:18
1 e Korintasve 8:13
1 e Korintasve 10:11
2 e Korintasve 4:4
2 e Korintasve 9:9
2 e Korintasve 11:31
Galatasve 1:4
Galatasve 1:5
Efesianëve 1:21
Efesianëve 2:2
Efesianëve 2:7
Efesianëve 3:9
Efesianëve 3:11
Efesianëve 3:21
Efesianëve 6:12
Filipianëve 4:20
Kolosianëve 1:26
1 Timoteut 1:17
1 Timoteut 6:17
2 Timoteut 4:10
2 Timoteut 4:18
Titi 2:12
Hebrënje 1:2
Hebrënje 1:8
Hebrënje 5:6
Hebrënje 6:5
Hebrënje 6:20
Hebrënje 7:17
Hebrënje 7:21
Hebrënje 7:24
Hebrënje 7:28
Hebrënje 9:26
Hebrënje 11:3
Hebrënje 13:8
Hebrënje 13:21
1 Pjetrit 1:23

1 Pjetrit 1:25
1 Pjetrit 4:11
1 Pjetrit 5:11
2 Pjetrit 3:18
1 Gjonit 2:17
2 Gjonit 1:2
Juda 1:13
Juda 1:25
Zbulesa 1:6
Zbulesa 1:18
Zbulesa 4:9
Zbulesa 4:10
Zbulesa 5:13
Zbulesa 7:12
Zbulesa 10:6
Zbulesa 11:15
Zbulesa 14:11
Zbulesa 15:7
Zbulesa 19:3
Zbulesa 20:10
Zbulesa 22:5

aïdios

Romakëve 1:20
Juda 1:6

aiōn

Mateu 12:32
Mateu 13:22
Mateu 13:39
Mateu 13:40
Mateu 13:49
Mateu 21:19
Mateu 24:3
Mateu 28:20
Marku 3:29
Marku 4:19
Marku 10:30
Marku 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Gjoni 4:14
Gjoni 6:51
Gjoni 6:58
Gjoni 8:35
Gjoni 8:51
Gjoni 8:52
Gjoni 9:32
Gjoni 10:28
Gjoni 11:26
Gjoni 12:34
Gjoni 13:8
Gjoni 14:16

aiōnios

Mateu 18:8
Mateu 19:16
Mateu 19:29
Mateu 25:41
Mateu 25:46
Marku 3:29
Marku 10:17
Marku 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Gjoni 3:15
Gjoni 3:16
Gjoni 3:36
Gjoni 4:14
Gjoni 4:36
Gjoni 5:24
Gjoni 5:39
Gjoni 6:27
Gjoni 6:40
Gjoni 6:47
Gjoni 6:54
Gjoni 6:68

Gjoni 10:28
Gjoni 12:25
Gjoni 12:50
Gjoni 17:2
Gjoni 17:3
Veprat e Apostujve 13:46
Veprat e Apostujve 13:48
Romakëve 2:7
Romakëve 5:21
Romakëve 6:22
Romakëve 6:23
Romakëve 16:25
Romakëve 16:26
2 e Korintasve 4:17
2 e Korintasve 4:18
2 e Korintasve 5:1
Galatasve 6:8
2 Thesalonikasve 1:9
2 Thesalonikasve 2:16
1 Timoteut 1:16
1 Timoteut 6:12
1 Timoteut 6:16
1 Timoteut 6:19
2 Timoteut 1:9
2 Timoteut 2:10
Titi 1:2
Titi 3:7
Filemonit 1:15
Hebrenjve 5:9
Hebrenjve 6:2
Hebrenjve 9:12
Hebrenjve 9:14
Hebrenjve 9:15
Hebrenjve 13:20
1 Pjetrit 5:10
2 Pjetrit 1:11
1 Gjonit 1:2
1 Gjonit 2:25
1 Gjonit 3:15
1 Gjonit 5:11
1 Gjonit 5:13
1 Gjonit 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Zbulesa 14:6

Geenna
Mateu 5:22
Mateu 5:29
Mateu 5:30
Mateu 10:28
Mateu 18:9
Mateu 23:15
Mateu 23:33
Marku 9:43
Marku 9:45
Marku 9:47

Luka 12:5
Jakobit 3:6
Hadēs
Mateu 11:23
Mateu 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Veprat e Apostujve 2:27
Veprat e Apostujve 2:31
1 e Korintasve 15:55
Zbulesa 1:18
Zbulesa 6:8
Zbulesa 20:13
Zbulesa 20:14
Limnē Pyr
Zbulesa 19:20
Zbulesa 20:10
Zbulesa 20:14
Zbulesa 20:15
Zbulesa 21:8
Sheol
Zanafilla 37:35
Zanafilla 42:38
Zanafilla 44:29
Zanafilla 44:31
Numrat 16:30
Numrat 16:33
Ligji i Përtërirë 32:22
1 i Samuelit 2:6
2 i Samuelit 22:6
1 i Mbretërve 2:6
1 i Mbretërve 2:9
Jobi 7:9
Jobi 11:8
Jobi 14:13
Jobi 17:13
Jobi 17:16
Jobi 21:13
Jobi 24:19
Jobi 26:6
Psalmet 6:5
Psalmet 9:17
Psalmet 16:10
Psalmet 18:5
Psalmet 30:3
Psalmet 31:17
Psalmet 49:14
Psalmet 49:15
Psalmet 55:15
Psalmet 86:13
Psalmet 88:3
Psalmet 89:48
Psalmet 116:3
Psalmet 139:8

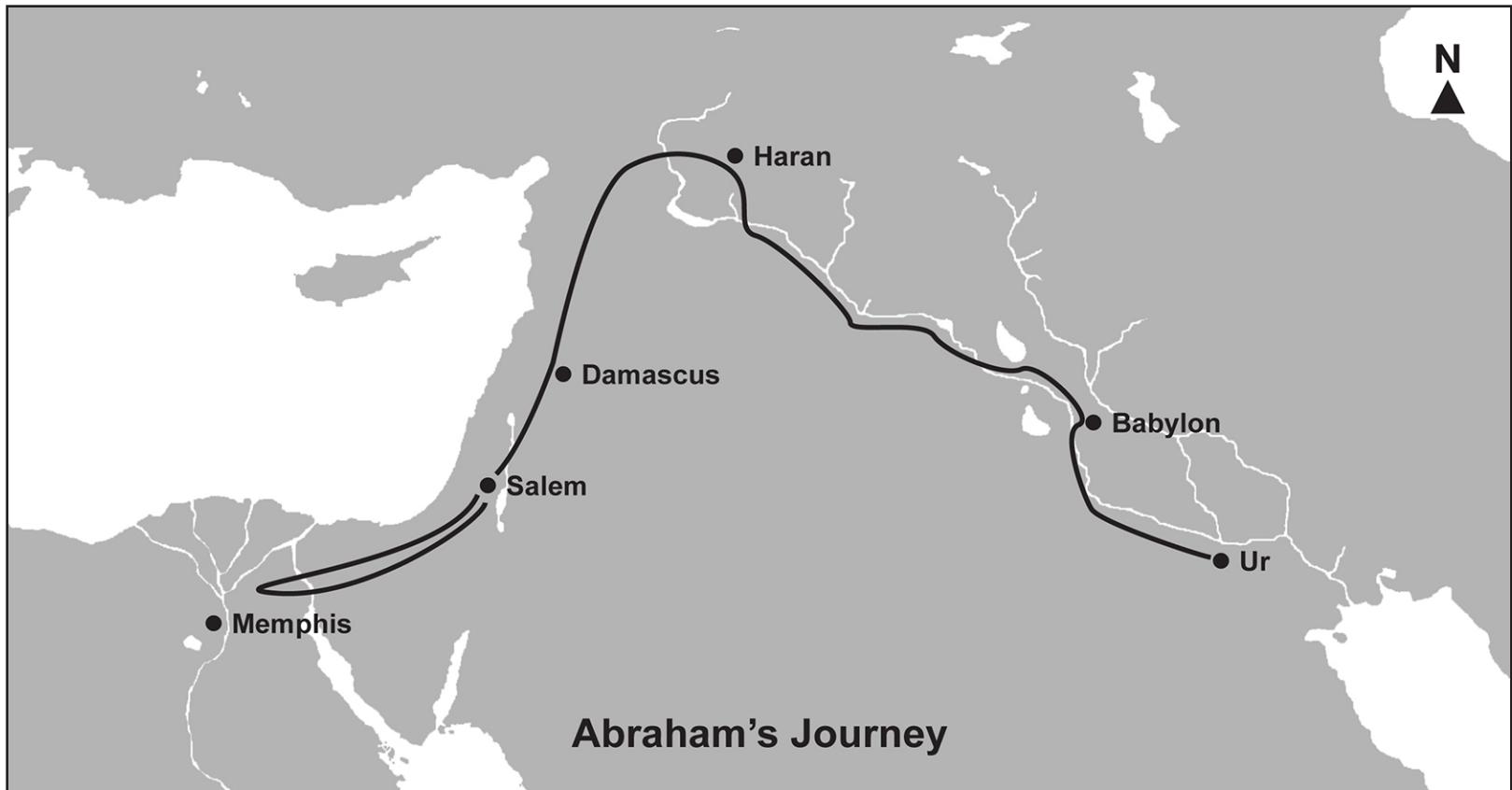
Psalmet 141:7
Fjalët e urta 1:12
Fjalët e urta 5:5
Fjalët e urta 7:27
Fjalët e urta 9:18
Fjalët e urta 15:11
Fjalët e urta 15:24
Fjalët e urta 23:14
Fjalët e urta 27:20
Fjalët e urta 30:16
Predikuesi 9:10
Kantiku i Kantikëve 8:6
Isaia 5:14
Isaia 14:9
Isaia 14:11
Isaia 14:15
Isaia 28:15
Isaia 28:18
Isaia 38:10
Isaia 38:18
Isaia 57:9
Ezekieli 31:15
Ezekieli 31:16
Ezekieli 31:17
Ezekieli 32:21
Ezekieli 32:27
Osea 13:14
Amosi 9:2
Jona 2:2
Habakuku 2:5

Tartaroō

2 Pjetrit 2:4

Questioned

2 Pjetrit 2:17

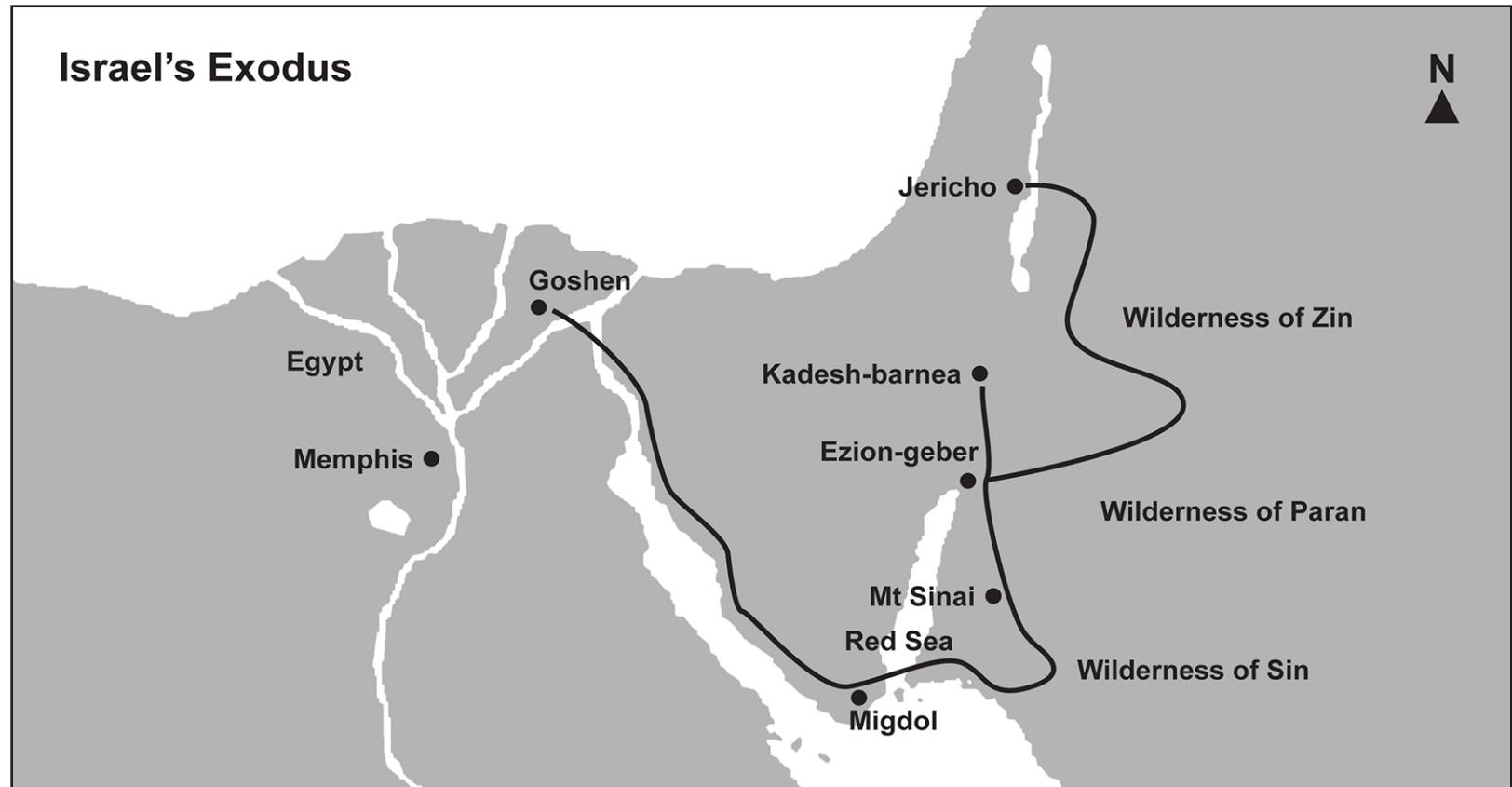

Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merrte për trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte.

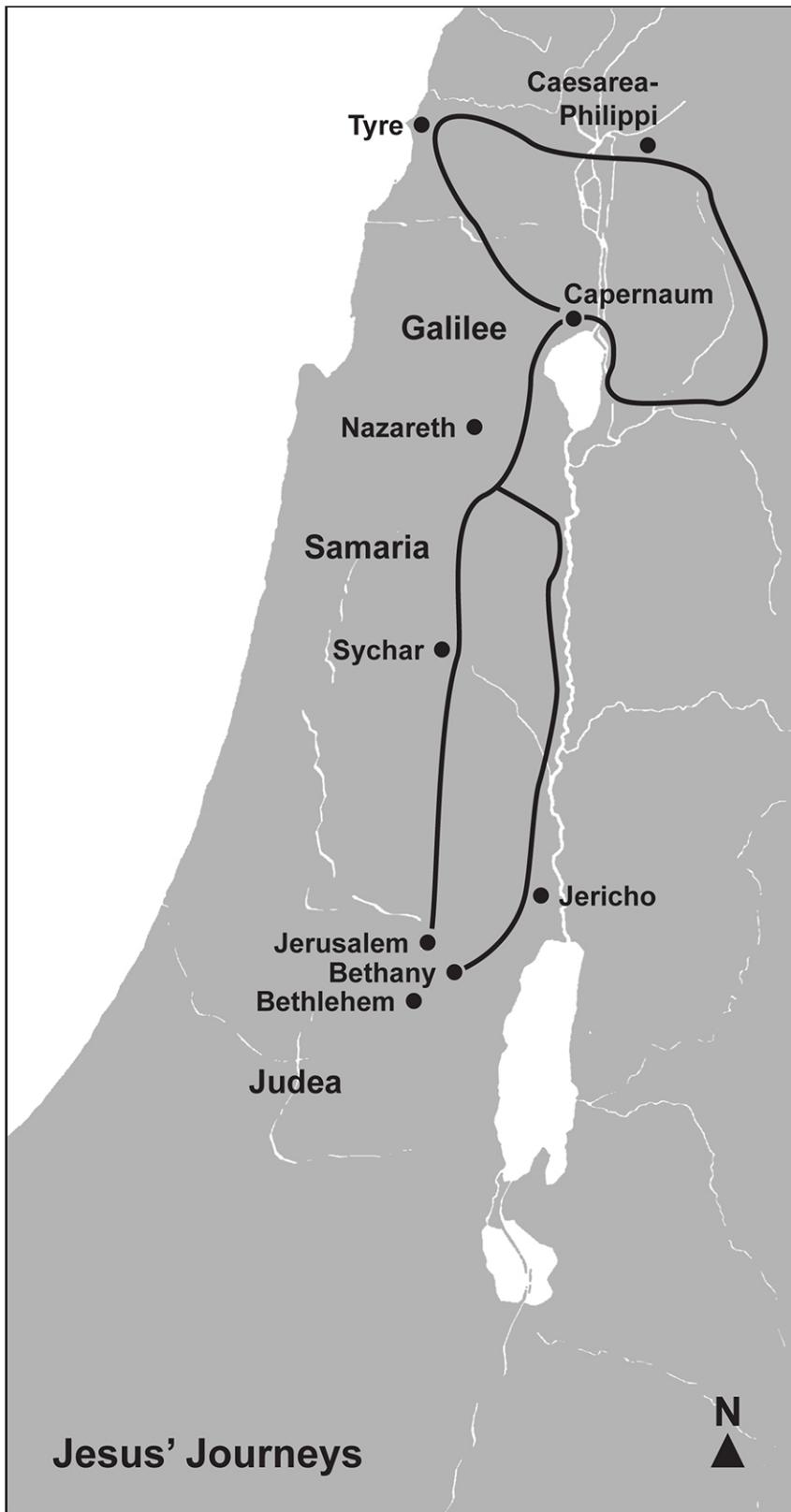
- Hebrenjve 11:8

Israel's Exodus

N

*Kur Faraoni e la popullin tē shkojë, Perëndia nuk e çoi nëpër rrugën e vendit tē Filistejeve, megjithëse kjo ishte më e shkurtëra, sepse Perëndia tha:
"Që tē mos pendohet populli, kur tē shohë luftën, dhe tē mos kthehet në Egjpt". - Eksodi 13:17*

Jesus' Journeys

Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi që t'i shërbijnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si çmim për shpëngimin e shumë vetave. - Marku 10:45

N
▲

Pali, shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur për të qenë apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë, - Romakëve 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, - Mateu 28:19